

UNIVERSITÄT
BIBLIOTHECA
R
K
3
ROMA

1889

RW 3

AVGVSTINI
BARBOSÆ,
I. V. D. LVSITANI,
TRACTATVS
VARIÆ

AVGVSTINI
BARBOSÆ,
I.V.D. LVSTITANI,

PROTONOTARIÏ APOSTOLICI,

*Olim Sacre Congregationis Indicis Consultoris, & insignis Ecclesiæ
Vimaranensis Thesaurarij maioris,*

NVNC VERO EPISCOPI VVENTINI, ET A CONSILIIS
D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici,

TRACTATVS VARIÏ.

- QVORVM
- I. De Axiomatibus Iuris vsufrequentioribus.
 - II. De Appellatiua verborum vtriusque Iuris significatione.
 - III. De locis communibus argumentorum Iuris.
 - IV. De Clausulis vsufrequentioribus.
 - V. De dictionibus vsufrequentioribus.

Circa iudiciorum, contractuum, vltimarum voluntatum, & delictorum cognitionem, in
disputando, & consulendo valde viles, & necessarii.

Nunc recens recogniti, & præter illa, qua passim obiter intertexta, multis sacra Roma decisionibus, &
quamplyurium Doctorem tam veterum, quàm recentiorum resolutionibus illustrati,
qua his notulis [] dignosci poterunt.

Accesserunt SUMMA rerum, & Iudicis Axiomatum, Appellatiuorum, Locorum communium,
Clausularum, Dictionum, & Rerum verborumque locupletissimi.

LVGDVNI,

Sumptibus PHILIPPI BORDE, LAVRENTII ARNAVD,
& CLAVDII RIGAVD.

M. DC. LX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

NOBILISSIMO AMPLISSIMOQVE DOM.

D. PETRO DE SEVE,

BARONI DE FLECHERES,

Domino de Fariens, Villette, & Grelonges, Regis Consiliario, & in Præfectura Lugdunensi Prætori, necnon Præsidi dignissimo, & Præposito Mercatorum meritissimo.

DVM Lugdunum tota sibi Te in Mercatorum Præpositum euectum plaudat, PRÆTOR ILLVSTRISSE, cuiusvis est amanti Patriam & sibi plaudere; nam in Urbis publica gratulatione conticescere Cuius non est; quando & membra iuuant, quæ corpori profunt, nec magis mens publica, quàm per omnium priuatorum sensus aperitur. Ego tanto in gratulantium numero, ne commodis tum priuatis, tum publicis aduersus videar, muneri meo deesse nolui accessi verendos illos tuos postes salutator; & v; acceptius officium esset, admissorem, non int commodum puto, appellauit. Is Barbosa est peritia iuris iam celebris, celebrior postmodum,

ã 3 , nominis

nominis Tui futurus titulo. Cui enim Tua illa dignissima merita non concilient amplitudinem? Vix adolescens in Consistorio magno Senator sedisti, Tibi stadium aperuit quod claudit aliis, in ætate prima iam vltimæ votum adeptus es; & si perrexisses, quid non seni sperandum, cui iuueni tanta concedebant? Currentem Patria reuocauit, ne sibi perires, perire Tibi iustas spes voluit; felix quod apud Te, ipso Te plus valeat, infelix fortasse quod progressus tam faustos sui Ciuis inhibuerit, nisi & ipse fortunam suam in consulendo Patriæ collocasset. Rediisti ergo ad Patriam maior, quia minor; vni Vrbi Te dedisti, qui omnium eras; cõterraneis Tuis ius dixisti, ne quis iis in iure contra ius diceret, ex Sacrario Themidis in atrium processisti; Beneficiorum quæ Patriæ parares conscius, æquitatis Norma, legum Anima, virtutum Idea, coram Tuis in rationem omnem profuturus. Minus esset lites æquitate summa disceptare, cuique ius reddere, & à Tribunali Iustitiæ tot Scyllas & Charybdes dispellere, nisi & mores pronuntiat Tuis consentirent, & quod ius voce dicis, sancires opere. Plus Tibi Iudici debet Patria quo taces, quàm quo loqueris; isto paucos à litigantium dolis tueris; illo saluti & integritati omnium consulis. Iuuas omnes etiam dum vacas, priuatâ vitâ publicum promoues, & dum maximè

maximè à Themidis munus feriaris. Iudicis im-
ples dignissimi partes, nonnullibi exhibens æqui-
tatis normam & regulam. Vndè cùm, cui tan-
ta debet, quod redderet Patria non haberet, de-
dit summum quod habuit, & Prætorem æquissi-
mum in Præpositum sibi adsciuit, ne tibi semper
amor Patriæ in honoris dispendium esset; & ut
sibi plus prodesse, cùm plura posses. Quare &
boni consules si in publica Lugdunensium gra-
tulatione auctarium hoc gratitudini eorum ac-
cesserit; & amabis animum, qui quod per facul-
tates non licuit, seipso quantum Tuus est, palàm
facere ausus est. Vale & vive.

Tibi addictissimus & obsequentissimus.

LAVRENTIVS ARNAVD.

APPRO

A P P R O B A T I O.

EGO infrascriptus de mandato Reuerendiss. P. Fr. Nicolai Redulphij Sacri Palatii Apost. Magistri, vidi, & inoffenso pede perlegi Opus variorum tractationum D. Augustini Barbose Lusitani, eximij V. L. periti, adeo quod in eo nihil bonis moribus vel Religioni contrarium reperi, imò potius vtilissimum, quod praelo mandetur existimo. Romæ hac die 28. Aprilis 1629.

IOAN. FRANCISCVS Ferentilius, manu propria.

Imprimatur. Fr. Nic. R. D. Ordin. Prædic. S. Palat. Mag.

A P P R O B A T I O.

AUGUSTINI BARBOSE Opus, quod inscribitur, *VARIAE TRACTATIONES. IVRIS*, in quibus continentur quinque Tractatus legales, &c. attente perlegi, & cum in illo omnia sana sint, & nihil quod à fide discrepet habeat, in commune bonum & commodum in lucem prodibit, & ita sentimus. Actum Lugduni 10. Maij 1630.

Fr. Robertus Berthelot, Epif. Damasci.

Fratr Julianus Ioubert, Magister & Prior Conuentus Lugdunensis Ordinis Fratrum Prædicatorum.

Fr. Claudius Cochet.

Summa Privilegij Regis Christianissimi.

LUDOVICVS XIV. Dei gratiâ Galliarum, & Nauaræ Rex Christianissimus, singulari Privilegio sanxit, ne quis per vnuerfos Regnorum suorum fines, intra decem annos à die finitæ impressionis computandos, imprimat, seu typis excudendos curet, & venales habeat Libros, tam editos, quam edendos, *Augustini Barbose Lusitani V. L. D. Tractatus varij*, præter LAURENTIVM ARNAVD Bibliopolam Lugdunensem, aut illos, quibus ipsemet concesserit: Prohibuit insuper eadem auctoritate Regiâ omnibus suis subditis eosdem libros extra Regni sui limites imprimendos curare, vel quempiam ubicunque fuerit, ad id agendum impellere ac instigare, sine consensu dicti LAURENTII ARNAVD. Idque omne sub librorum confiscatione, aliisque pœnis contra delinquentes expressis, vti latius patet in litteris, Parisiis, die 26. Iunij 1650.

Ex mandato Regis.

Signatum BERAUD.

Hæc vltima editio desinit excudi die 16. Octobris 1660.

S E R I E S A X I O M A T V M.

A		B		C		D		E		F		G		H		I		L		M	
Axioma.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.		SOLVERE.	
1. Abundans.		2. Accelloriam.		3. Accidens.		4. Accingendus.		5. Acculator.		6. Acta.		7. Actio.		8. Actor.		9. Actum.		10. Actus.		11. Additamentum.	
12. Equiparatum.		13. Equitas.		14. Equalitas.		15. Affectus.		16. Affectus.		17. Affectus.		18. Afflictio.		19. Agens, Agere.		20. Allegario, Allegare.		21. Alienabilis, Alienatum.		22. Alter, Aloud.	
23. Ambiguum, Ambiguitas.		24. Amicus.		25. Amissum.		26. Anima.		27. Animus.		28. Annus.		29. Annusum.		30. Antecedens.		31. Approbare, Approbatio, Approbatum.		32. Arbitrium.		33. Ars.	
34. Augmentum.		35. Benefacere.		36. Beneficium.		37. Bonus, Bonus.		38. Benignitas.		39. Causa.		40. Causa, Causatiue.		41. Certus, Certum.		42. Charitas.		43. Circumtus.		44. Commodum.	
45. Communio, Commune, Communiter.		46. Concessum.		47. Conclusio.		48. Conditio.		49. Confessio.		50. Conscientia.		51. Connexa.		52. Conscientia.		53. Conscientia.		54. Consequens.		55. Copilium.	
56. Conseruado.		57. Contractus, Contrahens.		58. Contrarietas, Contrarium.		59. Copulatum.		60. Correctio.		61. Correlatiuum.		62. Culpa.		63. Datum.		64. Date.		65. Debitor.		66. Defectario.	
67. Definitio.		68. Delictum.		69. Denominatio, Designatio, Determinatio.		70. Dictum.		71. Dies.		72. Dignum.		73. Disponere, Dispositio, Dispositum.		74. Diversitas, Diueria.		75. Diuinare.		76. Dolus.		77. Donare.	
78. Dubium, Dubius.		79. Duplex.		80. Effectus.		81. Emergens.		82. Erre.		83. Erubescere.		84. Euentus.		85. Exceptio, Exciptions.		86. Exempla.		87. Exius.		88. Experientia.	
89. Expressum, Expressio.		90. Extinctum.		91. Extrema.		92. Facere, Fieri.		93. Factum.		94. Fals.		95. Fama.		96. Fano.		97. Fictio.		98. Fides.		99. Finis.	
100. Forma.		101. Foras.		102. Fraus.		103. Fundamentum.		104. Futurum.		105. Geminatio, Geminatus.		106. Generalis.		107. Genus.		108. Gissare, Grauitas.		109. Habit.		110. Homo.	
111. Honor.		112. Actus.		113. Ignorantia, Ignorans.		114. Illatio.		115. Impedimentum.		116. Impedius.		117. Imperate.		118. Impossibile, Impossibilitas.		119. Incertitudo.		120. Inclusio.		121. Incommodum.	
122. Inconueni.		123. Indefinita.		124. Inferior.		125. Infinita.		126. Inuita.		127. Intellectus.		128. Intentio.		129. Interesse.		130. Interpretatio.		131. Index.		132. Iudicium.	
133. Iura.		134. Iuramentum.		135. Ius.		136. Ex.		137. Liber, Libera.		138. Liberalis, Liberalitas.		139. Locupletari, Lucrum.		140. Maior, Maius, Magis.		141. Malé, Malum.		142. Malus.		143. Malicia.	
144. Mandatum.		145. Medium.		146. Melius.		147. Nembra.		148. Mens.		149. Meum.		150. Miima.		151. Modica.		152. Mixtum.		153. Mora.		154. Moris, Moriens, Mortuus.	

N		181	Pena.	119	208	Simile.	ibid.	
155	Natura, Naturale, Naturaliter.	106	182	Posseſſor, Poſſidens.	120	209	Singula.	ibid.
156	Necceſſaria.	107	183	Poſteriora.	121	210	Solutio, Soluens, Soluti, Soluere.	ibid.
157	Necceſſitas.	ibid.	184	Potentia poſſe.	ibid.	211	Specialia.	137
158	Negans, Negatio, Negatiua.	108	185	Præſcriptum.	ibid.	212	Subiecta.	138
159	Negligencia.	ibid.	186	Præſumptio.	ibid.	213	Subrogatum.	ibid.
160	Nemo.	ibid.	187	Principium.	122	214	Subtilitas.	139
161	Nihil.	109	188	Prior.	ibid.	215	Summa.	ibid.
162	Non ens, non eſſe, non fieri.	ibid.	189	Prius.	123	216	Superfluitas, Superfluum.	ib.
163	Noſtrum.	110	190	Privilegiatus, Priuilegium.	124	T		
164	Nullum.	ibid.	191	Probare, Probatio.	125	217	Tacens.	140
O			192	Procrum.	126	218	Tacitum.	141
165	Oblcuritas.	111	193	Prohibitum, Prohibere.	ibid.	219	Tempus, Temporale.	142
166	Odium.	ibid.	194	Proceſſatio.	127	220	Totum.	ibid.
167	Officium.	112	195	Prouiſio.	128	221	Turpido, Turpe.	ibid.
168	Omne.	ibid.	Q			V		
169	Onu.	ibid.	196	Qualitas, Quem, quis.	ibid.	222	Verba.	143
170	Operarius.	113	197	Quod.	ibid.	223	Verſimile, Verſimilitudo.	148
171	Oppoſitum.	ibid.	198	Ratio, Ratihabitio, Ratum.	129	224	Veritas.	149
172	Ordo.	ibid.	199	Res.	ibid.	225	Vlt.	ibid.
P			200	Res iudicata.	133	226	Vincens.	150
173	Paſſum.	ibid.	201	Relatum, Referens.	ibid.	227	Vigilantes.	ibid.
174	Par, Paria.	ibid.	202	Remedium.	134	228	Vias.	ibid.
175	Parum.	116	203	Reprobatio, Reprobati.	ibid.	229	Vltimum.	ibid.
176	Pecunia.	117	204	Reus.	ibid.	230	Voluntas.	151
177	Periculum.	ibid.	S			231	& vlt. Vtile.	152
178	Permiſſum.	ibid.	205	Separata.	ibid.			
179	Plurales, Pluralitas.	ibid.	206	Sermo.	ibid.			
180	Plus.	118	207	Signatum.	136			

APPELLATIVORVM O R D O.

A		36 Coniuncti.	ibid.	110 Glans.	ibid.
Appl. 1.	37	37 Conſanguinei.	177	111 Grea.	ibid.
2	38	38 Conſortes.	ibid.	H	
3	39	39 Contraſtus.	178	112 Habitatio, Habitatores.	ibid.
4	60	60 Controverſia.	ibid.	113 Hæres, Hæreditas.	235
5	61	61 Conuentus.	ibid.	114 Homicidium.	239
6	62	62 Conuiſtus.	ibid.	115 Hiſpania.	240
7	63	63 Creditor.	179	116 Homo.	ibid.
8	64	64 Culpa.	ibid.	I	
9	65	65 Cura, Curatus.	ibid.	117 Immobilia.	242
10	66	66 Curiales.	180	118 Inſeruitas.	ibid.
11	67	67 Curia.	ibid.	119 Inſtrumentum.	ibid.
12	D		ibid.	120 Interelle.	244
13	68	68 Annuum.	ibid.	121 Introuitus.	ibid.
14	69	69 Debitor, Decimæ.	ibid.	122 Iudex.	ibid.
15	70	70 Descendentes.	181	123 Iumentum.	244
16	71	71 Dies.	184	124 Ius.	ibid.
17	72	72 Dignitas.	185	L	
18	73	73 Diocæſanus.	186	125 Ana.	ibid.
19	74	74 Diocæſis.	ibid.	126 Lectum.	245
20	75	75 Diſtributio.	ibid.	127 Legatum.	ibid.
21	76	76 Diſtributio, Diſtributio.	ibid.	128 Legumina.	ibid.
22	77	77 Domicilium.	187	129 Lex.	ibid.
23	78	78 Domæſticus.	ibid.	130 Liberi.	246
24	79	79 Dominium.	ibid.	131 Libertas.	247
25	80	80 Dominus.	188	132 Libertus.	ibid.
26	81	81 Domus.	ibid.	133 Liber.	ibid.
27	82	82 Domus materialis.	189	134 Ligna.	248
28	83	83 Donatio.	191	135 Linea.	ibid.
29	84	84 Dos.	ibid.	136 Lis.	250
30	V		ibid.	M	
31	85	85 Eccleſia.	ibid.	137 Aior.	ibid.
32	86	86 Educatio.	193	138 Malefactor.	252
33	87	87 Emolumentum.	ibid.	139 Maritus.	ibid.
34	88	88 Empio.	ibid.	140 Marmor.	ibid.
35	89	89 Episcopos.	ibid.	141 Maſculus.	ibid.
36	90	90 Equus, Equus.	196	142 Maſſaritæ.	252
37	91	91 Excommunicatio.	197	143 Mater.	ibid.
38	92	92 Expenſæ.	ibid.	144 Matrimonium.	ibid.
39	F		ibid.	145 Melioramenta.	ibid.
40	93	93 Facultas.	198	146 Membum.	253
41	94	94 Familia.	ibid.	147 Mendicantes.	ibid.
42	95	95 Familia ſeruilis.	201	148 Menſis.	256
43	96	96 Familiares.	202	149 Mercator, Merx.	257
44	97	97 Famulus.	ibid.	150 Meretrix.	ibid.
45	98	98 Fideiſſor.	203	151 Meum.	258
46	99	99 Filius.	ibid.	152 Miſerabilis.	ibid.
47	100	100 Flumen.	216	153 Molendinum.	259
48	101	101 Focus.	217	154 Monachus.	ibid.
49	102	102 Frater.	ibid.	155 Monafterium.	ibid.
50	103	103 Fructus.	220	156 Moneta.	ibid.
51	104	104 Fruges.	220	157 Mors.	ibid.
52	105	105 Frumentum.	221	N	
53	106	106 Fundus.	ibid.	158 Natus.	261
54	107	107 Funus, Funeralia.	222	159 Natus.	262
55	G		ibid.	160 Nauis.	ibid.
56	108	108 Generatio, Genus.	223	161 Neceſſarius.	ibid.
57	109	109 Granum.	224	162 Negotiator.	ibid.
58	B		ibid.	Nepos.	
59	165	165 Aſtutus.	ibid.	Nepos.	
60	166	166 Beneficium.	ibid.	Nepos.	
61	167	167 Beſtia.	ibid.	Nepos.	
62	168	168 Bladium.	ibid.	Nepos.	
63	169	169 Bona.	ibid.	Nepos.	
64	C		ibid.	Nepos.	
65	168	168 Anon.	ibid.	Nepos.	
66	169	169 Capitulum.	ibid.	Nepos.	
67	170	170 Cardinalis.	ibid.	Nepos.	
68	171	171 Caſamentum.	ibid.	Nepos.	
69	172	172 Caſata.	ibid.	Nepos.	
70	173	173 Caſtrum.	ibid.	Nepos.	
71	174	174 Calus.	ibid.	Nepos.	
72	175	175 Cathedraſis.	ibid.	Nepos.	
73	176	176 Cauſa.	ibid.	Nepos.	
74	177	177 Cuius.	ibid.	Nepos.	
75	178	178 Cuius.	ibid.	Nepos.	
76	179	179 Cuius.	ibid.	Nepos.	
77	180	180 Cuius.	ibid.	Nepos.	
78	181	181 Cuius.	ibid.	Nepos.	
79	182	182 Cuius.	ibid.	Nepos.	
80	183	183 Cuius.	ibid.	Nepos.	
81	184	184 Cuius.	ibid.	Nepos.	
82	185	185 Cuius.	ibid.	Nepos.	
83	186	186 Cuius.	ibid.	Nepos.	
84	187	187 Cuius.	ibid.	Nepos.	
85	188	188 Cuius.	ibid.	Nepos.	
86	189	189 Cuius.	ibid.	Nepos.	
87	190	190 Cuius.	ibid.	Nepos.	
88	191	191 Cuius.	ibid.	Nepos.	
89	192	192 Cuius.	ibid.	Nepos.	
90	193	193 Cuius.	ibid.	Nepos.	
91	194	194 Cuius.	ibid.	Nepos.	
92	195	195 Cuius.	ibid.	Nepos.	
93	196	196 Cuius.	ibid.	Nepos.	
94	197	197 Cuius.	ibid.	Nepos.	
95	198	198 Cuius.	ibid.	Nepos.	
96	199	199 Cuius.	ibid.	Nepos.	
97	200	200 Cuius.	ibid.	Nepos.	
98	201	201 Cuius.	ibid.	Nepos.	
99	202	202 Cuius.	ibid.	Nepos.	
100	203	203 Cuius.	ibid.	Nepos.	
101	204	204 Cuius.	ibid.	Nepos.	
102	205	205 Cuius.	ibid.	Nepos.	
103	206	206 Cuius.	ibid.	Nepos.	
104	207	207 Cuius.	ibid.	Nepos.	
105	208	208 Cuius.	ibid.	Nepos.	
106	209	209 Cuius.	ibid.	Nepos.	
107	210	210 Cuius.	ibid.	Nepos.	
108	211	211 Cuius.	ibid.	Nepos.	
109	212	212 Cuius.	ibid.	Nepos.	

L O C I

ARGVMENTORVM IVRIS.

A
Loc. 126 **RESOLUTIONE**
ad excommunicationem. pag. 173.

- 1 **Absorptio**. ibid.
- 2 **Actore ad reum**. 314
- 3 **Adoptione ad legitimatorem**. ibid.
- 4 **Advocato ad procuratorem**. ibid.
- 5 **Equiparatis**. ibid.
- 6 **Alimentis ad dotem**. 313
- 7 **ad legitimam**. ibid.
- 8 **ad annum legatum**. ibid.
- 9 **ad piam causam**. ibid.
- 10 **Ancecedenti**. ibid.
- 11 **Appellatione ad exceptionem**. ibid.
- 12 **ad rescutionem**. ibid.
- 13 **ad supplicationem**. ibid.
- 14 **Arbitrio ad delegatum**. ibid.
- 15 **Atrogationem ad legitimatorem**. ibid.
- 16 **Auctoritate Doctorum**. 116
- 17 **Aristotelis, seu alterius magni viri**. ibid.
- 18 **Maionum**. ibid.

B
19 **Bello ad pestem**. ibid.
- 20 **Beneficium ad officia**. ibid.

C
21 **Asu vero ad fictum**. ibid.
- 22 **Causa**. ibid.
- 23 **Causa cessante**. ibid.
- 24 **Causa cessat ad causam intestati**. ibid.
- 25 **Charitativo subsidio ad decimam Papalem**. ibid.
- 26 **Civilibus ad criminalia**. ibid.
- 27 **Collatione ad imputationem**. 317

28 **Communiter contingentibus, seu accidentibus**. ibid.

29 **Connexis**. 318

30 **Legitimatione plurium legum, seu statutorum**. ibid.

31 **Consequentis concessione ad antecedens**. ibid.

32 **Constitutione municipalis & statuto ad rescripta**. ibid.

33 **Coniunctura ad pactum**. ibid.

34 **ad privilegium**. ibid.

35 **ad statum**. ibid.

36 **ad legem**. ibid.

37 **Contradictibus ad iusticiam**. 319

38 **ad iusticiam, & e contra, ib.**

39 **ad ultimas voluntates, & e contra**. ibid.

Argess. Barbosa Trall. var.

ad legata. ibid.
ad fideicommissa. ibid.
ad delicta. ibid.
Contractu mutui ad contra-
ctum census. ibid.
Contractu ad quasi contra-
ctum. ibid.
ad distractum. ibid.
17 **Contrario iuris**. 320

18 **Contrariis**. 321

19 **Conventionione ad statutum**. ib.

20 **Correlatiis**. ibid.

21 **Crimine lèse maiestatis ad crimen heresis**. 324

D

22 **Debitore ad creditorem**. ibid.

23 **Decimis ad oblationes factas Ecclesie**. ibid.

24 **Definitione**. ibid.

25 **Delegato ad arbitrium, & e contra**. ibid.

26 **Delegato & subdelegato ad procuratorem, vel sublitatum**. ibid.

27 **Delictis ad contractus**. ibid.

28 **Dispositione tacita ad expressam**. ibid.

29 **Dispositio legis ad dispositionem testamenti**. ibid.

30 **Dispositione statuti ad dispositionem testamenti**. 325

31 **Dispositio in testamento ad codicillorum declarationem**. ib.

32 **Diversis ad diversa**. ibid.

33 **Divisibilibus ad indivisibilia**. 326

34 **Dote ad piam causam**. ibid.

35 **ad alimenta**. ibid.

36 **ad legitimam**. ibid.

37 **Dote carnali ad dotem spiri-**

Dote ad studium. ibid.

E

40 **Effectu ad causam**. ibid.

41 **Emancipatione ad legitimatorem**. ibid.

42 **Emphyteusi ad locationem**. ibid.

43 **ad feudum**. ibid.

44 **ad maiorem**. ibid.

45 **ad vsumfructum**. ibid.

46 **Erymologia**. ibid.

47 **Experientia**. 327

F
48 **Falcidia ad Trebellianicam, & e contra**. ibid.

49 **Falcidia & Trebellianica ad legitimam**. ibid.

50 **Falso ad maiorem, seu primogenituram**. ibid.

51 **ad emphyteusiam**. 328

52 **ad Regnum**. ibid.

53 **ad officium**. ibid.

54 **ad ispartionem**. ibid.

55 **ad fideicommissum**. ibid.

56 **ad ultimas voluntates**. ibid.

57 **Fideicommissio ad Regnum**. ibid.

58 **ad feudum**. ibid.

59 **ad maiorem**. ibid.

60 **Fisco ad Ecclesiam**. 329

61 **ad dotem**. ibid.

62 **Foro exteriori, ad forum inter-**

terius, & e converso. ibid.

63 **Foro sui**. 331

G

64 **Abella ad laudemiam**. ib.

65 **Generis ad personam**. ibid.

I

66 **Impossibili**. ibid.

67 **Inclusionem**. ibid.

68 **Inventario tutoris ad inventarium, seu descriptionem faciendam per heredem**. 332

69 **Iudiciis ad contractus**. ibid.

70 **ad ultimas voluntates**. ibid.

71 **ad arbitria**. ibid.

72 **Interpartionatus ad primogenituram**. ibid.

73 **Interpartionatus libertorum ad feudum**. ibid.

L

74 **Legato ad donationem**. ib.

75 **Legato libertatis ad legatum piz caus.** ibid.

76 **Legato ad beneficium**. ibid.

77 **Legato ad pactum**. ibid.

78 **Legato ad ultimas voluntatem**. ib.

79 **Lege animata ad inanimatam**. ibid.

80 **Legibus communibus Romanorum ad ordinationem successione regnorum**. ibid.

81 **Legitima ad debitum ex statu-**

tuto. 333

82 **ad Trebellianicam**. ibid.

83 **ad dotem**. ibid.

84 **ad alimentum**. ibid.

85 **Legitimatione ad depositionem**. ibid.

E 3 ad

ad ingenuitatem. *ibid.*
 Legitimi nati ad legitimatam. *ibid.*
 64 Libertate ad legitimatam. *ibid.*
 ad pias causas, & e contra. *ibid.*
 65 Liberto ad vassallum. *ibid.*
 Loco, vel tempore ad personam, & e conuerso. *ibid.*
 Loco ad tempus, & e contra. *314*
 M
 66 ad secundum. *ibid.*
 ad vltimum. *ibid.*
 ad iulpaionatus & annuieratiam. *ibid.*
 67 Maiori ad minus. *ibid.*
 68 Maiestate, vel paritate rationis. *315*
 69 Mandato procuratorio ad mandatum iurisdictionis. *316*
 ad ratihabitionem. *ibid.*
 70 Matrimonio criminali ad spirituale. *ibid.*
 71 Milite armato militis ad militem coelestem militis. *ibid.*
 Milite armato ad Advocatum. *ibid.*
 Milite ad Doctorem. *ibid.*
 72 Minore ad Ecclesiam. *ibid.*
 ad Filium. *317*
 73 Minori ad maius. *ibid.*
 74 Morie civili ad naturalem. *ibid.*
 75 Multo magis quod est fortius alius. *318*
 N
 76 Non nominato. *ibid.*
 77 Officiali ad tutorem. *ibid.*
 Officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitam. *ibid.*
 78 Opera liberatorum ad feuda. *ibid.*
 79 Oppositis. *ibid.*
 80 Ordine littere. *ibid.*
 P
 81 Patris ad statum. *319*
 ad consuetudinem. *ibid.*
 ad prescriptionem. *ibid.*
 ad legem. *ibid.*

82 Parte ad totum. *ibid.*
 83 Persona ad rem. *ibid.*
 ad locum. *ibid.*
 ad tempus. *ibid.*
 84 Prescriptiones ad consuetudinem. *340*
 ad pactum. *ibid.*
 85 Pretenti ad perueritiam. *ibid.*
 86 Primo ad vltimum. *ibid.*
 87 Principali ad accessorium. *ibid.*
 88 Privilegio ad communis. *ibid.*
 89 Procuratore ad tutorem. *ibid.*
 Procuratore iudiciali ad delegatum. *ibid.*
 90 Promissione dotis ad traditionem. *ibid.*
 91 Proximis generalitate. *ibid.*
 92 Pupillo ad Ecclesiam. *ibid.*
 ad Rempublicam. *ibid.*
 R
 93 Ratificatione ad mandatum. *341*
 94 Ratione cessante. *ibid.*
 Ratione naturali & rebus sumptis. *ibid.*
 95 Re ad personam. *ibid.*
 ad tempus. *ibid.*
 ad locum. *ibid.*
 Re factiva ad vltimam. *ibid.*
 96 Recitatione ad appellationem & e contra. *ibid.*
 97 Regno ad maiorem. *ibid.*
 98 Rubrica. *342*
 S
 99 Sententia ad statum. *ibid.*
 ad testamentum. *ibid.*
 ad confessionem procuratoris. *ibid.*
 ad procuratorem. *ibid.*
 Sententia iuris ad sententiam hominis. *ibid.*
 100 Scrupulo ad Monachum. *ibid.*
 101 Simili ad Simile. *343*
 102 Solitis. *ibid.*
 103 Speciali. *ibid.*
 104 Specie ad genus. *344*
 105 Statuto ad pactum. *ibid.*
 ad contractum. *ibid.*
 ad consuetudinem. *ibid.*
 ad vltimam voluntatem. *ibid.*
 ad sententiam. *ibid.*
 106 Substitutione pupillari ad exemplarem. *ibid.*

107 Successione ad accusationem. *ibid.*
 ad legitimam. *ibid.*
 108 Suffragio parium conuentionis. *ibid.*
 109 Superfluitate cultanda. *345*
 T
 110 Tempore ad tempus. *ibid.*
 ad rem. *346*
 ad personam. *ibid.*
 111 Testamentum ad statum. *ibid.*
 ad sententiam. *ibid.*
 ad iudicium, & e conuerso. *ibid.*
 Testamentum inter vivos ad testamentum ad pias causas. *ibid.*
 112 Testatore ad legem. *ibid.*
 ad statum. *346*
 ad contrahentem. *ibid.*
 113 Testum depositione ad instrumentum, seu testamentum. *ibid.*
 Telle ad iudicium, seu instrumentum Notarij. *ibid.*
 ad accusationem. *ibid.*
 114 Toto ad partem. *ibid.*
 115 Transactio ad substitutionem, seu compromissum, & e contra. *ibid.*
 116 Tributo ad decemum. *ibid.*
 117 Tutore ad iudicium. *ibid.*
 Tutore respectu ad iudicem ordinarium suspectum. *ibid.*
 Tutore ad Praetorem. *ibid.*
 V
 118 Vassallo ad liberum. *ibid.*
 119 Vestigialibus & gabellis ad collectas. *347*
 120 Venditione ad locationem. *ibid.*
 121 Verosimili mente statuentis, vel testatoris. *ibid.*
 122 Vitimis voluntatibus ad contractus. *348*
 ad iudicia. *ibid.*
 123 Vocatione ad ius ad passum. *ibid.*
 124 Vi usufructu ad alimenta. *ibid.*
 Vi usufructuario ad Emphyteutam. *ibid.*
 125 & vlt. Viu patrisfamilias. *ibid.*

CLAVS V L Æ.

A

CLAVS. I		CESSORIA.	Pag. 350
1	Ad inſar alterius Eccleſiæ.	355	
2	Ad libitum ſuum, vel pro libito ſue voluntatis.	356	
3	Ad beneplacitum, &c.	358	
4	Ad habendum, &c.	358	
5	Amoro quolibet illicito deſentore.	ibid.	
6	Anceſſeri.	358	
7	Appellatione remota.	359	
8	Arbitrio Roſe.	362	
9	Arbitrio ſuo.	364	
10	Auctoritate, ſeu vice noſtra.	ibid.	
11	Augendi, &c.	ibid.	

C

12	Cautiorem banchatiam periculare teneatur, &c.	365	
13	Citra aliquam innovationem.	368	
14	Citra viſum ſolius, & attentatorum.	ibid.	
15	Citra aliquam liberationem ſideiſſorum.	ibid.	
16	Citra conſenſum in iurisdictionem, &c.	369	
17	Codicillaris.	ibid.	
18	Coniunctim, & diuiſim.	373	
19	Conſcientiam ſuam oneramus.	ibid.	
20	Conſilio.	375	
21	Conſilio de irrationabilitate.	376	
22	Conſilio de aſſertis.	ibid.	
23	Conſilio de tribus conformibus.	377	
24	Conſilio de bono iure.	ibid.	
25	Conſilio de literis.	ibid.	
26	Conſilio de paupertate.	378	
27	Conſtituti.	ibid.	
28	Conſueti.	381	
29	Contradiſtores appellatione poſt poſita compeſcendo.	383	
30	Cuius litis ſtatum, &c. Vide Litis ſtatum, &c.	ibid.	
31	Cum iuribus, & pertinentiis.	384	
32	Cum plea, & libera adminiſtratione.	ibid.	
33	Cum poſſeſſate citandi, & inhibendi, &c.	388	
34	Cum omnibus incidentibus, & dependentibus, &c.	ibid.	
35	Cum annexis, & connexis, &c.	389	
36	Cum toto negotio principali.	390	

D

37	De eſſentia irritans.	ibid.	
38	De eſſentia neceſſaria.	391	
39	Derogatoria.	400	
40	Dimmodo tempore data preſentium alteri non	401	
41	Dimmodo collatio, ad nos hac vice pertineat.	401	

404.

42	Dimmodo caſus non ſit inſtructa.	405	
43	Dimmodo remaneant centum pro Rectore.	408	
44	Dimmodo mille remaneant pro Epilcopo.	409	
45	Dimmodo omnes ſimul non excedant anſuetu- tem, &c.	408	
46	Dimmodo inſtrui non ſit.	ibid.	
47	Dimmodo, ſeu quatenus licita, & honeſta ſit	409	
48	Dimmodo, ſeu quatenus ſit in uſu.	ibid.	
49	Dimmodo non ultra tres dieſus, &c.	410	
50	Dimmodo collatio ſit deuoluta.	ibid.	

E

51	Etiamſi generaliter, vel ſpecialiter ſit refer- uatum.	411	
52	Ex euentu in quem, &c.	412	
53	Ex quibus dederit.	ibid.	
54	Ex ſi plus ualeat, donat.	ibid.	
55	Ex certa ſcientia.	ibid.	
56	Ex euentu.	413	
57	Ex nunc, proxi ex tunc.	419	

G

58	Generalis.	414	
----	------------	-----	--

H

59	Habita, vel non habita poſſeſſione.	414	
60	Hac tamen lege, & conditione.	415	

I

61	In ducatis in poſſeſſionem, & manutentatis.	ibid.	
62	In forma Dignum.	414	
63	In omnibus, & per omnia.	ibid.	
64	In principio poſita.	415	
65	In medio poſita.	416	
66	In fine poſita.	417	
67	In ſem ſuam, &c.	418	
68	In ſolidum.	419	
69	In ſoluto.	420	
70	Inſerpretanda.	421	
71	Ira quod, &c.	ibid.	
72	Ius, & iurisdictionem manutentans, &c.	422	

L

73	Litis ſtatum, &c.	424	
----	-------------------	-----	--

M

74	Ann regia.	ibid.	
75	Modo proprio.	425	

N

76	Non alia, aliter, neque alio modo.	ibid.	
77	Non	426	

81	Non obstantibus, &c.	441
82	Non obstantibus privilegiis, &c.	444
84	Non obstantibus statutis i ecclesiarum, &c.	447
85	Non obstantibus quibuscumque pactis.	448
86	Non obstante collatione alteri facta.	449
	Non obstante quacumque generali reservatione.	
	ibid.	
87	Non obstante quacumque consuetudine, &c.	
	ibid.	
88	Non obstante quacumque prescriptione.	451
89	Non se adstringens, &c.	452
90	Non tamen à vobis provisiones habentes.	
	ibid.	
91	Nulli ergo hominum liceat, &c.	453
92	Nulla modo, &c.	454
	Nulla pacto.	ibid.
93	Nunc, & pro tempore.	ibid.
	Nunc, & pro tempore referendas.	ibid.

O

94	Omnemque alios sua interesse putantes.	
	ibid.	
	Omnem & singulos, &c.	ibid.
95	Omnia meliori modo, &c.	456
96	Omnia, & singula, &c.	460

P

97	Pacito indicato.	462
98	Pacito Breui.	463
99	Per cessum, vel decessum, &c.	465
100	Perinde valere.	ibid.
101	Pleno iure.	466
102	Pro expressis, &c.	468
103	Pro maiori, seu potiori cautela.	469
	Pro maiori securitate.	ibid.
104	Promittens habere ratum, &c.	ibid.
105	Pro omnibus, & singulis absentibus, &c.	471
106	Pro omni, & toto, &c.	472
107	Pro rata.	ibid.
108	Pro residuo.	ibid.
109	Pro tempore.	473
110	Pro se, & filiis.	ibid.
111	Pro se, & suis, &c.	474
112	Pro se, suisque hæredibus, & successoribus.	ibid.
113	Pro se, suisque hæredibus, successoribus, quibuscumque.	475
114	Profectus pro expensis.	476
115	Pro vt de iure.	ibid.
116	Pro vt asserit.	477
117	Pro vt constituit, &c.	ibid.
118	Pro vt sibi fuerit bene visum, &c.	ibid.
119	Pro vt sunt de presenti.	478

Q

120	Quæ omnia, &c.	ibid.
121	Quam, & quas, &c.	ibid.
122	Quam duxeris acceptandam.	481
123	Quantum sibi videbitur.	ibid.
124	Quatenus sunt in usu, & sacris Canonibus, ac decretis Concilij Tridentini non aduersentur.	ibid.
	Quatenus idoneus reperitur, vide, Si idoneus, &c.	
	Quatenus licita, & honesta sit, vide Dummodo, licita.	

	Quibus dederit, vide Et quibus dederit.	
125	Quod si non omnes, &c.	482
126	Quoad viserit.	484
	Quod sola Sanctissimi signatura sufficiat.	ibid.
	Quid maior, & verior expressio fieri possit.	ibid.
	Quid in primis & omnia.	ibid.
	Quod obstantie beneficiales.	ibid.
127	Quorum tenores, &c.	ibid.

Q

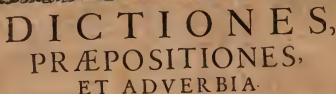
128	Quæ Ato manente pacto.	487
129	Rebus sic stantibus.	ibid.
130	Rebusque aliis, &c.	488
131	Reculatione remota.	489
132	Refectis expensis.	490
133	Renuntians omni legum auxilio.	492
134	Repetita.	493
135	Reservato beneplacito.	494
136	Reservans dominium.	ibid.
137	Reservans omne ius, &c.	ibid.

S

138	Salva gradus prerogativa.	495
139	Salvo, &c.	ibid.
	Salva veritate.	ibid.
	Salvo iure meo.	ibid.
	Salvo iure domini.	ibid.
	Salvo iure agnatorum.	ibid.
	Salvo, vt infra.	ibid.
140	Salvo consensu domini.	497
141	Salvo quod, &c.	ibid.
	Salvo iure quarumque personarum.	ibid.
	Salvo iure fidelicommis.	ibid.
142	Salvo iure addendi, &c.	ibid.
143	Salvo impetinentium, &c.	ibid.
144	Salvis, &c.	498
	Salvis reservationibus Apost.	ibid.
	Salvis capitulis, &c.	ibid.
	Salvis legatis, & conditionibus infra dicendis.	ibid.
	Salvis tamen confinibus specificatis.	ibid.
145	Sequens.	ibid.
146	Si confiterit.	499
147	Si assensus, quorum interest, accesserit.	ibid.
148	Sicut accepimus.	500
149	Si, & in quantum, &c.	ibid.
150	Si, & postquam renunciauerit, &c.	501
151	Si idoneus reperitur.	503
152	Si in eundem Ecclesiarum utilitatem fiat, &c.	
	504	
153	Si inueneris premissa, &c.	ibid.
154	Si ita est.	505
	Si ita comperitis.	ibid.
155	Si videbitur.	506
156	Sine aliqua exceptione, &c.	ibid.
157	Sine præiudicio, &c.	507
	Sine præiudicio quorumcumque suorum iurium.	ibid.
158	Sine præiudicio venientium ab intestato, &c.	
	508	
159	Sine præiudicio legitime executionis.	510
160	Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum.	511
161	Sine præiudicio obligationis tameralis.	512
162	Sine retardatione solutionis pensionis.	513
163	Si non valeat vt testamentum, valeat, &c.	
	516	

164	Si neuus.	ibid.			
165	Si per diligentem examinationem, &c.	§ 17	178	T Ali casu.	§ 33
166	Si preces veritate nitantur.	§ 18	179	Teque absoluentes, &c.	ibid.
167	Si pro aliis non scripimus.	§ 19	180	Toties quoties, &c.	§ 34
168	Si qua mihi iusta causa, &c.	ibid.	181	Transferentes, &c.	§ 35
169	Si quid exequendum exequatur, &c.	ibid.	182	Tunc, & eo casu, &c.	ibid.
170	Si lenxeris te grauatum.	§ 20			
171	Si sine filijs decesserit.	§ 21		V	
172	Sive premissis, siue alio quouis modo, &c.	ibid.	183	V Itz, ac morum honestas, &c.	§ 36
173	Sola facti veritate inspecta.	§ 23	184	Vniuersales.	§ 37
174	Scantum, & merita causa, &c.	§ 24	185	Vocat vocandis.	ibid.
175	Sublata, &c.	§ 25	186	Volumus autem, &c.	§ 39
176	Summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii.	§ 29	187	Vique ad tertiam generationem.	ibid.
177	Supplentes omnes defectus, &c.	§ 31	188	Ve asseritur.	ibid.
				Ve asseris.	ibid.
				Ve omnes, aut duo, vide <i>Quid si non omnes.</i>	

DICT.		A	32 Careia.	ibid.	103 Elus, Eorum.	ibid.
		Ab. pag. 641	33 Careat.	ibid.	104 Eo amplius.	679
		Abique. 642	34 Cailare.	660	105 Eo calis.	ibid.
		Ac. 643	35 Celeriter.	ibid.	106 Eo ipso.	ibid.
4	Ac fi.	ibid.	36 Certe.	ibid.	107 Eo modo.	ibid.
5	Accipere.	ibid.	37 Circa.	661	108 Elie.	ibid.
6	Ad.	ibid.	38 Citra.	662	109 Ergo.	680
7	Adco.	645	39 Clam.	ibid.	110 Et.	685
8	Ad hoc.	ibid.	60 Commendo.	ibid.	111 Et cetera.	ibid.
9	Adhuc.	ibid.	61 Committimus.	ibid.	112 Etiam.	685
10	Adiudicare.	ibid.	62 Commode.	ibid.	113 Eris.	ibid.
11	Admodum.	ibid.	63 Concedere.	663	114 Et sic.	ibid.
12	Admonere.	ibid.	64 Concoquere.	ibid.	115 Ex.	687
13	Adversus.	ibid.	65 Constat.	ibid.	116 Excommunicatur.	ibid.
14	Aequaliter.	ibid.	66 Confestim.	ibid.	117 Ex nunc.	ibid.
15	Aequè.	646	67 Constituitur.	664	118 Ex tunc.	ibid.
16	Aliàs.	ibid.	68 Continud.	ibid.	119 Expellatur.	ibid.
17	Alioquin.	647	69 Convenit.	ibid.	120 Ex post.	ibid.
18	Aliquandiu.	ibid.	70 Contra.	ibid.	121 Extra.	ibid.
19	Aliquando.	ibid.	71 Coram.	665	122 Extrinsecus.	689
20	Aliquatenus.	648	72 Credere.	ibid.		
21	Aliquid.	ibid.	73 Cuique.	ibid.		
22	Aliquis.	ibid.	74 Cuilibet.	ibid.		
23	Aliquo modo.	649	75 Cum.	666		
24	Aliar.	ibid.				
25	Aliter atque.	ibid.				
26	Alius.	650				
27	Alter.	651				
28	Ambo.	ibid.				
29	Amen.	653				
30	Amittat.	ibid.				
31	Amodd.	ibid.				
32	Amplius.	ibid.				
33	Anat.	654				
34	Anca.	655				
35	Anedictis.	ibid.				
36	Anchac.	ibid.				
37	Ancequam.	ibid.				
38	Apprehendere.	ibid.				
39	Approbare.	ibid.				
40	Apud.	ibid.				
41	Affidue.	656				
42	Affigens.	ibid.				
43	Atque.	ibid.				
44	Atqui.	ibid.				
45	Auftere.	ibid.				
46	Aut.	ibid.				
47	Autem.	658				
48	B.					
49	B.					
50	C.					
51	C.					

150	Immediatè.	ibid.	209	Nec non.
151	Immo.	697	210	Nemo.
152	In.	ibid.	211	Nempe.
153	In Antea.	699	212	Nequaquam.
154	In circa.	ibid.	213	Neque.
155	Incontinenti.	700	214	Nihil.
156	Incurrat.	701	215	Nihilominus.
157	Inde.	ibid.	216	Nil.
158	Indulgemus.	702	217	Nisi.
159	Idest.	ibid.	218	Nominatim.
160	In euentum.	ibid.	219	Non.
161	Infra.	ibid.	220	Non aliàs.
162	Infraſcripti.	703	221	Nos niſi.
163	In infinitum, In perpetuum.	ibid.	222	Nonnunquam.
164	Infimul.	ibid.	223	Non ſemper.
165	Initar.	704	224	Non ſolum.
166	Inſuper.	ibid.	225	Nos.
167	Integrè, integrum.	ibid.	226	Nullatenus.
168	Integraliter.	705	227	Nullius momenti.
169	Intelligitur.	ibid.	228	Nullo modo.
170	Iner.	ibid.	229	Nullus.
171	Interdij.	ibid.	230	Nunc.
172	Interdam.	ibid.	231	Nunquam.
173	Interim.	706	232	Nuſquam.
174	Inta.	ibid.		
175	Intuicu.	ibid.		
176	Inuicem.	ibid.		
177	Ipſe.	707		
178	Ipſo facto, Ipſo iure.	708		
179	Ita.	ibid.		
180	Ita demum.	709		
181	Itaque.	ibid.		
182	Ita quidd.	ibid.		
183	Ita tamen.	710		
184	Ita vt.	711		
185	Item.	ibid.		
186	Iterum.	712		
187	Iuxta.	ibid.		

L

188	L Egitimè.	713
189	L Lego.	ibid.
190	Libere.	ibid.
191	Licet.	717
192	Longè.	ibid.

M

193	M Agis.	718
194	Magnopere.	ibid.
195	Malè.	ibid.
196	Mandare.	719
197	Maximè.	ibid.
198	Meus, Mea, Meum.	720
199	Menſuratum.	721
200	Minùs, Minimè, Minimum.	ibid.
201	Modò.	ibid.
202	Moneat.	722
203	Max.	ibid.
204	Mult.	723

N

205	N Am.	ibid.
206	Namque.	ibid.
207	Ne.	ibid.
208	Nec.	ibid.

209	Nec non.
210	Nemo.
211	Nempe.
212	Nequaquam.
213	Neque.
214	Nihil.
215	Nihilominus.
216	Nil.
217	Niſi.
218	Nominatim.
219	Non.
220	Non aliàs.
221	Nos niſi.
222	Nonnunquam.
223	Non ſemper.
224	Non ſolum.
225	Nos.
226	Nullatenus.
227	Nullius momenti.
228	Nullo modo.
229	Nullus.
230	Nunc.
231	Nunquam.
232	Nuſquam.

O

233	O B.
234	Obtinuit.
235	Occipare.
236	Ocaſione.
237	Olim.
238	Omnimodò.
239	Omnimodo.
240	Omnino.
241	Omnis.
242	Oportet.

P

243	P Alam.
244	Par.
245	Pariter.
246	Patum.
247	Penè.
248	Penes.
249	Penitus.
250	Per.
251	Perdar.
252	Periode.
253	Per omnia.
254	Perpend.
255	Perſona.
256	Perſuadere.
257	Pertinere.
258	Perueniat.
259	Placere.
260	Planè.
261	Plenum, Plenarium, Plenifimum.
262	Plenumque.
263	Pluries.
264	Plus.
265	Plures.
266	Plurimal.
267	Ponè.
268	Poſſum.
269	Poſt, Poſtea.
270	Poſt.
271	Poſtea.

272	Postquam.
273	Præcipere.
274	Præſupere.
275	Præſumere.
276	Prædicti.
277	Præſertim.
278	Præſumere.
279	Præter.
280	Præterea.
281	Præterquam.
282	Pridie, Poſtridie.
283	Primo primum.
284	Principaliter.
285	Prioretur.
286	Prius.
287	Pro.
288	Prohibere.
289	Proinde.
290	Promittere.
291	Prope.
292	Propter.
293	Propterea.
294	Proſus.
295	Proſinus.
296	Provt.
297	Proximè.
298	Publicè.

Q

299	Q Valecamque.
300	Qualitercumque.
301	Quam.
302	Quamprimum.
303	Quamplacere.
304	Quamuis.
305	Quæque.
306	Quandò.
307	Quando.
308	Quandoocumque.
309	Quandoque.
310	Quantus.
311	Quaſi.
312	Quatenus.
313	Quemadmodum.
314	Quia.
315	Quicquid.
316	Quicquam.
317	Quiccumque.
318	Quid.
319	Quidam, Quidem.
320	Quilibet.
321	Quinimò.
322	Quis.
323	Quisque.
324	Quiſquis.
325	Quuis.
326	Quoad.
327	Quod.
328	Quodammodo.
329	Quomodocumque.
330	Quomodolibet.
331	Quondam.
332	Quoniam.
333	Quoque.
334	Quoquomodo.
335	Quot, Quotus.
336	Quoties.
337	Quotieſcumque.
338	Quotidie.

749	ibid.
750	ibid.
751	ibid.
752	ibid.
753	ibid.
754	ibid.
755	ibid.
756	ibid.
757	ibid.
758	ibid.
759	ibid.
760	ibid.
761	ibid.
762	ibid.

763	ibid.
764	ibid.
765	ibid.
766	ibid.
767	ibid.
768	ibid.
769	ibid.
770	ibid.
771	ibid.
772	ibid.
773	ibid.
774	ibid.
775	ibid.
776	ibid.
777	ibid.
778	ibid.
779	ibid.
780	ibid.

AUGVSTINI BARBOSÆ V. I. D.

AXIOMATVM IVRIS VSVFREQVENTIORVM EXPOSITIO,

Atque sacra Rota decisionibus, & quamplurimum Doctorum, tam veterum, quàm recentiorum resolutionibus locupletata.

AXIOMA I.

Abfoluere.

- 1 Abfoluere potest, qui potest condemnare.
- 2 Prescripta potestare abfoluendi, dicitur etiam prescripta potestare condemnandi.
- 3 Abfoluere, & condemnare contrivibilia sunt.
- 4 Abfoluere non potest, qui condemnare non valet.
- 5 Argumentum valet, non potest condemnare, ergo nec abfoluere.
- 6 Potestas ligandi eadem est neque solvendi.
- 7 Episcopus non potest abfoluere exemptos etiam volentes.
- 8 Abfoluere, vel condemnare qui non potest, nunquid condemnandum, seu abfoluendum pronunciare possit remissimè.
- 9 Abfoluere potius debet Index, quàm condemnare.
- 10 Abfoluere nocentem sanctum est, quam condemnare innocentem.
- 11 Index non debet abfoluere in dubio, quando agitur de periculo animæ ex abfolutione.
- 12 Abfoluere expresse dicitur, qui non est condemnatus.

AB¹ SOLVERE potest, qui potest condemnare, ut per text. in l. q. ff. de v. iudic. tradunt Innoc. in c. dilecti, de officio Archiepiscopi Felin. in c. aduersus, de prescripti Bald. in l. imperium, q. 1. vers. circa ultimum, ff. de iuri. d. non in iud. Herman. Det. in rub. ff. de acqu. p. in l. si in fine, dum auget quoddam ille, qui prescripti potestatem abfoluendi, dicitur etiam prescripti potestatem condemnandi, Canez. in tract. de off. Barbo. Axioma. Iam.

de heretic. n. 72. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 43. num. 13. in fine, Card. Tusch. pract. conc. lit. A, conc. 40. n. 1. Fatina. fragm. crim. p. 1. lit. A, n. 6.

ABSOLVERE enim, & condemnare coheret, ut ibi illa sunt, & qui unum potest, potest & aliud, Rip. in d. l. 1. num. 1. glossam Clemen. cum a repulsi sunt, ne appell. Felin. in cap. cum inferior, num. 4. de maior. & obed. Menoch. d. q. 43. a princip. Fatina. d. lit. A, num. 7. Ludou. Gomez in cap. 1. §. ff. de iur. n. 43. cum seque. de consensu in 6.

ABSOLVERE igitur non potest, qui condemnare non valet. Item qui condemnare, ff. de reguli iuris. Socin. sen. in rubr. ff. de acqu. p. §. num. 3. Menoch. d. q. 43. n. 2. vers. altera est negatio, & n. 16. cum seque. ubi ponit duas declarationes, quarumque, an habenti potestatem abfoluendi, & condemnandi, si auctor potestas condemnandi, censetur etiam sublati potestas abfoluendi, refert Fatina. d. lit. A, num. 12. Nam valet in hac materia argumentum negatum, sicut & affirmatum, Non potest condemnare, ergo nec abfoluere, ut per Felic. de Senis cons. 14. incip. Monachus Perusinus num. 4. vers. in secunda questione, quem refert Card. Tusch. d. conc. 40. n. 1.

Eadem est enim potestas ligandi, atque solvendi, cap. verbum, de pœnitent. dist. 1. cap. cum inferior, de maior. & obed. Proccedit autem de iure communi regula illa, Quis non potest ligare, ergo nec abfoluere: sedus si de iure speciali ex privilegio, quia licet Episcopus non possit excommunicare, neque ligare exemptos, tamen potest illos volentes abfoluere in casibus in quibus de iure communi alios subditos abfolueret, ut resolu. Federic. de Senis d. cons. 14. num. 4. vers. in secunda nota, nec, usque ad fin. propt. illum citat Card. Tusch. d. conc. 40. num. 4. Verum tamen non placet hæc distinctio Abb. in cap. significasti, num. 12. vers. hu. tamen non obstat, ibi.

abus, de foro compet. & Felin. in cap. pastoralis, n. 10. de officio Ordinis, quos refert, & sequitur Erasim. à Cochiet de iurisdic. Ordinis in exemplis, per. 1. q. 50. à num. 3. dum absolute resoluunt, exemptos pro absolute à communicatione non posse se subire Ordinarius, quia exemptiones non sunt simpliciter concessae in fauorem exemptorum, sed etiam in fauorem sanctae Sedis Apostolicae, cuius interest habere multos à iurisdictione Ordinariorum ereptos, subique immediatè subditos, Clem. pastoralis, de re iudic. Abb. d. n. 11. vers. per hoc, Rebuff. res. 142. Erasim. à Cochiet d. tract. lib. 1. quaest. 1. num. 17. Rot. in Fluxibus. Monasterii 19. Nouembrii 1625. coram Reuerendissimo Domsno meo Carcino Decano.

8 **ABSOLVERE**, vel condemnare qui non potest, nunquid condemnandum, seu absolvendum pronunciare possit vide latè disputantem Farinac. d. lib. 1. num. 1. cum seqq.

9 **ABSOLVERE** debet potius Index in dubio, quam condemnare, l. Arrianus ff. de iudi. & oblig. l. fauorabiliores, l. semper in obscuris ff. de regulis iur. cap. 3. de probat. Couart. varior. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. quare. Mexia in tract. de pœnis, consil. 1. n. 171. Anton. Monach. Florent. dec. 16. num. 2. Card. Tusch. d. lib. 1. consil. 41. à num. 1. vbi num. 1. per l. absens, ff. de pœnis, dicit, quod sanctus est absoluit necerem, quam condemnare innocentem.

10 **ABSOLVERE** tamen non debet Index in dubio, quando agitur de periculo animae ex absolutione; ideo obligatus restituere viſuras, licet doceat de restitutione particularium viſurarum diuersas personas facta, tamen debet condemnari ad restitutionem consuetam per defunctum, si non apparet quod fiat eadem viſura, quia maius est periculum animae, si non fiat restitutio, quam importet damnus, si bis soluantur, & restituatur, ita Federicus de Senis conf. 25. l. col. 6. vers. praestita locum habent, quem refert Cardin. Tusch. d. lib. 1. consil. 41. n. 1. vbi num. 1. exemplificat fauore pie causae, & animae in alio casu.

11 Absolutus expresse dicitur, qui non est condemnatus, vt per Sigism. Scacc. de appellat. quaest. 17. d. m. 6. memb. 9. sub n. 70. & limit. 1. n. 30. in fine.

de elid. Anchastatus conf. 80. incip. Restituo ordine num. 7. Ioan. de Imola con. 145. n. 1. Ioan. de Anania conf. 17. incip. Vſo casu, num. 6. in fine, Abb. consil. 17. Arbitrar. in prin. vers. sed iste intellexit lib. 2. Eucard. in topicis legalibus 8. Peretz de fidei iuramentis, art. 11. num. 46. Card. Mantica de consilior. vltim. volunt. lib. 3. tit. 7. à princip. & de iacitio & ambig. conuentionum. lib. 2. tit. 1. per totum, Valac. consil. 174. n. 11. Card. Tusch. pract. consil. 14. l. 1. consil. 66. à princip. Leo Valenti dec. 4. n. 3. tom. 1.

ABVRVVM vt euitetur, largissima interpretatio fieri debet, vt per Coten. conf. 188. lib. 3. Cioſia repet. omnes populi, num. 126. ff. de iustitia, & iura Aym. de antiquis, tempor. pari. 4. in princip. num. 137. Villagui. in tract. de extensione legum rubr. de extensione legis correctoria, num. 16. & rubr. de extensione legis correctoria, & generalis simul, num. 78. & seq. Cancet. var. resolut. p. 1. c. 1. num. 150. Valenzuela conf. 169. num. 49. tom. 2. Rota dec. 148. n. 3. p. 1. in posthum. Farin. alid. p. 3. recitatur.

ABVRVVM ne sequatur, dispositio quantumuis generalis, est restringenda, l. 2. C. de notalib. assensib. Nicol. Eucard. d. l. 2. n. 4. & 6. decil. Pedem 90. num. 13. & 19. Hippol. Riuinald. in §. 1. num. 40. Inſtit. per quas personas sui nobis acquirit, Alex. conf. 83. Inſtit. falli, num. 11. in fine, & num. 12. vers. inuicem praedicta, lib. 2. Cardin. Tusch. d. consil. 66. n. 18. Et generalia, vniuersaliaque verba vt absolutum euitetur, restringuntur, Pedroch. conf. 19. n. 10. Card. Mantica de consilior. vltim. volunt. lib. 1. tit. 1. n. 8. & 9. Honded. conf. 4. n. 25. lib. 1. Castill. controuerſ. lib. 5. p. 2. c. 166. n. 9. & 10.

ABVRVVM vt euitetur, verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo possunt, Alex. consil. 61. Super eo, n. 4. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. consil. 66. num. 17. Stephan. Gratian. d. discip. forens. tom. 1. c. 34. n. 13. Valenzuela conf. 23. n. 39. tom. 2. Et ne absurdum sequatur à regulis iuris recedimus, Sim de Praetis de interpretat. vltim. volunt. lib. 1. interpret. 1. quib. 4. fol. 7. Surd. conf. 16. n. 18. Stephan. Gratian. vbi proximi. Et ideo duae negantur, quae important vnam affirmationem, impositabunt negationem duplicatam, vt tollatur absurdum, Signorol. de Homod. conf. 34. Si queratur, an quid, ante mod. Ruin. conf. 37. n. 4. lib. 3. Cardin. Tusch. d. consil. 66. n. 21.

ABVRVVM vt euitetur, verba statui impropriantur, Alex. conf. 51. Vſo thomae, numer. 2. lib. 1. Cardin. Tusch. d. consil. 66. num. 21. & licitum est recedere à propria significatione verborum statuti, Alex. conf. 80. Vſo, & opportuni, n. 8. vers. conformatur praedicta, lib. 2. Card. Tusch. d. consil. 66. n. 10. Et locus est interpretationi, etiam si statutus est. cludat omnem interpretationem, Alex. conf. 50. num. 11. vers. etiam ex hoc colligitur lib. 2. Card. Tusch. d. consil. 66. n. 39.

Axioma III.

Abundans.

- 1 Cautela abundans non nocet.
- 2 Index quando potest procedere ad excommunicationem sine sententia, si seruat, quae non sit soluta, et non lata in scriptis, non est nulla.
- 3 Libellus si offeratur minus legitimus in causa, in qua non requiritur libellus, non videtur.
- 4 Depositione iuriter factum in causa, quo sola oblatio verborum sufficit, non videtur esse abundans.

3 Citatio

AXIOMA II.

Absurdum.

- 1 Absurdum in omnibus dispositionibus semper est vitandum.
- 2 Interpretatio largissima fieri debet ad vitandum absurdum.
- 3 Dispositio quantumuis generalis, est restringenda, ne sequatur absurdum.
- 4 Verba impropriantur, & intelliguntur eo modo, quo possunt ad vitandum absurdum, & ne absurdum sequatur, à regulis iuris recedimus. ibid.
- 5 Negatione duae, quae important vnam affirmationem, impositabunt negationem duplicatam, & tollatur absurdum.
- 6 Statuti verba impropriantur, vt euitetur absurdum.
- 7 Interpretationis locus est ad vitandum absurdum, etiam si statutus excludat omnem interpretationem.

1 **ABVRVVM** in omnibus dispositionibus semper est vitandum, l. 1. si 39. in fine, ff. de oper. libert. l. cum absurdum ff. de bonis libris. cap. in Graeco,

- 3 Causa parit ubiqueque non est necessaria, si fiat, & nulliter, non propterea alius redditur nullus.
- 6 Sententia non vitatur, si causa vera adiciatur causa falsa abundans.
- 7 Solemnitas non necessarii si minus solemniter fuerit adhibita, non vitatur.
- 8 Cautela abundans necesse, si per illam denegatur ad alium prohibitum.
- 9 Dispositio tota vitatur, si id, quod abundat, per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum.
- 10 Cautela abundans arguit suspicionem in contrarium suspectum.
- 11 Dilatio debet esse competens, etiam si assignetur in casu, in quo debeat assignari.
- 12 Abundare in cautela necesse est in casibus dubiis.

ABUNDANS cautela non nocet, l. *testamentum*. C. de testament. l. *pennil*. C. de ult. Tiraq. de retrahit. l. 9. §. 6. gloss. 2. num. 43. in fine, & num. 51. Roman. conf. 342. incip. Ex propositio. m. 7. Surt. decif. 13. num. 14. Card. Tuleh. *practice*. concl. l. li. A. concl. 67. Paulus Fulch. in singul. A. num. 6. Sebast. Nizui. in l. *non solum*. §. *de regulis iur.* Facinor. in praxi crimin. p. 3. §. 8. num. 1. 23. Gouzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. n. num. 26. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 141. num. 1. Rot. de i. §. 19. n. 9. apud Forin. pari. 1. recent. & decif. 748. num. 6. p. 1. in posthum. Fern. alijs part. 3. recent.

Amplius ut procedat, etiam si id, quod abundat, non est solemniter factum, fed nullum, quia non vitatur, ex adductis per Federic. de Senis conf. 211. col. 9. in princip. vers. *restit. ergo respondere*, ubi ait, quod quando iudex potest procedere ad executionem sine sententia, si fecit sententia, quæ non sit lecta, vel non lata in scriptis, non est nulla, propt. illum refert Cardin. Tuleh. d. concl. 67. num. 5.

Vnde si offeratur libellus minus legitimus in causa, in qua non requiritur libellus, non vitatur, l. *in l. i. in iur.* num. 33. vers. *primò habes*, col. pennil. ff. si certum petatur, Roman. conf. 197. Unbrator. n. 6. Signorol. conf. 41. Omiffi narratione, in princip.

Sic etiam depositum nulliter factum in casu, quo sola verbalis obligatio sufficiebat, non vitatur ex quo abundat, Crauet. conf. 331. num. 13. Card. Tuleh. d. concl. 47. n. 21.

Sic etiam citatio partis ubiqueque non est necessaria, si fiat, & nulliter fiat, non propterea actus redditur nullus, Marfil. in l. de unguoque, num. 42. vers. *sed tamen*, ff. de re iudi. Roman. conf. 197. Diligent. num. 5. & 6. vers. *tertia*, Card. Tuleh. d. concl. 67. num. 11.

Hinc etiam sententia non vitatur, si causa verè adiciatur causa falsa abundans, Roman. conf. 343. Ex propositio. n. 8. Card. Tuleh. d. concl. 67. n. 32.

Hinc etiam solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitatur, Pote. decif. 344. num. 4. in fin. alias 334. etiam num. 4. in fin. lib. 2. in corollæ.

Ad primò, si per abundantem cautelam denegatur ad alium prohibitum, quia tunc abundans cautela nocet, ut per Alex. in l. *periculum*. §. *de auro & arg. ley.* & in l. 1. §. *serendum*. ff. de adul. ediff. l. *soluunt* Cora. conf. 276. num. 1. vol. 1. Paulus Fulch. ubi suprà.

Limita secundò, nisi id, quod abundat, per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum, quia tunc vitatur tota dispositio, Petr. de Anchar. conf. 1. *Angeli Barbya Axiom. iur.*

per totum, Cardin. Tuleh. *diff. cen.* l. 67. n. 36.

Limita tertio in contrariis susceptionibus, in quibus abundantes cautelæ arguit suspicionem, Anchar. conf. 157. Ex ordine, in fine, Tiber. Decian. conf. 32. num. 63. lib. 3. Berol. conf. 49. num. 14. lib. 1. Cora. conf. 217. n. fin. lib. 3. Card. Tuleh. d. concl. 167. num. 43. Menoch. conf. 100. n. 35.

Limita quarto in dilatione, quæ debet esse competens, etiam si assignetur in casu, in quo non debebat assignari, Calderinus conf. 132. alias 1. de dilatio. idem dicendum de suspensione iudicis allegata, quia licet non debeat excipi de necessitate, si tamen exprimat, & incept. vitatur allegatio Bald. conf. 472. Statuta. n. 5. in fin. lib. 1. Card. Tuleh. d. concl. 67. num. 40.

Ad hunc in cautelis necesse est in casibus dubiis, veluti si dubitetur, an actus requiratur totum solemnitas, vel non, ex abundanti debet illa solemnitas adhiberi ad tollendum dubium, Guld. Pap. decif. 140. Secunda conclusio, circa fin. Calderin. conf. 177. alias 1. de empt. & vendit. Card. Tuleh. d. li. A. concl. 68.

AXIOMA IV.

Accessorium.

- 1 Accessorium sequitur naturam sui principalis.
- 2 Quærentia non valet, si non valet principale instrumentum.
- 3 Fideiussor obligatur accessorio habet eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis.
- 4 Dispositio concedent aliquid principale, censetur etiam concedere id, quod accessorie tenet ad illud principale.
- 5 Sepultura concessa censetur concessa delatæ mortui processionaliter, & celebratio pro defunctis.
- 6 Causa principali, & incidenti accessorio pendente, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria.
- 7 Accessorium sequitur naturam sui principalis, quantum accessorium sit dignum, quin principalis.
- 8 Parochialis Ecclesia si vitatur accessorie beneficium simplicis, omniòdam naturam, & conditionem beneficij simplicis nrmis.
- 9 Accessorium quando venit in necessariam consequentiam principalis, concessio principali, censetur concessum accessorium.
- 10 Lumen Axioma, ubi militat diverso ratio, & in alijs de notantibus translationem domus, id num. 11.
- 11 Accessorium certis subalter principalis, & num. 12. & 14.

ACCESSORIUM sequitur naturam sui principalis, l. *etiam*. C. de iure dotum. 1. q. accessorium, de regulis iur. lib. 3. exortant Socin. reg. 3. Pote. decif. 1. num. 2. lib. 1. in vtraque ed. Menoch. conf. 58. num. 13. cum seq. Surt. de aliment. cit. 9. quæst. 11. num. 8. cum seq. & decif. 88. num. 10. Card. Tuleh. *practice*. concl. 50. n. 1. A. concl. 77. Ioan. Franc. Leo in Thesaur. fori Ecclesiast. p. 2. cap. 16. num. 70. Antou. Monach. Bononien. decif. 27. num. 4. & decif. 28. num. 56. Pichard. d. 6. si qui alius, num. 42. l. *legis*. di. inuolub. B. p. l. *latum*. Maci. Antonin. vagiar. resol. lib. 1. resol. 72.

resol. 72. n. 6. Multit. Skil. decis. 1. n. 4. Magdalen. de numero testium in testamento sequitur. p. 2. cap. 7. num. 3. Callanate conf. 55. num. 19. Cancer. var. ref. part. 1. c. 1. num. 141. & p. 2. c. 1. num. 1. Naboria ad l. 20. gloss. 2. n. 1. num. 18. ut. l. 1. d. 4. noua Recor. Reinol. obser. 61. num. 6. Stephan. Gratian. decis. per. cap. 181. num. 1. & c. 42. num. 43. & 1. 47. d. 2. 33. & cap. 198. num. 16. & cap. 657. num. 11. & cap. 715. num. 17. & cap. 839. num. 14. & cap. 917. num. 22. & cap. 940. num. 18. Castill. controuers. lib. 5. part. 2. cap. 168. num. 1.

3 Hinc primò colligitur, non valere guaranteeiam habentem executionem paratam, si non valet principale instrumentum, Socius in l. 1. num. 79. vers. quoniam limita. ff. solus maritus. Roman. conf. 42. Pifis. num. 3. vers. secundo. Alex. conf. 2. an princip. lib. 2. Card. Tufch. d. lit. A. conc. 77. num. 14. & num. 10. ex eo, quia sublato contractu principali, cessat pactum accessorium in eodem contractu 23 positum. Anchar. conf. 394. num. 3. & plenius num. 3. Nam quando vnus trahit consequentiam ab alio, si non valet primum neque valet reliquum. Signorol. conf. 50. num. 16. & 18. Cardin. Tufch. d. conc. 76. num. 1.

3 Secundò colligitur, obligationem fideiussoris accessorium habere eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis, Abb. conf. 48. Aringum. c. 1. vers. nec obstat interuentum, nisi a col. 2. in fine, vers. secundo. lib. 1. Card. Tufch. d. conc. 76. num. 21. ita ut si principalis obligatio sit nulla, aliter quam iure speciali, tunc & fideiussio reddatur oulla. Apellill. ad Alex. conf. 19. Pifis instrumentis, n. 11. vers. accessoria lib. 1.

4 Tertiò colligitur, dispositionem concedentem aliquid principale, censeri etiam concedere id, quod accessorie vult ad illud principale, cap. prudentiam 5. si verò, de officio deleg. vbi notat Doctores, quod delegata causa principali, censetur etiam delegata omnia accessoria ad causam, quæ textum ad id notat Alberte. in l. cum principalis. ff. de regulis iuris, & aduertit etiam Euerard. in loco à conuentione antecedentem ad consequentem consequentem, post num. 2. Aym. de antiquis tempor. p. 4. in princip. num. 67. vbi propterea subdit, quod consuetudo, seu præscriptio, etiam quod sit stricti iuris, & de sui natura non extendenda, extenditur tamen ad accessoria, & præscribens fundum, censetur etiam præscribere seruitutem fundo competentem.

5 Hinc etiam concessa sepultura, censetur concessa celebratio pro defunctis, Federic. de Senis conf. 186. in princip. & delatio mortui processionaliter, Oldrad. conf. 123. num. 14. in fine, vers. ultimo videtur. Card. Tufch. d. lit. A. conc. 77. num. 9. & 10. Amplia etiam in penalis, correctoris, & excothentibus, vt per Aym. d. lit. A. part. 4. 5. videtur modis. num. 36. Nicol. Euerard. in loco à ratione legis largæ. num. 35. Villagut. in tract. de excessione legum rubr. de excessione legum correctoris, & panalis final. num. 166. & seq. Limita tamen quando illud, quod dicitur accessoria, est arduum, & non fuit verosimiliter cogitatum à concedente, quia tunc accessoria non censetur concessa, concessio principali. Federic. de Senis conf. 191. num. 3. vers. nisi opponatur, quem refert Cardin. Tufch. d. lit. A. conc. 79. num. 1.

6 Quartò colligitur, quod pendente causa principali, & incidenti accessoria, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria: pñt auctor negationis petitionem veram, per quam incidit in pernam statuti, si obuiuit in causa principali, quæ est

finita per sententiam, non poterit molestarti præterea negare petitionem, Aochar. conf. 45. Si d. lla pñtulo, quem refert Card. Tufch. d. lit. conc. 79. num. 21.

Quintò colligitur, Axioma procedere, etiam si accessorium sit digolus, quàm principale, Roman. conf. 3 10. Circa primum. num. 13. in fin. vbi Apostill. in verb. dignus, Card. Tufch. d. conc. 76. num. 16. D. Barbolin. in eum prator. 5. fin. num. 211. ff. de iud. Castill. controuers. d. lit. cap. 169. num. 21. cum sequentibus. & num. 44. Stephan. Gratian. decis. for. 100. d. cap. 657. num. 19. & sequentibus. Et ideo ea, quæ habet diuersam naturam, si annexantur accessorie alteri rei diuersæ, tunc res annexa tanquam accessoria perdit suam naturam, & recipit naturam principalis, cui sit annexo, Roman. d. lit. conf. 3 30. num. 14. potè si Parochialis Ecclesia vnica accessorie beneficii simplicis, commodam naturam, & conditionem beneficii simplicis assumit. Nauar. conf. 170. num. 3. de maior. & obed. in 1. 1. Azorius iust. moral. part. 2. lib. 6. cap. 28. quest. 20. in fin. Nicol. Gate. de benef. part. 11. cap. 5. num. 195.

Sextò colligitur, quòd quando accessoriæ vult in necessariam consequentiam principalis, concessio principali censetur concessum accessorie, & alia sine quibus stare non potest, l. 2. de iuris. d. lit. omnium iudic. Federic. de Senis conf. 163. in princip. vers. in contrarium, & conf. 176. in princip. Aymon d. p. 4. in princip. num. 64. cum seqq. Villagut. in tract. de excessione legum. rubr. de excessione legum correctoris. num. 17. in nota fallens. Card. Tufch. d. lit. A. conc. 77. num. 1. & intellige axioma procedere cum accessorium est à iure principali inseparabile, Menoch. remed. 6. reuocet. num. 41. & de presump. lib. 3. pñt. 97. num. 7 & 8. Stephan. Gratian. decis. for. conf. 5. cap. 839. num. 24. & 25. & cap. 937. num. 23.

Limita primò Axioma nostrum, vbi militat diuersa ratio, & inseparabilis, Alex. conf. 4. Circa primum. num. 5. lib. 1. Thom. de Tomafiet. in floribus legum, reg. 8. in declarat. Brunar. à Sole in locum communis. verb. accessorium, Card. Tufch. d. lit. A. conc. 76. num. 36. & conc. 79. num. 4. Franc. Molin. de rit. sup. lib. 1. cap. 11. num. 21. Mirces de maior. part. 1. quest. 10. num. 54. Fachine. conf. 13. num. 21. lib. 1. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 16. num. 69. Quid de Amicis de iure emphiteus. quest. 41. num. 11. Castill. var. resol. part. 2. cap. 13. num. 141. Castill. d. lit. cap. 168. num. 16. & 27. Vt quia in principali tradatur de damno, & in accessorio de lucro, Cracet. in quest. de indentis. molter. num. 47. Menoch. conf. 58. in fine, vers. etiam non frangatur, Card. Tufch. d. lit. conc. 76. n. 34.

Limita secundò in adibus denotantibus translationem domini, quando omnino non coheret principali, sed ab eo est diuisibile, Oldrad. conf. 111. num. 9. vers. quoniam in adibus, Cardio. Tufch. d. lit. A. conc. 79. num. 2. vbi num. 3. subdit, idem esse in adiacentiis ad ipsum principalem, quia non censetur translati, nisi de illa sit dictum, & citat l. si quoniam, Cod. de banis vacant. Oldrad. conf. 121. num. 11. vers. sexto videtur expresse.

ACCESSORIUM corrupti sublato principali, l. qui 12 liberis. ff. de vulg. & pup. substit. l. cum principali, vbi Dec. de regulis iuris, §. fideiussor. Infr. de fideius. §. si quis ancillam. Infr. de legat. Anchar. conf. 394. Dubium est in 3. Card. Tufch. d. lit. A. conc. 77. num. 16. Saed. conf. 113. n. 5. Menoch. conf. 4. num. 135.

de consensu. num. 14. & de presumpt. lib. 3. pref. 21. n. 26. Castil. contraveniens lib. 1. p. 2. cap. 168. num. 12. cum segg. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 9. 2. ubi declarat procedere in consensu, & ubi militat eadem ratio, additque propterea, las. in addit. ad Port. in d. 5. si quis ancillam, dicitur, quod si lego vaccam cum vitulo, si non valet legatum vaccae, ut puta si vacca sit mortua, & sic principali sublato, & destructo, non valet nec legatum vituli, id est, titulus non debebitur, cum accessorie veniat vitulus ad vaccam, nam dicto cum, accessorie coniungit: sed si lego vaccam, & vitulum, cum duo sint separata legata, quia dicto &, principaliter coniungit, si non valet legatum vaccae, vitulus tamen debebitur, cum tali casu vitulus ad vaccam accessorie non veniat.

13 Vnde contractus principali annullato, iuramentum, quod est in hypothecha, & omnia alia accessoria redduntur nulla. Gozadin. conf. 18. n. 27. & seq. Roman. conf. 42. Vbi quaerebat, n. 3. vers. secunda. Card. Tusch. d. concl. 87. n. 24.

14 Limita quando principale aliquo speciali iure tollitur, tunc enim principali sublato tollitur accessorium, l. fin. 4. Tituli. ff. de cond. & demonst. rat. Pyrrh. Maurus de fidei ser. p. 2. sect. 30. §. 30. num. 4.

AXIOMA V.

Accidens.

- 1 *Accidens non potest esse sine subiecto, & subiectum.*
- 2 *& tollitur cum subiecto sublato, ibid.*
- 3 *Accidens contrarius sunt ea, quae per legem non insunt, & sine quibus contrarius stare potest.*
- 4 *Accidens possunt mutari non variata substantia, seu i contraria.*
- 5 *Accidens extrinseca possunt abesse, & adesse praeter subiecti corruptionem.*
- 6 *Accidens non possunt mutare substantiam rei, nisi miraculose.*
- 7 *Accidentaliter euentientia non mutant rei substantiam.*

ACCIDENS non potest esse sine subiecto, & substantia, l. 4. in fin. ff. de actionib. empti, tradunt Curs. Conimbricenses in cap. 2. de complexu in praambulo gradum eorum, Baldus cap. significans, vers. nam accidens, de appellatione. Apostil. ad consil. Romani 91. Vbi ac percunctatus, n. 8. in vers. qualitas. Mascard. de probationib. concl. 21. & concl. 124. num. 4. Mandos. de privileg. ad instar. gloss. 11. n. 20. Sued. de alimen. tit. 2. in praambulo. 2. & tit. 9. §. 19. n. 23. & desig. 70. num. 6. & cons. 234. n. 23. & cons. 335. n. 13. Cardin. Tusch. praef. consil. A. concl. 82. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 7. n. 70. & gloss. 57. n. 12. Anton. Monach. Florent. desig. 56. num. 9. ubi quod supponit substantiam, nanciam vero sui subiecti regulariter sequitur, ex leui arripit, C. de operu liber. Et quod accidentia, vel qualitas non possunt stare sine subiecto, nisi per viam miraculi, tradit Anchaz. conf. 218. n. 17. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. n. 14. in fine, ubi num. 7. subdit, quod accidentia contraria sunt ea quae per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest, & accidens tollitur eius subiecto sublato. n. qui in praenotia 21. §. 4. quod si subiectum, ff. si certum petat. Cretac. 133. n. 4. §. 4. Pyrrh. Maurus de fidei ser. lib. 1. cap. 5. n. 8.

August. Barbosa Axioma. Iur.

ACCIDENTIA possunt mutari non variata substantia, secus est contra. Calderin. conf. 314. ante med. vers. ad cuius declarationem, alius 11. de fidei, Cardin. Tusch. d. concl. 81. n. 1. Nam accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse praeter subiecti corruptionem, l. solus ff. de condit. & demonst. l. palli auctoritate, ff. de contrah. empti. l. pro voluntariis, ff. de imperf. in rebus det. sub. l. tradunt Curs. lib. 3. in sel. cap. 10. n. 10. Zaz. lib. 1. singul. resp. cap. 12. Menoch. conf. 35. n. 19. & cons. 177. n. 28. & cons. 170. n. 21. Sued. conf. 179. n. 7. Glorie resp. 1. §. 1. n. 166. Porphy. in practicalib. de accidentibus, Sebast. Medic. de definitione bonorum possess. definit. 100. n. 23. & 27. Card. Tusch. d. concl. 82. n. 11. Sued. consil. 179. n. 7. Non possunt tamen mutare substantiam rei, Gutier. praef. lib. 4. §. 16. n. 91. & subiecti, quia eueniunt post illius esse perfectum, Signorol. conf. 51. num. 11. Gom. in §. imperf. in am. n. 14. in fin. de alimen. Beece. conf. 17. n. 29. vol. 2. Glorie resp. 1. p. 1. num. 166. nisi miraculose, ut ait Bron. de argumeto, quod 3. princip. n. 2. quem refert Card. Tusch. d. concl. 81. n. 14. in fine.

Accidentaliter euentientia non mutant rei substantiam, l. naturalem §. 5. panem, ff. de acq. rerum. domin. Costa de falsis scientia & igne. in sel. 7. n. 1. Ceuall. commun. contra commun. quod 652. num. 2. Mari. Giurba ad controuers. Messinens. cap. 10. gloss. 4. num. 5. nisi sit accidens qualescunque, quod sui perueniens enti, illud alterius naturae & speciei efficit. Nat. conf. 139. num. 6. Mari. Giurba conf. 23. num. 9.

AXIOMA VI.

Accingendus.

- 1 *Accingendus de proximo, habetur pro accinso, intellige, ut n. 4.*
- 2 *Datum habetur, quod paratum est, ut datur.*
- 3 *Condemnandus de proximo, habetur pro condemnato.*
- 4 *Res non indicatur ab eo, quod eris, sed ab eo, quod est.*
- 5 *Expellendus de proximo, non habetur pro expulso.*
- 6 *Clericus de proximo creandus non habetur pro Clerico, ad effectum habendi beneficium, etiam si incedat in habitum & tonsuram, & promouetur statim.*
- 7 *Ordo debet precedere beneficium.*
- 8 *Capacitas in tempore praesentationis attenditur in beneficium.*
- 9 *Patronus quando possit praesentare de proximo eligendum, ostenditur.*
- 10 *Banrendus de proximo, non habetur pro banito ut passu offendi vigore statuti.*

ACCINGENDUS de proximo, habetur pro accinso, l. ex eo tempore ff. de testam. nulli. Felin. in cap. am. te, num. 16. versat. iste electus de rescriptis. las. in archi. qua mulier, num. 23. & seq. C. de sacrosanct. Eccles. & in laudandis, in 1. de 12. num. 4. vers. ista tamen regula, ff. si certum petatur, Cudin. Tu ch. praef. concl. 12. in 1. A. concl. 83. Thom. de Thomasset in floribus legum reg. 231. Alex. consil. 12. super primo, n. 7. & 9. lib. 7. Anchaz. conf. 430. Fuisse expellens num. 2. ubi quod habetur pro dato, quod paratum est, ut datur. Ioan. de Imola consil. 31. Ad primo ubi ait, huiusmodi Axioma procedere maxime quando

A 3 agitur

agitur de excludenda falsitate, vel delicto. Roman. 3 in *L. admodum*, num. 49. ff. de iur. iur. Vb. quod de proximo condemnandus habetur pro condemnato, & quod idem est in absoluto de proximo, quia habebat pro absoluto, latè Narbona lib. 10. gloss. 21. num. 45. cum seq. i. lib. 4. nova recopil. Magdalen. de numero testium in testamento requisitis part. 1. cap. 16. num. 14. & 16.

4 Procedit improprè & fidei, quia verè de proximo accingendus non habetur pro accincto, & de iudicio animi non testatur, quia iud de iudicio non habetur pro impleto, & res non iudicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est, & ideo materia est brocardica, vbi dicit Felinus in cap. cum ad eo, num. 4. §. 6. de rescript. Roman. in d. l. admodum, num. 49. Cardin. Tusch. d. concl. 83. n. 19. & maxime vbi agitur de forma, vel de pena incurrenda, vel vbi spes proxima est fallibilis; tunc enim de proximo accingendus non habetur pro accincto, neque actus periclitandus non habetur pro perfectò, Felinus in d. l. cum eo n. 16. in fin. vers. tamen diversis modis limitatur. Card. Tusch. d. concl. 83. n. 11.

5 Vnde de proximo expellendus non habetur pro expulso, quin interim exeat & consequatur fructus possessionis, quam habet, vt per Aochar. conf. 128. incip. Tria principaliter, num. 4. & seq. vbi loquitur in eo, qui soluit Ioanni Bentiuolo, dum imminabat expulsio à ciuitate Bononiæ, quia iusta fuit exceptio, & maxime, quia expulsio erat dubia, licet proxima ab effectu sublequuto, refert Card. Tusch. d. concl. 83. num. 15.

6 Hinc etiam ercandus de proximo Clericus non potest habere beneficium, nisi sit acta Clericus, quantumcumque incedat in habitu & tonsura, & promouetur statim, vt per Felin. in d. cap. cum ad eo, n. 4. & seq. quia Ordo debet præcedere, Sanchez de Morim. lib. 7. d. q. 12. n. 14. Gooz. Lad. reg. 8. Concl. 8 gloss. 2. n. 66. & in beneficiis attenditur capacitas de tempore presentationis, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 1. §. 9. n. 1. Poterit tamen patronus de proximo clericandum præferre iuxta hunc modum: Præfetto Petro de proximo clericandum, & peto eum ordinari. Flamin. Pacif. de rescript. benefic. lib. 4. q. 2. n. 5. & 6. quem sic intelligit Malsobr. in pract. habendi concursus, prælat. 7. dub. 2. §. 1. num. 86. scilicet dum Roman. impress. quod ego recipio, si taliter præfentatus, seu potius nominatus, intra tempus ad præfentandum præfentatum Ordines suscipiat, de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 7. n. 78.

10 Hinc pariter de proximo bannendus non habetur probannito, vt possit offendi rigore statuti, Ias. in d. l. si qua mulier, n. 2. §. C. de sacr. sanct. Et cetera, quæ refert Card. Tusch. d. concl. 183. n. 36.

ACCUSATORE non probante reus absolvitur, 1
etiam quod pro sua innocentia nihil deduxerit, aut probauerit, l. 1. ff. ad Turpill. l. qui accusare, C. de edendo, vbi Ias. n. 5. Bolognet. n. 1. Curtion. n. 4. Alciat. num. 17. & Purpur. etiam num. 17. & accusator 6. q. 5. Gig. de crimine lese maiest. lib. 2. tit. quomodo crimen lese maiest. probetur, q. 10. n. 1. Bursiat. conf. 246. num. 2. Ioseph. Ludou. concl. 14. de accusat. & Perus. de iur. 14. Malsobr. de probat. concl. 1214. num. 29. Alex. conf. 1. Pise processu, in princip. & conf. 89. Pise ibidem, n. 4. & 5. lib. 3. Roman. conf. 147. num. 3. Clar. §. fin. q. 62. in princip. Card. Tusch. lib. 1. A. conclus. 117. n. 64. Nam vbi accusator nihil probauit, reus presumptiue dicitur de iure de sua innocentia, ex Malsobr. d. conclus. 1214. n. 29.

Amplia primò, vt accusator non probante non solum absolueus sit reus, sed etiam accusator teneatur ipsi accusato actione iniuriarum, secundum Angelin. litem apud Labranem, §. si quis libellat. ff. de iniur. quem refert Curt. seuior in super. l. admodum, num. 356. ff. de iur. iur. Roland. d. concl. 90. num. 5. & seq. lib. 1.

Amplia secundò, vt procedat etiam quod reus sit homo nequam, ex allegatis per Ioseph. Ladon. d. conclus. 4. in 4. ampliat. Ex procedit Axioma siue in causa criminali procedatur per denunciationem, siue per accusationem, siue per inquisitionem, Alex. conf. 1. in princip. lib. 4. Card. Tusch. d. concl. 117. n. 67. siue in causa mixta accusationis, Alex. conf. 66. col. 2. vers. scilicet quia, lib. 1.

Amplia tertiò in ciuilibus, in quibus vulgatum est Axioma, quod actore non probante reus absolvitur, de quo infra Axiom. 10.

Limita in crimine lese maiestatis, in quo si accusator in probando deficiat, accusator tamen suam innocentiam probare teneatur, & in iudicia contra se existentia, aut probatioibus aut per torturam purgare, per text. in l. si quis, C. ad legem Jul. maiest. adde Gig. d. 10. in fin. vbi subdit idem dicendum in crimine falsi, per text. in l. ubi autem, C. ad legem Cornel. de falsis. Verum hæc limitatio non conuenit nostro Axiomati, illa enim præsupponit accusatorem, qui licet non plene probauerit, probauit tamen tantum quod accusatum indiciauerit, quo casu nulla est specialitas in crimine lese maiestatis, aut crimine falsi, quia in omni crimine, nisi reus illa iudicia contrariis probationibus eliserit, torquendus est: Axioma verò nostrum intelligitur, & procedit, quando accusator nihil prorsus probauit, nec ad condemnationem, nec ad iudicia.

AXIOMA VIII.

Acta.

AXIOMA VII.

Accusator.

- 1 Accusatore non probante reus absolvitur.
- 2 Accusator vbi nihil probauit, reus presumptiue dicitur de iure de sua innocentia.
- 3 Accusator non probans, teneatur ipsi accusato actione iniuriarum.
- 4 Reus etiam homo nequam accusatore non probante absolvitur.
- 5 Acta non probante reus absolvitur, remissiuè.
- 6 Accusator de crimine lese maiestatis, & falsi, in rebus iuramentum suum præbere, obstringitur.

- 1 Acta faciunt rem noticiam.
- 2 Acta falsa in iudicio ciuili, an & quando fidem faciant in criminali, & de contra remissiuè.
- 3 Acta falsa coram iudice seculari, an & quando fidem faciunt coram iudice Ecclesiastico, remissiuè.
- 4 Acta falsa in iudicio summario, an & quando probent in plenario, remissiuè.
- 5 Acta falsa in iudicio possessorio, an & quando fidem faciunt in pretorio, remissiuè.

ACTA faciunt rem noticiam, l. si. n. C. de re iudic. cap. ex informatione de appellat. vbi Innocent. in hoc cap. cum olim de verbor. signif. Alex. conf. 2. n. 2. col. 7.

vol. 7. Roland. conf. 41. num. 10. et. t. Bece. conf. 40. vol. 3. et. 1. Surd. conf. 15. 4. num. 1. 5. & conf. 118. n. 3. vol. 2. & conf. 388. num. 9. Cephal. conf. 601. num. 21. lib. 4. Tiraq. de contrah. lig. §. 16. gloss. 2. num. 44. Menoch. de interd. remed. 1. recap. gloss. num. 25. 2. & de arbit. ind. casu 166. num. 6. Malcard. de probat. conc. 1101. num. 13. & 14. Farinae. in practi crim. part. 1. quæst. 21. num. 14. Mendez de Castro in practi Lusit. lib. 1. cap. 15. num. 4. Glorie. resp. 3. num. 26. & resp. 10. num. 39. Ioan. Bapt. Costa de facti scientia & ignum. resp. 4. num. 1. Negulant. resp. 68. n. 7. Pacific. de Solutio interd. in resp. 1. cap. 4. num. 68. Bernard. Graue. ad practi. Camera Imper. conclus. 134. num. 7. publicatio scilicet processu, & post conclusum in causa, gloss. in cap. significauerunt, de testib. Malcard. de probat. conc. 1101. n. 2. Vincent. Cartoc. sing. 470. Costa d. in resp. 4. n. 2. Pacific. de. 4. n. 66. 69. 70. & 72. Rot. decif. 9. num. 3. p. 1. lib. 2. & decif. 117. lib. 2. p. 3. di. 9. Ac quoad litigantes etiam ante conclusum in causa, acta faciant rem noticiam, cum illa scire praesumantur. Bellamer. conf. 40. n. 15. Costa d. in resp. 4. n. 2. Card. Tusch. lit. N. com. 107. n. 5. & 6.

2. **A C T A** facta in iudicio civili, an & quantum fidem faciant in iudicio criminali vide Betin lib. 2. §. hoc editio, n. 5. & ibi Alex in add. lib. 2. Et Angel. num. 3. ff. vi boner. rapt. Boff. in tit. de pluribus volent. num. 17. Clar. in practi. §. fin. q. 44. versum producantur, Malcard. de probat. conc. 11. num. 4. Censu communium contra communes, q. 196. Cardin. Tusch. practi. conclusum. 1. lib. 1. A. conclus. 91. num. 11. Sigism. Scacc. de iud. casus. similib. & crim. lib. 1. cap. 74. Et est contra, an acta facta in iudicio criminali, provent in civilibus Felin in cap. causam qua, num. 23. de testib. Caputaquen. decif. 57. 105. 106. & 107. lib. 2. Malcard. concl. 311. n. 3. Card. Tusch. lit. P. concl. 790. Rot. decif. 649. num. 3. apud Farin. 2. r. r.

3. **A C T A** facta coram Iudice seculari, an & qualem fidem faciant coram Iudice Ecclesiastico ? vide Capell. Tholof. decif. 199. versum fuit quasitum, Abb. num. 10. Aretin. num. 21. Felin. num. 4. & Dec. n. 90. cum seqq. cum si clerici de iudi. Card. Tusch. lit. A. concl. 91. n. 2. Malcard. conc. 33. n. 14. & eque. 149. Menoch. conf. 167. n. num. 22.

4. **A C T A** facta in iudicio summario, an & quando provent in plenariis Vide Card. in reall. de notorio. memb. 1. num. 28. & 29. remissum Paul. Tusch. in singular. lit. A. num. 8. Nat. conf. 532. num. 10. lib. 1. Gail. lib. 1. obferu. 103. Malcard. conclus. 348. num. 9. & 10. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 91. num. 7. cum seq. Surd. de elim. tit. 1. q. 126. num. 4. Valenzuel. conf. 121. num. 105. r. n. 1.

5. **A C T A** facta in iudicio possessorio, an & quando faciant fidem in petitorio vide Fox. decif. 171. alius 166. lib. 1. in correctis, Menoch. conf. 318. n. 14. & num. 40. & conf. 167. num. 2. Christoph. de Paz in practi. de iur. cap. 12. n. 7. cum seqq.

4. Nemo sine actione in iudicio experitur, nec alium cogere potest, in tantum ut iudex debeat illum repellere etiam parte non opposente, imò & illa consentiente, ut num. 9.
6. Executio datur Mann Regia sine actione in iu, in quibus dicitur casus naturalis.
7. Repressalia conceduntur sine actione, & officio iudicis.
8. Obligationem annuam habens potest hodie agere, ut cum ventris dicitur, debitor soluit.
9. Iudicis officio quando quis sine actione experitur, offendentur.
10. Alium habens, rem habere dicitur.
11. Actio cui conceditur, multo fortius repellitur.
12. Actio cui conceditur, multo fortius exceptio.
13. Actio est inane, quam excludit inopia debitoris.
14. Actio personalis non datur contra certum possessorem.
15. Actio personalis, qua debetur respectu rei, tollitur re perempta.

ACTIO semel extincta non reuiuiscit, l. qui res, §. artem ff. de solutio lib. l. si vnu, §. sed si pactum, ff. de pactu l. electio, cum ibi notari, C. de exalib. actionib. inter stipulantes, §. sacrum, versum nec reuocari. ff. de verb. oblig. l. Manum §. d. artem, ff. de legat. 2. lib. 2. lib. 2. lib. 2. ubi gloss. 1. ff. ad Trebell. tradunt Castrensi. conf. 372. l. i. in fine p. 1. lib. 2. Tiraq. in l. i. §. inquam, verb. f. f. cap. 1. lib. 2. C. de reuocand. donat. Gam. Lucif. decif. 162. num. 4. in fine, Ioseph. Sesse Arago. decif. 135. num. 9. Card. Tusch. practi. conclusum. 1. lib. 1. A. conclus. 116. per totum, ubi num. 3. post Signorol. conclus. 85. num. 1. & seq. hinc propterea colligitur, quod si statum liberet fideiussores, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiuiscit obligatio, si relaxetur.

Ac tunc res suas remittentibus non est dandus ad eas regressus, legaturus, §. si videretur ff. de adit. ad l. l. l. si ff. de remiss. pigor. §. si qui in apas, ff. de bonorum possid. cap. ex transmissis, de reuocand. cap. ex ore, de primis cap. quoniam periculum §. 1. in fine, Tiraq. de contrah. lig. §. 1. gloss. 9. num. 119. Cou. v. d. lib. 2. cap. 4. num. 1. Surd. decif. 231. num. 11. Flamin. Parle. de regim. benef. lib. 1. q. 14. num. 8. Thom. de Thom. in ff. vbi legum, reg. 271. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 104. num. 14. Ioan. Antonin. Masgil. de impat. §. 91. num. 7.

Sine actione nemo in iudicio experitur, nec alium cogere potest l. si papilli §. videamus, ff. de negot. gestu, l. quoties, §. si temporali, de administ. inter. tradunt Roman. conf. 321. Propositum, num. 4. Anch. conf. 119. Pluribus de causis in princ. l. si Titius, n. 3. ff. de verb. oblig. & in l. ubi pactum, n. 10. C. de translat. Mathefi. sing. 7. Castrensi. conf. 350. p. 1. in princ. lib. 2. Alexand. conf. 166. lib. 7. Crauet. conf. 191. in princ. Tiraq. in l. i. inquam, verb. reuocatur, num. 345. C. de reuocand. donat. Anton. Gomez tom. 2. variis. cap. 11. num. 24. Soar. de Pace in practi. tom. 1. in intro. num. 5. Ioseph. Sesse Arago. decif. 189. n. 2. Anton. Menoch. Moris. decif. 70. num. 10. Cardin. Tusch. d. lit. A. concl. 109. num. 5. Card. Seraphin. decif. 649. num. 1. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 4. num. 2. Peregrin. conf. 53. num. 30. lib. 1. Giurba in consuetud. Massane. §. 7. gloss. 10. num. 1. & seqq. & decif. 17. num. 14. & decif. 71. num. 1.

Ampla in tantum, carentem actione non possit agere, ut iudex debeat talem actionem repellere, si sibi constat ex confessione; vel ex actis quod eorum actione l. si in l. ubi pactum, C. de translat. §. 1. versum.

A X I O M A I X.

Actio,

1. Actio semel extincta non reuiuiscit.
2. Statum liberet fideiussores, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiuiscit obligatio, si relaxetur.
3. Actio sine remittentibus non est dandus ad eas regressus.

nata ergo, vbi num. 19. ſubdit, quod ſi iudex non repellat, teoretur in ſyndicato, Caſtr. *de conf. 250. in princ. lib. 2.* Alex. *de conf. 166. num. 9. verſ. non iudex lib. 6.* Tirac. *de verb. ſignificat. n. 346.* Card. Tuſch. *d. conc. 209. num. 14.* Etiam patet non opponente, imò & illa conſentiente, adhuc enim pars ipſi non poſſet ſuſciti, quando omnino deſicit actio, quæ nata non ſit, Bart. & alij in *d. l. vbi poſſum*, Alexand. *conf. 216. num. 9. lib. 2.* Ruin. *conf. 190. num. 9. lib. 1.* Craet. *conf. 9. in princip. Card. Tuſ. h. d. conc. 109. n. 29.* Proceſſit etiam coram arbitrio & arbitratores, Caſtreo. *d. conf. 250. in princ. lib. 2.* quem reſert Card. Tuſch. *d. conc. 109. n. 27.*

6 Limita id ius, quibus dicitur ratio naturalis, licet deſiciat actio, vel ſi ſubſtata de factio, quia tunc datur executio Manu Regia, provi dabatur antequam eſſet actio inuocata, Alexand. *conf. 134. Anomaduerſus, num. 4. verſ. non obſtat, & num. 4. lib. 6.* quem reſert Card. Tuſch. *d. conc. 109. num. 41.* Et in repræſentibus, quæ concedantur ſine actione, & ſine officio iudicis, ſed Manu Regia, provi de iure gentium omnia Manu Regia exercebantur, Bart. in *trac. repræſentationum*, in 3. *quæſt. num. 2. verſ. ad primum, in fine, & q. 4. in princ. verſ. ad primum*, vbi A poſſit. in verbis, *Magnum Regia.* Limita etiam in habente obligationem æquam, quia poteſt hodie agere, vt cùm venietur debitor ſoluit, dammodo non ultra quadraginta annos, vt per Craet. *de antiquit. temp. p. 4. §. in materia iſta, num. 15.* Card. Tuſch. *d. conc. 109. n. 45.*

9 Limita quoque, quia ſine actione quis experitur officio iudicis e contra cum ad quem res mea devenit ex cauſa lacerata ſine culpa mea, quia ago coacta eum ex equitate, *l. ſi me & Titum, ſi ſi certum per. Anch. conf. 23. n. 11. verſ. ad ſecundum, & Egid. Bellam. conf. 19. num. 2. verſ. nec obſtat*, Card. Tuſch. *d. conc. 109. num. 46.* vbi num. 50. poſt Iaſ. in 3. *ſuper reſ. num. 111. Inſus. de ad. limitat etiam quando non eſt ſine actione, ſed heoc exercitium actiois impeditur, vt quia agere non implet, vel non facit quod debet, quia tunc admittitur moræ purgatio, & n. 31. poſt Alexand. conf. 177. in fin. lib. 2.* ſubdit ad hoc ſufficere, ſi ſuperueniat ipſum exercitium ante conſumum in cauſa. Limita denique quidò ſubeſt ſpes quod ex factio, de præterito actio orietur, Boët. *de verſ. 16. num. 30.* Surd. *deſ. 6. num. 1. & deſ. 44. n. 12.* Coſta *de reuocac. cauſ. 2. cap. 8. num. 14. & cauſ. 30. c. 8. v. 10.* Giubba *d. dec. 27. n. 2.*

10 ACTIONEM habens rem habere dicitur. *l. rem in bonis ſi. de acquir. rerum dominij. qui actiorem, ſi de regulis iuris. l. id apud ſe 143. ff. de verb. ſig. tradunt Bertrazol. d. cauſ. inſtrum. clauſ. 17. gloſſ. 6. num. 3. & in repet. l. ſi quis maior, C. de tranſact. n. 612. cum ſeqq. Menoch. conf. 77. num. 17.* Ioan. Frauc. Leo in *Theſauri fori eccleſiaſt. p. 4. cap. 1. num. 3.* Aloyſ. Ricca *de præſcriptione fori eccleſiaſt. deſ. 214. num. 291. in 1. edit. alijs reſ. 193. num. 3. in 2. edit. Steph. Grat. diſ. for. c. 16. n. 5.*

11 ACTIO cui conceditur, multo fortius retentio, *l. ſi per retentionem, C. de reſoru. Rot. Bonon. deſ. 77. num. 4.* Facilius enim conceditur retentio, quàm actio, *l. parere forſe, ſi de us, qui ſui ſui, vel alien. iur. pluribus, ſi de verb. obligat. Surd. de alim. res. 3. q. 7. num. 12. & ſi. 8. prin. 28. num. 3.* Cald. Pereira *de reuocac. emphe. q. 7. n. 28. verſ. pro hoc, & de poteſt. eligendis c. 10. n. 27.*

12 ACTIO cui conceditur, multo fortius exceptio, *l. 1. §. qui ſuperficiis, ſi de ſuperficiis. l. in ius, §. cui datur ſi de regulis iuris, cap. qui ad agendum, ord. res. lib. 6.* Palat. in *repet. cap. per verſus, de donat. in ver. vtrum & vtrum, §. 1. n. 1. vbi limitat Surd. conf. 377.*

n. 45. Vide inſiſ. *ſub verb. Exceptio num. 1.* Leo Valentia *dec. 47. n. 14. lib. 1.*

ACTIO eſt inanis, quàm excludit inopia debitoris, *l. nam in ſi de deleg. gloſſ. verb. non eſt, in l. 1. §. ſi venietur num. mul. cap. alim. 1. de reſt. ſolutor. Marchel. de Commuſ. p. 3. c. 45. 1. num. 49. pag. 315. Bellet. diſ. quæſt. clerical. q. 1. ſi de clerico debitor, §. 1. n. 5.*

ACTIO perſonalis non datur contra tertium 14 poſſeſſorem *d. fin. §. fin. de contrah. imp. l. eam cui. C. de al. & oblig. Surd. deſ. 32. n. 1. & deſ. 173. num. 9. & deſ. 236. n. 8. de alim. ius. 8. prin. 48. numer. 14. & prin. 41. num. 2.* Cardin. Seraph. *deſ. 178. num. 1. & deſ. 339. num. 1.* Marti. Antonin. *de ver. reſol. lib. 2. reſol. fin. cauſ. 41. verſ. & licet.* Et illa quo debetur reſpectu rei, tollitur re perempta. *l. Tuna reuocac. §. ſi de legat. 1. l. 1. num. 5. l. i. n. 1. in fin. C. de iure emphe. Antoo. Gom. *de reu. rem. 2. c. 3. n. 18.**

AXIOMA X.

Actio.

- 1 Actio debet ſequi forum rei.
- 2 Actore non probante rem abſoluitur, multipliciter ampliatur n. 6.
- 3 Ius inuenitur ex perſona actoris, non ex perſona rei.
- 4 Rem etiamſi nihil probaueris, actore non probante abſolendum eſt.
- 5 Beneficentiam tunc licet rem non iſtificet, actore non probante abſolendum eſt.
- 6 Actori non licet, quod res denegatur.
- 7 Actio & rei ſui correlatiua, & à pari procedunt.
- 8 Actori quod conceditur, cenſetur etiam conſeſſum rei.
- 9 Actio ſi impetratur cauſam conuentum ſummarie trahitur, pariter etiam ſummaria cauſa reconuentionis rei.
- 10 Actio ſi impetratur iniuriarum, debet pari pariter reconuentionem eiſam iuris iniqui in ſe ipſo.
- 11 Dolus actoris, & dolus rei in ſumma compenſantur, ne vocari in iniuriarum.

ACTIO debet ſequi forum rei. *l. in criminali, C. de iuriſdict. omnium iudi. l. iuri ordinem, C. de iuriſdict. fin. C. vbi in rem alio. l. 2. C. vbi & apud quem, cap. experientia, & cap. ſi quibus 31. q. 1. cap. ſane, cap. eum ſi generale, cap. ſi clericus, de iur. compet. Ordin. Regia Luſitana. lib. 3. tit. 1. c. in princip. & apud Hiſpanos l. 1. tit. 2. part. 1. & lib. 2. q. 2. tit. 3. lib. 4. nona Reſcript. Angel. conf. 122. Quia debemus, in pr. Socin. reg. 10. Roman. conf. 412. per totum, vbi lazè Oldrad. conf. 81. num. 3. Roland. conf. 14. num. 8. & 12. lib. 2. Gutier. Can. lib. 2. cap. 14. num. 8. Surd. conf. 266. n. 8. Carol. Bartel. conf. 19. numer. 14. Gaſp. Theſaur. quæſ. for. lib. 2. c. 35. num. 6. Petr. Anch. conf. 57. Quædam, in pr. Brunor. à Sole in locis comm. verb. actor. 2. Cadof. in praxi iudicium & Advocacorum. ord. verb. n. 5. Anton. Oliban. de iure ſiſci. cap. 11. num. 12. pag. 201. Thom. de Thomaffet. in ſumma legum, reg. 9. Ioseph. Seſſe de inſolub. c. 8. §. 3. n. 7. & cap. 16. num. 1. Caſtil. lib. 3. quæſt. cap. 23. num. 8. Ioan. Franc. Leo in *theſauri fori eccleſiaſt. p. 2. c. 14. num. 18.* Figne. Molin. de beatiſſimo ſacramenti. c. 15. n. 2. Marti. Anton. *de reſol. lib. 1. reſol. 15. num. 2.* Seraph. *deſ. 108. num. 1.* Card. Tuſch. *præſtit. c. omniſ. num. 1. l. 1. d. conc. 112.**

Aloyſ.

Aloyſi Riccio collecti. decif. p. 3. collecti. 1330. D. Barboſ. in l. barez obſer. 5. proinde. n. 8. cum multis ſeq. ff. de iudic. Glorif. reſp. 1. 3. n. 1. Hermoſil. l. 3. 2. gloſ. n. 308. in 4. pare. 5. Valenzuel. conf. 138. n. 36. in 1. Limita in cauſa diſſamari. C. de impen. in manuſcript. Cou. var. lib. 1. cap. 18. n. 4. & ſeq. Alex. Trentacinq. var. reſol. lib. 1. tit. de diſſamari. reſol. 1. n. 6. Marta in votu n. iſſim. decif. vna 95. n. 4. & 5.

ACTOR non probante reus abſolvitur, licet reus. 35. ff. de iure ſiſci. l. vlt. C. de re vendic. l. qui accuſare. C. de edendo. l. ubi. C. de probatio. l. 1. C. de alienat. iudic. m. 2. anſa ſallo. 5. & in reſol. inſtit. de inſerdictis. cap. vlt. 6. q. 5. cap. cum Ecceſia de cauſa poſſeſſ. & propriat. cap. vlt. 5. ſac. de curetur. cap. vlt. poſt princip. ex ecceſſu. benef. cap. vlt. in dilectis. de ſide inſtrum. ex notant. Doc. cap. 1. 2. Hippol. ſing. 169. & ſeq. & in l. eorum. 5. in 2a cauſa. n. 4. & 4. ff. de quaſtion. & in l. de minor. 5. tormentis. ff. de iur. vbi ampliat duobus modis. & limitat quodcumq. modis. Hieron. de Monte de ſimilibus regendu. cap. 48. & n. 1. Cou. var. lib. 1. cap. 1. num. 8. Marheſil ſing. 17. Ioan. Gaze reg. 7. Bald. conf. 281. lib. 2. & conf. 401. Premiurandum 137. lib. 4. Anchar. conf. 111. P. ſiſci. & diligenter. in princip. & conf. 112. n. princip. Dec. conf. 1. & num. 8. in ſin. Clar. in pract. crimin. lib. 5. ſing. 62. num. 1. Caputoq. decif. 2. lib. 2. lat. Pari. conf. 104. In praſenti cauſa. vol. 1. Corn. conf. 219. & conf. 315. vol. 4. Ruin. co. ſ. 114. n. 11. lib. 3. Roland. conf. 60. & 13. vol. 1. & conf. 67. n. 1. vol. 2. & conf. 90. n. 2. cum ſeq. vol. 1. & conf. 28. n. 10. co. vol. 1. Alexand. conf. 134. in princip. lib. 2. & conf. 16. In cauſa & lite. in princip. & conf. 132. Perſellu. n. 7. lib. 5. & conf. 127. P. ſiſci. praecipi. in princip. vol. 7. Ioleph. Ludou. Praſ. decif. 4. Herculan. in traſade negatiua. n. 70. cum ſeq. vbi facit regulam cum limitationibus. Alphonſ. coll. 110. 1. Franc. Viſul. 1. commun. opin. verb. Alphonſ. non probatur. C. ſuet. conf. 104. num. 18. & conf. 179. num. 1. ad mod. Hieron. Portoles in ſibol. ad Molin. 4. aliter. n. 1. Menoch. de arbitrar. cauſa 98. n. 16. & de praſumpt. lib. 1. praſ. 87. n. 4. & praſ. 93. num. 3. Mafcard. de probat. cauſa. 36. vbi ampliat. & limitat pinctibus modis. Thom. de Thomaeſſet. in floribus legum. reg. 11. Paulus Aemil. decif. 11. p. 1. Surt. de alimentis. 2. 9. 12. num. 7. cum ſeq. & conf. 32. num. 1. Seraphin. de primile. in notis. prim. 27. num. 1. Flores de Menz. ad Gam. decif. 36. n. 1. Flamin. Pariſ. de reſignat. benef. lib. 11. q. 4. n. 10. & de conf. q. 6. 1. n. 23. lat. Fulvi. Pacian. de probatio. lib. 2. cap. 67. vbi facit regulam cum decem & ſeptem ampliatioibus. & cum duabus limitationibus. Alexand. Trentacinq. var. lib. 2. tit. de probatio. reſol. 2. n. 1. & 26. Cened. ad Decretal. collecti. 125. num. 1. Corderol. in praſi iudicium & Aduocat. verb. Alphonſ. n. 4. Ioan. Franc. Leo in ſheſauro fori ecceſſu. p. 1. n. 7. n. 108. Ioleph. Seſſe Ara. gondecif. 117. n. 4. Aloyſi Riccio. in decif. Curia Archep. Neapol. p. 1. decif. 71. num. 8. & decif. 112. n. 6. Anton. Monach. Lucen. decif. 33. num. 26. Cardin. Seraphin. decif. 1422. n. 15. Aldouin. conf. 60. n. 12. & conf. 61. n. 6. Domel. Comment. in n. Cuius lib. 19. cap. 15. col. 1. & lib. 20. cap. 2. col. ſi. Fatian. in praſi crimin. p. 1. q. 4. num. 18. & ſequenti crimin. p. 1. lib. 1. n. 30. Marti. Ant. var. reſol. lib. 3. reſol. 12. 5. & reſol. 17. n. 6. Card. Tuleh. praſ. concluf. 1. num. 3. lib. 1. concl. 117. per totum. Mendez de Caſtro in praſi Luſit. lib. 5. r. 1. n. 99. Rot. decif. 409. n. 6. apud Fatian. 1. reſol. Rot. etiam in Lunen. Sarca. nen. benef. 5. Iul. 1599. coram Illuſtriſſimo D. meo Cardin. Medino. compoſita per Fuar. poſt proxim. in iur. paron. decif. 40. num. 4. Torreblanca de iure ſpiritu. lib. 1. c. 1. n. 12. Caſtill. de ſerui. c. 9. n. 2. cum ſeq. vbi quid procedit in ciuilibus & criminalibus.

Ratio eſt. quia ius meſum ex perſona actoris.

nó ex perſona rei. l. in princ. ff. ſi pater heredes. per. gloſ. in l. ius conſequenter. in princ. ff. ſi ſerui. heredes. Caſtrenſ. conf. 76. In ſalto iſſe. n. 2. in ſin. verſ. & poſſio. & conf. 369. Viſo & examine. in princ. vol. 2. Rom. conf. 347. Quia articulum. n. 4. verſ. ſiſci. Surt. conf. 150. num. 89. & de alimentis. 2. 6. q. 4. num. 9. Card. Tuleh. d. concl. 117. num. 15.

Ampla primò. procedere etiamſi reus nihil probauerit. Florian. de S. Petro conf. 15. n. 4. verſ. tertio ſibi videtur obſtare. quem reſert Card. Tuleh. d. concl. 117. num. 11.

Ampla ſecundò in beneficiabilibus. quia actor non probante. licet reus non iuſticez titulum ſuum beneficiale. vel poſſeſſionem. abſolui debet. vt per Rot. decif. 429. qua iſſi 7. de except. & decif. 70. alia 6. de re iudic. Gemin. conf. 18. Pro clariſ. in princ. & conf. 91. Premitte. in princ. & conf. 92. in princ. Anchar. conf. 233. in princ. Cardin. Tulc. d. concl. 117. n. 29. Gontal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 11. n. 29. & 30.

Ampla tertio in petitorio. Bald. conf. 481. in princ. & verſ. aut veritate. part. 1. lib. 1. Et in poſſeſſorio Caſtrenſ. conf. 81. lib. 2. Et in iudicio manutentionis. Bald. conf. 17. in prim. lib. 5. Et in ſpolio. Angel. conf. 167. in princ. Et in emptione & venditione. Alexand. conf. 8. lib. 1. Et in fideiſſione reo. Ioan. de Imola conf. 103. in fine. Et tam in primo. quam in ſecundo inſtitutio. Angel. Aterin. conf. 88. & conf. 133. n. 1. & 6. Et in materia feodali. Signorol. de Homod. conf. 10. n. 5. Et in cauſa matrimoniali. Caſtill. conf. 18. n. 8. Denique ampla etiam ſi ſiſci agat vel accuſet. Clar. 5. q. 62. n. 1. Mafcard. concl. 36. n. 1. Barſat. conf. 419. num. 4. & ſeq. & conf. 445. num. 2. & ſeq. lib. 4. Decian. ſiſci. p. 48. n. 1. lib. 1. Surt. conf. 126. num. 1.

ACTORI non licet. quod reo denegatur. c. 2. 7. 5. 4. q. 4. cap. non licet actori 32. de regul. iuris. lib. 6. l. non debet. ff. de iur. Thom. de Thomaeſſet. in floribus legum. reg. 204. Sigifm. Seue. de appellat. q. 18. hmit. 7. num. 2. 5. Dyn. conf. 24. Quaſto ſalu eſſi. Card. Tuleh. praſ. concluf. com. 1. lib. 1. A. concl. 119. Pot. decif. 316. alia 507. lib. 2. in correllu. Actor enim & reus ſunt correlative. Marti. Antonin. var. reſol. lib. 3. reſol. 9. n. 23. & à pari procedunt. l. vlt. C. de fraſ. lib. & litem cap. cap. 2. de minor. petit. Gabr. commun. ſum. 3. tit. de clauſulo. concl. 1. n. 66. Valſe. conf. 5.

Ampla in cauſa cõuerſo. quia quod conceditur actori. cenſetur etiam conceſſum reo. idco ſi actor obtinuit reum citari. vt perſonaliter compareat. debet pariter actor comparere perſonaliter. & e contra. quia ſunt correlatiui. gloſ. verb. ſummarie. in Clem. ſape. de verb. ſignif. Gemin. in cap. 1. de dolo. & conſum. lib. 6. Card. Tuleh. d. concl. 119. num. 2. Vnde prouenit. quod ſi actor impetraverit cauſam conuentionis ſummarie traſlati. pariter erit ſummaria cauſa re conuentionis rei. gloſ. d. verb. ſummarie. Card. Tuleh. d. concl. 219. num. 3. vbi n. 4. ſubdit propterea quod ſi actor impetrat ius iniquum. debet pari pariter actor quoniam etiam de iure iniqui in ſe ipſo. Vnde etiam ſic. vt ſi actor examinatus teſtes ad colorem poſſeſſionem. ſuper petitorio ſuſpenſio. debeat reo pariter licere teſtes in petitorio ad diſcolorem poſſeſſionem. non obſtante ſuſpenſione predicta examinare. Oldrad. conf. 311. n. 1. quem reſert. Card. Tuleh. num. 3. lib. 1. E. concl. 306. n. 1.

Vnde ſi actor dolo rei. & reus dolo accuſatoris impediantur ut vocati in ius veniant. tunc poterit accuſari. l. ſi n. 5. ſed ex ſi ſignat. ff. ne quis cum. qui. Fatian. ſing. met. crimin. p. 1. E. num. 117.

AXIOMA XII.

Actum.

- 1 Actum nihil dicitur, cum quid superest ad agendum.
- 2 Actum qui gerit, in dubio praesumitur magis velle, ut ille valens, quam parvus.
- 3 Actum faciens censetur se adstringere legibus loquentibus de illo.
- 4 Actum frustratorum nemo praesumitur facere.
- 5 Actum celebrare, & ei consentire, paria sunt.
- 6 Alienare qui non potest de iure, non potest alienationi consentire.
- 7 Actum non celebrare, vel minus rite celebrare, paria sunt.

ACTVM nihil dicitur, cum quid superest ad agendum. l. cum Syllanum, vbi Isf. num. 3. C. de his quibus ut indig. l. pen. C. ad Syllan. l. Titia. ff. de verb. obligat. Hippol. conf. 111. num. 15. Flamin. Patil. de rescriptis. bemb. lib. 8. q. 8. num. 4. & num. 97. Anton. Monach. Luc. decif. 15. num. 7. & Flor. decif. 19. num. 5. & Bon. decif. 128. num. 11. Giron. de privilegiorum, seu exemptionum explicat. n. 1133. Thom. de Thomasset. de stiribus legum reg. 199. vbi ait procedere, quando illud, quod superest, essentiale est, substantiale, secus autem si accidentale sit, & parui momenti. Rot. decif. 755. num. 7. in fin. apud Far. p. 3. nec Sebast. de Medicis de reg. iuris, reg. 5. lib. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 7. collect. 1497. vbi proxi fallum.

ACTVM qui gerit, in dubio praesumitur magis velle, ut ille valens, quam parvus. l. quoniam, ff. de verb. obligat. l. quoniam, ff. de rebus dub. l. quoniam, ff. de regulis iuris, l. 1. q. 1. de iuris. testam. Alciat. de praesumpt. reg. 5. vbi 14. Vant. de nullis in princip. num. 14. Cazdin. Mantie. de consuet. ultim. vol. lib. 2. tit. 15. à num. 1. Brun. à Sole in locis commun. verb. alius 10. Munoch. de arbitrio causa 123. num. 17. & d. praesumpt. lib. 1. prof. 6. n. 5. Grotius. consil. 1. cap. 2. n. 4. Vide Ax. 111. n. 17. & 18.

ACTVM faciei consensui se adstringere legibus loquentibus de illo, ut per Surd. conf. 347. n. 14. Notta conf. 49. n. 11. Becc. conf. 35. n. 11.

ACTVM frustratorium nemo praesumitur facere, l. 1. in p. ff. ad munici. l. vni. C. de thesauris, lib. 10. Surd. consil. 107. Nam actus frustratorius lex abhorret, l. hoc stipulatio, ff. de legum. seu fiduciis. num. 1. can. Surd. decif. 160. num. 1. cum seqq. & decif. 176. n. 4. cum seqq. & conf. 345. n. 18.

ACTVM celebrare, & ei consentire, paria sunt, l. vnam, & seqq. ad leg. Pompei. de parricid. Titiaq. de reat. l. 5. i. gloss. 9. vbi provera, & de iure primo q. 16. vbi censetur iuncta 4. Card. Mantie. de iactis & nubig. cogn. lib. 2. tit. 2. à num. 1. Melch. Phaebo 6 Enst. decif. 60. num. 1. tom. 1. Alienare enim qui de iure non potest, alienationi consentire non valet, l. 1. C. si aduersus donat. Barth. conf. 70. num. 1. lib. 1. Roland. conf. 15. num. 30. lib. 1. Titiaq. ad leges com. gloss. 8. num. 147. Card. Peretta de rescriptis. emphy. c. 5. n. 40.

ACTVM non celebrare, vel minus rite celebrare paria sunt, Portol. de confortibus, 19. num. 8. quae enim non rite sunt, pro non factis habentur, Hippolan. l. de quinquagesimo, num. 110. ff. de re iud. & seqq. 43. Titiaq. de reat. l. 5. i. gloss. 10. n. 31. Perex l. 1. i. 3. lib. 3. Ord. pag. 517.

AXIOMA XII.

Actus.

- 1 Actus praesumitur factus in executione precedentis tractatus, seu mandati.
- 2 Contrarius secundus factus in executionem primi, debet regulari à primo.
- 3 Actus qui sequitur, declarat intentionem precedentem.
- 4 Actus regulariter tribuitur ordinanti, & non exequenti.
- 5 Actus non potest subsistere sine substantia.
- 6 Actus sumunt suam denominationem ab obiecto.
- 7 Agentium actus non operatur ultra intentionem eorum.
- 8 Dolus & absurdum ut tollatur, actus agentium operatur ultra intentionem eorum.
- 9 Actus semper indicatur à principali intentione agentium.
- 10 Actus omnis insinificatur propter scientiam, & patientiam superiorum.
- 11 Perfectum non dicitur actus, quando est parum factum, & parum non.
- 12 Voluntas metu actus excludit iuris necessitatem.
- 13 Actus legitimi non recipiunt diem, nec conditionem.
- 14 Geminatus actus inducit maiorem firmitatem.
- 15 Actus duo, eodem die, loco, & coram eisdem testibus gesti sunt correptissimi.
- 16 Actus debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inutilis.
- 17 Actus in dubio debet interpretari validus.
- 18 Interpretatio omnis admittitur ad iustificandum actum.
- 19 Interpretatio, qua fit pro validitate actus, est regula aliarum interpretationum.
- 20 Actus debet sustineri validus in dubio secundum propositum agentis, non uicem secundum oppositum.
- 21 Actus dubius semper debet interpretari, ut minus sit diuinosus genti.
- 22 Dispositio actus interpretari debet, ut videatur propositum causa magis necessarium.
- 23 Actus in dubio censetur parus ex causa necessaria, quam voluntarius factus.
- 24 Actus corruptus omnia forma legum.
- 25 Actus à principio inutilis, nullum producit iuris effectum.
- 26 Actus contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus.
- 27 Actus perfectus in conciliens confisus.
- 28 Actus omnis confisus in voluntate & potentia agentis.
- 29 Actus in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno.
- 30 Actus quando ex duplici capite potest fieri, censetur factus ex vtiliori & firmitiori.

ACTVS praesumitur factus in executionem precedentis tractatus, seu mandati, quando non exprimitur alia causa, l. 1. §. vnam, ff. de manum. l. qui in aliena, §. si i. qui putabat, ff. de acquir. heredit. l. pignori, §. ff. de usufructu. Alciat. de praesumpt. reg. 2. prof. 14. Alexand. conf. 25. num. 9. lib. 1. dupliciter conf. 90. Vbi instrumentum, num. 9. lib. 1. Bald. conf. 299. in pen. vbi & eadem, lib. 1. Hippolan. statutus n. 8.

ff. de

ff. de qualitat. Menoch. de presump. lib. 2. pref. 74. n. 1. & lib. 3. pref. 49. num. 4. Card. Tulch. prout. concl. li. A. concl. 152. n. 1. & tam. 7. li. 5. concl. 716. n. 9. Mascard. de probat. concl. 619. num. 2. & concl. 1239. num. 8. Sord. de pref. 335. num. 7. Rot. de pref. 455. n. 1. apud Farin. p. 1. recens. & de pref. 615. num. 2. p. 2. recens. Glost. res. t. num. 12. quia tunc censetur factus secundum naturam actus, & nomine precedens, Crauet. conf. 135. Verba decreti. num. 13. vol. 1. quem refert Paul. Falc. lit. A. sing. 25. in fine.

1. Vnde si fiat contractus per verba de futuro, & postea in executionem talis contractus partes faciunt contrariam, secundum actus, vel contractus debet regulari à primo, in cuius executionem factus est, adeo quod si primus est pignus, secundum debeatur esse pignus, Alex. conf. 156. l. 1. §. in summe. 189. per totum, lib. 6. propt. illum refert Cardin. Tulch. d. lit. A. concl. 110. num. 1. vbi num. 2. cum eodem Alex. declarat hoc tantum esse verum, quod secundum contractus factus in executionem primi, etiamsi fiat ex intervallo, debeat regulari à primo: ut si possunt concordari, semper reduci debeant ad concordiam; si non possunt concordari, quatenus secundum discordat, dicitur per errorem, & licet errorem contrahat, maxime quando primus erat per verba de futuro.

2. Actus qui sequitur, declarat intentionem precedentem, l. si bi qui. C. de adulter. §. 3. num. 1. Instit. de rerum div. l. Titia. ubi si quum. verb. donationis largitur. n. 127. C. de renouand. donat. Sord. de pref. 326. num. 81. Flamin. Paris. de rescriptis. benef. lib. 7. q. 1. num. 74. Stephan. Gratian. d. de pre. fa. sen. 58. n. 29. cum seq. vbi subdit, quod secundum actum recipit declarationem à primo, Rot. de pref. 365. num. 1. in fin. apud Farin. p. 2. recens.

3. Actus regulariter tribuitur ordinanti, & non exequenti, l. item eorumque de iur. i. §. quod cuiusque iur. i. num. 1. vbi num. 5. l. §. de leg. ar. 1. 1. §. omnia, 6. de veteri iure encl. §. cumque hoc in proam. Instit. cap. super literis, de rescriptis. cap. cum aliquibus. d. d. lib. 6. Roman. co. ff. 166. Quia iur. in princip. Cardin. Tulch. d. lit. A. concl. 144. Sord. de alimentis. 2. p. 1. n. 56. num. 80. & p. 1. n. 47. & de pref. 293. n. 9. Mari. Antonin. var. res. lib. 3. res. 19. num. 1. Actus verb. quando principio, vel fini attribuitur, vide Card. Tulch. d. lit. A. concl. 155.

4. Actus non potest subsistere sine substantia, l. cum bi. §. Prater aut. ff. de trans. lib. 1. l. cum precaria. ff. de precat. cap. cum nos, de sponsalib. Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 1. cap. 26. num. 126. nec subsistere potest sine sua materia, l. nec emptio ff. de contrah. empt.

5. Actus sumunt suam denominationem ab obiecto, l. verum ff. de furtis. cap. cum voluntate in princip. de fin. ex com. S. Thoma. 1. q. 18. n. 6. in corpore, ad fin. & q. 1. art. 3. Et regulariter secundum naturam sui subiecti, l. item ff. de operis lib. 1. Et actus agentium sunt in patiente bene disposito, l. cum omnibus 2. ff. de action. & oblig. §. ego ff. de iur. i. p. 1. C. de her. red. in fin.

6. Actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, l. non omnia ff. si certum per. l. in agris. ff. de acquir. rerum dominio, Aegid. Brillam. conf. 33. num. 18. vbi subdit maxime procedere in iis, quae pendunt à potestate, Socin. res. 10. Alex. conf. 146. l. in causa, num. 10. & seq. lib. 1. Mantica. de pref. 167. n. 9. Thoma. de Thomassei. s. vbi legem. res. 15. Anton. Gomez. 10. n. 1. var. cap. 7. num. 4. Card. Tulch. d. lit. A. concl. 125. per totum, vbi num. 1. intelligit de intentione principali agentium, non secundaria, Flamin. Paul. de consensu. q. 27. num. 139. Aluys. Riccio. de pref.

Curia Archid. Decap. de pref. 75. num. 12. & de pref. 75. num. 10. part. 1. Scaphier. de pref. 890. num. 2. Anton. Monach. l. nec. de pref. 14. num. 41. Cui Argel. de contr. legat. q. 10. num. 16. Rot. de pref. 555. n. 1. apud Far. p. 1. rec. Vide infra sub verb. Intest. & l. 158. Magdalen. de numero testium in testamento requisito p. 5. cap. 2. num. 49. Alex. Trentacinq. conf. 39. num. 1. p. 1. Reynoso. s. vbi mar. 63. num. 18. Valenzuel. conf. 112. num. 74. & conf. 119. n. 26. & conf. 233. n. 55. tam. 2. Rot. de pref. 136. n. 1. & de pref. 173. p. 2. part. 2. in post. Far. alias p. 4. rec.

7. Limita, quia actus agentium operatur ultra intentionem eorum, & ad tollendum dolum & abusu, nam solutio debitoris facta secundum intentionem, semper est ad tollendum obligationem debitoris, & tamen si debitor soluat ei qui non habet mandatum, vel non potest liberare, non tollitur obligatio precedens, sed induitur nova obligatio recipientis ad restituendum exactum, ut per Alex. conf. 17. l. §. in princip. lib. 3. propt. illum refert Card. Tulch. d. lit. A. concl. 125. n. 12.

8. Actus semper iudicatur à principali intentione agentium, l. si qui nec causam, in princip. & ibi Bald. l. si certum per. l. qui exceptionem, ff. de condit. indub. l. 1. C. ad legem Cornel. de fidei. Titia. de retr. l. §. 30. gloss. 1. num. 4. Couaz. lib. 3. var. cap. 4. num. 5. Anton Gomez. 10. n. 1. var. cap. 2. num. 10. quia actus quantumcumque favorabilis, contra voluntatem agentis minime subsistit, l. si idem seruum, ff. de legat. 2. l. si cui pater sine princip. & ibi Tabell. l. verba, vbi Doctores, ff. de vulg. & pupill. nam actus non à nomine, sed ab effectu iudicatur, l. inquam ff. de pre. script. verb. l. cum manum. §. fin. ff. de contrah. empt. l. si elei. C. de locato.

9. Actus omnis iustificatur propter scientiam, & patientiam superiorum, l. qui sit iugurum. §. 1. & pater. l. quod si natus §. 1. qui iudicet ff. de adulter. edict. cap. iustitiam, de probat. Gonzal. ad reg. 8. Canc. gloss. §. 2. n. 28. Nam auctoritas superioris excolat à potestate, glossa in cap. de iur. 24. q. 5. Farinon. praxi. crim. q. 5. num. 83. Mari. Antonin. var. res. lib. 3. res. 19. num. 4. & facit licitum, quod alias est illicitum, non videtur, §. qui iussu. ff. de reguli. iur. cap. qui iussu, de reguli. iur. lib. 6. Doctores in l. iussu possidet. ff. de acquir. poss. Farinon. d. praxi. crim. q. 57. n. 1. cum seq. quem refert Mari. Anton. citato loco.

10. Actus non dicitur perfectus, quando est partim factus, & partim non, l. 1. ibi qui ipso animadu. vertunt aliquid deesse, ff. de iur. i. n. 1. cum citatis à Gonzal. ad reg. 8. Canc. gloss. §. 3. n. 31. Rot. de 725. num. 7. in fin. apud Far. p. 2. rec. paria enim sunt actum non incipere, vel corpus non perficere, l. fin. §. illud. C. de codicillis. §. pen. Insuper quibus modis. l. fin. in fin.

11. Actus iure voluntatis excludit iuris necessitatem, glossa & Doctores in l. si iussu. §. fin. ff. de offic. Procurs. & in l. cum de in rem versis. ff. de iur. i. n. 1. verb. temporis, in cap. cum Ecclesia Surina, de causa poss. & propriis. Garc. Girona. de privilegiis. l. si emptio. explic. n. 178.

12. Actus legitimi non recipiant diem, neque conditionem, ideoque non possunt stare in suspensa, l. si alius legimus, ff. de reguli. iur. cap. alius legitimus, aud. in lib. 6. l. aut Card. Tulch. d. lit. A. concl. 219. per totum, Roman. conf. 403. num. 19. & 20. Rot. de pref. 158. num. 4. p. 2. rec. Quae quidem circa lura in priori parte, quatenus de actibus legitimis agunt, intelliguntur de illis, qui vel ex rei natura, vel ex speciali legis prohibitione, conditionem recipere prohibentur, sequentia autem eorum verba, videlicet,

et conditionem non recipiant, idem important, ac si diceretur, vitantur per conditionem, ut diei appositionem, id enim important verba, non recipiant, hoc enim non sunt capaces conditionis, vel diei: ut hic reductor illa regula, *actus legitimi*, de regulis iuris, lib. 6. qd. ad sentiam & dispositionem d. l. *actus*, que non eo tendit, ut ostendat quinam sint *actus legitimi*, sed ut ostendat *actus legitimos*, quicunque illi sint, illos nempe, qui vel ex rei natura, vel specialis legis prohibitione prohibentur conditionem recipere, per se tempore, aut conditionis appositionem vitari, non obstante *reg. cap. ad Appellatorem*, de regulis iuris, lib. 2. q. 6. in specie text. in *habitu*, ff. de conditionibus & demonstrat. cap. fin. de conditionibus. apposit. Quibus & aliis foribus constat, saepe *actus* contra legis prohibitionem celebratos obtinere, quando non simplex & absoluta proponitur prohibitio, sed secundum quid, & conditionis adiectas contra iuris prohibitionem, nullatenus dispositionem vitare.

- 14 **ACTVS** geminatus inducit maiorem firmitatem, & plus operatur, quam simplex. *J. Balsa* 3. ff. ad Trebell. d. 4. in iura glos. ubi ff. de quarat. ali. Bart. in l. cum seimur. C. de agrol. & vers. lib. 11. Titiaq. in l. si inquam, verborum interpretatur, num. 49. C. de reuocand. donat. Pinel. in l. 2. C. de rebus d. vendit. part. 2. cap. 2. d. num. 4. & cap. 4. num. 31. & in rub. C. de bonis mater. p. 1. num. 14. vers. inde etiam, & n. 43. Brun. in tract. de acq. q. 4. princ. n. 15. Giam. de presunt. q. 100. num. 5. Hippol. in l. 1. sub num. 38. C. ad leg. Iuliam de fidei Euerard. in cons. leg. loco d. locutionis geminatione, Cailan. in cartholico gloria mundi, p. 8. confid. 27. ad finem, Emman. Costa in l. si ex causione, saltem. 14. C. de non num. pecun. Perez in add. ad Segur. in l. si ex legatis causa, num. 183. ff. de verb. obligat. Menoch. de arbit. cap. 113. num. 37. & conf. 10. num. 1. Malcated. de probat. c. concl. 147. num. 17. num. segg. & concl. 621. num. 37. Sord. decif. 21. num. 10. & 20. & decif. 232. num. 1. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 395. n. 35. Mari. Antonio. var. resolut. lib. 1. resolut. 61. num. 6. & resolut. 110. num. 1. & lib. 2. resolut. 1. n. 32. Card. Tufch. tom. 4. lit. G. concl. 128. Cardin. Manrice de iactura & ambiguitate cernens lib. 39. n. 1. num. 6. Rot. decif. 676. num. 2. apud Farin. p. 1. recem. Vide infra sub verb. *Geminatio*, *Axiom.* 105.

- 15 **ACTVS** duo eodem die, loco, & eorum eiusdem testibus gesti sunt correfpectui, l. si vtrum. §. fin. ff. de primat. cred. d. l. d. 2. vers. dicebam ff. si verum prestat. Card. Seraphim. decif. 559. num. 14. Sord. de alimentat. tit. 1. q. 42. num. 48. Bernard. Græze. ad praticam Camera Imper. lib. 1. concl. 12. num. 7. Aliis autem consensu factus qui precedere debuit, & qui debuit prius fieri, Alexand. decif. 81. Lella. num. 7. lib. 3. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 136. num. 56. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 51. Malcated. de probat. c. concl. 44. num. 4. Sord. decif. 188. num. 33. Cott. in memor. ad verb. *Actus*, Flamin. de rege. d. sent. lib. 4. q. 2. num. 26. num. segg. Sanchez de Maurimon. lib. 3. disp. 35. num. 39.

- 16 **ACTVS** debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inanis, & inutilis, *Liquetier*, ff. de rebus dub. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 135. num. 1. In dubio enim quilibet presumitur elegisse visum, per quem dispositio sua sit utilis, & habeat effectum, non autem ut impugari possit, & reddi ad nihilum, l. 3. ff. de testam. in l. Alciat. de presump. reg. 3. pref. 31. Socin. iun. conf. 101. n. 18. lib. 3. Afflic. decif. 44. n. 15. Non enim presumitur *actus* elusoriæ, & frustratorie factus, Malcated. de probat. c. concl. 595. à princip. Card. Tufch. tom. 4. lit. F. concl. 320. n. 4.

ACTVS in dubio debet interpretari validus, 17 *Liquetier*, ff. de rebus dub. quæst. ff. de verb. oblig. d. si quando ff. de legat. 1. Abb. conf. 6. l. 1. in controuersia, d. 1. num. 7. vers. tertio, lib. 2. Roland. à Valle conf. 61. num. 23. & seg. vers. quinto considerandum, lib. 3. vbi extendit ad omnem *actum*, latè Roman. conf. 380. Si admittimus, num. 4. cum segg. vbi extendit ad omnem dispositionem, videlicet contra *actus*, testamenta, iuramentum, attestaciones, & priuilegia, Bertazzol. de clausula in form. claus. 1. glo. 4. n. 5. & in repet. l. si que maior. C. de transact. num. 306. Pichard. ad §. si quis alium. n. 4. Instit. de in iud. stipulat. Ferrer. in consil. Catalonia, glo. 1. num. 151. Seace. de appellat. q. 2. num. 29. & q. 5. num. 3. & 4. q. 15. num. 235. in fine, Rot. decif. 469. num. 1. p. 2. recem. Card. Tufch. d. tom. 2. lit. A. concl. 136. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 10. num. 16. Sord. cons. 44. num. 21. Curba decif. 36. n. 18. Nam omnis interpretatio admittitur ad sustinendum *actus*, Rot. decif. 469. num. 3. p. 2. recem. Roland. à Valle d. conf. 61. univ. 1. 6. lib. 3. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 136. num. 14. & illa quæ sit pro validitate *actus*, est regula aliarum interpretationum, Cephal. conf. 51. num. 39. Card. Mantice. de consil. vbi. vident. lib. 12. tit. 17. num. 23. etiam si aliquid quandoque disponatur præter intentionem agentium, cap. 5. idem quæque, in fine de sponsat. impub. lib. 6. Fedetic. de Sord. conf. 15. num. 4. vers. item contra, vbi quamvis verba impotentur, Fulgosi. conf. 87. Piffi superius allegata, col. 2. vers. ex illa quæque eligatur, Abb. conf. 61. in controuersia, col. 3. num. 7. vers. tertio principaliter, lib. 2. Roman. d. concl. 180. num. 4. in fine, & num. segg. Card. Tufch. d. concl. 136. num. 32. & seg. Nam tacita est præsumptio quæ oritur propter validitatem *actus*, vt omnes alias vocat præsumptiones, Dec. in cap. quoniam Abbas, num. 45. vers. secunda limita, de offi. deleg. & conf. 77. num. 5. Rufo. conf. 72. num. 4. lib. 1. Alciat. de presump. c. 68. pref. 10. n. 5. Roland. à Valle conf. 61. num. 37. lib. 3. Vnde si verba possunt referri ad *actus* validos, & inuálidos, etiam quod sint prolata in genere & in certa sciencia, ferri debent ad *actus* validos, Bolognino. conf. 31. num. 14. vers. tertio, quem testat Card. Tufch. d. rom. 4. lit. I. concl. 330. num. 60. Rot. decif. 645. num. 4. part. 2. in posthum. Farin. d. lit. p. 4. recem. vtr.

Intellige *actum* debere sustineri validum in dubio secundum propositum agens, non autem fecundum oppositum, ideo transgens omni meliori modo, si non valet ut translatio, non etiam sustinebitur ut pactum gratuitum, quia sunt oppositi, quia in translatioe aliquid debet dari, vel remitti hinc inde, secus in pacto gratuito, Angel. conf. 94. Cum lu. in fin. vers. vbi dicitur, quod illud testat Card. Tufch. d. concl. 136. num. 51. Intellige etiam Axioma huiusmodi non procedere, quando si *actus* sustineretur excederemus facultatem gerentis *actum*, vel iudicaretur delictum, aut quis delinqueret in officio, quia tunc potius annullaretur, Alex. conf. 179. Piffi ap. ponderatu, num. 3. & 4. lib. 7. Card. Tufch. d. concl. 136. num. 84. vbi num. 73. post Rot. decif. 366. num. 7. p. 1. d. iure. subdit, Interpretationem obicaram & cauillolam non debere fieri ad sustinendum *actum*, quia intolerabilis interpretatio semper excluditur.

ACTVS dubius semper debet interpretari, vt minus sit damnosus gerenti, & plus utilis, quem esse possit, quia hæc est naturalis intentio gerentis *actum*, me sibi nocere, vt ppe Cratet. conf. 24. n. 8. & conf. 105. num. 8. & 9. Paul. conf. 53. num. 4. lib. 4. Rot. decif. 596. num. 4. apud Farin. p. 1. recem. Cardin. Tufch. d. lit. A. concl. 138. num. 1. & Rot. d. lit. I. concl. 330. num. 56.

num. 56. vbi num. 67. post Alex. conf. 189. num. 2. lib. 6. subdit, quod quando actus potest habere duplicem effectum, interpretatur in parte que magis utilis est.

22 ACTVS dispositio interpretari debet, ut videatur proutum causae magis necessariae, & vtili, *l. cum ex pluribus ff. de solution. Bart. in l. i. in iur. ff. de verb. oblig. & in l. vlt. C. de aliment. pupil. prael. Menoch. conf. 195. num. 5.*

23 ACTVS in dubio censetur potius ex causa necessaria, quam voluntaria factus, *l. Aristo. §. 1. ff. de iure delict. l. puter filium, in fin. ff. ad legem Falcid. l. miles. §. fin. ff. de adulter. l. proximi. ff. de ritu nupt. l. si cum dorem. §. si pater. ff. soluto matrim. l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de legat. 1. Crauet. conf. 106. num. 9. & seq. & conf. 119. num. 12. & conf. 121. num. 11. & conf. 272. num. 4. & conf. 304. n. 5. vers. alius. Roman. conf. 347. Primo col. 2. vers. est igitur. Card. Tuleb. di. lib. 1. A. concl. 138. num. 2. latius concl. 149. per totam, vbi n. 2. post Bald. conf. 3. §. post med. vers. facit. lib. 2. ampliatur, ut procedat etiam in dispositione legis, ut in dubio censetur emanasse in causam magis necessariam.*

24 ACTVS corripit omnia forma legis, *l. cum h. §. si praecept. de irraditionib. C. de pat. l. cap. cum dilectis, ut rescripsit. cap. quia propter de stell. cap. 1. de rebus Eccles. non alien. lib. 6. cap. que contra de regulis iur. lib. 6. Everard. in repens legal. loco §. 3. Rebuff. in tract. de pueris per possessionem. num. 155. Titus, de retrahendo conuen. §. 4. gloss. 6. n. 31. vbi intelligit, etiam si imitatur in minimo, *Surd. decis. 263. num. 3. Percira de poss. et leg. cap. 7. num. 13. Valac. conf. 183. num. 3. & conf. 133. num. 4. Ioseph. Sella Aragon. decis. 30. n. 10. Eicob. de variis. ap. 11. num. 19. Ferrer. in consuet. Consuevales gloss. 1. num. 350. Ioan. Franc. Leo in thesauro furi eccles. lib. 3. cap. 4. num. 21. & p. 4. cap. 2. n. 104. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. in addit. lib. D. Mari. Antouiu. var. lib. 1. resol. 16. num. 2. lib. 2. resol. 47. num. 17. Anton. Monach. Luten. decis. 53. num. 35. Thom. de Thomalet. in finibus l. grom. reg. 113. vbi intelligit procedere, quando emittitur forma essentialis, & necessaria, Rot. decis. 15. num. 1. apud Fern. p. 2. regens. Reinol. obseruat. 12. num. 11. Valenzuel. conf. 173. num. 35. num. 2. Vide infra sub verb. Forma, Axiom. 100.**

25 ACTVS à principio nullus, nullum producit iuris effectum, *l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. c. ad presentiam, de appellacionibus l. 1. Roman. conf. 412. Pro habenda. num. 4. cum seqq. Roland. à Valle conf. 63. num. 3. & conf. 76. num. 21. lib. 1. Card. Tuleb. di. lib. 1. lib. 1. A. concl. 139. Alois. Rice. in praxi rerum fore eccles. decis. 350. num. 1. in 1. edit. aliis resol. 219. ap. in 2. edit. Seraphin decis. 229. num. 2. vbi ait, quod actus iure iure nullus conualescere non potest. Verum licet actus nullus nihil operetur, operatur tamen declarationem mentis ipsius gerentis actum, latè Roman. conf. 379. Amplissime Daltier. n. 11. Bellon. conf. 50. puncta n. 1. vers. sic dicit. aliqui. Reinol. in prael. in obseruat. obseruat. 74. n. 8.*

26 ACTVS contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, siue statutum post prohibitionem actum expressè non annullat, *l. non datum in princip. C. de legib. vbi Bart. cum 2. vers. in iur. & num. 13. Bald. in c. num. 1. vers. quidem seruatis, & num. 1. vers. quare non, Paul. de Causo num. 1. vers. in secunda, l. 1. n. 1. in 8. n. 2. n. 2. Titus. ad leges comar. gloss. 4. n. 7. Virgil. Boecac. in consuet. Piceni gloss. 6. num. 10. Soss. de legib. lib. 1. c. 1. §. 1. n. 1. & cap. 17. num. 2. Salas in simili tract. q. 96. tra. 14. di. 1. §. 1. lib. 8. num. 16. Intelligit, quando lex Augul. Barbise de Axiom. l. 1.*

seu statutum prohibet actum substantiam, quia secus esset, si in aliquo actu solum qualitate prohiberetur, cum tunc actus contra legem factus non esset nullus, sed validus, *Soss. de c. 15. a. 10. Salas di. sect. 8. n. 19. in fine, & n. 20.*

ACTVS perfectio consistit in conclusione, *l. 27. contrahit. C. de fide instrum. l. si volumus, vbi l. add. C. de rescind. vendit. Surd. conf. 181. n. 17.*

ACTVS omnis consistit in voluntate & potentia agentis, *Socin. reg. 30. vers. in i. i. Cou. l. cap. cum esset. n. 7. de testament. & verbi. §. 2. c. 6. num. 9. Menoch. conf. 1. n. 2. §. 9. & conf. 1. n. 2. §. 1. prof. 2. n. 11.*

ACTVS in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno, *l. magis. ff. de i. i. n. l. & Papina. n. §. mandati. l. si ita stipulam. fin. §. 5. C. de i. i. g. omni. ff. de verb. obligat. l. pro herede. ff. de acquir. hered. Titus. de retrahendo lib. §. 10. gloss. 1. n. 1. Guir. de Teste. p. 2. c. 10. num. 1.*

ACTVS quando ex duplici capite fieri potest, ex vltiori & firmitiori factus censetur, *l. 3. §. 1. rescriptum. milium. l. cum pater. ff. de iur. det. Reinul. in obseruat. prael. in obseruat. 8. n. 12.*

AXIOMA XIII.

Additamentum.

- 1 Additamentum non mutat naturam rei, cui adicitur, & non auget, nec minuit utrumque, &c.
- 2 Additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum.
- 3 Additamentum si repugnat substantia rei, cui adicitur, illam destruit.

ADDITIONEMENTUM non mutat naturam rei, cui adicitur, imò sequitur eandem naturam, & eandem actionem imitatur, aliis esset destruere, & non addere. *Oldrad. conf. 131. n. 13. vers. & hoc clarius, Card. Tuleb. prael. in consuet. lib. 1. lib. 1. A. concl. 182. n. 1. vbi n. 3. post Roman. conf. 45. declarat procedere si additamentum non auget, neque minuit actum primum, cui sit additio, quia censetur idem actus cum primo.*

Vnde additio, vel additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, aut alterius dispositionis, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum, ut per Alex. conf. 13. Circa primum n. 13. vers. praeceperat lib. 3. subdit, quod ipsa additio interpretatio facta statuto antiquo, est repetitius, & insinuat etiam in statuto nouo facta in additionem antiqui.

Limita, nisi additamentum repugnet substantia rei, cui adicitur, quia tunc potius destruit, ut de pado de non reuocando in causa mortis, de conventionione in praxia stipulatione, & similibus, que inducant uocum dispositionem, & nouam substantiam, quia sibi non communicant, nec inuicem computantur, *Oldrad. conf. 172. in princip. n. 5. quem refert Card. Tuleb. A. concl. 182. n. 15.*

AXIOMA XIV.

Aequiparatum.

- 1 Aequiparatum eadem est dispositio.

2 Exemptio

- 2 Extensio fit regulariter de vno equiparato ad aliud.
- 3 Ampliatio etiam in penalibus, exorbitantibus, & correctoriis.
- 4 Extensio in equiparatione fit, debet esse equiparatio vniuersalis.

concl. 118. num. 18. & 18. vbi num. 18 post Roman. conf. 179. n. 12. limitat vti non procedat, si superueniat aliquid ad fauorem vnius ex equiparatis, quod non recipiat pacificationem.

AXIOMA XV.

Æquitas.

- 1 Æquitas scripta præfertur rigori.
- 2 Æquitas scripta vbi reperitur in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori.
- 3 Æquitas non scripta non præfertur rigori.
- 4 Æquitas correctoria non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra legem.
- 5 Æquitas quid sit, videtur.
- 6 Æquitas in paribus causis paria iura desiderat.

ÆQUITAS scripta præfertur rigori, l. i. §. si leges, ff. si pars heredes, l. i. in fin. de offi. Pro-fid. i. maiorem, ff. de pallio, l. i. C. de legib. l. placuit. C. de iudic. cap. fin. de transactioib. Hippol. sing. 685. Bernard. reg. 245. Fulgoscio d. l. i. num. 8. Anchar. conf. 23. num. 11. & conf. 79. in princip. Bald. conf. 150. In questione, num. 1. l. i. vbi quod procedit in penia corporalibus, & conf. 419. Quodam, conf. 2. cod. lib. 1. vbi quod procedit in materia feudali, & conf. 434. Paulum, cum a fin. versum. dicitur eodem lib. 1. vbi ampliat ius pactis, & conf. 86. l. i. d. circa finem, vers. aliam, l. i. vbi ampliat in interpretandis opinionibus dubis leges, vel hominis, Angl. conf. 153. Florentia, num. 1. vbi ampliat coram arbitris, seu arbitratoribus, Titaequell. de ratione leg. §. 15 glossa. n. 4. Strach. de meritis, tit. de quibus procedendum in causis mercatorum, num. 4. Sacmentibus, §. fletu. cap. 9. num. 4. ad fin. Couart. in reg. possessionis, l. 1. §. 6. n. 1. Mendoza de pallio, l. i. cap. 3. Thom. de Thomalet. in floribus legum, reg. 17. Valasco de iure emphys. q. 5. n. 4. Fachan. controuersus, l. i. cap. 5. & lib. 1. n. 1. Benzaol. in repet. l. i. §. qui vocat, numer. 32. C. de transactioib. Card. Tufch. prael. censur. tom. 3. lib. 6. c. 1. per eandem, Mol. in imperio iuri similis p. 121. l. 1. q. 11. per eandem, Card. Mantie. decis. 148. num. 3. Anton. Monach. Luc. de decis. 68. num. 15. & Bononia. dec. 19. num. 3. & Florentina decis. 70. num. 31. vbi intelligit, dummodo sit scripta, Imbrin. de primo, & secundo beneficiis, conf. 1. n. 25. Fachan. controuersus, l. i. cap. 3. & lib. 1. n. 5. Valenzuel. conf. 164. n. 8.

Vbi enim reperitur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori, si idem sit æquitas & rigor scripti sine ulla in specie, d. l. placuit, l. i. sed vbi reperitur æquitas scripta in genere, & rigor in specie, ut quia æquitas naturalis generaliter dicitur naminem cum alterius iniuria locupletari debere, non hoc natura, ff. de condit. iudic. rigor vero dicitur specialiter præscriptio, & vincapones in alterius damnum procedere fauore bonæ fidei possessionis, & in idium negligentiis, vti l. i. §. de usufructu, rigor æquitas præfertur, ita Dyn. in reg. possessionis de regulis iuri in 6. Bart. in d. l. i. num. 1. Fulgoscio, c. l. 1. eodem, vers. si glossa. l. i. Mol. c. l. 1. num. 1. Paul. de Castro, c. l. 1. num. 3. Lulio. Roman. c. l. 1. num. 1. & in l. i. i. i. c. l. 1. num. 1. §. de verborum obliquis, vbi testatur hanc esse communem omnium opinionem, Salicet in d. l. placuit, c. l. 1. num. 1. vbi etiam Corn. in princip. l. i. c. l. 1. c. l. 1. num. 3. Curt. in d. l. 1. num. 19. quos refert, & sequitur

EQUIPARATORVM eadem est dispositio, l. i. §. de legat. l. i. glossa. l. i. §. qui seruo. C. de furis, & in cap. si postquam §. fin. de elect. in 6. Ioan. de Anton. conf. 27. Vso casu num. 3. Alex. conf. 17. Vsis, num. 1. lib. 3. Roman. conf. 12. gladius magna, vbi quod in equiparatione ius disponitur etiam per extensionem, & quod procedit in statuto, & in lege generali, Berol. conf. 27. num. 3. lib. 1. Decian. conf. 6. num. 27. & conf. 44. num. 15. lib. 1. Menoch. de arbit. cap. 88. num. 3. Aloy. Rice. in decis. Curie Archiep. Napol. decis. 123. num. 4. part. 1. Anton. Monach. Bononia. decis. 68. num. 19. Card. Tufch. prael. censur. tom. 3. lib. 6. c. 1. §. 108. Flamin. Paul. de confid. d. 27. num. 74. & q. 28. num. 51. Mar. Antonin. ver. resolu. l. i. §. 1. d. 15. num. 10. Surd. conf. 84. num. 11. Orlan. Glossit. res. §. 1. §. 18. Imbrin. de primo, & secundo beneficiis, conf. 8. num. 114. Visian. decis. 145. num. 29. & segg. Ioan. Maria Nouat. in praxi elect. & variat. fur. q. 8. §. 1. num. 9. & quæst. fur. §. 145. num. 11. lib. 1. Farinas. frog. crimin. part. 1. lib. 1. c. num. 20. c. com. seg. Valenzuel. conf. 171. n. 13. tom. 2.

EQUIPARATORVM quia idem est iudicium, ideo fit extensio regulariter de vno equiparato ad aliud, vt per Bart. & alios in l. i. §. de legat. l. i. Curt. in conf. 114. num. 7. Gabr. conf. 21. num. 17. & seq. lib. 1. Cephal. conf. 157. num. 17. & seq. Euerard. in loco a ratione legum largum, num. 52. & in loco a simili, num. 7. vers. & generaliter, & Roland. conf. 27. num. 2. & 15. lib. 1. Olafsch. Pedem. decis. 67. num. 9. vers. pro hac opinione. Villagut. in tract. de extens. legum rub. de extens. leg. correct. & par. simul, num. 64. Orlan. Gloz. res. §. 3. num. 58. nouissime Didac. de Narbona de state del. vniuers humanis alim. requirit, num. 1. §. 15. num. 4.

Ampliat etiam in penalibus, exorbitantibus, & correctoriis, vt tenent Barbat. conf. 16. per totum, lib. 3. Abb. conf. 75. num. 6. vers. præterea lib. 1. Alex. conf. 117. Vso iudic. num. 15. & 16. lib. 6. Cardin. Tufch. de concl. 108. a. num. 15. & d. lit. E. couel. 66. 9. num. 48. Ruin. conf. 10. num. 11. lib. 3. Gabr. conf. 21. num. 38. lib. 1. Paul. conf. 1. c. num. 42. lib. 1. Decian. conf. 11. num. 153. lib. 1. Villalob. commun. opin. lit. E. num. 157. Euerard. in loco a ratione legum, num. 27. & 66. & in loco a simili, num. 7. vers. & generaliter, & in loco a speciei, num. 6. & in 3. d. i. i. i. Olafsch. Pedem. decis. 94. num. 10. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 18. lib. 1. Honded. conf. 75. num. 23. lib. 1. Vill. g. d. l. rub. de extens. leg. correct. & par. simul, num. 64.

Intellige equiparationem debere esse vniuersalem per viam regulæ, & in omnibus & per omnia, ad hoc vt fiat extensio in equiparatis. glossa. verb. sacri in cap. ante de vno lib. 6. glossa. verb. præterea, in cap. extensum, de Regularib. c. d. lib. 8. Aym. de auri. quæst. 2. cap. 4. in princip. num. 100. & seq. & num. 135. Angel. Actin. conf. 58. in causa mea, num. 7. vers. probum, lib. 7. Barbat. conf. 16. in princip. lib. 1. Curt. sen. conf. 48. num. 19. & conf. 49. num. 43. Euerard. in loco a ratione legum largum, num. 52. & in loco a simili, num. 10. Roland. conf. 27. n. 17. lib. 1. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 19. Villagut. d. rub. de extens. leg. correct. & par. simul, num. 64. in fin. vers. limita singulariter. Honded. conf. 95. num. 119. lib. 1. Card. Tufch. d. tom. 3. lib. 6. c. 1.

sequitur Rendio in *promptuario receptorum sentent.* tom. 1. tit. 100. num. 11. Et quod semper interpretatio sit secundum equitatem, dicit Socin. *conf.* 159. In *praefentia* n. 18. lib. 2. & illa quae fuerit iusta, ne naturali consona equitati, sumenda est, ait Roman. *conf.* 6. n. 3. quem refert Card. Tufch. tom. 4. lit. 1. canel. 330. n. 8. vbi *num.* 35. post Bald. *conf.* 486. circa fin. lib. 3. sobdit, quod verisimilitudo sumitur ex ea interpretatione, quae sapit equitatem, & arbitrium boni viri in dispositionibus dobit.

3 Limita Axioma in equitate non scripta, quae est ex proprio capite iudicis, quia illa non praefertur rigori scripto, ut per Fulg. *conf.* 158. *Domina Gracisina*, n. 3. vbi quod iudex debet condemnare videtur in expensis, & sine causa praetextu equitatis non debet abolere, nisi habeat iustam causam litigandi, Anton Monach. *Raport.* 70. num. 31. 4 Card. Tufch. *ad rom. tit. E. canel.* 315. n. 16. Equitas enim cerebrina ex suo capite non dicitur equitas, sed iniquitas, quando est contra legem, ideo non extendenda, talis *Liquid si Episcopus interduum, in fine, fide eaque vero loco, Decian.* *conf.* 38. num. 42. & 43. lib. 1. Cardin. Tufch. vbi *supra* n. 17. vbi *num.* 18. subdit, quod si species derogat generi, ita rigor scriptus in specie praefertur equitati scriptae in genere. & n. 19. ait, quod equitas desumpta argumentatione ab alia materia, vel similia, tanquam generalis non praefertur rigori in casu specialis. Vnde ex Bald. *conf.* 253. num. 3. *versus pro quo probando lib. 5. colligit idem Card. Tufch. rom. 4. lit. G. canel.* 36. num. 18. quod quando rigor est specialis, & equitas generalis, praefertur rigor ratione specialitatis.

5 Axioma 5um est quidem sanctorum conuenientia, *l. in iur. ff. de legib.* & relictum iudicij naturale sequens rationem, Bald. in *l. omnes populi* n. 19. *ff. de iustitia & iure*, Decian. *conf.* 36. n. 45. lib. 1. Est ipsa iustitia naturalis, & in effecta differt a iore, quia per dispositiones iurisprudenter eliminatur equitas, & fit ius scriptum, proinde decimas de sphypho argenteo eliminato producta a naturali materia argea, ut Fulg. in *l. i. num.* 7. & 8. *C. de legib.* Et est quidem aequitas de se ipso in alium, secundum naturam, ut, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, quae in *tu quod quae iure*, & ideo aequitatem dicitur lex naturae, neminem cum alterius de iuramento loquendi, *l. iure naturae ff. de regulis iuris*, & ita eleganter tradit Card. Tufch. *ad l. E. canel.* 310. n. 1. cum *segg.* vnde Caldesio. *conf.* 167. in *princip.* *versus multo*, alias *5. de rebus Ecclesiae non alien.* ait, quod omnia contra ius, ut est donatio, vnio, & translatio de consensu, & ex causa rationabili, dicitur super equitate naturali fundari, & Guid. Pap. *decis.* 36. n. vbi quod non repetitur maior aequitas, quam quod res restituatur domino suo, & Castren. *conf.* 164. In *praesentia* num. 6. lib. 2. vbi quod ex equitate fuit introductum, ut filius succedat in locum patris, quando agitur de successione cum patre, Alex. *conf.* 16. *Consideratio* n. 4. lib. 4. vbi quod aequitas requirit quod bona ascendenti aequaliter diuidantur inter filios, Pet. de Anch. *conf.* 17. *Quadam* n. 3. vbi quod vbi quod iudicis arbitrium intrat, debet aequitatem seruare, Signorol. *de fi.* 16. num. 6. vbi quod aequitas dicitur mater exceptionis, ita ut exceptio dicatur esse ea equitate.

6 Aequitas in paribus casibus paria iura desiderat, *l. fin. C. ad leg. Falrid. cap. cum dilecta*, de *confirmat.* vbi, Amoen. Menach. *Lanceli* *decis.* 55. n. 34. & Bonan. *decis.* 6. sub n. 4. & Florent. *decis.* 18. n. 19. & *decis.* 70. num. 45.

August. Barbosa de Axiom. lit.

AXIOMA XVI.

Aequalitas.

- 1 Aequalitas in iudicio est seruanda.
- 2 Aequalitas inter partes debet in cunctis seruari.
- 3 Aequalitas ut seruetur, sapit recedendum a regulis iuris, & proprietate sermonis.
- 4 Dissensio in dubio semper est interpretanda in eum sensum, qui magis ad aequalitatem reducit.
- 5 Aequalitas seruanda variatur fit exceptio de vno ad alium.

Aequalitas maxime in iudiciis est semper seruanda, *l. fin. C. de procurat.* n. non debet variari, *ff. de regulis iuris, cap. non licet*, *cod. de lib. 6. Oldrad.* *conf.* 111. num. 2. *versus*, & si dicatur, *conf.* 323. num. 4. Federie. de Senis *conf.* 289. Thom. de Thomasset. in *floribus legum.* reg. 155. Rot. *d. cif.* 463. num. 9. & *decis.* 527. num. 3. part. 1. recent. Card. Tufch. tom. 4. lit. E. canel. 306. per *romam*, & faciunt quae dixi supra sub verb. *Alter*, in *fin.*

Aequalitas inter partes debet in cunctis seruari, & actor & reus non debent ad imparit ladicari, *l. cum pater 5. cunctis ff. de legat.* 1. *l. cum oportet*, *C. de heredi qua liber. l. pendente*, *C. de tempor. in i. reg. restit.* 1. *fin. C. de fructibus*, & *lit. expens.* 1. *fin. C. de expens.* lib. 15. cap. in iudicio, de *regul. iuris*, lib. 6. Socin iun. *conf.* 4. col. 2. vol. 1. Rinn. *conf.* 139. col. 1. vol. 2. Roland. *conf.* 31. n. 8. vol. 4. Becc. *conf.* 43. in *fin.* Vincent. de Franch. *decis.* 3. num. 9. Peteg. *conf.* 93. num. 21. vol. 1. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancl. gloss.* 6. n. 164. cum *segg.* Rot. *decis.* 1. num. 14. apud For. *ap.* 2. recent. & in *Romana* de Capuzecchi 10. Aprilis 1606. coram Card. Lancello. Vnde propter seruandam aequalitatem saepe receditur a regulis iuris, & proprietate sermonis, *l. fin. C. commun. vtriusque iud. Liquidum 5. sed & ipse Papinianus ff. de fundo instr.* Bare. in *l. cum pater 5. cunctis ff. de legat.* 1. Socin. in *l. 1. in 4. notab.* *tab. ff. de reb. dub.* Cephal. *conf.* 545. n. 15. lib. 4. Hierond. Gobe. *conf.* 190. n. 21. & *conf.* 46. num. 31. lib. 1. Honded. *conf.* 29. num. 96. lib. 1. Et in dubio semper interpretanda est dispositio in eum sensum, qui magis ad aequalitatem reducit, Tiraq. de *primis* 4. n. 5. Alba *conf.* 421. n. 14. *versus* & in dubio, Cephal. *conf.* 545. n. 15. & 16. Honded. *conf.* 29. n. 100. lib. 1. Iam ratione aequalitatis seruandae fit etiam extensio de vno ad alium, & illud *Instit. de sociis* 1. *fin. C. de fruct.* & *lit. expens.* Aym. *conf.* 133. n. 8. *versus* *quoniam*. Honded. *conf.* 29. n. 98. & *conf.* 59. n. 64. lib. 1.

AXIOMA XVII.

Affectus, Affectatio, Affectio:

- 1 Affectus non ponitur, nisi sequatur effectus.
- 2 Limita in atrocissimis delictis.
- 3 Conatus in gravibus delictis punitur ordinaria poenae punitur de consuetudine Italiae.
- 4 Affectatio non praesit, nec accenditur.
- 5 Affectus nulla cadit, nec consideratur poenae in ignominiam.

Affectus non ponitur nisi sequatur effectus, *l. cogitationis*, *ff. de poenis*, *l. 2. in fin.* B 2 *ff. quod*

ff. quod quisque in iura exornant. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 18. Card. Tulch. sm. 2. lit. C. conel. 344. Aloyf. Ricc. in collect. dec. 1893. & in praxi rerum forense ecclesiasticarum. dec. 589. num. 2. in 1. edit. & refol. 520. num. 2. in 2. edit. & in decif. Curia Archiep. Napol. decif. 70. num. 6. p. 1. Benedic. Aegid. in rep. lex hoc iur. ff. de iustit. & iure. pars. 1. cap. 7. num. 1. Franc. Galet. in margarita casuum Conscient. verb. Affiliu. ubi ampliat in censuris, de quo etiam Vgolinus de officio Episcopi. cap. 11. num. 3. vers. tertio.

- 3 Limita primò in atrocissimis delictis, de quibus in l. generaliter. in princip. ff. de calumniis. & in l. si à seruo ff. de condit. ob turpem causam. & in l. quisquis. in princip. ff. ad leg. Jul. maiest. & in l. qui cum reo. C. ad leg. Cornel. de sicar. & in l. si quis perjuraverit. C. de furtis. & in l. si quis non dicam C. de Episc. & cleric. cum aliis citatis à Brunor à Sole in locis communib. verb. Affiliu. Cardos. in praxi iudicum. verb. delictum. num. 33. Sayon. clavi Regi. lib. 1. cap. 8. num. 28. Thesaur. decif. 15. ubi de crimine laesae maiestatis. An. Robert. lib. 1. rerum iustic. cap. 6. ubi de atrocissimis veneficij delicto. Farin. in praxi crimin. pars. 5. q. 121. num. 14. & ann. 77. ubi de crimine assassini. Aloyf. Ricc. collect. 325. & 1377. & collect. 1895. circa fin. Card. Tulch. decel. 544. num. 2. & 21. Mari. Anronin. var. refol. lib. 3. refol. 47. num. 6. & 7. ubi de crimine assassini. & veneficij. Sebast. Guazin. de defensionum rerum. de defen. 31. cap. 24. num. 1. ubi de crimine laesae maiestatis. simooz. & de volente aliquem veneno perire.

- 3 Verum per consuetudinem generalem totius Italiae, hodie legibus omnibus conatum puniendum in grauib. delictis quoad poenam ordinariam derogatum est, ut attestantur Boet. decif. 316. Grammat. decif. 1. Gasp. Thesaur. Poth. decif. 14. p. 2. Ioseph. Ludov. l. usus ff. decif. 15. Cachetan. decif. 19. in fine. & alij, quos refert, & sequitur Aloyf. Ricc. in collect. p. 4. c. illi. 736. & collect. 1893. Maria in votu novis in decif. ann. 1800. num. 14. Thesaur. iur. quod. foren. lib. 2. quod. 14. Glarb. conf. 46. num. 37. & conf. 57. num. 16.

- 4 AFFECTATIO non predest, nec attenditur, l. 2. §. ultim. ff. si quis eum. l. 1. C. qui mult. possit. 11. Tirquel. de retrallu. lig. 5. §. gloss. 4. num. 29. Stort. Quid de restitu. in integ. pars. 1. q. 2. Sord. conf. 12. n. 4. & conf. 42. num. 23. Sanchez de marrum. lib. 3. disp. 19. n. 6. Antonin. de amato refol. var. refol. 46. n. 5. cum sigg.

- 5 AFFECTIO nulla cadit, nec considerari in iugotum potest, l. non est ferendum. ff. de transact. Ferret. in Cass. Catalonia gloss. 1. num. 91. Meocho. conf. 333. num. 3. Fufat. de substitut. quod. 318. num. 6.

AXIOMA XVIII.

Affiliatio.

AFFECTIO non est addenda affiliatio, l. natura. §. cum auctore. ff. ad legem Rhodiam de iustit. l. Diano. Marcom. in princip. ff. de officio Praefid. si idem. ff. de iurisdic. omnium iudic. l. paria. §. fin. ff. ad legem Poni. de parit. l. 1. cum demore. C. de Episcop. & cleric. cap. ex parte de clerico agere. cap. si quis à proprio 11. §. 1. Pet. de Anchaz. conf. 58. Praeclari decif. ne. de princip. Paulus Fach. A. sing. 17. Santhael. var. refol. p. 1. §. 8. num. 2. Barthol. Reumad. extrinsec.

ambitiosa, de rebus Eccles. non aliena. verb. & si per sex menses. num. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 20. Anton. à Soula in relet. Balla de censur. cap. 5. disp. 3. ann. 3. Aloyf. Ricc. decif. Curia Archiepiscop. Napol. pars. 2. decif. 45. num. 10. Anroo. Monach. Lucern. decif. 34. num. 10. & Florac. decif. 12. num. 14. & Bononien. decif. 11. num. 64. Card. Tulch. praxi. censur. l. 1. A. conel. 240. num. 1. ubi num. 4. post Angel. conf. 197. circa fin. vers. non obstat verum, limitat, nisi ex causa, quia quando affiliatus dat causam nouae affiliationis, debet oia addi affiliatio, Imbrizio. de primo, & secundo benefice, seu de restitu. ad pignum probandum. confid. 3. num. 142.

AXIOMA XIX.

Agentes, Agere.

- 1 Agentes & consentientes pari pena quando puniuntur.
- 2 Agenti incumbit onus probandi.
- 3 Agens ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit.
- 4 Agere iniurius nemo compellitur.
- 5 Iniurius agere compellitur qui ubi periculum est iniuriae, & obsequium subest causa, & quando intus est exceptio reus, compellere ut agat crediderim poterit.

AGENTES & consentientes pari pena puniuntur, l. ambrosius. accionem. C. de sacer. Eccles. p. 1. de offic. deleg. cap. qui cum fure. de fure. cap. quanta, de sentent. excomm. l. 5. §. 1. lib. 2. fori legum. l. 1. tit. 13. lib. 1. eiusdem fori, Azucod. l. 4. tit. 10. lib. 6. & l. 2. num. 218. tit. 13. lib. 8. non recipiat. Thomas de Thomasset. reg. 21. Glarb. conf. crimin. 2. num. 14. qui in grauloribus delictis id procedere dicit, non in leuolibus. Intellige quoad agentes cum consentientibus cooperantur positue prebendo causam efficacem, & propinquam principali auctori delinquenti, de quibus consentientibus habetur in l. si quis ff. de iurisdic. om. iudic. l. item Mel. §. si alius. ff. ad leg. Aquil. l. vnus. C. de rapin. virg. afflicti, in princip. de parie, in 6. cap. sicut dignum. §. qui verò, & §. ult. etiam, de homicidio. gloss. in cap. novum 2. quod. 1. S. Thom. 2. quod. 62. art. 7. in corpore, Nauar. in cap. ita quoad, verab. 9. à ann. 2. d. Judau, obliuunt Cou. in ref. peccatorum, pars. 2. §. 12. à num. 1. Farinac. conf. 66. num. 18. Molin. de iustit. quod. 2. disp. 732. sub num. 1. Flamin. Passif. de confidenc. quod. 12. num. 5. Ludouicus Ribera in auctor. ad cap. non inferenda 23. quod. 3. num. 27. Glarb. d. conf. 7. num. 14. Ioan. Bapt. Costa de falsi scient. & ignor. in post. 68. num. 6.

AGENTI incumbit onus probandi, l. 2. & l. eorum ff. de probat. l. alter. & l. infra. C. cond. tit. l. si. ff. de rei vendic. l. qui accusare. C. de edendo. §. non solum. Insti. de legat. cap. vnde. vers. cum enim, & ecclesiast. benef. sine diuina confer. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 19. Flamin. Passif. de confidenc. q. 18. num. 3. Agens enim ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit, alijs audiri non debet, l. diuus. ff. de rei iudic. Brunor. à Sole in locis communib. verb. compellere. Card. Tulch. praxi. censur. 1. num. 1.

AGERE iniurius nemo compellitur, l. vnus. C. de rebus Eccles. non alien. Socin. reg. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verb. compellere. Card. Tulch. praxi. censur. 1. num. 1.

C. de except. l. 4. C. qui admittit, Cald. Peten in l. si curatorem, verbo infra, num. 15. C. de in i. leg. restit. in ver. Sued. decis. 377. num. 17. Stephan. Gratian. *Marchia decis.* 151. num. 12. Christoph. de Paz in *scholii ad leges* style 1. 184. num. 3. Grotius. *pract. lib.* 1. q. 96. num. 3. *vers. sed nihilominus*, ubi declarat, Anton. Genu. *ver. tom.* 3. cap. 6. *prope fin.* ubi intelligit, quando quis non potest ius suum proponere in iudicio principaliter agendo, sed tantum excipiendo, quia tunc perperum potest excipere: sed non verò quando ius suum potest proponere etiam principaliter agendo infra eorum tempus, quia tunc similiter tenetur infra illud excipere, ex l. Papmann. §. si filius ff. de iust. et iur. Guidet. *pract. lib.* 1. q. 69. num. 4. Vincent. Caroc. *rima. contra pramdic. sentent. except.* 2. q. 18. num. 12. qui ibidem num. 10. et 11. hoc axioma intellexit procedere ante motam actionem, sed ut possit, et num. 15. limitat n. li. ad excipendum limitatum sui tempus.

AXIOMA XXIX.

Annexum.

ANNEXTI & connexi idem est iudicium, etiam si annexum sit maioris valoris, cap. cum singula, incita glaf. verb. annexi, de praed. lib. 6. glo. verbo connexa, in cap. quanto, de iudic. Hippol. sing. 15. Guillem. Benedic. in cap. Romanus, de testament. verb. & horum, num. 1. cum seqq. Meoach de arbitrar. lib. 1. q. 25. et lib. 2. cap. 95. Garc. Giron. de privileg. in fin. ex except. explicat. num. 751.

AXIOMA XXX.

Antecedens.

1. Antecedens concessio, conceditur & consequens, quando antecedens est necessarium ad consequens.
2. Antecedenti destructio, nullum est dare consequens.
3. Antecedens qui vult, videtur velle necessarium consequens.

ANTECEDENTI concessio, conceditur & consequens, l. 1. §. 1. ff. si usufruct. pet. l. 3. §. qui habet ff. de servit. rust. prad. reflexione gratia, & ibi glo. ff. communia prad. l. 2. & ibi Cyn. ff. de iur. d. omnium iudic. l. 2. §. usufructus §. si quoniam restit. aper. Euerat. in opus legalis. loco 94. Anton. Monach. *Herrn. decis.* 29. num. 15. Farinac. *fragment. crimin.* p. 1. lit. E. num. 118. in princip. & in praxi crimin. 9. 19. n. 138. Ioan. Ant. Nouat. *quaest. forens. lib.* 1. q. 59. num. 1. cum seqq. Ioan. Anton. Mangil. de *impetr.* q. 76. num. 1. Intelligit, quando antecedens est necessarium ad consequens consequendum, iuxta resoluta per Ferrer. in consil. *Carthago. glaf.* 5. num. 78. & num. 82. Sued. *conf.* 91. num. 4. per l. 1. §. fin. ff. de usufruct. & l. obligatum si sit, si placeat ff. de arb. & oblig.

ANTECEDENTI destructio, nullum est dare consequens, l. 1. §. cum rei ff. de officio eiu. l. vterque, ff. de iur. iur. ad iusque priuato, Euerat. in *specul. legalis* loco 96. Cuiet. *conf.* 331. num. 1. Anton. Monach. *Herrn. decis.* 29. num. 16. ubi subdit, quod remoto antecedenti eius consequens remouetur. Et quod

antecedenti si strudo, cesset consequens, quod statim non potest sine antecedenti, tradunt Bald. in l. 1. in 9. opposit. C. de fideicom. Cuiet. *conf.* 202. n. 28. Cardin. Tulch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. C. *concl.* 357. num. 66. Card. Mantie. *decis.* 15. num. 5. & *decis.* 199. num. 9. Alphons. Narbona *lib.* 25. *glaf.* 5. num. 1. cit. 21. lib. 4. Recop. Torrebanc. de iur. *spuri. lib.* 15. *cap.* 13. num. 37.

ANTECEDENS qui vult, videtur velle necessarium consequens, Alex. *conf.* 157. col. 2. num. 1. 4. lib. 2. ubi quod si quis vult ciuitatem, censetur velle omnes annexum ciuitatis, conf. 158. *Circa primum, in princip. lib.* 5. ubi ait, quod qui consentit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, Castren. *conf.* 100. num. 4. *vers. quod autem*, lib. 1. ubi quod ideo tutor consentiens, si producat inuentarium factum à pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia illud venit in necessariam consequentiam, Cuiet. *conf.* 186. num. 7. ubi quod testator qui voluit dotare filiam, censetur etiam voluisse concedere lucrum, quia qui vult antecedens, vult necessarium consequens. Cancr. *var. resolut.* p. 1. *cap.* 1. num. 227.

AXIOMA XXXI.

Approbare, Approbatio.

1. Approbare qui non potest, quod semel impugnauit. Intellige, si illius pendet à voluntate vnus, vel si ab impugnante ante sententiam impugnans destitit.
2. Approbatione totius qualibet eius pars approbata censetur.
3. Approbatum semel non potest amplius reprobari, siue expresse, siue tacite, approbatum proponatur, ut num. 4.
5. Approbare, & improbare potest qui diuersis respectibus.

APPROBARE quis non potest quod semel impugnauit, l. dispensatorum, ff. de solutionibus, Menoch. *conf.* 395. num. 89. Sued. *conf.* 157. num. 30. & *conf.* 196. num. 2. cum seqq. & *conf.* 364. num. 27. Roz. *decis.* 636. num. 7. apud Farinac. p. 1. *recept.* & *de res.* 456. num. 4. p. 2. *recept.* Declara & intelligit verum si actus pendet à voluntate vnus, Sued. *conf.* 136. num. 30. & seq. ubi num. 1. & 4. si ab impugnatione ante sententiam impugnans destitit.

APPROBATIONE totius qualibet eius pars approbata censetur, Ant. Monach. *Bononiensis decis.* 55. num. 11.

APPROBARE semel non potest amplius reprobari, l. Pompeius, ff. de negot. gestis, Thom. de Thomasset. in *floribus legum*, reg. 17. Sued. *conf.* 28. num. 2. & *conf.* 351. num. 41. & *decis.* 322. n. 4. Anton. Monach. *Bononiensis decis.* 34. num. 2. Roz. *decis.* 456. n. 4. apud Farinac. p. 1. *recept.* Mart. Anton. *var. resolut.* lib. 2. *resol.* 30. num. 25. Sanc. Roz. de *Martinon. lib.* 9. *disp.* 6. num. 9. Mantie. *decis.* 274. n. 2. & 3. Vilius. *decis.* 98. num. 12. lib. 1. Mart. Giurba. *de res.* 4. num. 19. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. *cap.* 941. num. 20. Sed contrarium l. sed & reprobari, ff. de excusat. tutor. & in l. ut gradatim, §. reprobari, ff. de numer. & honor. At hoc in princip. illud in priuatis.

Intellige siue expresse, siue tacite approbatum proponatur, quia si petens fieri editionem librorum, producat

promittat velle stare libris tam pro se, quam contra, tunc libri probant contra approbantium librum exhibendum, vt per Bald. conf. 156. cum dicitur, n. 3. lib. 2. quem refert Card. Tufch. com. 3. lit. E. concl. 42. num. 1.

5 APPROBARE tamen & improbare potest quis diuersis respectibus, vt per Tiraq. de nobilit. cap. 28. n. 5. quem refert Card. Tufch. d. nom. 3. lit. E. concl. 54. num. 6.

Axioma XXXII.

Arbitrium.

- 1 Arbitrio iudicij relinquatur quod in iure definitum non est.
- 2 Arbitrium regulatur à iure.
- 3 Arbitrium quod vult esse plenum, seu liberum, importat liberam facultatem.
- 4 Arbitrium liberum, seu regulatum, quando & quibus verbis à lege, vel ab homine iudicij concessum dicitur, commissum.

1 ARBITRIO iudicij relinquatur quod in iure definitum non est, l. 1. §. ff. de iura delib. l. in venditione, §. ff. de bon. auct. ind. possid. cap. de causis, §. 1. de officio deleg. Cortal. lib. 4. Miscol. cap. 12. num. 5. cum segg. Neuz. in Sylva cons. lib. 5. num. 74. Menoch. de arbit. ar. lib. 1. in primum, num. 5. & q. 14. num. 3. cum segg. Monet. de distribut. quod p. 3. q. 10. num. 4. vbi num. 1. subdit, locum id habere non modò in iure scripto, sed & in conscripto, & consuetudine; & num. 7. addit, id locum obtinere etiam quando pernam.

2 ARBITRIUM regulatur à iure, Rot. decis. 316. n. 6. & decis. 69. num. 1. & decis. 698. num. 1. apud Farin. p. 2. reuoc. Nam vbiuque aliquid committitur per verba denotantia arbitrium boni viri, ille tenetur seruare omnes regulas iuris communis. Alex. conf. 13. num. 3. lib. 1. Socin. iun. conf. 49. num. 16. lib. 2. Crauet. conf. 612. num. 11. & conf. 657. num. 56. Menoch. conf. 69. n. 4. & 5. Card. Tufch. pract. consil. com. 1. lib. 1. A. consil. 470. num. 2.

3 ARBITRIUM simplex licet regulatur à iure, & secundum arbitrium boni viri, tamen quando dicitur plenum, seu liberum, tunc importat liberam facultatem, Bart. extraneus. ad representandam, in verb. videbitur, num. 1. versus cum vbiuque, quem refert Card. Tufch. d. lib. 1. A. concl. 476. num. 1. Menoch. 4 de arbit. q. 6. lib. 1. Quando & quibus verbis à lege, vel ab homine arbitrium liberum, seu regulatum iudicij concessum dicitur, vide Aym. conf. 190. n. 5. Matth. lib. 1. §. 15. Duem. reg. 788. Benintend. Bonon. decis. 51. Seraphin. de privileg. iur. priuileg. 132. numer. 13. & numer. 81. cum segg. Olafch. Pedem. decis. 111. num. 9. Roland. conf. 2. num. 18. cum segg. lib. 1. & conf. 59. num. 32. cum segg. lib. 2. & conf. 55. num. 15. & à num. 47. lib. 3. Lancellot. de assent. cap. 12. liter. 10. num. 8. 11. & 15.

Menoch. de arbit. lib. 1.

q. 7. 8. 9. & 17.

2 *

Axioma XXXIII.

Ars.

- 1 Ars naturam imitatur in quantum potest.
- 2 Natura omni artem poterit esse.
- 3 Ars & natura nihil faciunt frustra.

ARS imitatur naturam in quantum potest, §. in iur. Instit. de adeptis. Menoch. de presumptionib. lib. 4. pref. 1. num. 22. Vnde arte oco conceditur, quod naturaliter denegatur, vbi repugnat, §. 2. ff. de reg. iur. Quia natura omni arte potentior est, & Titia. de verat. lib. 4. §. 1. gloss. 1. n. 29. Marc. Mant. conf. 10. Pisto scriptur. num. 1. vol. 1. propterea refert Falc. lib. 1. sing. 26.

ARS & natura nihil faciunt frustra, qui bñ idem, §. ff. de verat. lib. 1. non cogendum, §. Subiunctum ff. de procuratorib. lib. 1. hac stipulatio, §. Dico si sit legat. seu fideicom. nomine causatur §. minorum. Instit. de actionib. Aristot. d. 1. Physic. q. 1. & lib. 2. de Caelo, q. 59. & lib. 3. de Anima, text. 45. cum citatis per Brunon. à Sole in locis communib. verb. Natura. Et natura quod non deficiat in necessariis, neque abundet in superfluis, dicit Aristot. d. lib. 3. de Anima, cap. 5.

Axioma XXXIV.

Augmentum.

- 1 Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit.
- 2 In idem statuitur in augmento, quod in principali ante.
- 3 Augmentum, quod fit fundo per vasallum, si potest separari à fundo, non est feudale, sed iur. qui auxil.
- 4 Augmentum fit cum omnibus suis qualitatibus.
- 5 Privilegium principali concessum extenditur ad eius augmentum.
- 6 Iurisdiclio omnis & exemptio augmentum recipit, aut diminutionem ab incremento, vel decremento.
- 7 Extensio privilegij, beneficij, seu exemptionis non fit ad augmentum superueniens, si tendat in praudicium iurij.
- 8 Castra iurisdiclio si à Principe concedatur, & deinde nomen incolarum, aut ipsum castrum accedat, etiam ad augmentum iurisdiclio extenditur.
- 9 Augmentum venit rebus simpliciter, & indefinito donatio, seu emissio, legatio, aut hypothecatio.
- 10 Augmentum, & diminutio pari possunt ambulari.
- 11 Indulta ad augmentum non debent operari diminutionem.

Augmentum debet esse eiusdem qualitatis, cum suo principali, cui accedit, l. etiam, c. de iure dotum l. 1. §. cod. Inter fecerim, §. de pallis donat. lib. 1. si commenerit §. si nuda §. de pignorat. all. Barthol. Perent. ad extraneus. ambrosius, de verb. Eccles. non alienand. pag. 93. num. 22. Bald. consil. 407. In questione, num. 4. vers. dicit aliqui, lib. 1. vbi quod idem ius statuitur in sogmto, quod in principali aucto, Tirag. de extrat. lib. 1. §. 1. gloss. 18. num. 51. & 52. Anchar. conf. 437.

conf. 477. *Ita sententia*, num. 3. ubi ait, quod si territorium, seu comitatus civitatis augeretur, castra, quae videntur, confunduntur in tantum, quod idem iuris est de augmento, quod de aucto, quando simpliciter, & non secundum quid sunt unita, Ioseph. Sesse *Argoria*, decif. 124. num. 28. Card. Tusch. *practice*, concluf. num. 1. *concl.* 355. a num. 1. Rot. decif. 24. num. 3. apud Fiorin. p. 2. *recent.* ubi dicitur quod augmenti idem iuris est ac rei aucta, & ibidem decif. 72. num. 4. ad infigitur, ubi non viger diuerfa ratio. Fufar. de subfist. p. 65. num. 6. Anel. Amat. conf. 23. num. 4. & conf. 39. num. 9.

3 Limita in feudo, quia augmentum, quod fit feudo per vasallum, si potest separari a feudo, non est feudale, seu eius, qui auct. cap. unde in *tratt. de reb. alien. fall.* Alexand. conf. 44. p. 1. *fa falli*, num. 8. lib. 3. Card. Tusch. *de concl.* 355. num. 4. & 6. restringentes quando augmentum non potest separari, vel quando non potest sciri, neque probari, quia tunc neque separari potest, igitur neque tanquam separatum iudicatur, sed feudale.

4 AUGMENTUM fit cum omnibus suis qualitatibus, *licet* quatuor, 6. qui impietur, ff. locati. l. Labro. la. 2. in princ. ff. de arbit. Betta. *tratt.* in *reper.* l. si quis maior. C. de transactio. lib. 1. num. 17.

5 Privilegium principis concessum extenditur ad eius augmentum, cap. quia circa, de privileg. cap. ex parte, c. 1. *den.* de dec. m. Bart. in l. si ita, ff. de auro & arg. legat. Brun. in *tratt.* de augmento, concl. 9. per eadem, Duen. reg. 73. ubi loquitur de beneficio, Erasim. à Cochier. de iuris. Ordinar. exemplum, p. 149. 17 per totum, ubi n. 7. subdit, omnem iurisdictionem & exemptionem augmentum recipere, ut diminutionem ab incremento, vel decremento, id quod plurifariam docet Bap. Aym. Patmen. in *tratt.* de altissimis lib. 2. cap. 16. & seqq.

7 Limita, si privilegium, beneficium, seu exemptio tendat in privilegiis tertiis, tunc non fit illius exemptionis ad augmentum superueniens, Angel. in l. si servitium vel pignus in princ. ff. de servit. ubi prae. Albert. Brun. *de concl.* 3. num. 8. cum seqq. Erasim. à Cochier. d. q. 37. num. 2.

8 Iurisdiclio alicuius castri si à Principe concedatur, & deinde numerus incolarum, aut ipsum castrum augeatur, etiam ad augmentum iurisdictionis extenditur, ut ex Angel. resolutis Brun. *de iuris. de augmento*, concl. 8. in princ. & ex Bald. Guido Pap. decif. 265. & decif. 489. num. 2. ac alius, Card. Tusch. tom. 6. lit. P. *concl.* 731. a num. 3. & plenius Cou. *practice*, cap. 1. num. 3. ad finem, & num. 8. Quorum argumentum videtur dicendum, quod si Princeps alicui Domino seu Magnati concedat datam officiorum alicuius civitatis, & deinde aliquis officia de novo creetur, ad haec quoque extendatur concessio, ut tenet D. Barbof. in l. duobus, 6. *in id.* in *caus.* p. 17. ff. de iure maritimi, quicquid dicit Affli. lib. 1. *concl.* rub. 4. n. 10. cuius opinionem forsitan in foro receptam testatur Cabod. *Lusit.* decif. 22. num. 3. & p. 2.

9 AUGMENTUM venit rebus simpliciter, & indefinitè donatis, seu remissis, cap. ad audientiam 12. cap. ex parte 17. de decim. cap. quia circa 12. de privileg. ubi Anton. Henric. à princip. Anchar. n. 3. & Socin. num. 1. Albert. Brun. *de iuris. de augmento*, concl. 9. & 16. Pinel. in rub. C. de rescin. l. vendit. p. 1. cap. 3. num. 24. Valase. *conf.* 18. num. 10. Card. Tusch. *de concl.* 49. 2. & lit. E. *concl.* 560. & tom. 6. lit. P. *concl.* 731. a num. 3. Cabod. *Lusit.* decif. 91. a num. 3. p. 2. Et quod in legatis simpliciter factis receptum fit venire augmentum, quod postea rei legatæ accessit, sine cum pronomine meo, siue simpliciter fiat, probat eleganti

text. in *l. cum fundus* 10. ff. de legat. 1. quem latè explicat Cou. *practice*, cap. 2. a num. 3. Sic etiam in hypotheca rectum ad me pertinentium facta simpliciter, quod veniant tam praesentes, quam postea acquisita, probat text. in *l. ult.* C. qui res pignori, cum aliis, quae post Negotiant. de pignori. p. 2. *membr.* 2. à princip. adducit Duen. reg. 76.

AUGMENTUM, & diminutio pari passu ambulant, iuxta reg. in l. si ex *tratt.* in princ. ff. de legat. 1. Sec. phan. Gratian. *de iuris.* decif. 85. num. 6.

Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem, l. si a milite, 5. ff. de milit. testam. l. si Rufinum, C. *ad. tit.* l. legatus intestatus, ff. de legat. 1. d. 3. *concl.* in *tratt.* de *testam.* ff. de condit. & demonstrat. l. si mancipia, in princ. ff. de funde insti. Betta. de clausulis in *tratt.* d. 21. *glos.* 23. num. 6. Sarda. *de alimentis* lib. 8. *primit.* 22. num. 4. & decif. 195. num. 1. & decif. 238. num. 10. El. ob. de ratiocin. cap. 10. num. 23. Flamin. Paris. de *resignat. benefice*, lib. 3. q. 7. num. 23. Anton. Monach. *Benemer.* decif. 40. *puncta* 3. num. 51. Iosephus Sesse de *inhibitionib.* cap. 4. 5. 1. num. 12.

AXIOMA XXXV.

Benefacere

- 1 Benefacere inuitis nemo cogitur.
- 2 Benefacere ideo non benefacienti.
- 3 Obligatio ad antidota non est debita ex iustitia, sed ex voluntate.
- 4 Obligatio ad antidota non potest deduci in pactum.

BENEFACERE inuitis nemo cogitur, cap. de *ind.* d. 45. *dist.* cap. ad fidem 119. 5. Decian. *conf.* 319. n. 5. Mac. Anton. Genuen. in *practica* de *excep.* lib. 1. *quasi.* 147. num. 5.

BENEFACERE tenetur benefacienti, sed si legat. 4. *consuluit* ff. de pet. hered. l. si vero non remunerandi, 5. *idem* Papiniani, ff. *mandati*, l. si non forte, 5. *libertus*, ff. de condit. & demonstrat. cap. cum in officio, de *testam.* Thom. de Thomasset. de *fortibus legum*, reg. 55. ubi asserit procedere de bonestate, & consilio, Card. Tusch. *practice*, *conclusum*, l. lit. A. *concl.* 48. num. 2. Valenz. *de concl.* 173. num. 107. *tem.* 2.

Obligatio hæc, quæ beneficiatus ab aliquo tenetur necessarii benefacienti ad antidota, & sic ad remunerationem, non est raxta, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia, non ex necessitate, sed ex voluntate, ut per Roman. *conf.* 500. *Summaria*, in fin. *concl.* 3. quæ refert. Card. Tusch. *de concl.* 48. num. 2. ubi num. 1. cum eodem Romano d. *conf.* 500. n. 9. subdit, ideo talem obligationem ad antidota non posse deduci in pactum.

AXIOMA XXXVI.

Beneficium.

- 1 Beneficium Principis latè est interpretandum. Intelligit in prauidicium Principis, non autem tertiis, ut num. 1.
- 2 Beneficium Principis latam interpretationem recipit etiam in prauidicium tertiis, quando verba bene important.
- 3 Littera beneficiatae tanquam ambiciosa stricte sunt interpretandae.

recipiunt interpretationem.

3 Beneficium non conferitur in iouium.

6 Papa inuitis compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum, seu vno pro honore personarum.

7 Beneficium datur propter officium.

1 **B**ENEFICIUM Principis late est interpretandum, i. ff. de consensu. Princip. l. quod vero, ff. de legib. l. si quando, C. de iurisd. etiam l. 2. C. de naxalib. aditionibus multa, C. de bonis, qua. liber. cap. cum dilectis, de donationibus, cap. quia circa, de privileg. cap. olim, de verbi significat. Abb. conf. 101. In quibusdam, in fin. ann. 11. lib. 1. Alex. conf. 160. ff. de thomate, m. 9. vers. secundo praesupponit, lib. 1. late Oldrad. conf. 100. Falsum uale. c. 1. Roman. conf. 139. Vbi in fin. num. 4. cum seque. vbi enumerat requirit ad hoc, ut locum habeat hoc Axioma Titus, de nobilit. cap. 37. ann. 49. Menoch. de praesumpt. lib. 3. pra. 101. num. 11. Coct. in memorab. verbo pra. privileg. pag. 704. Valde. conf. 58. num. 11. Thom. de Thomalet. in floribus legum, r. 36. Card. Tusch. praet. consuef. tom. 1. lib. 2. c. 1. Cardos in pra. 21. Indicum, & Advocat. verbo beneficium, n. 67. Monet. de dignitat. quotid. p. 2. q. 14. num. 6. & 19. Ioseph. Aldreote in allegat. iuris pro omni. de Regularium exempt. p. 3. cap. 6. m. 12. Sanctael. bar. resol. p. 1. q. 41. num. 35.

2 Intellege huiusmodi Axioma, quando agitur de praedictio Principis concedentis, secus tamen est si agitur de praedictio tertijs, ut per lasin l. fin. num. 19. & 20. ff. de consensu. Princip. Oldrad. conf. 50. in fine, versum oblat. Anchar. conf. 161. Vbi diligenter, in princip. Socin. rep. 2. Alexan. l. conf. 121. Non oblat. num. 4. & seq. versum licet, lib. 7. Ioan. Imola 121. num. 1. Puel. on l. 2. C. de residuo pendit. p. 1. cap. 2. in princip. & m. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 42. Cald. Pereira de nominat. employ. q. 21. num. 36. Card. Tusch. d. tom. 1. lib. 1. c. 1. conf. 50. num. 1. Quis beneficium Principum non presumantur auferre ius tertijs, Mascard. de probat. concl. 1001. num. 21. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praef. 9. Cabed. Luf. de reg. 91. num. 2. 3. Mart. de iurisd. lib. 4. cap. 9. m. 19. cum seque. Aloyf. Ricc. in collect. de res. p. 5. collect. 1792. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 138. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 421. n. 38. cum seque. Gabr. Pereira de man. Regis p. 1. cap. 6. m. 17.

3 Recipit tamen Principis beneficium latam interpretationem, etiam si sit in praedictio tertijs, quando verba hoc importent, Decian. conf. 131. Vbi tamen, 6. quem refert Card. Tusch. d. lib. 2. c. 1. in princip. & m. 11. vbi c. 1. conf. 50. n. 21. resoluat, quod beneficium Principis strictè interpretatur, quando concedit, vel donat referentia sibi in privilegium Cotonæ, vel Principatus, & m. 13. ex Zabazet. conf. 126. num. 6. subdit, quod licet beneficium Principis late interpretetur, tamen litera beneficiæ, seu ad beneficia ecclesiastica obtinenda, tanquam ambiciose strictissimam recipiunt interpretationem.

5 **B**ENEFICIUM non conferitur in iouium, l. fin. Cunde legimus, nec auro, C. de iuro deliber. l. hoc iure, §. non potest, ff. de donat. l. iure, & l. iouium, §. quod cuique, ff. de regul. iur. Bald. conf. 1. Quadam Ecclesia, versum in contrarium, lib. 1. vbi loquitur in vtrione, legitimazione, & emancipatione, ut non valeant iure eo, quod consentire debet, etiam si actus fiat ad ius faciem propter mutatione status, late Cardos. r. 1. 6. An 5 Episcopos, lib. 1. de translat. Episcop. vbi quid Episcopos non promouetur ad Cædendum inuicem, & conf. 57. alia 2. de translat. Episcop. vbi quod Papa inuitos compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum, secus vero

pro honore personarum, Titus, de nobilit. cap. 6. n. 40. Thom. de Thomalet. reg. 60. & 151. Cardos in pra. 21. Indicum, & Advocat. verbo beneficium, num. 65. Suid. conf. 167. num. 15. late Cardin. Tusch. praet. consuef. tom. 2. lib. 8. c. 1. conf. 52. Benedic. Reg. ad lex hoc iure, §. de iustit. & iure, p. 2. cap. 6. num. 36. vers. & quomodo.

BENEFICIUM datur propter officium, Monet. 7 de distribut. quotid. p. 2. q. 1. num. 40. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 1. m. 60. & p. 7. cap. 11. num. 1. Leo Valentini de decis. 145. num. 13. lib. 1.

Axioma XXXVII

Boni, Bonus.

- 1 Bonus non dicitur nisi deducto aere alieno.
- 2 Bonus qui non habet, laus in corpore.
- 3 Bonus fides non patitur, ut in idem creditum exigatur.
- 4 Bonus quilibet presumitur, non tamen optimus, & illa qualitas probari debet.

BONUS non dicitur nisi deducto aere alieno, & laus in corpore, §. de iure d. non possunt, ff. de iure fisci, l. subseq. natum, §. bonus, ff. de verb. signif. l. fin. §. fin. autem a alienum, C. de bonis qua. liber. Rebuff. in comment. ad l. bonorum appellatio 49. vers. & in inferiori, cum vers. seq. pag. mibi 160. & ad l. vocat. 165. pag. 566. ff. de verb. signif. Mexi. in tract. taxa pen. concl. 3. num. 94. Suid. d. c. 1. 122. num. 22. & numer. 81. & conf. 116. num. 13. Guillet. praet. lib. 1. q. 43. num. 17. cum seque. Pichard ad §. cum autem 4. num. 1. Insist. de lego falcid. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 10. num. 7. Cardos in pra. 21. Indicum, & Advocat. verbo bonus, num. 4.

Bonus qui non habet, laus in corpore, l. c. §. de i. in ius vocando t. §. fin. ff. de panis, Menoch. de arbit. lib. 2. c. 2. §. 5. cap. 447. Aloyf. Ricc. in pra. 21. Indicum, & Advocat. resol. 151. num. 1. in 2. edit. Farinac. in pra. 21. Indicum, p. 1. q. 16. num. 1. Cardin. Tusch. praet. consuef. tom. 1. lib. 2. c. 1. conf. 51.

Bonus fides non patitur, ut in idem creditum exigatur, cap. bona fides, ff. de regula iur. l. bona fides, ff. de posuit. glo. verbo sententia, in exp. insinuat, vbi Abb. num. 7. de in integ. restit. Thom. de Thomalet. in floribus legum, reg. 63. Roman. conf. 128. m. 1. vers. fressandus, vbi Apostill. in verb. non patitur, subdens propterea admitti exceptionem solutionis etiam in executione sententiae, ne contra bonam fidem semel etiam iterum exigatur, refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lib. 8. c. 1. conf. 117. num. 1. & 2. dolose enim facit, qui contra bonam fidem facit, Cratet. consuef. tom. 1. lib. 2. c. 1. conf. 51.

Bonus quilibet in dubio presumitur, l. meritis, & ff. pro socin. l. quoniam, §. qui dolo, ff. de probat. m. cap. vnic. de seruic. in Ord. facian. cap. d. num. 1. & cap. vlt. de praesumpt. Bernard. reg. 64. Duenn. reg. 73. Socin. reg. 39. Titus, de praef. §. 1. l. 1. vers. de quod, pag. mibi 179. Arcin. conf. 13. num. 20. vers. ad certum, Alciatus praesumpt. reg. 1. praef. Socin. in l. cum Praior, §. quod de legat. 2. & conf. 15. num. 15. col. 1. Marulin. l. 1. n. 67. ff. de sicar. Cratet. conf. 8. num. 1. Mench. illustr. cap. 70. num. 4. Mascard. de probat. consuef. tom. 1. 222. & 214. & c. 1. conf. 87. & c. 1. conf. 1001. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praef. 3. num. 11. Flamin. Parif. de resolut. benef. lib. 1. q. 3. num. 63. Petr. Alphonsi. de Valconcellos in bar. mona. rubricam iuris Canonici, ad rub. de seruic. in Ord.

Ordin. facie. num. 3. cum seqq. Brunor. à Sole in locis communib. verbo bonu. Cened. ad Sextum collect. 19. num. 1. Card. Tuleb. d. 10. m. 1. lib. 8. concl. 123. Garc. Girona de privilegiorum spec. exempt. explicat. n. 1500. Mendez à Castro in practi Lusitana lib. 3. cap. 1. n. 64. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 67. vbi quoddam bonus presumitur, qui de bono genere natus est, Aloyf. Rice. in decis. Curie Archiep. Nivell. p. 1. decis. 62. num. 6. Osta. Glor. resp. 6. num. 77. Farin. in practi crimin. p. 1. q. 47. num. 182. vbi quoddam educatione bona quis bonus presumitur, Menoch. de praesump. lib. 5. pref. 1. num. 29. vbi limitat, quando agitur de salute animæ, Sanctael. var. resolut. p. 1. resol. 2. num. 4. Philip. Paschal. de viribus paria potest. p. 2. cap. 2. num. 15. vbi dicit quoddam licet quia bonus presumatur, non tamen nrimus, & qualitas illa debet probari, Vincent. Caroc. sing. 186. vbi ait intelligendum axioma io persona particulariter considerata, secus in populo simul collecto, & coadunato, quia in eo homines non integros, & corrupebiles adesse presumuntur, in acclamationibus scilicet, & aliis non maturè gestis.

AXIOMA XXXVIII.

breuitas.

- 1 Breuitati studendum.
- 1 Verba superflua & inania solent stomachari prudentes.
- 3 Moderni breuitate gaudent.
- 4 Breuitas admittitur, dummodo non sequatur obsecritas.
- 5 Consulator verborum prolixitatem reuicere debet.
- 6 Loquacitas longa solet stomachari legentes, & tardum asserre.

- 1 **B**REUITATI studendum est, non autem molitiloquio, & loquelis, Etane. Accut. conf. 1. *Discreueram iam diu, in princip. quem refert Card. Tuleb. practi. conclus. 100. 1. dit. 8. conclus. 127. num. 3.*
- 2 quia verba superflua & inania solent stomachari prudentes, Roland. à Valle conf. 39. num. 1. lib. 2. & conf. 61. in princip. lib. 3. quem refert Cardin. Tuleb. tom. 7. dit. 5. concl. 89. num. 31. Gudent etiam breuitate modernis amplius, 5. in resutatoriu, C. de appellat. gloss. in l. 1. ff. quod metus causa, Ioan. Andr. in proem. Decretal. in verb. Gregorius, in princip. vbi intelligit, dummodo non sequatur obsecritas, & inecetudo. Et quoddam consulator verborum prolixitatem reuicere debet, ait Roland. d. conf. 61. num. 1. lib. 3.
- 6 quia longa loquacitas solet stomachari legentes, vt dicit Calteen. conf. 193. in princip. lib. 2. & tardum animis inferre, secundum Bald. conf. 155. Loquacitas omnia lib. 2. & Cuet. lon. conf. 188. n. 5. & conf. 329. in princip.

AXIOMA XXXIX.

Casus.

- 1 Casus omisus habetur pro omisso.
- 1 Lex, consuetudo, vel statum omisus habetur pro omisso.
- 3 Omisus in contrahentibus habetur pro omisso.
- 4 Omisus consensu in contractu ea, quo non sunt de

natura illius si expressa non sunt.

- 5 Omisus in l. i. vt pro omisso in respectu dispositi-
onibus privilegiorum testamentum, & dispositione iudicis,
& testatoris.
- 6 Casus omisus à noua dispositione intelligitur secun-
dum l. i. in omni.
- 7 Casus omisus à partibus intelligitur secundum dis-
positionem iuris communis.
- 8 Omisus casus à statu remanet in dispositione iuris
communis.
- 9 Casus duo quando sunt aequiparati iure dispositum
in vno, consensu dispositum in alio.
- 10 Exceptus casus firmus regulam in contrarium.
- 11 Alius casus non continetur sub simplici.

CASUS omisus habetur pro omisso, l. i. commo-
l. dist. 1. ff. de liberis, & posth. cap. inter corporatias,
de translat. Episcopi, cap. dilecti, de offi. Ordin. cap. 1.
qui, de sent. excomm. Card. Tuleb. practi. conclus.
tom. 5. dit. O. concl. 116. Oldrad. conf. 122. num. 14. vbi
allegat, Socin. conf. 31. Ex iur. num. 18. lib. 1. Pett. de
Anchar. conf. 37. num. 7. Ferret. in consue. Cathol.
gloss. 1. num. 104.

Amplia primò in lege, statuto vel consuetudine, 2
vt per Tituq. de hære. promeg. q. 40. num. 194. Alexand.
conf. 12. 3. num. 21. lib. 4. vbi de consuetudine, Romao.
conf. 13. Nescio quid, in princip. vbi quoddam casus omis-
sus in statutis habetur pro omisso, Alexand. conf. 10.
Vbi, in princip. lib. 1. & conf. 1. num. 25. vbi de iur. 9.
lib. 4. vbi extendit in statu pecuiali, & criminali,
Anchar. conf. 193. Subalter, in prin. vbi extendit
in statuto loquente de feudis, & fructibus feudor-
um, Socin. d. conf. 31. num. 18. lib. 1. vbi sub ampliat,
etiam si statutor sit iuratum Sord. conf. 118. num. 5.
Siglen. Scace. de iudic. lib. 1. c. 32. num. 17. vbi. accedat.
Ande. Negulant. resp. 27. num. 5. & resp. 87. num. 7. &
resp. 274. num. 15. & resp. 306. num. 23. Mari. Giurba. d.
consuetud. Nescio. 10. gloss. 6. num. 9. vbi hoc Axioma
extendit, licet io omisso maior sit ratio, Antoni.
Mangil. de impetrat. q. 39. n. 1. Stephan. Grat. de iur. for.
tom. 5. c. 813. n. 15.

Amplia secundo in contractibus, l. 1. l. quicquid
altrugendo, ff. de verb. obligat. Bald. conf. 196. Quarta-
tur lib. 1. Pett. de Anchar. conf. 37. num. 7. & conf. 145.
num. 5. Alexand. conf. 46. Ponderauit. num. 4. lib. 1. vbi
extendit in conventionibus, Decian. conf. 1. num. 4.
& 6. lib. 2. Roland. à Valle conf. 56. In causa, num. 25.
lib. 1. vbi quoddam non est facienda interpretatio con-
tractus ampla, sed stricta, & ideo omisus habetur
pro omisso, Socin. d. conf. 32. num. 18. lib. 1. vbi loqui-
tur de pactis, & mandato procurat. & conf. 47. in
princip. ead. lib. 1. vbi de venditione, Dyn. conf. 10.
num. 7. vbi. praeterea, vbi de compeomisso, Sord.
decis. 195. num. 11. Rendin. in prompt. recept. sent.
tom. 1. tit. 100. num. 17. Franc. Molin. de rit. iur. lib. 3.
q. 14. num. 277. & q. 14. n. 6. & 8.

Intellige, quia in contractu ea, quæ non sunt de 4
natura contractus, si non sunt expressa, censentur
omisus, quomodo vna partium dicitur hoc intellexisse
includum, secus in iis, quæ sunt de natura contractus,
ita Abb. conf. 75. lib. 2. col. 5. in princip. vbi. praeterea,
quem refert Cardin. Tuleb. d. lit. O. concl. 116.
num. 11. Et circa naturalia, vel accidentalia con-
tractus, tacitum pro expresse habetur, quando ta-
citè agitur ab utraque parte, vt in l. cum quis ff. si
certum petatur, ff. verò ab vna tantum parte, pro ex-
presso non habetur, vt in l. si repudiatur, C. de cond.
ob causam, & in l. maiores, C. de translat. vt notat
Rendio. d. tom. 1. tit. 14. num. 1. tit. 100. num. 19.
vbi num. 18. tenet, quoddam si forma est secuta in
disputatione

- 17 *Pater si exheredans filium ex causa expressa, cessante causa cessat dispositio negativa exheredationis.*
- 18 *Cessante causa respiciente priuilegium, siue publicum vtilitatem, cessat effectus, & dispositio.*
- 19 *Cessante vna causa ex pluribus simul concurrentibus ad aliam, cessat aliam, vel dispositio.*
- 20 *Obligatio cessante causa cessat ipsa obligatio.*
- 21 *Causa vbi producit effectum perfectum, & consummationem, illa cessante non restat effectus.*
- 22 *Causa vbi requiritur certo aliquo tempore, si eo tempore fuit, licet postea cesset, non tamen cessat effectus.*
- 23 *Causa plures quando concurrunt ad dispositionem, vna cessante non cessat dispositio.*
- 24 *Causa causa est causa causati, si causa est proxima, qua attenditur, non autem si est remota, ut num. 13.*
- 26 *Causa & causati idem esse iudicium.*
- 27 *Causarum regulatur secundum naturam causa causantis.*
- 28 *Causa dicitur talis, qualis est causa causans.*
- 29 *Causa limitata limitationem producit effectum.*
- 30 *Causa proxima magis attenditur quam remota, nisi causa remota non sit in iuribus remota, & aliam, qui sit, etiam si contemplatione causa non multum remota, ut n. 31.*
- 31 *Causa mediata attenditur, quando sine ea causa immediata, & prima esse non potest.*
- 33 *Causa naturalis proutur est, quam accidentalis.*
- 34 *Causa naturalis, & causa accidentalis, quando concurrunt, semper naturalis preterit.*
- 35 *Causa qua nocet, inspicitur, non qua predest.*
- 36 *Causa quolibet in ius excusat à pena, etiam grossa, & bestialis, ut n. 37.*
- 38 *Causa contraria diuidi non debet.*
- 39 *Causarum multa sunt, qua directè non conceduntur.*
- 40 *Causa quolibet excusat à dolo.*

CAUSA capressa regulat actum, & indistinctè factum, vt restringitur secundum causam expressam, Angel. conf. 248. *Punctum est error.* n. 3. vbi loquitur in compromisso generalissimo, vt non extendatur ultra mentem, & causam compromissi, Abb. conf. 3. Nitar. col. 17. in fine, vers. ad 2. quast. lib. 2. Anton. de Butt. conf. 1. n. 3. vers. item hoc declarat, vbi quod causa declarat dictum dubium, illudque ampliat, & restringitur à causa, Bald. conf. 312. *Enimvero super quo n. 2. vers. item vt causa lib. 4. vbi ait, quod causa, & materia regular mentes hominum, vt talis presumatur mens, qualis est causa, quia causa dicitur dux mentis, Anch. conf. 254. Sententia canent, n. 4. Roman. conf. 501. num. 7. & seq. vbi quod causa legati limitat, & restringit legatum, testat Cardin. Tusch. pref. com. l. m. l. it. C. con. l. 36.*

CAUSA ex vno datum, si illa causa non sequitur, reuocatur, l. i. ff. de condit. causa data. Ratio est, quia causa est proxima conditioni, vt sicut necesse est purificare conditionem, sic & causam, Calderin. conf. 36. n. 2. alias conf. 1. de trans. Probat. Federic. de Senis conf. 164. *Licet semper, in princ.* vbi ait, quod reuocatio facta ex causa permutationis, reuocatur non sequens permutationem, Mandel. conf. 77. n. 28. & seq. vbi quod promissio facta ex causa futuri Matrimonij, si non sequatur Matrimonium, cessat, & nihil debetur, Gemin. conf. 96. n. 9. vers. licet enim, vbi quod promissum conceditur ex certa qualitate, non valet, si non adest qualitas, vel causa expressa, vel valet priuilegium, etiam si concedens ex alia causa potuisset

se concedere, Bellon. conf. 3. Curiam Ecclesie, in fine, vers. ad secundum, vbi ait, quod si Patochiani tenentur soluere mensuram auear pro candellis, quos dat Rector de consuetudine, & eis non datur candela, nec ipsi debent aueniam, quia dicitur debicum conditionale, vel ob causam, testat Card. Tusch. d. item. 1. l. it. C. con. l. 37. à prin.

CAUSA cessante cessat eius effectus, l. adigere, §. quemcumq. ff. de impar. l. si pater, ff. de herod. insti. l. generaliter. C. de Episcopo & cler. l. cum lo. C. de pallio inter omnes. cap. magna, in fine, de vno, cap. cum cessante 60. de appellat. l. i. Titusq. specialiter trall. Cessante causa cessat effectus, & de iure primog. q. 40. n. 170. cum seq. Duenn. reg. 82. Thom. de Thomalet. in sermone legum. reg. 73. & 271. Brunor. à Sole in locis communib. ver. Causa 2. Cardosin. praxi iudicium, & Alencat. eod. ver. n. 2. Pet. de Anchar. conf. 47. Pro clariis. n. 4. vbi ait, quod hæc est regula generalis in legibus, contractibus, & aliis dispositionibus, vt cessante causa, super qua fundatur dispositio, cesset & ipsa dispositio, Dyn. con. 6. Ex testamento Domini. num. 2. vers. præterea, vbi quod in pacto cessante causa finali cessat effectus, Angel. conf. 326. Titius, vbi ampliat in omni dispositione siue legali, siue testamentaria, siue inter viuos, quia dispositio à causa regulatur, restringitur, & ampliat, Angel. conf. 86. *Pater dicitur materua, in fin.* vbi loquitur in statuto mandante repudiationem hereditatis paterfamilias simulatam, si non est notificata in consilio, quia cessat cessante causa, videlicet fraude, & quod heres nihil consequutus sit ex hereditate, Cald. Pereira de postulat. elegand. cap. 10. num. 2. cum seq. Card. Tusch. d. item. 1. l. it. C. con. l. 102. à princip. Sanchez de Matrim. lib. 3. d. 3. p. 30. num. 12. cum seq. Iosephus Sella Aragonia dec. 385. n. 102. Ioan. Franc. Leo in Theorem sibi ecclesiast. p. 2. cap. 13. n. 3. Ludou. Rodolphin. var. quast. lib. 2. q. 15. num. 10. vbi n. 16. intelligit, vbi causa expressa est in lege, vel statuto, Dionys. Paul. de vera quoniam Patriarch. Sedition. et c. cap. 4. num. 30. Cels. Angel. de contradi. leg. 4. §. 1. num. 13. & q. 10. n. 27. Sigism. Scacc. de appellat. n. 9. §. 1. n. 117. Franc. Molin. de triu. nupt. lib. 1. q. 62. num. 17. Anton. Monach. Lucensis dec. 14. n. 18. & dec. 21. n. 22. & Florent. dec. 1. num. 61. Rot. dec. 437. n. 3. apud Farin. p. 1. recent. Ludou. Cenc. de censib. p. 2. c. 2. q. 1. art. 3. n. 13. & p. 3. c. 1. q. 4. n. 4. Mach. Guirba ad consuetud. Athesanense. §. 1. §. 1. n. 2.

Intellige de sola causa finali, quia ex cessante, cessat effectus negotij, cui adiutor, Pet. de Anchar. conf. 47. Pro clariis. num. 4. Euerard. in specul. legalib. loco 83. Card. Tusch. d. item. 1. l. it. C. con. l. 37. num. 14. Sanchez in preceptis Theologi. tom. 1. lib. 4. cap. num. 42. Manric. dec. 151. num. 4. vbi quod causa finali cessante non tollitur effectus, qui est consummatus, & num. 5. quod causa fiendi cessante non cessat effectus, sed cessante causa essendi tollitur, Flamio. Chartar. dec. 68. num. 61. & 66. Achil. Pedroch. conf. 23. n. 187. Siluest. Aldobrand. conf. 62. num. 14. Castill. contrariis lib. 5. p. 2. c. 172. num. 16. & num. 36. & 77. Cenc. d. part. 3. cap. 1. q. 4. num. 3. Nam cessante causa impulsiva non cessat effectus, quia dicitur causa impulsiva potius motum quoddam, quam causam, Bald. conf. 337. *Et præmissa.* num. 2. lib. 3. & conf. 433. Causa talis est, cum 5. lib. 1. l. in i. si perueniam. num. 18. & 19. ff. de condit. causa data, Card. Tusch. d. item. 1. l. it. C. con. l. 37. num. 28. & 41. Cephalus conf. 81. num. 8. Tiraq. in tra. 3. Cessante causa in 1. l. in i. 2. Hippol. in si quis iudicium num. 2. & 3. ff. de quast. Rodolphin. d. q. 35. num. 10. Rot. dec. 437. num. 9. & dec. 387. num. 6. apud Farin. part. 1. recent. Causa finalis quando dicitur, & quando impulsiva, vide

& multo magis à temeritate, & *axm. 50.* extendit in crimine falsi, & *num. 56.* quod excusat à contumacia, & alia delictis, & *num. 57.* quod excusat à violentia, & *num. 63.* declarat, quod non excusat in aliqua iniusta causa quando statum, vel lex punit delictum, quoquo modo committatur, & *num. 61.* ait, quod iniusta causa non excusat à lata culpa, quando delictum ex lata culpa solum ponitur, refert Card. Tusch. *d. item. 1. lit. C. concl. 15. p. totum.*

37 Amplia, ut quolibet causa etiam grossa, & bestialis excuset à poena conventionali, Pacif. *conf. 151. num. 29. lib. 4. Alex. conf. 115. num. 15. & seq. lib. 4. & conf. 233. num. 12. lib. 6. Clauet. conf. 6. numer. 89. & conf. 119. num. 14. Menoch. *remed. 1. recap. num. 49. Card. Tusch. d. concl. 31. num. 30. & à dolo, & à mortali, in 1.2. num. 61. & 61. de iure emphy. Hieron. de Torr. *conf. suo pass. consilia Anton. de Biter. num. 5. circa finem, vbi sed quod fortiori, Rot. decif. 519. num. 7. apud Fove. part. 1. recent. vbi quod causa quolibet etiam bestialis & temeraria excusat à fructuum restitutione.***

38 Causa continentia diuini non debet, nulli, C. de indic. cap. fin. de respici. Bart. in l. item quoniam temerè, in fine principi, ff. de iudic. & in l. dea. Fin. 5. n. 2. ff. de re iudi. Boet. *decif. 69. num. 24. & 25. Lap. alleg. 79. In De iurimine. num. 7. Menoch. de arbit. c. 371. n. 2. cum seq. & conf. 30. num. 1. Alex. *conf. 65. In causa, num. 11. lib. 7. Card. Tusch. d. item. 1. lit. C. concl. 159. & rem. 1. concl. 9. 7. 6.* vbi limitat in causa diuina, Mender à Calisto in praxi *Lusit. lib. 3. cap. 1. num. 1. Alex. Trentacinq. var. resolu. lib. 4. h. de iudic. resolu. 3. a. numer. 1. Bernard. Girard. ad praxi. Camera Imper. lib. 1. concl. 34. & 35. Camil. Botel. in *suon. omnia decif. rem. 2. lib. 33. num. 186. Ioan. Maria. Nouas. in praxi elect. & variis. for. 1. q. 7. tit. 1. num. 8. Mari. Giurba. conscrip. min. 80. n. 16.***

39 CAUSATIUS multa sunt, quae diredè non conceduntur, ut late prosequitur Card. Tusch. *d. item. 1. lit. C. concl. 161. per totum.*

40 Causa quolibet excusat à dolo, *Ligur. 5. 1. ff. de liber. causa, l. 2. ff. de plagiar. l. 1. 5. ff. de abig. Menoch. de inter. remed. 5. recap. num. 51. cum seq. & conf. 28. a. num. 16. & conf. 51. num. 8. & 32. Hippol. *conf. 1. num. 14. & conf. 51. n. 28. & conf. 62. num. 3. & conf. 77. n. 21. & conf. 124. num. 13. & conf. 128. num. 31. Bonacol. p. 1. verb. causa quolibet pag. 21. Sord. decif. 89. num. 22. Farinac. in praxi crimin. 1. q. 16. num. 64. Petex ad l. 3. m. 6. lib. 8. orden. pag. 197. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decif. 137. n. 2. & p. 2. decif. 17. num. 12. & decif. 167. n. 4. & à poena, *Ligur. 5. post. ff. de liber. causa, Clar. 5. fin. q. 60. a. 21. Hippol. *conf. 11. n. 10. & in l. 1. C. de fidei. num. 21. Gutier. praxi. lib. 1. q. 81. num. 3. cum seq. Stephan. Gratian. discip. forens. 17. n. 10. & cap. 101. num. 32. Gam. Lusit. decif. 291. n. 1. & decif. 268. n. 1. Flores de Mena var. q. 21. n. 18. Aloyf. Ricc. p. 2. decif. 167. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 56. num. 133. Melch. Phœbos Lusit. decif. 167. a. 4. p. 2.****

CERTVS qui est, amplius certiorari non debet, quia certioratio fit ad finem, ut quis sciat, ergo si scit, non requiritur certioratio, *1. 5. ff. de alt. impi. cap. num. qm. de regula iur. lib. 6. gloss. verb. cognouerunt, in prin. cap. cum inter 18. de elec. Tit. q. de reuall. n. 1. gloss. 2. 5. 36. num. 24. Rin. in. iun. co. 1. 18. num. 17. vol. 1. Genin. *conf. 21. num. 5.* vbi ampliat in actibus de sui natura prohibitis, quia subicit, ut quia sciat quomodo canque, etiam si non requiritur intentio prohibitionis; & *num. 19. vbi item quando, ampliat, ut procedat etiam si in casibus in quibus requiritur insinuatio, & intimatio, quando quis habet plenam noticiam, quia non requiritur alia certioratio, & intimatio, Sord. *conf. 272. n. 2. & decif. 288. num. 44. Menoch. *conf. 82. num. 11. lib. 9. Thesaur. decif. 221. in fine, Cardin. Tusch. praxi. con. 1. lit. C. conc. 198. à princip. Thesaur. decif. 222. in fine, Ioan. Bapt. Colla de scientia & ignorantia, inspell. 70. per tot. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 4. c. 797. n. 9. Alphonsus de Narbona lib. 17. gloss. 1. n. 7. tit. 1. lib. 4. Recap.****

Declara multipliciter cum Alex. *conf. 27. Viso themate, in prin. lib. 6. & conf. 138. Viso pundo lib. 7.* ut scilicet quando denunciatio, intimatio, vel certioratio fit solum ad finem, ut quis sciat, tunc sufficit quod quis sciat, & isto casu certus non debet certiorari: si verò certioratio est de substantia, vel forma, prout quando lex mandat denunciari, alias actus sit nullus, tunc non sufficit scientia, sed debet fieri denunciatio ei, qui certus est. Vel alio modo, ut scilicet quando notificatio, & intimatio fit, ut quis reddatur certus de aliquo, tunc si ipse, cui debet fieri, sciat aliunde, non fit necessaria alia notificatio, vel certioratio: si verò fiat ad incitandum tunc notificatum, ut aliquid faciat, vel ad prohibendum, ne aliquid faciat, tunc non sufficit scientia; & quando res esset dubia, an sit facienda ad effectum notificandi, ut sit certus, an verò incitandi, ut aliquid faciat, vel non, in dubio praeiudicium sit certus reddatur, adeo quod si sciat aliunde si; cui debet fieri notificatio, tunc non fit necessaria. Vel denique distingui potest, aut intimatio, vel denunciatio requiritur ad commodum denunciantis, aut requiritur ad commodum denunciati. Primo casu, si ad commodum denunciantis, tunc si agitur, ut ex notificatione notificans ius acquirat, vel ut notificatus potnam, vel moram incutiat, non sufficit solà scientia notificati si verò agitur solum, ut notificatus incidat in malam fidem, solà scientia sufficit. Si verò agitur, ut fiat denunciatio ad commodum eius, cui denunciatur, semper sufficit solà scientia, refert Card. Tusch. *d. cap. 199. n. 8. cum seq. Limitatur tamen regula principalis quando prater scientiam factam requiritur, l. denunciatio 17. 5. quid ergo, ff. ad leg. iul. de adulter. Ripa in cap. cum Al. Bernart. *conf. 1. num. 166. de consue. Ioan. Bapt. Colla d. inspell. 70. n. 9. Sord. *conf. 371. n. 73.***

CERTVM dicitur quod fit per relationem ad aliud, ubi autem 4. aliud, ubi l. l. m. 6. 1. 5. ff. de verb. obligat. Vincent. Caroc. *sing. 301.* vbi intelligit, si simpliciter certum aliquid lex requirit, secus si certum & expressum, quo casu ait non iustificare per relationem, nec in genere.

CERTA pro incertis dimittenda non sunt, *1. 4. cum Titio. ff. ad leg. Falcid. l. non quemadmodum, ff. de iud. Stephan. Gratian. discip. forens. 5. cap. 284. num. 28.*

AXIOMA XLI.

Certus.

- 1 Certus qui est, amplius certiorari non debet.
- 2 Declaretur multipliciter haec regula; & limitatur, quando prater scientiam factam requiritur.
- 3 Certus dicitur quod fit per relationem ad aliud.
- 4 Certius pro incertis dimittenda non sunt.

August. Barbosa de Axiom. l. 1.

AXIOMA XLII.

Charitas.

- 1 Charitas bene ordinata incipit à se ipſa.
- 2 Proximi dilectio trahit originem à charitate.
- 3 Dele quis facere non videtur, qui ſe plus altero diligit.
- 4 Ordo charitatis ſuggerit, ut prius noſtrum, quam extraneum ſubueniamus.
- 5 Charitatis ordo quo ſi, aſſenditur.

CHARITAS bene ordinata incipit à ſe ipſo, l. qui ſervando. ff. de preſcript. verbu. l. Praſety. C. de ſervit. & aqua. cap. non ſatu. 36. d. ſt. cap. ſi non licet. 17. q. 5. cap. niſi ſpeciali. vbi gloſſ. v. b. elyem. de auctor. & uſa palli. cap. l. i. vbi gloſſ. v. b. de amon. de temp. ordinat. cap. dilectio. de probend. Duen. reg. 33. Roman. conf. 364. Dum ſecundū, in princ. n. 2. vbi ait, quod charitas prima incipit à ſe ipſo, quia quic prius ſibi, poſtea aliis providere debet, & ita quod incipere debet à ſuis, & ſua familia. Aegid. Bellam. con. 16. n. 3. & vbi quod dilectio proximi trahit originem à charitate, quia quis ſe ipſum diligit primo loco, Cravet. conf. 8. num. 18. vbi quod quis dolo facere non videtur, qui ſe plus altero diligit, Bald. conf. 422. Faſtun. ſuper quo, num. 3. lib. 4. vbi aded dicit verum tu tantumv qui ex ordinata charitate magis amet ſe in vñque pedis, quam aduerſarium in vertice capiti. Affli. deſi. 390. n. 9. Calcan. conf. 7. n. 19. vbi quod quis magis ſibi, quam alteri providere debet Anch. conf. 36. In iū dubio, in princ. vbi quod ordo charitatis ſuggerit, ut prius noſtris, quam extraneis ſubueniamus, Pen. Alphonſ. de Vaſconcellos in harrmonia rubricarum Iuru Canon. in tū de auctor. & uſa palli, num. 14. Paulus Fuch. l. i. C. ſing. 60. Suid. de alimen. 2. l. 1. q. 9. 4. num. 1. & ſir. 29. num. 1. & deſi. 136. num. 21. & conf. 105. num. 12. & conf. 345. num. 18. Gutier. de intel. p. 3. cap. 12. n. 1. in fine, Flaminio. Paſil. de reſignat. benefi. 1. m. 2. lib. 9. q. 17. num. 17. Cald. Perreia quaſi forenſ. in comment. ad ſir. Inſtit. de inoff. teſt. am. in princ. n. 11. Aloyſ. Rice. in praxi rerum ſuū eccleſiaſt. deſi. 131. n. 8. in 2. edit. & reſol. 16. n. 3. & reſol. 58. n. 4. in 2. edit. Bellet. diſquiſ. clerical. p. 3. tit. de diſcipl. clericali. §. 27. n. 8. & ſir. de bonis clericalium. §. 13. n. 3. Card. Tuſch. prael. canel. ſum. 1. lib. C. canel. 120. 3. princ. Ioleph Seſſe Aragon. deſi. 36. n. 6. Pichard. ad 4. Iuris præcepta, num. 29. Inſtit. de inſtit. & iure, Mantie. deſi. 10. num. 7. Mari. Antonin. ver. reſol. l. i. lib. 3. reſol. 42. 1. num. 9.

- 5 Declara ordinem charitatis eſſe, ut ante omnia diligatur Deus, & deinde incipiat à ſe ipſo, & ut poſt ſe ipſam primò parentes, ſecundò filios, deinde proximum diligat, ut pet ſe Anton de But. conf. 25. num. 4. Vbi verd agitur de ſubminiſtranda elemoſyna etiam in actu ad ſalutem, putà pro conſequenda Indulgentia mediante elemoſyna iuxta facultatem elargiri debemus, id intelligitur moderate, & ciuilitate, ut primò ſibi, & ſuis provideat, poſtea elargiatur pro elemoſyna. Roman. conf. 364. in princip. pro ut illam reſert Card.

Tuſch. d. canel. 120.

num. 35.

AXIOMA XLIII.

Circuitus.

- 1 Circuitus inutilis ſunt vitandi, quando ſubeſt aequitas, vt num. 2.
- Limita, quando circuitus non eſt omnino inutilis, vt num. 4.

CIRCVITVS inutilis ſunt vitandi, Clem. Auditor. de reſcript. Bald. conf. 100. Petrus in ſin. lib. 4. Alex. conf. 77. In cauſa in ſin. lib. 2. Dec. conf. 407. Niſi, eni. 1. n. 8. Socin. conf. 27. Pro deſiſſione, col. ſin. lib. 1. Guido Pap. deſi. 175. Mater, Boet. deſi. 104. Praſuppon, num. 1. Affli. deſi. 8. Quidam filioſam. Tituſ. de retracto. tit. 2. §. 2. gloſſ. 1. num. 24. & 71. & ad ſuam rē. n. 60. vbi quod in lupremis tribunalibus & curiis circuitus omnino tollendi ſunt, Vincent. de Franch. deſi. 275. ad ſin. Card. Tuſch. prael. canel. tom. 1. l. i. C. canel. 129. Thom. de Thomaſſet. in ſloribus legum, reg. 73. Franc. Molin. de reru nup. lib. 3. §. 81. num. 14. Cui. Angel. de contradic. legi. q. 5. num. 1. & num. 94. & 97. n. 114. & 98. n. 5. & quæſt. 10. n. 135. & n. 123. & 97. n. 30. Anton. Monach. Lacerſi deſi. 13. n. 8. Fulz. de ſubſtit. quaſi. 260. n. 4. Sieph. Gaſtan. diſcept. forenſ. tom. 1. cap. 327. n. 15. & cap. 364. n. 27.

Amplia primò, vt circuitus ſint vitandi, quando ſubeſt æquitas, vt ſit quis rem neam indebitè deſineat; ad cuius reſtitutionem debet condemnari, quia ſi ex inepetitione debet inſtituenda noua actio, æquius eſt, vt condemnatio fiat ad tollendum circuitum, quando condemnandus retinet ex titulo lucratiuo, Pet. de Anch. conf. 13. num. 1. vñſ. ad ſecundum dubium, quem reſert Cardin. Tuſch. d. canel. 129. n. 5.

Amplia ſecundò, in tantum actum & circuitum ſruſtratorium non eſſe faciendam, vt licet quis teneatur offerendo deponere cum effectu, tamen ſi ſiſ, cui oblatio eſt facienda cum conſignatione, recuſat recipere, non teneatur facere actum fruſtratorium deponi, quod aliis eſſet neceſſarium, Cuman. conf. 5. Non renocando, num. 2. vñſ. nec dies poteſt. Cravet. conf. 331. num. 5. lib. 3. Roland. à Valle conf. 51. num. 26. lib. 1. vbi num. 34. & ſeq. declarat, niſi ſi, qui contradiciti, habeat iuſtam cauſam contradicendi, quia tunc offerens debet deponere, licet recuſet recipere, reſert Card. Tuſch. d. canel. 129. num. 10.

Limita, quando elicitus non eſt omnino inutilis, quia non euitatur, Card. m. d. Clem. Auditor. q. 14. n. 16. Dec. in litem fundus. §. ſeruantur num. 5. ſi ſi certum per. Cravet. conf. 376. n. 23. & 24. Suid. conf. 52. n. 70. Monter. deſi. 16. num. 0. Abb. conf. 95. In preſenti, col. 1. in ſu. verb. & ſi deſiſſi. lib. 1. vbi ait, quod propter bonum obediencie admittitur circuitus inutilis, putà Religioſos non poteſt tranſire ad aliam Religionem etiam ſtrictiorem, niſi petita licentia à Superiore, licet illam non obtineat, ſi deſit cauſa, quod iuſteſt non petita licentia, ille reuocatur ad primam Religionem, licet reuocatus petita licentia, & non obtenta poſſit iterum ad eandem actiorem tranſire; additque ſufficere impotentiam quod circuitus poſſit reddi vtilis, licet ad aduentum non reddatur, reſert Cardin. Tuſch. d. canel. 129. n. 15.

AXIOMA XLIV.

Commodum.

1. Commodum cum esse debet, cuius est periculum.
2. Incommodum illum sequi debent, quoniam & commoda sequuntur.
3. Commodum ex malitio suo nemo reportare debet.
4. Ad commodum alicuius factum, contrarium effectum operari non debet.
5. Commodum, aut premium ex actu, in quo poena apponitur, quae reportare non debet.
6. Commodum & incommodum aequaliter determinantur.

COMMODUM eius esse debet, cuius est periculum & incommodum, l. fin. §. sed cum. C. de sortis, l. superueniens, C. de tempor. in integ. restitu. Julianus, §. ex quodam, ff. de alluvionibus. In secundum naturam, ff. de regulis iurum, §. item pretium, Insuper de empti & venditi Causis. conf. 13. §. item, l. 2. Anchar. conf. 180. Visi diligenter, num. 5. vbi is, qui acceptat legatum eum onere, tenetur ad onus. Thom. de Thomalet. in floribus legum, reg. 105. Pichard. ad §. placet. n. 33, ff. de legat. agnat. success. Mari. Antonin. in res. solut. lib. 1. res. lib. 2. num. 4. Rot. decis. 149. num. 6. apud Farin. p. 2. re. em. vbi quod commodum eius est, cuius est & incommodum, & decis. 133. num. 1. & ad p. 2. vbi quod commodum non habens, neque debet habere incommodum, & decis. 175. num. 1. & decis. 677. num. 5. vbi quod commodum qui sentit, debet sentire etiam incommodum, Card. Tusch. prael. conclus. tom. 5. lit. C. concl. 144. num. 5. Joan. Maria Nouaz. quod sitis lib. 1. q. 17. num. 7. Stephan. Gratian. discept. forens. num. 5. q. 16. num. 15.

2. Incommodum illum sequi debent, quem & commodum sequuntur, l. 1. §. fin. ff. de aqua plu. arc. vbi quod omne incommodum aliquo commodum est compensandum, l. eum filia, ff. ad Syllum. vbi quod omne commodum eum suo onere petranit, Card. Tusch. tom. 8. lit. P. concl. 374. Escob. de racione. 43. num. 12. & compar. 10. num. 14.

3. Commodum ex malitia sua nemo reportare debet; vide infra Axioma 143. num. 4.

4. Ad Commodum alicuius factum contrarium effectum operari non debet, l. quod fauor, C. de legib. Sord. conf. 125. num. 68. lib. 1. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 922. num. 16.

5. Commodum, aut premium ex actu, in quo poena apponitur quis reportare non debet, Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 14. num. 105.

6. Commodum & incommodum aequaliter determinantur, l. secundum naturam, ff. de regul. iurum, l. Plautus, ff. ad leg. f. l. id. quatenus ad Trebell. Sord. conf. 150. num. 11. Quia ferendum non est qui commodum amplectitur, & incommodum recusat, l. manifestum, §. pen. C. de sortis, Stephan. Gratian. d. num. 5. cap. 916. num. 35. vbi num. 36. limitat quando ex diuerso fonte proueniunt, diuersae casus seipiciunt, & Sord. d. conf. 150. num. 87.

limitat etiam quando non est par ratio.

AXIOMA XLV.

Communio, Communis, Communiter.

1. Communio regulariter parit discordias.
2. Communio quod est, meum non est. Limita ut ibid.
3. Communis in re melior est conditio possidentis.
4. Communiter id quod fieri consuevit, praesumitur pariter facere.

COMMUNIO regulariter parit discordias, & ideo solet dici quod nemo cogitat stare in communionem, l. si non forem, §. si centum ff. de condit. indebit. in re commun. vers. propter immanitatem, ff. de seruit. urban. prael. l. cum pater, §. dulcissimum, ff. de legat. 2. l. sancimus, §. ne autem, §. de donat. l. 2. ibi, naturale quippe vitium, C. quomodo, & quibus quarta pars, lib. 12. Caus. conf. 107. videtur dicendum, in princip. lib. 1. & conf. 335. Visi testamento, vers. prateria non est credendum, eod. lib. 1. Alexand. conf. 46. Visi, num. 11. lib. 1. Tiraquel. de retrad. leg. §. 23. gloss. 1. num. 17. Malcard. de probat. concl. 318. num. 22. Card. Tusch. prael. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 155. num. 2. Pichard. ad rub. Insuper de societate, num. 18. Censili. commun. contra communes, tom. 4. quod. fin. num. 220. Lud. Cenc. de censu p. 1. ap. 1. q. 1. vers. 3. ap. 15. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 905. num. 13. Mari. Giurba conf. 32. num. 6.

COMMUNE quod est, meum non est, l. nemo ex sociis ff. de sociis, Rebuff. ad l. item est 96. vers. non procedit ff. de verb. signif. pug. ubi 413. Volace. conf. 64. num. 12. Cald. Pereira de empti & venditi, c. 10. n. 18. cum segg. Bened. Aegid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de insti. & iure, p. 1. cap. 5. num. 42. Limitatur tamen in l. resti die mui, ff. de verb. signif. secundum Sord. decis. 173. num. 2. & num. 7. cum segg. & decis. 275. num. 7. & 9. Limita etiam, & intellige in propria & stricta significatione, secus in lata, in qua quod commune est, meum est, l. serui electione, §. iij. de legat. 1. l. in re commun. ff. de seruit. urban. prael. Et sane Milan. lib. 2. decis. 19. n. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. num. 30. & 31. Giurba ad consens. Messaui. cap. 1. gl. 5. num. 31. p. 1. Hieron. Bucerotus, de diffen. inter ind. & cin. & cum diffen. 100. num. 24. Quid de Amicis de int. empti q. 87. n. 4.

COMMUNI in re melior est conditio possidentis, l. Sab. n. 1. ff. communis diu. di. per fur. cum. ff. de seruit. rust. prael. cap. in re commun. de regul. iurum, lib. 6. Sord. conf. 43. num. 3. Rendina in promptu. recepte. sent. tom. 1. tit. 36. n. 14.

COMMUNITER id quod fieri consuevit, praesumitur partes facere, l. certi reg. d. l. §. si inueneris, §. si certe, per abic. cum quodam malum pecuniam possumus, & c. gloss. in l. nec uisales, Cod. de probat. Palat. in repet. rub. de donat. inter vir. & uxor. §. 9. num. 6.

AXIOMA XLVI.

Concessum:

1. Concessum dicitur quicquid expressis prohibitionibus non reperitur.
2. Concessum ad tempus, post illud censetur denegatum.

3 *Concessum ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur.*

4 *Concesso uno, conceduntur omnia necessaria ad illud unum.*

CONCESSUM dicitur quicquid expressè prohibitum non reperitur. *Item non, si quod eius, ff. ex quibus causis maioret, Campoa in distr. iuris Canonici, rub. 7. cap. 5. n. 1.*

CONCESSUM ad tempus, post illud censetur denegatum, *l. si non, §. 1. vbi Bald. ff. de pallu, l. Imperator, de postulat. Dec. conf. 328. in princ. Cast. conf. 263. n. 3. lib. 2. Tiraq. de retrallu. §. 1. glof. 21. num. 4. Surt. decis. 189. n. 9. Pet. de Anch. conf. 70. n. 8. Card. Tusch. pract. conclus. 1. tom. 4. lib. 1. concl. 71. num. 16. Gemin. conf. 15. num. 18. circa fin. & num. 19. Rot. decis. 215. num. 1. & decis. 617. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 369. num. 1. apud eund. p. 2. recent. Duran. Roia decis. 40. n. 2.*

CONCESSUM ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur, *l. si a liberalibus, §. Si ubi ff. de legat. 2. l. 1. §. si simul ff. de liber. agnos. Tiraq. de retrallu. cunctus §. 1. glof. 2. num. 46. Rot. decis. 596. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Bald. conf. 33. Si autem canetur, num. 3. vers. nam id quod si post terminum, lib. 5. vbi quod si est permissum infra certum tempus probari, lapso tempore censetur exclusio probatio, Crauet. conf. 145. num. 2. 1. vers. & si dicat, vbi quod obligatio manentendi vsque ad certum tempus, excludit tempus posterius, Zabarel. conf. 18. num. 4. vbi quod concessio facta de materia prohibita vsque ad certos terminos, excludit ultra illos terminos, maxime quando in alia non est eadem ratio, testat Cardin. Tusch. d. l. 1. conf. 71. num. 52. cum seqq.*

CONCESSO VNO, conceduntur omnia necessaria ad illud unum; vide *Axioma, 156. num. 3.*

AXIOMA XLVII

Conclusio.

1 *Conclusio potius attenditur, quam facti narratio.*

2 *Conclusio sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur.*

CONCLUSIO potius attenditur, quàm facti narratio, *Lap. alleg. 45. Quidam coram iudice, num. 5. vers. de hoc patet, Innoc. in cap. super litteris, de rescript. l. 1. in 4. num. 129. Iustus, de alimib. Cumon. consil. 61. Facarius quidam, in princip. Angel. de Pernf. conf. 16. Pro datione, num. 3. vers. Secundò premisso, Gemin. conf. 118. Ne super deductis, num. 5. vers. nec enim potest insinuari, vbi quod conclusio, & non narratio attendi debet, Bald. conf. 553. de libello, lib. 2. Alea. conf. 121. Vise processu, num. 1. & 3. lib. 3. & conf. 44. Exomis, num. 3. & 4. vers. quantum, lib. 7. vbi quod libellus, in quo duo auctores narrantur, sed in conclusione vnus solus exprimitur, sustinetur secundum conditionem, Calderin. conf. 483. in fine, alias c. de necessitate ubi quod in denoncia-tione iudiciali attenditur conclusio ad exemplum libelli, non autem narratio, Federic. de Senis conf. 158. vbi declarat quod non semel ex narratis sumitur conclusio, & insinuat quod ex narratis sequatur idem quod exprimi debebat, refert, & alia plura adducit Card. Tusch. pract. conclus. 1. tom. 2. lib. 1. concl. 558. per eund.*

CONCLUSIO sola attenditur, ac obligatio-

nem inducit, & non quod tractatur, & dicitur, *l. si voluntas, C. de res. iud. vendit. cap. 1. de in, qua sunt à Pral. Alex. conf. 15. num. 6. in fin. & conf. 18. num. 2. & conf. 28. num. 5. lib. 1. Rebuff. ad concord. Francie, in rub. de constitut. in glof. verb. tractatus, vers. nec aliquid in ex tractatu queritur, Gonsal. ad reg. 8. Cancell. glof. 63. n. 34.*

AXIOMA XLVIII

Conditio.

1 *Conditio formam non leuem inducit, qua omnia dis-positio non feruit effectum.*

2 *Conditio nihil ponit in esse, & ideo alius conditio-nalis non valet, nisi existente conditioe.*

3 *Conditio debet impleri in forma specifica; limita vs-num. 4.*

4 *Conditio frustra expellatur, cuius eventus nihil de-beat operari.*

5 *Conditioe deficiente, contractus celebratus censetur resolutus ab ipso initio.*

7 *Conditioe pendente alius non dicitur perfectus.*

CONDITIO formam non leuem inducit, qua omnia dispositio non feruit effectum, *l. qui heredi. l. Manius, ff. de condit. & demonst. Tiraq. de retrallu. 2. §. 2. glof. 1. num. 3. & 4. Menoch. conf. 60. num. 48. & conf. 69. num. 71. Gara. Girona de expt. cat. privileg. & exempt. num. 667. Cald. Pereira de preest. ligendi, cap. 2. numer. 16. & cap. 4. numer. 10. Gutier. pract. lib. 1. q. 17. num. 11. Snoch. de Matrimo-n. lib. 3. disp. 5. num. 2. Rot. decis. 315. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. Grat. conf. 12. num. 21. vol. 2. Parif. conf. 97. num. 86. lib. 1. Card. Tusch. pract. conclus. 1. tom. 2. lib. 1. Card. conf. 483. num. 8. Honded. conf. 60. n. 16. Franc. Becc. conf. 39. num. 19. & conf. 8. num. 18. Carol. de Grasside excepti. ad mater. fin. exclud. omnes excep-tiones, excepti. 35. num. 5. Nicol. Intrig. decis. 21. n. 2. lib. 1.*

CONDITIO nihil ponit in esse, & ideo actus a conditionalis non valet, nisi existente conditioe, *l. si quis sub conditioe, ff. si quis omnia causa. l. credere diem ff. de verb. signifi. l. si quis fundum, ff. de contrah. empti. l. ex facto, ff. de hered. insti. Afflic. decis. 355. num. 4. Cephal. conf. 56. num. 12. & seq. Roland. à Valle conf. 48. num. 14. & seq. lib. 3. vbi quod paria sunt nihil fieri, vel fieri sub conditioe, quæ non potest fieri, Roman. conf. 421. Phe. Mathias, num. 2. vbi extendit tam in conditioe affirmatiua, quàm negatiua, Alexand. conf. 145. lib. 2. & conf. 42. & 46. lib. 7. vbi quod procedit tam in conditioe expressa, quàm tacita, Bald. conf. 478. lib. 1. vbi quod deficiente conditioe deficit conditionatum, Mench. quæst. illustr. cap. 55. numer. 6. Surt. de alimib. in 5. q. 29. d. num. 13. & decis. 109. num. 1. & conf. 38. num. 24. & conf. 198. num. 1. & conf. 52. num. 26. & conf. 413. num. 18. Cardin. Tusch. d. l. 1. n. 1. C. concl. 593. à princip. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 6. num. 3. & resolut. 83. num. 4. Franc. Molin. de brachio famulari, cap. 18. num. 14. Brunot. à Sole in loci com-munib. verb. conditio 3. vbi quod in conditioe posi-tum, non est in dispositione, Flamin. de resolut. lib. 1. q. 14. num. 9. vbi quod actus habetur, ac si non effectus non purificata conditioe, Intrig. d. decis. 21. num. 4. lib. 1. Ioso. Maria Nouat. quæst. for. lib. 1. q. 17. num. 4.*

CONDITIO debet impleri in forma specifica, 3 d.

Confessio.

di. aqua baredi & d. l. Manu, ff. de condit. & demonst. Bald. conf. 437. in princip. lib. 5. Oldrad. conf. 144. num. 1. vers. respondetur. Angel. conf. 373. vbi infirmitas inuena, num. 2. vers. in contrarium, Cuius conf. 796. & num. 5. vbi quod in voluntariis, & contra piam causam conditio adimplenda est in forma specifica, & non sufficit implectio tempore per equipollens, Menoch. conf. 1. num. 410. & conf. 35. & num. 4. Brunet. de Sole inchoat. communib. verb. conditio 5. Sured. decis. 109. num. 1. & 3. & de alim. iur. 5. q. 1. num. 16. vbi quod non debet impleri per equipollens, Flamin. d. lib. 1. quest. 3. num. 15. Cardos. in praxi iud. verb. conditio, num. 1. Valae. conf. 83. num. 1. vers. praterca, Mari. Antonin. vers. refus. lib. 1. refol. 56. num. 4. Ceual. de consuetudine communib. num. 4. 9. 900. num. 6. Card. Tusch. d. rem. 2. lit. C. conclus. 593. & prin. Casill. contra iur. d. lib. 3. d. 119. num. 6. Iosue. Maria Nozar. quest. for. lib. 1. quest. 49. num. 4. Vincent. Fufar. de falsib. lib. 1. quest. 16. num. 16. Carol. de exco. exco. 33. num. 17. & 59. vbi addit conditionem necessariam per equipollens impleri posse. Et non purificata conditio, ac si non esset factus, habetur adus, Sured. conf. 147. num. 7. & conf. 136. num. 6. & conf. 198. num. 56. Iosue. Maria Nozar. d. lib. 1. q. 40. n. 2. Casill. d. cap. 119. num. 5. cum segg. Inuigil. decis. 1. num. 5. lib. 1. Cassose. conf. 1. num. 18. & seg. Iosue. Anton. Mangil. de impetrat. q. 62. num. 111. & q. 77. num. 51. Paria enim sunt nihil fieri, aut sub conditioe fieri, quae purificata non fuerit. Sured. conf. 171. num. 69. 670. plures de quibus Casill. d. r. 119. n. 2.

4. Lumen, quando conditio non fiat per implere debentem, seu deuenit ad actum impossibilem implendi sine culpa implere debentis, Cuman[us] conf. 38. circa fin. Angel. conf. 301. Felsum tale, num. 3. Cardin. Tufch. d. couisq. 595. num. 32. cum seqq. Cardol. de verb. con. l. 1. num. 7. Rot. dec. 493. num. 3. & 6. apud Farin. p. 1. recent. Thom. Doct. conf. 93. num. 4. Mari. Anguifol. conf. 3. num. 19. Viui dec. 13. num. 1. Carolus Graff. d. excep. 33. num. 12. Conditio enim habetur pro implenda cum non fiat per eum, qui illam adimplere debet, Linc. ciuiliq. de condit. & de excep. l. 1. inter. & l. seq. Card. iur. Sura. conf. 16 a. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. p. nouem. i. 8. Ioan. Maria Niquar. d. lib. 1. q. 40. n. 7. Carolus Graff. d. excep. 33. num. 14.

5 COMBATIO frostā expectatur, cuius eventus
nihil debet operari, si quis ita scripserit. ff. de hered.
instig. l. cum baro, §. fin. ff. de acquiren. hered. Auton.
Gon. var. tom. 1. cap. 2. num. 12. prope fin. & cap. 10.
n. 1. in fine.

8. **CONDITIONE** deficiente, contractus celebratus censetur reſolutus ab ipſo initio, *l. neceſſaria, §. 1. ff. de petic. et comendo rei vendit. l. pecunia, vbi Alexan. d. num. 4. ff. de eorum pet. Menoch. conf. 134. num. 10. et c. conf. 129. et ſeq. et conf. 32. a. num. 17. c. Tiraq. in l. si inquam, verbis remanet, num. 177. c. de reuscul. d. nunti. vbi quod def. etus conditionis habet oculum reſol. ad tempus diſpoſitionis, *Sund. de alime. rit. §. 4. et c. num. 13. Flamin. de reſp. benef. rem. 1. lib. 1. §. 1. num. 17.**

7 CONDICTIONE pendente alius non dicitur perfectus, suspendit enim conditio scilicet in effectu, vel euenito conditionis, l. *condere dicimus*, ff. de verb. sig. nif. Menoch. conf. 63. in n. 28. Surd. conf. 26. n. 32. conf. 337. n. 7. & conf. 208. num. 12. Ioan. Maria Nouse. d. lib. 1. q. 17. n. 5. Castil. d. lib. 5. p. 2. c. 19. n. 7. Intelligi dicitur. 2. c. 16.

1 Confessio est probatio omnium melior, & effe-

2. *Confessio* non minus probat, quàm *infrascriptio*.

3 *Confessio erronea non nocet, & confiteri non videtur
qui erat.*

4. *Confiteri non censetur adversarij agentis intentionem, qui ad excludendum imo alterius exceptionem opponit.*

CONFESSIO est probatio omnibus melior,
 & efficacior, que fieri potest, l. *conter*, c. *de*
 probat. l. cum a matre, c. *de rei vendicac. generaliter*,
 c. *de nou numer. pecunia, cap. per rui*, de *probat. cap. si*
 cautio, de *fide infirm.* Hippol. *fing.* 201. num. 1. &
 fing. 257. & in *rubr.* C. de *probat.* num. 31. & 32. ubi
 quod est elatior probatio, quo haberi potest, Alex.
 conf. 13. *Ex his que in prim. lib. 1. & conf.* 13. num. 35.
 lib. 2. & conf. 141. num. 3. *verf. nulla*, l. 6. Augel.
 Actrin. *conf.* 8. *Videtur primo*, num. 1. ubi ait, quod
 est melior probatio, que fieri potest, Paril. *conf.* 103.
 num. 20. *lib. 3.* Bald. *conf.* 195. *lib. 2.* ubi dicit quod est
 principalissima omnium probationum, & *conf.* 353
 col. 1. lib. 3. ubi refert, quod ubi adest confessio par
 tis, ibi est relaxatio omnibus probationis, Rimwald.
 idem. *conf.* 301. num. 3. *lib. 5.* ubi quod est regina
 probationum, Craet. *conf.* 180. num. 12. ubi ait, proba
 tionum omnium illustrissima esse, Sylvan. *conf.* 62
 num. 1. Menoch. *conf.* 21. num. 14. & de *usufructu*, *remed.*
 1. *recuper.* num. 317. & *seq.* Malcard. *de probat.*
 cancel. l. 2. & 6. *Surd.* *dec.* 10. num. 12. & *conf.* 144
 num. 39. & de *alim. rit.* d. *prin.* l. 32. num. 11. ubi
 ait, quod plenè probat in iis, que pendent à volun
 tate contentis, Gam. *Lusit. dec.* 165. num. 1. Iu
 liphus Seile *Argent.* *dec.* 125. num. 3. Anton. Monacha
 Ron. *dec.* 21. num. 8. & *dec.* 15. num. 25. Caydin.
 Tufch. *dec.* 1. *lit. C. cancel.* 643 *Rut.* *dec.* 436. num. 2.
 apud *Far.* p. 1. *rec.*

Non minus probat confessio, quàm instrumentum, Ioan. de Anan. *conf. 55. num. 4.* habetque vim publicæ scripturæ, *L. cum se, Cod. de transact. Parisi. conf. 99. num. 1. lib. 3. Roland. conf. 6. num. 26. lib. 3. Mascard. d. concl. 1426. n. 4. Flamin. de refignet. lib. 1. c. 9. 14. num. 73. Gam. Lysin. c. 4. n. 1. Valasca de iure emphyt. c. 7. num. 27. Cold. Percira de pœssit. elig. c. 7. num. 1. Imò est maior probatio, & fortior eaque fit per testes, vel instrumentum, Bald. *conf. 192. Preparat. c. 71. c. circa fin. lib. 3. Craux. conf. 61. num. 5. & conf. 171. num. 4. Roland. à Valle conf. 71. num. 41. & conf. 75. num. 24. vel. 2. Mascard. de probat. in praxi. c. 7. num. 3. & ideo semper admittitur etiam vbi alie probationes non admitterentur, Marane. de ordine iud. p. 6. arr. 5. num. 15. Surt. conf. 60. num. 1. & conf. 143. num. 39. Annon. Monach. Flor. decis. 1. num. 99. Ioan. Maria Nuzar. *quasi. for. lib. 1. quasi. 89. num. 3. & 3. Stephan. Gratian. discept. fore. tom. 5. cap. 50. l. 1. n. 4. Lud. Cenc. de consp. p. 1. cap. 4. num. 20. quia facit re nototiam, Mascard. d. concl. 1426. num. 4. Stephan. Gratian. discept. fore. cap. 142. num. 9. & 10. Cardol. in praxi iudicand. verb. confessio iudiciali numer. 36. Farinac. in praxi crimin. c. 21. num. 31. Cold. Percira de pœssit. elig. cap. 7. num. 1.***

Commissio eboracea non nocet, & confiteri

non videtur qui erat, l. non videtur ff. de conf. l. er-
rores. C. de iura & facti igno. Socin reg. 39. Anton.
Gom. tom. 3. var. cap. 1. num. 66. Mascarid. de probat.
concl. 178. Sord. conf. 325. num. 17. Mari. Antonin. var.
resol. lib. 3. resol. 1. m. 63. Card. Tufch. d. tom. 1. lib. C.
conc. 649. vbi comit. seg. agit quando confessio dica-
tur erronea, vel non ioran. Maria Nouat. quæst. for. lib.
1. g. 89. n. 1024 fin.

- 4 CONFITARI non censetur aduersarij agentis
intentionem, qui ad excludendum ius actoris ex-
ceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de regulis
iuris, lib. 6. Cou. var. lib. 1. cap. 1. num. 1. vers. eodem
iure, Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 12. m. 16. Cachéran.
Præd. decif. 178. m. 9. Franc. Milanen. Sicula decif. 3.
num. 46. lib. 1. Bellon. Gom. decif. 38. m. 3. & decif. 91.
num. 1. Petr. Gregor. Synag. iuris lib. 21. cap. 17.
num. 4. Cardof. in praxi iudicium, & Adversat. verb.
exceptio, num. 26. Stephan. Gratian. Adversat. decif. 19.
num. 19. Magon. Florent. decif. 44. num. 6. Cef. Manent.
decif. 69. num. 1. Camil. Portell. in sem. com. decif. 100. m.
10. 4. num. 22. Pyrb. Mant. de solut. cap. 23. num. 1.
Carol. de Grassis de except. except. 25. numer. 81.
& 82.

AXIOMA L

Coniectura:

- 1 In claris non est opus coniectura.

- 1 CONJECTURA non est opus in claris, &
presumptio cedit veritati, l. ille, qui ille, cum
in verbis ff. de legum. 1. l. non aliter ff. eod. tit. l. communis. 5.
cum i. ff. de verb. obligat. l. 2. C. de legib. Socin. conf. 13.
num. 38. vol. 1. & conf. 9. num. 19. vol. 3. Roland.
conf. 10. num. 51. vol. 3. Oden. Glor. res. 6. num. 72.
Menoch. de presump. lib. 1. prof. 31. num. 4. Flamin.
Patil. de rescriptis. brevis. lib. 12. quæst. 5. num. 16. Sord.
conf. 343. num. 9. & conf. 434. num. 49. & decif. 210.
num. 1. cum seq. Brunot. 3. Sole in locis communib. verb.
verbum, num. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. 4. proxi-
mum. 68. cum seq. Ioan. Franc. Leo in Thefauro fori ec-
clesiæ. p. 3. cap. 7. num. 43. Anton. Monach. Florent.
decif. 1. num. 20. & decif. 23. num. 16. Mari. Antonin.
var. resol. lib. 1. resol. 3. num. 9. & resol. 18. num. 9. Rot.
decif. 45. num. 5. & decif. 31. num. 5. apud Farin. p. 1.
rector. Dionys. Paul. de veris quatuor Patriarch. Sedum
erell. cap. 4. num. 15. Mangil. de impul. q. 79. num. 8.
Intellig. conf. 4. num. 9. & conf. 13. num. 95. & conf. 20.
m. 25. lib. 1. Stephan. Gratian. discip. for. tom. 5. c. 824.
num. 10.

AXIOMA LI

Connexa.

- 1 Connexum idem est indicium.
2 Connexa & indiuidua reputantur idem.
3 Connexum quibus modis dicatur remissum.

- 1 CONNEXUM idem est indicium, l. 9. §.
iudicio contra 10. ff. de contrat. al. iur. l. 1. proinde,
ff. ad legem Aquil. l. cum alio ff. de negot. gestu, cap.
translatio, de causis. cap. praeerea, de officio deleg.
Machil. seg. 231. Connexum, Decian. conf. 45. num. 17.
cum seq. lib. 2. Clauet. conf. 275. num. 3. cum seq.

Castren. conf. 100. m. 2. cum seq. lib. 2. Ioan. de Imola
conf. 139. num. 6. & seq. vbi limitat, quando connexi-
tas non est proxima, sed remota, Cott. in memorab.
verb. connexum, pag. mibi 166. Sord. de alimen-
tis. 9. q. 31. num. 18. cum seq. & conf. 106. num. 9. &
conf. 338. num. 3. & decif. 199. num. 13. Ioan. Franc. Leo
in Thefauro fori ecclesiæ. p. 3. cap. 7. num. 71. Euseb.
de rusticis. cap. 13. num. 11. Hieron. Fernandez de
Otero in repet. cap. fin. de palat. n. 6. Mari. Antonin.
var. resol. lib. 3. resol. 9. num. 2. Mendez à Castro
in praxi Lusitana lib. 5. cap. 1. num. 44. Dionys. Paul.
de vera quatuor Patriarch. Sedum erell. cap. 5. num. 37.
Cardin. Tufch. pract. censur. tom. 2. tit. C. concl. 626.
per totam. Sigilm. Seacc. de appellat. q. 17. limit. 21.
sub num. 26. vbi ait, quod connexa, & indiuidua re-
putantur idem, & nihil fieri potest contra vnum
ex indiuiduis, quin fiat contra alterum, de quo
etiam Anchaz. conf. 160. num. 2. Clauet. conf. 275.
num. 4. & 5. & conf. 461. num. 50. & conf. 536. num. 27.
& seq. Sord. d. decif. 199. num. 13. vbi quod connexa
dicuntur indiuidua. Idem Sigilm. Seacc. de ind.
lib. 2. c. 11. num. 107. vbi limitatur quando est diuersa
ratio, Stephan. Gratian. discip. for. c. 851. Castill.
contra. tom. 5. p. 2. c. 164. num. 15. cum seq. Ioan. Maria
Nouat. in praxi eccl. & variat. fori q. 64. sect. 1. &
q. 43. sect. 2. num. 11. & 16. & quæst. forens. lib. 1. q. 111.
num. 16. & 115. num. 14. & q. 151. num. 8. & q. 153.
num. 1. Quid de Amic. de iur. emphyt. q. 80. num. 103.
Alphonse de Narbonne l. 20. gl. 2. num. 36. tit. 1. lib. 4.
Receptil.

CONNEXUM quibus modis dicatur, l. 2.
ostendit Ioan. de Imola conf. 139. p. 1. summa, &
princip. Cardin. Tufch. d. tom. 2. tit. C. concl. 625. per
totam.

AXIOMA LII

Conscientia.

- 1 Conscientiam, quem quis habet scrupulosam, nisi
deponat, errorem non euadet.
2 Conscientia dicitur à confesso, quasi sciens, & cognoscas
se ipsam.
3 Conscientia quid sit, ostenditur.

CONSCIENTIAM, quam quis habet scrup-
ulosam, nisi deponat, errorem non euadet,
per totam 2. de finem. Ioan. Paul. Lancel. lib. 1. regul.
ex vniuersa Pontificis iure exceptarum, pag. 65. Dicitur à
Conscientia à confesso, quasi sciatur, & cognoscatur
se ipsam, & quid sit, relatiue Ioan. de Anania
conf. 35. num. 5. vbi Pologn. num. 10. asserit, Con-
scientiam esse iudicium mentis consonans in quodam
naturalis iure, alienam quodammodo à rigore
& subtilitatibus iuris, & numer. 9. ait, quod Con-
scientia nihil aliud est, quam sensus animæ cogno-
scentis bonum, & malum, & quid intrinsecus
latens in mente, quod probari non po-
test directò, iacet Cardin. Tufch.
pract. censur. tom. 1. tit. C. concl.
742. à princip.

22

AXIOMA LIII.

Consensus.

- 1 Consensus non trahitur ad ignorata, & non exigentia.
- 2 Consensus non trahitur ad dolose disposita.

CONSENSUS non trahitur ad ignorata, & non cogitata, *l. si per errorem, ff. de iurisd. ann. inde l. non ignorans, de donat. Federic. de Senis conf. 325. Super eo quod, n. 2. Caltren. conf. 343. Considerandum, & conf. 386. Sine dicamur, in fine, lib. 1. & conf. 177. num. 2. lib. 1. Roman. conf. 273. Clarum est, col. 1. vers. hac autem, & Cretet. conf. 17. num. 1. Dyn. conf. 50. In questione premissa, num. 1. Olisch. Pedem. decif. 90. num. 16. late Cardin. Tufch. *prallie. conclus. 10. l. 2. l. 3. C. encl. 754. per totam, vbi num. 58. ampliat, etiam si interuenerit iuramentum, quia ad hoc cogentus iuratus non trahitur ad ignorata, & incogitata, & a num. 65. quod fufficit cogitatus in genere.**

CONSENSUS non trahitur ad dolose disposita, *Socin. conf. 159. In presenti consensu, num. 29. & 30. lib. 1. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 13. q. 1. num. 4. cum seqq. Card. Tufch. d. l. 2. C. encl. 754. num. 48.*

AXIOMA LIV.

Consequens.

- 1 Consequens qui vult, vult etiam suum necessarium antecedens. *Iurelligo in iu, qua pendens a nostra voluntate disponentis, alius fuit, v. num. 2.*
- 2 Consequens vbi falsum est, antecedens subsistere non potest.
- 3 In consequentiam que veniunt, non sunt attendenda.

CONSEQUENS qui vult, vult etiam suum necessarium antecedens, *ad rem mobilem, l. ad legatum, ff. de procurat. l. quo proprio, q. qui alio, ff. ad. tit. l. illud, ff. de acquir. rerum domin. l. 3. §. in fectis, ff. quomodo mod. testam. aper. l. 1. §. 1. ff. si uxor. petat. Labe. neque, §. inter dum, ff. de proc. legat. l. legat. ff. de adi. mod. leg. l. 2. ff. de iur. dist. omnium iud. §. idem iuris, l. test. ex quibus causis man. non licet, Angel. Aretin. conf. 20. Vifis illis, num. 21. cum seq. vers. quia qui vult, Caltren. conf. 306. col. 1. vers. qui autem, lib. 2. Anchar. conf. 261. Vide in prima facie, in princip. Abb. conf. 101. Videur prom. col. 2. vers. sed prallius non obstantibus, num. 3. lib. 2. Alex. conf. 110. Attento, n. 3. lib. 4. Euerard. in topicis legalibus, 95. Ruin. conf. 119. num. 14. lib. 2. Curt. iun. conf. 121. num. 11. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 68. num. 6. Rimin. iun. conf. 21. num. 16. lib. 1. Fufas. de substitutione, q. 241. num. 67. & 410. num. 21. Anton. Commem. 1. var. cap. 3. num. 23. Surd. decif. 70. num. 5. & decif. 94. num. 6. & num. 32. & decif. 303. num. 9. & conf. 447. num. 4. Richard. in princip. Infit. de acquif. per arrog. num. 16. Gonzal. ad reg. 8. Caneel. gloss. n. 53. Bellel. diffinitio. clericat. p. 1. 111. de favore clericorum personalis, §. 14. num. 21. Eleobar. de ratione, cap. 21. num. 11. Sigism. Senec. de appellationibus, 4. num. 26. in fine, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 27. 4. 1. num. 1. late Card. Tufch.*

prallie. conclus. 10. l. 2. l. 3. C. encl. 757. Rot. decif. 44. num. 2. & decif. 105. num. 5. apud Farin. p. 1. recens. Stephan. Gratian. discipul. Jereon. 1. cap. 924. n. 17. & 46. Fufas. de subfist. q. 480. num. 21. & q. 411. num. 67. Duran. Rota decif. 184. num. 18.

Declata, ut procedat in iis, que pendens a mera a voluntate disponentis, alius fecus, ut per. Aigid. Bellam. conf. 30. n. 4. Angel. Aret. conf. 20. Vifis illis, num. 21. in fine, & 22. vers. quia qui vult, & conf. 22. Vifis illis libello, num. 21. vers. & qui vult antecedens, Cretet. conf. 134. num. 45. quos refert Cardin. Tufch. d. encl. 757. n. 76. & 77.

CONSEQUENS vbi falsum est, antecedens subsistere non potest, *l. 2. §. minus datis, vbi gloss. & DD. ff. si certum pet. Euerard. in topicis legalibus, loco 97. in princip. Snd. conf. 438. num. 11. Sigism. Scaec. de iudic. lib. 1. cap. 9. num. 776. Stephan. Gratian. d. 100. 5. cap. 972. num. 9. Consequens enim sine antecedenti stare non potest, Mantic. decif. 57. num. 4. vbi subdit, locum habere etiam in sententiis.*

In consequentiam que veniunt non sunt attendenda, imò attendendum est quod principaliter agitur, non quod incidenter, *l. 3. §. de auctor. auct. l. 2. qui, ff. de liberali causa, l. verum, ff. de iur. i. si quis nec causam, vbi late Lufum. 1. cum multis seqq. ff. si certum pet. l. conditionibus, ff. de condit. & demonst. at. Gonzal. ad reg. 5. Caneel. gloss. 45. §. 1. num. 35. Monet. de distribut. iuris, p. 1. q. 3. num. 21. Ludou. Cenc. de co. §. 2. l. 1. §. 1. q. 1. 3. n. 17. Reinol. in obseru. prall. vbi 7. num. 34. n. 36. num. 9.*

AXIOMA LV.

Consilium.

- 1 Consilia multorum sunt tutiora; quia sincerius est iudicium, quid plurimorum sententia comprobatur.
- 2 Consilium maiora est, ut quamuis excitet ad deliberandum; non tamen obliget ad sequendum.
- 3 Consilium mutare in malum sapientius est.

CONSILIA multorum sunt tutiora, quia sincerius est iudicium, quod plurimorum sententia comprobatur, *cap. prudentium, de offi. iudic. Anch. conf. 157. Summa prudentia, num. 3. subdicens, quod consilia vbi multa, multa valis, refert Cardin. Tufch. *prallie. conclus. 100. l. 2. l. 3. C. encl. 764. a princip. vbi num. 3. subdit, quod hac de causa propter multitudinem sapientium, qui assente solent Celsari, & Principi, Princeps non errat in iure.**

CONSILII natura est, ut quamuis excitet ad deliberandum, non tamen obliget ad sequendum, *l. cum poter. 77. §. munda, & ibi Bart. ff. de legat. l. 1. l. 1. §. idem Pompeium, vbi gloss. verb. quia rem, §. de positi, l. 1. §. si vero suorum, §. de par. l. si et §. mandatis, cap. cum olim, de arbitrio, Emman. Costa in l. cum tale, §. si arbitrati. limit. 11. num. 1. ff. de condit. & demonstrat. Cou. in cap. quamuis pollum, de pollis, lib. 6. p. 2. §. 2. n. 6. & 7. vers. secundum, & de ipson. salub. p. 2. cap. 3. §. 8. num. 3. Gaze. reg. 10. num. 1. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 34. num. 21. cum seq. Thom. de Thomalet. in libris legum, reg. 78. & 196. Richard. ad §. 1. Infit. de pupill. subfist. n. 9. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. sine curatore, num. 106. C. de in integ. restit. num. 9. & de nominat. emphe. q. 1. num. 39. Gutierrez.*

de intel. p. 1. cap. 8. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. C. intel. glof. 46. n. 36. cum segg. Sanchi de Matrim. lib. 1. cap. 34. n. 24. Accae. Anton. in comitat. ad l. 3. n. 67 ff. de iur. di. & demonstrat. & ad l. Titio centum. §. Titio centum. n. 64. & 65 ff. de iur. di.

CONSILIVM mutare in melius sapientis est, *l. inuenimus*, ubi glof. ff. de collat. boarum, princip. *l. iustit. de legat. 1.* Rebuff. in trañ. nominat. g. 17. num. 4. Beza. in l. in reperi. h. qui maior. C. de transact. num. 182. Sigism. Secae. de appellat. g. 17. limit. 47. num. 1. num. 3. Et vnicuique licet, glof. in d. l. nominamus, an. de iudi. §. 3. collat. 4. cap. mutare, de regulis iuri, lib. 6. Thom. de Thomall. in floribus legum, reg. 186. vbi ait procedere, nisi lex in aliquo casu resistat, vel nisi moneatur in alterius praeiudicium & damnum, Sured. conf. 167. num. 10. Cardin. Tufch. prael. conclus. tom. 3. lit. M. concl. 433. Alphonsi. Netboen. l. 35. glof. 3. num. 19. in 3. lib. 1. Accipit.

AXIOMA LVI.

Consuetudo.

- 1 Consuetudo dicitur forma, & quasi alterum ius naturale.
- 2 Consuetudo aequipollet veritati.
- 3 Consuetudo facit de non licito licitum, & e contra, quoad penam temporalem, ut n. 4.
- 4 Consuetudo parum vim habet cum lege.
- 5 Consuetudo est optima legum interpret.
- 6 Consuetudo potest introducere quicquid potest privilegio concedi.
- 7 Consuetudo est interpretativa privilegiorum, & scripturarum.
- 8 Consuetudo potest quicquid potest palliare.
- 9 Consuetudo potest quicquid potest praescribere.
- 10 Consuetudine introduci potest quicquid potest statui.
- 11 Consuetudo est interpretativa contrarium.

CONSUEVITIO dicitur forma, & quasi alterum ius naturale, ac proinde omnia potest, Bald. conf. 433. Apulius casum, vel. 4. vers. decimo probatur, lib. 3. Sured. de aliment. sit. 1. n. 7. Cardin. Tufch. prael. conclus. tom. 3. lit. C. concl. 806. num. 16. Franc. Nuñez de Valerio in las dialogos de la comencon de la inducia y sciencia, dialog. 3. pag. mih. 76. vers. 4.

CONSUEVITIO aequipollet veritati, l. i. ff. de iur. & aqua, Bald. conf. 289. Quia consuetudo, in princip. lib. 4. Card. Tufch. d. concl. 806. num. 17. Ioan. Auton. Mangil. de impat. g. 74. n. 15.

CONSUEVITIO facit de non licito licitum, & e contra, ac proinde excusat ab omni pena, si fiat actus non licitus, Bart. in l. si fugiunt. §. apud Labentem. ff. de adit. edicto, Dec. conf. 130. col. pen. Grat. conf. 39. & 49. lib. 2. Crauet. conf. 145. n. 12. & conf. 94. n. 16. Roland. conf. 38. num. 12. lib. 4. Mexia in trañ. taxa panis, concl. 3. n. 15. Ioseph. Ludoa. Pernf. decif. 62. n. 14. Scraphin. de primis iuram. prin. 83. n. 56. Card. Tufch. d. concl. 806. n. 18. Guier. prael. lib. 3. g. 2. n. 22.

Declara procedere quoad penam temporalem, quia quoad penam peccati & spirituales, consuetudo non facit de illicito licitum contra legem, glof. in cap. denique. 4. dist. & in cap. cum venerabilis, de consuetud. Felin. in cap. ex tunc. num. 12. vers. declarata, de rescript. Bero. conf. 167. lib. Roman. con. 466.

Videtur, in princip. num. 1. Capol. conf. 49. Crauet. conf. 6. num. 103. Card. Tufch. d. concl. 806. num. 21. & 22.

CONSUEVITIO parum vim habet cum lege, l. de quibus, ff. de legib. §. ex non scripto, in l. de iur. nos gentium, cap. fin. de consuetud. cap. consuetudo. 2. dist. 1. C. que sit longa consuetudo, Guid. fing. 809. Thom. de Thomall. in floribus legum, reg. 78. Bellet. disquis. clerical. p. 2. tit. de favore clericor. person. §. 3. n. 10. Bernard. Gizeux. ad praet. Camera Imper. lib. 1. concl. 16. Giurba in consue. Meffianen. in prim. n. 12. Mangil. de impat. g. 15. num. 1. Stephan. Gratian. discept. for. 2. 801. num. 11. & 12. & 1. 892. num. 17. Vnde venit appellatione iuris, Mench. quest. frequent. cap. 3. num. 12. Betuadi Giur. d. concl. 39. n. 2. Imò praevalet iuri scripto vbi sonat in iure, l. de quibus, & l. seq. ff. de leg. 8. Partic. conf. 13. num. 18. & seq. & conf. 14. n. 5. & conf. 11. n. 14. lib. 1. Mangil. de trañ. de impat. g. 74. num. 4. Et est potentior statuto, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 45. §. 1. num. 78. Ioan. Maria Nouat. quest. forens. g. 103. n. 2.

CONSUEVITIO est optima legum interpret, l. 6. minimi, ff. de legib. l. si de interpretatione. ff. cod. in cap. cum dilectus, de consuetud. Sybuan. conf. 18. n. 27. Tirag. de nobilit. cap. 10. n. 9. Añli. Nicolai. decif. 166. num. 9. & decif. 173. num. 3. Menoch. conf. 31. num. 44. & conf. 350. num. 21. & conf. 577. num. 2. & 3. vol. 3. Mascard. de probat. concl. 2415. num. 10. Brohier. in Sole in locis communib. verb. consuetudo. 6. Cardol. in praxi iudicium, & Aduocat. concl. verb. num. 3. Cald. Pereira in l. si carcerum, C. de in iur. resit. muer. verb. contrarium. num. 29. Bellet. disquis. clerical. 1. tit. de clerico debitor. §. 12. num. 27. Mendez à Cast. 10. in praxi. Lufit. lib. 2. cap. 2. num. 12. Camill. Borell. in summa omnium decif. 114. num. 88. Cened. prael. & canon. quest. lib. 1. g. 3. num. 11. Rot. decif. 741. num. 15. in fin. apud Farinac. p. 3. recem. Marti. decif. 74. num. 4. Giurba consuetudin. 19. n. 41. & 54. & conf. 39. num. 64.

CONSUEVITIO potest introducere quicquid potest privilegio concedi, Oldrad. conf. 172. Quia omnes, in prin. & conf. 146. in fine, & conf. 134. num. 8. vers. quicquid apponitur, Auebas conf. 50. Consuetudo, Bald. conf. 49. in falso, lib. 1. vbi quod etiam in iurisdictionem conferendam aquirantur consuetudo, & privilegium, & conf. 239. Quia consuetudo, in princip. lib. 4. vbi quod pedagium potest de consuetudine competere, sicut ex privilegio, refert Card. Tufch. d. concl. 808. per eam, vbi num. 13. post Bald. conf. 338. in fin. lib. 1. subdit, quod privilegium dicitur esse maiora auctoritate, quam simplex consuetudo, & num. 13. post Zabarel. in Clem. 2. §. illi vero, num. 4. in 10. vel. 6. de arbit. & qualis, declarat, quod semper à pari non procedunt consuetudo, & privilegium, quia si derogatur consuetudini, non censetur derogatum privilegio.

CONSUEVITIO est interpretativa privilegiorum, & scripturarum, quae ex decennij lapsu interpretantur, Molin. de primis iur. l. cap. 6. num. 13. Guier. prael. lib. 1. g. 61. n. 26. Molin. de iustit. tom. 3. dist. 150. anted. 9.

CONSUEVITIO potest quicquid potest palliare, Gemin. conf. 139. num. 1. in fine, vbi intelligit assistatue, Bald. conf. 349. Sic hoc queritur, in fine, vbi, in contrarium, lib. 5. vbi quod valet consuetudo in his, quae sunt valida per pactum, Cardin. Zabarel. conf. 146. n. 3. vbi intelligit, quando ab eodem procedit consuetudo, & pactum, Card. Tufch. d. concl. 2. lib. 1. con. 807.

Et in resp. pro D. Roderico à Sylva, versad her. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 96. num. 23. Aloyf. Ricc. colli. lib. decip. p. 3. colli. 1771. Mart. de clas. sol. pars. 1. claus. 127. num. 1. cum seqq. & p. 13. claus. 73. Hieron. Fernandez de Oveto. foli. inter. lib. vñ. in inter. p. fin. de co. suc. 77. Maii Antonin. var. res. sol. lib. 2. res. sol. 55. num. 29. 31. & 32. Roder. decif. 606. num. 3. apud Farin. colli. 1. num. 11. sum. 1.

7 CONTRACTVS recipiunt interpretationem ex tacita mente contrahentium, l. in cennationibus lib. 1. de verb. obligat. Petz ad tit. 7. lib. 5. Ordin. pag. 188. Et in contradibus potius mens, quam verba sunt attendenda, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 20.

8 CONTRACTVS vñ soliusque initium spectandum est, de causa, l. si proutatem, in princip. ff. mandati, l. 1. si solum si depositi, l. si tamen, ff. ad Macedon. & concludo attenditur, l. si domum, ff. de prescript. verbu. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 215. num. 3. Mantie. nec ff. 70. num. 1. & decif. 78. num. 2.

9 CONTRACTIBVS omiffum habetur pro omiffio, l. quicquid agitorpenda, ff. de verb. obligat. Pasif. co. fol. 117. n. 6. Surs. de aliment. tit. 5. p. 1. lib. 7. 6. & de of. 3. 1. n. 5.

10 CONTRAHENTES, sicut & testator, videntur se conformare cum iure, l. heredes mei, §. cum iura, ff. de Tribell. L. quere, §. inter locatorem, ff. locati. Menoch. au. ff. 112. 17. Malcard. de prob. concl. 4. §. 1. n. 1. Gain. L. si. decif. 136. n. 4. & decif. 139. n. 6. Surs. Mantie. decif. 2. num. 11. Gutier. conf. 18. num. 7. cum seqq. & prae. lib. 3. q. 70. num. 19. & quæst. 101. num. 5. Vala. c. conf. 134. n. 11. Cald. Peticia de emp. & vendit. cap. 9. n. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. num. 81. Card. Scaphin. dec. 264. num. 11. vbi dicit, quod censetur se conformare cum statuto, loci, in quo contrahitur.

AXIOMA LVIII.

Contrarietas, Contrarium.

- 1 Contrarietas est vitanda, & concilianda in omni dispositione.
- 2 Contrarietas ex propositione contrariam inducitur.
- 3 Contraria simul esse non possunt, siue si diuersi res solibus.
- 4 Contraria non possunt esse sub eodem subiecto.
- 5 Contraria plura incompatibilia si concurrant, proualens vltima.
- 6 Contraria allegans non auditur, nisi qui velit contra diuersas personas experiri, n. 7. vel ubi quis in diuersis iudiciis expersus, n. 8.
- 7 Defendens se potest contraria allegare.
- 8 Appellans potest etiam dicere de nullitate sententia, licet sine contraria.
- 9 Contrarium eadem est dispositio, nisi militet contraria ratio.
- 10 Contrarium contraria est ratio, & contrarium effectum.
- 11 Contrarium effectum non debet operari in illa ad vnum finem.
- 12 Indulta in fauorem, contrarium effectum non debet operari.

3 CONTRACTARIETAS est vitanda, & concilianda in omni dispositione, l. ubi repugnans,

ff. de regul. iur. in princip. expedit de stellis 6. Alex. conf. 141. Vñ in cennationibus, num. 4. & 5. lib. 2. Surs. decif. 276. num. 3. Facit ad praxi crimin. p. 4. conf. 95. num. 7. Socin. conf. 159. num. 29. lib. 2. Franc. Aretin. conf. 9. Eleganter, in princip. vbi quod interpretatio debet fieri, ut tollatur contrarietas, vel perplexitas, Cuiet. conf. 70. num. 5. vbi dicit, quod ea interpretatio sumenda est in omni materia, per quam non inducatur contrarietas, sed induci concordia debet etiam impropiis verbis, & num. 8. quod per subauditum intellectus nunquam potest induci correctio dispositionum, Gemin. conf. 131. in princip. & n. 5. Bald. co. fol. 181. Verba de curia, lib. 1. Abb. conf. 5. Conf. 4. 2. in fin. lib. 2. cetera plura de hac materia Cardin. Tusch. prae. lib. 1. tit. C. concl. 1008. per totum, vbi n. m. 37. limitat, vbi non est coactio, quia tunc vltima derogat prioribus, & num. 39. limitat etiam quando vnum est speciale, aliud generale, quia speciale proualeat, sine posteriori, siue anterior compilatum. Inducitur autem contrarietas ex propositione contrarium, veluti quod quis sit legitimus & illegitimus, pater & abfens, fatuus & fatus mentis, virgo & corrupta, &c. gloss. ver. de do. contrariis, in Clem. testum, de testib. Cuiet. in d. l. ubi repugnans, n. 2. Bald. conf. 326. Aluon. petitione, in fin. lib. 3. Card. Tusch. diu. 2. lit. C. concl. 1007. à princip.

CONTRARIA simul esse non possunt, l. mutuis, §. ff. pro socio, l. 1. C. de furtis, Menoch. remed. 2. regul. num. 516. Anton. Monach. Lucerni decif. 131. num. 6. & se inuicem eliciunt, & mutuo se expellunt, & vno posito remouetur alterum, Surs. decif. 24. n. 10. & decif. 92. num. 11. & conf. 111. num. 16. & conf. 218. num. 41. & conf. 320. num. 14. & conf. 435. num. 15. & conf. 481. num. 7. & conf. 487. num. 14. & conf. 524. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 54. num. 24. & gloss. 57. num. 6. Steph. Grat. discept. forens. tom. 5. r. 85. cap. 894. num. 4. Sigism. Scacc. de commun. & camb. §. 6. gloss. 1. num. 14. quia ad remotionem vnus sequitur remotio alterius, l. si inter, ff. de excepti. rei iudic. Diuersis tamen respectibus duo contraria procedere possunt, Tirac. de nobilit. cap. 28. num. 15. Fatin. in praxi crim. part. 4. conf. 30. num. 62.

CONTRARIA non possunt esse sub eodem subiecto, gloss. in fin. ff. de donat. Bernard. reg. 25. Alciat. de praesumpt. reg. 2. praef. 3. num. 5. Cels. Argel. de contradi. legimus 15. num. 59. Franc. Molin. de rit. in sup. lib. 1. cap. 13. num. 22. Thom. de Thomasset. in finibus legum. reg. 101. vbi ait procedere simul, & eodem tempore, ac eodem subiecto, vel secundum Logeos in habitibus moralibus, 1. secus autem in speculatiuis, vel io concreto, & in rebus, aliter autem in abstracto, & io imaginatione. Sigism. Scacc. d. 5. §. 1. ff. 1. 77.

CONTRARIA plura incompatibilia si concurrant proualens vltima, Abb. conf. 94. in quæstione, num. 3. & 4. lib. 3. Cardin. Tusch. diu. 1. lit. C. concl. 1011. per totum. Scacc. d. 5. §. 1. gloss. 1. num. 77. vbi exemplificat, Robles de Saledo de reprob. lib. 2. cap. 28. num. 28.

CONTRARIA allegans non auditur, l. Tit. 6. tit. ff. de condit. & demonst. l. 3. C. de iuris, l. translatio, C. de translat. computari, de fide iust. cap. feliciter indinem, de appellat. vbi Henric. num. 4. Gieg. l. 11. v. v. n. 15. part. 6. Con. ver. lib. 2. cap. 1. num. 2. in fine, Angel. in l. Papinianus, §. si nec impuberis, in princip. ff. de iussu testum. & in l. si procurator, num. 1. ff. quando appellat. sit. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praef. 41. n. 2. Cabed. Lufit. decif. 34. n. 9. p. 1. Stephan.

Gratian

Gratian. *Marcha. decis. 54. num. 18.* Castof. *in practi iudicium. & Adlocat. verb. allegat. num. 4.* Mari Antonin. *ver. refut. lib. 1. refut. 56. num. 11.* Anton. Monach. *Romanen. decis. 34. num. 1.* Card. Tufch. *d. tom. 2. d. 1. C. conc. 1005. per totam. vbi num. 2. declarat. vt procedat quando contrarietas est directa, fecus quando est diuerfas.* Robles *diff. lib. 2. cap. 28. num. 28.*

8. Limita primò, vbi quis vult contra diuerfas personas experiri, tunc enim contraria allegatur audietur, vt tenent *d. 1. Petr. de Bellapert. col. 2. in principio. ver. hoc nihil est.* & post eum Cyn. *col. 3. post med. Bart. col. 2. num. 4.* Paul. de Castrol. *pen. num. 8.* Curt. iun. *col. 4. num. 16.* Bald. *conf. 313. Proponitur. lib. 1.* Card. Tufch. *d. conc. 1005. num. 27.* Rendin. *in promissa. in reperi. finem. tom. 1. vbi 100. n. 10.* Vel vbi quis in diuersis iudiciis experitur, nam qui negauit testamentum in vno iudicio, poterit fundare se super testamento negato in alio iudicio, quia diuerfas iudiciorum diuerfa & contraria admittit, Bald. *conf. 394. Quod notari. num. 2. ver. super secunda. lib. 4.* vbi etiam aui hoc multo magis procedere, quando pluralitas personarum inducitur, quia si ego negauit tanquam totum testamentum, possum nomine meo proprio iuari ex illo testamento, refert Card. Tufch. *d. conc. 1005. n. 28. & 29.*

9. Limita secundò in eo qui se defendit, quia potest contraria allegare. *cap. nullus pluribus. de regulis iuris. lib. 6.* Calderin. *conf. 116. ver. item proponitur. alias 1. de appellat.* Card. Tufch. *diff. conc. 1005. num. 16.*

10. Limita tertio, quando contrarietas tendit ad idem in effectu, nam appellans potest etiam dicere de nullitate sententie, licet sint econtraria, quia appellans presupponit sententiam aliquam, dicens verò de nullitate, presupponit nullam; sed quia tendunt ad idem, vt tollatur sententia, per diuerfa remedia conciliantur, quia effectus non est contrarius. Calderin. *conf. 119. in prin. ip. alias de appellat.* Aegid. Bellam. *conf. 10. n. 54.* Card. Tufch. *d. conc. 1007. num. 15.*

11. CONTRARIORUM eadem est disciplina; *l. ff. de his qui sunt sui. vel alieni. iur. l. fin. ff. de leg. 3. d. in fine. ff. de rei vend. l. inter stipulantes. & sacrum. ff. de verb. obligat. l. 2. & si quis vult ff. de qual. l. & si contra. in fine. ff. de vulg. & pupill. substit. l. nihil raro naturale. ff. de regulis iur. l. 5. l. iustit. illo riu. de iur. in qui sunt sui. vel alieni. iur. l. 5. l. iustit. de iur. cap. translat. de consue. ap. in telletum. de iur. iur. Aristot. lib. 7. Topic. cap. 1. Alex. *conf. 109. Statutis. num. 17. & 18. lib. 2. & conf. 111. Videtur. num. 13. ver. quod contrarium. lib. 8.* vbi ait non procedere quando militat diuerfa ratio, Cachetan. *Pat. m. decis. 3. n. 10.* Paris. *conf. 33. num. 121. vel. 1.* Orlan. Glorif. *resp. 5. n. 31.* Euerard. *in topicu leg. ab l. d. 73.* Sord. *conf. 1. num. 33. & conf. 1. num. 27. & conf. 301. num. 21.* Brunot. à Sole *in locu communib. verb. contrarietas.* 2. Acie. Anton. *in comment. ad rubr. ff. de condic. & dem. iur. cap. 1. n. 56.* Ioseph. Sella *Aranea decis. 52. num. 18. tom. 1.* Card. Tufch. *d. tom. 2. l. 1. C. conc. 1113. per totam.* Cessall. *in manum. contra commun. tom. 4. q. 877. num. 284.* Mari. Antonin. *ver. refut. lib. 1. refut. fin. cap. 5.* Iac. de intellectu Galganet. *de conditionib. & demonst. p. 1. cap. 1. q. 19. n. 1.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 74.* Fusat. *de substit. q. 14. n. 8.* vbi num. 9. limitat, quando adest diuerfa ratio, de quo etiam Mari. Giorba. *conf. 15. n. 41.* Valenzuel. *conf. 100. num. 18.* Anell. Aman. *conf. 81. num. 20.**

August. Barbose de Axioma LIX.

CONTRARIORUM contraria est ratio, & contrarius effectus, *l. fin. ff. de edendo. qui ac. i. n. ff. de accusat. lib. 1.* Euerard. *in topicu leg. lib. loco 75.* Sord. *conf. 350. num. 21.* Cell. *Argel. de contradi. l. legi. 1. mo. q. 1. n. 75.*

CONTRARIUM effectum non debent operari inducenda ad vnum finem, *l. legatus iunxit. l. ff. de legat. 1. l. qui hominem. & ff. de solut. l. 2. aut fin. C. de iuram. calum. cap. maiores. & sed adduc. de Baptismo. Cuman. *conf. 7. Primum videndum. n. 7. ver. ad 2.* Cell. *Argel. de contradi. l. legimus. q. 3. num. 136.* Cardus. Tufch. *d. tom. 2. l. 1. C. conc. 1010. per totam.* vbi n. 4. limitat, vt eadem res possit producere diuerfos effectus diuersarum personarum & rerum, quas eadem persona, vel res potest representare. Sic inducitur in fauorem, contrarium effectum non debent operari *l. legatus. ff. de aliment. legat. l. quod fauere. C. de legib. cap. quod ob gratiam. de regulis iuris. in 6.* Cell. *Argel. de contradi. l. legi. q. 3. n. 101. & q. 3. n. 19.**

AXIOMA LIX.

Copulatum.

1. Copulata plura quando requiruntur ad aliquod disponendum, non sufficit vnus tantum interuenire.
2. Plura vbi requiruntur ad aliquod producendum in esse, si aliquod defuit ex requisitis, illud non potest dici esse perfectum.
3. Obligatum sub pena facere duo copulatiui, non valet penam si vnum tantum faciat.
4. Copulata duo vbi sunt adiectiua, vniuersi augmenti iurati.
5. Copula vbi ponitur inter duos honoratos, vel duos grauiatos super re distributionem recipientis, non requiruntur concursus vtriusque copulati.
6. Incomparabilia plura quando copulantur, tunc copula resoluitur in alternatiuum, vel disiunctiuium.
7. Copula distinguit, vbi constat de mente.
8. Dispositio vbi redderetur si inuicem si copula tantum foret, tunc illa distinguit.
9. Copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad diuersos fines, resoluantur in variationes singulas.

COPULATA plura quando requiruntur ad aliquod disponendum, non sufficit vnus tantum interuenire, *l. si berdo. ff. de condit. insti. l. 1. in l. 1. num. 1. & 3. ff. de insti. & iure. Felin. in cap. ex parte. num. 21. & 22. de rescript. Barthol. *conf. 15. Falsi contingencia. num. 3. & lib. 1. Ioan. de Aman. conf. 31.* Plura alia. num. 7. ver. circa quatuor. Rimihald. iun. *conf. 630. num. 10.* Roman. *conf. 166. Pija diligenter. num. 4.* Castren. *conf. 103. lib. 1. & conf. 211. ver. ad secundum. lib. 2.* Aegid. Bellam. *conf. 13. num. 53.* vbi quod copulata plura non possunt distingui & separari, Sord. *conf. 31. n. 39. & conf. 329. num. 15. & conf. 554. n. 22. & conf. 557. n. 26. & conf. 361. num. 20. & conf. 403. num. 30.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. tom. 3. cap. 973. num. 18. & 16.* latè Fusat. *de substit. quest. 455. num. 1. cum seqq. Alex. conf. 125. Scripsit. num. 22. lib. 4.* quod vbi requiruntur plura ad aliquod producendum in esse, si aliquod defuit ex requisitis, illud non potest dici esse perfectum, Bald. *conf. 4. Quidam promissis sui. lib. 1.**

D 2 vbi

3. vbi quidd obligatus sub pena facere duo copulatio-
tio, non euitat penam si vnum tantum faciat, Si-
gnotol. conf. 121. num. 1. vbi quidd copulata omnia
ex pluribus in ratione debent concurrere, Angel.
conf. 294. Quoniam in solutio, num. 2. vbi quidd in
vltimis voluntariis, & conditionibus pluribus copu-
latis, vt dispositio habeat locum, debent con-
pulata simul concurrere, & conf. 160. Dominica
Catharina, num. 1. vbi quidd si statum requirit
duos consanguineos in contracta minoris, vel duos
affines, non sufficit quodd vnus consanguineus, &
vnus affinis interueniat, si exstant duo con-
sanguinei, & duo affines, Ruin. conf. 112. num. 14.
lib. 5. vbi quidd in penatibus, odiosis, & exorbitantibus
semper verificatio plurium copulatio-
requisitur.

4. Limita primò, vbi plura copulata sunt adiecti-
ua, quia non debent concurrere, imò veniunt ad-
iectiue, & augmentatiue: vti testatur dicit, In-
stitutus in bonis meis assignatis & descriptis in tali
instrumento, tuce enim sufficit quodd sint assigna-
ta, vel descripta, ita Alex. conf. 120. consideratio. num. 6.
& 7. lib. 3. vbi num. 8. subdit, quodd in legato factio
Doctores legistis, & Medicinæ, sufficit quodd sint
vel legum, vel Medicinæ Doctores, non autem de-
bent copulati illæ duæ qualitates adiectæ, refert
Card. Tusch. d. tota. 2. lib. C. consil. 1035. num. 53.
& 54.

5. Limita secundò, vbi copula ponitur inter duos
honorarios, vel duos grauiores super re distributio-
nem recipientem, quia non requiritur concursus
vtriusque copulati, Bald. conf. 374. Verba Dyni, conf.
num. sicut quando, lib. 1. Alex. conf. 64. In causa &
luc. num. 4. conf. 112. lib. 7. vbi num. 5. subdit,
quodd quando lumen in materia odiosa, tunc omnia
copulata debent concurrere, nisi appareat de
mente, Ruin. conf. 41. num. 6. lib. 5. vbi quodd statu-
tum disponens quodd ascendentes masculi & agna-
ti vltique ad quatuor gradum, excludant matrem,
habet locum si soli ascendentes, vel soli agnati ex-
stant; & addi quodd legatum factum meretricibus
& artificibus lane, vel Doctores, & Medicis non
requiritur concursus vtriusque qualitatis, quia stant
dispositiue, & propter se, secus si propter aliud,
idem Ruin. conf. 112. num. 9. & seq. lib. 5. vbi quodd
legatum factum militibus, & Doctoribus, habet locum
in simplici milite, & Doctore, Ctauer. conf.
509. num. 11. vbi quodd priuilegium concessum ori-
ginariis incolis, & habitatoribus, non requirit
concursum omnium qualitarum, quia singule per
se stant.

6. Limita tertio, quando copulantur plura iocom-
patibilia, tunc copula resoluitur in alternatiuum,
vel delusiuum, vt per Roman. conf. 430. In causa
proposita consulationum, num. 4. Socin. iun. conf. 128. num. 3.
& seq. lib. 1. Card. Tusch. d. consil. 1035. num. 70.

7. Limita quarto, quando constat de mente, vt
copulata sint disiunctiua, quia menti inferendum
est, Castren. conf. 43. num. 1. conf. num. est, lib. 2. Alex.
conf. 140. Attenu. num. 8. conf. 140. Substitutio. num. 1.
lib. 1. Alex. conf. 130. Attenu. consil. lib. 2. Curt. iun.
conf. 172. Praesuppositio, num. 4. Ctauer. conf. 485.

8. Limita quinto, quando si copula coniungeret,
inutilis redderetur dispositio, Ripam. c. inter ceteras,
num. 5. de scriptis, & in l. Centurio. num. 94. ff. de vul-
gari, Felin. in cap. Rodolphus, col. 1. conf. & pro elezio-
nem de testat. Castren. conf. 41. Substitutio. num. 1.
lib. 1. Alex. conf. 130. Attenu. consil. lib. 2. Curt. iun.
conf. 172. Praesuppositio, num. 4. Ctauer. conf. 485.

num. 10. & 11. Cardu. Tusch. d. consil. 1035.
num. 71.

Limita sexto, quia copulata plura non ad eun-
dem finem tendentia, sed ad diuersos fines, reso-
luantur in orationes singulas, Auebat. conf. 80.
num. 4. & seq. Cardin. Tusch. d. consil. 1035. num. 26.
vbi num. 87. limitat etiam quando ordo ebaritatis
induceret aliam credulitatem, & num. 88. post Ro-
man. conf. 104. num. 4. limitat quoque, quando plura
copulantur propter re principaliter, non propter
aliud, quia in vnoquoque procedit dispositio sine
copulato, & num. 91. post Ruin. conf. 116. num. 6. lib. 2.
limitat etiam, vbi plura copulantur in diuersis
orationibus, & vnum non est respectu alterius, &
num. 96. post Alex. conf. 180. num. 13. lib. 1. limitat quo-
que, quando copula cadit inter duas adiectiua respei-
ctu vnus substantiui, quia non requiritur vtrum-
que copulatum.

AXIOMATA LX.

Correctio.

1. Correctio est vitanda, & sunt concordanda con-
traria.
2. Interpretatio semper fit statui, & alterius dispo-
sitioni, ne sequentia corrigantur precedentia.
3. Correctio iuris in omni interpretatione vitanda.
4. Correctio extenditur quantum se extendit dispositio
correcta.
5. Lignum correctio in dubio est vitanda.
6. Correctum quod non est stare non prohibetur.
7. Correre se ipsum incontinenti nemo presumit.

CORRECTIO est vitanda, & sunt concor-
danda contraria, quia non est verisimile, quodd
quis suam dispositionem voluerit illic corrigere,
Gemin. conf. 38. in fine, versum cum Papa, Roman.
conf. 104. Reuerende Patre, col. 2. in princip. vbi quodd
debet fieri concordia omnino vt enitetur corre-
ctio, plenè Alex. conf. 125. Scriptura. num. 2. sequit. lib. 4.
vbi quodd etiam per subaudiuam sermonem vitanda
est correctio, & conf. 56. Vise processu, num. 3. & 9.
lib. 1. vbi quodd non est verisimile, quod statuentes
voluerint corrigere, Cardin. Tusch. d. consil. 1035.
col. 2. in princip. & conf. 438. num. 6. subdit,
quodd testatoris voluntas ita est interpretanda, vt
ex sequentibus non presumatur se voluisse inco-
ncontinenti corrigere, & num. 14. ampliat in mandato
procurator, & num. 15. in testibus, & num. 18. in scri-
ptis, & num. 19. in priuilegiis. Mangil. de impu-
9. num. 3. Castill. controu. lib. 5. p. 1. cap. 125. num. 7.
& seq. Robles de Salcedo de represent. lib. 2. cap. 29.
num. 12. & lib. 3. cap. 17. num. 20. Et quodd semper
Interpretatio fit statui, & alterius dispositioni, ne
sequentia corrigant precedentia, Roman. conf. 192.
Circaprimum. v. 13. quem refert Card. Tusch. num. 4.
lib. 1. consil. 130. num. 14.

CORRECTIO iuris in omni interpretatione
vitanda, ne iura tot vigilis fabricata vnicui verbo
tollantur, Abb. conf. 73. in princip. lib. 1. Gemin. conf.
231. Praemio pro declaratione, in princip. Cardin.
Tusch. d. tota. 2. lib. C. consil. 1037. num. 1. vbi num. 2.
post Anchar. conf. 190. in princip. limitat in statuto
correctorio iuris communis, quia in dubio facien-
da

de est interpretatio, ut censetur correctum, ut reducatur ad ius commune, num. 4. limitat etiam quando non est locus concordie, quia tunc inducitur correctio, & vltima derogat prioribus.

CORRECTIO tantum extenditur, quantum se extendit dispositio correctæ, vt per Signorol. de Hæred. conf. 37. Fallam si proponitur. num. 5. & seq. Card. Tusch. d. tom. 2. lib. Cæmel. 1038. num. 1. vbi num. 2. declarat procedere secundum correctionis potentiam, nam si corrigatur actus, extenditur correctio ad omnia, ad quæ actus correctus extendebatur.

CORRECTIO legum in dubio est vitandæ; l. si quando, C. de iussu. solam. l. 1. C. de iussu. det. l. 1. præcipimus, in fine. C. de appellat. cap. 1. de noui operu. nunciat. cum expedit. de elect. lib. 6. Roman. conf. 40. Vifo, num. 5. & conf. 7. in causa vertente. num. 12. & 3. & conf. 122. In casu. num. 2. vbi subdit procedere, etiam si lex posterior contraria habeat clausulam derogatiam, *Nin abstante*, quia adhuc correctio non somitur, si potest fieri conciliatio, & extendit etiam quando adisset dictio taxatiua, Pichard. in princip. Inst. de lege. Felician. 34. Cephal. conf. 31. 3. à num. 18. vol. 3. Menoch. remed. 4. adipsi. num. 11. Franc. Becce. conf. 11. num. 13. Monet. de distr. b. quod. 2. 3. 13. num. 29. Argemdar. in prim. addit. ad recapit. legum Navarra. n. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lib. Cæmel. 1066. num. 4. cum seqq. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resol. 18. n. 12.

CORRECTUM quod non est stare non prohibetur, l. præcipimus, C. de appellat. l. faciemus, C. de testam. Surt. dec. 318. num. 9. & conf. 163. num. 9. & conf. 509. n. 6. Mangil. d. trati. de impu. q. 130. num. 3. vers. & postremu.

CORRIGERE seipsum incontinenti nemo præsumitur, l. cum tunc statim. 3. in fine. de donat. inter virum & uxorem. l. præcipimus, in fine, C. de appellat. Alex. conf. 59. Attenit verbu, num. 14. vers. & pro confirmatione. l. i. 3. & conf. 142. Vifo præf. num. 12. lib. 6. & conf. 170. Vifo in summo. in fine. ad lib. Card. Tusch. d. tom. 2. lib. C. concl. 1046. à princip. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 28. in princ. Roland. conf. 61. num. 9. vol. 3. Surt. dec. 141. num. 19. & conf. 362. num. 15. & conf. 365. num. 10. Oñau. Glorie. res. 1. p. 3. num. 124. & res. 3. num. 31. Rot. dec. 763. num. 14. p. 1. diuers. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 37. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cæmel. 1077. num. 76. & ideo interpretatio debet fieri, nec disponens incontinenti voluerit se corrigere, Franc. Atetin. conf. 9. Eleganter, in princip. quem referi Cardin. Tusch. d. tom. 2. lib. Cæmel. 330. n. 37.

AXIOMA LXI.

Correlatiuum.

i Correlatiuum idem est indicium, & eadem disciplina.

1 Correlatiuum vno destruitur, destruitur & aliud.

2 Correlatiuum regula est regula parium.

3 Dispositio in vno ex correlatiuis non habet locum in alio, quando summa in contractibus maxime stricti iuris.

CORRELATIVORVM idem est indicium, & eadem disciplina, & de vno dispositum trahitur ad alterum, l. fin. de acceptil. fin. C. de iudic. l. vnde tollit. l. si quis seruo. C. de iur. i. l. C. de August. Barbo. de Axiom. iur.

transact. l. 1. C. de expressis, lib. 1. 1. Corf. Conimbric. in comment. ad Logicam, cap. 7. de relatiu. in commento, attribuo 3. Anton. de S. Blasio in trad. de correlatiuis, tom. 10. tractuum. Deff. Corn. conf. 145. In supra. dicta, num. 7. lib. 4. Euerard. in topu. legalib. loco 2. correlatiui. num. 8. Anton. Gabr. commun. lib. 6. l. 12. de legib. concl. 3. Bald. conf. 14. Super legitimatione. n. 2. lib. 4. vbi ait, quod vbi argumentum de vno ex correlatiuis ad alius, & quod idem sit in marito & vxore, emptore & venditore, quia dispositum in vno, procedit etiam in alio, Bellacomb. tom. 1. commun. opinum. lib. 1. tit. 17. de legib. num. 57. vbi Viui. num. 101. idem Viui. d. tom. 1. tit. 28. quæ res exportari non debet. num. 11. Cou. in cap. Raimis. q. 3. num. 6. de testam. Tiraq. de retrall. lig. 4. 1. gloss. 9. n. 171. & seq. Boer. dec. 488. num. 3. & 4. Pinclan. l. 2. C. de res. in vendit. part. 1. cap. 1. n. 1. Sebast. Medices reg. 9. Alphon. coll. 862. Valac. de iure empti. q. 129. in fine, Garc. Falcon. reg. 110. & 141. Bertazzol. in repet. l. si quis maior. num. 800. & 803. C. de transact. Nauar. commentio 3. de Regularib. num. 44. vbi quod correlatiuum vnum non potest esse sine alio, Surt. dec. 218. num. 10. & conf. 34. num. 16. & conf. 140. num. 120. & conf. 201. num. 3. & conf. 318. num. 4. & de alimentis. l. 4. 19. num. 3. & 10. & 114. quasi. 18. num. 5. & 15. & 16. q. 90. num. 6. Aldouin. conf. 74. num. 1. 4. Bellet. disquisit. clericali. part. 1. tit. de extemp. clericor. à statuta sacri. 5. 4. num. 1. Cardin. Tusch. præf. concl. fin. l. 1. C. cum. 1041. Farin. fragment. crimin. p. 1. l. 1. E. num. 235. cum seqq. Sanchez. de Matr. lib. 1. d. 1. 3. 14. num. 1. & lib. 6. d. 1. 19. 10. Ferrer. in Constitut. Carbalencia gloss. 6. n. 2. Benedic. Agid. in repet. l. x. hoc iure. ff. de iuris. & iur. part. 1. cap. 8. num. 4. Sanctarel. var. resolut. part. 1. resol. 31. num. 31. Mech. Phæbos. Lustran. dec. 712. 2. tom. 3. Ioan. Maria Nouat. in præf. ele. & variis. ser. q. 476. f. 1. num. 16. Mangil. de impu. quæst. 42. num. 8. Fular. de subst. q. 157. num. 60. Melch. Phæbos. Lustran. dec. 153. num. 12. tom. 4. Benedic. Agid. ad l. x. hoc iure. ff. de iuris. & iur. p. 1. cap. 8. num. 4. Robles de Salzedo de repræs. lib. 2. c. 19. n. 16. in consil. Ioseph. Velle. differt. forens. differt. 4. num. 96. Ita vt vno destruitur, destruitur & aliud, l. si quis maior. ff. de iuris. & iur. leg. Fular. de subst. quæst. 157. num. 60. in princip. Giurba dec. 86. num. 20. Stephan. Gratian. differt. forens. tom. 5. cap. 924. num. 2. & cap. 960. num. 160.

Regula enim correlatiuium est regula parium, l. Julia. 5. si procurator. ff. de actionib. empti, Bertazzol. in repet. de l. si quis maior. num. 801. Vnde si quid est prohibitum vni, videtur & prohibitum alteri, Menoch. conf. 136. num. 10. & 11. Gonzal. ad reg. 8. Cæmel. gloss. 50. num. 12. & sublatu vno, alterum tacite sublatum censetur, d. l. fin. de accipit. l. alteri. ff. de adimend. leg. 4. D. Barbo. in rubr. ff. soluto matr. part. 1. num. 37. Surt. dec. 52. num. 5. Mari. Antonin. variorum resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 6. & vno expresso, dicitur expressum alterum, idem Mari. Antoniu. d. trati. var. resolut. lib. 3. resolut. 9. num. 12.

Limita in contractibus, in quibus dispositio in vno ex correlatiuis non habet locum in alio, Dec. conf. 112. Vifo quæ accuratè, col. 2. n. 1. Socin. conf. 74. Difficultatem, col. 2. num. 3. lib. 3. Crauet. de annu. temp. p. 4. num. 71. & 72. vers. quod dictum, & eodem. 4. 4. 5. Videmus, num. 26. cum seq. Anton. Gabr. d. 19. de lib. conclus. 3. num. 52. Card. Tusch. d. lib. C. conclus. 1041. num. 15. cum seqq. vbi num. 20. intelligit in contractibus simpliciter stricti iuris, & num. 21. post Bald. conf. 188. in fin. num. 2. lib. 1. limitat etiam

vbi diuersa ratio assignari possit, & idem Tofch. cap. 19. resoluit correlatiuum non esse eandem disciplinam in iis, quae ex passionem comenta sunt, quia potius statum verbis, quam argumento correlatiuum.

AXIOMA LXII.

Culpa.

- 1 Culpa suos debet tenere auctores.
- 2 Culpa vbi non est, non poena esse potest, aut delictum, aut omis.
- 3 Culpa non potest imputari ei, qui non fecit i' quod facere non tenebatur.
- 4 Culpa non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset.
- 5 Culpa vbi maior est, ibi grauior debet esse poena.
- 6 Culpa non caret, qui se immiseret rei alterius profecto suum.

CULPA suos debet tenere auctores, s. sanctimus, C. de poena, cap. quiescit, de iis qua sunt à maiori parte Caput, cap. Romanus, in fine, de sentent. excomm. lib. 6. Surd. de alimere. tit. 1. q. 38. n. 30. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 13. n. 1.

CULPA vbi non est, ibi non est delictum, cap. cum volumus, de sentent. excomm. Petet. ad Extraneam ambigens, de rebus Ecclesie alienam, pag. 94. n. 50. Nec poena esse potest, l. si putator, ff. ad legem Aquilia, cap. si e culpa, de regulis iuru, lib. 6. Th. m. de Thomasset. reg. 285. Ioseph. Aldrete de religio disciplina ruenda, lib. 2. cap. 1. o. n. 8. aut omis, Ludou. Rodolphin. var. quest. lib. 1. q. 4. o. n. 7. quia enipa quod caret, in damnum reuocari non debet l. Quia etiam, C. ad legem Iuliam de adulter.

CULPA non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur, Surd. conf. 345. n. 31.

CULPA non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset, Surd. decif. 87. n. 6. & decif. 160. n. 5. cum segg. & decif. 126. n. 69.

CULPA vbi maior est, ibi grauior debet esse poena, cap. cum bona, de aere, & qualis cap. tanta, de excep. lib. 1. Pralat. Petet. ad l. 1. vers. in oppositum, prope fin. tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. mibi 31.

CULPA non caret, qui se immiscet rei alterius actus & possessionis, l. idem iuri, 5. vers. ff. ad legem Aquilia, lib. 6. cap. 1. de officio Praesid. cap. sine culpa, de regulis iuru, lib. 6. cap. 1. de homicid. Thoma. de Thomasset. in scribis legum reg. 205. Tactent enim fabrilis fabri, & quam quique nocte artem, in ea se exerceat, Strach. de mercat. tit. de nauis. n. 33. Card. Tulch. tom. 3. lit. F. conl. 2. Antonin. de Amatis var. resol. 46. v. 129.

4 Damnum pati, & lucrum perdere, paria sunt.

DAMNUM dedisse videtur, qui occasionem damni dat, l. ante, 5. si cum seruum, ff. de rei bonorum rap. 1. videamus, 5. si i. qui damnum, in fin. ff. locari. l. nihil interest, ff. ad legem Corneli de sicar. l. qui occidit, 5. in hac ff. ad legem Aquilia, cap. 50. dist. cap. fin. de inuor. cap. de castro, de homicid. Dec. conf. 128. n. 4. Abb. conf. 2. 1. lib. 2. Corn. conf. 58. Quamuis, n. 18. lib. 2. Socin. conf. 2. 1. 6. Pro fundamente, n. 1. lib. 2. Christoph. Castet. conf. 1. n. 5. Bald. conf. 6. 2. Alia via, in fine, vers. vltimus sciendum, lib. 2. vbi de damno dato in re communi ab inimicis socij, & conf. 152. Quidam locant, lib. 3. vbi ampliat in locatore domus, vel vicino, qui dimiserunt de nocte portam apertam, per quam vicini, vel condactor fuit derobatus, quia tenentur ad damnum illatum, Alex. conf. 168. Requiritur, n. 3. & 9. lib. 2. vbi ait quod si duo socij possident castrum, & propter odium alterius occupatur castrum à potente, non tenetur socius, cuius odio castrum est occupatum, si ipse non dedit causam odij, & sic abque culpa sua; maxime quando etiam post odium iniustum adhibuit maiorem custodiam, quam esset solitus, Cuman. conf. 185. per totum, vbi ampliat in multis casibus, Romanus conf. 475. Surd. decif. 326. n. 2. 3. & 24. Fetter. in Consul. Catholus, gloss. 5. n. 187. Cardin. Tulch. prall. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 6. per totum, Thom. de Thomasset. in scribis legum, reg. 27. 4. vbi intelligit procedere, quando causam propinquam dedit. Hicron. de Laurent. Auen. decif. 28. Ioan. Maria Nouaz. in praxi civil. & variat. fori, quest. 7. fol. 1. n. 15. Sigism. Scacc. de camb. & commerc. 5. 1. quest. 7. part. 2. ampl. 8. n. 96. vers. ratio quare.

DAMNUM qui sentit, debet sentire & lucrum, a & è contra, l. facundum naturam, ff. de regulis iuru, Castet. conf. 307. n. 1. lib. 2. lib. 1. Roman. conf. 282. In casu, in fine, vbi quid ista naturalis ratio, quod qui sentit commodum, debeat etiam, sentire damnum, procedit quoque contra insentem, & impediret, & conf. 475. n. 7. vbi quod si, qui negotiatur cum periculo proptio, debet habere lucrum, secus si cum periculo alieno, quia semper est vetum, quod lucrum sequitur periculum, & è contra, & conf. 476. In casu, n. 19. vers. quarto, vbi quod à quo remouetur officium oneris, remouetur officij premium, & conf. 514. In questione, in princip. quod Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis, refert Cardin. Tulch. d. tom. 2. littera D, conclus. 13.

DAMNUM pati, & lucrum perdere, paria sunt, 4 Roland. conf. 21. n. 38. vlt. 2. Oñau. Gloriet. 1. p. 3. n. 13. vers. paria.

AXIOMA LXIV.

Dare.

- 1 Damnum dedisse videtur, qui occasionem damni dat.
- 2 Damnum qui sentit, debet sentire & lucrum, & è contra.
- 3 Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis.

1 Dare alteri nemo potest, id quod ipse non habet.

2 Heredi suo maius commodum defunctus non relinquit, quam ipse habere.

3 Passillum, & fundarium non potest habere maiorem iurisdictionem in fundo, quam habeat dominus, qui iuravit.

4 Dare

posse. Cicet. lib. 4. *Academ. num. 79. p. 15. 17. Bart. in sua quast. 7. Mulier haberi, num. 4. ut si contra quod, Titacq. de iure primæ, q. 1. num. 1. Flamin. Passi. de resignat. benef. lib. 1. q. 1. n. 12. cum seqq. Card. Tulseh. pract. conclus. tom. 5. lit. D. concl. 418. Cell. Argel. de contradic. legitimis, q. 10. n. 161. latè Monet. de distrib. quicid. p. 1. q. 4. num. 2. vbi num. 3. asserit, quod substantiam & notariæ rei explicat, & num. 5. quod quælibet definitio in iure est periculosa, & num. 6. quod eunt esse debent, qui rem aliquam definiunt, & num. 7. quod definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam, quod etiam asserit Picbard. *diffinitæ. de mora, num. 16. vbi num. 14. dicit, quod cuiusque rei definitio vt bona sit, nihil superfluum, & nihil diminutum continere debet, citans Philosophum Topicorum lib. 6. cap. 1. Dicitur autem definitio initium omnis dissertationis, Monet. d. p. 1. q. 1. à num. 1. Et euenimque non conuenit definitio, non conuenit etiam definitiuus, l. 2. §. appellata, & ibi Doctores ff. si tertium petatur. Camill. Boraell. de Retu Culbo, præfatio, cap. 7. n. num. 522. & 121. Ioan. Anton. Mangil. in trall. de impat. q. 16. num. 18. & quæst. 66. num. 14. Ludou. Cenc. de censu. quæst. 3. art. 1. num. 17. & 18.**

AXIOMA LXVIII.

Delictum.

- 1 Delicta puniri publicè interest, & expedit Reip. ne delicta maneant impunita.
- 2 Delicta, & fraudibus non est via aperienda.
- 3 Partici delicti partitatem pena requirit.
- 4 Delicta grauiora & atrociora grauius puniuntur.
- 5 Pena delicti timeri debet, vt suppliciu cuius exemplum possit esse multorum.
- 6 Delictum continuatum grauius punitur.
- 7 Solius delinquere grauius peccat.
- 8 Delictum pluries commissum, seu reiteratum, an inducat plura delicta.
- 9 Delicta debent tenere sui auctores.
- 10 Delictum in omitendo leuius est, quàm in committendo.
- 11 Delictum non impunitur, vbi dolum non est.
- 12 Lex punit dolum subandis dolum incurrere debere in illo, qui delinquit contra disposita per eam.
- 13 Delicta ex valore & proposito distinguuntur.
- 14 Delictum in dubio non presumitur.
- 15 Consuetudo vbi alia sumi potest, non est delictum presumendum.
- 16 Interpretatio facienda est exclusiua delicti.
- 17 Delictum presumitur commissum ab eo, cum eundem cedit.
- 18 Delictum facit qui cum veniam petit.

DELECTA puniri publicè interest, & expedit Reipubl. ne maneant impunita, l. ita vulneratum, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem Aquil. l. cruciata, §. quod illi, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de officio Praef. lib. 1. Stichum, §. l. cæses, ff. de solutio. Extray. ad reprim. in princip. vbi Bart. verb. impunita, cap. essinissa 23. q. 4. cap. vltima 35. §. de fœtate. exten. Signorol. conf. 142. in fine, quod est Leuardi de Certe, vbi quod placatur Deus, quando delicta puniuntur, Cullen. res. 168. Super primo, col. 1. num. 6. vers. super galuis, lib. 1. Roman. conf. 105. Pyschomate, p. 2. in fine, Grammaticæ, dech. 56. Thom. de Thomassetia fœtibus dech. 103. Azeyd. l. 14.

num. 112. q. 10. lib. 3. nono Recep. Flamin. Passi. de resign. benef. lib. 14. q. 1. Cabed. Lugis. dech. 75. n. p. 1. Cardin. Tulseh. pract. conc. tom. 3. lit. D. conc. 157. per totam, Cardol. in praxi indicam, verb. delictum, num. 9. & 10. Bellet. disquisit. crim. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 15. à num. 86. quia delictis, & fraudibus non est via aperienda, Barthol. Pezetz. ad Extray. Ambrosio, de rebus Ecclesie non alienata, verb. illu exceptio, n. 3. Cell. Argel. de contradic. legitimis, quæst. 10. num. 104.

DELECTA paritas paritatem poenæ requirit, l. nihil interst, ff. de adulter. si quæquam, in §. de. & Episcopo, & clerico, quia iusta delicti mensuram facturus est plagium modus, cap. non afferimus 24. q. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 90. num. 58. Menchallus, quæst. cap. 14. num. 17. & prius cap. 8. num. 51. Card. Tulseh. d. tom. 5. lit. D. conc. 162. vbi quod delicta grauiora & atrociora grauius puniantur. Delicti enim poena timeri debet, vt supplicium vnius exemplum possit esse multorum, l. 1. c. ad legem Iul. repet. Cardol. in praxi indicam, & Aduocat. verb. delictum, n. 8. Vnde illud,

Oderunt peccare mali formidine poenæ.

cap. inrefragabili, §. ceterum, vbi gloss. verb. autem poenæ, de officio Ordinar.

DELECTVM continuatum grauius punitur, Berol. conf. 193. num. 16. & 17. lib. 3. Alexand. conf. 110. Siame statuto, num. 4. vers. conformatur, lib. 4. Sylvan. conf. 50. num. 13. Clat. §. furum, num. 1. & 14. Hippol. in l. 1. num. 47. cum seq. C. de fœt. Castan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. pag. mibi 45. vlt. & 46. Mench. quæst. frequen. cap. 10. num. 47. Petetz ad rit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 49. Sebast. Nzei ad l. cap. aliter, §. 6. ff. de panis, Fatin. in praxi crim. q. 4. conf. 10. num. 67. vbi addit l. R. & n. 129. Mart. Gincha conf. 10. num. 1. Carol. de Grassis except. 14. num. 31. & sequ. vbi de exceptione ad statum excludens omnes exceptiones. Card. Tulseh. d. tom. 1. lit. D. conc. 163. per totam, vbi num. 11. l. obdit, quod homo facinorosus in multis delictis etiam diuersis aggregatur apud iudicem, vt possit poenam surgere secundum qualitatem criminum multiplicium, Anton. Monach. Lucens. dech. 54. num. 8. & 9. vbi quod delictum sit. 7 pius reiteratum sit maius, & solius delinquere grauius peccat. Imò delictum pluries commissum, seu reiteratum tot indocere delicta, quot sunt reiterationes, ac proinde tot requiri purgationes, & tot poenas imponendas esse, ait Gemin. conf. 106. num. 5. cum seqq. vbi declarat delictum continuatum non effici plura, quando interuenit medio tempore vel absolutio, vel alia prouisiō, pro vt illum testat Card. Tulseh. d. tom. 1. lit. D. conc. 169. per totam, vbi num. 9. post Socin. conf. 62. In presenti consuetudine, num. 4. & sequ. lib. 1. limitat, & declarat, & num. 7. post Petetz. de Anch. conf. 4. limitat in iis, que non sunt reiterabilia, vel in iis, quæ respiciunt aliquem titulum procedentem.

DELECTA debent tenere suos auctores, vt per 9 Ludou. Rodolphin. vbi quæst. lib. 2. n. 44. n. 5. Bellet. dequisit. cleric. p. 1. tit. de fauore clericorum person. §. 1. n. 43. vide infra Axiom. 181. n. 4.

DELECTVM in omitendo leuius est, quàm in committendo, ideo leuissima culpa in omitendo non punitur, in committendo maxime, l. Meri d. ram, ff. de panis, l. 1. l. 2. c. de iure employe, n. 6. c. 62. & in l. si mora, num. 23. ff. solus marim. vbi licet regulam, extensiones, & limitationes, Bart. in l. si bona, §. qui inter, ff. de damno infesto, Hippol. vbi §. 1. num. 6. C. de fœt. Bald. conf. 132. Nisi proles non erit, lib. 3. vbi loquitur circa incedia, Alex. conf. 10. c.

accusatus. Thom. de Thom. in finem legum, reg. 307.
Maten. de probat. conc. 345. num. 30. Fu. in. in praxi
p. 4. conf. 60. n. 15. Et vox vnus, vox nullus,
conueniens, in fin. de testib. cap. cum a nobis, cod. si. Lud.
Rodolph. var. quæst. lib. 2. g. 51. num. 41. Thom. de
Thom. reg. 307.

AXIOMA LXXI.

Dies.

1. Dies interpellat pro homine.
2. Dissociatio interpellat, & confusio in mora sicut expressa.
3. Racia dies dicitur, quæ inest a iure, vel a natura rei, vel contraria.
4. Lapsus hora inducit moram.
5. Dies termini non computatur in termino.
6. Dies incipit in fauorabilibus pro complete haberi; secus in aduersis.

DIES interpellat pro homine, ideo obligatus aliquid implere in certo termino, lapso termino dicitur in mora, l. magnum, C. de contrah. stipulat. l. si in l. si ex legat. num. 14. & seq. vbi limitat noem modis, Socin. reg. 15. vbi limitat quatuor modis, Antonin. Gabr. lib. 3. coram. tit. de solut. conc. 9. vbi ponit regulam cum septem ampliacionibus, & viginti limitationibus. Roland. à Valle conf. 98. num. 9. lib. 2. Decian. conf. 84. num. 5. lib. 2. Cephal. conf. 186. num. 16. Mazol. conf. 116. num. 18. Ramin. ion. conf. 1. num. 16. Rot. inuen. decif. 139. in pri. d. p. Card. Tufch. praxi. conc. 1. litt. D. conc. 408. per totum, vbi n. 15. cum segg. limitat, quando implementum esset impossibile, vel quando tempore diei certæ esset nata obligatio, & actio, & in contractu nullo, vel reprobato, quæ visorio, vel quando adest probabilis ignorantia. Carol. de Grass. de except. except. 32. n. 103. Stephan. Gratian. discipuli. for. rom. 4. cap. 6. & cap. 17. in num. 12. Alex. Trentacinq. conf. 69. num. 4. & 5. vbi declarat. Sord. de alim. tit. 1. g. 41. n. 225. cum segg. Cancr. var. ref. p. 1. c. 5. n. 71.

1. Intellige Axioma, vt etiam dies racia interpellat, & constituit in mora sicut expressa, l. in fin. C. de iure emphy. Roland. à Valle conf. 98. n. 9. lib. 2. & dicitur racia, quæ inest a iure, vel a natura rei, vel contraria, ideo idem operatur, quia dicitur certa, Cephal. conf. 86. n. 16. & 17. Anchar. Regien. g. 68. num. 19. lib. 2. Sord. conf. 157. num. 26. Mazol. conf. 15. num. 74. & seq. Card. Tufch. d. conc. 408. n. 7. vbi num. 10. post Decian. conf. 84. num. 5. & 6. lib. 2. ampliat, quia ne dum lapsus diei inducit moram, sed etiam lapsus horæ. Nam axioma procedit siue dies ab homine appositus sit, siue a lege tacite (sub)intelligatur, l. 1. §. exaltis, C. de rei ux. act. i. p. mit. de locat. Anton. Gomez var. rom. 2. cap. 11. n. 25. c. 2. ante fin. Anton. Bauer. in trakt. de mora p. 2. num. 1. & 2. Pichard. cod. tract. n. 67. Guter. de iuram. confirm. p. 1. cap. 76. n. 1. Rota Genue. decif. 132. num. 1. Anchar. Regien. decif. 58. n. 13. Castill. controuerf. lib. 2. cap. 1. num. 62.

3. Dies termini non computatur in termino, l. ubi lex, ff. de regim. iur. cap. 1. de ressi. spoliat. lib. 6. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 1. in prin. Castren. conf. 399. Dia. in prin. lib. 1. Alex. conf. 42. num. 5. lib. 1. vbi intelligit, siue terminus statuatur a lege, siue à statuato, Socin. reg. 16. vbi ponit regulam, & limitat duobus modis, Turaq. de retradit. sig. 5. 2. gloss. lib.

num. 18. & seq. ad n. 4. 1. vbi limitat quindecim modis, Vant. de nullitat. l. 1. ex defectu iurisdict. Ordinar. n. 60. Perez l. 2. tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. 424. & l. 22. vbi si d. est dubium, in mediet. lib. 7. p. 2. 408. Richard. com. 2. com. opin. lib. 7. tit. 14. num. 131. pag. mibi 274. Azeued. ad Curiam Pisanam, lib. 4. cap. 6. num. 15. Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 12. c. 8. num. 8. Stephan. Gratian. discipuli. for. cap. 161. à princip. Cardol. in praxi iudicium, & Advocat. verb. dies, n. 5. & 6. Alex. Tremacinq. var. r. solut. lib. 2. tit. de dilationib. ref. 1. Aloyf. Rlec. in decisib. Curia Archiep. Neapol. decif. 76. num. 1. p. 2. Cardin. Tuler. praxi. conc. rom. 2. litt. D. conc. 409. Rot. decif. 333. apud Far. in prima collect. monif.

DIES incipit habitor pro completo i. fao. 6. rabilibus, l. 1. ff. de manum. l. quæ actio 5. ff. de testib. l. si in cap. 15. & ibi gloss. in prin. de diuers. & comp. praxi. Mandol. reg. 34. g. 3. o. n. 5. cum segg. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 12. c. 8. num. 19. latè Steph. Gint. discipuli. for. rom. 4. cap. 607. num. 6. cum segg. qui limitant in odiosis.

AXIOMA LXXII.

Dignum.

1. Dignum magis trahit ad se minus dignum.
2. Intellige quando aquè principaliter datur concursus.

DIGNUM magis trahit ad se minus dignum, l. si quis Religio. ff. de rei vend. cas. l. si communem, ff. quædammodum seruati, amittit. iustit. ff. de adl. edul. l. per minorem ff. de iudic. §. si in aliena, & §. litem, Instit. de rerum iudic. cap. quod in dubio, de consecrat. Ecclesie, cap. eod. tit. lib. 6. cap. quære, de iud. cap. si duo, de officio decr. cap. sacris, de sepulture. cap. per maius, de arbor. gloss. in cap. vnic. de superat. lib. 6. Alexand. conf. 82. in causa, in fine, lib. 1. vbi Apostilla in verb. dignum, & conf. 122. Pifo puncta, num. 17. cum segg. lib. 4. Turaq. de retradit. sig. 5. 1. gloss. 7. num. 82. Anton. Gomez var. rom. 3. cap. 10. num. 6. Hieron. Grach. in conf. syndicat. n. 329. Pichard. ad prin. l. si sit. de empe. & vendit. num. 17. & ad §. 7. Instit. de fideicom. hered. num. 3. Sanch. de Matr. lib. 3. disp. 29. num. 8. Vgolin. de prelat. Episcop. ca. 16. §. 1. num. 1. Benedic. Aegid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Ecclesie. part. 3. §. 1. num. 14. Monet. de decioris, cap. 9. g. 5. num. 258. Ferrer. in consensu. Catholonia, gloss. 2. num. 36. Aloyf. Rlec. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 118. num. 9. part. 2. Bellet. di. quisi. clerical. p. 1. tit. de fauore clericorum pers. §. 16. num. 4. Cardin. Tufch. praxi. conf. rom. 2. litt. D. conc. 415. per totum. Stephan. Gratian. discipuli. forensi. rom. 4. cap. 641. Ioann. Maria Nouar. quæst. for. lib. 1. quæst. 11. num. 10. nouissimè Graña ad cap. 3. num. 3. de iud.

Intellige quando aquè principaliter datur concursus, secus verò quando vna res principalis est, & altera accessoria, l. cum in diuersis 44. ff. de relig. & sumpt. funer. cap. vnic. & principale ad se trahere videatur, 10. quæst. 3. Galet. in materia casum conscientia, verb. necessarium.

AXIOMA LXXIII.

Disponere, Dispositio,
Dispositum.

- 1 *Disponere de re sua quilibet potest.*
- 2 *Testator potest legem quam velit, rebus suis imponere.*
- 3 *Dispositio omnium intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem permanentibus.*
- 4 *Intellige quando nova causa supervenit, à principio tamen praesumpta, non cogitata.*
- 5 *Instrumentum habet clausulam, rebus sic stantibus.*
- 6 *Dispositio generalis generaliter est intelligenda.*
- 7 *Generalis dispositio restringitur ex ratione particulari.*
- 8 *Dispositio quantumcumque generalis, nunquam comprehendit illud, de quo disponens non posset in specie disponere.*
- 9 *Casum specialiter definitum non comprehendit dispositionem generalem.*
- 10 *Dispositio generalis non extenditur ad incognitam.*
- 11 *Exceptas personas non comprehendit dispositio generalis.*
- 12 *Generalis dispositio qua dicitur, & quae specialiter, remittitur.*
- 13 *Limitata dispositio limitatum prodicium effectum, maxime quando promissa in certo casu sui per modum conditionis voluntaria, ut num. 14.*
- 14 *Dispositio omnis intelligitur, ut conveniens naturae alius, qui celebratur.*
- 15 *Dispositio non habet locum, ubi verba non conveniunt dispositioni.*
- 16 *Dispositio omnis inspicitur, & interpretatur prout verba designant.*
- 17 *Dispositio omnis intelligitur de primo, & unica vice, licet aliunde multipliciter, ut num. 19.*
- 18 *Dispositio omnis simpliciter prolata intelligitur, & amplius secundum sui communem.*
- 19 *Dispositio omnis semper intelligi debet de actu valido.*
- 20 *Obligatus solvere decem, & pro illis solvere tot nomina debitorum, intelligitur de nominibus debitorum exhibibilibus.*
- 21 *Dispositio omnis recipit restrictionem habilitate.*
- 22 *Dispositum in principali, censetur etiam dispositum in dependentibus.*
- 23 *Dispositum in uno ex aequiparatis, etiam in altero valens, quantumvis materia sit excludenda.*

DISPONERE de re sua quilibet potest, l. *datum*, C. de contrain. imp. l. *in re mandata*, C. *mandat*, Anch. conf. 155. num. 7. ubi declarat procedere, quando quis agit in re penitus sua propria, secus si communis sit, vel io ea alius pretendat, conf. 157. num. 7. vers. secundo, ubi quod licetum est cuilibet sibi prospicere, & meliorem suam conditionem facere, quando de re sua disponit etiam cum alterius detrimendo, Caltien. conf. 59. *Pro pleniori in princip.* & *per totum*, lib. 1. Alex. conf. 12. lib. 2. ubi ait procedere multo magis in ultima voluntate, quia potest testator legem quam velit, imponere rebus suis, refert Card. Tufch. *prae concl. tom. 2. lib. 2. D. concl. 436. per totum.*

DISPOSITIO omnis intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem statu permanentibus, *Quod*

l. Servius, ff. de cond. et ob. causam, cap. in parochia 16. g. 1. gloss. in cap. 2. de rescript. Oldrad. conf. 241. *Fallum tale est*, num. 2. vers. secundo. Feder. de Senis conf. 139. circa med. vers. & *vas servit*, Nat. conf. 525. *Eni laici sententia*, num. 16. Anch. conf. 84. *Dominum*, num. 4. & 5. & ca. 94. num. 3. in fin. ubi ait, quod mutato, vel alterato statu rei, aut dispositionis, seu personae, mutantur res, dispositio, & persona, & num. 4. ampliat in pacto, quia intelligitur, si res in eodem statu permanferit Dec. conf. 334. *Piso confusus*, num. 4. Suen. conf. 22. num. 18. *Un. Alex. conf. 24. num. 7. v. 7. Cravet. conf. 95. num. 4. & conf. 216. vol. 1. Roland. conf. 1. n. 158. vol. 2. Tiraq. in l. si vnam, C. de renouat. donat. in presu. num. 166. cum seq. Sund. conf. 17. num. 6. & plenius conf. 68. num. 18. ubi quod in omni dispositione, & omni contractu partes intelliguntur le restringere ad statum secundum tempus contractus, & rebus sic stantibus, Paris. conf. 165. num. 2. & seq. lib. 4. Nicol. Mornio in *trall. de fidei. verba*, & *pact.* g. 12. ubi ampliat in contractu pccis, Card. Seraphin. *decis. 121. num. 1. & 3. ubi limitat in iis, quae recipiunt augmentum, & diminutionem*, Mart. Antonin. *var. resolut. lib. 1. refel. 50. num. 2. Joseph. Seile Aragonia decis. 187. n. 23. Card. Tufch. d. tom. 2. littera D. conc. 503. per totum, Octau. Glorit. *reisp. 1. p. 3. num. 120. Stephan. Gratian. discept. for. tom. 5. c. 96. n. 12.***

Intellige etiam, quando nova causa infla super. 4 venit, à principio tamen praesumpta, aut cogitata, quia tunc dici non potest, quod status rerum sit mutatus, secus vero ubi non fuit cogitata, vel cogitata, ita Bart. in *di. quod Servius*, num. 4. Tiraq. in *d. presu. num. 166. cum seq. Roman. conf. 2. col. 1. vers. secundo*, Gonzad. conf. 37. n. 9. Rain. conf. 105. in fine, vel. 5. Olafch. *Fedem. decis. 91. num. 14. cum seq. Nat. d. conf. 525. num. 16. cum seq. Rebuff. de prim. schol. privileg. 76. num. 1. Menoch. conf. 156. num. 32. Octau. Glorit. d. p. 3. n. 26. 5.*

Amplia in dispositione iocata, Anch. conf. 84. n. 4. Hippol. Rimin. conf. 59. num. 76. lib. 3. Card. Tufch. *d. lib. 2. concl. 503. num. 2. 10. & 34. Rnt. decis. 51. n. 3. apud Far. p. 1. rec. quia etiam iuramentum habet clausulam, rebus sic stantibus, ut resoluunt Doctores per me citati in *trall. de clausula vss. seq. claus. 129. num. 2.**

DISPOSITIO generalis generaliter est intelligenda, ut per Cravet. conf. 133. num. 5. & 6. ubi intelligit nisi addit causa restringendi, vel ratio per quam restrictio sit facienda, & conf. 16. num. 4. & 5. Tiraq. in *l. si vnam*, C. de renouat. donat. in presu. n. 119. ubi quod dispositio generalis operatur generaliter tam in odiosis, quam correctoriis, & pccnalibus, Roman. conf. 379. *Circa primum, n. prae. ubi extendit ad dispositionem iocata negatiuam, quae dicitur vniuersaliter negare.*

Limita primò, quia dispositio generalis restringitur ex ratione particulari, l. *cum prater*, §. *ducesimus*, ff. de legat. 2. l. *si de certa re*, C. de transact. Gara. Girona de *privileg. seu exempt. signis. 2. 277. Olafch. Fedem. decis. 98. num. 10. Sued. conf. 389. num. 9. & seq.*

Limita secundò, quia omnis dispositio quantumcumque generalis, vel vniuersalis, nunquam comprehendit illud, de quo disponens non posset in specie disponere, Anch. conf. 155. *Optimus ratio*, num. 10. quem refert Card. Tufch. *d. tom. 2. lib. 2. D. conc. 490. n. 16.*

Limita tertio, quia non comprehendit casum specialiter definitum, *l. cum in testamento*, §. *fin. ff. de hared. instit. l. seruo manumisso*, ff. de pecul. leg. nec est de quibus

quibus specialis mentio est scienda, Card. Tufch. d. cunc. 490. n. 17. Sord. conf. 456. n. 8. & conf. 550. num. 14.

- 10 Limita quartò, quia non extenditur ad incognita, *l. cum Aquilina, ff. de transact. Roman. conf. 294. Hac confusio, circa fin. Ceph. conf. 3. num. 100. lib. 1. Pedroch. conf. 36. n. 150. & n. 272. cum segg. Decian. conf. 3. n. 55. & conf. 15. n. 48 lib. 2. & conf. 11. num. 11. lib. 3. Camill. Gallin. de verb. signif. lib. 1. c. 9. Castill. contran. lib. 5. p. 2. c. 126. n. 4. cum segg.*

- 11 Limita quintò, quia dispositio generalis non comprehendit personas exemptas, Socin. conf. 74. num. 11. lib. 1. quem refert Card. Tufch. d. cunc. 490. num. 18. vbi num. 19. post Alex. conf. 59. lib. 1. Ruin. conf. 127. lib. 4. extendit non venire prohibita, & quæ sunt contra libertatem Ecclesiasticam Nec extenditur ad personas loquentis, *l. inquisitio, C. de solut. Sord. conf. 121. n. 45.*

- 12 Quæ autem dicatur dispositio generalis, & quæ specialis, vide Barth. conf. 1. *Prædicta, n. 1. Menoch. conf. 106. n. 18. Card. Tufch. d. lit. 2. concl. 487.*

- 13 Dispositio limitata limitatum producit effectum, & non extenditur vltra limites, Petr. de Anchar. conf. 118. *Causa talis est, in princ. & num. 4. & conf. 528. Rollum tale, num. 2. Cardin. Seraphin. d. lit. 912. num. 2. Cephal. conf. 284. num. 13. lib. 1. vbi loquitur in limitatione limitata, Angel. conf. 138. *Viste omnibus, in princip. vbi de receptio, & iurisdictione concessa limitate, & conf. 126. Punctum talis est, in fine, vbi de liberatione limitata, Signorol de Homod. conf. 57. Creditor volens, num. 6. vbi de commissoe iudicia limitata, Decian. conf. 33. num. 55. lib. 1. vbi de exceptione limitata, conf. 19. num. 58. lib. 1. vbi de renunciatione limitata, quia non extenditur vltra limites expressos, Roland. à Valle conf. 41 num. 16. lib. 3. vbi de libello, & conf. 58. n. 3. ord. lib. 3. vbi de donatione limitata, Cranes. conf. 361. num. 1. & 7. & conf. 363. num. 9. 12. & 10. Ioann. de An. conf. 66. Eugen. conf. 99. Alciat. conf. 44. lib. 9. Menoch. conf. 326. vbi 4. Cardin. Tufch. d. tom. 2. lit. D. conf. 494. per totam, Ota. Glor. resp. 6. n. 1. Peregr. de fideiuss. art. 1. n. 16. Ioann. Antoa. Mangil. de impet. g. 60. n. 1. & 984. n. 4.**

- 14 Intellige maxime quando prouisio in certo casu fit per modum conditionis voluntarie, vt distinguendo docet Batt. in l. Gallus, §. quid si tantum, sub num. 3. ff. de liberis & posth. quem communiter approbati inquit ibi Ias. sub num. 42. illumque sequuntur Alexand. conf. 1. sub num. 1. t. vers. & postea, vol. 1. Anchar. conf. 356. sub num. 3. vers. quarta, Socin. conf. 156. sub num. 3. c. 2. v. 2. & conf. 76. num. 6. & 7. vol. 3. Dec. conf. 65. sub n. 5. & conf. 89. sub n. 2. vers. & quia, Roland. conf. 56. num. 22. vol. 3. Honded. conf. 60. n. 27. vol. 1. Peregr. conf. 51. num. 8. vol. 5.

- 15 Dispositio omnis intelligitur, vt conueniat nature actus, qui celebratur, Alex. conf. 22. *Viste instrumentum, in princip. lib. 4. Siste, ff. de damno infecto, quod constituitur, ff. de milit. testam. Alexand. conf. 17. Requiritur, num. 2. lib. 1. & conf. 17. Viste, num. 2. vers. scilicet, lib. 1. Gemin. conf. 63. in princip. vers. secundum partem, Ioann. de Imola conf. 9. in princip. Bald.*

conf. 486. *Ibid est, in princip. circa princ. conf. secunda probatur, lib. 3. Roman. conf. 197. Franciscum, in princ. vers. etque, & conf. 199. in princ. & conf. 442. num. 1. & conf. 462. in fin. Dec. conf. 9. n. 24. lib. 1. Brunor. à Sole. in loci communib. lib. 2. diff. 16. Card. Tufch. d. lit. D. conf. 494. per totam.*

Dispositio omnis inspicitur, & interpretatur propter verba dirigitur, *l. miles, §. pro parte, ff. de legat. 2. Castren. conf. 52. Viste punctum, vol. 1. in princip. lib. 1. vbi obseruat quoddam curandum non est eum quo verba sint prolata, sed in quem intentio, & iuris dispositio sit directæ, Bald. conf. 405. *Presupposita, vers. non est plani illa verba, lib. 4. vbi quoddam verba inspicere debent, vt determinent id, ad quod referuntur, non autem alia extranea, Alexand. conf. 110. Omnes, num. 9. lib. 1. vbi quoddam agnoscendum, an venditio sit ad corpus, vel ad menturam, inspicitur verba, an venditio incipiat à corpore, vel à mensura, Anchar. conf. 127. *Discurrit materia, vbi quoddam agnoscendum dispositionem in omni materia, an sit realis, vel personalis, inspicitur verba, an disigantur in rem, vel in personam, plura alia adducit Cardin. Tufch. d. tom. 1. lit. D. conclus. 497. per totam.***

Dispositio omnis intelligitur de prima, & vltima vice, *l. bonis, §. hoc firmare, vbi latet Titag. ff. de verb. signif. latet Ias. in l. duobus, §. si est quæstio de iuribus, Alexand. conf. 16. Reuocet in casu, per totam, lib. 4. vbi ampliat in saluo conductu concessio eundi & redeundi ad eundem locum, & in omni dispositione, maxime odiosa & exhereditaria, & in dispensatione ad duo beneficia incomparabilia simul retinenda, & in licentia ingrediendi Monasterium Monialium, & in pæmio concessio capienti vestillum, & in obligatione de representando, & in venditione fructuum, & in legato piane in die S. Francisci, Cuman. conf. 14. circa fin. vbi intelligit in dispositione hominis, secus in dispositione legis maxime fauorabilis, Angel. de Perus. conf. 41. *Fractus suorum, vbi de mandato ad vendendum, quia intelligitur de prima venditione, Lap. alleg. 12. in princip. vers. certis, vbi de mandato ad locandam bona ad quinquennium, Anchar. conf. 404. Tria dubia, num. 9. vbi de Medico, qui promissit liberare infirmum à podagra, quia intelligitur de prima vice, & etiam de conditione implenda, quia sufficit primum implementum, Incert. Auc. post regulas Socin. reg. 11. vbi limitat quatuor modis, Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de legib. concl. 1. Sord. conf. 18. num. 9. Card. Tufch. d. tom. 1. lib. D. concl. 499. Azot. Instr. moral. p. 2. lib. 1. cap. 13. §. 5. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 74. num. 4. Attendatur in præm. adducit recip. legum Nanarra, num. 169. Rot. decif. 423. num. 24. apud Farin. p. 1. recent. Heiring. de fideiuss. cap. 23. n. 14. Mar. Giurba. conf. 99. n. 1.**

Limita multipliciter Anton. de Butt. conf. 30. n. 1. & præcipue in dispositione cuius causa non resstringitur ad certum actum, sed est multiplicabilis, & maxime quando causa est multiplicabilis, & contingit casu, vel fortuna multiplicatio, non voluntarie. Limitat etiam, quando non est ratio, quare magis intelligatur de primo actu, quàm de iterato, & materia est fauorabilis, & ex vtrofque mente disponens, & quando agitur de modico præiudicio in materia fauorabili vltimè voluntatis, & alias limitationes refert Card. Tufch. d. concl. 449. num. 14. cum sequentibus, Plures alias limitationes refert Mag. Giurba. d. conf. 69. n. 19. cum segg.

Dispositio omnis simpliciter prolata, intelligitur, & ampliat, ac resstringitur secundum

lus commune, Petr. de Anchaz. *conf. 6. Vfo rhenare*,
num. 1. *verf. omnia enim difpofita*, & *conf. 132. Thoma*
rale eff. num. 7. & conf. 404. Tria dubia, num. 3. & conf.
421. Promittendum, in princip. ubi extendit in fla-
tutis, & omnibus difpofitionibus interpretandis,
quia femper relacuntur ad lus commune, Roman.
conf. 350. In cafu, num. 2. & verf. tercio, ubi extendit in
refcripto, cuius verba debeat femper reduci ad
fenfus iuris, Turq. in *trac. de verfp. part. 2. de cler. 2.*
num. 2. Card. Tufch. *d. 4. m. 2. lit. D. conc. 301. Va-*
lasc. conf. 42. num. 7. D. Barbof. in l. 1. ff. folio matrim.
p. 1. v. 61.

21 **D**ISPOSITIO omnis femper intelligi debet de
actu valido, vt per Petr. de Anchaz. *conf. 6. Vfo rhenare*,
num. 5. & 6. Bald. *conf. 442. Verba iura dicuntur*, lib. 1. ubi
quod promittens assignare tot debitoribus, intelligitur
de debitoribus veteris, & *conf. 477. In ifto certami-*
ne, in princ. lib. 1. ubi quod l. manfians aliquem debito-
rem debere abfolui, vel liberari ab obligatione, intelli-
gitur de liberatione valida, & *conf. 358. Dubitari*
potest, lib. 1. ubi quod obligatus foluere decem, & pro
illis foluere tot nomina debitorum, intelligitur de
nomibus debitorum exigibilibus, Angel. *conf. 159.*
Conradus, tit. 1. verf. de fecundo, ubi quod testator fa-
ciens fideicommiſſum, in euentum quo heres non
fecerit teſtamentum, intelligi debet de teſtamento
habente iuris effectum, Auen. *l. 40. Turigloſſ. 1. m. 18.*
ubi quod difpofitio regulatur fecundum lus vigen-
s tempore difpofitionis, Aretin. *conf. 142. num. 1. & verf.*
& fimiliter, ubi quod omnis difpofitio loquens de
probatione, intelligitur de valida & ſufficienti, &
num. 20. quod difpofitio ſtatuti loquens de ceſſione,
de banno, de contractu, & ſimilibus, debet intelli-
gi de riore & teſte, & ſic de validis, Bologn. in *addit.*
ad conf. Ioan. de Anania 83. num. 4. ubi quod ſtante
ſtatuto, quod cedens actiorem nobilitate priuetur,
non intelligitur de ceſſione nulla, & diſtante alio
quod de contractu ſoluatur gabella, & quod teſtes
publicati excludant probationem vltiorem, intelli-
gitur de contractu valido, & de valida publica-
tione, Cardin. Tufch. *d. 1. m. 2. lit. D. conc. 304. per*
totum, ubi n. 36. poſt Alexand. *conf. 148. Ponderari in*
princ. & num. 1. lib. 6. limitat quando contraria pre-
ſumptio limitat.

23 **D**ISPOSITIO omnis intelligitur de habili, & ſic
recipit reſtrictionem de habilitate, Bart. in *arbit. de*
nupt. n. 3. collat. 4. Crauer. conf. 107. n. 2. ubi quod quod-
dam tractatur de aliquo, ſemper preſupponitur habi-
litas ex alio capite, Bald. *conf. 207. Queſtio eſt, num. 3.*
lib. 2. ubi loquitur de feudo conſeſſo pro fe, & quibus
dederit, vt reſtringat ad habiles, & *conf. 414.*
Forma ſui, lib. 1. ubi quod ſtatutum diſponens bo-
micidiam non poſſe abſolui, niſi citatis proximioribus
offenſis intelligi debet de proximioribus habili-
bus ad accuſandum, Angel. *conf. 141. Statuto Tuderti-*
no, ubi quod ſtante ſtatuto prohibente mulierem
poſſe contrahere, vel teſtari ſine preſentia fratris,
vel proximorum, intelligitur de habilibus de iure,
& de facto, Armenazar. in *addit. ad reſcript. legum Na-*
uer. 2. v. pro n. m. 8. Cardin. Tufch. d. 1. m. 3. lit. D.
conc. 301. Mari. Antonin. var. reſol. lib. 2. reſol. 40.
num. 5. & 6.

24 **D**ISPOSITIO in principali, cenſetur etiam di-
ſpoſitum in dependentibus, Seraph. de *priv. iuram.*
priv. 1. 74. n. 154.

25 **D**ISPOSITIO in vno ex æquiparatis, etiam in
altero militat, quamuis materia ſit exorbitans, Rei-
noſo in *obſeruat. practico, obſeruat. 44. num. 3. & ob-*
ſeruat. 70. n. 51.

AXIOMA LXXIV.

Diuerſitas.

- 1 *Nominum diuerſitas diuerſitatem rerum, & loco-*
rum inducit.
- 2 *Quantitas diuerſa inducit diuerſitatem ſolutionum,*
& obligationum.
- 3 *Qualitas diuerſa alium, & diſpoſitionem diuerſi-*
ficat.
- 4 *Diuerſitas circa eandem rem induci non debet.*
- 5 *Eadem res diuerſa iure indicatur ex diuerſitate*
accidentium, vel reſpectu diuerſarum perſona-
rum.
- 6 *Diuerſarum diuerſum eſt iudicium.*

DIVERſITAS nominum diuerſitatem rerum, &
locorum inducit, ſi idem, C. de *collat. Bald. conf.*
194. col. fin. verf. facit etiam, lib. 1. Alexand. conf. 4. n. 4.
lib. 1. ubi quod eadem quantitas conſeſſata in diuerſis
quietantiis, inducit diuerſitatem ſolutionum, &
conf. 96. Conſiderari, n. 7. lib. 1. Decian. conf. 11. n. 94.
lib. 1. Card. Seraphin. dec. 1137. num. 3. Mari. Giuria
in reſol. de ſignificat. n. 15. gloſſ. 7. n. 14. lib. conf. 87. per
perum, lib. 1. ubi quod quantitas diuerſa inducit diuer-
ſitatem ſolutionum, & obligationis, Anchaz. *conf. 1.*
147. Super alia, n. princ. ubi quod diuerſitas loci in-
ducit diuerſitatem delicti, & diuerſitatem ſ. et. Be-
tor. conf. 142. n. 11. & 12. lib. 1. ubi quod diuerſa qua-
litates diuerſificat actus, & diſpoſitiones, Ruin. *conf. 1.*
114. col. 2. m. 1. lib. 5. & Rimin. conf. 429. n. 4. lib. 3. ubi
quod diuerſitas in qualitate facit vnum ab altero
diſſerte, reſert Card. Tufch. practico. l. 2. n. 2. lib. 1. conc.
51. per tot. Rot. in Piſtorien. bo. offic. 11. Ma. j. 1618.
conam Rotariæ, impreſſa per Finan. poſt praxim iur. ſ. Bar-
ron. dec. 1. 16. n. 11.

DIVERſITAS citra eandem rem non debet in-
duci, quia vna & eadem res non debet diuerſo
iure cenſeri, l. *cum qui ades, ff. de viciis. Incert.*
auſt. poſt regulas Socin. *reg. 3. ubi ponit ſex limita-*
tiones, Cardin. Tufch. *d. 1. m. 2. lib. 1. D. conc. 318. num. 1.*
Oldrad. conf. 351. Si quis verba, ubi limitat, videlicet
quod eadem res diuerſo iure indicatur ex diuerſi-
tate accidentium, vel reſpectu diuerſarum perſona-
rum.

DIVERſIONEM diuerſum eſt iudicium, l. *iur. ſi-*
pulatorum, §. iacram. ff. de verb. oblig. Stephan. Gear.
Marchia dec. 32. n. 8. & dec. 43. n. 10.

AXIOMA LXXV.

Diuinare.

- 1 *Diuinare nemo tenetur.*
- 2 *Diuinatores intellectus reſiciunt.*

DIVINARE nemo tenetur, l. *ſi putator, ff. ad leg.*
Aqu. l. 1. §. ſi ſideiſſor, verf. in teſtitudinem, ff. mandati,
l. apud Celfum, & ibi Sebaſt. Nau. num. 47. ff. de deli. &
mal. except. Roman. conf. 193. in fine, verf. diuinare, &
conf. 195. n. 3. Rimin. conf. 544. n. 298. Card. Tufch.
practico. l. 2. m. 1. de D. conc. 319. Gonzal. ad reg. 8.
Ca. velle. gloſſ. 45. §. 3. n. 20.

Et diuinatores intellectus reſiciunt, l. *ſu. C. de*
gubernanda camp. Camill. Gallin. de verb. ſignif. lib. 3.

cap. 10. n. 15. vbi n. 16. limitat vt legem contrarietas cuitur, & lib. 6. cap. 6. n. 7. Et ideo diuinae noo debemus, in interpretanda testatoris voluntate, Leo Palamidius lib. 10. n. 11.

AXIOMA LXXVI.

Dolus.

1. *Dolo facere praesumitur, qui fecit quod facere non debuit.*
2. *Animus malus, & dolus semper praesumitur in faciente alium prohibitum a lege.*
3. *Dolo facit, qui petit, quod restituere tenetur.*
4. *Dolus omni non debet alteri nocere.*
5. *Dolus nemini debet patrocinari.*
6. *Dolus ubi non adest, ibi non est delictum poena dignum.*
7. *Dolus praepnderat culpa.*
8. *Dolus cum dolo componatur.*
9. *Dolus non fit volenti & scienti.*

Dolo facere praesumitur, qui fecit quod facere non debuit, l. *cur qui reperiuntur*, ff. de admistr. tuct. l. si puer alicui, §. dolo, ff. mandati, l. dolo, ff. ad legem Falcid. Menoch. conf. 98. n. 10. & de praesump. lib. 3. pref. §. 5. num. 10. Farinac. in praxi crimin. §. 3. q. 9. n. 92. & part. 4. conf. 60. num. 18. vbi addit, l. l. Vnde in faciente reus prohibita a lege semper praesumitur dolus, & malus animus, l. 1. C. de fidei. Patil. conf. §. 2. num. 33. & conf. 78. numer. 16. & lae Mascard. de probat. concl. 495. n. 4. & concl. §. 3. n. 50. & 101. Farinac. in praxi crimin. §. 18. num. 71. & q. 80. n. 77. & 78.

Dolo facit, qui petit quod restituere tenetur, cap. 10. de facit §. de reg. iur. l. lib. 6. Duen. reg. 160. Mascard. de probat. concl. 351. num. 81. Menoch. de praesump. lib. 3. pref. §. 3. n. 88. Cardof. in praxi iudic. cum, & Aduocat. verb. dolo, n. 8. Cels. Bargal. de dolo, lib. 6. reg. 16. per 101. Intelligit quando ipsemet debitor consentit restituendo facienda esset, secus alicui, gloss. verb. *sed alij in l. si fecerit* 45. §. Lucius Titius, & ibi Bald. noi. 7. Castren. n. 6. ff. soluto matr. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 6. §. 17. num. 3. & seq. vbi n. 10. limitat quando ex intervallo esset restitutio facta.

Dolus vnus non debet alteri nocere, l. *alegamer*, in prin. ff. de dolo, Card. Tufch. praef. concl. tom. 2. lib. D. concl. §. 81. vbi n. 1. post Castren. conf. 412. Pifo fallit, n. 1. lib. 1. subdit, dolum administratoris, vel tutoris nocere domino, & pupillo, quando ex tali dolo sentiunt commodum.

Dolus nemini debet patrocinari, l. *ne ex dolo*, ff. de dolo §. ff. de transact. l. qui dolo §. ff. de rei vendicat. l. prin. sine ff. de iure dotum, l. si ex dolo, ff. de re iudic. l. etiam §. 1. ff. soluto matr. cap. audiamus, de col. l. de reg. Titiaq. de retrat. l. i. §. 1. gloss. 9. n. 62. Sued. conf. §. 5. num. 11. Bellef. de quib. §. clerici, p. 1. tit. de clerico debitor, §. 1. n. 1. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 31. n. 155. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 849. n. 11. & c. 906. n. 11.

Dolus vbi non adest, ibi non est delictum poena dignum, Menoch. conf. 28. num. 13. Vnde falsum sine dolo non committitur, Cott. in memor. verb. per iurum, pag. 631. Menoch. de arbit. casu 194. n. 18 & casu 109 Mascard. de probat. concl. 379. n. 11. Decian. in lib. criminali lib. 6. cap. 1. n. 1. num. 14. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 21. c. 18. n. 5. vbi post Menoch.

conf. 21. n. 15. ait, quod non sufficit quilibet dolus sed ille tantum qui fit in lege expressus, ita vt non sufficiat praesumptus, sed verus dumtaxat requiratur, vt per l. *ne exemplum*, C. de falsis, tradit Hieron. Gabr. conf. 169. num. 16. & 17. num. 11.

Dolo vs praepnderat culpa, litem si obnoxia. 7 §. fin. ad legem Aquil. Cardin. Tufch. diem. 2. lib. D. concl. 179. num. 1. Intelligit procedere, quando agitur ciuilem, secus vbi agitur criminaliter, & ad poenam ioterendam, vt per Azeued. conf. 77. Pifis, sub n. 12. lib. 3. quem refert, & sequitur Hieron. Buccaron. de differet. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 315. num. 11 Ioan. Bapt. Costa de ratioc. casu. q. 104. n. 6. pag. 118.

Dolo vs cum dolo componatur, l. viro 40. §. ff. soluto matr. l. si ambo, ff. de compensat. l. si duo 36. ff. de dolo, l. quidam Titium §. si quis omisit, caus. testam. l. si situm, C. de liberali causa, l. quoniam, C. de lib. et cap. vlt. de heret. Fasin fragment. crimin. §. 1. lib. D. num. 110. Cardof. in praxi iudic. cum, & Aduocat. verb. delictum, num. 37. Cels. Bargal. de dolo lib. 6. reg. 15. vbi regulam materiam per 64. numeros examinat. Intelligentes cum ciuilem de crimine agitur, secus autem si criminaliter, vt per multa Iura & Doctores probat Hieron. Buccaron. de differet. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 313. n. 1 & 2.

Dolo vs non fit volenti & scienti, l. *inno*, ff. de 9 regulis iur. l. cum donatione, C. de transact. Simde Pizius conf. 25. num. 10. Cardin. Tufch. diff. tom. 2. lib. D. concl. §. 89. vbi num. 1. limitat, quando calliditate fuit sciens seductus, & sollicitatus. Thom. de Thomast. in floribus legum, reg. 192. vbi intelligit procedere quando sciens & consentiens libere & sponte consentit, secus quando necessitate compellitur, id quod non tantum de compulsionem, vel coactionem ream intelligendum est, sed etiam de verbalibus persuasionem, vt per Cels. Bargal. de dolo, lib. 6. reg. 14. numer. 15. vbi à principio ampliaciones & limitationes regulae ponit.

AXIOMA LXXVII.

Donare.

1. *Donare est perdere, cum scilicet donatur indignus.*
2. *Donare suum nemo praesumitur.*
3. *Error potius, quam donatio praesumitur.*
4. *Donatio ut omittitur, omni famitur canonica.*

DONARE est perdere, l. *filiofamilias*, ff. de 1 donation. l. cum de indebito, vers. qui non soluit, ff. de probat. Suid. de aliment. tit. 6. quest. 1. num. 4. cum sequentib. & quest. §. 1. num. 7. cum seq. & conf. §. 5. num. 71. quod intelligi debet cum donator indignus. Cancr. var. part. 2. cap. §. num. 64. & cap. 8. num. 109.

DONARE suum nemo praesumitur, l. *cum de 2 indebito* 25. vers. si verò, ff. de probat. l. Campani, ff. de oper. liberorum, l. fin. C. de nouat. Titiaq. in l. si vnam, verb. *donatione largimur*, num. 160. C. de reuocand. donat. Menoch. de arbit. casu 88. Pichard. ad princip. Instit. quibus non est permittum facere testam. num. 66. Mascard. de probat. concl. 154. num. 1. Suid. de aliment. tit. 6. quest. §. 5. num. 7. Flamin. Parif. de resignat. l. pignus, lib. 8. quest. 1. num. 5. Deuot. à Sole in l. si communis.

commun. b. verb. de notat. num. 11. Ioseph. Sesse Aragon. decif. 181. num. 6. Mari. Antonin. var. resolu. lib. 2. resolu. 23. num. 11. & 11. Bellef. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis clericorum. §. 9. num. 7. Farinac. in praxi crimin. p. 4. decif. 136. in addit. lit. C. Flores de Menz var. lib. 3. §. 23. num. 90. Oñau. Glorit. resp. 1. part. 3. num. 47. in princip. Pichard. ad prime. Instit. quibus mod. non est permissio fac. testam. num. 66. Stephan. Grat. discep. forensium §. cap. 8. §. 14. v. 17. Ita vt potius error, quam donatio presumatur, ex Mascard. de probat. concl. 544. num. 5. & concl. 639. num. 10. & concl. 1173. num. 4. Menoch. conf. 1. num. 215. Flamin. Parif. d. prall. lib. 9. qua. 8. 1. §. 1. Ioseph. Sesse d. decif. 181. num. 5. Benedicte. Egid. in repet. ex hoc iure §. ff. de Instit. & iure §. p. 11. cap. 11. num. 25. Natte. conf. 77. num. 16. Roland. Valle conf. 111. num. 46. vol. 3. Ruin. conf. 215. num. 12. vol. 1. Becce. conf. 51. num. 70. Sord. conf. 302. num. 14. cum seqq. Oñau. Glorit. resp. 10. num. 121. nouissimè Ioseph. Vela d. decif. 21. num. 45. post prime. 4. per se in dubio. Et ideo omnis fominer coniectura, vt donatio euitetur, l. clerg. inter §. 6. vbi reprobes, ff. de pignorat. ad l. si cum auro, ff. de solut. Decret. 150. num. 4. Sord. conf. 163. num. 71. Carol. Bardel. conf. 21. num. 40. quos refert Oñau. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 47.

Axioma LXXVIII

Dubium.

- 1 Dubia in meliorem partem sunt interpretanda.
- 2 Pars incerta in dubio est eligenda.
- 3 Interpretatio fit contra dictum in dubio conuentionibus.
- 4 Dubium ab ignorante non distat.

DUBIA in meliorem partem sunt interpretanda, l. cum credider. ff. de fursu, l. proximè, ff. de iur. qua in testam. delentur, cap. elero, de regula iuris, in decretalib. Alde. de relig. disciplina tuanda, lib. 2. cap. 4. num. 23. Franc. Molin. de iura nup. lib. 2. comparat. 16. num. 2. Farinac. in praxi crimin. part. 3. qua. 8. §. 14. num. 27. cum seqq. vbi limitat, & de falsificat. qua. 187. num. 11. per quos etiam, vbi hanc conclusionem etiam in hæres crimine procedere ait, Ioan. Maria Nouar. qua. forens. lib. 1. qua. 143. num. 21. Thom. de Thomass. in forib. leg. rep. 445.

In dubijs tutior pars est eligenda, l. si fuerit, §. de rebus dub. cap. inuenit, de sponsalib. cap. ad alimentum, de homicid. Coutaz. in cap. alma mater, part. 1. §. 2. numer. 5. Tafn 1. & de sponsalib. part. 1. cap. 4. §. 1. num. 9. Nauarr. in man. cap. 17. num. 219. vbi intelligit præcipuè, quando agitur de salute animæ, Emman. Rodet. in sum. tom. 1. cap. 51. num. 6. concl. 4. Valq. 1. 1. qua. 17. m. 6. disp. 65. cap. 3. & disp. 66. cap. 1. Salas 1. 2. qua. 21. tract. 8. disp. vniuers. lib. 17. num. 152. Saye. de censur. lib. 1. cap. 6. num. 30. talis 1. & lib. 6. cap. 2. num. 16. Flores de Menz var. lib. 1. qua. 9. num. 18. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 41. num. 9. Ioan. Maria Nouar. qua. forens. lib. 1. qua. 14. num. 12.

In dubijs conuentionibus contra dictum sit interpretatio, l. veteribus. 40. vbi Bart. ff. de palliis, l. stipulatio illa, §. aliter, vers. in stipulationibus, ff. de verb. obligat. l. l. et c. scribit, ff. de contrah. empt. l. quicquid affragenda, ff. de verbor. obligat. Menoch. conf. 10. num. 16. & conf. 179. num. 19. Sord. de

August. Barthol. Axiom. 1ar.

alimen. tit. 6. qua. 8. 1. num. 26. & decif. 321. num. 63. D. Barbol. in l. si quis intentione ambigua 66. num. 18. ff. de iudic.

DUBIJS ab ignorante non distat, l. manifestè, §. si quis autem nefarius, C. de furtis, Gam. L. n. §. decif. 91. num. 1. in princip. imò comparantur, ex Sord. decif. 265. num. 17. vbi num. 47. & 61. limitat, vbi dubitans renetur inquirere, & de facili potius certificari. Frane. Becce. conf. 111. num. 11. idem Sord. conf. 379. num. 18. & conf. 528. num. 43. Decian. conf. 149. num. 21. vol. 1. Sfort. Oñau. de res. lib. in iure §. p. 1. §. art. 9. m. 47. Farinac. fragm. crim. p. 2. lit. l. n. 96.

Axioma LXXIX.

Duplex.

- 1 Vinculum duplex magis ligat, & difficilius rumpitur.
- 2 Clausula geminata enixam voluntatem magis obligat.
- 3 Geminatio verborum inducit enixam voluntatem legislatorum.
- 4 Statutum diffinitiuè idem, quod in commune, ad id vinculum, & magis ligat.
- 5 Limitatio quando alterum est imperpetuum, tunc quodque per se non adstruig.

DUPLEX funiculus, seu duplex vinculum magis ligat, & difficilius rumpitur, l. si uox lex, ff. de hered. instit. l. discretum, C. qui testamenta facere poss. l. per §. si uox, C. de adoption. auth. itaq. §. communia de successib. §. sed hodie, vers. si uox pater, in fine, l. si. de alienat. §. affinitate, Instit. de empr. cap. 1. de reuoca. & pace, Alexand. conf. 195. Affirm. num. 6. lib. 2. Ruin. conf. 71. num. 1. lib. 3. vbi quod quando concurrat duplex funiculus, difficilius est solutio, Anchar. conf. 226. num. 4. in fine, vbi quod duplex mentio, vel delictum magis grauat, & magis operatur, Crauet. conf. 146. num. 11. & 13. vbi quod duplex, seu geminatus dolus, & geminatum delictum grauiorem pernam affert, Cacherau. decif. 147. num. 10. & 21. Oldrad. conf. 325. num. 4. Sord. de aliment. tit. 6. qua. 23. num. 1. & decif. 154. num. 9. & conf. 61. num. 6. & conf. 171. n. 18. & conf. 175. num. 39. & conf. 319. num. 18. Cald. Pereira de resolu. emptor. cap. 9. num. 14. Card. Tufch. prall. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 810. cum tribus seqq. & tom. 4. lit. G. concl. 18. num. 10. 12. cum seqq. Mari. Antonin. varior. resolu. lib. 1. resolu. 21. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. num. 90. cum sequen. lib. Oñau. Glorit. resp. 5. num. 26. Sigism. Secco. de iudic. lib. 2. cap. 9. num. 163. & 1720. Raudens. conf. 18. num. 91. Perez de Lara de annuer. & capell. lib. 2. cap. 3. n. 32. cum seqq.

Vnde prouenit, vt clausula geminate enixam voluntatem magis ostendat, secundum Bart. in Leum seimus, C. de agrol. & cen. lib. 11. Dec. conf. 51. sub num. 1. & conf. 373. num. 8. Roland. conf. 110. n. 63. vol. 4. Crauet. conf. 54. vol. 1. quia geminatio verborum indicat enixam voluntatem legislatorum, Decian. conf. 1. num. 42. & 43. vol. 3. Gutier. p. 2. lib. 3. qua. 17. num. 134. Crauet. d. conf. 55. num. 7. Ioseph. Sesse Aragon. decif. 230. num. 14. Ferret. in consuet. Cathedralis a gloss. 1. num. 123.

Et statim dispones, idem quod ius communi

E a ne,

ne, addit vinculum, & magis ligat, vt notatur in l. 1. in princip. ff. ad legem Falcid. & in l. 3. si rem. ff. de leg. 3. Alder. Malicardus interpret. ff. de iur. iudic. l. 2. num. 17. cum segg. Dec. conf. 49. num. 17. vol. 1. & conf. 51. num. 7. vol. 2. Et ideo concurrente duplici prohibitione, statui scilicet, & testatoris, non potest filia agere ad supplementum legitimæ, Cels. de Gratulis decis. 2. num. 8. & 9. de consil. Paris. conf. 26. num. 38. lib. 3. & alij plures, quos refert Gonzal. d. gloss. 15. num. 96. Vide infra sub verb. *Geminianus*, *Axiom.* 105.

Limita Axioma quando alterum est impertinens. *Surd. conf. 31. num. 34. vers. secundum respondens, & cum segg.* Limita etiam quando vnuquodque per se non adstringit lapare foris, vbi lal. n. 44. ff. de his qui suat. *Surd. conf. 17. num. 113.*

AXIOMA LXXX.

Effectus.

- 1 Effectus regulariter à causa, quæ potius attenditur, quam solutio.
- 2 Effectus durat durante causa.
- 3 Effectus principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur.
- 4 Effectus attenditur magis quam verba.
- 5 Effectus attenditur, non modus.
- 6 Effectus amissi non debent eviri ex omni re, eademque causa.
- 7 Vna & eadem causa diuersis respectibus diuersos, vel etiam contrarios operatur effectus.
- 8 Verbum vnum secundum diuersos effectus habet diuersas significaciones.
- 9 Inducta ad vnum effectum, non debent effectum contrarium operari.

EFFECTIVA regulariter à causa, quæ potius attenditur quam factum, vt per Dec. conf. 94. num. 17. vbi quod si, qui rapit mulierem libidinis causa, non dicitur committere furtum, quia non fecit animo furandi, & factum à causa regulariter, Socin. iun. conf. 103. num. 3. & 6. lib. 2. vbi quod sententia, quæ adiudicat ius præsentandi ad beneficium, necessitè adiudicat ius patronatus, quia præsentatio est effectus, & fructus ius patronatus, ideo non separatur, Calten. conf. 3. *Præter casus*, num. 5. vers. nam statutum, lib. 2. vbi dicit, quod statutum excludens dotatum à successione, intelligitur à successionem dotantis, vt effectus suus exoleat commensuratur; ergo dos, quæ est effectus exclusionis, causam supponit à qua regulariter, & à successione dotantis docem, Cephal. conf. 181. n. 3. vbi agens de colono partitio, qui fecit expensas gratia fructuum querendorum, quia illas non repetit, ex quo sunt gratia fructuum colligendorum: si igitur habet partem suam fructuum, expensæ, quæ sunt effectus fructuum, regulariter à sua causa, lal. in l. re cenarius, num. 108. ff. de legat. 3. vbi quod causa non potest esse sine effectus, ne Inducta frustratoria, Corn. in l. adimendi, num. 4. de iur. iur. *Cras vet. conf. 101. n. 25.*

EFFECTUS durat durante causa, l. semper, §. ne quis iuris, ff. de iure iur. Tit. in iur. *Cessante causa*, p. 1. n. 17. *Surd. conf. 302. n. 5.*

EFFECTUS principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur, l. cum fructus, ff. de verb. obligat. l. 2. C. de aliment. pup. *præf. Oldrad. conf. 350.*

num. 5. Cardin. Tufch. *dist. 20. §. lit. E. conclus. 48.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancellar. gloss. 45. §. 3. num. 5. & gloss. 55. num. 11. cum segg. Menoch conf. 208. num. 15.* *Surd. conf. 380. num. 54.* Ioan. Maria Nouar. *quæst. forens. lib. 1. quæst. 9. num. 14.* Odoar. Glor. *resp. 1. p. 1. num. 118.* vbi quod effectus rei speculatus est, ille verò contingens præter intentionem agentis non consideratur, l. qui fuerat, l. si potius, ff. ad leg. Aquil. l. 2. in fin. ff. de condic. & demonst. *Vnde dici solet, Quicquid atque homines, in omni iudicat omnes, l. 1. vbi gloss. & Doctores ff. ad legem Cerealis de fidei.*

EFFECTUS attenditur magis quam verba, 4 cap. in tantum, de finem. *Ayza. conf. 55. num. 1. vers. nec attenditur, & conf. 224. in princip.* *Federic. de Senis conf. 193.* *Casus talis est, vers. item gloss. Roman. conf. 509. in princip.* *Alexand. conf. 107. Per speciem verbi, lib. 3.* *Hieronym. Gabr. conf. 69. in princip. lib. 1.* *Socin. sen. conf. 36. num. 6. vol. 1.* *Surd. conf. 3. num. 26. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 55. post num. 12. vers. & ideo, in ult. impress.* *Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 1. num. 7.* *Cardin. Tufch. lit. E. concl. 50. per totum, vbi num. 8. post Ripan. l. 2. in princip. num. 37. ff. si certum petatur, restituit vt non procedat, quando effectus est dubius, & verba sunt clara, quia tunc attenduntur verba, & conclus. 56. firmat effectum magis attendi, quam naturam rei, Odoar. Glor. *resp. 1. p. 2. num. 181.**

EFFECTUS attenditur, non modus, l. 1. vbi 5 Bald. C. de iust. & subdit. *Cardin. Tufch. d. num. 4. lit. E. conclus. 51. per totum, vbi num. 1.* subdit, quod in tantum attenditur effectus, vt valeat actus celebratus tempore prohibito, si effectus confertur in tempus permissum, & citat *Oldrad. conf. 257. num. 4. vers. effectus*, *Federic. de Senis conf. 244. vers. quia.*

EFFECTUS diuersi non debent eviri ex vna re, & eademque causa, l. manuerint, C. unde vi, l. quid Latro, vbi Bart. ff. de compensat. l. qui hominem, §. si de solui. l. cum qui ades, ff. de escapion. *Tiracquel. in l. si inquam, verb. donatio largitus, num. 284. vers. tertia ratio*, *Card. Tufch. d. rom. 3. lit. E. conclus. 54. num. 1.*

Diuersi tamen respectibus vna, & eadem causa 7 diuersos, vel etiam contrarios operatur effectus, l. si finis, §. iulianus, ff. de damn. infello. *Oldrad. conf. 263. num. 6. vers. neque notum*, vbi quod probatio eadem potest quoad vnum effectum esse sufficiens, quoad alium secus, *Tiracq. de nobilit. cap. 28. num. 11. cum segg.* vbi quod potest quis esse superior, & inferior alio, diuersis respectibus, & de reuella lign. §. 1. gloss. 18. num. 23. & 24. vbi quod contraria cumulantur in eadem persona diuersis respectibus, & num. 27. & seq. subdit, quod vnum verbum secundum diuersos effectus habet diuersos significaciones.

EFFECTUM contrarium operari non debent 9 ad vnum effectum inducta, l. legata immiser, ff. de legat. 3. *legata immiser, ff. de adimend. legat. Fulat. de substat. q. 2. 45. num. 19. in princip.*

AXIOMA LXXXI.

Emergens.

1 Ea quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio.

2 Maritus nouus noua conuenit aridiora præparari.

3 Acon

3. *A confessionibus, quæ tendunt ad noxam, ex superuenienti causâ recedere licet.*
4. *Privilegium si tendat ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est observandum.*
5. *Probatio super emergenti de nouo, etiam post publicas attestaciones admittitur.*
6. *Recusatio exceptio ex causa de nouo emergenti, post litem contestatam allegari potest.*

dit, quod super hoc deferendum est iuramentum ab ipso accusato.

AXIOMA LXXXII.

Error.

1. **E**MERGENTIS NOVI NOVO indiget auxilio, & in iurebus nouis nouum esse remedium & consilium suggerendum, l. in princip. ff. de venire inspicuend. d. natus, & ex causa, ff. de interrog. alium. l. si iure, ff. de rei vendit. l. iure decedens, ff. de iussu, solum. l. uatione, ff. de feris, c. p. fin. de u. iure. rescript. minor. Pet. de Anchar. conf. 84. Dominica Azolina, num. 5. Roman. l. si uerè, §. de uir. num. 83. ff. saluo matrim. Roland. à Valle conf. 1. n. 159. cum ff. q. lib. 2. Crauet. conf. 64. n. 5. 7. vbi ponit plura exempla, Thom. de Thomall. in floribus decis. 792. l. 2. 48. vbi intelligit, quando accidentaliter, & inopinatè aliquid nouum emergit, Surd. conf. 418. num. 9. Card. Tusch. prax. conclus. 200. §. 1. E. consil. 141. per totum, Anton. Monach. Lucens. decis. 21. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 97. Octau. Glor. resp. 1. pari. 3. n. 21. Noua enim res nouum consilium capit, Anchar. conf. 104. Prædictum vtrum, num. 12. & nouis moribus noua conueniunt antidota preparari, cap. ceterum, de iurm. calum. Thelaut. Prædict. decis. 339. num. 31. cum segg.
2. **A**mplia Axioma in constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, nam ex superueniente causa ab eis recedere licet, Crauet. d. conf. 164. n. 5. Anchar. d. conf. 84. n. 4. Roland. à Valle d. conf. 1. n. 159. lib. 1. & in pactis, Anchar. d. 4. & in omni promissione; etiam de non offendendo, Crauet. d. conf. 16. 4. §. 6. vbi etiam in locutione, in legibus, & statutis; item & in testamentis, Anchar. d. conf. 84. n. 4. & 5. Roland. à Valle d. conf. 1. num. 159. Crauet. d. conf. 164. n. 5. qui idem dicunt in iuramento.
3. **A**mplia secundò in privilegio, ut per Anchar. d. conf. 84. n. 4. & 5. Crauet. d. conf. 164. num. 5. Roland. à Valle d. conf. 1. num. 161. & segg. nam si tendat ad iniquum, vel incipit esse damnus, non est observandum, Roland. d. conf. 1. n. 158. & 160. lib. 2. Menoch. conf. 350. num. 27. Burdel. conf. 121. num. 101. Czf. Batz. decis. 118. num. 7. Octau. Glor. resp. 2. p. 3. num. 191.
4. **A**mplia tertio in materia probationum. nam licet post publicatas attestaciones, & didicta testificata non admittatur noua probatio, tamen super emergenti de nouo bene admittitur, Clem. 2. de consensib. Signorol. conf. 243. num. 6. & 7. Malfard. de probat. c. vel. 118. Ioan. Gate. de nobilit. gloss. 146. num. 6. Card. Tusch. d. consil. 145. num. 20. Stephan. Gratiani. discept. forens. 158. Bernard. Gezux ad prax. Camer. super lib. 1. consil. 118. Mendez à Callo in praxi Leg. lib. 3. c. p. 19. num. 12. Amat. Roderic. in prax. cap. 8. num. 7.
5. **A**mplia quarto in materia recusationis; nam licet exceptio suspicionis allegari non possit post litem contestatam, l. n. p. r. i. s. t. i. m. c. de iudi. cap. par. florealis, de excep. tamen ex causa de nouo emergenti bene potest, secundum Malfard. de probat. c. vel. 153. n. 35. Bernard. Malfard. in praxi noua c. uel. 118. p. 2. gloss. competet, n. 15. Amat. Roderic. in prax. cap. 10. num. 70. Stephan. Gratiani. discept. forens. cap. 100. num. 12. vbi ampliat etiam post conclusam in causa, dummodo causa recusationis habuerit ortum post conclusionem, & num. 32. sub Augst. Barbosa Axiom. iur.

1. *Consensum excludit error.*
2. *Erratum nullus est consensus.*
3. *Erratum non dicitur interitum, nisi amittat rem suam.*
4. *Error in facto proprio non potest allegari.*
5. *Iuris error neminem excusat.*
6. *Error iuris excusat quando error in articulo iuris dubio.*
7. *Errorum corrigens non dicitur quicquam de nouo facere, sed iam factum declarare.*
8. *Neminis error non vincit dispositionem, si constet de intentione, seu corpore.*

ERROR excludit consensum, si per errorem, ff. de iur. iudi. omnium indic. l. si procurator, ff. de a. cur. rer. dom. l. non iudico, C. de iur. ignor. Paris. conf. 50. num. 21. vol. 4. Thom. de Thonvallet. in similitudinibus, reg. 198. Bertrazol. de claus. instrument. clau. 1. §. 1. p. 3. n. 2. Rod. d. r. 154. n. 4. apud Eirin. p. 1. rector. Cardin. Seraphin. decis. 1190. num. 1. Surd. conf. 28. num. 122. Anton. Monach. Lucens. decis. 59. n. 10. Mar. Antonin. varior. rescript. lib. 1. rescript. 2. num. 6. Cels. Bataz. de dolo lib. 1. de dolo vero, & dolo presumpti, decis. 1. n. 47. Sigism. Scapella de commere. & comb. §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. num. 77. Carolus de Grass. de excep. ad stat. excludens omnes exceptiones, except. 8. num. 2. Steph. Grat. discept. forens. 158. n. 988. 9. Duran. Rois decis. 50. n. 19. Et erratum nullus est consensus, & voluntas, Alex. in l. quodam consubstanti, r. 41. ff. de re iud. Paris. conf. 72. num. 60. & conf. 112. num. 36. vol. 1. & conf. 18. num. 93. vol. 1. Socin. iun. conf. 3. n. 28. vol. 2. Roland. conf. 32. num. 70. vol. 4. Menoch. conf. 179. num. 20. & conf. 196. num. 56. & conf. 157. num. 13. & de presumpti, lib. 2. presumpti. 19. num. 20. Surd. conf. 202. num. 10. & decis. 134. num. 10. Bald. conf. 2. num. 55. ita enim error consensum abesse facit ab actu, in quo nihil iuramentum operatur, Ruin. conf. 127. num. 13. & 30. & conf. 137. num. 11. vol. 3. Roland. conf. 13. num. 2. vol. 1. Unde qui errat non dicitur facere, l. non facere, ff. de consensu & errantem non amittere rem suam probat, d. l. si procurator 35. ff. de acquendo rerum damna. Tirag. de retractu lign. §. 1. gloss. 2. num. 20. Menoch. conf. 162. n. 18. cum segg.

ERROR in facto proprio non potest allegari, & non releuat ad lucrum captandum, secus ad dampnum euitandum, ut per Dyn. conf. 13. Quæstio talis est, num. 3. vers. præterea, Alex. conf. 69. in iura, n. 4. cum segg. lib. 3. Brunor. à Sole in locu communi. vbi error, num. 5. Cardof. in praxi iudicum, c. ad. vbi. num. 2. Cardin. Tusch. iur. 1. l. i. E. consil. 116. num. 5. & conf. 117. à princip. Joseph. Sella Aragon. decis. 138. num. 16. Mar. Antonin. var. rescript. lib. 3. rescript. 21. num. 4. Quorum aliqui, præcipue Brunor. à Sole & Ioseph. Sella errorem in facto proprio excusare scripserunt, siue tractetur de damno vitando, siue de lucro captando. Limita quando error in latam culpam non cadit, quia tunc etiam in facto proprio excusatur. Bart. in l. non facere 3. num. 7. ff. de consensu. Stephan. Gratiani. discept. forens. 158. cap. 246. num. 37.

ERROR iuris neminem excusat, l. ap. alleg. 1. in princip. Federic. de Senis conf. 12. Amer. num. 2. vers.

quere fecimus, vbi quoddam Clerici non excusantur ignorantia iuris, quia peritores conuulere debebant, Cræuet. conf. 148. num. 7. & conf. 699. num. 25. Alexand. conf. 100. Super primo. num. 7. vers. nec dicar. lib. 7. Roman. conf. 330. Circa primum, in fine, Card. Tufch. d. tom. 3. lit. E. excol. 130. d. princip. D. Barbos. in pralud. l. si mori, a. num. 16. ff. de iur. marit. vbi quoddam error iuris non excusat, nisi consilium consuluisse peritores.

Verum quando erratur in articulo Iuris dubio & perplexo, tunc error iuris excusat, Anchast. conf. 314. Palciolum, in prime. Ioan. de Imola. conf. 98. n. 15. Socin. r. conf. 147. num. 10. vers. tamen quando esset error, Mazol. conf. 109. d. num. 32. Curt. iun. conf. 28. in causa ventura, n. 8. & conf. 6. num. 21. Rot. in Paduana Prioratu 3. Decemb. 1614. coram Reuerendo D. meo Pirouano, impressa per Farin. decif. 608. num. 14. p. 2. recent. ac proinde potest bonam fidem producere, Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 1. n. 9. Pinel. in l. 1. Cuius res ind. vendit. p. 2. cap. 4. num. 40. Ioan. Garc. de nobilit. in iuris p. 17. Flamin. Pacif. de resignat. benefic. lib. 1. t. 9. §. 1. n. 62.

ERROR Iuris cortigens non dicitur quicquam de nouo facere, sed iam factum declarare, vt per Libardes palam ff. de testam. tradunt Felin. in cap. quatuor & quando, d. 1. num. 27. x. ff. facit. de accusat. & in cap. 1. num. 16. vers. & palebrè de libelli oblat. Brunor. à Sole in loci communib. verb. error. num. 7. Rot. in Tuderina datus 37. Januarij 1606. coram Petruacha Manzanedo, impressa per Farin. decif. 158. num. 1. p. 1. recent.

ERROR nominis non viciat dispositionem, si emanat de intentione, seu cotpote, l. si quis in fundi 1. a. ab ali. ff. de legat. 1. d. si nunc in vacuum 34. in princip. ff. de acquir. poss. ff. Barth. conf. 179. Martini. n. 2. lib. 1. Gemin. conf. 3. num. 3. vers. secundo sic, quod duplicatur conf. 119. vbi ampliat, etiam si erretur in qualitate extrinseca, seu demonstratione, Alex. conf. 118. l. si a. coram, lib. 7. vbi extendit, licet erretur in pronominis, seu cognomine. Rebuff. in praxi. p. 1. signatura, verb. de iur. in iur. n. 1. Aloyl. Ricc. in collect. decif. p. 1. callit. 1. 469. Duenn. Reg. 150. Azced. l. 1. num. 16. cum segg. n. 2. lib. 4. nota Resp. Cardol. in praxi Iudicum, & Adm. ar. verb. error. num. 4. Card. Tufch. d. tom. 3. lit. E. concl. 324. Rot. in Salamantina Archiepiscopatu 2. Julij 1613. coram Martino Andrea, impressa per Farin. decif. 687. num. 1. p. 1. recent. & apud Mantie. decif. 138. n. 4. vbi quoddam error in inuocatione Sancti non officit veritati.

Axioma LXXXIII.

Erubescere.

1. Erubescimus cum sine lege loquimur, communi Villierz, vel municipali.
2. Equiuocum ad distinctiones producere non est licitum ex proprio capite.
3. Rationem naturalem sufficit allegare quando non exat lex certa, vel similis, qua decidat causam.
4. Dilecti scribimus in iure ad instantiam parui, debet allegare leges, & iura.

ERUBESCIMVS cum sine lege loquimur, l. illam C. de col. an. n. 2. de tr. et. & f. m. §. si consideramus, collat. 1. Et ex tractatibus, Ioan. XXII. col. 13. de proband. Euenus, in epit. legatib. loc. 64. Bald.

conf. 137. Et primo, si scia fin. vers. in contrarium, lib. 1. vbi intelligit cum loquimur sine lege communi, vel municipali, quia sufficit alteram allegare, & conf. 97. Super primo quæstio, num. 3. vers. si licet res, lib. 1. vbi quoddam non est licitum ex proprio capite equiuocum ad distinctiones producere, sed procedendum est per viam silectam, videlicet per textus legum, & conf. 138. Secundum ea, vers. quia erubescimus, lib. 3. & conf. 13. in princip. vers. in non possum, lib. 5. vbi quoddam procedit, quando inquirimus sine lege, sine statuto, & sine consuetudine, Abb. conf. 10. col. 2. vers. & primo premisso, lib. 2. vbi quoddam sufficit allegare rationem naturalem, quando non extat lex certa, vel similis, qua decidat causam, Thom. de Thomass. in scribis legum, reg. 109. Sord. conf. 158. num. 13. & conf. 108. num. 1. & conf. 374. num. 1. Monet. in coll. de optine canon. cap. 3. num. 2. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 3. num. 2. Card. Tufch. num. 3. lit. E, cor. cl. 3. per totum, vbi num. 7. post Abb. cor. cl. 1. in prime, lib. 1. subdit, quoddam Doctores scribentes iure ad instantiam parui, debet allegare leges, & iura, sed quando scribit, vel consultor datur iudicibus, non tenetur allegare leges, neque iura.

AXIOMA LXXXIV.

Euentus.

1. Euentus posterior formatur à titulo primordiali.
2. Euentus mali & sinistri non sunt habendi in consideratione.
3. Euentus alienius rei frustra spectatur, cum esset nulli operator.

EMORDIALI, seu à primordio tituli in posterum formatur euentus, l. 1. C. de liberis pateris, l. 1. inc. vers. nulla, & ibi gloss. verb. primordiali, C. de impos. lucrat. de corp. lib. 10. Pet. de Anchast. conf. 4. in prime. num. 3. & conf. 137. in prime. Sord. conf. 13. n. 12. & conf. 452. num. 14. Fetter. in consuet. Cathalonie, gloss. 1. n. 233. Cardio. Tufch. num. 3. lit. E. excol. 346. & tom. 7. lit. 50. can. 7. 16. n. 3. Rota decif. 456. num. 9. apud Farin. p. 1. recent. Pyth. Maur. de solut. a. 8. n. 1.

EVENTVS mali, & sinistri non sunt habendi in consideratione, l. si quis ab ali. ff. de re iudic. vbi Rip. n. 7. limitans ad praecauendum, l. si in l. inu. stipulant. tom. 5. facram. in notab. 9. num. 14. ff. de verb. obligat. vbi quoddam ad odium, & damnum non considerantur, & ibi Bart. n. 7. in fine, limitat axioma fauente libertatis, dotis, pæ causæ, & fisci, Bald. conf. 18. n. 2. Locat. fuit, num. 4. vers. non enim debet considerari, lib. 1. vbi quoddam euentus etiam mali & sinistri sunt habendi in consideratione ad exclusionem lucris, quando lucrum ipsum super futuro bono euentu, & prospecto fundatur. Steph. Grat. discip. forens. tom. 3. c. 937. n. 10. vbi Axioma procedere præcipue notat, quando preter naturam occurrunt, ex Calder. conf. 14. n. 11. ad med. & Olafch. decif. 95. n. 41.

EVENTVS alienius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operator, l. aliquando, §. si ff. ad Velleian. l. si quis in scriptis, ff. de hered. instit. l. cum heres, §. 1. ff. de acquir. hered. l. non videtur ff. de iudic. l. si C. qui admitti. l. ad probationem, C. de probat. cum consingat. de officio deleg. Sord. decif. 184. num. 8. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. compar. 10. n. 57. Martil. conf. 51. l. i. c. ne d. num. 57. Card. Tufch. tom. 4. lit. E. excol. 320. num. 1.

AXIOMA

AXIOMA LXXXV.

Exceptio.

1. Agere qui potest, multo magis potest excipere.
2. Alium qui habet, ut aliquid consequatur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur.
3. Exceptio repellit eundem, quem de iure tenet ad id.
4. Exceptio firmat regulam in contrarium.
5. Casus exceptus non firmat regulam in contrarium, ubi alia interpretatio dari potest.
6. Exceptio debet esse de regula.
7. Exceptio declarat regulam, sed tamen non ampliat, ut comprehendat ea, quae non sunt de genere regule.
8. Exceptio ubi non reperitur posita, non est à regula recedendum.
9. Fieri non videtur excipiens ea quae in exceptione includuntur. Intellige quoad fundam. intentionem alteri, ut num. 10.

EXCEPTIO facit ut quàm actio, & ideo regulariter qui potest agere, multo magis potest excipere, l. ff. de super. potest. ap. cum inter, de except. cap. qui ad agendum, & de regul. iuris in 6. Fedet. de Senis consil. num. 3. vers. dixi; Alexand. consil. 62. in causa, num. 6. & 7. lib. 7. Palat. in reposit. cap. per vestras, & de donat. inter virum & uxorem, §. 8. num. 2. Surd. consil. 377. num. 45. Card. Tusch. pract. consil. tom. 3. lit. E. concl. 374. per totam. Sigillim. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 1. num. 12. & de commere. & camb. §. 7. gloss. in fine, §. 8. Unde qui habet actionem, ut aliquid consequatur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur, Folgod. consil. 186. Pro determinatore, col. pen. vers. postremo, Alexand. consil. 47. Visi instrumentum, in fine, lib. 1. Et cum damus actionem, multo fortius exceptionem, Linnium, §. cum damus, ff. de regul. iuris, Roman. consil. 474. In casu preposu, & quem de euitione tenet actio, multo magis agentem repellit exceptio, J. verducanem, C. de emulion. Castren. consil. 352. Pro fundamento, col. fin. lib. 1. quia multa conceduntur excipiendo, quae non conceduntur agendo, Angel. Aretin. consil. 1. Visi supradicta, in fine, vers. quia multa, ob idque prohibuit petere, non prohibetur reticere & excipere, Decian. consil. 311. num. 3. Ruin. consil. 163. in fine, lib. 2. Decian. consil. 64. n. 5. lib. 3. & consil. 94. in fine, lib. 2.

EXCEPTIO repellit eundem, quem de iure tenet actio, l. venditor item, cum l. si ff. de except. l. exceptione delicti, ff. de emulion. Angel. Aretin. consil. 20. Visi actio, num. 39. & seq. & num. 45. Castren. consil. 166. Visi actio, num. 1. lib. 2. & consil. 177. Ad primum, n. 3. vers. ad secundum, in lib. 2. Dec. consil. 86. Visi puelle, col. 2. vers. quia quia, Roman. consil. 457. Circa propositum, col. pen. in princip. vers. secundum quia, Alex. consil. 1. Visi processu, in princip. lib. 3. Tiraq. de retract. §. 1. gloss. 9. num. 5. Boet. decis. 21. num. 13. Neguzant. de pignori p. 5. vers. 1. num. 53. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 1. num. 10. & 18. Anton. Gem. l. 50. Tauri. num. 7. Gam. l. usum, decis. 67. Portel. de conscrib. & fiduciam, cap. 12. num. 18. Cardin. Tusch. de com. 3. lib. E. concl. 173. D. Bynb. in l. 1. p. 5. num. 10. solus maxim. Surd. consil. 17. num. 24. & consil. 377. num. 12. & decis. 177. num. 8. Vincent. Caroc. sing. 73. vbi illustrat in casu l. fin. C. de eu. et.

EXCEPTIO firmat regulam in contrarium, l. qui ff. de denique ff. de fundo insti. gl. in rub. de regula

in i. in 6. vbi Dyn. Bart. in l. 1. in fine, vbi Dec. v. 20. & Cagnol. num. 11. & 34. ff. cod. tit. Euerard. in topicu leg. al. loco 3. Dec. in cap. cum dilectis, num. 6. & 7. de confirm. celli, vbi ait quoddam expositio licet sit de regula, non tamen ampliat regulam, Rom. consil. 82. num. 1. & consil. 100. num. 1. & consil. 195. in princip. & consil. 187. num. 8. vbi apostil. in verb. excipitur, & consil. 461. vers. refragatur, vbi ait hoc non procedere, quando non est verisimile, Ioann. de Anan. consil. 69. in fine, Bald. consil. 141. Casu ei casu, vers. super secundum, lib. 1. & consil. 119. Verba dicunt, in princip. vers. secundum quia, cod. lib. 1. vbi quod conductor excipiens nolle teneri pro vno casu fortuito, videtur se obligare ad alios casus fortuitos sub eodem excepto, & consil. 311. Quidem, lib. 1. vbi intelligit Axioma, quando alius non esset facta inclusio, vel exclusio tacita, vel expressa circa non excepto, & Alex. consil. 107. In causa & l. 1. n. 1. lib. 1. & consil. 125. Visi sentio, num. 4. & 5. lib. 2. vbi ampliat in concessione legati facta, quia exceptio declarat, & firmat regulam in non exceptis, & consil. 7. In consuetudine, num. 8. vers. quoniam probatur, lib. 5. vbi ampliat in legibus feudali, & materia feudali, & consil. 186. Zacharias, in fine, lib. 6. vbi quod firmat regulam in contrarium, sed non ampliat, Bald. decis. 15. num. 12. Menich. consil. 121. num. 17. & consil. 99. num. 10. Flamig. de resignat. benef. lib. 3. quod 6. num. 186. Card. Tusch. de com. 3. lib. E. concl. 422. per totam, Octau. Gloss. resp. 12. num. 111. Cardin. Seraphin. decis. 930. n. 7. Rot. de of. 124. num. 9. apud Farin. part. 1. recent. Robles de Salzedo de repress. lib. 2. cap. 26. num. 1. me citato in hoc loco Ioseph. Vela differ. forens. decis. 1. num. 40.

Limita Axioma, vbi alia interpretatio dari potest, quia tunc casus exceptus non firmat regulam in contrarium, Fedet. de Senis consil. 23. col. per. num. 1. vers. non obstat, vbi quod Papa volens omnia teneri soluere decimas, si excipit certum Ordinem, non propterea videtur velle omnes alios exemptos teneri, nisi expressè dixerit, quia talis exceptio potest operari concessivam exceptionis Ordini exceptuato. Sic etiam non procedit Axioma, quando aliquid excipitur considerat effectum eius quod excipitur, quia tunc omnia sunt exceptuata, quae habent eundem effectum, Castren. consil. 91. In causa appellatoria, num. 9. & 10. lib. 1. vbi quod statutorum quod fiat compromissum exceptis instrumentis quarentigatis, non includit instrumenta non quarentigata quando habent executionem paratam, pro ut quarentigata, quia statutorum considerant effectum quarentigatae, non ipsam quarentigata; nam casus similes exceptuatis censentur excepti, etiam si exceptioni sit adiuncta, Alex. consil. 139. In causa, num. 4. & 6. lib. 4. vbi quod non continentur casus similes per extensionem sub exceptione, sed comprehensum dicantur.

EXCEPTIO debet esse de regula, l. nam quod liquidè, §. si ff. de pen. leg. Castren. consil. 10. Pro pleniori, num. 3. lib. 1. vbi ait, quod si exceptio non esset de regula, diceretur detestoria, Gemin. consil. 63. num. 2. vers. nam ex quo excipit, vbi quod casus exceptus à dispositione generali, declarat dispositionem loqui de illa materia, Bald. consil. 401. Super falso, num. 1. vers. secundum quatuor, lib. 1. vbi quod testigium, seu declarat regulam debere intelligi de materia exceptionis Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. c. 1. num. 77. & gloss. 14. num. 35. & gloss. 51. num. 3. Surd. consil. 12. num. 49. & consil. 262. num. 47. & consil. 401. num. 11. & consil. 127. num. 6. & 7. decis. 124. num. 15. Unde si procurator generaliter constituitur ad omnes cau-

sa, excepta causa restitutionis in integrum, dicitur
constitutus in omnibus aliis casibus requirementibus
speciale mandatum, ex quo exceptio est de iis, que
requirunt speciale mandatum, Imol. in l. fin. col. 1. 2.
ff. qui et a quo appelletur, Alex. & lat. in l. fin. q. 1. de
procuratione iaru, C. de iis, in cap. qui ad agendum, §. 1. de
procuratione, lib. 6. quod refert Cardin. Tufch. tom. 3.
tit. E. cum. 45. nam. 6. Robles de Salzedo d. lit. 2.
c. 14. n. 18.

EXCEPTIO declarat regulam, sed tamen non
ampliat, vt comprehendat ea, quæ non sunt de
generale regulæ, Roman. conf. 498. in fine. conf. 107.
col. 2. vers. quod autem cõfiant, vbi quodd exceptio deducit
ad certum, & declarat regulam generalem, & conf. 579.
num. 11. vers. veritas tamen, Bald. conf. 13. Causæ talis
est, vers. per secundum lib. 1. Cuman. conf. 98. num. 3. vers.
non vbiq; secundum, Alex. conf. 28. vers. nec ad hoc
obstat, lib. 1. & conf. 559. num. 9. vers. nam ad hoc
obstat, eod. lib. 1. & conf. 186. Zachariæ in
fine lib. 6. Surd. conf. 531. num. 12. & de off. 100. num. 9.
vbi limitat, quando exceptio efficit inuulsi, quia tunc
ampliat regulam, Socin. conf. 17. num. 2. & vers. sed
contra, lib. 1. vbi quod in venditione petitorum
bonorum propriorum, exceptio patris, non includit
bona communia, quia licet exceptio firmet
regulam in contrarium, tamen non ampliat, Aretin.
conf. 8. Abundè, per totum, & præcipuè nam. 3. & 4.
vbi declarat dicens quodd exceptio est præfata, quæ
tacite inerat, non extendit vllo modo regulam ad ea,
quæ non sunt de regula, si quia expressio eorum, quæ
tacite insunt, nihil operatur, si verò est expressio,
quæ tacite non inerat, exceptio licet firmet regulam
in non exceptis, nunquam firmat extendendo
ad ea, de quibus disponens erat incapax, vel inha-
bilis, & rationem adducit nam. 7. vers. nec obstat,
quia exceptio non ampliat regulam, vt comprehendat
ea, quæ sine exceptione non comprehenderet ex
propriate sermonis, siue ex mente, refert Cardin.
Tuch. nam. 1. Aret. 4. concl. 4. & 4. Sauch. in præ-
cepto. Decret. lib. 2. cap. 17. num. 17. vel. 3. in fine ad p.
Mieres de maior. in l. d. p. i. g. 23. num. 22. Surd. de
off. 114. num. 17.

EXCEPT: ubi non reperitur posita, non est à regula recedendum, *In pronunciationi*, 4. v. l. ff. de *pronunciationi*, *dissonantem*, C. de *diap. l. illam*, C. de *collationib. Flamin. Paril. d. deffignaz. benefic. 3. q. 7. collation. 4 c.*

Et *ECCE* *PIUM* non videtur fateri ea quæ in exceptione ioculodantur, *cap. cum venetabili*, de excepti. Alexand. *verf. 3. in 1. 2. et licet in princip. verſ. non ad hoc obſt.* lib. 1. vbi quod exceptio huiusmodi non eſt confellio, nec negatio, ſed eſt medium inter argere, & confiteri, *prov. in tacente, & conf. 4. 9. num. 3. cum ſeqq. lib. 7. vbi quod libellans, expiciens, vel replicans illud, quod pars adverſa aſſerit illud impugnando, non dicitur fateri, addique quod is, qui ſecit ſententiam non recte raram eſſe impugnando, non fateri eſſe latam, per *Guili. & ſeqq. tam, vbi gloſſ. in verb. reſ. & ſ. de liberis, & poſt. num. 3. exponit reſ. illud eſt, nullo modo* *Surd. deſ. 1. 14. num. 1. Card. Toſch. tom. 3. lit. E. fol. 147. Mari. Ant. verſ. reſ. lib. 1. reſol. 30. num. 1. Alex. Tricentio quæſ. reſ. lib. 2. tit. de excepti. num. 3.**

Intelligit Axioma procedere quoad fundandam
intentionem aegritatis, *l. inaequivale. ff. de except. cap. ex-
ceptionum, de regis. mri, lib. 6. Cod. ubi lib. 1. cap. 1.
num. 1. pref. eodem iure, Ant. G. m. var. 1000. §. c. 1. 2.
num. 16. Cachetan. Pedem de iur. 178. n. 9. Franc. Mi-
lanen. Sicilia de iur. 1. num. 46. lib. 2. Bellon. Genuen-
de iur. 18. num. 8. & de iur. 9. num. 1. Petr. Gregor. Syn-*

*ragmarie lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardoſin praxi iudi-
cam, & Advocat. verb. exceptio, num. 26. Steph. Gra-
tiani. Marchia deſiſ. 19. num. 19.*

AXIOMA LXXXVI.

Exemplā.

- 1 *Exempla declarant regulam.*
- 2 *Exempla non restringunt regulam.*
- 3 *Exemplum non est iudicandum, sed legibus, quando legibus confitas quod veritas est contra exemplum.*

EXEMPLA declarant regulam & apertius, *pra-*
tor, solus Iulianus, 4 quous, ff. de collat. bon. libi,
quod dico exempla vi manifestum fiat, Oldrad. conf. 244.
num. 14. vers. quous, & vizio, Bald. conf. 338. Nulla
mulier. num. 4. vers. quod eff. lib. 1. vbi quod exempla
sicut digitus rem ostendunt, & tactus quodammodo
sollicitus, Cardio. Tusch. num. 1. tit. E. com. 548. per
patum.

EXEMPLA non restringunt regulam, l. damni in 2
fieri significo, ff. de damno inf. l. pen. §. ult. ff. de
iur. et soluti. ign. l. 1. §. quod vulgo, ff. de vi, et vi arm.
l. si re oportet. §. oportet. ff. de excusat. inter. Roman.
conf. 295. Damno parit, num. 6. vtrf. eff. enim vtrif.
fi. Turco. m. l. si quoniam, vtrf. liberis, num. 47.
C. de remocand. donat. Molin. de primis. lib. 1. cap. 8.
c. 4. Surd. conf. 308. num. 10. Card. Tuck. d. 10.
tit. E. cum §. 67 per unum, Flamin. Paris. de conf. m.
9. 9. num. 75. et quest. 27 num. 68. Et quest. 32. num. 18.
Stephan. Gratian. d. script. forens. tom. 3. cap. 363.
num. 71. Vnde dici solet quidā exempla non exclu-
dunt similia, q. habentur, l. illi. de gradib. Craue.
conf. 344. num. 15. Azaved. l. 4. num. 34. tit. 10. lib. 8.
num. 254.

EXEMPLIS non est iudicandum, sed legibus, *1. sed leges, fide offe. Praxid. 1. aemo, & de serm. & inter-
lectus, cap. 1. de populi. Praxid. Socin. 3. Thom-
de Thomasset. in forib. legum, reg. 110. sit proce-
dere malis exemplis, & in praedicta erronei iudicio-
rum, Xpol. conf. 1. 8. j. am. conf. 3. ubi dicit habere
locum, quando res in contrarium est certa, non verò
in casu dubio, Alexand. conf. 150. la. ca. 1. num. 7.
lib. 6. ubi intelligit quando legibus constat, quid
veritas est contra exemplum, Menoch. conf. 996.
27. vol. 10. Sard. conf. 14. num. 21. Anton. Menoch.
Favent. decr. 1. num. 91. & 94. Ludov. Rodolpho.
conf. 10. pag. 113. Card. Tuleh. de m. 3. list. E. conf. 549.
per totum.*

AXIOMA LXXXVII.

Exitus.

EXITVS astra probat, l. quidam, ff. de rebus dub.
l. item Syllanianum, C. de his quibus vi index drem
non nascim, in fine, C. de indic. l. si maner, vbi Bald.
C. ne de statu de fundi, cap. quatuor 22. quæst. 1. cap.
quod autem 21. quæst. 2. Titq. de reuocata lega.
ad finem 16. autm. 13. Surd. decis. 128. num. 8. & conf. 181.
num. 14.

AXIOMA

AXIOMA LXXXVIII.

Experientia.

EXPERIENTIA omnium rerum est mater, & magistra; & que omnia, testis, fides, & pater. *pen. in p. de falsis dep. cap. quare si de elib. lib. 6. Ioan. de Imola conf. 41. v. p. vbi quod experientia dicitur rerum magistra de his, que videmus obsequari, Alex. conf. 115. Vsa scriptura, num. 4. v. sed p. p. lib. 7. Bald. conf. 116. Proponitur, num. 1. lib. 2. vbi quod experientia facit aitem, & cognouit veritatem ex experimento sequitur, & num. 1. quod experientia morborum multas nos medicinas iuvenit compellunt, Surd. conf. 61. num. 36. & conf. 131. numer. 23. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. E. & concl. 643. per eam, Mari. Anton. var. res. lib. 2. res. 43. num. 10. Ludov. Rodolphin. var. qu. lib. 2. qu. 35. num. 24. Robles de Salcedo de reprob. lib. 3. cap. 17. num. 19. Cane. var. p. 2. l. 1. c. 74.*

AXIOMA LXXXIX.

Expressum.

- 1 Expressum vbi requiritur, non sufficit tacitum, neque presumptum.
- 2 Expressum maior est vi, quam tacitum.
- 3 Expressum facit cessare tacitum.
- 4 Argumentum non sumitur à tacito, vel presunto ad destructionem expressi, sed bene à contrario.
- 5 Expressum dicitur, quod sub expresso continetur, vel ex expresso inferitur.
- 6 Tacitum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum.
- 7 Expressum dicitur, quod ex natura verborum inducitur.
- 8 Expressum dicitur, quod continetur ex vi verborum.
- 9 Expressum censetur propriè & ioculariter, quod per relationem exprimitur.
- 10 Expressum dicitur, quod abintellegitur à iure.
- 11 Expressum dicitur, quod ex iuribus, & consuetudinibus necessariè colligitur.
- 12 Expressum censetur, quod virtualiter inferitur.
- 13 Expressum dicitur, quod sub ratione comprehenditur.
- 14 Expresso vitioso, vitiosum tacitum in eo comprehenditur.
- 15 Expresso eiu, quod tacito inferitur, nihil operatur, & non dat omnem formam, nec facit alium conditionalem.

EXPRESSUM, & tacitum licet per viam reg. idem sit iudicium, vt infra probauimus sub verbo *Tacitum* & expressum, vbi tamen requiritur expressum, non sufficit tacitum, neque presumptum, cap. 1. de prebend. cap. fin. de procurator. in 6. Federic. de Sentent. 131. col. 1. v. sed vbi requiritur. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. E. & concl. 644. per eam, Cabed. Lofan. de off. 6. part. 2. Valde. de partition. cap. 14. num. 18.

Expressum maior est vi, quam tacitum, *l. nonnunquam, de v. de. & demoftr. l. expressum necesse, vbi Dec. tom. 5. de regul. iur. l. presum. C. de impub. & aliis,*

Oldrad. conf. 126. num. 8. v. tertio, vbi quod expressa conditio apposta magis suspendit dispositionem, quam conditio tacita que subintellegitur. Calderin. conf. 121. num. 2. v. ad idem facit p. p. v. aliter 1. de clerico. non res. vbi quod operatur saltem maiorem declarationem expressio eius, quod tacitum inerat. Surd. conf. 10. num. 24. & conf. 310. num. 14. Pichard. ad 5. l. num. 9. In fin. de vulg. subint. Card. Tufch. tom. 3. lit. E. & concl. 655. Sigismund. Scacc. de appellat. qu. 1. 2. num. 87. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 39. num. 39. Proponitur Nabona 1. 14. gloss. 4. num. 7. tit. 1. lib. 6. Recop. Stephan. Gratian. de cept. forens. tom. 4. cap. 699. num. 14. & 15. Ioan. Antonin. Mangil. de impu. qu. 116. num. 39. Et expressum vbi requiritur, non sufficit tacitum. Cane. var. p. 2. c. 1. n. 76.

EXPRESSUM facit cessare tacitum, *l. cum ex filio, §. filio impubere, ff. de vulgari & pupil. subint. l. maritus, C. de procuratorib. Crauet. conf. 92. num. 3. Rimli iun. conf. 330. n. 5. lib. 3. Franc. Becce. conf. 19. num. 24. vbi etiam quod stipulatio deus testuenda facit cessare tacitum, & num. 24. in fin. quod non sumitur argumentum à tacito, vel presunto ad destructionem expressi, sed bene e contra, Decian. conf. 14. num. 98. cum segg. maxime num. 101. lib. 13. vbi ampliat, etiam si expressum colligatur ex p. p. c. d. s. & sequentibus, Cassan. in consuet. Burgund. lib. 1. §. 1. num. 5. Surd. conf. 157. n. 22. Franc. M. de r. iur. v. p. lib. 3. qu. 15. num. 49. Arment. in p. p. c. d. s. addit. ad recap. legum Novar. 2. numer. 1. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. E. & concl. 656. per eam, vbi num. 10. post Boet. de off. 1. 1. limitat in expressa hypotheca dotis inducta à p. p. b. in qua facit cessare tacitum inductam à lege, secundum communem, maxime vbi tacita pinguior est. Duran. Rota de off. 318. num. 17. Et sic limitatur Axioma quando p. p. oisio diuersos respicit casus, quia expressum circa vnu non tollit tacitum circa aliud. Bellon. conf. 12. num. 1. Surd. conf. 198. num. 24. vbi num. 25. limitat etiam quando expressum & tacitum ad diuersum tendunt finem, & effectum, quia tunc expressum non facit cessare tacitum. Alphons. Nabona 1. 20. gloss. 1. n. 66. cum segg. lib. 4. recop.*

EXPRESSUM dicitur, quod sub expresso continetur, Paris. conf. 6. num. 6. 2. vol. 1. Crauet. conf. 149. num. 11. Roland. conf. 37. num. 34. vol. 2. Franc. Becce. conf. 14. num. 15. vol. 1. Menoch. conf. 14. num. 15. & de arbit. casu 376. num. 2. cum segg. vel ex expresso inferitur, A. Prator ait. 5. 1. vbi gloss. verb. *expressum*, ff. de nomi. oper. nunciat. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. 1. forma vicariatus, num. 57. & 59. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. solum et. cap. 5. num. 1. Et ideo tantum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum, *l. si uis, §. si filius, ff. de secund. tabul. Bald. in l. fin. g. C. de hered. instit. & ind. 1. num. 10. C. de illis, qui ante apertas tab.*

EXPRESSUM dicitur, quod ex natura verbo-
rum inducitur, Bart. in l. si fideiussor. §. nemo nisi ff. de leg. 1. Ruih. conf. 143 sub num. 6. vol. 3. & conf. 159. num. 3. cum segg. vol. Paris. conf. 97. num. 107. vol. 1. Othau. Gloriet. ff. 1. p. 3. num. 1. 157. & resp. 9. num. 3. Et quod ex generalitate verborum continetur, *l. Lucius, ff. de vulgari, gloss. verb. specialiter, in l. vlt. C. quod cum eo, secundum primam opin. Bezz. in l. prator ait. in princip. n. 1. ff. de nomi. oper. nunciat. & in l. 1. col. 2. v. ad quod sciendum, ff. de vulg. & pupil. Corst. in iur. C. de collat. col. 3. num. 9. vbi communem regulam appellat, Brunor. a Sole in loci command. verb. *expressum* 4. Rendio in praxi p. p. recipi. sint. tom. 1. n. 100. num. 15. Menoch. conf. 331. n. 24. vbi limitat, quando*

quando requiritur aliquid expresse, vel, specialiter
hinc in aliqua dispositione correctoria iuris commu-
nis, Flamin. *de rescriptis*, *benef. lib. 5. q. 2. num. 54. & lib. 8.*
q. 10. num. 3. Anton. Menoch. *Linc. conf. decis. 62. n. 13.*
& Rarior. decis. 69. n. 17. Flores de *Mena var. lib. 3.*
q. 21. num. 26.

8 **EXPRESSVM** dicitur, quod continetur ex vi ver-
borum, Flamin. *d. quest. 2. num. 57.* Ioseph. Sesse
Argon. decis. 65. num. 29. & decis. 113. num. 270.
Flores de *Mena d. quest. 2. num. 26.* Mendez à Castro
in praxi Lusitan. lib. 3. cap. 11. num. 3. Ferrer. *in Confut.*
Calabon. gloss. 4. num. 52. Stephan. Gratian. *discept.*
forens. tom. 4. cap. 692. num. 9. & ampliatur. numer. 10.
etiā capessio pro forma requireretur. Vincent.
Folius de subdit. q. 736. num. 5. & idem nihil refert, an
aliquid expresse, vel æquipollentibus verbis expri-
mat, vbi verba illud significant, l. qui totam, ff. ad
Trib. lib. 2. C. ad legem Falcid. Boer. decis. 44. num. 33.
Patil. conf. 21. num. 35. vol. 1. Ruin. conf. 47. num. 18.
vol. 2. Card. Mantica. de consuet. ultio. vol. lib. 7. tit. 11.
num. 6. & 7. Mascard. de probat. concl. 1389. num. 4.
Menoch. *conf. 174. num. 4. & de presumpt. lib. 4.*
pres. 188. num. 10 cum seqq. Petr. de fideicom. quest. 137.
n. 19 o. Ioseph. Sesse d. decis. 113. n. 170. & decis. 189.
num. 51.

9 **EXPRESSVM** censetur propriè & realiter,
quod per relationem exprimitur, Ioseph. de Sesse
Argon. decis. 102. numer. 31. Antonin. Menoch.
Linc. conf. decis. 33. numer. 10. Anell. Amat. *conf. 68.*
num. 1.

10 **EXPRESSVM** dicitur, quod subintelligitur à iure,
lib. 2. Imperator, ff. de legat. 2. l. 1. C. de testam. milie.
Tiraq. in l. si vngam, verb. donatus largitus, n. 158.
C. de renouat. douat.

11 **EXPRESSVM** dicitur, quod ex mente, &
coniecturis necessariò colligitur, Sord. *decis. 254.*
num. 37. Gam. *Lusitan. decis. 51. num. 8.* Flores de *Mena*
var. lib. 1. quest. 36. num. 19. Cald. Pereira de *empe.*
cap. 9. num. 8. & 12. Anell. Amat. *conf. 74. num. 9. 10.*
& 17.

12 **EXPRESSVM** censetur quod virtualiter inest, Ioseph.
Sesse *Argonia decis. 201. num. 1.* Anton. Mon-
nach. *Linc. conf. decis. 4. num. 10.* Steph. Gratian. *discept.*
forens. tom. 5. cap. 9. 16. num. 38. & cap. 957. num. 25. vbi
idem dicit in eo, quod ex natura actus venit, & quod
necessariò antecedens capessio venit. Ande. Gail.
lib. 2. observa. 2. num. 1. & 4. Stephan. Gratian. *d. tom. 5.*
cap. 855. num. 14.

13 **EXPRESSVM** dicitur, quod sub ratione com-
prehenditur, l. *quasi cum sero, ff. de reb. l. si postula-*
uerit. §. sed si negauerit, ff. de adult. Tiraq. in l. si vng-
am, verb. suscipiens liberos, num. 57. C. de renouand.
donat. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 11. & 12.
Gutier. pract. lib. 3. quest. 17. num. 82. Rot. *decis. 10.*
num. 3. apud Farin. p. 1. recent. Vel ex eadem ratione
deducitur, Sord. decis. 254. num. 40. & decis. 255.
num. 23. Cald. Pereira de *rescriptis*, *emphy. cap. 1. num. 20.*
& 21.

14 **EXPRESSO** vitiato, vitiatur tacitum in eo
comprehensum, l. 3. §. fin. in fine, ff. de seruic. rustic.
prad. cum vnu §. plani, ff. de bono aut. indic. possid.
lib. 2. ff. de consuet. pecun. cum aliis citatis ab Anton.
Gom. var. tom. 1. cap. 1. num. 26. non tamen vitiatur
tacitum æquè principale, si fideiussor, in prius, ff. de
legat. 1.

15 **EXPRESSO** eius, quod tacitè inest, nihil
operatur, & non dat nouam formam, nec facit
actum conditionalem, l. *condiciones que extrinsecus,*
vbi gloss. vlt. ff. de condit. & demonstr. Castren.

conf. 338. Ad primum, num. 2. lib. 2. Anchar. conf. 27.
Super alia, num. 4. vbi quod id, quod tacitè inest, ne-
dam non facit actum conditionalem, si exprima-
tur, sed neque alterat dispositionem, & conf. 404.
Tria dubia, num. 7. Federic. de Senis conf. 163. n. 2.
vers. nec obstat, vbi quod expressio eius, quod tacitè
inest, non dat nouam formam, nec facit condi-
tionalem, Alexand. conf. 43. num. 5. lib. 1. & conf. 2.
Visa ista, num. 18. vers. quia respondent, lib. 5. vbi in-
telligit, si illud, quod tacitè inest, exprimitur eo
modo, quo inest, qui tunc nihil operatur; secus
verò si exprimitur alio modo quàm inest. Decla-
sant aliis modis Rimin. iun. conf. 181. num. 103.
& 104. lib. 1. Tiber. Decian. conf. 4. numer. 24. & 25.
Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 637. per totam. Alphon-
sius Nabona. *l. 1. gloss. 1. num. 17. tit. 5. lib. 2.*
Recap. Anell. Amat. conf. 8. num. 22. Robles de Sal-
zedo de *reposit. lib. 3. cap. 9. num. 5. & cap. 10. num. 8.*
vbi num. 14. intelligit quodam expressio aliquid
operari nequit, & daretur superfluitas, aliquam
contrarium esset dicendum, & num. 28. etiam in-
telligit quando quod exprimitur, inest, ea necessi-
tate, & num. 9. pariter intelligit, nisi alio modo ex-
primatur, quàm quo tacitè inest, & num. 22. dicit
quod expressio illius, quod tacitè inest, superflua
non est, cum exprimitur id, quod prius erat taci-
tum, & num. 23. quod expressio illius, quod tacitè
inest, toleratur ad tollendam dubitationem Cane.
variatur resolution. part. 1. in rescript. tom. 5. 4.
pag. 413.

AXIOMA XC.

Extinctum.

EXTINCTVM semel, amplius non reuiuiscit,
Petr. de Achar. *conf. 38. Morina, num. 7. &*
conf. 404. n. 13. vbi extendit, maxime quando extinc-
tio fit ex voluntate eius, qui piamus, secus ex
necessitate, Dec. conf. 447. Decian. conf. 86. num. 41.
vbi agit de substitutione semel extincta, quia non
reuiuiscit, Bellam. conf. 54. vbi de collatione nulla
& extincta, quia non reuiuiscit, Socio. sen. conf. 91.
num. 10. lib. 4. vbi quod obligatio semel extincta non
reuiuiscit. Crauet. conf. 32. 2. num. 5. latè Card. Tusch.
tom. 3. lit. E. concl. 676. per totam. Vide sup. Axiom. 9.
num. 1.

AXIOMA XCI.

Extrema.

EXTREMA omnia sunt vitiosa, & ex duobus a
contrariis fit medium optimum, l. *solent, §. fin.*
ff. de offic. Proconf. loau. de Capistr. in speculo con-
suetudin. num. 245. Paulus de Castro per text. ibi, l. *continuum, §. cum sita 1. ff. de verb. obligat.* Card. Tusch.
tom. 3. lit. E. concl. 685. Flamin. Paris. de *confid. q. 7.*
num. 39.

EXTREMA habilia posse coniungi impedit
medium inhabile, Castren. *conf. 422. Quid ista*
mutat, numer. 3. vers. sic, lib. 1. vbi loquitur quan-
do extremum debet transire per remedium inhabi-
le, Florian. de S. Petro quest. 3. dub. 1. numer. 22.
vbi declarat, & limitat multis modis & casibus, in
quibus extrema habilia de se iunguntur, licet me-
diu

dium sit inhabile, quando illud medium fuit sublatum, vel non duratur, refert Cardin. Tolch. tom. 3. lib. 2. c. 6. 4. Vide infra Axiom. 145. num. 4.

conf. 444. n. 14. Mari-Giulba in consuetud. Messanen. p. 1. cap. 10. gl. 6. n. 18.

Limita in iis, quæ requirunt seruitium personale auctu, vt est residentia in beneficio, ad effectum consequendi distributiones, & visitatio ad effectum recipiendi procuraciones, Calderin. conf. 121. n. 2. & in fine, quod est conf. 1. de clericis non resid. Angel. Aretin. conf. 137. Quoniam, num. 1. 7. verum multis modis, vbi ait, quod multa possumus per nosmetipsos, quæ non possumus per alios facere, refert Card. Tolch. d. c. 6. n. 2. 3. vbi n. 25. limitat etiam in iis, in quibus est electa industria personæ, quia per alium expediri, vel fieri non possunt.

FACERE non dicitur, qui casum ad finem non perduxit, l. qui cum non maior. §. accessisse ff. de bonis liberi. Mexia in tract. taxa parit. c. 6. 61. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 75. num. 81. Vel inutiliter fecit, quia paria sunt non facere, vel inutiliter facere, l. qui habebat. ff. de monum. §. 1. Socin. conf. 29. num. 8. vol. 3. Craoet. de antiq. temp. p. 4. princ. n. 144. Ruin. conf. 6. n. 4. vol. 3. Afflict. decis. 181. num. 4. & decis. 56. n. 1. Menoch. conf. 65. 8. m. 9. & conf. 695. num. 18. quæ refert Glor. res. 1. p. 2. n. 180.

Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet, l. non facit, vbi gloss. ff. de surcor. Menoch. remed. 1. recuper. n. 89. Sured. de aliment. tit. 8. princ. §. 4. n. 10. Et qui non facit quod facere teneatur, præsumitur dolosus, Farin. in praxi crim. p. 3. 89. a. n. 92. Card. Pereira de empt. cap. 19. n. 18.

Est aliquid tempore prohibito, vel confecti in tempus prohibitum, paria sunt, l. in tempus, ff. de hered. inst. d. Stichus seruus meus, ff. de monum. §. 1. res. l. qui d. sponsa 4. C. de don. ante nupt. Tirac. in tract. de iure consil. p. 1. limit. 1. n. 3. cum seqq. & de iure primig. q. 40. n. 178. Conan. comment. iuris lib. 3. cap. 2. num. 7. Mascard. de probat. 1076. n. 1. Valase. conf. 77. n. 4.

Fieri aliquid tempore libabili, vel confecti in tempus habile, paria sunt, d. l. in tempus, ff. de hered. inst. Card. Pereira auus sirores conf. 17. n. 12.

Non fieri, & inutiliter fieri, paria sunt, l. pen. in y princ. ff. de sum. & legit. hered. d. quærit, vbi gloss. de Doctores ff. qui satisf. cap. §. sciendum, Inst. de sensu. cum gloss. verb. inuident, in cap. 2. de translat. Prelat. Tirac. ad leg. canon. gl. 1. p. 6. n. 12. Palatin. rub. de donat. inter virum & vxor. §. 70. num. 29. Cod. pract. cap. 7. num. 2. ver. est & in hoc, Sured. decis. 18. num. 89. sicut etiam paria sunt non fieri, vel ita fieri quod factum non durat, Anton. Menoch. Bonomen. decis. 40. puncto 7. num. 18.

Non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri, quàm debeat de iure, paria sunt, d. l. quærit, vbi Inf. l. si autem autum, C. de legit. hered. c. in re corporali, de translat. Episcopi Le. veniens de Presby. non baptiz. cap. si de restit. spolia. Sured. conf. 45. n. 42. & conf. 188. num. 16. & conf. 3. n. 12. & decis. 12. n. 6. & decis. 269. num. 12. Flamin. Part. de res. nat. benef. lib. 1. q. 7. n. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verb. factum, n. 17. Valase. de parit. cap. 8. num. 44. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 127. in fine, & reg. 110. Monet. de distribut. questid. p. 2. q. 2. num. 19. Aaron. Monach. Florent. decis. 26. num. 2. Mari. Anton. var. res. lib. 1. res. 8. n. 8.

Non fieri, vel immalè fieri, paria sunt, l. non putamus, §. non quavis, vbi Bart. ff. de bonor. poss. §. contra iak. l. 1. quod autem, vbi Bald. ff. de offi. praef. §. ubi verbis, Sured. conf. 157. n. 13. Mari. Anton. var. res. lib. 1. res. 11. num. 10.

AXIOMA XCII.

Facere, fieri.

- 1 Facere per se videtur, qui per alium facit.
- 2 Multa possumus per nosmetipsos, quæ non possumus per alios facere.
- 3 Facere non dicitur, qui causam ad finem non perduxit.
- 4 Paria sunt non facere, vel inutiliter facere.
- 5 Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet.
- 6 Dolosus presumitur, qui non facit quod facere tenetur.
- 7 Fieri aliquid tempore prohibito, vel confecti in tempus prohibitum, paria sunt.
- 8 Fieri aliquid tempore habili, vel confecti in tempus habile, paria sunt.
- 9 Paria sunt non fieri, vel inutiliter fieri.
- 10 Paria sunt non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri quàm debeat de iure.
- 11 Paria sunt non fieri, vel immalè fieri.

FACERE per se videtur, qui per alium facit, l. 1. §. de iis, ff. de vi, & vi arm. l. 1. §. quod si quis, ff. de adm. tutor. l. si per alium, ff. de qui cum, l. non ideo, C. de accusat. cap. 1. n. 1. verum, §. ille verus, de sentent. excomm. cap. qui per alium 7. de regul. iur. lib. 6. Duenn. reg. 178. Bart. conf. 142. num. 3. lib. 1. Roman. conf. 94. Falsa in, n. 3. verum, au. eum, vbi quod ea quæ facimus per nostros procuratores, per nosmetipsos facere videmur, Angel. Aretin. conf. 61. Clarum, n. 15. & 16. vbi extendit maxime in ciuilibus, & necessariis faciendis, Corral. lib. 2. m. 1. cap. 12. Clar. §. 1. q. 18. num. 6. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 3. n. 19. & l. 45. Tauri, num. 91. Plac. de delict. lib. 2. cap. 15. num. 17. Menoch. remed. 1. recuper. num. 407. & conf. 1. n. 304. Decian. in tract. crimin. lib. 4. cap. 17. num. 2. Flamin. Part. de confidant. quest. 18. num. 83. & quest. 31. n. 12. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 249. vbi reg. 246. ait, quod qui non potest per se, non potest per alium, Sured. conf. 360. num. 19. Cardin. Tolch. tom. 3. lib. 2. c. 6. §. 7. Bellet. de quest. clerical. p. 1. tit. de fauore clericorum Canonis, §. 1. num. 6. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore ecclesiastic. res. 564. num. 3. in ult. edit. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedium cap. 1. num. 44. Sured. conf. 90. num. 11. & conf. 360. num. 12. & conf. 180. n. 4. Alphonsi. Narbona l. 31. gloss. 3. num. 1. tit. 7. lib. 1. recepit. Ioann. Maria Nouar. quest. fore lib. 2. quest. 141. num. 9. Vincent. Caroc. in singularibus suis, sing. 401. vbi ait quod penuria & veris, & non per fictionem per se facere dicitur, qui per alium facit in iis, quæ sunt iuris, & facti simul, vel facti rancum. Et ad illud, quod qui potest per se, potest per alium facere, est l. 1. §. vbi autem, ff. de procurat. l. sed nisi minus 17. §. idem Iulianus, & §. idem aut, ff. de iur. Ego ipse in praxi exigendi personam, q. 1. n. 1. latè. Vincent. Caroc. sing. 416. verum limitatur singulariter, vbi limita in eo, cui competit ius, vel facultas non de late communi, sed ex forma statuti, vel aliquo speciali privilegio. Et ad hoc quod qui non potest per se, nec per alium potest, l. nec per se, C. de hered. inst. cap. quod alicui, de reg. iur. num. 6. Menoch. de arbit. casu 453. per tot. &

l. si tamen §. si qui §. de adul. d. l. 10. Abb. conf. 116. Alud. de iur. 2. lib. 2. l. 1. conf. 113. Difficult. 1. col. 2. vers. confirmatur prodit. lib. 2. Roman. d. conf. 191. num. 4. vbi quod mens & voluntas magis factio, seu actus, quam verbis declaratur; nam facta sunt efficaciora ad declarandum animus facientis, quam ipsa verba. Neozian. conf. 76. num. 53. Magon. Lucens. decif. 12. num. 19. Fufch. l. 1. §. sing. 2. & cum ratione, quia verba quandoque sunt falsa, facta verò nunquam, ut inquit Bald. in d. l. Paulus ff. remanent haberi. Alciat. resp. 148. num. 6. vers. non obstat, secundum Lugdunens. impressionem, & ideo ratificatio que actus sit validius confirmat actum, quam illa, quæ sit verbis. Alex. conf. 117. num. 2. vol. 5. Dec. conf. 583. sub num. 4. vers. obstat. & n. 5. & conf. 586. n. 13. Paris. d. conf. 49. vol. 1. Cephal. conf. 51. num. 15. Natt. conf. 341. n. 4. vol. 2. Geat. conf. 47. num. 22. vol. 1. Calcan. conf. 12. Socin. ion. conf. 19. n. 1. vol. 1. Crauet. conf. 137. num. 2. & 3. & conf. 776. num. 6. Meoosh. d. remed. 15. & cap. n. 118. cum segg.

- 11 FACTVM vbi requiritur, non sufficient verba, vbi per Alex. conf. 11. *§. pro process. in fin. 7. lib. 1.* vbi quod si ante statuto, quod mulier non adducatur si non fideiobeat in iudicio, non sufficit obligatio fideiussionis omnino mulieris facta & conf. 44. num. 6. lib. 7. vbi quod si, qui remoret solvere cum effectu, non sufficit quod dicat se patatum solvete, quia oib. hil releuat obligatio verbalis, vbi opus est facto, Aegid. conf. 9. num. 17. vers. item non obstat, vbi quod quando realis testificatio est facienda, cautio oon sufficit, Socin. conf. 93. *§. si in frumento n. 10. lib. 4.* vbi quod quando lex requirit factum, non sufficient verba, Card. Tufch. d. tom. 1. l. 1. F. conf. 21. per tot.

- 12 FACTVM non dicitur, donec aliquid fore sit agendum, l. cum Syllanorum, in fin. C. de his quibus ve indiget. l. pen. C. ad Syllan. Apollin. ad Barth. conf. 36. Struac. cunctis, in ver. Verbum facta, lib. 1. vbi hoc intelligit in delictis, & odiosis, refert Card. Tufch. d. l. 1. F. conf. 21. num. 4. Gironde de privilegium, seu exemptionem explicat, num. 1133. Anton. Monach. Benenien. decif. 28. num. 22. Surd. conf. 168. num. 9. & conf. 117. num. 12. Cardin. Mantie. decif. 186. num. 3. Costa de facti scientia & ignor. in preli. 16. n. 12. Ioan. Maria Nozar. quæst. forens. lib. 1. q. 1. n. 9. & 10.

- 13 FACTVM non dicitur, quod non durat factum, l. si pro parte. §. verum, ff. de iurem verso, Menoch. conf. 34. num. 1. vbi intelligit, quando actus habet tractum successuum, Brunor. à Sole in l. ius commun. verb. factum, num. 16. Surd. de elemens. rit. 7. quæst. 20. num. 9. cum segg. Fatin. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 72. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 61. num. 24. cum segg. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 115. n. 33. & cap. 132. num. 25. cum segg. Alphonsi. Narbona l. 10. gloss. 1. num. 17. tituli. 1. lib. 4. & l. 10. gloss. 2. num. 10. tit. 6. & l. 29. gloss. 1. num. 1. tit. 7. lib. 1. non Recopil. Viocote. Caroc. de remed. contra praelud. sentent. except. 21. num. 17. Ioan. Bapt. Costa de facti scientia & ignor. in preli. 11. per tot. vbi num. 19. limitat quando stat per facientem omnibus daret factum. Ioan. Maria Nozar. quæst. forens. lib. 1. q. 18. n. 4. latè Castill. contra. lib. 1. p. 1. n. 89. num. 8. cum segg. vbi intelligit quando actus habet factum successuum, Torreblanc. de iure spirit. lib. 1. c. 13. n. 42. Rot. decif. 503. n. 4. in fin. p. 1. in prelium. Farin. alius p. 1. recit. Nam facere quon dicitur quod non durat in facto, illud d. ad finem non perducit, Lqui cum non maior §. accusasse. ff. de bonis libere. Meria in tract. assa panis. conf. 3. num. 61. Ioan. Maria Nozar. d. lib. 1. q. 2. 8. num. 4.

- 14 FACTVM attenditur, non quod potuit fieri, Crauet. conf. 189. num. 7. vers. quartus casus, Cardia.

Tufch. d. tom. 3. l. 1. F. conf. 14.

FACTVM non attenditur, sed quod debuit fieri, 16. l. nemo, C. de sentent. & interloct. Crauet. conf. 320. n. 5. Feleric. de Senis conf. 15. n. 3. versum quia per hoc, Alex. conf. 5. *§. si in frumento n. 5. lib. 1.* Card. Tufch. d. tom. 1. l. 1. F. conf. 24. Rot. decif. 523. n. 1. p. 1. in prelium. Farin. alius p. 1. recit.

FACTVM quod non releuat, fieri non debet, l. ad 17 probationem. C. de probatib. Surd. decif. 260. n. 5. cum segg. nec factum dicitur, in bonum, & in Bact. C. de sacros. Eccles. Menoch. conf. 531. num. 36. Oñau. Glor. resp. 1. p. 2. n. 180. in fine.

FACTVM non reputatur id, quod non habuit effectum, l. 1. §. mobil. ff. de iustis. & factis. l. si quis sub condicione. ff. de testam. m. l. 2. §. sed et si quis suis, de iur. & legis. hared. l. ex consensu. §. 1. ff. de appell. Surd. conf. 436. num. 14.

FACTVM contra ius, pro non factum habetur, 19. l. in bonum. §. pradi. C. de sacros. Eccl. cum quo communis 64. de reg. iur. lib. 6. Cardol. in praxi iuric. & Adver. verb. factum. num. 1. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. q. 17. Intellige quantum ad actus firmitatem & robur, secus ad punitionem, ponētiue incurrendam, Tiraq. de iure consueti. limit. 7. n. 49. Alphonsi. Modic. in §. lex est, Instit. de iure naturali. gen. & civilis, dub. 100. n. 10. Molin. de primig. lib. 1. c. 16. n. 20. Ioan. Bapt. Costa de facti scientia, & ignor. in preli. 11. num. 5. Card. Tufch. ad l. 1. F. conf. 12. n. 3.

FACTVM quod non fuisse, vel nulliter factum patia sunt, l. quoniam. ff. qui suis dare cog. Socin. conf. 319. n. 1. Anton. Monach. Florent. decif. 16. n. 2. Et factum inutile, inusualum, iocifac, minusque solemne non factum equiparatur. Ioan. Bapt. Costa d. tract. de facti scientia, & ignor. in preli. 23. per tot. Et factum non dicitur quod solemniter non est factum, l. vnu. C. de rei exort. ult.

FACTVM vnus non debet alteri nocere, l. si 21. cum §. ante omnia. ff. de piliis. l. de pupillo. §. si plurimus. ff. de non oper. nunc. l. quatenus. ff. de hared. instit. l. non debet alteri. ff. de reg. iur. l. ab heredi. C. famul. heredi. l. heredes. §. in illa. ff. de iud. Thom. de Thomass. in scribitur legum. reg. 125. Menoch. conf. 146. num. 26. Surd. decif. 103. n. 1. & conf. 2. num. 19. Fatin. in praxi crimin. p. 4. conf. 40. n. 45. & conf. 65. n. 100. Et factum alterius oemo debet pergrauari, l. si quis in fin. §. legum. C. de iustis. & factis. Surd. conf. 173. num. 34. aut alioo facto occurrat, l. in causa. ff. de procuratorib.

FACTVM proprium nemo impugnare potest, 23. l. post mortem. ff. de adop. l. & per fundum. ff. de iur. iur. rufic. pradi. l. fin. C. de alio. & oblig. l. cum in morte, C. de rei vendit. l. generaliter. §. fin. ff. de non numer. pecun. l. non idcirco, C. de contrah. empt. l. si crediturum, C. de seruis communi pignori. l. ad id. cum proficari. C. de reus. donat. l. 1. C. de reus. pignori. §. veniens. de filii. Preposit. cum super, de concess. prebend. Thom. de Thomass. in florib. legum, reg. 16. vbi procedere, nisi ex iusta & concessa causa deueniat, Menoch. conf. 160. num. 5. Surd. conf. 184. num. 5. & 8. Cardol. in praxi iudicium, ver factum, num. 3. Ioseph. Sella Aragonesi decif. 150. num. 69. Bartol. in tract. de consuetud. cap. 21. n. 1. Marti. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 5. num. 2. Czf. Argel. de contradit. legiti. q. 2. n. 25. & q. 4. n. 41. & q. 8. num. 4. & q. 10. n. 80. Seraphin. de res. 114. num. 1.

Limita quando actus esset ipso iure nullus, quia tunc quilibet potest venire contra actum à se gestum, c. magna 22. q. 4. Capataquen. decif. 170. n. 6. & 7. p. 3. Grammat. decif. 11. n. 1. & 4. decif. 79. n. 43. Magon. Florent. decif. 69. num. 6. Surd. conf. 183. n. 43. & conf. 184. num. 1. & 14 quos refert. Marti. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 5. num. 23. Bæc. de dote cap. 11. num. 82.

num. 82. & cap. 34. num. 2. Molin. de primog. lib. 4. c. 1. num. 18. Causale. de vsu. num. 162. & 163. & 175. Pinell. l. 1. C. de bono mat. p. 3. n. 71. Valic. conf. 69. n. 14. D. Barbo. in l. 1. p. 5. n. 15. ff. soluto matr. Giord. in consuetud. Messanen. l. 24. gloss. 15. n. 11. Vincent. Falsus de substitut. q. 717. num. 3. Ioan. Bapt. Costa de falsi scientia & ignor. in specul. 9. num. 4. cum seqq. vbi etiam Axioma declarat, & intelligit verum, si actus proprio nomine gestus sit, secus si alterius, vt in Prælo, Reçto, & administrator Ecclesie, tutore, curatore, & patre legitimo filij administratore, & similibus.

- 15 **FACTUM** Iudicis reputatur factum partis, l. si ob causam, vbi Bart. Bald. & alij. C. de emulionib. Bart. in quest. 1. Lucana ciuitatis, num. 15. vbi quod factum Iudicis æquiparatur factum partis, ne dum tunc affirmatum factum, sed etiam circa negotium, & quod in eo factum Iudicis est maioris auctoritatis, quam factum partis, Ind. in l. d. Pir. c. si emptor. num. 3. ff. de re iudic. vbi quod factum Iudicis censetur factum partis, si est legitime & iuridice factum, & quando elaudatur sub administratione iurisdictionis, aliis, secus, Alex. conf. 112. Ponderaz. num. 7. v. ff. in adu. respondens. lib. 6. vbi quod procedit in his, in quibus Iudex contra partem inuitam habet à lege potestatem procedendi ad illum actum, & limitat in formalibus, quæ debent specificè impleri, quia non sufficit factum Iudicis, vbi forma requirit factum partis, Bald. conf. 61. In ista quest. n. 2. vers. & si deat, lib. 2. vbi intelligit de facto Iudicis legitimo, Signorol. conf. 189. in fine, Anchazan. eo ff. 107. In questione. num. 4. & 5. vbi ampliat in arbitrio, & arbitrato, quia factum illius censetur factum partis; & Mench. remed. 8. recuper. num. 44. Surd. decif. 166. num. ult. & conf. 16. num. 17. & conf. 49. num. 1. & 37. & conf. 374. num. 9. Ioseph. Ludou. Perusina decif. 65. num. 5. part. 2. Guier. canon. lib. 2. cap. 2. num. 2. & num. 16. Cald. Pereira de resal. emptor. cap. 5. num. 32. & cap. 6. num. 5. Card. Tusch. d. com. 3. lit. E. concl. 30. per suam, Rot. decif. 184. num. 2. apud Farin. p. t. recent. Carol. de Grassis de except. ad mat. stat. except. 17. num. 1. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 730. num. 34. & cap. 784. num. 21. Rota decif. 159. num. 1. & decif. 182. num. 1. & decif. 115. num. 1. & 3. p. 2. in postum. Farin. alij. p. 3. recentior. Intellige si Iudex rectè procedat, non aliis, Syluan. conf. 161. num. 7. Surd. conf. 48. num. 17. & conf. 168. num. 1. & decif. 128. num. 15. Ioan. Bapt. Costa de falsi scientia & ignor. in specul. 40. num. 1. cum seq. vbi in specul. 41. num. 2. subdit factum Iudicis perpetui, et iurisdictionis factum reputari, & num. 4. quod factum Vicarij pro facto Episcopi reputatur, & in specul. 44. num. 1. quod factum tutoris pupilli factum censetur. Intellige etiam Axioma quoad validitatem & perfectionem, non quoad scientiam, Surd. conf. 49. n. 34. cum seq.

- 16 **FACTUM** presumitur, quod fieri consuevit, l. si cuius de annuo leg. latè Euerard. in loco ab estro. n. 6. cum seqq. Salicet. in L. exceptio. n. 1. & 3. C. de locat. Beroci. conf. 48. n. 1. lib. 2. Surd. decif. 199. n. 4. Brunor. à Sole in locis communib. verb. factum. n. 14. Mascend. de probat. concl. 732. n. 5. Flamin. de resignation. lib. 12. quest. 14. num. 8. Vel quod de Iure erat faciendum, Mascard. de probat. concl. 734. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 10. n. 9. Flamin. d. q. 14. n. 7.

- 17 **FACTUM** non presumitur, nisi probetur, in bello, si facta, ff. de capis & postum. reus. l. si emancipari. 9. vbi Iul. C. de cellat. 1. C. de probationib. quæ tuncque, ff. in ff. de publican. asseruatis. C. de an. num. p. cum cap. cum tenenti. 5. verum, de fide instrum. cap. 11.

et, de consil. lib. 6. Vital. de Gamban. in tract. clausularum, pag. 320. n. 49. Thom. de Thomassin floribus legum reg. 118. Capusaque. decif. 111. num. 1. p. 1. Menoch. de presumpt. lib. 6. pres. 14. per totum, Mascard. de probat. concl. 373. Card. Mantica de emulionib. volunt. lib. 2. tit. 1. n. 4. & tit. 12. n. 12. Flamin. de resignat. benef. lib. 10. quest. 8. num. 43. vbi n. 44. alie rationem, & bunt Axiomatis esse, quia facta sunt sui natura in certa, per se in omni bus, ff. de iure & facti iuris. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 41. n. 95 & gloss. 61. n. 18. Card. Tusch. d. com. 3. lit. E. concl. 10. Mari. Antonin. ver. res. lib. 1. c. 12. q. 1. n. 8. Bellet. de iur. clerici p. 8. tit. de bono clerici. 5. n. 6. Franc. Molin. de ritu nup. lib. 1. cap. 9. n. 1. Limita in factis notoriis, aut publicis, 1. de postul. Proles. Camilli. Borrell. in sum. decif. 1. tit. 2. de probat. num. 31. conf. declarandum. Ioan. Bapt. Costa de falsi scientia & ignor. in specul. 11. n. 5. in fine. Et in vltimis, fieri conuictus. Borrell. d. loco num. 32. & 34. Modica. n. 5. lex est. l. si de iure nat. gent. & simil. dub. 100. n. 12. vers. si consuetudo vera.

FACTUM legitimum, seu iustum, nullam poenam meretur, l. memo damnum, ff. de iur. iur. l. qui seruum ff. de verb. oblig. l. Gracchus, C. ad legem falsum, de adulter. l. facinus, C. de administ. iur. & iur. iustit. ad legem Aquil. Thom. de Thomassin. in floribus legum, reg. 160.

FACTA multa tenent, quæ à principio fieri prohibentur, l. p. re furto, vbi latè Iul. de his, qui sunt in eo, aliter vult, l. c. de iur. iustit. l. si in iur. iustit. l. 1. vbi dicitur, ff. quando appellandum sit, cap. ad Apostolicam 46. de Regularib. cap. 1. de matrim. contr. alia contrarietate. Ecclesia, cap. fin. de diuer. cap. 30. ff. qui clerici vel venient. Roman. conf. 115. Duo sunt, num. 4. & 5. vbi quod presumptio iuris, & de iure licet non admittat probationem in contrarium, si tamen est admissa & probata, reletur, & quod clericus licet instrumenta conficere & rogare non possit, tamen conficta, & rogata valent, & conf. 409. Quod primum, num. 7. vbi quod licet qui prohibetur fideiuberet, si tamen fideiuberet, valet fidei iuratio, Angel. Aretin. conf. 92. num. 15. vers. ferti dicitur contra iur. vbi quod contractus quatuor non possit celebrari in Ecclesia, tamen celebratus valet, Oldrad. conf. 14. num. 9. vers. ad aliud, vbi quod licet benedictio Abbatis ratiùs debeat fieri die Dominico, si tamen est facta alio die, valet, & conf. 106. in fin. vers. secunda ratio, vbi quod is, qui non potest dare de iure tertij, & non audiretur volens probare, si tamen iam probauit, audiuit, Abb. conf. ult. num. 5. lib. 2. vbi quod qui non teneatur respondere libello generali, si tamen illi respondet, sibi præiudicat, Signorol. conf. 327. 14. questio. num. 2. vbi quod laudum licet fieri non possit, vel non debeat, stante claudicatione compromissi, si tamen feratur, valet, Federic. de Senis conf. 104. num. 4. & conf. 123. in fine, vbi quod mulier & miles licet non possint esse procuratores, si tamen admittantur, valet processus, Bart. in quest. 1. Lucana ciuitatis, num. 12. vers. si contra, vbi hanc regulam infallibilem dicit, Thom. de Thomassin. in floribus legum, pag. 185. vbi ait procedere quando à principio actus non est omnino inualidus, Lambertin. de iur. rep. p. 1. lib. 10. tit. 7. Surd. conf. 174. num. 12. & conf. 175. num. 41. & conf. 160. num. 14. Card. Tusch. d. com. 3. lit. E. concl. 10. per totum, Stephan. Gratian. Archidia decif. 64. n. 11. Card. Angel. de contradi. leg. primo, quest. 1. n. 98. Anton. Monach. Bonniens. decif. 19. num. 21. Elcob. de ratiocin. cap. 6. n. 38. Bellet. de iur. clericali. p. 1. tit. de disciplina clericali, 5. 18. num. 6. & de iur. de clerico iuste. 5. 4. n. 7. vbi intelligit Axioma quando prohibitio sit in accidentalibus, secus verò si forma

forma, & actus substantialias prohibeatnr, iuxta doctrinam gloss. verò. *Sacramenti, in amb.* decernit, *C. de recept. arbit.* quam probat Sor. 2. 4. diff. 18. quæst. 1. art. 1.

FACTA pro infidelis haberi non possunt, l. in
bella §. fides §. de capite & postliminio rescripto verum, vbi
Dee §. fidei reus curat, Thomae Thomam in verbis
legum, reg. 117. vbi quidd procedit, nisi aliud contra
leges, vel bonos mores fiat, Sursard. c. 93. num. 8.
Feffer. in Confessio. Carthagenia §. 6. n. 111. Anton.
Monach. Romanen. decif. 18 num. 51. & decif. 30. n. 25.
Franc. Molin de iur. i. p. lib. 1. d. differ. 1. num. 7. Card.
Seraphius decif. 364. num. 7. Modit in §. lex est. Instit.
de iur. nat. gent. & civil. dab. 100. num. 1. cum seqq. vbi
a iure 1. probat quodd nec Deus Opt. Max. fidium
infedum esse facere queat. Intellige in veritate, id
est, quantum ad tem & fidium implendum iuris vero
effiduum. Illiusve validitatem, cum quid fidium con-
tra legem, aut bonos mores est, infedum reputari
a lege poterit, & reputeat, *Indubium nullit.* in fin.
C. de facris. Ectelsiis. non dubium C. de Irreg. Modit. ad
dab. 100. num. 7. Ioanna. Bapt. Costa de fide sciens. &
ignor. resp. 1. q. 4. & insp. 2. j. n. 5. Azot. instit. moral. p. 1.
lib. 5. cap. 1. c. 1. n. 7.

33 **FACTA** de fado, etiam sunt reuocanda de fado, iuxta notata in l. 5. *reuocatio. ff. de noui oper. nunciat. & in cap. 1. vbi dicitur. Alex. conf. 179. In causa p. p. f. h. 6. vbi quod si iudex de fado, & non elatus parte, tradidit possessionem alienam alteri, dicitur spoliare, & sicui de fado absulte, ius de fado restituere debet. *Gemin. conf. 19. num. 4. cum segg. vbi quod si sententia nulla, & de fado lata, de fado debet reuocari, & similia exempla adducit Castren. conf. 184. In causa. v. princip. lib. 1. vbi quod si causa requirit sententiam definitiuam, iudex sine causa cognitione incepit à præcepto, omnia sunt nulla, & tanquam de fado fada sunt reuocanda, & conf. 413. V. p. f. h. 6. c. 1. nec. & ad quod dicitur. lib. 2. vbi quod procedit Axioma in iis, quæ fada sunt non debito modo, & contra ius, secus si ius permittat. Bald. an. 177. *Falsum sic præsumitur. lib. 4. vbi quod exequutio fada contra tertium possessionem, non citatum vigore sententie lata contra bonam hereditariam, tanquam de fado fada debet reuocari. Sincin. an. 313. Ex iur. quæ ius in e. in lib. 2. vbi à iudicibus, vbi iudex debet esse facilius in reuocando, sed tamen praxia cæcitatio, propterea illum refert Apollin. Castren. conf. 128 in causa p. p. f. h. 6. lib. 2. Bald. conf. 138. *Illa capta. & conf. 138. In causa****

164 a. *Conf.* 374. lib. 4. ubi quoddam si quis est carceratus
 ut si quis pectus de fuga ordine non servato, puta non
 p^{er} se ita iuramento seu non liquidato credito, prove
 requiritur statuto, capta est reuocanda, neque
 con firmari potest ex nouis. Anehar. *conf.* 340. *Vs*
 37 *thermate*, in fine, ubi quoddam sequestrato, vel recom
 mendatio carceri facta de facto sine lode, nihil
 releuat, & de facto reuocanda est; dicitur tamen
 in l. 1. *D. de P. & S. in venditione*, cum. 1. 2. ff. de re iudic.
 quod capta de iuribus nulla, & quia ordine non ser
 uato facta, potest confirmari si constat de debitu
 Et si communem allegationem per nos Axiom. vide
 in c. 1. *de arbit. p. 3. cap. 2. §. 1. 46* Vari. de nullitat.
 et quod si nulli non. 16. Cardin. Tu ch. cum. 3. lit. F.
 c. 1. *per totam*. Mari. Antonin. *de rescriptis*, lib. 2.
 c. 1. §. 1. *non* 6.

18 **F**ACTUM legitime tetraſtari non debet, niſi
cauſa poſſet eueniat, à quo inchoari non poſſet.
*cap. ſalutem legimus, de regim. in 6. l. in ambig. 8. non
eſt. num. 11. et Succeſſ. 1. 1. num. 1. Ioann. Bapt.
Coſta de ſol. ſciens, et op. in 1. p. 16. Vincent. Caro.*

decis. 18. num. 17. ubi intelligit in actu non omnino
perfecto & consummato; & subdit perfectum non
dici, nisi data ultima & finali perfectione. Idem
tenent Ioann. Baptis. Crisla *d. inf. f. 46. num. 9.*
& Sord. *d. inf. 125. num. 55.* ubi num. 56. limitat eam
quando causa ob quam factum est, ad non causam
deuincit.

AXIOMA XCIV.

Falx.

† *Faleem in meffem alienam mittere nemo debet.*
Lamius, de num. 2.

FALEM in messem alienam quis ponere non debet, *Rald.* can. 186. *Quid avarum, can. 1, vers. 11. respondet, lib. 4. Anchar. can. 12. Card. Tulch. v. 11. concl. 1. can. 1. lit. F. concl. 34. Tractent enim fabrilis fabri, & quam quisque noris armenie, & c. le exerceat. Sitach. de mercat. 3. tit. de nautis, v. 33. Card. Tulch. d. lit. F. concl. 1. Et ideo non est sine culpa, qui rei que ad eum non perijnet, se immiscet, *Lenpa 37. de regulis iuris, cap. notis 19. ed. vi. in 6. Contrah. meslib. 4. ap. 1. can. 10. Thom. de Thomasset. in floribus legum reg. 203.**

Licet autem nemo debeat ponere manum ad
messum alienam, neque ordinem præsertere, tamen
ex causa necessitatis permittitur quod vnum mem-
brum fungatur officio alterius membri. Abb. in *secunda*
quest. 1. col. 2. num. 13. quem refert Card. Tusch.
Tom. 2. tit. N. cons. 18. num. 1.

AXIOMA XCV.

Fama.

Fama bona est thesaurus inestimabilis, Bald.
in l. 1. c. 4. Cde. Confessio, quem refert Flamin.
Patif. de regim. benefic. lib. 5. quest. 1. num. 91. Et est
maximum bonum, per ea, que tradit Fr. Anton-
io Soula in relet. de consuet. Bulla Cœcæ, 1. s. d. p. 70.
num. 1. & idem melius est nomen bonum, quam di-
gnitas multa, Perreus, l. 1. Malicia de probat. caus. 1. 16.
§ seq. & concil. 12 19. num. 9. & 10. Sayt. in claus. Ro-
gia lib. 11. cap. 3. num. 1. Pius de hoc Sord. conf. 68.
num. 17. Steph. Gratian. discept. forensium lib. 5. cap. 87. 5.
num. 1. Prodest enim multum bona fama, & ex-
purgat omnem suspitionem, Crauet. conf. 145, in
fine, quem refert Cardin. Tusch. praxie. consue-
t. 3. l. 15. Franc. 69. num. 17. In tantum, ut crudelis
dicatur, qui negligit suam bonam famam & Ancher.
conf. 18. Viscer. confilium, num. 6. Cuvaz. lib. 1. v. 1. r. 2.
n. 8. in priv. v. 3. quibus suffragatur Dominic. Arunde.
desp. 1. 3. m. l. 6. l. 1. Thom. Teissan. desp. 10. num. 15.
lib. 1. c. 6. p. l. 6. lib. 1. infamia æquiparatur periculo
mortis, Alexand. conf. 33. C. excommunicat. num. 8.
6. l. 6. Card. Tusch. d. concil. 6. p. 20. 10.

A X I O M A X C V I .

Favor.

1. *Favore quod conceditur, non retinetur in odium.*
F. 3. 3. Favore.

- 3 *Favoris quoque remanere potest.*
 4 *Favor publicus praefertur privato.*
 4 *Favoris sunt ampliandi.*

FAVOR quod conceditur, non retrahitur in odium, nisi iura ratio 24. de legib. quod *fauore*, C. de iur. et op. quod ob gentiam 6. de regu. iur. lib. 6. Thom. de Thom. in *finibus legum* cap. 241. vbi ait procedere, nisi aliquis in legem ipsam peccauerit, & pag. 248. vbi intelligit, nisi sua culpa rectorquatur, Sured. de iur. 194. num. 5. Monet. in *tratt. de opt. canon. cap. 3. num. 142.* Cardin. Mant. de *causis & ambig. canon. lib. 2. tit. 12. num. 27.* Oñau. Gloit. resp. 2. par. 3. num. 39. Sigism. Scacc. de *commere. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 308.* Ioan. Maria Nouat. in *praxi electi. & variis fori. quest. 43. sect. 1. num. 28. pag. 1.* Sc. phan. Gratian. *discept. forens. lib. 5. in 21. & c. 66 §. n. 20. & c. 65 §. n. 17.*

2 **F**AVOR suo quilibet renouare potest, l. cum pater §. si heres ff. de legat. 1. l. si index et iur. nentes, ff. de iur. iud. potest. ff. de legib. l. si quis in conscrib. n. de. C. de p. l. i. l. i. C. de fidei. num. 1. 2. C. 11 in *passis leg. l. pen. C. de Episcop. & clericis. cap. ad Apostolica. de regul. iur. cap. si de terra, in fine, de privileg. Bart. in l. 1. C. de p. l. i. Anton. Gom. var. rom. 2. cap. 13. num. 17. Menoch. conf. 89. num. 97. Sured. conf. 198. num. 2. Vital. de Camban. in *tratt. clausulas. pag. 241. num. 9.* Cardin. Mant. de *causis & ambig. canon. lib. 12. tit. 18. num. 29.* Monet. de *opt. canon. cap. 3. num. 207. & cap. 6. num. 4.* Mari. Antonin. var. *resol. lib. 1. c. si fin. casu 11.* Feut. in *Consist. var. resol. lib. 1. c. si fin. casu 11.* Rot. dec. 265. num. 3. apud Farin. par. 1. reu. Ambrosin. *Perus. dec. 3. num. 15.* Intelligit si ipsi renouantis totum, & non aliter fauorem concernat, cap. de tempore, & ibi Panor. num. 1. de arbor. & sic quando ipsi renouantis prior capitul. nec secundum fauor concessus est, Ioan. Maria Nouat. *quest. forens. lib. 1. quest. 76. per tot.**

3 **F**AVOR publicus praefertur privato, l. cum C. de res. i. C. de iur. iur. l. i. Ioan. Maria Nouat. *quest. forens. lib. 1. c. 14. num. 1. cum seqq.*

4 **F**AVORES sunt ampliandi, cum quidam ff. de liber. & postum. cap. ed. de regu. iur. lib. 6. Thom. de Thom. *reg. 209.* Ioan. Maria Nouat. in *praxi electi. & variis fori. §. 5. num. 5. & 6. sect. 1. pag. mibi 141. & quest. forens. lib. 1. c. 23. n. 15.*

AXIOMA XC VII.

Fictio.

- 1 *Fictio idem operatur quae veritas.*
 2 *Paria sunt, esse talem, vel habere pro tali.*
 3 *Verba quando profertur ab eo qui habet praesentiam facienti, licet facere in fictum, quod fictum habeatur pro tali, tamen faciunt verum talem.*
 4 *Princeps non potest fingere id quod est impossibile.*
 5 *Iuris fictio naturam imitatur in quantum potest.*
 6 *Fictio cessat, ubi veritas locum habere potest.*

FICTIO idem operatur quod veritas, l. 1. ff. de ad. p. l. i. cum ex ar. et. ff. de excusat. ruer. Richard. in *princip. iustit. quibus modis testam. infirm.*

num. 8. Sured. conf. 283. num. 6. & c. 149. num. 45. vbi intelligit, in fictione legi. Et tamen operatur in casu fictio, quantum veritas in casu vero, in *princip. C. de rei. v. m. l. 1. §. huc sententia §. ad Tikel. cap. ad audientiam, de clerici. non res. Euerard. in *res. i. legatib. a. de p. l. i. num. 4. cum seqq.* Vichard. d. loca. num. 5. Gonzalad. *reg. 8. C. de leg. i. §. 1. num. 28.* Rot. dec. 104. num. 1. & dec. 166. num. 8. & dec. 119. num. 3. apud Farin. p. 1. reu. Decian. *resp. 11. n. 150. lib. 1.* Ioan. Maria Nouat. *quest. forens. lib. 1. quest. 141. num. 13.* Quia paria sunt, esse talem, vel haberi pro tali, vnde si statum dicit, quod aliquis habeatur pro eue, erit eius verum, & realiter quando concurrat potestas in disponendo, sicut in *statuentibus*, vi possint creare ciuem verum cum, qui non est, Paul. *ausp. 71.* Consultat. *absoluta*, num. 1. lib. 1. C. de iur. conf. 189. in hac consultatione. num. 3. lib. 3. Bald. *conf. 480.* Visa *sententia*, in *princip. resp. sed his non obstantibus*, lib. 3. Ruin. *conf. 227.* Quia *admodum*, num. 2. lib. 1. Hippol. Rumin. *conf. 1. num. 10.* cum multis *seqq. lib. 1.* Ratio est, quia quando verba 3 profertur ab eo qui habet potestatem faciendi, licet inueniatur fictio, quod fictum habeatur, pro tali, tamen faciunt verum talem, Caillen. *conf. 6. cal. fin. vers. cum igitur*, lib. 1. vbi quod res iudicata, quae pro veritate habeatur, idem operatur ac si esset veritas, Alex. *conf. 3. p. l. i. n. 10. lib. 1.* vbi quod quando lex mandas aliquid legitimari, & haberi pro legitimo in casibus obliuati, Iuris Cunctis, intelligitur verum legitimus, & non fictus; secus aliter, si obliuati ius gentium, vel Canonium ac ius seculari, Anton. de But. *conf. 20. circa med.* vbi extendit generaliter in omni actu pendente à potestate legis, vel statuti, quia si per verba fictionem denotatis est luxes verum, & non fictus, quia potestas legis hoc operatur, Bart. in *quest. i. in princip. n. 8* vbi quod in adoptione, quae est ficta filialis, tantum operatur fictio, si ut veritas in vero & naturali filio, & n. 10. quod tantum operatur ficta confessio, quantum veritas. Vnde ex dictis colligitur, non posse fingere 4 Principem id, quod impossibile est, nec verum esse potest, l. ad p. l. i. ff. de adop. l. si certum, ad fin. *commodat.* Decian. *resp. 69. n. 11. vol. 2.* Gonzalad. *reg. 8. C. de leg. i. §. 1. post. n. 29. in ult. imp. resp.**

FICTIO iuris naturam imitatur in quantum 5 potest, l. ad p. l. i. ff. de adop. l. si certum, ad fin. *commodat.* Decian. *resp. 69. n. 11. vol. 2.* Gonzalad. *reg. 8. C. de leg. i. §. 1. post. n. 29. in ult. imp. resp.*

FICTIO cessat, ubi veritas locum habere potest, l. i. ff. de ad. p. l. i. Denio *conf. 12. num. 159. lib. 1.* vbi quod fictio semper cessat veritas, Caidio. Tulech. *num. 1. lib. 1.* E. *concl. 121. num. 14.* quia vbi concurrunt veritas & fictio, semper veritas praefertur, & attenditur, Angel. Artic. *conf. 155.* Intellectu. *num. 12 in fine, cum seqq. vers. quoniam.* Franc. Curt. *in. con. 61. n. 4.* vbi quod quando fictio & veritas tendunt ad eundem finem, inspicitur magis veritas, quam fictio.

AXIOMA XC VIII.

Fides.

- 1 *Fidem fallere, & promissa non adimplere graue est.*

2 *Hypocritam*

1. Hispanorum morem esse non feruere fidem, qui incaute promissionem dant.
2. Hispanorum fidelitatem qui extollant referuntur.
3. Principi ratione dignitatem grauius est fidem fallere.
4. Princeps grauius peccat frangendo fidem, quam inferior, & priuatus.
5. Fides publica etiam hostibus est seruanda.
6. Fidem frangenti fides non est seruanda, etiam si interueniat iuramentum, ut n. 10.
7. Amplia ut procedat, etiam si in minimo fides deficiat.
8. Obligati obseruare pacta & conuentiones si conueniant etiam in vno, non possunt potius sibi obseruari.

Primo fallere, & promissa non adimplere graue est, l. 1. in princip. ff. de consil. pecun. l. 1. ff. de palli. Hippol. sing. 41. Roman. conf. 53. in quaestione, col. 1. vers. scilicet, Couat. de sponsalib. p. 2. cap. 3. §. 4. num. 1. Tiraquel. l. 1. §. 3. num. 1. 42. Roland. conf. 85. num. 3. vol. 3. Lata in l. si quis a liberis, §. si mater. n. 13. fide liber. ag. ff. Menoch. conf. 156. num. 2. Martien. l. 2. gloss. 1. a. num. 1. tit. 16. lib. 5. noua Recopil. Flamin. Paride de consil. n. 1. §. 6. num. 1. Odoan. Gloit. resp. 1. p. 3. num. 168. & resp. 1. n. 11. Roja. sing. 63. in princip. Petr. Martin. in cap. afferre, de praesumpt. in verb. afferre. part. 1. num. 19. Anton. Quelfad. diuers. quast. cap. 30. num. 12. ad finem, Menoch. conf. 156. num. 22. Dum hac inter studendo scriberem, inueni Ioann. And. in prohem. Decretal. incaute dicentem, quod

1. Hispanorum morem esse non feruere fidem, ubi Bald. cap. 6. vers. quare si aliqua, ita inquit, Cave tibi omnino a Cathalanis, quorum dicta referunt, Boët. decis. 179.

2. num. 8. & Menoch. de arb. casu 57. num. 48. Miror equidem clarissimos Iuriconsultos ita param modeste loquutos, nostris falsis imponentes, quod in illis non inuenitur, quorum fidelitatem ex fidem amice extollunt Titus Lilius decal. 4. lib. 4. Mar. Sicul. de Hispanorum moribus, lib. 4. prop. fin. Ioan. Rendina de morest. Princip. in verba. non erum salum decoratum. num. 17. cum segg. Et Ideo Imperatores Romani conseruauerunt semper, fidelitatem Hispanorum nota apud omnes existente, in custodiam corporum milites Hispanos adhibere iam inde a Iulio & Augusto Cæsare, ut recensent Sueton. in August. cap. 49. Lio. decal. 3. Morales lib. 9. cap. 41. Et ita Sertorius de cognatis non fident ex incolis Hispanis custodiam habebat, ut obseruat Morales lib. 8. cap. 19. & 20. Christiani enim famuli erant olim Imperatorum, eosque ut fideles secuti resinebant in domo, & custodia ipsi Imperatores, ut de Nerone sceulo patet ex D. Paulo cap. 4. ad Philip. Saluatus 002. num. Sancti, maximoque de domo Caesaris sunt, idque notant eius seculi scriptores, & praecipue Tertul. cap. 36. & 37. in Apolog. aduersus gentes. & Irenae. lib. 4. cap. 49. contra haereses.

3. **P**rimo si graue est priuatis fallere, ut num. praecedenti probauimus, grauius est Principi ratione dignitatis, arg. 4. presbyters, l. de Episcop. & cleric. cap. 1. quidam, de iur. iur. c. si quis dignum, de homicid. grauius enim peccat Princeps frangendo fidem quam inferior, & priuatus, Paris. conf. 31. n. 49. vol. 2. Billon. conf. 17. a. fin. Avm. Crauer. resp. 41. num. 19. vol. 1. Roland. conf. 1. num. 32. vol. 1. Cephal. conf. 141. num. 100. Menoch. conf. 1. n. 11. & conf. 27. num. 24. & conf. 72. n. 5. Rodolphin. de absoluta Principu. par. 1. cap. 6. n. 18. conuenient tradita per Perez. conf. 87. num. 11. vol. 1.

Fides publica etiam hostibus est seruanda, l. conuentionum. ff. de palli. c. noli 23. §. 1. quia est de iure gentium primaeuo, & sic de iure naturali, & semper continet bonum, & equum, aliis Princeps non seruans fidem priuaretur commercio hominum, quod est lumine cauedum, ut ait Castren. conf. 318. Vise & examina o. col. pen. vers. in non obstantibus, Bald. conf. 343. Insti. de iure in fine, lib. 2. ubi quod si quis caprus in bello licito, relaxatus sub iuramento de reuertendo, tenetur reuerti: ubi tamen limitat, quando ageretur de redeundo ad capuram propter debitum ciuile, quia non tenetur reuerti, & conf. 358. Licet latrunculus, per totum, vol. lib. 2. ubi quod quando bellum non est iustum, vel propter crudelitatem hostium relaxatus timer mortem, non tenetur reuerti, quomodo promiserit etiam cum iuramento reuerti. Et hoc Axiom. exornant Duen. reg. 16. in fine, Menoch. conf. 100. num. 187. & n. 128. cum segg. Card. Tufch. num. 3. lit. F. conf. 335. per totam, Franc. Molin. de ritu nup. lib. 2. differ. 3. n. 4. cum segg. ubi intelligit de personis publicis, non de priuatis.

Primo frangenti fides non est seruanda, 2. Lemo qui, §. 1. ff. de inoff. testam. l. quare 56. §. uicer locatorem. ff. locati, l. qui fidem. ff. de transact. l. Juliani. §. offerri. ff. de actio. empt. l. cum propius 21. ad fin. ubi gloss. vlt. Bart. Bald. & Alex. C. de pactis, l. pollicitatione 3. C. de sponsalib. cap. 1. §. si subactis, ubi gloss. vlt. de ferat. 95. dist. cap. peruenit 3. vers. in fine, ubi gloss. vlt. de inuic. cap. frustra 75. ubi gloss. 1. de regni inuic. lib. 6. Roland. a Valle conf. 57. num. 10. lib. 2. ubi dicit hanc esse regulam generalem, Ioan. de Anani. conf. 7. num. 8. Socin. reg. 8. ubi limitat septem modis, Tiraquel. de reuol. conu. 63. gloss. omnia. num. 109. Thom. de Thomass. in statut. leg. reg. 119. Ioseph. Ludon. rem. 1. cum num. opin. tit. de probatio. concl. vlt. vers. qualiter enim, pag. mibi 474. Menoch. conf. 1. num. 364. Surd. conf. 359. num. 9. Cardin. Tufch. rem. 5. lit. F. cancel. 137. per totam. Mari Antonin. var. resolu. lib. 1. resolu. 11. & 13. Christoph. de Pace in schol. ad leges sylv. 41. n. 26. Seraphin. de prin. leg. iuramentis, prin. 64. num. 154. Cardol. in praxi iudicium, §. Aduocat. verb. fides. num. 1. Estrinac. in praxi crimin. p. 1. quast. 127. num. 65. Alex. Trentacin. var. resolu. lib. 1. tit. de verb. oblig. resolu. 1. Odoan. Glorin. resp. 1. p. 1. num. 169. nouissime Noguero. allegat. num. iuris tom. 1. alleg. 6. n. 70.

Amplia primo, ut procedat etiam in minimum fides deficiat, Surd. de aliment. 118. §. prin. 61. num. 16. Sebast. Nxa. ad l. 2. ff. de iure iurament. n. 2. cum segg. & ad l. si pater C. de nationat. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 31. n. 4. cum segg. Puteus decis. 157. in fine. lib. 3. in vtraque ed. ubi dicit quod propter vnum minimum capitulum non seruatum, obstat exceptio 25. §. 1. Vnde obligati obseruare pacta & conuentiones, si contraueniunt etiam in vno, non possunt potius sibi obseruari, ut per Castren. conf. 176. Videtur. lib. 2. in fine. lib. 3. Nart. conf. 48. in fine. Rimin. iur. conf. 112. n. 30. & seg. lib. 2. quos refert Cardin. Tufch. d. lit. F. cancel. 117. n. 6.

Amplia secundò, etiam si interueniat iuramentum, ut per Roman. conf. 144. Pro euidencia. num. 1. Ruin. conf. 136. col. 4. vers. quoad aliud, lib. 3. Roland. a Valle conf. 57. num. 1. lib. 1. Cardin. Tufch. d. cancel. 137. num. 1. Mari. Antonin. var. resolu. lib. 1. resolu. 87. num. 11.

Quia quidem ampliazio procedit, quamuis vltra iuramentum additur clausula, Raso manent. p. 87. quia adhuc non tenetur seruare fidem & promissa is, cui non seruatur per aduersarium, Gozzadin

præf. conclusum. 1. dist. F. conel. 413. num. 1. Oñtaz. Glocit. resp. 9. num. 14. Intrig. 100. 1. n. 350. & conf. 3. num. 10. lib. 1. plenè Sebal. Medices de reg. aut. reg. 7. num. 1. & seq. Nouat. quæst. forens. lib. 1. c. 71. num. 4. Valenzuel. conf. 120. num. 31. & conf. 137. numer. 66. tem. 2. & actus factus abique forma destinata dicitur non esse. Iuliano, §. si quis rem ff. de aut. & imp. leg. Nouat. d. lib. 1. c. 72. num. 9. in fin. Nam quando aliquid requiritur per forma eius, omisio omnino vitiat quando ea est substantialis, scilicet si non substantialis, sed accidentalis, ex alleg. per Franc. Sost. de legibus, lib. 5. cap. 51. num. 2. Salas in simili trall. de legibus, quæst. 96. trall. 1. 4. disp. 16. lib. 9. num. 36. In dubio autem forma prelatum substantialis, non necesse accidentalis, secundum Mathesil. sing. c. 30. & 131. Roland. 10. f. 41. num. 13. lib. 1. & conf. 30. num. 1. & conf. 54. num. 36. lib. 3. Vanti de militibus. quæst. & quibus modis nullius in iudicio proponatur, num. 52.

Forma inducta dicitur sequentibus verbis. Primb, quoties dicitur, id quod dispositum est, seruandum est pro forma, Grat. conf. 16. num. 14. lib. 1. Gonzal. conf. 73. num. 13. Roland. conf. 77. num. 61. lib. 3. Virgin. Boecac. in consil. Pæm. gloss. 6. num. 164. Secundò, quotiescunque additur necessitas aliquid faciendo, Tiraq. de retract. leg. §. 56. gloss. 2. num. 15. Berot. quæst. 14. num. 4. Tertio, quando dispositio conditionaliter, Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 30. num. 5. Virgin. Boecac. in consil. Marchia, gloss. 6. numer. 166. Cardin. Tusch. diss. conclus. 4. 14. num. 10. 1. & 17. Et idem formam inductam censeri per ablatiuus absolutos, resoluit Marien. l. 9. gloss. 4. num. 1. tr. 11. lib. 5. noua Recopil. Roland. conf. 81. n. 15. & 82. cum seq. lib. 1. & conf. 55. num. 29. lib. 3. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 1. num. 2. Ioseph. Seife Aragon. dec. 311. num. 8. & dec. 131. num. 12. Quarto, per temporis appositionem, quia tempus ordinatum à statuto, dicitur esse de forma, Roland. conf. 72. num. 7. lib. 1. Olafch. Pedem. dec. 161. num. 9. cum seq. Virgin. Boecac. in consil. Marchia, gloss. 6. num. 161. Quinò, si aliquid statuitur præter ipsa commutue, Roland. conf. 72. num. 67. lib. 3. Boecac. d. gloss. 6. num. 164. & 165. Sextò, ex vehemencia & illudicio totius applicatione, quam disponens habet circa modum in dispositione expressum, Boccac. d. gloss. 6. num. 168. vbi num. 169. subdit, formam censeri etiam inductam per iuramentum, quod lex seu statutum præcipit interuenire habere in actu, & num. 167. resoluit, per dictiones iuratas censeri formam inductam.

Forma in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat, actus est nullus, l. Menius, l. qui heredi, ff. de condic. & demonst. l. 1. & 2. C. quando promissa non est necesse, gloss. verb. utrumque in cap. dilecta, & ibi Panne. num. 4. & Felin. num. 6. de rescript. Tiraq. in l. si uinum, quæst. 1. verb. reuertatur, num. 67. C. de reuocand. donat. Roland. conf. 10. num. 3. lib. 3. & conf. 72. num. 54. & 4. trall. lib. 3. & conf. 60. num. 4. Alderan. Malfard. de generalis status interp. saul. 9. num. 8. & num. 15. de quibus, Sost. de legibus lib. 3. cap. 11. n. 1. Salas in simili trall. quæst. 96. trall. 1. 4. disp. 16. lib. 9. num. 36. n. 2. n. 2. de mod. ver. ex quibus legibus. Anell. Anat. conf. 64. num. 6. & conf. 69. n. 4. cum seq. Valenzuel. conf. 112. num. 18. & conf. 187. numer. 74. & 75. & conf. 177. num. 12.

Amplius primò, etiam si forme omisio tendat ad facilitatem actus expeditionem, & gloss. in cap. facti, de sentent. exco. commun. lib. 6. Alderan. Malfard. d. conel. 9. num. 57.

Amplius secundò, etiam si aliquid legitime fiat,

nam adhuc forme omisio vitiat, quia non potest per æquipollens adimpleri, gloss. verborum transpentes, in cap. cum dilecta, de rescript. Tiraq. de retract. leg. §. 1. gloss. 2. num. 11. verborum, & §. 36. gloss. 1. num. 38. & de legibus, quæst. 6. num. 26. & gloss. 7. num. 188. Olafch. Pedem. dec. 161. num. 4. cum seq. Alderan. Malfard. d. conel. 9. num. 62. nisi quando lex, seu statutum formam inducens considerat effectum, Dec. in cap. de appellat. num. 5. cum seq. de appellat. Cephal. conf. 15. num. 46. lib. 1. Menoch. conf. 131. num. 14. Olafch. Pedem. dec. 97. num. 25. Card. Tusch. l. 1. F. conel. 414. num. 38.

Amplius tertio, procedere etiam in favorabilibus, & de piis causis, Tiraq. d. gloss. 2. 1. sub num. 11. Grammat. dec. 79. n. 1. & 14. Roland. conf. 72. n. 13. lib. 3. Alderan. Malfard. d. conel. 9. n. 64.

Quarto amplia, ita procedere, vt non excuset 7 etas, iustitias, sexus, miliria, aut vna quælibet qualitas, Roland. conf. 30. n. 8. lib. 3. Card. Tusch. d. l. 1. F. conel. 413. n. 39.

Limita primò, vt minime procedat, si talis forma non contineat in se æquitatem, iuxta ea que tradunt Sost. de legibus lib. 5. cap. 31. num. 3. de bono. de Salas in simili trall. 3. 96. trall. 1. 4. disp. 16. sect. 9. num. 16.

Limita secundò, quando aliqua necessitas impedit formam adimpleri, quia tunc eius omisio non vitiat, Tiraq. quæst. 14. leges commun. gloss. 1. 14. Paris. conf. 33. num. 39. & 30. lib. 2. Roland. conf. 81. n. 21. 16. 39. 40. 57. 82. cum seq. Malfard. d. conel. 9. num. 78.

Limita tertio sapere dotis, & in illis dotis fauorem respicientibus, Brun. in trall. statuti in masculis, art. 9. quæst. 3. Alderan. Malfard. d. conel. 9. num. 80. & 81. vbi num. 82. subdit quod forme omisio non vitiat, vbi propter iustam causam illa omittitur, quando præsertim causa iusta talis est, quod nec eam negasset statutum, si de ea statuentes interrogati essent.

Limita quarto, quando forma omittitur ratione scilicet scandali vitandi, vel eminentis periculi, quia tunc eius omisio actum non vitiat, cap. glanemus, de off. deleg. lib. 6. cap. vbi periculum, §. porro, de elect. trad. lib. Clem. 1. de foro comper. Paris. conf. 93. n. num. 18. lib. 2. Malfard. d. conel. 9. n. 67.

Limita quinto, si ex aliis menti & intentioni formam inducere nium satis factum fuerit, Card. Tusch. diss. l. inter. Franc. conf. 419. num. 21. & 22. Alderan. Malfard. diss. conel. 9. num. 76. & seq. vbi num. 79. pariter limitat, quando forma tacite subintelligitur adimpleri.

Limita sexto, vt quando lex, seu statutum mandat aliquid fieri cum certa solemnitate, post adum iam factum solemnitate non adhibita, actus non dicitur nullus, nisi eadem lex expresse, quod actus aliter factus non valeat, & sic actus in esse productus stabit, donec fuerit per sententiam irritatus, Virgin. Boecac. d. gloss. 6. num. 158. & gloss. 8. sub num. 308. Sost. de legibus lib. 5. cap. 31. num. 2. Salas d. disp. 16. sect. 8. n. 27. post med. Alderan. Malfard. d. conel. 9. n. 45.

Forma est de genere indubiabilem, vt notatur in l. si veritas, C. de fidei iuram. Tiraq. de iure iurati, gloss. 6. num. 4. Molin. de prim. lib. 1. cap. 9. num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. c. 3. num. 94. Gonzal. ad reg. 8. Concel. gloss. 18. num. 76. cum seq. Cild. Pereira de petis. eligendi, cap. 7. num. 11. post p. m. Elcob. de rarioc. cap. 1. num. 19. Anton. Menich. Lucasi dec. 13. num. 2. & 3. Rendin in prompatorio recepti, sem. 37. 100. n. 3. Rot. dec. 30. num. 1. 3. apud

Farinac. p. 1. recens. Sard. conf. 182. num. 29. Nouat. d. lib. 1. quæst. 71. num. 1. Steph. Gratios. discip. foras. num. 5. §. 3. n. 18. Ioann. Anton. Mangil. de impur. q. 116. num. 11. vbi quod est indiuidua, & diuisio formæ corrupta.

- 13 Et ideo debet non in parte, sed in totum adimpleri, & illa in parte, quamvis minima, non adimpleta, in totum actus corruit. cum hi 5. si prator ff. de tranf. l. qui Rome, §. Flamin. ff. de verb. obligat. gloss. & Baldin cap. 1. in verb. vocatorem, & de muliere uasallo, Bart. in l. 1. §. aut prator ff. de quid in sum. publ. Alex. conf. 137. num. 15. volum. 5. & conf. 42. num. 16. vol. 1. Dec. conf. 32. num. 4. & 5. Tiraq. de retrall. comen. §. 4. gloss. 6. a. num. 31. & de iudicio in rebus exis. vers. hoc tamen intellige, Sebast. Medic. de regulis iur. reg. 7. a. num. 2. Caldecin. conf. 114. vers. ad cuius declarationem, alius 11. de fidei, vbi intelligit, vbi quæque forma est de substantia actus, & sic substantia huius, Id. conf. 165. in fin. lib. 1. Bald. conf. 312. num. 9. lib. 1. Azucad. ad l. 18. n. 4. tit. 21. lib. 4. noua Recopil. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 15. num. 5. cum seqq. Rendin. in promissario recepti. sentent. sum. 1. tit. 100. num. 5. & 6. Gam. Lusi. decif. 45. num. 1. Valasc. conf. 131. num. 1. & conf. 149. num. 6. & conf. 181. num. 1. Roland. conf. 100. num. 5. & conf. 72. n. 58. & 64. lib. 1. Aldetan. Mascard. de generalitat. interpret. in c. 9. num. 61. Soast. de legib. lib. 5. cap. 32. num. 8. cum seqq. Farin. in pract. crimin. p. 4. conf. 76. num. 13. Flamin. Patif. de rescriptis. benefic. lib. 5. quæst. 6. num. 217. Card. Tufch. d. tom. 3. litter. F. com. 4. 11. num. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. num. 137. Mari. Antonin. oar. rotat. lib. 12. resol. 11. num. 4. & resol. 91. num. 4. Cald. Pereira de emp. cap. 5. num. 15. Oñzo. Gloit. res. 9. num. 14. Rot. decif. 671. num. 2. apud Farinac. p. 1. recens. Vide supra Axiom. 12. num. 14.

- 16 FORMA non potest per æquipollens adimpleri. l. 5. §. si aliqui per saluam, ff. de iur. iur. Sard. conf. 318. num. 10. Bernard. Gizo. ad pract. Consell. Imper. lib. 1. concl. 1. confid. 1. num. 2. Seace. de comment. gloss. 5. num. 22. & §. 1. quæst. 1. num. 151. vbi num. 151. limitat quando forma telpicet cetram effectum, quem per æquipollens potest effectualiter consequi. Limita etiam necessitate, aut difficultate maxima existente, & vbi aliter præterquam per æquipollens adimpleri nequit, ex l. 1. §. de verb. obligat. Franc. Molin. de iur. nupt. l. 1. cap. 25. num. 48. Sard. decif. 168. n. 18. Alex. Rauden. de annal. §. 8. num. 82. Bernard. Gizo. d. confid. 1. num. 5.

- 17 FORMA legis omnia coercit actus. Axiom. 12. num. 14. & ibi citatis adde Sebast. Medic. de reg. iur. reg. 7. num. 2. Intrigl. conf. 1. num. 149. lib. 1. Seace. de consil. §. 1. q. 2. num. 148. Nouat. d. lib. 4. 78. num. 9. Castill. contract. lib. 5. pars. 2. cap. 149. num. 26. & seq.

AXIOMA CI.

Forus.

- 1 Forum sortiri, & statutu ligari, paria sunt.
- 2 Forensis contrahens in loco, tenetur seruare solemnitates loci.
- 3 Forum sortiri, & consuetudine ligari, à pari procedunt.

FORVM sortiri, & statutis ligari, paria sunt, gloss. in l. 2. ff. de ad quod certi loco, & in cap. quod clericus, de foro comp. Alex. conf. 157. num. 25. lib. 2. &

conf. 211. §. la falli, num. 5. in fin. vers. similiter, uol. lib. 2. & conf. 44. num. 10. lib. 3. vbi ait quod in omnibus casibus, in quibus quis delinquend in territorio, vel contrahendo dicitur sortiri forum, ut ibi conueniatur, ita poterit eiusdem casibus ligari statuto, quia à pari procedunt, Thesaur. Ped. m. de off. 113. num. 1. Menoch. conf. 144. num. 36. Bunsor. à Sole in loco communib. verb. forum. 1. & verb. forensis, num. 9. vbi hinc inferit, quod forensis contrahens in loco, tenetur seruare solemnitates eiusdem loci, Cardin. Tufch. tom. 4. litt. F. can. 442. per totam, Bellet. diff. quæst. clerical. p. 1. tit. de exemptione clericorum à statu in secularibus, §. 1. num. 7. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 4. cap. 709. n. 22.

FORVM sortiri, & consuetudine ligari, à pari procedunt, ut per Alexand. conf. 117. §. si quodam, n. 6. vers. hoc confirmat lib. 7. quem refert Card. Tufch. dist. concl. 444. n. 5.

AXIOMA CII.

Fraus.

- 1 Fraus, & dolus nemini debet patrocinari.
- 2 Fraus non est via aperienda.
- 3 Fraudibus via quod aperiatur non est curandum, si principaliter hoc non fieret, sed secundario.
- 4 Fraudibus ut occurratur, ius admittit lazan interpretationem.
- 5 Opinio illa in dubio est amplectenda, per quam fraudibus obuiatur.
- 6 Fraudem fraude repellere licet.

FRAS, & dolus nemini debent patrocinari, l. latrage fult. ff. de furis, cap. dictum 30. n. 1. cap. intelleximus, de iudic. cap. 1. v. de decic. non resd. cap. fides, cap. 2. reme, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de coluf. de sep. cap. 1. de rescript. Oldrad. conf. 157. num. 41. prope fin. vers. fraus insuper, Crauer. conf. 764. num. 9. Bald. conf. 76. §. item tale off. in fin. lib. 1. Menoch. de arbitrat. lib. 2. cap. 181. n. 60. & conf. 111. n. 5. & conf. 137. num. 8. & conf. 158. n. 13. Couat. oar. lib. 1. cap. 18. n. 5. Tiraq. de retrall. lig. §. 1. gloss. 9. n. 67. Card. Tufch. pract. concluf. tom. 4. litt. F. com. 474. per totam, Cardo. in pract. iudicium, & Adnascat. verb. dolus, num. 1.

FRAVDIS via non est aperienda, l. in fin. 2. do ff. de rei ver. d. l. i. n. 4, §. si cum tu, ff. de tranf. l. qui sub prextu, C. de sacros. Eccles. cap. parit, & d. n. 1. Clem. 1. de off. iur. Clem. 1. §. fin. de concess. prob. Lap. alleg. 55. num. 2. in princip. Caldecin. conf. 194. vers. uem si contrarium, alius 2. de verum permutat. Butt. conf. 9. num. 2. & conf. 41. num. 2. Alex. conf. 1. num. 17. vers. non oblat, lib. 1. vbi limitat, dicens non esse curandum quod aperiatur via fraudibus, si principaliter hoc non fieret, sed secundario, & occasionaliter in quodam potentiam consecutio, & conf. 108. §. si, num. 5. & 4. lib. 4. Ioann. de Anan. consil. 70. n. 2. vbi quod non est danda materia delinquendi, Cranen. ca. 764. num. 6. vbi quod ut occurratur fraudibus, ius admittit lazan interpretationem, & facit dispositionem fauorabilem, Gemin. conf. 41. num. 11. vers. illi argu illud, vbi quod argumentum & dispositio interpretatiua reuocatur, vbi quocunque aperiatur via fraudibus, & dolo in præiudicium tertij, Petr. de Ancharan. conf. 99. Egregius, ac contrarius, vbi quod fraudibus occurrendum est, & quod dicitur fieri

fieri fraus, quousque confusio, vel lex per induriam, & cautelam reddunt eluſoria. Federic. de Senſ. conf. 7. num. 5. verſus ſua pars videtur, & conf. 93. n. 6. ubi quoddam in dubiis opinionibus illa eſt amplectenda, per quam fraudibus obuiatur. Decian. conf. 4. n. 33. lib. 1. ubi quod ne dum vi non eſt aperienda, ſed occurrentiam ne hanc fraudes, Card. Tuſch. d. nom. 4. li. 1. concl. 47 3. per totam. Mari. Antonin. var. reſol. lib. 1. reſol. 50. n. 3. & reſol. 62. n. 5. Carol. de Graſſis de exceptis, except. 1. n. 16. Steph. Grarian. diſcipl. forenſium. 5. c. 85. n. 12. & 87. 5. n. 5. Ioan. Maria Noſſat. quaſt. forenſ. lib. 1. q. 129. n. 5. Mangi. de impoſ. q. 181. num. 6. Modern. de ſupplicat. ad Sandiff. p. 1. d. 10. num. 26. cum ſeqq.

FRVAVDEM fraude repellere licet. l. cum pater, 3. Toiſeſenſ. ſi de leg. 1. gloſſ. verb. malignanſium, in cap. expenſas, de aleſt. n. 6. Alciat. de praſumpt. lib. 5. praſ. 5. num. 37. cum ſeqq. Vincent. Caroc. in treſt. de re ſortina pater ſervum repert. q. 1. num. 15. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. part. 1. num. 25.

AXIOMA CIII.

Fundamentum.

1. Fundamento deſtituto corruſt edificatum.
2. Fundamentum ſua intentione quilibet probare debet, remiſſus.

FUNDAMENTO deſtituto corruſt edificatum. l. num. origo, ſi. quod de omni dom. l. exiſtendum, ſi. de except. rei iudic. cap. cum Paulus 1. quaſt. 1. Flamin. Paril. de reſignat. benef. lib. 9. quaſt. 13. num. 36. Anton. Menoch. Lencorſ. deſci. 13. num. 24. & Florent. deſci. 48. num. 3. & Bononien. deſci. 18. n. 45. Card. Tuſch. praſtic. cancl. 1. tom. 4. li. 1. F. concl. 513. Valenzuel. conf. 105. num. 105. & conf. 113. num. 42. & c. ſ. 161. num. 3. Torreblanca de reſ. ſpirituali. lib. 13. cap. 13. num. 21.

1. FUNDAMENTVM intentionis ſae quilibet probare tenetur, vide Axiom. 12. 8.

AXIOMA CIV.

Futurum.

1. De futuro contingentiſus non eſt determinata veritas.
2. Ad praſens ſua ſunt pulla futura meliora.

FUTURA contingentia ſunt incerta apud nos, unde dicimus, de futuris contingentiſus non eſt determinata veritas, l. vultre, ſi de acquir. heredit. l. ſi putat. ſi. ad leg. Aquil. l. qui boni, 5. cum iur. ſi de damo. uſuſu. Di. Thom. 1. p. quaſt. 1. a. art. 13. & lib. 1. quarta gentes, cap. 67. Curſ. Conimbric. in comment. ad Logiam, lib. 1. cap. 8. artic. 3. quaſt. vult. Roman. conf. 5. 1. Di. gentes, num. 32. verſus an enim ſive preterit. Anchoran. conf. 192. Viſa diſſent. n. 5. cum ſeqq. ubi quoddam aliquando ludicarius futura contingentia eundem communem contingentiam, Suid. de aſſenſu, tit. 8. quaſt. 1. num. 8. & conf. 4. 5. num. 14. Cardin. Tuſch. praſtic. cancl. tom. 4. li. 1. F. concl. 513. a. prius, ubi num. 4. ut fallere quando verifimile eſt, quod futurum poſſit evenire, & citat Bald. an iſta 5. quaſt. ſu. C. cum de legat. Decian.

l. ſi adem cum eodem, 5. ſi vna. col. 2. ſi de iur. diſt. num. ind. 2.

FUTURA contingentia deſpiciuntur à praſenti veritate, unde dicitur, ad praſens, ſua ſunt pulla futura meliora, Decian. conf. 47. a. viſo infirmamento, num. 4. quem refert Card. Tuſch. d. cancl. 5. 6. lib. num. 6.

AXIOMA CV.

Geminatio, Geminatus

1. Alius ſeu verborum geminatio maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifeſte inducit.
2. Confefſio extraiudicialis geminata plenè probat.
3. Confefſio geminata parit alitionem.
4. Confirmationem inducit geminatio alius praecedenti.
5. Confirmatio geminata in forma communis habet vim motus proprii.
6. Conſenſus geminatus habet vim quandoque iurati conſenſus.
7. Electionem induſit perſona cauſas, & conſuetud. contraltum geminatio.
8. Interpellatio geminata magis aggravat debitorem moroſum.
9. Littera geminata habent vim motus proprii.
10. Mora geminata non purgatur, qua alius eſſet purgabilis.
11. Pallium nudum geminatum parit alitionem.
12. Permiſſio ſine cauſa, qua non valet, ſi eſt geminata valet.
13. Obligatio naturalis geminata parit efficacem alitionem, & obligationem.
14. Renunciatio geminata non habet geminatio.
15. Renunciatio geminata habet vim ſpecialis renunciationis.
16. Simulationem purgat geminata diſpoſitio, & ſellit fraudem.
17. Reſcriptum geminatum habet vim clauſula, Non obſtante.
18. Verba geminata operantur quod nihil poteſt operari.
19. Geminatio alius nihil operatur in multis caſibus.

GEMINATIO actus, ſeu verborum maiorem deliberationem, & enixam voluntatem manifeſte inducit, l. Baſiſta, ſi. ad Trebel. Bart. in l. cum ſcimus, numer. 7. C. de agricol. & conſ. lib. 1. Decian. in l. 1. num. 10. C. de palat. & conſ. 50. col. 2. & conſ. 80. col. 1. Corn. conf. 59. num. 8. & conſ. 144. numer. 2. lib. 2. Paril. conf. 94. num. 4. col. 2. & conſ. 89. num. 23. lib. 3. Curt. iun. conf. 164. num. 32. in fine. Crauet. conf. 201. numer. 41. & conſ. 10. numer. 2. & conſ. 54. num. 7. Decian. conſ. 57. num. 41. lib. 1. & conſ. 46. num. 37. cum ſequentiſus, lib. 2. conſ. 1. num. 42. & 43. lib. 3. Franc. Becce. conf. 70. num. 10. Gutier. praſtic. lib. 3. quaſt. 17. num. 134. Cephal. conf. 40. num. 8. & 9. Suid. conf. 10. num. 54. & conſ. 73. num. 64. Bertazzol. in repet. l. ſi quis maior, C. de tranſact. num. 260. cum ſeqq. ubi amplius, etiam ſi ſicta io vno inſtanti, Menoch. ampl. 10. num. 1. & conſ. 255. num. 4. 1. Ioſeph. Sette Aragenia deſci. 130. num. 14. Mari. Antonin. var. reſol. lib. 1. reſol. 3. num. 7. & lib. 2. reſol. 35. num. 9. Fetter. in Conſultis. Caballero. gloſſ. 1. num. 123. Cardin. Tuſch. praſtic. cancl. tom. 4. concl. 18. a. princip. Oſag. Glotit. reſp. 1. p. 1. num. 58.

dicatur, vna globi. in l. si eueniet, ff. de pignorat. aff. glossa in verbis insanti, in cap. ab eo, de appellat. lib. 6. Roman. conf. 427. num. 3. Cephal. conf. 94. in fa. lib. 1. Paris. conf. 71. num. 10. vers. nec obstat, lib. 3. vbi declarat, Decian. conf. 17. num. 92. lib. 3. vbi ait, quod licet generatio plus operetur, quando ex intervallo ex diuersis scripturis, tamen etiam aliquid operatur, si est in eodem instrumento. Item oibis operatur, quando generatio non habet potestatem, & in praedictum tertii, & in actu suspecto, & vbi in actu generatio interuenit defectus, vel vitium, ita Craet. conf. 494. n. 16. & 17. Card. Tuleb. d. conel. 12. a. n. 101. usque ad num. 110. vbi post eundem Craet. conf. 70. num. 30. obseruat, aliquando verba geminati, vt quis sibi plenius, & elarius procedat, non autem vt plus operentur.

AXIOMA CVI.

Generalis.

- 1 Dispositio generalis omnes species comprehendit.
- 2 Genus totum operatur quoad omnia, quantum species quoad specialia.
- 3 Loquutio generalis, seu prohibitio comprehendit omnia.
- 4 Dispositio generalis non extenditur ad non verisimilia, non cognita, non cogitata, illicita, &c.
- 5 Verba generalia nunquam trahuntur ad ea, quae disponentibus sunt impossibilia.
- 6 Quotatio vel liberatio generalis non extenditur ad dolose occultata.
- 7 Sermo generalis non comprehendit prohibita, & quae de iure fieri non possunt.
- 8 Impugnatio generalis non comprehendit ea, quae immutari sunt fauorabilia.
- 9 Mandatum Principis non comprehendit illicita.
- 10 Locutio generalis personam loquentem non comprehendit, limita ut num. 15.
- 11 Rescriptum generale non comprehendit Principem concedentem, seu confirmantem.
- 12 Promissio de defendendo non intelligitur contra seipsum. Limita, vt num. 13.
- 13 Dispositio generalis non comprehendit ea, quae non adest quae in specie comprehenditur.
- 14 Mandatum generalis idem operatur, quoad omnia, quod specialia quoad singula.

GENERALIS dispositio omnes species comprehendit, & expressio generis continentis species operatur idem, ac singulae species essent expressae, l. si eorum, ff. de legat. 3. Alexand. conf. 113. Ponderatus, num. 16. lib. 6. Federic. de Senis conf. 84. In quaest. in princ. & conf. 85. Statuti ciuitatis, num. 1. & 3. vbi quod tantum operatur genus quoad omnia, quantum species quoad specialia, Zabarel. conf. 99. num. 1. vers. quoniam, vbi quod idem operatur genus, seu dispositio generalis, quod specialis, quando non subest ratio diuersitatis, Anchazao. conf. 3. num. 4. in fine, vbi de legato generali, vt idem operetur in genere, quoad speciale in specie, Gemin. conf. 63. num. 19. vers. circa primam. Bald. conf. 1. num. 3. vers. ratio differentia, lib. 1. vbi quod genus resoluitur in singulares, Nat. conf. 611. numer. 30. Curt. ion. conf. 199. num. 15. vbi ampliat maxime quando ge-

neralis dispositio non potest verificari, nisi in vna specie, quia tunc habetur pro speciali, & indiuidua, & conf. 116. in princ. vbi quod expressio generalis idem operatur, quod particularis, Franc. Becc. conf. 80. num. 7. cam. seqq. Card. Tuleb. praest. conel. 10. a. conel. 29. per totam, Franc. Molin. de reu. supriorum, lib. 2. quaest. 87. num. 17.

GENERALIS loquutio, seu prohibitio enmprehendit omnia, cum quarebatur, ff. de verb. significat. Ioseph. Sesse Arag. de iur. 48. num. 12. Franc. Molin. de reu. sup. lib. 3. p. 5. num. 4. etiam minima, cap. maioribus, de praebend. D. Barbo. in l. cum prator, §. 1. a. 111. ff. de iudic. Suet. conf. 33. num. 14. late Sebast. Medices de reg. iur. reg. 1. & generalis prohibitio minima comprehendit. D. Barbo. in l. cum prator, §. 1. num. 112. ff. de iudic.

GENERALIS dispositio non extenditur ad non verisimilia, non cognita, non cogitata, illicita, neque ad ea, quae specialiter quis non expressisset, Federic. de Senis conf. 114. num. 1. Curt. ion. conf. 167. num. 3. vbi quod generalis dispositio non trahitur ad ea, quae de nouo superueniunt, & conf. 194. num. 71. vbi quod generalia verba nunquam trahuntur ad ea, quae disponentibus sunt impossibilia, & conf. 334. num. 36. vbi quod generalis dispositio nunquam comprehendit actus iuratos, Roman. conf. 109. Pro verificatione, num. 2. vbi quod nonquam presumitur quis velle comprehendere sub generali dispositione illud, de quo specialiter disponente non potuisset, & conf. 108. de fac. vbi quod generalis quietatio, vel liberatio non extenditur ad dolose occultata, quia ad incognita non trahitur, & conf. 103. Pro derisione, num. 4. vbi quod verba generalia laudi nonquam extenduntur ad ea, quae in specie arbitri non potuissent arbitrari, Ioan. de Imol. conf. 81. in prin. ip. vbi quod generalis dispositio non comprehendit ea quae indocent peccatum, Fulgof. conf. 46. num. 1. vbi quod generalis sermo non comprehendit prohibita, & quae de iure fieri non possunt, Corn. conf. 269. In hac consuetudine, num. 23. lib. 1. vbi quod generalis approbatio non trahitur ad dolose gesta, & conf. 176. num. 1. lib. 1. vbi quod in mandato generali non veniunt ea, quae quis in specie non esset mandaturus, & conf. 89. numer. 12. lib. 1. & conf. 83. numer. 1. lib. 4. vbi quod generalis concessio, seu gratia non comprehendit ea, quae concedens in specie non esset verisimiliter concessurus, Craet. conf. 33. num. 3. vbi quod impugnatio generalis non comprehendit ea, quae impugnanti sunt fauorabilia, & conf. 14. num. 8. vbi quod sicuti generalis dispositio non comprehendit tertii praedictum, ita neque praedictum disponentis, & conf. 93. num. 10. vbi quod clausulae generales non comprehendunt maiora expressis, & conf. 70. num. 18. vbi quod generalis dispositio non comprehendit ea, in quibus potest esse vscapio, & lesio, & conf. 100. num. 6. & num. 6. & conf. 109. num. 6. vbi quod non comprehendit ea, quae sunt in specie prohibita, & conf. 115. num. 9. vbi quod mandatum Principis non comprehendit illicita, & conf. 160. num. 3. vbi quod generalis ratificatio non comprehendit illicita, neque ea quae ratificans verisimiliter non includisset, & conf. 174. num. 4. vbi quod rescriptum Principis generale non extenditur ad ea, quae Princeps facere non potest, vel etiam difficultus facere solet, late Cardio. Tuich. tom. 4. lib. 1. G. conel. 31. per totam.

GENERALIS loquutio personam loquentis non comprehendit, l. inquisitio, C. de sol. cap. 1. vbi

- vbi gloss. *de prohibita fandi alien. per Federic. Curt. jan. conf. 331. num. 4.* vbi dicit esse vulgatam iuris regulam, Crauet. *conf. 274. num. 11. & conf. 296. num. 30. & conf. 385. num. 30.* vbi dicit, quod materia est brocardica, & *conf. 25. num. 5.* vbi quod per elausulas generales non censetur quis velle seipsum ligare, latè Sord. *conf. 47. num. 19.* vbi quod generale rescriptum, & generalis dispositio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiam si dicat, *ex certa scientia, & num. 10.* quod statutum generale non ligat crediderem, & *num. 21.* quod iurans adiuvare contra omnem personam, non intelligitur contra seipsum, & *num. 23.* quod cedens iura contra omnes, non censetur cedere contra seipsum, Afflicti. *decis. 319. num. 8.* vbi quod promissio defendendo non intelligitur contra seipsum. Et quod communitas non continetur sub generali loquutione gabelle, quando ipsa non tenebatur prius solvere, resoluit Boer. *decis. 313. num. 2.* Sord. *conf. 47. num. 21. & 23.* Cudin. Tusch. *d. tem. 4. lit. G. concl. 33. à princip.*
- 13** Limita Axioma, quando constat de mente, vel materia subiecta aliud suadet, vel subest ratio, quod persona loquens includatur, Cyn. in *d. anquisi. 100.* Gabr. *commun. tit. de verb. significat. concl. 9. num. 7.* Crauet. *conf. 274. post num. 12.* Curt. *jan. conf. 195. in fin. num. 46.* Menoch. *de presumpt. lib. 3. de pra. 4. 4. num. 27.* Card. Tusch. *d. concl. 33. num. 17.* vbi *num. 18.* & *19.* post Decian. *conf. 104. Et diligenter. n. 4. & 5.* limitat etiam quando cessio fieret ex causa onerosa, vel quando sumus in dispositione legis, quia continetur persona loquens, secus in dispositione hominis.
- 14** GENERALIS dispositio non comprehendit ea, quae non esset quis in specie comprehensus, *l. in obligatione generali, ff. de pignori. l. 3. ff. de cuiuslibet. l. qui pecuniis ff. de pecuniis. cap. veniens, cap. Ginn. caualis, de iur. cap. vlt. de officio Vicary, lib. 6. Cern. conf. 89. num. 12. lib. 3. & conf. 83. num. 2. lib. 4. Sord. conf. 73. num. 17.* Card. Tusch. *d. lit. G. concl. 31. num. 1.* Item Sord. *conf. 123. num. 63.* & *de aliment. tit. 8. priuileg. 7. num. 3.* Carol. de Grassis *de except. except. 12. num. 30.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 5. c. 982. num. 20.*
- 15** GENERALIS mentio idem operatur quoad omnia, quod specialis quoad singula, *l. si chorum, ff. de legat. 3. l. si duo ff. de admin. suz. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 8. in princ. num. 21.* Sord. *conf. 2. num. 44. & conf. 350. num. 20.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. num. 12.*

- 11** *Compromissum speciale derogat generali.*
- 12** *Consuetudo specialis derogat generali.*
- 13** *Generalis promissio demandata non se extendit ad specialiter promissa.*
- 14** *Testibus duobus in specie magis creditur, quam nullo in genere deponentibus.*
- 15** *Contractus specialis derogat generali.*
- 16** *Species derogat generi, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia.*
- 17** *Opinio communis in genere, derogatur per opinionem in specie in causa individuum.*
- 18** *Generi per speciem derogatur etiam in promissione hominis.*
- 19** *Generi per speciem non derogatur, quando species & genus se invicem comparantur.*
- 20** *Genus & species quando apponitur sanctorum eiusdem persona, genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter.*
- 21** *Species quando accedit generi, vel apponitur ad coadiuvandum genus, generi per speciem non derogatur.*
- 22** *Genus quando est certum, determinatum, & precisum, tunc generi per speciem non derogatur.*
- 23** *Generis declaratio quando consistit in eadem specie, tunc species non derogat generi.*
- 24** *Imperfectio generalis si datur in genere, & in specie, censetur potius per speciem concessa accommodatione, quam derogatio.*
- 25** *Litteris generalibus generalibus ad beneficia non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset iam questum.*
- 26** *Plurima quantumcumque generalia derogant primis.*
- 27** *Privilegium speciale non derogat generali, intelligitur ex num. 18.*
- 29** *Genus includit omnes species sub genere comprehensas.*
- 30** *Genus verò, & propria representatur in quolibet specie.*
- 31** *Genero remoto remanentur species.*
- 32** *Genus in sua genere tantum operatur, quantum species in sua specie.*
- 33** *Genus perire non potest.*
- 34** *Genus quod non potest nisi in ea specie verificari, pro specie reputatur.*

AXIOMA CVII.

Genus.

- 1** *Generi per speciem derogatur, & num. 2. redditur ratio.*
- 3** *Specialis dispositio derogat generali.*
- 4** *Legatum speciale derogat generali.*
- 5** *Generi per speciem derogatur, sine procedo, sine sequatur genus.*
- 6** *Species derogatur per speciem magis speciallem.*
- 7** *Rescriptum, sine mandatum speciale derogat generali.*
- 8** *Statutum speciale semper praevaleat generali.*
- 9** *Tempus speciale derogat generali.*
- 10** *Observantia specialis derogat generali.*

GENERA per speciem derogatur, *l. in tota iura, §. 1. ff. de regul. iur. l. 1. sanctio 41. ff. de penis, cap. 1. cap. pastoralis, §. quemiam, de rescriptis, cap. 1. de regulis iuris, lib. 6. exornavit Folgor. conf. 215. in princip. Bald. conf. 192. num. 3. lib. 2. Mant. Dialog. 90. vers. quia, Menoch. conf. 141. num. 16. cum seqq. & n. 37. Thom. de Thomaz. in foribus legum, reg. 132. Sord. de aliment. tit. 3. quest. 15. num. 130. & tit. 9. quest. 3. & decis. 155. num. 21. & conf. 352. num. 1. Guier. practica. lib. 3. quest. 14. num. 6. Armenduz in addit. ad recop. legum Navarra. in prohemio. num. 5. Card. Tusch. practica. conclus. tom. 4. lit. G. concl. 36. per totum. Aldrete de relig. disciplinenda, lib. 2. cap. 7. num. 26. Cels. Argel. de contradi. leg. timo, quest. 1. num. 212. Octau. Glor. resp. 2.1. num. 31. Sanctarel. var. resol. p. 1. quest. 14. num. 5. Sebati. Medices de regul. iuris, reg. 2. verb. generi, num. 44. latissimè Castill. contraveni. lib. 5. p. 2. cap. 95. per tot. Ovid. de Amicis de iure empti. q. 82. num. 1. cum seqq. Couat. var. p. 3. cap. 11. num. 6.*

Ratio hinc Axiomatis in eo consistit, ut genus & species diversae concordentur, nam ubiqueque duae dispositiones sibi aduersantur, debent ad concordiam

cordiam reduci, salua quoad fieri potest vtriusque natura, & proprietate, si generi per speciem derogetur, igitur, &c. iuxta quam rationem intelligenda est glossa in l. d. n. 107 ff. de legat. 1. dum inquit, speciem derogat generi ex iuris interpretatione, & illa quae mouet Gamb. in dial. leg. lib. 3. cap. 3. num. 2. quia reg. l. semper in generalibus 190 ff. de reg. lib. iuris, cum similibus, non procedit in specie, excepta quae generi adhaeretur.

Amplia primò, vt procedat in omni materia, quod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibiles, Castren. conf. 476. *Videatur quid praedictum*, in princip. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 16. num. 5. Berol. conf. 57. num. 10. vol. 1. Nau. conf. 7. num. 3. Sord. conf. 6. num. 1. Orlau. Glocit. resp. 11. num. 31. *vers. quod venditas*.

Amplia secundò in legatis, quia legatum speciale derogat generali, Abb. conf. 4. in questione, n. 4. lib. 1. Bald. conf. 1. n. 2. *vers. si verò*, lib. 5. vbi quod si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non veniunt nisi duae statuae propter specificationem specialem, quod refert Crauer. conf. 86. num. 4. & 5. Ruln. conf. 90. n. 9. lib. 2. vbi quod testator legauit in specie aliquibus fororibus nominatis, postea in genere vocauit forores, intelligitur de illis, quia specialis prouisio praecedens derogat generali, & maxime dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere, Sord. de alimentis, l. 1. g. 12. num. 130. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 7. 17. & 18. cum seqq. latè Castill. d. cap. 95. n. 23. cum seqq. vbi pariter ampliat in fideicommissis, in substitutionibus, & in omni vltima voluntate, in legibus, statutis, consuetudine, compromissis, iudiciis, rescriptis, mandatis, & in omni acta, materia, & dispositione.

Amplia terciò, vt procedat, siue praecedat, siue sequatur genus, l. item 15 ff. de pecul. Dec. num. 7. & 8. in d. l. in toto iure ff. de regulis iur. & in cap. 1. num. 6. de rescript. vbi Berol. num. 46. Fulgof. conf. 213. in princip. & conf. 135. col. 1. vbi quod imò etiam si generalitas sit posterior, & habeat clausulam derogatorem, specialitas attenditur, Bald. conf. 23. *vers. quoniam à qua*, lib. 5. Ioan. de Imol. conf. 139. num. 7. & conf. 140. num. 3. in fine, vbi quod generalis dispositio sequens non praedjudicat speciali specificè, etiam si generalis habeat verba habilia comprehendere specialem.

Amplia quartò, vt sicut generi per speciem derogatur, ita etiam specie derogetur per speciem magis specialem, & individuum, Zabaz. conf. 149. num. 4. *vers. item finis*, Alexand. conf. 29. *Quoniam in princip. lib. 1.* Bald. conf. 361. in volumine in princip. lib. 5. vbi intelligit, quando sunt species individua, & diuidua parit potentiae, aliis secus. Idem procedit etiam inter duo genera, quia minus vniuersale habetur loco speciei, magis vniuersale loco generis. Bald. conf. 153. n. 4. *vers. tertio praemisso*, lib. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 36. n. 30.

Amplia quintò in rescripto, seu mandato speciali, quod derogat generali, etiam de eo nullam faciat mentionem, cap. 1. de rescript. Saas. alleg. 28. num. 16. Bald. conf. 88. *Quoniam in princip. lib. 1.* vbi extendit idem esse in generali commissione, reuocatione, seu deputatone, quia non reuocat specialem praecedentem, nisi constet de mente, Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia in praef. sit. de rescript. num. 103. Sebast. Medic. de regul. iur. reg. 2. num. 44. Menoch. de arbitrat. conf. 97. n. 2. & conf. 16. num. 48. & de praesumpt. lib. 6. praef. 40. Cardin. Tusch. d. concl. 36. n. 43. Valasc. conf. 72. num. 2. Vnde mandatum de Augst. Baubola de Clauful.

providendo speciale derogare generali mandato praecedenti, licet de illo nulla mentio habetur, tenent Xuar. d. alleg. 28. num. 3. Cephal. conf. 393. d. n. 19. lib. 3. Cardin. Manric. de consuet. vltim. volum. lib. 9. tit. 6. n. 12. Valasc. vbi proximi.

Amplia sextò in statutis, quia statutum speciale semper praevalet generali, Dec. conf. 188. col. 1. & conf. 301. col. 1. & conf. 382. & conf. 617. col. pen. Ang. conf. 355. *Primum per statum*, Bald. conf. 78. *Non sunt statuta*, lib. 1. vbi declarat, quod si statutum speciale continet idem quod ius commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens praeretur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à iure communi, Alex. conf. 89. *Circa primum*, num. 10. lib. 6. Apostil. ad eundem conf. 65. n. 10. in verb. Bald. lib. 7. idem Alex. conf. 123. *Scriptum*, num. 10. cum seqq. lib. 4. Fulgof. conf. 215. in primo, in princip. vbi extendit etiam quando statutum generale esset posterius, quia adhuc speciale derogat generali statuto, Corn. conf. 66. lib. 1. vbi quod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur, Ang. conf. 160. in prae. vbi extendit ad statum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad credas ponendis, quia non extenditur ad bona minotum, in quibus per statutum sub certa solemnitate est specialiter prouisum, & conf. 155. per totum, extendit ad statuta contraria, latè Card. Tusch. d. concl. 36. num. 10. cum multis seqq.

Amplia septimò in tempore, quia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas conceditur, derogatur generali dispositioni, quod quocunque tempore soluitur gabelis, Bald. conf. 256. *Primum de finis*, *vers. quarto praemittendum*, lib. 4. quem refert Card. Tusch. d. concl. 36. n. 16.

Amplia octauò in obsequantia, quia specialis derogat generali, Fulgof. conf. 251. in quodam instrumentum, in fine, quem refert Card. Tusch. d. concl. 36. num. 16.

Amplia nonò in compromissis, quia etiam in illis genus per speciem derogatur, ideo si fiat compromissum speciale super pretio venditionis factae declarando, licet postea fiat alia compromissa inter easdem partes de libris, & controversiis, non est derogatum primo. Ita Ioan. de Anan. conf. 19. in suo instrumentum, num. 6. & 7. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 38.

Amplia decimò in consuetudine, quia specialis derogat generali, & attendi debet, Crauer. conf. 195. num. 16. quia generalis recipit declarationem à magis speciali, Crauer. conf. 118. num. 4. Card. Tusch. d. concl. 36. n. 41.

Amplia vndecimò in facultate legitimandi latè, & tunc concessa per Imperatorem etiam ad feudum, quia non veniunt ea feuda, in quibus specialiter Imperator disposuit, quod non succedant nisi nati, & concepti de legitimo matrimonio, quia generaliter prouisio demandata non se extendit ad specialiter prouisa, sed species derogat generi, Anchar. conf. 308. *Prima facie*, num. 7. & 8. Cardin. Tusch. d. concl. 31. num. 19.

Amplia duodecimò in probatione, quia magis creditur duobus testibus in specie, quam mille in genere deponentibus, Dec. conf. 488. in fine, Alex. conf. 148. num. 4. lib. 2. Patil. conf. 38. n. 1. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 17. num. 42. & n. 65. vbi num. 66. post Alex. conf. 17. num. 6. lib. 1. subdit, quod probatio in specie delicti, praevalet probationi in genere, quod accusatus sit bone fame.

Amplia decimotertio in contradiis, quia species derogat generi, etiam si praecedat specialis contrarius

tractus, Fulgof. conf. 115. in princ. Caidin. Tufch. d. concl. 36. n. 64.

- 16 Amplia decimoquarto, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia, quia species derogat generi, Angel. c. 124. num. 1. Lap. alleg. 88. num. 5. Fulgof. conf. 115. in princ. ubi extendunt, ut idem sit quando species, & genus sunt in aliis & diuersis legibus, & se non compatiuntur, neque constat de mente, Card. Tufch. d. concl. 36. num. 57. cum seqq.

- 17 Amplia decimosexto in opinionibus Doctorum, quia communis opinio in genere derogat per opinionem in specie in casu individuo, ut per Rimin. iun. conf. 126. num. 5. & 6. lib. 3. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 36. n. 71.

- 18 Amplia decimosexto in promissione hominis, quia pœna promissa in genere, puta 100. in casu contraventionis, si partes per pactum speciale conveniant, quod iam non reficiatur provi liquidabitur, tollit pœnam generale, Alex. conf. 94. in fine, & conf. 94. n. 7. lib. 1. ubi extendit, ut procedat etiam si pœna alius promissus sit iurata, quæ habet vim specialia, quia interhibet in eo, in quo consentitur, & non vtrâ, refert Card. Tufch. d. concl. 36. n. 73. & 74.

- 19 Limita primo, quando species & genus se invicem compatiuntur, stare possunt, ita Bart. in l. fœne, ff. de pecul. leg. Cagnol. in d. l. i. n. 10. num. 13. ff. de regulis iuris, Roman. sing. 249. Decian. conf. 57. num. 16. vers. quarto consideratio, lib. 1. & conf. 122. num. 13. lib. 3. Card. Tufch. d. concl. 36. n. 95.

- Limita secundo, quando genus & species apponuntur favore eiusdem persone, quia genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter, Bald. conf. 129. n. fine, versum contrarium, lib. 1. Cardin. Tufch. d. concl. 36. n. 79.

- 20 Limita tertio, quando species accedit generi, quia prorogato genere, vel mutato, prorogatur, & mutatur species, quæ habet substantiam ab illo genere, & non stat de se, Lap. alleg. 88. Commune, num. 6. circa fin. ubi etiam pauciter limitat, quando ratio suadet, quod per generale provisionem sit recessum à speciali. Idem quando species apponitur ad coadiuvandum genus, Surd. conf. 56. num. 36. & 37. Card. Tufch. d. concl. 36. n. 80. & 81.

- 21 Limita quarto, quando genus est certum, determinatum, & præcisum, Surd. conf. 352. num. 11. ubi num. 17. limitat etiam quando genus exprimitur per verba dispositiva, species autem per verba enumerativa. Castill. d. c. 95. n. 40.

- 22 Limita quinto, quando declaratio generis consistit in eadem specie, quia tunc species non derogat generi, Bald. conf. 177. in Ecclesia in fin. lib. 2. Card. Tufch. d. concl. 36. n. 101.

- 23 Limita sexto in iurisdictionalibus, quia si datur in genere, & in specie, censetur potius per speciem concessa accumulata, quam derogata, ut per Surd. conf. 16. num. 36. Gutier. præd. lib. 3. q. 15. num. 6. Card. Tufch. d. concl. 36. num. 102. Castill. d. cap. 93. num. 22.

- 24 Limita septimo in litteris gratiofis generalibus ad beneficia, quibus non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset ius questum, secus si effectus penderet ab eventu incerto, Federic. conf. 69. circa fin. versum non obstat, Card. Tufch. d. concl. 36. n. 101.

- 25 Limita octavo in diuersis dispositionibus diuerso tempore factis, quia non habet lœnem regula, quod generi per speciem derogatur, sed contraria,

quod vltima quantuncunque generalia derogant primis, Signorol. conf. 77. num. 7. & 8. Cardin. Tufch. d. concl. 36. num. 112. Idem quando specialia & generalia provisi ad diuersum tendunt finem, Surd. conf. 159. num. 91. Casanat. conf. 44. num. 48. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 304. num. 3. cum seqq. Castill. d. cap. 93. num. 3. cum seqq. Vel quando genus & species super eodem iure non concurrunt, sed super diuerso, latè Roland. conf. 8. num. 37. lib. 1. Cardin. Mant. de concili. vltim. volum. lib. 9. tit. 6. n. 27. & 23. Surd. 426. num. 36. vers. ad sextum, Castill. d. c. 95. n. 41.

Limita nono in privilegiis, quia per speciale privilegium non derogatur generali, Federic. conf. 197. vers. non obstat, glof. verb. sed ante in sum. 25. quæst. 2. glof. vlt. verb. super privilegium, in dist. cap. 1. de rescript. vbi Abb. num. 10. Felin. num. 3. vers. limita, Ripam. 74. & Beroni. 39. Alexand. conf. 155. num. 1. lib. 6. Rebuff. rom. 2. ad leges Gallia, tit. de rescript. in prefat. num. 105. Xuar. allegat. 28. num. 10. Loriot. de regulis iuris iuris, Azim. 136. Menoch. conf. 36. num. 48. Cardin. Tufch. d. concl. 36. n. 99.

Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse privilegium speciale posterius minuire prius generale, nulla facta illius mentione, per text. in cap. dudum. hinc igitur, & in cap. quoniam tibi, de prebendis 6. resoluunt Syluest. in sum. verb. privilegium, quæst. 10. Ruin. conf. 98. num. 4. v. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 6. pref. 40. num. 21. Mari. Gutier. causule crimin. 65. num. 41. Monet. de contrariis vltim. volum. c. 3. num. 129. Sot. de legibus lib. 8. c. 19. num. 7. Bonacin. in simili tract. disp. 1. q. 3. par. 8. §. 3. num. 17. vers. ex dictis.

GENVS includit omnes species sub genere comprehensas, l. omnes, vbi Angel. C. de rescript. 10. l. semper ff. de regulis iuris, Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 31. num. 1. Menoch. conf. 126. num. 69. Crauet. conf. 134. num. 5. etiam in vna specie maior sit ratio, quam in alia, l. 5. quod autem ff. de aliarum lib. Rimin. iun. conf. 11. num. 31. lib. 1. Decian. conf. 51. lib. 1. & conf. 122. lib. 3. Card. Tufch. num. 5. dist. 2. concl. 40. num. 17. Surd. conf. 155. n. 10. & conf. 359. num. 19. Mari. Antonin. d. resolut. 33. num. 3. Menoch. conf. 141. num. 33.

GENVS verè, & propriè representatur in quolibet specie, l. quid eorum, §. in eorum, ff. de legat. 3. Surd. conf. 121. n. 2. Bald. conf. 439. Testator, in princ. lib. 1. Dyn. conf. 91. Quæstio, num. 3. vers. præterea, Card. Tufch. rom. 4. dir. G. concl. 40. num. 5. & ideo quæ prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, iuris gentium, sed si fraudandi, in fin. de palli, cum aliseitatus ab Euerat. in topicis legalibus loc. 61.

GENVS remoto remouetur species, §. sed si fraudandi, l. fraudi, §. fin. ff. de fundo inst. l. sanctius, vbi Bart. C. de off. rei iudic. d. l. 1. §. quod autem, ff. de aliarum lib. 1. in fin. ff. de fin. & legat. hered. l. si causa cognita, iuncta glof. verb. permissi, C. de transact. §. vltimo, Instit. de success. cognat. cum aliis, de quibus Euerat. loco 62. Sigilim. Scacæ. de appell. q. 19. rem. d. t. concl. 2. n. 11.

GENVS in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, l. si eorum, in princ. ff. de legat. 3. §. si dus, ff. de administrat. d. l. omnes, C. de rescript. vltima, Crauet. conf. 161. num. 2. Card. Tufch. d. rom. 4. dir. G. concl. 40. num. 20. vbi n. 21. eum eodem Crauet. conf. 118. num. 14. extendit etiam in materia odiosa.

GENVS passivè non potest, l. in ratione, §. in cer-

tu. ff. ad legem falsarii si se bonis. C. de iure delib. l. in-
conueniunt. C. si certum petatur. Curt. Jun. conf. 219. n.
35. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 2. n. 31. es. 3. Sard.
de alim. tit. 3. q. 16. num. 16. cum segg. & conf. 391.
num. 3. Mari. Antonin. var. res. fol. 12. lib. 2. ref. 13. num. 3.
Card. Tusch. d. lit. G. conc. 40. num. 2. vbi num. 3. post
Paris. conf. 94. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est
res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intel-
lectu.

GENVS quod non potest nisi in vna specie
verificari, pro specie reputatur. l. ff. de liber. & post-
hum. si opus ff. de op. leg. l. fundus locutus ff. de funde
instr. Becc. conf. 14. num. 14. Menoch. conf. 71. n. 23.
Surd. conf. 135. n. 2. & conf. 179. num. 24. & conf. 269.
num. 29. & conf. 431. num. 5. Vincent. Fufar. de subfir.
q. 351. n. 34.

AXIOMA CVIII.

Grauari, Grauius.

- 1 Grauari non possum, quem non honore.
- 2 Grauari nemo debet alterius odio.
- 3 Isuram sentire non debet quis pro alieno com-
modo.
- 4 Onere duplici nemo debet grauari.
- 5 Grauius in vno, in alio debet releuari.

GRAVARE non possum, quem non hono-
ro. l. ab eo. C. de fideicom. l. si atrogat. ff. de
adopt. vnum ex familia §. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. sci-
endum ff. de legat. 3. Titaz. de prin. p. causa. prin. 17.
Donell. comm. l. i. C. de iur. lib. 8. cap. 7. Cardin.
Mantic. de conit. olim. vol. lib. 8. tit. 1. num. 33.
Molin. de primog. lib. 1. cap. 1. num. 8. & lib. 2. cap. 4.
num. 15. cum segg. Peregrin. de fideicom. art. 33.
num. 33. & conf. 65. lib. 4. Menoch. conf. 707. num. 1.
Surd. de alim. tit. 3. prin. 24. num. 1. & conf. 216.
num. 16. Cardin. Pereira quest. fur. conf. 31. num. 3.
Benedict. Pinel. select. iur. iuris interpret. lib. 1. c. 1. n. 13.
Stephan. Gratian. discip. fur. tom. 4. l. 6. p. 6. num. 18.
& tom. 5. cap. 9. 17. num. 11. Mangil. de impat. quest. 16.
num. 2.

GRAVARI nemo debet alterius odio, l. si quis
in suo, in fine. C. de testat. testam. l. non debet alteri.
fidei vulgaris iuris, cap. non debet 22. ord. lib. 6. Ro-
buff. ad l. vbi appellatur 2. vers. in quantum, prope
fin. ff. de verb. sig. pag. mibi 19. Surd. decif. 101. num. 2.
Farinac. in praxi part. 4. conf. 40. num. 45. Iniquum
enim est, alium alterius odio pergruari, dicitur. l. si
quis in suo, §. de legat. 2. ap. si compromittitur. §. porro, de
test. l. 6. Palat. in repet. cap. per vestras de donat. in-
ter virum & uxorem §. 3. num. 6. cum segg. Titaz. de iure
mar. §. gloss. 8. num. 141. Rebuff. in vtr. de except.
num. 118. Farin. d. part. 4. conf. 65. num. 98. Nam pro
alieno commodo non debet quis isuram sentire;
l. si quando. C. de test. lib. Surd. de alim. tit. 7. quest. 37.
num. 55.

GRAVARI nemo debet alterius facto. Vide su-
pra l. 1. F. Anton. q. 36. 22.

GRAVATVS IN VNO, in alio debet releuari,
l. vbi quis 30. de iur. iur. l. iure succussum. ff. de iure
dotium. l. secundum naturam. ff. de regulis iuris, Thom.
de Thomasset. i. floribus legum. reg. 13. vbi ait, quod
suis finem vult in consequentiam alterius,
Franc. Leo in hys. fari Eccles. ff. part. 2. cap. 15.
num. 57. Stephan. Gratian. discip. fur. tom. 4.
August. Barbosa de Axiom. l. i.

cap. 6. 2. n. 18. Ioann. Maria Nouart. quest. fur. lib. 1. q.
31. n. 9. & q. 36. n. 4.

AXIOMA CIX.

Habitus.

- 1 Habitus non facit monachum, sed sola professio Re-
gularis.
- 2 Habitus facit presumptionem.
- 3 Alius quod apparet in sua figura, salis presumitur
in sua essentia.
- 4 Contractus salis presumitur, qualis in prima sui fi-
gura apparet.

HABITVS non facit monachum, sed sola
professio Regularis, cap. percellum 23. de Re-
gularib. vbi gloss. vbi non facit, cap. consueti, qui
clericus, vel videntes, Cardin. Tusch. vtr. lib. 2. conclus.
tom. 4. lit. H. conclus. 12. num. 1. Campan. in iur. fur.
l. i. Can. rub. 12. cap. 4. num. 5. Bellet. disquis.
clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali §. 11. num. 20.
Fr. Barthol. de Vecchis in praxi nouiterum, disp. 12.
deb. 10. sub n. 1.

HABITVS tamen facit presumptionem, ita
vt in dubio iudicetur talis, qualem habitus, quem
desert. demonstrat, licet apud. §. si quis. ff. de iur. iur.
Federic. de Senis conf. 23. num. 4. vers. si talis nam-
que. Quia qualis actus apparet in sui figura, talis
presumitur in sua essentia, Hieron. Tort. in suo
consil. post consilia Anton. de Burr. num. 20. vers.
Et idem multum ad propositum, Castren. conf. 161.
Fisti & considerati, in princ. lib. 1. & contractus talis
presumitur, qualis in prima sui figura apparet, De-
clan. conf. 39. in fin. lib. 1. refert Card. Tusch. d. lit. H.
conc. 12. n. 2. cum segg.

AXIOMA CX:

Homo.

HOMINIS dispositio facit cessare dispo-
sitionem legis, l. si maritus, C. de procurat. l. vlt.
C. de passu conuent. Antonius Gabr. tom. 3. comm.
opin. lib. 5. tit. de regulari iuris, conclus. 8. Anton.
Gom. var. tom. 1. cap. 9. num. 50. Molin. de primog.
lib. 1. cap. 2. num. 27. Vital. de Camban. in tract.
claus. part. 4. num. 1. Cardin. Scraphin. decif. 819.
num. 3. Ceual. comm. contra com. quest. 261. 2
num. 1. Stephan. Gratian. discip. fur. conf. 376.
num. 2. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3.
cap. 21. num. 5. Rot. decif. 392. num. 4. apud Far.
part. 1. rec. vbi quod hominis propositio non facit
deficere propositum legis, quando cum ea concu-
rite potest.

AXIOMA CXL

Honor.

- 1 Honor est maximum bonorum.
- 2 Honor laquei, imò etiam vltima profectus.

G 2

3 Honoris

1 Honoris & vitz causa equiparatur.

4 Honor patris est gloria filij.

1 HONOR est maximum bonorum, gloss. 1. in Extrav. Ad condicem, in verb. honoris, de verb. sig. Philosph. Ethicor. lib. 4. D. Thom. 1. 2. quest. 2. art. 2. Nauat. in reali de finib. bonorum alium, num. 450.

2 Et ideo non solum lucro, sed etiam vitz preteritur, isti quidem ff. quod metus causa, l. reprehendenda. C. de infir. & subfide. l. qui quatuor, de postulanda, c. mole 1. 2. quest. 1. Menoch. de arbit. caso 177. num. 19. Sord. conf. 416. num. 57. Fatioac. in praxi crim. pari. 1. quest. 15. num. 6. Anell. Amat. conf. 89. num. 19. & 100.

3 & conf. 30. num. 14. Nam honoris & vitz causa æquiparatur, l. in fine causa fidei manumiss. vna. Greg. Lop. l. 4. verb. l. la ley. tit. 13. part. 1. Cordub. de Luna iul. si quis a liberis, in princip. num. 34. ff. de liberis agnos. Callian. in catalogo gloria mundi, pari. 1. consil. 2. Menoch. conf. 96. num. 15. & conf. 98. num. 8. & conf. 302. à pr. Menchaq. allegat. cap. 18. num. 19. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. cum non obfuit, num. 10. C. de in iure. res. restit. minor. Brunor. à Sole in locis comm. verb. honor, num. 4. Sord. decr. 89. num. 11. Mari. Anton. var. res. lib. 9. res. 11. n. 2.

4 HONOR patris est gloria filij, Federic. de Senis conf. 175. n. 2. verſus hoc, quem refert Card. Tusch. prall. conc. can. 4. lit. G, cont. 32.

AXIOMA CXII.

Iactare.

I ACTARE suum nullus presumitur, l. cum de indebito 25. vers. qui non solui. de probat. exortant. Tiaq. in l. si vquam, verb. donatione legitimi nam. 206. cum seqq. C. de renocand. donat. Nicol. Mezza de contrahib. sub. de donationib. in art. de naturalibus don. n. 2. cum multis seqq. Brunor. à Sole in locis comm. verb. iactatio, Menoch. de arbitror. lib. 2. caso 88. à princip. Malcard. de probat. conc. 554. num. 1. Suid. conf. 7. n. 44. & conf. 80. D. Barboſ. in l. quæ de iur. n. 17. cum seqq. ff. solui. matrim. Otaol. Glorit. resp. 10. num. 110. Ambeolin. Perul. decr. 15. num. 10. Rot. decr. 34. numer. 3. & decr. 108. num. 2. pari. 1. in palliolum. Em. præsertim in iudiciis, in quibus tempore faciendi est interpretatio, que magis vtilis & expediens sit facienti. Rot. decr. 171. num. 3. ad. pari. 1. Alexand. Trentaloc. conf. 20. num. 13. pari. 1.

AXIOMA CXIII.

Ignorantia, Ignorans.

- 1 Ignorantia facti iusta, & probabilis excusatur.
- 2 Ignorantia facti proprii tanquam crassa, & improbabili non excusatur.
- 3 Facti proprii ignorantia excusatur, quando factum est antiquum, in quo sit verosimilis obliuio.
- 4 Factum quidem est intricatum & obscurum ignorantia illius cuius proprii excusatur.
- 5 Ignorantia facti proprii excusatur illam, qui multis negotiis implicatus est, aut in extraneis laborat.
- 6 Ignorantia facti alieni in dubio presumitur, & ex-

cusatur, nisi sit publicum, aut notabile, grane, seu peritiosum.

7 Idem ignorantia non presumitur, nec excusatur.

8 Leges scire omnes debent, & lata culpa est iuris dispositionem ignorare.

9 Iuris Civili, naturalis, vel humani, sine communibus, sine municipalibus, vel statimarij ignorantia non presumitur, nec excusatur.

10 Civis novellum presumitur habere statim ignorantiam.

11 Ignorantia iuris habens admixtam ignorantiam, seu errorum falli, presumitur.

12 Ignorantia semper presumitur in dubio, nisi scientia probetur.

13 Ignorans nihil agere, nec consensum confertur.

14 Ignorans non datur negligere, nec consensum ius suum.

15 Ignoranti non currit tempus.

I GNORANTIA facti iusta, & probabilis excusatur, de qua loquitur cap. ignorantia, de reg. iur. lib. 6. affecta verò vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina, quia propter rationem precedentis negligentiæ voluta censetur, minimè excusatur. cap. 1. de pectus. Prolet. cap. cum in una, quæ matrim. accus. possunt, l. nec supina. ff. de iur. & facti ignor. Gabi. comm. sub tit. de regulis iur. c. 6. n. 41. Sebast. Medic. de confibus forens. p. 1. q. 3. num. 10. Sfort. de in iure. res. restit. pari. 1. quest. 8. num. 37. & 58. Vnde fit, ut ignorantia facti proprii non excuset tanquam crassa, & improbabili, l. quamquam. ff. ad Pellican. cap. ad excommuni. atq. in fine, de rescriptis. Soc. res. 2. 19. Manu. Perualip. cap. 14. Marant. in repet. d. n. potest. n. 127. ff. de acqu. hered. Gail. lib. 1. obsen. 48. num. 19. Sfort. d. quest. 9. n. 61. Malcard. conc. 617. num. 3. & conc. 879. num. 40. Menoch. de presumpt. lib. 6. prof. 13. num. 51. Cardin. Tusch. tom. 4. lib. 1. cont. 22. num. 1. & 10. & c. n. 21. num. 25. Præterquam in illis casibus in quibus ex circumstantiis oertioj, & personarum etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum, in quo sit verosimilis obliuio, secundum Marant. in d. l. de potest. num. 127 in 3. limit. ff. de legat. 1. Gail. d. lib. 1. num. 20. Sebast. Medic. de confibus forens. p. 1. q. 1. n. 17. Cardin. Tusch. d. lib. 1. cont. 22. num. 15. Vel quando factum est intricatum, & obscurum, Marant. in repet. d. l. de potest. num. 127 in 4. limit. Gail. d. obsen. 48. num. 207. verſum si fallum, Sfort. d. quest. 8. num. 28. Menoch. d. pref. 23. num. 41. Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, Marant. d. num. 127. in 5. limit. Medic. d. lib. 1. quest. 3. num. 12. & 18. Honded. conf. 55. num. 57. & 58. lib. 1. Menoch. d. pref. 23. num. 47. & 48. aut in extremis laborat, Marant. d. num. 127. in 2. limit. Scraphin. de prescript. aram. prin. 4. num. 28. Malcard. de probat. conc. 879. n. 1. cum seqq. Menoch. d. pref. 23. n. 49.

Sic etiam licet regulariter ignorantia facti alieni in dubio presumatur, excusatur, l. verum ff. de probat. l. hoc autem. ff. de admissis. inter. l. fin. in fin. ff. pro socio, cum alius citatus per Honded. conf. 9. n. 15. & conf. 55. n. 48. & conf. 109. n. 16. lib. 1. Gabi. comm. sub tit. de regulis iur. cont. 5. n. 21. Gail. d. lib. 48. à n. 1. & 19. verſ. secus, Menoch. d. pref. 23. à n. 31. Sfort. d. q. 8. à n. 55. & n. 60. & q. 35. n. 3. non excusatur tamen, ubi aliquid proponitur, propter quod & potuit, & debuit sciri per medietatem diligentiam, ut quia factum vel est publicum, & c. de pectus. Prolet. cap. cum illo. de sen. excom. Gabi. d. concl. 1. à n. 18. Malcard. conc. 879. num. 11. 12. 16. & 17. Menoch. d. pref. 23. num. 6. 8.

num. 68. cum segg. Sfort. dist. 4. quæst. 8. num. 67. Sebati. Medic. dist. 4. quæst. 3. num. 4. vers. si eris publicus notum, & num. 10. vers. alium. Vel notabile, grave, & ponderosum, Mascard. dist. 1. cont. 879. num. 49. Menoch. de præf. 3. num. 81. & 82. Card. Tusch. dist. 1. concl. 11. num. 16.

7. **IGNORANTIA** Iuris non presumitur, ac proinde non excusat, cap. ignorantia, de regulis iuris lib. 6. Gail. de observ. 48. num. 22. Gabr. sub tit. de regulis iuris, concl. 7. num. 1. Paris. conf. 58. a. num. 102. lib. 4. Valsc. de iure empir. 9. 18. num. 15. Sebati. Medic. dist. 4. quæst. 3. num. 1. Menoch. de præf. 3. a. num. 10. Sfort. dist. 4. 8. num. 39. & 40. Cardin. Tusch. dist. 1. concl. 11. num. 1. & 2. Leges enim scire omnes debent, & lata culpa est iuris dispositionem ignorare, l. leges sacratissima, C. de legib. Socin. conf. 108. n. 22. vers. & licet, Aym. conf. 71. n. 11.

9. Amplia procedere non tantum in ignorantia Iuris diuini, naturalis, vel gentium, cap. iuribus, 5. in arduum 1. 4. ad 2. vbi glof. C. de in ius vocan. glof. in fin. 18. dist. Ign. in 1. 3. si conditioni, a. num. 5. ff. ad Syllanum. Sed etiam in ignorantia Iuris humani, siue communis, siue municipalis, vel statutarij, vt per Gabr. dist. 4. concl. 5. num. 12. Sebati. Medic. dist. 4. 1. num. 42. vers. item statui ignorantia, Gail. de observ. 48. num. 19. Mascard. dist. 879. Card. Tusch. dist. 1. concl. 11. num. 5. n. 6. cuius esset nouellas, in quo tunc statui ignorantiam presumi, & ipsum excusari voluerunt, Gail. de observ. 48. n. 18. Scraphin. d. prim. 4. num. 117. cum segg. vbi etiam resoluit, quod licet ignorantia nedum Iuris, sed etiam statutorum, seu constitutionum non excuset, bene tamen excusat ignorantia alieuius Extraneantis non positæ in librorum, statutorum, seu constitutionum corpore.

11. Limita tamen, quando ignorantia iuris habet admixtam ignorantiam; seu errorem facti, Socin. conf. 47. num. 11. lib. 1. Mascard. concl. 619. num. 20. Card. Tusch. dist. 1. concl. 11. num. 18. Vel quando ius est dubium, obsecrum, difficile, seu arduum, Sebati. Medic. dist. 4. 3. num. 1. vers. nisi esset, Sfort. dist. 4. quæst. 8. num. 4. Scraphin. d. prim. 4. num. 16. & 17. Mascard. concl. 619. num. 19. Ignorantia Iuris nunquid excuset rusticum, militem, vel minorem? vide Sfort. dist. 4. quæst. 9. Card. Tusch. dist. 1. concl. 13. latè Farin. frag. crim. p. 2. verb. Ignorantia. n. 273. cum multis segg.

12. **IGNORANTIA** semper præsumitur in dubio, nisi scientia probetur, l. uerum, ff. de prob. a. præs. in ar. 46. de regulis iuris lib. 6. Socin. reg. 1. vbi limitat tribus modis, Lap. alleg. 90. n. 4. in fine, Calderin. conf. 8. 4. num. 2. vers. circa secundum, alias conf. 4. de offe. delegat. & conf. 366 in fine, 2. alias conf. 36. de testam. Roman. conf. 273. Clarum est n. 2. Anton. Gabr. comm. 1. 6. in. de regulis iuris, concl. 1. vbi ponit ampliationes, & limitationes, Menoch. remed. 16. recap. num. 18. & de arbitrar. quæst. 71. num. 3. & de præf. num. 18. præf. 3. num. 51. Mascard. de probationib. conclus. 879. Surd. decif. 221. in prim. & num. 14. & decif. 246. num. 8. & conf. 7. num. 15. & conf. 73. num. 42. Olasch. decif. 71. n. 2. Joseph. Ludou. Pernf. decif. 19. num. 2. Magon. Luceo. decif. 49. num. 11. Azued. l. 1. num. 10. cum segg. tit. 20. lib. 6. nona Recopil. Brunor. à Sole in locis communib. verb. Ignorantia 4. Flores de Mens. var. lib. 1. quæst. 1. num. 5. Sayr. in clari Regia, lib. 1. cap. 5. num. 4. cum segg. Sanch. de Marim. lib. 9. disp. 51. num. 4. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 29. num. 12. Anton. Monach. Florent. decif. 7. num. 15. Card. Tusch. dist. 1. concl. 23. per totum. Glorif. res. 6. num. 76. & res. 10. num. 109. Castill. comen. August. Barbosa de Clausul.

lib. 5. part. 2. quæst. 127. num. 47. Stephan. Gratian. ad 1. 69. num. 20. Intellig. conf. 1. num. 76. lib. 1. Mangil. de impet. quæst. 113. num. 11. & quæst. 113. num. 15. Piarres limitationes referat Farinae. frag. crim. p. 1. n. 2. n. 104. cum multis segg.

IGNORANS nihil agere, nec consentire censetur, Castren. conf. 46. ff. de examine. num. 1. vers. sed breuiter, lib. 2. & conf. 377. num. 2. lib. 1. vbi quod pacisci non dicitur qui ignorat, vel errat, Alex. conf. 2. Ex narrat. num. 9. lib. 4. vbi quod consentire, nec dissentire dicitur ignorans, nec confirmare factum quod ignorat, Abb. conf. 10. num. 2. lib. 1. vbi quod renunciare nemo dicitur Iuri, quod ignorat, nec exheredare dicitur miles filium quem ignorat habere, Roman. conf. 273. Clarum est, lib. 1. in fine, vers. ad hoc autem, vbi quod ignorans non renunciat ius ignoratum, & conf. 409. num. 2. cum segg. vbi quod ignorans dicitur legitimo impedimento impeditus, & donec durat ignorantia, durat impedimentum, referat Cardin. Tusch. num. 4. lib. 1. concl. 17. per totum. Nam ignorans dubio comparatur Sord. de ff. 265. num. 17. vbi non 47. & 62. limitat quando dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificare.

IGNORANS non dicitur negligere, nec committere ius suum, l. nec ignorans, C. de donationib. Surd. decif. 5. num. 10. & conf. 7. num. 15. cum segg. & conf. 414. num. 51. Farinae. in pract. crim. p. 1. 2. 1. 56. num. 11. Menoch. conf. 0. num. 37. vbi quod ignorans non dicitur ratificare.

IGNORANTI non currit tempus, l. quando, ff. C. qui aduersi, Flamin. Part. de resignat. benef. lib. 11. quæst. 4. num. 38. cum segg. Cald. Pereira de renunc. empir. conf. quæst. 7. num. 15. cum segg. Surd. consil. 371. num. 86. Ioan. Bapt. Colla de falsi. s. iuris & ignor. inspec. 87. num. 5. & inspec. 88. num. 4.

AXIOMA CXIV:

Illatio.

ILLATIO non fit à diuersis, l. ule. in fine, & de lib. Batt. ff. de calumniator. l. Papianus ex lib. ff. de minorib. l. inter stipulantes, ff. de sacra, lib. 1. sed hæc dissimilitudines sunt ff. de verb. obligat. naturalium. ff. de minorib. ff. de acquir. possess. Lancel. de acquir. part. 1. cap. 2. limit. 2. num. 1. Paris. conf. 118. num. 10. vol. 1. Socin. conf. 18. num. 41. vol. 1. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 106. num. 41. & lib. 2. resolut. 1. num. 9. Stephan. Gratian. de script. seruis. rem. 3. cap. 516. num. 6. cap. 514. num. 56. Antonin. Monach. Bononiens. decif. 6. num. 5. & decif. 19. num. 34. Canet. variat. part. 2. cap. num. 131. Surd. consil. 130. num. 34. & consil. 460. num. 59. & consil. 552. num. 17. Ioann. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 15. num. 6. Quod procedit etiam à diuersis fit in sola ratione. Menoch. consil. 106. num. 304. Stephan. Gratian. de script. forens. num. 5. cap. 819. num. 20. Rot. apud Paul. de Rubicis decif. 116. num. 46. & decif. 218. num. 28. & decif. 115. num. 20. cum 2. diuersis aliis p. 1.

recens:

AXIOMA CXV.

Impedimentum.

IMPEDEMENTUM non prestat, quod de Iure non sortitur effectum, cap. non praestat. 61. de regulis iuris, lib. 6. Cald. Pereira de potestate eligendi. 13. num. 5. Thom. de Thoma. in floribus legum. reg. 105. Summ. de Matrim. lib. 8. disp. 11. num. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. n. 30. Cardin. Tufch. practica. concl. tom. 1. l. 1. A. cond. 139. num. 2. & tom. 5. lib. N. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 58. num. 6. cum seqq. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedum et ill. 6. 6. n. 1. Vide infra Axiom. 164. n. 4.

AXIOMA CXVI.

Impeditus.

IMPEDETO non currit tempus, l. 1. §. fin. C. de annali except. c. omnia diversitatem, de concess. praevidenda. §. fin. de elect. Tiraq. de retrall. lib. 5. §. gloss. 4. n. 6. & 6. 1. §. gloss. 4. n. 9. vbi intelligit, dummodo impedimentum non sit affectatum, & de retrall. comment. 5. 2. §. omic. n. 78. Menoch. conf. 18. n. 55. Surd. dec. 151. n. 4. Flaminio. Paris. de resignat. benef. lib. 11. §. 1. n. 11. Gut. pract. lib. 5. §. 34. n. 21. Card. Seraph. dec. 997. n. 3. & de fisco 6. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi verum fieri ecclesiast. refal. 550. num. 5. in vlt. impress. Cardos. in praxi iudicum, & Adm. verb. impedimentum. n. 2. Monet. de opinione canon. c. 6. §. 1. n. 40. vbi etiam intelligit, dummodo impedimentum non sit affectatum, Mari. Auton. ver. solus lib. 1. refal. 84. n. 5. Nic. Gare. de benef. p. 10. c. 2. n. 17. Vbi autem agitur de modico praedictio, tempus, siue instantia currit impeditis, Abb. conf. 5. col. fin. lib. 1. Crauet. conf. 181. n. 15. vers. rursus, quos refert Card. Tufch. pract. concl. 1. tom. 5. lib. 1. de concl. 139. n. 9.

AXIOMA CXVII.

Imperare.

IMPERARE sibi ipsi nemo potest, l. prator, l. pen. §. de iurorib. & curat. datu ab his, l. ille a quo. §. tempussum. ff. ad Trebell. l. pen. §. de arbit. l. Princeps, de legibus. Surd. conf. 152. n. 46. Cardin. Tufch. practica. concl. tom. 4. lib. 1. concl. 47. num. 1. vbi n. 2. ampliat in tantum, vt nec possit praeficere, quod quis ipsi imperet, & n. 3. post Anchaz. conf. 154. in princip. limitat, quia exequutor, qui debet compellere, potest officium exercere, etiam si ipse sit vult de compellendo agnoscendo bonam fidem, & obtemperando sine imperio, quia hoc modo duplicem personam potest representare.

AXIOMA CXVIII.

Impossibilis.

^a **IMPOSSIBILE** dicitur id, quod raro vel nunquam evenit licet evenire possit.

- 1 **IMPOSSIBILE** reputatur id quod est contra bonos mores, vel honeste moribus non convenit.
- 3 **IMPOSSIBILE** dicitur, quod salua dignitate fieri non potest.
- 4 **IMPOSSIBILE** censetur, quod pendet à Principii voluntate.
- 5 **Intellige** quando Princeps illud regulariter concedere non consuevit, quamvis ex plenitudine potestatis posset.
- 6 **IMPOSSIBILE** dicitur, quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium.
- 7 **IMPOSSIBILE** non obligans, seu ad impossibile nemo tenetur.
- 8 **IMPOSSIBILE**, & valde difficile idem est indurum.
- 9 **IMPOSSIBILITAS** facit recedere ab omni interpretatione verisimili.

IMPOSSIBILE dicitur id, quod raro, vel nunquam evenit, licet evenire possit, Corn. conf. 117. num. 5. lib. 3. Id quod est contra bonos mores, vel quod honeste moribus non convenit, impossibile reputatur, Bald. conf. 371. Premendum est, in princip. lib. 1. Et impossibile dicitur, quod salua dignitate fieri non potest, Ioan. Iacob. de Leonaz. conf. 117. inter consil. Bruni. num. 173. & 174. Cardin. Tufch. practica. concl. tom. 4. lib. 1. c. d. §. 2.

IMPOSSIBILE censetur, quod pendet à Principii voluntate, Lupad. Iulianum, 1. consil. ff. de leg. 1. Continuum §. cum quo, & ibi gloss. verb. retilla, §. de verbor. obligat. Abb. in cap. cum esset, num. 19. de testam. Rebuff. ad l. 143. vers. limitatur etiam, ff. de verb. significat. Mandolad. reg. 32. Cancel. §. 1. num. 11. & 12. Elcob. de racione. c. 2. §. 1. Monet. de dispendiis, quod p. 1. §. 3. num. 13. Sanchez de Matrimonio lib. 5. n. 4. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 2. differ. 1. n. 15. & differ. 3. n. 36.

Intellige quando Princeps regulariter illud concedere non consuevit, quamvis ex plenitudine potestatis posset, longè quidem aliter si consuevisset Princeps illud de facili indulgere, tuoc enim illud venit considerandum, & possibile iudicabitur, adeo quod alicui imputari poterit, si illud non impetrauit, per l. quidam religiosi, in princip. ff. de rebus dub. l. 1. §. permittitur, ff. de egra quotid. & affina, tradunt Raph. Cuman. in d. l. continuum. §. cum quis, col. 1. num. 7. Paul. de Cast. n. 5. & Franc. Aretio. notab. 1. col. 1. num. 10. ac alij, quos refert, & sequitur Rendio in promissario recept. sententia tom. 1. tit. 91. num. 8.

IMPOSSIBILE dicitur, quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium, Tiraq. de retrall. lib. 5. §. 32. gloss. vnic. num. 56. Mandol. d. 9. §. 1. n. 12. Sanchez d. lib. 4. disp. 5. n. 4. vers. & confirmatur, Card. Tufch. d. tom. 4. lib. 1. concl. 55.

IMPOSSIBILE non obligat, seu ad impossibile nemo tenetur, l. si qui in gravi, in princip. vbi Bart. ff. ad Syllan. l. si stipuler ff. de verbor. obligat. l. Paulus ff. de sentent. sine appellat. rest. l. impossibilem, ff. de regulis iuris. §. impossibile, in fin. de heredit. institut. cap. nemo potest, de regularis, lib. 6. Thom. de Thoma. in floribus legum. reg. 194. Oldrad. decis. 132. Quidam testatur, vers. serva ratio, Ioan. Iacob. de Leon. inter consilia Bruni conf. 117. num. 11. cum seqq. vbi num. 114. ait, quod procedit in contractibus, sententis, & preceptis, Surd. decis. 189. num. 21. Flaminio. de resignat. benef. lib. 11. §. 1. num. 8. Bellef. disquisit. clerical. p. 3. tit. de clerico debitor. §. 1. num. 4. Cardin. Tufch. d. tom. 6. lib. 1. concl. 34.

IMPOSSIB

8 IMPOSSIBILITATEM, & valde difficultatem idem est iudicium, l. apud Iulianum, §. constat, l. ff. de legat. 1. d. cum heres 4. §. 1. ff. de fundis. Titusque de retrat. lig. §. 1. gloss. 10. n. 1. 10. Sard. decif. 41. num. 9. & 10. Pyrrh. Mauro de fiducijs. p. 1. in prelat. §. 1. cap. 13. alijs 14. num. 8. & 9. Impossibilitati enim æquiparatur difficultas magna, l. 2. §. ex quo, & l. conei. num. 5. cum qui §. ff. de verbor. obligat. Beroi. conf. 88. In casu, num. 35. lib. 1. Sebast. Medic. de casu fortis, p. 1. q. 1. §. 1. num. 13. Farinac. fragm. crim. p. 1. l. 1. E. num. 143.

9 IMPOSSIBILITAS facit recedere ab omni interpretatione vetulimili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. Calderin. conf. 146. alijs conf. 7. in fine, de testam. & conf. 150. alijs conf. 7. de verbor. sign. quem refert Card. Tusch. præl. com. som. 4. l. 1. §. 1. cont. 330. num. 27.

AXIOMA CXIX.

Incertitudo.

- 1 Incertitudo rei vitiat auctum, seu dispositionem, etiam in fauorabilibus, vi num. 4.
- 2 Institutio heredis vitatur propter incertitudinem.
- 3 Procurator incertum dari non potest.
- 4 Auctum valet de æquitate Canonica, non obstante incertitudine, & ag. possit, ut declaretur arbitrio boni viri.
- 6 Incertitudo quando potest reduci ad certitudinem, non vitat auctum.
- 7 Incertitudo non vitat dispositionem, quando promittit culpa aduersarij, vel causatur à culpa opponentis.

1 INCERTITUDO rei vitiat auctum, seu dispositionem, idem Pomponius §. fin. ff. de rei vendicat. l. duo sunt Turp. ff. de testam. intel. l. iur. incertum, ff. de adit. l. si a stipulatus, l. 1. vbi autem non apparet, ff. de verbor. obligat. l. §. fin. §. 1. ff. de legat. l. cum post §. 1. & ver. ff. de iure dition. §. 1. et §. 1. ff. de legat. l. si Matfil. in vlt. C. de probat. num. 154. cum multis seqq. vbi multipliciter limitat. Bart. in l. 1. §. fin. in duobus, ff. de bonor. poss. ff. secundum tab. vbi de duobus testamentis eodem tempore factis, Fulgos. conf. 183. Circa primum in princip. vbi declarat quando incertitudo est incerta, locus si potest reduci ad certitudinem, & conf. 104. col. pen. vers. ad secundum, vbi idem dicit, additque incertitudinem vitare dispositionem in sententia, contrahentibus, & vltimis voluntatibus, Calderin. conf. 521. alijs conf. 6. de privileg. vbi quod privilegium concessum Ecclesie S. Venantij talis loci, si ibi sunt duæ Ecclesie S. Venantij, nec apparet de qua sentiet concedens privilegium, est nullum maxime ad petitionem partis concessum, Alexand. conf. 46. cap. 1. lib. 4. vbi quod institutio heredis vitatur propter incertitudinem, sicut de tutoris datio incerta, Castren. conf. 177. In quatuor, num. 2. lib. 1. vbi quod non potest dari procurator incertus, refert Cardin. Tusch. præl. com. som. 4. l. 1. §. 1. cont. 65. per totam. Marecot. var. resol. lib. 1. cap. 11. num. 44. Thom. de Thomasset. reg. 146. vbi intelligit quando actus est omnino incertus. Steph. Gratian. discipe. for. som. 4. cap. 640. num. 29. & 682. num. 7. & cap. 715. num. 7. & 8. & cap. 716. num. 61. & cap. 741. num. 15. & tom. 5. cap. 100. num. 19. Mangil. de impuat. §. 21. m. 18.

Amplia etiam in fauorabilibus, Dyn. conf. 41. n. 3. & vers. praterea incertitudo, Anchar. conf. 216. num. 4. & fauore libertatis, Fulgos. co. 7. 104. Alterum contraxit, in princip. num. 1. Gardin. Tusch. d. cont. 65. n. 15. & 16.

Limita de iure Canonico, quia vbiunque potest mens haberi, etiam si non sit expressa, tunc valet dispositio incerta, quæ de iure ciuili non valeret, Alexand. conf. 158. num. 8. lib. 7. quem refert Card. Tusch. d. cont. 65. num. 56. & quod de æquitate Canonica non obstante incertitudine actus valeat, & agi possit, ut declaretur arbitrio boni viri iuxta qualitatem personæ, & patrimonij, dictum fuit elegans Archid. quod Doctores iuris laudibus profequuntur, in cap. sunt nonnulli, num. 2. vers. si res auct. 1. q. 1. §. 1. refert, & sequitur Bald. in l. qui muneris §. 1. aliam, in l. 1. antiqua, num. 2. vers. quem vide §. 1. m. d. 1. sequitur etiam Anton. de Butr. dicens esse notabile, & perpetuo mente tenendum, in cap. et parte, num. 7. de censib. Panor. in cap. 1. n. 5. de decimis, Afflic. decif. 317. m. 10. Anton. Gom. var. som. 4. l. 1. §. 1. col. 4. vers. aduertendum, Gutier. de iuramento confirmat. p. 1. c. 69. n. 6. Reudina in promp. arcepi. sent. som. 1. l. 1. 100. m. 7.

Limita etiam quando incertitudo potest reduci ad certitudinem, siue per circumstantias, siue per coniecturas, vel aliquo modo certitudo colligi potest, Cald. d. conf. 521. alijs conf. 6. de priuileg. Rom. ad. conf. 188. In casu, numer. 1. & 4. Bald. conf. 88. per totam, lib. 5. vbi quod valet legatum factum suus, & xori, & l. suus nudi, quia licet sit incerta, tamen ex facto potest reduci ad certitudinem, Crauer. conf. 162. num. 3. vers. verito, vbi idem dicit, quod ex iuris dispositione potest reduci ad certitudinem, & num. 4. extendit, quando vno casuum potest verificari, & num. 6. extendit etiam, quando incertum per iudicem venit certificandum, vel quando relatio sit ad vnum certum de incertis, Butr. & alij in l. fin. C. de codicill. vbi quod non vitat quando provenit culpa aduersarij, Bald. conf. 190. Allegationes hinc inde num. 2. lib. 4. vbi quod incertitudo non vitat dispositionem, vel opponi non potest, quando casus est à culpa opponentis, Zabarel. conf. 105. num. 2. vbi quod incertitudo, quæ breui tempore venit declaranda, non nocet, sed imò cessat, & idem limitatur axioma quando incertitudo ad certitudinem reduci non potest, vel adest incertitudo in vniuerso. Sard. conf. 128. num. 19. & 10. & conf. 221. num. 56. & 57. Stephan. Gratian. d. som. 4. cap. 766. num. 8. qui cap. 741. num. 56. limitat etiam in incertitudine circa accessoris.

AXIOMA CXX.

Inclusio.

- 1 Inclusio vniuersi est exclusio alterius, & procedit in omni dispositione, ut num. 1. & limitatur variis modis, ut num. 17.
- 2 Inclusio vniuersi est exclusio alterius in facultate, & privilegio aliquid facienti.
- 3 Exclusio ad tempus inducit inclusionem post tempus.
- 4 Concessum ad tempus, videtur post tempus derogatum.
- 6 Exceptio concessa vni, operatur ut alij non sint exempti.
- 7 Expressio vniuersi causa, vel speciei in respectu vniuersi non includit aliam, sed imò excludit.

- 8 *Inclusio vnius vt iudices, est exclusio alterius.*
 9 *Statutum dispositor de consanguineis naturalibus, excludit spiritus.*
 10 *Statutum excludens feminas postquam datae fuerint, censetur illas includere ad successionem antequam darentur.*
 11 *Statutum circa successionem includens certas personas, censetur alias excludere.*
 12 *Inclusio vnius non est exclusio alterius, quando eadem ratio militat in exclusio & inclusio.*
 13 *Vnum quando exprimitur ratione frequentioris vsus, non est exclusio alterius.*
 14 *Inclusio, & enumeratio vnius quando fit per verba ampliativa, non est exclusio alterius.*
 15 *Statutum aliquotum exclusio non vultur, vt alia illicita censentur approbata.*
 16 *Inclusum & exclusum quomodo sunt connecta, vel inclusio vnius non est exclusio alterius.*

I NCLUSIO vnius est exclusio alterius, l. cum Prætor, §. de iudic. cum mortuis, C. de procuratorib. l. quæmus, C. de pignoris. Lay. Prætor, §. sed quod Papia. ff. de minorib. cap. nonne, de præsumpt. Angel. Aretin. conf. 39. *Quoniam primum*, à num. 6. cum segg. Simon. de Pæris de interpret. vlt. vol. lib. 2. dub. 3. num. 15. & 13. fo. 448. v. 2. vbi multipliciter limitat Jacob. Mandel. conf. 164. per totum. vbi laudat declarat, Decian. conf. 64. num. 1. lib. 2. Thom. de Thomass. in scribis legum, reg. 148. Menoch. conf. 106. num. 314. cum segg. & conf. 141. à num. 50. & conf. 406. num. 44. & conf. 452. num. 27. & conf. 583. numer. 11. & conf. 148. à num. 13. & de arbit. lib. 2. casu 37. num. 12. Sord. decif. 195. num. 12. & decif. 291. num. 20. conf. 25. num. 3. & conf. 16. num. 1. & conf. 152. n. 51. Pichord. ad princip. insit. de exheredat. lib. 10. Card. Tuleh. pract. conc. tom. 4. lit. l. conc. 71. per totum, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 13. §. 15. vers. hanc regulam, Cal. Angel. de contradi. legimus, quest. 5. n. 3. & q. 10. num. 47. Mail Antonin. var. resolut. lib. 1. ref. 1. num. 10. Odoz. Glor. resp. 1. p. 3. num. 132. Nicol. Intigli. conf. 3. n. 49. & conf. 49. & conf. 16. n. 15. lib. 1. Carol. de Grassis de except. except. 7. Ioann. Maria Nouat. quest. 6. lib. 1. q. 7. num. 19. Duran. Rota decif. 48. num. 7. Mangil. de computis. q. 60. num. 1. & quest. 35. num. 6. Rot. decif. 271. in fin. & decif. 364. n. 4. & dec. 477. n. 3. p. 2. in post. For.

Amplia primò in consuetudine, privilegio, servitute, prescriptione, & omni dispositione includente certum locum, tempus, sem, vel personam, quia excludit reliqua, plenè Ruin. conf. 112. *Circa primum*, num. 3. lib. 5. Angel. conf. 375. num. 3. Bald. conf. 31. *Statuto canonicum*, num. 3. vers. nam id, lib. 5. vbi quòd si est permittum infra certum tempus probari, lapsò tempore censetur exclusio probatio, Signorol. de Homod. conf. 39. *Quæritur in fine*, vbi quòd in facultate, & privilegio aliquid faciendi, inclusio vnius est exclusio alterius, Castrenf. conf. 468. *Super hoc puncto*, num. 4. lib. 1. vbi quòd exclusio ad tempus inducit inclusionem post tempus, Petr. de Anchast. conf. 70. num. 8. vbi quòd eo cessum ad tempus, videtur post tempus denegatum, quia inclusio vnius, &c. Gemin. conf. 15. num. 18. *Circa fin. vers. ad fixum*, & num. 19. vbi si alicui conceditur potestas aliquid facieodi vique ad certum tempus, post illud tempus censetur negata.

Amplia secundò in exemptione concessa in vno, quia operatur, vt alij non sint exempti, Castrenf. conf. 456. *Post in fin. lib. 1.* Cardin. Tuleh. d. conc. 71. num. 13.

Amplia tertio in scripto, quia expressio vnius

causæ, vel speiei, ne dum non includit aliam, sed imò excludit. Calderin. conf. 541. alias conf. 11. de sent. excoem. circa med. vers. expressio autem, Abb. conf. 57. *Attingam, num. 1. vers. flexo*, lib. 1. vbi quòd si in scripto plaribus aliquid mandatur, & in aliquo vnum excluditur, alias includi censetur, refert Card. Tuleh. d. lit. l. conc. 71. n. 73.

Amplia quarto in iudice, quia inclusio vnius vt iudicet, est exclusio alterius, l. cum prætor, §. de iud. Angel. conf. 175. *Præterea*, per totum, maxime num. 3. vbi ait procedere quoad habentes potem, vel minorem iurisdictionem, quia commissio vni facta priuat æqualem, vel minorem habentes iurisdictionem, & quòd delegatio facta vni de cognitione causæ, alteri censetur denegata, quando ficeret per modum distribuendi iurisdictionem, nisi aliter constaret de intentione, vel in contrarium esset consuetudo, Bald. conf. 153. num. 1. & n. 2. vers. idem quando, lib. 5. vbi extendit, vt procedat vbi eumque alicui specialiter committitur iuridictio etiam delegata, vel ordinaria per modum superioritatis, vel ad excellentiam commissam, quia tunc censetur prohibita cognitio cuiusque alteri, & vbi vbi eumque aliquid committitur vni iudici, quod iure magistratus non competit alteri, quia tunc is solus cognoscitur, cui facta est commissio.

Amplia quinto in statuto, vt per Dyn. conf. 15. *Diligenter*, num. 11. vers. præterea, vbi quòd statutum disponens de consanguineis naturalibus, excludit spiritus, ex quo inclusio vnius est exclusio alterius, & conf. 27. *Quæstio articulus, circa fin. num. 5. vers. præterea*, vbi quòd statutum indocens certum omni Magnatibus, vt fideiubeant, pro v. Florentiæ, censetur eximere ab alijs, Bald. conf. 68. *Quia statutum, circa fin. vers. præterea in primis*, lib. 1. vbi quòd statutum excludens feminas postquam dotatæ fuerint, censetur illas includere ad successionem antequam dotentur, & conf. 105. *Præmissis verbis*, à te med. vers. nem notandum, lib. 4. & conf. 95. *Quæstio est*, & conf. 339. *Opinor grammaticum*, lib. 4. & conf. 459. *Circa quæstionem in princip.*, num. 2. lib. 5. vbi quòd statutum circa successionem includens certas personas, censetur alias excludere. Castlenf. conf. 441. *Illa quæstio in princip. vers. quæstio non verò*, lib. 1. vbi quòd statutum novum corrigens antiquum in vno, censetur confirmare in alijs.

Limita primò, quando eadem ratio militat in exclusio quæ in inclusio, vt per Thom. de Thomasset. d. reg. 148. Menoch. conf. 197. num. 83. vers. non abbas primò, vbi etiam limitat, quando constat de mente, vel quando inclusio ad vnum effectum, contrarium operaretur, refert Card. Tuleh. d. lit. l. conc. 71. num. 86. Alexand. Trentacian. var. ref. tom. 1. ut de consuet. ref. 1. n. 1. vers. hoc textus.

Limita secundò, quando vnum exprimitur ratione frequentioris vsus, quia non est exclusio aliorum, Petr. Gerard. sing. 97. in fin. Card. Tuleh. d. lit. l. conc. 71. num. 87. Flamin. Paris. de consil. quest. 29. num. 52.

Limita tertio, quando inclusio & enumeratio vnius fit per verba ampliativa, vt est dictio, *ma cum*, quia tunc non est exclusio alterius, Gemin. conf. 6. num. 3. & 4. vbi idem si inclusio fit comparatiue, Alexand. conf. 133. *Viso processu*, col. 1. in fine, vers. *etiam ad hoc*, lib. 1. quos refert Card. Tuleh. d. lit. l. conc. 71. num. 79.

Limita quarto in illicitis, Alex. conf. 59. num. 2. *Versum ad hoc*, lib. 1. vbi quòd exclusio aliquorum statutorum non includit, vt alia illicita censentur approbata, nisi Princeps simpliciter confirmare

cationis vim obtineat, non ex propria vocabuli significacione, sed ex æquitate, & benignitate quadam, prout mentem disponentis, vel materiam subiectam, vt per Barr. in l. 1. num. 3. ff. de regulis iur., Cou. d. cap. 13. num. 5. Menoch. d. conf. 97. num. 155. Rendi. in promissoria recepti. fencus. tom. 1. tit. 82. num. 1. Corn. confil. 160. num. 6. in fine, lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 16. Hippol. Rimini. in op. qua in Ecclesiis, num. 225. de consuet. Card. Mantie. d. lit. 5. num. 1. Peregrin. de fideicom. art. 7. num. 55. Et hinc iam facile constat decidendi ratio, & concordia ad text. in l. pla. et. 4. de liber. & posthum. cum l. 2. eod. tit. quare scilicet institutio indefinita posthumum valet, & ad omnes posthumos porrigitur, etiam si ex alia, quam posita testatur duxit, & note nati sint; exhereditatio verò non ita, iuxta d. l. 2. Nam ultra rationem differentia inter odiosa, & favorabiles dispositiones, utramque illud ex vtrosumili patris mente facile colligitur: nam sicut pietatis paternæ officium postulat, quod solum institutus de omnibus intellectus videatur, cum afficiens paternus omnem alium vincat, l. ole. C. de curat. furiosi, & notatur in cap. asserre, de presumpt. ita eadem paternæ pietas exigit, vt videatur pater exheredans filium nullum potius, quam omnes exheredare voluisse; notant omnes prædicti, & melius cæteris Coo. d. cap. 13. num. 9. vers. 8. & vers. 14. Paleoth. & alij plures, de quibus Alphan. collat. 65. 8.

Amplia primò, vt etiam indefinita negatiue concepta vim habeat vniuersalis, Cuman. conf. 18. Marini. d. l. 2. vers. ex aduerso, Decian. confil. 13. num. 11. & 11. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 15. & 16. vbi num. 15. post Caltren. conf. 441. Ista qualitas, num. 1. subdit, quod indefinita negatiua æquipollet vniuersali indistincte, Rimini. in conf. 150. num. 13. cum seqq. Octau. Gloriet. resp. 1. p. 1. num. 153. & procedit iuxta vulgarem traditionem, quæ docet quod plus tollit negatio, quam ponit affirmatio; negatio enim malignantis naturæ est, & quicquid loquitur negat, gloss. vers. si suspensum cap. cum dilectum, de co. factum. gloss. verb. non potest, in cap. de regulis iuris, lib. 6. gloss. 1. in l. si quis eum, 4. sed si fraudandi, ff. de pab. 1. quos sequitur frequentissime scribentes per text. in l. si is qui decreta, §. verum, ff. de reb. dub. cum multis alijs, quæ latè prosequitur Tirac. de primogen. quest. 24. n. 12. in l. hanc, §. hoc sermo, ff. de verb. significat. latè comprobans, quod licet ea illo textu conditio, si nupserit, affirmatiua, de iis nuptiis solum intelligatur, negatiua tamen, si non nupserit, de omnibus intelligitur, ex text. in l. si sic popularum 134. ff. de verb. obligat. notat gloss. vbi. per text. ibi, in l. hoc genus 105. ff. de conditionib. & demonstrat. & in nostris terminis receptum comprobat Coo. d. cap. 17. n. 7. eoque exemplum demonstrat, quia qui dicit, homo nūquam currit, dicere videtur, nullas homo currit, & sic de similibus.

Amplia secundò, quod indefinita à lege probata vim habet vniuersalis, cum enim de ratione legis sit, quod in omnes, non in singulos dirigatur, l. iura 7. ff. de legib. merito indefinita à lege probata vim habere dicitur vniuersalis ex materia subiecta, & legislatoris mente, vt bene vocauit gloss. verb. aliam, in cap. 61. cora. 2. de elect. lib. 6. quam sequuntur alij omnes supra in Princip. huius Axiomatis citati, vnde quoque, & consequenter deducentes, idem dicendum esse in statocis municipalibus, quia similiter ad omnes subditos diriguntur, & omnibus de municipio, non singulis dantur, ac subinde verba indefinita eorum æquipollant vniuersali, ita Barr.

in l. omnes populi, n. 57. ff. de iustit. & iure, Cota. conf. 104. num. 5. & lib. 3. Socin. iun. conf. 118. n. 1. lib. 3. & confil. 110. num. 3. cod. lib. Roland. à Valle conf. 61. n. 18. lib. 3. Decian. conf. 17. num. 20. & 21. lib. 1. Coo. d. cap. 13. num. 8. vers. quarta, Card. Tusch. d. concl. 86. num. 17.

Amplia tertio, in supplicatione, vt per Roland. à Valle conf. 61. num. 28. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 19.

Amplia quarto, vt indefinita æquipollet vniuersali in contradiis, & renuntiationibus, quando verba sunt apta comprehendere, Roman. conf. 151. Clarissimè dicitur, n. 5. vers. respondetur, Card. Tusch. d. concl. 86. num. 20. Cardin. Seraphin. emend. 1008. num. 1.

Amplia quinto, in alimentis, Alex. conf. 173. Pife 10 processu. n. 4. & 5. vers. superest, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 86. n. 14. Franc. Molin. de reu. nupt. lib. 3. quæst. 46. n. 12. Sebast. Medices d. reg. 2. n. 7. vers. aliter vtrum fauere.

Amplia sexto, in omni dispositione, Fulgos. d. conf. 110. Gaspar. notarius, n. 1. vbi loquitur in calculis, & compositis, quia calculus de gestis & factis æquipollet vniuersali, vt comprehendat omnia gesta & facta, Alexand. conf. 6. Pise schemate, num. 8. vers. sic est, lib. 1. vbi agit in renuntiatione facta fœtis matrum indefinitè, quia intelligitur quoad omnes casus, & num. 9. de constitutione procuratoris indefinitè ad causas, qui erit etiam procurator in causa appellationis. Et in vltimis voluntariis, l. si pluribus, §. si de legat. 2. si plures, ff. de leg. 3. Sord. conf. 136. n. 7. & conf. 152. n. 19. Stephan. Grat. d. cap. forens. cap. 685. n. 9. Item & in fluxibus, Cou. lib. 1. var. cap. 1. num. 8. Rendi. in prompt. recepti. fencus. tom. 1. tit. 82. n. 1. Sord. conf. 199. n. 6. & conf. 402. n. 14. & conf. 426. n. 24. Steph. Grat. d. cap. 685. n. 9. & 10. nisi statutum sit contra, vel odiosum. Olasch. Pedem. d. r. 169. n. 21. Sord. conf. 430. n. 24. Sebast. Medices d. reg. 1. num. 11.

Limita primò, quando non est eadem ratio particularium contentorum, sub indefinita, quis tunc distinguitur ex ratione, etiam si lex indistinctè loquatur, ita Calderin. confil. 49. 2. circa fin. alibi 3. de barei. Signorol. conf. 69. num. 8. vers. nihilominus camen, Corn. confil. 83. Circa primum, n. 2. lib. 4. Fulgos. confil. 75. in fine. Niconiq. in cap. quoniam contra. p. 3. num. 77. 5. de probat. Coo. d. cap. 13. num. 9. Peregrin. de fideicom. art. 7. num. 56. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 19. Menoch. d. lib. 4. presump. 2. n. 5. & presump. 62. num. 7. cum seqq. rectè inferentes, quod licet deficiente similitudine rationis indefinita vniuersali non æquipollet, comprehendit tamen eos tantum casus, quibus ratio conuenit. Cardin. Mantie. de consuet. vtr. vol. lib. 3. tit. 4. num. 12. Sord. confil. 430. num. 21. Sebast. Medices d. reg. 2. num. 7. & 12.

Limita secundò, in materiis odiosis, vel pœnali, in qua definitum non æquipollere vniuersali, resoluunt Barr. in d. l. si plures, n. 6. in fin. vers. si cadit, Card. Tusch. d. concl. 86. n. 18. Franc. Molin. d. lib. 3. quæst. 85. num. 39. Sebast. Medice d. reg. 1. n. 16. Menoch. conf. 97. num. 155. Sord. conf. 410. num. 21. & conf. 411. num. 70. Steph. Gratian. cap. 610. num. 10. com. 4. Sed rectè Con. d. cap. 13. num. 10. vers. 12. docet, quod si de mente conser, siue favorabiles sit materia, siue odiosa, semper indefinita vniuersalis habet significacionem, si mens desit, neque etiam in favorabilibus id operatur, Barr. verò hanc communem distractionem rectè procedere ait in casu dubio, quando scilicet de mente expressè non con-

que, tunc enim ex rationis putitate in favorabilibus possumus mentem continere in odiosis non ita, ut patet ex iis, quæ circa exheredationem filij, & institutionem posthumi suprà notauimus, & ipse Couarr. fatetur.

14. Limita tertiò in probationibus, in quibus indefinita vniuersalis non habet, quia scilicet id postulat ratio materiz subiectæ, in qua regula certissima est, quod probationes debent esse concludentes, & neque uales, C. de probationib. c. in presentia, eod. tit. Vnde eùm indefinita ex sui proprietate vniuersalis, quificationem non habet, led ex benigna interpretatione, atque ita ex coniectura, voluntaria, maxime in materia probationum debet sufficere, ut docuit Innoc. in cap. audire, de prescript. quem sequantur Felio, num. 14. & Paris. num. 16. & alij communiter ibi, teste Couarr. d. cap. 1. num. 10. idem etiam tenent And. ab Exea in cap. cum nouer, num. 3. & ibi Anton. de Burgol. num. 32. de consuet. Alex. conf. 110, num. 2. vers. & conspiciat, l. 1. & conf. 68. Et vso, num. 8. & conf. 108. In consuet. num. 3. vers. prout, lib. 2. & conf. 112. In causa dominorum, numer. 4. lib. 7. Menoch. d. cap. 30, num. 17. Rebuff. de reprobat. testium, num. 110. Brunor. à Sole d. verb. indefinita, num. 1. Mascard. de probat. concl. 199, à num. 19. & concluf. 1105. num. 20. Surt. decif. 163, n. 10. Rendin. in promissoria recepte sent. tom. 1. tit. 82, num. 1. Mort. in imperatoria Cuius, tit. 31. in prelat. num. 15. Card. Tufch. d. concl. 86, num. 31. & 39. Rot. decif. 109, num. 5. apud Far. p. 1. rec. Card. Seraphin. decif. 490, num. 1. vbi decif. 444. num. 1. disputat, an indefinita equipolleat vniuersali in confessione. Sebati Medices d. reg. 2. n. 13. Steph. Giat. d. de 630, n. 6. cum seqq.

AXIOMA CXXIV.

Inferior.

1. Inferior non potest tollere legem superioris.
2. Inferior non licet contra factum superioris dispensando venire.
3. Saluum conditum non licet inferiori concedere damnatoper superiorum.
4. Inferiori ex causa licet contra factum superioris venire.
5. Episcopus ex causa potest statueri contra Canones.
6. Legem superioris non potest corrigere, mutare, modificare, vel addere inferior.
7. Inferior potest distinguere, seu qualificare factum superioris.
8. Legem non potest facere inferior, qua superiorum liget.

INFERIOR non potest tollere legem superioris, l. si in eam, C. de officio profeffi prator. cap. cum inferior, de maiorib. & obed. Clem. ne Romani, de elect. gloss. vtra signa, in cap. fin. de barric. lib. 6. gloss. verb. mandamus, in Clem. sapè, de verb. sig. Thom. de Thomasset in floribus legum, reg. 147. vbi intelligit, nisi maior subiceret se iurisdictioni minoris, & ab eo iudicari vellet, Batt. in Lances populi, col. 4. vers. sed hic dubitatur, ff. de iustit. & iure, Brunor. à Sole in locis commun. verb. inferior 4. Azcoed. l. 2. num. 36. tit. 14. lib. 4. noua Resp. Menoch. quæst. illius, cap. 15. num. 10. cum seqq. Surt. conf. 58, num. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 45, l. 1. num. 69. Cardos. in praxi iudicum, & Ad-

nocatur, verb. lex, num. 9. Carol. de Gualtis de except. except. 1. n. 5. Guier. alleg. 1. n. 26. Ioann. Mari. Nouat. quæst. for. lib. 1. q. 56. num. 11. Mangil. de imputat. q. 31. num. 7. Non licet enim inferiori contra factum superioris dispensando venire, l. pen. §. pen. ff. de aqua pluua arc. l. ille à quo, §. acceperit, ff. ad Trebell. l. nam & magistratus, ff. de arbit. cap. licet, de restit. spolia. cap. super eo, de usuris, cap. vi nostrum, de appellat. Surt. conf. 448, num. 2. Vnde non licet inferiori concedere saluum conditum damnato per superiorum, celsolus Grammat. note 35, num. 11. Herculan. in mol. de eant. de non offend. cap. 17. rub. de saluo conditum, num. 8. Menoch. conf. 109, n. 127. Far. in praxi crim. q. 19, n. 78.

Intellige, nisi aliter ex causa factum sit, propter quam licet inferiori contra factum superioris venire, arg. text. in l. si hominem, ff. mandari, Innoc. in cap. 1. de consuet. vbi singulariter voluit, quod inferior ex causa potest transgredi iura, quod latè profectum idem Felin. sub num. 49. vers. sequitur satis; lat. in Lances populi, num. 15. in 2. l. si de iustit. & iure, & conf. 1. num. 6. vol. 1. Martil. sing. 181. Crauet. conf. 21, num. 4. Abb. in cap. pnduill, de off. legari, vbi ait, quod Episcopus ex causa potest statueri contra Canones, quod etiam voluit idem Abb. in cap. & si clericus, §. de adulteris, col. 5. & ibi Felin. de iud. idem Felin. in cap. quod super his, num. 3. de maior. & obed.

Amplia Axioma in tantum, ut inferior ne dum non possit tollere legem superioris, sed nec possit corrigere, mutare, modificare, vel addere, Clem. 2. de elect. Federic. de Senis conf. 11, num. 2. vers. item videretur, Oldrad. conf. 19, num. 6. vers. tamen ad iura, quos refert Card. Tufch. tom. 4. tit. 1, conc. 119, n. 10. Nec aliquid potest inferior decidere super eo quod superior fecit, Surt. d. confil. 358, num. 3. cum seqq. Giurba ad consuet. Messan. cap. 3. gloss. 1. num. 20. & 21. nec interpretari. Causalean. decif. 1. num. 49. part. 1. Alderan. Mascard. de statuti. inter. concluf. 8, num. 85. Giurba d. gl. 1. n. 20.

Limita quando inferior non tollit factum superioris, sed distinguit, seu qualificat, quia tunc valet; Alexand. conf. 106, num. 15. & 16. lib. 2. vbi etiam idem ait, si limitat, vel distinguit ius superioris tam penhibituè, quam etiam permittit, refert Cardin. Tufch. d. concl. 100, à num. 40. Ioann. Anton. Mangil. de imputat. quæst. 51, num. 29. Iustus licet de causis legem superioris destruere inferiori licet, Titaq. de panis temporis in praxi, n. 29. Menoch. d. arbit. in addit. q. 54, n. 16. Card. Tufch. d. conc. 119, num. 37. Giurba d. gloss. 5, num. 23. circa fin.

INFERIOR non potest facere legem, quæ superiore liget, cap. inferior 21. dist. Roman. confil. 2. numer. 2. vers. nec productis obstat, Federic. de Senis confil. 17. in princip. Oldrad. confil. 128, num. 9. vers. secundo sic arguitur, Surt. confil. 47, num. 19, cum seqq. vbi ampliat procedere, etiam si talis lex esset confirmata per superiorem, quia non habet effectum contra confirmantem, Cardin. Tufch. tom. 4. tit. 1, concluf. 119, num. 1. & 7. Potest tamen in confirmationem, & obsequium legis superioris statuere; gloss. verb. tolli, in Clem. ne Romanus, de elect.

Molin. de primogen. lib. 2. cap. 16, num. 6.
Cardin. Tufch. d. confil. 119.
n. 33. Giurba d. gloss. 5.
num. 22.

AXIOMA CXXV.

Infinitas.

INFINITAS est vitanda, l. qui bona, §. ult. ff. de damno infecto, l. si de communis, §. si qui decem ff. de legat. §. l. fin. C. de sacros. Eccles. l. vni. C. de sent. qua pro eo, Calderin. conf. 438. aliis conf. 21. de iura patron. quod patronus, qui potest accumulatiue presen-
tare plures, intelligitur de duobus, & non vltis, vt tollatur infinitas, Bald in cap. fin. num. 31. de consuet. vbi quod vt tollatur infinitas, prorogatio non de-
bet esse longior prorogato, Marfil. in l. vni. §. cogni-
turum, num. 18. cum segg. ff. de questionibus, vbi ponit
multa verba importanda infinitatem. Exonant
Axioma Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 36.
num. 3. Elcob. de rancore. cap. 18. num. 4. Valac. con-
sult. §. 1. num. 49. & de parit. cap. 9. num. 50. & §. 1.
Garc. Gironde de privilegiis, seu exempt. explicat.
num. 191. Cardin. Pereira de post. legendi, cap. 3.
num. 18. Stephan. Gratian. descept. forens. tem. 3.
num. 30. Cardin. Tulech. prael. consil. tem. 4. lit. 1.
conclus. 118. per totam, vbi num. 2. §. limita, nisi verba
patiantur infinitatem. Fulac. de subseq. quest. 382. n.
2. Cancer. var. p. 1. cap. 16. num. 122.

AXIOMA CXXVII.

Intellectus.

- 1 Intellectus absurdus est vitandus.
- 2 Intellectus ille recipi debet, per quem iura iuribus
concordentur.
- 3 Intellectus est vitandus, per quem incidimus in super-
fluitatem.

INTELLECTVS absurdus est vitandus, l. nam a
abjuratum, ff. de bono damnato, l. 1. §. unde queritur,
ff. de publi. rem alienat. obseruare. §. fin. ff. de officio
Procur. cap. quemadmodum, de iur. cap. cum inter, de
excep. cap. dudum, de proband. lib. 6. Prob. ad Monach.
in cap. generali, num. 18. cum segg. de elect. in 6. Valac.
conf. 174. num. 11. Garc. Gironde de privilegiis, seu
exempt. explicat. n. 284.

INTELLECTVS ille recipi debet, per quem a
iura iuribus concordentur, Alexand. in l. si cum d. tem.
§. marum, n. 7. ff. soluto matrim. Attendas in proce.
addit. ad recipiat legem Navarra, n. 60.

INTELLECTVS vitandus est, per quem inci-
dimus in superfluitatem, vt per Roland. conf. 62. n.
§. vol. Odo. Glor. resp. 1. p. 3. num. 123.

AXIOMA CXXVI.

Iniuria.

- 1 Sciens, & volens non fit iniuria, & redditur ratio,
et num. 1.
- 3 Iniuria inde nasci non debent, unde iura nascun-
tur.

IN IURIA non fit scienti & volenti, l. 1. §. usque
adeo, ff. de iur. i. l. 1. ff. de alienat. empri. l. nemo
proficiunt, ff. de reguli. iur. cap. scienti, eod. tit. in 6.
Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 9. & 11. S. Thom. 2. 2. q. 59.
art. 3. Sor. lib. 3. de iust. quest. 3. art. 3. Padil. per text.
ibi in l. cum denotatio, C. de transact. Menoch.
conf. 98. num. 39. cum segg. Thom. de Thomasset. in
statut. legum reg. 27 §. Sued. decis. 194. num. 1. Sebast.
Naut. ad l. 1. num. 15. ff. de iur. Ioseph. Sesse Arap. de-
cis. 189. num. 15. Cael. Argel. de contradic. legi. quest. 10.
num. 66. & num. 97.

2 Ratio est, quia iniustitia non fit nisi ei, qui ab
alio illam patitur, l. 3. in princip. & §. 1. ff. de iur.
nec enim potest ab aliquo sibi ipsi fieri, secundum
S. Thom. 2. 2. quest. 58. art. 2. non obstante text.
in cap. quod vtr. 25. quest. 1. ibi, iniuriam mihi facio,
quia intelligitur per indirectum, & retorquiti-
onem, secundum Archid. & alios ibi, plano scitis,
& consuetudini non patitur ab alio, quia de natura pa-
tientis iniustitia est, quod resistens & iniurus pa-
tiatur, sicut de natura agentis, quod sponte agat,
ex Aristot. & Sor. vbi supra, & ita qui consentit,
potius ex se sponte agit, quam ab alio patitur,
& consequenter eidem non fit iniuria, nec iniu-
stitia.

3 IURIA inde nasci non debent, unde iura
nascuntur, l. memoriam, C. unde vi, cap.
qualiter & quando, de accusacionib. Aym.
de antiqui. temp. p. 1. c. 1. ampl. §. 3.
n. 10. cum segg.

AXIOMA CXXVIII.

Intentio.

- 1 Intentionis suae fundamentum quilibet probare te-
netur.
- 2 Qualitas vbi est fundamentum intentionis alicuius, de-
bet prius probari.
- 3 Intentionem suam qui non probat, dicitur carere
iura.
- 4 Intentio agentium regulari omnes alios ad finem in-
tentionis.
- 5 Alium agentium propter datum adhibicum extendun-
tur ultra intentionem.
- 6 Intentio non impedit alium, quando ad illi voluntas
licet coacta.
- 7 Intentio, & animus qualis fuerit à principio, ex po-
stera gestu declaratur.
- 8 Intentio concedenda vbi deficit dispositio remanet so-
lucandus ius commune.

IN TENTIONIS suae fundamentum quilibet
probare tenetur, l. aller, C. de probat. Lquis accu-
sare, C. de edendo, Ioseph. Ludou. tem. 3. com-
mun. concil. vnic. sub tit. de probat. Brunor. à Sole in
loci commun. verb. aller §. Mari. Antonin. var. ref.
lib. 1. ref. 70. num. 15. & ref. 106. num. 11. & lib. 3.
ref. 3. num. 13. & ref. 9. num. 9. Cael. Argel. de contra-
dict. legi. quest. 13. num. 64. Nam qualitas vbi est
fundamentum intentionis alicuius, debet prius pro-
bati, gloss. recepta in l. si vtr. §. qui pro rei quali-
tate, ff. qui testif. cog. Cou. varior. lib. 1. cap. 6. num. 2.
Menoch. conf. 301. num. 10. & de presumpt. lib. 1.
quest. 49. Rebuff. in tract. vni. quest. 12. num. 13.
Brunor. à Sole in loci commun. verb. qualitas 6.
Glotier. de iur. i. confirmat. p. 1. cap. 1. num. 21. & prael.
lib. 5. quest. 49. num. 5. Farinac. in praxi crim. part. 1.
quest. 1. n. 13. Mari. Antonin. var. ref. lib. 1. ref. 48.
num. 12. Rot. decis. 747. num. 4. apud Farinac. part.
2. ref.

INTEN

romm, lib. 2. vbi declarat, quod si agatur de potestate, vel de intentione Principis concedentis, vel de eius ioterelle, inferior non potest interpretari, secus si agatur de subreptione, vel obreptione, aut de dubietate modica verborum inter priuatos, que non respiciat neque potestatem, neque intentionem, neque interesse superioris concedentis, Ioan. Guc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. num. 2. Malcard. de gener. stat. interpret. concl. 2. num. 146. Morlin. in praxi Iuris, p. 1. tit. de legibus, num. 10. Vgolio. de officio, & potest. Episcop. cap. 36. num. 1. Card. Seraphin. decis. 892. n. 3. Fr. Ludou. Miranda de ordine indic. quæst. 3. art. 2. concl. 1. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocat. verbor. lex. num. 6. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 103. num. 19. Christoph. de Pace in scbol ad leges syli. l. 39. num. 12. Cardin. Tusch. practice. concl. 1. num. 4. l. 1. concl. 3. p. 9. per totam, Octau. Glor. resp. 13. n. 19. vers. eius enim.

2. Amplia, vt etiam interpretatio priuilegij spectet ad concedentem, ad ex. falso, & ibi Doctores, ff. de vulgari, & pupill. Neruini, ff. de reg. iur. cap. cum venissent, de indic. cap. Ordinaris, §. si verò, de officio Ordin. lib. 6. Felin. in cap. qualiter & quando it. 1. num. 19. de accusat. Alexand. d. consil. 116. num. 13. vol. 2. Gail. lib. 2. obseru. 1. num. 7. Ruin. consil. 98. num. 8. vol. 1. Lara consil. 18. num. 1. Sord. consil. 358. num. 6. Cardin. Tusch. d. l. 1. concl. 3. n. 9. num. 3. & 10. Card. Mantie. de iacris & ambig. conueniendis. lib. 2. tit. 2. num. 35. & 36.

3. INTERPRETATIO facienda est, ne dispositio fiat eluctoria, §. si de militi testam. l. si quando, ff. de legat. 1. Card. Mantie. de iacris & ambig. conueni. lib. 2. tit. 12. num. 30. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 86. Ferrer. in consuet. Cathalonie, gloss. 1. num. 153. Octau. Glor. resp. l. p. 3. num. 12. 9. Cardin. Tusch. in cap. 4. l. 1. concl. 330. num. 22. vbi num. 30. amplia interpretatio in dubio faciendum esse, ne absurdum sequatur, & n. 33. & 54. ad euitandum correctionem, contrarietatem, repugnantiam, vel perplexitatem. Fusat. de subliis quæst. 241. num. 43. & p. 320. num. 56. Vincoe. Carot. sing. 197. etiam impropietate verbal. Titius, §. 1. ff. de legat. 1. Peregr. de fideicommiss. art. 7. n. 18. Fusat. de subliis p. 63. o. m. 7. nisi recedatur à forma à contrahendis data, quia tunc potius nullitatis iudicium, quàm recessus à forma toleratur. Vine. Carot. d. sing. 197. Item interpretatio illa fumenda est, quæ indicat validitatem actus, vt dixi super Axioma. 12. n. 17.

5. INTERPRETATIO facienda est secundum mentem disponentis, si de meote apparere potest, quia mens obtinere primum gradum, & attenditur verisimilitudo, ita Calderin. consil. 327. vers. de testamento, aliis consil. 8. de denat. Angel. consil. 161. num. 4. Abb. consil. 78. Circa primum in princip. lib. 2. Bald. consil. 305. Verba principis, in princip. lib. 1. & consil. 128. Petrus vernia, circa princip. lib. 3. Si verò de mente non constat, attenditur verisimilitudo, & ille est secundus gradus succedens menti, Alexand. consil. 179. Vifo. num. 13. vers. ex quibus, lib. 3. Crauet. consil. 563. num. 26. & seq. quos refert Card. Tusch. d. som. 4. l. 1. concl. 330. num. 10. Cessante verisimilitudine, & cessantibus coniecturis, recurritus ad metram significationem verborum, & si apparet, ea est tendenda, Ioan. aluer. ff. de legat. 3. l. 3. §. totius, ff. de damnato infesto, Angel. consil. 162. col. pen. in princip. Alexand. d. consil. 179. num. 11. Card. Tusch. d. concl. 330. num. 46. Anton. Monach. Florent. decis. 16. num. 11.

6. INTERPRETATIO facienda est secundum subiectam materiam, Socin. consil. 1. num. 120. vol. 2.

Beroic. consil. 66. n. 14. & consil. 105. n. 24. vol. 1. Alexand. consil. 16. num. 6. vol. 3. Nat. consil. 476. num. 3. Roland. consil. 38. n. 9. vol. 4. Becc. consil. 101. n. 40. vol. 1. Surd. de aliment. tit. 3. quæst. 1. num. 4. quos refert Octau. Glor. resp. 6. num. 8.

AXIOMA CXXXI.

Iudex.

1. *Forum est Iudex, qui ultra petita iudicat.*
2. *Iudex debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam conscientiam, si in pluribus modis, & num. 3.*
4. *Iura semper pro Iudice presumunt.*

IUDAX factus reputatur, qui ultra petita iudicat, l. 1. de i. de fideiuss. lib. 2. v. fideiuss. §. communis dimid. Castren. consil. 291. Vifo, in princ. vers. & circa primum lib. 1. Alex. consil. 163. Vifo processu, num. 9. & 8. lib. 2. Card. Tusch. som. 4. l. 1. concl. 338. n. 14. Azoued. l. 10. n. 115. cum segg. tit. 17. lib. 4. noma Recap. Valdeh. consil. 145. n. 8. D. Barbo. in l. si cum detem, in princip. n. 4. ff. soluto matrim. Ordin. Regia. Lusit. lib. 3. tit. 65. in princ. & tit. 66. §. 1.

IUDAX debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam conscientiam, l. illucitas, §. veritas, vbi Bar. & Doctores ff. de offi. p. r. d. cap. pastoralis; §. quia verò, de offi. deleg. D. Th. 2. 2. q. 67. art. 1. Ordin. Regia. Lusit. lib. 3. tit. 65. in princip. & tit. 66. in princip. Abb. cap. pastoralis, §. quia verò, n. 8. de offi. deleg. Federic. de Senis consil. 2. Nunquid, num. 2. in princ. Ioan. de Imola consil. 33. In casu, in princ. Ramin. iun. consil. 666. n. 47. Azou. testis. moral. p. 3. lib. 2. cap. 12. q. 11 in fine, Cogant. var. lib. 3. cap. 1. Nat. consil. 276. num. 3. vol. 1. Pinelin. l. 2. C. de rescind. vend. part. 1. cap. 3. num. 32. Petr. Magdaleo. de num. testium in testam. part. 3. cap. 1. num. 18. cum segg. Tusch. iur. 1. sing. 60. Hippol. sing. 266. Bern. resp. 777. Ioan. Gasc. reg. 3. 54. Marten. in dialog. iur. p. 3. c. 42. Martin. del Rio in repet. transigere, C. de transact. p. 3. num. 139. cum segg. iur. lib. 3. Petr. Martin. in cap. offensa de presump. in verb. dat. instantem, n. 2. o. cum segg. Flamin. Chartat. de exco. sentent. cap. bannio, in cap. vlt. de num. 363. Claz. lib. 95. fin. quæst. 66. num. 2. & quæst. 8. num. 3. Seraphin. de priuileg. iuram. prinil. 2. Anton. Corduba in quæst. Theolog. lib. 1. q. 37. Ofalsch. decis. 2. n. 39. Viui. Niapol. decis. 78. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 2. cap. 14. Menoch. consil. 92. num. 80. cum segg. & consil. 786. num. vlt. Malcard. de prob. concl. 948. Causalcan. decis. 16. num. 5. part. 1. & decis. 19. num. 61. & decis. 23. num. 10. p. 3. Cened. ad decretal. c. l. l. 101. num. 11. Vgolio. de officio Episcop. cap. 16. nua. 3. Cardos. in praxi Iudicum, & Advocat. verbor. Iudex, p. 7. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quæst. 21. n. 163. cum segg. Card. Tusch. som. 4. l. 1. concl. 338. per totam, Ludou. Miranda. de ordine indic. quæst. 28. art. 3. Saye. in Clari Regia, tit. 11. cap. 2. num. 6. cum segg. Marl. Antoonia. variat. resolut. lib. 1. resolut. 79. num. 7. Leon. Lessid. iustit. lib. 2. cap. 19. dub. 10. num. 24. Octau. Glor. resp. 10. num. 71. Camill. Borrell. in sum. decis. part. 1. tit. 42. de iudic. num. 68. Triulian. decis. 10. num. 28. & decis. 23. num. 9. lib. 21. Sigismund. Scacc. de re indic. gloss. 14. quæst. 8. num. 4. & per tot. quæst. 30. Ioan. Maria Nouse. super. pragmat. Regi Neapolitan. collect. 110. num. 9. Aloyf. Riccio. collect. decis. 717. & 1129. Greg. XV. decis. 224. num. 3. & 6. Sebast. Guazzini. de decis.

de defen. reorum, de defen. 30. cap. 19. a. num. 1. Mari. Giorba decif. 99. n. 11. Ludou. de Torrez. l. 2. d. Thoma. de iufu. de p. 28. dub. 1. n. 4. & 5. Vincent. Carot. f. 12. vbi ait quod ille, qui potest, vel debet iudicare secundum conscientiam, tenetur conscientiam publicam, & legibus muniri, non propriam sequi.

3. *Limita multis modis. Primo, quando conscientia est informata de notorio. Secundo, in iudice, qui est supra leges. Tertiò, in criminalibus, vbi de potestate corporali agitur. Quarto, in iurisdictione voluntaria. Quintò, in iudice, qui potest pronuntiare in scriptis, & sine scriptis, refert Corrad. in breuiario, fol. 186. num. 18. Sextò, quando nihil est apparenter probatum, Bald. conf. 263. Creditur, circa fin. n. 3. lib. 1. Septimò, in arbitrariis iudiciis. Bald. conf. 210. Ant. mulier. n. 2. lib. 1. Octauò, in arbitrio & arbitratore final, Lap. alleg. 78. n. 9. & sequitur. Nondò, in causa taxationis interesse, quia si non est probatum in quantitate, potest in conscientia iudex secundum equitatem illud taxare, & arbitrari, Bald. conf. 270. Ad eandem, num. 1. lib. 1. Decimò, quando probatum est hinc inde equaliter, Card. Tufch. d. l. 1. l. 1. conf. 194. post num. 23. Denique in Principe ipso. Menoch. de arbit. lib. 1. cap. 8. num. 21. Gutier. canon. lib. 2. cap. 19. n. 17. Moles in emporio iur. p. 1. tit. 2. de iurisd. iudic. q. 1. n. 19. Valer. Reginald. in praxi fori pami. lib. 1. cap. 3. n. 31. Ioan. Maria Nouat. d. loco num. 9. vbi & sic etiam quando est iudex supra legem. Aloyf. Ricc. collect. 717. vbi. nunc limita primò, & collect. 1129. vbi. limita tertio. Sigism. Scacc. d. quaff. 8. num. 5. eum segg. P. Torres. d. di. p. 48. dub. 4. num. 7. & 8.*

4. *Pro iudice iura semper presumuntur, l. 1. in fine, ff. de offic. Praefid. l. 2. ff. de Publican. ff. de vi bono. rapt. l. 1. vbi. C. de acqui. poss. ff. de cap. in praesentia, de renun. Marant. de ordine iur. l. 2. p. 6. in primis. q. num. 21. Cod. de iur. iur. lib. 1. cap. 8. §. 12. vbi. ex quibus primò, Menoch. conf. 100. num. 1. eum seg. & de presum. lib. 2. p. 163. latè Card. Tufch. praxi. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 12. per totam, Sord. de alimen. tit. 1. quaff. 110. num. 11. vbi intelligit, etiam si sententia si appellatum Seraphin. de privileg. iurum. prin. l. 12. num. 10. eum segg. Mieres de maiestate p. 4. q. 1. limit. 1. num. 16. Stephan. Gratian. d. de p. for. conf. tom. 4. c. 698. num. 21. Giorba in corfari. Messanen. p. 1. cap. 1. q. 10. §. 7. num. 2. Ille enim presumitur pronuntiasse secundum quod ius disponit, & proinde iure tenebatur pronuntiare. L. miles, §. de iur. iudic. Alexand. conf. 16. in 1. dub. vol. 5. Cranet. conf. 188. n. 8. vol. 1. Oñan. Glotit. resp. 9. n. 13. Alciat. de presum. reg. 3. prof. 32. Bald. in l. fundum, §. in vendicatione, ff. de pign. Capol. conf. 17. vol. 5. Card. Tufch. d. concl. 622. n. 4.*

fore compert. Federic. de Senis conf. 97. Quoniam, num. 1. Anton. Gabr. commun. lib. 2. tit. de iud. l. 1. conclus. 1. Afflic. decif. 354. n. 3. & 4. vbi intelligit, si opponatur de pendencia litis, Sord. conf. 57. n. 2. & conf. 122. num. 11. Cardin. Tufch. praxi. conclus. tom. 4. lit. P. concl. 487. per totam, Cardol. in praxi iudicium, & Aduecat. verb. lit. num. 25. Aloyf. Ricc. in praxi reorum fori Eccl. decif. 396. n. 3. in 1. adit. alius refut. §. 2. n. 5. in 2. ordi. Hieron. Fernandez de Otero in interpres. cap. primum, de offic. deleg. num. 18. Giorba decif. 23. num. 1. eum segg. Stephan. Gratian. discipuli fore. §. om. §. cap. 906. num. 5. Ioan. Maria Nouat. in praxi. tit. 1. & variat. fori, quaff. 6. num. 1. fol. 2. pag. 144. & quaff. 0. n. 9. & fol. 1. quaff. 8. n. 30. pag. 10. Et procelitatem in principali negotio, qualem in alio, etiam ab eodem originem trahente. Polyd. Rip. obsen. 140. n. 2. & 3. Fachin. controuer. lib. 11. cap. 78. & tam ad cognoscendum, quam ad exequendum. Mari. Giorba d. decif. 23. n. 2.

Limita multis modis. Primo in contumacem. 1. Secundo, vbi prius iudex esset negligens. Tertiò si non potest conseq. implementum iustitiae eo in primo. Quarto, si superueniat virgens necessitas. Quintò, si ex privilegio possit declinare Sexto, in elegantis cum clausula, si non omnes, &c. Septimò in crimine heresi. Octauò, si actum esset coram arbitro, quia poterit agi coram ordinario soluta poena: Quos omnes refert Felin. in cap. ex tunc, n. 15. vbi segg. de rescript. & aliquos apud Iulium Ludu. num. 62. cum segg. C. de iudic. Nondò, in iudicio exequutio; Auch. conf. 163. Si aduersatur, n. 4. lat. conf. 9. lib. 1. Castren. conf. 57. num. 1. lib. 1. Decimò, si primum iudicium esset nullum, & tale per quod non possit procedi ad distinctionem. Vulgus conf. 119. Vifi. num. 21. Undecimò, si per appellationem, reculationem, vel superioris reuocationem aliud fieri contingat, Federic. de Senis. conf. 97. num. 3. vbi. notandum, refert Card. Tufch. d. conclus. 487. num. 18. cum multis sequentibus. Duodecimò, quando iudicium non est voluntate, sed ex necessitate ceptum est. Bernard. reg. 182. Anton. Gabr. commun. ap. tit. de iudic. concl. 1. n. 2. 1. Stephan. Gratian. d. tom. 4. cap. 909. n. 19. Denique limitatur in miserabilibus personis, quae omisso iudice, coram quo ceptum est iudicium, ad Principis forum conuolare possunt. Bellug. in specul. Princip. rub. 23. num. 2. vbi. sed p. 10. Vifi. ad Afflic. decif. 257. num. 2. Thefaur. decif. 177. n. 6. Vincent. de Feanch. decif. 100. n. fin. Cancr. var. resolut. part. 1. cap. 2. de iurisd. omni. iudic. num. 26. Castill. controu. lib. 3. cap. 15. num. 14. cum segg. etiam cum persona miserabili non miserabili connexa sit. Ioan. Maria Nouat. in praxi eccl. & variat. fori, quaff. 6. n. 3. vbi. declarat.

Iudicium quasi contrahitur, l. 1. §. idem 3. scribit, ff. de pecul. l. 2. ff. de prator. stipul. C. de iur. communium contra communes, tom. 4. quaff. 89. num. 887. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de fauore cleric. reali. §. 1. num. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. num. 171. Ioan. Maria Nouat. in praxi eccl. & variat. fori, quaff. 10. num. 8. fol. 2. pag. 181.

In iudicis debet seruari aequalitas. Vide supra 4. verb. aequalitas, Axiom. 16. n. 1.

Iudicium semel extinctum amplius reus uiuiscere non potest, l. qui rem, §. aram. ff. de solut. l. 1. qui, §. si. ff. de iure fisci, Tirac. in l. si ouem, verb. susceperit liberos, num. 19. C. de riuat. donat. Sord. decif. 3. num. 3. quos refert Oñan. Glotit. resp. 3. num. 34.

Iudicium idem est de toto quoad totum, &

AXIOMA CXXXIII.

Iudicium.

1. *Iudicium vbi ceptum est, ibi finiri debet, limitando pluribus modis, ut n. 2.*
2. *Iudicium quasi contrahitur.*
3. *In iudicis debet seruari aequalitas.*
4. *Iudicium semel extinctum amplius renouari non potest.*
5. *Iudicium idem est de toto quoad totum, & de parte quoad partem.*

1. *Iudicium vbi ceptum est, ibi finiri debet, l. qui ceptum, ff. de iudic. §. si in cap. propofiti, de Augst. Barb. off. Axiom. l. 1.*

de de parte quoad patrem, l. que de uota, ff. de rei vendic. l. Titio, ff. de verb. oblig. l. inuigilantem, §. adeo ff. de pactis, cap. pastoralis, §. i. de ibi gl. ff. verb. citationum, de offic. deleg. cum aliis, de quibus Euerard. in topicu legalib. loco 80. Intellige, nisi denot diuerfa ratio, Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 6. quest. 2. num. 111. Monet. de distribut. quid. part. 2. quest. 14. num. 11. Vincent. Fulat. de substit. q. 108. n. 63. Steph. Grat. disp. fore. tom. 4. c. 76. n. 16. & c. 79. n. 4. & c. 79. n. 14.

AXIOMA CXXXIII.

Iura.

- 1 Iura iuribus expedit concordari.
- 2 Promptiora sunt iura ad liberandum.
- 3 Iura potius se adaptant ad ea, quae frequenter, quam ad ea, quae raro contingunt.

IURA iuribus expedit concordari, l. sed & postea leges, ff. de legib. l. non est neque ff. de iur. i. l. praeceptum, in fine, C. de appellat. l. vici, C. de iustis. de iur. cap. cum expedit, de elect. lib. 6. Mantus lib. 3. tit. 59. ad princ. & dist. 71. D. Raboia l. i. ff. de iur. iur. p. 1. num. 7. & 8. Num. correctio iurium est vitanda, ut dixi sup. ad verb. Correctio, l. Axioma, 60.

IURA promptiora sunt ad liberandum, l. fauorabilioribus, non reg. iuris, l. substatem, ff. de proc. O. 2. Glor. off. p. 1. n. 61.

IURA potius se adaptant ad ea, quae frequenter, quam ad ea, quae raro contingunt, l. nam ad ea, ff. de iur. i. l. a, C. de passul. Thom. de Thamislet. in floribus legum, reg. 14. Menoch. remed. 2. ad p. p. p. p. n. 11. vbi de intellectu huius Axiomatis.

AXIOMA CXXXIV.

Iuramentum.

- 1 Iuramentum regulatur secundum naturam actus, cui adhibetur.
- 2 Iuramentum non augeat obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum.
- 3 Iuramentum non comprehendit casum necessitatis.
- 4 Iuramentum in genere praestitum non extenditur ultra intentionem eius iurantem.
- 5 Iuramentum debet impleri in forma specifica.
- 6 Iuramentum vinculum iniquitatis esse non debet.

IURAMENTUM regulatur secundum naturam actus, cui adhibetur, l. vbi. C. de non. non. p. l. sed et p. possessori, §. item si iuraueris, vbi Val. notat. 9. ff. de iur. i. l. si vbi, qui iuravit, c. quoniam dicitur, vbi Abb. not. 7. de iur. iur. exornant. Dec. conf. 149. & conf. 151. num. 8. Petr. de Anchar. conf. 76. n. 4. Roland. à Valle conf. 8. ad num. 42. lib. 1. vbi intelligit, si deficiat consensus, Couart. in cap. quam au. pati. am. de pallu, lib. 6. part. 1. §. 4. num. 1. & arat. de testam. part. 2. num. 9. & var. lib. 3. cap. 17. num. 5. Costa in l. si ex cessione, follem. 9. pag. 10. lib. 108. cum seqq. Thom. de Thamislet. in floribus legum, reg. 154. Tirac. in praef. l. si vngam. num. 165. C. de reuocand. donat. ff. de iur. confis. part. 34.

limia, 7. num. 31. Cachet in decis. 49. n. 9. Burg. de Pace confil. 14. num. 21. Mench. de success. eret. §. 9. n. 19. Laitz in l. si quis ad libertatem, §. p. n. c. n. 85. ff. de liber. acq. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 1. n. 16. Anton. Gom. l. 22. Taur. num. 10. ar. ar. repen. Bellacour. num. 1. common. ap. lib. 4. tit. 1. de rebus creatis, num. 72. pag. 438. Anton. Gabr. tom. 5. lib. 2. tit. de iur. iur. concla. 10. Menoch. confil. 24. num. 7. Pichard. in disp. de mora, num. 76. & ad princ. Institut. de ademp. legat. num. 10. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de irau. seditio. n. 281. §. 51. & 710. Guier. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 37. num. 2. & in repet. a. b. Sacramenta folentur, num. 26. ff. de adu. vendi. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 6. quest. 2. num. 14. & lib. 1. quest. 1. num. 21. & q. 5. n. 17. cum seqq. Brunor. à Sole in l. i. c. communi. verb. iuramentum am. 19. Mol. in tempore iuris, part. 1. tit. 1. q. 1. num. 31. vers. qua de causa, Valasc. conf. 5. n. 19. Cald. Petreus de potestate elig. cap. 2. n. 35. & in resp. pro Dato Pastoralis, vers. qua smentia, Ceual. commun. cum contra communem. q. 900. n. 7. Soar. de Relig. realit. de iuramento, cap. 32. num. 1. cum seqq. Molin. de instit. trall. 2. disp. 151. vers. ad quartum ducendum, Card. Mantice de sacris & ambig. conaer. lib. 4. tit. 32. num. 39. Carvill. Borrell. in summa commun. decis. fin. 60. num. 302. Card. Tusch. praed. concla. 10. n. 4. lib. 1. concla. 106. per totam Vincet. Carot. sing. 114. Steph. Gratian. discip. forensium. q. 4. 799. n. 4. Ouid. de Amicis de iure emphit. §. 27. n. 4. & 9. 97. n. 5. Didac. de Britto ad cap. potius, §. 4. de locat. n. 1. pag. 387.

IURAMENTUM non augeat obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum, Oldrad. conf. 194. in fine, vers. non obstat iuramentum, & conf. 328. Cum mulier, a. 2. vers. unde, & conf. 178. Licet quoniam, Roman. conf. 169. Non est dabitur, Alexand. conf. 37. Vis. conf. 3. lib. 2. quos testat. Card. Tusch. d. tom. 4. lib. 1. concla. 107. vbi concla. 108. subdit, quod iuramentum non comprehendit casum necessitatis, & concla. 122. quod iuramentum in genere praestitum non extenditur ultra intentionem iurantem.

IURAMENTUM debet impleri in forma specifica, cap. ad nostram, tit. 1. de iur. i. l. in hoc quo, §. 1. ff. de iur. i. Alexand. conf. 91. Vis. conf. 3. lib. 2. Thom. de Thamislet. in floribus legum, reg. 163. Bertazol. in repet. l. quis maior, C. de transactio. num. 723. Aloyf. Rice. in praed. reman. f. r. Ecclesiast. res. 155. n. 3. in 2. edit. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lib. 1. concla. 117. per totam. Vincent. Fulat. de substit. q. 67. n. 8. Ouid. de Amicis de iure emphit. q. 97. n. 1.

IURAMENTUM vinculum iniquitatis esse non debet, cap. cum extinguitur, de iur. i. de restrictio. ad licita & honesta, cap. 1. eod. m. Card. Mantice de sacris & ambig. conaer. lib. 7. tit. 15. num. 19. Mazi. Guisb. ad consens. Adiffen. cap. 1. gloss. 7. n. Non est seruandum quod contra bonos mores praestitum est, cap. non est obligatorium, de reg. iur. in 6. Steph. Grat. discip. forensium. q. 4. cap. 69. 2. num. 16. Nec patiumini peccati, Grammat. decis. 11. num. 12. cum seqq. Causalc. de iur. a. 163. Mari. Antonin. lib. 1. var. ref. 24. n. 18. nec illud quod est contra ius publicum. Fulat. de substit. q. 108. n. 26. nec quod redundat in tertij praediciam. Mancin. de iuram. p. 4. off. lib. 110.

Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 351. num. 3.

Card. Mantice de sacris & ambig. conaer.

lib. 12. tit. 33. n. 44. lib. 13.

tit. 37. num. 8.

AXIOMA CXXXV.

Ius.

- 1 Ius quæritum fortius est, quàm ius querendum.
- 2 Ius querendum facilius impeditur, quàm quòd tollatur ius iam quæritum.
- 3 Iuris executio nec metum, nec iniuriam inferit.
- 4 Precibus precibus impetratur, quod à iure communi conceditur.
- 5 Iuri dantis confirmato, confirmatur ius accipientis.
- 6 Iure dantis resolutio, resolvitur & ius accipientis.
- 7 Vna, eandemque res diversis iure censi non debet.
- 8 Iniuria nemini facit, qui vitare iure suo.
- 9 Iure eius uti debet, qui in ius succedit alterius.
- 10 Iure quod expressè sancitum non reperitur, non est superstitiosè inveniendum presumendum.
- 11 Ius metimur ex persona Alterius non ex persona Rei.
- 12 Ius suum cedens, ubi renuntians, non habet amplius regressum ad illud.
- 13 Iuri suo quilibet renuntiare potest. Intellige, ut num. 14.
- 15 Iure plus nemo in alium transferre potest, quàm in se habet.

1 Ius quæritum fortius est, quàm ius querendum, l. si ius scriptum, §. 1. l. si ita scripserit, §. de legat. 2. Bruner à Sole in locis communib. verb. ius, n. 21. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 2. q. 1. n. 2. & ideo difficultus amittitur, Franc. Molio. de ritu nup. lib. 6. q. 67. n. 3. & remittitur, l. fin. C. de acquir. possess. l. qui autem, in princ. ff. que in fraudem cred. Surd. consil. 351. n. 38. vel ab invito aufertur, l. fin. ff. de pallu. l. ad quod nostrum, ff. de reguli. iuris, Thom. de Thomasset. in finibus legum, reg. 219. Catol. de Grassis de exceptis, 3. n. 10. Ioan. Maria Nouat. d. lib. 1. q. 14. n. 8. & q. 10. n. 1. & q. 100. n. 1. Facilius enim impeditur ius querendum, quàm quòd tollatur ius iam quæritum Alexand. consil. 196. Visse n. 5. lib. 7. quem refert Card. Tusch. pract. consil. tom. 3. lit. E. consil. 1. n. 7. Surd. consil. 1275. n. 40. & consil. 519. n. 1. & consil. 552. n. 9. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 917. n. 22. & 13. Et ius querendum facilius remittitur quàm quæritum, l. fin. C. de acquir. possess. glossi. & Doctores in l. forum, ff. de pact. Surd. consil. 351. n. 38.

2 Iuris executio nec metum, nec iniuriam infert, l. nullus videtur, ubi Dee. & Cagnol. ff. de reguli. iuris, Surd. decif. 21. n. 14. cum seqq. Auton. Gom. Lusitan. decif. 35. n. 1.

3 A iure communi concessum frustra precibus impetratur, l. si ad nomen p. Imperatoris, ff. de prim. credi. l. c. de i. obsen. lib. 10. Sord. decif. 173. n. 18. & consil. 216. n. 23. & consil. 238. n. 26. Elcob. de varicis. cap. 6. n. 29. in fine. Ioseph. Vela differt. forens. differt. 1. n. 28. & differt. 17. n. 6.

4 Iuri dantis confirmato, confirmatur ius accipientis, l. cum vir, ff. de vscap. l. cum alteram, ff. de pignorat. actione. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 2. n. 35. in fine.

6 Iure dantis resolutio, resolvitur & ius accipientis, l. ex vchali 31. ff. de pignori. l. si ex duobus, §. 1. ff. de in diem adieci. cap. nuper, de danti. inter vnum & vter decif. Piedem. 156. n. 12. Anton. Gom. August. Barbos. Axiom. 11.

var. tom. 2. cap. 3. n. 8. in fine, Bertazol. de clausul. instrum. claus. 15. gloss. 2. num. 16. D. Batbol. in l. quia talis, num. 86. ad fin. ff. solutio matrimon. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. fin. casu fin. Cardin. Tusch. pract. consil. tom. 6. lit. R. concl. 27. ubi intelligit in iis, quæ habent dependentiam successivam, non in iis, quæ in ipso instanti radicantur, & perfectionem habent in se.

1 Vna res diversis vna, eandemque res censi non debet, l. cum qui ades, ff. de vscap. cap. cognominas 12. quæst. 2. cap. quia circa 22. de privileg. cap. cum tua 10. de decim. Tiraq. de retratu. lign. §. 1. gloss. 18. n. 23. & §. 8. gloss. 5. num. 14. fin. & de nobilit. cap. 28. num. 11. cum seqq. Mexi. in trall. taxa panu, concilio, 2. n. 63. Sord. de aliment. tit. 2. quæst. 15. num. 150. & seqq. & consil. 52. n. 39. Vgolin. de officio & potest. Episcopis, cap. 10. §. 10. num. 2. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concilio, §. 4. Ceuall. commun. contra commun. tom. 4. q. 899. num. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. §. 6. proom. n. 69. & seqq. & gloss. 43. n. 160. Ludov. Rodolphin. var. quæst. lib. 2. quæst. 42. num. 48. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 2. num. 81. Anton. Monach. Lucern. decif. 21. num. 23. & decif. 67. num. 9. & Fucini. decif. 18. num. 12. ubi fecus aut respectu dictionum, Rot. de ff. 669. num. 3. apud Farinac. 2. revent. Sanctarel. var. resol. part. 1. quæst. 16. num. 15. Vincent. Carot. in trall. de patre filium simpliciter danti, quæst. 5. vers. ubi dicitur, Stephan. Graian. discept. forens. tom. 1. cap. 40. num. 8. & 25. Reinoso obsen. 54. n. 7. ubi dicit quòd eadem res diversis iure censi potest, ubi concutunt plotes intelligendi forme. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 13. num. 6. Castill. controuers. lib. 5. part. 2. cap. 97. num. 29. & seqq. & cap. 10. num. 15. Limita vt dicebamus, respectu diversorum; quia tunc diversio iure censi debet, Tiraq. cap. 28. num. 13. Gonzal. d. §. 6. num. 69. & 60. Menoch. reus. d. 1. reserpt. n. 36. Mai. Giotta in consensu. Mezan. cap. 9. gloss. 10. n. 5. & seqq. Vincent. Fufat. de subfist. quæst. 197. num. 14. cum seqq. & n. 18. Ioan. Anton. Maogil. de impetrat. quæst. 17. num. 19. Vincent. Carot. cit. loc. vers. secundo respondetur, qui, in vers. nam prima lumen est, etiam rationabili causa existens, per quam vna & eadem res diversis iure censi potest ex accidenti contingente ex presumptione legis mehte; similive modis, & in vest. tertio, limitat etiam & intelligit vt vna res diversis iure censi non debeat corporali consideratione, secus intellectuali.

2 Iure suo qui vitare, nemini facit iniuriam, l. iniuriarum, §. 1. ff. de viot. l. §. 5. n. tamen, ff. de libere hominis exhib. l. qui iniuriarum, §. cum qui de viot. l. iniuriarum, l. quod Res. l. iniuriarum, §. de iniuriarum, num. 5. et ff. de damno infist. l. Proculus, ff. de tit. l. si donator n. si qui videbitur, C. de condit. ob causam, l. si meo ff. de aqua pluvia arc. cum Edict. consil. quia, de elect. Cagnol. in Luemo damnum, num. 1. ff. de reguli. iuris, Nauat. consil. 31. num. 4. sub tit. de prebend. in antiq. Thom. de Thomasset. in finibus legum, reg. 151. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 19. Miscard. expeditio. concel. 1051. num. 31. Surd. consil. 174. n. 7. Flamin. Partid. resignat. benefic. lib. 1. quæst. 1. num. 164. Farin. in praxi crimin. quæst. 105. n. 30. Franc. Leo in ibi. aaro feri Ecclesiast. p. 2. cap. 3. num. 75. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 1. n. 2. Caudin. Tusch. pract. consil. tom. 4. lit. E. concl. 162. per totum. Unde ius executio iniuriarum non continet, l. iniuriarum d. n. §. 18. qui inter ff. de iniur. Romao. consil. 387. in terminis, in princip.

3 Iure eius uti debet, qui in ius succedit alterius, l. si aqueductus, ff. de contrah. empt. cap. 15. qui in

im, de regul. iur. l. 7, lib. 6. Rebuff. in tract. nominat. q. 8. num. 12. cum segg. Aloyf. Riccio collect. decis. p. 5. collect. 1784. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. §. 1. n. 79. Monet. in tract. de decimis, cap. 8. §. 4. n. 30.

10 *I* V *n* s quod expresse sancitum non repetitur, non est superfluitio inuentionibus presumendum, *l. si tota, §. de voto, ff. soluto matrim. cap. consilii §. 1. q. 9. §. 1. Sord. de aliment. §. 1. q. 1. §. 4. n. 2. & decis. 87. & decis. 5. num. 2. & cons. 158. num. 13. & cons. 303. num. 3.*

11 *I* V s metum ex personarum auctoritate, non ex personarum rei, Sord. de aliment. tit. 7. q. 1. §. 4. n. 9. & cons. 150. num. 89. Card. Tufch. tom. 1. lib. 1. §. 1. n. 1. §. 1. vbi num. 14. subdit, procedere etiam respectu qualitates, quae fundat intentionem ingenis, quia si non est probata, reus absoluitur. Vide *supra* Axioma. 10. num. 3.

12 *I* V s suam cedens, vel tenentis non habet amplius regressum ad illud, *l. quatuor, ff. si venditor, ff. de aduocat. l. si maritus, ff. si negauerit, ff. de aduocat. l. 1. §. si semel, ff. de iur. iudic. l. 1. Dec. cons. 389. P. de long. a. n. o. Roman. cons. 369. Circa primum, n. 16. Afflic. decis. 210. num. 19. Is. consil. 133 in princip. lib. 4. Crues. cons. 74. n. 4. & cons. 166. n. 6. & cons. 191. num. 3. Vbi ait, quod tali agenti ex iure, quod cessit, potest excipi, Amice iura tunc cessisti alteri, tibi non competit actio Roland. à Valle cons. 95. num. 1. lib. 4. & cons. 170. n. 12. cum segg. n. 3. vbi dicit, quod procedit Axioma, siue renunciet expresse, siue tacite. Ambrosin. Per. decis. 3. num. 6. Limita tamen in eo, quod cessit, vel renuncians iuri suo ex causa certa, vel sub conditione, quia causa non impleta, vel conditione non purificata, tenebitur ad iura sua, vt per Crues. cons. 127. n. 13.*

13 *I* V *n* s suo quilibet renunciare potest, *l. si quis in consensu, C. de Episcop. & cleric. p. n. C. de passu, cap. 100. vers. iussu de offi. cap. ad Apostolicum, de Regularibus si de testat. & priuilegiis. C. de iure priuilegi. quod. 24. n. 4. cum segg. Socin. reg. 7. Vital. de Camban. in tract. de iur. p. 10. §. 1. n. 5. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 3. D. Barbo. in L. 1. §. eleganter, n. 11. cum segg. ff. soluto matrim. Morin. in imperio iuri civilis, p. 10. de locato, quod. 1. n. 1. Azor. in lib. moral. p. 1. lib. 5. cap. 12. quod. 150. Card. Tufch. tom. 6. lib. 2. n. 1. consil. 170. cum segg. Ioan. Franc. Leo in thesauro fore. Ecclesiast. p. 1. cap. 7. n. 49. Hieron. Fernandez de Ottero in inter. p. cap. 1. de ordine cogniti. num. 27. Sord. de legib. lib. 8. cap. 33. per totum. Card. Tufch. tom. 6. lib. 2. consil. 170. O. Glor. res. 1. p. 1. n. 42.*

14 Intellige procedere in iis, quae singularum priuatum respiciant utilitatem, non ita si publicam offendat renuntiatum, iuxta text. in *l. i. ius publicum, ff. de passu, & in l. 1. §. sed quia verum. C. de iur. iur. p. 1. cap. 1. & in cap. diligenti, de fore. comp. Fortun. in l. 1. §. huius studij, n. 9. ff. de iur. iur. & iure, Coust. in cap. quatuor passum, p. 2. §. 1. num. 5. & 6. Gutier. de iur. iur. p. 1. cap. 1. §. 1. n. 2. & cap. 18. num. 50. Alex. in Tutam. de legib. p. 2. cap. 6. n. 3. D. Barbo. in l. 1. p. 1. num. 63. ff. soluto matrim. & in d. §. eleganter, n. 114. cum segg. Sord. d. lib. 8. cap. 6. à princip. Nuart. in tract. de iur. iur. ali. num. 29. Armendat. in proem. addit. ad recopil. legum Novarum, num. 23. Verum vt clarius pateat haec resolutio, sic distinguendum credo: vt enim lex, seu priuilegium respiciat utilitatem alicuius communitatis, aut Ordinis, quia scilicet in fauorem totius communitatis, aut Ordinis totius concessum est, vt in priuilegio forei clericis concessio, non ad forum seculare trahatur, vt declarat Bonifex in d. cap. si diligenti, inde merito inferens, singulos clericos tali priuilegio communicare*

non posse; & ratio est manifesta, quia licet priuatum ius ex singularum pendat voluntate, non ita illud, quod respicit totam communitatem, & quia quilibet priuatorum dispositio alteri tertio nocere non potest, *cap. non debet, de regul. iur. lib. 6. cap. quatuor passum, de passu, c. d. lib. cum similibus.* Hac etiam pertinet exempla, quae ponit Iureconsultus d. §. huius studij. Aut verò priuilegium conceditur singularibus & priuatis personis, & subdistingue; vel enim principaliter respiciat eorum fauorem, & secundariò bonum publicum, quatenus scilicet lex, vel Princeps rectè despondendo res priuatorum, intendit etiam communem utilitatem, quae resultat ex eo, quod ciuitas, seu Regnum opibus abundet, & ciues habeat locupletes, & in hoc casu procedit hoc Axioma, quod ius, quae pro se introducta sunt, (si aliud non obstat,) quilibet renuntiare potest, nec attenditur utilitas Reip. secundaria, & minus principalis, iuxta reg. 1. ubi, *primò enim ratio, ff. de auctor. iur. & in simili de praedictio tertij minus principalis,* notat glossa in d. cap. quatuor passum, recepta, ex multis, de quibus Consilii p. 3. §. 3. num. 7. & optimis exemplis explicat Card. p. 3. §. 3. cap. Decalogi, tom. 1. lib. 1. cap. 9. num. 31. & 19. Vel lex, aut priuilegium disponendo de priuatorum bonis, non respiciat principaliter eorum priuatum fauorem, sed publicam utilitatem, quia non tam cito uiuam utilitati consulit, quam publico incommodo, vt contingit in iuramento calumniae, iuxta *l. §. 1. n. 1. verum, & in xliis,* in quibus lex principaliter liberos, aut fraudibus obuiare intendit, iuxta reg. text. in l. 1. p. 1. p. 1. n. 1. C. de iudic. cap. siue iudicibus, de dato & eorum l. 1. §. de offi. cap. Atque ita hanc esse communem Doctorem sententiam post Abb. Felin. & alios in d. cap. si diligenti, testatur D. Barbo. d. p. 1. num. 64. quibus adde Guic. ad r. C. de sponsal. Card. Tufch. tom. 4. lib. 1. consil. 511. num. 28. Sord. de legib. lib. 8. cap. 6. à princip.

I V *n* s plus nemo in aliam transferre potest, quam in se habeat. Vide *infra* Axioma. 160. num. 2.

AXIOMA CXXXVI.

Lex.

- 1 Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda.
- 2 Lex generaliter loquens restringitur, ne quis adtunc indebitè adiuuatur, vel ne quis damnatur indebitè periculo, vel extraneis particulari.
- 3 Lex generaliter loquens recipit restrictionem de habitante.
- 4 Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 5 Lex si voluisset, expressisset.
- 6 Lex id voluisset presumitur, cum facili id exprimeret potuisset, neque expressisset.
- 7 Lex quod non dicit, non est ab homine presumendum.
- 8 Verba legis cui non conueniunt, non conueniunt eius dispositioni.
- 9 Ratio legis cessante, cessat quoque eius dispositio.
- 10 Casus legis ubi esset, cessat omnis dispositio.
- 11 Lex quod cauetur, in practica non habetur.
- 12 Lex permissiue quod sit, dicitur in se, & bene fieri.

- 13 *Legem quareere ubi est ratio naturalis, est infirmum iudicium.*
- 14 *Leges nihil frustra faciunt.*
- 15 *Lex non debet habere unam syllabam superfluum,*
- 16 *Superflua omnia reprobantur.*
- 17 *Mens legis magis est attendenda, quam verba.*
- 18 *Ratio generalis legis restringitur ex mente legis.*
- 19 *Lex non est posita verbum fidei.*
- 20 *Lex quatinusque clara est servanda.*
- 21 *Auxilium legi frustra iuvencat, qui commisit in legem.*
- 22 *Lex non extenditur ad praterita, sed trahitur ad futura.*
- 23 *Lex non trahitur ad praterita iam decisa.*
- 24 *Lex antiqui iuris declaratoria trahitur non solum ad finem, sed etiam ad praterita.*
- 25 *Superiorum legem non potest solvere inferior.*
- 26 *Leges non solum quia duples sunt gravare.*
- 27 *Legibus non ex-cipitur est indicandum.*
- 28 *Lex non correctio est vitanda.*
- 29 *Lex minus agit, quam homo minister legis.*

Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda, l. de preso. ff. de pao. in rem act. l. in fraudem, dist. de testam. mil. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. pract. l. 1. §. quod autem, ff. de alio. l. in fine, ubi Ang. C. de doli premiss. cap. solita §. fin. de maiori. & alid. Thom. de Thomalet. in sionibus legum, reg. 172. Barthol. Petre. in Extravag. ab initio, de rebus Eccles. non alienand. num. 9. pag. 85. Bertazol. in repet. si quis maior, C. de transact. num. 213. Surd. conf. 271. num. 28. Valac. conf. 113. num. 21. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore ecclesiast. decif. 419. num. 1. & decif. 605. num. 1. in 1. edit. aliis refel. 429. num. 2. in 2. edit. Mari. Antonin. variis. refel. lib. 3. refel. 18. num. 3. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum part. 1. num. 27. Sebast. Medices de reg. iur. reg. 1. Ioan. Maria I. iur. quaff. foren. lib. 1. quaff. 7. fol. 11. num. 4. Fular. de subtil. quaff. 394. num. 36. & 57. ubi ampliat, etiam si sit maior ratio in uno, quam in alio. Restrigitur tamen, ne quis ad lucrum indebitè admittatur, vel ne quis damnum indebitè patiat, secundum Armendat. in proem. addit. ad recip. legum Navarra, num. 76. Item restringitur ex ratione particulari, l. cum pater dulcissimus, ff. de legat. 3. l. si de certa re, C. de transact. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 9. quaff. 4. num. 19. Gare Giron. de privileg. num. seu excepto. explicat. num. 276. & 326. Et recipit restrictionem de habilitate, l. ad gradatum, §. & ff. de numer. & lumb. cum citatis à Bertazol. in repet. si quis maior. numer. 216. C. de transact. debet enim lex esse equa & sancta, l. nam & Demosthenes, ff. de legib. cap. ex autem lex 4. dist. Iouan. Anton. Mangili de impar. §. 10. num. 17. & 18. de que equa & sancta onem est, nulla est. Menoch. de presumpt. lib. 2. pres. 4. Anton. Sula ad de verba Sahmida in proem. gloss. 2. num. 17. Turamini de legib. part. 3. cap. 6. num. 14. Moita in corpore iur. lib. de leg. in praxi ad num. 42.

Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, l. non distinguendum, ff. de recept. arb. l. Praes. ff. de officio Praesid. l. 2. §. convenire, ff. de iudic. l. quis probat. ff. de postulando, l. 1. §. generaliter, ubi gloss. verb. in iuramentum, ff. de legat. pract. l. quatinus, §. de in iure vocando, gloss. num. §. non dicit, ff. de acquirit. hered. l. 1. §. quod autem & ibi gloss. verb. simpliciter, ff. de alio. l. omne. C. qui pro sua iurisd. l. item, §. ac collatione. cap. Remanens, 9. dist. cap. consilium l. 2. quaff. 5. cap. soluta de motor. & alid. cap. quia circa 21. de privileg. Cleru. ele. de recepto. excu-

nant las. in l. non debemus, nam. §. C. de legat. Gait. Lusi. decif. 105. num. 2. Thom. de Thomalet. sionibus legum, reg. 100. Bertazol. in repet. si quis maior. num. 354. C. de transact. Surd. conf. 51. n. 7. & conf. 182. num. 1. §. conf. 301. num. 50. & conf. 308. numer. 5. & conf. 340. num. 2. & decif. 195. num. 4. Eleob. de ratiocin. cap. 18. num. 42. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 12. quaff. 5. num. 12. Caudin. Tufch. practic. consil. 100. l. 1. lit. D. & consil. 508. Ioseph. Aladete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 28. numer. 12. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum part. 1. num. 27. Monet. de distribut. quod. p. 2. quaff. 2. n. 27. Bellei. disquisit. cleric. part. 1. tit. de bono clericali, §. 2. num. 110. in fine, Fr. Anton. à Souza in relect. de consensu Bulla Cane, cap. 2. dist. 8. num. 1. Crif. Angel. de courad. l. legi, quaff. 20. num. 14. vbi num. 24. declarat, si nullo modo dicat, nec virtualiter, nec realiter, secus si saltem virtualiter, Armendat. in proem. addit. ad recip. legum Navarra, num. 27. vbi limitat, cum alta lex distinguit, vel eum ratio ex illa, vel ex legibus desumpta id facit, nam lex una indistinctè loquens per aliam distinguitur, & limitatur, l. sciendum, §. qui sanxit. cap. l. quatinus, l. ff. de in iure voc. aubi. offeratur, C. de litu. censu. l. si sumam, ff. de action. & obligation. l. 1. ad Marcan. l. iura gentium, §. si pariter, ff. de pao. i. in illa l. transire, & ibi gloss. magna in fine, C. de transactio. Bellei. d. tit. ac bono clericali, §. 1. num. 20. Et una aliam implet, l. non finitum, cum legib. sequentibus, §. ff. de legib. Menoch. conf. 150. numer. 44. Vincent. de Franchi. decif. 435. num. 14. Nicol. Intrigl. decif. 15. num. 36. & 47.

Lex si voluisset, expresse dicitur, §. fin. autem ad deservientem, C. de condic. solent. si sermo, §. Praeter aut, verbum dixit, ff. de acquir. hered. cap. ad amicum 2. de decim. cap. 2. de transact. Praes. exonant Tuz. in l. vngam, verb. liberrum, num. 3. C. de remota. donat. Menoch. conf. 1. n. 178. & conf. 149. num. 4. Surd. decif. 88. num. 4. & decif. 322. num. 22. & conf. 245. num. 45. Grot. practic. lib. 3. quaff. 22. num. 7. Gonzal. ad reg. 3. Cane. gloss. §. 2. num. 33. & gloss. 42. num. 11. Cardol. in praxi iudicium, & Almadat. verb. Lex, n. 28. Cardin. Tufch. pract. consil. tem. 8. lit. P. cencel. 89. num. 9. Mari. Antonin. var. refel. lib. 1. refel. 1. num. 10. Lex enim id noluisse presumitur, cum facile id exprimere potuisset, neque expresse, Menoch. conf. 30. num. 8. Armendat. in proem. addit. ad recip. legum Navarra, n. 150. quia quod lex non dicit, non est ab homine patiendum, l. dispendentia, C. de repud. cap. l. 1. §. de vacand. Sord. conf. 219. num. 22.

Lex si verba cui non conueniunt, non conueniunt eius dispositio, l. 4. §. autem, vbi Paul. ff. de iur. iur. l. 1. quod constitutum, §. de milit. testam. l. ita autem, in princ. & ibi Bart. ff. de administ. iur. l. l. accensare, §. amicum, ff. de accusat. l. 5. legimus, ff. de aqua quod. l. si ancilla omnes, ff. de legat. 1. Aladete, §. quatinus, ff. de inreparat. l. 2. C. de in iure de legat. cap. indemonstratum, §. ff. de cum cas. de elect. lib. 6. Etornat Hippol. conf. 125. n. 10. & conf. 10. num. 12. Tirac. in l. si vngam, verb. liberrum, num. 2. C. de remota. donat. Brunor. à Sole in loci contramitt. verb. dispositio 14. Sord. decif. 122. n. 13. & conf. 15. num. 38. & conf. 174. num. 8. & conf. 179. num. 18. Guider. practic. lib. 3. quaff. 17. num. 217. & conf. 1. num. 3. & conf. 2. num. 1. cum seq. Eleob. de ratiocin. cap. 18. num. 17. Gónzalez. ad reg. 3. Cane. gloss. §. 2. n. 12. & p. 15. 45. l. 1. c. 1. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore ecclesiast. decif. 518. num. 6. in 2. edit. & refelut. 445. num. 6. in 2. edit. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 37. §. 2. num. 6. Anconia. Menoch. L. iur. decif. 13. num. 11. Mari. Antonin. var.

Burg de Pace l. 5. Taurin. n. 37. Bruner. à Sole in locis
communib. verb. Lex 11. v. verb. Statutum 63. Petrez
l. 10. ff. si. col. 2. ante pium. n. 1. lib. 1. Ordinam.
Analit. German. annuad. ff. lib. 1. cap. 1. Azeued. l.
2. tit. 2. lib. 2. nona Recopil. pag. mco 157. Matien. l. 3. ff. ff.
16. ju. 10. lib. 3. rindem nona. Reop. Morlun corporis in-
tra part. 1. tit. 1. g. 8. c. eorum. Castil. l. 48. Taurig. ff.
de aqua ad litem. 1. Fr. Emman. quod. Regim. l. 9. g.
av. 17. Azor Instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 16. quas. 11.
Cardolin. in specu iudiciorum. § Admoe. verb. lex. n. 13.
Flamin. Parif. de confidem. q. 1. m. 3. Fester. in Confili.
Carobus. 1. g. ff. q. 1. 8. Armerdon in prolog. addit. ad
recept. legum Navarra. num. 26. Bernard. Greuz. de
praesul. Camera Imperal. p. 2. c. mil. g. n. 4. D. Christoph.
de Pace in folio. ad leg. ff. lib. 1. tom. 1. Fasinas in pra-
xi crim. p. 4. decif. 100. n. 15 in fine. & latè frapones. crim.
p. 2. verb. Lex. n. 1. cum mox. ff. lib. 1. multiplicitate
similia et limitat. mox. de legib. lib. 1. cap. 14. Card.
Tulch. praesul. cam. p. 5. ff. l. 2. com. l. 26. g. mm. 1. § à

tom. 6.

Lex non trahitur ad præterita iam decisa, pura
per sententiam rem iudicantem, transactiorem, iura-
mentum, solutionem, quietantiam, præscriptionem,
& similia, etiam quod in eadem lege nominatim,
expressè fiat mentio de præteritis, *Idem, C. de trans-
act. Bartol. l. cum de populi, num. 41. vers. de quoque, vbi
Crot. num. 137. ff. de iuris. & iure, Abb. in cap. fin. c. 9.
& Felin. num. 3. vers. hanc fallentem, de consensu Ca-
pit. reg. 6. num. 1. Alexand. ar. c. 199. num. 4. vers. scien-
da respondeo, lib. 6. Cardin. Tusch. d. nom. 3. d. l. sent. 1.
164. num. 6. cum seqq. & consil. 156. j. d. l. 1. cum seqq.
Alderan. Mascard. de generali statutorum interpret.
consil. 13. num. 16. cum seqq. Fatimac fragm. crim. p. 2.
lib. 2. d. l. 4. cum seqq. vbi ampliatur duobus modis,
& limitat tribus.*

14 Lex antiqui iuris declaratoria traditur non solum ad futura, sed etiam præterita, *amb. de futuris ante datam infirmationem noua §. antea de capt. mulier lib. i. taxquam si lex nostra ab initio cum tali interpretatione promulgata fuisset*, Abb. in *d. cap. fin. num. 8. & ibi Felin. num. 4. voss. fallit secundum*, Cald. Pereira de *possi. eligendi*, cap. 1. num. 30. Rot. de *res. l. 42. m. 2. p. 2. diuersi*, Morlin in *capit. iura p. 131. l. 46. num. 12. cum segg.* Cardin. Tuschad. *l. l. Leoncl. 164. nov. 45. & 51. & cancl. 165. num. 4. Arbenda. vbi supra numer. 45. Alderan. Mascud. d. cancl. 1. num. 41. Ribadencia in libro pro d. confensio Societatis §. i. l. 19. Chnroph. de Pace in *libello ad leges §. i. l. 10. m. 2. & 19. voss. oritur*, latet Farin. *delict. l. 2. n. 5. cum segg.* vbi n. 5. l. i. omittit, quando vteretur aliquo verbo importante promulgationem anni iuris, & n. 5. quando in eadem lege adderetur aliquid iuri antiquo, vt puta si imponatur noua poena, & n. 14. quando in eadem lege adesset aliquid verbum teleptiens futurum, vt puta de *cetero in futurum deinceps*, & similia.*

25 LEGEM superioris non potest tollere inferior.
Dixi *supra* Axiom. 1 et 4. num. 1.

16 LEON non solent quem duplici onere gravare.
Dicam *infra* Axiom. 169.

17 *LEGIS* V, non exemplis est indicandum. *Disf. pra Axiom. §4. num. 4.*

13 LEONVM correctio est vitanda. Dixi *supra* *Artem.*
60. eum. 1.

19 **L**ax mitius agit, quam homin minifiter legis. *Col. 3. ff. de arbit. Federic. conf. 2. in princ. vbi. & quia moris*, vbi quoddam propterea sententia hominis debet operari idem, quod sententia legis, quod mihi esse debet. *Auchard. conf. 182. Thoma. eff. com. 4. vbi quod iudex lege clementior esse non potest. Romao. conf. 4. vbi. vbi ait, quod rex ius est, quod iudex*

dex non fit clementior lege, Casd. Tufch. *proffir.*
concl.zem.5.lit. M, concl.292. per cream. Pichard. in
diff.de mora, num.92. Farinac.in praxi crim. quaff.20.
num.60.& 61. Ioan. Maria Noust. quaff.forenf.lib.1.
quaff.152.num.7.

A X I O M A C X X X V I I .

Libera.

Lasna quolibet res presumitur à feminato,
Lasna, num. 1. §. vii. l. *Procul*, §. de *domo infesta*,
Latius, l. *edibus*, C. de *seruis*, et *aqua*, *primo*, l. *in*, §. de
libertis, Alciat. de *seruis*, reg. 2. pref. 3. Myding.
tem, §. *obitu*, 25. Rebuff. in *trac.*, *contra portiones*,
num. 127. Bonaco. *tem*, 1. *commun. opinio*, lib. 3. tit. 21.
etymologia *feminatus*, 1. num. 6. pag. 425. Bertozzo de
classific. instrument., claus. 11. §. *gl.* 1. num. 1. Menochi
de arbit. lib. 1. c. 16. et C. de *promp.*, lib. 3. §. *reg.* 39.
num. 1. vbi *num.* 6. ampliat etiam flante quasi posses-
sione *feminatus*, et §. *pref.* 9. et lib. 6. §. *reg.* 19. et §. *con*, 12.
num. 4. §. *con*, 75. num. 4. et §. *con*, 127. n. 17. Malcard.
de probat., lib. 1. c. 79. et *concl.* 109. et *concl.* 114.
n. 7. et *concl.* 1105. Thefaur. *de leg.*, dec. 116. Brancie
à *Sole* in l. *in romanis*, verb. *res* 4. Suerd. *dec.* 1779.
num. 1. Mari. Anton. *de resol.*, lib. 3. §. *reg.* 93. num. 8.
Valade de *inc. et exp.*, q. 41. §. 1. et *con*, 182. num. 10.
Castill. *quod.* lib. 1. de *qualibet*, cap. 7. *num.* 10.
Stephan. Gratian. *diſcept.* *ſerens*, tom. 4. cap. 657.
num. 10.

AXIOMA CXXXVIII.

Liberalis.

3 *Liberalis nemo existit in necessitatibus.*
 3 *Liberalis nemo non docetur exereere, qui debuit solus.*

LIBERALIS nemo existit in necessitatibus, i
litem legatus, fide admodum, legat. Tiraquell. liti
quod, verb. de iust. ante litem, num. 106. C. de reuoc
and. d. mas. Gam. l. inf. de iur. §. 71. num. 3. Valis. conf.
§. 1. num. 2. Richard. ad. re. l. inf. de adopt. cum. num. 43.
Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 796.
num. 27. C. tom. 3. cap. 245. num. 9. Ioan. Antonin.
Mangil. de impetr. quæst. 15. num. 16. Hetmold. l. 6.
gloss. a. num. 87. tit. 5. part. 5. Ancil. Amaz. conf. 45.
num. 14. C. conf. 77. num. 19.

LIBERALITATEM non dicitur exercere, qui a debitum solui, *l. proxime, ff. de ritu nupt. l. si servus, ff. de heredit. instit. Sicut de alimentat. l. 2. §. 108. n. 5.*

AXIOMA CXXXIX.

Locupletari, Lucrum.

- 1 *Lacrimas nemo debet cum lacrima alterius.*
- 2 *Lacrum non acquirere unicuique licet.*
- 3 *Lacrum non debet qui capere ex eo quod nixu
exiit improbare.*

LOCVFLITARA nemo debet cum al-
 terius tacere, i. nem hoc natura, C. de cordell.
 inde.

indeb. l. naturalis. §. si lib. l. cond. l. l. 66. ff. de d. in l. bona fidei §. ff. de al. i. n. emp. l. iure natu. 106. ff. de reg. iur. l. vlt. C. de v. n. cap. pro empore, cap. fiam, de p. n. i. cap. locupletari. 47. de reg. iur. lib. 6. Decian per text. ibi in l. si me & Titum. n. 3. ff. si certum per. & conf. 354. n. 3. conf. i. in simili. lib. 1. Alexand. conf. 9. 1. Per spe. l. l. i. n. 5. in fine, lib. 1. vbi num. 6. ait equitatem. ad l. si me & Titum, non habere locum, nisi quando res aliena peruenit ad me titulo iuratio. Vital. de Camban. in tract. elam. pag. mibi 5. n. 11. Socin. conf. 254. n. 3. Nat. conf. 384. n. 13. Thom. de Thom. in floribus legum, reg. 14. Surd. conf. 101. n. 17. Vgolin. de officio, & potest. Episcop. cap. 18. §. 1. n. 4. Cui. Atgel. de emer. de l. legu. §. 20. n. 8. Antonin. Menoch. Lancel. de i. 3. n. 23. Richard. ad §. fed naturalis, in §. i. de iure naturali, n. 3. & in d. i. §. de nobilit. communicata, n. 73. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 23. n. 3. & lib. 1. resolut. 41. n. 13. Card. Tulch. praei. conf. 100. n. 1. l. l. concl. 4. §. per totam, Rot. decif. 47. n. 1. & decif. 514. n. 4. apud Farin. port. 1. recent. Steph. Gratian. de i. forens. tom. 4. cap. 761. Cancr. var. resolut. 2. cap. 1. n. 164. Ouid. de Amicis de iure emp. §. 70. n. 4. & §. 73. n. 3. cum aliena enim iactura locupletari scienter, dolosum est, l. t. §. an in populum, §. de p. i. l. §. qui mancipium 17. §. Proculum m. ff. de inst. i. l. Lancel. Gallia conf. 105. n. 87. Malual. conf. 79. n. 19. Franc. Viui. decif. 60. n. 5. Mari. Giurba. in confuet. Aethiop. p. 1. cap. 1. §. l. §. 8. n. 64.

2. **LVCRVM** non acquiritur vnicuique licet, quod autem 6. alius l. qui autem ff. qua in fraud. cred. l. non fraudatur 234. ff. de reg. iur. l. alienationis verbum 28. §. qui occasione ff. de verb. signif. l. si sponfus ff. de dona. inter virum, Ioan. Anton. Mangil. de imputat. quofl. 70. n. 1. cum seq. Giurba. ad consuetud. Messan. §. 5. §. l. §. 8. n. 5. & cap. 10. §. l. §. 8. n. 5.
3. **LVCRVM** non debet quicquid capere ex eo quod eadit impugnat, l. ex eo, de regul. iur. in 6. cap. i. n. 6. de censib. l. si a te, C. de palli inter emp. l. quod si maior §. restituere ff. de minorib. Menoch. de praei. lib. 2. praei. §. 5. n. 16. Mari. Antonin. varior. resolut. lib. 3. resolut. 1. n. 62. Stephan. Gratian. de i. forens. tom. 4. cap. 770. n. 21. & tom. 5. cap. 977. n. 18. Si impugnat scilicet obtinuerit, secus si succubuerit, Ant. Gabr. commun. i. de regul. iur. con. 1. n. 5. 2. limit. 8. Stephan. Gratian. d. tom. 4. cap. 688. n. 38. & cap. 704. n. 41. vbi num. 40. limitat in impugnatione necessaria, & legali. Limita etiam dum lis pendet, quia ea durante impugnat ex actu impugnato lucrum consequi valet, Anton. Gabr. d. l. con. 1. n. 40. Franc. Viui. decif. 379. n. 6. Franc. Antonin. lib. 1. resolut. lib. 7. n. 7. Giurba. decif. 55. n. 11.

AXIOMA CXL

Maior.

1. **RATIO** maior elidit minorem.
2. **Maior** facit cessare minorem.
3. **Lex** maior efficitur minor.
4. **Maxima** summa ius minor.
5. **Minus** cui conceditur, & minus concessum esse videtur.
6. **Maius** ac minus non mutant rei speciem, aut naturam.

1. **MAIOR** ratio elidit minorem, l. si debuerit, in fine, ff. de fidei. l. cum patet, ff. de serm. expon.

quod. Et mit. v. facit cessare minorem, vbi concurreunt, Cardin. Tulch. praei. concl. tom. 5. l. i. M. concl. 16. quia lumen maius offuscat minus, idem Cardin. Tulch. d. tom. 5. l. i. l. i. concl. 45. 8. & dignum magis trahit ad se minus dignum, supra axiom. 7.

MAIOR summa ius minor. Vide infra 4 Axiom. 135.

MAIUS cui conceditur, & minus concedi videtur, l. si litem §. fin. ff. de donationib. l. Marcellus, ff. de dona. causa mort. l. i. debet ff. de regul. iur. l. i. cap. 1. p. 1. de de i. i. Ioann. Maria Nouat. quofl. forens. lib. 1. q. 2. n. 5. minus enim semper ius in eo, quod plus est, l. i. n. 6. ff. de regul. iur. l. i. Farin. in praei. crimin. p. 4. de i. l. n. 6. Et si licet plus, quod minus est licet, l. i. n. debet ff. de reg. iur. l. i. cap. 1. licet §. 3. ad. i. in 6. a. i. n. 6. magis C. de sacros. Eccles. Farin. conf. 60. n. 109. lib. 1. Thom. de Thom. malit. reg. 8. Surd. conf. 288. n. 14. Ioann. Maria Nouat. quofl. forens. lib. 1. q. 14. n. 6. Et ideo a maiori ad minus validum est argumentum, ut late probauit in loci communib. argumentationum, l. c. 67. n. 1. cum seqq.

MAIUS ac minus non mutant rei speciem, aut naturam, l. si ff. de fidei. i. l. Alphon. à Narbona d. 1. §. gloss. 1. n. 1. in fine 2. lib. 4. Recop. & nouissimè Dila. Narbona de state ad humeros alius requiritur ante 24. §. 56. n. 3.

AXIOMA CXLI

Malum.

1. **Male** agens odit lucem.
2. **Male** parva male dilabuntur.
3. **Malum** non sum facienda, tu inde veriam bona.
4. **Malorum** confectio sapit bonis corruptum.
5. **Malum** amore nascetur facile opprimitur, incertum sit periculum rebus.
6. **Malum** minus eligendum de duobus malis.
7. **Lex** humana qualiter permittit possit mentis male vi impediantur natura.
8. **Suadere**, consilium, & inducere alium ad eligendum minus uolens, an possit quid, attendatur, & numerus seqq.

MALE agens odit lucem, l. i. §. tria lumina, vbi gloss. ff. de ventre in i. l. d. n. e. vbi gloss. verb. occulte, C. de donationib. cap. 1. consuetud. 24. vbi gloss. verb. qui male, de offic. deleg. cap. perniciosum. 18. q. 2. c. 1. cap. perre, de ecclesiast. benef. c. i. i. n. 1. in fine l. si heretic. Surd. conf. 131. n. 24. Vnde quae occulte & clandestine fiunt, suspitione non carent, d. cap. 1. §. cum enim, vbi gloss. verb. occulte, d. c. consuetud. §. ne verò, cum similibus, citatis à Tirac. de parit. temp. cap. 2. §. 1. n. 11. & de retractu. lit. 1. in prei. d. n. 13. Menoch. de praei. lib. 4. praei. 11. n. 7. Malcard. de probat. concl. 814. n. 33. licet à contrario ea quae in conspectu aliorum, & palam fiunt, sunt ab omni sinistra suspitione aliena, l. n. ex i. i. n. v. v. & multum refert, ff. de administ. iur. l. cum ipse iur. §. si quis furtum, & ibi Rip. ff. de contrab. emp. Menoch. de arbit. casu. 344. n. 1. cum seqq.

MALE parva male dilabuntur, Ant. de Butr. conf. 13. n. 1. & 3. vbi inferit, quod dominus non participat iniuste quærita per fratrem, nec frater iniuste quærita per fratrem, nec socius iniuste quærita per locum, refert Card. Tulch. praei. concl. tom. 5. l. i. M. concl. 13.

MALE

3 MALA non sunt faciendi, ut inde veniant bona, Apoll. ad Roman. cap. 1. 3. reſtor in cap. ex ſuarum, de ſortileg. cap. ſuper eo, de uſorio, Tiraquel. de panis ſemper cauſa 5. a. num. 8. Palatin. reſp. cap. per viſum, de donat. inter virum & uxor. notab. 6. num. 2. & 3. Sord. conf. 574. num. 19.

4 MAIORVM conſortia ſepe bonos currumpunt, cap. ſepe 18. quaſt. 1. Tiraq. l. 5. conuub. pars. 51 gloſſ. item. 21. Camill. Borel. in addit. ad Bellugam in ſpectulo Principum, rub. 11. 5. Viſe. ſitt. C. conſortium hereticum.

5 MALVM omne nalcens facile opprimitur, inopetatum ſit plerumque robuſtius, ut ex Cicerone, vereri, nouoque Teſtamento, comprobat Campani in diuerſaria iuris Canonici, rub. 12. cap. 8. num. 8.

6 MALVM minus eligendum de duobus malis, nam accidentaliter, & ſecundum quid perplexus, inter duo, quorum alterum neceſſario eſt faciurus, & utrumque arbitratr eſſe peccatum, iuſſe poteſt, & teneri eligere quod ſibi videtur minus, ut maius euitet, cap. duo mala, l. 1. diſt. 2. cap. ſi aliquis 21. quaſt. 4. D. Thom. l. 2. quaſt. 19. art. 6. ad 3. vbi Medin. quaſt. 2. Cordub. in ſuo quaſtion. lib. 3. q. 4. ad fin. Aigid. conf. 9. num. 11. ad finem, Valent. l. 1. quaſt. 14. par. 1. 5. ad 2. Valquand. quaſt. 19. diſp. 60. cap. 1. num. 6. Menoch. illuſtr. c. 48. num. 1. Tiraq. de nobilit. c. 1. n. 547. Thom. de Thomaflet. in floribus legum reg. 91. Menoch. de preſumpt. lib. 5. proſ. 2. num. 24. Azor. Inſtit. moral. p. 1. lib. 1. c. 18. quaſt. 5. Card. Tulechum. 5. liti. M. cenſ. 16. Fr. Emman. in ſum. tot. l. 1. c. 51. n. 6. Sord. ſem. 4. de panis. diſp. 4. ſect. 10. num. 4. Molin. de Inſtit. moral. 2. diſp. 335. ſub num. 10. Sayr. in clea Regia, lib. 1. c. 13. num. 30. Sanchez de Matrim. lib. 2. diſp. 39. ſub n. 12. verſ. ad quatuor, & lib. 7. diſp. 11. n. 5. Narbona l. 20. gloſſ. 17. tit. 1. lib. 4. Recop. reſpectu enim maioris mali minus habet rationem boni, ſecundum Henric. in ſum. lib. 2. c. 6. 5. 7. liti. F. Torrecan d. 2. duo mala, ſub num. 1. Coude ſponſalib. p. 1. cap. 7. 5. 1. num. 9. Leſſ. de Inſtit. lib. 1. cap. 3. num. 21. Nam licet ſcilo illa ſic eligendi minus malum ex duobus, ſit ſine & abſolutè in illud minus malum exiſtimatum libera, & ita ſit libera naturaliter, ut aiunt, & in genere enti: tamen prædicta eligendi actio, non eſt moraliter, & ut aiunt, in genere moris libera, in ordine ſcilicet ad maiorem culpam vitandam, quia ſuppoſito, quoddam vitare aliter nequit, niſi per admiſſionem minoris mali, iam hoc non poteſt non admitteri, nec poteſt moraliter vitari, & proinde nec dicitur liberè amari, & tandem nec in eo peccari, cum cunſiderat inducendum peccatum neceſſarium eſſe utramque libertatem; nempe illam, per quam feratur voluntas in obiectum malum, quod ſecundum ſe ipſam naturaliter, & abſolutè loquendo, ſit eligibile, & rursus illam per quam feratur in illud, ut poſſibile vitatur moraliter, id eſt, in ea occasione in qua moraliter poſſibile ſit illud vitari, iuxta ea, quæ de requiſitis neceſſariis, ut peccatum dicatur voluntarium, tradunt D. Thom. l. 1. q. 13. art. 6. in corpore, & poſt alios Card. Tolet. in ſum. lib. 4. cap. 1. verſ. alterum, pag. 2. Sique in effectu, quando neceſſitas cogit alterum malum elgere, tunc eligens minus malum, nihil aliud formaliter facit, quam adimplere præceptum plaris faciendi præcepti de maiori malo vitando; unde cum hanc electionem minoris mali faciat ex præcepto, non poteſt in eadem cenſeri peccator, ex reg. quod quis, de regul. iuris, lib. 6. conſonat. text. in l. iuſſe poſſides, ff. de acquir. poſſeſſ. cum ſimilibus.

7 Amplius procedere etiam in lege humana, ita ut

electio minoris mali ad vitandum maius, non ſolum licita ſit priuatis, iuxta ſupra reſoluta, ſed etiam lege humana, ſic enim concluditur ex reg. text. in l. vlt. in fin. C. de fideiſſor. & in l. legis variis, ff. de legib. & in cap. omnis, 3. diſt. 8. & in cap. 2. no. ſine 3. diſt. 8. in cap. hac ratione, in fin. 31. quaſt. 1. quæſt. hiſ, quæ circa iuſtitiam & poteſtatem legis humanæ ad permittenda minora mala, ut impediatur maioris, reſolunt D. Thom. l. 2. quaſt. 93. art. 3. ad 3. & 2. 2. q. 10. art. 11. Caſtro de lege pan. lib. 2. cap. 9. Cou. de ſponſalib. p. 1. cap. 4. p. 1. num. 9. & variis lib. 2. cap. 4. a. num. 11. Tiraq. l. 9. conuub. num. 2. cum ſeqq. Azor. Inſtit. moral. p. 1. lib. 1. c. 5. quaſt. 5. Sanchez de Matrim. lib. 2. diſp. 39. ſub num. 2. Sord. de legib. l. 1. c. 3. cap. 15. & 16. hanc legis humanæ poteſtatem deducentes ob ipſa lege æterna, & naturali, dum ſcilicet huiusmodi leges, licet prohibeant omnia peccata, & per conſequens ea committentes ſemper obligentur in foro Conſcientiæ, tamen non omnia puniunt, nec paniri iubent in foro externo, & in hoc ſeculo: ſed potius multa permittunt in hoc ſenſu, ne maiora bona impediuntur, vel mala maiora ſequerentur. Id quod expliat cæteriſ melius Sord. d. cap. 15. vbi numer. 7. reſpondet ad locum Auguſtini de libero arbitrio 5. lib. 1. cap. 5. & 6. dicentis legem æternam nullum peccatum permittere.

Quæſtio diſſicilis eſt, an poſſit quis ſuadere, & conſulere, & inducere alium ad eligendum minus malum, quod à parte rei malum fuerit, ad auertendum maius malum à parte rei tale, quod aliquis ex malitia ſua patrare decreuerat, veluti ſi ad vulnus inferendum, vel ad aliam maiorem vindictam inducam illum, qui grauiores de alio ſomeq. re, nempe illum interficendum decreuit: Sunt enim aliqui Doctores, qui hanc inductionem, ſuſionem, & conſilium reprobant, intelligentes id ſine peccato fieri non poſſe, cum formaliter iniquat, ut ipſi credunt, cooperationem in malo, quæ nunquam licita eſſe poteſt, iuxta illud, & arguit, & conſentientes, &c. de quo ſuprà Axiom. 19. num. 1. nec poſſunt fieri mala, ut euentiant bona, aut minora mala, iuxta illud Pauli ad Roman. 9. Solumque concedunt illud Doctores, poſſe alterum alteri ſic ad peccandum parato offerre materiam minoris mali, eamque ſimpliciter eidem propoſcere, intelligentes in hunc ſolum ſenſum excuſari Loth, nempe, ſi dicamus eum, dum obtulit filias ſuas abſolui Impiorum, non induxiſſe illos, nec filias ad ſuprum, ſed ſolum ſimpliciter propoſuiſſe materiam minoris mali, ſicque procedere locum Petri Apoll. 1. epiſt. cap. 2. dum eundem Loth iuſtum vocat, dicens, Loth vnum iuſtum à nefandorum iniuria liberatum à Deo fuſſe. Hanc itaque diſtinctionem inter inductionem, & ſuſionem minor. 5. mali, & inter ſimplicem propoſitionem materiæ minoris mali, facit Caiet. l. 2. quaſt. 78. art. 4. & alij, quos reſert, & ſequitur Tolet. d. pag. 2. Cou. d. num. 9. prope fin. Iuxta eandem diſtinctionem intelligens excuſandum eſſe Iudam, de quo Geneſ. cap. 37. quali non induxerit, nec ſuſerit fratribus venditionem fratris Ioseph, ſed ſolum illam propoſuerit ei, ut materiam minoris mali, ad auertendum maius, nempe occaſionem ipſius fratris. Vltius idem Cou. loco proxime citato, intelligit, Ruben. Geneſ. d. cap. 37. vltum fuſſe ſola ſimplici propoſitione prædicta, dum animo euitandi idem homicidium dixit eiſdem fratribus, Non occidamus eum, ſed præſtitamus in cifter. am viderem.

Verùm alij multò melius concedunt, non ſolum prædictam

predictam simplicem oblationem & propositionem materię minoris mali, sed etiam formalem illam (suaſione ipsius ad maius auertendum, ex quo numero fuerunt Inoc. in cap. super eo, col. 2. de foris, Caiet. meliori consilio ductus, in summa, verb. Tyrannus, & tom. 2. apud. tract. 33. cap. 19. in solut. dubij 3. Adrian. & alij, quos refert, & sequitur Nau. in Mann. 1.4. sub num. 40. & cap. 17. num. 263. tenet & Sylva verb. foris 7. m. 1. Molin. d. dist. 335. num. 9. cum seqq. Lessius de Inſtit. lib. 2. cap. 13. num. 19. & lib. 4. cap. 3. & num. 34. adducens textum, quem sic intelligant, in cap. si quid verum, vers. si enim 33. quest. 2. & in cap. 2. vers. hic etiam 13. dist. indeque resoluens, & deliberato hominem occidere suaderi posse aliam miriorem vindictam, videlicet vulnus non lethale, rursus & volentem committere adulterium, vel furtum graue, induci posse ab alio, & committat solum simplicem fornicationem, aut furtum leuius: preterea & cum, qui non vult subuenire extremis indigentibus, induci posse, vt illi subueniat saltem dando ei modum sub vsaris, quod minus malum est. Ratio huius resolutionis ea est, quia sic consulens, suadens, aut inducens ad minus malum, non tendit ad hoc, vt minus malum, fiat absolute, pro vt in se est nobis etiam malum, & peccaminosum, nec illud absolute approbat, & petit in hoc sensu id enim esset illicitum pati, ac facere, cum inuolueret formalem cooperationem in malo, in quo casu procedere poterunt fundamenta primæ contrariæ sententiæ; sed solum petit formaliter commutationem minoris mali pro maiori, & quod illud huic præferatur, licet id non semper exprimitur. Et cum ita rogatus decreuerit omnino alterum malum facere, & ita iam per se ductus sit ad peccandum, dici non potest eo consilio, & suaſione maioris mali denud duci, vt peccet, sed vt culpam miouat per delictum ad maiori peccato, quæ absque vlla cooperatione & formaliter intenditur in suaſione minoris mali à suadente, alioquin hoc etiam disſuasit, & impediuit, si posset absque maiori, vel pari commodo, quam rationem præstant Doctores omnes proxime citati.

10 Quæ sententiæ sententia non obſtat, quæ pro prima contrariæ supra adduximus: ad illud enim de culpa, quæ imponitur Loth in illa filiarum proſtitutione modò malum continente, respondetur dupliciter. Primò quidem oꝛgando peccasse Loth, & illam excusando, quia videlicet nou obtulit filias sodomitis, vt earum concubitus tanquam minori malo maius, nempe Sodomiam, reſpiceret, nec animum habuit, vt filię prostituere: sed vt eorumdem fueruntque hyperbolica summiffione frænaret, deſcians hunc modo, quàm sibi moleſta eſſet immanitas ſceleris, & iniuriæ quam attentabant aduersus hoſpites à se receptos, prore alioquin, vt offendas, quàm ægrè feramus aliquod effici, dicere coſueuimus, ptius me interficias, quàm hoc facias. Quæ ratione eundem Loth à peccato excuſat Caiet. in commun. ad d. c. Genes. 19. ſequitur Mollo d. dist. 335. num. 11. non impenbat poſt Peret. Tolet d. c. 17. pag. 2. ante mod. ſignat Leſſ. d. cap. 13. num. 10. Sicque iuxta hanc rationem procedere poterunt dicta per Chryſoſt. Homil. 43. in Genes. & per Ambroſ. lib. 1. de Abraham, cap. 6. dum laudibus celebrant facinus Loth. Vitā quon quod idem Loth, iuxta viderem Doctores contra Pererum in hac ſecundæ ratioe aliter ſentientem, poſſe excuſari ex quadam vniuerſi perturbacione, & ardenti cupiditate defendendi hoſpites ab illa iniuria temeraria, vt qui mente ſic turbata, & indeliberata

proceſſit, à culpa ſine externa liberetur, quod intelligere oportet, vt ſcilicet liberetur in totum, vel in parte, prore hæc animi perturbacio, & paſſio in totum, vel in parte excluſerit voluntarium requiſitum ad peccatum, iuxta tradita poſt D. Thom. 1. 2. q. 77. art. 6. cum ſeqq. Tolet. in ſum. lib. 2. cap. 1. pag. 2. verſ. alterum, Azor. Inſtit. moralium tom. 1. lib. 4. c. 19. quaſi 4. Secundo reſponderi poſſet, & forſan melius, ſatendo quidem Loth peccaſſe, ſed contendendo huiusmodi peccatum non proceſſiſſe ex eo, quòd minus malum ſuaderi non poſſit ad vitandum maius, (illud enim ſuadere ſine alia extrinſeca, & uocia circumſtantiā peccatum non eſt, iuxta communem abſolutionem,) ſed proceſſiſſe ex eo, quòd in hac ſuaſione interuenit alia circumſtantiā extrinſeca, nempe detrimentum terrij, id eſt, filiarum. Quis quidem circumſtantiā interueniente, peccat ſi ſuadens minus malum, etiam ad vitandum maius, vt bene ad limitandam hanc noſtram ſententiā aduertit Molina ſub diſt. num. 12. ſunt ille num. 9. & Leſſius d. num. 50. & nos inſiſti laudat.

Quæ quidem noſtra ſententiā ſic ab impugnationibus deſenſa adeò vera eſt, vt procedat non ſolum quando ex ſuaſione minoris mali auocanda ſit mens alterius à malo maiori, ſed etiam quando eo modo intenditur illud impediti, quæuis mens illius non ſit mutanda, quippe quòd formalis ratio, per quam huiusmodi ſuaſio extorſatur, poſita eſt in ea commutatione, & præſeſtione minoris mali, vt medio, propter obdurati malitiam neceſſario ad impediendum maius, iuxta ſuprà reſoluta. Ergo ſatis erit, quòd ea parte laudens dicitur hic animus commutandi, & præſeſtendi minoris mali, imò mali æqualis, velut cuiusdam illecebræ obtentæ, vt dum eicea illam obduratus occupatur, poſſit maius malum impediti & quòd ex parte mentis concurat ſufficiens diſpoſitio, & probabilis ſpes impediendi prædicti mali maioris, aut æqualis, quæuis auertenda non ſit mens alterius ad illud patrandum obſtinati, cum hæc mentis aſpectus habeat ſe vt extrinſeca, & accidentaliter reſpectu prædictæ ſuaſionis, & ideo nihil ponat, nec tollat in eius bonitate, & iuſtitia. Vnde merito hic reſoluit Leſſius d. lib. 4. cap. 3. num. 34. inde bene inferens iuſtam fuiſſe ſuaſionem, qua Ruben fratres volentes occidere Joſeph, induxit, vt dimitteret in ciſternam veterem, & ibi ſinceret ſame moſi, Genes. cap. 37. & ita ſuaſit æquale peccatum, vt hæc viſe licet fratres perſiſterent in ea praua intentione mortis per ſuamem inferendam: tamen ipſe Ruben bone effectum impediendi alunde, videlicet ſubducendo clam à ciſterna eundem Joſeph, vt conſtat eis verbis eiſdem cap. 37. Hoc autem dicebat, ſcilicet Rubeo, vulnus eripere eum, ſcilicet Joſeph, de manibus eorum, vt redderet patri ſui Quia intellectus aprior eſt illo, quem ad eundem locum tradit Cour. de ſpſor. parte 1. cap. 4. in princip. dum ſentit, Ruben ibidem egſſe de prædicta proiectione in ciſternam tanquam de minori malo, ad vitandum maius, ſcilicet occiſionem Joſeph, ſubſtituit enim Couarunias ex modò dictis, iuxta quæ conſtat, eandem proiectionem ibi conſideratam fuiſſe, vt referentiam occiſionem eiſdem Joſeph, quæuis diuerſo medio, nempe fame ab occiſionibus fratribus in ciſterna procurandam, arg. text. in cap. pace. 86. diſſin. Suauis igitur Rubeo non mitius, ſed æquale malum, prore iuſte poſuit, vt ita ab alio æquali malo fratrem alioquin oem liberandum

dum subduceret interrim, & liberaret, iuxta supra dicta.

12 Ad eundem modum suadere possumus volenti occidere proximum, quod prius expoliet eius domum, vel abigat pecora, ut interrim illum aliquo non liberandum subducamus, prout etiam possumus volenti prodere urbem, suadere ut prius expoliet eas ararium, ut interrim aliunde, videlicet convocatis defensoribus, proditio impediatur. Quia etiam ratione caput à latronibus potest eis suadere, ut insequantur alium quendam, si suadens cerdo suat illum cuiusque ratione celeritatis, vel ob infirmitas eo loco positas ad capiendos latrones, ut ipse caput possit interrim fugere, ut bene observat Lessius.

13 Limitatur tamen hæc nostra communis resolutio, ut procedat solum quando suasio minoris mali facta sacris absque præiudicio tertij, non verò ut procedat cum dicto præiudicio in particulari, nisi tertius illud modeste non suspiciat, aut nisi fuerit aliquo obligatus ad illud suscipiendum, ut resoluunt Molina. *dist. diffut. 335. num. 9.* Lessius *dist. cap. 13. num. 10.* Et quidem merito, nam ex dispositione privatorum non potest inferri tertio damnum, quod ipse nolit, aut non teneatur aliquo sustinere, iuxta regulam l. id quod nostrum 11. *in lra reg. l. fallum 178. ff. de regulis iur. l. cap. non debet, eod. titul. lib. 6. & lra cit. C. ne vix pro matre, & C. ne filius pro patre.* Quæ sanè obtineat, etiam per hoc damnum tertij vitaretur maius illud peccatum, in quo aliter ex malitia sua obduratus persistit, cum possit, si velit, ab eodem abstinere, nam aliter ex eadem malicia commodum ex damno tertij resultans reportaret, iuxta reg. text. in *cap. intellectus, de iudicio, & in lra quoque felle 12. in princip. ff. de foris, cum similibus.* Secundum quam resolutionem peccabit ille, qui ad vitandum etiam maius damnum à latrone paratum, verbi gratia, inferendum alicui, obiceret eidem latroni alium hominem diutem, de quo is non cogitabat, & fuisset, ut huic tanquam opulenti inferat illud damnum, vt pote minus comparatione ipsius, ut bene resoluunt Lessius *d. cap. 13. num. 20.* ex cuius tamen dictis id à nobis erit statim limitandum. Præterea secundum eandem resolutionem consequenter patet, in quo peccaverit Loth, dum filias suas impiis obiecit, ut malus malum hospitibus imminens vitaret, peccavit videlicet et in eo, quia illas obiecit cum damno suæ pudicitie, eum tamen ipsi de illis non cogitarent, non peccaturus aliquo, si hoc illarum præiudicium non obstarat, enamque eos ad illarum usum induceret, si ita intenderet maius illud malum auertere, quod alteri averti non posset, ut in specie observant Molina. *dist. diffut. 335. num. 12.* & Lessius *d. cap. 13. num. 20.*

14 Dixi, cum dicto privilegio in particulari, quia si præiudicium non fuerit illatum tertio in particulari, & in individuo, sed in genere, tunc non reprobabitur electio illa, & suasio minoris mali imò fieri poterit. iuxta sententiam quam sequimur, veluti si dicto latroni firmiter quidem statueretur inferre damnum alteri ex donbus Tito, verbi gratia, aut Mevio: sed adhuc anticipari circa personam quam ex illis duobus in eo damno præferret, ego in genere absque particulari designatione alterius, qui opulenter est, & cuius respectu damnum illud minus est, & absque suasioe, quæ directè inclinet latronem in alterum suadram, illam non quidem togando, ut huic potius, quam illi

Aug. Barbosa. Axiom. Iur.

in individuo noceat, sed solum proponendo, & consulendo damnum, quod minus fuerit: etenim in his terminis non fit iniuria ei, cui minus damnum inferatur à latrone: uam in huius mentem non recouertat aliquid quod ipse etiam sic anceps non cogitaret, sed solum in genere docui minus malum in eo, & similibus obdurationis euentibus potius esse faciendum, quam maius, iudicando quale sit minus comparatione personarum, quas latro in eum furandi finem mente resoluert. Ita resoluunt in terminis Lessius *dist. cap. 13. num. 21.* sic intelligens dicta per Sor. de *loftit. lib. 4. quæst. 7. art. 3. prope fin.* & reprobat Petrum à Nauarra tenentem oppositum *lib. 3. cap. 4. num. 30.*

Dixi, nisi tertius damnum malefieri non suspiciat, ut ostendatur quod in his terminis poterit dicta suasio minoris malefieri etiam cum damno tertij, in particulari designando, scilicet eius personam directè, & in individuo: nam supposito quod ille, ut quia multum diues est, & coniunctus, verbi gratia, pater, aut mater, aut ascendens, vel descendens, aut aliquo amantissimus alterius, cui damnum alteriatiue paratur à latrone, non ferret molestè illud sibi potius inferri, iam censetur in eo damno consentire, ac proinde nulla ei fit iniuria in suasioe, & indicatione, iuxta reg. scienti, de regulis iur. l. 6. cum similibus. Et ita in terminis resoluunt Lessius *d. cap. 13. sub num. 10.* Huius tamen sententiam cauè limitabis, ut procedat in damno remissibili per illum tertium, & in quo ille possit consentire, secus in damno irremissibili per eundem, ut concluditur cessante illa ratione remissæ iniuriæ, iuxta reg. text. in *cap. cum cessante, de appell. cum similibus, & satis cernere poteris in exemplo Loth, de quo supra, in cuius terminis non parum verisimile est, filias ab eo prostitutas habuisse animi preparationem, ut patris vota submisisset, licet iniuste, in seipfis adimplerent; & tamen quis dictum earum præiudicium, nempe propriam pudicitiam, non poterat ab illis remitti absque peccato, ideo Loth in hac minoris mali suasioe reprobatur à Doctoribus melius sentientibus, de quibus supra.*

Dixi tandem, nisi fuerit aliquo obligatus ad illud damnum suscipiendum, ut ostendatur, quod in his terminis suasio minoris mali fieri poterit etiam cum damno tertij in particulari, quia supposita eius damni necessaria susceptione, ad quam tertius supponatur obligatus, iam ei non inferatur damnum iniustum, nec formale, sed solum materiale, & iustum, & ita cessat contrariæ resolutionis fundamentum. Exemplum poni potest in eo quem ut diutem, & furandam, verbi gratia, pecunia nullatenus egentem, à latroni designo nominatim, & in individuo, & ipsi potius damnum inferat, quam alteri, si in hac hypothesis supponatur, quod alter, à quo illud auertere intendo, sit illi totum damnum congruo tempore repentinus, ita ut in eo non præiudicetur: hoc enim damnum ipse à me designatus permittere teneret ex lege charitatis, ut in specie resoluunt Lessius *d. cap. 13. num. 10. in fin.* & efficaciter deducitur ex regula, quod tibi non nocet, & alteri prodest, si ostendere teneas, de qua

In l. 1. §. idem animi ff. de aqua pluuiæ ardua.

AXIOMA CXLII.

Malus.

- 1 Malus semel, semper presumitur esse malus, intelligendo, ut num. 4.
- 2 Bonus quilibet in dubio regulariter presumitur.
- 3 Malus ex quo aliquis semel apparuit, non potest fieri bonus aliter quam per penitentiam.
- 4 Malus semel, semper presumitur malus existere in eodem malo semel commisso, vel in eadem voluntate respectu mali eiusdem speciei.

MALUS semel, semper presumitur esse malus, I. Iulius, §. 1. vbi Bart. ff. de accus. cap. scribem, de presumpt. cap. semel malus de rep. in iur. lib. 6. exornant Bellam, conf. 16. num. 4. Hippol. sing. 6. 4. & 393. & in verb. de fidei iurib. à n. 6. Duca, rep. 101. Mant. Dm. leg. 89. & sing. 401. Alciat. de presumpt. reg. 1. pref. 7. Colet. sing. verb. presumptio §. 1. Lanfranc. in elem. diff. pand. §. num. 16. de indic. Eucard. de loco 90. de tempore ad iur. in sol. 61. Ioan. de Irrol. conf. 78. num. 6. & 7. Paul. Gira. ibid. 21. Ioan. Rojas fin. 195. num. 9. Jacob. Simanch. de arbit. in sol. cap. 50. num. 15. Guil. lelm. Benedic. in cap. Rainius, verb. in eodem testamento, §. 1. num. 44. Gig. conf. 100. num. 9. & conf. 13. num. 77. cum seq. Hieroo. de Monte var. iur. q. 13. num. 17. Colet. in memor. ab ill. verb. malus semel, pag. mibi 559. Malcad. de probat. concl. 1003. num. 57. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 31. Cenead. ad Sextum collat. 19. num. 121. Emman. quæst. Regulae rom. 2. q. 11. art. 3. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 23. num. 11. Cardin. Tuleh. pref. in concl. 1003. §. 1. M. concl. 18. per totam.

Quamvis in dubio quilibet regulariter presumatur bonus, & non malus, ut Axiom. 17. num. 4. & nemo presumatur delinquere, ut dictum extat Axiom. 68. num. 14. qui licet per primam peccatum natura humana prona sit ad malum, Genes. 4. cap. 1. num. 11. quæst. 1. vnde & fomes peccati ortum habet, Paulus ad Roman. 7. §. si Paulus, 32. quæst. 5. latè Colet. in ap. ad ma. mater. par. 2. §. 10. num. 11. tamen quia inclinatio illa ex se peccatum non est, ut resoluit Sor. de iust. lib. 1. q. 4. art. 3. Felin. in cap. ult. num. 15. de presumpt. non tollit quo minus homo, qui bonus à Deo creatus est, cap. 1. post princ. vbi gloss. verb. dampnas, de sum. Trinit. & qui potentiam & aptitudinem habet ad bonum, D. Thom. 1. 1. q. 63. art. 2. & alij, quos sequitur Felin. d. num. 15 ius habeat à natura, ut apud alios in dubio in bona sit opinio, ex D. Thom. 1. 1. q. 60. art. 3. & Sor. dist. quæst. 4. art. 3.

Attamen quia ex quo aliquis semel malus apparuit, nec bonus potest fieri aliter quam per penitentiam, cap. peccatum, de regulis iur. lib. 6. meritò interim dum de illa oio eooat, pzsumitur in eodem malo, quia mutatio non presumitur, cap. malitias, §. ult. de baptismo, imò accedens malitia semel commissæ in esse productum (quippe quod non tollitur tempore, sed penitentia durare pzsumitur, donec probetur sublatum, arg. l. sine possidet, vbi gloss. & Doctores, C. de probat. docet Abb. in cap. accedens, num. 6. de privileg. & ita hanc rationem ingreditur Alciat. pref. 1. pref. 1. multa reg. 1. in prin. cap. Dyn. in d. cap. semel malus, num. 1. & 3. Erit sed semel malus semper presumatur malus existere in eodem malo semel commissio, vel in eadem voluntate

ac respectu mali eiusdem speciei, non verò pzsumitur malus respectu mali duobus, quia quoad illud nulla adest coeactura, & vnde succedit reg. 1. Paponius, ff. de minorib. & ita aduertit Bart. in 1. Cofinus, in fin. ff. de Senat. et. communiter receptus per Alciat. de presumpt. reg. 2. pref. 7. num. 2. & docent Gregor. Lop. 1. verb. procurando, int. 18. part. 6. Vezio. rom. 1. communis opinio. lib. 9. tit. 2. num. 125. Grammat. de iur. 19. num. 7. Hippol. conf. 15. num. 9. & conf. 44. num. 18. cum seq. Clar. lib. 5. §. fin. q. 2. 1. 1. ad fin. Thom. de Thom. in finibus legum, reg. 178. Malcad. de probat. concl. 122. num. 10. & d. concl. 1003. num. 18. Galet. id margarita casum Confessat. 4. verb. pzsumere, Aloy. Ricc. in decisib. Curia Archiepisc. Neapol. dec. 4. p. 1. Farin. d. q. 2. 3. Cardin. Tuleh. d. d. M. concl. 18. num. 2.

AXIOMA CXLIII.

Malitia.

- 1 Malitia non est via aperienda.
- 2 Malitia non est indulgendum.
- 3 Commodum nemo debet ex sua malitia reportare.

MALITIA non est via aperienda, l. cum bi. §. si cum bi. ff. de transact. I. quovis, in fin. C. de fideicom. l. si legatarius, C. de legat. Flamin. Patil. de confident. quæst. 35. num. 70. C. de Agelade contradi. legitimo, quæst. 13. num. 90. Odo. Gloriet. §. 3. 28. sed illis est occurrendum, l. neque, §. papulus, ff. de rebus eorum, Flamin. dist. tract. de confident. quæst. 12. num. 61. Narbon. l. 60. gloss. vñc. num. 10. tit. 2. Recop.

MALITIA non est indulgendum, Escob. de ratiocin. cap. 15. num. 3. Quid. de Amicis de iure emph. q. 74. n. 10.

Ex malitia sua nemo commodum reportare debet, in fundo, ff. de rei vindic. l. itaque fuisse, ff. de sum. r. cap. agnoscens, de consue. cap. sedes, cap. plenamque, de rescript. cap. intelleximus, de indic. Cardos. in praxi indicum, & Advocat. verb. debili. num. 7. Intellige directe & principaliter; nam indirectè, per accidens, & in consequentiam potest quis ex malitia sua commodum reportare, arg. text. in l. sed & milites, 10. §. scripsi, ubi, in iur. exco. ab omni, l. decreto, 10. ff. de iust. iur. vñc. cap. 1. una de iust. iur. vñc. ff. de iur. m. de concess. pzand. notat Tirac. de iure marit. gloss. §. num. 279.

AXIOMA CXLIV.

Mandatum.

- 1 Mandati fines exacta diligentia sunt servandi.
- 2 Gesta per procuratorem ultra fines mandati tenent, si dominus iuri acui.
- 3 Procurator tenetur servare fines iura omnes qualitates mandati.
- 4 Fines excedere dicitur, qui excedit qualitates mandati etiam in modico.
- 5 Procurator excedens fines mandati, non obligat principalem.

- 6 Procurator sine mandati excedens tenetur ad interesse.
- 7 Mandatum generale non extenditur ad turpia, & illicita.
- 8 Mandatum, quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur.
- 9 Mandatum speciale detrahit generali.

datum, v. 4. Stephan. Gratian. de excep. forens. cap. 35. n. 9. In quibus autem casibus requiratur speciale mandatum, & non sufficiat generale, dixi latè in tract. de clausul. v. s. n. 9.

AXIOMA CXLV.

Medium:

- 1 Medium presumitur probatis extremis.
- 2 Media declarantur ex precedentibus, & sequentibus.
- 3 Possidisse probatur in præteritum de certo tempore, & de presenti, presumitur etiam possidisse medio tempore.
- 4 Medium inhabile impedit extrema habilia posse coniungi.
- 5 Media via semper est eligenda.

MEDIUM presumitur probatis extremis, videlicet principio, & fine, l. scilicet. 9. non videtur. ff. quibus media pigra, vel hypoth. Bart. in l. Celsus. num. 21. ff. de usufructu. Alciat. de presumpt. res. 3. pro. 22. vbi limitat in actibus momentaneis, Bald. conf. 147. circa med. lib. 2. vbi ampliat in omni materia, & in omni acta, qui recipit continuationem, Decian. conf. 11. num. 124. lal. conf. 46. in fin. lib. 1. vbi ait. procedere, quando aliquid de medio est probatum, aliis secus, Socin. Inn. conf. 19. num. 4. lib. 4. vbi limitat, quando medium esset inhabile, quia inducit inhabilitatem in extremis, Mascard. de probat. conclus. 730. Sigism. Scacc. de appellat. quæst. 18. rem. 1. concl. 5. num. 56. Cardin. Tusch. pract. conclus. 5. litt. M. concl. 173. per totam. Rot. in Florentina capella 30. Maij 1616. coram R. P. D. mo Pirano, impressa per Frisian. post praxim Iurisper. dec. 61. Media enim declarantur ex precedentibus, & sequentibus, Roland. à Valle conf. 25. n. 10. & 11. lib. 4. & debent congruere precedentibus, & sequentibus, Rot. dec. 4.1. num. 3. apud Farinac. p. 2. recem. Item media talia presumuntur, qualia sunt extrema, arg. text. in l. scilicet. 9. non videtur. ff. quibus mod. pigra, existima. ff. de verbor. signif. Rota dec. 111. num. 41. p. 5. recem. unde dicitur quoddam media referantur ad extrema, arg. l. talis scriptura, in fin. ff. de legat. 2. & facit text. in cap. secundo requirè, in princ. de appell. vbi quoddam illa quæ sunt in medio, sæpe ad principium & finem referuntur. Et quoddam extrema potius, quàm media sint attendenda, firmat Aflicti. in dec. 395. n. 5. Et quoddam media ab extremis declarantur, l. qui filius. & l. si servus plarium. §. si, ff. de legat. 1. & l. 1. C. de liber. prater. Rota d. dec. 11. n. 43. & 43.

Vnde procedit, vt si quis probei possidisse in præteritum de certo tempore, & de presenti, presumitur, etiam possidisse medio tempore, Bart. in d. l. si Celsus, vbi Balb. in repet. part. col. num. 5. cum seqq. Anchar. conf. 5. num. 10. vers. ad hoc respondere, Alex. conf. 39. p. 1. scriptura. num. 5. lib. 2. Nat. co. s. 13. num. 18. Roland. à Valle conf. 125. num. 1. lib. 4. Surd. conf. 37. num. 46. & 47. & idè ad effectum præscriptionis, si probatur possessio in principio, & fine, probatur etiam medio tempore, cap. volumus 16. quæst. 3. Fulgos. consil. 104. Quidam. numer. 1. col. 1. Socin. conf. 39. p. 1. si illis. num. 7. lib. 4. Lanfranc. in cap. quoniam contra. num. 166. de probat. lal. in l. talis scriptura, col. 1. cum seq. ff. de legat. 1. Angel. Arcin. conf. 19. Videtur. num. 19. cum seq. vbi declarat, quoddam

MANDATI fines exacta diligentia sunt seruandi, diligenter, ff. mandati. cap. cum olim, de officio deleg. Bart. in l. ambrosio, col. 4. ff. de decreta ab ordine facien. Felin. in cap. cum dilecta, de rescript. lal. in l. si procurator, C. de procuratorib. Pet. de Anchar. conf. 75. in princ. Alexand. conf. 6. num. 3. lib. 4. Tit. in l. si rem pignus, verb. liberum. num. 59. C. de reuocand. donat. Menoch. conf. 143. num. 3. Ioseph. Ludov. Pernf. dec. 37. num. 5. & dec. 117. à n. 12. Azon. med. l. num. 7. sit. 6. lib. 3. & l. 5. num. 1. sit. 4. lib. 5. noua Recopil. Cardos. in praxi Iudicum v. verb. mandatum, num. 7. & 8. Camill. Botell. in summa omnium dec. sit. 66. num. 437. Monet. in tract. de opinio. canon. cap. 3. num. 149. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lib. 1. conf. 39. per totam, Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 15. num. 51. vbi dicit, quoddam gesta per procuratorem vltra fines mandati, tenent si dominus sciens tacuit.

Er generaliter non solum tenetur procurator sequi fines circa mandatum, sed etiam circa omnes qualitates, cap. cum venissent, vbi Bald. de eo qui mittitur in posses. Cap. Pisano, vbi idem Bald. not. 3. de rescript. spolia. Decian. conf. 493. num. 9. vers. & non solum, Paril. conf. 47. num. 41. & 43. lib. 1. quia etiam si in modico excedat qualitates mandati, dicitur excedere fines, Paril. d. conf. 47. num. 43. lib. 1. Cardin. Tusch. d. litt. M. concl. 39. n. 4. vbi 8. post Felin. in d. cap. cum dilecta, in 1. ampl. num. 41. subit, paria esse quoddam aliquid fiat contra formam mandati, aut præter, aut vltra.

Ampla, quia fines mandati in tantum sunt seruandi, vt si excedat procurator, non obliget principalem, nec illi præiudicet, l. 1. ff. mandati, Angel. conf. 88. Con. par. Cardin. Tusch. d. concl. 39. num. 55. quia paria sunt, non habere mandatum, vel non secure formam mandati, Bald. conf. 402. Calligatus, num. 3. vers. & considerandum, lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 39. num. 19. Tenetur tamen procurator fines mandati excedens ad interesse, l. si cui mandaueris, §. si, vbi Bart. ff. mandati, procuratorem, & l. ad comparandas, C. mandati, Catd. Tusch. d. concl. 39. num. 10. Quibus autem casibus mandati fines excedi possint, tradit idem Card. Tusch. d. litt. M. concl. 40. per totam.

MANDATUM generale non extenditur ad turpia, & illicita, Bald. conf. 379. num. 6. lib. 3. & conf. 37. l. si te tenet, lib. 4. Anton. de Gama Lusitan. dec. 239. num. 3. Card. Tusch. d. litt. M. conclus. 37. num. 6. & 7. Camill. Botell. in summa omnium dec. sit. 66. num. 418. sicut non extenditur ad prohibita, & non solita sicut per mandatum, Castren. conf. 316. Landatio, num. 1. lib. 1. quæ refert Cardin. Tusch. litt. M. concl. 50. num. 18. & 19. Mandatum enim quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur, & interpretatur, Bald. conf. 98. Berrianus, num. 5. vers. nam mandatum, lib. 1. nec extenditur ad ea, per quæ dominus cadat in commissum, & delictum, l. credideris, §. Lucius ff. mandati, Sord. de aliment. sit. 9. q. 26. n. 112. Cald. Pereira de emp. cas. num. 12.

MANDATUM speciale detrahit generali, Cardos. in praxi Iudicum, & Advocator. verb. mandatum. August. Barbosa Axiom. Jur.

in possessione probatis extremis probatur medium præsumptum, quando in illo medio non probatur possessio alterius: sed si probatur possessio alterius, quia extrema non possunt coniungi, & presumptio cedit veritati, ideò quia duo non possunt in solidum eandem rem possidere, non probatur medium, quod intelligitur respectu eiusdem possessionis naturalis, at verò respectu diversæ possessionis adhuc potest, si, quod probatur possessionem naturalem de præterito, & præsentis, dicere, quòd etiam medio tempore possedit civiliter, licet alius naturaliter medio tempore possederit, refert Card. Tuck. *id. Af. c. 26. l. 7. §. 1. m. 3. vbi* *non. 14. post Felin. in cap. fin. num. 27 de re iud. limitat*, quando ageretur de solemnitate extrinseca probanda medio tempore, quò non præsumitur in præiudicium tertij, & *non. 14. limitat etiam*, vbi veta probatio requiritur, quia tunc non sufficit probatio extremorum.

[illegible]

5 MEDIA via femper est eligenda. §. per. In illis qui-
bus ex carnis non vnum non licet. §. cum ex aliena. In fine de
de regum diu. Thom. de Thomasset. in floribus legum.
reg. 178. vii. declarat. quando ius. vel tenentia non
potest magis adaptari ad vnam partem. quam ad
aliam. Card. Tufch. per ill. cauclos. §. diu. A. concil.
170. per necem. Tirag. de primogen. §. 17. opina. de us. g.
Anton. Thesaur. Pedem. de iur. §. 9. Menoch. lib. 1. pref.
27. tit. 2. §. 1.

AXIOMA CXLVI

Melius est

- 1 *Adelium est occurrere in tempore, quam post illam
causam remedium querere.*
- 2 *Adelium est habere rem, quam petere.*
- 3 *Adelium est paucis causis agere, quam multis inco-
rre periculis.*
- 4 *Adelium est non solvere, quam solutum reperire.*
- 5 *Adelium est paucis verbis idem offendere, quam
multis inutilibus homines peragere.*
- 6 *Adelium est nocuum dimittere, quam innocentem
punire.*

MELIUS est occurrere in tempore, quam post illam vulnus remedium querere, dicit, Melius est intacta iura seruire, quam post vulnerata causam remedium querere, *hols. in fine, C. in quibus causis in integ. restit. non est necess. l. i. C. quando leges viciatque sine subite se vident. Card. Mant. de reuoc. & amig. contrah. di. 21. l. i. in. 30. in fine, Card. Tusc. pract. cam. l. 6. l. 1. p. 2. c. 4. l. 8. Bellet. di. quisi. clerical. p. 1. q. 1. de diffels. l. 6. t. 2. in. 10. c. 1.*

Mr. L. v. est habere rem, quàm petere, Cardin.
Tuf. b. 1. c. 1. lit. A. c. 1. d. 1. 3. 4. v. 1. 2.

MELIUS est pauca caute agere, quam multis in-
teritus periculosè, atque de salut. circa med. collat. a.

MEXVS est. seu magis noſtra intereſt non ſolu-
ere, quam ſolusum ſeipere, ſi ſingulari eſſe. ſi de
ſideriis ſi ſi cui legatur, ſi ubi Atquinianus noſtat.
ſi de legat. l. l. c. c. ſi Marius. Card. Tuiſch Alii. de
noſtat. l. l. c. c. c.

MILIVS est pauci verba idonea effundere, quibus multis inutilibus homines pergrauare, *Idem, 5 contrarium, C. de veteri iure natl. quia verba superflua, & inania solent stomachi prudentes, Roland, conf. 39. num. 2 lib. 2. & conf. 61. in princ. lib. 3. quem refert Card. Tusch. tom. 7. dist. 5. conch. 89. num. 11.*

MELIUS est nocentem dimittere, quam inno-
centem punire, l. *absentem* ff. de *puni.* Card. Tusch.
gam. l. *deit.* d. *concl.* q. i. num. 3. & tom. 3. *deit.* d. *concl.* 55.
num. 1.

AXIOMA CXLVII.

Membra.

- 1 *Membrum suum nemo est dominus*
- 2 *Occidere si ipsum nemini licet.*
- 3 *Clericus qui se ipsum incurritur percutit, excommu-*
nicationem incurrit.
- 4 *Clericum volentem & consensum percutiendi in-*
currit excommunicationem.
- 5 *Contra iuramentum verum Auctor iuratus, & num. 6.*
- 6 *Metus non recedat a corpore.*

MERITORVM suorum nemo est dominus, sicut
dicitur homo, sed ad legem. Agnel. cap. si non lucas 23.
quicunque alius idem dicitur, Bellar. in quibus, clericali. p. 1. ann.
de favore clericorum Canonib. 8. l. num. 15. cum huius-
modi dominium sit soli Deo refferendum, iuxta illud
Sapient. 16. Tu es, Domine, qui vita, & mortu habes po-
tatem, & Deus omnis. cap. 32. Ego occidam, & ego
vivificabo.

Vnde nemini licere se ipsum iugulare, aut vene-
no se occidere, seu vitium luxu, aut propria membra
dissipare, colligere etiam congestis aduerbis
eos sic delinquentes per D Thom. 1. a. *quæst.* 94.
art. 5. *Plaz.* de *debit.* cap. 13. Tiraq. de *nobilis.* cap.
5. *Plaz.* cum *sequantur.* Simanch. de *carb.* *insupr.*
cap. 18 a. *num.* 21. *Clar.* *in* *pract.* lib. 5. *f. fin.* *quæst.* 68.
num. 37. *Comm.* 21. *cap.* 2 a. *num.* 8. & *lib.* a. *cap.* 2.
num. 1. *col.* *ult.* Anton. *Com.* *varior.* *num.* 5. *cap.* 3.
cum *sequantur.* Anton. *cap.* de *usu* *non* *scripto.* *lib.* 5.
cap. 189. Petr. à *Nusara* *num.* 1. de *refrime.* lib. 2.
cap. 3. a. *num.* 14. Roland. *conf.* 100. *per* *seem.* *vol.* 3.
Petr. Royz. *Litan.* *decif.* 5. *num.* 14. cum *seqq.* Men-
noch. de *arbiter.* *casu* 54. Molina. de *supr.* *com.* 4.
reul. 3. *diffini.* 1. Leon Lessiun *simili* *crall.* lib. 2. *cap.* 9.
a. *num.* 68. cum *leone.*

Hi nō enim infertur, electricum quod se ipsum in
lucisio percutit, scilicet irato animo, vel vitæ tardia,
vel ex alia irrationabili causa, ex communicatione
incutere, vel resoluunt Felin. in cap. coniugii,
l. 1. num. 1. verbi gratia hoc deservit excomm. Carret.
in pract. p. de homicid. §. illam quere. Nauat. in Man.
cap. 17. num. 88. in fine. Mancus. p. 1. num. 1. Clar. §. fin.
cap. 77. num. 3. Menoch. de arbitrar. casu 284. n. 37.
Guiliet de iuram. confirm. p. 1. cap. 16. num. 4. Cened.
ad Decretum collect. 24. num. 1. Scotus. num. 8. de consor.
diss. 12. §. 1. d. num. 57. Sayr. in simili tract. lib. 3.
cap. 16. num. 10.

Demerga hoc colliges, non posse clericum
consentire, vti aliquis eum percutiat, quin excom-
municationem *eam, si quis suadente, i. q. 4.* incurrat
vñ Doctores communiter deducunt *ex d. c. cunctis*,
& explicant, *Menta. Dialog. 33.* Iacob. de Grassi. *au-*
renū decip. p. 1. lib. 4. cap. 49. num. 6. Gutier. *dist. cap. 16.*
a. num. 33. Soaz. *ad fell. 2. a. num. 37.* Sayr. *dist. cap. 16.*

VARVM contra hanc resolutionem non leuiter obstat, quod ille *can. si quis suadente*, expresse requirit, vt excommunicatione ipso iure incuratur, quod infectio manuum ipso iure sit violenta, vt patet ex verbis ipsius *can. de melius ex cap. 1. de sentent. excommunicationis*, non potest in ipso infectio manuum violenta notari, quae particula non conuenit percutioni clericum volentem, & consentientem, iuxta *reg. sciens, de reg. iur. lib. 6. cum similibus*, & futoror ipse Pontifex in eodem *cap. contingit*, ibi, *huiusmodi manuum infectio etiam non violenta*, &c. & magis in decisione, quae habetur in *vers. idem*, quatenus solum prohibet, ne de cetero illud fiat, vt clerici sit percutiones laicis subiacant; minime autem percutionibus volentem clericum excommunicatione praescribit; sed clericos sic se percussioni subiacentes post tempora illius text. excommunicationis esse constituit. Atque ita ex his fundamentis non defuerunt, qui deputando coerta communem sententiam tenuerint, eoque percutiones clericum volentem excommunicationem illam incurtere, de qua in *d. can. si quis suadente*, quod alij probabile censent ante *d. cap. contingit*, non ita post illud, quia putant ibi expresse probari, illos ita excommunicationem locutur, de qua in *d. can. si quis suadente*.

Ego igitur, licet tardè, & difficulter à receptis sententia recedere consueverim, nonquam tamen supradictae communi potui acquiescere, sed semper constanter exilimaui, & existimo, neque ante, nec post, *d. cap. contingit*, probari lusi nostro, quod percutiones clericum volentem, excommunicationem illam ipso iure incurrit, vt laicos, & maiori cum commoditate alibi ostendam. Quia quidem leuiter retenta, facile etiam erit defendere resolutionem contra communem, de qua *supra* num. 3. quod clericus seipsum percutiones excommunicationem illam non incurrit, etiam si iniuriat fiat, vel illicite, vt tenuit Fab. quem refert, & sequitur Mantu. *diad. 125. vers. si se ipsum voluerit acri*. Ex ratione illa confirmatur, quia ad excommunicationem illam incurrendam requiritur canon distinctionem personarum inter ipsum percussorem, & percutionem, quod generaliter in omnibus moralibus aduocibus pro regula constitutum est, in *cap. vlt. de iusticiis*, & in *cap. de iudicium, de impet. iur.* cum similibus.

МЕННА à capite recedere non debent. *cap. cum non liceat 18. de praescrip. Molin. de primog. lib. 1. c. 1. num. 17. Nicol. Lofus de iure vniuers. p. 3. cap. 13. num. 7.*

AXIOMA CXLVIII.

Mens.

1. Mens magis debet attendi, quam verba. Ampliatur in plurimam voluntatem, & omni alia dispositione, ut num. 4. & 5.
2. Verba trahuntur ad mentem & rationem, non à contrari.
3. In contrariis potius attenditur sensus & mens, quam verba.
4. Mens debet attendi praesertim in rescriptis.
5. Mens ex proemia colligitur.
6. Mens Principis talis praesumitur, qualis de iure esse debet.

August. Barbosa Axiom. iur.

MENS magis debet attendi, quam verba, quia mens potentior est verbis. *l. Labros, in f. de supellectilibus. l. nomen, & res. §. verbum. ff. de verb. signif. Arrendat. in proem. addit. ad recipi. legum. Numer. 2. n. 19. Signific. Scacc. de appellat. quasi. 4. num. 2. 1. & de commerc. §. 1. q. 1. n. 18. cum seqq. & num. 338. & 377. & seq. & recipi. 10. n. 36. & §. 6. gloss. 1. num. 11. vers. quia Mari. Giurb. in consuet. Messens. in proem. num. 5. Stephan. Gratian. discept. iur. tom. 4. c. 769. n. 1. & c. 755. n. 2. §. 1. tom. 6. c. 814. n. 14. & verba trahuntur ad mentem & rationem, non è contra, Oldrad. cons. 9. versum cum iura dicant, num. 3. & 4. Federic. de Senis cons. 4. n. 5. versum illud est, l. 1. cons. 440. col. 5. lib. 1. vbi quod inscribendum est menti, & illi adhaerendum, si apparere potest. Ancharan. cons. 119. Astruc. n. 1. vbi quod verba impropriantur, & deseruiant menti, late Card. Tufch. penult. cons. 10. §. 1. l. 1. cons. 199. per totam.*

Amplia primò in contrariis, in quibus potius attenditur sensus & mens, quam verba, Alex. cons. 28. §. 1. in princ. lib. 1. & cons. 14. §. 1. in princ. num. 1. lib. 1. & cons. 103. §. 1. in princ. n. 3. & 4. lib. 6. Abb. cons. 45. Videtur n. 4. lib. 1. Gratian. cons. 33. n. 21. Card. Tufch. d. l. 1. cons. 199. num. 55. & 73. quia à mente pendet substantia contradietionis, Pacif. cons. 78. num. 10. lib. 1. Roland. à Valle cons. 68. num. 45. lib. 3. Rot. decis. 700. num. 7. apud Farin. p. 2. c. 1.

Amplia secundò in omni vltima voluntate, Roland. à Valle cons. 35. n. 1. & cons. 70. n. 3. §. 1. red. lib. 1. vbi quod regius dicitur mens in vicinis voluntatibus, quae obtinent primò locum. Rot. decis. 663. num. 1. apud Farin. p. 1. recent. vbi quod mens testatoris in interpretandis vltimis voluntatibus potius attendenda est, quam nimia iuris subtilitas, Cardin. Mantu. de consuetudinibus, volum. 1. lib. 3. tit. 3. n. 9. vbi quod pro seruanda mente & voluntate testatoris recedatur à verbis, Cast. cons. 264. Videtur d. l. 1. lib. 1. vbi loquitur in substitutionibus, Angel. Aretin. cons. 12. num. 2. vers. quoniam, vbi quod impropriantur verba in voluntate, vt meos consecuetur.

Amplia tertio in omni dispositione, Roland. à Valle cons. 61. n. 35. lib. 2. vbi quod ex consuetudine elicitur, Abb. cons. 75. num. 7. lib. 2. Cardin. Tufch. d. l. 1. cons. 199. n. 77 & 85. vbi n. 90. limitat, quando non consistat de mente, quia tunc standum est verbo, & n. 91. post Alex. cons. 32. num. 5. & 6. lib. 7. etiam limitat, quando mens, vel ratio est dubia, quia attendi debent verba.

MENS debet attendi praesertim in rescriptis, gloss. verb. intentiones, in *cap. si propter de rescriptis. n. 6. Socin. cons. 59. n. 4. vol. 1. Sard. decis. 168. in fine*, quos refert Oñau. Glor. res. 2. n. 7.

MENS proemia colligitur, *cap. ex multis 9. §. 1. c. 1. de quaest. finis, de voto. Tit. in tract. Cessante causa, limit. 1. num. 65. Mascard. de probat. concl. 1284. num. 6. Guich. practice. lib. 1. q. 89. n. 3. Oñau. Glor. res. 1. p. 3. num. 136. Rot. decis. 619. num. 5. apud Farin. p. 1. recent.*

MENS Principis talis praesumitur, qualis de iure esse debet, l. 1. in *Leasus*, num. 6. C. de trans. ad iura. Grammat. cons. 34. num. 1. & cons. 45. num. 3. in crim. Dec. cons. 64. num. 7. & cons. 80. num. 1. Gozadin. con. 201. num. 10. quos refert Oñau. Glor. res. 6. num. 52. in fine.

AXIOMA CXLIX.

Meum,

- 1 *Meum quod est, amplius meum fieri poſſe.*
- 2 *Limita, quando res mea non eſſet perſeſſe mea.*

MEUM quod eſt, amplius meum fieri non poſſeſſe, ſi rem meam, ſi. de verbis. obligat. l. 4. §. 1. de acquir. poſſeſſ. §. ſi cui fundus. §. ſi ad rem legatary. Inſtit. de legat. vbi Richard. num. 2. §. ſi utique, Inſtit. de adionib. cap. inter dilectos, de ſide inſtrum. Bertazol. de claſſul. inſtrument. clauſ. 19. gloſſ. 2. num. 9. Sord. conf. 305. num. 56. Joſeph. Seſſe Aragona. deciſ. 46. num. 23. & 24. & deciſ. 87. num. 3. Cardin. Tuiſch. practiſ. concluſ. tom. 5. lit. M. ſemel. 126. per ſerom, vbi num. 4. poſt Abb. conf. 3. num. 1. lib. 2. limitat, quando res mea non eſſet perfectè mea, velati ſi ex donato non ſequita tatiſſione, quia non ſum adhuc dominus, poſſeſſe tuiſi ex teſtamento legari, vel ex inſtitutione, qua dominium tranſit ex vltima voluntate.

AXIOMA CL

Minima.

- 1 *Minima non ſunt in conſideratione.*
- 2 *Probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica ſumma.*
- 3 *Solemnitas non vitiat, ſi in modico ſit omiſſa.*
- 4 *Forma data circa modica, & minima non vitiat, ſi non ſeruetur.*
- 5 *Declaretur Axioma, quid minima non ſunt in conſideratione.*
- 6 *Minimum ſequitur in dubio.*
Limita ut num. 7.

MINIMA non ſunt in conſideratione, ſive, de minimis non curat Pater, l. ſocio, ſi. de in integr. reſtitut. l. 4. in ſi. ſi. de adult. edicto, l. alon l. ſciendum. num. 7. cum ſeqq. ſi. quo ſi. d. cog. Bald. in cap. cum ad. l. 2. num. 3. cum ſeqq. de reſcript. latè Crauet. conf. 182. num. 14. & 15. cum ſeqq. Leo Valen. deciſ. 113. num. 19. vbi num. 21. quod minimum diſſert à paruo, & num. 10. quod Pater non curat de minimis. Vbi quod probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica ſumma, & quod ſola indicia & præſumptiones admittantur, vbi agitur de modico periodiſio, & quod tunc ſola fama probat, & quod literæ Ordinarij etiam tunc probant, & quod aſſerſiones partium ſtatuer, vbi agitur de modico per iudicio, etiam in iis, que non poſſunt liberè à patribus diſponi ſine cauſa, & quod circa leuia ſtatuit aſſerſioni iudicia, Alex. conf. 138. Lancelotus num. 3. lib. 2. vbi quod ſolemnitas non vitiat, ſi in modico ſit omiſſa, Angel. Arretin. conf. 63. num. 6. verſ. quivimo, vbi quod forma data circa modica, & minima non vitiat, ſi non ſeruetur, Abb. conf. 7. col. 2. lib. 3. vbi quod in modici ſtatuit Eccleſia ſine conſenſu Episcoporum, & conf. 36. col. ſin. red. lib. 2. vbi quod liber rationum in modici probat, Brunor. à Sole in locis communib. verb. minima, Aloyſ. Riec. in praxi rerum ſan. Eccleſiaſti. deciſ. 691. in 2. ad. alius reſoluit. §. 85. à num. 7. in 2. ad. Card. Tuiſch. tom. 5. lit. Ad. concl. 139.

per totam. Sord. conf. 112. n. 16. latè Sebaſt. Medices de reg. iur. reg. 5. per tot. Ouid. de Amicis de iure emp. q. 7. n. 1.

Intellige Axioma, quando agitur de iure ſpeciali contra iuris communis regulas, pater per viam teſtationis in integrum, quia tunc de minimis nulla ſolet eſſe Pateris cura, nam pro modica leſione à iure communi non recedimus, & ita procedit textus in d. ſocio, & in l. ſi oleum. §. vlt. ſi. de dolo, & in l. 1. de bona. ſi. de contrab. emp. cum ſimilibus. Vbi verò agitur de iure communi, de minimis curatur, & procedit textus in l. ſi ſilid. ſi. de contrab. cum emancip. liber. & in l. quemvis. ſi. vbi poſſeſſor legat. in l. 1. §. cum dicitur ſi. ſi cui pluſquam. l. ſi proprietas, in ſine primi reſpoſ. ſi. vbi eadem. ſi. de damno inſeſſo, etiam ſi ſumus in perſonalibus, puta in furto quod committitur in aſſete, vel gallina, vel in vno ovo, l. naturalem. §. gallinarum. ſi. de acquir. rer. domini. §. gallinarum, Inſtit. de rerum diſiſ. Sic intelligunt Batt. num. 1. verſ. nota quod de minimis, Alberic. de Rebat. col. 2. num. 1. in d. l. ſocio, Imolin. cap. maioribus, ol. 1. num. 3. verſ. & potes addere, de probat. Curt. ion. de amb. praterea, col. 9. num. 8. & ſiſen. conſidera. C. vnde vir & uxor, & alij, quos reſert, & ſequitur Rendina in p. p. p. recepti. ſentent. tom. 1. lit. 100. num. 13. Andr. Gail. lib. 2. obſer. 102. num. 4. Andr. Ferrac. lib. 1. rerum quidiſ. 5. cum aliis, quos reſert Olivald. in Doneſlib. a. 1. 9. d. 2. ſed & vulgariſ. diſpoſitio eſt. latè quod etiam in perſonalibus axioma procedat, Sebaſt. Medices d. reg. 5. num. 6. vbi infinitos propè aſſignat caſus, in quibus minimum attenditur Hieton Baccaron. de diſſert. inter indicem civil. & crim. d. ſer. 167. num. 8. vbi pro regula conſtituit quod minima in delictis & perſonalibus ſunt in conſideratione. latèſſime Camill. Gallin. de verb. ſignifi. l. 1. v. 1. n. 5. & cap. 15. num. 31. vbi quod minimi ratio habetur quando abſurdum ſequeretur. & num. 8. idem dicit quando per minimi conſiderationem fieret præiudicium rebus maioribus, & num. 12. & 21. quando diſpoſitio loquitur conditionaliter, & num. 14. quando aliquid pro forma requiritur, cum ſeruiſe nihil addi, nec detrabi poſſit. & num. 15. quando minimum ad maiorem ſummam reinteſtrandam requiritur, & num. 26. quando eadem proportionabilitas in minimo, que in magno militat ratio, de quo vltimo Sebaſt. Medices d. reg. 5. num. 4. & Mart. Giurba ad conſult. Aſſenſenſ. cap. 6. gloſſ. 6. num. 11.

MINIMUM ſequitur in dubio, ſemper in ſign. & latèſſime, in ſi. & l. ſemper in obſcuris. ſi. de reg. iur. 2. in obſcuris, red. ſi. lib. 6. Sord. conf. 250. num. 93. Buccaton. diſſer. 154. n. 5. cum ſeqq. vbi procedere ait in delictis, & vltimis voluntatibus, ſecus in contradiſtibus. Et axioma procedit quando ſumus in quantitate, ſecus in ſpeciebus, in quibus non minimum, ſed mediocre debetur, l. 3. & 4. ſi. de critico, vnde & alio leg. l. dubium. §. ſi. ſi. de legat. Steph. Gravan. diſcepi. forenſ. tom. 4. cap. 700. n. 17. & 18.

Limita in fauorabilibus, & ad liberationem inducendam, in quibus non quod minus, ſed quod magis eſt, venit, & ſequitur in dubio. l. Angelus 19. §. Titius teſtamento. ſi. de liber. leg. Sord. conf. 112. num. 94.

Vide alia ſimilia Axiom. ſeq.

AXIOMA

AXIOMA CLI.

Modica.

- 1 *Modica non nocet.*
- 2 *De modico non est curandum.*
- 3 *Simonia non committitur, si quid minimum datur.*
- 4 *Peccatum tantummodo veniale dari potest in usura ratione parva quantitatis.*
- 5 *Iustificandum in promissione rei minime adhibitum, si non firmetur, leiale peccatum minime committitur.*
- 6 *Tres singulares probant, ubi agitur de modico praedictio.*
- 7 *Modica in quibus casibus attendantur, ostenditur.*
- 8 *Gabella in solutione quae deficit in uno nummo, non excusatur.*
- 9 *Emphyteusia solvens nummum pro canone, ita expellitur, & cadit a iure, si illum nummum solvere cesset per biennium, seu triennium, sicut si emiser effect summa.*

MODICA non nocent, cap. si proponere 42. ubi gloss. 1. de rescriptis. Titus in l. si unquam, verb. donatione largitur, num. 107. C. de reuocand. donat. & in trad. de iudicio in rebus exig. vers. 29. quia de modico non est curandum, l. si solium, §. fin. cum l. seq. §. de datis in rebus, §. postquam si commodari, Thomae Thomeff. in floribus legum, reg. 421. ubi ait procedere, nisi modica essent essentialia, Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transactionibus, 422. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 59. num. 3. in 1. sedis. aliis resoli. 16. in 2. edis. Giurba in consuet. Metanens. cap. 6. gloss. 1. num. 34. Ioan. Maria Nouar. quæst. forens. lib. 1. q. 17. n. 10. & 11. & q. 56. num. 8. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 91. num. 7.

Vnde modicum tem non efficere simoniam, id est, simoniam non committi, si quid minimum datur, tenent Crauet. conf. 46. num. 12. vers. confirmatur, Tiraquell. de iudicio in rebus exig. vers. 10. Valet. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 23. num. 166. Scot. de Religione, lib. 4. de simonia, cap. 3. n. 2. cum seq. Aloyf. Rice. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 108. n. 6. cum seq. p. 1. Catdin. Tufch. practice. conclus. tom. 3. lit. Ad. conclus. 2. 39. n. 46.

Et in usura ratione paræ quantitatis peccatum dari posse tantummodo veniale, resoluit D. Thom. 2. 2. q. 66. art. 6. ad 1. Couarr. lib. 1. var. cap. 3. num. 12. Et lethale peccatum non committi, si iustificandum in promissione rei minime adhibitum non seruetur, tradunt S. Antonin. p. 2. in 10. cap. 4. §. 1. col. 3. Syneft. in summa. verb. Iuramentum 4. q. 1. ad fin. Scot. de iustit. lib. 8. q. 1. art. 7. in 7. col. & lib. 7. q. 2. art. 2. vers. virum ratione lenitatis, Azor. Injuria. moral. p. 1. lib. 11. cap. 4. §. 3. Et. Emmam. quæst. Regularium, q. 50. art. 2. Sayr. in claus. Regal. lib. 5. cap. 46. n. 28. Quamvis contradicit Caiet. 1. q. 89. art. 7. ad 1. dub. Couarr. Tabien. Armil. & Philarch. citati Ab. Azor. ubi supra, & Alex. conf. 150. Magnifice. n. 19. vers. accedens, lib. 3. putans, quod emptor non implens iuratum emptionem incipit cadit a tota, si initium remanet, quod non impleuit, & Crauet. conf. 182. num. 16. existimans quod ubi est iuramentum, modicos defectus etiam in vno nummo facit incidere in penam, prout eos refert Cardin. Tufch. d. lit. Ad. concl. 239. num. 40. & 41.

Et quod testes singulares possunt ubi agitur de modico praedictio, dicunt Crauet. d. conf. 182. n. 15. ubi idem dicit de testibus consanguineis, & de illis, qui modicam utilitatem, vel commoditatem sunt petceperunt, Abb. conf. 113. col. 4. vers. vel paginam, lib. 1. Anton. Gabr. commun. cit. de iustit. concl. 2. n. 74. Setaphin. de privileg. iuramentis, prim. 2. 7. n. 11. Fatini. in praxi crimin. q. 6. 4. n. 298. Card. Tufch. d. concl. 139. num. 12.

MODICA tamen semper attendantur in istis casibus. Primò, quando dispositio loquitur per verbum, aliquid. Secundò, quando dispositio loquitur conditionaliter. Tertiò, quando sumus in formalibus. Quartò, quando minimum requiritur ad integrandum numerum maiorem, & quando agitur permittit, secus si prohibetur. Sertò, quando militat eadem ratio in modico, sicut in magno; ita plenè Dec. in cap. de appellationibus, num. 11. cum seqq. de appellat. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 239. num. 19. Ideo in solutione gabellæ quæ deficit in vno nummo, non excusatur, Alex. conf. 101. Magnifice, num. 20. vers. pro hoc bene facis, lib. 3. Et emphyteusia solvens nummum pro canone, ita expellitur, & cadit a iure si illum nummum soluere cesset per biennium, seu triennium, sicut si maior esset summa, Bald. in cap. cum adde. in princip. cum 3. vers. & si nota de rescriptis. Tiraq. de iudicio in rebus exig. vers. 51. Crauet. d. conf. 181. n. 16. Surd. de alimentis. tit. 8. prim. 6. n. 2. §. 3. & in 7. q. 17. n. 23. & 24. Cardus. Mantici. de iuribus & arbit. comment. lib. 22. tit. 27. n. 1. Cald. Pereira quæst. forens. lib. 1. q. 21. num. 12. & conf. 32. num. 9. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 453. vers. dubium etiam est, Rebello de obligat. Injuria. p. 1. lib. 14. q. 2. num. 8. Card. Tufch. d. concl. 239. num. 42.

AXIOMA CLII.

Mixture.

- 1 *Brocardica materia est, an mixtum comprehendatur sub simplicibus.*
- 2 *Mixtum continetur sub simplicibus, quando ex communibus usque in quodam illud mixtum reputatur tantumquam vnum simplex.*
- 3 *Et quando qualitates in mixto concurrentes sunt inter se compatibles.*
- 4 *Et quando mixti qualitates sunt separabiles.*
- 5 *Et quando concurrentes sunt, & inter se variabiliter disponentes.*
- 6 *Et quando in simplicibus & mixto adijci eadem ratio.*
- 7 *Et in gratia, & beneficio Principis.*
- 8 *Et quando alias sequeretur iurum contrarietatem.*
- 9 *Et quando lex hoc exprimeret.*
- 10 *Et quando eadem dispositio a primis illis simplicibus, ex quibus mixtum est compositum.*
- 11 *Mixtum non continetur sub simplicibus in adiunctis, seu aliis in materia stricte interpretanda, seu materia exorbitante, & correctoria.*
- 12 *Et in contractibus.*
- 13 *Et in testamento.*
- 14 *Et in legatis.*
- 15 *Mixtum omne sequitur naturam sui simplicis magis digni.*

MIXTUM an comprehendatur sub simplicibus, difficile est materia, quam brocardiam appellant

appellatur Roman. in l. 2. num. 10. ff. de verb. obligat. & laſ. in §. omnia, num. 28. Inſtit. de alioſiō. Ideo eūdem certa reglā conſtitui non poſſit, ponam primo loco omnes caſus in quibus ſub ſimplici mixtum continetur, & in quibus diſpoſitio loquens de mixto, procedit etiam in ſimplici, deinde ſubſiciam alios caſus, in quibus mixtum ſub ſimplici non continetur.

2. MIXTUM continetur ſub ſimplici, quando ex comuni vſu loquendi illud mixtum reputatur tanquam vnum ſimplex, & iſto caſu diſpoſitio loquens de ſimplici, habet locum etiam in mixto, de heretur, §. quod ſamen, ff. de legat. 3. l. vel vniuerſorum, ff. de pignorat. aliſi §. qui vinum, ff. de vine, tritico, & oleo leg. Bolognet. in repet. l. 2. in princip. ff. de verb. obligat. num. 62. & 66. verſ. ſecunda limitatur, & n. 75. verſ. ſecunda fallit.

3. Secundū continetur etiam quando qualitates in mixto concurrentes ſunt inter ſe compatibles, ſeruiſ. verba. u. §. fin. ff. de legat. 3. l. Tertia textores, ff. de legat. 1. Bolognet. d. l. 2. in princip. num. 54. Secus ſi in mixto concurrunt qualitates incompatibiles, & contrariæ, quia tunc mixtum non continetur ſub ſimplici, vt in l. 5. interdictorum, ff. de iudiſ. & in l. in tribus, ff. de iudiſ. & in d. ſeruiſ. verba. u. §. fin. & in d. Tertia textores, §. 1. ff. de legat. 1. & in §. quadam, Inſtit. de alioſiō. Bolognet. d. l. 1. in princip. num. 46. & num. 54. verſ. ſed ſi fuerint, & num. 65.

4. Tertiū continetur quando mixti qualitates ſunt ſeparabiles, vt in d. l. reſoluunt Angel. n. 1. verſ. in autem, Aretin. poſt n. 2. verſ. ſoliquanda, Alex. n. 2. verſ. unde, Roman. n. 10. & n. 16. Cuman. num. 4. Bolognet. num. 45. & 186. Alciat. in repet. num. 15. cum ſeq. & num. 23. Polyd. Ripa in traſ. de noſtarno tempore, cap. 4. num. 8. & 9. Secus verō ſi qualitates in mixto concurrentes ſunt inſeparabiles; tunc enim diſpoſitio loquens de ſimplici, non habet locum in mixto continente inſeparabiles qualitates, vt in l. vni poſſam. §. proſcriptione, ff. de iudiſ. & in l. adulterium cum inſeſſi, ff. de adulter. Bolognet. in d. l. 2. in princip. num. 47. & 186. Alciat. in repet. ſub num. 23. Cardin. Tuſch. preſt. conſil. tom. 5. lit. M. conſil. 144. n. 32. vbi quoddammodo materia eſt indiuidua, mixtum non continetur ſub ſimplici, etiam quod diſpoſitio loquatur de pleribus ſimplicibus, Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 14. vbi ampliat etiam in odioſis.

5. Quartū continetur ſi conſerrat mens, & intentio verſimilis diſponentis, vt per Bolognet. in d. l. 2. in princip. num. 55. ad fin. verſ. fallit vbiſque, & n. 58. verſ. vbiſque, Alciat. in repet. poſt num. 23. Galiani. poſt num. 20. Card. Tuſch. d. lit. M. conſil. 194. num. 48. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 12. verſ. aut conſtat, & num. 120.

6. Quintū continetur vbi in ſimplici & mixto adeſt eadem ratio, & multo magis ſi in mixto viget maior ratio, quā in ſimplici, tunc enim diſpoſitio loquens de ſimplici, habet locum etiam in mixto, Bolognet. in d. l. 2. in princip. num. 55. verſ. & ideo in iſtu mixto, & num. 57. verſ. ſicut & contrariis, & num. 62. verſ. ſecundū fallit, & num. 67. verſ. tertiū limitatur, & num. 72. cum ſeqq. Alciat. in repet. ſub num. 10. Surd. conſil. 13. num. 29. vbi ampliat etiam in penalibus, & odioſis, & conſil. 31. §. 5. num. 58. Card. Tuſch. d. conſil. 194. num. 54. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 13. Rot. deciſ. 385. num. 4. apud Farin. p. 2. recent.

7. Sextū continetur in gratia, & beneficio Principis, ac proinde conceſſa per Papam Legato facultate legitimandi ſpurios, & inſeſſuos, cenſetur etiam data poteſtate legitimandi ſpurios, & inſeſſuos ſimul, ex quo talis legitimandi facultas re-

pugnatur fauorabilis, cū agatur de beneficio Principis, & ſic late interpretandis, ita Bart. in d. l. 2. in princip. num. 2. Angel. num. 1. verſ. & ideo, Imol. num. 2. cum ſeqq. Alex. num. 3. Roman. n. 62. Cuman. num. 3. verſ. ſecundū, Alciat. in repet. n. 43. cum ſeqq. Galiani. num. 6. cum ſeqq. laſ. in §. omnium, n. 31. Inſtit. de alioſiō. Mandol. in reg. 10. Cancell. q. 3. n. 10. & ſaltem procedere quando legitimatio non tendit in alicuius præiudicium, agnoſcunt Cephal. conſil. 117. n. 37. lib. 1. Oſalch. Pedem. deciſ. 119. n. 1. cum ſeqq. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 90. cum ſeqq. Rot. deciſ. 385. num. 4. p. 2. recent.

Septimū continetur quando alias ſequetur luterium contrariaſſet, ita Bart. in d. l. 2. num. 2. verſ. cum ergo, Cuman. etiam num. 2. verſ. & hoc verum, laſ. num. 5. in fine, Cardin. Tuſch. d. conſil. 194. num. 33. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 4. 1.

Octauū continetur quando lex hoc exprimeret, Bart. in d. l. 2. num. 2. verſ. ſic, Cuman. etiam num. 2. verſ. ſicem comprehendit, laſ. num. 5. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 4. & 6.

Nonū continetur quando eadem diſpoſitio exprimit illa ſimplex, ex quibus mixtum eſt compositum, non ex proprietate ſermonis, ſed ex benignitate, Bolognet. in d. l. 2. in princip. num. 56. in fine, Galiani. in repet. num. 19. & 2. verſ. pmo, Angel. conſil. 348. n. 1. verſ. licet ſecus, Card. Tuſch. d. conſil. 244. num. 35. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 9. in fine.

MIXTUM non comprehenditur ſub ſimplici, nec diſpoſitio loquens de ſimplici, locum habet in mixto in odioſis, ſed aliis in materia ſtriſſe interpretanda, Aym. conſil. 276. col. fin. verſ. ſiam caſa colle-Barum, Cephal. conſil. 26. num. 24. cum ſeqq. lib. 1. Tiraquell. de legib. com. gloſſ. §. 5. num. 71. Herculan. in traſ. de cauſione de non offendendo, cap. 17. num. 2. Mandol. ad reg. 11. Cancell. q. 3. num. 6. & reg. 11. q. 16. num. 2. & reg. 32. q. 30. num. 8. verſ. amplius condicio, Surd. conſil. 430. num. 14. Item quando eadem diſpoſitio eſt penalis, Bertazzol. conſil. 126. num. 13. in fine, Card. Tuſch. d. lit. M. conſil. 194. num. 2. & 45. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 9. & 109. cum ſeqq. Ica materia exorbitans, aut correctoria, Tiraq. d. gloſſ. §. 5. num. 71. Mandol. q. 3. q. 7. num. 3. verſ. quante, & vltimo, & reg. 11. q. 16. num. 2. & reg. 12. q. 30. num. 8. verſ. amplius condicio, Card. Tuſch. d. conſil. 144. n. 16. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 48. & num. 126. Et in reſpiciendibus præiudicium tertij, Ruin. conſil. 167. n. 10. lib. 1. Cranet. conſil. 491. num. 3. Heron. Gabr. conſil. 197. num. 6. lib. 1. Surd. deciſ. 174. num. 16. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 127.

MIXTUM non continetur ſub ſimplici, nec diſpoſitio loquens de ſimplici, habet locum in mixto in contradicibus, ita Roman. in d. l. 2. in princip. num. 57. verſ. ſequitur quini, Octau. Glor. d. l. conſil. 144. num. 12. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 32. & 33. vbi ſubdit, quod hoc fallit fauore libertatis, Sic etiam ſtatuta loquens de ſimplici, non habent locum in mixto, quia in ſtatutis faciendū eſt ſtriſſa interpretatio, Bolognet. in repet. d. l. 2. in princip. num. 69. & 70. vbi Alexand. num. 7. Tiraq. d. gloſſ. §. Cardin. Tuſch. d. conſil. 194. num. 16. cum ſeqq. Surd. deciſ. 174. num. 14. verſ. & ſtatutum, Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 45. cum ſeqq. & num. 53. cum ſeqq. ampliat, ſue ſtatutum loquatur de perſonis, ſue de actibus, ſue de actiſiō. Et quod in legis mixtum non continetur ſub ſimplici, eo quod in illis ſit ſtriſſe interpretatio, tradunt Romano. in d. l. 2. in princip. num. 10. verſ. in legatū verū & ibi laſ. col. 3. verſ. unde ille tex. Alciat. in repet. num. 19. Polyd. Ripa d. cap. 4. num. 19.

15 MIXTUM omne sequitur naturam sui simplicis magis digni, *l. queritur*, ff. de stat. hom. l. nisi non sunt, §. fin. ff. de auro & arg. leg. l. quicquid, §. cum potest ff. de acqu. rer. dom. Ludo. Gom. in cap. 1. num. 47. in fine, de rescript. in 6. Couart. pract. cap. 16. num. 5. Mandol. ad reg. 1. Cancell. q. 10. n. 2. Menoch. conf. 661. num. 25. cum seqq. Melch. Phorbadet. c. 14. num. 1. item, 2.

AXIOMA CLIII.

Mora.

- 1 Mora ultima attenditur, & nocet. *l. illud* 17.
- 2 Mora non contrahitur sine interpellatione.
- 3 Mora non est ubi nulla est petio.

1 **M**ORA ultima attenditur, & nocet. *l. illud* 17. ff. de periculi. & commo. rei vend. l. si mora, & l. si mel. mora. ff. soluto matrim. l. si & per emptorem §. ff. de al. empt. l. si servum 91. §. sequitur, ff. de verb. obligat. cap. si iudex loquitur 12. ubi gloss. verb. aliterati, de sentent. exco. num. 16. Sebast. Medices in tract. de notation. p. 2. verb. mora. Alex. conf. 72. dicitur, n. 8. lib. 3. Socio. reg. 2. §. vbi limitat quinque modis, Cassan. in carbo. gloria mand. p. 12. conf. 100. n. 36. Pichard in dist. de mora, n. 212. Franc. Molin. de rit. nuptiar. lib. 1. q. 29. num. 86. Card. Tusch. pract. conclus. 100. §. sit. M. conclus. 17. per totam. Sigism. Scacc. de comm. gloss. 6. num. 61. Stephan. Gratian. discept. forens. sum. 5. cap. 1000. num. 14.

2 **M**ORA non contrahitur sine interpellatione, *l. mora* 4. ff. de usura. l. item 12. & l. l. 40. §. p. l. item autem, ff. si certum pet. l. nemo rem suam 81. §. fin. & l. si solvatur 34. ff. de verb. oblig. Anton. Pichard. in sua disp. de mora, n. 41. Carol. de Grassis de excep. 32. num. 101. cum seqq.

3 **M**ORA non est ubi nulla petio est. *l. nulla* 99. ff. de regul. iuris, Sued. conf. 150. num. 96.

AXIOMA CLIV.

Mors.

- 1 Mortis omnia solvit.
- 2 Mors finit societates.
- 3 Mandatum expirat morte mandantis.
- 4 Beneficium expirat morte concedentis.
- 5 Delicta morte extinguuntur.
- 6 Mortuus nunquam profumitur immemor salutis eterne. Limita ubi ibid.
- 7 Mortuus non fit iniuria.

1 **M**ORTIS omnia solvit, *anch. de imprie*, §. de imprie, collas. 4. Anton. de Butrio conf. 53. in princip. Decian. conf. 1. num. 10. lib. 1. Sebast. Medic. in special. tract. Adm. omnia solvit, Pichard. ad §. reit. quoque §. num. 8. Insuper de mandato, Angel. de contrad. l. legimus, q. 7. num. 81. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. n. 3. Card. Tusch. pract. conclus. 5. lit. M. concl. 191. per totam, ubi n. 7. post Socin. iun. conf. 112. num. 9. & seq. lib. 1. sit, q. ubi per mortem quis dicitur relinquere omnia, & totum mundum, quia mors omnia extinguit, & solvit quoad potentias humanas. Sued. conf. 99. num. 17. Ioann. Anton. Mangl. disceptat. quæst. 51. num. 403.

MORTIS igitur finit societates, *l. si bene*, §. morte,

ff. pro socie, §. solvitur, Insuper, addit. l. 1. sit. 10. par. 1. 5. Ordin. Regia Lusitanor. lib. 4. tit. 4. §. 4. Anton. Gom. var. 10. n. 2. cap. 5. n. 6. Valde de iure emptor. q. 30. num. 5. & conf. 63. q. num. 1. Matien. de gloss. 1. num. 15. ut. 3. lib. 5. nota Recopil. Scraph. de privileg. anam. princ. 57. num. 1. Sued. conf. 10. num. 9. & 4. Molin. de iust. tract. 2. disp. 414. in princip. Azor. Insuper, moral. p. 5. lib. 9. cap. 6. q. 3. Rebel. de obligat. Insuper, p. 2. lib. 15. q. ult. Valer. Reginald. in praxi forens. lib. 2. §. num. 175. vers. secundo, Card. Ricc. in collect. de cas. p. 2. collect. 298. Cardin. Mauric. de sacris & ambig. conuen. lib. 6. tit. 2. q. 4. in princip. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 176. n. num. 1.

MORTIS mandantis mandatum expirat, *l. item*, §. ubi Alexand. lib. 4. §. ff. si certum petatur l. mandatum, C. mandati, cap. reit. num. 19. de offic. deleg. Bonnot. à Sole in loci communis verb. mandatum 12. Cardolus in praxi iudicium, eodem verb. num. 10. Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 15. num. 14. Cardin. Mantica de sacris. & ambig. conuen. lib. 7. tit. 11. num. 5. Rebel. de obligat. Insuper, p. 2. lib. 17. q. unica, de mandato, p. 4. vers. quærit. Castill. quæst. an. lib. 2. cap. 19. Sout. de legib. lib. 8. cap. 31. n. 11. & 14. Molin. de iust. tract. 2. disp. 552. num. 7. Cened. pract. lib. 1. q. 18. n. 2. & 2. Rota in Partita pecuniaria 5. Decemb. 1612. coram Reverendis Simo D. mo Cocino Decano impressa per Farinas, decis. 449. num. 1. p. 8. recit. Alex. Tremacioc. v. v. col. lib. 2. tit. de procurat. res. p. 10. n. 1. cum seq. Ioan. Maria Nouaz. quæst. forens. lib. 1. q. 101. num. 4. & 5. & in praxi elect. & vortat. forens. q. 10. sess. 1. num. 3. Et mandatum procuratoris solvitur morte mandantis, siue procuratoris §. item si adhuc, Insuper, mandati, Botre. ubi summa rerum omnium decis. 66. v. 60. ubi num. 289. subdit, non expirare per mortem domini, quando procurator est effectus dominus litis.

MORTIS concedentis expirat beneficium, cap. si gratior, de rescript. lib. 6. Griet. pract. lib. 3. quæst. 1. n. 19. Valde de iure emptor. q. 34. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. proem. num. 9. cum seqq. & gloss. 12. §. in princip. Cald. Pereira de iura Regia, cap. 6. n. 19. & fuit dictum in Bonniens. Parochia 18. Martij 1614. coram Card. Versipio, impressa per Farinas, decis. 489. num. 4.

MORTIS delicta extinguuntur, *l. defuncto*, ff. de publicis iudic. l. 1. & ult. C. si rem vel accusator mortuus fuerit, exco. nan. Duen. reg. 17. §. Triaq. de pœnis tempor. causa 49. n. num. 41. Plac. de delictis, lib. 1. cap. 28. Conar. de sponsalib. p. 2. cap. 6. §. 8. num. 6. Clar. lib. 5. fin. q. 51. num. 9. & 12. Sebast. Mellin. tract. Mors omnia solvit, p. 2. concl. 17. Menoch. quæst. iust. frequen. cap. 7. num. 15. Antou. Goen. var. num. 3. cap. 1. num. 78. Peregr. de iure fisci, lib. 4. tit. 4. num. 1. Cardol. in praxi iudicium verb. delictum, num. 14. Cald. Pereira quæst. forens. in comment. ad l. velle. Cux. de lib. defuncti l. 3. in princip. & p. 5. num. 1. Cardin. Tusch. d. l. sit. M. concl. 191. num. 1. Nam mors extingit accusationem, & re proinde mortuo accusatore iudicium accusationis aboletur, Clar. §. fin. q. 11. num. 9. vers. anitur; declarandis tamen, v. per Card. Tusch. d. l. sit. M. concl. 196. quia mortuus non potest effici habilis, vel inhabilis ad aliquid. Bald. conf. 57. num. 1. lib. 1. & ideo post mortem nemo potest incipere esse aliquid, idem Bald. conf. 194. Pandum salu est §. n. 4. in princip. vers. post mortem autem lib. 1.

MORTIS nunquam profumitur immemor 6 salutis eterne, *l. fin. C. ad legem l. ut reperand. cap. summum* 1. q. 7. Couart. lib. 1. var. cap. 13. num. 8. Thom. de Thomassin. floribus legum, reg. 19. 1. Bertazzol. conf. 118. num. 11. Menoch. conf. 110. num. 9. Elcobo. de iust. c. in cap. 21. num. 30. Flamin. Par. de respons. benef. lib. 1. 2.

lib. 12. c. 1. a. 7. Anton. Monach. *Harar. de i. 12. n. 17.*
 Franc. Mollin. de *vinu nuptiar. lib. 1. comp. 18. n. 66.* latè
 Mar. Glurba in *confess. Alesan. c. 1. glos. 7. num. 1.*
 & 28. & glos. 14. num. 2. & idem non presumitur
 mentiri, Sord. de i. 55. num. 11. imò etiam dictum ha-
 bet vim iuramenti, Socin. in *conf. 161. num. 1. vol. 1.*
 Menoch. *conf. 13. num. 9.* Anton. Monach. d. de i. 1.
 num. 1. Limita in praeiudicium testis, Alesan. de *pra-
 sumpt. reg. 3. p. 1. a. 4. num. 2. vers. ad iuratur.* Ioseph.
 Ramon. *conf. 100. num. 559.* Non enim omnis mo-
 reus presumitur Iohannes Baptista, Menoch. de *pra-
 sumpt. lib. 1. p. 1. a. 5. num. 19. & de arbit. c. 59. n. 30.*
 & *conf. 139. num. 7. & conf. 139. num. 68. & 70.* Polyd.
 Ripa de *allibus in mortis articulo, cap. 16. n. 8.* Sord.
 de i. 15. num. 1. & conf. 182. num. 62. Glurba diff.
 glos. num. 3. glos. 2. p. 1. fin.

7. MORTUO non fit iniuria, quia non potest
 vulnerari, neque suspendi, neque puniri, vt per
 Boet. de i. 31. 6. num. 10. cum seqq. Card. Tusch. diff.
 litt. *Ad. cond. 180. per totum.* Ratio manifesta est, quia
 homo mortuus non est, neque pœna, aut
 medicinae capax, sicut & sensus experti nescitur, vt
 notat glos. per text. ibi in *l. si iura m. n. missio, ff. de con-
 dict. indob.* homo enim ex conlutione animæ &
 corporis subsistit, vt explicat Innoc. III. in *cap. in
 quatuor, vers. sed aduersus, de elec. Afflar. in illa Clem.*
1. 5. p. 1. de Summa Trinit. & ex Afflor. D. August.
 & D. Thoma, explicat Nauarr. in *Man. prelat. v.*
 num. 11. Gom. *var. tom. 1. cap. 1. num. 32.* Vide multa
 notabilia refert Decian. in *cap. ad hac 5. a. num. 29.*
 de *privileg. inde merito a num. 34.* aduertens defendi
 non posse eorum sententiam, qui dicunt excommu-
 nicatos esse, qui clerici cadauer percutiunt, quos latè
 testat Duen. *reg. 59. ampl. 6.* & Boet. d. de i. 31. 6.
 num. 11. in fin. non enim dici potest cum, qui clerici
 cadauer percutit, hominem aut clericum percuteret,
 ac subinde deficiunt verba, *can. si quis fundens 17.*
glossa. Non obstat quòd in excommunicatione de-
 cedentes priuantur Ecclesiastica sepultura, & si in
 Ecclesiis, aut cœmeteriis eorum corpora sepeliuntur,
 exhumanda & extra sunt eicienda, *cap. sacris,*
de sepulch. d. cap. ad hac, quia dupliciter responderi
 poterit. Et primò, non esse inconueniens, quòd pro-
 pter culpam viuientis pœna maneat post mortem
 continuat, ita vt si leuiter viuientem corpi affice-
 re, duret in cadauer, formaliter decidit text. in l. 2.
de cadauer. p. 1. & videmus in iis, qui pœna mortis
*puniuntur, & deinde in partes secantur, & combu-
 runtur, aut bestiis obiciuntur, vt probat text. in l.*
capitali, 5. femosus, ff. de pœnis, & prosequitur Tirac.
de pœnis semper. causa 49. num. 48. quòd multo ma-
 gis conuenit prohibitioni sepulture, quæ corpo-
 rum mortuorum propria est; ac subinde mirum
 videri non debet, si Ecclesia mortuos eius vsu pri-
 uet, nam viuientes ad talem sepulturam, dum in
 excommunicatione manent, ius non habuerunt;
 ergo nec post mortem illud habere dicendum est,
 vt bene considerat Sord. *tom. 5. de censur. diff. 11.*
secl. 4. num. 2. ad fin. Secundò responderi poterit,
 prohibitionem hanc & præceptum Ecclesiasticum non
 sepeliendi excommunicatum in loco sacro,
 non propriè dirigi in corpus ipsum, seu cadauer defun-
 cti, sed infideles viuientes, iuxta generale Apost.
 præceptum, quòd non solum in excommunicatos
 dirigitur, ne communicent cum fidelibus, sed etiam
 in ipsos fideles, ne communicent cum excommu-
 nicatis, *cap. si quis Apostoli, cum seqq. 22. quæst. 3.* Nec
 de potestate est dubitandum, iuxta plenissimam il-
 lam Christi Domini concessionem, *Quodcumque li-
 gaueris, &c.* nec etiam de voluntate, quæ manifesta

est ea illatione, quem Summi Pont. expriment in d.
cap. Sacra, & iuxta illud, cui non communicatum
vinu, nec communicemus de iudic. & relatum in iniecta
d. cap. ad hac, de privileg. Ad textum verò in *cap. sane,*
il. 2. 24. q. 2. & in cap. qui Episcopu, de heret. cum dictum
*similibus, quibus probari videtur, mortuos ea com-
 municari posse, quod tamen est contra verba, &*
*communem distinctionem censuræ, quæ est senten-
 tia Iudicis Ecclesiastici, quia homo Christianus bo-
 nis spiritualibus priuatur, &c.* mortuum autem ho-
 minem non esse constat ex dictis, & ideo excom-
 municari non posse, comprobant Castro de *insti*
heret. p. 1. lib. 2. cap. 19. Couart. in *cap. alia mater, p. 2.*
5. 12. num. 8. Nouart. in *Man. cap. 27. num. 171.* Sord.
tom. 5. de censur. diff. 5. secl. 1. num. 3. Sayr. in *finiis*
itali lib. 1. cap. 8. a. num. 8. respondemus, in illis li-
 teris excommunicationem propriè, & dicere non
 profecti in mortuos, sed viuus Ecclesiam imperare,
 ne communicent cum illis, quos constat in excom-
 municatione decessisse, non faciendū pro eis suffra-
 gia, vel sepulture tradendæ. Quæ etiam ratione
 Ecclesia excommunicatos mortuos absoluit, iuxta
 text. in *cap. 1. ad nobis 28. vers. nec obliuiscis, de sent. excom.*
 non quòd dixerit in eos exercere iurisdictionem,
 quæ ad absoluendum necessaria est, iuxta *reg. cap.*
verbum, de pœnis, diff. 1. quæ videtur deficere respec-
 tū mortuorum, secundum rationem, de qua Pont.
 in d. *cap. a nobis,* quia Christus Dominus Ecclesiam
 dedit potestatem super terram, iuxtam prædictam
 auctoritatem, quod, & naque ligaueris super terram, &c.
 non autem in sepulchris sub terra; sed quia per ha-
 bulmodi abolitionem viuus facultatem facit
 communicandi cum excommunicatis, qui in excom-
 municatione decesserant, vt pro eis preces fundere,
 & suffragia facere possint, vel etiam sepulture ma-
 dare, vt bene explicat Castro *diff. lib. 2. cap. 10. ad fin.*
 & reliqui omnes post eum citati.

AXIOMA CLV.

Natura, Naturalis.

1. *Natura, & ars frustra nihil faciunt.*
2. *Natura rei potius attendi debet, quàm simplex nomi-
 natio.*
3. *Naturalia si concurrant cum accidentalibus, præ-
 feruntur.*
4. *Domicilium originis potentius est, quàm domicilium
 incolatus.*
5. *Naturaliter quod non potest fieri, non potest fieri
 secundum legem positivam, & cum ordinatio-
 nem.*
6. *Patria sua, aliquid esse impossibile naturaliter, vel
 de iure.*

NATURA, & ars frustra nihil faciunt. Dixi;
 supra *Axiom. 33. num. 2.*

NATURA rei potius attendi debet, quàm sim-
 plex nominatio, arg. text. in *l. si uno, ff. de i. 1. cap.*
ea qua, de simen. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5.
num. 18.

NATURALIA si concurrant cum accidenta-
 libus, præferuntur, Arg. Bellam. *conf. 43. in princip.*
 quem refert Cardin. Tusch. *prælat. conclus. tom. 5.*
litt. N. concl. 2. num. 1. Et ideo potentius est domici-
 lium originis, quàm domicilium incolatus, quia
 vnum naturale, aliud est accidentale, Ancharan.
conf. 37. Contra, a. 6. in fine, & num. 7. Cardin. Tusch.
 d. conclus.

d. conclus. 9. num. 1. & naturalis coniectura praevalet accidentali, Franc. Molina. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 95. num. 55.

NATURALITER quod non potest fieri, non potest fieri secundum legem positivam, & eius ordinationem, l. qui ad certum, ff. de locat. l. lex Cornelia, in fine, ff. de viis. & pupill. subtit. l. Gallus, §. si cum, ff. de liber. & postum. Et ideo paria sunt, aliquod esse impossibile naturaliter, vel de iure, l. 1. vbi gloss. l. si situm, ff. de condit. instiit.

AXIOMA CLVI.

Necessaria.

1. Causa necessaria facit permixtum id, quod aliis de iure esset prohibitum.
2. Alienatio si est simpliciter prohibita, tamen si fiat ex causa necessaria, redditur permixta.
3. Concessio facta alicuius rei, videtur etiam concessio ea omnia, sine quibus res illa commodè haberi non potest.
4. Necessaria causa presumitur potius, quam voluntaria.

NECESSARIA causa facit permixtum id, quod aliis de iure esset prohibitum, multis casibus, ut latè probat Cardin. Tulech. conclus. 1. num. 5. l. 1. N. com. l. 8. per totum. Vnde alienatio si est simpliciter prohibita, tamen si fiat causa necessaria, redditur permixta, & gl. Bellam. conf. 35. num. 4. vers. sed nunquid, Angel. Aretin. conf. 18. Ad deservitum, num. 8. vers. apertum verò, Roman. conf. 219. Exhibetur, n. 8. vers. hoc primum probatur, vbi num. 9. vers. secundo probatur, subdit, quod causa necessaria non comprehenditur sub regula prohibente actum fieri.

NECESSARIA omnia ad unum conceduntur illi, cui conceditur illud unum, l. 2. ff. de iurisd. non inde. Ad rem mobilis, §. qui procuratorem, ff. de procurat. l. 1. §. ff. si quis. proutur l. 3. §. qui habet, ff. de servit. iurisd. quæst. 3. ff. pro socio, l. 2. §. fin. ff. de officio eius, cum mand. ff. de iurisd. subtit. & ibi gloss. 2. ff. de legat. 2. vbi quod in legato facto de rebus etiam auctatiam comprehenduntur, sine quibus res de facili aufugere possent, §. minorum, Insti. de alioiub. cap. praterca, de officio deleg. cum his, quæ ad hoc principium extorquendum tradunt Novar. in princip. de Penitent. dist. 5. num. 24. Surd. conf. 547. numer. 20. Gem. Lufitan. decis. 206. num. 9. Thom. & Thomasset. in servit. legum, reg. 19 vbi intelligit procedere in materia favorabilis, vel indifferenti, vel in consuetudinis, & vbi militat eadem ratio, Golezin. margarita esum. Conscientia, verb. concedere, vbi etiam intelligit quando illud concessum non potest stare sine illis. In vltis enim actus concessione omnia ea veniunt, quæ faciliorem, & commodiorem executionem actui præstant, Bald. in d. l. 2. vers. tu d. plenius, ante num. 1. ff. de iurisd. non inde. vbi Curt. iun. num. 2. cum seqq. Aciat. num. 1. Dec. num. 6. Ioan. Bollogn. num. 18. & seqq. Menoch. conf. 114. num. 8. idem Bald. per text. in cap. ult. num. 4. de dile. & cautum. vbi quod habens mandatum ad necessaria, videtur etiam illud habere ad vtilia, refert Rendina. in prompt. recept. ser. iun. iun. 1. in 100. num. 3. Narbona l. 10. gloss. 2. num. 3. l. 1. l. 1. b. 4. Recopil.

NECESSARIA causa presumitur potius, quam voluntaria, l. iuratum, §. per naturam, ff. de legat. 3.

Castren. conf. 155. l. 1. de Martini, col. 2. l. 1. Craver. conf. 301. num. 5. & 6. vers. nec obstat, vbi quod si duntaxat necessariae sunt, præsumitur ex magis necessaria, refert Cardin. Tulech. tom. 5. l. 1. N. com. l. 35. num. 1. & 2.

AXIOMA CLVII

Necessitas.

1. Necessitas non habet legem.
2. Necessitas facit licitum, quod aliis de iure non est licitum.
3. Ex necessitate quæ sunt, non dicuntur fieri in fructum.
4. Liberatio nemo existit in necessitatibus.

NECESSITAS non habet legem, ideo lex tibi obiacet necessitati, non est contra, l. 1. inter qui repertorium, ff. ad municip. iur. l. 1. gradatim, §. 2. de monerib. & honorib. l. non solum, §. fin. ff. de excusat. iur. l. 1. iniquando, ff. de officio Praeconsil. si quis filio, ff. de iniussu rapto, l. 1. C. de operib. liber. l. 1. & 2. & 3. C. de privileg. domus Augustal. lib. 11. cap. licet, de seric. & c. in fine, de consuetud. cap. xxiij, col. 4. in fine, de verb. signific. l. 1. Calderin. conf. 95. Quod est vltimum, de teneo. l. 1. & p. a. e, num. 5. vers. etiam est innotum, l. 2. in l. 1. c. 1. tota, in fine princip. ff. de legat. 2. vbi ponit plura exempla de bello, fame, peste, & similibus, Anchasa. conf. 197. In auxilium vocatus, n. 4. & 5. conf. 143. num. 4. vbi ait, quod necessitas non habet legem humanam, neque diuinam, quia multa prohibita de iure diuino, & humano, sunt permixta ex necessitate, & est contra permixta sunt prohibita, & ponit exempla furti, homicidij, & similibus, Signoroli. de Homod. conf. 42. num. 3. vbi ait procedere etiam in necessitate iuris, qui culpa caret, qui facit alia quod necessitate iuris imminente, Cephalas. conf. 1. num. 18. §. 1. & 184. vbi ponit decem exempla, quibus necessitas facit recedere à iure, à regula, & ab humanitate, & generaliter dicit procedere in necessitate contra dispositionem legis, secus in dispositione rei hominis, & optimè declarat Castren. conf. 400. Primum, col. 2. in princip. conf. habet enim necessitas lib. 1. vbi quod necessitas excusat, ne legibus, & legum præceptis subiiciatur. Thom. & Thomasset. in servit. legum, reg. 189. Gail. lib. 1. obseru. 102. num. 8. Plur. de delict. lib. 1. cap. 28. num. 5. Sardo. decis. 86. num. 8. Barthol. Petret. ad Extrinsec. Ambrosio. de rebus Ecclesie non alienand. verb. praterquam, numer. 4. pag. 176. Matien. l. 1. gloss. 2. t. 1. 10. lib. 5. vna Recopilatè & elegantior Mores de Eleborat. de rebus, ad ministr. cap. 14. num. 10. cum seqq. Card. Tulech. prællia. conclus. iun. §. l. 1. N. com. l. 19. per totum, Saotchi. de Asarim. lib. 3. dist. 10. num. 27. Ceual. commun. contra communes, tom. 4. quæst. fin. num. 50. Alopi. Rice. in praxi rerum fore Ecclesiast. de disc. 6. l. 1. in 1. edit. alim. res. 602. num. 19. Moet. de distribut. quæst. p. 2. quæst. 11. num. 38. Bellet. di. quæst. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali, §. 4. num. 55. & §. 10. n. 15. Benedic. & gl. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iust. & iure p. 1. c. 8. num. 26. in fine. Cancr. ver. p. 2. cap. 2. n. 34. & n. 169. Modern. de supplicat. ad San. Elif. p. 1. cap. 1. num. 58.

NECESSITAS facit licitum, quod aliis de iure non est licitum, cap. quod res est licitum, de rebus iur. cap. quantoque confert. Bald. in l. Dione Pini, in princ. notab. 2. ff. de pret. l. 1. Felin. in cap. quærelam, num. 19. de iur. iur. Tizac. de penis temper. causa 33. num. 3.

nam. 3. Anton. Oliban. de iure fisci, cap. 4. num. 36. Escobart. de ratiocin. cap. 14. num. 13. Ceual. commun. contra communes, tom. 4. quæst. fin. num. 6. Cardos. in praxi iudicium, & Admanc. verb. necessitas, n. 1. Monet. de distribut. quæst. 2. quæst. 11. n. 18. Bellet. d. 5. 30. num. 15. Card. Tusch. d. d. l. 1. n. 1. lit. N. concl. 19. num. 12. Cornel. Benine. de pauper. spec. 9. in indic. num. 4. Steph. Gratian. discept. forensium. 4. n. 626. num. 15. & cap. 6. 36. num. 10. Ioan. Maria Nouar. quæst. forens. lib. 1. cap. 28. num. 10. & q. 5. num. 1.

Ex necessitate quæ sunt, non dicuntur fieri in futurum, vt per Gozadin. conf. 87. num. 15. quem refert Flamin. Paris. de refectionibus. benefic. 1. lib. 2. quæst. 3. num. 40.

IN NECESSITATEBVS nemo liberalis existit, & rem legatum, ff. de adimend. legat. Titus. in l. si cognatus, verb. dantei vni largimur, n. 106. C. de renouand. donat. Gam. Lufit. decif. 7. n. 3. Pichard. ad rub. Instit. de adop. n. 41. Valac. conf. 153. n. 24. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 796. num. 27. & tom. 5. cap. 921. num. 9. Ioann. Anton. Mangil. de impet. q. 15. num. 36.

AXIOMA CLVIII.

Negans, Negatio, Negatiua.

1. Negantiu factum per rerum naturam nulla est probatio.

2. Negari facit rem dubiam.

3. Negatiua plus negat, quam affirmatiua affirmat.

NECANTIS factum per rerum naturam nulla est probatio, cap. bene, de electi. cap. super hoc, de renouand. Hieron. Fernandez de Otero in repet. cap. fin. de confect. num. 30. Negatiua enim mera & simplex probari non potest, cap. cum Ecclesia Soriana, vers. nos igitur, de caus. posses. & prop. Oldrad. conf. 244. num. 21. in fine, & conf. 254. num. 14. vers. ad forum. Anton. Gah. commun. opinon. tit. de probatio. concl. 6. Donat. à Fina rem. 1. lib. 4. tit. 9. n. 35. 20. & 28. Rebuff. de excepti. n. 160. cum segg. Malfard. de probationibus. concl. 1087. Menoch. de præsumpt. lib. 2. pref. 50. num. 3. cum segg. Viocent. Caroc. de locato, & condutto, p. 321. de negatiua probanda, Cardos. in praxi iudicium, verb. probatio. num. 19. latè. Card. Tusch. præstic. concl. 2em. 5. lit. N. concl. 30. per totam. Nisi habet affirmatiuum implicitum, Petr. de Anchar. conf. 79. num. 3. & seg. Flamin. Paris. de refectionibus. benefic. lib. 3. q. 2. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 30. num. 19. Vel nisi resoluatur in affirmatiuum, Oldrad. conf. 254. num. 15. vers. præterea, Menoch. d. pref. 50. n. 14. Cardin. Tusch. d. concl. 30. n. 18. Vel nisi fit coarctata loco de tempore, Angel. Aret. conf. 105. Pife supra dicta, num. 4. in fine, vers. ficut dicimus, Clar. 5. fin. quæst. 1. n. 4. vers. si tamen coarctetur. Rebuff. de excepti. n. 171. Malfard. concl. 1087. num. 2. Brunor. à Sole in loca communib. verb. resus, n. 16. Flamin. Paris. lib. 11. quæst. 14. n. 68. Mendez à Castro in praxi Lufit. lib. 5. cap. 1. num. 62. Cardin. Tusch. d. concl. 30. num. 49. Vel probetur ex inspectione actorum, Gemin. conf. 17. In causa Archidiaconi, num. 1. vers. item probata est secunda, Alex. conf. 186. Pife subtilissimè, res. fin. n. 1. vers. nec obstat, lib. 1. Malfard. concl. 968. & 1290. & 1318. num. 18. Menoch. conf. 117. n. 13. Sord. decif. 300. n. 11. Cardin. Tusch. d. concl. 30. n. 20. num. fin. Farin. in praxi crimin. p. 2. quæst. 61. n. 218. Cald. Petreia de emptione, & vendit. cap. 14. num. 11.

2. NEGATIO facit rem dubiam, cap. penult. 13.

de suppl. negat. Prelater. Felin. in cap. super ea, 2. num. 2. de testib. ex. Sord. conf. 4. num. 28. Gutier. præstic. lib. 3. quæst. 9. num. 10. Cancr. ver. p. 2. cap. 4. num. 12. Limitatur tamen axiomata multis modis primò quando præsumptio esset contra negantem, per l. si iure, §. qui pre rei qualitate, ff. qui iur. de leg. Sord. conf. 183. num. 16. Secundò ubi negatur id, in quo nulla cadit probabilis infectio, & io negatione facta extra iudicium, Felin. in cap. canon. 34. num. 8. de offic. deleg. Tertiò quando in contrarium adest euident probatio, Sord. conf. 4. num. 31. & conf. 378. num. 21. Quasiò quando probationes sunt in promissum, idem Sord. d. conf. 183. num. 16. Quasiò in notoriis, idem Sord. d. conf. 14. num. 29. & d. conf. 183. num. 16. & d. conf. 378. num. 30.

NEGATIVA plus negat, quam affirmatiua affirmat, siue, Negatio plus tollit, quam ponit affirmatio, l. si fin. fin. n. 1. C. de denotand. gloss. 1. in l. iura gentium, §. sed si fraudandi, ff. de palli, gloss. verb. à suspens. in cap. cum dilecti, de consuet. cap. verbe non potest, in cap. 1. de re iudic. iur. lib. 6. Rainer. de Foroll. conf. 68. Quadam mulier, num. 7. quod est sub hoc numero inseri consilia Signoroli de Homod. Decian. conf. 3. Et p. tenui, n. 4. vers. secundum vtro, Crauet. conf. 209. Plura excipiunt, n. 4. Franc. Bec. conf. 94. n. 33. Titus. de iure primogen. quæst. 14. num. 12. COAR. ver. lib. 1. cap. 13. num. 7. Card. Tusch. d. d. 3. lit. N. concl. 27. Mari. Antonin. ver. resolut. lib. 1. resolut. 10. num. 7. Sord. decif. 143. num. 6. ubi num. 7. Subdisting. quod negatiua dispositio nullum casum excipit.

AXIOMA CLIX.

Negligentia.

1. Negligentia propria semper nocet.
2. Negligentia vnius alteri nocere non debet.
3. Negligentia non imputatur ubi diligentia nihil proficeret.
4. Negligentia imputari non debet ignorant.

NEGIGENTIA propria semper nocet, Card. Tusch. præstic. concl. tom. 5. lit. M. concl. 16. per totam, nisi quis in re communi adhiberet illam diligentiam, quam adhibet rebus suis, quia tunc non potest teneri de negligentia, Roman. conf. 414. Quod primum, n. 13. vers. quod autem, Card. Tusch. d. concl. 36. num. 30. Vel nisi diligentia oihil proficeret, quia tunc negligentia alicui imputari non debet, l. fin. §. si ea condicione, ff. ad leg. Rhodiam de iactu, Bellet. disquis. clericali. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 10. num. 14.

NEGIGENTIA vnus alteri nocere non debet, & rem hanc daturam, in fine, ff. de em. fin. lib. 1. §. de tran. ad iudicib. fin. §. ad Syllan. non debet, ff. de reguli. iur. l. Thom. de Thom. in foribus 1. item 190. Sicut etiam negligentia in vno non nocet in alio separato, Caltren. conf. 54. & d. item decemum, n. 1. lib. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 18.

NEGIGENTIA non imputatur ubi diligentia nihil proficeret, l. fin. §. si ea condicione, ff. ad leg. Rhod. de iactu. Ioann. Maria Bellet. disquis. clericali. p. 1. tit. de discipl. clerici. §. 10. num. 14.

NEGIGENTIA imputari non debet ignorant, l. si quis in gravi, §. si quis in gravi, ff. ad Syllan. Sord. conf. 419. num. 37.

AXIOMA

AXIOMA CLX.

Nemo.

- 1 Nemo dat quod non habet.
- 2 Plus iuris nemo in alium transferre potest, quam ipse in se habet.
- 3 Eligere viam nemo videtur, per quam iudicium sumum subueniatur.
- 4 Nemo tenetur ad impossibile.

NEMO dat quod non habet, l. traditio ff. de acquir. rerum domin. l. nemo plus, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regulis iuris, l. si filius, C. de donat. cap. quomodo de consecrat. dist. 4. cap. quod antea de iurpatron. c. nemo plus de regulis iuris lib. 6. citant plures Doctores Axiom. 64. num. 1. Cane. p. 1. c. 1. n. 108. Robles de represent. lib. 2. c. 16. n. 72.

NEMO plus iuris in alium transferre potest, quam ipse in se habet. l. 2. C. de penus, l. 1. qui pro sua iuris ff. cap. nemo potest 79. de regulis iuris, lib. 6. Sord. conf. 126. n. 31. Pichard ad princ. insus. de acquis. p. 1. c. 2. q. 1. Joseph. Sella Aragon. dec. 188. n. 15. & 23. Czel. Argel. de contradi. leg. 1. q. 9. num. 58. Rod. dec. 686. num. 1. apud Farin. p. 1. recort. Robles lib. 3. c. 7. n. 21.

NEMO videtur eligere viam, per quam iudicium suum subvertatur, l. 1. vbi nec credendum, ff. de milit. iussu. l. quoniam 13. ff. de reb. dub. l. quoniam, ff. de verb. oblig. cap. abbate, in illa gloss. verb. parum, de verb. significat. Card. Mantic. de consuet. vltim. volunt. lib. 2. tit. 1. Menoch. de presump. lib. 6. p. 1. princ. Reynoso obs. 14. n. 15.

NEMO tenetur ad impossibile. Dixi supra Axiom. 21. num. 7.

AXIOMA CLXI.

Nihil.

- 1 Nihil & inutile equiparantur.
- 2 Nihil fit ex nihilo, vel ex non ente non fit.

NIHIL & inutile equiparantur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. c. si te torgeri, 1. quafi. 1. nam ex nihilo nihil fit, l. Seia ff. de tutor. & curator. l. eius, ff. de reb. dub. Aristotel. lib. 1. de generat. & corrupt. Fatioz. in praxi crimin. part. 4. conf. 60. num. 90. & ibi addit Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 31. num. 15.

NIHIL fit ex nihilo, vel ex non ente non fit ens, l. 2. ff. de usufr. l. Seia ff. de tutor. & curator. l. eius, ff. de reb. dub. Farinac. conf. 60. num. 90. lib. 1. Mar. Angul. conf. 167. num. 7. vol. 1. Pereg. conf. 21. num. 19. vol. 4. Monter. à Coera dec. 1. num. 54. Giurba in consuet. Messen. 16. gloss. 1. n. 8 p. 1. Cane. v. 2. c. 5. n. 51.

AXIOMA CLXII.

Non esse.

- 1 Non ens nulla sunt qualitates.
- 2 Non ens, & non apparetur idem est iudicium.
- 3 Non esse, & non posse probari, paria sunt.

August. Barboza Axiom. Iur.

- 4 Non esse, vel reparari non posse, paria sunt.
- 5 Non esse, vel esse nullum, paria sunt.
- 6 Non fieri, & inutiliter fieri, paria sunt.

NON ens nulla sunt qualitates, l. 1. cum qui in 1. pronuncia, vers. quoniam ff. si certum petat. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. 2. de usufr. l. Pampulius, §. fin. de acquir. possess. si seruum, §. fin. de allod. empti, nec vltim. §. si qui absentis, ff. de petis. bar. d. l. 1. §. de bar. vend. cap. bona de electi. cap. ad dissolendum, de desponsat. impub. Titac. de iuro primogen. quafi. 55. num. 10. & in tract. Crisante causa, part. 1. n. 212. Antoo. Gom. var. tom. 1. cap. 1. num. 9. & cap. 10. num. 43. & 1. 17. Tauri, n. 19. vers. primo, lat. Remig. in tract. de immunit. ampl. 20. num. 5. cum segg. Thom. de Thomast. forib. legum, reg. 201. Guilet. prail. lib. 3. quafi. 35. num. 10. Sord. dec. 316. num. 6. & conf. 61. num. 57. & conf. 146. num. 15. Brunot. à Sole in locis communib. verb. qualitas 9. Elcob. de variis. cap. 15. num. 17. & cap. 19. num. 16. Card. Tulech. prail. co. luf. tom. 6. lit. Q. c. 6. Hieron. Fernandez de Ottero de intercept. cap. gratum p. 37. de officio deleg. Anton. Monach. Florent. dec. 16. num. 5. Ceuall. commun. contra commun. tom. 4. quafi. 905. num. 80. Cald. Pereira 4. quafi. forens. conf. 15. num. 50. Ioseph. Sella Aragon. dec. 188. num. 14. & 14. Czel. Argel. de contradi. leg. 1. quafi. 4. num. 13. Mari. Antonin. var. lib. 1. resol. 16. num. 4. & lib. 3. resol. 45. num. 18. Rot. dec. 128. num. 1. apud Farin. p. 1. recort. Camill. Gallin. de verb. significat. lib. 1. cap. 1. num. 7. & lib. 9. cap. 7. n. 1. Stephan. Gratian. l. script. foran. tom. 4. c. 76. n. 7. & 34. & cap. 796. n. 18. Robles de repres. lib. 2. c. 2. n. 2. Nazbona l. 30. gloss. 5. num. 15. tit. 6. lib. 1. Recop. Didac. de Nasona Fioer de opate an decimo cum dimidio q. 10. n. 19.

NON ENTIS, & non apparetur idem est iudicium, & paria sunt rem non esse, & non apparere, l. duo sunt Titu, ff. de testam. c. 1. in lege, 77. ff. de contrah. empti. l. cum res, §. itaque, ff. de legat. 1. Sord. dec. 149. num. 2. & dec. 106. num. 1. p. & conf. 145. num. 15. & conf. 377. n. 21. Rota dec. 165. q. 3. 1. apud Farinac. p. 1. recort. Camill. Gallin. de verb. significat. lib. 4. cap. 13. n. 11. lo. Ant. Mangil. de impub. q. 82. n. 8.

NON ESS, & non posse probati, paria sunt, Sord. dec. 149. n. 1. Et paria sunt non esse, vel & repetiti non possit, l. non ens, §. fin. ff. de bonis anti. iudic. possid. Bald. per text. ibi in l. cum ita, §. facies, ff. de legat. 2.

NON ESS, vel esse nullum, paria sunt, l. duo sunt Titu, l. non putant, §. non quoniam, ff. de bover. possid. contra tab. Sord. dec. 151. num. 14. & dec. 21. num. 2. Flamin. Paris. de resignat. lib. 8. q. 8. num. 34. cum segg. Cald. Pereira de possid. eligendi cap. 1. num. 5. Farinac. in praxi crim. p. 1. q. 15. n. 45. cum segg. & p. 2. conf. 601. n. 90. & p. 5. q. 115. num. 128. Nouat. quafi. forens. lib. 4. q. 126. num. 7. Giurba ad consuet. Messen. p. 1. cap. 10. gloss. 6. num. 29. cum segg.

NON ESS, vel esse, & non admitti, paria sunt, lo. Ant. Mangil. de impub. q. 87. n. 5.

NON FIERI, vel non constitui effectum, paria sunt, l. 5. nihil ff. de inoff. testam. si quis sub condicione, ff. de testam. l. ex consensu, §. 1. ff. de appell. Sord. conf. 3. n. 29. & conf. 145. n. 14. & conf. 359. num. 10. & conf. 189. n. 46. Mar. Giurba in consuet. Messen. part. 1. c. 10. gloss. 6. n. 51.

NON FIERI, vel ita fieri quod factum non & docet, paria sunt, l. 6. pro paria, §. versum, ff. de in rem versa. Anton. Motel. Bonanen. dec. 40. p. 1. tit. 7. n. 18. Sord. conf. 190. n. 9. & conf. 245. n. 14.

AXIOMA CLXIII.

Nostra:

1. *Nostra omnia facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur.*
2. *Nostrum quod est, amplius nostrum fieri nequit.*

NOSTRA omnia facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur. l. 1. §. amnia, C. de veteri iure emul. gl. verb. confute, p. 5. plebiscitum, Instit. de iure naturali, Anton. Gom. l. 40. Tami, num. 39. vers. serio, & l. 48. num. 1. Rebuff. in praxi benef. p. 1. tit. de infirmis, gloss. 2. m. 1. pag. mibi 104. Alex. conf. 123. Scripser. num. 17. lib. 4. Card. Tufch. praxi. conv. l. 100. §. lit. N. concl. 67. Valasc. conf. 105. num. 6. 1. Surt. conf. 301. m. 44. & 47. Melch. Phorb. Lust. decif. 18. num. 12. m. 1.

1. *NOSTRUM* quod semel est, amplius nostrum effici non potest, Menoch. conf. 165. n. 5. Et nostrum non potest à nobis sine facto nostro auferri, idem Menoch. conf. 161. n. 19. & conf. 196. n. 10. & conf. 477. n. 7. Melch. Phorb. ubi supra.

AXIOMA CLXIV.

Nullum.

1. *Nullum quod est, nullum producit effectum.*
2. *Nullum esse, vel esse sine effectu, non sunt.*
3. *Nullum quod est, ius aliquod tribuere non potest.*
4. *Impedimentum non praestat nullum ipso Iure.*
5. *Nullum quod est, allegabile non est.*
6. *Nullum quod est, regulariter confirmatum non censetur, nisi expresse dicatur.*
7. *Nullum quod est ab initio, ipso Iure ratificari non potest.*
8. *Nullum quod est, rescindi non potest.*
9. *Nullum ab initio non consuevit ex tempore, & n. 10. declaratur.*
11. *Declaratur lex in cap. auditis 19. de elect.*

NULLUM quod est, nullum producit effectum, l. 3. §. condemnatum, ff. de re indic. l. non potius, §. non quantum, ff. de bonorum possess. contra tab. l. 2. ff. de ant. iur. l. si aut nullum, C. de legi. hered. l. non dubium, C. de legi. l. si. C. de senten. ex brevis. recitan. cap. illud, de iur. parric. Exornant. Barthol. Perett. ad extraneag. ambigua, de rebu. Eccles. non alien. verb. infringere, num. 4. Cott. in memorab. verb. actum nullum, Alex. conf. 133. in princ. vol. 1. Franc. Becc. conf. 12. num. 34. Surt. decif. 40. num. 8. & conf. 1. num. 11. & conf. 373. num. 14. Flamin. de rescriptis benef. lib. 7. num. 16. Aloys. Rieci. in collect. decif. part. 3. collect. 613. Cef. Argel. de contradi. l. legi. gloss. 7. num. 146. Mendez à Castro in praxi Lusitania lib. 1. cap. 2. l. 1. num. 43. Mari. Anton. var. res. lib. 1. res. l. 78. num. 10. Rot. decif. 770. num. 1. apud Farin. part. 1. recent. Rota decif. 421. num. 1. & decif. 16. num. 2. in posth. Farinac. alia. part. 4. recent. Narbona l. 10. gloss. 5. num. 12. tit. 6. lib. 1. Recor.

1. *NULLUM* esse, vel esse sine effectu, patet font. Surt. decif. 1. num. 21. & 22. & conf. 3. à num. 2. & conf. 157. à num. 11. & conf. 179. à num. 49. & conf. 381. à num. 11. Anton. Menoch. decif. Bonanien. 40.

pauille 7. num. 10. Mari. Anton. var. res. lib. 1. res. l. 65. num. 24.

NULLUM quod est, ius aliquod tribuere non potest, Rot. decif. 571. num. 9. apud Farinac. part. 1. recent. Et nullum quod est, perinde est ac si nullo modo fuisset factum, Menoch. conf. 230. num. 15.

NULLUM ipso Iure non praestat impedimentum, d. l. 4. §. condemnatum, cap. confirmatum, de elect. cap. qui contra ius, cap. non praestat §. 2. de regulis iur. lib. 6. Card. Tufch. praxi. concl. 52. de N. concl. 140. per totum, & faciunt quae dixi supra Anton. 115. & praestitum si continuatur praedictum tertij, Vant. de nullitas. in rubr. quoniam, & intra quod tempus, & c. num. 53. quem refert Mari. Antonin. var. res. lib. 2. res. l. 18. num. 1. Nullum enim, quod est, allegabile si non est, Roman. conf. 369. circa primum, n. 16. Card. Tufch. d. concl. 140. n. 3.

NULLUM quod est, regulariter confirmatum non censetur, nisi expresse dicatur, Marfil. sing. 196. & confirm. dicitur §. 12. m. 14. lib. 1. vbi quodd confirmatio non trahitur ad statuta nulla, & vltimo non recepta, Cott. in memorab. verb. confirmatio Pontificis, fol. mibi 134. Roland. conf. 89. num. 35. lib. 1. & conf. 71. num. 46. cum seqq. lib. 1. Cephal. conf. 111. num. 101. cum seqq. lib. 1. vbi quodd Principis confirmatio oia validat adus oculos, & inuolutus in praedictum tertij, nec Princeps id velle praesumitur. Nullum enim quod est, confirmari non potest, Menoch. conf. 351. n. 19. Surt. de aliment. §. 8. princ. 22. num. 14. & decif. 351. num. 11. & decif. 289. num. 8. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. num. 7. Cald. Pereira praxi. rati. de posth. nomen. in respons. pro Duce Paltrava, vers. quae sententia, Bernard. Gizeux. ad praxi. Camera Imper. lib. 2. concl. 1. m. 31. cum seqq. nam confirmatio semper fertur ad id quod est validum. Surt. decif. 189. num. 8. & 9. Auilez ad cap. 17. Prator. verb. prouenit. 7. Rot. decif. 111. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. Ego iple in col. l. ad. ad cap. cum dilectis 4. num. 19. de confirm. vtili. Reinoso abf. 74. m. 5. & 12.

NULLUM quod est ab initio, ipso Iure ratificari non potest, gloss. vlt. in cap. cum tot, de his que sunt à Pralatis, Tit. 4. in l. si conuincit, verb. ratificatur, n. 415. C. de renouat. donat. Laurent. Calcan. conf. 167. num. 56. Paul. conf. 49. num. 12. & conf. 61. & conf. 100. num. 66. lib. 1. & conf. 49. num. 27. end. lib. 2. Simoncel. de decretis, in praxi. num. 51. cum seqq. Olafch. Pedem. decif. 34. m. 11. Virgi. Boccac. in consil. Piccini. gloss. 3. num. 77. Rot. decif. 555. num. 11. apud Farin. p. 2. recent.

NULLUM quod est, rescindi non potest, l. 1. num. 3. ubi sub conditione, ff. de iussu supra, l. obligator, §. 1. m. 1. ff. de ant. iur. l. 1. rator. C. in quibus consensu integ. res. non est necessaria, cap. ad dissolvendum de dispensat. impuber. Surt. conf. 51. n. 53. & conf. 73. m. 77. & conf. 160. n. 61.

NULLUM ab initio non consuevit ex tempore, cap. quod fieri, de elect. cap. non firmari §. 2. de regulis iur. in 6. l. quod initio 30. & l. non §. cond. 2. Imolin. l. 1. vlt. §. ff. de verb. oblig. Rot. decif. 126. de prouocatur. in decif. Calderin. conf. 1. de electionib. Barbat. conf. 70. col. 1. & 2. lib. 3. Declan. conf. 661. m. 14. Oldrad. conf. 106. in princip. & num. 1. vbi quodd factum à non Iudice, non consuevit, licet incipiat esse Iudex, & quod agendi nulliter à principio, licet superueniat ius, non consuevit libellus, Lap. alleg. 1. à num. 5. vbi ponit multa exempla, quod nullum non consuevit etiam cessante impedimento nullitatis, Zabarel. conf. 104. num. 3. vbi quodd collatio facta non existenti in aetate, non validator, licet ex tempore

tempore efficiatur habilis etate, Natt. conf. 430. n. 28. lib. 2. Tiraq. in l. si uigilant, verb. reuertatur, num. 414. C. de reuocandis donat. vbi quod, id quod ipso iure est nullum, tractu temporis etiam amoto impedimento, quod nullum ipsum reddebatur, confirmari non potest, Thom. de Thoma. in l. si floribus legum, reg. 255. vbi declarat, quando ab initio actus omnino inualidus erat, Alderan. Maleard. in trall. de generali statutorum interpret. concl. 5. n. 31. Franc. Molin. de ritum. lib. 1. cap. 12. n. 13. vbi ampliat fauore amicitie, D. Barbosa. in l. 1. ff. si uicem mariti. cap. 4. num. 96. vbi limitat in acta conditionalis, latè Card. Tusch. practice. concl. 5. l. 1. N. concl. 142. & 143. Cancr. var. p. 2. c. 1. n. 18.

10 Licet autem non conualeseat illemet actus, qui a principio nullus fuit, quoniam effectus nullitatis iam productus nunquam efficitur etiam sublata causa, vol. in princip. ff. de de lib. cum aliis, ut per Tiraq. in trall. Cessante causa, limit. 12. in princip. & limit. 19. tamen si ex post facto taceat saltem Imperueniant ea omnia, ex quibus constituitur actus ille, de quo agitur, non habent respectu ad id, quod præcessit nulliter, incipit ex nunc actus notus, & validus, ut innouat Federic. de Senis conf. 16. num. 1. Calderin. conf. 4. n. 3. de consil. Card. Tusch. d. l. 1. N. concl. 142. n. 37. sic procedit text. in l. 1. §. 1. ibi, quasi nunc datum, ff. de legat. 3. l. 1. ibi, effici, ff. de ritum. nupt. cap. 2. de coniugio seru. cum aliis, de quibus per gloss. in d. cap. non firmatur. Et in hoc sensu accipienda est sententia illorum, qui credunt actum a principio nullum conualecere, si superueniat causa confirmatoria, ex qua actus ille nunc constituitur, & de nouo conficitur; intellige, esto quod actus prior nullus fuerit ipso iure, cum enim non agatur de ipsius conualecentia, aut confirmatione, sed de creatione alterius noui, nullitas prior quancumque efficax, & ipso iure inducta, non obstat, id quod facta probat text. in d. l. 1. §. 1. de legat. 3. cum aliis, quous gloss. vol. in fin. in cap. cum nos. 3. de iur. que sunt à Prælat. & plures relati per Tiraq. in d. l. si uigilant, verb. reuertatur, num. 415. aliud innuere videtur, quorum sententia, ut ille explicat num. seq. procedit tantum ad effectum, ut actus idem a principio nulliter gestus confirmetur, & valeat ut ex tunc.

11 Non obstat text. in cap. auditus 29. de elect. vbi electio nulla propter defectum consensus electorum, non valet ut ex nunc etiam illidem consentientibus, propter reg. d. cap. non firmatur, quicquid aliud intendat gloss. ibi post in d. & in d. cap. auditus, verb. ex post facto gloss. verb. trallatus, in cap. 1. de rebus Eccles. non alien. lib. 6. & utrobique Doctores. verius videtur, electionem illam non constitui validam etiam ut ex hunc, quia consensus ille superueniens non sufficiens fuit ad electionem nouam constituendam per se absque auxilio illorum, quæ nulliter præcesserunt, & quæ oportuit de nouo iterari.

AXIOMA CLXV.

Obscuritas.

- 1 Obscuritas reprobat in omni dispositione.
- 2 Obscure respondere, & nihil respondere, paria sunt.
- 3 Loquens obscurè equiparatur tacenti verum.
- 4 In obscuris minimum esse sequendum.

August. Barbo. Axiom. l. 1.

5 In obscuris inspicere debet quod verosimilius est.

Obscuritas reprobat in omni dispositione, ut in legibus probat text. in cap. erit. autem lex, dist. Anton. Gabr. commun. lib. 3. sit. de sentent. concl. 7. n. 19. cum seqq. latè Card. Tusch. practice. concl. 5. l. 1. O. concl. 5. à princ. & in positionibus, Card. Ioan. de Anania, Felin. in c. finemiac de finemiac. Nam obscurè respondere, & nihil respondere, paria sunt, l. de arate 22. §. nihil interrogari, ff. de interrogat. off. cum traditis per Soar. tom. 1. commun. spin. lib. 7. tit. 19. num. 139. pag. 293. vbi Bellacom. n. 285. Anton. del Re Tiburt. in trall. de iuramentum. cap. 14. num. 74. imò obscurè loquens equiparatur tacenti verum, Bart. in l. ea, ff. de contrah. empr. Felin. in preuio Decretal. Cardin. Tusch. d. l. 1. O. concl. 5. 4. n. 11. & aliquando habetur suo confesso, Specular. de deposit. §. 7. conf. vris, & vers. nemo, Land. in apostoli. & Abb. in preuio. Decretal. in verb. diffinitorem, circa fin.

In Obscuris minimum esse sequendum, l. semper in obscuris, l. semper in stipulationibus, ff. de regul. iuris, cap. in obscuris, cod. sit. lib. 6. Tiraq. de rit. in lig. §. 10. gloss. 1. n. 17. & 29. cum seqq. Roland. conf. 6. n. 32. lib. 1. Alciat. conf. 49. n. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 106. n. 17. Card. Tusch. tom. 5. l. 1. O. concl. 55. num. 3.

In Obscuris inspicere solet quod verosimilius est, l. in obscuris, ff. de regul. iuris, Roman. conf. 355. in casu præfati, n. 5. Cardin. Tusch. d. l. 1. O. concl. 55. num. 4.

AXIOMA CLXV.

Oidium.

- 1 Odia sunt restringenda.
- 2 Dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares.
- 3 Constitutio loquens de Abbasibus, quod eorum sponsalia applicentur Camera Apost. non habet locum in Abbasibus habentibus mensam communem cum Monasterio.
- 4 Oidium accipitur hic prout significat iudicium & molestiam, fauor vero dicitur, quicquid fauorem & beneuolentiam pronat.
- 5 Dispositio an & quando censetur odiosa, aut fauorabilis? remissio.
- 6 Fauor in dubio potius est considerandus, quàm odium.

Odia sunt restringenda, l. cum quidam, ff. de lib. & posthum. cap. reuocantes 22. dist. cap. odia, de regul. iuris, lib. 6. Egid. conf. 9. num. 20. & 11. vbi quod maxime odiosa materia est restringenda, quando lex est super facto negativo, Robles de præfati. lib. 2. cap. 14. num. 10. & Federic. de Senis conf. 15. num. 4. in fine, vbi insuper, vbi quod dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares, & quod constitutio odiosa loquens de Prioratu Conuentali, non habet locum in dignitate Conuentali discreti nominis, ut est Præpositura, Calderin. conf. 4. l. 8. alias 1. de preul. cleric. vbi quod constitutio loquens de Abbasibus, quod eorum sponsalia applicentur Camera Apost. non habet locum in Abbasibus habentibus mensam communem cum Monasterio, quia succedat Monasterium, cui in materia odiosa, si non est

1 *Omnia adiectum rei facit, ut rei transiret cum illo, remissum.*

stium in proposito.

2 *Opposita iuxta se posita magis elacefcunt.*

1 **O** N E R E duplici pro eadem te gemo graui de-
betur, namque amissa, & in maiorem, ff. ad leg. Rhod. de
actio. l. 1. Sticho, in fin. de usuf. legat. l. 1. Tria cum testam.
35. §. qui in uita, ff. de legat. 2. l. unum ex familia, §. si
remissum, l. 1. §. inter dum, ff. ad leg. Felici. Federici de
Senis conf. 35. 2. col. 6. conf. praeerea nemo, Roman. conf.
16. 1. Pifini, m. 2. ubi Apostollan. uer. duplici, Dec. conf.
285. n. 4. Paris. conf. 35. n. 3. ad lib. 1. Alex. conf. 78. n. 10.
lib. 6. Socin. conf. 102. uers. secundum collationem, Cza-
ueta. conf. 111. n. m. 8. & conf. 201. n. m. 23. Vincent. de
Franch. decif. 87. n. m. 5. Menoch. conf. 9. n. m. 4. & c. 1.
151. n. m. 21. & conf. 193. n. m. 9. & conf. 721. n. m. 7. &
conf. 840. n. m. 6. & conf. 14. n. m. 1. & conf. 212. n. m. 11. &
conf. 32. n. m. 40. cum seq. & conf. 75. n. m. 9. Molin. de
primogen. lib. 1. cap. 4. n. m. 10. Peteg. de fidecomm. art. 1.
n. 3. §. 1. art. 34. n. m. 72. Sord. conf. 115. n. 14. cum seq.
Cardin. Tufch. prall. conclusum. §. de O, & c. 1. 136. per
totum, Mari Antonin. uer. refolm. lib. 1. refol. 97. n. m. 4.
& refol. 111. n. m. 40. Rot. decif. 672. n. m. 3. in fin. apud
Farinac. p. 12. recent. Alexand. Trentacinq. conf. 3. n. 20.
pare. 1.

2 **O** M E R A plura quis fabre non debet eodem
tempore, si cum duem, §. si pater, ff. soluto matr. Fé-
det. de Senis conf. 13. 1. Thoma talo est, n. 4. uers. pra-
terea nemo, Cardin. Tufch. d. 10. §. de O, & c. 1. 137.

3 **O** N E 1 qui sentit, debet sentie etiam consu-
dum, l. 1. ff. de instum. l. secundum naturam, ff. de re-
gula iur. l. 1. Oldrad. conf. 111. n. 2. uers. in sa, Alex. conf.
47. Prosperi, d. calpen. n. m. 4. lib. 5. Anchar. co. 117.
Dubium facit, n. m. 4. ubi quod non est ferendus is,
qui uult commodum, & non uult sentie onus,
Thom. de Thoma. et in floribus legum, reg. 15. Cardin.
Tufch. d. 10. §. de O, & c. 1. 144. Bellef. disquisit. clerie.
p. 1. tit. de saure clericorum Canonis, §. 2. n. 8. Menoch.
con. 738. n. 9.

4 **O** M N I extrinsecum non minuitur etiam dimi-
nuto emolumento, l. libere, §. 1. de annu. leg. Castren.
conf. 465. circa med. lib. 1. Card. Tufch. d. 10. §. de O,
& c. 1. 145.

5 **O** N V 1 adiectum rei facit, ut res transiret cum
illo. Vide infra Axiom. 199. n. 6.

Axioma CLXX.

Operarius.

O P E R A R I V S dignus est mercede sua, Martij.
10. Voca operarios, & reddite illis mercedem,
Paulus ad Corinth. 1. cap. 3. cap. qui nomen 12. §. 2. cap.
cum secundum, de probat. Reboff. in repe. l. Barba-
rium, n. 8. ff. de offio. Praetor. Marant. de ordine ind. p. 4.
dist. 9. n. m. 197. Azim. in prae. §. 1. cap. 31. n. 35. Sord.
de aliment. tit. 1. §. 1. n. 2. Valae. conf. 125. n. 2. Mexi.
in tract. taxa paup. concl. 2. n. m. 87. Perz. 12. Ordinan.
pag. 36. & l. 1. tit. 1. lib. 7. Ordin. pag. 417. Bobadill. in sua
politica lib. 1. cap. 13. n. 48. Gonzal. ad reg. 8. Concl.
glaf. 4. n. m. 17.

Axioma CLXXI.

Oppositum.

1 *Oppositum idem operatur in opposito, quod propo-*
positum. August. Barbose Axiom. iur.

O P P O S I T V M idem operatur in opposito, l.
quod propositum in proposito, l. fin. §. fin. ff. de
legat. 3. d. qui quatuor, ff. de legat. 1. l. si ex cato, in prin-
cip. l. si vi propositio 2. C. de nup. l. Julianus, §. si
uindictor, & §. si procurator, ff. de alienat. empti. Signo-
rol. conf. 68. n. 4. Tiraq. de retrat. lig. §. 2. glof. 122.
n. 16. Neulzan. conf. 70. n. 24. Socin. conf. 73. col. fin. in
fin. vol. 1. Petr. And. Grammatin. de aleat. leg. al. lib. 2.
loco de propositio ad propositum, Decian. conf. 182. n. 5.
Malcard. de probat. concl. 815. n. m. 8. Menoch. conf.
271. n. m. 10. & conf. 296. & n. m. 62. Suz. conf. 310.
n. m. 12. vol. 3. Mari Antonin. uer. refol. lib. 2. refol. 152.
n. m. 12. Odo. Glorie ref. §. 3. n. m. 12. Idem Sord. conf.
45. n. m. 23. & conf. 80. n. m. 35. & conf. 89. n. m. 40. &
conf. 94. n. m. 51. & conf. 151. n. m. 37. Steph. Gratian.
discept. forens. tom. 4. cap. 757. n. m. 6. Vincent. Falsc.
de subfist. q. 157. n. m. 65.

2 *Opposita iuxta se posita magis elacefcunt,*
l. om. §. cum triplici, in prin. C. de raduc. tollend.
Aristot. lib. 1. de Celo, Bald. in l. 1. C. quando liceat ab
empti. discept.

Axioma CLXXII.

Ordo.

- 1 *Verborum ordo designat ordinem intellectus.*
- 2 *Denominationis ordo designat ordinem dilectionis*
& charitatis.
- 3 *Scriptura ordo attenditur in diffinitionibus.*
- 4 *Scriptura ordo seu series, ordinem uoluntatis effren-*
dit.
- 5 *Scientia dignoscitur ex ordine scripturae.*

O R D O uerborum designat ordinem intelle-
ctus, Sord. de aliment. tit. 5. quaf. 4. n. m. 17.
Alof. Riccan. decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 275.
n. m. 4. p. 2. Melch. Phaebo. Lufi. decif. 38. n. m. 10.
tom. 1. Ioan. Maria Nonat. quaf. forens. lib. 2. quaf. 13.
n. m. 3.

O R D O denominationis designat ordinem di-
lectionis, & charitatis, l. qui soluto, la 2. ff. de heredi-
t. instum. l. quoniam, ff. de usufructu. l. Elcqb. de rariet.
prat. de computat. cap. 10. n. m. 2. Anton. Monach. Lm-
cenf. decif. 64. n. m. 18. ubi n. m. 39. dicit, quod utimur
uocati censentur in subfistum priorum nominati.
Ioan. Maria Nonat. d. lib. 1. q. 13. n. 3.

O R D O scripturae (semper attenditur in disposi-
tionibus, l. generaliter §. si quid, ff. de fidecomm. libere.
l. quoniam, ff. de usufructu. cap. pen. de script. lib. 6. munda-
to de probat. lib. 1. cap. allegat. 85. Dominus Papa n. 7.
uers. illud etiam quare; Castrenf. conf. 164. in praesenti
naua. uers. non oblat, lib. 2. Abb. conf. 85. In praesenti
n. 3. cum seq. lib. 1. Pichard. ad 4. artic. baroda 11. n. 5.
Instit. de legat. Card. Tufch. tom. 5. l. 1. O, concl. 196.
per totum, Garc. Gironza de praeiud. sen. empt. m. p. 1.
rat. n. m. 177. Limitat multipliciter Marant. de or-
dine indic. part. 3. n. m. 109. ubi dicit, quod quando
constat de mente disponentis, ordo scripturae nihil
releuat, & n. m. 13. quod, ordo scripturae non seruatur,
quando gratia exempli ordo ponitur in dispo-
sitione, & n. m. 124. quod magis ordo intellectus,
quam scripturae attendi debet, & n. m. 115. quod
ordo scripturae non attenditur, quando perturbat
ordo necessitatis; & quod ordo intellectus prius
test.

leat ordinis loquutionis, dicit Riman. lun. *conf.* 244.
mm. 105. & 106. lib. 2.

4. Ordo scripturæ ordinem voluntatis offendit, Bald per textu in d. *Liquetis*, ibi *heredes ueris, s. s. f. ad Trebelli*, l. *generatim*, §. *quod si legatum s. de fideicom. libert.* Ordine Monach. *Luceas* f. dicitur, §. *num. 1.* quia ex ordine scripturæ intentio dignificat disponen-
tis, l. *cap. mandata in fine de gerend. lib. 6. cap. pen. in princ. de electis lib. Ant. Monach. Florent. decis. 1.*
num. 63. nisi aliter constaret de certa ipsius intentione, quia tunc non attenditur ordo, *Alexand. conf. 16. 1. Nipis narratu*, *num. 1. vers. et per hoc patet, lib. 7. Marant. de ordine iudic. p. 1.* *num. 109.* ille enim edocumque perueniret, ut seruaretur intentio, *Olderd. conf. 3. 14. num. 9. vers. fide circa hoc, Calderini conf. 460. circa m. d. vers. si uera fuit intentio, alias conf. 3. de fidei-
filiis lib. Cardin. Tufch. d. *num. 5. l. u. O. concil. 1. 96. num. 17. et 18.**

AXIOMA CLXXIII.

Pactum.

- 1 *Palla conuenit regulariter suis seruanda.*
- 2 *Deum ligatur palla, & diabolus.*
- 3 *Pecator graui subiacet, qui palla conuenita non ser-*
uat.
- 4 *Palla ad vnguentum seruari debent etiam in materia*
seculi.
- 5 *Palla quicquid potest acquiri, potest & prescri-*
piunt.

PACTA conuenta regulariter sunt seruanda, l. 1. §. 6. conuentus ff. de pign. l. 1. ff. de pign. l. 1. in fine. §. 6. Præter aut. ff. de iudi. l. 1. ff. de consensu. pen. l. 1. cum amplius. an. ff. de regulis iur. cap. 1. de pactis. Neutrum inter consilia firmi cap. 1. n. 3. vbi quod illa verba, pacta conuenta seruare, procedit ab eo. Ideo etiam Deus ligatur pactis, et diabolus, et Princeps, et quod nulla maior iustitia est, quam pacta seruare. Plot. conf. 1. 1. n. 1. prim. vbi quod pacta ne dum obligant priuatos, sed etiam pacta, et Imperatorem, Moros de re iur. §. pace, quæst. 17. num. 1. vbi quod iuris, et nature, et secundum diuina rationis est, ut pacta seruentur, Caballin de constit. lib. 5. §. 1. num. 1. 7. vbi quod seruari debent pacta, si sine peccato seruari possunt, Colet. de iurament. §. eius praxide §. 4. quæst. vltima. num. 7. vbi quod peccato graui subiacet, qui pacta conuenta non seruatur, Curt. iun. conf. 40. num. 2. vbi quod pacta ad vniuersum seruari debent, Natt. conf. 384. num. 11. et per. vbi quod pacta ad vniuersum seruari debent etiam in materia feudali, Roland. à Valle conf. 1. 1. num. 10. et seq. lib. 3. vbi quod nulla maior est iustitia, quam illa, quæ ex pacto oritur, quia obligat secundum ius commune etiam apud Deon. Exornat. Sud. conf. 18. num. 11. vbi quod requiritur nihil magis conuenit, quam pacta seruare, et conf. 14. num. 9. et desol. 259. num. 3. et desol. 160. num. 11. et de alimen. tit. 7. q. 1. num. 12. Anton. Com. var. em. 2. cap. 8. num. 4. et 1. Menoch. conf. 1. num. 126. cum seq. et conf. 92. num. 32. et conf. 91. num. 30. et seq. 156. num. 46. et num. 48. et de arbor. lib. 1. quæst. 57. num. 6. Hieron. Giachini conf. de morte Mar. ibi. num. 3. cum seq. Cald. Perreia de iudi. emphy. quæst. 11. numer. 3. ad fin. vbi num. 19. addit, quod pacta dam legem contrariæ Mar. Anton. var. refut. lib. 2. refut. 53. num. 1. vbi num. 6. quod pacta rumpunt leges, Cas.

die Tuschpraktik enthält sam. 6. lit. P. enthält: 1. 2. 4.

PACTO quicquid potest acquiri, potest & per-
 scriptione, *Latinationis verbum, ff. de verb. signif. vbi*
Alciat. & Rebuff. Gam. Lustin. de off. 379. Inter fratrem,
m. 3. Surd. de off. 3. n. 24. & de off. 336. n. 2. Valsc. conf.
131. n. 31. Num p̄scriptio habet vim pacti, Gam.
de off. 376. n. 1. Surd. de off. 324. n. vltim.

AXIOMA CLXXIV.

Par, Paria.

- 1 *Par in parem non habes imperium.*
- 2 *Paris cum paribus veteri proverbio facillimè con-*
gruatur.
- 3 *Delicta paria natura; compensatione tollantur.*
- 4 *Parum eadem esse sibi delictisita.*
- 5 *Solvere, vel citare & continuam creditore offerre,*
vel deponere paria sunt.
- 6 *Solvere creditori meo, vel alteri de eius mandato,*
libi liberum paria sunt.
- 7 *Conditio qua inest cæcie à lege, & conditio expressa*
ab homine paria sunt.
- 8 *Tantum non habere, vel nullum habere, paria*
sunt.
- 9 *Non esse, vel esse, & non apparere paria sunt.*
- 10 *Paria sunt, quod aliqui non fieri solent, & dictum,*
& non posse probari.
- 11 *Non esse, vel reperta non posse paria sunt.*
- 12 *Essentiam, vel in omnibus haberi pro tali, paria*
sunt.
- 13 *Non esse, vel esse nullum paria sunt.*
- 14 *Inutiliter fieri, & non fieri, paria sunt.*
- 15 *Non fieri, vel minus legimus fieri, paria sunt.*
- 16 *Adamatum non habere, & habere, sed non legiti-*
mum paria sunt.
- 17 *Non facere, vel minus perfectè facere, paria*
sunt.
- 18 *Comparare minus legimus, & non comparare, paria*
sunt.
- 19 *Allegationem non probare, & nihil probare, paria*
sunt.
- 20 *Inutiliter fieri, & non fieri paria sunt.*
- 21 *Effectum non fieri, & non fieri, paria sunt.*
- 22 *Extare, & non succedere, vel non extare, paria*
sunt.
- 23 *Nullum esse, vel esse sine effectu, paria sunt.*
- 24 *Respondere obicere, & non respondere, paria*
sunt.
- 25 *Consensu obicere, & non consensu paria sunt.*
- 26 *Forum sortiri, & placui loqui, paria sunt.*
- 27 *Nescire, & dubitare paria sunt.*
- 28 *Trahere de damno vitando, vel de lucro quaesito*
perdendi, paria sunt.
- 29 *Scire, & scire debere, paria sunt.*
- 30 *Solvere, & compensare paria sunt.*
- 31 *Tempore prohibito aliquid fieri, vel consensu in*
tempus prohibendum, paria sunt.

PA. a. in patrem non habet imperium, h. nam &
magistratusq. de recipi. arbit. Lailo a quo, & compo-
situm, q. ad Trebel. cap. infirior, cap. denique 31. dist.
cap. immittit 30. q. quomodo a de elect. & cap. 1. de locato,
Clari, fin. quast. 18. vum. q. verijque pane, Barthol.
Peret. ad Extra. ambrosia, de rebus Ecl. non alien.
vum. p. de officio, vum. p. pag. 116. Rebuff. 15. i. ad
leg. Gallus, rati de rucis, rati. 16. pag. 15. i. Cotti in
memoria. verij. par. pag. mibi 657. Menoch. de arbit.
lib. 3.

lib. 2. de fin. 4. l. 5. & conf. 147. num. 35. & conf. 150. num. 41. & conf. 158. num. 13. & conf. 143. num. 23. & conf. 146. num. 2. & conf. 176. num. 14. Surd. conf. 47. num. 11. & conf. 106. num. 12. & 10. lib. 1. 67. num. 26. Aloyf. Ricc. in collect. de iur. p. 9. 20. lib. 1. 1094. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 21. 8. vbi intelligit, nisi par sit subiciat iurisdictioni alterius paris, vel etiam minoris, vel nisi sit actor de publica salute, & vultuere, Sigismund. Seccae de appellatione. 2. num. 10. Ioseph. Aldrete in alleg. iuris per vniuersam Regularum excep. p. 1. cap. 4. n. 18. late Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. P. conf. 89. per iuram. Steph. Grat. de dispensatione. c. 1. cap. 913. num. 5. Ioann. Maria Nouati in pract. civil. & variat. fore. 2. quest. 34. lib. 1. num. 15. Ioann. Anton. Mangil. de importat. quest. 81. num. 3. & limitat aliquibus modis, Surd. d. conf. 47. num. 1. & 6. quando soluit per iurisdictioni paris se subiciat, vel quando solummodo non recognoscit, vel quando periculum est in mora, vel quando vnus maior est altero in administratione.

2. **PARIES** cum paribus veteri proverbio facillime componantur, l. pupillo. §. 1. ff. de iur. & curator. dat. ab ho. 2. l. 1. §. 1. ff. de ex. testat. rueram.

3. **PARIA** delicta morte compensatione tolluntur, l. viro aqua vixit 40. ff. de soluto marum. l. 2. ff. de quia cum. l. item propter am. 2. vbi Doctores, C. de p. d. m. cap. vbi. l. 2. quest. 6. cap. significasti de diuor. cap. interdictum, & cap. fin. de diuor. Hippol. sing. 234. Palat. in repet. verb. de diuor. inter virum & uxorem, §. 10. num. 4. Bettacel. in repet. l. si qui marit. C. de translat. tom. 4. 10. Sanchez de matrimonio. lib. 10. diff. 8. num. 29. Card. Tusch. in iur. C. de iur. 4. 9. num. 13. & 16. Cui. Angel. de contradi. leg. quest. 10. num. 101. Cardos. in pract. iudic. & verb. de iur. num. 37. late Farinae. frap. iur. in p. 1. lit. D. num. 110. cum seqq. vbi am. 114. intelligit procedere in ciuilibus, siue sit circa idem, siue circa diuersa, & num. 127. ampliat in ipso, & num. 128. limitat, quando delicta sint commissa circa separata, & num. 119. dinat, etiam quando agitur criminaliter, & ad poenam. Cels. Bargal. d. lib. 2. 7. 15. Surd. conf. 502. num. 18. Intelligit in ciuilibus siue sit circa idem, siue sit circa diuersa, Cardos. d. verb. ad diu. num. 47. Farinae. d. l. de. O. num. 114. secus quando criminaliter agitur, & ad poenam, Cels. Bargal. d. reg. 15. Cardos. quanto loco, Farinae. d. l. de. D. num. 119. vbi num. 128. limitat axioma quando delicta circa diuersa & separata sunt omnia.

4. **PARIVM** eadem iuris dispositio, cap. inter corporalia. cap. si quis ergo, de translat. Episcopi, & eadem est natura, l. si fecer. in fin. ff. de soluto marum. & potentia, l. 1. §. 1. vbi de acqu. poss. ff. de iur. §. de diu. b. reu. & quod regula correlatiuorum sit regula parium, d. iur. supra Axiom. 61. num. 5.

5. **PARIA** sunt solvere, vel citato & contumace creditore offerre, vel deponere, l. quo mouere, in princip. in vers. facit iur. ff. mandati. l. si iur. iur. qui minuit, ff. de iudic. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S. & ceter. 140. num. 18. in mod. Alibi enim solvere qui tenetur, non satisfacit consignando, de deponendo, Bargal. in l. item liberator. §. 1. ff. quibus mai de pign. Negand. de pign. p. 5. memb. 1. num. 4. Menoch. rem. 15. recuper. p. 6. num. 645. Azeved. lib. 2. tit. 12. lib. 4. noue Recp.

6. **PARIA** sunt quod solum creditori meo, vel alteri de eius mandato, vt sum libertatus, l. solutus, ff. de soluto. Cardin. Tusch. d. l. de. S. ceter. 340. num. 29.

7. **PARIA** sunt condicio quae inest tacite à lege, & condicio expressa ab homine, Socio. conf. 182.

Licit, vbi ff. de iur. lib. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. T. ceter. 7. num. 7.

PARIA sunt titulum non habere, vel nullum habere, Surd. de iur. 1. 1. num. 17.

PARIA sunt non esse, vel esse, & non appa. 9. reu. l. duo sunt Titij, ff. de testam. ceter. l. in lego 77. ff. de contrah. emp. l. cum rei, §. 1. & 2. ff. de legat. 1. Abb. ceter. 18. in princip. lib. 2. Zabstet. conf. 86. in fine, Decian. conf. 4. num. 13. lib. 1. Menoch. conf. 15. num. 17. & conf. 201. num. 161. Surd. de iur. 149. num. 3. & de iur. 106. num. 11. & conf. 245. num. 13. & conf. 377. num. 13. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. P. ceter. 84. per iuram. & precipue num. 9. Rot. de iur. 167. num. 15. apud Farinae. p. 1. reu. Riccioli in tract. de neophyris cap. 7. num. 5.

PARIA sunt quid aliud non sit factum, vel 10 dictum, & non possit probari, Ioann. de Imola conf. 129. P. si sit ac possit am. circa fin. Surd. de iur. 149. num. 2. Cardin. Tusch. d. ceter. 84. num. 7.

PARIA sunt non esse, vel reperiiri non posse, l. item vni, §. fin. ff. de bono anti. iudic. possid. Bald. per text. in l. cum sit, §. si sit, ff. de legat. 2.

PARIA sunt esse talem, vel in omnibus haberi pro tali Decian. conf. 5. num. 3. lib. 1. Cardin. Tusch. d. ceter. 84. num. 12.

PARIA sunt non esse, vel esse nullum, d. l. cum sunt Titij, l. non potuit, §. non quauit, ff. de bono. posside. ceter. 1. lib. 2. Surd. de iur. 51. num. 14. & de iur. 22. num. 2. Flamin. Paris. de resignat. vbi lib. 3. quest. 8. num. 34. cum 199. Cald. Peretta de pueris & vbi de iur. cap. 5. num. 8. Farinae. in pract. crimin. p. 1. quod. 15. num. 45. cum seqq. & p. 4. conf. 60. num. 20. & p. 2. §. 114. num. 122.

PARIA sunt non fieri, & inuolunt fieri, l. pen. 12. in princip. ff. de iur. & legi. bared. l. quatio, vbi gloss. & DD. ff. qui satisd. ceter. §. si iudic. l. si iudic. inter. gloss. verb. inuolunt, in cap. 2. de translat. Episcopi, Palat. in repet. rub. de donat. inter virum & uxorem. §. 70. num. 29. Titiaq. ad leg. canon. gloss. 3. part. 6. num. 12. cum seqq. Couart. pract. cap. 7. num. 2. vbi est & in hoc, Franc. Leo in l. iustitiam fore Ecclesiast. p. 4. cap. 9. num. 22. Menoch. conf. 65. num. 9. Surd. conf. 18. num. 89. Vnde maritum non habere, & habere locutem, paria sunt, Bolognet. ad Anan. conf. 83. num. 5. & 4. quem refert Card. Tusch. d. l. de. lit. P. ceter. 85. num. 8. Et inuolunt condemnari, vel non esse condemnatum, paria sunt, Casten. conf. 199. in princip. lib. 1.

PARIA sunt non fieri, vel tunc legitime fieri, l. 1. quatio, vbi l. ff. qui satisd. ceter. §. si autem nullum, C. de legn. bared. cap. inter corporalia, de translat. Episcopi, cap. veniens, de presby. non baptiz. cap. fin. de resist. spoliat. Lag. allegat. 8. 1. in princip. Ioann. de Imola conf. 110. In causa qua vertitur, in princip. Roman. conf. 163. Constitutio, num. 2. versu promissu, & num. 3. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 117. in fine, & 120. Decian. conf. 21. num. 51. lib. 1. Brunor. à Sole in locu commun. verb. factum, num. 17. Surd. conf. 45. num. 42. & conf. 83. num. 16. & conf. 3. num. 11. & de iur. 12. num. 6. & de iur. 169. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. bared. lib. 11. q. 7. num. 8. Valaf. de partitionib. cap. 8. num. 44. Anton. Monach. Barres de iur. 26. num. 2. Monet. de distribut. quod. 2. quest. 2. num. 19. Mari. Antonin. verborum lib. 1. resol. 8. num. 3. Card. Tusch. d. l. de. lib. 2. lit. P. ceter. 87. num. 1. cum seqq. Et paria sunt non habere mandatum, & habere, sed 16 non legitimum, Bald. conf. 40. 1. Colligimus, num. 3. vers. considerandum est, lib. 1. quem refert Tusch. d. l. de. lit. P. ceter. 87. n. 6.

PARIA sunt non facere, vel minus perficere, K 4 facere,

accere, Castrenf. confil. 246. In casu, de quo queritur, est fin. vbi premittit, lib. 1. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 87. num. 3.

- 18 **P A R I A** sunt non comparere, vel comparere minus legitimè, l. 1. in fin. ff. quid cuiusque vniuersi, num. Petr. de Anchar. conf. 6. P. Jo. thomate, in princ. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 87. num. 4.

- 19 **P A R I A** sunt nihil allegare, & allegatum non probare, Roland. à Valle conf. 15. num. 10. & 20. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 87. num. 9.

- P A R I A** sunt non fieri, vel inutilit fieri, l. non putatis, §. non quous, vbi Bart. ff. de bono. poss. contra tab. l. 1. §. quod autem, vbi Bald. ff. de officio perfecti vbi, Sord. conf. 157. num. 15. Mari. Antonin. variat. resolut. lib. 2. refol. 11. num. 10. Rot. decif. 345. n. 3. p. 2. recent.

- 20 **P A R I A** sunt non fieri, vel non sortiri effectum, l. 1. §. nihil, ff. inoff. testam. l. si quis fidei conditione, ff. de testam. cur. ex consensu, §. ff. de appellat. Sord. conf. 245. num. 14. quia non fieri, vel ita fieri, quod factum non releuet, paria sunt, Anton. Monach. Bonnin. decif. 40. par. 10. p. 18.

- 21 **P A R I A** sunt aliquem non extare, vel extare, & non succedere, l. parer filium, ff. de inoff. testam. l. 1. §. si filius sui, vbi Bart. ff. ad Tertul. Titiaq. de iure primog. §. 63. num. 16. Alex. conf. 197. Persefiliu, in princ. lib. 6. Sord. conf. 137. num. 3. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 84. n. 18. quia paria sunt extare filium in eapacem ad successionem, & nullum extare, l. 1. ff. quid cuiusque vniuersi sum. Feder. de Senice conf. 16. num. 3. in fin. per primo quia, Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 85. num. 4.

- 22 **P A R I A** sunt nullum esse, vel esse sine effectu, Sord. decif. 51. num. 21. & 22. & conf. 3. a num. 8. & conf. 157. a num. 1. & conf. 179. a. n. 9. & conf. 181. a. n. 3. Anton. Monach. Bonnin. decif. 40. par. 10. p. 18. num. 20. Mari. Antoniu. var. resolut. lib. 1. refol. 6. n. 24.

- 23 **P A R I A** sunt non respondere, vel obscure respondere, l. de etate 12. §. nihil interit, ff. de interit. m. Dec. conf. 32. num. 25. lib. 2. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 84. num. 10. & facit notata per Soar. tom. 1. comment. opm. lib. 7. tit. 19. num. 159. pag. mibi 293. vbi Bellacomb. num. 285. Anton. del Re Tiburtin.

- 24 **P A R I A** sunt non confiteri, vel obscure confiteri, Roman. conf. 321. in fine, Crauet. conf. 157. Nobili, num. 9. Roman. conf. 455. num. 2. Et paria sunt causam exprimere ita obscure, quod non intelligatur, vel omnino non exprimere, Alexand. conf. 183. Lellu & p. detario, num. 5. conf. & paria sunt, lib. 2. quem refert Card. Tufch. d. lit. P. concl. 85. num. 6.

- 25 **P A R I A** sunt forum fortici, & statuti ligari, gloss. in l. 2. §. de co, quod certo loco, & in cap. quod clericus, de foro compet. Alex. conf. 157. num. 15. vol. 2. Thesaur. Feder. decif. 123. num. 11. Brugot à Sole in locis communib. vbi forum 1. Menoch. conf. 151. num. 14. Sord. conf. 343. num. 33. Bellet. disputat. cler. al. p. 1. m. de exempt. clericorum à statuti facul. §. 1. num. 7. Cardin. Tufch. rem. 4. lit. B. concl. 444.

- 26 **P A R I A** sunt necire, & dabilare, l. manifestissimè, C. de fortis, Titiaq. in l. si vniuersi, in princ. n. 96. C. de reuocand. donat. Samient. lib. 2. fol. 11. cap. 10. num. 1. Menoch. de arbitrat. casu 75. num. 7.

- 27 **P A R I A** sunt tractare de damno vitando, vel de lucro quesito perdendo, Decian. conf. 56. num. 39. lib. 2. quem refert Card. Tufch. rem. 6. d. lit. P. concl. 84. num. 18.

- 28 **P A R I A** sunt scire, & scire debere, l. quod te, in p. vbi gloss. ff. de iur. iur. l. si duo, ff. de acquir. hered.

l. qui fundum, §. seruus, ff. pro empt. Titiaq. de retrall. lign. ad fin. n. 4. Sord. conf. 150. num. 23. Serphan. Gratian. discept. forens. cap. 194. num. 1. facit tradita per Ioseph. Ludovic. Pers. decif. 103. Sord. decif. 146. Ioann. Baptista. Colla de falli scire, & ignor. in p. §. vbi declarat conclusionem procedere in his, que iuris sunt, non que facti, sequitur Farinac. fragm. crim. p. 2. lit. l. n. 16. §. Et scire, vel de facili scire posse, patia sunt, Rot. decif. 94. n. 4. apud Farinac. p. 2. recent. L. pen. ff. ad Maced. l. bonorum, in fin. ff. de bon. poss. l. si duo, in fin. ff. de acquir. hered. l. fin. de claudesl. de p. Honded. conf. 61. num. 1. §. lib. 1. Vlu. spin. 835. num. 17. Polyd. Ripa in trall. de temp. vltimorum, cap. 5. num. 17. Ioann. Bapt. Costa d. iur. §. 5. num. 7. Farinac. d. lit. B. num. 164.

P A R I A sunt soloere, & compensare, l. si de- 30 bitor, ff. qui potest in p. habere. l. si peculum, §. de illo, ff. de statu lib. 1. 1. de compensat. l. amplius non p. ff. rem ratam haberi, Titiaq. de retrall. l. 3. §. 3. gloss. 3. num. 6. Couart. in cap. quantum p. l. 1. §. 4. num. 9. Sord. de alimentis, tit. 6. q. 4. num. 4. tit. 8. prim. §. 3. & decif. 117. & 191. Parlad. lib. 1. v. rem quod, p. 5. cap. §. 11. num. 30. Azucod. l. 1. num. 128. tit. 22. lib. 4. nota Recop. Gutier. de iuram. conf. p. 3. c. 6. n. 1. Castill. lib. 3. quod cap. 23. num. 90. Rot. decif. 848. num. 4. apud Farin. collect. 1. nouissim. & decif. 636. n. 3. p. 1. recent.

P A R I A sunt aliquid fieri tempore prohibito, 32 vel conferti in tempus prohibitum, l. oratio, ff. de sponsal. l. quod sponsa, C. de donat. ante nupt. l. in tempus, §. de hered. instit. l. Stichus seruus meus, ff. de manum. testam. Derian. l. cum qui, num. 4. §. de iurisd. omni. iud. Crauet. conf. 175. num. 8. Titiaq. de iure co. l. 1. §. 3. limit. 2. num. 3. cum seqq. & de iure marit. §. gloss. 2. & de iure primog. §. 40. n. 18. Malcard. de probat. concl. 1076. num. 1. Conan. commentar. iur. Civilis, lib. 8. cap. 1. num. 7. Valac. conf. 77. num. 4. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 88. num. 1. vbi num. 4. declarat procedere, quando substantia actus confertur in tempus prohibitum, secus si executio sola. Sic & contrario paria sunt fieri tempore habili, & fieri tempore in habili, dammodo effectus confertur in tempus habili, Sanchez in p. p. Decal. lib. 7. cap. 1. num. 54.

A X I O M A C L X X V.

Parum.

P A R U M, & nihil aequiparantur, l. quomodo, ff. de condit. & demonstrat. gloss. in l. si pupillus, §. si ego, in verbis contrariis, ff. ad leg. Falcid. c. eorum dilecto 34. de officio d. leg. Hippol. sing. 276. Titiaq. in trall. de iudicio in rebus exig. vers. ellano, pag. mibi 53. Sebati. Neulz. ad l. minor 32. num. 2. ff. de verb. significat. Mari. Anton. variat. resolut. lib. 2. refol. 18. num. 6. Menoch. confil. 96. num. 8. & conf. 184. num. 1. Sord. conf. 197. num. 2. vbi num. 21. limitat, quando datur dilectus ratio, Corn. confil. 63. col. fin. lib. 1. Menoch. conf. 96. m. 7. & 8. Odaz. Glor. resp. 1. p. 3. num. 190.

Mari. Glubai in confect. Adellan. cap. 6. gloss. n. 2.

Ioann. Ant. Mangil. de impu. q. 51. n. 7.

Nicol. Moton. de reuenga & pace

q. 575. per tot.

AXIOMA CLXXVI.

Pecunia.

- 1 Pecuniam retinere satius est, quam solutam repetere.
- 2 Pecunia non generat pecuniam.
- 3 Pecunia est optimus futuri necessitatis fideiussor.

1 **P**ECUNIAM retinere satius est, quam solutam repetere, l. i. ff. de compensat. l. si stipulatus 15. in princip. ff. de fideiussorib. Tiraq. de retrahit. lign. §. 29. gloss. 2. num. 3.

2 **P**ECUNIA non generat pecuniam, l. supra pecunia 12. ff. de verb. sig. et. Ioan. Maria Nouart. gloss. super consil. 1. §. 145. num. 17.

3 **P**ECUNIA est optimus futuri necessitatis fideiussor, Neuzaiou in sua nupte lib. 2. num. 96. in princip. Ioan. Maria Nouart. in praxi electi. & variis scri. §. 46. sect. 1. num. 13.

AXIOMA CLXXVII.

Periculum.

- 1 Periculum ubi maius intenditur, ibi plenius est consulendum.
- 2 Periculum qui amat, peribit in illo.

1 **P**ERICULUM ubi magis intenditur, ibi plenius est consulendum, l. i. §. si & si quis, ff. de Carbon. additio. manifestissim. C. de furis, l. additio, C. de appellat. c. ubi periculum, de elect. lib. 6. Bertazzola repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 6. Card. Tusch. praetice. concl. tom. 6. lit. P. concl. 181. Stephan. Gratian. Adarchia decif. 133. n. 19. Menoch. consil. 149. num. 4. & consil. 73. num. 9. Fazio in praxi crimin. p. 4. consil. 65. n. 115. Surd. consil. 163. n. 10. idem Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 669. num. 19. Farin. consil. 65. num. 115. Sigism. Scacc. de commerc. & camb. §. 1. §. 1. num. 1.

2 **P**ERICULUM qui amat, peribit in illo, Euseb. §. 3. vers. 17. eleganter Sigism. Scacc. de commerc. §. 1. gloss. 7. p. 1. num. 17. & p. 2. num. 65. vers. secundo, & vers. tertio.

AXIOMA CLXXVIII.

Permissum:

- 1 Permissa esse censetur omnia, qua non sunt prohibita.
- 2 Prohibitum quid non reperitur a lege, non debet superstitiosis praeiudiciis presumi prohibitum.
- 3 Permissum censetur in absoluto permissum, quod non reperitur a iure prohibitum.
- 4 Permissum ad tempus, post illud censetur prohibitum.
- 5 Permissum post tempus, ante illud censetur prohibitum.
- 6 Permissum censetur omne id, per quod devenitur ad alium permissum alium.

PERMISSA esse censetur omnia, quae non sunt prohibita, Oldrad. consil. 218. Quod franc. 14 princip. Petr. de Anchaz. gloss. 241. Christianissime, in princip. Alexand. consil. 57. num. 1. lib. 1. Bellon. consil. §. 1. num. 1. quos refert Cardin. Tusch. praetice. concl. tom. 6. lit. P. concl. 298. num. 1. Illud enim quod non reperitur a lege prohibitum, non debet superstitiosis praeiudiciis presumi prohibitum, Sord. consil. 173. num. 72. & consil. 222. num. 5. quia in absoluto permissum quod non reperitur a iure prohibitum, censetur permissum, cap. 2. de transact. Calderin. consil. §. 2. Alii si dant sententiam in princip. alibi 6. de electi.

PERMISSUM ad tempus, post illud censetur prohibitum, l. si unus, §. 1. ubi Bald. ff. de passu, l. epistola, §. fin. ubi Cast. ff. ad tit. l. Imperator, ff. de postulando, l. cum pater, §. 1. filia, ubi Bart. ff. de legat. 2. l. statuliberum, §. Stichum, & l. Titia cum testamentis, §. vlt. ff. ad tit. l. pater filium §. fundari, ff. de legat. 3. l. 2. C. de iure emphit. cap. vlt. §. in aliis, vers. si vero, ut licet non contrahat. Tiraquell. de retrahit. sentent. §. 1. gloss. 1. num. 44. Castreol. consil. 143. Unde dicitur, in princip. versum aliquid lib. 2. decif. Pedem. §. 1. num. 13. Menoch. consil. 68. numer. 10. & consil. 121. num. 64. & consil. 364. num. 24. & consil. 445. num. 5. & consil. 447. num. 2. Surd. de aliment. tit. §. quesi. 4. nam 9. & 10. & decif. 75. num. 10. & consil. 57. num. 9. & consil. 54. numer. 18. Bertazzol. de clausula instrumenti. claus. 2. §. gloss. 1. num. 11. Cardin. Tusch. praetice. concl. tom. 6. lit. P. concl. 199. per totam; Gonzalad. r. §. 8. Cancellar. §. 5. proem. num. 3. Cald. Pereira de exim. emphit. gloss. 1. n. 8. & de reuoc. emphit. gloss. 10. num. 1. D. Barboz. in litem Pratoris in princip. num. 45. ff. de indic. Rot. decif. 617. num. 2. apud Farinac. part. 1. recens. & decif. 475. num. 1. part. 2. recens. Vincent. Carot. sing. 185. ubi ampliat procedere in statuto, etiam per argumentum a contrario sensu ad incis communis correctionis Modern. de supplicat. ad Santiss. part. 1. cap. 10. num. 38.

PERMISSUM post tempus, ante illud censetur prohibitum, l. promissor, ff. de constit. p. can. Tiraq. de retrahit. commun. §. 1. gloss. 1. num. 48.

PERMISSUM censetur omne id, per quod devenitur ad actum permissum alium, l. ad rem mobilem §. 6. ff. de precura. Sigismund. Scaccia de commerc. §. 1. gloss. 7. part. 2. ampl. 19. numer. 108. prope fin.

AXIOMA CLXXXIX.

Pluralis, Pluralitas.

- 1 Pluralis numerum saltem dualitatem requirit, nec unum censentur.
- 2 Pluralitas alium non praesumitur.
- 3 Error paucis, quod pluralitas praesumitur.
- 4 Testes ubi contrarietate & falsitate excusantur, alium pluralitas praesumitur.
- 5 Contrarium & instrumentum pluralitas non praesumitur, & qui illam allegat, probare debet.
- 6 Sententiarum pluralitas non praesumitur.
- 7 Testamentorum pluralitas non praesumitur.
- 8 Inventariorum pluralitas non praesumitur.
- 9 Personarum pluralitas non praesumitur, nisi probetur ab allegante.
- 10 Pluralitas eorum alium, & personarum praesumitur.

fumitur, quando agitur criminaliter, & ad poenam.

PLURALITAS numerus saltem dualitatem requirit, nec vno contentatur, vbi numerus, ff. de testib. l. liberat, & vbi, ff. de mun. testam. inter illa, h. fin. ff. de verb. obligat. l. vbi, ff. ad Trebell. cap. pluralis locutione 40. de reg. iur. lib. 6. Oldrad. conf. 215. Puncta breuia, col. fin. num. 8. vers. deinde opponitur, Signorol. conf. 91. Dominus Marchio, in princip. Ioann. de Imola conf. 101. num. 2. Castren. conf. 161. Pisto puncta, vers. statat solum, lib. 1. Euerard. in repicis legalib. loco 54. Mascard. de probat. concl. 838. n. 15. Menoch. conf. 50. num. 1. & 19. & conf. 686. num. 11. & conf. 848. num. 3. & conf. 991. num. 3. & conf. 404. num. 1. & conf. 198. num. 6. Eleud. de ratione cap. 18. num. 43. Cencid. post lib. praelic. & ver. quasi, sing. 80. num. 3. Mari. Antonin. variarum resolut. lib. 1. resol. 109. num. 17. Cardin. Tufch. praelic. concl. 3. l. 1. D. concl. 333. num. 1. & tom. 6. lit. P. concl. 367. per totum, Sebast. Medices de reg. iur. reg. 4. num. 3. & seq. Sord. conf. 364. n. 37. & conf. 401. n. 1. Ioann. Maria Notar. quasi forens. lib. 1. q. 251. num. 20. Castillei in rebus. lib. 5. part. 2. cap. 120. num. 5. Fult. in tractat. de substat. quasi. 358. num. 11. Declara tamen & limita iuxta ea quae dixi in tract. de appellat. in verborum variis quae in re significat sub verb. Nomenclat.

1. PLURALITAS actuum non praesumitur, l. omnium, C. de testam. l. fin. C. de rebus cred. cap. in praesentia, vers. iuratum, in 2. de probat. Euerard. in repicis legalib. loco 86. Mascard. de probat. concl. 1174. Anton. Gom. var. num. 1. cap. 11. num. 6. in fine, Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 93. num. 32. & conf. 75. num. 16. & conf. 192. num. 105. & conf. 248. num. 33. & conf. 299. num. 23. vbi quod praesumitur ad evitandam falsitatem, quod etiam tradit conf. 211. n. 29. Rot. decif. 180. num. 2. apud Farinaz. part. 2. r. 6. Brunot. à Sole in locis communib. verb. actum, n. 31. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 93. num. 18. Farinac. in praxi crimin. part. 2. q. 64. num. 119. & p. 4. decif. 98. Rot. decif. 159.

2. vbi apud eundem p. 1. recte. latè Farloae. fragm. crimin. p. 1. lit. i. num. 20. cum segg. Idem Steph. Grat. tom. 5. cap. 824. num. 47. & cap. 948. num. 18. & 1954. num. 15. Sord. conf. 355. num. 26. & conf. 385. num. 10. & conf. 483. num. 6. Sebast. Medices de reg. iur. reg. 4. vers. sistendum praeiudicium segg. Quod ad hoc verum est, ut potius error, quam pluralitas praesumatur, Ruin. conf. 141. num. 12. lib. 5. Crauet. conf. 198. num. 1. ad fin. Mascard. de concl. 1174. num. 4. 8. & 23. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 10. Sebast. Medices ad reg. 4. num. 15. & 16. Intellige Axioma non procedere, vbi praesumendo actuum identitatem, testes à contrarietate & falsitate excluderentur, cap. cum in, vbi Doct. de testib. Mascard. dist. concl. 1174. num. 5. 55. & 56. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 231. num. 40. & de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 13. n. 151. cum segg. Ad exclusionem enim delicti pluralitas actuum praesumitur. Sord. conf. 174. n. 44. & conf. 307. num. 18. Ioan. Bapt. Costa de falsi sciencia & ignor. in quest. 15. num. 9. Provat etiam praesumitur quando de duplici forma actus apparet. Felin. in cap. cum litemus 10. num. 8. de fide instrum. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 11. cum segg. Steph. Gratian. discipul. forens. tom. 4. cap. 877. num. 21.

3. Ex quibus iam primum inferitur, quod contractuum & instrumentorum pluralitas non praesumitur, & qui illam allegat, probare debet, ita Castren. conf. 360. num. 2. lib. 2. Syluan. conf. 57. n. 21. in fine, vers. nec profici duo instrumenta, & m. 2. & seq. Crauet. d. concl. 198. m. 1. & 2. Ioseph. Ludoc. Lucenfi decif. 3.

num. 12. vbi propterea dicitur apocharum pluralitatem non praesumi, Card. Tufch. d. tom. 6. lit. P. concl. 368. num. 8.

Secundò inferitur, quod nec sententiarum pluralitas praesumitur, & quod propterea qui plures latus fuisse sententias dicit, probare debet, ita Bald. & Salicet. in l. 2. C. de error. Adnotat. Alexand. conf. 53. lib. 7. quos refert Cardin. Tufch. d. l. 1. P. concl. 368. num. 6. Mascard. d. concl. 1147. num. 7. & 81.

Tertiò inferitur, quod testamentorum pluralitas non praesumitur, & propterea qui plura testamenta confecta fuisse asserit, probare debet, l. omnibus, C. de testam. Math. chil. sing. 439. Bald. conf. 399. Quod non sit sufficienter, in princip. vers. scitum sit, num. 1. lib. 5. Curt. ign. conf. 162. in fin. Afflicti decif. 213. n. 1. Ioseph. Ludoc. d. Lucenfi decif. 13. num. 31. Cardin. Tufch. dist. l. 1. P. concl. 368. num. 5.

Quartò inferitur, quod in inventariis pluralitas non praesumitur, & licet diversis temporibus confecta dicantur, praesumitur tamen vnum & idem esse inventarium, & temporis diversitatem per errorem additam fuisse, ut post Bart. Alex. & alios resoluit Card. Tufch. d. l. 1. P. d. 368. num. 9.

PLURALITAS personarum non praesumitur, nisi probetur ab allegante, l. 1. C. de probat. Bart. in l. si quis servum, h. si inter duos, in fin. ff. de legat. 2. Alexand. conf. 372. in causa, & lit. n. 1. vers. in eo quia, lib. 6. & conf. 125. Pisto processu, n. 6. vers. non pluralitas, lib. 7. Natt. conf. 97. n. 15. vers. iuratum, lib. 1. & conf. 225. Superioribus mensuris, num. 2. vers. non etiam praesumitur, lib. 2. Crauet. conf. 169. num. 3. Cephal. conf. 90. num. 18. lib. 1. Mascard. de concl. 1174. n. 24. cum segg. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 48. num. 83. & 83. & lib. 2. cap. 15. num. 49. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 36. & seq. Card. Tufch. d. l. 1. P. concl. 368. num. 1. & seq. 14. 16. & 18.

PLURALITAS rerum, actuum, & personarum praesumitur, quando agitur criminaliter, & ad poenam, ita Bertozz. conf. 33. n. 8. Odoau. Cacerban. conf. 64. n. 45. post med. Burlat. conf. 116. num. 29. vers. rursus, lib. 1. Mascard. de concl. 1174. num. 46. & seq. Card. Tufch. l. 1. P. concl. 3. num. 29. Menoch. d. praesumpt. 15. n. 17. vbi num. 18. resoluat è contrà, quando delictum, & delicti poena eadem sit, praesumendam unitatem, & identitatem.

AXIOMA CLXXX.

Plus.

1. Plus & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie.
2. Plus si licet, etiam quod est minus, licitum est.
3. Plus iuris nemine transferre potest in alium, quam ipse in se habet.
4. Plus videt quod in veritate agitur, quam quod simulatè concipitur.

Plus & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie, ff. de fundo instr. l. legato generaliter, ff. de legat. 1. Alex. conf. 8. Videtur, in fine, lib. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 225. vbi ait procedere, quando differunt accidentaliter, locus autem esse si differant essentialiter. Card. Tufch. praelic. concl. 206. 6. lit. P. concl. 392. per totum, Mari. Antonin. variarum resolut. lib. 3. resol. 39. num. 4.

num. 4. Ferret. in confus. Carbalonia, gloss. 8. num. 155. Narbona l. 2. m. 13. tit. 11. lib. 4. Recop. Sord. conf. 305. num. 66. & conf. 368. n. 11. Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 8. n. 4. cum seqq. Nicol. Loez de iure uniuers. p. 3. c. 13. m. 7. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 751. num. 90. Quodd Axioma limitatur quando ei, quod est plus lex resistit, ei verò quod est minus adfistit, vel e contra, quia tunc plus & minus specie distinguuntur. L. Grace s. illud. ff. de fideiuss. l. scio. ff. de integ. res. l. 1. in primis. f. de iur. quibus conf. infum. l. ees. C. de test. s. fideiussures. Iustit. de fideiuss. Marti. Gloria in conies. Messa. c. 3. gloss. 7. num. 16. p. 1.

PLVS si licet, etiam quodd est minus, licitum est, l. non debet. ff. de regulis iur. i. an. i. m. l. magis, C. de sacros. Eccc. cap. cui licet 5. l. de regulis iur. i. lib. 6. Thom. de Thomassin. s. iuris legum, reg. 85. Menoch. conf. 301. num. 41. Farinac. in praxi crimin. part. 4. conf. 60. num. 109. Sord. conf. 188. num. 14. Ioan. Maria Nouart. quæst. forens. lib. 1. q. 12. p. 6. l. ees. verò e contra, quia coi non licet quod est minus, nec licere debet quod est plus, Ferret. in confus. Carbalonia, gloss. 4. num. 41. Limita appellatium in dispensationibus, Sord. decr. 168. num. 10. & 21. Cald. Petreia de nominat. emphyg. q. 11. num. 65. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 1. num. 32.

PLVS iuris nemo transferre potest in alium, quàm ipse in se habeat. Vide sup. Axiom. 160. num. 2. & ibi citatis ad Steph. Grad. discip. forens. tom. 4. cap. 777. m. 6.

PLVS valet quodd in veniente agitur, quàm quod simulat concepit. ubi. & nigr. C. plm. valetur quod agitur, & c. Sigism. Scacc. de commere. s. 1. q. 7. p. 3. limit. 7. num. 4. & 5. Narbona l. 35. gloss. 4. num. 18. tit. 3. lib. 1. Recop.

AXIOMA CLXXXI.

Pœna.

1. Culpam præsupponit pœna.
2. Pœna propriè non dicitur, nisi qua imponitur propter culpam.
3. Pœna culpa debet respondere.
4. Pœna debet tenere suos auctores, & delinquentes.
5. Nullus pro alterius delicto puniendus est.
6. Intelligi, quod de pœna accipiatur pro culpa criminali, non verò sub ratione medicina.
7. Pœna non irrogatur nisi expressè iure canteatur.
8. Pœnam non meretur qui facit lege permittens.
9. Pœna ad alios casus non fuit extendenda, sed restringenda.
10. Pœna minor in delictis est in dubio imponenda.
11. Pœna capitalis in dubio debet intelligi de minori.
12. In pœnis fuit benignior interpretatio.

POENA præsupponit culpam, D. Thom. 2. 2. q. 108. art. 4. m. solus. & 112. q. 87. art. 7. & 8. Sot. de iustit. lib. 1. q. 6. art. 5. col. 1. vers. professi, & vers. verumtamen, Sylvest. in sum. verb. pœna. n. 15. Coart. var. lib. 2. cap. 8. in princip. & n. 1. vers. sentio, Menoch. conf. 616. num. 16. Sord. decr. 177. num. 19. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. num. 11. cum seqq. Quia pœna propriè non dicitur, nisi qua imponitur propter culpam, D. Augustin. lib. 1. retrat. cap. 9. quæ refert Ludou. Carbon de legib. lib. 8. disp. 1. vers. reuoc. non adum, & ante illum Alphons. de Castro de lege pœnalis lib. 1. cap. 3.

POENA ex culpa & delicto debet commensurari, siue culpe respondere, l. sancimus 12. C. de pœnis, cap. non affertimus soterius in fin. l. 4. q. 1. cap. quod si, de iis, quæ sunt à maiori parte Capit. cap. felicit, s. illud. antem de pœnis, lib. 6. vbi Prob. ad Menoch. num. 12. Cræcet. conf. 46. num. 15. vbi ait, quodd si delictum est paruum, pœna debet esse modica, & e conuerso, Mench. illi. quæst. cap. 8. num. 51. & c. 14. num. 17. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 90. m. 18. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. m. 8. Thom. de Thomasset. in s. iuris legum, reg. 116. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 4. num. 10. & q. 17. num. 9. Card. Tusch. pract. cens. tom. 6. concl. 211. per totam. Sord. conf. 350. num. 10. & conf. 321. num. 55. Sigism. Scacc. de iudic. lib. 1. q. 8. m. 12. Ioann. Maria Nouart. quæst. forens. lib. 1. q. 15. m. 7. & q. 15. m. 12. in fin.

POENA debet tenere suos auctores, & delinquentes, l. sancimus, C. de pœnis, l. habemus, ff. de iust. Zabarel. conf. 44. in princip. Roman. conf. 187. in eum, in princip. Bertaz. in l. si quis maior, C. de transact. m. 11. Menoch. conf. 113. num. 7. in subscript. Elcob. de ratiocin. cap. 41. num. 7. Cardin. Tusch. tom. 6. l. 1. P. concl. 211. per totam. Sebast. Guazzin. de descript. totius, p. 2. de sens. 53. cap. 1. per tot. Noxa enim caput lequitur, l. criminis. ff. de pœnis, l. item mihi s. ff. commedari, 6. omni, l. iustis de maxilib. actionib. cap. 1. de iure. Sord. de aliment. tit. 1. q. 38. m. 30. Farinac. in praxi crimin. part. 1. q. 2. 1. num. 1.

Vnde nullum pro alterius delicto puniendum esse probatur ex illo Excecl. cap. 18. Anima quæ percauerit, ipsa morietur, refertur in capiam. inque 1. q. 4. & in cap. si habui 1. q. 3. & in cap. quærit, de consecrat. dist. 4. Item ex illo Excecl. cap. 13. in senem, & in senem non occides, & David. cap. 13. innocentem, & in senem non interficis, & l. eod. cap. 4. quæ enim vniuersi innocens parit? aut quando reus delicti similiter Castrend. conf. 424. Quia scio, num. 6. & 7. lib. 1. vbi ad multa infert, Clar. in praxi, l. in q. 86. Card. Tusch. d. tom. 6. l. 1. P. concl. 212. n. 4. cum multis seqq. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 1. num. 1. cum seqq.

Intellige hoc verum esse, accepta pœna proptè est & culpe correlatio, & proptè importat rationem pœne, per quam iustitiae æqualitas reparatur, nam si pœna accipitur sub ratione medicina, vel quæ minor bono priuatur, & in maiori augeatur, vel data iusta causa ad maiorem Reipubl. utilitatem, vè dum vnus torqueretur, ceteri cautius & promptius à criminibus abstinere, non inueniunt, vè vnus pro alio puniatur pœna temporalis, non tamen æterna, nec spiritalis ad salutem animæ pertinentem, ita gloss. verb. de guerra, in sum. 1. q. 4. D. Thom. 1. 2. q. 27. art. 8. in eum solus. & in res. ad 1. & 2. q. 108. art. 4. in eius solus. Coart. var. lib. 2. cap. 8. n. 1. vers. quare, in l. eod. vers. quinto, Cast. de iustis hereticorum pœnis. cap. 31. Thom. de Thomassin. s. iuris legum, reg. 118. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. num. 25.

POENA non irrogatur, nisi expressè iure canteatur, iuxta auct. de non eligend. secund. ruben. s. fin. auct. Marti. Antonin. varior. resolut. lib. 3. resol. 39. num. 11. & numer. 31. Garc. Gironda de privileg. seu exempti. explicat. numer. 563. Menoch. conf. 1031. num. 19. & conf. 1118. num. 2. & conf. 1191. num. 5. & conf. 1271. num. 3. & conf. 1275. num. 11. & conf. 431. num. 2. & conf. 526. num. 11. Card. Tusch. l. 1. P. concl. 186. num. 4. Hecl. Felic. alleg. 66. num. 6. vers. & est regula communis, p. 2.

POENA non meretur qui facit lege permittente, l. Gracchus, C. ad leg. Iuliam de adulter. Dec. conf. 581. Vbi pœna, in secunda d. lib. num. 9. & seq. vbi quodd prohibuit mulctare sub pœna, extollatur

si facit molestiam licitam, *Ita. in l. pello que panem, in fin. C. de palli*, ubi quod si qui promittit de rato per minorem, videlicet quod maior factus ratificabit, si minor non ratificat, quia dicit se lesum, promittens de rato non teneretur, *Flamin. Paris. de confident. 9. 5. num. 47. Campan. in diuysio iuris Canon. rub. 11. cap. 3. n. 26. vers. super*, *Mari. Antonin. var. resolu. lib. 4. res. 4. n. 2. Card. Tufch. tom. 6. lit. P. concl. 208. per totam. Stephan. Gratian. discipuli. forens. tom. 5. cap. 960. num. 15.*

Pœna ad alios casus non sunt extendendæ, sed restringendæ, *l. factum cuique, §. in pœnibus, ubi Dec. ff. de regulis iuris, cap. in pœnis, et dicit lib. 6. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 137. Sord. de alumnis. tit. 1. q. 51. num. 81. Burg. de Pace conf. 8. n. 2. Farinae. fragm. crimin. p. 1. lit. E. r. 145. cum seqq. Sigism. Scacc. de commerc. 6. 7. gloss. 1. num. 3. Stephan. Gratian. discipuli. forens. tom. 5. r. 973. n. 11. etiam si extensio fiat ex similitudine rationis, *Ioann. Andr. in reg. adia, de reg. iuris, lib. 9. Duen. reg. 187. Gacc. Girond. de privilegium, seu exempti. explicatio, num. 540.**

Pœna mitior in delictis est in dubio imponenda, & eligenda, *l. respiciendum ff. de pœnis, Fulgof. conf. 157. col. pen. in fin. vers. restitutum*, *Menoch. conf. 472. num. 16.* ubi quod pœna mitior vti imponatur in dubio retinenda opinio Alexand. conf. 5. in fin. lib. 1. *Cuman. conf. 139. l. hoc maxime, num. 6. vbi quod in dubio pœna capitalis debet intelligi de minori, & que non sit mortis naturalis, & conf. 184. Visi, num. 3. vers. sed non illud. Ratio est, quia maior, pœna est rigor, minor vero est æquitas, sed æquitas scripta praestat rigori scripto, ergo mitior pœna eligi debet, ut ratiocinator Bald. conf. 150. in questione, num. 12. vers. quando, lib. 2. conf. 382. n. 16. lib. 2. Et pœna fuit mollienda potius quam exasperanda, *cap. pœna, de pœnis, dist. 1. Ioann. Maria Notat. quasi. forens. lib. 1. q. 152. num. 7.**

In pœnis benignior sit interpretatio, *l. priu. ff. de pœnis, cap. in pœnis 49. de regul. iuris in 6. cap. ex licentia, de consuet. Tiraq. in l. si quoniam, verbo, excommunicatus, num. 246. C. de reuoc. donat. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 138. Aloy. Ricc. in pœnis verum fori Ecclesiasticis res. 103. n. 2. an 2. edit. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 6. §. 1. num. 3.*

AXIOMA CLXXXII.

Possessor.

- 1 Possessor olim, & hodie possessor presumitur.
- 2 Intelligi si hoc alleget possessor de praesentio, nisi non.
- 3 Possessio inuitum qui probat, presumitur etiam hodie possessor.
- 4 Dominus semel, semper presumitur retinuisse dominium.
- 5 Possidentis melior est conditio.

Possessor olim, & hodie possessor presumitur, & sic ex possessione praeterita inferitur ad possessionem de praesentio, & in futurum, *gloss. Baet. & Doctores per textum, in l. possidens, C. de probat. cap. cum Ecclesia in iura, de causa possessor. & prope. c. alium, in 1. de res. l. spoliatus, Alciat. de praesumpt. reg. 2. praef. 21. Corn. conf. 130. Visi libello, col. 2. lib. 1. & conf. 87. Visi nōis, col. 3. vers. & sic videtur, lib. 3. & conf. 9. lib. 4. Bald. conf. 5. lib. 5. Nat. conf. 406. Grat. eg. 375. Ant. Gabr. commun. 12. de praesumpt. c. vel. 10.*

Couarr. in reg. possessor. part. 2. §. 1. in princ. & in cap. Rammius, §. 12. n. 2. Menchac. quasi. illius, cap. 3. n. 3. Menoch. remed. 1. 1. recap. n. 186. & de praesumpt. lib. 6. praef. 62. & praef. 64. num. 2. & conf. 11. num. 7. Mascard. de probat. lib. 1. concl. 540. & concl. 1195. num. 45. & concl. 1321. num. 1. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. §. 9. n. 15. Card. Tufch. praef. concl. 106. 6. lit. P. concl. 417. per totam, Stephan. Gratian. discipuli. forens. c. 310. n. 57. Nicol. Gacc. de benefic. p. 6. c. 3. n. 71. Rot. decif. 419. n. 1. & decif. 643. n. 6. apud Farin. p. 1. recens. & decif. 543. n. 3. apud eund. p. 2. recens. Sord. concl. 133. num. 53. & conf. 151. num. 53. & conf. 160. num. 31.

Amplia primò, seu potius declarata, ut procedat Axioma, si hoc alleget possessor de praesentio, aliter non ut per Alexand. conf. 132. n. 3. lib. 1. Alciat. de reg. 2. praef. 11. n. 2. Fulgof. conf. 140. col. 2. Tiraq. de praescript. §. 1. gloss. 1. versum, Anton. Gabr. de consuet. 10. n. 13. Menoch. d. praef. 64. n. num. 35. Mascard. concl. 1201. à num. 36. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 417. n. 6. & 32. Quæ quidem declaratio non solum habet locum in ipso possessore allegante possessionem de praesentio, sed etiam in successore vniuersali, vel singulari, qui potest allegare possessionem defuncti, vel authoris sui, quem constat semel possedisse, continuatum fuisse usque ad mortem, *Alciat. d. praef. 11. n. 5. Anton. Gabr. d. concl. 11. num. 11. Mascard. concl. 170. num. 17. & concl. 1201. n. 6. Menoch. d. praef. 64. num. 17. Nicol. Gacc. d. e. 1. r. 76.*

Amplia secundò in eo, qui probat ioculum possessionis, ut presumatur etiam hodie possessor, *Anton. Gom. l. 50. Tauri, n. 17. Rebuff. in tract. de pacificis possess. n. 169. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. §. 6. num. 76. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 417. n. 13. vbi post Bald. conf. 196. col. 1. in fin. lib. 2. ait, quod sufficit probatio possessionis de certo tempore, ut concludatur etiam de tempore posteriori, & usque ad mortem illius, & contrarium dicenti incumbit probatio, & n. 14. post Cou. declarat, quod si qui semel possedit, presumitur hodie possidere usque ad decennium, quando solum ciuilem habebat, si vero ciuilem & naturalem, presumitur possidere ultra decennium, & continod, donec de contrario probetur, & quod hæc possessio presumpta non sufficit in spolio.*

Amplia tertio in dominio, quia dominus semel, semper presumitur retinuisse dominium etiam post mille annos, *Pichard. tom. 1. commun. opinio, lib. 4. tit. 9. num. 340. pag. mibi 510. Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 417. n. 9. & 10. vbi declarat procedere procedere plenè, & non per probationem priuilegiatam dominium retrò est probatum, & quando nou probatur mutatio dominij in alium facta.*

Possidentis melior est conditio, *l. si debitor, §. ff. de pignori lib. 1. in qui destinatus ff. de rei vendicac. l. fin. C. de iud. tit. 1. qui accusator, C. de iudic. §. retinenda, vers. commodum, Instit. de iur. iud. c. pro possessore, de reg. iuris, lib. 6. Tiraq. de iure primog. §. 17. apud. 21. n. 20. cum seqq. Sord. conf. 73. n. 76. etiam in pari causa ex text. in l. apud Celsum, §. Marcellus, ff. de doli mali except. si seruum, §. sequitur ff. de verb. oblig. l. fin. C. de rei vendicac. in pari, de reg. iuris, lib. 6. Neuzan. conf. 79. n. 26. Alexand. conf. 61. n. 6. vol. 6. Olafch. decif. 108. cap. 18. Vincent. de Franch. decif. 167. n. 13. Honded. conf. 49. in fin. vol. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 66. n. 1. in pari delicto potior est pars possidentis, licet par delictum ff. de reg. iuris, lib. 6. in pari, et dicit lib. 6. Thom. de Thomasset. reg. 157. & in pari turpitudinis causa, i. actor, de re iudic. Cels. Barq. de doli, lib. 6. reg. 33. per tot. Laderch. conf. 101. n. 7. Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 404. n. 41. Mari. Giomb. ad consuet. Alciat. cap. 2. gloss. 1. n. 5. vers. & in pari, p. 2. Unde qui possidet,*

det, dicitur beatus, ut ait gloss. verb. requiratur, in cap. 1. de pace tenenda in vñs. feudorum.

AXIOMA CLXXXIII.

Posteriora.

POSTERIORA derogant prioribus, l. sed & posteriores, ff. de legib. l. cum in plura, §. locator heredes, l. acui, l. i. in fin. ff. de stipul. servat. l. si unus, §. patris in pueris, ff. de pñs. l. i. patris nonissima, vbi Dec. C. ad l. i. l. clari, vbi Bald. C. de fidei com. §. posterore, l. i. in fin. quibus modis testam. infirm. vbi Pichard. num. 11. Bald. conf. 121. Primo flante, in princip. lib. 1. t. lat. Alexan. conf. 122. lib. 4. vbi ampliat in statutis, contrariis, patris, victimis voluntatibus, rescipitis, & constitutione procuratorum, Anchus. conf. 208. num. 15. vbi loquitur in opinionibus, quia statuit victimæ, Barthol. Peret. ad Extravag. Ambrosio, de rebus Eccles. verb. praedecessorum, num. 6. Surd. decif. 195. num. 7. & conf. 101. num. 1. & conf. 159. num. 34. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. quest. 7. n. 10. Vital. de Cambanis in re. cl. clausul. pag. m. 164. n. 7. Thom. de Thomass. in rebus legum, reg. 210. Aloyf. Riee. in collect. decif. part. 3. collectan. 576. Brunor. d. Sole in locis communib. verb. ultima, Garn. Lusitan. decif. 50. n. 3. Card. Tusch. pract. conclusum 6. l. i. p. consil. 451. peritiam, & rem. 8. l. i. p. consil. 128. Armendar. in proquis. addit. ad recap. legum. N. annera, num. 7. Seraphin. decif. 127. num. 1. vbi intelligit, maxime quando priorum mentio fit in posterioribus Rot. decif. 593. num. 2. & 3. p. 2. in possib. Form. alibi p. 4. recet.

AXIOMA CLXXXIV.

Potentia, Possé.

- 1 Potentia, quæ non reducitur ad actum, vana est.
- 2 Actus & potentia simul esse non possunt.
- 3 Actus potentiam excludit.
- 4 Potentia in habitu idem operatur, quod potentia in actu.
- 5 Possé quæ non dicitur, quod contra ius potest.
- 6 Possé non dicitur quæ ea, quæ honeste non potest.
- 7 Possé aliquid dicitur, quod commodè possidetur.

POTENTIA, quæ non redocitur ad actum, vana est, l. i. cum §. si Præter ff. de suspens. tutorib. l. malem. interest, C. si quis alteri, vel sibi, e. pastoratu, §. quænam, vbi Dec. vñs. 2. de rescip. Surd. conf. 175. num. 3. Oñau. Gloss. resp. 1. p. 1. n. 182. Actus enim & potentia simul esse non possunt, §. itaque discreto, vers. quia quod merum est, iussu. de altitud. quia actus potentiam excludit, l. si non fuerit, vers. non enim, ff. de manum. 208. am.

POTENTIA in habitu idem operatur, quod potentia in actu, Hippol. consil. 18. num. 10. & ad l. si quis perscrutemur, numer. 2. C. ad legem Corneli. de fidei.

POSSE quæ non dicitur, quod contra ius potest, quia verba sunt intelligenda secundum ius, Equen. §. inter locatorum, ff. de locat. l. nepos Proculo, ff. de acq. res. §. i. ap. causam quæ, de rescip. cap. cum dilectus, de consue. Steph. Gratian. Archiep. decif. 13. num. 34.

August. Barboz. Axiom. l. i.

POSSE non dicitur quæ ea, quæ honeste non potest, d. l. nepos Proculo, ff. de verbor. significat. Surd. conf. 101. num. 44. Stephan. Gratian. decif. 891. n. 31. Ioseph. Vela differt. forens. differt. 6. num. 18.

POSSE aliquid dicitur, quod commodè poss. sumus, Seraphin. de priuilegiis. priuile. 144. num. 5. Et fieri non posse dicitur illud quod commodè fieri non potest, Retinolo obseru. 7. n. 22.

AXIOMA CLXXXV.

Præscriptum.

PRÆSCRIPTUM tantum censetur, quantum possessum, l. i. §. si duo hoc interdicto ff. de iur. iur. actiue primo, cap. sine possessione, de regulis iur. lib. 6. vbi plures colligit illationes in collectan. exornant Auzer. ad Capellam Tholoan. quest. 323. Paris. conf. 27. num. 150. vol. 1. & conf. 57. num. 13. vol. 2. Pute. decif. 102. num. 2. lib. 2. in consil. Abb. in cap. ascendens, in fine, priuileg. l. i. in l. 3. §. possideret, num. 15 ff. de acq. poss. Boet. decif. 58. n. 6. Capie. decif. 109. num. 31. Malcard. de probat. consil. 14. num. 25. & consil. 946. num. 8. Hinded. consil. 79. num. 47. lib. 1. Mari. Antoin. ver. resolut. lib. 1. resolut. 79. num. 20. Monach. Aneon. Lucen. decif. 14. num. 56. Aldred. in allegat. iur. pro commenda Regularium exempt. p. 2. d. 4. tom. 12.

Hinc indiuidualiter Bart. in d. §. si quis hoc interdicto, num. 1. inquit, quod si aliquis prætendit se præscriptisse has colligendi pedagum, atque ira esse in quasi possessione exigendi illud, si probat, quia usus est exigere de certis rebus, vti in illis tantum dicitur præscriptisse, in quibus apparet, usus, & sic quasi possessio exigendi, quod voluerunt Bartholin. de gabellu, p. 1. sub num. 31. vers. vnde cum quæro, Paris. conf. 13. sub num. 18. vol. 1. Aym. Craue. consil. 111. num. 6. vol. 1. Menoch. remed. 5. rem. num. 59. & consil. 611. num. 1. Nam probandum est vñs, sed præscriptio in specie, in casu de quo quæritur, quia de vñs ad alium non inferitur, Olzard. consil. 237. Anchus. consil. 519. num. 8. Neuis. consil. 48. num. 4. Roland. consil. 80. num. 10. vol. 1. Becc. consil. 98. num. 7. vol. 1. Menoch. consil. 54. num. 37. Surd. consil. 571. n. 3. vol. 3.

AXIOMA CLXXXVI.

Præsumptio.

- 1 Veritas præualet præsumptioni.
- 2 Præsumptio vna tollit aliam.
- 3 Præsumptio fortior tollit debiliorem.
- 4 Præsumptio vna cedit pluribus.
- 5 Præsumptiones cessant in actu.

PRÆSUMPTIO cedit veritati, quia veritas præualet præsumptioni, l. nuptia filio, ff. de iur. iur. l. i. in princip. ff. quod merum causam, l. cum de indubio, ff. de probat. l. in rebus, C. de iur. iur. Socin. consil. 164. vol. 5. vers. sed ad hanc obiectum, num. 10. vol. 2. Paris. consil. 29. num. 44. lib. 2. Roland. à Valle consil. 99. num. 2. lib. 1. Surd. consil. 9. num. 61. & consil. 16. num. 22. & consil. 28. num. 110. & consil. 37. num. 17. & consil. 80. num. 19. & consil. 423. num. 12. Card. Tolus. pract. consil. 1. tom. 6.

nom. 6. l. it. P. 1. c. l. 612. per totam, Menoch. confil. 86. num. 106. Steph. Gratian. de excep. forens. c. 1. num. 5. 3. 3. 1. num. 15. & cap. 90. num. 23.

2. **PRÆSUMPTIO** vna tollit aliam, l. Dico. ff. de in iure res. l. quidam testamentum, ff. de vulgari & pupil. sub l. 1. C. de aduersus quos, l. si. C. de in iure & sub l. cap. in iure, de iur. iur. cap. 1. de praesump. Hippol. confil. 8. num. 6. Turq. in l. si vñquam, verb. denotatio longum, num. 150. C. de reuocand. donat. Menoch. remed. 1. recuper. num. 15. 2. & n. 187. & de arbit. lib. 1. quæst. 76. num. 19. & confil. 101. num. 55. & confil. 143. num. 18. & de praesump. lib. 1. pref. 10. Malcard. de probat. conclus. 405. numer. 5. & conclus. 83. num. 15. & conclus. 1147. num. 27. & conclus. 1224. & conclus. 1577. num. 75. cum segg. Sord. confil. 561. num. 35. Valasc. de partit. iurib. cap. 38. num. 9. Fatimac. in praxi crimin. p. 3. quæst. 86. num. 102. cum segg. & part. 4. confil. 102. num. 49. Benedicte. & Gid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de in iure & in re, part. 1. c. 11. num. 17. idem Sord. confil. 16. num. 23. & confil. 31. n. 49. & confil. 69. n. 36. & confil. 80. num. 11. & confil. 383. n. 15. & confil. 486. n. 15. Steph. Gratian. d. 10. c. 5. n. 814. n. 6. & 14. & cap. 967. num. 14. Alex. Tientacin. confil. 19. num. 10. p. 1. & confil. 37. n. 6. & 11. ad p. 1.

3. **PRÆSUMPTIO** fortior tollit debiliorem, d. l. Dico. ff. de in iure res. l. non solum, ff. de iur. iur. latè Menoch. de praesump. lib. 1. pref. 10. num. 1. cum segg. & lib. 6. pref. 64. num. 46. & confil. 12. num. 12. Sord. confil. 94. n. 61. & confil. 112. num. 75. & confil. 111. num. 79. & confil. 535. num. 5. Stephan. Gratian. 10. c. 4. cap. 61. num. 15. & cap. 650. n. 15. & 657. n. 35.

4. **PRÆSUMPTIO** vna credit pluribus, l. 4. §. 1. ff. de iust. l. 1. in de iudicio, in princ. ff. de probat. amb. itaque. C. communis, de success. Sord. confil. 1. num. 60. & confil. 9. num. 61. & confil. 313. num. 51. & confil. 383. num. 24. & confil. 429. num. 28. Sigism. Secc. de comm. 4. l. 1. §. 1. num. 529.

5. **PRÆSUMPTIONES** cessant in clariis, Anton. Monach. Hæne de decif. 51. num. 49.

AXIOMA CLXXXVII.

Principium.

1. Principium & initium à Deo est.
2. Principium cuiusque rei est spectandum.
3. Vix bene peragitur exitus, quia malo fuerunt incipit principia.
4. Principium est de esse, & iure principia.

1. **PRINCIPIUM** & initium à Deo est, amb. de hered. & fidei in princ. cap. in nomine Domini 1. 3. dist. Bald. in proemio Decretal. in princ. Barbat. in rub. de fide instrum. col. 1. Scann. seg. Nicol. Moyz. de contradic. quomodo contrarius desiciat, num. 37. cum segg. Stephan. Gratian. Marisa de decif. 1. Fr. Paulin. Betti Lucen. in praxi crimin. Regular. 104. in princ. num. 6. Cald. Pereira de emptioe & vendit. 1. num. 1. & 14. Card. Tusch. praxi. conclus. 1. tom. 6. l. 1. P. c. 705. per totam.

2. **PRINCIPIUM** cuiusque rei est spectandum, l. Pamphili. ff. de in iure res. l. si procuratorum, ff. mandati. l. 1. nam origo, ff. quod vi, om. l. si. l. 1. am. ff. ad Adceden. l. si filiusfam. C. de iur. l. vñ. C. de impen. in rei. de script. lib. 10. Turq. in l. si vñquam, verb. denotatio longum, num. 157. C. de reuocand. donat. Menoch. confil. 849. num. 37. & confil. 844. num. 45. vbi quod principium quoniamque non finis, spectat

debet Auen. Janion. l. 44. Tauri, gloss. 15. num. 5. Sord. de aliment. tit. 7. quæst. 34. & decif. 102. num. 10. & decif. 197. num. 12. Flamin. Parif. de resignat. benefice. lib. 1. quæst. 11. num. 7. & S. D. Barbof. in l. post decem, num. 75. ff. solus maritum. Cald. Pereira de potestate elig. cap. 10. num. 41. & quæst. forens. confil. 129. & confil. 43. num. 50. Steph. Gratian. de excep. forens. c. 102. num. 15. cum segg. Card. Tusch. 10. c. 6. l. 1. P. c. 703. Vnde rectè ait text. in c. principia 1. quæst. 1. quod vix bene peragitur exitus, quia malo sunt incipit principia, refert Molin. de primogen. lib. 1. cap. 2. num. 8.

PRINCIPIUM est de esse, & iure principia, sicut pars de esse totius, & fundamentum de esse superadditum, Oldrad. confil. 200. Principium est, quem refert Card. Tusch. d. 10. c. 6. l. 1. P. c. 703. num. 1.

AXIOMA CLXXXVIII.

Prior.

1. Prior qui est tempore, potior est iure, 1. si quis prius sit in hora & panis, vi num. 2. & procedit item in agendo, quàm excipiendo, & replendo, vi num. 5. & quando sunt parces in causa, vi num. 4.
3. Prior nominatus censetur magis dilectus.
6. Dignitatem maiorem arguit prior nominatio.

PRIOR qui est tempore, potior est iure, l. qui balneum, in princ. l. prior, 10. princ. ff. qui potius in pignore hab. l. si fideiussor, C. cod. cap. qui prior 14. de regulis iur. lib. 6. exoptans Duem. reg. 198. Oldrad. confil. 218. Gratia, in princ. Anton. de Butt. confil. 11. in princ. Roman. confil. 47. in princ. vers. tertio hoc ostenditur, Neguzot. de pignoris. part. 5. princ. membr. 2. num. 11. & num. 19. Capola caus. 282. & 124. Barthol. Perett. ad Extray. ambrosia, de rebus Eccles. non alien. verb. d. 10. num. 16. Cott. in memorab. verb. credider. 7. Cullin. in Cavalis gloria mundi, part. 11. confil. 99. Rebuff. tom. 2. ad leges Gallia, tit. de constit. reddituum, gloss. 8. Vinal. de Cambanis in trail. clausul. pag. mibi 37. n. 14. Bertez. de clausulis instrument. claus. 1. gloss. 5. n. 42. Malcard. de probat. conclus. 1228. Ioseph. Ludon. Perus. decif. 45. num. 7. Sord. de aliment. tit. 1. quæst. 94. num. 15. & decif. 255. num. 1. Moden. l. 7. gloss. 5. num. 3. tit. 16. lib. 5. num. Recop. Felician. de confil. 10. n. 1. lib. 3. cap. 5. num. 12. Card. Tusch. praxi. conclus. 10. n. 6. l. 1. P. c. 465. Flores de Meña var. tom. 1. quæst. 6. num. 3. num. 24. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. cap. 5. princ. num. 22. Valasc. confil. 129. num. 2. Cardin. Mantie. de tacito & ambig. comment. lib. 11. tit. 12. numer. 1. Cardo. in praxi iudicium & Adaceni. verb. an. num. 15. & verb. pignori, num. 16. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. ref. 81. num. 7. & lib. 2. ref. 50. num. 12. Garc. Gironza de privilegium, fen excep. explicat. n. 357. Scraphin. decif. 187. num. 1. Aloyf. Riee. in collect. decif. p. 3. collect. 474. latè Ould. de Amicis de iure empti. 2. num. 1. & 9. Steph. Grat. disp. epi. forens. tom. 4. c. 710. num. 14. & c. 771. n. 1. tom. 5. c. 963. n. 1. Narbona l. 36. gloss. omnia. n. 2. tit. 2. l. 1. Recop.

Amplia prius, vt procedat etiam proprietates, sit in hora & panis, Decian. confil. 109. num. 21. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. 10. c. 6. l. 1. P. c. 465. num. 4.

Amplia secundò, vt procedat tam io agendo, quàm

quam in excipiendo, & replicando, l. *creditor qui prior*, la. 2. in princ. ff. qui potiores in pignore. Rip. in l. privilegia, num. 18. ampl. 1. ff. de privileg. cred. Necquidant. memb. 2. ampl. 2. num. 2. Garc. Gironda ubi sup. num. 158.

4. Intellige hoc Axioma, quando sunt pares in causa, alias secus, Federic. de Senis consil. 197. in princ. vers. restat respondere, & consil. 69. circa fin. vers. non absit, Roman. consil. 47. vers. secunde, quos refert. Cardin. Tusch. d. l. i. c. P. conclus. 465. num. 39. Intelligit etiam in concursu, non in separabilibus & diuersis, Polydor. Ripa sing. observat. 174. num. 6.

5. PRIOR nominatus censetur magis dilectus, l. si communis servum 2. ff. de singulari serva. cap. si quis, de elect. lib. 6. Thom. de Thomalla, in sibi in legum, reg. 235. Gardin. Mantica de consil. ultim. volum. lib. 6. tit. 11. num. 19. & lib. 8. tit. 4. num. 12. & cit. 9. num. 7. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 161. num. 3. cum seqq.

6. PRIOR nominatio maiorem dignitatem arguit, Titiaz de iure primogen. quest. 19. num. 1. quia prior descriptus dicitur dignior, & praecedere debet, l. i. ff. de abscris. Paris. consil. 13. num. 1. vol. 4. Peregr. consil. 3. num. 60. lib. 1. quos refert Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 81. num. 1.

Axioma CLXXXIX.

Priuationo.

1. Priuatio praesupponit habitum.
2. Spoliatus si dicitur, qui semel possedit.

PRIVATIO praesupponit habitum, quia nemo priuatus, nisi prius habuerit id quod fuit priuatus, l. decem 1. 17. ff. de verb. obligat. l. 4. §. condempnamus, ff. de re iudic. l. nec visilem 20. ff. ex quibus causis maiores, l. 1. Titio usufructus, ff. de condic. & demonstrat. l. cumque, ff. de iuric. l. non potest videri, ff. de regulis iur. §. servus, l. si quis de capite dimittit, ubi Pichard. numer. 2. cap. ad dissuadendum, de discipulis. impub. Card. Combric. in comment. ad Legicam, tit. de opposit. cap. 10. quest. 1. vica. art. 5. Bald. in l. licet, in 3. opposit. C. locati, Ancharan. consil. 179. Prima facie videtur, Euerard in topic legal. loca 6. Vital. de Cambaiois in tract. clausu. pag. mibi 214. num. 12. Bertazol. in rep. l. si quis maior, C. de translat. iur. numer. 571. Menoch. consil. 171. num. 1. & consil. 241. num. 17. & consil. 326. num. 2. & consil. 378. num. 9. & consil. 442. num. 8. & consil. 466. num. 16. & consil. 484. num. 17. & consil. 613. num. 9. Surd. de alimentis, tit. 6. quest. 23. & consil. 32. num. 57. & consil. 373. num. 76. & consil. 160. num. 18. & consil. 303. num. 64. Olafsch. decis. 91. num. 11. Anton. Monach. Bonamer. decis. 301. num. 5. Monet. de decimis, cap. 9. quest. 1. num. 18. Card. Tusch. practice conclus. 6. l. i. c. P. concl. 725. per totam. Mari. Antonio. var. resolut. lib. 1. resolut. 59. causa 15. Cal. Pereira quest. forens. consil. 16. num. 3. Rot. decis. 242. num. 4. & decis. 307. m. 1. apud Fatinae. p. 2. recent. Mangil. de impu. q. 91. m. 4. Sigism. Scacc. de commere. §. 2. gloss. 6. m. 39. vers. intellige, & num. 390. & seq. in fin. ubi quod a priuatione ad habitum non est regressus. Rot. decis. 415. m. 4. & decis. 477. m. 7. p. 2. in possib. Fatinae. d. l. i. c. P. decis. 439. num. 6.

2. Vnde spoliatus si dicitur, qui semel possedit, l. 1. §. detinuit, ff. de vi, & vi arm. cap. fin. §. quest. 3. Bald. in cap. cum Ecclesia Savina, col. 4. de causa poss. August. Barbose Axiom. iur.

& prop. Alexand. consil. 152. In causa, num. 2. vers. secundo probatur, lib. 6. Menoch. de remed. recuper. possess. in prat. num. 1. Surd. consil. 160. num. 59. & consil. 221. num. 17. Card. Tusch. d. l. i. c. P. conclus. 715. num. 2.

Axioma CXC.

Priuegiatus, Priuegium.

1. Priuegiatus contra pariter priuegiatus non videtur priuegius suo.
2. Priuegiatus dupliciter bene videtur priuegius suo contra priuegiatum.
3. Transiens de domo suam, bene videtur suo priuegio contra pariter priuegiatum transientem de loco sapiendo.
4. Priuegiatus in specie, praeter priuegiatus in genere.
5. Priuegium personale personam sequitur, & cum persona extinguitur.
6. Priuegium operis extendere, & inspicere, nec allegari creditur.
7. Priuegius tenor attendendus est.
8. Priuegium meretur amittere, qui permixta abutitur priuegio.

PRIUEGIATUS contra pariter priuegiatus, i. priuegiatus non videtur priuegius suo, l. sed & m. l. i. c. in princ. ff. de excusat. iur. l. 1. assidue, vers. in duabus, C. qui potiores in pignore hab. l. si re, ubi gloss. verb. ad heredem, C. de sacros. Eccles. Exortant, & declarant. Marfil. sing. 99. Priuegiatus, & sing. 651. Tradit. lib. 1. Pet. de Anchaz consil. 37. Contra Ioannem, in princ. Rimin. iun. consil. 178. num. 71. Socin. iun. consil. 74. m. 11. lib. 1. Couart. in rep. possess. p. 2. §. 2. m. 4. & practice. cap. 7. num. 4. Colla in c. si pater, verb. si absque liberis, c. 2. de testam. lib. 6. Mauric. de test. in integro, c. 118. Sfort. Odd. in simili real. q. 18. art. 4. num. 38. & art. 5. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. lesit, num. 165. C. de in integr. restit. minor. Surd. de alimentis, tit. 2. princ. 18. num. 5. & 7. princ. 61. num. 11. Peregrin. de fideicom. art. 3. num. 702. Azeved. l. 10. tit. 3. num. 15. 17. & 18. lib. 10. Recopil. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de rescript. resolut. 11. Curia Philipp. part. 1. §. 17. num. 32. Ceual. comment. contra commentum, quest. 756. num. 43. & quest. 821. n. 46. Card. Mantica de consil. ultim. volum. lib. 6. tit. 2. num. 11. & de sacris & ambig. conuers. lib. 11. tit. 16. num. 6. Stephan. Gratian. Marchia decis. 196. num. 18. & 19. Card. Tusch. practice. conclus. 100. 6. l. i. c. P. conclus. 760. per totam, Cardos in praxi iudicium, & Aduocat. verb. priuegium, num. 46. Mari. Antonio. var. resolut. lib. 2. resolut. 8. n. 58. Castill. quosdam, quest. lib. 1. cap. 25. num. 27. D. Barbose. l. 1. §. legatus, num. 152. ff. de iudic. Polyd. Ripa observ. 7. numer. 3. Ioan. Maria Nouar. in praxi iudic. & variis. for. q. 21. sect. 2. num. 2. Mangil. de impu. q. 91. m. 1. 8. num. 23. vno ore praeterentes, huiusmodi Axioma procedere, ubi utrumque priuegium aequale est, & aequale fauorabile, & insuper concurrunt in actu & exercitio. Non si alterum priuegium fortius sit, ut in terminis, l. sed & m. l. i. c. in princ. ff. de excusat. minor. Sfort. Odd. de rescript. in integro, q. 1. q. 18. art. 4. num. 2. Stephan. Gratian. decis. forens. tom. 4. cap. 66. num. 13. cum seqq. Ioann. Maria Nouar. d. l. q. 21. m. 20.

Limita primum, quia dupliciter priuegiatus bene

vitur suo privilegio contra privilegium, Cephal. *conf.* 748. num. 18. quem refert Card. Tufch. *dist. P. concl.* 761. num. 12.

5. Limita secundò, quando tractat vnus de damno vitando, alter de lucro captando, quia tractans de damno vitur suo privilegio, *lib. ff. ex quibus causis maior. l. vtrum. 1. vlt. vers. prouide. ff. de minor. Castrenf. conf.* 17. in fin. *lib. 1. Alexand. conf.* 5. in fin. *vers. circa septimum lib. 5. Couarr. d. reg. possessor. p. 2. §. 1. n. 4. Riminjan. conf.* 285. num. 127. & *conf.* 153. num. 51. Roman. *conf.* 166 *Vsa diligenter. in fin. n. 14. Sfort. d. q. 4. art. 4. & q. 18. art. 5. Menoch. conf.* 447. num. 37. Card. Tufch. *dist. P. com. 761. r. 14. cum seqq.* Mari. Antonin. *dist. fol. 8. num. 59 Polyd. Ripand. lib. 7. num. 4. & 5.* vbi quid licet pariter privilegiatus gaudeat privilegio aduersus privilegium contentum de lucro, si tamen vtique de damno vitando agat, non gaudebit, & Cephal. *conf.* 7. num. 12. *vers. si u. lib. 1. latè Leo Palcut. decif.* 90. num. 3. cum seqq. vbi probat quòd quando duo privilegia contraria concurrunt, attendendum est illud, in quo agitur de damno vitando, non illud quod in lucro captando versatur, quòd num. 21. & 14. intelligit in eadem specie privilegij, secus quando privilegium vnus est potentius privilegio alterius, & num. 26. subdit quòd privilegium potentius est, in quo maior utilitas versatur.

4. Limita terciò, quia privilegium in specie preterit privilegium in genere, Couarr. *d. p. 1. §. 1. n. 4. vers. quòd vero diximus.* vbi maxime quando in eadem re est specialiter privilegiatus, Menoch. *conf.* 12. num. 43. quos refert Card. Tufch. *dist. P. concl.* 761. num. 11. Sfort. *d. q. 1. art. 4. num. 34. Anton. Mangil. de iurisp. q. 18. num. 25. & q. 120. num. 12.*

5. PRIVILEGIUM personale personam sequitur, & cum persona extinguitur, *lan. omnib. ff. de regul. iur. l. c. p. privilegium. codit. lib. 6. vbi in collection. latè explicauit Tiraq. de retrad. sign. §. 26. gloss. 1. n. 60. & de iure primag. q. 37. num. 1. Xuaz. in l. quantum in prioribus, super leg. Regis. lib. 1. d. 1. n. 1. Menoch. *conf.* 136. num. 2. & *conf.* 1007. n. num. 95. & de presumpt. lib. 3. pref. 10. num. 45. Cardos. in praxi iudicum, & Aduoc. verb. privilegium, num. 4. Card. Tufch. *d. iur. 6. lit. P. concl.* 746. per totum. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 12. §. 6. D. Barbosa in qua tale, ff. soluto matrim. vbi latè, Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resolut. 109. num. 6. Soat. de legib. lib. 8. cap. 10. & 11. Ioann. de Salas in simili tract. diff. 17. fol. 6. & 8. latè Roland. à Valle conf.* 61. num. 10 cum seqq. lib. 4. Mangil. *de iurisp. q. 7. n. 94. cum seqq.***

6. PRIVILEGIUM oportet ostendere, & inspicere, nec alleganti creditur, cap. perri 7. vbi Abb. num. 1. de privileg. cap. cum persone, *cod. tit. lib. 6. Tufch. de visitat. lib. 2. cap. 18. n. 3. & cap. 10. n. 6. Mascard. de probat. concl. 1. 100. num. 36. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 14. num. 15. Card. Tufch. *dist. P. concl.* 761. Cabed. *infr. decif.* 5. num. 1. p. 2. & notat eleganter Couarr. *prol. cap. 10. num. 7.* quòd quando agitur de privilegio exhibendo iudici, tunc oportet quod totum presente parte coram iudice legatur, & iudici petenti exhibeatur, & verò quando agitur de eo parti exhibendo, tunc illud tantum capitulum, quod ad eum spectat, & subleuam tangit materiam, exhiberi oportet, iuxta textum *in reuocet, de fide instrum. & longam distinctionem gloss. verb. dis. & consule, in l. 1. §. diuines, ff. de edendo.**

7. PRIVILEGIIS tenor attendendus est, nec de illo iudicandum, nisi ipsius tenore inspecto, cap. perri 7. ad. recipimus, de privileg. cap. vlt. de translat. *prol. cap. consideramus* 10. de elect. Tiraq. in l. si vnguam,

verb. libertis, num. 8. C. de reuoc. donat. Borg. de Pace q. 2. n. 17. Sord. conf. 1. à n. 31. intellige non solum quoad verba, sed etiam multo magis quoad mentem, vt si de eis appareat, & verbis recedamus, vt quid senserit cooedens potius sequamur, cap. quantò 16. vbi gloss. *verb. sola, de privileg. Sanchez de matrim. lib. 8. diff. 1. num. 11.*

PRIVILEGIUM meretur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate, c. vbi 74. *dist. c. privilegium 11. q. 3. c. inuatum 11. c. vt privilegia, in princi. de privileg. c. contingit, d. 2. de fement. x. com. Damasc. in tract. de breuic. membr. 3. num. 18. Auster. in Clem. 1. num. 12. de officio Ord. Nep. de monte Albano de excerpt. art. 2. num. 15. Cardin. Tufch. *dist. P. concl.* 754. Soat. de legib. lib. 8. cap. 36. per totum.*

AXIOMA CXCI.

Probare, Probatio.

1. Probare oportet, nec sufficit dicere.
2. Probatio debet de necessitate concludere.
3. Probatio dubia, & incerta non releuat probantem.
4. Probatio dubia, contra producentem est interpretanda.
5. Probatio probationem non excludit.
6. Probatio specialis semper preuolat generali.
7. Probatio per testes habet eandem vim quam per instrumentum.

PROBARE oportet, nec sufficit dicere, gloss. 1. *verb. dicatur, in l. 1. in princ. ff. si quod super pauperem scisse dicatur, c. dilecti, de exceptis. in l. si prius, n. 97. ff. de iuri. opitu. num. Felin. in c. cum dilectis, n. 6. de accusat. Paris. *conf.* 115. num. 5. vol. 1. Menoch. *remed. 3. remed. n. 178. & remed. 5. num. 403.**

PROBATIO debet de necessitate concludere, quia non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse, *lan. hoc, C. de legitimis, vbi Ias. regulam ponit cum ampliationibus, & limitationibus, Lurque natales, C. de probat. in presentia, ad. inter comparat. §. cum quò, de translat. Episcopi, c. recipimus, de privileg. Bald. *conf.* 61. Alia vice, circa priu. *vers. quanta conclusio, lib. 1. Mascard. de probat. concl.* 671. num. 11. Brunor. à Sole loci commun. *lib. verb. probatio 10. Morla in emptio inu. p. 1. tit. 1. in princ. num. 53. Alexand. Trencant. *var. resol. lib. 1. tit. de firmis resol. 1. sub num. 129. vers. hoc prima declaratio, Alouin. conf.* 44. num. 6. & *conf.* 51. num. 18. Sord. *conf.* 5. num. 45. Galignet de condit. & demonstrat. part. 2. c. 1. quest. 92. num. 4. Cef. Argel. de contradi. legum. quest. 15. num. 107. Cardin. Tufch. *prol. c. conclus. 100. 6. lit. P. concl.* 765. per totum. Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resol. 46. num. 6. Rot. decif.* 127. num. 7. apud Farinac. p. 1. recant. Sebast. Medices de reg. iur. *reg. 4. num. 10. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 283. num. 25.***

PROBATIO dubia, & incerta non releuat probantem, *d. l. neque notales, d. cap. in presentia, Argid. c. 2. n. 57. Ioan. de Anola conf.* 96. per totum. Hippol. *conf.* 10. num. 8. Mascard. de probat. *concl.* 1363. num. 6. Sord. *decif.* 75. n. 17. & *decif.* 283. num. 45. & *conf.* 5. num. 45. cum seqq. & *conf.* 14. num. 16. D. Barbosa in l. si non intentione, num. 18. cum seqq. *ff. de iudic. Stephan. Gratian. discept. forens. 144. num. 11. cum seqq. Serraphin. decif.* 1103. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum iuri. *Eccelesijs resol.* 366. num. 6. in 1. edit. Farinac. in praxi *rimin. p. 2. tit. de opposit. contra dicta testium q. 68. n. 1.*

cum seqq. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 106. n. 9. & resol. 110. n. 6. & lib. 3. resol. 16. n. 5. Rot. decif. 149. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Imò contra prodactem esse interpretanda, Rebuff. in trull. de repræb. refim. num. 9. Scraphin. decif. 46. n. 5. Rot. decif. 84. num. 1. apud Farinac. collect. 1. num. 1. Sord. conf. 5. num. 48. & conf. 133. n. 26. & conf. 312. n. 34. & conf. 327. num. 48. & conf. 339. n. 21. & conf. 429. n. 74. & conf. 483. num. 5. Steph. Grat. tom. 4. cap. 640. n. 25. & c. 703. n. 1. d. 100. s. 2. 874. n. 29. etiam in materia fauorabili. Sord. d. conf. 5. n. 49.

5 PROBATIO probationem non excludit, Scraphin. decif. 757. num. 5. Fortior verò tollit debilitatem, l. p. ff. de res. u. integritas, Malcard. de probat. concl. 235. n. 15.

6 PROBATIO specialis semper præualeat generali, Innoc. in cap. audiu. n. 4. de prescrip. Hippol. in præf. 5. diligenter. n. 198. & in l. de minore, §. plurium, n. 100. ff. de quæstionib. Scraphin. decif. 818. n. 5. Farinac. in præxi crimin. p. 2. q. 65. n. 170.

7 PROBATIO per testes habet eandem vim quam per instrumentum, l. in exercendis, C. de fide instrum. cap. cum Ioannib. ad tit. Alexand. conf. 64. vers. corroboretur, lib. 2. Gize. conf. 90. num. 40. lib. 2. Paril. conf. 81. num. 10. lib. 1. Soat. de Pace in præf. l. com. 1. p. 1. temp. 8. num. 7. Malcard. de probat. in proem. quæst. 6. & concluf. 1095. num. 3. Moia in emporio lorie, p. 1. tit. 1. in præf. d. num. 4. Caido. in præxi Iudicem, verb. instrumentum n. 1. & verb. probatio 7. Cardin. Tulch. d. item. 6. l. it. P. concluf. 771. vbi duobus conclusioibus seqq. refert, quibus casibus probatio per testes non admittatur.

AXIOMA CXCI.

Proœmium:

- 1 Proœmium denotat causam finalem, & mentem loquentis ostendit.
- 2 Mens & intentio dispositionis, & causa finalis colligitur ex proœmio.
- 3 Decisionem declarat proœmium.
- 4 Corpus sicut ab animam, ita dispositio à proœmiali ratione regulatur.
- 5 Animam proferentis declarat proœmium.

PROœMIUM denotat causam finalem, & mentem loquentis ostendit, l. fin. ff. de hered. insti. nuend. l. 1. ff. ad Maecid. l. cum hi, in princ. & ibi Bart. ff. de transact. Alexand. conf. 7. n. 1. vol. 1. Crauet. conf. 192. n. 21. Roland. conf. 44. n. 9. vol. 4. Castren. conf. 261. Vifi, n. 2. vers. sentia. lib. 2. Tiraq. in orall. Cassane causa, n. 64. Mollo. de primog. lib. 1. cap. 5. n. 1. Alexand. conf. 5. Quennum in princ. lib. 5. vbi loquitur in sententia, & conf. 75. num. 3. lib. 6. vbi de diuisione, & conf. 204. Perspectu verbum, n. 9. vers. præterea. cod. lib. 16. vbi amplius in codicillis, & vicinis voluntatibus, Curt. iun. conf. 185. num. 1. vbi extendit in rescriptis, & conf. 238. num. 33. & seqq. vbi loquitur de decreto, Crauet. conf. 301. De auro, num. 1. vbi de donatione, & conf. 351. num. 2. vbi ait, & extendit in transactione, Roman. conf. 180. num. 6. vbi loquitur in priuilegio, Grat. conf. 78. num. 1. lib. 1. vbi de locatione, & conf. 137. num. 6. lib. 1. vbi de libro rariorum, & conf. 137. num. 14. lib. 1. vbi extendit in gratia, & conf. 44. num. 1. lib. 2. vbi loquitur de statuto habente proœmium, quod interfectionis banitum præmiatur, & conf. 60. num. 8. cod. lib. 2. vbi de permutatione, & l. e. August. Barbosa Axiom. l. ut.

gato, Anchar. conf. 241. Super prædictis, in princ. vbi de concordia, & conf. 180. Vifo diligenter, num. 6. cum seqq. vbi de executione laudi, & cura decreta, Gozadin. conf. 1. num. 14. & Betoi. conf. 141. num. 8. lib. 6. vbi generaliter in omni dispositione, Menoch. de præsumpt. lib. 6. pref. 2. à princ. vbi loquitur in statutis, bullis, rescriptis, sententia Iudicis, laudo, iocustura, cocontractibus, dispositione testatoris, Mandol. in reg. 15. Cancell. 9. num. 2. vbi de supplicatione, Ludou. Gom. in reg. de verisimili noticia, num. 2. in princ. vbi extendit in regulis Cancellariz, Decian. conf. 3. num. 116. lib. 1. vbi in statutis, & contractibus, Menoch. conf. 184. num. 11. & conf. 331. n. 67. & conf. 351. num. 14. & conf. 999. num. 22. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. 7. princ. num. 122. Ferret in consuet. Cathalonie, gloss. 1. num. 135. & gloss. 8. num. 146. Card. Tulch. præf. l. com. 6. l. it. P. concl. 892. Rot. decif. 85. num. 4. in fin. §. 6. decif. 491. num. 5. apud Farinac. part. 1. recent. & decif. 167. num. 2. decif. 213. num. 7. & decif. 218. num. 4. & decif. 569. num. 4. apud eund. p. 2. recent. Sord. conf. 310. num. 18. & conf. 140. num. 25. & conf. 241. num. 17. & conf. 272. num. 8. & conf. 361. num. 4. & conf. 393. num. 13. & conf. 515. num. 7. & conf. 453. num. 5. Sigilm. Seace de conuener. 5. 7. gloss. 2. num. 89. Stephan. Gratian. discip. forensis. tom. 5. d. 809. n. 8. & 924. n. 12.

Et quod ex proœmio colligitur mens & intentio dispositionis, & ratio finalis, tradunt per l. item quia, §. fin. ff. de palliis, l. cum hi, in princ. ff. de transact. Alex. conf. 160. Vifo, ne diligenter, num. 9. lib. 6. & conf. 7. Vifo, & diligenter, num. 3. lib. 2. Socin. conf. 14. p. 1. n. 27. & conf. 149. num. 20. lib. 2. Barbac. conf. 1. in princ. lib. 3. & conf. 204. in princ. lib. 2. Crauet. conf. 888. num. 2. Roman. conf. 16. n. 4. Malcard. de probat. concl. 1284. num. 6. Gutier. præf. lib. 1. quæst. 89. à num. 3. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. 43. n. 3. & lib. 5. resol. 1. num. 59. & resol. 15. num. 8. Robles de represent. lib. 2. c. 14. n. 32.

PROœMIUM declarat decisionem, d. B. l. fin. ff. de hered. insti. nuend. l. cum pater. 6. d. ult. §. fin. ff. de legat. 2. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. n. 7. Mari. Anton. d. res. 1. §. num. 8. Armendar. in proem. addit. n. 4. recipit. legum Nauarra. n. 107. quia intentio legislatoris colligitur ex proœmio, seu ex præfatione, Angel. 67. Municipali lege, num. 2. vers. de secundo 3. Barbac. conf. 1. num. 1. lib. 3. & quod proœmium dat intellectum toti legi, Curt. iun. conf. 85. num. 2. Menoch. d. lib. 6. pref. 2. n. 1. Hinc dicimus, quod sicut corpus ab anima, ita dispositio à proœmiali ratione regularitur, ex l. 1. in l. qui quadringenti, col. 2. ff. ad Trebell.

PROœMIUM declarat animum proferentis, Anchar. conf. 398. Dominus Roman. 5. & dispositionis, Crauet. conf. 888. n. 1. refert Card. Tulch. d. concl. 891. n. 3. & 11. ita ut dicta in præfationibus, censeantur repetita in dispositione sequenti, Roland. à Valle conf. 67. num. 83. lib. 3. Card. Mantie. de consuet. vltim. volum. lib. 5. tit. 85. n. 7.

AXIOMA CXCI.

Prohibitum.

- 1 Prohibitum una via, non censetur alia permiffum.
- 2 Prohibitum uni, aliis censetur concessum.
- 3 Prohibitum uni, consensu omnia prohibita, per quod permittitur ad illud vnum.
- 4 Intellige procedere in id, per quod necessarium permittitur ad rem prohibitam.

- 7 Prohibitum directū non potest fieri per indire-
ctum.
6 Prohibitum ad tempus, post tempus videtur esse
permisſum.
7 Prohibitum cenſetur, quod non inuenitur per-
miſſum.
8 Interpretatio in dubio faciendū eſt, ut altius cen-
ſeatur permisſum, quando non reperitur prohibi-
tum.
9 Prohibitum melior eſt conditio in pari cauſa.
10 Prohibere non potest, quod tibi non nocet, & alteri
prodeſt.

1 **P**ROHIBITUM vna via, non cenſetur alia permis-
ſum, h. quod dictum, ſi de poſſib. l. cum h. ſi cum
iur. ſi de tranſact. l. mletas, ſ. an Prohib. ſi de inſumib.
l. ſi qui, ſ. q. minor, ſ. q. quibus, l. ſi ſi ad leg.
Aquil. cap. cum quid vna via ſ. de regulis iur. l. h. 6.
Surd. conf. 301. n. 75. D. Barboſ. in l. cum Prohib. ſ. vlt.
n. 15. ſi de iudic. Menoch. conf. 183. num. 41. Sigill.
Scacc. de commerc. ſ. 1. q. 7. p. 7. ampl. 1. n. 2.

2 **P**ROHIBITUM vni, aliis cenſetur conceſſum,
h. quod accuſare, ſi de accuſationib. l. cum Prohib. vbi D.
Barboſ. in princ. num. 36. ſi de iudic. cap. nunc, de Pra-
ſumpt. Vgolin. ſi officio, & poſſeſſ. Epicoſ. cap. 14. ſ. 7.
num. 1. in princ. Et prohibere de vno, de alio cenſe-
tur permisſum, & c. contra, d. l. cum Prohib. Ioan. Anz.
de impet. q. 34. n. 1.

3 **P**ROHIBITIO vno cenſetur omnia prohibi-
ta, per que peruenitur ad illud vnum, l. aratio, ſi de
ſpociali. p. pul. l. ſi de per. interpoſitione, ſi de antior.
iur. l. deus, in fin. C. de vſuris, l. legem, in fin. C. de natura-
lib. liber. l. ſi, C. de robuſ alien. non alienand. c. pateret,
de officio deleg. c. cum quid prohibetur 35. de regulis iu-
ris, l. h. 6. Menoch. muſſi. 1. 16. num. 15. Intē Maſcard.
de probat. concl. 102. per totum, Vital. de Camban. in tr.
clauſ. pag. m. h. 293. num. 32. Surd. conf. 101. num. 74.
Franc. Gallet. in marginis cauſum conſentientia, verb.
prohibere, Franc. Leo. in ſuſtina. ſiur. Eſceſſaſt part. 1.
cap. 10. n. 10. Ioann. Anton. Mangili. d. de impet.
q. 5. n. 10.

4 **I**ntellige procedere in iis, per quos neceſſitatō
peruenitur ad rem prohibitum, non verō, in illis, per
que ad illam perueniri poſſet conſingenter, non
poſſibilitate, iuxta tradita per Bart. in l. auſuſa n. 12.
ſi de decretis ad ordinem facien. & in l. 2. ad fin. ſi de iur.
iſid. l. omnia ind. receptum communiet ex multis,
quos reſert D. Barboſ. in l. 1. p. 3. n. 57. ſi ſoluto matrim.
Faciant que adducit Tiracq. de iure conſueti, part. 3.
l. iur. 7. num. 14. Anton. Gonz. l. 5. Tauri. n. 27. ante ſu.
Cardoſ. in praxi Iudicio, & adnot. verb. alienatio,
num. 15.

5 **P**ROHIBITUM directū non potest fieri per
indirectum, l. ſciū, & Auguſtū, vbi Bart. ſi ad leg.
Falcid. ſi ſeu oportet, ſi ſi maior, ſi de iur. & iur. c. uxor.
datus ab hū, cap. cum quid, vbi D. de reg. iur. l. h. 6.
Menoch. conf. 1105. n. 18. & de praſumpt. lib. praſ. 189.
num. 82. Surd. deſci. 2. n. 4. Bellet. diſquiſ. c. iur. p. 1.
ſi de exemptionib. clericorum, & eorundem venarum
de munerib. ſ. 7. n. 6.

6 **P**ROHIBITUM ad tempus, poſt tempus vj-
detur eſſe permisſum, l. Imperator. 8. vbi Bald. ſi de
preſulando, l. ſi vni, ſi de poſſib. l. ap. ſi ſi, ſi
ſi ad l. pater ſilium, ſi ſi ſi, ſi de legat. 3. Tiracq.
de reſcript. comment. 6. l. 1. q. 1. n. 46. Surd. deſci. 75. num. 1.
& conf. 294. n. 6. & conf. 147. n. 18. Menoch. conf. 174.
n. 14. & conſuſo n. 16. Brunoe. ſi ſole in loci commu-
nib. verb. prohibito 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 65.
n. 8. D. Barboſ. in l. cum Prohib. in princ. n. 45. ſi de iudic.
Et prohibitum poſt tempus, quod cenſetur permis-

ſum ad tempus, dixi ſupra Axiom. 17. n. 4. Nauſona
l. 18. gl. 5. n. 121. 8. lib. 3. Reop.

PROHIBITUM cenſetur, quod non inue-
nitur permisſum, l. Gallus, ſi ſiſte cauſa, vbi Alexand.
n. 9. C. de iur. dat. D. Barboſ. in l. cum Prohib. 4. n. 95.
ſi de iudic. Et c. contra prohibitum quod non inue-
nitur, per legem permisſum cenſetur, l. nec non 28.
poſt princ. ibi, ſed ſi lex non prohibet, & 5. quod ex,
l. ſi de iudic. verb. prohibito, ſi ex quibus cauſis maior,
h. ſi de reſcrib. num. 5. q. quatuor, ſi de procurator. l. ab
ea parte, ſi de probatōib. l. ſiſtā, n. 2. C. de relig. &
ſuſcip. ſuſcip. cap. cum, & de gloſ. 4. diſt. 2. de tranſlat.
Præſ. vbi gloſ. verb. non inuenitur, c. nuper. 29. verſ.
in ſecunda, c. cum illorum 32. de ſentent. excomm. Alciat.
reſp. 8. num. 18. Barlaam. conſil. 110. num. 27. lib. 1. Burg.
de Pace conf. 8. num. 4. Bertazzol. de clauſul. inſtrum.
clauſ. 2. gloſ. 1. num. 5. Brunoe. ſi ſole in loci communib.
verb. prohibito 1. Bobad. in ſua poſitica, lib. 3. cap. 4.
num. 44. D. Barboſ. in l. cum Prohib. 4. n. 95. ſi de
iudic. Mari. Antonin. in v. reſcript. lib. 1. reſol. 4. n. 6.
Steph. Gen. diſcept. forenſ. num. 5. c. 870. n. 36. Scacc.
de commerc. ſ. 1. q. 1. n. 41. Nauſona l. 15. gl. 2. m. 15. n. 18.
lib. 5. Reop. Quare in dubio facienda eſt interpre-
tatio, ut actus cenſatur permisſus, quando non re-
peritur prohibitus, Anchaz. conf. 344. Aym. conf. 203.
n. 2. lib. 1. Maſcard. de probatōib. concl. 117. num. 2.
Menoch. de praſumpt. lib. 6. praſ. 16. n. 2. Couall. com-
mutatio contra conuſus. q. 217.

9 **P**ROHIBITIO melior eſt conditio in pari
cauſa, l. Sabina, ſi communis dand. Oblat. in ſi 35.
Cito, in ſi. verſ. praeter ea in re pari, Cadin. Tuſch.
practio. concl. 206. 6. l. 1. p. 2. n. 89. 3. Stephan. Geacian.
d. 206. ſ. c. 89. 6. n. 1.

10 **P**ROHIBERE non potes, quod tibi non nocet,
& alteri prodeſt, l. 1. ſi de iur. iur. & ſi de iur. iur. l. 1.
ſi de aqua plu. arcenda, gloſ. in ſi ſi ſi, ſi de iur.
Lib. ſi de iur. l. ſi ſi, ſi de iur. iur. l. 1. c. de
prob. imper. ſi de iur. l. creditor, ſi de iur. l. 1. c. de
iur. lib. 1. c. 14. n. 3. verſum, & praſul. cap. 57. num. 1.
& num. 3. col. 1. Anton. Gom. in l. 1. cap. 1. n. 17.
Menoch. de iur. c. de iur. n. 114. cum ſeqq. &
de iur. cauſa 168. n. 15. & cauſa 137. n. 19. & conſi. 4. n. 8.
& conſi. 4. n. 45. & conſi. 21. n. 8. Thom. de Thomaſſet.
in ſi de iur. legum, reg. 268. vbi intelligit procedere, niſi
tractetur de praeiudicio tertij, vel de publico bono,
aut anime ſalute, Surd. deſci. 120. num. 21. & deſci. 126.
num. 11. D. Barboſ. in l. 2. in princ. p. 1. n. 34. cum ſeqq.
ſi ſoluto matrim.

AXIOMA XCIV.

Proteſtatio.

- 1 Proteſtatio contraria ſalto non reſertur.
- 2 Proteſtatio tollitur, & ceſſat per aliam ſubſequen-
tem contrariam.
- 3 Intellige quando proteſtatio ſit, ut tollat ſaltem con-
trariam.
- 4 Intellige etiam, quando actus veri eſt contra-
rius.
- 5 Proteſtatio, ſeu reſeruatione non tollitur, quando ſal-
tem compatitur cum proteſtate.
- 6 Proteſtatio contraria ſalto non praeiudicat ipſam
proteſtationem atque in ſu, in quibus ſaltem
pendet de ſola voluntate proteſtantis.

PROTESTATIO contraria ſalto non reſer-
uat, l. cum in pluri, ſi ſoluto matrim. cap. granum,
de

de officio deleg. Ordin. conf. 107. n. 10. vers. ad sextum, & conf. 3. n. 10. vers. & quod dicit. Bald. conf. 489. Quia caput, in princ. lib. 5. Cephal. conf. 222. lib. 3. vbi multipliciter declarat, Sured. conf. 371. n. 67. vol. 5. & de iur. 70. n. 8. & de iur. 126. n. 4. Card. Tulch. pract. concl. 100. lib. 1. P. concl. 944. per totam, Campan. in diversis Cur. rub. 12. c. 13. n. 185. Mari. Antonii. var. res. lib. 1. res. 155. n. 9. Polyd. Ripa ab. 194. per tot. Vioc. Cret. in singularibus. fide. sing. 278. vbi intelligit quando protestatio vete factio contraria est, locus si presumptivè tantum. Ratio est, quia protestatio tollitur, & cessat per actum subsequenter contrarium, Signor. de Homod. conf. 75. n. 21. & 21. vers. prout non obstat, Cephal. conf. 222. n. 14. vers. tertio premittit, lib. 1. Crauet. conf. 463. n. 18. & conf. 605. n. 15. & conf. 691. in fin. Sured. conf. 8. n. 18. & conf. 126. n. 42. Menoch. conf. 375. n. 27. n. 28. Rot. de iur. 519. n. 6. apud Fran. p. 2. recent. Et protestatio si non repetitur in omnibus protestationem, censetur ab ea recessisse. Rota apud Paul. de Rubeis de iur. 29. n. 19. & de iur. 91. n. 12. item 2. divers. alias part. 6. recent.

Intellige, quando protestatio fit, ut tollat factum contrarium, tunc enim non relevat, si verò fiat ad tollendam mentem & presumptionem, quæ resultat ab ipso facto contrario, bene operatur, & valet, Alex. conf. 130. in fin. n. 16. vers. quia ut dicit, lib. 4. quem refert Card. Tulch. d. liti. P. concl. 944. n. 18.

Intellige etiam, quando actus verè est contrarius, ita ut non possit compari cum protestatione, alias secus, & ideo actus in bonum non facit recedere à protestatione, Bart. in l. non solum, §. morte, n. 19. vers. & tunc, vbi Alex. n. 15. & 16. de lal. n. 14. ff. de non oper. vnicuique. Quos refert Card. Tulch. d. liti. P. concl. 944. n. 13. Vnde protestatio, seu referendum non tollitur, quando factum comparitur cum protestatione, Sured. conf. 143. n. 58. & 59. vel quando ille actus fit cum protestatione de non recedendo, Decian. conf. 13. n. 25. & 26. lib. 2.

Limita Axioma non procedere in iis, in quibus factum dependet à sola voluntate protestantis, quia tunc attenditur protestatio contraria factio in præiudicium ipsius protestantis, Bart. in l. non solum, §. Colus, ff. de acquir. hered. & in l. non solum, §. morte, n. 17. ff. de non oper. vnicuique. Alex. conf. 1. Adversatur, n. 12. vers. nec obstat, Petr. de Anch. conf. 53. Per statum, vbi secus dicit, quando factum non pendet totum à voluntate protestantis, refert Card. Tulch. d. liti. P. concl. 944. n. 41. de quo etiam in Menoch. de presump. lib. 1. pref. 97. n. 26. & lib. 5. pref. 45. n. 22. Sigism. Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 11. n. 58. Ioann. Dominic. Galto de credit. cap. 2. tit. 8. n. 1674. & seq.

AXIOMA CXCV.

Promissio.

Promissio hominis facit cessare provisionem legis, vbi multipliciter intelligitur, & declaratur.

PROMISSIO hominis facit cessare provisionem legis, quia si præcaverunt contrahentes, non indigent cautione legali, l. fin. C. de palli. et convent. Castren. conf. 150. Pisto. fluore, in princip. lib. 1. & conf. 409. Pisto. & examinatio, col. fin. cod. lib. 1. plenè

Negantur, de pignori. part. 1. memb. 4. n. 87. vbi dicit, quod promissio hominis facit cessare provisionem legis specialis, non legis generalis, & quoad actionem naturalem, secus quoad iam datam, & numer. 88. dat exempla usque ad n. 93. vbi dicit, quod bene facit cessare provisionem legis generalis, quando promissio hominis fit ad novandum, Abb. conf. 50. Videtur primò, col. 2. vers. & arbitror, lib. 2. vbi distinguit, quia in materia, in qua concurrunt plures provisiones legis, puta ordinaria, & extraordinaria, promissio hominis facit cessare provisionem legis extraordinariam, non eadem ordinariam, Ant. too. Gabr. comm. lib. 6. tit. de regulis iuris, concl. 8. Becc. conf. 82. n. 10. vbi ait, quod procedit in casu promissio, non autem extenditur ad alium casum, Meoach. conf. 131. n. 27. & conf. 102. n. 5. 10. & 120. de presump. lib. 4. pref. 190. n. 40. & 41. vbi dicit, quod tunc promissio hominis facit cessare provisionem legis, quando est super eodem facto, & ad idem tendit, secus si tendant ad diversa, latè Gardin. Tulch. pract. concl. l. 1. 6. liti. P. concl. 945. per totam. Fontanel. de palli. nupt. clas. 5. glass. 10. part. 1. n. 5. tunc sequ. Nicol. Nou. de transmiss. lib. 5. n. 98. Vincent. Carot. sing. 691. vbi quodam regula legis non facit cessare hominis provisionem, Sured. conf. 14. n. 54. vbi quod quando hominis promissio cum legis provisione potest concurrere, nec illi contrariatur, ea tunc legis provisionem non facit deficere, & conf. 335. n. 25. vbi axioma intelligit, quando legis promissio à iure communi descendit, non ab speciali, vel extraordinario, & conf. 359. n. 17. vbi similiter intelligit in casu promissio, non in alio, Modestini. Pistor. illustrat. quæst. iuris part. 1. §. 48. n. 40. cum multis seq. vbi pluribus modis limitat, & intelligit, Martin. Pistor. lib. 1. §. 47. n. 19. vers. et enim regulare, Valere. Franc. de fideiuss. cap. 5. rub. de effell. fiducijs. n. 345. Ioseph. Vela diff. 22. n. 11. vbi in vers. sequ. quibus, axioma intelligit cum promissio legis facta est in subsidium, seu defectum provisionis hominis, secus si ex alia radice.

AXIOMA CXCVI.

Qualitas.

- Qualitas sine subiecto stare non potest.
- Qualitas rei, quæ non est, non potest considerari.
- Qualitas præsupponit existentiam rei.
- Qualitas facilius datur, & presumitur, quàm substat.
- Qualitas non adueniens enti, reponit illud in diversam naturam & speciem.
- Qualitas adiuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi.
- Dispositionis qualitas vbi deficit, deficit ipsa dispositio.
- Qualitates non entis nullæ sunt.
- Quæ non honoris gratia non possunt.
- Quæ de exultatione entis alio, eandem agentem repletis exceptis.
- Quæ occasione datur, dat, daturum ipsum dedisse videtur.
- Quod differtur non aufertur.
- Quod potui, nolui, quod volui, adimplere non potui.
- Quod non vis tibi fieri, aliis ne faciat.
- Quod quisque iuris in alium statuerit, ipso iure valet.

- 16 *Quod ſemel placuit, exemplum diſtinctum non poſſet.*
 17 *Quod alicui grauius conceditur, etiam non debet ab alio in exemplum.*
 18 *Quod minus cauſis debet ab omnibus approbari.*
 19 *Quod quæ mandare facit iudici, dolo ſacro non videtur.*
 20 *Quod de uno negatur, de nullo conſeſſum eſſe videtur.*
 21 *Quod minus parifacit, ab omnibus ſaltem conſetur.*

QUALITAS ſine ſubſiecto ſtate non poſſeſt, l. 4. ff. de altitomb. emp. l. fin. ff. de collat. bon. l. nullum, §. ſi aſſenſus, vbi Angel. ff. de petit. hered. l. Pomponius, §. fin. vbi Aret. ff. de acquir. p. poſſeſſ. §. unde iur. Inſtit. de iur. reſcri. prad. princ. Inſtit. de vſufr. Antou. Gom. l. 17. num. 19. verſ. primo. Surd. conf. 14. num. 13. & conf. 150. num. 30. & conf. 236. n. 13. & conf. 246. num. 6. & conf. 304. num. 1. & conf. 305. num. 67. Schab. Medicus de reg. iur. reg. 6. per rei. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 4. cap. 700. n. 19. & tom. 5. num. 51. Caſtill. controuerſ. lib. 1. par. 2. cap. 168. n. 50. & 51. Qualitas enim rei, quæ non eſt, non poſſeſt conſiderari, Oldrad. conf. 10. l. Finium eſt, verſ. ad ſecundum quaſi, & vbi deſicit ſubſiectum, non poſſeſt qualitas conſiderari, Fulgoſ. conf. 93. Ex ſalto propoſitur, verſ. in propoſito autem, & propterea qualitas præſupponit exiſtentiam rei, vel ſaltem qualiſcunque, ideo uſi probetur res, vel factum, non probatur qualitas, Bald. conf. 594. l. in caſu Lnduicæ n. 4. verſ. quæſita præmitteſt lib. 1. eſt etiam Car. Tuſch. practice. cunctum. 6. litt. C, encl. 6. per eam.

QUALITAS facilis datur, & præſumitur, quàm ſubſtantiæ, Menoch. conf. 93. num. 15. Surd. de alimentis, in. 8. prin. 16. num. 96. & 97. & deſci. 212. num. 71. & conf. 321. num. 7. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 106. num. 34. Rota deſci. 145. num. 13. p. 1. in poſſeſ. Fernand. alius p. 3. reuer.

QUALITAS noua adueniens enti, reponit illam in diuerſam naturam & ſpeciem, §. propieter, Inſtit. de iur. iſt. ſipulat. cum Alartha, §. quaſi ſuſcep. de celebrat. Aſſig. cap. ſum. n. de elect. lib. 6. Hippol. ſing. 120. Qualitas Menoch. remed. 6. recap. poſſeſſ. num. 8. & conf. 35. num. 13. Surd. deſci. 2. & conf. 321. num. 12. cum ſeqq. & conf. 362. num. 13. & conf. 366. num. 13. Sigill. Scace. de commerc. 4. 7. gloſſ. 3. n. 139. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 5. cap. 754. n. 52. & cap. 916. num. 24. Mangl. de impuſatione. quaſi 276. §. 4. non tamen mutat ſubſtantiã, liſi fundus, §. ſi res, de pignori. §. minus, ſuſcep. de hered. que ab interſ. deſer. Bran. de aſſenſu in 3. quaſi princ. n. 7. Cardin. Tuſch. tom. 1. lit. A. encl. 82. num. 13. Mutatione enim qualitatæ rei ſubſtantiã non mutat, liſi fundus §. ſi res ff. de pignori. §. minus. Inſtit. de hered. que ab interſ. deſer. Seb. Medicus de reg. iur. reg. 6. num. 1.

QUALITAS adiuncta verbo intelligitur ſecundum tempus verbi, l. in delictu, §. ſi ætatem, ff. de iur. iſt. aduoc. l. 1. §. ſi ætatem ff. quod inſtr. 4. Titius, vbi Bart. ff. de reſcri. mil. cap. ſecundo tempore, de reſcri. in 6. Azorin. conf. 35. Atten. num. 29. & 30. verſ. uerſus. Signoſol. de Homod. conf. 37. Fallum ſic propoſitur, col. pen. verſum per hoc, Angel. conf. 194. Viſi proceſſibus, num. 1. Marſil. ſing. 187. Quidam, Caſtren. conf. 5. in princ. verſ. proterea, lib. 1. & conf. 6. circa med. verſ. ſed diſtinctum & conf. 7. num. 2. verſ. & hoc eſſe verum, lib. 1. Alexand. conf. 10. Viſi proceſſu num. 3. & conf. 16. Viſi de iur. iſt. n. 4. verſ. circa ſecundum, lib. 2. & conf. 59. Viſi themata, n. 1. lib. 3. & conf. 143. Viſi iur. iſt. in princ. lib. 6. & conf. 3. Atten. num. 3.

verſ. ſed præmiſſi, l. lib. 7. Roman. conf. 443. Viſi deſciſſionem, num. 2. vbi quod qualitas, quæ regitur ab aliquo verbo, intelligi debet ſecundum tempus illius verbi à quo regitur, Mohedan. deſci. 21. num. 1. de præbend. Vital. de Camban. in reſcri. clauſulas. pag. mibi 263. num. 27. Menoch. remed. 16. recap. poſſeſſ. num. 23. & conf. 107. num. 31. & conf. 321. num. 44. & conf. 169. num. 12. & conf. 335. num. 49. Pichard. ad 5. proximum, num. 2. Inſtit. de leg. agnor. verſ. eſſe. Aucdan. ad l. 44. Tauri, gloſſ. 15. num. 1. Surd. de alimentis. in 9. quaſi 13. num. 5. & conf. 135. num. 20. & conf. 175. num. 37. & conf. 415. num. 5. Brouer. à Sole in locu communib. verſ. lib. Qualitas n. 23. Elmin. Parli. de reſignat. benef. lib. 1. quaſi 11. n. 11. Gare. Gironda de priu. ſeu excep. explicat. num. 290. Franc. Galet. in margarita caluam conſcientia, vbi qualitas, Alor. Rice. in priu. rerum ſcri. reſcri. reſol. 168. num. 1. in 3. edit. Monet. de diſtrib. quaſi p. 1. quaſi 9. num. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 45. num. 144. Alexand. Trientacq. vbi reſoluit. lib. 3. ſu. de legitima reſol. 2. ſub num. 7. verſ. ſecundum qualitas, Card. Tuſch. practice. cunctum. 6. litt. C, encl. 9. Rot. deſci. 196. num. 2. apud Farin. p. 1. reuer. vbi ſuæ dictum, quod ad hoc, vt huiusmodi Axioma verificetur, debet interuenire qualitas tempore verbi actus, & non habito ſolum, Idem Menoch. de præmiſſi. lib. 4. præf. 81. num. 18. vbi limitat reſpectu perſonæ cuius fauore ſepe qualitas iuncta verbo non intelligitur ſecundum tempus verbi, & Reioſo obſer. 62. num. 17. Duran. Rota deſci. 236. num. 10. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 4. cap. 976. num. 14. Ouil. de Amicit. de iure emphe. 9. 52. num. 3. Mangl. de impuſat. 77. num. 34. & quaſi 183. num. 1. Melch. Phoebo Luſit. deſci. 101. num. 2. 8. cum ſeqq. tom. 3.

QUALITAS diſpoſitionis vbi deſicit, deſicit etiam ipſa diſpoſitio, gloſſ. verſ. necandum, in l. mancipia, ff. de ſeru. ſup. Menoch. de præmiſſi. lib. 6. præf. 15. num. 47. Fulgoſ. Pacian. de præbendis. lib. 1. cap. 14. num. 8. Camill. Gallin. lib. 4. de verbor. ſignific. 9. n. 9. Mari Antonin. verſ. verbor. lib. 1. reſol. 81. num. 1. Surd. conf. 400. num. 16. & conf. 514. num. 4. Qualitas à lego repenta vbi ceſſat etiam in reſcri. particulari, ceſſat quoque legis diſpoſitio, l. 4. §. reſcri. §. de damno inſ. l. 1. §. Inquiri ff. de aqua quaſi d. & aſſ. cap. indemnitatibus §. pen. de elect. lib. 6. Cild. Pereira conf. 30. n. 29. verſ. quæntorem illa qualitas. Et qualitates plures quando inſimul concurrere debent, non ſufficiunt vna addit, niſi omnes concurrant l. ſi heredi præſi ff. de condit. inſtit. §. pen. Inſtit. de hered. inſtit. cap. pen. de verbor. ſignif. lib. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 13. num. 100. Et qualitas reſpicit plura determinabilia, det omnia æqualiter determinare, l. nam hoc iure ff. de vulgari, Steph. Grat. diſcept. forenſ. cap. 752. num. 17. Et qualitas certo tempore requiſita non ſufficit quod ſuperueniat, quid ergo ff. de bon. qui nec. inſam. Surd. conf. 148. n. 3.

QUALITATES non entis, nullæ ſunt. Vide ſu. 8. præ Axiom. 162. n. 1.

QUÆ non in hoc, grauius non poſſum. Vide 9. ſupra Axiom. 108. n. 1.

QUÆ de emptione tenet aſſio, eundem ager tem reſellit ex ceptio. Vide ſupra Axiom. 31. n. 1.

QUÆ occaſionem damni dat, damnum ipſum de diſſe videtur. Vide ſupra Axiom. 63. n. 1.

QUOD differit non auferit, Cuius, Cide præc. 12. Imper. offer. c. cancellam 32. q. 2. c. nemo diſpendium, & de Pen. diſt. 7. c. ſtatutum, vbi gl. verborum d. aſſ. de heredi. lib. 6. Gare. Gironda de priu. ſeu excep. explicat. n. 96. 6. Adde Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. pro. num. 2. Ioann. Maria Nouat. quaſi ſer. lib. 1. q. 31. n. 13.

- 13 QVOD potui, nolui, quod volui, adimplere nequias, l. 4. in fin. vbi gloss. C. de car. ab. & conuict. fipul. l. malum interst. vbi gloss. C. si quis alteri, vel sibi, cap. eum super. 2. in fine, de offic. deleg. Surd. conf. 151. num. 16. Card. Tusch. pract. conclus. 109. n. 1. lib. 8. concl. 133. num. 1. Achol. de Grassis ar. 17. in fine, de rescript. Honded. conf. 155. num. 81. lib. 1. Hieron. Magon. Rerum. decis. 1. num. 14. Quid de Amicis de iure emph. 479. num. 9. Ioann Baptista Costa de alti serenia & ignis, ipse 1. num. 10. Stephan. Gratian. decept. fover. tom. 1. cap. 809. num. 1. Caneet. var. p. 1. cap. 6. num. 155.
- 14 QVOD non viti fierialit ne facias, l. singula. ff. de iustitia & iure, §. iuris praecepta, vbi al. etiam non ladere, l. iustitia. et. vbi Pichard. num. 30. dicit, quod non leditur, alter, si id, quod nobis fieri nolumus, alteri quoque non faciamus.
- 15 QVOD quicque iuris in alium statuets ipso iure vtiatur, l. 1. ff. quod quisque iuris, Abb. conf. 101. In questione, in fine, lib. 1. Tiraq. de retractu lig. 5. 1. gloss. 4. 3. num. 6. Card. Tusch. pract. conclus. 109. n. 6. lib. 8. concl. 49. Vnde dicit solet, qui in alio aliter non iudicat, quoniam in seipso iudicari vellet. l. 1. ff. de solus. Roman. ca. f. 1. §. 1. solutus, in princip.
- 16 QVOD semel placuit, amplius displicere non potest, l. si quis, C. de adim. cap. quod semel 2. 1. de reg. iuris, lib. 6. Mayn. in l. iuris p. 1. m. 1. cap. 1. gloss. verb. paribus, ad fin. in Clem. 1. de verb. signifi. Mantu. Dial. 94. Thom. de Thomalet. & in finibus legum, reg. 166. Surd. decis. 164. num. 15. 1. decis. 188. num. 3. Cald. Pereira de potest. leg. cap. 16. num. 15. & de iust. l. i. in fin. p. 1. num. 7. Cardin. Tusch. pract. conclus. 109. n. 6. lib. 8. concl. 48.
- 17 QVOD alicui gratiose conceditur, trahi non debet ab alio in exemplum, l. quoniam, C. de Episc. & cleric. ap. quod alicuius regis iuris, lib. 6. Thom. de Thomalet. in fin. h. legum, reg. 136. vbi ait procedere, quando alicui gratiose aliquid est concessum a Principe, secus autem si sit concessum a iure communi.
- 18 QVOD omnes tangit, debet ab omnibus approbati, l. vbi in fin. C. de auctor. prag. 1. per fundum 11. ff. de iur. iuris grad. quod omnes 29. de regulis iuris, lib. 6. Pro solutione inter multorum, quae solent obici in contrarium, communis distinguit inter ea, quae pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, & inter ea quae pertinent tanquam ad vniuersos, vel in communi, veluti ad collegium, ut in illis tantum procedat haec regula, in his vero sufficiat maior pars, cap. 1. de iis quae sunt a maiori parte Capit. ita gloss. Dyn. & omnes in d. cap. quod omnes, gloss. 3. in cap. eum omnes, de constit. vbi Dec. num. 3. Felio. a. num. 15. & Extra a. num. 144. Padil. in l. quoniam, n. 3. C. de iur. Anton Gom. var. tom. 1. cap. 3. num. 14. Duem. reg. 195. Salzed. ad Bernard. reg. 449. Gate. reg. 95. num. 4. Azeved. ad Cuias Pisan. lib. 2. c. 14. lib. 8.
- 19 QVOD quis mandato facit iudicis, dolo facere non videtur, l. non videtur 118. §. qui iussu. ff. de regul. iuris, cap. quod quo 24. concl. 1. lib. 6. Greg. Lop. l. 3. verb. per mandato, in l. 16. p. 1. Brnacod. c. i. m. 1. c. i. m. 1. p. 1. verb. mandatum, pag. milu 109. Tiraquell. de p. m. in ter. causa 34. num. 4. & causa 35. num. 1. Capic. decis. 111. Graynat. decis. 16. num. 81. cum siq. Exatimac praxi crimin. p. 3. quesi. 89. num. 116. & 97. num. 9.
- 20 QVOD de vno negatur, de alio concessum esse videtur, l. item Prius, §. iudic. l. item Prius, §. sed quod Papianus, §. de minorib. cap. quod 21. dist. cap. vno, de praejumpt. Petet per exp. iul. 9. gloss. 1. post princ.

in l. lib. 4. Ordinem. & l. 1. gloss. 1. in l. 15. lib. 8. in finem Ordem. D. Barbol. in l. item Prius, in princip. num. 37. & 38. cum seq. ff. de iudic. Et de conuicio quod de vno conceditur, de alio denegatur, l. maritus, C. de procurator. l. cum in fin. C. de conditio. & deman. l. cap. vno, Thom. de Thomalet. in finibus legum, reg. 137. vbi ait procedere, nisi sequatur correctio, vel absurdum.

QVOD maior pars facit, ab omnibus factum censetur, l. quod maior, vbi gloss. Bart. & alij, §. ad man. ip. gloss. verb. iustitiam, in cap. 1. de rebus Eccles. non alienand. lib. 6. laic. & eleganter Rendina in promptuar. recept. sentent. tom. 1. in l. 16. n. 4. in fine. Limita in actibus factis ab vniuersitate, in quibus agitur de peiudicio particularium ipsius vniuersitatis, hoc enim actus facti nullatenus valebunt, nisi omnes sint vacati, patetque omnes consentiant, gloss. in cap. quod omnes, de regulis iuris, in 6. gloss. verb. constitutum, vers. di. etiam, in cap. cum omnes, de consensu. Rendina d. tom. 1. in l. 12. a. num. 5.

AXIOMA CXCVII.

Ratio, Ratihabitio, Ratum.

- 1 Ratio est anima legis.
- 2 Legum significatio fit amplius ratio sicut illius anima.
- 3 Ratio vbi est eadem, ibi debet esse eadem iuris dispositio.
- 4 Genus sicut continet omnem speciem, ita generalis ratio continet omnem casum.
- 5 Diuersa ratio vbi est, dispositio quoque diuersa esse debet.
- 6 Lex loquens in vno casu, in paratibus & correlatiua non extenditur ad similes, etiam si subit eadem ratio.
- 7 Ratio vbi est eadem, dicitur adesse eadem lex, non extenditur, sed comprehenditur.
- 8 Ratio potius quam verba est spectanda.
- 9 Ratio scripta in silentio magis extenditur quam verba.
- 10 Ratio attenditur magis quam dictum.
- 11 Dictum per rationem amplius, & limitatur.
- 12 Legum ratione cessante cessat quoque eius dispositio.
- 13 Naturalis ratio cuncta recte disponit.
- 14 Rationes duo vincunt vnam.
- 15 Ratio non potest reddi omnium, quae a Naturae conflictu sunt.
- 16 Rationem quare vbi habimus sensum, est infirmam intellectui.
- 17 Ratihabitio retrahitur, & mandata comparatur.
- 18 Ratum quis habere non potest quod ipsius nomine non est gestum.

RATIO est anima legis, l. cum oratio, §. de bonis & damnis. Alex. conf. 11. Clarissim. num. 5. vers. quare, & conf. 129. Super primo, num. 5. vers. praeposito, lib. 7. Card. Tusch. pract. conclus. 109. n. 6. lib. 8. concl. 31. num. 15. in med. Barthol. Petet. ad Extra. 19. Ambrosio, de rebus Eccles. non alien. in intro. p. 41. Franc. Leo in de iure fore. eccles. p. 1. cap. 9. num. 136. Camill. Gallin. de verb. signifi. lib. 5. cap. 11. num. 1. Ioan. Maria Nouat. quesi. fore. lib. 1. q. 144. n. 110. & sic amplius legat dispositionem tanquam illius anima, Surd. de aliment. tit. l. 9. 44. num. 15.

et contrahitur. Decc. conf. 66. n. 11. Olaf. h. d. de off. 119. n. 21. Surd. de off. 141. n. 8. Ioann Bapt. Costa de exp. 8. n. 14. Stephan Gracian. d. 100. c. 957. n. 18.

18 **K A T V M** quia habere non potest quod ipse nomine non est gaudens, si sit iuratus. de precat. cap. cum quis de sententia. d. 100. c. 957. n. 18. de regul. iur. c. 1. lib. Decian. conf. 146. n. 11. res. 1. & conf. 63. n. 11. vol. 2. & conf. 88. n. 10. vol. 3. Menoch. conf. 11. n. 11. Surd. conf. 9. n. 51. Borrel. conf. 64. n. 11. Card. Tulch. lib. 1. c. 10. Alex. Trentac. d. res. 9. n. 10. Giurba in consuet. Alesan. cap. 9. gloss. 4. n. 4. Limita in praeiudicium rarum habentis, l. si fundus §. 1. de pign. lib. 1. mater. C. de rei vendic. Tiraque. de retratu. lib. 5. c. 1. gloss. 9. n. 151. Causale. de res. 12. n. 4. p. 4. Olaf. de off. 136. n. 18. Card. Tulch. d. concl. 10. n. 10. Giurba d. p. 1. cap. 9. gloss. 3. n. 44. Surd. conf. 83. n. 14.

conf. 168. n. 8. Alexand. conf. 89. Omf. 12. in princ. p. & conf. 186. Pijo processu. n. 6. lib. 7. c. 1. §. 1. Pijo ziale. 4. n. 4. §. 3. seq. lib. 4. Roman. conf. 124. Circa primam, n. 4. vers. et sic, Roland à Valle conf. 81. n. 4. lib. 1. Gozzadin. conf. 50. n. 9. in fine, & n. 10. Turq. de retratu. lib. 5. c. 1. gloss. 9. n. 109. l. etiam ad in re per. l. si quis maior. C. de translat. n. 605. & 606. Rota apud Paulie Ruben de off. 111. n. 8. tom. 2. diuers. alias part. 7. recent. ubi quod regulæ contradicens, ad explicat probare debet, Maicard de probat. concl. 1161. Guicet. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 12. n. 64. & prallie. lib. 3. quæst. 4. n. 13. & quæst. 76. n. 8. Card. Tulch. prallie. concl. 100. lib. 1. c. 1. concl. 94. per eam. Gonzal. d. gloss. 72. Mari. Antonin. var. res. lib. 2. res. 59. raso 12. Bernard. Greuz. ad prallie. Camera Imper. lib. 1. consil. 36. n. 1. Orlau. Glor. res. 2. n. 19.

AXIOMA CXCVIII.

Regula.

- 1 Regula in dubio inharandum est, donec exceptio probetur.
- 2 Regula qui habet pro se, habet intentionem suam fundatam, de preiudicium transiens omni probandi in eum, qui se fundat in exceptione.
- 3 Regula contradicens ad explicat probare debet.

1 **R E G V L A** in dubio inharandum est, donec contrarium, siue exceptio probetur, lab ea parte est de probandi. l. 1. und. C. de sacros. Eccl. l. 1. vbi nota, C. de hered. insti. §. 1. de antiquis. l. de fortis, cap. 2. de conuictis. p. 1. Coar. var. lib. 1. cap. 12. n. 4. Card. Mantie. ac consil. vltim. vultur. lib. 3. tit. 15. n. 31. Menoch. remed. 14. n. 1. & conf. 88. n. 31. & conf. 187. n. 19. & conf. 98. n. 1. & conf. 71. n. 1. & conf. 76. n. 10. & conf. 90. n. 1. & conf. 131. n. 51. & conf. 138. n. 17. & conf. 172. n. 1. & conf. 164. n. 1. & conf. 184. n. 1. & conf. 798. n. 14. Brunor. à Sole in loci communib. ver. b. regula. Surd. de i. 255. n. 1. de off. 312. n. 40. cum seqq. & conf. 136. n. 18. Ald. Petreia de exim. c. 1. c. 1. cap. 1. n. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 8. n. 70. cum seqq. Monet. de distrib. quotid. p. 1. quæst. 9. n. 16. & p. 2. quæst. 1. n. 29. Aloyf. Rice. in de off. 107. n. 1. Franc. Viul. de off. 67. n. 15. Ioann. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 109. n. 4. Vincent. Fular. de subliis. quæst. 402. n. 10. Reinolfo off. 107. n. 3. Beito in cap. potuit. §. 1. n. 21. de locat.

1 Et ideo qui habet regulam pro se, habet intentionem fundatam, ac prout transiens omni probandi in eum, qui se fundat in exceptione, & ad decimas, &c. ubi gloss. de res. 1. §. 1. Salicet. in l. fundum, in fine, C. qui pignus in pignore, ubi quod nunquam recedimus à regula, nisi de contrario doceatur, l. 1. in l. 1. de res. 1. §. 1. ubi quod pronuntiandum est pro regula, quando talis exceptio non probatur, Anchaz. conf. 223. Ad e. d. de res. 1. §. 1. ubi quod qui habet regulam pro se, potest dicere alleganti inuentionem, da mihi textum hoc dicentem, Apost. ad Mathel. n. cab. 19. Arg. d. conf. 10. n. 10. cum seqq. & conf. 13. n. 24. & 1. Gemin. conf. 1032. Pro resp. n. 4. & 5. conf. nam quando alit. Fulgof. conf. 181. Tunc fecit testamentum, nam. 2. in fine, Cezari. conf. 15. n. 8. & conf. 77. n. 4. & conf. 129. in fine, &

AXIOMA CXCVI.

Res.

- 1 Res sue quilibet est moderator, & arbitri, ut possit facere quicquid vult.
- 2 Iniquum est, liberum esse hominem ingenuum de rebus suis posse dispendere.
- 3 Legem non vult potest quis apparere in concessione, siue in traditione rei sue.
- 4 Intellege intra sua libertas, scilicet si res sit communis, vel in qua alius ius habet.
- 5 Res transiit cum suo onere ad quemcumque valeat.
- 6 Omne quando est reale, res transiit cum illo ad quemcumque valeat, scilicet si non est personale.
- 7 Res transiit cum suo onere etiam in singulari successore.
- 8 Res omnis per quoscumque causas nascitur, per eandem dissoluitur.
- 9 Soluitur eadem requiritur in renouatione illius, que requiritur in confessione ipsius.
- 10 Res sua nemini seruire potest.
- 11 Res inter alios alia alii necesse non debet.
- 12 Res una & eadem non debet diuise tunc censeri.
- 13 Res de facili reuertitur ad suam primam naturam.
- 14 Res praesumitur esse illius, intra cuius fines est constituta.
- 15 Res partes fauorabiles sunt partibus altiori.

1 **R E S** suæ quilibet liber est moderator, & arbitri, ut possit facere quicquid vult, l. in traditionibus, §. de p. 1. l. in re maneat, C. mandati. Castren. conf. 160. Pijo compromisso, col. 2. in princ. lib. 1. Roman. conf. 177. Non est dubium, n. 2. vers. consequens est, Cephal. conf. 111. n. 10. & conf. 419. n. 56. & 37. Decian. conf. 48. in princ. lib. 1. vbi ampliat etiam in rebus de futuro, Thom de Thom. in flor. h. reg. 98. & 147. Menoch. quæst. iur. 18. n. 15. Petre. ad l. 1. vers. ex qua infertur, in 2. lib. 5. Ord. pag. mibi 76. Elcobat de ratione. cap. 90. n. 50. Menoch. o. 135. n. 10. & conf. 196. n. 4. Molin. de iust. tract. 3. disp. 1. concl. 1. Cardin. Tulch. prallie. concl. 100. lib. 1. c. 1. concl. 486. & 100. 6. lib. 1. c. 1. concl. 111. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore eccl. ass. res. 149. n. 4. in 2. ed. Mari. Antonin. var. res. lib. 2. res. 15. n. 6. Rot de off. 105. n. 6. apud Ferrac. p. 1. recent. & de off. 437. n. 3. apud eandem p. 1. recent. de quo etiam Menoch.

Menoch. de presumpt. lib. 4. praef. 3. num. 8. Vincent.
 2 Carot. freg. 457. Iniquum est enim, liberum non
 esse homini ingenio de rebus suis posse disponere,
 l. non usque adeo, ff. si quis a parente fuerit maritus.
 Corr. iun. conf. 110. num. 8. Calixtus. conf. 160. col. 2.
 in princip. lib. 1. quos refert Card. Tusch. dist. 1. l. R.
 concl. 111. num. 4. vbi num. 11. per l. 1. ff. si impuber. ff.
 de collat. bonor. ampliat in testam. et posuit quis res
 suas proicere in mare, & citat Calixtus. conf. 125. col. 1.
 lib. 1.

3 Vide in concessione, seu traditione rei suae po-
 test quis apponere legem quam velit, l. 1. §. conuen-
 iat. ff. de posuit, l. si quis possessionem, §. sic autem, l. sed
 nisi lege, §. consilium. ff. de pet. hered. l. legem, C. de
 pallio, l. legem, C. de donat. Corn. conf. 14. per totum,
 lib. 1. vbi loquitur in primogenitiis, & feudo, Cephal.
 conf. 1. num. 51. vbi de primogenitura, Craucet. conf. 82.
 num. 6. Sord. de aliment. in 8. princ. 56. num. 93. &
 tit. 9. a. 18. num. 13. & 14. & de 62. num. 6. Cald. Pereira
 de potest. eligendi, c. 16. n. 6. & de extinc. empht.
 c. 3. n. 11. Cabed. Lusit. decis. 31. in princ. p. 2. Bobadil.
 in sua publica lib. 3. c. 4. n. 73. Stephan. Gratian. discept.
 forens. c. 175. n. 5. Cened. pract. & con. quast. lib. 1. q. 35.
 Card. Tusch. dist. 1. R. concl. 111. num. 27.

4 Declara Axioma procedere in re sua libera, se-
 cus si res sit communis, vel in qua alius ius habeat,
 Anchaur. conf. 155. Opinio rationibus, num. 7. & seg.
 Boër. decis. 320. n. 12. vers. ex quo secundum, vbi sub-
 dit, quod in re sua quis non potest contra ius; nam
 contra leges, & contra bonos mores non potest quis
 de re sua disponere, quia Reipublici interest, ne quis
 re sua male utatur, Abb. conf. 48. vbi dicitur primo circa
 fin. n. 1. cum ibi illas ff. dicatur, lib. 2. quom refert Card.
 Tusch. dist. 1. R. concl. 111. num. 28. In praedictum
 enim tertio re propria abuti nemini licet. Menoch.
 conf. 126. num. 10. & 11. & de presumpt. lib. 4. praef. 3.
 num. 8. Ioann. Maria Nouarr. quelt. forens. lib. 1. q. 63.
 num. 8.

Res transit eum suo onere ad quemcumque vadit,
 l. in cuius, vbi lae las. num. 6. ff. de nomi. operu. nua-
 ciat. ff. si conuerit. §. si fundus, ff. de pignorat. act. l. 2.
 C. de distr. pignor. l. Iulianus, l. Caius, vbi Bart. ff.
 de manum. testam. l. Pompeius, §. 1. de acquir. possess.
 l. fin. §. fin. ff. de contrab. empt. l. vbi conuictus, §. si fundus,
 ff. de seruic. iustic. prad. cap. 3. qui laurum, & ibi gloss. 16.
 quast. 1. cap. ex litteris, de pignorib. cap. pastoralis,
 de decim. Ordin. Regia Lusit. lib. 4. tit. 3. in princip.
 vbi Patens meus, Bellacomb. num. 1. commun. epin.
 lib. 3. tit. communis seruic. num. 67. pag. mibi 416. Me-
 noch. conf. 2. num. 31. & conf. 52. num. 11. & conf. 80.
 num. 79. D. Barbol. in l. post datam, num. 5. ff. solute ma-
 trim. Cabed. Lusit. decis. 52. num. 1. p. 2. Cald. Pereira
 de extinc. empht. cap. 3. num. 13. & de empht. cap. 10.
 num. 10. & cap. 27. unv. eli. Cardin. Tusch. practic.
 concluf. tom. 5. lit. O, concluf. 145. Franc Leo in the-
 sauro fori Ecclesiast. p. 2. cap. 35. num. 41. Aloys Ricc.
 in praxi fori Ecclesiast. resol. 529. num. 6. in 2. edit.
 Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exempt. cleric. &
 ordinem bonorum ad muneribus publicis, §. 3. num. 2.
 & tit. de Clerico debitor, §. 8. n. 6. Stephan. Gratian.
 discept. forens. tom. 4. cap. 705. num. 11. Mangil. de im-
 putat. q. 106. num. 4.

6 Intellige, quando onus est reale, non ita quando
 est personale, d. h. d. ff. de contrab. empt. l. cap. 1. §. unde
 quantur, ff. ad Trebel. l. cum fundo, & ibi Bald. ff. de
 seruic. verb. prad. l. num. 1. C. de alij. verb. & obli. l. vbi
 C. de hered. act. Bellacomb. d. num. 67. Cald. Pereira
 in l. licentiarum, verb. sua facultate, num. 70. C. de in
 integ. reser. m. m. m.

7 Amplia sem transit eum suo onere etiam in

singulatam succ. forem, d. cum funda. ff. de seruic.
 rufficer prad. l. 1. C. ad Bellet. c. 58. num. 3. & in Ec-
 clesiam, seu alium privilegiatum, Duen. reg. 100.
 num. 14. Craucet. conf. 217. num. 5. Bellet. dist. 5. 8.
 num. 2. & ita in hunc T. usque de retract. lig. §. 2.
 gloss. 10. num. 13. Menoch. conf. 75. num. 63. Bellet.
 dist. 5. 8. n. 9.

Res omnis per quascunque causas nascitur, per
 eandem dissoluitur, cap. omni. 27. q. 2. cap. omni. 17.
 de regul. iur. in Decretalib. Valasc. conf. 1. o. num. 17.
 Natbona de appellat. a Pictaria ad Episcopum, part. 1.
 num. 95. Et ideo tandem solemnitas requiri in
 reuocatione actus, quae requiritur in concessione
 ipsius, ut dicit Duen. reg. 187. vers. decemmodum.
 Cald. Pereira de potestate elig. cap. 7. num. 13. facile-
 que res omnis ad suam naturam reuertitur, l. si
 vici. 27. §. pallus, l. 2. §. seg. ff. de pall. Gregor. Lop.
 l. 5. gloss. 3. post princip. tit. 11. part. 4. Menoch. de pre-
 sumpt. lib. 2. praef. 16. num. 21. Mangil. de impot. q. 45.
 num. 11.

Res sua nemini seruire potest, l. si rem alienam,
 la. 2. ff. de pignorat. act. l. in re communi, §. de seruic.
 verb. prad. l. vbi fin. ff. si quis iust. petator, Sord. de
 aliment. in 8. princ. 49. num. 7. & decis. 76. num. 2.
 Menoch. conf. 381. num. 7. Sigism. Scacc. de commerc.
 §. 2. gloss. 5. num. 89. ans. 1. Stephan. Gratian. discept.
 forens. tom. 4. cap. 876. num. 10. Ouid de Amicis de iur.
 empht. q. 15. num. 3. vers. 1. & num. 9.

Res inter alios acta aliis nocere non debet, l. de
 vnoquoque, ff. de re iudic. super constitutum, §. ff. eod.
 tit. nam & postea in fin. de iur. i. quia non debet.
 ff. eod. l. Lucius, ff. de hy. qui nos. in sam. l. Medifinus
 respondit, ff. de exceptionib. l. Claudius, §. qui potest
 in pignore hab. l. si petitor, ff. de iudic. l. si vici. 5. pa-
 lla. in fin. ff. de pallio, l. 2. cum multis seg. ff. de excep-
 ti. in iudic. l. res inter alios acta, ff. de regul. iur. 20. tit. 1.
 C. res inter alios acta, l. asinus, C. de contrab. empt.
 cap. inter dilectos, de fide instrum. cap. cientes, de trans-
 act. cap. super eo, de offic. deleg. Ordin. Reg. Lusitan.
 lib. 3. tit. 81. in princip. Exorant Titus. in speciali
 tit. 1. Res inter alios acta, Fulgos. tom. 109. Duobus
 fratibus, in princip. num. 2. & conf. 89. num. 4. vers.
 circa tertium, limitat in sententia lata super impo-
 nitate, quia omnibus praedictis, Courat. practic.
 cap. 13. num. 4. & cap. 14. num. 15. & 16. Thom. de
 Thomasset. in scribis legum. p. 173. Menoch. quelt.
 vlt. seg. cap. 2. 3. num. 13. num. segg. Menoch. conf. 472.
 cap. 13. num. 4. & conf. 103. num. 7. & conf. 103. num. 7.
 & conf. 384. num. 12. & rem. d. forens. tom. 571. & con-
 cluf. 18. num. 18. Melcard. de probat. concluf. 394. n. 29.
 & concl. 1243. & concl. 1267. num. 2. Brunot à Sole
 in locum communib. verb. res 12. Hieron. de Laureis
 Anton. decis. 81. num. 1. Sord. conf. 177. num. 25.
 Cardos in praedictum, verb. h. res, num. 25. cum segg.
 & verb. ferreus, num. 67. C. Argel. de contradict.
 legis, quast. 7. numer. 80. & quast. 10. numer. 264. &
 quast. 2. num. 114. Mari. Antonin. var. reser. lib. 1.
 reser. 106. num. 7. & 38. & 45. & lib. 3. reser. 1.
 num. 7. Cardin. Tusch. practic. concluf. tom. 6. lib. 1.
 concluf. 165. per totum, vbi ampliat, & limitat multis
 modis. Melch. Pictoribus Lusitan. decis. 101. num. 4.
 tom. 2.

Res vera & eadem non debet diuerso iure cen-
 11 seti Vide supra Axiom. 35. num. 7.

Res de facili reuertitur ad suam primariam na. 23
 turam. l. filius autem pater, ff. de liber & posthum. cap. ab
 exordio 35. dist. Scraphin de priuileg. iuram. prouid. 58.
 num. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 544.
 num. 31.

R. 23 presumitur esse illius iura cuius finis est 14
 conditura

rem. 5. cap. 501. num. 14. & 17. Ceuall. cemmter. con-
tra communem. 2. quæst. 905. num. 13. & 14. Ioseph.
Selle *Aragonia* decif. 15. num. 74. Caf. Argel. de con-
tradict. leg. 10. num. 37. Benedic. Aegid. in repe. l. ex
hoc iure. ff. de iustis. & iura. p. 1. cap. 8. num. 91. vers.
nobisimus. Campan. in decif. iura Canon. rub. 32.
cap. 7. num. 27. prope fin. Marj. Antonin. var. refolut.
lib. 2. refol. 59. & fol. 16. Rot. decif. 35. num. 6. & de-
cif. 187. num. 7. & decif. 457. num. 2. apud Farn. p. 1.
recens. & decif. 37. l. 1. num. 6. & decif. 447. num. 5. part. 2.
recens. Sebail. Medices de reg. iur. reg. 10. per car.
Vincent. Catoc de excessu. bar. p. 7. quæst. 17. l. 1. num. 17.
Olwald in Danell. lib. 17. c. 6. lit. A. & N. Sigism.
Sorce. de cõmmer. 3. 7. gl. 3. num. 28. Amplius ut
verè, propriè, & naturaliter, non per fictionem re-
latam sit in referente. Sebail. Medices de reg. om. 7.
Vincent. Caroc. fing. 301. Robles de trasfens. lib. 2.
c. 1. num. 13. & 16. num. 45. & 129. n. 21. Rota decif. 4. 5.
n. 1. p. 1. in posthum. bar. n. 2. & 2. recens. vbi quodd
relatum sit in referente cura iuris qualitatibus, &
idem est ac si in testato fuisset expressio omne id,
quod in referente expressum est, & decif. 732. num. 3.
vbi quodd relatio intelligenda est secundum qualita-
tes in relato expressas, & decif. 158. num. 5. vbi
quodd relatio debet fieri ad proximiora, & quod non
sit ad omnia superius expressa, quando relator ali-
quod incompatibile, vel quando per eum requiritur
effectus contrarius extensioni dicentis.

2. Extende in tantum relatum esse in referente, ut
dicatur pars referentis, Alex. conf. 57. Visu processu, m.
lib. 4. Card. Tusch. practice consilium 6. lit. R. caus.
119. n. 1. & in terminis referens censetur continere
idem quod est in termino relato, Socin. co. 577. In
prohemio. 2. 6. & conf. 39. in causa. n. 9. lib. 1. & conf. 188.
Visa Bulla. p. 1. & 34. vers. ex quibus lib. 4. & pars sint
aliquid nominatim exprimi, vel per relationem,
Pastor. conf. 121. Clariss. num. 1. col. 1. n. 1. & seq. lib. 1. vbi
dicitur hoc verum, maxime quando relatio est certa,
quia non potest fieri nisi ad vnum certum, & conf. 1.
num. 51. & seq. lib. 3. C. strent. conf. 8. in fin. lib. 3.
3. Et ideo relatio restringitur, & limitatur ad illud
quod in relato continetur tantum, Decian. conf. 63.
lib. 2. num. 6. vers. nec obli. Rot. conf. 34. num. 6. Catol.
Batdele conf. 6. n. 41. Ioseph. Selle *Aragonia* decif. 125.
num. 41. & decif. 187. num. 110.
6. Et referentis non creditur, nisi constet de relato,
d. l. esse tota, ant. si quis. C. de edendo. Sord. conf. 5. n. 57.
Mari. Antonin. var. refolut. lib. 6. refol. 58. num. 5. &
refol. 64. n. 7. & lib. 2. refol. 8. num. 12. Sebail. Medices
de reg. 10. n. 1. Stephan. Gratian. de excep. forens. tom. 4.
cap. 693. num. 2. & 5. Robles d. lib. 2. cap. 14. num. 368
& 39. Illud enim si aliter se habet, dispositio refe-
rens tanquam erronea corruit, & non attenditur,
Decian. conf. 63. Menoch. conf. 1. num. 96. Orlan.
Gloria. ref. 12. num. 24.

AXIOMA CCII.

Remedium.

1. Remedium ordinarium vbi datur, non conceditur ex-
traordinarium.
2. Limita si remedium extraordinarium velius sit or-
dinario.
3. Remedia non indigent, quæ de nouo emergunt.

REMEDIVM ordinarium vbi datur, non con-
ceditur extraordinarium, l. quædam, in princip.

ibi, quid id conuenit, & ff. de edendo, l. in causa. 7.
ff. de iurariis. Exorant Zaz. lib. 2. respons. cap. 19.
Alphan. collect. 75. Menoch. remed. 15. recap. pos-
sess. numer. 12. Mauris. de in integ. restitu. cap. 11.
Sfort. in simili tractat. part. 1. quæst. 17. Cald. Pereira
in l. si curatorem, verb. per quod pressumum, num. 16.
& verb. implorare, num. 9. C. de in integ. restitu. minor.
Mosl. in imperatorum, part. 3. tit. 5. quæst. 3. num. 2.
Christoph. de Pace in scholis ad legum style, l. 171.
num. 1. Card. Tusch. practice consilium 5. lit. O. con-
clus. 181. D. Barbof. in l. quia tale, num. 65. ff. solutio
matrimon.

Limita tamen, si remedium extraordinarium
velius sit ordinario, secundum Zaz. d. lib. 2. cap. 10.
numer. 10. Pinel. in l. 2. C. de res. ind. vendit. part. 5.
cap. 1. num. 19. Mauris. d. lib. 2. cap. 1. num. 7. Sfort. d. lib.
quæst. 17. num. 35. Mosl. d. lib. 2. cap. 1. num. 11. Ex quo
procedit, ut minus non degeneret rebus, quon-
dies per hanc plenius, seu pinguis illi succurrat,
ut notant Doctores in l. promissio, ff. de nouo opo-
ratu. in l. si uocatum, verb. liberum, num. 114. C. de reuocand. donat. Mauris. d. lib. 2. cap. 1.
num. 7. Cald. Pereira in d. l. si curatorem, verb. lasi,
num. 12.

REMEDIO nouo indigent, quæ de nouo emer-
gunt. Vide supra l. 1. E. Axiom.

AXIOMA CCIII.

Reprobatio.

1. Reprobatio vnius ex duobus propositis, videtur in-
cludere approbationem alterius.
2. Reprobatio amplius non potest approbationem semel.

REPROBATIO vnius ex duobus propositis, &
videtur includere approbationem alterius,
l. Titulum, §. si ff. de testam. null. cap. nanno, de pra-
sumpt. Sord. decif. 195. numer. 3. D. Barbof. in l. cum
probat, in princip. num. 57. & num. 53. cum seq. ff. de
iudic.

REPROBARI amplius non potest semel ap-
probatur. Vide supra Axiom. 31. num. 5. cum seqq.

AXIOMA CCIV.

Reus.

1. Reo fauendum est potius quam Actori in ambi-
guo.
2. Petitio obscura Actoris declaratur in fauorem
ipsius, & non Rei.
3. Sententia, data paritate probationum, potius feren-
da est pro Reo.
4. Actoris intentio confirmata aliquam fauorabilem, potius
faueandum est quam Rei.
5. Rei officium est se defendere.

REO fauendum est potius quam Actori in am-
biguis, l. fauorabilior est, ff. de reguli. iur. §. re-
tinenda, l. si de interdict. cap. cum sunt partium, de re-
guli. iur. lib. 6. Exorant Hippoliti in iurim, §. in ca-
a num. 6. ff. de quæst. & conf. 51. num. 41. Alciat. de
presumpt. reg. 1. pref. 44. Menoch. in simili tract. lib. 2.
pref. 90. Sanchez in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 2.
cap. 9. num. 51.

Non

1 Non obstat, quod obscura petitio Actoris declaratur in fauorem ipsius Actoris, & non rei, si quis intentione, 66. ff. de re iudic. quia recta solutione gloss. verb. Actoris in d. cap. cum sunt parum. & gloss. a. in cap. cum ad Sedem, de re iudic. aduentum hanc regulam procedere in fine iudicii, hoc est, in decisione causatum, ut verò d. si quis, in principio litis, quo tempore magis fauor Actoris: respondetur, sensum huius Axiomatis, & similitum esse, quod ubi iura parum, id est, Actoris, & Rei, sunt obscura, hinc inde, quia scilicet post discussionem eorum, quæ vtrique adducta & allegata sunt, res adhuc est obscura, omniq;que sunt paria, & necessarii faciendi est interpretatio in fauorem alterius ex litigantibus, tunc potius Reo fauendum est, tunc propter conditionem ipsius miserabilem, secundum quam cum presumatur eum non plenè instructum accessisse, & tamen æqualiter docuit de iure suo, plus aliquid egisse videtur quam Actor, & par est credere, quod si plenè esset instructus, plenissimè suam innocentiam ostenderet: tam etiam propter causam absolutionis, quæ in te dubia securior, & fauorabilior est, absolutione, ff. de pueris, cap. aliqui, vers. non, 26. q. 7. Vnde fit, vt Axioma huiusmodi non tantum in fine respectu sententiæ ferendæ, quæ datâ probatorem, potius ferenda est pro Reo, gloss. a. in cap. ceteris, 81. dist. Hippol. conf. a. num. 12. & a. n. 8. Duen. reg. 31. i. i. i. sed etiam in principio, & in medio litis procedat, vt quia Reus aliquid petit, quod re hinc inde discussa pro vtraque parte, dubium est an concedi debeat. Quare cum in d. si quis, non agitur de interpretatione eorum, quæ vtrique sunt obscura, sed de declaranda petitione, quæ dubia proponitur per Actorem, merito tunc in ipsius fauorem fit interpretatio, quia non conuenit ea, quæ Actor producit, retorqueri in eius odium, & in fauorem Rei, cui sat est. (seruata iustitia æqualitate, iuxta reg. non licet de regul. iur. lib. 6.) idem concedi, vt videlicet exceptio, quam dubiam perposuit, in ipsius fauorem explicetur, iuxta d. si quis.

Limitata tamen, omissum Axioma non procedere, si Actor tueatur causam aliquam iute fauorabilem ex quo enim tunc omnia ex parte ipsius, & Rei non sunt paria, præponderat fauor causæ, & sententia pro Actore ferretur, cap. ex litteris, de probat. cas. vii. in princ. p. de re iudic. in par. 18. ff. iuris & docet Alciac. d. pref. 44. num. 13. & Tiraquid. extendens ad quamcunque causam plam, in trall. de privileg. pia causa, princ. 146. in fin.

2 Re i officium est se defendere, l. i. in princip. vbi Bart. & Doct. ff. de aduoc. l. si ius, si ex pecunia, col. fin. vers. scire istud, C. de seru. fug. Card. Tusch. princ. conclus. 100. 7. dist. R. concl. 327. num. 3. Vide quæ dixi sub verb. Actor, Axiom. 10.

quando vnum capitulum dependet ab alio, quia tunc censentur connexa, & inseparabilia. Narbona lib. 10. gloss. a. num. 39. dist. 1. lib. 4. h. cap. Quæ autem dicantur capitula, seu causæ separatæ, vide Alexand. conf. 89. Diligenter, in fine, vers. quæ autem dicantur, lib. 1. Egid. Bellam. conf. 18. num. 4. cum seqq.

SEPARATUM VNUM separata debet esse ratio, l. Papinianus, ff. de miserabil. fin. ff. de calumniat. Bald. in l. i. in re, ff. de iur. i. C. de fideicom. Decian. in trall. crim. tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 4. Caltenf. conf. 389. num. 1. vol. 1. Paris. conf. 101. num. 38. lib. 1. quos refert Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 11. num. 4. Menoch. conf. 436. num. 7. Quid. de Amicis de iur. emph. 7. 42. 9.

AXIOMA CCVI.

Sermo.

- 1 Sermo simpliciter prolatus intelligitur de prima vice.
- 2 Sermo generalis non comprehendit personam loquentis.
- 3 Sententia generalis non ligat Regem futurum.
- 4 Verba gabellam non censentur extendere contra se ipsos, ut tenentur.
- 5 Sermo generalis, & indefinitus in odiis verificatur in duobus.

SERMO simpliciter prolatus intelligitur de prima vice, l. bonæ, §. hoc sermone, vbi latè Tiraquid. ff. de verb. signif. cum pater 79. §. pater sit §. ff. de legat. 1. Franc. Galet, in materia consensu Consensu, verb. sermo, Sanctarel. var. resolut. p. 3. q. 38. num. 10. in fine, eum aliis adductis sup. Axiom. 71. num. 18.

SERMO generalis non comprehendit personam loquentis, latè Anton. Gabr. commun. lib. 6. in de verb. signif. caus. 9. per tot. Dec. conf. 104. Menoch. conf. 182. num. 1. Rot. dec. 3. num. 3. apud Farin. p. 2. recent. vbi declarat, vt non procedat, quando aliud suadet identitas rationis. Alex. conf. 182. Lellus & pond. ruius, num. 4. vers. significatio, lib. 2. vbi quid obligatio impersonaliter facta, vel scripta, non obligat personam loquentis, & scribentis, & conf. 112. Vasa capta, num. 4. lib. 7. vbi quid verba impersonaliter dicta non committunt personam loquentis, nisi agatur de acquiendo ipsi loquenti: & conf. 149. Vasa processu, num. 5. & 6. lib. 1. vbi quid cedens iura sibi competentis, non censetur contra se ipsum cedere, Assl. d. dec. 3. 19. Quædam, num. 8. & 9. vbi quid emens Communicare gabellam, non intelligitur emisse nisi quoad alios, non quoad Communitem, quæ non vendidit suam exemptionem; item quod promittens defendere, non intelligitur contra se ipsum, Curt. iun. conf. 188. per totum, vbi quid dominus concedens pœnas Communicati, non includit concedentem, vt possit ipse condemnari, & alia similia ponit Surd. conf. 47. num. 10. & seq. vbi quid Statutum pœnale non ligat Regem futurum, & n. 3. quid vendens gabellam non censetur vendere contra se ipsum, vt ipse teneatur, si ante venditionem non soluebat gabellam, secus si soluebat.

SERMO generalis, & indefinitus in odiis verificatur in duobus, Oldrad. conf. 81. vbi quid prouisus asserens obtinere alia beneficia non excusatur à subreptione, si obtinet ultra duo beneficia, refert Card. Tusch. princ. conclus. 7. dist. 3. conf. 118. num. 2. dicitur.

AXIOMA CCVII.

Separata.

- 1 Separationum natura est diuersitatem inducere.
- 2 Separationum separata debet esse ratio.

SEPARATUM VNUM natura est diuersitatem inducere, vt per Bald. in fin. §. 6. Cum duo sunt, num. 3. & in fine, lib. 3. Cardin. Tusch. princ. conclus. tom. 7. lib. 3. concl. 184. per totum, vbi num. 8. post Dyn. conf. 26. num. 4. conf. contra videtur, & Socin. conf. 85. Consilium, num. 7. & 8. lib. 1. limita, vt non procedat, August. Barboz. Axiom. lvi.

AXIOMA CCVII.

Signatum.

1 Signatum cognoscitur ex signis.

2 Res presumitur esse illius, cuius est sigillum, quo signata est.

1 **SIGNATUM** cognoscitur ex signis, l. 1. §. si intelligatur, ff. de adul. edicto, l. 1. Signata, vbi Bart. C. de fabricen. lib. 11. Sured. conf. 116. num. 15.

2 Et ideo res presumitur esse illius, cuius est sigillum quo signata est, ex latè adductis per Afflic. decr. 23. num. 3. & 4. Antoo. Gom. l. 43. Tauri, u. 3. & 7. 7. Boët. decr. 103. num. 9. Soat. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 4. 1. num. 6. pag. 611. Rebuff. ad leges. Gallia. tit. de mercator. min. vend. ne avi. 1. gloss. 2. n. 21. Olasch. Pedem. decr. 40. num. 2. Mascard. de probationib. cand. 91. & concl. 1. 37. num. 7. cum seqq. & concl. 160. num. 4. & concl. 531. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 64 Hieron. de Laurent. Auerionen. decr. 30. num. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verb. res 1. Gonzalad. reg. 8. Cancell. gloss. 60. num. 62. cum seqq. Curia Philip. com. 2. lib. 1. cap. 7. num. 13. cum seqq. vbi num. 16. subdit, quòd si apud duos sit contentio super rebus, quæ ad eos pertinent, eo quòd eodem sigillo ambo vtoutur, possident adiudicari debent, si verò non sint apud eos, sed penes tertium, diuiduntur inter contendentis. Ouid de Amicis de iure emp. hnt. q. 42. num. 9.

AXIOMA CCVIII.

Simile.

1 Simile non est idem.

2 Et licet simile non possit dici identitatem, tamen valde simile reputatur idem.

1 **SIMILE** non est idem, gloss. in l. quod Nerva, de ibi Bart. ff. de positi. l. pecunia, ff. si certum petatur, l. ad similitudinem, C. de Episcop. & cleric. §. sed inter eos, Instit. de univ. capitulum, de rescript. Zabaxel. conf. 136. Cassan. in catalogo glorie mundi, p. 1. confid. 48. vers. quoniam casum, Mate. Mant. singul. 318. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 84. Bertazol. de clausula instrum. claus. 27. gloss. 1. 2. num. 1. Sured. de aliment. 111. 9. g. 1. n. 4. Gutier. practice. lib. 2. q. 176. Gonzalad. reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 51. Accer. Anton. in comment. ad l. 5. num. 70. ff. de condit. & demonstr. Ferrer. in Constit. Carbalonia, gloss. 7. num. 100. Cardin. Tulch. pract. conclus. tom. 7. lit. 5. conclus. 147. Menoch. conf. 406. n. 50. & conf. 315. num. 19.

2 Et licet simile non possit dici identitatem, quia simile non est idem, tamen valde simile reputatur idem Bald. conf. 408. Quidam enim, num. 8. vers. quapropter de necessitat. lib. 1. quem refert Cardin. Tulch. d. lit. 5. concl. 246. num. 6.

AXIOMA CCIX.

Singula.

1 Singula quæ non præsent, multa collecta innuunt.

2 Intellige, quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & imperfecta.

3 Declara procedere in casibus, in quibus agitur de modico præiudicio, secus in criminalibus.

SINGULA quæ non præsent, multa collecta innuunt, l. 1. spadenam, §. qui iura, ff. de excusat. iur. Latrone, & l. instrumenta, C. de testat. causam qua, vbi sit. l. stipulatum, in princip. ff. de usuri. gloss. verb. legitur, in l. 1. §. si sit eis, de excusat. inter. Auton. Gabr. commun. cit. de probationib. cancell. 1. num. 1. Alex. conf. 13. Ex iu qua, num. 19. cum seqq. lib. 1. Cald. Perceira in l. 1. curatorem, vers. sua facilitate, num. 59. vers. tamen hoc duo, C. de ia integ. restit. minor. Menoch. conf. 284. num. 41. Sured. conf. 143. num. 31. & conf. 329. num. 20. Antou. Monach. Lucen. decr. 55. num. 31. Card. Tulch. pract. conclus. tom. 7. lit. 5. concl. 276. Farion. in practi. crimin. p. 4. conf. 39. num. 1. Ferrer. in Constit. Carbalonia, gloss. 1. num. 147. Mari Antonin. var. resolut. lib. 2. ref. 55. num. 16. & lib. 3. ref. 7. num. 13. Rot. decr. 774. n. 7. p. 2. recent.

Intellige, quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & genere suo imperfecta sunt, §. ex eo, Instit. quibus modis testam. infirm. Abb. conf. 16. Ad clarum, si sit, lib. 1. Alexand. conf. 130. In causa & iure, num. 16. & seqq. lib. 1. Tob. Noni in rub. Instit. de obligat. num. 25. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 39. num. 6. Cardin. Tulch. d. lit. 5. concl. 676. num. 8. & 10. Rot. decr. 453. num. 1. ad med. p. 2. in post. Farin.

3 Declara, vt procedat in civilibus, in quibus agitur de modico præiudicio, secus in criminalibus, ita Hippol. conf. 20. num. 48. & Alex. conf. 11. Reperitio, in princip. lib. 4. quos refert Card. Tulch. d. lit. 5. concl. 276. num. 14. vbi num. 15. post Alex. conf. 13. num. 9. & seqq. lib. 4. subdit patitur procedere vbiunque agitur de re difficilis probationis de sui natura, quia tunc singula quæ non præsent, iunguntur. Intellige etiam & declara axioma procedere quando ad perficiendum eorum totum plura tendunt, secus si ad diuersa, quia tunc non præsent singula, nec multiplicata iuvant. Iene. C. qui nam. tueli. Senbalt. Medices de reg. iur. reg. 3. num. 4. vbi primam partem in naturalibus exemplificat.

AXIOMA CCX.

Solutio, Soluere.

1 Obligatio tollitur, & extinguatur solutiōne eius, quod debetur.

2 Soluere de mandato iudicis liberatur, & est securum.

3 Hypotheca tollitur solutiōne eius, quod debetur.

4 Creditor recipere non tenetur solutiōnem diminutam.

5 Solutio facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto.

6 Soluens in dubio videtur soluere de pecunia sua.

7 Soluens alij, quam vero creditori, non liberatur.

8 Solui non potest aliud pro alio iurati creditori.

9 Soluere minus dicitur qui tardius soluit.

SOLUTIO eius, quod debetur, tollitur, & extinguatur obligatio, l. nulla, C. de si quis, l. 1. solui, ff. quibus modis pignori, vel hypothecæ princip. l. 1. lib. 1. quibus

quibus modis tollitur obligatio, Bart. conf. 67. Satis dubie, sic soluit. 1. Ioann. de Anan. conf. 10. Dec. conf. 449. num. 36. Abb. conf. 97. Pifo. in princip. lib. 1. Alex. conf. 17. Regium in causa, num. 3. lib. 1. Bald. conf. 192. & conf. 173 lib. 2. Anchar. conf. 318. In quibus, num. 2. Sord. conf. 145. num. 14. & 13. & conf. 130. num. 96. Cardin. Tulech. lit. 5. concl. 340. Carolus Gradus de except. except. 25. num. 6. Pyrch. Mant. de solut. cap. 5. & per tot. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 4. c. 67. 5. n. 36.

3 Amplia primò in solutione facta de mandato iudicis, quia solvens liberatur, & est securus, l. non videtur, §. qui in sol. ff. de regul. iur. l. liberò, §. Lucius ff. de annuo leg. Bart. in l. creditor, in princip. ff. de solut. Bald. conf. 128. lib. 2. Menoch. conf. 68. num. 12. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 97. num. 111. Gutier. pract. lib. 1. q. 113. num. 4. Rot. decif. 151. & decif. 349. num. 1. apud eundem Farin. in prima collect. nouissima. Declar. nisi fiat de mandato iudicis iniusto, secundum Gutier. pract. lib. 1. q. 81. num. 10. cum seqq. & Farinac. d. q. 97. n. 111.

4 Amplia secundò, quod solutione eius, quod debetur, ne dum tollitur omnis obligatio, sed etiam hypotheca, gloss. verb. tollitur, in princip. ff. in quibus modis toll. oblig. Beroi. conf. 104. num. 7. lib. 1. Bald. conf. 165. Iussum, lib. 5. Alexand. conf. 106. Pifis, in fine, lib. 6.

5 SOLVTIONEM diminuatam creditor recipere non tenetur, l. minor, §. Lucius, ff. de usuris, partis, enim solutio multa affert incommoda, plane, ff. si multa heredi, gloss. Bart. & Alex. in quodam uisum tenetur, ff. si certum per. Sord. decif. 186. num. 2. Solutio uero facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto, Mascard. de probat. concl. 580. num. 10. & concl. 1111. num. 20. Parlador. verum quod lib. 2. cap. fin. p. 5. §. 1. num. 20.

6 SOLVENS in debito videtur soluere de pecunia sua & non de pecunia illius, cuius nomine soluit, l. si defunctus, C. arbitrium iuris, Menoch. conf. 12. num. 20. & 21. & de presumpt. lib. 1. pref. 46. Casian. in consensu. Burgund. rub. 4. §. 14. verb. me debet, num. 5. Burg. de Pace conf. 3. numer. 73. Mascard. de probat. concl. 611. & conclus. 1119. & concl. 1229. n. 12. Sord. de alimen. rub. 6. §. 8. num. 51. Gam. l. iust. decif. 247. num. 1. Cald. Petreia de emp. & vendit. cap. 20. n. 13. Rot. decif. 319. ad fin. apud Farin. 1. collect. nouissima. Et praefortum soluere ob casum grauiorem, Menoch. conf. 231. num. 18. & conf. 185. num. 14. & conf. 1187. num. 16.

7 SOLVENS alij, quam vero creditori, non liberatur, l. 1. §. ante omnia, ff. de passu. Sord. decif. 60. n. 1. & decif. 129. num. 1. Gratian. discip. forens. cap. 10. à num. 30. & cap. 194. num. 17. Card. Tulech. pract. conclus. tom. 7. lit. 5. concl. 340. n. 48. cum seqq. ubi num. 51. cum Abb. conf. 80. lib. 1. ampliat, solutionem factam alteri, quam ei cui debetur, non liberatur soluentem, etiam si accipiens eualet cum fideiussione de releuando illum indemnem.

8 SOLVI non potest aliud pro alio iniusto creditori, l. 1. §. mihi datus, & ubi gloss. fin. ac latè l. si si certum per. l. promissor, §. fin. ff. de consuet. pecun. l. item libera, §. 5. qui pariter, ff. in quibus modis pign. vel hypoth. cum à quo, c. in sol. C. de solutionib. Socin. reg. 128. Cotta in memor. verb. scilicet, pag. mihi 767. Donat. à Fina tom. 2. commun. opinion. lib. 8. tit. 17. de solutionib. n. 36. pag. mihi 183. Vital. de Camban. in tractat. clausul. pag. 376. num. 1. Thom. de Thomasset. in finibus leg. reg. 31. Gutier. de iurum. confirmat. p. 1. cap. 19. Escob. de ratiocin. cap. 17. num. 1. Pichard. in disp. de mora. num. 97. Sord. decif. 121. num. 16. Ceual. commun. contra contrariet. §. 809. num. 97. tom. 4. Garc. Gironda de August. Barbosa Axioma. iur.

privileg. seu exempt. explicat. n. 203. Antoo Monach. Baroniens. decif. 35. n. 8. Card. Tulech. d. iur. Socin. 134. latè Pyrch. Mant. de solut. d. iur. c. 7. qui hinc regulas plures ampliationes & 26. limitationes assignat. Leo Valeri. decif. 184. num. 19 lib. 1. Duran. Rota decif. 1. num. 1. & 2. Quod anno uero aliud pro alio de consensu creditoris soluitur, tunc per talem solutionem extinguitur obligatio, Gozzadin. conf. 38. num. 8. Sord. conf. 145. n. 14. & seq. quos refert Card. Tulech. d. iur. Socin. 140. num. 31.

SOLVENS minus dicitur qui radiis soluit, & plus soluere dicitur qui statim soluit, l. si in casu, in fine, l. minus, §. de verborum significat. solutum, §. de solutionib. §. plus, l. iust. de fideiuss. §. qui agere, vers. plus autem, l. iust. de alimen. cap. 1. ubi dicitur de plus perit, cum aliis adductis per Tiraq. de viratib. lig. gloss. l. 8. §. 1. num. 35. Sord. conf. 345. num. 9. Menoch. conf. 35. num. 17.

AXIOMA CCXI.

Specialia.

- 1 Specialia duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto.
- 2 Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non uero in consequentiam alterius.
- 3 Specialia non possunt admittenda.
- 4 Specialia non debent trahi in argumentum, vel in consequentiam, nisi propter identitatem rationis.
- 5 Specialia dispositio uno casu, facit quod in alio casibus iam commune sit in contrarium.
- 6 Privilegium specialia fisci arguit in contrarium esse iam commune in aliis personis.

SPECIALIA duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto, l. cum post, §. 2. vers. ff. de iure decum. 1. 1. C. de deu. promiss. cap. singul. 89. dist. latè Socin. reg. 3. ubi limitat lex modis, Bart. in 1. quasi, Lucian. ciuitatem in princ. num. 10. vers. decimo probatur, Oldrad. conf. 79. Duo specialia, in princip. & conf. 115. numer. 4. vers. uem promissio, Thom. de Thomasset. in finibus legum. reg. 101. Menoch. conf. 336. num. 3. Richard. ad §. 1. l. iust. de milit. testam. n. 8. & 11. latè Card. Tulech. pract. conclus. tom. 7. lit. 5. concl. 360. per totam. Sord. conf. 34. numer. 47. Decian. conf. 74. num. 5. lib. 1. idem Menoch. de presumpt. lib. 1. pref. 21. num. 3. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 2. d. 2. §. 18. num. 17. & cap. 3. 1. o. num. 10. & cap. 37. 3. num. 36.

Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non uero in consequentiam alterius, ut declarat Bart. d. §. 1. Lucian. ciuitatem, in finibus legum. Thom. de Thomasset. d. reg. 101. Tobii. Non ad rub. l. iust. de testament. num. 20. Card. Tulech. d. iur. Socin. 360. num. 21.

SPECIALIA non possunt admittenda, Alex. in l. 3. quod in bonis, §. cum fideicommissarius, in fin. ff. ad leg. Falcid. Card. Tulech. d. iur. Socin. 361. n. 1. Nec trahi debent in argumentum, vel in consequentiam, quia ab eis non est licitum arguere, Castren. conf. 97. Ne in propriis, n. 3. num. fine, lib. 1. Cardin. Tulech. d. iur. Socin. 461. n. 2. ubi n. 14. post Abb. conf. 114. A. 1. vers. in n. 5. lib. 2. hinc limitat propter identitatem rationis. Amplia, quod specialia dispositio in uno casu, eodem modo tribuit facultatem arguendi, sed modo facit quod in aliis casibus iam commune sit in contrarium ita Corn. conf. 81. n. 9. lib. 2. Angel. conf. 183. in fine. Bald. conf. 182. In quæstione, n. 7. vers. cum igitur lib. 5. quod duplicatur

lib. 1. conf. 150. Anchar. conf. 103. in fine, Roman. conf. 86. Pise quaestiones themate. num. 11. versetia. Abb. conf. 79. illud in iure, in princip. lib. 1. Guid. Papae decis. 473. vbi ait, quod generaliter vbi est ius speciale in certo casu sequitur quod in contrarium est ius commune extra illum casum. Ioann. de Imola conf. 159. in fine, vers. non obstat vltimo, vbi quod specialia privilegia filii arguunt in contrarium esse ius commune in aliis personis.

AXIOMA CCXII.

Subiecta.

SUBIECTA talia sunt, qualia praedicta demonstrant, l. 1. ff. de fundo inste. l. fin. §. cui daleat. ff. de viuo, vbi. etoque leg. Oldrad. conf. 80. Talia sunt, & conf. 126. num. 17. vbi consensum in hoc, Petr. de Anchar. conf. 65. n. 5. & conf. 82. num. 10. Signorol. de Homod. conf. 109. in fine, & conf. 199. n. 6. Crauet. conf. 25. n. 30. Brunos. de Sole in locis communib. verb. subiectum, Surd. decis. 149. num. 18. & conf. 34. num. 40. & conf. 375. num. 45. Cardin. Tusch. practica. concisus. tom. 7. lit. S. cencus. 716 a princip.

AXIOMA CCXIII.

Subrogatum.

1. Subrogatum sapit naturam eius in cuius locum subrogatur.
2. Intelligi procedere in subrogatione legis, non hominis.
3. Limita diuersis modis, & numeris seque.

SUBROGATVM sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, l. 1. n. 1. §. qui in iuramentum, ff. si quis cau. vbi Bart. Bald. Angel. & alij. l. 1. §. hoc alij, ff. qui testam. lib. 1. filia, & Talia, ff. de condit. & demonst. l. unica, §. 1. C. de reuocata ad §. fuerat, Instit. de adim. l. imp. Ecclesia, d. 1. vbi gloss. 1. vers. est hic argum. sine pendente, Alexandr. conf. 88. Quod concurre, num. 4. vers. conuenero, lib. 1. quod duplicatur conf. 137. cod. lib. 1. Anchar. conf. 41. Pramittendum, in prin. vbi ait, quod hae regula est magistralis, Crauet. conf. 975. num. 1. cum seque. Socin. reg. 34. planè Decian. conf. 45. num. 1. 4. cum seque. lib. 3. vbi insert ad plura exempla, Euerard. in topicu. legalis. lectu. 95. Petr. Andr. Gammat. in Dialect. legali, lib. 1. de loco subrogato 4. Tiraq. de iure primogen. q. 49. num. 45. & in tract. de muni. parti. 1. declar. 9. num. 28. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 289. Tob. Noni. ad §. sed neque heres, Instit. de testam. numer. 5. Pichard. ad §. ex conditionib. n. 15. Institut. de verb. obligat. num. Brunoe. de Sole in locis communib. verb. subrogatum, Anton. Gabr. c. omnia. lib. 6. tit. de regulis iuris, c. vel. 1. Menoch. conf. 51. num. 28. & 158. & conf. 70. num. 10. & conf. 95. num. 50. & conf. 97. num. 157. & conf. 121. num. 76. & conf. 125. num. 15. & conf. 128. num. 12. & conf. 130. num. 9. & conf. 140. n. 40. & conf. 896. num. 1. & conf. 984. num. 12. vbi ait procedere, quando is cui subrogatur est, & qualis est conditionibus, moribus & scientia cum eo cui subrogatus est, Molin. de primogen. lib. 4. cap. 4. num. 16. Surd. decis. 35. num. 9. & decis. 506. num. 5. & de aliment. tit. 9. q. 27. num. 9. & conf. 5. num. 5. Escob. de ratione. compus. 15. num. 2.

Monet. decimis, cap. 9. num. 75. & de op. canon. cap. 5. q. 8. num. 146. Fraue. Leon. ibi. fane fori ecclesiast. p. 2. cap. 4. n. 55. Mari. Antonin. nov. resolu. lib. 1. resolu. 111. num. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 9. num. 99. Cud. Tusch. practica. concisus. tom. 7. lit. S. cenc. 717. per totum, Matci. var. resolu. lib. 2. c. 8. num. 8. Giarda in consuet. Messanen. cap. 12. gloss. 1. num. 9. Castil. centron. lib. 4. c. 16. num. 5. cum seque. & lib. 5. p. 1. c. 89. num. 85. & 84. Ioann. Maria Nouat. in praxi. elect. & variat. fori. q. 51. num. 8. & 9. sect. 1. & quest. forens. lib. 1. q. 48. num. 6. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 624. num. 2. cum seque. vbi num. 10. ampliat siue expressè, siue tacitè subrogatio fiat, & c. 706. n. 67. & cap. 719. numer. 9. vbi num. 10. extendit etiam in materia stricte, & eorum. & cap. 766. num. 37. & c. 769. num. 69. & c. 791. num. 14. tom. 4. & cap. 989. num. 15. tom. 5. Robles de represent. lib. 1. cap. 12. n. 1. & lib. 3. cap. 1. num. 7. & c. 18. num. 31. Anell. Amat. conf. 60. num. 8. & conf. 81. n. 18. Ioseph. Vela. discip. forens. discip. 21. n. 39. in fin.

Intelligi subrogatum sapere naturam primordiale, non accidentalem eius, in cuius locum subrogatur, vt declarat Surd. decis. 9. q. 21. num. 12. & ibi eo, quando dicitur subrogatum sapere naturam eius in cuius locum subrogatur cum omnibus qualitatibus & causis, intelligitur de naturali causis, non de accidentali, Berol. conf. 71. num. 4. 1. & seq. lib. 1. Card. Tusch. d. concisus. 757. num. 15. Et intelligi etiam procedere in subrogatione legis, non hominis, ex Rimin. iun. conf. 18. num. 88. & conf. 145. num. 128. & seq. quem n. et Card. Tusch. dicit. S. cencus. 717. num. 49. vbi num. 54. post Anchar. conf. 110. num. 5. subdit, subrogatum non sapere naturam eius, cuius loco subrogatur, nisi vel in subsidium, vel quando subrogatio est in plenum us. Intelligi etiam, vt supra terigimus num. 1. quando subrogatum habet qualitates eius, in cuius locum subrogatur, quia si qualitas, vel vnum ex requisitis necesse illis subrogato deficiat, vel diuersa inter vtrumque datur qualitas, eius naturam, in cuius locum subrogatur, non sapit, l. Lucio, ff. de fidei iuram. ff. lib. 1. Surd. conf. 31. num. 41. & conf. 113. num. 21. & conf. 145. num. 48. & conf. 169. num. 10. Polyd. Ripa. obseru. 250. Moros. conf. 49. num. 3. Franc. à Soula in l. forma, ff. de regul. iuris, p. 1. n. 129. Ioann. Maria Nouat. in praxi. elect. & variat. fori. dicit. q. 5. n. 10. cum seque. Didac. de Marino in addit. ad discip. Grammat. 105. num. 1. plenè Giarda in consuet. crimin. 99. num. 15. vbi quod inter subrogatum, & eum, cui sit subrogatio, nulla esse debet differentia, nec diuersa qualitas.

Primo limita, quando subrogatum fit ad rem diuersae naturae, cum in fidei, §. si fundus ff. de iure dicit. Surd. de aliment. tit. 5. q. 1. num. 34. & quando non viger eadem qualitas in subrogato, imò repugnat, Rimin. iun. conf. 111. num. 129. quem refert Cardin. Tusch. d. dicit. S. cencus. 717. num. 57. Franc. à Soula in repet. summa. ff. de regul. iuris, p. 1. num. 129. Menoch. conf. 417. num. 8. Rubles dicit. lib. 1. cap. 12. num. 68. vbi ait hoc Axioma non procedere quando persona subrogata est diuersi iuris & conditionis illius, in cuius locum subrogatur. & numer. 61. etiam limita quando cessat in persona subrogata illa qualitas, propter quam privilegium conceditur.

Secundo limita, vbi aliquod est specialiter attributum, tunc enim in eo subrogatum non sapit eandem naturam, nec subrogationis regula id extendit, quod fuit specialiter concessum, Surd. de aliment. tit. 9. q. 21. num. 21. D. Barbof. in l. cum Prator, §. 1. n. 4. 1. ff. de iudic.

Tertio limita, quando illud, in cuius locum fit subrogatio,

subrogatio, efficit extingendum, Riminjan.conf.113. numer. 221. Cardin. Tulich. *dist. litt. S.* conclus. 737. numer. 51.

Quartò limita in penalibus, secundum Seraphin. *decis. 537. n. 4.* Ant. Gabr. *commun. tit. de regul. cancel. 2. n. 29.* Mari Giubba *de conf. 96. n. 16.*

Quintò limita in privilegiis, ut scribant Azeved. *l. 1. numer. 17. tit. 1. lib. 6. nova Retop.* Gare. Gironda *de privileg. seu exempt. explicat. n. 1313.*

AXIOMA CCXIV.

Subtilitas.

SUBTILITAS omnia veritatem ledit, Decian. *de conf. 646. P. scilicet circa fin. Germain. conf. 49. Super illo puncto, numer. 4. versum subtilitatem Roman. conf. 301. In propositum, numer. 13. vers. secunda demonstrat. Et voluntates contrahentium subvertit, l. 1. C. de action. ab hered. vel contra heredem. Et errorem inducit Bald. in *proem. Decret. incip. Initium, circa fin. Roman. ubi supra*, Roland à Valle *conf. 55. numer. 7. lib. 1. ubi ait*, quòd in rebus claris subtilizatio est erroris querere, & ideo illa non est curanda in foro Ecclesiastico per quo de mente constat, *cap. dist. de indic. Federic. de Senis conf. 158. Reverende Pater, in princ. maxime in causis beneficialibus*, Anchat. *conf. 295. Pro clariori, in fin.**

AXIOMA CCXV.

Summa.

- 1 Summa maiori inest minor.
- 2 Disposuere quando sunt diversae summa maior non continet minorem.
- 3 Summa maior non continet minorem, quando summa in contradic. ex causa emerit, & in istis ad beneficia vacatura ad summam maiorem, *de numer. 4.*
- 4 Declinatur text. in l. si decem § 4. in princ. ff. locati, & conciliatur cum text. in l. 1. §. si stipulanti. ff. de verb. obligat.

SUMMA maiori inest minor, l. 1. §. si stipulanti, ff. de verb. obligat. l. 1. de arbit. lib. 6. Bald. *conf. 307. versum contrarium*, lib. 1. Pichard. ad §. proterea, n. 8. Iustit. de iuridib. stipulat. Cardin. Seraphin *decis. 267. numer. 4.* Card. Tulich. *preluc. conclus. tom. 7. lit. S. conf. 885. per totam*, Menoch. *conf. 165. numer. 1.* Theaur. *decis. 121. numer. 10.* Peteg. Patan. *decis. 62. numer. 2. vers. quanti Index*, Aloyf. Racc. in collect. *decis. 1635.* Ioan. Maria. Nozari. *quali forent lib. 1. q. 24. numer. 6.*

Primò limita, quando sunt diversae dispositiones, quia tuoc summa maior non continet minorem, Alex. *conf. 179. Visaprocessu, n. 14. vers. nec videtur lib. 5.* quem refert Card. Tulich. *de concl. 885. numer. 19.* Item est, quando summae diversitas constituit specierum diversitatem, secundum Cardin. Seraphin. *circum loc.*

Secundò limita, quando sumus in contradic. ex causa onerosa Alex. *conf. 18. numer. 3. lib. 1.* Card. Tulich. *de concl. 885. n. 12.*

Tertiò limita in litteris ad beneficia vacatura ad summam maiorem, post primam vacaturam valoris

centum, non potest capere beneficium de minori summa propter odium litterarum similium, quia in casu maior summa non continet minorem, Lap. *alleg. 79. numer. 3. vers. sed quare, & conf. 103. numer. 6. vers. secundo*, Zabarel. *conf. 136. numer. 4.* Card. Tulich. *dist. concl. 885. n. 23.*

Verum contra nostrum Axioma obstat difficilis text. in l. si decem § 4. in princ. ff. locati, ubi dispositio concepta super maiori summa, non verificatur in minori, nec satisfacit communis intellectus Bart. *l. 1. §. si stipulanti*, quem sequuntur Anton Gom. *tom. 2. var. ubi de contrahib. cap. 9. numer. 4.* Conan. *comment. iur. lib. 8. cap. 11. numer. 4.* Emman. Costa *lib. 1. l. 1. cap. 2. numer. 1.* asserentis propterea ibi dispositionem conceptam verificari in minori, quia agitur de causa onerosa, in qua oon procedit huiusmodi Axioma, sed tantum in causa luctationis, quia conuincitur ex eadem l. si decem, in secundo casu, ubi probatur maiorem summam prolatam à conductore verificari in minori per se.

Quare reiecto supradicto intellectu, considero dispositionem conceptam super maiori summa, non verificari in minori, nisi appareat veritatem disponentem intendisse quancunque summam contentam sub maiori. Cùm igitur primo casu *l. 1. §. de eam*, maior summa proferatur à petente, scilicet à domino rei locatæ, ideo non videtur consentire in minori summa, quia est ei peridiciale: attamen secundo casu maior summa proferatur à promittente scilicet conductore, & ideo in minori consentire videtur, nam veritatem praesumitur conductorem, qui in maiori summa consensit, à fortiori consentire in minori, si intelligeret locatorem minus velle locatæ, quia per hoc fit melior conditio ipsius. Senus verò *dist. 5. stipulanti*, ex quo probatur huiusmodi Axioma, (omissis variis intellectibus, de quibus Menchac. *de iur. cess. creat. §. 10. numer. 142.*) potest verificari legendò illum continuatù ad *vers. nisi stipulanti*, supra proximè præcedentem, & ita loquitur casu quo diversitas praesententis maiorem, vel minorem summam, incontinenti placuit interroganti, & ita ex eo quod fit sequenti complacentia stipulationis in diversitate summae promissæ, propter quam valet stipulatio in minori summa.

AXIOMA CCXVI.

Superfluitas, Superfluum.

- 1 Superfluitas evitanda est in omni interpretatione, & dispositione.
- 2 Superflua omnia sunt reprobata.
- 3 Aliqua superflua non debentur uti.
- 4 Iuris communis correctio potius admittitur, quam quod verbum sit superfluum.
- 5 Verba potius improprianda sunt, quam quod sit superflua.
- 6 In aliquibus legibus, & statutis potius, ad evitandam malitiam, & sophisticam interpretationem.
- 7 Superfluitas potius toleratur, quam quis damnum indubité patitur.
- 8 Superfluum dici non potest, quando explicitè & distinxit declaratur, quod implicite erat dispositum.
- 9 Superfluitas admittitur, ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur.
- 10 Iniquitas ut evitetur, toleratur superfluitas.

1 **SUPERFLUITAS** euitanda est in omni interpretatione, & dispositione, vt per Roland. à Valle *conf. 62. num. 10. & seq. lib. 1. quem refert Card. Tulch. practic. concluf. tom. 7. lit. S. concl. 895. num. 16. Menoch. conf. 81. num. 12. Rot. decif. 702. num. 3. apud Farin. p. 3. reuocat. & decif. 75. num. 8. ead. p. 2. dicit quòd non est recedendum à natura rei, vt superfluitas euitetur, & decif. 357. num. 1. ead. p. 2. censet quòd superfluitas non debet admitti etiam in quacunque materia odiosa, & in dispensatione.*

2 **SUPERFLUA** omnia sunt teprobata, l. 1. §. quibus, C. de nouo Cod. l. fin. C. qui admitti ad hanc. profess. & in proam. Decret. ibi, reuocatis superfluis, Clem. xxiij. §. quammis, vbi Card. num. 230. de verbor. signific. Mandol. ad reg. 8. Cancell. quib. §. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. num. 7. 2. & gloss. 22. num. 4.

3 **SUPERFLUIS** actibus non debemus vtī, l. hac Hipulana. §. diui. ff. de legator. numm. canuero, Castrenf. *conf. 140. Subtiliter, prope fin. lib. 2. Cardin. Tulch. d. lit. S. concl. 894. num. 6. nec superfluis & impetientibus allegationibus, Castrenf. *conf. 201. Visio, & consideratu. col. p. v. vers. quantum verò, lib. 1. Card. Tulch. d. lit. S. conf. 896. num. 7. nec cautionibus, l. non cogitatum, ff. de procuratorib. Castrenf. *conf. 107. Visio omnibus, num. 1. col. 2. vers. praeterea, lib. 1. Roman. *conf. 62. Florentina, col. 1. in fine, illis enim non praesumitur quis velle vtī, Abb. *conf. 71. Circa primum, num. 3. vers. praeterea, lib. 1. quia potius admittitur correctio iuris communis, quàm quod verba sint superflua, Crancet. *conf. 91. num. 5. quem refert Card. Tulch. d. lit. S. concl. 893. num. 38. & potius impropianda sunt verba, quàm quod sunt superflua, Roland. *conf. 61. num. 16. & *conf. 62. num. 31. & seq. lib. 3. Crauet. *conf. 294. num. 3. & *conf. 714. Illustratio, n. 19.**********

6 **Primò** limita, quia frequenter in legibus & statutis semel dispositum etiam per verba inculcata idem impotentia disponitur, & plus non operantur, nisi maiorem declarationem, gloss. verb. inculcata, in l. ista, ff. si certum per. Cuman. *conf. 55. num. 4. vers. quammis, Castrenf. *conf. 71. Notandum, num. 2. vers. frequenter, lib. 2. & ideo dicant Felin. in cap. venerabilis, num. 1. notat. 3. de officio deleg. & l. in l. annu qui, §. ita et, & Titium, num. 4. vers. sed aduerto, ff. de verb. obligat. quòd saepe aliquis bis ponitur ad euitandam malitiosam, & sophisticam interpretationem, & sic ad maiorem expressionem, referunt Cardin. Tulch. d. lit. S. concluf. 895. n. 49. Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 6. n. 32.**

7 **Secundò** limita, quia potius toleratus superfluitas, quàm quod quis damnum indebitè pariat, Crauet. *conf. 70. num. 29. vers. imò potius, Cephal. *conf. 104. num. 22. lib. 1. Suid. decif. 36. num. 19. & 20. Cardin. Tulch. d. lit. S. concl. 895. num. 16. Gonzal. d. gloss. 6. n. 32.**

8 **Tertiò** limita, quando explicitè & distinctè declaratur, quod implicitè erat dispositum, quia tunc dici non potest superfluum, Ruin. *conf. 89. num. 17. vers. nec obstat, vol. 4. Titag. in l. si vnaquam, verb. reuertatur, num. 16. C. de renouand. dotat. quos refert, & sequitur Gonzal. d. gloss. 6. num. 13.*

9 **Quartò** limita, quia superfluitas admittitur, ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur, Crancet. *conf. 15. num. 17. vers. ex praemissis, vel ne fiat contra mentem disponentis idem Crancet. *conf. 70. num. 19. vers. scilicet, pro vt illum refert Card. Tulch. d. lit. S. concl. 895. num. 54.**

10 **Quintò** limita, quia toleratur, vt euitetur iniquitas, Crauet. *conf. 70. num. 26. vers. secundò respondeo,*

& in *vers. quinò* respondens, idem tenet, ne absurdum inducatur, refert Card. Tulch. d. concl. 895. num. 55. & 57.

Sextò limita, quia potius admittitur superfluitas statui, quàm quod statuentes voluerint aliquid illicitè, vel non permittum statuire, Castrenf. *conf. 158. Visio paula, col. 1. in fine, vers. nec erit statutum, lib. 2. Cardin. Tulch. d. lit. S. concl. 895. num. 61.*

AXIOMATA CCXVII.

Tacens.

1 *Tacens consentire videtur.*

2 *Intelligit in fauorabilibus.*

3 *Limita in praedictalibus.*

4 *Tacens consentire videtur in iudicialibus, etiam in sibi praedictalibus.*

5 *Tacens habetur pro consentiente, etiam in damnosissimis reip. papuli, & Ecclesia.*

6 *Ius quando resistit, tunc tacens consentire non videtur.*

7 *Tacens quando contradicendo alium impedire non permittit, tunc consentire non censetur.*

TACENS consentire videtur, l. 1. §. voluntatem, t. ff. soluto matrim. l. qui tacet, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regul. iuris, l. 2. C. de acquir. possess. l. si sine, C. ad Velleian. l. si hypothecar. C. de remiss. pignori. cap. 2. num. 2. de praesumpt. cap. qui tacet 4. vbi Dyn. & Ioann. Andr. de regul. iuris, l. lib. 6. Caball. de mistellog. 155. Corfex. in sing. tacurnitas, Anton. Scap. de iuro non scripto, lib. 1. cap. 101. Ioseph. Ludon. Pirr. decif. 9. à num. 21. Sebast. Medices in tract. Mors omnia soluit. part. 2. concl. 5. numer. 21. Menoch. *conf. 146. numer. 26. & *conf. 259. num. 14. & *conf. 257. num. 25. & *conf. 1304. num. 10. & *conf. 967. num. 15. Malcaid. de probat. concl. 1218. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praef. 9. num. 10. Azor. In ius. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. in princip. Marl. Antonin. var. resolut. lib. 1. res. 92. num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 2040. Hieron. de Amatis decif. 47. num. 1. Sigism. Scace. de commerci. §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. num. 129. Ioann. Maria Nouat. quass. forens. lib. 1. q. 82. à princ. Alex. Trentacing. *conf. 8. numer. 2. & 4. rem. 2. vbi num. 6. quòd tacere est medium inter consentire, & tacere.******

Intelligit in fauorabilibus, l. 1. §. pen. ff. nante, campone, l. qui pariter. ff. mandati. l. si fideiussor, in fin. C. eod. tit. l. si expropano, C. de nupr. Costa in l. si ex causae, fallent. a. num. 2. Bild. *conf. 299. Dicunt, num. 5. vers. nem contractu. lib. 2. Clae. §. donatio, q. 14. num. 5. Conat. in rub. de iustament. p. 3. num. 12. vers. verum si donatarius, Medin. de primogen. lib. 4. cap. 1. num. 76. Menchillostr. quass. lib. 1. cap. 6. à num. 8. Thom. de Thomasset. foribus legum, reg. 25 §. 2. & 290. Malcaid. de probat. *conf. 1158. numer. 25. Menoch. de praesumpt. lib. 1. praef. 42. num. 11. & 24. & lib. 6. praef. 99. num. 11. D. Baibol. in l. qua detur, num. 155. & 164. ff. soluto matrim. Sanchez de Matrim. lib. 1. disp. 5. n. 3. Cardin. Tulch. practic. concluf. tom. 8. lit. T. concl. 1. num. 1. vbi numer. 2. post Calderin. *conf. 223. in fine, vers. & per hoc responderetur, alijs 2. de proband. limita ubique contra consensum requiritur aliquid, quia tunc non sufficit iacitus consensus in fauorabilibus. Nouat. dist. quass. 82. numer. 1. vers. hoc tamem.***

Limita primò in praedictalibus, Limitum, ff. de seru. urb. praed. l. in eo, §. pen. ff. de riur. nupr. Gemin.

Gemin. conf. 5. circa fin. vers. nec ideo casu. Bald. diff. conf. 299. n. 5. vers. siem cancellum. lib. 2. Alex. conf. 84. In casu in fin. lib. 7. Couar. pract. cap. 15. vers. quando deinde. Thom. de Thomslet. de p. 25. Fachin. controuers. lib. 8. cap. 6. Menoch. conf. 173. num. 12. Surd. decif. 102. n. 3. & conf. 349. n. 4. Cald. Pereira de resus. empt. cap. 22. num. 11. & de empt. & vendit. cap. 3. num. 81. & seq. D. Barbofin. l. 2. §. vlt. d. num. 6. ff. solute matrim. & in d. qua dicitur. num. 15. & 164. ff. de Benedic. Agid. in repet. l. x. hoc iure. ff. de iust. & iure. p. 1. cap. 9. num. 81. Steph. Gratian. disc. epi. forens. cap. 38. num. 20. & cap. 68. num. 16. Card. Tusch. d. l. l. 2. comel. 1. per totam. Maci. Antonin. d. l. lib. 1. ref. 59. casu 1. Sanchez d. l. 2. §. 5. num. 5. Statil. Pacific. de Saluano inter d. m. p. 3. cap. 5. num. 39. vbi num. 60. sublimitas quando diuturna & longa taciturnitas. & patientia adesse. idem Gratian. rem. 4. 7. 10. n. 40. & cap. 795. num. 5. Ioann. Maria Noar. d. l. lib. 1. g. 82. num. 1. vers. secum. Mari. Giorda in consue. M. span. p. 1. c. 14. gloss. 1. n. 5. Reinold. in obseru. pract. obseru. 61. num. 29. etiam ultra taciturnitate concutit aliquis adus positus. secundum Mascard. concl. 128. num. 51. Surd. decif. 52. num. 11. & decif. 164. num. 8. comit. Abb. in cap. non inuol. col. pen. de procurator. quem refert Card. Tusch. d. l. 2. §. 5. num. 13.

Sublimitas in iudicialibus. in quibus tacens censetur censetur etiam sibi puxiudicialibus. Tiraq. de iure mariti. gloss. 7. num. 57. Surd. decif. 47. num. 9. D. Barbofin. d. l. 2. §. 5. ab dominis. n. 14. ff. solute matrim. lac. Caneor. var. res. lib. 1. c. 20. n. 21. & c. 7. num. 25. Pacific. d. l. 2. §. 5. num. 86. Vnde quod tacens. & non contradicentes protestationi. que sibi fit. censetur consentire etiam in damnis. dicit Roman. conf. 111. in casu. num. 2. & seq. vbi num. 4. id extendit maxime in protestatione. que fit inter contrahentes ad dirimendum ius alterius. Hinc etiam tacens. & non contradicentes negarij posuit in iudicio. quod quis non impleuerit aliquid. ad quod obligatur. censetur fateri negatum. ex Csaet. conf. 1. in fine. vers. secundo probatur. quem refert Card. Tusch. d. l. 2. §. 5. num. 17.

Sublimitas etiam fauore Reipublice. pupilli. & Ecclesie. quia tacens habetur pro consentiente etiam in damnis. Roman. conf. 111. n. 1. Item fauore pie eius. ex adductis per Socin. conf. 291. ff. si literis. n. 1. lib. 2. Mandel. conf. 15. num. 10. Roman. d. conf. 111. n. 4. Tiraq. de primog. p. 1. c. 5. vbi. 1. 11.

Secundo limita. quando ius resistit. quia tunc tacens consentire non videtur. glo. in cap. plenam. q. 2. 7. Mascard. de probat. concl. 115. num. 52.

Tertio limita. quando tacens contradicendo adum impedire non potuisset. quia tunc consentire non censetur. l. Cato. ff. de pign. n. 2. l. si p. & ar. autent. ff. de re iudic. glo. in l. l. c. 1. n. 1. vbi videtur. ff. quibus modis pign. vel hypotheca. Menoch. conf. 110. n. 10. Surd. decif. 294. n. 1. & decif. 102. n. 2. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 3. num. 81. Stephan. Gratian. disc. epi. forens. cap. 38. num. 21. & cap. 68. num. 16. Rot. decif. 13. num. 3. apud Farin. p. 1. reu. idem Gratian. d. 70. num. 41. Pacific. d. loca. com. 7. Cum alijs in alijs casibus. quos tacens. si vellet. posset impedire. consentire videtur. l. si fidei. c. 1. c. mandati. Baz. in l. qua dicitur. num. 2. vbi D. Barbofin. num. 160. ff. solute matrim. Neguzant. de pign. n. 2. c. 2. n. 15. 2. Couar. d. cap. 15. num. 5. vers. tertio. Tiraq. de re iudic. lib. 5. l. 1. §. 2. n. 149. Menoch. de pactu. lib. 2. c. 4. num. 57. Menoch. de praesumpt. lib. 6. p. 1. §. 9. num. 1. & conf. 58. num. 65. Mascard. concl. 115. num. 47. Fachin. controuers. lib. 7. cap. 80. Surd. conf. 290. num. 21. Card. Pereira de reuoc. empt. q. 16. num. 47. & 52.

AXIOMA CCXVIII.

Tacitum.

- 1 Taciti. & expressi idem est iudicium.
- 2 Intellige. quando tacitum nihil includitur in natura expressi.
- 3 Tacitum pro expresso habetur in voluntati-bus.
- 4 Expressum plus operatur quam tacitum. quando agit ut deauolando actum.
- 5 Tacitum non operatur expressum in proba-tionibus.
- 6 Taciti & coniecturati par est virtus cum expressi.
- 7 Tacitum non producit aliud tacitum.
- 8 Tacitum resiliens ex expressi. cessat cessante ex-pressi.

TACITI. & expressi idem est iudicium. l. cum quid. ff. si certum petatur. l. si filiusfam. ff. de iur. lit. l. vlt. ff. de legat. 2. licet quia ff. de pactu. l. vlt. C. qui bona eedere possunt. Federic. de Senis conf. 100. Fallum. in princ. Couar. in cap. quatuor pactum. de pactu. lib. 6. p. 2. in iura. num. 6. in med. Menoch. controuers. ill. n. 8. cap. 33. num. 26. Menoch. conf. 108. n. 54. & conf. 183. num. 8. & 30. & conf. 461. num. 45. & de presump. lib. 4. p. 1. o. n. 8. vbi intelligit. quando tacitum inest paxit & simpliciter. secus. si limitat. Flamin. de resignat. benefic. lib. 1. q. 1. num. 1. cum seqq. & q. 1. num. 1. Elcobat. de ratuon. cap. 7. n. 7. Franc. Molio. de ritu nuptiar. lib. 1. q. 80. num. 50. Mol. in emptio iura. p. 1. n. 8. q. 4. per totam. Vgolin. de officio. & potest. Episcopi. cap. 7. §. 2. num. 7. Gonzal. de res. 8. Cancell. gloss. 14. num. 64. Anton. d. Soula in res. 8. de censu. nulla in Curia Domini. cap. 24. d. l. 10. n. 2. Franc. Leo in thesaur. feri Ecclesiast. p. 3. cap. 7. n. 61. Campan. in diuersorio laris Canon. lib. 12. cap. 4. num. 9. Card. Tusch. pract. censur. lib. 8. lat. 7. comel. 7. n. 2. duobus seqq. Hermosil. l. 2. gloss. 3. num. 1. & 6. l. 1. p. 1. §. l. Joseph. Vela differt. 12. num. 12.

Intellige. quando tacitum includitur in natura expressi. secus est si non sit de natura expressi. nec inducatur sub expressi. secundum Mari. Antonin. var. res. lib. 1. ref. 57. num. 72. Intellige etiam. quando vtroque procedit ex potentia eiusdem cause. vt declarauit Rota decif. 608. num. 2. apud Farin. p. 2. reu. 1.

Amplia in vltimis voluntatibus. quia in illis tacitum pro expresso habetur. vt per textum l. inter vltim. ff. de auro & arg. leg. & in l. in conditionibus pri-mum locum ff. de condit. & demonstrat. resoluunt Baz. in l. cum quid. rel. 2. num. 9. vers. & pro huius solutio. ff. si certum petatur. & ibi Bald. c. 1. vers. in gloss. Angel. col. 2. num. 1. Fulgosi. col. 1. num. 7. Salicet. col. 1. num. 5. Ludou. Roman. col. 1. in princip. num. 51. Socin. col. 4. num. 21. Cornet. 2. num. 6. Dec. col. 1. num. 22. Ioann. Bolognet. num. 51. & alij. quos refert Rendina in promptuario recepti. sentent. 1. lib. 1. 100. num. 16.

Primo limita. quando agitur de annullando & actum. quia tunc plus operatur expressum. quam tacitum. Alex. conf. 59. Attentioni narrari. num. 15. vers. nec obstant. l. 1. §. 1. Hippol. Rimin. iun. conf. 364. Dubitatur. n. 15. lib. 1. Card. Tusch. d. l. 2. §. 7. n. 7. num. 35. & 36. Sicut etiam vbi agitur de res. c. t. ex-clusionis & priuationis. quia tunc par non est virtus taciti & expressi. Curt. iun. n. l. cum quid. n. 15. vers. illam casus. ff. si cert. petat. Menoch. d. lib. 4. p. 1. c. o. num. 10.

Secundo

5 Secundò limita in prohibitis in quibus tacitum non operatur quantum expressum, quia ex tacito non inferitur consensus etica prohibita, Castrenf. conf. 159. Circa primum, in princ. lib. 3. Coarct. conf. 100. num. 7. vbi num. 8 subdit, quòd tacitus consensus non est tantæ potentie, quantæ est expressus in his, quæ sunt contra regulas iuris communis, Card. Tufch. d. lit. T. concl. 7. num. 39. & 41.

6 TACITUS & constitutus par est vitus cum expresse, Alexand. conf. 109. Super prima, num. 17. conf. præterea in questione, prope fin. lib. 7. Cardin. Tufch. d. lit. T. concl. 7. num. 13.

7 TACITUM non producit aliud tacitum, secundum Decian. conf. 49. num. 50. lib. 1. Card. Tufch. d. lit. T. concl. 10. per totum; unde euenit, vt si quis faciat actum, qui tacite imponat additionem, illa alio tacita non possit operari, quòd consensus renunciatum beneficio inenarrari, pro vt si alio esse expressus, vt tenent Cephal. conf. 139. num. 13. lib. 1. quem referunt Fanuc. in tract. de inuentur. in præf. num. 16. circa finem, & Card. Tufch. d. lit. T. concl. 7. num. 16. & concl. 10. num. 7.

8 TACITUM resiliens ex expresse, cessat cessante expresse, lib. 3. ff. de sentent. et iud. præd. Castrenf. conf. 106. incipiendo, n. 3. lib. 2. vbi declarat, vt procedat quando sobest eadem ratio, vel quando tacitum per se stare non potest, aliàs secus, pro vt eum refert Card. Tufch. d. lit. T. concl. 11. num. 1. & 2. vbi nomen sequi limitat, quòd tacitum resiliens ex expresse, est æquòd principale, & quando diuersa ratio est inter expressum & tacitum.

AXIOMA CCXIX.

Tempus.

- 1 Tempus non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis.
- 2 Legi tempus qui non obseruat, non dicitur formam legis obseruare.
- 3 Tempore eodem vbi aliquid fit, non datur prius, nec posterius.
- 4 Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum.
- 5 Tempore habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria sunt.

1 TEMPUS non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis, obligationum, si placet, ff. de sol. & oblig. 5. si uia stipulatur, Insti. de verb. obligat. gloss. verb. ordinem, in cap. cum ex officio 16. de præscript. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 11. num. 21. Accac. Antoo. in comment. ad l. 1. ff. de condit. & demonstr. verbi eum dies certus, num. 5. Aloyf. Riccin præxi vtrum fieri ecclesiæ, decis. 72. n. 1. edit. aliàs refutat, 509. num. in 2. edit. & decis. Curia Archiep. Neapol. 6 s. num. 4. part. 2. Menoch. conf. 748. num. 30. Duran. Res. decis. 18. num. 19.

2 TEMPUS legis qui non obseruat, non dicitur formam legis obseruare, & obseruare, ff. de offic. Procons. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. n. 6. Gum. Lusit. decis. 337. num. 4. Cardos. in præxi iudicium, & Advocat. verb. tempus, num. 1.

3 TEMPUS eodem vbi aliquid fit, non datur prius, nec posterius, quidam testamento, ff. de pecul. leg. Sord. de aliment. n. 9. quest. 19. num. 18.

4 TEMPORALIA ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. Vide supra Axiom. 88.

TEMPORE habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria sunt. Vide supra Axiom. 174. num. 31.

AXIOMA CCXX.

Totum.

- 1 Totum continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars.
- 2 Intellige, quando illa singula partes sunt indiuisibiles.
- 3 Totum quo dicitur, nihil excludit.

TOTUM continet singulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars, l. 1. §. si stipulanti, ff. de verbor. oblig. l. si alij, ff. de usufr. leg. l. in eo quod placet 11. d. in toto 124. ff. de regul. iur. cap. placet 15. cap. in toto 80. c. d. tit. lib. 6. Bald. conf. 153. Officiales, in princ. lib. 4. Federic. de Senis conf. 159. in fine, versum non obstat, vbi quòd pete totum, si feratur absolutoria a toto, continetur etiam lata quoad singulas partes, Coarct. var. lib. 1. cap. 1. num. 3. cum sequ. & cap. vlt. n. 7. Alphan. collectan. 82. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 9. num. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. cap. 47. num. 6. Card. Tufch. præxi. concl. tom. 8. lit. T. concl. 336. per totum, Rot. decis. 144. num. 3. apud Farin. p. 2. recent.

Intellige, quando illæ singulæ partes sunt indiuisibiles, secus verò quando illud totum constituunt in partes diuisas est distinctum, & diuisum, vt citato Feder. de Senis d. conf. 159. n. 3. declarat Card. Tufch. d. concl. 333. num. 6.

TOTUM quo dicitur, nihil excludit. Vide supra Axiom. 168. num. 1.

AXIOMA CCXXI.

Turpitudò.

- 1 Turpitudinem, vel dolum suum allegari non auidetur.
- 2 Filius allegari turpitudinem patris non auidetur.
- 3 Hares non potest allegare turpitudinem defuncti, cuius est hares.
- 4 Iudex dicenti se preiudici sententiam pecunia corruptum non creditur.
- 5 Turpitudinem suam allegare vnicuique licet, vbi agitur de periculo anime.
- 6 Turpitudinem suam allegare licet, vbi quis vult de damno vitando contra alterum trahentem de lucro captando.
- 7 Rem potest vti exceptionibus contrariis temporibus successiuis.
- 8 Turpitudinem suam potest quis allegare contra socium participem.
- 9 Turpitudinem suam potest quis allegare, vbi est per partem confusata, detecta, vel probata.
- 10 Turpitudinem suam potest quis allegare in criminalibus se defendendo.
- 11 Turpitudinem suam per modum reitorquæ in ciuilibus potest quis allegare.
- 12 Hæres turpis exiit quam non admittitur.

TURPITUDINEM, vel dolum suum allegare non auidetur, in criminalibus, C. de condit. ob. et ptem

serpenti causam et mortuorum, C. de transactio[n]ib[us] lib[er] pi-
gumib[us], vbi glossa. C. de seru[is] comman[ibus] manum, l. cum
professu[r]o, C. de renouac[i]o[n]e domat. cap. vlt[ima] titulu[m], de
donat Exonant laic[is] Signorid de Homod. conf. 182.
S. quaratur, Socin. conf. 16. q. 4. §. lib. 1. Rurn. conf. 19. q.
num. 11. et 12. lib. 1. Crauet. in quali. de iudicatu[m] ius
mod. num. 3. §. conf. 166. num. 12. Rot. Luca. dec. 1. q.
num. 31. Bernard. reg. 1. 2. v[er]s[us] g[lossa]m. Tiraq. de retrahit
lib. 1. glossa. 18. num. 10. et 24. cum seq. et in v[er]b[is]. C[on]se-
susus causa, l. iura. 1. Thom. de Thomasi. in floribus
legum, reg. 31. Sarmien. lib. 3. folio 8. cap. 1. v. 5. et 12.
Decian. conf. 18. num. 189. lib. 7. Menoch. conf. 186.
num. 18. Paulus Fufc. iur. Alog. 1. lib. 1. in iuratu[m]
ad 5. procurator. num. 18. in multis reg. g[lossa] de iuratu[m].
Alciat. in v[er]b[is] iuratu[m] l. iura. 1. num. 4. cum seq. C. de trans-
actio[n]ib[us]. Felici. in cap. vlt[ima] l. iura. num. 6. de p[re]sumpt.
Iosann. Garib. reg. 47. Sard. dec. 1. 96. n[um] 6. et dec. 309.
num. 16. Cardol. p[ro] p[re]dicto iuratu[m] et Adueat. v[er]b[is]
allegat. 2. num. 5. Buliet. d[ic]t[is] iuratu[m] et v[er]b[is] de dispo-
siti. 1. l. iura. 1. num. 11. Mai. Antonian. v[er]b[is] et lib[er]
lib. 1. folio 1. num. 74. Card. Tufch. p[ro] p[re]dicto iuratu[m].
lib. 1. folio 404. p[ro] iuratu[m]. Rot. de 1663. num. 11.
apud Ferop. 1. de can. 18. num. lib. 31. glossa. 166. 17.
lib. 1. Rurn.

3. *Ampla*, vt filius non indiatat allegans turpitudinem patris, *Castrenf. conf. 48. in fine. lib. 2.* Crauet. *conf. 125. num. 6.* vbi idem dicit de successore etiam singulari respectu filii auctoris, quia non aduocatur quis super eo, quod filius auctorem allegans iniecit in feloniam, vt refoluit idem Crauet. *conf. 307. num. 9.* quem refert Card. Tufch. *d. liti. Tzouel. 404. num. 13.*

3. Sic etiam ne hares possit allegare turpitudinem defuncti, cuius est hares, *Bald. conf. 111. Pater Catus. circa med. conf. quia hares. lib. 1.* Signoral. de Homod. *conf. 10. num. 4. & conf. 132. in fine.* extendit, vt nec possit alii gare impotentiā defuncti, cuius est hares, allegans, quia lapit turpitudinem & *conf. 147. in fi.* pater extendit, vt nec possit successor hares disc allegare turpitudinem defuncti, dicendo illum fuisse viciarium, & *conf. 120. Quidam Placentinus. in fi. 2.* vbi declarat, quod licet hares non possit allegare turpitudinem defuncti agendo, bene potest tamen excipiendo. Axioma enim procedit, etiam in eo, qui alius, cui succedit, vel author turpitudinis est allegatus, *filios. C. de reu. l. iij. qui in fraud. cred. l. eum propterea. C. de reu. donat.* Crauet. *conf. 115. num. 9.* vbi extendit ad singularem successorem, *Vio. diff. 67. num. 5. lib. 1.* Cardin. Tufch. *d. liti. couel. 404. num. 7. 18. 19. & 20.* Ioann. Baptista Costa de falsi fecit. *l. 18. v. or. c. 1. diff. 61. num. 10.* Mart. Giurba in *confut. Afflan. c. 1. glof. 11. num. 1.*

Amplius etiam in iudice, qui si dicat se protulisse sententiam pecunia corrompam, ubi non creditur Angel. *conf. 109. num. 1. vers. hoc etiam probatur*, quem refert Card. Tusch. *dist. 7. can. 404. num. 31. vbi num. 11. post Angel. o. f. 109. Factum est tale, num. 1. subdit, ubi tamen deponentem extra iudicium, si depoluit falsum in iudicio, non probare, nec propterea eius probationem tolli.*

Limita tamen primo, ubi agitur de periculo anti-
rimae, quia tunc vincique licitum est allegare turpi-
tudinem suam, hoc agendo, sive exipiendo, *Anchar.*
cap. 11. 2. *Ego Angelus*, ubi hoc dicitur causa matri-
monialis, *Crauet. cap. 466. num. 19.* ubi item ait, si
allegatur turpitudi defuncti herediti pro salute ani-
mae defuncti, quia admittitur, *Franc. Molin. de ritu*
nuptial. lib. 1. cap. 1. num. 1. ubi inquitur in causa
separationis thori, *Card. Tusch. de lib. lit. T. com. 404.*
num. 19. 2. 6. Viol. *cap. 67. num. 3. lib. 2.* ubi quod
quando periculum animae vertitur, propria turpi-

Secundo limita, ubi quis tractat de damno vi-
tando contra alterum tractantem de loco captan-
do, iuxta ea, quae reperiuntur in *q. de rebus litig. §. 2.*
gl. 1. in fine. 7. in fine. seq. Socini. conf. 1. 6. 4. n. 8. lib. 1. Bahl.
conf. 1. 4. Fallum tale est, in fine. lib. 4. Anchar. conf. 3. 3. in
fine. Rimolium. conf. 6. 2. n. 29. & seq. lib. 1.

Terre linita in Reo, qui potest uti exceptioni.⁷
bus contrariis temporibus successis, Dec. conf. 48.
num. 55. lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. d. lin. 7.
conf. 404. A. 61.

Quare licet, et contra socium participem turpi-
tudinis possit quis turpitudinem suam allegare,
Castren. conf. 35. in fine lib. 1. C. pol. conf. 37. transi-
tione. in 4. v. et primo. Decian. conf. 48. in 4. lib. 2.
Card. Tufch. ad Tit. 7. c. vel. 67. Sordani. conf. 37. in
nom. 86. nisi exipiat, vel replicet allegans contra
turpitudinis participem de lucro certantem. Card.
Tufch. c. vel. 40. in 4. Mari. Giubbari. confet. Me-
f. f. in 1. p. 11. in 4. v. conf. exipiat. in nom. 81.

Quibus limura, ubi turpitudine est per partem con- 9
fessata detecta, vel probata, seu declarata à iudice,
quia tunc potest allegari ab eo, qui commisit, Ex-
p. al. *dist. conf.* 57. *an. 6.* *Ruin. conj.* 154. *in fin. lib. 1.*
Crauct. conf. 771. *n. 4.* *Card. Tusch. d. iur. T. an. 404.*
n. 70 & seq.

Sexto licita in criminalibus, in quibus excipien-¹⁰
do, repicando, & se defendendo quilibet potest
allegare consuetudinem suam, Cuius ol. dicitur, f. 7. n. 4.
vers. secunda respondetur, Card. Tolus dicitur, l. 4. c. 4.
num. 68.

Seprimus limita in iudicio civili, si per modum interrogacionis quia allegat turpitudinem suam, ut per Sigauent. *de ans.* l. 80. *ver. f. unde ans.* ubi prope fin. idem dicit, si agatur civiliter excipiendo, vel ratione rei familiaris: subijungit quod in iudicio civiliter miserandus non impleando possum allegare turpitudinem auctoris.

Tunc 133. elucet, quam non admittit glo-
 fias, cap. quemadmodum, 5. aliquid, de iuribus, ho-
 moribus, ad inopiam, in cap. de iuribus de domo, inter verum
 et exorem, Aliazand. conf. 111. Ponderius, num. 7.
 pref. accedit, quia sapient, lib. 6. Tiraguel, de iure
 confinitum, pare 3. dicitur, 7. num. 43. Menuch. conf. 90.
 num. 14. Sord. de alimentis, 7. quaff. 17. num. 41.
 et conf. 174. num. 13. et conf. 171. num. 41. et conf. 171.
 num. 34. Bellef. difpofitio, clericalium, p. 1. in de difpo-
 fitione clericali, §. 19. num. 7. Anton. Monach. Forent.
 pref. 4. num. 36. et Remondin. conf. 19. num. 1. Cardin.
 Seraphin. difp. 1483. num. 4. Cardin. Tufci. pref. 1.
 not. rom. §. lit. F, conel. 1. 1. num. 4. et rom. 8. lit. F.
 conel. 401. Elucet Vela diff. 4. num. 8. Fautorabi-
 onum enim elfi caufa confiderationis, quam nouo ac-
 quifitionis, Menoch. conf. 31. num. 37. Et facillimè
 conflitutum las tenetoret, quàm de nouo acquira-
 tor, pare faciofo, fide ut qui funt fuit, vel alium iur-
 Sord. difp. 1483. num. 4.

AXIOMA CCXXII.

Verba.

- 1 Verba sunt intelligenda non secundum quid sonant
sed secundum mentem, & intentionem profes-
sentium.
2 Verba sunt signa, & testimonium mentium nostra.
3 Verba debent inservire intentioni, & non intenti-
onis verbum.

- 4 Verba sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significacionem.
- 5 Verba debent intelligi quatenus propria eorum significatio patitur.
- 6 Verbum sunt intelligenda secundum materiam de qua loquuntur etiam contra propriam significacionem, nisi materia subiecta aliud sua deat.
- 7 Verba debent intelligi secundum communem vsu loquendi.
- 8 Verba debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam alium, seu contrarium.
- 9 Verba dubia improprie debent, ut conueniant materia.
- 10 Verba debent intelligi conuectiu.
- 11 Verba debent aliquid operari, & non debent esse superflua.
- 12 Verbum quodcumque nunc minimum debet operari.
- 13 Verbum nullum in dispositione hominis debet esse superabundans, & sine ministerio operandi.
- 14 Verba debent aliquid operari etiam in adiutis, & paraliis.
- 15 Verba in privilegio non debent esse superflua.
- 16 Rescriptorum verba non debent esse superflua.
- 17 Verba in statuto debent potius improprie, ut operentur aliquid, quam quod sint superflua, & sine effectu.
- 18 Verba in legibus interpretandis non debent esse superflua.
- 19 Testamentorum verba non debent esse superflua.
- 20 Iuramenti verba non debent esse superflua.
- 21 Attestationum verba non debent esse superflua.
- 22 Verba patris ad improprium significacionem realit debent, quam ut sint superflua.
- 23 Dispositio verba non debent esse superflua.
- 24 Superflua in quibus casibus admittatur, ostenditur.
- 25 Verba dubia in priori significacione sua, accipienda, & secundum sensum grammaticalem.
- 26 Verba dubia, que habent eorum significacionem, debent intelligi in eo significacione, qui est aprior.
- 27 Verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, proprie, & vere, non autem accidentaliter, contrarie, & falsit.
- 28 Verba improprie quando natura rei illis repugnat, & ut bonus qui dicitur, ut sustineatur bellus, & ad tollendam contrarietatem, ne tertio proinde dicitur, seu ad eundem absurdum.
- 29 Verba sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid.
- 30 Verba dubia debent intelligi secundum naturam rei, cui adiacent.
- 31 Verba debent intelligi per prius, & non per posterius.
- 32 Verba clara non admittunt interpretationem, neque voluntatem contrariam.
- 33 Verba ubi non conueniunt, dispositio non habet locum.
- 34 Verba quod quis non expressit, mente non videtur cogitare.
- 35 Verba dubia contra proferentem sunt interpretanda.
- 36 Verba generalia generaliter sunt intelligenda.
- 37 Amplia etiam in penalibus, odiosis, & correctoriis.
- 38 Verba quantumvis generalia debent restringi ad rationem & causam propter quam fuerint prolata.
- 39 Verba generalia restringuntur ad vitandum absurdum.

- 40 Verba generalia restringuntur secundum subiectam materiam.
- 41 Verba generalia restringuntur ad habilitatem.
- 42 Ita tunc ne collatur, restringuntur verba generalia.
- 43 Aliter ne pereat, restringuntur verba generalia.
- 44 Verba generalia restringuntur, & limitantur secundum naturam, & potestatem loquentis, & non vltra.
- 45 Verba generalia quandoque restringuntur ex verisimilitudine.
- 46 Verbis subtiliter non est dialecticandum.
- 47 Verba non sufficiunt, ubi opus est facto.
- 48 Verba precedencia declarant sequentia, & de conuerso.
- 49 Verba geminata magis operantur.

VERBA sunt intelligenda non secundum quod sonant, sed secundum mentem, & intentionem proferentis, *Item vniu.* in princip. ff. si certum petat. l. 3. §. qui hoc intendit. ff. de iur. attque priuileg. l. si opus sit, §. alius, ff. de excusat. l. non aliter ag. ff. de legat. l. sed Celsus, §. i. vbi gloss. verb. secundum, ff. de contrahend. empt. cap. intelligencia, & cap. propterea, de verbis signis. Colin. in Prag. l. i. tit. de electione, verb. mens, pag. mibi 141. Obstat. conf. 9. num. 3. & seq. vbi, quid quando verba attenduntur, secundum corticem, sumi debent, propter sonant, Nozart. in manu. cap. 23. num. 18. Titus in l. si vnam, verb. liberum, num. 48. C. de reuocand. donat. Sord. conf. 431. num. 45. Cardin. Tusch. preliu. c. vel. rem. 8. l. i. r. c. vel. 93. a principio, Gonz. l. ad reuol. B. Cantell. gloss. 48. num. 55. Franc. Molin. de rem. sup. lib. 1. quest. 83. m. 50.

VERBA sunt signa, & testimonium mentis nominant, & demonstrant voluntatem animi, l. Labeo, §. idem Tubero, ff. de iur. i. leg. l. si, ff. de iur. & iur. l. i. §. Diuus, ff. ad leg. Correl. de fidei gloss. magistra, verb. animus, in l. Enleimus, §. quid si testator, ff. quibus ex causis possessio aut. prebendenda, C. de insti. & subit. l. generaliter in 1. num. 4. C. de non num. pecunia. Exornat Titus, in l. si vnam, verb. liberum, num. 49. & 18. C. de reuocand. donat. Aluaz. de conuol. noue. defunct. lib. 1. cap. 1. Mench. controu. subtilit. 18. n. 7. Petet adie. 9. vers. aut distul. lib. 8. Ordinam. pag. 116. Cardin. Mintic. de conuol. vltim. vol. lib. 1. cap. 1. Maccard. de probat. c. vel. 1415. num. 24. cum seqq. Menoch. de arbitratu. l. lib. 1. quall. 7. num. 75. & de presumpt. lib. 1. prof. 1. num. 39. & conf. 1. num. 161. Sord. de alim. l. 2. quall. 1. num. 1. & conf. 179. num. 61. Flamin. Parisi. de resignat. benefice. lib. 1. quall. 11. m. 29. Brunor. à Sole in gloss. commun. bus, verb. luno 4. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 4. num. 9. Fatnac. in prax. crim. p. 1. q. 126. num. 158. & fragmentum. crim. p. 1. lit. A, num. 129. Rot. apud eundem, de iur. 120. num. 3. p. 1. recent. Nec primum est quempiam dicere quod non prius mente cogitauerit, Menoch. de presumpt. lib. 1. pref. 11. num. 1. vbi quid verba, & sermones sunt ingeniorum, morumque imagines. Castill. controu. lib. 3. p. 1. cap. 107. m. 2.

VERBA debent inferre intentioni, non intentioni verbis, l. non aliter, ff. de legat. 3. l. 3. §. conditio, ff. de adim. legat. cap. s. d. 10. dist. cap. secundo requiritur, ff. de appell. cap. intelligencia, de verbis, ff. si n. fcat. Titus, in l. si vnam, verb. liberum, a num. 47. C. de reuocand. donat. & de reuol. l. 9. §. 31. gloss. 1. num. 14. & 15. Simon. de Præ. de interpret. vltim. vol. lib. 1. dub. 2. filit. 1. a num. 180. iuncto num. 115. Cardin. Mantie. de conuol. vltim. volunt. lib. 1. tit. 3. num. 9. Bignon. à Sole in locum commun. verb. verba num. 10. Castill. controu. lib. 1. p. 1. cap. 86. num. 40.

Ratio est, quia verba pendunt à mente, non autem menti à verbis; ut inquit Menoch. *conf. 97. num. 44.* & verba se habent ut corpus, & superficies, ac videtur ratio, & meos ut spiritus, & anima, secundum Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. gloss. 48. num. 46.*

VERBA sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significationem, quia non est ab illa recedendum, *l. non aliter ff. de legat. 3. C. tract. conf. 20. num. 9. & conf. 109. num. 2. & conf. 149. num. 7. & conf. 127. num. 11. & seq. & conf. 139. num. 3. & 4. Paris. conf. 22. num. 6. lib. 4. vbi ampliat, etiam si agatur de privilegio tertij, Dec. *conf. 1. 3. num. 6. Suid. conf. 140. num. 64. & seq. vbi ampliat procedere etiam in materia odiosa, quando non proceditur tertio, nec jurisdictioni ordinariæ, & conf. 188. num. 17. Decian. *conf. 17. num. 43. lib. 1. & conf. 30. num. 12. lib. 1. Soc. reg. 8. Rrunof. à Sole in loc. commun. verb. verba, num. 2.* Cardolin. praxi indic. eadem verb. num. 6. Melch. Phœb. *Lusit. decif. 77. num. 14. tom. 1. Cardin. Tufch. d. 38. lit. P. cas. 69. Menoz. à Castro in praxi Lusitan. lib. 1. cap. 15. num. 10. Statil. Pacific. de Salazar. in verd. in sp. 3. cap. 1. num. 6. Mari Gibrba in consuet. *Arff. 5. gloss. 6. num. 4. & 1. gloss. 9. num. 2. Vnde proinde, quod vulgo dicitur, verba debere intelligi quatenus propria eorum significatio patitur, l. cum lege, ff. de testam. l. 1. §. quod autem, ff. de alior. cap. ad audientiam 12. de decim. Card. Manric. de contr. vlt. volunt. lib. 3. tit. 18. num. 35. D. Barthol. in l. quia tale, num. 37. fol. mar. Rot. *decif. 35. 1. num. 2. apud Paris. p. 1. recen.*****

LIMITA, quia verba sunt intelligenda secundum materiam de qua loquuntur, etiam contra propriam significationem, *Gemin. conf. 12. num. 3. p. 1. conf. & facit, Alexand. conf. 36. num. 1. vbi nec obstat, & vbi de eadem, Card. Tufch. d. 1. lit. P. com. 91. num. 2. nam verba non intelliguntur secundum propriam significationem, quando subiecta materia aliud inuadet, ut si Papa referret beneficia ad collationem Episcopi peritinentia, licet verbum *peritineat* ex propria significatione, importet proprietatem, tamen intelligitur de quibus Episcopus est in possessione, propter subiectam materiam conferendi, quæ attenditur quando habet possessionem, ex Cald. *conf. 144. alias conf. 21. de prebend.**

VERBA debent intelligi secundum communem usum loquendi, *l. laborum, §. quod tamen, vbi Batt. ff. de legat. 3. l. Labro, ff. de supplet. legat. l. cum de latrone, §. item, vbi opino, in ergo, ff. de fundo instruit. l. cum autem, C. de donat. ant. n. p. Cardin. Manric. de contr. vlt. volunt. lib. 3. tit. 8. num. 1. Suid. *conf. 313. num. 87. & conf. 432. num. 19. Anton. à Sozza in relatione de testam. Bulla in Cuna Domini, cap. 2. num. 4. & cap. 6. diffut. 19. num. 3. & cap. 7. num. 3. Gonzal. ad *regul. 8. Cancell. gloss. 11. num. 68. gloss. 11. num. 62. Mangil. de impar. quæst. 57. num. 13. & secundum consuetudinem regionis, ut per Stephan. Gratianum discip. forens. cap. 79. num. 19. vulgaris enim appellatur pro lege habetur ex Gonzal. d. *l. 1. §. 11. numer. 69. Sed ob communem usum loquendi à propria verborum significatione receditur. Ioann. Antonis. Mangil. d. tract. de impar. quæst. 38. num. 15. & 6.****

VERBA debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam actus, seu contractus, *l. cum pater, §. donatum, ff. de leg. 1. l. si pater, & ibi Batt. ff. de locat. sed & si possit, §. si pater, ff. de iur. iur. vbi dicitur, ff. de non numer. pecun. l. cum man. sata in ff. de contrab. emp. l. damni infestis, in principio, ff. de damni infestis, l. flammum, §. hoc stipulatio, ff. de iur. l. Proculus, ff. de usufructu, l. si stipulatio, ff. de usufructu.*

August. Bartholæ Axiom. iur.

*l. obli. donatur, ff. de donat. conf. 1. in finem, ff. de praescript. verb. l. si olei, C. locat. cap. consuetudo, de reliquis, dum. cap. soluta, de maiorie, & obediens. C. de. conf. 159. num. 4. lib. 1. & conf. 138. num. 3. lib. 3. Decio. *conf. 106. num. 24. lib. 1. Alexand. conf. 129. P. de iure, lib. 2. & conf. 17. P. de iure, num. 5. lib. 3. Euerat. in op. pie. legalib. loco 46. Malcard. de probat. concl. 1151. num. 20. Menoch. de presump. lib. 3. praes. 104. num. 23. Brunot à Sole in loc. commun. verb. verba, num. 19. Cardolan. praxi indic. & Advocat. eadem verb. num. 4. Suid. *decif. 1. num. 13. & decif. 43. num. 16. & de alio m. 2. tit. 1. quæst. 41. num. 2. & tit. 5. quæst. 1. num. 26. Pichard. in dispo. de mora, num. 127. Cald. Pereira de extim. empby. cap. 1. num. 55. Gonzal. ad Regul. 8. Cancell. gloss. 54. num. 53. 54. & 57. Card. Scraphin. *decif. 12. 1. num. 11. & decif. 398. num. 7. & decif. 541. num. 6. Cardin. Tufch. d. 1. lit. P. com. 91. Floren. de Mena varior. quæst. lib. 2. quæst. 24. num. 33. vbi dixit, quod verba quantumvis præcisa restringuntur secundum subiectam materiam. Rot. *et ibi, 398. num. 4. apud Paris. p. 1. rec. Alexand. Trentacinq. conf. 35. num. 6. & 7. tom. 1. quia verba intelliguntur secundum qualitatem personæ, ad quam referuntur, l. plenum, §. 5. equum, ff. de resu & habi. l. ex militari, ff. de mil. testam. Castill. contron. lib. 4. part. 2. cap. 84. num. 110. 157. & 26. Ioann. Anton. Mangil. de impar. quæst. 116. num. 8. Vincent. Fula. de sub. quæst. 319. n. 11.*****

AMPLIA, in tantum verba dubia debere interpretari secundum subiectam materiam, & naturam actus, ut etiam possint interpretari si opus sit, imò debeant, ut conueniant materię, de qua agitur, *5. nunc autem adiuuandis, vbi gloss. verb. dederunt, l. 1. §. quibus alienari, vel non, C. de iur. conf. 113. num. 13. lib. 3. & conf. 96. num. 2. lib. 4. Paris. *conf. 78. num. 10. lib. 3. Bertr. conf. 69. num. 8. lib. 1. quos refert Card. Tufch. d. 1. lit. P. ancl. 95. num. 15.**

VERBA debent intelligi cum effectu, *l. c. 6. hoc 18. verba, ff. quod quisque non. l. penult. §. decere, ff. ut quis eum, l. quare, ff. qui satisfac. cogant. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. si non, §. item, C. de pñic. cap. qualiter, vbi gloss. vlt. de pñic. cap. vlt. de clericis, non resident. cap. si à iudice, de appell. lib. 6. Becc. *conf. 6. num. 2. & conf. 105. num. 1. vel. 1. Federic. de Sen. conf. 10. Cusat talu, in fine, Thom. de Thomasset, in floribus legum, reg. 304. Suid. *conf. 3. num. 25. & conf. 179. num. 49. Ignat. del Villat in Sylva resensor. resp. 1. num. 235. Vgolin. de offi. Episcop. cap. 56. §. 1. num. 2. Franc. Galet. in margar. eorum Confession. verb. verba. Anton. à Souza in relet. de censur. Bulla in Carta Domini cap. 4. diff. 26. num. 1. & cap. 11. num. 9. & cap. 12. diffut. 64. num. 2. Aloyl Rice, in decif. Curia Archiep. Neapol. *decif. 41. num. 1. part. 2. Cardin. in prax. indic. verb. verbum, num. 5. Card. Tufch. d. 1. lit. P. com. 90. Orlau. Glorif. resp. 1. part. 1. num. 181. Castill. contron. lib. 5. part. 3. cap. 96. num. 5. Ioann. Maria Nozar. quæst. forens. lib. 1. quæst. 1. num. 3. & 4. Quid de Aricis de iur. empby. q. 3. num. 8. & q. 7. num. 4. Fula. de sub. l. 1. quæst. 610. num. 6.****

VERBA debent aliquid operari, & non debent esse superflua, *l. 3. in prius, ff. de iur. iur. d. 1. §. quando 109. de legat. 1. l. fin. §. ne quid in loco publi. c. si Papa, in fin. de primis, lib. 6. cap. si à iudice, de appell. vlt. lib. Felin. in cap. qualiter, & quando, l. 1. num. 25. de necess. Alex. *conf. 214. Panderat. num. 10. & seq. lib. 6. vbi ait, quod sufficit, quod operetur in aliquo, vel possit operari quoquo modo, Cast. *conf. 193. num. 5. lib. 2. Ruin. *conf. 79. n. 8. lib. 1. vbi extendunt tam in verbis specialibus, quàm in generalibus, & vniuersalibus, C. tract. *conf. 23. §. 3. Tiraquell. de rer. alt. contrah. q. 1. glo. 3.*****

- 38 Limita primò, quia verba quantum ad generalia debent restringi ad rationem & cau si propriè quam fuerant prolata, & intelligenda sunt i secundum ea quæ præcedunt, *l. non est nouum, ff. de legib. lib. 2. memo 5. ff. de legat. 1. l. si ex pluribus, ff. de sol. litiis, Abb. 114. Axiomata, num. 4. lib. 2. Menoch. conf. 456. num. 54. Sord. decif. 43. num. 2. Card. Tufch. d. liti. P. concl. 122. in 44.*
- 39 Limita secundò, vt verba generalia restringantur ad vitandum absurdum, *l. si ea oportet, §. aliud, ff. de acq. iur. d. liti. ff. de quid ius in loco publico, Cast. per teat. ibi in liti. omnes, num. 4. vers. si noua, ff. qui iur. iur. ag. Card. Tufch. d. liti. P. concl. 150. Mari Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. lib. 2. resolut. 40. num. 12.*
- 40 Limita terciò, vt verba generalia restringantur secundum subiectam materiam, *l. si qui a reat, ff. de statutib. Geom. conf. 19. num. 1. in fine, Ioan. de Imola conf. 141. Card. Tufch. d. liti. P. concl. 142. Rot. decif. 54. in a. apud F. de iur. iur.*
- 41 Limita quarto, quia verba generalia restringuntur ad habita, *l. in gradum, in princip. ff. de honor. & honor. l. 1. in prin. C. de sacros. Eccles. C. vter. conf. 156. num. 8. Menoch. decif. 4. d. i. ff. num. 7. §. 5. & rem. d. l. ceterum, num. 18. Cald. Pereira de pofestato eligendi, cap. 1. num. 17. Sord. decif. 112. num. 3. Cardin. Tufch. d. liti. P. concl. 131. Franc. Molin. de reu. nupt. lib. 3. quaff. 85. num. 61. Stephan. Gravian. discip. forens. tom. 4. cap. 724. num. 18. Castill. controu. lib. 5. p. 2. §. 9. num. 15. Ioan. Maria Nouat. quaff. fore. lib. 1. §. 1. num. 5.*
- 42 Limita quinto, quia verba generalia restringuntur, ne tollatur ius terciù, Oldrad. conf. 268. num. 9. vers. circa ad rationes, & ne quis damnum indebitè patitur, Anchar. conf. 161. Visa plena, in prin. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 40. num. 2. §. 19. & ne tollant gratiam habentem priorem datam, secundum Egid. Bellam. conf. 33. num. 15. vers. prima vltio, in re, Card. Tufch. d. liti. P. concl. 128.
- 43 Limita sexto, quia verba generalia restringuntur, ne actus pteat, Fulgof. conf. 128. in fine, Cardin. Tufch. d. liti. P. concl. 124.
- 44 Limita septimò, quia verba generalia restringuntur, & limitantur secundum naturam, & potestatem loquentis, & non verba, Oldrad. conf. 139. vers. circa tertiam, Gemin. conf. 67. num. 3. & conf. 77. num. 2. & conf. 96. num. 7. Anton. de Bott. conf. 19. §. 5. & seq. Card. Tufch. d. liti. P. concl. 135. Et ex mente, & ratione, idem Card. Tufch. d. liti. P. concl. 143. per totam.
- 45 Limita octauò, quia verba generalia quandoque restringuntur, ex verisimilitudine, *l. creditor, §. Lucius, ff. de dat. Oldrad. conf. 159. vers. circa tertium, Card. Tufch. d. liti. P. concl. 142. num. 4. Vnde verba generalia non includere casus insolitos, de quibus non est verisimiliter cogitatum, tenet Flores de Bie. na var. lib. 2. g. 24. num. 33.*
- 46 Verbis subtiliter non est dialecticandum, Card. Mantie de conu. d. liti. voluit lib. 1. tit. 1. num. 4. Ant. Monach. Floren. decif. 71. num. 27. quia subtilitas reprobatur, *l. si fidei iur. §. quidam, ff. mandati, r. d. i. ff. de iudic. Titus de p. m. temp. conf. 11. num. 3. Thom. de Thoma. in floribus legum, reg. 188.*
- 47 Verba non sufficiunt, vbi opus est facto, *l. non omnes, ff. de re iud. l. speculum, in fin. prin. ff. de penul. l. inuicem, §. offerri, ff. de ad. empti. l. 4. in fine, ff. ad Syllan. l. 1. & 2. de sequest. poss. bellacomb. num. 2. commun. opinio, lib. 8. tit. 17. de solutio. num. 16. pag. vult. 192. Et cob. de ratioc. cap. 11. num. 44. Card. Tufch. com. d. liti. P. concl. 21. Stephan. Gravian. discip. forens. tom. 4. cap. 725. num. 12. & 767. Statut. Pacific. de Sala. inter. conf. 4. cap. 3. num. 173.*

VERBA præcedentia declarant sequentia, & 48
conuersio, *l. vtrum, ff. de petis. hered. l. qui statim, in prin. & l. si seruum, §. si, ff. de legat. 1. Calten. conf. 147. num. 2. vers. ad quartum lib. 1. Sord. decif. 188. num. 30. cum seq. Fatin. in praxi crimin. p. 4. conf. 10. num. 15. & conf. 61. num. 10. Mari Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 1. num. 60. Card. Tufch. d. liti. P. concl. 144. num. 21. Imò quod verba præcedentia magis declarant sequentia, quam è conuersio, dicitur, Cephal. conf. 156. num. 10. & seq. & 101. §. 1. num. 38. Pard. conf. 25. num. 18. lib. 1. Ex quò verba sequentia declarant præcedentia, tradunt Io. de Imola conf. 84. in princip. vbi quòd declarant & limitant, Signorol. conf. 17. Patum si p. oportet, num. 7. vltio si, vers. præterea, vbi quòd sequentia verba declarant præcedentia, & è contra, Egid. Bellam. conf. 35. num. 4. vbi 100. §. 11. sequentia declarant præcedentia, quando sunt in eadem de positione, & quando verba declarant indigent declaratione, alias secus, latè Ruyner. conf. 318. Fessius consultius, num. 5. vers. tertio, vbi quòd verba sequentia præcedentibus præstant eoidem illud intellectum, Calten. conf. 74. in causa mea, col. 2. vers. tertio regita. lib. 2. vbi quòd est regula, quod ex sequentibus declaratur animus in præcedentibus.*

VERBA geminata magis operantur, *l. Baliffa, ff. ad Trebell. Corn. conf. 187. in consultatione, num. 12. lib. 4. latè Buzbat qui ponit multa exempla, conf. 37. in prin. Alexand. conf. 6. Nec arguendo, num. 25. vers. septimo confirmari, lib. 2. Bettazoli de clausul. inferm. claus. 2. glo. 2. Card. Tufch. tom. 4. liti. P. concl. 128. §. 2. & 100. §. liti. P. concl. 135. per totam.*

A X I O M A C C X X I I I.

Verisimile, Verisimilitudo.

- 1 Verisimile est id, quod proximum, & simile vter ost.
- 2 Verisimile vnum additum alteri, inducit legi presumptionem.
- 3 Verisimilitudo dicitur cognata natura, & habetur proleget, & veritate, n. 4.
- 4 Falsitatis imaginem habet non verisimile.
- 5 Verisimile quod non est, presumitur falsum.
- 6 Verisimile quod non est, nec dicendum, nec credendum.
- 7 Testes deponentes non verisimiles, presumuntur falsi.

VERISIMILE est id, quod proximum, & 1
simile vero est, Bald. conf. 61. Inter a magnifico, lib. 3. quem refert Card. Tufch. pract. conclus. tom. 3. liti. P. concl. 161. n. 1. & dicitur quòd legibus, & in re communi conuenit, & ei non contradicit, Franc. Becc. conf. 101. num. 27. Menoch. conf. 1. num. 4. lib. 2. conf. 380. n. 7. & de arbit. casu 85. n. 5. Garc. Girona de prin. seu exempt. exp. ar. n. 155. & debet haberi pro probato, Bald. conf. 180. Aduer. lib. 5. Oldrad. conf. 13. Cum quæstio, in fine, Aretin. conf. 9. lib. 2. Imò 2
vnum verisimile additum alteri inducit legi presumptionem, Soc. conf. 149. num. 8. lib. 1. Ruyner. iun. conf. 217. num. 14. & seq. lib. 1. Becc. conf. 101. num. 46. & conf. 103. num. 11. Et ideo qui arguit à verisimili dicitur arguere à ratione naturali, Ruyner. iun. conf. 160. lib. 4. decif. Pedern. 170. n. 8. & seq.

VERISIMILITUDO dicitur cognata natura, Ol. 3
drad. 170. §. Cum quæstio, in fine, Bald. a. conf. 180. lib. 3.

lib. 1. Crauet. conf. 18. & conf. 61. in fin. num. 9. & conf. 69. num. 40. & conf. 136. num. 26. ubi num. seq. subdit, quod obinet secundum locum plimò menti, secundò verisimilitudo, Franc. Becc. conf. 101. n. 46. Rumin. iun. conf. 362. num. 18. Pedem. de iur. 170. num. 8. & seq.

4 Habetor pro lege, & veritate, ita vt habens verisimile pro se dicatur habere eandem legem, Rumin. iun. de iur. 362. num. 18. Crauet. conf. 61. num. 9. Cephal. conf. 187. Cum Dominus. n. 1. Franc. Becc. conf. 101. num. 46. Steph. Grat. disp. 1. iur. 101. cap. 878. num. 16. latè Casti Leonen. lib. 5. p. 2. 65. per tot.

5 Et è contra, non verisimile habet imaginem falsitatis, Bald. in l. 1. col. 1. de iur. iur. f. 101. Grammat. de iur. 8. in princ. Socin. con. 1. 49. n. 1. Sub. 1. Crauet. de iur. 61. num. 9. Quia verisimile quod non est, præsumentur falsum, Tituq. in l. 1. si equum, in princ. num. 40. C. de reuoc. ad. d. n. Menoch. conf. 1. num. 138. & conf. 1. n. 1. & de f. 28. num. 25. & conf. 188. nota. 11. & de iur. 109. n. 2. G. de arbi. lib. 1. c. 85. Mascard. de prob. aut. 740. num. 35. & concl. 1364. num. 4. Suet. de iur. 11. 3. quæst. 11. num. 24. Ioseph. de R. iudic. in princ. ad l. 1. in a. d. n. cap. 2. num. 3 ff. de condit. & demonst. Cassian. con. 359. n. 60. & conf. 57. num. 4. Et ideo nec credendum, nec diendum, ex Rumin. iun. con. 361. num. 15. & 16. imò nec attendi debet, si non videat, si quod retru. causi. quia verisimile, de presump. Paris. conf. 13. num. 9. col. 3. & conf. 8. n. 7.

6 Vol. 4. Quare testes deponentes non verisimilia, præsumentur f. l. si, Dec. conf. 94. col. 2. in fin. seu saltem de falso suspens, Abb. in d. ap. quia verisimile, in fin. de presump. Gratian. de iur. 1. n. 78. Crauet. conf. 131. num. 6. ac proinde illis, est iusta causa, imminuendū, Paris. conf. 107. num. 70. lib. 1. Curt. iun. conf. 17. n. 6. Crauet. conf. 134. n. 157. & conf. 371. num. 6.

AXIOMA CCXIV.

Veritas.

- 1 Veritas sepius examinata magis elucescit.
- 2 Veritas semper adhibendum est, quia amicus Socrates, sed magis amica veritas.
- 3 Iura ad hoc iuramentum sunt, vt verum à falso, equum ab iniquo d. certum.
- 4 Veritas prauales existimationi, seu opinioni.
- 5 Veritas est basis, fundamentum, seu mater iustitiae.

1 VERITAS sepius examinata magis elucescit, cap. grane 36. quæst. 9. cap. iur. de iur. de fide instrumenti. Roland. conf. 6. num. 1. vol. 1. & conf. 66. n. 1. vol. 2. & conf. 11. n. 1. vol. 3. & conf. 24. n. 1. & conf. 50. n. 1. eodem vol. 1. Crauet. conf. 135. n. 18. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. quæst. 1. n. 3. Hieron. Giach. conf. Syndicium, num. 265. cum seqq. Bohadil. in iur. polit. lib. 1. cap. 10. num. 1. Fr. Didacus Manillo en la fundacion milagrosa de la capilla Arcielica del Pilar, 1. 5. in princ. pag. mib. 31. nam veritas disputando inuenitur, Innocentius, 5. ff. de m. n. r. & honorib. Card. Tusch. tom. 2. l. 1. de iur. 107. num. 1.

2 VERITATI semper adhibendum est, quia amicus Socrates, sed magis amica veritas, de quo plura tradit Probus in addit. ad Ioann. Menoch. in car. nemo deinceps, num. 75. cum seqq. de iur. lib. 6. & Menoch. conf. 112. num. 17. Et ideo omnia amanda, & sequenda, si iura legum, & iustitiae & demonst. Flamin. Paris. de confidant. quæst. 1. num. 13.

Card. Tusch. praxi. con. elaw. 8. l. 1. 5. con. 167. ac 3 etiam attendenda semper est, quia ad hoc iuramentum sunt iura, vt verum à falso, æquum ab iniquo discernatur, l. 1. ff. de iur. & m. Buz. conf. 127. num. 2. Flamin. Paris. de iur. de confidant. quæst. 1. 46. num. 61. Card. Tusch. d. l. 1. 5. con. 167.

VERITAS prauales existimationi, seu opinio. 4 ni, & plas valet, quod in veritate, quam quod in opinione consistit, l. regula 9. §. qui ignorat, ff. de iur. & fall. quæst. 1. 4. §. quæst. 1. ff. de manumiss. vendit. l. 1. §. si pupille, ibi, vt si plus sit in veritate, quam in existimatione mentis, ff. pro emptor. §. si quis rem suam, l. iustis, de legat. Menoch. de presump. lib. 1. quæst. 31. num. 4. Brunor. à Sole in loc. communib. verb. veritas, num. 41. Mendez à Castro in prax. Lusitana, lib. 2. cap. 3. num. 19.

VERITAS est basis, fundamentum, seu mater 5 iustitiae, Gig. conf. 2. num. 6. cum seqq. Bald. conf. 343. col. primi. lib. 1. Roland. conf. 47. num. 11. vol. 3. & conf. 88. num. 2. eodem volumine, & conf. 42. num. 34. & conf. 46. num. 4. vol. 4. Aloyf. Ricc. in praxi iur. fore. Ecclesiast. de iur. 124. num. 6. in 2. edit. ac proinde semper illa prauales, eique cedunt omnia, Roland. conf. 11. num. 2. & 3. lib. 1. Menoch. de presump. lib. 1. quæst. 31. num. 4. & omnia vincit, car. veritas, 8. dist. Roland. conf. 5. num. 19. & conf. 33. num. 41. lib. 4.

AXIOMA CCXV.

Via.

- 1 Viā quam quisque sibi elegit, sequi debet.
- 2 Via una electa, non potest ad aliam recurri.
- 3 Via quod una prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti.
- 4 Viā nemo videtur eligere per quam iudicium subvertatur.
- 5 Via est admittenda, per quam ad ius commune rediatur.
- 6 Dispositio, qua reuertitur ad ius commune, suum tabulu est.

VIAM quam quisque sibi elegit, sequi debet, l. si malis, §. si ff. quid met. caus. cap. cum omnes circa fin. de constit. e. quod semel, de reg. iur. lib. 6. Suet. conf. 377. n. 1. Farinac. in praxi crimin. p. 6. quæst. 173. num. 199. Nam Antonin. var. resolut. 2. resolut. 17. num. 8. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 9. num. 45. vers. Rano, Ioann. Maria Nouar. quæst. forens. lib. 1. q. 44. num. 1. vers. ad quodammodo. Et ideo via una electa, non potest ad aliam recurri, vt per Srephad. Gratian. March. ad resolut. 4. num. 72. Sigism. Scacc. d. 2. tract. de appellat. q. 17. limit. 9. n. 45. & de commerc. §. gloss. 5. num. 1. cum seqq. Aloyf. Ricc. p. 2. de iur. 80. n. num. 4. Martz de iur. p. 3. c. 4. n. 11.

VIA quod vna prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti, l. nec per se, C. de iur. iur. lib. 1. Ioseph. de Sesse A. rancia de iur. 1. 1. n. 11.

VIAM nemo videtur eligere, per quam iudicium suum subvertatur, l. 1. conf. nemo credidit, ff. de milit. testam. l. quæst. 1. §. de reb. dub. l. 1. quæst. 1. ff. de verb. signif. cum altis ad iudis per Card. Mantib. de consuet. v. c. vltim. lib. 1. n. 1. & Menoch. de presump. lib. 6. pres. 4. per totum.

VIA est admittenda per quam ad ius commune rediatur, si vna, §. p. ut non, ut p. ut, ff. de pall. cap. ab anordis 35. dist. Rebuff. in praxi boes. in. differencia

de probat. concl. 17 §. num. 8. Parlador lib. 2. verum quotidianum. cap. 5. n. 19. Menoch. de presumpt. lib. 1. p. 6. num. 39. Mari. Antonin. var. res. lib. 1. cap. 10. n. 14. Rot. decis. 457. n. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

3 Et precipue in beneficiis lib. ut per Benintend. decis. 13. num. 12. Decian. conf. 116. num. 3. Lambertin. de impetrat. lib. 1. §. 7. princ. art. 7. num. 7. & lib. 2. p. 2. §. 3. princ. art. 21. num. 1. Hieron. Gabr. conf. 185. n. 2. & 3. lib. 2. Malfard. de probat. concl. 17. 2. num. 8. & consil. 956. num. 6. Marc. Anton. Genuen. in practice. Acchep. Neapol. cap. 100. vers. quod si. Mari. Antonin. lib. 1. res. §. 5. n. 6. Gonzal. ad rez. 8. Cancell. gloss. §. 5. 2. num. 14. & §. 3. num. 18. & gloss. 45. §. 2. num. 14. Antoo. Monach. Benen. de §. 3. num. 13. cum seq. Rot. decis. 181. num. 2. apud Farinac. part. 2. recent. ubi quod vltimus status beneficij non predest ex propulsione, quæ non habuit effectum, eadem Rot. decis. 174. num. 9. p. 1. recent. nisi emisset de contrarij statu legitimo precedente, tunc enim non attendatur vltimus status, nisi probetur legitimè prescriptus, ut censuit ead. Rot. apud eund. Fario. decis. 88. num. 3. p. 1. recent.

AXIOMA CCXXX.

Voluntas.

- 1 Voluntas inanis est, nisi adsit potentia.
- 2 Velle quæ non creditur, quod non potest.
- 3 Voluntas in mente retenta nihil operatur.
- 4 Voluntas facta magis quam verbi declaratur.
- 5 Voluntas praesentata est verbi.
- 6 Voluntas ex coniectura declaratur.
- 7 Voluntas mutatio non presumitur.
- 8 Voluntas coacta voluntas est.
- 9 Voluntas vltima deambulatoria est usque ad mortem.
- 10 Voluntas morte extinguitur.

1 **V**OLUNTAS inanis est, nisi adsit potentia, Inutile adire, ubi Alexand. in princ. ff. de acquir. heredit. pater Senonem, in princ. ff. de condit. & demonst. Velle enim quæ non creditur, quod non potest, l. Lencus, §. Imperatores, ff. ad munici. l. si tibi, §. vniu. ff. de opt. leg. gloss. in l. peto, in princ. ubi Bald. in fine princ. ff. de legat. 2. cap. à nobis, de font. excomm. Surd. conf. 431. num. 41. Rot. decis. 364. n. 3. apud Farinac. p. 1. recent.

2 **V**OLUNTAS in mente retenta nihil operatur, l. si repetendi, ff. de condit. ob causam, Brunot. à Sole in locum communib. verb. propositum, Rot. decis. 354. n. 6. apud Farin. p. 1. recent. Surd. conf. 321. num. 56. Et propositum in mente tarentum nihil operatur, liquidum cum filium, ff. de hered. insti. Menoch. de presumpt. lib. 1. p. 1. §. 2. num. 16. num. 5. Duran. Rota decis. 379. num. 6.

3 **V**OLUNTAS facta magis quam verbis declaratur, l. Panlus, ff. rem ratam habere, l. reprehendenda, C. de insti. n. & substi. l. pro herede, §. ff. de acquir. heredit. Aym. conf. 104. n. 11. cum seq. Menoch. conf. 12. num. 164. & conf. 5. num. 16. & conf. 10. num. 1. cum seq. & conf. 158. num. 48. Malfard. de probat. lib. 1. §. 4. §. 1. num. 14. Surd. decis. 194. n. 11. & conf. 371. num. 65. Paulus Montan. de iurel. & curi. cap. 33. num. 531. Valsc. conf. 169. num. 11. Cald. Percia de resus. emph. c. 2. n. 20. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 4. procom. num. 71. Mendez à Castro lib. 2. Lusitana, lib. 3. cap. 11. num. 9. Sigism. Scacchi, p. 1. p. 1.

4. 17. simit. 2. n. 23. cum seqq. Rot. decis. 182. num. 7. apud Farinac. p. 1. recent. Mari. Antonin. var. res. lib. 1. res. §. 11. num. 65. ubi num. 89. post Malfard. conf. 45. num. 3. declarat procedere, quando factum est determinatum ad quid certum presumendum, secus si est indeterminatum, & indifferens. Duran. Rota decis. 133. num. 16. Vnde voluntatem praesensendam esse verbis, sit Mendez à Castro lib. 1. cap. 15. num. 11. subdens regulari à mente, & Surd. decis. 7. num. 12. dicit quod ex coniectura declarata. 6 tur.

VOLUNTAS mutatio non presumitur, l. cum 7 qui ff. de probat. lib. 1. §. 1. de probat. Menoch. conf. 337. num. 79. Brunot. à Sole in locum communib. verb. voluntas 9. Pichard ad princ. Insti. de eden p. legat. n. 4. Surd. decis. 111. n. 9. & decis. 188. num. 56. Flamin. Paris. de ressignat. benef. lib. 9. §. 13. num. 16. Cald. Percia de postulat. eligendi, cap. 3. num. 41. & cap. 10. num. 54. & de enpt. & vendit. cap. 2. §. num. 65. Steph. Gratian. Marchia decis. 19. n. 27. & decis. 4. n. num. 21. Aloy. Ricc. in pract. remm. fori & decis. decis. 2. num. 3. in 1. edit. & resus. 77. num. 3. in 1. edit. Franc. Molin. de iur. nup. lib. 3. §. 7. num. 1. Cas. Tusch. pract. concl. 2em 8. lib. 5. concl. 186. per totum. Vincent. Fular de sub. §. 1. §. 1. num. 64. & §. 62. num. 14. & §. 15 ubi ampliat Potiusque presumitur durare nisi contrarium probetur, Menoch. lib. 4. p. 1. §. 1. Card. Manric de consil. lib. 12. tit. 1. n. 1. Ioan. Maria Nouart. quæst. forens. lib. 1. §. 108. n. 6. Ioann. Anton. Mangil. de imp. §. 102. num. 6. Duran. Rota decis. 74. num. 46. Alexand. Trentacost. conf. 12. num. 4. & conf. 56. num. 1. cum seqq. tom. 2. Ex quibus autem coniecturis inducitur prioris voluntatis mutatio, vide Rot. decis. 711. à num. 8. p. 1. recent. Rot. decis. 357. n. 4. §. 4. in post. Farin. alijs p. 4. recent. in muliere, quæ semper varia & mutabilis est, presumitur voluntatis mutatio, ut per Tiraq. de legibus conuul. l. 9. num. 98. Menoch. lib. 6. p. 1. §. 17. num. 42.

VOLUNTAS coacta voluntas est, l. si mulier 21. §. si metu, insti. §. ff. quod metus causat, qui in princ. ff. ad Trebell. c. m. 15. quæst. 1. Philo. lib. 3. Etibi. cor. 1. D. Thom. 1. 2. q. 8. art. 8. Dec. in l. velle non creditur, sub num. 6. ff. de regul. iur. ubi declarat, quod hæc voluntas non potest dici spontanea, sed quælibet, Nauarr. in man. prelat. 6. num. 4. & 6. Courte. de sse. salub. 1. cap. 5. §. 1. a. num. 11. Thom. de Tho. nassetan floribus legum, reg. 76. Emman. Fagieira de Negreiros in introd. vltimarum volunt. lib. 1. cap. 10. n. 13. cum seqq. Card. Seraph. Rota Romana decis. 1350. num. 9. Moel. in imperio iur. p. 1. tit. 2. in prelat. num. 111. Card. Tusch. 2. tom. 8. tit. V. concl. 280. cum seqq. Franc. Mohr. de iur. nup. lib. 3. §. 9. 98. num. 6. Duran. Rota decis. 158. num. 13.

VOLUNTAS vltima deambulatoria est usque ad mortem, l. 4. ff. de adimend. legat. l. cum his statum, §. ut oratio, ff. de donat. inter vnum, & exor. cap. cum Marthe, vers. curiam, de celebrat. Missar. Pinel. in rub. C. de resus. vendit. p. 1. §. 3. num. 14. Menoch. conf. 19. num. 6. Gutier. de iur. confirm. p. 1. cap. 1. à num. 1. Pichard. ad §. posteriore, num. 9. Insti. quibus modis testam. insti. & ad princ. Insti. de adempt. lib. 1. §. 21. Card. Seraphin. Rota decis. 196. num. 4. Cardos. in pract. iudicium, verb. testamentum, num. 67. Ioann. Maria Nouart. quæst. forens. lib. 1. quæst. 68. num. 8. ubi num. 9. declarat axioma procedere in actibus respondendis vltimæ voluntati, & qui non nisi in vltima voluntate fieri possunt, secus in alijs, ut in remissione delicti in testamento concessa, quam testator ad bonam valetudinem rediens reuocare non potest.

VOLUNTAS morte extinguitur, l. 4. ff. *locati*, licum hic statim, §. fin. ff. de donat. inter vivos, & vñr. cap. si gratia, de receptis in 6. Vital. de Camban. in tractat. clausul. pag. mibi 16. num. 5. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 14. num. 7.

AXIOMA CCXXXI.

Vtile.

1. *Vtile per inutile non vitiat.*
2. *Intellige in separabilibus, & in iis qua sunt diuisibilia.*
3. *Limita in connexis, & indiuiduis.*
4. *Declara, & num. 5.*

VTILE per inutile non vitiat, l. 1. §. item quaritur. ff. de aqua quod. & adina. l. Padu. ff. de recept. arbor. l. qui testament. ff. de excusat. iuror. l. ex 26. vbi gloss. verb. de superfluo, C. de vñr. cap. scribit. 17. dist. cap. vñr. & cap. non debet, de regulis iur. l. 6. Rot. decif. 199. num. 6. impressa per Pacificum post suum tract. de Saluiano inuadente, vbi hoc firmat in speciebus & communis, & decif. 647. num. 7. impressa per Farinac. p. 2. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 644. num. 32. & cap. 637. num. 9. cum seqq. Castill. controu. tom. 4. c. 13. n. 13. & cap. 61. num. 24. cum seqq. Rot. apud Paul. de Rubis, dec. 518. num. 8. tom. 2. diuers.

Intellige in separabilibus, & in iis, quæ sunt diuisibilia, certum est, §. 1. ff. si certum p. l. 1. §. similiter, l. 4. §. si u. qui duplam. ff. de verbor. obligat. d. l. 3. §. Trebatius, ff. de aqua quod. & adina, l. 1. §. publicani, ff. de publica. & vñr. ad l. sancim. 5. C. de donat. Gemin. conf. 97. in fine, vers. nec obstat, Bald. conf. 475. Quidam Ioannes, num. 10. vers. itez enim sunt & vñr. lib. 1. Anchaz. consil. 115. num. 5. & seq. vers. septimò induciunt, Regid. Bellam. conf. 42. num. 11. Alexand. conf. 38. Consideratiu. vol. fin. lib. 2. Castrenf. conf. 89. n. 1. vol. 1. Roman. conf. 66. num. 1. Tiraq. de retratu lign. ad fin. ste. num. 74. & de retr. conuen. ad fin. num. 143. Mantu. dial. 56. Couart. lib. 2. var. cap. 15. num. 5. vers. non obstat, Sarmient. lib. 3. selesler. cap. 5. Molio. de primog. lib. 1. cap. 21. num. 18. vers. ut tamen, Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. mibi 58. num. 16. Cabed. diuers. iur. argum. lib. 2. cap. 16. Sord. conf. 380. num. 32.

& conf. 418. num. 20. cum seqq. Peteg. conf. 39. num. 24. lib. 2. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 41. §. 1. n. 1. Card. Seraph. decif. 483. num. 8. Card. Mantice. de iur. & ambig. conuen. tom. 2. lib. 16. tit. 36. n. 13. Card. Tulch. pract. concluf. tom. 2. lit. V. concl. 373. à num. 1. Castill. controuers. iur. lib. 1. de off. iudic. 4. 7. num. 27. Christoph. de Pace in scholiis ad leges styli, l. 200. n. 75. Aloyf. Riccan. praxi rerum fore. Eccl. pass. resol. 175. n. 1. m. 1. edit. Cald. Pereira quæsi forens. conf. 33. n. 47. & de empt. & vendit. cap. 31. num. 36. Rot. decif. 649. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. Rot. decif. 328. num. 8. p. 3. recent. Castill. controu. lib. 5. p. 2. c. 100. num. 6. cum seqq. & d. rem. c. 64. n. 26. Duran. decif. 186. n. 11.

Limita in connexis, & indiuiduis, vt per text. in d. §. item quaritur, & in d. §. Trebatius, & in l. Gracch. §. illud, ff. de fideiussor. tradunt Lap. alleg. 81. num. 5. Clar. in §. emphiteusis, q. 6. num. 2. Sord. de adm. 10. 7. q. 17. num. 2. & decif. 7. num. 35. Carl. Argel. de contradi. legum. q. 10. num. 149. Card. Tolch. d. lit. B. concl. 373. à n. 41. Rot. decif. 634. n. 7. apud Farinac. p. 2. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 752. num. 61. qui num. 68. ampliat etiam in rebus sua natura diuiduis, partium tamen conuentione indiuiduis, vel quas partes indiuiduas esse cogitauerunt, & cap. 742. num. 39. limitat Axioma ratione intercitiudinis, ob quam dicit vtile per inutile vitari.

Declara tamen pulchrè, vt per Castrenf. conf. 431. 4. Si quaritur, num. 2. lib. 1. vbi quod si vtile est connexum cum vtili, iæ quod separari non possint, si vtile est de iure communi, trahi ad se inutile de iure speciali, & vincit sic, & è contrà; si verò æqualia sunt, præualeat inutile, ex quo nō potest valere pro parte.

Declara etiam plenè, vt per Roman. consil. 506. §. num. 13. vbi si persona inhabilis cum persona habili admittitur scienter ad actum indiuiduum perficiendum, prout ad iudicandum, & sententiam proferendam, actus est nullus in totum, cap. cum super, de offic. deleg. si verò inhabilis ignoranter fuit admittus, quia agens habilis videtur agere omni meliori modo, actus sustinetur. Si verò actus est diuiduus, vt quia duo possunt separatim facere actum, licet actus per se factus sit indiuiduus, prout si duo impetrant gratiam, quorum vnus est excommunicatus; item si duo tutores præstant pro pupillo auctoritatem, quorum vnus verus, alter falsus, tunc actus valet, refert Card. Tulch. d. lit. F. concluf. 373. num. 45. & 46.

TRACTATUS
DE
APPELLATIVA
VERBORVM VTRIVSQUE
IVRIS SIGNIFICATIONE
CIRCA IVDICIA, CONTRACTVS
Ultimas voluntates, & Delicta;

APPELLATIVVM PRIMVM.

Abbas.

- 1 Abbas appellacione venit Abbatissa, qualis a in administratione equiparatur Abbati.
- 2 Abbas nomine venit omnis Ordinarius Religiosorum Collegio prefectus.
- 3 Abbas quocum appellacione venias, remissus.

ABATIS appellacione venit Abbatissa, illa enim in administratione equiparatur Abbati, Bald. in cap. 1. in princ. col. 6. qui feudum dare poss. Card. cons. 37. circa princ. col. 2. Abbas cap. 1. de iur. qua sunt a Prelatis, & in c. ult. n. 5. de statu monach. Paul. Falc. de visitat. lib. 1. c. 2. n. 15. vers. in administratione, & lib. 2. c. 18. n. 61. Flam. Paris. de resign. benef. lib. 2. q. 1. n. 73. & lib. 3. q. 12. n. 9. Flores de Meno p. ar. res. lib. 1. q. 10. n. 21.

ABATIS nomine venire solet omnis Ordinarius Religiosorum Collegio Prefectus, secundum Azor. institutionum moralium p. 1. lib. 12. c. 19. quast. 10.

- 4 ABAS quorum appellacione venit ex professo dicitur D. Alcan. Tamburin. Vallis vmbrosanz Monachus, in suo nouissimo tract. de iure Abbatum, exterorumque Prelatorum tam secularium, quam Regularium Episcopis Inferiorum, tom. 1. disp. 1. q. 3. cuto tribus seqq.

APPELL. II.

Abbatissa.

ABATISSA appellacione venit omnis femina Sanctimonialium domicilio prefecta, Aug. Barbosa Appell. lxx.

vt per Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 19. quast. 10. Stephano. Gratian. disputat. forens. tom. 3. cap. 87. n. num. 9.

APPELL. III.

Abbatia.

- 1 Abbatia, seu monasterij appellacione non venit Prioratus in odiosis, & materia stricta, sed in fauorabilibus, vt n. 1.
- 2 Abbatia equiparatur Episcopatibus.
- 3 Prioratus est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & in effectum est eadem dignitas cum Abbatia.

ABBATIA, seu monasterij appellacione non venit Prioratus, vt fuit tentum in Rot. teste Caputaquensi. decis. 215. part. 2. quem refert Flamin. Paris. de resignat. lib. 2. quast. 1. num. 67. Ratio est, quia Abbatia est de maioribus dignitatibus, quae sunt in Ecclesia, & ob id specialis nota digna, Lap. alleg. 84. num. 11. Ludouic. Gonn. Episcopus Saranen. de infirmis resignant. quast. 16. & de valor. quast. 3. Equiparatur enim Episcopatibus, ex Rebuss. fa. per concord. cit. de mandat. Apostol. 5. statimque verb. monasteria, Mandol. in reg. de benef. vacan. per promer. quast. 3. num. 3. Menoch. cons. 52. num. 131. Flamin. Paris. dist. quast. num. 66. Alean. Tamburin. de iure Abbatum, exterorumque Prelatorum tam Regularium, quam secularium Episcopis inferiorum, tom. 1. disp. 13. q. 1. n. 18.

Intellige in odiosis, & materia stricta, nam in fauorabilibus Abbatia appellacione comprehenditur Prioratus, quia in multis equiparatur, licet enim Abbatia dicitur beneficium Ecclesiasticum, Seta. de benef. p. 1. q. 1. num. 78. Holoed. de incompatib. benef. p. 1. in presen. num. 7. ita & Prioratus quoque beneficium dicitur, vt per Clem. 2. de resign. tradit Seta. d. q. 1. num. 87. Et denique Prioratus est principalis

capitis dignitas in ecclesia Collegiata, seu Regulari, & habet quasi iurisdictionem Episcopalem, & in effectum est eadem dignitas cum Abbatis, Hoid. d. p. 1. cap. 6. num. 1. Mandol. in reg. 5. Cancell. q. 8. num. 4. quos refert & sequitur Flamin. Parif. d. lib. 1. quest. 1. num. 76. & 77.

APPELL. IV.

Acquisitio.

ACQUISITIONIS appellatio quando adiecta sunt verba aliqua generalia, comprehendit omnis acquisitionis species, quamvis impropria, puta successio ab intestato, ita Tiraq. de reuel. h. g. 5. i. gloss. 9. num. 17. t. Burlat. conf. 16. num. 5. & conf. 37. num. 1. Cephal. conf. 5. l. 1. 18. Rucin. conf. 83. n. 16. Dec. conf. 41. §. si, num. 1. Suid. conf. 513. num. 72. Menoch. conf. 1089. n. 5. & 16.

APPELL. V.

Actio.

- 1 Actio appellatio continetur formata.
- 2 Exceptio non continetur appellatio actio.
- 3 Aliud est actio, aliud exceptio.
- 4 Actio appellatio ubi de illa fit mentio in statuto venit directa, non utilis.

- 1 **A**CTIONIS appellatio continetur formata, quae possit in iudicio deduci & exerceri, ut per Signorol. de Homod. conf. 117. n. 6. Nat. conf. 102. P. v. i. num. 1. conf. nam etiam, Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 93. n. 9.
- 2 **A**CTIONIS appellatio non continetur exceptio, l. verbum oportebit, §. actio, ff. de verb. signif. car. praeteritum ubi actio est prohibita, Achil. de Gradus dec. 5. de consuet. & dec. 6. declarat quomodo prohibita actione nullitatis sit prohibita exceptio; aliud enim est actio, aliud exceptio, gloss. verb. non continetur, in d. l. non oportebit, & faciunt per me dicta.
- 3 **A**CTIONIS appellatio, ubi de illa fit mentio in statuto, venit directa, non vero utilis, quae ex interpretatione oritur, Bart. in l. 9. Pisana ciuitatis, in princ. num. 4. vers. quare hoc probatur, quem refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. P. concl. 101. num. 9. nam quando verba possunt referri ad vnum, quod est fortius, & ad aliud minus, forte semper referuntur ad fortius, Signorol. de Homod. conf. 68. num. 6. Dispositio vero loquens de quacunque actione, comprehendit etiam officium iudicis, Graet. conf. 414 in princip.

APPELL. VI.

Acta.

- 1 Actuum appellatio continetur ea, quae sunt coram iudice.
- 2 Scriptura facta de commissione iudicis per notarium venit appellatio.
- 3 Sententia venit actuum, vel processum appellatio.

- 4 Actuum appellatio ad effectum erat sportationis non veniens ea, quae fuerunt tantum verbalis, vel non citata parte prodacta.

ACTUUM appellatio continetur ea, quae fiunt coram iudice, gloss. verb. acta in Leon. qui, ff. de in ius vocando, Bald. in l. 2. ut lit. pend. & in l. iudic. col. 1. C. de sacros. Eccles. lat. Roland. conf. 38. num. 10. cum segg. ubi num. 12. ampliat sub hoc appellatio contineri scripturas factas de commissione iudicis per notarium.

ACTUUM, vel processus appellatio venit 3 sententia, cap. 1. de sent. & re iud. Bart. in l. actuum, in fin. ff. de iud. Boet. dec. 13. num. 6. Ranchin. concl. 464. p. 1.

ACTUUM appellatio ad effectum transportis non veniens ea, quae fuerunt tantum verbaliter prodacta, ut censuit Rot. in Placentina de notariis 10. May 1603. coram Peña, & in Carpellat. raten. fidei commissi 15. January 1608. coram Card. Lancellio, & in Romana de Pinn. 27. January 1614 coram Card. Sactis, impressa per Farin. dec. 461. num. 10. p. 1. recentiorum, propterea non veniunt ad praedictum effectum ea, quae sunt prodacta parte non citata, vel non fuerunt exhibita in termino citatoris, iuxta notata in cap. citari, l. 1. q. 9. Nat. conf. 294. num. 25. Cassad. dec. 1. in fine de except. Saenen super reg. de annal. q. 4. col. 5. vers. prodacta non exhibita, ibi, quoniam, Card. Moit. dec. 31. num. 9. Rot. d. dec. 561. n. 11. p. 1. recent.

APPELL. VII.

Actus.

ACTVS appellatio venit valida, & non inutilis, iuxta ea quae tradit Rebuff. ad l. bonas 89. vers. tertio perdis, ff. de verb. signif. pag. 389. & quae late dixi Azim. l. 2. num. 17. & 18. nam in dubio actum gerens praesumitur magis utilis, ut ille valeat, quam percat, l. ff. de milit. testament. l. quoniam, ff. de regulis iuris, Card. Tusch. de cancell. ultim. voluntas. lib. 2. tit. 15. & num. 1. Brunor. à Sole in locis communib. verb. actus 10. Menoch. de praesumpt. lib. 1. praef. 6. n. 5.

ACTVS appellatio in contradiis volens primus, ex vulgari reg. l. bonas, §. hoc sermo, ff. de verb. signif. tamen ex coniecturis à regula receditur, & non solum venit primus actus, sed etiam secundus, vnde cum quispiam fructus fundi vendidisset, & is bios produxerat singulis annis, licet de primis fructibus venditio intelligatur, ubi tamen pretium aequivalens est ad duos, ex hac coolectura ab illa receditur regula, ut per Tiraq. in d. §. hoc sermo, l. am. l. 1. & num. 1. Decian. res. 41. num. 60. lib. 1. quon refert & sequitur Franc. Moine. de ritu nupt. lib. 3. q. 13. n. 84.

APPELL. VIII.

Aduocatus.

ADVOCATI appellatio largè sumpto vocabulo venit etiam procurator, & e coolecta Apollin. ad gloss. rub. C. de procuratoribus ubi lat. num. 1. Bart. Bald. & Sallert. in l. 1. in fin. C. mandati, C. x. Imbria.

Imbricari de primo & secundo beneficio, considerat. 5. n. 113. Jacob. de Laurent. de Induce in pille, ap. 6. n. 7. *verf. alterum cum pariu*, & num. 8. Catag. riu 18. n. 6. Mastrill. *Serlia decif.* 114. num. 4. Stridit verò si accipitur, non valet argumentum ab Advocato ad procuratorem, vt dixi in *trall. de locu communib. argum. inu*, n. 8.

APPELL. IX.

Æs.

Æris appellatione comprehenduntur ne dum pecunia tantum, sed omnes facultates, patrimonium, ac bova omnia, vt tradit Alciatus *proem. rubr. de verbor. significat.* pag. 2. & in *l. cetero dum*, §. n. *clauum*, ff. *cod. de*. & pro hoc facit quod notat Bart. in *l. iusticia*, §. quod illiciti, col. 1. de *publ. & vestig.* quod promittens non offendere in ære, vel in persona, incidit in pernam si parti futurum fecerit, refert Bartazol. de *clausulis instrumenti claus.* 4. gloss. 10. num. 4. vbi *claus.* 10. gloss. 7. n. 22. subdit appellatione æris venit qualemcumque pecuniam, etiam ex auro, & argento fabricatam, per *l. si qui in pignore*, §. fin. ff. de *pignorat. act.* quod etiam tradit Rebuff. aa. l. 3. in *prin. ff. de verb. signif.* pag. 531.

APPELL. X.

Ætas.

ÆTATIS legitimæ appellatione venit ætas naturalis & vera, id est, viginti quinque annorum, non verò ficta, quæ beneficio Principis est, id est, dispensata, ita per *l. fin. C. de iu. qui ven. ætate imper.* tradunt Calderin. *conf.* 366. aliis *conf.* 47. de *testam. in prin.* quod dupliciter *conf.* 46. b. aliis *conf.* 4. qui *filii sunt. legi.* Alexand. *conf.* 2. in *prin. p. lib. 1.* Rebuff. ad *l. 30. pers. legitima ætas*, ff. de *verb. signif.* Menoch. *conf.* 366. num. 31. Roland. à Valle *conf.* 100. num. 33. lib. 1. Cardin. Tofch *pract. concl. tom. 8. lit. V.* *concl.* 91. num. 6. & *concl.* 101. num. 4. Ratio est, quia verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, & verè, non autem accidentaliter, & fictè, vt dixi *Axiom.* 112. num. 27.

APPELL. XI.

Ædes.

ÆDIVM appellatione vnumquodque ædificium comprehenditur, *l. qui ædes*, in *fin.* ff. de *inci. d. ruin.* & *nauf. gloss. verb. desiderare*, in *l. inter fructuarium*, ff. de *danno iniusto*, Bart. in *l. 1. §. deinde*, ff. de *elecc.* Herizol. de *clausulis instr. clausul.* 19. gloss. num. 3. Card. Tulch *pract. concl. tom. 3. lit. E. concl.* 30. n. 1.

ÆDIVM appellatione non continetur fundus, Bald. *conf.* 478. & sequitur aliquid, in *fin.* lib. 1. vbi subdit quod earum appellatione veniunt horti coniuncti ipsi ædibus, non ex propriis significatione ædium, sed ex quadam accessione extrinseca, refert Card. Tulch. d. *concl.* 30. n. 2. & 4.

Ang. Barbosa *Appell. Iur.*

APPELL. XII.

Affines, Affinitas.

- 1 *Maritum & uxorem* veniunt affinium appellatione.
- 2 Affinium appellatione si vocentur à testatore veniunt cognati viri & uxoris.
- 3 Affines si vocentur à testatore, qui illos non habet, intelligerentur vocati agnati, ne dispositio redderetur elusifia.
- 4 Affinium appellatione venit vera & naturalis, non verò civilis.

AFFINIVM appellatione veniunt matris, & uxoris, nam licet illi non sint affines, sed caput affinitatis, vt notat glossa in *l. non facile*, §. *affines*, de *gradib.* & in *l. affinitas*, C. *commun. de succ. si in tamen* comprehenduntur in statuto, vt Bald. *concl.* in *d. l. affinitas*, licet loquatur in statuto de compromissis, & sequitur Paul. de Castro in *l. 1. C. unde vir & uxor*, & Alexand. ibi. Campeg. de *dot.* p. vlt. §. 97. refert Bertazol. de *clausulis instrumenti claus.* 7. gloss. 12. n. 5. *verf. & idem est.*

AFFINIVM appellatione, si vocentur à testatore, veniunt cognati viri & uxoris, Fraoc in *car. si pater*, col. vlt. de *testam. lib. 6.* Laurent. de Palus. in *trall.* quod *stantibus masculis*, n. 26. 4. Tiraq. de *retroal. lign.* §. 1. gloss. 9. n. 10. & 21. Peregr. de *fiduciis*, not. 22. num. 40. Sim. de Pratis de *uoc. p. testam.* *claus.* *volunt.* fol. 183. n. 14. Fufar. de *substit.* q. 370. num. 1. vbi *rem. 2.* post Tiraq. Peregr. & Pratis citato loco, obseruat quoddam testatores, & notarij intelligunt vocare cognatos, eodem in iore scripto, & apud bonos antiquos, hoc modo accipiatur, vnde si testator non haberet affines intelligerentur vocati agnati, ne dispositio redderetur elusifia, Sim. de Pratis d. *trall.* fol. 188. n. 10. Fufar. d. q. 170. n. 3.

AFFINIVM appellatione venit vera & naturalis, non verò civilis, Roman. *conf.* 81. in *prin.* vbi dicit contrarium esse verum quando de mente constat, refert Card. Tulch. *tom. 3. lib. 1. p. concl.* 101. num. 2.

APPELL. XIII.

Agnati.

- 1 Agnatorum appellatio veniunt omnes per virilem sexum conuulsi.
- 2 Agnatorum appellatio proprie veniunt illi, qui linea recta à testatore descendant, non verò transversales.
- 3 Testator quando vocauit agnationem filiarum suarum, tunc solum descendant veniunt, non verò transversales.
- 4 Formis in fideicommissis venit agnatorum appellatione.
- 5 Limita quando fideicommissum esset relatum pro coheredatione agnationum.
- 6 Filij in fideicommissis veniunt agnatorum appellatione.
- 7 Agnati omnes dicuntur de domo testatoris.
- 8 Illegitime nati non veniunt in statum agnatorum appellatione.
- 9 Agnatorum, vel coheredum, aut familiarum

lium appellatione, quando vocatur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successores ordine dicuntur vocari.

10. *Lex* quando vocatio esset facta cum ditione universalis.
11. *Agnatorum*, seu familiae appellatione, ubi testator eos vocatur, veniunt & degentes in aliqua pronuntia.
12. *Agnatorum* seu familiae appellatione in fideicommissis eis relicto veniunt ingressi monasterium, si capax sit sue coisum.
13. *Agnati* proximiores, vel proximiores de familia appellatione in substitutionibus, quando plures extant in eodem gradu, veniunt omnes ad successiorem.

AGNATORVM appellatione veniunt omnes per virilem sexum coniunctos, l. viri. §. 1. in fin. ff. de gradib. l. 1. §. agnati. ff. de iur. & legum. b. heredib. principum illustrium de leg. iura agnatorum successione, Curt. iun. consil. 5. num. 21. Bald. consil. 469. Statuta cauteri, lib. 1. Simoo. de Prætoris de interpret. vbi voluit lib. 3. dubit. 2. foli. 12. num. 1. Paris. consil. 22. num. 6. cum seqq. lib. 1. Decian. de off. 86. num. 13 & seq. lib. 3. Bertaz. de clausul. instrumentatib. claus. 6. gloss. 9. Peregr. consil. 149. num. 21. lib. 3. Fular. de substitut. quati. 151. num. 40. Card. Tufch. praelic. consilium. 1. lib. 1. A. consil. 244. num. 1. vbi num. 3. subdit, quod generalius est nomen agnatorum, quàm nomen consanguineorum, quia consanguinei sunt inter se sanguine coniecti, agnati sunt per viriles sexus coniuncti, etiam si non sint consanguinei, & num. 4. post Fulgionem consil. 45. num. 1. dicit, quod omnes agnati dicuntur & sunt cognati, sed non è conuersione; proprie enim omnes descendentes ex masculis dicuntur agnati, & omnes descendentes ex feminis dicuntur cognati, vt observant Bald. consil. 64. lib. 4. Alexan. consil. 80. n. 7. lib. 1. Card. Tufch. d. corol. 244. num. 31. & 32. & quod agnati si in perpetuum vocentur, extendatur dispositio etiam ultra decimum gradum, tradit Bald. consil. 6 post mod. vers. si verò duo sum agnati, lib. 4. quæst. refert Card. Tufch. com. 7. lib. 5. corol. 913. n. 8.

AGNATORVM appellatione proprie veniunt illi, qui linea recta à testatore descendunt, non verò transuersales, ita Ruin. consil. 154. num. 10. lib. 1. Menoch. consil. 233. num. 15. quos refert, & sequitur Rota in Bononia, fideicommissi de Lamberisii 21. Iunij 1609. coram Patriarcha Mantuæ, impressa per Farinac. de off. 193. n. 10 p. 1. vbi dicitur, verum quod magis proprie transuersales dicantur agnati, quàm descendentes ex communi vfu loquendi, scribunt Ancharr. consil. 152. n. 5. Mantie. de coniect. vbi voluit, lib. 8. tit. 12. num. 12. vers. sed in proposito, maxime quando vocata esset familia, & agnatio agnoscent, Decian. consil. 86. n. 13. & seq. lib. 3. Menoch. consil. 414. Peregr. consil. 149. num. 6. & seq. lib. 3. quos refert Fofar. de substitut. quati. 162. num. 4. & 5. & idem dum testator vocat agnationem suam, vel dicit, substitui agnatos meos, censetur & transuersales vocasse, imò potius de eis intellexisse, cum proprie transuersales non dicantur agnati, sed descendentes, vt resoluunt Menoch. de presump. lib. 4. presump. 83. num. 19. & consil. 414. num. 10. & seq. Cardin. Mantie. d. tit. 12. num. 12. vers. sed ego substitui, Decian. consil. 86. n. 18. vers. 4. lib. 3. Peregr. consil. 149. n. 10. lib. 3. Fular. d. 9. lib. 2. n. 9.

Quando verò testator vocauit agnationem, filiorum suorum, vt quando relicto fideicommissio filiis, vel de descendibus testator dixit nulle boæ

exire de agnatione ipsorum, tunc solum descendentes veniunt, non transuersales, vt tenent Cephal. consil. 5. 10. num. 12. cum seqq. Menoch. d. presump. 88. num. 19. vers. secundum casum, Intrig. de substit. com. 3. q. 83. n. 13. Fular. d. q. 362. n. 10.

AGNATORVM appellatione venit femina 4 io fideicommissis, vt probat text. in l. pronuntias, §. si uis. de verb. sign. & in l. voluntas, C. de fideicommiss. soluunt Paris. consil. 34. n. 45. lib. 1. & consil. 51. num. 13. & consil. 58. n. 14. & n. 10. lib. 2. & consil. 47. n. 41. lib. 3. Socinian. consil. 4. num. 10. lib. 1. Cephal. consil. 5. n. 84. Præter de interpret. vbi voluit fol. 153. num. 66. latè Honded. consil. 75. num. 1. cum seqq. lib. 1. Peregr. consil. 15. num. 10. lib. 3. & in tract. de fideicommiss. art. 12. num. 25. Fular. de substitut. q. 363. n. 1.

Quando verò fideicommissum est relictum pro consecratione agnationis, quia tunc femina non est apta consecrare illam, non censetur vocata, vt per Cort. iun. consil. 154. n. 12. & consil. 172. col. 1. Ruin. consil. 24. num. 4. & seq. & consil. 120. n. 14. lib. 1. Crauet. consil. 180. num. 5. & consil. 306. num. 5. Præter d. fol. 193. num. 67. Peregr. d. consil. 33. n. 10. cum seqq. lib. 3. & de fideicommiss. art. 12. n. 15. Ferret. in consil. Carbalonia gloss. 1. num. 418. Fular. d. quæst. 363. num. 3. vbi num. 3. post Crauet. loco proxime citato, & Peregr. d. consil. 33. n. 13. subdit, quod etiam quando extret statutum exclusiuum feminatum propter masculos, tunc & feminae etiam excludunt à masculis, Antica in venia appellatione agnatorum in statuto deferente maritum partem bonorum filij statibus agnatis, vide per citatos à Gratian. de sepul. forens. c. 1. cap. 309. num. 26.

AGNATORVM appellatione in fideicommissis veniunt etiam filij, vt censuit Rota in Romana fideicommissi de Palluzzellis 8. Iunij 1612. coram Patriarcha Mantuæ, impressa per Farinac. de off. 403. n. 1. p. 2. recet. nam agnatio per filios consecratur, & per nepotes augetur, vt ait Ferret. in consil. Carbalonia, gloss. 1. n. 59.

AGNATI omnes dicuntur de domo testatoris, 7 idè si testator vocat omnes de domo sua, intelligitur de agnatione familie, ita Ancharr. consil. 152. Plures sunt, n. 4. & 5. Card. Tufch. d. lit. A. corol. 244. num. 7. nam agnatio dumus, & familie idem sunt, Surd. consil. 67. n. 11.

AGNATORVM appellatione in statutis non veniunt illegitimi nati, vt si in statuto fiat mentio de agnatis, intelligitur de legitimis, & naturalibus, vt per Decian. consil. 471. num. 5. & 6. Peregr. de fideicommiss. art. 12. n. 81. Card. Mantie. de off. 319. num. 7. vbi ait, quod agnatio per filios naturales totum non potest consecrari, Ferret. in consil. Carbalonia, gloss. 3. n. 60. vbi dicit, quod agnatio ultra legitimis, & naturales non protrahitur, & consequenter ab agnatione sunt excludendi bastardi, latè Fular. de substitut. quati. 354. In Hispania verò naturales dicuntur de agnatione patris ex particulari, & notoria illorum partium consuetudine eos admittente ad insignia, nomina, arma, honores, & nobilitatem patris, vt reserunt Azcued. consil. 24. num. 27. & 29. Nicol. Gare de benef. p. 7. cap. 15. n. 49. citati Rota in Pampilonen. Capellanæ 4. Martij 1612. coram bonæ mem. Remboldo, impressa per Viuiato. post suam praxim Iuris patron de off. 45. n. 5.

AGNATORVM, vel consanguineorum, aut familiarium appellatione, quando vocatur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successores ordine dicuntur vocari, ita gloss. & Bart. per text. ibi in l. iura iura, §. in fideicommissi, ff. de legat. 2. Tit. q. de reral. dign. §. 1. gloss. 4. n. 1. Cephal. consil. 387.

conf. 387. num. 10. & seq. Pet. de inter. xli. vol. 1. fol. 290. num. 28. Card. Mantica. d. lib. 8. tit. 21. n. 3. & 4. Decian. conf. 41. num. 66. cum leg. lib. 1. & conf. 100. num. 15. lib. 3. Pet. de fideicom. quest. 8. num. 199. Peteg. in simili. vbi. art. 22. num. 64. & conf. 46. n. 16. 17. & 19. lib. 2. Magon. Florent. decif. 37. num. 10. & decif. 71. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 94. n. 6. Alex. Rubeo. Pistina decif. 22. n. 19. cum seqq. Crall. §. legatum, quest. 4. n. 2. & §. fideicommissum, quest. 16. n. 2. Surd. conf. 247. num. 7. & 8.

- 10 Limita quando vocatio esset facta cum dictione vniuersali, vt si testator vocasset omnes agnatos, vel omnes de familia, vt tenet Peteg. d. art. 21. n. 63. vbi etiam idem dicit, quando testator reliquisset cuiuslibet ex agnatis, quia tunc omnibus agnatis tam proximioribus quam remotioribus debebitur fideicommissum. Limita etiam non procedere quando testator specialiter aliquos, vt predictos nominauit, quia illi per se censentur alius sub nomine collectio vocari, qui etiam collectio nomine vocari non admittuntur, nisi extinctis omnibus, specialiter nominatis, dicta l. cum ita, §. in fideicom. n. 8. Crall. d. §. fideicommissum, quest. 16. num. 4. Limita denique quando testator vocasset aliquos tertij agnatos, cognatos, familiam, descendentes, & similes, quia tunc censeretur vocasse simul tam proximiores, quam remotiores, nisi ex coniectura colligi posset testatorem voluisse eos ordine successiuo vocare, licet essent de aliena familia, ita Socin sen. conf. 12. col. 3. lib. 3. & conf. 5. num. 10. lib. 4. Pet. de inter. vlt. vol. 1. fol. 290. num. 28. Peteg. de fideicom. art. 17. num. 39. & art. 22. num. 63.

- 11 AGNATORVM, seu familie appellatione, vbi testator eos vocatur, veniunt & degentes in aliena provincia, vt per Alciatum conf. 638. in fin. Pet. de fideicom. §. 11. num. 621.

- 12 AGNATORVM, seu familie appellatione, in fideicommissum eis relicto veniant ingressi monasterium si eapax sit successione, quod illud ingressi admittantur, ita Paris. conf. 43. num. 62. lib. 3. Anchor. conf. 420. num. 3. Crutet. conf. 152. num. 2. Cephal. conf. 53. num. 58. Card. Mantica. de conest. vlt. vol. 1. lib. 8. tit. 12. num. 21. Fulat. de substit. quest. 345. num. 1. vbi num. 2. post Coart. lib. 1. variarum, cap. 19. n. 11. Sicut Odd. de compendiosa. part. 6. art. vlt. & Mantica. citata loco, limitat si fideicommissum est relictum pro conseruatione agnationis, quia monasterium non succederet.

- 14 AGNATI proximioris, vel proximioris de familia appellatione in substitutionibus, quando plures extant in eodem gradu, veniunt ad successionem omnes, ad text. in l. 2. §. hereditas, ff. de suis & leg. hered. §. si plures, Instit. de leg. agnat. success. Titiaq. de iure primogen. quest. 4. num. 16. & quest. 17. n. 4. Crutet. conf. 161. num. 4. & conf. 180. num. 3. Roland. à Vallé conf. 181. n. 46. cum seqq. lib. 2. Card. Mantica. de conest. vlt. vol. 1. lib. 8. tit. 12. num. 33. Pet. de inter. vlt. vol. 1. fol. 334. num. 19. & fol. 336. num. 3. & 11. cum seqq. Menoch. conf. 148. n. 28. Surd. conf. 147. n. 10. lib. 2. Pet. de fideicom. quest. 11. n. 1. Peteg. in simili. vbi. art. 22. num. 65. in fin. Fulat. de substit. quest. 356. num. 1. vbi n. 1. post Decian. conf. 71. lib. 1. & Mantica. d. lib. 8. tit. 10. num. 5. ampliat etiam si testator iussisset bona indiuisa peruenire ad proximiorum agnatum, quia adhuc si plures extant in eodem gradu, omnes admittantur, & diuisio fit solum de usufructu, non totum de proprietate, nisi testator dixisset bona indiuisa reddi vni ex proximioribus agnatis, & num. 4. declarat non procedere, quando testator vocasset vnum proximiorum, quia tunc vnus solus

Ang. Barbosa Appel. lib.

admitti debet, & num. 6. idem dicit quando sumus in aliqua dispositione iudiciali, & num. 8. quando vocatus esset maior masculus, quia solum maior natus succederet.

Palchra autem est dubitatio, testator vocant 14 proximiorum agnatum, adfunt agnati remotiores, sed quia descendunt à feminis etiamdem agnationis, efficiuntur proximiores, quod contingit quando femina est nupta vni de sua agnatione, an isti remotiores agnati, sed per feminam facti proximiores, excludant alios agnatos, qui per virilem sexum sunt proximiores, & pro agnato descendente à femina proximior, licet conuuluit Veg. c. n. 63. propt illud testat. Falat. de substit. quest. 357. num. 8.

APPELL. XIV.

Alienatio.

- 1 Alius omnia per quem dominium transferatur, continetur alienationis appellatione.
- 2 Alienationis appellatione venit voluntarius, non autem necessarius.
- 3 Successio ab intestato continetur alienationis appellatione in probatione testatorum in personis certis.
- 4 Cedere iura & aliones non potest prohibetur alienare.
- 5 Donatio comprehenditur alienationis appellatione.
- 6 Diuisio continetur alienationis appellatione, nisi sit facta ex causa necessaria.
- 7 Permutatio late sumpto vocabulo, comprehenditur alienationis appellatione.
- 8 Transactio venit alienationis appellatione.
- 9 Pignus, & hypotheca venit alienationis appellatione.
- 10 Seruitutis constitutio venit appellatione alienationis.
- 11 Locatio ad longum tempus comprehenditur alienationis appellatione.
- 12 Locatio ad longum tempus dicitur quando est facta ad discretionem.
- 13 Locatio ad longum tempus dicitur si facta fuisset ad vitam vel locatorem, vel conductorem.
- 14 Datio in solutum venit appellatione alienationis.
- 15 Datio in solutum necessaria facta iudicis antea, ritare ob alia alienum prohibetur alienare, nisi permissa respuerit fructuum durante vita prohiberi.
- 16 Emphyteusis concessio venit alienationis appellatione.
- 17 Compromissum continetur appellatione alienationis, sicut in necessario.
- 18 Hereditas institutio venit appellatione alienationis.

ALIENATIONIS appellatione continetur omnia adus per quem dominium transferatur, vt per l. 1. c. de fundis doi. d. l. alienationis verbe, ff. de verb. signifi. l. fin. c. de reb. alien. non alien. Cass. 10. in consuetud. Burgund. rub. 6 §. 8. verb. in alienat. num. 2. Oldrad. conf. 170. n. 2. Lapus allegat. 4. in princ. Bald. conf. 108. Quariar. in princ. lib. 1. Anchor. conf. 102. Questio, in princ. & conf. 101. n. 2. Casteri. conf. 170. Dubitatur, lib. 1. Alexand. conf. 108. P. y. num. 3. lib. 6.

& conf. 29. Clarissimè, num. 15. *verf. conf. autem*, lib. 7. Mattien. d. 1. gloss. 14. num. 1. tit. 19. lib. 3. *nota recipit*. Suth. decif. 102. num. 31. & decif. 178. num. 2. & decif. 316. num. 17. Bignon. à Sole in locis commun. *verb. alienatio*, num. 1. Cardol. in *praxi* Ind. & *Aduocatur*, cod. verbo, num. 1. Card. Pereira de extinctione *emphyteut.* cap. 3. num. 37. Card. Tufch. *pract. consil.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 157. per totam, Ferret. in *confilias*. Catholoma, gloss. 4. n. 169.

2. **ALIENATIONIS** appellatione venit voluntaria, non autem necessitata, l. *prope*, §. *pradium*, ff. de *legat.* 1. Pinel. in l. 1. p. 3. n. 3. *verf. minus obstat*, & in *auth. iussu*, §. *num. 15*. C. de *bonis materni*. Gama. *Lufitania* decif. 199. n. 3. Mench. *illuftr.* 4. 31. n. 13. D. Barbof. in *l. diuifio*, §. *fi verum*, §. 1. ff. *folius matrimonii*. Ceuall. *commun. contra communem*, 4. 380. vlt. n. 67. Ferret. in *confilias*. Catholoma, gloss. 4. n. 131.

3. **ALIENATIONIS** appellatione in prohibitione testatoris in personas certas continetur etiam successio ab intestato, l. *codicillus*, §. *matre*, ff. de *legat.* 1. Curt. iun. *conf.* 4. n. 11. & 12. Portol. de *cauforibus*, c. 39. n. 8. Card. Tufch. *pract. consil.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 157. num. 10.

4. **ALIENATIONIS** appellatione vbi prohibita est super re aliqua, continetur iurium, & actionum effusio, ac proinde prohibetur alienare non potest iura, & actiones cedere, l. 1. C. *si aduersus transfactorem*. Coten *conf.* 128. n. 2. lib. 1. Cratet. *conf.* 91. n. 8. Xuar. *alleg.* 10. num. 7. Rebuff. in l. *alienationis verbum*, *verf.* 8. & 10. ff. de *verb. signif.* & in *transf. alienat.* num. 1. Portol. de *cauforibus*, cap. 19. num. 1. Ioseph. Seife *Aragona* decif. 121. num. 10. Quaranta in *sum Bullar.* 17. *verb. alienatio*, n. 2. Cald. Pereira de *resol.* *conf.* 71. cap. 5. num. 35. Fufat. de *substit.* *quæst.* 697. Si quis autem ex decet rem suo aduersario ex sententia iudicis, non diceretur proprie alienare, nec incidere in censuram appositam alienanti, quia hæc est alienatio necessaria, secundum Ruin. *conf.* 9. n. 1. lib. 1. & *conf.* 15. num. 15. lib. 5. Paris. *conf.* 41. num. 19. & *conf. penult.* num. 8. lib. 3. Alciat. *conf.* 506. num. 5. Menoch. *de arbit.* 12. n. 67. & *conf.* 777. n. 6. & 7. quos refert Fufat. d. 4. 627.

5. **ALIENATIONIS** appellatione comprehenditur donatio, Petrus Anchar. *conf.* 101. in *princ* Malcard. de *prob.* *concl.* 12. 36. n. 105. Cald. Pereira d. c. 3. n. 4. Card. Tufch. d. lib. 1. *concl.* 157. num. 4. Fufat. de *substit.* *quæst.* 695. n. 5.

6. **ALIENATIONIS** appellatione comprehenditur diuifio, quia in partes diuifas transfertur dominium, vt per Gama *Lufit.* decif. 300. num. 4. Cald. Pereira d. cap. 3. num. 41. Valasc. *conf.* 53. num. 4. Card. Tufch. d. *concl.* 157. num. 7. vbi num. 8. post Angel. Aret. *conf.* 18. n. 11. & 12. declarat procedere in promouente ad diuifionem. Quando verò diuifio fit inter coheredes, vel confideicommissarios, prohibita alienatione non prohibetur diuifio, quia tunc ex vtraque parte dicitur facta ex causa necessaria, vt refoluit Alexand. *conf.* 189. num. 3. lib. 1. & *conf.* 7. num. 5. lib. 5. Beto. *conf.* 86. n. 27. lib. 1. Decian. *conf.* 55. num. 7. lib. 1. Menoch. *conf.* 5. 11. num. 48. *con. feg.* Petra de *fideicom.* *quæst.* 5. lib. 3. *con. feg.* & alij, quos refert & fequitur Fufat. de *substit.* *quæst.* 707. per totam.

7. **ALIENATIONIS** appellatione comprehenditur permutatio licet sumptum vocabulo, l. *fin.* C. de *reb. alienat.* Rebuff. ad *alienationis verbum* 18. *verf.* 12. ff. de *verb. signif.* Castrenf. *conf.* 20. *Dubitatur an quid*, lib. 1. vbi restringit, quando fauore loci pñ alienatio prohibetur, quia tunc fi fauore de utilitate loci pñ, potest fieri permutatio, Molina de *primog.* lib. 4.

cap. 4. num. 1. Portol. de *cauforibus*, c. 22. num. 3. Card. Tufch. d. *concl.* 157. num. 9. Quando verò permutatio fit cum re maiore affertione utilitatem, vel commoditatem, non prohibetur prohibita alienatione, imò potius valet, vt refoluit Narra *conf.* 470. num. 5. Socin. iun. *conf.* 18. n. 8. lib. 2. Cephal. *conf.* 719. num. 10. lib. 5. Decian. *conf.* 5. 1. *concl.* 1. & *conf.* 57. lib. 5. Menoch. *conf.* 124. n. 16. Alexand. de Neuo *conf.* 38. n. 7. Honded *conf.* 58. num. 12. lib. 1. Magin. *Florentina* decif. 16. num. 6. Petra de *fideicom.* *quæst.* 8. num. 525. *con. feg.* Peteg. in *simili* *trall.* art. 40. num. 3. *con. feg.* Card. Mantica de *restitu.* & *ambig.* *convent.* lib. 2. tit. 4. & in *fideicom.* *restitutio* *post mortem* *grauati* per *substitutionem* *inducta*. idem Cardin. Mantica de *concl.* *vt. voluit*, lib. 7. tit. 8. num. 3. late Fufat. de *substit.* *quæst.* 5. 10.

8. **ALIENATIONIS** appellatione venit transactio, l. *non solum*, C. de *præd. mior.* cap. cum *tempore*, de *arbitr.* Dec. *conf.* 44. n. 5. Pinel. in l. 1. C. de *bonis materni*, p. 3. num. 41. Molina d. lib. 4. cap. 9. num. 10. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 29.

9. **ALIENATIONIS** appellatione venit pignus, & hypotheca, §. *alienationis*, in *auth.* de *alienat.* gloss. *verb. hypotheca*, *concl.* 1. lib. 1. C. de *rebus alienis* non alienat. Cephal. *conf.* 296. *concl.* 1. Tiraquel. *de legibus* *concl.* gloss. 3. num. 81. Couart. lib. 1. *concl.* 16. num. 17. Rodan. de *rebus Ecclesiæ* non alienand. 9. n. 6. & 11. & *quæst.* 1. cap. 6. num. 9. *con. feg.* Malcard. de *prob.* *concl.* 12. 36. n. 103. Petra de *fideicom.* *quæst.* 8. n. 105. Peteg. in *simili* *trall.* art. 40. n. 18. Ioseph. Seife *Aragona* decif. 185. num. 1. Rebuff. d. 18. *verf.* *con. feg.* *auth.* *de verb. signif.* pag. 61. Ferret. in *confilias* *Catholoma* gloss. 4. n. 175. late Fufat. de *substit.* 4. 703. per totam, vbi n. 5. limitat, vt non fit prohibita hypotheca in eum cuius fauore facta est prohibitio, & n. 7. declarat oon procedere in pignore iudiciali, & prætorio, quod est necessarium.

10. **ALIENATIONIS** appellatione venit etiam seruitutis constitutio, ac proinde prohibetur alienare, prohibetur etiam seruitutem constituere, l. *fin.* *verf.* *seruitutes*, C. de *reb. alienis* non alienand. ita Anton. Gomez l. 40. *Tauri*, n. 85. Molina de *primog.* lib. 1. c. 6. num. 1. & 2. Portol. de *cauforibus*, cap. 11. num. 3. Quaranta d. *verb. alienatio*, num. 21. Molin. de *infl.* *trall.* 2. diff. 564. Cephal. *conf.* 470. num. 1. Franc. Marc. d. c. 370. p. 1. Petra d. *quæst.* 8. n. 103. Peteg. d. art. 49. num. 14. Freccia de *fin.* lib. 2. §. *ex paribus* *autem* *modo*, num. 18. Redond. *quæst.* 2. cap. 16. late Fufat. de *substit.* *quæst.* 127. per totam, vbi num. 1. obseruat quod licet prohibitus alienare non possit seruitutem imponere, nec vsusfructus, poterit tamen cedere & vendere fructum commoditatem, & preceptionem.

11. **ALIENATIONIS** appellatione comprehenditur locatio ad longum tempus, quia de natura locationis huiusmodi est, vt vtile dominium transferatur, cap. nulli, cap. ad *audientiam*, de *reb. Ecclesiæ* non alienand. gloss. in l. 1. §. *fi ager* *velligatus*. Tiraquel. de *remellu* *sign.* gloss. 14. §. n. 79. Couart. var. lib. 2. cap. 16. n. 2. Franc. Marc. decif. 45. §. 9. 1. Aff. d. decif. 365. n. 4. Menoch. de *arbitr.* *caus.* 5. n. 1. Anchar. Regien. lib. 1. *quæst.* 52. num. 2. Hieronym. Gabr. *conf.* 168. §. 1. num. 3. lib. 1. Card. de *locat.* p. 2. *tit.* de *locat.* *fine tempore*, §. 9. 1. §. 1. Card. Mantica de *restitu.* & *ambig.* *convent.* lib. 3. tit. 4. §. 11. Rebuff. ad l. 18. *verf.* *sexto*, §. *de verb. signif.* pag. 61. Cald. Pereira d. cap. 5. num. 32. & de *restitu.* *emphyt.* *quæst.* 16. num. 7. Cardol. in *praxi* *Indic.* & *Aduocatur.* *verb. locatio*, num. 9. Fufat. de *substit.* 4. 525. per totam. Bened. & Egidian. *repet. Lex hoc iure*, ff. de *infl.* & *inc.* p. 1. cap. 9. n. 7.

Locatio

vilu, in cap. *Episcopus* 10. q. 1. Menoch. de *pres.* 157. num. 1. *lib. in l. cum* 9, §. qui transigere, ff. de *transact.* Bolog. in *addis. ad Iam. de Anania* conf. 37. num. 7. Sanctarel. var. *resol.* p. 1. q. 37. lib. n. 1. Card. Tufch. d. *concl.* 182. num. 4. vbi num. 8. post Casten. conf. 437. super *dilu. questu*, num. 2. *vers. circa secundum lib. 2.* declarat, quia legatis alimentis, & necessariis pro pauperibus hospitalibus licet veniant necessaria, & vestitus, tamen attendi debet consuetudo aliorum hospitalium si potest constare, si non constat, quia hospitalia sunt communiter pro infirmis, non debet vestitus, propterea neque debetur quando est pro peregrinis, & percipientibus alimenta diaria, Surd. d. *tit.* 4. q. 2. n. 1.

6 Expensæ studij & ad disciplinam pertinentes an, & quando veniant appellatione alimentorum, vide Rolandum conf. 22. num. 8. vol. 1. Cardin. Tufch. d. *concl.* 183. n. 6.

7 Calciarium siue calciamenta veniunt appellatione alimentorum, ita Crasnet. conf. 199. n. 2. Roland. conf. 22. num. 5. lib. 1. Cordub. de *Lara* in d. §. non tantum, n. 39. Bertrand. conf. 180. col. 1. vol. 1. Rimin. lun. d. *concl.* 12. n. 1. lib. 1. Ioan. Baptista Pontan. in *tratt. de aliment.* cap. 17. n. 10. Menoch. d. *pres.* 157. num. 19. Card. Tufch. d. *concl.* 182. n. 9.

8 Medicinæ quoque alimentorum appellatione veniunt, si cum daretur, §. si autem in *sanissima*, & ibi Bart. num. 9. ff. *soluto matrimonio*, l. quos nos, §. verbum vivit, ff. de *verb. signif.* Bart. in *tratt. de aliment.* num. 6. Corn. conf. 145. lib. 2. Paul. de *Citadinis de Iurepatri.* p. 1. *art.* 4. de *commodis pecuniarum*, n. 10. Angel. Aretin. de *testamentis*, gloss. 46. num. 7. Callan. in *consuet. Buzyn.* rubr. 6. §. 4. n. 4. *vers. sed quare*, fol. mbo 217. Roland. à *Valle* conf. 22. num. 1. vol. 1. *Lara* in l. si quis à *libero*, §. non autem, num. 28. cum *segg.* ff. de *liber. agn. scilicet*, Sim. de *Petrus de interp. ordm.* volum. lib. 4. *duob.* 11. num. 37. & 38. Card. Tufch. d. *concl.* 182. num. 12. Garcia *Girona* de *privilegiis exempti.* *explicatio*, num. 71. Menoch. d. lib. 4. *pres.* 157. num. 30. Surd. de *aliment.* l. 4. *quest.* 5. per totam. Dec. in l. de *alimentis*, num. 3. *Cde transact.* Titag. in *tratt. de nobilit. cap.* 31. num. 195. Sanctarel. var. *resol.* p. 1. q. 37. *prope fin.*

9 ALIMENTORVM appellatione venit usus fructus ex mente testatoris, seu proferentis, Bald. conf. 408. *Quidem*, num. 10. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. *practis. conclus.* 108. l. *lit. P.* *concl.* 301. num. 7.

10 ALIMENTORVM appellatione continentur alia homini necessaria, & propterea præstanda sunt ligina non solum pro coquendis cibis, sed etiam calefaciendi causa hiemali tempore, ut tradunt Simon de *Petrus de inter. p. ordm.* volum. lib. 4. *duob.* 11. num. 41. & Menoch. d. lib. 4. *pres.* 157. num. 24. Continentur etiam equus si alimentarij dignitas id fert, sicuti recte explicant, Bertrand. conf. 54. in *fine* lib. 4. Cordub. de *Lara* in d. §. non tantum, num. 26. & pariter præstari debent seruitores, qui inserviunt alimentario, si talis est eius status, & dignitas, & proferais ipsis præstanda sunt salaria, *licum plures*, §. si tutor, ff. de *administ. inter l. habitoris*, ff. de *ventre in poss.* *mius*, l. *exors*, ff. de *usu & arg. leg.* Gratian. conf. 67. lib. 2. Simon. de *Petrus* d. *duob.* 11. num. 79. Menoch. d. *lib.* 4. *pres.* 157.

num. 28. & 29.

APPELL. XVI.

Amicitia.

- 1 Amicitia appellatione venit illa, qua promittitur ex charitate, non propter nostras utilitates.
- 2 Amicitia appellatione venit magna.
- 3 Amicitia ut repellat usum debet esse magna & immoderata.
- 4 Amicitia vera simul est consanguinitas.

AMICITIA appellatione venit illa, quæ provenit ex charitate secundum quam diligimus proximum, non propter nostras utilitates, sed solum quia est naturæ nostræ participes, & vere virtutis cultus, non autem venit illa quæ coruptionem inducit, sicut carnalis, Abb. in cap. *quoniam* 5. col. 2. *vers. est etiam duplex*, num. 5. de *test.* Alex. conf. 78. in *casu*, & *lute*, num. 3. col. 2. *vers. non obstat etiam si dicatur*, lib. 1. & *conf.* 4. *Vso processu*, col. vlt. *post medi.* num. 4. lib. 6. quos refert & sequitur Steph. Gratian. *discept. forens.* cap. 200. m. 14.

AMICITIA appellatione venit magna, cum leues amici non dicantur propinque amici, l. *arbitr.* 215. §. 1. *amici*, ff. de *verb. signif.* Alex. conf. 189. *Vso processu*, in *precep.* n. 1. lib. 7. Stephan. Gratian. d. cap. 100. n. 18. Amicitia igitur, ut repellat testem, debet esse magna, ut tradunt plures, quos pleo. mano refert Cened. ad *decretal. collect.* 35. num. 4. quibus addo *Vezius.* num. 1. *etiam opin.* lib. 4. *tit.* 10. n. 2. 14. Seraph. de *privilegiis*, *lucan.* *privilegiis*, 33. num. 48. Surd. de *aliment.* *tit.* 6. q. 21. n. 6. & 7. Ludou. Miranda de *ordine iudic.* q. 23. *art.* 6. *incl.* 5. Amat. Roderic. in *pract.* cap. 7. de *forma probationum*, num. 31. Seraphin. *decis.* 1191. n. 3. & *decis.* 1147. n. 8. & *decis.* 1108. num. 1. Amicitia enim vera similis est consanguinitati, Menoch. de *presumpt.* lib. 4. *pres.* 89. n. 70. Sord. d. q. 21. n. 4. Sanch. de *Marrin.* lib. 6. *dist.* 16. n. 2. Cardin. Mantie. de *sacris.* *rem.* 2. lib. 13. *tit.* 10. n. 2. cum *segg.* Stephan. Gratian. d. cap. 200. num. 4.

APPELL. XVII.

Annus.

- 1 Annus quando interstitia quando computatur, attenditur.
- 2 Annus integer requiritur ex 365. diebus constans ad nominationem.
- 3 Annus bissextilis quando computandus in anno probationis ad effectum emittendi professionem, attenditur.

ANNUS appellatione quoad interstitia non requiritur ille, qui habet 165. dies, quo tempore annus conficitur, sed sufficit aduenisse eandem solemnitate, & diem subsequentis anni, in qua anno transacto solus prius fuit ordo, & ita interstitiorum annus non est mathematicè computandus, ita ut ordinandus nequeat ad ordines promoueri, nisi inter vnum & alterum ordinem moram traxerit duodecim mensium completorum, sed moraliter, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet de vna quadagesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, &c. quomodo inest primam, & secundam Pentecostis solemnitate nondum sint elapsi duodecim menses,

APPELL. XIX.

Antiquum.

mentes, ita Prosper de August. in addis. ad Querens. in sum. Bullarj verborde. in su. Carol. in praxi Episcopali p. 1. verb. ordo 1. vers. ad quatuor, circa medium. Molphei. in summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 14. num. 8. Campanil. in diversis canonici, rubr. 6. c. 1. num. 12. & alij, quos citavi de officio & potestate Episcopis, p. 2. allegat. 18. num. 2. secundum Lugdunens. impressionem.

1. **A N N I** appellatione in materia probationis in religione faciendæ à novitio venit integer annus ex 365. diebus constans, computando de momento ad momentum, ut pluribus ad id citatis tradidi d. tract. p. 1. alleg. 101. num. 2. in fine. At verò in anno bissextili non sufficiunt pro anno illi 465. dies, ita ut novitius suspiciens habitum die 24. Februarij, emittere non possit professionem, nisi die 25. Februarij bissextili, in puncto diei 24. Februarij precedenti anni, in quo suscepit habitum, arg. text. in l. 5. minorum, ff. de minorib. & in l. eam bissextus, ff. de verb. significat. tradunt Fr. Enman. quest. Reg. tom. 3. q. 15. art. 4. & 5. Ludov. Miranda in Mannali Praclorum, tom. 1. q. 2. art. 1. Bonacina de sacramento. d. p. 8. quest. vicia, punct. 5. num. 15. & de cens. q. 2. punct. 10. diffinit. 2. 5. 3. Molina de iust. tract. 2. disp. 373. vers. Alique à minori aetate, Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 14. num. 23. vers. similiter credo, Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admitt. ad religionem statum novitius, disp. 11. dub. 4. num. 4. novitium Dominus meus Iulius Lauror. variat. Incubatur. tom. 1. tit. 1. de commissis cap. 6. num. 15. qui mihi etiam retulit sacram Congregationem Concilij in vna Patavina de mense Iunii 1627. censuisse non valere professionem respectu anni bissextilis cuiusdam, qui ingressus est religionem 27. Martij, & die 16. eiusdem mensis sequentis anni currende, anno bissextili emisit professionem.

APPELL. XX.

Aragonia.

A RAGON a Regni appellatione non comprehenditur Principatus Cathalonie, nec alia Regna de Dominio Regni Aragonum existentia, quæ non accessorie, sed æquè principaliter sunt unita Regno Aragonum; ita Ioseph Sella Aragonia decis. 113. numer. 20. faciunt quæ Salzed. in practica Bernardi cap. 36. numer. 24. in ultimissima impressione.

APPELL. XVIII.

Antiquitas.

1. *Antiquitatem suam vocans ad fideicommissum, consanguineus vocare censetur.*
2. *Antiquiores de domo substituendi in primis admittuntur, extinguuntur substituti.*
3. *Antiquior de familia quando vocatur, admittitur maior natus, etiam non consanguineus sanguine, exclusi alij iunioribus sanguine consanguineis.*

APPELL. XXI.

Apostolus.

A P O S T O L I appellatione venit Paulus, ut testatur Lxli. Zach. de Romano Pontific. heresi 1. in responso ad decimam, quem refert Dionys. Paulus de vera quatuor Patriarcharum sedum ecclesie, c. 17. num. 12.

APPELL. XXII.

Arbor.

1. *Vites consuetum arboris appellatione.*
2. *Hedera, arundines, & salicibus vitiuntur arbori appellatione.*
3. *Arboribus legatis ratione fructuum, quid venias ostenditur.*

A R B O R I S appellatione continentur vite, l. 1. §. arboris appellatione, & l. 2. in princip. ff. verbor. sign. c. 1. Cyprian. tract. de semit. urban. prædit. de arboribus, num. 13. Avendan. de exequen. mandatu p. 1. cap. 4. num. 18. Cæf. Veronen. in suo tract. de arboribus cap. 81. tom. 6. pars. 1. fol. 109. Azuc l. 6. num. 15. tit. 12. lib. 9. num. 1. Cardin. Tulch. practice. com. lit. A, concl. 479. num. 1. Cardosian. præc. Inducum, & Advocat. verb. arbor. 1. latè Marcq. Anton. de Amalibus

1. **A N T I Q V I T A T I S** for appellatione quando testator illam vocavit, ad fideicommissam veniunt consanguinei, l. eam scimus, in fine, C. de agnec. & censu, lib. 11. & ibi gloss. verb. antiquitas, Franc. in cap. pater, col. ult. vers. 15. de testam. in 6. Lauren. de Palat. in vult. quod statibus masculis femina non succedat, num. 160. Sim. de Præc. de interpret. vult. lib. 3. fol. 11. fol. 88. num. 16. Fulaz. de substit. quest. 373.
2. **A N T I Q V I O R E S** de domo substituendi in primis admittuntur extinguuntur substitutio, secundum Fulaz. d. tract. de substit. q. 382. num. 26.
3. **A N T I Q V I O R I S** de familia appellatione, ubi vocatur, admittitur maior natus, etiam non consanguineus sanguine, exclusi alij iunioribus sanguine consanguineis, Peteg. consil. 47. n. 15. lib. 1. Fulaz. de substit. q. 118 num. 24. Stephan. Gratian. disp. forens. tom. 4. c. 645. n. 13.

Marboda de off. p. per vnam. Perez l. 2. verb. cortare arbores p. v. lib. 5. Ordon. Bertazol. de c. anst. instrum. claus. 10. gloss. 6. num. 1. Petri Greg. synagm. tur. lib. 47. cap. 6. num. 4. Narbont l. 1. gloss. 1. num. 4. tit. 5. lib. 7. Recopilat. Feder. Scot. respos. tom. 1. lib. 6. vers. 6. n. 11. Parens natus in remiss. ad Ordin. Regni Lusitan. lib. 5. tit. 7. in princ. n. 2.

ARBORIS appellatio venit hedera, arundines, & salicium, l. 4. *vers. hedera ff. arbor. furt. cas. vbi gloss. dicit impropiè hederam dici arborem.* Arboris appellatio venit omnis arbor habens radices, l. vltim. *ff. arbor. furt. cas. Bart. in vlt. de alnea, vers. strilla ratiōe, num. 9.* vbi ait, quod arboris appellatione proprie tunc illa venit, cum radices, ita in terram emittit, vt terra alimento vegetetur, & lus materia dura est, & non tenera. Idem dicit Nabona ubi supra num. 3. dum tenet arborum appellatione contineri id omne quod radices in terram emittit, & non tam tenerum est quod hinc sit locus, & num. 7. & 8. quod hederae & arundines arboris nomine continentur, & num. 10. post Federic. Scot. citato loco, arborem vocat id omne, quod ad culmen ascendit, & num. 11. post Bertazol. d. gloss. 6. n. 2. & 3. subdit quod appellatione arboris veniunt illæ omnes dictarum specierum, quæ radices habent, licet radices mortuæ, aut siccæ sint, & num. 12. quod arbor sicca, & radicata nondum à terra separata arbor dicitur, & num. 13. quod virgæ salicis, siue saliculi, & quid similiter influendæ cuiusdam arboris causa implantantur, antequam radices egerint, nomen arboris non merentur.

ARBORIBUS legalis ratiōe fructuum venit arbor, & salum, & via ad arbores, l. asin l. si fundum, ff. de legat. 1. Secus si arbores legatæ sint ad sciendæ signa, idem l. asin l. bud num. 16. & 17.

APPELL. XXIII.

Argentum.

1. *Argentis appellatio ubi legatum est, venit argentum eiusdem ligaturæ in ciuitate originis testatoris est usus.*
2. *Argentis omnis appellatio in legato venit omne argentum tam factum quàm infectum.*
3. *Limita quando qualitas aliqua adiciatur, qua vni speciei argenti conuenit.*
4. *Pecunia numerata non censetur legata, quantum legatum sit omne aurum & argentum.*
5. *Applumbatura non continetur legato argenteo.*
6. *Argentis factis appellatio, quæ remansit, ostenditur.*
7. *Argentis potioris escarij, balnearij appellatio, quid veniat ostenditur, & num. 8. & 9.*
10. *Argentis legati appellatio quid sui usus causa testator habebat, continetur argenteum qui ipse testator quædam vocabatur.*

ARGENTI appellatio vbi legatum est, venit argentum eiusdem ligæ, cuius in ciuitate originis testatoris est usus, l. annuus, ff. de leg. 3. Bart. in l. cum aurum, numer. 3. ff. de auro & argenteo leg.

ARGENTI, seu auri omnis appellatio in legato venit omne argentum & aurum, tam factum, quàm infectum, l. cum aurum, in princ. ff. de auro, & argenteo leg. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 162. num. 2. vbi num. 3. per text. in l. & si non sunt, §. perennia

mus, ff. de auro & argenteo leg. subdit vt procedat eorum quod gemmas, & huiusmodi, auro, vel argento inclusas.

Primo, limita quando qualitas aliqua adiciatur, quæ vni speciei auri, vel argenti conuenit, vt si testator dixit, *lego decem pondus argenti*, hæc enim ponderis qualitas, quæ massæ tantum conuenit, enucleaturam facit, testatorem legasse tantummodo aurum, vel argentum, quod habebat in massa, non autem vasa, d. l. cum aurum, §. primo, vbi in §. 2. e contra habetur præsumptio legata vasa, quando dixit testator se decem pondus auri, vel argenti facti legare, refert Menoch. d. lib. 4. pref. 162. num. 4.

Secundo, limita in pecunia numerata, illa enim non præsumitur legata, quamvis legatum sit omne aurum & argentum, d. l. cum aurum, in princ. l. Quintus Marcius, l. 1. §. 1. ff. de auro & argenteo leg. quo postremo in loco dicitur pecuniam non contineri, etiam si aurum vel argentum factum legauerit testator, & idè limitationem tenent, Dec. cons. 181. num. 1. Alciat. n. l. singularia, num. 15. ff. si certum pet. Tiraq. de retrallu lig. §. 1. gloss. 10. num. 1. vbi tamen num. 2. & 3. cum dubijs sequ. subdit aliud esse dicendum, quando communi vi loquendi nomine auri vel argenti, intelligeretur etiam de pecunia, & nummis, prout eos refert Menoch. d. pref. 162. num. 6.

Tertiò, limita in applumbatura, qua argenti massæ simul coniungitur, quia nec illa sub hoc legato argenti continetur, d. l. cum aurum, & idem Celsus, Menoch. d. pref. 162. num. 8. vbi num. 9. per l. & si non sunt, §. l. cum, ff. de auro & argenteo leg. limita etiam in auro, vel argento, quibus res alterius materiæ ornata est, sicut sunt lecti argentei, vel similis suppellex argentea, quæ volge argentata appellatur, hæc enim non continentur auri, vel argenti appellatione.

ARGENTI facti appellatio veniunt vasa omnia, vt paropidæ, acetabola, trulle, pelues, & his similia, l. eisi non sunt, §. argenteo, ff. de auro & argenteo leg. Menoch. d. pref. 162. num. 10. Veniunt etiam vasa, quæ cepta sunt fabricari, sed nondum perfecta, vt si celabantur, d. l. & si, §. infectis autem, & materia auro argenteo infecta, l. si quando, ff. illa et. & rursus continentur pediculi argentei, pediculi, ff. eod. vbi in §. 1. habetur comprehendendi quoque gemmas auro inclusas, emblemata aurea, & similia, Menoch. d. pref. 162. num. 13. cum seqq. Ceterum vasa fracta & collisa non continentur nomine argenti fracti, sed infecti, cùm eis tanquam vasis vel non possimos, d. l. Quintus, l. 1. §. cum aurum & in §. argenteo legato, habetur non venire scaphia, quæ dicuntur vasa in quibus sordes, & excrementa corporis demittimus, vt declarat Alciat. lib. 6. Parerg. cap. 16. quem refert Menoch. d. pref. 162. num. 8.

ARGENTI potioris appellatio non solum id continetur in quo bibi possit, sed & id, quod ad præparationem bibendi comparatum est, idè venit eorum ninarium, l. cum argenteo, & ibi Bart. ff. de auro, & argenteo leg. Menoch. d. pref. 162. num. 19. & 20. vbi num. 21. post Alciat. lib. 8. Parerg. cap. 4. & Cott. in memorab. verb. Colum ninarium, subdit illud esse vas in quo reponuntur niues ad refrigerandum vinum.

ARGENTI escarij appellatio non veniunt cicabi argentei, miliarium argenteum, vel sanigo, cùm hæc sint potius instrumenta coquinaria, d. l. eisi, §. si cucufarium, Menoch. d. pref. 162. num. 22. vbi num. 23. post Hotoman. in comm. l. verberum l. auro,

in verb. militarium, & Cuius lib. 2. obferu. cap. 6. subiungit militarium esse vas ad aquae calidae opus preparationis.

9 ARGENTI balnearij appellatione in legatis, adiectis verbis hoc amplius, continetur etiam argentum, quo testator vtebatur in balneis diebus festiuis, l. medito, §. vixit, ff. de auro & arg. leg.

10 ARGENTI legati appellatione quoddam sui vsus causa testator habebat, continetur argentum, quo ipse testator quotidie utebatur, non autem quoddam commodare ad ludos, & ceteras apparitiones coosueuerat, l. cum in testamento, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. praf. 172. num. 14.

11 ARGENTI sui appellatione in legatis, venit illud tantum, cuius dominium habebat testator, absque eo quod ab eo vindicari poterat, non autem continetur illud quod testatori debebatur, sicut ad quoddam alicuius habebat. Quarta, l. 2. §. argenti, & l. scilicet, in princ. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. praf. 162. num. 17.

APPELL. XXIV.

Armenta.

ARMANTORVM appellatione in legatis, continentur boues, non autem greges ovium, & caprarum liberos, ff. de verb. signif. vbi Rebuff. pag. 187. l. feru, §. armento, ff. de legat. 3. Bart. in l. 4. C. de militari velle, vbi notat, quoddam amentum in dubio intelligitur de animalibus magnis, greges verò de inferioribus, & sic pecudibus, & animalibus minucis, quod per l. 1. ff. de abiecu, tradit Rebuff. ad l. Neratius §. vers. quinquag. ff. de verb. signif. pag. 351. in princ.

APPELL. XXV.

Arma.

1 ARMORVM appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galea, sed etiam fustes, lapides.

2 ARMORVM appellatione regulariter veniunt & ea, quae ad offensam, & quae ad defensam parata sunt.

3 Thorax scoteus non continetur armorum appellatione.

4 Culcellum ad frangendum panem non venit armorum appellatione.

5 Arma ruralia non veniunt armorum appellatione.

6 Vagina an & quando veniant armorum appellatione.

ARMORVM appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galeae, sed etiam fustes, & lapides, l. armorum, §. 2. ff. de verb. signif. §. 6. armis, ff. de vi, & vi armata, Angel. c. f. 127. Quidam putant, Ateia. c. f. 80. n. 6. glof. verb. arma, i. Clemens, §. 2. quia verò de statu, Menoch. vbi Anchut. num. 30. Felinus cap. 12. quorundam, num. 1. vbi Nauar. notat, §. de Indu, Rom. singul. 167. vers. Armorum, Cosset. in repert. Abbat. verb. nomine armorum, Titia. de iudicio in rem exequi. num. 31. Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. cap. 16. t. num. 13. cum segg. Menoch. de

arbitr. casu 394. num. 76. Decian. in trall. criminali, lib. 3. cap. 2. per totum, Azor. in silu. moralium, p. 1. lib. 8. cap. 2. §. quaf. 10. Lat. Guarba confil. crimin. 7. l. 1. num. 2. vbi num. 3. Ita ait: Ego verò id accipiendum censui iuxta glof. Clem. ne in agro, verb. arma, de statu Monach. lapides, saxa & fustes armorum nomine contineri, si percussio secuta iam sit, ante verò percussione non dicuntur arma. Masili. in praf. §. pro capitulo num. 14. Bajard. ad Clerum §. 6. num. 63. Azcoed. in verb. lib. 6. num. 4. lib. 6. Recip. Vel si eo loco versetur, quo sit consuetum habere lapides pro armis. Felin. in prae. Decretal. num. 6. Card. d. Clem. ne in agro, §. quia verò, Azcoed. d. rubr. tit. 6. num. 6. Cardin. Tufch. praf. consil. 1. d. 1. d. 1. Azcoed. §. 4. per totum.

ARMORVM appellatione regulariter veniunt & ea, quae ad offensam, & quae ad defensam parata sunt, Ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 80. §. 1. d. 1. tit. 6. vbi, 6. nota recipit, Perez L. 2. glof. 1. in princ. tit. 14. lib. 2. ordinam. Bobadilla sua polica lib. 1. cap. 1. §. 1. num. 6. 1. Decian. in trall. criminali, lib. 3. cap. 3. num. 1. 4. & cap. 3. num. 7. In odiosis tamen armorum appellatione offendibilia tantum comprehenduntur, Clem. ne in agro, §. quia, de statu monach. quia in generali materia armorum nomine veniunt proprie parata ad molendum. Guarba d. conf. 7. §. 1. num. 1. vnde quando statum, vel Ordinatio punit arma portantes, comprehenduntur tantum illi qui offendibilia portant, vt post Bart. Angel. & Albert. resolut. Rebuff. ad l. 4. §. 1. ff. de verb. signif. vers. secundo intelligitur, pag. 12.

ARMORVM appellatione non continetur thorax scoteus, secundum Felin. in prae. criminali, §. 3. quaf. pag. 108. mibi 394. & iulicatus sepe fuisse in supremo Lusitaniae Senatu asserit Patens. meus in enmentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 1. num. 6.

ARMORVM appellatione non venit culcellus ad frangendum panem, vt per Bobadilla sua polica lib. 1. cap. 1. §. 1. num. 73. Decian. d. lib. 8. cap. 1. num. 9. & cap. 3. num. 54. Farinac. d. p. 1. §. 108. num. 77. cum segg. Rodolphus d. ar. quaf. lib. 2. §. 34. num. 6. quia nec comprehenditur gladij appellatione, Rebuff. ad l. 4. §. 1. vers. gladios, pag. 124.

ARMORVM appellatione non veniunt armatoria, quae proprie sunt instrumenta, vt per Paris. d. §. 108. num. 13. quem refert Pareus meus in commentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 1. num. 2. Nec quae fabricata sunt ad laborandum. Intrig. sing. 7. lib. 1. Guarba d. conf. 7. §. 1. num. 13.

ARMORVM appellatione non veniunt vaginæ in statuto prohibente armorum asportationem, quod non comprehendere asportantem vaginas ad enses recoodendos, resoluit Decian. in trall. criminali, lib. 3. num. 5. Vtium autem conficatis armis vaginæ censentur amissae, vide Mexiam in trall. taxa pau. conclus. 1. num. 15. ad medium, cum segg. Azcoed. l. 1. num. 13. tit. 15. lib. 9. nota recipit. Bobadilla d. lib. cap. 13. num. 106. vbi resoluit quod sic.

APPELL. XXVI.

Artifex.

1 Artifex appellatione venit ille, quem vulgum ita nominat.

2 Artifex proprie dicitur qui certum artum exercet quando,

quando admittit sine delectu volentes ab eo emere.

3 Artifex dicitur, qui res emit, & illas mutata forma vendit.

4 Mercator & artifex in quo differre, attenditur.

ARTIFICIS appellatione venit ille, quem vulgus ita nominat, & sciendum, q. illud, ff. de adul. edicto, Fufc. an fingi lit. A, num. 88. Proprie tamen dicitur, qui etiam certam artem exercet, quando admittit sine delectu volentes ab eo emere, vel inferre in illo artificio, aliis non esset artifex, ita Abb. conf. 78. Vifo toto processu, col. 2. circa primop. lib. 1. Card. Tufch. practice. conclusum. 1. lit. 2. & concl. 5. 19. num. 1. & tom. 5. lit. A, conch. 211. num. 5. Sic & artifex ille dicitur, qui res emit, & illas mutata forma vendit, cap. rursus 1. 88. d. ff. Curia Philipp. p. 2. lib. 1. num. 16. Hippol. Riminald. conf. 34. num. 10. col. 1. Rebus. ad L. mercu appellatione 107. vers. Artifex, ff. de verb. sig. ifi. 4. pag. 66. 1. Card. Tufch. d. conclus. 19. num. 2. vbi subdit ad differentiam mercatoris illo n. dici artificem, qui mercimoniam emit, & eam exercet artem, vt vendat cum artificio; mercatorem vero appellari illum qui vendit mercantiam, provtiple emit nullo adhibito artificio, de quo etiam Surd. decis. 113. p. 1. Artifex vt aliquis esse possit, necesse est propria persona, non autem per interpositum officio vti. ff. de excusat. tutor. Rom. fingulari 566. Curia Philipp. d. cap. 5. num. 19.

APPELL. XXVII

Ascendentes.

ASCENDENTIVM appellatione pater, mater, avi, & aux comprehendantur, l. quicumque, §. parentes. ff. de in ius vocando, Campeg. de dote p. 5. §. 64. n. 1. Roland. à Valle co. §. 14. n. 11. & 12. Surd. conf. 403. num. 11. & 12. vbi ait quod appellatione Ascendentium veniunt tam masculi, quam feminæ, Menoch. cov. 101. num. 40.

ASCENDENTIVM, sicut & descendendum appellatione omnes continentur, & veniunt in infinitum, Menoch. conf. 333. n. 1. & consil. 334. numer. 16. Feminæ verò non veniunt vbi viget statutum eas excludens, idem Menoch. conf. 309. num. 17.

APPELL. XXVIII.

Afinus.

SINE appellatione in statutis adversus quemcumque qui vicerit contra deventum, vt perdat afinum, non venit salma, ita Bald. in l. 2. num. 7. C. de nautico fœnore, Ripa in tract. de peste, sic de remediis ad conservandum vberitatem, num. 151.

APPELL. XXIX.

Attinentes.

Consuetudini omnes utriusque sexus veniunt appella-

sione Attinentium, quando vocantur ad fideicommissum.

2 Agnati, non cognati consentiunt vocari appellatione Attinentium masculinorum de domo, seu de familia.

3 Feminæ non veniunt Attinentium appellatione, quando tacite, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione.

4 Proximiore testatori in gradu successione ab intestato virum appellatione Attinentium.

5 Attinentium appellatione ad & quando veniunt affines, ostenditur.

ATTINENTIVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum, veniunt omnes consueti utriusque sexus, ita Bald. in cap. ex litteris, de testib. Socin. sen. conf. 63. num. 13. lib. 3. Ruin. conf. 161. num. 1. lib. 2. Paris. conf. 24. num. 17. & 18. & conf. 42. per totum lib. 2. Sim. de Præz. de interpret. ult. volunt. fol. 128. num. 15. & fol. 297. num. 67. & fol. 337. num. 10. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 41. & conf. 11. x. m. 8. lib. 1.

ATTINENTIVM masculinorum, vel de domo, seu de familia appellatione ratione adiuncti, consentiunt vocari agnati, non cognati, Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Peregr. d. art. 22. num. 41. in fine, Fufc. d. q. 171. num. 3.

ATTINENTIVM appellatione non veniunt femine quando tacite, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione, ita Præz. de interpretatione ultim. volunt. fol. 123. num. 67. Fufc. d. q. 171. num. 4.

ATTINENTIVM appellatione veniunt proximiores testatori in gradu successione ab intestato, ita Castren. conf. 383. Notandum est, col. 1. lib. 1. Præz. de interpret. ultim. volunt. fol. 128. num. 15. & fol. 376. num. 14. & conf. 203. num. 4. Fufc. d. quest. 371. num. 1.

ATTINENTIVM appellatione, licet non comprehendit maritum, vel affinem existimaverint Paul. & Iulian. l. 1. C. unde vir, & uxor. tamen contrarium melius resolunt ibi Angel. Alexand. & Corn. quos refert, & sequitur Bertazol. de clausul. instrument. clausul. §. glo. 1. num. 5. vers. sed quid, & faciunt que Bald. in cap. in litteris, col. 1. de testib. vbi dicit, quod artinentes dicuntur qui possunt accusare tanquam prosequentes suorum iniuriam. Limita tamen non procedat si in statuto fieret mentio gradus, vt quia statutum diceret, quod duo ex artinentibus vique in quartum gradum debeant consentire, quia tunc non venient affines, nec comprehenderentur, cum proprie loquendo esset affines non sint gradus, l. non facile, §. gradum, ff. de gradibus, & propterea non est verisimile, quod statutum velit comprehendere affines, quare ita tenent Campeg. de dote, p. 5. §. 104. Bertazol. d. gl. 1. in fine.

APPELL. XXX.

Auis.

AVIS & linea auiæ appellatione licet veniat proavi, & linea proavi, Ruin. conf. 166. num. 3. lib. 1. dum vult quod auri, matri & auiæ, C. quando mulier. int. affic. que loquitur de auiæ, habeat locum etiam in proavi, provt eum refert Fufc. de substitution. quest. 13. num. 3. Surd. de aliment. x. l. 9. §. 1. num. 10. mente istud significatur quando communis usus loquendi.

quendi est in coarctatione, item quando sumus in materia statuti odiosi seu coarctationis, imò etiam in materia iuris communis, quando incidenter fit mensio de ayo, vel linea aut non autem principaliter, ita Bald. conf. 16. Quia saltem in p. n. num. 3. lib. 2. quem refert Cardin. Tolch. pract. conclus. sum. 3. ranc. 6. § 6. num. 15.

APPELL. XXXI.

Bastardus.

- 1 Bastardi appellati veniunt omnes nati ex illicito, non tamen damnato coitu.
- 2 Adulterinus continetur appellatione Bastardi.
- 3 Spurius natus ex coniugato & soluta veniunt appellatione Bastardi.
- 4 Bastardi appellatione veniunt omnes, qui non sunt nati ex matrimonio.

BASTARDI appellatione venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato coitu, Deciao. conf. 413. num. 10. cum seqq. Hieron. Gabr. conf. 140. num. 20. cum seqq. lib. 13. Menoch. conf. 6. § 1. num. 11. Card. Mant. de consuetud. olim. voluit lib. 8. tit. 3. num. 7. Sim. de Pretis de interpret. vltim. volum. fol. 188. num. 2. Peregrin. de fidelit. art. 22. num. 88. Fufat. de subdit. § 14. num. 18.

BASTARDI appellatione continetur adulterinus, vt voluit Rip. in l. 1. num. 18. ff. soluto matrim. Bertrando. conf. 51. lib. 1. Roland à Valle conf. 79. num. 48. lib. 1. Peregrin. de iur. 22. num. 88. quos refert Fufat. d. § 14. num. 19.

BASTARDI appellatione veniunt spurii nati ex coniugato & soluta, ita Bald. conf. 22. § 2. lib. 1. & conf. 306. lib. 1. Alciat. conf. 51. num. 9. lib. 1. Pretis de interpret. vltim. volum. lib. 3. interp. 1. fol. 2. n. 12. Paleoth. de nobis & spurii cap. 17. num. 7. Menoch. conf. 6. § 1. Peregr. de iur. 22. num. 88. & conf. 16. num. 4. lib. 1. Fufat. d. § 14. num. 20. quicquid dicat Surd. conf. 459. n. 10. lib. 1.

BASTARDI appellatione veniunt omnes, non legitime nati, vel qui non sunt nati ex matrimonio, scribit Bart. in l. 1. de co. de verb. signif. Batt. in l. pronuntiatio ff. de iur. Coten. conf. 216. n. 4. lib. 1. Peregr. de iur. 22. n. 88. vbi dicit ita collegium Paduz consuluiffe, & conf. 16. n. 5. lib. 1. refert Fufat. d. § 14. n. 22. Surd. conf. 487. num. 3. Leo de iur. § 1. n. 16. & 17. vbi ait bastardos in Aragonia & Valentia dici naturales, Menoch. conf. 63. n. 11. & 17.

APPELL. XXXII.

Beneficium.

- 1 Beneficij appellatione, largè sumpto vocabulo, omnia comprehenduntur beneficia.
- 2 Pausa non continetur beneficij ecclesiastici appellatione.
- 3 Beneficia exempta non veniunt generalis beneficiorum appellatione.
- 4 Annualia non veniunt beneficij appellatione.
- 5 Vicaria temporalia, seu ad munus amandatum, non veniunt beneficiorum appellatione.
- 6 Presbiteria, quia in sola temporalitate consistunt, non veniunt appellatione beneficiorum.

August. Barbois Azioch. iur.

- 7 Commenda & hospitalis, an & quando veniant appellatione beneficiorum, remittitur.
- 8 Curatum beneficium non venit appellatione beneficij in conuersionibus.
- 9 Distributio quotidiana non veniunt appellatione beneficij.
- 10 Dignitas in materia non ambiciosa venit appellatione beneficij, seu in parati.
- 11 Prebenda non venit appellatione beneficij in materia fructu.
- 12 Diffinitum ad beneficia etiam curata, non confertur dispensatio ad prebendam & Canonatum Ecclesiæ Cathedralis.
- 13 Beneficij appellatione non venit destitutum per Episcopum nisi si actualiter erectum.

BENEFICIJ appellatione, largè sumpto vocabulo, seu generali significatione, omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam contra, quam simplicitate, dignitates, & prebende, & tam regularia, quam secularia, nam ex dignitate non mutatur natura beneficij, sed additur prerogatiua gloss. verb. beneficium, in reg. beneficium, de regulis iur. lib. 6. & verb. beneficium in cap. si grauius de rescriptis & verb. beneficium in cap. 1. de termin. permitt. lib. 6. & in Clem. Andree de rescriptis. Sola de beneficij p. 1. § 1. Flamin. Par. de consensu. quod. 18. num. 18. cum seqq. Rebuff. in pract. in quid sit beneficium, num. 10. & in de omnibus. num. 1. & in tract. num. 1. § 9. num. 5. & 6. Ricc. in pract. iur. ref. 293. Sebal. Medic. de diffinit. p. 2. cap. 16. num. 3. Fufat. de Pisoni. lib. 2. § 7. num. 6. Nicol. Garc. de beneficij. part. 1. cap. 6. num. 37. Ruffe verb. & in ordinis, prout in dispensationibus, venit solum beneficium simplex, & idè quando Papa dispensat cum illegitimo vt possit obtinere beneficium, non tenetur cum illo dispensare nisi ad simplex tantum vt docent Sayr. de consensu. lib. 6. cap. 11. num. 25. Campan. in dictione Iuru Canon. rubr. 11. cap. 1. § 4. num. 97. Ego ipse de officio & potest. Episcop. cap. 2. alleg. 45. num. 6. & me citato in illo loco Sao. Batel. var. part. 1. quod. 38. num. 17. Quæ autem qualitates requirantur ad hoc vt beneficium ecclesiasticum dicatur, vide Aloyf. Ricc. in pract. antea. ref. 358 Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. Gonzal. ad reg. 3. Canon. gloss. § 1. num. 6. & me ipsum de officio & potest. Episcop. cap. 3. alleg. 57. n. 14.

BENEFICIJ ecclesiastici appellatione, nec ex lata significatione, nec aliquo modo continetur pensio, vt per Crescent. de off. 14. de sem. & re iudic. Ludou. Gomain reg. de infirmis resignantibus § 6. n. 2. & annali. § 21. Rebuff. in tract. de pacif. poss. § 114. & in tract. de nominat. § 9. n. 36. Azueu. § 1. num. 5. lib. 4. lib. 1. noua resp. Flamin. de resign. benef. lib. 1. § 10. n. 69. & lib. 2. § 15. n. 11. & lib. 3. § 4. num. 21. & seq. & de consensu. § 4. § 1. prout. Gonzal. ad reg. 3. Canon. gloss. § 1. num. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 3. § 1. § 2. & lib. 3. cap. 5. § 4. Aloyf. Ricc. collat. de iur. part. 2. collat. 425. & in decisio. Curie Archiep. Neapol. de iur. § 1. n. 4. part. 2. Flores de Menz. var. lib. 3. § 1. num. 35. Aot. Riccial. de iure personarum. lib. 5. cap. 19. num. 6. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. n. 3. me ipsum d. alleg. 57. num. 150. Sanctat. var. § 4. n. 15.

BENEFICIJ vniuersali appellatione generali non veniunt beneficia exempta, cap. § 1. prout, de rescriptis. lib. 6. Cop. de fructib. lib. 4. tit. 1. cap. 4. Rot. de iur. 2. de crimin. leg. in antiq. Sicut quoque nec appellatione beneficiorum diocesis, Felin. in cap. graue. n. 2. de off. iudic. Sola de beneficij. part. 1. § 1. num. 21. faciendo differentiam inter has enunciationes, de beneficiis in 1. de beneficiis & de 1. de diocesi, vt in priori comprehenduntur

exemptia exempta sunt quidem in diocesi, sed non de diocesi Episcopi, Abb. in cap. grat. num. 1. de offic. aud. Ant. de Kofel in trall. de indulgent. n. 115. Etiamus à Cochier de iuris d. ord. in exempt. part. 1. g. 5. n. 21. 7 p. 4. q. 25.

BENEFICIUM appellatione non veniunt manualia, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 6. nam. 21. Flamin. de consensu. g. 18. a. nam. 16. Monet. de distrib. iur. iustid. part. 1. g. 2. num. 12, nec etiam vicaria temporalis, seu ad nutum amovibilis, Nicol. Gare. d. cap. 1. cap. 1. num. 93. Ego ipse d. alleg. 57. num. 147. nec prebendia, & prebendiales portiones quæ in sola temporalitate consistunt, aut quæ non dantur in titulum perpetuum, neque habent aliquod annexum obsequium spirituale, Flamin. de resignat. lib. 2. p. 1. nam. 123. Fule. de Pignori lib. 1. c. 20. num. 23. Nicol. Gare. d. p. 1. cap. 2. a. nam. 117. Gonzal. d. gloss. 5. §. 2. de commend. vide Gom. ad reg. 8. de annu. quæst. 26. Pute. decif. 125. lib. 1. Gonzal. d. gloss. 5. §. 8. metipsum d. alleg. 57. num. 154. De hospitali vide Flamin. de resignat. lib. 1. g. 5. n. 59. Gonzal. d. gloss. 5. §. 5. n. 2. 7. & 17. Marell. var. resolut. lib. 2. refut. 3. n. 12. & seq. Aloyf. Ricc. collect. 1299. in mod. Crefc. decif. 1. nam. 4. de privileg. Camill. Bossell. in sum. decif. 10. n. 191. Rot. decif. 667. in fin. apud Farin. in 1. collect. inoff. vbi quod hospitalia veniunt appellatione beneficiorum quod dantur in titulum, non verò quando dantur in regimen, seu administrationem, quod etiam tenent Rebuff. in reg. de denotat. num. 73. & in trall. nominat. quæst. 15. nam. 14. Sarnen. in reg. de prebend. possit. g. 7. n. 4. Ioan. Franc. Paulin. in trall. de offic. 2. p. 1. Capituli Sede vacante. in 1. quæst. part. 2. n. 1. cum aliis per Rot. decif. 39. num. 9. part. 1. re. cent. & in Alexan. iuris beneficij 18. Aprilis 1625. coram R. P. D. Altano, de preceptoria Flamin. de resignat. lib. 1. g. 3. nam. 8. & de prebendis, idem Flamin. lib. 2. g. 1. nam. 116. De beneficio patrimoniali vide Gom. ad reg. de infirmis resign. g. 11. in princ. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 1. n. 25. a. 6. 44. & seq.

BENEFICIUM appellatione in concessionibus non venit curatum beneficium, cap. cum in illu, in princip. de proband. lib. 6. Fule. singul. lib. 8. num. 1. Gigg. de pensib. quæst. 18. Franc. Marc. Delphinal. decif. 525. nam. 1. Petr. Greg. de beneficiis cap. 6. num. 4. Aloyf. Ricc. in Collect. d. d. p. 1. g. 1. collect. 1217. Pute. decif. 101. 307. & 308. lib. 1. in correll. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 2. 10. & 11. Menoch. de arbit. casu 201. nam. 62. Vnde quando abici prouideri mandatur, prouiso non est faciendi in beneficiis curatis, vt per gloss. prouideri, in d. cap. cum in illu, vbi Achat. num. 3. & Franc. nam. 4. Cardin. in Clem. in princip. num. 8. de supplen. negl. Pralas. Steph. de iustit. gratias de modo, & forma impetrandi, in princ. & de forma expedituram, §. sexta forma, nam. 1. & §. nona forma, nam. 31. Rebuff. in praxi beneficiis tit. de claus. mandator. num. 34. & 111. de dispensat. ad plura beneficia, n. 66. & 112. reu. part. signata, verb. qualitat. num. 3.

BENEFICIUM appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, Gemin. conf. 85. n. 10. vers. sed appellare, Card. Tusch. trall. conclum. 2. la. D. concl. 511. num. 1. Monet. de distrib. quotidiana. p. 2. g. 2. num. 12.

BENEFICIUM appellatione veniunt etiam dignitates, si non sit materia ambiciosa, cap. dandum, vbi Ioan. And. de proband. cap. 1. de verbor. signif. Mandos. id. cap. alleg. 84. Sbroz. de Ficerio Episc. lib. 2. g. 81. num. 2. At verò in materia odiosa, & penal non venit dignitas, Ludou. Gom. ad reg. de annu.

quæst. 19. in princ. & 11. fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. nam. 36. & seq. Tamburin. in trall. de iur. Abbatum tom. 1. disp. 5. g. 19. num. 6. Rot. decif. 192. num. 2. part. 1. diuers. vbi quod appellatione quocumque beneficiorum non debent includi dignitates, & canoniciatus, Io. Cochier in Schol. ad petec. promarias Imper. super verb. dignitates, pag. 35. Idem dispensatus ad beneficium etiam curatum, non censetur dispensatus ad obtinendum dignitatem, secundum Peti. Greg. synagm. iur. lib. 17. cap. 6. num. 36. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. g. 7. Bellet. de dispensatione clericor. p. 1. tit. de dispensat. clericor. §. 3. n. 38. Sanctiarel. var. resolut. p. 1. g. 38. n. 24. vbi etiam metipsum de officio & potest. Episcopi p. 1. alleg. 45. n. 11. vbi num. 14. subdo dispensatum ad dignitates non dici dispensatum ad maiorem dignitatem post Pontificalem, quod refertur me citato Tamburin. g. 49. num. 5. & Sanctiarel. d. g. 38. n. 11. Imò si confideretur mandatum ad beneficia curata, & quæcunque alia, non includeretur dignitas curata, Clem. ne in agro sacrorum, de statum. monach. Rebuff. in praxi tit. de dispensat. tit. actus, vers. aut dignitates, & in concad. in forma mandati Appellat. gloss. ante dignitate.

BENEFICIUM appellatione in materia stricta non venit prebenda, cap. 1. de filio presbyt. lib. 6. Roa decif. 1. alio cit. in anu. Felin. in c. postulat. sub num. 4. vers. secunda conclusio. de rescript. Vnde dispensatus ad beneficia etiam curata, non censetur dispensatus ad prebendas, & Canonici Ecclesiarum Cathedralis, Campan. in diuersis Canon. lib. 11. c. 11. num. 99. Ego ipse d. alleg. 45. n. 10. & me citato Sanctiarel. d. g. 38. n. 34.

BENEFICIUM appellatione non venit destinatum per Episcopum & Capitulum, nisi sit actualiter erec. vt per Felin. in cap. cum ab eo col. 1. vers. pro quo, de rescript. & conf. 45. num. 3. vers. fortiss. Anton. Gabr. communis de presumpt. concl. 12. num. 6. quos refert & sequitur D. Anton. Ricciol. de iure personarum extra terminum Ecclesiarum lib. 3. cap. 7. num. 15.

APPELL. XXXIII.

Bestia.

BESTIA appellatione regulariter non venit animal manuctum, sed inspecta consuetudine voluit boves, pecudes, & similia, secundum Bart. & Angel. in l. 1. §. bestias, §. de postulando, Mathesil. l. in suis notabilib. notat. 98. inep. Nota etiam mirabile Ferrat. cas. 5. n. 1. Socii. in l. post. de iur. Neud. filium, num. 9. §. de acquir. possit. & de statuto loquente de bestiis, quod intelligatur de bobus, vacis, & similibus, tenebant Natta conf. 347. n. 2. Sord. conf. 97. n. 1.

BESTIA appellatione, de proprietate testimonis a non venit mortua, l. si vehenda, in princ. ff. ad l. Rhodium, Sord. d. conf. 197. num. 5. vbi ait sicum esse inspecto communi vsu loquendi.

APPELL. XXXIV.

Bladum.

BLADUM appellatione venit omne illud, quod in terra sentit, etiam semen lini, Bart. in l. i. in

nam, ff. de verb. obligat. vbi lal. num. 5. Caidin. Tulch. consil. 100. S. l. T. consil. 192. num. 3. pateretiam legumina, vt patet ex cap. 3. ibi, de blada, & vniuersis leguminibus, de decim. Rebuff. ad l. 77. ff. de verborum significat. sive, c. 1. Accessit, pag. 360.

2. B I A D I appellatone venit illud quod in arca tenetur, ita Iacob de Collantes super pragmat. in sacramento rei finantaria, lib. 1. cap. 10. n. 4.

APPEL. XXXV.

Bona.

1. Bonorum simpliciter, seu bonorum omnium appellatone veniunt mobilia, seu montana, mobilia, nomina debitorum, iura, & actiones.
2. Debitorum nomen comprehenditur ubi quia bona sua obligauit.
3. Declaratur tex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, ff. de verb. oblig. 7. l. si ita scripserit 47. ff. de legat. 1.
4. Bonorum mobilia, & immobilia appellatone continentur iura, & actiones.
5. Bonorum mobilia appellatone veniunt ea qua sui natura de loco ad locum moueri possunt.
6. Hereditas vel successio quando non veniat bonorum appellatone.
7. Bonorum appellatone veniunt ea, in quibus quia habet tantum utile dominium.
8. Impetratio non comprehenditur appellatone bonorum meorum, nisi veniat cum vniuersitate bonorum.
9. Pecunia venit bonorum appellatone.
10. Fructus non continentur bonorum appellatone, etiam cum signo vniuersali.
11. Bonorum aduenturorum appellatone continentur omnia que non procedunt a sua cessione patris.
12. Fundum non venit bonorum appellatone in generali sermone.
13. Fundi hereditaria veniunt bonorum patrimonialium nomine.
14. Euphonica bona veniunt bonorum appellatone.
15. Bonorum suorum appellatone solum veniunt praesentia, & non postea quiescentia.
16. Infusfructus venit bonorum appellatone.
17. Bonorum appellatone continentur omnia iura et alienum.

BONORUM simpliciter, seu bonorum omnium appellatone veniunt mobilia, seu montana, mobilia, nomina debitorum, iura, & actiones, seu bonorum 49. in fine, l. rei appellatio 2. §. ff. de verb. signifi. ff. legat. 10. §. 1. ff. ad Trebel. l. nomen. C. que res pignus, gloss. in l. Princeps 21. de verb. signifi. Abb. cons. 43. §. dicitur primo, num. 3. ibi. l. vbi quod nomen bonorum dicitur generale, & continet actionem, C. tract. cons. 11. §. num. 6. vbi quod bonorum appellatone simpliciter, & indistincte veniunt iura, & actiones, C. tract. in cap. relatum, il. 1. num. 1. de testam. Rebuff. in compend. alienat. ad cap. sine exceptio 11. q. 1. num. 54. Pinel in rubr. C. de bon. mar. p. 1. num. 1. Tiraq. in sumptuam, verb. bona, n. 8. & 9. Colla in cap. si pater 3. verb. bona sua, n. 1. cum seqq. de testam. lib. 6. Meocho. cons. 500. num. 19. & cons. 101. n. 16. vbi quod bonorum appellatone continentur nomina

Ant. Barbysa Azim. l. r.

debitorum, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. c. collect. 1137. Rot. decis. 595. num. 1. & decis. 760. num. 1. ad d. Form. p. 1. recent. vbi quod nomen debitoris venit sub generali bonorum obligatione, Surs. de alimen. l. 1. §. primo leg. §. 9. num. 21. Azor. in spec. moral. p. 1. lib. 3. c. 7. §. 8. Peteg. de iure fisci, lib. 3. tit. 1. num. 30. Gtuel. Dolana decis. 109. num. 1. Molina de inst. ar. l. 2. diffus. 111. d. 4. princ. Sanchez in precepta Decalogi tom. 1. lib. 1. cap. 14. d. num. 3. Ioseph. Selle Aragonia decis. §. 1. num. 14. Ferrer. in constitutiones Catholicae, gloss. 1. num. 1. Rota decis. 631. num. 9. apud Firmin. p. 1. recent. Cardin. Tulch. praesent. consilio 1. l. 1. ff. consil. 101. num. 19. & num. 14. vbi num. 15. restringit quando fieret memio de omnibus bonis certi loci, puta, lege omnia bona, qua habeo Roma, quia non veniunt iura, & actiones, & citat molan. cons. 35. num. 2. 6. v. s. item non obstat, & Tiraq. d. verb. bona, num. 1. §. quod etiam tradit Grueh. Dolana decis. 113. num. 7. additque idem Tulch. ibid. n. 6. quod hanc dictione vniuersali omnia, & quaecumque bona mea, etiam si addatur, mobilia & immobilia, veniunt iura, & actiones, ex Tiraq. de veritat. lignag. §. 1. gloss. 7. n. 10. & 21.

Ampla non solum sub generali bonorum obligatione veniunt nomina debitorum, pro vi resoluunt Doctores numero precedenti citati, sed etiam quando quis bona sua obligauit, etiam adhuc sub hac obligatione debitoris nomen conditionale, & in diem comprehendit, censuit Rot. d. decis. 760. n. 4. p. 1. recent. n. licet Bald. cons. 132. sub num. 2. vbi in contrarium est veritas, lib. 2. dicitur ex hac obligatione in diem non esse nam actionem, eius tamen dictum non est verum, quia secundum magis communem opinionem Doctorem, de qua testatur Alex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, num. 1. ff. de verb. obligat. & ante diem dicuntur competere iura, quia est orta obligatio, & actio ante diem, quod etiam sentit idem Bald. dum subdit; quod est iura esse actio, est tamen non inestimabilis, & ideo tunc non dicitur esse in bonis, sed in diem, quare interim non potest agi, quod est verum, sed adueniente, & purificata conditione potest agi, Dec. cons. 55. n. 27. & cons. 36. n. 4.

Non obstat tex. in d. l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, ff. de verb. obligat. & in l. si ita scripserit 47. ff. de legat. 1. vbi verba praesentis temporis non referuntur ad debita in diem, vnde notat Bald. in d. l. si ita scripserit, sub n. 2. quod qui cedit omnia iura sua non videtur cedere nisi ea, quorum dies cedit, & venit, non conditionalia, vel in diem, quem sequitur Alex. cons. 106. n. 8. lib. 1. quia respondetur praedictis textibus non applicari, quia in talibus illorum fuerat additum verbum, dare oportet, quod necessitatem importat, & executionem denotat cum effectu, quare ista verba non possunt referri ad debitum in diem, vel sub conditione, ita explicat Petr. de Bellapert. num. 6. & Alex. num. 1. in d. §. cum stipulatur, Bald. sibi contrarius in repet. l. cessi post iter, num. §. 1. in fine, §. si qui caution. Alex. praeter sibi contrarius in cod. §. cum stipulatur, num. 1. ac lal. ibi num. 9. & Curt. iun. in l. 1. num. 78. ff. si certum petatur. Colliges haec ita eleganter disposita ex Rot. in d. decis. 760. num. 4. & §. 1. recent. quae fuit extensa à Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano.

BONORUM mobilia & immobilia appellatone non comprehenduntur iura, & actiones quae tertiam bonorum speciem faciunt distinctam à bonis mobilibus, & immobilibus, iuxta La Dino P. 1. §. 1. venditionis ubi, peruenit etiam ad iura, P. 2. §. 1.

*ff. de re iudic. Specul. tit. de fructib. §. si res. v. ff. de po-
ne. Neguxant. de pign. pars. 2. membro. 1. num. 9. Bald.
conf. 418. And. lib. 3. Alex. conf. 11. v. fo. num. 10. v. ff.
ad tertium. lib. 2. Petr. Anchar. conf. 101. num. 8. Tiraq.
de retrah. dignat. §. 1. glof. 7. num. 9. Couat. lib. 2. var.
cap. 1. num. 1. Viui. tom. 2. apud. 81. Pinel. in rubr. C.
de bon. mater. p. 1. num. 24. cum segg. Clarus in praxi. §.
fin. q. 78. num. 9. D. Baid. in l. si constant. §. finat.
num. 2. & 3. ff. solus marit. Deuon. à Sole in locum
canon. verb. donat. 23. Gama. Lusitana decif. 199. in
princip. & decif. 319. num. 2. Molina de iust. iust. 2.
disp. 201. v. ff. huiusmodi constant. & disp. 280. v. ff.
vtrum autem. Cardin. Moctie. de iactu & ambig. com-
ment. tom. 2. lib. 1. c. 1. num. 3. Farinac. in praxi
crimini. pars. 1. q. 25. num. 109. Peregr. de iure fidei. §. 1.
tu. 1. num. 49. Cardin. Tufch. d. lib. 8. concl. 101. n. 16.
& latè tom. 4. lib. 1. conclus. 404. per eam. Seraphin.
decif. 584. num. 4. Valac. de par. cap. 13. num. 94. cum
segg. Cald. Pereira de empt. cap. 10. num. 19. cum segg.
Sanchez in praxi Decalogi. tom. 2. lib. 2. cap. 14.
num. 2. Cotti in memorab. verb. nomina debitorum.
Hieron. Gabr. conf. 98. lib. 1. plures ex antiquioribus
refert Ambrosin. Perus. decif. 11. num. 2. vbi tamen
num. 5. post Deciat. conf. 181. num. 5. & conf. 442. n. 9.
& Ioan. Dilect. de arte testandi tit. 6. cau. 9. in fine. &
cau. 53. num. 1. declarat omnia debitorum includi
sub appellatione mobilium ex expressa testatoris
voluntate.*

5 **В О Н О Р У М** mobilium appellatione veniunt
causae quae loci natura de loco ad locum moveri possunt.
& loco circumscribuntur, de quo vide Oldr. conf.
3. 9. Fallum tale est, iud. Rebuff. ad l. momentum.
ff. de verb. sign. Card. Tufch. d. tom. 1. lib. 8. concl. 101.
per totum. Et bonorum mobilium appellatione ve-
niant gemmae. Rot. decif. 56. num. 1. pars. 1. in postlim.
Rota. non verò nomina debitorum. l. 1. C. de prae.
pignori. l. quam suberimus §. per. ff. de precl. Alexandr.
conf. 68. in 2. dub. lib. 6. Ambrosin. Perus. decif. 11.
num. 1. Bonorum verò immobilium appellatione
quid veniat, dicam infra Appell. 117.

6 **В О Н О Р У М** appellatione non venit hereditas,
vel successio, maxime quando ad praesentia bona
restituatur dispositio, vel consuetudo inter vivos.
Oldr. conf. 139. Ad habendum, in princip. v. ff. prae-
terea, quem refert Cardin. Tufch. d. conclus. 101.
num. 1. & num. 17. limitat in vltima voluntate, v. si
sit dictum, tali bona mea relinquo, quia importa-
rent institutionem heredis, Ctau. decif. 11. n. 7.

7 **В О Н О Р У М** appellatione veniunt ea, in quibus
quis habet tantum utile dominium, l. in venditione,
vbi Bart. ff. de bonis auctoritate iudicis possidem. & ideo
8 non comprehenditur solus patronatus appellatione
bonorum meorum, nisi veniat cum vniuersitate
bonorum, ex Rebuff. ad l. bonorum appellatione 203.
de verborum significat.

9 **В О Н О Р У М** appellatione venit pecunia, l. cum
tabernam, §. fin. vbi Bart. ff. de pignori. Rota in Bene-
uentana censu. 18. Martij 1613. coram Reueren-
dissimo Domio meo Cocchio Decano, impressa
per Farin decif. 468. num. 1. pars. 1. recent. Ambrosin.
Perus. decif. 11. num. 6. vbi dicit quod peconiae
appellatione largè venit quilibet res, quae possideat
capite, etiam, vbi glof. 1. quasi. §. & comprehendun-
tur omnia, quae in pecunia verti possunt, l. pecunia
la. 1. & 2. ff. de verb. sign. & num. 8. resoluit quod mo-
bilium appellatione non veniunt peconiae mutuo
dari solite, secus verò si praesidij causa in domo es-
sent repositae.

10 **В О Н О Р У М** appellatione etiam cum signo
vniuersali non continetur fructus, ideo haec

grauatus restituere omnia bona testatoris quomo-
docunque & qualitercumque praesentia, non res-
tuit fructus percipere, ita Angel. conf. 131. Card.
Tufch. tom. 4. lib. 1. Fencel. 484. an. 4. 47. Contra Me-
noch. conf. 134. num. 19. Paris. conf. 94. num. 13. vol. 2.
Flamin. Patide confidant. benef. §. 1. v. 11.

В О Н О Р У М aduentitiorum appellatione conti-
nentur omnia, quae non procedunt à successione
patris, ita Ferrer. ad constitutiones Cathalonie, glof. 2.
num. 166.

В О Н О Р У М appellatione in generali sermone
non venit feudum, capite et vasallum, §. in generalibus, vbi
Doct. si de feudis desunt contrauersia sit inter domi-
num, & agnatum, Tiraq. in d. lib. in quoniam, verb. bona.
num. 15. Cardos. in praxi iudicium, verb. bona, num. 3.
Auchar. conf. 103. n. 4. Hippolyt. Rim. conf. 5. num. 13.
Card. Tufch. d. concl. 101. n. 5. Suid. conf. 38. n. 8. & conf.
417. n. 9. At verò bonorum patrimonialium nomine
veniunt feuda hereditaria, Menoch. conf. 115. n. 10.

В О Н О Р У М appellatione veniunt bona em-
phyteutica, l. bonorum appellatione, la secunda, ff. de
verb. sign. Matth. Ben. conf. 100. num. 6. & 7. Tiraq.
de retrah. dignat. §. 1. glof. 3. & in d. lib. in quoniam, verb.
bona, num. 14. Suid. decif. 11. num. 2. & decif. 93. num. 3.
& co. §. 38. num. 7. vbi intelligit quoad utile domi-
nium, Steph. Gratian. Marchia decif. 56. num. 6. Cald.
Pereira de precl. eligend. cap. 4. num. 1. & de resalut.
emphy. cap. 5. num. 67. & cap. 16. num. 63. Cardos. in
praxi iudicium, verb. bona, num. 2. & verb. emphyteusi,
num. 16. Benedic. Regid. in lex hoc iure, ff. de iust. &
iure p. 1. cap. 9. num. 17. In generali enim obligatione
bonorum venit emphyteusis, Suid. decif. 160. n. 1. &
conf. 446. num. 6. Cardos. d. verb. bona, num. 6. remissio,
Bernard. Gtzuz. ad praxi. Cam. Imperiali, lib. 2.
concl. 25. considerat. 1. in corode, n. 2.

В О Н О Р У М suorum appellatione solùm veniunt
praesentia, & non postea quae sita, l. vltimum §. ius-
sum, & C. quia res pignori, l. amicus, 17. Lucius, ff.
qui in fraudem creditorum, l. si sita, §. ff. de auro, & ar-
gento legato, vbi si testator legat vestes, vel res suas
certi generis, solùm debentur illae, quae erant tem-
poris testatoris tempore testamenti, non verò illae,
quae postea acquiruntur, de cuius tertius materia,
vide Coad. praxi. 2. n. 2. & 3. Anton. Gom. tom. 1.
variar. cap. 12. n. 49. cum segg.

В О Н О Р У М appellatione venit vñsfructus, quia
etiam commoditas dicitur vñsfructus, licet non
sit formalis, ita Bald. conf. 163. Si autem canetur, in
princip. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. praxi. concl.
tom. 8. lib. 1. concl. 401. n. 6.

В О Н О Р У М appellatione continetur omne vl-
tra res alienam, quia bona non dicuntur nisi deduc-
tio res alieno, l. in praxi bona, ff. de iure dotium, l. sub-
signatum, §. bona, ff. de verb. sign. Rebuff. ad l. bonorum
appell. 49. v. ff. inferior, pag. 260 ad l. vñsfructus 163.
pag. 566. ff. eodem iure. Mexia in trah. rassa parr.
concl. 2. n. 94. Suid. conf. 122. n. 22. & num. 81. & conf.
216. n. 12. Gutier. praxi. lib. 3. q. 43. num. 17. cum segg.
Cardos. in praxi iudicium, verb. bona, num. 4. Ferrer. in
constitutionibus Cathalonie glof. 3. n. 91. Cald. Pereira de
empt. & vendit. cap. 10. n. 7.

APPELL. XXXVI.

Canon.

С А Н О Н И appellatione venit omois consti-
tutio ecclesiastica, Felin. in cap. 1. in princip. de
constit.

confus. & etiam capituli constitutio ex larga significatione & in materia favorabili, *Cald. conf. 16.* An caponis appellatione provi illam refert Cardin. Tufch. *practis. concisf. tom. 1. lib. C. Concisf. 23. num. 4.*

na, & omnia continentia sub eodem edificio, ita *Casten. conf. 45. 4. De eo, in princip. lib. 1. quem refert Card. Tufch. practis. concisf. tom. 2. dist. D. concl. 619. n. 43. pag. 323.*

APPELL. XXXVII.

Capitulum.

- 1 Capituli appellatione includitur Prælatum saltem in favorabilibus. Non comprehenditur communi calculo. *ibid.*
- 2 Capituli appellatione soli Canonici, non autem beneficiarii continentur.

CAPITULI appellatione, licet de quodam largissima verbi significatione, includitur Prælatum saltem in favorabilibus, ut videtur tenere *Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. q. 51. art. 8. & Alean. Tamborin. de iure Abbatis, tom. 1. dist. 17. quest. 3. in fine* tamen communiter non comprehenditur, ut eum gloss. quæ optime loquitur, *verbi in eisdem, in Clem. 2. de etate & qualitate, reloluunt Nat. conf. 636. n. 10. lib. 4. Affli. 2. decis. 65. n. 10.*

CAPITULI appellatione, soli Canonici, non autem beneficiarii continentur, *Abb. in cap. scriptum, num. 4. de elect. & in cap. delicti, num. 1. de maioritate & ebed. Rota in Romana Concordia 3. Aprilis 1609. coram Cardin. Cancellario impressi, per Farinac. decis. 183. num. 1. p. 1. reuoc. & eadem Rota decis. 40. num. 5. part. 2. decis. 59. num. 57. apud Paol. de Rubels tom. 1. decis. vbi quod appellatione Capituli regulariter veniunt solum Canonici: Portionarii verò & alij sunt extra Capitulum, & decis. 76. n. 4. quod sit. tom. 3. alij part. 7. reuocent.*

APPELL. XXXVIII.

Cardinalis.

CARDINALIS appellatione non veniunt Cardinales Raunenates, & Compustellani, Pisani, & similes, sed tantum Illustrissimi S. R. E. Cardinales, gloss. *verb. mundi. in cap. 1. 31. q. 2. Abb. in cap. accedentes, num. 1. & ibi additio in verb. Cardinales, de prescript. 10. Valerius in Chronico Hispania, cap. 21. vers. Compustellani, Steph. de Gaeta in repet. cap. ad limita 30. quest. 1. in prim. num. 13. Andr. Gammat. in extranag. lib. II. de simoniaci Papa electi. num. 70. & seq. Anastas. Germon. de sacerdotum immunit. lib. 1. cap. 16. num. 13. & seq. Anton. Scap. in dispensa de breuio rubro dando S. R. E. Cardinalibus Regularibus, n. 3.*

APPELL. XXXIX.

Casamentum.

CASAMENTI appellatione bene venit apotheca vna, vel plures quæ sunt sub casamento sub eadem continentia, quia est nomen vniuersale continens plures quàm domus, & idem sub ista vniuersitate venit apotheca, stabulum, officina, caupona. *Aug. Bachosa Appell. lur.*

APPELL. XL.

Casata.

- 1 Casata, seu casalis appellatione ad fiduciam non veniunt, qui sunt de domo & agnatione.
- 2 Naturales non veniunt, nec etiam filij Casato appellatione.
- 3 Naturales non dicuntur de agnatione.
- 4 Naturales & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum.
- 5 Spurius non venit appellatione filij.
- 6 Famine veniunt Casata appellatione, nisi in contrarium extant coniectura.

CASATA, vel Casalis appellatione ad fiduciam committam veniunt, qui sunt de domo, & agnatione, ita *Bald. in cap. innotuit, num. 16. de elect. Franc. in cap. si pater, col. penult. vers. 29. de testat. lib. 6. Imol. in l. ex falso, si quis rogatus, num. 10. vers. si autem statum, ff. ad Treb. Paris. vers. 32. rel. 3. & quest. 12. col. 2. lib. 3. Socin. iun. conf. 94. num. 7. lib. 1. Laurent de Palat. in tract. quod planities masculu, num. 115. 160. & 199. Sim. de Præst. de interpret. ult. notum lib. 13. dub. 1. solut. 11. n. 17. fol. 283. Fufar. sub lit. q. 160. n. 1.*

CASATA appellatione naturales non veniunt, nec etiam filij, *Tiraq. in tract. de nobilitate, cap. 15. num. 12. Capra conf. 90. Ruin. conf. 161. num. 4. lib. 2. Peregr. de fiduciam. art. 12. num. 83. vbi num. 84. Intelligit maxime quando habita fuisset ratio nobilitatis, Fufar. d. quest. 360. num. Ratio autem illa est, quia casata accipitur pro agnatione, & huiusmodi naturales non dicuntur de agnatione, *Ruin. iun. conf. 44. n. 3. & conf. 563. num. 31. Tiraq. de retract. lignag. 4. 1. gloss. 8. num. 4. & 6. Cardin. Manic. de condicturis vltim. volunt. lib. 8. tit. 1. num. 10. Menoch. conf. 117. num. 51. Petta de fiduciam. quest. 11. num. 102. Peregr. d. art. 11. num. 83. vers. sed contra. plures refert Nicol. Gare. de benefic. p. 7. cap. 15. num. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 110. tum quia naturales, & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum, ut post alios scribunt Tiraq. in tract. de nobilitate. cap. 15. num. 10. Borlat. conf. 52. n. 17. Menoch. conf. 117. n. 14. Duen reg. 69. Tello L. 11. Tauri num. 1. Paleothus de vet. & spurij, cap. 17. num. 8. Peregr. dist. art. 11. num. 84. vbi in fine subdit rationem esse, quia censentur viles & viles conditionis. Et quod spurij multo minus veniant comprobatur ipse Peregr. d. art. 21. num. 83. in fine, vbi dicit, quod si spurij non veniat appellatione filij, quod est nomen naturale, multo minus venire debet appellatione casata. In Hispania verò naturales sunt de casata, domo, & agnatione patris ex particulari, & notoria consuetudine illarum partium eos admittente ad insignia, nomen, & arma, honores nobilitatem patris ut referunt Azuod. conf. 24. num. 27. & 29. Nicol. Gare. d. cap. 15. num. 49. citati à Rot. in Pampilonen. capellanis 4. Martij 1621. coram bonis mem. Remboldo.**

CASATA appellatione veniunt femine, nisi in contrarium extant coniectura, ut tenent Sim. de

Præf. conf. 163. & plures, quoniam dicitur, & fequitur Houed. conf. 96. num. 31. lib. 2. Tufch. d. 10. num. 9. quicquid dicat 5 fort. Oldrad. conf. 45. num. 14. quatenus tenet ex vfu loquendi referri ad agnationem mafculinam.

APPELL. XLI.

Castrum.

- 1 Caſtri appellatione continetur quod cinſium eſt manibus.
- 2 Caſtrum recognoſcitur in ſeudum, non cenſetur recognoſcere territorium.
- 3 Territorium venit caſtri appellatione.
- 4 Caſtra communiter habent territorium, & pertinentias de nonſuetudine, vel ex privilegio, vel ex ſtate.
- 5 Caſtri appellatione venit territorium cum iuriſdictioſe coherente ipſi caſtro tanquam acceſſorium.
- 6 Incorporatio curia, veluti iuriſdictio, inſeparatum, honor & diſtrictum veniunt appellatione caſtri.
- 7 Iuriſdictio alta & baſſa venit appellatione caſtri quatenus illam habet.
- 8 Caſtro vendito vel conceſſo etiam iuriſdictio cenſetur vendita.
- 9 Villa vicina caſtro non veniunt appellatione caſtri.
- 10 Regalia in venditione non veniunt appellatione caſtri, niſi de ea expreſſa ſint memta.

1 CASTRUM appellatione continetur quod cinſium eſt manibus, & ideo recognoſcitur caſtrum in ſeudum, non cenſetur recognoſcere territorium in ſeudum. Oldrad. conf. 121. Ad primam, Menoch. conf. 498. num. 34. & 35. Card. Tufch. præſtit. concluf. 10. d. 10. C. concluf. 116. n. 1. vbi n. 7. declarat procedere de iure, quod attento nihil caſtro deputatur, quod ſit acceſſio propter territorium, vel iuriſdictio, ſed deputatur ab hominibus, & eorum ſtatutis, quod etiam adducunt Bald. conf. 245. Villa, vel Caſtrum, lib. 3. Abbas conf. 62. In contrarietate, num. 8. lib. 2. Anchar. conf. 142. Clarus, 2. Menoch. d. conf. 498. n. 34. & ſeqq.

3 CASTRI appellatione venit territorium quatenus habet & mulendius, etiamſi non ſit diſtinctum cum pertinentiis, Menoch. conf. 401. num. 18. & conf. 417. num. 13. Crauet. conf. 701. num. 43. & ſeqq. Card. Tufch. d. lit. C. concl. 116. num. 3. vide infra ſub verb. Perimuria appellat. Hodie autem caſtra communiter habent territorium, & pertinentias conſuetudine, vel ex privilegio, vel ex ſtatu. Abb. d. conf. 65. n. 1. & d. 7. verſ. item lib. 2. Cardin. Tufch. d. lit. C. concl. 116. n. 34. & quod Caſtri appellatione veniat territorium eum iuriſdictioſe coherente ipſi Caſtro tanquam acceſſorium, tradunt Xarez alleg. 7. n. 8. Petrus de Gueg. de conceſſ. ſuſu in 2. p. 2. num. 12. Ioan. Vincent. de Aous allegat. 32. num. 1. Valde de iure emphy. q. 6. num. 3. Capillan. de auctor. Vau. pragmatice 8. n. 1. num. 30. Tapia in l. fin. cap. in 1. p. 6. ff. de conſtit. princ.

6 CASTRI appellatione veniunt omnia incorporalia, & ſic iuriſdictio, inſeparatum, honor, & diſtrictus, quia imperat vniuerſitatem. Oldrad. conf. 242. Ad quaſtionem num. 8. circa finem, verſ. & Principes. Caſteen. conf. 4. 7. Suiſiſando, n. 4. lib. 1. vbi quod caſtrum eſt quid vniuerſale, & appellatione Caſtri venit iuriſdictio alta, & baſſa, quate-

nus Caſtrum habet, Crauet. d. conf. 701. n. 43. & 46. Couart. præſtit. cap. 1. num. 10. concl. 3. Cardin. Tufch. d. lit. C. concluf. 116. n. 3. & 8. vbi n. 27. & 29. poſt Bald. conf. 227. Pridie a num. 10. lib. 1. ſubdit, quod veodido, vel conceſſio Caſtro etiam iuriſdictio cenſetur vendita, & quæcunque infra lapidem territorij continetur, dummodo iuriſdictio competat ratione rei, hoc eſt, territorij, & non coheret Caſtro ratione perſonæ.

CASTRUM appellatione non veniunt villæ vicinæ Caſtro, etiamſi inueſtitura fiat de Caſtro cum iuribus & pertinentiis, Alex. conf. 43. De celebrata, lib. 1. Card. Tufch. d. lit. C. concluf. 116. num. 12. vbi num. 13. poſt Auchar. conf. 141. num. 2. verſ. ex hoc inferitur, declarat procedere quando Caſtrum non habet iuriſdictioſem, ſecus verò ſi habet.

CASTRUM appellatione in venditione non veniunt Regalia, niſi de illis expreſſa fiat mentio, vel aliter ex verbis conceſſionis colligatur, ita Emman. conf. 271. num. 1. Menoch. conf. 903. n. 35. & conf. 107. num. 23. & 34. Nec veniunt nomina debitorum, vt Cardin. Tufch. d. lit. C. concl. 123. n. 1.

APPELL. XLII.

Caſus.

- Caſum fortuitorum appellatione veniunt.
- 2 Principium ſcilicet non ſpiratum,
- 3 Incendium,
- 4 Peſtus,
- 5 Careſſia immodica,
- 6 Bellum, ſeu incurſus hoſtium.
- 7 Caſus fortuitus dicitur in qui providentia humana prauideri non poteſt, licet vulgum ſuſcit conſuetudo.
- 8 Caſus fortuitus dicitur, qui venit prout omnem conſimilitudinem, & prout viri cogitationem, licet forte à prudentiſſimo cogitari poterat.

CASUS fortuitorum appellatione venit factum Principis non ſeparatum, Rot. Inſuener. decif. 36. quem reſert Aloyſ. Rice. in ſiſt. decif. 4. collect. 1083. verſ. ſervitio, Cabed. Luſit. decif. 114. num. 5. p. 2. Genitor meus in commenta. ad Ord. Reg. Luſit. lib. 4. tit. 3. §. 3. num. 6. vt in exemplo relato à Menoch. conf. 608. n. 23.

Item venit incendium, Greg. l. 3. verb. ſuſcepit, n. 2. p. 3. Menoch. de arbor. caſu 390. n. 3. cum ſeqq. & de preſump. lib. 1. pref. 59. n. 3. & conf. 53. num. 1. Surd. decif. 198. n. 5. Malcard. de probat. concl. 467. num. 5. & concl. 892. n. 8. Valde de iure emphy. q. 27. num. 43. & 42. Molin. de iuſt. tit. 2. diſp. 495. n. 13.

Item peſtis venit fortuitorum caſum appellatione, vt per Rip. in traſ. de peſte, de privilegio temp. peſtu, num. 60. & ſeqq. Flamin. Peſte de reſignat. benef. lib. 1. q. 1. n. 65. Menoch. conf. 815. n. 1.

Item caſteſia immodica, vt deciuſum aſſerit Car. decif. 19. prope eum reſert Aloyſ. Rice. d. collect. 1083. verſ. q. n. 2.

Item venit bellum, ſeu incurſus hoſtium, Corn. conf. 12. num. 4. vel. 1. Becor. conf. 130. n. 6. vel. 1. Curt. iun. conf. 83. n. 1. quos reſert, & ſequitur Flam. Parif. d. q. 13. n. 15. quibus addo Rot. Inſuener. dec. 101. Aloyſ. Rice. d. collect. 1083. verſ. quinto. Menoch. conf. 835. n. 1. Rebelle de obligat. Inſtit. p. 2. lib. 14. §. 8. n. 16.

- 6 Et demum casus ille dicitur fortuitus, qui prouidentia humana promitteri non potest, Menoch. *conf. 353. num. 9. & 15.* licet vt plurimum solet contingere, Molin. *de iust. iust. 2. disp. 291. num. 1.* Cardin. Mantie. *de iustis & ambig. conuen. lib. 3. tit. 8. a. n. 3.*
- 7 CASVS fortuiti appellatione vbi quisi illam suscipit, vel ei renunciat, non veniunt insoliti, vt per Gutier. *de iuram. conf. part. 1. cap. 14. num. 6.* Ceual. *communium contra communes. 9. 702.* Molin. *de iust. iust. 2. disp. 495. num. 30.* Castil. *quodlib. 3. cap. 3. num. 180.* num. segg. Cardin. Mantie. *d. lib. 3. tit. 8. num. 1. & 18.* Rebello *de obligat. anstoria. part. 1. lib. 14. q. 8. n. 18.* Benedic. *Agid. ad l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure. p. 1. c. 9. a. 51.* Rot. *decis. 188. n. 11.* apud Farinac. *collecl. 1. nouiter. nouis aliis p. 4. diuers.*
- 8 Ratio autem differentia in eo consistit, quia casus fortuitus dicitur ille, qui vt plurimum solet contingere, sed prouidentia humana preceuri non potest, vt probant Doctores citati, *supra* n. 6. Insolitus vero dicitur, qui venit preter omnem verisimilitudinem, & prudentis viri cognitionem, licet forte à prudentissimo cogitari poterat, secundum Corn. *conf. 1. 2. lib. 4.* Burtat. *conf. 16. n. 7. 1. vol. 1.* Franc. Becc. *conf. 82. vol. 1.* Gam. *Lusit. decis. 149. n. 11.* Pinel. *in l. 2. C. de reuol. ornatu. part. 1. cap. 3. num. 32.* Menoch. *de arbit. caso 80. sub n. 7.* Ceual. *d. part. 702. num. 1. in med. & n. 6.* Card. Mantie. *d. n. 8. n. 6.* Steph. Gratian. *discep. forens. cap. 195. n. 11.* Odauin. *Glotit. resp. 1. p. 3. m. ad quem segg.*

APPELL. XLIII.

Cathedralis.

- 1 Metropolitana in iudicio non venit appellatione Cathedralis.
- 2 Illegitimus dispensatus, vt possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana.
- 3 Illegitimus si dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum.

- 1 CATHEDRALIS appellatione in materia Codicis non venit Metropolitana, vt tradit Ioan. à Cochier in *scholis ad proc. primarias Imper. super verb. In singulis Cathedralibus etiam Metropolitanis, pan. 10 post princip. pag. 19.*
- 2 Vnde illegitimus dispensatus, vt possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana, secundum Ioan. Monach. & alios in c. *quoniam 1. in fine. de prebendu. lib. 6.* Rebuss. *in tract. de collation. §. 1. in princ. quos refert Ioan. à Cochier citato loco.*
- 3 Hinc etiam prouenit vt si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censeretur dispensatus ad Archiepiscopatum, prout resoluit Maiol. *de irreg. lib. 1. c. 9. m. 6.* Sayr. *de consil. 6. c. 1. n. 19.* quos citat, & sequitur Sanctarel. *var. resp. 1. q. 18. n. 16.*

APPELL. XLIV.

Causa.

- 1 Causa appellatione continetur tam auctoritatem, quam iustitiam.

- 2 Causa criminalis appellatione venit in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam.
- 3 Causa pecuniaria appellatione venit causa civilis non autem criminis, quoniam pecuniaria.

CASVS appellatione continetur tam auctoritatem, quam iustitiam. In l. *causis, in fine. C. de transact. quoniam refert Cardin. Tusch. pract. consil. num. 3. li. 2. c. 11.* Contra Bald. *conf. 150. C. de iur. n. 2. vers. & similiter. lib. 2.* Castren. *conf. 30. in princ. lib. 2.* vbi inserta ad statutum, quod à causis Advocatorum absentium sunt suspensae, quia non veniunt illae, quibus lis non est contestata.

CASVS criminalis appellatione venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam, ita Char. *6. fin. quast. 1. vers. ex quo non conuenit.* Marant. *in pract. part. 4. distict. 1. in princip. & n. 17.* Cardin. Tusch. *pract. consil. item. 1. li. 2. c. 11.* Bald. *conf. 103. num. 1.* Vel quando agitur de pecunia pecuniaria applicanda fisco, quae proueniat ex delicto. Anchar. *conf. 73. Pisi omnibus, in princ. Roman. conf. 152. Praesens accusatio. n. 2.* Clar. *d. q. 1. n. 1.* Boet. *decis. 149. num. 2.* Bald. *conf. 126.* Quamquam, num. 3. Malecard. *de probat. concl. 463.* Card. Tusch. *d. li. 2. c. 11.* 184. n. 3.

CASVS pecuniariae appellatione venit causa civilis, non autem criminalis, quoniam pecuniaria, auctor. vt iudicium sine quoquo iussu agitur, in princip. l. si quando, vbi gloss. *verbi causis, C. de reuol. cum aliis citatis per Lancell. Contrad. in tract. de officio Praetor. causis civilibus, rubr. de reuol. a. 6. vers. cogendi quoque sunt iusti.* Menoch. *de arbit. lib. 1. q. 88. num. 1. 59 & 6.* Hieron. Buccaron. *de different. inter iudicia civilia & crim. pram. 3.*

APPELL. XLV.

Cautio.

- 1 Promissio sola venit appellatione cautionis.
- 2 Limita vbi contrarium disponeretur, & in canonicis prolata à Praetore.
- 3 Cautionis idem appellatione venit tantum pignoratitia, vel fideiusforia.
- 4 Limita nisi subiecta materia repugnet.

CATIONIS appellatione sola promissio intelligitur, seu obligatio sine fideiussores, l. *secundum, C. de verb. signis. Fein. in cap. ad nostram. num. 3. de iure iur. Oldrad. conf. 68. Bald. conf. 40. 1. in princip. lib. 3. Signorol. de Homod. conf. 114. n. 2. Dec. conf. 1. num. 4. Card. Tusch. *pract. consil. item. 1. li. 2. c. 11.* 167. num. 1. & item. 7. li. 5. conf. 40. n. 7. Franc. Becc. *conf. 1. num. 4.**

Limita vbi contrarium disponeretur, secundum Signorol. *d. conf. 114. num. 2. vers. secundo. 6. 3. 2.* Tusch. *d. consil. 167. num. 4.* Et in loco esset consuetudo quod cautio intelligeretur cum fideiussores, Roman. *conf. 163. Coniunctio. col. fin. vers. ult.* Card. Tusch. *d. consil. 167. num. 11.* Item in cautione prolata à Praetore, quia intelligitur cum fideiussores, vel pignore, Signorol. *d. conf. 114. num. 2.* Fein. *in d. cap. ad nostram. num. 5. & 7.* de iure iur. Cardin. Tusch. *d. consil. 167. num. 9. & 14.* vbi num. 11. idem dicit de cautione Mutsana. Flores alios calos in quibus nota obligatio sine fideiussores non sufficit, enumerat Fein. *in d. cap. ad nostram. num. 6. & 7.*

videlicet si dictum fuerit, *quod causis oporia teneat*, vel si dicatur, *i amcas vel fastides*, aut si dicatur, *medicriter cancas*, vel *caneas* vel *pareis*, refert Cardin. Tufch. d. l. 1. c. 1. conc. 40. n. 10.

- 3 **CAUTION** id idonee appellacione venit tantum pignoratitia, vel fideiussoria, & non sufficit nuda, si mandata *Tuy*, & *vis* si mandata, & *fancium*, Cude verb. *signif.* gloss. *verb.* *idonea*, in cap. *quamquam*, de censib. gloss. *cod. verb.* in cap. *transmissa*, de *restitu. spoliar.* Oltad. *conf.* 68. in princip. Sigorol. d. *conf.* 114. n. 2. Bernard. *reg.* 71. Duenn. *reg.* 86. Garc. *reg.* 192. Pinel. in l. 1. p. 2. num. 76. C. de *bono mat.* Couart. *lib.* 3. var. cap. 1. num. 6. Menoch. de *arbitrar.* casu 142. num. 3. Gutier. in *repet.* l. *nemo potest*, num. 147. ff. de *legat.* 1. Franc. Becc. *conf.* 1. num. 4. Molin. de *iustit.* tract. 1. disp. 334. num. 4. Ceual. *commun. contra commun.* q. 66. Cardin. Tufch. d. l. 1. c. 1. conc. 167. num. 6. & d. l. 1. c. 1. conc. 40. num. 10. & 10. Farinac. in *praxi crim.* part. 1. q. 3. num. 43. Stephan. Gratian. *discr.* forens. cap. 147. num. 22. Sanch. de *matrim.* lib. 10. disp. 18. num. 15. *conf.* segg. Antun. de *Souia* *in* *revelat.* de *censur.* in *Bulla* *Con-* *Dominici*, cap. 1. d. 7. 98. n. 1.

- 4 **LIMITA** nisi subiecta materia repugnat, quia in ea in qua sola obligatio fieri debet, verbum illud, quod *causas idoneas*, vel *sufficiens*, intelligitur secundum subiectam materiam, & sic cum obligatione solajta Alexand. *conf.* 35. num. 1. l. 1. h. 4. quem refert Cardin. Tufch. *num.* 8. l. 1. c. 1. conc. 95. n. 23.

APPELL. XLVI.

Censura.

CENSURA Ecclesiastica appellacione continetur excommunicatio, suspensio, & interdictum, cap. *querenti* 10. de *verbor. signif.* Nauarr. in *man. cap.* 17. num. 1. Paul. Tufch. de *visis*, lib. 1. cap. 31. num. 3. Flamin. Paris. de *restitu. benef.* lib. 3. q. 6. n. 69. Hnriq. in *sum. lib.* 1. cap. 6. Saut. de *cens. tom.* 1. q. disp. 1. f. 2. 3. Aula in *simili* *tract.* p. 1. disp. 1. dub. 5. Bonacin. *cod. tract.* q. 1. p. 1. l. 1. num. 4. non continetur tamen irregularitas, Fr. Emman. *quasi* *regular.* tom. 1. q. 62. art. 22. Cened. ad *Decretum* *collecl.* 3. n. 2. in *med.*

APPELL. XLVII.

Cibus.

- 1 *Primum* continetur appellacione cibi.
- 2 *Vestimenta* non veniunt appellacione cibi, nisi consanguineos, vel seruos debeantur.
- 3 *Seruum* quando veniunt appellacione cibi.
- 4 *Cibi* rusticorum appellacione quid veniat.

- 1 **CIBI** appellacione venit id quod edi solet, l. *quar* *ver.* 5. *fin.* ff. de *verbor. signif.* Rebuff. ad l. 43. ff. *ad. nos.* *secundum*, non *procedit*, pag. 136. & ideo comprehenduntur panis, carnes, & reliqua edulia pro qualitate & conditione persone, Menuch. lib. 4. pref. 117. num. 16. Porus quoque coniunctur, l. *Diarii* ff. de *aliment.* & *cibariis* *legat.* *lan* *rebus*, & *spoliis* ff. *commodati*, gloss. *verb.* *cibaria*, in *l. legatum* *alimentum*, ff. de *aliment.* & *cibariis* *legat.* Archid. in *cdu* *quibus*, de *consecrat.* disp. 12. Oblad. *conf.* 79. *versu.* *An* *nominis* *cibi* *Corduba* *de* *Lata* *in* *l. si* *quis* *ex* *libro*, & *mutantium*, n. 4. ff. de *liberi* *agnosce.* Card. Tufch. *pract.* *conc.* *tom.* 1.

lit. C. *conc.* 124. Sord. de *aliment.* *tit.* 4. q. 3. num. 1. & 2. Menoch. de *presump.* lib. 4. *cas.* 157. num. 17.

CIBI appellacione non veniunt vestimenta, nisi consanguineos, vel seruos debeantur, l. *liberum* 1. 5. & *seq.* de *aliment.* & *cibariis* *legat.* gloss. *verb.* *visu*, in cap. *Episcopus* 10. *quasi* 1. Rebuff. ad l. 43. *versu* *tamen* *appellacione* *ciborum*, ff. de *verborum* *signif.* pag. 136. & hoc modo venit etiam stratum, l. & *si* *5.* *si* *en* *foris*, ff. de *auri* & *negotio* *legat.* Paul. de *Citadinis* de *interparon.* p. 6. art. 4. num. 10. Lambert. *cod. tract.* 9. *arrestis* *quod* *Primum* *princip.* 3. libri num. 3.

CIBI rusticorum appellacione veniunt alia, & cepae, fabae, panis grossus, & similia, gloss. *verb.* *Cibaria*, in *l. si* *seruus* *verborum* *ff.* de *legat.* 3. Paul. de *Citadinis* 3. p. 6. art. 4. de *commod.* *pecun.* num. 14. per contrarium cibi nobilium appellacione veniunt pulli, & huiusmodi delicati cibi, vt res gloss. in *verb.* *cibary*, notat Paul. de *Citadin.* *ubi* *proxime*.

AXIOMA XLVIII.

Ciues.

- 1 *Civium* appellacione veniunt illi de comitatu, de districtu, de territorio, & de pertinentiis.
- 2 *Comitatus* veniunt appellacione *civium* in omni diffinitione *favorabili* & *legato* *facto*, secus in *materia* *stricta*, & *odiose*, vt n. 3.
- 3 *Officiales* veniunt appellacione *civium* donec in ciuitate morantur.
- 4 *Civium* appellacione proprie & *stricta* videntur *ciuitatis* *civium* *originarij*, non autem *civium* *ex privilegio*.
- 5 *Capitulorum* *Canonice* *venit* *civium* *appellacione*.
- 6 *Clerici* in *favorabilibus* veniunt *civium* *appellacione*.

CIVIVM appellacione veniunt illi de comitatu, & de districtu, de territorio, & pertinentiis, vt per Neuz. in *sua* *Synca*, lib. 4. num. 37. circa *fin.* Barp. *conf.* 199. *Ciuitati* *Camertini*, num. 5. *versu* *super* *quinta*, lib. 1. ubi etiam, quod legatum factum ciuibus Camertini continentis etiam comitatini, Abb. *conf.* 52. in *quest.* num. 6. *versu* *quod* *secundum*, lib. 2. *Castren.* *conf.* 107. *Videtur* *quod* *non*, col. 2. *versu* *nullus* *enim*, lib. 2. ubi, quod omnia commoda, & privilegia concessa ciuibus, & ciuibus comperat etiam ciuibus comitatini, Sord. *conf.* 313. n. 30. & *seq.* 57. & 60. intellige, vt Stephan. Gratian. *discr.* *forens.* c. 217. num. 10. & *seq.* *Cord* *Tufch.* *d. tom.* 1. l. 1. c. 1. conc. 174. n. 4. cum *seq.* ubi n. 21. post Abb. & Bart. citatis locis subdit in omni iurisdictione *favorabili* & *legato* *facto* appellacione *civium*, & ciuitatis venire comitanenses, vide Sord. *conf.* 313. num. 30. Stephan. Gratian. *discr.* *forens.* *tom.* 1. cap. 217. n. num. 9. *Petregin.* *conf.* 102. vel. 1.

CIVIVM appellacione in odiose, seu materia statutorum restricta non veniunt comitanenses incolae, seu habitatores illius ciuitatis tantum, Barfat. *conf.* 55. n. 9. lib. 1. Sord. *conf.* 174. n. 14. Stephan. Grat. *Marchia* *deser.* 96. num. 12.

CIVIVM appellacione veniunt etiam officiales donec in ciuitate morantur, Sord. *conf.* 106. n. 6. & qui postea sunt creati, idem Sord. *conf.* 313. num. 15.

CIVIVM appellacione proprie, & stricte contineri videntur tantummodo originarij, non autem ciues ex privilegio, gloss. in *l. item*, C. de *incolis* *lib.* 10. Brunor.

Brutus a Sole in loco communis. verb. civis, num. 15.
 Castr. conf. 209. col. 2. in fine, et si dicatur, ubi
 quoddam in odiosis, & onerosis appellatione Veneti,
 Perusini, & similia intelligitur de originariis, non
 autem de iure creato, Alex. conf. 160. *si proceffo*,
 in princ. lib. 1. ubi ait quoddam verba statuti loquentia
 decius intelligi debent de vero, & naturali, non au-
 tem de eo qui ex privilegio est civis, Sured. conf. 113.
 in princ. & num. 1. 6. & 17. Roland a Valle conf. 79.
 n. 3. lib. 3. Gac. Girona de privilegiorum, seu exem-
 ptionum explicat. num. 8. Casden Tusch. d. d. 174.
 num. 18 & 21. & 100. *id. P.*, concl. 92. num. 12. & 13.
 Io privilegio vero loquente de ciue ioccludi ciuem
 ex privilegio, consiluit Sured. conf. 419. n. 1.

6 CIVIVM appellatione venit Capitulum Can-
 onicum, Bart. in l. 1. *versus quare etiam an Capitulum*,
 ff. ad mancip. Marc. Anton. Cuch in *visib. maior*,
 lib. 2. tit. de Canon. num. 27. Bellet. *acquisit. clericali*, n. 1.
 tit. de disciplina clericali, §. 1. num. 17. Et collegium Rot.
 decif. 380. n. 2. apud Farinac. p. 1. rec.

7 CIVIVM appellatione in favorabilibus veni-
 unt clerici, secus io odiosis, Abb. in c. 1. n. 1. de *vita*,
 & *bonis. cleri.* & in c. 1. n. 1. de *probend. Felin. in cap.*
Radolphus, p. 17. & 18. de *re scriptis*, Deci. in c. *Eccliesia*,
S. Maria, num. 36. cum segg. de *consuet.* Oldrad. conf. 32.
 Barbat. conf. 1. n. 6. vol. 3. Bald. conf. 141. vol. 3. Alex.
 conf. 1. vol. 7. Nat. conf. 157. num. 3. vol. 1. Olafsch. dec.
 180. n. 8. Marc. decif. 45. num. 9. Sured. conf. 301. num. 7.
 Mastril. decif. 48. n. 3. & 4. Bellet. *acquisit. clerical*, p. 1.
 tit. de *disciplina clericali*, §. 2. n. 1.

APPELL. XLIX.

Ciuitas.

- 1 Ciuitatis appellatione assignando venit id solum quod
 muris est circumdum.
- 2 Suburbia in materia favorabilis & largè interpre-
 tanda, & in interdito veniunt appellatione ciui-
 tatis.
- 3 Territorium an & quando veniat appellatione ciui-
 tatis, ostenditur.
- 4 Ciuitatis venis appellatione ciuitatis in favorabi-
 libus.
- 5 Ciuitatis appellatione venit pars adiecta ciuitati ex
 ampliatione.
- 6 Ciuitatis appellatione proprie venit etiam illa, cuius
 Episcopus ex causa primatus fuit.
- 7 Ciuitatis appellatione an & quando continetur dis-
 cressu.
- 8 Ciuitatis appellatione venit portus adiacenti.
- 9 Ciuitas & urbs in qua differant, & quomodo diffi-
 niantur, & quid dicatur castrum & villa.

CIVITATIS appellatione licet de rigore In-
 cris veniat id solum, quod muris est circumdum,
 Oldrad. conf. 121. *Ad primam questionem*, Menoch.
 conf. 498. n. 34. & segg. Azeved. ad Cov. *Pisnam* lib. 2.
 c. 5. n. 3. Cardin. Tusch. d. d. 107. 1. tit. C. concl. 108. n. 7.
 quod murorum novorum ambitu continetur, vt
 consiluit Rot. eorum Reverendissimo D. Coccone
 decif. 129. n. 1. & 1. precipue in materia, que conve-
 niret urbi, & non suburbii, vt in l. 1. §. 6. qui *nominat*,
 & l. 1. §. 1. *si ne quis in loco publico*, ubi si quis nemine
 prohibente in publico loco edificaverit, non esse
 eum cogendum tollere ex ruinis vires defumetur,
 intelligitur totum de eo quod intra muros est, vt
 refert Rebuff. ad l. 1. §. 1. de *verb. signif. versum* pag. 18.

quia ciuitas proprie loquendo dicitur, & quod muris
 circumdum, §. 1. *de verb. signif. fil. 6. in 13. p. 7. Menoch. d.*
presumpt. lib. 4. tit. 126. n. 3. Gac. Girona de primog.
seu exemptionum explicat. num. 45. tamen in materia
favorabilis, & largè interpretanda veniunt suburbia.
 Craue. conf. 297. n. 1. Abb. conf. 5. n. 6. lib. 2. ubi
 ait, quoddam natus in continetibus & suburbanis dicitur
 natus in ciuitate, Card. Tusch. d. d. 180. n. 6. Steph.
 Grat. *deserv. fere form. 5. c. 89. n. 13.* ubi quoddam in ma-
 teria indifferente, & non odiosa appellatione ciui-
 tatis venit ciuitas cum territorio idem prius dixit,
 num. 2. c. 217. n. 6. ubi num. 4. post Alber. de *statu* q. 77.
 p. 2. ait quoddam castra, & villæ veniunt appellatione ci-
 uitaris, maxime in beneficiis in quibus verba latius
 me interpretantur, Vincent de French d. d. 129. ubi
 quoddam delictum factum in calabris quoddam poenam
 infligendam coelestis perpetratur etiam io ciuitate,
 Aloy. Ricc. in collect. decif. p. 4. *id. lib. 1. 187 v. forma*
namque, Nathona 1120. gloss. 2. n. 86. cum segg. in l. 1. lib. 4.
 Recop. Rebuff. ad l. 1. *versus quare*, ff. de *verbor. signif.*
 pag. 18 ubi dicit, per c. 1. ciuitas, de *sent. excom. lib. 6.*
 quoddam interdita ciuitate, & suburbia interdita cen-
 sentur, & alia similia adducit Menoch. de *presumpt.*
 lib. 4. pref. 126. num. 7. cum segg. ubi quoddam legatis bonis
 existentibus in ciuitate presumuntur etiam relicta,
 que sunt in suburbii, quando relicta sunt largi-
 tatem coniunctis, & sic in leuatis, que admittunt
 largam interpretationem, & idem quando testa-
 tor non habebat bona in ciuitate, sed in suburbii V. de
 territoriali ciuitati coocellam ex nudi ad subur-
 bia, per l. 1. §. 1. *in verbis*, ff. de *esse Pres. lib. 1. tit. 1.*
 Gac. Girona *de ciuitate*, num. 54. Hinc fit vt in erdi-
 ta ciuitate intelligantur etiam interdita suburbia,
 & ad iusticia contentiua, vt probat textus in *si*
quis de feudis. n. 100. lib. 6. ubi assignat rationem, quia
 vilipenderetur interdici si interdita ciuitate in
 suburbanis liceret audire diuina, cuius argu-
 mentum ita tradunt *Sou. de censur. num. 5. diff. 33. tit. 2.*
n. 29. cum segg. Egid. de *Connex. de Sacrament. &*
censur. diff. 17. dub. 1. n. 18. Bonacina de *censuris, diff. 6.*
puncto 1. num. 10. & idem iudicis arbitrio relinqui
 que sint suburbia contigua, & ad iusticia contentiua, ita vt
 si in illis permittantur diuina, interdiciam contem-
 ni videatur, notat gloss. verb. *continentibus*, & Doct.
 in d. *apud ciuitas*, Calletin. de *interd. & p. 1. c. 23.*
 Couarr. in *cap. alma mater*, p. 1. §. 1. n. 8. *versus*,
 Henric. n. sum. 13. a. 42. §. 4. Vgolin. de *censur. tab. 3.*
 cap. 21. §. 1. cum segg. Menoch. de *arbitr. cau. 115. a*
 princip. & *omnino* n. 12.

CIVITATIS appellatione licet secundum na-
 turam propriam, & significationem non v. olat ter-
 ritorium, ex adductis per gloss. in *cap. 23. Ludouicus*
 64. *missi*. Gac. Girona d. d. 181. n. 97. Bald. conf. 157.
 Nota pro dictis, in princ. lib. 5. quem citat Card. Tusch.
 d. d. 180. n. 11. tamen in dubio ubi non constat de
 mente quia in vniuersalibus sic largi interpretatione,
 appellatione ciuitatis venit territorium, maxime fa-
 uore dotis, idem Bald. d. conf. 157. n. 2. *versus* vero est
 dubium, Card. Tusch. d. d. 180. n. 9. & 10.

CIVITATIS appellatione venit comitatus in
 favorabilibus, etiam in materia indifferente, Roman.
 conf. 454. *In re presenti*, col. 2. n. 6. Neuzia in *for. 7. na*
nup. lib. 4. num. 8. Abb. conf. 43. num. 3. lib. 1. Stephan.
 Gratian. *Ad rebus* decif. 154. n. 4. & quando agitur de
 regimine ciuitatis, & sic de populo, Comitatus est de
 ciuitate, Abb. conf. 5. *In questione*, col. 2. *versus* ad
 secundum, ubi dicit, quod in omni regimine ciui-
 tatis venit etiam comitatus, refert Culin. Tusch.
 d. d. C. concl. 180. n. 5.

CIVITATIS appellatione venit pars adiecta
 ciuitati

civitati ex ampliatione facta, Abb. dicit. conf. 62. col. 8. in princ. n. 15. vers. ad idem. Card. Tusch. dicit. C. concl. 280. n. 14.

CIVITATIS appellatione proprie venit etiam illa cuius Episcopus ex causa priuatus, vel quæ Episcopatum antiquitus habuit, Bast. in extrinsec. qui sunt rebelles, in verb. *Leuobardia*, num. 3. & 6. Anton. Blas. in suis tract. de iur. i. quæst. 9. n. 3. Cardin. Tusch. dicit. C. concl. 280. n. 15.

CIVITATIS appellatione non continetur diocesis in actibus possitum odiosis restringendis, de quo in verum sit, & quando vide Oldradum conf. 121. num. 8. Bellam. dicit. 141. Aloyf. Racc. collect. 1387 Archid. in. nullum 61. dicit Philip. Francus in cap. ciuitatis num. 4. de senec. excomm. Sbera. de Viario Episcopi, lib. 1. quæst. 29. num. 1. Fran. Marc. dicit. 161. n. 33. Ciuitas enim & diocesis sunt differentes, Rot. coram R. D. Cocino dicit. 129. n. 1. inter eius impressas in beneficiis verò appellatione ciuitatis tantum, venit ciuitas, & diocesis, & verbum clericus Bracharen apum est capere utrumque, secundum Ferretum conf. 221. n. 1. & ex Barroa l. 2. col. 6. ff. de verb. signif. notat Nicol. Garc. de beneficiis, lib. 7. c. 9. n. 17.

CIVITATIS appellatione venit portus adiacens, vt probat text. in c. ubi periculum, §. parri, de elect. lib. 6. ubi si Papa moriatur in mari, vel in porta, debet fieri electio in illa ciuitate, cuius est portus, Felin. in c. Rodolphus col. 4. vers. secunda conclusio, de rescript. Et delictum commissum in portu debet puniri per eum, qui habet iurisdictionem in illa ciuitate, cui adhæret portus, vel est proximus, vt notant Bart. & alij in l. insula, §. de iudic. Sic etiam contritus factus in portu censetur factus in ciuitate, & debet fieri secundum consuetudinem illius ciuitatis, cui adhæret portus, ita Rebuff. ad l. 59. pauli post princ. vers. & ista sunt insula, cum seqq. ff. de verb. signif. pag. 304. Intellige in fauorabilibus, secus vero in odiosis, iuxta gloss. singularem in d. cap. ubi periculum, §. parri, ubi Dominicus dicit quod relegatus à ciuitate non est relegatus à portu ciuitatis, quem reuertunt & sequuntur Barbat. in d. cap. Rodolphus, n. 37. & Rebuff. ad l. 2. ff. de verb. signif. col. 1. n. 18.

CIVITAS & **VRBS** in quo differant, & quomodo differant, & quod dicatur castrum, & villam vide Bened. Agid. Lufit. ad lex hoc iure, ff. de iust. & iur. p. l. c. 6. m. 5. cum seqq.

APPELL. L.

Cippus.

- Aguaui** veniens appellatione cippi in legatis & fideicommissis.
- Cippus** est nomen vulgare Tuscorum, & impertus idem quod stipes.
- Cippi** appellatione continentur tantum illi qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus.
- Vocari** semper dicuntur qui sunt de cippo testatoris non heredi.
- Forma** non veniens appellatione cippi, quia cippum & agnationem conferre non possunt.
- Intellige** quando apparet testatorem voluisse conferre bona in agnatione.

CIPPUS appellatone in legatis & fideicommissis veniens agnati, qui pro eorum prox.

mitate iuxta ordinem graduum admitti debent, la-sun conf. 21 §. lib. 4. Socin ten. conf. 49. num. 1. lib. 1. & conf. 51. num. 21. lib. 4. Curt. iun. conf. 172. Sfort. Odd. conf. 67. num. 46. Card. Manz. de censu. litem. vltim. lib. 8. i. 2. num. 16. Sim. de Piaz. de interpret. vltim. voluit. fol. 129. num. 19. & conf. 103. num. 4. & 5. Tob. Non. conf. 79. n. 29. & 31. Stephan. Gatz. discipuli §. conf. num. 1. cap. 491. num. 1. Honded. conf. 75. num. 7. & 8. lib. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 98. num. 17. Peteg. de fideicom. art. 2. n. 9. & 64. in fine. Intelligi de fustis, ceasarie §. quæst. 8. num. 18. Fufar. in simili tract. quæst. 148. num. 1. Cippus autem est nomen vulgare fusciorum, & importat idem quod stipes, vt obliuunt Paris. conf. 47. num. 31. lib. 3. Cardin. Tusch. pro illis. conf. 180. n. 10. D. genit. ad 2. num. 3.

Sed verum est quod non continentur omnes qui sunt ex ea familia, & qui eadem insignia ferunt, sed illi tantum, qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus, vt notant Corn. conf. 16. n. 5. & conf. 41. num. 9. lib. 4. Præter d. fol. 129. num. 19. Menoch. d. presumpt. 88. in fine. Intelligi. d. quæst. 83. num. 18. Fufar. d. quæst. 148. num. 1. Et semper dicuntur vocati qui sunt de cippo testatoris non heredes, Peteg. de fideicom. art. 2. n. 8. ad med. Fufar. d. quæst. 148. num. 1. vbi num. 4. subdit quod quando sunt plures Colonelli de eadem familia, intelligitur de familia, & colonello ipsius testatoris.

CIPPUS appellatione non veniunt formæ, quæ cippum, & agnationem conferre non possunt, prænotari in §. de verb. signif. Corn. conf. 55. num. 16. lib. 1. & conf. 16. n. 4. & 1. conf. 41. num. 8. & conf. 183. n. 10. & seqq. lib. 4. Socin. iun. litem. vltim. num. 5. §. de cond. l. & demand. Socin. iun. conf. 12. n. 62. lib. 1. & conf. 163. num. 5. lib. 2. Curt. iun. conf. 71. num. 3. Gatz. conf. 67. n. 10. & seqq. lib. 3. Paris. conf. 53. num. 29. §. 1. & 16. lib. 3. Giordani. conf. 45. num. 10. & conf. 79. num. 6. cum seqq. Non. conf. 34. n. 1. & conf. 76. num. 19. & n. 31. Duran. de arte vltim. p. de fustis. can. 22. num. 1. Brun. ad stat. quod statum masculum, art. 2. n. 167. Poite. litem. conf. 11. num. 1. Barbat. conf. 128. num. 4. §. lib. 1. Marzani. episcopi de fideicom. quæst. 43. Cephaloc. conf. 51. num. 26. Card. Mantice de censu. vlt. voluit. lib. 8. i. 2. num. 16. vbi in maxime procedere stante statuto exclusiuo formosum, Menoch. conf. 649. num. 13. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 88. in fine. Peteg. de interpret. vltim. voluit. fol. 129. num. 19. & fol. 129. n. 69. & conf. 203. num. 2. & seqq. lib. 1. Rustic. conf. 1. num. 19. postea postea litem. de liberu in condicio p. fustis, Sfort. Odd. conf. 46. num. 3. Laurent. de Palac. iur. et al. quod statum masculum, num. 101. & 102. latè Honded. conf. 75. p. 1. num. 1. lib. 1. & conf. 69. in fine. lib. 3. Peteg. de fideicom. art. 2. num. 19. Caroc. dicit. 41. n. 32. Intelligi de fustis, ceasarie §. quæst. 79. n. 11. & 8. n. 20. Roland. conf. 36. num. 26. lib. 1. Fufar. d. quæst. 148. n. 6. Steph. Gratian. d. iur. §. 491. n. 4. Peteg. conf. 58. num. 9. vol. 5. Alexand. Tientacini. conf. 9. num. 7. p. 1. Intellige procedere quando apparet testatorem voluisse conferre bona in agnatione, nam tunc forma non venit, secus, si non extet aliqua consuetudo conferendi bona in agnatione, vt tenent Rot. apud Mantice. inter eius decisiones impressas, decis. 351. *Domini consueuerunt*, num. 4. cui quidem volunt formam venire cippi appellatione si ratio agnationis habita non fuit, assentiendum esse putat Fufar. ubi supra num. 12. ex eo quia solum verbum cippi excludit formam, vt probant prædicti Doctores, & post Corn. & Duran. tenet Honded. d. conf. 75. num. 18. lib. 1. Sed quod appellatione cippi non veniant formæ quando testator habuit respectum conferendi agnationem, ex multis

S. Rotæ decisionibus probat Steph. Grat. d. cap. 149. num. 5.

APPELL. LI.

Clerici.

1. Clericorum appellatiue ex lata significatione non solum veniunt clerici prout Tonsura, sed generaliter omnes, qui in Ecclesia Dei deferuntur.
2. Clerici faculares & Regulares in materia indifferenti, & lata significatione comprehenduntur appellatiue clericorum.
3. Canonici in favorabilibus veniunt appellatiue clericorum, sicut in odiosis, & materia stricta.
4. Episcopus clericorum appellatiue censetur in favorabilibus.
5. In Episcopo est qualitas supra omnes, quæ non reperitur in simplicibus clericis.
6. Cardinales in materia favorabili veniunt clericorum appellatiue.
7. Monachi, & quicunque Regulares sub regula viventes, non comprehenduntur clericorum appellatiue in materia stricta, & odiosa.
8. Clerici inodiosi non comprehenduntur Regulares, sine maribus, sine feminis.
9. Clericorum directus appellatiue non veniunt clerici exempti.

CLERICORVM appellatiue in lata significatione non solum veniunt clerici primæ Tonsuræ, *cap. clerici 21. dist. cap. cum conuenerit 2. & ibi Host. n. 6. de elec. Consuet. sing. 11. circa fin. Roland. conf. 16. vol. 4. Cretet. conf. 6. lib. 1. 4. vol. 4. nouissime Graña ad cap. cum non ab homine. num. 4. de iudic. & in minoribus, ac maioribus ordinibus constituti, d. ceteris, cap. clericum 71. dist. de persona, in fine 11. quæst. 1. Roland. conf. 10. num. 10. in sum. 149. Sed generaliter omnes qui in Ecclesiam Dei deferuntur, quorum gradus & nomina sunt Obituarii, Lectores, Exorcistæ, Acoluthi Subdiaconus, Diaconus, & Presbyter, d. cap. clericus, cap. person. cap. duo sum. 12. quæst. 1. Bellet. de excois. clericali. p. 1. ut. de disciplina clericali, §. 1. num. 1. 2. & 3. In stricta verò interpretatione, appellatiue clericorum non comprehenduntur clerici in dignitate Ecclesiastica constituti, vt Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi, Decian. cap. cum non licet num. 18. de prabend. Bero. conf. 15. §. 1. num. 61. vol. 1. Bellet. d. §. 1. n. 35. Sanchet. var. resol. p. 1. q. 38. n. 10. Aloyf. Ricc. in praxi aures; resol. 19. 2. num. 1.*

CLERICORVM appellatiue in materia indifferenti, & lata significatione, comprehenduntur clerici faculares, & Regulares, Castren. conf. 147. in hac summatione, lib. 1. Cardin. Tusch. praxi. concl. 100. tit. C. concl. 177. n. 2. & 3. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. fin. c. 50. vers. secundo, vbi ait appellatiue clericorum veniunt Canonici Regulares.

CLERICORVM appellatiue veniunt Canonici in favorabilibus, cum tibi, & ibi Abb. num. 1. & 3. de verb. signific. per exemptionem de privileg. lib. 6. Felin. in cap. non dubium, num. 1. de sim. excomm. Bero. conf. 1. num. 19. & 40. vol. 1. Barlat. conf. 187. num. 6. vol. 1. Put. de sig. 2. num. 2. lib. 3. Azor. insti. moral. p. 1. lib. 1. c. 1. quæst. 13. Bellet. d. §. 1. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi aures, resol. 191. num. 1. Secus verò in odiosis, & materia stricta, cap. sed et cum ibi notat. de rescriptis.

Bero. conf. 1. num. 19. §. 1. & 37. vol. 1. Natæ. conf. 1129. n. 4. c. 1. ca. med. Aloyf. Ricc. vbi supra, Bellet. d. §. 1. num. 18. vbi num. 44. intelligit, dummodo non reuocaretur ab iudicio.

CLERICORVM appellatiue in favorabilibus conueniunt Episcopus, Abb. in d. cap. cum tibi, num. 4. & in rubr. de vita, & honest. clericorum. §. 9. Mart. Brün. conf. 97. num. 9. Bero. conf. 1. num. 3. 1. 4. & 17. vol. 1. Bellet. d. §. 1. num. 5. & 6. Secus verò stricta interpretatione, & in odiosis, d. cap. sed et, ibi Butt. num. 3. & 9. & Imola n. 2. de rescriptis. cap. inquisitores, ibi gloss. penult. de hereticis, lib. 6. cap. si compromissarius, §. huiusmodi, de electione, cod. lib. cap. 1. de offic. delegatis, cod. lib. Abb. in d. rubr. de vita, & honest. clericorum. 9. Ruin. conf. 143. num. 18. vers. & per illum, vol. 1. Sin. oner. de rescriptis. quæst. 1. p. 1. n. 4. Mandosleg. 10. Cancell. de idiomate, quæst. 10. n. 7. Selus de beneficiis. pari. 1. quæst. 3. num. 1. 4. Sanchet. var. resol. 18. num. 1. Bellet. d. §. 1. n. 36. Ratio est, quia in Episcopis est qualitas supra alios, quæ non reperitur in simplicibus clericis, Abb. in d. rubr. de vita, & honest. clericorum. 11. Syluest. in sum. verbi. clericum, 1. num. 1. Sæda de beneficiis. p. 1. quæst. 3. n. 12.

CLERICORVM appellatiue in materia favorabili veniunt Cardinales, c. 1. de clericis non resident. aliter, c. in nostra, de rescriptis. Titul. de verbe, & per illud, c. 1. n. 3. Bellet. d. §. 1. num. 8. Secus verò in odiosis, laton. conf. 147. vol. 4. Ruin. conf. 1. num. 6. vol. 5. Cephal. conf. 1. num. 40. 2. 154. cum sequentibus. Bellet. d. §. 1. num. 40. Sanchet. var. resol. p. 1. quæst. 38. num. 12.

CLERICORVM appellatiue in materia stricta, & odiosa Monachi, & quicunque Regulares sub regula viucentes non comprehenduntur, Abb. cap. 1. num. 7. ne clerici, vel Monachi, & in cap. 1. num. 3. de instit. & in cap. 1. num. 9. de inramente calum. Roman. conf. 159. & 418. Bellet. d. §. 1. num. 16. At in materia favorabili venit quilibet Religiosus appellatiue clericorum, Felin. in cap. 1. non dubium, n. 1. de sim. excomm. Syluest. in sum. verbi. clericum, §. 1. num. 1. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. 112. casu 6. §. sub vers. primo, Duenn. reg. 99. ampl. 6. & reg. 100. ampl. 5. Vnde coenit vt interdictio clero non censetur interdictio Religiosis, quia sumas in odiosis, & ita resolutum Henric. in summa, lib. 13. c. 2. §. 1. in d. l. 1. Et Maiol. de irreg. lib. 3. c. 10. num. 6. Vgolin. de p. casus. 2. lib. 5. cap. 10. §. 5. num. 5. Sayr. in simili stat. lib. 5. cap. 4. num. 19. Auila cod. stat. p. 5. disp. 1. d. n. 4. cap. 7. Bonacin. cod. stat. disp. 5. p. 1. l. 1. num. 11. Vivald. in cod. stat. aures; vbi de interdicto, p. 1. §. 9. contra Caldetin. de interdicto, p. 1. num. 18. Nau. in m. q. c. 172. num. 167. Couart. in c. alius mater, p. 1. §. 1. n. 8. vers. quare, Soar. de consens. sum. 1. disp. 32. sect. 1. num. 13. Fr. Emao. quæst. Regular. tom. 2. quæst. 108. art. 3. in princip.

CLERICORVM directus appellatiue non veniunt clerici exempti, cap. grane de offic. ordinarij. cap. ex parte, de privileg. Clerici si beneficii, de prabend. Nieoiti. alleg. 1. p. 1. n. 16. Erasim. à Cochiet. de iurisd. ordinarij in exemptis, lib. 1. quæst. 3. num. 6.

APPELL. LII.

Cognati.

1. Cognatorum appellatiue generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter verò qui per feminas.

2. Feminæ

1 *Femina veniunt appellatione cognatorum.*

3 *Naturales veniunt appellatione cognatorum in defellum legitimorum.*

1 **COGNATORVM** appellatione quando veniunt ad fideicommissum, generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter verò, qui per feminas, sicut agnati, sicut de legitimis, l. si unde agnati, l. non facit, cognatione, ff. de gradibus affinitate, Titiaque de verall. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 11. Laurent de Palat. in trait. quod filius. mase. num. 115. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 39. Fular. de subitum. quest. 368. num. 1. vbi num. 2. declarat non procedere quando vocati sunt illi de familia cognationis, & de domo, quia solum agnati dicerentur vocati.

2 **COGNATORVM** appellatione veniunt etiam femine, Titiaque gloss. 9. num. 101. Rebuff. in l. i. vers. decimo vers. ff. de verb. signific. §. 8. Anchar. Regem. lib. 3. quest. 6. num. 21. Peregr. d. art. 22. num. 39. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 84. num. 31. Fular. d. quest. 368. num. 3.

3 **COGNATORVM** appellatione naturales pariter veniunt in effectum legitimorum, Peregr. d. art. 22. num. 85. & num. 89. vbi fine, Fular. d. quest. 368. num. 4.

APPELL. LIII

Cohærentiz.

COHÆRENTIARVM appellatione secundum Angel. in l. qui tabulas, ff. de fortis, veniunt omnia, que rebus principaliter venditis adherent, sive coherent corpori, sive iuribus incorporalibus, unde edificium solo coherere dicitur non acutus in eo existens, l. quæ æræ, ff. quod vi nunc clam. Sic etiam servitus videtur de coherentis rei, vt per Alexand. qui dicit, quod adherere rebus immobilibus in c. 12. num. 5. vol. 6. subdens ita de huiusmodi adherentis indicandum esse sicut de principali, & venire eius appellatione, sequuntur Titiaque de verall. lignag. §. 1. gloss. 5. n. 4. Bertazol. de clas. instrument. clas. 26. gloss. 3. in prin.

APPELL. LIV.

Collatio.

COLLATIONIS appellatione continetur presentatio, electio, confirmatio, institutio, & omnis modus, per quem quæ providetur de beneficio, Clem. unica, iuncta gloss. transferre, in fine, de rerum permutatione, Rebuff. super eadem data, §. 1. num. 1. l. i. in fine gloss. sub rubr. de collat. Mandoc. in reg. 32. Cancell. quest. 4. num. 2. Verall. decis. 36. num. 15. par. 3. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 16. num. 9. Non obstat, text. in cap. cum in illis 16. cum autem, de prebend. lib. 6. dum probat, quod collationis appellatione non venit institutio, nec confirmatio, quia procedit quando hoc verbum collatio profertur in referendis, que tanquam ambigua sunt restringenda, iuxta cap. quantum de prebend. lib. 6. nostrum verò appellationum habet locum, quando dictum verbum collatio profertur à lege, in qua non datur ambitio, nec restringendi occasio, quare ita respondent,

gloss. penult. in fin. in d. Clem. unica, vbi Card. sub n. 16. in appellatione 11. Caputaque decis. 36. num. 15. & 16. p. 3. Gonzal. d. gloss. 16. num. 11.

APPELL. LV.

Collegium.

COLLEGI appellatione veniunt etiam monasteria & conventus Religiosorum, cap. cum in terra, de elect. vbi Abb. nov. l. c. nobis fin. 2. de interpres. iuncta gloss. verb. conventus, & Host. num. 2. l. c. ad noscitur, de his que sunt a Prælatu, Felinus cap. Capitulum, n. 1. de rescript. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 8. n. 5. Rebuff. ad l. Veratum §. 1. vers. & sic appellatione collegii, ff. de verb. signific. pag. 181. vbi hoc verum esse dicitur, quando procedit eadem ratio in utroque.

COLLEGI, aut capituli appellatione venit etiam illius caput, sive Prælatu, in fauorabilibus, Andr. Barbat. in trait. de præstantia, Cardinal. lib. 2. 9. 7. col. 34. Felinus proem. Decretal. verb. Gregorium, col. 4. sub num. 13. Fr. Emman. quest. Reg. n. 1. tom. 9. §. 31. art. 3. sine citat. in hoc loco Alican. Tambor. de iure Abbatum tom. 2. dist. 17. quest. 3. in fin.

COLLEGIATORVM appellatione in collegiis non veniunt famuli, ita Angel. in l. Titium, §. fin. de excusat. tutor. Buzacul. in trait. de famulis, quest. 210.

APPELL. LVI.

Coniuncti.

- 1 *Masculi & femina sanguine coniuncti veniunt appellatione coniunctorum.*
- 2 *Affines etiam veniunt coniunctorum appellatione.*
- 3 *Naturales veniunt coniunctorum appellatione.*

CONIUNCTORYVM appellatione quando veniunt ad fideicommissum, veniunt masculi, & femine sanguine coniuncti, Deci. conf. 213. num. 2. cum segg. & conf. 269. num. 4. & conf. 310. num. 9. & 20. Alexand. conf. 115. num. 9. & seg. lib. 2. Socin. sen. conf. 13. num. 17. lib. 1. Gozad. conf. 10. n. 8. Ruin. conf. 117. num. 14. lib. 2. Rebuff. ad l. i. ff. de verb. signific. sub vers. decimo vers. pag. 8. Titiaque de verall. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 100. Prius de interpres. plitum. volunt. fol. 293. n. 67. & fol. 337. num. 14. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 84. num. 31. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 32. Fular. de subitum. quest. 369. num. 11.

CONIUNCTORYVM appellatione affines etiam veniunt, Socin. sen. conf. 37. col. penult. vers. primo enim casu, lib. 1. Philip. Franc. in cap. si pater, col. acceptante vers. 2. de testam. lib. 6. Blanc. de comprom. §. 1. num. 10. Bertazol. de clas. instrument. clas. 7. gl. 12. num. 5. vers. secum. Fular. d. quest. 369. n. 3. Rota decis. 106. n. 14. tom. 5. recentior.

CONIUNCTORYVM appellatione veniunt etiam naturales, Titiaque de verall. lign. §. 1. gloss. 8. num. 1. & 4. Peregr. d. art. 12. num. 85. & 89. vbi intelligit venire solum in defectum legitimorum, refert Fular. d. quest. 369. num. 4.

APPELL.

APPELL. LVII.

Confanguinei.

- 1 Agnati veniunt confanguineorum appellatione.
- 2 Cognati veniunt etiam confanguineorum appellatione, si communis loquendi usus se habere quod & cognati comprehenduntur.
- 3 Pater venit confanguineorum appellatione.
- 4 Canonicus cognatus spiritualis, veniunt etiam confanguineorum appellatione.
- 5 Femina veniunt confanguineorum appellatione, secus in status.
- 6 Mater, aut appellatione confanguineorum non veniunt, sed solum masculini in status cognate in contractu mulieris consensum confanguineorum.
- 7 Aduentus non venit confanguineorum appellatione.
- 8 Naturales veniunt confanguineorum appellatione.

CONSANGVINEORVM appellatione ubi à testatore vocatur, ad fideicommissum, veniunt agnati, l. si spiritus. ff. de cognati. l. si post. ff. de sou. & leg. hered. Alexand. conf. 82. col. 1. & conf. 129. num. 10. & lib. 6. & conf. 153. col. 1. lib. 7. Gratius conf. 43. numer. 19. & 20. lib. 1. Bero. conf. 83. num. 5. & 6. conf. 91. n. 10. l. 1. Curtion. conf. 46. num. 4. & conf. 176. col. 1. Simon de Præcis de interpret. vlt. volunt. fol. 198. num. 11. Peregrin. de fideicom. art. 21. num. 15. Fufat. de subtit. inst. l. 146. numer. 1. & nouissime apud Paul. de Rubis decis. 102. numer. 4. tom. 3. diuers. alias part. 7. recent. dicit quod quando verbum confanguinei, non est simpliciter prolatum, sed cum qualitate, veluti ex parte patris, tunc appellatione confanguineorum veniunt agnati, & citat Paris. conf. 59. num. 27. vlt. l. Curt. iun. conf. 5. num. 11. & conf. 76. num. 5. & 6. Hieron. Gabr. conf. 17. n. 1. vlt. l.

CONSANGVINEORVM appellatione veniunt etiam cognati, si communis loquendi usus se habere quod & cognati comprehenduntur, Tirac. de retrat. signat. §. 1. gloss. 9. n. 5. Ludou. Gom. Episc. Seranen. decis. 101. lib. 1. post decisiones impressas Reverendissimi D. mei Coccini Rotæ Decani, Præf. de interpret. vlt. vol. fol. 199. n. 21. Peregr. d. art. 21. n. 15. Fufat. d. quest. 364. n. 1. vbi n. 3. subdit venire etiam cognatos quando testator sciebat non posse dispositionem in agnatis verificari. Quando tamen cognati veniunt appellatione confanguineorum, si extant agnati, & cognati, erunt præferendi agnati cognati, Albi. conf. 69. Peregrin. de fideicom. art. 22. n. 35. in fin. vbi mouetur, quia propriè agnati continentur, impropiè, & largo modo cognati, refert Fufat. d. quest. 364. num. 4. Rot. d. decis. 101. num. 3. vbi dicit quod si statutum vocat confanguineos, nulla eis addita qualitate, quæ distingueret descendentes ex vno latere à descendentes ex altero, tunc attentò communi vii loquendi appellatione confanguineorum veniunt agnati, & sic descendentes ex femina.

CONSANGVINEORVM appellatione venit pater, Castren. conf. 412. circa med. vers. & statutum, lib. 2. Rota in Perusina fideiuss. 2. Aprilis 1612. coram Patritarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 385. n. 1. p. 1. recent.

CONSANGVINEORVM appellatione veniunt coniuncti cognatione spirituali, c. coram. 34. Aug. Barbosa Appell. l. 1.

de offic. deleg. ar. cap. final. de postulando. Ferrer. in consue. Catholice. gloss. 3. num. 72.

CONSANGVINEORVM appellatione propriè veniunt stirpinæ, Tit. q. de retrat. signat. §. 1. gloss. 9. numer. 101. Cota. conf. 127. lib. 2. Rebuff. i. d. l. 1. vers. 11. ff. de verb. signif. Menoch. de presumpt. lib. 4. praesumpt. 84. num. 10. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 14. Fofat. d. quest. 364. num. 1. In statuto verdè requirente in contractu mulieris consensum confanguineorum, non venit mater, nec avia, sed tantum masculini confanguinei, quia statutum podderat prudentiam consilij Bald. in l. fin. C. de verb. signif. & conf. 101. num. 1. vlt. l. Decian. in l. 1. num. 15. Cando vir, & vtr. Castren. in l. fin. cum decem. §. si par. col. 1. ff. solut. matrim. Camped. de dot. p. 5. qua. 94. Bertr. 20. de claus. instrument. claus. 6. gloss. 8. Peregr. d. art. 22. num. 35.

CONSANGVINEORVM appellatione non venit aduoculus, quia non est propriè confanguineus nepotis ex sorore, Bald. conf. 169. Si confideramus, lib. 4. Peregr. d. art. 22. num. 35. prope fin. Fofat. d. quest. 364. num. 1.

CONSANGVINEORVM appellatione veniunt naturales, nam ex eorum sanguine procedunt, Peregrin. d. art. 22. num. 39. vbi tamen solum admittit eos venire non extantibus legitimis, & si quos omnino excludit, refert Fufat. d. quest. 364. num. 8. vbi num. 9. subdit ultra septimum gradum non admitti; Rota in Papilonen. Capellanæ, 2^a Martij 1612. coram bonæ mem. Remboldo impressa per Vliam, post suam praxim Iuriprudent. decis. 45. num. 12. vbi dicitur nouiss. impress.

APPELL. LVIII.

Consortes.

- 1 Consortium appellatione veniunt illi, qui sunt de eadem familia.
- 2 Proximiores testatorem veniunt appellatione consortium.
- 3 Femina veniunt appellatione consortium.
- 4 Fideicommissum quando esset relictum pro consuetudine bonorum in agnatione, non facmina non veniunt appellatione consortium.

CONSORTIVM appellatione veniunt illi, qui sunt de eadem familia, Ph. lip. Franc. in cap. si pater, et pen. vers. de testam. lib. 6. Alex. conf. 125. n. 1. lib. 7. Rota. conf. 124. lib. 2. Gozzad. conf. 89. num. 2. Card. Mantie. de vlt. vol. volunt. l. 8. in 12. n. 28. Præf. de interpret. vlt. vol. fol. 189. n. 10. Menoch. de presumpt. lib. 4. praesumpt. 88. n. 17. Hobbed. conf. 4. n. 15. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 22. n. 42. Interdici. de subtit. centuria 3. quest. 8. n. 15. Fufat. in simili iudic. quest. 172. n. 1.

CONSORTIVM appellatione veniunt præterea minores testatoris, Castren. conf. 199. Super primo, in princ. lib. 1. Præf. de interpret. vlt. vol. fol. 189. n. 10. Fufat. d. q. 3. n. 3.

CONSORTIVM appellatione veniunt etiam stirpinæ, Salicet. per text. ibi, in l. dudum. C. de generat. impu. Alexand. conf. 119. Si præf. in princ. lib. 7. Gozzad. conf. 79. n. 4. Menoch. de praesumpt. 88. num. 13. Cardin. Tulech. præf. com. l. tom. 1. in l. C. conclus. 779. Fofat. d. quest. 172. num. 1. Limita tamen quando fideicommissum est relictum pro consecratione bonorum in agnatione, quia tunc facmina

non veniet appellacione confortiorum. *l. non*
Gordalin. ten. 79. Ruin. ten. 14. r. n. 1. 7. lib. 1.
Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 88. n. 15. in fine,
Fulard. q. 37. n. 4.

3 CONSORTIVM appellacione veniunt qui sunt
 participes felicitatis, & infortunij, sicut maritus &
 vxor ob id confortior appellatur, quia vnam can-
 denque simul subeunt letitem, vt tradunt Gordalin.
conf. 79. num. 1. Laurent. de Palat. in trall. quod stetit
huiusmodi in femina non facient, num. 198. quos
refert Menoch. dist. lib. 4. presumpt. 88. num. 16. &
num. 17. vers. secunda modo, subdit hoc nomen con-
fortis pro iis quandoque accipi, qui communem
rem habent.

APPELL. LIX.

Contractus.

- 1 Contractus appellacione venit validus.
- 2 Diffusio omni faciens mentionem de aliquo semi-
 no, & alio, semper intelligitur de valido.
- 3 Contractus appellacione venit quasi contractus.
- 4 Diffusio venit appellacione contractus.
- 5 Contractus & diffusio a pari procedunt, & sunt
 eiusdem nature.

1 CONTRACTVS appellacione venit validus, vn-
 de si gabella soluenda sit de omni contractu,
 non soluitur de contractu nullo, quia non est con-
 tractus, ita Alexand. *conf. 104. num. 1. vers. sit in simili*
lib. 1. quem refert Card. Tusch. prall. conclus. 1. 3.
 2 In *l. c. de iur. iur. c. 1. 14. Ratio est, quia omnis dif-*
fusio faciens mentionem de aliquo termino, &
ad idem per intelligitur de valido, non autem de
invalido, propterea sententia est test. in l. 4. c. de iur.
num. 1. de iur. iur. c. 1. 14. & faciunt que dixi in trall. de
Axiomat. verb. Aliis.

3 CONTRACTVS appellacione venit quasi con-
 tractus, quia dispositio de contractibus ad quasi
 contractus trahitur, *l. apud Iulianum ff. quibus ex cau-*
sis in possess. acquir. latet Rebuff. ad l. 19. vers. si primum
locum non habet, ff. de acquir. poss. pag. mibi 126. vbi
intelligit quando dispositio loquitur de quolibet,
vel quocunque contracto, vel quando eadem ratio
& equitas esset in contractu, & quasi contractu;
de vno enim ad alium valet argumentum, vt dixi
in locis communibus Argumentorum iuris, verb.
Contractus.

4 CONTRACTVS appellacione venit distinctus,
 quia a pari procedunt, & eiusdem sunt nature, *l. 1.*
Proposuit. 5. praterea. ff. de acquir. poss. l. 1. de iur.
la. C. de in iur. restitutio. Suet. de aliment. tit. 8. pri-
mit. 22. num. 6. Cald. Petreus de poss. eligendi. cap. 7.
num. 15. Elicob. de ratiocin. cap. 14. num. 41. Stephan.
Gratian. de iur. iur. cap. 168. num. 7. & 10. cum
segg. Croll. de iur. iur. c. 1. 14. num. 1. quall. 897.
num. 386. tom. 4. Cardin. Mantie de iur. iur. c. 1. 14.
num. 1. c. 1. 14. numer. 15. cum segg. D. Barbo. in
3 libris obfer. 3. prinde. idem. 15. ff. de iur. iur. Et hinc fit
vt quando contractus celebratur per scripturam,
non possit probari soluto, nisi distinctio, nisi per
aliam æquivalentem, nihil tam naturale ff. de regula
iur. u. Alexand. conf. 109. m. 1. lib. 1. Azeved. l. 1. n. 17.
tit. 4. lib. 3. vna Recop.

APPELL. LX.

Controversia.

C ONTROVERSIÆ appellacione venit iudicia-
 lis, & extrajudicialis, sed *ex lege, 3. si in ante,*
ff. de petit. heredit. Lucim. 5. tres fratres. ff. ad Trebell.
Con. conf. 167. in hac consulatione, num. 1. lib. 4. Con-
stent. conf. 301. lib. 1. Rebuff. ad l. 10. propi. si. vers.
controversia ff. de verb. signif. pag. mibi 135. vbi intelli-
git, nisi ex materia apparet loqui tantum de con-
troversia iudiciali, id est, de lite, Cardin. Tusch. prall.
conclus. 1. 3. dicit. l. 1. c. 1. 14. num. 179. 7. vbi cum segg.
subdit quod questio, & differentia intelligitur tam
de iudiciali, quam extrajudiciali.

APPELL. LXI.

Conuentus.

- 1 Conuentus appellacione venit Congregatio Regula-
 rium.
- 2 Conuentualis Ecclesia appellacione venit Ecclesia
 Collegiata regulari non seculari.
- 3 Conuentualium appellacione veniunt de improprio
 significata seculares.

C ONVENTVS appellacione venit Congrega-
 tio Regularium, ita dictus, quia in vnum locum
 conueniunt plures ea multis locis, *Panor. in cap. ad*
cert. auab. vlt. de rescript. & in cap. vno Ecclesia, notab.
3. de iur. iur. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1.
3. de iur. iur. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1.
3. de iur. iur. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1.
3. de iur. iur. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1. c. 1. 14. num. 1.

Vnde coram templum vocatur Ecclesia Conuen-
 tualis, cuius appellacione venit Ecclesia Collegiata
 Regularis, non autem secularis, secundum propriam
 significationem, & in materia odiola, vel exorbitan-
 ti, vt per Gemin. *conf. 111. num. 4. vers. deinde dicit, vbi*
etiam in vers. licet quandoque, subdit quod aliquando
de improprio significato appellacione Conuentualium
veniunt seculares, refert Cardin. Tusch. prall.
conclus. 1. 3. dicit. l. 1. c. 1. 14. num. 179. 7. vbi cum segg.
706. num. 1. & 3.

APPELL. LXII.

Conuictus.

- 1 Conuictus appellacione proprie venit, qui testi-
 bus, vel probationibus de delicto conuincitur.
- 2 Confusus non est proprie conuictus.
- 3 Conuictus proprie dicitur qui indubitatus iudiciu
 conuincitur.

C ONVICTE appellacione proprie venit ille
 qui testibus, vel probationibus de delicto con-
 uincitur, *Zabarel. conf. 5. 18. In questione, in princip.*
Fulgos. conf. 121. Presuppofit. num. 3. vbi quod con-
fessus non dicitur proprie conuictus, vt refert Card.
Tusch. prall. conclus. 1. 3. dicit. l. 1. c. 1. 14. num. 179. 7.
& 1.

3 CONVICTUS appellatio non solum continetur ille, qui plenis, & concludentibus probationibus convincitur, ut super dixi, sed etiam qui convincitur indicibus indubitat, ut resolut Sigism. Seacc. *in crall. de appellat. q. 17. limit. 4. n. 5.*

APPELL. LXIII.

Creditor.

- 1 Creditor ubi sua mentio intelligitur de puro, & de eo, qui potest conveniri.
- 2 Credentia appellatio venit omne creditum, siue cussit ex instrumento publico, siue non.
- 3 Crediti appellatio venit omne creditum, siue consistat in quacunque re, vel specie, siue in pecunia.
- 4 Creditor propriè non est qui exceptione repellitur.
- 5 Creditor appellatio non venit futurum, neque conditionali.
- 6 Donarium in materiam suam, non & quando venit appellatio creditoris ex contractu.

1 **C**REDITORIS appellatio venit purus, & ille qui potest conveniri, Alexan. *conf. 106. Visum. 2. vers. sed promissis, lib. 5. vbi n. 6.* Subdit quod verba statuti de creditore non conveniunt creditoribus sub conditione, & qui non potest agere, & propriè fin. *vers. sentio etiam*, tenei quiddam creditoris, seu credentis appellatio venit omne creditum, siue consistat ex instrumento publico, siue non, & *conf. 12.*

5 *Atiem narratio, in fine, lib. 7.* dicit quoddam credenti appellatio venit omne creditum, siue consistat in quacunque re, vel specie, siue in pecunia, refert Card. Tusch. *prædict. concl. 100. 2. lit. C. concl. 105. n. 1. 3. & 7.*

4 **V**nde propriè creditorem non esse qui exceptione repellitur potest, tenet Roman. *conf. 101. Super ee, num. 1. & 4. vers. item lingue, & plenius conf. 104. Pro discutienda, num. 13. & seq. vbi in fine*, obferuat verba legis, vel statuti in dubio debere intelligi de creditore efficaci, qui non potest exceptione legitima repellitur, refert idem Card. Tusch. *idem. 8. lit. V. concl. 100. n. 5.*

3 **C**REDITORIS appellatio non venit futurum neque conditionalis, quia creditor in diem, vel sub conditione non est propriè creditor, idem non cadit in dispositione statuti loquentis de creditore, Fulcinio, *4. si in diem ff. quibus ex causis in possessionem, Alex. in d. conf. 106. n. 7. Anabat. conf. 37. in 3. dub. Rimioald. sen. conf. 79. n. 13. & seq. lib. 1. Roman. conf. 64. in fine, num. 5. vbi subdit, quod in legato generali de omnibus creditis non veniunt credita in diem, vel sub conditione, licet ibi Apostil. & Mandel. *conf. 74. in fine*, dubitent.*

6 **C**REDITORIS ex contractu appellatio in materia statuti non venit donatarius, maxime quando donario incipit à traditione, Cuman. *conf. 173. Gnuanus, per totum*, quem refert Cardin. Tusch. *d. num. 2. lit. C. concl. 105. num. 9. vbi num. 12. post Fulg. conf. 11. vers. circa secundum*, subdit quoddam heres creditoris ante aditam hereditatem non dicitur creditor, & *num. 17. post Roman. conf. 124. n. 9. legatarius propriè non esse creditorem.*

Aug. Barbosa Anim. *lur.*

APPELL. LXIV.

Culpa.

CULPA appellatio venit culpa levis, ut per Alciat. *in l. culpa lata, num. 2. vers. solum tamen. ff. de verbor. significat. Dec. per text. lib. 1. in l. contractum, num. 15. vbi Cagnol. num. 12. & 23. ff. de regul. iur. Marant. de ordine iudic. p. 4. in princip. n. 69. Menoch. *remed. 12. recuper. num. 3. Decian. in crall. crimin. quest. 88. num. 91.* Et ideo non venit lata, ut notant Decian. *num. 1. & Farinac. num. 92. citati loco*, nec leuissima, sicut tradunt Curtian. *conf. 19. num. 6. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 3. n. 136. Farin. d. quest. 88. num. 96.**

CULPA appellatio continetur dolus, quando lex, seu dispositio vult aliquem teneri de culpa, quia tunc multo magis teneatur de dolo, ut per Barr. *in l. quod Nerva, num. 2. & 10. ff. de posui, vbi inserti ad eum qui promissit omne damnum contingens culpa famuli, qui tenetur etiam de damno contingens è dolo ipsius famuli, potè si furtum fecerit, Cap. à *conf. 78. num. 9. Decian. d. cap. 6. num. 1. & seq. Farin. d. quest. 88. num. 9. vbi num. 99. subdit quoddam testis deponant culpam intervenisse, cum non declaratur, de culpa intellexerit, propter incertitudinem non probat.**

CULPA appellatio venit dolus, & lata culpa, quando subiecta materia id faciat, quia culpa intelligitur secundum subiectam materiam, Dec. *in d. contractum, num. 1. ad ff. Cagnol. num. 12. & 13. Decian. d. cap. 6. num. 2. vers. quod si primi. Farin. in d. q. 88. n. 100.*

APPELL. LXV.

Cura, Curatus.

- 1 Cum animarum appellatio propriè venit actuali non verò habituali.
- 2 Beneficium omne habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi, absolvendi, & alia facienda ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum.
- 3 Vicarius curati appellatio venit ille, qui habet primariam vicariam.
- 4 Rector cum animarum dicitur Vicarium curatum.

CURAM animarum appellatio propriè venit actualis, non verò habitualis, ut tenent in terminis Capra *commun. concl. 9. num. 7. & 8. & fuit dictum in Vicen. Prioratus 9. Iunii 1606.* coram bonis mem. Patriarcha Manzonedo. Venit etiam illa cura, quæ exerceatur in foto contentioso respectu iurisdictionis, quia omne beneficium habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi, absolvendi, & alia facienda ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum, *cap. dubium 54. vers. licet autem, de elect. glo. verb. cum animarum, in Extraneis, excusantibus, de proband. loan. 12. Iacob. de Gratian. auctor. decis. 1. lib. 1. cap. 97. n. 4. Rebuff. in repet. cap. extirpandis, 4. qui verò, num. 105. de proband. & in v. r. l. crimin. quest. 9. num. 53. Quint. in repet. de multa, num. 76. ord. in. Fulc. de testat. lib. 2. cap. 7. n. 9. Malsada de probat. *concl. 4. §. n. 20. cum seqq. Rot. decis. 32. p. 2. decis.**

Q 1

CURATI

fideiussor, talis si crediderit, numer. 2. *C. de possi.*
Mollign. num. 250. quia fideiussor dicitur debitor,
Bart. in l. 1. ff. si certum petatur, Barbat. conf. 86.
Iland, col. 3. lib. 3. Cardin. Tusch. dist. conclus. 35.
num. 5.

5 **DEBITORIS** appellatione proprie, & verè
non venit debitor sub conditione; Alexand. conf. 1.
Ex narratu, num. 1. 4. cum segg. lib. 4. Card. Tusch. dist.
concl. 15. num. 10 licet saltem largè contineatur, Surd.
conf. 121. num. 26.

6 **DEBITORIS** appellatione proprie non venit
qui reali obligatione conveniri non potest, Bald.
conf. 124. circa princip. vers. & hic est considerandum,
lib. 2. Rot. Avenion. decis. 14. Cardin. Tusch. dist.
concl. 35. num. 11 vbi num. 12. post Alexand. conf. 102.
in princip. lib. 6. idem ait de eo qui potest conveniri
rei venditione, quia proprie non est debitor, ne-
que proprie obligatus, sed largè bene potest dici
debitor & obligatus, & numer. 17. post Cuman.
conf. 14. circa fin. subdit, quòd non est proprie de-
bitor rursus exceptione favorabili preceptoris, &
num. 18. nec ille qui exceptione perpetua se defen-
dere potest.

7 **DACIONUM** appellatione regulariter se-
cundùm iuris interpretationem, & verbi proprietatem
veniunt spirituales, non autem temporales, &
redditus prophani. Aleat. conf. 32. num. 3. lib. 1. tom. 1.
Rot. apud Paulde Rubels tom. 3. divers. aliis part. 2.
recent. decis. 180. num. 17. & 18. & decis. 129. num. 8.
vbi num. 7. ait quòd decime ille proprie non dicitur,
que in quota non exigantur.

APPELL. LXX.

Descendentes.

- 1 **Descendentium** appellatione veniunt omnes in infi-
nitum descendentes.
- 2 **Descendentes**, est nomen collectivum denotans per-
petuitatem.
- 3 **Verbum**, descendentes, quando non trabitur ad
fideicommissum, ostenditur.
- 4 **Descendentes** ex Teste quando vacatur, intelligitur
de filio primo gradu.
- 5 **Verbum**, descendentes, restringi debet ad filios
primi gradus, ne sequatur absurdum.
- 6 **Diffinitio** testatoris quando est restricta ad aliquod
tempus, verbum, descendentes, intelligitur de
iis, qui intra illud tempus possint verisimiliter
nasci.
- 7 **Natus** & corpus post mortem testatoris veniunt
descendentium appellatione.
- 8 **Naturales** veniunt etiam descendendum appella-
tione.
- 9 **Masculi**, & familia veniunt descendendum appella-
tione.
- 10 **Natum** ex familia dicitur descendens aut materni.
- 11 **Testator** vbi vocatur descendentes masculos non ad-
mittitur familia.
- 12 **Descendentes** ex linea masculina, vel per virilem
sexum quando sunt vocati, tunc familia non veni-
unt etiam descendentes ex masculis.
- 13 **Statuto** exclusivum femininarum propter masculos stan-
tes tunc familia non comprehenditur etiam sub
verbis apud eam comprehendere.
- 14 **Testator** quando tacite, vel expresse habuit mentem
conferendi bene in agnatione, non veniunt fami-
liae.

August. Barthol. Azim. Iur.

15 **Testator** vbi vocatur filios masculos, & eorum de-
scendentes, censetur repetere qualiterque masculi-
tatem in descendensibus.

16 **Testator** quando familiam descendens promittit de
dotibus tunc illa non veniunt in substitutione de
descendentibus.

17 **Descendentium** appellatione veniunt etiam nati ex
familiis.

18 **Testator** vbi vocatur masculos per hanc masculini-
tatem, seu virilem sexum descendentes, vel saltem
descendentes ex linea masculina, masculi ex fa-
milia non veniunt, & numer. 19. & 20.

19 **Masculus** ex familia non venit descendendum ap-
pellatione in privilegio.

DESCENDENTIVM appellatione contineatur
nepotes, nepes, pronepotes, proneptes-
que, & veniunt omnes in infinitum descendentes;
Ibid. C. de suis & legitim. Bart. arch. de heret. ab inter-
flato, in princ. Alex. conf. 13. Atque in narratu, in fin.
lib. 3. Socin. conf. 43. Vitis, col. 1. lib. 3. & conf. 31. in
princ. lib. 4. Mass. conf. 40. quia in hac causa, in princ.
Parsi conf. 83. col. 2. & conf. 92. col. 2. lib. 2. Gozzadini.
conf. 10. num. 8. Ruin. conf. 22. num. 1. cum segg. Nat.
conf. 64. Credo, num. 3. cum segg. vbi id impliat etiam
in privilegio immunitatis, in casu prohibito aliena-
tionis, & in donatione. Decian. conf. 163. num. 24.
& 15. lib. 2. vbi quòd ex quo infinitas denotatur,
necessariò plures gradus importat, Castren. conf. 41.
Vitis fallo, col. pen. in princ. lib. 1. vbi quòd descen-
dentium appellatione veniunt omnes in infinitum;
quia ascendentes, & descendentes dicuntur in infi-
nitum, Honded. conf. 1. num. 24. tom. 1. Menoch.
conf. 114. n. 78 & conf. 147. num. 6. & conf. 415. n. 25.
& conf. 330. num. 16. & num. 930. num. 6. & 18. &
conf. 393. num. 33. & 66. & conf. 270. 3. & conf. 2680.
num. 4. & conf. 1099. num. 24. & de p. f. lib. 4. pref. 91.
Præ. de interpres. vltim. volunt. fol. 129. num. 24.
Alejan. Negoziant. in sylva respons. 21. num. 16. &
9. 97. num. 5. & 300. num. 12. Peregr. de fideicom.
art. 19. num. 11. & art. 11. num. 43. & art. 25. num. 8.
& art. 30. num. 3. & 14. Barz. Romanen. decis. 4. num. 27.
& decis. 7. num. 1. & 6. Fulat. de substit. 9. 327. num. 3.
Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 119.
num. 1. Rot. coram Reuerendissimo D. Cocci b.
decis. 493. num. 2. & in Bononien. fideicommissi de
Lambertinis 11. Ionij 1609. coram Patriarcha Man-
zanedo, in impressa per Fasini decis. 150. n. 1. in princip.
p. 10. recent. & apud Paul de Rubels decis. 68. num. 18.
tom. 2. divers. aliis p. 6. recent. & coram Duran Episco-
po Vigellens. decis. 154. num. 3. vbi quòd descenden-
tes appellatione filiorum, & descendendum veni-
unt etiam nepotes ex filia, & decis. 300. n. 8. dicit
quòd verbum, *descent* dicitur, est aptum comprehen-
dere masculos, & feminas, & num. 9. quòd vocatio
filiorum & descendendum intelligitur solum de
filis & descendensibus masculis, & postea conti-
nuatio in eadem ratione fiat mentio de mascu-
lis. Amplius ut appellatione descendendum, vel
posterorum veniant omnes in infinitum, quibus
nati post mortem testatoris, ut per Socin. ten. in l.
cogatu, n. 30. in fine. ff. de verb. sub. Cephal. conf. 118.
num. 124. Menoch. de p. f. lib. 4. pref. 91. in fine, &
conf. 1. n. 84. Petta de fideicom. q. 1. n. 85. & maxime
quando dispositio in tempus suorum collata est, ut
sentit Cardin. Mantie. de consell. vltim. vltim. lib. 3.
tit. 11. num. 4.

Est enim nomen collectivum, descendentes, deno-
tans perpetuitatem, & in fideicommissum ordinato
ad descendendum favorem omnes in perpetuum

Q 3 ordine

ordine successio per fideicommissum iam vocati censetur, Ioann. de Anan. conf. 46. num. 2. Berol. conf. 92. num. 15. lib. 2. Ruin. conf. 164. num. 3. lib. 3. Roland. conf. 60. num. 10. cum seqq. lib. 1. Nat. conf. 331. num. 25. & conf. 337. num. 1. Couart. var. lib. 3. cap. 5. num. 4. vers. secundum, & in cap. Rationis. 3. in fine, de testam. Marz. conf. 13. & seq. & dist. conf. 40. num. 6. & 9. Cephal. conf. 268. num. 25. lib. 2. Hieron. Gabr. conf. 101. num. 22. cum seqq. lib. 1. Dec. conf. 1. num. 245. vers. quatuor, & vltimus casus, & conf. 41. num. 66. cum seqq. lib. 1. Simon de Præcis de interpret. vlt. m. vol. m. lib. 3. interpret. 2. dub. 6. fol. 9. num. 46. Crall. §. fideicommissum. q. 15. in fine, & q. 16. num. 3. cum seqq. & plures, quos refert Rot loco proxime citato. & in Florentina fideicommissi de Deris. 7. Februarij. 1609. coram Iusto, impressa per Fatimac. decif. 123. num. 3. part. 2. rec. & quod vbi filij, & eorum descendentes a testatore ad eius hereditatem vocati sunt, non copulati, sed ordine successio vocati censentur, fuit dictum in Romana fideicommissi de Vitis 9. Maij. 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano, impressa per Fatimac. decif. 344. num. 2. apud Ferin. p. 2. recens. Et quod in dispositione vocante descendentes, & quocunque successores etiam extraneos hanc interpretationem, vt extraneis descendentes extranei heredes quantumcumque vocantur non admittantur, sed tantum illis deficientibus, resoluit Socio iur. conf. 15. num. 19. cum seqq. vol. 2. Casulan. decif. 1. num. 1. p. 1. Peregrin. de fideicommiss. art. 32. num. 20. & 40. provt eos refert Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 7. num. 5. versam etiam, quia in dispositione.

3 Non trahitur tamen ad fideicommissum verbum, descendentes, primis adeuncibus, nisi conuerterent verba explicantis tempus futurum, vel quia fit facta mentio hereditum, vel additæ fuerint dictæ semper, in infinitum, quæ documtur, de similia, pro vt in præmissis terminis in institutione verbo, & eius descendentes, vel de fratre, & suis, aperte tenuerunt Cuman. in l. cum ita. §. in fideicommissum, num. 4. ff. de legat. 2. & in l. Gal. §. quidam resiste, num. 7. vers. ubi autem, ff. de liberis & post. vbi Ater. num. 7. & Socin. sen. num. 5. vers. quatuor casus, Dec. conf. 105. num. 4. & conf. 148. num. 1. & conf. 213. num. 2. & conf. 187. num. 7. & conf. 291. num. 2. & conf. 335. num. 18. Ruin. conf. 92. num. 3. lib. 2. & conf. 99. & 100. eod. lib. Dec. conf. 16. num. 37. vol. 1. Petr. Anton. Anguissol. conf. 72. 80. & 86. lib. 6. Macrob. conf. 61. num. 88. Laderch. conf. 92. & in substitit de filio & eius descendentes, Menoch. de præsumption. lib. 5. præsumpt. 71. num. 10. Petra de fideicommiss. q. 9. num. 16. Simon de Præcis de interpret. vltim. volam. lib. 3. interpret. 2. dub. 1. fol. 5. num. 36. cum seqq. Sured. decif. 346. num. 18. Verum eorum dicta, & rationes intelligi tantum debent, quando testator in concipienda institutione vltus fuisset verbis damtaxat directis, videlicet, institui, heredes scilicet, & similibus, quia secundum eorum propriam naturam impossibile est quod trahantur ad fideicommissum, ex quo à principio iure directo valere possunt, iuxta legem, verba conduntur, & l. in substituituram, ff. de vltim. Secus verò si testator verbis directis, & communibus est vltus, & tunc quia non tenditur directis ad impropiandam naturam verborum, non erit inconueniens, si institutæ obliquetur, ex quo in ea adnotata verba apta recipere talem formam, quæ fideicommissum respiciat, vt obseruat Decian. crm. 248. num. 2. vers. secundo obseruatur, Præcis de fol. 5. num. 46. Rimio. iun. conf. 50. num. 36. & 38. vol. 1. eleganter Rot in d. l. Romana

fideicommissi de l'fimus, coram Reuerendissimo Domino meo Pirouano.

Declaratur tamen primò supradicta resolutio principalis, quæ habet appellatione descendendum, venire omnes in infinitum descendentes, vt locum non habeat quando vocati sunt descendentes ex Titio, quia intelligitur de filijs primi gradus Titij, vt tenent Cephal. conf. 330. num. 40. lib. 3. Menoch. conf. 482. num. 1. & conf. 585. num. 32. & 33. Præcis de interpret. vltim. volam. fol. 289. num. 14. in fine, contra quos latè scribit Fular. d. q. 327. num. 7. cum seqq. vbi num. 39. declarat post Menoch. conf. 774. num. 7. cum seqq. vt si adnot descendentes mediati, & immediati, quod censetur vocati descendentes immediati, & proximiores, obseruans tamen hoc non esse absolute verum, quia si sunt tales descendentes, quod & remotiores non proximioribus forent admittendi ab intestato, vel posset locum habere representatio, vel transmissio, vtrique omnes venient.

Declaratur secundò, quia ne sequatur absurdum, vt verbum descendentes restricti debeat ad filios primi gradus, vt est casus in l. Lucius, la secunda. ff. de heredit. instit. vt dicit Berol. conf. 22. num. 5. lib. 2. provt eum refert, & sequitur Menoch. conf. 248. num. 2. Sured. conf. 354. num. 16. lib. 4. Fular. d. q. 327. num. 16.

Declaratur tertio non procedere quando dispositio testatoris est restricta ad aliquod tempus, nam intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci, Decian. conf. 1. num. 244. lib. 1. Menoch. conf. 328. num. 17. Fular. d. q. 327. num. 24.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt 7 nascituri, & concepti post mortem testatoris, Rustic. ad l. cum annus ff. de condi. & demonst. lib. 2. c. 5. n. 15. Marz. conf. 1. num. 15. Ruin. conf. 22. num. 18. lib. 2. Card. Mantie. de collect. vltim. volam. lib. 8. tit. 1. m. 4. versum descendendum, Card. Tusch. d. com. 2. lib. D. concl. 219. num. 4. Rot. decif. 337. num. 5. p. 1. recens. & decif. 344. num. 11. p. 2. etiam recens, quia, descendentes, est nomen habens tractum successuum, Card. Mantie. decif. 375. num. 1. Intellige quando nomen collectum infinitatem importans est in dispositione, quia constat de mente, Ruin. d. conf. 22. num. 9. & 10. vers. sed iuris, lib. 2. vbi exinde ampliat procedere tam in pils legatis, quam in conditionalibus, & maxime quando nulli exabant tempore testamenti, & idem dicit Decian. conf. 41. num. 24. & seq. lib. 1. vbi quod si nomen est collectum, continens plures gradus, intelligitur de omnibus in infinitum, provt si vocantur liberi, vel descendentes, secus si filij, vel nepotes, vel vnum gradum continentes, & num. 19. subdit procedere tam in testamenti, quam in contractualibus, quod quidem sine dubio procedit, vel quando fuit mentio de nascituris, vel quando apponita fuit dictio in perpetuum, vel alia similia, ita Paris. conf. 37. num. 25. & 24. lib. 2. Ruin. d. conf. 22. num. 14. lib. 2. Decian. d. conf. 41. num. 27. & 28. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 219. num. 40.

DISCENDENTIVM appellatione veniunt 8 etiam naturales, Bart. in l. ius, num. 4. ff. de capitis diminut. Angel. in l. ex facto, §. si quo rogatus, num. 4. vers. fallit si nascitur, ff. ad Trebell. Felin. in cap. in presentia, n. 22. de probat. Decian. conf. 3. num. 80. lib. 1. Rot. in laudem. Iurisperitorum 23. Ianuarij 1611. coram Patriarcha Pamphilio, & in Bonenion. de Malueris 24. Februarij 1612. coram Cardin. Sacrate, impressa per Fatimac. decif. 388. num. 7. p. 1. recens. vbi num. 8. addit b. c. habere

habere difficultatem, quando quis natus est ex dam-
nabili & possibili cotu.

9 Descendentium appellatio veniunt non
solum masculis, sed etiam feminis, arg. text. in *l. ubi
iuncta aub. seg. C. de sum & legum. hered. cap. nov. de
radic. & confirmat. ratio, quia vocabulum hoc est
naturale, ac proinde ita in foris natus, sicut in masculis
debet verificari, argum. *l. max. cum vltim. C. de liber.
paterit. & quare ita tenet Alex. conf. 160. num. 2.
lib. 2. Crotus vel. amnes populi. num. 15. q. ff. de inst. &
iur. Decian. conf. 51. num. 4. & conf. 413. num. 21. &
conf. 468. num. 32. & conf. 570. n. 9. Gosiadin. conf. 10.
num. 8. Curt. sen. conf. 64. n. 12. Ruin. conf. 124. num. 9.
lib. 1. Curtian. conf. 49. num. 5. in fine, Patil. conf. 26.
num. 34. lib. 2. Nat. conf. 64. num. 8. lib. 1. Crauet.
conf. 984. num. 5. Roland. a Valle conf. 58. num. 24.
lib. 3. Burg. de Pace conf. 1. num. 4. Hieton. Gabr.
conf. 97. num. 17. vers. quatuor c. 2. lib. 1. Rimin. iun.
conf. 44. num. 22. & conf. 56. num. 71. & conf. 835.
num. 1. lib. 7. Cephal. conf. 11. num. 7. & conf. 46.
num. 67. & conf. 12. num. 1. Rustat. conf. 37. num. 45.
lib. 2. Sfort. Odd. conf. 31. num. 3. & conf. 46. num. 5.
& conf. 65. num. 6. Decian. conf. 7. num. 30. cum seqq.
lib. 4. Alexand. Rauden. conf. 5. num. 6. lib. 2. Menoch.
conf. 318. n. 5. & conf. 311. num. 9. & conf. 420. num. 18.
& 24. & conf. 519. num. 25. & conf. 522. num. 2.
& conf. 85. num. 1. & conf. 95. num. 8. & conf. 957.
num. 6. & conf. 1012. num. 15. & de prumpt. lib. 4.
prumpt. 84. n. 26. & prumpt. 91. n. 2. Adrian. Negulant.
in filia resp. conf. 173. num. 43. Sord. conf. 308. num. 7.
& conf. 316. num. 1. & dec. 61. num. 2. & dec. 84.
num. 6. Card. Manic. de conu. in fil. vltim. lib. 8.
tit. 11. n. 1. cum seqq. Sim. de Pretz. de interpret. vltim.
volunt. fol. 189. num. 24. & fol. 191. num. 66. Peregr.
de fidei comm. art. 10. num. 8. cum seqq. Brunor. à Sole
in locum comm. vlt. de fidei comm. 4. Rustat. in cum
num. lib. 2. cap. 5. num. 14. cum seqq. de conditionib. &
demonstrat. Intrig. de sub. l. centuria 3. q. 85. num. 2.
Fulst. in simili tract. q. 325. num. 1. Mari. Antonio. vlt.
resolut. lib. 1. resol. 60. num. 1. Card. Tusch. d. tem. 2.
lit. D. concl. 119. num. 7. Cyriac. tom. 2. contr. 169.
num. 56. Zeoff. conf. 24. sub num. 3. vers. id quod ideo
ornat. ff. Rot. in Lendin. fidei comm. 19. Nove-
mbr. 1610. coram Card. Camalerio. impressa per Farin.
decis. 215. num. 1. part. 1. recent. duplicata p. 2. recent.
decis. 318. & omissimè in Rauten. emphyteus. 22.
Adm. 1628. coram Reutend. diffine Damus meo Cocio-
no Decian. in vers. nec etiam, ubi subdit quod quan-
vis Cephal. conf. 11. num. 12. tenet quod emphy-
teus concessa pro se, suis filius masculis, legitimis,
& naturalibus, tractat ad filios masculos, tamen
negari non potest quin sit aliqua dubietas an verba
sint intelligenda de descendentes masculis tantum,
an verò etiam de feminis.**

10 Amplia ut etiam natus ex femina dicatur descen-
dens, & veniat appellatio descendentiom. *l. ubi
C. de sum & legum. hered. aub. de hered. ab intestato
vltim. c. vlt. Fulg. conf. 86. num. 2. Ruin. conf. 120.
num. 8. lib. 1. Tiraq. de iact. promog. q. 1. num. 2. Patil.
conf. 51. num. 40. & conf. 38. num. 1. & conf. 92. n. 61.
lib. 2. Socin. iun. conf. 2. num. 11. lib. 3. Alciat. respo-
s. 563. num. 1. Nat. conf. 64. num. 8. lib. 1. & conf. 437.
num. 2. lib. 4. Cephal. conf. 46. num. 46. & 47. Card.
Manic. d. tit. 11. num. 1. cum seqq. Menoch. d. pre-
sumpt. 84. num. 26. & prumpt. 91. num. 1. & conf. 321.
num. 4. & conf. 81. num. 11. 14. & 16. & conf. 1127.
num. 9. Adriano. Negulant. d. q. 173. num. 43. Crass. in
5. fid. i. cum iussu, q. 15. num. 1. cum seqq. Intrig. d. l. 3.
q. 85. num. 3. Rustat. cap. 5. num. 14. Rot. decis. 326. n. 3.
ad fin. apud Farin. p. 2. recent. Fulst. d. q. 325. num. 3. ubi*

num. 5. ait ampliationem huiusmodi in aliquibus
casibus non esse recipiendam, primò, quando vo-
cati essent descendentes ex parte patris, vel ex linea
paterna, secundò, quando vocati essent descen-
dentes masculi, tertio, quando ageretur de prone-
pote ex filia, vel vltioris, quia licet nepos posset
dicì descendens aui materni, non tamen idem de
pronepote dicendum esset.

Limita primò, quando esset dictum de descen-
dentibus masculis, vel testator vocasset descenden-
tes masculos, quia tunc non admittantur feminæ,
ita lason in *l. 5. ff. qui in quod. num. 2. ff. de iur. d. l. 1.
omnium iudicium*, Anton de Butt. conf. 46. *Relit. deci-
sum. Abb. conf. 36.* Videtur primò lib. 1. ubi per lex
fundamenta probat, quod qualitas masculinitatis
non potest conuenire feminæ, Dico. conf. 154. *Dili-
gen. n. 1. Socin. conf. 14. P. de testam. n. 6. vers.
proterea filij masculi*, Grat. conf. 15. num. 15. lib. 2.
Card. Mant. d. lib. 8. tit. 11. n. 7. ubi ampliat limitatio-
nem etiam nisi masculi ex feminis, & n. 8. re-
stringit, nisi fuerit femina, quæ vocatur masculis
descendentes, Pretz. de interpret. vlt. volunt. fol. 291.
num. 67. in fine, Hieton. Gabr. conf. 112. q. 1. lib. 1.
Fulst. d. q. 325. n. 3. Menoch. conf. 1036. n. 7. Rollie. d.
c. 1. n. 12.

Limita secundò, quando vocati essent descen-
dentes ex linea masculina, vel per virilem lexum,
quia tunc feminæ non veniunt etiam descendentes
ex masculis, vt resoluunt Czaquet. conf. 350. num. 3.
Pretz. fol. 187. num. 5. & fol. 292. num. 51. & fol. 293.
num. 67. in fine, latè Menoch. c. n. 19. *per totum*, &
conf. 85. num. 18. & conf. 615. num. 7. & conf. 957.
num. 10. & de prumpt. prumpt. 81. num. 6. lib. 4.
Peregr. de fidei comm. art. 6. num. 25. & c. 2. n. 25.
lib. 2. Crass. d. q. 15. num. 3. latissime Fulst. de sub. l. 3.
quasi. 246. num. 12. cum seqq. Contra Marfil. sing. 53.
Alexand. conf. 34. *Ponderau. num. 10. vers. & non in-
ficiat*, lib. 1. & conf. 3. lib. 4. & conf. 125. *Vlt. p. de fidei
comm. art. 10. n. 6. & conf. 17. Circumf. vltim. num. 6. cod. lib. 7.
Socin. c. n. 31. num. 5. lib. 4. ubi ait, quod si testator
instituit suos filios masculos cum hoc, quod hære-
ditas sua tractat de voo in aliam descendente
per lineam masculinam, si decedit vnus ex filiis re-
lictis vnica filia, ipsa excludit partem suam*, Card.
Manic. de conu. vlt. volunt. lib. 8. tit. 11. n. 9. Hieton.
Gabe. conf. 90. num. 33. lib. 1. Gall. de except. success.
tit. 4. except. 17. num. 75. p. 2. Ceual. commun. contra
commun. quasi 34. Cephal. conf. 41. num. 18. cum seqq.
Rollie. in d. l. cum ann. lib. 2. cap. 5. n. 22. Card. Tusch.
d. tem. 2. d. l. 3. c. de l. 2. n. 9. n. 7.

Limita tertio, quando exaret statutum, exclu-
dens feminas propter masculos, quia tunc feminæ
non comprehenduntur etiam sub verbis aptis eas
comprehendere, ita Batt. in *l. v. iur. iur. l. 5. ff. liberi.
num. 4. vers. nisi in c. iur. & in vers. item pradi. l. 2. vlt.
n. 5. ff. de oper. l. iur. iur. Rimin. iun. conf. 185. n. 35.
lib. 1. & conf. 499. num. 63. Pretz. lib. 5. conf. 161. n. 29.
vers. c. iur. iur. Dec. conf. 41. n. 2. lib. 3. & conf. 7.
num. 49. in fine, & n. 50. lib. 5. Menoch. conf. 420. n. 19.
& conf. 816. num. 13. cum seqq. & num. 1. & conf. 867.
num. 11. & seqq. & conf. 1012. n. 26. ubi num. 28. & 29.
id lenitat ex conuictis, & conf. 1076. cum seqq. &
conf. 1079. num. 29. & de prumpt. lib. 4. prumpt. 81.
num. 1. & 4. Peregr. in trobat. de fidei comm. artic. 25.
num. 15. 22. & 26. & conf. 41. n. 1. in fine, lib. 5. Intrig.
de sub. l. centuria 1. q. 85. in fine, Rustat. in d. l. cum
ann. lib. 8. cap. 8. num. 16. Rota in d. Lendin. fidei com-
missi coram Card. Camalerio, decis. 255. num. 3. p. 2.
recent.*

Limita quarto, quando testator tacite, vel expresse
habuit

habuit mentem conferuandi bona in agnatione, vt per Menoch. *conf.* 585. num. 23. & *conf.* 900. num. 40. & *conf.* 1012. num. 27. vbi de tacita conseruatione bonorum in agnatione ob vocationem masculinorum, & *conf.* 1019. num. 31. & *conf.* 1040. num. 1. cum *seqq.* *Pret. de interpret. vlt. volunt. lib.* 23. num. 67. & *conf.* 161. n. 13. *Falar. de substit. q.* 325. n. 10.

- 15 Limita quindò, quando testator vocauit filios masculos, & eorum descendentes; nam in descendibus censetur repetita qualitas masculinorata, ita Molin. *de primog. lib.* 2. cap. 5. num. 19. Ruden. *conf.* 5. num. 9. lib. 2. vbi de primogenitura. Menoch. *conf.* 420. num. 30. & *conf.* 585. *Falar. dist. quæst.* 325. num. 14.

- 16 Limita sextò, quando testator feminis descendibus prouide de dotibus, nam non veniunt in substitutione de descendentibus, & censentur excludi à reliquis bonis, Hieron. Gabr. *conf.* 322. num. 41. lib. 1. Menoch. *conf.* 197. num. 55. & *conf.* 367. num. 15. Rustic. *in d. d. cum auu. lib.* 6. c. 8. n. 14. *Falar. d. q.* 325. n. 16.

Limita septimò, vbi diuersa ratio adesset, subiectique materia aliud suaderet, tunc enim feminæ non veniunt, Socin. iun. *conf.* 1. *Præsum. consuetudinis* n. 94. lib. 1. Franc. Marzari. *conf.* 39. *Et sanè*, num. 12. Rustic. *d. lib.* 2. cap. 5. num. 18. vbi n. 21. paciter limitat in odiosis.

- 17 DESCENDENTIVM appellatione veniunt etiam nati ex feminis, Ruin. *conf.* 49. num. 3. lib. 1. & *conf.* 100. num. 8. *coden. lib.* Socin. iun. *conf.* 2. num. 11. lib. 1. Titiaq. *de primog. q.* 1. num. 2. Paris. *conf.* 47. n. 40. cum *seqq.* lib. 3. vbi ait, quod femina ex masculo dicitur descendens ex masculis, & agnata, & de eippo, de stirpe, domo & familia, ac prouinde continetur in statuto, vel reformatione pro conseruanda agnatione, & num. 56. & 57. extendit etiam si nupta, & num. 68. cum *seqq.* restringit nisi verba repugnant, pota pro conseruatione perpetua agnationis, quia mulier solum conseruat donec viuunt, Cardin. Tusch. *d. l. ita. D. de incol.* 219. num. 30. cum *seqq.* Sord. *conf.* 308. num. 14. & *conf.* 317. num. 1. & 2. Rot. *in Auximona hereditaria*, 4. Iunij 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Piruano, impressa per Fasii. *decis.* 179. num. 4. p. 1. recent. vbi subdit quod non dicuntur descendentes ex linea paterna, eadem Rot. *in Pampilenen. sepultura* 10. Nouembrii 1608. coram Gregorio XV. impressa per Farinac. *decis.* 226. num. 3. p. 1. recent. vbi intelligit maxime in transitorijs ad hæredes extraneos.

- 18 Limita primò, quando testator vocauit masculos per lineam masculinam descendentes, quia tunc masculi ex femina non veniunt, Ruin. *conf.* 18. n. 9. *verf. vel feru. d.* lib. 3. Molin. *de primog. lib.* 2. cap. 5. num. 69. Menoch. *conf.* 802. num. 82. quos refert & sequitur *Falar. de substit. q.* 346. n. 32.

- 19 Limita secundò, quando vocati essent solum descendentes ex linea masculina, quia tunc masculi ex femina non veniunt, Ruin. *conf.* 18. lib. 1. Cephal. *conf.* 219. n. 7. & *conf.* 381. n. 12. Peregr. *d. trad. de fideicom. art.* 16. n. 4. & n. 10. *in fine*, quos refert, & sequitur *Falar. d. q.* 346. n. 33.

- 20 Limita terciò, quando vocarentur descendentes per vniuersum serum, quia tunc non veniunt descendentes etiam masculi ex femina, ita Bald. per text. ibi in l. *Call. n. 4. nunc de lege*, ff. de liber. & posthum. Cardin. Mantie. *d. lib. d. ita. n. 11. num.* 9. *Crass. in q. fideicommissum*, q. 15. num. 3. Menoch. *de præsump. lib.* 4. *præf.* 91. num. 6. Peregr. *conf.* 50. num. 1. lib. 1. *Inuigil. de substit. cem. 3. quæst.* 85. num. 6. *Falar. d. quæst.* 346. num. 34.

DESCENDENTIVM appellatione in priuilegijs ac non venit masculus ex femina, Alexand. *conf.* 56. num. 5. in princ. *lib.* 1. præsertim in priuilegijs odiosis, & tertio pxiudicialibus, Dec. *conf.* 123. n. 4. ante med. *verf. cum fallis*, Bertr. *conf.* 96. num. 13. lib. 1. Ioann. de Imola *conf.* 62. *Post exhibuimus*, *lib.* n. 5. *verf. item fallis*, n. 6. Vineent. de Franc. *decis.* 207. n. 6. & fuit dictum in Romana mense nunnularie, 10. Iulij 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, impressa per Farinac. *decis.* 663. num. 12. p. 1. recent. Veluti in priuilegio immunitatis, quia illud dicitur odiosissimum, l. 1. ff. de iure iuratis. Rimin. *conf.* 125. num. 40. *Natt. conf.* 64. *Credo*, num. 8. circa fin.

DESCENDENTIVM appellatione, quando vocatur ad fideicommissum si non sint, admittuntur hæredes, nisi aliud cautum sit in testamento, *Natt. conf.* 432. n. 8. Sim. de *Pret. de interpret. vltim. volunt. fol.* 289. n. 24. *Falar. de substit. q.* 348.

APPELL. LXXI.

Dies.

- 1 Dies appellationis in dubio venit dies naturalis.
- 2 Dies appellationis non venit nec nisi per festiuitatem.
- 3 Dies festiui decantur de præcepto.
- 4 Dierum appellatione veniunt contiones, non autem viles.

DIES appellatione in dubio aliter non declaratur per partes venit dies naturalis, & sic horarum 24. d. cum qui certarum, ff. de verb. obligat. l. 1. in l. more Romano, ff. de feru. Lodou. Gom. *in reff. de rescriptis*, infirmo, quæst. 16. Bertazol. *de clausulis iurium. claus. 1. quæst.* 5. num. 2. *verf. quæst.* 11.

DIES appellatione non venit nec nisi per fictionem, Federic. de Senis 101. f. 44. *Fallum tale est*, num. 2. *verf. nam tunc dies*, & *conf.* 256. in fine, quem refert Card. Tusch. *præf. conclus.* 100. 2. lib. 2. *concl.* 407. num. 1. declarando vt per Rebass. *ad l.* 2. ff. de verb. signif. *verf. videndum*, pag. 21.

DIES appellatione non venit nec nisi per fictionem, Apost. nuncupato extra tempora, & alibi vbi de illis sit mentio, veniunt dies festiui sub præcepto, vt resoluunt *Visual. in candel. aurea*, p. 1. *tit. de Sacram. Ordini*, n. 35. *verf. iuxta conclusio*, Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 1. cap. 27. q. 19. Aloy. Ricc. *in praxi aurea*, *resol.* 273. n. 2. & hæc opinio est probabilis. Contra-ria vtrò, quæ docet sub hac appellatione comprehendi dies duplices, & festiui ordinem ad officia diuina, licet non sint à laboribus feriat, probabilitate non caret, eamque amplectuntur *Fe. Emman. quæst. Regulæ*, tom. 3. q. 23. art. 5. *Soar. tom. 1. de Relig. lib.* 2. *de dubijs festiui*, cap. 9. n. 21. Stephan. Fagundes *in quinque Ecclesiæ præcepta*, lib. 1. cap. 2. n. 11. quos refero Ego ipse de offic. & *præf. Episcopi*, p. 2. alleg. 17. *fab* n. 7. *secundum Lugdunens* impress.

DIERVM appellatione veniunt continui, non autem viles, nisi illis expressum sit, l. 1. ff. de manumiss. l. qua erat, ff. de testam. Rebass. *ad l.* 2. ff. de verb. signif. *verf. videndum* est, pag. 21.

APPELL. LXXII.

Dignitas.

- 1 Episcopatus non venit appellatione dignitatis in causis.
- 2 Dignitatum appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificalem.
- 3 Archidiaconatus, & Archiepiscopatus veniunt tantum appellatione dignitatis in Ecclesia Cathedrali.
- 4 Archidiaconus & Archiepiscopus ex solo nomine habent dignitatem de iure communem.
- 5 Propositura, Thesauraria, Decanus, & Sacrista de iure communem non locum in iuramento dignitatis nisi sit consuetudo in contrarium.
- 6 Vicarius generalis Episcopi in commissionibus causas vocat appellatione dignitatis.
- 7 Collector & Subcollector habent dignitatem cum iurisdictione.
- 8 Commentarius perpetuus habet dignitatem.
- 9 Cancellarius Academia Pontifici auctoritate approbata dicitur in dignitate constitutus.
- 10 Canonicatus non venit proprii, sed large dignitatis appellatione.
- 11 Abbas non venit dignitatis appellatione in odiosis.

DIGNITATIS appellatione non venit Episcopatus in odiosis, licet secus in favorabilibus; gloss. ubi. dignitatem, in cap. de proband. lib. 6. Nat. conf. 886. num. 3. lib. 4. Mandol. leg. 20. Cancell. num. 7. 8. & 9. Colman. pragmat. sent. 31. de elect. cap. 1. §. 1. statuit, verb. obsecro, L. p. alleg. 84. vbi Mendel. lib. 8. Petrus Greg. de beneficiis. cap. 2. 4. 1. Gambat de officio Legatus a latere. lib. 4. num. 41. cum segg. & lib. 7. num. 22. cum segg. Barlas. conf. 187. num. 5. col. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. in princip. num. 16. Vnde si Papa dispenset cum illegitimo ad omnes & qualcumque dignitates Ecclesiasticas, non censetur dispensare ad dignitatem Episcopalem, ut scribitur Maior. de irregul. lib. 1. cap. 9. n. 4. Surt. de res. lib. 6. cap. 1. n. 28. Petr. de si. dei. com. et. 13. n. 8. Sanchez. var. q. 38. n. 6. vbi citat metipsum de officio Epi. cap. 1. alleg. 1. n. 17.

DIGNITATUM appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificales, Bellam. de. 15. 69. 8. post med. Rebuff. in concord. de. formamand. Apoll. in gloss. verb. ad dignitate, nonnullum Tamburin. de iure Abbatum. tom. 1. disp. 5. quæst. 19. num. 5. Ioan. Azor. insit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. §. 3. pluribus in id citatis tenigi. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 45. num. 14. & me citato in illo loco Sanchez. d. 2. quæst. 18. num. 3. dignitas enim maior post Pontificalem non venit etiam in gratia ad dignitates, ut post. A. G. Bellam. de. 69. 8. scriptum relinquit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. num. 20. nec in facultate quam daret Papa conferendi etiam inferiores quascunque, Lud. Gomez. in tract. de grat. expellat. num. 45. vbi subdit quod si Papa daret litteras expectatias, littere ad illas non extenduntur, quæ post Pontificales maiores censentur, quod & probat Anastas. German. in tract. de indultu Cardinal. q. ac irritum aam. 50. Nominem autem dignitatis maioris intelligitur ea, quæ in Ecclesia Cathedrali maior est cæteris post dignitatem Episcopalem, ut adverte Sanchez. d. 2. quæst. 38. num. 32. Aloyf. Ricc. in praxi am. 16. 8. num. 4.

DIGNITATIS in Ecclesia Cathedrali appellatione veniunt tantum Archidiaconatus, & Archiepiscopatus, Pute. de. 59. num. 1. lib. 3. nam 4 de iure communi Archidiaconus, & Archiepiscopus habent dignitatem ex solo nomine, Arctin. conf. 2. in princip. quem refert Cardin. Tulch. pragmat. c. concil. §. 2. lib. 2. d. 1. conf. 4. 19. num. 15. & 16. Alij autem personarum, siue officio non sonant in nomen dignitatis de eodem iure communi, nisi consuetudo sit in contrarium, Arctin. d. 2. supra, Card. Tulch. d. 1. conf. 4. 19. num. 19. ut de Propositura dicit idem Arctin. d. 1. conf. 13. num. 3. & de Thesaurario firmant Rot. de. 17. 3. alius 8. de proband. in noui, Arctin. d. 1. conf. 23. in princip. Abb. conf. 93. in princip. & per totam, lib. 2. & de Decanatu, Rot. & Arctin. loci proxime citati, & de Præcentore idem Arctin. d. 2. conf. 21. num. 6. & de Sacrista Zabarel. conf. 62. in princip.

DIGNITATIS appellatione in commissionibus causarum venit Vicarius Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur constitutus, ut resoluitur plures per me citati in tract. de officio, & potestate Episcopi, p. 1. alleg. 14. num. 32. vbi numerum segg. agitur de Vicario electo à Capitulo Sede vacante. Venit etiam Collector, & Subcollector, quia habent diuinitatem cum iurisdictione, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 79. Maslob. de Synodo diocesana, cap. 4. dub. 13. num. 31. secundum Roman. imperf. Venit etiam Commentarius perpetuus, Tulch. de iustit. lib. 1. cap. 9. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 8. n. 10. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. quæst. 1. n. 4. Maslob. d. dub. 13. n. 18. vbi n. 39. post Rebuff. de pacif. p. 1. §. 1. subdit posse delegati causas commentarij Abbatis, sicut Abbatu titulari. Venit etiam Cancellarius Academia Pontificis auctoritate approbat, Azor. insit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 13. quæst. 9.

DIGNITATIS appellatione proprie non venit Canonici, sed large. Achil. de. 1. n. 2. & 6. de rescript. Feder. de Seis. conf. 80. n. 2. in fin. Seta. de benef. q. 6. 1. num. 2. Mat. Antonin. lib. 3. resol. 12. num. 19. Aloyf. Ricc. in praxi ream feri ecclesiast. resol. 90.

DIGNITATIS appellatione non venit Abbatia, quia est de maioribus dignitatibus, quæ sunt in Ecclesia, & ob id speciali nota dignis, Lap. alleg. 84. num. 11. Ludoa. Gom. de infirm. rescript. quæst. 16. & de val. quæst. 3. Flamin. Patif. de rescript. benef. lib. 2. quæst. 1. num. 65. Intellige in odiosis, sicut non venit Episcopatus, Archid. in cap. 2. num. 2. de Proband. in 6. vbi Franc. num. 3. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. §. 2. n. 7. nam Abbatia æquiparatur Episcopatus, Rebuff. in concord. de. de mandatu Apostol. §. 1. §. 1. num. 18. In favorabilibus igitur dignitatis appellatione venit Abbatiam constat ex. in deminutionibus de elect. lib. 6. cap. 2. de indic. vbi Dec. ann. 13. Ioan. Corrol. in paraphrasi Sacrad. p. 3. cap. 3. num. 32. Marc. Anton. Columna in tract. de ecclesiast. reddit. orig. p. 2. cap. 15. n. 7. quos refert & sequitur Valensuela

conf. 74. n. 63.

APPELL. LXXIII.

Diocesis.

- 1 *Diocesi appellatione Episcopus tantum comprehenditur.*
Incollege in num. 2.

1 **D**IOCESANI appellatione Episcopus tantum comprehenditur, non alius inferior, etiam si habeat iurisdictionem Episcopalem, glol. in Clem. 1. *verb. diocesanum, de foro competenti, & in Clem. 1. de iur. & benef. cleric. & in Clem. 1. de iurisdictione.* Imol. in cap. de monachis, col. 2. de prebend. Philip. Franc. in cap. Ordinarium, *vers. appellatione verò, de officio Ordinarii, lib. 6. Zabarel. in Clem. quia Regularis, num. 12. de supp. neglig. Prelat. Erasim. à Cochier de iurisdic. Ordinarium in exemptis, p. 1. q. 1. num. 6. vbi num. 7. subdit procedere in materia stricta, & odiosa, Stephan. Grat. de preb. forensium, l. 2. cap. 12. num. 4.*

2 Verum appellatum hoc intelligitur in iis, quæ potius exigunt officium, vel dignitatem Episcopi, quam eius iurisdictionem: nam in aliis, quæ iurisdictionem potius requirunt, appellatione diocesanæ continetur inferior habens iurisdictionem Episcopalem, ut ex Abb. Barbat. & Felino, observat Couar. in cap. leon. in l. 1. de testam. in quo, ait ille, oportet mentem, & rationem dispositionis coluisse pendere diligenter, Mandol. reg. 16. Cancell. q. 2. n. 1. Flores de Mena *ver. lib. 4. q. 12. num. 9.* Aloyf. Ricc. in praxi auct. *refol. 303. n. 1. vbi ait, quod veniunt Abbates habentes iurisdictionem Episcopalem, Sanch. de matrimo. lib. 3. disp. 19. in fine, Stephan. Gratian. de c. 312. n. 11. Rot. coram Rucerdissimo Domino meo Cui o, de c. 346. n. 6.*

APPELL. LXXIV.

Diocesis.

1 **D**IOCESIS appellatione in materia favorabili ciuitas continetur, secus in odiosa, ita in cap. Rodulph. 35. de rescript. tenent Card. Florent. num. 1. opposi. 1. num. 30. Imol. col. 1. num. 5. Butr. col. 1. n. 30. Abb. n. 5. *vers. ad secundum Felin. col. 5. n. 3. vers. tercia conclusio, tradunt etiam Ferret. cons. 220. n. 1. vers. capis etiam, Alex. cons. 148. Ponderat. num. 30. & 11. vers. pro quo etiam, lib. 6. Petr. And. Gammar. ad cap. vnic. num. 106. cum seqq. super gloss. *verb. diocesis, de verum permitt. lib. 6. vbi etiam Ioan. Monach. col. 1. num. 1. vers. quid si in ciuitate, Philip. Franc. col. 2. num. 5. Mandol. ad reg. 16. Cancell. q. 41. n. 7. Rendius in promp. receptis sentent. num. 1. tit. 124. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. n. 195. cum seqq. Nicol. Garz. de benef. p. 2. cap. ult. n. 76. & 77. Erasim. à Cochier de iurisdic. Ordinarium in exemptis, p. 4. quaest. 74. Aloyf. Ricc. in praxi auct. *refol. 330. num. 4. Bellert. disquisit. clerical. part. 2. tit. de disciplina clericali. §. 2. num. 32.***

Stephan. Gratian. *disceptat. forensium. §. c. 391.*

n. 35. Sbroz de Vicario Episcopi, lib. 1. q. 30.

num. 2. Aloyf. Ricc. in collect. de c.

p. 4. collect. 1387. in

princip.

APPELL. LXXV.

Distributiones.

- 1 *Anniversaria defunctorum veniunt appellatione distributionum simpliciter.*
 2 *Mutatoria seu anniversaria non veniunt appellatione distributionum quod iudicantur.*

DISTRIBUTIONVM appellatione simpliciter veniunt anniversaria defunctorum, cap. *vis. de clericis non resid. lib. 6. ibi, de distributionibus etiam pro defunctorum anniversariis largiendis idem decretum observandum, resolut. Monet. i. tract. de distribut. quotidianam, part. 1. quaest. 3. num. 12. Rota apud Paul. de Rubis de c. 59. numer. 4. num. 3. divers. alia p. 8 tenet. vbi quod anniversaria simpliciter continentur appellatione distributionum, & regulantur ad instar illarum.*

DISTRIBUTIONVM quotidianarum appellatione mortuaria, seu anniversaria defunctorum veniunt, tenet Lap. alleg. 42. num. 1. vbi Mandol. in addit. l. 1. B. allegat. Mil. in repet. *verb. distributionum quotidianarum appellar.* Nicol. de Vbaldis de success. ab intestato, dum de success. clericorum, faculat. tractat. quæst. 6. post num. 19. & Rebuff. post concord. de collation. §. 1. in *verb. distributionum.* Verum appellatione distributionum quotidianarum huiusmodi mortuaria non continentur, optimo forsitan iure defendunt Zabarel. in Clem. 1. §. illi verò n. 15. de atate, & qualis. Cardin. Tusch. *prædict. vni. 3. lib. 2. cons. 51. n. 2. & 3. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 7. q. 4. Monet. de tract. de distribut. quotidianam, q. 1. 4. n. 22. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 7. quaest. 4. Rot. de c. 59. n. 1. vbi quod propriè non veniunt nomine distributionum quotidianarum, & num. 7. post Monet. de c. 14. n. 22. & Cened. canon. q. 1. n. 5. subdit quod dispensatus à Papa, ut etiam absens distributiones quotidianas percipere possit, non tamen istæ percipiunt anniversaria propriè debita iis tantum, qui pro redemptione animarum suis precibus gratiam diuinam implorant.*

APPELL. LXXVI.

Districtuales, Districtus.

- 1 *Districtualium appellatione veniunt originarij.*
 2 *Districtuales non veniunt appellatione oppidanorum.*
 3 *Clerici in materia privilegiata, & favorabili veniunt appellatione districtualium.*
 4 *Districtum appellatione venit diocesis.*

DISTRICTUALIVM appellatione veniunt originarij, cum illud verbum sonet in originem, (secundum Bald. cons. 415. Quamvis ad propriam, num. 1. vel. 4. quem refert Bertaol. de clausulis instrumenti. claus. 10. gloss. 2. §. n. 12. vbi à princip. illius glossæ agit de districto, territorio, comitatu, & diocesi. Et quod districtuales non veniant appellatione oppidanorum, censuit Rot. apud Seraph. de c. 467. n. 7. refert Aloyf. Ricc. in collect. de c. p. 4. collect. 1387. in fine.

DISTRICTUALIVM appellatione veniunt clerici in materia privilegiata, & favorabili, ut per

per Bellet. *disquisit. clericali*. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 1. Rot. decif. 47. 2. num. 1. p. 1. d. mof. An autem & quando clericus & Prelatus dicuntur esse de diftrictu dominorum temporalium? vide Dominicus per text. ibi, in cap. vlt. in princip. num. 7. & vlt. de offic. deleg. ubi etiam Franc. num. 3. & 4. & Anchar. num. 6. Cardin. Bellaginin. tom. 1. controu. 6. generalis lib. 2. cap. 28. versic. fecunda oratio, Sord. decif. 129. & conf. 302. num. 7. Marta de iurisd. part. 4. cont. 1. casu 1. num. 28. Soar. de legibus lib. 3. cap. 20. num. 7. ad fin.

- 4 D I S T R I C T U S appellatio venit dictefus, gloss. verb. *dictefus*, in fine calu. in Clem. ne Romani, §. san. de elect. nouissime Iul. Laxor. var. elucubr. tom. 1. tit. 1. cap. 3. n. 11

APPELL. LXXVII.

Domicilium.

- 1 Domicili appellatio in dubio non venit originis, sed habitatio.
- 2 Domicilium incolatus praeferitur domicilio originis.
- 3 Domicilium habitatio omnino, & semper spectatur. Pro contraria parte multa allegantur, vide licet.
- 4 Domicilium originis praeualet domicilio habitationis.
- 5 Domicilium originis potentius quam incolatus, quia vnum naturale, aliud accidentale.
- 6 Qualitas naturalis maior est accidentali.
- 7 Forum vtriusque ubi concurrat in vna eademque persona, attendendum est domicilium originis, & non habitationis.
- 8 Domicilium originis est immutabile, habitatio vero sicut proprio facto constituitur, ita potest propria voluntate & facto mutari, & muti.

1 D O M I C I L I I appellatio in dubio non venit originis domicilium, sed habitationis, vt docent gloss. verb. *omni diuina*, in fine, in cap. *statum*, §. cum vero, de rescriptis lib. 6. ubi Franc. num. 12. & Dominicus ad fin. versic. *et tamen glossa*, Felinus ad fin. num. 13. versic. *bene fecit*, de foro compet. Titag. de retrall. lib. 5. §. 9. gloss. 2. num. 21. Afflicti de offi. 184. num. 7. Brunot. à Sole in loci criminis, verb. *domicilium* 1. Cephal. conf. 41. num. 13. Ioseph. Sella Aragonia decif. 59. n. 9. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 2. §. num. 7.

1 Ratio est, quia domicilium incolatus praeferatur domicilio originis, vt docent Alex. conf. 16. m. 1. Bertrand. conf. 101. num. 4. vol. 2. Nauar. conf. 119. n. 16. & domicilium habitationis omnino, & semper spectatur. Ias. in repet. l. si arrogatus, num. 46. ff. de adoptio. & in l. vel. 6. versic. *conferantur*, C. de summa Trinit. & magis attenditur saltem in muliere, Sord. conf. 549. num. 1.

1 Contrarium tamen, imò domicilij appellatio venit originis domicilium, non omnino improbabili tenet aliorum sententia, dum resoluunt hoc praeualere domicilio habitationis, ex quorum numero sunt Sorin conf. 214 n. 8. r. 1. Decian. con. 71. n. 11. vol. 2. Sord. conf. 343. n. 30. & conf. 346. n. 8. & 9. & conf. 371. n. 49.

1 Quod quidem concludenti probatur ratione, quia domicilium originis potentius est, quam domicilij, quia vnum naturale, aliud accidentale, secundum in Anchar. conf. 37. n. 1. etiam, num. 6. in fine & 4. 7.

Petala in honorem ex familia, §. ff. de Fideiuss. n. 1. ff. de legat. 2. Card. Tulch. praedict. controu. num. 3. l. 2. de cons. 8. l. 1. num. 3. Menoch. de sumpt. lib. 6. praef. 7. §. 2. num. 4. atque naturalis qualitas maior est accidentali, & magis attendi debet, quia naturalia praeualent, l. qui habet, in princip. & ibi Dyn. & Bart. ff. de iurisd. Titag. de retrall. lib. 4. §. 10. gloss. 1. num. 26. Menoch. conf. 5. n. 24. Sanch. dish. 2. disp. 2. §. 1. n. 6. versic. *primo*, Ergo, &c.

Vnde attendendum esse domicilium originis, & non habitationis, quando in vna, & eadem persona vtrumque forum concurrat, colligatur ex l. laborum, §. praescriptio, ff. ad municip. & scribitur Crot. in rub. ff. soluti matrim. n. 37. ubi etiam Riconit. 80. Cephal. conf. 453. n. 11. Menoch. conf. 419. n. 13. Vnde ciuitas originis in concursu tanquam fortior & potentior ciuitate domicilij praeferenda est, vt docet Adrian. Negotiant. in syna resp. 4. 60. n. 3.

Nam domicilium habitationis, quod accidentale dicitur, sicut proprio facto constituitur, ita propria voluntate & facto mutari, & amitti potest, vt cum multis resoluunt Menoch. de sumpt. lib. 6. praef. 42. n. 1. & tangit Sanch. dish. 2. disp. 2. §. 1. num. 4. naturale vero originis domicilium voluntate ipsius quod mutari, aut tolli non potest, quia naturalia sunt immutabilia, sicut probat text. in l. sumpt. ff. ad municip. & in l. originis, C. de munitio. n. 7. & l. 1. §. 6. & sequitur Menoch. conf. 419. n. 7. & conf. 417. num. 5. & dish. 6. p. 1. §. 2. num. 4. ubi num. 3. intelligi quoad munera, & honores, & sic onera personarum, Brunot. à Sole in loci criminis, verb. *domicilium* 1. Cardin. in praxi indicum, & Aduect. ad verb. num. 1. Sanch. dish. 2. §. 2. num. 4. Bernard. Griz. de praxi l. 1. m. 4. Imper. lib. 2. con. inf. 36. n. 1. Stephan. Gratian. de script. forens. cap. 75. n. 10.

APPELL. LXXVIII.

Domestici.

- 1 Domesticoz appellatio proprie veniunt illi qui subsunt, vel ratione patriae, vel domestica potestatis.
- 2 Domestici si testantur substantiam, eorum appellatio non constituitur illi, qui sunt de familia.

D O M E S T I C O R U M appellatio proprie veniunt illi, qui subsunt vel ratione patriae, vel domine potestatis, & qui habitant cum aliquo, vel aliquo modo sunt subiecti mercenarij, vel similes Bald. in l. 2. C. de testib. Felinus in l. in litem, cod. tit. Acetia. conf. 137. Pise diligenter, n. 14. & 15. Mascard. de probat. con. 113.

D O M E S T I C O R U M appellatio, ubi testator eos substituit, continentur illi, qui sunt de familia, Bart. in l. 1. in princip. ff. ad Syllan. Franc. in cap. si pater, col. 1. §. versic. *decima septimo*, de testam. lib. 6. Lauenz. de Pallaz. in tract. quod flandus ma. culu, n. 163. Sim. de Praxis de interpret. vlt. volunt. fol. 139. n. 21. quos laudat, & sequitur Enlac. de substitut. n. 4. 173.

APPELL. LXXIX.

Dominium.

1 Domicij appellatio proprie venit directum.

2 Domicium

- 1 Dominium dicitur qualiter perpetua utilitas.
- 2 Dominus quando sit simplex mentio in libello intelligi debet in directo, non de utilitate de proprio, non de quasi domino, nisi dicatur.
- 3 Limita ut si iusticiarius alius secundum propriam sit significationem.

DOMINI appellatione proprie venit directum, l. 1. §. qui in perpetuum ff. si ager vestigialis, Dionys. Paul. de vera quasus pariter ad idem Seditionem erectionis, cap. 17. numer. 13. lato vero modo tam utrius, quam directum venit, Menoch. conf. 216. num. 176. & conf. 116. num. 10. Sard. decif. 288. n. 28. Barth. conf. 243. Fuit quidam, n. 6. lib. 6. Cardin. Tufch. praecl. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 129. num. 8. Cardin. Mantie. decif. 59. numer. 1. vbi etiam quod qualiter perpetua utilitas dominium dicitur, & n. 2. subdit quod dominium dicitur respectu vniuersalis iurisdictionis.

3 Unde quando simplex mentio fit in libello de dominio, intelligi debet de directo, non de utili, item de proprio dominio, non de quasi dominio, nisi dicatur, Alex. conf. 84. Visitatione, num. 2. lib. 3. quem refert Card. Tufch. praecl. conclus. tom. 6. lit. P. conf. 918. n. 2.

4 Limita ut sustineatur actus secundum propriam naturam, quis tunc vbi fit mentio de dominio, intelligitur de utili, & non de directo, ita Alexand. conf. 86. in causa datum, col. 3. vers. nec obstat, lib. 1. quem refert idem Card. Tufch. tom. 8. lit. P. concl. 101. num. 16.

APPELL. LXXX.

Dominus.

- 1 Domini appellatione qui veniant, & qui tales dicuntur, remissim.
- 2 Domini appellatione strictè venit utilis dominus, regulariter vero intelligitur tam de domino directo, quam de utili.
- 3 Domini appellatione venit etiam domus pro parte.
- 4 Vt usufructuarius secundum subiectam materiam venit appellatione domus.

DOMINI appellatione qui veniant, & qui tales dicuntur, vide Alex. conf. 129. Puto de iure, n. 3. vers. pro hoc etiam, lib. 2. vbi quod proprie maiorem habens, sed seu preminetiam, dicitur dominus, Valde de iure emphit. q. 1. m. 4. Cardin. Tufch. praecl. conclus. tom. 1. lit. D. concl. 64. per totam, latè Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 1. n. 18. cum seq. Sard. conf. 357. n. 12. vbi agit an qui grauitas est fidei commissio, vel sub conditione, sit dominus ante tempus restitutionis, vel venditionis.

DOMINI appellatione strictè venit utilis dominus, l. 1. §. si ager vestigialis, Bart. in l. c. si possessor, §. item si terra ff. de iur. iur. Fufat. de subf. n. 9. 149. n. 11. Regulariter vero intelligitur tam de domino directo, quam de utili, Menoch. conf. 126. num. 76. Et quod appellatione domini veniat etiam dominus pro parte, ex l. 1. §. domini ff. ad senatuscons. Syllan. telohit Rebuff. ad l. 96. prece pio, vers. iterum conclusio ff. de verb. sig. n. 413.

DOMINI appellatione secundum subiectam materiam venit usufructuarius, quia licet non sit dominus vel, tamen dicitur dominus iuris usufructuarius.

Actus; secus vero si dicatur dominus fundi, vel dominus telum enim non venit usufructuarius, emphyteuta, condactor, & similes, de quo tamen vide tradita per Alex. de conf. 119. num. 3. & 4. vers. & l. c. lib. 1. Valde. d. q. 13. num. 3. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 64. num. 6. & 10. Garc. Mistril. Sicilia decif. 92. num. 8. Card. Mantie. decif. 59. num. 1. & 3. Menoch. conf. 201. num. 11.

APPELL. LXXXI.

Domus.

- 1 Domus appellatione venit agnatio & parentela testatoris.
- 2 Domus, seu illorum de domo appellatione, veniunt omnes ferentes eadem insignia, praesentia in nupositionis, qua relictis nobilitatem.
- 3 Terrae veniunt appellatione domus, vel illorum de domo.
- 4 Naturales, nec etiam filii veniunt appellatione domus, seu illorum de domo.
- 5 Filii clericorum, de domo & familia patris non dicuntur.
- 6 Illegitimi dicuntur de domo vbi ex consuetudine conceditur naturalibus, & illegitimis natus ferre arma, & insignia familiae.
- 7 Naturales in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris.
- 8 Domus totius, & progeniei appellatione venit non solum familia originaria, sed etiam aggregata.

DOMUS appellatione venit agnatio & parentela testatoris, ita vt domo vocata ad fidei commissum, veniant qui sunt de agnatione, & familia, cap. 1. de schismat. lib. 5. ibi, domus de Columna, Bart. per text. ibi, in l. 1. C. ne liceat. potest. Roim. conf. 120. n. 14. & conf. 141. n. 4. lib. 3. Gozzadin. conf. 45. num. 9. latè Socin. iun. conf. 94. numer. 9. lib. 2. & conf. 103. num. 2. & 10. lib. 2. Remin. iun. conf. 835. num. 25. & seq. lib. 7. Alex. conf. 123. Ponderat. num. 3. lib. 6. vbi num. 4. vers. fortificatur, subdit quod in dispositione testatoris odiosi ipsi testatori non continentur, Anchar. conf. 152. Pura sunt, num. 3. & 6. Rochet. in rep. par. verb. ipso vel n. num. 74. Ctavet. conf. 800. num. 5. Cardin. Mantie. de cancellar. vltim. volunt. lib. 8. lit. 1. n. 11. Sim de Pritz. de interpret. vlt. fol. 239. num. 12. & conf. 161. num. 24. & 28. lib. 1. Menoch. conf. 6. num. 14. & 15. & conf. 75. num. 1. & conf. 633. num. 2. & conf. 1171. num. 2. & de praesumpt. lib. 4. praef. 88. num. 11. Peregrin. de fideicom. art. 12. num. 27. Casulan. d. n. 10. n. 1. p. 1. Sard. conf. 179. num. 17. Stephan. Gratian. d. n. 10. n. 1. p. 1. n. 2. lib. 1. num. 10. & seq. Intrig. de subf. n. cent. 3. quaf. 83. num. 12. Fufat. in simili tract. q. 381. num. 1. Cardin. Tufch. praecl. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 618. num. 3. & 4. & tom. 6. lit. P. concl. 891. num. 1. post Anch. conf. 142. n. 3. & seq. notat quod si testator vocet omnes de domo sua, intelligitur de agnatione, non de domo habitationis, vbiq. ad decimum gradum, Caroc. decif. 41. in fine, Cephal. conf. 137. n. 2. vbi n. 3. subdit quod dicuntur vocati, qui alias ad fuerit filium vocarentur, refert Fufat. d. q. 361. n. 4. & 4. Proximiores tamen admittuntur, Sim. de Pritz. d. fol. 289. n. 12. in fine, Menoch. d. praef. 88. n. 12. in fine, Peregr. d. art. 12. n. 27. in fine, Fufat. d. quest. 361. n. 3.

DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt omnes ferentes eadem insignia, presentia in dispositione, quæ respicit nobilitatem, Alexand. d. conf. 33. num. 3. lib. 6. & conf. 9. num. 5. lib. 7. Rebuff. ad l. 95 §. iure proprio, c. 1. §. de ver. sign. pag. 618. Grat. c. 163. num. 10. & 163 l. 1. Ruin. conf. 161. n. 4. lib. 1. Socin. iun. conf. 104. num. 1. lib. 1. Gozzadin. conf. 45. n. 9. Tiraq. de retrad. l. 9. §. 1. gloss. 9. num. 293. in fine. Carden. Mantie. d. 12. n. 17. Ctauer. dist. conf. 300. num. 5. Sum. de Pæcis de interpret. vlt. volum. fol. 189. num. 21. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 27. & conf. 47. num. 1. lib. 1. Menoch. de præsump. lib. 4. pref. 89. num. 11. Intrig. d. quast. 31. num. 13. Fulas. d. quast. 361. n. 2. Stephan. Gratian. d. epi. forensium. 4. cap. 64. n. 14. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. res. 31. num. 9.

DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt formæ, vt tenent Parif. conf. 10. n. 3. & seq. lib. 1. & conf. 47. n. 45. num. seq. lib. 3. Nat. conf. 21. n. 48. Sfort. d. conf. 46. n. 40. Burlat. conf. 34. n. 4. cum seq. Cephal. conf. 1. n. 84. cum seq. lib. 1. Bardel. conf. 66. n. 12. Anchar. Regien. lib. 1. quest. 6. nu. 10. cum seq. Menoch. d. pref. 88. n. 61. in fine. Honded. conf. 36. n. 31. lib. 1. Peregr. conf. 13. n. 30. lib. 3. Rot. dec. 382. num. 1. apud Farinac. p. 1. recont. & notissimè in syna Cienena fidelicommissi, 24 Ianuarij 1618. coram R. P. D. Duran. in vers. quod autem, vbi nihil voluit resolueret, quæ repetitur inter eius decisioes impressas dec. 1. 16. n. 35. Quamvis formæ non admitti resoluunt Gozzad. conf. 45. n. 10. & conf. 79. n. 6. Ctauer. dist. conf. 300. c. 1. Surt. conf. 46. n. 26. & seq. Honded. conf. 7. lib. 1. Intrig. l. 9. §. 3. n. 14. Caroc. dec. 4. n. 11. quorum tamen opinio procedere poterit vbi coniecturæ extiterit quod testator non senserat de feminis, veluti si fideicommissum relictum sit domui pro conseruatione honorum in agnatione, quia tunc formæ non succederet, cum non sit apta conseruare agnationem, vt in specie scribant, Gozzad. d. conf. 45. n. 10. Menoch. d. pref. 88. n. 5. Cephal. conf. 3. n. 27. Peregr. conf. 13. n. 10. lib. 3.

DOMVS, seu illorum de domo appellatæ domus enim, seu de domo, & de agnatione sunt synonymæ, vt Menoch. conf. 171. n. 1. non veniunt naturalis, nec eorum filij, Bart. in l. Lucetia, in princ. ff. de cap. Armarum. Dec. conf. 34. n. 10. 1. Grat. conf. 6. n. 4. lib. 2. Ruin. conf. 16. n. 4. lib. 1. Tiraq. de retrad. cap. 15. n. 12. & de retrad. l. 9. §. 1. gloss. 9. n. 2. Card. Mantie. d. lib. 8. art. 21. n. 20. & 21. Rimin. iun. conf. 36. n. 51. Decian. conf. 6. num. 1. lib. 3. Surt. conf. 179. n. 17. & 18. Petr. de fideicom. quast. 11. n. 101. in fine. Menoch. d. pref. 88. n. 33. Peregr. conf. 4. lib. 1. vbi late declarat, & de fideicom. art. 11. num. 81. vbi dicit maxime procedere ex tantibus legitimis Cui. Barz. dec. 3. num. 16. vbi quod alij clericorum de domo, & familia patris non dicuntur.

Quamvis contrarium sententia minus bene tenentur Parif. conf. 38. n. 9. lib. 4. Rimin. iun. conf. 442. num. 6. cum seq. & relati à Peregr. conf. 36. n. 6. lib. 1. Nisi illam accipiamus vbi ex consuetudine concederetur naturalibus, & illegitimis natis ferre armis, & insignia familie, quia tunc diceretur de domo, vt bene resoluunt Socin. iun. conf. 03. n. 8. lib. 1. Cardin. Mantie. d. l. 1. n. 10. in fine. Cephal. conf. 91. num. 13. Menoch. d. pref. 88. num. 11. Provt in Hispania, vbi ex antiqua consuetudine illarum partium adhibentur ad insignia nomen, arma, honores, & nobilitas patris, vt t. ferunt Azevedo. l. 34. num. 17. & 29. Nicol. Garc. de benef. par. 7. cap. 11. num. 49. citati à Rota in Pampelonia Capellania 4. Martij 1622. coram Reuolida.

August. Barbos. Azom. iur.

DOMVS totius & progeniei appellatione venit non solum familie origina, sed etiam aggregata, omnes scilicet eadem insignia, & nomen deferentes, Anchar. conf. 11. n. 4. & 1. Alexand. conf. 11. n. 1. ante mod. lib. 6. Hieron. Gabr. conf. 3. 2. quæst. 6. num. 18. cum seq. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 5. n. 27. Stephan. Gratian. d. epi. forensium. 4. cap. 64. n. 10. 6. quod ex eo probatur, quia ex additione illius vniuersalis dict. totius, vniuersa familia vocatur, iuxta tradita per Alex. conf. 195. n. 3. & seq. lib. 6. & per Thaq. in l. si venquam, verborum. n. 1. cum seq. C. de reuocand. donat. & colligitur ex text. in l. si cum lana, ff. de legat. 3. & in l. pediculus, §. Labes, ff. de auro & arg. legat. 2. vbi quod licet lana legata non veniat lana intincta, quando tamen est adiectum signum vniuersale, venit lana cuiuscumque generis, quibus possumus fundamentis, ita fuit resolutum in Hicione iurispraxationis 18. Decembris 1614. coram booz meim Remboldo, impressa per Farinac. dec. 697. n. 6. p. 1. reuoc.

APPELL. LXXXII.

Domus materialis.

1. Adificium quod solis parietibus & tecto continetur deputatum pro habitantibus, venit appellatione domus.
2. Apotheca domus venia, & sub eodem tecto, & solo existens venit appellatione domus.
3. Apotheca non venit appellatione domus quando per se stat, & est separata à domo.
4. Apotheca, seu taberna affensa, & quando veniat appellatione domus in statuto impoente panem offendenti, seu insultanti ad domum, remissum fuit.
5. Partium venit appellatione domus.
6. Huius venit appellatione domus in legato, si ad illam à domo patet aditus.
7. Ostium, & alia domus officia continentur illius appellatione.
8. Molendinum venit domus appellatione.
9. Domus celsa, ingurium seu cetera vltra appellatione domus, quando est ad usum hominum.
10. Stabulum venit appellatione domus quando est conexum & vniuersum domus.
11. Scale, quæ sunt extra domum, non veniunt appellatione domus.
12. Balnea veniunt appellatione domus, & aditus per domum ad ea habentur, vel vincto pretio cum domo empta fuissent.
13. Putei, & putealia veniunt appellatione domus.
14. Omnia officia, & officia aditus, & posita in domo per totum usum causa, veniunt in venditione appellatione domus.
15. Domus cum pertinentiis appellatione, qua veniunt ostenditur.

DOMVS appellatione venit adificium, quod solis parietibus, & tecto continetur deputatum pro habitatione, ita cum quædam, ff. de vinctu. Cora. conf. 106. n. 12. Caltreo. conf. 93. per totum, lib. 1. vbi etiam celsa, quod venit adificium ad habitandum siue in Vrbe, siue in castro, siue etiam in rure, quando est prout se, & salubritatem æris, non propter fundum, Stephan. Grat. d. epi. forensium. 4. cap. 64. n. 37. quod veniunt omnia ab imo vsque ad superficiem, Card. Tusch. d. iem. 1. l. d. c. 1619. n. 2.

- num. 2. & 1. Bertazol. d. claus. instrum. claus. 19. gloss. 3. num. 4. vbi quod domus appellatione venit etiam edificium sine tecto. Et quod appellatione domus veniat tota, etiamsi non fuerit addita illa dictio, resoluat Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 5. c. 94. d. num. 3.*
2. Domus appellatione venit apotheca domui unita, & sub eodem tecto, & solo existens, quæ vno pretio fuerat emptæ cum domo, Alex. cons. 204. *Per. spelle. num. 4. vers. appellatione decidere videtur, lib. 6.* vbi loquitur in donatione, legato, & venditione, & extendit quando domus, & apotheca sunt nedum contiguae, sed sub eadem structura, & sub eisdem confiniis, Castren. cons. 9. 1. *Notandum, vers. hu non obliuiscimur, lib. 1.* vbi, quod secundum subiectam materiam appellatione domus venit etiam apotheca in luce retrahenda, Aloyf. Rice. in *colle. d. decip. 1. colle. 66.9.* Verall. decif. 34. num. 12. 3. *Surd. in 1. 88. num. 1. & 1. Nat. cons. 117. num. 1.* Ioseph. Sella *Aragonen. decif. 124. num. 15.* Card. Tusch. d. concl. 619. num. 16. *com. seqq. Bertazol. d. clausula instrum. claus. 19. gloss. 1.* late Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 1. cap. 126. per totam.*
3. Quando verò apotheca per se fiat non venit appellatione domus, quia secundum communem vsum non est domus, quando est separata à domo, Nat. cons. 118. in 2. *duob. Rain. cons. 179. num. 4. vol. 1.* Bertazol. d. gl. 7. m. 1. *Mirtilian. lenon. decif. 91.* Verall. decif. 36. 1. p. 1. *Corn. cons. 103. Quamvis, lib. 1.* Crauet. cons. 214. *Ex datione, col. 1. vers. non illa dubitatio, Card. Tusch. d. concl. 619. num. 19.* Vnde statutum puniat delinquentem in Ecclesia, non procedit, si delictum sit commissum in Ecclesie apotheca, vel ostio, secundum Maftril. *Suecia decif. 222.* Vel si prohibeat aliquem capi in domo, non ideo prohibet capi in apotheca non sita in domo, neque sub eodem tecto, Corn. d. d. cons. 103. num. 6. & 7. *Castren. cons. 111. Vbi puelle, per totam.* Crauet. d. cons. 134. num. 2. *vers. secundo, quæ duo vltimo loco citati id intelligunt si apotheca habeat vltimum aditum separatim ex publico, secus si unita, adeo quod aditus ex domo detur.*
4. An autem, & quando domus appellatione in statu inoponente potnam offendenti, seu insultanti ad domum, veniat apotheca, statio, seu taberna offensis vide Corn. d. cons. 103. num. 4. & seq. lib. 1. *Barbat. cons. 48. Prælaris scribitur, col. 2. vers. facit quod voluit, lib. 2.* Bart. cons. 107. lib. 2. *Alberic. in tra. de stat. lib. 2. g. 35. sub n. 1.* Petr. de Cabal. *resol. crimin. casu 13. n. 2. com. seqq. Baiard. ad Clav. f. in quass. 82. m. 116.* Card. Tusch. d. concl. 619. n. 14. *Fatimæ fragment. crimin. p. 1. lit. D, num. 112.*
5. Domus appellatione venit porticus, quia est pars domus. *Neguzant. de pign. verb. p. 4. membr. 2. p. num. 139.* Ioan. de Amic. cons. 1. m. 3. & 9. *Alberic. d. lib. 2. n. 15. num. 1. & 2.* Cæpol. *de seruic. verb. cap. 44. col. 2.* Vincent. de Franch. decif. 403. num. 2. *Caball. d. resol. 13. num. 9. & 10.* *Fatimæ d. d. D. num. 137.* Bertazol. d. gl. 9. num. 4. vbi ait procedere si sit coniuncta domui, & ei affixa est doctus.
6. Domus appellatione in legato venit hortus ipsius domus, si ad illud è domo patet aditus, *l. præd. f. balneus, ff. de legat. 3.* Callan. *ad consuet. Burgund. f. 3. verb. Au lieu & maison.* Ioan. de Amic. d. cons. 2. m. 7. *vers. f. & dicit, & n. 10. vers. unde, Socin. iun. cons. 61. m. 2. lib. 1.* Decian. cons. 15. n. 13. *col. 4.* *Surd. cons. 195. m. 1.* Card. Tusch. d. concl. 619. num. 24. vbi num. 31. post Alexand. cons. 36. *Consideratio per totum, lib. 4.* *libid. quod in diuisione, & laudo appellatione domus venit hortus contiguus, maxime considerata æqualitate, & commensuratione pretij. Secus verò*

dicendum in orto separatò à domo, quia non venit appellatione domus cum pertinentiis, etiamsi possit ex domo iri ad hortum, quando constat, quod alteri domui erat coherens, Dec. cons. 109. *Proterui, Crauet. cons. 214. num. 1. vers. secundo, Tusch. cons. 619. m. 3. late Bertazol. d. claus. 19. gloss. 10.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. cap. 896. m. 28. & tom. 1. cap. 126. num. 19.*

Domus appellatione continetur ostium, & 7 alia, quæ eidem sunt affixa, Cæpol. *de seruic. verb. præd. cap. 42. num. 1.* vbi intelligit de ostio, quod existit extra clausuram, Maftril. *Suecia decif. 22. num. 4. & seq.*

Domus appellatione venit molendinum, *l. 8 in l. perique, num. 10. ff. de in suo vocand. Card. Tusch. d. cons. 619. m. 2.*

Domus appellatione venit domuncula, regularium, seu campana, quando est ad vsum hominum, quia plus, & minus non faciunt differre species, vt per Socin. sen. in d. l. perique, num. 20. & ibi *l. 1. num. 7. ff. de in suo vocand. Card. Tusch. d. concl. 619. num. 17.* Bertazol. in *dra. d. claus. 20. gloss. 1. m. 4. contra Corn. cons. 106. num. 11. lib. 3.* Titaz. *de iudicio in rebus exig. vers. hic ad ead.* *Cotta in memorab. in verb. domus appellatione.* *Adrian. Negulant. in Sylva respons. quas 136. num. 10.*

Domus appellatione venit stabulum, quando 10 est annexum, & unitum domui, vel haberat ad illud aditus per domum, aut fuerat emptum cum domo, alia secus, *l. 1. in d. l. perique, num. 3. & seq. Alexand. cons. 26. col. 1. lib. 4.* Card. Tusch. d. concl. 619. num. 12. *Firman. in suo repet. verb. stabulum,* Ioan. de Amic. d. cons. 1. n. 7. *Bollren. cons. 219. m. 4. vel 3.* Bertazol. d. concl. 19. gloss. 9. *à princ.*

Domus appellatione non veniunt scalæ, 12 quæ sunt extra domum, & extra ostium, Bald. in *l. si in domo, §. si in ff. de seruic. verb. præd. Cæpol. d. concl. cap. 4. de scala, ad fin. Bertazol. d. claus. 19. gloss. 1. num. 5.*

Domus appellatione veniunt balnea, si aditus 12 per domum ad ea habeatur, vel vnico pretio cum domo emptæ fuissent, *l. præd. §. balnea, & ibi Bart. in §. sequenti, ff. de legat. 3.* Mellin. *dra. d. 100.* Bertazol. d. concl. 50. gloss. 9. n. 6.

Domus appellatione in venditione veniunt 13 ne dum puteus, sed etiam putealia, seu puteus adit, id quo puteus operitur, & fustes, quibus aqua hauritur, labra, scilicet vasis, seu catentes lapideæ ad recipiendum aquam aptæ, & item fistulæ, seu aqueductus, *l. 1. in d. l. 1. §. cum duobus legibus seqq. vbi Bud. declarat quæ sint labra, & quæ sint salientes, & de quibus ibi, & veniunt etiam tota, & scula ad hauriendum aquam, l. qui fundum, §. si in ff. de contrah. empt. Cæpol. d. dra. de seruic. cap. 47. De puteo, cisteria, & lanella, col. 2. Bertazol. d. claus. 19. gloss. 11.*

Domus appellatione in venditione generali 14 ter veniunt omnia affixa, & defixa ædibus, & posita in domo perpetui vltus causa, *l. fundi, cum suis §. §. ibi emor, ff. de uil. empt. late Bertaz. dra. d. claus. instrum. claus. 26. gl. 13. per totam, & præcipue à n. 19.* Stephan. Gratian. *d. tom. 2. cap. 126. m. 1. & 20.* Aloyf. Rice. in *colle. d. decip. 1. colle. 112 in princ.* *Surd. decif. 134.* vbi ait in venditione domus veniant vltimate.

Domus appellatione cum pertinentiis appellatione venit 15 apotheca, & taberna, conclauis, stabulum, hortus, & alia annexa domui, secundum vsum venditoris, vel legantis, Alex. cons. 223. *per totum lib. 2. cons. 204. lib. 6.* quæ refert Card. Tusch. *proli. concl. tom. 6. lit. P, concl. 123. num. 33.* Si testator plures habens domos simplici

simpliciter legat domum, & dubitatur de qua senserit, dici solet pizium legare illam, in qua habitare consuevit, Hieron. Gabr. conf. 98. num. 4. lib. 1. Menoch. conf. 329. n. 11. & de presump. lib. 4. pref. 129. num. 1. vbi num. 2. declarat procedere quando testator habitabat domum illam ordinat, secus si ex accidenti.

APPELL. LXXXIII.

Donatio.

- 1 Donatio propria & vera qua fit ex liberalitate venie appellatione donationu, non autem, qua fit ex causa.
- 2 Pignori renuntiatio non est donatio.
- 3 Hereditatu repudiatio non est donatio.
- 4 Donatio causa mortu prohibita donatione non continetur.
- 5 Donatio causa mortu non est proprie donatio.

DONATIONIS appellatio in materia statuti venit vera & propria donatio, quæ fit ex liberalitate, non autem ea, quæ fit ex causa, Hieron. Gabr. conf. 3. num. 3. lib. 1. Pate. decis. 323. n. 3. lib. 1. in correctiv. Sum. de Præstis de interpret. volum. volum. lib. 2. fol. 109. vers. num. 1. Alex. conf. 167. v. 2. num. 10. & seq. vers. non obstat assensum, lib. 7. vbi ait quod si statutum mandat infirmis donationem à centum supra, quia est contra ius commune, intelligi debet de propria, & vera donatione ex liberalitate, Oldrad. conf. 139. per totum, refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 621. à num. 15. vbi num. 10. post Bald. conf. 341. num. 3. lib. 1. s. obdit renouationem pignoris non esse donationem, & num. 23. quod non est donatio illud, quod donat pater filio usque ad legitimam, & n. 24. post eundem Bald. conf. 371. in princip. vers. deinde inquirenda, lib. 3. ait repudiationem hereditatis non esse donationem.

DONATIONIS appellatio vbi prohibetur, non continetur donatio causa mortis. l. si usufructuarius, s. sed etiam, ff. de donat. l. Scia, s. si ff. de donat. causa mortis, Nat. conf. 645. n. 3. lib. 4. Alexand. conf. 113. Perseus, num. 6. lib. 5. vbi quod donatio causa mortis non est proprie donatio, sed ex causa, Bald. conf. 169. Inno. casa, lib. 4. vbi quod constitutio, vel statutum prohibens minorem posse donare sub quacunque forma, vel alioquin, nisi servata certa solemnitate, non comprehendit donationem causa mortis, refert Card. Tusch. d. lit. D. concl. 622. num. 21.

APPELL. LXXXIV.

Dos.

- 1 Dotis appellatio simpliciter venit proprie tota dos.
- 2 Promissum & datum nomine dotis continetur dotis appellatione.
- 3 Dotis congrua appellatio venit illa, quæ non est minor legitima, vel quam pater filia censuit solum patris & uxoris existentis facultatem.

DOTIS appellatio simpliciter nulla facta partis mentione, venit proprie tota dos, Lilegatus Aug. Barbosa Appel. l. 1.

Alex. ff. de legat. 1. Roland. conf. 63. num. 15. cum seq. lib. 4. Adrian. Negusant. in Sylva resp. quæst. 13. num. 18.

DOTIS appellatio de propria significatione vocabuli continetur promissum, & datum nomine dotis, ita ut statum tribuens marito mortui uxore in matrimonio lucrum dotis datur, locus habet etiam in dote promissa, ut docent Math. Brun. conf. 90. n. 4. Achil. dec. ff. 18. n. m. 1. de constitut. Roland. à Valle de lucro dotis, quæst. 5. num. 14. Barth. conf. 132. Sententia cunctis, num. 3. lib. 1. Guid. Papæ quæst. 15. n. 3. Campeg. de dec. p. vit. q. 14. Socin. iun. conf. 35. num. 50. lib. 1. Ruin. conf. 15. n. 4. lib. 1. Menoch. de presump. lib. 6. pref. 1. n. 21. Contra Ofasch. decis. 1. num. 15. Gara. Lusi. decis. 187. D. Barbosa in rubric. filio maritimo. n. 4. Calb. Pereira conf. 14. num. 9. & plures citatos à Menoch. vbi supra.

DOTIS congrua appellatio venit illa, quæ non est minor legitima, Brunor. à Sole in locis communibus. verb. dos 5. Surd. de alimen. tit. 1. quæst. 1. num. 60. Menoch. conf. 57. num. 16. & conf. 95. n. 34. & conf. 1. n. 296. & conf. 30. n. 9. Fr. Emman. quæst. Replata n. 9. 4. art. 4. Sauch. de matrim. lib. 4. disp. 6. n. 8. Sceph. Gratian. Merchia. decis. 17. num. 9. Vel quando patet filiz constituit secundum patrimonij existentis facultatem, & contrahentium dignitatem, Menoch. de arbit. casu 149. à num. 26. & conf. 6. num. 21. & conf. 8. à num. 2. & conf. 71. num. 10. & conf. 371. à num. 10. Mascard. de probat. censur. 570. à prim. Rot. decis. 683. num. 6. apud Farinac.

APPELL. LXXXV.

Ecclesia.

- 1 Episcopalis, seu Cathedralis non venit Ecclesia appellatio.
- 2 Expellens habens gratiam ad personam, vel officium pertinet ad collationem Episcopi & Capituli communiter, vel diuini, non capit dignitatem posita vacantem, si de collatio spectet ad Episcopum & Capitulum.
- 3 Cathedralis in edictis & materia strilla non venit appellatio Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis.
- 4 Mandatum habens de presidendo in aliqua Ecclesiæ ciuitate, vel diocesi, non potest promitti in Ecclesia Cathedrali.
- 5 Cathedralis, & Metropolitana, & alias exempta continentur appellatio Ecclesiarum provincie.
- 6 Beneficium Ecclesia Cathedralis comprehenditur ubi quæ illud expellatur in aliqua Ecclesiæ provincia.
- 7 Cathedrali venit Ecclesia appellatio quando dispositio est favorabilis.
- 8 Romana Ecclesia nunquam venit appellatio Ecclesiarum, nisi de ea expresse facta sit mentio.
- 9 Cathedralis Ecclesia appellatio quandoque solus Episcopus, quandoque solus Capitulum, nunquam utrumque significatur.
- 10 Monasteria saltem in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatio.
- 11 Collegia & Conventus Monachorum in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatio.
- 12 Parochialis in strilla significatio non venit Ecclesia appellatio.

APPELL. LXXXVI.

Educatio.

EDUCATIONIS appellatio venit verborum, lectus, & habitatio in legatis, ac omnia ad victum necessaria, & medicinz, l. fin. vbi gloss. ff. de aliment. & cibor. legat. Paul. de Citadin. de iur. patr. art. 4. num. 2. & 10. Lambert. in similib. part. 6. tract. lib. 3. art. 9. quest. om. 1 p. inc. palu. n. 3.

Vnde victus, alimenta, & educatio exequenda sunt, & parum admodum inter se differunt, ut constat ex d. fin. de aliment. & cibor. legat. & ex l. 1. §. item si quis ff. de lib. xli. bnd. & l. scilicet, §. si ven. ff. de iure immu. refert huc 102 in idem. Rebuff. ad l. verbo victus 43. not. §. si ven. ff. de verb. significat. pag. 235. Menoch. de presumpt. l. 4. pref. §. 7. n. 14 vbi ait quod idem est alere, quod educare.

APPELL. LXXXVII.

Emolumentum.

- 1 *Utilitas omni venit appellatione emolumentati.*
- 2 *Verum emolumentum generaliter pro qualibet utilitate, & commoditate accipitur.*
- 3 *Males, & pene veniunt appellatione emolumentorum.*
- 4 *Distributiones que dantur veniunt appellatione emolumentati beneficiorum, seu prebendarum.*

EMOLUMENTI appellatio venit omnis utilitas, quia est verbum generalissimum, & apponitur pro omni utilitate ita Cuman. c. 162. Visa copia, num. 2. quem refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 3. h. E. concl. 140. per totum, nam verbum hoc, emolumentum, generaliter pro qualibet utilitate, & commoditate accipitur, c. si heredes de testam. c. nemo de simon. Lap. & Cardin. in Clem. statutum de electione, Boet. decis. 114. n. 6. Bertazol. in repetit. §. qui maior, C. de trasact. n. 640. vbi ex n. 646. alia huius distinctionis significationes cumulat, Guier. conf. 8. n. 4.

EMOLUMENTORVM appellatio venit etiam mulce, & pene, gloss. verb. & in solidum, in Clem. statum de elect. vbi Cardin. in prim. oppositio. Rot. in Sigain. per annum 18. Novembri 1608. coram R. Attribate n. impressa per Farinac. decis. 30. in fine, p. 2. recent.

EMOLUMENTI beneficiorum, seu prebendarum appellatio venit distributiones quousdianz, ut aperte colligitur ex Put. decis. 375. num. 2. cum seqq. alios 165. in correlu. lib. 2. quem refert Monet. de distrib. quest. d. p. 1. quest. 7. m. 15.

APPELL. LXXXVIII.

Empium.

- 1 *Empium & venditionis appellatio velatiōe omni alienationis species continetur.*
- 2 *Empium appellatio maxime in statum, & contrahitū venit tantum etiam proprium empium.*

EMPTIONIS, & venditionis appellatio teatit omnis alienationis species continetur, Aug. Barb. in Annot. in.

l. statuliberi, ad fin. de statuliber. l. siue, §. traditio, ff. quibus modis signu. vel hypo. Titia. de retr. all. leg. 4. gloss. 2. a. n. 1. Rebuff. ad rub. ff. de verb. significat. col. 1. vers. in secunda parte, pag. 3. Franc. Molin. de iur. nepotum, lib. 3. §. 72. n. 1.

EMPTIONIS appellatio in statutis & contrahitibus venit tantum contrahit proprius emptionis, l. r. ff. de contrah. empl. l. 1. §. de remm. perm. cum aliis adductis, per Fabian. de Monte in tract. de imp. & vinct. quasi 2. num. 1. Rebuff. ad l. 1. r. c. itaq. regula, ff. de verb. significat. pag. 163. vbi laic explicat, Francisc. Molin. d. quest. 72. n. 22.

APPELL. LXXXIX.

Episcopus.

- 1 *Patrimonia, & Archiepiscopi veniunt appellatione Episcoporum.*
- 2 *Illegitimus dispensatus à Papa ad Episcopatum, non censetur dispensatus ad Archiepiscopatum.*
- 3 *Dispensatio est in personis.*
- 4 *Illegitimi officio admittuntur ad Episcopatum dignitatem.*
- 5 *Episcoporum appellatio veri & proprii non tenet nisi in Episcopum exco. c. 1.*
- 6 *Episcopus interfecisse non auctor, qui interfecit electum.*
- 7 *Electi, & confirmati veniunt appellatione Episcoporum circa exercenda, qua sunt iurisdictionum.*
- 8 *Episcopus canonica institutione confirmatus habet eam omnia, qua sunt iurisdictionis.*
- 9 *Iurisdictionis exercitum alio acquisitione per confirmationem.*
- 10 *Electus, & confirmatus in Episcopum licet nondum consecratus, potest alium conuocare potestatem ad abjolvendum suum subditum in foro contentioso.*
- 11 *Electus, & confirmatus in Episcopum, quomodo nondum consecratus, potest dispensare in irregularibus amotis ex distilla oculis praenotatis, excepta ea, qua oriuntur ex homicidio velutario, & exceptis aliis duobus ad forum contentiosum.*
- 12 *Electus, & confirmatus in Episcopum, licet acedum consecratus, potest licentiam concedere, ut res iuratio fieri possit per nuntium, iuxta Concilij Toled. dispensationem.*
- 13 *Electus, & confirmatus in Episcopum campit potest dispensandi in votis, & incontinentia suorum subditorum.*
- 14 *Episcopus si velit ea que sunt in solidum ex ordine, oportet ut obtineat latorum Apost. sine quibus nec admittit, nec recipi tanquam Episcopus potest.*
- 15 *Miracula recognoscere potest sibi Episcopus, & non alius Prælati illo inferior, quomodo iurisdictionem quasi Episcopalem habet.*
- 16 *Prælati ad parvam, & ipse ex eam idem se reperiet, solum Episcopus infirmari potest, & non alius inferior.*
- 17 *Mortuaria qua sunt ad faciem venerationis pro rebus deperditis, sibi Episcopus concedere potest, & non alius inferior, quomodo quae exemptae, & immunitatis sedis Apost. subditus.*
- 18 *Abbatem quomodo quae exemptae, & iurisdictionem quasi Episcopalem habent, non possunt cogoscere de causis matrimonialibus.*
- 19 *Beneficia venire in subditis sibi Ecclesie exstentia*

- possunt Prælati Episcopo inferiores, iurisdictionem quasi Episcopalem habentes.
- 10 Prælati inferiores habent potestatem visitandi ea, quæ ad suam diocesim pertinent.
- 11 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes possunt approbare Confessores.
- 12 Prælati inferiores iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem sicut in irregularitatibus omnibus ex delictis occultis promerentibus, exceptis, &c. dispensare.
- 13 Contrarium verum.
- 14 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, possunt in diocesium suarum licentiam concedere vel obligare, seu renunciare à nonito fieri valeat inter duas menses proximos professionem, iuxta formam Concilii Tridentini.
- 15 Vicarium generale vocem Episcopi appellatione ubi ille non excluditur, & est res, quæ convenit Vicario ex omni officio.
- 16 Vicarius Episcopi generalis potest concedere litteras excommunicationis pro rebus ablati.
- 17 Vicarius generalis Episcopi coniugalis causæ cognitionem etiam ex generali commissione trahere potest.
- 18 Vicarius generalis Episcopi absque eius speciali commissione, potest egressus à monasterio licentiam mentalem concedere in vim Concilii Trid. id Episcopo tribuente.

1 **EPISCOPORUM** appellatione veniant etiam Patriarchæ, & Archiepiscopi, & ceteros, & omnes autem 22. dist. gloss. singularis verb. de Episcopo, per teat. in eo qui periculis sum, de sentent. excom. lib. 6. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. quæst. 1. num. 51. Gonzal. ad reg. 2. Concilii gloss. 42. n. 19.

2 Limita in odiosis, & in materia correctoria, ac stricte interpretanda, puta in dispensationibus, quia si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censetur dispensatus ad Archiepiscopatum, & si fuerit dispensatus ad Archiepiscopatum, non est propterea dispensatus ad Patriarchatum; quia dispensatio est stricti iuris, & stricte interpretanda, ut latè probavi de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 31. & n. 7. tum quia ad Episcopalem dignitatem, & alias ea superiores difficile illegitimi admittuntur, & nisi Papa expresse cum illis dispenseret, non censetur per verba generalia admitti debere ad dignitates huiusmodi, & idem hanc limitationem tradunt Maior de irregularitat. lib. 1. cap. 9. num. 6. Sayz. de censur. lib. 6. c. 11. n. 29. Sandarcel. var. p. 1. q. 38. n. 16.

3 **EPISCOPORUM** appellatione verè, & proprie non veniunt, nisi in Episcopum consecrati, licet electi, & confirmati sint, ita probant text. in c. 1. n. 10. libi, ante promotionem suam, & ibi, nec esset adhuc in Episcopum consecratus, de resignat. iurabil. Episcopo, vel electo, de iur. quæ sunt à Prælati gloss. & communis in c. 1. de relig. domib. gloss. verb. Pontificum, in Clem. 2. de celebr. Missæ, gloss. 1. in Clem. 1. de penit. cum aliis adductis per Ludou. Gomez in reg. de triennali, quæst. 16. Nau. ca. 32. n. 61. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. q. 18. m. 2.

6 Et idem occidentem electum non diu interfecit Episcopum, resoluunt Mandosum reg. 16. Concilii q. 19. n. 13. Gonzal. ad reg. 3. Concilii, gl. 9. §. 1. n. 17. Aloyl. Ricc. in prim. aucta, resol. 136. n. 1. D. Antonin. Ricc. l. nunc Episcopo Bellacastren. & Romæ Vicefregens, in sua tract. de iure personarum extra premium Ecclesiæ existens, lib. 3. c. 7. n. 9. quos refert ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 57. num. 37. secundum impressionem Lugdunens.

Circa ea verò exercenda, quæ pertinent ad potestatem iurisdictionis, appellatione Episcoporum veniunt electi, & confirmati, licet nondum consecrati, cap. nesci 9. cap. transmissum 15. ubi gloss. de elect. quia Episcopus Canonica institutione confirmatus habet ea omnia, quæ sunt iurisdictionis, Aloyl. Ricc. de resi. 136. Azor. in su. moral. p. 1. lib. 3. cap. 19. quæst. 5. tum quia exercitum iurisdictionis actu acquiritur per consecrationem, Coim. in pragmat. sancti. de collationib. verb. nonnullas, p. 186. Perez l. 2. vers. probatur ulterius, tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. 155. & alij per me citati de officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. cap. 4. num. 7.

Vnde ex proximè dictis primò inferitur dispositio Concilii Tridentini, sess. 12. de reform. cap. 15. statuentis quod sine probatione Episcopi nullas etiam Regularis possit Consecrationes secularium etiam Sacerdotum audire, procedere in Episcopo electo, & confirmato, licet nondum consecrato, qui potest alicui committere iurisdictionem ad absolvendum suos subditos in foro penitentiali, cum huiusmodi commissio pertineat ad potestatem iurisdictionis, quam Episcopos electi iam habet, ut supra dixi: quam illationem amplectuntur in 4. dist. 18. q. 4. art. 2. Chamerot. de Sacram. tract. 7. de Consecr. dub. 15. Fagundes in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 2. lib. 7. cap. 1. num. 47. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 25. num. 6. secundum Lugdunens. impressit.

Secundò inferitur dispositionem eiusdem Concilii Trid. sess. 14. de reform. c. 6. dam habet licet Episcopi in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto promerentibus, excepta ea, quæ occit ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum dispenseret, procedere ex adducta ratione in Episcopis electis & confirmatis, quamvis non consecratis, ut docent Soar. tom. 5. dist. 41. sect. 2. num. 7. Sanch. de matrim. lib. 8. dist. 2. num. 11. Gutier. in finib. tract. 2. q. 4. n. 16. Marl. Alter. de censur. tom. 2. dist. 2. de suspens. 3. vers. servari notandum. Aloyl. Ricc. de resi. l. 115. Ego ipse de off. & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 39. n. 2.

Tertiò inferitur dispositionem eiusdem Concilii Tridentini, sess. 15. de Regular. cap. 16. statuentis quod renunciatio facta per novitum ante professionem, vim non habeat, nisi cum licentia Episcopi, &c. procedere in Episcopo electo & confirmato, licet nondum consecrato, sicut scripserunt Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 7. c. 5. num. 65. Bartholom. à S. Fausto in thesoro Religios. lib. 5. quæst. 194. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 99. n. 3.

Quartò inferitur potestatem concessam Episcopis dispensandi in votis & iuramentis suorum subditorum competere Episcopis electis & confirmatis, quamvis nondum consecratis, ut resoluunt Leon. Less. de iustitia, lib. 2. cap. 40. dubi. 1. 2. num. 100. vers. secundo, Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. c. 38. n. 7. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 36. num. 6.

Illud tamen advertete oportet quod attenta dispositione Extraord. innot. lib. 2. de elect. inter communes, opus est ut Episcopus libi velit ea, quæ sunt iurisdictionis, exercere, obineat litteras Apost. sine quibus nec admitti, & recipi tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesiæ libi collatæ consequi potest, ut refertur D. Barbosa in l. de iure, in princip. p. 1. n. 50. ff. soluto matrim. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 5. num. 33. Azor. in su. moral. p. 2. lib. 3. cap. 19. quæst. 9. vers. casum, quorum memini in collect. cap. nesci 9. n. 3. de elect.

15 **EPISCOPORVM** appellatione veniunt aliquando ipsi Episcopi tantum, non vero alij Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, ut in casu recognitionis miraculorum, quam quidem non spectare ad alium præter Episcopum, per Concil. Trident. *sess. 25. de innovat. & innovat. sanctior. ibi, nisi eodem recognitionis & approbatione Episcopo, tradunt Aloys Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 363. in 1. edit. alias resol. 435. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 197. num. 2. Mari Antonin. d. lib. 1. resol. 11. in 1. casu 42. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 2. p. 3. quest. 15. supplicat. ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 97. n. 9.*

16 Sic etiam Episcopum solum posse præsentatos à patronis, & per examen idoneos repositos insinuare, per Concil. Trident. *sess. 14. de reformat. cap. 13. ibi, huiusmodi insinuat. & non alteri inferiori referuntur*, docent Lambertin. de iur. patron. lib. 2. p. 1. q. 1. *prin. art. 10. n. 1. Mari Antonin. d. lib. 1. resol. 47. num. 6. & resol. 55. num. 11. in fine*, Valer Reginald. in praxi fori patronat. lib. 39. tract. 3. n. 214. Vgolin. de officio Episcopi c. 5. l. 5. 4. n. 1. Ego ipse in simili tract. p. 3. alleg. 72. num. 176.

17 Sic patet Episcopum tantum, & non alios Prælatos Ordinarios iurisdictionem quasi Episcopalem habentes quantumcumque exemptos, & immediatè Sedis Apost. subiectos, posse monitoria, quæ sunt ad finem reuelationis pro rebus deperditis, seu subtrahitis concedere, referunt à Sacra Congreg. declusum Vgol. d. tract. de officio Episcopi, cap. 45. in *prin. præscriptum*, Franc. Leo in thesaur. fori Ecclesiast. p. 1. c. n. 18. & 19. Campan. in d. iur. iur. C. n. 2. cap. 13. n. 76. Aloys Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 2. n. 1. n. 4. p. 2. q. 1. & c. 10. Rot. de cil. 12. p. 2. 1. recent. quorum memini de officio & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 25. num. 9. secundum Logdunen. impressi.

18 Sic denique Abbates quantumvis exemptos, iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, non possunt cognoscere de causis matrimonialibus, probat Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. c. 20. vers. ad hac*, id Episcopis solummodo concedens ad exclusionem aliorum, in illis verbis, *ibi, sed Episcopi tantum, &c. & ita fuit dictum in Rota eorum R. D. meo Cocchio decis. 146. num. 8. inter res impetritas*, pro ut refero Ego ipse de off. & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 84. sub n. 2. vers. *proinde*, secundum Lugdunen. impressi.

EPISCOPORVM appellatione regulariter veniunt alij Prælati Episcopo inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, & maxime ubi indefinitè, & sine vlla restrictiva, aut exclusiva dictione fit mentio Episcoporum, & quia plura loca in Concilio Trident. fit intelligenda reperitur, aliqua ex illis vii principaliora referam, quæ aliorum poterunt esse exempla.

19 Primum igitur Abbates, atque alij Prælati Episcopo inferiores ita plene subiectas sibi Ecclesias habentes, ut iurisdictione quasi Episcopali in eis fungantur, seu existente privilegio, aut consuetudine legitima præscripta, possint ex legitimis causis vniuersæ beneficia in subiectis sibi Ecclesiis existentiis, iuxta formam Concilij Trident. *sess. 11. de reformat. c. 5. vii referunt plures*, quos plenè maou citat Sanchez. in præcept. Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 19. n. 160. quibus addo Aloys Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. resol. 383. n. 3. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 198. n. 4. Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 6. c. 18. q. 10. Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 2. num. 7. cum seqq. quorum memini Ego ipse de off. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 66. n. 14. secundum Lugdunen. impressi.

Secundò dispositio Concilij Trident. *sess. 21. de reformat. cap. 8. ibi, ab Episcopo, &c. dum agit de Episcoporum cura in visitatione eorum*, quæ ad iuram diæcesim pertinent ampliatur etiam ad inferiores Prælatos iurisdictionem habentes, ut scribit Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 11. cap. 8. vers. *scilicet*, quomodo ultra alios refero in collectaneis ad idem c. 8. Ego enim communi voto respondendi cupidus, & mecum Remissionem super Tridentinum Concil. correctio non minus auidè nonc flagitator, quàm viliher amplexæ olim fuerit, ut exemplationem diuersificat occurrerem, quibus identidem, & diuersimodè impressæ circumstantie lætantes, labore gemino, & nouo vfos stylo, adeoque à Pij IV. mente non abhorrente titolo adhuc cum facie immurato, ut quæ sub Remissionis mortificatæ fuerant, sub Collectaneis viuificentur, opus sanè laboriosum, & omnibus numeris absolutum, Sanctissimo D. N. D. Urbano VIII. iussu obtruli, ut illud in Vebe, seu alibi mihi eum voluerit imprimendum dimittat.

Tertiò, dispositio eadem Concilij *sess. 23. de reformat. c. 15. ibi, ab Episcopo, &c. statuentis quod sine probatione Episcopi nollas etiam Regularis possint Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire*, ampliatur ad Prælatos Episcoporum inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, ut docent Campan. in d. iur. iur. C. n. 2. cap. 13. n. 76. Aloys Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 2. n. 1. n. 4. p. 2. q. 1. & c. 10. Rot. de cil. 12. p. 2. 1. recent. quorum memini de officio & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 25. num. 9. secundum Logdunen. impressi.

Quartò, Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. c. 6. ibi, licet Episcopo irregularitatis, &c. ampliatæ ad Prælatos inferiores habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem*, in vi ipsi sicut Episcopi licet in irregularitatibus omnibus ex de iur. occulto prou. niemibus, excepta ea, quæ ex oritur ex homicidio voluntario, & exceptis illis deductis ad forum contentiōis dispensat, sicut tradunt Henric. in sum. lib. 6. cap. 16. §. 1. Fr. Emman. quest. Regal. tom. 1. quest. 24. art. 13. & 17. & quest. 61. art. 9. Flores de Men. ver. lib. 5. quest. 24. num. 18. Sayr. in clari Regia lib. 6. c. 1. num. 8. in fine. Aul. de censur. p. 7. d. §. 10. dub. 6. Sanchez. in præcept. Decalogi, tom. 2. lib. 2. cap. 11. num. 5. Duard. in Bullam Cens. Domini, lib. 3. §. 3. quest. 8. num. 55. Monct. de commat. olim. volunt. c. 5. n. 45. Fr. Sigism. a Bononia de elect. dub. 31. num. 8.

Verùm hæc sententia licet non careat probabilitate, tamen contraria verior & receptor est, quæ omnino concludit huiusmodi Prælatos non comprehendendi in decreto Concilij Trident. *de 6. ne provide eos minime gaudere facultate dispensandi Episcopis in eo concessa*; quam quidem amplectuntur Azor. a. 2. quest. 58. art. 12. col. 7. conf. 4. Cenedad Sexum. collect. 4. n. 5. Tolet. in instr. Sacerd. lib. 1. cap. 83. num. 5. ad fin. Sotus. tom. 4. de Penit. dist. 30. §. 1. num. 6. & tom. 5. de censur. dist. 47. §. 1. num. 7. Petr. de Ledesma in sum. tom. 2. tract. 2. c. 6. post concl. 1. diff. 1. Aloys Ricc. in praxi fori Ecclesiast. decis. 32. num. 1. in 1. edit. alias resol. 55. in 2. edit. Mari. Alter. de censur. tom. 2. dist. 8. de suspens. cap. 3. vers. sed hic Bonacin. de censur. dist. 6. quest. 3. post. 1. num. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 11. n. 11. & 17. Attendat. in addit. ad recap. legum Neuvres. lib. 1. tit. 18. d. 7. de irregularit. num. 9. & 10. Stephan. Gracian. discept. forens. c. 44. num. 11. Ego ipse d. §. 2. alleg. 39. n. 17.

14 Quinto, Concil. Trident. sess. 15. de Regularib. c. 16. supra expensio extenditur ad Abbates, ceteroque Prelatos iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, nullique Episcopo subiecto, ita ut ipsi in suis diocesisbus valeant licentiam concedere ut obligatio, siue renunciatio à nouitio fieri possit intra duos menses proximos ante professionem, ita Sanch. in *præcipia Decalogi*, tom. 2. lib. 7. cap. 5. num. 68. Balthol. 5. Fausto in *Thesaur. Religios.* lib. 5. quest. 196. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 99. num. 6.

15 Episcopi appellatione venit eius Vicarius geocetalis ubi ille non excluditur, & est res, quæ conuenit Vicario ex eius officio, ut docent gloss. verb. per Episcopos in cap. de appell. Monach. lib. 6. ubi Franc. num. 4. Felin. in c. si quis contra, num. 4. vers. sed eandem, de ferro compert. Lancelot. Consil. in simplo omnium iudic. lib. 1. c. 6. §. 1. num. 11. & 11. Sot. tom. 5. de consensu diffin. 7. sect. 5. n. 10. & diff. 10. sect. 1. num. 2. Sbroz. de officio Vicarij lib. 1. quest. 43. num. 18. & 29. & quest. 201. num. 1. Sanch. de Matrim. lib. 3. diff. 19. num. 16. vers. ad secundum, & præcep. Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 15. num. 50. Mart. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 12. c. 10. vers. & pro dicta, Nicol. Gate. de benefic. p. 5. c. 8. n. 52. Nazbona de appell. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 117. Et constat hoc ex Concil. Trident. sess. 24. de reformat. c. 6. ubi cum voluit Vicarium excludere, expressit, dicens, non venient, non eorum Vicarij si permissum.

16 Vide iam primò colligitur Vicariam Episcopi generalem posse concedere litteras excommunicationis, pro rebus ablatis, iuxta dispositionem Concilij Trident. sess. de reformat. c. 9. si autem illas à nemine positis præterquam ab Episcopo, decerni posse, quia nomine Episcopi comprehenditur, cuius modo non reperitur expressè exclusus, ut in d. cap. 6. quare hanc illationem sustinent Frechil. de exc. m. p. 2. ar. 1. n. 5. Henric. in sum. lib. 13. c. 17. §. 4. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 79. num. 1. Gutier. canon. lib. 1. c. 11. num. 8. Sbroz. de Vicario Episcopi, lib. 1. quest. 171. num. 2. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Vicarij, §. 17. Sot. tom. 5. diff. 10. sect. 1. num. 2. Sayr. de consensu, lib. 1. c. 9. num. 1. vers. primò est, Aul. in simili tract. p. 2. c. 5. diff. 1. dub. 3. Cori. Philip. p. 1. §. 2. num. 19. Stephan. Gratian. Marcha de diff. 97. num. 14. Iacob de Grassi. tom. 1. conf. sub tit. de sentent. excom. conf. 6. Luzzat. de monit. sect. 1. quest. 6. a. num. 1. Baptiste. Costa de facti scientia & ignorant. cent. 2. diff. 55. n. 1. com. 1. Aloyf Ricc. in praxi fore Eccles. diff. 170. in 1. edit. alijs resolut. 131. num. 4. in 2. edit. Franc. Leo in thesaur. fore Eccles. diff. p. 3. c. 7. num. 17. Sanch. de Matrim. lib. 3. diff. 19. n. 16. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. c. 8. n. 94.

Contra Vgolin. de officio Episcopi c. 45. in princ. vers. secundo, Campan. in diuersorio iuris Canon. sub. 11. c. 15. num. 105. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 205. quos Ego libenter sequutus sum d. p. 3. alleg. 96. n. 6.

17 Secundò, colligitur Vicarium generalem Episcopi coniugalis causæ cognitionem, etiam ex generali commissione tractare posse, vigore Concilij Trident. sess. 14. de reformat. c. 10. vers. Adhuc, ubi habetur ad solos Episcopos pertinere causarum matrimonialium cognitionem, sicuti docent Burr. num. 1. Abb. num. 4. & Alex. de Neco n. 5. per text. ibi in c. vltim. de cognat. spon. Cou. de sponsalib. p. 1. c. 8. §. 12. num. 1. vers. per se, Anton. Cuch. in illis. maior. lib. 2. tit. 8. n. 105. Berichind. in tract. de Episcop. lib. 4. p. 7. quest. 10. num. 1. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. quest. 43. in fine, Sanch. d. diffin. 19. n. 18. vers. secundò

Alex. in illis. mirat. part. 3. lib. 1. cap. 45. quest. 1. Nazbona d. part. 1. num. 101. ego ipse d. part. 3. alleg. 84. num. 5.

Contra Rebuff. in praxi benefic. in de forma Vicariatus, n. 155. Petr. Ledesma de Matrim. q. 45. ar. 1. puncto 3. dub. 4. Vgolin. de officio Episcopi, c. 4. §. 7. n. 1. vers. non à causa matrimonialis.

Tertio, colligitur Vicarium generalem Episcopi, absque eius speciali commissione, posse egressus moniales à monasterio licentiam concedere in vim Concilij Trident. sess. 15. de Regularib. cap. 5. id Episcopo tribuentis, ut bene reholunt Llamas in methodo curat. in fine, §. 5. Sanch. in præcepta Decalogi lib. 6. cap. 15. num. 10. Bonacin. de claustra quest. 1. puncto 8. numer. 3. Ego ipse d. part. 3. alleg. 101. num. 18.

APPELL. X C.

Equus, Equa.

1 Equorum appellatione in legatis veniunt etiam equæ, nisi ex versimilibus cancellatur aliud sensisse testatorem apparet.

2 Equorum solum appellatione non veniunt equi venales sed quos habebat testator perpetui usus causas.

3 Equo vendito veniunt sella, frenum, & alia ornamenta, quæ habebat tempore venditionis.

4 Sellam eradere non tenetur venditor emptori quando ostendit equum sine illa.

5 Equæ nomine in venditione venit pullus.

6 Vaccam pregnantem qui vendit, quando vendit & factum, siue vitulum lactantem, ostenditur.

EQVORVM appellatione in legatis veniunt etiam equæ, cum hoc casu masculinum concipiat femininum, legatus §. inuentu, ff. de legat. 3. si solum legatus, qui duas §. ad. tit. 1. §. de verb. signif. nisi ex versimilibus cancellatur aliud sensisse testatorem apparet, ut tradit Rebuff. ad l. 1. vers. decimo quinto, de verb. signif. pag. 9.

EQVORVM suorum appellatione non veniunt equi venales, sed quos habebat testator perpetui usus causa, nisi aliter appareat de voluntate testatoris, vel quia non haberet alios quàm venales, Casseus l. 1. num. 2. C. de verb. signif. ubi Bald. num. 4. obseruat quòd ubi testator habens plures equos legauit equum suum, venit equus, qui in vii testatoris esse solebat.

E QV O vendito veniunt sella, frenum, & alia ornamenta, quæ equus habebat tempore venditionis, l. adit, et am. in princ. & ibi Bald. ff. de adit. edit. l. 1. in §. alium, num. 58. & Ludouic. Gomez num. 12. Instit. de all. Dec. in cap. præterea, num. 2. de offic. deleg. Ricc. de Curt. in c. final. de consuet. quest. 7. principali, num. 630. & seq. Tuz lib. 3. commun. spir. verb. equo vendito, Ranchin. coroll. 415. p. 3. Berzold. de clausul. institum. em. clausul. 26. q. 1. §. 13. num. 52. Rebuff. ad l. 103. vers. capsum, §. de verb. signif. pag. 435. Surd. d. c. 114. n. 3. ubi quòd venditor non tenetur trahere sellam emptori quando ostendit equum sine illa.

E QV A nomine in venditione venit pullus, ut arguitur text. l. vacca emptor, ubi gloss. de nullum. tradit l. 1. in l. huiusmodi, §. legatum est ita, num. 31.

ff. de legat. 1. ubi allegat Baldum in cap. transito, de consuet. dicentem, quod qui vendit vaccam pregnantem, vendit & fetum, seu vitulum lactantem nondum pascientem herbam; ea ratione, quod idem iuris censetur esse de accessorio, quod de principali: sed Bertazol. d. l. p. 1. ca. num. 31. post Alberic. Angel. & plures per eum citatos distinguunt pullus possit esse sine matre absque periculo interitus, & tunc vendita equa, non venit pullus: secus vero si non possit ab ea absque periculo separari, sibi tunc in hoc esse considerandam quantitatem pretij, ut possit dignosci an censentur contraheutes vicinque comprehendisse, quod etiam tradit Rebuff. ad leg. 126. ver. sic. non, ff. de verb. signif. pag. 153.

APPELL. XCI.

Excommunicatio:

1. Excommunicationis appellatio si à iure, vel ab homine profertur, venit maior.
2. Excommunicationis appellatio intelligitur de iuri ubi agitur de praedictis iuris.
3. Excommunicatio ubi profertur in exceptione illius, intelligitur de iuri.
4. Excepção de excommunicatione tenetur exprimere speciem illius.

EXCOMMUNICATIONIS appellatio si à iure, vel ab homine profertur, venit maior, c. si quis 59. de sentent. excommunic. Ioann. Andr. in cap. 1. num. 16. da excepti. Decian. in cap. intelleximus, num. 33. & 34. de indic. & consil. 32. 1. num. 6. & 7. Mascard. de probat. c. 697. in fin. Cour. in cap. alima mater, p. 1. §. 8. num. 5. Naquet. in max. cap. 23. n. 32. & in tract. de dat. & promissionib. 4. num. 8. Henric. in summ. lib. 1. cap. 1. §. 2. Soar. rem. 5. de censur. d. l. p. 1. §. 1. Bonacín simili tractata d. l. p. 1. §. 1. p. 1. num. 1. Dionysii vera quatuor Patriarchal Sedum erectum. cap. 17. n. 14. Cardos. in praxi indic. & aduocat. verb. excommunicatio, n. 33. Anton. de Soula in releu. de censur. Bulla Cerna, cap. 2. num. 4. Campan. in diversis iuris Canon. rubr. 1. cap. 15. num. 3. Frat. Ludov. Milan. in manual. Pralat. tom. 2. q. 35. art. 4. concl. 1. Valer. Reginald. in praxi fore panti. lib. 3. n. 1. 2. n. 2. 3. c. 1. de iure pers. extra greu. Eccl. existens lib. 4. t. 3. n. 34. Cardin. Tuleh. praxi. conclus. tom. 7. l. 1. p. 1. concl. 101. n. 12 & 14. nouissimè Graña ad c. cum non ab homine n. 11. de indic.

2. Limita tamen, si fortè agatur de materia concernente praedictum tertij, quia tunc in dubio appellatione excommunicationis intelligitur de minore, Felin. in c. venerabilis, de exceptione. Put. d. l. p. 1. §. 1. lib. 1. in corr. et. Anton. Ricciul. d. cap. 31. num. 35.

3. Limita etiam, quando verbum, Excommunicatio, praefertur in exceptione excommunicationis, quia tunc in odium opponentium intelligitur de excommunicatione minoris, Franch. in d. l. p. 1. §. 1. q. 1. igitur, sub num. 4. de excepti. Ant. Ricciul. d. cap. 31. num. 36. & ideo excipiens tenetur exprimere speciem excommunicationis an sit maior, vel minor per ea quae tradunt Soar. de Pace in tract. tom. 1. p. 1. temp. 1. n. 63. & 64. Mendez à Castro in praxi L. p. 1. n. 1. lib. 2. 2. in fine, quos refert Patens meus in comment. ad Ord. Reg. Lusit. lib. 3. tit. 49. q. 4. num. 3.

APPELL. XCII.

Expensæ.

1. Expensarum appellatio in diuisione non veniunt voluntaria, sine voluntaria.
2. Expensæ voluntariae quae dicuntur remissivae.
3. Damna & interesse an veniant expensarum appellatione remissivae.
4. Expensarum omnium & quarumcumque appellatione damna & interesse continentur.
5. Expensæ tantum legitima, iusta, & moderata tenent expensarum omnium, & singularium appellatione.
6. Pretium, & rei principalis non venit expensarum appellatione.
7. Expensæ ministrantur secundum qualitatem personarum.
8. Officiales inherentes quales expensæ ferre possint ostenduntur.

EXPENSARUM appellatio in diuisione non veniunt voluntariae, siue voluntariae, l. si servus, ff. de pignorat. act. quae autem dicuntur, vide D. Barb. in l. duoria, §. final. p. 1. num. 30. c. 1. segg. 31. solut. m. etiam. Card. Pereira de emp. cap. 27. num. 13. & 39. Cardos. in praxi indic. & Aduocat. verb. expensæ, num. 1. Et ideo non petuntur per modum estimationis, sed per abstractionem, quia si Dominus non vult eas solvere, permittuntur adificantis eas tollere, seu abradere, Ioseph. Ludouic. Pans. decis. 24. num. 21. Guesier praxi. lib. 3. q. 69. num. 4. Ioann. Gpice. de expens. cap. 1. num. 31. D. Barb. d. p. 1. num. 88. & 103. Cald. Pereira d. cap. 27. num. 60. Cardos. verbo expensæ, num. 5.

EXPENSARUM appellatio an veniant damna, & interesse? vide cap. in nostra 8. de iur. iur. Rom. sing. nec. Nonnulli appellatio, Boer. decis. 52. num. 7. Perez ad lib. 4. Ordinem pag. n. 832. Surd. decis. 161. num. 1. cum segg. Cardin. Tuleh. praxi. conclus. tom. 3. l. 1. E. concl. 637. per totam.

EXPENSARUM omnium, & quarumcumque appellatione, damna, & interesse continentur, l. i. amicum, C. de indic. l. non ignorat. C. de finib. & lit. expens. Bart. in l. ff. de alienat. indic. Archid. in cap. in primis, col. 2. q. 1. Cardin. Tuleh. d. l. 1. E. concl. 637. num. 1.

EXPENSARUM omnium, & singularium appellatione veniunt solum expensæ legitima, iusta, & moderatae, Alex. conf. 76. f. 1. n. 17. conf. praeceps, lib. 4. Sebast. Medic. in regul. iur. P. 1. m. d. l. 1. n. 3. Card. Tuleh. d. l. 1. E. concl. 637. n. 8.

EXPENSARUM appellatio non venit pretium, nec res principalis, ideo abolitio generalis ab omnibus expensis, damnis, & interesse non liberat à re, quae potest vendicari, Alex. d. conf. 168. Requisitum, in principio, maxime num. 4. per non etiam obstat, lib. 1. quem refert Cardin. Tuleh. d. l. 1. E. concl. 647. num. 7.

EXPENSÆ ministrantur secundum qualitatem personarum Afflic. cap. 1. in pri. c. 1. n. 6. 1. ex quib. conf. feud. am. tit. lib. 1. Lara in l. si quis à liberis, §. sed si filius, num. 26. de liber. agnosc. Surd. de aliment. tit. 4. q. 1. n. 9. Et officiales, & alij, qui itinerantur vocati, debent equitate, ac consequenter expensis, & sibi p. 1. 8. equitatem si id sine conditionis qualitate ex gac, Sped. d. l. 1. 4. q. 21. num. 7. & 10. Stephan. Ciceran. ascript.

discept. forens. cap. 17. num. 5. cum seqq. Rutg. Ruland. de commissar. pars. 1. lib. 3. cap. 13. numer. 10. num. 10. Et petere possunt moderatos, & non delictatos sumptos, quales consueverunt facere domus r. Gregor. Lopez l. 1. verb. que cima, tit. 3. pars. 3. Bellacom. sent. 1. comm. apin lib. 7. tit. 13. num. 61. pag. 117 Rutg. Ruland. d. p. 1. lib. 3. c. 13. & princ. & Stephan. Gratian. d. c. 5. num. 4. Suid. n. 3. vbi q. 18. n. 2. 1. 11. 14. subdit, lautiori mensa, & delicatiori cibo illustres nobiles, & egegrias personas excipiendas, & tractandas esse, quam humilioris conditionis homines.

APPELL. XCIII.

Facultas.

FACULTATVM appellatione vniuersa continetur, sicut vbi fit mentio de substantiis, patrimonio, bonis, & similibus, legi, in princ. ff. ad Trebell. Nat. conf. 48. per illum, vbi per l. 1. qui a liberis. §. de alimentis, ff. de liber. agnos. infest ad illud notabile, quo cauetur, patrem teneri alere filios pro modo facultatum, & per l. i. in d. l. i. C. de ann. & tribus. lib. 10. cum similib. infest ad aliud notabile de collecta, quæ debet imponi pro modo facultatum.

APPELL. XCIV.

Familia.

- 1 Familia appellatione in dubio venit familia contenti seu passivi, comprehendende omnes agnatos, etiam transuersales.
- 2 Descendentes solum ab ipso testatore, non autem transuersales veniunt familia appellatione, vbi constiterit illum seipsum de familia adine, seu effectiui, & maxime si additum sit premen ali-quod possessionum.
- 3 Familia recta & transuersalis vbi vocata esset, intelligitur de transuersali respectu suorum descendens inter sese.
- 4 Transuersales de familia vocantur appellatione familia, quando dispositio facta ad fauorem familia non potest verificari in descendenti-bus.
- 5 Transuersales veniunt appellatione familia quando vocatio esset facta expresso nomine illius.
- 6 Transuersales veniunt appellatione familia quando testator habuit rationem ipsam familia, non personarum, & quando testator prius vocasset descendentes, & in defectum descendens vocasset proximiores de familia, vt num. 7. & quando esset vocata familia & agnatio, vt num. 8.
- 7 Tiberius Decian. quid consulerit in casu vocatio-nis familia sibi occurrente, referor, & Hippol. Rimin. num. 19. Menoch. num. 11. & Peteg. n. 11. & 13.
- 8 Familia comprehenditur familia appellatione, etiam si dicatur quid bona remaneant in familia, vt n. 15. cum contrarium n. 16.
- 9 Familia non veniunt appellatione familia quan-do testator expresso proprium nomen fami-lia.

- 10 Fideicommissum quando tacite vel expresse est reli-ctum pro conferendo bonu in agnatione, familia sunt exclusæ.
- 11 Testator quando vocasset masculin de familia, vel de illa tacite sensisset, familia non veniunt.
- 12 Familia non veniunt ad fideicommissum relictum familia, quando extat solum exclusivum fami-narum.
- 13 Familia non veniunt appellatione familia quando ex communi vsu loquendi homines non solum fen-tire quod illa veniant.
- 14 Testator vbi constituit fideicommissum successivum, & duraturum in familia, non veniunt familia appellatione familia.
- 15 Testator quando feminas daturat, conferor illas ex-cludere a fideicommissum relictum familia.
- 16 Familia appellatione non veniunt femina quando testator proprias filias exclusit eas daturat, & heredes fecit.
- 17 Femina nupta venit ad fideicommissum, quod testa-tor voluit remanere in familia.
- 18 Contrarium qui tenent, & contrarium num. 31. & 32.
- 19 Filia nupta per nuptias desinit esse de familia testa-tor.
- 20 Filia nubenda familia periri imponi suum, & di-citur augere familiam viri.
- 21 Filia nubenda non dicitur de cognomine pa-trens.
- 22 Vidua dicitur de familia viri, retinet domicilium, & gaudet privilegio dignitatis.
- 23 Genes & nuntii veniunt familia appellatione.
- 24 Familia appellatione lato sumpto vocabulo ve-niunt etiam, qui serui eadem arma & insi-gnia.
- 25 Bastardi non comprehenduntur familia appella-tione.
- 26 Familia appellatione in prohibitione alienationis non comprehenduntur extantes ultra quatuor gradum, nisi facta sit per verba præcia & vni-versalia.
- 27 Familie appellatione in testamento quando plura sunt familia eiusdem cognominis, venit illa, de qua ipse testator natus est.
- 28 Familia aggregata dicitur esse de stirpe & sangui-ne illius familia, cui aggregata est.

FAMILIA appellatione licet in dubio veniat familia continet, seu passivè comprehendendo omnes agnatos, etiam transuersales, ex adductis per Gabr. conf. 132. q. 6. num. 59. lib. 1. cum aliis tradi-tis per Sim. de Præcis de interp. vltim. volum. lib. 3. incerp. 5. dub. 1. solut. 11. n. 26. & per Rot. in Remota fideicommissi de Micinellu, 17. Iunij 1615. coram Pa-triarcho Pamphili impellita per Faun. decis. 707. num. 6. p. 1. recent. Card. Seraphin. decis. 1438. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 645. num. 5. & 2. tamen quando constat testatorem sensisse tantum de familia adine, seu effectiui, tunc veniunt solum descendentes ab ipso testatore, non autem transuersales, vt aduertunt Sim. de Præcis cum loco, Ruland. conf. 153. num. 10. lib. 2. Paris. conf. 51. num. 10. & conf. 88. num. 36. lib. 3. & conf. 1. num. 59. lib. 3. Socin. iur. conf. 91. num. 6. lib. 1. Roland. à Valle conf. 70. n. 75. lib. 3. Menoch. conf. 30. num. 13. & 14. & conf. 106. num. 116. & conf. 125. num. 15. cum seqq. & conf. 633. & conf. 732. num. 40. cum seqq. & conf. 875. num. 15. in fine, & conf. 1093. num. 21. vbi quod non continetur fratres, & conf. 1177. num. 6. & de præsump-t. lib. 4.

lib. 4. *profr.* 88. *num.* 1. *Peregr.* de *fideicom.* art. 12. n. 26. & *conf.* 3. lib. 8. & *conf.* 17. lib. 3. *Integr.* de *substitut.* *com.* 5. g. 8. *num.* 1. *Stephan.* *Gratian.* *de* *sept. forens.* *rom.* 5. cap. 645. *num.* 1. *Surd.* *conf.* 147. *num.* 12. & alij citati in *Rot. decr.* 707. *num.* 3. p. 1. *recet.* vbi in terminis de quibus in ea agebatur quod testator senserit tantum de sua familia, visum fuit colligi ex verbis testamenti, ibi, sed quantum Deo placuerit Causa in ciuitate familia remanere debebat, ponderando illud pronomen, *fam.* 8. quod denotat personalitatem, secundum iura ibi citata, & quod videatur testator sensisse de familia effectiue quando additum fuisse aliquod pronomen possessiuum, vel loci, *ipsum*, vel *sue*, tradunt *Menoch.* *conf.* 133. *num.* 20. & 21. & *conf.* 1173. *num.* 3. *Seraph.* *d.* *decr.* 1418. *num.* 11. *Gabr.* *conf.* 112. *num.* 60. lib. 1. quos refert & sequitur *Stephan.* *Gratian.* *d.* *cap.* 645. *num.* 3. *Rota* in *Romana* *lurispatriam* 15. *Martij* 1630. *curia* *R. P. D. Merlini*, *vers.* *quasi* *pro* *inde* *boni*, & subdit quod quoties vocatur familia ipsius testatoris, venit solum familia effectiue, & citat *Peregr.* *conf.* 51. *num.* 5. *vers.* *item* *propter* *lib.* 2. *Cephal.* *conf.* 510. *num.* 13. *Menoch.* *d.* *profr.* *lib.* 4. *profr.* 88. *num.* 1. & *conf.* 13. n. 21. & *conf.* 1177. *num.* 1. *Peregr.* *conf.* 31. *num.* 3. lib. 4. & *conf.* 149. *num.* 18. *vers.* 3. lib. 5. Quae quidem Rote decisio in d. *Romana* *lurispatriam* reperitur impressa *tem.* 5. *recet.* *decr.* 163. vbi *num.* 4. citat plures Doctores tenentes sub familia nomine intelligi solum de effectiua.

3. Amplia procedere etiam quod vocata esset familia recta, & transversalis, non intelligitur de transversali respectu suorum descendencium inter sese, vt resoluunt *Menoch.* *conf.* 1577. *num.* 9. *vers.* *non* *obstant* *verba*, quem refert & sequitur *Fulcr.* *d.* *substit.* g. 35. *num.* 10.

4. Limita primò, quando dispositio facta ad fauorem familie non poterat verificari in descendencibus, vt quia non extant, vel quia vocati essent illi, qui non poterant habere filios, vt Sacerdotes, nam tunc appellatione familie venient transversales de familia, ita *Ruin.* *conf.* 149. *num.* 8. lib. 2. *Cephal.* *conf.* 68. *num.* 15. & *seq.* *Menoch.* *conf.* 106. *num.* 219. & *conf.* 424. *num.* 12. & *conf.* 1171. n. 22. & 1177. *num.* 8. *Peregr.* *conf.* 424. lib. 2. quos refert, & sequitur *Fulcr.* *d.* g. 35. *num.* 11.

5. Limita secundo, quando vocatio esset facta expresso oomine familie, quia tunc, & transversales venient, vt tenent *Crauet.* *conf.* 800. *col.* 1. *Hieron.* *Gabr.* *conf.* 31. *num.* 38. lib. 1. *Peregr.* *conf.* 16. *num.* 11. lib. 3. & *conf.* 31. *num.* 9. in *fin.* lib. 4. Quamuis contrarium, imò transversales non venire, etiam si expressum sit nomen proprium familie, teneant *Socin.* *sen.* *conf.* 40. *col.* 6. inter *conf.* *Carr.* *sen.* & alij, quos refert, & sequitur *Menoch.* *conf.* 732. *num.* 41.

6. Limita tertiò, quando testator habuit rationem ipsius familie, non personarum? nam tunc & transversales venient bene exillimant *Menoch.* *conf.* 44. *num.* 11. *Hieron.* *Gabr.* *conf.* 124. *num.* 59. lib. 1. vbi post alios citatos dicit, quod qui in familia relinquit, dicitur habere rationem familie, non personarum, & idem veniunt omnes agnatos, qui de eadem familia sunt, licet non esset sanguine coniuncti, refert, & sequitur *Fulcr.* *d.* g. 35. n. 8.

7. Limita quarto, quando testator prius vocasset descendentes, & in deorsum descendencium vocasset proximiores de familia, quia tunc clare constat testatorem sensisse de omnibus agnatis, *Peregr.* *conf.* 47. n. 10. *vers.* *omnem*, lib. 2.

8. Limita quibò, quando vocata esset familia, &

agnatio, quia tunc veniunt & transversales; & hoc ob vim verbi, *agnatio*, quòd comprehendit omnes per virilem sexum coniunctos, *Lod.* 5. *num.* 5. *ff.* *de gradib.* *Parti.* *conf.* 23. *num.* 604. *num.* *seqq.* lib. 1. *Decian.* *conf.* 86. *num.* 18. & *seqq.* lib. 1. *Menoch.* *conf.* 424. *Peregr.* *conf.* 149. *num.* 22. lib. 5. *Fulcr.* & *quasi.* 351. *num.* 40.

Retenta igitur supradicta sententia limitata, & 9 ampliata extant, tamen in contrarium plures gravissimorum Iurisperitorum resolutiones, quae vel accipiendae sunt stricto modo in terminis, de quibus agunt, vel reduciendae ad terminos limitatorum praedictarum, vel omnino reiiciendae; super quibus manum impoecere non curavi, sed eorum loca studio lectori indicare opere pretium duxi. Et in primis in medium profero *Tiber.* *Dec.* *conf.* 86. *num.* 18. *vers.* *tertiò*, lib. 1. vbi consuluit in casu, in quo testator tribus masculis, filiis instituit, & substituit eorum descendencibus, adiecit haec verba; *Quia* *intento* *D. Testatoris* *est*, *quod* *bona* *sua* *conseruentur* *in* *masculis* *legitimis*, & *naturalibus* *de* *familia*, & *agnatione* *profrati* *D. Testatoris*, & *Decian.* *vir* *hoc* *casu* *resoluit* *fideicommissum* *non* *extantibus* *descendentibus* *ad* *fauorem* *malesculorum* *transversalium* *de* *illa* *familia*.

Hippol. *Rumia.* *conf.* 481. vbi testator instituit filios, & substituit descendencibus masculis, exclusis feminis prohibuit bona alienari, his verbis adiungit *Quia* *voluit* *bona* *ipsa* *perpetuo* *manere* *in* *familia*, &c., consuluit *Rumia.* *extinctis* *omnibus* *descendentibus* *masculis* *fideicommissum* *durare* *ad* *fauorem* *transversalium* *de* *familia*.

Menoch. *conf.* 424. vbi testator instituit filiis, & reciprocè substituit, & eorum descendencibus masculis prohibuit alienationem bonorum, ad hoc vt bona ipsius testatoris conseruentur in familia in perpetuum, & *Menoch.* *concludit* *extincta* *descendentia* *masculina* *fideicommissum* *extare* *ad* *fauorem* *transversalium* *de* *familia*.

Peregrin. *conf.* 16. *lib.* 3. lib. 5. vbi testator instituit *Paulum* *nepotem* *ex* *fratre*, & illi substituit eius descendentes masculos, & postea adiecit prohibitionem, his verbis, *Item* *voluit*, *quod* *bona*, *in* *quibus* *D. Paulum*, & *cui* *filii* *instituti* & *substituti*, *non* *possunt* *vendi*, *alienari*, *neq.* *aliquo* *modo* *transferrì* *extra* *familiam* *masculinam* *de* *Marcherionibus* *del* *77.* *mo* *per* *contractum*, *neq.* *ultimam* *voluntatem*, &c. quia vult dicta bona non exire familiam masculinam, vt supra, sed perpetuo, & in infinitum remanere in dicta familia masculina. Mortuo Paulo herede cum descendencibus masculis, sed postea extincta descendencibus masculina Pauli, tenet *Peregrin.* agnatos transversales del *77mo* censeri vocatos: & secundum hanc opinionem in eadem causa consuluisset, & obtinuisse refert *Fulcr.* *d.* *quasi.* 351. *sub* *num.* 52.

Idem *Peregr.* *conf.* 149. lib. 5. vbi testator instituit & substituit eorum descendencibus in infinitum prohibita fuit alienatio bonorum verbis amplis, adiecta ratione: *Quia* *forma* *intento* *D. Testatoris* *est* *quod* *bona* *semper* *extant* *in* *domo*, & *familia*, &c. Et *Peregr.* *concludit* *transversales* *de* *familia* *extincta* *descendentia* *masculina* *creoseti* *vocatos*, & pluribus comprobatur, vt apud eum.

FAMILIA appellatione comprehenduntur feminæ, vt colligitur ex *L. fin. C. de verb. signis* & ex *L. voluntas, C. de fideicom.* & ex *Antio. de resp. fideicom.* & in specie tenent *Alay.* *conf.* 1. *num.* 12. & *conf.* 5692. *num.* 4. lib. 2. *Parti.* *conf.* 51. *num.* 44. & *seqq.* lib. 1. & *conf.* 40. *num.* 33. & *conf.* 51. *num.* 12. & *conf.* 63. *num.* 4.

num. 4. & conf. 88. num. 10. lib. 1. Alciat. conf. 632. in fin. Socin. iun. conf. 4. num. 10. lib. 1. & conf. 2. n. 13. cum seqq. n. 1. Roch. de Curt. de interpret. verb. competent. num. 2. Fab. Turret. conf. 77. num. 1. lib. 1. Pantic. conf. 4. num. 36. Rinin. iun. conf. 183. num. 1. lib. 1. Cephal. conf. 663. num. 13. lib. 1. Matz. in epist. de fideicom. lib. 2. quest. 43. Bultat. conf. 1. num. 35. lib. 1. Sfort. Odd. conf. 46. n. 9. cum seqq. & conf. 68. num. 17. Card. Mantie. de consil. ult. volunt. lib. 3. tit. 12. num. 6. Sim. de Præf. de interpret. ult. vol. l. fol. 193. num. 66. & seq. & fol. 132. num. 10. Malfard. de probat. concl. 1236. num. 43. Menoch. conf. 159. num. 37. cum seqq. & conf. 680. n. 11. cum seqq. & conf. 730. num. 12. & de praesumpt. lib. 4. pref. 88. num. 3. Peregr. conf. 17. num. 7. lib. 4. & conf. 41. num. 8. in fin. & conf. 58. lib. 5. & de fideicom. art. 12. n. 16. Intuig. de substitut. c. 1. n. 8. q. 83. num. 2. Suard. conf. 96. num. 6. Rustic. in l. cum am. lib. 1. ap. 1. num. 4. ff. de exatit. & demonstrat. Hieron. Gabr. conf. 112. q. 4. num. 32. cum seqq. lib. 1. Cardin. Tulech. practice. conclusum. 2. lib. 1. Diomel. 232. n. 4. Fuzat. de substit. 3. 35. 2. a principio, Roed. dec. 183. n. 1. apud Paris. p. 1. ceterum.

13 Amplia ut procedat appellatium huiusmodi, etiam si dictum esset ut bona remaneant in familia, nam tunc femina non erit exclusa, vi tenent Suc. sent. conf. 127. n. 8. lib. 2. Socin. iun. conf. 2. num. 14. & num. 18. lib. 2. Bultat. conf. 137. num. 40. cum seqq. lib. 2. Odd. conf. 46. num. 46. cum seqq. & conf. 68. num. 18. Amplia etiam quavis dictum esset, ut consuetudine in familia, nam & femina erit admittenda, cum sit de familia, licet eius filij non comprehendantur, quia de familia testatoris, Card. Mantie. d. lib. 8. art. 1. n. 7. vbi etiam si velint, Decian. conf. 7. n. 12. lib. 1. Menoch. conf. 97. n. 4. 1.

16 Verum quia non desunt qui contrariam opinionem sectentur; idem eorum auctoritates intelligendas esse in casibus in quibus testator tacite, vel expresse fecerit de masculis, & de conservandis bonis in agnatione, bene observat Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 49. cum seqq. Quando autem agnoscerat de masculis, & de conservandis bonis in agnatione, ac proinde feminas noluisse succedere, petendum est ex coniecturis in hac re per Doctores asserti solitis.

17 Prima igitur coniectura erit, quando testator expresse propriam nomen familiae, ut quando dixit remaneat in domo, vel familia de Fontana, quia tunc eum per solos masculos constitueret agnatio, feminae erunt exclusae, Hieron. Gabr. conf. 132. lib. 1. & Sfort. Odd. d. n. 46. num. 53. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 15. & num. 47. ad med. ubi dicit per expressionem nominis familiae censeri habitam rationem agnationis, propterea illam refert Fuzat. d. quaest. 352. num. 9.

19 Secunda coniectura est, quando fideicommissum tacite, vel expresse est relatum pro conservandis bonis in agnatione; quia tunc feminae essent exclusae, ut voluit Sim. de Præf. de interpret. ult. volunt. fol. 129. num. 67. & fol. 337. num. 10. & conf. 161. num. 14. & seq. Cardin. Mantie. de consil. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 8. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 48. cum seqq. lib. 1. Cephal. conf. 211. num. 48. cum seqq. Crauet. conf. 180. num. 1. & conf. 300. num. 6. cum seqq. Bultat. conf. 128. num. 46. lib. 3. Honded. conf. 75. num. 14. cum seqq. lib. 1. Menoch. de praesumpt. lib. 4. pr. sumo. 88. num. 5. & conf. 197. num. 48. & 49. & conf. 680. num. 24. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 47. & conf. 123. num. 10. lib. 3. & conf. 149. n. 23. cum seqq. lib. 5. Su. d. con. 96. num. 28. & 27. lib. 1. Anch. Regien. lib. 1. q. 7. n. 31. & alij quos refert, & sequitur Fuzat.

d. q. 35 c. n. 10. ubi num. 12. cum seqq. declarat quid dicendum sit in casu huius coniecturae masculi non exstant.

Tertia coniectura est, quando testator vocasset masculos de familia, & idem etiam, si tacite de masculis sensissimam tunc femine non venient, ut scribunt Menoch. conf. 95. num. 127. & conf. 197. num. 64. in fin. & Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 42. & 31. Peregr. de fideicom. art. 14. num. 19. & art. 15. n. 47. & conf. 58. num. 6. lib. 5. & plures alij, quos refert, & sequitur Fuzat. d. q. 352. n. 15.

Quarta coniectura est, quando extat statutum exclusivum feminarum, quia tunc ad fideicommissum velintam familia non venient, ut sententiæ Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. n. 7. & 10. Cephal. conf. 152. n. 23. lib. 2. Honded. conf. 75. n. 25. lib. 1. Menoch. conf. 97. n. 4. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 59. in fin. & conf. 18. lib. 3. Fuzat. d. q. 352. num. 16. cum seqq. Idipsum intelligentes quando extant masculi, nam tunc venient esse feminas esse exclusas, sed masculi non extantibus, illas censeri eo casu vocatas.

Quinta coniectura est, quando ex communi loquendi homines non solent sentire quoddam feminam veniant appellatione familiae, ut scribunt Grat. conf. 167. num. 14. cum seqq. lib. 2. Socin. iun. conf. 168. num. 59. lib. 2. Gozzad. conf. 9. num. 7. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 48. lib. 1. Menoch. conf. 197. num. 10. Honded. conf. 75. num. 1. lib. 1. ubi testatur ex communi via loquendi feminas nuptas non dici de familia patris, sed viri, propterea refert Fuzat. d. q. 352. n. 18.

Sexta coniectura est, quando testator constituit fideicommissum successivum, & duraturum in familia, ut quia adiens verba in substitutione, quae perpetuam in se portant, puta in infinitum, vel in perpetuum, Nat. conf. 176. n. 42. Crauet. conf. 180. num. 1. Sim. de Præf. de interpret. ult. volunt. fol. 290. num. 36. Alex. Raud. de analog. lib. 3. cap. 13. num. 17. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. num. 40. lib. 1. ubi admittit, aliis concurrentibus aliis vero, Suard. conf. 96. num. 27. & seq.

Septima coniectura est, quando testator feminas dotavit; nam isto casu feminæ non censentur vocari, secundum Causalcan. dec. 16. n. 6. p. 3. Menoch. conf. 197. n. 51. vbi dicitur, Hieron. Gabr. d. conf. 132. q. 4. num. 41. lib. 1. ubi subdit, quod quando feminas dotavit testator, censetur aliud voluisse illas habere praeferre dotem, & sine dubio quando prohibuit eas plus habere, & notat Rota coram Durand. dec. 123. num. 3. & 4. quod familiae appellatione, dum extant masculi, non veniant feminæ, quando testator illos expresse à masculis distinguit.

Octava coniectura est, quando testator proprias filias exclusit eas dotando, & masculos heredes fecit; nam si exclusit proprias filias, fortassis praesumentum est voluisse excludere omnes remotiores; & ita in specie scribunt post multos à se relatos, Menoch. conf. 197. n. 52. & Fuzat. d. q. 352. n. 23. ubi reprobat Paris. Peregr. & alios.

Non ultima appellatione venit femine nuptae ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia, ut per text. in l. pater noster, & in l. filium emancipatum, ff. de collat. dei. & in l. fin. C. de verb. signif. tenent Paris. conf. 23. num. 45. lib. 2. & conf. 88. num. 10. lib. 2. & conf. 35. lib. 3. & 2. conf. 81. n. 10. & 14. lib. 4. Socin. iun. conf. 21. n. 36. lib. 2. Gozzad. conf. 34. n. 10. Bertach. de Episc. p. 4. n. 143. Dilect. de ori. testam. n. 1. de substit. cap. 1. per totum. Decian. conf. 77. num. 30. & seq. lib. 1. Hieron. Gabr. q. 195. n. 3. lib. 1. Malfard.

Malacod. de p. bar. con. 1. 136. num. 42. & Sfort. Odd.
conf. 16. n. 41. & 44. Viciat. de Augenda. l. 40. Tawri
glor. y. num. 14. Peregr. de p. de. con. art. 14. num. 37. &
art. 21. 7. 2. & conf. 41. num. 9. cum seq. lib. 5. Menoch.
c. 5. 71. num. 32. & conf. 420. num. 15. & 31. Anchar.
Regim. lib. 3. c. 41. n. 11. Card. Tufsch. praef. concinf.
con. 1. 1. 1. F. con. 79. n. 1.

16 Verum fornicatum nuptiam non esse de familia testatoris, ac proinde non admitti ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia, tenet Ritsin iun. *conf.* 114. n. 51. *lib. 3.* Crauet *conf.* 71 n. 3. Hieron. Gabr. *cof.* 32. q. 4. *lib. 1.* Guier. *conf.* 31. n. 6. Octavian. Pedrimon. *de fidei.* 127. Menoch. *conf.* 197. n. 46. *et seq.* n. 5. 8. *et conf.* 680. n. 21. *et conf.* 710. n. 12. *et conf.* 1032. *et seq.* 1070. n. 30. Honded. *num.* 9. *et seq.* n. 100. 19. *et* 2. *lib. 1.* Alex. Rauden. *de anal.* cap. 12. *et seq.* *conf.* 142. *num.* 31. *et seq.* *lib. 2. c. 1. et 2. v.*

Quis quidem sententiæ illud potissimum fun-
damentum est, quòd filia nupta non est de familia
testatoris, sed per nuptias de iure esse de illa, *Ordin.
d. Præmon. decis. 127. n. 1. Menoch. conf. 197. num. 48.*

Honled *canf.* 76. m. 10. *lib.* 1. Tam qala filia nubendo
 familaz patris imponit finem, & dicitur illam ex-
 tinguere, & augere familiam vici, Menoch. *canf.* 384.
num. 21. Honled. *canf.* 73. m. 13. *lib.* 1. vbi n. 16. subdit.

29 quoddammina nubendo non potest cooſeruare agnationem patris, imò nec diſciat de cognomine patris, vt notat Oſſau. *d. decif. 137. num. 1. ad med.*

30 Quod in tantum verum est, vt quomodo sit videtur
dicatur de familia viri, retineat domicilium, & gaudeat
privilegio dignitatis, vt resoluit Roland. à Valle
con. 86. n. 6. & seq. lib. 1. quem refert Cardin. Tuffi.
prall. con. 1. tom. 8. lit. C. conc. 204. n. 8.

31 Hac vltima opinio abſque dubio procederet, vel quando ad huiusmodium vocati ſunt nobiles de familia, quia filia nupta non retinet nobilitatem familie patris, vt in hac ſpecie conſideraſſent Innod. *de 7. n. 10. lib. 1.* & Decian. *conf. 7. n. 34. lib. 1.* Vel quando huiusmodium eſſet reliquum pro conſeruandis bonis in agnatione, & familia, vt pariter in ſpecie probatuſi Menoch. *conf. 95. n. 56. & conf. 197. n. 49. Obſol. d. Præſumpt. decif. 127. n. 40. Honded. conf. 75. n. 36. & n. 28. conf. ſexto dicimur, lib. 1.* Petegit in *tratl. de fidelicomm. ar. 14. num. 37. verſ. quænam;* & *conf. 11. n. 7. lib. 2.*

3a Prima verb, & principalis maxime retinenda est
 fer quando femina nupta fuisse alicui de sua fami-
 lia; nam fatis dixerunt consensisse familiam, &
 agnationem, ut aduertunt Crauet. *conf. 6. § 6. n. 10. c.*
conf. 1. l. 1. num. 4. §. 6. conf. 377. Patet. conf. 1. n. 58. con-
sega. lib. 4. & Sfort. Odd. conf. 4. n. 60. in fin. Menocb.
conf. 73. n. 1. 2. Aloys. Rice in praxi rerum fors ecclesie
resol. § 1. n. 4. Card. Mans de coe. vel. lib. 8.
tit. 12. n. 10. ubi dixit ex verisimili mente testatores
 hanc sententiam in familia nuptam praeferri debere
 ceteris agnatis masculis remotioribus, Rot. in *Re-*
ventura fidei commissi de Cambis. 9. Iun. 1617. coram
R. P. P. Donozieri, ubi subdit praedictis Doctore
 procedere, & loqui quando sunt vocati proximiores
 de familia, vel quando vocatur familia; secus quan-
 do testator gradatim subditit vniam litteram al-
 terius eorum descendentes masculis exclusis formi-
 nis, nam cum masculus natus ex femina etiam nup-
 ta in non verificatur ista qualitas, iuxta ea quae tra-
 ctat Bellou. iun. qui ita distinguit, & responsi-
conf. 1. n. 72. v. quae ad fin. Alex. Rauden. conf. 3. n. 2.
& 16. lib. 1. ubi coorciat opinioniones Sucin. iun. conf.
16. per statum lib. 4. Curt. iun. conf. 117. cal. per. Beron.
 Augall. Barbose Appell. Iur.

conf. 96. num. 12, & 13 lib. 2. sicuti in feudo exclusio
fœminarum confanguinei non excluditur ab
terreno cœnuius, nam vinculum cognationis
non attenditur, idem Bellon. d. conf. 1. n. 75. Titq.
verat. lib. 5. 14. glo. 2. num. 10. Craff. conf. 31. num. 3.
provi. & in epitheculi, Abb. conf. 81. num. 18. Card.
Mant. de tacit. & ambig. connum. lib. 2. tit. 28. n. 48.
Idem est in statuto exclusio fœminarum, nam vincu-
lum materiam excludit, & impertinens non at-
tenditur, Abb. d. conf. 81. & fuit dictum in Romana
de Janne 14. Ianuarij 1582. coram sancte mem. Cle-
mente VIII.

FAMILIA appellatione vendit gener, & natus 3
l. ult. C. de verb. signif. Ranch. card. 197. par. 1. Cardig.
Tuſch. nom. 3. lit. E. concl. 75. m. 1. & 3. Eaſt. de ſubſtit.
q. 11. m. 1.

FAMILIÆ appellatione, lato sumpto vocabulo 34
veniant nomen, qui ferunt eadem arma, & insignia,
ut tradit Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. §. 1. n. 12. ad
focem, quem refert Ant. Monach. Firrent. dec. 71. n. 16.

FAMILIA appellatione non comprehenduntur bastardi, vt scribunt Bart. in Lancelo n. 3. ff. de capis. dimiss. Molin. de primogen. lib. 1. c. 4. n. 45. cum seqq. Castil. l. 17. Tanti. verb. de suis hijos. versusque filij. Garc. Gbion. de primogen. sex. exempt. expl. cat. n. 149. cum seqq.

FAMILIA appellatio in prohibitive alienationis non comprehendit exantres vel quatuor gradum, nisi facta sit per verba *praefata*, & *vincula*, puta quia testator dicit, quod vult bona sua perpetuo apud suos, seu in familia remanere; quia tunc in infinitum veniunt, ita Dec. conf. 23. num. 4. & Steph. Manchin. conf. 128. p. 4.

FAMILIA appellatio in testamento, quando plures (cum familia eisdem cognominis, ex praesumptio quodam mente venit illa, de qua ipse testator natus est duxerat, Alex. conf. 213. num. 1. & seq. lib. 1. Paril. conf. 93. n. 5. & 10. v. 2. Menoch. conf. 233. n. 16. & seq. & conf. 106. n. 20. & 236. Ro. in l. clem. i. r. i. p. r. t. n. 18. Decembris 1615. coram bonae mem. Rebolido, imprefa p. Farin. decij. 697. n. 6. p. 1. recepit. vbi i. 7. subdit familiam aggregatam esse de stirpe, & sanguine illius familiae, cui aggregata est, refert Steph. Grat. d. i. p. r. f. u. c. n. 5. comp. 930. n. 14. & ante r. d. a. r. p. 64. n. 6.

FAMILIA suæ, vel eius appellatione in testa-
mento vniuersi descendentes à testatore, vt per Me-
noch. cen. l. 177. n. 5. §. 6. vbi n. 7. subdit quòd testa-
tor vocans familiam vt in ea bona conferens, tenet
venerat solum vocasse suam, & non. 10. ait quòd fami-
lia suæ relictæ, siue transuersali relictæ, intelligi-
tur de transuersalibus inter se, à testatore tamen
descendentibus.

FAMILIA appellatur, ubi conditio imponitur, 40
ut heres, seu legatarius contrahat matrimonium
cum aliqua de familia, venit persona in gradu per-
missio à iure Canonico, quamvis obtineri possit dis-
pensatio, quia verba testamenti intelligenda sunt
secundum las communem, non secundum speciale,
quod per dispensationem obtineri potest, *l. fin. ff. de
huiusmodi etiam impetrata docet Cardin. Mantie.
de coact. et volunt. lib. 1. tit. 18. n. 6. quem refert, &
sequitur Sanchez de matrimonio lib. 1. disp. 1. n. 2.*

APPELL. XCV.

Familia Cervilis.

1. Familia appellations comprehenduntur domesticis

omnes, & in familiis existent.

2. *Familia appellatio pro qua forarius, vel molendinarius se obligavit, venit illa, qua in eadem mansione, vel sub eadem cense vivit.*
3. *Familia appellatio in legato relicto comprehenditur illa, quae testatori inferuebat in officio custodiendi.*

FAMILIA appellatio comprehenduntur domellici omnes, & in servitio existentes, l. adiles, ff. de adile. adile. l. 1. §. familia, ff. de vi, & armata, Matth. de Allico in tract. de iure probom. §. 1. num. 6. Alexand. conf. 178. in prin. lib. 6. Cardin. Tusch. praet. consilium. 3. lib. F. concl. 75. num. 5. Intellige verum, si habitant in eadem domo, & non in diversis, nec diuisim, secundum Boet. de s. 2. 1. num. 13. & 15. Castill. 17. Taur. verb. di. suis hijos, vers. quere filij, Gac. Girond. de privileg. & exempt. expositio. 194. cum seqq. Ferrer. in consilio. Cathalen. gloss. 1. n. 336. cum seqq.

FAMILIA eiusdem appellatione, pro qua forarius, vel molendinarius se obligavit, venit illa, quae in eadem mansione, vel sub eadem cense vivit, ita Boet. decis. 135. num. 1. & 4. Cardin. Tusch. d. 1. num. 4. lib. F. concl. 431. num. 4. de quo tamen latius infra Appell. 96. n. 2.

FAMILIA appellatione in legato illi relicto comprehenditur ille, qui testatori inferuebat in officio custodiendi viridarii, & ipsius expensis vivebat, ac in eiusdem imperio existeret, quae omnia faciunt, ut quis dicatur de familia, l. praemortuatio, §. servitium, ff. de verb. signif. d. l. 1. §. familia, late M. n. l. o. reg. 1. q. 19. num. 1. & 2. & reg. 12. q. 10. num. 3. in terminis Steph. Gratian. de sept. servitium. 3. c. 5. §. 33. num. 27.

APPELL. XCVI.

Familiares.

1. *Familiarium appellatione qui verè & proprie veniant, ostenditur.*
2. *Testator ubi reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & sui cultus gratia tenebat, consuetos commensales domus suae.*
3. *Familiarium appellatione in interdillo qui veniant, ostenditur.*
4. *Familiares Papa qui dicantur, ostenduntur.*
5. *Familiarium Episcopi appellatione ad Ordines accipiendos veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & praesentes inferuerint.*
6. *Cardinales veniunt appellatiue familiarium Papa.*

FAMILIARIVM appellatione, verè illi comprehenduntur, qui expensis illius, cuius diemur familiares, continui vivunt, & morantur cum eo, indeque continui commensales dicuntur, cap. sicut nobis de verb. signif. lib. 6. vbi Franc. num. 4. vers. sexto nota, Achat. conf. 198. D. R. num. 2. Agid. Bellam. conf. 20. num. 9. vers. de familiaribus, Ludou. Gom. in regul. de imperat. benefic. vacat. per absum famili. quæst. 3. in princip. ubi, quod duo debent concurrere copulatione, quod scilicet inferuiant aetate, & vivant expensis domini, Mascard. de probat. concl. 755. Christoph. de Pace ad leges 17. §. 1. l. 32. num. 26. cum seqq. Card. Tusch. praet. concl. tom. 3. lib. F. concl. 72.

num. 1. & 19. vbi num. 10. idem dicit de coniangu. neo, §. 30. aut coniangu. & n. 37. subdit, quod familiaris dicitur qui etiam non est actualiter in seruitio, nec vivit expensis domini, quando recessus recessus, & num. 41. quod sufficit commensalitas, licet sit extra domum, & quod sufficit pars in pecunia, licet non in speciebus.

FAMILIARIVM appellatione ubi testator reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & cui cultus gratia tenebat consuetos commensales domus suae, l. alimentum, §. liberum, in fine, ff. de aliment. & cibor. legat. Barbat. conf. 82. col. 3. lib. 6. Castren. conf. 340. Promittit allegacionibus, num. 2. lib. 1. Bero quæst. 33. num. 3. & 4. Seta in tract. de benefic. p. 5. q. 11. num. 22. Gig. in tract. de pension. q. 2. §. 5. Simon. de Piet. de interpret. vlt. volunt. fol. 90. n. 35. quos refert, & sequitur Fufas in tract. de subfist. q. 376. num. 2. m. c.

FAMILIARIVM appellatione etiam in odiosis, dum scilicet interdicitur Petrus cum familia, continentur omnes, qui sunt de domo illius, & sub potestate paterna, ac dominatione, patris secuti, & famuli in eadem domo viventes, vel qui expensis domini aluntur, ut Oeconomi, & alij Officiales, quomodo habitent extra domum. Ita scribit Henricus in sum. lib. 13. cap. 48. §. 5. vers. nominis.

FAMILIARIVM Papae appellatione, quoad effectum reservationis, veniunt omnes reseruandarii, & alij Officiales ex palatio Apostolico pascunt habentes, Prothonotarii, Subdiaconi, Aulicorum Rota, Acolyti, Cubicularii, etiam hoooris nuncupati, Secretarii, Secretarii, literarum Apostolicarum scriptiptores, Milites S. Petri, reliquique Officiales Romano Pontifici pro tempore existentes in Palatio deservientes, aut custodiam facientes, licet in eodem non habitent, nec habitent, nec in tinello comederint, nec comedant: ita colligitur ex Constitutionibus Pauli 1. & Iulij etiam 1. necnon ex reg. 1. §. 6. Cancell. vbi tractant Card. Tusch. d. 1. lib. F. concl. 73. num. 1. Gonzalad. reg. 8. Cancell. gloss. §. 1. num. 16. cum seqq.

FAMILIARIVM Episcopi appellatione, ad Ordines accipiendos veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & praesentes inferuerint: non tamen illi, qui absunt, licet sympubus Episcopo vixerint ad formam Concilii Tridentini, §. 3. de reformat. cap. 9. & ita tradunt Maiol. de vregular. lib. 4. c. 2. num. 5. Salzed. ad Bernard. in praet. a. 26. vers. certus casus, Vgho de potest. Episc. cap. 16. §. 4. Prosper. de August. in additionibus ad Querc. in sum. Bullar. verb. in de, vers. similia in eo, Molles in sum. tract. 2. cap. 2. num. 8. cum seqq. & alij plures per me de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. §. 6. vbi n. 8. quæro, an magister curiae Episcopalis appellatione familiarium Episcopi veniat ad hunc effectum.

FAMILIARIVM Papae appellatione veniunt Cardinales, Oldrad. conf. 48. in commisso, Ludou. Gomez Episc. Savon. decis. 10. lib. 1. post decis. omnes impressas Reuerendissimi Domini mei Coccini Rotæ Decant.

APPELL. XCVII.

Famulus.

1. *Familiarium appellatione in legato veniunt tantum famuli tempore testamenti.*
2. *Disser, forarius, molendinarius, seu barbero, seu promittenti*

3) *Famulatus appellations in privilegia veniant famuli facere.*

4. *Faustali personarum habentium privilegium celebrandi vel divinis interfessenda tempore interdicti, ad divina audienda, seu celebranda licitè admittuntur, va etiam alij eorum loco subrogari si infirmis, seu absentes sint.*

FAMILIARVM, seu familie appellatione vbi-
que hic legatur at testatores, continentur tam-
en simili tempore testamenti, l. si vna, de iur. et
arg. leg. Capell. *de decif. 190. Bonacof. de famul. 1*
q. 21. Vnde Pile. q. 48. arg. cap. quatuor, de confis. re-
soluab. quod li pistor, vel fornicatus, aut similes
enueiantur pro parua pensione coquere panes pro
tot familia, que postea nimium creuerit, non te-
nebuntur, nisi pro modo familie, que exstabat tem-
pore confectionis, idemque in molendinario, vel
barbitrogilore, &c. similibus, cum quibus similes
omnes fieri frequenter sequuntur ratione resoluunt
causae, quod Pileum citantur, late prosequuntur
Isaian. l. quatuor. ff. de famul. l. a. n. 136. Albert. Brum.
de iur. con. l. 10. Roet. dec. 21. n. 9. Roland. à Valle
rem. 3. l. 3. sub l. 3. Theaur. decif. 216. Card. Tufch-
er. 3. lit. E. et conf. 44. n. 3. Rodet. de iur. redditib.
lib. 2. q. 15. n. 95. Valaf. conf. 858 n. 4. et n. 1. Priet. de
lata de annuat. & capell. l. 6. n. 7. cum seqq.

3 FAMULORUM appellatione in privilegiis veniunt famuli futuri, ac proxime, privilegium concessum pro fe, & famulis, ad ipsos exte nditur, ita Bonac. d. t. r. d. d. famuli. c. 26. Vnde quia famuli singularium personarum, habentium privilegium vt tempore interdicti celebras, vel divinis interesse possint, ad Divina audiendi, seu celebrandi eodem tempore licite admittuntur, iuxta tex. in cap. licet, vltimam concessus, de privileg. lib. 6. cum late traditis per Nauas ar. man. c. 17. n. 181. V. Gol. ar. conf. ab. c. 5. r. 6. §. 4. v. 1. Sayr. in famuli tradit. lib. 5. cap. 5. n. 2. cum segg. Henricz in v. lib. 1. §. 4. cap. 48. §. 5. ideo vno, vel pluribus ex famulis absentibus, aut infirmis, totidem alios assumi posse absque fraude, notant Nauas, & alij post illum proxime citati, & ex Ioan Andri. in r. qui. Qui sentie, lib. 6. pluribusq; aliis comprobato Sord. conf. 162. n. 15.

Fideiussor:

FORTISSOR is idonei appellatione venit ille, qui habet libitiam, vel multa mobilia, quæ æquivalent valori liti, de qua agitur, & quod fit facilius ad conueniendum iuxta litem. l. in princip. ff. qui fassid. 33. Card. Tusch. pract. crimin. tom. 3. tit. Fecand. 3. §. 1. & tom. 7. lit. S. concl. 41. n. 1. Sord. dec. 7. §. 1. n. 1. vbi num. 12. subdit, quod liti bona debet possidere in loco iudicii, Farin. in pract. crimin. q. 33. num. 79. cum segg. Castol. 1.º prax audit. & Aduegr. verb. fiduciarius. p. 3. Multatim in praxi civil. p. 3. glof. expensis. n. 48. Mar. in tract. de fiducijs p. 2. fecit a. c. a. n. 48. cum segg. Henric. 9. simili tract. cas. 8. num. 53. cum segg. Vnde secus si mobilia possideret, quia non vniuersum de facili aptari possunt, pro idoneo non habetur. Farin. in pract. crimin. q. 34. n. 80. quos refert Bhu. mat. liti.

Aug. Barbosa Appell. Jur.

Films.

- 1 *Posthumum non vultu filiorum appellari, nisi ex indicio apparet testatorem de eo sensisse.*
- 2 *Posthumum vultu appellari filiorum in testulo.*
- 3 *Nam solum tempore testamenti, vel mortis filiorum vultu posthumum appellari, ad fideicommissum parum, vel in eam civam relatum.*
- 4 *Filiorum appellatione ad fideicommissum parum veniunt nati, et cunctae ex aliquibus consuetudinibus potest colligi testatorem de iuventute posthumum mortem sensisse.*
- 5 *Nati et concepti post testatoris mortem veniunt in fideicommissum pro appellatione filiorum, quando testator vocasset filios alicuius, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurimi vocasset filios illius, qui tunc tantum habebat.*
- 6 *Nascenti veniunt appellatione filiorum in fideicommissum pro eo quando vocati essent filij primarii, quorum vultu habebat filios, alios non.*
- 7 *Filiorum appellatione in fideicommissum pro, vel in eam certam relicto, tenentur nati post mortem testatoris quando dispositio esset concepta verbis universaliibus.*
- 8 *Fideicommissum quando esset relicto filio alicuius, tunc tamen tunc veniunt contemplatione, non debetur etiam natus post mortem testatoris.*
- 9 *Nam etiam post mortem testatoris tertius appellatione filiorum ad fideicommissum sub conditione, dumtaxat de intra tempus purificata conditione.*
- 10 *Concepti habentur pro nati ad sex annos.*
- 11 *Testator vocans filios per pronomen, ludo, ad fideicommissum relatum sub conditione, videtur sentire etiam de nati post eius mortem, dummodo nascentur intra tempus purificata conditionis.*
- 12 *Alium et heredum appellatione vocatus filij etiam non heredes.*
- 13 *Legitimi filij tantum, non vero naturales nec spurii, veniunt appellatione filiorum, quando ipsi post mortem in conditione ad ex. indendum substituti, sed contrarium videtur, n. i. g.*
- 14 *Naturales vultu filio non admittuntur ad maiorem successionem.*
- 15 *Naturales non admittuntur ad fideicommissum relicto filio, maxime si verus filius esset relicto.*
- 16 *Verba vero et naturaliter in conditionibus optes, intelligi.*
- 17 *Naturales non continentur in concessione emphiteusis pro se et filiis.*
- 18 *Beneficium ludo distalis §. ex imperfecto. C. de testam. et dispositio l. si inquam. C. de reuoc. donat. non prodest illegitimus.*
- 19 *Naturales non veniunt appellatione filiorum quando ipsi post mortem in conditione ad ex. indendum substituti, si consuetudo testatorem vocasse eos excludere.*
- 20 *Legitimi necessarii tenentur ubi dictum fuerit, si decedat sine liberis legitimis. Et naturalibus, vel ex legitimo matrimonio procreatis.*
- 21 *Naturales substituti non excludunt, si rector est in dignitate constitutus, nisi, et ipse rector naturalis sit, ut n. i.*

- 24 *Filia propter masculos excluduntur, non debent excludi si testamentum à summa factum proponatur.*
- 25 *Naturale substantium excludunt quomodo testator sit nobilis, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem.*
- 26 *Filia testatoris si sit qui gravatur testare, si sine liberis decesserit, non admittuntur naturales etiam legitimati, ut n. 28.*
- 27 *Imprudencia qualibet mascula in formis sediet, & detestabilior est, quam in viris.*
- 29 *Vxor si viro non gravaverit sub conditione, si sine filio decesserit, minime de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur.*
- 30 *Vxor filios naturales viro sui odio habent.*
- 31 *Substitutum, si filium legitimum sit, & naturalis ipse testatoris, non excluditur à naturali filio gravati.*
- 32 *Spari odiosi sum, & legibus incogniti, nec filiorum nomine haberi possunt.*
- 33 *Spari non excludunt substitutum sub conditione, si sine liberis, & ceteris generalibus verbis prolata.*
- 34 *Caditio si sine liberis, quando adicitur persona, qua filios legitimis habere non potest, sed solum spurios, de quibus intelligatur ostenditur.*
- 35 *Illegitimi, an, & quando veniant in legi dispositionibus, qua filiorum faciunt mentionem remissimè.*
- 36 *Legis ratio quando est certa, & omnibus filiis agnatis convenit, de omnibus etiam illegitimis est intelligenda.*
- 37 *Illegitimi sine venia parentes suos in ius vocare non possunt.*
- 38 *Patri, quod pater omnes etiam illegitimos, comprehendit.*
- 39 *Patri non solum filiam legitimam, sed etiam naturalem, & spuriam in matrimonium ducere prohibetur.*
- 40 *Illegitimos comprehendit pater imposita filii ratione, l. maritatus diuiz, & humane.*
- 41 *Li. v. quodam. C. de reuocand. donat. etiam in naturalibus locum obtinent.*
- 42 *Legis ratio si solum legitimis conveniat, de his tantum intelligi debet.*
- 43 *Filij quandoque illius, qui se à tutela excusare intendit, debent esse legitimi.*
- 44 *Filij omnes veniunt in legum dispositionibus, quouscunque materia subiecta, vel legis ratio, & mens non repugnat.*
- 45 *h. ac. consultiissima, §. et imperfecto, C. de testam. habet locum etiam in filiis naturalibus.*
- 46 *l. qui duos 10. §. cum in bello, ff. de rebus dub. aequi locum habet in legitimis, & in naturalibus.*
- 47 *Sanctorum in dispositione veniunt naturales, nisi ratio statui filii legitimi contrariet.*
- 48 *Filia continentur appellatione filiorum.*
- 49 *Adoptivum concipit familiam.*
- 50 *Filiorum appellatione an filia comprehendatur ex improprietas, aut secundum propriam significationem diversa sentietur.*
- 51 *Filij appellatione femininum non continetur ex v. i. verbi, nec ex communi loquendi usu sed aliquando per interpretationem excipiuntur.*
- 52 *Filiorum appellatione si non ex verbi proprietate, solum ex communi usu loquendi filia comprehendatur.*
- 53 *Filiorum appellatione veniunt filia, etiam si vocati essent filij legitimi, & naturales.*
- 54 *Patribus, & adoptivis veniunt omnia, qua subiecta verborum significatione continentur.*
- 55 *Filiorum appellatione in materia etiam patris, & adoptivis, nisi diversa ratio militet in masculo, & in femina.*
- 56 *Verba in contrariis à communi loquendi usu interpretationem accipiunt.*
- 57 *Filia veniunt in forma concessum emphiteusis accepta pro se, & filio.*
Mater ubi vocatus fuerit cum appellatione comprehenditur etiam filia maior. ibid.
- 58 *Testator ubi vocatus filios masculos, tunc filia non veniunt, nec ducuntur vocata etiam post masculos.*
- 59 *Testator quando in una parte testamenti vocat masculos, si in alia parte fecit mentionem de filio, eorum appellatione veniunt filia, quare non sunt contraria in contrarium.*
- 60 *Femina non veniunt appellatione filiorum, quando in civitatibus statum exclusivum femininarum.*
- 61 *Femina non veniunt appellatione filiorum, quando testator fecit substitutionem pro agnationis conservatione.*
- 62 *Femina non veniunt appellatione filiorum, quando testator discretim loquitur sui de masculo, & feminis.*
- 63 *Testator quando propinquiores feminas exclusit insinuando masculos, & illis substituit filios, tunc solum masculi dicuntur vocati.*
- 64 *Femina non veniunt appellatione filiorum in testamentis, quando ex his statum quid verba testamentum intelligantur ad litteram.*
- 65 *Adoptivum quando cum aliqua qualitate exprimitur, non concipit familiam.*
- 66 *Filia non veniunt appellatione filiorum quando testator apposuit qualiter filio vocato, qua non convenit femina.*
- 67 *Femina non veniunt appellatione filiorum, si ex eo absurdum, seu plures improprietas sequerentur, ut n. 68.*
- 69 *Femina non veniunt filiorum appellatione, quando repugnat communi loquendi usu.*
- 70 *Femina non veniunt appellatione filiorum quando ex consuetudine homines non solum bona illa relinquere feminis, veli feminas esse incapaces bonorum, ut n. 71.*
- 72 *Primogenituram perpetuam pro se, filio, & descenditibus, ubi testator constituit, non censetur intellexisse de feminis.*
- 73 *Femina non veniunt appellatione filiorum de iure Lombardorum.*
- 74 *Femina non veniunt appellatione filiorum, quando substituta esset pia causa.*
- 75 *Adoptivi filij non veniunt filiorum appellatione, ac proinde in fideicommissis, & conditione, si sine liberis substitutum non excludunt.*
- 76 *Adoptivi filij veri non sunt.*
- 77 *Adoptivi in contrariis, scilicet, & maiore non veniunt appellatione filiorum.*
- 78 *Adoptivi filij, an, quando, & quibus casibus veniant appellatione filiorum, & substitutum excludere ostenditur.*
- 79 *Arrogati non veniunt appellatione filiorum.*
- 80 *Filij spirituales veniunt in fideicommissis, & conditionibus appellatione filiorum, nisi ex verbis, aut mentis testatoris id specialiter colligatur.*
- 81 *Legitimati an veniant appellatione filiorum in fideicommissis, veli filij remissimè.*
- 82 *Nepotes quid veniant sub nomine filiorum, quid veniant*

tenent Dactos referunt, & qui negent, n. 83.
concordantur vero n. 84.

84. Principatus veniunt appellacione nepotes.

86. Nepotes in dubio filiorum appellacione non continentur in contraliis.

87. Emphyteusis quando est accepta pro filio, & filio quem nominaverit, non potest nominare nepotes.

88. Nepotes sub filiorum appellacione inclusi non sunt, quando sumus in substitutione facta in contraliis.

89. Declaratur tex. in c. 1. §. si & clientulus, de alienat. feud.

90. Filiorum nomine si qui deficiant veniunt nepotes in emphyteusis, & in mortuatis, ut n. 95.

91. Nepotes aliquo casu extantibus filius primi gradus administratur remissus.

93. Nepotes in dubio non veniunt appellacione filiorum in legis dispositionibus, nisi ex verbis, aut efficiat emendata colligator mens legis, quod voluerit dispositionem suam ad nepotes extendi, ut n. 94.

95. Declaratur tex. in l. filium habeo ff. ad Maced.

96. Nepotes legitimi Presbyterorum non solum sub prohibitione, ut in Ecclesiis, quas aut obtinuerunt, valeant ministrare.

97. Pars Aquilensis, §. filij Cad leg. Jul. maiestas nepotes comprehendat ostenditur.

98. Nepotes in dubio appellacione filiorum non veniunt in privilegio, nec in testamentis, aut in tutela datione, ut n. 99.

100. Nepotes filiorum appellacione illius deficientibus administrantur, quando dispositio futurum respicit eventum, aut tempore mortis ipsius granati non extant filij, sed tantum supererant nepotes ex eo.

101. Filius quando venit, & ex eo natus, nec filius solus administratur filiorum appellacione.

102. Filius, & nepotes ex alio filio, quando extant, iunc filijque praeferri debent, & solus conferatur totum nepos non extantibus filijs.

103. Nepotes veniunt appellacione filiorum, quando dispositio esset facta à interpretis, scilicet ab alieno, & imperitis.

104. Nepotes veniunt appellacione filiorum, ubi testator in vita illum vocabat filium, & cum eo filium tractabat.

105. Nepotes veniunt appellacione filiorum, quando testator vocavit nepotes, & nascituros.

106. Nepotes veniunt appellacione filiorum, quando sumus in dispositione de sui natura habente tractam successum, & perpetuum.

107. Nepotes veniunt sub nomine filiorum quando ratione agnationis, & pro conservandis bonis in familia fideicommissum esset relatum.

108. Nepotes filiorum appellacione continentur, ubi testator vocavit filium in stirpes, & non in capita.

109. Nepotes filiorum appellacione veniunt quando aliis siquerebus absurdum, & irrationale.

110. Nepotes quando ab intestato cum filiis erant successores testatoris, nec debent admitti ad fideicommissum.

111. Nepotes veniunt quando testator vocavit filios in infinitum, vel in perpetuum.

112. Nepotes conferuntur exclusi, si testator vocasset filium primi gradus.

113. Nepotes conferuntur exclusi, si vocarentur filij aliqua qualitate, quae non inest nepotibus, vel quando nominati filij relatum esset.

114. Filiorum appellacione non veniunt nepotes, ubi testator vocavit filios cum distinctione, scilicet.

115. Verbum, superfluum, habet vim expressivae pro Aug. Barbois Appell. tur.

primi nominis, & ad filios primi gradus iam nominatos est restrictum, nec intenditur ad nepotes.

116. Filiorum appellacione veniunt nepotes, quando tempore vocacionis impossibile erat extare filios primi gradus.

117. Monasterium habetur loco filij, & facit deficere conditionem, si sine liberis, ac substitutione excluditur.

118. Monasterium sapax bonorum in communis administratur ad mortuam successione, & ad emphyteusim, ad quod vocatur filius.

119. Testamentum posthumum agnatione recipitur.

120. Testamentum ante factum recipitur per professionem in religione capax incommuni emissum.

121. Ratio decisiva tex. in c. in presentia, de probat. emulatur, & n. 122. & 123.

124. Monasterium facit deficere conditionem, si sine liberis, & substitutione excluditur etiam in foro conscientiae.

125. Biponius granatus monasterium ingressus exdispensatione Papa, facit deficere conditionem, si sine liberis, & excluditur.

126. Monasterium facit deficere conditionem, si sine liberis, etiam si monachus granatus apostatet.

127. Substitutio, an & quando canonici si granatus sint clericum Ecclesiam secularem in sacris constitutus, ostenditur, & n. 128.

129. Granatus quando esset ingressus monasterium in capax bonorum in communis, non deficit eadem substitutione.

130. Substitutio an administratur statim quod granatus emisit professionem in Religione bonorum in capax in communis, an vero non naturalis ipsius granati debeat expelli, ostenditur, & n. 131. & 132.

133. Monasterium non excludit substitutionem quando non successit granatus, qui respondimus hereditatem.

134. Monasterium inter iure excludendi substitutionem, ubi ingressus granatus in illud non habuit establishmentem.

135. Monasterium non excludit substitutionem si granatus facit in illo professionem, sed tamen erratum.

136. Monasterium non excludit substitutionem si granatus illud fuerit ingressus, non ut Religionem profiteretur, sed ut ibi pauperiam ageret.

137. Substitutio evanescit si granatus efficitur oblitus se, & sua eradens Ecclesiam secularem, vel si in manibus Episcopi obliuiscit se monachalem regulam servaturum.

138. Pia causa ubi substituta est, nullo modo excluditur per professionem granati, sed succedit post mortem naturalem granati monasterio interprim boni gaudere.

139. Procedit quaecumque causa pia substituta sit minus pia quam monasterium.

140. Procedit etiam quaecumque pia causa non esset immediata substituta.

141. Testator ubi partim substituit causam piam, & pro alia parte aliquem privatum, granatus professus postea in Religione capax, si causa illa substituta non fuit reata, vel inconvulsa, monasterium succedit in eam partem causa profana privatus, & causa pia succedit in suam.

142. Filius alter testatoris si esset substitutus, succedens illo in fideicommissum excluso monasterio ubi granatus professus fuit, quicquid contrarium teneant relati, nuq. 148.

144. Monasterium excluditur à substitutione si illo esset aliquis

aliquid de familia adiecta ratione, & causa, quia vult bona conservari in agnitione & familia.

- 145 Granatus si priusquam fuisset monasterium ingressus institueret heredes azyranos, tunc substitutus erit admittendus excludit monasterium.
- 146 Conditio si sine liberis, si aliquid adiciatur, ut quod appareat testatorem de filiis veris & naturae legitimi intellexisse, tunc substitutus excludit monasterium admittitur, quicquid contrarium contrarij relati. num. 147.
- 148 Granatus quando fuit ingressus monasterium ut fraudaret substitutum, tunc substitutionis locus erit exclusio monasterio, fraudis vero conditio qua fuit referatur, ut m. 150. & 151.
- 149 Frangit non presumitur in dubio.
- 150 Monasterium quando quod fuit ingressus blanditijs & suaseribus Prelati, tunc monasterium non succedit, sed substitutus erit admittendus.
- 151 Conditio si sine liberis, quando respicit personam testatoris, licet ipse non vellet liberos ingrediatur Religionem, non excluditur substitutus, sed illo excluso monasterio succedit.
- 152 Statutus, vel consuetudo quando extat quid verba testamentum aut de literam intelligent, tunc substitutus succedit monasterio excluso.
- 153 Statutus si in ciuitate extat quod monasterium, vel ingressi in illud non succedat, illud seruandum erit.
- 154 Consuetudo quando extat in ciuitate quod monasterium ingressi ab intestato non succedat pariter & agnati, monasterium non excludit substitutum.
- 155 Monasteria non succedunt monachi professi in Regno Gallia.
- 156 Monasterium excluditur si conditio, si sine liberis, &c. apponatur in contrariis azyranis, seu dispositionis inter o. non.
- 157 Monasterium excluditur quando testator illud expressis exclusisset, vocando substitutum si granatus heres sine liberis decederet, quoniam contrarium tenent relati. m. 160.
- 158 Testator si dixisset, si decesserit sine veris filiis, tunc substitutus excludit monasterium admittitur.
- 159 Monasterio excluso substitutus succedit si dictum fuit, si decesserit sine filiis masculis.
- 160 Monasterium excluditur quando dictum esset, si decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus, & succedat substitutus.
- 161 Testator si dixisset, si decesserit sine filiis, non secundum iuris interpretationem, tunc conditio substitutionis non deiecit, quoniam granatus monasterium fuit ingressus.
- 162 Substitutus quando esse concepta in hunc modum, si sine liberis decedat, succedat Titius, & non alius, tunc substitutus monasterio excluso admittitur.
- 163 Filijs Titij quando dispositio esset vocari, & eis de preteritis sit datum substitutum si Titium ingrediatur Religionem, monasterium non excluditur substitutum.
- 164 Granatus habens filios quando profectus in Religione, tunc excluditur substitutus, & non succedit monasterium.
- 165 Testator quando heredi granato aliquid reliquisset, si monasterium ingrediatur, tunc per substitutum excluditur monasterium.
- 166 Granatus quando vno testatore ingrediatur Re-

ligionem post testamentum conditum, tunc non succedit monasterium, sed substitutus.

- 170 Testator quando instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti aliquid libere substituit verum, tunc voluit clare bona Ecclesie, & monasterio profecti.
- 171 Granatus qui est pater, vel in diem restituere, si Religionem ingrediatur, tunc substitutus non excluditur.
- 172 Granatus restituere si sine liberis decesserit, si autem Religionem habuisset filios, & postea vixit mortuus ingrediatur monasterium, tunc veri filij illud excludunt.
- 173 Monasterium quando promississet contentare quod bona remaneret substituto, & propter hoc facta sit professio, iure illud erit excludendum.
- 174 Sententia si lata sit quod Titio decedente sine filijs succedat Caius, tunc Caius substitutus admittitur, licet Titius sit monasterium ingressus.
- 175 Monasterium non excludit substitutum ubi quia granatus fuisset sub alia condicione quam liberorum, vel nuptiarum.

FILIO RUM appellatione non venit posthumus, nisi ex iudicijs appareat testatorem de eo etiam sensisse, ut probat text. in l. qui filius est, de legat. 1. & scribunt multipliciter declatantes Sin. de Pritz. de interpretat. vi. volum. fol. 376. n. 6. Peteg. de iudic. art. 22. n. 11. cum sepe. Fulat. in tractatu de substit. quest. 318. num. 16. Card. Turchipalio conclus. 106. l. 1. P. com. 412. n. 1. vbi a. 2. post Alex. conf. 36. P. i. so. ibi. mare, in fine, num. 19. vers. vltima non obstant. l. 6. declarat ut procedat in dispositione de present, secus si de futuro, vel in futurum euentum.

Limita in tutela, quia quibus posthumus venit appellatione filiorum, ut sentunt Bart. in l. i. cognatus, col. 2. de reb. dub. dam. opponit de l. placeat. ff. de liber. & posthum. Socin. sen. ad l. i. cognatus, m. 29. & cen. l. 73. n. 25. Fulat. ad q. 1. B. n. 16. in fine.

FILIO RUM appellatione in fideicommissis puro vel in diem certam relicto, veniunt solidam nati tempora testamenti, vel mortis testatoris, non autem post, ut per text. in l. i. cognatus, ff. de reb. dub. & in l. qui filius est, de leg. 1. & in l. cum sit, in fine, ff. de leg. 1. & in l. in heredes, ff. de leg. pref. resoluunt Aleiat. conf. 47. & 76. lib. 9. Curtian. conf. 57. n. 12. Roland. à Valle conf. 70. num. 9. lib. 3. Tiraquell. de retrat. leg. 5. gloss. 9. num. 8. 4. Ceph. conf. 126. num. 14. & seq. & conf. 659. num. 23. Rinin. ion. conf. 164. m. 13. Simon de Pritz. de interpret. 21. volut. fol. 101. m. 5. Card. Mantie. de conest. vltim. volut. lib. 8. tit. 8. n. 9. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 93. num. 1. & conf. 106. num. 21. & conf. 404. & conf. 413. num. 8. & conf. 496. num. 14. & conf. 566. num. 3. cum sepe. Grassan. f. fideicommissus, q. 17. Sord. conf. 125. n. 33. Magon. Fierem. dec. 92. num. 42. Peteg. de fideicom. art. 12. n. 7. cum sepe. Rustic. in l. cum ante, lib. 6. cap. 12. n. 21. ff. de condit. & demonst. Intigil. de substit. centuria 3. q. 86. num. 1. Fulat. in simili tract. quest. 318. à princip.

Limita primò, vbi cumque ea aliquibus conat. 4. Quis potest colligere testatorem sensisse, & de nascituris post eius mortem, ut in specie sic scripserunt Ruin. conf. 64. num. 5. lib. 1. Socin. ion. conf. 172. num. 26. & 28. lib. 2. Ceph. conf. 318. num. 4. Petra de fideicom. q. 11. n. 601.

Limita secundò, quando testator vocasset filios alienos, qui testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurak vocasset filios illius, qui

videtur tantum filium habebat, nam etiam post testatoris mortem nati, & concepi venirent, *qui filii sunt, ff. de leg. 1. l. fin. ff. ad Trebell. Pater. conf. 71. lib. 4. Alciat. res. p. 149. num. 1. Ceph. conf. 1. 18. num. 2. 4. & conf. 639. num. 10. Bellon. conf. 50. m. 6. Menoch. conf. 1. num. 179. & seq. & conf. 97. m. 7. & 8. & conf. 106. num. 66. cum seq. & con. 496. num. 15. vers. secundo. & conf. 528. m. 37. cum seq. & conf. 82. 1. d. princ. Peteg. de fideicom. art. 22. m. 10. & 16 Hieron. Gabr. conf. 130. num. 2. lib. 1.*

6 Idem est, quando vocati essent filii plurium, quorum vnus habebat filios, alius non, nam & de natiuitate testatorem sensisse dicendum est, quia videtur testatorem habuisse eandem affectionem ad parentes filiorum, i. idem & nati post mortem testatoris admitti debent vt inter eos seruetur equalitas, ita Peteg. d. art. 22. num. 10. ad medium, Simde Prat. de interpret. vltim. volun. fol. 15. num. 104. Menoch. conf. 404. num. 6. & conf. 328. m. 40. & conf. 322. num. 12.

7 Limita tertio, quando dispositio esset concepta verbis vniuersalibus, quia tunc nati post mortem veniunt, vt scribitur Sim de Prat. d. fol. 15. num. 106. & Peteg. d. art. 12. m. 18. verba enim generalia referuntur ad futura, *Item pater, s. filia tua, ff. de leg. 1. vbi notat Bart.*

8 Limita quarto, quando fideicommissum esset relatum filijs alicuius, illius tamen tunc existentis contemplatione, & fauore, quia tunc debebitur etiam natis, post mortem testatoris, iuxta ea, quae resoluunt Ruin. conf. 30. dub. 1. lib. 2. & Petegrin. d. art. 2. m. 19.

9 Filiorum appellatione in fideicommissis relatis in diem, vel sub conditione, veniunt nati etiam post mortem testatoris, quummodo intra tempus purificate conditionis nascantur. Ita docent Turq. de retr. d. l. fin. s. i. l. fin. s. m. 190. Alciat. conf. 18. num. 13. & conf. 79. m. 1. lib. 9. Craet. conf. 212. num. 6. Roland. à Valle conf. 70. num. 11. lib. 3. & conf. 38. m. 3. lib. 4. Rimin. iun. conf. 75. num. 38. & conf. 48. m. 6. 4. & conf. 564. num. 13. 14. & 21. Ceph. conf. 318. m. 2. 1. & conf. 659. dub. 3. Molin. de primog. lib. 3. c. 6. num. 49. Sim de Prat. de interpret. vltim. volun. fol. 327. num. 47. & fol. 514. num. 91. cum seq. Cardin. Mandic. de censu. vlt. volun. lib. 3. tit. 12. num. 14. Hieron. Gabr. conf. 117. num. 37. & conf. 130. m. 1. lib. 1. Decian. conf. 1. num. 194. & num. 335. lib. 1. & conf. 37. num. 1. lib. 4. Menoch. de presump. lib. 4. presump. 93. m. 3. & conf. 1. num. 191. & conf. 108. num. 78. cum seq. & conf. 566. m. 6. cum seq. Honded. conf. 70. m. 54. & lib. 1. conf. 49. m. 10. cum seq. lib. 2. Pet. de fideicom. quast. 12. m. 584. cum seq. Peteg. in simili trall. art. 22. m. 69. cum seq. Fach. controuer. lib. 4. cap. 88. Alexand. Rauden. Pisan. de dec. 4. num. 2. cum seq. Intrig. de substitut. contr. 3. quast. 38. num. 3. cum seq. Fufat. in simili trall. q. 338. num. 33.

10 Amplia primo, vt procedat etiam quoddam essent concepti tempore euenerit conditionis, licet postea nascantur, vt voluerunt Molin. de primog. lib. 1. cap. 6. num. 49. Menoch. d. art. 106. m. 29. & conf. 128. num. 17. & conf. 419. num. 16. & conf. 566. num. 3. & lib. 4. presump. 4. m. 4. Intrig. de censu. 3. quast. 86. num. 5. Ratio est, quia concepti habentur pro natis sui commodum, *qui in utero ff. de statu hom. Menoch. conf. 412. num. 16.* Vtrum autem si nati post euentum conditionis sint pates in gradu com natis tempore existentis conditionis possint concurrere cum eis, vel si sint proximiores reuocent bona à iam admissis remotionibus, hoc per vtraque parte disputat Fufat. d. q. 317. cum multis seqq.

Amplia secundo, etiam quando testator vocasset filios per pronomina, *meos, vel suos*, vt tenent Paris. conf. 36. lib. 2. Pet. de fideicom. quast. 11. m. 181. vbi dicit, ita fuisse iudicatum, & consultat Roland. à Valle conf. 39. lib. 4. contra quem tamen in eadem causa consultat etiam Menoch. conf. 106. num. 168. cum multis seqq. sed obuiusse Roland. à Valle, ac in Senatu Mediolani; secundum eos opinionem fuisse iudicatum, asserit Peteg. d. art. 22. m. 71. quorum opinionem sequutus est Fufat. d. quast. 38. num. 42. vers. ego certe cum seqq.

FILIORVM & heridam appellatione veniunt filij etiam non heredes, nam dum testator vocauit filios, vocat licet non sine heredes, quando verò adiecit, *heredes*, intellexit de heredibus tantum, non autem voluit addere qualiter heredes filijs, maxime cum dictio illa, *et*, ster ampliatio, & extensio, non autem restrictio, *Item tamen aduersus, ff. de leg. 1. & ita in specie sentit Ruin. conf. 1. m. 2. & conf. 16. num. 1. lib. 1. Dec. conf. 41. lib. 4. Craet. conf. 141. num. 7. in fine, Peteg. de fideicom. art. 12. m. 18. & conf. 59. num. 5. cum seqq. lib. 5. quos refert, & sequitur Fufat. de substit. quast. 160. num. 17. cum seq. quicquid dicant Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verb. signifi. com. 1. m. 2. Card. Mantica. de censu. vlt. volun. lib. 3. tit. 12. m. 11.*

Filiorum appellatione, an, & quando tenentur soli legitimi, & admittantur naturales, seu spurij.

Appellatione filiorum, quando ipsi sunt positi in conditione, veniunt soli legitimi, non autem spurij, aut etiam naturales, qui subinde substitutum non excludunt, *generaliter, s. in autem, C. de insti. & substit. Turq. in si quisquam, vtr. substitutus liberis, num. 56. C. de reuocand. donat. Bald. conf. 168. Propositum in 3. vers. & in substitutione lib. 5. Palcoth. de motu, & p. cap. 17. m. 2. Emman. Costa in cap. si pater, vtr. abique liberis in 4. cum seqq. de testam. lib. 6. Anton. Gabr. commun. tit. de fideicom. com. 1. num. 67. cum seqq. Menoch. de presump. lib. 4. presump. 78. m. 2. Ceual. commun. contra commutato, quast. 164. Fachin. controuer. iur. lib. 4. cap. 51. & cap. 60. Card. Tufch. practica. com. 3. d. F. concl. 373. m. 1. Aloy. Rice. in collect. dec. p. 1. collect. 493. atque alij, de quibus Alphan. collect. 660. & seq. 82. ad maioratum successionem, quod vocatis filijs naturales non admittantur, comprobatur Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. m. 41. & post multos, quos refert & tradit Flores de Mena p. art. quast. lib. 1. quast. 16. §. 1. per prim. & ad fideicommissum relatum filijs, quod non admittantur naturales, resoluunt Ang. conf. 366. & Card. Mantica. de censu. vlt. volun. lib. 8. tit. 7. m. 4. maxime si veris filijs esset relatum fideicommissum, vt declarant idem Mantica. d. in 7. num. 6. & Peteg. de fideicom. art. 12. m. 79. & seq. quos refert, & sequitur Fufat. de substit. quast. 134. m. 1. cum seqq.*

Quorum opinio multis nititur fundamentis, & primo confirmatur auctoritate text. in l. filium dist. 20. ff. de iur. qui sunt, & in c. 13. quast. 7. & ex doctrina gloss. verb. liberi, in Clem. 2. de Baptismo, recepta per multos, de quibus Duen. reg. 36. tit. 8. & Rojas de success. cap. 15. num. 3. Secundò, quia in conditionibus verba verè & naturaliter oportet intelligi, *et l. C. de iur. qui verum aut. imper.* Solos autem filios legitimos verè esse filios, bene probat text. in l. vlt. ff. de iur. delib. ubi verum filium accipi oportet, in quo licet Trebatius à Labrone dissentiat.

Tabolenus tamen auctor illius legis Trebatij sententiam non probat, nisi in eo casu, quo testatorem de naturali quoque sensu apparet, quasi dum contrarium non appareret, regula, sit quod naturales non admittantur, ut post Abb. in cap. in praesentia, n. 17. de probat. aduertit Costa in l. posthumum. §. Et quid si iurium, n. 1. c. 7. ff. de liber. & posthum. Tertio facit qui verisimile non videtur vocant filios ad fideicommissum, de his intellexisse, qui illicite, & in peccato suscipiuntur, tum ex regula text. in l. filium ff. de condit. institut. iuncta gloss. in cap. in praesentia, rom. quia videntur patres ad delinquendum inuitari, si huiusmodi filij cum peccato sulcepi ad fideicommissum admittantur, contra reg. l. communis, ff. de pactis dotal. cum similibus, tum demque, quia huiusmodi filij neque Patri, nec Deo, nec hominibus amabiles, sed potius odiosi sunt, cap. si gens 36. dist. 8. & ut tales fideicommissum non comprehenduntur, neque de his videtur testator sensisse, iuxta reg. l. Lucium 90. §. Lucium Titum, ff. de legat. 2. quo argumento vtiuntur Ceuallatato loco, & Cald. Pereira de nomin. et. emphyt. quest. 19. num. 31. Quatio confirmatur, quia in concessione emphyteutica pro se, & filia naturales non contineri, notant Angel. in d. l. generaliter, Dec. in d. cap. in praesentia, num. 46. laf. Rip. & alij, quos refert Cald. Pereira d. quest. 19. num. 9. quod in emphyteusi Ecclesiastica de iure communi, ut indubitanter, resoluunt omnes in d. nap. in praesentia, ut testantur Paleoth. d. quest. de verbis & spur. cap. 21. & multi, de quibus Burg. de Pace quest. 3. c. iudic. num. 42. Gate. Falcon. reg. 197. Gam. Lufi. quest. 347. num. 2. quorum fundamentum sumitur ex reg. d. l. generaliter, iuncto vulgati argumento de contradietibus ad vitiosas voluntates, de quo tandem facit, quia in legis dispositione appellatione filiorum solos legitimos venire ad varios casus notant scribentes in princip. Iosin. de patria potest. & in l. 2. remittit, ff. de testat. iur. Sic beneficium, Leagan. subtilissima, §. ex imperfetto, C. de testament. non posse illegitimis notat Doctores communiter, ut per citatos à Tiraq. d. verb. susceperit liberis, n. 60. Valac. consult. 94. num. 6. quod etiam de constitut. d. l. inquam, notant Doctores communiter, ut testantur Tiraq. num. 56. Paleoth. cap. 34. & Valac. n. 6. proxime citatu locu. Marta Pujana decr. 17.

19 Verum contrariam sententiam & regulam affirmatiuam tenent Doctores, communiter resoluentes etiam in hoc casu naturales substitutum excludere, ita omnes in d. cap. in praesentia, ut post gloss. ibi verb. absque liberis, notant Felin. num. 21. Dec. num. 37. Mano. num. 25. & Berol. n. 216. Conuenient Bart. Angel. & Alexand. num. 6. in l. ex factu, §. si quis regnum, ff. ad Trebell. ex quibus ab omnibus receptum fateretur Corral lib. 1. mystic. cap. 7. num. 1. & alij quos referunt & sequuntur Duem. reg. 353. Card. Mantie. de censu. ultimor. volac. lib. 1. tit. 9. d. num. 8. Peregr. de fideicom. art. 18. in num. 39. & 41. pro quibus adducitur auctoritas tex. in d. §. si quis regnum, ubi refertur Papiniani sententia, scribentis naturalem filium deherere, ut debeat condicio si sine liberis, & in l. vlt. ff. de iure delib. ubi Tabolen. expresse filij Trebatij sententiam afferentis appellatione filij naturalium contineri, & in l. Lucium 90. §. vlt. in fine, ff. de legat. 2. ubi expresse Sexuola concludit appellatione filiorum naturales quoque contineri, & hae sententia iam proculdubio receptior est, & vtiorem existimo, ut ex iusta dicendis apparebit, ex quibus constabit responsio ad illa, quae in contrarium supra adduci.

Declaratur tamen haec vltima sententia affirma-

tiua, quod non procedat, ubi in contrarium apparet de voluntate testatoris, si enim constituit voluisse naturales excludere, nullatenus admitteatur, probant ex generali reg. l. in conditum, ff. de condit. & demerit. iuncto d. §. si quis regnum, ibi, voluntas quae videtur, iuncto ibi, & voluntas, ubi notant gloss. & seculentes omnes, & in d. cap. in praesentia, Paleoth. de verbis & spur. cap. 27. n. 7. Card. Mantie. d. tit. 9. d. num. 1. Menoch. d. pref. 78. n. 21. Cald. Pereira de nomin. et. emphyt. quest. 19. num. 16. Flores de Mena var. quest. lib. 2. quest. 16. d. num. 19. Rot. in Casenator. bonorum 3. Januarij 1608. coram Atrechten. impressa per Farinac. decr. 14. §. n. 25. & 14. p. 1. recept. Deductio vero hae testatoris voluntas, vel ex ver-²¹ bis, vel ex coniectura. Ex verbis, veluti, si dictum sit, si decesserit similibus legimus, & naturalibus, vel, ex legitimo matrimonio procreatus, vel simili forma concepiatur conditio, cum enim in huiusmodi verbis nulla sit ambiguitas, cessat omnis voluntas questio, iuxta reg. l. vlt. aut ille 25. ff. de legat. 3. cum similibus, & in specie obseruatur. Rip. in d. §. qui regatus, n. 1. quem sequuntur Card. Mantie. d. tit. 9. in princ. & Menoch. d. pref. 78. n. 67.

Coniectura autem ex quibus huiusmodi volun-²² tas solet colligi, pertinet vel ad qualitatem & conditionem testatoris, vel grauiti, vel substituti, ex qualitate testatoris, veluti si est in dignitate constitutus, ut probat expresse text. in d. §. si quis regatus, ibi, sed hoc ex dignitate, &c. ubi notant omnes late explicantes qui in proposito dicuntur in dignitate constituti, tradunt Angel. quest. 366. n. 5. & 6. Card. Mantie. d. tit. 9. num. 5. & 7. Card. Tuleh. d. tit. 5. consil. 173. num. 5. Menoch. d. pref. 78. n. 23. Peregr. de fideicom. art. 18. num. 47. Cald. Pereira d. quest. 19. num. 32. Illius autem coniectura omnes casus afferunt rationem, quia verisimile non est in dignitate positos voluisse admittere illegitimos, qui infames censentur, ut notant omnes per text. ibi in cap. 1. §. naturales, si de fidei fuerit contrum, inter domi. & n. 6. per text. in d. cap. si gens 36. dist. 8. quia nobiles illicite concubinas abhorrere solent, seu magis debent, l. si quis infamis, C. ad Orifician. ibi illustrius, quibus castitatis observatio principum debitum est.

Si vero aliunde efficax sumi possit coniectura,²³ quae illam ex dignitate testatoris prouenientem elidat, veluti si & ipse naturalis sit, tunc non videtur sibi similes odio habuisse, sed magis de eiusdem cogitasse, ita arg. text. in d. §. si quis regatus, comprobant Dec. in d. cap. in praesentia, num. 43. ad finem, Paleoth. d. cap. 27. n. 7. Coll. d. verb. absque liberis, n. 42. Cardin. Mantie. d. tit. 9. num. 15. Menoch. d. pref. 78. num. 14. Peregr. d. art. 18. num. 46. & confirmatur ex²⁴ recepta sententia quae docet quod in materia in qua filij propter masculos excluduntur, non debent excludi si testamentum à femina factum proponamus, quia sexum soam odisse videti non debet, ex notabili cons. Anchar. 319 quem sequuntur plures, de quibus Peregr. de iure ffic. art. 25. num. 18. & ad maioratus notant Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 73. Castill. rerum quosdam, lib. 2. cap. 4. n. 143. Cessat etiam haec eadem coniectura ex nobilitate testatoris proueniens, si ipse in alia testamenti parte, de naturalibus fecit mentionem, iam enim tunc in alia parte eos non repellere, sed potius admittere videtur voluisse, ut tradunt Doctores communiter post Bart. ex Dec. & alijs quos refert Coll. d. verb. si absque liberis, num. 43. adducens text. in eod. cap. cum pater, §. vlt. de testam. lib. 6. & post Alexand. comprobatur ex Menoch. d. pref. 78. num. 31. Cald. Pereira d. g. 10.

d. 9. 20. num. 17. & ex Angel. conf. 366. n. 5. vers. *primus* si testator, tradit Card. Tusch. d. lit. F. concl. 373. num. 3.

26 Secunda coniectura ex qualitate grauati colligitur, veluti si sit filia testatoris, quæ grauatur restituere si sine liberis decesserit, nollatenus enim testator de filiis naturalibus propter suam sensisse videtur, cum enim bonotem illius non minus quam proprium diligere videtur, iuxta reg. l. isti quidem, ff. quod meum causa, & ideo summis quælibet impudicitie macula fœdior, & detestabilior est; quàm in viris secundum mores nostros, ut inquit gloss. in l. pabum, §. quæ in adulterio, ff. de ritu nupt. gloss. verb. capiti, cap. Episcopus 12. q. 2. cum multis aliis, quæ latè eadent Titag. ad l. 1. conub. p. 1. a. num. 54. Pinel. in l. veli, num. 16. C. de bono matris. merito pater de filiis naturalibus natis ex illicita filia suæ coniunctione sensisse non videtur in prædicta conditione, vt notat Alexand. n. 6. in d. §. si quis rogatus, & Dec. num. 41. ac Mantu. num. 16. in d. cap. in præsentia,

27 ff. quod meum causa, & ideo summis quælibet impudicitie macula fœdior, & detestabilior est; quàm in viris secundum mores nostros, ut inquit gloss. in l. pabum, §. quæ in adulterio, ff. de ritu nupt. gloss. verb. capiti, cap. Episcopus 12. q. 2. cum multis aliis, quæ latè eadent Titag. ad l. 1. conub. p. 1. a. num. 54. Pinel. in l. veli, num. 16. C. de bono matris. merito pater de filiis naturalibus natis ex illicita filia suæ coniunctione sensisse non videtur in prædicta conditione, vt notat Alexand. n. 6. in d. §. si quis rogatus, & Dec. num. 41. ac Mantu. num. 16. in d. cap. in præsentia,

28 Menoch. d. præf. 78. num. 57. Quæ quidem coniectura ampliat vt procedat, etiam huiusmodi filij sine legitimis, vt ea Alex. & alij resoluunt Menoch. d. lib. 4. præf. 79. num. 2. & ad maiore notat Molin. d. cap. 3. num. 14. Huc etiam pertinet casus ille, veluti si vxor virum grauauerit sub ea conditione si sine liberis, minime enim de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur, quia viros filios naturales viri sui odio habent, vt ex Capr. conf. 13. n. 1. & 7. resoluunt Menoch. d. præf. 78. n. 7.

33 Tertia tandem coniectura ex qualitate substituti deducitur, veluti si filius legitimus, & naturalis sit ipsius testatoris, minime enim verisimile est vt eum à naturali filio grauati excludi voluerit, arg. sumpto à contrario sensu, ea d. l. generaliter, §. cum autem, nam si ibi filij legitimi censentur tacite vocati, & substitutum excludunt, à fortiori si substituti sint, excludunt naturales, erga quos testatoris voluntas tam euident non est, atque ita inde colligit Salicet. ibi, sequitur Ripa num. 24. & latè tunc argumentum in contrarium satisfaciens, Berol. num. 184. in d. cap. in præsentia, Menoch. d. præf. 78. num. 72. vbi Salicet sententiam receptam asserit; quauis contra eam latè scripserit Alexand. in d. §. si quis rogatus, n. 7. vers. fallit 4. eimque sequantur alij, ex quibus hanc partem magis communiter receptam, dicit Rip. ibi num. 24. & constant tuerent Sfort. Odd. in tract. de comprehensio p. 6. ar. 6. n. 7. Peteg. d. ar. 28. n. 43. vers. ampliat 2.

34 Declara secundò supradictam vltimam sententiam affirmatiuam procedere tantum in naturalibus, non ita in spuris, hi enim odiosi sunt, & legibus incogniti, nec filiotum nomine habentur digoi, aut in complexu, C. de incestu nupt. auct. quibus modis

33 nam, effusio, §. veli collat. 7. ex quibus ita notarunt Alex. num. 7. & alij communiter in d. §. si quis rogatus, Abb. num. 19. Dec. num. 39. vers. tertio conclusio, & omnes in d. cap. in præsentia, Card. Mantie. d. tit. 9. num. 11. Menoch. d. præf. 78. num. 68. Peteg. d. tract. de fideicom. ar. 23. num. 81. & ar. 28. n. 44. Rojas de success. cap. 20. num. 122. Fulse. de substitut. q. 314. n. 12. Vide hæc eadem declaratio procedet non solum in conditione si sine liberis, prolata simpliciter, sed etiam si verbis generalibus vtatur testator, veluti si dixit, sine liberis legitimis, & naturalibus, vel quocum modo venientibus, vt contra Aleiaz. conf. 42. n. 2. & conf. 44. n. 3. lib. 9. quem sequitur Menoch. d. præf. 78. n. 69. melius resoluunt Card. Mantie. d. tit. 9. n. 15. cum segg.

34 Declara tertio tandem vltimam sententiam non

procedere, quando conditio si sine liberis, adicitur personæ, quæ filios legitimis habere non potest, sed solum spurios, videtur enim interpretatio non coniecturalis, sed necessaria quod de his sensere test. tor, ne verba maneant otiosa, contra reg. l. si quando 12. ff. de legat. 1. cum vlt. ar. 6. Cuius doctrinæ exemplum adducere solent aliqui Doctores, quando scilicet hæc conditio adicitur clerico in sacris, in quo inferunt quod cum legitimis habere non possit, de spuris testator videtur sentire, quod docuit Bald. conf. 363. p. 7. vol. 1. Angel. in l. si quis p. lib. n. 5. ff. de liber. & posthum. quem sequitur Cortal. lib. 1. misel. cap. 7. num. 5. à qua tamen opinione reliqui omnes recesserunt; vt testatur, & latè explicat Paleoith. d. tract. de nobis & spur. cap. 12. Menoch. d. præf. 78. num. 47. quia videtur absurdum dicere testatorem sensisse in ea conditione de huiusmodi filiis nefariis à lege damnatis, & quos habere non potest pater, nisi cum summo dedecore, ideoque serui Ecclesie sunt, cap. cum multa 15. quæst. 2. & deinde, quia manifesta peccati occasio daretur clerica, qui cum legitimis habere non possit, procurabit spuris ea fornicatione quætere, vt excludat fideicommissi onus. Quare reiecta hæc sententia, vtriusque Doctorem sensibus, dicendum mihi videtur conditionem hanc appositam clerico in sacris de adoptiis esse intelligendam, dum enim naturales licite habere non possunt, de his legitimis debet intelligi, vt vitio eorum de posito, iuxta reg. l. in ambiguo, ff. de legib. quod in terminis ex Cuman. Bald. & Paul. Castren. resoluunt Dec. num. 38. & in d. c. in præsentia, & Card. Mantie. d. tit. 9. num. 32. Non obstat argumentum, quo eos improbant Paleoith. d. cap. 28. n. 6. Menoch. d. præf. 78. n. 48. Cald. Pereira d. quæst. 20. n. 14. est tæge, l. fideicommissum ff. de condit. & demonstr. respondetur eum cum regulam non procedere vbi conditio illius adicitur, qui vtors filius licite habere non possunt, vt scilicet cessant facile admitti, Cortal. ibi supra num. 5. sed generaliter verum esse vltra prædictos, concludit idem Menoch. d. lib. 4. præf. 81. num. 17. Peteg. d. tract. ar. 23. n. 92. Non obstat etiam quod clerici in sacris adoptare non possunt, cum non possint generare, ita illud Christi Domini, namque qui singulis castren. nuntant propter regnum celorum, iuxta reg. §. sed & illud, l. si sit, de adoptione. respondetur enim impedimentum hoc non provenire ex natura, sed ex accidenti, scilicet voto, aut præcepto Ecclesie (quod modo non disputo) & per consequens non impedit adoptandi facultatem, vt in fortioribus terminis, scilicet de senibus, & similibus, qui ea ætate, morbo, vel simili causa accidentali generare non possunt, notant Doctores communiter, aduertentes his ita impeditis posteriori ratione dari solatium adoptionis, vt in propriis terminis de clerico in sacris agentes resoluunt Abb. in rap. 1. num. 3. de cognat. legali, & alij, quos refert, & sequitur Sanch. de matr. lib. 7. d. sp. 6. num. 3.

Hæcenus vidimus an & quando appellatione filiotum in conditione si sine liberis, veniant naturales & illegitimi, nunc nobis aperitur magnus disputandi campus circa vtilem questionem, an & quando in legis dispositionibus que filiotum faciunt mentionem, illegitimi contineantur, in qua tam mulier varietate sunt Doctorum sententiæ vt ad eas referendas, ac refellendas tempus nobis deficiat ad alia pertranibimus, vndeque possunt apud scribentes in d. §. si quis rogatus, vbi latè Alexand. num. 15. & nostros in d. cap. in præsentia, vbi Dec. n. 44. & Berol. n. 295. & Paleoith. d. tract. cap. 12.

et 31. & alios, de quibus Tiraq. de retradit lign. §. 1. gloss. 8. num. 5.

36 Verum ut aliquid breviter dicamus, constitutum est primum quod quando ratio legis certa est, & omnibus filiis æqualiter convenit, de domibus etiam illegitimis est intelligenda, ex vulgari reg. l. lallad, ff. ad leg. Aquil. cap. cum dilecta, de confirmat.

37 *ut, cum vulgariibus*; exempla verò in promptu sunt, primum, ex l. parentes, ff. de in ius vocando; naturalis enim obedientie ratio, qua innuitur, dum filius vetat in his vocare parentes suos sine venia, illegitimus etiam communis est, ut resolunt l. as. in §. 7. naturales, n. 78. Infit. de alimib. Duen. reg. 351. ampl. 1. Camill. Burrell. in sum. decif. tit. 4. §. n. 40. Cald. Perita

38 *de nomin. emphyr. quaff. 3. 1. num. 8. quemadmodum* & commune est filiorum nomen, communisque pietatis ratio, qua parentes debent tollere, non verò necidere, vnde merito parricidij poena omnes comprehenditur, l. hoc accusare, §. cum his, ad l. Pomp. de parricid. & advertunt Clar. §. parricidium, num. 3. vers. quæro nunquid, Placa in epistola de off. cap. 22. n. 12. in fine, vers. quæritur ad statum, Anton. Gomper. tom. 3. cap. 5. n. 3. vers. quæro tamen, Sured. decif. 149. n. 18.

39 Enin. in praxi crimin. quaff. 120. numer. 110. Hinc etiam, quia in matrimonii naturalis pudor attenditur, non solum prohibetur patri legitimam filiam, sed etiam naturalem, & spuriam in matrimonium

40 ducere, l. aduprium, §. 1. de ritu nupr. Hinc verissima redditur communis sententia, quæ docet poenam impositionis filiis reorum læsæ maiestatis diuini, vel humanæ, illegitimis comprehendere, ut resolunt gloss. verb. volumus, in cap. si autem 19. de heret. lib. 6. ubi Ioan. And. sub n. 4. Anch. n. 2. & Franc. 4. Couarr. var. lib. 1. cap. 8. n. 1. Menoch de presumpt. lib. 5. pref. §. 1. n. 11. Azor. in fit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1. q. 8. in 8. hæreticorum poena, & p. 2. lib. 6. cap. 4. n. 3. Sanch. in præceptis Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 27. n. 1. Anton. Ricciol. de iure personarum, lib. 5.

41 cap. 30. §. in princip. Sic etiam ex eadem ratione veriorum existimo sententiam eorum, qui docent de electione text. in l. si conuincam, C. de reuocand. donation. eam in naturalibus locum obtinere, cum eum nitatur in paternæ pietatis coniectura, eaque ratio etiam naturalibus filiis communis fit, ex dictis, meritò quoque in illis procedere tenetur Alpa in q. 18. & Couarr. de sponsalib. 3. cap. 8. §. 4. n. 14. quicquid inuoluat Tiraq. in illa l. verb. suscepit liberos, num. 1. et à n. 56. Gabr. lib. 3. commun. iur. de donat. conclus. 2. n. 37. Ceual. commun. contra communes, quaff. 2. n. 29. Valac. conf. 94. n. 1. Rebello de obligat. iustitia, p. 2. lib. 18. quaff. 11. n. 5.

42 Secundò, constituere oportet quòd si per contrariam ratio legis solis legitimis conveniat, de iis solum debet intelligi, quasi ipsius legis mens in illegitimis deficiat, iuxta reg. l. cum pater, §. dulcissimè,

43 *ff. de legat. 1.* Eaempera verò sunt in iis omnibus, quæ matrimonij fauorem, eiuus onera respiciunt, ut in l. si, soluto mar. & huc pertinet ratio ad text. in l. 1. §. remitti, ff. de excusat. tutor. & ad Ordinari. Regiam Lusitan. tit. 4. nr. 104. in princip. dum quinque filios legitimis requirit in patre, qui se à tutela exulare intendit, cuius decisionis rationem post Tiraquell. illam præcipuam adducit Consultatus noster Ferdinand. Paçz in tract. de excusandis parentibus ab nominatione librorum, num. 51. quòd scilicet huiusmodi priuilegium parentum fauorem, non autem filiorum respicit, vnde absurdum videtur quòd ex peccato suo parentes hoc commodum percipiant, contra reg. cap. intellectus, de iudic. cum vulgariibus.

44 Tertiò, scire oportet quando non appareat ratio, seu meos legis, tantum veraci Doctorem contro- uersiam licet constantissimè resoluant regulam negatiuam esse constituendam quòd soli legitimis, non verò naturalibus in legum dispositionibus veniant, veritatis tamen est omnes venire quos filios esse constituit quocumque materia subiecta, vel legis ratio, & mens non repugnat, arg. text. in l. 1. §. quid autem, ff. de alio. et in l. cum lege, ff. de testam. idque duobus exemplis verissimum esse conabere ostendere. Primum sit in materia d. l. hoc consuetissima, §. ex imperfollo, C. de testam. in cuius terminis 45 remitti à lege solemnitate iuris Cuius solum inter liberos legitimis, non ita inter naturales, notant Doctores communiter, ut per Tiraq. d. verb. suscepit liberos, num. 60. & Valac. conf. 94. num. 6. Verum alij magis communiter etiam in naturalibus illud beneficium admittendum censent, ex quorum numero sunt Padil. in l. 1. num. 31. C. fideicom. & Couarr. de sponsal. p. 1. cap. 8. §. 4. num. 15. Ceual. commun. contra communes, quaff. 5. in princip. quorum sententia veritate nititur cum eodem text. ille loquitur de filiis simpliciter, nec materia subiecta, vel iuris ratio repugnet quominus de naturalibus quoque intelligatur, de omnibus debet intelligi, ratio autem, quam Doctores communiter assignant, ad decisionem text. in d. §. ex imperfollo, est quia naturalis parentum cum filiis consuetudo, & nimia affectio postulat, ut inter eosdem sola patris voluntas attendatur, ommissa iuris positiua solemnitate, adhibita quæ probatione iure naturali, vel gentium requiritur, ut ex communi notat l. as. ibi num. 2. & post Mench. Crass. §. resistentium, n. 11. quæ sanè ratio in omnibus filiis etiam naturalibus viget, cum etiam natura sint filij, & eque natura ipsa parentibus coniuncta sit legittima.

46 Alterum exemplum sit in materia l. ani duod. 10. §. cum in bello, ff. de rebus dub. inquit Doctores communiter presumptionem D. Adriani, de qua iu eo text. quòd si pater cum filio in bello simul perirent, pater præsumitur prius decessisse, iuxta reg. l. quod de pariter 17. ff. de iur. iur. in solo legitimo locum habere, non in naturalibus, ut latè ostendit Costa in d. cap. si pater, verb. cum filio, num. 1. mouenturque illa vnica ratione, quia soli legitimis filij sunt, subinde de his solum lex videtur intellexisse, quod falsum est, & in contrarium retorquetur; sufficit enim quòd materia subiecta, vel ratio non repugnet, ut etiam naturales veniant; idèoque contraria pars mihi magis placet, & confirmatur, ex rationes quos Doctores solent considerare in ea presumptione, vigent etiam in naturalibus; inquit enim Doctores naturæ ordinem eum esse, ut prius moriatur pater, deinde hoc postulare parentum commune votum, nam etsi parentibus, ff. de iustic. resistent. notant Paul. Costen. & Socin. quos referunt & sequuntur Couarr. lib. 2. var. cap. 7. n. 8. vers. hic obflare, Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. §. 2. n. 21. adducitur quoque tertia ratio, quia iuuenes sunt, validiores senibus, ac proinde filios præsumitur diutius vixisse quàm pater, secundum Menoch. d. lib. 6. pref. §. 8. num. 2. quæ omnes rationes cum naturales sint, æquè legitimis conveniunt, atque naturalibus, & consequenter in omnibus eam presumptionem debuit admittere communis sententia; quòd si vltima consideretur ratio, quam ex Cort. & Alciat. probabiliorum dicit Menoch. d. pref. §. 2. num. 13. ne scilicet mater à iustitia filij hæreditate excludatur, hæc quoque illegitimis conueniente si naturales sint, vel etiam spurij, omnibus enim mater

mater succedit, l. hoc parte, l. f. spurius, ff. unde cogn. quibus etiam innuunt quidam circa privilegium anach. res que, commun. de legat. post lat. Padil. & alius, ibi scribit, Pet. de p. n. com. art. 42 n. 48.

y Ex quibus omnibus inferitur vera resolutio ad
varios calus in quibus Palthco. d. i. r. 2. a. u. m. 7. ad
hærenti vbi generalitatem, quod foli legitimi fili
viri filij, iuregat in difpofitione ftatutorum appella
tione fuorum venite naturales, eum contrarium in
dubio re confutendum, ex fuprà refolutis, nifi
capo ftatuti foli legitimis conueniat, veluti in illo
de quo agit idem Palthco. quando felicitis difpofit
o. vt vniufquique de omnibus fili filie talem certam
partem fifco foluere teneatur, exceptis filiis, le
gitimorum enim folum vid. r. exceptis ratione coll
igitur, quo ex æq. filij non luctum querere, sed
quod luum erat videntur confequi quando pa
rentibus fuccedunt. iuxta l. in fuis, ff. de liberis, &
poffeffor. que ratio minime naturalibus conuenit,
quibus ab interito parentum hæreditas non de
betur. Nec obftat ratio quam adiungit Palthco.
quod in dubio verba funt accipienda in potiori
fignificatu, cap. pen. de ftat. ex comm. cum fimilibus, quia
refpondetur argumentum procedere, quando verbum
fimplificiter pofitum in vno tantum debet veri
ficari, d. cappen. non ita fi omnia poffit compre
hendere, quia in omnibus debet verificari, iuxta
d. cum leg. cum fimilibus.

*Filiorum appellatione an et quando
veniam facimus?*

Recceptissima & sequens conclusio est appellatio huiusmodi filii contineri, ut probant textus *l. si quis ita* 16. ff. de testam. tuel. *l. si sit scriptum*, ff. de legat. 1. *l. iustit* 201. ff. de verb. signif. cum aliis ex quibus hanc regulam consequitur Ruln. conf. 140. m. 3. lib. 2. & conf. 168. num. 3. lib. 3. Anton. Gabr. commun. tit. de verb. signif. concl. 6. Hicton. Gabr. conf. 97. n. 1. Buntar. conf. 1. n. 2. lib. 1. Card. Mantie. de cancell. l. in volum. lib. 3. tit. 7. a princip. Menoch. conf. 496. dub. 1. & conf. 85. dub. 3. & conf. 152. n. 45. & de praprijs. lib. 4. pref. 34. Emmann. Costa in capis. pater. de testam. l. 6. verb. obsequi liberos. n. 24. Sim. de Pretis de interpret. ult. volum. lib. 3. interpres. 3. dub. 3. fol. 1. n. 24. Gam. Loffred. f. 3. n. 2. cum seq. Peteg. de fideicom. art. 25. a princip. Anch. iun. lib. 2. c. 65. Rulic. in l. cum auct. ff. de condit. & demonst. lib. 6. cap. 1. Clar. & fideicommissum q. 12. Card. Tuleh. num. 1. tit. Fivemel. 374. Folat. de substitut. q. 32. a princip. Rot. decis. 163. num. 1. apud Farinae. p. 1. recent. confirmantes quia generaliter receptum est masculinum conspici femininum. l. qui dux 60. n. sine. ff. de legat. 1. inter supranum 501. ff. de verb. signif. cum aliis alijsdus per Franc. Molin. de ritu nups. lib. 2. q. 16. a princip. Garc. rep. 269.

⁹⁰ Quod quidem ex improbitate, & per interpretationem, non autem ex proprietate verborum venire lentium Deciau. conf.74. num. 3. lib. 3. Tiraq. de retralla lib. 1. gloss.9. num. 178. & 179. Anton. G. b. l. n. 6. m. 31. Oddi.conf.6. num.7. Hoonel. conf.1. num.2. Conf.57. num. lib.1. Menuch. conf. 204. num.1. & 1877. num.1. Confilios.105. num. 4. A. Alexandr Trentacing. d. fihilo. p.a. cap.7. n.1. Pericu. d. v. i. r. t. Intrig. d. fuf. firm. c. 3. u. B. num. 2. Ruffic. in d. l. etiam avar. lib.6. cap.10. num. 13. Cham Egg. Roia coram Reuo caufano Dominio Cecilio def. 1. p. r. t. ad alior eius imprefe. Alij autem ex propria benignitate. vel ex interpretatione com-

prehensua venie tenent, vt per gh. in l. 1. ff. de verb.
fig. R. min. iun. conf. 7. 17. n. 4. lib. 7. Alexand. conf. 55.
c. 1. v. conf. praterea illa verba, lib. 3. & conf. 17. col. 3.
prof. quare quia, lib. 7. Bero. conf. 124. n. 1. lib. 2. Cephal.
conf. 83. n. 1. Anguill. con. 64. n. 1. lib. 6.

Mihi verò his sciendis illa magis aridet in hac
sententia, quia placuit nostro *Cod. in d. l. exp. si
pater, verb. utrumque*, *num. 1.* & *Cent. Valde. de
re empt. c. 41. num. 3. veridicem*, *diu. tel. lunat* ap-
pellatione filii in numero singulari firmiter
non contineri ex vi verbi, nec etiam ex communi
loquendi via, fed aliquod per interpretationem
mutuam, v. bene probat *text. in d. l. iij. de me-
lus in l. H. etiam 121. ff. de verb. signifi.* sic facile
procedit *text. in l. 1. ff. de test. hanc. c. 1. ff. de
iur. iur. in l. i. vbi cau. redato vno filio, non vide-
tur filia exheredata, atque etiam text. in l. liberum,
c. fin. ff. de iur. iur. vide ad text. in l. sed et si, c. ob
se-
niam, *consulens*, *ff. ad Maecid.* duo probat Macedo-
nium loquens de filio continere filiam; re-
spondetur ex ratione procedere, quia ratio femi-
nae consuli fortius in filiabus vigeat, bene expli-
cat Cunan *comment. lib. 7. cap. 2. num. 5.* Per contra-
rium autem filiorum nomen in plurali numero si
non ex verbi proprietate, vt continet *Costa 29.
num. 10.* saltem ex communi in vfu loquendi filii
etiam comprehendit, vt satis probatur in *d. l. si sit ser-
uus, c. in d. l. quæ sit, c. et confirmator*, quia quod
substantiam filiorum non minus filio quam filie
competit, vide filij definitio, siue ea, quæ vulgo
struitur, quod sit filius ex viro & vxore nascitur,
siue illa, quæ nobis placet, quod sint illi quos ipsi
genuimus, tam filii quam filia; communis est,
sed licet ex Instituto hæc vox filij ad masculos, illa
verò filia; ad feminas referatur; communis tamen
vtrius loquendi recipit, vt si quis indefinitè, & in
materie indifferenti in plurali numero filios nun-
cupat, filias etiam comprehendat; vt experientia
docet, & sic leges, quæ patentes excoant à totia
& monachis propter ouerum liberorum, de for-
mibus intelligendus esse probat *l. 1. c. remissi, vers.
non solum, ubi plura & filia, ff. de accusat. l. iur. l. tota
ibi, c. in fine, quæ sexu, C. de iur. iur. numero liber. ubi
explicat Ferdin. Patz de exco. p. 2. c. 1. ubi
num. 11.**

Amplius primò appellatione filiorum venite filias, &
etiam vocati essent filij legitimæ & naturales, quia
ad hoc formæ essent comprehensivæ, ut per Rulic.
in d. Leim. ann. lib. 6. cap. 10. num. 8. Fol. d. quæst. 311.
p. 8. num. 9.

Amplia secundū vt procedat in materia quacūq; s. q. et etiam penali & odiosa. proberat, quia etiam in penaliibus, & odiosis veniunt ea omnia, quae subiecta verborum significatione continentur, *litem* *lib. c. ff. de testam. l. 1. §. quod autem, ff. de aleatorib. cum similibus*; et dicitur autem constat attente communis vsu loquendi, ex quo verba significationem accipiunt; filiorum appellatione filius contineri; ergo merito hanc ampliari, tradunt Albert. Castrensis, laf. & alij communiter in d. si quis, id quod, ff. de iurisf. am. vult. Bast. in d. si quis citatus, & places, quos refert Tiraque. l. num. 213. & Gabr. a. num. 5. & 16. citato loco. Qui omnes explicant, & videntur id non procedere quando lex, vel dispositio odium continet irrationabile, vt per Tiraque. num. 128. in d. num. 194. Gabr. num. 6. c. vbi supra, exemplum propo- nentes in accerbissima pena. *l. omneque, §. filii, ff. ad legem Iulianam, marit. ff. quā in filiabus non procedere* probat idem text. in d. ad filius, quod ex e. ratione procedere Gabr. & ab eo citari dicunt; quia pena

illa filiozū ob delictū parentis odium continet irrationabile, sed minus recte, cum quia absurdum videret dicere aliquam esse legem quæ odium continet irrationabile, nec id probat *l. vlt. C. de fecund. nupt.* quam allegat Tiraq. repugnante *reg. cap. vlt. in rem. 4. dist.* cum etiam, quia iustissimis rationibus cohonestatur poena illa contra filios reorum læsæ maiestatis. Melius ergo solui potest regulam hanc affirmatiuam, quod appellatione filiorum, etiam in materia poenali & odiosa, veniunt filie, non procedere quousque diuersa ratio militat in masculo, & in femina, vt optimè tradit Bart. *in d. l. 1. ff. de verb. signif.* & est receptum ex infinitis, quos adducit Gabr. *d. com. l. 6. num. 51.* quæ sanè diuersa ratio inter filios, & filias reorum læsæ maiestatis clarissime cernitur inter alias enim rationes, propter quas filij eorum tam acriter puniuntur, præcipua est, quia in illi paterni cæmibus exempla auentur, vt expresse Imper. *in d. §. filij*, quæ ratio in filiabus deficit, nam propter inhærentiam secus minus auiarus esse creduntur, vt bene ait idem Imper. *in huius filias*, notat Gig. *de l. a. maiest. lib. 3. tit. 1. quæst. 14.* Decian. *trac. crimin. lib. 7. cap. 41. à n. 11.* Peregr. *de iure fisci, lib. 3. tit. 8. num. 8.* Vnde quia hæc ratio deficit in hæresi, cuius periculum maius est in feminis propter imbecillitatem intellectus, non immerito notat Doctores grauissimi poenas contra filios, hæreticorum filios etiam continere.

¹⁶ Amplia tertio procedere etiam in contrahibus, & probatur, quia distinus communi vsu loquendi appellatione filiorum venire filias, constat autem in contrahibus verba à communi loquendi vsu interpretationem accipere, *cap. ex litteris, de pofsal. cum similib.* Igitur alterum quando filij in plurali ponuntur, debent femine admitti, vt in iuncta concessionis emphyteutis accepit pro se, & filiis, filias venire resoluunt Salicet. *in l. 3. q. 17. C. de iure emphy.* quem sequuntur Bald. & plures, quos refert Tiraq. *num. 108. cum segg. citato loco*, Couarr. *lib. 2. par. cap. 18. n. 3.* Gabr. *d. decel. 6. num. 94.* quod etiam testatur Valhe. *d. 4. 41. num. 3.* quicquid contrarium teneant Pinel. *in l. 3. §. 3. C. de bonis matern. & Gam. Lufi. decif. 123. n. 8.* Peregr. *conf. 13. num. 11. lib. 3.* & alij quos refert, & sequitur Fufar. *d. q. 311. n. 29.* nisi eorum resolutio intelligatur quando emphyteutis accipitur pro se, & filio in numero singulari, hoc enim casu resolutimus appellatione filij, nec ex sermonis proprietate, nec ex communi loquendi vsu filias comprehendit.

Amplia quarto procedere, vbi vocatus fuerit maior, quia eius appellatione comprehenditur etiam filia maior, ex *reg. l. si qui ita, ff. de testam. m. & l. si ita scriptum, ff. de legat. 1. & l. Lucius, §. vlt. ff. de legat. 2. cum similib.* de quibus Peregr. *de fideicommiss. art. 2. §. num. 43.* Ioseph. de Ruff. *in l. cum aui, lib. 6. cap. 10.* Mieret. *de maiorat. p. 3. q. 6. num. 41. & 42.* Fufar. *de subfist. q. 311. à princ.* Castil. *contras. rem. 5. cap. 66. à princ.* Marta *de success. legat. p. 1. q. 11. art. 1. n. 3. & 14.* vbi quod iō dispositione vnaeote primogenitum admittitur femina primogenita. Francic. Molin. *de ren. nupt. lib. 3. q. 16. n. 10. & q. 14. num. 316. & 317.* vbi latè quod femina admittitur appellatione filij maioris. Vnde in terminis legis Enriquezæ, ibi, *si quis alio maior*, probatur Palat. Rub. *in rub. de daret. inter virum & vxor. §. 69. num. 12. vers. ite.* quod plura est. Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 4. num. 4.* Matien. *l. 1. §. 1. lib. 3. tit. 7. lib. 3. Rec. pl. vbi Azcoed. numer. 2.* Gutier. *pract. lib. 2. quæst. 92. num. 5.* Idem *in l. 40. Tauri, l. vlt. l. 5. tit. 7.*

lib. 3. nua Recop. vbi læpius fit mentio filij auioris, & filij secundò nati, & tamen est contentor omnium sententia, quod eius appellatione comprehenditur etiam filia, siue nepis. Menchac. *de success. eras. part. 1. lib. 31. numer. 4. & 5.* Burg. *de Paz. n. prius. legum Tauri, num. 6.* & cum Couarr. Molin. Matien. & aliis Gutier. *pract. lib. 3. quæst. 80. num. 5.*

Limita primò, quando testator vocasset filios masculos, ita vt hoc casu non solum filios appellatione filiarum minime veniant, sed etiam nec dicantur vocati post masculos, Ruin. *conf. 168. n. 15. l. b. 3.* Hieron. Gabr. *conf. 131. quæst. 5. lib. 1.* Peregr. *de fideicom. art. 17. num. 20. & conf. 179. lib. 4.* Menoch. *de præsumpt. lib. 4. præf. 89. num. 57. & conf. 904. num. 18.* vbi *num. 31.* latè hoc verum quando masculi sone vocati pro conseruatione honorum in agnatione, & *conf. 111. num. 29.* Fufar. *de subfist. q. 311. n. 11.* Et ideo quando testator in principio solos filios masculos instituit, eisque adiuicem, & eorum filios masculos, & vnum alteri decedenti sine filijs substituit, & deorum substituit filias, tunc conditio illa, si sine filijs decesserit, ex coniectura mente testatoris, interpretatur de solis filiis masculis, & non de feminis. Ita Gabr. *commun. iur. de subfist. concl. 2. n. 11. & 17.* Cras. *in §. fideicommissum, q. 13. num. 4.* Peregr. *de fideicom. art. 25. num. 21.* Menoch. *d. lib. 4. præf. 85. n. num. 18.* Fufar. *de subfist. q. 402. num. 4. cum segg. & maxime quando filius in certa insituit, Eugen. conf. 41. num. 13. lib. 2.* Ita Rot. *in Cesanaten. fideicommissi, 24 January 1628 etiam R. P. D. Durano.*

Limita secundò, quando testator in vna parte testamenti vocauit masculos, quos in alia parte vbi simpliciter fecit mentionem de filiis, intelligitur & solum masculos vocasse, vt tenent Roland. à Valle *conf. 82. num. 33. lib. 1.* Declan. *conf. 24 num. 20. lib. 2. & conf. num. 60. lib. 5.* Menoch. *conf. 95. num. 81. & conf. 104. num. 43. & conf. 472. num. 6. & conf. 585. num. 24. & 25. & conf. 888. n. cum segg. & conf. 904. num. 19. & de præsumpt. lib. 4. præf. 84. n. 5.* Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 1. num. 46.* Surt. *conf. 21. num. 7. & conf. 96. num. 1. lib. 1. & conf. 56. n. num. 6. & decif. 322. num. 70.* Peregr. *d. art. 15. num. 48. & conf. 70. num. 12. lib. 3. & conf. 20. num. 12. cum segg. & conf. 41. num. 19. cum segg. lib. 5.* Contrarium verò receptius est quando non sūt coniecturæ in contrarium, vt resoluunt Anan. *conf. 21.* Socin. *iun. conf. 100. num. 20. lib. 1.* Rimin. *iun. conf. 59 num. 59. & conf. 80. num. 1. lib. 2.* Bertazol. *conf. 96. per ratam*, Hieron. Gabr. *conf. 97. num. 18. lib. 1.* Hippol. Rimin. *conf. 492. num. 15. lib. 5.* Honded. *conf. 57. num. 32. cum segg. lib. 1.* Barz. *Bonom. n. decif. 109. num. 5.* Card. Mantie. *de co. testat. olim. voluit lib. 11. tit. 14. num. 10.* Castril. *contras. lib. 2. cap. 4. num. 27. cum segg. latè Fufar. de subfist. q. 403.* vbi multipliciter declarat, Rot. *decif. 354. n. 1.* apud Farinac. *p. 3. recent.*

Limita tertio quando in ciuitate extat statutum exclusiuum feminarum extantibus masculis, quia tunc femine non veniunt appellatione filiorum, ita Mandel. Alba *conf. 19.* Hippol. *sing. 317.* Molin. *d. lib. 3. cap. 5. num. 18. & 39.* Builac. *conf. 16. num. 31. lib. 1.* Anton. Gabr. *d. concl. 6. n. 84.* Gerund. Mazol. *conf. 5. num. 5.* Card. Mantie. *de coniect. vlt. voluit lib. 8. tit. 7. num. 1. vers. sed adhuc*, Decian. *conf. 7. n. 50. cum segg. lib. 5.* Honded. *107. 75. num. 25. lib. 1.* Menoch. *conf. 563. num. 31. & conf. 524. num. 4. vers. tertio*, & *conf. 836. num. 13. cum segg. & de præsumpt. lib. 4. præf. 84. num. 1.* Cras. *n. §. fideicommissum, q. 12. n. 30.* Card. Tufch. *rem. 3. iur. F. concl. 3. 4. num. 26.* Anchar. Regia.

primogenitum, aut primogenitam, vel vocasset filium, aut filiam, quo casu successus venite feminas post masculos tradit Tiraq. d. q. 10. n. p. Molin. de cap. 5. n. 31. Peregr. d. n. 46. & conf. 52. n. 3. lib. 5. Fufat. d. q. 311. a. n. 86.

- 73 Limita decimosexta de iure Longobardorum, ita Rustic. in d. l. cum aum lib. 6. cap. 10. n. 20. Fufat. d. q. 311. post. n. 97.

- 74 Limita decimoseptima quando substituta esset pia causa, ita Rustic. in d. l. cum aum lib. 6. cap. 8. n. 18. & cap. 10. num. 21. & 23. Fufat. d. l. quaff. 311. post. num. 97.

*Filiorum appellatione, an et quando
veniant adoptivi arrogati, et
spirituales filij?*

- 75 Receptissima est Doctorum sententia appellatione filiorum, tam in dispositis, quam in coordinatilibus non venire filios adoptivos, ac prout in fideicommissis, & conditione, si sine liberis, non facere debere conditionem, ita probant text. in l. fideicommissum ff. de condit. & demonstrat. & in l. si quis 51. §. fin. ff. de legat. 2. profecutione latet Corn. conf. 85. lib. 3. Ruin. conf. 173. lib. 2. Castren. conf. 50. in princ. lib. 1. Alexand. conf. 3. in princ. p. lib. 1. Tiraq. in l. si vnam, verb. susceperit liberos. num. 60. cum seqq. C. de renouat. donat. Gall. lib. 2. obsen. 136. num. 11. Sfort. Odd. de compend. substit. p. 6. art. vlt. num. 4. Petr. Anton. Anguiss. conf. 77. num. 6. lib. 6. Cardin. Mantie de coniect. volens. lib. 12. tit. 8. Coll. in cap. si pater, p. 1. verb. si absque liberis, n. 46. de testam. lib. 6. Intrig. de substitut. com. 1. q. 61. n. 9. Alex. Trentacinq. in simili tract. p. 4. cap. 7. num. 15. Alcan. Clement. in tract. de parria, cap. 5. n. 11. idem Coll. in l. Gallus §. & quod si tantum, p. 5. n. 5. ff. de liber. & posthum. Peregr. de fideicom. art. 12. a. n. 93. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 52. n. 8. latet Fufat. de substitut. q. 116. Cardin. Tusch. pract. conclusum. 8. tit. 1. concl. 101. n. 7.

- 76 Ratio autem huius resolutionis duplex assignari solet. Prima est, quia verba naturaliter sunt intelligenda in testamento, non autem fidei, Lib. C. de iis qui veniant auct. impet. cum similibus, de quibus Card. Mantie de coniectur. lib. 3. tit. 4. num. 15. & alij, de quibus Alphan. collect. 987, constat verò adoptivos filios veros non esse, quales sunt soli illi, quos ipsi genuimus, cap. primo gradu 55. q. 5. l. quod si nepotes ff. de testam. sed fideos, ut probat text. optimus in l. filius quem pater, ff. de liberis, & posthum. ibi, no imaginis natura veritas obumbratur, l. pen. §. sed no arch. eum, ibi, quasi imaginaria, C. de adoptib. iunctis iis, qui de adoptionis fisione latet explicant Philip. de filiis p. 2. cap. 6. Petr. Greg. synagoga lib. 10. cap. 6. Secunda ratio est, quia si adoptivi substituto excluderent, & facerent debere conditionem, esset in potestate ipsius grauari factio suo substituto debere adoptando filium, quo iure admitti non debet, ex reg. text. in l. nec si, §. etiam, ibi, nec esset in potestate, & c. ff. de adoptib.

- 77 Amplia ut etiam in contrasubstituta appellatione filiorum minime veniant adoptivi, ut in fradis probat text. in cap. 1. §. adoptivi, l. si de fradu fuerit contentio inter domin. eodemque argumento in emphyteusi sub eadem forma accepta pro se & filiis, etiam si de iunctis illam consequi non posse adoptivos, resoluit Tiraq. d. verb. susceperit liberos, num. 13. disputat latet Cald. Pericia de nominat. emphy. q. 13. a. num. 7. & in materia maioratus post

Pelalex Anand. n. 40. Tauri, gloss. 12. per iuram, & Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. n. 5.

Limita primò non procedere nostram principialem resolutionem, quoties aliqua apparet specialis voluntas coniectura, ex qua colligitur testatorem de adoptiui quoque sentire voluisse, veluti si adoptio facta fuisset volente ipso substituto, Tiraq. d. l. verb. susceperit liberos, num. 15. Menoch. d. l. lib. 4. pres. 82. n. 18. Fufat. d. q. 316. n. 9. Vel quam lo adoptio est facta voluntate, & iussu testatoris, l. si cognatus, ff. de reb. dub. text. & gloss. in l. si quis posth. ff. de liber. & posthum. Tiraq. de verb. susceperit liberos, num. 73. Cardin. Mantie d. lib. 11. tit. 8. num. 6. Sfort. de compend. substit. p. 6. art. vlt. num. 5. vers. limita. Alex. Trentacinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch. d. pres. 82. num. 16. & conf. 1029. num. 33. Peregr. d. l. art. 12. num. 91. Rustic. in d. l. cum aum, lib. 6. cap. 12. n. 50. ff. de condit. & demonstrat. Vel si grauius ipse tempore testamenti liberos adoptivos habebat, idque testator sciebat, ut post Cuman. Socin Alciat Tiraq. & alios, notat Colla in d. §. si tantum, p. 1. num. 53. Card. Mantie d. tit. 8. num. 5. Alexand. Raodenf. conf. 15. num. 3. lib. 2. Menoch. d. pres. 82. num. 16. & conf. 562. num. 11. Peregr. d. art. 12. num. 94. Intrig. de substitut. art. 12. q. 61. num. 16. Fufat. d. q. 316. num. 11. & 11. Vel si is grauius vel veros filios habere non potest, Card. Mantie d. tit. 8. num. 7. Sfort. in compend. p. 6. art. vlt. num. 5. in fine. Alex. Trentacinq. d. cap. 7. num. 15. Alcan. Clem. de parria post. cap. 5. num. 13. Menoch. d. pres. 82. num. 17. Intrig. d. q. 61. num. 18. Peregr. d. art. 12. num. 91. & art. 18. num. 41. in fine, Fufat. d. q. 316. num. 3. Vel quando testator illum sibi in nepotem tamquam ex filio suo adoptasset, siue ante, siue post testamentum facta sit adoptio, nam sic adoptus succederet, Cardin. Mantie d. tit. 8. n. 6. Sfort. d. p. 6. art. 5. n. 1. Alex. Trentacinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch. d. pres. 82. num. 16. Intrig. d. q. 61. num. 17. Rustic. in d. l. cum aum, lib. 2. cap. 12. num. 60.

Quæ autem dicta sunt in adoptiui, procedunt 74 & in arrogatis, Ruin. in l. Colla §. si quis num. 59. ff. de liber. & posthum. Curt. ion. conf. 145. num. 19. & 20. Cardin. Mantie d. tit. 8. n. 4. vers. sed considera, & c. Colla in d. §. & quod si tantum, p. 5. n. 54. Menoch. d. pres. 82. num. 4. cum seqq. Gall. de exception. success. except. 27. num. 116. p. 1. Rustic. in d. l. cum aum, lib. 2. cap. 13. Fufat. d. q. 316. n. 22.

Sic etiam omnia supradicta ex eisdem fundamen- 80 tis procedunt in filiis spiritibus, scilicet ex sacro fonte solcepis; non enim veniunt in fideicommissis, & conditionibus appellatione filiorum, nisi ex verbis, aut mente testatoris id specialiter colligatur, ut docuerunt Bald. in arch. nisi rogati, n. 19. C. ad Trebell. Cardin. Mantie d. tit. 8. num. 15. & Menoch. d. pres. 82. n. 18.

De legitimatis autem, an veniant appellatione fi- 81 liorum in fideicommissis relictis filiis, vide Menoch. conf. 625. n. 29. & segg. & conf. 1012. n. 30. Peregr. de fideicom. art. 23. & conf. 41. num. 4. cum segg. lib. 4. & conf. 2. n. 7. lib. 5. Fufat. de substitut. q. 115.

*Filiorum appellatione, an et quando
veniant nepotes?*

IN duas contrarias sententias diuisi sunt Docto- 82 res nostri, qui de hac questione tractarunt, ob idque varias in materia penite coelestiales excegerant resolutiones. Prima tenet quòd sub nomine filiorum & nepotes comprehendantur, & hanc per text. in l. vltorem. §. cunctis, ff. de legat. 3. & in l. liberos

liberorum. *Idem* & Papyrus. ff. de verb. signifi. & in l. filij appellacione 74. & in l. iustia. ff. eod. & in l. filium habere. ff. ad Alcedon. probantur Marc. Mantu. conf. 87. & conf. 198. n. 21. Roland. à Valle conf. 93. num. 19. lib. 1. Declan. re. fil. 54. n. 3. & conf. 88. n. 54. cum segg. lib. 2. Cranet. conf. 155. Tiraq. in trakt. le mort. p. 1. de clar. 5. num. 1. Sebalt. Medic. de regul. iuris. reg. 2. in definita oratio. in verb. appellacione. n. 47. Anton. Gabr. lib. 6. commun. de verbor. significat. c. 1. n. 5. cum segg. Hieron. Gabr. conf. 125. dub. 1. lib. 1. Eogen conf. 94. num. 4. cum segg. 100. 1. Capyc decif. 21. n. 8. Peregr. de fideicom. art. 1. num. 1. & n. 21. n. 61. & conf. 47. num. 16. vers. quare. lib. 1. & conf. 31. num. 16. lib. 2. & conf. 59. n. 1. lib. 5. Ceazil. communis contra commun. 9. 694. Bellon. num. conf. 1. num. 2. cum segg. Rustic. in l. cum uxor lib. 6. conf. 11. ff. de condit. & demo. stru. maxime in fauorabilibus. Franc. Molin. de uis nupt. lib. 3. q. 55. n. 23.

83 Alterum verò contrariam opinionem negatiuam, quod appellatione filiorum non veniant nepotes, probant expresse text. in l. si quis filius nepotes 6. ff. de testam. iur. 5. vlt. Insuper, qui testantur intercedere postsumus, unde etiam in testamentis prohibitionem alienationis extra familiam fieri ad nepotes non extendi probat text. ubi notauit gloss. vltim. in auct. de rest. 5. no. iur. collat. 9. recepti ex multis, quos refert Gabr. d. c. 1. n. 1. num. 79. quibus addo Couat. lib. 3. cur. cap. 5. num. 4. Sic etiam in fideicommissis facultatem eligendi de filijs ad nepotes non extendi per text. in l. cum pater 79. §. hereditatem. ff. de legat. 2. docuerunt Pinet. in l. 1. C. de bonis matern. p. 1. num. 69. Menoch. d. lib. 4. pref. 94. num. 3. Quare hanc negatiuam sententiam tenent Bardel conf. 83. n. 24. cum segg. Pedtoch conf. 18. col. 1. & 2. Honded. conf. 60. num. 6. lib. 1. Mantie. de collat. vlt. volunt. lib. 3. tit. 8. num. 9. & decif. 371. num. 1. Garc. Falcon. reg. 205. Pater de interpretat. vlt. volunt. vlt. volunt. lib. 1. lib. 4. solut. 1. à num. 37. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 6. num. 27. Boier. decif. 155. num. 3. Surd. de alim. 11. 9. 9. 36. num. 18. Facin. controuers. lib. 5. cap. 18. Magon. Lucenfi decif. 82. Gam. Lufit. decif. 160. n. 7. Valasc. conf. 140. num. 4. & 13. & 14. Thesaur. quest. forens. lib. 1. q. 91. num. 3. Seraphin. decif. 1486. n. 9. Menoch. conf. 215. num. 95. & conf. 215. num. 24. ubi intelligit quando de prauicio tertij agitur. & conf. 347. num. 3. & conf. 493. num. 11. & conf. 567. num. 14. & conf. 591. num. 1. & conf. 513. num. 12. ubi intelligit in materia stricta. & conf. 1192. num. 26. ubi in parentalibus, Petz de Lara de vniuers. & capellan. lib. 1. cap. 6. num. 5. Ioseph. Sesse Argon. a decif. 51. num. 17. Rot. d. decif. 507. num. 7. ubi intelligi quando testator discretiue iniquus fuit de filiis, & nepotibus, & numer. 14. etiam quod filij sine vocati in futurum euentum decif. 693. n. 4. & decif. 667. num. 1. cum segg. apud Parin. p. 2. recet.

84 Ego prolixè concordatis breuitatis studio omiffis dicendum puto in proposito, vel attendi rigorem, & proprietatem verborum, vel impropiam, & latam eorum significacionem, si verborum rigor attendatur, proculdubio verior est posterior sententia negatiua, quod appellatione filiorum nepotes non continentur, vt bene probat text. in d. l. si quis filius nepotes, cum similibus supra adductis, nam constat filios esse quos ipsi genuimus, nepotes autem, qui ex ipsis filijs nascuntur, ideoque hoc secundum gradum, illos autem primam constituere, l. 1. §. 1. cum segg. ff. de gradib. Si verb latior & improprie attendatur significatio, nepotes, & vltiores etiam gradus continentur, vt in d. l. filij appellacione 84. & d. l. iustia 101. ff. de verb. signifi. cum inquit iusta interpretat. Barthol. Appell. iur.

pretatione filij appellatione contineri nepotes; igitur enim iusta interpretatio quando ex legis sententia proprie verborum augetur significaciones, vt colligitur ex plenè adductis per Tiraq. de primogen. q. 40. num. 58. vel etiam quando ex verosimili mente disponentis aliquæ colligantur coniecturæ, quod filiorum nomine etiam de nepotibus fenerit, atque ita in effectu hanc distinctionem videntur admittere etiam prioris partis Auctores, facientur enim illis casibus in quibus appellatione filiorum veniant nepotes, id prouenire ex iusta interpretatione, non ex rigore verborum, vt constat ex adductis per Gabr. d. concl. 1. n. 3. Petz d. filios. 1. num. 17. optimè Franc. Sontbech de feudis, part. 9. à num. 32. Cardin. Tusch. num. 3. lit. E. conclus. 276. à princip. & bene Rot. decif. 507. n. 1. & 3. apud Farin. p. 2. recet. eleganter etiam Rot. in Benenim. fideicommissi ad Desideria 10. Marty 1626. a non bono num. Asterlin Deruo, impressa 100. t. recet. decif. 6. ubi num. 8. tota hanc nostram distinctionem probat quod ab solute ex proprietate sermonis & stricta Iuris interpretatione nepotes non veniunt, quia aliter filij, aliter nepotes appellantur, secus autem dicit quando contrariam suadent voluntaris fideicommitteris coniecturæ, vel æquitat, & verosimilitudo ab illa propria verbi filij non significacione, & stricta Iuris interpretatione non recedere cogit, iustam nempe præsumptam menti testatoris consonam & latent amplectendo; & præter Doctores supra citatos, citat etiam Gasp. Thesaur. quest. forens. lib. 1. q. 91. n. 8. Ludou. Cassanate conf. 14. n. 8. Seraphin. decif. 1186. n. 6. 8. & 9. Rustic. in l. cum uxor, lib. 6. c. 11. n. 45. & cap. 14. n. 19. ff. de condit. & demo. stru. d. Rot. decif. 1. à princip. d. 100. q. recet.

Amplia vt supra resoluta in nepotibus habeat locum etiam in pronepotibus, vt per Ruin. conf. 166. num. 8. lib. 1. & conf. 62. num. 4. lib. 3. Cranet. conf. 152. col. 1. in fine, Peregrin. d. iuric. 21. n. 41. & conf. 51. num. 7. p. 2. princip. lib. 1. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 44. Buelat. conf. 11. num. 14. lib. 1. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. num. 19. & 20. Filias quest. 310. num. 1. Cardin. Tusch. d. l. in F. c. 175. num. 9. ubi loquens de emphyteusi ecclesiastica, dicit quod nec etiam appellatione filiorum & nepotum veniunt pronepotes. Er an appellatione descendendum veniant nepotes, pronepotes, & trinepotes, & alij vltiores? vide Rot. d. decif. 6. n. 10.

Ex quibus iam primò colligitur meriti Doctores communiter resoluere in contrariis appellatione filiorum, in dubio non contineri nepotes, probatur, quia diximus appellatione filiorum ex sermonis proprietate solos filios primi gradus, non etiam nepotes contineri: sed constat in contrariis à proprietate verborum recedendum non esse, ex reg. l. veteribus. ff. de palli. & l. quicquid adstringenda. ff. de verbor. obligat. ergo meriti in contrariis hanc regulam negatiuam constituit. Bare. in d. l. liberorum. num. 8. Alexand. conf. 37. p. 2. thesaur. num. 7. vers. duodecimo, lib. 6. & conf. 1. num. 4. & 12. lib. 1. & conf. 17. Ponderet. num. 3. & 4. & conf. 115. Attento, in princip. lib. 3. Anton. Gabr. d. concl. 1. num. 64. Garc. d. iuric. 105. num. 3. & colligitur ex alijs, quos adducit Cald. Pereira de emphyteusi p. 1. cap. 13. num. 8. resoluentes attento iure in emphyteusi accepta pro fe, & filio, quem nominauerit, nepotem nominati non posse, quibus addit Mant. dialog. 39. Gam. Lufit. decif. 160. numer. 10. Cardin. Tusch. d. l. in F. c. 176. n. 10. Vnde nepotes sub filiorum appellatione inclusos non esse, quando sumus in substitutione facta in contratu, resoluendo

In utrovis illorum Iulium venite nepotes ex sententia legis collecta ex ratione, & mente ipsius legis.

- enim ex proximè dictis nepotes appellatione filiorum non comprehendantur, & ideo statutis filiis prædicta licentia ad nepotes trahi non debeat, his tantum deficientibus ex mente conceditis in nepote debet verificari, ut licentia maneat in effectum, & quia eum talis concessio indifferens sit ad filios & nepotes, & in futurum eventum dirigitur, iuxta iurè resoluta.

Quartò principaliter ex dictis colligitur etiam in 99 testamentis veritorem esse sententiam negativam, quòd in dubio appellatione filiorum non veniant nepotes, vt in tutela datione probat expresse textus in *di. quod si nepotes*, 6. ff. de testam. tutela, & fatentur Bald. *conf. 437. circa finem, lib. 2. Card. Tsch. d. i. f. en. 1. 376. m. 13.* Et omnes veritatem patris adhiere in principio huius articuli enati, atque etiam facilius hac procedit illatio quocius dispositio suorum filia non est, veluti in prohibitione alienationis filia sua, quam ad nepotes non exten. hic efficaciter probat textus in *caus. de rebus iudicatis gloss. vi. accepta ex pluribus*, de quibus Gabr. *di. consil. 1. m. 79.* quòd etiam resoluunt Alex. *conf. 1. num. 13. vers. unde videtur, lib. 1.* Card. Tsch. *di. caus. 376. m. 30.* Et demum plures alios casus in quibus nepotes appellatione filiorum non comprehenduntur, refert Sepl. *Grat. di. c. p. Sponsus. 1. m. 4. 276. d. p. r. c.* vbi m. 1. quando dispositio habuit effectum in filijs, & m. 2. in subiecto verbo in hac d. & m. 3. in substitutione reciproca filiorum, & alia casibus.

Quando autem appellatione filiorum veniant ne. 16
poterit in filio committi, tota est controuersia, in qua
speciales voluntatis coniecturas hac in re semper
esse obseruandas pro regula constituo, quatenus ali-
quas referam, quæ viam ad alias colligendas aperi-
re poterunt.

Prima igitur & principalis coniectura est, quando i 61
dispositio fuitum respicienda eſſetum, ſcilicet quia
incertum erat, an frater grauatus ſilium, ſibiſue ha-
beret; & etiam quando tempore mortis iſtius graui-
tatem non extabant filijſed tantum lupererat nepo-
tes ex eis, tunc enim ne hiedicia deferatur ad ex-
traſaneos, & proprix agnationi, hi puerantur contra
regl. cum acutiffimis, *Cade ſide* eom. merito he interpre-
tatio per deficientibus filiis admittatur nepotes
quauis de eis in diſpoſitione mentio facta non ſit,
ita Imol. Socia. Bald. & alij in d. Gallus & ſuſſenſenſi
q. de liber. & pſtium. 5. ephal. conf. 394 n. 3. Anton.
Gabr. d. conel. 1. num. 56. Decian. conf. 394 n. 3. ſib. 3.
Menoch. diſt. 4. p. 94 n. 31. & conſ. 15. num. 38. &
conf. 347 n. 3. & ſig. & ſig. conf. 1039 num. 1. Periz diſt.
ſenſ. 1. n. 13. & 17. Molin. cap. 6. n. 29. Peregr. de ſi-
ſide eom. ar. 1. d. num. 57. & conſ. 13. n. 14. ſib. 1. Ruſſic.
in d. l. l. num. 1. ſib. 9. cap. 12. n. 70. q. de cond. & demoſtr.
Fulaz. de ſubſtitut. quaſt. 320 n. 15. & 38. num. ſeq. &
p. 12 n. 37. & conſtiterit omnes uoltri Luſitani, ut
patet ex Colta de ſuccceſſ. Regni. p. n. 19. Pinel. d. p. 1.
num. 69. & 71. Gam. deſcſ. 107 n. 3. Valac. conf. 1401
num. 11. & 14. Cald. Pereira de empti. in ſp. 1. cap. 14.
num. 38.

Quando autem venit filius, & ex eo nepos, tunc 10
 filius illius admiratur, non autem cum eo concu-
 sit nepos, quia huc est vetustissimam voluntas testato-
 ris, ut ex ordine caritatis pater filio proficatur,
 Doctores in l. Gallus. §. quidem vellet. ff. de liber. &
 posthum. Marczus in epist. de fideicom. q. 17. Cadin.
 Mantie. de consell. vltim. volun. l. 6. §. it. 8. num. 5.
 Bartolom. §. 3. n. 50. Surd. et alimatus. q. 16. n. 19.
 Peregr. dicitur. 12. n. 38. Crass. §. fideicommissum. q. 10.
 num. 13. Rufficio d. l. item annu. lib. 6. cap. 14. n. 4.
 §. 16. Fufius d. §. 323. num. 39 Sic eodem modo quan-
 T 3 do

do extarent filij & nepotes ex alio filio, tunc filius praefertur debet, & solūm conferetur vocatus nepos non extantibus filiis, Federic. Scot. conf. 1. n. 181. lib. 2. com. 1. Anton. Gabr. d. conf. 1. n. 73. Decian. conf. 54. n. 18. vers. item, lib. 2. & conf. 47. num. 11. lib. 3. Menoch. d. lib. 4. pref. 94. num. 17. & conf. 315. num. 18. cum segg. & conf. 53. n. 15. & conf. 774. n. 7. cum segg. Rustic. d. lib. 1. c. 1. n. 1. lib. 6. cap. 14. n. 26. Fufar. d. lib. 9. §. 11. n. 42. vbi n. 49. subdit contrarium esse dicendum quod testator vocatur filios in numero plurali, & extabat tunc vnus tantum filius, quia tunc nepotes venient.

105 Secunda coniectura est, quando dispositio esset facta à lucrisperio, quia tunc appellatione filiorum venirent nepotes, secundum Bardell. conf. 83. num. 29. vers. sic ut, Fufar. d. q. 30. n. 83. at verò si testamentum sit factum ab idolo & imperito, tenendum est illum appellatione filiorum non sensisse de nepotibus, glo. in a. d. quod si nepotes, de testam. in sol. Roland. à Valle conf. 41. n. 30. lib. 4. Bardell. d. conf. 83. num. 10. Menoch. conf. 215. n. 58. cum segg. & conf. 328. num. 25. Fufar. q. 121. n. 105.

104 Tertia coniectura est, quando testator in vita nepotem vocabat filium, & cum vt filium tractabat, nam ex hoc elicitur vehemens coniectura quod testator vocando filium senserit & de nepote, vt resoluunt Roland. à Valle conf. 43. num. 57. vers. sic ut respondetur, lib. 4. Decian. conf. 100. numer. 40. lib. 2. Rustic. conf. 375. num. 3. Bald. d. conf. 83. numer. 47. Anton. Gabr. d. conf. 1. num. 40. Card. Mantie. d. conu. d. vbi n. 1. lib. 3. cap. 9. num. 2. & lib. 8. n. 118. num. 24. vers. secundum casum, Menoch. d. pref. 94. n. 14. & conf. 115. num. 12. cum segg. Surt. de aliment. 11. q. 16. num. 11. & decif. 241. num. 18. vers. sic testator, Peregrin. d. art. 12. n. 55. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. num. 2. Fufar. q. 120. n. 7. cum segg. vbi n. 10. intelligit si nominatio leuè facta sit, & num. 11. subdit coniecturam non procedere quando filius, & nepos concurrerent, quia tunc verus filius veniret filij appellatione, quia tunc verus filius veniret filij appellatione, & de eo potius quam de nepote verba intelligenda essent.

105 Quarta coniectura est, quando testator vocauit natos, & nascituros, nam tunc & nepotes esse vocatos scripserunt Decian. conf. 47. n. 24. lib. 3. Gabr. d. conu. 1. n. 51. Card. Mantie. d. lib. 3. n. 16. Craff. d. lib. 5. fideicommissum. q. 10. n. 9. Menoch. d. pref. 94. n. 18. & conf. 1013. num. 2. Surt. d. art. 9. q. 56. num. 36. & 53. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 17. Mathes. de legat. lib. 1. cap. 15. n. 19. Fufar. q. 310. n. 14. vbi n. 24. subdit maxime procedere quando vocati essent nati, & quicunque nascitur.

106 Quinta coniectura est, quando sumus in dispositione sui natura habente tractum successuum, & perpetuum, nam filiorum appellatione tunc venient nepotes, exemplumque est quando sumus in primogenitura, ita Tiraz. de iure primog. q. 40. n. 17. vers. de cinguntur ratio, Couer. pref. 12. c. 18. n. 6. & 7. Rimin. iun. conf. 23. num. 51. & 52. Molin. de primog. lib. 1. c. 6. sub num. 18. Peregrin. d. art. 12. num. 51. vers. idem est, & conf. 41. n. 34. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 24. Fufar. d. q. 121. n. 10. n. 28. vbi declarat vt procedat quando primogenitura fuit creta per nomen pluralis numeri, Bellon. iun. conf. 12. n. 16. & 33.

107 Sexta coniectura est quando ratione agnationis, & pro conferuandis bonis in familia fideicommissum esset relictum, cum enim nepotes venire sub nomine filiorum resoluunt Decian. conf. 88. n. 17. & 60. lib. 1. Card. Mantie. d. lib. 3. n. 118. n. 17. Surt. d. art. 9. q. 16. num. 17. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 44. Menoch. conf. 387,

num. 2. Bardell. conf. 83. n. 45. Alex. Raudens. conf. 74. num. 8. cum segg. lib. 1. Caroc. de iur. 69. Peregrin. conf. 32. n. 43. lib. 3. Craff. d. q. 10. n. 8. Fufar. d. q. 320. n. 31. Rot. decif. 667. n. 9. cum segg. apud Farin. p. 2. recent. vbi declarat, & decif. 669. n. 4. ad p. 1. recent.

Septima coniectura est, vbi testator vocauit filios in stirpes, & non in capita, nam tunc sub nomine filiorum contineri nepotes, scribit Gallia conf. 127. n. 14. Card. Mantie. d. art. 8. n. 18. Rimin. iun. conf. 283. n. 19. lib. 3. & conf. 267. n. 34. lib. 7. Decian. conf. 24. n. 8. vers. secundum lib. 1. Rustic. d. lib. 6. c. 12. n. 10. & 51. Menoch. d. pref. 94. n. 29. & conf. 347. n. 51. Hieron. Gabr. conf. 69. n. 45. lib. 1. Fufar. d. q. 320. n. 39. cum segg.

Octaua coniectura est, quando alius conquiretur absurdum & irrationale, si nepotes non contineretur sub nomine filiorum, vt quia non admissio nepote descendente testatoris, extraneus admittitur, vel minus dilectus, vel filius naturalis, Roland. à Valle conf. 93. num. 23. vers. & vbi absurdum, lib. 2. & conf. 28. n. 31. lib. 4. Decian. conf. 88. n. 56. & seg. & n. 63. lib. 3. Card. Mantie. d. art. 8. n. 16. Anton. Gabr. d. conu. 1. num. 34. Bardell. d. conf. 88. n. 29. Menoch. d. pref. 94. n. 16. & conf. 613. n. 11. Craff. d. 5. fideicommissum. q. 10. n. 10. Surt. d. conf. 85. n. 28. Peregrin. d. art. 12. n. 48. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 7. & n. 54. Fufar. d. lib. 9. §. 120. n. 44. Rot. d. decif. 6. n. 25.

Nona coniectura est, quando nepotes ab intestato vnà cum filiis erant successuri testatoris, nam tunc similiter ex praesumpta mente testatoris debet admitti ad fideicommissum, Decian. d. con. 47. num. 4. lib. 3. Anton. Gabr. d. conf. 1. n. 6. Card. Mantie. d. art. 8. n. 16. Menoch. d. pref. 94. n. 30. Rustic. d. lib. 6. c. 12. n. 6. cum segg. Fufar. d. q. 320. n. 43. cum segg. vbi limitat Vnde à contrario si essent in casibus, in quibus ab intestato nepotes non essent successuri cum filiis, vel per representationem filius non subintrat locum patris, tunc filiorum appellatione non venient nepotes, vt per Burt. conf. 172. n. 5. Bardell. d. conf. 83. n. 24. Menoch. d. pref. 94. num. 18. & conf. 591. num. 3. & conf. 886. num. 21. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 23. Fufar. q. 321. n. 10. Alea. Trentacing. conf. 40. num. 29. n. 2. vbi n. 18. & 41. resoluunt nepotes appellatione filiorum venire in fideicommissum, & num. 3. quod nepotes veniunt appellatione filiorum in materia fauorabili, & num. 39. quod opinionem fauenti nepotibus in dubio adhaerendum est.

Decima coniectura est, quando testator vocauit filios in infinitum, vel in perpetuum, quia tunc etiam nepotes non venient, Alciat. resp. 2. n. 5. lib. 8. vbi declarat, Menoch. conf. 330. num. 12. vers. primo quia, Peregrin. conf. 53. num. 2. & 5. lib. 3. & conf. 41. n. 2. cum segg. lib. 3. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. num. 40. Fufar. d. q. 320. num. 74. Rot. in Florentina fideicommissi de Cambiis 16. Febr. 1627. coram R. P. D. Danti. n. 74. Vnde si testator vocasset filios primi gradus, tunc nepotes conferentur eadem filio. inn. conf. 173. num. 8. vers. secundum confirmatur, & num. 10. lib. 2. Cachetan. conf. 72. num. 11. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. n. 15. Fufar. q. 321. num. 33. contra Short. in tract. de compend. cap. 7. num. 59. Intelligit in simili tract. cor. 3. q. 17. p. 6. art. 1. num. 7. & Alea. Trentacing. de iur. lib. 1. p. 4. cap. 7. num. 59. num. 7. Provt enim conferuntur ex claus. si vocarentur filij aliqua qualitate, quae non inest nepotibus; puta si vocatus esset filius Doctor, mercator, spurus, vel filius nupta, Capyc. decif. 21. num. 9. Peregrin. conf. 58. num. 10. lib. 5. Bardell. d. conf. 83. num. 18. cum segg. Hieron. Gabr. conf. 122. num. 24. lib. 1. Gam. Lusitan. decif. 160. num. 8. versum obstat. plures, quos refert & sequitur Fufar. d. q. 321. n. 5. Vel si nominatim filius relictum esset, quia

- puta si diceret, *Substitutus Petrus filium meum*, quia tuos filiorum appellatione nepotes non continentur, Gabr. *de concl.* 1. num. 75. Cardin. Mantie. *d. 111. §. 8.* num. 4. Anton. Gabr. *de concl.* 1. num. 75. Hieron. Gabr. *conf.* 121. num. 22. lib. 1. Barf. *conf.* 13. num. 21. lib. 1. Decian. *conf.* 54. num. 28. lib. 2. & *conf.* 47. numer. 15. lib. 3. Eugen. *conf.* 94. num. 11. & num. 19. tom. 1. Crall. *d. q. 10.* num. 12. Peregr. *d. art. 22.* num. 47. & *conf.* 12. num. 2. lib. 1. & *conf.* 12. num. 2. lib. 2. Sard. *dist.* 9. q. 36. num. 14. & *conf.* 13. num. 32. Rustic. *dist.* lib. 6. cap. 14. 115 n. 52. Fular. *d. q. 321.* num. 65. Vel si testator his verbis substituit, & *fratrem d. filiorum filiorum & heredem decessit, substituta alicui super filios, vel super agnatos*, quia tunc nomen filiorum esset restrictum ad filios primi gradus iam nominatos, nec extendere reus ad nepotes, vt resoluunt Decian. *conf.* 47. num. 19. lib. 3. Anton. Gabr. *de concl.* num. 86. Hieron. Gabr. *conf.* 121. num. 22. cum *segg.* l. 1. Mantie. *d. 111. §. 8.* num. 8. Rimin. *quo. conf.* 690. num. 16. & 17. lib. 6. Menoch. *d. pref.* 94. num. 5. *in fine*, & *conf.* 1347. num. 9. Crall. *dist.* 10. num. 14. Peregr. *conf.* 52. lib. 8. lib. 5. Rustic. *dist.* lib. 6. cap. 14. num. 69. Fular. *d. q. 321.* num. 71. Rot. in *Arminia. fideicommissi* 23. Martij 1615. coram D. Donacato, impetria per Farin. *decis.* 667. num. 6. & p. 2. *recurr.* Vel denique quando testator vocauit filios filiorum, ex Menoch. *consil.* 347. num. 17. 50. & 51. Rot. *d. decis.* 667. num. 5. p. 2. *recurr.* cum adductis per Fular. *d. q. 321.* n. 91. vbi ait quid ultra nepotes talis dispositio extendenda non est, scilicet ad pronepos, & alios posteriores descendentes.

- 116 Vndecima coniectura est, quando tempore vocationis impossibile erat extare filios primi gradus, & ideo verisimile erat testatorem cogitasse tunc non extituros filios primi gradus, quia tunc appellatione filiorum nepotes comprehendere voluisse dicendum est, iuxta receptissimam sententiam Imole. in l. Gallus §. instituta. num. 48. *vers.* vel potest dicere, *ff. de liberis, & post.* quem sequuntur Lub. Alexand. *conf.* 18. num. 9. circa med. *vers.* ex quo substituta, Cardin. Mantie. *de comest. olim. volunt.* lib. 8. tit. 8. num. 22. Peregr. *de fideicom.* art. 22. num. 50. Rustic. *ad l. cum anu.* lib. 6. cap. 12. num. 4. Rot. in *Tusculana fideicommissi* 19. Aprilis 1619. coram Reuerendissimo Damiano deo Coccino Decano, & in *Romanen. fideicommissi de Desiderio* 10. Martij, & 16. Junij 1626. coram R. P. D. Merlino, & in *Forentina fideicommissi de Cambis* 26. February 1627. coram R. P. D. Donacato, *vers.* sexta & vltima coniectura.

Filiorum appellatione non veniat Monasterium ad excludendum substitutum si grauatus sub conditione, si sine liberis decesserit, illud ingreditur?

- 117 Monasterium haberi loco filij, ac proinde facere deficere conditionem si sine liberis, & substitutum excludere, vulgo colligitur ex an. de sanctis. Episcopo, §. sed & hic presertim, & in an. de sanctis. C. ad Trabel. & in an. presertim, de probat. & late probatur, quomodo in reddenda ratione d. verbum loquamar Tiraq. in l. si viximus, verbi, *insuper liberis*, a. 42. C. de reuoc. d. donat. Couaz. *cap. 2.* num. 3. de testam. & lib. 1. var. cap. 19. & num. 6. Boet. *decis.* 378. Villalob. *communia. epist.* lib. 4. verb. *Monachus*, num. 188. Costa. *cap. 6.* *patet*, verbi *si abjuncto liberis*, a. num. 70. de testam. lib. 6. Gall. *lib. 2.* obferu. 36.

num. 7. Alphan. *collect.* 473. Barf. *conf.* 199. lib. 2. & *conf.* 97. num. 23. Roland. *conf.* 35. num. 11. cum *segg.* vol. 1. Menoch. *de success. etiam* lib. 3. §. 21. a. num. 166. cum *segg.* Melch. Pelaez *de maiestate*, p. 3. q. 1. Franc. Martaz. in *epist. de fideicom.* q. 1. Sebast. Medicus in *tracit. Mors omnia soluit*, p. 1. a. num. 15. & p. 2. *etiam* 44. num. 119. & p. 1. a. num. 48. Aluaraz. *de comest. moris defuncti*, lib. 2. cap. 3. a. num. 1. Molin. *de primogen.* lib. 1. cap. 13. a. num. 7. lib. 1. cap. 5. a. num. 28. & cap. 9. num. 45. Aleiat. *resp.* 502. num. 3. Petr. Imol. *conf.* 15. num. 51. Cardin. Mantie. *de comest. olim. volunt.* lib. 11. tit. 7. & de *tacito & ambig. conueni.* lib. 15. tit. 46. num. 7. & 8. Auen. *ad l. 40. Tauri*, gloss. 4. num. 17. Spin. in *speculo iustitiae*, gloss. 12. princ. a. n. 47. Anton. Gabr. *communis de fideicom.* concl. 1. num. 79. Mar. Angoiss. *conf.* 63. num. 11. Sfoet. Odd. in *tracit. de compend.* p. 6. art. 6. dub. 2. a. num. 6. Matheac. *de legat. & fideicom.* cap. 23. num. 2. & 5. Alex. Tuenting. *de substit.* p. 4. cap. 7. num. 10. cum *segg.* Intrig. *cod. tract.* cent. 3. quast. 65. a. Ponte *conf.* 399. 2. Bonifac. Roger. *conf.* 257. num. 120. lib. 1. Honed. *conf.* 62. n. 15. & 16. lib. 1. Malual. *conf.* num. 11. vol. 1. Camill. Borelli. *conf.* 17. a. num. 50. vol. 1. Peregr. *conf.* 59. a. 1. lib. 3. & de *fideicommissi* art. 22. num. 58. Menoch. *conf.* 108. n. 12. & de *presump.* lib. 4. *pref.* 83. num. 28. cam. 77. Vincent. de Franch. *decis.* 9. Causalean. *decis.* 77. p. 3. Olaf. *decis.* 126. num. 20. C. m. *Lupis. decis.* 118. Crall. §. *fideicommissum* quast. 40. Matien. *ad l. 7. gloss.* 4. n. 12. tit. 11. lib. 4. *nona Recop.* vbi Azeued. num. 18. Gutier. *causa.* lib. 1. cap. 12. Aquilin. in §. *quid si iunior*, super illis verbis, *quod enim si aqua & ignis* §. 3. num. 17. Carol. Tapad. *amb. in res.* C. de sacros. *Eccl.* cap. 13. Mastril. *Sicilia decis.* 56. a. num. 1. Ceocidi. *ad Decretal. collect.* 111. num. 1. & *prall.* & *canon.* quast. lib. 2. quast. 55. num. 10. Mendet. a. Galto in *reposit.* l. *Campanet* p. 3. num. 157. C. de bonis, qua liberis Galgaret. de *conditum & demonst.* art. 1. cap. 12. n. 55. Cuiusdam contra *communi.* 193. num. 1. Gall. *de excep.* success. art. 2. *excep.* 57. num. 38. cum *segg.* part. 2. Rustic. in l. cum anu. ff. de *conditum & demonst.* lib. 5. cap. 2. Molin. *de Insti. tract.* 1. *dist.* 190. *vers.* quae de qua, & Sord. de *alim.* tit. 2. quast. 15. num. 172. Fr. Emman. *quast. Regal.* tom. 2. quast. 77. art. 4. Cald. Percita de *nominat. emphyteut.* §. 6. num. 10. & de *reuoc.* q. 19. num. 3. Valac. *conf.* art. 24. num. 5. & 9. Benedic. Agil. in *reposit.* l. *Tata* si non *insp.* p. 1. num. 5. 4. ff. de *condit.* & *demonst.* Rebello de *obligat. Insti.* p. 2. lib. 8. q. 16. num. 1. Castil. lib. 1. de *visu* tit. 1. cap. 65. num. 4. Franc. Molin. de *rem. nepot.* lib. 1. q. 16. a. princ. Paul. Comit. *resp.* *formal.* lib. 7. quast. 7. Stephan. Gratian. *disposit.* *form.* cap. 305. Bellet. *disposit.* *ele.* *ritual.* p. 1. tit. de *bonis clericor.* §. 10. num. 2. Bernard. Gexac. *ad prall.* *Camera Imper.* lib. 2. *caus.* 131. *conf.* 1. num. 13. Hieron. Fernandez de Ottero *Roman. iur.* *dist.* 2. n. 9. late & eleganter Sanch. in *praecepta Dotalog.* tom. 1. lib. 7. cap. 16. & Fular. de *substit.* q. 429. a. 8.

Vnde Doctores argumentari solent ad maiora tuum successione, vt in illis monasterium, quod capax fuerit bonorum in communi, succedat, vt tenent Specialit. de *success.* *Monach.* §. 1. num. 15. & post Beroi & alios Molin. de *primogen.* lib. 1. cap. 13. a. num. 77. & plures, quos refert Auen. l. 40. *Tauri*, gloss. 4. num. 13. & 17. & ita tenere Doctores communiter in d. cap. in *presencia*, & contra doctorem non habere, post Gam. *decis.* 6. n. 1. testatur Cabed. *Lupis. decis.* 153. num. 6. p. 1. atque etiam ad *emphyteusum* ad quam vocatur filius; nam si ingreditur monasterium illud ad *emphyteusum* admittendum, quasi sit de suis, seu loco filij habeatur, docuit

gloss. verb. *insest.* in l. 6. *ita quis* 133. 15. *ea lege* ff. de verb. obligat. Palat. in repet. rub. de donation. inter tuum, & ux. 5. 47. num. 18. Auctan. dist. gloss. num. 431.

119 Hinc denique Doctores communiter resoluunt quod sicut testamentum posthumum agnatione cumplicat, l. 1. *spiritum meum* ff. de iustit. iur. p. incip. In-
stat. quibus modo testam. infirm. Ita etiam per professionem lo religione capax in communi emissam, rumpit testamentum antea factum, quia monasterium loco filij agnoscitur, notavit gloss. verb. *com-*

120 *petere in auct.* si qua mulier, C. de sacros. Eccles. & post insol. testatur communem Couar. in cap. 1. n. 5. de testem. Cost. in cap. 6. pater, verb. testator mortuus, 5. 8. de testam. lib. 6. Gutier. canon. lib. 1. cap. 1. a. n. 4. de etiam tamen articuli veriori resolutione alibi commodius diximus.

121 De ratione autem illorum iurium, & supradictae resolutionis ex illis desumptae vills est & necessaria inter scribentes disceptatio; quidam enim censent rationem esse, quia monasterium habetur loco filij, ducti auctoritate textus in d. cap. in praesentia, libi, intelligendum non erat sint haec de decedere, qui monasterium sibi heredem instituit, ubi nomen heredis capitur pro liberis, quippe in substitutione fuit haec conditio, si institutus decederet abique liberis; & ideo hanc pattem tenent gloss. in casu possitene, in auct. in repet. C. ad Trebell. & verb. intravit, in auct. de sanctis. Episcop. 5. f. & hoc praesentis, & verb. competere, in auct. si qua mulier, C. de sacros. Eccles. Molin. lib. 1. de primogen. cap. 9. num. 41. Leonard. Less. de iustit. lib. 1. cap. 41. dub. 16. num. 34. Socin. Alciat. Guillelm. Benedic. Mench. Villalob. & alij plures, quos selet, sed non sequitur Sanchez. d. lib. 7. cap. 16. n. 1. Quae ratio ab aliis communiter reprobatur, soles assentientibus multo verius esse monasterium non haberi loco filij, & verba illa text. d. cap. in praesentia, non esse Pontificis decidentis, sed patris allegantis, cui allegationi non desunt Cardinalis, cuius sententiam Pontifex confirmavit h. reditatem monasterio adiudicans ex diverso fundamento, ut ea littera apparet, atque ita succedit doctrina gloss. iors. vel d. tertio, in l. 1. C. qui admittit, notant Abb. num. 40. & alij communiter secundum Paris. num. 118. in d. cap. in praesentia, Valsco. conf. 14. num. vlt. Cald. Pereira de nominat. emphy. quass. 6. num. 10. & de renouat. emphy. quass. 19. num. 9. Tap in d. auct. in preli. verb. sua, cap. 13. num. 4. Castill. dist. lib. 1. de usufruct. lib. 1. cap. 63. num. 4.

122 Nonnulli igitur existimant conditionem illam haberi pro non scripta; quia est impeditiva religionis, & ne propter illam grauatus retrahatur a perfectiori vite statu, quod in Religione Christiana maxime alienum est, quod docuerunt Batt. & alij, de quibus Couar. lib. 5. uer. cap. 19. num. 9. & Gutier. lib. 6. auct. cap. 31. num. 17. Peregr. d. art. 18. num. 71. & 76. conformantes, quia ex eadem ratione ne mulier a religione auertatur, Inquirunt quod si pater filiae relinquat ducenta si nubat, centum si ingrediat monasterium, debet habere ducenta, arg. l. Titia 9. ff. de testis. & demonstrat. Verum ne haec ratio placeat, quia vt conditio dicatur impeditiva religionis, non sufficit quod indirecte, & in consequentiam alicuius actus liciti illam impedit, iuxta reg. l. 1. ff. de auct. iur. constat autem conditionem si sine liberis, duram non tendere ad impediendam religionem, sed sequi indirecte, quia status Religionis incompatibilis est cum matrimonio ex quo liberi fulcipiuntur, nam quia si vt corpus reuiceretur conditio illa, non esset necessaria decisio, text. in d. 5. f. & hoc praesentis, sed potius ex veteri & generali

regula, l. conditio. ff. de condition. insti. haberetur pro non scripta, quod aperte repugnat verbis illius 5. ubi sancimus, &c.

Quare alij eam inquirunt esse illorum lutiom. rationem, quia ea verosimili & coniectura mente testatoris interpretatur, quod si testator cogitaret grauatim monasterium ingressum velle, potius ipsum monasterium substituto praeferebat, quia scilicet optima est coniectura, quae ex fauore Religionis lauitur, eum tendat ad bonum salutis ipsius uisualis eiusdem testatoris, iuxta reg. cap. inuolunt. de rerum p. rami. & ideo sic ratiocinatione Castren. in d. auct. in repet. n. 3. Couar. gloss. 1. uer. cap. 19. n. 11. Galganc. d. lib. 1. cap. 18. n. 51. Peregr. d. art. 18. n. 75. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 7. & in 8. num. 31. Spin. d. gloss. 12. princip. n. 29. Cald. Pereira de nominat. emphy. quass. 6. n. 10. Flores ad Cam. decis. 319. & alij, quos refert & sequitur Sanchez. d. lib. 6. n. 3.

Amplia primò, principalem resolutionem quatenus habet monasterium facere desolentem conditionem si sine liberis, & substitutum excludere, vt procedat & locum habeat etiam in foro conscientiae, vt resoluunt Cardin. Mantie. de sanctis. vltim. volunt. lib. 1. tit. 7. n. 1. Peregr. d. art. 19. n. 91. Matheac. de legat. & fiduciar. lib. 1. cap. 2. n. 3. Menoch. de praesumpt. lib. 1. praef. 80. num. 5. & lib. 4. praef. 85. a. num. 49. Gutier. d. cap. 31. a. num. 4. Intellig. de substitut. cent. 3. quass. 63. num. 3. Fulas. in finis tract. quass. 129. num. 50. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. n. 3. cum segg. Benedic. Aegid. in l. Titia si non nuptis 100. p. 1. n. 54. ff. de condition. & demonstrat. Sanchez. d. lib. 7. cap. 16. n. 1. Quamuis contrarium minus bene tenuerit Alciat. in l. qui in prepedum, n. 10. in fine. C. finem regund. & Vine. de Franch. decis. 1. g. n. 4. p. 10.

Amplia secundò, etiam in granato bigamo, quia ex dispensatione Papae sit monasterium ingressus, quia & tunc substitutum erit exclusus, Card. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 17. Intellig. de substitut. cent. 3. quass. 63. num. 6. Monach. d. lib. 4. praef. 83. n. 63. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 12. Sanchez. d. lib. 7. cap. 16. num. 64. vbi bene obseruat ad id nulla dispensatione opus esse, quia si ad Ordines promouendus non esset, non obstat bigamia: vt autem bona eius per professionem transferantur in monasterium, & sic extinguatur substitutum, vultibi petitor professum ad Ordines promoueri.

Amplia tertio, cum Monachus apostatet, quia adhuc monasterium excludit substitutum, Bald. n. 15. & Felin. n. 3. in d. cap. in praesentia, Sfort. Odd. de compend. p. 6. quass. 2. art. 6. dub. 1. n. 9. Intellig. de substitut. cent. 3. quass. 63. n. 17. Fulas. d. quass. 419. n. 4. vbi n. 15. post Rustic. d. lib. 5. cap. 1. n. 2. & 33. ampliat cum Monachus degradaretur.

Amplia quarto, vt tunc etiam substitutum eius nesciat si grauatus fiat clericus Ecclesiae iurcalis in sacris constitutus concurrentibus conditionibus mox explicandis, vt probat d. 5. f. & hoc praesentis, libi, sine masculis, sine famulis monasteria ingrediantur, aut clerici, aut diaconis, &c. vbi gloss. verb. clerici, similis gloss. verb. leum, in d. auct. nisi rogati, Dilect. de arte testandi, tit. 1. c. aut. 18. num. 5. Sim. de Prez. de interpret. vltim. volunt. lib. 1. inter p. 1. dub. 1. solut. 1. num. 109. Card. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 12. Sfort. Odd. de compend. p. 6. quass. 2. art. 6. dub. 1. n. 9. Menoch. d. lib. 4. praef. 83. n. num. 63. Alex. Tricacing. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 21. Causcan. decis. 77. n. 31. p. 3. Pute. decis. 55. n. 2. alius decis. 5. in corollis, lib. 1. Gutier. canon. lib. 1. cap. 31. num. 10. Benedic. Aegid. in repet. d. Titia, p. 1. n. 45. Fulas. d. quass. 429. n. 1. cum segg. Sanchez. d. lib. 8. cap. 16. n. 31.

128 Duplex autem conditio exigitur ut clericus hoc privilegio excludendi substituti fruat, prior est, ut perpetuo in clericatu perseveret, postea ut in fine vite bona illa que substituto restitutus erat, det Ecclesie, vel in alia opera pia expendat, quæ utraque conditio expresse habetur in d. 5. *sed & in hoc præfenti*, & constituto ab Intrig. d. *quæst. 63. num. 13. & 14. Menoch. d. præf. 3. n. 68. l. ut d. decis. 53. num. 3. Mantie. d. *cur. 7. n. 1. Rustic. d. lib. 1. c. 1. n. 12. & 23. & ab aliis citatis à Fusar. d. 429. n. 3. cum seqq.**

129 Limita primò principale resolutionem, ut non procedat quando graustus esset ingressus monasterium incapax bonorum in comuni, ut Minoritarum, qui nihil habere, vel possidere possunt, iuxta cap. *eximit, de verb. signif. lib. 6. & Clem. eximit, eod. tit.* nam tunc conditio substitutionis non deficeret; probatur, quia ubi monasterium capere non potest, cessant verba d. 5. *sed & hoc præfenti, in vers. monasterio, iuncto ibi, competere volumus*, cessat etiam favor Religionis, qui in eo consistit, ut eidem bona acquirantur, & apud illud perpetuo maneant; quam limitationem tenent hæc in tract. *Minorit. p. 3. vers. item isti heredes, Boët. decis. 35. 4. num. 8. Ofasch. Pedem. dec. 126. in fine Rimi. iun. conf. 270. num. 43. lib. 3. Emman. Costa in d. cap. si pater, vers. si absque liberis, v. 62. Honded. conf. 62. n. 51. Sfort. Odd. de compend. part. 6. *quæst. 2. art. 6. num. 10. Card. Tusch. præf. com. luf. tom. 5. lit. M. concil. 344. n. 18. 2. & 43. Card. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 8. Guier. d. cap. 32. n. 15. Cald. Pereira d. *quæst. 6. num. 14. Peregr. d. art. 13. n. 62. Cital. d. 5. si de iur. commissum, quæst. 40. n. 7. Intrig. d. *cent. 3. quæst. 63. n. 61. Menoch. d. lib. 4. præf. 8. n. 71. Alex. Tentacinq. de substitut. p. 5. cap. 7. num. 13. Rustic. d. lib. 5. cap. 3. cum seqq. Gall. de except. success. l. 4. accept. 17. n. 24. cum seqq. p. 3. Sord. decis. 8. num. 28. Fusar. d. *quæst. 429. num. 61. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 13. Facinac. fragm. crim. p. 2. lit. M. n. 380.*****

130 Illud valde controversum est, verum hoc casu statim postquam graustus emisit professionem admittere debeat substitutus, an mors naturalis grausti debeat expectari? Sunt qui existimant vincente monacho excludi substitutum, ita ut non admittatur nisi post mortem naturalem monachi ingressi religionem incapax, & bona relicta in pios usus esse expendenda, ita Roman. conf. 96. num. 1. & sing. 439. num. 1. Guilielm. Benedic. in cap. Rayencium, verb. & uxorem, decis. 2. in fine, de testam. Angel. Tablen. Silvest. & alij, quos referens non sequitur, Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 14.

131 Alij verò similiter tenent substitutum excludi solo tempore vite monachi, sed interim bona remanere debere, vel apud heredem scriptum, vel legitimum professi; mouentur autem, quia potest substitutus prius mori, quam graustus ingressus monasterium incapax bonorum, quo casu fideicommissum ad heredes ab intestato desolueretur, ex reg. 1. l. 5. ubi aures. C. de caducis tollend. Ideoque ratione præiudicij venientium ab intestato mori naturalis debuit expectari, ut in simili iocito text. in l. Statum. 5. Cornelio ff. de iure fisci, adducitur etiam text. in l. cum pater 5. heredarum ff. de legat. 2. & in l. ex facto. 5. ex facto, in fine, ff. de Trebell. quatenus probant in depotato. & in seruo potest, (quem plerique monacho equiparant) mortem naturalem esse expectandam, nec ante fideicommissi diem cadere; quare ita tenent Menoch. de success. l. 3. §. 1. num. 171. Xoar. alleg. 10. Spin. d. *lit. 11. princ. n. 14. & 35. & gl. 14. n. 127. Emman. Costa in d. cap. si pater, verb. si absque liberis, n. 61. & in d. quid si ianum, p. 2. num. 2. Fusar. quæst. 430. n. 16. cum seqq.*

Verum licet hæc proxima sententia facit probabilem sit, contraria tamen proculdubio receptior est, quæ ait statim à die professionis admitti substitutum exclusis Monachi illius hæredibus. Ratio est, nam graustus aliquem ut decedens absque liberis restituit substituto, hanc mentem habet, ut velit gratum omnibus eius hæredibus, & substituto præferre, & deinde filios grausti, tertio substitutum ipsum; cum ergo graustus factus hæret minor sit incapax hereditatis retinenda, nec liberos habeat veros, nec fictitios, cum monasterium sit succedendi incapax, etiam statim à professione restituenda ea bona substituto, cum illum restitutor reliquis suis hæredibus quoad illa bona prætulit. Deinde facit, quia mors civilis per professionem in Monasterio incapaci quoad bona, & bonorum capacitatem, non differt à naturali, si quidem statim constat nunquam posse succedere monasterium, in eandem fauorem, ut ei competat fideicommissum, conditio reuocatur, ex supra dictis, & per consequens non est cur euenus mortis naturalis expectetur; ratio verò ex præiudicio venientium ab intestato inutilis, si quidem eisdem per mortem naturalem grausti semper præferti debuit substitutus, & per consequens quod in vita, seu morte civilis etiam eis præferatur; nihil continet iniustum, ut bene prolequitur Fortun. in d. 5. & quid si ianum, num. 52. ubi etiam explicat rationem differentie, quare viuente depottato fideicommissum non statim defecatur ad substitutum, quia scilicet fideus est succedens in vita, fideicommissarius autem non nisi post mortem, unde merito dum viuunt depottatus, præferratur fideus substitutus, ut capiat commoditates, quas delinquent esset habebitur: venientes autem ab intestato, sicut & substitutos succedunt sunt post mortem, ita tamen semper substitutus præferatur; ergo & in morte civilis debet præferti ex dictis; quare his & aliis fundamentis hæc postpositum sententiam moind sustinent Schall. Medic. in tract. *Mors, omnia soluit, p. 1. num. 45. & 46. Conat. in cap. 1. num. 6. de testam. Nauit. rem. 1. de Regularib. num. 54. Rimi. conf. 48. in fine, lib. 3. Rolandà Valle conf. 97. num. 41. lib. 2. & de ludo d. i. quæst. 95. num. 13. & 16. Burlat. conf. 48. num. 27. lib. 1. Vincent. de Franch. decis. 4. n. 7. p. 1. Boët. decis. 342. 11. Ofasch. Pedem. decis. 126. ad fin. Cardia. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 8. Honded. conf. 62. n. num. 17. lib. 1. Ludon. Cassan. conf. 16. n. 1. vel. 1. Sord. conf. 90. v. 8. & 9. & conf. 238. n. 2. Patlad. differt. 147. §. 1. n. 12. & 13. Guier. d. lib. 1. cap. 32. n. 15. Menoch. d. lib. 4. præf. 8. num. 71. Peregr. d. art. 13. n. 63. Alcan Clem. de patri potestate, cap. ult. num. 72. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 16. ubi à n. 20. disputat quid dicendum sit ille graustus ingreditur Societatem 125 v.*

Secundò limita quando monasterium non succedisset grausto, ut quia repudiavit, quia tunc substitutus admitteretur, ut per Canticol. conf. 124. n. 4. lib. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 10. Menoch. d. lib. 4. præf. 8. n. 71. Carol. Tapia in d. aut. ingressi, verb. sua, cap. 13. n. 48. Peregr. d. art. 13. n. 64. Intrig. de substitut. com. 3. quæst. 63. num. 63. Sord. conf. 238. num. 1. Casale. decis. 1. num. 41. p. 3. Gall. de except. success. l. 4. accept. 27. n. 244. p. 3. Fusar. d. *quæst. 429. num. 64. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 14. ubi num. 25. cum Peregr. substitutum graustus ille viuunt, succedunt heredes illius in ea bona, sicut in reliqua succedunt.*

Tertiò limita quando ingressus in monasterium non habuit effectum, ut quia Monachus ingrediens exiit, aut obiit intra annum probationis, cum per

solum

solum professionem efficiatur monasterium hares bonorum monachorum illa non sequi ea careat iure excludendi substituti, & idem hanc limitationem firmant gloss. ubi in d. cap. in praesentia, ubi Ioan. Andr. num. 39. Butt. num. 61. Bald. num. 15. Panoc. num. 44. Paris. num. 118. & Felin. num. 32. Mantu. num. 56. Cardin. Mantie. d. tit. 7. n. 11. Sfort. Odd. de compend. p. 6. q. 1. d. 1. num. 9. Menoch. d. lib. 4. p. 83. num. 7. Peregr. d. art. 28. num. 60. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 64. Tapia in d. amb. Ingressus, verb. sua. c. 13. num. 43. Gall. d. ex. cept. 17. num. 245. p. 2. Rultic. d. lib. 5. cap. 2. n. 34. Fular. d. quæst. 419. num. 69. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 16.

135 Similiter non excluditur substitutus si ille profectus est, at professio fuit irrita, quia tunc non vera habuit effectum ingressus, ut ea Abb. Tapia, & Arnul. resoluit Sanch. d. num. 26. subdens ibidem secus esse quando professio tenuit, sed professus ille fuit apostata, ad hunc quod quando luit: transfertur ad aliam Religionem, ex quo adhuc substituto, prior religio retinebitur ad fideicommissum in perpetuum, quia non transfert bona legitimè acquisita priori monasterio, aut alteri; quare si prior esset religio Minorum, & ideo per professionem acquisita iam essent illa bona substituto, iuxta ea quæ diximus sap. d. m. i. quomodo transierat licet ad religionem capacem, hæc non acquirit bona iam acquisita illi substituto.

136 Unde nec minus excluderetur substitutus, si ille ne penitentiam ageret, fuit ingressus monasterium, ut per Religionem proficere, Sfort. Odd. p. 6. quæst. 2. art. 6. d. lib. 1. n. 1. Menoch. d. lib. 4. p. 83. num. 87. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 84. Rultic. d. lib. 5. cap. 2. n. 41. Fular. d. quæst. 419. n. 71. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 27.

137 Ea eadem etiam ratione evanescit substitutio, si hic solum efficiatur oblatus, se & sua tradens Ecclesie seculari, cum adhuc non sit verus Religiosus, sic gloss. fin. d. cap. in praesentia, ubi Bart. n. 61. in fine. Abb. num. 46. Mantu. n. 59. & alij plures, quos refert & sequitur Sanch. d. cap. 16. num. 28. Quare non esse excludendum substitutum credo verius, si grauitas ille in manibus Episcopi obtulerit monachalem regulam seuuorum, quia cum dispositio hæc sit à iure exorbitans, & de religiosus loquutus, non est extendenda ad hunc, qui vere Religiosus non est, utpote, qui in nulla Religione à Sede Apost. approbata se votis adstrinxit, & ideo ita resoluit Rultic. d. lib. 5. cap. 2. n. 25. Sanch. d. cap. 16. num. 28. quomodo contrarium oblique aliquo bono fundamento Baldo & Puteo citatis tenuerint Menoch. d. p. 83. num. 69. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 16. Fular. d. quæst. 419. n. 12. ubi n. 13. resoluit dispositionem d. cap. in praesentia, cum similibus super citatis procedere in ceteris, & mantellatis, cuius resolutionem accipiendam esse censio si in communi viderent.

138 Quamvis limita quando substituta esset pia causa, quia nullo modo excluderetur per professionem grauitata, ita gloss. fin. d. cap. in praesentia, ubi Innoc. n. 8. Host. n. 9. Butt. num. 60. Abb. num. 39. Anch. n. 19. Imol. num. 17. Bellam. n. 29. & vlt. Felin. etiam n. 29. Paris. num. 113. Ferret. num. 83. in fine, & num. 99. Broli. d. num. 415. Mantu. num. 47. & 48. Tiraq. de primis. p. 1. causa. p. 1. n. 95. n. 100. Rebuff. in rep. c. Reuincis, vlt. de vestiment. Colla in d. cap. si pater, verb. si absque liberis, num. 2. in fine. Couar. lib. 1. var. cap. 19. n. 7. in fine. Cephal. conf. 7. n. 4. Boulat. cent. 199. num. 27. lib. 2. Spin. gloss. 14. princip. n. 124. Menoch. d. lib. 4. p. 83. num. 47. & num. ult. in fine. Sfort. Odd. d.

p. 6. quæst. 2. art. 6. d. lib. 1. num. 21. Mantie. d. lib. 1. n. 17. n. 11. Vincent. de Franch. N. 401. dec. 19. in fine. p. 1. Guir. cam. lib. 1. cap. 32. n. 19. Alex. Trentacamp. de substitut. p. 4. cap. 17. num. 22. Peregr. d. art. 28. num. 84. Honded. conf. 61. n. 53. vol. 1. Tapia in d. amb. Ingressus, verb. sua. cap. 13. n. 19. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 46. Card. Tolch. d. rem. 5. lit. M. concil. 344. num. 35. cum segg. & concl. 393. num. 7. Falnac. fragment. custom. p. 1. lit. M. num. 386. Molin. de pass. reat. 2. disp. 190. col. 14. vers. deinde si pia causa, d. Sord. conf. 2. 18. num. vlt. Gall. de except. success. tit. 4. except. 17. n. 246. cum segg. p. 2. Lell. de lussu. lib. 2. cap. 41. d. lib. 10. n. 84. Rultic. d. lib. 1. cap. 1. num. 86. & cap. 2. n. 51. Fular. d. quæst. 419. num. 56. Sauch. d. lib. 7. cap. 16. num. 14. ubi in fine subdit non admitti causam illam piam vique ad naturalem grauitati professi mortem, & interim monasterium habiturum bona quia ea dilato est operari nequeat substitutionis extinctionem per piam substitutionem mortem si causa pia substituta sit Ecclesie, monasterio, aut Xenodochium, cum hæc mori nequeat, operabitur monasterij, in quo monachus est professus, vtilitatem, quod potatur illis bonis dum ille monachus vixerit.

Procedit hæc limitatio quomodo causa pia substituta sit minus pia quam monasterium, ad hoc enim ab illo non excluditur, quia cum constitutio hæc sit exorbitans à iure, far est si locus substitutus sit pius, et si non æque pius, ut per Honded. d. tit. 4. circa fin. Tapia d. cap. 13. n. 3. Peregr. d. art. 28. num. 84. circa fin. Guir. d. c. 11. num. 40. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 47. Gall. d. ex. cept. 17. n. 248. p. 2. Rultic. d. lib. 5. cap. 2. n. 98. Fular. d. quæst. 419. n. 57. Sanch. d. cap. 16. num. 35.

Similiter locum habet etiam si pia causa non esset immediatè substituta, sed mediatè, ut si immediatè substitutus sit quidam alius, & hic substituitur pia causa, quippe prior ille substitutus præferri debet monasterio, ut locus datur substitutioni alterius pia causæ posteriori loco factæ conditione substitutionis eueniente, Peregr. d. art. 28. num. 84. in fine, Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 48. Fular. d. quæst. 419. n. 58. Sanch. d. c. 16. n. 16.

Si verò testator partim substituit causam piam, & pro alia parte aliquem priuatum, grauito proficiente postea in Religione capaci, si causæ illæ substitutæ noua sint re aut verbis coniunctæ, quoad diuersas omnino res substituantur, tunc monasterium succedet in eam partem causæ profane priuati, & causa pia succedet in suam, quia monasterium à sola causa pia potest excludi: si autem vtraque causa coniuncta esset & re & verbis, quia vniuersum in eadem ratione, in eandem rem in solidum vtraque causa substituitur, aut sola re, quia nempe eadem res in solidum, diuersis tamen rationibus, vtrique legatur, tunc et si in totam rem quilibet substituitur, succedit tamen quilibet pro parte, iuxta text. in l. re coniuncta 80. ff. de leg. 1. aut solis verbis ut si in eadem oratione vtraque substituitur in eandem rem, non tamen in solidum, sed æquis portionibus, his casibus pius locus iure accrescendi, vel non decrescendi, succedet hinc monacho cum naturaliter obicit in totam illam hereditatem exclusio penitus monasterio, quia cum per professionem Religionis evanescat substitutio illa loci profani, succedet reg. ut quando legatum, vel fideicommissum efficiatur caducum in personam vnus ex coniunctis, acquiritur alteri coniuncto, iuxta l. vnic. §. si vtrum. C. de caduc. tollendu. quæ regula quoque locum habet quando de iure specialiter coniunctus admittitur, & caput ex defuncti voluminate

iuxta Bart. Bald. Imol. & Socin. in *L. mulier*, §. 1. *Titio*, §. *de condit. & demonst.* Quare ita docent Peteg. d. art. 28. n. 86. bene Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 17. & aliquid Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 49. & §. 4. Fufar. d. lib. 7. quæst. 419. n. 41. & §. 5. cum segg.

- 149 Quinto limita quando alter filius testatoris esset substitutus, quia tunc succederet illi excluso monasterio, ratio est, quia potius pro filio, quam pro monasterio, presumendum est, ad gibil. in cap. ult. §. 17. quæst. 4. & in *L. qui ad delectationem*. C. de *Episcop. & clericis*, tum quia, ut optine ait Bald. in d. cap. in *presencia*, num. 20. in fine, fauor liberorum substitutorum est naturalis, fauor autem monasterii est ciuilis, & minor fauor respectu maioris dicitur odium, *L. si apud ff. de minorib. tum quia bona dicuntur debita filiis, non autem Ecclesiæ, quæ tractat de luctu, quare his, & aliis fundamentis hanc limitationem ponunt Tiraz. in d. §. inquam, verb. *libertus*, num. 91. Alciat. re. §. 63. in ius. conf. 137. num. 2. lib. 9. Padil. in l. cum acerbissimi, n. 8. C. de *fideicom. Bimi. conf. 17. n. 6. vol. 1. Berz. 202. conf. 15. n. 31. vol. 1. Anguissol. conf. 64. num. 2. & conf. 176. num. 1. vol. 1. Alphan. concl. 473. Pancrol. conf. 114. n. 6. vol. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 3. tit. 7. num. 13. Mench. de *suc. ill. progressu*, lib. 3. §. 26. n. 41. Boët. decif. 354. num. 7. Olisch. *Præd. decif. 126. num. 24. Vincent. de Franch. decif. 39. num. ult. lib. 1. Menoch. d. lib. 4. prof. 81. num. 36. & num. 44. in fine, Alex. Trentacio de *substit. p. 4. cap. 7. num. 24. Gutier. d. cap. 32. n. 11. Camill. Borrell. conf. 13. num. 203. vol. 1. Peteg. d. art. 28. n. 87. & conf. 59. n. 3. cum segg. lib. 3. Intrig. d. cent. 1. quæst. 63. num. 32. Cald. Pereira de *nom. emphyt. quæst. 6. n. 11. Carol. Tap. in d. a. n. 1. de *pross. verb. suc. cap. 13. num. 45. Gall. de except. success. tit. 3. except. 17. num. 149. p. 1. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 77. art. 4. Rustic. d. lib. 3. cap. 1. n. 64. cum segg. Farinac. *fringim. crimin. p. 2. lib. 1. n. 129. Fufar. d. quæst. 429. num. 48. cum segg. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 19.*******

- 150 Quamuis contrarium minus bene tenuerint Greg. Lop. §. 10. p. 6. de *exile*, in 4. p. 6. Spin. d. gloss. 14. p. 1. n. 116. Sfort. Odd. de *comp. p. 6. q. 2. art. 6. dub. 1. n. 11. ver. conueniunt* Colla in d. cap. si *poter. p. 1. verb. si n. 1. quæst. lib. 1. num. 64. Mollin. de *testat. tract. 3. disp. 190. col. 14. ver. multi*, quorum fundamētis breuiter respondet Sanch. d. cap. 16. n. 39. & n. 40. subdit quod licet prædicti Doctores limitationem nostram præbentes loquantur de filio substituto, rationes ab eis tradite procedunt quoque in aliis descendebitis substitutis, & numeris sequentibus declarat suam sententiam in duplici casu esse absolute dubio amplectendam.*

- 144 Sexto limita quando substitutus esset aliquis de familia adiecta ratione, & causa, quia vult bona conferari in agnatione, & familia, nam tunc monasterium excluderetur a substituto, idem verba substitutionis non possint monasterio conuenire, & cum finis in claris, non est admittenda quæstio voluntatis, & ita tradunt Couar. d. lib. 1. var. cap. 19. num. 11. Ioan. Dilecti de *arte testandi*, tit. 3. can. 18. n. 1. in fine, Menoch. de *success. eorum*, lib. 3. §. 21. num. 216. in fine, & num. 169. Radil. in l. cum *mensuris*, num. 24. C. de *fideicom. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 21. Boëst. 97. n. 14. lib. 1. Pancrol. conf. 114. num. 5. lib. 1. Fulu. Pacian. conf. 136. n. 128. vol. 1. Mandell. conf. 493. num. 2. vol. 3. Camill. Borrell. conf. 13. num. 108. vol. 1. Menoch. conf. 712. num. 32. & d. lib. 4. prof. 81. num. 45. Peteg. d. art. 28. num. 76. & conf. 13. num. 25. vol. 3. Peteg. de *fructu*, quæst. 8. num. 316. Sfort. Odd. de *comp. p. 6. quæst. 1. art. 6. dub. 1. n. 16. Carol. Tap. in d. a. n. 1. de *pross. verb. suc. cap. 13. n. 18. Alex. Trentacio.***

de *substit. §. 4. cap. 7. num. 26. Intrig. in simili tract. cent. 1. quæst. 63. n. 41. Ceual. commun. contra commun. quæst. 19. num. 3. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 19. Vincent. de Franch. conf. 19. num. 7. Causalcan. d. lib. 1. n. 17. p. 3. Vincent. de Franch. *Neap. decif. 29. n. 8. p. 1. Cabed. Lufi. decif. 113. n. 9. p. 1. Cald. Pereira de *nom. emphyt. cap. 6. n. 15. Rustic. d. lib. 3. cap. 1. n. 86. Fufar. d. quæst. 429. num. 14. vbi num. 15. idem resoluit* quando quis esset substitutus cum conditione ut nomen, & insignia familie susciperet, Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 44.**

Septimo limita quando grauat. prius quàm si 145 monasterium ingressus instituisset hæredem extraneam, quia tunc substitutus erit admittendus excluso monasterio, ut per Ioan. Dilecti. d. lib. 1. in fine, Cardin. Mantie. d. tit. 7. n. 14. Peteg. d. lib. 1. n. 8. n. 6. 1. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 67. Gam. Lufi. decif. 316. Sord. de *alimen. tit. 3. quæst. 15. num. 159. & conf. 138. num. 1. Gall. de except. 17. n. 150. p. 1. Rustic. d. lib. 3. cap. 1. num. 48. Fufar. d. quæst. 429. n. 66. Sanchi. d. lib. 7. cap. 16. num. 47. & lib. 4. n. 40. subdit quod si solum illorum partem reliquit grauat. extraneo, id illam non succedet monasterium, nec excluditur substitutus, ex num. 40. post Sord. d. decif. 318. num. 32. & 6. ait non succedere substitutum in ea bona, quæ grauat. tunc mortem restitueret substituto, reliquisset alioi extraneo, quia ea nullo tempore obinebit monasterium, & num. 50. post Tap. d. cap. 13. num. 10. tenet valere donationem si huiusmodi substitutus ante ingressum religionis donauerat ea bona matri, vel alij.*

Octauo limita si conditio adiecta 146 ex quo appareat testatorem de filiis veris, & naturaliter gentia intellexisse, ut in casibus infra limit. 18. cum segg. expressit, & præcipit quod nō testator hæredem grauat. si decessit sine liberis ex suo corpore, vel de legitimo matrimonio procreatis, quia tunc substitutus excluso monasterio admittetur. Ratio est, quia sæpe diximus principalem conclusionem deficere, & monasterium non admitti quando constituerit de contraria voluntate testatoris, quia vbi habemus elaram testatoris sensum ex eius verbis, non admittitur quæstio voluntatis, *l. si aut illi §. cum in verbis ff. de legat. 1. si autem autem prædicta verborum conceptione, apparet testatorem sensisse de solis filiis naturalibus, & veris, & per consequens non manet locus coniecturæ, ex reg. *l. cum in verbis §. cum in fin. ff. de verb. obligat.* Quare hanc limitationem tenent Grat. conf. 111. n. 50. lib. 12. Nat. conf. 603. n. 4. lib. 3. Alex. conf. 3. num. 3. & 18. lib. 1. Pancrol. d. conf. 114. num. 5. vol. 1. Socin. iun. conf. 61. n. 21. lib. 3. Boët. decif. 354. num. 6. Mench. de *success. prog. lib. 3. §. 26. n. 41. & §. 21. num. 167. Metes de *maim. p. 1. quæst. 3. num. 31. Sim. de Petris de *interp. vltim. volunt. lib. 2. interp. 1. dub. 2. solut. 1. numer. 109. Sfort. Odd. d. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. n. 29. Vincent. de Franch. decif. 29. Bimi. conf. 17. num. 12. vol. 1. Spin. d. gloss. 11. p. 1. n. 1. Rimia. iun. conf. 270. n. 16. vol. 3. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 20. Mathæus. lib. 3. de *legat. & fideicom. cap. 13. num. 1. Mandell. conf. 493. n. 2. vol. 3. Menoch. d. lib. 4. prof. 81. num. 27. cum segg. Crall. d. §. *fideicommissum*, quæst. ab. num. 3. Peteg. d. art. 28. n. 71. Alex. Trentacio de *substit. p. 4. c. 7. num. 15. Intrig. rod. vlt. cent. 3. quæst. 63. num. 19. Olisch. P. dem. decif. 116. num. 11. & 14. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 41. cum segg. Petr. Greg. *hy. apud*******

Iuris, lib. 3. cap. 18. num. 27. Canill. Borrelli. *conf.* 33. num. 107. vol. 1. Fr. Emman. *quæst. Regulæ*, tom. 2. *quæst.* 77. art. 4. Ceuzall. *commun. contra commun.* *quæst.* 193. num. 1. Galli *de except. success. 4. except.* 27. num. 255. p. 2. Gam. *Lusit. lib. 1. §. 6. num. 1. Rustic. d. lib. 4. cap. 1. num. 4. cum seqq.* Fular. *d. quæst.* 429. num. 17. *cum seqq.* Card. Tusch *præf. concision. §. 5. lib. 4. cap. 3. §. 4. num. 5. 6. 11. 14. 16. 19. & seqq.* Farinac. *fragment. crim. part. 2. lib. 4. n. 377.*

- 147 Quamvis contrariam sententiam, imò adhuc excludit substituto monasterio successurum in ea bona, tenent Canonici in *d. cap. presentia*, & præcipue Bald. num. 9. in *fin.* Abb. can. 8. Aretin. d. n. 68. Felin. num. 36. Ferret. num. 104. Paris. num. 16. Berol. n. 456. Cozar. lib. 1. *ver. cap. 19. n. 1.* Curt. iun. *conf.* 16. §. 1. Socin iun. *conf.* 63. n. 6. lib. 3. Alci. *l. conf.* 93. n. 2. lib. 3. Crauet *conf.* 15. §. 2. vol. 1. Roland à Valle *conf.* 35. n. num. 1. lib. 3. Fula Pacian. *conf.* 56. n. 113. vol. 1. vbi dicit adeo probabile esse utramque sententiam, ut possit quilibet ad suum libitum adscribere vni, vel alteri, Anguiss. *conf.* 6. d. num. 1. o. vol. 1. Mandel. *conf.* 703. num. 2. n. c. vol. 4. Laderch. *conf.* 24. num. 18. vol. 1. Perez *L. i. tit. 2. lib. 5. Ordin. pag. 134.* Bald. Nouell. *de decap. 6. prim. 77.* Alcan. Clem. *de parva potest. cap. ult. num. 73.* Auendan. l. 40. *Tauri, §. 5. §. 4. n. 40.* Molin. *d. lib. 1. §. 90. art. 13. vers. quando quæ*, Tap. d. c. 1. n. 11. & 18. Rebelle. *de oblig. iust. §. 3. lib. 18. quæst. 16. n. 1.* & alij quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 5. 1.

- 148 Nonò limita quoadò grauitas fuit ingressus monasterium ut fraudaret substitutum, nam tunc substitutorius locus erit excludo monasterio, quia fraus sua neuini debet patrocinari, *cap. sedes, de rescript.* tum etiam quia hoc colligitur ex textu *cap. 2. de reuoc. in c. 10. in cap. de sepulch. ac idèd hanc limitationem tenent glossæ verba locum, in d. arch. n. si rogati*, vbi Bald. Salicet. Coin. Fulgof. Alber. & alij Canonistæ in *d. cap. presentia*, videlicet Abb. antiq. num. vlt. Ioan. Andr. n. 36. Butr. num. 6. Bald. n. 33. Abb. num. 46. Ferret. num. 99. Paris. num. 119. Felin. num. 56. Berol. num. 500. Bellam. num. 31. & 40. Henric. num. 21. Barbat. num. 41. & 42. Montan. num. 47. Alciat. *conf.* 6. lib. 4. Guillelm. Benedic. in *cap. Raynium, verb. in extremis positum*, num. 25. *de testament.* Sarcioen. lib. 1. *seclit. cap. 4. n. 7. & cap. 6. num. 10.* Anton. Gom. l. 9. *Tauri*, num. 58. Cardin. Mantie. *de camelar. lib. 10. tit. 4. num. 19. & lib. 11. tit. 7. num. 15.* Molin. *de primogen. lib. 12. cap. 5. num. 29.* Crall. d. §. *fiduciæ commissum*, quæst. 40. num. 41. Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. num. 76. & lib. 6. *præf.* 8. num. 4. & *conf.* 126. num. 98. Peregr. d. art. 18. num. 94. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 70. Tap. d. cap. 13. n. 15. Molin. d. *art. 1. §. 90. art. 14. vers. item quædam*, Fr. Emman. *quæst. Regulæ*, tom. 2. *quæst.* 77. art. 5. *quæst. de except. success. 4. except.* 27. num. 255. *cum seqq.* Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 52. Fular. d. *quæst.* 429. num. 71. *cum seqq.* Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 54. quicquid dicit Sfort. Odd. d. m. 6. dub. 1. num. 12.

- 149 Quia verò fraus non præsumitur in dubio, arg. *l. item si pro socio, c. 1. de regn. iuru in Decret. lib. 1.* debet illa in his terminis, præcipue etiam indicis & coniecturis probari, ut bene testatur Berol. in *diff. cap. presentia*, num. 104. quæ ad duo principaliora reducuntur, & solent à Doctoribus communiter in exemplum adduci Vna ex his igitur fraudis coniectura est, si grauius pluries sit nominatus substituto quod in eius odium, & damnum ingredietur monasterium, quod putes ingressus fuit, vel similia verba dixisset, per quæ appareret odij & fraudis causa fuisse ingressum monasterium, quam quidem coniecturam optimo iure adueniunt in *d. cap. in præ-*

sentia, Abb. antiq. num. ult. Ioan. Andr. num. 38. Butr. num. 61. Barona. 46. l. 1. in. num. 36. Henric. num. 21. Bellam. num. 32 & 40. Mantu. num. 58. Paris. num. 10. & Ferret. num. 56. Sfort. Odd. *l. art. 6. dub. 1. num. 31.* Crall. d. *quæst.* 40. num. 5. Anton. Gom. l. 9. *Tauri*, n. 58. Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. n. 84. Card. Mantie. d. lib. 10. tit. 4. n. 19. Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 5. n. 2.* Intrig. d. *quæst.* 63. num. 74. Tap. d. *cap. 13. num. 17. in fine.* Gall. *de except. success. 4. cap. 27. num. 151. p. 2.* Rustic. lib. 2. cap. 1. n. 43. & lib. 5. cap. 1. n. 57. Fular. d. g. 429. n. 73. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 69.

Altera coniectura est quando quis in mortis articulo Religionem ingredietur, arg. text. in *cap. familia mea, §. si solus maritum*, cum admittitur Guillelm. Benedic. in *cap. Raynium* verb. *si aliquis heres*, d. 1. num. 10. & verb. *in extremis*, num. 25. Sarmie. d. lib. 1. cap. 6. n. 10. Sfort. Odd. d. lib. 2. n. 14. Tap. d. cap. 13. num. 57. Fr. Emman. d. art. 5. Gall. d. num. 23. Rustic. d. lib. 2. cap. 16. num. 43. & lib. 5. cap. 2. n. 61. Houed. *conf.* 32. num. 41 & 43. lib. 2. Fatio. *fragment. crim. p. 2. lib. 4. m. 384.*

Verùm hæc coniectura venit omnino reicienda, 151 quia præsumendum non est quemquam adhuc superstitum velle rebus omnibus spoliarì, & maximis Religiosis oneribus subici, ut post mortem suam excludatur substitutus, eo vel maximè quod in eo articulo nemo suæ salutis immemor præsumitur, *cap. si animi, §. quæst. 7. nec obstat d. si iudex*, quia intelligitur quando actus in articulo mortis gestus non esset morienti vitilis, atque alteri noceret; iam verò quando moriens & monasterio esse vitilis, ut contingit in præsentia, longè abest fraudis præsumptio, & idèd hanc opinionem insistent Gonzad. *conf.* 90. num. 5. Anton. Gom. l. 7. *Tauri*, num. 18. Molin. d. lib. 2. *de primogen. cap. 5. n. 18. & 29.* Card. Mantie. d. lib. 10. tit. 4. n. 13. Spin. d. *gloss. 15. præf.* num. 107. Matheac. lib. 3. *de legat. cap. 11. n. 12. & 19.* Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 74. Crall. d. g. 40. num. 6. Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. n. 84. Fular. d. *quæst.* 429. n. 8. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 59.

Decimò, limita quoadò quis fuit ingressus monasterium blanditiis & suasionibus Pizlati, quia tunc monasterium non succedet, sed substitutus erit admittendus, Port. Imol. *conf.* 124. n. 39. Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 2. num. 11. Gom. *Lusit. decis.* 316. in *fin.* Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. num. vlt. Peregr. d. art. 18. num. vlt. Intrig. d. cent. 3. g. 63. num. 84. Tap. d. c. 13. n. 40. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. n. 45. Fular. d. g. 429. num. 73. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 62.

Vndecimò, limita quando conditio, si sine liberis, 152 respiceret personam testatoris, ut si dixisset, *Iustino Titium heredem, si sine liberis moriar* 3 quamvis enim testator non relictis libetis ingredietur religionem, non excludetur substitutus, sed ille excludo monasterio succedet, ut per Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. n. 86. Peregr. d. art. 18. n. 67. Tapia d. cap. 1. n. 10. Intrig. d. g. 6. n. 83. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 50. Fular. d. g. 429. n. 83. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 65. *cum seqq.* vbi num. 87. disputat si in donatione apponatur donans eam conditionem, *si abique libe. v. decessero*, de vbi hæc erim, an postea donatore presumente succedat monasterium, & si bona excludo donatario, & resoluat excludi monasterium.

Duodecimò, limita quando extat statutum, vel 154 consuetudo quod verba testamentariorum ad litteram intelliguntur; tunc etiam substitutus succedet, monasterio excludo, ut per Sarmien. lib. 1. *seclit. cap. 6. col. vlt. vers. præterea*, Menoch. d. lib. 4. *præf.* 83. n. 88. Intrig. d. cent. 3. g. 63. n. 50. Fular. d. g. 429. n. 81. Card. Mantie. d. l. 11. tit. 7. n. 16. Gall. *de except. 27. n. 233. p. 2.* Rustic. d. lib. 5.

lib. 1. cap. 1. num. 101. cum seqq. quorum res ultimo loco citati differunt an requiratur confirmatio Papæ ad hoc ut tale statutum operetur.

- 155 Decimotertio, limita si in ciuitate extat statutorum quoddam monasterium, vel ingressi in illud non succedant, nam statutorum seruandum erit & secundum illud interpretabitur voluntas testatoris, Alciat. conf. 102. num. 3. vbi dicitur, & conf. 61. v. 4. Peteg. d. art. 18. num. 92. & 93. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. n. 53. Intrig. d. cent. 3. cap. 6. n. 6. Rustic. d. lib. 3. c. 1. u. 108. cum seqq. Fufat. d. q. 429. n. 81.

- 156 Decimoquarto, limita quando extet consuetudo in ciuitate quoddam monasterium ingressi ab intestato non succedant parentibus, & agnatis Boet. decif. 354. n. 7. & 8. Card. Mant. d. lib. 1. c. 1. n. 7. 9. 9. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. n. 53. in fine, Intrig. d. cent. 3. quæst. 61. n. 57. Gall. d. accept. 27. n. 24. p. 2. Fufat. d. quæst. 429. n. 83.

- 157 Decimoquinto, limita non procedere in Regno Gallie, in quo monasteria non succedunt Monachis professis, vt testatur Guillelm. Benedict. in cap. Raynerium, verb. & videretur. 22. Boet. decif. 354. n. 8. Rebuff. conf. 173. num. 11. & 12. Peteg. d. art. 18. n. 91. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 30. Fufat. d. quæst. 429. num. 84.

- 158 Decimosexto, limita si conditio illa, si absque liberis, &c. apponatur in contrahibus onerosis, seu dispositionibus inter vivos, excluditur enim monasterium, vt si duo conueniant de re aliqua acquiritenda, si absque liberis decedant, & alter liberis eorum proficiatur, succederet in illam rem alter ex cluso monasterio, secus autem erit si ea conditio opponatur in testamento, aut contractu gratuito, in quibus terminis agit d. §. sed & hoc præsumitur, & eum eius dispositio fit exorbitans, & in solis illis loquatur, non est ad alia extendenda, & ideo hanc limitationem tenent Titicq. ind. l. si eorumque, verb. fufceperis liberis, num. 46. Peteg. d. art. 18. num. 68. & plures alij citati, per Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 68. Cardin. Tufch. d. lib. 1. c. 1. n. 34. n. 30. Fufat. d. lib. 1. c. 1. n. 85.

- 159 Decimosextimo, limita quando testator expresse excohisset monasterium, vocando substitutum si grauius heres sine liberis decederet; nam hoc permiffum esse testatori probatur ex l. Deo nobis, C. de Episcop. & Cleric. vbi patri permiffum est ne filio professio quicquam ultra legitimam reliquat, & ex cap. vtriam, de condit. appofit. vbi testator potest rebus suis adicere conditionem, vt apud Ecclesiam non maneant, nisi seruat modo, & conditione impositis, & ex cap. cum dilectus, de conuerf. & ex vulgari regula, quod quilibet in re sua est moderator & arbitri, l. in mandata, C. mandata, cum similibus; & ideo hanc sententiam sustinent Aymon. conf. 52. num. 2. lib. 2. Alciat. conf. 13. num. 3. lib. 3. Palat. in repet. verb. de donat. inter vivos, §. 47. n. 18. Dilect. de iure tollendi, tit. 3. c. 1. n. 18. num. 1. Alcan. Clau. de patria potestate, cap. ult. n. 71. Couart. lib. 1. var. cap. 19. num. 10. Marz. in epist. de fideicom. quæst. 31. Coft. in d. cap. si pater, verb. si absque liberis, n. 68. Vinc. ot de Franch. decif. 19. num. 1. 4. & 7. p. 1. Olizch. Pedem. decif. 116. num. 26. Riminun. conf. 170. n. 12. vol. 1. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 12. num. 34. Cardin. Mantie. d. lib. 1. c. 1. n. 17. a. n. 7. & tit. 18. num. 11. Sebaf. Medic. in itall. M. de iur. i. salu. p. 3. num. 49. Amilenc. i. 109. n. 10. Mench. de success. creat. lib. 3. §. 21. num. 167. & seq. Caf. Virillan. decif. ad Affil. decif. 84. n. 10. Bertazol. conf. 121. n. 29. & 30. vol. 1. Mandel. conf. 493. n. 1. vol. 3. Leu. Zech. de Republ. Ecclesiast. tit. de Regularib. c. 3. num. 1. 4. ampl. §. 5. Spui. d. gloss. 12. in princ. n. 29. in fine, August. Baboix Appel. l. i.

Biml. conf. 17. a. 12. vol. 1. Philarch. de officio Sacerdot. tom. 1. p. 2. lib. 6. cap. 21. Crall. d. §. fideicom. §. m. 7. 40. num. 2. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. n. 53. Sicut Odd. d. amodo. p. 6. quæst. 12. art. 2. dub. 2. num. 24. & conf. 19. num. 12. v. 4. Peteg. d. art. 18. n. 78. Alexand. Trecatino. q. de fubst. p. 4. cap. 7. n. 25. Intrig. in finis crall. cent. 3. q. 62. Aluarad. de conuerf. mem. defuncti; lib. 2. cap. 3. in princ. num. 3. Camill. Bottell. conf. 171. n. 39. & 40. vol. 1. Fulo Pacian. conf. 36. n. 10. vol. 1. Guier. canon. lib. 1. cap. 3. t. num. 19. & 16. Cuius comm. man. contra communi. q. 139. numer. 1. Tapia d. cap. 1. num. 18. Molin. d. diff. 190. col. 14. vbi habet verba, & diff. 107. ad finem solut. ad Rustic. d. lib. 3. c. 1. Flores de Menad. Gam. decif. 319. circa 1. eod. Benedic. Regilin. repet. Totia si non nuptiarum, n. 1. nam §. 1. 4. eod. & de monast. Fufat. d. q. 429. numer. 18. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 12.

Quamuis contratiaga sententiam tenuerint Ca. 166 nonidè in d. cap. in præfura, & præcipue Ioan. Andr. num. 53. Bute. num. 6. Bald. num. 18. Hoff. numer. 101. Henric. n. 15. & 16. Bellam. 3. §. 42. Berol. n. 487. cum seqq. Euerard. in loco a matrimonio carnali ad p. r. tale, num. 9. Coft. in l. cum tale, §. si arbitrat, totè ampl. 11. ff. de condit. & demonst. Ruin. conf. 82. n. 1. lib. 1. Roland. à Valle conf. 5. num. 12. & 21. lib. 3. Barlat. conf. 199. num. 10. lib. 1. Sim. de Pizitis de inter. p. r. vbi. notat. lib. 2. inter. 1. dub. 1. fol. 2. num. 192. & seq. Anguifol. conf. 63. num. 11. & 13. vol. 1. Aucand. l. 40. Twigg. gloss. 4. n. 18. & 19. Gam. Lefit. c. 3. 6. numer. 1. Fi. Emman. quæst. Regul. tom. 2. q. 117. art. 1. vbi. nec dicendum est, Fachin. lib. 4. c. 1. numer. 36. Anclat. Regien. in seu quæst. familiar. lib. 2. q. 10. num. 6. & 8. Pro quibus non facit quoddam huiusmodi conditiones quomibus scriptæ sunt; vult tamen lex penidè haberi quas scriptæ non essent, reiiciendo illas tanquam turpes, & vix monasticæ obliantes vt videtur deduci ex dicto §. sed & hoc præsumitur, ibi tales conditiones inualidas, & pro non scriptis esse; ac proinde videbatur dicendum non attendi voluntatem testantis illas ponentis, sed defectu potestatis oppositum volendi, excludi substitutum à monasterio in perpetuum, velit nolit testator, quia responderetur non esse mentem illius §. vt illæ conditiones sint inualidæ & quasi non scriptæ, eo quoddam turpes sint, sed censeri inualidas, & inessibiles, & quasi non scriptæ, ex sola præsumpta testatoris voluntate; præsumitur enim fore vt illam conditionem non apponeret si profecti memor esset. Nec etiam nbitat quoddam admissa priori sententia, quam sequimur, homines distrahi poterunt à vita contemplatiua, quia eum intentio testatoris non sit ad hoc ordinata, non potest haberi in aliqua consideratione, arg. l. non omne, §. de statulib. & in l. si rebanda, §. 1. ff. ad leg. Rhod. de intin. Nec denique obstat quoddam valet argumentum à statuto ad testamentum, atqui non valet statutum quo ingredientes religionem non succedat; ergo patitur non valebit testatoris dispositio, quia responderetur diuersam esse rationem in statuto, & testatoris dispositione, statuentes enim contra Ecclesiasticam libertatem, non habent potestatem statuendi, aurb. cass. C. de sacris. Eccles. cap. Ecclesia S. Maria, de consuet. sed testator potest ad libitum de re sua disponere, vt in proposito probat Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 36. vbi sed vt Francisc.

Decimo octauo, limita si testator dixisset, G. de 166 cesset siue veris filius, nam substitutus ex cluso monasterio admitteretur, eum testator non cognouerit, nisi de veris & naturalibus filiis, non autem de filiis, ita Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 49. Intrig.

Intrigl. *d. cent. 3. quest. 63. num. 51*. Rustic. *d. b. 5. r. 1. n. 59. Fufar. d. g. 429. n. 33.*

362 Vigesimoond, limita quando dictum fuit, si decesserit sine filio masculino, nam tunc monasterium exclusio substatuas succedet, Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. num. 79. in fine*, Peregr. *d. cent. 18. num. 78. vers. tertium casum*. Ceuall. *d. quest. 193. n. 1*. Fufar. *d. quest. 429. num. 18.*

363 Vigesimo, limita quando dictum esset, si decesserit sine filio legitimo & naturalibus, nam & tunc monasterium excluderetur, cum testator naturalitatem, & non civilitatem, & fictionem filiorum expresserit ut per Sfort. Oddi. *de comprehend. p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 1. n. 28. Cardo Manic. d. lib. 1. tit. 7. num. 20. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 55. Intrigl. d. cent. 3. g. 63. n. 32. Ceuall. d. quest. 193. n. 2. Causalcan. *decis. 77. n. 7. cum seqq. part. 3. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 60. cum seqq. Fufar. d. quest. 429. n. 35.**

364 Vigesimoprimò, limita si testator dixerit, si decesserit sine filio, non secundum iuris interpretationem, quia conditio substitutionis non deficeret, quamvis grauatias monasterium sit ingressus, Peregr. *d. cent. 18. n. 77. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 51. Brict. *decis. 354. num. 5. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 59. Fufar. d. g. 429. num. 14.**

365 Vigesimosecundò, limita quando substitutio sic esset concepta, si sine liberis decesserit, succedat Titius, non alius, seu nullus alius, quia substitutas monasterio exclusio admittitur, Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. num. 46. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 45. Fufar. d. quest. 429. n. 39. licet displiceat Sanch. d. lib. 6. c. 16. num. 4.*

366 Vigesimo tertio, limita quando dispositio esset vocati filii Titij, & eis deficientibus, sit datus substitutas: nam si Titius ingrediatur Religionem, monasterium non excluderet substitutum, Peregr. *d. cent. 18. num. 89. Fufar. d. quest. 429. num. 40. contra Aff. 7. *decis. 83. n. 11. & 14.**

367 Vigesimoquarto, limita quando grauatias habens liberos profiteretur in Religione, tunc enim excluditur substitutus, & non succedit monasterium, quia ex quo habet filios ex veritatis conditio, nec monasterium habetur loco filij, ita Rebuff. *in repet. cap. Reputatus, ubi de testam. Palenoth. de iuris & spuriis, cap. 28. in fine, Causalcan. *decis. 1. n. 42. p. 3. quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 70.**

368 Vigesimo quinto, limita quando testator heredi grauatias aliquid reliquisset si monasterium ingrediatur, quia tunc per substitutum excluderetur monasterium, Aemil. *conf. 109. num. 15. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 50. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 53. Fufar. d. g. 429. n. 42. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 71.*

369 Vigesimo sexto, limita quando viro testatore grauatias ingrederetur Religionem post testamentum conditum, tunc enim non succedit monasterium, sed substitutus, quia cum tunc testamentum non mutauerit, ac professus fuerit, videtur velle excludere monasterium, Causalcan. *decis. 1. num. 43. & 44. p. 3. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 71.*

370 Vigesimo septimo, limita quando testator instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti absque liberis substituit tertium, quia cum testator memor Ecclesie & monasterij substituerit tertium, voluit hunc Ecclesie & monasterio preferri; & quamvis ea conditio approbaretur, habet tamen duplicem in se inhibiti tam; prior est explicita si liberos non habuerit, & quae hinc est honesta, nec ad delinquendum inuita, posterior est implicita si liberos habeat, & hinc est turpis, vtpote quae ad delinquendum allu-

cit, sed cum in solam expressit honestam consequentiam veniat, & quodammodo a contratio sensu, qui sumendus non est quando inde absurdum quiddam sequitur, l. 1. C. de condit. inferri, ea non est consideranda; quare ita docent Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. num. 54. & 55. Brict. quest. 354. col. pen. Corral. lib. 1. miscell. cap. 7. n. 5. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 58. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 73. Quamvis contrarium teneant Rustic. d. lib. 5. cap. 1. n. 121. cum seqq. & post Bart. Barbat. Angel. & Imol. Fufar. d. g. 429. n. 45.*

Vigesimo octavo, limita in eo qui pure grauatias est, vel in diem restitutor, quia tunc si Religionem ingrediatur substitutus non excluderetur, cum nec à proprio filio grauari possit exclusi, Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. num. 56. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 58. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. num. 124. quos refert & sequitur Fufar. d. g. 429. n. 17.*

Vigesimo nono, limita quando grauatias ante Religionem habuisset filios, & postea vxore mortua ingrediatur monasterium, nam veri filij excludunt monasterium, Palenoth. *de natis & spuris, cap. 28. in fine, Causalcan. *decis. 77. n. 41. p. 3. quos refert & sequitur Fufar. d. quest. 429. n. 86.**

Vigesimo, limita quando monasterium promississet contentare quod bona remaneret substituto, & propter hoc facta sit professio, quia monasterium erit excludendum, Gam. *Lust. *decis. 116. in fine, ubi ait fuisse sic apud nostros iudicatum, Fufar. d. g. 429. num. 87.**

Vigesimo primo, limita in sententia, & laudo, veluti si lata esset sententia quod Titio decedente sine filijs succedat Caius, nam tunc Caius substitutus admitteretur, licet Titius sit monasterium ingressus, ut per Arctin. *conf. 155. Barbat. *conf. 20. n. 21. & 22. lib. 1. Causalcan. *decis. 77. n. 6. p. 3. quos refert & sequitur Fufar. d. g. 429. n. 88.***

Vigesimo secundo, limita in grauatias sub alia conditione quam liberos, vel nuptiarum, quia eo casu monasterium non excluderetur substitutum, Peregr. *d. cent. 18. n. 86. Intrigl. d. cent. 3. quest. 63. n. 88. Fufar. d. quest. 429. num. 89. Vnde quando testator instituit descendente suum, illum grauatias, ut post mortem suam restituit hereditatem, aut partem illius cuiusque tertio, nec explicans conditionem, si absque liberis decedat, si hic descendens ingrediatur Religionem capacem, non excluditur substitutus, sed ille post grauatias professi mortem successurus est in ea bona exclusio monasterio, ut tenent Coss. *in cap. si pater, p. 1. verb. si absque liberis, num. 70. & 71. de testam. lib. 6. Auendan. l. 40. Tauri, glos. 4. num. 25. Molin. d. disp. 190. col. pen. Benedic. Aegid. in repet. l. Titia, p. 1. num. 54. ff. de condit. & demonst. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 82. contra Bald. Forton. Padill. Gouellm. Benedic. Greg. Lop. Anton. Gom. & alios quos ipse refert ibid. num. 81.**

APPELL. C.

Flumen.

FLUMINIS appellatio non continentem ripam fluminis d. 1. 4. in flumine, ff. de fluminib. ubi dicitur, In flumine publico factum, accipere debemus quicquid in aqua factum est, nam si quid extra factum sit, non est in flumine publico factum, in ipsa factum non videtur in flumine publico factum, refert Oldrad. *conf. 121. num. 11. Vnde flumine concessus, eius ripam concessam non dici, ita dicit Menoch. *conf. 395.**

conf. 99. num. 18. & conf. 498. num. 46. Ripæ enim dicuntur illi limites, quibus naturalis cursus fluminis continetur, d. l. 1. §. ripa, & quomais aliquando ob ingentes pluuias flumen exercefcens illum innuodet pro parte, & furfan in totum aquis repleat, non ob id ripa appellari potest, gloff. & Angel. in d. §. ripa, Socin. *conf. 79. ante finem, vers. & iura in contrarium, lib. 3.* Rip. in *Liquaminis* sub n. 2. ff. de fluminib. refert & fequitur Rot. in *Romanis. pecuniaria 20. Februario 1604. iuxta Greg. XV. impreffa per Fatinac. decif. 108. n. 4. p. 2. rec.*

ferens. cap. 17. n. 18. D. Bachof. in libris abfque §. proinde, in ord. de fide delicti a num. 1. Christoph. de Pace in *schol. ad leges ff. l. 9. num. 1.* Cald. *Pectica conf. 3. num. 5.*

APPELL. CII.

Frater:

1. *Frater appellatiue proprie venit frater in primo gradu.*
2. *Frater etiam uterinus in materia fauorabili venit appellatiue frater.*
3. *Prateritis facta à fratre, infirma turpi persona, an habeat locum in fratre uterino.*
4. *Socius ueniunt fratrum appellatiue in materia indifferenti, nisi mens difpofuit aliter se habeat ex consuetudine, vel quando nullus diuerfa ratio.*
5. *Adiectionem fratrum non extenditur ad forera.*
6. *Statutum adiosum loquens de fratre non comprehendit forera.*
7. *Filij fratrum quandoque ueniunt appellatiue fratrum.*
8. *Fratrum alienius Religione nomine comprehenduntur omnes, qui in dicta Religione professi fuerint.*

APPELL. CI.

Focus

1. *Foci appellatiue, seu ubi de foco fit mentio, intelligitur de foco domicilij.*
2. *Ecclesia si aliquod reliquas testatur, non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilij.*
3. *Focus principalis in actionibus personalibus domicilij, in realibus uero est locus ille ubi res, que uendicatur, sita est.*
4. *In criminalibus principalis focus est locus delicti.*
5. *Focus delicti tanquam principalis debet attendi.*

FOcus appellatiue, seu ubi de foco fit mentio, in dubio intelligitur de foco domicilij, l. qui conditio, §. cum ita, ff. de condi. & demoftr. Roma. *conf. 408. n. 5.* Hieron. Buccaton. de differentiis iudicij civilis & crimin. *diff. 1. 10. num. 16.* in princip. quia focus domicilij dicitur potentior, ut post Castrenf. *conf. 413. §. si perit perit, vers. & postea, lib. 2.* notat Card. Tusch. *pract. concluf. item. 4. lib. 5. concl. 443. num. 11.*

Vnde Bald. in d. l. qui conditio, §. cum ita, dicit per illum text. quod si testator reliquerit Ecclesie, non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilij ipsius testatoris, quod per text. in *auib. de Ecclesiasticis*, §. si quis in nomine, uidentur tenere Coa. in *cap. indicante, num. 2. de testament.* Tiraq. de *proleg. pia cause, prin. §. 6.* Menoch. de *success. §. 17. m. 4.* Coll. in *cap. si pater, verb. pauperis, num. 13. de testam. lib. 6.* Padil. in l. cum quidem, n. 6. ff. de legat. 2. Antoo. Gom. l. 32. *Touri* num. 4. & *tom. 2. var. cap. 11. num. 8.* Crall. §. *legatum, quæst. 64. num. 5.* Molin. de *iustit. traç. 2. disp. 197.* apud quos late uidebils etiam huius notabilis resoluçionem.

Intellige appellatiuum in civilibus secundum Paul. de Castro in l. 1. *num. 1. C. ubi de crimine agi oportet*, quo loci dicit quod in actionibus personalibus principalis focus est domicilij, sed in realibus ut principalem focus esse locum illum, ubi res est que uendicatur, in l. fin. *Cubi in rem actio*; locum uero originis proprietatis, uel paternæ esse accessorium, ut in criminalibus principalem focus esse locum delicti, ut in *cap. 2. de consuet. lib. 6.* sequuntur Lancel. Contrad. in *pract. §. de offic. prater. in caus. crimin. in verb. disquisit. n. o. fol. 248.* Hieron. Buccaton. d. m. 16. *post med.* Et quod focus delicti tanquam principalior debeatur attendi, ita dicit Bald. in l. fin. *col. ult. quæst. 6 in princ. C. de edictis D. Adriani*, Viui. *tom. 1. comment. apuon. lib. 3. tit. 1. num. 182. pag. 173.* Donel. *comment. inter alia civilis lib. 17. cap. 16. col. 2.* Mol. in *emporio uari p. 1. tit. 2. quæst. 20. num. 10. vers. sed uerba.* Cabed. *L. ubi de off. p. 1. 1. Stephan. Gratian. discipulo.* Augufl. Barbof. Appell. l. 1.

FRATRIS appellatiue proprie uenit frater in optimo gradu, non frater patruelis, uel frater consobrinus, qui simpliciter non sunt fratres, sed secundum quid, Adrian. *Negusant. in ss. na responsor. q. 87. n. 6.* Alexand. *conf. 97. Vfo, n. 4. vers. hanc quæstionem, lib. 2. & conf. 104. Considerat. num. 16. ord. lib. 2. & conf. 86. num. 18 lib. 6.* Angel. *conf. 383.* Statutum, n. 3. *vers. uero ergo.* Roman. *conf. 16.* Pifo *themat. in prim. & conf. 411. num. 4.* Castrenf. *conf. 112. Statutum, lib. 2.* Card. Tusch. *pract. concluf. item. 4. lib. 5. concl. 450. n. 1. m. 1. 3. & 35.* Stephan. Gratian. *discipulo ferens 737. n. 5.* De lata uerè significatione uocabuli ueniunt patruelis, ut per Decian. *conf. 41. n. 1. & conf. 60. n. 37. uol. 3.* sicut etiam in statu excludere forera causa patris, Menoch. *conf. 1146. n. 11.*

FRATRIS appellatiue in materia fauorabili uenit frater etiam uicinius, ut per Castrenf. *conf. 418.* Statutum illud in *princip. lib. 1.* Ferret. in *consuet. 64. Cathalonia, gloff. 1. num. 330.* Crot. *conf. 263. tom. 20. vers. sed ad hoc, lib. 2.* Hieron. Gabr. *conf. 25. fol. n. 40. lib. 1.* Honded. *conf. 1. num. 18. cum sequ. lib. 2.* Ancell. Amas. *conf. 97. num. 33.* Vnde quod statutum excludens filias feminas fratre defuncti, ita habeat locum si exat frater uterinus, proui si extaret frater utrinque coniunctus, resoluunt Roman. *conf. 411. Quatuor, col. 2. lib. conf. 67. col. 1. lib. 2.* Alex. *conf. 294. Pifo themat. n. 2. vers. 1. & etiam ex proprio significatione, lib. 6. late Socin. conf. 1. lib. 1.* Card. Tusch. d. l. 5. *concl. 450. num. 2. 9. & conf. 451. num. 1.* Intellige focus esse in materia agnationis conferendam, ut per Bald. *conf. 218. Statutum ciuitatis, lib. 2.* ubi dicit quod licet statutum simpliciter loquatur de fratre, uel patre, & appellatiue fratris, uel patris uen. ante etiam uterini in materia indifferenti, tamen quando ex præcedentibus, & sequentibus statutorum agnatis prouidet, non comprehenduntur, Castrenf. *conf. 196. in quæst. num. 2. lib. 1.* ubi quod appellatiue fratris carnalis in materia statuti excludentis feminas, non uenit nisi frater ex utroque latere coniunctus,

vel saltem ex latere patris, non autem frater vterinus, quia ipse vterinus non conferit agnationem, Angel. conf. 69. *Subalter in fine*, & conf. 119. *Statuta Tuderina, per verum*, refert Cardin. Tufch. d. l. i. f. c. ncl. 451. num. 1. & 3. Honded. d. conf. 3. n. 37. cum segg. & in specie quod frater vterinus non veniat appellacione fratrum vbi prospicitur conseruationi agnationis, firmavit Rota in *Comarinen. pecuniaria* 18. Martij 1619. coram R. Selucinen. quia frater vterinus non est de familia & agnatione. Bald. conf. 30. lib. 1. & conf. 63. lib. 4. Albert. Bruu. de Stat. quod flauitudo mascul. art. 11. n. 252. Tob. Nooy. conf. 12. num. 5. Paul. de Montepico conf. 86. n. 36. & 71. Vtrum autem prateritis factis à fratre instituta turpi persona iuxta terminos l. fratres, C. de inoffic. testam. habeat locum in fratre vterino? vide Molin. de insti. insti. disp. 159. vers. nihilominus, Cald. Percira quasi forens. conf. 13. n. 4. & in comment. ad 5. foror. num. 46. Insti. de inoffic. testam.

4. **FRATRUM** appellacione in materia indifferenti veniunt sorores, secundum Bald. in l. tres fratres 36. ff. de pactu, Alexand. conf. 85. *Animaduersi*, num. 7. lib. 4. vbi per Lenius, & Mania, ff. ad Trebell. dicit quod in dispositione legis, appellacione fratris venit soror, prout etiam in dispositione hominis, si loquatur in numero plurali, sicut si in singulari, idem Alexand. conf. 15. *Visorum*, num. 2. ad. lib. 4. Fulgosi. conf. 71. in princ. num. 1. vbi quod prateritis factis à fratre instituta turpi persona locum habet in sorore, & conf. 106. in fine, vers. ad verum, vbi quod sicut frater non accipit fratrem de crimine magno, puta falsi, ita neque soror, & saltem in materia fauorabili admittuntur Angel. consil. 185. in fine, Curt. sen. conf. 9. Castrenf. conf. 119. *Hereditas in princip.* lib. 1. Alciat. conf. 10. num. 3. lib. 9. Socin. iun. conf. 10. n. 28. vol. 4. Rimin. sen. conf. 37. n. 4. vol. 1. Decian. conf. 63. num. 1. vol. 2. Cephal. conf. 306. num. 43. & conf. 325. num. 8. vol. 4. & conf. 476. num. 15. & conf. 835. n. 31. vol. 4. Menoch. conf. 541. n. 15. Cardin. Tufch. d. l. i. f. c. ncl. 410. num. 41. Sued. conf. 100. num. 10. Fetter. in *conseru. Caribalaria*, gloss. 1. num. 417. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. 50. c. 9. si mens disponens aliter se habeat ex coniecturis, quia tunc fratrum appellacione non continentur sorores, latè Alexand. conf. 45. *Habitu per verum*, lib. 7. vbi exemplificat, ut quia de masculis senserit, vel quando statum disponit quod verba statui intelligantur, ad litteram, vel quando militat diuersa ratio, vel quando statuentes voluerunt comprehendere feminas, quia expresserunt in aliqua parte, Dec. conf. 71. col. 1. in fine, vers. & videtur, Corn. conf. 71. num. 9. lib. 4. Anton. Gabr. commun. opin. tit. de verborum significat. c. 16. num. 111. Menoch. conf. 1146. num. 6. & 7. & conf. 999. num. 2. & de presump. lib. 4. prof. 84. num. 12. Fufar. de substitut. q. 349. num. 1. Et quod appellacione fratrum non continentur sorores vbi discretiue loquitur de fratre & discretiue de sorore, aiunt Adrian. Neguf. ubi sup. q. 450. n. 18. Bellon. conf. 16. num. 44.

5. Vnde fideicommissum relictum fratribus non extendi ad sorores, resoluit Iaf. in d. l. tres fratres, in quaestimis. ff. de pactu, Pict. de interpul. olim. vol. fol. 175. n. 14. Fufar. d. q. 149. n. 2.

6. Hinc etiam statum odiosum loquens de fratre non comprehendere sororem, quia in odiosis, & exorbitantibus masculinum non concipit femininum, resoluit Alexand. d. conf. 85. *Animaduersi*, in princ. & n. 257. & 8. vbi supplet etiam statum loquatur in plurali de fratribus, & ex tunc vnus frater solus, & sorores, nisi constet de mente statuentis,

quia voluerunt genus nomen speciem comprehendere, vel quia quando voluerunt in eadem materia, vel simili, de masculino intelligi oixerunt fratres matres, refert Card. Tufch. d. l. i. f. c. ncl. 150. num. 36. & 37.

FRATRUM appellacione veniunt quandoque filij fratrum, ut per Colet. de alimen. lib. 1. cap. 9. n. 28. in fine. Mari. Giurba decif. 5. n. 25. p. 1.

FRATRUM aliquis Religionis nomine comprehendunt omnes, qui in dicta Religione professionem emiscent, Rota apud Paul. de Rubens decif. 13. n. 6. tom. 3. d. iurisp. 1. s. c. c. c.

APPELL. CIII.

Fructus.

1. **Fructus** appellacione venit quod nascitur, & renascitur.
2. Glossa venit appellacione fructuum.
3. Pales & sanum venit appellacione fructuum.
4. Aruodines, & Sylua cadua veniunt appellacione fructuum.
5. Pensiones domorum veniunt appellacione fructuum, sicut in materia strilla.
6. Laudemio non veniunt appellacione fructuum.
7. Aues, & fraxselita capi in fundo quando veniunt appellacione fructuum.
8. Saccharum venit appellacione fructuum.
9. Appendicia extraordinaria veniunt appellacione fructuum.
10. Fructus etiam non tracturi veniunt appellacione fructuum.
11. Fructuum appellacione non continentur ea, quae habent persona.
12. Distributiones quotidiana non continentur appellacione fructuum.
13. Distributiones quotidiana regulariter non veniunt in condemnatione fructuum perceptuum.
14. Distributiones quotidiana non veniunt in amissionis fructuum ob non saltem fidei professionem.
15. Pedulum concessum ad lucrandum fructus in absentia, non comprehendit distributiones quotidiana.
16. Probanda quando sunt distincta in Ecclesia, & bona possidentur in comuni, sed postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, appellacione fructuum non veniunt distributiones quotidiana.
17. Beneficium quando non consistit in aliis fructibus nisi in distributionibus, tunc beneficium distributiones veniunt appellacione fructuum.
18. Condemnationes quando quis esset in fructibus perceptis, & quod percipi permittitur, appellacione fructuum veniunt distributiones quotidiana.
19. Condemnationes & confiscationes veniunt appellacione fructuum iuris distinctum.
20. Fructus proventus appellacione continentur factus, loc, casum dona, agni, iudi, & vinu.
21. Collatio, lectio, & presentatio beneficiorum tenent fructuum appellacione.
22. Fructus dicuntur deducti expensis.
23. Fructuum reddituum, & proventus appellacione non veniunt regalia.

14 *Fructus appellations* res ipsas, et pretium continentur.

1 *FRUCTIVM* appellatione venit quod nascitur & renascitur, gloss. & Abbas cap. salubriter, de usu, Cardin. Tusch. pract. consil. tom. 4. lib. 2. c. 48. n. 3. Quod enim semel colligitur, & non renascitur, non dicitur in fructu, l. in usu, §. si fundum, §. si solus maritus, Batt. in l. quendam, §. nihil, ff. de edicto, Boet. decis. 124. num. 44. Ranebin. c. 1. 308. part. 2.

2 *FRUCTIVM* appellatione venit glans, l. 1. §. de glande leg. quia appellatione glandis venit omnis fructus, l. qui venenunt, §. glandu, ff. de verb. signif. & facit l. sylva, §. glans ff. de iur. Cardin. Tusch. d. l. 1. c. 43. n. 2.

3 *FRUCTVS* appellatione venit palea, & strum, l. si fructuarius in usu, ff. quidm. mod. usufr. amos. l. si, §. cum aperissem, C. de seruit. & aqua, not. in l. cum manu sua, §. 1. ff. de contrab. empt. Rot. §. 99. Speculat. tit. de decimis, num. 12. in fine, ubi indicit ad questionem, an decima sit solvenda antequam gramin separaretur a palea, & tenet affirmativam, ubi est solvenda de fructibus decima, quia palea est in fructu, Natt. cons. 31. num. vlt. Card. Tusch. d. l. 1. c. 38. n. 4. Rebuff. ad l. 1. vers. si fructum, ff. de verb. signif. pag. 102. Vincent. de Franch. decis. 103. num. 1. Ioseph Ludov. Prov. decis. 14. n. 9. & decis. 106. num. 10. & 11.

4 *FRUCTVS* appellatione veniunt arundines, & sylva cedua, l. qui fundum, §. cum fundum, ff. de contrab. empt. ubi si venditor excepit omnem fructum, quod arundinem, & sylvam ceduam tanquam in fructu excepisse videtur, Abb. in c. salubriter, in fine, de usu, Cardin. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 9. Bertazol. de clausula in usu, d. l. 1. §. 13. sub num. 11.

FRUCTIVM appellatione ne dam fructus naturales in quorum productione & perceptione magis ipsa natura, quam hominis industria operatur, velunt solum glandes, castanæ, poma, ligna, & similia, verum etiam industrialiæ, qui potius ex hominis industria, quam ex ipsa natura proveniunt, & percipiuntur, ut triticum, hordeum, fabæ, vinum, oleum, & alia huiusmodi, l. fructus, ff. de usu, l. ex diversis, & c. regill & Doct. ff. de rei vendit. Adrian. Neguzant. in syna resp. quæst. 4. 17. num. 5. cum seqq.

5 *FRUCTIVM* appellatione veniunt pensiones domorum, l. si v. 3. §. 1. & in Batt. ff. de pign. lib. 1. ubi quod si qui habitavit domum, dicitur fructus percipere, l. Papien. in libello rei vendit. verb. cum fructibus, in fine, Petr. de Anchor cons. 3. non est dubium, in princ. ubi ex hoc appellat. infert quod usufructuarius omnium bonorum debet etiam habere pensiones, Caltren. cons. 114. in princ. lib. 2. ubi quod veniunt etiam pensiones, quæ percipiuntur mediante conductore seu colono, Card. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 6. & num. 17. cum seqq. Limita in materia stricta, in qua appellatione fructuum non veniunt pensiones, l. 1. in l. d. in fine, §. si solus maritus, Batt. consil. 14. n. 3. Card. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 7.

6 *FRUCTIVM* appellatione non veniunt laudemia in locatione, Vincent. de Franch. decis. 172. num. 1. Verum fructuum appellatione huiusmodi continetur, sicuti alia emolumenta ex iurisdictionis exercitio provenientia tradunt Peregr. de fidei. com. ar. 10. num. 6. & 7. Adrian. Neguz. in syna resp. quæst. 4. 17. 10. & 11.

August. Barbose Appel. Tur,

FRUCTIVM appellatione veniunt aures, & 7 fere solius capi in fundo, si nullus alius fructus solet ex tali fundo percipi, litem si fundo, §. auctor, ff. de usufructu, Batt. in l. cum plures, ff. locat. Cardin. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 10.

FRUCTVS appellatione venit facehatum, Pat. 8 dec. 30. lib. 1. in correctis, Rot. in Medelaven. decimarum, 8. Februarij 1610. citam Cardin. Marquemont. impressa per Farinae. decis. 123. p. 1. recent.

FRUCTIVM appellatione veniant appendiciæ extraordinariæ, prout pat. caponum, servitium, operæ, ouis, plautum lignorum, & similia, que pro augmentis prædiorum solent præstari, l. 1. in l. d. in fine, §. quod in usu, c. 1. vers. colime poudera, ff. solus maritus, Card. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 11.

FRUCTIVM appellatione veniunt etiam non 10 maturi, l. si constant, §. si fructus, ff. de usufructu, l. per ff. de usufructu, legat. l. ex solus, ubi gloss. ff. de usufructu, Card. Tusch. d. l. 1. c. 48. n. 11.

FRUCTIVM appellatione non continentur ea, que cohererent peritior, §. 1. si verbi, §. item quædam, ff. solus maritus consilium Oldr. cons. 119. quod in locatione fructuum Archidiaconatus non continentur ea, que solent præstari ipsi Archidiacono, quæ eius periculum respiciunt, loquens de eo, quod præstari solet in colendo aduentu Archidiaconi, quod tanquam personale non venit appellatione fructuum, Pat. de Parco intrall. de feud. c. 1. §. 1. rub. an facti, c. 1. §. 1. in fine, incip. Et quia, num. 3. fol. 53. Boet. decis. 9. num. 16. Convenit quod traditis de adiutoris que præstatur Baronii a vasallis in casibus contentis in constit. Exemplarimum, de quibus per Capitulum vellet, rub. feud. adiutoria, vers. per vasallum, fol. 25. & Capitulum auct. Baron. pragmat. 1. n. 3. ubi ex quo personæ domini cohererent, ut testatur Vincent. de Franch. decis. 76. n. 6. dicuntur extra rem, & fructuum appellatione non continentur, unde ad eum non pertinet ad quem spectant redditus fundi, & ideo usufructuario, vel creditori, qui iure pignoris possidet fundum, non debentur, Afflict. in c. consilium exemplarimum, Cappe. decis. 184. Vincent. de Franch. decis. 172. n. 11. similiter Capitulum a pragmat. 1. num. 35.

FRUCTIVM appellatione non continentur 12 distributiones quotidianæ, quia licet dantur beneficiario propter beneficium, fructus tamen non sunt, d. cap. 1. de elec. non resid. lib. 6. ubi Prob. ad Al. arch. num. 1. 3. Caltren. decis. 6. num. 6. de proband. Oldrad. cons. 118. Gemin. cons. 8. §. 1. n. 3. Couart. lib. 3. var. cap. 13. num. 1. Gambat. in tract. de poss. legat. lib. 6. in de personis. n. 18. Flamin. Parit. de resignat. benefic. lib. 6. q. 1. num. 30. Gutier. cons. 8. num. 2. F. E. E. man. quæst. Regiar. num. 2. q. 74. ar. 4. in iuria, Card. Tusch. pract. consil. lib. 1. c. 1. consil. 3. §. 1. num. 28. & 100. 4. lib. 1. c. 1. consil. 108. Aloyf. Rice. in c. 1. de collat. §. 2. & 145. Azot. in l. i. moral. p. 1. lib. 7. cap. 7. §. 1. lat. Gonzal. ad reg. 3. c. 1. consil. §. 1. pro. num. 154. cum seqq. Monet de distrib. quæst. 1. q. 6. per totum, Rot. dec. 3. 10. n. 1. p. 1. divers.

Vnde in condemnatione fructuum perceptorum 13 non veniunt regulariter distributiones quotidianæ, nec ad illas se extendit condemnatio, quia tales distributiones non sunt de corpore beneficii, sed dantur ratione servitij personalis, laboris, & mercedis, Lancellos de attent. p. 1. c. 5. §. 1. n. 1. Pute. decis. 133. lib. 1. Gonzal. d. §. 7. pro. num. 155. Monet. d. q. 6. n. 10. Aloyf. Rice. d. c. 1. §. 1. vers. hinc inferat.

Sic etiam in amissione fructuum, donec provi 14 de beneficiis iuramentum fidei per se paxiliterius, iuxta formam Concilij Trid. sess. 24. de reform. c. 12.

V 3

vers.

vers. promissi etiam, non venire distributiones quotidianas telouant. Azur *instut. moral. p. 2. lib. 7. cap. 2. q. 3.* Aloyf. *Rice. in collect. decis. p. 5. coll. 1. 145. 1. vers. inferior sexto*, Galer. *in margarita casuum conscient. verb. pref. 1. 2.* Steph. Gratian. *disc. p. forens. c. 106. n. 12.* Nikol. Garc. *de benef. p. 3. cap. 1. n. 60.* Gonzal. *d. 5. 7. proam. num. 169. & seq.* Anton. *Rice de iure p. r. finium*, lib. 1. cap. 13. num. 51. vbi num. 51. Imitat quando Canonicatus, seu beneficium non habuerit aliquos fructus, sed emolumenta omnia considerent in distributionibus quotidianis, quia tunc ut pena adiecta per Concil dicto loco possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus, plures refero ego ipse de officio, & potest. *Episcopi. p. 3. alleg. 60. n. 30.*

- 15 Sie etiam indultum concessum ad lucrandum fructus in absentia, non comprehendit distributiones, gloss. *verb. aduersa*, in *disc. p. r. de cleric. non resid. 6.* Couart. *d. cap. 1. n. 1. vers. sed quoniam Princeps*, Monet. *d. q. 6. am. 10.* Gonzal. *d. 5. 7. proam. n. 175 vbi. num. 176.* amplius licet indultum esset ad percipiendas etiam distributiones quotidianas, quia tunc privilegium illius vigore haberet tantum illas, quae sunt in pecunia, non autem panem, & vinum, & alia similia.

- 16 Limita primò quando praebeatae sunt districtae in Ecclesia, & bona possidentur in communi, & postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, quia redditus propriè dicuntur fructus grossi, qui succedunt loco praebeatae, gloss. *fin. vers. plus de cas. in disc. p. r. vbi* Prob. ad *Menech* num. 60. Ioan. de Anan *conf. 87. num. 5. in addit. conf. vbi etiam*, quare hanc limitationem firmavit Rot in *Menech* *cons. n. 26 Aprilis 1614. coram Reuerendiss. o. Domino meo Cocci o. Decano*, impressa per Farinac. *decis. 449. n. 3 p. 2. recent.*

- 17 Limita secundò quando beneficium non consistet in aliis fructibus, nisi in distributionibus, quia tunc huiusmodi distributiones veniunt appellatione fructuum, Caputaq. *decis. 19 n. 4 & p. 2.* Gonzal. *d. 5. 7. proam. n. 157.* Monet. *d. quest. 6. num. 16 Ricciol. de iure personarum*, lib. 1. cap. 1. n. 55.

- 18 Limita tertio quando quis esse conuictus in fructibus receptis, & qui percipi possunt, quia tunc pariter veniunt distributiones quotidianae, nulla requiritur praevia protestatione, Pontan. *de spoli. lib. 4. sub num. 21 post princip. vers. ac pariter veniunt*, Gonzal. *d. 5. 7. proam. num. 160.* Monet. *d. q. 6. num. 17 vbi* tradunt Rotam id facere certis casibus per eos enumeratis.

- 19 FRUCTUUM iurisdictionis appellatione veniunt condemnationes & confiscationes, quae dicuntur pendere donec sit facta exco. Bald. *conf. 407. Pandus questio. 1. lib. 4. quem* refert Cardin. Tusch. *d. lit. E. concl. 484. num. 13.* vbi num. 14. post Castren. *conf. 418. col. 1. in princ. vers. certo*, lib. 1. ait quòd imò quando adunt verba fructus curiae intelligitur necessarium de iurisdictionibus, quia Cuius verbum hoc necessarium infert, & idem Cardin. Tusch. *ibid. num. 15.* post Coman. *cons. 163. P. 1. cap. 1.* subdit, fructuum iurisdictionis appellatione veniunt salinae, pedagia, & alia similia.

- 20 FRUCTUS pecudum appellatione continetur fectus, lac, lana, agni, hodi, & viruli, in *pecudum. ff. de usufruct. l. bona fides*, §. 8. ff. de acqu. rerum domin. l. vbi, §. facio ff. de usufructu, Monet. *de decimis. c. 4. q. 1. n. 14.* & quòd lac inter fructus enumeretur, probat Menoch. *de arbit. casu 110. 126.* & idè appellatione fructuum venit caseus, eum sit lac coactum, sicut tradit Menoch. *conf. 189. n. 30.*

FRUCTUUM appellatione venit collatio, electio, & presentatio beneficiorum, quia dicuntur ex fructibus Ordinarii collationis, ita gloss. *verb. Capitulo*, *vers. sed collatio beneficii non in re bona Episcopalis*, & *fructus impetrantur in eum olim de maiori*, & *obed. Miles in re. verb. beneficii collatio. 14.* Selu. *de benef. p. 1. q. 40. num. 4.* Rebuff. in *trall. nominat. q. 14. num. 76.* Rot. *decis. 1. de inceptis, in nouo*, & *decis. 84. ante fin. col. 11. in antiq. & decis. 166. num. 1. p. 1. duar. Decian. res. 6. num. 15. vel. 1. Menoch. conf. 83. num. 1 & conf. 190. num. 10.* Petre. 1. *cap. gloss. 1. pag. 380 col. 1. vers. quibus*, sit. vbi lib. 4. *Ordin. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. infra tractatus*, §. 2. p. 136. Gonzal. *ad reg. 3. Camell. gloss. 45 §. 2. n. 8.* Valer. Reginald. in *praxi fore. p. 1. lib. 50. trall. 1. num. 241. conf. proposita.* Et idè siui possessor bonae fidei facit fructus suos, & pertinent ad illum, §. qui à non domino, *Instit. de rerum distr. cap. grau. de rebus. spoli. ita* isti fructus iuris conferendi eligendi, seu praesentandi pertinent ad bonae fidei possessorem, & non ad dominum, Ludoo. Com. in *reg. de vrien. q. 57. n. 19.* quem refert Gonzal. *d. 5. 1. num. 9.*

FRUCTUUM appellatione intelliguntur fructus deductis expensis, *fructus d. disp. §. 8. ff. soluto matrim. l. 26. tit. 11. par. 4.* Couart. *lib. 1. var. cap. 3. n. 4.* Tiraq. *de retrahit. l. 1. §. 1. gloss. 1. in princ. Paris. conf. 96. num. 15. lib. 2. Mexi. in trall. causa p. r. u. c. 1. a. n. 88.* Menoch. *remed. 5. cap. p. 1. 574 & conf. 94. n. 15.* Sord. *de alimentis. tit. 9. 7. 11. n. 15. & 9. 41. n. 24. & decis. 81. n. 11.* Ceual. *commun. contra communes. q. 877. n. 316. rem. 4.* Ioseph. Sella *Arator ad decis. 134. n. 1.* Garc. Gironza *de privilegiorum, seu exempt. explicat. n. 1210. & 1211.* Card. Tusch. *d. tom. 4. lit. E. concl. 484. num. 25. cum seqq.* Cardos. *i. praxi Iudicium, & Advocat. verb. fructus. n. 7.* Gonzal. *ad reg. 3. Camell. d. 7. proam. n. 163.* Flamin. *Paris. de confid. q. 1. n. 32.* Reinold. in *obser. praxi obs. 56. n. 11. vbi* quòd fructuum nomine continetur quod iustis sumptibus deductis superest.

FRUCTUUM, redituum, & proventus appellatione non veniunt Regalia in concessione, nisi quando Princeps alia bona non habebat in loco concessio, vel quando concessit fructus, reditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta quocunque nomine nuncupentur, ita Cuman. *conf. 161. vers. & 161. n. 1.* & *vers. hac autem concessio, proxi. quem* refert Card. Tusch. *praxi. concl. tom. 6. lit. P. c. 1. n. 81. num. 27. & 29.*

FRUCTUUM appellatione nec res ipsa, nec pretium continetur, Polyd. *Vita obser. 72. n. 3.* Mari. Guisba *decis. 72. n. 8. p. 1.* Repit tamen interesse lucidationis, Menoch. *conf. 181. n. 12.*

FRUCTUUM, iunium, & actionum appellatione continetur laudemia, quae pro rebus censuibus, emphyteuticis, & feudalis alienatis praestantur, *Instit. de usufructu. 45. c. de iure emphy. Guid. Papae in q. 47 Franc. Sallois in i. r. l. Laudemium, cellula. 1. n. 14.* quos refert, & sequitur Menoch. *de praesumpt. lib. 4. praxi. 141. n. 12.*

APPELL. CIV.

FRUGES.

FRUGES appellatione continetur omne illud, quod est ad victum humanum, ut colligitur ex *l. fruges*

L. frugem 77. in fine. ff. de verb. signif. vbi quod lupini, fabæ dicuntur fruges, & ibi plenè Rebuff. agit de multiplici huius appellatiui significacione, quod scilicet impotest fructus substantiam, & rem fructiferam, refert Card. Tulch. praël. conclus. tom. 8. lit. T. concl. 392. n. 6.

APPELL. CV.

Frumentum.

- 1 *Frumenti appellacione, si in genere sumatur, continetur far, hordeum, & similia, quæ aristas habent.*
- 2 *Frumentum in specie distat ab aliis speciebus, secundum communem loquendi usum.*
- 3 *Frumentum vbi prohibetur extrahi, venit tantummodo triticum.*
- 4 *Farina non continetur appellacione frumenti in legato de testato.*
- 5 *Frumenti debitor non potest creditori prestare farinam.*
- 6 *Frumentum vbi prohibetur extrahi, prohibetur quoque farina.*
- 7 *Panis non continetur appellacione frumenti.*
- 8 *Frumenti appellacione vbi quod aliud promittitur, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illud habeat.*
- 9 *Frumenti appellacione vbi legatur, non venit quod testator venale habebat.*
- 10 *Frumento legato continetur venale quando testator nullum aliud frumentum domi habebat quàm illud venale.*
- 11 *Frumento legato quod est in ciuitate debetur extiteris in suburbio, si testator in ciuitate nullum habebat.*
- 12 *Frumento legato, quod domi quocunque modo quæ habet, venit venale.*

FRUMENTI appellacione, si in genere sumatur, continetur far, hordeum, spelta, auena, filigo, & similia, quæ aristas habent, l. frugem 77. ff. de verb. signif. Forcatul. in penult. iuris, cap. 6. Menoch. de presump. lib. 4. pref. 15. num. 1. Card. Tulch. praël. conclus. tom. 8. lit. G. concl. 49. num. 2. & tom. 9. lit. T. concl. 191. num. 2. nisi quando frumentum, & hordeum uominantur, quia cùm expressum faciat cessare tacitum, tunc frumenti nomine non venit hordeum. l. medius, C. de suscept. prop. & arc. lib. 10. Rebuff. ad d. l. frugem, vers. limitatur quando.

- 1 *In specie autem frumentum (sicut communis ipse loquendi usus accipit) distat ab aliis, & solum ipsum continetur, non autem hordeum, nec alia, quæ aristas continent, ita Forcat. d. cap. 6. Menoch. d. pref. 15. num. 4. Et idem vbi prohibetur frumentum extrahi, venit tantummodo triticum, vt scribunt Aucudan. de exherediis mand. part. 2. cap. 19. num. 35. in fine, Mexi. in trall. iussu panis, conclus. 1. num. 16. Auiles ad cap. 17. Proterano, verb. de rationabiles, num. 17. vers. & idem, quos refert, & sequitur Collantes sup. pragmat. in fauorem rei frumenti. lib. 1. cap. 10. n. 3.*

FRUMENTI appellacione non continetur farina in legato facto de frumento, vt resoluunt Menoch. d. pref. 15. num. 9. Stephan. Gratian. Marchia d. pref. 13. a. num. 2. Vnde euenit vt frumenti debitor non possit creditori prestare farinam, sicut docent

Bald. in l. 1. num. 6. C. de fructib. & lit. expansis, Sord. decif. 139. num. 3. Hermosil. l. 2. glof. 4. num. 12. lit. 1. p. 5. Francisc. de Barry de success. testari & ab intestato lib. 9. tit. 19. num. 3. vbi citat Menoch. de presump. lib. 4. pref. 15. a. 5.

In prohibitione autem extractiōnis frumenti cūm non loquar verborum, sed effectus, & mens attendatur, ne annona catiores efficiatur, & subdit fame pereant, continetur farina ita vnoanimitè scriptum reliquit Rip. res. 4. an. 14. de consil. & in trall. de peste, tit. de remediis ad conservandam vberitatem, num. 43. Clar. 6. fin. q. 82. ff. de vers. praetera quo, Marant. de ordine indic. part. 2. princip. in p. 1. n. 29. Ranchin. conf. 224. part. 1. Serachia in trall. de meritis p. 2. an. 19. Bonacof. crimina. crimin. part. 1. verb. Harum, fol. 156. verso, & tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 17. num. 210. pag. 119. & num. 269. pag. 2. 6. Bobadill. in sua polyrica, lib. 4. cap. 5. num. 13. Menoch. d. lib. 4. pref. 15. num. 5. & conf. 106. num. 19. Azeved. l. 25. a. 11. tit. 18. lib. 6. nota Recop. Marti Antonii, ver resolu. lib. 2. resol. 33. num. 12. Sord. decif. 136. num. 6.

FRUMENTI appellacione non continetur panis, Petr. Pechius de testamenti iuramentum, lib. 1. cap. 11. n. 1. in fine, Menoch. d. pref. 15. num. 9. Menoch. & Franc. de Barry loc. cit.

FRUMENTI appellacione vbi quis illud promittit, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illud habeat, Sord. conf. 139. num. 13. & conf. 309. num. 8.

FRUMENTI appellacione vbi legatur, non venit quod testator venale habebat, ita Petr. Pechi. d. cap. 13. num. 1. Menoch. d. pref. 15. num. 10. Secus autem quando testator nullum alium frumentum domi habebat, quam illud venale, quia hoc casu legato frumento continetur venale, gl. in l. generali, §. vbi ff. de usufructu leg. Cou. lib. 2. var. c. 6. num. 3. vers. primo si quidem, Menoch. d. lib. 4. pref. 15. num. 9. Vnde legato frumento, quod est in ciuitate, debet tñ existens in suburbio, si testator in ciuitate nullum habebat, tenent Felin. in cap. Radulphus, num. 4. de rescriptis, Menoch. d. lib. 4. pref. 15. num. 8.

Similiter videntur venire in legato venalia vbi testator his verbis, aut similibus mentem propriam explicauerit, *Lego vitori meo frumentum, quod domi quocunque modo habeo*, ita Cou. d. lib. 2. var. cap. 5. n. 3. vers. ficat, subdens quod non fuisse testatorem dixisse, *Lego vitori meo frumentum, quod domi habeo nisi addidisset, quod domi quocunque modo habeo*, plures refert Menoch. d. lib. 4. presump. 137. num. 10.

APPELL. CVI.

Fundus.

- 1 *Pascua & alia terra separata, quæ sunt deputata ad usum famuli, veniunt appellacione fundi.*
- 2 *Fundo vendito, veniunt omnia quæ sunt in illo.*
- 3 *Fueta, fossata, & aggeres vicini venditis fundo.*
- 4 *Riuus, seu canal, vel aquaductus venis fundo vendito.*
- 5 *Sterquilinum, seu fimo quando veniat fundo vendito.*
- 6 *Fructus extantes veniunt fundo vendito.*
- 7 *Colamini, canaliculi, & alia animalia perpetuò mensura, veniunt fundo vendito.*

- 8 *Arbores incise, seu decietta quando veniant fundo vendito, allentitur.*
 9 *Vasa vinaria, doliæ, & torcularia non veniunt fundo vendito.*
 10 *Fundo vendito cum suis finibus venit etiam domus intra distos suos constructa.*
 11 *Fundi instruiti appellatione veniunt omnia parata, & destinata perpetuo ad vsum fundi.*
 12 *Vinea non venit fundo appellatione.*

FUNDO appellatio, cum sit nomen vniuersale, cum fundus ff. de legat. 2. veniunt pascua & alie terre separatæ, quæ sunt deputatæ ad vsum fundi, l. Sene, §. ryanina ff. de fundo instruito, Rebuff. ad l. 31. ff. de verb. signif. pag. 192. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. num. 4. Menoch. conf. 140. n. 3. & memorat idem Menoch. conf. 13. n. 10. Surt. decif. 241. num. 11. claus. 10. gloss. 1. num. 4. & ita totus fundus, si qui cum totum, vbi Socin. num. 1. ff. de except. rei iudic. ac proinde omnia, quæ sunt in fundo, l. fundum, l. quæstio, vbi Rebuff. ff. de verb. signif. Menoch. conf. 47.8. num. 66. & de presumption. lib. 4. pref. 153. n. 2. Stephan. Grat. n. discept. forens. c. 126. n. 19. vbi quoddam venit paratum quando esset coniunctum fundo, & vno nomine vocaretur, alius secus, Cuius. Barz. Bonovin. d. c. 1. §. num. 18. vbi quoddam totus fundus continetur, Jacob. de Collantes super pragmat. in fauorem rei frument. lib. 1. cap. 1. num. 3. vers. & si quid. Etade de Barry de success. testari, & ab intestato. lib. 3. tit. 1. 2.

FUNDO vendito veniunt omnia, quæ sunt in vso fundi, l. Iulianum 66. ff. de legat. 3. D. Barbof. in l. diuini §. si vbi, num. 21. ff. solus marit. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. n. 1. vbi subdit ad tollendas omnes dubitationes optimam esse cautelam describere omnia superexistentia in re vendita, & omnes eius qualitates, Surt. conf. 107. n. 3.

FUNDO vendito veniunt foueæ, & fossatæ, & aggeres, vt per Bart. in tract. de aloumeo, §. flumen, num. 1. vers. si quid superueniat, Cypol. in tract. de seruit. rustic. prad. cap. 18. de seruit. col. 2. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. Card. Mantica de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. n. 18.

FUNDO vendito venit riuus, seu canale, vel aqueductus, qui appellatur formale, seu incile, Cypol. vbi sup. cap. de aqueductu, col. 1. Curt. sen. conf. 33. col. 2. & 3. Ruin. conf. 96. vol. 4. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. 7. n. 4.

FUNDO vendito venit sterquilium, seu finus, siue latramen, si computatum sit stercoreandi agri causa, secus si vendidit per l. fundi, §. fundo vendito, & §. in sterquil. no. ff. de alim. emb. empri. resoluor Cypol. de seruitutib. urban. prad. cap. 78. de sterquilium in fine, Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. 3. n. 6. vbi quoddam veniunt etiam stimenta.

FUNDO vendito veniunt fructus extantes, siue marui sint, siue non, quia sunt pars rei, l. Iulianum, §. si fructibus, ff. de alim. empri. l. fructus, ff. de iur. iur. Titiaq. de reuella leg. §. 1. gloss. 7. n. 17. Roland. à Valle conf. 27. n. 15. lib. 2. Ranchin. concl. 309. p. 1. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 10. gloss. 1. 3. n. 7. Surt. decif. 252. n. 1. vbi decif. 294. n. 3. ait quoddam fundo legato, veniunt fructus.

FUNDO vendito veniunt conculbi, & alia animalia perpetuo mansura, vt conculbi, Titiaq. d. gl. 7. n. 16 Bertazol. d. gl. 1. 3. n. 14. Card. Mantica de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. n. 5. Et veniunt arbores, quæ sunt in fundo, quicquid ff. de alim. empri. Steph. Grat. de repta. forens. c. 164. n. 1. Cardos. in praxi ludeam, & Adnotat. verb. fundum, n. 5.

FUNDO vendito non veniunt arbores incise, vel decietta, etiam post inspectionem rei factam per emere volentem, maximè venditor ignotante, l. si post inspectionem, ff. de periculo, & commodato vend. l. in vendendo, §. fin. ff. de contrah. empri. l. fundi, §. si rura & casa, ff. de alim. empri. Bertazol. claus. 10. gloss. 6. num. 4. & claus. 16. gloss. 1. 3. num. 11. Non veniunt blada, seu legetes incise, vel alia à solo separatæ, idem Bertazol. d. gloss. 1. 1. num. 10. Nec veniunt vasa vinaria, doliæ, & torcularia, etiam si exhibitæ cohercant, cum magis ad instrumentum fundi pertineant, d. l. fundi, Cald. Perelea de empri. cap. 22. n. 17. Bertazol. d. gloss. 1. 1. num. 12. vbi per l. doliæ, ff. de contrah. empri. intelligit nisi sint defusa, seu plantata, vel sepulta Nec veniunt boues, asini, pecudes, pulli, vel alia animalia existentia in fundo vendito, l. fons, vers. piscis, cum l. seq. ff. de alim. empri. Bertazol. d. gloss. 1. 1. num. 13. vbi distinguit an animalia sint ibi perpetuo mansura, vel ad tempus, & num. 15. an & quando veniant, & comprehensū intelligantur piscines, & num. 16. quoddam non veniunt vinaria, & alij fructus percepti, & num. 17. quoddam non veniunt ligna, quæ erant ad fundum parata, & num. 6. quoddam non veniunt instrumenta emptionalia ipsius venditoris, & similia.

FUNDO vendito cum suis finibus, venit etiam domus intra distos fines constructa, l. fundi, §. quibus modis vso, amitt. & edificium solo cedit, l. cum in suo, l. in l. de rerum diuis. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 16. gloss. 1. numer. 4. & ibid. §. gloss. 7. num. 1. agit fundo vendito cum omnibus, & singulis quæ habet in se, super, supra, infra, seu infra se integrè, nonquid veniant adiacentia, mobilia, & alia quæ veniunt ad instrumentationem prædij, & num. 3. quod fundo vendito, integro statu, comprehenduntur etiam instrumenta tamen fundi, quàm patrisfamilias, quibus utebarur in fundo. Et quod fundo vendito cum omnibus pertinentiis, ingreditibus, & egressibus contineatur viz seruitus, resoluor Cald. Perelea de empri. & vendit. cap. 12. n. 11. Et quod fundo vendito cum quonibus iuribus non intelligitur vendita iurisdicção, resoluor Cardin. Maotic. de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. num. 29. & n. 11. subdit quod vendito fundo in quo pedagium vendi consuevit, illud in venditione non continetur.

FUNDO instruiti appellatione veniunt omnia parata & destinata perpetuo ad vsum fundi, vt per Alex. conf. 68. lib. 6. Abb. con. 88. Casus in felle, lib. 2. Card. Tusch. d. l. 4. det. Franc. conf. 534. à prout. latè Menoch. de presumption. lib. 4. pref. 153. per tot. Et quod fundo non coeferet venditus institutus in dubio, nisi expresse dictum sit vel per verba id importantia, resoluor Bertazol. conf. 26. gloss. 7. num. 10.

FUNDO appellatione non venit vinea, l. si in l. si qui legauerit, n. 3. ff. de legat. 3. Iacob. de Collantes super pragmat. in fauorem rei frumentaria, lib. 1. c. 4. in fine.

APPEL. CVII.

Ponus, Funeralia.

FUNERIS sumptus appellatione, venit omne quod aote humanum corpus expenditur, & ad id necessarium est, l. funeri sumptus, ff. de test. & sumpt. funer. l. 12. tit. 3. part. 2. Azar. l. 1. c. à non. §. tit. 9. lib. 3. nota Roep. Garc. Giron. de privileg. seu

compensationem explicat. num. 17. Ioan. Gare. de expensis cap. 8. num. 1. com. segg. Gam. Lysit. decis. 308. per totum. Masfril. Sicilia decis. 103. etiam per totum. latè & eleganter Iulius Laur. in suo famosissimo tract. var. elucubr. tom. 1. lib. 2. cap. 16. per totum.

2. **FUNERALIUM** appellatione veniunt omnia, quæ cum funere deferuntur, gloss. verb. *funeralibus*, in Clem. dudum, de sepulch. vbi Zabarel. versic. verum, num. 4. Corn. conf. 496. lit. A. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 97. num. 17. Tambutin. de iure Abbatum disp. 15. quæst. 17. num. 1. Laur. d. cit. 2. cap. 18. num. 19. vbi num. 20 subdit quod funeralia hodie intelliguntur caudæ, quæ circa cadaver acceduntur, maceris omnis, quæ supra castrum doloris & corpus construitur, pavus siue laneus, siue sericus, siue aureo contextus, quo feretrum tegitur, & omnia, quæ cum funere computantur, & pro illo in Ecclesia per hæredes præparantur, siue alius effunditur, subicitque, num. 23. se vidisse Romæ prædicari quod hæredes, seu qui curam gerunt funeralium, paciscuntur cum curato ne pannum, & reliqua alia pretiosa, quæ solent offerri, ille accipere possit, oblatæ ei in compensationem aliqua pecunie quantitate.

3. **Amplia** ut non solum funeralium appellatione veniant omnia quæ cum funere deferuntur, sed etiam omnia quæ obveniunt Ecclesiæ ratione funeris, siue antequam corpus sit in terra conditum, siue post, & vsque ad trigessimam diem, & quoad sit memoria de funere, sicuti docent Zabarel. in d. Clem. dudum, §. verum, & versic. tertio quare, optimè Calderin. conf. 4. de sepulch. Laur. d. cit. 1. cap. 3. num. 191. cum segg. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 2. cap. 1. q. 1. §. vers. funeralia.

APPELL. CVIII.

Generatio.

1. **Descendentes** veniunt generationis appellatione.
2. **Descendentes ex linea masculina tantum, & non feminina** veniunt ex proprio significato generationis appellatione, sed contrarium verum, ut num. 3.
3. **Famina non comprehenditur** generationis masculina appellatione.
4. **Agnati veniunt** generationis appellatione.
5. **Generis appellatione** solum propriam significationem, paternam & maternam continetur, nisi materia subiecta repugnet.

GENERATIONIS, seu generis appellatione veniant descendentes, *liberorum, ff. de verbor. signif. Dec. in l. 2. num. 73. ff. de regulis, Corn. conf. 119. num. 9. & 10. lib. 2. & conf. 113. num. 4. lib. 4. Cephal. conf. 606. num. 17. Rebuff. in l. signi. 62. ff. de verbor. signif. pag. mili 316. Menoch. conf. 957. num. 4. Fufat. de substit. q. 119. num. 1.*

1. **GENERATIONIS** appellatione comprehenduntur solum descendentes ex linea masculina, non feminina, & ideo non possunt dici de generatione aut materni nepos ex femina, & ab ea descendentes, cum filius dicatur de generatione proprii parentis, non autem aut materni: quod videtur probare text. in l. 1. §. 2. ff. de iure commun. vbi privilegium immunitatis concessum generationi aliqui non competit ad eos, qui ex femina nati sunt. & ea cap. obicunque, de parv. lib. 6. vbi poena

imposita contra aliquem & eius tertiam, vel quartam generationem, non afficit descendentes ex femina, & ideo sic resolvunt Bald. conf. 40. *Quia non col. 2. lib. 3. Eulog. conf. 132. in fine. Barbat. in f. 17. col. 1. lib. 2. Anchar. conf. 359. Nos Petrus, in usup. Castren. conf. 300. l. 1. §. quodam, col. 2. lib. 2. Paris. conf. 93. num. 34. lib. 2. Capys. conf. 18. num. 1. o. in par. Bertrand. conf. 30. num. 3. lib. 4. Hieron. Gig. in tra. de crimine lesa castit. lib. 1. q. 17. num. 1. §. 13. Laurent. l'alat. in tra. quod flant. mese. famina non succedant num. 151. Curt. iun. in tra. fens. l. p. 2. art. prim. num. 26. Ioan. Martin. in comment. fens. tit. 11. de fens. famina, num. 44. Petrus de interpret. vbi. vbi. fol. 196. num. 34. Menoch. conf. 326. num. 87. cum segg. & conf. 1. 2. a. num. 24. & conf. 774. num. 3. 4. & 5. & conf. 402. num. 11. & 31. & conf. 1019. num. 31. & conf. 1036. num. 14. Sured. de aliment. tit. 1. quæst. 6. num. 3. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 1. cap. 157. num. 14.*

Contrariam vetò sententiam, imò generationis, seu generis nomen aptum esse ea proprio significato comprehendere etiam feminas, & descendentes ab eis, per cap. statum, num. 2. in p. de bonis, lib. 6. & cap. 1. de schismat. lib. 6. tenent Corn. conf. 31. num. 4. & conf. 192. num. 1. & 3. lib. 3. & conf. 219. lib. 2. & 226. 231. num. 3. & 4. lib. 4. Dec. conf. 214. col. 2. vers. sed tamen, & conf. 495. num. 3. Paris. conf. 47. num. 18. lib. 3. Alex. conf. Super eo in fine, lib. 1. Ioan. de Imola conf. 62. Post exhibitum consilium, Curt. iun. conf. 321. num. 4. Fufat. conf. 131. in fine, Tiraq. de revoc. l. 2. §. 1. §. 16. §. 9. num. 241. Socin. iun. conf. 13. num. 1. lib. 1. Craut. conf. 180. n. 1. Alciat. res. lib. 2. v. 2. vers. tertio, lib. 8. Gotz. conf. 10. num. 8. Rebuff. ad l. 1. ff. de verbor. signif. sub vers. decemteris pag. 8. Clar. in §. emphiteusis, q. 36. Corbul. in tra. de caus. ex quibus emphyt. prim. in de caus. prim. ab l. n. finit. n. 39. Cras. in §. sub i. commisum q. 15. num. 5. Boet. decis. 14. num. 6. Burg. de Pace in p. 2. art. ad leges Tauri, num. 17. Card. Mant. de causis, vbi. vbi. voluit, lib. 2. tit. 12. num. 19. & latè de iur. & ambig. causis, lib. 2. tit. 15. num. 5. cum segg. Sured. conf. 14. n. 101. Almy. Rice. in pract. forens. l. 1. §. 2. num. 5. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 88. num. 8. & pref. 84. num. 26. & conf. 1127. num. 9. & 10. Petrus de p. 2. com. art. 22. n. 28. Interigl. de substit. cont. 1. q. 83. num. 7. Fufat. in substit. tra. q. 319. num. 2. Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 35. num. 27. & 28. Card. Tusch. pract. criminal. tom. 4. lit. G. concl. 38. a. num. 2. & concl. 39. a. princip. Marefco. var. resol. lib. 1. cap. 2. num. 23. Duran. Rota decis. 310. num. 16. vbi num. 17. limitat quod verbum generatio, est limitatum ad infra scriptos, qui sunt descendentes masculi per lineam masculinam, quæ opinio ea eo colligitur quod Christus dicitur de generatione David, & sic capitur generatio à feminis, quæ faciunt de stirpe David, ut in sacro Evangelio, cum quia nomen generationis est nomen natæ, ergo debet constitui differentia inter masculos, & feminas, argum. l. quique §. parentes, ff. de in iu. var. Iura vetò pro prima opinione in suis casibus prius adducta loquuntur tantum in suis casibus privilegiorum, & poenarum, & quod nonnequeat vbi agitur de poena, seu privilegio immunitatis, appellatione generationis non veniant feminæ, tradunt Imol. d. consil. 62. num. 5. Apostol. ad Alex. d. conf. 67. in verb. generationis lib. 1. Cardin. Tusch. d. lit. G. concl. 38. a. num. 8. vbi num. 9. subdit quod etiam appellatione generationis, non veniunt feminæ, vbi ageretur de dignitatibus, & honoribus. Et ideo optimè respondet Card. Mantie. d. lib. 2. tit. 15. n. 10. text. in d. cap. vbi. cum quæ, de par. iu. loquit, quando iuocentes puniantur propter neceutes

centes, quia tunc generaliter testitur ad masculos descendentes per masculum, hinc inferens num. 14 quod si alicui emphyteus sit concessa vique ad tertiam generationem, nulla habitatio est quin etiam feminae & masculi descendentes ab eis comprehendantur.

- 4 GENERATIONIS masculinae appellatione certum est feminam non comprehendi, vt scribunt Anch. conf. 353. Corn. conf. 190. col. 2. lib. 3. Bero. conf. 116. num. 9. lib. 2. Patil. conf. 22. num. 26. lib. 3. Præcis de interpretat. vltim. voluit. fol. 293. num. 67. in fine, quos refert & sequitur Tufch. d. quest. 329. num. 5. quibus addo Card. Tufch. d. lit. G. concl. 39. num. 9.

- 5 GENERATIONIS appellatione veniunt agnati, l. in fine, ff. de probat. vbi gloss Bart. in fine, & Angelus 3. instab. Alciat. in cap. nomi. num. 21. de iudic. Cardin. Mant. de comest. vltim. voluit. lib. 8. tit. 12. num. 19. Menoch. d. lib. 4. pref. 88. num. 7. Tufch. d. quest. 329. num. 7. Et solam agnationem comprehendi quando sumus in materia odiosa, tenent vulgo, conf. 131. in fine, Card. Tufch. d. lit. G. conclus. 39. num. 5. quamvis testium illis de generatione debet etiam cognaris, & sic descendentes ea feminis, consulari, Crauet. consil. 180. num. 1. propterea refert Menoch. d. pref. 88. num. 8.

- 6 GENERIS appellatione secundum propriam significacionem paternam, & maternam continentur, l. neque Dorothium, C. de decurion. lib. 10 § si quis agitur, in auth. de hered. ab intest. ven. cap. venerabilis, de probat. Cardin. Mant. de iacris & ambig. conueni. lib. 2. tit. 17. num. 12 nisi subiecta materia aliud posulauerit, vt in feudo concessio generis, quoad paternam extenditur, Card. ion. de feudis, 1. p. versio p. princip. num. 19. cum segg. Roland. à Valle conf. 84. num. 17. vers. accedis, lib. 4. Cardin. Mant. d. num. 12.

APPELL. CIX.

Granum.

GRANI appellatione venit frumentum, gloss. in l. 2 § granum, & ibi gloss. verb. per iniuriam, ff. de administ. rerum ad clau. pertinet. gloss. in l. frugum, in fine, de verb. significat. Card. Tufch. praelic. conclus. tom. 4. lit. G. concl. 49. per totam, vbi num. 3. & 4. post Simon. de Præcis conf. 81. num. 2. cum segg. subdit, quod grani boni & nidi appellatione venit frumentum cribratum, licet sit tactum à tineis, quia verbum, netto, potest intelligi netto, et ad cribrato, & potest intelligi de grano non maculato. Vnde granarium dicitur repositorium frumenti, vel alterius grani, de quo Lucif. conf. in l. quasitum § conseruandi, ff. de fundo instructo, propterea Rebuff. ad l. impensa. 79. in vers. & barrenum ff. de verb. significat. pag. mihi 370.

APPELL. CX.

Glans.

GLANOS appellatione omnes fructus continentur, l. qui venenum 236. § glans appellatione, ff. de verb. significat. vbi latè Rebuff. pag. mihi

744. gloss. verb. tertio, in fine, in l. Iulianus ff. de arborib. l. vnic. in fine, ff. de glande leg. vbi Bart. idem Bart. in l. qui seruandorum, § si glandis, ff. de praescript. Capol. de seruis, rustic. praelic. tit. de semin. plant. num. 1. Boët. de res. 4. 11. num. 6. vbi ait non solum omnes fructus, sed etiam omnes arbores contineri sub hoc appellatione. Rip. tit. de sentent. & re iudic. vers. 2. alius 197. num. 7. vbi quod arborum glandiferarum appellatione continentur fructifera, id est, fructum faciens, non autem sterili. Strictè verb, & secundum communem loquendi usum Hispanie & Francie, glandes accipiuntur pro fructu quicumque tantum, vt obstruat Rebuff. vbi supra, in vers. communis.

APPELL. CXI.

Grex.

- 1 Gregis appellatione in legatis continentur, quae postea accedunt, & ad legatarium pertinent.
- 2 In obligationibus continentur, quae postea nata sunt, ibid.
- 3 Gregis omnium appellatione in legatis veniunt agni & arietes.
- 4 Gregis quinque porci, & decem oves faciunt.

GREGIS appellatione in legatis continentur, quae postea accedunt, & ad legatarium pertinebant l. grege, ff. de legat. 3. § si grex, vers. grege, in d. tit. ead. Et in obligationibus continentur ea, quae postea nata sunt, l. grege, ff. de pignus. Et veniunt quoque aliena capita, quae sunt ea numero gregis, quia nomen gregis est vniuersale, d. l. grege autem legata, ff. de legat. 2. Card. Mant. de iacris & ambig. conueni. lib. 1. § tit. 23. num. 29.

GREGIS omnium appellatione in legatis veniunt agni, & arietes, l. seruis legatis, in fine, vbi gloss. ff. de legat. 2. dicuntur agni, qui minores sunt anno, licum quaretur, in princip. ff. de l. legatis, vbi gloss. verb. secundum, dicit hoc sumendum ex cuiusque loci consuetudine.

Quinque porci & decem oves faciunt gregem, l. oves, ff. de abigeis. grex namque strictè & proprie est de minutis, argumentum de grandioribus animalibus, vt per libanes, ff. de verborum signif. § l. 1. ff. de abigeis, ibi, equos de armentis, vel oves, de gregibus, tradit Rebuff. ad l. Neratius, vers. quinque, ff. de verborum signif. pag. 381. & reuig. gloss. gregium, in Clement. 1. de decimis, vbi subdit, quod grex largè sumitur, pro maioribus, & minoribus, quae gregantur.

APPELL. CXII.

Habitatio, Habitatores.

- 1 Habitatiois domus appellatione continentur aditus domus.
- 2 Habitatiois appellatione, quousque alicui debitor virtute legati alimentorum, continentur scamna, tabula, & vasa ad coquinam, ad mensam, & alia instrumenta ad usum quotidianum parata.
- 3 Elaborationis nomen in legato relictum continet ut

liber legatarius ibi esse, & habitare possit, atque ita ire, & redire.

4 Testator quando dixerit, relinquo uxori meæ habitationem cum filiis meis, tunc profumatur illi relicta alimenta.

5 Familiæ trium flantes cum aliquo veniant appellatione habitatorum.

6 Scholarum non venit appellatione habitatorum.

HABITATIONIS domus appellatione continetur aditus domus, ut per Bart. *conf. 109. Falsum tale est, lib. 2.* ubi quod si domus legatur pro habitatione congregationis, seu confraternitatis, & sub conditione si congregatio struit se de domo legata pro aditu ob alias domos, refert Card. Tusch. *præf. simil. cum. ad. ff. de leg. 1. c. 8. n. 1.*

1 HABITATIONIS appellatione quoties alicui debetur virtute legati alimentorum, prout legitur in *l. legatus, ff. de aliment. & cib. leg.* continentur icamina, tabulæ, & vasa ad coquinam, ad mensam, & alia instrumenta ad usum quotidianum parata, & necessaria, iuxta *l. l. ubi, ff. de suppellectil. leg.* sine quibus nos vivere non posse experimento comprobamus, ita Sim. de Præcis de *interp. vlt. voluit. lib. 4. interp. 1. dub. 11. n. 14.* Franc. de Barry de *success. testat. & ab intestat. lib. 9. tit. 11.*

2 HABITATIONIS nomen in legato relicto continetur, ut liber legatarius ibi esse, & habitare possit, atque ita ire, & redire, Berol. *conf. 48. num. 1. lib. 2.* Menoch de *presumpt. lib. 4. præf. 157. num. 10. ubi num. 21. per Leate. um, & mulier, ff. de usu & habit. subdit quod hoc casu habitatio relicta intelligitur pro se, & eius familia. Quando verò testator dixerit, Relinquo uxori meæ habitationem cum filiis meis, tunc & illi præsumi relicta alimenta, resoluunt Mart. *conf. 379. num. 9.* Cremenf. *sing. 66. in fine.* Berol. *conf. 124. num. 12. lib. 2.* Sim. de Præcis de *interp. vlt. voluit. lib. 5. dub. 11. num. 4.* quos refert & sequitur Menoch. *de præf. 157. n. 3.**

3 HABITATORUM appellatione veniunt etiam famuli flantes cum aliquo, ideo statim loquens de habitatoribus, illos comprehendit, ita Bart. *conf. 412. vol. 1.* quem refert Bonacof. de *famul. q. 237.* facit quoque Garc. Gironda de *privileg. seu excepti. explicat a. n. 35.*

4 HABITATORUM appellatione non venit scholaris, quia habet animam recedendi, ut per Roland à Valle *conf. 79. n. 44. vol. 3.*

des extranei, sed solum sanguinis.

10 Testator ubi reliquit fideicommissum Titio, & eius heredibus in vita Titij tantum, tunc verbum, iuxta credibiles, intelligitur de filijs.

11 Heredum appellatione veniunt heredes sanguinis, quando sumus in re ad extraneos heredes iurimmi transitoria.

12 Testator ubi in præcedenti dispositione dam legentium fuit de herede, vocamus solum descendentes heredes, & postea mortui instituit, & eorum filijs & heredibus substituitur Titum, & cum heredibus, tunc non veniunt extranei Titij substituti, sed tantum descendentes.

13 Limitatur dupliciter.

14 Testator quando substituit filio descendenti alios filios superstites, & eorum heredes, intelligitur de heredibus sanguinis.

15 Heredum appellatione veniunt heredes sanguinis, ubicunque minus dilectum præferre magis dilectum.

16 Heredes masculi quando sunt vocati, tunc solum descendentes veniunt.

17 Heredum appellatione veniunt heredes sanguinis quando filij eum, & cum heredes sunt vocati, honorati sunt in testamento, & sic & legat.

18 Testator ubi substituit aliquem ex suis descendentes, vel omniumque personam, & cum heredes, intelligit de heredibus sanguinis.

19 Testator quando vocavit heredes ex sua corpore descendentes, censetur solum vocasse heredes sanguinis.

20 Testator quando in una parte testamenti fecit mentionem de liberis Titij, & postea in alia parte vocavit heredes Titij, veniunt heredes sanguinis, maxime si adhibuisset d. d. d. d. d. d. heredes, &c.

21 Heredum appellatione quando ex communi usu loquendi veniunt solum descendentes, tunc verba testatoris, & de heredibus sanguinis intelligenda sunt.

22 Testator ubi dixit, quod bona transirent de herede in heredem, tunc exponitur de descendente in descendente.

23 Heredes & descendentes quando vocati essent, dicuntur vocari heredes, qui sunt de descendentes.

24 Heredes legitimis si testator vocavit, intelligitur vocasse illos, quibus ab intestato ex lege daretur hereditas.

25 Heredes utriusque sexus quando vocati essent, de heredibus sanguinis interpretatio facienda est.

26 Heredum mentio ubi fit conditionaliter, tunc conditio intelligitur de heredibus sanguinis.

27 Heredis appellatione in dubio venit heres universalis, non autem heres in certa.

28 Heredes & successores ubi vocati sunt, intelligitur de heredibus, & successoribus universaliibus, non singularibus.

29 Testator quando vocavit quoscumque heredes, vel quoscumque successores, tunc veniunt heredes in certa, vel successores singulares.

30 Verbum, heredes, quando restringitur ad descendentes, tunc & descendentes in re certa instituitur veniunt.

31 Formis venit heredis appellatione.

32 Heredes ubi vocati sunt, veniunt heredes hereditum.

33 Amplia sine in numero plurali, sine in numero singulari.

APPELL. CXIII.

Hereditas, Hæres.

1 Hereditatis appellatione proprie venit non adita.

2 Heredis appellatione venit heres simpliciter, & verus, non secundum quid.

3 Heredis appellatione venit omnis heres, quando non apponitur nomen proprium heredis.

4 Heredum mentio ubi diffinitivè fit, veniunt soli descendentes, non autem extranei.

5 Contrarius est verus sex potissimum casibus, ut num. 6.

6 Insusceptus si reliquatur Caio, & eius heredibus, veniunt heredes bonorum.

7 Annuitas relicta pro se & heredibus, intelligitur de extraneis heredibus bonorum.

8 Dispositio, cuius ubi esset apposta verb. heredibus, ad denotandum suavitatem, non veniunt heredes.

gulari facta sit mentio heredum.

- 34 *Heredes ubi vocati sunt ad rem qua sui natura non transiit ad heredes, tunc non veniunt heredes heredum.*
- 35 *Testator quando vocat heredes alienius tertij iam defuncti, tunc dispositio restringitur ad primos heredes, qui fuerant cogniti testatori.*
- 36 *Heredes ubi vocati sunt nominatim, vel per distinctionem relationis, tunc non veniunt heredes heredum.*
- 37 *Heredem gravantem, dicitur gravasse & heredem heredum.*
- 38 *Heredi facta prohibitione alienationis, dicitur facta & heredi heredum.*
- 39 *Fili heredum, vel filij & heredes si vocati sunt, an requirantur quodcumque effectum sint heredes, remissum.*
- 40 *Idem admodum fuerit appellatione an & quando veniant heredes habentis sui iuratum, & extranei, aliter.*

HEREDITATIS appellatione propriè venit non adita, Ruin. conf. 16. num. 1. lib. 2. Rom. conf. 49. *Vbi in princip.* Alexand. conf. 9. *Vbi in princip.* in princip. & num. 10. lib. 1. vbi subdit quod etiam dicitur hereditas defuncti post aditam ex mente, & usu communi loquendi. Bald. conf. 39. 1. circa med. vers. & modo, lib. 5. vbi quod dispositione loquente de hereditate in dubio intelligitur de non adita, vbi cum dispositio respicit aditionem faciendam, vel ius deliberandi, vel hereditatem defuncti, refert Card. Tufch. *pro hinc. cons. 100. 4. lib. 1. Hinc. 17. num. 3. & 7. Menoch. cons. 95. num. 70.* vbi quod hereditas adita non dicitur amplius hereditas, sed patrimonium, & conf. 50. num. 16. & conf. 57. num. 13. & 27. Nam hereditas paterna, vel materna dicitur antequam sit adita ab eo, cui defertur, post aditionem vero non amplius dicitur hereditas, sed patrimonium aduentis, l. sed si plures, § filia, ff. de vulg. & pupi. Roman. d. conf. 40. in princip. vbi Apulsi. verb. appellare, Alexand. conf. 70. *Magnificum, in fine, num. 12. vers. nec similiter lib. 6. & conf. 12. 4. Super prime, num. 12. vers. non obstat lib. 4.* vbi quod largo modo potest dici hereditas paterna, aut materna, vel fraterna, licet sit adita, & maxime ex communi usu loquendi, Cardin. Tufch. d. lib. 1. H. comel. 9. Et quod non veniant bona fideicommissio subiecta hereditatis appellatione, tradit Mai. Aut. lib. 1. resol. 59. num. 11.

1 **H**EREDIS appellatione venit heres simpliciter, & verus, non secundum quid. Anton. de Butt. conf. 10. circa med. quem refert Cardin. Tufch. 1. com. 8. lib. 1. resol. 92. num. 14. & num. 15.

3 **H**EREDUM appellatione venit omnis heres, quando non apponitur nomen proprium heredis, Anch. conf. 130. *Pro & contra, in princip.* vbi subdit quod istud procedit quando à lege, vel homine profertur in iis, quæ sunt transmissibiles, Alex. conf. 120. *Super ea, in princip.* lib. 1. vbi quod contractus, & quilibet obligatio facta per aliquem per se, & suos heredes, comprehendit heredes omnes in perpetuum, & quod idem est in casu conuerso, quando quis acquirit per se, & suis hereditibus, quia semper de omnibus hereditibus intelligitur quando materia est indifferens, quæ possit transire ad omnes heredes, aliàs secus, refert Cardin. Tufch. d. lib. 1. resol. 74.

4 **C**ontrouersa est questio ista, an veniant tam extranei heredes, quam descendentes vbi dispositio

quæ facta est mentio heredum? Quilam tenent quod veniant soli descendentes, non autem extranei heredes, per tex. 1. l. lex facta, § fin. ff. ad Trebell. & in Epiter filium, § per. ff. de legat. 1. & totorum numerum font. Corn. conf. 98. lib. 1. & conf. 59. num. 17. lib. 2. Bellam. c. 13. dub. 2. Barbac. conf. 89. col. pen. lib. 1. Ruin. conf. 110. num. 9. & conf. 174. col. 4. & conf. 183. num. 4. lib. 2. & conf. 158. col. 3. lib. 3. Paris. conf. 88. num. 17. lib. 2. Curt. iun. conf. 41. col. 2. vers. quarta confirmatur, Socin. iun. conf. 158. lib. 2. Neut. conf. 29. lib. 5. Guid. Papæ quæst. 591. & q. 457. Alciat. conf. 41. lib. 9. Nat. conf. 10. Pancel. conf. 15. num. 3. Cephal. conf. 417. num. 8. Sim. de Petris de interpret. oleum voluit. fol. 196. num. 5. & fol. 290. num. 28. & fol. 328. n. 68. Sfort. Odd. conf. 46. n. 14. Ant. Gabr. commun. opinion. tit. de verbor. significat. covel. 2. num. 19. Menoch. conf. 958. num. 1. cum seq. & conf. 1135. num. 23. & c. 177. num. 2. cum seq. Et sic nomine heredum post mentionem factam filiorum veniunt nepotes, & descendentes sanguinis. Menoch. conf. 958. num. 3. cum seq. Fufat. q. 339. num. 6. Rota dec. 216. num. 1. p. 5. recent. vbi num. 2. id maxime procedere ait, atque expresse qualitatibus masculinitatis, postquam statim filij facti mentio heredum ead. Rota d. p. 5. dec. 216. num. 4. Et in materia maiora appellatione heredum venit tanquammodo heredes sanguinis, id est, liberi & descendentes, tenent Flore. de Men. var. resol. lib. 1. quæst. 9. § 1. num. 7. & Galignat. de condit. & demonstr. part. 1. c. 30. Et iure feudorum, agnoscit Menoch. conf. 10. num. 4.

Alij vero multò meliùs tenent venire omnes heredes, siue sanguinis, siue bonorum, siue extranei, siue agatur de fideicommissio simplici & absoluto, siue de prohibitione alienationis, ut bona remaneant Titio, & eius hereditibus, ita se habent Bart. d. l. Gallus, § etiam si pereat, num. 4. vers. si verò, de liber. & postum. vbi Bald. Angel. Imol. Accet. n. 4. l. 1. n. 12. & Socin. sen. n. 7. vers. quarta & ultima, idem Socin. sen. conf. 157. col. 4. & 5. Angel. conf. 306. Fulgof. conf. 8. Corn. conf. 271. lib. 4. Alex. conf. 9. & conf. 16. col. 2. lib. 2. & conf. 16. lib. 3. & conf. 49. num. 9. lib. 6. Curt. sen. conf. 40. col. ult. & conf. 45. Guid. Papæ dec. 220. Rimin. iun. conf. 212. n. 22. & n. 47. Tirac. de retrah. conuict. § 1. § 1. lib. 16. Ioseph. Ludov. comel. 16. l. 1. § 1. vers. quarto modo. Cardin. Mantie. de comel. vltim. volunt. lib. 3. tit. 14. Hieron. Gabr. conf. 132. n. 28. lib. 1. Decian. conf. 77. num. 1. lib. 5. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 130. & conf. 158. num. 11. Peregr. de fideicom. art. 32. n. 16. cum seq. & conf. 64. l. 2. §. Interd. de substitutione. Corn. 1. q. 34. n. 8. Fufat. in simili tract. quæst. 149. & num. 2. Alopi. Rice. in pract. rerum sac. Ecclesiæ. resol. 187. per totam. Rota in Ferronem. p. 1. c. 1. §. legatum, siue pecuniaria, 12. Januarij 1626. coram bono mem. Baitato, inter eius decisiones impressas dec. 104. num. 4. vbi D. Ioan. Franciscus Florentinus in Romana Curia Advocatus integerrimus in annotation. concordantes refert. Reinaldo in observat. præs. obs. 3. num. 17. vbi num. 2. subdit quod in substitutionibus fideicommissariis veniant etiam descendentes, non autem heredes extranei. Probatur hæc opinio ex *Lambibus, C. de legat.* vbi sub relicto Titio & eius hereditibus dicitur vocari heredes bonorum in infinitum, & ex l. veteres, c. de contrah. stipulat. & ex l. si postum. ff. de probat. & ex l. si sic, ff. de verb. obligat. in quibus Iuribus habetur in contradiçtionem appellatione heredum venire successores bonorum, & ex l. heredu, & l. secundum ff. de verb. significat. vbi nomen heredis accipitur pro vniuersali herede, etiam extraneo.

6 Qua quidem opinione retenta, illam sex potissimum casibus procedere declarat Folar. d. quall. 319. n. 12. cum seqq. Primò, quando vocati essent hæredes, & successores, nisi ex coniecturis colligatur testatorem aliud sensisse; secundò, quando essent vocati omnes, & quicunque hæredes; tertio, si dispositio testatoris non possit verificari, in descendentiibus, quia tunc omnino erit facienda interpretatio, quod appellatione hæredum veniant extranei hæredes bonorum; quarto si vocarentur hæredes in perpetuum; quinto, quando testator vocavit suos hæredes, quia intelligatur de hæredibus a se institutis, non autem de deicendentibus exclusis, sextò, si de filius facta esset specialis mentio, nam tunc verbum *hæredes*, intelligitur de hæredibus bonorum.

7 Amplia primò hanc ultimam opinionem, quod veniant hæredes bonorum, ut procedat etiam relicta res res, quæ sui natura sunt morte honorati, ut est in usufructu; nam si usufructus relinquere- tur Caio, & eius hæredibus, capitur sensus pro hæredibus bonorum; l. si quis Titio, ff. de usufr. accresc. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. n. 4. Folar. d. quall. 339. n. 12.

8 Amplia secundò, etiam in relictis annuis pro se & hæredibus, quia intelligitur etiam de extraneis bonorum hæredibus, l. in annalis, C. de legat. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. n. 7. Folar. d. quall. 339. n. 14.

9 Amplia tertio, quoniam dictum sit de hærede suo, quia etiam tunc venit extraneus hæres, Anton. Gabr. d. de ver. significat. concl. 2. Folar. d. q. 319. n. 15. nisi dictio, *suo*, esset appositæ ad denotandum iustitiam, Præter. de interpret. ultim. volum. fol. 197. n. 15. & quod in dubio addito verb. *hæredes*, pronome *suos*, intelligantur solam de hæredibus sanguinis, tradit Menoch. conf. 958. n. 11. vers. ult. q. 1.

10 Limita primò, quando testator reliquit fidei- committum Titio, & eius hæredibus in vita Titij tantum, quia tunc verbum *hæredibus*, intelligitur de filiis, Paris. conf. 7. col. 7. n. 2. Anton. Gabr. d. concl. 2. n. 6. Cardin. Mantie. de conceit. ultim. volunt. lib. 8. tit. 14. n. 2. vers. primò. Sim. de Præter. de interpret. ultim. volunt. fol. 196. n. 4. Anton. Gabr. d. concl. 2. n. 6. Menoch. d. lib. 4. n. 11. vers. secundus casus, & d. lib. 4. pref. 130. n. 9. Rustic. in l. cum aut, lib. 3. c. 3. n. 43. Peregrin. de pætem. art. 52. n. 44. Folar. d. q. 339. n. 18.

11 Limita secundò, quando res relicta non est ad extraneos hæredes transitoria, exemplum in fendo pro se & descendentiibus acquisito, quia si acqui- reos illud relinquit filio, & eius hæredibus, non veniunt nisi hæredes sanguinis, non autem extranei, Bart. in d. Gallus, riamq. parente, n. 4. & ibi Bald. Angel. Imol. Areth. Alex. Iaf. & Socin. sen. n. 6. Cal- der. conf. 15. de ver. significat. Cephal. conf. 109. per totum, Roland. à Valle conf. 13. n. 16. d. lib. 4. Ant. Gabr. d. concl. 2. n. 7. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. n. 1. Præter. de interpret. ultim. volunt. fol. 197. n. 19. Dec. conf. 8. n. 12. lib. 1. Ioseph Ludon. concl. 16. d. lib. 1. cap. 2. n. 17. & 18 Mantie. de sacris lib. 23. tit. 10. n. 18. Folar. d. lib. quall. 339. n. 10. cum seqq. Unde à contrario sensu colligitur, appellatione hæredum venire etiam extraneos, quando sumus in re ad hæredes extraneos transitoria, ut resolunt Hieron. Gabr. conf. 196. n. 1. lib. 2. Menoch. conf. 158.

August. Barbos. Appell. tor.

n. 12. vers. quintus casus, & censuit Rot. coram R. D. C. de dec. 150. n. 2. Cardin. Mantie. de sacris & ambiguis conceit. lib. 14. tit. 19. n. 11. Leo Fa- len. dec. 144. n. 7. lib. 2. vbi ait quod hæredis ap- pellatione in materia transitoria ad extraneos, compre- hendit necdum hæredes, sed etiam hæredes, & suc- cessores bonorum titulo vniuersali, & n. 8. quod in materia indifferenti designat successorem bonorum communem, vel extraneum, siue sit hæres de iure ci- uili, siue de iure prætorio.

Limita tertio, quando testator in precedenti dis- positione dum loquutus fuit de hærede, vocauit solam descendentes hæredis, vel expresse facta mentione filiorum, liberorum, vel descendentiom conditionaliter, vel dispositiue, vel tacite vocando eorum hæredes, & sumus in casibus quod tunc testator voluit intelligere de descendentiibus non ex- traneis; nam si postea mortis institutus, & eorum filius, & hæredibus substituit Titium, & eius hære- des, tunc non venient hæredes extranei Titij sub- stituiti, led tantum descendentes, qui subsistent Ruin. conf. 42. col. 3. & conf. 188. n. 4. lib. 3. Neuiz. conf. 29. n. 5. Crauet. conf. 38. n. 3. & conf. 119. n. 6. Rimini. sen. conf. 562. n. 13. & 14. Ant. Gabr. d. de ver. signifi- cat. concl. 2. n. 10. cum seqq. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. r. 6. & 7. Peregr. d. art. 32. n. 11. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. n. 13. cum seqq. & conf. 158. n. 1. vers. quin- tus Rustic. d. lib. 4. c. 3. n. 10. cum seqq. & c. 10. n. 24. & 25. n. sine, Folar. d. q. 339. n. 36. cum seq. vbi n. 39. ait, procedere limitationem, quomodo testator cum dicit, vniuersali vocauit hæredes, ut si omnes, vel quos- que hæredes substituit, & ciat Menoch. d. pref. 130. n. 19. Intrig. d. sent. 3. q. 54. n. 7. Rustic. d. lib. 3. c. 3. n. 31. cum seqq. contra Rol. conf. 87. n. 14. lib. 3. Peregr. d. art. 32. n. 11. in fine. Sublimita dupli- ter primò, quando dispositio non potest verificari in hæredibus sanguinis, quia de extraneis hæ- redibus intelligeretur, ut per Socin. sen. conf. 13. in princip. lib. 3. vbi loquitur de Sacerdote substituto; Peregr. d. art. 32. n. 11. ad med. vbi ait quando de necessitate in descendentiibus dispositio non po- tuit verificari, Rustic. d. lib. 3. c. 1. n. 29. vbi loqui- tur de valde sene substituto, qui liberos habere non poterat; secundò quando substitutus esset ex- traneus: nam tunc etiam eius hæredes extranei di- ceantur vocati, hæredibus vocatis, Hieron. Gabr. conf. 13. q. 4. n. 28. lib. 1. Rustic. d. lib. 3. c. 3. n. 38. Folar. d. q. 339. n. 45.

Limita quartò, quando testator substituit filios de- cedenti alios filios superstities, & eorum hæredes, quæ intelligi debet de hæredibus sanguinis, & hæ- res extraneus, exclusis descendentiibus testatoris, ad- mittit contra præsumptam illius mentem, qui cre- ditur magis dilexisse descendentes suos, quam ex- traneos, Paris. conf. 44. lib. 1. Socin. sen. conf. 158. lib. 1. Aleiat. resp. 491. n. 1. alibi resp. 42. lib. 2. Anton. Gabr. d. de ver. significat. Cephal. conf. 109. per totum, n. 8. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. n. 10. Peregr. d. art. 32. n. 10. & 40. Folar. d. q. 339. n. 48.

Limita quintò, vbi quicquid minus dilectus præ- fertur magis dilecto, Anton. Gabr. d. concl. 2. n. 16. Intrig. d. sent. 3. q. 54. n. 11. Rustic. d. lib. 3. c. 3. n. 5. Folar. d. q. 339. n. 55.

Limita sextò, quando vocati essent hæredes ma- ioribus, quia tunc soli descendentes censentur vocati, Guid. Papæ quæst. 485. n. 1. Crauet. de f. 45. n. 1. Aleiat. resp. 181. n. 9. lib. 8. Ioseph Ludon. d. concl. 16. d. lib. 1. cap. 2. n. 17. & 18 Mantie. d. de ver. signifi- cat. 3. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. n. 11. & seq. Sum. de Præter. de interpret. ultim. volunt. fol. 197. n. 11.

X

Menoch.

Menoch. d. lib. 4. pref. 130. num. 23. & conf. 938. num. 16. vers. nunc, Peregr. d. art. 3. num. 45. & conf. 54. num. 14. lib. 3. Mari Antonii. var. res. lib. 3. res. lib. 7. num. 5. vers. nunc quia quando, & num. 12. vbi idem dicit si vocati sui heredes sanguinis, Intrig. d. cent. 3. q. 34. num. 9. Rustic. d. lib. 3. cap. 2. num. 10. & cap. 3. num. 16. Fufar. d. quest. 339. num. 56. vbi num. 58. post Socin. Ruin. Cardin. Mantie. & alios contra Peregr. intelligit limitationem procedere, quando vocati sui heredes masculi simpliciter, quia tunc soli descendentes masculi censentur vocati; secus vero si vocati essent heredes masculi de iure succedentes, vel legitimi heredes masculi, quia tunc non extantibus masculis descendentes venirent agnati masculi transfuetales.

- 17 Limita septimò, quando filij eius, cuius heredes sunt vocati, sunt honorati in testamento, & sic dilecti, Alciat. resp. 491. num. 1. vers. tertium est, alias conf. 43. n. 12. lib. 9. in vlt. impref. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. num. 21. Rustic. d. lib. 3. cap. 1. n. 9. Fufar. d. quest. 339. num. 62.

- 18 Limita octauò, si testator substituit aliquem ex suis descendentes, vel coniunctam personam, & eius heredes, quis intelligitur de heredibus sanguinis, Crauet. conf. 38. num. 3. & conf. 59. num. 13. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 13. Menoch. conf. 938. n. 8. Fufar. d. q. 339. n. 63. vbi num. 64. ampliat limitationem, quomodo alternatiue persona coniuncta sit substituta, vel eius heredes.

- 19 Limita nonò, quando vocati sunt heredes ex suo corpore descendentes, nam tunc solum heredes sanguinis sunt vocati, Crauet. conf. 38. n. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 1. n. 9. in fine, Rustic. d. lib. 3. cap. 3. n. 14. Fufar. d. q. 339. n. 63.

- 20 Limita decimò, quando testator in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis Titij, & postea in alia parte vocat heredes Titij, & sic referret ad filios de quibus supra, maxime, si adhibuisset dicti filij heredes, &c. Ruin. conf. 108. num. 3. lib. 2. Pacif. conf. 86. n. 36. lib. 3. Crauet. conf. 98. n. 5. Ant. Gabr. d. conel. 2. num. 17. Menoch. conf. 117. num. 18. & conf. 1177. n. 1. Peregr. d. art. 3. num. 41. Fufar. d. q. 339. num. 56.

- 21 Limita vndecimò, quando ex communi vso loquendi veniunt solum descendentes appellatione heredium, quia verba testatoris, & de heredibus sanguinis intelligenda erunt, Socin. iun. conf. 158. num. 6. lib. 2. Alciat. resp. 491. num. 3. vers. secundum est, alias conf. 43. num. 10. lib. 9. Nat. conf. 130. num. 2. Crauet. conf. 108. num. 4. Cephal. conf. 417. num. 8. Anton. Gabr. d. conel. 2. num. 18. Menoch. conf. 978. nu. 11. Peregr. art. 3. num. 42. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. num. 6. Fufar. d. quest. 339. num. 67. vbi num. 68. intelligit vt vsus loquendi attendatur solum in testamento materna, & vulgari lingua scripto, secus in Latine scripto.

- 22 Limita duodecimò, quando testator dixisset quoddam bona transirent de herede in heredem, quia exponitur de descendente in descendem, Dec. conf. 77. n. 2. lib. 5. Anton. Gabr. d. conel. 2. n. 12. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 14. Peregr. d. art. 3. n. 41. Intrig. d. cent. 3. q. 34. n. 9. Rustic. d. lib. 3. c. 3. n. 35. Fufar. d. q. 339. n. 69.

- 23 Limita decimotercio, quando, vocati essent heredes & descendentes, quia dicuntur vocati heredes, qui sunt de descendentes, Peregr. d. art. 3. n. 42. Fufar. d. q. 339. n. 70. vbi n. 71. secus dicit quando vocati sunt descendentes, & heredes, quia tunc heredium mentio statet augmentatiue.

- 24 Limita decimoquarto, si testator legitimus ha-

redes vocasset, quia intelligitur vocasse illos, quibus ab intestato ex lege debetur hereditas, l. 3. de illius pro socio. d. lib. d. si de acquir. heredit. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 1. num. 10. Peregr. d. art. 3. n. 49. Fufar. d. q. 339. n. 79.

Limita decimoquinto, quando vocati essent heredes versusque sexus; nam de heredibus sanguinis interpretatio facienda est, Crauet. conf. 38. num. 2. Peregr. d. art. 3. n. 40. Rustic. d. lib. 3. c. 3. n. 5. & 37. Fufar. d. q. 339. n. 64.

Haec vnum mentio vbi fit conditionaliter, vt si dictum sit, si institutus sine heredibus decesserit, substituo Titium, tunc conditio intelligitur de heredibus sanguinis, aliis non extantibus descendentes, non decesserit conditio fidelicommissi, ita Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 15. & lib. 5. tit. 1. n. 9. Stort. Odd. de compend. substit. p. 6. q. 2. n. 1. part. questio, Menoch. conf. 958. num. 3. & d. lib. 4. pref. 131. num. 4. Cital. §. fidelicommissum, q. 21. num. 1. & §. hereditas, quest. 11. num. 15. Peregr. d. art. 3. n. 36 & 37. & conf. 68. vsque lib. 5. Intrig. d. cent. 3. quest. 34. Rustic. d. lib. 3. c. 3. Ceual. commun. contra communem, q. 5. 18. Fufar. d. q. 339. num. 73. cum seqq. vbi num. 78. ampliat, vt nec extranei heredes veniant, licet positi sint in conditione cum verbis vniuersalibus, vt dictum sit, si decesserit sine heredibus quibuscunque, quia & intelligitur de descendentes.

Haec nunc appellatio in dubio venit heres vniuersalis, non autem heres in re certa. l. hereditas, ff. de regu. iuris, l. quodam, §. vbi, ff. de edendo, l. legatarius, C. de hered. in stir. Ruin. conf. 9. num. 12. lib. 1. Crauet. conf. 186. num. 2. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 12. Sim. de Praxis de interpret. vltim. volun. fol. 178. num. 1. & fol. 199. num. 35. Peregr. d. art. 3. n. 8. & 19. Fufar. d. art. de substit. quest. 341. Ratio est, quia adeunte herede vniuersali institutus in re certa habetur loca legatarius, l. ex factis ff. de heredib. in stir. d. l. quoniam, Menoch. d. lib. 4. p. 10. Peregr. de fidelicom. art. 3. n. 7. Crauet. conf. 186. num. 2. vbi dicit heredem in re certa non esse propriè heredem, sed secundum quid, & quod ideo dispositio loquens de herede, non verificatur in herede in re certa; etiam concessio quod sit species mixta participans de herede vniuersali, & legatario.

Amplia etiam quod vocati sint heredes & successores, nam adhuc intelligitur de heredibus, & successoribus vniuersalibus, non singularibus, nam quando dicitur, heredibus, intelligitur de heredibus vniuersalibus, qui succedunt de iure Ciuili, & dum postea est additum verbum, successoribus, intelligitur de successoribus vniuersalibus, qui succedunt de iure praetico, ita Roland. à Valle conf. 53. lib. 3. Peregr. d. art. 3. n. 11. in fine, Fufar. d. q. 341. n. 5.

Limita quando testator vocasset quoscunque heredes, vel quoscunque successores, quia tunc veniunt heres in re certa, vel successor singularis, vt per Anton. Gabr. d. art. de verb. signif. conel. 4. n. 3. Peregr. d. art. 3. in fine, Fufar. d. q. 341. n. 7.

Limita etiam quando verbum, heres, restringitur ad descendentes, quia tunc & descendens in re certa institutus veniunt, Anton. Gabr. d. art. de verb. signif. conel. 2. num. 10. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. n. 12. Intrig. d. cent. 3. q. 34. num. 5. Fufar. d. q. 341. num. 8.

Haec nunc appellatio venit forma, l. hereditas appellatio, ff. de verb. signif. l. a facto, §. fin. ff. ad Trebell. l. 3. C. de legiti. hered. Stort. Odd. conf. 46. n. 34. cum seqq. & conf. 68. num. 16. Bartel. conf. 81. num. 13. & 14. Menoch. d. lib. 4. pref. 84. num. 34. & conf. 680. num. 18.

ann. 18. & 19. conf. 31. num. 14. & conf. 92. num. 10. & conf. 103. n. 38. de Pretis de interpret. vltim. volum. fol. 199. n. 18. & fol. 199. num. 67. & fol. 337. n. 10. ibid. decr. 95. n. 11. Mapon. Lucen. decr. 7. n. 1. & decr. 14. n. 4. Mart. Antonio. var. refol. lib. 3. refol. 14. num. 1. Cardin. Mantie. de iacris & umbig. conuen. lib. 11 tit. 14. n. 11. Rut. in Ricatenen. successione 18. February 1611. coram bono mem. Burzio. in impressis. des. f. 603. vbi D. Ioan. Franciscus Florentinus in annot. plures refert concordantes, latet Fuiar. de iacris. de subintr. 9. 143. n. 1. vbi n. 1. post l. Pegge. d. m. 12. m. 44. post princip. ait quod & femine cunctineore quando dictum fuit bona transire de hærede in hæredem, &c. 3. & 4. subdit idem esse si vocati essent filij & hæredes, quia femine veniunt, maxime si vocati essent quocunque hæredes, etiam quod essent in materia non transitoria ad fecm nar, & n. 6. declarat nun procedere hoc appellatum, quando testator proprias filias exclusit instituendo masculos, quia si postea vocat hæredes, vel successores, non intelligitur de feminis, sed tantum de masculis.

HABITVM appellatione, vbi vocati sunt, veniunt hujusmodi hæreticum, Libera appellations, i. secundum, h. de verbis suis, i. q. per se appellations, s. f. de regula juris, l. i. §. fin. de p. i. heret. Cephalenf. 499. m. 3. cum segg. Titq. de verat. conuen. §. glof. 6. n. 12. Card. Manic d. l. t. rii. 14. n. 11. Præ. de omni p. edim. viderit fol. 98. num. 1. cum segg. Menoch. conf. 879. num. 114. & conf. 867. n. 16. cum segg. & conf. 1071. num. 1. cum segg. Ioseph Ludov. corol. 16. illat. 44. verf. amplius quare, Peregr. d. x. §. 1. num. 60. cum segg. Cardin. Tufch. tom. 4. lit. H. eorol. 74. Fufas. d. rudi. de substitut. g. 34. l. princip. Franc. Molin. de rin nupi. lib. 3. g. 12. num. 44. latè Mari. Antonin. d. r. reff. lib. 2. v. 3. §. 3. per racam, & præceptis 3. num. 3. Gnael. Deula decif. 86. num. 26. & 12. vbi intelligit impropiè.

3) Amplia ut procedat, siue in numero plurali, siue in numero singulari facta sit mentio heredum, ut expressè tenent Card. Mantica. *de lib. 8. tit. 14. n. 21. Perreg. de ver. 12. n. 61. Fusar. de p. 141. n. 4.*

34 Limita multis modis & primò quando hæres
est vocatus ad rem, ut si quis natum non tranſit ad
hæredes, vt lo vocomus licet ad ſuſcipiantur Titius, &
eius hæredes, quia de pimento tantum hærede intel-
ligitur, q̃ antiquitas, d. de uſufr. Manic. d. h. b. i. r. l. i.
num. 22. Menoch. d. lib. 4. præfatio. num. 6. Ioseph.
Ludou. d. concio. lib. 4. c. 9. f. 7. tercio limitatur, Fulcr.
d. gme. l. 7. 3. num. 8. Secundo limitatur quando teſtator

vbi vocati essent hæredes nominati, vel dicitur
 rationes relatiuas, *infucripti, fupraferipti, diu, & fin-
 ales*, tunc foli fcripti in teftamento admitterentur,
 & illis mortuis ante grauatum fideicommiſſum, vel
 legatum, vtiquam caducum remaneret apud eam,
 Ioseph Ludeu. *deff. il. ar. 4. voss. limitatur primò,
 & voss. quinq. limitatur*, Card. Maotic. *ad lib. v. tit. 4.
 num. 1. & Ruin. conf. 29. num. 5. lib. 2. Mar. Anton. deff.
 lib. 2. refol. 3. num. 9. & 10. Peterg. de arr. 1. num. 29.
 Fufar. de quaest. 34 num. 14. vbi num. 15 intelligit niſi e-
 adem limitaret ratio tam in primo, quam in ſecundo
 d. hærede, nam tunc non obſtantibus verbis re-
 latiuis hæreidis, hæres comprehenderetur, & num.
 7. extendit ampliationem etiam quando teſtator
 vocaſſet hæredem ſuum, vel diſſiſſet, *ſubſtituo
 heredem meum*, nam tunc non veniet hæres hæ-
 reidis, quaſi reſtriſcio facta fu ad primum hære-
 dem.*

Hæreses grammus, dicitur graueſſe & hæredem 37
hæredis, d. animum, & animum leg. Petrus, d. fiduciam
ſcript. d. animum, 67. cum ſeq. Fulcr. d. vultu de iurifur.
quæſt. 144. periculum, ubi declarat non procedere,
quando teſtor nominatim graueſſe primum hæ-
redem, vel telatius verbis, dicendo, quiſquis mihi
hæres erit, qui intelligetur de hærede ſcripto, non
autem de hærede hæredis.

HERED. Etia prohibitions alienationis dicta-
tus fuit, & heredi heredis, Tirag. de retrall. con-
ven. 5. §. 1. fol. 6. num. 14. Cephal. versall. 318. num. 84. &
cap. 490. num. 19. Perreg. d. ar. 3. num. 67. & conf. 18.
num. 1. cum seqq. lib. 1. Rubric. in d. l. cum, lib. 6. cap. 11.
num. 12. vers. serva. Eufat. d. traq. de substat. q. 343.

Virum vocati sint filij heredes, vel filij & heredes. 39
des, regulatur, quod cum effectu sint heredes, vi-
de latè Fufat. d. reff. de fidei. iur. q. 340. n. 13. cum feqq.
¶ q. 411. per totum.

HEREDVM suorum appellatione, sicut ve-
niunt heredes, inherentes ius iuratis, *lun fuis, ff. de li-
ber. & posth. Castra. conf. 375. ff. si omnia, u. n. 4. lib. 1.*
Quandocumque latere veniunt heredes etiam non ha-
bentes ius iuratis, *l. si fidei fuis, ff. de leg. hered. & se-
cundum hanc interpretationem comprehenduntur*
heredes proximo, qui ab intestato succedunt.
Castra. conf. 375. num. 4. lib. 1. Interdum largissime
veniunt omnes heredes, Bald. *conf. 76. De descen-
dentibus lib. 4. pro ut testat Cardin. Tolus. practica*
conclusionum. 7. lit. 5. etiam. 9. 25. & princip. & ita veniunt
heredes etiam extranei, iuxta ea que Falsus de
sub. her. et. 218. n. 4.

APPELL. CXIV.

Homicidium.

vocatit heredes alicuius tertij iam defuncti, quia
tunc dispositio testiturus ad primos heredes, qui
fuerunt cogniti testatoris, Peregr. d. art. 32. num. 66.
Fulcr. d. quest. 343. n. 6. Tertio limita quando tes-
tator substituit heredes non alicuius tertij, sed
propriis, ut si scdo legato Titio post Titij mortem
substituatur heres: nam mortuo herede primo an-
te Titium cauetur dispositio, nec admittitur her-
es heredis, Cephal. co. l. 118. num. 17. & 18. lib. 3. &
conf. 429. num. 11. lib. 4 Hieron Gabr. conf. 12. quest. 4.
n. 19. lib. 1. Peregr. d. art. 32. num. 74. & segg. Fulcr.
d. quest. 144. num. 9. num. segg. ubi num. 11. intelligit
quando res simpliciter fuit legata, & post mortem
Titij substituitur heres, secus si legatarius esset reli-
ciatres ad vitam, quia eo casu heres heredis ad-
mitteretur, nisi postquam scdm fuit legatum ad
vitam, additum esset, & post mortem Titij substi-
tuto herede, nam tunc intelligeretur de herede
scripto, in eo de decedente ante legatarium substi-
tuto d. herede fuit facta caduca. Quotid limita

Aut. Barbara Appell. l. 10.

APPELL. CXV.

Hispania.

- 1 *Lusitania venit Hispaniarum Regnorum appellatione.*
- 2 *Admicula ad perficiendam probationem solent admitti.*
- 3 *Ordinarius non potest statuere contra Ius commune.*
- 4 *Hispaniarum Regni appellatione, ubi aliquid conceditur illi expresse proprio nomine, venit etiam tanquam Rex Neapolitanus.*
- 5 *Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis.*

HISPANIARUM Regnorum appellatione venit Lusitania, vt tradit Nau. *consil.* 1. n. 2. de decimis, in nouis, & post maturam considerationem, semel & iterum causa proposita fuit resolutum per Rotam in *Bracharen.* *fructuum* 3. *Decembris* 1627. coram R. P. D. meo Piruano. nam cum ibi acertimè disputaretur an Lusitania, vti vnum ex Hispaniarum Regnis, gauderet generali illa consuetudine Regnorum Hispaniæ, quod heredes beneficiorum succedant in fructibus à solo separatim, & nondum exactis, canonicis & firmata per eandem Rotam quoad Regna Castellæ, Napolitane, Valentie, Aragoniæ, & Comitatum Cathalonie, vt in decisionibus ibidem citatis, tandem affirmatiue fuit responsum; licet enim generalis illa consuetudo dici non posset probata ex consuetudine aliorum Regnorum, dum illa minimè extenditur de loco ad locum; tamen, quia argumentum non defumitur ex locali consuetudine, aut ratione illius ad extensionem quoad alia Regna, sed ex multis Regnis ad comprehensionem aliorum eiusdem regionis, idè inter illa Regnum Lusitanie comprehendendi merito fuit resolutum, eo maxime, quia pro huiusmodi locali consuetudine multa concurrebant admicula, quæ ad perficiendam probationem solent admitti, *cap. 6.* ibi tanquam vehementer admiculantes, *de success. ab intestato, instrumenta*, ibi, admiculis adiuantur, *C. de prob. Guid. Papæ decis.* 44. 1. Achil. *decis.* 1. *de consil.* Rot. *decis.* 176. p. 1. recent, nam datur vnus testis ex duobus in Curia examinatis, qui deponit de hac consuetudine in dactesi Bracharensi, & pro notorio allegabatur quod in Regno Portugaliæ, prout in aliis Regnis Hispaniarum, non colliguntur spolia clericorum à Collegiis Ordinariis, ac demum de hac generali consuetudine attestantur Con. *in cap. cum in offi. 22, n. 9. de testam.* Nicol. Gate. *de benefic. p. 2. c. 1. num. 501.* quorum dicta etsi de per se non releuant ad perfectam probationem, cum non deponant de Curia in qua prædicatur, Gabr. *de prob. consil.* 4. n. 3. attamen pro admiculo tanquam de fama affirmantes possunt deferre. Quibus accedebat Constitutio Synodalis, non quidem de per se disponens, vt fuit presuppositum in alia decisione super hac te facta, quia non potest Ordinarius statuere contra Ius commune, *cap. vniuerses, de iuror.* Felin. *in cap. quod super his, n. 4. in 1. fallent. de maior. & ord. Rot. in Calagurru de Oliuæ. 21. Martij* 1604. coram bono meo. Pavia, sed tanquam accessoria, & iuhrens consuetudini, & admiculans vniuersalem Regnorum comprehensionem supra dictam, quæ Constitutio eo magis ad hanc proba-

tionem coadiuandam videntur deferre, quia dabantur duo testes bene concludentes de illis obseruantis ab anno 1538. quo condita fuit à Cardinali Henrico Archiepiscopo Bracharen. absque eo quod successores in beneficiis conuesti fuerint, nec Collectores manum apposuerint.

HISPANIARUM Regni appellatione, vbi ali- quid conceditur pro Regnis Philippi Hispaniarum Regis, ex communi loquendi consuetudine, venit ille etiam tanquam Rex Neapolitanus, & includitur Regnum Neapolis, nam dicitur esse Philippi Regis Hispaniarum, quia in qualibet materia verba magis sunt intelligenda secundum communem vsum loquendi, quam secundum propriam verborum significationem, *l. Labeo, §. idem Tubero, ff. de supell. leg.* tum quia verba illa, *Hispaniarum Regni*, intelliguntur esse appositæ causa demonstrationis, & idco non restringunt *l. Mela, in princ. ff. de aliment. leg. d. infans in fine, ff. de acquir. rerum dominio, Ruln. conf. 97. n. 4. lib. 2.* tum denique quia 5 Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis, arg. *l. quæritur, ff. de statu homin. cum in diuersis, ff. de relig. & sumpt. funer. l. imperium, & ibi post alios notat Alciac. n. 9. ff. de iurisd. omnium iud. Alexand. conf. 7. n. 4. lib. 7.* quibus fundamentis fuit resolutum in Rot. apud Mant. *decis.* 59. per totam.

APPELL. CXVI.

Homo.

- 1 *Vniuersitas non venit appellatione hominum ceris loci.*
- 2 *Dispositio loquens de conueniendi hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio sed de singulis.*
- 3 *Hermaphroditum quando non veniat appellatione hominibus.*
- 4 *Hermaphroditum facultas non datur vtendi vtroque sexu, sed eo tantum in quem inalefcit magis.*
- 5 *Infans non terminetur hominis appellatione.*

HOMINUM certi loci appellatione non venit vniuersitas, sed particulares homines, vt per Felin. *in cap. eam te, num. 35. de rescript.* quem refert Cardin. Tusch. *prolicar. c. 1. c. 1. sum. 6. lib. P. conclus. 318. numer. 10.* Vnde dicit Pute. *decis.* 84. *num. 2. lib. 1. in correctis*, quod dispositio loquens de conueniendis hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio, sed de singulis, quia aliud sunt singuli, aliud vniuersi.

HOMINIS appellatione non venit hermaphroditus, vt per Nicol. *alleg. 1. part. 2. num. 25.* Intellige vbi in eo viger magis lexus femineus, vel est paritatis in vtroque sexu, iuxta ea que tradunt glof. *in cap. si testis, §. hermaphroditus, 4. q. 3.* Syluest. *in sum. verb. hermaphroditus*, Bellef. *disquis. clerice. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 8. à n. 1.* Sanch. *de Matrim. lib. 7. disp. 106.* Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, *p. 2. alleg. 10. num. 18 secundum Lugdunens. impressionem*, non enim vtroque sexu vtendi hermaphroditum facultas conceditur, sed eo tantum in quem inalefcit magis, *l. quæritur ff. de statu homin.* cum autem horrendum monstrum prodiret duos in vno Matrimonio viros esse, quæque vxoeres, & si vicibus colentes, parerentque

paterisneque, vixque tu pariendo vaos, & gignendo
matris fœces. Verum ubi in constitutione esset
dict. *si quæ*, comprehendere hermaphroditus,
quia dictio illa, *si quæ*, complectitur tam masculo,
quàm feminas, i. verbum, ff. de verborum signifi-
cat. Rebuff. in *verq* quid in hermaphrodito pag. 14. hoc
ipsum tradit de hoc casu.

HOMINIS appellatione infans non continetur, Iacob Cui-c. lib. 6. de Sen. 11. nouissimè Dida-
cus Narbona de arce ad humanas animi requisita, an-
2. c. 2. n. 1.

APPELL. CXVII.

Immobilia.

- 1 Reditus annui veniens appellatione immobili-
um.
- 2 Cetera redditibiles non veniunt immobilium appella-
tione.
- 3 Attamen ad immobilia veniens appellatione immo-
bilium.
- 4 Pecunia destinata ad emendum predium, & in
tribus campis posita, venit appellatione
immobilium.
- 5 Nomine aut convenienter appellatione immobilium d-
terminetur.

I MMOVILIVM appellatione veniunt anni ted-
ditus, *lem. xxiij. 3. inique annis reddimus, de verb.*
figurat. glos. verb. annus, in Lindem. anth. C. de
sacros. Ecce. & verb. enu. 1. per test. ibi in amb.
non alienatus. & hoc ergo, Titusq. de reuol. lig. 5. 1. glos.
6. num. 4. Menoch. remed. 1. recuper. n. 45. Marlen. l. 7.
glos. l. 1. n. 18. tit. 1. 3. nona Recopil. Felie. Solis de
confus. som. 1. lib. 1. cap. 7. num. 2. & lib. 2. cap. 3. n. 32.
& rom. 1. lib. 1. n. 3. Aloyf. Rice in collect. dees. p. 3.
colle. d. 668. Gasp. Roder. de annis reddit. lib. 1. q. 1.
n. 8. & q. 14. Bernard. Græuz. ad practicum Camera
Imper. lib. 2. concl. 10. in princip. Nicol. Gare. de benef.
p. 2. c. 1. n. 96.

¹ Non sic census redimibiles, quia attento futuro
eventu, & redemptionis tempore inter mobilia cen-
setur, Anton. Gom. de crucif. cap. 3. num. 4. Masien. l. 1.
gloss. in § 1. et § 9. lib. 3. nova Recop. Nicol. Garc. d.
c. 1. § 96.

3 IMMOBILIVM appellacione veniunt actiones ad immobilia, vide Vñi. Neapol. dets. f. 18. a num. 46. Matth. Coler. de praescript. extr. p. f. 1. n. 136. num. seqq. Meuch. de praescript. lib. 4. p. f. 142. num. 16. eum seqq. & conf. 300. n. 1. Valic. gñf. 77. in princip. Cald. Pereira de refores. emph. a. 120. n. 9. & 10. & de emph. & vendit. 134. n. 1.

IMMOBILIUM appellatione venit pecunia definiatur ad emptorem predictum, Vnus. tom. 1. communis. et p. 167. tit. 1. num. 288. verificata pecunia destinata, Joseph Ludou. tom. 3. lit. de verb. signific. co. cl. 10. cap. 1. §. 1. pug. 161 §. 1. Censual. communiatur contra communiell. 112. Bernard. Garzuz. ad praed. Camera Imper. b. 1. cens. o. confid. 1. Cad. Pereira de Emp. & vendit. cap. 1. num. 32. quicquid dicant Menoch. d. lib. 4. traq. 138 num. 3. & Thelus. Pradem. d. 2. 6. num. 6 Vinde prout pecuniam in branchis emptoris possidet, iure reorum immobilium censetur in rebus Turca de vassalla liquet. §. 1. §. 7. n. 114. Joseph Ludou. c. m. 4. 8. m. 2. Bizard. ad Clar. §. 114. g. 78. §. 1. Simoncel de decretis lib. 1. c. 2. sub n. 218. Rein. B del. in sequis lib. 1. cap. 25. num. 26. Steph. Augull. Barthole Appell. Iur.

Gratian. *Marchia* decif. 91. mm. 90. licet contrarium
teneant Paul. Montan. *de mel. cap.* 33. mm. 80. Card.
Mantik. & Pinel. quos refert & fequitur Thesaur. *d.*
de if. 60.

IMMOBILIUM appellatione an continentur na-
uigijve strach.de mercat. tit. de nauibus p. 2. num. 3. 1.
Tuaq. de reuolu. lig. §. 1. gloss. 7. num. 88. Menoch. re-
med. 1. recoper. num. 42. §. 4. Valufe. de iure empt. p. 1.
quof. 11. num. 9. de an. de quando molendina vide Ti-
raaz. d. gloss. 7. num. 9. Card. Tusch. sen. §. 11. Af. con-
301. num. 4. gloss. 7. late Goutier d. 1. p. 1. §. 1. n. 2.
cum seqq. Cald. Pereira in l. si curatorem, verba ampa-
tus num. 1. 4. qui refolouit Molendina in tectis cum
fuis ædificijs, seu in ripis fluminum, inter immobilia
computari; secus vtrò si super nauibus in flumine
sunt fabricata, vel fluminis in petu iollar nauium
mouentur.

APPELL, CXVIII

Infirmities.

INFERMITATIS appellatio venit gravis. Franci-
lin apud Felim. 4. c. de remediis lib. 6. Anchrosius 3. lib. 2.
c. ubi ait. Felim. 4. c. de excepto quos tectit & se-
quitur Elamius Paul. de regim. s. bene lib. 12. q. 6. num.
to Menochio ab arcevia 4. v. g. in addi. Gratian.
de excep. preterit. 18. num. 14. & facient que Alcazofus
lib. 6. Vise praeclari in princip. lib. 7. quem refert Card.
Tuch. praeter consuetum 8. lib. 7. Novell. 101. num. 19 ubi
quod verba de amicitia, febre, valoeze, & similibus
dispositio debent intelligi simpliciter, & non de
medicis, illum etiam citat Sreyhan. Grat. de excep. foren.
sem. 1. c. 109. num. 8. licet quoad eundem reg. de vi-
genti circa refectiones infirmorum sufficiat levis
infirmitas, cum tam ex ea, quam ex magna possit lei-
qui effusus illius regule, Rot. de f. 77. num. 77. p. 2.
diuersi Stephan. Grati in diom. l. cap. 8. n. 18. Quod
autem dicatur gravi infirmitas, telliquitur arbitrio
Medicorum, Putpar. in l. 2. num. 539. §. de offi. et iu-
Malcarr. l. 1. §. de h. 896. num. 1. quos refert Steph. Grati
a sem. 1. c. 19. num. 19.

APPEND. CXIX.

Instrumentum.

- 1 Scriptura primata continetur appellacione inframe-
nti secundum propriam significacionem, quia famiar
et alligatio vocabuli, nuncq; communis vsu loquendi
inipello, et n.a.
- 3 Scriptura primata recognita comprehenditur appel-
latione instrumenti.
- 4 Testimonia veniunt appellacione instrumento-
rum.
- 5 Alia iudicialia veniunt appellacione instrumen-
torum.
- 6 Testamentum, & seducilla veniunt appellacione
instrumentorum.
- 7 Instrumentum validum & solenne, venit quocun-
que de instrumento propiuscuq; sit men-
tio.

INSTRUMENTI appellatione continetur scriptura prius et secundum propriam significationem, quae luminatur ex allusione vocabuli, et addita l. i. n. 6. C.

de iurior. Titacq. de retractu lib. 4. §. gloss. 1. n. 19. Menoch. de praeump. lib. 4. pref. 4. §. 1. n. 3. Socin. cons. 62. In praeiis consulatione, n. 18. vers. huius tamen non ob-
stantibus, lib. 1. Caroc. decis. 49. n. 5. cum seqq. Cardin. Tusch. tom. 4. lib. 1. §. 1. oncl. 25. §. in princip. Genua de pri-
mata scriptura lib. 1. §. 4. dub. 1. n. 1.

3 INSTRUMENTI appellatione, communi lo-
quendi vsu inspecto, priuata scriptura non contin-
etur, Titacq. d. gloss. 1. n. 10. Roman. cons. 13. n. 1. 2.
vers. contrarium, Titulsi. lib. 1. decis. 40. n. 8. Villagne,
de exten. legum. in genere. praelud. 1. 4. n. 27. Catoc. de-
cis. 49. n. 10 & 11. Rebuff. ad l. 99. ff. de verb. signifi.
vers. semel non a, pag. 410. Catol. de Grassis in trall. de
exception. in praelud. n. 80. Petr. Caball. cons. 14. n. 13.
Genua ubi supra, n. 18. cum seqq.

Limita quando priuata scriptura esset recognita,
& per se probans, eo enim casu cum publico in-
strumento omnino accedere valetur, absque dubio
illius appellatione comprehenditur, ita Magon.
Lucen. decis. 40. n. 17. cum seqq. Betazol. de clausulis
in rub. n. 4. Catol. de Grassis d. trall. de excep. in prae-
lud. n. 78. Catol. decis. 49. n. 16. cum seqq. Genua d.
trall. de scriptura priuata, lib. 1. quast. 1. n. 28. cum
seqq.

4 INSTRUMENTORVM appellatione veniunt tes-
timonia l. 1. C. de fide instrum. l. 1. in repet. l. admonen-
di, ff. de iur. iur. n. 121. & 123. Coman. cons. 98.
Bald. cons. 13. vers. secundo videndum, lib. 1. Ioan. de
Imola cons. 67 in princip. Card. Tusch. d. lib. 1. oncl. 3.
n. 3. n. 9. & cum 6. lib. 1. P. cons. 771. n. 1. Betta-
zol. de clausula instrument. in rub. n. 1. ubi intelli-
git, praecipue quando in vtroque est eadem ratio,
subdit Instrumentorum mentione, in statutis fa-
cta non venire testes, Sbrox. de Vicario Episcopi lib. 1.
quast. 6. 1. n. 3. proxi etiam nec veniunt in Con-
cil Trident. sess. 15. de reform. cap. 9. in princip. dum
ait quod titulus iurisdictionis, qui sit in fundatione,
vel donatione, ostendatur ex authenticis instrume-
ntis: nam per haec verba testium probationem re-
movere excludit, tenet Ricc. in praxi rerum fori
Eccles. presol. 16. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 18. n. 83.
Stephan. Gratian. Discept. forens. cap. 168. n. 11.
Molles. in sum. Theolog. moralis trall. 6. cap. 1. n. 44.
Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg.
71. n. 25.

5 INSTRUMENTORVM appellatione veniunt
acta iudicialia, Angel. cons. 49. Reperitur, ubi quoddam
statutum Florentiae de soluenda gabella mutui, de
quo sit confectum instrumentum, habet locum
etiam in mutuo, de quo apparet preceptum iudi-
cis, vel alia condemnatio. Castren. cons. 430. In qua-
dam, n. 1. lib. 1. Cardin. Tusch. d. cons. 135. n. 3.
cum seqq. ubi n. 6. poli Abb. cons. 64. Penin. in fi-
ne lib. 1. subdit quoddam generaliter appellatione in-
strumenti venit omnis charta continens gesta inter
partes, Thesaur. quast. forens. lib. 2. q. 17. n. 4. Farin.
in praxi crimin. quast. 155. n. 16. ubi quoddam veniunt
acta ad effectum peniendi notariam illa falsifica-
tem, Rebuff. ad l. 99. ff. de verb. significat. vers. secundo
instrumentorum nomine, pag. 410. ubi in vers. quando
nota, subdit quoddam appellatione instrumenti venit
privilegium, & in vers. quinto, ait Instrumentorum
appellatione non venire confessionem contra Rot.
dec. 189.

6 INSTRUMENTORVM appellatione venit tes-
tamentum, & codicillus, l. si idem, & ibi Iaf. n. 1. C.
de codicill. Steph. Ranchin. concl. 190. p. 1. item lauda
& sententiae, Castren. cons. 421. Pre confirmatione, col.
fin vers. non ubi sit statutum, lib. 1. Card. Tusch. d. cons.
135. n. 8. Maltrill. Sicilia dec. 15. n. 4.

INSTRUMENTI appellatione venit validum, & 7
solemne, unde statutum permittens capturam si
constet de credito per instrumentum, intelligitur
de instrumento valido, & solemoni, non autem de
nullo, ita Roman. cons. 194. n. 3. vers. statum
enim, ubi apostoli in verb. validi, de concordant. re-
fert Cardin. Tusch. tom. 8. lit. T, concl. 100. n. 7.
Sicut etiam non venit instrumentum simulatum, ex
Rebuff. in alio loco in voss. §. 19.

APPELL. CXX.

Interesse.

- 1 Damnum mergens, & lucrum cessans venit appella-
re interesse.
- 2 Fruitus veniens appellatione interesse.
- 3 Pretii recuperatio in materia emptiōis, & vendi-
tionis venit appellatione interesse.

INTERESSUS appellatione venit damnum mer-
gens, & lucrum cessans, Bald. cons. 181. Locata
fuit, in princip. n. 2. vers. in hac questione lib. 1. Ioan. de
Anan. cons. 76. per totum, quos refert Card. Tusch.
praelud. concl. 104. lib. 1. oncl. 296. n. 4. Montaleg.
in praxi lib. 1. c. 11. n. 109. & seqq.

INTERESSUS appellatione veniunt fructus, lla-
ci. §. 2. ff. si fructus vend. Nat. consil. 136. n. 7. Card.
Tusch. d. lib. 1. oncl. 196. n. 12. ubi n. 10. post
Bart. in l. si filium, §. cum fundam. ff. de verb. oblig. etiam.
& Bald. cons. 182. in fine, ubi dicit, quoddam fructus qui
percepti potuissent ex agro si cultus fuisset, appella-
tione interesse veniunt, proxi etiam fructus non se-
cti veniunt sub nomine interesse.

INTERESSUS appellatione in materia em-
ptionis, & venditionis venit recuperatio pretii,
ut per text. in l. Lucius, de alim. empti. tenet
Ruio. cons. 141. n. 6. lib. 1. & consil. Rot. de-
gis. 180. numer. 3. impressa per Pacificum poss. suum
trall. de Soluendo interd. ubi n. 4. declarat hoc
casu pretium non repeti ut pretium, sed ut in-
teresse.

APPELL. CXXI.

Introitus.

INTROITVS appellatione continentur redditus,
proventus, & obventiones, quae sunt synonymae,
gloss. notabilis in l. Thau. §. libertatem, ff. de fidei-
com. libere. l. usufructu §. usufructu, ff. de usufructu,
Augustio. Berol. cons. 41. n. 3. vella. Hippol. Rimi-
nal. cons. 19. n. 8. & 9. Surd. cons. 319. n. 9. ubi
tamen n. 11. obferuat verbum, redditus, plus im-
portare.

APPELL. CXXII.

Iudex.

- 1 Iudicij appellatione continentur Iudices cuiusvisque
speciei.
- 2 Iudicij appellatione non solum venit qui tenet in-
risdictionem, sed qui habet noticiam.

- 3 *Arbitri compromissarii non continentur appellatiue Indici.*
 4 *Iudices proprii sunt, qui publica auctoritate, non autem privatorum consensu fuerint instituti.*
 5 *Sententia peronale contra eum, qui per sententiam videtur fuerit, non comprehendit illum, qui per compromissarii sententiam fuerit condemnatus.*
 6 *Lex in quodam temere litigantium ex sententia condemnantis decemam salui iubens, non potest extendi contra illum, qui etiam temere litigans sententia compromissarii fuerit superatus.*
 7 *Potestas loci venit Iudicis appellatione, etiam in materia statuti.*
 8 *Iudicum omnium summa diuisio attenditur.*

I V O C I S appellations, ubi proferatur indefinitè, continentur Iudices cuiuscunque speciei, siue sint Ordinarii, vel delegati, siue sint ad causas, siue sine executione ad gratias, siue arbitri, Iuris, ut optime itadit gloss. verbis ad Iudicibus, in Clem. 1. de appellatib. Verbum enim, *Iudex*, in Iure generale est comprehendens omnes illos, qui publicè iudicandi, & cognoscendi auctoritate & potestate funguntur, & ita non tantum Magistratus, qui propriam, & alios Magistratus, qui licet alienam, iurisdictionem tamen habent, de quibus in *l. more materum*, ff. de iurisd. om. iudic. iuncta l. 1. §. qui mandata, & per tot. ff. de officio iur., cum similibus, sed etiam illi, qui tantummodo habent notionem, prout à iurisdictione distinguitur, ut probat text. in l. a. *Dino Pio*, in princip. ff. de re iudic. ibi, *iudicum a se datorum, l. a. iudice, C. de iudic. l. ult. C. ubi et apud quem*, cum aliis adductis à Duran. lib. 1. disputat. cap. 3. in prin. Goucan. de iurisd. lib. 2. in princip. numer. 30. Menoch. de arbitrat. lib. 1. quest. 2. numer. 14. Omnes enim isti Iudices sunt pariter publica cognoscendi, iudicandique potestate praediti, & ut tales non tam primè, quam etiam secundò Iudices in Iure appellantur, ut constat ex tit. ff. de iurisd. om. iudic. iuncto tit. C. de pedanor. iudic. cum similibus, differuntque inter alia in eo quod qui iurisdictionem habent, possunt non solum iudicare, sed etiam pro imperio, & potestate sententias suas exequi, quod extremam consecutur iurisdictionis, l. 1. iuncta gloss. verb. *extremum*, ff. si quis ius dicenti non obtemperat, qui verò tantum notionem tenent, solum iudicare valent intra formam sibi præscriptam sine exequendi potestate, quam scilicet retinent magistratus, qui eos dederunt, d. l. *Dino Pio*, in princip. in hoc etenim inter se discriminantur iurisdicchio & notio, quatenus diuersas species constituunt notionem in genere sumptæ, d. l. *arbitrator, l. notionem, in princip. ff. de verb. signific. explicant latè & eleganter Donel. comment. Iuris Ciuilis, lib. 17. cap. 6. §. iudicum, cum seqq. Goucan. lib. 2. de iurisd. in princip. numer. 30. & 38. cum seq. Quintana de iurisd. & imperio, lib. 1. tit. 2. numer. 7.*

I V D I C I S appellations non continentur arbitri compromissarii, (qui & receptè appellatur ex eo quod recepto, id est, & compromisso adeuntur, *non namque*, ad mod. C. de iudic.) Ratio est, quia iudicare manus publicam est, *l. non per, ff. de iudic. l. ult. a que, §. ult. cum l. seq. ff. ad Trebell. Duran. lib. 1. disputat. cap. 51. ut proinde illi soli propriè Iudices erunt, qui publica auctoritate fuerint instituti, non qui privatiorum consensu electi (prove sunt huiusmodi compromissarii) l. privatiorum, C. de*

iurisd. om. iudic. Donel. d. cap. 6. §. in primis, Goucan. d. lib. 2. in princip. numer. 35. Quamvis autem ex eo quod Iudicium imitatur, Iudiciumque partes assumunt, l. 1. idem *Pemponius*, §. acceptis, ff. de recept. arbitr. interdum Iudicibus annumerentur, l. si iuror. §. 4. §. 1. ff. de iurisd. l. pen. ff. de iudic. nihilominus tamen propriè & simpliciter Iudices non dicuntur, sed magis Iudices cum adiectione, nempe ex consensu, vel compromisso litigantium, d. l. pen. non quidem, ex eo quod notionem tantum habeant, ut male ait gloss. ult. in d. l. *arbitrator*, in prout ff. de re iudic. sed quia non publica, sed privata compromittentium auctoritate sunt electi, Donel. d. cap. 6. §. 1. in primis, Goucan. d. lib. 2. in princip. numer. 31. cum seqq. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 1. a numer. 10. tradit multa Verrus. lib. 9. de verb. signific. verbis *ad arbitr. & arbitri*, Corral. lib. 4. iussell. cap. 18.

Ex quo iam colligitur quod si lege, vel statuto aliquid statuatur exorbitans à iuris regulis, vel peronale, aut aliter odiosum adversus illum, qui per sententiam fuerit condemnatus, locum non habebit si quis per compromissarii sententiam videtur fuerit, ratio est, quia in odiosis contra verbum propteratem non fit extensio, iuxta l. *quod verò* 13. ff. de legib. cum aliis per me adductis *Axiom. 166.*

Hinc etiam fit quoddèd lex in penam temerè litigantium ex sententia condemnatoris decemam solij iulserit, *auth. generalis ex iure iudic. C. de Episcop. & clericis*, §. hac autem, *Institu. de iura temerè litig.* minime extendi poterit contra illum qui etiam temerè litigans sententia compromissarii fuerit superatus, sicut docet *LaIn l. a. numer. 4. ff. de re iudic. & decimam* refert *Cabed. Lofis. decis. 16 numer. 16. cum seqq. p. 1.*

I V D I C I S appellations venit potestas loci, etiam in materia statuti, & maxime quando adest dictio, *aliquis Iudex*, quia est implicativa, ut comprehendat omnem personam ius dicentem, ita Signorol. *consil. 142. numer. 7. vers. item dico*, quod est *Leonardi de Ceris*, refert *Cardin. Tusch. orat. conclus. rom. 4. tit. 1. conclus. 181. numer. 1. & a. ubi n. 3.* observat eundem Signorol. *consil. 243. numer. 4.* tenuisse contrarium, dam ait quod licet non en *l. a. d. cum*, sit generale, tamen non comprehendit illam speciem, quæ sumptis speciale nomen, prout potestas.

Illud denique observandum est omoiur Iudicum illam summam esse diuisionem, ad quam ceteræ reducuntur, ut alij sint qui iurisdictionem habent, alij qui notionem tantum, ut constat ex supra resolutis, satisque probatur in d. l. *arbitrator* §. in princip. ff. de re iudic. cum aliis citatis à Donel. comment. Iuris Ciuilis, lib. 17. cap. 6. §. *Iudicum cum seqq.* Et omissis illis, qui notionem tantum habent, eorum qui iurisdictionem sibi vendicant, genera item duo repetiuntur Iure Ciuili cognita, vi videlicet quidam sint qui iurisdictionem habent suo iure, quidam qui alieno beneficio, seu commissione, l. *in mandatum*, ubi iisdem ferè verbis hæc subalterna Iudicum diuisio trahitur, ff. de iurisd. om. iudic. Donel. d. loco cap. 7. priores, qui iurisdictionem habent suo iure, communi vocabulo Ordinarij Iudices dicuntur, posteriores delegati.

Molin. de iuris. tom. 6. disp. 8. numer. 1. in fine.

APPELL. CXXIII.

Iumentum.

IUMENTORVM appellatio continentur animalia, quæ terram colunt, curru trahunt, vel facinas gerunt, utpote equi, muli, alimi, & mulæ, elephantæ autem & camelus iumentorum operam præstant, l. 2. ff. ad leg. Aquil. Rebuff. ad l. bene 89. vers. iumentorum, ff. de verbor. signific. pag. mibi 387.

IUMENTORVM appellatio non continetur boues, nec è contra, ob idque pecotis facta fuit mentio in edicto edilium, l. adiles, la. 1. §. iumentum, ff. de adulter. edicto, vbi gloss. in verb. appellatio, dicit, quod nomen pecus est genus, vel totum, & sic aliquid est verè eius appellatio, aliud verò pars, siue speciei, nam omne iumentum est pecus, ut deductur ex verbis de cetero pecore, sed non omnia pecota sunt iumenta, ex quo omnia animalia iumentorum appellatio non continentur, ex quibus colligitur iumentis legatis, boues non contineri, nec è contra, l. legatus frui, §. fin. ff. de leg. 3. Rebuff. vbi supra, vers. & ideo iumentum, pag. 388.

APPELL. CXXIV.

Ius.

1. Iuri appellatio venit municipale.
2. Partium ex conventionibus ubi aliquid fieri debet secundum Ius, intelligitur secundum leges municipales, non secundum leges Imperiales.
3. Ordinationes Regis Lusitanie, & leges Hispanie subditis Ius constituunt.
4. Testatur si referat se ad Iuri dispositionem, intelligitur de Iure municipale.
5. Testatur præsumitur potius se conformare cum dispositione municipalis, quam Iuri communis.
6. Consuetudo venit Iuri appellatio.
7. Arbitri si potestatem habent terminandi causam, de Iure potest pronuntiare secundum consuetudinem.
8. Iuri communis appellatio proprie venit Ius commune Romanorum.
9. Iurim appellatio venit facultati aliquid agendi, seu disponendi.
10. Prædia & possessiones veniunt appellatio Iurim.
11. Insuspiratio non venit appellatio Iurim necum in donatione.

IURIS appellatio venit municipale, sicuti docent gloss. verb. Iuri, in præm. Clementinarum, Magon. Lucen. decis. 66. n. 12. Anchar. Regien. p. 2. q. 6. numer. 11.

Vbi enim aliquid ex partium conventionibus fieri debet secundum Ius, intelligitur secundum leges municipales, non secundum leges Imperiales, prout resoluunt Mart. in verb. natus, decisum, voto 154. n. 4. Stephan. Gratian. decept. cens. cap. 99.

Quæ leges municipales subditis Ius constituunt, de Ordinationibus Regis Lusitanie, dicunt Gam. dec. 40. numer. 5. decis. 450. numer. 6. Valac. conf. 103. numer. 8. Cald. Perera de emp. & vendit. ap. 1. numer. 3. Cabed. p. 1. dec. 52. 1. Et de legibus Hispania idem

assunt Petz in præm. Odon. q. 1. Azucud. ad l. 1. lib. 1. n. na Recepi. pag. 322. Moctia in emp. Iuri. p. 1. m. 1. q. 16. n. 14.

Et ideo si testator se referat ad Iuris dispositionem, intelligitur agere de Iure municipali, non de Iure communi, ut resoluunt Menoch. co. 95. n. 93. Perere de fideicom. 25. numer. 13. Fulas de fustine. q. 477. numer. 13. eo maxime, quia testatur præsumitur potius se conformare cum dispositione municipalis, quam Iuris communis, ut ex Bag. & aliis tradit idem Fulas. de tract. q. 177. n. 5.

IURIS appellatio venit consuetudo, ut per Mench. de frequ. cap. 3. numer. 1. Betanzol. de iustis iustit. claus. 4. gloss. 34. numer. 1. Vnde provenit ut si 7 arbitri potestatem habent terminandi causam de Iure potest pronuntiare secundum consuetudinem, ex Duen. reg. 57. in princ. Mich. Crall. in 1. commun. op. n. lib. 4. tit. 26. numer. 25. pag. 145. Dicitur enim de Iure fieri quod fit per consuetudinem, secundum Titacq. in tract. de mori, in præfatio de car. 7. n. 5.

IURIS COMMUNIS appellatio proprie venit Iuris communis Romanorum, non verò commune municipale, ut per Causan. de iur. p. 98. in fin. C.ualle. in iur. contra communes, q. 23. in fine, Stephan. Gratian. de cap. 99. n. 14.

IURIM appellatio venit facultas aliquid agendi, seu disponendi, l. qui in potestate, iuncta l. item fam. de testam. apud Iulianum, §. si quis alium, ff. de legat. 1. Dec. in l. municipia in 2. test. numer. 1. Cagni de iur. Ludou Gom. ad §. 1. numer. 19. in fin. de alienib. Menoch. co. 110. n. 32. Fulas. de substat. q. 590. n. 16.

IURIM appellatio veniunt prædia, & possessiones, ut per Sim de Pizis de interpos. ult. volunt. lib. 2. folio 4. n. 39. fol. 84.

IURIM MORVM appellatio in donatione non venit insuspiratio, ex ratione, quia didio, meum, est dominij significatio, l. quintus, §. argente, ff. de auct. & arg. leg. vnde cum insuspiratio non dicatur verè meum, non venit in tali donatione, sicuti docet Lambecius de inepit. 7. q. 1. in princ. ap. numer. 1.

IURIM MORVM appellatio ubi quis illa cedit, non comprehendatur nisi ea, quorum dies venit, non verò conditionalia, vel in diem, ita Bald. per test. ab in l. si ita scripseris 47. sub m. m. §. de legat. 1. quem sequitur Alexand. conf. 366. n. 8. lib. 5. & bene explicat Rota dec. 760. numer. 5. apud Farin. p. 2. recent.

APPELL. CXXV.

Lana.

1. Lana appellatio venit etiam lana filata, antequam tamen sit contexta.
2. Lana appellatio id continetur, quod cridum non est.
3. Lana appellatio venit lana cuiusvisque generis, quando est ancillum signum universale.

LANA appellatio venit etiam lana filata, antequam tamen sit contexta, Bart. in l. quoniam, §. illud ff. de legat. 3. Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 151. numer. 6. Franc. de Barry de fustis. testat. & aliter, lib. 9. tit. 1. numer. 1. ubi sic venire lanam siue succidam, siue lautam, siue præparatam,

paratum, carpanitum, & peccinatam, & licet sit iam in filum, & in stamen.

1. **L A N A** appellacione id continetur quod tin-ctum non est, si cuius de legat. 3. vbi glossa verb. non est. Franc. de Barty d. lib. 9. m. 15. num. 1. vbi dicit, quod lana tinctoria continetur si verbis amplius testa-tor vltus sit, secus in specie naturali significatione, Barbat. conf. 29. col. vlt. vol. 3. Nat. conf. 686. n. 1. lib. 4. Hippol. Riminald. conf. 25. n. 31.

2. Quando verò adiectum est signum vniuersale, venit lana cuiusque generis, vt colligitur ex l. p. d. enia, §. l. ab. v. ff. de auro & arg. legat. & tenet Rot. in l. litem. confirmatorem 18. Decembris 1615. coram bene mem. Ramboldi, impetita per Fasinae. decis. 697. n. 6. p. 1. recitat.

APPELL. CXXVI.

Leſtum.

1. **L eſſi** appellacione in legato vxori facto veniunt etiam festinus, culcitra de ferico, & omnia ornamenta.
2. **Leſſum** vbi testator reliquit vxori suae viduae, non praesumitur legasse testum fericum, sed vi-duale.
3. **Leſſo** testatoris legato, ornamenta quoque sint le-gata, ornamenta etiam pretiosa viduae legata censentur.

1. **L E C T** appellacione in legato vxori facto venit etiam lectus festinus, secundum Bart. in l. medio, §. vxori, ff. de auro & argenti leg. & in l. liberorum, §. fin. ff. de legat. 3. vbi per illum text. vltimo loco citatum fitur huiusmodi legato venire culcitra de ferico, & omnia ornamenta, Florian. in l. sed & si quid, §. proprietaria, in fine, ff. de usufructu, Sord. de aliment. tit. 1. q. 7. num. 5. vers. sed quicquid, & decis. 150. n. 10. Rebuff. ad l. in stratum 44. vers. si vero, ff. de verb. signifi. p. 2. 21. Stephan. Grat. de scilicet forens. tem. 1. cap. 138. num. 4.

2. Secus autem erit quando testator legauerit le-ctum vxori suae viduae, quia tunc non praesumitur legasse lectum fericum, cum id repugnet condi-tioni, & qualitati ipsius mulieris, ob idque lectum viduale reliquit praesumitur, secundum Menoch. conf. 329. n. 14. & conf. 352. n. 11. & Sord. de aliment. tit. 9. q. 30. n. 24.

3. Quod quidem temperandum est, ne procedat vbi legatum fuerit lectum testatoris, aut ornamenta le-cti quae sint, quia tunc huiusmodi pretiosa orna-menta vxori etiam viduae legata censentur, vt scri-bunt Card. Mant. de consuet. vlt. vol. lib. 6. tit. 11. n. 17. Sord. de aliment. tit. 4. q. 7. n. 5. Stephan. Gratian. d. cap. 138. n. 25.

APPELL. CXXVII.

Legatum.

1. Legati appellacione continentur fideicommissa, & donatio totius mortui.
2. Legata, & fideicommissa singularia equipa-rantur.
3. Legatum est auctor a testatore factum, & ab herede praestandum.

3. Legata ad donationem plurimum accedunt.

5. Donatio inter vivos non venit appellacione sa-geri.

6. Legati vbi sit mentio intelligitur de valida.

L E G A T I appellacione continentur fideicom-missa, & donatio cuius mortis, l. 1. & fideicommissum, ff. de legat. 3. d. 1. ff. de legat. 1. d. 1. C. communia de legat. Bellon. commun. opinio. 10. verb. legati appella-tione; legata enim & fideicommissa singularia equi-parantur, Menoch. conf. 27. a. num. 7. Et dicitur le-gatum donatio a testatore facta, & ab herede praestanda, l. legatum ff. de legat. 2. §. legatum, Inst. de legat. 1. Menoch. de praesumpt. lib. 4. p. 101. num. 17. & p. 131. num. 1. nam ad donationem plurimum accedunt legatum, Gilbert. Costa lib. 1. q. 1. cap. 14. d. 1. princip. Card. Mant. de consuet. vlt. vol. lib. 6. tit. 4. num. 9. Dn. Hermann. Juris Cunct. lib. 8. Ant. Gom. ver. tem. 1. cap. 12. n. 1.

L E G A T I appellacione non venit donatio inter vivos, quia non accedit nominis similitudo, vt tenet Nat. conf. 645. n. 3. lib. 4.

L E G A T I vbi sit mentio intelligitur de vali-da, non de inualida, vt respondit Paul. de Castro conf. 50. lib. 2. vbi ait quod iussus solvere omnia le-gata intelligitur de validis; non de inualidis, idem scribunt Nat. conf. 401. n. 53. Fulat. in r. d. de subſtit. 9. §. 2. n. 10.

APPELL. LXXXVIII.

Legumina.

L E G U M I N U M appellacione (ita dicta ex eo quod colligendo manibus legantur, id est, colligan-tur, non autem sublequantur, teste Varro de rusti-ca, lib. 1. cap. 22.) veniunt omnia quae manibus lo-guntur, & siliquam habent, prout eicer, lente, fabz, faxloti, & similia; vt scribunt Rebuff. ad l. frum-gem 77. n. vlt. legaminibus, ff. de verb. signifi. cap. 138. subdens quod venit etiam canapis, & Card. Tusch. praet. consil. tem. 3. lit. T. concl. 92.

APPELL. CXXIX.

Lex:

1. Principis placitum legis habet vigorem.
2. Principis iudicium lex animata in terra.
3. Contrahit Principis habet vim legis.
4. Consuetudo venit appellacione legis.
5. Placitum dicitur lex data negotiis.
6. Dogma prudentum videretur dicitur lex.
7. Pacis capitula inter ciuitates liberae sunt leges.
8. Continuit opinio venit legis appellacione in statu de lege loquente.

L E G I S appellacione venit quod Principi placitum, quia Principis placitum legis habet vigo-rem, l. quod Princeps, ff. de legib. 3. d. 1. & quod Prin-cipi, Inst. de iure natur. Cardin. Tolch. praet. consil. tem. 5. lit. L. concl. 25. a. n. 1. Menoch. conf. 66. n. 21. Et ideo Princeps dicitur lex animata in r. r. Sord. d. decis. 2. num. 5. & 24. cuiusque contractus habet vim legis, vt scribunt Mench. iust. cap. 3. a. num. 5. Sord. d. decis. 2. num. 4. Perez. de iur. iust. lib. 6. tit. 1. in p. r. Card.

Card. Mantica de tacitis & ambig. conu. lib. 3. tit. 10. n. 46. cum seqq.

4. Consuetudo venit appellatione legis, siue iuris, ex Menoch. d. cap. 3. num. 2. quia patrem vim habet cum lege, Guid. Pap. sing. 803. Bernard. Grotius ad praedic. Camera Imper. lib. 1. concl. 36.
5. Pactum dicitur lex data negotiis, Fulgof. conf. 144. Syndici communis, num. 2. ubi idem dicit de sententia Petr. de Anchar. conf. 44. num. 3. & num. 9. vrf. praeterea.
6. Dogma prudentum virorum dicitur lex, Roland. à Valle conf. 32. m. 31. lib. 2.
7. Pacis Capitula inter ciuitates liberatae sunt leges, & statuta, Fulgof. conf. 149. num. 3. circa fin. vrf. auctorem.
8. COMMUNIS opinio venit legis appellatione in statuto de lege loquente, Beroi conf. 91. n. 16. & 17. Decian. conf. 59. n. 30. tom. 5.

APPELL. CXXX.

Liberi.

1. Descendentes omnes, tam masculi, quam femine, comprehenduntur liberorum appellatione.
2. Nepos ex filia venit appellatione liberorum.
3. Nepitem ex filia qui reliquit, non dicitur de iure communi sine filio decedere.
4. Liberorum appellatione veniunt omnes in infinitum.
5. Ordo geniturae consideratur inter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem.
6. Testator quando in prima substitutione vocat filios vtrius, in secunda vero vocat liberos alterum, cum additione verbi, ut supra, tunc in secunda censetur intellexisse de filio, prout fecit in prima.
7. Liberi dispositioni vocati, intelligi debent sibi liberi primi gradus.
8. Testator quando vocat liberos cum aliqua qualitate restricta ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem vltiores.
9. Testator quando verbo, libris, adiecit verba, meis, vel suis, censetur vocare liberos immediatos, & sic primi gradus.
10. Dispositio testatoris quando est restricta aliquod tempus, tunc intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus passuri nasci.
11. Liberum si in numero singulari testator vocauit, tunc de liberis primi gradus vocatio intelligenda est.
12. Condicio, si sine liberis, desitit uno tantum filio relicto.
13. Liberorum nomen intelligitur de liberis primi gradus quando testator esset imperitus.
14. Testator quando in substitutione fecit mentionem de liberis & descendens, tunc dicitur intellexisse de liberis primi gradus.
15. Testator quando in una parte testamenti fecit mentionem de liberis, & descendens, & in alia simpliciter vocauit liberos, tunc non comprehenduntur nisi liberi primi gradus.

LIBERORUM appellatione nepotes ex filiis, Lac. omnes descendentes, tam masculi quam femine comprehenduntur, d. liberorum. & de verb. signif. glossantes, C. de Episcopis, & clericis. gloss. verb. liberi,

in Clemencia, de baptismo, Dec. conf. 148. num. 2. & conf. 153. numer. 4. Curt. iun. conf. 149. numer. 4. Bal. conf. 301. Adenide. in am. lib. 2. attentus. conf. 97. N. in propriis, num. 4. vrf. secunda substitutio, lib. 2. Alexand. conf. 88. lib. 3. & conf. 38. in princip. lib. 6. & conf. 157. Vrf. testamento, in princip. lib. 7. Altiat conf. 363. num. 2. Menoch. de presump. lib. 4. p. 384. n. 1. 2. & p. 389. num. 7. 4. & conf. 104. num. 50. & conf. 320. num. 16. & conf. 365. num. 8. vrf. & de eundem, & conf. 364. n. 2. & conf. 377. num. 14. & conf. 36. num. 21. & conf. 1040. num. 5. & conf. 1010. num. 1. & conf. 1016. num. 18. Collat. cap. pater. de verb. si absque liberis, num. 2. de testam. lib. 6. Pinell. in l. 3. num. 3. C. de bonis mat. Sord. dec. 366. num. 3. & 10. ubi intelligit, nisi appareat de tacita mente disponentis, Peregr. de fideicom. art. 22. num. 43. & art. 25. num. 8. Sim. de Petr. de insep. vltim. volun. fol. 189. n. 24. Cald. Peregr. de postest. eligendi, cap. 25. n. 27. Rulic. in l. cum aui, lib. 6. cap. 8. num. 3. ff. de condit. & demonst. ubi ait comprehendenti ex propria verborum significatione, & numer. 7. ampliat etiam procedere in contradiis, Ferrer. in consilium. d. catalonia. gloss. 1. n. 143. & gloss. 5. num. 136. Stephan. Gratian. di. cept. forensium. l. cap. 120. n. 26. Rot. rorari. Reuerendissimo Domino Cocino, dec. 112. num. 8. & dec. 480. num. 1. Sanchez. in preceptis Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 9. num. 15. Cardin. Tusch. prael. c. conclus. tom. 5. lit. L. c. conf. 37. à princip. Fulat. de substit. quafi. 36. num. 1. Franc. Molin. de rim nupr. lib. 3. q. 21. n. 17. & 18.

Vnde nepotem ex filia venire appellatione liberorum probat l. 1. & ibi gloss. C. de cond. i. n. scilicet. C. apol. conf. 49. num. 3. Roman. conf. 148. col. 1. Alciat. conf. 14. num. 9. lib. 9. Socinian. conf. 114. num. 4. Grot. Mazzar. conf. 3. num. 81. quos refert, & sequitur Fulat. d. quafi. 36. n. 2. quibus addit Alexander. d. conf. 38. in princip. lib. 6. Cardin. Tusch. d. lit. L. c. concl. 317. num. 10. Non dicitur enim sine liberis decedere, qui relinquit nepitem ex filia de iure communi, Bald. conf. 435. in princip. plenè Alexand. conf. 38. Perffo. l. 2. in princip. lib. 6. ubi plena Apostil. in verb. liberis. Etiam si agatur de excludenda causa pia substitutionis liberis testatoris qui decedunt sine filiis, quia nepotes extantes vocantur, comprehenduntur, Decian. conf. 191. In casu praefato, per tot. Bald. conf. 413. Vrf. testamento, lib. 4. Et idem est in dispositione statuti disponentis, quod decedenti sine liberis succedant proximiores agnati, vique ad tertium gradum inclusiue, & in dispositione vltima hominis, & in fideicommissio facto sub tali conditione, Bald. conf. 435. lib. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 337. n. 13. & 14.

Imò appellatione liberorum veniunt omnes in infinitum, & probatur in d. liberorum, & in l. sol. C. de leg. barod. & in auct. de barod. ab intest. veniens. §. 1. Menoch. conf. 1. num. 397. cum seqq. & conf. 152. n. 12. & conf. 328. dub. 1. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 43. & conf. 44. num. 8. dub. 1. Petr. de insep. vlt. volun. fol. 189. num. 24. Fulat. de substit. quafi. 317. num. 1. Maltrull. Sicilia d. res. 156. num. 29. & ita vltra trinepotem, ut voluerunt gloss. las. Non. Conan Ferrer. de Cald. & Aldob. quos refert, & sequitur Rulic. in d. l. cum aui, lib. 6. cap. 8. n. 21. quibus addo Menoch. d. conf. 1. n. 197. cum seqq. & conf. 44. num. 8. & conf. 315. num. 41. & conf. 318. num. 1. & 1. 26. 28. 35. & leg. & conf. 33. num. 14. & conf. 698. num. 1. & conf. 701. n. 1. & conf. 836. n. 1. quauis solum conueneri vique ad trinepotem inclusiue existimauerunt Bart. Alex. las. Alciat. Amil. Ferrer. Bellon. Bald. Paris. Roland. à Valle, quos congessit, sed non sequitur Rulic. d. cap. 8. num. 21.

5 Primò limita quando testator facta mentione liberorum exponendo dixit se intelligere de maiore natu, & postea de secundo genito in ordine gentituz, quia tunc solum intelligitur sensibile de filiis primi gradus, quia ordo gentituz consideratur ioter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem, ita Menoch. conf. 328. num. 4. vers. secundò confirmatur, Fular. d. q. 327. n. 17.

6 Secundò limita quando testator in prima substitutione vocat filios vnus, in secunda verò substitutione vocat liberos aliter, cum additione verbi vt supra, quia tunc etiam in secunda ceofetur intellexisse de filiis, prout fecit in prima, Menoch. conf. 328. num. 5. vers. tertio, Sord. conf. 534. num. 16. lib. 4. vbi dicit idem esse quando vocantur liberi eiusdem, & in prima substitutione intellexit de liberis primi gradus, quia & in secunda eadem faciendia erit interpretario nō verba restrictiua, & relatiua posita in secunda, refert Fular. d. q. 327. n. 8.

7 Tertiò limita quando liberi Titij essent vocati, & postea dictum esset, si illi sine liberis decesserint, &c. nam liberi dispositiue vocari intelligi debent sibi liberi primi gradus, non autem de vltioribus, cum illi reperiantur positi in conditione ad exclusionem liberorum primi gradus, alius sequetur quod vna persona esset agens & patiens, cōtra l. Præsum. ff. de iudic. & scribunt Doct. in l. si debitor, C. de postu; conditio enim liberorum se habere debet ad esse, & non esse, l. 1. & ibi Doct. ff. de condi. & demonstr. & hoc non posset contingere si liberi dispositiue vocati essent, & sic omnes descendentes, ita declarat Socin. l. an. conf. 108. num. 2. lib. 2. quem refert, & sequitur Menoch. d. conf. 328. num. 8. vers. quarto comprobatur.

8 Quartò limita quando testator vocat liberos cum aliqua qualitate restrictiua ad filios, vt si vocauit liberos Titij, admittendo prius maiorem natu, & postea alios successiu, quia intelligitur alios filios successiue vocare, non autem vltiores liberos, ita Menoch. d. conf. 328. num. 11. & 12. vbi allegat Cern. conf. 82. num. 5. Ruln. conf. 23. num. 2. lib. 2. Curt. ion. conf. 327. num. 2. Paril. conf. 20. n. 54. lib. 4. Decian. conf. 65. num. 7. lib. 9. prout illos refert Folar. d. q. 327. num. 20. Ratio est, quia dictio, alius, est repetitiua similium: vt dixi in tract. de donationib. dict. Alius.

9 Quintò limita quando testator verbo, liberis, adiecit verba meis, vel suis, quia censetur vocare liberos immediatè, & sic primi gradus, Menoch. d. conf. 328. n. 14. quod tamen dubium esse obseruat Fular. d. q. 327. n. 24. vbi in fine hanc limitationem reuocandam esse affirmat.

10 Sextò limita quando dispositio testatoris est restricta ad aliquod tempus, nam intelligitur vocasse descendentes, quia intra illud tempus possunt verisimiliter nasci, Decian. conf. 1. n. 24. lib. 1. Menoch. d. conf. 328. n. 17. Fular. d. q. 327. n. 24.

11 Septimò limita si in numero singulari testator vocauit liberom, quia tunc de liberis primi gradus vocatio intelligenda est, Menoch. d. conf. 328. n. 10. Fular. d. q. 327. num. 25. licet liberorum nomen semper in plurali, nunquam verò in singulari reperiri, ac plura posse in vno verificari, per text. in l. non est sine liberis 128 ff. de verb. signific. non sine indicio asserant Tiracq. in l. si vnusnam, vbi susceperit liberos, à num. 241. C. de heredi. d. d. d. d. C. ubi in d. cap. pater, vbi refertur liberis, à num. 21. C. de Mante. de consuet.

12 Vltimò limita si in vno verbo ita vt conditio si sine liberis, deficiat vno tantum filio relicto, vel et

probat pluribus citatis Doctoribus Fular. d. tract. de substitut. quæst. 401. à princip. tamen in singulari reperiri, prout in l. cum autem agnatio 25 ff. de postu. & aliis ex Codice notat Tiracq. d. vbi susceperit liberos, n. 242.

Octauò limita quando disponens, seu testator esset impericius, quia tunc oomen liberorum intelligitur de liberis primi gradus, Bart. in d. l. liberorum, num. 20. Menoch. d. conf. 328. num. 25. cum seq. vbi vult procedere etiam in testamento scripto à Notario, Sord. conf. 534. num. 11. lib. 4. Ruln. in d. l. cum autem, lib. 6. cap. 8. num. 19. cap. 17. ff. de condi. & demonstr. Fular. d. q. 327. n. 32. vbi n. 32. notat contrarium esse tenendum in testamento Latine scripto à Notario.

Nonò limita quando testator in substitutione fecit mentionem de liberis & descendibus, quia tunc pro liberis dicitur intellexisse de liberis primi gradus, Sord. conf. 534. n. 6. vers. super conclusum, lib. 3. Fular. d. q. 327. n. 35.

Decimò limita quando testator in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis & descendibus, & in alia simpliciter vocauit liberos, nam hoc casu liberorum nomen non comprehendit, nisi liberos primi gradus, secundum Sord. d. conf. 534. n. 11. & Fular. d. q. 327. n. 36.

APPELL. CXXXI.

Libertas.

LIBERTATIS appellatio venit omnimoda & plena, l. cum videres, ff. de alienatib. comp. Roland. à Valle conf. 2. n. 34. tom. 1. & conf. 85. num. 32. tom. 4.

APPELL. CXXXII.

Libertus.

LIBERTORVM appellatio continentur etiam liberti, l. liberti, ff. de verb. signific. l. cum pater, §. cum inter, ff. de legat. 2. & venit communis, ideo non potest vocare in ius alterom ex patronis sine venia, l. communis, ff. de in ius vocande; non verò continetur libertus liberti, l. pater filium, §. de vbi, ff. de legat. 3.

APPELL. CXXXIII.

Libet.

LIBERORVM appellatio continentur omnia volumina in quacunque materia scripta, l. libro rum, in princip. ff. de legat. 4. vbi in §. si cui, probatur quod in dubio intelligitur de vno volumine, non de liberis numerabilibus, per quos volumina diuiduntur, & in §. si Himeri, dicitur quod libri appellatione in legato testatoris si continetur prout inuenitur in morte ipsius testatoris, & in §. ubi non continentur ex in quibus libri reperiuntur, & sic bibliotheca. Legatis verò libris, armaria & capis librorum non continentur, nisi ex verbis colligi possit, vel ex personis præsumi, testatorem sensisse etiam

etiam de armariis, C. ad. Mantie. de censu. vlt. voluim. lib. 9. tit. 1. num. 50. Franc. de Barry de success. testat. & ab intestat, lib. 9. tit. 16. n. 4.

- 3 Legatum librorum, quos habebat tunc testator, non includit libros deinde emptos, vt respondit Bald. conf. 184. Pater, lib. 8. Roman. sing. 503. incip. Textus, Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 117. num. 15. vbi num. 16. cum eodem Romano, hoc extendit vt locum habeat etiam quando testator in primo testamento reliquit, puta libros, quos habebat, deinde emptis aliis putis confecit aliud testamentum, in quo confirmauit primum quoad legata. Ratio est, quia legata debent intelligi secundum tempus testamenti, non verò secundum tempus mortis testatoris, l. si ita, & l. vlt. in princip. ff. de auro, & arg. leg. dixerem 41. §. testamentum, ff. de legat. 3. cum aliis citatis per Menoch. d. tit. 4. presump. 127. per eum.

- 3 LIGNORVM soorum appellatione in legato Doctoris, qui habebat libros aliquos, quos conseruauerat commodare scholaribus, non veniunt libri illi vsui scholarius parati, vt soluit Bart. in l. cum in testamento, ff. de auro & arg. legat. quem refert Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 162. num. 25.

APPELL. CXXXIV.

Ligna.

- 1 LIGNORVM appellatione in legatis continetur Labor venio decreta, nisi alius testator senserit, l. legat. verbo, ff. de legat. 3. vbi gloss. verb. decreta, Bertazol. de clausula instrum. claus. 20. gloss. 9. num. 3. Pali verò & perticæ in legatis, & venditionibus non continentur, quia in numerum materiz redigendi sunt, l. pali, ff. de legat. 3. l. pari, ff. de verb. significat. faciunt quæ Bart. in tract. de alinea, vers. stridit ratione, num. 9. & in specie resoluit Bertazol. de clausula instrum. clausula. 20. gloss. 13. num. 6. in fine, Rebuff. ad l. carbonum 167. vers. in fine, ff. de legat. 3. pag. mlti 574. vbi subdit, quod si pali præ vectostate sentire non possent nisi ad combutendum, ligni nomine venirent.

- 1 LIGNI appellatione veniunt omnia, quæ comburendi causa parata sunt, & quæ consuetudo regionis, seu paterfam. pro ligno habebat, d. ligni verbo, latè Rebuff. ad l. carbonum, in vers. ex præditiis, cum seqq. pag. 572. & 573. Franc. de Barry de success. testat. & ab intestat lib. 9. tit. 15. num. 4. vbi quod ligno legato non continetur lignum paratum ad edificandum, vel falsciendum, sed tantum paratum ad comburendum, vel ad calefaciendum, nec continetur paratum ad carbonem conficiendos, nisi testator calefaceret se carbonibus; item nec paratum ad facies faciendas.

APPELL. CXXXV.

Linea.

- 1 Linea appellatione directæ, non autem inflexæ venit.
2 Descendentes soli veniunt linea appellatione.
3 Transversales non continentur quando testator dixit, quod bona construerentur in linea ipsius testatoris.

- 4 Transversales non veniunt quando vocati essent qui sunt ex linea Test. vel vocata esset linea hereditaria, vel linea Test. seu linea recta.
5 Transversales veniunt vbi vocata esset linea domus hereditaria, vel Test.
6 Collaterales veniunt appellatione linea quando alius verbum essent superfina, vel testator scribat non posse verificari linea vocationem in descendenti-
7 Agnitionis lineam vbi testator vocauit, veniant omnes descendentes, ascendentes, & transversales agnati.
8 Transversales veniunt vbi linea masculina vocata esset.
9 Testator vbi in alio testamento neccepit lineam pro transversalibus, ita, in ultimo testamento dicendum est illam habuisse eandem sensum, & in alio casu, vt n. 10.
11 Linea appellatione venit linea testatoris, & non hereditaria.
12 Linea appellatione si agitur de transversalibus, non venit ultra decimum gradum, secus si de linea descendenti.
13 Linea appellatione veniant tam masculi, quam femina.
14 Descendentes ex femine, non veniunt quando vocata esset linea recta.
15 Linea vocata non venit femina, nec descendentes ab ea, vbi testator tacite, vel expresse habuit mentem conseruandi bona in agnatione.
16 Linea sub nomine non venit femina quando agitur de bonis feudis, vel habentibus annexam iurisdictionem, vel dignitatem.
17 Niprus ex filio non dicitur de linea testatoris, quando ipse proprias filius exclusus.
18 Masculini per lineam masculinam descendentes quando testator vocauit, masculini ex feminis descendentes non veniunt.
19 Formis omnino, & descendentes ab eis essent exclusi vbi testator habuit sensum conseruandi bona in familia.
20 Linea paterna appellatione non veniunt descendentes ex femina ab eodem patre procedentes.
21 Idem est dicere de linea paterna, & de paterna parte.
22 Illegitimi non veniunt linea appellatione, & ostenditur.
23 Naturalis ad fiduciarium non veniunt appellatione linea.

LINEA appellatione directæ, non autem inflexæ, continetur, vt post Socin & Corn. resoluit Peregr. de fiduciis art. 12. num. 14. Mieres de maiorat. p. 2. quall. 6. num. 18. & post Bald. Castrensi. & alios tenet Aloy. Rec. in praxi verum furi Ecclesiæ, rescript. 238. num. 2. Giusell. Delane decif. 109. num. 10. & fuit dictum in Mediolanen. iurispatronatus 16. Octobris 1617. coram R. P. D. meo Pitouano, impressa per Viuzian. post suam praxim iurispatronatus decif. 73. num. 5. in nouissima impressione. Sic etiam appellatione lineæ venit regulariter lineæ effectiua vocaturum, Menoch. conf. 234. num. 8. Peregr. de fiduciis art. 12. num. 14. cum seqq. Fulz. de subfinit. quall. 345. num. 1. cum seqq. Rota apud Paul. de Rubis decif. 97. n. 7. num. 1. d. m. f. lib. 3. p. 7. recent.

LINEA appellatione continentur soli descendentes omnes, Anch. conf. 95. n. 7. Socin. sen. conf. 11. num. 9. & 10. lib. 3. Socin. iun. conf. 97. num. 66. lib. 2. Dec. conf. 163. col. 3. & conf. 379. num. 4. & 5. Roim. conf. 98. num. 4. lib. 2. & conf. 49. num. 6. & conf. 153.

num. 10. & conf. 109. num. 3. lib. 2. & conf. 13. col. 3. & conf. 14. lib. 3. Patul. conf. 40. num. 1. lib. 2. & conf. 74. num. 3. lib. 3. Crauer. conf. 230. num. 5. Brun. super statut. ex luf. i. am. art. 1. 2. quæst. 1. 9. col. 1. & 2. Grueh. Delana nec. 109. num. 12. vbi quod continetur agnatione, & cognatio, Capic. decif. 319. num. 6. Prat. de interpret. vltim. volunt. fol. 191. num. 41. & seq. & conf. 99. num. 14. lib. 1. Cephal. conf. 113. num. 39. & 60. Menoch. conf. 33. num. 13. cum mulu feqq. & conf. 234. num. 7. cum feqq. & conf. 316. 1. 6. & 8. & conf. 633. num. 11. & conf. 732. num. 43. & conf. 926. num. 14. vbi etiam quod in primogenituris, vocata linea intelligitur de linea effectiue, & conf. 957. num. 9. cum feqq. & 404. 981. num. 8. & conf. 107. num. 9. & de prefumpt. lib. 4. pref. 88. num. 11. Peregrin. conf. 32. num. 1. & 6. lib. 2. & conf. 57. num. 8. lib. 5. & de fideicom. art. 12. num. 24. Fulat. de subftitui. quæst. 345. num. 1. Rot. decif. 216. num. 3. apud Barinac. part. 2. reu. Rota. dicit. conf. 97. num. 8.

Quorum opinio eo maxime procederet quando testator diuifet quod bona conferuerit in linea ipsius testatoris, nam tranſuerſales, non continerentur, Ruin. conf. 153. num. 11. lib. 1. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 60. lib. 1. Peregrin. conf. 57. num. 9. lib. 3. Menoch. conf. 233. num. 2. & de pref. 88. num. 21. in fine, quos refert & fequitur Fulat. d. quæst. 345. num. 6. vbi num. 9. ſubdit etiam tranſuerſales non veniunt quando vocati eſſent qui ſunt ex linea Tutij, vel quando vocata eſſet linea heredis, vel linea Tutij, Capic. decif. 159. num. 6. Prat. de interpret. vltim. volunt. fol. 191. num. 41. Menoch. conf. 924. num. 1. vel denique quando vocata eſſet linea reſta, Prat. de interpret. vltim. volunt. fol. 193. num. 71. circa med. & conf. 32. num. 1. cum feqq. lib. 1. Cephal. conf. 510. Menoch. conf. 316. num. 81. cum feqq. refert Fulat. d. quæst. 345. num. 12.

Limita primò quando vocata eſſet linea domus heredis, vel Tutij, quia tunc & tranſuerſales veniunt, Menoch. conf. 314. num. 12. Fulat. d. quæst. 345. num. 11. & 14.

Limita ſecundò quando alias verba eſſent ſupreſſa, vel teſtator ſciebat non poſſe verificari linæ vocationem in deſcendentibus, quia tunc & collaterales comprehenderentur, Crauer. conf. 659. n. 6. Menoch. d. pref. 88. num. 11. in fine, Fulat. d. quæst. 345. num. 11.

Limita tertio quando teſtator vocaret lineam agnationis, quia tunc omnes aſcendentes, deſcendentes, & tranſuerſales agnatos comprehendit, Menoch. conf. 924. num. 26. & conf. 146. num. 12. in fine, & conf. 924. num. 1. cum feqq. Peregrin. conf. 11. num. 16. verſ. allegata autem, lib. 2. Fulat. d. quæst. 345. num. 17.

Limita quarto quando vocata eſt linea masculina, nam tunc etiam tranſuerſales veniunt ſcribunt, Prat. de interpret. vltim. volunt. fol. 190. num. 39. & 45. Menoch. conf. 463. num. 12. Fulat. d. quæst. 345. num. 18. vbi num. 19. intelligit niſi vocati eſſent deſcendentes masculi pro lineam masculinam.

Limita quinto quando teſtator in ſuo teſtamento accepſſet lineam etiam pro tranſuerſalibus, quia & in vltimo teſtamento dicendum erit eundem ſenſum teſtatore habuiſſe, Menoch. conf. 924. num. 16. Fulat. d. quæst. 345. num. 10. vbi tamen num. 21. obſeruat hanc limitationem non eſſe omnino tutam, quia multi tenent qualitatem appoſitam in primo teſtamento non cenſeri repetitam in ſecundo.

Aug. Barbosa Appell. l. v.

Limita ſextò quando teſtator plures filios, vel fratres vocauit, cuiusque lineas vocando, & in perſona vnus vocatur & linea tranſuerſalem 4 quia & in linea alterius præſumendum erit teſtatore & de linea tranſuerſali intellexiſſe, Menoch. conf. 924. n. 18. Fulat. d. quæst. 345. n. 21.

Limita ſeptima appellatione venit linea teſtatoris, & ſi non heredis, Menoch. conf. 982. num. 1. in fine, Fulat. d. quæst. 345. n. 27.

Linea appellatione, ſi agitur de tranſuerſalibus, non venit ultra decimam gradum, ſecus ſi de linea deſcendentibus, Cort. ſen. conf. 52. n. 36. Prat. de interpret. vltim. volunt. fol. 191. n. 45.

Linea appellatione veniunt tam masculi, quam feminæ, ita Corbul. de iure emph. tit. de caduc. ob lineam finiam, n. 40. Cephal. conf. 413. n. 13. cum feqq. & conf. 664. n. 23. Bardell. conf. 666. n. 1. Menoch. conf. 615. num. 9. cum feqq. Peregrin. de fideicom. art. 22. n. 24. qui omnes, excepto Peregrin. reſoluunt quod deſcendentes ex feminis dicuntur, & ſunt de linea, idem cenſuit Rot. decif. 216. n. 3. apud Farin. p. 2. recent. vbi ex Bald. conf. 314. n. 10. lib. 3. ait quod omnes poſſimus dici de linea Adami. Caſtill. extrin. tom. 6. c. 138. n. 12. Etiam ſub vocatione linæ reſta dicitur vocata femina. Aguirre in apolo. p. 2. ex n. 161. Aueod. ad l. 40. Tarr. gloſſ. 9. n. 40. Mieret de maior. p. 1. n. 107. n. 41. Caſtill. d. c. 138. n. 11. & n. 19. verſ. denique. Valenzuel. conf. 97. n. 107. cum feqq. tom. 1.

Primò limita quando vocata eſſet linea reſta, tunc enim deſcendentes ex femina non veniunt, Menoch. conf. 316. n. 8. Fulat. de ſubſtit. 347. n. 7.

Secundò limita quando teſtator tacite, vel expreſſe habuit mentem conſeruandam bona in agnatione, nam tunc nec ſorores nec deſcendentes ab eis veniunt in vocatione de linea, Menoch. conf. 625. n. 2. Fulat. d. quæst. 147. n. 5.

Tertio limita quando agitur de bonis feudaliſſimis, vel habentibus annexam iuriſdictionem, & dignitatem, nam cum de iis non ſit capax femina illa, non veniunt ſub nomine linæ, Ruin. conf. 108. n. 7. lib. 1. Menoch. conf. 105. n. 34. Fulat. d. quæst. 347. num. 8.

Quarto limita quando teſtator proprias filias excluſit, quia tunc nepes ex filiis non deſcendunt de linea teſtatoris, ita Cephal. conf. 413. num. 3. Menoch. conf. 105. n. 1. & conf. 183. num. 19. Peregrin. de fideicom. art. 26. n. 1. in fine, Fulat. d. quæst. 147. n. 19.

Quinto limita quando teſtator vocauit mascululos pro lineam masculinam deſcendentes, quia tunc etiam masculi ex feminis deſcendentes non veniunt, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 1. num. 69. Menoch. conf. 801. num. 82. Fulat. d. quæst. 347. num. 31. Rot. decif. 205. num. 5. apud Farin. p. 2. recent. etiam quod vocati eſſent ſolum deſcendentes ex linea masculina, Cephal. conf. 419. n. 7. & conf. 381. num. 1. Fulat. d. quæst. 347. num. 4. & num. 19. in fine, Fulat. d. quæst. 347. n. 33.

Sextò limita vbi teſtator habuit ſenſum ut bonis in familia conſeruandis, tunc enim feminæ omnino & deſcendentes ab eis eſſent excluſi, Crauer. conf. 656. n. 8. Menoch. conf. 379. num. 10. & conf. 625. num. 1. Peregrin. d. art. 26. num. 19. circa fin. & num. 30. Fulat. d. quæst. 347. num. 42. vbi num. ſeq. dicit quod ſicut & contra quando o ſubſtitutio non eſt facta pro conſeruandis bonis in agnatione, vel eſt ſubſtitutus is, qui agnationem conſeruare non poſſet, vt pia cauſa, femina veniunt.

Limita ſeptima pueri appellatione non veniunt ad deſcendentes ex femina ab eodem patre procedentes.

Y

deſc.

dentes Ruin. *conf.* 142. num. 11. lib. 3. Peregr. d. ar. 26. in fine. Fufat. d. quaff. 347. n. 49. Ratio est, quia, vt dicit Curt. iun. *conf.* 5. n. 24. & 29. per feminam rumptur linea paterna, & ab ea incipit agnationis origo. Iuris consulti, q. 9. n. 1. ff. de gradibus est enim femina finis proprie familie. l. pronuntiatio. 5. ff. de verbor. signif. Adocerte tamen idem esse dicere de linea paterna & de paterna parte, vt fuit dictum in Mediolanen. iurispatronatus 28. Nouembris 1616. coram R. P. D. Viruano, impressa per Viuian. post praxim iurispatronatus, decis. 71. num. 3. & in eadem coram eodem 30. Octobris 1617. ibid. 73. n. 4.

- 11 **L**INEÆ appellatione veniunt naturales ad fideicommissum, ita Cephal. *conf.* 391. Peregr. d. fideicommissum. ar. 11. n. 80. in fine. Fufat. de substitutione. 9. 347. n. 1. cum segg. declarantes id non procedere in illis casibus in quibus filiorum appellatione non veniunt naturales, nam arguunt à vocatione filiorum ad vocatuocem lineæ; addūque spatio, & odibiliter natos non venire in vocatione lineæ, quod etiam tradunt Hieron. Gabr. *conf.* 195. num. 5. vol. 1. Farin. in pract. crim. p. 1. q. 11. num. 52. & seg. & n. 73. quos refert Aloyf. Ricc. in pract. termin. fore. ecclef. resolut. 185. n. 2.

APPELL. CXXXIV.

Lis.

- 1 **L**IS appellatio vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit in præsens, & non futura.
- 2 In statu, & in vniuersa lis appellatio.
- 3 Lis mota appellatione venit solum contestata.
- 4 Lis appellatio venit solum controuersia iudiciali.

- 5 **L**ITIS appellatione vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens, & non futura. Item, si sed fuffi quod consueuerunt in vniuersa nomen, Ioseph Ludov. Peruffi. decis. 37. a. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 5. sub n. 21. & 33. Stephan. Gratian. d. script. forens. cap. 145. num. 12. cum segg. nisi procurator habear generale mandatum, secundum Flamin. de resignat. benef. lib. 9. q. 16. n. 17.

- 6 **L**ITIS appellatione venit instantia & ius, secundum Doct. in l. postquam lit. C. de palli. Pute. decis. 407. num. 1. lib. 2. in correlat. Et veniunt lites, que per actionem intentantur, Leo Valent. decis. 20. num. 13. lib. 1.

- 7 **L**ITIS motæ appellatione venit solum contestata, cap. ex parte 30 de verbor. signif. Bartol. l. causat. C. de transact. in l. 1. Marant. de ordin. ind. p. 5. sit. & omnia sunt durante instantia, n. 64. Sured. de alimen. tit. 1. quaff. 8. n. 4. Cabed. Lusit. decis. 15. num. 10. p. 2. patens meos in comment. ad Ordin. Reg. Lusitanor. l. 1. tit. 20. §. 7. n. 3.

- 8 **L**ITIS appellatione venit solum controuersia iudiciali, l. causat. vel lites, C. de transact. Corn. *conf.* 267. in hac constitutione, n. 28. vers. & licet appellatione, lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. pract. comel. num. 5. lit. L. et cl. 179. num. 1. vbi n. 4. per lites nomen, ff. de verbor. signif. & Abb. *conf.* 43. Pinder. num. 2. lib. 1. subdit quod lites nomen importat omnem actionem tam personalem, quam realem.

APPELL. CXXXVII.

Maior, Maiores.

- 1 **M**aior in dubio appellatione intelligitur aetate, nisi verba repugnent.
- 2 Verb. Maior natu, ostendunt differentiam intellectus de scure, & aetate maiore.
- 3 Maior masculus vbi vocatus esset solum maior nata veniret.
- 4 Maiorem appellatione propriè sumpta, tantum continetur ultra trimum.
- 5 Maiorem appellatione non veniunt transuersales quantumcumque sint antiqui, sed solum ascendentes à trino supra.

MAIORIS in dubio appellatione intelligitur aetate, nisi verba repugnent, quia verba potius de naturali maiestate, quam de accidentali, vel sicca intelligitur. Alex. *conf.* 4. Ponderat. num. 2. & 3. lib. 5. Cardin. Tusch. pract. comel. 100. 5. lib. 4. ad conclus. 19. num. 3. Stephan. Gratian. d. script. forens. cap. 456. num. 82. & 83. Rebuff. ad l. 2. ff. de verb. signif. verb. Maior, pag. 23. Titiaq. in trati. primogen. quaff. 1. num. 11. quem refert Ego ipse in collect. ad cap. quous 5. num. 3. de testib. Vnde hic maior de domo vocetur, intelligitur de maiori aetate, non diuitiis, nec dignitate, vt per text. in l. si pater, in fine, ff. de adopt. & in l. cum quis princip. ff. de inter. & res. & in l. si pater, in princ. ff. de iur. iur. & in cap. maior, 34. quaff. 1. & in dist. cap. cum ius, resoluunt Pat. *conf.* 19. num. 125. & *conf.* 93. num. 31. lib. 2. Ioan. Lecc. in trati. de primogen. lib. 1. quaff. 1. Titiaq. d. quaff. 1. num. 10. Cardin. Manic. de i. ori. filior. vltim. voluit. lib. 8. tit. 10. sub num. 1. Sim. de Pictis de interpret. vltim. voluit. fol. 329. num. 74. circa fin. & fol. 334. num. 18. Menoch. de præsump. lib. 4. praef. 92. num. 1. & *conf.* 111. num. 26. & *conf.* 210. num. 118. Alex. Raden. de auct. lib. 1. cap. 15. num. 167. & 169. Peregrin. *conf.* 47. num. 16. lib. 2. Honded. *conf.* 70. num. 12. lib. 2. Fufat. de sub. lib. quaff. 183. Anton. Monach. Florent. decis. 71. num. 12. Ego ipse in collect. ad dist. cap. quous, num. 4. Quis quidem opinio sine dubio procederet quando vocatus esset opinio sine dubio procederet quando vocatus esset maior natu; nam hæc verba, maior natu, ostendunt differentiam intellectus de seniore, & aetate maiore, cap. lex est l. 2. qui cum maior, natu. ff. per. libert. 5. minorem, l. filii, de adopt. Socin. sen. *conf.* 12. num. 4. lib. 2. Pat. *conf.* 19. num. 12. cum segg. lib. 2. Titiaq. d. quaff. 1. in fine, Honded. dist. *conf.* 70. num. 13. lib. 1. Provt etiam procederet si vocatus esset maior masculus, quia solum maior natu veniret vt resoluunt Sim. de Pictis de interpret. vltim. voluit. fol. 329. num. 74. in fine, Fufat. de sub. lib. 9. 356. num. 8.

MAIORVM appellatione propriè sumpta, tantum continetur ultra trimum, Oldrad. *conf.* 21. Thema tale est, ver. maiorum. vbi in versat. secundum, subdit quod etiam verificatur in patre & auct. Angel. *conf.* 163. Statutus Dalmat. in princ. vbi dicit hoc verum de propria significatio, quia propriè ascendentes supra trium dicuntur maiores, testatur verò & alij deinceps dicuntur parentes, refert Card. Tusch. d. res. 1. sit. ad conclus. 1. num. 1. & 2. Rebuff. vbi supra, verb. maior, vers. facienda.

MAIORVM appellatione non veniunt transuersales quantumcumque sint antiqui, sed solum ascendentes

Arctin. n. 52. ad fin. & n. 51. & Socin. num. 59. in d. l. Gallus, §. 1. nunc de lege Felleta, Com. conf. 146. lib. 2. n. 5. & 6. lal. conf. 117. col. 2. num. 1. lib. 4. Ruin. conf. 49. lib. 1. n. 5. & 1. cum segg. Deci. conf. 103. n. 8. Petalca in l. cum pater, §. filia, de legat. 2. n. 64. pag. 331. & habetur in tract. de primog. H. sp. lib. 3. c. 5. num. 48. Angult. Beroci. conf. 150. per res. maxime n. 13. lib. 5. Et quomodo contrariam opinionem probet Specul. rit. de emphyt. §. nunc aliqua, vers. 146. queritur 173. quomodo sequi videretur lal. in d. 4. nunc de lege Felleta, num. 16. cum aliis que congerit Tiraq. de primog. g. 12. num. 12. & g. 13. num. 6. hi tamen omnes sunt intelligendi, ubi dispositio, de cuius interpretatione agitur, agnationem respicit, proxi ipsi loquuntur, &c.

3 Declara ampliationem, ut non procedat quando cessat ratio agnationis conservanda, ut quia fidelicommisum sit constitutum ab extraneo, vel à muliere, vel initium habuit à femina instituta, quia tunc masculus ex femina veniret, ita Ruin. conf. 110. n. 13. vers. quo verò lib. 1. Socin. iun. conf. 5. n. 11. & 16. lib. 3. Rimio iun. conf. 347. n. 17. & 18. Mantica de consuet. ult. voluerit, lib. 2. tit. 8. n. 50. & 75. Molio. d. cap. 5. n. 49. Sued. conf. 304. n. 14. Rot. decis. 150. n. 2. p. 2. d. nunc per reg. in tract. de fideicommissis, 16. num. 27. & conf. 5. n. 13. lib. 1. & conf. 1. n. 31. lib. 5. Menoch. conf. 80. n. 38. cum segg. Gall. d. except. 57. n. 82. cum segg. Rustic. d. cap. 16. n. 2. Card. Tulch. d. contr. 105. n. 10. Rota in Spelatana hereditaria 11. Martij 1613. coram Patriarcha Mantuano, impressa per Farin. decis. 461. n. 8. p. 1. recent. & novissime in Florentina fideicommissi de Cambio 9. Junij 1617. coram R. P. D. Donozetti, in fine. Vel quando vocati essent masculi quicunque propter illam dicationem vniu. ralein, Rustic. d. 4. cap. 6. n. 23. cum segg.

4 Declara etiam, appellatione masculi venire masculum ex femina quando succedit ex persona sua, & non per representationem, quia ubi succeditur ex persona propria, debent considerari successores, ut tales, non ut filij talis, neque villa ratio habetur derivationis masculinitatis, Iacob. Raynet. & Cyn. in arch. post fratres, C. de leg. i. hered. lal. conf. 115. Presentia, n. 4. col. 5. vers. secundum principaliter mouet, & vers. ratio orge, lib. 4. Tiraq. de primog. g. 10. num. 15. Lodou. Molio in d. l. iuris alleg. num. 41.

APPELL. CXLII.

Massaritia.

- 1 Massaritia idem importat quod supellestilia, & ideo Massaritarum appellatione veniunt quicunque continentur appellatione supellestilia.
- 2 Supellestilia appellatione veniunt omnia parata mobilia ad usum communem patriæfamil.
- 3 Massaritia, mobilia, supellestilia, & sulcimenta sunt nomina appellativa.

1 MASSARITARVM appellatione continentur ea, quæcunque continentur appellatione supellestilia, & contra; Massaritia enim idem importat quod supellestilia, Abb. conf. 88. num. 5. lib. 2. in cl. Casus in facto, Dec. conf. 491. Card. Tulch. prall. consil. tom. 5. lit. M. encl. 105. num. 1. & 6. Ange. Arctin. in tract. de testamentis, gloss. 39. num. 1. Durand. de arte testandi, in cit. de legat. caut. 5. in fin.

2 Menoch. de presumption. lib. 4. pref. 160. num. 1. Appellatione verò supellestilia veniunt omnia parata mobilia ad usum communem patriæfamil. l. 3. cum

seg. ff. de supellestiliis, leg. Abb. conf. 88. in princip. vers. id hoc non obstat, lib. 1. ubi quoddam veniunt lechi, calcitræ, capræ, scamna, & similia Et quod nomen Massaritarum, mobilia supellestilia, & sulcimentorum sint nomina appellativa collectiva, resoluunt Rimin. conf. 216. n. 84. ubi n. 8. subdit quoddam supellestilem suam appellant homines bona sua mobilia. Alia vide in verb. Supellestilia, & appell. 55.

APPELL. CXLIII.

Mater.

- 1 Aua continetur matris appellatione, quous ponderatur naturalis affectio.
- 2 Matris appellatione non continetur aua in adops.

MATRIS appellatione continetur aua quous ponderatur naturalis affectio, quia procedunt per eandem rationem, inquit, ff. de verb. signif. l. Nisennium vide de negot. gestis, Alex. co. sig. 8. vers. illud, n. 1. lib. 6. ubi n. 4. ait idem statum excludens matrem, excludere etiam auam matrem, refert Card. Tulch. prall. consil. tom. 5. lit. M. encl. 105. num. 1. & 5. Rebuff. in l. iuris interpretatione 201. col. 2. ad mod. ff. de verb. signif. Sord. de aliment. rit. 6. quæst. 8. num. 14. & 16. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. c. 977. n. 5. Decian. conf. 132. n. 5. vol. 3.

MATRIS appellatione non continentur aua in odiosis, l. lege talia, §. 1. ff. de ritu nupt. Alexand. d. conf. 198. n. 4. vers. & similiter, Card. Tulch. d. consil. 108. n. 3. Angulad leg. Meliorad. l. gloss. 1. n. 5.

APPELL. LXLIV.

Matrimonium.

MATRIMONI appellatione propriè non veniunt sponsalia, sed matrimonium per verba de presenti contractum, quamvis copula sequatur, minimè sit, Covar. de sponsalib. p. 2. cap. 1. in iun. n. 3. & 4. Cald. Pereira in l. si curatorem, verba dicit, n. 128. C. de in ius, resit. moner. Gouier. de iuram. conf. p. 2. c. 51. n. 2. Matien. l. fin. gloss. 6. n. 1. rit. 5. lib. 5. noua Recopil. Verùm Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 1. n. 3. sic distinguit, aut materia est odiosa, aut fauorabilis, aut indifferens: si est odiosa, appellatione Matrimonij non veniunt sponsalia contracta de presenti ante consummationem: si est fauorabilis, comprehenduntur etiam sponsalia de futuro: si verò est indifferens, veniunt sponsalia contracta per verba de presenti adhuc ante consummationem, non autem per verba de futuro, & citat Panot. in capitulo loco, in fine, ubi Felin. num. 4. de presumpt. Alex. Carter. lib. 5. de sponsalib. cap. 5. Anon. Cuch. lib. 5. in fin. uari. rit. 10. n. 8. & 9. Auendan. resp. 10. n. 3.

APPELL. CXLV.

Melioramenta.

MELIORAMENTORVM, seu meliorationum appellatione propriè veniunt ea, per que

- 9 *Mendicantium appellatio* veniunt enim alij Ordines, qui post quatuor priores à Sede Apost. consistunt sicut.
- 10 *Suffragio lata in Superiores Ordinem Mendicantium*, admissentes ad professionem ante annum novitatum, extenditur ad Mendicantes postea creatos.
- 11 *Frates*, quibus est concessa facultas transgredi ad non Mendicantes, si non inveniant Mendicantes, qui eos vellem admittere, non satisfaciunt si apud Mendicantes olim infirmos non admittunt, nisi admitti quoque tenent apud demum sales creatos.
- 11 *Clem. 1. de Regularib. dum statuit professor Ordinum Mendicantium ad non Mendicantes*, etiam de licentia Sedis Apost. transgredi, non posse habere vocem in Capitulis, Prioratu, &c. comprehendens Mendicantes etiam postea approbatos.
- 12 *Males Ordinum Mendicantium, non comprehenduntur sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus.*
- Participam de privilegijs Mendicantium:*
- 14 *Canonici Regulares Lateranenses,*
- 15 *Canonici Regulares S. Salvatorum.*
- 16 *Canonici sacculares S. George,*
- 17 *Canonici Regulares S. Crucis Cemibricenses*
- 18 *Monachi Cassinenses,*
- 19 *Monachi Valli Umbrosæ,*
- 20 *Monachi Camaldulenses,*
- 21 *Monachi Cistercienses,*
- 22 *Monachi Cistercienses reformati,*
- 23 *Monachi Cistercienses,*
- 24 *Monachi Salvatorum,*
- 25 *Monachi Congregationis B. Mariae Montis Virginis,*
- 26 *Monachi S. Basilij,*
- 27 *Premonstratenses,*
- 28 *Frates S. Spiritus in Saxia,*
- 29 *Carthusienses,*
- 30 *Frates S. Hieronymi Hispaniarum,*
- 31 *Frates Eremitæ S. Hieronymi de Pisis,*
- 32 *Frates S. Hieronymi de Fesulis,*
- 33 *Frates Cruciferi,*
- 34 *Frates Ordinis Sanctissimæ Trinitatis,*
- 35 *Frates S. Mariæ de Mercede,*
- 36 *Frates Milicie Iesu Christi,*
- 37 *Tupacini,*
- 38 *Clerici Regulares de Sommaschiæ,*
- 39 *Clerici Regulares Minoræ,*
- 40 *Clerici Regulares ministrantes infirmis,*
- 41 *& Clerici Regulares scholæ piæ.*

MENDICANTIVM appellatio de lure communi & antiquo veniunt Predicatores, Minores, Eremitæ S. Augustini, & Carmelitani, de quibus fit mentio in cap. vnic. S. sand. de relig. domib. lib. 6. sicuti docent Lap. alleg. 44. gloss. verb. quæstib. in Clem. 1. de Regularib. sicut Moscon. de malest. militum Ecclesiæ lib. 3. cap. 1. de Regularib. vers. Mendicantes pag. 14. Zerol. in præxi Episcop. part. 3. verb. Mendicantes pag. mibi 67. Azor. in sist. moral. p. 1. lib. 12. cap. 23. quæst. 2. Ludou. Miranda in innot. Prelatorum, tom. 1. quæst. 11. art. 6. Galganet. de lure publico, lib. 3. tit. 41. & alij plures, quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 77. num. 16. secundum Ludouen. impressionem.

QUAMVIS Mendicantium nomine de lure iij totum comprehenduntur, quibus ex regula, vel Constitutionibus interdictum est habere in communi

redditus & possessiones, iuxta text. in cap. vnic. s. confirmatos, de relig. domib. lib. 6. si hæc constitutiones à Pontifice sint approbatæ, ut intelligit Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 6. cap. 7. num. 4. tamen si ex dispensatione habeant redditus & possessiones in communi, (provi iam hodie dispensatum est cum omnibus Mendicantibus, præter Minores de Observantia, & Capucinos, in Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 1.) etiam tunc tenent quoad alia omnia privilegia Mendicantium, ac proinde non liberantur iuribus loquentibus de Mendicantibus, propt. tradunt Rebuff. in concord. rub. de Reg. ad Prelatos novum. facien. verb. Mendicantibus, ostendit illi, Et. Emman. quæst. Regal. com. 2. quæst. 32. artic. 15. ad pa. Mandol. ad Reg. 23. Cancell. quæst. 4. num. 4. cum segg. ubi num. 5. declarat nisi privilegium dispensans, ut ij Religiosi habeant redditus in communi, contineret expressè eius in posterum non fore Mendicantes.

Præter supradictos quatuor Ordines, qui verè, & lure communi inspecto Mendicantium nomen sortiti sunt, alij ex particularibus privilegijs verè inter Mendicantes annumerantur, quidam verò de privilegijs Mendicantium participant, de quibus diligenter Alesan. Tamburin. Vallis Umbrosæ Monachos, in suo tract. de lure Abbatorum, ceterorumque Prelatorum tam secularium, quam Regularium Episcopos inferiunt, tom. 1. disp. 17. quæst. 1. ubi multa circa hæc rem notata dignissima cumulat.

Servi igitur B. Mariæ inter Mendicantes annu-⁴ merantur in Constit. Pij V. que incipit, Romanus Pontifex, sub die 1. Octobris 1568. que est 44. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, num. 2. pag. 240. referunt Fr. Emman. quæst. Regal. tom. 1. quæst. 32. art. 3. & Erasim. Cochiet de consuet. Ordin. in exemptis p. 1. q. 17. n. 16.

Minimi S. Francisci de Paula similiter inter Mendicantes annumerantur à Sixto IV. in constit. 1. in Ordine, tom. 1. Bullarij noui, & à Pio V. in sua Constit. incip. Apostolica Sedis benignitate, sub die 9. Novembris 1577. in Bullario nouo tom. 2. Constit. 49. eiusdem Pont. pag. 144.

Iesuati Congregationis S. Hieronymi, verè com-⁶ prehendunt inter Ordines Mendicantium, eorumque gratiis, & indultis perfrui, declaravit idem Pius V. in sua Constit. incip. Romanus, sub die 19. Novembris eiusdem anni 1567. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 145. referunt Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 32. art. 4. & Azor. d. p. 1. lib. 12. c. 114. 1.

Societatis Iesv Partes inter Mendicantium⁷ Ordines comprehendit voluit idem Pius V. sua Constit. incip. Dum indefessis, sub die 7. Iulij 1571. ut referunt Hieron. Habes. conf. 17. lib. 1. Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 32. art. 5. & tom. 3. quæst. 49. art. 2. Azor. d. p. 1. lib. 13. cap. 7. Mari. Muta de ess. 2. n. 18.

Carmelitas Discalceatos inter Ordines Mendi-⁸ cantes annumerandos esse declaravit Clemens VIII. sua Constit. 101. incip. Romanus Pont. decet, sub die 20. Augusti 1603. in Bullario nouo, tom. 3. pag. 147.

Quare iam hodie Mendicantium appellatio⁹ non solum vocant Priores, & principales illi quatuor Ordines Mendicantes, de quibus supra n. 2. sed etiam omnes alij prælati, qui postea à Sede Apost. instituti sunt, quia omnes hi verè Mendicantes sunt, sicuti bene resoluit Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. c. 7. n. 117.

Merito igitur Sonr. tom. 5. in 3. p. disp. 32. sect. 6. n. 10 docet suspensionem latam in cap. non solum, & in cap.

cap. confititorem, de Regularib. lib. 6. io Superiores Ordinum Mendicantium admittentes ad professionem ante annum nouitatus, extendi ad Mendicantes postea creatos.

11 Hinc etiam Nasar. *commento 4. de Regularib. n. 13. versificando* & Fr. Emman. *d. tom. 1. quæst. 52. art. 13.* videntur Fratres quosdam, quibus concessa est facultas transseundi ad non Mendicantes, si non innocentem Mendicantes, qui eos vellent admittere, non satisfactores si apud Mendicantes olim institutos non admittantur, nisi admitti quoque tentent spud denud tales creatos.

12 Hinc denique provenit dispositionem Clem. 1. de Regularib. statuentis professos Ordinum Mendicantium, ad non Mendicantes etiam de licentia Sedis Apostolicæ transeantes, non posse habere vocem in Capitulo, Prioratus, administrationis, officia, &c. comprehendere absque quolibet Mendicantis Ordinis, etiam post dictam Clementem approbato, & à Sede Apostolica institutis, vt resoluat Auctor. *influs. moral. p. 1. lib. 22. cap. 14. quæst. 12. vers. quæres.*

13 Restat nunc vt videamus, an Moniales prælatorum Ordinum veniant fore dispositionibus loquentibus de Mendicantibus? In qua quæst. licet affirmare videatur glossa. *verb. quæstio. in d. Clem. 1. & ibi Imol. n. 82. & Boet. fac. n. 56. Lap. alleg. 4. An dispositum, num. 1. 2. & 3. & ibi Mandol. in addit. lit. A* dum existimant dispositionem illius Clem. 1. de Mendicantibus loquentem comprehendere facinas Ordinum Mendicantium: tamen negatiua sententia verior est, & ratione probatur; quia si Moniales comprehendere appellacione Mendicantium, illæ inuicem desatigaretur in obtinendis privilegiis communicationem cum Ordinibus Mendicantibus, *texta reg. 1. i. ff. ad municip. l. 1. C. de thesaur. lib. 10. at constat Clementem VII. indoluisse Sororibus Sanctæ Clæz omnia privilegia concessa, & concedenda quibusque Ordinibus Mendicantibus, vt nobis idonei testes sunt Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 55. art. 1. & 13. & Aleso. Tamburin. d. tom. 1. disp. 17. q. 1. sub n. 49. pariter attestantes Leonem X. indoluisse Monialibus Prædicarum omnia privilegia concessa Ordinibus Minorum, Eremitarum S. Augustini, Carmelitarum, & Seruatorum B. Matie. Igitur, & quæ hanc partem negotium melius sustinent in terminis præfixe Clem. 1. Siluest. in sum. verb. Religio 1. quæst. 1. disto 3. Angel. verb. nouitatus, num. 6. & alij, quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 6. cap. 7. n. 117.*

Participantes de privilegiis Mendicantium qui?

14 Canonici Regulares Lateranenses participant de privilegiis Mendicantium, & communicant cum alijs per Bullam Pij V. incip. *Superna dispositio arbitrio*, sub Dat. 17. Kalend. Septembris 1567. Pontificatus sui anno II. quæ est 49. io ordine Bullarum eiusdem Pont. tom. 2. Bullarij noui, pag. 228.

15 Canonici Regulares S. Saluatoris Bononien. participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Iulij II. incip. *inter ceteros*, sub Dat. 4. Nonis Aprilis 1512. Pontificatus sui anno XI. quæ est 30. io ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo, tom. 1.

16 Canonici seculares S. Georgij in Alga, etiam participant de privilegiis Mendicantium, vt io Bulla Pij V. incip. *Ex incunctis nobis*, sub Dat. 3. Idus Nouembris 1569. Pontificatus sui anno IV. quæ

est 95. io ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo, tom. 2.

Canonici Regulares S. Crucis Conimbricenses 17 participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pij V. incip. *Ex superna dispositio arbitrio*, in Bullationouo, tom. 1. pag. 218.

Monachi Cassinenses, alijs S. Iosting de Padas, 18 participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Iulij II. quæ est 1. io ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo tom. 1. pag. 401.

Monachi Vallis Vmbrosæ, participant de omnibus 19 privilegiis Mendicantium concessis, vt in dicta Bulla Pij V. incipien. *Ex superna dispositio arbitrio* Ex hac Religione (quæ in Eturia nimium creuit, & plurimum fotei) Romæ familiariter cognoui Reuerendissimum P. D. Horatium Merandium, olim huius Vallis Vmbrosæ Congregationis Præsidentem generalem, nunc Sanctæ Praxedis de Vrbe Abbatem meritisissimum, Prælatum sancti inter omnes, quos viderim, doctrina & morum integritate celeberrimum, ingenio promptum, eloquio compositum, & omnium litterarum scientis egregie præditum, qui velut alterum cælestis Dioconum sydas micantissimo virtutum, & sapientiæ splendore sanctissimam hanc Religionem mirifice illustrat.

Monachi Camaldulens. participant quoque de 20 privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XIV. incip. *Ex unanimo voto*, sub die 24. Septembris 1591. Pontificatus sui anno I. quæ est 15. io ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo, tom. 2. pag. 711.

Monachi Cisterciens. Congregationis S. Bernardi 21 in Italia Regularis obseruantie, participant etiam de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XIV. incip. *Romanus Pont.* sub die 10. Iunii 1592. Pontificatus sui anno I. quæ est in ordine 16. Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo, tom. 2. pag. 704.

Monachi Cisterciens. reformati Congregationis B. Marie Fullensis, vt in Bulla Sixti V. incip. *Super specula*, sub Dat. Idus Nouembris 1587. Pontificatus sui anno III. quæ est 70. io ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullationouo, tom. 2. pag. 600. & in alia Bulla Pauli V. incip. *Diuina dispensatio clementina*, sub Dat. 15. Idus Iulij 1606. Pontificatus sui anno II. quæ est 21. alias 18. io ordine Bullarum eiusdem Pont. tom. 3. Bullarij noui, & in alia quæ sequitur, tur. incip. *in sacrosanctis*, sub die 21. Nouembris 1607. Pont. sui anno III. *ead. tom. 2. pag. 206.*

Monachi Cisterciens. habent participationem privilegiorum Mendicantium, vt in nouissima Bulla S. D. N. Urbani VIII. sub Dat. 14. Augusti 1624. Pontificatus sui anno II.

Monachi Siluestriini participant etiam de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pauli V. sub die 23. Nouembris 1606. cum clausula, *quatenum sint in usum, & Censuræ Trident.* vel ipsius Congregationis Constitutionibus non contrarietur, præter facultatem eligendi confessorum, vt refert Laet. Chervabin. in rub. Bulla 36. Pauli III. quæ est in Bullationouo, tom. 1. pag. 676.

Monachi Congregationis B. Marie Monis Virginie participant etiam de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Pauli V. incip. sub die 19. Maij 1611. Pontificatus sui anno VI. quæ est in appendice Bullarij ocoi Lactrij Cherubini Confis. 1. tom. 3. pag. 46.

Monachi S. Basilij participant de privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Gregorij XIII. sub Dat. Kalend. Nouembris 1579. Pontificatus sui

an. VIII quam refert Fr. Emman. in noua collectione privilegiorum Mendicantium, Bulla eiusdem Pontif.

- 27 Præmonstratenses habent communicationem omnium privilegiorum, tam spiritualium, quam temporalium, tam in genere, quam in specie concessorum Congregationi S. Bernardi Ordinis Cisterciens. Regnorum Hispania, vt in Bulla Clementis VI. 1. sub die 26. Septembris 1393. Pontificatus sui anno II. quem refert Fr. Emman. vbi proxime Bulla 20. eiusdem Pontif.
- 28 Fratres Sancti Spiritus in Saxia, participant de privilegiis mendicantium, vt in Bulla Sixti V. incip. *Exigit*, sub die 15. Augusti 1586. Pontificatus sui anno II.
- 29 Carthusienses participant quoque de privilegiis Mendicantium, ex privilegio Pij II. prout refert Fr. Emman. *quasi. Regul. tom. 2. quasi. 8.*
- 30 Fratres S. Hieronymi Hispaniarum participant de privilegiis Mendicantium, ex quadam Bulla Pij IV. & alia Sixti V. quas refert Fr. Emman. *quasi. Regul. tom. 2. quasi. 55. art. 9.* & demum ex alia Pij V. sub Dat. 17. Kalendis Septemb. 1567. de qua *sup. num. 13.*
- 31 Fratres Eremitæ S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis, perfruuntur omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium, vt in Bulla Pij V. incip. *Religione zelus*, sub Dat. Romæ, die 30. Martij 1575. Pontificatus sui anno VI. quæ est 125. in ordine Bullarum eiusdem Pontificatus Bullario nouo, *tom. 2. pag. 137.*
- 32 Fratres S. Hieronymi de Fusulis habent participationem, & communicationem omnium privilegiorum, prærogatiuarum, immunitatum, & gratiarum, quibus Fratres Religiosi Consensuum quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium vbiq; existentium utebantur, vt in litteris Apostol. Alexandri VI. sub die 30. Aprilis 1496. & in d. Bulla Pij V. incip. *Ex superna dispositionis arbitrio*, de qua *sup. n. 14.*
- 33 Fratres Cruciferi communicant in privilegiis cum Ordinibus Mendicantium, tam concessis, quam concedendis, vt in Bulla Gregorij XIV. incip. *Romanus Pontifex*, sub die 12. Iulij 1591. Pontificatus sui anno 1. quæ est in ordine Bullarum eiusdem Pontificatus Bullario nouo, *tom. 2. pag. 701.*
- 34 Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum provinciarum Castellæ, Legionis, & Bethicæ, ea privilegiis Leonis X. & Adriani VI. fruuntur omnibus privilegiis, præminentibus, immunitatibus, exemptionibus, &c. concessis quatuor Ordinibus Mendicantium, quibus gratiis & exemptionibus concessis, & concedendis per Sedem Apostol. locis, & personis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis diuersarum Provinciarum fruuntur loca & personæ eiusdem Ordinis in Regno Portugaliz, per Constit. Pauli III. incip. *Inter cetera*, sub Dat. Romæ Idus Nouembris 1534. in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 615.*
- 35 Fratres S. Mariz de Mercede gaudent privilegiis Mendicantium, vt in Bulla Leonis X. sub Dat. Kaleod Augusti 1516. de qua meminit Fr. Emman. *quasi. Regul. tom. 2. quasi. 55. art. 12.*
- 36 Fratres Militiæ Iesu Christi Portugaliz reformati, participant de omnibus privilegiis Mendicantium per supra dictam Bullam Pij V. incipien. *Ex superna dispositionis arbitrio*, sub Dat. 17. Kalend. Septembris 1567. Pontificatus sui anno II. quæ est in ordine 41. Bullarum eiusdem Pontificatus Bullario nouo, *tom. 2. pag. 218.*

Theatini gaudent privilegiis Mendicantium per 17 Bullam specialem Clementis VII. incipien. *Quoniam pro parte vestra*, sub die 7. Maij 1533. quæ est in ordine 185. 11. Bullarum eiusdem Pontificatus in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 605.*

Clerici Regulares de Sommaschia habent communicationem privilegiorum Mendicantium, vt in Bulla Pauli V. incip. *Ex quo diuina Maiestas*, sub die 9. Nouembris 1607. Pontificatus sui anno III. quæ est in ordine 375. 1. Bullarum eiusdem Pontificatus in Bullario nouo, *tom. 3. pag. 226.*

Clerici Regulares minores participant de privilegiis Mendicantium per viam communicationis, quam habet cum Theatinis, vt in Bulla Gregorij XIV. incip. *Romanus Pontifex*, sub die 18. Februarij 1591. Pontificatus sui anno 1. Bullario nouo, *tom. 2. pag. 687.*

Clerici Regulares ministrantes infirmis omnium 40 privilegiorum, facultatum, libertatum, indulgentiarum, suorum tam Mendicantium, quam omnium Mendicantium concessorum communicationem habent, vt Bulla Gregorij XIV. incip. *Illius qui pro grege*, 5. 26. sub Dat. Romæ apud sanctum Marcum, vndecimo Kalend. Octobris 1591. in Bullario nouo, *tom. 2. pag. 706. cum seqq.*

Clerici Regulares pauperum Matris Dei secularem pietatem, habent communicationem omnium, gratiarum, immunitatum, libertatum, &c. Ordinibus Mendicantium concessarum, vt in Bulla Gregorij XV. sub die 15. Octobris 1622. Pontificatus sui anno II.

APPELL. CXLVIII. Mensis.

- 1 *Mensis vbi absolute fit mentio, triginta dies continentur.*
- 2 *Mensem vbi lex vel statutum concedens, disponit à quo tempore illum incipere debeat, intelligitur secundum quod occurrit in Calendario.*
- 3 *Mensis vbi profertur ab homine in testamento, intelligitur 30. vel 31. diurnis, prout magis amplius volumus.*

MENSIS appellatio, vbi absolute de illo fit mentio, triginta dies continentur, quia tot diebus Luna in circulo Solis remouetur, & ad suas vires redit, cursumque conficit, *l. fin. §. fin. autem dubium, iuncto §. simili modo, & §. donec tamen, C. de iure delicti. l. si venditor, §. de adit. edicto, l. adiles animi, §. tendit. l. vbi lux. 101. §. de regul. iuris, vbi Dec. num. 2. & Cagnol. 1. Sucin. reg. 15. Alex. conf. 114. Visa scriptura, num. 13. lib. 4. Greg. l. 4. n. 6. part. 6. Menoch. de arbitrar. casu 50. num. 8. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 11. num. 8. Caldi. Pereira de reformatione empir. cap. 14. num. 1. & de empir. cap. 4. num. 21. Alex. Trentacinq. var. res. solui. lib. 3. tit. de dilacion. res. solui. 1. num. 4. Melch. Phoebe. L. iust. decij. §. 1. num. 24. tam. 1. Cardin. Tulch. practice. conclus. tom. 5. tit. Ad conclus. 197. Ego ipse de officio, & potest. Episcopij. p. 3. alleg. 18. num. 8.*

MENSIS appellatio, vbi lex vel statutum, concedens illum disponit à quo tempore incipere debeat, vt à die electionis, vel à die per iudicem assignanda, venit mensis secundum quod occurrit in Calendario, & quod ex illo mense deficit, accipitur de sequenti, & ita habebit mensis ille triginta dies

des, vel triginta & vnum, vt in Calendario occurrerit, sic docent gloss. fin. in l. i. ff. de diuersi. & temp. prescrip. gloss. verb. mensum, in cap. quamvis, de elec. lib. 6. vbi Douin. de electu. v. 1. & Franch. eod. §. n. 4. gloss. verb. infra mensum, in extranag. sup. appi, de elec. senec. X. l. i. Rebuff. in concord. rub. de collatione. §. prescri. Ordinarij, in gloss. verb. sequentibus mensibus, Staphil. de literis graui. tit. de vi & potestate clausul. §. tertio principaliter, v. 1. Roch. de iur. patron. verb. beneficium, quæst. §. 1. Lambertini. in simili tract. lib. 1. p. 2. quæst. 1. art. 14. Menoch. de casu §. 10. num. 21. cum seqq. Alex. d. conf. 114. n. 10. & 11. v. 1. & si dixerit, lib. 5. Gunz. il. d. gloss. 1. in 7. Card. Tufch. d. concl. 187. n. 13. Nicol. Gare. de benef. p. 10. cap. 2. num. 42. cum seqq. Ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 1. tit. 1. c. 4. n. 2. & p. 1. ad leg. §. 8. n. 9.

MENSIS appellatio vbi proferatur ab homine in testamento intelligitur 30. vel 31. dierum prout magis amplius vltima voluntas ita Signoroli de Honded. conf. 38. §. 1. quætur, circa med. v. 1. si verò: v. 1. feratur, vbi in versant in contrahentibus, subdit quod si mensis proferatur ab homine in contractu, est 30. vel 31. dierum, prout mens contrahentium denotat, si de ea appareat, & in fine extendit. vt idem sit si non appareat de mense, quia si adicitur obligationi principali, & fumitur 30. vel 31. dierum, vt minor sit obligatio, refert Cardin. Tufch. d. concl. 197. n. 3. cum seqq.

APPELL. CXLIX.

Mercator, Merx.

- 1 Statutum puniens conducentem vinum ex causa mercantia extra territorium, non habet locum in eo, qui semel vnica vice conduxit modicum vinum ad vendendum.
- 2 Statutum loquens de mercatoribus, intelligitur de vltatis & publicis.
- 3 Mercatoris appellatio venit ille, qui locat equos.
- 4 Mercatoris appellatio non venit ille, qui rem emit, vt suo labore, & industria in aliam formam redigat.
- 5 Pistor non vni appellatio mercatoris.
- 6 Merx appellatio comprehenditur annu; qui digitis deferuntur.

MERCATORIS appellatio non venit ille, qui vnicum actum mercatoris fecit, Bero. quæst. 115. n. 4. Bocce. super cap. vi. min. gloss. 7. num. 17. Mari. Antonin. var. resolu. lib. 2. resolu. 3. n. 17. & idem statutum puniens conducentem vinum ex causa mercantia extra territorium, non habet locum in eo, qui semel vnica vice conduxit modicum vinum ad vendendum, Bald. conf. 1495. Ex nulla capus, in prime lib. 1. Florian. de S. Petro conf. 16. per totum, Mazant. de ordine iud. p. 4. dist. 9. n. 61. & statutum loquens de mercatoribus, intelligitur de vltatis & publicis, & qui sint maticulati, exerceant mercatoriam, Signoroli de Homod. conf. 246. v. 1. item est adnot. dum, refert Cardin. Tufch. pract. concl. tom. 5. lit. Marod. 108. n. 1. & 2.

MERCATORIS appellatio venit ille, qui locat equos, Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 2. v. 1. Si elle n'est marchand, n. 7. Cui. Philip. tom. 1. lib. 1. c. 1. n. 10.

MERCATORIS appellatio non venit

ille, qui rem emit vt suo labore & industria in aliam formam redigat, quia talis dicitur artifex, lesa Surd. dec. 113. n. 1. Cardin. Tufch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. §. 19. n. 2. Cui. Philip. d. cap. 1. n. 7. Rebuff. loco infra citando, v. 1. aduenientiam est.

MERCATORIS appellatio non venit pistor, Surd. dec. 113. n. 5. Rebuff. ad l. mercu appellatio 107. v. 1. malitiosus §. 1. de verb. signif. pag. 66. vbi ait quod pistor, mulioner, fullones, sarcinarios, textores, & alij nouitiati in l. in princ. ff. de tribut. alij, negotiatores, dicuntur, non tamen mercatores, in v. 1. mercu appellatio 66. v. 1. ait communi loquendi vsu appellatio mercatoris non venit mensolactum.

MERCATORIS appellatio comprehenduntur annu; noli, qui digitis deferuntur l. 2. §. callosa, §. in te ageratum iuncta gloss. ibid. ff. ad leg. R. rub. de saltu, Rebuff. in l. mercu appellatio 66. v. 1. passim notandum, ff. de verb. signif. Narbona l. 1. 4. num. 9. tit. 1. §. 1. Recop.

APPELL. CL.

Meretrix.

- 1 Meretrix dicitur illa, qua palam, ac sine delectu corpus suum prostituit palam, sine quasi sine sine eo.
- 2 Meretrix non dicitur illa, qua alicuius amore capta ei sui copiam fecit.
- 3 Meretrix non dicitur illa, qua iam fuit, si meretrix anni defuerit.

MERETRIS appellatio venit illa, que palam, ac sine delectu corpus suum prostituit, siue quæstus, siue sine eo, siue in lupanari, siue alio in loco, colliges hæc ex Abb. in ap. v. 1. opus in fine, de sponsal. vbi ait quod que palam admisit duos, dicitur meretrix, & conf. 3. col. 1. num. 3. & conf. 81. Videtur, n. 3. lib. 2. loquitur de illa, que in domos suas omnibus volentibus se prostituit, licet non in publico, Alberici. in d. l. 1. ar. verb. meretrix. Alex. conf. 147. in fine, num. 3. l. 5. & conf. 99. num. 10. lib. 6. Couze de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 11. n. 4. Anton. Gom. ad l. 61. Tauri, num. 3. Vermond. de pulcra concubinar. verb. concubinam dimittas, n. 10. cum seqq. Menoch. de arbitrar. casu 202. n. 7. & ad 318. num. 4. Mascard. de probation. concl. 1066. a num. 4. Matien. l. 10. gloss. 42. num. 2. tit. 3. lib. 5. v. 1. v. 1. Recopilat. Facin. in praxi crim. quæst. 116. num. 76. cum seqq. & conf. 32. num. 30. vbi addit. l. 1. R. Stephan. Gratini. discipuli. forens. cap. 115. n. 8. Cardin. Tufch. pract. conclus. tom. 5. lit. A. conclus. 111. a num. 1. Ioseph. Sella Aragonia dec. 95. n. 8. & 9.

MERETRIS appellatio non venit illa, que peccatum aliquod occultum cum aliquo commisit, vel alicuius amore capta ei sui copiam fecit, ita Bossi. in sit. de plur. violen. n. 67. & in sit. de rapta mulier. n. 9. Menoch. conf. 18. num. 18. Ioseph. Sella dec. dec. 95. n. 10. Roca io Romana filiationis 10. Decembris 162. eodem Reuerendissimo D. meo Pironano impressa per Faun. del. 44. n. 2. p. 1. r. c.

MERETRIS appellatio non venit illa, que iam fuit, si meretrix defuerit, Ioseph. Lajou. l. 1. l. 94. col. 4. v. 1. folio quando, quem refert. Facin. f. 9. n. crim. p. 2. lit. A. l. 1. §. 96.

A P P E L L. C L I.

Meum.

- 1 Mei appellatiue venit illud, cuius dominium habeo.
- 2 Mei appellatiue venit id, quod commune est, nisi sit materia statuti, seu adusa, & illa.
- 3 Descendentes omnes veniunt ex communi usu loquendi appellatione Meorum.

1 **M**EI appellatione venit illud, cuius dominium habeo, Bart. conf. 50. Gilhus lib. 1. & conf. 87. Matthioli lib. 1. Rebuff. ad l. meorum 91. vers. si verè, ff. de verbor. significat. pag. 399. Roman. conf. 109. Pro descendente, n. 2. vers. ceterum, vbi n. 3. subdit quod meum esse dicitur quod mihi debetur si sumus in materia largi, si verò sumus in materia stricta & odiosa, propriè dicitur debitum id quod meum non est, refert Cardin. Tusch. prael. conclus. 5. lit. M, concl. 225. n. 1. & 3. vbi n. 7. post Socin. conf. 8. n. 4. lib. 1. aduertit quod plus importat dicere rem esse meam, quia intelligitur ratione domini, quàm dicere rem ad me pertinere, quia potest verificari quod pertineat ratione possessionis, Menoch. conf. 115. n. 60. & conf. 45. n. 6.

2 Mei appellatione venit id quod commune est, vt per textum lallud ff. de rit. nupt. & in l. si quis seruus, ff. de leg. 3. resolu. Lambert. de iurpatron. 15. art. 7. quall. princ. primo pars. primi libri, num. 10. Limita quando sumus in materia statuti, vel in materia odiosa, stricta, quia licet commune dicatur meum, illud non est propriè, sed per fictionem, nisi effectus in materia vltimè voluntatis, in qua sic larga interpretatio, Abb. conf. 83. Videtur primo, lib. 1. vbi quod si statutum disponat quod conducentes per territorium Collis solcant gabellam, non habet locum in eo qui conduxit per viam communem inter territorium Collis, & S. Geminiani, quæ est communis territorij, Bart. conf. 90. Eraser, in princ. lib. 1. vbi quod si statutum disponat quod dominus possit acculare damnum daotet, non potest habens rem communem solus acculare, quia non est dominus verè, sed per fictionem, Angel. Aretin. conf. 65. Clarum, n. 20. & 21. vers. sed dicitur, vbi quod accusans de furto quod abstulit granum accusatoris, non potest obtinere si probat granum esse commune inter eum qui abstulit, & accusatorem, quia commune non est meum in materia odiosa, refert Cardin. Tusch. d. concl. 225. n. 9. cum segg.

3 **M**EORUM appellatione omnes descendentes veniunt ex communi loquendi vsu, sicut suorum, & tuorum, ita Guid. Papæ Disposit. decif. 310. Perrus, & decif. 106. Generale, quem refert Rebuff. ad l. meorum 91. vers. postremo ff. de verbor. signif. pag. 400.

A P P E L L. C L I I.

Miserabiles.

- 1 Miserabili persona dicitur illa, cuius natura mouet nos ad miserandum propter fortune iniuriam.
- 2 Miserabili dicitur quasi miseria habilis.
- 3 Miserabili quis dicitur, arbitrio Iudicij relinquitur.

- 4 Miserabilium personarum appellatione veniunt pupilli, vidua, senes decrepiti, & diuturno morbo fatigati, & alij relati, num. 5.
- 6 Vidua & orphanus gaudent priuilegio l. vnicæ. C. quando Imper. inter pupill. & viduam si sint diuites.
- 7 Vidua in uxorio viuente non continetur in priuilegio concessu vidua tanquam persona miserabilium.

MISERABILIS personarum appellatione, venit omnis, cuius natura mouet nos ad miserandum propter fortune iniuriam, Sigism. Scacc. de appellat. quall. 7. num. 138. & dicitur miserabilis, quasi miserie habilis, Rebuff. tom. 1. ad leges Galia tract. de promiss. art. 3. gloss. ult. num. 25. vers. vltimus miserabilis. Scacc. disto loco. Quis igitur dicitur miserabilis, & bitto Iudicij relinquitur, Ordin. Reg. Lusitan lib. 1. tit. 5. §. 1. apud Hispanos l. 48. tit. 6. part. 1. vbi gloss. magna post med. Guid. Papæ quall. 566. Afflic. decif. 257. a princip. Benedic. Capra reg. 30. a. 21. Couar. prael. cap. 6. n. 1. vers. relinquitur, Palatin. repert. cap. per veltud. de denariis verum & vider. notab. l. n. 11. Tiraq. de pra. causa, in profat. pag. 5. cum seg. & in l. si vnquam, verb. vbi, a. num. 31. C. de reuocand. donatio. Mich. Grassi. tom. 1. commun. opinio. lib. 3. tit. 12. num. 7. pag. 399. Menoch. de arbitrar. cau. 66. & conf. 479. n. 5. Perez lib. 2. tit. 1. lib. 3. Ordin. & l. 3. tit. 3. lib. 1. pag. 212. & pag. 462. cum seg. Masciad. de probat. concl. 1061. & 1065. Azuod. l. 9. n. 1. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Flamin. Partid. de resignat. benefic. lib. 3. quall. 6. num. 139 Sigism. Scacc. d. quall. 7. num. 128. Robadil. in sua poluic. lib. 1. cap. 14. num. 75. Alex. Trentacinq. var. resolu. lib. 1. tit. de titat. resolu. 2. n. 35. Beruad. Gizeux. ad prael. Cameræ Imper. concl. 1. conf. 1. n. 2. lib. 1. Castill. lib. 9. quæstion. cap. 21. num. 18. Marta de iurisp. part. 2. cap. 21. num. 5. D. Barbo. l. 1. part. 1. num. 50 ff. saluta. marim. Cabed. Lysit. decif. 54. num. 8. part. 1. Thom. Valasc. allegat. iuris. tom. 2. allegat. 65. num. 35.

MISERABILIVM personarum appellatione veniunt pupilli, vidua, senes decrepiti, & diuturno morbo fatigati, Alex. conf. 312. Pisto punit. num. 16. vers. & iudicio meo, l. lib. 4. Afflic. decif. 217. in princip. Roland. à Valle conf. 66. n. 4. lib. 1. Card. Tusch. prael. concl. tom. 5. lit. M. conclus. 273. num. 1. Item orphanus, Azuod. d. l. 8. num. 7. tit. 1. lib. 4. noua Recopil. Marta d. l. 1. cap. 21. num. 5. Alex. Trentacinq. resolu. 1. num. 30. quia illis est opitulandum, Cald. Pereira de enap. & vider. cap. 14. n. 4. Item peregrini, puellæ nobiles, quæ secundum conditionem viuere nequeunt, publici penitentes, liberi Ecclesiarum manumissi, officiales, & seruientes Ecclesiarum, infantes expositi, caeci, mutilati membris, leprosi, carcerati, Cruce signati, nouiter conuersi, & alij, quos refert Rebuff. tom. 1. ad leges Gallicæ, tit. de senent. promiss. art. 3. gloss. finem princip. vbi quod multi sunt miserabiles, quia miseri peccatores, sed non priuilegiari. Item vidua, Alex. d. conf. 112. num. 15. l. 4. Roland. à Valle d. conf. 76. num. 43. Cardin. Tusch. d. concl. 273. num. 6.

Ampla supradictis miserabiles personas dicitur etiam quod sint diuites, vt viduis, & orphanis ageutes ad effectum gaudendi priuilegio l. de dote. C. quando imper. inter pupill. resoluunt Noel. de dote, p. 9. prin. l. 12. Roland. conf. 76. n. 44. vers. quia responditur, lib. 1. Natt. conf. 190. a. 3. Couar. prael. cap. 6. num. 2. Menoch. d. cau. 66. n. 4. Viocent. de Frinch. decif. 100. num. 19. Pacian. conf. 84. num. 25. Thesaur. decif. 177. n. 3. Alex. Trentacinq. d. tit. de citat. resolu. 2. num. 16.

num. 16. D. Balb. in l. i. par. i. num. 50. & 51. folio
marr. Bernard. Gruz. d. lib. i. concl. i. conf. i. num. 4.
cum 199 Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 182. n. 3.
Mart. de iurisd. par. i. cap. 23. num. 6. Thom. Vola. c.
allegat. in iur. tom. 1. alleg. 63. num. 18. Cardin. Tufch. d.
lit. M. concl. 273. num. 12. Modern. de supplicat. ad
Sanctiss. par. 2. cap. 31. num. 34. vbi me citat in hac
loco.

- 7 MISERABILIVM personarum appellatione, vbi-
cumque cauetur viduum contineri in privilegiis con-
cessis eis tanquam miserabilibus, non venit vidua
luxuriose vivens. Tufch. lit. F. singul. 18. Azaved. l. 8.
n. 11. & 12. n. 3. lib. 4. nova Recopil. Curia Philip. p. 1.
§ 9. num. 13.

APPELL. CXIII.

Molendinum.

- 1 Molendini appellatione continetur perfectum, & in
actu molendini.
- 2 Molendinum dicitur edificium constructum, cum
mala, & macinis, & aliis necessariis ad mol-
endum.
- 3 Molendino vendito ius aqua, & clausa molendini, ac
sistula, & canales comprehenduntur.
- 4 Molendinum est pradium rusticum.
- 5 Fullones ad pannos fullendum ex communi usu
loquendi potest comprehendendi molendini appella-
tione.

- 1 **M**OLENDINI appellatione continetur perfe-
ctum, & in actu molendi, ita Bald. in cap. 1.
§. si quis de mansu. num. 19. de contrav. iur. ff. quem re-
fert Tufch. lit. M. sing. 34. in fine. Molendinum enim
dicitur edificium constructum cum molis, & maci-
nis, & aliis necessariis ad molendum, quia ea, quae
non sunt assida dicantur potius instrumenta, idem
molendinum sine macinis non est propriè molen-
dinum, sicut nec molendinum destructum, Bald.
conf. 107. Cogitant in molendinum, lib. 3. vbi in fine
declarat, nisi consuetudo, & usus in eis esset in con-
trarium, & idem molendino vendito ius aquae, &
clausa molendini, ac sistulae comprehenduntur, etiam
si propter fecerit molere non possint, Bald. in
cap. significans, num. 2. vers. si vendit molendinum, de
rescrip. Cardin. Manie. de tacu. & ambig. commo-
4. lib. 4. tit. 9. num. 17. Et quod molendinum sit pradium
rusticum, aiunt Titac. de retrah. lib. 5. tit. glof. 7. n. 2.
Negoz. de pigoribus, p. 2. num. 1. num. 144. Guier.
prall. lib. 3. quæst. 91. num. 10. & distinguit Menoch.
conf. 1061. n. 7.
- 5 **M**OLENDINI appellatione, licet propriè veniat
edificium ad macinandum, tamen ex communi usu
loquendi potest comprehendendi fullones ad pannos
fullendum, Angel. Aretin. conf. 94. in casu contingente,
in fine, quem refert Card. Tufch. prall. concl. rem. 5.
lit. M. concl. 303. n. 3.

APPELL. CLIV.

Monachus.

- 1 Abbat venit Monachorum appellatione.
- 2 Monachorum appellatione indefinitè veniunt omnes
Religiosi.

- 3 Conversi professi veniunt Monachorum appella-
tione.
- 4 Moniales veniunt appellatione Monachorum quoad
ea, quae sunt proportionabilia.
- 5 Canonici Regulares non veniunt appellatione Mo-
nachorum in penalibus, & exorbitantibus.

MONACHORVM appellatione venit Abbas, et i.
per Philip. Franc. in cap. fape, in 6. notandum fore, de
statu Regal. lib. 6. Bart. in l. 4. ff. de stipulat. form. vbi di-
citur quod quando relinquatur Fratribus cappa, &
Priori Biblia, ipse Prior habebit etiam cappam, Ioan-
Ande. in piam. Decretal. in prin. Panoem. in cap. ult.
num. 2. cum seqq. de privileg. vbi Felin. in prinap. Ro-
man. conf. 159. Bertachin. in reposit. verb. Abbas, n. 12.
Thppolyt. conf. 9. n. 2. Taurubin. de iure Abbatum, p. 1.
l. 1. §. 1. quæst. 7. per totam, vbi n. 4. post Panoem. & Fel-
lin. notat locum limitari in materia odiosa Sanchez. in
præceptis Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 84. Valen-
tuela conf. 74. num. 59.

MONACHORVM appellatione indefinitè veniunt
omnes Religiosi cuiuscumque generis, ap. quod dicit
et morem, de statu Regal. Felin. in cap. non dubium, num. 12.
de font. excomm. Nagas. in man. cap. 17. num. 79. Math.
Antonin. var. resal. lib. 1. resal. 111. casu 63. vers. primos
Federic. conf. 15. n. 3. in fine, vers. nec aliter videtur, &
n. 3. in resp. seu consilio D. Priori de Tadmata, ibi inserto
quod etiam cum probat idem Federic. in resp. sua, n. 92.
in fine, vers. respondet, Card. Tufch. prall. concl. rem. 54.
lit. M. concl. 311. num. 4. ad paria enim iudici
cantur Monachi & Canonici Regulares, Signo-
rol. de Homod. conf. 148. In exceptis, n. prinap. Et
quod veniat omnis Religiosus, nisi lex aliquando di-
stinguat, dicit Azor. in sist. moral. par. 1. lib. 12. cap. 19.
quæst. 10.

MONACHORVM appellatione veniunt etiam
Conversi professi, quia Monachatus ad sui essentiam
non est Ordo, neque Ordinem requirit, Calderin.
con. 419. aliis 10. de Regularib. quem refert Cardin.
Tufch. d. concl. 311. n. 5.

MONACHORVM appellatione veniunt moniales, &
quoad ea, quae sunt proportionabilia, Felin. in cap. de
monialibus, de sentent. excomm. Fulgos. conf. 121. Paul.
Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 18. num. 61. Menoch.
de arbit. casu 421. num. ult. Flores de Mena var. lib. 1.
quæst. 10. n. 25.

MONACHORVM appellatione in penalibus & fi-
exorbitantibus non veniunt Canonici Regulares,
ita Panoem. in cap. quod Des unum, n. 1. D. Thom.
2.2. quæst. 189. art. 8. ad 2. Campan. in diversis iuris
Canon. rub. 1.2. cap. 1. n. 3. Nuzet. tom. 3. de Regul. n. 40.
Ildos. Muscon. de maiestate militum Ecclesia, lib. 1.
p. 4. cap. 1. de Regularibus, pag. 15. vbi etiam quod sub
nomine Monachorum in materia odiosa non
veniunt Mendicantes, nec alij Regulares.

APPELL. CLV.

Monasterium.

- 1 Monasterij appellatione propriè venit etiam mo-
nialium.
- 2 Monasteriorum appellatione in materia larga, & fa-
vorabili veniunt alia Ecclesia sacrales, sicut in
materia odiosa.
- 3 Monasterij appellatione venit illud spatium quod
circa Monasterij sepi continetur.
- 4 Monasterij appellatione in exemptione veniunt
etiam

etiam Monachi, & persona ipsius Monasterii.

- 5 Monasterij appellatione etiam Ecclesia comprehenditur.

1 MONASTERII appellatione propriè venit etiam monialium, ita per cap. monasteria puel-
larum 18. q. 2. & c. monasteria, de vita & honest. cleric. & Clem. 1. in illis gloss. 2. de elect. resoluunt Mandos. in
profas. reg. Cancel. num. 6. Flamin. de resignat. benefic.
lib. 2. quæst. 1. numer. 74. & de confideci. quæst. 27.
num. 11.

2 MONASTERIORUM appellatione in ma-
teria larga & fauorabili veniunt alie Ecclesie sa-
culares, secus in materia odiosa, gloss. verb. mona-
steria, in Clem. 1. de elect. Gemin. conf. 131. n. 1. & 1.
Card. Tusch. præf. conclus. tom. 3. lit. A. conclus. 338.
num. 4. & 5.

3 MONASTERII appellatione venit illud
spatium, quod intra monasterij septa continetur,
secundum Fr. Ensmann. quæst. Regular. tom. 1. quæst. 46.
art. 1. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 17.
num. 12. Bonacin. de clausura Religios. q. 5. puncto 1.
num. 1. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Epi-
scopi 1. part. 5. alleg. 102. num. 85. secundum Lugdunen.
impress.

4 MONASTERII appellatione veniunt
etiam Monachi & persone ipsius monasterij in
exemptione, Rot. apud Cardin. Seraphin. decis. 1025.
num. 10.

5 MONASTERII appellatione etiam Ecclesia
comprehenditur, gloss. verb. exemptio, in cap. 1. vbi
communiter Doctores, de priuileg. in 6. Duran. Rota
decis. 74. num. 4.

APPELL. CLVI.

Moneta.

1 Moneta appellatione continetur tam moneta aurea,
quàm argentea.

2 Moneta appellatione in statutis contra cadentes
monetam, non tenet minima.

3 Moneta appellatione in statutis contra tendentes,
vel tendentes monetam, non tenet falsa mo-
neta.

1 MONETA appellatione continetur tam mo-
neta aurea, quàm argentea, gloss. verb. nummos,
& verb. pecunia, in l. 1. C. de falsa monet. Guid. Papæ
decis. 492. num. 1. appellatione enim pecunie tam
aurum, quàm argentum continetur, l. pecunia, in 2.
& 3. ff. de verb. signif. Si verò quis ex vi contractus
teneatur monetam solvere in certa specie, nempe
auri, non satisfacti soluendo in specie argenti,
Coutaz in tract. de veter. numism. collat. cap. 7. §. vnic.
n. 2. Menoch. conf. 49. n. 12. Gutier. pract. lib. 2.
quæst. 179. num. 2. Cald. Pereira de resolut. emphyt.
cap. 13. num. 17. Surd. conf. 405. n. 12. Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 55. n. 26. & cap. 94. n. 63.
Christoph. de Paz in tract. de reuoca. cap. 34. n. 3. cum
seqq.

2 MONETA appellatione in statutis contra ca-
dentes monetam, non tenet minima, Alex. conf. 104.
col. 2. col. 1. Boff. in jura praxi crimin. tit. de falsa mo-
netas, num. 4. Titag. de iudicio in rebus exeg. verb. 86.
fol. vbi 46. Mench. de successione lib. 1. §. 7. n. 37. & 38.
Menoch. de arbit. casu 316. num. 33. Decian. tract.

crimin. lib. 7. cap. 27. num. 2. Fatimac. in praxi crimin.
q. 115. n. 90.

MONETA appellatione in statutis contra ca-
dentes, vel tendentes monetam, non venit falsa mo-
neta, Cott. in memorabil. verb. ad id nullus, Menoch.
d. casu 316. n. 19. cum seqq. Decian. d. cap. 27. num. 14.
Surd. decis. 282. num. 18. Vnde statutum legens de
moneta, seu denario, non habet locum in falso,
Surd. conf. 104. Statuum loquens, num. 3. lib. 1. vbi
subdit, quòd si fiat ludus ad diuinandum paria, vel
imparia numerorum, & ad hunc unum falsi, illi sunt
extrahendi, & ille obinebit qui deducit nummis
falsis diuinauerit, refert Card. Tusch. præf. conclus.
tom. 8. lit. P. concl. 100. num. 10. & 11. Christoph. de
Paz. d. cap. 34. num. 28. Rota decis. 267. num. 14. p. 5.
recent.

APPELL. CLVII.

Mors.

1 Mortis appellatione venit & propriè venit mors na-
turalis, non civilis.

2 Mors civilis non acquiritur naturali, nec appel-
latione mortis venit mors civilis, nisi in casibus
à iure expressis.

3 Mortis appellatione venit mors civilis, quando in
ille voxes eadem ratio, quæ in naturali.

4 Mors civilis venit appellatione mortis in dispo-
sitione simpliciter loquens de morte, quando ipsa
civilis mors quoad id de quo agitur, operatur,
eundem effectum, quem mors naturalis.

5 Mortis appellatione venit etiam mors civilis in sta-
tuto de lucro dei si per mortem censui.

6 Mortis appellatione venit tantum mors naturalis,
& non civilis, quando sumus in dispositione
condicionali, & in materia fideicommissaria,
n. 27.

MORTIS appellatione, puta quando vigore
consuetudinis vocatur quis ad bona mortui,
& in dubio venit mors naturalis, non verò civilis,
lex ea. §. insulam ff. de verbor. signif. sed et si mors, cum
ignis. ff. de donat. inter vivos, & vbi dicitur pater. ff. de
legat. 2. l. Statum. §. Cornelio. Et ibi Bart. ff. de iure fisci,
l. fin. C. de iis, qui tenentur etiam imper. Oldrad. cons. 184.
n. 4. vers. de Abbate. Alex. conf. 139. num. 4. vers. secundo
quia, lib. 2. Federic. de Senis conf. 35. n. 1. in fine, vers.
præterea cum de morte stat. Calderin. conf. 376. alias 47.
de testament. quòd duplicator conf. 465. alias 1. qui filij
sunt legitimi, vbi loquitur in stipulatione concepta in
casum mortis, vt de naturali intelligatur, Anchar.
conf. 196. In eodem casum, n. 2. vbi quòd in condicio-
nibus implendis, semper intelligitur de morte natu-
rali, non de civilis, & quod viusfructus ad vitam re-
lictus non perditur per professionem, Bald. conf. 6.
n. 2. vers. vbi etiam mors, lib. 4. vbi loquitur in fidei-
commissaria substitutione, quia si fiat institutio fi-
lio quandoque decedente sine filijs, intelligitur
de morte vera, & naturali, licet sit gladio, vel ferro
causata, multis appellatum hoc exornant. Egad.
Bellam. conf. 6. n. 10. vers. item quia, vbi quòd preuiso
beneficij per mortem Tirij non verificatur in morte
civilis, sed debet intelligi de vera, & naturali, Mastil.
Stellus decis. 282. n. 14. cum seqq. Petr. Lixiot. de iuris
apud heredi. §. de morte, axum. 1. 2. & 4. Cretin. l. Coh-
lu. §. & quod iustitiam, num. 5. cum seqq. ff. de liber.
& posthum. vbi loam. Corat. num. 7. & 9. Lancelot.
Galezol.

Galcaul. a. 7. Ioan. Bolognet. num. 4. cum uoluis segg.
Fortun. a. num. 4. Lubian. Colla. a. num. 7. Sarmen-
tine. a. num. 4. Socin. luna. num. 1. 5. Sebast. Medic.
in coll. Mart. omnia folius. p. 1. u. 2. 3. Garc. Falon.
reg. 4. 6. Spin. in speculo reformationis. lib. 1. p. 1. c. 1. n. 1. 2.
c. 2. lib. 1. a. num. 1. 4. Carol. Tapis in a. impreg.
Cae. Jacof. Eccles. uerb. fun. cap. 17. Menoch. conf. 188.
num. 1. 3. c. conf. 536. n. 4. & 5. conf. 580. n. 1. 3.
Fachin. cour. ap. lib. 1. c. ap. 45. Anton. Fab. lib. 9.
canonic. cap. 3. Peteg. de fides. ar. 18. n. 62. & 64.
O. de iure lib. 1. c. 5. cap. 5. num. 18. Fanot. de iura-
dici. c. 1. c. 2. c. 3. c. 4. c. 5. c. 6. c. 7. c. 8. c. 9. c. 10. c. 11. c. 12. c. 13. c. 14. c. 15. c. 16. c. 17. c. 18. c. 19. c. 20. c. 21. c. 22. c. 23. c. 24. c. 25. c. 26. c. 27. c. 28. c. 29. c. 30. c. 31. c. 32. c. 33. c. 34. c. 35. c. 36. c. 37. c. 38. c. 39. c. 40. c. 41. c. 42. c. 43. c. 44. c. 45. c. 46. c. 47. c. 48. c. 49. c. 50. c. 51. c. 52. c. 53. c. 54. c. 55. c. 56. c. 57. c. 58. c. 59. c. 60. c. 61. c. 62. c. 63. c. 64. c. 65. c. 66. c. 67. c. 68. c. 69. c. 70. c. 71. c. 72. c. 73. c. 74. c. 75. c. 76. c. 77. c. 78. c. 79. c. 80. c. 81. c. 82. c. 83. c. 84. c. 85. c. 86. c. 87. c. 88. c. 89. c. 90. c. 91. c. 92. c. 93. c. 94. c. 95. c. 96. c. 97. c. 98. c. 99. c. 100. c. 101. c. 102. c. 103. c. 104. c. 105. c. 106. c. 107. c. 108. c. 109. c. 110. c. 111. c. 112. c. 113. c. 114. c. 115. c. 116. c. 117. c. 118. c. 119. c. 120. c. 121. c. 122. c. 123. c. 124. c. 125. c. 126. c. 127. c. 128. c. 129. c. 130. c. 131. c. 132. c. 133. c. 134. c. 135. c. 136. c. 137. c. 138. c. 139. c. 140. c. 141. c. 142. c. 143. c. 144. c. 145. c. 146. c. 147. c. 148. c. 149. c. 150. c. 151. c. 152. c. 153. c. 154. c. 155. c. 156. c. 157. c. 158. c. 159. c. 160. c. 161. c. 162. c. 163. c. 164. c. 165. c. 166. c. 167. c. 168. c. 169. c. 170. c. 171. c. 172. c. 173. c. 174. c. 175. c. 176. c. 177. c. 178. c. 179. c. 180. c. 181. c. 182. c. 183. c. 184. c. 185. c. 186. c. 187. c. 188. c. 189. c. 190. c. 191. c. 192. c. 193. c. 194. c. 195. c. 196. c. 197. c. 198. c. 199. c. 200. c. 201. c. 202. c. 203. c. 204. c. 205. c. 206. c. 207. c. 208. c. 209. c. 210. c. 211. c. 212. c. 213. c. 214. c. 215. c. 216. c. 217. c. 218. c. 219. c. 220. c. 221. c. 222. c. 223. c. 224. c. 225. c. 226. c. 227. c. 228. c. 229. c. 230. c. 231. c. 232. c. 233. c. 234. c. 235. c. 236. c. 237. c. 238. c. 239. c. 240. c. 241. c. 242. c. 243. c. 244. c. 245. c. 246. c. 247. c. 248. c. 249. c. 250. c. 251. c. 252. c. 253. c. 254. c. 255. c. 256. c. 257. c. 258. c. 259. c. 260. c. 261. c. 262. c. 263. c. 264. c. 265. c. 266. c. 267. c. 268. c. 269. c. 270. c. 271. c. 272. c. 273. c. 274. c. 275. c. 276. c. 277. c. 278. c. 279. c. 280. c. 281. c. 282. c. 283. c. 284. c. 285. c. 286. c. 287. c. 288. c. 289. c. 290. c. 291. c. 292. c. 293. c. 294. c. 295. c. 296. c. 297. c. 298. c. 299. c. 300. c. 301. c. 302. c. 303. c. 304. c. 305. c. 306. c. 307. c. 308. c. 309. c. 310. c. 311. c. 312. c. 313. c. 314. c. 315. c. 316. c. 317. c. 318. c. 319. c. 320. c. 321. c. 322. c. 323. c. 324. c. 325. c. 326. c. 327. c. 328. c. 329. c. 330. c. 331. c. 332. c. 333. c. 334. c. 335. c. 336. c. 337. c. 338. c. 339. c. 340. c. 341. c. 342. c. 343. c. 344. c. 345. c. 346. c. 347. c. 348. c. 349. c. 350. c. 351. c. 352. c. 353. c. 354. c. 355. c. 356. c. 357. c. 358. c. 359. c. 360. c. 361. c. 362. c. 363. c. 364. c. 365. c. 366. c. 367. c. 368. c. 369. c. 370. c. 371. c. 372. c. 373. c. 374. c. 375. c. 376. c. 377. c. 378. c. 379. c. 380. c. 381. c. 382. c. 383. c. 384. c. 385. c. 386. c. 387. c. 388. c. 389. c. 390. c. 391. c. 392. c. 393. c. 394. c. 395. c. 396. c. 397. c. 398. c. 399. c. 400. c. 401. c. 402. c. 403. c. 404. c. 405. c. 406. c. 407. c. 408. c. 409. c. 410. c. 411. c. 412. c. 413. c. 414. c. 415. c. 416. c. 417. c. 418. c. 419. c. 420. c. 421. c. 422. c. 423. c. 424. c. 425. c. 426. c. 427. c. 428. c. 429. c. 430. c. 431. c. 432. c. 433. c. 434. c. 435. c. 436. c. 437. c. 438. c. 439. c. 440. c. 441. c. 442. c. 443. c. 444. c. 445. c. 446. c. 447. c. 448. c. 449. c. 450. c. 451. c. 452. c. 453. c. 454. c. 455. c. 456. c. 457. c. 458. c. 459. c. 460. c. 461. c. 462. c. 463. c. 464. c. 465. c. 466. c. 467. c. 468. c. 469. c. 470. c. 471. c. 472. c. 473. c. 474. c. 475. c. 476. c. 477. c. 478. c. 479. c. 480. c. 481. c. 482. c. 483. c. 484. c. 485. c. 486. c. 487. c. 488. c. 489. c. 490. c. 491. c. 492. c. 493. c. 494. c. 495. c. 496. c. 497. c. 498. c. 499. c. 500. c. 501. c. 502. c. 503. c. 504. c. 505. c. 506. c. 507. c. 508. c. 509. c. 510. c. 511. c. 512. c. 513. c. 514. c. 515. c. 516. c. 517. c. 518. c. 519. c. 520. c. 521. c. 522. c. 523. c. 524. c. 525. c. 526. c. 527. c. 528. c. 529. c. 530. c. 531. c. 532. c. 533. c. 534. c. 535. c. 536. c. 537. c. 538. c. 539. c. 540. c. 541. c. 542. c. 543. c. 544. c. 545. c. 546. c.

2. Mortis civilis non equiparatur naturali, nec appellatione mortis venit mortis civilis, nisi in casibus a iure expressis, gloss. *in mortem in cap. placuit* 16. q. 1. et verb. *non morte*, in cap. *suscipitum de rescriptis* in 6. Oldrad. & Alex. locum *supra citatum* & Anchar. conf. 438. Ego autem, num. 8. Caderlia, c. 156. quod est 1. in fine, de rescriptis, conf. 164. quod est 2. in fine, de rebus Ecclesiarum alius. Pacian. conf. 19. num. 10. lib. 1. Pet. de Place in epist. de her. lib. 1. cap. 23. num. 11. verbi de morte civilis, Ludou. Gomin reg. de imper. benef. per obitum famul. Cardenal. q. 5. in fine. Felin. cap. in presentia, num. 55. num. segg. de probation. Boet. de rescriptis num. 6. Mieres de maiori, p. 2. q. 33. n. 15. Honded. conf. 62. num. 3. 4. & 5. vol. 1. Nat. conf. 182. n. 8. ante fin. verbi. *secundum prout respondere*, Phanuc de iura dote, in rub. num. 12. Menoch. de succ. ff. creat. lib. 3. §. 21. num. 172. Sim. de Pizitis de incomp. viliis. volut. fol. 93. num. 8. Surd. conf. 90. n. 23. & 24. Alouf. Ricc. in collect. de off. collect. §. 1. latè Castil. contr. nours. com. 4. cap. 12. à princip. & picipue num. 23. Card. Tusch. d. item. §. lit. Ad. conf. 393. à num. 1. Fatinas. fragment. crimin. p. 2. lit. Ad. num. 36. num. segg. Fular. de substitut. q. 430. num. 15. Rot. decy. 543. num. 1. part. 2. recte.

3. *MORTIS* appellatione venit etiam mors ciuili-
lis, nam tunc in illa viget eadem ratio, quæ in natu-
rali, quæ morte mortem ciuilem naturali æquiparant,
refoluant Socin. in l. *Gaius*, §. 4. et quid sit tantum,
num. 16. et 17. §. de lib. et pſſſſ. Ludou. Zune. in
ſuo reſponſo prætorio, §. 901. et 905. Ceuall. commun.
capit. canon. §. 63. n. 1. Alexand. Rauden. de analo-
giis, lib. 1. cap. 34. num. 10. Menoch conf. 188. num. 12.
Honded conf. 63. r. 40. lib. 1. Farinac. d. ad, num. 168.
Fulcr. d. quæſt. 420. num. 18. Cafil. d. tom. 3. cap. 12.
num. 35.

MORTIS appellatione, ubi dispositio loquitor
simpliciter de morte, venit etiam mors ciuilis,
quando ipsa ciuilis mors quoad id de quo agitur
operatur eandem effectum quem mors naturalis,
gloss. verb. maritate, & ibi addito margino da Clem.
Romani, § fane, de elect. Sanchez de matriman. lib. 6
disp. 17. num. 9. Glouazque. resp. 89. nam. 4. & ref. 89.
num. 4. lib. 1. Fr. Bartholom. de Vecchis in practi obser-
uanda ad admittendis ad Religiosis statum nuntius
dofci. s. vob. 9. Camill Gallin. de verbor. significat.
lib. 2. cap. 10. num. 24. Castilid. esp. 12. num. 15. vt in
societate, quæ morte ciuili finitur, fuit mors natu-
ralis i. l. si vultis de honor. posses. contra alibi. l. ditione
§ publicacione, ff. pro socio, § solutus, Instet. de societa-
tione. et sic cum autem, num. 5. Insist. quibus modis in
August. Barboze Appel Lar.

pari opocitatis, felix. vbi declarat tunc demum necesse
tunc ciuilem o. etiam eundem effectum facit mortis
naturalis, quando fomes in f. q. iuris sunt, non
sic in us que sunt facti. Villalob. *commen. verb. mori.*
num. 140. Natt. conf. 28. i. num. 8. vbi bene declarat
quando mortis ciuilis operetur, vel non operetur
eundem effectum, sicut mortis naturalis, & ponit
exemplum in f. iusto de laudando doteu, vel dona-
tionem propter nuptias coniugis, quod verificatus,
& habet locum in morte ciuili per ingressum Reli-
gionis propter quem matrimonium est dissolutum;
Pacian. conf. 150. lib. 4. Alexand. conf. 159. *Fila*
theolice, num. 8. *verf. quinta prebatur*, lib. 2. & conf. 3.
in princ. lib. 3. Boffi. *in tit. de bono pulcras*, num. 55.
conf. 7. mori ciuiles, Pacian. conf. 159. num. 1. & num. 10.
com seg. lib. 1. vbi quod habet locum etiam in dispo-
sitione hominis conditionali, Roland. a Valle conf.
97. num. 19. lib. 1. Rimin. iun. conf. 4. 16 lib. 4. Molin. de
primis, lib. 1. cap. 13. num. 94. Alcan. Clem. de *paria*
possessione vtr. num. 3. Cephal. conf. 392. n. 2. lib. 1.
Card. Tulech. *dit. Al.* *conf.* 393. num. 25. D. cian.
conf. 26. num. 19. lib. 3. vbi pariter an. p. mortem
ciuilem æquiparatur naturali, quando in utraque
est idem effectus quoad id de quo queritur, etiam
in casibus à iure non expressis, Honded. conf. 63.
num. 10. *com segg.* & num. 13 lib. 1. Menoch. conf. 127.
num. 45. & conf. 388. num. 94. Peregr. de iure *fiscis*, lib. 1.
cap. 5. n. 19. Surd. *com seg.* 50. & 17. Farinac. *Al.* *M.*
n. 169. Fulsar. *de a.* 19. n. 54. & 18.

Montis appellatione venit etiam mors ciu-
lis in Statuto de lucro dotis per mortem coniugis,
Narr. conf. 1281 n. 8. Sord. d. conf. 90 num. 10. Farnac.
d. 11. M. 170. Tufch d. concl. 193 n. 9.

MORTIS appellatione venit tantum mori na & naturalis, & non civilis, quando sumus in dispositione conditionali, conditio enim purificari debet in casu vero, & non in fido, *l. qui heredi;* *g. de statu, ff. de cond. & demonst. rati* non autem civilis est mori fida, & non vera, *l. si fin. ff. de bonor. poss. ff. contra tabul. cum aliis allegatis per Sured. cony. 90, m. 2. q. 2. §. 1. Tusch. de iur. l. 49. i. n. 20.*

Montia appellatione venit tantum natura-
lis, & non civilis in materia fideicommissaria, &
ideo substitutus in casu mortis non admittitur per
mortem civilem instituti, et allegatis per *Surd. d.*
confyso. per totum, ubi pluribus hanc probat sententiam,
proponit contraria, & illis respondet, referre
Farin. d. lxx. ff. de n. t. l.

MORTIS appellacione, an, & quando veniat
mors naturalis, & civilis, latè dixi de loco & communibus
Aventinorum l. i. c. 74.

APPELL. CLVII

Naturalis.

- 1 *Naturales qui dicuntur, remissive.*
- 2 *Naturales dicuntur concepti ex consanguineis ante
obitum dispensationem, si post eam expedi-
tam etiam nati sit.*
- 3 *Naturalium è Regno appellatione, qui veniant rem-
issive.*

NATURALIUM filiorum appellatione qol
veniant attento utroque iure longum esset in-
uestigare, ideo remitto lectorem ad Oldr. *conf.* 196.
Falsum tale est, Alex. conf. 60. *Si legitimatus, lib. 2.*
Bald. conf. 106. *Casus solus, lib. 3.* Berol. *conf.* 6. *in*
princ.

prin. lib. 2. Rimin. iun. conf. 187. n. 8. cum seqq. lib. 1. Duem. reg. 350. ampl. 19. Rojas in ejus. success. cap. a num. 8. Sarnient. scilicet. lib. 1. cap. 7. à p. n. Paleoth. de nobis & par. c. 12. 16. 17. & 18. Coust. de spoual. p. 2. cap. 8. §. 4. num. 2. & §. 5. à num. 1. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 1. Lata in l. si qui à liberu. in princip. num. 80. de liberu agnos. Cardin. Mantica. de consuet. vltim. vltim. lib. 1. tit. 9. num. 92. Coll. in l. Gallus. §. & quid si tantum. p. fin. num. 60. ff. de liber. & posth. Mench. aluistr. cap. 102. a num. 10. Viub. tam. 1. commun. opinio. lib. 5. tit. 16. pag. milii 754. Ioan. Gate de nobilit. gloss. 10. à num. 34. Spin. in fidei. testament. gloss. 15. prin. num. 1. 18. Menoch. de presump. lib. 6. pref. §. 4. n. 4. & conf. 60. num. 3. & conf. 383. num. 10. & conf. 1034. num. 15. Malcard. de probat. concl. 341. & 799. Surd. de aliment. tit. 1. §. 9. à num. 9. & conf. 177. num. 6. Mattien. l. 9. gloss. 2. tit. 8. lib. 5. nota Recopil. vbi Azucod. a num. 1. Eleotiq. in summo. lib. 1. cap. 20. §. 1. ad finem. Perrege. de iure fisci. lib. 3. tit. 18. Soar. tom. 1. de consur. disp. 50. feli. 2. à num. 4. Cardin. Tufch. practice. conclus. eam. §. iij. N. 8. concl. 10. Maltit. Sicilia decif. 132. n. 7. D. Barbo. in l. 1. p. 4. num. 63. ff. soluto matrem. Cald. Perreza de nominat. emphyt. q. 2. 1. a num. 4. & quasi forens. in comment. ad §. tam autem. in princip. Institut. de iussu. testam. Valasc. consue. 134. num. 5. cum seqq. Molin. de iussu. testam. 2. disp. 165. & 172. in vers. per subsequens. Sam. h. de matrim. lib. 3. disp. 7. num. 19. vbi resoluio quod naturalis dicitur conceptus ex consanguineis ante obtentam dispensationem. si post eam expeditam natus sit.

3. NATURALIVM & REGNIS appellatioe qui veniant. vide Petez l. 18. verb. *ningun estrangero*. tit. 9. lib. 1. Ordinaam. Burg. de Pace l. Tauri. n. 451. Azucod. l. 19. tit. 3. lib. 1. nota Recopilat. Salzed. ad practicaam Bernardi. cap. 56. n. 23. cum seqq. in nouiss. edit. Coria Plulapain. 2. lib. 1. cap. 1. n. 37.

APPELL. CLIX.

Natus.

NATOKVM appellatioe venit qui in utero est. ibi tractatur de eius commodis. l. qui in utero. ff. de statu homin. l. cum pater. ff. de negot. gestis. vel favore testamenti. l. Titium. §. fin. ff. de liber. & posth. & ita natus pro nascituro aliquando accipitur. l. 1. §. sed si feruo. ff. de vtriusque insipien. Rebuff. ad L. natum appellatur. vers. interduo natus. ff. de verb. signific. pag. 436. vbi in vers. natus tamen. per l. quod dicitur. ff. de liber. & posth. ait quod natus dicitur. qui exlo matris utero viuus nascitur. qui tamen per text. ibi. ex prolesso probat natorum appellatioe venire nepotes. quoad remissionem vero tutelae ob multitudinem filiorum & reliqua ciuilia munera non continetur ille. qui in ventre est. l. 2. §. qui autem in ventre. ff. de excusat. tutor. Montan. de tutel. cap. 35. num. 51. quem refert Parens meus in comment. ad Ordin. Regiam Lusitan. lib. 4. tit. 104. in princip. num. 4.

APPELL. CLX.

Natus.

NAVIS appellatioe. licet secundo modum rectum sermonem continetur triremis. scapha. & quod-

libet aliud instrumentum aptum ad nauigandum. v. per Abb. can. 6. n. 7. Strach. in tract. de mercat. tit. de nauibus. p. 2. n. 2. Dionys. Paul. de terra quatuor Patriarchat. Sedimereffione. cap. 17. n. 67. in confiscationibus tamen illius appellatioe non venit scapha. Bald. in l. 3. nam G. de nauibus fenore. Sebast. Medice. de regulis iuris. reg. 5. num. 55. in limit.

APPELL. CLXI.

Necessarius.

NECESSARIORVM appellatioe qui veniunt. vide Tirag. de retrall. l. 9. §. gloss. 9. n. 2. quem refert Fular. de submiss. quaff. 774. Bertasol. de clausula inpramentis. clausula 7 gloss. 12. sub num. 5. vbi ait quod necessariorum appellatioe veniant maritus & affines.

APPELL. CLXII.

Negotiator.

1. *Negotiatoris appellatioe non venit ille. qui vendit vinum. bladum. oleum. & similia de rebus suis collecta.*
2. *Clericus negotiator non dicitur qui vendit vinum. grauum. aut oleum ex redditibus sui beneficii.*
3. *Clericus vendens fructus ex alieno agro conducto. quamau suo semine. & saque industria collectos. dicitur negotiator.*
4. *Negotiatoris appellatioe non comprehenditur ille. qui semel tantum emerit. vel venderet.*
5. *Negotiator non dicitur ille. qui emi animalia. vel illa piscat in propriis pradiis. & cum pinguis facta fuerint. vel cum paruis ediderint. illa. & eorum paruis vendat.*

NEGOTIATORIS appellatioe non venit ille. qui vendit vinum. bladum. oleum. & similia de rebus suis collecta. cap. ciuicis. 84. dist. Abb. conf. 6. in fine. vol. 11. Roland. conf. 7. n. 11. & 12. vol. 4. Bertachio. in tract. de gabellis. p. 7. que 7. col. 4. Molin. de iussu. testam. 2. disp. 341. num. 11. Cenedad Decretum. collect. 17. n. 2. in fin. Ioseph. Ludouic. com. l. 5. vers. fallit quando. Valasc. consue. 131. n. 6. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de emptionibus clericorum. & eorundem honorum à munitibus publicis. §. 4. in fin. & tit. de exemptione cleric. à statu secularium. §. 1. num. 8. Ego ipse de officio. & preest. Episcopi. par. 2. alleg. 13. num. 21. Vnde clericum negotiatorem non dicit. qui vendit vinum. grauum. aut oleum ex redditibus sui beneficii. multis resoluunt Gregor. l. 49. verb. *las francas*. tit. 6. par. 1. Bonaz. de commun. crimin. p. 2. verb. *gabellat*. fol. 51. vers. Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. opinio. tit. de gabellat. concl. unica. vers. inferior decimo. Meti. in tract. rassa panis. concl. 5. num. 29. Marra de iussu. disp. 4. casu 3. num. 9. Cabed. par. 2. Arrefo 45. Gutier. de gabellat. q. 93. num. 35. vbi 4. 63. n. 68. & 71. secus dicit si vendat fructus ex alieno agro conduco. quamuis suo semine suisque industria collectos. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesiast. decif. 375. in 2. edit. alijs resol. 317. num. 10. in 2. edit. vbi notat non dici clericum negotiatorem. vel mercatorem. licet id quod superest. de eo quod vilius ad sui. vel suorum

suorum sustentationem emit, iusto pretio tunc curren-
tiori carius vendat quam emit.

4. **NEGOTIATORIS** appellatio non comprehenditur ille, qui semel totum emeret, vel venderet, l. 1. §. licet, vbi gloss. verb. omne, ff. de tribus, l. semper, §. Dium Adrianum, cum l. §. ff. de iure iur. Greg. l. 1. verb. mercatores, m. 7. part. 5. Salzed. ad Bernard. cap. 58. vers. §. vbi huius, Cened. d. collect. 17. num. 1. in fine, Carolus de Grassis de effectib. clerical. effectus 6. num. 19. Ego ipse d. alleg. 13. num. 21. vers. nec etiam.

5. **NEGOTIATORIS** appellatione non comprehenditur qui emeret animalia, vt illa pascat in propriis pradiis, & cum pingua facta fuerint, vel cum partus ediderint, illa & eorum partus vendat, ita Molin. in tract. 1. d. §. 1. 4. 2. num. 14. Carolus de Grassis d. effectus 6. num. 18. quos testato ego ipse d. alleg. 13. num. 21. in princ.

APPELL. CLXIII.

Nepos.

1. **Nepos** appellatio ex propria significatione venit filius.
2. **Nepos** appellatio per improprietatem, & secundum communem usum loquendi venit filius fratris.
3. **Testator** quando habet filios, vocando nepotes censetur vocare nepotes ex filio.
4. **Testator** non habens nisi nepotes ex fratre, de illis intellexisse credendum est.
5. **Nepotes** ex fratre veniunt quando testator vocasset fratres, & nepotes suos.
6. **Pronepotes** ex propria vocabuli significatione veniunt appellatio nepotum.
7. **Pronepos** non venit vbi vocatur nepos ex tali filio matris.
8. **Nepotes** vbi extant preferri debent pronepotes.
9. **Nepotes** ex fratre quando vocati essent, non veniunt pronepotes.
10. **Pronepos** non venit appellatio nepos, vbi essent consuevit in contrarium.
11. **Pronepos** appellatio nepos non venit in materia correctionis.

1. **NEPOTIS** appellatio ex propria significatione venit filius filij, ita Dyn. conf. 16. Dilecti gener considerat, num. 8. Federic. de Senis conf. 39. Visto punito, Card. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lib. N. conclus. 4. num. 1. Rot. decis. 541. num. 4. apud Fatinate. p. 1. recens. & in Michaelen. iurisperitronum, 28. Numeris 1616. coram. R. P. D. meo Pirano, impressa per Violan. post praxim iurisperitron. decis. 71. n. 1. in nouissima impress.

NEPOTUM appellatio non veniunt filij fratris ex legitima proprietate, sed per improprietatem, & secundum communem loquendi vium, ita Bald. in l. si auia, in de. reatib. & ibi Angel. circa fin. & Dec. num. 1. C. de succ. edicti, & in l. vbi, in fine, C. qui occisus non poss. Accut. in §. quare gradus, col. 1. in l. de gradibus, & consil. 37. num. 3. Abb. in cap. per nos, de probat. & consil. 79. col. 2. vers. respondendo improprie Felin. in d. cap. per nos, num. 5. vers. secunda conclusio, Abb. consil. 83. num. 2. Ioan. Ign. in l. aduocatum, num. 23. C. de conu. ab imp. Thom. Ferrat. caus. 3. 2. num. 2. Ioan. Ande. in cap. fundamenta, de Ang. Barboza Appell. l. v.

de l. lib. 6. Imolan. cap. 2. col. vlt. de arbit. Federic. de Senis d. conf. 19. col. 2. vers. respondendo improprie, Dyn. d. conf. 16. num. 9. vers. praxem punito, Rustic. in l. cum auis, lib. 6. cap. 15. num. 2. ff. de condit. & demonstrat. Alexand. consil. 5. Curia punito, num. 9. in fine, vers. postremo non obstat, lib. 1. Card. Tusch. d. consil. 4. lib. N. conclus. 44. n. 1. & 3. Fular. de substitutione, quast. 324. num. 3. cum segg. Rot. in Michaelen. iurisperitronum 29. Iunij 1617. coram. R. P. D. Pirano, impressa per Violan. post praxim iurisperitron. decis. 72. num. 1. in nouissima impress.

Coniectura est testatorem vocare nepotes ex filio, quando haberet filios, tunc enim vocando nepotes non essent vocati nepotes, ex fratre, ne ille videatur propriam sobolem excludere, & extraneam consulere, l. tale patrum, §. fin. ff. de patrum. l. i. cum auis, §. fin. C. de fideicom. quare ita tenent Socin. sen. in l. cum vir. n. 6. de condit. & demonstrat. Rustic. d. lib. 6. c. 15. n. 6. Fular. d. q. 324. n. 5.

Et è contrà, si testator non haberet nisi nepotes ex fratre, de illis vetulimiliter intellexisse credendum est, vt in specie tenent Roan. in l. 2. C. de succ. edicti. vbi Salicet. & Dec. num. 11. in fine, Imolan. d. c. 2. in 4. m. de arbit. vbi Dec. num. 4. in fine, Felin. in d. cap. per nos, num. 7. vers. secundo limita, de probat. Cardin. Tusch. d. in N. conclus. 44. num. 22. Fular. d. q. 324. n. 6.

Sic eodem modo nepotes ex fratre veniunt quando testator vocasset fratres, & nepotes suos, na n intelligitur de nepotibus ex fratre, ita Bald. in d. l. 2. num. 3. Salicet. num. 2. Paul. de Castro num. 4. Alexand. Dec. num. 1. idem Dec. in d. cap. per nos, col. 3. num. 6. vbi Felin. n. 4. vers. & ten. n. de probat. Alexand. consil. 32. Considerat, lib. 4. Fulgo. consil. 68. Mathias de Perono, Sim. de Præstis interpret. vlt. volunt. fol. 148. num. 101. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 3. vers. nisi ex aliquo, Card. Tusch. d. lib. N. conclus. 44. n. 18. Fular. d. q. 324. n. 9. cum segg.

NEPOTUM appellatio veniunt etiam pronepotes, ex propria significatione vocabuli, ita Bart. in l. 1. §. si quis, ff. de suo & legit. hered. & in l. liberorum, col. pen. vers. quare au appellatio, ff. de verbor. signif. & in l. Gallus, §. iustitiam, num. 2. vbi Alexand. num. 5. vers. ego puto, Socin. sen. num. 40. & Fortun. Garc. in §. item credendum, num. 13. ff. de liber. & posthum. Ruin. consil. 116. num. 8. lib. 1. & consil. 30. num. 2. lib. 2. & consil. 62. num. 4. lib. 3. Patib. consil. 10. num. 23. lib. 1. & consil. 2. col. 4. lib. 2. Callan. in consuet. Burgundia, rub. 7. §. 10. num. 17. vers. legimus facit, Cuman. consil. 13. Titius iustitiam, Gozzadin. consil. 59. Crauet. consil. 155. col. 1. in fine, & col. 2. Alciat. consil. 59. n. 3. lib. 9. Cardin. Mantie. de collect. vltim. volum. l. 8. tit. 8. in fine, num. 24. Anton. Gabr. commun. l. 6. tit. de verbor. signif. consil. 1. num. 44. Sim. de Præstis de interpret. vltim. volunt. fol. 118. num. 59. Castillon. consil. 26. num. 8. cum segg. Rebuff. ad l. 320. vers. appellatione etiam nepos, ff. de verbor. signif. pag. 69. 3. Petrege. consil. 59. num. 5. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. in fine, & cap. 15. num. 8. Cardin. Tusch. d. lib. N. conclus. 44. n. 4. cum segg. Fular. de substitutione, q. 323. num. 1. cum segg. Valenzuela consil. 7. n. 11.

Primo limita quando vocatus est nepos, qui ex tali filio nascitur, ex Bart. in l. Gallus, §. iustitiam, n. 2. Fular. d. l. 323. n. 8. vel si testator relationem habuisset ad personam ex nepotibus tantum, sic Ruin. consil. 127. num. 2. l. 2. Fortun. Garc. in d. l. Gallus, §. item credendum, n. 14. vers. secundo ego, Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 12.

Secundo limita quando extant nepos, nam hi preferri debent pronepotes, maxime quando

nepos ab intestato excluderet pronepotem, Port. Imol. *conf.* 13. Peregr. *conf.* 59. in *fin.* lib. 1.

- 9 Tertiò limita quando vocati essent nepotes ex fratre, quia tunc non venire pronepotes nisi communis vili loquendi aliter te habeat, resoluunt Dec. in d. l. 2. n. 12. Tiraq. de *retrah. sig.* 5. t. gloss. 19. n. 97. Socio. iun. *conf.* 125. n. 12. lib. 1. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. n. 7. Fufar. d. 9. 213. n. 10. & 11.

- 10 Quarta limita ubi in contrarium essent coniecturae, nam tunc non venire pronepos appellatione nepotes, Corn. *conf.* 14. 3. lib. 3. Fulgof. *conf.* 68. per totum, Card. Mant. de *consuetudin. velunt. lib.* 2. tit. 8. n. 23. Card. Tufch. d. l. 1. n. 2. *concluf.* 4. 4. num. 19. Fufar. d. 9. 323. n. 12. coniecturae autem colligi poterunt ex illis, quibus sopra dicimus nepotem non velle appellacione filij, vnde Batt. in l. l. *herorum. ff. de verb. signif.* dicebat pronepotem venire sub nomine nepotis in casibus in quibus nepos venit filiorum appellatione, quod etiam voluit Alex. *conf.* 125. n. 11. cum *seqq.* lib. 1. ubi dicit procedere argumētum affirmatiue, & propterea non omnes coniecturas, quae excludunt nepotem vocato filio, excludere pronepotem vocato nepote, sed illas tantum, quae concludunt, & dicit Castillon. *conf.* 126. n. 10. difficilius appellatione filij venire nepotem, quàm appellatione oepotis venire pronepotem, propterea illum refert Card. Tosch. d. l. 1. n. 2. *concluf.* 4. 4. n. 7.

- 11 Quinta limita in materia correctoria, in qua non venit pronepos appellatione oepotis, Fulgof. *conf.* 63. in *fine. vers. quibus ex omnibus*, Alexand. d. *conf.* 25. in *princip. lib.* 3. quos refert Card. Tufch. d. l. 1. n. 2. *concluf.* 4. 4. n. 6.

APPELL. CLXIV.

Nobilis.

- 1 Nobiles qui dicantur, ostenduntur.
- 2 Nobilitas acquiritur ratione officij dignitatem habentis.
- 3 Nobilitas quae dicitur secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur.
- 4 Nobilitatem appellatione in oneribus imponendis, & admissione ad Ordines militares ubi nobilitas requiritur, veniunt etiam nobiles ex privilegio.
- 5 Nobilitatem appellatione quoad civilem, & politicum statum, veniunt diuites.
- 6 Doctores veniunt nobilitatem appellatione.
- 7 Illegitimus, seu bastardus non continetur nobilitatem appellatione.
- 8 Bastardus non dicitur de familia & domo.
- 9 Agnatum non conferunt bastardas.
- 10 Illegitimi nati in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patriae.
- 11 Pater nobilis plebei uxori maritus nubens non venit nobilitatem appellatione.
- 12 Plebeius vir uxori nobili nubens non venit nobilitatem appellatione.
- 13 Natus ex matre nobili, patre bastardo, vel plebeio, non est nobilis.
- 14 Nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur.
- 15 Nobilitas praesertim probatur per consanguinitatem, propinquos, domesticos, & per famam.

NOBILITATEM appellatione veniunt non solum illi, quos propter nobiles appellamus, scilicet

ex generis antiquitate, verum etiam qui Regis beneficio in eius servitium cooptati, & inter nobiles in ipsius libris descripti reperiuntur iuxta triplicem, vel quadruplicem nobilitatis diuisionem, de qua Bart. in l. 1. c. de dignitat. lib. 11. Tiraq. de nobilit. cap. 4. cum *seqq.* Ioan. Garc. in *simili. praelib. gloss.* 4. lib. 3. à num. 1. Pichard. in *tratt. de nobilit. communica. n. 75. cum seqq.* Acquiritur eorum nobilitas ratione officij dignitatem habentis, vel si à Principe quis nobilitetur, à quo tanquam à fonte procedit ipsa nobilitas, Esther 6. sic honorabitur quemcumque voluerit Rex honorare, Paul. de *Castro. conf.* 24. col. 1. lib. 2. Tiraquell. d. *tratt. cap.* 6. n. 2. Gam. *Lusitan. decis.* 32. 2. num. 5. Gardiol. in *tratt. Hispanien nobilitatu*, cap. 4. & 5. Guriel. *praelib. lib.* 4. *gloss.* 17. num. 13. n. 1. Cabed. *Lusitan. decis.* 78. num. 1. part. 2. Dicitur etiam quis nobilis secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur, Socio. *conf.* 126. num. 3. lib. 2. Tiraq. d. *tratt. cap.* 10. num. 6. Meoeb. de *arbitr. casu* 670. num. 40. & de *presumpt. lib.* 6. *pref.* 60. Malcard. de *prob. conf.* 1094. num. 8. Gutier. d. *gloss.* 17. num. 5. Cardin. Tufch. *praelib. concluf.* 100. 5. lib. 2. n. 2. *concluf.* 4. 4. num. 1. & 15.

Non utitur appellatione in oneribus imponendis, & in admissione ad Ordines Militares ubi nobilitas requiritur, veniunt nobiles ex privilegio, sicut nobiles à sanguine, dummodo liberi sint à macula Iudeorum, & Saraceni, ita Merchad. *success. creat. lib.* 3. §. 30. num. 256. & 259. cum *seqq.* Azeved. l. 1. à num. 59. tit. 1. lib. 6. vna *Recopil.* Ioan. Garc. de *nobilit. gloss.* 1. §. 1. n. 5. Garc. Girona de *prob. nesc. per explicat.* n. 320.

NOBILITATEM appellatione quoad civilem tamē & politicum statum spectat, veniunt diuites ij enim taurummodo, si vera loquamur, qui diuites abundant, nobiles vocantur, l. 3. c. de *commere. & mercat.* Tiraq. de *nobilit. cap.* 3. à *princ.* Guid. *sing.* 875. Marten. l. 7. *gloss.* 4. in *princip. lib.* 3. *mona. Recap.* Pichard. in *tratt. de nobilit. communica. n. 18.* Nobilitas enim sine diuitibus sordescit, Guillem. in *cap. Raymuns*, verb. *dnas habens filias*, num. 131. cum *seqq.* de *testam.* Borg. de *Pace conf.* 3. num. 44. & *conf.* 9. num. 6. Menoch. *conf.* 116. num. 3. & *conf.* 126. n. 13. Flamin. *Patil. de resignat. benef.* lib. 3. q. 1. num. 110. & num. *seqq.* subdit familiarium decus & honorem per diuitias conservari.

NOBILITATEM appellatione veniunt Doctores, Alexand. *conf.* 113. Ponderat. num. 9. *vers. in eo etiam concurrebat*, lib. 6. Garc. de *nobilit. gloss.* 4. lib. 3. num. 71. Anton. Gom. l. 83. *Tauri*, à num. 16. Cardin. Tufch. d. l. 1. n. 2. *concluf.* 4. 4. num. 9. Menoch. de *presumpt. lib.* 4. *pref.* 78. num. 25. Viui. *decis.* 155. num. 36. lib. 2. Rustic. ad *l. cum auri*, lib. 2. cap. 15. num. 180. & 190. *ff. de condit. & demonstr.* Fufar. de *substitu.* q. 407. n. 12. Etiam medici secundum Tiraq. d. *tratt. de nobilit. c. 14. fere per totum*, Cassio. in *catalogo gloria mundi*, part. 10. *confid.* 25. Card. Mant. de *consuetudin. velunt. lib.* 1. tit. 9. n. 9. num. 7. circa *fin.* Menoch. d. *pref.* 78. n. 23. Rustic. d. lib. 2. cap. 15. n. 123.

NOBILITATEM appellatione non continetur illegitimus, seu bastardus, Doen. *reg.* 69. Angel. *conf.* 30. circa *fin.* ubi quoddam appellatione plebeiorum veniunt filij illegitimi nobilitatem, Gemina. *conf.* 101. in *fin. vers. ad ultimum*, & *conf.* 140. in *fine.* Anebat. *conf.* 389. *Fisus diligenter*, in *princip.* Cardin. Tufch. d. l. 1. n. 2. *concluf.* 4. 4. num. 12. cum *seqq.* Eniaz. de *substitu.* q. 360. à num. 4. & *gloss.* 361. num. 18. ubi quoddam nobilitatem de domo appellatione non veniunt naturales, Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 3. cap. 354. num. 53. Paleoth. de *verbis & signis*, cap. 37. num. 8. Rojas de *success.*

successor. cap. 13. a princ. Tell. l. 12. Tauri. p. 2. Otalos. de nobilit. part. 4. cap. 2. num. 4. Benedic. Agil. de iure & privileg. benef. art. 13. num. 4. Noo enim dicitur de familia, & de domo. Card. Masc. de consens. videri. videri. lib. 8. tit. 12. n. 20. Spin. in speculo testam. gloss. 16. a. num. 16. Molin. de princ. lib. 1. cap. 4. n. 46. & 47. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 58. num. 3. & 13. & cons. 117. num. 1. & seg. Decian. resp. 1. n. 6. lib. 3. Gutier. lib. 2. pract. quæst. 155. num. 1. & 3. Petre. de fideicommiss. art. 21. num. 83. Petra in simili pract. gloss. 1. num. 101. Honded. cons. 67. num. 16. lib. 1. Farin. in praxi crimin. part. 1. quæst. 13. a. num. 53. Ceuall. communium contra communes, quæst. 757. num. 47. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 5 a. num. 36. Gonzal. ad reg. 8. Caus. gloss. 5. num. 110. Fular. de 9 subditur. quæst. 407. num. 66. nec consuevit agnationem, l. iure natura ff. de statu hominum, Tiraq. de nobilit. cap. 15. num. 10. cum seg. Molin. d. c. 4. n. 45. Buias. cons. 52. num. 27. & 28. lib. 1. Manic. d. l. 12. x. num. 10. Petre. d. art. 21. num. 82. Menoch. cons. 117. num. 2. & cons. 81. num. 14. & cons. 166. num. 27. & cons. 45. num. 18. Surt. de res. 249. num. 8. Cald. Percia in resp. pro Sebastiano Limpe, n. 14. 49. & 50. Fular. d. quæst. 407. num. 61. nec patris insignia, & stemmata deferre possit, Olan. in d. l. 10. lib. 2. n. 9. Ioan. Garc. de expens. cap. 3. n. 2. v. s. imò nec arma, Matien. in rubric. 1. gloss. 1. a. num. 16. & 1. 7. gloss. 2. num. 2. l. 1. lib. 3. noua Recop. Gutier. pract. lib. 2. q. 155. n. 1. in fine.

10 In Hispania vix ex consuetudine illarum partium illegitimè-nati admittuntur ad insignia, nomen arma, honores, & nobilitatem patris, Azueu. cons. 14. num. 27. & 29. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 15. n. 49. Rot. in Pampilonen. Capellania 4. Martij 1621. coram bona mem. Rembolida.

11 Noxivum appellatione non venit, vix nobilis plebeio marito nubens, l. fin. C. de iur. l. i. l. 1. l. 2. Plehard. de nobilit. communica. num. 18. Fular. de subditur. quæst. 192. num. 31. nec plebeius vir uxori oobilis nubens, secundum Melch. Phorbus Lusit. de res.

12 17. num. 10. l. 1. idem natus ex muliere nobili patre bastardo, vel plebeio, non est nobilis, quia imò nobilitas mulieris offuscatur per maritum ignobilem, Staphil. de literis gratia, folio 121. v. s. sed quid si aliquis, Anchar. cons. 189. num. 2. quos refert Cardin. Tulech. d. l. 1. N. c. c. l. 4. n. 10.

14 NOBILIVM appellatione non veniunt nisi qui se tales probaverint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur, ita Tiraq. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Petre. l. 6. v. s. ex quo inferitur, lib. 1. lib. 4. Ordinam. pag. 798. Malcard. de probat. conclus. 1090 Gam. Lusit. de res. 86. in fine, & de res. 321. num. 3. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 12. num. 51. & gloss. 12. num. 5. Azueu. l. 4. a. num. 23. lib. 1. lib. 6. noua Recop. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 60. & cons. 321. num. 11. Valalc. cons. 191. num. 21. Gutier. pract. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed Lusit. de res. 73. num. 10. part. 2. vbi numer. 11. quod nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 11. etiam per famam, quod puriter tenent, Couar. pract. cap. 21. n. 7. Catian. in catalogo gloria mundi, part. 8. confid. 6. Malcard. d. concl. 1090. numer. 11. Ioan. Garc. d. tract. gloss. 7. num. 11. & 12. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 47. num. 101.

Augu. Barthoz Appellatur,

APPELL. CLXV.

Nomen.

- 1 Nominis appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellativum, & singulare.
- 2 Nominis collectivi plurium graduum, & personarum qua fini, remissive.
- 3 Familia, sive agnatio testatarij continetur nomine mei appellatione.
- 4 Privilegium concessum Caio, & hi, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia.

NO MINIS appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellativum, & singulare, vt per Ludou. Gom. in reg. de annali. q. 30. num. 6. vbi limitari in dubio, & in penalibus. Nouina collectiva plurium graduum & personarum, quæ sunt, quæ tantum plurium personarum, non graduum, explicat Fular. de iustit. quæst. 482. n. 41.

HO MINIS mei appellatione continetur familia, sive agnatio testatarij, vbi ipse in casum contruentionis voluntatis suæ vult hæreditatem peruenire ad proximorum consanguineum de suo nomine, & suis armis, l. pater suum, §. secundum, ff. de legat. 3. vbi gloss. verb. nomine, l. cum ita §. in faciem, missa, ff. de legat. 2. gloss. verb. nomine suo, l. 1. §. quæ plures, ff. de legat. 3. Natr. cons. 675. num. 3. lib. 4. Vnde privilegium concessum Caio, & hi, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia Caio, Alexand. cons. 125. num. 6. vers. et facit, lib. 2. Cardin. Tulech. pract. conclus. 1090. d. l. 1. D. concl. 2204 num. 10.

APPELL. CLXVI.

Notorium.

- 1 Notarij appellatione in dubio intelligitur de notorio facti, non iuri.
- 2 Notarij appellatione venit omne illud quod aliqua requiratur in celari non potest.
- 3 Notorium dicitur omne id, quod ex actis iudicij constat.
- 4 Notorium dicitur delictum commissum, vel confessum in iudicio.

NOTORIj appellatione in dubio intelligitur de notorio facti, non iuris, Philip. Franc. in cap. Romano, §. fin. autem, de appellat. lib. 6. Aldob. commun. verb. notarij appellatione.

NOTORIj appellatione venit omne illud, quod aliqua requiratur in celari non potest, Clar. §. fin. q. 9. num. 2. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. & cap. 20. num. 23. Menoch. de arbitrio casu 166. num. 4. Card. Tulech. pract. conclus. 1090. §. l. 1. N. concl. 104. num. 1. ita vt nulla indigeat probatione, Bellacomb. 100. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 9. num. 265. pag. mibi 505. Surt. de res. 219. num. 14. & de res. 126. num. 8. Farin. in praxi crimin. p. 1. quæst. 21. a. num. 80. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 5. n. 33. quomodo debeat allegari. Viui. d. tit. 9. num. 19. cum seg. pag. 478. & seg. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. Farin. d. q. 21. num. 120.

NOTORIS igitur appellatione venit omne illud, quod ex actis iudicii constat, sec. indom. Tirag. de verall. lib. 5. §. 6. gloss. 2. num. 44. Mench. remed. recuper. num. 31. & de arbit. cap. 166. n. 6. & conf. 300. n. 6. Malcard. de probat. concl. 1101. num. 13. cum seqq. Farinac. d. quest. 11. num. 14. & quest. 9. n. 10. Mendez à Castro d. lib. 3. cap. 15. num. 4. Aldrete de reliq. d. §. 4. suenda. lib. 1. cap. 5. §. 2. n. 10. ac proinde notoriam dicitur delictum commissum, vel confessum in iudicio, Malcard. concl. 1326. num. 4. Farinac. d. q. 31. n. 31. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 141. n. 9. & 10. Aldrete d. §. 1. n. 11.

APPELL. CLXVII.

Nouale.

NOVALIS appellatione venit terra de novo ad culturam redacta, cuius non extat membra quod culta fuisset, & sic dicitur ager nunc primū praeclusus, cap. 1. cap. quid per nouale, de verb. significat. Barlat. conf. 149. num. 9. Rimin. lun. conf. 142. vol. Monet. de decimis, cap. 4. §. 3. num. 50. Canil. in simili tract. de decimis, cap. 11. num. 1. & in sum. Iuris Canon. lib. 1. tit. 26. §. noualium. Rebuff. in Lysia 30 §. nouale, ff. de verb. signif. pag. milia 18. Malcard. de probat. concl. 1106. Algan. Tamburin. de iur. Abbatum, disp. 15. quest. 18. num. 6. Rot. in Caenchen. decimarum 25. May 1601. coram Ortemberg. Cardin. Tusch. pract. concl. num. 5. lit. N, concl. 114. n. 1. vbi num. 2. post Abb. conf. 71. col. 1. in fine, cum seq. vers. ager enim, lib. 1. declarat quod si ager vnus pro parte fuit cultus, & maxime pro maiori parte, non potest dici nouale, licet quoad partem non extet memoria hominum quod fuerit cultus.

APPELL. CLXVIII.

Nouerca.

NOVERCA appellatione venit nouerca simpliciter, non autem nouerca magna, seu secundum quid, Alexand. conf. 97. P. de ebrenate, num. 7. & 8. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 8. lib. 1. concl. 91. num. 19. Ratio est, quia verba in dubio sunt intelligenda simpliciter, non secundum quid. l. hoc legatum, in fine, ff. de legat. 3. l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obligat. Run. conf. 56. in fine, lib. 2.

APPELL. CLXIX.

Numerus.

- 1 Pluralis numeri appellatione venit etiam singularis quando ratio eadem est in vno, quae in pluribus.
- 2 Condicio, si sine liberis, deficit vno tantum filio relicto.
- 3 Pluralis numerus verificatur in singulari quando sumus in dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur quatenus extant.
- 4 Numeri singularis appellatione venit quoadque pluralis.

3 Condicio, si sine filio decesserit, verificatur in plurali.

NUMERI pluralis appellatione venit etiam singularis, quando eadem sit ratio in vno, quae in pluribus, ita Paul. de Casto in l. 1. C. de condic. inferu. Dec. in l. 1. col. 3. C. de passu. & conf. 50. col. ult. D. cian. conf. 64. num. 39. lib. 2. Crauet. conf. 180. num. 3. Probat in Lsal. §. quid ergo, ff. de condit. & demonstrat. vbi legatus Stichus & Pamphilus si mei erunt cum morietur, vno alienato, ad legatarium aliter pertinebit, & in l. aut praer. in princip. ff. de negot. gestis, vbi verbum negotia exponitur, siue vnum, siue plura sint, & in l. cum vxori, C. quando dies leg. vbi legato usufructu vxori & proprietate cum liberis habuit verificatur vno nato. Facit etiam, quia conditio si sine liberis, deficit vno tantum filio relicto, non est sine liberis, ff. de verb. significat. l. pater Scurius, §. 12. de fideicom. ff. de condit. & demonstrat. l. heredes mei, §. cum ita, ad Trebell. Lambertus, §. si in autem, C. cod. de Beto. conf. 110. num. 29. lib. 2. Decian. conf. 64. num. 39. lib. 2. & conf. 93. num. 6. lib. 1. Sard. conf. 557. num. 8. Hieron. Gabr. conf. 17. num. 39. & 40. lib. 1. & conf. 110. num. 4. lib. 2. Menoch. conf. 714. num. 30. Honded. conf. 57. num. 75. lib. 1. & conf. 48. num. 9. lib. 1. Petrege conf. 35. lib. 3. & de fideicom. ar. 18. omnia 17. Thefaur. Pedem. decis. 48. num. 4. cum pluribus aliis citatis à Fulat. de subst. int. q. 401. à num. 1. quibus addo Card. Tusch. in P. n. conf. 367. num. 44. Facit etiam quod pluralis numerus verificatur in singulari, quando sumus in dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur quatenus extant, ita Alexand. conf. 109. Super prima, num. 4. & 5. lib. 7. vbi num. 7. subdit quod grauatus restitueret quibus voluerit, vni tantam potest restituere, nisi ex contestis repugnaret menti disponentis, refert Cardin. Tusch. d. lib. 1. P. conf. 367. num. 42. & 43.

NUMERI singularis appellatione venit quoadque pluralis, l. 2. §. heredes, ff. de sub. & legat. hered. l. si quis ita, vers. si quis filio, ff. de testament. 1. n. §. si plures, Instit. de legat. agnator. success. gloss. verb. filio, in l. tutor, §. filio sit, de testament. 1. n. Cardin. Mantie. de contestat. ultim. vol. num. lib. 8. tit. 12. num. 33. Menoch. conf. 158. num. 18. Sard. conf. 147. num. 20. Vnde similiter si conditio concepta sit in numero singulari, puta, si sine filio decesserit, verificatur in plurali, Crauet. conf. 180. num. 3. Roland à Valle con. 138. n. 47. lib. 4. Rustic. ad L. cum autem, lib. 6. cap. 7. num. 16. ff. de condit. & demonstrat. quos refert Fulat. d. q. 401. num. 10.

APPELL. CLXX.

Nuptiae.

- 1 Nuptiarum appellatione continentur prima.
- 2 Nuptiarum secundarum appellatione veniunt etiam secunda, quoniam tertia, quarta, & deinceps.

NUPTIARVM appellatione continentur primae, quia secundae nuptiae sine adiuncto non cadunt sub vocabulo nuptiarum, Zabarell. conf. 49. num. 4. vers. ad secundum dicitur, Sebast. Medici de regulis iur. reg. 4. Singularis sermo, num. 73. Card. Tusch. pract. concl. num. 5. d. n. concl. 161. n. 4. vbi n. 5. cum Castrensis conf. 309. in ipso §. ad, in fine, vers. quare facit, lib. 1. declarat quod licet nuptiae primae sint fauorabi

favorabiles, tamen secundæ etiam sunt favorabiles, ac proinde legatum factum filiabus eam nupserint, etiam comprehendit viduus.

NUPTIARUM secundum appellationem veniunt tam secundæ, quam tertie, quartæ, & deinceps, quia respectus precedentium aliter sunt secundæ, & omnes post primas sunt secundæ, Alex. conf. 6. *Attentus*, n. 5. *vers. quia respondens lib. 7.* vbi propterea infert quod statum prohibens patri & matri qualitate inter filios primarum, & secundarum nuptiarum, comprehendit omnes nuptias post primas, & quod competit alio filius ex statuto, licet verba ad eos non diriguntur, refert Card. Tusch. d. cauc. 16 c. n. 6. Menoch. conf. 4. n. 38.

APPELL. CLXXI.

Nurus.

NURUS appellatione proprie continetur pronurus, *laicus appellatio* 50. ff. de verbor. significat. vbi latè Rebass. pag. 64. & deinceps in materia admittende legitimisationis, l. 2. in fine, ff. qui facilius cog. laurus, ff. de verbor. significat. & in vicinis voluntatibus, l. virili, §. nurus, ff. de legat. præst. d. l. nurus, vbi gloss. Sord. de aliment. tit. 1. q. 38. n. 41. & vbiunque quis non admittitur ad postulationem pro nura, & certis personis, *non sunt ff. de postulat.* gloss. verb. nurus, in l. si filius in ff. qui facilius cog. Et vbiunque nurus permittitur donationem fieri ab alio, l. necnon, §. sacra, ff. de donat. inter virum & uxorem, teneat Fular. in tract. de subdit. q. 33. n. 1.

APPELL. CLXXII.

Oblationes.

- 1 Oblationum appellatiue continentur omnia mobilia, & immobilia quæ dantur Ecclesiæ, sive in Ecclesiâ, sive extra.
- 2 Oblationum sub nomine venit quæ offeruntur ad Altare.
- 3 Oblationes dicuntur elemosynæ quæ offeruntur curatui Ecclesiæ, vel Ecclesiæ pro Missis, orationibus, vel pro mera elemosyna.
- 4 Decime veniunt oblationum appellatione.
- 5 Decima, & oblatio in quo differant, ostenditur.

OBLATIONUM appellatione continentur omnia mobilia & immobilia, quæ dantur Ecclesiæ, sive in Ecclesiâ, sive extra, cap. causa 2. de verbor. significat. Oldrad. conf. 193 in fine, vbi num. 6. *vers. tertio*, subdit quod veniunt sub nomine oblationum, quæ offeruntur ad altare, idcirco. Moseon. de massi. militantis Ecclesiæ, lib. 1. p. 3. c. 3. pag. 466. vbi dicit, quod sub nomine oblationum continentur omnia quocunque titulo ad Ecclesiam perueniunt, Cardia. Tusch. præst. conclusum, §. lit. O, concl. 11. num. 1.

3 Oblationes eodem dicuntur elemosynæ, quæ offeruntur Curatui Ecclesiæ, vel Ecclesiæ pro Missis, orationibus, vel pro mera elemosyna, Lap. alleg. 38. Petr. Anchor. conf. 48. Quia talis, Roman. consil. 344 in causa proposita, n. 3. Card. Tusch. d. concl. 12. n. 5. post Anchor. conf. 49. Quasi talis est, num. 2. & 5. ait differentiam esse inter oblationem & elemo-

synam, quia elemosyna sit sacro, oblatio vero sit publicè.

OBLATIONUM appellatione veniunt decime, Lap. alleg. 67. num. 1. *vers. argumentum tamen*, Decian. conf. 16. num. 1. lib. 1. vbi ait quod à pari procedunt eodem decime oblationes, Monet de decim. cap. 3. q. 2. num. 1. vbi quod oblationes, quæ sunt ad sacrificium quotidianum decimarum veteris legis loco subrogatæ sunt, ipsæ tamen cap. 2. num. 9. & 10 obferunt differentiam esse inter decimas, & oblationes, quia decime sunt quodam pari frugum, & aliorum licitè acquisitorum debita ex præcepto Ecclesiæ ministris, oblationes autem quicquid Deo, vel Ecclesiæ, eluio ministris voluntariè exhibetur.

Plura de oblationibus dixi in tract. de officio, & par. R. Episcopi, p. 3. alleg. 80. n. 1. cum segg.

APPELL. CLXXIII.

Oblutiones.

- 1 Oblationes, & personales decime veniunt appellatione oblationum.
- 2 Verbum oblationes, est admodum generale comprehendens omnes redditus, cuiuscunque qualitatis sint.
- 3 Oblationes dicuntur fructus ex re venientes, cuiuscunque sint oblationum.
- 4 Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione oblationum, seu beneficii, seu prebende.

OBLUTIONUM appellatione veniunt oblationes, & personales decime, quæ dantur diebus, quibus accedunt ad Ecclesiam beneficiati, & ex mortuariis, & similibus. ita gloss. verb. oblationes, *vers. licet possit dici, in cap. ad audientiam*, d. 1. c. de Ecclesiæ edific. vbi Abb. num. 15. *vers. nam verbum*, asserit quod verbum, oblationes, est admodum generale, comprehendens omnes redditus cuiuscunque qualitatis sint, refertur Card. Tusch. præst. conclusum, §. lit. O, concl. 6 c. num. 1. Gonzalad reg. 8. Cancell. §. 7. program. 200. Accedit quod oblationes dicuntur fructus ex re venientes cuiuscunque sint emolumenti, ut per text. in l. 1. §. executionem, iuncta gloss. verb. oblationes, ff. de excus. allien. resolu. Rebass. in l. frugum. *vers. oblationes etiam ff. de verbor. significat.* Monet de distrib. quid. p. 4. q. 7. n. 13.

OBLUTIONUM beneficii, seu prebende appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, ita Prob. ad Monachian. c. n. 3. 2. de clerici. non resid. lib. 6. Rip. res. 1. n. 2. de consuet. Gig. conf. 144. n. 8. Monet. d. tract. de distrib. quid. p. 1. q. 7. n. 11. cum segg.

APPELL. CLXXIV.

Offensa.

- 1 Offensa appellatione non continetur levis, sed gravis.
- 2 Promittens non offendere sub pena, illam non incurrit ab omni offensam.
- 3 Promittens non offendere quicquid, seu quomodocunque, intelligitur de omni offensa non solum gravi, sed etiam levi.

OFFENSÆ appellatione non continetur omnia, id est, levis, sed venit gravis, secundum

- Menoch. *de arbit. lib. 3. quest. 90. n. 30. & seqq.* Vnde promittens non offendere sub poena, non incurrit illam ob medicam officium, ita Bald. *conf. 38. vol. 1.* Meron. *de regum & parr. q. 172. per totam.* Vulp. licet aliquantulum dubios, *conf. 5. in fine*, quos refert Card. Tusch. *pract. conclusum. §. 1. O. concl. 69. n. 9. & 10.* Hippol. *Riminald. conf. 67. n. 10. cum seqq. vbi num. 12.* Iubdit quod in promissione essent verba, non offendere, damificare, nec offendi, aut damificari facere, quomodo docuerit, qualitercumque, & ex quacunque causa, tum per dicta verba sic vniuersalia, intelligeret etiam de omni offensa, siue damno, & non solum graui, sed etiam leui.

APPELL. CLXXV.

Officialis.

- 1 Officialis appellatione proprie venit is, qui sub alio ministerialiter exercet iurisdictionem.
- 2 Officialis dicitur quasi alterius officium exercens.
- 3 Iurisdictionem non habentes qui largo modo dicuntur habere officium, veniunt appellatione Officialium, in materia scilicet fauorabili, sicut in odiosa, vt n. 4.
- 4 Statim prohibentur Officialis mercatorum exercere, non comprehenduntur Officialis largi & improprie sumptus, & qui nullam habent iurisdictionem.
- 5 Aliarum, seu Magistrum aliorum non comprehenduntur sub statuto, quod de officialium delictis non possit cognoscere, nisi magna Curia.
- 6 Officialis largi sumptus non continentur sub dispositione loquente de Officialibus, quod debeant esse annales.
- 7 Officialis diocesani appellatione venit Vicarius generalis Episcopi alius diocesis.
- 8 Officialis, & Vicarius sunt synonyma.
- 9 Officialis verbum simpliciter prolatum, etiam ad foraneum, secundum sabietam materiam est referendum, & n. 11.

OFFICIALIS appellatione proprie venit is, qui sub alio ministerialiter exercet iurisdictionem, sicut docent Anton. de Butt. *conf. 74. num. 3.* vbi etiam quod Rectores appellantur Officialis, qui ad particularia officia ciuitatis assumuntur, Carraz. *rot. 49. Vincent. de Franchis decis. 407. n. 5. p. 1.* Cardin. Tusch. *pract. conclusum. §. 1. O. concl. 88. n. 1. & 2.*

OFFICIALIS enim ita dicitur quasi alterius officium exercens, secundum Petr. Gregor. in *cap. conuenerit, de officio Ordin. cap. 11. num. 21.* Narbon. de *appellat. a Vicario ad Episcopum, part. 1. num. 15.*

Verum lato sumpto vocabulo veniunt etiam non habentes iurisdictionem, qui largo modo dicuntur habere officium, secundum Vincent. de Franch. *decis. 407. sub num. 3.* & Mastril. in *tratt. de Magistrat. lib. 1. cap. 10. n. 25. & cap. 23. num. 78.* & sic continentur corpus, macellarius, seu custos portarum, vt dicit Menoch. *conf. 5. num. 7.* cum adductis circa conuenerit per me *appellat. seq. num. 3.* vbi id declaratur.

Intellige in materia fauorabili, in qua appellatione Officialium continentur Officialis largi

sumptus, sicuti tradit Mastril. *de iudic. lib. 1. cap. 40. num. 5.* post Alea. quem citat in *l. 1. num. 2. ff. de iurisd. omnia Indicum*, vbi secus dicendum esse ait in materia stricta & odiosa.

Quare sub statuto prohibente Officialis mercatorum exercere, non continentur Officialis largi & improprie sumptus, & qui nullam habent iurisdictionem, Bart. in *l. auferretur, §. quod si Preside. ff. de iur. fisci, Bald. in l. quifquis, C. si certum per. C. conf. 194. vel 2. Part. de Puteo de *syndicat. in verbis conuenerit, sub num. 8. fol. mibi 98.* Guillem. Benedic. in *cap. Romanum, part. 1. verb. dnos habens filios, numer. 47. de testam. quorum auctoritate, ita consuluit per generali thesauro Regni Neapolitani, Nann. *conf. 4. 1. sam. num. 11. & 2.* Pont. *conf. 49. num. 14.* quos refert & sequitur Mastril. *de iur. de indaleis cap. 40. num. 6.***

Pariterque sub statuto quod de Officialium delictis non possit cognoscere, nisi magna Curia, proxi est promissum in Regno Neapoli per Constit. Magistris iusticiarius, vtique non continentur Aduarij, seu Magistri Aduorum, vt tenent Prosp. Carau. in *drum 49. Follet. in praxi in verb. audiantur excusatores, num. 138.* remittit & Pont. in *tratt. de potestate Prærog. tit. 3. de elect. offic. princip. num. 3.* Capiblane. in *tratt. de auctoritate Bonarum, pag. 5. n. 39.* nisi proponatur aliquid fauorem respiciens, in quibus terminis credo intelligendos contrarium lentientes, ex quorum numero sunt Tapia cum quo videtur sentire Mastril. *Sicilia decis. 147. n. 13.* Anna *sing. 48.* Camill. Borrell. de *præstantia Regu Catholice, cap. 62. n. 61.*

Denique sub dispositione quod Officialis debent esse annales, non continentur hi qui largo modo, & improprie dicuntur habere officium alique iurisdictione, vt resoluunt Nann. *conf. 58. num. 4.* Mastril. de *magistrat. lib. 1. cap. 13. num. 78.* Capiblane. *de prag. §. nota. §. 4.* Serph. Gratian. *discept. forens. cap. 184. num. 34.* quicquid dicant Anna *sing. 369.* & Auendan. *addit. ad Vincen. de Franch. decis. 409. num. 5.*

OFFICIALIS diocesani appellatione venit Vicarius generalis Episcopi illius diocesis, sicut docent Anchar. *conf. 340. Pifo schemate, & conf. 142. per totum*, Menoch. *conf. 51. num. 38.* Card. Tusch. *de iur. §. 1. O. concl. 82. num. 2.* Sanch. de *matrim. lib. 8. disp. 27. n. 17.*

OFFICIALIS enim & Vicarius sunt synonyma, & eadem significant, proxi referunt Ioan. Andr. in *addit. ad Speculat. in rub. de officio Vicarii* Barbat. in *Clem. & si principalis, num. 76. de rescriptis* Hippol. Riminald. *n. rub. ff. de officio eius num. 151.* Mandos. in *tratt. de commission. in comm. per Breu. 28. verb. Vicarius, & in reg. 14. Cancel. q. 6. n. 16.* & desumuntur ex Concilio Trident. *sess. 24. de reformat. cap. 16. ibi, Officialium, seu Vicarium, & c.* Quapropter eum verba hæc eandem significationem, & eundem sensum habeant, Romanæ Curie stylus obseruat, vt in expeditionibus, seu delegationibus ad Italiam, Vngariam, Dalmatiam, Epyrum, siue Albaniam, Sclauoniam, Cyprum, & Cretam, & partes Orientales, Siciliam, Sardiniam, & Corsicam, & conueneritbus Cancellaria, verb. *Vicarius*, semper vtiis hac formula, *Dilecto filio Vicario Neapolitano, venerabili fratri nostro Archiepiscopo Neapolitani in Spiritualibus generali.* Sed vltra omnes Alpinos, vt in Hispania, Gallia, Germania, Polonia, Anglia, & Africa, Officialis nominantur his verbis, *dilecto filio nostro officio Brachiarum, vt testantur Mandos. de verb. Vicario, & d. q. 6. n. 8.* & Sbroz. de *Paup. Episcopi, lib. 1. q. 2. n. 10.*

Amplia

10 Amplia ut non solum verbum, Officialis, simpliciter prolatum ad Vicarium generalem sit referendum, sed etiam ad foraneum secundum subiectam materiam, prout colligi videtur ex celebri gl. verb. obinentibus, in c. statum, in princip. de rescript. lib. 6. quæ ait dispositionem de Officiali loquentem non solum in principali, sed etiam in foraneo locum habere, per quam gl. ita interpretatur Ludou. Gomez tex. in cap. si anuum, §. si vero, de iud. ord. lib. 6. dum lo comment. ad eundem num. 22. cum seqq. ait verbum Officialis, de quo ibi tam de generali, quàm de foraneo foretelligi debere, itavt sensus sit quod quemadmodum principalis Episcopi Officialis potest in civitate curatorem minori dare, id similiter Officiali foraneo in tute liceat, cum su. d. §. si vero, simpliciter illud Officiali facere permittatur, quamvis Ioan. Andr. quem sequitur ibi Gemin. num. 2. & alij illum text. intelligant solum in generali, nec in foraneo locum habere existimant; & licet Anastas. Germon. vir aliquot doctissimas, animadversionum lib. 1. cap. 7. paulò post princip. vers. non idem, existimet Vicarium generalem non dici simpliciter Officiale, nisi adiciatur particula, generalis, seu principalis.

11 Nec pro opinione Germonij facit cap. cum multis, de temporib. Ordinatus lib. 6. & Clem. 2. de rescript. ex quibus ipse deducit verbum Officialis, simpliciter prolato, solum ad Vicarium foraneum referendum esse, quod neque eorum verbis comprobatur, neque aliqua verisimili ratione defendi potest, nam ibi Summi Pontifices Vicarium foraneum simpliciter, Officialis, verbo nominant, non ut propriam verbi Officialis significationem exprimerent, quasi illo verbo non alius quàm Vicarius foraneus regulariter comprehendatur, & ex diverso generalem Vicarium principalem officialem, seu Vicarium generalem appellant, non vt significet ad denominandum Vicarium generalem, verbum Officialis, sufficiens non esse absque adiectione principalis, aut generalis, sed potius vt palam, & sine ulla dubitatione percipiatur an de generali Vicario, an verò de foraneo, seu de utroque loquatur. Vnde verbum illud, Officialis, appositum io dictis lucibus de foraneo tantum Vicario accipitur, non quia hoc verbum geograia & propria significatione ad Vicarium foraneum solum pertineat, sed quia ibi Pontifices generalem postea specialiter nominant, idem ad eum referri nequit, sed ad foraneum tantum, alijs enim simpliciter officialem Episcopi dixissent, tam de Vicario generali, quàm de foraneo loquutos fuisse credendum esset.

6 Officia deputata alicui Ordini interdum prohibentur, quæ sunt à ministris, ab Ecclesia deputatum, ex eorum officio, & ipsius Ecclesie nomine.

OFFICIORUM appellatio continetur tam in beneficiis Ecclesiasticis, quàm etiam alia munera, non solum publica, sed etiam privata, licet sint vilis & infima, quia scilicet omnia certa sub se continentur ministeria, ad quæ illa obinentes, seu gentes adstricti, vel deputati est, vt in beneficiis sunt text. in cap. 1. iuncta ratione ibi, cum vnum officium vix dignè, &c. de consensu lib. 6. cap. cum singula 32. in princip. iuncto §. probemus, de proband. ord. lib. 6. cum alijs, de quibus Gonzales de reg. 3. Canon. gl. §. 4. 1. num. 2. cum seqq. & in muneribus publicis probat text. in l. 1. ibi, ex ea provincia, in qua officium aliquod gerit, ff. de his quibus vt indaga. l. si quis officium 38. ff. de ritu nupt. & rubricæ omnes pertinentes ad Iudices, seu magistratus tam seculares, quàm Ecclesiasticos, quæ idem per verbum, officium, concipiuntur, vt patet lib. 1. Digestorum, de iur. de officio Consulis, cum seqq. & lib. 1. Decretalium, & Sexti de iur. de officio Archiepiscopi, & demum officiorum nomine quoad hoc propositum venire Officium Sacristæ, Camerarij, æconomij, syndici, officialij in terminis Clem. 1. de Regular. tradunt Naz. comment. 46. de Regular. num. 24. Azor. in l. i. moral. p. 1. lib. 1. c. 14. quæst. 12. vers. quæret, Sanch. in præcepta Decalogi tam. 2. lib. 6. cap. 7. num. 127. ac tandem in muneribus privatis, etiam vilibus, sunt text. in l. pecuniam 65. in princip. ibi, officia forum §. de legat. 1. l. legat. 65. §. si ex officio iuncta gl. §. ff. de legat. 3. communiter receptæ ex Gam. Lusi. de iur. §. 33. num. 1. prosequuntur latè Decret. rub. de officio deleg. num. 3. vbi Sabag. num. 1. Mantu. & Bologneti in rub. §. de officio, a num. 37. cum seqq.

Cum quibus aduertere oportet quòd et si nomen, Officium, sic latè & generaliter sumptum, comprehendat omne ministerium alijs necessarij adimplendum, licet per attem exerceatur, quod vocatur artificium, vt per d. gl. §. in legat. 65. §. si ex officio §. de legat. 3. in specie tamen & magis propriè sumptum ab illo differt, vt probat text. in d. §. si ex officio, l. inuentionem 24. ff. de manum. testam. officium namque in specie significat ministerium quod sine villa arte exerceatur, vt officij, vestiarij, & similia; artificium verò samitar pro eo, quod arte, & industria acquiritur, & per eas exerceatur, vt textor, & alij similes, l. inter artifices, ff. de solut. Bologn. in d. rub. §. de officio eius, n. 39. In qua propria significatione tractat Iureconsulti de reuocatione, diminutione, vel augmento legati, quoties suo nomine officij, vel artificij serui legantur, & postea tempore mortis testatoris officium illud, vel artificium mutauerant, quod habebant testamenti tempore, & ab eisdem Iureconsultis generalis regula traditur, quòd si seruus ex officio ad aliud officium, seu ministerium, vel ex officio ad artificium, aut denique ex artificio ad aliud artificium transierit, legatum extinguitur, non ita è conuerso si ex artificio transfusus fuerit ad officium, d. legat. 65. §. si ex officio, vbi gl. verb. officium, & verb. factus est, l. ex herede 61. ff. de legat. 3. d. l. pecuniam 65. in princip. §. de legat. 2. l. si cui 12. vers. proinde, ff. quibus modis usufr. amitt. post alios Bologn. d. num. 39. Caiac. lib. 9. obseruat. cap. 17. col. 2. Quat tamen regula retenta, magnam & patitur difficultatem text. in d. l. legat. 65. §. si ex officio, vers. non idem, ibi, sequens postea factus est ex verbis, §. sequens, ibi, plura artifices, iuncta ibi, & alij qui legati

APPELL. CLXXVI.

Officium.

- 1 Officiorum appellatione quæ continentur.
- 2 Officium late sumptum comprehendit omne ministerium alijs necessarij adimplendum, licet per attem exerceatur, quod vocatur artificium, in specie tamen, & magis propriè ab illo differt.
- 3 Cuius an præsent officium, vel ministerium, seu artificium, ostenditur.
- 4 Declaratio Legatis §. 5. si ex officio, ff. de legat. 2.
- 5 Officiorum diuini appellatio quæ veniant, ostenditur.

legas fuerint, cui consonat text. in l. si quid venditur §. 2. an fidei, ibi: optimam in eo artificiam, ff. de adilit. edicto, l. cap. no tales, ibi: arte, & impendit equorum non iudices, de consuet. dist. 1. aded, vt Zoanet in lib. singulari Digestorum cap. 7. coactus fuerit §. illi legere, ac diuulere, quod tamen est contra omnium librorum fidem, & circa eorum explanationem, valde laborant post scribentes ibi, Emm. Soar. lib. 1. obseru. cap. 19. Forcatul i. pena l. uui cap. 27. Caiac. ubi proximi. Verum ex eius dictis resoluere coquo aliquando in solo ministerio, aliquando in officio haberi, vt Licius lib. 39. addit est, in illis verbis, ibi, tunc coquo vtilissimum est: quia mancipium aminatione & vti in preteresse, & quod ministeri fuerit ars haberi capta est, &c. iuxta quam distinctionem facile conciliantur lura supra citata; nam text. in d. legum §. si ex officio, intelligitur de coquo prout in solo ministerio, & officio habetur, cætera verò lura de eo loquuntur prout artificii annomerantur, cui explanationi consonat in effectu intellectus glos. verb. coquo, in d. §. si ex officio.

1 OFFICIORVM DIVINORVM appellatione, quoad materiam interdicti, vultur ea omnia que in Missa & Breuiario continetur, tenet Angel. in sum. vbi inuenerit §. 4. Sed merito improbat Nau Henric. Soar. & alij nouiores insi referendi, quia multa in illis continentur, quæ prohibita non sunt tempore interdicti, vt benedictio mensæ, stinctarium, & similia. Quare melius dicendum patet eo nomine contineri omnia exercitia sacris Ordinibus maioribus, vel minoribus deputata, vt si Acolytus offerat vteolos, Subdiaconus Epistolam solemnitè canter cum manipulo, vel Diaconus Euangelium, Sacerdos Missam dicat, Episcopus Ordines conferat, aut Virgines, Abbatissas, Arianas, & Calices consecrat; vel etiam si Presbyter hoc hebdomadarij officium agat in choro, dum Matutinum, aut alia Horæ peraguntur; hæc enim omnia diuina esse officia asserens nouam esse rationem ab aliis non perperam, resoluat Nauar. in men. cap. 1. n. 171. & post Coar. & alios communiter Henric. in sum. lib. 15. cap. 44. in princip. iuncto commento l. r. A. Vgolini. de consuet. lib. 5. cap. 1. §. 1. num. 2. & alij plene relati à Saye. in simili tract. lib. 5. cap. 5. num. 4. cum segg. & cap. 14. n. 20. quorum sententiam partim sequitur, partim improbat Soar. com. §. dist. 14. §. 2. n. 5. & 7. vbi à principio late disputans communem doctrinam sequitur quatenus officia deputata alicui Ordini interdicto prohiberi censet ea esse explicans, quæ fiunt à Ministris à Ecclesia deputatis ex eorum officio, & ipsius Ecclesiæ nomine, ideoque non immerito etiam Ecclesiastica officia dici posse, ipse notat d. num. 5. in fine, & sequi videtur Boacin. de consuet. dist. 5. puncto 3. n. 1.

APPELL. CLXXVII.

Ordinarius.

- 1 Ordinarij appellatione venit Episcopus, & quicunque superior, siue inferior Prælatu ab illo, qui iurisdictionem ordinariam habet in materia sibi adaptabili.
- 2 Ordinarius ubi aliquid committitur, de Ordinarij mentio fit ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam commissa sit, nisi subiecta materia aliud expostulat.

- 3 Prior S. Ioannis Hierosolymitani venit appellatione Ordinarij.
- 4 Ordinarij appellatione in materia collationis non solum venit Episcopus, sed etiam alius inferior, qui conferendi potestatem habeat.
- 5 Vicarius Episcopi venit appellatione Ordinarij.
- 6 Concilij Trident. sess. 7. de reformat. cap. 8. agens de locorum Ordinariis, procedit in inferioribus.
- 7 Concilij Trident. sess. 24. de reformat. Matrimon. cap. 1. vbi, nisi Ordinarius, &c. habet locum in Abbatibus etiam Commendariis, & aliis habentibus quasi Episcopalem.
- 8 Ordinariorum collationum appellatione veniunt etiam Capitula in casibus, in quibus haberi potestatem conferendi.

ORDINARIJ appellatione venit Episcopus, & quicunque superior, siue inferior Prælatu ab illo, qui iurisdictionem ordinariam habeat, in materia sibi adaptabili, & proportionabili, ita docent glos. verb. Ordinarius, per text. in cap. de auctoritate, de consuet. lib. 6. & verb. locum, in cap. Ordinarij, vbi Gemin. n. 5. & Franc. num. 3. de offic. Ordin. cod. lib. Abb. in cap. post sessionem, num. 1. vbi Felin. num. 1. Dec etiam num. 1. & Mynding, num. 2. de probat. Zabazel. in Clem. quia Regulari, nota 1. vers. ubi querit, de suppl. negl. Prælat. Coulu. cap. pen. num. 2. de reformat. Mandol. conf. 17. num. 19. & 1. Flamin. Paril. de confidens. g. 18. num. 16. Seraphin. decif. 1401. num. 5. Stephan. Gratian. de excep. forens. cap. 212. num. 31. & 38. Mart. Antoonio. var. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 41. Flores per Menz var. lib. 3. quest. 14. num. 6. Alean Tamburin. de fore Abbatum, com. 1. dist. 2. quest. 4. num. 1. Rot. decif. 798. num. 3. apud Farin. in c. collect. non sumamus, alijs p. 4. diuers. & coram R. D. meo Coccino Decano decif. 346. n. num. 1. inter eius impressas.

Quapropter eum in aliquo Iuris decreto aliquid Ordinarius committitur, vel de Ordinarij mentio fit, nisi subiecta materia aliud expostulat, non ad Episcopos tantum, sed etiam ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam commissio dirigitur, gl. d. verb. locum, vbi Franc. num. 3. Gutier. caron. lib. 2. cap. 19. num. 15. vers. sublimis. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 11. num. 19. & 20. & de confidens. quest. 28. n. 16. Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 10. num. 5. Erasim. à Coebler de iurisd. Ordinarij in exemptis p. 1. quest. 1. num. 9. Alean Tamburin. d. q. 4. num. 3.

Ex quibus iam primò inferretur Ordinarij appellatione comprehendì Priorem S. Ioannis Hierosolymitani, vt censuit Rota decif. 493. num. 5. part. 2. recent.

Secundò inferretur Ordinarij appellatione in materia collationis non solum venire Episcopum, sed etiam alium inferiorem, qui conferendi potestatem habeat, vt per Rebuff. in concord. tit. de collation. §. profaneque Ordinarij, verb. Ordinarij collatores, Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 3. q. 9. n. 27. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. c. 4. n. 1.

Tertio inferretur appellatione Ordinarij venire Episcopi Vicarium, cum verè Ordinarius sit, glos. verb. generaliter, in cap. Romana, de appellat. lib. 6. Con. præl. c. 4. n. 7. & verb. lib. 3. c. 20. n. 5. Sbroza de Vicarij Episcopi lib. 5. q. 45. & q. 1. num. 1. Sanch. d. dist. 29. n. 5. vers. unde vultur, Franc. Molin. de rita nuptial. d. 3. dist. 11. n. 64. Bonacin. de Matrim. q. 2. punct. 8. n. 10. quos refecto Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, 2. p. allegat. 31. n. 112.

Quartò

6. **Quarto** infertur dispositionem Conc. Trid. sess. 7. de reformat. cap. 8. du in iungit locum Ordinaris, ve Ecclesiis quascunque quomodolibet exemptas auctoritate Apost. singulis annis visitare teneantur, procedere in inferioribus habentibus iura Episcopalia, vt censuit Rot. dec. 1798. apud Ferron. de sect. 2. nouit noui alia p. 4. diuersi. & in Salamanca iurisdictionis 3. Odoibis 1779. coram Cardin. Seraphinc, quam refert Aloys. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesiast. dec. 614. in 1. edit. alia refol. 338 n. 1. in 1.

7. **Quinto** infertur dispositionem Concil. Trident. sess. 14. de reformat. Minorum. cap. 1. ibi, nisi Ordinarius ipse, &c. ita uenit possit Ordinarius ex causa sibi hene visa dispensare, vt omittantur denonciationes, vel aliqua illarum ante, & post Matrimonij consummationem, procedere in habentibus quasi Episcopalem iurisdictionem, vt scribit Nau. cens. 3. sub tit. de sponsalib. 1. edit. alia cens. 3. sub tit. de clandest. spon. san. 2. edit. Henric. in sum. lib. 11. c. 5. § 5. Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 217. n. 4. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 32. num. 10. Id ipsum in Abbatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem nuncupem, agnoscant Sanch. de Matrim. lib. 5. disp. 7. num. 4. Flores de Menador. refol. lib. 3. quest. 14. num. 16. Sayr. in floribus decisum. sub tit. de sponsal. l. 1. c. 9. Fanc. Molin. d. diff. 111 n. 10. Stephan. Gezan. discip. forens. c. 83. n. 15. Molfelin sum. moral. 1. Theolog. 1. v. 1. 4. cap. 8. n. 21. Ego ipse d. alleg. 31. n. 31. & ad Commendatarios Abbates ampliant Petrus de Ledema in sum. p. 1. de Sacramento Matrimon. cap. 6. concl. 7. dub. 3. vbi si quis se sequenda. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. § 8. num. 28. Ego ipse d. alleg. 31. num. 32. Contra Frac. Leo in thesaur. fore Ecclesiast. p. 2. c. 9. num. 15. Armentas. in addit. ad recep. legum Navarra lib. 3. tit. 15. l. 1. de Matrim. n. 12.

8. **ORDINARIORUM** collatorum appellatione veniunt etiam Capiola in casibus, in quibus habere potestatem conferendi, Rot. dec. 398 n. 5. p. 1. in posthum. Farin. alia p. 4. rec.

APPELL. CLXXVIII.

Oleum.

OLES appellatio in legato cibarium venit, non autem quod volupcris; & deliciarum causa seruatur, si cui lana, §. lana. ff. de legat. 3. nec etiam quod valetudinis grana habetur, l. non omne, ff. de penu. leg. non enim oleum hoc ex olea est, & propterea improprie oleum dicitur, sic & quod ex nucibus fit, improprie oleum dicitur, & ideo in legato olea non continetur, nisi aliter se habeat testator, vel religiosus vult, & consuetudo sita Stephan. Forestal. in penu Iuris cap. 12. Menocb. de praesumpt. lib. 4. pres. 153. numer. 4. & 5. Francisc. de Barry de success. testat. & ab intestat. lib. 3. tit. 19. num. 7. & 8.

APPELL. CLXXIX.

Ordo.

1. **Illegitimus** dispensatus ad Ordines intelligitur tantum dispensatus ad minores.

2. **Dispensatus** ad omnes Ordines, quod minores tantum, consuevit dispensatus, nisi illos tantum habuerit.

ORDINUM appellatione in dispensationibus veniunt solum minores, ita vt illegitimus dispensatus ad Ordines intelligatur esse dispensatus tantum ad minores, quia cum dispensatio sit stricti iuris, & stricte interpretanda, cap. 1. an sine, & cap. 2. de filio Presbyter. lib. 6. cap. non potest de proband. eod. lib. cum aliis per mag. citatis de officio, & potest. Episcop. p. 2. l. 1. et 45. num. 11. Scit est si dispensatio facta ad Ordines effectum suum sortitur in minoribus Ordinibus; quare ita docent gloss. verb. ordinum, quia cap. litteras, de filio Presbyter. & verb. omnes, in cap. vlt. eod. lib. 6. vbi Franc. n. 4. Rebois in praxi benefic. tit. de dispensat. super defectu natal. num. 47. Manul. de irregular. lib. 1. c. 8. n. 6. Borgal. in sum. vlt. tit. de viciis presbyter. lib. 6. cap. non potest de proband. eod. lib. § 2. & lib. 14. cap. 8. § 10. Azar. in sum. moral. p. 2. lib. 6; cap. 1. quest. 6. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 29. Auila in sum. vlt. p. 7. disp. 3. dub. 6. vbi. Aduluis Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 11. cap. 1. n. 95. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 45. n. 4. & me citata in illa loca Sancti. vlt. variorum refol. p. 3. § 18. n. 1.

Amplius etiam si dispensetur ad omnes Ordines, quia quod minores tantum dispensari censetur, vt resoluunt Maior. d. cap. 8. n. 6. Henric. d. lib. 14. cap. 8. § 10. Sayr. d. cap. 11. num. 19. Sancti. d. quest. 38. num. 4. nisi dispensari petens habuerit Ordines minores, quia tunc Papa de hoc eorum dispensans quoad omnes Ordines, videtur dispensare ad sacros, vt privilegium aliquid operetur, ita Sanch. de Matrim. lib. 5. disp. 1. num. 26. Sancti. d. l. 9. § 32. num. 5.

APPELL. CLXXX.

Originarius.

1. **Originarius** appellatur veniens ex quo nati sunt in loco.
2. **Originus** dicitur à natiuitate propria, aut paterna.
3. **Littera** Appell. dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitæ in quibus diceret quis se originum ex ciuitate Bracharen. cum re vera esset originus ex ciuitate Portugalen. si eius pater in dicta ciuitate Bracharen. natus fuit.

ORIGINARIORUM appellatione veniunt qui qui nati sunt in loco, l. 1. & 3. de incolis, lib. 10 l. 1. ff. ad munic. Ioseph. Ludouic. Peraus. dec. 3. n. 15. Aloys. Ricc. in praxi fore Ecclesiast. dec. 128. in 1. edit. alia refol. 157. num. 2. in 2. edit. Griuel. Delana dec. 121. n. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 4. n. 3.

Originus autem dicitur à natiuitate propria, vel paterna, l. assumptio, §. 1. ff. ad munic. Mandol. ad reg. 16. Cancell. quest. 40. Ioseph. Gmzal Flores var. cap. 36. à numer. 3. Garc. Tolet. in luer. a rub. 2. trium librorum Codicis super d. rub. de incolis, lib. 2. num. 1. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 9. cap. 8. num. 8.

Vnde colligitur subreptitias non esse litteras, Apostol. dispensationis, vel beneficii, in quibus diceret quis se originum ex ciuitate Bracharen. cum

cum re vera esset oriundus in civitate Portugaleo. si eius pater in dicta civitate Biachaten. natus sit, ut resoluit Mart. Antonin. *var. resolat. lib. 1. resolat. quinqu. casu 31. quem refert Ego ipse d. alleg. 4. num. 8. quicquid dicat Nicol. Gasc. de benef. p. 7. cap. 9. num. 25.*

APPELL. CLXXXI.]

Ornamenta.

- 1 Ornamentorum Ecclesiasticorum appellatione venit liber calix, & similia.
- 2 Vestis muliebri non continetur ornamentorum appellatione.
- 3 Ornamentorum suorum appellatione in legato testatorum non veniunt venalia.
- 4 Ornamentorum nominem continentur lapilli, margaritae, & gemmae adhib. rudes.
- 5 Carruca dormitoria continetur nomine ornamentorum, si vixit cui maritus illam legavit, & vendidit.
- 6 Ornamentorum uxoris appellatione quid comprehendatur in legato illi facto ostenditur, & quid sint anademata, crocei bantia, & viriola.

1 ORNAMENTORVM Ecclesiasticorum appellatione venit liber, calix, & similia, cap. de gradat. vers. clericus igitur, de parat. lib. 6. Philipp. Franc. in vers. secundo nota, insert. ad questionem de legato facto pro ornamentis Ecclesie, vel alicuius clericis, ut io predicta converti possit, Clem. 2. ibi Ecclesia: om. Calices, libros, & alia ornamenta, de decem.

2 ORNAMENTORVM appellatione vestem muliebrem non continet, probat text. in l. ornamentorum, ff. de auro, & arg. leg. At verò ornamentorum muliebrium appellatione generaliter continentur ea, quibus mulier ornatur, l. argente, ff. ornamenta, l. fin. ff. de auro & arg. leg. Socin. sen. cras. 10. num. 6. vol. 1. And. Gail. lib. 2. obs. 91. num. 4.

3 ORNAMENTORVM suorum appellatione in legato testatoris non veniunt venalia, l. pediculis, ff. de auro, & arg. leg. At verò ornamentorum muliebrium appellatione generaliter continentur ea, quibus mulier ornatur, l. argente, ff. ornamenta, l. fin. ff. de auro & arg. leg. Socin. sen. cras. 10. num. 6. vol. 1. And. Gail. lib. 2. obs. 91. num. 4.

4 ORNAMENTORVM appellatione non continentur lapilli, margaritae, & gemmae adhib. rudes, si aliter appareat de testatoris voluntate. l. argumentis, pen. ff. de auro, & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. praef. 163. num. 9.

5 ORNAMENTORVM appellatione continetur carruca dormitoria, si vxori cui maritus etiam legavit, videbatur illa, l. exeri la 2. ff. de auro, & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. praef. 163. num. 10. Carrucæ autem erant parvi curti, quos veteres illi Romani in deliciis habebant, sicut explicat Corrat. lib. 3. mus. el. 20. num. 6.

6 ORNAMENTORVM uxoris appellatione in legato ei facto à marito testatore veniunt insares, anillæ, viriole anuli oon signatorij, geminæ, lapilli, vitæ, micæ, seminitæ, calantica, & scus cum margarita, viriola, crocei bantia, ut colligitur ex d. l. ar-

gumenta, ff. ornamenta, ff. de auro, & arg. leg. Paul. lib. 1. sentent. cap. 6. Menoch. d. lib. 4. praef. 163. a. num. 5. vbi num. 7. post Cott. in memorab. verb. venditor, & verb. viriola agit de significatione predictorum ornamentorum.

APPELL. CLXXXII.]

Oues.

OVIVM appellatione non continentur agni, nisi consuetudo esset in contrarium, l. legem, ff. de auro, vbi Bart. ff. de legat. 3. Bertach. in v. m. de g. bellu. p. 8. in rub. de g. bellu. arima. Sim. Schrad. in suo lex. iuris expurgat. verb. Oves, Mari. Muta. decis. 77. num. 8. & 9.

APPELL. CLXXXIII.]

Panni.

- 1 Pannorum appellatione non continentur ea, quibus qui induntur.
- 2 Vestes non veniunt pannorum appellatione.

PANNORVM appellatione continentur ea, quibus quis induntur, arg. l. vestis, ff. de auro, & arg. leg. vbi Bart. notabiliter dicit quod cum quidam legasset alicui omnes pannos suos laneos, & lini, & ille haberet aliquas petias panni lini non aptas ad vsum hominis, adhuc quoad illas tenuit legatum. si habebat illas causa faciendi pannos lineos ad vsum pecus, venales, per l. pediculis, ff. item cum queritur, ff. de auro, & arg. leg. obliens idem Bart. quod in dubio debet videre quantum sibi expediebat pro vfu illius anni, & illud eedit legato, quod superest verò videtur esse venale. iuxta l. cum queritur, ff. de legat. 3. ita eleganter Sim. de vitiis de interp. sol. volent. lib. 4. obs. 1. d. lib. 10. num. 16.

PANNORVM appellatione non veniunt vestes, & idem si testator legasset pannos, qui in domo erant, non presumitur legasse vestes, sed ipsos pannos, ut sunt in rudī materia panni, ita ex sententia Baldi, & Balberij scripsit Petr. Pech. de testam. lib. 5. c. 14. num. 2. quem refert Menoch. de presumpt. lib. 4. praef. 163. num. 2. 1.

APPELL. CLXXXIV.]

Parentela.

- 1 Parentela appellatione veniunt parentis utriusque sexus, &que ad utrumque, & ab eo supra dicitur mater.
- 2 Parentela idem importat quod agnatio, & consanguinitas.
- 3 Illegitimus non dicitur de parentela.
- 4 Adoptatus, sine creatis de parentela, an veniat appellatione illorum de parentela in dispositione quod infirmamentis non exeat parentela.

PARENTELA appellatione veniunt parentes utriusque sexus, &que ad utrumque, & ab eo supra

pria dicuntur malosos, non autem parentes, vel de
parentela, ita Angel. conf. 268. *Sic autem Dalmata,*
Cruet conf. 159 n. 3. Peretz de Lara de amittit cap-
pellas lib. 2. num. 34. Card. Tufch. prof. c. omf. i. om. 6.
lit. P. conf. 82. num. 1. Vbi num. 2. post Alex. conf. 221.
Vnde autem d. 4. versis oram, lib. 6. Inhibe quid
verbum pateris licet intelligatur de ascendente,
tamen potest etiam significare parentelam, & sic ex
communī vñ loquendi comprehendere sanguine
coniunctos.

1. Importat igitur parentela, idem quod agnatio, & consanguinitas, vt ex Tiraq. de verbor. lignag. §. 1. glof. 3. n. 1. & 2. tradit Carpan. ad confuetud. Adrelinen. rem. 2. c. p. 4. §. 4. n. 2. n. 1. feqq. ac proinde adaptari poteft ad agnatos, cognatos, & omnes collaterales, vt docuit Flamin. Pacif. de confuetud. p. 32. n. 4. & facit Rot. decif. 13. n. 1. apud Fern. collect. 1. nouiff. alias p. 4. diuerf.

PARENTELA appellatione non venit illegiti-
mus, quia non dicitur de parentela, ut per Bar-
thol. *in aucta ff. de cap. dimissis. & in promissis, ff. de
verb. sig. vbi intelligit quando verba significant
ius, non ita si concepta sint significantia naturali-
ter.* Guid. Pap. *desig. 316.* Gasp. Thesaur. *desig. 29.*
Alof. Ricc. *in praxi rerum fore. Eccles. celsus. 185.*
1777. 1.

Verum autem appellatione illorum de parentela, in dispositione quod in paronatus non ex-
paremelam siue dumum, veniat ille qui est crea-
tus de parentela, vel adeptus, itur dicatur pa-
tronum, provt alij qui vere, & naturaliter sunt de
parentela? Vide Lambertin. de in paron. lib. 2. art. 9.
g. 2. princip. secunda partit, Rochas sim la teat. orb.
epist. 7. 2. & 11.

APPEND. CLXXXV.

Parents.

*Particularis appellatione propriis vocabula, continen-
tur quales utriusque sexus ascendentes usque ad
trigintum.*

2. *Amur venit appellandus parentem.*

3) *Paronym appellations*, sicut diu communem usum loquendi, veniunt amitti, qui sunt de eadem familia, & agnatione.

Naturales qui sunt de parvula veniant appellatio-
ne patrum.

*Legitimari etiam per coesuram veniant appella-
tione parentum.*

Legitimam per scriptum agnoscunt, & cognoscunt ascendentes, & transiuntibus, agnatis, & cognatis, ac si ab initio fuissent nati de legitimo matrimonio.

Formae verum parentum appellatione.

PARENTEM appellatione proprio vocabulo
cominuntur omnes utriusque sexus ascendentes
vique ad tritumque, *quarta, §. parent, ff. de in ius
vocandis, l. iurisconsultus, §. parentes, ff. de gradib. An-
gel. conf. 268. Crauet. conf. 161. n. 1. Sebast. Medic.
reg. 1. §. Anchar. Regien. lib. 4. c. 6. n. 1. Campan-
li diuers. Iur. Canon. rub. 1. c. 37. n. 1. n. 76. Pe-
reg. de fideicom. art. 2. §. 2. t. & conf. 5. n. 10. lib. 4.
Matrill. Siue de dec. 26. §. 6. n. 1. Patil. de confid.
benef. quest. 93. n. 4. t. Fular. de subtrinis. quest. 16.
n. 5. Et cum anim, l. appellatione parentis, §. 1. ff. de
verb. signif. Laurent. de Palaz. de stat. sum. exclus.
Aug. Barboia Appell. Iur.*

NUM. 110. Stephan. Gratian. *discept. forens. rom. 3 cap.*
977. NUM. 1.

PARANTVŪ appellatio secundum communem
vium loquendi venit omnes, qui sunt de
eadem familia & agnatione, vt tenent *Cap. conf.*
104. num. 9. *Gozadin. conf.* 79. num. 4. & *J. Tiazq.*
retrahit lib. 4. gloss. 8. num. 1. *Rimius. iun. conf.* 108.
num. 2. & *J. Pzet. de interpret. vltim. volent. lib. 192.*
n. 57. Inazig. de subſtitu. cont. 4. q. 83. num. 18. Menoch.
de praesump. lib. 4. praef. 18. num. 18. & conf. 424. n. 2.
& *A. Nacher. Regien. 4. q. 6. num. 17. cum seqq. Peregr.*
de fideicom. arr. 22. num. 31. & conf. 91. num. 10. *lib. 4. Fa-*
far. d. gloss. 365. num. 1. *Fulch. lit. A. fuy. 39. Rot.*
in Mediolanen. iurisp. pater. 2. iun. Iunij 1617. coram
R. P. D. Pirouano, impressa per Viuan. post
proxim iurispater. *deris. 7. num. 3. & in eadem curiam*
eodem 10. Octubris 1617. ibidem deris. 7. id. num. 2.
vbi fuit dictum quod appellatione parentum ad-
mittuntur omnes conſanguinei iure cognationis, sine
descensu, siue collateralis ab eodem ſiſſite. Item
cognati, *cap. parentula 25. q. 5. conf. ſia. qui clerici,*
vt videntur, q. l. vbi pater etiam in Clem. ſicte, de inuoluc.
Cap. fratris, & Peregr. lib. 4. proxime citate, Fulch. d. q.
365. num. 3. vbi num. 4. limitat quando ratio agnationis
habna elicit, vt quia parentes masculi quorū vo-
cati, quia tunc veniunt, nisi errati.

P A L E N T I U M appellatio vcluit naturalis, qui sunt de patientia, Bart. in l. pronunciatio 2 ff. de verb. signific. Dec. conf. 365. col. 2. Cephal. conf. 391. Tirac. de veritatib. lib. 1. gloss. 3. num. 3. & 4. Peregr. conf. 52. num. 12. lib. 3. & de fideicom. art. 2. num. 83. & 89. vbi declarat, vt ita demum admittantur naturales, quando non exant legunt, & spurios naturali excludit.

PARENTVM appellatione veniunt legitimi
etiam percreptum, *Peregr. conf. 3. n. 12. cum segg.*
4. d. 4. Fuls. d. n. 169. n. 7. ex ea ratione, quia legi-
timi per creptum agnoscuntur & cognoscuntur
ascendentes, & transfertibus, agnatis, & cognatis,
ac si ab initio fuissent nati de legitimo ma-
trimonio quoad successiones intestatas, anib. quibus
modis naturaliter efficiuntur sui, 4. c. 8. & generaliter.
Peregr. conf. 96. num. 3. lib. 1. & conf. 8. lib. 2. & conf. 2.
num. 13. lib. 4. & de fideicom. art. 13. num. 25. cum segg.
Intimo ius statutum reficit, habent ius successio-
nis delatum a statuto in hereditatibus fratrum,
& aliorum agnatorum de familia ad eadensonem
feminarum, Anton. Gabr. commun. ut. de legatum,
concl. 2. num. 35. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 39.
num. 3. & conf. 227. & conf. 687. num. 57. Peregr. d. conf.
lib. 1.

PARENTH appellatiue veniunt feminæ, 7
Tiraq. d. errat. l. g. 4. i. p. f. 8. m. 4. et 4. Cravet. com. 80.
12. Anchar. Regien. lib. 1. p. ratiic. qua. 6. u. u. cum
Teg. Peteg. de fidelitatem. am. 22. n. 31. In fine ubi dicit
non verum, i. nisi habita esset ratio agnitionis, refert
Fulac. d. qua. 6. p. 6. u. u. et optimè Stephan. Gratian.
dis. 9. forens. tom. 2. ap. 3. 1. nam. 10. et 11. dicit quod
dicit appellatiue parantum veniat cum pater, quia
mater, tamen in materia non congruente mi-
litiibus, appellatiue parentis mater non
enim comprehenditur Robles da respal.

A. Apple.

APPELL. CLXXXVI.

pars.

- 1 *Partis appellatione dimidia continetur. cap. 1. de decimis. lib. 6. l. planis. §. sed & si quis. ff. de legat. 3. vbi probatur quod legatum fundi Titio factum, ut cum pro parte habear, intelligitur de dimidia. l. plures, vbi gloss. verb. adiectione. ff. de domo infelle, gloss. verb. aut eorum parte, in Clem. 1. de foro compe. vbi Cardin. g. 8. Tiracq. in l. si nomenam, verb. omnia, vel partem, in d. c. de reuoc. d. d. Brupp. conf. 9. num. 3. & conf. 154. num. 28. vbi sit proferre in dubio, Bald. conf. 54. Causa breu. in fine, vers. unde, lib. 1. vbi dicit, quod testes deponentes simplicitate de parte, intelliguntur de dimidia, & conf. 126. Altum petitionis, num. 2. vers. sequitur lib. 2. Card. Tusch. practice. conclus. num. 6. lib. P. conclus. 103. num. 2. & 3. Surd. de i. 102. num. 5. Sim. de Præcis de interpr. ultim. volun. lib. 4. fol. 4. num. 8. fol. 180. Rota decif. 180. num. 17. apud Paul. de Rubis rom. 2. d. n. ref. aliis p. 6. rocc. 1.*
- 2 *Partis appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis vni parti, quàm alteri. Castren. conf. 46. p. 1. si compromisso, num. 4. vers. praterca non dicitur, lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. rom. 6. lib. R. conclus. 115 num. 14. Rebuff. ad l. Appellatione rei 72. in fine vers. ad hac nota, ff. de verb. signif. pag. 151. Vel quando qualitas adiecta parti conuenit etiam toti, & quando non possumus dicere quod magis de vna parte quàm de alia intellexerit ad tollendam incertitudinem, idem Castren. conf. 411. Si auaritur, in fine, vers. nec obstat, lib. 1. refert Card. Tusch. d. lib. P. conclus. 103. a. §. & 6.*
- 3 *Partis appellatione, vbi adicitur particula, aliqua, vel quodam, veluti si dicatur aliqua, vel quodam pars, venit minima gloss. d. verb. aut eorum parte, & ibi additio marginalis, in Clem. 1. de foro compe. Gemin. conf. 6. num. 6. vers. similiter dicitur, Anchar. conf. 160. num. 4. vers. praterca, Curt. ten. conf. 49. num. 56. Matth. Brun. d. concl. 154. num. 29. Ranchin. lib. 2. conclus. 17. Fetter. incertum. Carbalena gloss. 4. num. 187. Bernard. reg. 529. vers. secundum limitat, Surd. decif. 283. num. 8. Mantie. decif. 192. num. 2. Valsae. de iure emphe. quest. 27. num. 24. col. fin. vbi ait quod si alicubi fiat mentio partis adiectione, aliam, verificatur in parte minus dimidia. Cardin. Tusch. d. lib. P. concl. 103. num. 7. vbi num. 8. post Gemin. conf. 10. num. 4. & 1. subdit quod partis appellatione quando sumus in diuisione, & distributione facienda pauperibus, intelligitur de minoris partibus, cum hoc casu partitio per dimidiam tanquam indiffereta non valet. Vide quæ dixi de dict. Aliqua, supra d. 123. 22.*

APPELL. CLXXXVII.

Partes,

PARTIVM appellatione veniunt principales, non autem procuratores sibi commissi, secundum proprium intellectum, licet secus ex interpretatione, in Calderin. conf. 55 p. 2. alias conf. 1. 2. de verbor. signif. quem refert Card. Tusch. practice. conclus. 100. 6. lib. P. concl. 102.

APPELL. CLXXXVIII.

patrimonium.

PATRIMONIUM appellatione strictè continetur res patris, seu hereditas, quæ de parte obuenit filio, cap. 1. ad Trebell. quantus ad. in quantitate, ff. ad leg. Falcid. l. 1. §. heres, C. quando, & quibus quarta pars, Dec. conf. 36. num. 3. vers. idem est, Ruin. conf. 120. num. 10. lib. 3. Socin. iun. conf. 8. num. 1. & 10. Sim. de Præcis de interpr. ultim. volun. lib. 2. interpr. 1. dub. 3. fol. 4. num. 10. & lib. 3. interpr. 1. dub. 4. fol. 2. num. 3. Generaliter verò veniunt omnes res & bona, quæ obenerunt alicui vndeunque, & sic capite pro substantiis alicuius, & facultatibus, ut in rub. & l. patrimonium, C. de monetib. patrimon. lib. 10. & in l. cum pupilli, ff. rem pupilli saluam fore, cum alijs citatis à Rebuff. ad l. rei appellatio 5. verb. patrum 29. ff. de verb. signif. pag. 45. Sim. de Præcis de lib. 3. interpr. 1. dub. 3. fol. 4. n. 9.

APPELL. CLXXXIX.

Patriarchæ.

PATRIARCHARVM appellatione non veniunt minores Patriarchæ, seu Primates, sed tantum quatuor illi summi Patriarchæ, videlicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus, gloss. verb. Patriarchis, in addit. in cap. 1. §. & quoniam, de statu Regul. lib. 6. vbi Archid. num. 4. Cassan. in casu de gloria mundi, p. 4. confid. 9. vers. alij autem, quos refert Dionys. Paul. de vera natura Patriarchatum Sedum erect. c. 17. v. 17. nam prædicti illi quatuor sunt in vniuerso orbe præcipui, veri, & maximi Patriarchæ, ut obliuunt Doctores, quos plura manu citauit in tract. de officio, & preest. Episcopi, p. 1. tit. 3. cap. 1. n. 1. secundum Lugdunen. impress. Alijs autem Patriarchæ sunt minus principales, qui cum Primates propriè appellantur, minus propriè Patriarchæ nominantur, quales in Gallia Bituricensis, Gradenus, & Lugdunensis: in Hispania Toletanus, & Bracharenus, quorum mentio d. p. 1. tit. 1. c. 6. n. 8.

APPELL. CX.

Pater.

2 *Alius paternus non continetur appellatione patris.*

2 *Limia*

2 *Limita vbiunque de odio agitur.*

PATRI appellacione venit avus paternus, *i. in sua interpretacione* 201. vbi gloss. verb. *avus*, & Rebuff. col. 3. in princip. pag. 636. Boet. decis. 7. n. 7. Alcan. Clem. de patria potest. effect. 1. n. 12. Item 8. v. 2. fol. 104. Sord. de aliment. lib. 6. q. 8. n. 6. Stephan. Grat. discip. foren. tom. 2. r. 359. num. 15. & tom. 2. r. 977. n. 4.

Limita vbiunque de odio agitur, *illegi*, 6. hoc cap. p. ff. de ritu nup. vbi licet prohibeatur Matrimonium cum illa, cuius patres, caueat artem ludicram, si pater non exerceat illam artem, sed avus, tamen comineatur, *pari* ff. de adulter. Coa. lib. 2. var. cap. 3. num. 1. x. r. p. in num. Angol. de melior. §. 1. gl. 1. n. 1. nouissime lul. Lauoe. var. lucubr. tom. 1. tit. 2. cap. 11. num. 113. Vnde etiam, quia agitur de odio appellacione patris non continetur avus in casu d. l. pari, & l. equivoq. C. ad leg. Iuliam maiest. vt tenet communis sententia, quod tamen an verum sit consule Gig. de crimine laeso maiest. lib. 1. q. 8. Decian. in tract. crim. lib. 7. r. 4. n. 7. Peregr. de iure fisci, lib. 3. tit. 8. n. 9. Molin. de iustu. tract. 2. dist. 638. vers. d. hunc circa superior.

APPELL. CXCI.

PATRUUS.

- 1 *Patru appellacione venit patruus simpliciter, id est, frater patris, & non patruus magnus.*
- 2 *Vere in dubio non intelligenda simpliciter, & non secundum quid.*
- 3 *Patru appellacione venit patruus magnus in familiaribus, dum sit eadem ratio in utroque.*
- 4 *Patru veteris proprio patru appellatur.*

PATRU appellacione venit patruus simpliciter, id est, frater patris, non autem patruus magnus, quia non est simpliciter patruus, sed secundum quid, ita Alea. conf. 97. Vise ibi r. n. 4. & seq. lib. 3. Bald. conf. 258. Appellacione patru, per tot. lib. 3. Card. Tufch. prae. conclus. tom. 8. lit. P. concl. 92. n. 18. & 20. Ratio est, quia verba in dubio sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid, vt dicit sup. Azion. 222. n. 29.

Limita in fauorabilibus, dum sit eadem ratio in patruo simplici, & in patruo magno, ac materia conueniat, quia tunc appellacione patru venit patruus magnus, prout per tot. in l. 1. C. de success. edicto, resoluunt Bald. conf. 411. Considerate, vol. 2. & conf. 12. Causa talu, vol. 3. Roman. conf. 412. Quatuor, in fine, quos refert & sequitur Rebuff. ad l. facer. 146. in fine, vers. alia vbiutur ff. de verb. sig. sup. 130. quicquid dicat Alea. d. conf. 97. n. 22.

PATRU appellacione ex iuris dispositione veniunt patru veterini, secundum Menoch. conf. 187. num. 12.

APPELL. CXCI.

Pauper.

- 1 *Pauperum appellacione veniunt non solum mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu persona & dignitate videntur indigere.*

Aug. Barbosa Appell. iur.

3 *Pauper dicitur qui habet multas filias nobiles.*

3 *Pauper dicitur ab inope, quia pauper dicitur, qui parum habet, inops qui nihil habet.*

4 *Iudicio arbitrio plurimum deferitur in discernendo quoniam pauper dicatur.*

5 *Monasteria Fratrum & Menialium, an & quando veniant appellacione pauperum remissimè.*

6 *Carcerati veniunt appellacione pauperum.*

PAUPER appellacione veniunt non solum mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu persona & dignitate videntur indigere. Bart. in l. 1. num. 35. C. de sacros. Eccles. Tunc de pia causa, in prae. pag. 10. Lata in l. si qui a liberis, & si filius, num. 44. ff. de liber. agnosce. Spin. in seculo resam. gloss. 6. n. 10. Menia in tract. assa panis, concl. 1. num. 46. Malecard. de probatione, concl. 1. 154. num. 14. Sord. de aliment. tit. 1. quast. 93. num. 10. vbi num. 32. l. obdit pauperem dicit, qui habet multas filias nobiles, & tit. 7. quast. 9. a num. 27. & decis. 61. num. 3. D. Barbos. in L. maritum n. 6. ff. solutio matrim. Bernard. Gzuzus ad praet. am Camera super. lib. 1. concl. 4. i. confid. n. 2. Cardin. Tufch. prae. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 160. n. 11. vbi num. 83. post Socin. conf. 30. in fine, lib. 4. & Alex. conf. 9. n. 4. lib. 7. subdit quoddam pauper dicitur ab inope, quia pauper dicitur, qui parum habet, inops vero, qui nihil habet.

Vnde in discernendo quis pauper dicatur, plurimum Iudicio arbitrio deferendum est, qui attenta personarum & circumstantiarum qualitate discreto arbitrio, secundum Perez. 4. i. vers. ex qualitate tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. mibi 461. Molin. de primat. lib. 2. c. 16. n. 46. Menoch. de arbit. assu. 65. & de presumpt. lib. 6. prae. 15. Malecard. de probat. concl. 1154. Decian. in tract. crim. lib. 1. cap. 22. Sord. d. tit. 7. q. 9. num. 10. Seraphin. de primat. iur. emeti. prim. 4. num. 98. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 43. Sigism. Seacc. de appellat. quast. 17. limit. 40. num. 2. Farin. in prae. crim. quast. 58. num. 93. & 94. Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 160. num. 4. Flores de Meno var. lib. 2. q. 10. n. 10.

PAUPERUM appellacione, an & quando veniant Monasteria Fratrum & Menialium vide Federic. de Senis conf. 182. per tot. quia refert Card. Tufch. d. concl. 160. n. 2.

PAUPERUM appellacione veniunt carcerati, & 6 carcere detenti, idem legatum, suae relictum factum pauperibus, poterit erogati, & dari carceratis: ita Salicet. in l. iudice, C. de Episc. aud. quem refert & sequitur Stephan. Ranchin. concl. 415. p. 5.

APPELL. CXCI.

Pecora.

PECORUM appellacione in legatis veniunt quaedam drupedes, quae gregatim pascuntur, vt boves, oves, caprae, & similes, legatis, & pecoribus, & l. 16. seru. non legatu, vers. secundum ff. de legat. princip. In his da lege Agni. vbi Atecin. vers. nota quid equi, Rebuff. ad l. hunc 89. vers. pecunia appellacione, de verb. signif. pag. mibi 188. & l. 30. §. integra, verb. pecu, §. ord. tit. pag. 187. Cardin. Tufch. prae. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 195.

A 2

APPELL.

APPELL. CXCIV.

Peculium.

- 1 *Peculio legato continentur nomina debitorum, non autem comprehensitur id, quod ipse dominus debet seruo.*
- 2 *Peculio legato appellatione continentur etiam id, quod seruum de dero et domino custodiat, & depositi causa, donec ab ipsa manumitteretur.*
- 3 *Peculio legato debetur illud, quod reperitur tempore mortis testatoris.*

PECULII appellatione in legatis continentur debitorum nomina, quemadmodum egregie respondit Paul. in l. 1. ff. de peculio legato, quem refert Menoch. de presumpt. lib. 4. prof. 155. num. 7. ubi tamen subdit hoc non intelligi quando dominus debet seruo, quia tunc legato peculio non comprehenditur debitum à domino, nisi constet de voluntate domini, ut inquit Vlpian. Iurecons. in l. peculium, §. si cui, ff. de peculio leg.

PECULII legati appellatione continetur etiam id, quod seruum dederat domino custodia, & depositi causa donec ab ipso manumitteretur, ut probat text. in l. denique Pegasi, §. si eo consequamur, ff. de peculio leg. Menoch. d. lib. 4. prof. 155. n. 9.

PECULII legati appellatione venit illud quod reperitur tempore mortis testatoris, d. denique, §. seruum, Menoch. d. lib. 4. prof. 155. n. 14.

APPELL. CXCV.

PENUS.

- 1 *Penoris appellatione continetur id, quod usui, potiusque est destinatum.*
- 2 *Penoris appellatione continentur oleum, garum, muria, mel, vinum, acetum, frumentum, herodum, ligna, carbones, & vasa, non tamen dolia.*
- 3 *Penoris appellatione continentur piper, ligusticum, carum, & lasiv.*
- 4 *Penoris appellatione non venit acetum, quod paratum fuit causa extinguendi ignem, nec etiam frumenti, & leguminum theca, seu argula.*
- 5 *Penoris appellatione in legatis non continentur antidota, medicamenta, & instrumenta pistrini.*
- 6 *Penoris legata appellatione non veniunt que promeriti causa habebat testator.*

PENORIS appellatione continetur id quod usui, potiusque est destinatum, ita respondit Vlpian. in l. 3. ff. de penus. leg. & subiungit Sabinnus scripsisse contineri omnia parata causa parafamulorum, & libitorum, seu familie, ac etiam causa iumentorum, quibus ipsi paterfamil. uti consuevit, addique in §. 1. penoris appellatione continetur etiam oleum, garum, muriam, & mel, & in §. si ferulerrina, ait laceras quoque cum ipsa muria contineri penus legatis, & in §. penultera, refert in legato penoris conuolueri vinum, acetum, frumenta, herodum, & his similia, & in §. ligna, dicitur contineri etiam ligna, & carbones, & in §. vasa quique, adserit contineri quoque vasa, non tamen dolia, refert

Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 156. à num. 1. v. que ad num. 6. ubi pariter exponit significationem horum nominum.

PENORIS appellatione continetur piper, ligusticum, carum, & lasiv, ut habetur in l. non ane, §. v. de ff. de penus leg. Gell. lib. 4. notum Auz. sup. 1. in fine, Menoch. d. lib. 4. prof. 156. num. 6. vers. & demum.

PENORIS appellatione non venit acetum quod paratum fuit causa extinguendi ignem, d. l. 1. §. penus de penus leg. & ibi in §. v. dicitur, quod nec etiam continentur frumenti, & legaminum thecae, seu argule, vel sporte, cum ad penum instruendam paratae sint, refert Menoch. d. lib. 4. prof. 156. n. 9. cum seqq. ubi cum Alciat. lib. 3. diffinitur, 27. subdit quod sunt thecae, vel argule, vel sporte, in quibus aliqua ad usum penoris coniciebantur, atque ita ex penoris utensilibus erant.

PENORIS appellatione in legatis non continentur antidota & medicamenta d. l. non ane, ff. de penus leg. & in l. seq. habetur non contineri instrumenta pistrini, & vasa coquinaria, quis pertinent ad fundum instructum, l. cum de latoris §. si nam, ff. de fundo instr. Menoch. d. lib. 3. vers. 156. n. 15.

PENORIS legata appellatione non veniunt que promeriti causa habebat testator, l. 4. item si qui, ff. de penus leg. Menoch. d. lib. 4. prof. 156. num. 14. cum seqq. ubi etiam post Badam, Alciat. & Cui Rho-dogin. declarat res promeritales dici, quae prae-ter usum proprium venditioni sunt destinatae, atque ita venales.

APPELL. CXCVI.

Pecunia.

- 1 *Pecunia appellatione largè sumpto vocabulo, venit omne bursale commodum, & sit omnia, quae ad pecuniam reduci possunt.*
- 2 *Frumentum, oleum, & omne id, quod pondere, numero, & mensura constas, venit appellatione pecunia.*
- 3 *Satisfactio qualibet data creditori venit appellatione pecunia.*
- 4 *Iura & aliiens ad pecuniam comprehensa veniunt appellatione pecunia.*
- 5 *Pecunia appellatione ex vulgato usu loquendi venit tantum pecunia numerata, & praesertim si verbo pecuniae, additum sit verbum distribuit.*
- 6 *Pecunia appellatione non aurum, quam argenteum continentur.*
- 7 *Pecunia appellatione cum signo universalis continentur frullus.*

PECUNIA appellatione largè sumpto vocabulo, venit omne bursale commodum quoque modo consequtur, & sic omnia quae ad pecuniam reduci possunt, non quod, in fin. ff. ad Trebell. l. 1. §. fin. & ibi gloss. ff. de calumnias, gloss. fin. in l. pecunia 212. ff. de verb. signif. gloss. verb. pecunia, in l. 2. C. de constit. pecun. & verb. canneri, in l. fin. C. red. tit. gloss. verb. pecuniam, in Clem. nolentes, de hereticis, Cui. in trakt. de crimine lesa maiest. lib. 1. quest. 34. num. 14. Mort. de contrahit. trakt. de empt. res. que veniunt appellatione rei, §. denario, num. 27. Sanch. de praecipis Dilecti, num. 1. lib. 2. cap. 20. num. 9. Tirac. de retrah. lib. 5. l. gloss. 1. 4. num. 42. ubi quod venit frumentum, oleum,

oleam, & omne id, quod pondere, numero & mensura constat, Gregor. *dist.* 18. n. 1. ubi quod venit quilibet satisfactio data creditori, Cephal. *conf.* 14. n. 27. ubi quod veniunt lra & actiones ad pecunias competentia, latet Rebuff. *in l. p. de appellat.* la 4. ff. de verb. sign. & n. ubi quod venit omnis res, & totum patrimonium, Card. Tusch. *pract. cons. tom. 6. lib. 2. cons. 100. per totam*, Seraphin. *de c. c. 96. n. 4. & dist. 998. num. 1.* quibus locis in numero seq. subdit, quod pecunia appellatio venit tantum pecunia numerata ex vulgari viuloguen. li. p. electum si verbo pecunia adiectum sit verbum distributa. Rota apud Paul. de Rubric. *dist.* 239. n. 2. cum seqq. *tom. 3. dist. 998.* ubi ait quod licet nomen pecunie sui natura aptum sit comprehendere omnem speciem debui, nihilominus secundum communem vsum loquendi nomine ipsius intelligitur sola pecunia numerata.

- 6 Pecunia appellatio tam autem, quam argentum connotat, Guid. Papz *de f. 49. 2. num. 1.* & omnis pecunia venit, Decr. *conf.* 381. *vis. de*, num. 2. quem refert Card. Tusch. *conf. 100. n. 1.*
- 7 Pecunia appellatio cum signo vniuersali continentur fructus, Angel. *conf.* 131. *An in resolutione*, col. 2. *vers. quarta*, Card. Tusch. *conf. 4. lib. 5. cons. 484. n. 46.*

APPELL. CXCVII.

Permutatio.

PERMUTATIONIS appellatio venit propria & specifica, non verò generica, & vniuersalis, que ad plures species deductur, ita Calken. *conf.* 160. num. 2. *vis. verba l. 2. lib. 1.* quem refert Card. Tusch. *pract. cons. tom. 8. lib. 5. cons. 101. n. 16.* Resignationis appellatio permutatio includitur, ut habetur infra *Appell. 233.*

APPELL. CXCVIII.

Persona.

- 1 Vniuersitas collegii, & communis non venit appellatio persona in specie propria nominis proprii, diuine.
- 2 Promissio facta de defendendo contra omnem personam mandati, non extenditur contra ciuitatem, vel Rem.
- 3 Dispositio de compromittendo, controuersiam etiam inter quaslibet personas, non capit controuersiam collegii, vel vniuersitatis.
- 4 Mandatum procuratoris datum contra quamcumque personam, non extenditur ad vniuersitatem, communitatem, vel collegium.
- 5 Statutum disposens per verbum, si quis, vel per verba personalia, nunquam includit collegium, vniuersitatem, communitatem, vel Capitulum.
- 6 Constitutio loquens de personis non comprehendit vniuersitatem, collegium, aut alia huiusmodi.
- 7 Clem. 1. de iud. quatenus de personis quibuscunque loquitur non procedit in collegium, vniuersitatem, Communitatem, vel Capitulum. Aug. Barboza *Appell. l. 1.*

- 8 Regula venientia Adriani VI. non comprehendit gratiam saltem loco, & corpori inanimato.
- 9 Vniuersitas, collegium, & communis large, & improprie veniunt persona appellatio.
- 10 Vniuersitas, collegium, & communis comprehendit persona appellatio, quando materia subiecta sit acta, & proportionibus ad competendum illa.
- 11 Vniuersitas, & collegium in materia fauorabilibus veniunt appellatio persona.
- 12 Masculinus & femininus veniunt appellatio persona.
- 13 Personarum ecclesiasticarum appellatio veniunt etiam qui solo clericali characteri sunt insigniti.

PERSONA appellatio secundum propriam significationem non venit communis, collegium, seu vniuersitas, ut per Roman. *conf.* 95. *In casu premissis*, num. 3. *conf. 400. Quaritur an statum*, num. 4. & seq. ubi quod communis non venit in statuto quod inter personas omnes fiat compromissum, & *conf.* 346. *quod voluitur*, num. 2. cum seqq. ubi amplius in derogatione, etiam dictum sit quod derogat privilegii concessis personis in genere vel in specie sub quacumque forma, idem dicit Alex. *conf.* 116. *Nac arguendi*, num. 11. *vers. de illis*, lib. 2. Socin. *conf.* 174. lib. 1. Achil. de Grass. *de illis*, de compromissis, ubi inquitur de vniuersitate, & *de illis*, de prelatu, ubi de Capitulo, & similibus, Verall. *de illis*, 4. num. 1. p. 1. ubi de collegio, seu alio loco inanimato, Pute. *de illis*, 84. num. 3. lib. 1. ubi quod in materia strictè intelligenda, vel in statuto, appellatio personarum non comprehendit vniuersitates, & corpus collegiale, Rauden. *de illis*, 100. ubi quod regula Cancellarie 19. de idiomate, dum loquitur de personis, locum non habet in collegiis, vel in capitulis, Mantie. *de illis*, 100. num. 6. ubi post Satren. *in reg. de idiomate*, q. 2. n. 4. ait quod mandatum contra quascunque personas regulariter non intelligitur contra Capitulum, nisi procurator sit constitutus à reo, Tiber. Decian. *re. p. 55. m. 2. 4. vol. 1.* late Gonzal. ad reg. 8. *Can. c. gloss. 17. n. 1. cum seqq.* Card. Tusch. *pract. cons. tom. 6. lib. 5. cons. 118. a princip.* Seraph. *de illis*, 145. n. 3. Aloy. Kicean. *de illis*, de p. 4. coll. 1067.

Hinc provenit quod promissio facta de defendendo contra omnem personam mundi, non extenditur contra ciuitatem, vel Rempubl. Felin. *in cap. eam*, re. 11. *in fine*, de *re. p. 11.* quem refert Gonzal. *d. gloss. 47. num. 13.* Et dispositio de compromittendo, controuersiam ortam inter quascunque personas huiusmodi capit controuersiam Collegii, vel Vniuersitatis, Roman. *d. conf. 400. num. 4.* Socin. *conf.* 175. *In causa*, num. 10. lib. 2. Calken. *conf.* 11. *Presuppositum*, sub num. 19. quos refert, & sequitur Gonzal. *d. gloss. 37. n. 14.* Et mandatum procuratoris datum contra quamcumque personam, non extenditur ad vniuersitatem, communitatem, vel Collegium, Alexand. *d. conf.* 116. num. 11. *vers. ultimo*, lib. 2. Cardin. Tusch. *d. lib. 5. cons. 118. m. 12.* Et dispositiones personis familiaribus, locis concessis non essentur, ut per *glos. verb. persone*, in *extraneis*, *exce. ab illis*, de *probent.* *l. 1. de X 11.*

Hinc etiam statutum disponens per verbum, si quis, vel per verba personalia, nunquam includit collegium, vniuersitatem, Communitatem, vel Capitulum, Calcan. *conf.* 1. num. 2. & seq. Apulei ad cap. 1. *Præmissis*, in *glos. verb.* de *ninguna* persona, A 2 3 num. 6.

num. 6. ad fin. Dec. in l. si familia, a. m. 10. & l. si de iurisd. om. ind. l. si qu. m. uxor, num. 7. vers. secundo, & fortius, C. de translat. Gonaal. d. gloss. 37. num. 15. Cardin. Tusch. d. l. P. 10. c. 318. num. 8.

6 Hinc quoque Rebuff. in concord. rub. de collat. §. statum. 1. in verb. persona, ait quod quatenus illa Constitutio legitur de personis, non comprehendit Vniuersitatem, collegium, & alia huiusmodi, prout illorum fertur Gonzal. d. gloss. 37. num. 11.

7 Hinc pater dispositio Clem. 1. de iudic. dom. dicit, personis quibuscunque, non procedit in Collegiis, Vniuersitatibus, Conuentibus, vel Capitulis, vt docet ibidem Bonifac. Vitalin. num. 7. telatus 1.

8 Gonaal. d. gloss. 37. num. 17. Et regula reuocatoria Adriani VI. de quibuscunque facultatibus, & gratis concessis quibuscunque Prelatis, & personis, &c. non comprehendit gratiam scilicet loco, & corpori inanimato, & sic fabricae S. Petri, quia personae appellatione non venit Collegium, nec Vniuersitas, nec locus inanimatus, Caputq. dicit. 42. n. 2. p. 3.

9 PERSONAE appellatione latè, & improprie sumpto vocabulo, ac minus propria significatione continentur Vniuersitas, Collegium, & Communitas, Roman. conf. 191. num. 3. & conf. 400. num. 1. & conf. 416. num. 2. & 3. in fine, Felin. in d. cap. cum te, num. 15. de p. med. vers. similiter dunt, Imola de reuer. fr. Tiber. Decian. p. 10. m. 46. vol. 1. Gonzal. d. gloss. 37. num. 50. Cardin. Tusch. d. l. P. com. 318. num. 1. p. 10.

10 PERSONAE appellatione comprehenduntur Vniuersitas, Collegium, & Communitas, quando materia subiecta sit apta & proportionabilis ad comprehendendum illam, l. 1. & l. abul. in reuel. §. ff. ad Alaceda, Felin. in d. cap. cum te, num. 15. ad med. vers. quare declarauit, Rebuff. in concord. rub. de collat. §. p. s. in verb. Ordinat. in verb. quicumque, & §. statum, il. l. in verb. persona, vers. licet, Gonzal. d. gloss. 37. num. 41.

11 PERSONAE appellatione venit Collegium, & Vniuersitas in materiis fauorabilibus, Callan. d. conf. 1. num. 39. Felin. in d. cap. cum te, num. 15. ad med. vers. faciunt nota, Alexand. conf. 116. num. 31. & seq. lib. 2. Gonzal. d. gloss. 37. num. 36. Card. Tusch. d. l. P. com. 318. num. 15.

12 PERSONAE appellatione venit non solum masculus, sed etiam femina, qui domum, iuncta l. mater, §. mulier, ff. ad leg. Iulian. de adulter. cap. mulier, vel alia persona, de sen. ex com. cap. persona, de privileg. lib. 6. Aulles ad cap. 1. Praterum, in gloss. de nungona persona, num. 1. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. significat. vers. duodecim, pag. 80. Gonn. in reg. de idemare, q. 2. num. 1. Gonzal. d. gloss. 37. num. 36. Card. Tusch. d. l. P. com. 318. Rot. etiam reuerendissimo Domino Cestino dicit. 377. a. 2. & alij per me citati diff. 195.

13 PERSONARUM ecclesiasticarum appellatione veniunt etiam qui solo clericali caractere sunt insigniti, cap. cum contingit, & ibi Doct. de atate & qualitat. cap. clerici, vbi Præpos. & alij. 1. o. diff. & fuit dictum in Verant. persona 13. Februarij 1600. coram Cardin. Lancellotti, & in Ferrar. persona 14. Junij 1614. coram Rembulo, impetrata per

Vialao. post præziam iurispatron. dicit. 91. a. uer. 2. in nouissim. impressione.

APPELL. CXCIX.

Periculum.

PERICULI appellatione non venit casus fortuitus, ac proinde suspiciens tunc periculum, non idcirco tenetur pro fortuito casu, gloss. post Axon. in l. si quis iur. in verb. periculo, §. si certum per. vbi Alex. num. 3. & l. si. num. 16. quia allegat text. quem dicit meliorem de iure in l. §. sap. euenit. ff. de p. sui, vbi dicitur quod suspiciens periculum tenetur de lara, & leui culpa, non autem de casu fortuito, & de hoc est text. in l. ap. quod versare, ff. locati, vbi gloss. in verba d. l. vbi dicit manifeste ibi probat quod appellatione periculi non venit casus fortuitus, nili culpa solum leuissima præcedat, & tradunt Roman. sing. 437. Castren. conf. 472. a. 1. in fine vers. prater, vol. 1. Socin. conf. 123. n. 3. vol. 4. vbi num. 10. subdit quod conductor molendini, qui suo risgo & periculo pioniis elemam manuteneat, non tenetur de ruina, quæ contigit vi humanis, & æquum insolito impetu. Ruin. conf. 77. num. 5. vol. 1. Bero. conf. 194. num. 21. vol. 1. Rip. in trall. de privileg. contra caus. p. s. num. 72. & seq. vbi subdit procedere etiam vbi suscepisset omne periculum, Boli. de reuiss. merced. num. 75. testat Surd. conf. 61. n. 61. & 62.

APPELL. CC.

Pertinentia.

- 1 Pertinentiarum appellatione veniunt illa, quæ rei principali sunt accessoria, siue affixa, aut ipsam rei proprio usui destinata.
- 2 Appendices pertinentia sunt res accessoria ad casum, vel aliud corpus.
- 3 Pertinentiarum plures species.
- 4 Pertinentiarum appellatione veniunt ea, quæ statuto, vel consuetudine, seculæ, aut communis usui loquendi deputata sunt ut accedunt.
- 5 Prædictum veniunt appellatione pertinentiarum.
- 6 Pertinentiarum appellatione veniunt non solum ea, quæ consistunt in possessione, sed etiam quæ consistunt in iure & iurisdictione.
- 7 Molendina,orti,borri,fontes, viridaria, & similia, quæram domus castri, veniunt appellatione pertinentiarum castri.
- 8 Pertinentiarum, seu iurium castri appellatione sola continetur iurisdiclio, non pradia & serena.
- 9 Pertinentiarum, seu iurium appellatione non veniunt alia res particulares.
- 10 Clausula, cum iuribus & pertinentiis, quid importet, ostenditur.
- 11 Pertinentiarum appellatione etiam in castro, & re vniuersali non veniunt bona, quando in specie de bonis expressè disponitur.

PERTINENTIARUM appellatione debet contineri ea, quæ pleno iure ad concedentem pertinent, dixerit Cardin. conf. 47. Reuerenda, num. 7. & in appellatione pertinentiarum Ecclesie veniunt etiam casus iuræ Calderin. conf. 6. de verb. signif. tamen verius venire illa, quæ rei principali sunt accessoria, siue affixa, aut ipsius rei proprio usui destinata, tenent

tenent Innoc. in cap. cum ad sedem. n. 1. & 2. de rescrip. spolia. vbi Abb. num. 11. Bald. in l. cetera. §. item hoc probabatur. in fine. ff. de legat. 1. Rub. Alexand. conf. 61. *Tota diffinitio* n. 5. Socini. conf. 47. col. 3. & conf. 11. d. num. 6. lib. 5. num. 4. & 5. col. 1. & reg. 291. Alexand. conf. 12. *Pris verbis* lib. 2. Dec. in cap. ius venerabilis. n. 2. num. 3. de excus. & conf. 31. a. num. 21. Paris. conf. 3. num. 1. col. 4. Tiraq. de retrallu lib. 4. §. 16. gloss. 3. num. 4. Rancibin. conseq. 23. part. 2. Bertazol. de clausula instrumenti. lib. 2. gloss. 13. num. 2. lae Anton. Gab. comment. lib. 6. tit. de verbor. significati. conseq. 10. Rimin. iun. conf. 19. num. 12. lib. 1. Branor. à Sole in lacu communib. 206. pertinentia. Cald. Percuz. de empt. §. vendit. cap. 21. num. 14. cum segg. Card. Tulch. prallu. conseq. 6. lib. P. conel. 32. 3. per Titam. Decian. res. §. 13. num. 28. Gratian. discipuli. foren. cap. 637. n. 19.

1 Et ita dicuntur pertinentie appendices, seu accessorie res ad castrum, vel aliud corpus, Alexand. conf. 3. num. 6. lib. 5. Tiraq. d. §. 6. gloss. 3. num. 4. Et sunt triplicis speciei, quia quardam accedunt per viam necessitatis, quodam per viam aequitatis, quodam verò per viam naturalis inheretie, Bald. Perpolit. in cap. dilectus. de appellat. Bran. de augmento. 2. conseq. 1. princ. numer. 15. quos refert Cardin. Tulch. d. lib. P. conel. 12. 3. num. 8. & dicuntur quardam proxime, alie remote, vt explicant Menoch. de praesump. lib. 3. praesump. 99. num. 8. cum segg. Berard. Giraz. ad pr. ff. Camera Imperiali. lib. 2. conseq. 6. 1. Alexand. Trentacinq. conf. 8. num. 2. part. 1. vbi id fallere ait vbiunque ex statuto loci à masculis feminis excluduntur. Rot. decif. 780. num. 10. part. 3. in posthum. Farinac. vbi quoddam appellatio posterorum non veniant feminis in materia differente.

4 PERTINENTIAM appellacione veniunt ea, que statuto, vel consuetudine, aut communi vsu loquendi, & lege deputatae sunt vt accedant, vt per Rebuff. in forma mandat. Appell. in gloss. verb. Pertinentia. Bald. conf. 10. num. 5. lib. 1. & conf. 123. lib. 3. Castrenf. conf. 1. 41. in fine. lib. 1. Decian. conf. 123. n. 7. lib. 3. Bertazol. d. gloss. 13. num. 1. Card. Tulch. d. lib. P. conel. 32. n. 4. & 5.

5 PERTINENTIAM appellacione veniunt fructus, iuxta ea que tradit Dec. conf. 516. num. 25. quem refert Rot. decif. 1. num. 11. apud Farinac. part. 1. tractat. Duran. Rot. decif. 145. num. 2. vbi quoddam pertinentiarum appellacione veniunt etiam animalia, que culturae causa in agris detinentur, eadem Rot. decif. 214. num. 14. & 15. part. 2. in post. Farinac. vbi quoddam pertinentiarum appellacione veniunt omnes exilientia in loco concreto, quomais penitus separata.

6 PERTINENTIAM appellacione veniunt non solum ea, que consistunt in possessione, sed etiam, que consistunt in iure, & iurisdictione, secundum Roman. conf. 444. n. 6. & 7. Bald. conf. 410. Verba Principi. num. 4. versamen etiam promittendum. lib. 1. & conf. 145. Villa. lib. 3. vbi quoddam iurisdictione castri cadit in venditione castri facta cum pertinentiis, Alexand. conf. 123. *Pris persequi* num. 5. & 6. vers. & conf. 145. lib. 1. quos refert Card. Tulch. d. lib. P. conel. 31. num. 1. Neuiz. conf. 7. n. 1. & 2. Doran. Rot. decif. 199. n. 6.

7 PERTINENTIAM castri appellacione veniunt non solum munitina, Decian. conf. 123. n. 8. & 29. lib. 1. Rimin. iun. conf. 19. in prin. & n. 45. cum segg. lib. 1. Sed etiam fumi, & pradia, que erant domin castri, Crauet. conf. 893. num. 5. fouez. borti, viridaria, & similia idem Crauet. conf. 480. num. 5.

versuariis considerari, & cum castro nun accedant de iure nisi ea, que ab homine, vel consuetudine sunt deputata, lib. 2. qui dicit aliquid de pertinentiis castri esse, probare debet, Crauet. d. conf. 480. n. 1. Rimin. iun. conf. 19. n. 16. lib. 1. Card. Tulch. d. lib. P. conel. 32. n. 27.

PARTINENTIAM, seu iurium castri appellacione sola continetur iurisdictione, non pradia, & terrena, que allodialia praeferantur, quomais sint recognita cum castro, qui non censentur feudalia, sed allodialia, ita Rimin. iun. conf. 90. num. 22. & seg. Menoch. de res. lib. 2. num. 36. & 47. vbi subdit quod si bona expressa terminantur vniformiter cum castro, censentur feudalia, aliis secus.

PARTINENTIAM, seu iurium appellacione non veniunt alie res particulares, quando venditio est particularis, quia veniunt solum accessoria, & vna res particularis non est accessoria alteri, Socin. conf. 47. in primo praesent. num. 3. & seg. vers. si idem fortius. lib. 1. Bald. conf. 145. lib. 3. vbi distinguit in venditione rei vniuersalis, vt veniant omnia, que ad corpus vniuersale spectant, secus si venditio est corporis particularis, plenè Roman. d. conf. 444. num. 6. vers. namobrem. Et quoddam clausula generali in concessione castri cum iuribus, & pertinentiis non veniunt bona particularia tanquam quod diuersum, tradunt Alexand. conf. 3. num. 19. lib. 4. & conf. 14. Abundè, in fine, num. 6. vers. hoc patet. lib. 7. Nat. conf. 405. num. 2. Curtiuo. conf. 140. num. 11. Crauet. conf. 54. n. 9.

Illam enim clausulam, Cum iuribus & pertinentiis, licet non possit continere mala, tamen oihis probat nisi probetur; quia illud participium resolutum, id est, quatenus pertinent, vel si que pertinent, quia importat relatiuum, Crauet. conf. 193. col. 4. Rimin. iun. conf. 90. num. 14. & restringitur ad ea, que sunt per natura contractus, vt solum veniant iura & pertinentie eorum, quæ in contractu deducuntur, Socin. d. conf. 47. n. 6. vers. praterea. lib. 1. Paris. conf. 10. n. 7. & 7. lib. 1.

PARTINENTIAM appellacione etiam in castro, & re vniuersali non veniunt bona quando in specie de bonis expresse dispositum, quia tunc expressum facit cessare tacitum, Socin. d. conf. 47. col. 1. vers. sed pro solutione. lib. 1. Crauet. conf. 480. in translatione. num. 4. Alexand. conf. 14. Abundè, n. 4. & seg. lib. 7. vbi etiam quoddam pertinentiarum appellacione, etiam in rebus, & corporibus particularibus, nunquam veniunt ea corpora, de quibus facta est specialis mentio.

APPELL. CCI.

Plebbs.

PLAUS appellacione continetur tantummodò vulgus sine nobilibus, & sic ceteri ciues sine patriciis, & fauorabilibus, §. plebs; cum, vers. plebs; Insist. de iure natur. genit. cunct. vbi Angel. num. 1. & Nicol. num. 1. Rebuff. ad l. plebs. 23. statim. in princip. ff. de verb. signif. pag. 747. vbi subdit plebem à populo differre, sicut genus à specie.

* *

AA 4

APPELL.

APPELL. CCII.

Plus.

PLURIS appellatione & totum continetur, vt de appellatione residui, quemadmodum appellatione minor, id quod nihil est continetur, l. 1. *C. de heredi. instumend.* vbi institutus ex residua parte hereditatis, si aliter institutus ob conditionem suam non potest adire, venit tota hereditas ad institutum in residua, refert & sequitur Sanch. *concl.* 4. lib. 3.

APPELL. CCIII.

Podere.

1. *Prædicta appellatione, licet sint separati, venit Podere appellatione.*
2. *Bones aratorij veniunt appellatione Podere cum pertinentiis.*
3. *Podere non est nomen iurij, sed nomen, quod pendet ab usu communi loquendi.*

PODERIS appellatione venit vniuersitas agrotum, etiam si sint separati, quando destinatione potiusfamilias pro vno poderio reputantur, quia podere dicitur quicquid vno nomine nuncupatur, licet simul non sint, ita Bastan l. 2. *de a. & p. ff. de fundo instruito*, Castren. *conf.* 434. *in princip. lib.* 1. Neozan. *conf.* 446. *num.* 5. Menoch. *conf.* 409. *num.* 61. Stephan. Gratian. *disceptat. forens. cap.* 337. *num.* 11. Cardin. Tusch. *prædict. concl. tom.* 8. lib. 1. *P. concl.* 474. *num.* 1. vbi *num.* 1. post Bart. in l. 1. *num.* 4. *ff. de rebus dubiis*, & in l. si ita, in fine, *ff. de auro & argento legato*, subdit quod si testator leget podere suum, & post testamentum emit agros, quos dicto poderio applicauit, & destinauit, veniunt omnia in legato. Et si quis venderit podere cum toto territorio, & districtu, veniunt etiam prædia existentia in alieno territorio, Bald. *conf.* 412. lib. 4. Menoch. *conf.* 337. *num.* 29. quos refert, & sequitur Cardin. Mantie. *de tacit. & ambig. conuenit lib.* 4. tit. 16. *num.* 36. Nam Poderis appellatione veniunt omnia prædia sub eo contenta. Natta *conf.* 440. *num.* 4. Duzan. *Rota decis.* 34. *num.* 1. vbi allegat decisionem in Romana *fiduciarum* *de Gratiano* 27. *Maris* 16. *et* 18. *coram bona memoria Card. Pirli.* Et quod Poderium sit nomen generalis tam possessionis, quam agri, dicit Rota apud Paul. de Rubis *decis.* 164. *num.* 20. *tem.* 1. *diuers. alijs p. 6. recent.*

PODERIS cum pertinentiis appellatione veniunt bones aratorij, vt probat text. in l. si cui fundum & instrumentum, & in *Instrumentis* lib. 1. *præterea bones damiti, fide fundo instr.* Angel. in l. item si fundi, §. *si ff. de usufructu*, Cypol. *de seruis. verban. pred. cap.* 4. incip. *Carca quam, vers. item legat. usufructu*, quos refert Card. Tusch. *d. num.* 6. lib. 1. *P. concl.* 323. *num.* 14. & *d. concl.* 374. *num.* 3.

PODERIS non est nomen iuris, sed nomen quod pendet ab usu communi loquendi, Alexand. *conf.* 204. *Fersellus*, *num.* 6. *vers. siud vocabulum*, lib. 6. & tantum importat, quatinus fundus, Castren. *conf.* 149. *Clarum est, in princ. vers. si d. hic usufructus*, lib. 1. in Romandina verò, & Lombardia loco poderij dicitur vnam possessionem pro multitudine

agrotum, Alexand. *conf.* 63. *num.* 7. lib. 6. Card. Tusch. *d. lib. 1. P. concl.* 374. *num.* 7.

APPELL. CCIV.

Pœna.

PœNA capitalis appellatione in poenalibus venit mitior poena capitalis, quatenus stare possit sensus ita Anton. Trigo *sing.* 16. *num.* 5. quem refert Card. Tusch. *prædict. concl. tom.* 8. lib. 1. *P. concl.* 101. *num.* 24. vbi *num.* 25. post Bald. *conf.* 150. *In questionibus*, *num.* 1. lib. 1. & *conf.* 181. *num.* 16. lib. 5. declarat, nisi essemus in atrocioribus.

APPELL. CCV.

Populus.

1. *Populi appellatione continentur omnes nobiles, & plebes.*
2. *Clerici in fauorabilibus veniunt populi appellatione, sicut in odiosis.*
3. *Clerici sunt pars Reipubl. & de districtu secularium in fauorabilibus.*
4. *Populi appellatione in interdictis veniunt singuli de eo.*
5. *Clerici non veniunt appellatione populi in interdictis.*

POPULI appellatione continentur omnes nobiles & plebes, & sic vniuersi ciues, connumeratis etiam Patricijs & Senatoribus, l. *plebiscitum, vers. nam vbi gloss.* Angel. *num.* 1. & Nicol. *num.* 1. *testis de iure naturali gentium, & civilis*, Rebuffat. l. *plebs* 238. *ff. de verb. signif. pag.* 747.

POPULI appellatione veniunt clerici in fauorabilibus, secus in odiosis, vt per Abb. in *proem. Decretal. numer.* 19. & in *cap. 1. numer.* 2. *de prabend.* Alexand. in l. in *provincialis*, §. *si in publico*, *ff. de nouis operis nunciatis*, *num.* 11. Barbat. *conf.* 1. *num.* 65. *vers. & adduco*, lib. 3. Alberic. in *tratt. Senatorum*, *part.* 1. *quest. 2. col. 3. vers. quid plura*, Grammat. *decis.* 100. *num.* 18. Marc. Anton. Cueb. lib. 4. *capit. maioris*, *de privileg. clericorum*, *num.* 65. Bellet. *disquisit. clerical. part.* 1. *de disciplina clericali*, §. 2. *num.* 12. Sunt enim pars Reipubl. & de districtu secularium in fauorabilibus, cap. *de clerici* l. vbi Abb. *not.* 2. *de foro compet.* Felin. in *cap. Rudolphus*, *num.* 18. *de rescriptis*, & in *cap. Ecclesia S. Marie*, *num.* 74. *de constitut.* Cephal. *conf.* 34. *num.* 11. & *sec. vol.* 1. licet non habeant voicem in concilijs populi, Inno. in *cap. dilecta*, *propter fin. de excessib. Prælat. Abb. in cap. non miris*, *num.* 14. *de immunit. Eccles.*

POPULI appellatione in interdictis veniunt singuli de eo, ita vt ipsi, nec ibi, nec alibi diuini interesse possint; alij vend exantem, nec extra, nec ibi prohibiti censeantur, cap. *si sententia*, *de sentent. excommunicatis* lib. 6. Corderus. *de interdictis*, *part.* 1. *num.* 31. Couar. in *cap. alma mater*, *part.* 1. §. 1. *num.* 6. Henric. in *summ.* lib. 13. *cap. 41. in princip. lit. C.* Vgolin. *de consuetud.* §. *cap.* 20. §. 3. Soar. in *tratt. disp.* 32. *sect.* 2. *num.* 13. morantes in interdicto populo interdictos censeri non solum eos, qui de eo fuerint tempore, quo interdictum fertur, sed etiam eos, qui de eo postea esse experient, id enim est

est populus, quamvis omnes persone de eo faciant mutare, iuxta doctrinam Ioriconiult. in l. *proprietate*, ff. de iudic. & in l. *si gregis*, ff. de legat. cum aliis de quibus in notabili questione, Duon. reg. 128. l. *lumi*. 3.

P *POPEL*: appellatione in directo non venit clerus, quia in generali populi interdicto clerici non comprehenduntur, quemadmodum interdicto clero non intelligitur populus interdictus, id est, laici, ut probat text. in d. *cap. si severitas*, in princ. ubi notat Doctores communiter, & docent Coa. d. 5. l. 7. lat. Vgolin. d. 20. §. 5. Soar. d. f. 1. x. 14. Aila de consur. p. 5. diff. 1. d. 4. c. 6. Bonacin. in simili trall. disp. 5. p. 1. 1. 2. Cuius rei rationem meam esse inquam, quia diversa sunt populus & clerus, *cap. duo sunt* 12. q. 2. cum multis adductis per Lal. Zech. de Repub. Ecclesiast. lib. 1. m. 3. Petr. Greg. syn. regim. iur. lib. 15. cap. 5. m. 3. ac subinde per particulam, & que non nisi inter diversa ponitur, iuxta notata d. 1. 5. m. 15. ponuntur in iure nostro passim populus, & clerus, *cap. ex parte*, d. 3. de privileg. *cap. 1. de proband.* cum multis similibus, quæ ibi cumulat Dec. num. 1.

APPELL. CCVI.

Pocta.

P *POCTA* appellatione apud Græcos Homerus, & apud Latinos Virgilius venit, *5. sed ius* *idem* & ibi glossa verb. *Virgilius*, *posui*. de iure natu. veli, Nau. de spaliu clerico. §. 1. num. 1. in fine, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchaliu Sedium eccl. *cap. 17. m. 10.*

APPELL. CCVII.

posteritas.

1. *Possessionis appellatione ubi simpliciter profertur, venit vera, & propria possessio, & propterea impetrat ius detinendi, seu usufructu rei.*
2. *Declaratur gloss. verb. stipulatur, in l. stipulatio ista, §. hæc quoque, ff. de verb. signif. & de n. 3.*
3. *Possessio ubi adicitur nomen proprium, aut possessionem, de corporibus ipsarum rerum, seu pradiu est intelligenda.*
4. *Possessionis appellatione non venit domus.*

P *POSSIO* appellatione ubi simpliciter profertur, venit veræ propriæ possessio, propterea impetrat detinendi, seu usufructu rei, si materia subiecta, vel mens proferentis non refragetur; probatur, quia verba in dubio semper in principaliori significatio sunt accipienda, l. 1. §. qui in perpetuum, ff. si ager velis, *cap. p. m. de sent. excom.* cum similibus, de quibus Card. Mant. de consuet. vltim. volume. l. 1. §. 1. c. 1. num. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 39. à num. 1. sed principale possessionis significatum, & per prius, ut Logici loquuntur, est hoc pro detentatione nomine propriu, seu iurisdictioni rei opinionione domini, ut colligitur ex l. si quis ante 10. §. 1. ff. de acqui. poss. & l. quid servum 24. ff. eod. & l. stipulatio ista §. hæc quoque, ff. de verb. oblig. ar. l. 1. §. quæsum, ff. quoniam legat. l. cum legat. 12. ff. ex quibus causis

in poss. entur, in quibus iuribus verbum, *posidere*, ad solam referatur veram propriam possessionem, ac verò in possessione esse detentationem simplicem, quia illa postulat qualitas persone, quæ vere possidere non potest, ut sunt servi de quibus in illis locis, vel coloni, qui ratione casus & tituli, quo rem detinent, proficiuntur se alieno nomine possidere, explicant differentiam Anton. Gom. l. 45. *Tauri* m. 6. Cardin. Tusch. *prati. conc. tom. 6. lit. P, conc. 404. Valsc. de partitamb. cap. 4. num. 11.*

Non obstat doctrina gloss. verb. *stipulatur*, in l. si stipulatio ista §. hæc quoque, ff. de verb. obligat. docentes quòd si testes deponant simpliciter aliquam possidere, intelligitur de possessione facti, & ita de insistentia simplici, seu nuda detentatione càmque sequantur Bart. & alij communiter, teste Alexand. ibi, num. 1. Abb. in c. cum ad Saldm, num. 21. de rescrip. *stipulat*, Felin. in c. cum causam num. 3. *verf. secundum tempora*, de testib. Anton. Gom. l. 45. *Tauri*, num. 193.

Respondetur enim doctrinam gloss. procedere propter materiam subiectam, quia licet testes deponere non possint, nisi de illis, quæ corpore sensu percipiunt, iuxta ea quæ irraduat Mascard. de probat. conclus. 1375. a num. 3. Fulv. Pacian. in simili trall. lib. 1. c. 40. à num. 15. Facin. in prati crim. p. 2. quall. 60. à num. 9. à num. 93. cùm ergo in hac materia sola illa corporalis detentatio oculis certis & sensu corporeo percipi possit, meritis testes simpliciter asserentes Titium possidere, de hac corporali detentatione deponere censendi sunt: negandum tamen non est ex hac corporali detentatione Ioris censura insorgere presumptionem quòd si, qui incumbit, & insitit rei, & fructus percipit, verè & propriè, & cogitatione domini possidet, ut docent Bart. Abb. & Anton. Gom. locu proxime citatis, Codi in reg. *posseff. part. 1. §. 1. cum ad finem*, Mascard. conc. 1016. à princ. & per cypriè m. 13. Card. Tusch. d. lit. P, conc. 411.

Licet possessio quando simpliciter profertur, de vera & propria debeat intelligi, ut dixi, atque ita de iure insitenti rei, si tamen adicitur nomen proprium, veluti possessio Antonij, aut pronomen possessionum meam, tuam, suam, de corporibus ipsarum rerum, seu pradiis est intelligenda, seu enim usus hanc acceptationem interpretatur, docet Bart. in l. excom. 41. §. legatarius, ff. de legat. 3. & est communis ex Cardin. Mant. de sacris & ambiguis consuet. lib. 3. tit. 31. num. 13. & deducitur ex l. 1. C. de servitut. & aqua, ibi, possessionem Mariæ, *cap. ex super*, §. possessiones tibi, Ecclesia tuæ de rebus Ecclesie non alien. Rebuff. in l. i. *redm. 23. ff. de verb. signif. verb. possessiones*, *verf. aduertendum est possessionem*, &c. Dec. l. 1. in princ. num. milib. 13. alibi 41. ff. de acqui. poss.

P *POSSIO* appellatione non venit domus, ut probare videtur text. in l. si. *de acquir. ibi*, *possessiones*, vel domus, ponderande illam particulam, vel, quæ denotat diversitatem, ut dicit in trall. de dition. d. 1. *et*, l. 2. Rebuff. ad l. 7. *verf. quod verè*, ff. de verb. signif. pag. 364.

APPELL. CCXVIII.

Posteritas.

1. *Descendentes veniunt posteritatis appellatione.*

2. *Posteris*

- 2 *Posteritarius nomen significat descendendam, & pro-*
creacionem.
- 3 *Descendentes ex feminis conuincuntur posteritatis*
appellatione.
- 4 *Fundum posteritati concessum restringitur ad mas-*
culos per virilem sexum descendentes.

POSTERITATIS appellatione veniunt descendentes, Menoch. *conf.* 40. num. 8. quia posteritatis nomen significat descendendam & procreationem, idem Menoch. *conf.* 390. num. 14. & veniunt etiam descendentes ex feminis, sicuti veniunt per fideiurum nomine, ita scribunt Dec. in l. 8. num. 62. *verf. testis reperto*, ff. de regulis iurum. Ruin. *conf.* 38. num. 4. lib. 3. Albe. *conf.* 84. num. 8. Turq. de retrall. lig. 4. 1. gloss. 9. num. 104. & 219. Ruffinus. l. cum amos. ff. de condi. & demonstrat. lib. 2. cap. 1. num. 3. & lib. 6. cap. 9. num. 11. & seq. quos refert, & sequitur Fufat. in tract. de fideiur. quæst. 330. num. 22. Quamvis contrarium, licet non ita posteris vocati, sentist Alexand. *consil.* 160. num. 4. lib. 2. Anchar. *conf.* 319. num. 3. ubi ponit exemplum in donatione Regine Petronille Alphonso eius filio, & omni eius posteritati. Cardin. Tufch. *pract. consuetum.* 2. lit. D. *concl.* 10. num. 7. & cum 6. lit. P. *concl.* 891. num. 5. cum seqq.

Ratione verò subiectæ materiæ secundum posteritatem concessum, restringitur ad masculos per virilem sexum descendentes, licet propria significatio ad virumque sexum referatur, ita Anton. de Butr. *conf.* 9. *visio puncti*, num. 1. Curt. iun. de *fructu part. 3. princ.* num. 10. in fine, quos refert, & sequitur Card. Manuc. de *testat.* & *ambig. conuol.* lib. 2. cit. 17. num. 1.

APPELL. CCIX.

Posteri.

- 1 *Descendentes propriè vniuers appellatioue Poster-*
orum, & ita omnes in infinitum, & in perpetu-
um.
- 2 *Posthumi an & quando Posterorum appellatioue*
veniant, ostendatur.
- 3 *Famina & descendentes ab eis veniant Posterorum*
appellatioue.
Famina non continentur Posterorum appellatio-
ne.
- 4 *Si communis vsus loquendi esset contrarium, quod soli*
descendentes masculi comprehenderentur,
- 5 *Vbi adeß statum feminæ excludere ob mascul-*
los.
- 6 *In privilegijs,*
- 7 *In immunitate concessa Titio, & Posteris,*
- 8 *& in fendis.*

POSTERORVM appellacione proprie veniunt descendentes, l. vocatis, ff. de muncrib. & heres. l. quod his verbis, in fine, ff. de legat. 3. l. 2. & l. 4. ff. de iure inuen. glo. verb. ignoreare, in cap. statutum, de heres. lib. 6. Royn. confil. 117. num. 18. lib. 4. Socin. feu. confil. 51. num. 3. lib. 4. Socin. iun. confil. 80. num. 4. lib. 1. Gozzadin. confil. 90. num. 8. Cephal. confil. 372. num. 1. & confil. 606. num. 18. Sim. de Præcis de interpret. vltim voluntat. fol. 291. num. 61. Menoch. confil. 40. num. 18. & fol. 331. num. 15. & confil. 941. num. 12. Perreg. de fideicom. art. 21. num. 12.

& 37. Rullie. in *l. cum non ff. de condi. & demonstrat. lib. 6. cap. 9.* quos refert Fulcr. in *tratt. de usufructu. quæ. 119. num. 1.* Et ita omnes in insoitu, vel in perpetuum, l. *immovitates ff. de iure immov. l. hereditas § 4. parentes ff. de gradub. Natt. conf. 6. num. 8.* Cephal. conf. 37. 1. num. 2. cum segg Menoch. conf. 89 §. 1. num. 10. & de præsump. lib. 4. præf. 89. num. 20. Rullie. d. cap. 9. 1. Fulcr. d. q. 330. num. 1. vbi num. 7. subdit quod si testator vocaliter omnes posteriores, censentur vocales & transferiales, ob vim dictionis universalis, per ea que scribit Petregr. d. art. 2. num. 13. in fine. Si vero sciebat hoc nomen non posse referri ad descendentes, dici tunc vocales agnatos transferiales, consilium Cephal. d. conf. 606. num. 26. & seg. Illud adnectere oportet quod appellatione posterorum, vel descendendum veniant omnes in infinitum, quamvis uari post mortem testatoris, vi per Socin. ten. in *l. cognatis. num. 10. in fine ff. de rebus uel. Cephal. conf. 318. num. 24.* Menoch. de præsump. lib. 4. præf. 91. in fine, & conf. 1. num. 134. Petrus de fidei om. quæst. 11. num. 85. & maxime quando dispositio in tempus futurum collata est, ut intelligit Card. Mancic. de condi. 24. vol. lib. 8. tit. 11. num. 4. & videtur secunde Sim. de testis de excep. vol. 1. vol. 1. fol. 51. num. 108. Et quod ex gemina significatione appellat one posterorum potest huius veniant, per l. 1. ff. de iure immov. etiolais Rebuff. ad l. uener. 1614. in prin. conf. uersus 10. in fine, ff. de verb. signifi. per. 660.

POSTERIORUM appellatione videntur etiam
formae de defendentes ab eis, d. l. *Inter confusum*,
§. parentes, d. l. *quod his verbis* §. cognoscit, §. fin. ff. de
verb. signifi. l. 1. C. de respon. lincrat. de script. lib. 10.
cap. 1. §. contra natos, de scribimus. in 6. Butr. conf. 9.
in prin. & lib. Caballini. in apoll. verb. posteritatis.
Tiraq. de retrahitig. §. gloss. 9. num. 105. 138. & 241.
Dec. conf. 169. num. 1. & conf. 327. num. 26. Apoll. ad
Bart. in l. 1. n. 1. C. de iure immu. Ruin. conf. 117.
num. 18. lib. 7. Beroi. conf. 120. num. 13. lib. 2. Cephal.
conf. 371. num. 12. lib. 3. Sim. de Prezis de interpret.
volum. volum. fol. 293. num. 67. & fol. 337. n. 10 Card.
Mantie de coniectur. volum. volum. lib. 8. cur. 12.
num. 41. Deciu. conf. 7. num. 3. eum segg. lib. 5.
Menoch. ad l. 1. de praesumpt. §. 4. num. 59. & conf. 331.
num. 15. & conf. 1013. num. 1. Crass. in §. *fidem*
missum §. 1. num. 7. Peregr. de fidelicor. art. 21. num. 37.
Rustic. in d. eum §. 1. lib. 3. cap. 5. num. 8. & 14. &
lib. 6. cap. 9. num. 1. eum segg. Suid. conf. 140. num. 37.
Card. Tusch. practice. uncl. com. §. lit. P. o. conf. 453.
num. 1.

Limita primò vt non procedat si communis vñs loquendi esset contrarius, quod solos descendentes masculos comprehenderet, prout si eazet statueret exclusiuen feminatum propter masculos, Rulio. *conf. 1. 4. ante num. 5. lib. r. Cephal. conf. 3. 4. num. 13. lib. 1. Menoch. conf. 107. 6. num. 6. Rustic. in d. l. cum auctor, lib. 5. cap. 9. num. 3. Decian. conf. 1. num. 396. & 391. lib. 1.* Vel quod effusum in prohibitione alienationis facta, quia vult bona remanere apud posteros. nam hoc casu ex linea femina descendentes non dicerentur vocati ad fideicommissum in casu alienationis. ita Anton. de Butt. *d. con. 9. in princip. vñs. in contrarium.* vbi loquitur in fideicommissum in quo instituit testator masculos, & prohibet alienari, quia vult quod hereditas sua ad posterios, & successores deueniat, & dicit quod si illa verba coniunctim accipiuntur, posteriores & successores, res est clarissima refert Card. Tusch. *d. tit. 7. con. clus. 455. num. 2. tenet Rustic. d. lib. 6. cap. 9. num. 4.*

3 Limita secundò ubi adest statutum feminas excludens ob masculos, quia tunc posterorum appellatione non veniunt feminæ, Menoch. *conf.* 1076. n. 6. Rustic. *de lib.* 1. cap. 1. n. 11.

6 Limita tertiò in privilegiis, quia masculi solum continentur, Butr. d. consil. 9. in princ. Card. Tufsch. d. l. 1. P. consil. 455. num. 1. Rustic lib. 2. cap. 5. num. 10. ubi num. seq. sublimizat si à femina privilegium concedatur.

9 Limita quare in immunitate concessa Titio, & posteris, quia soli diffense de iure immuni. gloss. verb. mastulionum in c. rubicunus de parnis, Butt. d. conf. g. in princ. vbi Apost. Caballini dicit quod istud est, quia immunitas est contra publicam violentiam iudeo restringitur, Sutta. conf. gl. 40. num. 8. Card. Tufch d. lit. P. 4. c. 4. § 5. 4. Hippol. Riminald. conf. 25. num. 40. vbi tamen fatetur contineri nepotes ex filia in alia materia fauere bili.

Limita quintò in feudis, quia formine in illis non continentur appellatione posterorum, Menoch. *conf.* 443 n. 63. Rustic. *delib.* 2. cap. 1 n. 7.

APPELL. CCX.

Posthumus.

POSTEM appellatio non solum venit is,
qui est natus post mortem patris, sed etiam qui
post testamentum, ante tamen eius mortem, i. pla-
ceat, si de liberis, & postquam ubi lal. m. §. d. filius a patre,
§. i. ff. ad. l. §. d. de iustro rupo, latet Rebuff. ad l.
nomen l. 64. in princip. ff. de verb. signifi. pag. 566. Sord.
conf. §. m. l. & seq. & num. l. §. & 22. limitat Fufar.
de subst. lib. q. 2. h. 24.

Posthumi appellatio non venit iam natus, Menoch. *confil.* 106. n. 15. Si verb posthumum quis ita instituat, si me vivo nascetur, non intelligitur institutus posthumus, qui mortuo testatore natus sit, Menoch. *confil.* 171. n. 16. & *confil.* 326. n. 7. 12. & 14.

APPELL. CCXL

POTUS:

POTVS appellatio continetur vinum, ceruisia,
 & alia potionis genera, Rebuff. in Leviticum verb.
 in princip. ff. de verbor. signific. Menoch. de praesump.
 lib. 4. pref. §. 7. n. 17. verbor. potum, ubi etiam per l. 3. ff.
 de pens. leg. cum eodem Rebuffio annotat in sub hoc
 nomine potus vase, quibus vitum, contineri.

² Potius appellatione venit aqua in illis locis, in quibus erigitur, ut Venetiis, ut testantur Rimini. Jun. conf. 1. 13. m. 15. Roland. conf. 2. 1. m. 7. lib. 2. Menoch. d. lib. 4. pref. 157. m. 15. Card. Tusch. praelect. conclus. m. 1. lib. 4. concl. 1. §. 2. m. 10.

APPELL. CCXII.

Pratum.

PRATI appellatione non venit terra sterilis & inculta, quia dicitur pratum locus in quo ad

fructum petcipiendum, dumtaxat falcis opus est, ex eo dictum quod paratum sit ad fructuum espi-
dum, ita *1. p. r. u. s. ff. de verb. sig. ff. p. l. t. Rebuff.*
4. pag. 192. Et quod paratum dicatur locus paratus ad
utilitatem redditum in singulos annos 4 domino, post
Rimio. sen. conf. 100. n. 43. Rimio. lunc. conf. 43. n. 33.
Berard. conf. 155. n. 1. tradit Parlat. conf. 330. n. 85.
n. 115. subdit praedicti etiam terras arabiles non
incultas, seu steriles, addequo sylvas non iudicari
incultas, cum quandoque fructus maiores afferant
quam terrae arabiles, secundum *Ruin. conf. 157. n. 1.*
cap. 1.

APPELL. CCXIII.

Prædecessores.

PRAEDecessorum appellatione venit etiam praedecessor per multos annos mediator, ut colligitur ex proximo Sexti, *vers. sane*, ubi notat Franc. ex quo inter Gregorium, & Bonifacium VIII. de quo ibi legitur, multi fuerant Romani Pontifices.

APPELL. CCXIV.

Prædij.

PRÆDII appellatio etiam pars continetur,
L. doleat 13. in princip. ff. de fund. doleat. l. plane 34.
§. fin. et ibi gloss. in verb. redit. ff. de legat. 1. l. communi
dividendo 4. §. 1. commun. divid. Redditus l. 1. appella-
tione rei 73. ff. in princip. ff. de verb. signif. §. 2. §. 300.
Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 460. n. 13.*
vbi n. 11. post Rebuff. in *questio. 115. c. 4. a. post mod.*
verf. pradium, ff. de verb. signif. subdit quod pradium
est nomen generale ad agrum et possessionem, quia
sive quis per usum, id est, possessionem, sive per
proprietatem rem acquirat, reddit pradium suum
dicere poterit; et quod sit nomen generale; et ma-
gis continens quam fundus. notat Ias. *l. si pro fun-
do, num. 3. c. de translat. et Captan. in stat. Ar. Media-
nen. ad cap. 4. l. 1. num. 9. ram. 1.* Et quod flatu de se-
nemora, et pascua sua, dicit Menoch. *conf. 16. n. 38.*
Et an ripam fluminis, vide latè Ro. *de offi. 103. per pri-
tam.* apud Farin. 3. recent.

APPELL. CCXV.

Prælati.

- 1 Prelatorum appellatione veniunt ne dum Episcopi
 & alij Imperiales, sed etiam alij Prelati infer-
 2 iores.
 3 Abbates continentur appellatione Prelatorum.
 4 Abbates commendatarii maxime perpetui, continentur
 appellatione Prelatorum.
 5 Prelati immediati vniui appellatione Prelati,
 6 obliuiscuntur.
 7 Translati monachi professi ad strictiorem Religio-
 nem a se de licentia sui Prelati, intelliguntur de
 Prelato immutari.
 8 Prelatorum appellatione minui proprie veniunt illi,

qui in Ecclesia sine iurisdictione prerogatiuum, & honorificum gradum habent.

7 Relatores in Ecclesia curam animarum habentes, latè & ampliè appellatur Prelati, licet impropiè.

8 Capitulum non venit appellatione Prelati.

PRELATORVM appellatione propriè velolunt ne dum Episcopi, & alij superiores, sed etiam alij Prelati inferiores ordinarij iurisdictionem habentes, cap. Romana, §. ab Archiepiscopo, de appellat. in 6. cap. 1. §. nec etiam suffraganeorum, de foro compet. in lib. cap. 1. §. perit, ibi, Episcopus autem, & alij, &c. de statu Regni. Barthol. Peretti in comment. ad extrava. ambrosiense, de rebus Ecclesie non alienand. super verba, inferiores vero Prelati, n. 16. cum segg. pag. mibi 253. Franc. in cap. fin. not. 1. ne clericus, vel monachus, & in c. 1. notab. 1. de cleric. agrat. lib. 6. Pute. de off. 238. n. 3. lib. 3. in correctis, Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 3. c. 15. q. unica, Rebuff. in tract. de pacificis passio. n. 64. Ego ipse in collecta, ad cap. decernimus, n. 3. de iudic. In prouincialibus autem Papam non venire sub appellatione Prelati, censuit Rota coram Duran. decif. 406. num. 7.

1. PRELATORVM appellatione Abbates continentur, Abb. per text. ibi in d. cap. decernimus, n. 2. vbi Decian. & Ripm. 30. de iudic. Butr. in cap. 1. n. 7. de arto & qualis. Lap. alleg. 84. num. 11. idem Decian. c. aduocati, num. 4. de rescriptis. & in cap. quia nos, n. 7. de appellat. Vitalin. in Clem. 1. num. 3. de suppl. neplig. Prelat. Iliodor. Moscon. de Massense militanti Ecclesia, in cap. 1. cap. 9. col. 2. dist. C. p. 152. Azor. d. q. vnde, Suar. de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 1. cap. 2. n. 1. Alcan. Tambutin. de iure Abbatum, tom. 1. dist. 1. q. 3. n. c. cum segg. Valenzuela. conf. 74. n. 63.

2. PRELATORVM appellatione veniant Abbates commendatarij maxime perpetui, vt per Barbat. conf. 1. num. 8. & 25. lib. 2. Ludouic. Gom. in reg. de triennali, quest. 1. n. 17. cum segg. Bernazol. Peretti vbi supra, n. 19. Fulse. de visitat. lib. 1. cap. 9. de commendat. num. 3. Rebuff. conf. 77. num. 1. Rot. decif. 146. n. 2. lib. 3. part. 1. diuersi. Gonzal. ad Reg. 8. Cancell. lib. 1. §. 1. n. 27. precipue si veniant in occasione vniuersali, vt ponderat Decian. d. cap. decernimus, n. 2. in notab. & censuit Rota in Romana Prelat. 3. Aprilis 1623. coram bona mem. Baratto. Et demum quod appellatione Prelatorum veniant Prelati claustrales, per gloss. verb. non habentur, in Clem. dudum, vers. statuerunt etiam & ordinamus, de sepale. resolut. Farin. in praxi crimin. p. 1. quest. 60. n. 146.

4. PRELATI appellatione venit Prelatus immediatus, vnde si debeat dari licentia studendi alicui monacho a suo Prelato, intelligitur de Abbate, vel alio immediato Prelato, cap. 2. de clericis, vel monach. lib. 6. Feder. de Senis c. 145. n. 6. vers. Vnde si etiam, sic etiam Religiosi, qui volunt habere licentiam pro libris, vestibus, & aliis sibi ex necessitate permixtis à suo Prelato, debent illam habere ab immediato Prelato suo, non à Prouinciali, vel Generali Caldeiran. conf. 388. alijs 1. de Regular. vbi restringit, nisi consuetudo, vel consuetudo aliter dicat, vel nisi talis Religiosus licentiam volens, professionem fecisset in manibus Generalis, vel Prouincialis, quia tunc licentiam Prelati intelligitur de generali, seu Prouinciali recipiente professionem, refert Cardin. Tusch. pract. conf. in tom. 6. lib. 1. P. conclus. 494. num. 1. cum segg.

5. Vnde quoque translatio Monachi professi ad strictiorem Religionem, quæ sit de licentia sui Prelati, intelligitur de Prelato immediato, videlicet

Abbate monasterij, vel Priore, non autem de Generali, & immediato, Lap. alleg. 62. num. 4. & alleg. 131. num. 2. in fine, vers. item licentia petita, Fr. Ludou. Miranda in manuali Prelat. tom. 1. quest. 11. art. 5. concl. 1. Sanch. in precepta Praelogij, tom. 1. lib. 6. cap. 7. num. 59. cum segg. Cardin. Tusch. d. lib. 1. P. conclus. 494. num. 6. Ego ipse in collecta, ad cap. supra 18. n. 10. de Regularib. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi Nouitiorum, disp. 19. dub. 2. n. 13.

PRELATORVM appellatione minus propriè, 6 & latè iuxta vocabulo veniunt illi, qui in Ecclesia sine iurisdictione prerogatiuum, & honorificum gradum habent, vt Plebanus, Decani, Archipresbyteri, & similes, cap. 1. de arto, & qualis. cap. Romana, §. nec etiam, de foro compet. lib. 6. gloss. verb. Prelatus in Clem. 1. de elect. Barthol. Peretti vbi supra, n. 20. Abb. in d. cap. decernimus, num. 6. item licet latè & ampliè Redtores in Ecclesiis curam animarum habentes Prelati appellectur, vt colligitur ex cap. 1. de clerico agrat. vbi Abb. not. 1. cap. cum ab Ecclesiis, de off. Ordin. tamen non propriè tales dicantur, quia in Clem. dudum, cum Ecclesijs, de sepale. Redtor & Prelatus separatim ponuntur, vt tangit ibi gloss. verb. Prelati, & docet Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 3. c. 15. quest. unica.

PRELATI appellatione non venit Capitulum, vt ex rub. de his quæ sunt a Prelato sine consensu Capituli, colligitur Butr. in cap. trane, not. 4. de prebend. Nat. conf. 42. n. 4.

APPELL. CCXVI.

Præiudicium.

PREIUDICIUM appellatione venit licetum cessans, gloss. verb. præiudicium, vbi Abb. in cap. cum olim, de consensu. Beroi. conf. 144. n. 22. & seg. vel 3. Surd. conf. 321. n. 8.

APPELL. CCXVII.

Presbyter.

PRESBYTERI appellatione, licet propriè veniant, qui habent Ordinem sacerdotalem, Barbat. conf. 33. n. 9. lib. 2. Decian. conf. 12. n. 5. Monet. de commun. ele. vol. cap. 10. n. 55. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 1. num. 56. Rot. decif. 116. num. 1. p. 2. recitat. & decif. 14. num. 7. apud Paul. de Rubecis tom. 1. diuersi. alleg. p. 7. recent. tamen hoc nomen potest etiam simpliciter clerico conuenire, vt colligitur ex cap. vestra, n. 10. princip. cum fine, de notabil. clericis, & mul. iunctis traditis per Barbat. conf. 33. num. 3. dub. 1. lib. 2. Roch. de iur. parum. verb. honorificum, quest. 4. n. 16. Lambertio in simili tract. lib. 1. p. 1. q. 7. art. 2. n. 8. Paez. conf. 50. num. 12. & seg. lib. 4. & ita videtur esse vulgaris loquendi consuetudo, vt obseruant Mantie decif. 119. num. 1. & 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 36. Rot. in Recanensi beneficij 14. Martij 1608 coram Cardin. Lancelotto, impressa per Farin. decif. 116. num. 1. part. 1. recent. latè Rota decif. 14. à princ. & decif. 19. num. 35. cum segg. ad tom. 1. diuersi vbi num. 25. subdit quoddam sacerdotij appellatione quilibet Ordo Ecclesiasticus intelligitur.

APPELL. CCXVIII.

Pretium.

PRETI appellatione proprie venit quicquid consistit in pecunia numerata, *l. quod servus, §. fin. & l. si res, §. de in rem verso, l. 1. §. de extraord. criminib. l. 2. §. de contrab. empt. §. utrum pretium, §. fin. et d. 20. Rebus, ad l. pecunia appellatione 4. vers. item appellatione pretii, §. de verb. signif. 37. idem dispositio odiosa loquens de pretio non habet locum, nisi pretium sit in pecunia numerata, Bald. conf. 98. Bertramus de Cens. num. 1. vers. in contrarium, lib. 1. & conf. 383. num. 2. vers. nam statim dicit, lib. 5. quem refert Card. Tufch. *pract. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 485. num.**

PRETI appellatione latè sumpto vocabulo continetur quicquid pro re datur, licet non consistat in pecunia, *Tiraquel de resal. l. 1. §. 1. gloss. 14. num. 41.*

APPELL. CCXIX.

Prioratus.

PRIORATVS conventualis appellatione venit Ecclesia Collegiata Regularis, non autem secularis ex propria significatione, ut per Gemin. conf. 131. num. 4. vers. deinde dicit, ubi declarat in vers. de quandoque, quod improprie quandoque appellatione Conventualium veniunt etiam seculares, refert Cardin. Tufch. *pract. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 706. n. 2. & 3. ubi n. 4. post Bellam. conf. 18 n. 5 in fine, subdit quod etiam non sit conventualis, nomen Prioratus sonat in diglutationem.*

APPELL. CCXX.

Probatio.

PROBATIONIS appellatione, ubi lex facit mentionem, venit plena, nisi subiecta materia repugnet, *ita l. si l. qui accusare, num. fin. C. de edendo, per Clem. confirmationem, & ibi gloss. verb. fides, de elect. appellatione vetò legitime probationis, non venit probatio per iuramentum, sed per testes, vel instrumenta vel probat gloss. verb. legimus, in cap. cum de indebit. §. de probation. ubi idem notat apostil. ex Alex. conf. 116. Titulus talis, col. 2. col. 1. Probationis cuiuscunque appellatione continetur idonea, ex gloss. verb. probationem, in l. & si instrumenta, ubi Bart. notat n. 2. ad statuta, & alia multa, C. de fide instrum. et iure huius fide & quod appellatione probationis cuiuslibet, ubi statutum dicit, quod sufficiat quilibet probatio, veniat probatio sufficiens & legitima, notat apostil. ad Speculat. tit. de instrumentis, edit. sub rub. de execut. testam. vers. item si statim per gloss. notabilem, in l. 1. ubi. quibuscunque, ubi Bald. hoc docet n. 4. C. de fide instrum.*

Aug. Balthofz Appell. Iur.

APPELL. CCXXI.

Procurator.

PROCVRATORIS appellatione venit quilibet mandatarius, siue nuncius, Bald. conf. 191. N. procurator, num. 2. vers. perre nomen, lib. 3. ubi si omni meliori modo, ut procurator egit, censetur egisse latissime tanquam minister, & nuncius alterius, refert Card. Tufch. *pract. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 809. n. 1.*

PROCVRATORIS appellatione non venit procurator in rem suam, ita apostil. ad text. iuncta gloss. in l. qui stipendia, C. de procurator. & observat Cardin. Tufch. *ad lit. P. conclus. 809. num. 6. quod procurator in rem suam latè dicitur procurator, sed non proprie, ex quo procurator proprie in rebus alienis datur, & idem in dispositione statuti de procuratore non continetur.*

APPELL. CCXXII.

Progenies.

- 1 Descendentes proprie vocasse dicitur *refectur, qui vocantur progeniem ad fideicommissum.*
- 2 Transversales improprie continentur appellatione progenies.
- 3 Famine etiam & descendentes ab eis, continentur vocata progenie vocata, nisi vocantur transversales agnati.

PROGENIES appellatione veniunt proprie descendentes, ut per Franc. in cap. si pater, col. 55. vers. quare qui veniant, de testam. lib. 6. Curtiun. conf. 4. n. 40. Laurent. de Pallat. in tra. quod statimbus masculis, n. 149. Simo. de Partis de imper. ultim. voluer. fol. 192. num. 60. Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 23. quos refert, & sequitur Fufat. de substitut. g. 335. n. 1. quibus addo Card. Tufch. *pract. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 891. n. 1. ac proinde quod comprehendunt nepotes, & pronepotes, & deinceps, tradunt Socin iun. conf. 79. num. 35. lib. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 119 num. 15. Sed vsque ad quem gradum admittantur, poterit ab aliquibus in dubium reuocari, & solum vsque ad decimum gradum admitti volunt, Dec. conf. 321. & Cephal. conf. 137. n. 2.*

PROGENIES appellatione improprie transversales continentur, & maxime quando testator sciebat non posse verificari in descendensibus, Roman. in l. 1. C. ad Sillan. Cor. conf. 334. n. 1. lib. 1. quos refert Fufat. *ad quest. 335. n. 1.*

PROGENIES appellatione veniunt feminae, & descendentes ab eis, Rip. in r. de substitut. resp. 15. num. 2. Alex. conf. 188. lib. 3. Curtiun. conf. 49. num. 5. Crass. in §. fideicommissum, quest. 15. n. 5. Cephal. conf. 311. num. 16. ubi ait fallere quando testator voluit consulere agnationi, quia tunc femina non continetur. Verum quod de progenie non dicatur descendens ex feminis, tenent Alex. in addit. ad Bart. l. 1. §. personis, lit. A. vers. quod de verbo progenies, §. de iure immun. Castad. de consuet. num. 2. in fine, de iur. patron. Sord. de aliment. nr. 1. quest. 16. num. 3. quos refert & sequitur Rod. de consuet. 33. n. 2. p. 1. rector.

Dh

APPELL.

APPELL. CCXXIII.

Proles.

- 1 Descendentes soli continentur prole appellatione.
- 2 Proles patrii potest etiam sumi passim, ut intelligatur de genere & agnatione patrii.
- 3 Proles paterna & materna potest considerari.
- 4 Transversales veniunt prole appellatione, si testator vocasset omnes de prole, quando non extarent descendentes, vel quando testator sciebat distinguere non posse verificari in descendentibus.
- 5 Prolem vocari dicitur illos vocare qui conservantur vocari vocari liberi.
- 6 Masculi & femine utriusque prole appellatione.

PROLE appellatione (quod nomen æque commune est, ut tradit Menoch. conf. 904. n. 16.) solum descendentes continentur, Bald. conf. 331. Testamenta censetur, lib. 1. & c. f. 331. In questione n. 8. vers. & quod sequitur, lib. 3. vbi quid sit est verus sensus, quod si dicatur ex prole patris, intelligitur de generis ea parte, Alciat. conf. 38. per f. lib. 3. & conf. 80. Super eo, lib. 1. refert Card. Tusch. prael. consil. 6. lib. 1. P. consil. 907. n. 1.

2 Declara tamen, quia proles patrii potest etiam sumi passim, ut intelligatur de genere & agnatione patrii, Bald. d. c. f. 331. n. 8. vers. item potest intelligi, lib. 3. vbi quid sit primus sensus magis amicitur proprie sensui, Cardin. Tusch. d. lib. 1. P. consil. 907. n. 3.

3 Imò proles paterna & materna potest considerari secundum Signorol. conf. 215. quem refert Card. Tusch. h. lib. 1. P. consil. 907. n. 4.

4 PROLE appellatione transversales veniunt, si testator vocasset omnes de prole quando non extarent descendentes, Peregrin. de fideicom. art. 12. n. 13. in fine, quem refert Fufat. in tract. de substitutione, q. 326. n. 2. vbi n. 3. subdit quod etiam transversales veniunt quando testator sciebat dispositionem non posse verificari in descendentibus.

5 PROLE appellatione, vbi testator illam substituit, comprehenduntur illi, qui veniunt appellatione bonorum, Dec. conf. 495. n. 6. Ripa resp. 15. n. 2. sub tit. de substitut. Laurent. de Pallat. in tract. quid sit masculus, numer. 139. Boer. decif. 356. Sim. de Præcis de interpret. ultim. volunt. fol. 191. n. 63. Peregrin. de fideicom. art. 12. n. 2. cum seqq. quos refert, & sequitur Fufat. d. quest. 336. n. 6.

6 PROLE appellatione veniunt tam masculi, quam feminae Dec. conf. 495. n. 6. addit quod proles dicitur omnis descendens in infinitum, refert Rot. id. Leodien. fideicommissi 19. Novembris 1610. coram Card. Casualerio, impressa per Farin. decif. 318. n. 1. p. 2. recent.

APPELL. CCXXIV.

Propinqui.

- 1 Agnati, & cognati, qui admitterentur ab intestato ad successionem, de iure civili usque ad decimum gradum veniunt propinquorum appellatione.

2 Formine veniunt propinquorum appellatione.

- 3 Affines non veniunt propinquorum appellatione.

PROPINQVORVM appellatione, quod nomen commune est, ut tradit Menoch. conf. 1006. n. 20. continentur agnati & cognati qui admitterentur ab intestato ad successionem de iure civili usque ad decimum gradum, l. 1. ff. unde vir. & uxor. l. 1. C. de testam. m. i. l. 1. C. de verb. significat. vbi gloss. verb. descendentibus, & l. 1. n. 21. & 22. l. 1. C. de imponen. lucras. de script. lib. 10. Bald. conf. 331. In questione qua vertitur, n. 3. vers. circa primam, lib. 3. Dec. conf. 321. n. 2. Titag. de erroribus lib. 1. gloss. n. 8. & seqq. Ranchin. conf. 434. p. 5. Flamin. Part. de confident. bene f. quest. 32. n. 4. Campanil. in diversis iuris Canonici, rub. 11. cap. 17. n. 77. Peregr. de fideicom. art. 12. n. 16. Fufat. in tract. de substitut. quest. 367. n. 1. Cardin. Tusch. consil. 914. n. 6. lib. 1. P. n. 1. & 2. vbi n. 2. post eundem Bald. d. conf. 331. n. 4. subdit remotiores non includi.

PROPINQVORVM appellatione veniunt formine, ut per text. in l. 1. C. unde vir. & uxor. l. 1. C. de imponen. lucras. de script. docent Bald. conf. 334. In questione, sub n. 3. vel 3. Gorzadin. conf. 10. n. 3. Buisat. conf. 1. n. 33. cum seqq. vbi 1. Peregr. de fideicom. art. 12. n. 16. Rebuff. d. l. 1. ff. de verb. signif. sub vers. 13. p. 8. Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 84. n. 33. & conf. 87. n. 64. Campan. d. rub. 11. cap. 17. n. 78. latè Fufat. d. vbi 1. & substitut. quest. 66. n. 1. cum seqq. vbi multipliciter declarat, & nos latius infra sub appell. 228. d. n. 7.

PROPINQVORVM appellatione affines non veniunt, Bart. per illum text. in l. 1. C. de verb. significat. & ibi l. 1. n. 12. idem Bart. in l. 1. sub n. 1. C. unde vi, Campanil. d. cap. 17. sub n. 77. vers. ac propterea. Peregr. de fideicom. art. 12. n. 36 in fine, quomodo venire affines scribant Alciat. consil. 107. n. 14. lib. 1. Sim. de Præcis de interpret. ult. voluntat. fol. 118. n. 24. in fine. Sed usque ad quem gradum propinqui extendantur restat ut videamus, & videatur vbi quæ ad sextum, vel septimum distans legem de propinquo loquentem, sicut per text. in l. 1. ff. de iust. de success. cognat. tradit Petr. Gregor. f. 1. q. 1. lib. 16. cap. 15. sub n. 3. vide infra appellatione 228. n. 6.

APPELL. CCXXV.

Proprietas, Proprium.

- 1 Proprietas appellatione venit dominium directum.
- 2 Proprietas dicitur apud illum, qui habet directum dominium, non autem utile.
- 3 Dominium & proprietas pro eadem aliquando accipiuntur.
- 4 Proprietas si simpliciter proferatur significat plenam proprietatem cum usufructu.
- 5 Dominium unde dicitur, & proprietas ostenditur.
- 6 Declaratur multa iura de hac materia loquentia.
- 7 Proprietas dicitur aliquando plena, aliquando nuda.
- 8 Dominium interdum plenum, aliquando vero non plenum dicitur, & quando.

9 Dominium

9. *Dominium si absolute potatur comprehendit verumque directum, & vile, & plenum.*
10. *Dominium est ius perfectè disponendi de re corporali in quacunque vi lege non prohibita.*
11. *Proprietatem si finis simpliciter seu concretè de plena intelligitur.*
12. *Proprietatem nomen simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrat, & dominium cum usufructu communis.*
13. *Proprietatem diversimodè secundum fabrilium materiam accipitur.*
14. *Propriè appellatio in toto paupertatis Religiosorum, qua tenias, ostenditur.*

PROPRİATATIS appellatio venit dominium directum prope ibi vili distinguitur, & ab eo separatam est, ite nonquam proprietatis nomen in solo vili possit verificari, nec in eo quod simul communium esse, in quem finem trahenda sunt lura, quæ dominium & proprietatem tanquam duo inter se distincta poniunt, ut in *l. si procurator* 13. ibi, *dominium, & proprietatem de acquir. rerum dominio, l. interdictum, ibi, proprietatem, & ibi, domini, C. de interdictum, l. lacum, vbi notavit Bart. num. 4. C. de agro deserto, lib. 1. text. optin. l. si tibi 17. ibi, dominium proprietatem, ff. quibus modis usufructus amittitur, text. similis in l. proprietatem, C. de probat. ex quibus ita tenens Balb. Dec. & alij communiter, teste Pinel. in l. 1. p. 2. num. 6. & 8. C. de legum. mater. Valasc. de iure emptor. quæst. 13. n. 6. hinc resoluunt quod licet certum sit si quis in libello proponat dominium ad se pertinere satis esse quod vile dominium probet, quia verum, & proprium dominium esse potest, non tamen sufficere illud probare si in libello proposuit proprietatem ad se pertinere, quia vile dominium proprietatis nomine nonquam venire potest, & idè proprietatem dici apud illum qui habet directum dominium, non autem apud eum, qui habet vile, tradit expresse Luf. in l. domini, §. si fundus, n. 8. cum seq. vers. ubi quarto, ff. de legat. 1. quem refert Cardin. Tusch. prall. conclus. num. 6. lit. P. cord. 918. n. 2.*

Verum contra hanc resolutionem obstat, quia variis utriusque loris locis passim ponitur dominium, & proprietatem pro eodem, cuius enim rei dominium acquirimus, propriè diciamus acquirere proprietatem eiusdem, quæ ratione 8. §. hac quoque, vbi traditione nostra sunt, nullus §. item si quæ merces, ibi, transire proprietatem, ff. de acquir. rerum dominium, l. cum in corpore 36. ibi, proprietatem ad te transire §. ad 1. 1. 1. Semper in 16. ff. de usufructu legat. vbi quemadmodum proprietatem dicitur deducto usufructu, ita dominium dicitur usufructu deducto, sicut per contrarium, quemadmodum dominium significat plenum ius proprietatis cum usufructu, ut communis fatetur ipsa proprietatem si simpliciter proferatur, significat plenum proprietatem cum usufructu, l. 4. §. si usufructus prolatum, si tibi, ff. de usufructu accresc. d. l. si tibi, ff. quibus modis usufructus amittitur, ex quibus atque aliis post Fabr. in §. communem, n. 21. l. iustis de elemos. ita concludunt Pinel. d. n. 6. verba hæc, Duaten. lib. 1. d. i. §. cap. 17. in fine, constantur Donel. comment. l. ius Civile lib. 9. c. 3. vers. hac idem ut. Alex. Rauden. de analogia, lib. 1. cap. 7. n. 2. laic. Castil. cons. 11. lib. 1. §. de usufructu, cap. 7. n. 4. 7. & 8. quæ etiam Coiac. qui fultus esse ait qui contrarium putant, in l. naturaliter, §. nihil commune, in primis de acquir. possess. & Brisson. de verb. l. ius significat ut verb. proprietatem, ibi, ius dominii, adducens text. in l. rei 11. §. de dolo, & in l. interdictum 78. ff. de verb. significat, & probat aperte text. in c. 1. de causis possess. & propriat. Consuetudo etiam ex iustis, quæ proprietatem

vocat etiam postquam cum usufructu consolidata est, d. v. usufructu 57. ff. solutio mar. l. h. cum argo. c. 21. §. si fundum, ff. si excepti, reind. Ex deinde ex ipsa utriusque nominis etymologia, quam licet dominium importat ius & proprietatem in rem, quod à domo deducatur, ut volunt Doctores communiter, & Donel. comprobat antiquo Ennii carmine à Cicero, sæpius repetito.

Quod domus antiqua quam dissipari domino dominariis, quasi à domo dominus deriuatur ratione potestatis quam habet in res, quas in domum infert, siue à Græco δῶμα, quod est habitatio, unde & Latine verbum domo, seu domare, ut contendit Petr. Gregor. synagm. l. i. c. 11. n. 1. ita etiam ex eodem; proprium, unde proprietatis dicitur quasi propriè nobis sit, & magis potestati nostre accedat, iuxta Nonium Marcellum, qui teste Brisson. verb. proprium, designabat proprium esse suum cuiusque, consonans, l. v. §. de usufructu, cum aliis, quæ late adducit Rebuff. in l. interdictum, verb. proprietatem, ff. de verb. significat.

Quæ sententia retenta non obstant lura pro prima supra citata, quæ dominium, & proprietatem ponunt tanquam diuersa, quia multipliciter respondent Doctores, qui secundum tenentur, in primis enim Pinel. d. num. 6. vers. c. quæ re, respondet dominium ibi poni expolitè, quasi dicant proprietatem quæ est dominium. Donel. verb. loco citato responderet proprietatem nonquam periret in significat, ne diuersa à dominio, nisi cum nominatur canonicè dicto dominium proprietatem, dominium seu utriusque vel usufructus, aut finis, quia tali adiecto declaratur tunc non abuti verbo proprietate. Sed melius respondet poterit cum eodem Pinel. vbi supra n. 7. lura illa in d. l. proprietatem, & in d. l. si tibi, dum agunt de proprietatis dominio accipere proprietatem in alio sensu, secundum quo accipitur pro re ipsa, de cuius agitur dominio, ut late comprobatur Ripam. rub. de causa possess. & propriat. num. 43. Alia verb. lura quæ promittuntur nomine dominium, & nomine proprietatem, ut in d. l. si procurator, & in d. l. incerti, magis confirmant hanc partem, quæ tenens ponunt vultu, & alterum tanquam synonyma habentia eandem vim, & significationem, ut bene considerat multis adductis Castil. d. cap. 75. n. 181.

Ex quibus iam primò colliges quod quemadmodum proprietatem dicitur aliquando plena, quando scilicet cum usufructu coniuncta est, aliquando nuda quando ab eo est separata, ut quoad verumque membrum constat ex iure consiliorum testimoniis de quibus in l. cum in fundo 78. in primis. ibi, plenam fundi proprietatem non separatam ab usufructu; iuncto s. v. ibi, nuda proprietatem affirmatio, ff. de re datim, & in l. si domus 72. ibi, unde proprietatem, ff. de usufructu, & in l. 1. §. quibus modis usufructus amittitur, & in l. summa, §. illud, ibi, plene proprietatem iure, C. de secundum nupt. ita etiam dominium aliquando plenum dicitur, quia directum vili coniunctum, seu consolidatum est, & insuper ipse dominus rei habet eius usufructum, ut deducitur ex §. v. l. iustis de usufructu non plenam dicitur quando directum est penes vnum, vtile penes alterum, vel quando proprietatem habet deducto usufructu, ut notatur Petr. Gregor. d. cap. 11. num. 5. & 7. Pinel. in d. l. 1. par. 1. c. 4. Deinde & per contrarium, quemadmodum dominium si absolute ponatur comprehendit, utriusque directum & vile, & plenum ius disponendi de re, iuxta definitionem Bart. in l. si quis vi, §. si differentia, num. 4. ff. de acquir. possess. asserentis dominium esse ius perfectè disponendi de re corporali in quocunque usus lege non prohibitis, quam sequuntur

Anton Gom. l. 49. *Tauri*, num. 5. & in l. 69. in princip. Donel. lib. 9. in comment. cap. 8. ad fin. Pinel. in d. l. 1. p. 2. à n. 1. Sebast. Medic. de desinit. p. 2. d. fin. 66. Molin. de sollicitud. d. 1. d. 1. p. 1. & cimen li. proferatur propterea opponitur vili domino iuxta l. 1. si si ager vellig. solum directum completur, cum aliis adductis per Anton. de Foris nobilem Aragonensem in perisignii Bononiens. Hispanorum Collegio sodalem, in comment. ad rub. C. de usufruct. pro corpore, num. 22. ita etiam proprietatis nomen li. proferatur ad differentiationem usufructus, de nuda intelligitur, vt concludunt omnia lura de usufructu discretiue agenda, & de proprietate. Si autem simpliciter, seu coniecturaliter fiat mentio proprietatis, de plena intelligitur, quæ eadem est cum dominio, vt vtra omnes supra citatas, qui tenent dominium & proprietatem idem esse, resoluit Hecul. Matelcot. var. resolu. lib. 1. cap. 29. num. 64. Idque apertius voluerunt omnes,

qui docent nomen proprietatis simpliciter prolarum plenam proprietatem demonstrare, & de dominium cum usufructu coniunctum, vt ex Fabr. Benteng. & alia cõtra Hertman. & alios comprobat Castil. de ar. 75. à nu. 4. cum ex multis, tum præcipue ex l. 4. ff. si usufructuarius cum similibus, quæ probant proprietatem cum usufructu consolidatam adhuc proprietatem appellari, quod etiam optimis rationibus confirmat Donel. d. cap. 8. per tot. Rebuff. ubi sup. vbi. l. 1. c. 1. cum seqq. dum probat proprietatem aliquando pro dominio pleno accipi si proferatur simpliciter, vt in l. si qua ratione, & item si quis mercet, ff. de acquir. rer. domin. & in §. item si quis mercet, Insti. de rerum diuis. aliquando pro nuda proprietate quando usufructuario opponitur, quod etiam docuit Brlun citato loco.

Secundò colliges iuxta materiam subiectam, & diuersas consideraciones, proprietatem aliquando accipi pro re ipsa, vt in d. l. proprietatem, aliquando pro solo dominio directo, vel proprietate separata ab usufructu, quando usufructuario opponitur, vel pro dominio pleno, quando contra possessionem distinguitur, seu possessioni opponitur, vt in d. l. interdictum, & in d. §. nihil commune, & in l. 1. §. item si quis mercet, & in cap. 1. & per totum de causa posses. & propt. tunc enim iuxta qualiter personæ, vel solum dominium plenum, vel solum directum completur, vel etiam solum vtile; nam & hoc potest distinguatur à iure possessionis, proprietatis rectè appellatur, sicut dicimus dominium usufructus, dominium seruicatus, l. 3. ff. si usufructus per l. semper, & hoc interdictum, ff. quod vi, nec clam, ita etiam dicere possumus proprietatem seruicatus, vel usufructus, vt aduertit vltra alios bene Rebuff. ubi sup. vers. idem si dicatur proprietatis ratione possessionis, inde concludens quod si emphiteuta legauerit proprietates suas, comprehendit etiam suum, atque ita vtile dominium, licet contrarium voluerit Rip. in d. rub. de causa posses. & pro. n. 48. Crenat. in d. §. nihil commune, n. 10. Petere. ver. lib. 3. n. 1. 6. Pinel. & Valse. d. l. ubi loci, & alij, qui docent solum directum dominium non ita vtile posse proprietatem appellari.

Pròterea appellatio in voce paupertatis Religiosorum non solum venit dominium & proprietatis rei, sed etiam usus iuris, & usufructus possessio, & administratio, vt per Nauar. com. 2. de Reg. num. 2. Fr. Eman. in l. 1. Reg. reg. com. 3. quæst. 29. art. 4. Sanchez in præcepta Doctorum, tom. 2. lib. 7. cap. 18. num. 25. Barthol. à S. Paulo in thesauro Religios. lib. 3. quæst. 5.

APPELL. CCXXVL

Profapia.

- 1 Profapia appellatio veniat, qui sunt de generatione & familia.
- 2 Illegitimi non sunt de profapia.
- 3 Famula, & descendentes ab eis veniunt profapia appellatione.

PROFAPIA appellatione veniunt qui sunt de generatione, & familia, i. cum sanguine ducunt, C. de agric. & censib. 21. gloss. in l. si quis ex corpore, C. de maritag. lib. 1. l. 1. in l. fin. C. de verb. signif. Part. conf. 5. n. 1. & conf. 93. n. 33. lib. 2. Sim. de Præst. de interpret. vbi. volum. fol. 192. n. 62. quos refert, & sequitur Fular. in tracl. de substitut. quæst. 335. n. 1. quibus addo Carpan. ad consuetud. & stat. Mediolanen. cap. 414. n. 18.

Et idem illegitime nati non dicuntur de profapia, sicut docent Titat. de nobilit. cap. 15. n. 12. Menoch. conf. 117. num. 51. quos refert Carpan. dist. cap. 414. n. 39.

PROFAPIA appellatione veniunt feminæ, & descendentes ab eis, iuxta ea, quæ post alios tradidit Sim. de Præst. vbi. supra fol. 193. n. 66. cum seqq. quem refert Fular. d. quæst. 335. n. 2.

APPELL. CCXXVII

Prouentus.

- 1 Proventuum appellatio comprehenditur omnia quæ ex facto hominis proveniunt, vt oblationes, funeralia, & similia.
- 2 Proventus est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriales, & artificiales, vt sunt personæ.
- 3 Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione proventuum.

PROVENTUUM appellatio comprehenditur omnia, quæ ex facto hominis proveniunt, vt sunt oblationes, funeralia, vel quæ ex sigillo, aut ex alio emolumento beneficii, seu ex redditu magno, aut paruo, & similia, vt per Boer. decis. 224. num. 5. Rebuff. in concord. de collat. 5. volum. 2. l. C. pag. m. li. 659. Part. decis. 479. lib. 2. in correct. Guier. conf. 2. n. 5. ante fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 7. pro. num. 198. Et sic veniunt illa commoda, quæ extrinsecè casu, & re proveniunt, loan. de Grassi in tracl. de rescriptis. n. 42. Paul. de Castro conf. 63. Quod dicitur redditum, vol. 1. in nouo, quem sequuntur Alciat. res. 618. n. 2. & Menoch. conf. 66. n. 10. dicens quod verba illa generalia concessiois redditum & proventuum comprehendunt omne emolumentum qualitercunque proueniens etiam ratione iurisdictionis, Nat. com. 4. 1. vol. 1. Alex. Trentacinq. conf. 5. num. 1. vol. 1. vbi infert quod potius, multæ & honorum publicationes veniunt nomine redditum, & proventuum, quia extrinsecus, & casu veniunt, vt sunt utilitates, quæ veniunt ratione iurisdictionis.

Proventus autem est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriales, & artificiales, vt sunt pensiones,

pensionem, Mandof. super facule. §. & eam, verb. *proventum*, Gonzal. ad §. 7. *proventum*, num. 197. vbi n. 204. Subdit plus continere proventus, quam fructus Monet. de distribut. p. 1. *quasi*. 7. num. 7. in fine. Rot. decis. 176. n. 2. p. 2. in posthum. Farin. alius p. 4. recent. vbi quod *proventus* verbum generale est, comprehendens omnes redditus cuiuscunque qualitatis.

- 3 PROVENTUM appellatio non venit distributione quodammodo, cap. licet, de prebend. Rip. in eam. M. Ferrarioris, n. 16. de consil. Monet. d. 9. n. 7. vbi late probat.

APPELL. CCXXVIII.

Prouisio.

- 1 Prouisio appellatio venit omnes modi per quos Ecclesie prouidetur.
2 Commenda includitur appellatione prouisionis.
3 Prouisio Sedis Apost. appellatione venit prouisione facta à legatis.

PROVISIONIS appellatio venit omnes modi per quos Ecclesie prouidetur, scilicet nominatio, postulatio, electio, paxenatio, confirmatio, institutio, & collatio, ita gloss. verb. *electio*, cap. vi circa, de elect. lib. 6. gloss. verb. *prauisionem*, per text. ibi cap. 1. & in cap. *quorundam*, eod. lib. & lib. gloss. verb. *prouisioni*, in Clem. fin. eodem tit. Felin. in cap. in nostra, cor. 12. num. 28. de rescript. Rebuff. in cap. de rob. de collationib. §. *prafari* Ordinar. in gloss. verb. *prauisionem*, & in praxi beneficiati, rursus de forma Vicariatus, n. 5. Lambettin. de iurepator. lib. 2. p. 1. *quasi*. 1. principalis art. 12. num. 1. & 2. Mandof. in reg. 33. Cancell. *quasi*. 4. n. 3. Rot. decis. 791. n. 9. p. 1. diuers. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. lib. 17. num. 2. Rot. decis. 638. n. 4. apud Farin. in 1. collect. nouissimorum, seu p. 4. diuers.

2 PROVISIONIS appellatio includit commendam, Geniu in cap. *uemo*, num. 7. & ibi Franc. num. 5. *prope* fin. de elect. lib. 6. Rot. decis. 791. num. 9. p. 1. diuers. Gonzal. d. 1. lib. 17. n. 11. intelligendo, vt per Ludou. Gom. ad reg. de idiomate, *quasi*. 5. num. 6. *vers.* non obstat.

3 PROVISIONIS Sedis Apost. appellatio venit prouisiones factæ à legatis, gloss. in cap. si Abbatia, de elect. lib. 6. vbi Gemin. num. 1. & Franc. n. 2. Cardin. in Clem. *quia* coarctat, in 8. *quasi*. de rebus, domib. vbi Imol. col. 3. *vers.* iuxta predicta, quos refert Rot. decis. 106. n. 5. p. 1. diuers.

APPELL. CCXXIX.

Proximus, Proximior.

- 1 Proximus, & proximior idem significat, cum neutrum admittit medium interpositum.
2 Agnati & cognati penitus proximiorum appellatione.
3 Proximiorum appellatione omnes eiusdem gradum veniunt, tam ascendentes, quam descendentes.
4 Proximior qui presumitur eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat.
5 Verba, sui proximi, referenda sunt ad proximos testatores.

Aug. Barboze Appell. It.

6 Agnati & cognati, qui veniunt appellatione proximiorum, vsque ad quem gradum admittantur, ostenduntur.

7 Fumina veniunt proximiorum appellatione, declaranda, vt num. 2.

Fumina non veniunt proximiorum appellatione.

9 Quando sumus in materia indifferenti,

10 Quando testator discretus de masculis, & feminis loquutus fuit.

11 Quando testator se restringit ad masculos,

12 Quando testator vocasset masculos & in defectum masculorum alios proximiores substitutos,

13 Quando vocati essent proximiores de agnatione, vel de familia, vel de domo.

14 Quando exat statum excludit fumina propter masculos, & ab illo masculo fumina ab intestato esset exclusæ.

PROXIMIORVM, seu proximiorum appellatione, (idem enim significat proximus, quod proximior, cum neutrum admittat medium interpositum, Bald. *conf.* 1. 46. in fine, lib. 2. citatus à Rot. decis. 693. num. 2. in fine, apud Farin. p. 2. recent. veniunt agnati & cognati, n. 4. proximior, ff. unde co. 2. *quasi*, Angel. *conf.* 289. *visu* facto, Tiraquel. de retractu leg. 5. l. 9. num. 15. & seq. & §. 11. l. 1. num. 13. & 4. Peregrin. de fideicom. art. 12. num. 33. quos refert Fular. & subsum. *quasi*. 366. num. 1. Rebuff. ad l. proximi appellatione 150. *vers.* ad hoc, ff. de verb. sign. pag. 542. Menoch. *conf.* 1117. num. 1. Et omnes eiusdem gradus admittantur, idem Menoch. *conf.* 1152. num. 18. & tam ascendentes, quam descendentes, Bertrand. *conf.* 30. *Paulus* *quasi*, col. 2. vol. 1. quem refert, & sequitur Rebuff. in d. l. proximi appellatione, *vers.* ita propinquum, pag. 543. & in maioratum materia quod ad successorum legitimum potius referatur, tradit Christoph. de Paz de *num.* 2. 27. n. 27.

PROXIMIOR autem presumitur quis eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat, nam qui vult dicere contrarium, tenetur probare, ita Alciat. de *presump.* reg. 1. *praf.* 28. num. 8. Tiraquel. *dist.* 5. 17. l. 1. num. 1. & 9. Couas. lib. 2. *ver.* cap. 6. num. 6. Mascard. de probat. *concl.* 245. Surd. *dec.* 106. num. 8. & *dec.* 121. num. 26. & *conf.* 1. num. 34. Gutier. *conf.* 4. num. 1. Galgancet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 2. §. 1. num. 15. Rot. *dist.* *dec.* 693. num. 2. apud Farin. p. 2. recent. vbi numeris seqq. declarat non quid verbum, Proximior, quando sunt vocati in fideicommissio, intelligatur de proximioribus testatoris, an verò de proximioribus grauati & verba, sui proximi, esse referenda ad proximos testatores, probat text. in l. debitor, ibi, *sua* sua, id est testatoris, ff. ad Trebell. *Parif.* *conf.* 11. num. 31. & seq. lib. 2. Cardin. *Mantic.* de *concl.* lib. 8. tit. 24. num. 2. Rip. in *lex* facta, num. 6. in princip. ff. ad Trebell. Rot. in *Romana* fideicommissi de Ioannibus 4. Martij 1624. coram Buratto. Vide Campan. in diuers. *luris* Canonici, rub. 11. cap. 27. num. 80. qui ait quod vbi Constitutio de proximioribus verba faceret, intelligitur vocatus proximior eius, qui vltimo loco interit si descendens sit primi testatoris, vt resoluat Cardin. *Mantic.* de *concl.* vltim. volum. lib. 8. tit. 12. num. 19. in fine, & hoc est quod voluit dicere Peregrin. de fideicom. art. 10. in sum. post num. 14. quod proximitas grauati non attenditur quando testatori consanguineus est, itaque uterque ad eam tendit finem, vt si vltimus moriens, & eius proximior sit de sanguine testatoris, intelligitur vocatus proximior ipsius ultimi decedentis, exclusis aliis, qui eidem

Bb 3 testator

testatori essent proximiores, facit Gam. Lohr. *de off.* 258. num. 4. dicens proximitatem ultimi possessoris ex ea parte provenire debere, ex qua successio pretenditur. Quare verum esse concludit, (vt vtar verbis Campan. *citato loco*) quod si proximior ultimi defuncti esset extraneus respectu primi testatoris, diceretur sine dubio exclusus: sed si de illius parentela & linea utique censeretur vocatus, excludis alia ad testatorem magis coniunctis, quin & si plures essent in eodem gradu proximiores, vnus alterum non excluderet, licet ille ex masculo, iste verò ex femina descendente, idem Gam. *decis.* 294. n. 3. nisi proximior de familia vocaretur, quia tunc sexus tantum, non gradus attendereetur proximitas, secundum Vincent. de Franch. *decis.* 17. sub n. 4. Quamvis concedere tanquam proximior nemo valet, nisi purificata conditione, nihilominus oportet, vt tempore dispositionis sit primus, quique tunc potuerit succedere si casus proximioritatis, & conditionis contigisset, non autem, qui tempore tantum veritatis conditionis esset talis, per notata affluentes à Menoch. *conf.* 106. n. 312.

6 Sed vique ad quem gradum admittantur huiusmodi agnati & cognati, qui veniunt proximiorum appellatione, inter ab aliquibus in dubium reuocari, nam Bald. *conf.* 80. alias 76. circa fin. lib. 4. dicit admitti solum ad septimum gradum, pro vt eum refert Cardin. Tusch *pract. cons.* tom. 7. lit. B. *concl.* 923. num. 9. Peregr. verò de *fideicom.* art. 12. num. 31. tenet admitti vique ad decimum gradum. Vide *supra* *appell.* 123. in fine.

7 Proximior vbi appellatione veniunt etiam feminæ, l. c. 5. proximus, ff. vnde cognati 5. *num.* 1. *num.* 1. iuncto §. cum eorum, in sit. de leg. agnat. success. *Dec.* *conf.* 123. num. 2. & *conf.* 169. col. 2. & *conf.* 523. num. 1. cum segg. & *conf.* 570. num. 10. Paris. *conf.* 39. num. 30. & *conf.* 89. num. 40. lib. 2. Socin. iun. *conf.* 10. col. vlt. lib. 1. Tirzq. de retr. lib. 5. §. 1. gloss. 9. num. 8. & num. 101. Sim. de Prædis de interpret. vlt. volunt. fol. 193. num. 67. & fol. 337. num. 10. Rebuff. l. 1. ff. de verb. signif. pag. 8. Crauet. *conf.* 130. col. 1. & *conf.* 656. lib. 7. *Dec.* *conf.* 7. num. 31. cum segg. lib. 5. Menoch. de *presump.* lib. 4. *proff.* 84. n. 31. & *conf.* 473. n. 2. & 8. & *conf.* 807. num. 67. & *conf.* 322. num. 2. *versario*, & *conf.* 530. num. 19. Petr. de *fideicom.* q. 12. num. 310. Anch. Regi. *pract.* q. lib. 1. q. 6. n. 21. Peregr. de *fideicom.* art. 1. num. 33. Rot. *decis.* 1281. num. 1. p. 2. *recom.* Comprehenditur etiam femina sub vocatione proximiorum familie, l. voluntas patris, C. de *fideicom.* l. pronuntiatio 193. in fine ff. de verb. sign. *num.* 656. n. 7. lib. 4. Decian. *conf.* 7. n. 1. lib. 5. Curt. iun. *conf.* 49. num. 7. *versario*, lib. 1. Tirzq. d. gloss. 9. n. 203. Peregr. d. *tratt.* de *fideicom.* art. 12. n. 46. cum segg. Greg. X. V. *decis.* 103. & 464. num. 11. Rot. in *Florantina* de Guidicio 21. Februarij 1628. coram R. P. D. Dm. Perez; quod procedit etiam quando femina est nupta extra familiam, Odd. *conf.* 16. num. 39. & segg. Sord. *conf.* 140. num. 67. lib. 1. Gabr. *conf.* 190. num. 3. lib. 1. Beltram. ad Greg. XV. *dist.* *decis.* 193. num. 21. Iple Greg. XV. d. *decis.* 464. num. 11. Scraphin. *decis.* 1436. num. 2. Rota *decis.* 587. num. 8. p. 1. & *decis.* 81. p. 2. in *recomiorib.*

8 Amplia quando testator vocauit masculos, & illis substituit et eum descendentes masculos, & masculis descendentes vocauit proximiores, quia feminæ proximiores excludunt agnatos remotiores, Crauet. *conf.* 656. num. 7. Decian. *conf.* 98. n. 5. lib. 1. Menoch. *conf.* 811. Peregrin. de *fideicom.* art. 15. n. 48. in fine, quos refert, & sequitur Fufar. in *tratt.* de *substit.* *quæst.* 366. num. 8. vbi num. 9. asserit ab amplia-

ctione non esse recedendum quando contentio esset inter feminas descendentes à testatore, & transuersales ob præsumptam dilectionem testatoris erga illos, & n. 11. post Menoch. d. *conf.* 813. respondet pro femina, quando illa non esset descendens à testatore, sed tamen esset descendens masculorum graduatorum, & num. 12. credit contrarium esse tenendum quando essemus inter masculos, & feminas, nec à testatore, nec à grauatis.

In aliquibus verò casibus feminæ non veniunt proximiorum appellatione, & primò, quando sumus in materia indifferenti, quæ non conuenit feminis, sed tantum masculis, ita Ruin. *conf.* 146. col. 1. lib. 2. Paris. *conf.* 57. col. pen. lib. 2. Socin. iun. *conf.* 168. num. 84. lib. 3. Menoch. *conf.* 463. num. 9. & alij plures quos refert, & sequitur Fufar. de *substit.* *quæst.* 366. num. 19.

Secundò, quando testator discretiue de masculis & feminis loquutus fuit, vt quia instituit masculis, & feminis solum dotes reliquit, Menoch. *conf.* 463. n. 11. Fufar. d. q. 166. n. 20.

Tertiò, quando testator se restituit ad masculos, nam femine eum excludit, Sim. de Prædis de *interpret. vltim. volunt.* fol. 293. num. 67. in fine. Petr. de *fideicom.* *quæst.* 11. num. 520. Fufar. *dist.* *quæst.* 366. num. 21.

Quartò, quando testator vocasset masculos, & in defectum masculorum alios proximiores substituit; nam ob dict. alios, intelligitur solum vocasse masculos, non feminas, Menoch. *conf.* 565. Sord. *conf.* 121. in fine lib. 1. Fufar. d. q. 366. n. 22.

Quintò, quando vocati essent proximiores de 13 agnatione, vel de familia, vel de domo, vel dispositio esset facta fauore agnationis, nam tunc femine non censeretur vocatæ, Hieron. Gabr. *conf.* 132. *quæst.* 5. lib. 1. Sim. de Prædis de *interpret. vltim. volunt.* fol. 293. num. 70. & *conf.* 161. num. 23. & segg. Hooded. *conf.* 75. n. 1. lib. 1. Olafch. *Pedem.* *decis.* 127. vbi dicitur hoc maxime verum in femina transuersali, Vni. *decis.* 1. n. 1. cum segg. Menoch. *conf.* 512. num. 4. cum segg. & *conf.* 833. in fine, Peregrin. de *fideicom.* art. 25. n. 45. in fine, & *conf.* 58. n. 61. & *conf.* 159. n. 13. lib. 5. Sord. *conf.* 96. n. 28. Intrigl. de *substit.* *cor.* 5. *quæst.* 83. n. 4. Fufar. d. q. 366. n. 24.

Sextò, quando extat statutum excludens feminas propter masculos, & ab illo masculo femina ab intestato esset exclusæ, nam femina non censeretur vocata, Menoch. *conf.* 463. num. 11. Fufar. d. q. 366. n. 25.

APPELL. CCXXX.

Pupillus,

Pupillus appellatio, licet non veniat is qui est in vtero matris, tamen ad sui fauorem, licet non sit verè pupillus, interpretatur pupillus, Bald. *ca.* 458. *Titum habens, per eum, maxime in fine, lib. 5.* quem refert Cardin. Tusch. *pract. cons.* tom. 6. lit. P. *concl.* 453. num. 5. Pupillaris etas quoque dicitur, & pupillus qui appelleretur, optimè tradit Dtdac. de Narbona de *etate ad humanum alium reposita, anno* 7. q. 3. per tot.

APPELL. CCXXXI.

Reditus.

- 1 *Fructuum tam maturorum, quam immaturorum omnes species veniunt redditum appellatio- nis.*
- 2 *Proventus omnes continentur redditum appella- tione.*
- 3 *Reditus est nomen generale, quia plus est in redditu, quam in fructu.*
- 4 *Præfatio annua venit redditum appellatione.*
- 5 *Distributiones quotidianæ propriæ non veniunt appellatione redditum beneficii.*
- 6 *Veniunt tamen appellatione redditum, obventionum, emolumentum, omniumque aliorum ad benefi- cium spectantium.*
- 7 *Mortuaria & anniversaria non continentur appella- tione redditum, & valoris beneficii.*
- 8 *Iura, & actiones non veniunt appellatione redi- tum.*

REDITVM appellatione veniunt omnes species fructuum, Rebuff. in concord. de colla- tion. §. volumus, l. p. pag. 659. Menoch. de arbit. casu 66. num. 10. tam maturorum, quam immaturorum; 2. Maistr. Sicilia decif. 8. num. 3. & 9. & continentur omnes proventus, Rebuff. l. pacifici passif. num. 99. & regulariter redditus dicuntur qui ex rebus immo- bilibus percipiuntur, Federic. de Senis conf. 12. Fra- tres Prædicatores, num. 5. vers. item communi, quem refert Cardin. Tusch. prælii. conclus. tom. 6. li. R. cons. 166. num. 1. est enim redditus, nomen generale, quia plus est in redditu, quam in fructu, gloss. verb. redditus, in cap. grandi, de suppl. negligens. Prælatores, alia gloss. verb. redditus, in cap. generali 15. de elect. lib. 6. vbi dicit quod omnis fructus consistit in reditu, sed non conuertitur, quia non omnis redditus consistit in fructu. Cardin. in Clem. 1. notab. 9. sub num. 1. de excessib. Prælatores. vbi quod verbum, redditus, includit omnes proventus, plenè Gasp. Baëza de inope debitor. cap. 13. num. 2. cum seqq. refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. pram. n. 194. cum seq. Sutd. conf. 162. n. 1.

REDITVM appellatione venit annua præstatio, Castren. conf. 174. Super istis dubiis, in princip. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. prælii. conclus. tom. 6. li. R. concl. 66. num. 1. vbi num. 3. limitat in relicto an- non facto ad tempus Conventui, vel fratri, inuita elemosynæ, vel consanguinitatis, quia nun est totidus.

REDITVM beneficii appellatione propriè non veniunt quotidianæ distributiones, nam cum redditus, dicatur eo quod redeat singulis annis, ac proinde cum simpliciter, scribendum esse hoc nomen, iure contendunt Tirac. de veritatib. §. 1. gloss. 6. num. 1. & Nauar. de redditib. Ecclesiæ. §. 1. monit. r. & eorum quotidianas distributiones non reddere singulis annis, siue quia dixim, aut per singulos menses, aut semper saltem in anno distribuuntur, siue quis inerte admodum sint, iuxta in valore beneficii computande non sunt, ex adductis per Monet. de distribut. quod d. p. 1. §. 8. n. 7. Idè appellatium probant Bellencin. in tract. de charitativo subsidio, quæst. 76. num. 1. Paris. conf. 5. n. 1. & §. 1. Boët. decif. 141. Gambos. de auctor. Legati à laicis lib. 6. p. 2. n. 17. Stephan. Gratian. de strep. foren. tom. 2. cap. 183. n. 9. cum seqq. & Emman. quæst. Regul. tom. 3. quæst. 74.

art. 4. vers. servit ratio est, Rot. decif. 117. n. 3. divers. Gonzal. d. §. 7. pram. à n. 116. Monet. de distribut. quod d. p. 1. quæst. 7. à num. 1. vbi tamen num. 5. & 6. faciet distributiones quotidianas non modò statim largè dici posse redditus beneficii, sed etiam propriè dici posse redditus Ecclesiæ, seu Ecclesiasticos, vt satis probatur in cap. dilectus il. 2. in fine, de præbend. ibi, in canonico recipi facias, & sibi de redditibus Ecclesiæ assignari proventus, donec eis sit in beneficio præbendali prouidum. Appellatione verò redditum, obventionum, emolumentorum, omniumque aliorum ad benefi- cium spectantium venire etiam distributiones quotidianas, censuit Rota coram Reuerendissimo D. Coccino decif. 144. num. 11.

REDITVM & valoris beneficii appellatione non continentur mortuaria, & anniversaria, vt per Bellencin. de charitativo subsidio, quæst. 76. n. 2. Couar. var. lib. 3. cap. 1. §. 12. ad fin. Monet. de distribut. quod d. p. 1. quæst. 14. n. 22. post princip.

REDITVM appellatione non veniant iura & actiones, Alex. in l. diuerso, §. si vir, col. 1. vers. quia autem veniant appellatio. ff. solus marit. apostil. ad Cast. conf. 174. in verbo, & appellatione, lib. 3. quos refert Card. Tusch. d. u. R. concl. 66. n. 4.

APPELL. CCXXXII.

Regalii.

Regalium appellatione veniunt:

- 1 *Salina & salinarum redditus,*
- 2 *Gabella, vestigalia, & tributa,*
- 3 *Piscatores, ac venationes, & piscationum redditus*
- 4 *Mentulorum vena,*
- 5 *Bona vacantes,*
- 6 *Condemnatio boni,*
- 7 *Tralla grani & bladum,*
- 8 *Portus, aut in publico flumine;*
- 9 *Capitaneos, & duces belli; & tabelliones creati.*

REGALIVM appellatione continentur salinae, & salinarum redditus, cap. 1. vers. & salinarum, quæ sunt regalia, vbi Sebast. Nauis à n. 255. Castren. conf. 6. in fine, lib. 1. Gam. Lusit. decif. 41. D. Barbos. in l. diuerso, §. si vir, num. 29. ff. solus marit. Tob. Nont. conf. 31. n. 19. Card. Tusch. prælii. conclus. tom. 6. li. R. conclus. 82. n. 27. Cabed. Lusit. decif. 53. & decif. 81. n. 2. p. 1.

Gabella, vestigalia, & tributa sunt regalia, & veniunt appellatione regalium, cap. 1. vers. vestigalia, quæ sunt Regalia, vbi Sebast. Neu. à n. 4. Bertachin. tract. de gabellis. p. 1. in princip. n. 13. Abb. conf. col. 1. in princip. vers. ex illis, lib. 2. Roland. à Valle conf. 1. n. 100. & seq. lib. 2. vbi num. 99. asserit quod Regalia dicuntur datum prelium, & alia data, quæ solum Principi sunt reservata, Menoch. conf. 98. n. 1. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de iure fisci, resolut. 1. à princ. Molin. de iustis. tract. 2. disp. 666. in princip. Card. Tusch. tom. 3. li. R. conclus. n. 7. n. 6. li. R. concl. 82. num. 10. & 11. & tom. 7. li. R. concl. 32. Cabed. Lusit. decif. 49. n. 4. p. 2.

Piscationes, & venationes, ac piscationum redditus sunt regalia, & veniunt regalium appellatione, d. cap. 1. vers. piscationum redditus, quæ sunt Regalia, vbi Sebast. Neu. à n. 253. Xim. alleg. 17. num. 11. & 12. Menoch. conf. 302. num. 31. vers. de venatione, &

conf. 498. n. 30. Rut Roland de commissis. p. 1. l. 1. s. cap. 9. Petre. de potest. Princip. cap. 7. n. 11. & fiduciam quod 13. n. 174. Sord. conf. 140. n. 30. Cabed. Lufit. decif. 34. & decif. 81. num. 1. p. 2. Card. Tufch. d. lib. R. concl. 82. n. 13. verif. Piscatores.

4 Metallorum venie sunt de Regalibus, & veniunt appellatione Regalium, Menoch. conf. 301. n. 29. an fine, vers. de iurisdictione, Petre. de iure fisci, lib. 4. tit. 2. D. Bartholom. L. diuina, §. ver. a. n. 18. ff. de iure maritimi. Cabed. Lufit. decif. 35. p. 1. Cald. Pereira de exco. l. 1. comp. p. 1. cap. 3. num. 13. vbi ampliat, etiam si in fundo priuatorum reperiantur.

5 Bona vacantia sunt de Regalibus, & Regalium appellatione veniunt, l. i. ff. de iure fisci, l. 1. C. de bono v. a. n. lib. 10. Menoch. conf. 302. num. 18. vers. collato, Matien. per text. ab in l. 12. gloss. 1. d. lib. 5. r. r. r. Receptis. Sord. de alim. tit. 1. quod 1. 1. a. n. 16. Petre. de iure fisci, lib. 4. tit. 3. num. 1. Molin. de iust. trad. 2. diff. 36. 4. vers. videri de conclusis. Cabed. Lufit. decif. 35. p. 1. c. 6. p. 2. Que autem dicantur bona vacantia, tradunt Bonacin. de contr. lib. 6. & restitut. diff. 1. quod 1. p. 1. l. 1. n. 1.

6 Cendematotum bona dicuntur Regalia, & Regalium appellatione veniunt, l. bona d. d. n. r. r. r. C. de bono prescript. cap. 1. vers. cendematotum, qua sunt Regalia, vbi Sebast. Neu. l. 4. n. 164. Craet. conf. 118. num. 4. Viui. tom. 2. commun. opinio. lib. 9. tit. 31. num. 47. Menoch. conf. 301. num. 19. vers. undecimo, Petre. de fidei com. lib. 5. tit. 1. a. n. 4. Mollu. de iustit. tom. 4. trad. 3. diff. 10. n. 8. & 9. Cabed. Lufit. decif. 30. num. 8. & 9. p. 1. vbi decif. 38. quod bona indigni dicantur de Regalibus, Card. Tufch. d. lib. R. concl. 82. n. 14.

7 Tracta giani & bladorum, est de Regalibus, Affl. d. decif. 165. n. 109. Bald. in d. cap. 1. qua sunt Regalia, Lunden. in trad. de Principe, quod 168. quos refert Card. Tufch. d. lib. R. concl. 82. n. 16.

8 Portuatio in publico flumine est de Regalibus, ac proinde venit appellatione Regalium, Bald. conf. 134. per totum, lib. 5. d. cap. 1. vers. portum, que sunt Regalia, vbi Sebast. Neu. l. 4. n. 47. Petr. Greg. syntagm. Juris, lib. 3. cap. 14. n. 7. Petre. d. lib. 1. tit. 1. num. 17. Cabed. Lufit. decif. 46. n. 6. p. 2. Cardin. Tufch. d. lib. R. concl. 82. n. 17.

9 De Regularibus est creare capitaneos, & duces belli, Petre. d. lib. 1. tit. 1. num. 14. Cabed. Lufit. decif. 43. num. 3. p. 2. & Magistratus, seu Officiales creare, & constituere, l. 1. cum verba. ff. de offic. Profecti verba, aut de defensorib. civit. §. n. i. i. g. i. u. r. collat. 3. an. ut Indices sine quoque suffragio, §. illud videlicet, collat. 2. Aviles ad cap. 1. Pratorum, Capic. in sua inu. s. it. §. magistratum creatus, fol. 128. Cassin. in catalogo glorie mundi, p. 5. confid. 2. 4. cap. 15. Giaco. decif. 46. Bobadil. in sua politica, lib. 1. cap. 2. num. 14. & lib. 3. cap. 8. num. 15. 2. Auendan. de exequendis m. d. p. 1. cap. 1. num. 1. Menoch. conf. 301. num. 29. vers. decimo quatuor, Octau. Glorie. p. 5. n. 2. Cabed. Lufit. decif. 43. p. 1. Item & tabelliones creare, Curia Philip. p. 1. §. 2. num. 4. Auendan. d. p. 1. cap. 10. num. 1. Sord. de Pace in procl. annu. v. l. 13. Cabed. Lufit. decif. 33. num. 1. p. 2.

- 2 Clerici saculares in fauorabilibus veniunt appellatione Religiosorum.
- 3 Religiosorum appellatione in odiosis minimis comprehenduntur non claustrales, nisi adu. in aliqua di. sione vniuersali.
- 4 Adlicarij Ordinum Equites, proprii & strillo loquendo, non veniunt appellatione Religiosorum, nisi in fauorabilibus, &c.
- 5 Matrimonium creantes, nec largo, nec strillo modo sunt Religiosi.
- 6 Equites Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani ex proprietate seruamini veniunt appellatione Religiosorum.
- 7 Equites Hierosolymitani sunt veri, absolute, & simpliciter Religiosi.
- 8 Religiosum ingredi veniens, satisfacit ingrediendo Religiohem S. Ioannis Hierosolymitani.
- 9 Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non vero in alio Adlicarij.
- 10 Milites S. Ioannis Hierosolymitani comprehenduntur sub decreto Concilij Trid. 15. de Regularib. cap. 15. & sessi. 6. de reformat. cap. 3. vt num. 11. & sessi. 25. de Regular. cap. 11. vt n. 12. & ibid. cap. 19. vt num. 13.
- 14 Donati Religiosorum appellatione proprii & simpliciter non conueniunt.
- 15 Conuersi veri & proprii Religiosorum appellatione veniunt.
- 16 Nouitius in fauorabilibus vni. appellatione Religiosorum.
- 17 Nouitius percussus est excommunicatus, sicut percussus profectus.
- 18 Nouitius privilegio sibi gaudet.
- 19 Nouitius immensus est a tabellarij soluitur.
- 20 Nouitius gaudet privilegio Religiosi concessis.
- 21 Nouitius non venit appellatione Religiosorum in odiosis.
- 22 Religiosum ingressus quis non dicitur ante professionem.
- 23 Habitus non facit Monachum, sed professus, & vita Regulari.
- 24 Nouitius Monachus non appellatur, nec efficitur de corpore Monachorum ante professionem.
- 25 Nouitius ante professionem remaneat laicus.
- 26 Nouitius non adstringitur preceptis, & statutis Religionis.
- 27 Nouitius non tenetur vt professus persolvere diu. num. Officium.
- 28 Nouitius non tenetur interesse cum professis in Capitulo.
- 29 Nouitius non subicitur casibus Religionis referentur.

RELIGIOSORUM appellatione in fauorabilibus veniunt largi Religiosi, secundum Crl. de Grassis decif. 47. Mastill. Sicilia decif. 190. n. 160. Item continentur clerici saculares, vt per gloss. verb. Religiosi, in cap. nullus inique, 2. quod 1. & aliam, verb. Religiosi, in cap. presens, 9. q. 3. resolut. Lambertin. de inreparat. lib. 1. p. 2. quod 11. per totum, vbi n. 10. obseruat huiusmodi appellationum tripliciter capi, largissime vt de omni Christiano honeste viuente, quia qui impendit Deo debitum Religionem, potest dici Religiosus, cap. Ecclesia S. Maria, de constitut. Stride tandem & tunc intelligitur de illis saltem, qui promittunt substantialia regulae, vido Isidor. Moscon. de maiest. m. i. i. Eccles. in prelat. pag. 15. & p. 4. cap. 1. pag. 305.

APPELL. CCXXXIII.

Religiosus.

- 1 Religiosorum appellatione in fauorabilibus vniuersi largi Religiosi.

3. RECTORUM appellatone minime continentur non claustrales in odiosis, nisi adiecta aliqua dictione vniuersali, *Narr. cons. 307. n. 10. lib. 3. C. de Grassis dec. 47. per 101.*

4. RATIONORUM appellatone, propriè & stricte loquendo, non veniant Militarium Ordinum Equites, nisi in fauorabilibus, vel vbi adderetur aliquod verbum vniuersale, potè si dicatur, *quicumque Religiosi*, quia tunc etiam ipsi comprehenduntur, vt resoluunt *Narr. dist. cons. 107. num. 3. 4. 14. & 15. & videtur velle Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 1. iunctis traditis per Nicol. Garc. de beneficiis. p. 1. cap. 4. n. 16. Seraphin. decis. 187. Rot. in Romana alimentum 11. Iunij 1637. etiam R. P. D. Duran. vbi fuit dictum Milites S. Iacobi de Spatha non esse verè Religiosos, ac proinde eorum filios natos ex soluta, cum qua de licentia magni Magistri poterant contrahere Matrimonium, non esse spiritus dicendos, sed filios naturales. Et de commendatiis Abbatibus quod non veniant appellatone Religiosorum, tradit Fr. Emman. quæst. Reg. rem. 3. q. 3. art. 9. quem refert Aftan. Tandem de iure Abbatum, disp. 17. q. 4. in fine.*

5. Vnde viuentes libi aliqua regula, velati tertij Ordinis S. Francisci, non dicuntur propriè Religiosi nec veniunt Religiosorum appellatone, prout etiam qui trunent matrimonio, non sunt Religiosi, nec largo, nec stricte modo, vt censuit Rot. coram Card. Seraph. dec. 131. n. 6.

6. Quoad Milites verè & Equites Ordinis S. Iohannis Hierosolymitani & Hospitalitij, qui communiter Militeres Equites nuncupantur, contrarium est resoluendum, & assiduandum ex proprietate sermonis veniat appellatone Religiosorum in quacunque materia, etiam penali, vel odiosa, si alias de mente disponentis contrarium non appareat, vt docuit gloss. 1. in Clem. 1. de decim. recepta & laudata à Doctoribus communiter secundum Nauar. cons. 12. num. 2. de regulari. Fr. Emman. quæst. Regular. sem. 2. quæst. 1. art. 7. Azor. insens. moral. p. 1. lib. 3. cap. 4. quæst. 4. optimè improbas distinctionem inter materiam fauorabilem, & odiosam, quod confirmatur ex recepta traditione, que docet in materia quacunque etiam penali venire omnia, que sub proprietate, verba etiam lata continentur, vt de verbo, *intelligibilis*, probat text. in l. cum lege §. de testam. & post Dec. obseruat Couar. lib. 3. var. cap. 5. ad fin. & multis adductis latè D. Barthol. in rub. ff. solus. maritum. p. 4. à num. 47. & idè quod veniat appellatone Religiosorum in terminis, censuit Rot. decis. 77. num. 1. apud Farin. p. 3. r. c. n. vt pote, quia verè, absolute, & simpliciter Religiosi sunt, & aliorum more tria vota solemnia emittunt, paupertatis, castitatis, & obedientie, sub regula ab Ecclesia approbata, vt resoluunt Menoch. dist. 9. cap. 105. num. 49. 50. & 51. Petr. Gregor. synag. moral. lib. 105. cap. 14. Azzard. lib. 4. à num. 1. 2. 3. lib. 3. noua Recop. Menoch. de arbit. casu 56. n. 11. & casu 231. num. 19. & cons. 34. num. 17. Nicol. Garc. de cap. 4. n. 3. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 88. num. 1. 3. & 5. Barthol. à S. Faustino in thesauro Religiosorum, lib. 3. q. 10. & impellunt fuit dictum in Rot. & signatur coram Puceo decis. 192. alias 381. n. 2. lib. 1. in correctis & decis. 333. sub num. 1. apud Farin. p. 3. recent. & decis. 87. n. 1. & decis. 4. 4. num. 1. apud eundem, p. 3. recent. coram Greg. XV. decis. 86. num. 2. vbi adducuntur. 13. & 14. nonnullè in Egratiano. Commendat. 8. Iunij 166. coram R. P. D. Merlini quauis Abb. in rub. de Regal. num. 4. dicat quòd largo modo sunt Religiosi, & Mandat. ad reg. 8. Cancell. q. 12.

num. 3. alferat quòd non dicuntur propriè Religiosi.

Es quibus iam primò deducitur quod si quis vocetur absolute ingredi Religionem, satisfaciat ingrediendo dictam Religionem S. Iohannis Hierosolymitani, non ita aliis Militeres, quia matrimonium contrahere permittunt, vt resoluunt Aragon. 2. 2. q. 88. art. 1. p. 2. 38. ad vlt. art. *Narrum*, Azor. in dist. moral. p. 1. lib. 13. cap. 3. q. 3. Saye. in claus. Regum, lib. 6. c. 7. n. 10.

Secundò deducitur, matrimonium tutum dissolui posse per professionem in Religione S. Iohannis Hierosolymitani, non ita in aliis Militaribus Christi S. Iacobi, & similibus, vt tenent Nauar. cons. 2. alias 2. in noua, de censuris. couar. post Couar. Soc. & alios, Azor. de cap. 3. quæst. 1. Henric. in sum. lib. 16. cap. 8. §. 6. D. Barbol. in rub. ff. solus. maritum. p. 2. n. 1. latè Sanchez. de maritum. lib. 2. disp. 18. per totum.

Tertiò deducitur eisdem Milites S. Iohannis comprehendì decreto Concilij Tridenti: sess. 15. de Regular. cap. 15. statueret circa professionem in Religionem non emittendam ante decem menses nuptiarum, neque ante elapsum probationis annum, vt resoluunt Flamin. Paris. de signat. benefic. lib. 6. q. 2. num. 120. Armendariz. in addit. ad resp. legum 20. nouar. lib. 1. tit. 8. l. 7. de Religion. num. 16. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi abstractenda in admittendi ad Religionem status nuptiarum, dist. 11. dub. 2. num. 4. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 101. num. 8. quò quidem decreto alij Equales Militeres non comprehenduntur sicut Flamin. Paris. dist. 9. 2. num. 117. cum segg. Azor. dist. 1. lib. 13. cap. 4. q. 2. Cæd. Seraph. decis. 121. num. 2. que etiam respicitur impetita pars. 1. diuers. decis. 391. Ludou. Bep. respons. casuum Conscientia, p. 4. casu 18. Armendariz dist. loco num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. num. 61. Sanchez. de Matrimon. lib. 7. disp. 4. num. 8. & in precepta Decalogi, lib. 3. cap. 44. num. 17. Barthol. à S. Faustino in thesauro Relig. lib. 5. quæst. 160. Fr. Barthol. de Vecchis dist. 2. num. 4. Ego ipse dist. 101. num. 5. Quamvis huiusmodi Equites Militeres comprehenduntur prefata Concilij Tridenti. dispositione easdem Fr. Emman. in sum. rem. 2. cap. 8. cor. 1. num. 2. Stephani Gratiani. discept. forens. cap. 361. num. 27. D. Hieron. Venero & Leyal in Examine Episcop. lib. 6. cap. 13. num. 7.

Quartò deducitur sub decreto Concilij Tridenti: sess. 6. de reformat. cap. 3. dum disponit Gracianos tanquam Sedis Apost. delegatos punire posse, & corrigere quemcumque clericum irregularem, & Regulares extra monasterium degentes, & delinquentes, non obstantibus quibuscunque sui Ordinis priuilegiis, comprehendendi debuisse si verbuorum rigorem inspicimus Religiosos Hierosolymitanos, quia verè Religiosi sunt, vt diximus, non posse se iurare priuilegio exemptionis; licet enim per illud eximantur à potestate ordinaria, non tamen à potestate Pape tam exempti, cuius mandato, & auctoritate hoc casu procedunt Ordinarij, iuxta reg. l. 1. §. qui mandatum §. de officio eius, arque ita quemadmodum isti dicere non possunt offendit suum priuilegium exemptionis si Papa contra eos processerit, ita nec contra easdem exemptionem fuit Ordinarij procedens tanquam Apost. Sedis delegatus quare ita resoluunt Nauar. cons. 2. in arag. alias cons. 12. in noua, sub tit. de Regulari. Saye. in floribus de f. sub eodem tit. decis. 16. Fr. Emman. quæst. Regular. rem. 2. quæst. 4. art. 4. & q. 6. 3. art. 7. vbi §. qui in 10. Azor. o. ff. in moral. p. 1. lib. 13. cap. 4. quæst. 3. Aloyf. Racc. in collect. decis.

decif. p. 7. collect. 103. vtrf. amplius prius, & in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 11. n. 2. Campan. in diuers. lura Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 21. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 105. num. 15.

- 12 Quinque deducitur sub decreto Concilij Trident. sess. 15. de Regularib. cap. 11. disponente personas Regulares exercentes animarum curam personarum secularium in monasteriis, quibus imminet, quoad ipsam curam, & administrationem Sacramentorum sobelle iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius diocesi sita sunt, comprehendit Ecclesias Militum S. Ioannis Hierosolymitani, vt tradunt Pisces in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 46. Erasmi à Cochier de iurisd. Ordin. in exempt. p. 2. quæst. 14. num. 11. Alof. Riccio in praxi aucta, refut. 1. 76. Vnde de officio, & potest. Episcopi, cap. 10. §. 3. num. 1. Ego ipse in simili tract. part. 3. alleg. 74. num. 16.

- 13 Sed deducitur sub decreto Concilij Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 19. disponentis circa Regulares prætendentes se per vim, ac metum ingressos esse Religionem, comprehendit huiusmodi Hierosolymitanos Milites, vt decifionem refert Armendar. in addition. ad recapitul. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religio. a. 31.

- Septimum deducitur intellectus ad statum insignis, ac maioris Collegij S. Clementis Hispanorum Bononiæ, quo casetur neminem posse esse Collegialem qui sit Monachus, aut frater Religiosus, sed nec Canonicus quidem Regularis, aut omnino aliquam Religionem professus, vt comprehendat huiusmodi Hierosolymitanos Milites, iuxta ea, quæ supra resoluiamus, & quæ latè in casu occurrenti consultiu. D. Antonia de Fuentæ nobilis Angonenfis, & eiusdem Collegij sodalis, qui multa pro suæ opinionis corroboracione satis eleganter & eruditè adducit in sua consilio nuper Bononiæ impresso.

- 14 RELIGIOSORVM appellatione propriè & simpliciter non continentur donati, hi enim licet emittant tria Religiois substantialia vota in aliquibus Congregationibus, non tamen probentur aliorum Religiosorum reguli, vnde aliam longè diuersam, nec emittunt prædicta vota in Religionem pro Religione approbata, sed tantummodo pro bono modo viuendi, vt scilicet inferantur aliis verè & propriè Religiosis, vt per Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 3. q. 21. art. 1. Barthol. à S. Faust. in thesuro Religio. lib. 5. quæst. 7. vbi tamen q. seq. resoluit huiusmodi donatos esse personas ecclesiasticas, & gaudere foris & Canonis priuilegio.

- 15 RELIGIOSORVM appellatione verè & propriè veniunt conuersi, hi enim licet vniuersè dicantur fratres laici, id non pronuntiet eo quod Religiosi & ecclesiastici persone non sunt, cum emittant tria substantialia vota, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientie, sicut alij, sed quis initiati non sunt, & Ordinibus carent, & clericis non fiunt, sicut alij Monachi & Religiosi, quare ita docent Fr. Ludou. Miranda de mun. Prælator. tom. 1. cap. 29. art. 1. com. 1. & art. 1. Carol. de Grassis de effectib. cleric. effectus 1. n. 66. Peregr. var. lib. 8. n. 70. Flores de Mena var. lib. 2. quæst. 7. n. 194. q. 181. Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 11. & alij citati per me de officio, & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 12. num. 38. Bart. à S. Faust. deff. 1. §. 4. 6.

- 16 RELIGIOSORVM appellatione venit nouitius in fauorabilibus gloss. verb. Religiosus in Clem. de electione, & multis comprobant. Coziolan. de cons.

hu. reserua. p. 1. sess. 3. art. 18. n. 3. Barthol. de Vecchis in praxi obseruandi in admittendo ad Religionem statum nouitii, disp. 9. ad. 16. num. 1. vbi sic quod odia, & latitudo disp. 11. dub. 10. per totum, vbi num. 1. ex Rebuff. assert. Cancellarium Apost. vocare nouitium Monachum, Alof. Riccio in praxi aucta, ref. 138. n. 3. Hensiq. in sum. lib. 1. cap. 6. §. 3. vbi quod nouitius latè dicitur Religiosus, vnde percuria nouitium est excommunicatus, sicut percurius professum, vt resoluunt plures citati à Cened. ad Decretum, col. 123. 24. n. 12. quibus addo Fr. Emman. quæst. Reg. tom. 1. q. 21. art. 4. Bobadil. in sua politica, lib. 1. cap. 18. n. 38. Agidæ Coninck de Sacrament. & cons. tom. 2. disp. 14. dub. 15. num. 164. Farinac. in praxi crim. p. 1. quæst. 8. num. 16. Carol. de Grassis de effectib. cleric. effectus 9. n. 8. Azor. insti. moral. p. 2. lib. 12. cap. 3. q. 2. Coriolan. de casibus reserua. p. 1. cap. 10. de ind. Regular. §. 10. n. 19. pag. 180. 801. vbi ampliat quomodo sit nouitius vnus dicti, Barthol. de Vecchis deff. disp. 11. dub. 10. fol. n. 1. Item nouitius priuilegio foris gaudet, vt non possit conueniri coram Iudice seculari, Branon. à Sole in locu communib. verb. nouitius, Galet. in marguerita casuum Conscientie, verb. Nouitium 1. Mart. de iurisd. part. 4. casu 121. num. 14. Cori. Philip. p. 3. §. 1. n. 12. Sayr. in floribus decif. lib. 2. tit. 2. decif. 3. Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. q. 51. art. 11. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quæst. 2. Ceual. in consuetud. contra communem, tom. 4. quæst. 877. n. 1016. Gotier. de gabell. quæst. 93. n. 22. cum seqq. Campau. in diuers. lura Canon. rub. 12. r. 1. n. 17. Fr. Bart. & Vecchis d. tract. disp. 11. dub. 11. Et immunitas est à gabellarum solutione, vt scribunt Bortacchin. de Gabellis, p. 7. v. 1. prim. n. 56. Mart. de iurisd. p. 4. casu 111. n. 24. Flores de Mens d. q. 21. n. 198. & alij citati per Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 16. & per me in collect. ad cap. aduersus 7. num. 11. de immunit. Eccles. Et denum gaudet priuilegio Religiois concessis secundum Henric. in sum. lib. 7. cap. 2. n. 7. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quæst. 10. ad fin. Sayr. de cit. for. lib. 7. cap. 15. num. 4. Sanchia præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 19. n. 17. & tom. 1. lib. 6. cap. 10. ad fin. Sot. tom. 3. de Relig. lib. 1. cap. 16. num. 17. in fine, Fr. Barthol. de Vecchis d. dispos. 11. dub. 10. n. 2. contra Mandos. de priuileg. ad i. flor. gloss. 7. n. 34. & Fr. Emman. d. tom. 3. q. 51. art. 11.

Quoad odia verò nouitius non venit appellatione Religiosorum, quia neque verè, neque effectus Religiosus dici potest: non enim dicitur quis verè ingressus Religionem aote professionem, Dec. in cap. in presen. r. 1. num. 20. de probat. Cened. praxi. & cum quæst. lib. 6. quæst. 6. num. 17. Peregrin. var. lib. 6. num. 69. Bened. Q. Agid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. f. 4. §. 2. num. 19. in princip. quia verbum, Religiosus, eius generale sit, includit tamen omnem professum, vt dicit gloss. verb. Religiosus, Clem. Religiosus, de procuratorib. tum quia habitus non facit monachum, sed professio, & vita Regularis, cap. ex parte de Regularib. cap. quia ingrediuntibus, de testament. cum aliis per me citatis, Azim. 109. num. 1. tum quia non appellatur monachus, nec efficitur de corpore monasterij aote professionem, cap. ex parte de Regularib. Barthol. in d. cap. in presen. n. 16. Socin. jun. conf. 48. m. 1. lib. 4. Rimin. iuo. conf. 8. n. 2. lib. 1. Magdon. Florent. dec. 1241. num. 2. Fab. Torree. cons. per tot. vol. 4. Sud. decif. 303. num. 3. Pascal. de vrbis paria præstatu. cap. 3. num. 21. tum denique, quis non efficitur Religiosus, sed ante professionem remanet laicus, cap. non salum, cap. confirmatio, de Regularib. in 6. cap. Religiois, de sent. excom. eadem lib. Beto. in d. cap. in presen. r. 1. num. 558. Magdon.

Magon. *Hocm. decis.* 141. num. 1. cum seqq. Honded. *conf.* 94. n. 2. vol. 1. Et ideo illi non interdicitur officium Advocatiant Procuratoris, sicuti post multos docet Sanch. in *præceptis Decalogi*, tom. 1. lib. 6. cap. 13. num. 2.

- 16 Vnde novitium non adstringit præceptis & statutis Religionis, & eius superiorum, tenent Azor. *d. quæst.* 10. Henric. *d. lib.* 7. cap. 22. §. 7. Fr. Emman. *quæst.* Regl. tom. 1. quæst. 21. art. ult. & aliquos refert, & sequitur Sanch. *d. lib.* 6. cap. 10. num. 7. Contra Sarmient. *lib.* 1. *señalar.* cap. 5. num. 9. *verf. ex supradictis.*
- 17 *Idem*, & ideo minime tenetur ut professus perfoluere divinum officium, cap. fin. *verf. de paratu*, §. 1. dist. Barthol. à S. Fausto in *obscuro Religiof.* lib. 6. q. 169. nec interesse compendii in Capitulo, cap. ex eo, & elect. lib. 6. Coriolan. *de casibus referat.* p. 1. *señ.* 3. art. 18. num. 4. ideo nullam habet vocem nec actum nec passum, lib. 6. Moleon. *de moit.* multi. Ec.
- 18 *Idem*, & ideo non potest concedi. Nec sollicitur calus Religionis referatur, secundum Azor. *d. quæst.* 10. Fr. Emman. *d. tom.* 1. quæst. 21. art. 12. Fr. Ludou. Miranda in *man. Prælat.* tom. 2. quæst. 34. art. 16. Barthol. à S. Fausto *ubi sup.* lib. 5. quæst. 105. Coriolan. *d. art.* 68. per totum, in d. Homobon. *de casibus referatur*, p. 3. ap. 2. *fol. rub.* 44. existim. novitium relaxatum ab Episcopo facta includi ab eoque absolui debere.

APPELL. CCXXXIV.

Reliqua.

RELIQUORVM appellatione non solum propriè venit pars testans, ut l. u. qu. §. hoc interdictum, ibi reliquum opus, ff. quod vi aut clam. l. si Stichum, ibi, reliquum debitor, ff. de verb. obligat. l. c. Emilius, ibi, reliquæ præy pariem, & ibi reliquum pretium, ff. de m. verb. cum similib. u. sed etiam totum, l. præst. 9. ff. de ver. b. signif. vbi latè Rebuff. pag. 109. & seq. limitans tamen in materia odiosa, & quando nihil restaret. Vnde absolutio facta à reliquorum restitutione censetur facta de omnibus, secundum Alex. *conf.* 47. Circa, num. 1. *verf. denique*, lib. 1. quam refert Cardin. Tulch. *pract. conc.* tom. 6. lit. R. conc. 255. num. 17.

APPELL. CCXXXV.

Res.

- 1 Rei appellatione propriè venit omnis res.
- 2 Rei appellatione continentur:
- 3 Hereditas.
- 4 Falsa.
- 5 Pecunia.
- 6 Servi.
- 7 Farina, vinum, &
- 8 Fructus.
- 9 Rei appellatione continentur pars.
- 10 Pars & aliones veniant rerum appellatione.
- 11 Rerum monasterij appellatione comprehenduntur etiam homines, & personæ monasterij.

papillo, §. qui nunciat, ff. de novi oper. nunciat. Ruin. *conf.* 60. Proclava, num. 4. lib. 2. Guillem. Redoan. *tratt. de verbis Ecclesiæ non alienat.* in tab. qui veniant appellatione rei, Mouz. *de contrahib. tratt. de empt. ut. gna veniant appellatione rei*, §. Descentu. *Surd.* dec. 263. num. 1. & *conf.* 471. num. 12. Casus Barz. *Benameri.* *decis.* §. num. 36. Cardin. Tulch. *pract. conc.* tom. 8. lib. 2. conc. 104. num. 1. Sive sit iudus, sine domus, siue possessio de tota intelligitur, Alex. *conf.* 195. *Perpetuum in princ.* lib. 6. Card. Tulch. *ad. tit.* 1. conc. 104. n. 6.

Hereditas igitur venit rei appellatione, l. num. 2. quod §. fin. in l. fin. ff. ad Trebell. l. c. vbi l. fin. num. 1. §. C. de passu. Rebuff. *ad l. res appellatione* §. ff. de verb. signif. *verf. fr. unde in fine*, pag. 42.

Falsa quoque continentur, gloss. *verb.* rei, n. §. 1. *Instit. de ev.* Rebuff. *verf. supra*, *verf. quare latior*, & Thefaurus intelligitur, l. per se, & ibi gloss. ff. de acquir. possess. *curat. lo. in verf. thesaurus*, pag. 42. in fine.

Pecunia etiam includitur rei appellatione, Alex. *d. conf.* 185. n. 26. lib. 2. Card. Tulch. *ad. tit.* 1. conc. 104. num. 5.

Servi quoque comprehenduntur, l. omnia, §. cum §. ita. vbi Bald. ff. de legat. 2. Triaq. in l. si nequeam, *verb.* donatione l. p. p. num. 32. 1. & seq. C. de reuoc. d. donat. Rebuff. *ubi supra* *verf. quare*, pag. 43. in princ. vbi quoddam etiam homines liberi veniant, *Surd.* *conf.* 470. n. 1.

Farina, vinum, & similia veniunt, secundum Menoch. *conf.* 1061. n. 37.

Fructus etiam continentur, d. l. rei appellatione, 7 l. rem, ff. de acquir. rerum domin. Mari. Antonin. *verf. lib.* 1. *conf.* 48. n. 9.

R. 1 appellatione continentur pars, siue agatur affirmatiue, siue negatiue, ita Bart. per text. in l. u. *ais Prætor.* *verf. cum*, num. 1. ff. de iur. iur. Rebuff. *ad l.* appellatione rei, §. 2. *prope fin.* *verf.* vltimo satis, ff. de verb. signif. pag. 131. Stephan. Gertian. *d. discip.* *forens.* c. 79. n. 7. & 8 Secus verò in odiosis, Magon. *Hocm.* *decis.* 149. n. 4.

R. 2 v. m. appellatione veniant iura & actiones, l. rei appellatione 23. l. bonorum 49. ff. de verb. signif. Berol. *conf.* 161. n. 20. vol. 1. Alex. *conf.* 183. ff. de n. 27. *verf.* & l. u. lib. 2. Rebuff. *ad l.* rei appellatione, *verf.* latior, *verf.* tertio pag. 41. *Surd.* *conf.* 470. n. 4. Pinel. in rub. C. de bono iudic. p. 1. n. 5. Card. Tulch. *d. tom.* 8. lib. 2. conc. 104. num. 1. Mari. Antonin. *verf.* *res*, lib. 2. *res* 57. num. 69. Hieron. Fernandez de Ottero *Roman.* *incubitat.* dist. 1. num. 27. Cald. *Pereira in l.* si curatorem, *verf.* res, n. 1. *Mayan. de consil.* 2. §. num. 108. Milan. *decis.* 9. n. 27. & *decis.* 10. num. 6. lib. 2. Molfes. *ad consuet.* N. *ap.* 2. de bono, q. 11. num. 3. Guirba *decis.* 17. num. 7. Etiam mobilia quàm immobilia continentur, Menoch. *c.* 175. §. 14.

R. 3 v. m. monasterij appellatione comprehenduntur etiam homines, & personæ monasterij, l. c. §. quidam ff. de rerum div. Calderin. *conf.* 554. abas 9. *de verbor. significat.* Cardin. Tulch. *d. tit.* 1. conc. 104. num. 7.

APPELL. CCXXXVI.

Residuum.

REI appellatione propriè venit omnis res, l. si quis iuramentum in princ. ff. de excep. rei iudic. l. si de for. for. §. qui interrogatus, ff. de interrog. actum. l. de

REI appellatione venit totum quod superest, l. carorum, & ibi Alex. ff. de verb. signif. l. quamquam C. de resam. m. l. Alex. *conf.* 6. n. 2. lib. 4.

lib. 4. Bero. conf. 119. num. 13. lib. 1. Zabaiel. conf. 68. in princ. Bertrand. conf. 298. n. 3. vol. 1. C. Arien. conf. 71. num. 2. lib. 1. Cell. Vgo. conf. 1. num. 51. idem Alex. conf. 139. num. 7. lib. 2. vbi quod potest importare totum, quando non potest applicari parti, Roman. sing. 15. Peregrin. de fideicom. art. 9. num. 6. Cardin. Tulch. praelic. conc. tom. 6. lit. R, cont. 215. num. 9. cum seqq. Afflic. decif. 285. num. 1. Fufat. de subftit. queft. 652. num. 9. Stephan. Gratian. difcept. forenf. tom. 1. sup. 3. num. 2. & 4. & tom. 4. cap. 716. num. 21. & 23. Vide quæ dixi in roll. de diftinctionib. vfræquent. deli. 148. Refiduo enim verbum in folocone seu quietantia petitiu importat integram folucone debiti, Rota decif. 15. num. 1. & decif. 624. num. 1. part. 1. in poffum. Fern. & totum fignificat, eadem Rota decif. 66. num. 1. in fine, d. p. 1. Duran. Rota decif. 31. num. 1.

APPELL. CCXXXVII.

Reſignatio.

RESIGNATIONIS appellatio permutatio includitur, vt per Aloyf. Rice. in praxi auro. ref. 118. num. 1. Flamin. de reſignat. benef. lib. 12. q. 5. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cauti. gloſ. 14. num. 42. nam omnis diſpoſitio loquens de reſignatione, includit in ſe regulariter reſignationem ex cauſa permutationis, ex eo quod permutatio eſt vera reſignatio, Rot. decif. 16. num. 1. cum ſeq. de verum permut. in antiq. Gom. in reg. de publicand. gloſ. 9. num. 2. vbi tenet quod regula de publicandis locum habet in reſignatione ea cauſa permutatoria, habet enim permutatio in venire reſignationem in fauorem permutantium, ita vt permutatio nihil aliud ſit niſi quidam reciproca reſignatio, quæ ad inuicem inter permutantes fit, cap. vnic. de verum permut. lib. 6. Clem. 1. admod. tu. Caſad. decif. 1. num. 2. de verum permut. Flamin. d. traſ. lib. 12. p. 5. num. 19. cum ſeqq. & de confident. q. 25. n. 8.

APPELL. CCXXXVIII.

Sanguis.

- 1 Descendentes veniunt vbi vocati ſunt illi de ſanguine.
- 2 Agnati, non autem cognati ſecundum communem uſum loquendi, dicuntur eſſe de ſanguine.
- 3 Natus de ſanguine alienius loci, dicitur tam natus ex patre, quam ex ſola matre de tali loco.
- 4 Familia veniunt ſanguinis appellatio.

SANGVINIS appellatio, vbi vocati ſunt illi de ſanguine, veniunt descendentes, vt ſcribit Fufat. de ſubſtit. n. 9. 331. num. 1. referens ſc ad dicta in ſuo conf. 49. Præterea de ſanguine dicitur eſſe illi, qui ſunt de genere, & ſic ſoli agnati, non autem cognati ſecundum communem uſum loquendi, Aleiat. in l. promouetio, in verb. agnatus, ad fin. ff. de verbor. ſignif. Sim. de Præcis de interp. vltim. voluer. fol. 289. num. 21. in fine, Fufat. diſt. quaſi. 331. num. 1. vbi num. 3. poſt Peregrin. de fideicommiſſ. artic. 23. num. 25. in fine, ſubdit quod ſi eſſemus in caſibus, quod ex coniecturis etiam veniant cognati per-

ſerendi eſſent agnati cognati. Statutum verò Vigleuani quod nullus poſſit eſſe de conſilio niſi ſit natus de ſanguine Vigleuani, & habitauerit per decem annos, admittit tam natum ex patre, quam ex ſola matre de Vigleuano, quia dicitur de ſanguine loci, ſive ex patre, ſive ex matre oriunda de Vigleuano: ita Signotol. conf. 169. Cum in terra, quàm refert Cardin. Tulch. praelic. concloſ. tom. 8. lit. P, conc. 106. num. vnic.

SANGVINIS appellatio veniunt formæ ſicut veniunt appellatioe conſanguineorum, vt dicit ſub appellatioe conſanguinei.

APPELL. CCXXXIX.

Semen.

- 1 Descendentes in infinitum veniunt appellatioe ſemini.
- 2 Naturales veniunt appellatioe ſemini quando diſpoſitio in legitimis, & naturalibus non poſſit verificari.
- 3 Tranſuerſales veniunt appellatioe ſemini quando diſpoſitio tranſuerſa non poterat verificari in descendens.

SANGVINIS appellatio veniunt descendentes in infinitum, l. 1. C. de condition. inferis. Cephal. conf. 664. num. 25. Fufat. de ſubſtit. q. 332. num. 1.

SEMINIS appellatio veniunt naturales quando diſpoſitio in legitimis & naturalibus non poſſet verificari, Sord. conf. 270. n. 6. vbi num. 16. cum ſeqq. declarat non procedere quando ex coniecturis conſtaret de contraria voluntate teſtatoris, prout etiam refert Fufat. d. q. 332. n. 1.

SEMINIS appellatio tranſuerſalca veniunt, quando diſpoſitio non poterat verificari in descendens, vt ſcribit Sord. d. conf. 270. n. 12. verſ. ſecundò reſpondet, quem citat Fufat. d. q. 332. n. 3.

APPELL. CCXL.

Securitas.

SECURITATIS appellatio quæ veniunt, ſtatè tradunt ſol. in l. 1. ff. qui ſanſtare cog. Bald. conf. 46. 2. Super eo quod queritur, per tot. lib. 5. Franc. Becc. conf. 1. num. 3. in fine, & num. 4. 16. & 26. Sord. decif. 329. n. 10. Stephan. Gratian. difcept. forenf. tom. 2. cap. 54. n. 12. Card. Tulch. praelic. conc. tom. 7. lit. S, conc. 91. per tot. vbi regulam firmat cum declarationibus, & reſtictionibus.

APPELL. CCXLI.

Satisfactio.

- 1 Solutio venit ſatisfactio appellatioe.
- 2 Satisfactio importat vicem ſolutionis.
- 3 Credituri dicitur ſatisfactum quomodocumque debiti exiguat.
- 4 Satisfactio verbum ſignificat aliquamde ſatisfactionem in pecunia ratione adiuncti.

5 *Conte idonea de soluendo venit etiam appellacione satisfactio.*

1 **S**ATISFACTIONIS appellacione venit solutio, sicuti docent Angel. Arret. conf. 112. num. 5, quem refert Cardin. Tusch. *practice, conc. 1. item. 7. lib. 5. conc. 45. num. 4.* Satisfactio enim importat vicem solutionis, *item liberatur, §. 1. & ibi Bart. ff. quibus modis pignus, vel hypoth. Angel. Arret. d. conf. 122. num. 8. Rebuff. ad l. satisfactio appellacione 61. v. satisfactio facit, ff. de verbor. significat. pag. mibi 312.*
 3 *in fine*, quia quomodo cumque debitum calgatur, dicitur creditor satisfactus, secundum Sord. conf. 166. n. 16.

4 Aliquando importat satisfactionem in pecunia ratione adiuncti, veluti si dicatur quod est satisfactus de paghis decursis, vt per Angel. Arret. d. conf. 121. num. 4. & 5, quem refert Cardin. Tusch. d. conc. 45. num. 5.

5 **S**ATISFACTIONIS appellacione venit etiam cautio idonea de soluendo, *§. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. licet enim satisfactio proprie importet solutionem quocumque modo per quam sequitur liberatio, vt supra dixi; quandoque tamen idoneam cautionem, videlicet fideiussoriam, denotat, vt ex la. in l. 1. in princ. ff. qui satisfactio cog. colligit Cardin. Tusch. d. lib. 5. conc. 40. n. 4.*

APPELL. CCXLII.

Sententia.

- 1 *Sententia appellacione in dubio venit diffinitiva.*
- 2 *Sententia appellacione non continetur interlocutoria, & reuertitur fundamenta pro hac parte num. 3.*
- 3 *Contrarium verum, vt numeris seqq.*
- 4 *Declaratur Clem. 1. de sequest. possed.*
- 5 *Sententia appellacione venit tam interlocutoria vim diffinitiuam habens, quam illa, quae simpliciter, & mere talis dicitur.*
- 6 *Præcipue quando eadem, vel maior ratio sit in interlocutoria, quae est in diffinitiva, vel quando materia est indifferens.*
- 7 *Arbitri alij iuris, alij compromissarij sunt, & qui tales dicantur ostenduntur.*
- 8 *Arbitri iuris proprii, & veri indices sunt, non ita compromissarij.*
- 9 *Arbitri inter veram preferunt sententiam; quae sententia appellacione continetur.*
- 10 *Arbitri compromissarij sententiam non preferunt, sed quaedam arbitrarentur, quod sententia appellacione non venit.*
- 11 *Declaratur text. in l. quid ergo 13. §. cum autem, ff. de his qui notantur infam.*

1 **S**ENTENTIA appellacione in dubio venit diffinitiva, sicuti docent Felin. in rubr. *de sentent. & re iudic. Socin. conf. 39. Capio, col. 2. v. praeferre, vel. 4. Alexand. conf. 50. Vifi alio, n. 1. lib. 1.* vbi extendit maxime in statuto contra huius commune, *Coa. pract. c. 2. §. 1. v. §. quibus, Mich. Grass. item. 2. communium opin. lib. 7. tit. 8. n. 31. pag. 244. Pute. decis. 166. num. 5. lib. 2. in correctis, Card. Tusch. *practice, conc. 1. item. 7. lib. 5. conc. 106. n. 10. & com. 180. n. 4. & 5. Sigisf. Seacc. de appellacione. §. 17. lib. 5. n. 7. & 10.**

August. Baybole Appell. Jur.

SENTENTIA appellacione non continetur interlocutoriam, quasi non sit proprie sententia, videtur sentire gloss. *verb. diffinitiva, in princ. in Clem. 1. de sequest. possed. idem in effectu dicit gloss. verb. sententia, in l. 1. §. bidum, ff. quando appell. gloss. verb. sententia, per text. ibi, in cap. cum olim, de testib. obseruatur plures, vt per la. in rub. ff. de re iudic. vbi Ripa numer. 2. Felin. num. 7. in rub. de sentent. & re iudic. Hippol. in §. fin. num. 31. Iuss. quibus alienare licet, refert alios Menoch. remed. 8. recuper. num. 84.*

Pro qua sententia facit primò text. in d. Clem. 1. vbi agens de sententia post cuius prolationem dicit sequesteracionem esse faciendam, expressit solam diffinitiuam, quasi sententiis illam solam sententiam appellari, & proprie talem censeri. Secundò facit text. in l. si post sententiam §. in fine, ibi, *neque causam vllam. &c. C. de sent. & interloc.* Tertiò facit l. quod iussu 14. ibi, *secus in sententia §. ff. de re iudic. vbi la. reconf. in principio agens de interlocutoria, postea in verbo scilicet, quo vitur, dicitur tamen constructum in sententiis, sic plane significans appellacione sententiae interlocutoriam non contineri. Quariò facit rubrica C. de sent. & interloc. vbi particula, &, solet diuersa ea natura sua colligare, iuxta doctrinam gloss. receptam in rub. ff. de iur. & facti ignor. cum alijs per me adductis sup. dist. 110. ac proinde tamen in illa rub. interlocutoria, & sententia diuersitatem habeant, vtique videtur dicendum sententiam, & interlocutoriam non esse idem, neque vnius appellacione alteram contineri. Quinò & vltimò facit, quia de substantia sententiae est ita determinare controuersias litigantium, vt eisdem per illam finis imponatur, saltem quoad iudicem, arg. text. in l. 1. §. de re iudic. ibi, *finem accipit, & cap. 2. ord. tit. ibi, iuramentum controuersias terminare, qui quidem finis per interlocutoriam non imponitur, adhuc enim apud eandem litigantes contentio datur, & ipse iudex praedictam interlocutoriam reuocare potest, vt probat text. in d. l. quod iussu, & in cap. cum cessante, de appellat.**

Contrarium tamen sententiam tenet gloss. *verb. 4. sententia, in Clem. 1. de re iudic. & verb. non iuris, in l. 1. ff. quod quisque iuris, & verb. sententia, in §. penult. Iuss. quibus distat, & in l. memoriam, C. vnde vbi Abb. in cap. causam maritum, num. 6. de offic. leg. la. in d. rubr. ff. de re iudic. num. 14. Felin. in d. rubr. num. 7. Syluest. in summ. verb. sententia, num. 3. Ludodi Gom. in cap. 14. statuta, n. 11. de censu lib. 6. Valasei conf. 47. n. 1. Cabed. Lusi. decis. 16. num. 8. p. 1. & est communis.*

Ad cuius probationem vltra text. in d. Clem. 1. v. §. 5. similiter, de re iudic. facit primò, & retorquetur d. Clem. 1. de sequest. poss. vbi agitur de sententia prolatâ super possessione, patet ibi, *contra possessorum, & ibi, possessoris promulgata, &c.* quam quidem sententiam constat proprie esse interlocutoriam, quatinus in illo text. diffinitiuam appelleret, propterea quod habet vim diffinitionis, vt latius ostendam id collectum. eandem Clem. sub gloss. *verb. possessoria.* Secundò facit, quia sententia proprie talis dicitur, quae continet iudicis pronunciationem determinantem controuersias litigantium, qualem pronunciationem, dicitur, habet interlocutoria, licet enim per illam iudex non tollat, neque determinet controuersiam in causa principali, nihilominus tamen aliquam determinat super aliquo articulo eiusdem causae principalis. Tertiò facit, quia sententia, quae proprie talis est, diuiditur in diffinitiuam, & inter-

Cc locat o

locutoriam, tanquam genus in propriis suis speciebus, cuius distinctionis meminit gloss. in cap. definitura, in cap. i. qui, §. definitura 2. q. 6. gloss. ubi in l. quæ res iness. ff. de rei vind. cum aliis adductis per Maran. de ordine iudic. 6. 7. cap. de sententia, à num. 21. unde necessitudo dicendum est, quod sicut distinctio, ita etiam interlocutoria verè & propriè est sententia, siquidem species sub aliquo genere existentes sicut sub illo continentur, ita verè, & propriè de illo prædicantur, arg. text. in l. si quid 45. §. inter, ff. de legat. 3.

6 Quia quidem opinione retenta eam absque dubio intelligendam esse existimo, tam in interlocutoria vim distinctivam sententiarum habente, quam in illa, quæ simplicitate & merè talis dicitur, patet si expendatur in quacunque dispositione, etiam odiosa, verb. *proprietas*, considerati iuxta reg. text. in l. cum clero 26. ff. de res. am. & in l. 1. quod autem, ff. de alia in su, ac proinde cum utraque interlocutoria in sua substantia sententia propriè sit, ex adultis per Lancelot. lib. 3. in iura Comm. rit. de sen. in princ. utique dicendum est appellatione sententiarum utramque interlocutoriarum comprehendi, & contineri in dubio, nisi defectus intentionis in disponente colligatur, si illo enim interveniente cessat consideratio proprietatis, ne alias vltra intentionem disponentis actus, seu dispositio operatur, contra reg. text. in l. non omnia 19. ff. si certum per. Colligitur autem defectus intentionis ex verbis, quæ præcedunt, aut subsequuntur, ex materia subiecta, aut alia coniectura sufficienti, propter quam aliquando sola distinctio intelligatur; propterea in d. l. quod infor; aliquando verò etiam interlocutoria comprehenditur, & sic cessant plura fundamenta quæ pro prima reclusimus opinione.

7 Ex quibus colligitur sine dubio appellatione sententiarum venire tam distinctivam, quam interlocutoriam quancunque, ubi eadem, vel maior ratio est in interlocutoria, quæ est in distinctiva, vel quando materia est indifferens, quæ ita convenit interlocutoriarum, sicut distinctivæ, propterea optime docent Alexand. conf. 50. Pisis alibi, num. 11. & seq. vers. item respondet, lib. 2. & conf. 173. Pisis, num. 6. vers. quoniam, lib. 7. ubi extendit etiam in materia stricta, Pute. de off. 166. num. 1. lib. 1. in eod. ubi, ubi ampliat etiam in materia exorbitanti favorabili, Card. Tufch. d. lit. S, conc. 106. n. 7. & conc. 180. n. 6.

8 SENTENTIA appellatione non veniat laudum arbitri, solet in presenti materia ab aliquibus in dubium revocari, pro cuius resolutione sciendum est quod arbitri in duplici sententia, alij enim tales sunt qui data necessitate, & auctoritate iuris à partibus eliguntur, & dicuntur arbitri iuris, quasi à iure constituti, & ordinatori. Alij verò sunt in quos non interveniente prædicta necessitate, seu forma iuris, sed sponte & liberi compromittunt, & arbitri compromissarii appellantur, de prioribus agunt multa iura, propterea text. in l. apertissimi, C. de iudic. & in cap. suspensio, de off. delegati, & in c. cum speciali, in princ. de app. & in cap. ab arbitris, de off. deleg. lib. 6. de posterioribus, tractat l. 1. & per totum, §. de arbit. & in c. cum multis ibidem, eodem, tit. Inter hos autem illa datur differentia quod priores propriè & verè iudices sunt, & vel tales iuris ordinem levare tenentur. Probatur ratione, etenim cum iudex dicatur, quasi ius dicens, ut probat text. in cap. formæ, de verb. signif. verè & propriè sit ille, qui tanquam Reip. minister, & tanquam fungens publica pote-

state ad ius dicendum habet iurisdictionem, quæ nemo ius dicere censetur, probat text. in l. 1. ff. si quis ius dicenti, & in l. 1. ff. de iurisd. omni. iud. & arbitri iuris ac eodem iure deputati ministri, & fulgentes prædicta potestate, iurisdictionem si non ordinariam saltem delegatam censentur, habere, iuxta text. in l. 1. & quia 6. ibi, nec ipse lex d. fer. ff. de iurisd. omni. iudic. rectè fit tales arbitros verè & propriè iudices esse, ut probat text. in d. l. apertissimi. Contrarium verò dicendum est in posterioribus, cum enim iudices non possint esse illi, qui ex privatorum conventionione celebrata etiamdem ministri existentes aliquam non habent iurisdictionem, iuxta text. ubi gloss. in l. manum 99. ff. de verbor. signif. & in l. aut præter §. in princ. ibi, notandum nominis, iuxta gloss. ibi, verb. & habent §. ff. de re iud. & arbitri, siue ad aliquod dubium iuris decidendum, siue ad aliquod factum æstimandum, ex mera tamen conventionione partium constituitur, iuxta text. in l. 1. de sent. & re iudic. & in cap. 1. de arbit. eandem partium ministri existant, nullamque ex eo habeant iurisdictionem, iuxta reg. text. in l. privatorum, C. de iurisd. omni. iudic. rectè fit ut omnes non dicantur esse iudices, iuxta text. in l. 1. ff. de iurisd. omni. iud. in d. de eis. text. in l. 3. ff. si quis ius dicenti, idque manifestè probare videtur Iurecons. in l. 1. Dico Pro 13. in princ. ff. de re iudic. dum inter hos arbitros & iudices distinctionem facit.

Quia præhabita distinctione supradictum dubium resolvendum venit ut scilicet arbitri iuris, qui verè iudices sunt, veram proferant sententiam, quæ sententiæ appellatione continetur, ut eundem iura suprà citata dom de illis actum fuit, & in specie comprobant Rip. in l. 1. num. 3. & in l. supra, num. 7. ff. de re iudic. Ioan. de Anan. conf. 50. num. 7. vers. circa verò secundum, Cardin. Tufch. d. lit. S, conc. 106. num. 5. Alij verò arbitri, qui compromissarii appellantur, & iudices non sunt, ut suprà probauimus, sententiam non proferunt, sed quoddam arbitramentum, quod sententiæ appellatione non continetur, cum potius accommodetur ad transactionem, vel contradium, quam ad iudicialia Abb. in cap. 1. num. 1. & in cap. cum dilectus, §. 3. de arbit. Innoc. in cap. Quintanalis, de iur. iur. Felim. in rub. de feri. & re iud. num. 7. lal. in l. 1. num. 4. ff. de re iudic. Rip. in rub. numer. 10. §. ille ibi. & resp. 44. num. 1. Ioan. de Anan. conf. 16. in princ. & conf. 50. num. 7. circa verò, Card. Tufch. d. lit. S, conc. 106. num. 12.

Non obstat text. in l. quid ergo 13. §. cum autem. 12. vers. ex compromisso, ibi, quia non per omnia sententia est, ff. de his, quæ notant infam. ex quo colligitur gloss. verb. sententia, Bart. num. 1. & alij ibi, sententiam arbitri non esse propriè sententiam, quia respondetur procedere in arbitris compromissariis, non verò in arbitris iuris, cum enim lex illa dicat, arbitrorum pronuntiationem non esse propriè sententiam, necessitas de arbitris compromissariis intelligenda est, non verò de arbitris iuris, qui quidem à lege delegati iudices sunt, & ab eadem lege iurisdictionem habent, ut probat text. in d. l. apertissimi, ibi, quasi arbitri fuerint ab Imperiali culmine delegati. Nec refragantur illa de privatorum consensu, quo arbitri iuris similiter eliguntur, sicut compromissarii, satisfaciunt enim si aduersus arbitros iuris quancunque à partibus eligantur, non ab eisdem, sed potius à lege, cuius præcepto eliguntur, suam iudicandi potestatem suscipere, quæ potestas iudicandi à lege data, veluti à publica potestate

potestate procedens iurisdictionem importat, per quam arbitri iura, & iudices, ac publici ministri constituantur.

APPELL. CCXLIII.

Serui, Seruientes, Seruitores.

- 1 *Servorum appellations continentur ne dum proprii, sed etiam y quas bona fide possidemus, & etiam communes.*
- 2 *Servorum meorum appellations in legatis continentur tantum, qui fuerint tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset.*
- 3 *Servorum suorum appellations in legatis testamentis non continentur quos pignori acceperat.*
- 4 *Servientium appellations veniunt verè, & actualiter seruientes continui.*
- 5 *Servientium appellations veniunt etiam illi qui præsunt vicidarius, & ea colunt.*
- 6 *Servientium appellations veniunt etiam seruier nobili.*

SERVORVM appellations continentur ne dum proprii, sed & hi, y quos bona fide possidemus, & etiam communes, l. 1. §. potestatem, ff. de precul. & in quibus vltus fructus fuit alienus, l. si quis servos, ff. de legat. 3.

SERVORVM meorum appellations in legatis continentur tantum qui fuerint tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset, l. si ita, ff. de auro & arg. leg. Ranchin. com. §. p. 2. vbi dicit probationem pertinere ad legatarium quod essent tempore testamenti.

SERVORVM suorum appellations in legatis testamentis non continentur, quos pignori acceperat, id est, in credito habebat testator, l. servos, §. eos, ff. de legat. 1. l. legata, §. fin. ff. de suppellectil. legata, vbi sopellectilium sua omni legata argenteum pignori acceptum non continentur; item nec continentur serui, quos testator habet venales, nisi evidens voluntas testatoris sit de his sensisse, d. l. servos, in fin. ff. de legat. 3. Paul. de Castro in l. 1. n. 2. C. de verb. signif.

SERVIENTIUM appellations veniunt verè & actualiter seruientes contio, non ex arbitrio, quia isti non sunt simpliciter seruientes, Argid. Bellam. conf. 6. n. 10. & seq. quem refert Cardin. Tulch. prail. concluf. 100. §. l. 1. P. concluf. 91. n. 3.

SERVITORVM appellations veniunt etiam illi, qui præsunt vicidarius, & ea colunt, qui serui vicidarii vulgò dicuntur, Rebuff. in l. impensa 79. §. voluptaria, col. 2. in princip. vers. unde vicidarius, ff. de verb. signif. Stephn. Gratian. discip. forens. com. 3. cap. 533. n. 28. per text. in l. instrumenta, ff. de fundo instr.

SERVITORVM appellations venit etiam seruitor nobilis ex generali consuetudine Magnatum, qui tales solent penes se habere, Seraph. de off. 1409. n. 1.

APPELL. CCXLIV.

Soboles.

- 1 *Filij, nepotes, & pronepotes, ac descendentes omnes continentur appellations sobolis.*
- Aug. Barbos. Appell. iur.

1 *Femina & descendentes ab eis veniunt appellations sobolis.*

3 *Sobolis appellations naturales quoque continentur.*

SOBOLIS appellations continentur non solum filij, sed & nepotes, & pronepotes, & descendentes omnes, vt in amb. quidam modis naturales officiantur sui, §. si quis autem defunctus, Alexand. in l. etiam filio, n. 3. solo moer. Brun. in trall. cession. bonor. §. 16. quarta princ. num. 6. Gironde de privilegiorum, seu exempt. explicacione, num. 124. latè Rustic. in l. cum auo, lib. 2. cap. 6. n. 14. ff. de condic. demonstr. Fuat. de subit. §. 334. n. 1.

SOBOLIS appellations femine & descendentes ab eis veniunt, l. 1. §. solus marit. ibi, propter sobolem praerandam, l. 3. C. de natur. liber. l. cum satis, in princ. & §. fin. C. de agric. & censib. lib. 2. Laurent. de Pallat. super stat. quod statum masculis, n. 192. versum autem quare, Rustic. d. lib. 2. c. 6. n. 15. Fulac. d. §. 124. n. 2.

SOBOLIS appellations, licet proprie veniant solum nati ex iustis nuptiis, vt tangit Rustic. cum loco, tamen & naturales comprehenduntur, vt deduci videtur ex text. in l. 2. C. de infantib. expatit. dum ibi dicit, sobolem alemandam, non exponendam, intelligit ibidem gloss. non solum legitimam & naturalem, sed naturalem tantum, per text. in amb. dicit, C. de natur. liber.

APPELL. CCXLV.

Solutio.

SOLVTIONIS appellations venit satisfactio quocumque modo facta, per quam tollitur prima obligatio, l. proxi quisque, & l. solutio, ff. de solutio. l. si rem, §. omnes, ff. de pignor. act. Alexand. conf. 115. num. 1. lib. 7. Abb. conf. 24. num. 2. vers. praesupposita, lib. 2. Suct. conf. 22. Card. Tulch. prail. conc. tom. 7. lit. S. conc. 341. num. 1. vbi num. 5. post Alexand. conf. 95. in fin. num. 2. lib. 3. limitat quando adhibetur, pecunie, quia tunc restringitur ad solutionem in pecunia, Coccin. dec. 84. num. 5.

SOLVTIONIS appellations non venit fideiussio, secundum Socin. sen. conf. 90. num. 2. lib. 4. Tiraquell. de retrah. lig. §. 3. gloss. 3. num. 14. cum segg.

APPELL. CCXLVI.

Sponsa.

SPONSA appellations quoties de ea lo aliquis Siege, aur alia, quavis parte sit mentio, venit sola de futuro, nisi aliud suadeat communis ac frequens loquendi vltus, eiusve intentio, qui legem condidit, aut contractum, vel testamentum fecit, ita docent Paril. conf. 61. col. 3. vol. 4. Batt. in rub. de sponsalib. num. 4. & ibi Prepositum. 6. Gouart. de sponsalib. p. 1. cap. 1. num. 16. in fin. Perez l. 1. vers. item apud, & vers. quare verum, tit. 1. lib. 5. Ord. pag. 4. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 1. num. 2. Seraphin. decif. 519. num. 1.

Vnde vbi de sponsa in dubio fit mentio, confertur sponsalia, matrimonium verò vbi de vxore loquitur, adicitur Franc. Arctin. conf. 13. Vbi diligenter, p. 5. quem refert Cardin. Tusch. *practice. concluf. tom. 7. lit. S. concl. 399. n. 2.*

ex *Constit. Pij V. incip. Romani Pont. prouidentia, sub Dat. Roma Kalendis Septembris 1567. in eodem Bullario nouo, tom. 2. pag. 238.*

APPELL. CCXLVII.

Spolia

Spoliorum appellatione continentur:

- 1 Bona Ecclesiasticarum personarum sine licentia Sedis Apostolica de eis disponuntur,
 - 2 Acquisita ob illicitam negotiationem,
 - 3 Illegitimis relictis,
 - 4 Vacantia,
 - 5 Fructus ante litterarum Apostolicarum expeditionem, aut alias male percepti,
 - 6 Bona Regularium extra claustrum decedentium,
 - 7 Clericorum bona extra residenciam morientium,
 - 8 Fructus beneficiorum Italice Sedi Apostolicæ referuatorum, vel affectuum dum vacant.
- Spoliorum appellatione non continentur:*
- 9 Ornamenta, & paramenta Ecclesiarum,
 - 10 Suppellectilia domestica,
 - 11 Bona clericorum, qui beneficia, aut pensiones non excedentes summam ducatorum 30. habuerunt.

SPOLIORVM ad R. Cameram Apostolicam spectantium nomine continentur bona Ecclesiasticarum personarum, sine licentia Sedis Apostolicæ de eis disponuntur, iuxta *Constit. 29. & 46. Pauli III. in Bullario nouo Ludrici Cherenbim, tom. 1. pag. 558. & 686. ac Pij IV. constit. hanc eod. Bullario nouo, tom. 2. pag. 8.*

Acquisita ob illicitam negotiationem veniunt spoliorum appellatione, iuxta *Constit. 19. Pij IV. in eod. Bullario nouo, tom. 2. pag. 29.*

Illegitimis relictis, & vacantia bona, nec non fructus ante litterarum Apostolicarum expeditionem, aut alias male percepti, vt in *Constit. Sixti P. incip. In conferendis 100. in ordine in eodem Bullario nouo, tom. 2. pag. 1670. & in alia constit. 14. Pauli P. incip. Eminentis, in eodem Bullario nouo, tom. 3. pag. 199.*

Regularium bona extra claustra decedentium, veniunt quoque spoliorum appellatione, iuxta *Constit. 43. Gregorij XIII. in Bullario nouo, tom. 2. pag. 411.*

Clericorum bona extra residenciam morientium, spoliorum nomine veniunt iuxta *constitutionem 91. Pij IV. in eodem Bullario nouo, tom. 2. pag. 122.*

Fructus beneficiorum Italice Sedi Apostolicæ referuatorum, vel affectuum dum vacant, spoliorum appellatione continentur, iuxta *Constitutionem 32. Pij IV. in eodem Bullario nouo, tom. 2. pag. 46.*

Spoliorum nomine ad R. Cameram Apostolicam spectantium non veniunt ornamenta & paramenta Ecclesiarum, nec suppellectilia domestica, nec bona clericorum, qui beneficia aut pensiones non excedentes summam ducatorum triginta habuerunt,

APPELL. CCXLVIII.

Spurius.

- 1 Spurius appellatione lato sumpto vocabulo venit illi, qui patrem certum non habet, strili verò qui natus est ex iis parentibus, inter quos contrahere lex vetat.
- 2 Spurius in duplici sententia differentiatur.
- 3 Filius natus ex vaerato, & solus ex damnato coitu procreatus non fuit.
- 4 Filius natus ex consanguinea vaerata, mortali, & clerico, dicuntur ex punibili & damnato coitu procreati.
- 5 Declaratur text. in cap. quia circa, de bigamis.
- 6 Filius simpliciter spurius matri non illustri fuit successibilis, & e contra non ita si ex damnato coitu sit procreatus.
- 7 Naturalis vt quis dicatur, sufficit quod inter parentes puerit esse matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis.
- 8 Spurius appellatione in materia famulabili venit spurius, cuiusvis sit incestus, sicut in odiosa.
- 9 Spurius appellatione lato sumpto vocabulo, veniunt omnes nati extra matrimonium.

SPURIUS appellatione lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, vulgo conceptus, de statu hominis. *Alexand. conf. 174. n. 5. lib. 5. vbi quod non coitus accusabilis, sed tamen non dicitur naturalis, sed spurius, refert Cardin. Tusch. practice. concluf. tit. 5. & concl. 409. num. 25.* Ludovicus de Sardinis de legitimis. per marit. verum, quæst. 8. n. 21. strili verò & proprie venit ille, qui natus est ex iis parentibus, inter quos matrimonium contrahere lex vetat, veluti ea consanguineis, aut vaeratis, vel solemnii voto adstrictis, vt docent *Coart. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 1. p. 1. Mench. quæst. illustr. cap. 101. num. 7. Sord. de aliment. tit. 7. quæst. 10. num. 10. cum sep. Peregr. de iure fisci, lib. 3. tit. 16. num. 32. Cald. Pereira de nominat. amphyr. quæst. 21. n. 13. Sebast. de Oroscio in elibetario de lingua Castellana, verb. Esturio, fol. mibi 180. verso. Cephal. conf. 390. n. 7. Card. Tusch. d. lit. S. concl. 409. num. 23.*

SPURIUS autem huiusmodi in duplici sententia differentiatur, vel enim sunt spurii simpliciter, vel ex damnato coitu procreati illi dicuntur omnes, qui nascuntur ex coniunctione quam leges humane nulla exteriori poena coercet: hi verò quando lex humana aliquam poenam prescribit, qui omnes spuriorum appellatione veniunt, ex adductis per *Sord. decis. 149. num. 5.* Exemplum spuriorum simpliciter Doctores adducunt de filio vaerato, & soluta, nulla enim poena hic coitus puniatur, l. 1. *Cad. leg. Indiam. de adulter. ac ided Doctores magis communiter inferunt filios sic natos ex damnato coitu procreatos non esse, vt ex Cast. Alex. & aliis re soluit Cou. d. §. 5. n. 16. & post Anton. Gom. d. 9. Tauri, num. 14. testatur Valasc. conf. 29. num. 6. & 11. quicquid dubitent Cratet. conf. 166. Molin. de iustit. r. all. 2. disp. 167. concl. 167. & hos methos dici affert Sanch. *de iur. resol. p. 1. quæst. 24. n. 14.* Exemplum autem spuriorum*

spuriarum ex damnato & punibili coitu procreatorum ponunt Doctores in natis ex consanguinea, vxorata, vel moniali, de quibus agit text. in *auib. quibus modis naturales efficiantur sui*, §. vltim. & Bart. in *trall. de fil. non legit. num. 1. in fine*, Cardin. Tufch. d. lit. S. concl. 409. n. 21. & de natis ex adulterio, quod dicantur spurij ex damnato & punibili coitu procreati, tradunt Alex. conf. 50. *Visa legitimatio*, num. 8. *verf. nam prefuppono*, & num. 16. *verf. fed ita est*. Card. Tufch. d. concl. 409. num. 4. Et idem de natis ex incestu asserit Abb. conf. 50. *Videtur primo*, in princ. lib. 1. Et de filiis clericorum in Sacris, quod etiam dicantur ex damnato & punibili coitu procreati, agnoscunt Gam. Lufit. decif. 136. Bologn. in conf. Ioan. de Anania 95. in fine, Cephal. conf. 409. n. 26. Molin. de *hufus*, trall. 2. diff. 167. concl. 4. Gutier. sibi contrarius, trall. lib. 1. q. 191. Ioan Baptift. Costa in *trall. de rata port. q. 40. num. 1. Sanctarel. var. resolut. p. 1. quafi. 24. num. 11. Card. Tufch. d. concl. 409. num. 5. quicquid contrarium minus bene existimauerint Feder. de Senis. Imol. Cardini. & alij, quos refert & sequitur Paleoth. de nobis, & iurum, cap. 166. n. 14. & Cald. Pereira d. q. 11. num. 91. & magis communiter receptam sententiam asserit Andean. l. 9.*

5 *Tauri gloss. 19. num. 7. & 10. ducti auctoritate text. in cap. quia circa*, ibi, simplici fornicatione notatos, de bigamis; sed facilius est solutio, nam licet nou satis perceperit Abb. ibi num. 7. & Host. dicat quod Pontifex potius dicere debuisset, triplici fornicatione notatos, & non simplici sciendum est quod simplex fornicatio ibi dicitur ad differentiam bigamiae, & irregularitatis ex ea contractae, de qua principaliter dubitabatur, an scilicet eam incurreret Presbyter plures habens concubinas, & merito negat Pontifex, quia tanquam vxores ductae non sunt; vt requirit text. in *cap. super. eod. tit. de bigamia*, atque ita sentit Bellam in *eod. cap. quia circa*, num. 1. quafi. 1.

6 Huius differentiae inter alios notabilis Ille effectus est, quod filij simpliciter spurij mariti non illudati sunt successibiles, & de contra, si filij spurij, l. vacante, ff. unde cognatus, l. si qui illustris, C. ad Orfiam. non ita si ex damnato coitu sint procreati, vt notant Doctores per text. ibi *auib. ex complexu*, C. de incestu nupt. & probant Duen. reg. 166. lit. 8. Alex. conf. 174. lib. 5. Valafe. conf. 19. n. 9. Card. Tufch. d. concl. 409. in fine.

7 Illud aduertere oportet quod vt quis non dicatur spurius, sed tantum naturalis, sufficit quod inter parentes potuerit esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis, quia fauor filiorum postulat vt tempus illud attendatur quod ipsis fauorabilis est, §. c. *verf. sufficit*, cum seqq. *Insistit de iugen. l. nuper*, in fine, C. de naturalib. liber. cum similibus, ex quibus notauit gloss. *verb. eum pater*, in c. 2. qui filij sunt legitimi, recepta ex multis de quibus Coa. d. c. 8. §. 2. num. 1. Duen. reg. 350. emp. 19. Spin. in *speculo testam. gl. 15. in princ.* n. 118. Molin. d. trall. 2. diff. 173. *verf. filius naturalis*, Sanctarel. *var. resolut. p. 1. quafi. 23. per totam*, hinc resoluentes naturalem esse filium conceptum ex consanguineis ante obtentam dispensationem, si post eam expeditam natus sit, & ultra praecitato, resoluunt Greg. Lopez. l. 2. *verb. si no el hijo*, quafi. 9. tit. 15. part. 2. & plures quos non refert, & sequitur Sanch. de *Matrim. lib. 8. disp. 7. n. 99.* Quantum contrarium neruose defendit Sarmien. lib. 1. *flecler. c. 5. num. 10. pro quo non facit l. Paulus ff. de statu hom. cui consonat l. eod. ff. de rian nupt.* nam licet fundamentum Sarmienti con-

cludere possit attentis regulis iuris antiqui Digestorum, nihilominus attenta noua decisione Iustitiani d. d. *nuper*, in fauorem proliis generaliter fuisse constitutum, vt quoad filiorum statum, & legitimatorem attendatur tempus conceptionis, vel natiuitatis, secundum quod filius iustus fuerit, pater ex §. *fin. ibi. generaliter definitum*, & c. ex quo apparet quod licet tempore conceptionis viciu reperitur quod impediatur filios legitimos esse, si iam cessat tempore natiuitatis, hoc sufficit, vt in fauorem filij iudicetur.

S P V R T I appellatio in materia fauorabilis venit spurius, etiam si sit incestuosus, secus in materia odiosa, vt per Ioan. de Anania conf. 84. in fine, quos refert Cardia. Tufch. d. lit. S. & conclus. 409. num. 16.

S V P E R I O R V M appellatioe largo modo, & lato sumpto vocabulo veniunt omnes nati extra Matrimonium, & sic extra puritatem naturae, & non ex iustis nuptiis, cap. *cum prouidem*, & *renunciat*, gloss. in *Clem. 1. de baptismo*, Bald. conf. 129. *Fallum proponitur*, num. 3. *verf. vna*, secundum lib. 1. Crauet. conf. 138. num. 5. *verf. quare probatur*, Bart. in *trall. de filiis non legit. in princip.* Copt. conf. 1. num. 14. & seq. vbi quod generaliter natus extra Matrimonium hodie dicitur spurius, Cephal. conf. 390. num. 7. vbi ait quod vbiunque quis nascitur ex illis inter quos Matrimonium esse non potest sine dispensatione, dicitur spurius, Rot. decif. 347. num. 5. p. 1. *diuersi*, vbi quod natus ex quocunque illicito coitu dicitur spurius, Cardin. Tufch. d. lit. S. concl. 409. num. 19. 2. 3. 5. 32. & 33.

APPELL. CCXLIX.

Statutum.

S T A T V T I appellatioe venit consuetudo, vt per Stab. in *Lemnes populi*, in 1. *test. ff. de iustis*, & *not.* Alex. conf. 190. col. 2. lib. 2. Crauet. conf. 251. num. 3. Card. Tufch. *procedit. conc. 100. 7. S. & c.* 416. num. 4. A pari enim procedit statutum, & consuetudo, quia valet argumentum ab vno ad alium, vt dixi in *trall. de locu comm. Argum. lura lura* 103. n. 3. & *de contr. vt locu* 15. n. 3.

APPELL. CCL.

Stirps.

- 1 *Stirpis appellatioe veniunt descendentes, non autem collaterales.*
- 2 *Transiuntiales veniunt appellatioe Stirpis, si testator vocauit omnes de stirpe, & non exant descendentes, aut si in descendentiis verificari dispositio non potuit.*
- 3 *Famula veniunt appellatioe Stirpis.*

S T I R P I S appellatioe veniunt descendentes, non autem Collaterales, l. si quis in *fine*, in *princip. ff. de iustis*, testam. Imol. in *Lex fult. 5. si quis vocauit*, num. 5. ad *Trabell.* Franc. in *cap. si pater*, num. 127. de *testam. lib. 6.* Socin. sen. conf. 104. num. 3. lib. 1. Bald. conf. 295. *Paterfam. in princip. lib. 3.* Part. conf. 37. num. 24. & conf. 35. col. 1. & conf. 81. num. 24. lib. 2.

Alciat. *conf. 546. col. 1.* Menoch. *de præsump. lib. 4. prof. 88. n. 9. & conf. 317. n. 11. & conf. 376. n. 13.* Peregr. *de fideicom. art. 2. n. 13.* Intrig. *de substit. cent. 3. quest. 71. n. 8.* Fulat. *de substit. quest. 337. n. 1.* Card. Tusch. *pract. concl. tom. 7. tit. 5. concl. 704. num. 1.*

2 Limita si testator vocavit omnes de stirpe, & non exstant descendentes, quia tunc transverbiales veniunt, ut scribunt Peregr. *d. art. 2. n. 11.* & Fulat. *d. l. quest. 337. n. 1.* ubi num. 3. subdit transverbiales etiam comprehendi si in descendentes verificari dispositio non potuit.

3 STIRPS appellatio fœmior dicuntur vocatæ, Paril. *conf. 35. num. 5. lib. 3.* Sim. de Pteris de *interpret. ultim. volunt. fol. 295. num. 6. & fol. 127. n. 10.* Menoch. *de præsump. lib. 4. prof. 88. num. 3.* Intrig. *d. cent. 3. quest. 81. num. 3.* Fulat. *d. quest. 337. num. 4.* Molio de *primog. lib. 1. cap. 4. num. 10.* Rot. in *Placcensis Capellana 16. Martij 1620. coram R. P. D. meo Pirmano*, impetit per Visian. *post praxim inscriptam. dec. 169. num. 8. in ult. impress.* Intelligendo tamen iuxta ea quæ dixi in questione, filiorum appellatione, an & quando vocantur fœmior sub appellatione.

4 STIRPS est nomen collectivum plurium personarum diversorum graduum, Suid. *conf. 362. n. 3.* Fulat. *d. tract. de substit. q. 320. n. 40.*

APPELL. CCLI.

Substantia.

SVBSTANTIA appellatio, ubi testator reliquit, venit hæreditas ipsius testatoris, ut per text. in *l. Julianus, ff. qui & a quibus, & in l. in testamentis, C. de testam. tradit Sim. de Pteris de *interpret. ult. vol. lib. 3. interp. 1. dub. 1. col. 2. n. 3.**

APPELL. CCLII.

Substitutus.

SVBSTITUTUS appellatio in dubio venit vulgaris, non fideicommissaria: nam si quis aliquem instituat, & aliquem sibi substituat, videtur substituisse vulgariter, non per fideicommissum, ita ex text. *l. item hoc iure, ibi, in vulgarem tantum, ff. de vulg. & pupil. & in l. Gallus, §. 1. ff. de liberis, & posth.* colligat Castren. in *not. hoc amplius, num. 5. C. de fideicommiss. & Bursat. consil. 127. numer. 44. & 45.* Unde verba, *substitutionis directæ, vel fideicommissaria*, in dubio de directæ intelliguntur, quia prior directæ magis favorabilis est, tum quia continet provisionem, posterior verò fideicommissaria continet onus, ita Bart. *consil. 243. Finis quidam, num. 6. lib. 1.* quem refert Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 7. tit. 5. concl. 101. num. 7.*

APPELL. CCLIII.

Supellex.

1 Supellectilis appellatio continetur mensa tra-

pezophora, delphica, subdelphica, scamna, lecti, candelabra, toralia, & Trulla, &c.

- 2 Vasa Murrhina & crystallina continentur supellectilis appellatione.
- 3 Delphica vasa sunt, quæ fabrefacta ita erant, ut duplici facie diversis visibus inservirent.
- 4 Trulla fuit vas genus, quo aqua, ac etiam vinum traieciabatur ex vase in aliud.
- 5 Rheda & sedularia veniunt appellatione supellectilis.
- 6 Tapeta, stragula, & toralia continentur supellectilis appellatione.
- Supellectilis appellatione non veniunt,
- 7 Animalia,
- 8 Festes,
- 9 Linea.
- 10 Pugillares, & cortices,
- 11 Argentum efcarium, & penula.
- 12 Argentum pororium, &
- 13 Vasa anea salientis aqua.
- 14 Mobilium domus appellatione non continentur baltheum argenteum, nec argenteum infectum.

SVPELLECTILIS appellatio continetur mensæ, trapezophora, delphica, subdelphica, & scamna, lecti etiam inargeotati, calcitræ, toralia, impelia, vasa aquaria, pelæes, candelabra, lucernæ, trulla, &c. *ff. de supellect. leg. vbi in §. 1. habetur casus & armaria, ovis sint vestium, vel librorum, supellectilis nomine contineri, & in §. de murrhina, asseritur vasa murrhina & crystallina. fellectilis appellatione veniunt, refert Menoch. de præsump. lib. 4. prof. 160. n. 6. cum seqq.* qui prædictorum nominum significationes explicat, & in primis ex Alex. ab Alexand. *lib. 1. de rem. genialis, cap. 19. in fine*, dicit Delphica vasa esse, quæ ita erant fabrefacta, ut duplici facie diversis visibus inservirent, puta, ut poculorum vicem præstarent, & clypeorum loco, ut visui essent. Trullam verò ex Alciat. *lib. 7. Peregr. d. lib. 1. praxim in verb. Trulla*, subdit fuisse vas genus, quo aqua, ac etiam vinum traieciabatur ex voo vase in aliud. Et demum quæ supellectilium nomine continentur, ubi Franc. de Barry de *success. testat. & ab intestat. lib. 9. tit. 13.*

SVPELLECTILIS appellatio veniunt rheda & sedularia, *l. 4. ff. de supellect. leg. Menoch. d. lib. 4. prof. 160. num. 16.* ubi ex Anton. August. *lib. 1. emendat. iuris cap. 4.* subiungit sedularia esse, quæ ita rheda sedenti subiiciebantur. Horum verò in *commun. verborum iuris, verb. sedularia*, intellexit sedularia esse sedes in quibus gestamur.

SVPELLECTILIS appellatio continentur tapeta, stragula, & toralia, *l. de tapetis, ff. de supellect. leg. Menoch. d. prof. 160. num. 17.* Item Analea nomine supellectilis continentur, cum & hæc sint domus fulcimenta, & ornamenta, Alciat. *lib. 12. Peregr. cap. 10.* Sicuti scamna, cathedræ, capse, & similia, immo & ligna illa, quibus appenduotur ipse aulæ, vulgo appellata *le cornise*, nomine supellectilis continentur, Cephal. *conf. 92. Menoch. prof. 160. num. 19.*

SVPELLECTILIS appellatio non continetur animalia, *l. 1. de supellect. leg. Menoch. d. prof. 160. num. 10.* Nec pariter veniunt vestes, *qui vestrum, ff. ad. tit. l. si quis in fundi vocabulo, ff. de leges. 2. vbi Alex. num. 7. la. num. 17. & Rip. num. 14.* Sic pariter non comprehendunt tapeta, & lintea, quibus inserviuntur vehicula, sicuti nec pelles, quibus involvantur vestimenta, cum hæc sint potius instrumenti

menti viatorij, *l. de sapientia*, §. 1. ff. de supell. leg. Menoch. d. praf. 160. num. 23. Non etiam pugillares, & codices supellectilis nomine continentur, *l. supellectilis*, in fin. ff. de test. Menoch. d. praf. 10. num. 24. vbi num. 25. subdit pugillares esse tabellas quasdam in quibus scribebatur.

11 SUPELLECTILIS appellacione non veniunt argentum elearium, pectus, & togæ, *l. Labes*, §. sermo, ff. de supellect. leg. Menoch. d. praf. 160. num. 26.

12 Natt. conf. 117. num. 7. nec pariter continetur argentum potiorum, *l. item quidam*, ff. de supell. leg. Menoch. d. praf. 160. num. 27. nec vala aenea salientis aquæ polita, *l. vasa*, ff. de supell. leg. Menoch. d. praf. 160. num. 29. Nec habitatio in qua supellex ipsa est, *l. pen. ff. de cod.*

14 SUPELLECTILIS, seu mobilium domus appellacione non continetur balneum argentum, nec argentum infusum, Natt. d. conf. 117. n. 5. in fin. Menoch. d. praf. 160. num. 28. nam supellectilia aliquando appellantur mobilia domus, Natt. d. conf. 117. n. 6. vbi subdit quoddam appellatur etiam utensibilia, Pinetia *l. p. 2. num. 50. c. de bono mater. Petr. Pech. in tract. de testam. 20. in lib. 5. cap. 15. num. 17. nonnunquam verò massariæ domus, ut dixi sub verbo, Massaria appellacione.*

APPELL. CCLVI.

Successor.

1 Successoria appellacione venit solum vniuersali, non autem singulari.

2 Successor singularis venit appellacione successorij vbi subiecta materia patitur.

3 Successor singularis venit vbi testator vocasset quoscunque successores, vel acciperet aliquod pro se & successoribus quibuscunque.

4 Successorum appellacione veniunt omnes in infinitum, etiam heredes extranei in materia transitoria ad quoscunque heredes, n. 5.

5 SUCCESSORIS appellacione venit solum vniuersalis, non autem singularis, *l. quidam*, §. item autem, ff. de edicto, vbi la. in §. mobilium interest, n. 22. & 3. item la. conf. 89. num. 1. & 4. lib. 3. Bald. in impiorum, col. 1. C. locati. Matth. Brun. conf. 164. n. 17. Peteg. de fideicom. art. 23. n. 84. Fufar. in tract. de subf. sum. §. 141. n. 4.

6 Limita primò, vbi subiecta materia patitur, venit etiam singularem, ex textu in *l. flammium*, §. adiciatur, ff. ne quis in flumine publ. Menoch. remed. 2. adpiscenda, n. 16. Puz. decif. 331. n. 1. lib. 3. in correctis. Vel ex circumstantiis appareat singularem successorum contineri, ex Imol. in *l. empior* 12. num. 1. ff. de plan. etc.

7 Limita secundò, quando testator vocasset quoscunque successores, vel acciperet aliquid pro se & successoribus quibuscunque, quia tunc veniunt successores etiam singularis, iuxta tradita in cap. quia G. num. 11. de iudic. Dec. conf. 171. num. 5. vers. pro successoribus, Alex. conf. 193. n. 1. lib. 2. quos refert & sequitur Mantie. decif. 18. n. 1. & per plures citatos à Fufar. d. quest. 141. num. 7. Nam hæc verba, & successoribus quibuscunque, habent eandem intellectum, quem habent & alia verba, videlicet, & quibus dederit, Rip. resp. 12. n. 24. & 25. lib. 2.

8 SUCCESSORVM appellacione veniunt omnes in infinitum, ut per Menoch. conf. 1908. num. 25.

& latè probat Fufar. d. substituit. quest. 343. n. num. 2. successores in infinitum significatur etiam ultra decimum gradum, Menoch. conf. 999. num. 8. Et continentur quoque extranei, Socin. sen. conf. 126. num. 36. lib. 2. Menoch. conf. 14. num. 7. Propriè verò successores dicitur qui est successores sanguinis, & ita continentur filij & descendentes, *l. cum acutissimi, de fideicom. Socin. sen. conf. 149. n. 2. lib. 2. & conf. 126. n. 4. lib. 4. Menoch. de prafumpt. lib. 4. praf. 39. num. 57. & conf. 958. n. 11.*

SUCCESSORVM appellacione in materia transitoria ad quoscunque hæredes, veniunt etiam hæredes extranei, Rot. apud Paul. de Rubels. decif. 72. n. 2. in 3. diuisis alijs p. 7. recent.

APPELL. CCLV.

Superstes.

1 Superstes, aut superuenientes vocantur ad fideicommissum, dicitur nominatio illos vocare.

2 Superstes vocant simpliciter, confiteri vocare superuenientes ex nominati.

3 Superstes, seu superuenientes filios vocant, non censetur vocare nepotes.

4 Testator vbi substituitur huius verbi, & si aliquis filiorum filiorum, & heredum decesserit, substituit alios superstes, solum veniunt filij primi gradus iam nomenati.

5 SUPERSTITIVM, aut superuenientium appellacione, superstes enim significatur superuenientem, ex Menoch. conf. 314. n. 1. censetur illi in fideicommissio nominatio vocati, §. 1. Insti. de excusat. tutor §. hoc autem, Insti. de legat. agnosc. success. d. vlt. ff. ad Trebel. Dec. conf. 69. in princip. Paris. conf. 9. n. 14. & conf. 17. num. 55. lib. 2. quos referunt & sequuntur Rustic. in *l. cum annu lib. 6. c. 14. num. 82. ff. de condit. & demonstrat.* & Fufar. in tract. de substituit. quest. 321. num. 75. Vbi autem simpliciter ponantur, important superuenientes ex nominatis, & ideo si sine instituti plures cum substitutione, quod aliquo premortiente sine filiis deueniat in superstes, intelligi debet de superuenientibus, qui fuerunt instituti, ut per Cuman. conf. 13. Titum instituit in princ. Cardin. Tulch. pract. conclus. rem. 7. lit. S. conclus. 900. num. 1.

6 SUPERSTITIVM, seu superuenientium filiorum appellacione, vbi testator illos vocavit, non veniunt nepotes, ut scribunt Corn. conf. 190. lib. 4. Hieron. Gabr. conf. 121. n. 14. lib. 1. Rustic. in *l. cum annu*, lib. 6. c. 14. num. 77. Fufar. d. quest. 321. num. 77. Vbi tenim testator his verbis substituit, & alij quos filiorum filiorum & heredum decesserit, substituit alios superstes, vel superuenientes; nam tunc solum veniunt filij primi gradus iam nominati, non verò nepotes, iuxta ea que latè tradunt Natt. conf. 551. num. 29. num. segg. Paris. conf. 13. num. 51. cum segg. lib. 2. & conf. 6. n. 44. lib. 1. Rimin. ian. conf. 590. n. 16. & 17. lib. 6. Cardin. Mantie. de consuet. vltim. volum. lib. 8. tit. 8. n. 2. Anton. Gabr. cum num. lib. 6. tit. de verb. signif. concl. 1. num. 26. Hieron. Gabr. d. conf. 121. num. 22. cum segg. lib. 1. Menoch. de prafumpt. lib. 4. praf. 94. n. 5. in fine, Rustic. in *l. cum annu*, lib. 6. cap. 14. num. 69. cum segg. Fufar. d. quest. 321. num. 7. cum segg. vbi num. 79. ampliat ut procedat etiam quod in numero plurali verbum, *superstes*, sic prolatum, nam verificari

verificari etiam poterit in numero singulari si contingat unum tantum superesse, & num. 80. declarat ut non procedat si apparet in contrarium venientem testatoris fuisse.

3. **SUPERSTITIVUM** appellatione, ubi testator illos vocat, veniunt filij per mortuorum, secundum Menoch. conf. 103. n. 8. & 18.

APPELL. CCLVI.

Suspensio.

1. **Suspensio** appellatione in dubio continetur suspensio Oratorum.
2. **Suspensio** ab officio non dicitur suspensio a beneficio.

1. **Suspensionis** appellatione in dubio intelligitur de suspensione Ordinum, ut notat Philip. Franc. in cap. 1. vers. fecit nota, de tempor. ordinat. lib. 6.

2. **Suspensionis** ab officio appellatione non comprehenditur suspensio a beneficio, nisi expressè id declaratur, ita gl. verb. suspendatur, il. 1. in cap. presbyter si à plebe 2. quæst. 4. Bonifac. in Clem. fin. num. 48. de paria, Naz. conf. 41. num. 2. de homicid. Perez. l. 1. vers. inoffensum, tit. 1. lib. 5. Ordinam. pag. 31. Sanchez. de Matr. lib. 3. disp. 5. n. 12. Pobatur, quia in iure nonnunquam ponitur suspensio ab officio, ut in cap. quia in omnibus, in fine de usuris, cap. fin. 5. fin. de clandest. desponsat. quandoque a beneficio, ut in cap. cum evictis, 5. fin. de elect. interdum exprimitur ab officio & beneficio, cap. tam litteris, in fine, ibi, ab officio, & beneficio deinceps esse suspensio, de testib. & in cap. 1. de secund. nupt. ibi, ab officio, beneficioque suspensum, & in cap. tuarum, de privileg. ibi, ab officio, beneficioque suspendi; ergo suspensio ab officio non inducit suspensionem a beneficio, & dum non exprimitur, ut suspensio sit ab officio, & beneficio, suspensio ab officio non censetur a beneficio suspensio.

APPELL. CCLVII.

Sui.

1. **Descedentes** veniunt appellatione suorum.
2. **Venientes** ab intestato secundum gradus paragonem veniunt suorum appellatione.
3. **Famula** veniunt suorum appellatione.
4. **Coniuncti** omnes usque ad septimum gradum comprehenduntur suorum appellatione.
5. **Hæredes extranei** veniunt etiam suorum appellatione.

1. **Suorum** appellatione veniunt descendentes, qui etiam omnibus præferuntur, ut scribit Cardin. Mantie. de coniect. ultim. volum. lib. 8. tit. 14. num. 19. Sim. de Præis de interpret. ultim. volum. fol. 238. num. 42. Cœuet. conf. 2. col. 3. Dec. conf. 217. circa fin. & conf. 228. col. 1. & conf. 253. col. 1. quos refert & sequitur Fufar. in tract. de substitut. quæst. 338. num. 1. quibus addit Rebouff. ad l. 220. præp. fin. vers. ultim. descendam 2. ff. de verbor. signif. pag. 656. in fine.

Suorum appellatione secundum gradus præter rogatum comprehenduntur venientes ab intestato, Brun. conf. 43. col. 2. Rub. Alexand. conf. 141. num. 4. Simon. de Præis, & Cardin. Mantie. citatis locis. Peregr. de fideicom. art. 2. n. num. 38. Fufar. d. quæst. 338. num. 1.

Suorum appellatione veniunt etiam formine, 3. Dec. conf. 253. num. 4. Sim. de Præis de interpret. ultim. volum. fol. 293. num. 67. Fufar. d. quæst. 318. num. 5.

Suorum appellatione comprehenduntur con-4 sanguinei omnes usque ad septimum gradum, ut per Alex. conf. 32. ff. de processu, num. 3. vers. & verbum sui, lib. 6. ubi quoddam is, qui promittit dotare extraneam, si sui non dotabuntur, intelligitur de suis consanguineis usque ad septimum gradum, referunt Fofaz. d. q. 118. num. 38. & Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 7. lit. S. conclus. 923. num. 5. ubi num. 6. post Bald. conf. 76. vers. finem autem vocabulum, lib. 4. declarat quoddam, sicut, adaptatur ad substantivum ei datum, ut sui hæres, sicut filius, sicut descendentes, & sic de singulis.

Suorum appellatione veniunt etiam hæredes extranei, ut per Alex. con. 26. num. 5. lib. 5. Dec. conf. 216. num. 6. Sim. de Præis de interpret. ultim. volum. fol. 238. num. 45. Peregr. de fideicom. art. 2. n. num. 38. Fufar. d. quæst. 318. n. 4. Rota decis. 39. n. 5. p. 2. in postib. Farin. al. p. 4. recent.

Suorum hæredum appellatione qui veniunt, vide supra, hæredum suorum appellatione.

Suorum appellatione veniunt etiam omnes 7 qui in eadem domo habitant, l. pen. in fine, ibi habitator suam, suorumque culpam præstare debet, ff. de his, qui deiecit vel offudit. Inter, 5. non omnia ff. mandati, refert Rebouff. ad l. 239. præp. fin. vers. suorum nomine, ff. de verbor. signif. pag. 765.

APPELL. CCLVII.

Taberna.

1. **Taberna** appellatione propriè locus venit in quo venditur panis, vinum, & caro cocta.
2. **Tabernarii** sunt illi, qui recipiunt comedentes, non qui hospitantur.
3. **Hæspes**, & tabernarius pro eodem quandoque ponuntur.

Tabernarii appellatione propriè venit locus, in quo venditur panis, & vinum, & caro cocta, in gl. verb. tabernarium, in Clem. 1. de vita & honest. clerici. Bald. conf. 177. Statuo canerem, in fine, lib. 2. Rebouff. ad l. taberna appellatione 283. ff. de verbor. signif. pag. 596. & seq. Card. Tolch. præf. conclus. tom. 8. lit. 5. conclus. 1.

Tabernarii igitur sunt illi qui recipiunt comedentes, non qui hospitantur, secundum Menoch. conf. 798. num. 28. & 31. Stephan. Gratian. de dispens. fauor. tom. 5. cap. 898. num. 2. ubi num. 4. post Bertachin. in verb. hæspes, l. 1. & Carpan. super consuetud. Mediolanen. cap. 197. in verb. hæspes, p. 2. soddit quoddam hæspes, & tabernarius pro eodem quandoque ponuntur.

APPELL. CCLIX.

Testum.

TECTI appellatione venit omne id, per quod domus, seu edificium tegitur, & aqua stillat, vt per Cepol. de seruic. urban. *prad. cap. 91. de Hildesio, seu tecto, num. 1.* At verò regularum appellatione continetur omne id per quod edificium tegitur, puta incrustatio, & plumbum, sicut per *l. si vitum, §. per. l. fin. ff. de seruic.* tradunt Cepola dicto tract. c. 41. *conf. sed possit dubitari, & vers. quare secundo, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 10. n. 10.*

APPELL. CCLX.

Terra.

- 1 Terra appellatione non venit terra vineata, nisi plantata.
- 2 Terrarum appellatione veniunt.

TERRA appellatione non venit terra vineata, nec plantata, vt probat *l. nulla, & ibi Bald. C. de acqu. p. sess. Aucendan. de excequend. mod. par. 1. cap. 11. num. 23.* Collantes *saper pragmat. in fauorem rei fragmentaria, lib. 1. c. 4. in fine.*

TERRARUM appellatione veniunt castra, cap. eum in partibus, de verb. signif. Guid. Papae *conf. 71. num. 4. l. c. conf. 126. col. 1. lib. 2. Alex. conf. 114. la causa, num. 10. & 11. vers. nec ad hoc obstat, quos refert, & sequitur Card. Tusch. practice. conclus. 3. lib. 7. concl. 46. n. 1.*

APPELL. CCLXI.

Territorium.

- 1 Territorij appellatione venit quicquid est intra fines vniuersitatis.
- 2 Territorij appellatione continentur omnes nationes, & Magnates, qui circumscribuntur sub finibus designatis.
- 3 Cuius et coarctatur territorij appellatione cum dispositio fauorabilis est.
- 4 Territorij, & districus appellatione veniunt proprietates.

TERRITORII appellatione venit quicquid est intra fines vniuersitatis, ita quod nulla persona, & nullus locus excipiat, vt per Bald. *conf. 326. Rex Romanorum, n. 8. vers. item ceterum, lib. 1. & conf. 333. Ad intellegendum, circa princip. vers. num. si temper. cod. lib. 1. vbi quod appellatione territorij continentur omnes nationes, & Magnates qui circumscribuntur sub finibus designatis, Ruin. *conf. 22. n. 5. & seq. lib. 1. Cardin. Tusch. practice. conclus. 8. lib. 7. concl. 48. num. 5. vbi num. 6. post Bald. conf. 306. Panluz, & conf. 307. lib. 4. extendit in tantum appellatione territorij venite omnia iura tantquam ad vniuersitatem applicata, vt si Papa concedat castrum cum territorio, & iuribus Camere August. Barbosa Appell. *lur.***

alicui, veniant etiam iura, & confiscationes preteritis factis à concedente.

TERRITORII appellatione continetur ciuitas, cum dispositio fauorabilis est, secundum Menoch. *conf. 146. n. 12. & 19.*

TERRITORII & districtus appellatione veniunt proprietates, quia prima verba sonant in superioritate coercionis, proprietates verò important nudum dominium à formali vniuersitatis coniunctum, vel separatim, ita Oldrad. *conf. 179. Ratum tale est, vers. ad secundam, Cardin. Tusch. dict. lib. 7. concl. 48. num. 1. Contra Menoch. conf. 447. num. 6.*

TERRITORII appellatione venit mater eidem contigua, arg. text. in *l. venditor ff. commun. prad. l. consule Italiae, cum ibi notatis, ff. de iudic. Bald. conf. 51. Quiritur an Florentina, aem. 2. lib. 4. prebens mare dici de territorio illius ciuitatis, vel loci, qui confinatur cum mari in quantum se extendit territorium terre prope mare, Pett. Gregor. de Rispah. lib. 9. cap. 1. num. 27. & *syntag. luru lib. 1. cap. 3. num. 5. & lib. 9. cap. 14. num. 7.* plures citat D. Solorzan. de Indiarum iure, tom. 1. lib. 3. cap. 3. aem. 17. cum segg. vbi aem. 41. id non solum ad propinquam maris regionem, vel intra centum miliaria extendit cum aliquibus Doctores, verum etiam ad valde remotam, si tamen nulli alij propinquo sit.*

APPELL. CCLXII.

Testamentum.

- 1 Testamenti appellatione venit qualibet vltima voluntas.
- 2 Codicilli largi sumpto vocabulo continentur appellatione testamenti.
- 3 Contractus non venit appellatione testamenti, nisi improprie, & largo modo.

TESTAMENTI appellatione venit qualibet vltima voluntas, gloss. verba omnes, in *l. 1. C. de test. pecun.* sicut & vltima voluntatis appellatione comprehenditur omnis testamentorum species, siue sit militare, vel priuatum, solemne, vel nuncupatorium, vt docet additio ad gloss. verba, caissibet, in Clement. vnic. de testament. addiciens ex Zenzilino quod venit qualibet vltima voluntas, siue sit testamentum, siue codicillus, siue donatio causa mortis, & quousque plus extendatur vltima voluntas quam testamentum, tamen testamenti appellatione largi sumpto vocabulo continentur codicilli, *l. si de iudic. in fin. ff. de legat. 3. l. Marcellus, §. 1. de donat. causa mortu. gloss. verba, personales in l. 2. C. commun. delegat. l. ad in l. si vltima aem. 3. C. de codicill. Sim. de Praxis de interpret. vltim. volum. lib. 2. fol. 4. numer. 64. fol. 86. Magon. Lacusii decif. 32. num. 39. Surd. consil. 258. num. 6. & 28. Sanch. in precepta Decalogorum. 2. lib. 7. cap. 5. num. 14.*

TESTAMENTI verò appellatione non venit contractus eius improprie, & largo modo, *l. verba contraxerunt, vbi gloss. de verb. signif. Bald. & Doctores in l. testamentum non ideo C. de testament. Stephan. Ranchin. concl. 216. p. 3. Crauet. conf. 307. num. 5. & 6. vbi dicit quod prohibetur alienare testando, vel*

D d codicillan Jo.

codicillando, non prohibetur per contrarium, nec per donationem inter vivos. Testamentum enim contrarium non est, ut tradunt Rebuff. ad l. 29. ff. de verb. signif. pag. 410. D. Barbof. in l. dimittis, §. si vir. n. 36. ff. soluto matr.

APPELL. CCLXIII.

Testes.

TESTIVM appellatione continentur instrumenta, ut dicit Iaf. in repet. l. admo. cudi, num. 216 ff. de iur. iur. Sicut & appellatione instrumentorum continetur testes supra probauimus sub verbo instrumentum, app. 118. num. 4. Paris enim sunt aliquid probati per scripturam, vel per testes, l. in exercendo 17. C. de fide instrum. vbi latet Gilcheta. Mascard. de probat. in pream. q. 6. & con. 1. §. num. 3. & conc. 1041. n. 8. Flamin. Pacif. de resignat. benefic. lib. 8. quaest. 1. num. 6. Sud. decif. 177. num. 1. Cardof. in praxi iudicium, verb. instrumentum, num. 11. & verb. probatio, num. 7. Morel. in imperio lute p. 1. tit. 11. in pralud. 4. Soat. de Pace in prallic. tom. 1. p. 1. temp. 8. num. 7. & alij per me supra citati Axiom. 161. num. 3. Intellige in iis, quæ non excedunt hominum memoriam, sicut verò si excedant, quia tunc probatio per testes non habet eandem vim quam per instrumentum, vt probat text. sic intelligendus in Leonis, ff. de probat.

APPELL. CCLXIV.

Triticum.

- 1 Triticum in specie sumptum distat ab alijs speciebus, etiam si arista contineatur.
- 2 Triticum legare solum continetur ipsum in specie, non autem hordeum, nec alia; quia aristam continet.
- 3 Triticum mentio quando fit in stipulationibus, & contrahibus, debet intelligi secundum communem loquendi usum de tritico in specie.
- 4 Tritici appellatione si in genere sumatur, & secundum latorem significationem venit quicquid in area teritur, & propterea continetur non solum hordeum, sed & siligo, sed etiam milium.

TRITICI appellatione (si in specie sumatur, sicuti communis ipse loquendi usus accipit) non veniunt aliæ species, etiam si arista contineatur, ut hordeum, siligo, & similia, prout sumitur in l. si quis vinum, §. 1. ff. de tritico, & oleo leg. & in l. tritici, num. ff. de verb. oblig. ita Menoch. de præsump. lib. 4. praf. 151. n. 1. sub verb. hic constat.

Vnde legato tritico non hordeum, non siligo, non alia, quæ arista continentur, sed tritici ipsum in specie, vt communis ipse loquendi usus significat, continetur, & sic solum accipitur pro eo, quod sui notabilitate omnes alias fruges excedit, ita Abb. in c. 12. multipli in 2. notab. de decem. Forcatul. in pen. Intr. c. 6. Mantu. sing. 46. Steph. Grat. Marchia decif. 181. num. 1. Menoch. d. lib. 4. praf. 151. n. 4. vbi subdit quod quando in stipulationibus & contrahibus fit mentio de tritico, intelligi debet secundum communem loquendi usum de tritico in specie.

TRITICI appellatione (si in genere sumatur, & secundum latorem significationem) venit quicquid in area teritur, & propterea continetur non solum hordeum, sed & siligo, sed etiam milium, l. tritici, vbi gloss. ver. hordeum ff. de verb. oblig. & ibi Bart. ac alij, maxime Iaf. num. 5. gloss. verb. frumenti in l. 5. de re oper. ff. de aqua plu. arc. Rebuff. ad l. 77. ff. de verb. signif. proprii fin. vers. tritici, pag. 360. Menoch. d. lib. 4. praf. 151. n. 2. Cardin. Tulch. prallic. conu. tom. 8. lit. F, conu. 392. n. 1. Steph. Grat. Marchia decif. 184. num. 1.

APPELL. CCLXV.

Turris.

TURRIS appellatione venit edificium solum leuatum sua constant substantia, l. turris. C. de operib. publ. Bald. cons. 114. Demus constructur, lib. 3. vbi subdit quod circulus, sive grilanda, quæ constructur super edificato, non dicitur esse turris, neque de turri, quia non est coniuncta per eandem materiam, nisi forte esset turris lignea, refert Cardin. Tulch. prallic. conu. tom. 8. lit. T, conu. 406. num. 1. & 2.

APPELL. CCLXVI.

Vacatio.

- 1 Vacationis appellatione venit omnis vacatio, seu vacationis casus.
- 2 Beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renuntiationem, aut dispositionem.
- 3 Vacationis appellatione vbi nullus vacationis modus exprimitur in dispositione, comprehenditur omnis vacationis casus, etiam in materia penali, & edicti.
- 4 Beneficium impetrans ut vacans, illud obicit quocumque modo vacat.
- 5 Expellatua de beneficio vacaturo comprehendit omnem vacandi modum.

VACATIONIS appellatione venit omnis vacatio, seu vacandi casus, gloss. verb. vacaturo, in cap. si propter, de rescript. lib. 6. gloss. verb. vacatibus, in cap. cupientes, & verb. vacat. in cap. quia sape, de proband. ad lib. 6. Felin. in capicis vndeque, sub. notab. 2. de officio deleg. & in cap. ad petitionem, sub. notab. 1. de accusat. Doctores per me citati supra clasf. 172. num. 1. Et etiam vacare dicitur beneficium non solum per mortem, sed etiam per resignacionem, vt dixi d. clasf. 171. num. 6. quia vacatio per mortem, & per resignacionem æquipantur, Flamin. de resignat. lib. 3. quaest. 5. n. 4. & quaest. 6. n. 15. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. §. 5. proam. num. 15. & per priuationem Flamin. de resignat. lib. 3. quaest. 7. num. 136. quia per priuationem beneficium, seu officium dicitur vacare, cap. si Papa 46. dist. cap. ex gestis, de electio. non resp. cap. ex litteris, & cap. grauum, de excess. Pral. cap. 1. de schism. lib. 6. cum similibus, Rebuff. in praxi benef. ut. requirita ad collas. bonam, num. 1. Lambert. de interpretat. in prima p. 2. libri in 2. art. 4. 6. in praxi.

Amplia

Amplia etiam in materia pœnali, sicuti docent Scaphil. de *litteris gratia. tit. de var. mod. vacan. num. 6.* Seld. de *benefic. part. 3. quæst. 12. num. 21.* Menoch. de *arbitr. casu 301. num. 100.* Flamin. de *resignat. lib. 12. quæst. 14. num. 14.* Et in odiosis, qualis sunt rescripta ad beneficia propter ambitionem, vt tradunt Dec. in *cap. super litteris de rescriptis.* Menoch. d. *casu 301. numer. 6.* Nicol. Garc. de *benefic. part. 11. cap. 1. num. 34.*

Vnde si in supplicatione fiat mentio de vacatione simpliciter, non expresse vacandi modo comprehenditur omnis casus vacandi, & idem impetrans beneficium vt vacans, illud obtinet quocunque modo vacet, vt notabiliter tradit Bald. in *l. si quis, sic stipulatus, ff. solute marit. à quo non audet, licet iniuriis, recedere.* Barbat. *conf. 32. col. fin. versum etiam*, vol. 4. Mandol. ad *Lap. alleg. 6. num. 3. l. K.*

Sic etiam expectatiue de beneficio vacatario comprehendit omnem vacandi modum, vt censuit Mohdan. *decis. 10. de prebend.* quem refert & sequitur Nicol. Garc. de *benefic. part. 11. cap. 1. num. 3. cum seqq.*

APPELL. CCLXVII.

Venditio.

1. Venditionis appellatio venit cessio, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur.
2. Venditione prohibita prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, nisi verbum venditio, proferatur in materia stricta.
3. Venditionis appellatio si fiat mentio de pretio, non venit alius contractus.
4. Datio in solutum certo pretio propriè est venditio & in ea habet locum l. curabit, C. de action. empti.
5. Venditio in dubio indicatur vbi de pretio facta est mentio.
6. Venditionis appellatio non veniunt alie alienationes, quando prohibita est venditio sine licentia tutoris.
7. Venditionis appellatio in materia flammæ de illa loquens venit venditio, valida, &c.

VENDITIONIS appellatio venit cessio, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur, l. si quis, §. venditionis, ff. quibus modis sign. vel hypoth. vbi Bart. gloss. in *l. 2. C. de usu. cap. Paris. conf. 32. num. 9. lib. 1. & conf. 33. num. 19. & seq. eod. lib. Roman. conf. 36. si questionem ibi tractat, in princip. Alex. Nat. conf. 63. in causa, in princip. lib. 7. Nat. conf. 318. n. 4. Tiraq. de *retralla l. 1. n. 1. gl. 1. in princip. Rebuff. ad l. 23. var. generaliter, ff. de verb. significat. pag. 163. vbi intelligit quando est eadem ratio in aliis contractibus, & alienationibus, Sued. conf. 194. n. 16.**

Vnde dicit Felin. in *cap. fin. num. 5. de accusat.* quod prohibita venditione prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, vbi num. 6. & 7. limitat quando venditionis verbum proferatur in materia stricta, seu materia in qua datur certa forma, vt refert Cardin. Tulch. *prælit. conclus. num. 8. l. 1. P. concl. 1. a.*

Si verò fiat mentio de pretio, appellatio veniunt.

Angust. Barboza Appell. l. 1.

ditionis non venit alias contractus, cum tunc propriè, & strictè debeat intelligi, vt de permutacione agentes scribunt, Marfil. *iug. 105. Vbiunque sit mentio*, Felin. in *d. cap. fin. num. 5. vers. salis primò*, Bald. *conf. 43. in fine lib. 5.* Cardin. Tulch. *d. l. 1. §. 1. concl. 43. num. 12.* Et in datione in solutum certo pretio quod propriè sic venditio, & in ea locum habet l. curabit, C. de actionib. empti, tradit Ruin. *conf. 66. num. 6. lib. 4.* quem refert Cardin. Tulch. *d. conclus. 42. num. 8.* Venditio enim in dubio indicatur vbi de pretio facta est mentio, Roman. *d. conf. 36. num. 1.*

VENDITIONIS appellatio non veniunt alie alienationes quando prohibita est venditio sine licentia tutoris, vt per Sued. *conf. 394. num. 10.*

VENDITIONIS appellatio in materia flammæ de illa loquens, vt vicinus possit rem venditam retrahere, venit venditio valida, ex qua dominium transferretur de venditore in emptorem, non simulata: ita Castreol. *conf. 26. in causa mora, in princip. lib. 2.* Tiraq. de *retralla l. 1. n. 1. gl. 1. §. 1. num. 51. vers. appellatio venditionis*, & num. 6. post princip. *vers. quia vbi*, Carpan. ad *flamma Mediolanen. cap. 414. num. 35. tom. 1.* Vincent. de *Franch. decis. 142. n. 1. cum seqq.* Scaphil. *decis. 314. n. 9.* Card. Tulch. *prælit. conclus. 42. lib. 1. P. concl. 100. num. 1.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 326. num. 10.* Rot. in *Bononiæ retralla 21. May 1627. etiam R. P. D. Duranti testaturum.*

APPELL. CCLXVIII.

Vestis.

1. Vestium appellatio veniunt tam lineæ, & bombycina, quam lana, iuxta ferrea, & aurea, si eiusmodi vestitus habebat, nisi flammæ prohibita esset illi, cui vestes relinquuntur, eas deferre aures, vt n. 2.
2. Vestium appellatio continetur.
3. Tapeta, fasciæ, murales, & impliæ.
4. Calcitræ.
5. Calcimorta, &
6. Birresum, seu capellum.
7. Vestium appellatio continetur tela, quæ in vestium alium est, si modo prætexta est.
8. Vestium fasciæ, & nondum consuetæ veniunt appellations vestium.
9. Vestium appellatio venit quicquid disponens pro veste reparebat.
10. Vestium appellatio veniunt etiam festina, si dignitas persona, & mos regni id postulat.

VESTIVM appellatio veniunt tam lineæ, & bombycinæ, quam lane, l. vestis, §. 1. de auro & arg. leg. Sim. de *Pactis de interp. vltim. volun. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 41.* Menoch. de *presumpt. lib. 4. præf. 161. num. 13.* Sued. de *alimen. tit. 4. quæst. 2. num. 8.*

Item continetur ferrea, & aurea, si eiusmodi testator habebat, d. l. vestis, §. 1. Menoch. *d. præf. 161. n. 23.* nisi statuto prohibita esset illi, cui vestes relinquuntur, illas ferre aures, & holoféricas, sicuti declarant Soc. *sen. conf. 10. col. 2. lib. 1.* Cremen. *fiog. 63. Patz. Pech. de testam. coning. lib. 5. cap. 14. n. 3. in*

Dd 33 fin

fer. & nam. 7. quos refert & fequitur Menoch. *d. pref. 61. num. 14.* vbi *num. 16.* et Bald. & Cremon. fubdit tunc hinc debet affirmatiorem illam vestium, quas ferre prohibetur Ratio autem principalis resolutionis est, quia presumit testatorem voluisse suam voluntatem conformem esse dispositioni legis & statuti. *l. bar. dei mei 9. cum 10. ff. ad Trebell.* vbi laze Rip. *n. 74.* tum quia omnis delicti presumptio euitanda est. *l. meriti ff. pro socio.* praesumitur autem testatorem delinquentem voluisse si legando has vestes occasionem daret legatario faciendi aduersus statutum.

VESTIVM appellatione continentur tapeta, fasciae, rurales, in polia, & c. rurales, *l. argumen. 9. cap. 1. ff. de iure, & arg. de. Sim. de Pictis d. 1. 1. n. 4.* Menoch. *d. l. 6. pref. 16. n. 15.* vbi *n. 16.* post Hottoman. *l. cum em. verb. iure, in verbo. in illis, subdit huiusmodi impia esse fasciolas, quibus mulles cum crines alligantur.*

VITVM appellatione veniunt culcitae, *d. l. ar. no. 2. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. l. 4. pref. 11. t. n. 17.* vbi etiam per *l. nam. n. ff. de illo d. subiturgit continet & vestes, quae magis de-fervatur ornatus gratia, quam quod compas tegunt.*

VESTIVM appellatione veniunt calciamenta, cum haec sint pedum vestes quaedam, *d. l. argumen. 9. Cap. 1. conf. 199. num. 3.* Cordub. de Lari in *l. si quis ex liberis 5. an tantum n. 19. ff. de liberis agnosc. Bap. Pinon. de alim. no. c. 17. n. 10.* Roland. *conf. 22. num. 5. lib. 1.* Sim. de Pictis *d. lib. 4. interp. 1. dub. 1. n. 4. pref. Menoch. de arbitrat. casu 170. num. 1. & d. lib. 4. pref. 157. num. 19.* Sord. *de d. incert. tit. 4. quest. 2. num. 1.*

VITIS appellatione venit quod tegendi capitis causa paratum est, Sord. *quod. 1. n. 1. & sic birremum, ut resp. ind. Alexand. conf. 9. de vlt. l. 1. quem eferunt & sequuntur R. p. 1. si quis in fundi vocatulo, n. 15. ff. de legat. 1. Menoch. *d. lib. 4. pref. 161. num. 10.**

VESTIVM appellatione continetur tela, quae in pectine adhuc est, si modo per texta est, nempe si tela formam habet, secus vero si adhuc non est per texta, cum tunc dicatur stimen, non autem tela, *l. vestimentum ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 161. num. 12.* vbi declarat etiam tela ipsa adhuc tota per texta non sit, sed coepa tantum, Frand. de Barry *de success. siat. & ab intestat. lib. 9. tit. 14. num. 4.*

VESTIVM appellatione venit vestis scissa, & nondum confuta, existens adhuc apud factorem, hanc igitur praesumi legatam e testatore, qui vestes legavit, colligitur ex textu *in d. vestimentum*, & sentiunt Felinus *in cap. cum adis, num. 5. de recipi. Franc. Cremon. n. flog. 64. T. Hara legavit, Petr. Pechi. in tract. de testam. conquisit. 5. c. 15. n. 1.* Menoch. *d. lib. 4. pref. 161. n. 20.* vbi cum Bart. *n. d. l. vestimentum*, hoc intelligit quando vestis scissa est apud factorem, eo autem vt confecta domi reportetur, non autem vt vendatur, quia tunc legatis vestibus non comprehenderentur. Franc. de Barry *d. tit. 14. n. 3.*

Ex demum vestium appellatione venit quicquid disponens pro veste repabat, *inter vestem*, vbi Bart. *ff. de auro & arg. leg. Bellon. conf. 10. n. 11.* Sord. *de d. incert. tit. 4. quest. 2. n. 5.*

VESTIVM appellatione veniunt etiam postules, si dignitas personae & mos regionis id postulet, Bart. *d. l. liberarum, 5. de legat. 3. in l. vlt. 5. de vlt. C. de legat. Angel. Arcudin tract. de testam. gl. 19.*

Pech. *d. cap. 1. n. 6. vers. nisi maritus*, quos refert & sequitur Menoch. *d. lib. 4. pref. 161. num. 31.* Sord. *de d. 130. n. 9.*

APPELL. CCLXIX.

Via.

VIA publicae appellatione venit pons quando per illum vulgo iter hinc inde statuum loquens de maliciis in via publica commissis, verificatis in commissis super ponte publico, ita *Capel. de servit. urb. in p. d. n. de p. n. 3.*

APPELL. CCLXX.

Vidualia.

1. *Vidualium appellatione in legato testatoris continentur, quae esui, & potui necessaria sunt.*
2. *Vesit non venit vidualium appellatione.*
3. *Vidualium appellatione, quae prostanda sunt testatoribus, veniunt tantum illa, quae usui, & potui sunt.*
4. *Equorum vestimenta non veniunt vidualium appellatione vidualium.*

VICTUALIVM appellatione in legato testatoris continetur, quae esui, & potui necessaria sunt, achi legata essent cibaria, ita Sim. de Pratis *de interp. volu. 20. num. lib. 4. interp. 1. dub. 1. n. 45.* Sola in suis comment. decret. Sabaudie, tit. de censib. gl. 1. primo par. 2, num. 5. Vnde vidualium appellatione non venit vestis, *l. pro socio, in fine, pr. m. C. de hie. que ad Eccl. v. usq. Rebuff. ad verbo velu. 43. paulo post princip. v. usq. hu. sumit, in fine, ff. de verb. significat. m. l. 215.*

VICTUALIVM igitur appellatione in terminalis Cone. ly Trident. *cap. 1. 2. de reform. cap. 3. mandatis illa praesentia visitatoribus, veniunt tantum illa, quae consistunt in victu, non tamen ea, quae con-cernunt alia necessaria personae, ut per Zerol. in prax. Episcop. n. 2. verb. visitator. 6. dub. 1. quem refero Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 73. n. 17.*

VICTUALIVM huiusmodi appellatione non veniunt equorum vestimenta, ut contra visitantes scriptum reliquerant Mare. Anton. Genues. in man. P. n. 5. c. 1. n. 3. in fine, Zerol. in prax. Episcop. p. 2. verb. visitator. 5. dub. 1. P. n. 5. in simili praxi, p. 1. c. 1. num. 6. in fine, Bellet. *disquis. clerical. p. 2. tit. de clerici debitor. 5. l. 1. m. 4.*

APPELL. CCLXXI.

Vidus.

1. *Vidus appellatione continetur, quae esui, & potui, culinae & corporis necessaria sunt.*
2. *Vidus duratio, & altitudo in parificandis.*
3. *Vidus quotidianus vbi exprimitur, intelligitur de cubo tantum.*

4. *Vidus*

4 *Vitum appellatone vultu lectum.*5 *Medicina continentur vitum appellatone.*

VICTVS appellatone veniant quæ eiæ, & potui, calicique corporis, quæque ad viuendum homini necessaria sunt, nec non & cetera, quibus videndi, curandive corporis nostri gratia vitamus, vt probat text. in l. verbo vitum 4. §. ff. de verbis. significat. vbi latè Rebuff. à pag. nobi 234. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 157. num. 15. & ita veniunt vestimenta, d. l. verbo vitum 25. vestem, & l. legatus alimentis, ff. de alimentis. & c. ar. leg. & tradunt Card. Mantie. de sacris, lib. 21. tit. 9. numer. 3. Corn. cons. num. 3. lib. 1. Roman. cons. 400. num. 4. Campe. de dote, p. 2. quæst. 55. num. 2. Paul. de Citadinis de interpretat. p. 9. ar. 4. num. 10. Lamberdin. in simili tractat. 6. aeterna quæst. principal. tertio lib. num. 2. & 3. vbi subdit quoddam ista tria, victus, educatio, & alimenta parificantur, idemque indicatur de vno quod de alio.

Quando autem in lege exprimitur victus quotidianus, tunc pro materiæ qualitate intelligeretur de cibis tantum, & non de vestitu, vt in iudiciis, qui nullam munus recipere possunt, nisi victus quotidiani causa, l. solent, in fine ff. de offic. Praef. nemp. ipsi vestes, vel panem, aut sericum à ligantibus recipere non possunt, & de quotidiano victu loquitur Iurecons. in l. fin. §. item Episcopi, ff. de munerib. & honor. & in l. sed & lege, §. quod autem 2. ff. de pœn. hered. refert Rebuff. ad d. l. verbo vitum 43. vers. sexto vniuers. pag. 116.

VICTVS appellatone veniunt lectus, id est, stratum, culeitra, & calcistrum, eo quoddam sine istis homo viuere non potest, ita Bart. in tract. de alimentis. n. 4. Sim. de Præis de interp. vbi vol. l. 4. interp. 1. dub. 11. n. 36 & seq.

VICTVS appellatone continentur quoque medicinæ, cum non sit possibile sine eis ducere vitam nostram, & sic debentur, cum necessarium corpori debeat, ita per l. si cum decem, §. fin. ff. solus mar. & l. quæ nati, §. verbo viuere, & in l. in stratum, ff. de verbis. signif. tradunt Paul. de Citadinis in tract. de interpretat. p. 6. ar. 4. n. 10. Rebuff. ad d. l. verbo vitum 45. §. cetera, vers. amittatur, pag. 239. vbi limitat quando ex consuetudine regionis homines Medicis non vtiuntur.

APPELL. CCLXXII.

Vidua.

- 1 *Vidua appellatone proprie, & ex communi usu loquendi venit illa, cuius maritum mortuum est.*
- 2 *Vidua appellatone in privilegio concessu miserabilibus personis, non continentur vidua luxuriose viuens.*
- 3 *Vidua appellatone quoad illa privilegia venit mulier habens virum inuitum.*

VIDUA appellatone proprie, & secundum communem loquendi viam, venit illa, cuius maritus mortuus est, cap. vidua 34. d. l. cap. significatibus, de offic. deleg. cap. ex morte, c. ar. ex parte, de foro compet. cum aliis citatis per Rebuff. ad l. 142. §. viduam, vers. primo limitatur, ff. de verbis. signif. pag. 210. & 73.

VIDUA appellatone in privilegiis illi concessis, & miserabilibus personis, in l. vni. c. quando Imperator inter pupillos, & viduas, &c. nō venit vidua luxuriose viuens, vt per Paul. Fulch. lib. 7. sing. 28. Azucod. l. 8. num. 11. & l. 12. tit. 1. lib. 4. nona Recop. Couarr. pract. cap. 7. num. 1. Cacia Philip. part. 1. §. 7. num. 13.

VIDUA appellatone quoad illa privilegia continentur mulier habens virum inuitum, sicuti scriptum reliquerunt Alexand. c. 104. num. 2. lib. 1. Rebuff. c. uero loci, vbi scilicet loci, Tufch. lib. 28. sing. 41. Tiraq. l. 6. controu. num. 12. Azucod. l. 1. num. 7. tit. 3. lib. 6. & l. 9. tit. 1. lib. 4. nona Recop. Vincent. de Franch. decis. 100. num. 8. Sord. de alimentis. tit. 1. quæst. 44. num. 67. Bobadil in sua solutio, lib. 1. cap. 11. num. 7. D. Barbof. in l. 1. part. 1. num. 47. ff. solus mar. Perez de Lara de amittere, & capellam. lib. 1. cap. 11. num. 16. Cardos. in praxi iudum, & Advocat. verb. privilegium, num. 12. Bernard. Græat. ad pract. Camera Imper. lib. 1. consil. 1. consil. 1. num. 16. Bernard. Mulcatel. in praxi aurea, gloss. competentes, num. 71. Thom. Valas. allegat. vbi, tom. 1. alleg. 65. num. 10. & 11. Card. Tufch. practice. conclus. 5. m. 8. lib. 7. c. 100. num. 13. Ioan. Maria Nodart. in praxi electionis & variationis fori, quæst. 8. num. 1. pag. 22. Quod autem vidua gaudeat privilegio d. l. vni. & cetera, quamuis sine diuitis, dixi supra, sub verbo. Miserrabilibus, appell. 151. n. 6.

APPELL. CCLXXIII.

Vinea.

- 1 *Vinea appellatone continentur terrarum in quo sunt vineæ plantate, non autem locus vbi illa inuidentur sunt.*
- 2 *Locus non vineatus si redactatur ad vineam, appellatur vinea.*
- 3 *Arundinetum, siue cannetum destinatum perpetuū vinea vni appellatone vinea.*

VINEA appellatone continentur terrarum in quo sunt vineæ, non autem locus vbi illæ inuidentur sunt, etiam si alius fuisset terrenum vineatum, ita Bald. cons. 410. Verba dicunt, circa fin. vers. quare debemus considerare, lib. 1. vbi subdit quoddam à contrariis locus non vineatus si redactatur ad vineam, appellatur vinea, refert Card. Tufch. pract. cons. tom. 8. tit. 1. c. 11. n. 1. & 2.

VINEA appellatone venit arundinetum, siue cannetum destinatum perpetuū vineam, & ad viam illius, vt per Capataquen. decis. 121. num. 12. part. 2. Verall. decis. 342. p. 3. Cardin. Tufch. practice. conclus. tom. 1. tit. D. concl. 617. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 126. num. 17. & 18. & cap. 75. 1. n. num. 52. Limita vbi cannetum esset separatum etiam per octauam partem villiarum si aliqua bona fin. intermedia, sicuti decium refert Puz. decis. 35. lib. 3. in correctis.

APPELL. CCLXXIV.

Vinum.

- 1 *Vini appellatone in legato omnes continentur quod est*

Dd 3

quod

vinum natum vinum permanet.

1 O Eno meli vinum nomine continetur.

2 O Eno meli est vinum solum ex vno certo modo ita expressum, ut ad mellis dulcedinem proximè accedat.

4 Acinaticum vini nomine comprehenditur.

5 Acinaticum dicitur vinum, quod longè post vindemiam hyemali tempore ex vno diu suspensis, & tugosis conficitur.

6 Passum vini appellatio venit.

7 Vna non includitur in dispositione loquente de vino, nisi probata fuisset exportatio in vini.

Vini appellatio non continetur;

8 Mustum, hoc est, ex vino, & melle confectum.

9 Zythum quod ex tritico, & hordeo fit.

10 Cerasia ex hordeo, & alio rebus conficitur.

11 Defrutum, quod ex duabus partibus mustum ad tertiam deferuescentiam addidit.

12 Mustum vni appellatio venit.

13 Cydonium ex pomis cydonis confectum, &

14 Acetum secundum propriam significationem,

15 Aquaticum venit appellatio vini.

16 Vini appellatio vbi prohibetur extrahit an passis meritis extrahi gustu causa remissio.

1 **V**INI appellatio in legato omne continetur, quod ex vinea natum vinum permanet, l. si quis vinum, in princip. ff. de iur. iur. vine, & alioque leg. Menoch. de presumpt. lib. 4. praf. 152. n. 1.

2 Q Eno meli est, dulcissimum vinum, vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. n. 17. & esse acetum vinum melitum scripserunt Aleat. lib. 2. parerg. cap. 1. & Hotoman. in comment. verbo vinum factu, verb. O Eno meli, Cuiac. verò lib. 24.

3 O Eno meli, cap. 1. obseruauit O Eno meli esse vinum solum ex vno certo modo ita expressum, ut ad mellis dulcedinem proximè accedat.

4 Acinaticum, vel acinaceum vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. n. 12.

5 Vbi cum Cuiac. lib. 24. obseruat. cap. 39. subdit acinaticum dici vinum quod longè post vindemiam hiemali tempore ex vno diu suspensis, & tugosis conficitur.

6 Passum vini appellatio etiam continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. n. 19. vbi cum Forestat. in penult. cap. 8. & Cuiac. d. cap. 19. subiungit passum esse vinum quod ex vno passis sole siccatis ante vindemiam certa quadam ratione exprimitur. Quamvis non defuerint aliqui existimantes passum non esse vinum, quia ex Varrone, & aliis scribunt Cael. Rodigin. lib. 18. lib. 1. antiq. cap. 38. & Mercurial. lib. 1. lib. 1. var. cap. 27. passum bibisse mulieres Romanas, quibus vini vltus interdictus erat.

7 Vix non includitur in dispositione loquente de vino, ut per l. si quis vinum, ff. de tritico, vino, & alioque leg. tradit Sord. conf. 550. num. 15. nisi prohibita fuisset exportatio vini, quia prohibita quoque censetur exportatio vinarum, Bald. in l. quod ratione ff. de legib. Rip. resp. 4. num. 14. de consens. & in tract. de peste, tit. de remed. ad consens. vbi. num. 60. Mari. Antonin. varior. resolut. lib. 2. resolut. 33. num. 12.

8 Mustum non continetur vini appellatio, non enim vinum permanet, sed species efficitur, & appellatur mustum, hoc ex vino, & melle confectum, l. adeo, & cum ex alena, ff. de acquir. rerum domum, Menoch. d. praf. 152. n. 1.

9 Zythum nomine vini non continetur, d. l. si quis

vinum, Meno b. d. praf. 152. num. 4. vbi post Aleat. lib. 10. parerg. cap. 15. & Forestat. d. cap. 8. ac Cuiac. d. cap. 19. subiungit esse vinum, quod ex tritico, seu hordeo fit.

Ceruisia, quæ conficitur ex hordeo, & aliis rebus 10 calidis, non venit appellatio vini, ut scribit Menoch. d. praf. 152. num. 10.

Defrutum non venit appellatio vini, d. l. si quis vinum, Menoch. d. praf. 152. num. 14. vbi cum Forestat. & Cuiac. ceteris locis, subdit quoddam est mustum quod ex duabus partibus ad tertiam deferuescentiam redigitur.

Mustum venit appellatio vini in statuto cauente solocandam esse bacellam de emetotibus, & respondens vinum, ut laic probat Mari. Anton. var. resolut. 2. res. 3. per totam.

Cydonium vini nomine non continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. b. d. praf. 152. n. 16. vbi ex Cuiac. d. cap. 19. subiungit Cydonium esse quod ex pomis cydonis conficitur.

Acetum secundum propriam significationem non 14 continetur appellatio vini, quia non est vinum, sed alia species, l. 1. ff. de iur. iur. vine, & alioque leg. d. l. si quis vinum, §. 1. & §. item si quis, vbi subiungit Vlpian. nisi quoddam testamenti tempore vinum erat, coacuit, sufficit enim eo tempore fuisse vinum, testat Menoch. d. praf. 152. n. 16. Card. Mantica. de iur. iur. & ambig. c. vniuers. lib. 1. tit. 3. num. 10. Cherubin. in suble. ad consil. 42. Pij 15. tom. 2. compendij Bullary pag. 12. vbi intelligit in materia odiosa. Stephan. Gratian. Marchia dec. 184. n. 3. vbi n. 24. subdit vini appellatio contineri acetum si habetur numero vini ex sumpta voluntatis coniectura, & ipsius testatoris, & fundi consuetudine, per d. l. si quis vinum §. item.

Aquaticum venit appellatio vini, ut tenet 15 Stephan. d. Marchia dec. 184. n. 18.

VINI appellatio vbi prohibetur extrahit, an 16 possit metreta extrahi gustu causa? vide Strach. de mercat. p. 4. num. 16. Titusque de iudicio in robur aux. c. erf. erigimus secundo, Vital. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 17. num. 210. vers. amplius secundo, Mex. in tract. 1. assa panti, c. 1. num. 19. Bobadil. in sua politica, lib. 4. cap. 5. num. 1. & 39. Bradil. in summa legum parali. p. 2. c. 17. n. 8.

APPELL. CCLXXV.

Vniuersitas.

VNIuersitatis appellatio comprehenduntur Sacerdotes, & alij clerici, ac proinde in sui fauorem possunt vti priuilegiis, ac statuta vniuersitatum. Oldrad. conf. 32. Quæstio est vtrum, quem refert Cardin. Tulu. præf. conc. tom. 8. l. 1. P. conc. 268. numer. 1. Alderan. Mascari. de interpret. statum. conc. 2. numer. 193. Et ideo quoddam Patrochus reputetur de vniuersitate in fauorabilius, scriptum reliquit Alberic. in l. 1. vers. vidi etiam dubitari, ff. quod cuiusque vniuers. nomine, quem citat Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric.

§. 2. numer. 16.

APPELL. CCLXXVI.

Verbs.

- 1 Verbi appellatione ubi simpliciter de ea fit mentio, venit citius a Romana.
- 2 Verbi appellatione ubi materia congruit, venit quolibet verbo.
- 3 Territorium continetur appellatione verbi.
- 4 Comitatus continetur, non vero districtus appellatione verbi.

VRBI appellatione ubi de ea simpliciter fit mentio, venit ciuitas Romana, l. i. lib. i, quod non tantum in vrbes sed in Italia, ff. de colleg. disc. c. solus, in fine, vers. ciuitas vero quous alia prater urbem, ubi Franch. de panis lib. 6. gloss. in cap. significans, de panis. & remiss. Rebuff. ad l. 139. vers. vrbs, in princ. ff. de verb. signifi. pag. 761. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lib. 1. P. concl. 197.

VARIIS appellatione quando materia congruit venit quolibet vrbs, & regulariter quod statuitur in vrbe habet locum in omnibus ciuitatibus, vt in l. prater, §. hoc interdum, ff. de non oper. nunciat. Lnam quod liquidat, §. si ita, ff. de pecu. leg. l. 2. §. si quis, ff. de quid in loco publico, Afflic. in tract. de iure prouinciar, §. i. in l. 1. Rebuff. per text. ibi in l. vrbs, appellatio 2. ff. de verb. signifi. pag. 16.

VARIIS appellatione venit territorium, l. 1. §. cum urbem, ff. de officio prefati. verbi, Cardin. Mantie. de iacitio & ambig. com. lib. 4. tit. 15. n. 3.

VARIIS appellatione comitatus continetur, districtus vero qui est ultra comitatum, non includitur, oam vrbs Roma totum ferè terrarum orbem distinguebat, & non vbis appellatione continetur solum comitatus, qui vsque ad centesimam milliarium porrigitur, d. l. 1. §. cum urbem, & ibi Batt. notab. 2. Cardin. Mantie. de tract. de iacitio, & ambig. com. lib. 13. tit. 14. n. 1.

APPELL. CCLXXVII.

Vsufuctus.

VSUSFRUCTVS appellatione venit proprietas est verissimili mente pæcedentium, & sequentium, vt latè per Castren. conf. 377. Licet in d. in princ. & per totum lib. 1. Paris. conf. 71. n. 1. lib. 2. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lib. 1. P. conclus. 301. num. 10.

VSUSFRUCTVS fundi appellatione venit vsus instrumentorum, & eorum, quæ sunt parata pro fundo, sicuti docet Bald. conf. 345. Qui legat, in princ. lib. 4. quem refert Card. Tusch. d. lib. 1. P. concl. 301. num. 9.

APPELL. CCLXXVIII.

Vulnus.

- 1 Vulneris appellatione non venit leuis cutis ruptura.
- 2 Verba de vulnere, amicitia, febre, & similibus dispo-

nentia, debent intelligi simpliciter, & non de modica.

- 3 Vulneris lethalis appellatione quid veniat, Acciditum relationi, & eorum iudicio relinquitur.

VULNERIS appellatione non venit leuis cutis ruptura, quia hæc non dicitur vulnus, sicuti docent Afflic. in cap. 1. §. porro, num. 5. qua sit prima causa benefic. am. lib. 3. Dec. in cap. de appellationibus, n. 7. de appellat. Socin. reg. 284. vers. fallu, Petz l. 1. propè fin. in l. 13. lib. 8. Ordin. Hortens. Causalean. de brachio Regio, p. 4. n. 151.

Verba enim de vulnere, febre, amicitia, & similibus disponentia debent intelligi simpliciter, & non de modica, vt resoluunt Alex. conf. 185. P. pro. fa, in princ. lib. 7. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lib. 1. P. concl. 101. num. 19. Stephan. Gratian. decept. fau. res. cap. 100. n. 39.

VULNERIS lethalis appellatione quid veniat, Medicorum relationi, & eorum iudicio relinquitur, vt per Menoch. remad. §. ad discip. c. n. 162. Malcard. de probat. conclus. 1014. num. 11. & 12. & conclus. 1160. num. 10. Cold. Pereira in l. si curatorem, verb. muneribus, n. 18. C. de in integ. restit. minor. Fatio. in praxi crimin. q. 117. num. 101. cum seq. ubi num. 109. subdit quod si dubitetur an vulnus fuerit lethale, poterit vulneratus exhumari, vt videatur vulnus.

APPELL. CCLXXIX.

Vxor.

- 1 Vxoris appellatione atenta verbi proprietate venit illa, qua contraxit matrimonium per verba de presenti.
- 2 Iura loquentia de vxore intelliguntur quando matrimonium per verba de presenti contractum fuerit.
- 3 Statutum vetans legare vxori, etiam sponsam de presenti comprehendit.
- 4 Distinguitur sub distinctione principalis resolutio.
- 5 Vxoris appellatione venit vxor, qua est de presenti, non vero ea, qua fuit.

VXORIS appellatione atenta verbi proprietate venit illa que contraxit matrimonium per verba de presenti, vt per Tiraquell. de legib. conub. gloss. 2. num. 1. & num. 18. cum seq. & vers. quare virum, tit. 1. lib. 5. Ordin. Cald. Pereira in l. si curatorem verb. l. 1. §. 1. num. 127. & 128. C. de in integ. restit. minor. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lib. 1. P. concl. 325. num. 1. Sanch. de marrim. lib. 2. disp. 1. num. 2. Franc. Molin. de iur. nup. lib. 3. quaest. 6. num. 44.

Vnde omnia iura loquentia de vxore, accipienda esse quando matrimonium per verba de presenti contractum est, quamuis copula sequuta minimè sit, vt resoluunt Couarr. de sponsalib. iuri. 2. cap. 1. in initio, num. 1. Matien. d. fin. gloss. 6. num. 1. tit. 2. lib. 5. noua Recopil. Gutier. de iuram. confirm. part. 4. cap. 5. n. 2. Fontanel. de pactu nup. claus. 5. p. 10. num. 34. & 35.

Quare in terminis statuti vetantis legari vxori, &

etiam sponsam de presenti comprehendendi, tradunt Boët. *decis.* 12. num. 38. Pechi. in *tratt.* de *sp.* *stam. coniug. lib.* 4. cap. 11. à *prin.* quos refert, & sequitur Franc. Molin. *quæst.* 6. num. 47. quicquid dicat Canez. *variar. resolu.* p. 3. cap. 12. de *sponsalib.* à *num.* 115.

4 Verùm in hac materia sic distinguendum esse pono; aut materia est odiosa, aut favorabilis, aut indifferens; si est odiosa, nomine vxoris, vel mariti non veniunt sponsalia contracta per verba de presenti, nec sponsi ipsi de presenti ante consummationem: si autem est indifferens, veniunt qui contraxerunt per verba de presenti, siue consummauerint matrimonium, siue non; minimè autem comprehenduntur sponsi de futuro; si autem est

favorabilis, comprehenduntur etiam sponsi, siue sponsoe de futuro. Colliges hæc ex Panozm. in *capacit. loco*, in *fine*, & ibi Felin. num. 4. de *presumpt.* Anton. Tusch. *lib.* 5. *institum. main.* tit. 10. num. 8. & 9. Alex. Carret. *lib.* 5. de *sponsal. cap.* 5. Avendan. *resp.* 10. num. 3. quos refert, & sequitur Sanch. *lib.* 1. *disp.* 2. num. 3.

VXORIS appellatione venit vxor quæ est de presenti, non verò ex quæ fuit, licet sit adhuc vidua, sicut docet Alexand. *conf.* 207. *Fonderran. verbis*, num. 9. *vers.* quinto, *lib.* 6. vbi num. 10. hinc colligit quod in statuto de vxoribus rebellium, non venit vxor vidua eius, qui mortuus est rebellis, refert Card. Tusch. *practis. comel.* tom. 3. *lit.* V. *comel.* 204. n. 30. & 11.

TRACTATVS LOCORVM COMMVNIVM ARGVMENTORVM IVRIS.

Loc. I.

ad Absolutione.

1. Ab Absolutione ad excommunicationem quoad omnia valet argumentum.
2. Etiam est solvere, cuius est ligare.
3. Excommunicare qui potest, potest absolvere, & contra.
4. Absolvere qui potest, condemnare etiam valet.

AB ABSOLUTIONE AD EXCOMMUNICATIONEM quoad omnia valet argumentum, sicuti tradit Federic. de Senis *conf.* 11. n. 4. *vers.* frater a quem refert Card. Tusch. *pract. conclusum.* 1. *lit. A. concl.* 507. n. 23.

2. Par enim & æquale ius est soluendi, & ligandi, quia eius est solvere, cuius est ligare. *J. i. ff. de re iudic. l. nihil tam naturale, & l. ius est collat. ff. de regulis iur.* l. v. C. de legibus, c. verbum de punit. *dist.* 1. Cate. *Fal. con. reg.* 110. Alcan. *Tambur. de iure Abbatis* tom. 1. *dist.* 17. *quest.* 1. n. 4. Odras. *Glorit. resp.* 2. *part.* 3. n. 90. & qui potuit excommunicare, potest absolvere, & contra, *cap. praeconium, §. sexto, de officio delog. cap. ad repraesentandum, de officio Ord. glori. verb. inferior, in cap. 1. inferior.* 1. *dist.* Mari. *Alcer. de consur. rem.* 1. *dist.* 2. de absol. ab excommunicat. *lib.* 4. *cap.* 2. Bonacin. *in simili tract. disp.* 1. *quest.* 3. *pauilo.* 2. n. 1. cum aliis citatis per mensuram de officio, & *post. Epistopi, p. 3. alleg.* 1. 2. 1. Et qui absolvere potest, condemnare etiam valet, iuxta ea quæ adduxi *Axiomato* 1. n. 1.

Loc. II.

ab Abfurdo.

1. Ab Abfurdo vitando, seu remouendo valet argumentum.

August. Barboza Argum. Iur.

2. Intelligo quando verba nihil operentur, quantum id datur iuriam correctio.
3. Amplia etiam contra piam causam.

AB ABfurdo vitando, seu remouendo, valet argumentum, l. scire oportet, §. aliud, ff. de excusat. iur. l. nam absurdum, §. de bonis liberi, l. sua hereditaria, in fine, §. de negat. gestis, l. 1. §. unde queritur, §. de public. l. ita videretur, *vers.* quid si quæ absurdum, ff. ad leg. Aquil. l. diuersis, §. soluo maxim. l. aliud, §. fin. ff. de regul. iur. *cap. venerabilem, circa mod. cap. in Genssi de olett. cap. soluta, de maior. & obedienc. cap. cum iur. de excep. cap. cum factis sit absurdum, de officio Archidiaconi, cap. quomodo modum, de iur. *cap. oro, de privileg. Bald. co. fil.* 2. *Verba flant, num.* 31. *vers.* item hoc probatur, *lib.* 1. Euerard. in *sopied legalib. loc.* 8. *Hyem. Crauet. consil.* 130. *Socin. iun. consil.* 1. *num.* 121. & *consil.* 49. *num.* 21. & *consil.* 66. *num.* 14. & *consil.* 71. *num.* 22. *vol.* 1. *Hippol. Riminald. consil.* 226. *num.* 46. *vol.* 1. & *consil.* 492. *num.* 31. & *consil.* 501. *num.* 9. *vol.* 5. vbi dicit nihil eo validius, Ioan. de Monte *Sperello consil.* 1. *num.* 21. & *consil.* 298. *num.* 3. *lib.* 1. & *consil.* 204. *num.* 7. *cod. lib.* vbi quoddam valet in statutis, *Deciau. consil.* 100. *num.* 28. *volunt.* 2. & *consil.* 74. *num.* 47. *vol.* 3. *Georg. Euerard. consil.* 43. *num.* 14. *vol.* 1. *Curt. iun. consil.* 170. *num.* 16. *vol.* 2. *Monald. consil.* 150. *num.* 14. & 15. *tom.* 1. & *consil.* 46. *num.* 19. *tom.* 1. *Pacian. consil.* 32. *num.* 36. *Menoch. consil.* 12. *num.* 3. & *consil.* 37. *num.* 118. & *consil.* 76. *num.* 22. & *consil.* 84. *num.* 23. & *consil.* 95. n. 76. & *consil.* 207. *num.* 19. & *consil.* 727. *num.* 10. *Scraphin. de privileg. iurum. priuileg.* 30. *num.* 11. *Perreg. consil.* 89. *num.* 28. *vol.* 1. *Surd. consil.* 116. *num.* 41. *Oliban. de iure fisci, cap.* 13. *num.* 60. *pag.* mihi 161. *Rustic. ad l. cum ann. lib.* 2. *cap.* 10. n. 7. *ff. de condit. & demonstr. Adrian. Negolant. in syna respons.* 4. *tom.* 1. *num.* 92. *Causagnol. decisum consil.* tom. 1. *pag.* 183. *num.* 61. & *rem.* 3. *pag.* 52. *num.* 52. *Flamin. de consilient. quest.* 26. *n.* 10. *Cardin. Culch. pract. conclus.* tom. 1. *lit. A. conclus.* 66. *num.* 8. *Mari. Antonia. variar. resolut. lib.* 2. *resol.* 12. *num.* 12. & *resol.* 59. *cap.* 19. vbi subdit procedere in statutis, Odras. *Glorit. resp.* 4. *num.* 27. *Roc. dec.* 216. n. 4. *apud Facin. in collat. nouiss. aliis part. 4. diuerso.**

E c
prev

propt in Romana Curia solet allegari, C. idem Maotic. de concessor. olim. i. olim. lib. 3. tit. 7. & de sacris & ambig. causis. lib. 2. tit. 3. per totum, plures refert Boet. Franc. Viui. decis. 255. n. 2. lib. 1. & vide que dixi Anacoreto 2. Nouissimè Ioseph. Vela. differt. forens. differt. 26. n. 8. Melch. Phoebe. Lusi. decis. 120. n. 55. tom. 2. Jacob. Caneet. var. res. p. 2. c. 10. lib. 57. & c. 10. tom. 88.

Intellige quando verba nihil operantur, etiam si indocatur iterum correctio, vt resoluat Seraphin. de princip. iuram. princ. 107. numer. 40. & faciunt que tradit Fular. de subtilit. q. 310. num. 45. & que dixi Anacoreto 2.

Amplia etiam contra piam causam, ideo si concutatur fauor animæ ex vna, & absurditas, intellectus, pñta contrarietas, vt elosoria dispositio, cessat fauor causæ pñe, & praualeat absurditas, vt ea tollatur omnino, ita Cardin. Zabarel. conf. 40. per totum maximè n. 1. & seq. propt illam refert Card Tusch. de lit. A. cond. 66. n. 337.

Loc. III.

ab Actore.

AB ACTORE ad REM bonum est argumentum etiam in materia contestatoria, gloss. verb. soluere in Clem. sapienti verb. significat. Pet. de Anchar in repet. cap. 1. q. 14. de constitut. Franc. Viui. decis. 154. n. 41. cum seq. lib. 2. Ratio est, quia actor & reus non debent ad imparia iudicari, l. fin. C. de fructib. & lu. ex pñs. Et actor & reus sunt correlatiui, Niconit. in repet. conf. quoniam contra, de probat. p. 2. n. 387.

Loc. IV.

ab Adoptione:

AB ADOPTIONE ad LEGITIMATIONEM validum est argumentum, vt post Bart. in §. & quid si tantum, circum fin. tangit Put. decis. 1. to. numer. 2. lib. 2. in correctio. Sicuti valere ab arrogatione ad legitimatiorem, tradunt Isac. conf. 40. col. 4. in princ. vel. 3. Roland. à Valle conf. 88. n. 16. vel. 1. & conf. 96. n. 29. col. 5.

Loc. V.

ab Aduocato.

AB ADVOCATO ad PROCURATOREM, largè sumpto vocabulo, valet argumentum, iuxta ea, que dixi Appell. 8. licet stricte loquendo non esse varium, scribant Nat. conf. 376. n. 7. lib. 2. Alexand. conf. 108. n. 2. in fine lib. 6. Franc. Mare. decis. 4. p. 1. quos refert, & sequitur Honded. conf. 81. n. 49. tom. 2.

Vnde prouenit, vt sicut Aduocatus propter pñsumptam affectionem testimonium ferre non potest, l. si. §. de iur. ab. cap. si testis omne, §. testis quos accusator 4. q. 4. Nèb. de iust. n. 31. Campet. in simul. tracl. rrr. §. 2. a princip. Sng. recet. fore. lit. A. tom. 6. q. 2. lib. 2. num. 193. Anton. Faber. in suo Cod.

sub tit. de testib. definit. 19. Vincent. de French. decis. 21. Rebuffi. de reprob. testium, num. 23. cum seq. Heet. Amelin. tracl. de testib. verb. Aduocatus, Petrus l. 1. c. 1. 9. lib. 2. Ordinar. pag. 403. Mascard. de probat. candis. 66. num. 1. & 2. & consil. 133. 9. num. 3. Gaudet. consil. 24. num. 8. & 9. Mench. quasi. frequens. cap. 33. num. 4. Bobadil. in sua politica, lib. 5. cap. 2. num. 53. Annz. Robert. rerum indic. lib. 2. cap. 19. p. 1. Anton. Scap. de in reuen scriptis. lib. 5. cap. 11. 2. num. 1. Hicton. Treoulet. diff. selut. p. 1. diff. 2. obis. 2. Garc. Mastrill. Sicilia. decis. 151. n. 39. latè Rebuffi. in praxi crim. p. 2. de testib. q. 60. num. 1. 53. cum multis seq. & Camill. Bortell. in suam amicum de testib. 65. de aduocatu. n. 74. cum seq. vbi limitat.

Ita similiter & procurator in causam qua est pro- curator, testis esse non potest, Grammat. decis. 79. n. 16. Heet. Amelin. de testib. 1. verb. Aduocatus, n. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 73. num. 3. Mench. frequens. c. 15. n. 5. Mascard. contr. 137. n. 33. & consil. 123. 2. n. 1. Paris. de q. 6. n. 196. cum seq.

Loc. VI.

ab Equiparatis.

1. ab Equiparatis valet argumentum.
2. Intellige quando adest similitudo in eo, in quo fit equiparatio.
3. Ratio diuersitatis vbi limitat non valet argumentum ab Equiparatis.
4. Argumentum ab Equiparatis non procedit in correctio.

AB EQUIPARATIS valet argumentum, 1. Stichus. ff. de manum. cessam. Cephal. conf. 210. n. 42. & conf. 537. n. 19. Laurent. Pina. conf. 66. num. 6. & conf. 116. n. 6. Socin. iun. conf. 71. num. 2. & conf. 122. n. 18. vel. 3. Franc. Bec. conf. 8. n. 9. vel. 1. Etanc. Viui. decis. 251. n. 19. lib. 1. Menoch. conf. 1. n. 17. Sison. de Vicario Episcopi. lib. 2. q. 61. num. 11. & 12. lib. 3. q. 6. n. 2. Sord. de aliment. tit. 9. q. 2. n. 9. & conf. 193. num. 56. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 46. n. 2. A. Stephan. Gratian. dispert. forens. cap. 19. 8. num. 70. Narbonall. gloss. 22. num. 4. tit. 1. lib. 4. Recop. Fontanel. de pñs. nupt. claus. 4. gloss. 7. p. 1. 2. num. 61. vbi ait quod procedit affirmatiue, nō negatiue. Valenzuel. conf. 124. num. 16. tom. 2. nouissimè Ioseph. Vela. differt. forens. differt. 6. n. 45. Rota. decis. 6. num. 3. & 5. p. 2. 1. in pñs. For. alias part. 3. recent. vbi quod valet etiam in statutis, argumentum ab equiparatis, seu subrogatis.

Intellige procedere quando adest similitudo in eo, in quo fit equiparatio, secundum Pelaez. in m. ar. p. 1. q. 13. num. 22. Sord. decis. 119. num. 16. & 11. Card. Seraphin. decis. 188. n. 5. Cephal. conf. 337. Dilegent. n. 19. vel. 4. Franc. Viui. decis. 251. num. 19. post princ. n. 11. post Hicton. Grat. conf. 16. n. 6. vel. 1. subdit huiusmodi argumentum locum habere iudicium. Et vbi que equiparatio foret ficta per omnia, siue in omnibus, & per omnia. Vnde non habere locum huiusmodi argumentum quando casu aliquo equiparatio cessare potest, scribit Rustic. ad l. cum aum. lib. 2. c. 1. 3. n. 50. ff. de condit. & demonst.

Limita igitur vt non habeat locum vbi militat ratio diuersitatis. Roman. conf. 110. col. pen. vñs. vñs. & conf. 169. n. 12. Cardin. Tusch. practica. consil. tom. 3. lib. 2. c. 2. 308. n. 12. Sord. conf. 50. n. 25. Etanc. Viui. decis. 255. sub n. 22. lib. 2.

Limita

- 4 Limita etiam in correctoriis, seu quando per illud corrigitur ius commune, Anton. Monach. *Licet. decis. sag. n. 16.* Cald. *Pereira de potestate eligendi, cap. 7. num. 5.* Honded. *conf. 81 n. 48. tom. 1.* vbi n. 47. subdit hoc argumentum non procedere vbi per illud non operitur facta aequiparatio à lege.

Loc. VII.

ab Alimentis.

Argumentum valet.

- 1 Ab Alimentis ad dotem,
- 2 Ab Alimentis ad legitimam,
- 3 Ab Alimentis ad eorum legatum, &
- 4 Ab Alimentis ad piam causam.

- 1 **AB ALIMENTIS** ad dotem validum est argumentum, vt latè probant Eustad. in *topico legalib. loco 19.* Cantuanc. in *19. specio loci à simili*, Magdalen. de *numero testium, part. 2. cap. 2. num. 55.* Tiraquell. de *ire primog. quest. 62. numer. 4.* & *num. 12. cum seq. Lat. in l. si quis ex liberis, §. idem Iulius, numer. 24. cum seqq. ff. de liber. agnoscend. Viul. tom. 1. commun. opus. lib. 5. tit. 7. num. 120. pag. 729.* Menoch. de *praesumpt. lib. 4. praesumpt. 189. num. 29.* Sebast. Neui. ad l. ob ad aliam 12. num. 2. C. de *prod. minor. Franc. Vegg. conf. 37. num. 7.* Carnigol. *decisionum consult. tom. 2. pag. 99. num. 11.* Cald. *Pereira quest. forens. conf. 1. num. 31.* Sanch. de *matrim. lib. 4. diff. 16. num. 1.* Rustic. ad l. cum aut. ff. de *condit. & demonstrat. lib. 1. cap. 2. num. 44.* Montet. à *Cocua Aragonia decis. 16. num. 18.* Rot. *decis. 526. num. 7. part. 1. diuers. & coram Cardin. Setaphin. decis. 447. num. 7.* vbi intelligit si sit eadem ratio, vbi enim est diuersa, non procedit argumentum de alimentis ad dotem, vt tradit Sard. de *alim. tit. 9. quest. 1. num. 8.* vbi *num. 10.* subdit quoddam samentum solum negatiue, sed pariter valere affirmatiue, melius resoluunt Cardinalis Mantic. de *sacris & ambig. conuent. lib. 4. tit. 16. num. 17.* Sicut valet & contra à dote ad alimenta; vt dixi *loco 39. num. 2.*

- 2 **AB ALIMENTIS** ad legitimam, & è contra valet argumentum, secundum Ceual. *commun. contr. conuentionum, quest. 780. numer. 241.* Sed hoc non esse perpetuo verum asserit Valasceus de *partition. cap. 18. num. 39. cum seqq.*

- 3 **AB ALIMENTIS** ad annuum legatum, siue usufructum, valet argumentum, vt resoluunt Peregr. de *fideicommiss. art. 30. numer. 8.* Adrian. Negulant. in *syllab. respons. quest. 498. num. 21.*

- 4 **AB ALIMENTIS** ad piam causam valet argumentum, Cautiuecul. in *topico legalibus, §. in 4. specio loci à simili.* Causa enim alimentorum dicitur causa pia, secundum Tiraquell. de *principiis piam causa. fol. vbi 10. & seq.*

Card. Mantic. de *sacris & ambiguis conuent. lib. 13. tit. 12. num. 1.*

Loc. VIII.

ab Antecedenti.

AB ANTECEDENTI necessariò validum est argumentum, vt per Eustad. in *topico legalibus, loco 94. & 96.* Socin. iun. *conf. 110. num. 18. vol. 3.* Sim. de *Pereira conf. 19. num. 14. lib. 1.* Eugen. *conf. 62. num. 33. vol. 1.* Card. Seraphin. *decis. 776. num. 1.* vbi ampliat in sententiis, & in omni materia quantumuis stricta. Rota *decis. 626. num. 5. in p. 1. in possib. Farinac. abas p. 1. recent. vbi quoddam argumentum ab antecedenti, & subsequenti necessariò valet.* Vide quæ dixi *Axiom. 29. n. 3.*

Loc. IX.

ab Appellatione.

AB APPELLATIONE ad exceptionem valet argumentum, quia omnis causa quæ præbet iustam appellationem, præbet etiam iustam & releuantem exceptionem, vt per Oldrad. *conf. 321. circa primum, in princ. quem refert Cardin. Tufch. practice. conu. sit. A. encl. 407. n. 39.*

AB APPELLATIONE ad reuocationem valet argumentum, sicuti tradunt Boctas *decis. 169. n. 3.* Gutier. *practice. lib. 1. quest. 94. num. 4.* Morta in *emporio iuris ciuilib. part. 1. tit. 2. quest. 11. num. 4.* Appellatio enim & reuocatio à patre procedunt, & perissimè, versum poss. C. de *induc. cap. super eo, il. 2. de appelles. Bionor. à Sole in lucis communib. verb. Appellatio 30.*

AB APPELLATIONE ad reuocationem valet argumentum, quia appellatio, & supplicatio pari passu ambulant. l. fin. §. per. C. de *temp. appell. vbi Salicet. pro summario deducit. Statuta in causa appellantis habent locum in causa supplicantis interposita à Prefectis praeiorum. Franc. Marc. Delphin. *decis. 141. p. 1.* Roland. *conf. 94. num. 9. cum seqq. lib. 1.* Rebuff. ad *leg. Galliarum. l. 1. tit. 1. de supplicat. in praefat. n. 89. in m. d. & n. 91.* Suar. de *Pae in praefat. p. 1. tom. 1. c. v. m. c. 108.* Cardin. Tufch. *tom. 7. rem. 1. num. 24.* vbi luviet in casibus, in quibus reperitur excepta differentia, quos dicit esse quinque.*

Loc. X.

ab Arbitro.

AB ARBITRO ad delegatum valet argumentum, vt per Fulg. *conf. 117. P. fo exemplo Imbrian. ad res. pignori. probandum, confid. 2. n. 124.*

Loc. XI.

ab Arrogatione.

AB ARROGATIONE ad legitimam valet argumentum, sicuti

Ec 2 docent

August. Barboze Argum. loc.

docent gloss. in l. 1. ad finem, ff. de municip. Ruin. consil. 173. *Proposuit*, n. 19. lib. 2. & consil. 71. *Quamvis*, n. 3. lib. 3. Roman. consil. 194. *In proposita*, in 4. dubio. Roland. à Valle consil. 88. *In causa*, num. 16. lib. 1. & con. 96. *Decretum*, n. 19. lib. 1. Rustici à Linc. num. lib. 1. cap. 13. n. 34. ff. de condic. & demonst. Peteg. vol. 3. consilium, in responsis. n. 66.

Cancel. q. 2. num. 1. Cabed. Lusu. decis. 91. n. 4. p. 2. quicquid dicat Paul. Fulc. in singularib. lit. A, num. 64. Mastril. de magis lib. 1. c. 25. n. 11. & c. 16. n. 4. Beneficia enim dantur propter officia, ut dicit Axiom. 36. Sic etiam valet argumentum è contra ab officiis ad beneficia, ut dixi loco 75. m. c.

Loc. XII.

ab Auctoritate.

AB AVCTORITATE Doctorum validum est argumentum, l. 1. in qm, ff. si pars herede. c. cum haberet, de eo qui duxit in matrimonio. cap. omnes Principes de maioribus & obedientia. cap. significasti, il. 2. de homicid. Euerard. in topicis legalib. loco 48. Petr. Andr. Gammar. in Dialectica legalis, lib. 2. loco ab auctoritate, Menochius consil. 9. num. 8. & consil. 18. num. 7. & 13. & consil. 33. num. 27. Sim. de Pratis consil. 113. num. 17. lit. 1. Gregorius Euerard. consil. 27. num. 13. vol. 2. Iacobus Valdel. de dignitate Regni, Regumque Hispania, cap. 3. num. 1. Valenzuel. consil. 101. num. 141. item 2.

AB AVCTORITATE Aristotelis, seu aliter magis viri valet argumentum, l. si pater ff. de solus, & sepe in mente, ff. de statu homin. Bart. à sua quest. 7. incip. *Adulter habens uxorem contra quod*, Cardin. Tusch. pract. consil. num. 1. lit. A, conel. 5. 10. n. 1. & 2. limitantes quando auctoritas magnotum vitorum est contra legem, quia tunc non attenditur.

AB AVCTORITATE Maiorum nedum est probabile, sed necessarium argumentum, & illi standum ex vi rationis, quæ necessarium concludit. Bart. in l. 1. sub num. 2. 1. ff. si eor. per. late Magdalen. de numero testium in testam. requis. part. 1. cap. 16. num. 1. a. cum segg.

Loc. XIII.

à Bello.

ABELLO ad PESTEM valet argumentum, ut per Rip. in trati. de peste, in princip. num. 11. Hippolyt. Rimin. consil. 182. num. 40. vol. 3. Adde Balb. in trati. de prescrip. 2. part. 6. parva, num. 5. late Magdalen. de numero testium in testamento requis. p. 1. cap. 11. num. 17. cum segg. vbi post Patit. consil. 33. n. 15. vol. 1. & Boet. decis. 128. n. 8. dicit quod tempus belli & pestis æquiparantur, quia eo tempore videtur esse quoddam prædium & hostilitas Dei fortior quam sit hostilitas hominum. Pestis enim dicitur bellum inter Deum & homines, Bartul. in l. naturaliter, n. 13. ff. de vscap. Iodoc. in encubid. parum, verb. testis, Rip. d. num. 11. Et belli appellatione venit pestis, Thesaur. pract. question. lib. 2. quest. 13. num. 6.

Loc. XIV.

à Beneficiis.

AB BENEFICIIS ad OFFICIA validum est argumentum, ut per Mandos. ad reg. 30.

Loc. XV.

à Casu.

ACASU VERO ad FICTUM in æquiparatis valet argumentum, ut per Crauet. consil. 418. n. 10. quem testat Card. Tusch. pract. conel. con. 3. lit. F, conel. 221. num. 44. Secus vero vbi non est facta totalis æquiparatio, maxime non concurrente identitate rationis, ut censuit Rot. coram Card. Seraph. decis. 353. n. 1.

Loc. XVI.

à Causa.

ACAUSA valet argumentum, ut per Claud. 1. Cantuinc. in topicis legalib. loco 20. Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialecticam, cap. 3. de causa, late Petr. Andr. Gammar. in Dialect. leg. lib. 1. loco 12. vbi loco 11. ait de argumento è causa materiali, & loco 11. à causa formali, & loco 14. à causa effici. item, & loco 15. à causa finali.

ACAUSA CESSANTE valet argumentum, ut per Laurent. de Pinu. consil. 41. n. 5. quia cessante causa cessat effectus, ut late dicit Axiom. 40.

ACAUSA TESTATI ad CAUSAM INTEST. ut valet argumentum, Decian. consil. 48. n. 14. vol. 4. Rot. decis. 295. n. 14. p. 1. divers.

Loc. XVII.

à Charitativo subsidio.

ACHARITATIVO SUBSIDIO ad DEACIAM PAPALEM validum est argumentum, ut per Bellencin. de charitativo subsidio, q. 37. n. 1. Remig. in simili trati. quest. 37. num. 14. & 13. Ioan. Petr. Monet. in trati. de decimis, cap. 7. quest. 3. num. 12. 5. & in trati. de distrib. quod. part. 3. quest. 9. num. 23.

Loc. XVIII.

à Civilibus:

ACIVILIBUS ad CRIMINALIA validum est argumentum, sicut docent Euerard. in topicis legalib. loco 77. Cantuinc. in 35. species loci à simili, Decian. cap. ut si clerici, n. 129. & seg. de indic. Tindat. de testib. lib. 2. p. 1. cap. 6. num. 10. & seg. Fall. in pract. crimin. in verb. & si constituantur, p. 2. n. 30. fol. 316. Angel. de maleficiis verb. comparaverunt, & in termino defensionis produxerunt, numer. 1. ad finem, Malcard. de probation. conel. 332. n. 6. Eogen. consil. 76. n. 101.

n. 101. vol. 1. tit. 1. con. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crimin. par. 1. a. princ. & differ. tit. n. 1. 17. & 18. in criminalibus enim procedunt ad inst. civilium. l. abseuer. ff. de parr. Angel. de malef. verf. hoc est quidam inquisitio. verf. quero in dilectis. Sigillm. Scacc. in trad. de iudic. caus. civil. & crimin. lib. 1. cap. 9. in rub. de artic. & interrog. in caus. crimin. q. 21. n. 893. Et procedere vbi fuerit par ratio in vtroque vellet. Salicet. in l. 1. C. vbi de possess. agi oportet. cuius refert Buccaron. d. differ. 1. totum. Et quandoque habet iudicia civilia & criminalia. sicuti refertur Bonifac. de Virginit. r. de homicidio. & cornu pueri. num. 12. Gand. in r. de iura. p. in dilectis. n. 10. in fine.

2 Sed dissimulare non dupliciter cum Doctoribus,
quos refert *Fortinacius de peccatis criminis*, p. 1. q. 31. num. 64.
qui voluerunt argumentum de ciuibilibus ad criminalia
valere negatiue, non tamen affirmatiue, hoc
modo, videlicet, confessio in ciuibilibus non praeiudicat
videntibus; ergo nec in criminalibus. Item testes
infames infamia iuris non admittuntur in ciuibilibus;
ergo nec in criminalibus, quia in eis pleniores et
concludentiores requiruntur probationes, quam in
ciuibilibus, *l. si in C. de probation. refert & sequitur Boc-
carton. d. praedict. l. n. 9.*

Loc. XIX.

à Collatione.

ACOLLATIONE ad IMPUTATIONEM
IN LEGITIMAM optime procedit argumentum
negationis, secus affirmatiue, itellidit, & ibi Dec.
n. 5. de collationib. Alexand. conf. 4. n. 4. vbi & non est
verum, lib. 1. Gard. Scraps. de iur. 168. n. 7. Henric. à
Rotheschale de fendis, cap. 7. conc. 13. n. 17. Fonran de
paſſ. vbi p. 1. (an. c. 1. 1. n. 1. fol. 14.

Loc: XX.

à Communiter contingentibus.

- 1 *A Communiter contingentibus validum est argu-*
mentum.
- 2 *Haecstatu ad probationem multum valet argumen-*
tum à Communiter contingentibus.
- 3 *Luxuria vitia probant per locum à communiter*
contingentibus.
- 4 *Probatoria in materia procedi argumentum à Com-*
munitat contingentibus.
- 5 *In criminalibus quando agitur civiliter, valet argu-*
mentum à Communiter contingentibus.
- 6 *Argumentum à Communiter contingentibus valet*
etiam negativè.
- 7 *Pro concludenda voluntate disponitio valet hoc*
argumentum.
- 8 *Argumentum à Communiter contingentibus non*
procedit ubiqueque contingent foret multum va-
lens.

ACOMMYNTER CONTINGENTIBVS,
seu accidentibus validum est argumentum, *l.*
ceteri conditio, ff. si maneat, ibi cum quorundam, ff. si certum
per L. idcirco, ubi glo. ff. de legib. liganda m. si maneat
rius, ff. de eadem, glossa in l. neque sales, C. de probat.
August. Barboz. Argum. lar.

cap. de cleric. non refid. Bild. conf. 490. Tam profundus
num. 3. lib. 1. Marfil. conf. 1. Caltreo. conf. 466. n. 6. lib. 3.
Socin. conf. 93. aurea princeps. conf. primi. lib. 1. Corn. conf.
21. Nise diti a repudiatione, cal. pen. vers. & argumentum
de committeri coving. inter. lib. 2. & conf. 48. Videtur
primi. n. 3. vers. non affiant contraria. lib. 2. Alexand.
conf. 30. Nise processu n. 3. lib. 4. & conf. 190. Plana. n. 21.
lib. 6. Euerard. in capite leg. lib. 6. l. 6. Pecr. Andr.
Gammar. in dial. leg. lib. 1. l. 6. 2. 0. Paris. conf. 87.
n. 24. vol. 3. Malcard. de probat. concl. 144. n. 10. & concl.
445. n. 6. Hippol. Rimin. conf. 165. n. 42. & conf. 688.
num. 3. & conf. 109. n. 36. & conf. 117. num. 13. vol. 2.
& conf. 24. num. 147. & conf. 244. n. 12. & conf. 167. n. 40.
& conf. 196. num. 27. vol. 3. Menoch. de presumpt. lib. 6.
pres. 19. n. 5. & conf. 5. n. 2. & conf. 10. n. 7. & conf. 670.
num. 7. Cephal. conf. 278. n. 2. tom. 2. & conf. 466. n. 13.
tom. 4. Decian. conf. 1. n. 182. vol. 3. & conf. 49. n. 2. 4. ed.
vol. 2. & conf. 41. n. 3. & conf. 76. n. 26. vol. 3. & conf. 7.
n. 1. vol. 4. & conf. 5. n. 7. vol. 5. Eugen. conf. 28. n. 78.
vol. 2. Branor. de Sole in locis communib. per argumen-
tum 1. Surd. de res. 231. num. 18. & de aliment. tit. 7. q. 9.
n. 15. & conf. 132. n. 22. & conf. 135. n. 30. & conf. 252.
num. 46. & conf. 20. n. 26. Petr. Henric. conf. 17. n. 17.
num. 16. Honded. conf. 83. num. 38. tom. 1. Sim. de
Prætit. conf. 132. num. 57. & conf. 133. n. 8. & conf. 137.
num. 11. lib. 1. & conf. 15. num. 5. conf. 119. Sfort. Oddo.
conf. 20. num. 6. lib. 1. Pacian. conf. 31. num. 25. Magoni.
Licen. de off. q. 4. num. 11. ubi loquitur in materia pro-
batoria. Card. Tuleh. prælit. conclusum. 1. lit. A.
concl. 493. Aldouin. conf. 44. n. 5. Ioseph. Sesse. Arizati.
iure. de lit. 11. num. 23. Mar. Mur. de lit. 31. n. 36. Caf.
Argel. de testimo. contradi. l. 4. q. 1. 16. n. 36. Garc. Ma-
rtill. Sicilia. de lit. 23. n. 18. Mart. Anton. de Anaziti.
Ferraria. de lit. 58. num. 11. Borgnin. Capalean. Filizana.
de lit. de lit. 44. num. 115. p. 1. Monald. conf. 1. num. 64. &
conf. 64. num. 15. & conf. 4. num. 55. & conf. 31. num. 21.
& conf. 31. num. 8. & conf. 50. num. 11. & conf. 55. num. 36.
& conf. 65. num. 2. 9. num. 1. & conf. 1. num. 52. tom. 1.
& conf. 36. num. 44. ed. tom. 2. A Pontic. conf. 118. num. 35.
tom. 1. Valenz. conf. 77. num. 52. Ioan. de Monte Sper.
conf. 1. num. 16. vol. 1. Laurent. de Pinu. conf. 168. n. 10.
Hicton. Gabr. conf. 167. n. 4. vol. 1. plures quæ resert
Fren. Visui. de lit. 315. n. 15. lib. 2. Valenz. de lit. 108.
n. 1. & conf. 69. n. 108. Rocapad Paul. de Rubens. de
2. 2. 1. 7. tom. 1. digne. Falbis 3. 7. rec.

Præterea amplius multum valere huiusmodi argu-
mentum ad probationem honestatis ad excluden-
dam copulam carnalem, ut resoluit Farin. in *praxi*
crim. l. 1. §. 1. 136. v. 193.

Secundo amplius frequenter admitti ad proban-
dam meretriciam, seu turpem vitam, quia luxuriosa
vita probatur per locum à communiter continen-
tibus si femina passim admittat iuvenes ad se in-
gredi, Bald. *conf. 133. filiofamil. in princ. l. 1. l. 2. Ebor-*
ard. d. lices 36. Malcard. d. probat. c. 103. num. 10.
Cardin. Tufch. *d. cum. 493. num. 6. Violi. decif. 143.*
6. d. l. 1. 2.

Tercio amplia in probationibus, & materia probatoria, vt per Corn. conf. 194. Circa profectum, col. 3. *vers. & argumenta* a communiter accidentibus, lib. 1. Castrensis. conf. 121. col. 1. in princ. *vers. licet translatio*, lib. 1. & conf. 181. Super illa negata, n. 4. red. lib. 1. Aym. conf. 131. & conf. 134 col. 3. *vers. tertia valet argumentum*, & in trail. de antiqua temporum parte, 4. num. 119. Hippol. Riminali. conf. 16. n. 43. lib. 1. & conf. 193. num. 17. col. 3. Decian. conf. 49. num. 14. col. 2. Frac. Viui. decis. 245. num. 16. *post princip. lib. 1.* Magon. Lucensi. decis. 44. n. 11. Gasc. Mastrelli. Sicilia. decis. 245. n. 18. Card. Tufch. d. conc. 49. num. 13. Rot. decis. 332. n. 3. anal. Farinac. 3. res.

⁵ Quarto amplia etiam in criminalibus quando agitur civiliter, Abb. *conf.* 113. col. 1. lib. 2. Aym. *cons.* 40. num. 3. Cardin. Tusch. *d. cons.* 493. num. 16. Palch. *conf.* 111. num. 19. cum *seqq.* Viui. *d. decis.* 155. num. 17.

⁶ Quinto amplia, quia valet argumentum hoc à communiter consentientibus negatiue, hoc modo videlicet, fieri non solet hoc; ergo non est verisimile quoddam factum, quia communiter contrarium contingit, ut per Alexand. *conf.* 80. *Piso processu*, num. 1. & 3. *versus* etiam est verisimile, lib. 4. Aym. *conf.* 40. num. 3. *vers.* *tertio respondeo*, Cardin. Tusch. *d. cons.* 493. num. 11.

⁷ Sexto amplia valere pro coniecturanda voluntate disponentis, ut censuit Ro. *dec.* 73. n. 12. *post* Fatim. *part.* 1. *ecce*.

⁸ Limita vbiunque communiter contingens foret malum tantum, ut per Cagnol. *in l. emancipatio*, n. 18. *C. de collat.* Prosp. *Palch. conf.* 151. *Pro resolutione*, num. 1. quos refert Franc. Viui. *dec.* 151. num. 18. lib. 2.

Loc. XXI.

à Connexis.

A CONNEXIS valet argumentum, ut latè probant Petr. Andr. Gammar. *in Dialect. legalib.* 2. loco 2. Cantuinc. *in topicis legalib.* loco 5. vbi loco 14. argumentum desumitur ab adiunctis. Connexorum enim idem est iudicium, ut dixi *Axiom.* 51. num. 10.

Loc. XXII.

à Coniunctione.

A CONIUNCTIONIS plurium legum, seu statutorum valet argumentum, ut per Angel Aretin. *conf.* 76. *In his dubitationibus*, num. 13. *versus* *sed hui non obstantibus*, Euerard. *in topicis legalib.* loco 15. Dionys. Paul. *de vera quatuor Patriarchat.* Sedition. *erro.* 1. c. 10. n. 16. Oñau. *Cacherat. conf.* 41. num. 17. Card. Tusch. *pract. consil. rom.* *lib. 1. c. 103.* num. 1. & 1. Eugén. *conf.* 47. n. 65. vol. 1.

Loc. XXIII.

à Consequenti.

¹ **A** CONSEQUENTIS concessio ad Antecedens validum est argumentum, latè tradunt Euerard. *in topicis legalib.* loco 95. Coniunctio in simili tract. loco 17. Petr. Andr. Gammar. *in Dialectica legalib.* lib. 2. loco 6. Ludou. de Casanate *cons.* 45. num. 178. Magdalen. *de num. ressum in ressum*, *requis. part.* 1. cap. 16. num. 111. Nam consequens qui vult, vult & antecedens, ut dixi *Axiom.* 54. num. 1.

² Limita vbi consequens, & antecedens ad contrarios tendunt esse diuisi, sicuti scribunt Ioseph. de Rusticiis *in tractat. de quando liberi in conditione possint*, lib. 4. cap. 1. p. 2. n. 3. Ludou. de Casanate *d. cons.* 45. num. 179.

Loc. XXIV.

à Constitutione.

A CONSTITUTIONE municipali & statuto ad RESCRIPTA valet argumentum, quia pariter interpretantur, ut reducantur consuetudinis iuri communi, ita Roman. *conf.* 199. *Præsum consuetudinis in principibus secundum probatur*, quem refert Cardin. Tusch. *pract. consil. rom.* 1. lib. 1. *Ag. cons.* 496. n. 1.

Loc. XXV.

à Consuetudine.

Argumentum valet

1. *A Consuetudine ad Pactum,*
2. *A Consuetudine ad Privilegium,*
3. *A Consuetudine ad Statutum, &*
4. *A Consuetudine ad Legem.*

A CONSVETUDINE ad FACTVM valet argumentum tamem negotiorum, secundum Decian. *conf.* 6. num. 73. vol. 3. & *conf.* 1. num. 41. vol. 1. & *en* 31. num. 74. vol. 1. Franc. Viui. *dec.* 155. num. 7. lib. 1. & alios citatos infra loco 81. Consuetudo enim habet vim pacti, immò est fortior pacto, sicuti tradunt Farinat. *in pract. crimin.* p. 6. q. 175. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* 3. n. 4. & facere potest quicquid potest pactum, Afflict. *Neapol. dec.* 91. num. 9. & *dec.* 118. n. 1. Card. Tusch. *pract. consil. rom.* 1. lib. 1. *consil.* 307. vbi declaratur, sic etiam valet argumentum à contrà à Pacto ad consuetudinem, ut dixi *loc.* 81. num. 1.

A CONSVETUDINE ad PRIVILEGIUM valet argumentum, *ex cap. contingit, de foro compet.* Flamin. *Parif. de considerat. quest.* 18. num. 17. Consuetudine enim introduci potest, quicquid per privilegium concedi valet, Cardin. Tusch. *d. rom.* 1. lib. 1. *consil.* 808. Sic à contrà valet argumentum à privilegio ad ad consuetudinem, dixi loco 88. n. 1.

A CONSVETUDINE ad STATUTVM valet argumentum, quia quod non potest consuetudo, neque potest statutum, & à contrà, ut per Lap. *alleg.* 43. *in fine*, Federic. de Senis *conf.* 18. num. 3. *vers.* *præterea consuetudines*, Surd. *de alimentis* lib. 3. *primil.* 56. num. 27. & *conf.* 2. num. 19. Mari. Antonius *in res. sol.* lib. 1. *resol.* 1. num. 3. Card. Mantica *pract. consil. rom.* 1. lib. 1. *consil.* 507. num. 10. Sic à contrà valet argumentum à Statuto ad consuetudinem, ut dixi loco 103. num. 3.

A CONSVETUDINE ad LEGEM valet argumentum, ut per Cephal. *conf.* 27. n. 1. num. 139. vol. 2. Sebast. Medices *de regul. iuru.* verb. *legis*, n. 65. Gabr. Perezca *de manu Regia* p. 2. c. 67. n. 6.

Loc. XXVI.

à Contractibus.

Argumentum valet

1. *A Contractibus ad Iudicia,*
2. *A Contractibus ad Sententias,*

- 3 *A Contractibus ad ultimas voluntates;*
- 4 *Nisi diversa esset ratio;*
- 5 *Vel nisi loqueretur de solemnitatibus adhibendis in contractibus, vel quasi;*
- 6 *A Contractibus ad legatum;*
- 7 *A Contractibus ad fideicommissa;*
- 8 *A Contractibus ad Delicta;*
- 9 *A Contractibus mutui ad contractum censum;*
- 10 *A Contractibus ad quasi contractum;*
- 11 *A Contractibus ad distractum;*
- 12 *Contractum, & distractum à pari procedunt.*

1 **A** CONTRACTIBVS ad IUDICIA valet argumentum, si qui seruum, & si qui cum filio ff. de pecul. l. item non ff. de indic. glo. verb. contractum, & amb. Sacramenta puerum, C. si aduersus vendit. Gutierrez de iuram. confirmat. part. 1. cap. 1. num. 35. Melch. Phorbus Lusit. decis. 6.2. num. 5. tom. 1. Henricus in tract. de fideiussorib. cap. 7. num. 171. Sic è contra valet argumentum à iudiciis ad contractus, vt dixi loco 57. n. 1.

2 **A** CONTRACTIBVS ad SENTENTIAM, & è contra valet argumentum, vt refert decisum Martini. Muta decis. 70. n. 1.

3 **A** CONTRACTIBVS ad VLTIMAS VOLUNTATES, & è contra validum est argumentum, l. paulum inter heredes, ff. de pall. l. qua de legato, l. seruum filij 46. §. cum qui chirographum, ff. de legat. 1. l. item qui in a. in princ. ff. de verb. obligat. de fin. C. de legat. Federic. de Senis conf. 3. num. 9. vbi iam licet, Euerardian. repit. legatib. loco 17. Cantuane. in simili tract. in septimo speculo loci à simili, Decan. conf. 69. n. 1. l. ad l. qua de legato, ff. de legat. 1. Paul. Fulch. in A. flog. 85. Socin. iun. conf. 116. n. 28. vol. 1. & conf. 99. n. 7. vol. 3. Curt. iun. conf. 171. num. 3. lib. 2. & conf. 341. num. 8. lib. 3. Hippol. Riminald. conf. 112. n. 18. vol. 2. & conf. 269. n. 18. vol. 3. vbi intelligit quando militat eadem ratio, & conf. 509. num. 88. vol. 5. Menoch. conf. 58. n. 24. & conf. 89. num. 36. & conf. 107. num. 17. & conf. 162. n. 28. & conf. 364. num. 7. & de prescript. iur. 4. pref. 127. in 9. Fals. Pacian. conf. 134. num. 80. Cephal. conf. 156. num. 49. tom. 2. Neuzian. conf. 2. num. 34. vbi limitat quando diuersa repetitur ratio, Magdal. de numer. rescriptum. p. 1. cap. 3. num. 21. Laurent. de Pina conf. 76. num. 11. Hieron. Gabr. conf. 85. n. 6. vol. 2. Franc. Vini. decis. 255. num. 9. & 10. lib. 2. Card. Mantie. de censit. vltim. volunt. lib. 3. tit. 17. num. 1. Sim. de Pizis conf. 132. num. 4. & conf. 142. num. 11. lib. 1. Malcard. de general. stat. interp. conc. 7. n. 18. Ioseph Ludon. Lenc. conf. decis. 9. num. 3. Sured. de alimentis tit. 2. quest. 10. num. 7. & tit. 5. quest. 1. num. 13. & tit. 9. quest. 18. num. 8. & 9. & conf. 215. num. 12. & conf. 470. num. 14. Honded. conf. 6. num. 86. tom. 1. Beauor. à Sole in locis communib. verb. argumentum 2. Camill. Gallin in commentar. ad tit. de verb. signif. lib. 5. cap. 16. n. 74. Pich. ad §. ex conditionib. num. 2. Insit. de verb. obligat. & in tract. de mora. num. 203. Adrian. Neguzant. in solus responsus. quest. 92. num. 3. & quest. 103. num. 5. Marta vici 77. num. 14. Camill. de Laratha conf. 7. num. 12. & conf. 14. n. 7. Aponte conf. 46. num. 36. tom. 2. Fufar. de substat. quest. 379. n. 14. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. quest. 18. num. 24. Cardin. Mantie. de raris, & ambig. tom. 1. tit. 2. tit. 15. num. 1. vbi num. 16. intelligit subsistent eadem ratione, Cardin. Tusch. practice. consof. tom. 1. lit. A. et el. 945. num. 1. & 2. vbi post Dyn. conf. 7. Quisq. vult est, num. 4. vbi praeterea, & Alex. conf. 71. Super eo, n. 2. lib. 1. assertis valere argumentum de contractibus ad ultimas voluntates affinitatibus, tanquam de minori ad maior, non verò negatiue, quia in contractibus si restricta inter-

pretatio, in vltimis verò voluntatibus sit lata, Canon. par. p. 1. c. 2. n. 101. Sic è contra valet argumentum ab vltimis voluntatibus ad contractus, vt dixi loco 123. n. 1.

Limita vbi est diuersa ratio, quia tunc non valet argumentum de contractibus ad ultimas voluntates, nec è contra, Alex. d. conf. 16. n. 1. num. 2. vbi non obstat de quod in vltimis lib. 1. Caster. conf. 101. col. 2. vbi. quantum vult lib. 1. Cardin. Tusch. d. c. 95. n. 12. Card. Mantie. d. tom. 1. lib. 2. tit. 1. num. 17. Monet. de distribut. quod p. 1. q. 4. v. 14.

Limita etiam in legibus loquentibus de solemnitatibus adhibendis in contractibus, vel quasi, quia non extenduntur ad ultimas voluntates, nec è contra, l. et lata in l. amptor. §. à filia, num. 58. ff. de legat. 2. quem refert Armatad. in promissa addit. ad recap. legum Navarra. n. 175.

A CONTRACTIBVS ad LEGATA validum est argumentum, l. qua de legato, vbi Doct. ff. de leg. 1. Menoch. de prescript. lib. 4. pref. 144. n. 15. pref. 199. num. 5.

A CONTRACTIBVS ad FIDEICOMMISSA valet argumentum, Menoch. conf. 97. num. 7. vbi citat Socin. iun. conf. 99. n. 7. lib. 3.

A CONTRACTIBVS ad DELICTA, validum est argumentum, l. item non ff. de iudic. l. absortum, ff. de parric. 1. §. si ff. de custod. reorum, amb. qui in provincia, C. ubi de crimine agi oportet, l. si de foro cony. et. Florian. conf. 18. in fine, n. 9. & 10. Petr. de Anch. conf. 28. n. 3. vbi de delicto, Euerard. in locis legalibus loco 20. Cantuane. in simili tract. in decimo speculo loci à simili, Hippol. Riminald. conf. 196. n. 4. vol. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. A. et el. 495. num. 8. & ete. 506. n. 26. Buccaron. de different. inter iudicia civilia & crim. differ. 20. n. 7. Sic è contra valet argumentum à delictis ad contractus, vt dixi loco 15.

A CONTRACTIBVS ad CONTRACTUM valet argumentum, Menoch. conf. 49. n. 6.

A CONTRACTIBVS ad QUASI CONTRACTUM validum est argumentum, l. si pupillus, §. si quis natus, ff. de neg. gestu. l. apud Iulianum, §. si natus l. §. ex quibus causis in possess. etate. l. in p. et in princ. in l. l. §. vbi solui, & seq. ff. de minorib. Euerard. in repit. legatib. loco 18. Cantuane. in simili tract. in octid. si recte loca simili, Soc. iun. conf. 147. n. 7. vol. 2. Cels. Argel. de contradi. legit. q. 3. n. 10. Ioseph. Sella. de substat. tit. 1. cap. 5. §. 3. n. 1. vbi subdit non valere in praesidium tertij, Ioan. Giuscel. Dolara decis. 14. num. 14.

A CONTRACTIBVS ad EXTRACTUM valet argumentum, l. Pompeius, §. proterea ff. de acquir. posses. l. item veniens in princ. in l. l. §. ff. de p. et hered. c. de illu. 1. in princip. ff. de despons. compul. cap. vnic. §. item quoque, et d. tit. lib. 6. Euerard. in repit. legatib. loco 19. Cantuane. in simili tract. in nona specie loci à simili, Sebast. Nèzi. ad l. in l. tam naturale §. 6. n. 3. num. 3. segg. & ad l. fer. 195. ff. de reg. iur. l. D. Barbosa in l. hares abstin. §. proinde, n. 13. ff. de iur.

Contractus enim, & distractus à pari procedunt, & sunt eiusdem naturae, d. §. proterea, l. ab eo primo 59. ff. de pactis, l. de tutela, C. de integ. rescript. minor. Sured. de aliment. tit. 8. princ. 12. num. 6. Pichard. in despons. de mora. num. 141. Cald. Peretia de posses. et p. cap. 7. n. 13. Elcobi. de rariis cap. 14. num. 42. Cardin. Mantie. de raris & ambig. conuent. lib. 1. tit. 2. à num. 14. C. uall. conuen. contra conuen. tom. 4. q. 897. n. 886. Stephan. Grazian. de excep. for. c. 18. n. 7. & n. 10. cum segg.

Loc. XXVII

à Contrario sensu.

- 1 *A Contrario sensu validum est argumentum.*
- 2 *Argumentum à Contrario sensu ut procedat debet sumi à contrarietate causæ finalis.*
- 3 *Accipitur strictè, & ad limites verborum.*
- 4 *Sumitur à tota ratione cum suis qualitatibus.*
- 5 *Procedit quando contrarium non est in iure expressum.*
- 6 *Et habet legem de iure Canonico suam pia causæ, licet casus sit prohibitus de iure Civili.*
Amplia,
- 7 *In contrariis,*
- 8 *In contrariis conditionalibus,*
- 9 *In contrariis, &*
- 10 *In statuto.*
- 11 *Intellige quando in finem contrarium sensus non est repugnans iuri communi.*
- 12 *Restringe iusta à iure communi promissa.*
Amplia,
- 13 *In instrumentis,*
- 14 *In patto,*
- 15 *In patto conditionalibus,*
- 16 *In Rescriptis,*
- 17 *In fidei,*
- 18 *In sententiis, &*
- 19 *In ultimis voluntatibus.*
Lamice,
- 20 *Ex glossis,*
- 21 *Ex decisionibus,*
- 22 *Ex dictis Doctorum,*
- 23 *I. proleque,*
- 24 *In diffinitione concepta negativè,*
- 25 *Per effecti à duenda Tribellianica de iurisdic.*
- 26 *Quando in casu contrario militat eadem, vel diversa ratio,*
- 27 *In irregularitate,*
- 28 *Per fieri contrarium iuris.*
- 29 *Etiam in statuto,*
- 30 *Et testimonio,*
- 31 *A. legibus fundalibus,*
- 32 *Nisi diffinitio ea dederit inutilis,*
- 33 *Quando sequeretur absurdum,*
- 34 *Quando resultat ex absonis intellectus,*
- 35 *Quando sumeretur ex verbis narracis legis,*
- 36 *Quando sumeretur contra mentem contrahentium,*
- 37 *In his que sunt posita ad cautelam,*
- 38 *In parabolicis,*
- 39 *Quando induceretur contrarietas,*
- 40 *Peri adest particula plerumque, &*
- 41 *In edictis,*
- 42 *A Contrario validum est argumentum.*

A CONTRARIO SENSU validum est argumentum. l. 1. §. huius rei. ff. de officio eius, cui mandata est iurisdic. l. qui testamentum, §. mulier, vbi gloss. ff. de testam. l. si procuratorem, §. si iuraverit, ff. mandata. l. si quis locupletis. l. 7. ff. de manumiss. testam. l. conuenticula, & ibi Cyn. à princip. C. de Epis. cap. & cleric. l. apud antiquos. c. 1. C. de foris, cap. qualis. 23. dist. cap. cum Apostolica, de vi qua l. non à prel. cap. quamquam, vbi Doct. de cens. lib. 6. Roman. conf. 199. in princip. Dec. conf. 183. num. 1. & 1. Castren. conf. 17. c. 1. lib. 1. lat. un. l. 1. num. 16. & seq. ff. de officio eius, vbi ponit ampliationes, & limitationes, Socin. reg. 18. Euerard.

in capic leg. loco 4. Pet. And. Gammar. in dilect. legalis lib. 2. in loco à contrario sensu, Richard. in disp. de mor. 2. 133. Mascard. de probat. com. 1. 146. n. 1. Pute. de test. 189. num. 8. lib. 1. in correctis, Cephal. conf. 32. n. 14. & conf. 136. num. 10. lib. 1. & conf. 308. num. 55. & conf. 145. n. 3. vol. 4. Castillon. conf. 119. Infante nom. 2. vbi ait quod est casus legis argumentum à contrario sensu, Hippol. Rimuald. conf. 120. n. 49. & seq. lib. 1. vbi quod dicitur textus expressus, mens legis, & statuti, & conf. 485. num. 3. vol. 5. vbi quod est fortissimum, & conf. 487. num. 38. vbi quod renuntiari non potest sicut nec legi, & conf. 531. n. 13. vol. 5. Paul. Fulch. in A. sing. 86. Brunot à Sole in locis commun. verb. argumentum 3. Viui. op. 71. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 42. num. 40. & tit. 6. quest. 11. num. 2. & 2. Honded. conf. 48. num. 35. tom. 1. Hieron. Gabr. conf. 55. n. 21. cum seqq. tom. 1. Cald. Pereira de nomin. emphys. q. 12. num. 16. Farinac. in practicum. part. 4. conf. 10. num. 129. vbi quod est fortissimum, Ioseph. Selle Aragonia de test. 10. n. 15. Gate. Mastrill Sicilia dec. 107. n. 19. & de test. 154. num. 18. & 29. Montez. à Cucua Aragonia de test. 35. n. 51. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A, com. 498. per tot. m. Carl. Argel. de contradi. legis. q. 7. num. 3. Mari. Antonin. variat. ref. lib. 1. ref. 1. numer. 4. Monald. conf. 148. num. 7. & conf. 168. num. 9. vol. 1. Valenzuela conf. 12. num. 68. & conf. 16. num. 19. & conf. 44. num. 18. Steph. Gratian. de script. forens. c. 99. 1. num. 1. Anton. Riccio. de iure personarum extra premium Ecclesia existant. lib. 2. c. 1. §. 3. num. 1. Duran. Rota de test. 405. num. 55. vbi dicit quod hoc argumentum à contrario sensu est fortissimum, & quod per illud probatur, dicitur probari per textum, & casum legis. Valenz. conf. 112. n. 34. & conf. 121. n. 157. Castill. controuer. tom. 5. c. 88. per tot. Riccio. in obseruat. practice. obseruat. 4. n. 13. Rota de test. 498. num. 1. & 3. part. 2. in posthum. Farin. Melch. Phobos Lufit. de test. 145. n. 6. tom. 2. Ioseph. Vela diffini. 4. n. 1.

Argumentum hoc à contrario sensu, ut procedat debet sumi à contrarietate causæ finalis, l. tale patrum, §. fin. de patris. Bald. conf. 47. in fine versu dixi. lib. 4. Cardin. Tusch. d. conc. 498. n. 33. Etio sensu directo, Dec. conf. 386. Licet in contrariis, num. 4. vbi si prohibetur alienatio vsque ad certum tempus, non prohibetur post illud tempus sed non sequitur, ergo post tempus permessa est alienatio, quia non esset argumentum à sensu directo, Caste. conf. 106. incipit. de senectute, in prim. lib. 1. vbi quod solemnitas seruanda à statuto in minore 18. annis non debet seruari in maiori 18. annis, sed non sequitur, ergo maior 18. annis sufficit maior 25. quia non est augere à sensu directo, refert Cardin. Tusch. d. conc. 498. n. 14. & 16. item accipitur strictè, & ad limites verborum, Sord. conf. 24. n. 8. Gregor. de test. 197. num. 8. Rot. de test. 709. numer. 6. apud For. p. 2. var. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu strictè accipi respectu eius quod dicitur in sensu directo. Denique sumi debet à tota oratione cum suis qualitatibus, Seraphio. de privileg. iuram. prinil. 1. num. 10. Cardin. Tusch. de iacris & ambig. eorum. tom. 1. lib. 1. tit. 14. num. 1. Peteg. conf. 51. num. 22. vol. 1.

Primo amplia & intellige validum esse hoc argumentum quando contrarium non est in iure expressum, l. 1. C. de emend. inseritis, cap. cum vnam, de Regularib. cap. à nobis 2. de sent. excom. Euerard. d. loco 4. Garc. Falcon. reg. 45. Menoch. de promiss. lib. 3. pres. 91. n. 5. & lib. 4. pres. 81. n. 33. Fachin. contrariis. iuris lib. 19. c. 3. cum seqq. Gam. Lufit. de test. 167. num. 8. Valasc. conf. 136. n. 7. Cardin. Mantj. de contradi. vbi.

volunt.

volunt. lib. 3. tit. 15. num. 13. & tit. 17. num. 1. & 7. & de sacris. & ambig. conuent. num. 1. lib. 2. tit. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verb. Argumentum 3. Gu. pract. lib. 3. quaest. 44. num. 4. Sord. decis. 75. num. 7. & conf. 25. num. 37. Ioseph. Aldrete de relig. disp. 1. munda lib. 2. cap. 28. num. 31. Moia in amporio luru p. 1. tit. 1. q. 3. in fine. & tit. 5. quaest. 1. num. 41. Sanch. de Ma- trim. lib. 6. tit. 21. num. 9. Seraphin. d. p. m. 1. num. 6. Ignat. de Villar. in sylla respo. respo. 16. cap. 3. m. 10. Ioseph. Sella Aragona decis. 146. n. 1. Feizer in Con- stant. Carbalonia gloss. 2. num. 204. Anz. Monach. Ba- non. decis. 67. num. 38. Saye. de consuet. lib. 5. cap. 18. n. 18. Hieron. Fernandez de Otero in interp. c. fin. de palliis num. 61.

6. Secundò amplia vt procedat etiam de Iure Canonico fauore piez eaulz, licet casus sit prohibitus de Iure Ciuili, talis de sepulch. lib. 5. Feder. de Sentis conf. 29. 4. Card. Tulech. d. c. 49. n. 7.

7. Tertiò amplia in contradiibus secundum Alex. v. m. 1. o. d. princip. lib. 2. & conf. 46. n. 4. & conf. 119. num. 8. lib. 2. Sord. decis. 102. n. 11. Roland. à Valle in tract. de sacro dotu. quaest. 43. num. 1. Viuiopu. 1. num. 8. Ioseph. de Rusticiis in tract. an & quoad filij possit in co. di. tione. lib. 1. cap. 4. num. 8. D. Barbo. in l. si cum dotum. n. 28. cum seq. soluto matrim. Franc. Veg. conf. 11. numer. 4. Sim. de Pratis. o. 577. n. 13. & conf. 192. num. 18. lib. 1. Anton. à Bonach. Luc. conf. decis. 13. n. 2. & 23. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 1. num. 9. vbi num. 10. resoluti procedere in contradiibus tam bonæ fidei, quam stricti iuris, & d. num. 17. totus est in respondendo fundamentis, Hieron. Gabr. c. 186. § 8. n. 22. & 14. tom. 1. existimantis contradiibus argumentum à contrario sensu desum non posse. Castill. d. cap. 38. num. 8. cum seq. vbi quod in contradiibus plurimum valet nedium bonæ fidei, sed etiam stricti iuris, quamvis recedatur à natura contradiibus.

8. Quando amplia etiam in contradiibus conditionabilibus, Bald. conf. 275. Fallum dicitur esse tale, cum. 8. v. f. d. quando lib. 1. & conf. 121. Quidam lib. 1. Castill. d. c. 88. n. 9.

9. Quintò amplia in conuentionibus, Roman. conf. 399. v. f. c. r. t. u. Dec. conf. 116. n. 8. Alexand. conf. 46. Ponderatu. verbu. num. 6. v. f. t. r. t. u. in conuentionibus, Castill. d. c. 88. num. 19. vbi quod generaliter in omnibus hominum conuentionibus, & dispositionibus procedit.

10. Sextò amplia in statutis, sicuti docent Bald. conf. 201. In prouincia, num. 2. v. f. s. n. contrarium, lib. 1. Castren. conf. 98. In causa appellationis, lib. 1. vbi ait quod statutum in quo disponitur quod filiusfamil. non possit obligari, nisi gerat publicè negotia domus, intelligitur à contrario quod gesserat negotia domus, potest obligari, Idem Castren. 106. in p. m. p. lib. 2. vbi dicit statutum quod minor viginti annis adhibeatur certam solemnitate statuti, Angel. conf. 110. Statutum supradictum, n. 4. v. f. c. o. r. a. r. i. u. m., vbi quod statutum vacans ad successorem defuncti, certas personas certo casu censetur disponere contrarium à contrario sensu, Alexand. conf. 142. V. f. o. p. r. e. c. e. s. s. u. m., num. 1. v. f. o. p. n. s. t. a. t. u. m., num. 6. vbi ait statutum quod Archidiaconus possit absente Presbytero installare, includere argumentum à contrario quod installatio spectet ad Archiepiscopum presertim, Corn. conf. 136. In ba. consultatio, in princip. lib. 2. vbi quod si statutum excludat feminas filias stantibus masculis, à contrario sensu non stantibus vocat feminas, prout Ius commune disponit. Ruin. conf. 17. Pro decisioe lib. 1. Socin. conf. 107. n. 13. lib. 1. vbi dieant statutum quod non stantibus certis

masculis succedunt feminæ, operari vt à contrario sensu si extant tales masculi, feminæ excludantur etiam ad correctionem Iuris communis, quando aliis statutum nihil operaretur, Paris. conf. 47. col. 2. lib. 3. Riminalian. conf. 149. n. 34. & seq. lib. 3. vbi resoluunt quod stante statuto quod donec extant masculi feminæ non succedant, illæ succedunt à contrario sensu quandoque masculi defuncti. Dec. conf. 183. n. 1. & vbi ait hoc argumentum in statutis procedere vt statutorum verba aliquid operentur, Portol. de c. f. o. s. i. b. c. 36. num. 17. Decian. conf. 17. n. 6. vol. 1. vbi intelligit quando per illud reducitur ad Ius commune, & conf. 46. n. 8. & vol. 1. conf. 17. n. 13. vol. 1. vbi declarari si sumatur ad limiles verborum, quæ habentur in directo sensu, Hippol. Riminald. conf. 32. o. m. n. 15. lib. 3. & conf. 16. n. 6. & conf. 391. num. 17. & con. 146. num. 19. & conf. 451. num. 11. & conf. 47. 1. num. 9. & conf. 476. num. 4. lib. 4. & conf. 552. num. 18. vol. 1. Borg. Canalean. decis. 17. num. 20. 21. & 29. p. 3. Viui op. 1. num. 5. vbi num. 6. intelligit nisi sit correctio, Honded conf. 6. num. 6. tom. 1. & conf. 16. num. 12. tom. 2. Hieron. Gabr. conf. 16. num. 3. tom. 1. Iacob. Gall. conf. 34. num. 1. Peregr. conf. 144. n. 3. vol. 3. Cenall. Lemman. contra commun. q. 36. num. 2. cum seq. Cardin. Tulech. d. c. 49. n. 10. num. 19. num. 1099. Rot. decis. 131. § 1. apud Fer. p. 1. r. o. r. i. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu validissimum esse in statutis, præsertim quando statutum disponit in casu lue non præuili, decis. 709. & 4. p. 1. 2. recent. & eorum R. D. meo Cocino Roiz Decano, decis. 11. n. 1. & 11. vbi quod hoc argumentum à contrario sensu valet in statutis quando non plus prouenit ex interpretatione quam verba. Laté Castill. d. c. 88. num. 14. Cancr. n. r. e. s. p. o. r. t. 1. cap. 10. num. 28. Rot. decis. 60. num. 4. p. 1. in posthum. Fer. Peregr. conf. 89. n. 32. vol. 1. & conf. 4. num. 29. & conf. 40. n. 6. vol. 1.

Intellige ampliationem quando in statutis contrariis sensus non est repugnans Iuri communi, secundum Roman. conf. 199. n. 5. & 6. Inf. in l. 2. o. 4. §. de off. c. i. u. Bald. conf. 443. Statutum, lib. 2. Cardin. Tulech. d. concl. 498. n. 39. & 121. Decian. conf. 32. n. 12. vol. 2.

Declara eandem quartam ampliat, vt non procedat in statutis, argumentum à contrario sensu in casu à Iure communi prouiso, sicuti docent Rom. conf. 11. in princip. Apostil. ad eandem conf. 199. n. 6. in verb. r. i. r. e. r. e. m., nisi quando statutum nihil operaretur, Ruin. conf. 37. in princip. lib. 1. Alex. conf. 91. Et si, v. f. o. p. n. s. t. a. t. u. m., 4. & seq. v. f. o. p. n. s. t. a. t. u. m., lib. 4. & conf. 142. num. 1. & 3. lib. 6. Anchar. conf. 115. n. 4. Crasquet. conf. 91. num. 5. & conf. 201. n. 13.

Septimò amplia in arbitramentis, quia in eis sumitur argumentum à contrario sensu, veluti si laudam facit exemplum aliquem, donec daret descriptio facta, quia post descriptionem censetur negatus exemplio, ita Bald. conf. 141. Quidam dominum, n. 2. v. f. o. p. n. s. t. a. t. u. m., p. m. p. r. e. m. i. t. u. m., lib. 1. Cardin. Tulech. d. c. 14. § 8. n. 46. vbi n. 47. cum Feligof. conf. 144. Syndici, n. 2. extendit in correctione claudis, seu arbitramentis factis in vna parte, quia aliam partem non tangit, tunc enim valet argumentum circa hoc.

Quandò amplia in pactis, quia argumentum à contrario sensu habet vim pacti expressi, ita Angel. conf. 110. n. 4. v. f. o. p. n. s. t. a. t. u. m., Bald. conf. 390. Fallum tale est, in fine lib. 4. Anch. conf. 111. num. 6. Borguin. Canalean. decis. 17. n. 11. & 11. p. 2. Cardin. Tulech. d. concl. 398. num. 49. sicut habet vim legis, Castill. d. c. 89. n. 2.

- 15 Unde in pactis conditionalibus sub conditione datum contraria conditione adempum censetur, quia & in his validum est argumentum à contrario sensu, pecuniam, si de rebus credit. Riminald. in l. 1. ff. de officio eorum, n. 47. Sard. decif. 101. n. 11. ad finem, hinc affirmativa regula descendit, datum sub conditione affirmativa contraria existente reliquum non videri, si legatum purè, ff. de adimend. leg. l. assignando, ff. de condit. & demonst. l. quod purè, ff. quando dies leg. cadat, Sard. decif. 101. n. 7.
- 16 Nondum amplia telepicius Hippol. Riminald. conf. 47. 4. n. 1. 6. vol. 4. Palés de maiest. p. 1. q. 4. n. 14. Decian. conf. 36. n. 7. vol. 3. Castill. d. cap. 11. n. 15. ideo si ex testamento mandatur taxari expensæ de lide debite, à contrario sensu mandatur non taxari expensæ de iure non debitas, Signor. de Honded. conf. 3. in questione ventente, n. 7. vers. de iure praesumptio, Roman. conf. 399. in princip. vers. secundo, Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 3.
- 17 Decimò amplia in seu'o, quia inuestitura vocans certas personas si talis decesserit sine filiis, operatur exclusionem à contrario sensu si cum filiis decesserit, sicut docet Fulgosi. conf. 4. Ad id de quo queritur, in princip. quem refert Cardin. Tusch. d. ca. cl. 498. n. 55. Castill. d. 88. n. 3.
- 18 Vnde decimò amplia in sententia, ut resoluit Fulgosi. d. ca. cl. 4. n. 1. Hippol. Riminald. conf. 304. n. 17. & 18. Alexand. Raudens. de i. 3. n. 1. p. 1. Castill. d. ca. cl. 88. n. 18. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 61. vbi n. 61. post Roman. conf. 399. & Anchar. conf. 361. n. 6. extendit etiam si sententia habeat dilationem taxatam, potè, si dicat malè iudicatum quoad certum caput, quia censetur confirmare in aliis. Secus est autem in abolitione sententiae, puch in qua dicitur, Condemno te ad sortem precipuam, quia non sequitur, ego absoluto te ab iuris, secundum Bart. & gloss. in l. 4. C. de p. f. & Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 110.
- 19 Dunde decimò amplia in vltimis voluntatibus, ut per Alex. conf. 110. Attentio verbi, n. 6. vers. nam in vltimis voluntatibus, lib. 2. Hippol. Riminald. conf. 110. n. 47. vol. 1. & conf. 38. l. n. 1. vol. 4. Viui. opin. 71. n. 9. Decian. conf. 37. n. 50. vol. 1. & conf. 27. n. 30. vol. 3. vbi ampliat etiam in modalibus, & conditionalibus, & conf. 34. n. 4. vol. 4. red. vol. 3. vbi quod interpretatio testamentorum & substitutionum valet, & conf. 77. n. 20. & conf. 316. n. 12. vol. 4. Peregr. de fideicom. art. 28. n. 18. Causalean. decif. 1. n. 30. p. 1. 3. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 8. Stephan. Gratian. discept. fo. en. cap. 954. n. 35. Nisi verisimilis mens testatoris repugnet, secundum Alex. conf. 93. Alius consilium, n. 11. vers. & pro hoc, lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 83. Castill. d. cap. 88. n. 19. vbi quod argumentum valet in vltimis voluntatibus, fideicommissis, & substitutionibus, & n. 11. declarat procedere indubitatè in vltimis voluntatibus, quando sumitur ex verbis limitatis, aut restrictis, vel materia limitati temporis.
- 20 Limita primò ut non valeat argumentum à contrario sensu glossæ, quamvis admittatur à contrario sensu textus, ita Cald. conf. 89. quod est 9. circa fin. de officio legat. & dupliciter conf. 4. n. 4. vol. 3. de proband. quem refert Card. Tusch. d. concl. 39. n. 66. Fachin. controu. lib. 1. c. 4. Raudens. ver. cap. 65. n. 57. Castill. d. cap. 88. n. 12.
- 21 Limita secundò, ut nec etiam admittantur ex decisionibus Roze ex Card. Seraphin. decif. 142. n. 1.
- 22 Limita tertio, ut molto minus admittatur ex dictis Doctorum, secundum Alex. conf. 15. Vfo restrictionis n. 6. in fin. vers. nec debet lib. 3. Card. Seraphin.
- decif. 82. n. 6. Garc. Masill. Sicilia decif. 393. n. 63. Molfes. conf. 16. n. 16. tom. 1. Stephan. Gratian. discept. fo. cap. 689. n. 42. quicquid dicant Hippol. Riminald. conf. 7. n. 27. & 28. & conf. 86. n. 13. vol. 1. & conf. 386. n. 46. & conf. 414. n. 48. & conf. 450. n. 61. & conf. 466. n. 20. vol. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 63. & 69. Ludou. Rodolphus. pass. tract. de suprema sen. absolutione Principis potestatem. 5. n. 7. Viui. opin. 71. n. 10. Fontanel. de pact. nupt. cl. 4. gloss. 17. n. 79. Peregr. conf. 3. n. 67. vol. 1.
- Limita quarto in privilegiis, gloss. in cap. licet, de 2. 1. primig. in 6. Euerard. d. loco 4. Socini. conf. 346. n. 11. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 80. vbi n. 50. post Angel. Aretum. conf. 72. in cap. supradicto, n. 14. vers. & possunt, ait in privilegiis admitti hoc argumentum, maxime ut reducantur ad ius commune.
- Limita quinto, quando inducitur ad vnum finem 14 contrarium operaretur effectum, Crauer. conf. 19. n. 8. Puzpat. in l. 1. n. 68. ff. de officio eorum, Cachet. Pedemont. decif. 378. n. 7. & conf. 40. n. 4. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 110. Franc. Molin. d. q. 31. n. 7. Castill. d. 88. n. 31.
- Limita sexto, in dispositione concepta negativè, 15 ex qua non deducitur argumentum affirmatiue, quia verba negativa temper negant, & nunquam affirmant, Bat. in l. 2. C. de condit. inst. Euerard. in l. 1. p. 1. cu. legalib. l. 1. c. 4. vers. secundo istud limitatur, Garc. Falcon. reg. 45. n. 1. Fachin. controu. lib. 1. c. 4. Alex. conf. 150. in consensu, & l. 1. c. 10. ver. verba negativa, lib. 3. Cachet. Pedemont. decif. 69. n. 28. Fulvi. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 35. n. 3. Hippol. Riminald. conf. 313. n. 15. vol. 4. Sord. de aliment. l. 6. g. 15. n. 7. & decif. 185. n. 24. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 121. Franc. Molin. d. q. 31. n. 5. Ruitic. in l. eam an in lib. 4. c. 7. n. 19. de condit. & demonst. ff.
- Limita septimò quando per illud esset inducendum 16 da Trebellianicæ, vel falcidicæ detractio, ut per Fextez. in consilio. Catholonia gl. 4. n. 303.
- Limita octauò quando in causa contrario militat 17 eadem vel diuersa ratio gloss. verb. Videtur, in l. cum pratoriff. de iudic. Nat. cor. lib. 2. n. 24. Sord. decif. 18. n. 24. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 108. Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 32. n. 2. Franc. Molin. d. q. 31. n. 8. Castill. d. 88. n. 32.
- Limita nonò in materia irregularitatis, eum hæc 18 non inueniatur, nisi in casibus à iure expressis, ut Sayt. de censuris lib. 7. c. 5. n. 16.
- Limita decimò quando fieret ex tali argumento 19 eotredio lotis communis, significasti, de fore comp. gloss. verb. obferuare in Clem. 1. de sent. excom. Ioan. de Imola conf. 57. in fine, & conf. 100. in fine, Abb. conf. 75. n. 2. vers. nec obstat lib. 1. Cast. conf. 175. Causa praesentis, n. 3. vers. responderi poterit, lib. 1. & conf. 184. Videtur, n. 2. vers. non contrarium, cod. lib. 2. Euerard. d. loco 4. Rom. conf. 391. Circa primam, n. 25. Hippol. Riminald. conf. 419. n. 8. vol. 4. & conf. 581. n. 8. vol. 5. Cephal. conf. 399. n. 28. tom. 2. & conf. 422. n. 4. tom. 3. vbi ait quod sumitur vbi limitatum est tempus, Decian. conf. 1. n. 126. vol. 2. & conf. 32. n. 14. vol. 4. Sim. de Practis conf. 143. n. 5. lib. 1. Borgnin. Causalean. decif. 5. n. 21. & decif. 35. n. 64. part. 1. Card. Tusch. d. concl. 498. n. 86. & 87. Peregr. conf. 144. n. 4. vol. 5. Fachin. conf. 92. n. 19. lib. 3. Ioseph. de Rustic. in l. cum annu. ff. de condit. & demonst. lib. 2. cap. 18. n. 5. & lib. 5. c. 8. n. 6. Masill. Sicilia decif. 161. n. 101. Gregor. decif. 297. n. 5. Hieron. Fernandez de Otero 10 inter. cap. ult. de pactis n. 61. Roze decif. 491. n. 9. apud For. part. 1. ver. Castill. d. cap. 88. n. 35. nouissimè Didne. Narbona de etate ad humanas animas rescriptis anno 14. g. 40. n. 2.

30 Limitationem huiusmodi extende ad statuta, vel constitutiones, ita ut in eis etiam non sumatur argumentum à contrario sensu quando ex tali argumento induceretur correctio Iurisdicti Abb. *conf. 75. Primò est videndum, col. 1. in fine, & col. 2. in princ. lib. 1. Alexand. conf. 17. Visi & oppositi, n. 2. vers. sed ita est, & conf. 6. Pifa falli, in fine lib. 2. Roman. d. conf. 199. num. 9. vers. quare, Ca. Rod. Tufch. d. *concl. 498. n. 10. 1.* Vel alterius statuti secundum Gossadin. *conf. 37. Prima facie, n. 6.* Cardin. Tufch. d. *concl. 498. n. 11.* seu Constitutionis, Dec. *conf. 32. n. 35. vol. 1.* Cardin. Tufch. d. *concl. 498. n. 94.**

31 Extende pariter in testamentis, ita ut huiusmodi argumentum non procedat quando induceretur correctio alterius partis testamenti, Aleat. *conf. 78. num. 1. lib. 9. Magon. Florent. d. *conf. 490. n. 28.* Fufat. de subdit. 9. 7. 10. n. 11.*

32 Extende etiam ad leges feudales, quis in feudibus servatur ius commune, nisi in casibus in quibus reperitur expresse statutum contrarium, & argumentum à contrario sensu non dicitur expresse statutorum, sed tacitum, Alex. *conf. 15. Attentum, num. 1. & seq. vers. sed tale argumentum lib. 5.* Cardin. Tufch. d. *concl. 498. n. 91.*

33 Sublimita nisi dispositio redderetur inutilis, quia tunc argumentum à contrario sensu valet etiam ad correctionem Iuris, Aleat. *conf. 17. Visi, n. 4. vers. & procedunt premissa, lib. 2. & conf. 116. Annadurvis, num. 17. vers. ubi ergo statum, ead. lib. 2. Roman. d. conf. 199. n. 6. Anchar. *conf. 13. num. 4. vers. & ultra facimus, Ruln. conf. 39. in princ. lib. 7. Pichard. in disp. de more, num. 112. Ferrer. in consilium. Catholonia gloss. 3. num. 44.* Cardin. Tufch. d. *concl. 198. num. 89. ubi n. 90.* post Roman. citatur loco subdit valere argumentum à contrario sensu ad correctionem Iuris antiqui, quando non esset aliquis effectus lex vellema, & num. 112 dicit etiam valere quando consistat de mente & consuetudine, & n. 113. post Castrensis. *conf. 45. num. 5. lib. 1.* ubi agitur de bono publico ne quis decipiat, Castill. *d. cap. 88. n. 35.**

34 Limita undecimò quando sequeretur absurdum, Ruln. *conf. 7. n. 38. lib. 3. & conf. 8. num. 2. lib. 3. Pate decet. 69. n. 1. lib. 2. in corrob. Joseph. de Rulicis in l. cum ann. ff. de condi. & demonst. lib. 4. cap. 13. n. 14. & lib. 5. c. 1. num. 116. Gasp. Anton. Thesaur. *quest. forens. n. 18. Cachetan. conf. 40. n. 10. Peregr. conf. 38. n. 11. lib. 1.* Hieron. Fernandez de Otero in intro. cap. ult. de passu. n. 60. Ioseph. Sesse *Aparca decif. 146. n. 13.* à Ponte *conf. 30. n. 17. col. 1.* Fufat. de subdit. 9. 7. 36. n. 6. Rot. *decif. 135. n. 14. p. 2. dicitur loco citato. lib. 4. Recop.**

35 Limita duodecimò quando ex huiusmodi argumento testatur absque intellectu, vt per Hippol. Riminald. *conf. 19. n. 10. vol. 1.* Menoch. *conf. 110. n. 31.* Petr. Enric. *conf. 13. n. 11.* Portol. de consuet. cap. 1. n. 18. Cachetan. *conf. 40. n. 10.* Peregr. *conf. 38. n. 11. lib. 1.* Hieron. Fernandez de Otero in intro. cap. ult. de passu. n. 60. Ioseph. Sesse *Aparca decif. 146. n. 13.* à Ponte *conf. 30. n. 17. col. 1.* Fufat. de subdit. 9. 7. 36. n. 6. Rot. *decif. 135. n. 14. p. 2. dicitur loco citato. lib. 4. Recop.*

36 Limita decimotertio quando sumeretur ex verbis narrativis legis, gloss. in l. 1. quando non per partes, Euerard. de loco 4. Brunor. à Sole in locum communib. *verb. argumentum 3.* Decian. *conf. 11. n. 15. col. 1.*

37 Limita decimoquarto quando sumeretur contra mentem contrahentium verbis expressis, etiam si ex proximo ratione colligi possit, vt per Hippol. Riminald. *d. conf. 458. n. 60. cum seq. Alex. conf. 93. n. 10. & 11. lib. 3.* Card. Tufch. *pract. coneluf. tom. 5. lib. 1.*

Al. coneluf. 196. num. 50. Cardin. Mantie. *decif. 173. num. 7.*

Limita decimoquinto in iis, quæ sunt posita ad cautelam causa dubitationis tollendæ. Riminald. iunior. l. 1. num. 43. *ff. de officio eius, & idem in confirmatione Pape facta pro potiori cautela non valet argumentum à contrario sensu, Grat. conf. 121. num. 22. & 23. lib. 2.* refert Cardin. Tufch. d. *coneluf. 498. num. 113.*

Limita decimosexto in penalibus, Ioan. Griuel. 59 *Delata decif. 143. n. 10. & in materia stricti Iuris, Card. Seraphin. 146. n. 1.*

Limita decimoseptimo quando induceretur contrarietas cum alla parte disponentis, vt resoluunt Roman. *conf. 199. num. 7.* Ruln. iunior. in l. 1. num. 112. *ff. de officio eius, Cardin. Mantie. de tacito & ambig. coneluf. lib. 1. c. 1. in fine, Rot. in Imolen. bencorum 25. May 1610. coram bona mem. Baratto, & in Romana officij Alitum S. Petri 23. Adaj 1623. coram eodem.*

Limita decimooctavo ubi abest particula plenius, 4. que. Magdale. de *num. assign. testum. regis. p. 1. c. 16. num. 145.*

Limita decimonono in odiosis, Trullench. *de 42. precept. Dicalog. lib. 2. c. 2. d. lib. 3. n. 4.*

A CONTRARIIS validum est argumentum, vt 43 per Euerard. in *topica legalib. loco 25.* Petr. And. Gammaz. in *Dialect. leg. lib. 2. loco à contrarietate, Cantigne. in topica. loco 11. ubi loco 18. agit de argumento à repugnantibus, Ioan. Appell. de variis compilando Dialect. 2. 6. Menoch. conf. 88. n. 34.*

Locus XXVIII

à Conventione.

A CONVENTIONS validum est argumentum, vt per Roman. *conf. 3. 9. n. 1. ubi Appell. in verb. affirmati, quem refert Card. Tufch. *pract. assign. num. 2. d. Al. conel. 496. num. 3.**

Locus XXIX

à Correlatiuis.

A CORRELATIVIS validum est argumentum, 2. l. 1. C. ne licet potest. l. fin. C. de iudicia vid. tollenda, Bald. *conf. 24. Super legitimatiõne, num. 1. lib. 4. lib. 4.* Euerard. in *topica legalib. loco 76.* Cantigne. in *simili reall. loco 19.* Petr. And. Gammaz. in *Dialect. legali lib. 2. loco à correlatiuis Menoch. conf. 112. n. 18.* Sim. de Praxis *conf. 19. n. 14. lib. 1.* Franc. Vital. *decif. 255. num. 46. lib. 1.* Sord. de alimentis. 1. *quest. 19. n. 4.* Peregr. *conf. 99. num. 1.* 42. vol. 2. Cardin. Tufch. *pract. assign. coneluf. 1041. n. 4.* Magdale. de *num. test. in testam. reg. part. 1. cap. 11. num. 68.* Correlatiuorum enim idem est iudicium, & de vno dispositum trahitur ad alterum, vt dist. in loco.

Intellige quando militat eadem ratio in utroque à correlatiuorum, vt tenet Farinac. in *præc. in iur. p. 3. 4. conf. 85. num. 74.* quia si diuersa ratio datur, non valet argumentum, l. *curatorem, & C. de inter. maritum.* Euerard. d. loco 76. Fellin. in *præm. Decretal. in conf. Gregorius, num. 10.* Dec. in l. 1. num. 9. C. de in ius vocando. Anton. Gabr. *commun. lib. 6. tit. de legib. conel. 32. num. 51.*

nom. 53. vers. primo limita, Henric à Rolent. de feudis
c. 16. concl. 19. in glo. dist. 24. Sord. d. q. 16. n. 5. & n. 10.
c. 9. 4. n. 1. & c. 10. 4. quat. 44. n. 18. & ders. 47.
n. 7. & conf. 8. n. 1. Menoch. conf. 192. n. 15.
cm. seq. & n. 1. Card. Setaphin. de off. 1442. n. 11.
Anton. Monach. Rannien. de off. 5. n. 14. Sanch. de
Matrim. lib. 6. disp. 11. n. 9. Stephan. Gestian. de
serp. for. c. 16. n. 5. Card. Tufch. d. lib. C. com. 1042.
n. 1. Orlau Glor. ref. 5. n. 55. Franc à Soula in re-
per. l. for. c. 4. §. de regulis iur. p. 1. 45.
3. Ampliatum in penultimis, secundum Sord. d.
q. 19. n. 4. Franc de Castillo de off. 175. n. 14.

Loc. XXX.

à Crimine.

A CRIMINE L'À MAIÉTATIS ad crimen
HÆRES argumentum licet, sicut scribunt
Menoch. c. 1. Bol. 12. n. 1. Fulu. Paciau. conf. 19.
n. 70. Roland à Valle conf. 755. 16. vol. 1. ubi dicit
valere huiusmodi argumentum de crimine lèse ma-
jéstatis humane ad crimen diuine, non è contrà, &
c. 17. n. 17. & 4. ait quod non valet, nisi in casibus
à iure expressis, quequid dicit Sanch. in præcepta
Dealog. 1. m. c. 16. 2. cap. 13. n. 3.

Loc. XXXI.

à Debitore.

A DEBITORE ad CREDITOREM arguitur, quia
ut correlatiui, fin. ubi Bag. §. de accept. Alex.
conf. 206. Pifia. 7. & 8. vers. 1. & 2. vers. 1. 3. Cardin.
Tufch. præf. concl. 1. d. C. com. 1053. n. 10.

Loc. XXXII.

à Decimis.

A DECIMIS ad OBULATIONES factas Ecclesiæ
valet argumentum, ut per Dec. conf. 16. n. 5. vol.
2. In quo autem differant decimæ ab oblationibus,
tradit breuiter Monet. in trakt. de decimis, cap. 2. q. 3.
n. 10.

Loc. XXXIII.

à Definitione:

A DEFINITIONE validum est argumentum,
13. §. solim, ubi Baitmocat. ff. de del. lib. 1. §. si iuncta
glo. ff. de verbor. signifi. cap. dandum 2. post princip. de
delib. Euerard. in specul. legalib. loca 44. Cantione. in
simili trakt. loca 2. Iuan. Appell. de ratione explicandi
Dialekticam c. 1. à definitione vocu. Petr. And. Gam-
mat. in Dialekt. legalib. lib. 1. loca 1. Tob. Non ad princ.
testis de testam. n. 25. Decian. conf. 19. n. 4. & conf. 18.
n. 1. & conf. 19. n. 2. & conf. 66. n. 8. vol. 3. & conf. 2.
n. 1. & 1. 1. & conf. 61. n. 1. vol. 3. Sim. de Pignis
conf. 86. n. 16. lib. 1. Sord. conf. 304. n. 5. Monet. de de-
bitis. quæd. p. 1. q. 4. n. 4.

Loc. XXXIV:

à Delegato.

Argumentum valet

1. A Delegato ad arbitrium, &
2. A Delegato à subdelegato ad Procuratorem, vel
substitutum.

A DELEGATO ad ARBITRUM, dicitur contrà valet
argumentum, Fulgus. §. 317. Nisi exemplo, in
primis, quem refert Cardin. Tufch. præf. concl. 1. d.
1. d. 1. A. concl. 107. n. 11.

A DELEGATO à subdelegato ad PROCURA-
TOREM, vel substitutum, valet argumentum, quia
mortuo substituto procuratore, qui cepit licentia, fa-
cultas non reuertitur ad substituentem totaliter vi-
ces suas, sed ad dominum principalem, prout mor-
tuo subdelegato, qui cepit cognoscere, iurisdic-
tio reuertitur ad fontem, non ad delegatum, Oldrad.
conf. 130. n. 5. vers. & si dicatur, Cardin. d. l. 1. A. concl.
307. n. 7.

Loc. XXXV.

à Delictis.

A DELICTIS ad CONTRACTIVE valet argu-
mentum, J. com. 1. tam ex contractibus, §. de re-
dic. Petr. de Anchar. conf. 28. n. 1. vers. de delictis,
Menoch. conf. 466. n. 18. Cardin. Tufch. præf. concl.
1. d. 1. A. concl. 107. n. 26. cum aliis cita-
tis supra loca 26. n. 8. Sed non valere resolu-
tione Benedic. Regid. ad lex hoc iure §. de inst. & in part. 2. c. 6.
n. 16.

Loc. XXXVI.

à Dispositione.

Argumentum valet

1. A Dispositione tacita ad expressam,
2. A Dispositione legi ad dispositionem testaturæ,
3. A Dispositione statuti ad dispositionem testamenti, &
4. A Dispositione in testamento ad codicillum decla-
rationem.

A DISPOSITIONE TACITA ad EXPRES-
SAM valet argumentum, quando in utraque
est eadem ratio, licet quid, ubi omnes, §. si certum
per. Menoch. de præsump. lib. 4. præf. 189. n. 97.
nam taciti & expressi idem est iudicium, ut dixi
Azim. 118.

A DISPOSITIONE LEGIS ad dispositionem
TESTATORIS validum est argumentum, 1. non
impossibile, §. de pallio, l. serui hac lege §. de manum.
l. si ita fuerit serui in fine, §. de manum. §. testat. licet
quædam, quæ admodum erim, §. de verbor. signifi.
Euerard. in specul. legalib. loca 32. Cantione. in simili
trakt. loca 29. præf. loca à simili. Dec. conf. 62. n. 10. vol.
2. ubi subdit quod valet etiam è contrà, Menoch.
conf. 97. n. 4. & conf. 204. n. 39. Franc. de off. 255.

num. 1. lib. 2. Laderch. Imola conf. 14. num. 13. Sord. conf. 278. n. 3. Voluntas enim testatoris pro lege observatur, l. 3. C. de iurisdictione de legat. cum aliis citatis à Pichard. in rub. luffu de lege Falcid. n. 15. & in diffut. de mora. n. 202.

3 A DISPOSITIONE STATUTI ad dispositionem TESTAMENTI valet argumentum, vt per Decian. conf. 13. num. 1. & conf. 16. n. 40. vol. 1. & conf. 1. num. 10. vol. 2. & conf. 87. num. 17. eod. vol. 2. vbi subdit ita procedere vbi ambobus verba voico modo interpretentur, Menoch. conf. 39. num. 21. vbi subdit quoddam etiam è contra valet argumentum à dispositione testatoris ad dispositionem statuti, & conf. 95. num. 84. & conf. 160. num. 46. & conf. 300. num. 21. & conf. 63. num. 4. & 9. & conf. 695. num. 14. & conf. 1083. n. 17. & de praesumpt. lib. 4. pref. 83. n. 24. vbi num. 35. subdit fecus esse vbi non est eadem ratio; quamvis contrarium tenet. Cened. praes. & Canon. una l. lib. 2. quaest. 35. n. 18. existimans de statuto ad testamentum non valere argumentum.

4 A DISPOSITIONE in testamento ad codicillorum declarationem valet argumentum, secundum Menoch. conf. 33. n. 3. vbi citat Alex. conf. 204. num. 7. lib. 6.

Locus XXXVII.

à Diuersis.

A DIVERSIS ad DIVERSA valet argumentum, vbi est eadem ratio. Dec. conf. 35. n. 16. vbi nec obstat plura. Cardin. Tufch. praes. & conclus. n. 1. l. 1. A. concl. 510. num. 1. aliis fecus, vt per l. Papinianus exili. ff. de minor. tradunt Abb. conf. 10. in causa, & quaestio, in princip. lib. 1. Socinian. conf. 1. num. 46. & conf. 4. num. 10. & conf. 11. num. 5. & conf. 43. num. 4. conf. 17. n. 12. & conf. 64. num. 17. & conf. 126. n. 11. & conf. 134. num. 20. vol. 3. Imbrian. de primo, & secundo beneficii. sua restitut. ad pinguius probandum, conf. 3. n. 89. Cardin. Tufch. d. l. 1. A. conclus. 510. num. 1. A Diuersis enim non fit illatio, vt dixi supra.

Locus XXXVIII.

à Diuisibilibus.

A DIUISIBILIBUS ad INDIVISIBILIA non valet argumentum, Oldrad. conf. 251. in fine, vbi per praeterea. Cardin. Tufch. praes. & conclus. num. 1. l. 1. A. concl. 510. num. 8. Valet tamen à diuisione, secundum Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialecticam, cap. 2. Pet. Aude. Gammar. in Dialecticis, legat. lib. 2. loco 8.

Locus XXXIX.

à Dote.

Argumentum valet

1 A dote ad piam causam,

2 A dote ad alimenta,

3 Dos enim & alimenta equiparantur,

4 A dote ad legitimam,

August. Barboza Argum. l. 1.

5 A dote carnali ad dotem spirituales, &

6 A dote ad studium.

A DOTE ad PIAM CAUSAM valet arg. cap. vnic. l. 5. donare, qualiter olim poterat feud. alien. Ennotatam topicis legatib. loco à dote ad piam causam, Perre de Lara de annuif. & capellan. lib. 1. cap. 3. n. 3.

A DOTE ad ALIMENTA valet argumentum, à saltem affirmatiue, sicut docent Molin. de primogen. lib. 1. cap. 15. num. 5. Menoch. de praesumpt. lib. 4. conf. 191. num. 1. Camill. Larath. conf. 8. num. 13. Decian. conf. 16. num. 85. vol. 1. & conf. 15. n. 7. vol. 2. Sord. de aliment. tit. 1. quaest. 6. n. 16. Carpan in rub. ad statum. Medialan. 3. 11. num. 6. & in eod. statum. num. 63. Bapilist. Colla de remed. subsidior. remed. 65. n. 1. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quaest. 46. num. 10. Cardin. Mantie. de sacris & ambig. emendation. lib. 12. tit. 16. num. 16. Colet. de alimentis lib. 2. cap. 10. n. 9. Monter à Cueva Aragonia decif. 16. num. 16. vbi intelligit cum eadem casus est ratio, Guib. decif. 1. num. 11. & decif. 10. num. 12. & 42. Leo Valm. decif. 17. num. 5. & 21. lib. 1. vbi quoddam valet affirmatiue, non negatiue. Sicut è contra valet ab alimentis ad dotem, vt dixi supra à 10. n. 7. num. 1.

DOS enim & alimenta equiparantur, gloss. in l. 1. lib. 2. d. pro d. minor. Bart. in l. 1. vol. num. 7. ff. quibus et ind. gn. Xiar. in l. quoniam, limit. n. C. de iurif. restitut. Titusq. de iure primog. quaest. 62. n. 4. cum segg. Gorduba de Lara in l. si quis à liberis, §. idem index, num. 24. cum segg. ff. de liberis aguel. Bynnot. à Sole in locis communib. verb. dos 12. Sord. de aliment. tit. 9. quaest. 1. num. 14. vbi ait quoddam dos succedit loco alimentorum.

A DOTE ad LEOITIMAM validum est argumentum, amb. res qua, C. de iurisdictione de legat. Bart. in l. Titio centum. §. Titio centum, in fine, ff. de condit. & demonstrat. Franc. Vegg. conf. 72. n. 8. Menoch. conf. 206. n. 89. & conf. 531. num. 14. Cald. Petreia in l. si curatorem, verb. sine curatore, n. 96. C. de in iure, restitut. minor. Greg. decif. 489. num. 17. Sic è contra valet argumentum à legitima ad dotem, vt dixi loco 61. num. 5.

A DOTE CARNALI ad DOTE SPIRITUALI beneficii dotari valet argumentum, vt per Abb. conf. 89. Ennotatam, num. 2. vbi innotat lib. 2. Card. Tufch. d. tom. 1. l. 1. A. concl. 506. n. 4. A dote vero carnali ad dotem spirituales matrimonio ratione quasnitatis non bene arguitur, vt fuit dictum in Romana dotis 21. Iunii 1601. coram Gregorio XV. quæ reperiunt inter alias decisiones impressas, decif. 63. num. 11. & apud Facit. decif. 60. n. 4. p. 2. recent.

A DOTE ad STUDIUM valet argumentum, vt per Decian. conf. 38. num. 7. vol. 2. quicquid dicat Card. Mantie. de tactu & ambigui. emendat. tom. 1. lib. 15. tit. 14. num. 5 nam causa studij equiparatur causæ dotis, ex adductis per D. Barbof. in l. 1. ff. soluto matrim. p. 3. n. 20. 23. 49. 50. & 51. Magdalen. de mon. test. in testam. requis. p. 3. c. 1. n. 70.

Locus XL.

ab Ecclesia.

Argumentum valet

Ab Ecclesia ad hospitalitatem,

Ab Ecclesia ad minorem,

Ecclesia enim sanguinis iure minoratur,

Ff

741

- 9 *Ab Ecclesia ad fiscum, &*
 5 *Ab Ecclesia ad feudum.*

1 **AB ECCLESIA AD HOSPITALIA** validum est argumentum, Euerard. in *topico legalib.* in loco *ab Ecclesia ad pia loca*, Roman. conf. 407. & conf. 477. Ruin. conf. 7. num. 17. vol. 1. Imbrian. de *restitu.* ad *pinguis* probandum, conf. 4. cum seqq. cum aliis adductis per Alexandr. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de *restitu.* & de *primi. resol.* 4. Et ab Ecclesia ad alia loca pia, &c. est contra valet argumentum, Magdalen. de numero *testium* in *testam.* equis. p. 2. cap. 1. n. 24. & 15.

2 **AB ECCLESIA AD MINORUM** valet argumentum, Menoch. conf. 1299. num. 5. cum seqq. licet aliquatenus dubius, Guid. lib. 1. obferu. 30. r. 16.

3 Ecclesia enim fungitur iure, seu vice minorum, cap. 1. cap. and. in *de restitu.* in *1. iter.* Bernard. Diaz. reg. 219. Garc Falcon *reg.* 116. Sfort. Odd. de *in iur.* resolut. p. 1. q. 1. art. 1. Cald. Perera in *l. si curatorem*, per b. minoribus, num. 62. C. de *in iur.* resolut. minor. Cardos. in *praxi iudicum*, verb. *Ecclesia*, n. 35. Menoch. conf. 170. vol. 2. Aloyf. Ricc. in *praxi veram fore ecclesiasticam*, resol. 88. r. 3 in 1. edit. Sic est contra valet arg. de minore ad Ecclesiam, ut dixi loco 72. num. 1. ubi declaratur.

4 **AB ECCLESIA AD FISCUM** valet argumentum cum eam pari procedant, secundum Menoch. conf. 19. n. 4. Sic est contra valet argumentum a fisco ad Ecclesiam, ut dixi loco 49. n. 1.

5 **AB ECCLESIA AD FV DVM** valet argumentum, imò ex maiestate rationis, ut per Jacob. Galli. conf. 96. num. 2.

Loc. XII.

ab Effectu.

AB EFFECTU AD CAUSAM valet argumentum, Iam codicillam, C. de *testament.* cas si *et ceteris* princip. de *iudic.* cap. cum cessante, de *appellationib.* Euerard. in *topico legalib.* loco 77. Candelunc. in *simili tractu* loco 21. Ioan. Appell. de *ratione explicandi dialecticam*, cap. 4. de *essent.* sine officio.

Loc. XLII.

ab Emancipatione.

AB EMANCIPATIONE AD LEGITIMATIONEM valet argumentum, Curt. sen. conf. 19. col. 1. & conf. 65. col. 3. Iaf. conf. 184. col. 2. vol. 2. & conf. 40. col. 4. vol. 4. Ruin. conf. 71. num. 4. vol. 3. Roland. à Valle. conf. 61. num. 5. vol. 2. & conf. 12. n. 12. vol. 4. Kirchou. *rem.* 1. com. 25. nouissime Dida. Narbona de *actis ad humani altu regni*, ann. 8. q. 4. n. 9.

Loc. XLIII.

ab Emphyteusi.

Argumentum valet

- 3 *Ab emphyteusi ad locationem longi temporis,*

- 1 *Locatio longi temporis equiparatur emphyteusi,*
 3 *Ab emphyteusi ad feudum,*
 4 *Ab emphyteusi ad maioratam, &*
 5 *Ab emphyteusi ad usufructum.*

AB EMPHYTEUSI AD LOCATIONEM longi temporis, valet argumentum data rationis paritate, ut docet Benedicte. Egid. in *reposit.* lex *huc iure ff. de iustit. & iure p. 1. cap. 9. n. 8.* Locatio enim longi temporis equiparatur emphyteusi, sicut scribunt Barthol. Peretz. ad *extratag. ambrosia*, de *rebus Ecclesiarum alienatis*, cap. 1. num. 18. Pinell. in *l. 1. C. de bonis matern.* p. 3. num. 64. Sarmient. *solent.* lib. 3. cap. 1. num. 31. Valasc. de *iure emphy.* quæst. 29. num. 6. Cardin. Mantica. de *actibus*, & *ambig. commun.* lib. 2. tit. 2. num. 15. Molin. de *iustit. tract.* 2. diff. 445. vult hinc mitur, Leonatd. Lessa in *simili tractu*, lib. 2. cap. 14. dub. 1. num. 4. Cald. Perera quæst. forens. lib. 1. quæst. 10. num. 8.

AB EMPHYTEUSI AD FV DVM, Hippol. 3. Rimin. conf. 38. num. 37. lib. 1. Cephal. conf. 89. num. 3. lib. 2. Menoch. conf. 6. num. 2. & conf. 503. num. 1. & conf. 855. num. 1. & conf. 899. num. 11. Iacob. Gall. conf. 19. num. 2. & ders. 96. num. 4. & 15. Bellon. iun. conf. 30. n. 41. Borgnin. Cavaican. dec. 36. num. 446. p. 2. ubi subdit non bene procedere stante diversitate rationis. Henric. à Rosenthal. de *feudis*, cap. 6. com. 1. 66. num. 3. ubi quod non procedit quoad relictum. Sic est contra valet argum. de feudo ad emphyteusim, ut dixi loco 47. num. 2. Peteg. conf. 6. n. 16. vol. 1.

AB EMPHYTEUSI AD MAIORATVM 4 valet argumentum, nisi detur diversa ratio, sicut tradunt Molin. de *primog.* lib. 3. cap. 7. num. 7. Molin. Theolog. de *iustit. tract.* 2. diff. 631. num. 1. Mariens. l. 5. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. nota Recopil. Melch. Phœbos *Lust.* dec. 96. n. 8. item 1. Valenzuela. conf. 69. n. 167.

AB EMPHYTEUSI AD VSVFRUCTVM 5 validum est argumentum, ut per Cald. Perera de *renouat. emphy.* q. 18. num. 15. D. Berbol in *l. d. uerzio*, §. fin. p. 2. n. 4. §. §. *solutio mortui*.

Loc. XLIV.

ab Etymologia.

- 3 *Ab etymologia vocabuli argumentum validum est in iure,*
 2 *Etymologia nominu magni faciunt ipsi Pontifices, & priores huiusmodi.*
 3 *Etymologia, & allusio vocabuli inter se differunt.*
 4 *Etymologia originis verborum perquiri, totumque veritatem perquiri.*
 5 *Allusio non ad originem verborum respicit, sed ad solius vocu sonum, seu similitudinem.*

AB ETYMOLOGIA vocabuli argumentum validum est in iure, & multum frequens ut colligitur ex l. 2. §. *appellare*, & si certum per. l. 1. §. *de furis*, l. 1. §. *de acquir. possess.* l. 1. §. *de iustit.* & in *re d. §. de testament.* l. 2. §. *de uocationib.* l. 2. §. *de testib.* princip. Iustit. quibus *modus re contrahitur oblig.* princip. *Iustit.* de *testament.* Abb. conf. 82. Quamquam, r. 2. vult. 2. lib. 1. ubi quod feudum dicitur à fide, & fidelitate propter etymologiam, Alexand. conf. 153. §. *Fiso*

stema

thomas, num. 1. *vers.* hoc etiam patet, lib. 7. vbi ait quod valet argumentum ab allusione, seu etymologia vocabuli, quando non contradicit propriæ significatiōis, & ideo ibi valet quod consubtrini propriè sunt filij fororum, quia etiam allusio vocabuli concurret quasi consortij, Euerard. in *specul. legalib.* loco 6. Cautiue. in *similia vtrcl.* loco 1. Petr. Andr. Gammar. in *de alio legalib.* lib. 1. loco 3. Garc. Falcon. reg. 45. Tob. Noni. ad princip. *instit. de testamēt.* n. 1. Sfort. Odd. conf. 78. num. 26. lib. 1. vbi quod valet negariō, idem dicit Decian. conf. 43. num. 18. vol. 5. Flamin. Paris. de *confidant. quest.* 26. num. 8. Pichardus *dist. de mora*, num. 5. Cephal. conf. 698. num. 48. vol. 4. Monet. de *diffidit. quod p. 1. q. 7. n. 7. & 8.* Burgin. Causlecan. *de off.* 41. p. 3. Causgnol. *de off. consular.* lib. 1. p. 2. 431. num. 1. cum *seqq.* Gonzal. ad reg. 8. Cancell. *gl.* 9. 5. 1. num. 5. Benedic. Aegid. in *repet.* l. 1. Cde *success.* E. c. l. p. 1. in *initio* n. 14. Anton. Monach. *En. vtr. de off.* 1. 3. n. 5. 1. vbi limitat q. repugnat eummunis vsu loquendi, Cardin. Tolch. *pract. cancell.* num. 1. lit. A. conc. 500. Valenzuela *conf.* 4. num. 148. Benedic. Aegid. l. 1. C. de *sacros. Eccl.* p. 1. in *initio* n. 14. fol. 11.

2 In multis ferè Iuris articularis non solùm Doctores nostri, verùm etiam ipsi Pontifices, & p̄sules illi Iureconsulti, qui veram Iurisprudentiam coherent, nominis etymologiam magni faciunt, & ab illis omnibus & singulis suis tractatibus exordiantur, vt in Iuribus suprà citatis. & per integrum tractatum persequitur Iñdorus relictus in *imp. form.* de *verb. significat.* tum quia inter alios argumentorum locos, hunc ab etymologia ponit Aristoteles, Cicero, Quintilianus, & post eos reliqui omnes Philosophi, professores, & veriloquium etymologiam appellauit Cicero in topicis, Agricola dialecticè inuentionis lib. 1. c. 13. Fonseca lib. 5. *instit. lib.* c. 2.

3 Etymologia & allusio vocabuli licet similia, & valde affinia videantur, ideoque illis abutantur passim Doctores nostri vtrumque confundentes, & vnum pro altero usurpantes, vt per gloss. in l. 1. *si de acquir. poss.* quum sequantur *Idem*, Bart. num. 4. l. 1. a. num. 55. & Alex. num. 1. ideo vt synonyma esse hæc quatuor, etymologia, allusio, & deriuatio, & descriptio scribunt, Angel. & Ioan. de Imola, & alij, quos sequitur Euerard. loco 6. *vers.* *verius tamen est*, longe tamen inter se hæc quatuor differre post Zacc. bene explicat Rip. in *prox. mē cū tra* l. 1. num. 18. &

4 omīssa deriuatio & descriptio ostenditur, quia etymologia verborum origines perquirat, eorūque veritatem notificat, & ob id secundum Cicero, & alios, de quibus suprà, veriloquium appellatur, ab etymon quod Græcè verum dicitur, vt optima exemplis ostendit Fonseca *cūno loco*, de consule, qui sic dicitur, quia consultus Reipublicæ, de astemio, quia abstinet à remoto, idest, vino. Allusio verò non ad originem verborum respicit, sed ad solius vocis sonum, seu similitudinem, vt optimo exemplo fit Iustinianum vendicans à motu, seu potius calomniæ Laurentij Valle circa appellacionem testamenti, quod Iustinianus dixit testamentum mentis, in princip. l. 1. *de testamēt.* aduertit Alciat. de *verb. significat.* lib. 4. numer. 21. quem laudat Couar. p. 1. rub. de *testamēt.* num. 1. Aurel. David. de *verb. significat.* a. p. 6. a. num. 3. 1. *instit.* num. 16. optime Cautiue. d. loco 1. *post princip.* eadem etiam ratione à reprehensione, Alph. de Mendoça qu. 4. fol. 147. 5. 6. liberalitatem aliquando, gloss. *verb. gen. sancti*, in *imp. fin. d. vtr. de etel.* lib. 6. dum Romanus appellari alicui quasi rodas manus, quæ nunc in

Angust. *Barbosa Argua. Iur.*

emendationibus codicibus non reperitur. Vnde inter etymologiam & allusionem illud consequitur discrimen quod etymologia, quod originem vocabuli veritatem præ se fert, & ideo in definitionibus ei locus assignatur, & ab ea saltem negatiue valet argumentum, vt nos docet Iureconf. in l. 2. §. appellat. ff. *si eorum petita*, 1. ex allusione autem eum veram originem vocabuli non respiciat, minime necessarium est argumentum, imò allusionem damnant antiqui omnes, vt ostendit Ripa d. n. 18. & ex Cicero contra Stoicos, Cuius lib. 11. *abform.* 37.

Loc. XLV.

ab Experientia.

AB EXPERIENTIA validum est argumentum, vt per Hippol. Rimwald. *conf.* 657. num. 8. vol. 6. Franc. Bec. *conf.* 4. num. 6. Sord. *conf.* 132. n. 19. Experientia enim est omnium rerum mater, & magistra, vt dixi suo loco.

Loc. XLVI.

à Falcidia.

Argumentum valet

- 1 A Falcidia ad Trebellianicā, & à contra, &
- 2 A Falcidia, & Trebellianica ad legitimam.

A FALCIDIÀ ad TREBELLIANICAM, & à contra, in Iure admittitur argumentum, l. Marcellus, *vers.* quod autem, ff. ad Trebell. l. in hereditate, C. cod. tit. l. 1. ff. de legat. 1. Euerard. in *specul. legalib.* loco 16. Cautiue. in *specul. specul. legi à simili*, Curt. iun. *conf.* 70. n. 17. lib. 1. Ferrer. in *consil.* Carballo. *gloss.* 4. num. 3. Secus verò quoad confectioem inuentarij, quia inter vnam & alteram remedium militat diuersa ratio, secundum Laurent. de Pina. *conf.* 1. n. 14.

A FALCIDIÀ, & Trebellianica ad LEGITIMAM valet argumentum, vt per Comen. in *Leobardi*, 5. cum filijs, num. 2. ff. de vulsarij, & *postul. sublit.* Peregrin. de *fideicom.* p. 1. 16. num. 6. 1. ad med. Marta *oro* 112. num. 3. & *oro* 113. num. 8. Fulas. de *sublit.* *quest.* 296. numer. 67. Sic è contra valet argumentum à legitimā ad Trebellianicam, vt dixi loco 61. num. 2.

Loc. XLVII.

à Feudo.

Argumentum valet

- 1 A feudo ad maioratum, seu primogenituram;
- 2 A feudo ad emphiteusim,
- 3 A feudo ad regnum,
- 4 A feudo ad officium;
- 5 A feudo ad imperatoratum;
- 6 A feudo ad fideicommissum, &
- 7 A feudo ad vltimas voluntates.

A FEUDO ad MAIORATVM, seu primogenituram, consueci potest argumentum, quan-

do id, quod in feudis deciditur, iuris communis regulis non repugnat, Coar. lib. 1. v. r. cap. 18. n. 1. Gam. *l. fin. decif. 51. num. 3. Dec. conf. 16. num. 5. vol. 4.* Molin. *de primogen. lib. 1. cap. 7. in princip. & præcipue* num. 5. Peguera *decif. 114. num. 12.* Jacob. Gall. *conf. 10. numer. 46.* Ludouic. de Cafanet. *conf. 57. n. 61.* vbi intelligit non respectu tituli, & qualitis feudalis, sed respectu tantum graduum, & formæ succedendi maioratus enim similis est feudo, & eisdem ferè regulis comparatur, Robod. *conf. 58. num. 69. & 70. lib. 3.* Cephal. *conf. 123. numer. 30. & conf. 232. num. 18.* Surd. *conf. 41. num. 4.* Leo Valens. *decif. 80. num. 10. lib. 1.* Retinol. *de obseruat. pract. obseruat. 12. n. 7.* Valenzuel. *conf. 111. numer. 49. item 2.* Sic è contra valet argum. de maioratu ad feudum, vt dixi loc. 66. num. 2.

2. A FEUDO ad EMPHYTEVSIM valet argumentum quando datur eadem ratio, & iuris regulis non repugnat, l. 1. §. fin. in iud. gloss. si ager uelit, cap. 5. v. in autem, de iusuflu. de re alien. facienda. in vltimo fecit. Alex. *conf. 44. Vsa fult. in princip. lib. 3.* Euerard. *in repert. loc. lib. loco 121.* Cautione. *in simili tract. in fecunda specie loci à simili.* Tiraquel. *in tract. le mort. p. 4. declar. 6. num. 2.* Coar. *var. lib. 2. cap. 18. num. 1.* Petrus de fideicom. *quæst. 10. n. 45. & 47.* Laurent. de Pinu. *conf. 17. num. 6.* Camill. Larath. *conf. 31. num. 9.* Brunet. à Sole *in locis communib. verb. arguere 1.* Hippol. Riminald. *conf. 257. num. 109. & conf. 444. num. 4.* Valade. *de iure emphyt. q. 19. num. 19.* Sim. de Præstis *conf. 9. n. 7. lib. 1.* vbi intelligit quando est eadem ratio, Viul. *opin. 73. n. 2. & 3.* vbi intelligit si in vtrouque apparat eadem ratio, & num. 3. limitat in exorbitantibus, Henric. à Rolenth. *de feudis, cap. 1. conc. 1. num. 5.* vbi num. 6. intelligit si sit præter ins & viua ratio in vtrouque militet, & in gloss. lit. G. limitatur in pœnalibus, Honded. *conf. 36. num. 4. item 1.* Hieron. Gabr. *conf. 60. n. 2. num. 2.* Boignin. Causlecan. *decif. 44. num. 22. p. v. 1. & decif. 58. num. 75. p. 3.* Peregr. *conf. 25. num. 1. & 3. vol. 1.* vbi id intelligit cum non subest ratio diuersitatis. Decian. *conf. 4. numer. 28. vol. 1. conf. 123. numer. 8. vol. 3. & conf. 2. numer. 3. & 5. vol. 4.* Menoch. *conf. 11. numer. 39. & conf. 129. num. 2. & conf. 687. num. 17.* Surd. *decif. 188. n. 5. & decif. 190. num. 15. & conf. 75. num. 13. & conf. 208. numer. 9. & conf. 318. num. 33. & conf. 422. n. 2. 4. & de aliment. tit. 4. quæst. 30. num. 15.* Perez de Lara *de annuissar. & capellan. lib. 1. cap. 19. v. 7.* vbi ait procedere quando decisio feudalis non repugnat huius commuoi, Maz. Antonin. *variar. ref. lib. 1. ref. 56. sub num. 2.* Adrian Negulant. *in sylua responsor. q. 132. num. 19.* Fulu. Pacian. *de probatib. lib. 1. cap. 10. num. 36.* vbi limitat in pœnalibus, Cald. Pereira *de pœnest. el. gendi, cap. 11. num. 43. & de nennat. emphyt. q. 17. num. 18. & de reuoc. emphyt. q. 9. num. 17. & de extinctiōne emphyt. cap. 3. num. 1.* Anton. Monach. *Florent. decif. 61. num. 1.* Conf. Argel. *de contradi. l. re. legis. q. 16. num. 18.* Cardin. Tusch. *prodit. conc. tom. 1. lit. A, conc. 507. num. 14.* Melch. Phæbus *Lusit. decif. 3. num. 7. item 1.* Ioseph. Ludco. *Lusenf. decif. 48. num. 37.* Rot. in *Lauetana, seu Recanaten. emphyteusis 17. Februarij 1625. coram beato nunc. Buaris.* Melch. Phæbus *Lusit. decif. 187. n. 7. item 2.* Sic è contra valet argum. ab emphyteusi ad feudum, vt dixi loc. 43. n. 2. Ioseph. Vels *differt. for. differt. 13. n. 17.*

3. A FEUDO ad REGNUM valet argumentum, secundum Anchet. *conf. 328. col. 8.* Moh. de *primog. lib. 1. cap. 7. n. 1.* Alexand. Rauden. *de success. Regni Portugallia, resp. 2. n. 96. & Hispana decif. 48. n. 18. parti. 2.*

4. A FEUDO ad OFFICIUM valet argu-

mentum, Briet. *decif. 330. num. 4.* Frec. *lib. 2. q. 51. & 56.* à Fonte *conf. 16. num. 5. item 2.* Mastrill. *de magistr. lib. 1. c. 24. n. 35. & cap. 28. num. 29.* Viocent. de Anna *alleg. 101. num. 3.* Ioan. And. Geesg. *in repert. feudib. c. 5. num. 51. & cap. 33. n. 18. & 29.* Theodor. *alleg. 41. num. 1. & 13.* Mart. *conf. 53. num. 2. cum seqq.* Noguero. *alleg. iuris tom. 1. alleg. 33. num. 5.* vbi etiam quod officia magnam cum feudis habent similitudinem.

A FEUDO ad IVPATRONATVM valet argumentum quoad modum succedendi, vt per Lambertin. *de iurpatron. lib. 1. art. 8. q. 3. princip. prima part.* Decian. *conf. 32. num. 12. lib. 1.* Aloy. Rice. *in praxi rerum suri ecclesiast. decif. 199. n. 22. 1. & decif. 220. n. 319. in 2. ed. alia resolut. 181. n. 4. in 2. ed. Stephan. Gratian. de ceppi. forens. cap. 521. num. 31.* Iolian. Violan. *in praxi iurpatron. lib. 2. cap. 2. n. 30.* Rot. in *Præstus. iurpatronatus 10. Ianuarij 1602. coram beato nunc. Lira*, vtrf. sed non ad omnes, in fine, impetilla per Mari. Antoin. *var. resolut. lib. 1. ref. 82. in fine.*

A FEUDO ad FIDEICOMMISSVM valet argumentum, Menoch. *conf. 89. num. 65. & conf. 116. num. 29. & conf. 124. num. 39. & conf. 161. num. 40. & conf. 315. num. 18.* vbi limitat, & *conf. 400. num. 42. & conf. 415. num. 18. & conf. 1036. num. 4.* Peregrin. *de fideicom. art. 17. n. 4.* Decian. *conf. 212. n. 28. vol. 3. & conf. 41. num. 161. vol. 1. & conf. 14. n. 6. vol. 5.* vbi ait quod valet argumentum de foro patris ad fideicommissum relictum stemini, vel agnatis, & è contra quoad successorem, Cephal. *conf. 311. num. 31. vol. 3. & conf. 606. num. 18. vol. 4.* Ioan. Gall. *conf. 10. n. 12.* Manent. *decif. 2. num. 29.* Gare. Mastrill. *Sicilia decif. 12. num. 15.* Giubba *ad consens. Adoffenst. cap. 1. gloss. 1. n. 9.* Fulat. *de substitution. q. 79. num. 14.* Idem Fulat. *conf. 18. num. 12. & conf. 124. num. 18.*

A FEUDO ad VLTIMAS VOLUNTATES valet argumentum, vt per Decian. *conf. 100. num. 7. vol. 3.*

Loc. XLVIII.

à Fideicommissio.

Argumentum valet

1. A fideicommissa ad regnum,
2. A fideicommissa ad feudum, &
3. A fideicommissa ad maiorem.

A FIDEICOMMISSO ad REGNUM, vel aliam successionem debitam ex causa necessaria, valet argumentum, vt per Alexand. Rauden. *de success. Regni Portugallia, respons. 2. num. 16.*

A FIDEICOMMISSO ad FEVDVM valet argumentum, sicuti scribunt Afflict. *decif. 17. 2. num. 4.* Ruin. *conf. 38. num. 16. vol. 1.* Decian. *conf. 2. 2. num. 212. & conf. 83. num. 12. vol. 4.* Henric. à Rolenth. *de feudis, cap. 9. n. 4. & 1. num. 9.* Menoch. *conf. 16. num. 3. & conf. 89. num. 65. & conf. 104. num. 60. & conf. 402. num. 47. & conf. 639. num. 9. & conf. 7. num. 107.* Surd. *conf. 427. num. 37.* Manent. *conf. 166. num. 8.*

A FIDEICOMMISSO ad MAIORATVM valet argumentum Petalita *in l. 3. §. 2. in fideicommissa, num. 91. ad fin. ff. de heredit. insti. Moh. de primog. lib. 1. cap. 1. num. 9.* Valade *de iure emphyt. q. 50. num. 39.*

Fidei

Fideicommissum enim familie relictum in omnibus fore assimilatur maioratui, iuxta ea quae tradunt Molin. *in suo loco*, & Ioan. Garc. *de expensis*, c. 16. n. 3. in fine.

Loc. XLIX.

à Fisco.

Argumentum valet.

- 1 A Fisco ad Ecclesiam.
- 2 A Fisco ad piam causam, &
- 3 A Fisco ad dotem.

- 1 A Fisco ad Ecclesiam valet argumentum, ut tradunt Cephal. *conf.* 15. num. 19. col. 2. Peregr. *de iure filii*, lib. 6. tit. 2. num. 5. ubi num. 6. subdit quoddam valet à fisco ad dotem, Gasp. Auton. Thesaur. *quest. forens.* lib. 3. *quest.* 9. n. 1. Ista enim æquifantur, l. *h. v. C. de sacros. Eccles.* Abb. *conf.* 10. 8. in fine, intelligendo tamen, ut per Sfort. *de restitut. in integrum*, *quest.* 1. art. 1. §. 1. & 1. 4. C. de *secut. in integrum*, *verb. minoribus*, num. 6. 2. C. de *in integ. restit.* min. Sic et contra valet argumentum ab Ecclesia ad fiscum, ut dixi *supra* loco 40. num. 4. Et à fisco ad piam causam valet argumentum, Magdalen. *de numero testium in testam.* requis. p. 2. c. 4. n. 9.
- 2 A Fisco ad dotem valet argumentum, Canecc. p. 1. c. 3. n. 1.

Loc. L.

à Foro.

- 1 A foro exteriori ad forum interius, & à contrario, valet argumentum.
- 2 Fori penitentia non sequitur naturam fori contentiosi.
- 3 Absolutio, concessio, seu privilegium pro foro conscientie minimè prodest in foro exteriori.
- 4 Revertuntur aliqui contrarium tenentes.
- 5 Sed prior sententia recipitur.
- 6 Absolvendi facultas alicui simpliciter concessa, verum de utroque foro, an verò de solo interius sit intelligenda, ostenditur, & num. 7.
- 8 Argumentum à contrario sensu quando non concludat.
- 9 Absolvendi, vel dispensandi in foro conscientie ubi conceditur facultas in aliquo privilegio, vel Bulla an necessarij sit præmittenda Confessio Sacramentalis an verò extra Penitentia Sacramentum possit expendi, ostenditur.
- 10 A foro fori validum est argumentum.

- 1 A Foro exteriori ad Forum interius, & à consergio, valet argumentum, sicuti docent gloss. *verb. permissum*, in cap. *fin. de penitent.* & remiss. gloss. *verb. vel ligare* in cap. *omnes viri* in quo sexus, ord. 1. gloss. *verb. passio*, *prop. fin. cap. si diligendi*, de foro *compe.* Socin. 4. *diff.* 30. q. 2. art. 2. & lib. 4. de *instit.* q. 3. art. 3. *vers. quibus æquum*, & *quest.* 6. art. 4. *vers. neque verò*, Petr. à Nauar. *de restitut.* tom. 1. lib. 2. cap. 1. numer. 67. Sanch. *de Matrimon.* lib. 8. *diff.* 12. num. 74. in fine, & *diff.* 21. num. 2. circa mid. Monet. *de commat.* olim, volum. cap. 6. numer. 296. Duran. *Rota* *decis.* 18. numer. 12. nouissime me citato in hoc August. Barbosa Loc. Iur.

loco Ioan. Escobar à Cotto *in tract. de utroque foro*, in intro. n. 1. cum seqq.

Verum quia de hoc dubitat Flamin. Parif. *de a confidenc. quest.* 14. num. 29. & dicit Franch. in cap. 2. *de penitent.* & remiss. lib. 9. quod fori penitentia non sequitur naturam fori contentiosi, & gloss. *verb. replicari*, in fine, in cap. *de his*, de *accessionib.* docet absolutum quoad Deum per veram penitentiam, quoad Ecclesiam; & in foro iudiciali liberum non esse quominus accusari & puniri valeat. Et Philip. Franc. in cap. 2. *de penit.* & remiss. lib. 6. dicit quod fori penitentialis non sequitur naturam fori contentiosi, & Ludov. Gom. *ad reg. de non vindicando*, §. 14. *sub vers. breuiet*, ac Guidet. *pract.* lib. 2. *quest.* 10. num. 8. tenent quod fori fori, & fori poli differunt sicut celum a terra. Ideò plures huius argumenti fallentias collegerunt, Cardin. Toisch. *pract. decis.* tom. 4. in F. *cancl.* 443. & *corcl.* 446. num. 10. cum seqq. Petr. Gregor. *synagoga. Iuris*, p. 1. lib. 10. cap. 11. num. 17. & Ioan. Valerius per integrum *tract. de differenc. inter utrumque forum*. Cardin. Mantie. *de consell.* volum. volum. lib. 2. tit. 34. num. 19. & 24. Amelica *de posses. in suppon.* cap. 16. num. 7. & 8. lib. 1. Laurea Granat. *decis.* 15. num. 86. nouissime Ioan. Escobar *diff.* *tract. de utroque foro*, per tot.

IIa autem præcipua est differentia quod contentioso, absolutio, seu privilegium pro foro conscientie minimè prodest in foro exteriori, sicuti resoluit Fr. Emman. *quest. Requir.* tom. 1. *quest.* 67. artic. 10. & Siqu. *de legum.* lib. 8. cap. 6. à num. 11. ubi num. 15. testatur hunc esse communem vsum & verborum sensum, & ante eos explicauit Nauar. in *mon.* cap. 27. num. 278. ad fin. & *conf.* 5. *de privileg.* in *arrip.* alijs *conf.* 4. à numer. 8. de *iudic.* in nouis, & alij, de quibus plenè Sayc. *de censur.* lib. 2. cap. 10. numer. 21. & in spatio legitimitate, seu dispensato pro foro conscientie, disputat latè Sanch. *de Matrimon.* lib. 7. *disp.* 54. à numer. 43. & 49.

Verum non defuerunt Doctores grauissimi qui constanter tenent privilegium, seu facultatem factam pro foro conscientie in exteriori locos operari effectus, ut in casu frequentissimo exemplari ponentes de absoluteione censuratum, vel dispensationibus irregularitatum facti vritate privilegiorum Mendicantibus competentium, & alijs Religionibus, de quibus Fr. Emman. *diff.* *quest.* 61. artic. 1. cum seqq. aut quæ sunt ab Episcopo, auctoritate Concilij Trident. *sess.* 23. *de reformat.* cap. 6. vel per Bullas Cruciatæ, aut similes, quæ facultatem faciunt limitatam ad forum conscientie, notat Henric. in *sum.* lib. 6. cap. 1. §. 2. lib. 7. & lib. 14. cap. 19. §. 1. concedens sic absolutus à benigno Iudice, admittendus esse ut legitimè absolutus etiam pro foro exteriori, & de æquitate ex auctoritate Parif. & Decij, quos refert, & verum asserit Fr. Emman. *diff.* *artic.* 19. *ad fin. vers. loquendo tamen*; vnde contra Nauar. ubi proxime, contendit idem Henric. *diff.* §. 1. lit. E, dispensatum in facta Penitentia pro foro conscientie ad matrimonium contranendum, non debet ab Episcopo inquiri, & verum fatetur Sanch. *de Matrimon.* lib. 3. *disp.* 15. num. 14. quando nullas denunciat impedimentum, vel *Matrimonium accusat*. Nec efficaci ratione destruitur hæc pars, nam absolutio censuratum etiam limitata in forum conscientie tollit verè, & re ipsa censuram, sicut dispensatio verè tollit dispensationem, alijs enim non posset in foro conscientie dispensari matrimonium in eodem

eodem contrahere, neque absolutus in eodem haberi posset pro non excommunicato, & c. neque tunc quocunque modo consisterit de appellatione, vel dispensatione, debet haberi ut liber & immunis à tali censura, & impedimento, & sequitur inter-
vum quod effectus fori interioris ab effectu exterioris specialis non est. Cui difficultati nititur respondere. Suar. tom. 1. de censur. disp. 7. §. 1. & 2. num. 12. & postquam retulit opinionem eorum, qui dicunt hanc resolutionem pro foro conscientie permanentem non esse, sed fieri ad certum effectum, ut eo finis absolutus in eum coincidat; deinde num. 7. 24. concludit sic absolutum etiam in foro exteriori pro non excommunicato se gerere posse, dummodo in eo foro de absolutum consistet, sique fieri videtur cogendum non esse aliam petere absolutionem pro exteriori, licet contingat casum ad illum deducti, & ante eum expressum docuit Vgolin. de irregularitat. cap. 31. §. 4. num. 1. ex quibus non adeo plena res est, ut exillimat Gutier. Canon. lib. 1. cap. 1. num. 10. cuius verba alij consideratè transcribunt.

5 Sed nihilominus recedere non oportet à priori resolutione, quæ proculdubio communis est, ex Coar. in cap. alma mater. p. 1. §. 1. num. 1. & lib. 2. var. cap. 10. num. 1. Nauar. citato loco, Sanch. d. lib. 1. disp. 15. n. 17. vers. ad quæritur, resolutionibus absolutum quoad forum conscientie, licet de absolutione consistet, indigere alia absolutione pro exteriori, ut scilicet ab aliis pro absoluto habeatur; & dispensatum indigere alia dispensatione ne in exteriori foro separati cogatur, quod expressum tenuit Joann. Bapt. Anton. relat. ab Vgolin. ubi proximi. Ad difficultatem verò supra adductam responderi poterit faciendo illam absolutionem verè & realiter tollere censuram, & dispensationem, & ipsa removere impedimentum, & matrimonium validum efficere; sed eum hoc stare quod in foro exteriori non iudicatur, nec habeatur tanquam validum matrimonium, quod re vera, & in conscientia validum est, nec admittatur, ut absolutus in exteriori foro is, quod re vera, & in conscientia ab excommunicatione liber est, ut bene advertit additio ad Nauar. d. lib. 1. cap. 4. de indic. in fine, & Sanch. d. disp. 15. num. 17. in fine.

6 Proccedit autem hæc resolutio quando expressè facultas limitatur ad forum conscientie, ubi verò simpliciter datur, gravis est inter scribentes controversia, utrum de utroque foro, an solo interiori sit intelligendum? quæstionem formant Doctores in potestate absolvendi à censuris data per lubilum, seu Bullam Cruciatæ, & resoluunt multi quoad utrumque forum datam videri; ita Barthol. de Medina in instr. Confess. lib. 2. cap. 11. in fine, quem constanter sequitur Fr. Emman. in summ. verb. de excommunicatione, cap. 3. num. 5. & quæst. Regular. tom. 1. quæst. 6. art. 6. vers. ferendo colligimus, Henric. d. lib. 7. cap. 13. §. 2. lib. 8. in fine, Soar. d. lib. 5. num. 10. quorum fundamentum est, quia verba simpliciter prolata in utroque foro equè verificantur, unde succedit reg. l. 1. quid auct. ff. de alcav. luncta reg. l. beneficium, ff. de consue. Princip. cum vulgaribus; deinde præcipue moventur ex verbis Motus proprii Pij V. in lubilo concessio anno 1568. ubi in perpetuum declaratur concessiones datas, vel dandas in futurum virtute lubilis non suffragari in foro exteriori, nisi satisfacta parte, ergo inferunt prodesset, & sufficere parti satisfactæ.

7 Quorum resolutio licet defendi possit, ubi aliàs datur potestas simpliciter & absolute ad absolven-

dum à censuris ubi tamen datur per Cruciatam, vel lubilum salum, manifestissime docent, & melius contrarium prebatur Coar. d. §. 1. num. 16. & sine dubio verum esse scribit Ledesma 2.2. quæst. 6. art. 1. col. pen. vers. illud tamen, & ex professo Gutier. d. cap. 2. à num. 10. & per totum Sayr. d. cap. 20. n. 31. & aperte deducitur ex Nauar. conf. 48. num. 1. de sentent. excomm. in noui, & tandem sic concludit Sebast. à Costa de indulgent. quæst. 50. Et pro hæc parte plura faciunt fundamenta. Primum quia finis concedendi has Bullas & lubilas, præcipuum est bonum spirituale anime, & removere impedimenta salutis æternæ, qui satis obtinetur per absolutionem quoad forum conscientie, ex doctrina gloss. in d. cap. de his, de accusat. & omnibus super adductis, ideoque usum Romanæ Curie esse, ut huiusmodi potestas Confessariis committatur, notari idè Nauar. in man. cap. 16. num. 1. Facit secundum, quia si huiusmodi absolutiones prodesse in foro exteriori, nimum detraheretur iurisdictioni fori exterioris, & in grave cederet Ordinariorum præiudicium, contra reg. text. in cap. per eum, de offic. deleg. & contra reg. text. in cap. servetur 11. q. 3. & quæ notantur in cap. cum ab electis, & in cap. ad reprimendum, de officio Ord. Veget tertio, quia in aliquibus Bullis & lubilatis specialiter exprimitur quod possit dari absolute à censuris quoad utrumque forum; ergo quando non exprimitur, est dicendum contrarium, quia si voluisset, dixisset, iuxta reg. text. in cap. ad audiendum, de decimis cum similibus. Facit tandem, quod me præcipue movet, quod post Pium V. Gregorius XIII. in Cruciatæ pro Regno Portugallie, expressit quod nullatenus etiam parte satisfacta præstet absolutio, virtute illius Bullæ in foro iudiciali, Gutier. d. cap. 11. num. 18. in fine, & hoc ipsum expressit Gregorius XI V. in Bulla Cruciatæ, quam pro eodem Regno Portugallie indulxit anno 1551. quam integram refert Sebastian. à Costa in principio distincti. de indulgent. Quæ verba reperiuntur in Bulla Cruciatæ, quæ hodie fruuntur Lusitani, ex quibus iam desinitur contra Coar. & Gutier. obtemperare Fr. Emman. & qui eum sequuntur.

Ad declarationem verò Pij V. omissa solutione Gutier. qui d. cap. 2. à num. 19. vsque ad finem, nictur ostendere solum agere de absolutione ad reincidentiam, quam interpretatur parte satisfacta prodesse utroque foro in quo deceptus est, & idè modo in hoc capitur à Fr. Emman. Facilis igitur responderetur argumentum illud deduci à contrario sensu, quod in proposito non concludit, ex multiplici ratione, primum quia communiter receptum est verbis negativis non deduci argumentum affirmativum, ut resoluunt Doctores per me citati, supra loco 27. num. 15. Secundum, quia pariter non valet quoad contrarium expressum reperitur in leuca dictæ, ut notant omnes, per text. ibi, in l. conventicula, C. de Episcop. & cler. gloss. verb. petere, in cap. emptores, de dec. lib. 6. recepta ex Nauar. in cap. 11. §. 1. lib. 2. num. 22. de Paris. disp. 6. & aliis de quibus Cerdas communium contra communem. §. 136. à num. 3. Constat autem ex Bullis novissimis sæpiss. Pontifices declarasse absolutionem virtute lubilis, vel Cruciatæ, etiam satisfacta parte non prodesse in foro exteriori, quod si replicetur secundum omnes proximè citatos argumentum à contrario sensu efficax, licet contrarium sit expressum, quando aliàs verba dispositionis manerent otiosa, & inutilia; responderetur enim satis esse quod aliquid operentur, licet minimum, ut optime probat itaq. in cap.

cum verum, in fine, de Regularib. verba autem illa, nisi satisfacta parte, illud maxime operantur, ut aliquo casu, si satisfactio parti premitur, prodesse possit absolutio in foro exteriori, is erit quando expressè ad verumque forum concessa fuerit absolueudi facultas, non enim proderit parte non satisfacta in foro exteriori, & idem declarat Pius V. in sensu dicto, ibi, quomodolibet concessas, vel in futurum concedendas.

- 9 Tandem illud in hoc propositum restat dubium non dissimulandum, verum quando privilegium, vel Bullæ faciunt facultatem absolueudi, vel dispensandi in foro conscientie, supponant necessariò premitendam esse Confessionem sacramentalem, an verò extra Pœnitentiam Sacramentum posita expediri in quo articulo vè breuiter comprehendamus multa, quæ Doctores scripserunt, advertere oportet forum conscientie, & forum pœnitentiale inter se differre tanquam genus & speciem; forum enim conscientie latius patet, quia sunt effectus ad forum conscientie pertinentes, qui extra Sacramentum Pœnitentie possunt expediri, ut est absolutio à censuris, & dispensatio Irregularitatum, quando lute communi, aut speciali simpliciter aliquibus conceditur, ut in Concil. Trident. sess. 24. de reformatione, cap. 6. certum est non posse fieri etiam à non Sacerdote, & continetur extra pœnitentie Sacramentum, ut agens de intellectu, docet in cas. canonica, de sensu. excommunicatus, explicat Couar. de 11. num. 10. & post Vgolin. Henric. & alios maiores, Sayr. de censur. lib. 2. cap. 31. num. 1. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 14. ad num. 28 quibus adde Nauar. conf. 11. num. 21. de privileg. Alij verò sunt effectus necessariò supponentes Sacramentum pœnitentie, & sacramentalem absolutionem, ut est remissio peccatorum quoad culpam, huiusmodi etiam sunt facultates, quæ virtute lubilæ, vel Cruciatæ sunt, Confessoribus, quos quis elegerit, ut eum absoluat; cum quia semper adici solet clausula, *cum confessione audita*, ut patet ex Bullis nouissimis, & illis, quibus fruimur nos Lusitani; cum, quia hæc facultas absolueudi à censuris in Bullis indulgentiarum conceditur, veluti quoddam preludium ad absolutionem peccatorum, ut bene considerat Nauar. de cap. 26. num. 31. & post eum, & Couar. num. 16. Fr. Emman. super Bullam Cruciatæ, §. 9. num. 14. & sic declarasse Pium V. testatur Sebast. à Costa in tract. de Indulgent. quæst. 50. in fine, licet inconsideratè alij afferrent indistinctè contrarij esse praxi receptum. Ex quibus omnibus merito hanc subdistingtionem fori conscientie in Pœnitentiale, & non Pœnitentiale notauit, post Nauar. de l. cap. 17. n. 41. Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 61. art. 10. vers. *scilicet etiam*, & sequitur Sot. de legib. lib. 8. cap. 6. n. 13.

- 10 A FORO FORI firmum est, & validum argumentum, quia patet, iuncta gloss. ff. de iur. i. fin. C. de iur. & sub. an. multo magis. C. de sacros. Eccles. Rebus de prim. Schell. p. 1. n. 13. num. 4. Valenzuela conf. 101. n. 83.

Locus LI.

à Frustruario.

A FRUCTUARIO ad EMPHYTEUTAM validum est argumentum, ut per Cald. Pereira de renouat. quæst. 18. num. 15. Valasc de partition. cap. 31. num. 8. & 9. D. Barbo. in l. diueris,

in princ. part. 1. num. 19. ff. soluto matrim. Vide infra loco 125. num. 1.

Locus LII.

à Gabella.

A GABELLA ad LAVDEMIUM valet argumentum, sicuti docent Doctores in l. ab impio, ff. de pœn. Crauet. conf. 331. num. 7. & 10. Sord. de iur. 31. n. 10. Stephan. Gratian. dysept. forens. cap. 180. num. 10.

Locus LIII.

à Genere.

A GENS ad SPECIEM validum est argumentum, si ff. si certum p. i. Euerad. in topicu legalib. loco 6. Canevunc loco 3. Petr. Andr. Gammar. in diuers. legalib. lib. 1. deo 7. Tob. Noni ad princ. cap. Insuper, de testament. num. 32. Adrian. Negulanc. in signa rel. conf. quæst. 100. num. 57. Ludb. Rodolphin. var. quæst. lib. 1. quæst. 51. num. 12. ubi ait quod valet affirmatiue pœdicamentali, non illatiue. Sic è contrà valet argumentum à specie ad genus, ut dixi loco 104.

Locus LIV.

ab Impossibili.

A B IMPOSSIBILI validum est argumentum, si ff. de iur. i. §. qui suusdare cog. ubi gloss. Bald. in l. remenitula, col. ultim. C. de Episcopis, & clericis. Euerad. in topicu legalib. loco 78. Petr. Andr. Gammar. in diuers. legalib. lib. 1. loco 16. Menoch. conf. 333. n. 105. & conf. 339. n. 8.

Locus LV.

ab Inclusionem.

A B INCLUSIONE vnus ad exclusionem alterius valet argumentum, Menoch. conf. 14. num. 14. & conf. 98. num. 7. & conf. 81. num. 49. ubi ait argumentum hoc non procedere ut absurdum euitetur, & conf. 149. num. 14. & conf. 150. num. 13. & 59. & conf. 406. num. 44. & 47. & de presump. lib. 4. pref. 38. num. 1. ubi post Decim. in l. 1. in idell. num. 84. ff. si certum p. i. & conf. 11. num. 8. limitat quando illud quod exclusum videtur, alia dispositione includitur, quod idem repetit conf. 141. num. 11. & conf. 181. num. 81. Palenz de moratu, p. 1. quæst. 1. num. 91. ubi ait quod non procedit quando illud quod videtur exclusum, alia legis dispositione includitur. Declara tamen diuersimodè, iuxta eam quæ latè congesti suo loco.

Loc. LVI.

ab Inventario.

AB INVENTARIO tutoris ad inventarium, seu descriptionem faciendam per heredem causa manifestandi res hereditarias, valet argumentum, vt per Phanoc. *de iur. iur. in litem, ante n. 15. vers. nec obstat*, Alexand. Raudens. *Pisana decis. 19. n. 73. p. 1.*

Loc. LVII.

à Iudiciis.

Argumentum valet

- 1 *A iudiciis ad contractus,*
- 2 *A iudiciis ad ultimas voluntates, &*
- 3 *A iudiciis ad arbitria.*

AIUDICIIS ad CONTRACTIVE valet argumentum, sicuti docent Roman. *conf. 186. in princip. num. 1. Herting in trall. de fideiussor. cap. 9. num. 171. Cardin. Tusch. praxie. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 507. num. 6.* Sic è contra valet argumentum à contractibus ad iudicia, vt dixi loca 16. num. 1.

AIUDICIIS ad VETIMAS VOLUNTATES valet argumentum, l. qui testamento, § quicumque, *vers. in omnibus, ff. de testam. Cantuane. in topicu legalib. vnderima specie loci à similit.* Menoch. *conf. 163. num. 10. Cald. Percia de corp. & vendit. cap. 9. num. 14.* Sic è contra valet argumentum ab ultimis voluntatibus ad iudicia, vt dixi loco 11. n. 2.

AIUDICIIS ad ARBITRIA valet argumentum, l. 1. ff. de arbit. Euctard. *in topicu legalib. in loco à iudiciis ad arbitria, Cantuane. in simili trall. in prima specie loci à similit.* Intellige tamen & declara, iuxta ea quæ dixi *applicatio 121. vers. nec obstat.*

Loc. LVIII.

à Iurepatronatus.

AIUREPATRONATUS ad PRIMOGENITURAM valet argumentum, secundum Menoch. *conf. 11. num. 75. Molin. de priuileg. lib. 1. c. 9. num. 10. & lib. 3. cap. 7. num. 19. Valatq. l. 40. Tauri. gloss. 2. num. 67. Valenz. conf. 35. num. 44. & conf. 172. n. 3.*

AIUREPATRONATUS libertorum ad FREVDVM valet argumentum, sicuti docent Raudens. *in l. vt iurifurandi, § si liberi, n. 1. ff. de operi lib. Raudens. conf. 161. n. 43.*

Loc. LIX.

à Legato.

Argumentum valet

- 1 *A Legato ad donationem,*
- 2 *A legato libertatem ad legatum pia causa, &*
- 3 *A legato ad beneficium.*

ALEGATO ad DONATIONEM valet argumentum, quia legatum est quedam donatio, l. legatum 219. ff. de legat. 2. §. 1. *Instit. de legat. Petr. de Anchar. conf. 102. Questio est solus, num. 3. Oldrad. conf. 58. num. 2. Gilbert. Costan. lib. 1. quæst. 1. cap. 14. à princ. Anton. Gonn. var. tom. 2. cap. 22. num. 3. Socin. ian. conf. 110. num. 18. vol. 2. Donel. comment. iur. ciuiliu, lib. 8. cap. 1. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 59. num. 1. Cardin. Tusch. praxie. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 499. num. 3. & concl. 551. num. 4.*

ALEGATO libertatis ad legatum pie cause valet argumentum, vt per Roman. *conf. 219. num. 3. vers. secundo, Tiraquel. de privilegiis pie cause, prinl. 66. quos refert, & sequitur Menoch. de præsumptionib. lib. 4. pref. 126. n. 31.*

ALEGATO ad BENEFICIUM valet argumentum, l. legatum ff. de legat. 2. cap. quia diuersarum de concess. præben. Oldrad. *conf. 58. num. 2. vers. & propriè, vbi in fine subdit, secus in hærede, quia non valet argumentum de hæreditate ad beneficium, refert Card. Tusch. d. tom. 1. lit. A. concl. 506. n. 3. & concl. 507. n. 1.*

Loc. LX.

à Lege.

Argumentum valet

- 1 *A lege ad pactum,*
- 2 *A lege ad testatoris voluntatem,*
- 3 *A lege animata ad inanimatam, &*
- 4 *A legibus communibus Romanorum ad ordinationem successorum regnum.*

ALEGE ad PACTVM valet argumentum, l. 1. §. si commentat. ff. de posuit. l. contractus, ff. de vulg. iur. cap. contractus, *cod. tit. lib. 6. Causagnol. decisionum consularium, tom. 2. pag. 249. num. 18.* Quicquid enim potest fieri per legem, potest etiam fieri per pactum, l. fin. vbi Bart. & Bald. C. de fideiuss. gloss. 1. vers. officiali, in fine, in cap. 2. de consuetud. lib. 6. cum aliu citatu Axiom.

ALEGE ad TESTATORIS VOLUNTATEM valet argumentum, sicuti docent Hippol. Riminid. *conf. 46. num. 41. vol. 1. & conf. 540. num. 4. vol. 5. Decian. conf. 10. num. 8. vol. 2. & conf. 114. n. 2. vol. 3. Cephal. con. 647. num. 23. lib. 4. Crasquet. conf. 219. num. 5. lib. 2. Honded. conf. 57. n. 15. Gregor. decis. 219. num. 1.*

ALEGE ANIMATA ad INANIMATAM valet argumentum, vt per Hieton. Gabr. *conf. 21. n. 16. tom. 1.*

ALEGE VBI communibus Romanorum ad ordinationem successionis regnorum valet argumentum, sicuti docet Alexand. Raudens. *de success. Regni.*

Portugalia, resp. a.

n. 63. & 64.

**

Loc.

Et de legitimè natis ad legitimatos valet argumentum, Camill. Gallin. *lib. 5. cap. 15. num. 2576*. Solorzan. *de iur. lib. 2. c. 17. n. 48.*

Loc. LXI.

à Legitima.

Argumentum valet

- 1 *A legitima ad debitum ex statuto, vel quodcumque aliud necessarium,*
- 2 *A legitima ad Trebellianicam,*
- 3 *A legitima ad dotem, &*
- 4 *A legitima ad alimenta.*

1 **A** LEGITIMA AD DEBITUM ex statuto validum est argumentum, vt per Sured. *de iur. 19. num. 7.* seu ad aliud quodcumque debitum necessarium, secundum Hieronym. Gabr. *conf. 59. num. 31. tom. 2.*

2 **A** LEGITIMA AD TREBELLIANICAM valet argumentum, arguendo de minori ad maius, putà si Trebellianicæ quantitas, quæ minus debetur, non restringitur ad quantitatem successione ab intestato, multo ergo minus debet restringi legitima, quæ fortiori iure debetur, sicuti docet Decian. *conf. 480. num. 18.* dum respondet ad decil. Guid. Papæ, dicens hoc argumentum non procedere: non potest filius prioris Trebellianicæ; quia non potest priuari legitima; esse enim arguere à maiori ad minores, cum magis debeatur legitima quam Trebellianicæ; sed bene potest argui à contrariis de minori ad maius, vt si non debetur Trebellianicæ; ergo multo minus legitima, refert Decian. *conf. 49. n. 17. vol. 4.* Sic à contrariis valet argum. à Trebellianicæ ad legitimam, vt dixi loco 42. n. 6.

3 **A** LEGITIMA AD DOTEM valet argumentum, vt tradunt Cald. Percira in *l. si curatorem, verb. sine curatore, num. 96. C. de in iust. restitut. minor.* Menoch. *de arbit. casu 149. num. 9. & consil. 3. num. 12.* Decian. *conf. 54. num. 11. lib. 1.* Eugen. *conf. 9. num. 29. & conf. 14. n. 9. vol. 1.* Fufar. *de substitutionib. q. 296. num. 68.*

4 **A** LEGITIMA AD ALIMENTA valet argumentum, vt dixi supra loco 7. n. 2.

Loc. LXII.

à Legitimatione.

Argumentum valet

- 1 *A legitimatiōe ad adoptionem,*
- 2 *De adoptati ad legitimatos,*
- 3 *A legitimatiōe ad ingenuitatem, &*
- 4 *De legitimis natis ad ingenuitatem.*

1 **A** LEGITIMATIONE AD ADOPTIONEM valet argumentum, vt notatur in *l. in adoptionem, l. 1. Cod. de adoptionib. & in l. 1. ff. ad municip. tradant Anton. Gom. *l. 9. Tauri, num. 62. vers. sequenti de Sured. conf. 17. num. 3.* D. Barbof. in *l. quæ datus, num. 164. ff. solutio matrim.* Ioseph de Rustic. *ad l. quæ manu ff. de co. di. & demonstret. lib. 1. cap. 15. num. 19.* Camill. Gallin. *de verb. signif. lib. 5. cap. 16. numer. 25. & 147.* Solorzan. *de iure Iudic. tom. 1. lib. 2. cap. 17. num. 48.* ubi quiddam de adoptatis ad legitimatos valet argumentum.*

2 **A** LEGITIMATIONE AD INGENUITATEM valet argumentum, Casl. Manent. *consil. 138. num. 19. & 65.*

Loc. LXIII.

à Libertate.

Argumentum valet

- 1 *A libertate ad legitimatiōem,*
- 2 *A libertate ad pias causas, & à contra.*

A LIBERTATE AD LEGITIMATIONEM validum est argumentum, vt per Tiraquell. in *l. si vnaquam, verb. donatione largitus, num. 187. C. de resuscand. donat.*

A LIBERTATE AD PIAS CAUSAS, & à contra, valet argumentum, *l. 1. §. fin. autem, C. de comman. seru. man. l. contra, C. de testam. man. l. cum inter, Cod. de fideicom. lib. l. 1. tit. 22. part. 4. & l. 3. vers. raz. m. 12. part. 5. Roman. *conf. 215. Quod primum, nu. 5.* ubi Apostillan. *verb. argumentum.* Euerard. in *specie legalib. loco 25.* Cantuon. in *simili tract. in 23. specie loci à simili, Magdalen. de num. test. in testam. requis. p. 1. cap. 2. num. 61.* Titaq. *de iure in iust. gloss. 8. num. 166. & de privileg. pia causa, in prefat. vers. item legatum libertati, & prout. 9. ad fin. & in l. si vnaquam, verb. donatione largitus, num. 169. & 329. C. de resuscand. donat.* Cardin. Manric. *de conuict. vlt. volun. lib. 8. tit. 1. num. 10.* Sured. *de aliment. tit. 8. princ. 17. num. 4.* Benedic. *Ægid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 1. §. 1. num. 16. & p. 5. §. 1. num. 2.* vers. enim textus, Peteg. *de fideicom. artic. 16. num. 240.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 601. numer. 6.* Sanctarel. *var. resolut. lib. 1. quæst. 65. num. 7.* Ego ipsa de officio, & potestas Episcopi, p. 1. alleg. 82. post num. 31. vers. in fine vero in fine, pag. 265. secundum Lugdunen. impress. & censur. Rota decr. 647. num. 1. p. 1. diuers. ubi fuit dictum, quod vt procedat huiusmodi argumentum debent eadem rationes irreuocabilitatis, & inextimabilitatis, quæ militent in libertate, procedere in causa pia. Benedic. *Ægid. d. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 1. §. 1. num. 16. & p. 5. §. 3. num. 2.* vers. autem test.*

Loc. LXIV.

à Liberto.

A LIBERTO AD VASALLUM valet argumentum, vt per Euerard. in *specie legalib. loco 59.* Georg. Euerard. *conf. 39. n. 3. num. 1.* Menoch. *conf. 126. n. 141.* Henric. à Rosenth. *de feudis, cap. 8. concl. 25. num. 13. & cap. 10. concl. 14. num. 14. & 17.* Sic à contra valet argum. de vasallo ad libertum, vt dixi loco 118.

Loc. LXV.

à Loco.

A LOCO, vel TEMPORE AD PERSONAM, & à conuictio, valet argumentum, quia ista sunt similia locus, tempus, & persona, *l. 1. §. Offitium, ff. ne quis*

minorem, quando minor est eiusdem qualitatis, aliis
secus, & citat Resignet. dec. 19. de prob. que duplica-
tur in anth. dec. 4. de reser. aliis 681.

5 Amplia huiusmodi argumentum de maiori ad
minus valere in statutis, & in correctoriis, quando
verba possunt trahi ad casum in quo concludit ma-
ioritas, vel paritas rationis; Anton. Monach. Lucen.
decif. 64. num. 26. & 27. Flamin. Parif. de confid.
quæst. 20. num. 6. vbi num. 5. ait habere etiam locum in
materia odiosa, contra Menoch. conf. 629. num. 5. Et
negatiue procedit in delictis, Valenzuel. conf. 128.
num. 42.

6 Limita primò in dispensationibus, & privilegiis,
quia in eis non valet huiusmodi argumentum de
maiori ad minus, cap. cui non de sacerdoti, de pre-
bend. lib. 6. vbi is, cui prebenda maioris valoris pro-
tulerit mandatur, prebendam minoris valoris non
potest accipere, tradunt Abb. in cap. si clerici, §. de
adulteri, num. 8. de iudic. Felin. inc. cap. postlasti, num. 9.
de rescrip. Fortun. in l. Gallus, §. & quid si ramiu,
n. 112. cum multis seqq. de liber. & posthum. Hoied.
de incompatib. benefic. cap. 22. à numer. 69. Coar. de
spem. p. 2. cap. 8. §. 8. num. 11. Nauar. in reditib. Eccle-
siast. q. 3. monit. 10. num. 2. Molin. de primog. lib. 1.
cap. 4. num. 48. & seq. Brunor. à Sole in loci communib.
ver. 6. dispensationes sunt odiosæ, Bogn. Canalcen.
decif. 129. n. 1. Meocho. conf. 72. num. 1. & conf. 69.
n. 5. Sord. decif. 248. n. 10. & 11. Rendina in promptua-
ria recept. sentent. tom. 1. tit. 26. num. 13. Cald. Peretra
de num. emphe. quæst. 11. numer. 65. Godier. can. lib. 2.
cap. 15. n. 12. Molin. de iustit. tom. 1. tract. 5. disp. 591.
num. 2. Sanch. de Matrimon. lib. 8. disp. 1. n. 1. & disp. 24.
num. 18. Gregor. 353. num. 15. ouisimè D. meus
Iulius Lauor. var. studior. tom. 1. tit. 4. cap. 16. 16.
num. 44. Sicut etiam argumentum de vno ad aliud
in dispensationibus non procedit, Valenzuel. conf.
355. num. 55. com. 2. Ratio est, quia dispensatio est
odiosa, & strictam recipit interpretationem, vt per
multos quos plena manu citauit in meo tract. de offi-
cio, & potestate Episcopii, p. 2. alleg. 3. n. 7.

7 Non obstat text. in cap. per venerabilem, qui filii sunt
legi: ibi, quod in maiori conceditur, iurium esse videtur
& in minori, loquens in dispositione, quia reiecta
communi sententia, que distinguit inter dispen-
sationes odiosas, & fauorabiles, vt scilicet prioribus
procedit nostra limitatio, in posterioribus verò,
scilicet fauorabilibus procedat text. ille in d. cap. per
venerabilem, qui de legitimatione agit, quam in-
quiant ea ratione fauorabilem, quia per eam fit re-
gressus ad ius naturale, secundum quod omnes ho-
mines legitimi nascebantur, anth. quibus modis natu-
rales efficiantur sui, §. illud. Reiecta præter aliorum
opiologie distinctionem inter legitimationem
quam facit ius odiosam, & inter potestatem legis-
mandi, siue dispensandi, de qua intelligunt d. cap.
per venerabilem, quam inquit ius fauorabilem &
extendendam; facilius respondeant argumentum
illud de spiritualibus ad temporalia, & ita de maiori
ad minus, de quo in d. cap. per venerabilem, non esse
Pontificis, sed partis petentis ad temporalia legiti-
mationem, quam Pontifex denegauit, vt iam aduer-
timus in collectione ad illum textum.

Limita secundò in mandatis, vt per Tiraq. in l. si
vaguam, verb. liberi, n. 10. C. de reuocand. donat. Na-
uar. de res. Eccl. q. 3. monit. 10. n. 2. Socin. iuo. conf. 22.
n. 2. v. 1.

8 Limita tertio in iurisdictionibus, vt tenet nouis-
simè Iulius Lauor. var. iur. tom. 1. tit. 3. cap. 3. nu-
mer. 22.

Loc. LXVIII.

à Maioritate.

- 1 A Maioritate, vel paritate rationis valet argumentum
- 2 Amplia in statutis.
- 3 & in correctoriis, & materia odiosa.
- 4 Limita in penalibus.
- 5 In privilegiis.
- 6 In feudis, & substitutionibus.

A MAIORITATE, vel paritate rationis
valet argumentum, sicut docent Sim. de Pre-
conf. 164. n. 6. lib. 1. Declan. conf. 6. lib. 1. num. 20. vol. 1.
& conf. 48. n. 47. & conf. 47. num. 116. vol. 2. Cephal.
conf. 338. n. 46. vol. 3. & conf. 500. num. 59. tom. 4. Sord.
conf. 383. num. 13. Osta. Cecheran. conf. 6. num. 12.
Perer. conf. 104. num. 17. vol. 1. vbi dicit quod argu-
mentum semper valet vt constitutum in eo, in quo
est minor ratio, videatur constitutum in eo, in quo
est maior constituti ratio, Solorzan. de iure India-
rum, tom. 1. lib. 2. c. 72. n. 14.

Amplia primò in statutis, Decio. conf. 45. num. 2. q.
vol. 5. Sim. de Preteris decif. 163. num. 6. lib. 1. quæmal
contrarium, imò huiusmodi argumentum non pro-
cedere in statutis consulerit Farin. in praxi crim.
part. 4. conf. 63. n. 13. & decim. refert Ant. Monach.
Lucen. decif. 66. n. 20. qui tamen ibi hoc intelligit
quod ratio non est expressa.

Amplia secundò in correctoriis ad declarandum
dubium, non verò ad extendendam dispositionem,
Anton. Monach. Lucen. decif. 64. num. 35. cum seqq.
Cesar. Argel. de contradiç. legis. quæst. 2. num. 204. Et
materia odiosa Hippol. Riminald. conf. 677. num. 34.
vol. 6.

Limita primò in penalibus, quia illis non fit
extensio ex maiori ratione, sicut docent Eue-
rard. in cap. legalib. loco à ratione legis largæ, n. 63.
Cast. de privileg. pan. lib. 1. cap. 7. dec. 3. Mandol.
ad Rom. conf. 129. Lader. Imola conf. 199. numer. 2.
Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 10. n. 106. Quamvis
huiusmodi argumentum à maiori procedere
etiam in penalibus, nisi quando odium continet
irrationabile, dicit Sfort. Odd. conf. 38. n. 8. lib. 1.

Limita secundò in privilegiis, l. quod verò, l. in
singulari, ff. de legib. cap. porro, de privileg. cap. quæ à lu-
re, de regul. iur. lib. 6. Soar. in tract. de legib. lib. 8.
cap. 28. num. 11. cum seqq. Ioan. de Salas in simili tract.
disp. 17. §. 6. & 8. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 1. n. 51.
cum seqq. lare Monet. de distrib. quoniam. part. 2.
quæst. 64. n. 11. vbi num. 12. per cap. in hie, de privileg.
soddit quod privilegium extenditur quando aliis
redderetur in iure, & n. 15. per. & iurum, conf. 100.
vandum, de proben. in 6. pariter extendi asserit quan-
do derogatur speciali statuto, & res reduceretur ad
ius commune, & n. 15. idem firmat quod si conque-
ratur de mente Principis volentis præiudicare
tertio.

Limita tertio in feudis, vt per Fern. in cap. Impe-
rialem, in 1. addit. vbi Capic. & omnes, de prohibita
fendi alienat. per Federic. Frecc. lib. 2. quæst. 9. Guiza-
rell. decif. 69. num. 1. Et in substitutionibus secundum
Declan. conf. 31. num. 16. vol. 1. & in dispensationibus,
sicut docet Alcan. Tamburin. de iure Abbatis, 10. c.
disp. 5. quæst. 19. num. 3.

Loc. LXIX.

à Mandato.

1 **A** MANDATO procuratorio ad mandatum iurisdictionis valet argumentum, l. iudicium solenne, ff. de iudic. in fine l. si quis cum procuratoris, §. ult. ff. de procuratorib. Menoch. de præsump. lib. 2. præs. 18. n. 31.

2 **A** MANDATO ad RATIFICATIONEM valet argumentum, secundum Decian. conf. 5. n. 35. vol. 5.

Loc. LXX.

à Matrimonio.

A MATR MON O carnali ad SPIRITUALE validum est argumentum, amb. nisi rogari, C. ad Trecent. cap. pen. & vbi. de translat. Prælat. cap. 2. in inter Canon. et de elect. Oldrad. conf. 61. Euerard. in speculo leg. loco 33. Cantuane. in 23. speculo loci à simili, Hippol. sing. 115. Validum est, Palat. in rap. cap. per vestras, de donatione inter virum & uxorem. §. 11. num. 3. Parib. conf. 17. num. 10. lib. 4. Roland à Valle conf. 55. num. 18. lib. 3. Sarraceni. de redditib. p. 4. r. 6. num. 11. Anton. Gom. l. 29. Thuri. n. 14 Thom. de Thomassin. in speculo legum reg. 51. Boët. decis. 1. num. 18. Vincent. de Franch. decis. 46. num. 2. p. 1. Viri Neop. decis. 155. n. 39. lib. 1. vbi n. 40. subdit multas esse differentias inter matrimonium spirituale & carnale, ad id quod qui vult de vno ad alterum arguere, debet probare similitudinem, Mench. illustr. cap. 35. num. o Menoch. de præsump. lib. 2. præs. 81. num. 11. & præs. 189. num. 90. & conf. 45. num. 8. Guet. in repet. e. quantum p. illam, verb. dum iuristi trad. huer. num. 1. de palli lib. 6. Petr. Enriq. conf. 46. n. 14 Sim. de Pizitis conf. 76. v. 16 l. 1. Ostauius. Cachetan. conf. 62. num. 7. Card. Tusch. præl. conclus. item. 1. l. 1. A. cano. 506. num. 1. & cano. 507. num. 18. Ioseph. Sesse Atragia decis. 45. num. 24. vbi num. 51. subdit non procedere in odium tertij, & decis. 171. num. 1. Iacob. Gall. conf. 43. n. 10. Ioseph. de Rulicis ad l. cum am. ff. de condit. & demonstrat. lib. 5. cap. 1. n. 8. Perez de Lara de annu. ser. & capellan. lib. 2. cap. 8. num. 9. Cened. præl. & canon. quæst. lib. 1. quæst. 35. num. 2. Marc Anton. Gemaenl. in practica lib. 1. Eccl. quæst. 136. num. 2. & quæst. 161. num. 1. quæst. 778. n. 1. Benedikt. Egid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 5. §. 2. n. 10. Baccaron. de differ. inter indicium civilis & criminal. in princip. prælud. 2. n. 4. Fufas. de subdit. quæst. 439. numer. 22. Rot. decis. 107. n. 15. p. 1. dicer. & decis. 115. n. 1. apud Ferri. post. 2. recem. Fufas. conf. 141. num. 1. Iacob. Canoct. var. res. p. 1. cap. 24. num. 10. Fontanel. de p. lib. nup. clas. 4. gloss. 7. num. 31. fol. 45. vbi quod procedit data disparitate rationis, Fufas. conf. 141. num. 4.

Loc. LXXI.

à Maioritate.

1 **A** milite armato militaria ad militem consensu militis

valet argumentum in casibus eandem rationem habentibus.

2 **A** milite armato ad Advocatum, valet argumentum.

3 **A**duocati militibus, seu equitibus comparantur.

4 **A** milite ad Doctorem valet argumentum, & vice versa.

A MILITE armate militie ad MILITEM ecclesiis militie valet argumentum, gloss. & Doct. in limitis, in princip. ff. de re iudic. gloss. in limitibus, C. locati, cap. de gradatio, de pueri lib. 6. Oldrad. conf. 17. num. 10. in fine, col. 2. Euerard. in speculo legalib. loco 21. Cantuane in 11. speculo loci à simili, Georg. Euerard. conf. 38. num. 53. vol. 1. Falu. Pacian. conf. 7. num. 114 Card. Tusch. præl. conclus. item. 1. l. 1. A. cano. 506. n. 1. Gare. Mastri. Sicula decis. 159. n. 11. Melch. Phorbo. Lufi. decis. 18. n. 3. item. 1. Benedikt. Egid. num. repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 2. §. 1. num. 16. vbi num. 22. subdit procedere etiam in exorbitantibus, & n. 21. quod locum habet solum in casibus eandem rationem habentibus, & in tract. de iure privileg. bene flau. art. 8. n. 27. vbi dicit non procedere quando dissimilis ratio inter utrumque reperitur Benedikt. Egid. i. hoc iure, ff. de iust. & iur. part. 2. cap. 10. num. 19. Iur. Narbona l. 35. gloss. 1. num. 17. tit. 3. lib. 1. Recopil. & l. 10. gloss. 1. n. 204. tit. 1. lib. 4. & gloss. 25. num. 18. eod. tit. & lib. vbi argumentum procedere ait quantum ad privilegia armate militie in iustitia vel ecclesiis competere videantur, dammodo illis applicabilia sint, non verò de odiosis de vno ad alium rectè argumentatur, & in his quæ clericis damnosa sunt.

A MILITE armato ad ADVOCATUM valet argumentum, ut per Benedikt. Egid. in tract. de iure privileg. bene flau. art. 8. n. 28. vbi limitat in peccatis, & odiosis. Aduocati enim militibus, seu equitibus comparantur, nam, ut hi armis, ita legibus illi hominum vitas defendere dicuntur, l. Aduocati, C. de advocat. divers. ind. Cassan. in camelo gloria mundi p. 7. conf. 12. Titaz. de nobilitate cap. 1. §. 4. num. 11. Matienl. in Dialog. relationu p. 1. cap. 4. n. 4. Ioan. Gare. de nobilit. gloss. 35. num. 10. Bacc. de iure dehit. cap. 1. §. 6. num. 148. Sayt. in clausi Regis lib. 12. cap. 21. Bernard. Græuz. ad præl. Camera Imperat. lib. 1. cano. 43. numer. 7. Camill. Borrell. in summa canonum decis. 65. num. 20. & 21. Mendez à Casto in practi Lusitan lib. 1. cap. 9. num. 17.

A MILITE ad DOCTOREM valet argumentum, & vice versa. Ita Narbona l. 55. gloss. 1. num. 17. tit. 1. lib. 1. R. cp. Valet enim argumentum à re litteraria ad Militiam, Rot. d. eij 69. num. 93. apud Paul. de Robois to. 3. d. n. 7. alias p. 7. rec.

Loc. LXXII.

à Minore.

A MINORE ad ECCLESIAM valet argumentum, sicuti docent Innoc. cap. ad duos, de reb. Eccles. non alien. Hippol. Riminald. conf. 12. num. 31. vol. 1. & conf. 133. num. 2. 4. lib. 4. Mari. Antonin. var. res. solut. lib. 1. res. 112. casu 44. vers. tertio. Sic è contra valet argumentum de Ecclesia ad minorem, ut dixi loco 40. num. 2. Fontanel. de p. lib. nup. clas. 4. gl. 13. p. 1. n. 15.

Ad quod facit vulgare illud Axioma, quod habet, Ecclesiam citius restitutione fungi iure mino-

ff. de lib. 3. cap. 5. num. 11. Card. Tulch. d. lit. M. concl. 552 per totam. Intellige quoad possessi nem propriè, voluntatis, & bonorum temporalium; secus verb quoad perdati naturalia, licet ea continere debeat, sicut docet F. statbol. de Vecchis in *praxi nominatum*, *dispo. 13. deb. 9. n. 4.*

7 Depoatus, seu in metallum condemnatus dicitur mortuus ciuiler, Decian. *conf. 86. sub. n. m. 18. lib. 1. Peregr. d. lib. 3. cap. 5. num. 17. cum seqq. Cardin. Tulch. d. concl. 193. num. 10. latè Sord. conf. 80. per tot. vbi ad longam disputat nunquid depoatus, seu damnatus in metallum, vel etiam bannitus in penam capitis, com confiscatione bonorum habeatur per mortuo ciuiler ad effectum, vt habeat locum fideicommissum, & substitutio facta in casu mortis, & videtur concludere quod non nisi fideicommissum, seu substitutio esset facta per verba pragnantia, & vniuersalia includentia non solum mortem naturalem, sed etiam ciuilem.*

8 Mortis appellatione in dubio, an simpliciter veniar mors naturalis, & quando ciuiler? Vide quàm latè dixi in *tratt. de appellat. verb. vniuersae dnm significat. appell. 156.*

Loc. LXXV.

à Mulco Magis.

A MULCO MAGIS quod est fortius alius valet argumentum, vt per Curtium. *conf. 194. n. 14. vol. 1. vbi dicit frequentissimum in lute, Laurent. de Binc. conf. 155. n. 25. Cephal. conf. 12. n. 59. vol. 3. Hippol. Riminald. conf. 279. num. 171. vol. 3. vbi dicit validissimum, Decian. conf. 1. num. 190. lib. 1. vbi dicit quod hoc modo sumptum, excludit filias; ergo multo magis nepotes, in odiosis non procedit, & *conf. 123. n. 66. lib. 1. vbi alluio spectat ad habentem vtile dominium, quod est plus, refert Cardin. Tulch. praxi. concl. tom. 1. di. A. concl. 501. n. 6.**

Intellige si minus continetur sub eo quod maior est tanquam species, Decian. *conf. 65. num. 19. lib. 3. Card. Tulch. d. concl. 501. n. 1.*

Loc. LXXVI.

à non nominato.

A NON NOMINATO valet argumentum, quia lex non comprehendit non uominatum, & potest dici, lex non loquitur isto casu; ergo dispositio non habet locum, vel non potest de huc argui, *l. si verò §. de viro, ff. de iust. marum. Anchac. conf. 280. in princ. qui loquitur in exortantibus. Crauet. conf. 90. n. 1. Card. Tulch. praxi. concl. tom. 2. lib. 1. d. concl. 517. n. 30. & 31.*

Loc. LXXVII.

ab Officio.

Argumentum valet

- 1 Ab Officio ad beneficium,
- 2 Ab Officiali ad Tutorem, &
- 3 Ab Officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitum.

A B OFFICIO AD BENEFICIUM valet argumentum, vt per Oliban. *de iure fisci. 13. n. 61.*

Cald Percta in *l. emensorem, verb. lasti, n. 19. C. de in ineq. restit. minor.* Sicut è contrà valet à beneficio ad officium, vt dixi *suprà loco 14.*

A B OFFICIALI ad Tutorem valet argumentum, vt per Patid. de Puteo *de syndacis, verb. accusatum in officio num. 7. Ioan. Bologn. conf. 4. num. 32. Iacob. Caneet. mor. resol. p. 2. n. 128.*

A B OFFICIALI PERPETUO ad officialem ad beneplacitum valet argumentum, ex l. *suisset, ff. de condit. indeb. c. si delegatus, de offi. deleg. 6. gloss. verb. per electionem, in Clem. 2. de re script. Burg. de Paz. conf. 21. n. 4. Molin. de prim. lib. 1. c. 25. n. 4. Mieres de maior. p. 4. q. 10. n. 6. Flamin. Patid. de confid. benef. 9. n. 12. Amanell. sing. 119. n. 1. Valenzuel. conf. 130. n. 31. tom. 1.*

Loc. LXXVIII.

ab Operis.

A B OPERIS liberorum ad FEMINA validum est argumentum, Batt. in *l. 1. in iurandi, §. si liberi, n. 2. ff. de oper. lib. et in l. si non forem, §. liberi, n. 14. de condit. indeb. Nat. conf. 127. n. 5. tom. 1. Card. Mant. de tacito & ambig. conu. tom. 1. lib. 2. §. 1. n. 30. n. 8. & num. 11. Nicol. Euerard. in *cap. legalib. loco 59. Robles de repositis, lib. 3. c. 14. n. 19. & 41. Feudatarius enim liberto æquiparatur. Bald. in l. liberi libertæque num. 35. & 38. C. de oper. lib. Robles loco *præc. cit.***

Loc. LXXIX.

ab Oppositis.

A B OPPOSITIS validum est argumentum, sicut docet Euerard. in *cap. legalib. loco 75. Hippol. Riminald. conf. 677. n. 31. vol. 6. Malest. de probat. concl. 112. num. 16. Menoch. conf. 97. num. 67. & conf. 147. num. 47. Sord. conf. 430. num. 40. vbi limitat quando datur diuersa ratio.*

Loc. LXXX.

ab Ordine.

A B ORDINE litteræ validum est argumentum, *l. quousque, ff. de usufructu, cap. vortatu, de dote & contum. ibi, Episcopo, Abbati, & Preposito, in quo Doctores colligunt quod Episcopus primò scriptus Abbate & Preposito dignior est, & Abbas Preposito, cap. cum dilectum, de fide instrum. cum similibus, gl. verb. Mediolanensis, in cap. bene quidem 86. dist. & in cap. quorundam, in verb. Predicatorum, de elect. in 6. Euerard. in *cap. legalib. loco 1. & loco 57. Canticone. in simili traq. loco 10. Petr. Andr. Gammar. in Dec. legalib. lib. 1. loco 5. Alciatin rub. de officio Ordini. n. 1. & 2. Boët. in *tratt. de ordine graduum vniuersæ fort. pers. 2. n. 24. Burg. de Pace con. 43. num. 31. Mandosad reg. 16. Cancell. q. 48. num. 1. Prosp. Palerh. conf. 2. lib. 1. can. 50. num. 3. Crauet. conf. 71. num. 14. lib. 4. Franc. Viui. doct. 255. num. 3. & 34. lib. 2. Hippol. Riminald. conf. 832. num. 81. & conf. 279. num. 156. & conf. 305. n. 77. vol. 3. & conf. 473. num. 4. & conf. 37. num. 20. vol. 4. Simde Prentis conf. 59. num. 15. lib. 1. Menoch. conf. 52. num. 35.***

num. 35. *Guliet. in reperi. l. vultis, num. 44. C. quando non potest. part. 2.* Rendioz in promissione recepter. sent. tom. 1. *area fin. in miscel. num. 2.* Golph. Anton. Thelaur. *quasi. forensium lib. 3. p. 106. n. 1.* Decian. *conf. 19. n. 23. vol. 1.* Moalld. *de conf. 71. n. 5. vol. 1.* Valenzuela *conf. 1. num. 68 & conf. 13. n. 87. & conf. 36. num. 18.* Benedic. *Ægid. de iure & privilegio benefactorum, in init. n. 5.* vbi sic hoc argumentum frequens esse in iure. Cardin. *Seraphin. de conf. 125. n. 1* vbi intelligit procedere tantum quando ordo litterarum concurret cum intentione. Valenzuela *conf. 13. num. 81. tom. 1.* Mastrill. *de Magist. lib. 4. c. 3. num. 1. & c. 5. num. 7. & cap. 6. n. 8. & n. 17. & c. 14. n. 11.* Ioseph. Vela *differt. forens. differt. 12. num. 12. & n. 68. cum seqq.*

Loc. LXXXI.

à Pacto.

Argumentum valet

- 1 A Pacto ad statum, & num. 2.
- 2 A Pacto ad consuetudinem, &
- 3 A Pacto ad prescriptionem.
- 4 A Pacto ad legem non valet argumentum.

1 **A PACTO AD STATUM** validum est argumentum, *l. vbi in fi. v. C. de fideiussorib.* Euetard. *in topicis legalib. loco 89.* Cephal. *conf. 413. n. 12. vol. 1.* Gall. *lib. 1. obfer. 19. n. 4 & obfer. 78. num. 1.* Mascard. *de probat. con. 1157. n. 46.* Menoch. *conf. 4. num. 6.* Viol. *opin. 45. n. 5.* Borgnin. *Causal. de conf. 129. num. 31. p. 3.* Franc. *Milano. de conf. 12. n. 51. lib. 2.* Sued. *conf. 85. n. 10. & conf. 110. n. 7. & conf. 160. num. 14. & c. f. 106. n. 6. & de conf. 160. n. 7. & de aliment. 112. cap. 4. num. 29.* Honded. *conf. 14. n. 76. tom. 1.* vbi limitat, si viget difficultatis ratio, Franc. *Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 44. n. 2.* Rot. *de conf. 191. n. 1. p. 1. diuers.* Sic è contra valet argumentum à statuto ad pactum, vt dixi loco 105. n. 1. *Narbona l. 15 gl. f. n. num. 36. cum seqq. lib. 3. q. 3.* Recop. vbi declarat si specialis aliqua ratio non obstat, vel aliter in iure statutum sit.

2 Intellige quoddam sine dubio valet argumentum affirmativum de pacto ad statum, vt per Alex. *conf. 9. p. 10. citato. n. 4. lib. 4.* Mari. Socin. *lun. conf. 124. n. 14. vol. 1.* Cephal. *conf. 1. num. 5. lib. 1.* Card. *Mantic. de cecis & ambig. comment. tom. 2. lib. 18. tit. 6. num. 2.* Seraph. *Grat. de script. forens. c. 100. n. 19.* Licet aliquando secundum substantiam materiam valere possit argumentum hoc tam affirmatiue, quam negatiue conceptum ex Florian. *conf. 6. num. 3. in fine. vers. pro. terza. & num. 4.* vbi ait quoddam sicut reductio ad arbitrium boni viri, non potest pacto remitti quando est cum dolo, vel per sordes iniustum, iura neque per statum, iurefert Card. *Tusch. pract. con. tom. 1. lit. A. con. 499. n. 4.*

3 **A PACTO AD CONVIVENDUM**, & è contra validum est argumentum, *l. non inq. obfidi. ff. de pactis.* Euetard. *in topicis legalib. loco 89.* Socin. *lun. conf. 17. n. 24. vol. 1.* Henric. à Rolent. *de feudis c. 9. con. 38. n. 14.* Cald. *Pereira in l. si curia iorem, vers. sine scilicet, n. 6.* *vers. & quod minor.* Steph. *Grat. de script. for. c. 82. n. 10. cum seqq. dixi supra loco 15. n. 1.*

4 **A PACTO AD PRESCRIPTIONEM** valet argumentum, vt per Sued. *lib. 1. c. 1. num. 9.* Quicquid enim potest pacto acquiri, potest & prescriptione, vt dixi *in c. 1. de 171. n. 2.*

5 **A PACTO AD LEGEM** non valet argumentum, quia plus potest lex quam pactum, Calder. *conf. 98. Ang. Barbosa Argum. iur.*

An procedat hæc argumentatio, aliis s. de pactis. Euetard. *in topicis legalib. loco 89.* vbi locus dicitur quando bene formatur, Cardin. *Tusch. d. tom. 1. lit. A. conclus. 510. num. 18.* Pactum enim non potest quantum lex, vt latè extendit idem Cardin. *Tusch. lib. 2. conclus. 8.*

Loc. LXXXII.

à Parte.

A PARTE AD TOTUM validum est argumentum, vt per Cantione *in topicis legalib. loc. 6.* vbi de argumento à partibus, Audi *Gammaz in dialect. legalib. lib. 1. loco 5.* Menoch. *conf. 855. num. 10.* vbi quoddam in quantitate negatiue procedit, Zach. *de societate officiorum. num. 123.* Hippol. *Riminald. o. f. 510. num. 17. vol. 5. & conf. 613. n. 48. vol. 6.* Richard. *ad princip. l. illud. de hæred. digna ab intestato deservatur, cap. de representat. num. 42.* Adrian. *Neguzant. in syna reo ff. de iur. q. 96. n. 14.* Rot. *de conf. 174. n. 1. apud Ferr. part. 2. recet.* Sic etiam è contra valet argumentum, à toto ad partem, vt dixi loco 114. n. 2.

Aliquando de parte ad totum non valet argumentum, quia qui potest partem non potest semper totum, ita Calderin. *conf. 11. n. 1.* alius 2. de arbitrio, vbi ponit similia, qui potest offendere lumen, non potest in totum tollere, *l. Carno. alius bmo, ff. de iur. n. 1. vers. pradi.* quia aliud est offendere, aliud necdere, cap. in qui, de homicid. lib. 6. refert Card. *Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. stanch. 499. n. 4.*

Loc. LXXXIII.

à Persona.

Argumentum valet

- 1 A Persona ad rem,
- 2 A Persona ad locum, &
- 3 A Persona ad tempus.

A PERSONA AD REM validum est argumentum, *l. qui forte, ff. de statu homin. l. si quis inquilinus, ff. si ita legatum, ff. de legat. 1. cap. super quibusdam, de verb. significat.* Cald. *conf. 19. circa fin. alius 2. de rerum permut. Hippol. Riminald. conf. 126. n. 15. & conf. 126. num. 14. vol. 2. & conf. 673. num. 6. vol. 6.* Cephal. *conf. 475. num. 10. vol. 4.* Euetard. *in topicis legalib. loco 38.* Dionys. *Paul. de vera quant. Poth. trarich. Sedium ereli. cap. 14. num. 31. in fine.* Sued. *conf. 180. num. 20.* Laderch. *Imola conf. 37. num. 12.* Cardin. *Tusch. pract. con. c. lit. A. conclus. 510. num. 25. & conclus. 508. num. 1.* vbi notat, 1. ampliat vt procedat circa verborum interpretationem, Greg. *de conf. 483. num. 6.* Rot. *de conf. 133. num. 14. & de conf. 14. p. 2. diuers.* Sic è contra valet argumentum à re ad personam, vt dixi loco 95. num. 1. *Castill. controuers. tom. 5. p. 2. c. 100. n. 5.*

A PERSONA AD LOCUM valet argumentum, sicut docet Socin. *lun. conf. 12. num. 2. vol. 1.* Hippol. *Riminald. conf. 118. num. 106. vol. 2.* Decian. *conf. 12. n. 127. vol. 2.* Casignol. *de iurisdictione consule. con. 1. pag. 484. num. 17.* Sic è contra valet argumentum à loco ad personam vt dixi loco 61. n. 1.

A PERSONA AD TEMPUS valet argumentum, secundum Socin. *lun. conf. 134. num. 108. n. 1. & c.*

Dec. conf. 82. n. 13. vol. 3. Ceph. conf. 119. n. 19. vol. 1. vbi ait valere in materia Matrimonij, & conf. 117. n. 51. vol. 4. tenet non valere argumentum de persona ad personam in materia stricta Sic è contrà valet argumentum à tempore ad personam, vt dixi loco citato. n. 4.

Ludou. Rodolph de suprema, seu absoluta princ. par. 6. c. 2. n. 13. Odo. Glotius res. 1. p. 1. n. 144. & seq.

Loc. LXXXIV.

à Prescriptione.

A *PRÆSCRIPTIONE* ad *CONSEVTVDINEM* valet argumentum, quia quicquid potest præscribi, potest per consuetudinem induci, *Oldrad. conf. 172. Quia omnis in princ. Card. Tusch. prael. consuet. lib. 1. c. 1. conf. 507. n. 7.*

A *PRÆSCRIPTIONE* ad *PACTUM* valet argumentum, ita *Bald. in l. 1. c. 1. de seruis. & aqua, Sim. de Prezis conf. 170. n. 3. lib. 1.*

Loc. LXXXV.

à Præsentu.

A *PRÆSENTI* ad *PRÆTERITUM* valet argumentum, quando status præsens conuenire potest cum origine rei, temporeque præterito, secundum *Menoch. conf. 374. n. 83. conf. 378. n. 81.* Secus verò in iis, quorum facies est tempore mutabilis, ex *Seraphin. decis. 1075. n. 7. & Rot. decis. 324. n. 7. apud Far. in l. 1. c. 1. de iur. iudiciali p. 4. d. iur. f.*

Loc. LXXXVI.

à Primo.

A *PRIMO* ad *VLTIMUM* validum est in iore argumentum, sicut docet *Euerard. in topicu leg. lib. 1. loco 67. Petr. Andr. Gam. in Dial. leg. lib. 2. loco 9. Ioseph. Sesse Aragon. decis. 56. n. 19. Ludouic. Rodolphus prael. de brachio seculari & Eccl. m. 55.*

Loc. LXXXVII.

à Principali.

A *PRINCIPALI* ad *ACCESSORIUM* valet argumentum, sicut latè docet *Petr. Andr. Gam. in Dial. leg. lib. 2. loco 3. Accessorium enim sequitur naturam sui principalis, vt dixi *Anim. 4.**

Loc. LXXXVIII.

à Priuilegio.

A *PRIVILEGIO* ad *CONSEVTVDINEM* valet argumentum, quia quod potest priuilegium, potest consuetudo, & è contrà *Oldrad. conf. 146. in fine, & conf. 172. in princ.* quem refert *Cardin. Tusch. prael. consuet. lib. 1. c. 1. conf. 507. n. 13.* Hinc è quòd omnia que possunt acquiri priuilegio, quantantur etiam in consuetudine, & prescriptione inenemorabili, *Peregr. de iure siffr. lib. 1. tit. 2. sub num. 614.*

Loc. LXXXIX.

à Procuratore.

A *PROCURATORE* ad *TUTORUM* valet argumentum, secundum *gl. in l. mandatis generalis, ff. de procurat. Menoch. conf. 228. n. 22. & 23. Martin. Monter. à Coena Arag. decis. 129. n. 3.*

A *PROCURATORE* iudiciali ad *DELEGATUM* validum est argumentum, sicut docet *Cald. conf. 78. alias 5. de officio deleg. vbi sic arguitur, sicut potest dari procurator ad lites nondum ceptas, ita iudex ad confirmandam electionem nondum factam, idem Cald. conf. 69. in fine. alias 2. de officio. Ord. & conf. 80. alias 7. de officio legati, vbi ait quòd valet argumentum à reocatione procuratoris, si principalis tractat causam per ipsum ad reocationem delegari eodem modo, refert *Cardin. Tusch. prael. consuet. lib. 1. c. 1. A. conel. 507. n. 8. & 9. optimè declarat D. Budol. in l. cum prator, §. 1. n. 105. ff. de iud.**

Loc. XC.

à Promissione.

A *PROMISSIONE* dotis ad *TRADITIONEM* validum est argumentum, l. fin. ff. ad leg. Falcid. *Bald. Nouell. de dote, p. 6. princ. 14. n. 3. Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 3. q. 46. n. 15. in princ.*

Loc. XCI.

à Procemio.

A *PROCEMIO* generalitate validum est argumentum, *l. item pater, §. doliisissimè, ff. delegat. 2. lib. 2. C. de hered. inst. Mandol. ad reg. 28. Cancel. q. 1. n. 1. Flamin. Paris. de confid. §. 27. num. 159. faciunt quòd dixi *Anim. 192.**

Loc. XCII.

à Pupillo.

- 1 *A Pupillo ad Ecclesiam valet argumentum.*
- 2 *Ecclesia equiparatur pupillo.*
- 3 *A Pupillo ad Rempublicam frequens, & vnde est argumentum.*
- 4 *Respublica equiparatur pupillo.*
- 5 *Pupillus equiparatur communis locorum.*
- 6 *A Pupillo, seu furioso ad prodigum, & è contrà, validum est argumentum.*

A *PUPILLO* ad *ECCLESIAM* valet argumentum, vt per *Euerard. in topicu leg. loco 31. Cantuane. in 21. specie loci à simili, Mari. Antonin. varior. res. lib. 3. res. fin. casu 44. Marc. Antonin. Gendens. in prael. Eccl. q. 176. n. 2.*

Ecclesia enim equiparatur pupillo, gloss. fin. l. 1. procurator, ff. de iure siffr. gloss. in l. cum in vbi Bald. & Bolognet.

Bolognet. ff. si certum pet. glossa in l. Imperatores, verb. negotio, ff. de re iud. Barh. Petere ad extraneum ambiguo, de rebus Ecclesie non alienari. verb. quicumque, n. 13.

3. A PUPILLO ad REM PUBLICAM non solum probabile est, sed forte frequens, & utile argumentum, ut per Euerard. in topicis legalibus. loco 18. Cantuinc. in simili tractu in 18 specie loci à simili.

4. Republica enim equiparatur minori, l. Rempublicum ibi notatu, C. de iure Reipublice. l. 1. J. Respublica, C. ex quibus causis maiores, Brunot. à Sole in locis communib. verb. respublica 1.

Pupillus equiparatur Communitas locorum, Rot. decif. 118. n. 6. apud Farin. p. 1. recent. Et à pupillo, seu facioso ad prodigum, &c. è contrà, valet argumentum, Magdalen. de num. res. in testam. requif. p. 2. c. 4. n. 98.

Loc. XCIII.

à Ratificatione.

A RATIFICATIONE ad MANDATUM valet argumentum, secundum Garc. Mastrill. Sicilia decif. 150. n. 18.

Loc. XCIV.

à Ratione.

1. A Ratione cessante valet argumentum, &
2. Argumentum sumptum à naturali ratione, & à rebus sumptis.

3. A RATIONE cessante validum est argumentum, l. ad testem, §. quomodo, ff. de iur. iur. d. quod dicitur, ff. de pactis. l. 4. militis, C. de milit. testam. l. generaliter, C. Episcop. & clero. Euerard. in topicis legalibus. loc. 85. Socio. idem. conf. 5. num. 10. & conf. 141. num. 31. vol. 2. Curtian. conf. 114. num. 1. p. 2. Menoch. conf. 90. n. 71. & conf. 93. n. 9. & conf. 95. n. 34. & conf. 96. n. 10. & conf. 114. n. 76. & de praesumpt. lib. 4. praef. 190. num. 29. Petr. Henric. conf. 10. n. 12. Surd. conf. 183. n. 34. Och. Glor. conf. 5. n. 65.

4. Et argumentum sumptum à naturali ratione, & à rebus sumptis validum est, Peregr. conf. 10. n. 8. vol. 3.

Loc. XCV.

à Re:

Argumentum valet

1. A Re ad personam,
2. A Re ad tempus,
3. A Re ad locum, &
4. A Re fortius ad usurarium.

5. A RE ad PERSONAM validum est argumentum, argum. l. si qui inquilinos, §. si ita legatum, ff. de legat. 1. Petr. de Anchaz. conf. 11. n. 7. & conf. 121. n. 6. vers. sed sic circa extraneum, Barh. conf. 30. P. de Staturo, num. 4. lib. 1. vbi quod sicut defectus rerum suppletur, siue in parte, siue in totum, prout est defectus, ita etiam in personis, Cantuinc. in topicis legalibus. loc. 29. specie loci à simili, Cephal. conf. 50. num. 12. vol. 1. & conf. 109. n. 19. & conf. 408. n. 55. vol. 3. Matth. Gribald.

de ratione studendi, lib. 1. n. 18. Decian. conf. 11. num. 25. vol. 1. & conf. 1. n. 147. vol. 2. vbi limitat quando militat diuersa ratio, Peregr. conf. 15. num. 23. vol. 2. Menoch. conf. 106. n. 186. vbi ait procedere etiam in fideicommissaria substitutione, Fular. conf. 112. n. 4. Surd. conf. 16. n. 38. & conf. 400. n. 36. Elcib. de ratiocin. compen. 15. n. 9. Camill. Larch. conf. 18. num. 26. Peregr. conf. 3. n. 1. vol. 1. Hieron. Fernand. de Ottero in resp. 2. gram. de officio deleg. n. 68. Erasm. à Cochier. de iurisd. Ord. in exemplis, p. 1. q. 5. n. 14. à Ponte. conf. 41. n. 47. vol. 1. Valenzuela conf. 6. n. 85. Solorzan. de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. c. 4. num. 8. Card. Tusch. praef. conel. tom. 1. lit. A, conel. 302. à n. 4. vbi num. 5. post Aochar. conf. 17. num. 12. vers. si in hoc est rebus, extendit ut procedat argumentum hoc in dispositione quacunque, patet dispositio loquens de rebus sic regulatur, ergo idem est in dispositione personarum, & è contrà. Sic è contrà valet argumentum à persona, ad rem, ut dixi loco 85. n. 1. Jacob. Cancr. var. resol. p. 1. c. 17. n. 14.

A RE ad TAM PVS valet argumentum, l. molles ita heredes, §. ut quia diximus, ff. de testam. in mol. l. al. in l. si fundus, n. 7. ff. soluto matrim. vbi dupliciter limitat, Cald. conf. 105. A procurator, conf. probatur, ad id conf. 3. de procuratorib. quod duplicatur, conf. 110. in fine, alias 4. de appellat. vbi sic argui, qui non potest praedicate domino in re, nec etiam potest in tempore, Euerard. in topicis legalibus. loco 39. Cantuinc. in 26. specie loci à simili, Angel. conf. 113. P. de libello, circa fin. vers. de arguendo, Bald. conf. 161. Queritur de gabella, lib. 4. Mari. Socin. luo. conf. 13. n. 13. & conf. 20. n. 15. vol. 1. Hippol. Riminald. conf. 194. n. 36. vol. 1. & conf. 144. n. 106. vol. 3. conf. 349. n. 25. vol. 5. Sim. de Pretis conf. 142. n. 19. lib. 1. Cephal. conf. 472. num. 57. vol. 4. Magon. Lucens. decif. 69. n. 7. Masodand re. 30. Carol. q. 1. n. 7. Menoch. conf. 112. n. 6. Surd. conf. 460. n. 36. Card. Tusch. praef. conel. tom. 1. lit. A, conel. 304. num. 1. Card. Tusch. de iur. & ambig. conuicti. tom. 1. lib. 6. tit. 2. n. 12. Steph. Grat. discipuli. forens. cap. 118. num. 8. Sic è contrà valet argumentum, à tempore ad rem, ut dixi loco 110. n. 3.

A RE ad LOCUM validum est argumentum, l. pen. ff. de iustitia, re iure, Farin. in praxi crim. p. 1. q. 34. n. 171. Steph. Grat. discipuli. forens. lib. 8. D. Barbosa. in l. hares absens, in princip. p. 70. ff. de iudic.

A RE fortius ad VSVARIUM valet argumentum, ut per Menoch. conf. 100. n. 73.

Loc. XCVI.

à Recusatione.

A RECUSATIONE ad APPELLATIONEM, & è contrà valet argumentum, sicuti docent Boët. decif. 69. n. 3. Gut. praef. lib. 1. q. 64. num. 4. Moreh. in compo. luri. p. 1. tit. 1. q. 11. n. 4.

Appellatio enim, & recusatio à pari procedunt, l. apertissimi, vers. cum post, C. de iudic. super eo l. 1. de appell. Bran. à Sole in locis communib. verb. appellatio 30.

Loc. XCVII.

à Regno.

A REGNO ad MAIORATVM valet argumentum, ut tradunt Alexand. Rauden. de success. Gg 3 Regi

Regni Portugalia, res. 2. num. 114. Men. ch. oul. 808. num. 3. Cabed. *Leffian. decis.* 51. num. 9. num. 1. Petrus de maiora. p. 4. p. 18. num. 1. vbi ait quod non semper valet, sed vbi est eadem ratio. Nouissime Ioseph. Vela *differt. forens. differt.* 4. n. 27.

Loc. XCVIII.

à Rubrica.

1. *A Rubrica optimum est, & validum in iure argumentum.*
2. *Intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta.*
3. *Rubrica allegari non potest ad decisionem causarum, nisi orationem perfectam contineat.*
4. *Rubrica generalis restringenda est à congressu in negro si sequeretur absurdum.*

A RUBRICA optimum est, vt & validum in iure argumentum, dicitur per text. ibi in l. off. si certum per Euerad. in capitulo legalis loco 45. Petr. Andr. Gammat. in *Dialect. legalis* lib. 1. loco 7. Maridol. ad reg. 13. Cancell. q. 1. n. 2. & reg. 10. q. 4. num. 8. Decian. conf. 13. n. 26. vol. 1. Menoch. conf. 3. n. 15. & conf. 485. n. 2. 11. & 12. Honded. conf. 10. num. 46. tom. 1. Marc. Anto de Amatis *Matricha decis.* 103. num. 61. & 68. Alduin. conf. 101. num. 6. Ferrer. in *constitut. Carbalen. gloss.* 1. n. 118. Cabed. *Leffian. decis.* num. 15. p. 1. Monet. in *trah. de opinion. Canon.* 1. num. 4. Cened. *pract. & Canon. quest.* lib. 2. num. 16. Fontanell. de *passu nupt.* claus. 4. §. 1. n. 2. fol. 14.

2. Intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta, nec indiget aliquo supplementatione, aliis secus, cum tunc Alder. de *generalis* fiat inter. *enclit.* 1. n. 102. cum seqq. Anson. Monach. *Reuoc. decis.* 6. n. 78. Fachin. *conf.* 1. n. 1. n. 14. lib. 1. vbi limitat quando nigrum est generalis rubrica.

3. Nam Rubrica allegari non potest ad decisionem causarum, nisi orationem perfectam contineat, ex Cotta in *numeralib. verb. Rubrica* pag. mibi 740. Mich. Grassi. *com. commun. epio* lib. 1. tit. 27. de *legib.* num. 145. pag. 132.

Immo generalitas illius est restringenda à congressu in negro si sequeretur absurdum, & iniquitas, vt per Tiliusan. *Poenia decis.* 50. n. 33. lib. 1. Alder. *Mascard. de notis* 1. n. 106. Anton. Monach. *Reuoc. decis.* 47. n. 40.

Loc. XCIX.

à Sententia.

1. *Argumentum valet*
2. *A Sententia ad Statutum,*
3. *A Sententia ad Testamentum,*
4. *A Sententia ad Confessionem, &*
5. *A Sententia ab P. oblationem.*
6. *Argumentum non valet*
7. *A Sententia ad Renunciationem, &*
8. *A Sententia iura ad Sententiam hominis.*
9. *A Sententia ad processum valet.*

A SENTENTIA ad STATUTUM valet argumentum, quia similia sunt, & patet à iure communis obuenit interpretationem, Roman. *conf.*

399. n. 5. vbi A. *Stil. in verb. similitudinem*. Decian. *conf.* 4. n. 5. vol. 1. Card. Tusch. *pract. concl.* tom. 1. lit. A. *concl.* 496. n. 5. Sic è contra valet argumentum, à statuto ad sententiam, vt dixi loco 105. n. 5.

A SENTENTIA ad TESTAMENTUM valet argumentum, quia testamentum sententia dicitur, à seruo hac lege, ff. de *manuf. testam.* Oldrad. *conf.* 119. *Tam condidit, vss. fid. conuentionem*, Euerad. in *repleb. legalis* loco 71. Cancione. in *similitudine* in 1. *speciat loci à simili*, Cephal. *conf.* 387. num. 12. vol. 3. Menoch. *conf.* 161. n. 10. Card. Tusch. *dit. A. concl.* 507. num. 2. Et sic è contra valet argumentum à testamento ad sententiam vt dixi loco 111. n. 2.

A SENTENTIA ad CONFESSIIONEM probaturis validum est argumentum, sicut docet Oldrad. *conf.* 116. in fine, vss. *quasiato*, quem refert Cardell. Tusch. *dit. A. vss.* 507. n. 4.

A SENTENTIA ad PROCURATOREM valet argumentum, vt per Decian. in 1. n. 66. *Cato edendo*, Fului. Praetian. de *prob. lib.* 1. c. 9. n. 6.

A SENTENTIA ad RENUNCIATIONEM, non valet argumentum, quia plus operatur renunciatio, & actus pendens à consensu spontaneo, quam à consensu inuito, ut Oldrad. *conf.* 117. num. 5. vss. *sed ad illud respiciendum*, quem refert Card. Tusch. *dit. A. concl.* 510. num. 7.

A SENTENTIA IURIS ad SENTENTIAM HOMINIS non valet argumentum, quia sententia iuris spectat probationem si fidem iuris verò hominis habet iam factum, ideo in spolia prima non impedit restitutionem, secunda verò facit. Oldrad. *conf.* 127. n. 4. vss. *secundo obicit*, & *conf.* 240. n. 2. vss. *huc vbi queritur*, Card. Tusch. *dit. A. concl.* 510. n. 8. In quo autem differat sententia iuris à sententia hominis latè ostendit idem Cardin. Tusch. *dit. A. concl.* 107.

A SENTENTIA ad processum valet argumentum, 7 *Reuoc. decis.* 514. n. 7. q. 2. in *passum*, Ferrac. *alibi* p. 4. *reuer.*

Loc. C.

à Seruo.

A SERVO ad MONACHUM probabile, si frequens, & vtile est argumentum, ex latè adductis per Euerad. in *supra legalis* loco 58. Cancione. in *similitudine* in 30. *specie loci à simili*. Monachos enim equiparatur seruo, secundum Non. de *Re. pol. comment.* 1. n. 4. §. 10. & 42. v. §. 14. & num. 44. Cald. *Pereira de nom. emphy.* 9. 6. num. 1. *Reuoc. decis.* moral. 2. lib. 1. cap. 10. Sigism. Seace. de *appel.* 9. §. 54. Melch. Phorbas *Leffian. decis.* 13. n. 19. & *deff.* 63. n. 6. tom. 1.

Loc. CI.

à Simili.

1. *A Simili ad Simile valet argumentum.*
2. *De Similibus idem est iudicium.*
3. *Intellige quando in utroque simili ad eadem rationem.*
4. *Et quando aequum iure dispositio est in utroque simili.*
5. *Similitudo quando non probatur in eo de quo agitur, non valet argumentum à simili, & num. 6. quia suum paria dissimilitudo destruit, vt n. 7.*

3. *Argumentum*

*conf. 3. num. 24. vol. 4. In fin. §. unum. num. 10. In fin. de
alioib. Federic. de Senis conf. 159. Scorpianus, in
prin. n. 2. ver. secunda r. m. 10. Casteri conf. 56. Videtur
manifeste lib. 2. Ioan. de Imola conf. 12. num. 1. vbi ait
quod in omni dispositione concludit argumentum
ad sufficientiam pariam enumeratione. Roman. conf. 102.
Superor. & conf. 111. Pyspanito, Euerard. in topicis
legalib. loco 51. Roland. conf. 4. n. 28. & conf. 10. n. 1. &
conf. 12. n. 5. & conf. 46. n. 14. & conf. 72. num. 19. vol. 3.
& conf. 60. n. 48. vol. 4. Car. iun. conf. 47. n. 8. vol. 2. vbi di-
cit quod est optimum in iure, & conf. 124. n. 28. &
conf. 124. n. 7. & conf. 327. n. 6. vol. 3. Hippol. Rimi-
nald. conf. 23. n. 48. & conf. 42. num. 39. lib. 1. Decian. conf. 7.
n. 9. vol. 1. & conf. 3. num. 144. vol. 1. & conf. 72. n. 8.
vol. 2. & conf. 67. n. 5. vol. 1. & conf. 72. n. 13. vol. 4. &
conf. 74. n. 2. vol. 5. Eugen. con. 90. num. 43. vol. 1. Fulv.
Pacian. conf. 37. n. 35. Franc. Violi. conf. 25. n. 2. lib. 2.
Petr. Henriq. conf. 67. n. 86. Sim. de Patis. conf. 49. n. 7.
& conf. 12. n. 6. lib. 1. Odau. Cacheran. conf. 45. n. 18.
à Ponte conf. 115. n. 7. tom. 2. Odau. Glor. resp. 4. n.
23. ver. arguendo, Adrian. Neguzant. in solum resp. 5.
q. 96. n. 29. Ferrer. in consil. Catholonia. gloss. 5. n. 198.
Cesall. commun. contra communes. tom. 4. fin. n. 18. vbi
dicit quod hoc argumentum est fortissimum in iure,
Cz. Argel. de contradi. legitimo. q. 2. n. 51. & q. 5. n. 8.
Anton. Monach. Florent. dec. 1. num. 62. Card. Tusch.
pract. eccl. tom. 1. lib. 1. A. concl. 492. per tot. nouissime
Iulph. Vela. diff. 4. n. 2.*

² Intellige quando enumerat omnes partes suffi-
cienter, secundum Thom. de Thomalet. in floribus
legum, reg. 50. Surd. de aliment. iur. l. 9. §. 35. num. 10. &
consil. 489. n. 16.

Loc. CIX.

à Superfluitate.

A SUPERFLUITATE euitanda validum est ar-
gumentum in iure, vt per Stephan. Gratian.
discept. forens. 306. n. 16. Aliquando tamen est valde
senue, vt scribit Aleiaz. in l. 3. n. 3. ff. de legat. 1. Pe-
reg. conf. 57. in fine. l. lib. 1. q. 1. q. 1. q. 1. q. 1. q. 1. q. 1.
q. 126. n. 3. Idem Fulv. conf. 10. n. 25. & conf. 490. n. 30.
Sord. conf. 325. n. 14. Mantie. de consil. lib. 3. tit. 6. n. 8.
Rot. apud Paulm. de Rubels. dec. 149. n. 20. tom. 2.
diuers. alius p. 6. p. 100.

Loc. CX.

à Tempore.

Argumentum valet

- 1 *A Tempore ad Tempus,*
- 2 *A Tempore ad Locum,*
- 3 *A Tempore ad Rem, &*
- 4 *A Tempore ad Personam.*

¹ **A** TEMPORE AD TEMPUS valet argumentum, l.
omnes, §. à barbaris ff. de re mil. l. non est necesse,
ff. de probat. Euerard. in topicis legalib. loc. 41. Marc.
Anton. de Amaris Marchin. dec. 18. n. 17.

² **A** TEMPORE AD LOCUM validum est argu-
mentum, l. unum, & ibi Bart. ff. de iur. per. l. unum, §. ff.
per venditorem, vbi etiam Bart. ff. de iur. emb. empti,
Euerard. loco 40. Federic. de Senis conf. 11. n. 6. ver.
aliter, Decian. conf. 8. n. 13. vol. 1. Sford. Odau. conf. 21.
n. 47. lib. 1. Canticus. in 27. specie loci à simili, Surd.
conf. 270. n. 14. Farinac. in praxi crimin. p. 1. q. 34. n. 161.

Card. Tusch. pract. eccl. tom. 1. lib. 1. A. concl. 505. n. 1.
& concl. 507. n. 24. Stephan. Graz. discept. forens. l. 128.
n. 8. D. Barbol. in l. heres absens, in prin. n. 169. ff. de
iudic. Camill. Gallin. de verb. signif. lib. 5. c. 16. n. 25.
Solozach. de iura Indianum, tom. 1. lib. 1. cap. 1. n. 49.
Mari. Muta. dec. 55. n. 4. Sic è contra valet argumen-
tum à loco ad tempus, vt dixi loco 65. n. 2.

A TEMPORE AD REM valet argumentum, cap. 1.
vnde de plus petit. Gemin. conf. 17. n. 4. ver. & hoc argu-
mentum, Decian. conf. 49. n. 65. vol. 1. Cardin. Tusch.
d. rem. l. 1. A. concl. 504. num. 2. Garc. Masfrill. Septila
dec. 182. n. 27. Et sic è contra valet argumentum de
re ad personam, vt dixi loco 95. n. 2.

A TEMPUS AD PERSONAM validum est argu-
mentum, vt per Decian. conf. 78. n. 35. vol. 3. Hippol.
Riminald. conf. 145. num. 4. vol. 3. Sord. con. 247. n. 9. &
conf. 568. n. 5. Peregr. conf. 44. n. 24. vol. 1. Card. Manf.
de iacit. & ambig. conuent. tom. 2. lib. 2. art. 34. num. 7.
Aloys. Rice. in praxi autem. §. 1. 447. n. 3. Sic è contra
valet argumentum de persona ad tempus, vt dixi
loco 83. n. 5. Peregr. conf. 44. n. 24. vol. 1.

Loc. CXI.

à Testamento.

Argumentum valet

- 1 *A Testamento ad Sententiam,*
- 2 *A Testamento ad Sententiam, &*
- 3 *A Testamento ad Inducum.*
- 4 *A Testamento inter liberos ad Testamentum ad piam
causam non semper valet argumentum.*

A TESTAMENTO AD STATUTUM valet
argumentum, Bart. in l. si qui legauerit da. §. ff. de
legat. 1. Sim. de Patis. consil. 164. n. 2. lib. 1.

A TESTAMENTO AD SENTENTIAM
validum est argumentum, vt per Euerard. in topicis
legalib. loco 71. Hippol. consil. 401. n. 18. vol. 4. Testa-
mentum enim dicitur sententia, l. hoc consilium, §. 1.
§. 1. cum bonorum, C. qui testam. facere poss. Sic è contra
valet argumentum à testamento ad testamentum, vt
dixi loco 99. n. 2.

A TESTAMENTO AD IUDICIUM, & è
conuerso, valet argumentum, sicuti docent Rom.
consil. 186. In casu proposito, n. 3. & 4. vbi Apollin. in
verb. voluntatibus, Card. Tusch. pract. eccl. tom. 1.
lib. 1. A. concl. 507. n. 3.

A TESTAMENTO INTER LIBEROS ad testamentum
ad piam causam non semper valet argumentum, iuxta
ea que tradit Benedic. Egid. in rep. d. omni. C. de
factis. Eccl. sp. 3. in iure n. 21. Vide tamen Magd.
de iur. testam. in testam. resp. p. 2. d. 7. n. 14.

Loc. CXII.

à Testatore.

Argumentum valet

- 1 *A Testatore ad Legem,*
- 2 *A Testatore ad Statutum, &*
- 3 *A Testatore ad Contrahentem.*

A TESTATORE AD LEGEM valet argu-
mentum, gloss. in l. 1. ff. de iur. quib. vt indig. n. 1.
Andr. Aleiaz. in l. si filius eius n. 5. consil. 4. et si. ff. de li-
beris & poss. Iulph. de Rusticis n. 1. cum anni. ff. de
condit. & demonst. lib. 2. cap. 1. n. 18.

A TESTA

- 1 **ATTESTATORE** ad **STATUTUM** valet argumentum quoad interpretanda verba, & entemsecundum Bald. in l. 1. c. de liber. prae. Franc. Veg. conf. 63. num. 5. Socin. in conf. 23. n. 62. Curtium. conf. 176. n. 15. p. 1. Fulu. Pacian. de probat. lib. 2. c. 3. n. 90. Adrian. Negolant. in syna resposor. q. 309. n. 11.
- 2 **ATTESTATORE** ad **CONTRAMENTUM** valet argumentum, ut per Hipp. Rimin. conf. 399. n. 6. vol. 5.

Loc. CXIII.

à Teste.

Argumentum valet

- 1 **A Testium depositione** ad **instrumentum**.
- 2 **A teste** ad **Notarium**, &
- 3 **A Teste** ad **Accusatorem**.

- 1 **A TESTIVM** dispositione ad **INSTRUMENTVM**, seu scripturam, valet argumentum, si in exercendo, C. de fide iur. Menoch. conf. 38. n. 5. Sbroz de Vicario Episcopi lib. 1. q. 62. n. 3. in fine, ubi tamen n. 11. limitat quando testes non sufficiunt, nec habent eandem vim quam scriptura, Aloyf. Ricc. in praxi aucto. resol. 16. n. 1. Rot. decis. 1161. n. 4. p. 1. divers.
- 2 **A TESTE** ad **NOTARIVM**, seu ad **instrumentum** Notarij valet argumentum, ut per Rimin. sen. conf. 1. num. 15. Decian. conf. 18. num. 8. vol. 2. & conf. 23. num. 2. & conf. 91. num. 10. vol. 3. Mascard. de probat. concl. 711. num. 6. Imò Notarij auctoritas habet vim duorum testimonij, ex Mascard. ubi supra, concl. 1095. n. 3.
- 3 **A TESTE** ad **ACCUSATOREM** validum est argumentum, secundum Monald. conf. 100. n. 7. vol. 2. Viul. opin. 12. n. 4. ubi intelligit affirmatiue.

Loc. CXIV.

à Toto.

- 1 **A TOTO** ad **PARTEM** validum est argumentum, si una de tota q. de rei vendit. Euerard. in topicis legalib. loco 80. Canticone. in simili tract. loc. 5. Magd. de num. test. in ressum. req. p. 1. c. 16. n. 243. Petr. Andr. Gilmart in Diale. legalib. lib. 1. loco 4. Socin. iun. conf. 16. n. 10. vol. 1. Hippol. Rimin. conf. 277. n. 15. vol. 3. Borgnin. Causalean. decis. 24. n. 31. p. 3. Franc. Veg. conf. 66. n. 1. latè Rebuff. ad Lappellationes vii 2. vers. negatiue, cū seqq. q. de orb. signif. pag. mibi 350. ubi ampliat in exceptionibus, probationibus, quantitativibus, corporibus, & tñ affirmatiue, quàm negatiue, Menoch. de praeump. lib. 3. prae. 35. n. 27. Sured. conf. 415. num. 21. Flamin. Parif. de confident. q. 28. n. 106. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 499. n. 1. Rot. decis. 74. n. 79. Impressa per Pacific. post suum tract. de Saluano inter. Rot. decis. 123. n. 5. p. 1. in possib. Forin. alia p. 2. reuert. & decis. 111. n. 9. ead. p. 1. ubi dicit quodd argumentum de toto ad partem est probabile, sed non necessarium, & secundum quid, oon autem simpliciter, Ioseph. Velz differ. 4. n. 20. Sic etiam è contra valet argum. à parte ad totum, ut dixi loco 81. n. 1.
- 2 Intellige quando est eadem ratio, secundum Abb. conf. 8. Quidem Niccolau. in fine, vers. praeiura, lib. 2. Alex. conf. 13. Fife. in fi. lib. 4. Soc. iun. conf. 74. n. 24. vol. 3. Berraz. de clausul. instrum. claus. 11. gloss. 19. n. 1. Borg. Causalean. decis. 15. n. 112. p. 2. Menoch. conf. 71. num. 5. Sured. conf. 191. n. 6. & conf. 415. n. 11. Jacob. Gall. conf. 48. n. 24. Card. Tusch. concl. 499. n. 3. Fulu. conf. 41. n. 98.
- 3 Et idè ubi diuersa ratio militat non procedere

huiusmodi argumentum, tenuerunt Cephal. conf. 607. n. 40. vol. 4. Sured. conf. 315. n. 22. Ioseph. de Rusticia ad l. cum aum. ff. de condit. & demonstr. lib. 9. c. 4. n. 4.

Loc. CXV.

à Transactione.

A TRANSACTIONE ad **ARBITRAMENTVM**, seu cōpromissū, & è cōtra, valet argumentum, quia arbitramentū est transactio, ita Petr. de Anch. conf. 14. n. 11. vers. huc est, Decian. conf. 6. n. 17. vol. 1. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 507. n. 27.

Loc. CXVI.

à Tributo.

A TRIBUTO ad **DECIMAM** validum est argumentum, c. decima 16. q. 1. c. una nobis, de decim. Euerard. in topicis legalib. loco 72. Canticone. in simili tract. in 33. specie loci à simili Solorzan. de iure iudic. tom. 1. lib. 3. c. 21. n. 87. Decima enim est tributum, ut ait Sigism. Seacc. de appellat. q. 17. limit. 18. sub n. 2. vers. ratio. Narbona 1. 26. gl. 5. n. 7. tit. 21. lib. 4. & l. 14. gloss. 1. n. 14. lit. 1. lib. 6. Recop.

Loc. CXVII.

à Tutore.

Valet argumentum

- 1 **A Tutore** ad **Syndicum**,
- 2 **A Tutore** suspecto ad **iudicem ordinariū suspectum**,
- 3 **A Tutore** ad **Prælatum**, & è contra.

A TUTORE ad **SYNDICVM** valet argumentum, ut per Dec. conf. 297. n. 1. Menoch. conf. 228. n. 22. in fine, Monier à Cucua Aragonia decis. 19. n. 3. Laurent. de Pina conf. 61. n. 19. & ad omnes alios administratores extendit Decian. conf. 12. n. 58. vol. 2.

A TUTORE suspecto ad **IUDICEM** ordinariū seu spectum valet argumentum, secundum Oldrad. conf. 147. Thema tale est presumtum, quem refert Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 507. n. 12.

A TUTORE ad **PRÆLATVM**, & è contra valet argumentum, Cald. Percira conf. 8. n. 26. Streph. Grat. de preceptis foris. tom. 4. c. 601. num. 6. Goxier. de iur. p. 3. cap. 8. n. 8. Magdalen. de numero testium in testam. requisit. p. 3. cap. 2. sub num. 123.

Loc. CXVIII.

à Vasallo.

A VASALLO ad **LIBERTVM** valet argumentum, glossa in l. solo po. C. de liber. conf. 5. Euerard. in topicis legalib. loco à libert. ad Vasall. Marcell. Conuetsen. ad tit. de leg. parem. tom. 5. 17. num. 16. pag. 82. & ad tit. de fidei. tom. 5. l. num. 28. pag. 201. Henric. Rosenth. de feud. cap. 1. concl. 11. num. 1. ubi intelligit si prater ius sit, & vbiq. eadem ratio. Sic è contra valet argumentum de libertato ad vasallum, ut dixi loco 64.

Loc.

Loc. CXIX.

à Vestigialibus.

A VESTIGIALIBUS & gabelis ad COLLECTAS valet argumentum, ut patet ex traditis per Doct. in *Licitatio, §. eorum veram, ff. de public. Coen. conf. 199. n. 18. vol. 1.* Boffin *in tit. de angar. n. 4.* quos refert, & sequitur Georg. Euerard. *conf. 3. n. 46. vol. 1.*

Loc. CXX.

à Venditione.

A VENDITIONE & LOCATIONE valet argumentum, ubi in *fin. C. de courab. empt. Fabian de Monte in tract. de empt. g. 2. princip. n. 50.* Aviles ad *cap. 3. Præsumptio, verb. a meum causa, n. 5.* Escob. *de rariet. cap. 16. num. 1.* Verbum enim, *venditione*, aliquando pro *locare*, exponitur, ut notat Cald. *Petrus de empt. & vend. c. 2. n. 7.*

Loc. CXXI.

à Verosimili.

- 1 *A Verosimili mente testatoris, vel statuentis validum est argumentum.*
- 2 *Argumentum à Verosimili transit in aduersarium omni probandi.*
- 3 *Amplia,*
- 4 *In Contrariis,*
- 5 *In Statuto, & statuentibus,*
- 6 *In privilegio,*
- 7 *In investitura feudali,*
- 8 *In testamentis, &*
- 9 *etiam circa omnia.*
- 10 *Limita*
- 11 *In materia exorbitanti à Iure,*
- 12 *Ex diversitate rationis,*
- 13 *Quando fieret excessus ad casum inordinatum,*
- 14 *In fideicommissis extendendo de persona ad personam, &*
- 15 *In conditionibus voluntariis.*

A VEROSIMILI mentem statuentis vel testatoris validum est argumentum, l. non est verosimile, ff. de eo quod in ius causa. l. cum auus, ff. de condit. & demonstrat. l. ex falso, §. si quis auum, ff. ad Trebell. l. Titius, §. Lucius Titius, & ibi Bart. ff. de liber. & postib. l. generaliter, §. cum auum, C. de instit. & substit. l. cum auus, ff. similia, C. de fideicom. l. fin. C. de postib. hered. instit. c. quia verosimile, de presump. c. requi, §. si, de testam. Anchar. *conf. 119.* Mirum primo facit, Alex. *con. 14. Animadversus, n. 34. & conf. 46. Ponderatus verbum, & conf. 130. Assensu, n. 4. lib. 1.* Vine. Paleoth. *inter consilia eiusdem, Alex. conf. 54. Viso puncto n. 6. vers. item confirmo, lib. 4.* ubi quod procedit in statuto, lege contentione, & rescripto, Euerard. *in specul. leg. lib. 4. loco 5.* Cantuene. *in simili motu loco 15.* Petr. Aude. *Gammaz in Dialect. legal. lib. 1. loco 15.* Card. Mantie. *de contr. lib. 2. lib. 1. tit. 19. n. 4.* ubi sumit regulam à verisimili, & quando testatur vel disponens ita disposuisset si interrogatus fuisset, vel cogitasset, idem Mantie. *de iacris & amb. conuent. tom. 1. lib. 3. tit. 1. n. 16.* ubi ait quod in qualibet materia receptum hoc est argumentum, Menoch. *conf. 121. n. 54. & conf. 196. n. 31. & conf. 106. num. 16. & conf. 174. n. 11. & conf. 434. n. 43. & conf. 607. num. 10. & conf. 614. n. 6.* Fachine. *conf. 86. n. 13. vol. 1.* ubi quod valet in voluntate testatoris, Surd. *de aliment. lib. 9.*

g. 12. n. 25. Flamin. *Parisi. de confident. g. 19. num. 14. & g. 32. n. 31.* Galp. Anton. *Thetiaue. quest. for. lib. 1. g. 84. n. 4.* ubi quod attenditur in causa coniecturali, Farin. *in praxi crim. g. 4. decis. 47. num. 1. in fine*, ubi ait esse optimum in iure argumentum, Anton. *Mooach. Bonon. decis. 10. num. 16.* Card. Tuli. *b. praed. concl. tom. 1. lib. 1. concl. 494. ubi num. 1.* extendis procedere tam in eo, quam in adoe, & tam in malculo, quam in femina, Noni. *con. 91. n. 5.* ubi intellige quando verba possunt importare hanc mentem, alius fecit. Iacob. Cancer. *var. resol. 1. c. 1. num. 66.* ubi quod argumentum à verisimili in qualibet materia locum habet. Valenzuel. *conf. 102. n. 18. & conf. 111. n. 47.* ubi intelligit quando negatiue sumatur, Melch. Phoebo. *Lusit. decis. 41. tom. 1.*

Quod quidem argumentum tantam vim habet, ut in aduersarium transferat onus probandi, lex persona, l. sine possideus, C. de probat. Malfard. *de probat. concl. 116. n. 3.* Menoch. *conf. 13. num. 12. & conf. 122. n. 54. & conf. 374. n. 44.* Surd. *lib. 1. n. 16.*

Amplia primo argumentum procedere in contrariis, quia valet argumentum ab eo quod verisimiliter partes intellexerunt, & si interrogati fuissent respondissent, Rom. *conf. 37. n. 11. lib. 2.* Oualch. *Penn. decis. 90. n. 16. & seq. ubi extendit etiam in legibus, statutis consuetudinibus, & rescriptis, Rolan. à Vallé conf. 37. n. 1.* ubi loquitur in donatione, ut illud censetur dispositum quod donans verisimiliter interrogatus respondisset, nisi essemus in contrariis, qui verbis celebrantur, quia cum deficiat substantia, non valet argumentum ab intentione, vel à tacita voluntate, ex Bald. *conf. 396. In libro Theaurary, n. 6. conf. interdam simulatur, lib. 4.* quod à duplicator lib. 1. *conf. 249.* ubi etiam idem esse dicendum affectit in contrariis, qui re contrahuntur ex eadem ratione, refert Card. *Tulch. d. concl. 464. n. 15. & 26.*

Intellige ampliationem procedere quando illud à quo argumentatur, est adeo verisimile, ut omnes ita fateantur, aliis non, secundum Hieron. Gabr. *conf. 156. n. 48. lib. 1.*

Amplia secundum argumentum procedere in statutis, & statuentibus, Angel. *Aret. conf. 176. In b. 2. dubitationibus, n. 3. vers. praeterea, ubi loquitur de statuto circa tutelam, quia semper valet argumentum quando eadem, vel maior ratio militat, Baldus, §. 459. C. de quaestione, n. 3. in fine, vers. conclusio, lib. 5.* ubi loquitur de statutis circa successionem agnatorum exclusam matre, an intellexerint de agnatis feminis, vel de solis masculis, quia valet argumentum ab interrogatio, ut mater non excludatur ab amita, quia caret ratione. In omni enim dispositione habetur pro expresso illud quod disponens expressisset verisimiliter si cogitasset, vel interrogatus fuisset, Alex. *conf. 46. Ponderatus verbum, n. 1. vers. pro hoc facit, lib. 1.* Quia omnis dispositio interpretatur proget verisimile est disponentem responditurum si interrogatus fuisset, Anton. Gabr. *comm. lib. 6. tit. de regulis iuris conc. 10.*

Procedit haec amplio, & valet huiusmodi argumentum etiam in statuto poenali, iuxta ea quae tradunt Alex. *conf. 24. Animadversus, num. 14. vers. super respondens, lib. 1.* ubi Aposil. *in verb. statum, §. roman. conf. 105. Viso rhemate, col. 1. vers. sic de, quia ubi loquitur de statuto poenali contra faciem delictum, ut extendatur ad mandantem, & ratum habentem, quia sic statuentes verisimiliter disissent interrogati. Limita ampliationem in statuto exorbitanti à regulis iuris communis, quia immo in casu omisso celestatur statuentes reliquias dispositionum iuris communis validum, Socin. *conf. 107. In causa de mira, n. 4. vers. quare conatur, lib. 2.* ubi dat alias responsiones, quod immo à*

imod si statuens non capessit, omisit, & contrarium disposuit in statuto correctorio, vel exorbitante. Extende limitationem multo magis quando statutus est correctorium iuris communis, tunc non fit extensio ex eo quod si statuetes fuissent interrogari, ita disissent, maxime quoad ratio in statuto non est expressa, etiam quod dicitur eadem ratio militare in casu extendendo, Alca. conf. 167. *visu*, n. 16. *vers. nec etiam obstat*, lib. 7. refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 31.

5 Amplia tertio in privilegio, ut per Alex. conf. 110. *Adde granis*, n. 11. *vers. & confirmari* quest. lib. 6. quem refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 19.

6 Amplia quarto in inuestitura feudali, de feudali recepto pro masculis & feminis in defectum masculorum, ut eveniat concursus feminarum inter se, valeat argumentum à verisimili mente secundum recipientis. Bald. conf. 102. *Inuestitura domini*, in princ. *vers. si vero*, & ultimo, lib. 5. quem refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 9.

7 Amplia quinto in testamentis, quia valet argumentum ab eo quod testator interrogatus responderet, Anchar. conf. 36. 1. *De iuribus*, n. 3. Alex. conf. 110. *Atentius verbi*, lib. 1. vbi ait valet argumentum ab eo quod disposuisset testator si cogitasset de casu omisso, secundum verba, quia suppletur per verisimilem mentem. Rot. decif. 41. n. 4. p. 1. in posth. For. vbi quod hoc argumentum est optimum in dispositionibus testamentariis, aliis p. 1. rec.

8 Amplia sexto, ut procedat etiam circa omissa, quia si concedes scioisset, & verisimiliter fecisset, habetor pro factis, Signorol. de Homod. conf. 5. *Cum inter Gabrielem*, in princ. n. 1. Roman. conf. 391. *Circa primum*, in fine, *vers. tertio certum est*, Ang. Aretin. conf. 76. n. 34. *vers. oratione*. Intellige ampliatione, nisi casus omisus fuisset ignoratur à disponente, Surd. conf. 150. n. 90. quia ignorata non potior accommodare responsum, Nat. conf. 15. quem refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 16. Vel nisi obliet ceteraria regula, quia si voluisset de facili expressisset, & cetera quod prouidit in aliis casibus, ergo in omisit, non voluisse prouidum, Alca. conf. 15. *Ponderatus*, n. 6. *vers. non obstat*, l. 3.

9 Limita primo, ut argumentum huiusmodi ab eo, quod si interrogatus ista respondisset, non valeat in materia exorbitante à iure communi, quia semper fit restrictio secundum verba prolata, Alca. d. conf. 32. *Clarissime*, in fine, *vers. non obstat*, lib. 7. quem refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 25.

Limita secundo, quando ex diuersitate rationis posset rationabiliter negari, quod imò interrogatur contrarium dixisset, Anchar. conf. 36. *circa fin. vers. non obstat* quarta ratio, Alexand. conf. 36. *Ponderatus verbi*, circa fin. n. 9. *vers. non obstat*, lib. 2. quem refert Card. Tufch. d. conf. 494. n. 31.

Limita tertio, quando ex tali argumeto & responsione fieret extensio ad casum inordinatum, veloci si maritus instituit vxoem heredem vniuersalem, si filij nascituri moriantur sine filiis, & fratrem in quinq; instituit; nam si nollit filij oascantur, vxor non dicitur instituta, etiam quando constaret maritum eam magis dilexisse quam fratrem, quia non valet argumentum ab interrogatione, ea quo frater contra ordinem legis excluderetur ab vxore, Anchar. d. conf. 156. n. 6. & 119. Card. Tufch. d. conf. 494. n. 34.

Limita quarto, in fideicommissio extendendo de persona ad personam, quia non valet argumentum ex verosimilitudine, quod testator ita disposuisset interrogatus, Hieron. Gabr. conf. 121. n. 13. lib. 1. Card. Tufch. d. conf. 494. n. 28.

Limita quinto in conditionibus voluntati, S. olin. conf. 116. n. 6. *vers. ad edictum*, lib. 3. Pazif. conf. 8. 6.

n. 10. & seq. 1. Ant. Gabr. com. 46. tit. de regula iuris, c. 10. n. 31.

Loc. CXXII.

ab Vltimis voluntatibus.

Argumentum valet

- 1 Ab Vltima voluntatibus ad Contrafuit, &
- 2 Ab Vltima voluntatibus ad iudicia.

AB VLTIMIS VOLUNTATIBUS AD CONTRA-
CTIVE valet argumentum, nisi sit discerta ratio, ut per Alca. conf. 61. n. 2. *ver. non obstat* quod in ultimo, l. 1. Castren. conf. 101. col. 1. *vers. quantum verbi*, l. 1. Petr. Enriq. conf. 12. n. 9. Nicol. Euerard. in specul. legal. loco 17. Georg. Euer. conf. 51. n. 32. col. 2. vbi subdit quod non procedit ad correctionem legis, Hippol. Rimin. conf. 702. n. 1. col. 1. Dec. conf. 41. n. 102. vol. 1. Iacob. Gall. conf. 68. n. 33. Fachin. conf. 12. nam. 21. lib. 3. Card. Tufch. prali. eod. tom. 1. lit. A. conf. 495. n. 12. Rot. dec. 125. n. 2. p. 1. *duros*. Sic è contra valet argum. à contrariis ab vltimis voluntatibus, ut dixi *supra* loco 26. n. 3.

AB VLTIMIS VOLUNTATIBUS AD IUDICIA vali-
dum est argumentum, l. 2. §. 1. ff. de iur. delict. Roman. conf. 186. in casu praepositi, n. 3. & 4. Canticum, n. 15. *specie loci a simili*, Card. Tufch. d. tom. 1. lit. A. conf. 507. n. 1. Euerard. loco 21. vbi intelligit si fometur affirmatiue, ex eo quia quod potest testator, potest & iudex. Non est mirum, & ibi Bart. ff. de pignorat. ad. l. foleat, vbi gloss. ff. de alim. & cibis leg. forum hac lege, ff. de manum. 258. Sic è contra valet argum. à iudiciis ad vltimas voluntates, ut dixi *supra* loco 57. n. 2.

Loc. CXXIII.

à Vocatione.

AVOCATIONE adiuua ad PASTIVAM non va-
let argumentum, ut per Paris. conf. 31. n. 2. lib. 2. Decio. xxi. 26. nam. 45. lib. 2. Menoch. conf. 326. n. 57. Surd. conf. 315. nam. 1. Ioan. Griuel. Dolan. decif. 135. n. 8. Rot. in Pampil. Capellan. 4. 1622. coram loca mem. Rembold. impressa per Viuian. in fine sua praxi iuris patr. decif. 45. n. 9. *secundum vniuersam impress. & in Rerumina fideicommissi de Cambys* 10. Martij 1528. coram R. P. D. Duno. et.

Loc. CXXIV.

ab Vsfu fructu.

AB VSFU FRUCTU AD ALIMENTA valet argumeto
com, ut per Socin. iun. conf. 86. n. 8. col. 1.

AB VSFU FRUCTU AD EMPHYTEUTICUM
let argumentum, l. 1. §. quod autem, ff. de superficib. Rimin. conf. 416. n. 7. vol. 3. Decian. conf. 13. nam. 17. col. 4. vide *supra* loco 51. Sic è contra valet argum. ad emphyteutic ad vsum fructum, ut dixi *supra* loco 43. n. 4.

Loc. CXXV.

ab Vsfu Patrisfamilias.

AB VSFU PATRISFAM. validum est argumentum,
liberis piam, sed est notandum, ff. de testam. l. si seruum, §. fin. ff. de legat. 1. Mandol. in glo. Regulatorum Cancell. q. 12. n. 4. Pute. decif. 174. nam. 2. lib. 2. in ceteris, Rot. decif. 84. n. 11. apud Farin. p. 1. rec.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS VSUFREQUENTIORIBVS.

DE CLAUSVLIS in genere.

1. *Clausula, quæ de stylo Curia in gratia solet apponi, illa semper subintelligitur etiam si non apponatur.*
2. *Clausula apponi solita prius ex mente contrahentium, quam ex stylo Notariorum apposta censetur.*
3. *Clausula quæ apponitur ex proprio vnius Notarij stylo, non attenditur.*
4. *Clausula apposta ad vnum finem, ad alium extendi non debet.*
5. *Clausula restricta ad certum verbum vel casum, debet recipere interpretationem, & determinationem ab eo.*
6. *Clausula adiecta in lege interpretata, videtur repetita in lege interpretante.*
7. *Clausula omnes ita interpretari debent vt singula singula referendo vniuersaliter intelligi possint.*
8. *Clausula plures fortis operatur, vbi simul concurrunt.*
9. *Clausula posita in narratione non attenditur, sed in dispositione.*
10. *Clausula apposta in supplicatione operatur suum effectum etiam si in litteris non legatur, si Bulla expedita sint.*
11. *Clausula apposta in prima commissione censetur repetita omnibus.*
12. *Clausula apposta in commissionibus per ablationem absolutam dant inuicellum sub conditione.*
13. *Clausula ex Notariorum stylo adiecta parum attendenda, maxime vbi vni à Notario accessore ignoscitur.*
14. *Notarium simpliciter rogatus de instrumentis constituendo potest absque ulla voluntate partium omnes conuenientes clausulas apponere.*
15. *Clausula non debent censeri inutiliter, & superflua.*
16. *Clausula regulariter secundum naturam dispositionis, cui sunt adiecta.*
17. *Clausula secundum vsum loquendi ipsius disponeris interpretanda est.*
18. *Clausula vna declarat aliam.*

A. Iulii. Barbozæ de Clausul.

19. Communia de clausula in particulari remissum.

LAUEVLA quæ de stylo Curia in gratia solet apponi, illa subintelligitur, etiam si non oppoatur. Felim. in cap. cum Ad. n. 6. de consuet. Mandat. in reg. 17. Cancell. quæst. 2. num. 6. Robuffin repet. cap. nulla, col. 10. in fine, vbi dicitur etiam est in la, de concess. prob. quia notarius in instrumentis tenetur opponere clausulas conuersas, & solitas. Boët. decis. 77. num. 1. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 16. gloss. 1. num. 1. Rota decis. 129. n. 14. rem. 3. recet. 1. Et quamuis de his clausulis apponi solitis dicant aliqui potius appostas censeri ex stylo notariorum quam ex mente contrahentium, & ideo in dubio nihil operari, ex quorum numero sunt Decius conf. 184. col. pen. & conf. 518. num. 13. Neuijan. conf. 18. num. 8. Socini. quod. conf. 148. n. 3. lib. 2. Valenzuel. conf. 19. n. 47. vbi quod apposta non consilio, sed ex stylo notariorum non attenduntur; contrarium nihilominus est verius, ex Titac. de consuet. p. 3. l. i. n. 31. num. 23. Anton. Gabr. communis de consuet. concl. 3. m. Hieron. Gabr. conf. 109. n. 9. lib. 1. quæ autem apponuntur ex proprio vnius notarij stylo non attenduntur, idem Hieron. Gabr. d. conf. 18. n. 5. lib. 1.

Clausula apposta ad vnum finem, ad alium extendi non debet, Valenzuel. conf. 85. num. 32. Ayem. conf. 31. num. 10. quia quando fiat de per se, & est apposta ad alios qualificandum, tunc illud tantum qualificat, Valenzuel. conf. 85. num. 33. Gabr. de clausul. concl. 9. num. 11. Rot. decis. 157. num. 40. m. 3. recet. & ultra eius terminos aliquid non potest operari, Rot. decis. 194. num. 99. conf. 100. 5. & restricta ad certum verbum, vel casum debet recipere interpretationem, & determinationem ab eo, Rota decis. 698. num. 15. part. 1. decis. Et adiecta in lege interpretata, videtur repetita in lege interpretante, Cassad. decis. 6. n. 1. super vti. Et plura respiciens determinabilia, debet ea pariformiter determinare, Nam hoc iure, cum ibi not. ff. de vulgaris. quædam. C. de impub. Rota conf. 190. n. 20. lib. 2. Rota decis. 144. n. 2. p. 1. decis. vbi limitat non procedere quando non militat eadem ratio.

Clausule omnes ita interpretari debent, vt singula singulis referendo vniuersaliter intelligi possint, Rota decis. 34. numer. 18. part. 2. decis. plures fortis operatur vbi simul concurrunt.

H h

Decl

Deci.conf. 173. v. 1. Et ex claufulis geminatis colligitur mens Principis concedentis aliquid, Ror. de *conf.* 304. n. m. l. tam. s. recedat. Nō oportet tamen contra mentem, & intentionē apponētis, Moderni de *iuripub.* ad Sautii*q.* par. 1. §. 1. n. 13. nisi sequatur prouisiōe, Mohd. dec. 11. de *conceff.* p*r*i*b*. Non attenduntur potius in narratiuis, sed in dispositiuis, Rebuff *conf.* 34. n. 17. vers *secundum eiu*d**, & *conf.* 47. n. 7. in fine, & seq.

- 10 Clausulæ appositæ in supplicatione operantur suum effectum etiam si in litteris non legantur, quia ad supplicationem recurrit tanquam ad matricem, Mohedan. *decif. 265. Caputæ. decif. 75. par. 1. Paris. conf. 3. n. 17. lib. 4.* Bullis scilicet expeditis, si enim Bullæ non sunt expeditæ, non suffragantur clausulæ supplicationis, quia obstat regula de non iudicando iuxta formam supplicationis, vide Sarden. in *decif. 9. 1. & 4. 6. n. 7. & Mandof. 4. 4. quando agitur ad canonizationem gratiæ, Cassad. decif. 4. n. 4. de causis pof. seg. Mohedan. decif. 3. in fin. de refcript. Sarnen de non in di. 1. 4. 4. n. 2. vers. & ideo, & n. 4. & 5. n. 4. vers. siu magis, Mandof. 9. 1. n. 1.*
- 11 Clausulæ appositæ in prima commissione censentur in omnibus repetitæ, Rot. *decif. 121. n. 1. p. 1. diuersif. dec. 8. n. 1. & 2. p. 1. etiam diuersif. Cassad. dec. 8. n. 5. de refer.*
- 12 Clausulæ appositæ in commissionibus per ablatum absolutum dant iurisdictionem sub conditione, Staphil de litteris in fin. §. decernimus, n. 41. Pute. *decif. 4. 19. lib. 1. & decif. 18. & decif. 18. 1. n. 1. lib. 3. & ideo non adimplera conditione non competit iurisdictione, & quicquid agitur ante huiusmodi adimplerementum, est nullum, Paris. conf. 9. 4. n. 8. lib. 4. Verrall. decif. 125. & decif. 150. par. 1. Pute. decif. 4. 19. lib. 1.*
- 13 Clausulæ ex notatorio stylo adiectæ parum attendendo, maxime ubi eius vis à Notario & testatore ignoratur, Tiraq. in *presat. l. si unquam, n. 126. C. de reuoc. don. Vincent de Franeb. decif. 181. n. 10. Andell. Amat. conf. 41. n. 11. & conf. 61. n. 1. & 16. & conf. 91. n. 1. Gratian. reg. 481. Solorzan. de iure*
- 14 *iudicium, tom. 1. lib. 1. c. 8. n. 46.* Notarius simpliciter rogatus de instrumento notificando potest absque alia voluntate partium omnes conuersas clausulas apponere, Iaf. in *l. certi conditio, §. si nunc mori, n. 24. ff. de rebus cred. Nogoerol. alleg. iuris, tom. 1. alleg. 1. n. 67.*
- 15 Clausulæ non debent censeri inutiles, & superflue, Sord. conf. 45. 1. n. 16. Rot. *decif. 131. n. 1. tom. 1. re. cent. & regulantur secundum naturam dispositionis cui sunt adiectæ, Cassad. decif. 10. n. 4. ad reg. Cane. Caputæ. decif. 12. p. 1. Marta de cl. p. 1. cl. 176. n. 17. Rot. d. dec. 13. n. 14.*
- 17 Clausula secundum vsum tenendi ipsius disponens interpretanda, *l. cum alimenta, in prin. ubi Bart. ff. de alim. & educ. leg. Sord. conf. 319. n. 7. Marta de*
- 18 *clausul. p. 4. claus. 2. n. 4.* Et vna declarat aliam, l. qui filium, §. si filius plurium, & §. ubi ff. de legat. 1. l. quæsitum, §. Proprium quoque, & §. de fundo instr. Ceuall. conu. contra comm. 9. 205. n. 19. Valenzuel. conf. 63. n. 169. & conf. 97. n. 16.
- 19 Plura communia de clausulis in particulari, habes per discursum huius tractatus, v. g. De clausulis accessoriis, claus. 1. De clausulis carceris, claus. 14. De clausulis confaræ, claus. 32. De clausulis depositiis, claus. 41. De clausulis derogatoriis, claus. 43. De clausulis generalibus, claus. 61. De clausulis in principio, in medio, & in fine positis, claus. 69. & 70. De clausulis insulatis, cl. 73. De clausulis sequentiis, cl. 150.

CLAYSVLA L

Accessoria

- 5 *Dolus* extirpantur de vi, & effluibz huius clau-
sula agitur.
- 6 *Dispositio* principalem non alterat, auget, seu
immutat claus. accessoria.
- 7 *Accessoria* clausula regulatur secundum principalem
dispositionem, cui adiectivatur.
- 8 *Accessoria* clausula non operatur de iure errore.
- 9 *Gratiam* non augent clausula merè accessoria.
- 10 *Clausula* accessoria quæ possunt de per se stare, in fa-
vorem libere disponit.
- 11 *Notary* ex vi & stylo aut apponatur clausula ac-
cessoria, ostenditur.
- 12 *Notariorum* ex fide probatur quod clausula facti
apposita potius ex stylo Notary, quam ex consensu
partium.

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Me-
noch. *de præsumpt.* lib. 3. *præf.* 113. *numer.* 4.
cum seq. Antonin. Gabr. *comm.* lib. 6. *de cl. conc.* 10.
Matiam *de claus. parti.* 4. *claus.* 21. Monet. *de commat.*
v. l. volunt. cap. 7. *a num.* 48. & alios in discursu ci-
tandos.

Non alterat, augeat, seu immutat principalem,
dispositionem, sed declarat; gloss. in Clemen. 1. de
præf. Felin. in cap. lictæ p. corrigenda, numer. 7. de off.
Ord. Courat. in rubr. de testam. part. 1. num. 23. vers.
tertia conclusio, Gahd. de loc. 10. num. 1. Put. decy. 253.
num. 4 lib. 1. & decy. 91. in fin. lib. 2. Tiraq. de Carthe.
p. 3. limi. 5. num. 1. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2.
num. 42. Meocho. de præf. 1. 8. num. 43. lib. 4. præf. 60.
num. 1. & cons. 87. num. 4. Mart. de lib. 1. m. 4. & 10.
Bruoot. à Sole in locum communibus, verb. clausula.
num. 53. Surd. cons. 435. num. 18. Sigism. Seade do ap-
pellat. quæst. 17. limi. 6. membr. 9. num. 68. Gonzal. ad
reg. 8. Cavell. gloss. 9. in annot. contra nullipares. 143.
& gloss. 6. num. 23. & 30. ann. seq. Monet. de c. 248.
& c. 61.

Regulantur secundum principale dispositio-
nem, cui addiuntur gloss. verb. *Fautala*, in *dec. 1*, in
l. si patrum, ff. si quis in fraudem patrum, Pot. *dec. 1*,
num. 2. lib. 1. Mart. d. claus. 21. num. 1. Mari Antonin.
verumt. ref. lib. 1. ref. 3. numer. 10. Monet. d. cap. 7.
n. 50. ubi ait illas non deficiat nisi illi parti dispo-
sitionis, cui addiuntur, assumuntque illius na-
tutam, ex Mart. d. claus. 12. num. 2. Menoch d. pre-
sumpt. 113. num. 43. Seraphin. de prin. inam. prin. 64.
num. 6. Surd. *dec. 7*, glo. 19. Brunor. 4 Sole 277.
clausula, num. 1. Gonzal. d. glo. 66. num. 3. Stephan.
Grazian. *discept. forens. cap. 7*, no. 144. Rot. *dec. 339*,
num. 3. p. 1. in *publi. Annalib. p. 3*, rec. ita ut prin-
cipali dispositione annullata etiam ipse clausula
corruat, l. cum principalis, ff. de regulis iuris, Paril.
dec. 54, num. 51. & seq. vbi 1. Mart. d. claus. 21. n. 3.
Pui. *dec. 91*, num. 1. lib. 1. in *correctis*, Valenzuel.
dec. 148, num. 83. tom. 2. Et clausula accessoria con-
tractus reuocabilis etiam reuocabilis est. Castil.
concord. iur. 6, c. 315. n. 14.

Vnde claufulas accessorias non operari detecto
errore voluerunt Menoch *conf.* 103. numer. 78. &
conf. 378. num. 17. Stephan. Gratian. *discept.* forens.
cap. 611. num. 18.

Licet huiusmodi clausulae accessoriae non su-
geant gratiam, vt supra diximus num. 1. tamen
hoc respingitur vbi non essent merè accessoria.
(c)

- sed importent aliquid diuersum & separatum æquè principaliter, vt per Gabr. *de conclus.* 10. num. 7. sequitur Gomes ad reg. de *instrum. rescript.* quest. 24. num. 3. & seq. Roim. *conf.* 151. vers. non obstat, vol. 3. quos refert Monet. *de cap. 7.* num. 32. vbi num. 35. cum Gabr. *d. concl.* 10. num. 10. resoluit, clausulas accessorias, quæ possunt de per se stare, in fauorabilibus disponere.
- 7 Non me latet aliquos diuise huiusmodi clausulas accessorias magis ex stylo & vsu Notarij, quàm ex dispositione partium apponi solitas, & ideo non considerandas, vt voluerunt Neuz. *conf.* 28. num. 19. Menoch. *conf.* 87. à n. 45. & *d. pref.* 115. n. 44. quos refert, & sequitur Mart. *d. clausula.* 1. num. 11. quod non mihi satis probatur, cum vt supra diuimus, non alterent principalem dispositionem, quæ semper fit de mente & consensu contrahentium, ideo non stat præter, sed secundum illam.
- 8 Quod autem clausulae fuetint appositæ ex stylo Notarij potius, quàm de consensu partium, probatur ex fide Notariorum, vt censis Rot. *de iur.* 114. num. 6. apud Farinac. *part. 1. recent.* ille enim quæ sunt appositæ de stylo Notarij non nocent fine præcedente ceteratione, eadem Rota *de iur.* 180. num. 8. *etiam part. 1. recent.* nec alterare possunt naturam contractus, Rot. *de iur.* 164. num. 8. apud Farinac. *part. 1. recent.*

per Farinac. *de iur.* 14. num. 1. *part. 1. recent.* vbi intelligit conuenerent alia coniectura, quando sic Notarius scriptura. a. habuerit pro perfecta, & stipulata, utpote quia eam tepoluerit inter alias matrices, prothocolla, aut filcas instrumentorum, eadem Rota in *citata Romana fidei commissi* 16. Ianuarij 1615. *etiam eadem*, impetita per Farinac. *de iur.* 618. num. 3. *part. 2. recent.* vbi etiam dictum fuit hac clausulam includere effectum subscriptionis, signi, & rogigatus; oam, quando agitur de seruanda scriptura in authentica forma, si in ea legatur hæc clausula, debet index mandare, vt in authenticam formam redigatur, etiam si subscriptio, & signum deficiant, Paul de Castro in *Lemeralis*, n. 5. C. de *fidei commissi* in *fin.* Nat. *conf.* 46. num. 4. Neuz. *conf.* 16. num. 41. Menoch. *conf.* 47. n. 16. Cort. ion. *conf.* 162. num. 1. *vers. cum igitur in proposita*, Betoci. *conf.* 1. n. 51. vol. 2. qui omnes loquuntur de scriptura reperta in prothocollis, vel interrogationis Notarij demortui, Grammat. *de iur.* 106. num. 15. & 16. loquens de scriptura in fasciculis, vbi cetera instrumenta asseruabantur, Ruin. *conf.* 159. num. 13. lib. 2. Seraph. *de iur.* 902. num. 5. asserentes idem esse de fidei Notarij secundum regionis consuetudinem, de qua etiam loquitur Menoch. *de arbitrat.* c. 8. num. 24. cum seqq. refert, & sequitur Rot. *d. de iur.* 628. num. 2. *part. 1. recent.*

CLAUSULA II.

Actum, &c.

- 1 *Actum perfectum, consummatum, & publicatum importat clausula, Actum, &c. manu Notarij calce scriptura apposita.*
- 2 *Instrumenti perfectionem importat clausula, Actum, &c. quando est posita in fine instrumenti, non vero in principio.*
- 3 *Subscriptionis, signi, & rogatus effectum operatur clausula, Actum, &c.*
- 4 *Scriptura quando lenari intenditur in authenticam formam, si in ea legatur clausula, Actum, &c. debet index mandare vt in authenticam formam redigatur, etiam si subscriptio, & signum deficiant.*
- 5 *Perfectum rem quæ voluntatem testantis importat clausula, Actum, &c.*
- 6 *Instrumentum dicitur imperfectum deficiente in eo clausula, Actum, &c.*

Hæc clausula mano Notarij calce scripturæ apposita, importat actum perfectum, consummatum, & publicatum, Baldus in *authentic. quod fore*, C. de *testam.* Alexand. *conf.* 14. num. 19. vol. 6. Paril. *conf.* 17. num. 15. vol. 2. plures per Mart. *de clausula.* *part. 1. clausula.* 4. num. 1. Durand. *Rota de iur.* 187. num. 8. vbi quod hæc clausula non adiciatur nisi actui perfecto, & in fine instrumenti, quibus addo Ruin. *conf.* 119. num. 13. lib. 4. Menoch. *conf.* 224. num. 3. Sured. *conf.* 187. num. 4. vbi num. 2. adicte tunc importate perfectionem instrumenti, quando est posita in fine instrumenti, non vero in principio, Fucocnel. *de p. alu. nuptrum.* 2. *clausula.* 13. *gloss. vnic.* num. 5. post Zabarell. *conf.* 133. num. 2. Cardin. Tusch. *tem. 1. lit. C. concl.* 304. num. 21. vbi quod operatur lecuram partibus coram testibus Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 899. n. 16. Rot. in *Romana fidei commissi de Peccis* 22. Iunij 1616. coram R. P. D. meo Pirruano, impressa Auguß. Barboße de Clausula.

Vnde similiter hæc clausula in fine testamenti de. Notat perfectum nem ipsius, quando illud fuerit lectum coram testatore, qui non contradixit, Barlat. *conf.* 15. n. 11. & seq. vol. 1. Hooded. *conf.* 33. n. 46. vol. 1. & ita importat rem perfectam, quoad voluntatem testantis, l. fin. C. *famil. herede*, vbi gloss. Zabarell. *conf.* 133. n. 3. *vers. obicitur*, Card. Tusch. n. 1. *lit. C. concl.* 302. num. 20. latè cum Rota Theodol. de Rubeca in *sigill. Rota tem. 2. p. 1. cl. 3. 5. 3.*

Deficiente verd hæc clausula in instrumento, vt 6 supra, illud dicitur imperfectum, cum oon constat à partibus fuisse rogatum Notarium, Seraphin. *de iur.* 949. n. 1. Stephan. Gratian. *de cap.* 899. n. 25. ac proinde deficit stipulatio, idem Seraph. *d. de iur.* 494. n. 7.

CLAUSULA III.

Ad beneplacitum, &c.

- 1 *Dilectis referantur de vi, & effectibus huius clausula agentis.*
- 2 *Gratia facta ad beneplacitum concedentis durat donec illa eam renouerit, vel marior.*
- 3 *Magistrum ad beneplacitum creatum expirat morte consensientis.*
- 4 *Iurisdiclio ordinaria non expirat, si re integra marior concedens.*
- 5 *Gratia ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, aut, interim dam Sedes Apostolica voluerit, non expirat morte Papa concedentis.*
- 6 *Gratia si forte ad beneplacitum persona & dignitatis, qua perpetua est, non expirat morte concedentis, ostenditur.*
- 7 *Gratia quando dicitur facta ad beneplacitum persone, seu dignitatis, ostenditur.*
- 8 *Gratia, Ad beneplacitum & voluntatem, importat liberam voluntatem, secus, si fuerit dictum, ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri.*
- 9 *Reservatio beneplaciti clausula apposita in contractu, illam reddit omnimodam.*

- 10 *Fructus, qui percipiuntur ex re decedente in contrarium, restituenda sunt domino, donec conditio existat.*
- 11 *Prazim solum mirari assensus seu beneplaciti Apostolici qui ponit, ostenditur.*
- 12 *Beneplacitum Apostolicum supplet omnes a^o de solemnitate.*
- 13 *Beneplacitum Apostolicum prafumitur spacio 30. annorum.*
- 14 *Beneplacito Apostolico obtemo penitentie locum amplius non est.*

Per vi, & effectibus huius clausule, vide DD. per textum ibi in cap. si gratia de rescript. in 6. Cef. Vgon. in *trallatun* pag. 493. col. 1. Mart. de clausul. par. 1. claus. 1. in vltimopress. Etiam à Cochiet. de *inscript. ordinaria in exemplis* p. 3. quæst. 5. nouissimè Nicol. Gare de *benef. par. 5. cap. 1. num. 539.* Mollili. de *magistrat. lib. 4. c. 17. n. 22.* & significat id est, arbitrio nostro, leuè donec nobis placuerit. Felinus cap. ex *licitis*, n. 10. de *Constit. Mandol. in gloss. facili. 5. vltimè in vlt. ad beneplacitum. pag. 169. Cened. post lib. canon. curil. lib. 4. c. 49. n. 13.*

Gratia facta ad beneplacitum concedentis durat donec ille eam reuocauerit, quia illud beneplacitum nulli legi subiacet, ad nota. *Isidori in missa, 5. quænam. 5. ius leg. 1. vbi gloss. verb. voluerit, Nat. conf. 602. n. 5. col. 3.* Etiam à Cochiet. d. 9. n. 1. aut donec ipse concedens moriatur, quia morte voluntas soluitur, & extinguitur, id. *si gratia*, ibi, Franc. & DD. in *ma. d. 10. n. 1.* Mandol. *in vltimè*, 5. pen. ff. de leg. 1. in specie Nau. *in f. 2. in am. 4.* alius 3. in *not. de privileg. Canon. locat. ap. aut. de beneficiis*, Ioan. Baptista Costa de *con. conuen. claus. 26.* Saytan *in vltimè decisi. sub radiat. decisi. 2. Cened. d. sing. 49. num. 14.* Gozadin. *conf. 2. n. 18.* Etiam à Cochiet. d. 9. n. 4. Sanchez *de ma. iur. lib. 8. diff. 12. 50.* Vnde magistratus ad beneplacitum creatum expirat morte constituentis, nisi à Principe creatus fuerit, tenet Molin. de *primog. lib. 1. cap. 1. 5. n. 5.* Iuridici autem ordinaria non expirat nisi re integra moriatur concedens, quia ita postulat fauor publicus, vtilitasque publica, quæ iustificatione ordinaria conferenda versantur, iura Menoch. *de arbit. lib. 1. quæst. 6. n. 9.* Gabr. *in vltimè*, d. 6. 6. 1. de *probac. d. 10. n. 3.* quos refert, & sequitur Sanchez. d. d. 18. n. 5.

Si verò dicatur, *Ad beneplacitum Sedis Apostolicæ*, aut, *in vltimè* *Sedis Apostolicæ* voluerit, tunc non expirat morte, sed opus est expressa reuocatione, id. *si gratia*, quia Sedes Apostolica nunquam moriatur, Card. in *Clem. 1. n. 1. & 4. de probat. Mandol. in gloss. facili. 5. vltimè*, in *vltimè* *ad beneplacitum nostrum*, fol. 4. Molin. de *iusp. & iure*, *vltimè*, 2. d. 198. Etiam à Cochiet. d. quæst. 5. num. 5. Cened. d. *sing. 40. n. 14.*

Sed si gratia fiat ad beneplacitum persone & dignitatis, quæ perpetua est, quid dicendum non bene constat inter DD. quidam enim censent præponderare dignitate, & sic illam gratiam minime extingui concedentis morte; ita Ioan. Andr. in *d. cap. si gratia*, n. 6. in fin. alius verò placet nomen, quod præcedit præponderare, & ita non perire si præcedat nomen dignitatis, vt ad beneplacitum Sedis & nostrum, sic tenet Molin. de *cap. si gratia*, vt cum referunt Dominici. 16. & Franc. in *pa.* nonnulli sic distinguunt; aut exprimitur vtrumque nomen alternatiue, vt, ad beneplacitum nostrum, vel Sedis; & tunc expirat gratia morte concedentis, & quod in alternatiue sufficiat alteram partem implexi, ex *reg. in alternatiue*, de *reg. iur. in 6.*

aut copulatiue, vt, ad beneplacitum nostrum & Sedis, & tunc aut expressio fit in materia, quæ conuenit in successoribus transire, vel est indifferens, & tunc si gratia sit Motu proprio concessa, non expirat propter amplissimam eius interpretationem faciendam; si autem non sit Motu proprio concessa, attendendum est verum ex eius nominibus præcedat, sicut distinxit secunda opinio nuper recitata; sic Domin. *ead. cap. si gratia*, num. 16. *vltimè*, possit in hoc materia At Franc. in *fine*, relatis his sententiis nil definit, quæ omnes opiniones probabiles, vltimam verò Dominici præ cæteris sibi magis placere asserit Sanchez de *motu in lib. 3. d. disp. 28. num. 60.*

Denique restat videre an dicatur gratia facta ad beneplacitum persone, ac proinde eius morte extincta, quando fit mentio solius nominis dignitatis non in abstracto, videlicet, ad beneplacitum Sedis, vel Pontificis, sed in concreto, vt, ad Romanum Pontificis beneplacitum, vel Regis. Sed quia hæc est controversia inter Doctores dilputato, & altioris petit indaginem, ideo remitto lectorem ad Henriq. in *summa*, lib. 7. cap. 21. num. 5. Molin. d. d. 198. Valasc. de *iure emphyt. quæst. 34. num. 7.* Menoch. de *arbitr. quæst. 6. per totam & conf. 1033. num. 25. & 26.* Gutier. *pract. lib. 3. quæst. 1. n. 29.* Malcard. de *prob. emul. 188.* Gonzalad. *reg. 8. Cened. 5. 1. præm. num. 5. cum seq. & gloss. 12. d. princip. Parin. & fragmenta. in vltimè*, verb. *hæc*, num. 2. 103. *conf. 99.* Bernard. Gruz. *ad practicum Camera Imperialis*, lib. 2. *cap. 60. conf. 3. num. 1.* Aloyf. Rico. *de off. 68. n. 8.* Etiam à Cochiet. d. 9. n. 6. Sanchez. d. d. 18. num. 61. cum seq.

Illud tamen aduertere oportet, quod si dictum fuerit ad beneplacitum & voluntatem, tunc hæc clausula imponat liberam voluntatem, secus si fuerit dictum, ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri, vt docent Menoch. de *arbitr. lib. 1. quæst. 3. n. 10.* & Mart. de *lens. 10. n. 22.*

Clausulam reservationis beneplaciti appositam in contractu, illum reddere conditionalem, resoluendum Cephal. *conf. 118. num. 9.* Pancitol. *conf. 355. num. 5.* Borrell. *conf. 47. n. 17.* Ioan. Baptista Costa *d. d. 16. n. 2.* vbi subdit quod propterea fructus, qui percipiuntur ex re deducta in contractum cum beneplacito alienius, restituerendi sunt domino, donec conditio existat, quia conditio interim nihil ponit in esse, *in necessario*, 5. quid si pendente, ff. de *peric. & comm. vend. & n. 2.* post Gabr. *in f. 81. n. 29. 22. & 27. vol. 1.* addit, quod si contractus emphyteuticus inearum clausula, & si quatenus consensus Sedis Apostolicæ interueniat, intelligitur quando consensus esset necessarius; vnde concordiam iuram sub beneplacito Sedis Apostolicæ dici conditionalem post glossam *Idem Labeo*, in *vltimè* *peric. ff. famul. heredes. Paul. conf. 288. ad med. & d. 2. vltimè*, modo ita est, lib. 3. Verall. *de off. 12. part. 3. censuit Rota in Prædura. Abbatia 1. May 1614. coram Baratto*, impressa per Farin. *decisi. 442. n. 7. p. 2. recent.* Prazim solemnitate assensu, seu beneplaciti Apostolicæ, ponit Aloyf. Rice. in *præxi rerum sacri Ecclesiæ*, lib. 1. *resol. 14. vltimè* ad 95. Paris. *conf. 24. n. 25. lib. 4.* quos refert Costa in *vltimè* *Mediolanen. resolutionis peruationis 10. Januarii 1597. coram illustrissimo Card. Pamphilio*, impressa per Mazzuch. de *commis. part. 1. cap. 13.* vbi etiam dictum fuit, huiusmodi beneplacitum præsumi spatio triginta annorum, maxime quando conuenta fuerit secuta, etiam si non sit enantiatum.

Beneplacito Apostolico obtemo penitentie locum amplius non est, quauis non sit lata sententia per

per exequutores ferenda , vt fuit refolutum in Ferrar. bonorum 18. Iunij 1611. coram bene memor. Ruraro. At verò antequam illud obtineatur. eſt locus penitentie, volens tamen recidere tenetur reſtitue- re quod recipit, Pat. dec. 1. de transfat.

CLAVSVLA IV.

Ad habendum , &c.

- 1 Doſſores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula agentis.
- 2 Notarium de ſtylo non conſetur appoſita clauſula, Ad habendum.
- 3 Clauſula, Ad habendum, impoſita idem quod clauſula, Et quibus dederit.
- 4 Emphyteuſis quod ſit tranſſitoria ad extraneos opera- tur clauſula, Ad habendum.
- 5 Declara procedere tantum quando eſt poſita in diſpo- ſitione.
- 6 Clauſula , Ad habendum , an & quando extet in executiui, vel diſpoſitiui, eſtenditur.
- 7 Alienandi liberam facultatem impoſita clauſula, Ad habendum.
- 8 Licentia expreſſa alienandi continet clauſula , Ad habendum.
- 9 Alienandi quicquid eſt videbitur , & ſucceſſoribus, ut dicatur deſa licentia , operatur hoc clauſula, Ad habendum.
- 10 Alienandi licentiam impoſita tantum clauſula , Ad habendum , ſi in parte diſpoſitiua apponatur.
- 11 Licentia alienandi ſolum ſine facultate operatur clauſula , Ad habendum , in parte diſpoſitiua inueſtitura poſita.
- 12 Poſitum non alienandi ſine licentia quando addeſt, tunc non operatur clauſula , Ad habendum , in ciao prædicationis.
- 13 Venditio quod conſetur in dabo facta ad corpus, etiam ſi manſura ſit ſpecificata, & contrarius dubius operatur clauſula, Ad habendum.
- 14 Demonia tranſlationem impoſita clauſula , Ad habendum.
- 15 Dominium plenum, & plene facilius alienandi idem ſunt.
- 16 Demonia tranſlationem in viciis , non autem ſolius demonia impoſita clauſula, Ad habendum, tenendam , & viſufruandam ad vitam ſuam.
- 17 Fideicommiſſi reſmiſſionem in diſpoſitione inducit clauſula, Ad habendum, quando eſt in parte diſpoſitiua.
- 18 Clauſula, Cum potestate alienandi , vendendi, &c. qui impoſiti eſtenditur.
- 19 Allodiarum bonorum , & emphyteuſticorum in in- ſtrumentis diſpoſitionis appoſita clauſula, Ad habendum, referuntur ad alibi ſita tantum.
- 20 Donatio facta pie caſſe, quando eſt dubia an ſit in- ter viam, vel cauſa mortis , operatur clauſula, Ad habendum, vt conſetur inter viam.
- 21 Fideicommiſſi , ſeu alieyus iuri renunciationem in- executiuam non inducit clauſula , Ad habendum.
- 22 Conſtitutum, aut prædicationem poſſeſſionis ſita non inducit clauſula, Ad habendum.
- 23 Clauſula , Ad habendum, quando eſt ſine reſtrictio- nis, non reduciatur ad terminos ſtipulationis.
- 24 Cetera clauſula, Ad habendum, & non extenſa cum licentia alienandi, nihil operatur.

Auguſt. Barboſæ de Clauſul.

- 25 Clauſula, Ad habendum, non operatur in bonis , quoniam eſt ſequenda diſcretio.
- 26 Facilitatem capiendi propria auctoritate non impoſita clauſula, Ad habendum.
- 27 Clauſula, Ad habendum intelligitur ſecundum na- turam contradiſtinctionis.
- 28 Clauſula , Ad habendum non operatur quando eſt poſita in executiuo.
- 29 Inueſtitio non iacet clauſula , Ad habendum, ubi eſt perſonalis , & reſtricta ad proxima acquir- rentem.
- 30 Verba clauſula , Ad habendum , intelliguntur ſecundum quod iura diſponunt , & ſubſtantiã ma- teriam.

De vi, & effectibus huius clauſule, vide Grat. c. 1. de ſtylo. 10. lib. 2. propterea com. refert Pat. de- cif. 27. 1. 1. cum ſeqq. 3. Ioan. Baptiſtam Coſtam in traſt. clauſ. com. clauſ. 7. Mnt. de clauſul. p. 1. clauſ. 1. & p. 2. clauſ. 1. in vlt. impoſit. Card. Tuleh. præſt. concl. 306. 1. lit. C. concl. 297. Duran. Rota decif. 232. num. 10. & 12. ac ceteros in diſcuſſu citatos quibus addo nonnulli poſt primam huius tract. impreſſionem à me viſum Theodori de Rubis in ſingularib. Rota rom. 1. part. 4. clauſ. 4. pag. 176. & latius clauſ. 140. pag. 110.

Licet aliqui teneant hanc clauſulam potius de ſtylo Notariorum, quàm à partibus appoſitam cen- ſeri, vt per Dec. conf. 1. num. 15. 1. lib. 1. Pedemont. de iſ. 164. num. 1. Rimin. iun. conf. 30. num. 4. 2. verſus me mouet, lib. 1. contrarium tamen quod immo illa cenſetur appoſita de voluntate contrahentium , vt aliquid ope- retur, obſeruant idem Rimin. d. conf. 30. n. 44. & ſeq. Alexand. conf. 1. num. 21. 1. 1. lib. 5. Menoch. conf. 37. n. 45. & ſeq. verſus non obſtat quartum, & conf. 3. n. 59. Card. Tuleh. 1000. r. lit. C. concl. 104. n. 13 Honded. conf. 1. 1. num. 4. con. 1. & ideo non paucos operatur effectus.

Primus igitur effectus eſt, vt impoſit idem, 3. quod clauſula , Et quibus dederit, vt docent Franc. Becce. conf. 38 num. 23. cum ſeq. Card. Tuleh. d. lit. C. concl. 297. & fuit dictum in Nemaſulana bonorum 14. Iunij 1610. coram Cardinale Sacroſan. impreſſa per Farinac. decif. 194. num. 3. part. 2. recem. & in Romana emphyteuſi 11. Novembrii 1611. eam Card. Canale- rio, impreſſa per Farinac. decif. 4. 1. num. 11. part. 1. rec. & in Ruſſ. bonorum 19. Decembris 1614. coram Buratto, impreſſa per eundem decif. 441. num. 2. ead. part. 1. & in Inſol. bonorum 2. Decembris 1605. coram Cardinale Sacroſan. impreſſi per eundem decif. 152. n. 1. part. rec. Seraphin decif. 153. n. 4. Theod. de Rubi d. cl. 4. 5. 4.

Secundus effectus eſt ex primo proeuientis , vt 4. operetur quod emphyteuſis ſit tranſſitoria ad extra- neos, vt per Decian. conf. 500. Corbul. in traſt. de iure emphy. tit. de cauſ. priuati ab alienat. in 3. limit. Pe- dem. decif. 164. num. 1. Gozad. conf. 9. num. 2. Pollan. conf. 54. num. 17. & 4. 1. lib. 7. Clar. de emphy. quæſt. 18. in fin. Curt. lon. conf. 40. n. 1. Vincent. de Franch. de ſu- dam. 7. part. 1. Decian. conf. 49. num. 5. col. 5. Manenc. conf. 45. n. 82. Ioan. Baptiſta Coſta d. clauſ. 7. num. 1. Rol. conf. 55. n. 17. & 41. lib. 7. latè Becce. conf. 38. n. 20. verſ. 2. cum multis ſeqq. Stephan. Gratian. diſtricti. ſa- roſ. cap. 304. n. 1. Card. Manic. de tacit. & amb. con- uent. lib. 2. tit. 10. n. 25. Rota impreſſa per Pacifico. de Caluiano inter d. der. 172. num. 3. & fuit dictum in Ro- mana emphy. 16. Iunij coram Poſia 1597. & in Inſol. bonorum 1. Decembris 1605. coram Cardinale Sacroſan. impreſſa per Farinac. decif. 161. num. 1. part. 2. rec. & in d. Nemaſulana bonorum decif. 194. num. 3.

Hh 3 . part. 1.

CLAVSULA V.

Ad instar alterius Ecclesie.

- 1 Indulgentiarum in concessione apponi non debet alius-
sola. Ad instar.
- 2 Privilegia Apostolica periti apponi clausula. Ad
instar.
- 3 Privilegium alienarum seu exemptionum concessa
participatio ad instar, importat vt formatur ean-
dem & patet effectum cum alia ad que ada-
quantur.
- 4 Per tetationem omnia qua in priori dispositione con-
tinebantur, censetur repetita.
- 5 Tantum est in referent, quantum in relata.
- 6 Referent est in ipso relato cum omnibus suis quali-
tatiibus.
- 7 Privilegium de quo non apparet, si alicui commu-
nicetur, an in aliquo huiusmodi communicatio ei
propt, esto dicitur.
- 8 Privilegium concessum ad instar alterius, quod au-
thum, diminutum, vel renovatum potest fuit,
an diminutum, vel renovatum censeri debeat
in persona illius, cui communicatur, &
num. 9.
- 10 Forma communicationis privilegiorum atten-
denda.

IN concessione Indulgentiarum apponi non de-
bet hæc clausula, nam esset contra regulam Can-
cellarium 53. sed debeat specificæ, & specialiter ex-
primi ea ad quorum fontem sit concessio; vt ob-
servaotibi Alphonsus glossator antiquus, & Ioan-
nes à Cochier pag. 450. Nauart. de Indul. notab. 16.
num. 4.

Secus dicendum esset in privilegio Apostolico, si
quia in eo talis prohibitio non legitur, nec ad illud
extenditur illa de qua in alleg. 53. Felu. in cap. non
nulli, col. 8. vers. 9. arclara, de referent. Vnde con-
cessa participatio alienorum privilegiorum, seu
exemptionum ad instar, importat vt locutione ean-
dem & patet effectum cum aliis ad que adæqua-
tutita Felu. in d. cap. non nulli, num. 7. Abb. in cap. inter
dilectos, m. 9. de fide instrum. Apostil. ad eundem in cap.
cum olim, num. 3. vers. ad instar, de commendat. Patif.
conf. 12. num. 5. vol. 4. Roman. conf. 183. num. 23.
Eralm. à Cochier. de iurisd. Ordin. in exemptis
part. 1. quæst. 17. num. 17. per hanc enim relationem
omnia que in priori dispositione continebantur,
censentur repetita, ad notata in l. omnia, ad fi. C. de
Episcop. & per Cardin. Tufch. tom. 6. lit. P. princ. l.
963. Mandol. de privileg. ad instar, quæst. 4. Soas. de
leg. lib. 3. cap. 1. §. 2. ex quo relationis effectus est, vt
tantum sit in referente, quantum in relato, iuxta
reg. l. esse vero, ff. de hered. ac. succend. cum similibus, de
quibus Peregr. de fidelic. art. 16. §. 2. & Glorie,
resp. 1. part. 1. num. 137. quia referent est in ipso
relato cum omnibus suis qualitatibus, vt post Dec.
Soc. Paris. Tiraq. & alios, inquit Menoch. c. 68. §. 17.
num. 3.

Verum autem si privilegium Petro concessum
communicetur Antonio, & de Petri privilegio non
apparet, prodesse possit in aliquo talis comen-
tatione Antonio? In qua questione: distinctione
opus est; vel enim communicatio hæc privilegii
sit per verba generalia non exprimendo illud, quod
primum privilegium, ad quod refertur, continebatur.

H h 4

- 23 Limita secundò, non importare constitutum,
nec traditionem possessionis huius, ita Alexand.
conf. 28. in princip. lib. 2. Cardin. Tufch. d. concl. 197.
num. 20.
- 24 Limita tertio, cum est sine restrictis non solu-
ci ad terminos stipulationis, vt dictum fuit in
Imole. bonorum 8. Ad art. 1. §. 96. etiam Cardin. Pamphile,
& in d. Farfom. bonorum decis. 642. num. 1. part. 1. re-
cent.
- 25 Limita quarto, nullum operari effectum cum est
ceterata, & non extensa cum licentia alienandi,
Graz. conf. 17. n. 47. Gabr. comen. 21. de fidelic. concl.
1. num. 30. & seq. & dictum fuit in Amerina bonorum
12. ad. 161 §. coram Bonario, impressa per Farin. decis.
644. n. 4. in princ. part. 1. recent. vbi pariter habetur
quod Bart. & alij in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de
verb. oblig. expresse loquuntur, quando in hac clau-
sula legitur extensa prædicta facultas.
- 26 Limita quinto, vt non operetur in bonis, quo-
rum non est secuta alienatio, secundum Bart. com-
muniter receptum in d. §. duo fratres, quæst. 8. num. 21.
vers. si vero alienatio, Rip. num. 84. in fin. vers. limita
primo, & de communi voto n. 165. & 167. Simon. de
Præstis de interpret. etiam volum. lib. 3. in fin. vers. si
vero alienatio, Gabr. d. comen. 1. num. 33. Menoch.
de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 115. num. 48. Peregrin.
de fidelic. art. 52. num. 44. quos refert, & sequitur
Rota in d. Amerina bonorum decis. 624. num. 4. post
med.
- 27 Limita sexto, vt non importet facultatem capi-
endi propria auctoritate, vt per Angel. Argin.
conf. 77. in princip. in d. supra scriptis n. 30. & seq. Cardin.
Tufch. d. concl. 197. num. 21. vbi num. 22. post Bald.
conf. 452. in princip. Henrich. lib. 5. declarat, quia talis
clausula intelligitur secundum naturam contractus,
ex notat per Mart. d. claus. part. 1. concl. 5. num. 22.
ideo si est facta concessio in emphyteusium duobus,
cum pacto quoddam mortuo vno deveniat in alterum,
licet ad sit hæc clausula, Ad habendum, & quid-
quid placuerit faciendum, tamen intelligitur, si
Præmissa falsa sint, & sic secundum naturam contra-
ctus.
- 28 Limita septimo, vt non operetur quando est po-
sita in executione, vt in specie post. Puz. dictum fuit
in Camerina, damus 4. Junij 1593. etiam Cipio in d.
Nonnulla bonorum decis. 294. num. 7. in princ. p. 2.
recent. de quo & quando dicatur esse in executione
dixi supra.
- 29 Limita octavo, non iuvare inuectivos vbi est per-
sonalis, & restricta ad proximum acquirentem, vt
dictum fuit in faje citata Nonnulla bonorum decis.
294. n. 8.
- 30 Illud dēum advertere oportet, quod verba huius
clausule, Ad habendum, alienandum, &c. in-
telligi debent legitime secundum quod iura dispo-
nunt in illa materia, Bart. conf. 72. in princip. Ex falso,
n. 6. vers. ex quibus apparet, lib. 1. Card. Tufch. d. concl.
197. num. 19. & ita secundum subiectam materiam,
Cruet. conf. 10. n. 1. Signoroli conf. 10. n. 3. Olafch. d.
p. 1. claus. §. 1. §. 2. cuius natura est non ampliari, nec
alterare principalem dispositionem. Ioseph. Sesse
Arag. decis. 124. n. 4. Rot. decis. 181. num. 8. apud Farin.
in prima collect. n. 1051. Vnde restringitur ad ea, quæ
solita sunt contineri in contractu, cui apponitur, &
Intelligitur secundum naturam contractus, vt in-
quir Seraph. decis. 794. n. 8. & secundum illam limi-
tationem, ex notatis per Marchef. de Commiss. p. 1. pag.
278. n. 1. in ult. impress.

& certum est tanquam incertum nihil omnino valere iuxta regulat. in l. si sic 78. §. 1. de legat. 1. melior teat. in auct. si quis in aliquo, C. de edendo & sic procedunt resoluta per Cabed. *L. vñtana decif. 93. n. 9. p. 1. & per Azoned. conf. 36. num. 1. & per Erasmodum à Cochier. de leg. dist. Ordin. in exemptis, p. 4. §. 70. num. 6.* aut in communicatione privilegij exprimitur quod primum continetur; quo casu licet primum privilegium non appareat, eo tamen gaudent secundum, cui communicatum est, ex Felin. & Mandul. *d. rati. d. privileg. ad instar, q. 5.* obstat bene explicans Suar. *d. op. 15. n. 6. §. 7.* advertens ex Bald. hoc posteriori casu magis absolutum esse privilegium, & pinguius promittere communicationem, quam si privilegium apparet, quia si appareat, secundum illud debet communicatio restringi, ex infra dicendis; quando verò non exstat pro se absolute, intelligi si fietet specifica & certa mentio eius ad quod sit relatio ab habente potestatem de nouo concedendi, vt aduertit Erasmodus à Cochier. *d. q. 70. n. 6.*

8. Quid autem dicendum quando privilegium conceditur ad instar alterius, vel vñ concessum alteri communicatur, si prius illud augeatur, minuat, vel reuocatur; actum etiam, diminuitur, vel reuocatur censeri debeat in persona illius, cui communicatur? Quam questionem post Abb. & alios disputant Mandul. *d. rati. q. 6.* Frat. Emman. *quaest. Regul. tom. 7. q. 15. ar. 29.* Azoned. *d. conf. 36. per totum.* Suar. *d. op. 15. n. 5. §. cap. 16. à num. 21.* ea quorum mente resoluè distinguendo, vel enim communicatio fit non per se, & principaliter, in quo casu planum est, quod non potest illic, cui communicatur privilegium, eo vel nisi secundum modum, iuxta quem eo vitur ipse principalis, ex generali regula *c. a. vñtatur, de cens. §. c. accessorium, d. reg. iur. lib. 6.* cum similibus; & ideo aucto, diminuto, vel reuocato privilegio principali, sequitur necessitas augeri, diminui, & reuocari privilegium in persona eorum, quibus communicatum est.

9. Aut verò privilegium communicatur non sic dependenter, sed directè per se & equaliter, ita vt persona, cui communicatur, eo vti possit eodem modo, quo prior poterat, vel ipse possit si primò & per se ei fuisset concessum; quæ forma frequentissima est communicationi privilegiorum inter Religiones, vñus scilicet alteram, vt latè persequitur Frat. Emman. *d. quaest. 55. à princ.* & in iis terminis regula est constituenda negatoria, quod scilicet aucto, vel diminuto, aut reuocato privilegio principali, non augeatur, nec diminuitur, nec reuocatur in persona eorum, quibus communicatur; supponimus enim verumque privilegium stare per se vt reipsa distinctam, solumque apponi particulam, vel relationem ad aliud ad terminandam significationem verborum, cognita autem hac significatione, & modo, & qualitate privilegij sic concessi, nulla manet dependentia vñus ab altero, & consequenter cessat distinctio *reg. accessorium, & locum habet regula, l. Papinianus ex l. i. §. de minor. ac procedit quod ait Frat. Emman. d. ar. 19.* quod in communicatione privilegiorum non communicatur non vñus, quia licet Religio cui primò concessa sunt, illis non vitatur, & propter non vñam ea amittat, adhuc tamen alia Religio vitatur, cui independentèr communicata sunt.

10. Procedit autem hæc regula, nisi contrarium ex forma communicationis colligatur, quia scilicet facta est per modum causæ fidei, id est, in futu-

rum, vt loquitur Azoned. *d. conf. 36. num. 6.* quia sequitèr verba referuntur ad modum secundum quem prima Religio in futurum vitetur privilegio, veluti quia conceditur sub illa forma, Concedo Societati Ias v privilegia, quibus seu provt medicantes videntur; concessio enim seu gratia huiusmodi dependet ab vñu medicantium, iuxta regulam text. in l. si dilecti, extr. ar. 1. §. de malis. alio. de qua post alios Menuch. *rimed. 16. ar. 1. num. 19.* & vide Ror. apud Paul. de Rubels *decif. 319. num. 1. am. 2. d. n. conf. 13. par. 6. recent. quod hæc dicit Ad instar, ita causatiuè, non autem relatiuè, aut conditionaliter, & quod deusat similitudinem, Ror. *decif. 101. n. 7. p. 5. recent.**

Cætera autem ad hanc clausulam pertinentia vide apud Mart. *d. claus. p. 1. claus. 206.* secundum vñam impressionem, & aliqua tetigi in *rati. de distinctionibus.*

CLAUSULA VI.

Ad libitum, vel pro libito suæ voluntatis.

1. Arbitrium liberum, & absolutum, non iuxta regulam limitatum importat clausula, Ad libitum, &c.
2. Arbitrio boni viri locum est hanc clausula, Ad libitum, &c.
3. Libertatem magis operatur clausula, Ad libitum, &c. si iungatur cum dilatare habet.
4. Conditionem sub beneplacito deusat clausula, Ad libitum, &c.
5. Voluntas bonis clausula, Ad libitum, &c. tamdiu quamdiu concedens illam reuocatur.

Hæc clausula importat liberum, & absolutum; Arbitrium, non iuxta regulam limitatum, vt docent Barr. & Alex. in l. si sic 78. §. de leg. 1. Abb. in cap. 2. n. 4. in 3. notab. de sequenti. Cardin. Tufch. *tom. 2. l. 1. D. concl. 307. num. 1.* Baptista Costa de claus. *comment. claus. 26. num. 6.* Sord. *decif. 72. num. 15.* vbi ait quoddam stante hac clausula non est locus arbitrio boni viri, & *decif. 272. n. 1. am. segg. & conf. 357. num. 10.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 58. num. 21. & seq. & dictum fuit in Romana honorum 24. Martij 1580. coram Cantuari. Marta de claus. par. 3. claus. 2. num. 3. ex Guid. Par. *lec. 375* aduertit hanc clausulam aliquando importare liberam voluntatem, aliquando verò arbitrium boni viri; si verò iungatur cum verbo *liberè*, tanquam geminata magis operatur libertatem, vt post Soc. *conf. 170. num. 3. lib. 2.* aduertit Card. Tufch. *d. concl. 307. num. 2.* Vide quæ dixi in clausula, Ad beneplacito.*

Denotat conditionem sub beneplacito, & talis voluntas ea facto venit declaranda, ex Seraph. *decif. 821. num. 1.* & tamdiu dura, donec concedens illam reuocauerit, vt per Erasmodum à Cochier. *d. iurisdict. Ordin. in exemptis, p. 2. §. 5. v. 3.*

CLAUSULA VII.

Amoro quolibet illicito derentore.

1. De iure referantur de vi, & effectibus huius clausula agentis.

2. Possessio

2. *Possessionis colorata expressio vim habet clausula, Amoto, &c.*
3. *Vitium iuramentarii colorata possessionis alienationis clausula, Amoto, &c. si est posita in dispositione gratia, secus si in executione.*
4. *Executor debet cognoscere de colore tituli stante clausula, Amoto, &c.*
5. *Clausula, Amoto, &c. intelligitur iuris ordine servato, & citatur citandu.*
6. *Executor gratia cum clausula, Amoto, &c. habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, nisi dicatur, sine vitio spoli & attentorum, &c.*
7. *Executorem mixtum facit clausula, Amoto, &c. apposta in literis beneficiabilibus, quando nulla res indicata processit, nec fuit negotium disinsum.*
8. *Appellare licet a sententia mixti executoris.*
9. *Possessor quando non adesset clausula, Amoto, &c. non facit executorem rem mixtum.*
10. *Executio litterarum Apostolicarum non retardatur per appellationem a sententia mixti executoris cum clausula, Amoto, &c. quando in beneficiabilibus gratulogio non est indicata, & littera non sunt expedita sub intermissione.*
11. *Executor merus censetur ubi finalis cum clausula, Amoto, &c. nulla est illa, Citra vitium spoli & attentorum.*
12. *Clausula, Amoto, quibuscunque detentoribus, & incurtus posteriorem gratiam habentibus, tollit gratiam Ordinis, & posterorem.*
13. *Clausula, Amoto, quibuscunque, non tamen Apostolica auctoritate promissa, non capis promissos ab Ordine, & regis indultu.*

DE vi, & effectibus huius clausula vide Ductores per textum ibi in c. cum unum, de concess. prebend. Cels. Vgon. in tral. claus. pag. 483. col. 8. Rebuff. in praxi. c. in ista, form. & declarat. nona prout fiamus, vers. Amoto exinde quolibet illicito detentore, Auton. Gabr. communium lib. 5. tit. de acquir. possess. c. concil. 3. num. 16. Lancell. de assen. p. 2. cap. 4. in pref. num. 477. cum seqq. Mart. de claus. par. 2. claus. 9. in vit. impress. Brunor. a Sole in locis communib. verb. clausula 3. Aloy. Ricc. in collect. ref. p. 4. collect. 826. & in praxi auct. resolut. 110. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 9. §. 1. in amon. num. 236. Card. Tuleh. tom. 1. lib. C. conclus. 319. Marchel. de commiss. part. 1. pag. 327. & 328. in 2. impress. Campanil. in diversis iuris canonici rub. 11. cap. 13. num. 180. cum seqq. Monet. de commiss. vltim. volut. cap. 11. num. 467. & seq. Viuiam. in praxi iuris par. lib. 1. cap. 3. num. 39. cum seqq. in vit. impress. ouilium Theodol. de Ruben in singularib. Rota tom. 1. p. 4. claus. 6. pag. 277. & claus. 167. pag. 324. cum seq. Rot. decif. 151. num. 2. part. 2. in posthum. Fer. alias p. 4. recent. ubi quod operatur vt censetur facta mentio de possessione facti, Modern. de supplicat. ad Sanctissimum part. 2. cap. 34. num. 145. cum seqq.

Habet hæc clausula vim expressionis colorate possessionis, de qua erat faciendū mentio, iuxta cap. cum unum, de concess. preb. ita Celsus. c. 246. alias 25. de prob. Zab. conf. 11. in fin. Rebuff. d. vers. Amoto exinde quolibet illicito detentore, in princip. Mart. de claus. lib. 10. num. 1. Card. Tuleh. d. concil. 19. num. 9. Massub. in praxi habendi concursum, prelad. 7. dub. 20. amon. 164. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria, gloss. 15. §. 1. n. 68. Monet. d. c. 11. n. 468. Marchel. de Commiss. part. 1. cap. 1. pag. 328. num. 135. in vit. impress. vbi num. 24. et Paris. conf. 120. num. 14. vol. 4. Lapall. 13.

asserit subreptionis vim non tollere. Intellige hanc clausulam tollere vim taciturnitatis colorate possessionis alienæ, si est posita in dispositione gratia, secus tamen si in executione, & in clausulis executivis gratie, ita per Clem. primam, in fine, de prebend. Abb. in c. in nostra, n. 32. de rescript. Gemit. conf. 86. num. 6. vers. nec obstat, & c. 92. num. 3. in fin. & seq. & conf. 117. num. 22. in fine, resoluti Card. Tuleh. d. conclus. 319. num. 2. & num. 10. & post illam Aloy. Ricc. d. collect. 826. eff. 11. in limi. & d. ref. 330. n. 2. Monet. d. cap. 11. num. 468. Et quod executor debet cognoscere de colore tituli stante hac clausula, tenet Achil. decif. 3. vt in pend. Greg. decif. 335. n. 12.

Intelligitur hæc clausula iuris ordine servato, ac citatis citandis, Fel. in d. de castro, num. 9. de sent. & re iud. Rebuff. de vers. Amoto exinde. Achil. decif. 6. num. 2. super reg. de iusu. Mohed. decif. 7. num. 6. de restit. spoliat. & Staphil. d. lit. gratia in ap. de clausula, Amoto, n. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 50. ubi intelligit procedere, quando non adest clausula, sine vitio spoli, & dictum fuit in Aquilana beneficium 26. Iuxta 1606. coram Illustissimo Patriarcha Monacensi. impressa per Fatinac. decif. 147. num. 4. 1. 1. 2. rec. Theodol. de Ruben d. l. 67. num. 3. Et operatur vt lex procedere debeat cum causæ cognitione. Rot. decif. 582. num. 3. part. 2. in posthum. Fer. alias part. 4. recent. Modern. dist. part. 2. 34. & 146. Executor gratia cum hac clausula habet 10. 6. lumen iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, vt docent Flores variorum quest. lib. 1. §. 4. & 4. Marchel. de commiss. part. 1. pag. 328. num. 131. in 2. impress. Cardin. Tuleh. d. conc. 319. num. 7. quod intelligere oportet, quando Papa vicerius non procedit dicendo, sine vitio spoli & attentorum, quia tunc videtur voluisse quod dato quod ille esset detentor iuris, tamen quod executor posset illum poliare, & detentor non posset agere, ita Pat. decif. 14. in correct. lib. 1. Mandol. de mon. §. 60. num. 67. Salust. Tibet. in format. Iustur. lib. 3. cap. 6. num. 19. vers. & super, Nicol. Garc. d. part. 6. cap. 3. num. 51. & 52. Aloy. Ricc. dist. ref. 330. num. 4.

Hæc clausula apposta in literis beneficiabilibus, quando nulla res indicata processit, nec fuit negotium disinsum, facit exequutorem mixtum, & requirit ordinem iudicium; ita post Abbatem & alios in ap. de castro, maxime Fel. num. 9. & seq. de sent. & re iud. Mohed. decif. 7. num. 5. de rescript. spoliat. alibi 97. num. 5. Achil. decif. 6. num. 3. super reg. Cancell. de iusu. Marchel. de commiss. p. 2. cap. 1. num. 35. in 2. impress. Lancell. de assen. part. 2. cap. 4. in prefat. n. 470. & 314. Nicol. Garc. d. part. 6. cap. 1. & num. 48. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in auct. contra nullitates, num. 236. Monet. d. ap. 1. num. 467. & fult dictum in Rationibus. Iuris par. ad 27. Ianuar. 1606. coram Illustissimo Patriarcha Monacensi, impressa per Fatinac. decif. 159. n. 3. part. 2. recent. Duran. Rot. decif. 414. num. 2. & decif. 43. num. 3. Modcin. d. part. 1. c. 34. num. 147. & in Tirafloren. de commiss. varia 28. Ianuar. 1602. coram Card. N. Lancell. impressa per eundem Fatinac. decif. 51. num. 2. 1. recent. quod quidem in tantum verum esse, vt & dicti mixti executoris sententia liceat appellare, & traditis per Manic. de iur. 324. num. 3. & Symp. Scac. de Appellat. q. 1. in limi. 21. num. 1. Seraph. decif. 16. vbi sit non solum appellationem esse permissam in hoc casu, verum etiam esse locum reuocationi attentorum & innovatorum tali appellatione pendente. Theodol. de Ruben d. claus. 167. num. 1.

9 Supradicta autem restringenda sunt quando non adesset possessor, vt notant Reb ff. vbi supra, vers. ac verime huius clausula, Gonzal. d. gloss. 9. num. 226. Nicol. Gat. d. part. 6. cap. 2. num. 141. & fuit dictum in Verellen. Coadiutoria 23. Ianuarij 1608. coram Cardinale Lancellotto, & in Pace. puritatis 22. Decembri 1609. coram Illustrissimo Manzaneda, Theodol. de Rubcis d. claus. 167. m. 5.

10 Item restringenda sunt, quando hæc clausula apposta est in litteris beneficiis, & gratia est iustificata legitime, & literæ non sunt expeditæ sub intrusione, tunc enim non retardaretur executio litterarum Apostolicarum; ita post Ferrer. conf. 7. num. 12. in fin. & num. 13. docent Gonzal. vbi supra num. 257. & Monet. d. cap. 11. num. 467. vbi etiam post Caputaq. dec. 180. Lancell. d. c. 4. num. 175. cum segg. & Gonzal. d. loc. n. 168. subdit censeri pariter meram executorem, vbi simul, cum hac clausula, Amore, &c. iuncta est illa, circa viuium spolijs & auctoritatem; quod etiam post alios docet Marchef. de Commiss. par. 1. c. 1. num. 139. pag. 229. in vlt. impress. dum ait hanc clausulam habere locum tantum, quando Breue est simpliciter concessum cum illa, non autem quando adest alia clausula, scilicet, sine vicia spolijs & auctoritatem, Nicol. Gare. d. c. 3. n. 45. 46. 47. & 50. cum de huius segg. hoc tamen intelligens, nisi simul addit etiam clausula, confuso de intrusione, aut simili, quia tunc ante executionem intrusus est citandus.

11 Clausula, Amore quibuscunque darentur, & intrusus postea gratiam habentibus, tollit gratiam Ordinarij posteriorem, vt dictum fuit in Teleiana breuif. 5. Aprilis 1591. coram Orano, impetita per Marchef. de commiss. p. 1. pag. 81.

12 Claus. Amore quibuscunque, non tamen Apostolica auctoritate promissa, non capit promissus ab Ordinario vigore indulti, vt ex Rota tradit Theodol. de Rubcis d. cl. 167. num. 14. quia cum indultum in beneficijs spectantibus ad Ordinatum nihil operetur, in alijs vero remoueat tantum obiculus reservationum, Cassad. dec. 8. n. 6. de prebend. nondum tunc promissus auctoritate Apost. sed Ordinaria, c. cum in aliquibus in 2. p. & ibi scribens, de reser.

11 Claus. Antefecti, nihil operatur, nisi à cui concessa est, voluerit antefecti.

12 Ordinatio si conferat beneficium intra mensem, quod fuit specialiter impetratum cum claus. decreti & institutionis, subijctis collatio si impetrati sua non vitaretur gratia.

13 Claus. Antefecti, est adiosa, & non extendit vim suam nisi ad similes.

14 Claus. Antefecti, si est apposta quoad prelationem gratiarum preteritarum, quæ etiam preterit referri ad gratias futuras, restringitur tantum, ad preteritas.

15 Claus. Antefecti, non se extendit in preiudicium specialiter promissis à Papa.

16 Gratia, Antefecti, non preiudicat habenti gratiam, mota proprio.

17 Claus. Antefecti, non tollit effectum gratia precedentis, cuius vigore iam fuit facta liquidatio, & processus, nisi de hoc fiat specialis mentio.

18 Mandatum per secundum ad alium fauorem factum etiam cum claus. Antefecti, non tollit primum, nisi Papa derogauerit regula de non tollenda iure quasito.

19 Gratia condicionalis cum claus. Antefecti, facit etiam clausulam condicionalem.

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Verall. d. c. 337. num. 5. p. 1. Max. Anton. werner, ref. lib. 1. ref. 9. num. 13. Mart. de claus. par. 1. claus. 212. in vlt. impress. Card. Tusch. tom. 1. lib. 1. c. 314. Monet. de communi. vlt. volum. cap. 11. num. 487. cum segg. Ioan. à Cochiet ad preces primarias Imperatoris sect. 1. §. 1. prope fin. pag. 91. Viuium. in pract. Jurispr. lib. 3. cap. 8. num. 97. cum segg. in 2. impress. & ceteros in discursu citatos, ex quibus sequentes colligo effectus. Nouissimè Theodol. de Rubcis in sing. Rota tom. 2. p. 4. cl. 159.

Primus igitur effectus est, vt etiam priores in data cum ad cuius fauorem talis clausula est adiecta, non procedant, sed immò contra hic illos procedat, sique præferatur; ita Egid. Bellam. conf. 31. num. 10. in fin. vers. 5. hoc præbatur, vbi dicit quod facit de posteriore priorem, Mart. de claus. 212. n. 1. Card. Tusch. d. conc. 124. num. 1. vbi num. 2. subdit huiusmodi clausulam, Antefecti, & reservationem specialem æquiparari, quia sicut præferor habens clausulam, Antefecti, ita præferor is, qui nectitur gratiæ cum reservatione speciali, Monet. d. cap. 21. num. 457. in pluribus autem gratiis diuersorum compendatur, ita vt gratiæ redeantur ad naturam suam, & ille præferatur, qui habet vel gratiam cum data anteriori, vel qui habet specialem, Zab. conf. 136. Promittit autem solutionem, n. 5. & seg. Card. Tusch. d. conc. 314. n. 11.

Qualiter autem extendatur hæc clausula, paucis ostendit Felin. in cap. capitulum sancta Cruce, num. 5. in fine rescript. in hæc verba, non obstante quo pro alio scripserimus, quibus & volumus antefectis, integra verò prout in rescriptis provisionem, de stylo Curie apponitur, vt refert Rebuss. in praxi benefic. part. prima, in forma noua provisionis, vers. non obstantibus pia memorie, in hunc modum; aut si aliqui super provisionibus suis faciendis de huiusmodi, vel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis paribus generales, vel speciales d. Sedis, vel Legatorum reservationem & decretum, vel alijs quomodolibet sit processum, quibus omnibus volumus te in affectione illa Ecclesia antefecti. Hactenus Re. 6. bull. nam quauis regulare sit in gratiis ad beneficia, vt qui prior est tempore, potior sit iure, c. si qui, cap.

CLAUSULA VIII.

Antefecti.

- 1 Delictos referuntur de vi, & effectus huius clausula agentis.
- 2 Prioris in data non procedunt illam ad cuius fauorem claus. Antefecti, apposta est.
- 3 Reservatio specialis & claus. Antefecti, æquiparatur.
- 4 Claus. Antefecti, in pluribus gratiis diuersorum compendatur.
- 5 Claus. Antefecti, quomodo extendatur, ostenditur.
- 6 Prior qui est tempore in gratiis & beneficijs, potior est iure, nisi de contraria Principis voluntate constet.
- 7 Decretum irritans in contrarium alia quacunque annullos, aliisque etiam ignorantes ligat.
- 8 Reservationes & expectantia tam generales, quam speciales tolluntur per hanc clausulam.
- 9 Iuxta omne ad rem quous modo quosum sublatum esset per clausulam, Antefecti.
- 10 Reservationem emittit claus. Antefecti.

cap. cum qui, de prob. in 6. fallit tamen ubi de contra-
ria Principis voluntate conſtit, qui pro ſua ſumma
potestate poteſt poſteriorum anteponeere priori,
Azor. conſ. moral. p. 2. lib. 6. cap. 1. 2. verſ. non queritur,
Mameſ. conſ. 16. §. 1. de prob. & dom. antepoſit ex-
preſſe id deſclarando, non eſculetur priorem gratiam
penitus abolere, vel reuocare, quin paſſatur illum ma-
nere ſaluam, vt illius vigore qui tempore prior ſuit,
poſſit acceptate aliud beneficium gratia ſua com-
prehendi, vt Staſph. de liſterio gratis, tit. de vi &
efficacia clauſ. deinde ſequitur, quæ quidem Ponti-
ficis voluntas vt certiorum habeat exitum, ſolet
commoniter huic clauſula, Anteferr, adici alia
clauſula, decreti irritantia, quæ in contrarium acta
quæcunque annullat, alinque etiam ignorantes la-
gat, ne quoquo modo tali voluntati, vel diſpoſi-
tioni poſſit contrarietate, & ubi contraſuerit, nihil
egreſſe cenſetur, ex traditis per metipſam in d.
clauſula, Atque propriæ, & in ſpecie notat Mart. d.
clauſ. 11. §. 1. num. 3. poſt Zabarell. conſ. 136. col. 3. & 4.
verſ. ex hoc inferitur, ac Fetter. conſ. 3. num. 12. verſ. 3.
principalis r. col. 1.

Secundus effectus eſt, vt per eam tollantur refer-
uationes & expectatæ tam generales, quàm ſpecia-
les; nam licet expectanti deberetur beneficium,
tamen Papa vult vt impetrans præſertatur, vt do-
ceat Monet. d. cap. 11. §. 4. Cardin. Tuſch. d. conſ. 1.
§. 14. num. 18. ubi poſt Oldrad. conſ. 116. in prius. num. 2.
& Lapalleg. §. 8. n. 1. verſ. ad præſentia, ait hanc clau-
ſulam operari quod is, qui habet eam, præſertatur
aliis expectantibus etiam Apoſtolicis.

Tertius effectus eſt, vt per illam ſublatum cen-
ſeatur omne ius ad rem quous modo quaſitum,
cap. per. de prob. in 6. Rebuff. in praxi benef. rub.
form. nota præſcriptionis, verſ. auſi ſignific. Aloyſ. Rice in
praxi rerum ſeri Eccleſiaſt. dec. 195. n. 207. in 1. edit.
aliis reſoluit. 17. §. 4. num. 4. in 2. edit. Monet. d. cap. 11.
num. 43. licet ex Felin. in cap. cauſam qua, num. 16.
de reſcript. referat Rotam contrarium non ſemel
ſeuſiſſe, dum excipit ſolum caſum iuris ad rem ac-
quiſiti per acceptionem vacantis beneficii, ex eo,
quia gratia expectantis omnino non perit, cum non
ſit excluſus à gratia pro alia vice ſequente, propt-
iam ſuprà commemorauimus. Et quod per hanc
clauſulam poſterior in data præſertatur priori ha-
benti ſolum ius ad rem, tenent Veralli. dec. 337.
num. 3. p. 1. Rebuff. in repet. cap. nulla col. 33. ad fin. verſ.
11. clauſula, de conceſſ. prob. Theod. de Rubens d.
clauſ. 16. §. 9. num. 10. ubi num. 12. poſt Felin. in cap. cau-
ſam qua, num. 16. in prin. verſ. conſiderata etiam, de
reſcript. tenet quòd Curia ſeruat quod illa clauſula
tollit ius ad rem, non autem ius in re.

Quartus effectus eſt, vt reſeruationem contineat,
ex traditis per Rebuff. in concordariis, riſ. de mandatis
Apoſtolicis, §. 1. pag. 680. & præſeruationem iurium
aliarum perſonarum operetur, vt per Gonzal. ad
reg. 8. Cancelleriar. gloſſ. 14. num. 16. vnde poſt Egid.
Bellam. conſ. 43. n. 3. in finem ſeqq. verſ. quod dummo-
do, obſeruat Card. Tuſch. d. conſ. 314. num. 21. quòd
quando ſumas in vacaturis gratia conſolidans pri-
mam, vel extendens cum hac clauſula, Anteferr,
vel æquipollenter, ſemper præſertur ei, qui habet
gratiam medio tempore ad vacaturum, quando tem-
pore vltimæ gratiæ extendens nondum reſcit va-
catio.

Limita primò hanc clauſulam nihil operari, niſi
is, cui conceſſa eſt, voluerit anteferr, Cardet. conſ.
56. quod eſt 1. de tranſlat. prelat. num. 2. verſ. ad idem
ſubi, propt illud reſert Mart. d. clauſ. 11. num. 10.
Card. Tuſch. d. conſ. 314. num. 19. Ioan. Monach. in

2.1. de prob. in 6. ubi ſi Ordinarius conferat benefi-
cium intra menſem, quod ſuit ſpecialiter impetra-
tum cum clauſula decreti & institutionis, ſubſiſter
collatio ſi impetrans ſua non vtatur gratia, & ſi ha-
bens clauſulam, Anteferr, ei renunciet, valebit col-
latio prius facta, quia eo reſpoſo ſublatus eſt impe-
dimentum quoad primum.

Limita ſecundò vt hæc clauſula, cum ſit odioſa
& iuri repugnans, non extendit vim ſuam niſi ad
ſibi ſimiles, & in lictis Apoſtolicis non operetur
in præiudicium illorum, quibus ius eſt quæſitum in
re, vt per Gemin. conſ. 138. Brunor. à Sole in locis
communib. verſ. clauſ. 4. Aloyſ. Ricc. in d. ſiſ. Curia
Archiepiſcopalis Neapol. dec. 41. n. 9. par. 2. Cardin.
Tuſch. d. conſ. 348. num. 1. ubi reſert Oldrad. conſ. 198.
num. 5. verſ. ſecundò pro intelligit, hanc appellare in-
iurioſam clauſulam.

Ex qua ſecundò limitatione iam inferitur, hanc
clauſulam, Anteferr, ſi eſt oppoſita quoad prælati-
onem gratiarum præteritarum, quæ etiam poteſt re-
ſerti ad gratias futuras, reſtingit tantum ad præteri-
tas, vt docent Oldrad. conſ. 198. in prin. num. 5. verſ.
tertia clauſula Anteferr, Bellam. conſ. 1. num. 12. verſ.
modo clauſ. Mart. d. clauſ. 11. num. 6. Cardin. Tuſch.
d. conſ. 314. n. 1.

Deinde inferitur, hanc clauſulam, Anteferr, aded
reſtringi vt non operetur contra eorum & con-
ſuetudinem concedentis; ideo ſe non extendit id
præiudicium ſpecialiter prouiſi à Papa, quia habens
gratiam priorem cum clauſula, Anteferr, non præ-
fertur habenti gratiam prouiſionis ſpecialem, licet
poſteriore, vt per Oldrad. conſ. 198. incip. Circa
primam, verſ. circa ſecundam, quem reſert, & ſe-
quuntur Zabarell. conſ. 136. num. 4. Mari. d. clauſ. 12.
n. 6. Card. Tuſch. d. conſ. 314. n. 4.

Limita tertio clauſulam, Anteferr, non præiudica-
re habenti gratiam, Moun. propriæ, quæ gratioſa eſt,
illa verò odioſa; & quando odium & fauor ſunt in
conſpectu, & præfertur fauor, vt poſt Egid. Bellam.
conſ. 43. n. 2. & ſeq. verſ. 3. conſol. reſoluit Tuſch. d.
conſ. 314. n. 13.

Limita quarto hanc clauſulam, Anteferr, non tñ
tollere effectum gratiæ præcedentis, cuius vigore
iam fuit facta liquidatio & proceſſus, niſi de hoc
ſiat ſpecialis mentio; ita ex Zabarell. d. num. 3. verſ.
vnde notat, Card. Tuſch. d. conſ. 314. n. 17.

Limita quinto, vt per ſecundum mandatum ad 18
alicuius fauorem factum etiam cum clauſula, Anteferr,
non tollatur primum, niſi Papa derogauerit reg.
Cancell. de non toll. in. queſit. vt poſt Card. conſ. 136.
obſeruant Rebuff. in praxi benef. part. prima ad reg. de
non tollend. in. queſit. gl. 4. Monet. d. 1. n. 46. 1.

Limita ſextò, vt gratia conditionalis cum clauſu-
ſula, Anteferr, faciat etiam clauſulam condition-
alem, ita vt non operetur, niſi purificata condi-
tione, Card. conſ. 18. in principio, verſ. param intelligi,
Cardin. Tuſch. d. conſ. 314. num. 9.

CLAVSULA IX.

Appellatione remota.

1. Dollores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula operari.
2. Principes inferi or non poteſt uti clauſula, Appella-
tione remota.
3. Legatus à latere non poteſt uti clauſula, Appel-
latione remota.

- 4 *Causa omni tam principalis quam incidenti comprehenditur sub clausula*, Appellatione remota.
- 5 *Litigantes inter partes operatur clausula* Appellatione remota, non quoad tertium.
- 6 *Onerosa est clausula*, Appellatione remota, ac prout restringenda.
- 7 *Delegatus persona concessa clausula*, Appellatione remota, non transit ad subdelegatum.
- 8 *Attentata non remouetur per viam attentatorum*, operatur clausula, Appellatione remota.
- 9 *Index non tenetur deferre appellationi sibi clausula*, Appellatione remota.
- 10 *Attentata essent*, quando Principe appellationem remouet.
- 11 *Index datus cum clausula*, Appellatione remota, facit res sententia ab eo lata suspendantur.
- 12 *Index datus cum clausula*, Appellatione remota, si suam exequantur sententiam tolli appellationem pendente, non auctorit.
- 13 *Excommunicatione lata post appellatantem*, ut teneat operatur clausula, Appellatione remota.
- 14 *Index quando procedit iurata forma commissionis*, & partem non ornat, tunc habet locum clausula, Appellatione remota.
- 15 *Clausula*, Appellatione remota, non de legitima, sed de finitima est intelligenda.
- 16 *Resistente de facto*, non de iure comprehendit clausula, Appellatione remota, in contradietio, & litem excommunicatione appposita.
- 17 *Cardinali facta commissio per Papam*, Appellatione remota, tunc censetur exclusio qualiter appellatione istam non finitima.
- 18 *Appellatio in in omnia tam legitimam quam finitiam excludit clausula*, Appellatione remota, appposita in privilegiis Religionibus a Summo Pontifice censetur.
- 19 *Sententiam definitiua non autem interlocutori*, quando simpliciter proferitur, comprehendit clausula, Appellatione remota.
- 20 *Gramen uerborum ubi apparet*, nihil operatur clausula, Appellatione remota.
- 21 *Index si dolo malo*, vel lata culpa iurauerit, non tollit appellationem clausula, Appellatione remota.
- 22 *Appellatione remota a sententia generaliter*, non intelligitur de illa, in qua Index se competentem promouerat.
- 23 *Appellationem non tollit clausula*, Appellatione remota, quotiescumque quis incontinenti paratus est docere de iusta & legitima causa appellandi.
- 24 *Index a facto quin prouocetur non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 25 *Deuolutionem quoad effectum non operatur clausula*, Appellatione remota.
- 26 *Appellatio causa commissio cum clausula*, Appellatione remota, non prohibetur tertium appellare.
- 27 *Supplicationem ad Superiorem non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 28 *Appellationem per quam appellans docet se innocentem*, non tollit clausula, Appellatione remota.
- 29 *Resolutionem in integrum non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 30 *Recessus non intelligitur sublatus ex eo quod fit de lata alicuius Index a Principe cum clausula*, Appellatione remota.

31 *Appellationes omnes intelligantur sublata per clausulam*, omni & quocumque appellatione remota.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide DD.¹ per textum ibi in c. 1. de rescript. & in c. passu-ratu, de Appel. Couar. prall. cap. 23. num. 6. & 7. & c. 16. num. 1. Cels. Vgon. in prall. clausulae. 421. Vital. de Cambanis in simili prall. pag. 14. Pinel. in rub. de rescript. c. 1. ap. 1. num. 21. Marant. de ord. Ind. part. 6. tit. 8. quandoque appellantur, num. 338. Hippol. de Marfil. sing. 647. Coriet. sing. 31. Lucer. Inq. verb. appellatio, a num. 3. Hieronym. Portel. in finitima ad Malu. §. diffinita, a num. 14. Perez l. 8. gl. prima, tit. 4. lib. 2. Ord. Seraphin. de privileg. suam. pri. 74. num. 46. & alios plures, quos refert Cened. ad decret. collat. 128. n. 1. Lancelot. de assens. part. 2. cap. 1. limit. 8. num. 40. Menoch. de arbit. cap. 197. I. lamin. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 7. n. 165. Rend. in prebenat. recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 4. Alex. Rice in collat. de rescript. lib. 1. §. 1081. Mart. de clausula part. prima, claus. 12. in vlt. impress. Fr. Emman. quest. Reg. tom. 1. q. 8. art. 13. Sigism. Scacc. de Appellat. quest. 16. lim. 1. num. 93. cum segg. Marchef. de Commiss. part. 2. cap. 8. a princ. c. 129. cum segg. & pag. 47. part. 2. num. 57. cum segg. in vlt. impress. Cardin. Tusch. prall. conc. tom. 1. tit. 4. conc. 400 cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. q. 5. 1. in anet. num. 244. cum segg. Bernard. Græuz. ad pradicam Camera Imperiali lib. 1. c. 101. §. 13. num. 1. Farinac. fragment. crimin. p. 1. verb. Index, a num. 93. cum segg. Steph. Grat. de script. forens. cap. 41. num. 17. & 18. Joseph. Sesse de Iohibit. cap. 8. §. 1. num. 10. cum segg. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 1. cap. 11. §. 2. num. 16. Vigian. in praxi Turispat. lib. 13. c. 18. num. 19. cum segg. in 3. ed. omissimè Theodol. de Rubeis in singularib. horat. 2. p. 4. claus. 7. pag. 277. & claus. 181. pag. 317. Baptista Fragoso in regimine Christiana Reipubl. part. 1. lib. 8. diffin. 24. num. 212. cum segg.

Nullus inferior à Principe hac clausula vti potest, ex notatis per Marant. de ordine Ind. part. 6. tit. 8. quandoque appellatur, num. 337. Marchef. de Comm. part. 1. c. 8. num. 12. pag. 297. in vlt. impress. & p. 2. pag. 47. Rolan à Valle c. 19. n. 15. & 16. Baptista Fragoso d. p. 1. lib. 8. diffin. 24. num. 213. & 220. qui ampliant procedere in inferioribus Principibus, superiorem non recognoscuntibus, Menoch. de success. tit. de test. potest. lib. 1. §. 6. num. 7. etiam esset Legatus de Latere, qui dom illa referbere non potest, ut tenet Sigismund. Scacc. de Appellat. q. 16. limit. 1. num. 106. & 109. nisi illi specialiter in facultatibus elatè habeat, ut declarat Marchef. d. c. 1. pag. 301. n. 77.

Operatur hæc clausula in omni causa tam principali, quam incidenti, ex resolutis per Cossal. commun. contra comm. tom. 4. q. 1. n. 833. unde habet locum in causa reconuentiois, notant Parlat. peram quod. part. 5. lib. 2. c. fin. §. 10. num. 14. & Scacc. de Appell. quest. 17. lim. 1. num. 21. Marchef. de Comm. part. 1. pag. 301. num. 60. in secunda impress. ubi num. 72. ait quod comprehendit omnes appellationes ab incidentibus & accessoriis, ubi eadem ratio militat.

Item operatur tantum inter partes litigantes, non quoad tertium, ut per Coart. prall. c. 13. n. 5. Put. de rescript. lib. 2. in correct. Pacif. de Saluan. interdict. Insuper. 41. c. 2. num. 93. & ob id dicte Bald. in c. an sit, num. 2. vlt. item nota. quem refert Marchef. d. p. 2. pag. 298. num. 25. quod ista clausula est onerosa,

onerosa, & proinde restringenda; & addit Marchef. d.p. 1. pag. 113. n. 9. quod concessa personæ delegati, non transiit ad subdelegatum.

- 8 Item operatur ne attentata reuocentur per viam attentatorum; quia licet appellacione pendente nihil possit innovari, in toto sit. ff. nil innovari appell. pend. hoc tamen fallit, si est commissio causæ, Appellacione remota; nam hoc casu non obstante appellacione, poterit per Iudicem à quo appellatum est innovari, & sententia executioni mandari, secundum Innocent. & Host. quos refert, & sequitur Fr. Emm. quæst. Regul. 1. n. 4. dicitur. 1. 3. in fin. Marchef. de Commis. par. 1. cap. 8. pag. 31. n. 8. in vlt. impress. & faciunt quæ tradunt Flamin. de resig. lib. 1. quæst. 7. n. 163. & Seacc. de app. ell. quæst. 16. limit. 1. sub n. 9. & 105. cas. 4. Ratio est, quia Iudex non tenetur deferre appellacioni, si tamen paræ appellauerit, & tali causa, quæ si esset vera, deberet legitima reputari, poterit adire Principem, qui poterit appellacionem admittere, si sibi visum fuerit; ita Fr. Emmann. d. cit. 1. 3. & Stephan. Grat. Marchef. d. cit. 51. quem refert Aloyf. Ricc. par. 1. coll. 1. 155. post med. Et quod attentata cessant quando Princeps appellacionem remouet, notant Guid. Pap. d. cit. 21. n. 5. Vant. de nullit. tit. 2. de fust. in fust. 142. Patif. conf. 308. n. 16. vol. 1. & alij plures, quos refert Marchef. p. 1. pag. 48. n. 61.

- 11 Vnum tamen singulare aduertere oportet in hac materia, quod Iudex datus etiam cum hac clausula descendendo appellacioni ex ignorantia Iuris, vel ex propria voluntate, facit vt sententia ab eo lata suspendatur, pro quo iuris consulendi Gemin. in cap. cum appellacionibus, si verum n. 1. de appell. in 6. Franc. in cap. pastoralis. n. 6. vrf. par. 1. queritur, & ibi Imol. n. 6. & Ioan. Anton. de Sancto Georgio n. 19. eod. tit. in anq. Anton. Gomez var. tom. 3. de delict. cap. 13. n. 12. Marchef. d. p. 1. pag. 303. n. 82. in vlt. impress. vbi addit, quod si suam sententiam exequatur, tali pendente appellacione non attentabitur.

- 13 Operatur denique, vt excommunicatio lata post appellacionem inueniat, vt resoluit Seacc. de Appell. q. 17. lim. 2. n. 16. Bap. Fragofo d. disp. 24. n. 215.

- 14 Intelligitur, quando Iudex seruata forma commissiõis procedit, & partem non grauat, vt fuit dictum in Cremen. Iurisvar. 26. Februarij 1603. coram Gregorio XP. impressa per Farin. d. cit. 79. n. 1. port. 2. ver. & per Bertram. inter decisiones impressas eiusdem Gregorij XV. d. cit. 91. n. 10. & per Marchef. de Commis. p. 1. pag. 168. n. 5.

- 15 Vnde solimodo de friuola appellacione, non verò de legitima esse intelligendam, ideòque parum, aut nihil operari quando non est appolita, præuix causæ cognitione, tenetur gl. verb. ante sententiam, in fin. in cap. ubi dubium bonos, de appell. gl. 2. in cap. ex parte 1. de off. deleg. Lancell. d. e. 12. limit. 8. n. 41. cum seqq. Menoch. de arbitrio 197. n. 2. cum seqq. Brunor. à Sole d. verb. clausula, n. 5. Scraph. de prin. iuram. prin. 194. num. 46. Cardol. in praxi Iud. verb. clausula 2. Franc. Leo in d. cit. fin. Ecclef. par. 1. c. 2. num. 16. Marchef. de Commis. par. 1. cap. 10. num. 28. in prima impress. & Seacc. d. quæst. 16. limit. 2. num. 93. & 94. Ioseph. Sesse de Inhib. cap. 8. §. 2. n. 10. Steph. Grat. d. cit. 41. n. 18. Cened. praxi. & canon. quæst. lib. 1. quæst. 45. n. 42. & 41. Theodol. de Rub. d. claus. 7. §. 2. & 3. Baptil. Fragofo d. disp. 24. num. 224. Et ideo in contradicis & lites executionis appositum intelligi contra resistentem de facto, non de iure, consuit Roc. in Calacuriana brief. 18. Aprilis 1603. coram Card. Lancellor. impressa per Marchef. d. par. 1. pag. 311. in vlt. impressa.

Restringe tamen distinctam proximam resolu-
August. Barbosa Argum. lvi.

tionem, casu quo per Papam alicui Cardinali sit commissæ causæ, Appellacione remota, tunc enim censetur exclusæ quælibet appellacionem etiam non friuola, & solta, vt dignitas Cardinalitatis aliquid operetur; ita Bald. in l. 1. ante fin. ff. de of. Praef. Praef. Afflicet in rub. quæ superregalia, num. 4. Gomz. 2. in compendulo veris, quæ sign. num. 49. Mandol. ad Rom. cens. 211. in addis. lit. C. quos refert, & sequitur Farin. f. 42. cum par. 2. verb. Iudex, in num. 963. Cardin. Tufch. d. clausul. 400. num. 11. vbi dicit speciale in commissiõne facta Cardinali. Bap. Fragofo d. disp. 24. num. 224. vrf. sub posito. Restringe pariter in privilegijs Religionibus à Summis Pontificibus concessis, quod scilicet ad executionem illorum procedatur, Appellacione remota, quo casu remotam esse omnem appellacionem iam legitimam, quàm friuolam, obstatue Fr. Emm. d. q. 8. art. 1. 3.

Intelligitur etiam de definitiua, non autem de in-
terlocutoria, quando simpliciter profertur; ita Gemin. in cap. inquisitionis, num. 8. & 9. vbi Franc. num. 4. de heret. lib. 6. Felin. cap. causam quæ n. 27. de rescript. Card. Tufch. d. conc. 400. num. 17. Brunor. à Sole d. cit. vrf. clausula 2. Cened. d. cit. 45. num. 420. Mart. d. cit. 12. num. 10. vbi quod solum refertur ad appellacionem à definitiua in negotio principali, non autem ad illam quæ interponitur ab incidentibus, & accessorijs. Bap. Fragofo d. disp. 24. n. 217.

Nihil etiam operari si constat de grauissimo no-
torio, resoluunt Lancellor. d. cap. 12. in 8. num. 28. cum seqq. Scraph. d. cit. 64. num. 46. & Seacc. d. cit. quæst. 12. limit. 2. num. 74. Marchef. de Commis. par. 1. pag. 302. num. 79. in 2. impress. & Stephan. Grat. d. script. forens. tom. 1. cap. 41. num. 17. & tom. 3. c. 494. numer. 2. Cardin. Tufch. d. lit. 4. conc. 400. n. num. 6. Gonzal. d. gloss. 9. n. 145. Cened. d. quæst. 46. num. 44; Mart. d. claus. 12. num. 8. vbi num. seq. hoc ampliat, vt procedat etiam si dictum esset, Omni & quacumque appellacione remota. Roc. dec. 117. n. 1. in fin. p. 1. in post. Extr. alius p. 3. ver.

Vnde non tollere appellacionem, si Iudex dolo à malo, vel lara culpa sententiauit, tradit Seacc. d. limit. 1. num. 83. nec quando inuoluta sententia est detecta, & notoria. Cardin. Tufch. d. conc. 400. num. 21. & num. 15. idem resoluti quando proceditur absque parte, & extra iudicium, & aduerit Marchef. de Commis. par. 1. cap. 303. num. 83. in vlt. impress. post Ruin. conf. 1. num. 4. c. 1. quod appellacione remota à sententijs generaliter, non intelligitur de illa, si qua Iudex se competentem pronuntiat.

Non tollit appellacionem, quocumque incon-
tinenti quis est paratus docere de iusta & legitima causa appellandi, Rip. cap. 1. sub num. 2. vrf. sed si remoueat, de rescript. Contard. de mament. post limit. 2. num. 3. & quæst. 16. num. 6. Pacif. de Sala. inter. d. cit. 4. r. 2. n. 96. vbi etiam quod simpliciter non tollit appellacionem, si appellans vult ostendere repugnantiam, vel perplexitatem sententia.

Deinde non tollere quin à facto Iudicis procedat, dictum fuit in Calacuriana de Brancuilla 5. Julij 1604. coram Cardinali Sacrate, impressa per Marchef. de Commis. par. prima, pag. 304. in vltim. impress.

Non operatur quoad effectum deuolutiuum, quin negotium principale deuoluitur ad Superiorem, per quem poterit grauamen emendari & reparari; ita Contard. d. quæst. 16. n. 6. & Pacif. d. r. 2. n. 97. quicquid dicant Rolius; 27. n. 17. vol. 1. March. p. 1. pag. 301. n. 84. in 2. impress.

Item nec operatur contra iectum, nam commissi. 16

CLAUSULA XXI.

Arbitrio Rotæ:

fa caufa appellationis cum hac clausula, non prohibetur tertius appellare pro eo, quod in ea interesse putauerit; ita Bald. in cap. super eo, anab. 1. de offi. deleg. vbi Panorm. nam. 4. Barbatol. l. n. 1. Felin. n. 1. & Decian. nam. 4. Corlet. in suo singul. verb. clausula, Marant. d. i. & quandoque appellatur, n. 139. Lancel. d. r. 12. ampl. 14. n. 8. & 9. Bart. in l. 1. c. inter domos, n. 3. ff. de quibus appellare non licet; Rebuff. tom. 1. ad leges Gallia, 21. de literis oblig. arc. 1. gloss. 10. n. 10. Vant. de nullitat. quæ possit dicere de nullitate, n. 15. & 16. Menoch. remed. 4. adpisc. n. 845. de arbit. lib. 1. quest. 9. à n. 9. 1. am. segg. Brood. à Sole d. verb. clausula sexta, Guetier. in repet. nemo potest, n. 388 ff. de leg. 1. & prall. quest. lib. 3. n. 118. nam. 2. Valdes ad Suez ad leges Regni, l. iur. 2. lib. 8. pag. 124. Mich. Grass. tom. 2. in m. opin. lib. 7. tit. 24. n. 39. pag. 323. Bernard. Gueuz. d. i. c. 1. c. 1. n. 121. nam. 4. Seace. d. quest. 16. limit. 1. n. 78. & quest. 16. limit. 4. n. 43. Card. Tolet. d. de cens. 4. co. n. 6. Marchef. de commiss. par. 1. pag. 398. nam. 2. & pag. 667. n. 50. in 1. impress. & par. 2. pag. 48. nam. 61. Reodin. in prompt. recit. sentent. tom. 1. lib. 1. c. 4. Marra. d. l. 1. nam. 6. vbi nam. 1. resoluit quod hæc clausula apponitur in gratia directæ executioni litterarum Apostolicarum, intelligitur de eorum & eorum de facto, & nam. 12. quod posita in persona delegati, non transit ad subdelegatum, & quod hæc clausula est otiosa, & respiciat præiudicium tertij.

27 Non tollere supplicationem ad Superiorem aduertunt Seace. d. quest. 17. limit. 1. n. 8. Marchef. d. par. 1. pag. 197. n. 13 & Cardin. Tusch. d. quest. 4. co. nam. 24. vbi nam. 1. post Lap. alleg. 12. nam. 13. in fin. ait hæc clausulam in referipto nihil operari, si litteræ sunt nullæ, quando durat nullitas super litteris, & n. 1. post Alex. conf. 113. n. 7. vbi nam. 1. in fin. lib. 3. subdit non tollere appellationem, per quam appellans dicit se innocentem, & n. 15. post Lap. alleg. 123. nam. 4. extendit clausulam nostram non habere locum, si procedatur absque parte, & extra iudicium, & nam. 18. notat quod licet stante hac clausula non possit appellari, tamen potest de nullitate dici, quod nam. 19. extendit, ut procedat etiam si esset dictum, Dico sententiam nullam, si qua esset, appella, quia valer talis dictio nullitatis, ad notata per Alex. conf. 113. n. 14. lib. 3.

29 Non tollere restitutionem in integrum censuit Rotæ in Bonon. censu. 11. Decemb. 1601. coram Jusso, impetrata per Marchef. de commiss. par. 1. pag. 308. n. 3. in ult. impress. & apud Cenci. post tractatum de Censibus, dec. 109. n. 3.

30 Delegata alicui iudici causa à Principe cum hac clausula, Appellatione remota, non intelligitur sublatæ reuocatio illius; iuxta est elatus in e. postrema, in hac, de appell. vbi Franc. r. 1. dicit illum notabilem, clarum, & apertum, & notant exteri scribentes, Grat. conf. 134. n. 5. lib. 3. Mandosin. addit. ad Lap. alleg. 1. verb. appellari, lib. 3. Lancelot. de attest. par. 3. c. 6. nam. 4. Iacob. Laure. in tract. de l. d. falsi. d. c. 2. n. 10. & Seace. d. quest. 16. limit. 1. n. 89 & seg. Marchef. de Commiss. par. 1. pag. 301. n. 89. in 2. impress. Farinac. fragment. crim. par. 1. ver. b. Index. n. 956. vbi nam. 397. coram Iacobo Laurent. d. c. 2. n. 22. & Seace. d. n. 90. ampliat hoc procedere non solum de iure canonico, sed etiam de iure ciuili.

31 De clausula notem, Omni & quacunque appellatione remota, vide Seace. d. quest. 16. limit. 1. nam. 96. Marchef. de Commiss. par. 1. pag. 101. & 109. à n. 56. vbi ait ex his verbis omnes appellationes esse sublatas, & n. 71. & 74. quod prohibet appellatione in causa principalis. Nam hæc clausula, censetur etiam prohibita in causa accessoria, & è contra.

1 De illorum referentia de vi & effectibus huius clausulae agentes.

2 Arbitrium regulatur à iure.

3 Arbitrium totum in commissione emanata à signatario Iustitie, non facit rescripta gratuita.

4 Arbitrium dat facultatem aliquam relaxandi de iuris rigore.

5 Arbitrium operatur, ut relictæ extrema rigore asserueretur aequitas.

6 Equitas ubi concurrens, est satis ampla clausula, Arbitrio Rotæ.

7 Penfiois validitatem examina de licentia data censetur per clausulam, Arbitrio Rotæ, inserta claus. Sine retardatione solutionis penfionis.

8 Arbitrium intret ad effectum referendi restitutionem solum in fine litis, sicut præsumitur.

9 Attenta huius clausula, Arbitrio Rotæ, non potest Rotæ reuocari executionem, nisi clare constet de bona iure.

10 Possessorium reintegratur de reuocare non valet clausula, Arbitrio Rotæ, ut solum super petitione cognoscatur.

11 Possessorium ante petitionem terminantem nisi etiam à iudice habente arbitrium.

12 In parte censendi de iure iudex de non dat facultatem claus. Arbitrio Rotæ.

13 Rem indicatum non potest impedire claus. Arbitrio Rotæ.

14 At mentionem non impedit clausula, Arbitrio Rotæ.

15 Citationis defectum non supplet clausula, Arbitrio Rotæ.

16 Executionem seu non passim reuocari rigore clausula, Arbitrio Rotæ.

17 Recessum ad iudicium secularem lateranem non valet claus. Arbitrio Rotæ.

18 Rigorem exheredum, Facie Becui, temperat aliquatenus claus. Arbitrio Rotæ.

19 Arbitrium Rotæ ratum datur ex calumnia manifestata.

20 Nullitas ex tribus ubi ad iustitiam clausula, Arbitrio Rotæ.

21 Decimarum in causa inter Eccl. seu rigente appellatione claus. Arbitrio Rotæ, appellatori e interpretis sufficiens indicatum.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. a. de claus. par. 1. claus. 13. in ult. impress. 1257. Riccio. collect. d. par. 4. collect. 1604. & collect. 1257. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in an. n. 285. cam segg. Senig. h. dec. 4. a. d. n. 4. & ceteros in discussu elatos. Quibus addo nouissimè à Theod. de Rub. sing. Rot. tom. 1. p. 4. cl. 8. & cl. 175. pag. 119.

Arbitrium regulatur à iure, ut pluries censuit Rotæ, & signanter dec. 179. r. 1. & dec. 135. n. 1. & dec. 147. nam. 1. apud Farinac. par. 1. rec. & dec. 587. n. 1. par. 1. recit. & apud Pacificum post tract. de Saluata interdict. dec. 112. r. 4. & apud Cenci. post tract. de censib. dec. 236. nam. 1. & apud Zuniob. post tract. de oblig. Camer. dec. 119. n. 1. Grigor. dec. 11. n. 3. & nouissimè in Rotarum. fin. l. 1. lib. 1. n. 116. coram F. m. mine Duran. & in Romana per sessionem 23. Ianuarii 1627.

coram eodem, & hoc tanto magis procedit, quando arbitrium legitur in commissione emanata à signatura iustitiæ, quæ non facit rescripta gratiofa seu arbitria ab ordine iuris, ut dicitur in decif. 538. n. 1. part. 1. recent.

Verum tamen est quod arbitrium dat facultatem aliquod relaxatioe de iuris rigore, ut censuit eadem Rot. decif. 85. n. 4. & decif. 179. num. 1. apud Farinac. part. 1. recent. & decif. 134. num. 5. & decif. 440. n. 8. & decif. 187. num. 1. apud eundem part. 2. etiam recent. Seraph. decif. 1154. num. 1. Marchef. de commiss. part. 2. pag. 351. n. 156. & pag. 401. num. 36 in vlt. impress. & part. 3. pag. 5. vbi refert decifionem in vna Anverfana Capellania coram Cardinale Sacrate. Rot. decif. 247. n. 1. in fine, & decif. 555. n. 7. in fin. & decif. 402. num. 12. p. 1. in posthum. Ferri. al. alijs p. 3. recent. & operatur, ut relicto extremo rigorofo feruetur equitas, Rota decif. 463. n. 3. p. 1. recent. & decif. 506. n. 1. part. 2. etiam recent.

Est satis ampla hæc clausula, vbi concurrat æquitas, ut fuit dictum post Crescent. decif. 4. n. 3. de cassibus, in Casaravallana diffinitione 3. Decembris 1601. coram Cardinale Sacrate, impressa per Farinac. decif. 363. num. 1. part. 1. recent. Quæ tamen æquitas cessat stantibus impedimentis & tergiversatione partis, ita vt non solum ex æquitate, sed etiam iure ordinario fit adhibenda fides testibus nulliter examinatis. Seraph. decif. 1054. num. 1. & decif. 1296. n. 2. & decif. 1094. n. 2. vbi quod per eam censetur remissus rigor iuris ciuilib, sicut etiam per clausulam, *Conscientiam suam exorantur*. Item quando refertur iudici alijs iurisdictionem habenti, ne si alijs reducat ad mæris terminos iuris, commissio reddatur inanis, vt post Fel. Dee. & alios fuit dictum in Romana Cong. 6. Martij 1606. coram Cardinale Sacrate, cuius mentio fit in decif. 363. n. 1. in fine.

Iuncta clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, operatur vt videatur datæ facultas examinandi validitatem, vt tentum fuit in Rota apud Farinac. decif. 67. num. 1. part. 1. recent. Theodof. de Rubeis d. claus. 85. 4. vbi quod quando hæc clausula posita est in materia pensionis, Rota non solet declarari arbitrium, nisi gustat prius validitatem pensionis, Durm. Rota decif. 600. n. 7. vbi etiam quod non retardat pensionis solutionem, ead. Rot. decif. 530. num. 1. p. 2. in posthum. Farin. al. p. 4. recent.

Arbitrium intrat ad effectum referendi restitutionem fructuum in hoc litis, stante paupertate, vt tenet Martel. variæ resolut. lib. 1. cap. 86. num. 83. & dictum fuit in Casenaten. de Almino 9. Decembris 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Ciccio Decano, & in Elonen. præcipioria 5. Iunij eiusdem anni 1609. coram Illustrissimo Patriarcha Amonuade.

Stante huc clausula, licet aliquando Rota consilium de bono iure releccit attentata, hoc tamen nunquam facere consuevit, nisi de bono iure constet clarè, & concludenter per partis confessionem, vel rem iudicariam; ita Rot. decif. 16. de rescriptis in unum, latè Lancellot. de quæst. part. 3. cap. 4. quæst. 2. num. 64. cum seqq. & fuit dictum in Casaravallana diffinitione 27. 1a. mæy 1610. coram Cardinale Sacrate, & in decif. 465. n. 1. & 9 coram Gregorio XP. & in Ferraten. d. 11. 12. May 1616. coram Buratto, & in Ledien. dominij de Hollonia 5. May 1625. coram Domino Arelino.

Non habet tamen locum ad rescindendum possessioem reintegrandæ, vt solum super pætorio cognoscatur, ut fuit dictum in Ferdinen. Abbatia 10. Februarij 1615. coram Buratto, impressa per Farinac. August. Barbofe de Clausul.

decif. 651. num. 1. part. 1. recent. Possessorium enim autè t petitorium terminandum est etiam à iudice habente arbitrium, vt habetur eadem decif. 651. n. 1. nam et hæc clausula non dat facultatem offendendi, vel lædendi ius partis, ad 1. 4. mæy 1609. & 5. Iunij quæ in Præcipio, ne quid in loco publico, Bartol. Lambrosia n. 12. ff. de decretis ab ordine facien. & in Extraneo. ad res primendum, in verb. videretur. n. 13. vers. quare item, Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 2. 4. in princip.

Non potest hæc clausula impedire rem illucitam, ut dictum fuit in Romana Cong. 4. Martij 1613. coram Pvalde faniis, impressa per Farinac. decif. 434. n. 3. part. 1. recent.

Non impedit manutentionem, vt fuit dictum in Anrien. parochialis 17. Aprilis 160. coram Cardinale Lancellot. impressa per Marchef. de commiss. part. 2. pag. 416. n. 4. in 2. impress.

Nec defectum citationis supplet, est eorum infamis, etiam stante hac clausula, Marchef. d. part. 3. pag. 8. n. 3. Gregor. decif. 436. num. 2. & dictum fuit in Mantuana hærentia 1. Decembris 1611. coram Pvalde, impressa per Marchef. d. part. 3. pag. 8. n. 3. & in Zanmoren. pæcuraria 10. Martij 1609. coram Cardinale Candelio, impressa per eundem Marchef. d. part. 2. pag. 98.

Huc clausula non est locus ad reuocandum executionem iam factam, propt ex multis Rota decifionibus obseruat Mart. d. claus. 13. num. 11. & 12. aient quod stante hac clausula, appositio sequestro arbitrio Rotæ, non est locus arbitrio, si possessio sit legitime capta seruatis seruandis; & num. 13. quod stante hac nostra clausula, iuxta cum illa, *Sine retardatione solutionis pensionis*, ad fauorem translatur non suspenditur solutio, si adsint litere; & num. 16. ex vna Tuden. parochialis 3. Decembris 1602. coram Cardinale Sacrate, colligit hæc nostram clausulam non iuuare illam, qui habuit recusum ad iudicem secularem; & num. 18. post Cæsar. de Grass. decif. 12. n. 4. de pref. asserit quod si hæc nostra clausula adiecta fuerit alteri, *Sine præiudicio legitime executionis litterarum Apostolicarum*, est locus arbitrio ad supersedendum, vbi litere non sunt iustificatæ.

De clausula, *Parito Breui Arbitrio Rota*, vide in causa Altueren. Priuatus 9. Novembris 1598. coram Litta, impressa per Marchef. de commiss. part. 1. pag. 448. vbi habetur quod hæc clausula temperat aliquantulum rigorem verborum, Parito Breui, & in Barcinonen. beneficij 13. Ianuarij 1620. coram Cardinale Pamphilio, & in Anrien. parochialis 17. Aprilis 1598. coram Lancellot. & in Tuderitina parochialis 4. Iunij & 3. Decembris 1605. coram Cardinale Sacrate, & in Ledien. parochialis 16. Novembris 1594. coram Litta, & in Gerunden. beneficij 10. Aprilis 1601. coram eodem, & in Gerunden. Canoniam, seu officij Pænitentiaria 11. Februarij 1588. coram Otano.

Arbitrium Rotæ retardatur ex calumnia manifestæ, ut fuit dictum in Bononien. censu 10. Decembris 1601. coram Inso, impressa per Marchef. de commiss. part. 2. pag. 61. n. 4. in vlt. impress.

Cessat vbi uest oultias ex tribus, Rota in Fauentina 21. Iunij 1607. coram Peila, impressa per Marchef. d. part. 2. pag. 146. n. 8.

In causa decimarum inter Ecclesias posita hæc clausula, *Appellatioe interposita*, suspendit indicationem, ut fuit dictum in Corduben. decimarum 4. Decembris 1605. coram Cardinale Pamphilio, impressa per Marchef. part. 1. pag. 185.

CLAVSVLA XI.

Arbitrio suo.

- 1 Arbitrium boni viri importat clausula, Arbitrio suo.
- 2 Arbitrium boni viri intelligitur, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis.
- 3 Testator quando suam voluntatem non bene explicavit, vel declarationem suam voluntatis auctori commisit, recurritur ad arbitrium boni viri.
- 4 Voluntatem liberam, & non regulatam aliquando importat clausula, Arbitrio suo, & quando, additur.
- 5 Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat.

1 Importat hæc clausula arbitrium boni viri, ut docent Bart. in l. alius nam. §. ff. de alim. & cibarij. leg. Coten. conf. 173. col. 1. vers. sed dubium facit, col. 1. Menoch. de arbitrio lib. 1. quest. 8. num. 1. cum duobus seq. Mayr. de clausul. part. 1. claus. 1. in ult. Romana impressi Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria. gloss. 9. in auver. à n. 185. & præsertim num. 295. & gloss. 1. §. 1. num. 91. Monet. de commut. ult. volum. cap. 7. n. 141. nonnulli me Theodof. de Rubis in fure. Roma. m. 3. p. 11. 4. c. 10. 174. c. 1. linc. Nogaret alleg. m. tom. 1. alleg. 10. n. 81. cau. 199. Vide etiam dist. 14. & huiusmodi arbitrium intelligendum, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis, Dec. in l. in personam, §. generaliter. vbi Cognol. ff. de regum. Bart. in l. col. 1. ff. de solut. Re. in l. 2. §. de arbitrio, 2. v. si rem quavis, quos refert Mayr. citat. §. 2. in fine.

In ultimis etiam voluntatibus recurritur ad arbitrium boni viri, quando testator vel suam voluntatem non bene explicavit, vel declarationem suam voluntatis alteri commisit, l. 1. ff. de legat. 1. §. 1. §. 1. & c. cum de leg. Socin. conf. 91. n. 11. & ff. de ult. v. l. 1. Affili. de test. 1. n. 1. quos refert, & sequitur Mayr. d. l. test. 1. n. 1. vbi n. 8. idem esse dicendum affirmat, si legaverit Titulo centum eroganda piove sibi in secreto disit.

4 Aliquando tamen hanc nostram clausulam liberam voluntatem importare, & non regulatam, sicut illam verbum, pro lib. v. tenent Surd. de off. 10. n. 50. Mar. Anton. variat. res. l. 1. §. 1. res. l. 1. §. 1. n. 30. Marefc. etiam in res. l. 1. §. 1. cap. 1. n. 30. præcipue quando esset dictum, libero suo arbitrio committitur, ex Dec. in d. l. in personam, §. generaliter, n. 1. ff. de regum. l. 1. & Menoch. d. lib. 1. quest. 7. à n. 13. & Monet. d. cap. 1. n. 141. in fin. vel quando arbitrium ei committitur, qui alias illud habebat, tunc enim libera & absoluta facultas tribuitur dictor, ut verba aliquod operentur, ex Menoch. d. lib. 1. quest. 7. num. 35. & Monet. d. cap. 1. n. 141. in princ. p.

5 Arbitrium expirat morte illius, qui illud habet, Bart. in l. 1. §. 1. num. 9. & ff. de verb. oblig. C. radin. conf. 12. n. 10. & fari dictum in Medicinæ, profeſſore 30. February 1615. etiam Vvalde Severi, impressu per Faslin. de off. 165. n. 1. n. 1. p. 1. et c.

CLAVSVLA XII.

Auctoritate, seu vice nostra.

- 1 Iurisdictionem Ordinariam non importat clausula, Auctoritate nostra, sed delegatam.

2 Iurisdictione Ordinaria excutitur videtur, cum iudicio alius Ordinario à lege, ut à Principe Iurisdictione committitur, circa illa tamen que semper commiſſione ad illius spectant potestatem.

3 Iurisdictionem Ordinariam inferiori nunc superior in delegatam, quoties in commiſſione ad illa fuerit clausula, auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatos à nobis.

4 Quoniam adiciunt clausula particula, Etiam, videntur, Ordinarium scilicet, & delegatam Index habere dictum.

Hanc clausulam non importare Iurisdictionem Ordinariam, sed delegatam, resolunt Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 16. num. 18. Marchi. de comm. p. 1. p. 2. §. 4. n. 216. & pag. 801. num. 335. & pag. 416. n. 104. in ult. impressi D. Barbol. in l. cum Prætor 12. in princ. n. 33. ff. de iud. Monet. de commut. ult. vol. 2. §. 141.

Scitum quando iudici alius Ordinario à lege, seu Principe Iurisdictione committitur, circa illa tamen que committuntur a commiſſione ad illius spectant potestatem, non delegata Iurisdictione de nouo tribuitur, sed Ordinaria, quam iam habebat, excutitur videtur, ut in specie probat text. in l. 1. §. 1. de off. Oed. n. ibi, sua Iurisdictione subiectis, &c. l. 1. in l. 1. in ult. c. 2. ff. de iur. & iur. c. ened ad Dever. coll. 157. n. 1. Menoch. de præf. lib. 2. præf. 16. n. 14.

Tamen quoties in commiſſione adiecta fuerit hæc clausula, Auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatos à nobis, aut similibus, tunc iuxta text. in l. 1. §. 1. ff. quod simpli. ceter. versum adiciatur, ff. de verb. oblig. videtur superior Iurisdictionem Ordinariam inferiori mutare in delegatam, dum vult ut ipse non iam suum nomine, sed delegatorum cognoscat, quod proprium est delegatorum, succedat reg. l. 1. vers. omnia enim C. de viciis l. 1. n. 1. in ult. l. 1. qui mand. d. 1. n. 1. §. 1. ff. de officio iur. probat in specie text. in c. cum aliquibus, vers. nisi, de rescriptis lib. 6. ex quo in terminis post Bart. & alios, quos citant, tradunt Menoch. de arbitrio, lib. 1. n. 1. & Azavedo in rubric. 9. n. 17. & 18. lib. 3. num. 1. Re. Mohr. de Insensu. 6. d. 1. §. 1. p. 14. n. 1. vers. quando vult.

Si verò in tali commiſſione adiciatur particula, Etiam, vel, ut, dum dicitur, Etiam auctoritate nostra, vel, Tanquam Apostolica Sedis delegatum, tum videnturque potestatem, Ordinariam scilicet, & delegatam Index Ordinatus habere dicunt, provi in specie resoluti de ff. & p. 1. ff. de p. 1. n. 1. alleg. 91. num. 11. iuxta particulam, etiam, que vnum calorem exprimit, & alium includit, gloss. 1. c. 1. de test. iuncto text. in Clem. 1. c. 1. hanc cum citatis per me d. 1. §. 1. n. 4. unde si ab eodem Iudice alius Ordinarius appelleretur, non ad lumum Pontificem, sed ad Metropolitanoam Ordinariam erit appellandum, per ea que dixi d. delegatam 98. n. 14.

CLAVSVLA XIII.

Augendi, &c.

- 1 Quoniam nisi fuerit expressa, non suffragatur clausula, Augendi, &c.

2 Potest etiam passim exprimi oſane ad tertiam partem, operatur d. Augendi, &c. ubi est simpliciter passim.

3 Clausula, Augendi, &c. operatur etiam ad non tam præsumptam vel non valorem suffragatur, dicitur importare delatorem.

4 Augere

4. *Aperte amplius non poteris, si habens clausulam, Augendi, &c. simul expresseris.*
 5. *Clausula, Augendi & minuendi usque ad verum valorem etiam in secunda expeditione, non operatur, si postulat primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressam fuerit impetratum.*

Cum hæc clausula sit facultativa, non suffragatur nisi quantitas fuerit expressa, ut fuit tentum in Rota in Tuden. beneficij 11. Aprilis 1578. coram Cardinale Blanchetto, & in Spoletana beneficiorum 22. Iunii 1594. coram Cardinale Mantia, inter eum decissas impressas, deciss. 390. num. 5. novissime Theod. de Rubens in sing. Rationum. l. p. 4. claus. 9. num. 1. & claus. 85. qui d. num. 1. ait quod ista clausula est facultativa, & regula de valore ei obstat, ut non possit augeri ultra tertiam partem, & interim sit concessio in valore expressio, citat Seraphin. deciss. 422. n. 1. & deciss. 139. n. 1.

Vbi est simpliciter posita, operatur ut valor rel possit ex primi usque ad tertiam partem, quod si dicatur, *Augendi quantum opus fuerit*, tunc potest usque ad quancunque summam actus capri, & ita servare Rotam affirmat Mart. de claus. part. 1. claus. 16. num. 1. vbi num. 4. post Fab. deciss. 14. lib. 2. in noviss. subdit hæc clausulam operari, ut gratia ob non expressum verum valorem sustineatur, donec impetrans deliberet quid in expeditione litterarum velit exprimere, ampliusque ut procedat etiam ante expeditionem litterarum resignaverit, quia poterit in literis capri verus valor per resignationem.

Limita tamen quod hæc clausula non procedat, si habens clausulam, *Augendi*, semel expresserit, nam amplius augere non poterit, ut per Fel. in cap. ad au. res col. de rescript. Verail. deciss. 331. par. 3. Mart. de claus. 16. num. 6. quæ limitatio locum sibi vendicat quamvis addit clausula, *Augendi & minuendi usque ad verum valorem, etiam in secunda expeditione*, si post factam primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressionem fuerit impetratum, quia primus impetrans tenebatur inquirere verum valorem ante primam expeditionem, & ex quo malè expresserit, quod presumatur dolosus, nisi ipse doceret, quod ex aliqua causa esset motus ad exprimendum minorem valorem; ita Put. deciss. 94. lib. 3. in noviss. editione, vbi subdit non obstat illam clausulam, *Etiam in secunda expeditione*, quia intelligitur quando ex alia causa ad minorem valorem expeditur, eam tunc in dolo diceretur esse, ne privilegium conferretur esse concessum doloso, & in præiudicium officialium, qui ea prima expeditione fraudati erant, secundo expedit non poterat, & tanto magis instante impetrante in medio, per ea que Fel. in cap. ad au. res col. 3. circa princip. vers. & hanc limitationem, de rescript.

CLAVSULA XIV.

Ceterata.

1. *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agimus.*
 2. *Extensio indiget clausula ceterata.*
 3. *Extensio antequam fiat iudice auctorante, clausula ceterata non debet haberi pro extensa.*
 4. *Ceterata clausula continet omnia, quæ de stylo Notarij August. Barbose de Clausul.*

tarij in instrumentis consueverunt extendi.

1. *Omnia, quæ soleat sequi postea, & subintelligi quoquo modo possunt, ad perficiendam rationem compellitur clausula ceterata.*
 2. *Ceterata clausula continet ea, quæ sunt de natura actus, vel rei, super qua interpretatur.*
 3. *Omnia, quæ sunt de natura subiectæ materis stylis aut consuetudine, virtualiter includit clausula ceterata.*
 4. *Notarius quando dicit in instrumentis, presentibus talibus, &c. tunc clausula illa, & cetera, est extendenda; quod scilicet testes fuerunt rogati.*
 5. *Post verbum acceptantibus appositæ clausula, & cetera, extenditur pro se, hæc dicitur & successores ribus.*
 6. *Clausula, & cetera, posita post relationem partis alienum disposicionem, comprehendit sequentia in illo actu.*
 7. *Ceterata clausula non comprehendit ea, quæ sunt de substantia, & forma.*
 8. *Extensio non potest clausula ceterata in contrariis de necessitate requirentibus scripturam.*
 9. *Procurator mandato posita clausula ceterata, non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel quæ sunt capta ex primi.*
 10. *Iuramentum non continetur sub clausula ceterata, nisi expressè sit distinctum.*
 11. *Ceterata clausula non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi.*
 12. *Ceterata clausula extenditur ad ea, quæ sunt solida apponi.*
 13. *Iuramentum solemniter non suppletur per clausulam ceteratam.*
 14. *Notarius si scripsit obligationem mulieris pro alio cum clausula, renunciavit, &c. non comprehendit renunciationem Villani.*
 15. *Clausula, constituens, &c. non comprehendit clausulam separaram, accipiendi, &c.*

De vi, & effectibus huius clausule vide formam diarium Institutum notorum, seu Notariorum noviter impressum, in quo descriptæ sunt omnes eorum clausule, & quomodo extendendæ, Mart. de claus. part. 1. claus. 276. in ult. impress. Cardin. Tusch. proli. conclus. 100. l. lit. C. conclus. 302.

Hæc clausula indiget extensione, ut firmiter Rot. apud Zach. post trall. de oblig. Cameralib. deciss. 85. n. 1. quæ debet fieri per Notarium, qui de instrumento rogatus fuit, ut post Bald. & Gratian. firmavit Rot. in Romana hereditaria & Parag. deciss. 11. Iunii 1615. coram Buratto, impressa per Facin. deciss. 735. n. 5. p. 120. cent. & idem antequam extensio fiat iudice auctorante, non debet haberi pro extensa, Grat. deciss. 9. n. 123. vol. 1. Sord. deciss. 350. n. 29. vol. 1. Rot. apud Pacific. post trall. de Saluano in veridico, deciss. 141. n. 5. & inter recentiores impressas per Facin. deciss. 731. n. 1. part. 2.

Continet omnia, quæ de stylo Notarij in instrumentis consueverunt extendi, Bal. in cons. 384. incip. Duo instrumenta, in princ. lib. 3. Zabarelli. cons. 113. in princ. col. 2. vers. aliter respondemus, Cardin. Tusch. proli. conclus. 100. l. lit. C. conclus. 302. lib. 1. Cardin. Mant. de tacit. & ambig. comment. lib. 2. tit. 10. n. 19. vbi ait quod si de morte Notarij desinon appareat, recurrendum est ad generale consuetudinem, & stylum Tabellionis eiusdem regionis. Et quod extendatur iuxta stylum Notarij probandum per inspectionem aliorum instrumentorum, tradit Rota deciss. 942. n. 5. p. 1. in posth. Forin. Et ad videndum ad quæ extendatur, cognitio spectat ad iurisperitum, non autem ad testes, Rot. deciss. 542. n. 1. siliis p. 3. recit.

Item comprehenditur omnia, que solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo, si illius ad petitiendam orationem. Seraph. de *privilegiis* in *privilegiis*. 7.4. num. 174. R. de Bonon. diuersi. decif. 140. num. 13. & 14. Card. Tufch. 10. m. 2. lib. D. conluf. 127. Rot. apud Cenc. de *confif. decif.* 84. n. 8. eadem Rot. apud Pacificum post tractatum de *Soluium interdicto*. decif. 137. n. 3.

Includit ea, que sunt de natura actus, vel rei super qua interponitur, si duo pariter, si si qui interponitur. ff. de *curator. l. si in quo*, cum l. seq. ff. de *encl. Corn. conf.* 8. 1. num. 6. lib. 1. & conf. 127. num. 8. lib. 3. Ruin. conf. 154. num. 8. & 13. vol. 3. Paris. conf. 76. n. 7. lib. 3. Bertazol. in *reper. l. si qui maior. C. de translat. num. 533. Sord. conf.* 350. num. 18. Mazi. Antou. lib. 3. num. 25. 39. num. 1. Card. Mantie. de *tacit. & ambig. conuent. lib. 2. tit. 30. num. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria gloss. vlt. num. 3. Card. Tufch. d. conluf. 107. n. 17. Rot. apud Cenc. de *confif. decif.* 84. num. 7. & fuit dictum in *lumen. pecuniarum* 17. Martij 1612. coram *Vbaldo*, impressa per Farinac. decif. 393. num. 13. p. 1. recent.*

Item includit virtualiter omnia, que sunt de natura subiecti materie, stylo, aut consuetudine, Crauer. conf. 512. Bursat. conf. 150. num. 85. & seq. Cardin. Tufch. d. conluf. 312. num. 1. Rot. apud Pacificum post tractatum de *Soluium interdicto*, d. conf. 137. n. 1. vbi quoddam habet in se omnia, que solent sequi secundum consuetudinem, Petrus Henric. resp. *opuscul. l. it. E.* num. 17. vbi post Grammat. decif. 106. n. 12. & 13. ait quoddam si fuerit appositum in principio instrumenti, operatur vt videantur omnia, que tam de iure, quam consuetudine requiruntur, appositum, Gonzal. d. gloss. vlt. num. 4. vbi num. 7. notat quoddam quando in instrumento dicitur Notarius, *presumitur solus*, &c. tunc clausula illa, &c. est extendenda, quod scilicet testes fuerunt cognati, Cardin. Mantie. d. lib. tit. 10. num. 39. vbi quoddam comprehenditur omnia quecumque solent sequi secundum consuetudinem, & stylo Notarii rogati, si illa probari possunt.

Hec clausula appositum post verbum, *acceptumibus*, &c. extenditur pro se, heredibus, & successoribus, Rot. decif. 39. 1. in *prin. parti. 1. diuersi*. & fuit dictum in *Viterbien. bonorum* 2. Febr. 1614. coram *Illustissimo Patriarcha Manzardo*, impressa per Farinac. decif. 519. n. 3. parti. 1. recent.

Postea post relationem partis alicuius dispositionis comprehendit sequentia in illo actu, Rot. apud Pacificum post *sumum translatum de Soluium interdicto*, decif. 137. n. 4. vbi n. 1. quoddam habet in se solum ea, que deficient in sermone, & in ea parte vbi apponitur, eadem Rot. apud Zach. post *translatum de oblig. Camer. decif.* 16. in *principio*.

Non comprehendit tamen ea, que sunt de substantia & forma, vt per Rot. decif. 153. n. 1. lib. 1. de *verb. significat. in antiq. Grat. conf.* 140. num. 7. vol. 1. Cardin. Mant. d. lib. 10. n. 2. & lib. 14. tit. 10. num. 44. in *fin. & num. 45*. & fuit dictum in *Romanis hereditariis* 11. Iunij 1615. coram *Buratto*, impressa per Farinac. decif. 723. n. 4. para. recent.

Item non potest extendi hec clausula in contrariis de necessitate requirentibus scripturam, az *lul. Gallus. d. dem credendum*, num. 13. vbi Aret. & Ruin. n. 17. ff. de *liber. possib. concludit* Card. Tufch. d. conluf. 103. n. 18. vbi num. 31. testifigit, nisi esset consuetudo extendendi.

In mandato procure posita non potest extendi nisi ad ea, que sunt de natura actus, vel ad ea, que sunt excepta exprimi, non autem ad quorum sal-

tem principium non est expressum, Cast. conf. 18. n. 5. lib. 1. & fuit dictum in *Arconium censum* 14. May 1613. coram *Vbaldo*, impressa per Farinac. decif. 493. parti. 1. recent.

Item, nec sub tali clausula continetur iuramentum, nisi expresse sit dictum de iuramento, vt az Bald. conf. 436. incip. *Quoniam*, in *fin. lib. 1. Hippolyt. sing.* 113. in *fine*, tradit Tufch. conluf. 303. num. 31. vbi num. 15. cum *Imola conf.* 36. in *principio*. aduertit quoddam si dicatur, *iuramus*, &c. bene presumitur iurasse verbo, & tactis scripturis.

Item non extenditur ad clausulas substantiales, non solitas apponi, vt ex Rot. decif. 1. de *verb. significat. in antiq.* tenet Gonzal. d. gloss. vlt. num. 10. non enim potest Notarius sub clausula *cetera* extendere substantias omnia, propterea, *Inductio*, Rein. ad *d. l. Gallus. d. item credendum*, num. 21. & 22. Tufch. d. conluf. 302. n. 43.

Item non extenditur ad ultra dicta, & disiecta, 16

sed ad ea, que solita sunt apponi, Tiraq. de *confif. 12. n. 1. limit. 31. num. 10. Ruman. conf.* 346. num. 6. Gonzal. d. gloss. vlt. n. 3.

Item non est potens vt per illam suppleatur sollemnitas instrumenti; ita Cald. Pereira de *emp. & vend. cap. 4. n. 7*.

Item si Notarius scripsit obligationem mulieris ad pro alio cum clausula, *renunciavit*, &c. non comprehenditur renunciatio Velleiani, quia brevis locutio non potest illa beneficia & certiorationes continere, ex Bald. conf. 105. incip. *Passum disiectum*, lib. 3. notat Cardio. Tufch. d. conluf. 301. num. 16 vbi n. 37. extendit, vt procedat etiam si extet statum in loco, quod omnia, que sunt de natura contractus, presumantur interuenisse, quia adhuc ex clausula, *renunciavit*, &c. non potest extendi certioratio mulieris renuntians:

Item hec clausula cum contineat extensionem clausule intercepte, non autem aliter separat, ideo licet post clausulam *confirma* soleat sequi clausula, *acceptum propria auctoritate*; si tamen repetitur sola clausula, *confirmavit*, &c. non venit alia clausula separata; quam *acceptum*, &c. in Cast. conf. 103. sub n. 3. lib. 1. Crau. conf. 34. n. 1. Card. Tufch. d. conluf. 302. n. 39.

CLAUSULA XV.

Casu quo, &c.

Hec clausula facit actum conditionalem, vt per Sord. conf. 168. num. 8. & conf. 493. num. 15. & conf. 452. num. 39. Theodol. de *Rub. in singulari. Rot. 10. m. 2. p. 4. claus. 194*.

Expressum conditionem importat in fideicommissum facto casu quo talis moriatur sine filiis, & idem est in legatis factis casu quo hereditas deueniat ad talem; ita Bald. conf. 244. incip. *Casus solus est*, lib. 1. Cardin. Tufch. *pract. conluf.* 2. *litter. C. conl.* 583. n. 10. vbi n. 15. post Bald. conf. 105. n. 7. lib. 5. subdic pariter conditionem importare si dicatur, *si casu quo*, &c.

Vnde hanc clausulam facere conditionalem in nutritionem tradunt Bald. conf. 241. vol. 1. & Crau. conf. 168. in *prin. Becu. conf.* 39. n. 20. Sord. conf. 548. num. 10.

CLAUSULA

CLAVSVLA XVI:

Cautionem banchariam prestare teneatur, &c.

- 1 *Cautio bancharia quomodo soleat in Romano Curia prestari ad fauorem pensionarij, ostenditur.*
- 2 *Debitur non tenetur dare novum fideiussorem si primus ex conventionis datu & acceptum facultatibus lapsus sit.*
- 3 *Perbaptid sexcentium duraturam inducunt obligationem annuam ipso sexennio durante.*
- 4 *Obligatio annua non sufficit semel causis, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & nomen infertur obligatio.*
- 5 *Verba importantis tractum successum ubi ad finem non sufficit semel adimplere, sed requiritur adimplementum usque ad finem.*
- 6 *Verbum, duraturam, inducit perseverantiam alium.*
- 7 *Promittens simpliciter fideiussor, satisfaciit sua obligationem semel fideiussor.*
- 8 *Debitoris nomen in solutum datus sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessandi scilicet si promittat illud esse bonum, & exigibile.*

Hæ cautio solet in hac Curia prestari ad fauorem pensionarij, cui se obligat aliquis idoneus mercator de soluendo pensionem, & durabat olim per triennium cum obligatione illam renouandi de triennio ad triennium, quod certe exigit consensum Papæ, alijs pactum foret simoniacum, iuxta tradita per Less. de iust. lib. 2. cap. 35. num. 93. quem refert D. Lotter. in suo r. d. de benef. lib. 1. quæst. 19. num. 58. nisi tamen designaret titularis, quia tunc cum ille non tenetur ad solutionem pensionis, nec ad solutionem & renouationem bancharie cautionis tenebatur, ad notata per Mandof. Mohed. & alios hinc. Flamin. de rign. lib. 6. quæst. 2. n. 149. & 150. Ioan. Baptista Colla in r. d. de benef. consuet. claus. 96. Hodie verò prestator cautio ad sexcentium, & obligator titularis his verbis, *Ac cautionem banchariam ad beneplacitum tuum sufficientem & idoneam ad sexcentium duraturam, & sexio quoque anno, & per sex menses ante finem cuiuslibet sexennij renouandum prestare teneatur, & ad idem futuris Etsi sufficiens, & executio procedendo capi possit, ut habeo in litteris Apostolicis cuiusdam annos pensionis doctorem Ducatorum auri de Camera ad mel fauorem Apostolicis auctoritate referuare super fratribus, & incertis ad distributionibus quoridianis Thesaurarie insignis Ecclesiæ S. Mariæ Doluclera Viratantenfis.*

2 Verùm mihi accidit, quod cum transacto biennio mercator, qui dedit cautionem banchariam, defecit per decoctionem, agrauis contra tutelarem, vel aliam loco deficientem prestaret, ille licet se defecderet vulgari doctrina, quod non tenetur debitor novum dare fideiussorem, si primus ex conuentione datus & acceptus facultatibus lapsus sit, ex adductis à Gundobon. decis. 64. & late Surd. cels. 18. d. n. 7. tamen condemnatus fuit ad aliam loco deficientem prestandam, ex seqq.

3 Primò, quia verbis illa, *ad sexcentium duraturam*, de quibus in Apostolicis litteris reservationis pensionis, inducunt obligationem annuam ipso sexennio durante, cum in singulis, & item in annis, ff. de

annujs legat. l. nec semel, ff. quando dies legati cedat, cum alijs infra allegandis.

Vbi autem versamur in obligatione annua, non 4 sufficit semel causis, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & nomen nascitur obligationis, d. l. nec semel, l. pater Senen. num. 6. fin. ff. de condit. & demonstrat. l. Senen. §. fin. ff. de don. causa mortis, Caste. in l. Strichum. §. stipulatio, sub num. 1. vbi ff. & sic de singulis ff. de verb. oblig. Socin. conf. 82. n. 5. lib. 3. Nat. conf. 343. num. 5. Pat. con. 99. n. 44. lib. 2. Surd. conf. 215. num. 5. & in r. d. de aliment. vi. g. quæst. 6. num. 3. & decis. 173. n. 10. Anton. Gomez. var. 100. 2. cap. 11. num. 44. Rota in Lauen. legat. 12. Iunij 1622. coram Burato.

Secundò, quia quaremus nun importaret obligatiõnem annuam, sufficit quod verba illa, *ad sexcentium duraturam*, importent tractum successum, ad hoc ne sufficiat fuisse semel præstitum, Cyn. in l. si quis heredem, num. 2. C. de iust. & iust. & ibi Dce. num. 1. Angel. conf. 34. num. 9. lat. in l. si arbitrio, sub num. 13. vbi secundò, & seruius ff. qui sari dare cog. Felix c. 2. sub num. 5. de treuga & pace, Rot. decis. 677. part. 2. d. n. 6.

Quod autem verba, *duraturam ad sexcentium*, importent tractum successum est indubitatum, quia inducunt novam obligationem quolibet anno, ex doctrinis allegatis, cum etiam, quia propria significatio huius verbi, est ut inducat perseverantiam actus, Castens. l. fin. num. 3. C. de iudicijs dicit, toll.

Non obstat quod qui tenetur ex pacto dare si 7 deficiorem, satisfaciit suæ obligationi semel fideiussor, & nec iterum tenetur fideiussor si primus sit decedens, vel factus sit non solucum. Bart. in l. proprijs, §. secunda, ff. de prator. stipulat. cum alijs per Surd. conf. 8. per totum, quia hoc procedit in eo, qui promittit simpliciter fideiussor, ut in specie declarat Gratian. discip. forens. tom. 3. cap. 127. num. 16. & 17. & sic non applicatur casui nostro in quo cum verba promissionis importent tractum successum, lege accipiuntur ex conuentione partitionis, l. 5. & si conueniet. ff. de pignori, Nat. conf. 384. num. 11.

Hinc licet is, qui dat in solutum nomen debitoris, sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessationis, l. mandato nre. §. vltim. ff. mandati, Surd. decis. 376. n. 42. nihilominus quando vterius processerit, & promiserit illud esse bonum & exigibile, tenetur illud manutenere exigibile, etiam in futurum, l. si venditor 39. in princip. ff. de alibi. empt. Fulgos. in l. si nomen. ff. de hered. vel all. vend. Eugen. conf. 73. n. 1. & 2. Surd. conf. 441. n. 7. post medium, & n. 15. cum seqq.

Pari ergo ratione, licet promittens simpliciter dare cedulam, liberetur semel dando, nec teneatur in casu decoctionis cum renouare, tamen ubi, prout in casu nostro, promittit dare cautionem banchariam duraturam ad sexcentium, tenetur prima deficiente aliam subrogare, aliàs esset dare cautionem simpliciter, & non banchariam, nec manuteneret qualitatem duratiouis, quam manutenere tenetur, d. l. si venditor 30. de all. empt. Gratian. loco citato, num. 1. cum alijs allegatis.

Cetera hanc cedulam (cuius usus frequentissimus 10 est in Vebe) aduertendum duai cum D. Lotter. in suo doctissimo tract. de re beneficiaria lib. 1. quæst. 18. num. 155. camptore, per eam se obligare statim temporibus per tot annos, vel ad pensionarij & titularis viram se soluturum, sub iuramento & obligatione Camerali absque ulla profer exceptionem

excepto casu mortis beneficiati, illique ita consecrata eam consuevisse tradit ipsimet pensionario: adueniente ergo tempore solutionis ostensa sibi per ipsum pensionarium, vel etiam legitimam procuratorem cedula, campforem, vt resoluere consuevisse a tergo ipsius cedule scribere & adnotare quantitatem solutam cum die & anno, vt semper ex eadem scriptura iustificetur obligatio campforis erga pensionarium, simulque constat de illius diminutione per dictas annotationes ad commodum ipsius campforis, cum non possint fieri aliter quam de ipsius credititoris consensu, quo stante, vtrunque iurgit probatio pro, & contra, iuxta l. *Publica*. §. *vis*. vbi gl. vlt. ff. de positi.

Plura circa hanc materiam potissimum pertractat D. Lotter. *dist. quall.* 18. per totum, & præcipue à num. 155. cum multis seqq. & latissime deducta fuerunt in vna *Ceremon. Pensionum*, sine Priorum 15. *Februarij* & 1. *May* 1621. & 23. *Iunij* 1623. eorum bene memoria Phalda.

CLAUSULA XVII.

Citra aliquam innouationem.

1. *Class.* Citra aliquam innouationem, præseruat hypotecam antiquam.
2. *Præseruat iura, & priores contractus.*
3. *Class.* Citra præiudicium priorum iurium, imò iura iuribus addendo, &c. operatur vt non dicatur facta nouatio, nec recessum à primo instrumentum.

4. *Class.* Citra renouationem, &c. operatur vt per secundum mandatum primum non dicatur renouatum.

1. **P**ER hanc clausulam præseruari antiquam hypothecam, obliuatur Gozad. *conf.* 38. num. 2. Gab. *comm. cit. de nouat. conc.* 1. n. 56. in 3. sublimitatione, & fuit dictum in *Romana anterioribus hypotheca* 28. *Novembri* 1507. coram Cardinale Pamphilo.

2. Item præseruat iura, & priores contractus, vt nouatio non fiat, ita Ias. *in l. 1. de l. 1. n. 9.* in fine, ff. si *ext. petat.* Gratian. *conf.* 126. v. 8. lib. 3. Nat. *conf.* 527. n. 1. Gozad. *conf.* 18. n. 2. Thesaur. *Pedem. d. c.* 126. n. 1. nam aliis de nouationis natura erat extinguere præcedentem obligationem, eamque in sequentem transfundere, l. 1. *de nouat.* Surd. *conf.* 298. n. 44 & fuit dictum in *Romana pecuniaria* 28. *Ianuarij* 1608. coram Orenbergo, impetita per Fatim. *dec.* 249. n. 6. p. 1. rec.

3. *Class.* Citra præiudicium priorum iurium, imò iura iuribus addendo, &c. operatur, vt non dicatur facta nouatio, nec recessum à primo instrumentum, vt per Gratian. *conf.* 127. n. 27. ad fin. & seq. lib. 1. Theodol. de Rubens in *fin.* Rota *rem.* 2. *part.* 4. *cl.* 101. Rota *dec.* 718. n. 1. & seq. p. 1. *diuersi.*

4. *Class.* Citra renouationem, &c. operatur vt per secundum mandatum primum non dicatur renouatum, Puz. *dec.* 118. lib. 1. Thebald. *dec.* 107. in fine, & quod primus Vicarius per secundum deputationem non censetur renouatus, Rebuff. in *forma Vicarij* 29. Et posita in mandato procurator intelligitur de constitutione prioris valida, non autem de nulla, Gonzad. *ad reg.* 8. *Cancl. gloss.* 57. n. 18. *vers.* & clausula *citra renouationem.*

CLAUSULA XVIII.

Citra vitium spolij, & attentatorum.

1. *Class.* Citra vitium spolij, & attentatorum, quando in Curia vtramque ostenditur.
2. *Littera in forma Breuis cum clausula*, Citra vitium spolij, &c. possunt impetrari etiam postquam commissa fuerit causa super possessione & pertinentia illius beneficij.
3. *Class.* Citra vitium spolij, &c. apposta in Breui, tanquam accessoria recipit condonationem Breui, intelligitur quatenus Breui sit iustificatum.
4. *Sententia Auditoris Camera super executione Breui lata sine iustificatione*, si nulla.

IN Curia vtrumque hæc clausula, illam potissimum inserendo in Breuibz de capienda possessione nomine Camere beneficij litigiosi, ac alijs quomodocunque collationi Apostolicæ Sedis referuatur vacantis per mortem alicuius ex colligantibus, vel in Curia, aut per obitum Cuiuslibet, vel familiarium Cardinalium, Collectorum, vel Subcollectorum, aut Proconotoriorum, & similium, & operatur, quod licet additi his tamen non attinent possessionem capiendi illius vigore, vt per Staphil. *de litteris gratia* in vltim. *vol. de refer. in form. Breui.* & per Sarnen. in *tratt. de Breuium*, num. 14. *vers.* Breui etiam frequenter, vbi numer. 15. subdit illud sæpius vidisse.

Possunt huiusmodi litteræ in forma Breuis cum hac clausula impetrari etiam postquam commissa fuerit causa super possessione, & pertinentia illius beneficij, nõ obstante inhibitione desuper emanata, iuxta allegata per Lancell. *de artem. in pres. part.* 2. c. 4. n. 415. & seq.

Recipit tamen ipse Breui apposta tanquam accessoria conditiones Breuis, & intelligitur quatenus Breui sit iustificatum, Pot. *dec.* 1. lib. 1. impressa per Marches. *part.* 1. *pag.* 428. Rota in *Picon. beneficij Sancti Marini*, 20. *Februarij* 1600. coram Cardinale Pamphilo, & in *Celfon. præceptoris* 4. *Februarij* 1605. coram Reuerendissimo Domino meo Cocino, impressa per Marches. *de Commiss.* p. 2. *pag.* 64. n. 6. & 7.

Vnde sententiam Auditoris Camere super executione Breuis latam non præcedente illius iustificatione, esse nullam & spoliariam, censuit Rota in *Maiore. Sacristia* 16. *Decembri* 1601. coram Cardinale Pamphilo.

CLAUSULA XIX.

Citra aliquam liberationem fideiussorum.

NOUATIONEM respectu etiam fideiussorum excludit hæc clausula, iuxta tradita per Ias. in l. *non solum*. §. *morte*, n. 48. *de non op. nunciis*. Grat. *conf.* 116. n. 7. & 8. lib. 1. Rot. in *Romana configurationis depositi* 5. *Iunij* 1600. coram Reuerendissimo Domino Cocino *Ducano*.

Clausula, Citra præiudicium iuris mei, quid importet, vide Sotini. *in conf.* 89. num. 8. *vol.* 3. quærit etiam Cenc. *post lib. præd.* & *cas. 4. sing.* 43. n. 3.

CLAVSVLA XX.

Citra consensum in iurisdictionem,
&c.

Comparatio eorum iudice si fiat simpliciter, & sine clausula, Citra consensum in iurisdictionem, &c. tunc per quicumque alium consentitur in iurisdictionem illius iudicis.

Quicquid contra videntes hac clausula dixerit, Innocentius in cap. Camanay. q. de elect. Alex. in l. non solum, §. morte, in fin. §. de nomi oper. nunciat. & Felin. in cap. cum M. Ferrarum. n. 66. de Constit. tamen valde suffragari experientia docet, cum contingit dubitari an facit consensum in iurisdictionem illius iudicis; nam si comparatio fiat simpliciter, & sine hac protestatione, non est dubium fuisse in iurisdictionem consensum iudicis illius per quicumque actum; ita Felin. in cap. inter monasterium, ab n. 10. ubi, sed faciendo aliud alium, &c. de re iud. & ibi gloss. verb. subra. de iudic. vers. super hac dicunt quidam, ubi Abb. n. 8. & 9. Rot. de i. §. 63. num. 4. per. 1. dicitur. & fuit dictum in Elberon. iuris consulto 18. Martij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano.

CLAVSVLA XXI.

Codicillaris.

- 2 *Dollones referuntur de vi, & effectibus huius clausula agendi.*
- 3 *Clausula Codicillaris est innexa ad conservandas ultimam voluntatem.*
- 4 *Testatorum ex voluntate presumitur potius, quam ex capite Notarij apposta clausula, Codicillaris.*
- 5 *Intelligi si testamentum publicum coram testatore legatur, vel consuetudo, seu stylus sit illam apponi a Notarij.*
- 6 *Testamentum inter liberos conditio tacite presumitur inesse clausula Codicillaris, licet non reperitur continetur.*
- 7 *Codicillaris clausula quando est tacite intellecta, non est parvi potentia cum expressa.*
- 8 *Testamentum si non potest valere tanquam testamentum, ut valeat tanquam Codicillus, & omnia legata & fideicommissa subsistant, operatur clausula Codicillaris.*
- 9 *Legatus in particularibus operatur clausula Codicillaris, ut licet testamentum reddatur nullum per acceptionem filiorum, vel posthumum, nihilominus debeantur legata.*
- 10 *Legatus, qui confirmatur per auct. ex causa C. de liberis prateritis, quia aliter periturus, remittit.*
- 11 *Testamenti caducitas ut impediatur, operatur clausula Codicillaris.*
- 12 *Testamentum quando est nullum exheredatione, aut mala filij praesentatione, tunc operatur clausula Codicillaris repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato.*
- 13 *Testamento rupto ex causa praesentationis filij iam nati, ut operatur clausula Codicillaris, ut bona per fideicommissum haeredi scripto sint restituenda restant.*

- 13 *Testamento rupto per quendam, operatur clausula Codicillaris.*
- 14 *Testamento apposta clausula Codicillaris, operatur ut haeredes ab intestato consentiant gravati dispositione in testamento adimplere.*
- 15 *Testamentum si est nullum, ut parvi intelligatur nullum esse fideicommissum, operatur clausula Codicillaris.*
- 16 *Legati repetitionem venientibus ab intestato operatur clausula Codicillaris.*
- 17 *Voluntas testatoris ubi deficit, operatur clausula Codicillaris.*
- 18 *Substitutionem directam fideicommissi facit valere clausula Codicillaris, adiecta testamento maritus.*
- 19 *Reservatum in gravato operatur clausula Codicillaris, quod non destruitur Trebellianica.*
- 20 *Verba directa ut obligantur, operatur clausula Codicillaris.*
- 21 *Defuncti voluntatem sustinet, seu confirmatur clausula Codicillaris, quando deficit simpliciter ab defunctum solennitatem, non autem cum altera.*
- 22 *Instrumenti ad revocationem testamenti inserti, operatur clausula Codicillaris, ut debeant fieri in alio testamento specialis mentio.*
- 23 *Testamentum valere facit clausula Codicillaris, eo casu, quod heres moritur in via testamentum.*
- 24 *Testamentum apposta clausula Codicillaris, fride directam substitutionem filii in fideicommissam.*
- 25 *Venientes ab intestato quod consentiant tacite vocati, operatur clausula Codicillaris.*
- 26 *Casu evanescit dispositio a testatore, operatur clausula Codicillaris.*
- 27 *Testator ac propterea venientes ab intestato residuum hereditatem haeredi scripto, operatur clausula Codicillaris.*
- 28 *Codicillaris clausula non habet vim contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valeat propter defectum voluntatis.*
- 29 *Hereditas licet non possit in Codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directa, operatur clausula Codicillaris, ut debeat hereditas per fideicommissum restitui.*
- 30 *Hereditas ut debeat ex clausula Codicillaris ab intestato, ipsa clausula operatur, excepta legatima etiam quoad partem praeteritis nuptentis.*
- 31 *Haec instrumentum si praematurus testator, operatur clausula Codicillaris, ut haeredes ab intestato teneantur ex fideicommissum restituere substituto.*
- 32 *Substitutio pupillaris ut testamento rupto necessitate possit, vel praesentatione filij subsistant, operatur clausula Codicillaris.*
- 33 *Substitutio pupillaris confirmationem ad favorem non impugnantis testamentum operatur clausula Codicillaris.*
- 34 *Haec datum in solidum licet si repudiet hereditatem, priusquam etiam commodo legatim, tamen si in testamento adest clausula Codicillaris, potest repudiare hereditatem, & consequi legata ab intestato.*
- 35 *Testamentum quando est nullum, quia spurcius inopax est substitutum, sustentur ex clausula Codicillaris etiam facta concubina.*
- 36 *Testatorum voluntas ut omni meliori modo valeat, operatur clausula Codicillaris.*
- 37 *Frateres S. Francisci incapaces si in testamento inserti sint cum clausula Codicillaris, possunt habere*

- habere ut vendant, pretium pro necessitatibus consequantur.
- 38 Legatum factum heredi conditum cum totius, valet si in testamento est clausula Codicillaris.
- 39 Possitum quando sunt infirmi, & ultimo morienti sunt aliqui substitui, quando operatur cl. Codicillaris, ostenditur.
- 40 Solemnitatem deservit ut suppleat, non voluntatem, operatur cl. Codicillaris.
- 41 Quod legitimam debuit filius, vel alius gravatus restituere ex cl. Codicillaris, nihil illa operatur.
- 42 Immissione heredi scripto non dari, nec retardari immisionem heredi non testatari, operatur cl. Codicillaris.
- 43 Institutum in re certa, ut trahi possit ad universum ex fideicommissum, licet non ad alios heredes universalem ex testamento, operatur cl. Codicillaris.
- 44 Testamentum quando sit nullum propter rationem filii, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 45 In testamento in quo incipit per se institui a fratre, vel sorore, & ceteris fratribus, vel sororibus sine proteritis, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 46 Substitutio reciproca quod contineat fideicommissum, non operatur cl. Codicillaris.
- 47 Cui in testamento non facto secundum solemnitatem requisitus, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 48 Testamentum secundum ad impediendam quivocacionem primum, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 49 Testamentum ubi potest valere ut testamentum, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 50 Testamentum de iussu suo ubi agitur, nihil operatur cl. Codicillaris.
- 51 Testamentum in invalido revocatorio primi validi nihil operatur cl. Codicillaris.
- 52 Testamentum in fine quando ponitur cl. Codicillaris, nihil operatur.
- 53 Remedium si inquam. Cade reme deum non tollit cl. Codicillaris.
- 54 Testamentum valere facere quando parum appositum heredi si contrarius, non operatur cl. Codicillaris.
- 55 Matrem si quis instituit in re certa proteritis filiis cum cl. Codicillaris, non operatur nisi quoad rem particularem.
- 56 Codicillaris cl. multum modum ponitur.
- 57 Testamentum nullum ob proteritatem posthumum an sufficiat clausula Codicillaris, remissum.

DE vi, & effectibus huius clausule vide lxx Turret. in speciali tract. de hac clausula edito. Hippol. conf. 318. numer. 7. vol. 1. Anton. Gomez l. 3. Tauri, numer. 71. cum segg. Menoch. conf. 316. numer. 39. cum segg. & conf. 381. numer. 14. & conf. 379. n. 2. Mascard. de prob. conclus. 300 Perez ad l. 1. vers. sexta solemnitas. l. 1. lib. 1. Ordin. pag. 108. Cardin. Mantie. de eadem. l. 1. vol. lib. 1. tit. 9. Ioseph. Ludou. decis. 2. numer. 31. Sud. conf. 129. numer. 18. cum seg. & conf. 231. Molin. de iust. disp. 112. Cardin. Tulch. pract. cancellos. 100. l. 1. l. 2. c. cancellos. 192. & conclus. 304. numer. 16. cum segg. Mart. de cl. p. 1. cl. 13. Cennali. commun. contra commun. quesi. 80. & quesi. 185. cum segg. Cardol. in praxi Indis. & Admora-

rum, verb. cl. 11. Honded. conf. 74. tom. 1. Bernard. Gexur. ad pract. Camera Imperialis, lib. 1. conc. 114. Aloyl. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 59. & p. 4. collect. 1186. Stephan. Gratian. discrep. forens. c. 48. n. 4. cum segg. lxx Fular. de substit. quesi. 243. n. 18. cum segg. Cancet. ver. res. p. 1. 4. n. 59. & n. 108. & c. 1. n. 114. Magdalen. de numero testium in testamentis requisitis p. 1. c. 6. numer. 37. & 28. & c. 16. n. 75. cum segg. Theod. de Rub. in sig. Rota tom. 2. p. 4. cl. 11. pag. 219. & cl. 205. pag. 215.

Hic clausula est inuenta ad conferuandas voluntates, Bald. Liu.ultima, c. 4. vers. nunc alia qua, de Codic. Decian. conf. 187. & 4. Fular. dist. 9. 145. n. 40.

Præsumitur ex voluntate testatoris potius, quam ex capite Notarii apposta, Aloyl. Ricc. de cl. l. 1. 59. post med. Honded. conf. 33. numer. 44. tom. 1. Menoch. conf. 8. n. 10. & conf. 37. numer. 143. quod intellige si testamentum publice coram testatore legatur, ex adductis per Honded. conf. 33. numer. 46. & conf. 74. n. 43. tom. 1. & Gob. commun. tit. de consuetud. com. 4. numer. 7. nam bonum est de ea testatore certiorari, Angel. conf. 364. n. 6. et gen. res. quapropter, quem refert Cardin. Tulch. de conc. 291. n. 118. vel consuetudo seu stylus sit illam appooi à Notario, ut per Mascard. de conc. 300. n. 1. quia censetur apposta ex tacita voluntate testatoris, cum consuetum sit quod apponatur, secundum Farin. in praxi c. 7. f. 6. de falsitate & simul. quesi. 157. cum. 48. aliter enim illa omnia non debet intelligi, ex Brunor. à Sole in locis communibus, vers. clausula. 7. Card. Tulch. de conc. 191. n. 181.

In testamentis inter liberos conditis tacite præsumitur in esse, licet non reperitur condonata, gloss. verb. non voluit, in fin. in l. eborardi. §. cum filia ff. de vulg. Coart. in c. Raymuni. §. 1. numer. 4. de off. Anton. Gomez leg. 3. Tauri, numer. 63. & 74. C. 82. in c. si pater, verb. iur. d. cum. n. l. eodem. l. 1. lib. 6. Cephal. conf. 410. n. 17. Mench. de success. progressilib. 2. f. 38. n. 21. vers. item multum, Petri. de interpret. tit. vol. fol. 100. n. 18. Cardin. Mantie. de consuet. vol. lib. 1. tit. 9. n. 5. & lib. 6. tit. 1. numer. 21. & 32. Clarin. in testamentum, conf. 3. n. 7. Ferrer. in consuet. Cathalonie, gloss. 7. n. 38. Matien. ad l. 1. gloss. 10. n. 19. tit. 4. lib. 5. non Recop. & d. 1. gloss. 2. numer. 9. Gutier. in repert. §. non potest, numer. 231. ff. de leg. 1. & pract. lib. 3. quesi. 50. numer. 3. Surd. conf. 232. numer. 14. Censili. commun. contra communem quesi. 186. cum seg. & Stephan. Gratian. de c. 48. n. 18. & c. 363. n. 1. Fular. de substit. quesi. 145. numer. 48. vbi n. 49. & §. 2. declarat procedere quoad solemnitatem, non quoad substantiam.

Quando verò est tacite intellecta, non est parum potentius eum expressa, ex notatis per Surd. conf. 232. numer. 18.

Primo operatur hac clausula in testamento, ut si testamentum non possit valere tanquam testamentum, valere tanquam codicillus, & omnia legata & fideicommissa sufficiat, l. vbi testamentum, §. ff. de iure Codic. Clar. in §. testamentum, quesi. 46. n. 1. Matien. ad l. 1. gloss. 2. numer. 9. & gloss. 10. numer. 4. 114. lib. 6. non Recop. Surd. de conf. 231. n. 17. Gama Conf. decis. 116. n. 3. Cardin. Tulch. de conc. l. 1. §. 1. à prime. Cardol. de verb. clausula 21. Aloyl. Ricc. de cl. l. 1. 186. vers. quinto, & tunc sufficienter testamentum iure codicillorum, in notis sufficienter quinque testes, etiam non rogati, Mench. de iur. et testat. lib. 2. §. 1. n. 41. Paris. conf. 32. n. 10. lib. 2. Stephan. Gratian. de c. 48. §. 1. p. 63. n. 6. Operatur etiam in legatis particularibus, ut licet testamentum reddat nullum propter rationem

præteritione filiorum, vel posthumi, nihilominus debeantur legata, *Cast. conf. 100. incip. Clarum eff. lib. 1. Card. Tulch. d. conclus. 192. num. 72. vbi num. 73. cum Olbrado conf. 149. c. f. in c. 1. et in c. 1. & Bald. conf. 159. in principio, lib. 1. & aliis, subdit hanc clausulam respicere validitatem legatorum, etiam quod testamentum licet solemne sit, cum patet per naturalitatem posthumi, quando non habet verba, & si non valet, vel, in futurum non valet, quia tunc non potest restringi hæc clausula ad solemnitatem, quæ non respicit futura; & qua actione petantur legata, quæ consensuant per ant. ex causa. C. de liberu præterit. vide Rendin. in prompt. recept. sent. tom. 1. in d. legat. num. 16.*

10. Secundò operatur, vt testamenti caducatio impediatur, Menoch. conf. 106. num. 95. & quod subfisturus succedat non obstante quod institutio fuerit caduca, tradit Vincent. de Franch. decis. 156. num. 1.

11. Tertio, quando testamentum est nullum præteritione, aut mala filij exheredatione, tunc operatur repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato, ita Crau. in f. Codicillum, quest. 22. n. 21. Mart. d. claus. 11. n. 19. Put. decis. 7. de testam. Gutier. pract. lib. 3. quest. 10. n. 7. Gabr. conf. 109. num. 5. & conf. 113. n. 1. lib. 1. & fuit dictum in Arimund. legat. 10. Decembris 1594. coram Litta, & in Savina successoria 15. Martij 1604. coram Cardinale Sacrateo, & in Puerben, seu Romana precatoria 18. Februarij 1614. coram Phaldo, impressa per Farinac. decis. 568. n. 1. part. 1. recent.

12. An autem rupto testamento ex causa præteritionis filij iam nati, operetur hæc clausula, vt bona per fideicommissum hæredi scripto pite testanda vide latè Fusar. quest. 169. An verò rupto testamento ex causa præteritionis posthumi, operetur bona debendi in vim fideicommissi hæredi scripto vide latè Fusar. d. quest. 169. n. 8. cum segg.

13. Quarto operatur rupto testamento per querelam, ita ex Bart. in ant. ex causa. n. 33. C. de liber præteritum, tradunt Cenul. d. quest. 183. Mart. d. claus. 11. n. 40. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 8.

14. Quintò, posita in testamento operatur, vt hæredes ab intestato censentur gratati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere, l. si non versallud. C. de codicillis, Bellacomb. tom. 1. commun. opinio. lib. 6. tit. 15. num. 256. vers. nec enim, pag. 60. Valac. conf. 68. n. 2.

15. Sextò operatur, si testamentum est nullum, vt pure intelligatur relictum esse fideicommissum, quo casu legitima tantum, non tamen Trebellianica deduci potest, Gutier. d. quest. 50. num. 9. Peregr. conf. 8. n. 4. col. 1.

16. Septimò operatur repetitionem legati venientibus ab intestato, vt per Vincent. de Franch. decis. 1. num. 23. & 15. Gregor. decis. 171. num. 8. & num. 72.

17. Subdit quòd non operatur vbi deficit voluntas testatoris; & num. 10. querit an suffineat testamentum, in quo frater est præteritus instituta turpi persona.

18. Octavo in testamento matris adiecta facit valere suam substitutionem directam iure fideicommissi, vt per Ferrer. in consilij. absolutum, gloss. 1. n. 163.

19. Nondò operatur in gravato restitute, quod non detrahitur Trebellianica, ex Casalean. vso finl. mulieri relicto, n. 80.

20. Decimò, quod verba directa obliquantur, Marten. l. 1. gloss. 2. num. 9. tit. 4. lib. 3. nova Recopilaz. Surd. conf. 132. num. 19. & 23. Seraph. de privileg. iuram. privil. 77. num. 4. Ferrer. in consilij. Carbalen. gloss. 77. n. 135. Gratian. cap. 77. n. 31.

Vndecimò sustinet, seu confirmat voluntatem de iudici, quando deficit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat, vel extendit iuxta resoluta per Valac. conf. 193. num. 12. Stephan. Gratian. disposit. forens. cap. 369. n. 10. & fuit dictum in Antoniana fideicommissi 26. Novembris 1611. coram Phaldo, impressa per Farinac. decis. 157. num. 9. part. 1. recent. vbi habetur quòd hæc clausula confirmat tantum & corroborat voluntatem testatoris, non autem eam alterat, & extendit.

Duodecimò, ex præsumpta testatoris mente operatur, vt ad reuocationem iuramenti testamenti inserti, debeat fieri specialis mentio in alio testamento; ita Gabr. commun. lib. 4. de testam. conclus. 5. num. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 31. n. 13. Cenul. commun. c. 1. de communis, quest. 111. num. 2. 1. Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 19. Bernard. Gauric. ad practicum Camer. Imperialis, lib. 2. conclus. 114. considerat. 1.

Decimotertio facit valere testamentum eo casu, quòd hæredes moriuntur in vita testatoris; ita Vincent. de Franch. decis. 159. n. 1. Matil. singular. 544. Rol. conf. 51. n. 97. vol. 2. Paris. conf. 60. n. 10. & conf. 104. n. 2. & conf. 64. n. 13. vol. 2. Bellacomb. tom. 2. num. opinio. lib. 6. tit. 15. n. 259. pag. 62. Menoch. conf. 106. n. 393. & conf. 100. n. 4.

Decimoquarto, apposta in testamentis facit d. rectam substitutionem flecti in fideicommissariam; in Ferrer. in consilij. Carbalen. gloss. 1. n. 176. quia trahit secum substitutionem fideicommissariam, quando de interitu testatoris appareat sic voluisse, vt dictum fuit in Romana fideicommissi de Privilij. 9. Maij 1611. coram Ruerendissimo Domino meo Pirrmano, impressa per Farinac. decis. 344. n. 10. part. 2. recent.

Decimoquinto operatur quòd censentur venientes ab intestato tacite vocari, Gregor. decis. 446. n. 5. vbi n. 6. & 7. subdit operari, vt reuocato testamento teneat, absque eo quòd sequatur declaratio voluntatis decedendi ab intestato, præsertim quando est adiecta clausula, Omni meliori modo, &c.

Decimosexto operatur eueniente casu disposito à testatore, Socin. sen. conf. 76. in fin. lib. 3. Aleat. resp. 49. 2. n. 17. Menoch. conf. 126. n. 40. quicquid dicunt Alex. conf. 17. n. 19. lib. 2. Paris. conf. 52. num. 15. & conf. 64. num. 14. lib. 1. Decian. resp. 120. num. 12. lib. 2. Menoch. sibi contrarius conf. 43. n. 11. Fusar. de sub. lit. quest. 456. n. 41. & quest. 469. n. 83. sequitur primam opinionem.

Decimoseptimò operatur ac si testator rogasset venientes ab intestato testatui hæreditatem hæredi scripto, Fusar. de sub. lit. quest. 69. n. 1.

Clausula hæc codicillaris non habet vim, & effectum contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valet propter defectum voluntatis, Tiraq. in l. si unquam, verb. donatione largi. n. 266. C. de reuocand. d. net. Seraph. de privileg. iuram. privileg. 84. num. 4. Curt. iun. conf. 114. n. 10. Card. Manz. de consilij. lib. 1. tit. 4. n. 15. Turret. de effectu clausula codicillaris quest. 23. l. 1. n. 2. Surd. decis. 37. num. 7. & conf. 11. n. 10. & conf. 132. n. 16. & conf. 137. n. 15. Cald. Pereira q. 9. d. 2. g. 16. Steph. Grat. d. c. fore. 77. 4.

Decimoctavo operatur, vt licet hæreditas non potest in codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directa, debeat hæreditas per fideicommissum restitui, l. Scamila. ff. ad Trebell. Calder. conf. 164. alia 35. de testamentis, Castro conf. 97. incip. Super primo n. 1. in fin. lib. 1. & conf. 200. in princ. lib. 1. Tulch. d. conclus. 192. n. 45. vbi n. 46. extendit

extendit vt procedat etiam in testamento in scriptis, licet non sit scripta, dummodo probetur à testatore dicta, quia si non valet vt testamentum in scriptis, valet vt codicillus ex dicta clausula.

- 30 Decimonono operatur, vt hereditas debeat ex clausula codicillari ab intestato, excepta legitima, etiam quoad partem præteriti rumpentis; ita ex Bart. conf. 30. num. 6. vers. x. incip. *Est videndum*, lib. 1. concludit Card. Tusch. d. conf. 129. n. 47.

- 31 Vigesimo, quod hæres tultiturus si præmoriatur testator, hæredes ab intestato teneantur ex fideicommissio restituere, substituto, vt per Bald. conf. 129. in fin. vers. *dictum*, lib. 1. & conf. 170. lib. 5. Cardin. Tusch. d. conf. 129. n. 49. vbi n. 50. extendit, vt imò si hæredes ab intestato sunt prohibiti aliquid petere, restituant sine retentione Trebellianica.

- 32 Vigesimo secundo operatur, vt substitutio pupillaris in testamento rupto natiuitate posthumi, vel præteriti filij, sustineatur; Bart. conf. 44. in fin. lib. 5. Oldrad. conf. 17. in fin. vers. *4. d. dicitur*, Angel. conf. 90. num. 5. vers. *si filius*, Bald. conf. 186. incip. *Fallum*, lib. 1. & conf. 167. incip. *Thema*, num. 4. lib. 2. Card. Tusch. d. conf. 129. n. 53. vbi n. 54. cum Alex. conf. 16. n. 5. lib. 1. extendit, etiam si ignorauerit testator natos filios, vel nepotes, & num. 56. extendit, vt procedat etiam si eadem substitutione vocaretur si a ter ex latere patris coniunctus, excluderetur posthumus verique coniunctus, qui erat præteritus, quando pater sciuit natum posthumum, & non mutauit testamentum, & num. 57. pariter extendit habere locum in substitutione pupillari non expressa.

- 33 Vigesimo tertio operatur conseruationem substitutionis pupillaris ad fauorem non impugnantis testamentum; ita ex Rom. conf. 516. incip. *In casu propositi consultationis*, in fin. tradit Card. Tusch. d. conf. 129. n. 69. vbi n. 70. cum cod. Rom. conf. 181. incip. *Pro decisione*, n. 3. restringit conseruari pupillarem substitutionem in portione eius, cui facta est substitutio, prout legata conseruantur ab eo, qui est grauatus, non tamen in portione præteriti, & n. 71. similiter restringit, quia non sustinetur substitutio pupillaris facta ad fauorem præteriti, quando impugnatur testamentum.

- 34 Vigesimo quarto operatur, quod licet hæres datus in solidum si repudiet hereditatem, priuatur etiam commodum legatorum, tamen si in testamento adeat hæc clausula, potest repudiare hereditatem, & consequi legata ab intestato vigore huius clausule; ita Bald. conf. 328. incip. *Fallum tale*, vers. *sed posito*, lib. 1. Cardin. Tusch. d. conf. 129. n. 80.

- 35 Vigesimo quinto operatur quando testamentum est nullum, quia spuris incapax est institutus, sed vt possit nubere & viuere honestè, Anton. de Butrio conf. 14. Card. Tusch. d. conf. 129. n. 86. vbi n. 87. asserit operari etiam si defectus sit ex parte disponentis, prout si filius familias, qui non potest testari, sed potest donare causa mortis, vt quia pater consensisset, testaretur, quia testamentum per hanc clausulam valeret vt donatio causa mortis, & num. 88. subdit operari quoque etiam si ex defectu capere debentis testamentum esset nullum, prout in Mendicantibus, qui non possent habere hereditatem titulo institutionis, sed iure relicti, vel donationis.

- 36 Vigesimo sexto operatur quòd voluntas testatoris omni meliori modo valeat, vbi n. 1. in testamento instituto sunt Fratres Sancti Francisci incapaces, illi possunt habere vt vendant, & pretium pro necessitatibus consequantur; ita Bart. in tract.

Altorum, lib. 1. dist. 1. c. 2. Ex grad. lib. 1. num. 15. Card. Tusch. d. conf. 129. num. 89. contra Bald. in *anch. ingressi*, n. 16. C. de sacros. Eccles. Nota clausulam codicillarem non obseruari vbi adeat voluntas, Anell. Amat. conf. 6. n. 13. & 34.

Vigesimo sexto operatur quòd licet non valeat legatum factum hæredi coniunctum cum tertio, quia tertius totum legatum habebit, tamen secus est, si in testamento esset clausula Codicillari, quia hæredi fiet substitutio, Angel. conf. 129. num. 29. vbi num. 100. subdit operari quòd fideicommissum vniuersale sustineatur, & num. 101. imò quòd faciat valere in vim fideicommissi vniuersalis, non autem particularis.

Vigesimo septimo operatur etiam quando sunt instituti posthumi, & ultimo morienti sunt alij substituti, quòd nonnulli posthumi nascantur, testamentum est nullum, & substitutio nulla, & vocantur venientes ab intestato, qui tenentur restituere ex clausula codicillari substituti retenta Trebellianica, Cast. conf. 99. incip. *Videndum*, num. 4. vers. *sed quare*, lib. 7. Card. Tusch. d. conf. 129. num. 112. vbi n. 113. asserit etiam operari, quòd licet nascatur posthumus, nihilominus teneatur ex fideicommissio restituere aliis hæredibus scriptis, quando clausula est per verba etiam de futura, videlicet, *si non valet*, vel *non valebit*, & num. 114. subdit pariter operari quando posthumus natus fuit agnitus, & testator de eo habuit scientiam, & tempus mutandi voluntatem, sed non mutauit, & refert Cast. conf. 200. num. 3. lib. 1. & conf. 15. lib. 1. Alex. conf. 142. num. 6. lib. 1. & conf. 30. lib. 3. declarando tamen quòd testator ignorasset habere filios, vel posthumos, scet clausula hæc non operatur ex defectu voluntatis, vel etiam si sciuisset posthumum, sed non habuit tempus mutandi voluntatem, quia tunc non operaretur in præiudicium præteritorum, & restitueretur extraneis, vt per Card. Tusch. d. conf. 129. num. 115. vbi num. 121. declarat, seu restringit, vt non procedat, quando pater etiam ignorauerit, vel non cogitauerit de posthumo, si tamen constat de mente, quòd si sciuisset, nihilominus disposuisset, & substituisset, veluti si substituit causam piam filio suo masculo, quando moreretur in ætate pupillari, quia si mortuus est viuo testatore, & alius masculus præteritus posthumus natus fuit, & mortuus in pupillari ætate, tunc clausula codicillari saluat substitutionem, quia constat de mente, & citat Angelum conf. 52. incip. *Simon Notarius*, num. 41. vers. *solum* *igitur*.

Vigesimo octauo operatur de sui natura, vt quòd ex testamento inualido non debetur, ab intestato debeatur, & solemnitatis defectum suppleat, non voluntatis, Peregr. de fideicom. art. 18. num. 8. Gabr. conf. 129. n. 12. & 16. lib. 3. Menoch. conf. 116. n. 40. & fuit dictum in Normie. fideicommissi 8. Nouemb. 1613. coram Card. Farnesio, impressa per Farin. decif. 519. n. 6. part. 1. recent.

Limita tamen primò, quòd nihil operatur quòd legitimum, filius, vel alius grauatus restituere ex tali clausula, Bald. conf. 387. in fin. lib. 5. Cardin. Tusch. d. conf. 129. n. 151.

Limita secundò, per hanc clausulam non datur immisionem herediti scripto, nec retardari immisionem hæredis ab intestato. Bero. conf. 117. num. 3. lib. 2. Roland. conf. 78. num. 14. & 15. lib. 3. Gabr. conf. 45. num. 15. lib. 2. & fuit dictum in Romana de Atestatione 10. Nouembri 1613. coram Cardinale Sacratore, impressa, per Farinac. decif. 526. num. 3. part. 1. recent.

- 41 Limita tertio, non operari ut institutus in recepta trahi possit ad vniuersum ex fideicommissio, licet non adit alius hæres vniuersalis ex testamento; ita ex Bald. conf. 179. incip. *Quædam Domina in fine, lib. 1.* tradit Card. Tufch. d. conc. 192. n. 30.
- 44 Limita quarto, nihil operari quando testamentum esse nullum preteritione filij, & in testamento sunt legata, quæ debentur ex testamento nullum, quia non potest conuallescere testamentum ex clausula, ex quo nihil operatur quoad legata, unde non potest operari tanquam nullum & conualidatum, Signor. conf. 153. incip. *Quæstio talis est, num. 3. in fine, & n. 4. vers. circa quantum*, Cardin. Tufch. d. conc. 192. numer. 152. & quod clausula codicillaris non operetur, ubi filius iam natus ignoranter fuit preteritus, per Bart. in l. 1. num. 10. ff. de iure codicill. censuit Rot. in Romana de Morscensu 12. Januarij, & 21. Maij 1618. coram Cardinale Sacrate, & in Romana hæreditatis de Mathieu 21. Maij 1627. coram Domino Pirili.
- 45 Limita quinto, nihil operari in testamento in quo turpis petioia instituitur à patre, vel forore, & emerit fratres, vel forores filii preteriti, quia in hoc ius antiquum non est mutatum, tum quia à turpi aufertur omne reliquum, ideo restitui sibi non debet. Fulgos. conf. 71. incip. *Atulcr maritum, num. 4. vers. ad secundum*, Castren. conf. 169. incip. *Ad primum, n. 2. vers. in diuersum, lib. 1.* Card. Tufch. d. conc. 192. n. 153. Sord. de elem. tit. 8. prin. 96. n. 3. Fular. de subst. q. 370. n. 1. cum seqq.
- 46 Limita sexto, non operari quod reciproca substitutio non conincat fideicommissum, Sord. conf. 243. n. 1. & 16. Mart. d. l. 11. n. 3. cum seqq.
- 47 Limita septimo, hanc clausulam nihil operari in testamento cæci, non fædo secundum solemnitatem requisitam, Fulgos. conf. 90. col. fin. vers. nec me mouet, Cardin. Tufch. d. conc. 192. n. 161.
- 48 Limita octauo, nihil operari quoad impediendum secundum testamentum, qui reuocetur prius. Angel. conf. 158. incip. *Testator fecit, col. fin.* Card. Tufch. d. conc. 192. n. 162.
- 49 Limita nono, non operari ubi testamentum potest valere ut testamentum, L. ult. §. illud. C. de iure eod. Cephal. in L. centurio, num. 600. & 611. ff. de vulgari. Simon. de Prexis de interpretat. ubi volenti fol. 103. folm. 11. n. 5. Fular. de subst. q. 245. n. 38. Sord. conf. 232. n. 38.
- 50 Limita decimo, nihil operari quando agitur de inofficioso testamento, Fulgos. conf. 71. n. 6. Card. Tufch. d. conc. 192. n. 163.
- 51 Limita undecimo, nihil operari In testamento inualido reuocatorio primi validi, quia ex quo procedit testamentum validum, secundum inualidum non operatur, quia non euentur rogati venientes ab intestato, cum fideicommissum deferatur ex testamento, Fulgos. conf. 90. incip. *Super eorum fin.* Cardin. Tufch. d. conc. 192. n. 168.
- 52 Limita duodecimo, non operari quando ponitur in fine testamenti, sed tantum quando ponitur in dispositione, quia dicit testator quod omni meliori modo valeat; ita Couart. in cap. reueram il 2. num. 4. in fine, de testam. Cardin. Tufch. d. conc. 192. numer. 169. ubi num. 170. subdit quod plus operatur clausula, *Omni meliori modo*, in dispositione, quam codicillaris.
- 53 Limita decimotertio, non tollere remedium l. si quisquam. C. de reu. datar. ut per Tiraq. in praefat. c. inf. de l. vna. §. 2. verb. libertas, num. 10. §. qui videtur sibi contrarij.
- 54 Limita decimoquarto, non facere valere testa-

mentum quoad penam appositam hæredi si contraveniat, quia cum non possit valere directè, sed per obliquum vigore huius clausulæ codicillaris, vel confirmationis, in codicillis penam non habebit locum, ut per Oldrad. conf. 118. incip. *Toma tale off. n. 5.* Card. Tufch. d. conc. 192. n. 147.

Limita decimoquinto, non operari si quis instituat matrem in re certa præteritis filiis, cum hac clausula, nisi quod hæres particulem, quia non habet locum in tota hereditate per ius accrescendi, Bald. conf. 387. incip. *Quædam Domina in fine, vers. quid si dicta mater lib. 5. duplicatur lib. 1. conf. 179.* Cardin. Tufch. d. conc. 192. n. 149.

Multa modis ponitur hæc clausula, quando conditioniter, aliquando copulatiue, interdum disiunctiue, aliquoties alternatiue, nonnunquam de præfenti, & de futuro, & demum plenissime, de quibus omnibus modis agit Card. Tufch. d. conc. 192. n. 175. cum multis seqq.

Pugna ingens est, an hæc clausula sustineat testamentum nullum ob præteritionem posthumij quia verò excelsissimi optimique de iuris prudentia meritis, questionis huius resolutionem summa industria inuestigant, suoque cum instructissimo apparatu propulerunt, sed omnino remittendus erit fluxus diolos, ad cuius proinde Anton. Gabr. comm. lib. 6. tit. de claus. conc. 6. & 7. Clar. §. testamentum q. 47. num. 11. Hippolyt. conf. 118. num. 7. vol. 1. Franc. Viu Neapol. decij. 19. n. 7. & 21. lib. 4. Sord. *Admora decij. q. 10. & conf. 55. n. 1. & conf. 132. num. 39.* Vinc. Honded. conf. 74. vol. 1. Marc. Anton. de Amaris *Marchia decij. 30.* Gilch. in *ambax. causis*, n. 10. cum seqq. C. de libris præteritis. Azoued. l. 1. n. 70. tit. 8. lib. 5. nova *Recopilat.* Menoch. de præsumpt. lib. 4. pres. 32. Brunet à Sole in locis communibus, verb. clausula. Mart. d. claus. l. 1. n. 24. & 25. Fachin. contron. lib. 4. cap. 12. cum duobus seq. Paul. Montan. de intel. cap. 12. num. 25. Ceual. communibus contra communem, §. 180. & 181. & Steph. Grat. de. 48. n. 9. cum seqq.

CLAVSVLA XXII.

Coniunctim & diuisim.

Hæc clausula posita circa plures modos trahi potest, ut vnaquique modus censetur de præfenti propusitis, & ideo reus negans positiones coniunctim, debet separatim interrogari per hanc clausulam; ita Lapez alleg. §. 1. n. 2. vers. ad secundum, circa finem; Cardin. Tufch. præf. conclus. sum. l. l. l. C. conclus. 12. n. 1. Mart. de claus. p. 1. claus. 23. n. 1. in ult. impress. ubi num. 2. post Zabarel. conf. 5. q. 1. n. 2. vers. ad quartum, subdit, quod si post dationem executorum apposta fuerit hæc clausula, tunc si vnus incipit procedere, alius prosequi non impeditur, præsertim si ille fuisse impeditus, & dicitur impedimentum si abiens, vel infirmus fuerit, de quo etiam Cardin. Tufch. d. l. l. C. conclus. 32. n. 1. ubi n. 2. ampliat quod si vnus processit nulliter, puta quia dedit possessionem non citato possessore, poterit alius iuridicè procedere faciundo renunciare possessioni nullæ, & de nono dando possessionem legitimam. Theodos. de Rubens in *secul. Rois*, tom. 2. part. 4. claus. 1. ubi quod hæc clausula posita in commissione, operatur quod si vnus illius possit iudex pronuntiare instantiam vnus, etiam omisso alio.

CLAUSVLA XXIII.

Compareas, si tua putaueris interesse.

- 1 Clausula Compareas, &c. operatur ut persona non dicatur habere ut comparendum, nec auctori debeat, nisi co-actus ac suo interesse.
- 2 Citare faciens de esuriam suam ad iudicium, videtur eius personam approbare.
- 3 Facultatem comparendi in absolutam citati voluntatem claus. Compareas, &c. facitque reum voluntarium, non necessarium.

Hæc clausula operatur, ut persona non dicatur habere ut comparendum, nec auctori debeat, nisi constet de tuo interesse, hoc est, si ius aliquod in causa habere, ut probat text. in l. si quis agat contra ag. ff. de palli. solvunt Menoch. remed. 4. ad p. 1. c. 6. cum seqq. Surd. de alim. lit. 1. q. 13. numer. 11. decif. 120. num. 11. & decif. 160. num. 3. Bernard. Garzoni ad practicum Camera Imperiali lib. 1. concl. 69. & 1. Stephan. Gratian. discept. forensic. 302. n. 30 & 2. c. 87. & qui fecit citare personam approbare, Hippoliti l. si quis ne qualem 19. ff. de quass.

3 Facultatem comprehendendi in absolutam citati voluntatem conferre hæc clausula, facitque reum voluntarium, non necessarium, Surd. decif. 126. n. 4. Seraph. 112. n. 1. Cæsar. Angel. de Contradictore legist. Mor. 2. p. 1. c. 78.

CLAUSVLA XXIV.

Conscientiam tuam oneramus.

- 1 Clausula, Conscientiam tuam oneramus, operatur, ut arbitrio boni viri negotium remissum censetur.
- 2 Monitionem potius denotat, quam conditionem claus. Conscientiam tuam oneramus.
- 3 In eo Civis iuriger videtur remissus per clausulam, Conscientiam tuam oneramus, in rescripto Papa appositam.
- 4 Clausula, Conscientiam tuam oneramus, non operatur nisi respectu contravenientium de facto.
- 5 Conscientia est iudicium menti consonum, in quodam naturali iure consistens.
- 6 Iudex secundum allegata & probata, non secundum conscientiam iudicare debet.
- 7 Appellari non datur in superiore iudicio, cum causa est commissa cum clausula, Conscientiam tuam oneramus.
- 8 Delegatus cum claus. Conscientiam tuam oneramus, non potest subdelegare.
- 9 Arbitrium boni viri denotat clausula, Conscientiam, seu prudentiam tuam committimus.
- 10 Committimus cum clausula, Conscientiam tuam oneramus, seu debet non priusquam conscientiam, sed communem & publicam.

Rescribere aliquando Papa solet Episcopis, & aliis cum hac clausula, quæ operatur, ut arbitrio boni viri negotium remissum censetur, cap. non solum de reg. iur. in 6. ibi, ut conscientia prius,

Marchet. de commiss. part. 1. cap. 6. de commiss. appell. extra Rom. Curiam, num. 84. pag. 156. in vlt. im. pref. Peregr. conf. 72. num. 9 vlt. 1. ubi quod non inserta in principali commissione, sed post accessit ad commissionem ipsam, non tollit vim principalis commissionis.

Non mutat hæc clausula naturam negotii, & potius denotat monitionem, quam conditionem, ut per Stephan. Gratian. Marchia decif. 134. num. 9. Et sic ostendit monitionem & excitationem quandam, ut attentis procedat delegatus, & Deum ac legum præcepta præ oculis habere, ut per Nauarr. conf. 6. de offic. deleg. Flores de Mens var. q. 4. n. 67. Nicol. Garcia de benef. p. b. c. 1. n. 109. & alios, quos refert & sequitur Solorzan. tom. 2. tit. de iure Indiarum lib. 2. c. 7. n. 1.

Per hanc clausulam in rescripto Papæ videtur remissus rigor iuris Civilis, sicut per clausulam; Arbitrio boni viri Seraph. decif. 447. num. 1. me citato in hoc loco Ioan. Eleuther. in tract. de seroque fo. in iuris nov. 73.

Non operatur nisi respectu contravenientium de facto, & ubi non adest possessor, idem Seraph. decif. 1176. num. 5.

Quia conscientia est iudicium menti consonum, in quodam naturali iure consistens, ideo non ob hanc clausulam sequi conscientiam iudex simpliciter debet, sed iudicium commune & publica lege munitum; debet enim secundum allegata & probata, non verò secundum illam iudicare, l. iudicium, §. vocatus, ff. de offic. Praefid. Ordin. Regis Lofit. lib. 3. tit. 63. in princ. & tit. 66. etiam in princ. Viu. in Neapol. decif. 178. Clar. §. si q. 66. num. 2. Decian. tract. c. 1. lib. 2. cap. 14. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. num. 40. & seq. & conf. 92. n. 80. cum seqq. & conf. 786. in vlt. Cane. n. 1. par. 1. & decif. 19. n. 61. & decif. 23. n. 10. par. 3. Mascard. de probat. conclus. 748 Farin. in praxi crim. p. 1. quest. 21. num. 163. cum seqq. Seraph. de Præiur. in am. princ. 1. in princ. Marchet. d. c. 6. n. 87. & 88. Cened. ad Decret. collect. 101. num. 11. Ludou. Mirand. de ordin. q. 28. art. 3. Sayr. in claus. Regia lib. 1. c. 8. n. 6. cum seqq. Less. de iust. lib. 1. c. 39. n. 10. & n. 84.

A sententia Iudicis, cum causa est commissa cum hac clausula, non datur appellatio, ut per Sigism. Scacc. de Appellat. q. 16. concl. 15. n. 3. ubi n. 5. aliter tunc posse recurrere ad superiorem per viam supplicationis.

Delegatus cum hac clausula, non potest subdelegare, quia videtur electa Industria, l. iudicium, ibi, pro sua conscientia, ubi Bald. n. 4. & Isid. n. 2. vlt. §. itemus. Cude Episcop. & Clerici. Menoch. n. 12. Franc. Leo in thesoro fore. Ecclesiasticis p. 1. c. 19. num. 49. & 1. 2. 2. num. 16. Sanchez. de Arbitr. lib. 7. disp. 27. num. 43. Sigism. Bononi. de elect. d. b. 14. num. 14. Verum quod subdelegare possit, tenet Angel. in aurb. ad hoc n. 2. C. de iud. Rot. decif. 13 de commiss. p. b. in vlt. Nauarr. conf. 2. in aurb. alibi 6. in vlt. de offic. deleg. Franc. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 119. art. 1. vlt. vlt. quas contrarias opiniones multo concordat Marchet. d. lib. 1. cap. 6. num. 9. ut apud illum videri potest.

Verba (Conscientiam, seu prudentiam tuam committimus) denotare quoque arbitrium boni viri, observant Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 8. n. 40. Mascard. de probat. concl. 414. Monet. de commiss. vlt. vlt. cap. 7. num. 146. ubi quod Menoch. proximi citato loco, num. 44. d. clarat, ut in iudex, seu Commisarius cum tali clausula sequi debeat non priusquam conscientiam, sed communem & publicam; nam, ut inquit Marchet.

chele de Commiss. p.1. pag. 30.2. num. 77. in vit. impress. non debet iudex, cui commissio fuit causa, cum hac clausula, secundum illam conscientiam iudicare, sed bene secundum illam prudentiam, quæ à sacris Canonibus, & à iure Cæsareo regulatur, atque prudentia non erit attendenda, si iuri contradicatur.

CLAUSULA XXV.

Constituto.

1. *Conditionalis est clausula, Constituto, & formam inducit.*
2. *Conditio non probata ob clausulam, Constituto, concessio locum non habet.*
3. *Iurisdictionem non dat clausula, Constituto, nisi prius verificetur conditio.*
4. *Iurisdiclio ubi datur sub condicione, quicquid sit ante eam purificatam est nullam.*
5. *Iudiciale in indagacionem, & causa cognitionem requirit clausula, Constituto, &c.*
6. *Probationes veras, & concludentes, non presumptivas requirit clausula, Constituto.*
7. *Rescriptum cum clausula, Constituto, iurisdictionem non tribuit, nisi liquidi constet, exceptio quando iustificatur ex presumptione iuris.*
8. *Iustificatio clausula, Constituto, absque iustificatione aliorum narratorum sufficit, ne dicatur iudex de facto procedere.*
9. *Executor ut meritis de causis informationem extra iudicalem, aut obstat clausula, Constituto.*
10. *Executor meritis de causis informationem extra iudicalem, aut obstat clausula, Constituto.*
11. *Clau. Constituto de interelle facti iustificatur ex eo quod ius commune fuisse super negotio contraxerit.*

Hæc clausula est conditionalis, & formam inducit, ut per Aloys. Riccio in collect. dec. p. 5. collect. 167. in princ. Marches. de commiss. p. 1. pag. 320. n. 57. & pag. 112. n. 8. in vit. impress. Campan. in diuersario iuris canonici. 11. c. 13. n. 215. Mart. de claus. p. 1. claus. 19. a princ. Rot. in Interamnen. pecuniaria 23. Ian. 1603. coram Reuerendissimo D. meo Cœtico Decano, impressa per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 144. num. 3. & in p. n. nullum Canonici 4. Decemb. 1600. coram Greg. X. impressa per Farin. dec. 40. n. 1. p. 1. recent. ubi etiam dictum fuit, quod conditio non probata concessio locum non habet, Rot. etiam apud Cenci. post tract. de cons. dec. 1. 37. n. 2. Nicol. Garc. de benef. p. 6. c. 3. n. 36. Rota dec. 134. num. 4. posthum. Farin. ubi quoddam facit conditionem.

Non dat iurisdictionem, nisi prius verificetur conditio, ut resoluti Steph. Grat. discip. forens. c. 869. n. 15. & c. 991. n. 11. & fuit dictum in Formosa Altavie. 11. Ianuarij 1616. coram Andrea, impressa per Farin. dec. 70. n. 4. p. 1. recent. nihil enim potest executor nisi iustificatis narratis, Paris. conf. 15. n. 14. lib. 4. Rol. conf. 65. n. 20. cum 999. lib. 2. P. dec. 157. n. 1. lib. 2. & fuit dictum in Mileniana bonorum 7. Maij 1617. coram D. Duran. Rota dec. 122. num. 7. p. 1. recent. ubi quod debet plene iustificari, etiam si non adit contradicere generale enim est, quod ubi iurisdiclio datur sub condicione, quicquid sit ante eam purificatam est nullum, gl. fin. cum plures, de offic. dele. in 6. Soc. conf. 1. n. 1. lib. 1. Paris. conf. 1. n. 14. & conf. 94. n. 1. & lib. 4. Vant. de nullitate deserv. iurisd. delegata. n. 91. Verall. dec. 1. c. n. 3. p. 1.

Requirat hæc clausula iudicalem indagacionem, Aug. Barboza de Claus.

& cause cognitionem, ut resoluti Grat. discip. forens. c. 961. n. 9. Rot. apud Cenci. post sum. tract. de Cons. dec. 8. n. 5. & dec. 36. n. 3. & 19. & dictum fuit in Celsa. preceptoria 14. Maij 1604. coram Reuerendissimo Domino meo Cœtico Decano, impressa per Marches. d. p. 1. pag. 43. n. 4. in vit. impr. Theod. de Rub. in sing. 4. n. 1. p. 2. p. 4. d. 1. 16. n. 6. vbi n. 1. quod requirit partis citationem, & n. 8. limitat quando agitur de re modica, & de paruo preiudicio, nec tunc requirit partis citationem, nec cause cognitionem.

Deinde requirit hæc clausula veras & concludentes probationes, nec presumptivas admittit, Theod. de Rubens d. claus. 2. 16. num. 10. Aloys. Riccio collect. 167. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. n. 18. & cap. 3. n. 64. & fuit dictum in Pnen. paricam 11. Decemb. 1609. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Buratto, impressa per Farin. dec. 53. n. 1. p. 2. recent. & in Ofcen. peritona 17. Decemb. 1617. coram Dunoze. 10. Greg. dec. 53. n. 1. & fuit resolutum in d. Mileniana bonorum coram Domino Duran. ubi etiam quoddam hæc probatio debet fieri cum partis citatione, quæ reperitur impressa inter decisiones eiusdem Duran. dec. 78. num. 1. & 6. liquide enim constare debet, ubi fuerit hæc clausula iuncta, illud rescriptum cum ea iurisdiccionem non tribuit, h. Lurim 8. f. de cond. d. m. d. & fuit dictum in Pampilaun. benef. 16. Martij 1577. coram Blanchetto, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Buratto, exceptio quando iustificaretur ex presumptione iuris, ut fuit dictum in Eluea. benef. 1. Julij 1615. coram Dunoze. 10. impressa per Farin. dec. 53. n. 1. p. 2. recent. & iustificari hanc clausulam ex sola iuris presumptione, cum dicatur liquidissima probatio, ait Beltram. in annotat. dec. 53. Greg. XV. sufficere tamen iustificationem huius clausule absque iustificatione aliorum narratorum, ne dicatur iudex de facto procedere, & ne exinde spolijs actio competat, dicit Anch. conf. 297. num. 8. & dictum fuit in Celsa. preceptoria 4. Februarij 1605. coram Reuerendissimo Domino meo Cœtico Decano, & in Tadertiana monasterij 17. Maij 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano, deinde Rot. in Ppellen. Abbacia 23. Novemb. 1613. coram eodem D. Decano, impressa per Farin. dec. 48. n. 1. p. 2. recent. censib. Breue esse exequendum, cum pro illius verificatione sufficiat iustificare hanc clausulam, sic etiam in alia Papien. prepositura 30. Maij 1611. coram Reuerendissimo Archiepiscopo, impressa per Marches. p. 2. pag. 150. dictum fuit verificata clausula, Constituto, non requirit aliam iustificationem narraturæ, nec esse cognoscendum de exceptionibus aliunde petitis, ibique multe aliz concordantes decisiones citantur.

Facit deinde, ut executor debeat assumere partes iudicis, tunc recte procedere, ut dictum fuit in Ppellen. Causa in causa 30. Octobris 1583. coram Cardinale Blanchetto, impressa per Marches. de commiss. p. 2. pag. 277. n. 6. non enim est merita, sed mixtus executor, ut fuit resolutum in Cremonen. iurisd. 16. Ianuarij 1603. coram Greg. XV. impressa per Farin. dec. 79. n. 1. p. 2. recent. & in Celsa. preceptoria coram Decano, impressa per Marches. p. 2. pag. 65. & in Syracusana parochialis 12. Aprilis 1619. coram Cardinale Cavalerio, & deinde in d. Mileniana bonorum coram Domino Duran. Rot. dec. 65. n. 6. p. 1. recent. Non obstat tamen hæc clausula, ut executor meritis non sumat informationem extrajudicalem, ut resoluti Gratian. discip. forens. c. 766. n. 18. Et comens est solo facto, missa iuris allegatione an bene, vel male factum fuerit. Rota dec. 17. n. 3. p. 1. in post. Farin.

K k Claus.

¹¹ Claus. *Confisso de interesse*, satis iustificatur ex eo quod interesse alleganti iudicatur ius contrarium super negotio controuersi. Rota apud Paul. de Rub. decif. 367. n. 1. *sem. 1. diuers. & n. 2. cum seqq.* quod continet conditionem, cui satisfactum dicitur, non requiritur publicatio nminio certa, aut necessarius conclusio, sed fufficit perambula quidam probatio eoducens ad preparationem, & quod summarie & apparenter doceatur de interesse, & etiam quod de eo consistet sola iuris presumptione.

CLAVSVLA XXVI.

Constituto de irrationabilitate, &c.

- 1 Appellatio ad effectum deuolutiui admittitur ab electione Episcopi in concilio ad parochiales.
- 2 Electio per Episcopum facta in concilio, non reuocatur nisi quando confisterit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicetur.
- 3 Electio facta per Episcopum in concilio, est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia considerauerit, & magis idem arbitrio suo elegerit.
- 4 Approbatio ab Examinatoribus Synodaliu, non potest ab irrationabili iudicio Episcopi appellare, si alius similiter approbatus eligatur.
- 5 Clausula, Constituto de irrationabilitate, &c. non verificatur nisi per sententiam, & rem indicatam, ex eisdem sententiis resultantem.
- 6 Irratio ab electa electione in concilio, si non sit euidenter manifesta, contra illam oppositam est iudicandum.

Licet admittenda non videretur appellatio ab Episcopo electione in concilio ad parochiales, tanquam facta in executionem decretorum Sacri Concilij Tridentini, quod est munus decreti irriti, & clausula, *Satisfactum*, &c. tamen ad effectum deuolutiui conceditur, sed eam hae clausula, Constituto de irrationabilitate; ita ex eod. Concil. sess. 24. de reformat. cap. 18. & *Confisso* sanctae memor. Pij P. obseruant Vgol. de possessione Episcopii cap. 50. §. 1. n. 1. Campanil. in *diuersario Iuris Canonici* rub. 7. c. 6. n. 75. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 6. n. 1. 18. Massob. in *praxi* habendi concilium, *requisito* §. dub. 2. num. 42. *Reuocatus* §. 35. n. 1. & decif. 656. num. 1. apud Farin. p. 1. recent. & fuit dictum in una Pamplonen. Abbatia de Arisco 21. Aprilis 1632. coram Reuerendissimo Domino meo Nauarra; nec reuocatur electio per Episcopum facta, nisi quando confisterit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicasse, vt colligitur ex verbis d. Constitutionis Pij V. super colligatione parochialium sub dat. 15. Kal. Aprilis 1566. coram Cardinale Aragonis, & ex deductis in Rauenarum parochialiu 2. Octobr. 1594. & apud Gregor. XV. decif. 338. n. 3. & inter recent. decif. 40. sub n. 1. p. 1. & decif. 634. n. 4. p. 4. in nouis. *Mazecot. variis. resolu. lib. 1. c. 52. num. 13. & 24.* Nam facta electione per Episcopum, est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia considerauerit, & magis idem arbitrio suo elegerit. ex notatis per Gonzal. d. gloss. 6. n. 13. & per Massob. d. n. 1. §. dub. 2. num. 31. cum seqq. 4. *siq. ad* prouide approbatus ab examinatoribus Synodaliu non potest ab irrationabili iudicio Episcopi appellare, si alius similiter approbatus eligatur, quia in hoc casu locus est gratificationi, Lam-

bertin. de inrepar. p. 1. lib. 1. n. 1. Seraph. decif. 152. in fin. & fuit dictum in Calaguriana beneficii 21. Novembrii 1630. coram Vbaldo seniori, & in dicta Pamplonen. Abbatia coram Reuerendissimo Domino meo Nauarra.

Non verificatur hae clausula nisi per sententiam, & rem indicatam, ex eisdem sententiis resultantem, satis super irrationabilitate, ad text. & gloss. in *l. forti*, ff. qui notatur infamia, in verb. *inter fauores*, Regid. decif. 10. 1. ideo donec per sententiam cogoscatur de tali irrationabilitate Examinatorum, vel electoris, immisso & possessio erit concedenda, vt fuit dictum in Barcinonen. parochialiu 20. Novembrii 1613. coram Buratto, impressa per Farin. decif. 517. p. 1. recent. nam donec de tali irrationabilitate ita non confisterit, semper presumptio erit lo contrarium, & pro iudicio ipsius Ordinarii, arg. cap. in *praesentia*, d. renunciat, & illorum, quae supra diximus, in tantum, vt si talis irrationabilis non sit euidenter & manifesta, contra illam oppositam sit iudicandum, vt factum fuit in casu Rauenarum parochialiu 29. Novembrii 1609. coram Ottembergo, & in Barcinonen. parochialiu 29. Novembrii 1609. coram Buratto & in Tnd. parochialiu 28. Aprilis 1603. coram Cardinale Satrio.

Quis autem dicatur dignior ad concilium parochialium, & quis minus digne & irrationabiliter electus per Episcopum, dixi late de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 60. n. 101. cum seqq.

CLAVSVLA XXVII.

Constituto de assertis.

- 1 Conditionem denotat clausula, Constituto de assertis, posita in rescripto.
- 2 Iurisdictioem conditionalem facit clausula, Constituto de assertis.
- 3 Vnum verificari non sufficit ex pluribus narratiis si adfit clausula, Constituto de assertis.
- 4 Clausula, Constituto de assertis, posita in Regente in commissione, quid operetur, ostenditur.

Hae clausula in rescripto conditionem denotat, & inducit, vt per Verall. decif. 282. n. 3. p. 2. Marchel. de Commiss. p. 2. §. 1. de commiss. rescripti in integram, n. 167. pag. 18. & fuit dictum in Oriolens. dominarum 26. Februarii 1590. impressa per eandem Marchel. part. 1. cap. 3. pag. 175. num. 4. in vlt. impress.

Facit iurisdictionem conditionalem, ita vt Index nihil possit nisi iustificatis narratiis, secundum Socin. cons. 9. §. 1. num. 1. lib. 3. *Paritatem*. 4. 1. num. 14. & cons. 45. num. 5. cum seqq. lib. 4. Rol. cons. 65. num. 10. cum seqq. lib. 3. Put. decif. 275. num. 1. lib. 2. in correll. & quidem per veras propositiones, l. *Lucius* 81. ff. de conditi. & demonstrat. Bellam. decif. 471. Fel. de rub. de probat. sub num. 3. & is relatis dictum fuit in Roman. de iur. de Rectoribus 14. Iunij 1625. coram Buratto impressa per Farinac. decif. 725. n. 10. part. 1. recent. operatur tamen hae clausula quod licet plura narratiis in commissione, ex eis sufficit si vnum verificatur, etiam si alia falsa sint. Seraph. decif. 310. maximè verificatur illud, quod mouit Papa ad concedendum rescriptum, idem Seraphin. decif. 455. & decif. 615. num. 4. quem refert Theodon. de Rubels in *syn. Rota* tom. 2. p. 4. claus. 11. §. 2. vbi etiam aduertit quod Rota coram eodem Seraph. decif. 37. n. 3. in fine. reuocauit

reuoauit in dubium id, ad quod in alia huius cause positione inclinauerat propter clausulæ expressæ appositionem, *Concl. 10 de assertu, quod requiritur iustificatio omnium narratorum, ad non per Paris. conf. 41. n. 13. lib. 4.*

3 Item facit quod ex pluribus narratis non sufficiat vnum verificari, *Seraph. decif. 67. n. 4.*

4 Posita tamen à Regente in commissione, non refertur ad narrata, sed ea, quæ habentur in clausula, *Concl. 10*, posita in dispositione commissionis, & sic non reddit rescriptum conditionale, quando signatura Papæ, vel Cardinalis est pura & simplex, quæ Regens non potest alterare signaturam Papæ, vel Cardinalis, quæ est illa, quæ disponit, & attenditur, *Castell. decif. 17. n. 14. de rescript. & fuit tentum in Treuen. decimarum 16. Februarij 1590 coram Orano, vt refert Mart. de claus. p. 1. claus. 19. n. 10. in vlt. impress.*

CLAUSULA XXVIII.

Confito de tribus conformibus.

- 1 Clausula, confitens de tribus conformibus, intelligitur de tribus sententiis validis.
- 2 Clausula, Confitens de tribus conformibus, moderetur inibitionem, facit, vt illa moderata causa ad partes remittatur.
- 3 Executorem mixtum facit clausula, Confito de te iudicata exequatur.
- 4 Conditionem cognitionis importat clausula, Confito de te iudicata, &c.
- 5 Conditionem imperat clausula, Confito de te iudicata, &c. ita vt nisi constet de re iudicata, non censetur data iustificatio.
- 6 Negatum quando redditur dubium, sic rescribere solet signatura, Confito de te iudicata, seu quod alias executioni locus sit exequatur.

1 Intelligitur de tribus sententiis validis, ad l. 4 §. *condemnatum, cum ibi ait. de re iud. Rot. Lunden. penultima 1. July 1588. coram Orano*, impressa per Marches. de commiss. p. 2. pag. 144. num. 2. & resoluente idem Marches. p. 3. pag. 144. num. 29. vbi alius refert decisiones, & Mart. de claus. p. 1. claus. 19. n. 1. vbi plures refert decisiones Theodof. de Rub. d. 10. n. 1. p. 4. claus. 216. num. 18. latè Rota apud Paulde Rqb. decif. 18. à princ. tom. 1. dines. alius p. 7. recent. Huius conditioni dicitur satisfactum si ostendantur tres sententiæ ad iustitiam, v.g. decimarum Rectori Parochialis Ecclesiæ, Castren. conf. 163. sub num. 4. Curtien. conf. 30. n. 1. Anton. Gabr. communis. de execut. iudic. com. l. 2. n. 12. & seq. Quorum iustificatio non est necessaria cum iusticiæ conditionis implementum probati de facto, Corn. conf. 80. n. 5. vbi. tamen ibi, lib. 4. Bart. n. l. filium suum. §. cum qui n. 2. vbi Bald. in fine, & Cast. sub n. 1. ff. de legat. 1.

2 Quando ita rescribitur, Confito de tribus conformibus, moderetur inibitionem illa moderata ad partes causa remittitur; ita Marches. d. p. 2. pag. 146. n. 184. in vlt. impress.

3 Clausula, Confito de re iudicata exequatur, facit executorem mixtum, adeo quod partes vocare debet, ac diffinitur, vel tacite procedendo ad vltiora, vel expresse pronuncians tenetur, Felin. in cap. de cetero, n. 10. de sent. & re iud. glof. & Doctores in Clem. praesent. in verb. confitens de confis. Importat enim cognitionem conditionis, Rot. decif. 21. de rescript. n. antiq. Staphil. de literis gratis. part. 2. vers. et August. B. barbose de Clausul.

ratio personalis, num. 4. Lancell. de assent. part. 2. cap. 5. ampl. 11. num. 22. & ideo illa dictio, de, substantiata ita denotat, vt commissioni locus esse nequeat, nisi de re iudicata constet, Corn. conf. 67. num. 24. vol. 2. refert Marches. part. 1. §. 3. de commiss. rescript. in integr. n. 165. pag. 186. in vlt. vlt. vlt. Et sic denotat conditionem, vt nisi constet de re iudicata, non censetur data iustificatio; ita et Paris. conf. 41. num. 34. lib. 4. Rol. à Valle conf. 69. n. 25. lib. 5. Natt. conf. 430. num. 16. lib. 2. concludit Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 467. num. 4. in tantum vt debeat verificatio precedere, aliis nihil ponit in esse, Paris. conf. 45. n. 4. lib. 4. Rol. conf. 65. n. 21. lib. 3. Carden. Tusch. d. concl. 567. n. 9.

Quando negotium redditur dubium, rescribere solet signatura, Confito de re iudicata, seu quod alias executioni locus sit, exequatur, seu minus causam appellatam recognoscat, vt assentit March. d. 1. pag. 123. num. 75. vbi obseruat, quod procuratores vltra clausulam, Confitens, ad argant aliam addere, videlicet, sed quod alias executioni locus sit, exequatur.

CLAUSULA XXIX.

Confito de bono iure.

Confito de litteris, &c.

- 1 Clausula, Confito de bono iure, quid importet, ostenditur.
- 2 Clausula, Confito de litteris, non intelligitur de litteris iustificatis.
- 3 Claus. Confito tibi de tali facto, requiritur causa cognitionem, & potest curari.
- 4 Claus. Confito de præmissis, redditur rationem conditionalem.
- 5 Claus. Confito quod à obiectis de mense referatur, requirit conclusionem probationem.

Hæc Clausula, Confito de bono iure, dat formam, adeo quod parte citata causæ cognitio veniat adhibenda, Lancell. de assent. p. 1. inibit. limit. 1. n. num. 23. Vnde de iustit. iur. quas et contra quod tempus num. 4. vers. ad iura, Marches. de commiss. part. 3. §. 2. de commiss. nullus. sanas. n. 114. pag. 17. in vlt. impress. de quo bono iure commissionem obtinentes iusticiæ in aliqua parte, licet non plene, gultare de negotio principali, Veltz. in sua praxi lib. 8. cap. 3. n. 9. in fine. Posita hæc clausula in commissione operatur quod ius bonum discutiatur, cap. præterea, cum ibi notatis, de offic. deleg. ad rem mobilem, de procurat. ad quem effectum transmitti debent omnia acta in causa facta, etiam quod pars offerat de ex docete per testes, vel etiam aliter: nam huiusmodi probatio non est conclusiva, quia in actis potest esse aliquid quod eius excludat intentionem; ita curi Rota tenet Theodof. de Rub. d. 10. n. 1. p. 4. claus. 13. §. 4. In materia (spoli) non suffragatur hæc clausula nisi de bono iure constet per confessionem partis, aut rem iudicatam, Rot. decif. 751. n. 5. p. 3. in fine.

Clausula, Confito de litteris, non intelligitur de litteris iustificatis, sed simpliciter de litteris, nudaque earum existentia, vt per Put. decif. 225. num. 1. lib. 1. in correct. nouissimè D. Loret. in d. l. s. m. tract. de re benefic. lib. 1. §. 8. n. 86. Theodof. de Rub. d. 10. claus. 13. §. 8. vbi ait materiam interpretationis huius clausulæ esse difficilem, & sublit. Rotam eam interpretat.

tasse de lictis legitimam exceptionem non patientibus.

3. *Clasf. Confitto ribi de tali felle* in rescripto Papæ requirit causæ cognitionem, & partis citationem, & facit rescriptum conditionatum, & importat conditionem de præfenti, & suspendit actum in futurum, & non tribuit in iudiciationem nisi parificata conditione. Theodof. de Rubens d. clausul. 13. §. 3. & 6.
4. *Clasf. Confitto de premiffis*, &c. reddit rationem conditionalem, & plenè est probanda. Theodof. de Rubens d. clausul. 13. §. 10.
5. *Clasf. Confitto quid obieris de mense reservato*, requirit concludentem probationem vti fundamentum impetrantis, nec sufficit semiplena. Rota decif. 134. num. 2. part. 1. in passum. Ferriac. aliàs part. 3. recent.

CLAVSVLA XXX.

Confitto de paupertate.

1. *Signatura quando utatur clausula*, Confitto de paupertate, &c. ostenditur.
2. *Clasfulas* Confitto de paupertate, quomodo insinuantur, ostenduntur.
3. *Clasfula*, Confitto de paupertate, excusat ab expensis, & fructibus, sed non à dimissione possessionis.
4. *Conditionalis* dicitur commissio data ad cap. Odoardus, de solm. cum clausula, Confitto de paupertate.
5. *Paupertas* probanda est in specie habito respectu ad id, quod petitur, scilicet clausula, Confitto de paupertate, &c.
6. *Paupertas* ad certum aliquem effectum desideratur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit.
7. *Pauper* qui dicatur discretionis Iudicis committitur, attenda personarum, & circumstantiarum qualitate.
8. *Pauperes* dicuntur non solum Mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen aeterno suam personam, & dignitatem videntur indigere.
9. *Pauper* dicitur qui habet multas filias nobiles.
10. *Pauper* an dicatur qui potest vivere ex laboribus?

1. *Signatura* interdum solet non solum alimenta, sed etiam sumptus lictis illa durante præstari in bere simpliciter, vel cum hac clausula, quando pro sententia viget præsumptio, ac pauper ad hoc litibus defatigatur, vt ad finem perducere minime valeat, iuxta tradita per Marchet. de Commiss. part. 1. tit. 1. de commiss. appell. in causa divorcium, n. 188. pag. 1167.

2. *Vbi* num. 90. tradit quod cum hæc clausula conditionalis sit, licet summarie purificanda venit etiam ex adunatis testibus vicinis, vel aliis, qui verisimiliter statum petentis notum habere possint, & iudicario ordine omisso, tam ex officio, quam ad patris instantiam, alia servatis de iure servandis interrogare Iudex poterit, & citat Felin. in cap. cum Ioannes, num. 11. vers. ita intelligantur, de fide instrum. Mirant. de ordine iudic. part. 4. dist. 12. §. 1. num. 3. Ratio est, quia cum ista probatio non sit finalis, nec magni iudicii, eodem modo facta sufficit, Bart. in l. si constitutus, num. 8. & 9. ff. solus marit. Alex. consil. 45. num. 5. vol. 1.

Hæc clausula excusat ab expensis & fructibus, sed non à dimissione possessionis, vt per Velt. in praxi lib. 4. cap. 1. n. 3. Stort. de reser. in integ. quæst. 40. n. 17. & Pacif. de Saluano in r. d. l. in p. l. 4. n. 4. in num. 48. Marchet. d. part. 1. tit. de commiss. appell. in posses. Saluani, n. 171. pag. 904.

Commissio data ad e. Odoardus, de solm. cum ista clausula dicitur conditionalis; ita Soc. conf. 99. n. 10. lib. 5. Pasif. conf. 41. num. 14. lib. 4. & ideo citationem partis, & hanc causæ cognitionem, & dictam paupertatis probationem requirit, aliàs nullam tribuit iudiciationem, secundum Guid. Pap. decif. 701. in princip. Afflic. decif. 355. n. 3. & seq. & Guid. decif. 68. 85. & 67. & fuit dictum in Placemium Parachialis de Malpura 10. Octobris 1185. coram Luceo; & operatur ut illa sit probanda in specie habito respectu ad id, quod petitur, vt per Stephan. Gestian. disp. 1. forens. cap. 660. num. 17. nam quando ad eertum effectum de alicuius paupertate queritur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit. Bald. in authent. præterea, num. 4. C. unde vix & vix. Afflic. decif. 137. num. 3. Mandel. conf. 69. num. 6. vers. & ait 5. & saltem in genere ad effectum de quo agitur, venit probanda ex communi reputatione. Vell. decif. 91. part. 3. Rot. decif. 375. num. 3. part. 1. recent.

Quomodo autem paupertas probetur, vide C. 2. ned. Decret. collect. 17. num. 12. 13. & Sese de Appellat. quæst. 17. limit. 8. sub num. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria 10. gloss. 2. num. 44. Marchet. d. part. 1. pag. 1168. num. 191. & demum discretioni Iudicis committi qui pauper dicatur, attenda personarum, & circumstantiarum qualitate, resoluant Menoch. & arbitrar. casu 65. & de presump. lib. 6. presump. 25. Petz l. 1. vers. ex qualitate, tit. 1. lib. 3. Ordinament. pag. 461. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 16. num. 46. Mascard. de probat. concl. 1154. Sord. de aliment. lib. 7. q. 9. num. 10. Seraph. de privileg. iuram. privileg. 4. num. 98. D. Barbosa in l. maritum, num. 6. ff. solus marit. Fatin. in praxi crim. q. 5. n. 93. & seq. Gonzal. d. gl. 2. n. 43. Flores var. lib. 1. q. 2. n. 150. & Scacc. d. q. 17. lib. 40. n. 11.

Pauperes dicuntur non solum Mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu personæ, & dignitate videntur indigere; ita Bart. in l. 1. num. 35. C. de sacrosanct. Eccles. l. si quis à liberis, §. sed si filium, num. 44. ff. de liber. agnos. Titaquell. de pia causa, in præf. num. 10. Spin. in specul. testam. gloss. 6. num. 10. Mascard. d. concl. 1184. num. 14. D. Barbosa in l. maritum, num. 6. Bernard. Greux. ad practicum Cameræ Imperialis lib. 1. concl. 42. confid. 2. num. 12. Sord. decif. 61. num. 3. & de aliment. tit. 7. q. 9. n. 27. cum seqq. & tit. 1. q. 93. n. 30. vbi num. 1. resolut. pauperem dici illum, qui habet multas filias nobiles, Mexia in trakt. anxia pau. concl. 1. num. 46.

Pauper an dicatur, qui potest vivere ex laboribus? Affirmat Azened. l. 2. num. 46. tit. 18. lib. 4. nova Resp. Negant tamen Stephan. Gestian. disp. 1. forens. cap. 670. n. 9. Rot. decif. 149. n. 1. & decif. 350. apud Fer. in l. collecti. unificatum.

CLAVSVLA XXXI.

Constituti.

1. *Dei* referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentis.

2. *Possessio*

- 3 Possessio vera ut transferatur in emptorem, licet non sit facta actualis traditio, operatur clausula Constituti.
- 3 Possessio transferatur per clausulam Constituti, quatenus in cuius favorem constitutum, est praesens, vel cum ratificatione sequitur.
- 4 Possessio tam civilis, quam naturalis confertur translatum in constitutarium per clausulam, Constituti.
- 5 Domini translationem operatur clausula, Constituti.
- 6 Possessionis traditionis vim habet clausula, Constituti, non solum in stabilibus, verum etiam in rebus corporalibus.
- 7 Consuetudinis vigore consuetudo potest in corporalibus expirari interdictio uti possidetis, probata possessione concedenda.
- 8 Probationem concludentem possessionem contra constitutionem, & causam ab ipse habentem, operatur clausula, Constituti.
- 9 Possessionem venditoris contra emptorem probat clausula, Constituti, apposta in instrumento venditionis.
- 10 Possessionem confidentis contra tertium non probat Constitutum.
- 11 Frustrum acquisitionem operatur clausula, Constituti.
- 12 Possessionem capiendi absque auctoritate iudicis, vel citatione partu, tribuit facultatem clausula, Constituti.
- 13 Possessionis translationem in donatione denotat clausula, Constituti.
- 14 Clausula, Constituti, dicitur unus ex modis fidei, in quibus transferitur possessio, & dominium sine traditione.
- 15 Venditor licet per clausulam, Constituti, liberetur à traditione iura, non tamen liberatur à traditione facti.
- 16 Possessionem etiam in heredes constitutarij transfert clausula, Constituti.
- 17 Possidens prior per Constitutum praefertur secundo habentis actualiorem possessionem.
- 18 Attentionem abigere vitio, ut possit quis possessionem habitam vigore clausula, Constituti, continuare, ipsa clausula operatur.
- 19 Interdictum unde vi, ut competat habenti possessionem vigore huius clausula, Constituti, ipsa clausula operatur.
- 20 Spolij remedium competat pro recuperatione possessionis vigore Constituti acquisita.
- 21 Condicio ex l. fin. C. de acquir. posses. ut competat contra tertium possidentem, operatur clausula, Constituti.
- 22 Constituentis post mortem operatur etiam clausula, Constituti.
- 23 Creditor quod possit agere ad bona obligata nulla facta prius exceptione, operatur clausula, Constituti.
- 24 Possessori ut detur mandatum de associando etiam mortis constitutum, operatur clausula, Constituti, in instrumento appositum.
- 25 Mandatum de manutendo ut non detur contra illum, cuius nomen qui se constituit possidens, operatur clausula, Constituti.
- 26 Clausula, Constituti, habet suam vim in emphyteusi.
- 27 Incursum pena effectum non operatur clausula, Constituti, nisi aliter facta sit traditio.
- 28 Emphyteusis si dicitur, vel aliter rem emphyteuticam per clausulam, Constituti, deinde em-

- dem rem vendat alteri cum consensu directi domini, illamque tradat realiter, & corporaliter, praefertur debet ipse inuestitus à domino directo.
- 29 Possessio quando tempore Constituti non erat penes constituentem, nihil operatur clausula, Constituti.
- 30 Possessionis translationem non operatur clausula, Constituti, quando appositum fuit in contractu nullo, & reprobato.
- 31 Exceptiones omnes, quae competunt contra principalem contractum, competunt etiam contra Constitutum.
- 32 In contractu de cuius validitate disputatur, si apponatur clausula, Constituti, nihil operatur.
- 33 Conditionalis in casu non operatur clausula, Constituti, conditione non perficiata.
- 34 In contractu alienationis bonorum fideicommissi subalternum, nihil operatur clausula, Constituti, nisi data validitate ipsius alienationis.
- 35 Possessionis translationis effectum non operatur clausula, Constituti, appositum in alienatione reinserta per verbum numerata.
- 36 Statum statum veram ac corporalem requirentem traditionem, non operatur clausula, Constituti.
- 37 Statum si loquatur simpliciter de possessione, habet locum in possessione translatam per Constitutum.
- 38 Possessionem in absentem non transfert clausula, Constituti.
- 39 Ad futura non extenditur clausula, Constituti.
- 40 Consus in contractu nihil operatur clausula, Constituti.
- 41 Spatio 30. annorum durat virtus clausula, Constituti, etiam in terris praedictis.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Doctores per text. ubi in l. quod meo §. et si l. interdam, ff. de acquir. posses. l. tit. i. tit. de iure Constituti possessorij, Gregor. Lopez l. 9. tit. 30. par. 1. Mat. de clausula p. 1. clausula. 20 in vlt. impress. Menoch. conf. 129. Aloy. Ricc. in collect. decis. part. 1. collect. 55. & part. 2. collect. 449. Carpan. ad Summa Mediol. tom. 1. cap. 461. & ceteros in dilectis citatos Nouissimè Theod. de Rubeis in sing. Rona tom. 2. p. 4. clausula. 14. & latius clausula. 17. latè Benedic. Egidi. ad l. ex hoc iure ff. de iust. & iur. p. 2. cap. 13. clausula. 10. per 104. Hec clausula dicitur continere fiduciam modum traditionis. Menoch. rem. 15. ad ipsius num. 36. Rot. decis. 142. num. 1. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. ff. de debet intelligi secundum Iobediam materiam, eadem Rot. decis. 161. num. 10. apud eundem tom. 3. diuers. ubi p. 7. rec.

Primus effectus est, ut vigore huius clausulae vera transferatur in emptorem possessio, licet non sit facta actualis traditio, quidem 78. ff. de rei vend. Paris. conf. 128. num. 1. lib. 1. & conf. 33. num. 30. lib. 3. Tit. de iure Constituti, p. 1. num. 2. & p. 2. ampliat. 1. num. 1. Menoch. conf. 104. num. 71. & conf. 119. n. 14. & conf. 944. num. 18. Ioseph Ludov. Pernf. de iust. p. 2. cap. 6. num. 21. & 28. & de emer. cap. 25. num. 10. Benedic. Egidi. clausula. 10. num. 1. ubi quod per hanc transferatur in constitutarium possessio, quam habet constitutus, & si nullam habet, nulla transferatur, & num. 2. quod per hanc clausulam possessio fidei modo transferatur, sed possessio ipsa vera est.

& eiusdem effectus, cuius est possessio, quæ per actum verum, & corporeum acquiritur, & n. 3. quod per eam titulo inualidæ adiecta non transferatur possessio, & n. 6. quod si confignato collato in tempus post mortem constituitur, possessio non transferatur, quamvis adiciatur claus. *Ex nunc prore ex tunc*, & n. 7. quod clausula constituit effectus translationis per eam possessionis, non extinguitur constitutorij morte, sed possessio virtute clausule translatæ in heredem illius non transit, & n. 9. quod eius virtute possessio absentis non queritur ante rationabilitionem illiusque quod operetur translationem possessionis naturalis & civilis, eadem Rota d. decis. 161. num. 11. Anton Gomez l. 45. *Tauri*, c. 72. vbi n. 82. tenet quod per hanc clausulam transferatur possessio, quoties is, in cuius fauorem fit Constitutum, est præsens, vel eius rationabiliter sequitur, & Stephan. Gratian. *discept. forens.* c. 175. num. 3. Amic. de iure emphe. quest. 1. n. 1. Pacificus de Saluiano interdict. in specul. 2. c. 2. n. 211. Fufas. de substat. quest. 718 n. 12. & sepe sæpius in Rota dictum quæst. 718 n. 12. & sepe sæpius in Rota dictum fuit, & signanter in Romana Sala. interdict. 5. Decembris 1601. coram Iusto, in Bonon. immunitas 16. Octobris 1593. coram Cardinale Lancelotto, & apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 31. n. 3. & decis. 64. n. 4. & inter recentior. decis. 31. num. 1. & decis. 21. num. 1. apud Farinac. part. 1. recentior. Duran. Rota decis. 188. num. 1. vbi quid hæc clausula transfert possessionem, & decis. 401. num. 6. vbi quod probat possessionem constituentis etiam ad effectum Saluiano, quando agitur contra habentem causam ab eo, & decis. 164. n. 71. quod possidens vigore clausule constituti citari debet, & lumen auri audiri, antequam possessio ab eo auferatur. Rota decis. 187. num. 4. p. 1. in possib. Far. vbi quod operatur vt possessorij datur mandatum de alliciendo, & decis. 118. num. 1. ead. p. 1. quod transfert possessionem constitutarij & decis. 258. num. 2. cum segg. p. 1. in possib. Far. Melch. Patribus decis. 105. num. 6. tom. 2. & plenè probat hæc claus. possessionem constituentis aduersus constitutarium. Seraph. decis. 1415. n. 2. Greg. XV. decis. 163. n. 1. & decis. 491. n. o. Castaler. decis. 524. n. 16.

4 Secundus effectus est, vt operetur quod possessio tam civilis, quam naturalis censetur translatæ in constitutarium, ex adductis per Viuiam tom. 2. comm. op. li. 7. tit. 1. num. 67. vers. & ratio, Menoch. conf. 219. num. 11. & conf. 854. n. 2. Capitan. decis. 14. num. 8. Tiraq. de iure Constit. part. 1. num. 2. Cardin. Mantica de iacris & ambig. conn. lib. 3. tit. 23. num. 14. Rot. apud Pacific. post d. tract. de Sala. interdict. decis. 184. num. 3. & fuit dictum in Terracena. Saluiano 21. Martij 1614. coram illustrissimo Alarconado, in specul. per Farinac. decis. 551. num. 4. part. 1. rec. Rota decis. 408. num. 8. part. 2. in possib. Far. alias p. 4. recent. vbi num. 6. cum segg. quod apponitur in donatione non operatur, nec transfert possessionem in donatarium quando domos referantur sibi ipso viuente possessionem, & vsufructum, & num. 21. quod nihil operatur nisi fuerit probatum constitutentem tempore contrahæ possessionem, & quod probat possessionem non solum inter constitutentem, & constitutarium, sed etiam inter habentem causam à constitutente.

5 Tertius effectus est, vt non solum translationem veteris possessionis operetur, sed etiam dominij, vt per Abb. in cap. 2. num. 13. vers. quantum exemplum, de consuetud. Guid. Pap. quest. 147. Afflict. decis. 199. n. 16. Reto. conf. 41. num. 12. & 13. vol. 1. Menoch. conf. 79. n. 21. & conf. 1089. n. 23. & fuit dictum

in Sarrina ben. rum 21. Octobris 1595. coram Card. nolo Pamphilio, quam quidem possessionem & dominij translationem operatur ad quoscunque effectus, Rot. in d. Sarrina ben. rum, & in Afflict. conf. 12. Junij 1603. coram Reuerendissimo Domano mag. Casiano Decano.

Quartus effectus est, vt non solum habeat vim traditionis possessionis in stabilibus, sed etiam in rebus incorporalibus, prout in iuribus, actionibus, quali possessione exigendi, vel decimandi, vel presentandi, ac similibus dummodo concurat iuriam cellioy. sicut in princip. vbi Bart. num. 1. ff. de don. & ibi Roman. num. 3. & fuit dictum in Toderina officij Castellaria 10. Ianuarij 1598. coram Cardinale Lancelotto, & in Pavia donarij 16. Novembris 1619. coram Craxio, in specul. per Farinac. decis. 764. num. 1. part. 1. rec. vbi allegatur Tiraq. de Constit. amplius. 14. & part. 3. declaratur. Rot. decis. 384. n. 1. p. 5. rec. Cessionem in incorporalibus habet vim traditionis, Bart. in Lac. cum. num. 3. & ibi Imol. ff. de don. Tiraq. de retrad. lit. 1. §. 1. gloss. 7. num. 12. vers. & cessio Ex cessionarij vigore cessionis potest in incorporalibus expediti interdictio vti possidetis, probata possessione cedentis. gloss. in l. 1. §. idem Norma. ff. ne quis in loco publico. Natta. conf. 198. num. 27. Gratian. *discept. forens.* tom. 3. cap. 110. n. 3. & fuit dictum in Romana censu 4. Martij, & 2. Junij 1611. coram Pavia, vt referatur in d. Pavia donarij.

Quintus effectus est, vt operetur probationem conclusentis possessionis contra constitutentem, & causam ab ipso habentem, vt per Ruin. vers. 46. num. 13. lib. 4. Tiraq. de iure Constit. part. 1. limit. 2. num. 10. & in princip. num. 2. Rot. decis. 549. part. 2. diuers. & fuit dictum in Bonon. altum 16. Octobris 1587. coram Cardinale Mant. inter cum decisiones impress. decis. 33. numer. 16. & in Mediol. ben. rum de Petru 4. Iunij 1600. coram Cardinale Pamphilio, & in Romana pecuniaria 20. Iunij 1614. coram R. P. D. Piruano, in specul. per Farinac. decis. 614. numer. 1. part. 1. rec. Unde apponitur in instrumento venditionis probat possessionem venditoris contra emptorem, Greg. decis. 662. num. 1. probat etiam possessionem constitutentis, ad preiudicium ipsiusmet constitutarij, Rot. apud Cenci, post tract. de conf. decis. 150. num. 5. part. 1. diuers. decis. 764. num. 11. ac fuit dictum in Romana spoli 10. Decembris 1603. coram Card. Canaleto, non tamen probat per se solum possessionem constitutentis contra tertium, gloss. vers. in d. 12. in l. C. de seg. poss. Tiraq. de Constit. lib. 2. n. 10. & seg. Seraph. decis. 521. n. 6. Rot. apud Far. decis. 768. n. 4. p. 1. rec.

Sextus effectus est, vt operetur acquisitionem fructuum, ita vt constitutario debeantur, nisi aliter expressè sit conuenitum, vt fuit dictum in Romana pretium 21. Martij 1601. coram R. P. D. Piruano, contra Surt. conf. 13. n. 1. lib. 3.

Septimus effectus est, vt tribuat facultatem capiendi possessionem absque autoritate iudicis, vel citatione partis, etiam sine vicio spoli, vt per Gozzad. d. conf. 41. num. 16. & seg. Ioseph. Ludon. d. res. 19. sub num. 6. vers. quod quidem constitutum, Farinac. in practica. q. 175. n. 25. cum segg. Rota decis. 319. num. 19. part. 5. recent. vbi quod tribuit facultatem possessionem propria auctoritate capiendi, & signanter quod denotet translationem possessionis in donatione, resoluit Alexand. conf. 606. n. 5.

Nam hæc clausula dicitur vnus ex modis fidei, in quibus transfertur possessio, & dominium sine traditione, gloss. verb. animo, in l. 1. ff. de acq. possess. gloss. verb. signum, in cap. 2. de consuetudine, Bald. conf. 482. in fin. 10.

apponatur in contractu nullo, tradunt Ioseph. Sesse *Argeria decif. 9. num. 11.* Cald. Pereira *quell. for. conf. 17. n. 43.* & consule Rota apud Pacific. *post tract. de Saluimero decif. 170. num. 13.* & apud Cenci. *post tract. de cons. dec. 253. n. 14* & apud March. *de Comm. p. 5. pag. 227. in vlt. impr.*

32 Limita tertio, vt nihil operetur si apponatur in contractu, de cuius validitate disponatur, quia interim, nec hoc casu suum effectum operari possit, imò suspensa remanet, vt fuit resolutum in Placencia Casiri *4. July 1601. coram Illustrissimo C. mce Card. Afiliu. me citato iudice loco, Nogueroi. alleg. iur. iur. 1. alleg. 14. n. 34.*

33 Limita quarto, vt non operetur in casu conditionalis conditione non purificata, vt fuit dictum in Romana retractus Palatii ad mentem Iordanum 19. Novembrii 1604. coram Cardinale Pablini in premissa per Marchet. *de commiss. parisi. pag. 109. num. 6.* Post. de manu. *obseru. 20. num. 42. D. Cuteli de donat. tract. 1. discus. 3. p. 6. n. 19. cum segg. me citato in hoc loco Nogueroi. d. alleg. 14. n. 32.* & appositae in contractu conditionalis, ipsa etiam reputatur conditionalis, penitusque conditione possessionem non transmittit. Ita Rota. *reiss. 471. num. 4. v. 2. in possib. Faralijis p. 4. v. vbi num. 6.* subdit purificata conditione retractorii, nisi illo medio tempore fuerit alteri aliusque questum Et quod retractio solam habeat locum in hypotheca conditionalis sub conditione casuali, vel mixta, non verò in translatione domini, aut possessionis, quia in prauiudicium tertij nihil operatur, Grat. *d. sc. for. tom. 5. c. 85. §. a. n. 18* Nogueroi. *d. alleg. 14. n. 36.*

34 Limita quinto, nihil operari in contractu alienationis bonorum fideicommissi subiectorum, nisi data validitate ipsius alienationis, quæ non potest esse, nisi facta fuerit pro exolendis debitis, aut legatis, fuit à testatore, vt in l. fin. §. fin. iur. m. & in auctor. vbi quæ l. c. *comm. de legat. & fuit dictum in Soriana bonorum 13. Oclobris 1595. coram Card. Pamphilio.*

35 Limita sexto, non operari suum effectum translationis possessionis appositae in alienatione rei ingertæ per verbum numerale, vt per Tiraq. *de iure Co. diuini. p. 3. l. m. 19. Gam. Luf. dec. 35. per eos. Brunoe. à Sole in loci comm. verb. clausula. n. 10. Menoch. conf. 22. n. 10.*

36 Limita septimo, vt non operetur stante statuto vetam ac corporalem requirente traditionem, vt per Stephan. Gratian. *March. decif. 23. d. n. 2. quom. refert Aloyf. Ricc. d. collat. 5. post prime.* Si verò statutum simpliciter loquitur de possessione, habere locum in possessione translati per Constitutum, tenent Petr. *de fidei. c. 8. n. 18. Fufat. de subfist. q. 71. 8. numer. 32.*

37 Limita octauo, vt non transferat possessionem in ebfentem, ex notatis per Tiraq. *d. reu. de iure Couf. p. 3. l. m. 30. n. 52. cum segg. Gam. Luf. dec. 383. n. 1. Valasc. consule. 5. n. 5.*

38 Limita nono, non extendi ad futura, vt per Vrtil. ad Afflic. *decif. 139. num. 3. & 6. Tiraq. d. reu. de iure Couf. part. 2. ampliat. 32. Menoch. conf. 122. n. 36. & num. 55.*

39 Limita decimo, nihil operari in contractibus censibus, in quibus est loepa, vt per Nauar. *de vfor. n. 13. & Stephan. Grat. March. dec. 10. n. 8. Cenci. de conf. p. 2. c. 2. q. 5. n. 1. 2. n. 25.*

40 Durat totum vterius huius clausule spatium triginta annorum etiam in textu praxiolicum, Afflic. *decif. 119. in fin. Cremon. f. 61. Hippol. fin. 158. Menoch. remed. 1. 4. c. p. 70. Thefaur. Fedem. decif. 35.*

num. 61. quod tamen intellige verum quoad effectum agendi hypothecaria, quæ spatio decem annorum præscribitur, l. p. 1. c. 5. aduersus sed remedio l. fin. c. de acquirenda poss. Rot. in Romana Saluina 21. Iuni 1616. coram Pablini de cuiusmodi articuli veritate vide Tiraq. *de iure Couf. part. 1. l. m. 24. Antoo. Fabr. in suo Codice, sub tit. de acquir. poss. decif. 10. Aloyf. Ricc. d. collat. 449. l. m. 2. Menoch. d. conf. 139. num. 7 & 18. Rot. in Romana pen. n. 21. 20. Iuni 1613. coram Reverendissimo Domini mce Paphiano, impressa per Far. dec. 634. n. 5. cum segg. p. 1. rec.*

CLAVSVLA XXXII.

Consuetæ.

- 1 Consuetæ apponi stylo Cuiæ, censentur appensæ, ac subintelliguntur, quoniam non apponuntur.
- 2 Consuetæ apponi aliquam clausulam, si generalis sit probatio non indiget.
- 3 Consuetudini nunquam derogatum censetur, nisi id specialiter dicatur.
- 4 Notarius præsumitur rogatus apponere in instrumentis omnes clausulas consuetas, nisi partes hanc consuetudinem ignorent.
- 5 Consuetæ quæcumque obstantur, etiamque censentur omni a iure habentur pro expresse.
- 6 Consuetæ clausula censetur potius appositæ in instrumentis, quam insolite.
- 7 Substantiæ, et eaque sunt falsæ, licet consuetæ sint expressi, non subintelliguntur, si non exprimentur.
- 8 Consuetæ clausula censetur de stylo appositæ, quando censetur communiter, & vniuersim, non autem raro appari.
- 9 Latinitas falsa vbi in scriptis sequetur, clausula consuetæ non censetur de stylo appositæ.

CLausulam consuetam apponi de stylo Cuiæ, censeri appositam, ac subintelligi, quoniam non apponatur, obseruant Abb. in cap. cum Af. Ferrar. *per. num. 50. de consus. vbi Felinus 6. Rip. num. 19. & seg. & Dec. num. 6. & 7. Molin. de primog. lib. 4. c. 7. num. 1. Marien. l. 8. gloss. 14. num. 12. lib. 5. nona Recopil. Seraphin. de primog. iur. prin. 21. num. 9. Betanzol. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 34. Sured. conf. 113. num. 9. Valasc. de partit. cap. 6. num. 45. & consule. 146. num. 6. in fin. & n. 15. Cald. Pereira de poss. eligendi. cap. 6. num. 3. Card. Mant. de iur. & ambig. controu. lib. 2. tit. 9. n. 10. & lib. 3. tit. 8. num. 33. Sanch. de matrimonio. lib. 8. disp. 25. num. 19. Cardos. in praxi Indium. verb. clausula. n. 31. Farin. in praxi crim. p. 6. tit. de falsitate & simulat. q. 157. num. 39. Fe. Anton. à Souza in relect. de censur. Bulla Cene. cap. 2. §. diff. 99. num. 7. Monet. de comm. olim. n. volum. cap. 7. num. 63. vbi num. 63. ait talem consuetudinem apponendi alii quam clausulam, si generalis sit, probatio non exigitur & num. 66. cum Decio d. num. 7. reclusit hanc consuetudini nunquam derogatum videri, nisi id specialiter dicatur.*

Notarius præsumitur rogatus apponere in instrumentis omnes clausulas consuetas, vt per Gabr. com. lib. 6. tit. de consuetudine claus. Marien. d. gloss. 14. num. 11. Betanzol. d. gloss. 14. Card. Mant. d. l. 6. tit. 9. num. 10. Flor. de Mena par. lib. 1. q. 11. num. 6. Monet. d. cap. 7. num. 63. etiam de expresse voluntate partium,

ex Molin. d. lib. 4. cap. 2. num. 31. Guicet. in reper. audent. Sacramenta puerum, num. 101. C. si adversus vendit. litunor. d. Sole in locum communi. verb. clausula, n. 55. nisi partes hanc consuetudinem ignoraverint. Menoch. conf. 37. §. 77.

5. Confecta enim quomodo omittatur, nonquam censetur omissa, Valasc. d. ca. 6. num. 45. & d. consuli. 293. num. 3. imò habetur pro expressa, Afflic. decis. 26 §. num. 84. Grammat. decis. 6. in. 10. Rot. decis. 107. 6. pari. 2. diuers. Martia p. 4. claus. 11. & præsuntur potius apposita in iustamento, quam insolita, ex Mascard. de probat. concl. 199. n. 1.

7. Limita tunc primò, ubi substantialia, & ea que sunt facti, licet confecta sint expressim, non tamen subintelligantur si non exprimantur, vt per Gabr. d. consil. 1. num. 27. & segg. Mascard. d. concl. 199. n. 12. & Monet. d. cap. 7. n. 67.

8. Limita secundò, vt procedat quoad eam clausulam, que conseruit commanet, & vt plurimum, non autem raro apponi, vt per Gabr. d. consil. 1. n. 29. Mascard. d. concl. 199. num. 14. Monet. d. cap. 7. num. 68.

9. Limita tertio, ubi falsa Latinas in rescripto sequeretur, vt per Roman. conf. 377. in cap. omnipotenti, aliis, quæstio est anquid, in fin. Dec. in cap. cum M, n. 7. ad fin. Monet. d. n. 68. in med. quicquid dicant Rip. in d. cap. M & Gabr. d. consil. 3. n. 31.

CLAUSULA XXXIII.

Contradictores appellatione postposita compescendo.

1. Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agenter.
2. Contradictores de iure non comprehendit clausula, Contradictores, &c. sed solum referunt ad contradicentes de facto.
3. Contradictor de iure non autem de facto dicitur, qui agit coram iudice.
4. Executores virtute clausula, Contradictores, &c. possunt excommunicare contradicentes sine causa de facto.
5. Iudicialiter procedendi concessa facultas dicitur per clausulam, Contradictores, &c.
6. Appellatione postea interposita, vt non faciat quid censeri attentatum, operatur clausula, Contradictores, &c.
7. Index non obstante appellatione potest deuenire ad executionem absque visio nullitatis attentatorum, si ante clausula, Contradictores, &c.
8. Clausula, Contradictores, &c. operatur vt contra tertios etiam procedi possit.
9. Delegatus iurisdictio extenditur ad extraneos illam impediens.
10. Delegatus virtute clausula, Contradictores, &c. non potest alia pena punire, quam per viam excommunicationis, vel interdicii.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Martia de clausula p. 1. claus. 2. in vlt. impress. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 7. n. 191. cum segg. Marchef. de Commiss. d. 1. cap. 3. a num. 92. pag. 114. in vlt. impress. Card. Tusch. præs. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 310. nouissime Theodol. de Rubels singula. Rota rom. 2. p. 4. claus. 5. & latius claus. 118.

1. Hæc clausula emper solet apponi in pæte exe-

cutione literarum, & non comprehendit contradicentes de iure, sed solum referunt ad contradicentes de facto; ita gloss. verb. contradicentes, & vt Abb. n. 9. in cap. pro illorum, de probat. & ibidem Buchart. num. 12. & Ioan. Andr. num. 10. Zab. in Clem. 9. a. corrigi. 5. Contradictores de relig. ad dem. Rom. conf. 482. & Staphil. de lit. grana. sic. de vi, & effectibus clausulae. Rebus in forma & declarata. non promissum, verb. c. contradicentes, & concordat in formaliter. exco. exco. verbo, Notant in cap. cum coniugatus. 7. nullit. n. 3. de rescript. Flamin. de rescript. lib. 1. §. 4. num. 24. Bartholom. Petet. in comment. de extraneis. Ambrosia, de reb. Ecclesie non alien. verb. infringere, n. 12. pag. 268. Lancell. de attent. 11. de attent. appell. pendens. p. 2. c. 22. limit. 9. num. 41. Rendio in promptuarie receptarum sententiarum. tom. 1. lit. 16. num. 5. Zerula in praxi Episcopi. pal. 1. verb. contradicentes. pag. 13. & verbi litera Apostolica. pag. 66. Salust. Tibet. in praxi. A. C. lib. 3. a. 6. n. 3. & 50. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in anno. num. 14. & Mart. d. claus. 11. num. 1. Cardin. Tusch. præs. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 310. Campamillo diuers. supra Carvetei, rub. 11. cap. 3. num. 2. a. 5. num. segg. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. num. 114. cum segg. vbi plures refert facia Rote decisiones, Monet. d. c. 7. num. 391. Visian. in praxi. in straironari. lib. 1. cap. 8. num. 38. in 2. ed. quod sæpe sæpius Rota firmavit, & signanter in vna Panormitana arch. dia. octau. 25. Iunij 1590. coram Petra, impellit per Marchef. de commiss. p. 4. pag. 96. num. 3. duplicata, p. 62. pag. 441. in vltima impressione; & iterum in vna Calag. vna quatuor clarorum 21. Iunij 1615. impellit per Farip. decis. 635. num. 1. p. 2. recent. vbi num. 4. habetur contra traditorem de iure, non autem de facto dici qui agit coram Iudice; & eod. in Panorm. parochialis 12. Iunij 1620. coram Card. Sacro. Vnde executores virtute huius clausulae contradicentes sine causa & de facto, eo ipso cadunt à iure, quod in beneficio habent, ex adductis per Flamin. d. 4. p. 7. n. 158. & per Monet. d. cap. 7. n. 192.

Per hanc clausulam dicitur concessa facultas iudicialiter procedendi, vt post Ioan. Andr. in cap. 1. num. 9. vers. ergo, & ibidem Hostiens. 14. ac Domin. num. 13. ac offic. deleg. lib. 6. censuit Rota in Osten. iurisdictio 12. Decembri 1614. impellit per Farin. decis. 616. n. 4. part. 2. recent. Campamil. d. cap. 13. n. 153. Mar. Anton. var. rescript. lib. 1. rescript. 112. cas. 106. Theodol. de Rubels d. claus. 15 §. 2.

Operatur vt applicatio postea interposita non faciat quid censeri attentatum, nec effectum suspensionis operator, vt notant Doctores in cap. Pastoralis, 1. praxi. de vlt. delegat. Philipp. Franc. in cap. bona. num. 16. de appellat. Rendia d. ca. 16. num. 5. Flam. lib. 8. quæst. 7. num. 161. Monet. d. an. 7. num. 193. Sufficit enim, vt possit Index non obstante appellatone illam spernere, & deuenire ad executionem absque visio nullitatis, & attentatorum, Abb. in d. cap. Pastoralis, num. 11. Lancellorut. de asten. cap. 22. limit. 8. in princip. Rot. decis. 7. lib. 1. p. 1. diuers. & fuit dictum in Romana in vltima sententia 29. Novembri 1617. coram Vbaldo seniori, & in Leodien. Abb. a 14. Ianuarij 1622. coram eodem.

Operatur quod contra tertios etiam procedi possit, Abbas in cap. p. vlt. n. 9. de probat. Ioan. Monach. in cap. 1. an. 7. & 8. Gerin. num. 10. ac Frisic. num. 6. de cens. probat. quos refert & sequitur Marchef. d. p. 1. cap. 3. in 191. pag. 214. & p. 2. 160. n. 49. in vlt. impress.

Extenditur vis huius clausulae contra turbantes erequutoris ipsius iurisditionem, quia delegata iurisdictio extenditur ad extraneos illam impedi-

tes, cap. 1. & ap. significasti, vbi Imol. ann. 3. de offic. deleg. Marchef. d. p. 1. cap. 5. num. 195. cum fr. a. pag. 214. vbi querit quid dicendum si aliquis turbauerit extra faciendum, exempli gratia, si capiat inire venientem, & se remittit ad distinctionem Baldi in cap. qui acquisitum, c. eolum. 2. vbi nota quod iurisdic. de offic. deleg.

- 10 Delegatus virtute huius clausule non potest alia pena punire, quam per viam excommunicationis, & interdici, ex adductis per Azucud. d. l. 1. num. 2. l. r. s. lib. 8. nona Reopu. cuius tamen contrarium non immerito tueretur Munet. d. l. 2. ap. 7. num. 398. in fine.

Cuiuslibet statum, &c. Vide *l. i. s. statum &c.*

CLAUSULA XXXIV.

Cum iuribus & pertinentiis.

- 1 *Venditioni apposta clausula*, Cum iuribus & pertinentiis, intelligitur de iuribus, que sunt de natura rei vendite, non autem alterius nature.
- 2 *Adiuncta directæ transmissæ in emptorem sine cessante quando dictum fuit*, item vendit omne ius, quod habet.
- 3 *Seruitutes competentes venditori tempore venditionis, venimus sub clausula*, Cum iuribus & pertinentiis.
- 4 *Corressio facta de aliqua re vel corpore*, Cum iuribus & pertinentiis suis, intelligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam.
- 5 *Clausula*, Cum iuribus, &c. intelligitur de omnibus iuribus tam veteribus, quam nouis, de quibus constabat secundum statum rei tempore contrahendi.
- 6 *Clausula*, Cuius ad hoc expressus accedit assensus, stat causatiue, non autem conditionaliter.
- 7 *Clausula*, Cuiuscumque status, gradus & conditionis, &c. de sui natura includit personas, que alias non comprehenderentur.

- 1 **H**æc clausula in venditione apposta intelligitur de iuribus, que sunt de natura rei vendite, non autem alterius nature, vt per Fabian. de Monte in tract. de vend. in princ. vers. circa testium, n. 9. & 10. Cardin. Tusch. pract. consens. com. 1. lib. C. consens. 308. n. 7. vbi num. 3. cum Cephal. cons. 188. incip. D. An. festinus, in fin. lib. 1. extendit in donatione facta de aliquo cum omnibus iuribus & pertinentiis, quia intelligitur de iuribus rerum donatarum, non autem de iuribus extra res donatas.
- 2 Operatur, vt etiam in emptorem transeant actiones directæ sine cessione, quando dicit, item vendit omne ius, quod habet, Cels. Vgo in tract. clausul. num. 164. Card. Tusch. d. consens. 308. num. 1. vbi num. 13. citat in contrarium Signorol. cons. 117. incip. Festinus, num. 6. & 7.
- 3 Item operatur quoad seruitutes competentes venditori tempore venditionis, non verò quod noua seruitus videatur imposita, Surt. cons. 17. n. 11. Bazzac. de clausul. transmissæ, c. 6. gloss. 12. num. 2. & 1. Ioan. Baptista Costa in tract. de clausul. canonic. claus. 49.

Concessio facta de aliqua re, vel corpore cum iuribus & pertinentiis suis, intelligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam, ita ex Fabiano de Monte in d. tract. de empt. & vend. in princ. n. 12. & Aleand. cons. 7. incip. Vso iherosol. num. 6. vers. item non est ar. lib. 6. tradit Card. Tusch. d. consens. 308. num. 1. vbi num. 2. excipit, vt imposter coniunctionem accessoriarum, & sic de iuribus accessoriis rebus, de quibus agitur, & num. 10. subdit hanc clausulam intelligi de omnibus iuribus tam veteribus, quam nouis, de quibus constabat secundum statum rei tempore contrahendi, & num. 11. post Cels. Vgo. d. tract. de clausul. verb. contrahendi, num. 237. ait hanc clausulam operari, vt etiam veniant actiones furtiue.

Clausula, Cuius ad hoc expressus accedit assensus, cum sit concepta per verba presentis temporis, stat causatiue, non autem conditionaliter, Lufitacio talis, s. v. de condit. inst. l. 2. cum ad presentiamque, s. si certum per. Bart. in l. demostratio falsa, s. quod autem, n. 2. vers. quare duo, & ibi Paul. de Castro n. 10. de condit. & demonstrat. maximè quando est posita in litteris, quia tunc sine dubio stat causatiue, cum littere non fuisse sine consensu capeditur, Verbal. decis. 110. & 114. n. 1. p. 1. Putz. decis. 42. lib. 1. & decis. 18. lib. 2. Quando verò est posita in materia, in qua Papa requirit consensum, vt in materia pensionis ab initio ex intentione Papæ stat conditionaliter, etiam si sit concepta per verba presentis temporis, & intelligitur de consensu à tergo, etiam quod non sit sufficiens, vide Kotin. Elborac. penult. n. 9. lib. 1. & 27. Octobris 1585. & 17. Ianuarij 1598. & 21. Iunij 1602. coram Cordaba.

Clausula, cuiuscumque status, gradus, & conditionis, &c. de sui natura includit personas que alias non comprehenderentur, quauis essent Reges, & cetul. Monachi, & Iudei, Sarnen. in progr. regularum, q. 4. col. 2. ad fin. vers. nam dicta regula, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 38. n. 1. cum seqq.

CLAUSULA XXXV.

Cum plena, & libera administratione.

- 1 *Procura in mandato posita potius clausula*, Cum plena, &c. ex consuetudine, & stylo Notariorum, quam ex partium voluntate.
- 2 *Clausula*, Cum pleo, restringitur per verba, in premissis & ceteris premissis, ita vt eorum finis egredi non possit.
- 3 *Clausula* quæcumque in mandato non extenditur ad non expressam.
- 4 *In mandato cum libera facta duobus*, nunquam subintelligitur clausula, in solidum.
- 5 *Procurator cum plena, &c. potest facere omnia, que principalis.*
- 6 *Clausula*, Cum libera, operatur posse fieri in executionem voluntatis mandati, non autem contra, vel præter illam.
- 7 *Generalitas mandati cum libera restringitur*, vt intelligatur ciuilius.
- 8 *Mandatum cum libera*, non inducit clausulam, quod promittit habere ratum & firmum quicquid, &c.
- 9 *Mandatum cum libera regulari debet arbitrio boni viri.*
- 10 *Mandatum cum libera equiparatur mandato speciali.*

- 11 Procuratori cum libera ad omnia negotia, an solui possit, ostenditur.
- 12 Beneficium Ecclesiasticum impetrare potest procurator cum libera, ab/que alio speciali mandato.
- 13 Dispensationem obtinere potest procurator cum libera, &c.
- 14 Emphyteusum remanere potest procurator cum libera, &c.
- 15 Rescriptum cum clausula, Appellatione remota, maxime in re dubia & incerta, impetrare potest procurator cum libera, &c.
- 16 Solutionem non potest recipere procurator ad litem cum clausula Cum plena, &c.
- 17 Debitum remittere non potest procurator cum libera, &c.
- 18 Alienare non potest procurator cum libera, &c.
- 19 Inire non potest procurator cum libera sine speciali mandato.
- 20 Accusare non potest procurator cum libera, &c.
- 21 Rescriptum in iustitia impetrare non potest procurator cum libera, &c.
- 22 Exemplationem instrumenti facere non potest procurator cum libera, &c.
- 23 Matrimonium contrahere non potest procurator cum libera, &c.
- 24 Recusare non potest procurator cum libera, &c.
- 25 Substituere non potest procurator sine speciali mandato.
- 26 Transigere, vel pacisci non potest procurator cum libera, &c.
- 27 Compromittere non potest procurator cum libera, &c.
- 28 Possessionem capere non potest procurator cum libera, &c.
- 29 Iurare de calumnia non potest procurator cum libera, &c.
- 30 Possionibus respondere non potest procurator cum libera, &c.
- 31 Restitutionem in integrum petere non potest procurator cum libera, &c.
- 32 Pacem facere non potest procurator cum libera, &c.
- 33 Donare non potest procurator cum libera, &c.
- 34 Infamia litis renunciare non potest procurator cum libera, &c.
- 35 Exemplationibus preceptorum renunciare non potest procurator cum libera, &c. quoniam possit dilatorius.
- 36 Appellationem per se interposita renunciare non potest procurator cum libera, &c.
- 37 Procurator cum libera, &c. non potest prouidicare, nec pacisci quod sum principalis a sententia non appellat, nec ius de nullitate dicendi remittere.
- 38 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea, quae sunt magni prouidicij.
- 39 Beneficium non potest resignare procurator cum libera, &c.
- 40 Praesentare Clericum ad beneficium non potest procurator cum libera, &c.
- 41 Beneficium Ecclesiasticum acceptare non potest procurator cum libera, &c.
- 42 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea ex quibus constituitur cadere in praem.
- 43 Mandatum quoniam in quo generaliter non extenditur August. Barboze de Clausul.

ad ea, per qua dominus cadit in communis, & delictum.

- 44 Caducitatem remittere non potest sine speciali mandato procurator cum libera, &c.
- 45 Caducitatem declarare non potest procurator cum libera, &c.
- 46 Beneficium cap. Odorsardus, de solut. & cap. peruenit, de baciuss. non potest impetrare procurator cum libera, &c.
- 47 Mandatum cum libera, &c. nullum quibus scilicet facultatibus, regni ariet non censetur dare facultatem procuratori, ut extra negotia domini in alterius fauorem fideiubeat.
- 48 Clausula generalis restringatur circa emphyteusam.
- 49 Mandatum cum libera, &c. non dat facultatem procuratori obligandi dominum.
- 50 Libellum oblationis datum a mandante, non potest declarare procurator cum libera, &c.
- 51 Tandem non valde exigi non potest a procuratore, qui ad illud ex gerendum speciale non habet mandatum.
- 52 Retractum sine congrui non potest interuenire procurator cum libera, &c.

Hae clausula in mandatis procuratorum prout potest ex consuetudine, & stylo Notariorum, quam ex partium voluntate, & consensu iuxta tradita per Mantenz. ad l. 7. gloss. 1. q. 1. num. 6. tit. 1. lib. 5. nona Ro.

Restringitur igitur per verba in premissis, & circa praemissa ut coram fines egredi non possit, cap. qui ad agendum de proc. in 6. Ruin. conf. 3. num. 3. lib. 5. Mart. de claus. p. 1. claus. 16. in vit. impres. Rot. apud Farinae. decis. 195. num. 1. collect. 1. nonis. Et sic non extenditur ad ardua, & specialiter prohibita. Litem Tuberonijuncta gloss. verb. alio ff. de pecul. l. si te minem, ff. mandati. Subd. de feudis p. 7. fol. 18. n. 133. Salozzan. de iure iudiciorum. 2. lib. 2. c. 11. n. 16. Vnde clausulae, quae in mandato non extenduntur non expressa, ut per Thom. Triuile. Venet. decis. 1. §. 1. Cenci de consil. p. 2. ap. 2. q. 3. art. 1. num. 11. & propter a ptera in mandato cum libera, fuisse duobus, nunquam subintelligitur clausula, in fideiorem; quomodo vni sine alio agere non potest, ut resoluunt Flam. de resig. lib. 9. quest. 3. num. 14. Cardin. Mantie. de iuris. & ambig. conuen. lib. 7. tit. 17. num. 88. addi ad Gregor. decis. 280. num. 9. Rot. decis. 360. lib. 3. p. 30 diuers.

Item huius clausulae, Cum libera, aequipollet altera, videlicet, data praesentem excedit ea, quae possit ipso consensu, & ita operatur, ut quis possit omnia facere, quae principalis; ita Gemin. conf. 129. num. 6. & seq. versum est. Crauet. conf. 914. num. 9. Ruin. conf. 73. num. 5. & seq. vol. 5. Titacq. de iure consil. p. 1. limit. 1. §. 11. Gutier. de iuramentis. part. 1. cap. 50. num. 7. & 13. Azueid. l. 1. num. 3. tit. 3. lib. 5. nona Ro. Mart. de claus. 16. num. 2. Nicol. Gait. de benef. p. 3. c. 8. num. 74. Monter. à Cucua Arg. decis. 38. num. 25. Aloyf. Ricc. in col. 8. decis. 9. collect. 1730 Stephan. Gratian. Marchet. decis. 79. n. 2. & de sept. fereis. c. 196. num. 13. Rota in Terracin. Archiepiscopatus 24. Nouembrii 1603. coram Iusto, impetita per Marchet. de cummiss. p. 1. 249. 104. n. 1. in vltimis.

Operatur haec clausula posse fieri in executionem voluntatis mandantis, non autem contra, vel praeter illam, Fabian de Monte in tract. de emphyteus. §. 3. num. 11. in fine, Ricc. in conf. 84. num. 12. & 13. lib. 5. & fuit dictum in Terracin. administratum iure 29. Febr. 1608. coram Card. Cauderio. Et ideo illius

generalitas restringitur, vt intelligitur euoliter, nam nullum est tam latum, & vniuersale verbum, quod talem restrictionem non patitur, *l. si cuius de sentent. obligatiōis generalis ff. de pign. Oldrad. conf. 148. n. 7. Calcan. conf. 17. num. 7. Crauet. conf. 462. aum. 15. & seq. vol. 1.* Regulari etiam debet arbitrio boni viri, Cassad. *decis. vna num. 3. de emptione, & fuit dictum in Tolezana parochiali de Martialis 29. Aprilis 1592. coram Pena.* Et ideo mandatum cum libera, &c. non inducit clausulam, quod promittis habere ratum & firmum quicquid per procuratorem factum fuit, glossa *in l. si procuratorem, ff. de procurat. Codic. lib. 3. var. cap. 16. n. 4* quem refert Nicol. Garc. de benef. p. 5. a. 8. n. 75.

- 10 Mandatum cum libera, &c. aequiparatur mandato speciali, *l. procurator cum libera, & l. mandato, vbi glossa & Bart ff. de procur. Codic. var. lib. 1. cap. 6. a. 3. vers. quatuor, Gregor. 1. 19. vers. quando, tit. 5. part. 3. Tirac. de retrah. tit. 1. §. 1. gloss. 13. num. 12. Cotta in memor. verb. procurator generalis, pag. 707. Bellacomba tom. 1. comm. op. lib. 2. c. 1. de procur. num. 54. pag. 319. Matera. in praxi. retrah. tit. 7. de claus. p. in mandatu, Mohed. *decis. 1. d. off. Vicar. alias 323. Sbroz de off. Vicar. lib. 1. qua. 11. §. 6. num. 6. & 8. Mart. d. claus. 23. n. 3. vers. haberi, & claus. 13. numer. 2. Flam. de resig. tom. 1. lib. 7. q. 2. num. 1. & tom. 2. lib. 9. q. 7. num. 16. & q. 17. num. 11. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 8. n. 72. Bernard. Groux. ad praxi. Cam. Imp. lib. 2. cont. 72. in casu. 4. num. 4. Stephan. Gratian. *discept. for. cap. 196. num. 1. cum seqq. & Marchel. decis. 79. num. 1. Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 2. tom. seqq. & cap. 13. num. 6. cum seqq. Monet. de opt. Cam. q. 4. num. 6. Farin. p. 4. decis. 1. aum. 2. vbi addit littera B, Camill. Borrell. in summa omniū decis. 11. 66. n. 241. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 1. c. 3. n. 38. Marchel. de commiss. p. 2. pag. 452. num. 24. in ult. impressi. Intelligitur enim modo procurator contrahat bona fide, & pro facto domini constituentis, ex resolutis per Cenet. de censibus, p. 2. c. 9. art. 1. a. 10.***

- 11 Vnde procurator cum libera ad omnia negotia, posse solui, per text. in l. vbi procurator, in prin. & in l. qui hominem, §. si Titum, ff. de solut. resoluunt Mathieslan. sing. 30. *Mart. de clausula, claus. 16. num. 1. Cald. Pereira de empt. c. 2. §. 6. & terminum solutionis prorogare, ex adductis per eundem Cald. Pereira de retrah. tit. 1. c. 1. num. 5. quāuis quod ei solui possit, teneat Camill. Borrell. *decis. 11. 66. n. 18.**
- 12 Item procurator cum libera, &c. sine alio speciali mandato potest impetrare beneficium Ecclesiasticum, Nauarr. in cap. si quando, in prin. de rescrip. & 13 *conf. 51. d. de off. num. 13. in antiq. Et dispensationem obtinere, idem Nauarr. loco proximi citato, a. num. 1.*
- 14 Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 16. num. 4. ac emphiteusim renouare, Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 4.
- 15 Idem potest virtute huius clausule rescriptum impetrare cum clausula, Appellatione remota, maxime in re dubia, & incerta, cum incertum sit, vt si sine causa pendens, an hæc clausula sit fauorabilis, vel nociva futura; ita Marchel. de commiss. p. 1. pag. 299. n. 31. in ult. impressi. quicquid dicat Cassad. *decis. 3. n. 3. de rescr.*

Casus in quibus speciale requiritur mandatum, & non sufficit constitutum esse procuratorem cum hac clausula.

- 16 Rīmō. procurator ad lites cum hac clausula non potest recipere solutionem, eūdem ad hoc sequi-

ratur speciale mandatum, *l. de iure, vbi Doctores, ff. de solut. Tirac. de retrah. tit. 1. §. 9. gloss. 3. n. 10. Card. in praxi iudicis, & Adn. verb. procurator, n. 31. Cald. Pereira de empt. c. 13. n. 6.*

Secundō, nec potest remittere debitum, Cardof. 17 *d. verb. procurator, num. 13. Camill. Borrell. in summa omniū decis. 11. 66. num. 136. Et quoddam procurator cum libera non possit iure constitutus remittere, teoret Alexand. conf. 2. a. 2. 3. vers. aliter ergo, num. 8. vol. 1. & conf. 115. num. 1. & 3. lib. 5. Steph. Grat. *Marchia dec. 79. n. 7. & seq.**

Tertiō, non potest alioare, D. Marta. de claus. 18 *p. 1. num. 2. claus. 16. vers. hac clausula, Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 2. vbi contrarium tenere videtur.*

Quartō, non potest iurare sine speciali mandato, 19 *Surd. Mantua decis. 159. num. 1. Cardof. d. verb. procurator, num. 2. 4. & in iuramento fidelitatis, resoluio Camill. Borrell. in summa omniū decis. 11. 7. n. 35. & 11. 66. n. 197.*

Quintō non potest accusare, *l. fin. C. de pallis cum mentu, Surd. dec. 89. n. 19. vbi a. 10. idem resoluio in declaratione animi.*

Sextō, non potest impetrare rescriptum, Cardof. 21 *d. verb. procurator, n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 31. 63. n. 17. Perez 16. vers. quæro 18. tit. 1. lib. 3. Ord. pag. 700. vbi secus asserit in rescriptis statuz.*

Septimō, non potest facere exemptionem ipsius, 22 *menti Cardof. d. verb. procurator, n. 35.*

Octauō, non potest matrimonium contrahere, 23 *eo quod mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale cum expresseione potestatis, cum qua matrimonium contrahi debet, & non sufficiens mandatum generale ad contrahendum cum quacunque; resoluunt citati à Cenet. in collect. super sextum librum Ceteralium, collat. 3. n. 2. quibus addit Ioseph. Ludou. tom. 1. cum op. tit. de mandato, conc. 1. vers. duodecimo, pag. 513. Tirac. de iure mariti, gloss. 3. num. 151. Fr. Emman. Roder. *quæst. Reg. tom. 3. q. 27. art. 11. Cald. Pereira 14. §. iuratore, verb. implorandum, num. 6. vers. satis, C. de in integrum restitut. minor. Flam. de resig. lib. 10. q. 8. num. 53. Cardof. d. verb. procurator, num. 33. Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 21. n. 3. & 4. Rebelle de obligati. in sol. p. 2. lib. 1. quaest. 5. num. 1. Francisc. Molin. de ritu nuptial. l. 1. comparat. 15. num. 5. cum seqq.**

Nondō, non potest reuocare, Roland. *decis. 19. n. 2. 24. vol. 3. Stephan. Gratian. discept. for. cap. 100. n. 4. Bernard Groux. ad praxi. in Camera Imperiali lib. 1. conc. 303. confid. 4. n. 4.*

Decimō, non potest subistitue sine speciali mandato, 24 *Cassan. in consuet. Burgundia. pub. 4. §. 5. verb. sunt procurator, n. 4. Surd. decis. 159. n. 9.*

Vndecimō, non potest transigere, vel pacisci, 25 *curator, cui generaliter, vbi gloss. verb. procurator, §. de procur. Cardof. d. verb. procurator, n. 5.*

Duodecimō, non potest compromittere, Camill. 17 *Borrell. in summa decis. 11. 66. num. 176. Cardof. d. verb. procurator, n. 16. quāuis contrarium teneant Viui. tom. 1. comm. op. lib. 4. tit. Mandati. n. 50. Mench. q. 10. §. 6. 8. n. 9.*

Decimotertio, non potest capere possessionem, 26 *Aloys. Rice. in praxi Archiepiscop. Neapol. decis. 189. num. 194.*

Decimoquarto, non potest iurare de calumnia, 27 *vt bene probat text. in cap. nullum 3. de in iur. calumnia, lib. 6. tenent Couin. cap. 5. num. 1. p. 1. §. 1. a. n. 8. & var. lib. 1. cap. 6. n. 4. Cotta in memorab. verb. procurator, pag. 709. Franc. Marc. Delph. *decis. 687. num. 1. p. 1. Matth. Coleta Germ. decis. 115. n. 1. & 2. Anton.**

Anton. Gabr. tom. 3. *commun. opin. tit. de mandato, concl. unica, verb. quare si requiritur*, Mench. *quest. v. sup. f. cap. 25. a. num. 16*. Peregr. *summa de citatione reali lib. 3. cap. 24. a. num. 161*. Fulvi. Pacian. *de probat. lib. 2. cap. 46. num. 12*. Anton. del. *Re Tiburtin. de iuram. a. lumen a. cap. 16. per totum*, Seraphin. *de prinl. iuram. prinl. 1. 1. n. 4*. Gouier. *pract. lib. 2. q. 62*. Cald. *Pereira in l. si caratorem, verb. implorandum, n. 6*. Farinac. *in praxi crimin. p. 4. decif. 117. num. 1*. Camill. *Borell. in summa auctorum decif. 51. de iur. volum. 1. n. 16*. & *tit. 66. de procuratorum*, 181. Cardof. *verb. procurator, num. 16*. Stephan. *Gratian. discip. forens. c. 105. a. num. 11*. Aloyf. *Rice. in decif. Curia Archiep. Neapol. dec. 129. part. 2*. Sufficit tamen speciale mandatum, licet non sit expressum in ea causa in qua iurandum fit, vt docent Anton. del. *Re Tiburt. d. cap. 16. n. 18*. Stephan. *Gratian. d. c. 105. n. 1*, quauis contrariam defendat Mench. *d. cap. 25. n. 17*.

30 Decimoquidmo, non potest respondere positionibus, Rebuff. *tom. 3. ad leges Gallic. tit. de respons. per crim. tit. 1. glof. p. 1. n. 1*. Menoch. *conf. 8. n. 64. vol. 1*. Camill. *Borell. d. tit. 66. n. 110*.

31 Decimosexto, non potest petere restitutionem in integrum, Lallad. *5. si tali, si de minor. ap. erram, vbi glof. verb. mandatum, de restit. in integrum. Cou. d. cap. 6. n. princ*. Menoch. *conf. 100. num. 198*. Mauric. *de integram restit. cap. 2. l. cum seq.* Sforza *eodem tract. p. 1. quest. 11. art. 16, cum seqq.* Marc. Anton. *de Auentis Marchia decif. 97. num. 6*. Peregr. *Ianni. de reali creat. lib. 3. cap. 1. num. 159*. Cald. *Pereira in l. si caratorem, verb. implorandum, a. num. 4*. Gouier. *pract. lib. 2. q. 88. num. 1*. Morta *in corpore iuris, p. 1. tit. 5. in prin. num. 12*. Ceual *commun. contra communes q. 135*. Farin. *in praxi crimin. p. 4. decif. 51*. Bernard. *Grat. ad pract. Cam. Imper. lib. 1. concluf. 143. confid. 1. num. 8*. Cardof. *verb. procurator, num. 17*. Stephan. *Gratian. Marchia decif. 196. num. 4*. & *discip. forens. cap. 105. num. 1*, vbi etiam resoluit, ad petendam restitutionem in integrum requirit speciale mandatum, quamuis non exprimitur persona, vel causa, in qua peti debeat restitutio. Intellige procedere solum quomodo principaliter petitur restitutio, secus vbi incidenter, tunc enim speciale mandatum non requiritur, Bart. *in l. cum procurator & de iur. iur. in prin. num. 5*. Mynsing. *concl. 3. abf. rurs. 2. 6. verf. verum pradi. Huius dogma*, Kirchow. *de Bald. num. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 2. n. 1*. cum *seqq. pag. 142*. Ioseph. *Lodou. concl. 30. n. 10*. Hieron. *Magon. Florentina decif. 70. num. fin.* Cald. *Pereira. d. verb. implorandum, num. 11*. Camill. *Borell. d. tit. 66. n. 170*.

32 Decimoseptimo, non potest facere pacem, Clar. *lib. 5. f. in q. 58. num. 28*. Tiburt. *in l. si inquam, verb. donatione largimur, n. 17*. C. de reuoc. donat.

33 Decimooctauo, non potest condonare, Paris. *conf. 8. num. 8. lib. 4*. Honded. *trif. 66. n. 81*. & *81. lib. 1. Rot. decif. 67. num. 4. p. 2. recent. Gregor. decif. 311. num. 4*. & *fuit dictum in Presiden. Hanc. 26. Inui. Mafcard. de probat. concluf. 108. num. 10*. Flam. *ad lib. 9. quest. 17. num. 88*. Cald. *Pereira d. verb. implorandum, num. 7. verf. quibus, de emp. n. 1. cap. 15. n. 10*. Gratian. *March. decif. 79. num. 6*. Camill. *Borell. d. tit. 66. n. 146*. Cardof. *verb. procurator, num. 41*. Si tamen in mandato legere iur. fuit non solum ad transigendum, sed etiam ad remittendum, tunc per hoc conferretur data facultas donandi, quia remittere est donare, Rot. *Fulginate. redditu rationis 16. Decembris 1616. cum Patriarcha Papholia*.

34 Decimooctauo, non potest renuntiare interitus lib. 1. Titaz. *de verb. donatione largimur, n. 175*. Mafcard. *de concl. 308. n. 35*. Camill. *Borell. d. tit. 66. n. 250*. August. *Barboſe de Clauſul.*

Vigefimo, non potest renuntiare exceptionibus perceptoris, quamuis possit dilatoris, Tirac. *verb. donatione largimur, num. 173*. C. de reuoc. donat.

Vigefimoprimum, non potest renuntiare appellati-³⁶ tioni per se interpositam, Tiraz. *verb. donatione largimur, n. 174*. & *in tract. de iure maris, glof. 7. num. 77*. Mafcard. *de concl. 1303. n. 14*. Stephan. *Grat. d. decif. 29. n. 6*. Cardof. *verb. procurator, n. 41*. nec potest preiudicare, neque pacifici quod fuit principalis si sententia non appellet, nec ius de nullitate dicendi remittere, quia non maiora, sed minora expressis exequi valet, vt per Marchef. *de commiss. p. 1. cap. 8. num. 32. pag. 199. in ult. impress.*

Vigefimosecundo, non potest facere ea que sunt³⁸ magni preiudicii, sed requiritur speciale mandatum, Menoch. *conf. 31. n. 90*. & *conf. 400. n. 4*.

Vigefimotercio, non potest remittere beneficium,³⁹ Rebuff. *in tract. num. 1. q. 14. n. 112*. Flamin. *d. lib. 9. q. 7. num. 9*. Cardof. *verb. procurator, num. 4*. vbi num. 29. Item dicit in collatione, seu iuuetutina beneficij.

Vigefimoquarto, non potest Clericum ad bene-⁴⁰ ficium presentare, Cardin. *Manric. de reu. & ambag. conuent. tom. 1. lib. 7. tit. 16. n. 39*. Aloyf. *Rice. in praxi rerum feri Eccles. decif. 189. num. 193*. Cald. *Pereira de empt. cap. 15. n. 11*.

Vigefimoquinto, non potest acceptare benefi-⁴¹ cium Ecclesiasticum, Coust. *lib. 3. p. 1. cap. 16. n. 4*. & *5*. Villalibrom. *1. commun. opin. lib. 4. tit. 24. num. 15. pag. 611*. Brun. *ad Sole in le. in commun. verb. mandatum, n. 14*. Flam. *de resig. lib. 10. q. 6. num. 11*. & *q. 9. num. 14*. Camill. *Borell. d. lib. 5. n. 15*. Musib. *in sui p. 1. 2. habent concursam, prelud. 25. dub. 8. secundum Roman. impress.*

Vigefimosexto, non potest facere ea ex quibus⁴² constituens cadat in penam, nisi ad illa facienda habeat speciale mandatum, vt probat text. *n. l. 6. procurator, ff. de cond. si. reuoc. l. 1. §. si procurator, ff. quod quibusque iuris, vbi Bart. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 7. cap. vlt. d. num. 3*. Azcondo *ad l. 10. num. 31. tit. 2. lib. 4. in Recop. Bravot. ad Sole verb. mandatum, n. 11*. Cald. *Pereira de dupp. cap. 1. n. 1*. Mandatum enim quantumcumque generale non extenditur ad ea, per que dominus cadat in commissum & deſtina-⁴³ l. creditor, §. Larim, ff. mand. n. 1. Sued. *de alt. iur. 9. q. 16. n. 11*. Cald. *Pereira d. cap. 15. n. 12*. & expresse quod eaducitas ob canonem non solum, vel aliam causam declarari non possit ad procuratorem generali, resoluunt Verall *decif. 301. p. 1*. Cornazan. *decif. 1. n. 3*. Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. glof. 16. num. 46*. & *num. 4*. verf. adeo, vt nec etiam a filio & herede, qui idem est cum defuncto, Sued. *conf. 86. num. 11*. & *seqq. vbi pluribus comprobatur, & rationem affert, & confil. 149. n. 55*. Beroi. *conf. 49. n. 13*. & *seqq. lib. 3. Callad. decif. 3. de locato*.

Vigefimoseptimo, non potest remittere eaduci-⁴⁴ tatem sine speciali mandato, Menoch. *conf. 460. n. 4*. Sued. *Manr. decif. 81. n. 15*. Stephan. *Gratian. Marchia decif. 4. num. 28*. Camill. *Borell. in summa auctorum decif. 33. num. 151*. & *tit. 66. num. 214*. Nec etiam⁴⁵ potest declarare eaducitatem, Sued. *d. decif. 181. num. 14*.

Vigefimooctauo, non potest impetrare benefi-⁴⁶ cium, cap. *Odoardus, de solut. & cap. presentis, de fidei. inſer. cum ad hoc requiritur speciale mandatum, vt per Mare hel. de commiss. part. 1. cap. 1. §. 1. num. 11. pag. 311. in ult. impress.*

Vigefimono, non potest quidquam ultra⁴⁷ gotia domini et commissa; mandatum enim com

libera vallarum quibuscunque facultatibus regulariter non censetur dare facultatem procuratori, vt extra negotia domini io alterius fauore fideliu-
bent, *seruus in suo*, vbi notant Bart & alij Doctores, ff. de fideiuss. Dec. conf. 8 n. 1. in fin. Anchar. conf. 332.

- 48 Alexand. conf. 139 lib. 5. quia clausula generales restringuntur circa expressa, id est circa oecogonium, & vtilitatem domini, ad quem restringitur officium procuratoris, Bald. & alij in l. si procurator, Cuius pro-
cur. ita fuit resolutum in vna Romana Societatis officij 13. Ianuarij 1600. coram Infrs, impressa per Marehel.
49 part. 2. pag. 583. vbi pariter dictum fuit quod hęc clausula non dat facultatem procuratori obligandi dominum; & quomuis in illa decisi Domini de Rota resoluissent fidelitatem de qua agebatur, factam à procuratore cum libera uomine principalis fuisse validam, hoc tamen non censuerunt virtute d. clausu-
lę, Cum libera, sed propter verba elata mandati, prout ex ipsius decisionis tenore constat.

- 50 Trigelimus, non potest declarare libellum obsec-
raturum datum à mandante, vt per Angel. n. 5. circa med. & Alexand. num. 9. in l. de stipularum 83. §. 1. ff. de verborum obligat. vnde Bald. in l. idem Perpetuus in 2. num. 1. ff. de rei vendic. tradit procuratorem non posse declarare verba prolata obsecrante à mandante, & e contra non posse mandantem declarare verba obsecrante mandatarij, quia quę sunt animi ad alios non transeunt sine speciali mandato. *seruus commu-
nis*, §. fin. de acquir. poss. Tiraq. de retrallu lign. §. 1. gloss. 10. n. 94 Sord. dec. 89. n. 10.

- 51 Trigelimus primò, non potest laudemium exigere, id enim non potest valde exigi à procuratore, qui ad illud exigendum non habet speciale mandatum, vt voluit Azoal. Ferrar. ad consuetud. Burdegal. de feudis §. 9. in fin. vers. et tamen, quamuis Burg. de laudemio, p. 1. in post. §. num. 15. dicat laudemium posse peti & exigi à generali procuratore constituto ad exigendum, & clarius eodem p. 1. in post. 4. num. 48. asserti ex Xuar. ad leg. post remissio declarand. Regni, §. qui iura visum est fol. 670. n. 11. quod procurator generaliter constitutus ad exigendum, & solutionem recipien-
tam, quibuscumque delatoribus posset exigere laudemia à sponte soluentibus.

- 52 Trigelimus secundò, non potest ius retractus, seu congrui intentare, cum sit positum in pura voluntate volentis ex iure vti, in hoc enim casu requiritur speciale mandatum ad retractandum, aded vt nec sufficeret datum à lege, vt per Tiraq. de retractu lign. §. 1. gloss. 9. num. 26. 4. & gloss. 10. num. 97. & seq. cum aliis cumulatis per Matien. l. 8. gloss. 19. n. 13. tit. 11. lib. 5. vna Recopil. vbi in fine limitat si coniunctus ageret eo iure pro coconiuncto, amote, prodigo, & similibus.

CLAVSVLA XXXVI:

Cum potestate citandi, & inhi-
bendi, &c.

- 1 Iurisdictionem contra quoscuque in extensione ci-
tationis nominandas d. clausula, Cum pote-
state citandi, &c.
- 2 Amplia etiam in facultate citandi extra Curiam,
3 Propter istam dicitur clausula, Cum potestate ci-
tandi, &c.
- 4 Commissionem impetrandi sicut vigore clausula,
Cum potestate citandi, &c. potest alias citari
facere alium, etiam passim citari vult.

- 5 Clausula, Cum potestate citandi, &c. non da-
tur extra Curiam in commissione cessante bona-
rum.

Iurisdictionem hęc clausula dat contra quocum-
que in executione citationis nominandos, etiam si
non sint io commissione oominati, iuxta decisionem
Patei 96. lib. 1. in cur. du. & fuit dictum in causa
Tolana parochialis de Guercu 5. May 1595. coram
Card. Pamphilio, Theodof. de Rubens in singul. Ro-
mam. l. p. 4. claus. 146. quod amplius etiam in facultate
tace citandi extra Curiam, etiam expressum non sit, ve-
late tradit Gomez in proem. regularum Cancellaria in
2. q. num. 5. vers. dubitatur enim, vbi refert in Rota ita
fuisse decissum.

Dicitur hęc clausula potestatis, & sicut im-
petrans commissionem eius vigore potest alios ci-
tate facere actiue, ita etiam passiuè citari valet,
iuxta decisionem Patei 386. lib. 1. in correctis, refert
Marchel. de commissiombus, p. 2. §. vni. de commissi-
onis de reri. ad caus. admitt. num. 18. pag. 155. in vis. im-
press.

Non datur hęc clausula extra Curiam io Com-
missionis cessationis bonorum, vt testatur Marehel.
p. 3. cap. 1. §. 2. de commissi. admitt. ad bonorum cessationem,
num. 78. pag. 100.

Clausula, *Complendunt iura Canonici*, importat
vt prouisus habeat stallum in choro, & vocem in
Capitulo, atque distributiones quotidianas, & alia,
quę spectant ad alios Canonicos, cap. propositus, de
cessi. prabend. Gemin. & alij in cap. fin. ord. 11. §. 6.
Monet. d. distrib. quod p. 2. q. 1. num. 13. Staphil.
de expectat. sub num. 18. vers. & quod dictum est de distri-
butionibus, nouissime D. Lotter. in stali. de re benef.
lib. 1. q. 19. n. 48. & 49.

CLAVSVLA XXXVII.

Cum omnibus incidentibus, &
dependentibus, &c.

- 1 Causa etiam super petitorio & negotio principali, ut
censetur commissio, operatur clausula, Cum
omnibus incidentibus, & dependentibus, &c.
posita in commissione appellationis à sententia lata
in possessorio.
- 2 Iurisdictionem iudicii ad quem, ita ampliat clausula,
Cum omnibus incidentibus, &c. vt ambigen-
dum non videatur, quod totum negotium princi-
pale sub ea comprehendatur.
- 3 Incidentes, dependens, seu emergens causa quando di-
catur, ostenditur.

Hęc clausula posita in commissione appellatio-
nis & appellationum à sententia lata in posses-
sorio operatur vt commissio censetur causa etiā su-
per petitorio, & negotio principali, quamuis de illo
alias non sit facta mentio. Bellam. dec. 618. Ca-
lad. dec. 9. n. 13. de causa poss. Mandol. super reg. de
subrogat. colligantibus. q. 14. n. 7. Aloyf. Rice. in collat.
dec. p. 5. collect. 1707. in fin. & fuit dictum in Reu-
nion. parochialis de Masero 20. Iunij 1611. coram Re-
uerendissimo Domino meo Cocino, impressa per Mar-
chel. de commissi. p. 1. §. 2. de comm. appellat. ab execr.
Bren. & lii. Apost. n. 4. pag. 479. & per Farin. dec. 141.
n. 2. p. 1. recort. & vna Ferraria hereditaria 26. Obob.
1602. corā Card. Pamphilio, & in Nectina Insuperior.
14. May 1612. coram Card. Canaliis, & in Cabanis.
Abbacia

Abbatie 15. May 1610. coram Innocentio, adden. ad decif. Greg. 115. num. 17. Theodof. de Rubis in fingul. Rotat. 1. pag. 4. clauf. 3. 18.

Adco ampliat hae claufula iurisdictionem iudicis ad quem, vt ambigendum non videtur, quin totum negotium principale sub ea comprehendatur, Franc. in cap. de debito, n. 45. de appella. Mohed. decif. 7. illo tit. de appella. Caputaq. decif. 152. part. 1. Sord. decif. 171. num. 9. dicens idem procedere siue fit bene, vel male appellatum, propter ftvlin. Curiz, cui inharendum est testit Rota in Tolejana, sen Almerica. decimarum 15. Decembris 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Patrono, impressa per Farin. decif. 618. n. 6. p. 2. recent.

Quando autem dicatur incidens, dependens, seu emergens, vide Imol. c. 1. num. 6. de ordin. cogniti. Marchef. de annu. c. 1. n. 5. pag. 102. & seq. n. 81. 82. 83. & 84. vbi in hae verba incidens & emergens causa illa consistit, qua easdem qualitates sunt cum causa agitata, Bellam. decif. 128. Cassad. decif. 1. n. 4. de caus. possiffae omnia denandara censetur, sine quibus nequit expellari commissio, F. lin. in cap. praetera, n. 4. de off. del. g. dummodo persona sit capax; vt ibi Dec. num. 7. Emergens pariter illa erit, quae processum & lris ordinem respicit, ac in naturam dilatorie exceptionis cadit, quando agitur an dilatio sit danda, an testes admittendi, vel iura; aut si oppositor scripturas non esse in forma probanti, aliquem non procuratorem, libellum ineptum, & similia. Bald. Caster. Salicet. & DD. in l. 1. c. de ordin. iudic. Socin. conf. 116. num. 2. vol. 1. Lsp. a' legat. 81. Et an super incidenti iudex debeat pronunciare, ponit Ball. in l. ad te Praesidem, num. 3. & 7. C. de ordin. iud. Praetera dependens illa dicitur, quae trahendo ad negotii principali originem, causam principalem tangit, & quando iudicium principale transit in necessarium consequens, vt de illo cognoscat opus est, latet Ruin. conf. 164. num. 9. & 10. vol. 1. Incidentis dicitur, quando tangit negotium principale, & emergens quando tangit exceptionem dilatoriam respiciendo processum, & vt dicatur causa dependens, quod de illa tractatur pendente negotio principali, incidente tamen ad illud, necesse est; ac si separati & de per se agatur, tunc nullo modo incidentis dici poterit, vt per Ruin. d. num. 10. Angel. de malef. in verb. emergentibus, & dependentibus. Boss. in pract. criminali. de foro compet. num. 11. Hactenus Marchef.

9 Negotium principale comprehendit includitque claufula, Cum annexis, & connexis, &c. in commissione appellationis a gravamine inserta.

10 Causa etiam quoad partes executoria cessante commissa vigora Clausula, Cum annexis, & connexis, &c. in commissione pensionum.

De vi, & effectibus huius clausulae multa tradunt Mart. de clausula, p. 1. clauf. 18. in ult. non press. Card. Tulch. prob. consolat. tom. 1. l. 1. c. 1. n. 125. Marchef. de commissionibus part. 1. cap. 5. cap. 10. 5. cum segg. n. 89. num segg. in ult. inoff. Mandol. super reg. Cancell. q. 12. a. n. 3. Theodof. de Rubis in singul. Rotat. 1. p. 4. clauf. 137. Rota decif. 103. n. 1. part. 1. ad possib. Farin. alias part. 1. recent. vbi quod clausula Cum annexis, incidentibus, emergentibus, & dependentibus, in commissione operatur vt commissaria censetur executio, etiam si datus fuisse particularis executor.

Omissis tribus modis, quibus causa annexa dicitur, provt constat ex adductis per nos. conf. 139. n. 1. vol. 6. & per Marchef. de omiffis l. 1. cap. 5. num. 89. pag. 101. Annexa enim hae commissaria sunt ea, quorum vnum ab altero dependet, Abb. in cap. quando; n. 5. & 6. de iur. i. Bereng. in l. 1. c. de sent. quae pro eo; n. 6. Ruin. conf. 103. n. 6. lib. 5. Curt. sen. conf. 101. n. 19. Fulai. Pacian. d. probat. lib. 1. n. 46. & c. 18. n. 14. & 21. Card. Tulch. prob. consolat. tom. 1. l. 1. c. 1. n. 125. Vel quando ea ad eundem finem diriguntur, gloss. in l. cum finis, §. 1. ff. de verb. oblig. Rimin. conf. 104. Menoch. de arbit. casu 95. n. 6. Pacian. d. 18. n. 44. seu in illis eadem militat ratio, gloss. d. in finem c. praetera, de off. del. Bald. in l. cum alium, n. 1. ff. de negot. possib. Bereng. in d. l. 1. n. 6. Vel quando vna res est ab altera inseparabilis, Pacian. d. c. 16. n. 9. d. c. 18. n. 46. cum segg. Stephan. Granat. d. l. 1. p. 1. fur. f. tom. 4. c. 941. n. 15. Vel quando vna res consuetudine deputata est, vt accedat alteri, Dec. conf. 116. n. 21. Zephail. conf. 178. n. 66. vol. 1. Eusebi. in l. 1. c. de loco 12. num. 1. Annexa proprie sunt, quae dependent ab eodem negotio, Bartol. l. 1. Arel. ff. de iur. lib. legat. Curt. sen. conf. 10. num. 21. vers. ff. c. 2. Mart. d. clausula 18. in fin. Connexa vero illa dicuntur, quae diuersitate factorum separationem non recipiunt, vt ex Dec. in cap. si duobus, num. 19. de aspell. & conf. 33. num. 2. Boet. decif. 71. n. 4 & seq. Pacian. conf. 66. num. 134. cum segg. vol. 1. concludit Marchef. vbi proxime, n. 90. ita vt vnus & alterius idem sit iudicium, gloss. vbi annex. in cap. cum singulis de probat. d. l. 6. gloss. vbi connexa, in cap. quando, de iudic. Hippol. singul. 251. Guillelm. Bened. in cap. Raynolus, de testam. verb. & huiusmodi, a. num. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 45. & lib. 1. c. 95. Girond. de prim. seu exemption. explicat. num. 751.

Annexum & connexum dupliciter dicitur, vel quia alterum dependet ab altero, cui annexum est, vel quia ordinatur ad alterum, Crauet. conf. 318. n. 32. Abb. in cap. quando, de iudic. num. 5. & 6. & idem insuperatratum cum sit annexum iuri instituti, quod est spirituale, dicitur spirituali annexum, Tiraq. in s. all. 11. inter alias, pag. mibi 8 Azot. in s. iur. moral. p. 1. d. h. 62 c. 19. q. 2. Suer. de Relig. lib. 4. de finem. cap. 14. num. 11. Viuian. in pract. iur. factorum p. 1. lib. 1. c. 2. n. 2. 10 prima impress. & idem iudex Ecclesiasticus in spiritualibus annexis iudex competens est, Marant. de ordin. iudic. 2. d. h. 11. num. 8. Rauden. conf. 17. num. 15. lib. 2. Carol. de Grass. de off. iur. clericat. off. lib. 1. num. 409.

Dicitur annexum proximum, & remotum anno 8

CLAUSULA XXXVIII.

Cum annexis, & connexis, &c.

- 1 Dilectores referunt de vi, & effectibus huius clausulae agere.
- 2 Annexa proprie sunt, quae dependent ab eodem negotio.
- 3 Connexa illa dicuntur, quae diuersitate factorum separationem non recipiunt.
- 4 Connexorum idem est iudicium.
- 5 Annexum & connexum dupliciter dicitur.
- 6 Iurisdictionem cum sit annexum iuri instituti, quod est spirituale, dicitur spirituali annexum.
- 7 Iudex Ecclesiasticus in spiritualibus annexis iudex competens est.
- 8 Annexum proximum, & remotum dicitur.

August. Baulof de Clausula.

Li 3. num

zum, vt ex Imol. *conf. 136. num. 6. vers. praterea*, colligit Mart. d. claus. 18. num. 2. in fin. vnde Cast. Tufch. d. l. i. c. 1. claus. 135. num. 1. declarat hanc noſtam clausulam eſſe intelligendam de annexis & connexis non remotis, ſed proximis.

- 9 Comprehendiſſet & includit hæc clauſula in commiſſione appellatiōis à grauamine inferſa negotium principale, ex Bellam. *decif. 619.* dato etiam quòd de illo mentio non fiat, Caſſad. *decif. 9. n. 31. de cauſa p. ff. & quòd principale negotium non contineat*, veluti diſputando de viribus inhibitionis, aut eius validitate, & comprehenſiōe, ac de ſimilibus, tradunt Achill. *decif. 7. de aſſen. Rot. decif. 137. n. 6. & 7. p. 1. diuerſ. reſert Marchel. d. p. 1. c. 5. n. 94. pag. 104. in 11. impreſſ. & part. 2. n. n. 72. num. 35. Thendof. de Ruheis d. claus. 127. n. 1.*

- 10 Huius clauſule vigore in Commiſſione penſiōnum, etiam quoad partes executoris cauſa cenſetur commiſſa, vt tenum fuit in *Abulen. penſiōis 15. Decem. 1610. coram R. P. D. mro Pithone*, impreſſa per Marchel. *de commiſſ. p. 1. pag. 35. n. 5. in vlt. impreſſ.*

CLAVSVLA XXXIX.

Cum toto negotio principali.

- 1 Clauſula, Cum toto negotio principali, in commiſſionibus cauſarum in Romana Curia ab antiquo apponi ſolita fuit.
- 2 Index ad quem nullam habes inſiſtentiā, poſtquam ſuper aliquo articulo, à quo ſuit appellatum, bene vel male appellatum fuiſſe pronuntiatur.
- 3 Cauſa principalis non deuoluitur amplius ad iudicem à quo, ſi ab eo ſuper aliquo articulo pronuntiatio fuerit, & cauſa commiſſa reperitur cum clauſula, Cum toto negotio principali.
- 4 Cauſa eſiſ in Rota ſimpliſſiter commiſſa reperitur ſuper aliquo articulo, licet ille articulo expediat, amplius de Rota non exiſtit.
- 5 Intentatum cauſa durante non poſſit in negotio principali procedi.
- 6 Cauſam petitorij & poſſeſſorij denotant verba clauſula, Cum toto negotio principali.
- 7 Clauſula, Cum toto negotio principali, ſtriſſè intelligitur de, & circa cauſam, & actionem intentatam.
- 8 Iudicium executiuum an cenſeatur intentatum per clauſulam, Cum toto negotio principali.
- 9 Appellatioe deſerta ab articulo grauaminis per clauſulam, Cum toto negotio principali, an & quando reuertatur negotium ad primum iudicem, & ſolendum.

- 1 Iſta clauſula in commiſſionibus cauſarum in Romana Curia ab antiquo apponi ſolita fuit, vt reſertur Coen. *conf. 201. num. 16. vol. 3.* & eſt tantæ efficacitæ, quòd licet in appellatiōis cauſa ſimpliſſiter ſuper aliquo articulo, vel decreto, à quo fuit pronocatum, commiſſa, iudex ad quem nullam habeat inſiſtentiā, poſtquam ſuper illo articulo bene vel male appellatum fuiſſe pronuntiatur, ex Bellam. d. c. 1. §. 2. ac Veſt. in ſua praxi, lib. 1. cap. 1. num. 11. tamen cum adeſt iſta clauſula, non deuoluitur amplius cognitio principalis ad iudicem à quo, ſi pronuntiari contingat, Biſig. *decif. 17. de appellat. Felſo. in cap. cauſa qua, num. 6. verſ. adde*

quod de ſtylo, de reſcript. Marchel. *de commiſſ. part. 1. cap. 5. de commiſſ. appell. in Romana Curia, num. 99. pag. 104. vbi num. 100.* ait quòd facit hæc clauſula expreſſionem aliter quàm inſeſt, & num. 103. aſſerit capere ea ſolùm, quæ ſunt eiſdem naturæ, & num. 105. pag. 108. reſert hoc fallere, quando cauſa in Rota ſimpliſſiter commiſſa reperitur ſuper vno articulo, quia cum ſemel ſit eſſeſſa Rotalis ob tantum Tribunalis reuerentiā, licet ille articulo expediat, amplius de Rota non exiſtit, etiam ſi in Commiſſione deſert hæc clauſula, & ſert Put. *decif. 344. n. 2. & ſeq. p. 3. Bellam. decif. 619.*

Intelligitur tamen hæc clauſula, renocaris attentatis, Rota *decif. 33. de reſcript. in nou. cum regula ſit*, quòd durante cauſa attentatorum, non poſſit in negotio principali procedi, Aſſiſt. *decif. 98. n. 3. 4. & 5. Guid. Pap. decif. 113. num. 6.* Vnde illis non remotis, non ſit progreſſus in negotio principali, Rot. *decif. 8. p. 3. diuerſ. ita Marchel. d. p. 1. cap. 6. n. 96. pag. 104. in vlt. impreſſ.*

Verba huius clauſule denotant cauſam petitorij, & poſſeſſorij, Caſſad. *decif. 6. de reſcript. & decif. 9. n. 13. de cauſa poſſ. Marchel. de commiſſ. p. 3. §. 1. de commiſſ. admiſſ. ad bona num. 19. pag. 137. in vlt. impreſſ. & p. 1. §. 2. de commiſſ. appell. in poſſ. Salu. num. 7. 1. vbi reſert, hanc clauſulam portare ſecum etiam petitorium, & dare facultatem, vt in petitorio etiam procedatur & citat Verall. *decif. 12. per totum p. 1.**

Intelligitur quoque ſtriſſè, de, & circa cauſam, & actionem intentatam, Gregor. *decif. 345. num. 4.* An autem per eam cenſeatur aduocatum iudicium executiuum, vide Rotam apud Zachiam *poſſeſſorij 12. obliq. Camer. decif. 122. n. 5 & 6.*

Illud demum aduertere oportet, in Commiſſione appellatiōis ab articulo grauaminis cum toto negotio principali, accleſſioe venire negotium, ita vt deſerta appellatio reuertatur negotium ad primum iudicem, ſecus ſi aq̃oſ principaliter comittitur appellatio à grauamine, & negotio principali, quia vtrumque principaliter cenſetur commiſſum, ita Roſin. *conf. 114. incip. Pro reſponſ. lib. 4. quem reſert Caſt. Tufch. praxi. conſeſſ. cum. 1. di. Deſencl. 135. num. 6.*

CLAVSVLA XI.

Decretum irritans.

- 1 Doctores reſerunt de vi, & eſſeſſibus huius clauſula ætænes.
- 2 Decretum irritans annullat omnia, qua in contrariam ſunt.
- 3 Aliud contra decretum irritans ſaltem eſt nullum ipſo iure etiam parte non oppoſente.
- 4 Nullitatem alium ab initio operatur decretum irritans.
- 5 Geſta retrò inſciſ decretum irritans, quandoque de eo opponitur.
- 6 Aliud ante decreti irritantis interpoſitionem plenè perfectum, non irritat ipſumque decretum.
- 7 Ignorantes ligat decretum irritans.
- 8 Scientia præſumpta non ſolum non ſufficit, verum etiam nec probabilis, ac inſta ignorantia excuſat, quia decretum irritans ligat ignorantes.
- 9 Decretum irritans operatur eſſeſſum ſuum à d. o. data, etiam ante ſeruatam privilegij, vel præſcripti, ſeu Conſtitutiōis publicatiōem.

- 10 Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi faciat contra illud motu proprio, vel cum ipsum derogatoria.
- 11 Executores Apostolicam ligat etiam decretum irritans.
- 12 Ignorantes ligat decretum irritans, sine iussu, sine iniussu, aut etiam causa non cognita emanantis.
- 13 Ignorantes non ligat decretum irritans respectu aliorum parvorum, extra nullitatem alium.
- 14 Decretum irritans ab inferiore, etiam legato Papa possum non ligat ignorantes etiam quoad nullitatem alium.
- 15 Possessio capta ab ignorante contra decretum irritans, non est facienda mentio ab impetrante.
- 16 Ignorantes non ligat decretum irritans, quando est super incerto corpore beneficii, & non est adiectionem tempus.
- 17 Decretum irritans tunc ligat ignorantes, quando dispositio, cui adiunctus, est certa, & determinata, sicut si dubia.
- 18 Reservationibus beneficiarum, atque etiam effectibus appositum decretum irritans non solum inficit titulum, sed etiam possessionem.
- 19 Intellige quomodo inas Constitutio, cui adhaeret tanquam in effectum.
- 20 Privilegium decretum irritans appositum tanquam a censuram, non operatur effectum nisi postquam eorum sunt privilegia irritata.
- 21 Decretum irritans appositum in Concilio Gregorii XIII. de modo publicandi reservationes, non irritat interim dum non fuerit dictum de publicatione.
- 22 Amplia sine reservatio sit generalis, sine specialis.
- 23 Possessionem inficit decretum irritans, de quo in cap. fin. ut lite pendente. lib. 6.
- 24 Possessionem, aut titulum an inficit decretum irritans in aliis casibus praeterquam in beneficii reservationis, & litigiosis.
- 25 Decretum irritans etiam ante factam intelligence non narrantur non tollit detentionem seu possessionem factam.
- 26 Dominium inficit decretum irritans.
- 27 Possessionem facit simpliciter & nudo, non inficit decretum irritans.
- 28 Possessionem non inficit decretum irritans, quando non est appositum super certo corpore beneficii.
- 29 Decretum irritans inficit possessionem, & titulum, licet tamen in quibus illud expressum est, iustificatum, & non aliter.
- 30 Possessor anterior quando communiavit in unaquaque possessione, etiam non inficit decretum irritans.
- 31 Decretum irritans non inficit possessionem & titulum, quando Papa concedens novit concedere nisi reservationibus.
- 32 Formam indicit decretum irritans, qua non servata ab eo iure corrumpit.
- 33 Dispositioni, cui adiectum est decretum irritans, an possit pars renuciari, ostenditur.
- 34 Praescriptioem tollit decretum irritans.
- 35 Constitutum non in praesentem, sed etiam in futurum tollit decretum irritans.
- 36 Sententia iuris solis, eiusque executionem impedit decretum irritans.
- 37 Decretum irritans appositum in gratia, operatur etiam ante praesentationem literarum.

- 38 Possessorio dimisso potest pronunciari in praesentem sicut decreto irritanti.
- 39 Decretum irritans impetrans.
- 40 Alii non valeat, &c.
- 41 Nullus sit momenti, &c.
- 42 Nullus roboris sit, &c.
- 43 Nullatenus, &c.
- 44 Alioquin, &c.
- 45 Nullo modo, &c.
- 46 Lex ubi aliquid prohibet simpliciter, intelligitur apponere clausulam annullantem, si contra fiat.
- 47 Decretum irritans non amplius dispositionem principalem, sed tanquam accessorium vultu naturam sequitur.
- 48 Decretum irritans appositum in gratia Papae concurrente cum collatore, videtur sub eodem, &c. nihil operatur quando praesens ab Ordinario habet possessionem, in terminis cap. si a Sede, de praeb. in 6.
- 49 Decretum irritans non operatur, quando est interpretatum ex falsa causa.
- 50 Decretum irritans appositum in favorem vici, non operatur in favorem alterius.
- 51 Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obvenit, uti de reservatione, non inficit manus Ordinarii, si non sit reservatum.
- 52 Decretum irritans nihil operatur ad hoc, ut expresso modo vacandi vacent alium non expressum.
- 53 Subreptitium decretum irritans dicitur appositum in gratia subreptitia.
- 54 Gratia principalis non subsistente, cui adhaeret decretum irritans, & ipsum decretum deficit.
- 55 Conditionalis dispositio ad alium decretum irritans etiam ipsum conditionale redditur, & suspenditur eius effectus in eorum conditionem.
- 56 Claus. De facto, operatur ut manu Regia procedi & iudicari possit.
- 57 Claus. De iure facto, operatur quod Index possit admittere probationes persuasivas, & verisimiles, &c.

De vi, & effectibus huius clausulae vide Mandolad. reg. 7. Canell. q. 4. Alos. Ricc. in collect. decis. q. 4. collect. 1302. Anton. Gabr. communis lib. 6. tit. de clausula, concl. 3. V. Vames conf. 256. a. num. 74. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Canell. gloss. tit. num. 11. tunc seq. Nicol. Garciam de benef. p. 5. cap. 1. §. 3. Cald. Perreita quajl. for. conf. lib. 2. q. 6. num. 29. cum seq. Ioan. Cocher ad praes. prima. in Imperatorum, in §. 2. sessionis 5. super verb. Irrum ac iurane, pag. 107. Sigismund. à Bononia de elect. d. h. 3. o. 6. Monet. de commutat. lib. 2. vol. 7. n. 230. cum seq. Matt. de clausula, p. 7. claus. 191. alias 155. Rot. decis. 241. num. 9. part. 1. rec. & decis. 516. n. 4. & decis. 570. num. 6. & 7. & decis. 613. num. 3. & decis. 634. num. 1. & dec. 75. num. 6. part. 2. etiam rec Theod. de Rubis sing. Rom. tom. 1. p. 4. el. 20. & 218. Valenzuel. conf. 228. num. 91. ubi quod indicie formam.

Primus effectus huius clausulae decreti irritanti est, ut irritet, seu annullet omnia, quae in contrarium sunt, capsi eo tempore, de elect. lib. 6. cap. 2. vers. adu. verbum, de concess. praeb. eodem lib. Cassad. decis. 1. num. 7. de rescriptis. & decis. 12. num. 6. super verba. Goen. super reg. de reventalis, q. 29. vers. nam decretum, & in reg. de annull. caus. 4. vers. nam decretum, Cou. praes. cap. 9. num. 7. Anton. Gabr. commun. lib. 6.

in de clausulis, conc. 3. n. 16. & 57. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. à n. 12. Salza de legib. q. 96. v. 14. dub. 16. f. 12. 8. sub n. 17. post princip. vers. additio autem. Flamin. de resign. lib. 4. q. 9. n. 19. Mart. de claus. 191. n. 6. Menoch. conf. 83. a. 7. & conf. 322. n. 40. Aloyf. Ricc. in decif. Curie Archiepiscopi Neapolit. p. 2. decif. 75. a. 3. Fetter. in Consuet. Catalanae gloss. 1. n. 151. Matelec. v. ref. lib. 2. c. 38. Stephan. Gratian. discip. for. c. 281. num. 3. & c. 574. num. 5. & 9. & 791. n. 13. Nicol. Garcia de benef. p. 5. c. 1. à n. 127. Monet. de commun. vlt. vol. c. 7. n. 130. Fatim. fragm. crim. p. 2. lit. L. n. 97. Theodof. de Rubica d. cl. 258. n. 4. Melch. Phaeboz L. q. 1. decif. 137. n. 5. 10. n. 2. vbi quoddam operatur nullitatem contra ipso iure, Solorzan. de iure iudic. tom. 2. lib. 2. c. 4. n. 1. Rota latè in Melit. Admiratus 15. Januarij 1619. coram Rot. Cerezo Decano.

3 Amplia hunc primum effectum, vt actus contra decretum irritans factus sit nullus ipso iure, etiam parte non opponente, Gabr. d. conc. 3. num. 67. Mart. d. claus. 191. num. 6. alias claus. 255. in vltim. impressi. Monet. d. num. 130. prope finem, Gomez in tract. de gratia expell. num. 18. & 19. Bursat. caus. 82. num. 21. v. 1. Destrui eum & inficere ipso iure omnis contra aliquem attentata, ad not. per Cald. Pereira d. quass. 6. num. 19. ita vt omnia facta contra decretum habeantur profectus, Gabr. d. conc. 3. num. 56. Cardin. Tusch. prael. conc. 100. 2. lit. D. conc. 115. Theodof. de Rubica d. claus. 258. num. 59. Intellige, vt operetur nullitatem actus ab initio illius, cum dicatur habere oculos retro, Sarnen. super reg. de annali. quass. 5. in fin. Cassad super reg. decif. 11. num. 4. & 5. Rot. in lypor. gen. Canonico 17. Iunij 1605. coram Illustissimo Patriarcha Mamedo, impressa per Farinac. decif. 142. num. 4. p. 1. receat. & retro gesta inficit, quandoque de eo opponatur, Gemin. in cap. si natus, sub num. 12. prope finem, de prouid. 6. Gabr. d. conc. 3. num. 52. in 9. effectum, Rot. in Meten. Monasterij 26. 11. coram Reuerendissimo P. meo Cerezo Decano. Etiam partes millies consentiant, Menoch. conf. 398. n. 48. de quo infra latius.

6 Limita tamen hunc effectum, vt scilicet decretum irritans non infirmet actum ante illius interpolationem plenè perfectum, vt per Franch. in d. l. cap. si eo tempore, not. 2. Gabr. d. conc. 3. num. 78. Petz. Henric. conf. 75. n. 12. Monet. d. c. 7. n. 30. vers. limitatur.

7 Secundus effectus est, quia decretum irritans ligat etiam ignorantes, non solum si adsint ea verba, vel ignorantes conuergerit assensum, vt in casu d. cap. si eo tempore, verum etiam si non adsint, vt probat text. in cap. si postquam, & in cap. dudum, & in cap. si beneficia, de preben. lib. 6. obseruant Felin. in cap. ceterum, num. 37. de rescript. Cassad. decif. 32. num. 5. super reg. Gabr. d. conc. 3. n. 2. Couar. in cap. alma mater, p. 1. §. 10. n. 8. & seq. Simon. de rescript. benef. q. 96. Bonacof. comm. opiolemus lib. 1. tit. 18. n. 5. Flamin. d. lib. 5. q. 6. n. 120. cum seq. & lib. 11. q. 4. num. 44. & q. 13. num. 86. Francisc. Galler. in margarita casuum Conscience, verb. clausula, Fr. Emman. quass. Regul. tom. 2. q. 75. art. 2. Etia. Cochiet de iurid. Ordini in exemptis, lib. 2. q. 5. n. 15. & q. 15. num. 3. Farinac. fragm. crim. part. 1. lit. C. n. 71. Cusad. commun. contra communes, q. 903. num. 13. Mart. d. clausula 191. num. 12. & de iurisd. p. 4. con. 2. casu q. n. 1. Mantie. decif. 76. n. 4. & 5. Sigismund. de Bononia de elect. dub. 3. num. 6. Cald. Pereira quass. fenes. lib. 1. q. 6. n. 30. Monet. d. c. 7. num. 131. Rot. in Derusen. parochialis de Sortia 12. Februarij 1593. coram Pontia & decif. 578. num. 3. p. 1. diuers. Theod.

de Rubica d. cl. 258. n. 57. vbi ait procedere siue adsint verba illa, scienter, vel ignoranter; siue non adsint. Eadem Rot. in d. Melit. Admiratus, que copertur impressa p. 5. art. dec. 321.

Amplia primò, vt non solum sufficiat primum 2 pta scientia, verum etiam probabilis ac infra ignorantis non excalet, c. si beneficia, de preben. in 6. Bilig. decif. 1. num. 6. vers. & esse, de rescript. sp. Pat. decif. 387. lib. 3. Rot. in Perdua. parochialis 29. Januarij 1587. coram Gysso; statim eodem operatur effectum suum decretum huiusmodi à die dacti, etiam si ante scientiam ipsius priuilegiati seu prouisi, & etiam ante constitutionis publicationem, quæ non requiritur ad huiusmodi effectum, per ea que post Innoc. & Hostien. tradunt Ioannes Andr. in c. 1. num. 3. vers. dicitur Iun. vbi Anan. n. 6. vers. quod primum, de concess. preben. Gabr. d. conc. 3. num. 45. & c. de legibus, con. 14. num. 9. Monet. d. c. 7. n. 146. Rot. in Papi. decalatione bonorum 16. Januarij 1598. coram Card. Pamphile.

Amplia secundò etiam quoad Papam, nisi fa-¹⁰ ciat contra decretum Motu proprio, vel ad instantiam partis ex certa scientia cum clausula derogatoria ipsius decreti, prout alii relati tradit Gabr. d. conc. 3. n. 4. & 5. quem refert, & sequitur Monet. d. c. 7. num. 132. Pat. decif. 138. lib. 3. in correctu. Anast. Germon. de vndat. Card. 5. alioquin n. 15. Solorzan. de iure iudic. tom. 2. lib. 3. c. 1. num. 21. licet non adsint verba ea, etiam per nos, &c. vt post Cassad. decif. 5. de concess. preben. & Pasil. conf. 17. vol. 4. obseruant Gabr. d. conc. 3. num. 74. quicquid dicitur Marta de claus. 191. alias 255. num. 1. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. num. 24. Nicol. Gac. de benef. p. 5. c. 1. à n. 19. vsque ad 10. Menoch. conf. 83. num. 23. Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 1596.

Amplia tertio, vt hic secundus effectus locum¹¹ habeat etiam quoad executorem Apostolicum, vt ea Gemin. per illam text. in c. quidam, nuab. 4. & ibi Anchar. not. 3. Franc. not. 2. de preb. lib. 6. obseruant Gabr. d. conc. 3. num. 3. Monet. d. c. 7. num. 132.

Amplia quarto, vt procedat, siue decretum emanet¹² Motu proprio, siue ad instantiam partis, siue iuste, siue iniuste, atque etiam siue causa non cognita, vt post alios tradunt Gabr. d. conc. 3. n. 7. Monet. d. c. 7. n. 133.

Limita nunc primò hunc secundum effectum¹³ respectu aliarum penarum decretum irritans non liget ignorantes, vt per gloss. verb. ex nunc, in c. auentes, de heret. lib. 6. Felin. in cap. ceterum 1. col. 14. vers. secunda restrictio, num. 19. de rescript. Matelec. v. ref. lib. 2. c. 39. num. 1. & 13. Sanch. de matr. lib. 3. disp. 17. num. 10. Gratian. discip. for. c. 231. num. 14. Gonzal. d. gloss. 66. num. 19. Gabr. d. conc. 3. num. 8. Monet. d. cap. 7. num. 134. Sigismund. de Bononia d. dub. 3. num. 7. Pat. decif. 274. num. 2. in fin. lib. 1. in correctu; vbi etiam dicitur, quod licet decretum irritans afficiat ignorantes, non tamen afficit ante publicationem vel ante conditioni euentum. Rota d. l. decif. 232. num. 7. part. 5. recent.

Limita secundò, quod hoc decretum ab inferiori¹⁴ tamen, etiam Legato Papæ positum non ligat ignorantes etiam quoad nullitatem actus, prout obseruant Mandof. in tract. de iudic. q. 96. num. 4. & 5. Leonel. de super. rescript. q. 3. art. 4. in fin. fol. 1. col. 4. Gabr. d. conc. 3. num. 9. & 11. licet num. 12. multos quoque recenset contrarium in hoc sentientes, Gonzal. d. gloss. 67. num. 21. ea Cassad. Mart. vbi sup. n. 11.

- num. 12. Caput. decif. 1. in fin. p. 2. Erafm à Cochier de Iurif. Ord. in exemptis, lib. 2. g. 5. num. 16. Monet. d. 7. num. 135.
- 15 Limita tertio, vt poffeffionis capax ab ignorante contra decretum irritans, facienda non fit mentio ab impetrante, licet fecus fit in fcientie, vt poft alios limita Gabr. deue. 3. n. 1. quom refert Monet. d. 7. num. 136.
- 16 Limita quarto, vt decretum irritans non liget ignorantes, quando eft fuper incerto corpore beneficii, & non eft adiectum tempus, vt per Gabr. deue. 3. num. 14. Monet. d. 7. num. 137. Rot. decif. 16. lib. 2. p. 3. diuerf. & decif. 423. num. 5. in p. inc. apud Farin. p. 2. rec. Idem in refervatione tradit Gabr. deue. num. 15. & in manus appofitione facta à Papa, num. 16. & io decreto appofito in alternatiua Epifcopi, num. 17. licet quoad hanc duo vltima contrarium contendat Hieron. Gonzal. d. gloff. 67. n. 29.
- 17 Theodof. de Rubcis d. clauf. 258. numer. 12. Nam decretum irritans tunc demum ligat ignorantes, quando difpofitio, cui adieciuntur, eft certa, & determinata, fecus fi dubia, Rot. decif. 60. num. 1. p. 2. recet.
- 18 Tertius effectus eft decreti irritantis, vt appofitum refervationibus beneficiorum tam vigore regale 8. de menibus Apoftolicis, quam aliis, non folùm inficiat titulum, fed etiam poffeffionem, vt per Caffad. decif. 1. de caufa poffeff. & prop. 101. & decif. 1. sub 7. de refuf. fpoliat. Simon. de refer. 7. 40. in princ. Sarnen. in reg. de tricenarij. q. 49. num. 3. Gabr. deue. de clauf. concl. 3. num. 56. Flamin. d. g. 9. num. 30. Murad. clauf. 191. ad 255. n. 8. Put. decif. 48. num. 3. & decif. 94. n. 1. & 4. & decif. 386. p. 1. in correfum, Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. 2. decif. 73. num. 4. Egid. decif. 133. Sarnen. fuper reg. de annali. q. 3. num. 4. de tricenarij. q. 49. num. 3. Anton. Fab. in Cod. lib. 1. tit. 2. de finit. 21. Ioan. à Cochier in reg. 1. Cancell. num. 20. Verall. decif. 15. num. 1. p. 1. Monet. d. cap. 7. num. 2. Rot. decif. 3. de refuf. fpoliat. in num. & in Merd. Canonum 7. May 1591. coram Card. Pamphilio, & in Reuerend. beneficiorum 14. Decembris 1601. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccino Decano, & in Ipperg. Canonum & prebend. 17. Iulij 1605. coram Illuffriffimo Patriarcha Mantuano, impreffa per Farinac. decif. 42. num. 4. p. 2. rec. & in Cafal. Canonum, 24. Aprilis 1613. coram Othobem-bergo, & Bar. fin nullum Archiepifcopum 18. Martij 1613. coram Card. Sacro, & in alia finit. Caftelli parochialis 2. Iulij 1614. coram D. Deuozza, impreffa per Farin. decif. 613. n. 7. p. 2. recet. & in Cafarugufana preeminentiarum 10. N. N. numbris 1623. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccino Decano, & in Allet. Monafterij, 5. Iulij 1621. coram eodem, & in Deruif. Vicaria 22. Aprilis 1614. coram R. P. D. meo Melino, & in Barcinon. Vicaria 9. Decembris 1626. coram bon. mem. Buratto. Theodof. de Rubcis d. clauf. 258. num. 6. vbi num. 7. addit talem poffefforem dici non habere poffeffionem, nec ciuilem, nec naturalem, itat titulus teneatur fide aliquo colore. Rot. apud Paul. de Rubcis de of. 105. a. num. 22. item 3. diuerf. alias p. 6. vbi quid inficit poffeffionem iuris, non autem facti.
- 19 Amplia primo, & intellige huiusmodi decretum irritans inficere titulum, & poffeffionem, quando lincat Confuetudo, cui adheret, tanquam accessio-
nem vt per Gemin. & Franc. in c. prefatus, in princ. de offi. deleg. lib. 6. Rot. in Vrbianic. parochialis 1. Iulij 1613. coram Card. Sacro, & in Cafal. beneficij 27. Iulij 1614. coram Illuffriffimo Card. Ferefini,
impreffa per Farin. decif. 65. n. 1. p. 1. rec. vbi etiam fuit dictum decretum irritans non operari nifi clare pateat beneficium fub teg. 8. comprehendi. Vnde etiam in vna Taraffu. decimarum 17. Iulij 1611. coram R. P. D. meo Piranano, impreffa per Farin. decif. 341. numer. 1. p. 1. rec. fuit dictum, hanc claufulam in privilegijs tanquam accessiorum non operari effectum, nifi poftquam cognita fuerint priuilegia intrare: & in alia Acreana Canonum 2. Iulij 1613. coram Illuffriffimo Domino Patriarcha Mantuano, impreffa etiam apud Farin. decif. 516. n. 4. p. 2. rec. fuit pariter dictum, decretum irritans appofitum in 2. Conftit. Gregor. XIII. de modo & forma publicandi refigorationes, non intrare interim dum non fuerit doctum de publicatione, & fic quod intraret diftincta Confuetudo, nihil operari, & non impedire manutentionem, & etat. decif. 122. lib. 2. p. 3. diuerf. & demum Gonzal. d. gloff. 67. num. 39. cum alijs à fe relatis declarat, huic tertium effectum precedere, quando conftat de tali refervatione, affectione, vel licet, vt obierunt Monet. d. cap. 1. num. 249. Et quid decretum irritans tunc inficit poffeffionem, quando certum eft illud intrare, & quid, donec dubium e, an intret, vel non, interim poffeffor fit manutendus ratione faltem fuz detentionis, tenent, Lance lot. de atren. p. 1. cap. 2. n. 1. num. 80. Seiaeph. dec. 1471. n. 5. & 7. & fuit refolutum in Sacerdotiana prob. 10. Novembri 1617. coram L. Paolo feneri, & in Acreana beneficij 15. Martij 1617. coram D. Paolo namo.
- Amplia fecundum hinc refervatio fit generalis, five fpecialis ex Caffad. decif. 1. num. 1. de caufa poffeff. & prop. 20. Mandof. q. Lapum alig. 127. fub lvi. B. in fin. & in proam. cap. Cancell. q. 2. n. 2. tradunt Gonzal. d. gloff. 67. num. 56. & Monet. d. cap. 7. num. 139. in fine.
- Amplia tertio, vt etiam decretum irritans, de quo in cap. fin. vi lye pendens, lib. 6. contra prouidentes de beneficijs litigialis, inficiat poffeffionem, vt ex Rota decif. 17. num. 1. & 2. de refuf. fpoliat. in az. 14. ac Lancellos. de atren. p. 1. cap. 3. num. 11. notant Gonzal. d. gloff. 67. num. 37. & 38. & Monet. d. cap. 7. num. 140. in princ. An autem decretum irritans inficiat poffeffionem, aut talem in alijs cafibus, prout quom in beneficijs refervatis ac litigiosis vide Achil. de Graffis decif. 8. num. 4. de refuf. fpoliat. Put. d. of. 17. lib. 1. & decif. 150. num. 1. lib. 3. Gonzal. d. gloff. 67. n. 4. vbi ad 49. Nicol. Gaze. d. c. 1. ad 4. 12. of. ad 437. Monet. d. c. 7. num. 140. prope fin.
- Amplia quarto, & declara, vt fopradictum decretum etiam ante factam iustificacionem narratum, non tollat detectionem, leu infistentiam facti, vt per Lancellos. de atren. p. 1. cap. 2. n. 1. de 199. q. 1. num. 77. & fuit refolutum in Parm. r. r. r. 16. Ianuarij, & 16. Februarij 1598. coram bono memoria Orato, & Cefarina à aplicano 26. Octobri 1602. coram Illuffriffimo Domino meo D. Card. Mellino, & in Allet. parochialis 27. Iulij 1603. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccino Decano, & in Tudertina Afigne 18. Iulij 1607. coram eodem, & in Ruennat. canonum 11. Iulij 1611. coram Buratto, impreffa per Farin. dec. 32. p. 2. recet.
- Amplia quinto, vt non folùm titulum, & poffeffionem inficiat, fed etiam dominium, & omnes affectus ex illis refultantes, vt per Sarnen. fuper reg. de tricenarij, n. 49. prope princ. & decif. nam de retum vrbian. Gabr. d. concluf. 3. num. 10. Put. decif. 50. in fin. lib. 1. & decif. 197. num. 3. lib. 3. Rot. decif. 89. num. 4. p. 1. diuerf. & in vna Interamna. Caftri Pedif. n. 12. Februarij

Februarii 1601. coram R. P. D. Crescenio A. C. Clerico, impressa per Farinac. decisi 4. v. n. 9. p. t. rec. vbi fuit dictum, decretum irritans affert & destruit omnia, & operari nullitatem ab initio, ita vt nec effectum, nec lucis fomentum, nec executionem habeat.

27 Limita primò, procedere tantum in possessione furit, non autem facti simplicis, & nodi, vt per Alex. in l. 1. numer. 17. & seq. ff. de acquir. poss. & fuit dictum in L. c. beneficiorum 4. Iunij 1607. coram Cavalerio.

28 Limita secundò, non inficere possessionem, quando non est super certo corpore beneficii, Cassad. decisi. num. 1. de restit. spolis. Pot. decisi 48. num. 2. & decisi 94. num. 2. lib. 1. & decisi 26. num. 1. lib. 3. in cor. resu. & fuit dictum in Mediana. beneficii 10. Martij 1614. coram Martino A. d. 14. impressa per Farinac. decisi 525. num. 6. quicquid dicant Anastas Germon. de indultu Card. §. tolerantes, numer. 30. & Gonzal. d. gloss. 67. num. 32. & Monet. d. cap. 7. num. 1. 9.

29 Limita tertio, ad solum locum habere, literis in quibus ista clausula inserta est, iustificata, & non antequam reus possessor potest illi se opponere, dicent contra prouisum quoad se, liberas ades habes, iuxta text. in l. fin. de rei vend. Rot. decisi 6. de re ind. in aris. & decisi 4. eodem tit. in nouis, & in illa Lin. supra allegata, & in d. Tuderrina, & in L. ord. Canonici 22. Aprilis 1611. coram R. P. meo Piranone.

30 Limita quarto, id locum non habere quando anterior possessor continuauit in vnaquaque possessione, vt fuit dictum in Anconitana 3. Pruniam 6. Iunij 161. coram Rubeo.

31 Limita quintò, non habere locum nec effectum, quando Papa concedens noluit concedere nisi verificatis narratis, ac illis veris existentibus, vt per Gemin. in cap. presentij in princ. vers. nona, & ibi Franc. num. 3. vers. nona, de officio leg. in 6. Gabr. d. concul. 3. n. 81. Rot. in Romana pecuniaria 23. Iunij 1570. coram Coria.

32 Quartus effectus est, quod clausula decreti irritantis inducit formam, vt per Felin. in cap. cum accusasti. sub nom. 8. vers. & ubi apponitur clausula, & ibi Dec. vers. & ad hoc etiam facit, de consilij. Albert. Brun. in trat. de form. sub. quando aliq. conf. trad. pro forma Socin. l. un. conf. 71. num. 2. lib. 1. Gabr. d. concul. 31. n. 70. Patif. conf. 9. num. 185. lib. 2. Grat. res. 16. in princ. lib. 1. Matien. l. 1. gloss. 4. n. 19. lib. 5. noua Recopil. Guiter. procl. lib. 3. q. 15. n. 40. Flarn. de resignat. beneficii. lib. 5. q. 6. num. 216. Mart. de iuris. p. 4. cent. 1. casa 49. num. 19. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 15. num. 9. Ceuall. comm. contra communes, tom. 4. q. 908. num. 13. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Significum de Bononia d. dub. 3. n. 1. Monet. d. cap. 7. num. 242. Rot. decisi 213. n. 7. p. 1. diuers. & fuit dictum in Verd. parochiali 23. Ianuarij 1586. coram Guppo, & in Palentina Baronia 10. Martij 1603. coram Attrib. & in Persiana fidei commissi de Alaphu 10. Nouembrij 1608. coram Greg. XV. impressa per Farinac. 225. num. 5. p. t. rec. Theodos. de Rubcis d. clausula 18. n. 27. Aded vt illa non seruata auct ipso iure corrumpat, Bald. conf. 151. num. 9. lib. 1. Decian. conf. 532. num. 4. & fuit dictum in Romana Societate officij 14. Ianuarij 1613. coram Dono Pamphilio.

33 Quintus effectus est secundum aliquos, vt dispositioni, cui adiectum est hoc decretum, licet facta sit ad commodum partis, non possit pars renunciare, siue expresse, vt voluit gloss. verb. process. in cap. dispensa. de rescripti. in 6. & ibi Archid. Ioan.

Andr. ac Gemin. Iscon. in l. non dubium C. de legib. Alderan. Malfard. conel. 9. num. 15. cum seqq. & pract. pui num. 159. Virgil. Boccac. in consilij. gloss. 6. num. 19. cum seqq. & perique, quos refert Gabr. d. concul. 3. 17. 19. & 21. siue tacite non vntendo, vt aliq. censuerunt, quor ibidem refert num. 20. & 22. Verum contrarium, quod nimirum pars possit renuntiare dispositioni habenti decretum irritans in fauorem partium, tenet Gabr. d. concul. 3. n. 25. Murta d. loco num. 5. Gonzal. d. gloss. 67. num. 51. Cald. Percira d. q. 6. num. 32. & censuit Rota apud Cenci, de censib. decisi. 59. num. 15. & p. 5. rec. decisi. 231. num. 8. Reicdis pluribus conciliationibus, quos ad has contrarias opinionibus adducunt Hieron. Gabr. conf. 162. num. 18. vol. 1. Gabr. d. concul. 3. num. 30. cum seqq. Gonzal. d. gloss. 67. num. 53. illa mihi videtur vera, vt scilicet prima procedat, quando qui inceptit vti dispositione, cui adiectum est decretum irritans, posterior vero antequam huiusmodi dispositione vti incipiat, refert Monet. d. cap. 7. num. 241. in mod. alius enim nullus, qui iam contra decretum irritans factus, consensu partium sustineri nequit, vt post Menech. conf. 348. num. 48. tradit Murta loco cit. num. 10. & facit multa, quae congesti Far. fragm. crim. p. 2. lit. L. 2. num. 182.

Sextus effectus est, quia decretum irritans tollit 34 praescriptionem, vt per Rebuff. ad leges Galliarum, de fir. & iur. concord. ab il. ver. solum dicit. Gabr. d. concul. 3. num. 44. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Monet. d. c. 7. n. 244. vbi num. 248. id intelligit de praescriptione factorum, non autem praeterita, per quam acquisitum est ius tertio, cui non censetur Princeps velle prauidicare, nisi exprimat.

Septimus effectus huius decreti est, vt tollat 35 etiam consuetudinem nedom in praeteritum, sed etiam in futurum, vt per Gabr. d. concul. 3. num. 20. Gonzal. d. gloss. 67. num. 10. Farinac. in trat. de immunitate, num. 15. Mart. d. loco, num. 9. vbi ait contra decretum irritans allegari non posse non vsum, contrariumve vsum, & quod contrarium vsum admittit, negans quoad non vsum, Hieron. Gabr. d. conf. 162. n. 19. lib. 4. Anton. verb. Gabr. eandem priorem opinionem tanquam communem limitat, ex Ruin. conf. 11. num. 30. vol. 2. vt non habeat locum in consuetudine immemoriali, refert Monet. d. cap. 7. num. 243. Theodos. de Rubcis d. clausula 158. num. 70.

Oktauus effectus decreti irritantis est, vt tollat 36 vires sententiarum, eiusque executionem impediat, ita post Cassad. decisi 12. num. 5. 6. & 7. de reg. Cancell. & Sarnenja reg. de annali, q. 5. tradit Gabr. d. concul. num. 51. quem sequitur Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. in id etiam allegans Rot. decisi 24. num. 5. & decisi 169. num. 1. parti. 2. diuers. & refert Monet. d. cap. 7. num. 248.

Nonus effectus est, quod decretum irritans appo- 37 situm in gratia, operatur etiam ante presentiationem literarum, vt per Gonzal. d. num. 50. post Gabr. d. concul. num. 24. qui num. 53. hoc refert, per ius decretum reuocari iudicij processum, etiam auct presentatas literas reuocatorias, refert, & sequitur Monet. d. c. 7. n. 249.

Decimus effectus est, quod licet suspensatur 38 petitio, vt agitur de possessorio, tamen stante hoc decreto irritante patet pronuntiare in petitorio dimisso possessorio, vt tradit Gonzal. d. gloss. 67. n. 64. vbi asserit ita fuisse resolorum in vna Synanon quarta 14. Maij 1585. coram Blanchetto, & in eodem 20. Iunij 1586. coram Rubysierie, refert Monet. d. c. 7. n. 250.

- 39 Hi sunt huius clausule principales effectus, quos operator non modo si est integra, & extensa, nimirum. *Decretantes irritum, & inane, si fecerit a quoquam quantum auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari*; sed etiam si dicatur, *irritum, & inane, &c. prout in fine reg. 8. Cancell. hodie p. iuxta ea quæ tradunt Gonzal. d. gloss. 67. in num. 2. & Monet. d. cap. 7. num. 252.*
- 40 Idem est si fuerit adiecta clausula, *Aliiter non valeant, & observentur*, quæ æquiparantur decreto irritanti, vt post Castren. *cons. 82. num. 2. vol. 1. tradit Mart. d. l. 1. n. 7.*
- 41 Idem quoque si dicatur, *Nullum sit momenti*, ex congestis à Gonzal. d. gloss. 67. & à Monet. d. cap. 7. num. 253. in princip. & à metipso de distinctionibus, d. l. 1. n. 3.
- 42 Idem est de dict. *Nullum robur sit, vel Roboris non vimus sit*, vt per Gonzal. ibi supra, n. 8. & Monet. d. n. 233. & de dictione, *Nullatenus*, ex gloss. verb. *nullatenus*, & ibi Molin. n. 10. de sequenti. poss. Sanch. lib. 6. de Matrimon. disp. 32. n. 7. Gonzal. d. gloss. 67. n. 65. & aliis per me citatis d. l. 1. n. 4. & 5. & de dict. *Omnino*, d. l. 206. & de dict. *Aliquom*, Gonzal. d. l. 67. n. 66.
- 43 Idem denique de dictione, *Nullo modo*, sentit Stephan. Gratian. *Marchia* d. l. 51. n. 18.
- 44 Et denique ubi lex aliquæ prohibet simpliciter, intelligitur tacite apponere clausulam annullatiuam, si contra sit, de quo vide Doctores per text. ibi, in *l. non dubium*, C. de legib. & in cap. distilla, de rescriptis. Colman. pragmat. l. 1. de elect. cap. 1. n. 3. similiter, verb. *ne pag. 113*. Titaglin. l. si vnquam, verb. *reueratur*, n. 58. C. de reuocand. donat. Castan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 7. in princip. num. 1. Suar. de legib. §. cap. 23. num. 4. cum segg. latissime cum multis ampliationibus, & declarationibus exotant Fasini. fragm. crimin. p. 2. l. 2. num. 169. cum multis segg.
- 45 Tria circa hanc clausulam à nobis restant adnotanda. Primum, quod decretum irritans non ampliat dispositionem principalem, sed tanquam accessorium illius naturam sequitur; Ita Gabr. d. cons. 3. n. 34. vers. *conueniamus*, Gonzal. d. gloss. 67. num. 35. Put. d. l. 1. n. 2. & d. l. 101. num. 3. lib. 1. in coroll. & fuit dictum in *Barenfen nullum Prioratus* 20. Iunij 1614. coram Card. Sacro, impressa per Farinac. d. l. 169. n. 8. in fin. Vnde infert Gonzal. d. gloss. 67. num. 56. & seg. quod decretum irritans in gratia Papæ concurrente cum collatione Ordinarij sub eadem die, nihil operator quando promissus ab Ordinario habet possessionem, in terminis cap. si à Sede, de prebend. in 6. quoniam decretum irritans tanquam accessorium non causat anterioritatem. Infertur secundò, quod decretum irritans non operatur, quando est ex falsa causa interpositum, vt per Roman. *cons. 333. num. 11. & 60. Gabr. d. cons. 3. n. 79. Gonzal. d. gloss. 67. num. 59.* Infertur tercio, quod decretum irritans appositum in fauorem vnus non operatur in fauorem alterius, vt post Ruin. *cons. 70. num. 17. vol. 1.* tradunt Gabr. d. cons. 3. n. 81.
- 46 & Gonzal. d. gloss. 67. num. 61. Infertur quarto, vt decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obventa, vi de reservato, non afficiat manus Ordinarij, si non sit reservatum, vt per Gonzal. d. gloss. 62. num. 62. Infertur quinto, vt decretum irritans nihil operetur ad hoc, vt expresso vno modo vacandi veniat alius non expressus, vt per Gabr. d. cons. 3. n. 80. & Gonzal. d. gloss. 67. num. 63. Infertur sexto, quod decretum irritans appositum in gratia subrepticia, & nulla, passim sub-

reptitum sit, & nullum, tanquam dependens ab illa; Ita Gonzal. d. gloss. 67. n. 64. post Castal. d. l. 10. num. 4. seg. Cancell. Mohed. d. l. 1. n. 1. de concess. preben.

Secundum est, vt non subsistente gratia principali, cui coheret decretum irritans, & ipsum decretum deficiat, vt per Gemin. in cap. presentis, in princip. vers. *nona quæ*, ubi Francien. in not. de offic. leg. lib. 6. Put. d. l. 108. lib. 3. in coroll. Gabr. d. cons. 3. n. 82. Rot. in Oxmen. Archidiaconus 10. May 1614. coram hominem Buratto, impressa per Farinac. d. l. 370. n. 7. p. 1. recent.

Tertium est, quod decretum irritans adiectum conditionali dispositioni, etiam ipsum conditionale reddidit, & suspenditur eius effectibus in euentum conditionis, vt notant Doctores per text. ibi in Clem. ubi gloss. verb. per Ordinarium, de concess. prebend. & ibi Card. opposit. 1. vers. ex hoc inferat, & quest. 13. vers. *secus esset*, Molin. n. 3. & Anchar. num. 5. Mart. d. l. 100. num. 11. Gabr. d. cons. 3. num. 46. Gonzal. d. gloss. 67. num. 31. Monet. d. cap. 7. num. 254. Non operatur enim in concessione conditionali conditione non verificata, Rot. apud Farinac. d. l. 316. n. 4. p. 1. recent.

Claus. De facto, operatur vt manu Regia procedi & iudicari possit, Decian. co. si 434. num. 4. Blanc. d. compromiss. §. 1. num. 24. & seg. Et sine libelli productione, Blanc. d. §. 1. num. 23. Item sine causæ cognitione & probatione, Fellen. in cap. 1. num. 51. vers. *esse dicatur de facto*, de consil. Blanc. d. §. 1. sub n. 24. qui etiam tenent operari vt procedi possit omittis solemnitatibus, & iuris ordine non seruato, Theod. de Ruben in singul. Rot. rem. 2. p. 4. claus. 264. n. 1. ubi num. 12. tenet hanc claus. non operari quod iudex tollat, vel contra naturalem æquitatem ledat iura partium, vel eis defensionem conferat.

Claus. De iure & facto, posita in compromisso operatur quod iudex possit admittere probationes persuasivas, & verisimiles, licet non plenas, & concludentes, & quod possint recipi testes die feriatæ, & iuris ordine prætermisso, Blanc. d. §. 1. num. 27. Theod. de Robeis d. claus. 268. num. 3. n. 4. ubi n. 7. cum segg. post Dec. *cons. 39. col. 1.* dicit quod ista clausula non potest apponi à tutore compromittente iure pupilli, nec à Prelato compromittente iure Ecclesiæ.

CLAUSULA XLI.

De plenitudine potestatis.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentis.*
- 2 *Plenitudo potestatis est illa, cuius causa non est ratio exquirenda in Principe, cuius fiat.*
- 3 *Plenitudo potestatis in Principe est cum clausula absoluta potestatis.*
- 4 *Principes in rescriptis, & concessionibus, in dubio presumuntur non vi plenitudinis potestatis, sed referbere, & remedere secundum sui communitatem.*
- 5 *Odiosa censetur clausula, De plenitudine potestatis.*
- 6 *Principes quando apponunt clausulam, Non obstant, &c. presumuntur vsu plenitudinis potestatis, vel quando apponunt clausulam, Ex certa scientia.*
- 7 *Principes presumuntur vi plenitudinis potestatis, quando alias non voluerit.*

- 8 *Clausula*, De plenitudine potestatis, idem importat quod *clausula*, Ex certa scientia.
- 9 *Deregratoria* ad eamdem legem contrariam vim habet *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 10 *Contraria* et *consequens* sublati absque alia derogatione operatur *clausula*, De plenitudine potestatis, maxime quando adest *clausula*, Ex certa scientia.
- 11 *Princeps* in legibus humanis etiam ex leui causa dispensare censetur stans *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 12 *Princeps* per *clausulam*, De plenitudine potestatis, censetur dispensare in iure diuino & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet.
- 13 *Princeps* ex iusta causa potest privilegium, seu contrarium a se cum subdito celebratum laicizare.
- 14 *Satellite*, modo causa publicam respiciat utilitatem.
- 15 *Privilegium* derogari potest ratione publica necessitatis, quando iustitiam, quod salu iuret necessitas, qua non potest curari.
- 16 *Princeps* per *clausulam*, De plenitudine potestatis, derogat iuri saltem humane, etiam suis causis.
- 17 *Defectus* omnes solemnitatis promittentes a natura, tollit *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 18 *Citationem* reiciit *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 19 *Obvencionem*, & *subreptionem* tollit *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 20 *Princeps* et scribis de plenitudine potestatis, nihil apponi potest, quod gratiam aualeat.
- 21 *Clausula*, De plenitudine potestatis, operatur ut non possit aliquid epponi contra privilegium.
- 22 *Exceptio* nulla obici potest facta mentione plenitudinis potestatis.
- 23 *Papa* presumitur motu ex causa rationabili.
- 24 *Princeps* absque iusta causa non potest de plenitudine potestatis quicquam domino rei sua privare.
- 25 *Facta* de plenitudine potestatis, dicuntur per allusionem fieri de plenitudine tempestatis.
- 26 *Contrarii* imo cum subdito, non potest *Princeps* contrariare etiam de plenitudine potestatis.
- 27 *In contrariis* nihil operatur *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 28 *Quæ sita* per contrarium non tollit *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 29 *Princeps* non potest privilegia, seu concessiones illas reuocare, qua in naturam, & vim contrarium transeunt; vel per quibus preiudicia interueniunt, vel concedantur in recompensationem meritorum.
- 30 *Privilegia* præcipue causa meritorum sunt irrevocabilia, etiam de plenitudine potestatis.
- 31 *Papa* sine causa non potest beneficium sue beneficiis privare, & num. 32. referuntur contrarium tenentes.
- 32 *Clausula*, De plenitudine potestatis, nihil operatur, quando oppositur super illicito.
- 33 *Princeps* quando aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, presumitur alium fuisse cum causa coactionis.
- 34 *Clausula*, De plenitudine potestatis, non nisi causa cogita a Principe apponi potest.
- 35 *Clausula*, De plenitudine potestatis, nihil opera-

tur ubi ea vixit plenè de negotio informatum non est.

- 37 *Legitimatio* facta de spurio sub assertione, quod spurius sit, non *clausula*, Non obstat, & *clausula*, De plenitudine potestatis, non valet si est spurius duplex spurius non expressus.
- 38 *Delum partu* impetrantis non supplet *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 39 *Clausula*, De plenitudine potestatis, non operatur contra non subditum a natura, & in alterius præiudicium, ut num. 40.
- 41 *Status causa* si non fuerit *Papa* narratur, nihil operatur *clausula*, De plenitudine potestatis.
- 42 *Regula* de iure quasit non tollendo, non derogat *clausula*, De plenitudine potestatis.

DE vi & effectibus huius clausulæ vide Cels. in Vgon. in tract. claus. pag. 490. Menoch. conf. 1. num. 184. & 423. cum seqq. & conf. 103. num. 81. & conf. 181. num. 35. Menoch. de success. lib. 1. §. 6. num. 11. Henric. in sum. part. 1. lib. 7. cap. 37. §. 4. lit. C. Suid. conf. 303. num. 17. Azuod. l. 1. num. 25. & l. 2. num. 35. tit. 4. noua recopil. Matchel. de Commiss. part. 2. §. unica, num. 99. cum seqq. pag. 421. Mart. de claus. p. 1. claus. 259. in ultima impress. Ludou. Rodolphin. in tract. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 5. & 6. Card. Tulch. pract. concilii. tom. 1. lit. C. claus. 342. Monet. de communi aduolunt. cap. 7. num. 115. cum seqq. Bernard. Greux. ad pract. Cam. Imper. lib. 2. concl. 56. conf. 2. in fin. Theodol. de Rubis in singulari. tom. 2. part. 4. claus. 274. Melch. Phœbol. Lusit. decis. 128. num. 2. item. 2. vbi quoddam appositum in instrumento non liquido nihil operatur, & decis. 129. §. 6. Benedikt. Regid. ad l. ex hoc iure ff. de instit. & iure p. 2. §. 18. claus. 1. per tot.

Plenitudo potestatis est illa, cuius causæ non est ratio exquirenda in Principe, cur ita faciat. Bald. in l. 2. de serm. & aq. & in l. impetratorem, C. qua sententia rescindit non possunt, & in cap. si quis autem, de pace Constancia, resoluat Mart. d. claus. 259. num. 2. Quæ quidem plenitudo potestatis in Principe, idem est cum eiusdem absoluta potestate, ex traditis per Mart. conf. 522. num. 19. dum ait, si aliquid etiam leue Principem moueat, eum posse de plenitudine potestatis facere quicquid libet; quod intelligit de legibus humanis. Tum etiam ex Menoch. de presumpt. lib. 1. presumpt. 12. num. 2. in fine num. 3. dum eam, quam ibi vocat absolutam potestatem, hic plenitudinem potestatis, refert, & sequitur Monet. d. claus. 259. num. 115. & ante illum Sanchez de Matrimon. lib. 2. diffus. 15. num. 3. in princip.

In dubio presumitur Princeps in rescriptis, & concessionibus non vi plenitudinis potestatis, sed rescribere & concedere secundum Ius commune, ut ex cap. innotuit, de elect. & in cap. propositis, §. licet autem, de concess. præbend. tradunt post multos à se relatos Mandol. ad reg. 16. Cancell. quæst. 6. num. 16. Menoch. de presumpt. 12. num. 1. Mench. ult. cap. 26. num. 8. Suid. decis. 3. num. 20. Bernard. Greux. d. lib. 1. concl. 59. et conf. 3. num. 6. & 7. Ludou. Rodolphin. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 2. n. 1. Monet. d. cap. 7. num. 116. Sigismund. Secæcia de appellat. 4. 19. rem. 1. concl. 2. num. 30. & 31. Theodol. de Rubis d. claus. 274. n. 24. Ratio est, quia odiosa censetur hac clausula, ut docet Rodolphin. d. cap. 1. n. 20. vbi num. 19. resolute, quod si sola hæc clausula apponatur in concessione, concessio ipsa triuè interpretari debet, quia absoluta Principis potestas dicitur

dicatur odiosa, ac proinde ea vti non præsumitur Princeps, præcipue quando ex ea refutaretur iniquitas. Menoch. *cap. 1. n. 146.* Limitari tamen dicti Doctores, quando eundem de voluntate eius couler, vel quando defectus esset expressus, quatuor actus alius esset nullus, vel quando actus peccaret in totum quodam formam iuris. Limitaretur etiam, hanc presumptionem locum non habere, quando

6 Princeps apponit clausulam, *Non obstant*, cum tunc præsumatur vti plenitudine potestatis. ita Menoch. *de præsumpt. 1. n. 3. ex Gallian. locum. n. 140. ff. de vult. & pupillari, ac multis aliis, Rodolphin. d. cap. 3. n. 3.* aut quando apponit clausulam, *Ex certa scientia*, vt post Gallian. *ubi supra n. 141.* docet Menoch. *d. præsumpt. 2. n. 4.* & tradunt Mandol. *d. cap. 7. n. 3.* Monet. *d. cap. 7. n. 117.* Rodolphin. *in d. cap. 1. n. 4.* & 5. id declarat. *num. 6. & 7.* vt in facto non proprio, aut notorio debeat exprimi; & *num. 8.* idem alios sequitur docet de clausula *Motus proprii*, & *num. 11.* quando interuenit secunda iussio Principis.

7 Ac denique locum non habet, quando alius actus non valeret, tunc enim Princeps præsumitur vti voluisse plenitudine potestatis, ita per Gallianum *d. L. Centum. n. 144.* Mandol. *d. cap. 7. n. 6.* & Menoch. *de præsumpt. 12. n. 3.* & solent Monet. *d. cap. 7. n. 117.* in med. Rodolphin. *d. cap. 1. n. 1.* inferens post alia *num. 14.* ad Principem remittendum damna subditorum illata pro obtinenda pace, & *num. 15.* de suburbiorum ciuitatis destructione tempore belli, & *n. 16.* de concessione tertie appellationis; vitem 17. cum multis alijs, ipsum limitat multis modis declarat. Quibus sic præhabitis, aliquos effectus, & non paucos huius clausule breuiter recensere oportet.

8 Primus igitur effectus est, vt importet idem quod clausula, *Ex certa scientia*, vt præter ibi citatos voluerunt multi, quos refert & sequitur Gabr. *comm. lib. 6. de claus. conclus. 1. numero 6.* Menoch. *conf. 1. n. 417.* Rodolphin. *d. cap. 5. numero 14.* [Theodol. de Rub. *d. claus. 27. n. 19.* cum seqq.] imò plus operari hanc clausulam, quàm illam, *Ex certa scientia*, post Felin. *in cap. nonnulli, 2. in prin. vers. tertio contra istam quartam sententiam, de rescript. Gratian. consensu. 100. n. 24.* concludit Gabr. *ad conclus. 1. n. 7.* imò hanc nostram clausulam totam vim habere quantum præbent illæ simul, *Ex certa scientia*, & *Motus proprii*, notat Mandol. *de reg. 16. cap. 7. n. 1.* Menoch. *d. conf. 1. n. 186.* Ioan. Cochier *ad reg. 16. Causid. n. 23. cap. 4. ad reg. 30. n. 16.* Monet. *d. cap. 7. n. 12.*

9 Secundus effectus est, quod habet vim derogatorie ad omnem legem contrariam, etiam habentem clausulam derogatariam, vt per Matien. *lib. 3. gloss. 12. n. 4. & 5. non Recop. & Rodolphin. d. cap. 5. num. 4.*

10 Tertius effectus est, vt operetur quod contraria censuram sublata absque alia derogatione, & clausula, *Non obstante*, maximè quando adest clausula, *Ex certa scientia*, ita post Bidd. *conf. 29. 1. Illustri. d. n. 4. vers. praterea in donauimus, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. l. 1. C. con. 42. n. 1.*

11 Quartus effectus est, vt per eam dispense Principes in legibus humanis, etiam ex leui causa, ad tradita per Anchar. *in cap. 1. numero 30. de consuet. vbi ait, Principem de potestate ordinaria non posse dispensare in lege humana sine magna causa, quasi velit de absoluta potestate ex leui causa, & apertius Natta conf. 9. 12. num. 19.* dum de humanis legibus loquens scripsit, quod si aliquid etiam leue Principem moueat, poterit is de plenitudine potestatis facere quicquid libet, prout eos refert Monet. *d. cap. 7. n. 119. vers. secundus.*

Quintus effectus est, vt per eam dispensare censetur in iure diuino, & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet, vt docent plures, quos refert, & sequitur Gabr. *comm. lib. 5. re. de iure quasius non tollendo, conclus. 1. numero 1. in illa conclus. 1. num. 1.* dum asserunt, Principem posse de plenitudine potestatis austeri alicui cum causa ius ei quæsitum, etiam de iure gentium, refert, & sequitur Monet. *d. cap. 7. n. 120.*

Vnde data iusta causa, non solum posse Principem priuilegium, seu contractum à se cum subdito celebratum limitare, etque modum, & conditionem præscribere, docent Molin. *de primogen. lib. 4. cap. 3. num. 17.* Pelaez *de maioratu, q. 44. num. 11.* Maric. *l. 11. gloss. 8. n. 4. tit. 7. lib. 5. nona Recop. de iure fisci, lib. 1. tit. 3. numero 67.* Cabed. *de res. 19. numero 10. & de res. 6. part. 1.* sed etiam reuocare, tenens Iaf. *conf. 217. vers. 13. & 14. & n. 41. & 49. vol. 1. Ahh. conf. 9. 4. col. 1. vers. quod 3. vol. 2. Rimin. iun. conf. 601. n. 114. vol. 3. Afflict. de res. 361. numero 6. Rol. conf. 66. num. 24. Tiraq. de pueris semper. in præf. num. 4. Pinel. ad l. 1. C. de bon. matris. g. 1. numero 62. illat. 16. vers. ego. Afflict. de res. 63. num. 6. Gabr. d. re. de iure quasius, conclus. 5. num. 4. Natta *de cap. si quando, de rescript. except. 13. vers. ad 4.* Menoch. *d. præsumpt. lib. 2. præsumpt. 10. num. 49.* Burg. de Pace *conf. 25. à num. 48.* Peregr. *d. tit. 1. num. 67. & lib. 6. tit. 5. num. 1.* Cabed. *de res. 19. n. 8. & de res. 7. 5. 1.* Rodolphin. *de absoluta Principis potestate, l. 6. n. 199.**

Intellige dummodo huiusmodi causa publicam respiciat utilitatem, ex traditis per Menoch. *conf. 51. num. 21.* Carlar. Barz. *de res. 118. num. 10.* Surd. *conf. 103. num. 26.* Peregr. *de iure fisci, lib. 5. tit. 2. sub n. 49.* Dec. *conf. 3. sub num. 50.* Cruet. *conf. 176. sub n. 7.* Roland. *conf. 80. num. 29. vol. 3.* Decian. *conf. 51. num. 31. vol. 3.* qui voluit tunc ratione publicæ necessitatis posse derogari priuilegijs, quando constat, quod talia viget necessitas, quæ non potest eluitari, nisi priuilegiati soluant, Barz. *conf. 16. numero 71. vol. 3.* qui hoc intelligit in casu valde insolito, & omnino raro. Quod autem sine causa non possit Princeps de plenitudine potestatis quemquam domino rei suæ priuare, aut contractum cum eo celebratum infringere, nec Papa beneficium suo iure priuare, dicemus infra *l. 1. n. 1.*

Sextus effectus est, vt per hanc clausulam Princeps detegeri iuri sacrum humano, etiam sine causa, vt satis constat ex Rodolphin. *de iure de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 1. numero 1.* dum post alios tradit plenitudinem potestatis nihil aliud esse, nisi derogationem iuris communis, seu ordinarij, & *numero 1.* ait esse plenitudinem arbitrij nulli necessitati subiectam, nullisque iuris publicis regulis limitatam, atque absolutam potestatem non soluiacere legibus, omnium humanis, loquitur Monet. *d. cap. 7. num. 121.*

Septimus effectus est, vt tollat omnia defectus solemnitatis non prouenientia à natura, vt post Alex. *conf. 195. Assumptio, n. 3. & 17. lib. 2. & consuet. Persp. lib. 1. num. 3. vers. amen istis lib. 6. relosuit Card. Tusch. d. l. 1. C. consuet. 342. numero 4.* Vnde licet non valeat donatio patris in filium existentem in patria potestate tamen si Princeps donat filio existentem in patria potestate, & dicat facere Regia potestate, valebit, quia clausula nostra, *De plenitudine potestatis*, tollit omnes defectus, & supplet omnes solemnitates, Alex. *d. conf. 111. numero 4. lib. 6.* Card. Tusch. *diff. conclus. 342. n. 8.*

Octauus effectus est, vt hæc clausula eximat à citatione, ita Alex. *conf. 92. vol. 6. & conf. 11. vol. 7.* Felin.

Felin. in c. qua in Ecclesiarum, de consuet. Beunor. à Sole in loci commun. verb. clausura 9. [Marefcot. lib. 1. par. 10. n. 98. Pontec. conf. 42. n. 70. cum seq. vol. 1. Castill. lib. 3. par. 12. n. 14. Noguerol alleg. in r. com. alleg. 33. n. 198.] Gabr. d. de clausula, conclus. 1. n. 11. & lib. 2. de. de. citat. conclus. 1. n. 11. ubi vique ad n. 22. de hac opinione multipliciter, & n. 24. non paucos refert in contrariam sententiam abeunt, quam limitat n. 25. post alios, vt non procedat in beneficiis, in quibus Papa potest de plenitudine potestatis procedendo, etiam contra partem nobiscum citatam disponente, & pronunciare, propter summam potestatem, quam in iis habet, de quo tamen vide quæ limitatione dicemus. Illud ad propositum huius effectus aduertere oportet, quod hæc clausula in legitimatione à Rege concessa, excludit actionem hereditariam ab intestato venientem. vt resoluit Gam. Lufitan. d. 278.

19 Nonus effectus est, vt tollat obreptionem, & subreptionem, ex traditis per Ludovic. Rodolphum. in tract. de suprema, & absolute Principis potestate, cap. 5. num. 15.

20 Decimus effectus est, quod ubi Princeps scribit de plenitudine potestatis nihil opponi potest, quod gratiam annulet, vt post Mandol. d. quest. 7. num. 6. docet Monet. d. c. 7. num. 124. ac proinde operari, vt non possit aliquid opponi contra privilegium, ex Angel. conf. 168. Serenissimus Princeps, numer. 2. in vers. 4. idem dominus, colligit Card. Tusch. cenc. 342. n. 2. Sicut etiam facta mentione talis potestatis,

21 nulla exceptio obicitur valet, nihilque opponi potest, nec dici, cur ita facias? vt post Bald. in l. 2. num. 29. Cude formi. & aqua, Abb. conf. 84. lib. 1. & alios obreptat Sanchez. de Matrimon. lib. 2. d. 15. numer. 3. in

22 principio, quia Papa præsumitur motus ex causa rationabili, Abb. in c. cum decessisset, fol. m. de. de. iud. Rot. in Ass. fin. Canticatus 5. Inny 1595. coram Iusto, apud Machiel p. 1. pag. 221.

23 Limita primò hæc clausulam, & præcipuè in practicum quantum eius effectum, vt abique iusta causa non possit Princeps de plenitudine potestatis quenquam dominio rei sue priuare, sed quia hæc inspectio altiore peti indagationem, qui de ea plura scire cupit, vident Tiraque. de pen. temp. in

24 prolas, num. 38. cum seqq. Pinel. in rubr. C. de rescind. vend. p. 1. cap. 1. num. 12. Menches vsufrequent. num. lib. 1. cap. 1. à num. 6. Bossi. in tract. de Principe. 5. Princeps solum potest auferre dominium, vt de plenitudine veri potestatis, Anton. Gabr. d. lib. 3. tit. de iure quæsitio, conclus. 1. num. 1. vers. contrarium tamen, Beunor. à Sole

in loci communibus, verb. Princeps 30. Menoch. conf. 1. num. 424. & conf. 103. num. 68. & conf. 307. num. 51. Honded. conf. 86. num. 14. vol. 1. Fachin. controuers. lib. 8. cap. 63. vers. contrarium docuerunt multi, Peteg. de

fideicommissariis, 2. sub n. 327. vers. contra bar. Acced. ad leg. 1. num. 23. tit. 1. lib. 4. vbi Recop. Aloy. Ricc. in collect. decis. 4. collect. 9. 18. Rodolphin. d. lib. 2. cap. 167. Bobadil. in sua pollic. lib. 2. cap. 16. num. 162.

25 Ceual. com. contr. & communi. num. 4. quest. 90. n. 255. Cabed. Lufitan. decis. 18. num. 12. p. 2. Guld. Panciroli. in thesaur. vartell. lib. 1. cap. 23. Mart. d. claus. p. 1. claus. 359. numer. 9. in ultim. impress. & vers. d. p. 4. cent. 2. conf. 195. Bernard. Græuz. d. cenc. 66. Castil.

quæstia vtrum quæstionum lib. 1. cap. 28. & lib. 6. cap. 6. num. 8. Nam quæ sine causa sunt de plenitudine potestatis, dicuntur per allusionem fieri de plenitudine

26 tempestatis, vt obseruat Mench. illustr. cap. 5. numer. 17. Henricus summa lib. 1. cap. 17. num. 3. in composita, lin. 2. Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 2. 3. num. 65.

Extende, vt nec etiam de plenitudine potestatis possit Princeps contravenire contractui inito cum

ludicio, vt docet Socin. conf. 86. num. 14. vol. 4. Cephal. conf. 349. num. 46. vol. 4. Bero. conf. 133. num. 1. & 9. vol. 1. Barlat. conf. 160. num. 36. vol. 1. Grata. decis. 65. num. 27. Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 2. num. 44. & conf. 7. num. 1. vol. 3. Gabr. d. de iure quæsitio, conclus. 5. num. 18. Rodolphin. d. cap. 6. num. 170. Nam in contra-

ctibus nulla est hæc clausula, ex resolutis per Io. 17. seph. Sello Aragon. decis. 187. num. 3. cum quia qualita per contractum non tollit, vt docent Me-

noch. conf. 2. num. 145. Valasc. consulti. 129. n. 9. [Nam in eo Princeps reputatur tamquam priuatus & efficaciter obligatur, Bald. in l. qui se parat, col. pen. C. de vi, Dec. conf. 18. n. 7. ibi, Nil mirum est quod Prin-

cip ex suo generalis obligetur, cum & Dem. Oly. Alex. si contraheret, ex sua promissione, & contractui reueretur, Loffred. conf. 18. n. 22. & 19. Bertran. conf. 154. num. 2. vol. 3. p. 1. Decian. conf. 5. n. 18. lib. 4. A. ponte conf. 53. num. 6. Anton. Fab. in sua Codicis sub tit. de rei vend. diffinit. 21. num. 1. Carol. Tapia in l. fin. C. de consensu.

Princip. p. 1. d. 9. n. 2. & decis. 5. n. 35. ipsique in contractibus à se factis obliuere, & adimplere, quia alias nullus cum eo contrahere vellet, vt arg. l. quod si minor, §. non semper fidei minorum, tenent Dec.

conf. 286. n. 7. Bal. conf. 16. vol. 1. Roland. conf. 176. n. 32. & 33. & conf. 41. num. 8. Cracet. conf. 542. num. 51. & conf. 135. n. 41. Cephal. conf. 132. n. 47. & conf. 68. n. 30. Ramon. conf. 24. n. 81. ad fin. Carol. Tapia d. decis. 5. num. 18.]

Vnde euenit, vt nec possit Princeps privilegia, seu concessionem illas reuocare quæ in naturam, & vim contractus transierunt, vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensationem

meritorum, vt resoluunt Roderic. Sotarez alleg. 9. Mohed. decis. 6. n. 2. de priuileg. Roland. conf. 76. n. 13. & seq. vol. 2. & conf. 13. num. 12. & seq. vol. 3. Pinel. ad

d. Rubr. C. de rescind. vend. p. 1. cap. 2. col. penult. & de Petra de potestate principis, cap. 32. dub. 2. num. 154. Valasc. consulti. 72. n. 5. & consulti. 120. num. 9. Molina.

de priuileg. lib. 4. cap. 3. num. 18. cum seq. Aloy. Ricc. p. 4. collect. 862. Camill. Bottell. de prestantia Regu Cartholici, cap. 53. num. 6. non seqq. Suet. lib. de legib. 3. cap. 37. num. 4. & 10. Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 3. num. 28.

Sanctarell. var. resolut. lib. 1. quest. 17. numer. 3. Talia enim privilegia, præcipuè ex causa meritorum, sunt irrevocabilia etiam de plenitudine potestatis, Arret. in cap. nuntius, de iudic. num. 26. ubi Felin. n. 11. Afflicti.

dec. 128. num. 10. Tiraq. l. si equum, verb. de armentis largitur, num. 21. C. de reuocand. donet. Nat. conf. 122. num. 10. quod vendicat sibi locum, etiam si tale privilegium sit subdito concessum, Barlat. conf. 16. num. 44. & seq. vol. 1. Noit. conf. 268. n. 5. Sured. citat.

loca, Bartel. conf. 12. num. 20. [Et de privilegiis, quæ transierunt in vim contractuum, idem resoluunt Cephal. conf. 342. num. 53. Olafch. decis. 159. numer. 32. Cracet. conf. 869. n. 7. & conf. 963. num. 26. & conf. 894.

n. 27. Viui. decis. 126. num. 11. Bimi. conf. 106. n. 17. & conf. 162. n. 13. Peguera decis. 39. per Io. Iul. Sello Arag. decis. 79. in prin. Ramon. d. conf. 24. n. 80. præ-

cipuè interueniente pretio in privilegijs concessione, nam eo casu privilegium transit in contractum onerosum, Bald. in dist. 1. qui se parat. num. 13. Ruin.

conf. 29. numer. 4. lib. 1. Beltran. conf. 154. numer. 2. vol. 3. p. 1. & conf. 194. numer. 15. lib. 4. Decian. conf. 25. num. 19. lib. 1. Auton. Qyeta conf. 12. n. 8. Rebuff. conf. 147. col. 7. Sured. conf. 419. n. 3. lib. 3. Franc. Regi. conf. 5. n. 6. Anton. Petraz. d. 24. numer. 15. lib. 4. Ramon. d. conf. 24. n. 81. licet ipse Princeps utatur verbo, indulgens, aut

alio simili, Apch. conf. 366. Alex. conf. 101. col. 1. lib. 1. Gozzadin

vbi patens mens, Cabel. p. 7. dicit. 17. Card. in praxi
Iulian. & Aduscaurum, verb. clausula, n. 26. cum
seq. Mendez à Castr. in praxi Iulian. lib. 3. cap. 22.
n. 19. cum seq. [statè Bened. Agid. uti. ex hac iure, ff. de
inst. & iur. p. 2. c. 13. clausula. Reinslo in obs. praxi ob-
ser. 45. per 10.]

3 Hec clausula, quæ importat, ut non audiat de-
bitor priusquam deponat in iudicio certam pecu-
niæ quantitatem, plenissimè in Senata Regni Lusi-
taniæ, & aliis iudiciis observatur, vt testantur Gam-
derit. 69. Valasc. consult. 85. n. 6. & consal. 17. c. 4.
D. Barbosa in alia & elegant. n. 47. ff. solus maritum.
Thom Valasc. tom. 1. alleg. l. 1. alleg. l. 1. alleg. l. 1. alleg. l. 1. vbi
limitat quando contractus principalis effect nullus,
quia tunc si ageretur de illius nullitate, clausula,
Depositoria, non est licita. [Bened. Agid. d. p. 2. c. 13.
clausula. a. 1. vbi quod est valida hæc clausula & praxi
recipitur, vt odiosa tamen strictè accipi debet, & n. 1.
quod non debet à Notario interponi nisi speciali
partium consensu ad id rogato, & n. 2. quod contra
eum non auditur pars læsionem enormissimam alle-
gant, aut aliam contrarius nullitatem, & n. 4. quod
minor eorum eam restitutionis auxilio auditur, &
n. 1. quod transit in hæredes, sed limitat in filio, qui
se in legitima contractu paterno læsum esse propo-
nit, & n. 6. quod non obligat in executione senten-
tiæ, nisi aliter conuentum sit, & n. 7. cum seq. quod
pauperem deponere non valentem non adstringit,
& n. 9. quod non obligat quando is, in cuius fau-
orem adiecta fuit, conditionem post contractum mu-
tauit in deterius, nisi idoneis ab eo præstita cautio-
ne Reinslo d. l. 45. n. 1. vbi quod clausula depo-
sitoria inuenta fuit ad præcidendas lites, & aduer-
sus illam multoties dispensatur à lege, & numer. f.
quod vt odiosa & exorbitans multipliciter restringi-
tur, & n. 49. quod ea non obstante auditur reos cum
exceptione solutionis in continenti probare, & n. 41.
quod ea non obstante emptor conuentus à vendi-
tor auditur, obiciendo rem venditam sibi non
fuisse traditam, & numer. 16. quod ea non obstante de-
bitor conuentus auditur offerens impedimenta, &
illa probans incontinenti, & n. 27. quod ei locus
non est quando venditio facta est sine vixoria con-
sensu, & numer. 10. quod eius rigor cessat, quando
debitum, cuius depositum petitur, non est liqui-
dum.]

4 Quia verò ex appositione huius clausulæ plures
lites & dissensiones cum fraudibus oriebantur, per
specialem pragmaticam à Rege Catholico Philippo
III. constitutum est, ne in posterum à tabelio-
nibus sub pena amissionis officiorum, huiusmo-
di clausula in contractibus apponeretur, nisi intra
quantitatem receptæ pecunie, super qua audientia
postulatur.

CLAUSULA XLIII.

Derogatoria.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agentes.
- 2 Derogatoria clausula tollit ea de quibus debet fieri mentio specialis.
- 3 Derogatoria clausula reuocat, & derogat eorum quæ sunt repetiti obpugnantium sua dispositioni.
- 4 Gratiam principalem ampliare non possunt clausula derogatoria, bene tamen valent illam declarare.

- 5 Testamentum primi derogatorium, etiam habens clausulam, quod ei non censetur derogatum, nisi in secundo apponeretur quidam verba, &c. operatur clausula, non obstantibus quibuscunque aliis testamentis, &c.
- 6 Testamentum primum vt tollatur, non sufficit generalis derogatoria, nec individua, sed requiritur specialis ad clausulam derogatariam primi testamenti.
- 7 Iuramentum habet in se clausulam derogatariam.
- 8 Testamentum primum habens clausulam derogatariam, cessat per secundum reuocatum, & translati sunt decem ann.
- 9 Testator vbi apposuit clausulam, quod promittebat testamentum non reuocare, & si illud reuocaret, talis reuocatio non valeret, nisi in illis certa verba apposerit, tunc non censetur per secundum reuocatum, nisi verba illa sint in eo inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula.
- 10 Verba, cassans, & irritans omne aliud testamentum, aut derogans primo habenti clausulam, quod non possit derogari, nisi sub certa forma, nisi addatur, etiam si contineat clausulam derogatariam.
- 11 Derogatoria clausula regulatur ab ipsa dispositione principali.
- 12 Derogatoria clausula contenta in reg. 8. Cancell. an referatur ad omnes alias regulas precedentes, remissæ.
- 13 Derogatoria clausula generalis an comprehendat privilegium l. v. c. C. quando Imper. inter papili. & vid. remissæ.
- 14 Derogatoria clausula an requiratur in concessione exemptionis, remissæ.
- 15 Derogatoria clausula apposta in concessione subsidij quid operetur.
- 16 Derogatoria clausula amplissima nihil operatur contra personas priuilegiatas, vbi in Papa notatur scientia præiudicii.
- 17 Derogatoria derogatariam suis constituit sublatam per clausulam, etiam si de illis, illorumque totia tenentibus, &c.
- 18 Primilegium secundum habens clausulam derogatariam cum illis v. v. b. etiam si talia forent, &c. reuocat primum habens clausulam derogatariam.
- 19 Derogatoria clausula, etiam si amplissima verba concepta, non extenditur vt comprehendat res ignoratas à Papa.
- 20 Clausula, quod provisiones non possint fieri sine consensu patris, quod operetur, extenditur.
- 21 Clausula. Donec aliud duxerimus ordinandum, &c. non expirat morte mandantis.
- 22 Clausula. Donec casus, & honestè vixerit, non excludit quid legataria morat.
- 23 Clausula. Donec vices suas duxerit reuocandas, operatur vt à subdelegato ad subdelegatum sit appellandum.
- 24 Clausula. Donec vitam vidualem seruaueris, &c. cessat in favore matris apposta.

De vi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per text. ibi, in l. si quis, ff. de legat. 3. Cels. Vgo in tract. de claus. pag. 476. Clar. 5. testamenti, q. 99. Anton. Gom. l. 3. Teat. n. 9. cum seqq. Tiraq. de iure mariti. gl. 7. a. 66. Menoch. de presumpt. lib. 4. p. 1366. Card. Mantica. de temet. vlt. vult. lib. 1. cap. 6. n. 8.

Mart.

Mart. d. claus. p. 4. claus. 14. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 16. n. 1. Rendi. in prapriatate recept. sentent. som. 1. art. 16. n. 10. Mateleot. par. resolut. lib. 1. cap. 51. n. 11. & lib. 2. cap. 55. n. 10. Ceual. comm. contra communes. q. 211. & Stephan. Graian. discept. forens. c. 48. n. 11. cum seq. & cap. 673. n. 14. Card. Tusch. pract. conclus. som. 1. de. C. concl. 346. Inoultimè Theodol. de Rub. in sing. Rotarum. d. 4. claus. 11. & 277. Rot. apud Paul. de Rubis. decis. 333. n. 5. som. 2. divers. ubi quod clausula derogatoria debent intelligi quod derogent, nisi contrarium in dispositione caueatur de aliqua re.]

Hec clausula tollit ea, de quibus specialis fieri debebat mentio, ut per Menoch. conf. 1096. n. 15. [Etiam in ampla forma non videtur sufficere, ubi certa formalis derogatio ex lege requiritur. Peregr. conf. 2. n. 19. vol. 1.] ac proinde reuocat, & derogat extenſi, quatenus et perit repugnantiam suæ dispositioni, Alex. conf. 7. n. 17. lib. 6. Petr. Hentig. conf. 75. n. 1. 2.

Licet derogatoria clausula ampliare non possint principalem gratiam, bene tamen valent illam declarare, ut per Castl. in l. i. l. 14. sub n. 1. 4. in fin. de leg. 1. Mandel. conf. 84. n. 10. & seq. vol. 3. Setaphin. decis. 59. n. 4. & decis. 716. n. 3. & decis. 1321. n. 5. Rot. dec. 532. n. 7. p. 1. divers. & in Casimirogustana perſonæ 37. Decemb. 1611. coram Card. Marguano: id. impressa per Farin. decis. 963. sub n. 5. p. 1. recent. & in Papien. benenit. 9. Iunij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Matzaredi. impressa per eundem Farin. decis. 177. n. 1. p. 1. quia ad limites illius appositæ censuræ ad not. per Alb. in cap. cum in nostro. col. 1. in fin. de concess. prebent. Felin. in c. normalis. de recepti. Calerina. conf. 25. concess. prebent. & fuit dictum in Oris. et. legitim. 9. Iunij 1606. coram Oris. & in Romana decem 21. Iunij 1611. coram Card. Marguano. [& non debent esse inutiles, & superflue, sed aliquando operari debent. Duran. Rota decis. 48. n. 1.]

Clausula derogatoria generalis, Non obstantibus quibuscumque nris testamentis, apposita in secundo testamento operatur derogationem primi, etiam si haberet clausulam, quod ei non conferret derogatum, nisi in secundo apponeretur quidam verba præca. in quibus licet verba non apponantur, tamen insinuat si dicatur: Non obstantibus quacumque verborum forma, quibus derogauit, &c. Ita Feder. de Senis conf. 47. incip. Habita n. 1. in fin. Ioan. de Anan. conf. 36. Cardin. Tusch. d. conclus. 346. n. 1. Verum ad tollendum primum testamentum, derogatio generalis non sufficit, nec indiuidua est necessaria, sed requiritur specialis clausula derogatoria prioris testamenti; ita Rot. conf. 86. n. 4. vol. 3. Alex. conf. 34. numero 2. lib. 1. Rot. in verb. de testam. p. 2. n. 19. vers. versia conclusio, Clar. 5. testam. n. 99. vers. & hac quidem conclusio, quos sequuta est Rota in Romana heredum 11. Ian. 1611. coram Reverendissimo Domino Pirouino, impressa per Farin. decis. 721. n. 1. part. 2. recent. ubi n. 1. subdit, quod tunc dicitur fieri specialis mentio primi testamenti, quando testator facit mentionem de clausula derogatoria in ipso testamento inserta, puta quia dictum sit, Non obstantibus nris testamentis habente clausulam derogatoriā. Latè Rota apud Paul. de Rubis. decis. 247. per tot. som. 2. divers. alia p. 5. recent.

Ampla, iuramentum habere in se clausulam derogatoriam, ita ut secundum testamentum iuratum reuocet primum, in quo adeit clausula reuocatoria secundi. licet in secundum non fiat mentio dicti primi testamenti, ita Clar. d. gloss. 99. n. 10. Tirag. d. gloss. 7. n. 15. Gom. d. 3. Tauri, n. 96. Menoch. d. August. Barbosa de Clausul.

presump. 166. n. 33. Ceual. d. p. 2. n. 1. Gutier. de iuramento conf. p. 2. cap. 1. n. 7.

Amplia deinde, si post primum conditum testamentum habens clausulam derogatoriam, transacti sint decem anni, quia cum per illam, tempus clausule inducatur obliuio, censetur tacite primum per secundum reuocatum; ita Cotar. in rubr. de testat. part. 2. n. 20. vers. 9. Clar. 5. testamentum, q. 91. n. 3. & quesi. 99. n. 9. Vinc. de Pranch. dec. 287. n. 1. Menoch. de arbitrat. 276. n. 27. & de presump. lib. 4. presump. 166. n. 44. & conf. 45. n. 4. 1. & conf. 176. n. 7. Mascard. de prob. conclus. 1122. n. 4. & concl. 1136. n. 10.

Restringe tamen, ubi testator apposit clausulam, quod promissas testamentum non reuocaret, & si illud reuocaret, nullo reuocatio non valeret in secundo testamento facta, nisi in illa verba certa apponantur, veluti nullo in eo ficerentur Articuli Fidei, sicut oratio Dominici, cuius tum non rumpitur per secundum, seu aliud ultimum, nisi verba illa in eo ultimo sint inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula derogatoria, quia mentio generalis non sufficit; vide Barbat. conf. 47. n. 1. vol. 1. Coust. d. p. 1. n. 82. vers. secundum Cital. verb. testamentum, q. 89. Menoch. d. presump. 166. n. 1. Molin. de test. n. 1. d. 1. 1. 15. n. 1. perre, Cardosin praxi. Indicum, verb. testamentum n. 69.

Restringe etiam, si in secundo testamento adiecta sententia verba cessant amonendi testamentum quia per hæc verba non esset primo testamento derogatum si in primo adiectis verba, quod non posset derogari nisi sub certa forma, quia saltem debent apponi verba generalia derogatoria quibuscumque formis, aliis secundum non valet; ita Fed. de Senis conf. 47. in prin. Card. Tusch. d. conclus. 346. n. 1. si tamen post illa verba, cessant, & iniungit aliud testamentum, addatur, etiam si continet clausulam derogatoriam, tunc dicitur fieri specialis mentio dicti testamenti, ut censuit Rota d. decis. 721. n. 2. part. recent.

Clausula derogatorie regulatur ab ipsa dispositione principali, & non egrediuntur limites illius, ut post Ant. de But. conf. 29. post print. Dec. conf. 193. col. 3. vers. secundo diligenter. Ruin. conf. 137. n. 10. lib. 3. Achil. decis. 1. n. 1. qui filij sine legitimi, fuit resolutum in Monasterien. apella. 10. Martij 1604. coram Gregorio XV. impressa per Farin. decis. 767. n. 3. cum seq. p. 2. recent.

Verum autem clausula derogatorie contentæ in reg. 8. Cancellariæ, referantur ad omnes alias regulas precedentes vide Rotam in Eugubina Canonica. 10. Decemb. 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Matzaredi, impressa per Farin. decis. 767. n. 3. cum seq. p. 2. recent. ubi n. 8. disputat, an clausula derogatorie generales derogent reſtitutionibus in corpore liris clausis.

Clausula derogatorie generalis an comprehendat priuilegium l. unica C. quando Imperator interposuit. & videmus; vide Rot. apud Zachiam post tract. de oblig. Camer. decis. 93. n. 4. & 13.

An etiam clausula derogatoria requiratur in concessione exemptionum; vide Etaslin. à Cochier. de iurisd. Ord. in exemptionis lib. 1. quæst. 11.

Clausula derogatorie appositæ in concessione subsidij, respiciant tantum fauorem Regis, nec per eas consentitur sublatis contradiis, ex quibus Regi nullam præiudicium inferatur, ut dictum fuit in Valentina subsidij 22. Martij 1615. coram Pampilio, impressa per Farin. decis. 702. n. 6. p. 2. recent.

Clausula derogatorie amplissima nihil operatur, contra perſonas priuilegiatas, ubi in Papa non datur scientia priuilegij, ut fuit dictum in Romana

*fideicommissi de Voccio 18. Iuni 1614. coram Litta, impressa per Farinac. decis. 118. numero 4. part. 2. re-
cent.*

17. Clausula derogatorie derogationum satis sub-
stat censetur per clausulas subequante constituta-
tione, videlicet, *etiamsi de illis; illorumque seu teno-
ribus, specialibus, expressis, & individua mentio,
ac de verbo ad verbum facta fuisset* Federje. de Se-
nis conf. 47. sub n. 1. vers. *ad hoc intelligi verum.* Alex.
conf. 7. num. 7. lib. 4. lib. consil. 4. col. 3. *versus profusa
fortius lib. 2. & foit dictum in interamnen. bonorum 5.
May 1603. coram Gregor. XV. inter eius decisiones im-
pressas decis. 109. quæ repetitur etiam impressa per
Farinac. decis. 87. n. ap. 2. recent. ubi etiam post Aon-
ton. de Buz. conf. 2. Mohed. de res. 1. de res. 1. hoc in-
telligi verum, præterit accedente etiam clausula,
Pro expressis. [Clausula derogatorie quando sunt
satis prægnantes ad frequentes derogationes, per
has sequentes non tollitur præcedens concessio, &
maxime si requiratur in derogatione consensus eius,
cui sit concessio. Seraphin. decis. 510. num. 2. Et in
clausulis derogatoriis si ponitur particula illa *insoli-
ta*, dato quod faciat derogationem esse amplissi-
mam, tam non excedit terminos derogationis
specificæ, nec habet vim individuae, ac si de verbo
ad verbum totus tenor inferretur foret; idem Seraph.
dec. 197. n. 7.]*

18. Quotiescumque igitur privilegium secundum
habet clausulam derogatoriam cum illis verbis,
*etiamsi talia forent de quibus monitionem fieri oportu-
ret, de verbo ad verbum semper per hoc censetur pri-
mum revocationis Gabe. consil. 6. lib. 6. de clausul. ven-
claus. 3. num. 1. Crauet. conf. 126. numero 2. Menochius
presumpt. lib. 6. presumpt. 4. n. 11. Ceval. commun.
contra cru. q. 611. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 16.
num. 29. Erasmi à Cochier. de iuris. Ordin. in exem-
plis, p. 4. q. 3. 26. Monet. de commun. vlt. volunt. cap. 8.
num. 1. 49.]*

19. Clausula derogatoria, etiam si amplissimis verbis
concepta non extenditur ut comprehendat ius par-
ticulare à Papa ignotatum, cuius ad effectum de-
rogationis facienda erat specialis & expressa men-
tio, ut per Cortium. conf. 170. numero 31. lib. 3. Pet.
Henric. conf. 71. num. 16. non extenditur enim ad ea
quibus à Principe verisimiliter non fuisset deroga-
tum, Mar. Anton. v. res. lib. 1. res. 46. n. 10. [Deroga-
tiones iuris patronatus laicorum sunt admodum
odiosæ, & Papa non solet illis derogare, nisi ex
vergentissimis causis Flamin. Partida res. 1. benef. lib.
1. q. 4. num. 45. & in Gallia non admittuntur, ut per
Rebuffin. 1. p. signat. in verb. nec non in iur. patronatus,
num. 12. & 36. & de nominat. q. 15. n. 1. Flamin. d.
q. 4. numero 43. Idem in Hispania Ioan. Lop. de benef.
in Coria vacan. §. 11. Coar. prol. cap. 16. Flamin. d.
q. 4. n. 44.]

20. Clausula, quod derogationis literæ debeant
perferantur patronis per trinas diversas literas, &
idem quod provisiones non possint fieri, nisi de con-
senso patroni sine quo non possit derogari, & si de-
rogentur, derogatio non sufficit, sed in pristinum
statum reponitur, non impedit quominus inter
reg. de mensibus, si beneficium vacet in mense re-
ferato: nam illæ clausule habent locum doctat,
ubi vacatin contingit in mense ordinario, vel eentē
ubi concurre cum ipso Ordinario, ut fuit dictum
in Compson. iur. patronatus 3. Decemb. 1604. coram
Litta, impressa apud Farinac. decis. 118. p. 1. recent. &
apud Massob. in praxi habendi consensum, prolud. 7.
lib. 1. n. 27. num. seqq.

21. [Clausula, *Donec aliud dixerimus ordinandum, &c.* nō

Expirat morte mandantis, sicut expirat beneficiu-
tum, sed requirit novam dispositionem. Menoch.
conf. 160. n. 8. Theod. de Ruban. sing. Rotat. s. p. 4.
claus. 190.

Clausula, *Donec casti, & honeste vixeris*, legato ad-
iecto non excludit quod legataria nobar, qua di-
citur casti, & honeste vivere, etiam si nobat. Bar.
& Alex. num. 5. cum seqq. in l. mulier. §. cum proponeretur.
ff. ad Trebelli. Quod tandem procedit in relicto à
patre, vel ab extantico, secus in relicto à marito, vel
filio, quia per secundas nuptias contestatur anima
mariti, & filio sit iniuria. Alex. numero 3. & seq. in d.
§. cum proponeretur. Coar. de sponsal. p. 2. cap. 2. n. 9. n.
11. Cephal. conf. 300. n. 4. Spio. in spec. res. l. gloss. 1. 4.
num. 94. cum seqq. ubi numero 1. tenet quod mulier
non definit castè vivere, si per vim fuerit in probi-
bulo prolixa.

Clausula, *Donec vices suas duxeris remouendas*, appo-
sita in subdelegatione, operatur ut à subdelegato ad
subdelegatam sit appellandum. Bisignet. decis. 11. n.
3. de appella.

Clausula, *Donec vitam viridalem servaueris*, &c. legato,
adiecto censetur in fauorem maris apposita. Decian.
conf. 415. num. 7. Et operatur ut mulier transiens ad
secunda vota legatum amittit. Alex. in d. §. cum pro-
poneretur, n. 6. ubi n. 12. subdit quod ad hoc vi mu-
lier consequatur legatum suum cum hac clausula. reli-
ctum, debet portare onerum.]

Loc. XLIV.

Dummodò tempore datæ præsentium
alteri non sit ius quæsitum.

1. *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sula agentes.*
2. *Clausula, Dummodò tempore datæ, &c. semper
habetur pro apposita sine Papa conferat sine alio
ipsum auctoritate.*
3. *Ius quæsitum in re, non solum præferat clausula,
Dummodò tempore datæ, &c. sed quæsitum
ad rem.*
4. *Ius ad rem resultant ex electione, vel presentatione,
considerabile est ad effectum regula de iure quo-
suo, & clausula, Dummodò tempore datæ,
&c.*
5. *Ius ad rem, quod acquiritur cellario absenti, non
acceptationem est considerabile.*
6. *Ius ad rem, quod acquiritur post receptionem in Ca-
nonicum, cum expellatur præbende, est con-
siderabile.*
7. *Ius ad rem quæsitum per reservationem factam pro
aliquo de certa beneficio, vel per operationem, est
considerabile.*
8. *Oppositio sola non tribuit ius in re, neque ad
rem.*
9. *Ius ad rem considerabile acquiritur ex sola appo-
sitione, quousque cum ex fundatione, & ordina-
ne cellarii constat, vel iussu proximiorum de suo
genere præferatur.*
10. *Clausula, Dummodò tempore datæ, &c. intelligi-
tur de iure valido, & considerabile.*
11. *Gratiam conditoris aliam sufficiens non facit clau-
sula, Dummodò tempore datæ, &c. sed solum
præferat ius.*
12. *Excoemptionem mixtam facit clausula, Dummodò
tempore datæ, &c.*

- 13 Exemptio facta pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, per executionem, statim clausula, Dummodò tempore date, &c. est nulla, & amentia.
- 14 Gratia à vicio subreptionis excusatur per clausulam, Dummodò tempore date, &c.
- 15 Clausula, Dummodò tempore date, &c. operatur quòd non possit dari de subreptione gratia.
- 16 Ius conditionale, non autem purum alteri quassum, tollit clausula, Dummodò tempore date, &c.
- 17 Clausula, Dummodò tempore date, &c. apponenda est etiam in beneficiis vacantibus in Curia.
- 18 Ius ad rem quoniam modo quassum conferetur sublatum per clausulam, Antefecti.

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Mart. de clausul. part. 1. claus. 25. in 2. impressi. Aloyl. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 814. & in praxi rerum fore. Eccl. decis. 195. à n. 204. in 1. edit. alias resol. 277. in 2. edit. Card. Tulech. praxi. conclus. tom. 1. l. 1. C. concl. 129. Ioan. à Cochier in regul. de non tollendo in re quassum, à n. 6. cum seqq. Monet. de communi. vbi voluit. & p. 11. n. 463. cum seqq. [Theod. de Rubcis in singula. Rota rom. 2. p. 4. claus. 16. & 301. Duran. dec. 106. n. 7. & decis. 150. n. 9. vbi quòd apponi solet quando Papa prouidet de non reuocato.]

Hæc clausula (quæ semper habetur pro appositâ, siue Papa conferat, siue alius ipsius auctoritate, cap. si postquam, de preben. in 6. Zabazet. conf. 92. n. 3. Ioan. à Cochier vbi proxime, num. 15. & 16. Cardin. Tulech. d. concl. 129. num. 17.) [Ror. decis. 579. num. 1. p. 1. in posthum. Fern. alius rem. 4. recet. vbi quòd semper in gratiis habetur pro appositâ, & solet apponi in literis expediendis, & quòd præseruat ius eius, cui per gratiam fit præiudicium, itaue contra eum gratia non possit sortiri effectum, & decis. 355. n. 1. ad. p. 1. sit quòd non præseruat ius accidentale, & extrinsecum exceptionis dilatorie, sed tantum ius intrinsecum, & quæsitum in ipsa re, & decis. 110. n. 1. p. 1. recet.] ne dum præseruat ius quæsitum in re, vt voluerit Sarnen. in d. reg. de iure quæsit. quass. 1. Caldet. conf. 8. in fin. de rescript. Capotaq. decis. 337. n. 6. p. 1. & Staphil. de liber. gratia, in forma præ. dat. de prouidendo, n. 4. Mat. Anton. lib. 1. resol. 9. num. 3. Rot. in Caracen. testat. 10. Martij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Furua. vbi etiam ius quæsitum ad rem, quòd est ad hunc effectum considerabile, Cassad. decis. 3. n. 2. & decis. 18. num. 1. de preben. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fore. decis. resol. 177. Marchel. de commiss. p. 1. pag. 404. num. 6. & 82. in 2. impressi. Mart. d. claus. 35. num. 1. Card. Tulech. d. conclus. 129. n. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 1. n. 19. cum seqq. Steph. Grat. discip. forens. cap. 780. n. 17. & 19. Murelco. var. resol. lib. 2. cap. 1. num. 17. & 178. Monet. d. cap. 11. num. 463. Muslob. in praxi habendi concursus, prelat. 7. dub. 21. n. 149.

Vnde ad effectum huius clausulæ, sicut & regulæ de iure quæsitum non tollendo, considerabile est ius ad rem resultans ex electione, vel presentatione, vt docent Felin. in casum gra. num. 26. vers. sed Ror. de rescripti. Aloyl. Ricc. d. decis. 195. num. 204. & suis dictum. in Tyrassion. Elemofynaria 18. Ianuarij 1602. coram Illustrissimo Cardinali Cancellario, impressa per Farin. decis. 52. n. 3. p. 2. recet. [Theod. de Rubcis d. claus. 101. n. 9. Rota decis. 64. n. 7. p. 2. in posthum. Fern. alius rem. 4. recet. Duran. Rota decis. 100. num. 5.] Sic etiam est considerabile ius ad

rem, quòd acquiritur collatorio absentis ante acceptationem, vt post alios tenet Gate. dist. cap. 32. num. 25. & 39. cum seqq. Neeron illud, quòd acquiritur per ceptionem in Canonicum cum expectatione præbende, Bellamer. conf. 331. num. 9. vers. 5. cunctis, quem refert Cardin. Tulech. d. conclus. 329. num. 9. Gate. d. cap. 1. à num. 26. vbi num. 4. in fin. num. seq. hoc ipsum post alios docet de iure ad rem, 7 quòd est quæsitum per reservationem factam pro aliquo de eerto beneficio, & num. 45. cum seqq. de iure ad rem, quòd acquiritur per optionem, seu ius optandi, & à num. 47. usque ad 52. idem probat de regressu, vel accessu, quem habet pensionarius ad beneficium pensionis grauatum, post magnum præteritum beneficiati in soluenda pensione, & declarationem pensionarij, quòd velit esse locum regressui, vel accessui, num. 53. cum tribus seqq. de regressu, vel accessu ob aliam causam, idque siue ante, siue post vacationem, cum verb. 59. cum seqq. idem tradit de iure ad rem, quòd acquiritur ex mandato de prouidendo in forma dignum.

Quid autem dicendum sit de iure ad beneficium, quòd acquiritur per oppositionem (de quo agit latè Gate. d. cap. 3. à num. 61. usque ad 80.) non immerito dubitatur à Doctoribus: nam quæuis regulariter sola oppositio non tribuit ius in re, nec ad rem, ex traditis per Sarnen. in res. de iure quæsit. 9. n. 10. Cassad. d. conf. 18. n. 5. de preben. Gouzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 9. §. 1. n. 29. & fuit dictum in Barcinon. beneficij 15. Ianuarij 1625. coram Reuerendissimo Domino meo Furua. statamen hoc fallit, quòd quæque ex fundatione, & ordinatione testatoris constat, voluit proximiorum de suo genere præteritari, illi enim caso ex sola oppositione acquiritur ius ad rem considerabile, adeo quòd per hanc clausulam conferatur præseruatum, Sarnen. d. quass. 1. num. 1. Ror. in Barcinon. terrij beneficij S. Teila 27. Ianuarij 1625. coram Illustrissimo Patriarcha Mazarand. [Nam extra hanc causam ius ex oppositione, vel acceptatione expectationis ante factam collationem non censetur per hanc clausulam præseruatum, Ror. decis. 17. de preben. in nouis, & decis. 27. de quæress. præ. in auis. Rebass. in forma noua præf. in verb. dudum, num. 5. Sarnen. d. q. 1. n. 30. Seld. de benef. p. 3. §. 12. num. 11. Theod. de Rubcis d. clausul. 301. num. 11.]

Intelligitur hæc clausula de iure valido, & considerabili, vt per Mart. d. claus. 35. num. 1. Sarnen. super reg. de publicandis, quass. 17. Monet. d. cap. 11. n. 464. in fin. & fuit dictum in Salamantina de iudic. portionis 27. Martij 1609. coram Card. Mazarancio, impressa per Farinac. decis. 35. n. 1. part. 2. recet. & in Calagurriana beneficij 10. Martij 1614. coram Rembold. pariter impressa per Farin. decis. 57. n. 1. p. 1. recet. & in Pistorien. beneficij 23. Ianuarij 1615. coram Card. Camalerio, similiter impressa per eundem Farinac. deci. 634. n. 1. p. 1. recet.

Hæc clausula cum non faciat gratiam conditionalem suspensiuam, sed solum præseruet ius, ita vt confitit de iure alterius, gratia reddatur nulla, vt per Mart. d. claus. 35. n. 9. Murelco. var. resolut. lib. 2. c. 1. n. 178. Acbil. decis. 18. n. 2. in fin. de preben. [Scraph. decis. 149. n. 21. Theod. de Rub. d. claus. 164. n. 1.] idem non est iustificanda per impetramentum, Martel. d. cap. 1. n. 273. Ror. in Colonien. Canoniciu 10. Martij 1601. coram Card. Pamphili. impressa per Nicol. Gate. de benef. p. 10. c. 2. n. 74. Greg. dec. 150.

Executore miratum fuit hæc clausula, Gregor. decis. 91. & ab eo tunc debita appellatio, Staphil. de litteris gratia, res. de uona forma maneat, n. 3. Martie.

- decif. 34. num. 3. Scce. de appella. quaff. 12. limi. 11. num. 11. [Duran. Rota decif. 414. num. 2 & decif. 417. 3. n. 1.] & propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & attentatam, censuit Rota, teste Seraph. *Ann. 1045. num. 4.**
- 14 Per hanc clausulam exculatur gratia à virtio subreptionis, Seta. *de benefic. p. 3. quaff. 11. n. 109. Card. consil. 92. n. 4. versum in concessum, Mart. d. clausul. 13. num. 11. Massob. in sua praxi habendi concessum, pralud. 7. dub. 11. num. 154. senatus Roman. impress. & dictum fuit in d. Colmen. Canonicius, apud Nicol. Garc. d. num. 74. [Theod. de Rub. d. clausul. 101. n. 15.]*
- 15 Et operatur quod non potest dari de subreptione gratia, ex eo, quia non fit facta mentio possessionis alienae, ita ex Zabar. *conf. 91. n. 3. notat Card. Tusch. d. consil. 129. n. 11. & ex Felin. in super. luteru, n. 11. de rescriptis, aduertit Monet. d. c. 11. n. 465.*
- 16 Tollitur conditionale, non autem ius putum alteri quæsitum, Roman. *conf. 256. Approbo, in sua vbi Apostilla magna, Card. Tusch. d. consil. 129. n. 10. & 11. obferuantes tollere ius perpetuo non datum, videlicet ad incertum tempus, velosi si alicui commendatur Ecclesia ad beneplacitum, vel simpliciter, aut ad commoditatem Ecclesie, & in illa conferatur alicui cum hac clausula, valet collatio, & ius commendatarij ad incertum tempus non est considerabile, secus si commendanda esset ad certum tempus, veluti per biennium, vel ad vitam, quia tunc est ius considerabile.*
- 17 Hanc clausulam apponendam esse, habetque locum etiam in beneficiis vacantibus in Curia, obseruat Rebassin. *d. forma ac declarac. noua prouisione, num. 7. cum seq. quem refert Monet. d. cap. 11. n. 466. quoniam Ordinarius potest conferre huiusmodi beneficia post mensem à die vacationis, nisi Papa de iis prouideat, cap. statum, de prabendis 6. sicut & parochiales Ecclesias in Curia vacantes Apostolica Sede vacante, ac de quibus Papa ante obitum non prouidit, si Apostolica, sed. 2. & libro.*
- 18 Prædicta autem de præseruatione iuris quærit ad rem, intelligenda sunt, dummodò in litteris Apostolicis non esset adiecta clausula, *Antefreri*, quia perillam sublatam censetur omne ius ad rem quouis modo quæsitum, cap. penult. de prabend. in 6. Mandol. *de sign. gratie, in rub. de expositiōis, vers. nulli dabitur, Lasp. alleg. 79. n. 1. Verall. decif. 227. n. 5. part. 1.*
- 19 Latam interpretationem in præiudiciū concedens importat hæc clausula, Rot. *decif. 12. de prabend. in arig. Massob. d. dub. 11. num. 150. vbi subdit, habere vim supplendi defectus tacturnitatis detentionis beneficii, per Rot. decif. 38. de rescriptis, in arig. & Gonzal. *clausul. 15. 5. n. 68. Felin. num. 32. in cap. in nostra, de receptis.**

- 3 *Iustificanda non est per impetrantem clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, cum non contineat conditionem suspensiuam.*
- 4 *Reformationis narrata stante clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. necessarij & concludentis sunt iustificanda.*
- 5 *Clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. non refertur ad vacationem expressam, sed ad alias vacationes comprehensas in clausulis generalibus.*
- 6 *Papa prouidens cum clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. declarat nolle prouidere, nisi quatenus beneficium reformationis existat.*
- 7 *Papa intentionem prauentionis, & concurrenti cum Ordinario excludit clausula, Dummodò collatio ad nos, &c.*
- 8 *Papa quando vult prouidere, loco clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. apponere solam clausulam, Dummodò à data præsentium, &c.*
- Clasf. Dummodò eius dispositio ad nos, &c. operatur quid Papa non intendit concurrere cum ordinario, ibid.*
- 9 *Clausula, Dummodò pro alio non scripserimus, intelligitur de eodem Papa, nec si prædictus scripserit.*
- 10 *Clausula, Dummodò resignans habeat aliunde, possit vitam commodè sustentare, quid importet ostenditur.*

SOlet apponi, quando Papa prouidet de referuato, 10. Simonet. *de reseruat. quaff. 61. num. 3. Rot. coram Reuerendissimo Domno meo Cæcilio Decano, apud Matchef. de commiff. p. 2. pag. 608. num. 4. [Duran. decif. 106. num. 10. & dec. 350. num. 6. Rota apud Paul. de Rabelis decif. 250. num. 44. tom. 3. dis. 97. alijs a. 3. recent. vbi quod ponitur quando Papa prouidet simpliciter de referuato vel ratione mensis, vel ex alia reservatione particulari: secus autem quando prouidet principaliter de affecto, & n. 40. quod non solet apponi in gratis concessione beneficii facta Mortu proprio, & n. 46. quod etiam non apponitur quando Papa prouidet simpliciter de referuato absque clausula, sine præmissis, &c.]*

Apponitur verò in collatione beneficii, quod Papa asseruit referuatum, si referuatum non reperitur, ita ut collatio ad Episcopum spectet, Papa non intellexit conferre, quia licet concurret cum omnibus Ordinariis, cap. dudum, vers. non igitur, cap. si à Sede, cum similibus, de prabend. lib. 6. tamen intelligitur virtute huius clausulæ gratia facta, si tantum vigore iuris specialis, & reservationis spectet ad Papam, non autem ex iure communis constitutione, ita Gemin. *conf. 91. in princip. vers. ad primam, Paulin. de possit. Cap. 2. si Sede vacante, in 7. pralud. sub n. 29. Mouet de reseruat. beneficiorum, quaff. 61. n. 3. Card. Tusch. num. 1. det. C. consil. 318. & fuit resoluatur in una Turinen. Cantorie 14. Olib. 1596. coram Ordinario, & in Romana Clericali S. Petri. 37. Nouembri 1603. coram Card. Pamphili, & in Comen. Proposita 20. Iulij 1612. coram D. Pirouano.*

Et licet non sit iustificanda per impetrantem, cum non contineat conditionem suspensiuam, ut fuit dictum in Verall. beneficii 16. Nouembri 1603. coram Litta, propt sunt idonei testes, Mart. clausul. 37. num. 4. part. 1. adden. ad decif. Gregory 110. tamen reservationes narrate stante hac clausula necessarij & concludentes sunt iustificandæ, ut fuit dictum in Iamun. Canonicius 14. Olib. 1596. coram Gradano, &

CLAUSULA XLV.

Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat.

- 1 *Clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, solet apponi, quando Papa prouidet de referuato.*
- 2 *Gratia de beneficio facta cum clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertineat, intelligitur, si tantum vigore iuris specialis, & si reservationis spectet ad Papam.*

Et in Albalen. beneficiorum 16. Novembrii 1599. coram
Penia : om̃ hęc clausula non refertur ad vocatio-
nem expresse, quia cū vacatio sit specificē narra-
ta, Papa bene scit, an dispositio ad ipsum pertineat
mece, sed refertur ad alias vacationes comprehen-
das in clausulis generalibus, seu alio quouis modo,
vt dictum fuit in *Carpetanorata. prosonu 15. Martij*
1601. coram Card. Lanceloto, Et in Aretina Com-
menda 7. Novembrii 1586. coram Cardin. Seraph.
quam refert Nicol. Guec. de benef. part. 1. cap. 12.
num. 183. vbi aotea num. 181. ex Hieron. Paulo in
pract. Cancell. §. notabile super vacationibus referentis,
idem tradiderat, Et n. 178. ex Paulino d. praludis 7.
col. ultim. Et Simonet. de refract. q. 67. num. 1. colligit
quod in promissionibus additur hęc clausula, pte
quam restringuntur clausule generales, que appo-
nuent in gratis de beneficiis referentis in euen-
tum quod non essent resequata, & citato Simonet.
dictum fuit in Iacen. Vicarie 10. Ianuarii 1616. coram
Buratto, impressa per Fatinae. decis. 777. *num. 6. part.*
2. recem.

6 Papa promittens cum hac clausula, declarat nolle
providere, nisi quatenus beneficium referatam
exisset, vt fuit dictum in *d. Romana Clericatus S. Pe-*
tri, Et coram Gregorio decis. 314. n. 3. excludit enim in-
tentionem Papę pteuocandi, & concurrendi cum
Ordinatio, Matt. d. part. 1. claus. 37. num. 1. & quando
7 Papa vult pteuocare, loco huius clausule apponere
solet clausulam, Dummodò à die data presentiam,
8 & c. ita fuit dictum in *Elmen. Beneficij 21. Ianuarij*
1604. coram Penia, Et in Paucubon. Canonici 19.
Martij 1610. coram Reuerendissimo D. mo Cocchino
Dezaro, Et in Hispanen. Canonici 23. Ianij 1616.
coram Buratto.

[Claus. Dummodò cum dispositio ad nos, & c. posita
in beneficiis referatam operatur quod Papa non in-
tendit concurrete cum ordinatio, & sic non potest
capere beneficium per clausulas generales. Ferrer.
conf. 183. n. 19. lib. 1. Theodol. de Ruben in singulari-
bus Rot. rom. 1. p. 4. claus. 210. n. 1. Non ponitur ratio-
ne referatam expresse in literis, sed ratione
clausula generalis, sine promissione alio quouis modo,
Et Seraph. decis. 744. n. 2. & decis. 755. n. 4. Theodol.
de Ruben d. claus. 310. n. 1. Non ponitur in promi-
ssione beneficii nouiter creati, tamen ponitur, non
vitiat, Rebuff. in forma simplici promissionis, in verb.
sine promissione. n. 10. & 14. Restringit gratiam ad re-
feratam & vacationem narratam. Simon. de re-
ferat. q. 61. Cassid. decis. 1. n. 3. de proband. Greg. XV.
decis. 314. n. 1. Rot. decis. 143. n. 5. p. 1. accen. vbi n. 6. sub-
dit, quod ideo ante omnia est verificanda.]

9 Claus. Dummodò pro alio non precessit, intelli-
gitur de eodem Papa, non si precessit scriptisset
vt per *Gemin. conf. 10. in fin. Cud. Tufch. prax. con-*
clausum. 1. tit. Canon. 117. n. 1. vide in clausula, Si
pro alio non scriptissimus. De espeant vnde cum
hac clausula, vide eundem tit. E. conf. 611.

10 Clausula Dummodò resignans habet alunde, vt
possit videri cummodò sustinere, si inuit literis in for-
ma commissoria, verificari debet de tempore execu-
tionis, si vero sit in forma gratiosa, debet verificari
de tempore d. a. vbi tamen resignans sit viuus, aliis
non venit verificanda colligitur ex *Rot. in vna Iac-*
en. Vicarie 1190. coram hanc m. Card. Plat. impres-
sa per Nicol. Guec. de beneficiis, part. 6. cap. 2. n. 279.
provt refert Massob. in sua praxi habendi concessum,
requir. 7. d. h. 35.

Clausula, Dummodò incontinentia paterne imitator
non fit, soluta apponi per signaturam, cū à Papa
conceduntur dispensationes illegitimas ad Ordines,

& Ecclesiastica beneficia obtinenda, non operatur
conditionem, & præsertim extinguitur, sed potius
sonat in quendam modum influentem executorem,
super quibus inquirere debet, ita quod sine expres-
sione subintelligeretur, vt per *Rot. decis. 846. sine 4.*
de situ presby. n. vniq. Bisignet. de sonica, qui sitj
sint leg. n. vniq. Complures enim dispensationes ha-
iusmodi irritantur si iam hæc clausula operetur
conditionem annullatorem telecriptum, vt ait Madox.
in tract. Segut. gratie, rub. dispensationes super defectu
natalium, vbi sed aduertendum, quem refert Campa-
nilian. diuersis foru. Canon. rub. 1. c. 1. n. 88.

Loc. XLVI.

Dummodò causa non sit instructa.

- 1 Commissarius auocatus sape conceduntur in Roma-
na Curia, cum clausula, Dummodò causa non
sit instructa.
- 2 Causa instructa quando dicitur ostenditur.
- 3 Sententia nulla reddita clausula, Dummodò
causa non sit instructa, si ferretur vigore com-
missionis habentis illam clausulam, postquam
causa fuit instructa.
- 4 Conditionalis est claus. Dummodò causa, & c. & re-
spicit citationem, & inhibitionem.
- 5 Dummodò causa in partibus instructa non fit,
& c. n. qua die sit intelligenda, ostenditur.

Conceduntur sape commissiones auocatorie
tam in partibus, quam in Romana Curia cum
hac clausula, & tunc ad huic effectum causa in-
structa fuit censio, quando tempore auocationis
iura producta erant, & termini (licet male, & nul-
liter) statuto autem in statu, inhibitione vigore
vltimæ commissionis obtenta emanata, minime ob-
stante, potest iudex pronuntiare, ac ad vltiora
procedere, quia non obstat commissio præfata con-
ditionalis, vt per multa iura & rationes dixit Rot.
apud Crescent. decis. 1. de iud. subiens quod bene id
facere abique attentatorum metu valet & ideo ita
releuabit Signatura, quia iam instructa iudex potest
conclusum in causa potest sententiam profecti,
quomodo non ante, Felin. in cap. significauerunt, num.
3. de iust. refert, & sequitur Machel. de Commiss. p. 2.
c. 7. §. 1. num. 101. cum seqq. pag. 187. in secunda impress.
[Theod. de Ruben sing. Rot. rom. 2. p. 4. cl. 305. num. 8.
cum seqq.] Vnde hanc clausulam reddere sententiam
nullam, si illa feratur vigore commissionis habentis
illam clausulam, postquam causa vt supra fuit
instructa coram primo iudice, censuit Rota in Vene-
ta legitimata 19. Iamari. 1487. coram Card. Seraph.
inter eum decisum impressum, decis. — cuius meminit
Matt. de clausula, part. 1. claus. 16. num. 1. vbi n. 1. ait
quod si huic clausule addatur, & in inuolutum
conuersum, non requiritur vtrunque, sed alterum
sufficit, & cum. 5. subdit hanc clausulam esse con-
ditionalem, & respiciere citationem, & inhibitionem,
& quod posita in rescripto auocatorio, seu
commissorio, alicui iudici tribuit iurisdictionem
conditionalem, in 2. taliter, vt hæc conditione non
purificata, non habeat aliquam iurisdictionem, tra-
dunt gloss. verb. super ar. 2. Clem. 1. de off. delict. Socin.
sen. conf. 99. n. 10. vbi. 1. quod procedere ait Crescent.
dec. 1. de re iud. etiam si termini male, & nulliter
faissent seruati, distinguendo tamen, vt per eundem
Crescent. dec. 3. de rescript.

5 Clausula, *Dummodo causa in partibus instruita non sit*, &c. solet apponi in commissione avocationis causæ quæ litigator extra Curiam; unde dubitari potest, à qua die sit intelligenda, in scilicet à die inhibitionis, vigore talis commissionis, an verò à die illius presentationis in partibus & attendendum esse tempus presentationis inhibitionis, non autem tempestatæ commissionis, & exinde non excusari attentatam, tenet Rot. in *Percellon. bonorum apud Adobed. decis. 1. ut lito pendente*.

CLAUSULA XLVII.

Dummodo remaneant centum pro Rectore.

- 1 *Dolores referuntur de vi, & affectibus huius clausula agere.*
- 2 *Probationem plenam & conclusionem requirit clausula, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
- 3 *Valor licet regulariter sufficienter probetur per publicam vocem, & famam, hoc tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis clausula, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
- 4 *Claus. Dummodo remaneant centum, &c. debet intelligi de tempore gratiæ & reservationis.*
- 5 *Iustificatio clausula, Dummodo remaneant centum, &c. necesse est quod continet durat, ad hoc ut pensio sustineatur.*
- 6 *Pensio non propterea erit diminuenda, si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remaneret centum.*
- 7 *Reductio pensionis locus erit, si post illius reservationem ita essent diminuti fructus, quod soluta pensio non posset Rectori se, & aucta Ecclesia incumbere sustentare.*
- 8 *Onera arbitraria, & voluntaria non sunt detrahenda ex illis centum Rectori prastandis.*
- 9 *Onera necessaria sunt detrahenda ex illis centum Rectori prastandis.*
- 10 *Gratia reservationis pensionis, si solum remaneant pro Rectore sexaginta non videtur, in totum sed solummodo in parte excessus.*
- 11 *Valor beneficii quando Papa sui narravit, & ex reservatione pensionis apparuit illa centum pro Rectore non remanere, non operatur clausula, Dummodo remaneant centum, &c.*
- 12 *Possessor si per multos annos pensionem exigat, in ea prastatur non solum titulus, sed etiam iustificatio clausula, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
- 13 *Peniorum respectu iustificatio clausula, Dummodo remaneant centum, &c.*
- 14 *Probandum non remanere, vel non remanere centum pro Rectore, cui incumbat solum clausula, Dummodo remaneant centum, &c. ostenditur.*
- 15 *Probatio concludere debet etiam quod centum Rectori remaneant ex fructibus beneficii libera, hoc est deductis oneribus, si fuerit dictum ut remaneant centum libera pro Rectore.*
- 16 *Intellige de oneribus ordinariis, non autem de extraordinariis.*

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Mart. de claus. 1. claus. 42. in vlt. impress. Nicol. Garc.

de benef. p. 1. cap. 5. num. 37. 1. cum seqq. Rot. in *Cremone. pensionis* 10. Decemb. 1612. coram Cia d. *Canaleris*, impressa per Farin. de i. 417. part. 1. recent. Flim. de resign. lib. 6. quæst. 2. num. 26. cum seq. & amplius in diversis lura Canon. sub. 11. cap. 13. num. 89. & aliorum dilectus citatos [Theod. de Rub. in sing. Rotæ tom. 1. p. 4. claus. 26. §. 4. cum seqq. & claus. 330. Duran. Rotæ decis. 324. n. 14. & 25.]

Requisit hæc clausula plenam, & concludentem probationem, ut resolunt Flam. de resign. lib. 6. q. 2. num. 25. Mart. de claus. 42. num. 1. Seraph. decis. 1222. num. 2. nouissimè D. Lotter. de benef. lib. 1. quæst. 38. num. 40. & quæst. 43. num. 4. & fuit dictum in *Cusenna parochialis*, impressa per Marchel. de comm. tom. 1. pag. 619. in vltim. impress. [Theodol. de Rub. d. claus. 330. n. 1. [addo ut non possit iustificari ex semiprobatione. Seraph. d. decis. 1222. num. 1. vers. & hoc casu non sufficit, adden. ad Greg. decis. 1241. num. 31. D. Lotter. d. quæst. 38. num. 44. nec ex solo consensu titularis, adden. ad Grass. decis. 57. num. 12. D. Lotter. d. p. 18. n. 47.]

Et licet regulariter valor probetur sufficienter per publicam vocem, & famam, tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis huius clausulæ, ut censuit Rot. decis. 444. sub num. 1. & 4. p. 1. recent. [Theodol. de Rubels. d. claus. 332. n. 3. vbi dicit hanc clausulam intelligi, prout ducati valent in loco beneficii.]

Et quomvis huiusmodi clausula debeat intelligi de tempore gratiæ & reservationis, ut ex multis concludit Nicol. Garc. d. p. 1. c. 2. num. 198. tamen est necesse quod continet duret illius iustificatio, ad hoc ut pensio sustentetur, Seraph. decis. 1241. n. 4. Verum si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remaneant centum, non propterea erit diminuenda pensio, iuxta opinionem Garc. d. eor. 5. num. 399. [Theod. de Rub. d. claus. 330. n. 2.] qui tamen sub n. 140. admittit, quod si post reservationem pensio ita essent diminuti fructus, quod soluta pensio non posset Rectori se & aucta Ecclesiæ incumbere sustentare, tunc sit locus reductioni.

Ones quod potest per ipsummet titulare subiri, & non est detrahendum, Rot. decis. 1582. p. 19. p. 1. recent. & Rom. pensionis 6. Novemb. 1619. coram Butraro, confirmata eoram eodem 6. Aprilis 1650. Onera verò arbitraria, & voluntaria non sunt deducenda, ut fuit dictum in *Cremone. pensionis* 28. May 1617. coram Card. Canaleris.

Onera necessaria detrahenda sunt, ut salarii, vnius clerici in minoribus constituti, qui inserviat Missis, & cæteris necessariis, ut fuit dictum in *Rom. pensionis*, & in *d. Cremone. pensionis*, in qua etiam habetur, deducenda esse onera expensarum pro cultu divioo, pro ceta, hostiis, vino, oleo, pro luminariis sanctissimi Sacramenti, & similibus.

Gratiam huiusmodi reservationis pensionis si solummodo remaneant pro Rectore sexaginta, non vitari in totum, sed solum in parte excessus, respondit Rot. in *Telejana pensionis* 29. Januarij 1591. coram Cipria.

Non operatur hæc clausula suum effectum, quando Papæ non fuit natus valor beneficii, & ex reservatione pensionis apparebat, illa centum pro Rectore non remanere, in quo etiam generalis derogatio sufficit, ut quoque Concilij dispositio derogatio censetur, ut tenet Rot. in *Segedina sena parvis fructibus* 15. Maij 1612. coram D. Patriarcha *Manzarda*, vbi etiam dictum fuit quod si possessor per multos annos pensionem exigat, in eo prastatur

non solum titulus, sed etiam prefate Clausule iustificatio, ita ut ad illam verificandam cogendus non sit, cum ex tali possessione huius, possessionemque pro se acquisivisse videatur.

13 Discussio, ac verificatio huius clausule petitionem respicit, & propterea ad illud iudicium remittendus est, interimque manentio possessor illius preterito non recedatur, ut fuit dictum in *Bononia. pensiois* 2. Junij 1612. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano.

14 Cui autem incumbat onus probandi remanere, vel non remanere huiusmodi centum pro Rectore, nempe an titulari assentiri remanere, vel potius pensionario assentiri non remanere, questio est dubia. Pro parte titulari deduci potest, prefatam clausulam conditionem, vel modum impertire, ita ut ipse ad pensionem soluendam cogendus non sit, nisi dicta conditione, vel modo adimpleto, & sic probato per actorem centum remanere pro Rectore, quod pluries Rota censuit, & signanter coram Mantu. decis. 196. & in *Brixien. pensiois* 29. Decembrii 1597. coram Illustrissimo Domo Card. Milino & in *Milevitana pensiois* 27. Iunij & 8. Novembrii 1597. coram Latis & in *Paduana pensiois* 28. Junij 1581. coram Rabos, & in *Cremencia pensiois* 15. April. 1611. coram Card. Canaliario, impressa per Marchef. de Commission. p. 1. pag. 559. in ult. impress. & in eadem coram eodem 10. Decembrii 1611. impressa per Farinac. decis. 417. p. 2. recent. ubi fuit dictum quod hoc procedit, quando huiusmodi clausula appositae est simpliciter ipsi reservationi pensionis, de qua agitur, non vero quando non ita, sed consecutivè ad modificandam & limitandam aliam clausulam proximam antecedentem, videlicet, Etiam si alia pensiones annua velia prefatas alia pensione assignata existant, &c. dummodò omnibus pensionibus deductis centum remaneant pro Rectore; unde pensio erat purè & liberè reservata, nec poterat dici conditionalis, nisi in euentum quod probaretur, de tempore reservationis adfuisse alias pensiones; ut in his terminis fuit decedum in *Carpenteraten. pensiois* 15. Martij 1602. coram Card. Lancellio, & idem cum apparat huiusmodi clausulam in his terminis non esse positam simpliciter ad totam orationem, sed consequutivè ad clausulam, Etiam si alia, &c. ut dictum est, non potest ad alia referri, ad notata in *Vol. 5. Titia*, ubi Bart. fide liberat. leg. Capo. decis. 108. n. 12. quod etiam resolutum fuit in *S. Marci pensiois* 10. Ianuarii 1612.

15 impressa per Marchef. p. 2. pag. 488. n. 8 si fuerit dictum, ut remaneant libera, hoc est, deductis oneribus, ut per Felin. in cap. ad aures. sub m. 13. cor. dno. decisio cretensis, de rescript. Sacren. in reg. de vatero, q. 20. & fuit dictum in *Forescomproien. pensiois* 9. Februarii 1613. & in *Cremencia pensiois* 28. Maij 1618. coram Card. Canaliario, ex eo, quia dictio illa, liberè, idem importat quod absque alia diminutione, ut dicit in *itali de distibut. diti.* 190. in ult. impress. [Theodof. de Rob. decis. 331. num. 1. ubi tenet quoddam verbum, Liberrè, importat quoddam deductis oneribus ordinariis centum duci absque diminutione remanere.]

16 Intellige de oneribus ordinariis, non autem de extraordinariis, & rord contingentibus, ut per Gig. de pensiois, q. 96. n. 1. Rot. decis. 198. n. 1. part. 1. diuersi, & in *Casimira pensiois* coram Litis, impressa per Marchef. de commission. tom. 1. pag. 629. & in *d. Romana pensiois* 6. Novembrii 1619. coram Buzate, confirmata eadem eodem 6. Aprilis 1620.

CLAVSVLA XLVIII.

Dummodò mille remaneant pro Episcopo.

- 1 Pensio quod infra esse debeat, & talis unde remaneat, ut pensionarius vivere possit, habet fundatam iustitiam intentionem.
- 2 Pensionem in reservatione super mensis Episcopali bus si emittatur clausula, Dummodò mille remaneant pro Episcopo, signum est quia Papa sciens gravaverit talem Episcopum, licet eius fructus tenuerint essent.
- 3 Concilium Tridentinum non indiget speciali derogatione.
- 4 Pensio reservata cum clausula conditionalis, Dummodò mille remaneant pro Episcopo, ante purificationem conditionis non potest dici debita, & ante omnia verificari debet.
- 5 Iustificatio quod mille remaneant pro Episcopo, scilicet clausula, Dummodò mille, & casti necessaria etiam contra consequentem.
- 6 Consensus pensionis reservata cum clausula, Dummodò remaneant mille, &c. habet in ventis eandem conditionem, quam habet gratis.
- 7 Pensionarius quando est in casu possessionis exigendi pensionem, tunc non retardatur solutio sub gravatam quod minimè sit probatum mille remanere pro Episcopo.
- 8 Iustificanda venit clausula, Dummodò mille remaneant pro Episcopo, etiam in reservatione pensionis Motu proprio.
- 9 Fama probatio cum administris sufficit pro iustificatione clausula, Dummodò mille remaneant pro Episcopo.

Omnia proxime dicta clausula precedenti de Rectore, pro explicatione clausule, Dummodò remaneant centum pro Rectore, possunt ad Episcopum applicari, quoniam verique habet fundatam intentionem, & in iuris communis dispositione, quod pensio iusta esse debeat, & talis unde remaneat, ut vivere possit, ad tradita per Gig. de pensiois, q. 4. num. 1.

Nunc vero sciendum est, quod ommissio huius clausule apponi solite in reservatione pensionum super mensis Episcopalibus, est signum euidens, quod Papa sciens, & volens gravaverit talem Episcopum, licet eius fructus tenuerint essent, ut censuit Rota in *Fra. tina pensiois* 2. Januarii 1691. coram Ortemberg, impressa per Marchef. p. 1. pag. 553. ubi etiam fuit dictum quod in his terminis caute videtur ipse Papa Concilij Trid. decreto sess. 13. de reform. c. 13. derogare, & quod ad hoc speciali derogatione opus est, cum eius auctoritatem idem Concil. sess. 23. de reform. c. 1. saluum esse voluerit.

Cum sit conditionalis hæc clausula, pensio cum ea reservata, forte merito ante verificationem conditionis quod ille remaneant pro Episcopo, non potest dici debita, 1. Thau ancilla 5. Strichu, ff. de fideicommissis libet. Cephal. cons. 17. numero 11. Callad. decis. 10. num. 8. de rescript. & ideo ante omnia verificari debet, Greg. decis. 57. numero 2. & etiam contra coelestem est necessaria iustificatio, Scraphin. 5. decis. 1017. & decis. 1122. Rot. decis. 147. num. 3. & 4. p. 1. recent. ubi redditur ratio, quia consensus habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia, cui accedit, nempe dummodò remaneant mille pro Episcopo, & num. 4. post Mohed. decis. 9. num. 1. & 2.

de causa possit. Cassad. decis. 8. num. 3. vers. nisi agens de rescriptis. limitat non habere locum, quando pensionarius est in casu possessionis exigendi pensionem; quia tunc non retardatur solutio sub precepto quod minime sit probum, mille remaneat pro Episcopo, & procedere etiam affirmat contra Iucellioem filium, qui soluit, per decem Guidop. 619. n. 1. Put. 151. l. 1. 3. Gigan. in trall. de pensio. b. q. 4. num. 10. Rot. in Campanien. pensio. 20. Iunij 1611. coram V. Valde seniori, docet Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. n. 464. vbi addit, id locum habere sine agatur in petitorio, siue in possessione executiue.

8 Vnde hanc clausulam enim Motu proprio reuertuntur esse iustificandam censuit Rota in Veritonen. pensio. 15. Novembrii 1601. coram Litta, impetita per Marchef. de Commis. p. 1. pag. 131.

9 Pro iustificatione autem huius clausule sufficere probationem famæ eorum administranti, fuit resolutum in Clusina pensio. 18. Januarii 1575. coram Card. Blanebetti, & in Veritonen. pensio. 14. Novembrii 1606. coram Greg. XV. inter eum decisiones impressas decis. 177.

CLAVSULA XLIX:

Dummodò omnes simul non extendant medietatem, &c.

- 1 Conditionalis gratiam reddit clausula, Dummodò omnes simul, &c. & est verificanda per agentem ad pensionem.
- 2 Supplicatio gratia non est attendenda ad effectum iustificationis, sed formularum.
- 3 Pensio quando est imposita absque conditione, non est verificanda per pensionarium clausula, Dummodò omnes simul, &c.
- 4 Pensio si sit excessiva, non in totum vitatur, sed reducitur.
- 5 Pensionis reservatio quando facta fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc clausula Dummodò omnes simul, &c. non intelligitur de dictis oneribus.
- 6 Clausula Dummodò plura simul non sunt, &c. intelligitur quid plura simul obtineri non possunt, sed sufficere.

1 Hæc clausula in literis reservationis pensionis appositæ, reddit gratiam conditionalem, & est verificanda per agentem ad pensionem, vt per Cassad. decis. 10. num. 8. vers. secus à principio, de rescriptis. Gigan. de pensio. b. q. 85. Campan. in decis. Iuris Canon. rub. 11. cap. 1. 3. n. 88. in fine. [Theod. de Rubéis in sing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 316. n. 1.] & fuit dictum in Mileviana pensionem 28. Octobris 1597. coram Litta, impetita per Marchef. p. 1. pag. 10. vbi etiam fuit dictum hoc locum habere etiam si hæc clausula in supplicatione non addit, quia ad effectum iustificationis non est attendenda supplicatio, sed formula literarum, cum literæ ipsæ sint canonizandæ, vt persiciatur gratia per expeditionem literarum, & in Carpendaraten. pensio. 16. Martij 1602. coram Card. Lancellero, impetita pariter per eundem Marchef. d. p. 1. pag. 19. vbi etiam dicitur quod hæc clausula non est iustificanda per pensionarium, quando pensio est imposita absque conditione, & ibi latius declaratur. [Et debet verificari de tempore reservationis, non autem de tempore translationis, si translata sit, ita ex Rote decis. Theod. de Rub. d. p. 4. cl. 1. 2. n. 2. vbi n. 2. addit quod quando est adiecta referuat-

tionis pensioni, facit illam conditionalem, vel modalem, vt sit verificanda, secus si adiciatur post reservationem putam ad modificandam aliam clausulam. Er nunquam intelligitur nisi expresse apponatur Mohed. decis. 1. t. sub n. 1. de locato. Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 116. n. 3. & 4.]

Operatur hæc clausula, quod si pensio sit exempta, non in totum vitetur, sed reducat, vt remaneat pro titulari ipso ante omnia fructuum medietas. Cassad. decis. 4. n. 4. & 6. vers. & est sio preiudicio, de pensio. Pure decis. 3. n. 1. lib. 1. in coroll. Mantie. decis. 153. num. 2. Rota in Salmantina pensio. 16. Martij 1593. coram Gispio, impetita per Marchef. de Commis. p. 1. pag. 53 in vlt. impressis.] eadem Rota decis. 1160. lib. 3. p. 3. decis. Crescent. decis. 17. de rescriptis. n. 3. circa mod. vers. nihilominus.] Verum non parum urget, quod hæc clausula videtur continere protestationem Papæ, quod nisi ita se res habeat, nolit gratiam aliquam facillè, & propterea pensio sit nulla, ob defectum vnus oboli non est locus reductioni, sed in totum contruit, vt per Gig. de pensio. b. q. 15. n. 1. D. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 18. n. 4. consideratur enim tanquam vnum integrale, quod non potest pro parte valere, & pro parte non, vt ait Rot. decis. 616. n. 5. p. 1. decis.

Quando verò talis reservatio pensionis facta fuit libera, & exempta ab omnibus oneribus, &c. tunc clausula ista loquens de fructibus, non intelligitur deductis oneribus, nam obstant contraria verba dispositionis Papæ, ibi, libera, &c. vt fuit dictum in Menopolitana pensio. 16. Iunij 1598. coram Orano; & quia addi solet & illa verba, omnes vsus, & c. idcirco tunc clausula ista refertur etiam ad pensiones alias antea, vel etiam eodem tempore reservatas, & similes vitimo loco concessas Crescent. decis. 1. num. 2. de privileg. Rot. 10. d. Menopolitana pensio. 15. Iunij 1597. coram Orano, vbi etiam fuit dictum, verba ista referri ad omnem, quæ Religioni soluitur.

Clausula Dummodò plura simul non sunt, &c. posita in dispensatione ad obtinenda beneficia, intelligitur, quod plura simul obtineri non possunt, sed successivè, vt ex Rota tenet Theod. de Rubéis d. p. 4. cl. 1. 2. addens post Nauar. cons. 16. de prebend. hæc clausulam tectè ad retentionem, non ad collationem.]

CLAVSULA L.

Dummodò intrusus non sit.

- 1 Executorem non mittit, sed mixtum facit clausula, Dummodò intrusus non sit.
- 2 Clausula, Dummodò intrusus non sit, intelligitur de alia intrusione præter narratam.
- 3 Intrusus dicitur, qui ante presentationem, & collationem beneficii possessionem ingreditur.
- 4 Possessionem capiens literis non confectis dicitur intrusus.
- 5 Titulum non habens, seu habens ab eo, cui ius conferendi non competit, dicitur intrusus.
- 6 Resignans post resignationem reputatur intrusus.
- 7 Promissus de beneficio reservato ab alio quam à Papa, dicitur intrusus.

DE stylo hæc clausula apponitur in literis Apostolicis pensionum beneficiorum non reservatorum, & maxime si sint litigiosa, vt per Sarnen. de iure questio non resoluta, q. 1. in princip. Rot. in Africen. Cappellania 17. Decembris 1600. coram Iusto Quo casu

casu facit executorem non merum, sed mixtum, qui propterea tenetur assumere partes iudicis, & citare facere possessorem, vt in termino sibi praefixo compareat, & de sua possessione, vel interesse doceat, si veniat, & suum ius deducat, audiiri debet, & contra eum procedi iuris ordine seruato, vt tradunt Bate. n.8. Fel. n. 14. & 15. vers. quadraginta aduerte, in c. fin. de praesump. Rot. in Neapoli. S. Andrea 14. Febr. 1569. coram Emetto, & in Pocien. Capellania 21. Febr. 1578. coram Clemente VIII. & in Ronouien. parochialis 22. Iuni 1590. coram Penia, & in Vrbetana beneficij 28. Iuni 1591. coram Gipsio.

Intelligitur de alijs intrusione praeter narratam, vt per Sacren. de iure quasus. 1. in fine. Crescent. decif. 7. de Iurepatron. Mart. de claus. 1. 1. claus. 3. n. 1. in vlt. impress. Mantie. decif. 71. n. 1. [Theodof. de Rubeis in singul. Rota 10m. p. 4. cl. 311. vbi est quoddam facit gratiam conditionalem.]

Quis autem dicatur intrusus, non erit abs te in praesenti inuestigare. Dicitur igitur intrusus, qui ante praesentationem, & collationem beneficij possessionem ingreditur, Mart. de claus. 1. 3. n. 1. Mantie. decif. 107. n. 1. Azor. in 1. moral. p. 2. lib. 7. cap. ult. q. 10.

Vel qui literis non confectis possessionem capit, Flamin. de resen. lib. 10. q. 1. n. 1. Vel qui titulum non habet, aut habet ab eo, cui ius confectis non competit, Mantie. decif. 118. n. 1. Mart. de claus. 1. 3. n. 1. post princip. Item resignans post resignationem reputatur intrusus, Flamin. de resen. lib. 1. q. 6. n. 6. Item praesentatus de beneficio reseruato ab alio quam à Papa, vt fuit dictum in Pordenon. Abbatia 22. Iuni 1615. coram Barato, in pressa per Farin. decif. 741. n. 2. p. 1. recitat.

CLAUSULA LI.

Dummodò, seu quatenus licita, &c. honesta sint.

1. *Conditionalem, seu modalem graviam facit, reddi- que confirmatio, em conditionalem clausula, Dummodò licita, & honesta sint.*
2. *Confirmatio generalis etiam ex certa scientia, non refertur ad statuta illicita.*
3. *Expressa non comprehendit clausula, Dummodò licita, & honesta sint, posita in confirmatio- ne.*

Hæc clausula facit gratiam conditionalem, seu modalem, redditque confirmationem conditionalem, & ideo non suffragatur, nisi doceatur pacta, seu conventiones, aut statuta sub confirmatione contenta esse licita, & honesta, per ea quæ tradunt Decia. conf. 49. n. 6. Botgini. decif. 46. sub n. 40. p. 1. & fuit dictum in causa Orlum. officium 23. Maij 1614. coram D. Patriarcha Pamphilio, & in Segurina admissio- nis ad Capitulum 3. Iunij 1587. coram Gipsio, confirmata coram eodem die 26. eiusdem mensis.

Vnde fit, vt confirmatio generalis omnium statuto- rum, etiam si facta esset ex certa scientia, non fir- referenda ad statuta illicita, & iniusta, per ea quæ tradunt Alex. conf. 19. n. 14. & lib. 1. Roland. conf. 100. n. 1. lib. 1. quos citat Rot. in Hispan. Causa de Offina 3. Decembris 1599. coram Litta, impressa per Farinac. decif. 21. n. 3. p. 2. recitat.

Posita hæc clausula in confirmatione, non com- prehendit expressa, vt censuit Rot. apud Consilium post tract. de Consue. 124. n. 1. & apud Farin. dec. 339. n. 5. p. 2. recitat. vbi fuit dictum. hanc clausulam August. Barbosa de Clausul.

referri ad illa statuta, quorum tenor non fuit expres- sus, non vero ad statutum expressum.

CLAUSULA LII.

Dummodò, seu quatenus sint in vfu.

1. *Clausula, Dummodò, seu quatenus sint in vfu, in fine posita debet ad omnia referri.*
2. *Clausula, Dummodò sint in vfu, refertur ad ex- tensionem.*
3. *Ipsi statuti regulariter presumuntur, & asserenti contrarium imputabit onus probandi, non obstan- tibus clausula, Dummodò sint in vfu, in confirmatio- nis Principis posita.*
4. *Clausula, Dummodò sacris Canonibus, ac De- cretis Concilij Trid. non aduerletur, quid imputetur, ostenditur.*

In confirmatione facta per superiorem, statuti in- feriorum, vniuersitarum, vel locorum, & priuile- giorum solet apponi hæc clausula, & ideo in fine posita debet ad omnia referri, iuxta reg. 1. fin. de rebus dab. & licet videatur restringere confirmatio- nem ad vsum, cum est eadem ratio in extensione, quæ est in confirmatione, debet etiam referri ad extensionem, vt post Ruin. & alios firmavit Rot. in Palentina decimarum 9. Decembris 1583. coram Card. Plat. [De ista clausula Theodof. de Rubeis in singul. Rota 10m. p. 4. cl. 332. & 612. dicens appositam in confirmationem statutorum & priuilegiorum referri ad priuilegia, & non ad statuta, & quod eum solet appoi ex stylo, non nuuat substantiam, nec naturam statutorum.]

Vfus statuti regulariter presumitur, & sic etiam aliarum Constitutionum in tantum, vt asserunt con- tractum, onus probandi incumbat, prout ceuluit Rot. in America successione 24. Maij 1593. coram Peria, vbi tentum fuit, hoc ipsum procedere non obstante hac clausula, Dummodò, seu quatenus sint in vfu, in confirmatione Principis posita, Gozz. conf. 16. n. 16. Dec. conf. 49. n. 9. Cresc. dec. 4. n. 2. de priuileg. & fuisse pluries resolutum asserit eadem Rot. in Martie Rega- lu iurisdictionis 21. Feb. 1600. coram Card. Lau. illis.

Solent huic clausulae addi alia verba, videlicet, *Et sacris Canonibus, ac decretis Concilij Trid. non aduer- sentur*, quæ explicat Hieron. à Soabo in annot. ad Al- phonsum à Casertibus de priuileg. Astorum, ad Bullam Clementi VIII. editam sub die 30. Maij 1516. & ad verb. *Priuilegia Fratrum*, cuius verba hic referre non pigebit. Aduertendum est, inquit ille, quod dum in hac clausula dicitur, *sacris Canonibus, & decretis*, non est intelligendum, vt aliqui male sentiunt, de sacris Canonibus Summorum Pontificum in Decretis, & Decretalibus contentis, sed de sacris Canonibus, & decretis Concilij Trident. cum clare patet, ipsum Conciliū & Canonibus, & decretis constare, & illud opteretur illa clausula, coniungendo Canonem cum decretis Concilij Trident. Ideo male sentie- mibi videntur, qui aiunt, sub illa particula, *Canonibus*, comprehendit Decreta, & Decretalia Summo- rum Pontificum, & sub alia, *decretis Concilij Trid.* ea quæ sunt in Concilio Trident. & quod proinde nulla, aut paucissima remaneant priuilegia, & ita esset eundem hæc illorum valeret opinio: sed quod sit absurdum, & à mente, verbi gratia Pontifi- cum alicuius, acmo sane mentis non videt, dixit.

sent enim, si intelligi voluissent de Decretis, & Decretalibus quatenus sunt in vsu, & sferis Canonibus Summorum Pontificum & decretis Conc. Trid. Hactenus Hter à Sorbo, propterea cum refer Erasmus Cochier de *Iurisd. Ordinarij in exemplis*, p. 4. q. 51.

Quid autem operetur in confirmationibus privilegiorum Regularium clausula, *Quatenus decretis Concilij Tridentini non aduersentur*, vide infra sub clausula 154.

CLAVSVLA LIII.

Dummodò non ultra tres dietas, &c.

- 1 *Dietas ultra duas de iure quò trahi non potest.*
- 2 *Claus. Dummodò non ultra tres, adeo est restrictiva, ut reperiatur omissa, per Dominum Referendarium sic addenda.*
- 3 *Cap. nonnulli, de rescript. sufficienter derogari censetur per illa verba, Et cum derogatione regal. Bonifacij VIII.*
- 4 *Dietas non servantur quoad Auditorem Camere.*
- 5 *Causa committitur sine clausula, Dummodò non ultra tres, quando adest partium consensus, & certa scientia.*
- 6 *Dietas est iteratio vnius diei, in qua assignantur viginti milliaria, seu sex leuca.*
- 7 *Dietas commensurari debet per viam visitatam, & frequentatam.*
- 8 *Dietas per mare est quinquaginta milliariorum.*

Cum ultra duas dietas quis trahi non valeat, ut probat text. in *cap. nonnulli, de rescript.* ita Papa mandat, quod si illius textus dispositioni non derogatur eius expressa mentione facta, nullas ultra duas dietas ad litigandum trahitur, ut ego ibi notavi *num. 1. & num. 14.* rationem præsto, quare exigatur specialis illius derogatio: sed quia Signatura luitice non potest derogando supradictis ultra tres dietas causas committere, ideo additur in commissione hæc nostra clausula, *Dummodo non ultra tres, quæ ita restrictiva, si reperiatur omissa, per Dominum Referendarium erit addenda, ex Staphil. de lit. iustit. cap. quomodo petimur, n. 4. & seq.* ita refert Marches. de *Commis. olim impress. part. 1. c. 6. de commiss. appellat. extra Rom. Curiam, n. 97. & 98. & p. 2. §. 4. de commiss. advocat. causarum, num. 21. cum seq. vbi num. 23.* subdit sufficienter derogari *d. cap. nonnulli*, per illa verba, seu clausulam, & cum derogatione regula Bonifacij VIII. *de duabus dietis, dummodò non ultra tres.*

4 Non intelligitur hæc clausula respectu Auditoris Camere, quia quoad illum non servantur dietæ, eum alius sit Index ordinarius Romanæ Curie, & ita habet stylus notissimus, ut tenet Fel. in *d. c. nonnulli, n. 34.*

5 Quoad autem adest partium consensus, & certa scientia, ille maxime in Romana Curia facit, ut non habito respectu dietarum, causæ committantur sine hac clausula, sicut quotidie fieri, & servari affirmat Marches. *d. p. 1. §. 4. de commiss. advocat. causarum, n. 14. in vlt. impress.*

6 Dietas vero est iteratio vnius diei, in quo assignantur viginti milliaria, seu sex leuca iunctanti singulo die, *cap. ex parte C. ibi, ultra duodecim leuca, de for. compri. Parlatos, lib. 3. parum quædam, cap. 19. n. 9. Marches. d. §. 4. num. 6. vel ad summum septem, Mandol. ad regul. 30. Cancell. quæst. 2. n. 2. Henricq. in sum*

ma, lib. 9. c. 17. §. 6. in Cöment. lit. C. & lib. 1. cap. 51. §. 5. Ludou. Mirand. in Man. Pralat. tom. 2. quæst. 59. art. 8. conclus. 3. & debet computari à fine diocesis, Menoch. de arbitrat. c. 51. §. 2. o. 6. num. 5. Escobar. de rationibus comput. 15. num. 12. Cened. ad Decret. collect. 123. num. 5. commensurando per viam visitatam, & frequentatam, iuxta resoluta per Parlatos. citato loco, & per Mascard. de prob. cancl. §. 56. Cabed. Lufis, dec. 13. n. 3. p. 1.

Per mare vero dieta erit quinquaginta milliariorum, quia plus est facere per terram viginti, quam per mare quinquaginta milliaria, Felinus *cap. olim, n. 7. de except. Matchel. de Commiss. d. §. 4. n. 40.*

CLAVSVLA LIV.

Dummodò collatio deuoluta.

- 1 *Deuolutionem probare debet impetrans beneficium cum clausula, Dummodò collatio sit deuoluta, &c.*
- 2 *Probatio deuolutionis debet fieri concludenter cum omnibus suis qualitatibus, sicut claus. Dummodò collatio sit deuoluta, &c.*
- 3 *Deuolutio debet probari, & concludenter probati stant claus. Etiam si deuoluta, &c.*
- 4 *Deuolutio quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, remissum.*
- 5 *Causa ad Romanam Curiam quomodo deuolutionem, remissum.*
- 6 *Claus. Dummodo accedat assensus, &c. indocit formam.*
- 7 *Claus. Dummodo resignans aliunde habeat, &c. rescripti substantiam præstia.*
- 8 *Claus. Dummodo cura animarum non negligatur, &c.*
- 9 *Claus. Dummodo medietatis patronorum consensus accedat, &c. non facit gratiam condicionalem, sed modicam.*
- 10 *Claus. Dummodo paternæ incontinentiæ imitator non sit, &c. selet apponi respectu filiorum presbyterorum.*

Cum conditionali hac clausula provisionem impetrans debet deuolutionem probare, quia in hoc casu non intelligitur Papam voluisse providere, nisi collatio ad Sedem Apostolicam sit deuoluta, Cassad. *decis. 5. n. 3. de proband. Caputaq. decis. 6. lib. 1. Mant. decis. 160. n. 1.* Quæ quidem probatio debet fieri concludenter cum omnibus qualitatibus, Cassad. *d. decis. 5. Rot. in Calcien. dimidia portione 7. Decembris 1581. coram Orano, & in terminis clausulæ, Etiam si deuoluta, &c.* quod debeat deuolutio plenè, & concludenter probari, tradunt Mohed. *dec. 17. de proband. Put. decis. 565. lib. 3. in correctis, Rot. decis. 186. n. 5. p. 3. rec. & fuit dictum in Arcina Capella 2. Iunij 1611. coram Cardinale Lancellotto, & in lauren. Abbatis 25. Iunij 1616. coram Buratto.*

De deuolutione quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, multa dixi de officio & potestate Episcopi *pi. p. 3. alleg. 38. n. 10. cum seqq. & latè Nicol. Garc. de benef. p. 10. c. 3. n. 41. cum seqq.*

Causæ autem quomodo deuoluantur ad Romanam Curiam, vide Marches. *de Commiss. p. 3. c. 1. §. 1. de commiss. deuolut. causarum, n. 6. cum seq. & n. 74.*

[Clausula Dummodo accedat assensus, &c. indocit formam, ideoque apposita in provisione de beneficio iuris patronatus operatur ut consensus patroni per eam referatur debeat esse

esse expressus, ita ut non sufficiat tacitus ex non contradietione illius Theod. de Rub. in singularib. Rota tom. 2. p. 1. claus. 1. num. 1. & 2. & num. 4. addit quod hanc clausulam præferatur ius illius, cuius consensus exigitur, ita ut eo nolente nihil dicatur tributum, & citat Rot. decif. 4. 1. 2. lib. 3. p. 1. d. 1. vers.

7 Claus. *Quomodo designans aliunde habeat, &c.* respicit substantiam gratiæ nam attento stylo aliis concedi non solet. Partius de resign. lib. 3. quest. 6. num. 4. d. b. 10. quest. 14. num. 6. Theod. de Rub. d. tom. 2. per. 4. claus. 1. 01. num. 2. vbi num. 3. addit gratiam facere conditionalem, nempe quatenus humilimodi assertio sit vera. Iustificatur autem illa claus. secundum Rotam ex iustis deponentibus, quod resignans de tempore resignationis, & ante, possidebat prædium, & alia bona, ex quibus percipere poterit aureos quinquaginta annos, qui nisi fuerint sufficientes pro illius sustentatione in illis partibus, cum in aliis propter annonæ caritatem non sufficiat hæc quantitas, propterea eadem Rota non sufficere censuit dacentes duos in ciuitate Hispanen. vbi propter populi frequentiam est annonæ caritas; ita Theod. de Rub. d. claus. 301. n. 4.

8 Claus. *Quomodo curam animarum non negligatur, &c.* appositæ nihil operatur, nam videtur inducere quandam monitionem, cum à iure tacite intelligatur, quod si beneficium sit curatum, in illo debeat deserviri. Rebuff. in repet. cap. nulla, col. 35. vers. 14. claus. pag. mibi 44. concessit præbendam, quem refert Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 308.

9 Claus. *Quomodo medietati patrum eiusus accedat, &c.* non facit gratiam conditionalem, sed malealem, Pæz. decif. 430. lib. 1. quod citat Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 315.

10 Claus. *Quomodo potestate incontinentia imitator non sit &c.* solet apponi respectu filiorum presbyterorum, licet tacite insit de iure ut libidinosis non conferantur beneficia, propter tamen presumptionem paternæ incontinentiæ debet verificari, Rebuff. in repet. cap. nulla col. 19. in 13. clausula, pag. mibi 44. de concess. præben. quem citat Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 315.]

CLAVSVLA LV.

Etiamsi generaliter, vel specialiter sit reservatum.

1 Vacatio in Curia debet exprimi, & non tollitur per Clausulam, Etiamsi generaliter, vel specialiter sit reservatum.

2 Reservatio specialis de certo beneficio, & pro certa persona non tollitur per clausulam, Etiamsi generaliter, vel specialiter sit reservatum, ne per clausulam, Etiamsi deuolutum, &c. ut num. 4.

3 Papa si in callariæ dixerit, Etiamsi deuolutum vel reservatum existat, tunc censetur conferre ex iure deuolutum, vel reservatum, non tollitur reservatio specialis de certo beneficio facta ad favorem certæ personæ, n. 4.

Claus. *Etiamsi dispositioni sue, ut præfetur, referretur, non inducit novam reservationem respectu quatuor mensium quos Papa sibi retinet in concess. ut alteratur.*

4 Claus. *Etiamsi pro alio scripserimus, &c.* Mandata m. 1. item Papa.

August. Bartholæ de Clausul.

7 Claus. *Etiamsi talia fortent, &c.* operatur ut per eam censetur derogatum dispositioni.

Hæc clausula in prociisimib. beneficentium appositæ, non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem, quia varauit in Curia, de qua expressa mentio fieri debet; ita Gemin. d. conf. 11. num. 4. vers. unde licet, & num. 3. pers. nec obstat, [Theod. de Rub. in singular. Rota tom. 2. p. 4. claus. 465. num. 1. cum 1. seq. vbi num. 5. addit hanc clausulam non esse potentem ad comprehendendum reservationes, de quibus est faciendi mentio specialis.] Cordin. Tolch. pract. consil. tom. 1. lib. 2. consil. 433. num. 1. vbi cum 2. ampliat, quia nec ex illis tollitur reservatio specialis de certo beneficio, & pro certa persona, quia Papa non præsumitur tollere hæc illi particulari, ideo non sufficit.

Si verò Papa in collatione dixerit, *Etiamsi deuolutum, vel reservatum existat, tunc censetur conferre ex iure deuolutum, vel reservatum*, Gemin. d. conf. 15. n. 3. in fin. vers. item si sit reservatum, Card. Tolch. d. consil. 336. num. 3. Mart. de clausul. p. 1. claus. 279. n. 5. intelligentes quando non agitur de præiudicio tertij, sed solius conferentis.

Item per istam clausulam non tollitur reservatio specialis de certo beneficio facta ad favorem certæ personæ, quia Papa non præsumitur tollere ius illius personæ Gemin. d. conf. 12. num. 4. in fin. vers. similiter non tollitur, Mart. d. claus. 279. n. 4.

Clausula, *Etiamsi dispositum suum præfetur, referretur, quæ est reg. 9. Cancellaria*, non inducit novam reservationem respectu quatuor mensium, quos Papa sibi retinet in concessione alternatiuè, & sunt reservati in prima parte regulæ, ut ostendunt illa verba, *Etiamsi præfetur, secundum vnum intellectum*, & referuntur ad primam partem, sed bene eam inducunt respectu duorum mensium, quos capit ex quatuor ordinariis, & non erant in prima parte comprehensi, & idem secundum alium intellectum, quem tenet Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 54. num. 1. & 5. vers. hic sunt appositæ, nempe quod illa verba, *ut præfetur reservatum*, præsupponunt anteriorem reservationem sex mensium, quæ expressa non fuerat, sed duntaxat tacita, eo ipso quod alij (sex) menses fuerunt ordinarii expressi; qui tamen secundum intellectus potest procedere quoad Martium & Septembrem, qui non fuerant expressi in prima parte regulæ, sed non quoad alios quatuor in dicta prima parte expressè reservatos, & quorum respectu non fuit sublatum impedimentum, ut sunt expressæ decisiones Putel. & alie quæ se fundunt in ista expressa reservatione priore. Denique sensum tenuit Rota in *Salomon alternativa* 14. May 1610. coram Cardinale Lancellero, dum dicit quod Papa in secunda parte concessionis alternatiuè reservat sibi alios sex menses, ut præfetur scilicet modo, quo super in regula sibi purè reservatum reservat sibi alios sex menses, ut præfetur, scilicet modo, quo sua præ in regula sibi purè reservatum, refert Masob. in sua præxi habendi concussus, pralud. 13. dub. 2. num. 24. ex una Papien. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bene memoria Martino Andrea.

[Claus. *Etiamsi pro alio scripserimus, &c.* posita in mandato de vacaturo, ostendit mentem Papæ volentis gratiare collatorem ordinarij pluribus modis, Rebuff. d. claus. mand. n. 15. in fin. & conf. 47. n. 7. Theod. de Rob. d. 369. Si duo mandata imperata fuerint cum hac claus. alteri cū claus. si pro alio non scripserimus, &c. neutrum valet. Rebuff. in forma mand. Apost. in verb. pro alio scripserimus, vers. item est, & seq.

N a a Claus.

7 *Clauſ. Etiamſi talia fuerint, &c.* operatur vt per eum cenſetur derogatum diſpoſitioni ſpecialiſſime & indiuiduum derogationem requirenti. & habenti clauſulas derogatorias ad futuras diſpoſitiones, *Alex.conf.111.n.12.lib.6.Paci.conf.2.num.91.lib.11.* Theodoſ. de Rubenis *clauſ.374.* Peregr. *conf.20.num.14.col.1.* vbi quod operatur vt ea, quorum nominatum meminit oportuiſſet, habeantur pro ſpecialiter expreſſis.]

CLAVSVLA LVI.

Et in eueniuiquem, &c.

1 *Non reſtringit eſum precedentem, ſed illum de nouo ponit* & conſtituit, nec eſt verum quod limitet, & coarctet fideicommiſſum, provt clauſula, *tunc & ex caſu* denotat etiam potius conditionem, quam reſtrictionem, cum idem ſit dicere in eueniui quem ambo decedant, ac ſi ambo decedant, vt ſuit reſolutum in *Romana fideicommiſſi domum 19. Februarij 1607. eorum Gregorio XI. inter cius decifiones impreſſas decif.196.n.5.*

[*Clauſ. Et ex alijs cauſis animum ſuum mentibus,* operatur vt quis vna dumtaxat cauſa non cenſeatur motus ad aliquid faciendum, *Surd.conf.361.n.14.& conf.331.n.7* Rota *decif.151.n.13.p.1. recent.*

CLAVSVLA LVII.

Et quibus dederit.

- 1 *Alienandi facultas quod competas facit clauſula, Et quibus dederit.*
- 2 *Feudum omnino alienabile ſignificat clauſula, Et quibus dederit, dummodo tamen ſuo commune minus laedatur.*
- 3 *Extraneus dicatur comprehenſi operatur clauſula, Et quibus dederit, poſita in contrailu non tranſitorio ad extraneos.*
- 4 *Emphyteuſis Eccleſiaſtica vt ſit tranſitoria ad heredes extraneos operatur clauſula, Et quibus dederit.*
- 5 *Feudum in conceſſione operatur clauſula, Et quibus dederit, quod in alienatione nouus omnino conſenſus non requiritur.*
- 6 *Vaſallum vt feudum alienare poſſit etiam inconſulto domino, operatur clauſula, Et quibus dederit.*
- 7 *Clauſula, Et quibus dederit, equiparatur alteri, Pro ſe, ſuiſque hæredibus, & deſcendentibus quibuſcunque, & ſimiliter clauſula, Ad dandum, & alienandum, &c.*
- 8 *Emphyteuſis, vel feudum quod ſi conceſſum pro ſe & hæredibus quibuſcunque, vel quibus dederit, à pari procedit.*
- 9 *Clauſula, Et quibus dederit, reſtringitur ad perſonas habiles ad ſuſcipiendum.*
- 10 *Vaſallum in libera facultate alienandi ſimpliciter & abſolute, non ponit clauſula, Et quibus dederit, ſed tunc dumtaxat quando alienatio ſit in perſonam gratam.*

1 *Hæc clauſula facit quod competat facultas alienandi, Seraph. decif. 251. num. 9. ſignificat feudum omnino alienabile, Menoch. 178. num. 52.*

& conf.987.num.5. [Peregr.conf.1.num.32.& conf.7.num.10.cum ſeqq. vol.1. & tunc debet intelligi, vt quanto minus fieri poſſit, ſus commune laedatur in alienatione faciendâ ſecundum naturam feudi, ſeu emphyteuſis, ſcilicet inter mafculos deſcendentes ab ipſis inueſtitis, & vocatos in inueſtitura, vt in ſpecie reſpondit Alex. conf.106.num.34. & 9. vol.4. quod eſt repetitum in conf.118.vol.5. Dec.conf.193.n.6. Gozad.conf.4.col.fin. vſq. ad decimum &c. et, & conf.142.n.12.& ſeq. Theſaur. Pedem. decif. 164. n.19. prope finem.]

Poſita in contrailu non tranſitorio ad extraneos, operatur quod etiam extraneis dicantur comprehenſi, ita Curt. iun. *conf.1.in princ. 150.n.2.* Clar. 6. *emphyteuſis, 128.n.10* Rol. à Valle *conf.55.n.11.cum ſeqq. lib.1.* Card. Tuſch. *præſtit. concluf. 1. l. 1. l. 1. C. com. 291.n.1. & 1.*

Operatur etiam, quod emphyteuſis Eccleſiaſtica à ſit tranſitoria ad heredes extraneos, Rol. à Valle *d. conf.55.n.53. vſq. & operatur.* Curt. iun. *d. conf.4. ſub n.1. vſq. ſed quoriam, Coar. lib.2. vſq. 17. ſub n.4. vſq. quarta conclufio, Clar. d. q. 18. n.4. & 9* *Surd.conf.551.n.1. & 1* Card. Tuſch. *d. com. 295.n.6.* & hanc opinionem ſæpe ſequuta eſt Rota & ſignanter in *Mediol. bonorum 16. Februarij 1607. eorum Cardinalis Lanellero, & in Papien. bonorum 10. May 1632. eorum Cardinale Pamphilio, & in Cremon. bonorum 5. Iunij 1634. eorum Valdo ſcicari.*

In conceſſione feudi operatur, quod in alienatione nouus omnino conſenſus non requiritur, ſecus ſi habeat adiectum verbum, *in feudum, vel tercio feudi.* ita Seraph. *decif.99.num.1.* vnde Menoch. *conf.865.num.7.* ait quod clauſula operatur, vt vaſallus feudum alienare poſſit etiam inconſulto domino, quod etiam ex *Alexand. conf. 218. in 6. lib.6.* tradit Card. Tuſch. *d. concl. 295.n.12.*

Equipollet hæc clauſula alteri, *pro ſe, ſuiſque heredibus, & deſcendentibus quibuſcunque,* cum à pari procedat quod emphyteuſis, vel feudum ſi conceſſum pro ſe, & hæredibus quibuſcunque, vel quibus dederit, vt per Gallien. *84.n.44.* Rol. à Valle *de lucro dato, q.54.* Magon. *Luenſ. decif. 12.* Ioan. Bapt. Coſt. *d. clauſul. comment. clauſ. 106.num.1.* Menoch. *conf. 178.* & clauſula, *ad dandum, & alienandum,* Rol. *conf.55.n.37. lib.3.* Gozad. *conf.9.n.2.* Card. Tuſch. *d. concl. 295.n.9.*

Reſtringitur tamen ad perſonas habiles ad ſuſcipiendum, Menoch. *conf.987.n.4.* Gabr. *conf.83. per totum, & conf.84.n.14. lib.2.* Card. Tuſch. *d. concl. 296.n.13. & 20.*

Deinde non reponit vaſallum in libera facultate ſo alienandi ſimpliciter, & abſolute, ſed tunc dumtaxat, quoad alienatio ſit in perſonam gratam, vt in ſpecie Morot. *ca. 46. n.78.* quem reſert Io. Bapt. Coſta *d. clauſ. 106.n.2.* vbi etiam cum Menoch. *conf.84.n.57.* declarat non procedere, ſi eſt poſita in executiua.

CLAVSVLA LVIII.

Et ſi plus valet, donat.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſula ageris.*
- 2 *Notarium potius ex more, & ſtylo, quam ex contrahentium mente cenſetur appoſita clauſula, Et ſi plus valet donat.*
- 3 *Perba clauſula Et ſi plus valet donat, in venditione poſita capſa ſunt.*

4 *Clauſula*

- 4 Clausula, Et si plus valet, donat, posita in venditione, & c. si non facta per maiorem, nihil operatur.
- 5 Remedium l. 2. C. de rescind. vend. quando excludit clausula, Et si plus valet, donat, apposta in instrumento venditionis.
- 6 Clausula, Et si plus valet, donat, apposta in instrumento venditionis, apud Lusitanos nihil operatur, etiam si ab ignorante rei valorem apponatur.
- 7 Lassa inuicissima semper censetur excepta.

operatur, etiam si ab ignorante rei valorem apponatur, pro ut tollendos fraudes, & obviandas hominum malitias sancit Ordinario Regia lib. 4. tit. 16. §. 9. vbi Patens meus.

Intellige supradictam Doctorum sententiam de enormitate, non de enormissima, hæc enim excepta semper censetur, ut auctoritate Aiciati, Con. Greg. Pinel. Soc. Dec. Curt. iuo. Rol. Burg. de Pace, & aliorum scriptis Gutier. in auct. Sacramenta pulcrum, n. 95. & 99. in fin. & eo citato firmavit Franc. Molin. de rito imp. lib. 3. q. 96. a. n. 38.

CLAVSVLA LIX.

Ex certa scientia.

- 1 De vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. Vigonia in tract. claus. pag. 512. col. 2. Salust. Tibez. in formular. instrument. c. 1. n. 18. Mart. de claus. part. 1. claus. 246. alias claus. 353. in vtr. impress. Card. Tusch. prolixo. conclusum. tit. C. concl. 398. Ioan. Bapt. Cost. de claus. conu. claus. 147. [Theodol. de Rubéis in sing. Rota tom. 1. p. 4. c. 1. 388.]
- 2 Hæc clausula perfunditur, & veluti ex more & stylo potius Notariorum, quam ex mente contrahentium apponitur, ut tradunt Alex. cons. 125. n. 10. vers. non aliter quod Notarium lib. 1. Mart. de claus. 363. num. 5. Marten. 7. gloss. 3. num. 5. tit. 1. lib. 5. una Recop. Card. Tusch. d. 4. m. d. tit. C. concl. 394. num. 12. Tiraq. de retr. tit. 1. §. 1. gloss. 18. num. 16. vbi post Fabian. de Mente, subdit arbitrio Iudicis esse relinquendum, an & quando hæc clausula potius dicatur appolita de scribarum stylo, quam de partium mandato.
- 3 Verba huius clausulae in venditione posita capiosa sunt, & resecti debent ad modicam importantiam, & non tam prodigam, ex qua dolus & malicia argui possit, Bald. cons. 176. incip. Casus talis. in fin. vers. ultra autem verba, Castad. dec. sentie. numer. 1. circa med. de cap. Marched. de Commis. p. 2. pag. 168. num. 6. in vtr. impress. Mart. de claus. 363. num. 6. Card. Tusch. d. 4. m. d. concl. 398. n. 1. vbi n. 2. extendit hæc clausulam appositam in venditione, vel cessione facta per maiorem, non operari aliquod propter dolum & fraudem contrahentium pro minore, precipue quando in turpem causam faceret minor, & sine iuramento, Seraph. de Privileg. iuram. prin. 83. n. 16. & 18. [Theodol. de Rubéis d. c. 388. num. 7. vbi dicit quod intelligitur de modico, non autem de pluri in magna quantitate, & num. 9. quod inducit presumptionem simulationis.]
- 4 Quando hæc clausula apponitur in testamento venditionis, non excludit venditorem à beneficio l. 2. C. de rescind. vend. si ignorans rei valorem illam apposit, sicut si eum sciebat; ita Patil. cons. 128. num. 33. vol. 1. Gabr. cons. sub tit. de emp. conc. 1. n. 56. cum seqq. Couaz. lib. 2. var. cap. 4. numer. 2. Menoch. de arbit. casu 144. num. 13. Becc. cons. 223. numer. 32. vol. 2. Seraph. de Privileg. iuram. prin. 83. n. 103. Fascin. controuers. Iuris lib. 2. cap. 19. Ioan. Bapt. Cost. de claus. equum. claus. 147. num. 1. & 2. in tract. de falsi scientia, & ignor. cens. 1. dist. 41. Gaspar. Rodet. de annu. reddit. lib. 1. q. 8. num. 10. & quæst. 11. numero 6. Morta in Imperio Iur. civil. part. 1. tit. 9. quæst. 10. & 24. Ceual. commun. contra comm. p. 511. Ioan. de Salas de contr. tract. de emp. dubis 27. n. 8. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 78. n. 27. [Quia hæc clausula non operatur nisi data scientia veri valoris, nec sufficit generalis scientia, sed requiritur particularis, certa & indubitata. Bart. n. 14. cum seqq. Crem. n. 37. Cagnol. n. 14. Pinel. p. 1. cap. 20. num. 20. in d. l. 2. Ant. Gabr. de concl. 1. num. 53. Theodol. de Rubéis d. c. 388. numer. 1.] Verum apud nostros Lusitanos hæc clausula appolita in instrumentum venditionis, nihil

Angell. Barbosa de Claus.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.
- 2 Clausula, Ex certa scientia, habet vim clausulae rursus.
- 3 De plenitudine potestatis.
- 4 Non obstat, & c.
- 5 Motu proprio, & c.
- 6 Pro expreis.
- 7 Aliter non, & inualidum conformatur clausula, Ex certa scientia.
- 8 In alteri quatenus in tollendo operatur clausula, Ex certa scientia.
- 9 Citatio partis non requiritur in dispositione, cui apponitur clausula, Ex certa scientia.
- 10 Causa ut in principe presumatur facit clausula, Ex certa scientia.
- 11 Dubium non licet de eo quod Principe asseruit, Ex certa scientia.
- 12 Delegatus Papa factus non existens in dignitate, ut volens, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 13 Contraria ut censetur sublati absque alia derogatione, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 14 Robor clausula, Ex certa scientia, quoad solemnitates, & quoad validitatem.
- 15 Concessio ut à Principe facta non extinguatur morte concedentis, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 16 Validitatem & sanctionem circa defectum intrinsecum operatur clausula, Ex certa scientia, & De plenitudine potestatis.
- 17 Causa ut non vere conditionaliter adiecta censetur clausula, Quatenus iuste possidentis, statu clausula, Ex certa scientia.
- 18 Clausula, Ex certa scientia, tollit omne Iuris obstatulum.
- 19 Prasumptionem informationis in Principe operatur clausula, Ex certa scientia.
- 20 Concessio non vim habet clausula, Ex certa scientia, in confirmatione posita, tum modo expressæ quod Papa habuerit plenam potestatem.
- 21 Confirmatio ex certa scientia non dicitur simplex confirmatio, sed ampliatio, & non concessio.
- 22 Principe ex validitate & certa scientia censetur dispensare cum impetrante super inhabilitate.
- 23 Nullus audiat contra fallum Principis Ex certa scientia.
- 24 Principe dicto statim maxime circa causa commissam, & alia de quibus est instrumentum.
- 25 Remedium l. 2. C. de rescind. vendit. facit cessare clausula, Ex certa scientia, in alienatione contrahentis adhibita.

- 35 Erroris omnem presumptionem tollit clausula, Ex certa scientia.
- 36 Donationem operatur clausula, Ex certa scientia, in se obligante sine causa.
- 37 Conditionem indebiti tollit clausula, Ex certa scientia.
- 38 Cognationem ulteriorem etiam praeludit clausula, Ex certa scientia, & facit presumere quod Papa voluerit vni plenitudine potestatis.
- 39 Tertio in iudicium preiudicium nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 40 Tertio preiudicium operatur clausula, Ex certa scientia, in privilegio in illa derogatione generalis.
- 41 Tertio ut preiudicium clausula, Ex certa scientia, necesse est quod sit adhibita causa cognita.
- 42 Causa cognita tantum apponi potest clausula, Ex certa scientia.
- 43 Causa cognita quando nulla precessit, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 44 In hijs qua in facto consistunt, & de quibus Princeps non presumitur habere scientiam, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 45 Potestas ubi in principe deficit, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 46 Papa confirmans ex certa scientia, non censetur alium nullum ex inhabilitate facientis consulari.
- 47 Defectus duplex ubi adest, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 48 Clausula, Ex certa scientia, nihil operatur quando apponitur super negotia, de qua Princeps non habet notitiam, vel in hijs, qua Princeps non potest sciare contra agnitum naturalem, ut nota. 39.
- 49 Error ubi est notitia, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 50 Rem aliter se habere quando causat, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 51 Erroneam & falsam informationem non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 52 Falsitatem narrationum non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 53 Defectus substantialis non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 54 Substantialia & solemnitates suppleantur & sanantur per clausulam, Ex certa scientia, quando processum fuit potestata, & cum causa cognitione.
- 55 Appellationem non impedit clausula, Ex certa scientia.
- 56 Princeps quando aliquid concedit ad instantiam partis, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 57 Pote absque, qua non contradixit, non operatur clausula, Ex certa scientia, maxime quando adhibita fuit causa cognitione.
- 58 Condictio in preiudicium non operatur clausula, Ex certa scientia, quoad non expressa.
- 59 Subreptum verum non tollit clausula, Ex certa scientia, nisi Princeps informatum procedat.
- 60 In diffinitionibus sine causa falsis non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 61 Confirmatio sanctorum, qua potest referri ad validam, & innotam semper refertur ad validam, & nihil operatur quoad invalidam.
- 62 Confirmatio generalis sanctorum, vel privilegiorum, seu alterius dispensationis, non confirmat aliquid illorum.
- 63 Confirmatio ex certa scientia privilegiorum Fra-

tribus Minoribus concessorum, an comprehendat in privilegia, qua iam in vbi non erant, ostendunt.

- 64 Dispensatio posterior, non facta prioris mentione minimè sit subreptiva, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 65 Dolus partu impetranti non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 66 Accessoria ad gratiam quando est clausula, Ex certa scientia, nihil operatur.
- 67 Princeps censetur facere ex certa scientia, si id in literis exprimitur.
- 68 Princeps censetur facere ex certa scientia, si fuerit certificatus saltem de natura negotij.
- 69 Princeps si aliquid facit cum iuramento, censetur facere ex certa scientia.
- 70 Princeps si in confirmatione inferat confirmationem integram, censetur ex certa scientia confirmare.
- 71 Confirmatio non potest dici verè ex certa scientia, non obstante appositione huius clausula, nisi totum tenor Papa monuerit, & fuerit inferum.
- 72 Princeps dicitur ex certa scientia, quando aliquid facit cum causa cognita.
- 73 Clausula, Ex certa scientia, si non sit expressa, sufficit de illa tacite constare.
- 74 Cellatio ex certa scientia fieri quando dicitur remissimè.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. Vgon. in tradit. clausulae pag. 16. Anton. Gab. comment. lib. 6. de clausul. concl. 2. Molin. de primogen. lib. 2. c. 7. num. 15. cum seqq. Perez leg. 5. vers. quæto 25 lib. 2. lib. 3. Ord. pag. 694. Menoch. de success. lib. 2. §. 6. a. n. 10. Menoch. consil. 1. num. 431. eum seqq. & consil. 16. num. 17. & 59. cum seqq. & consil. 156. n. 45. & consil. 181. num. 38. Mascard. de prob. concl. 1110. num. 7. Azucud. ad l. 2. num. 55. lib. 1. q. lib. 4. una Resp. lib. 4. numero 5. cum seqq. cod. tit. & lib. 4. Mathel. de Comm. ission. part. 1. c. 2. a. numero 23. Henric. in summa, lib. 7. c. 27. §. 4. lib. 7. pag. 64. Sard. consil. 303. num. 17. & consil. 313. num. 28. Valac. consil. 150. n. 6. & num. 33. Cabod. Luth. de res. 2. num. 3. part. 2. Card. Tusch. practic. conclus. sum. 1. lib. 1. conclus. 340. & seq. Sust. de legib. lib. 8. c. 18. à num. 4. Gonzal. ad regul. 1. Cancell. gloss. 45. §. 1. numero 75. & seq. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. c. 2. num. 215. Bernard. Græve. ad practic. Camera Imperiali, lib. 2. concl. 1. n. 46. Ludou. Rodolphin. de suprema, seu absoluta Principis potestate. §. n. 13. & c. 6. num. 5. cum seqq. latè Glorin. resp. 1. part. 1. num. 29 cum seqq. Mart. de clausul. art. 1. claus. 206. an 1. talis alia clausula. Monet. de communi. etiam voluit. c. 7. n. 94. cum multa seqq. [Theod. de Rubels in sing. Rota com. 2. par. cl. 33. & 391.]

Primus effectus est, ut idem operetur huiusmodi clausula quod clausula De plenitudine potestatis, & ubi observant Felin. in c. cum inter, num. 3. de except. Paris. consil. 1. num. 42. lib. 1. Alexand. consil. 92. incip. Perspectiv. n. 31. & seqq. lib. 6. Roman. consil. 369. n. 28. in fin. Curt. sen. consil. 48. incip. Memoria revalende, num. 26. & consil. 65. numero 10. Cort. in memorab. verb. clausula, pag. 115. Brinor. à Sole in secum communibus, verb. clausula 17. Gab. dicit. de clausul. concl. 10. num. 1. Menoch. consil. 103. num. 50. Matien. l. 7. gloss. 7. num. 4. tit. 7. lib. 5. una Resp. Aucunden. ad l. 40. Titul. gl. 12. num. 18. Marchel. de Comm. ission. part. 1. pag. 65. num. 132. Ludou. Rodolph. de suprema, seu absoluta Pri. ex pte potestate, c. 5. n. 14. Monet. d. c. 7. numero 96. Card. Tusch. d. l. 1. conclus. 340. num. 11 & 22. ubi n. 11.

post Abb. conf. 109. col. fin. lib. 1. extendit idem esse, quando hæc clausula habet etiam in eadem gratia, clausulas, *Nova abbas*, &c. n. 14. post Dec. conf. 654. *Idem*, n. 19. subdit quod non potest queri à Principe, cui ita faciat, quando ex certa scientia. [Theod. de Rub. d. cens. 19. n. 26. Magdalen. de numero 118. *testimonium*, p. 1. c. 2. n. 7.]

3 Secundum effectus est, quia hæc clausula habet vim clausulæ, *Non obstante*, gloss. mag. in fin. in *2. de elec. c. de vend. 2. gloss. 1. in l. unius si, C. de preb. Imper. offer. & in cap. verb. *usurarius*, de consue. in 9. Paul. de Cast. in l. 1. §. si in pro qua. sum. 3. si quid quæque inru. & cons. 102. Videndum, n. 1. ver. *errone* videndum, lib. 2. Ruin. c. 60. n. 5. vel. 1. Socin. conf. 3. num. 1. 1. vel. 4. Gloss. conf. 1. part. 2. num. 46. Menoch. dec. 1. c. 107. num. 12. & cons. 36. numer. 59. Monet. dec. 1. c. 101. Malcard. c. 108. n. 10. num. 40. Card. Tufch. de cons. 140. tit. 2. cum seq. vbi n. 5. post Aulench. conf. 111. Perbelli, num. 9. *perbelli*, præced. lib. 6. declarat hanc clausulam operari declarationem, & habere vim clausulæ, *Non obstante*, per se solum, quando non agitur de præiudicio tertij, & num. 12. post Fulg. conf. 151. incip. *Proponitur*, extendit hoc ipsam procedere etiam in re scripto, & privilegio ad fauorem iudiciorum concessio, & a num. 13. quærit an procedat, si agatur de derogando Canon. Concilij] Theod. de Rub. d. claus. 191.*

4 Tertius effectus est, quia habet vim clausulae,
Moen proprio, ut per Gabr. d. consil. l. num. 27. gloss.
 verb. *litterarum*, in fin. in cap. *litterarum*, §. 1. de rescript.
 in 6. Patil. consil. l. num. 17. vol. 4. Monet. d. cap. §. 104.
Gloriosiss. t. p. t. num. 32. Card. Tufch. d. consil. §. 40.
 num. 31.

3 Quartus effectus est, quod hæc clausula habet vim clausulæ. *Pro expressis habentes*, ut per Alexand. *conf.* 1. vol. 6. Gabr. *de concl.* n. 26. Monet. *d. cap.* 7. num. 101.

6 Quintus effectus est, quod hæc clausula confirmatio nullum, & inualidum, ita post Bar. in 1. si consil. 12. c. 3. ff. de appellat. Alexand. conf. 60. ff. si instrumentum. v. s. non abisset, c. 1. vol. 1. & consil. 1. vol. 1. Gub. d. consil. 1. num. 1. concludit Monet. de acq. 7. num. 95. quibus addit Gabr. Lufitania d. c. 12. c. 1. num. 3. dicit. 1. [Nam appositæ à Principe in confirmatione statutorum operatur ut censeantur confirmata statuta iniusta, & iuri communi contraria. Ant. Gabr. d. consil. 1. n. 2. Theod. de Rub. d. consil. 19. vbi n. 62. addit quod quando potest referri ad iusta, & iniusta, ad iusta tantum est referenda.] Nam quod falsum fuit ex certa scientia Principis, non potest in dubium revocari, Bart. in 1. si confirmaverit, c. 6. Codicil. ff. de iure codicil. Decian. conf. 61. num. 3. [Anton. Gabr. d. consil. 1. num. 2. quærit. Theod. de Rub. d. consil. 19. n. 44.] nec ab eo Principe quæri, cuius ita faciat, Dec. d. consil. 60. num. 2. & consil. 63. num. 19. Decian. conf. 18. n. 16. c. 1. b. c.

7 Sextus efficitur est, ut operetur etiam intollendo
 lus alteri quantum, ut plerique tenent ex relictis à
 Gabr. deo. d. 1. 1. §. 2. & à Menoch. de presumpt. lib. 1.
 ff. de i. g. l. 1. Sed de hoc plenius infra tra. 1.

Septimo effectus est, quod in dispositione, cui apponitur non requiritur partis citatio, ut voluerit Albiⁿ cap^m ex^m et de iudic. Roman. cens. § 69. i. jacob. & alij, quos refert Gabr. lib. 4. commun. ar. de sig. v. c. et al. n. 60. d. de r. iust. concl. 1. n. 7. ubi alius pcescit contrarium sentientes sed n. 13. et 14. has dissidentes opiniones conciliat ut prius procedat actio, cui ex liberalitate mera Principis proficiatur, vt collati beneficij, in qua citatio

non requiritur, cap. lici, de proband. in 6. pofferior in
adu deficius iuris contradicte, in quo regulariter
citatio requiritur, l. de ouequaque, ff. de re iudic. vel
prior in modico priedicte, pofferior in magno de
grau i referet, & fequitur Monet. l. cap. 7. verf. 98.
Et ex Roman. cap. 169. Cetera prima, n. 18. verf. non
est dubium, colligit Cardin. Tofch. l. 1. vel. 43. n. 23.
modificationem penfionis faciam etiam non citata
parte valere, fi ex cetera fciam.

Ostendit effectus est, quia facit, ut causa in Prin-
cipe presumatur, ut post *Comarcol. lib. 9. c. 1.* tradit
Gabr. d. 111. de clausulis, c. 10. c. 1. n. 11. d. amplians
num. 16. ut procedat, etiam si Princeps rem concedat
parte non citata, quia tamen amplio dubia est et
adducit per eundem Gabr. lib. 3. commun. 111. de iure
quasitio non tollenda, c. 1. n. 9. et ex Mafcard. de prob.
cons. 179. n. 10. pro eo refert Moner. d. cap. 7. n. 99.
& post Alexand. c. 116. n. 12. § 13. lib. 2. tangit
Card. Tufch. d. c. 1. n. 3. c. 1. n. 6.

Nonus effectus est, quod non liceat dubitare de eo, qui Princeps affertur, sicut neque quod concessionem fecit ex certa scientia, ut pluribus relatis tradit Gabr. d. concl. n. 2. §. 19. & post Dec. ac Decian. conclude Card. Tusch. d. c. 40. n. 14. nec dis-
ficient Monet. d. c. 7. n. 105.

Decimus effectus est, ut valeat delegatio Papæ 7ta facta non existenti in dignitate; ita pñt Lantane, in cap. quousam contra, versib. ita libani. maxime, de probationib. Concludunt Gabr. de officio l. i. num. 17. & Moner. de ap. 7. n. 100. amplianes quoad qualitates requisitas in delegato Papæ, iuxta text. in cap. statum, de princ. de re iudic. lib. 6.

Vnde cum effectus est, ut operetur quod con-
traria censentur sublata absque alia derogatione,
vel clausula, *Non obstat*, ut post Baldem. c. 5. §. n. 4.
et c. p. a. in derogatione, lib. 1. Alex. conf. 10. *Epist.*
infr. a. n. 9. et c. p. a. in derogatione, lib. 1. & conf. 10. *Pend.*
ratio, nom. 10. lib. 5. ac alios plures concludit Card.
Tuscl. d. concl. 140. n. 1.

Dandecimus effectus est, ut operetur, ut id iudicium confirmatur, si non est solemne, reddatur solemne, ita ut det robur quoad solemnitatem, sicut & quoad validitatem, ut post Gaidop. *conf.* 14. n. 4. *vers. preterea vides* d. 9. n. 1. *refoliar. Card. Tusch. d. comel.* 341. n. 9. vbi n. 10. post Alex. *conf.* 93. *Perf. p. 11. n. 10. & seq. lib.* & hoc extendit, idem esse in solemnitatem alienationis rei Ecclesie non solemnitatem factae, quia effectus solemnis si Papa illam confirmat cum hac clausula, vel de plegitudine potestatis cum clausula, *Supplex.* & c.

Decimus tertius effectus est, quod operatur, ut si concessio à Principe facta non extinguatur morte concedentis, ut per Gabr. d. rand. l. m. 33. & Monet. d. c. 7. n. 106.

Decimus quartus effectus est, ut hæc clausulæ: *Et cum aliis, De plenitudine potestatis*, operetur validitatem, & sanationem etiam circa defectum intrinsicum, ut post Alexand. de v. s. g. i. *prope finem*, num. 42. vers. *per hoc etiam*, docet Card. Tusch. de concl. 340. num. 11.

Decimosquintus effusos est, quod licet in re-
scriptis adiecta sit clausula illa, quate-
nus in iustis possi-
deant, ac similes, non fiat conditionaliter, sed causa-
liter, ut post Alex. conf. 16. vers. quoniam etiam, vol. 5.
tradunt Gabe. d. concl. t. num. 33. & Monet. d. cap. 7.
num. 108.

Decimus sextus effectus est, vt tollat omne iuris
obstaculum, vt per Franciscum Leon. in thesaur. fore.
Ecclesiastici. p. 4. cap. 1. n. 53. Monet. d. cap. 7. n. 109. &
sequi videtur Gabr. d. de iur. 1. n. 1.

- ¹⁸ Decimus septimus effectus est, vt operetur ptesumpcionem informationis in Principi: vt laic per Alex. conf. 15. n. 2. lib. 5. & dictum fuit in Bracharen. de Caba. n. 9. Iunij 1606. cum Grego. XV. impressa per Farinac. decif. 180. n. 2. p. 1. recent.
- ¹⁹ Decimus octauus effectus est, vt in confirmatione posita habeat vim noue concessionis, dummodo constet quod Papa habuerit plenam noticiam, cap. si Apostolica, vbi glo. verb. confirmationis, de prebend. in 6. Rot. in Baren. seu nullius Archiepiscoporum 23. Ian. 615. cum Card. Sacrao. impressa per Farinac. decif. 666. n. 7. p. 1. recent. tunc enim non dicitur simplex confirmatio, vel innovatio, sed ampliatio, & noua concessio, Ruin. conf. 31. n. 5. lib. 1. Gozadin. conf. 62. n. 11. Rot. de 192. num. 2. apud Farinac. part. 1. recent. quos refero ego ipse in collectis ad cap. cum dilectis 4. n. 20. de consue. vbi.
- ²¹ Decimus nonus effectus est, vt operetur quod Princeps etiam censetur dispensare cum iurpetrae super inhabilitate, vt post Ang. Alex. conf. 72. num. 4. vers. & si quis defuit, & conf. 113. in fine in casu, n. 3. & seq. vers. secundo illud concessit, maxime num. 5. & tenet Cardin. Tolch. de claus. 140. n. 17. & non dissentit Mart. de iurisd. p. 5. casu. 2. casu 176. num. 4.
- ²² Vigessimus effectus est, vt operetur quod nullus audiat contra factum Principis ex certa scientia, vt post Ioan. de Anan. conf. 44. num. 3. vers. quod autem operetur, concludit idem Card. Tolch. saepe citata concl. 140. n. 18. & reddit rationem, quia statim dido
- ²³ Principis, maxime circa cause commissionem, & alia de quibus est informatum.
- ²⁴ Vigessimus primus effectus est, vt in alienationis contractu adhibita faciat cessare remedium l. 2. C. de rescind. vendit. Menoch. conf. 1. n. 35. 1. & Bald. in ead. l. 2. quod. 7. n. 10. ad finem, Alexand. conf. 42. num. 7. lib. 1. Curt. sen. conf. 49. n. 75. Boer. decif. 142. n. 7. & 20. quos refero, licet non sequatur Pine Lad. d. 2. p. 1. cap. 1. n. 25.
- ²⁵ Vigessimus secundus effectus est, vt tollat omnem erroris presumptionem, ex traditis per Ang. Alex. & alios in l. id. & si quis, item quatuor, & si quis canon. Socin. m. conf. 72. in princ. vol. 3. & conf. 79. n. 46. vol. 4. Menoch. conf. 37. num. 145. Glorif. respons. 1. part. 1. num. 29.
- ²⁶ Vigessimus tertius effectus est, vt hae clausula, Ex certa scientia, operetur donationem obligantis si abique causa, alias non esset verum, quod soluens scienter indebitum non repetit, quia censetur donare, & ita post Alex. conf. 4. num. 9. vers. nec in isto casu, lib. 1. docet Card. Tulch. d. claus. 140. num. 31. vnde tollere conditionem indebiti, asserit Gabr. d. concl. 1. num. 39.
- ²⁸ Vigessimus quartus effectus est, vt viam pracludat ulteriori cognitioni, & faciat praesumere quod Papa voluerit vt plenius potestatis, tradunt Monet. in praed. de decimis, cap. 9. quod 3. n. 134. Cald. Tulch. d. concl. 140. num. 23. vbi subdit, quod hae clausula in privilegio, vel moderatione, per quod ius alteri auferretur, importat quod Princeps censetur facere de plenitudine potestatis.
- ²⁹ Limita primò, vt in tertij praeiudicium nihil operetur ita Socin. iun. conf. 77. num. 126. vol. 1. Alexand. conf. 122. vbi p. p. vult, in fin. num. 21. vers. secundo confirmo, lib. 4. Beroni. conf. 146. in fin. lib. 3. Menoch. conf. 101. n. 83. Card. Tulch. d. concl. 140. n. 39. Rol. conf. 7. n. 103. vol. 3. Paris. conf. 1. num. 84. & conf. 11. num. 121. vol. 2. & alij plures, quos referunt Gabr. d. claus. 1. num. 26. & Mart. de claus. p. 2. claus. 7. n. 10. quorum opinio procedere potest in medio

praeiudicio, contraria vero in magno, quod ligatur tradunt Ruin. conf. 12. vol. 3. & Afflic. ac Mazzan. citati à Gabr. d. concl. 1. num. 9. & Menoch. de praesumpt. lib. 2. praef. 9. num. 25. & conf. 16. num. 59. dum ait hanc clausulam habere vim specialis derogationis, eum de leui praeiudicio alterius agitur, secus si de graui, & ad hoc reducere diuot, seu potius intelligendi Gozad. conf. 5. num. 11. Roland. conf. 4. num. 164. vol. 1. Molin. d. lib. 2. cap. 7. num. 23. Menoch. conf. 1. n. 43. Burg. de Pace conf. 2. n. 45. Beunor. à Sole d. verb. claus. 15. & 25. Rendina in prompt. receptarum sententiarum, tom. 1. tit. 16. n. 11. Rodolphin. de suprema seu absoluta Principis potestate, cap. 7. num. 14. Mart. de iurisd. part. 4. de n. 1. casu 176. num. 3. Monet. d. cap. 7. num. 97. Rot. apud Cenc. post tract. de censib. decif. 72. num. 4. [Theod. de Rub. d. claus. 391. n. 19. cum seqq.]

Vnde post Corn. conf. 83. circa primam, num. 16. ³⁰ & seq. lib. 4. resoluit Cardin. Tulch. d. concl. 340. num. 7. quod hae clausula in privilegio iuncta derogatione generali operatur praeiudicium tertio, quando non est magnum praeiudicium, & num. 33. & 14. post Menoch. conf. 36. num. 57. & seq. & n. 6. 1. subdit, hanc clausulam non praeiudicare tertio, quando agitur de magno praeiudicio, etiam si ad sint aliae clausulae multiplicae, Non obstante, &c.

Intellige tamen requiri, vt hae clausula praeiudicet tertio, iuxta distinctionem supra positam, quod fuerit adhibita cause cognitioni, & quod is, cui praeiudicatur, fuerit citatus; ita post Socin. conf. 164. num. 6. vers. ex quibus remanet, lib. 2. Curt. iun. conf. 142. Habitu diligens, num. 8. vers. nec obstat, Berni. conf. 146. prope finem, num. 58. & seq. lib. 1. Crau. conf. 297. col. 5. vers. nec obstat, resoluit Cardin. Tulch. d. concl. 340. num. 38. & quod hae clausula non olli causa cognitioni apponi potest, tradunt Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. n. 12. & Menoch. conf. 1. n. 43. 1.

Limita secundò, vt quando nulla praecessit causa cognitioni, nihil operetur, ita Mil. in reperor. verb. certa scientia, Gabr. d. concl. 1. n. 52. Mart. d. claus. 73. n. 11. Monet. d. cap. 7. n. 121. [Theod. de Rub. d. claus. 391. n. 5. Duran. Rea. decif. 85. n. 129.]

Limita tertio, non operari in iis, quae in facto consistunt, & de quibus Princeps non praesumitur habuisse noticiam, vt per Alexand. conf. 23. vbi p. processu, num. 12. vers. debet intelligi, lib. 5. & conf. 122. vbi p. p. vult, in fin. num. 26. vers. 3. hoc confirmo, lib. 4. Curt. d. verbo clausula, pag. 113. Vinc. de Franchis decif. 192. num. 18. Menoch. conf. 1. n. 412. & conf. 193. in fin. Alois. Ricc. in collectis decif. part. 5. collect. 159. in fin. Bruuor. à Sole d. verb. clausula 18. Seraphin. decif. 163. num. 5. Sanchez de Matrimon. lib. 5. d. 1. n. 6. Rodolphin. d. de suprema seu absoluta Principis potestate, cap. 6. n. 5. Marchef. de Commiss. part. 2. pag. 357. num. 94. Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 2. n. 132. Card. Tulch. d. claus. 140. num. 44. Aldret. pro omnimoda Regularum exemptione, part. 2. cap. 1. num. 11. [Theod. de Rub. d. claus. 391. num. 1. vbi num. 84. id limitat quotiescunque Princeps saltem in genere, licet non in specie, de illo facto potuit habere noticiam, laic Rot. decif. 166. num. 9. cum seqq. p. 1. recent. vbi quod hae clausula operatur circa ea quae sunt facti, quando supra sciuit praeiudicium tertio, secus si ignorauit.]

Limita quarto, hanc clausulam non operari, vbi in Principe deficit potestas, vt per Couar. lib. 2. var. cap. 6. num. 9. vnde post Ruin. conf. 188. num. 16. & 17. lib. 1. resoluit Cardin. Tulch. d. concl. 340. n. 3; quod si Princeps aliquid confirmat ex certa scientia nullum,

nullum, quia is, qui facit actum illum, qui confirmatur, non potest ex capite inhabilitatis facere, potest si laici super re Ecclesiastica disponunt, non tenetur Papa confirmans ex certa scientia, talem actum nullum ex inhabilitate facientis consualitare; sic etiam idem Tusch. *eodem conclus.* 340. *num.* 36. post Alexand. *conf.* 112. *visu pariter, num.* 14. *vers.* quia respondens, *lib.* 4. extendit, ut idem sit quando Princeps secularis confirmat statutum laicorum, puta Collegij, quod non potest statui extra collegiatos, certe non operatur confirmatio, quod statutum illud consualidetur contra non supposito & contra quos statuentes non habeant facultatem.

37 Limita quintid, non operari, vbi adest duplex defectus, ut post Ioan. Part. *in cap. 1. de consuetudinibus, lib.* 6. & Gabr. *d. concl.* 1. *num.* 59. concludit Monet. *d. c.* 7. *num.* 11. *vers.* 4. vbi hoc temperat, nisi simul adsit clausula, *Suppletur omnes defectus, &c.*

38 Limita sextid, nihil operari, quando apponitur super negotio, de quo Princeps non habet notitiam, ut per Dec. *conf.* 142. *Et pro tenem, n.* 7. Gozad. *d. conf.* 5. *num.* 14. & 15. Alex. *conf.* 13. *num.* 13. *lib.* 3. Paris. *conf.* 1. *sub n.* 81. *vol.* 1. Glor. *resp.* 1. *p. a. n.* 3. Card. Tusch. *d. concl.* 340. *num.* 41.

39 Limita septimid, in iis, quae Princeps non potest statuere contra aequitatem naturalem, quia tunc haec clausula, & alij similes nihil operantur, ut per Menoch. *conf.* 104. *num.* 76. & *seq.* *lib.* 2. & Alex. *conf.* 31. *In causa, numero* 10. *vers.* non esset dum dicitur, *lib.* 7. quos refert, & sequitur Card. Tusch. *d. concl.* 340. *num.* 46.

40 Limita octid, nihil operari, vbi constat de errore, ut per Seraphin. *de Privilegiis iuramenti, priuileg.* 90. *num.* 3. Socin. *conf.* 159. *In presenti consultatione, n.* 24. d. 2. & Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 79. *num.* 10. quicquid dicant relati ad Card. Tusch. *circa loca, n.* 17. & quicquid paliter asserant, hanc clausulam impedire posse allegare errorem, Seraph. *d. priuileg.* 90. *n.* 3. & Donat. à Fioza *tom.* 1. *comm. apud lib.* 1. *tit.* 10. *num.* 121. *pag.* 163.

41 Limita nonid, non operari, quando constat temaliter se habere, ut per Socin. *conf.* 72. *numero* 4. *vol.* 3. Paris. *conf.* 1. *num.* 82. *vol.* 1. Menoch. *conf.* 1. *num.* 331. Glor. *resp.* 1. *part.* 1. *numero* 37. Cardin. Tusch. *d. concl.* 340. *numero* 18. quo casu contra hanc clausulam admitti probationem in contrarium, voluit Socin. *conf.* 79. *num.* 46. *vol.* 4. quem refert Glor. *resp.* 10. *num.* 106.

42 Limita decimid, non supplere erroneam, & falsam informationem, ex traditis per Valasc. *conf.* 130. *num.* 11.

43 Limita vndecimid, non purgare falsitatem narratorum, ut per Decian *in cap. de verborum, col. 1. de confirm. vel.* & Iosephum Sesse Aragonia *dec.* 113. *numero* 165.

44 Limita duodecid, ut non suppleat defectus substantiales, ut resolut Gabr. *d. concl.* 1. *num.* 40. Monet. *d. cap.* 7. *num.* 110. declinantes si sint defectus etiam substantiales iuris declarationis positiui, satis suppleri per hanc nostram clausulam, quando constaret Principem de iis notitiam habuisse; hinc inferretur fecus dicendum in defectibus naturalibus, hoc est, iuris naturalis, quamvis simul adsit clausula,

45 *Suppletur omnis & singularis defectus.* Et quod substantia & sollemniter suppletur, & sanantur, quando processum fuit patte citata, & cum causae cognitione, alias non, ex vanto notat Brunor. à Sole *d. verb. et.* *n.* 15.

46 Limita decimotertid, ut haec clausula non im-

pediat appellationem, ut post gloss. *verb. dignus, in cap. si quis audens* 16. *quasi.* 4. docent Gabr. *d. concl.* 1. *num.* 60. Monet. *d. cap.* 7. *num.* 112. *vers.* *luni.* 14.

Limita decimoquartid, ut per Princeps aliquid concedit ad instantiam partium, vt per Seraph. *de privilegiis iuramenti, priuileg.* 107. *num.* 38.

Limita decimoquind, non operari parte absente, quae non contradixit, maxime quando fuit adhabita sine causae cognitione, ut per Brunor. à Sole *d. verb. claus.* 15.

Limita decimosexid, non operari in praedictum concedentis quoad non expressa, ut post Sured. *conf.* 47. *num.* 19. & *seq.* resolut Card. Tusch. *d. concl.* 340. *num.* 40.

Limita decimoseptimid, non tollere vitium subreptionis, ut per Nicolaum Garc. *de benef. part.* 3. *cap.* 2. *numero* 133. Rodolphin. *d. cap.* 5. *numero* 13. hoc autem sublimita, quando Princeps informatus processit, quia tunc omne vitium subreptionis cessat, ut docent Alexand. *conf.* 116. *in fin.* *vol.* 6. Coen. *conf.* 311. *numero* 10. *vol.* 4. Cephal. *conf.* 637. *numero* 27. *vol.* 5. Gabr. *d. concl.* 1. *num.* 16. Rodolphin. *d. cap.* 5. *num.* 13. Glor. *resp.* 1. *p. a. n.* 3. [Theod. de Rubels *d. cl.* 39. *num.* 5.]

Limita decimooctid, non operari in dispensationibus, sine causa factis, ut per Mart. *de clausula, part.* 1. *clausula.* 73. *numero* 11. Monet. *d. cap.* 7. *numero* 114.

Limita decimononid, quia haec clausula in confirmatione statutorum, si potest referri ad statuta valida & inuolida, semper referatur ad valida, & nihil operatur quoad inuolida, ut tenent Sured. *conf.* 47. *num.* 19. Card. Tusch. *d. concl.* 340. *num.* 42. nam confirmatio generalis statutorum, vel priuilegiorum, seu alterius dispositionis, non confirmat aliquid illicitum, ex traditis per Felin. *in cap. Eccles.* 5. *Mario, a. a. m.* 4. *in fin. de consuet.* Bald. *in l. nonnulli papuli, a. m.* 37. *ff. de iustitia, Socinian. conf.* 32. *num.* 43. *lib.* 3. Rol. *conf.* 29. *num.* 32. & *seq.* *lib.* 1. Alexand. *conf.* 56. *num.* 8. *lib.* 1. Paris. *conf.* 33. *num.* 53. *lib.* 3. Coen. *conf.* 9. *num.* 5. *lib.* 3. Gutier. *in fin. confirm. part.* 1. *cap.* 38. *num.* 6. Rot. *dec.* 780. *num.* 6. *part.* 1. *diuers.* quos citat in *Collatione ad cap. ad nostrum* 3. *n.* 4. *de consuet. vtili.*

Ex quibus, & aliis non immerito procedit responsum Pontificis Iulij II. incip. *in molis anis* Ecclesia agro, quod refert Fr. Emman. *tom.* 1. *Balleram, pag.* 370. confirmauerat enim Sixtus IV. ex certa scientia per illa verba, & de novo concedimus privilegia Minoribus Fratibus concessa, quorum deinde fuit à Iulio II. vtrum huiusmodi confirmatio comprehendat ea privilegia, quae iam in usu non erant? Respondit Iulius negativè, quod scilicet privilegia, quae in usu non sunt, minime confirmantur. Nam licet Collectio privilegiorum Mendicantium, prout cum refert Fr. Emman. *quasi. Regal.* *tom.* 1. *quasi.* 8. *art.* 1. *ad finem*, asserat hoc Iulij II. responsum datum fuisse absolute, & generaliter propter defectum relationis, hoc est, quod Iulius II. ita respondit, quia plenè non fuit informatus de forma confirmationis, & quod in ea reperiebatur clausula, *Ex certa scientia, mera voluntate, Moun proprio, & pro prioris consuetudine*, & quod si de his clausulis plenè informatus fuisset, contrarium responderet, & post Cordub. sequitur Suar. *d. cap.* 10. *n.* 9. asserens non videre quid aliud possit responderi. Ego tamen aduerto, confirmationem illam Sixti quarti fuisse generalem privilegiorum Fratibus Minoribus concessarum, neque de singulis, & de ipsorum

ipſorum iuſtitia, & validitate cauſe cognitionem præſtaſſe: unde eam poſſit referre ad privilegia valida, quæ in vſu ſunt, & ad invalida, vel quæ alijs non ſunt in vſu ſed ea tantum debet referri, quæ valida, & in vſu ſunt, iuxta celeberrimam deſinitionem Ant. de Butrio, per text. ibi in *de cap. dolum*, n. 15. de *decimis*, multum commendandis quod hinc notetur, quod alibi non reperitur ſequatur Alexand. *conf. 139. numer. 10. vol. 4. Aulic. ad cap. 17. Prætorum, verb. Prætor*, n. 7. & poſt alios Cabed. *Lufit. decif. 3. numer. 5. part. 2. Rot. decif. 11. numer. 3. part. 2. recent. & confirmari poſſet ex text. & quæ ibi notant Abb. & alij communiter in cap. 1. *conf. nec conſuetudine, de his quæ ſunt à maiori parte Capituli, & in cap. 1. de iurisdictione*, lib. 6. Nec obſtat quod Pontifex ex certa ſcientia ſe confirmare adiecit: non enim ideo ſequitur ex certa ſcientia feciſſe, & plene de ſingulari informatum fuiſſe, imò defectus intentionis poſſet præſumi reſpectu eorum, quæ vel iniuſta ſunt vel per non vſum ſublata, quem defectum intentionis clauſula illa, *Ex certa ſcientia*, non tollit, per ea, quæ Doctores reſolunt, quos reſero *d. clauſ. 15. numer. 5. & ita reſpectu eorum, de quibus Pontifex non habuit notitiam, magis redactor ad confirmationem in forma communis*. Iuxta hanc igitur receptam traditionem reſpondendum 11. aſſerere facilius & præſtabilius eſt, quàm ab ipſo Pontifice interpretatione recedere cum Collicatore privilegiorum, & alijs, qui eum ſequuntur; & ita colligendo fateor, quod ſi appareat Pontificem ex certa ſcientia certioratum, quod aliqua privilegia non erant in vſu, ea confirmant per illam clauſulam, *Ex certa ſcientia innotuimus, & de nouo concedimus*, aut verba ſimilia, & nouum tobat, nouamque validitatem illis tribuit: fateor etiam hæc verba, & clauſulas huiuſmodi ſaris eſſe, etiamſi de certa ſcientia aliando non appareat, quando apponuntur in aliquo, certoque privilegio; & ſic procedit communis ſententia, quam de virtute illius clauſulæ addoxi *d. clauſ. 15. negamus tamen eſſe verba ſufficere reſpectu eorum, quæ invalida, aut in vſu non ſunt, quod confirmatio generalis eſt, & reſertur ad plura, quæ valida, & invalida eſſe poſſunt, iuxta doctrinam Butrij, quæ omni ex parte reſponſo Julij 11. quadrat.**

35 Limita vigefimò, non operari, vt poſterius diſpenſatio non facta prioris mentione minimè ſit ſubcepticia, ex traditis per Sanch. *de matrim. lib. 8. diſp. 22. n. 8.*

36 Limita vigefimoprimum, nunquam ſupplere dolum partis impetrantis, vt per Fr. Emman. *queſt. Reg. tom. 1. q. 8. art. 15.*

37 Limita vigefimofecundò, nõ operari, quando eſt neceſſaria ad Gratiam, vt poſt Alexand. tradit Card. Tufch. *d. eor. 340. n. 49.*

38 His ita breuiter conſtitutis circa vim huius clauſulæ, & non effectus illius, reſtat nunc inquirere, quando hæc noſtra clauſula ineſſe videatur, & qualiter probetur. In primis Princeps cenſetur facere ex certa ſcientia, ſi id in litteris exprimit; vt docent gloſſ. *verbiſtiterarum, in fin. in c. ſtantium, in prin. de reſcriptis*, lib. 6. Abb. in *cap. examinatus, in fin. de confirm. util. Dec. in cap. portella, numer. 15. verſ. 3. quando expreſſe, eodem tit. Rom. conf. 117. n. 7. Rojn. conf. 11. numer. 5. lib. 6. & fuit dictum in Teletena admiſſionis 17. Iunij 1609. coram D. Pamphilio, apud Farin. *decif. 192. numer. 3. p. 1. rec. & apud me in collect. ad c. cum dilecti 4. n. 15. in fin. de confirm. util.**

39 Deinde cenſetur facere ex certa ſcientia, ſi fuit certificatus ſolùm de natura negotij, *cap. paſtoralis,*

*3. proterea, de off. deleg. Oldrad. conf. 310. numer. 6. verſ. facit etiam, Card. Tufch. d. d. c. conſol. 341. n. 1. vbi numer. 10. poſt Decian. conf. 118. numer. 169. & ſeq. lib. 1. ac Cephal. conf. 439. n. 43. lib. 5. extendit etiam quando Princeps ad informationem Magiſtratus aliquid concedit, quia cenſetur ex certa ſcientia concedere & numer. 4. poſt Bald. conf. 161. *Preſentur*, n. 4. lib. 5. verſum eſt etiam ad notandum, & Alex. conf. 133. Super quaſiti, n. 14. verſ. ad hoc etiam accedit, lib. 5. ampliatur, vt ſi Princeps aliquid facit cum iura-mento, cenſetur ſciere ex certa ſcientia, eum iuramentum habere vim clauſulæ derogatorie, *Ex certa ſcientia*.*

Si etiam huiuſmodi clauſula præſumitur ineſſe, & ſi Princeps in confirmatione inleat confirmatum integrum: nam tunc cenſetur ex certa ſcientia confirmare; ita Abb. *conf. 101. In quaſiti quæ vertitur, n. 9. lib. 5. in cap. 1. numer. 6. & in cap. examinatus, & in cap. venerabili, numer. 2. de confirm. util. Gabr. conf. 21. n. 7. lib. 1. & conf. 181. numer. 1. & ſeq. lib. 2. Gutier. conf. 11. numer. 7. & 8. Card. Tufch. d. d. c. conſol. 341. numer. 7. Aloyſ. Ricc. in collect. *decif. part. 5. collect. 159. 1. Decian. trall. crim. tom. 1. lib. 1. cap. 1. lib. 4. Manen in trall. de iuram. part. 4. efflu. 1. queſt. 4. n. 20. Oſan. Glor. reſp. 1. part. 1. n. 12. Carol. de Graſſis de efflu. cler. efflu. 2. n. 158. Rota apud Farin. *decif. 340. in t. collect. conſiſtorum*, & *decif. 339. numer. 2. part. 2. rec. Hinc eſt, 63. quod ait Seaph. decif. 112. confirmationem non poſſe dici veri ex certa ſcientia, non obſtante appoſitione huius clauſulæ, niſi torus tenor Papæ innouerit, & fuerit inſertus, ſequitur Nicc. Garc. de benef. 1. cap. 2. n. 213. & Aloyſ. Ricc. d. collect. 159. n. 10. med.***

Extende, quid Princeps dicitur facere ex certa ſcientia quando aliquid facit cum cauſe cognitione, vt poſt Alexand. *conf. 112. Vſuſ pontif. numer. 12. lib. 4. oſtendit Card. Tufch. d. conſol. 341. numer. 9. vbi numer. 30. hoc intelligit maximè, quando ex intervallo facit, quia magis operator validitatem, & certam ſcientiam; & n. 11. ait ſufficere, quod faciat mentionem in reſcripto de proceſſu, appellatione, & meritis, & numer. 1. idem eſſe dicendum aſſerit, quando Princeps fuit certificatus de omnibus, vel quando inter partes contradicentes reſcripſit ex certa ſcientia: nam ſi non ſit expreſſa hæc clauſula, ſufficere de illa 64. tacite conſtare probat D. Barb. in *l. qui poſſet quam n. 126. ff. de iudiciis*.*

Quando dicuntur collatio & confirmatio ex certa ſcientia Pontificis ſcientia fieri, vide Sanch. in *præcepta De. ealogi, tom. 2. lib. 7. c. 29. n. 144.*

CLAUSULA LX.

Executiva.

- 1 Executiva clauſula non ampliatur, nec alterant, aut mutant principalem diſpoſitionem.
- 2 Clauſula plures acceſſoria executiva non diſponunt & n. 4.
- 3 Executiva clauſula non alterant principalem diſpoſitionem, etiamſi remaneret ſuperſua ſi illam non ampliarent.
- 4 Executiva clauſula prolata à partibus diſponunt.
- 5 Iuramentum, ſi ad ſi clauſula acceſſoria & executiva, ampliatur diſpoſitionem.
- 6 Executiva clauſula non alterant diſpoſitionem, quando ſunt acceſſoria, ſecus ſi principales.

- 8 Executiva clausula declarans dispositionem.
9 Executiva clausula que dicuntur, ostenditur.

Clausule executionis non ampliat, nec alterant, aut mutant principalem dispositionem; Clem. 1. de probend. Dec. conf. 304. num. 6. & seq. & conf. 413. n. 8. & conf. 470. n. 4. & conf. 500. num. 9. Anton. de Barr. conf. 39. Cachetan. Pidem. decif. 164. num. 6. 2. Coustr. in rub. de testam. p. 2. numer. 33. in fin. Verall. decif. 83. num. 3. p. 1. Molin. de primog. lib. 4. c. 2. num. 4. 2. & 49. cum seq. Vipecent. de Franchis decif. 323. num. 4. 2. Menoch. conf. 84. num. 45. Sord. decif. 45. n. 18. & conf. 145. num. 24. Peregr. var. lib. 5. tit. de pallio & cennet. n. 182. Mart. de clausul. part. 4. claus. 20. num. 2. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 786. Alexapd. Tentacing. var. resolut. lib. 1. tit. de rescript. resol. 8. n. 1. Seraph. decif. 374. n. 2. & decif. 716. n. 3. & decif. 1231. num. 5. Sanchez de matrim. lib. 6. disp. 29. num. 9. Card. Tulch. praxi. concl. tom. 1. in C. concl. 312. num. 1. Gage. Girona de privilegiorum, sive exempti. expheos. n. 243. Iosephus Sesse Aragonia decif. 24. numero 3. Gregor. dec. 311. num. 1. Monet. de commutat. vltim. volut. c. 7. num. 48. cum seqq. [laté Castill. controuers. tom. 4. c. 48. n. 4. cum seqq. Theod. de Rubels in singularib. Rota tom. 3. p. 4. claus. 393. num. 1. Rota dec. 55. num. 5. p. 1. in posthum. Farin. alijs p. 3. recent. vbi dicit quod licet clausula executionis fortius ligent, non tamen ampliant principalem obligationem, & decif. 216. n. 2. eadem p. 1. vbi quod non ampliant dispositionem, declarant tamen qualis fuerit mens disponentis, nouissime Modern. de supplicat. ad Sanctissimum p. 2. cap. 26. n. 14.]

Primò amplia, etiam si sint plures clausule accessorie executionis, quia non disponunt, vt post Dec. conf. 373. num. 14. tradit Catd. Tulch. de clausul. 312. num. 34.

Secundò amplia, etiam si clausula executionis remaneret superflua, si dispositionem non ampliarent, vt est casus in d. Clem. 1. de probend. Curt. iur. conf. 274. num. 49. vbi 3. Ruin. conf. 171. n. 2. Decian. conf. 12. num. 20. & 18. Mart. d. clausul. 20. num. 3. vbi n. 4. declarat hoc esse intelligendum, quando verba clausule executionis sunt conditionaliter prolata, quæ non disponunt, secus si non sunt conditionaliter prolata, sed dispositiue.

Tertiò amplia, vt non solum non ampliunt, sed etiam nihil disponunt, Menoch. conf. 2. num. 58. & conf. 285. numero 15. Mart. d. clausul. 20. num. 10. Prolata tamen à partibus disponunt, ex deductis per Menoch. conf. 87. num. 6. & 41. & per Peregr. d. iur. de pallio & cennet. n. 182. vbi subdit, quod prolata in medio inter dispositiones attendendæ sunt, & quod prolata à Notario non solent habere multam vim.

Limita, vt clausula accessoria & executiua ampliet dispositionem, si adest iuramentum, Roland. conf. 8. num. 14. & seq. lib. 1. Card. Tulch. d. l. i. C. concl. 312. num. 44.

Limita deinde, seu potius declara, quod dicitur clausula executiua non alterare dispositionem, procedere quando clausula est accessoria, secus si principalis, Crauet. tom. 15. n. 1. Dec. conf. 104. incip. in iudicam. col. fin. n. 6. & seq. & conf. 194. col. antepen. & conf. 373. n. 14. & conf. 413. n. 7. Card. Tulch. d. concl. 312. n. 50.

Limita denique, seu potius declara, quod licet clausula executiua non ampliet, tamen declaratur, Dec. conf. 423. incip. Nigari non potest, in fin. Curt. sen. conf. 49. Alex. conf. 62. lib. 1. & conf. 195. n. 8. lib. 2. Cardin. Tulch. d. concl. 312. n. 28. Ioseph. Sesse d. decif. 24. n. 6.

Dicuntur clausule executionis, quæ incipiunt à 9 clausula, de quibus, &c. vel à clausula 2. num. 1. &c. quæ soleant à Notariis apponi post perfectum contractum, Mart. d. clausul. 20. num. 1. Iosephus Sesse d. decif. 24. n. 5. Stephan. Gratian. descript. forens. c. 609. d. n. 10. Card. Tulch. d. concl. 312. n. 26. [Theod. de Rubels d. l. i. 393. n. 8.]

CLAUSULA LXI.

Ex nunc proxt ex tunc:

- 1 Dilectus referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Ex nunc proxt ex tunc, in rescriptis Apostolicis est retroactiua ad tempus data.
- 3 Relata ad futurum clausula, Ex nunc proxt ex tunc, inuersa actum in tempus ad quod referuntur.
- 4 Conditionalis in dispositione apposta clausula, Ex nunc proxt ex tunc, non operatur retroactionem, nisi iustificata condicione.
- 5 Gratia non suspendit clausula, Ex nunc proxt ex tunc, quando est apposta in collatione de vacanti, secus si de vacatura.
- 6 Clausula, Ex nunc proxt ex tunc, operatur quod vnum tempus videatur alteri esse.
- 7 Gratia expellatini concessa cum clausula, Ex nunc proxt ex tunc, retrotrahitur ad tempus data ipsius gratia.
- 8 Retroactiua ad diem data in preiudicium iuris alteri acquisiti medio tempore non est clausula, Ex nunc proxt ex tunc.
- 9 Gratia ita dicitur perfecta, si Papa concedat expellatini de beneficio vacante, cum clausula, Ex nunc proxt ex tunc, vt non expirat morte concedentis.
- 10 Episcopus mandans clerico, vt debitorum si confessum soluat intra set dies, alius ex nunc proxt ex tunc excommunicatum exstiter, talis valet excommunicatio.
- 11 Clausula, Ex nunc, &c. apposta in constituendo collari in tempus mortis, vel post operatur effectum suum post mortem constituendum.
- 12 Denatiue cum hac clausula facta per patrem filio, in illa clausula, constituti, sequuntur morte patris donanti, donumque transferri facit in filium à die iniiti contrahit predicta donatiue.
- 13 Excommunicatio si feratur sub verbis, Ex nunc proxt ex tunc, an sit eadem lata sententia, vel ferenda, remissum.
- 14 Constituio in qua adest clausula, Ex nunc proxt ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis illius.
- 15 Clausula, Ex tunc cum fuerit clericali character, insignitus, quid importet, ostenditur.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. d. clausul. p. 1. claus. 54. in vltim. impress. Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 1. collect. 71. & part. 4. collect. 733. Matelcot. var. resolut. lib. 2. cap. 39. n. 28. & 29. Massob. in praxi habendi consensum prolata 25. dub. 13. num. 18. secundum Rom. impress. Gonzal. ad rub. 8. Cancell. 5. 3. prope num. 86. Vician. in praxi in iurisdictione lib. 13. cap. 7. num. 57. cum seqq. Ioan. Bapt. Cost. de retroacti. c. 10. effectum 1. & de clausula cennet. claus. 123. Cened. post lib. praxi. quest. sing. 14. [Fontanel. de pallio nupt. claus. 4. gloss. 3. num. 22. cum seqq. & gloss. 4. a princip. Theodol.]

Theodof. de Rubcis in *ingular. Rota rom. 2. part. 4. claus. 398. n. 1. cum seqq.* Duran. *Rota decif. 48. n. 22. & seq. 36. 2. n. 18. Rot. decif. 770. n. 1. p. 1. in pofit.* For aliar p. 3. *ver.*

2 Appofita in refcriptis Apoftolicis eft retrotraftiua ad tempus datæ, & operatur vt refcriptum retrotrahatur, veluti fi aucto à principio parè factus effet, tra Bruator à Sole in locum commun. *verb. clausula 20. Camill. Borrell. in fuma omniur decif. 121. 20. n. 383.* habet enim hanc effectum, vt actus poftea factus cenfetur iam à principio factus. *glor. verb. x. nunc. in Clem. volentes, de heret. & ibi Zabartell. in prima oppof. Alex. conf. 83. pofit. numer. 2. verf. confirmant, vol. 2. & 2. conf. 11. 2. numer. 26. verf. ex praditum, vol. 6. Callan. conf. 53. vol. 1. verf. 14. & verf. 23. & conf. 66. vol. 5. verf. ad hoc, Soc. iun. conf. 106. n. 2. & vol. 1. Tiraq. d. retrall. conuict. 2. 1. gloff. unic. numer. 86. & de iure conf. 100. p. 3. limit. 2. n. 16. Regin. iun. conf. 678. numer. 12. vol. 6. Silu. conf. 97. numer. 5. Colim. in pragmat. facit, de collat. 9. ut verò, in *verb. prout ex tunc, Cened. d. 5. p. 14. n. 1. Rebuff. in comment. ad 1. mulieris 23. verf. prout ex, ff. de verb. fignif. pag. 95.**

3 Ad futurum relata infert aucto in tempus ad quod refertur. *Honded. conf. 44. n. 59. rom. 2. vbi n. 60. oblecta, quod quando dicitur & conuictio, Ex tunc prout ex tunc, retrotrahitur ad tempus ad quod quo tamen ap verum fit, vide quæ iura dicam.*

4 Appofita in difpofitione conditionali non operatur retrotraftionem, nifi iustificata conditione. *Put. decif. 383. lib. 1. in coroll. Parif. conf. 81. numer. 17. vol. 4. Gigg. refp. 2. numer. 13. Callad. decif. 3. numer. 15. de proband. Cened. d. 5. p. 14. n. 3. Gabr. conf. 189. in fin. vol. 1. Greg. de fca 28. m. 4. Aloyf. Ricc. d. collat. 753. in medio, Mart. d. claus. 4. m. 1. Honded. rom. 2. conf. 18. numer. 43. & n. 64. vbi n. 65. ait, quod adiecta conditione in difpofitione collata in tēpus mortis, interim non transfert poffeffionem, & ita non operatur à die dato inftrumenti, fed folum à die purificatæ conditionis, Parif. conf. 81. numer. 17. vol. 4. & fuit dictum in *Signina Caffro* numer. 15. *Nauicleris 163. coram R. Duice Coccino Deana, in verf. quid vero.* [Notat quod facit difpofitionem puram. *Fontauel. d. gloff. 3. numer. 17.*]*

5 Quando eft appofita à Papa in collatione de vacanti, non fufpēdit gratiam, fecus fi de vacaturo, *Callad. decif. 3. n. 15. de proband. Crefcen. decif. 7. n. 3. & 19. de conceff. proband. Achill. decif. 7. numer. 4. de renunc. & fuit dictum in Illud. *Canonicus 25. Othobru 1597. coram Card. Pansibilo, quor refert Mart. d. claus. 3. n. 2. & Aloyf. Ricc. d. collat. 753. in prim.* [Theodof. de Rubcis d. claus. 398. numer. 6. vbi numer. 7. idē operari dici quando eft pofta in collatione de vacaturo, dummodo gratia fit pura, licet executio collata in futurum eueniat.]*

6 Operatur quod vnum tempus videatur alteri inelle, Doctores in *l. huiusmodi, la fecunda. ff. de verb. oblig. Negul. de pignor. part. 3. membr. 2. numer. 5. & 6. Tiraq. de retrall. 2. 2. 3. gloff. 1. numer. 86. Staphil. de literis graui. in prefat. numer. 17. & seq. Othobru. Vulpel. de prefat. fignif. fub dicto, ex tunc, pag. 16. Cavaican. decif. 45. numer. 8. part. 1. Salut. Tiber. in formul. inftrum. lib. 2. cap. 3. numer. 11. Surd. decif. 113. numer. 20. Mart. d. retrall. clausul. part. 2. claus. 27. numer. 1. Mafcard. concluf. 1239. numer. 3. Mari. Anton. var. refol. lib. 1. refp. 76. numer. 3. & Stephan. Gratian. difcept. forenf. cap. 1. 19. numer. 18. Marchef. de conuict. p. 3. pag. 352. numer. 89. in ultima im. prefat. [Theodof. de Rubcis d. claus. 398. n. 9 & 15. Duran. *Rota dei. 158. n. 10. Rot. apud Paul. de Rubcis decif. 7. m. 6. vbi quod transfundit tempus præfens in futurum.**

Gratia igitur expectatiue conceffa cum hac clausula, retrotrahitur ad tempus datæ ipfius gratiæ, *Felin. in cap. licet caufam, n. 6. de probat. Alex. conf. 121. numer. 2. lib. 6. vnde perinde eft, ac fi Papa tempore datæ primam gratiam contuliffet, Crefc. decif. 14. lib. 1. aliis decif. 7. n. 1. 5. de conceff. prob. Ferrer. conf. 114. numer. 7. lib. 3. Rot. in *Anconitana Canonica 9. Othobru 1592. coram Penia.**

Non eft retrotraftiua ad diem datæ in pziodi. 3 cium iuris alteri quæfiri mortuo tempore; ita *Put. decif. 186. lib. 2. m. coroll. Mart. d. p. 1. claus. 3. 4. numer. 3. Camill. Borrell. d. 212. 1. o. m. 383.*

Hincque fit, vi fi papa concedat expectatiuum de benificio vacaturo cum hac clausula, gratia vique adeo dicitur perfeda, vt non expiret morte conuictis, vt fuit dictum in *one Calaguriana Canonica 1. iunij 1591. coram Penia*, cuius meminit Gonzalad *reg. 8. Cancell. gloff. 12. m. 42. verf. sic etiam, D. Lotter. de re benefici. lib. 3. q. 2. n. 14.*

Epifcopus fi mandauit clerico, vt debitum à fe 10 confeffatum foluat intra tot dies, aliis ex nunc prout ex tunc excommunicatus exiftat in talis valeat excommunicatio? Affirmatiue refpondet *Bald. inc. 1. de milite vofal, qui conuictus eft, in vob. f. de verum, verf. fed pone, clericum, fub n. 15. quem refert & fequitur Guidop. decif. 588. n. 2. vbi fubdit, quod dictio, nunc, fignificat perfectionem aucto verbi prolari, & tunc, effectum verbi confummati, & quod hic non adeft aliqua perplexitas in iſtis fententiis, Aloyf. Ricc. d. collat. 7. in fine.*

Autem hæc clausula appofita in confitito 11 collato in tempus mortis, vel poſt operetur effectum fuum poſt mortem conſtituitur? Pro vtraque parte multa adducit *Thefaur. decif. 18. p. 1. coram, & tandem refert pro negatiua fuiſſe dictam reſolutionem: poffeffio tranſfertur per clauſulam, conſtitui, quando adſcribitur hæc clauſula, vt tradunt *Negol. de pign. 1. mem. 2. n. 4. Tiraq. de iure conſenti, numer. 25. limit. 1. Othobru. Vulpell. citat loco, n. 2.**

Verum autem hæc clausula appofita in donatiōe 12 facta per patrem filio cum clausula, conſtitui, fequitur morte patris donantis, dominium tranſferri efficitur in filium à die iniri contractus prædictæ donatiōis? Affirmatiue refpondent *Tiraq. de iure conſenti, p. 1. limit. 2. n. 5. Vinc. de Franch. decif. 2. 1. 3. n. 1. Quid fi quis donauit omnia bona ſua, caſu quo ſine liberis moreretur, conſtituens ſe ex nunc prout ex tunc, & c. contra, nomine donatarij dicta bona poſſidere, an ſequuto caſu dominium eorum, tranſeat in donatoriis hæredem, vel in donatarium? & tranſire in donatarium tenere relati per *Guidop. decif. 168. numer. 1.**

Verum autem fi proferatur excommunicatio ſub 13 verbis huius clauſule, fit eo caſu canon ſententiæ late, vel ferendæ? Vide *laſ. in l. ad diem, numer. 3. de verb. oblig. Salzed. ad Bernard. reg. 163. verf. 1. f. m. 2. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 4. numer. 20. cum ſeqq. & plures alios quos citat *Cened. ad Decretales, collat. 36. n. 3.**

Conſtitutio, in qua adeſt hæc clausula, *Ex nunc, vel, Ex tunc, ſtatim ligat à tempore promulgatiōis 14 illius, gloſ. ſing. in Clem. 2. verf. ex tunc, de heret. Tiraq. retrall. conuict. 3. 1. 2. 1. m. 86. Rebuff. in comment. ad 1. mulieris appellatiōem, verf. ubi in diuerſ. idem, ſcribit quod lex trahitur ad præterita, quando adiecta fuerit illa dictio, & in verſ. 9. tenet dictiōnem, *Ex nunc, ſuſpendere auctum, & ſententiā interlocutoriā iudicis vique ad extremum tempus iudicis, quemadmodum dictio, Ex tunc, vt in cap. licet, de probat. quicquid dicat *Felin. in d. cap. licet caufam, numer. 6. de probat. nulla eſt vis an dicatur, Ex nunc prout***

propter hoc, vel est contra, Ex tunc propter ex nunc, quia semper trahitur ad diem existentis conditionis, propter iuramentum cum ratione, tradit Cosm. in prag. sanct. iude collat. 5. et verum, in verb. propter ex tunc, Abb. in cap. praterea, et secundo, nunc. 12. de appellat. Bahl. in cap. 1. de multa, vassallo, qui continetur ad. num. 16. et 17. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 4. n. 10. Cened. d. sing. 14. n. 3. in sup. [Theodol. de Rub. d. claus. 393. n. 11. vbi n. 12. intelligit quoad nullitatem actus, non quoad poenam.]

15 Clausula, Ex tunc cum fuerit clericali charactere insignitum, appositum in translatione factum in laicum, operatur ut transferens licet exigit pensionem usque in diem initiationis, ut per Hieron. Gabr. confil. 185. d. n. 3. et confil. 186. per totum lib. 1. Flamin. de rescriptis. lib. 6. q. 4. n. 5. et 60. D. Lotter. in tract. de re. lib. 1. q. 4. n. 11. Nam hodie nulli permittitur facultas transfrendi pensiones in laicum praterquam cum clausula, Ex tunc propter ex tunc cum fuerit clericali charactere insignitum, quod intelligitur de characteris exequibili, ut plenè deducit Gabr. confil. 189. d. n. 7. et sub n. 11. lib. 1. D. Lotter. d. q. 4. n. 131.

16 [Fui sepe interrogatus an pensio à Papa reteruata cum hac clausula, Tibi ex nunc propter ex tunc, et contra, postquam eras legitime tibi suffraganeus clericali charactere rite insignitus fueris, &c. debeatur à die datæ Bullarum reteruacionis, vel à die suscepti Ordinis clericali? Difficultas in eo consistebat quòd videbatur conditionem illam suscipiendi Ordinem retrorahri ad diem gratiæ concessæ, ac perinde habendam ac si fuisset pensio reteruata clerico iam effecto. Sed his non obstantibus contrarium verius est, per ea quæ resoluisti Hieron. Gabr. d. confil. 186. n. 14. dum tenet quòd in rescriptis, et g. a. iis, quæ imitantur naturam vicinarum voluntatum, conditio etiam casualis non retrorahitur, sed tempus conditionis inspicitur, et perinde est licet sit tempore conditionis fuisset gratia facta. c. si pro eo, de rescriptis. in 6. et idem Hieron. Gabr. cit. loc. n. 16. subdit retroractionem non concedi hoc casu defectu extremi ad quodvis tempore expeditionis Bullarum, cui pensio cum hac clausula reteruata fuit, erat inhabilis, et n. 19. respondet ad hanc clausulam, Ex tunc propter ex tunc, in hæc verba. Quis in gratia conditionali hæc verba reteruntur ad diem conditionis, glossæ et Doctores in d. Clem. 1. de concess. prob. vbi Card. n. 9. Imol. n. 10. Oldrad. confil. 129. n. 4. et 27. Paris. confil. 81. numer. 12. vol. 4. imò constat ex verbis Papam fecisse gratiam post charactrem susceptum, et non ante; ea enim aduerbia, ex tunc, et de cetero, prolata sunt solum respectu gratiæ pære, &c.]

CLAUSULA LXII.

Generalis.

- 1 Generalis clausula restringitur ad ea omnia, quæ specialiter in contraria sunt expressa.
- 2 Generalis clausula refertur ad renuntiationem.
- 3 Generalis clausula si procedat, et subsequatur specificationem, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, etiam in quibus sunt specialiter promissa.
- 4 Generalis clausula subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatum causam, quando id potest fieri salua ratione recti sermonis.

August. Barbosa de Clausula.

- 5 Clausula generalis post specificationem specierum in renuntiatione comprehendit solum casus similes, non vero maiores.
- 6 Clausula generalis in principio posita, ad omnia sequentia refertur; in fine verò posita, ad omnia præcedentia.
- 7 Generalis clausula in dubio non restringit, quando post expressionem generis subsequitur enumeratio specierum.
- 8 Generalis clausula, quando inquit ratiocur ad maiora expressis refertur debet, ad ea referenda est.
- 9 Generalis clausula exclusiva non refertur ad privilegia.
- 10 Generalis clausula inclusiva favorabilis non refertur ad elisiones, et prohibita.
- 11 Privilegia clausula generalis non persequitur ad ea, quæ presumuntur ignota.
- 12 Generalis clausula posita in mandato restringitur tantum circa contenta in mandato.
- 13 Dispositio plures non habent vim supplendi clausula generales.
- 14 Generalis clausula non extenditur ad non verificabilia.
- 15 Conciliari dispositio non derogant clausula generales.
- 16 Generales clausula geminata important, ut nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit.
- 17 Generalis clausula an et quando refertur ad ea, quæ habent specialem determinationem, remissum fuit.

Restringitur clausula generalis ad ea omnia, et quæ specialiter in contraria sunt expressa, ut per Aloys. Ricc. in collect. disp. 4. collect. 1. 100. Card. Manric. de tact. et ambig. conuen. lib. 3. tit. 8. num. 37. et Stephan. Gratian. disp. forens. cap. 893. n. 18. Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Camer. disp. 111. n. 1. vbi dicitur quod refertur ad enunciatam, et fuit dictum in Romana societate officij 13. Jan. 1600. coram Iulio, impressa per Marches. de commiss. p. 2. pag. 83. n. 2. in vlt. in prescript. [Valenzuel. confil. 134. n. 43. et 44. vol. 1.]

Intellige primò, seu potius declarata, quod si generalis preterdat, et subsequatur specialis, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, et in quibus fuit specialiter promissa Melech. Phorbos. Lusia. disp. 57. n. 4. tom. 1. nam aliis non extenditur ad specificata, Menoch. confil. 111. n. 6.

Secundò declarata, quod quando est generalis subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatum causam, quando id potest fieri salua ratione recti sermonis d. si de curia, c. de translat. Cels. Vgon. in tract. claus. pag. 47. et 2. Matt. de claus. p. 4. claus. 1. n. 3. Card. Tulch. pract. conel. tom. 1. lit. C. conel. 309. n. 6. vbi n. 1. subdit, quod clausula generalis post specificationem specierum in renuntiatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores, de quo etiam Marc. d. claus. 1. n. 6. vbi n. 7. ampliat etiam in dispositione, vbi clausula generalis non trahitur ad maiora, vide Aloys. Ricc. par. 4. collect. 1164.

Clausula generalis in principio posita, ad omnia sequentia refertur, ut per Azuod. l. 6. n. 2. tit. 15. lib. 4. nota Ricop. In fine verò posita, ad omnia præcedentia refertur, gloss. finis l. si negotium, c. de negot. gestis, Menoch. confil. 334. n. 8. Mart. d. claus. 1. n. 9. vbi subdit, hoc procedere quando clausula generalis aliter iudicat non potest secundum restitucionem sermonis.

Q o vel

vel sequeretur correctio, aut repugnantia in eadem dispositione, aut ex alia simili causa. x. cicut. *Rocum decif. 54. n. 15. & seq. p. 2. dicitur.* [Theodof. de Rub. d. sing. *Rota rom. 1. p. 4. n. 405. n. 1.*]

7 Deinde clausula generalis in dubio non restringit, quando post expressionem generis subiungitur enumeratio specierum, quia species dicuntur expresse causa demonstrationis, & maioris declarationis, non autem restrictionis, *l. quafum, §. fin. ff. de fundo instr. l. legata superfluitati, ff. de superfluitati legata, Soc. iun. conf. 68. n. 30. lib. 1. Crauet. conf. 157. n. 7. Roc. decif. 118. p. 3. dicitur.* Mart. d. claus. 1. n. 13. vbi n. 14. Inuelligit præsertim, quando specierum enumeratione recipitur actum legendi, & n. 15. idem aut, quando genus, & species eandem personam respiciunt. [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 5. cum seqq.]

8 Præterea clausula generalis, quando inest ratio car ad maiora expressis referri debeat, ad ea referenda est, *Parif. conf. 50. n. 17. & conf. 55. n. 31. & 12. & conf. 39. n. 43. & 43. vol. 1. Gabr. conf. 11. vol. 1. Mart. d. claus. 1. n. 9. vbi subdit, quod si cum omnibus remotis conueniat, altem ad ea, quibus conueniat, referenda est, & n. 7. ait huiusmodi clausulas generales non capere vacationes futuræ.*

9 Clausula generalis exclusiua non refertur ad privilegia, vt per Cal. Vgo. ubi supra, par. 47. §. col. 5. vbi subdit, quod clausula generalis inclusiua fauorabilis non refertur ad odiosior, & prohibitor.

10 Clausula generalis præiudicium, quod aliis solent habere exclusiua, *Citra specialia derogationis, & non porrigitur ad ea, quæ præsumuntur ignota, Curtian. conf. 170. n. 11. vol. 1. Socinian. conf. 77. n. 106. & conf. 126. vol. 1. Nat. conf. 509. n. 6.* [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 34.] Mart. d. claus. 1. n. 8. vbi n. 9. subdit, quod clausula generalis posita in mandato, restringatur circa contenta in mandato, & ultra ea non extenduntur. [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 31.]

11 Non habent vim clausule generales supplendi plures defectus, vt per Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 89. n. 17.* nam satis est quod aliquem effectum tribuant, nec opus est, illa extendere in præiudicium contentum, idem Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 177. n. 44.*

12 Non extenduntur ad non verisimilia, vt per Branon. *de Sole in lucu comm. verb. claus. 21.* Flam. *de refign. tom. 1. lib. 12. §. 14. n. 11.* [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 24.]

13 Non sufficiunt ad derogationem Conciliari dispositioni, vt per Sanch. *de matrim. lib. 5. disp. 16. num. 7.* & citatur in clausula, *Non obstantibus.* [Nec sunt sufficientes pro derogatione iurisdictionis ex fundatione, & dotatione, Verall. decif. 115. n. 1. p. 1. Nec tollunt exceptiones non specificatas. Card. conf. 85. n. 1. Nec tollunt defectum personæ. Pat. decif. 70. n. 3. ad fin. lib. 1. Nec censetur derogare patris à Sede Apost. confirmatis, idem Patrus *de iur. 151. n. 3. lib. 3.* Nec ennesis in vim contractus, & pacti. Crescent. decif. 3. de privileg. Nec tollunt ius in re quæsitum, idem Crescent. decif. 7. n. 16. & seq. de concess. præbend. Nec extenduntur ad maiora expressis. Lap. alleg. 70. n. 10. & 11. citati à Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 51.]

14 Generales clausule geminatae important, vt nulla distinctio, nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit, vt per Cras. *conf. 133. num. 5. & conf. 194. & conf. 308.* Mart. d. p. 2. claus. 3. n. 1. vbi n. 3. subdit, quod quando fauor in geminatione actuum, verborum geminationi nihil operatur, secus verò quando verborum in geminatione, & cumulatione verborum, ne alterum ipsorum sit sine virtute operandi, & n. 7.

declarat, vt in ea voluntas importata propter virtutem verborum geminatorum, nunquam intelligatur facere tercio præiudicium.

An, & quando clausula generalis referatur ad ea, 17 quæ habent specialem determinationem, vide Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 795. n. 18.* Roc. apud Cene. *post. v. alt. de conf. decif. 54. n. 6.* [Et quod clausula generalis non corrigat illud quod est in actu specialiter dispositum. Alexand. Trentacinq. conf. 36. n. 3. par. 1.]

CLAUSULA LXIII

Habita, vel non habita possessione.

- 1 Beneficij validam promissionem præsupponere debet clausula, Habita, vel non habita possessione.
- 2 Clausula, Habita, vel non habita possessione, quod inuenta fuit ad obuiandum malitiam illorum, qui diffusiua possessionem beneficij accipere, animo pensionarium eludendi.
- 3 Clausula, Habita &c. nihil operatur, vbi fructus cessant, & constat per titulum non existisse.
- 4 Clausulam, Habita, vel non habita possessione, ultra triennium non extendi Rota censuit, & aliquando vsque ad tres annos amplians, non deinceps additur, vt soluat pensio, vtique quod ius terminetur per tres conformes vt num. 5.

S Olet vt plurimum in Hispanis pensioni per Pa. 1 spani impostæ consentientibus super beneficij illis à Sede Apost. collatis apponi hæc clausula, qui desiderio, & nimis auida voluntate illa consequendi incaute eam promittunt solere, habita, vel non habita possessione beneficij illius super quod imponitur, & omni meliori modo, &c. unde plures possessionem beneficiorum adipisci nequeant ob aliorum oblationes, vel quia ad Papam promissum tunc non spectabat, non semel dubitatum fuit, an ad illam soluendum adstricti manerent. Ego in hoc dubio meam interponere sententiam non audeo; illud tamen credo à nemine ignorari, quod hæc clausula validam beneficij collationem præsupponere debet, & si nulla, seu inuálida sit, in dicta clausula suam fundare intentionem pensionarius nequit, quia solutio ista præsupponit gratiam ad soluendum de beneficio litigioso super quo est imposita promissio, & qui vnus dicit, omnia ad illud habilia præsupponit, *l. qui testamentum, ff. de testam. l. furiosum, ff. qui testamentum facere possunt, Parif. consil. 30. in primis, vol. 4.* Quare cum pensio debeatur, quod fructuum beneficij pars est, si illos non percipit, absurdum videtur, vt eam soluat, quia huiusmodi clausula adinuenta fuit ad obuiandum malitiam illorum, qui diffusiua possessionem beneficiorum accipere, animo pensionarium eludendi: ut vbi fructus cessant, & constat per titulum non existisse, vel qui agnauit contra aduersarium, nec illum excludere potuit, vel quia incontinenti ostendit de nullitate gratiæ talis beneficij à Papa sibi collati, non debet adstringi ad vllam solutionem, præcipit quando ipse gratiæ renuntiat, quia si beneficium est vitia impetranti, nullatenus debet præiudicium quod ipse omiserit quicquid potuit exequi ad pensionem consequendam, tum quia hæc clausula non debeat operari vltra intentionem constituentis illam, Roc. decif. 158. par. 1. dicitur, & decif. 699. n. 2. nec quicquam iuramentum facit, quia regulatur secundum verborum principia

principali obligationis, cap. *in modum*, c. *peruenit*, de *interdico*, que si nulla est, debet & illud inualidum reputari.

4. Rota igitur oñi amplius hanc clausulam vltra biennium extendi posse censuit, ex decif. Anton. August. 105. l. 3. Alquando verò vsque ad tres annos ampliat, vt conflat ex decif. 699. num. 2. part. 1. diuers. & decif. 128. num. 1. p. 2. etiam diuers. quarum meminerunt hac de re agentes Aloyf. Ricc. in *praxi fori Ecclesiast.* decif. 429. in 1. edit. alia ref. 366. n. 2. in 2. edit. laic. Marchet. de *commis.* part. 1. pag. 491. num. 54. cum seq. in vlt. impress. & consuluit Burlar. conf. 161. n. 3. & post Cels. de Grassis decif. 12. n. 3. de *probend.* & Seraphin. decif. 66. num. 1. & 5. obferuauit D. Lotter. de *benefic. lib.* 1. quæst. 19. numer. 52. vbi num. 53. subdit, non sufficere huiusmodi lapsum temporis, & deductionem impedimenti, vñ etiam probarentur intra illud fuisse omnes diligentie possibiles, tum in producendo literas, & instando pro earum exequatione, tum in remoando impedimento obiecto.

5. Verùm quia aliqui, vt è tali onere se eximerent, cedebant liti, & beneficio, excogitatum fuit decretum quoddam nouum, vt soluarur pensio vsque quòd terminetur per tres conformes in Rota, quod cum virget contra consentientem, non est iam in potestate iudicis præterit cuiusquam æquitas ad eo recedere, vt fuit dictum in *M. arden. pensionis* 23. Martij 1610. coram Illustrissimo Card. Verospio, cuius meminit D. Lotter. d. quæst. 39. n. 57. vnde agere pensionatione contra camplorem, frustra hic excipie titularum cessisse litem, aut alias renunciaffe iuri in beneficio sibi competenti, vel iura triconium non posside naneici possessionem; nam cum tunc contra eum agatur in vim Cameralis obligationis, non potest alia exceptione iuari quàm solutionis, aut solutæ, iuxta Cassid. decif. vno. num. 2. de *menus pen.* vel alia, quæ oritur ex ventu ipsius cedolæ, sueque obligationis; Cassid. ad *ven. Camer.* in 1. quæst. ad 4. part. 1. num. 11. & ita fuit dictum in d. *M. arden. pensionis*; refert D. Lotter. d. quæst. 39. n. 61. vbi n. 61. subdit, quod vt firmius sit, in decreto adiciatur, ne titulares valido possint resignare, nisi resignatarij eandem obligationem de soluendo, & dando cedulam faciant.

CLAVSVLA LXIV.

Hac tamen lege, & conditione.

1. Clausula, Hac tamen lege, & conditione, non importat conditionem, sed modum.
2. Clausula, Indignationem omnipotentis Dei, &c. importat quatenus verbum ipsum sonat.

3. Conditionem non importat hæc clausula, sed modum, l. *Mentis* de *manuscriptis*, Bart. in *l. quibus dicitur*, §. *Terminus*, n. 5. ff. de *cred.* & demoftr. Berca. conf. 66. num. 5. vol. 2. Neuzan. conf. 55. numero 2. Roim. conf. 127. n. 2. vol. 1. Narr. conf. 373. n. 16. Crau. conf. 59. n. 1. Sued. conf. 168. n. 6.

4. [Clausula, Indignationem omnipotentis Dei, &c. importat quatenus verbum ipsum sonat, & quod in contrarium peccat mortaliter, Scaphil. de *literis gratis* in d. vi. & eff. in clausula inter. rubr. de clausula nulla otiosa, num. 1. & 4. Theod. de Rubels in *singularibus* Rota 10. n. 2. p. 4. claus. 124. n. 2. Et non importat certam poenam à iure traditam, sed contravenientes veniunt puniendi extraordinarie, Rebuff. in *reput.*

Auguf. Barbofa de *Claus.*

cap. nulla, col. 18. in vers. 16. quæ solet apponi, pag. milii 441. de *canceff. proband.* & in *trans.* num. quæst. 19. n. 8. Et sic importat poenam arbitriam, Marfil. sing. 559. Menoch. de *arbitr.* l. 2. c. 1. §. 165. n. 4.

CLAVSVLA LXV.

Inducatis in possessionem, & manuteneatis.

1. Jurisdictionem executoris dat clausula, Inducatis in possessionem, &c.
2. Clausula, Inducatis in possessionem, &c. non habet amplius effectum post annum, vel postquam pacifice possedit, quia si molestetur; via ordinaria est agendum.
3. Indices ordinarij post inductionem cognoscunt in Francia, & ideo ibi nihil operatur clausula, Inducatis in possessionem, & manuteneatis.
4. Necessitatem non importat clausula, Inducatis in possessionem, &c. verò qui est in possessione, & nona obinet prouisionem cum illa clausula, de noua apprehenda possessionem de manu executoris.
5. Clausula, Inducatis in possessionem, &c. appofita in noua prouisione illius, qui est in possessione, intelligi debet, vt fit appofita ad cumulandum possessionem possessioni.

Hæc clausula dat jurisdictionem executori, quia & potest manutene re indutum, donec sit pacificus, non tamen semper, ne derogetur Ordinario; ideo post annum, vel postquam pacifice possedit, si molestetur, via ordinaria est agendum, quia hæc clausula non habet amplius effectum, vt per Scaphil. de *literis gratis*, fol. 97. pag. 2. vers. sequitur postmodum, Marchet. de *commis.* not. part. 1. pag. 539. num. 177. Campan. in *inductis* iuris Canonici, rub. 1. cap. 13. n. 283. Card. Tusch. *praxi* conuol. tom. 1. lib. 2. c. 10. n. 1. vbi num. 2. subdit Rebuff. in *forma noue prouisionis*, in verb. & defendat indutiam, retulisse quod in Francia nihil operatur, quia indices ordinarij post inductionem cognoscunt, &c. Theod. de Rubels in *singular.* Rota 10. n. 2. p. 4. claus. 126. n. 1. vbi dicit, quod hæc clausula non tribuit perpetuam jurisdictionem, sed solum donec gratis fuerit plene exacta, & vsque ad annum secundum formam cap. *querenti*, de *offic. deleg.* & num. 1. subdit quod respectu molestie, quæ sit ex causa antiqua, quando contradicit litæ, cui impositum fuerat silentium ex æquitate jurisdictionis datur etiam post annum.]

Non importat necessitatem, vt qui est in possessione, & nona obinet prouisionem cum hac clausula, de noua apprehendat possessionem de manu executoris; acquisicio enim nouæ possessionis de manu executoris non contradicit retentioni primæ possessionis naturalis, vt dictum fuit in *Alexandrina Archiepiscoporum* 18. Iunij 1627. coram R. P. D. Attilio, impressa sub clausula, Si & post quantum, &c. intelligi etiam potest vt, sit appofita ad cumulandum possessionem possessioni, quia vtraque possessio de per se est considerabilis, ad tradita per Cassid. decif. 4. n. 2. & seqq. de *restitu. spoliar.* Menoch. de *adipisc. remed.* 4. quæst. 43. num. 177. & seq. de Gabr. cenc. 7. n. 6. de *acquir. poss.* quos sequuntur et Roim. d. *Alexand. Archiepiscoporum* coram D. Martino.

CLAVSVLA LXVI.

In forma Dignum.

- 1 Gratia in forma Dignum non eſt conditionalis.
- 2 Gratia in forma dignum in eſſe nihil ponit, donec executioni ſit demandata.
- 3 Reſignatario acquiſitum dicitur in iure ad rem, & non in re per gratiam in forma dignum, ante executionem.
- 4 Reſignatarius quādo ſuis promiſſis in forma dignum, reſignans non cadit à iure ſuper beneficio, niſi donec littera Apoſtolica fuerint executæ.
- 5 In regulariter non abdicatur à reſignante, niſi donec quæſita ſuerit reſignatio per collationem.
- 6 Beneficium collatum abſque aucte acceptationis, non poteſt alteri conferri.
- 7 Beneficium ſi ſequi morte promiſſis in forma dignum, antequam ille reperiatur, ſeu declaratur fuerit dignum, non vacat per mortem illius ſed per mortem ultimi poſſeſſoris.
- 8 Executor ſi mixtus quando adeſt clauſula, In forma dignum.
- 9 Appellatio licet ab executoris cum clauſula, In forma dignum, & poſſit interim capta eſſe attentata.
- 10 Intellige quando alius eſt in poſſeſſione, vel adeſt legitimus executor.

GRATIA in forma Dignum non eſt conditionalis, quia illa verba, quatenus idoneus reperiatur, reſpectu qualitate idoneitatis, que de iure incit, & ponit ſonant in monitionem, & inſtruentem executorem, vt intelligit qualis eſſe debet ille cui prouidet, & ſic non reddunt gratiam conditionem quoad eius ſubſtantiam, ſed tantum reſpectu executionis, & prout eas faciunt, que eſt dilata in tempore poſtquam idoneus reperiatur fuerit: licet enim illa conditio impedit executionem gratiæ, donec conſiet de idoneitate impetrantis, tamen nō impedit acquiſitionem, ſi in rei veritate reſignatarius ſit habilis, & ſic illa ſuſpenſio eſt circa executionem, non circa acquiſitionem inſitu, cum qualitas idoneitatis ſit peca, & certa in rerum natura, licet à nobis ignorata, atque examiniſſetur, & conditio de præterito, vel præſenti non ſuſpendat, ſed ad præſens, ſi ſeruum præſens, i. inſinuata talis, ſi de conditio inſit, ita dictum fuit in Bergen. Canonatus 28. Aprilis 1597. coram Card. Pamphilio, impreſſa per Marchel. de commiſſ. part. 1. p. 142. in eſt. impreſſ. duplicata, pag. 358. eadem p. 1. & in Papien. Priuatus S. Michaelis 6. Iunij 1607. coram Card. Lancello.

- 1 Item gratia in forma dignum in eſſe nihil ponit, donec executioni ſit demandata, elem. vnc. & ibi Card. num. 7. & 8. & Vitalin. num. 18. & ſeq. de conceſſ. præbend. Callad. dec. 1. n. 6. vt ſic pendetur, Mandol. ſuper reg. de annali. quaſt. 55. n. 3. Seraphin. dec. 1446. n. 1. & fuit dictum in Calaguriana beneficij 30. Ian. 1608. coram G. de Marquemaria, & in Elboren. fructuum 20. Martij 1615. coram Martino Andrea, impreſſa per Fatio. dec. 669. n. 4. p. 2. vnc.
- 2 Per gratiam in forma dignum ante eius executionem dicitur reſignatio acquiſitum ius ad rem, & non in re, Sartren. ad reg. de iure quaſit. quaſt. 1. vnc. & illa omnia procedunt, Agid. dec. 561. Genzal. ad reg. 3. Canon. gloſſ. 15. §. 2. n. 56. cum alijs allegatis per R. in Perellen. Canonatus 11. Decembris 1613. coram R. D. meo Coccino Decano; vbi etiam fuit dictum, idem operari mandatum de proſpicendo, &

quemlibet alium titulum deſignato, quod facit, vt illud beneficium alteri conferri non poſſit, ſi poſtquam 15. de præben. n. 6.

Quando enim reſignatarius ſuit promiſſus in forma dignum, reſignans non cadit à iure ſuper beneficio, niſi & donec litteræ Apoſtolice fuerint executæ. Rot. in Abulen. & Zamoreſ. beneficij 17. Iunij 1599. coram Pena, vbi eleganter ſic diſtinctio inter reſignationem parum, & ad fauorem certæ perſonæ in forma dignum admiſſam, & in d. Bergeſ. coram Card. Pamphilio, & in Bracharen. Canonica 26. Martij 1601. coram Inſſa, & in Ampurien. beneficij 18. Febr. 1615. coram D. Martino; & regulariter non abdicatur ius à reſignante, niſi & donec quæſita fuerit reſignatio per collationem, Put. dec. 158. n. 1. d. 3. Achut. dec. 1. n. 4. de reſtit. ſp. ſol. Mohed. dec. 36. per eum, & reuoc. Caputaq. dec. 82. & 86. p. 1. & facit ſimile de beneficio collato abſenti, quod ante acceptationem non poſſet alteri conferri, cap. ſi ſibi ab eum 17. vbi Anchar. n. 2. & Geminn. 1. de præben. 6. cum allegatis in cauſa Hilpalen. beneficij de Teor 12. Decembris 1589. coram Bnalo. Vnde ſequens morte promiſſis hoc modo, antequam dignus reperiatur, ſeu declaratur fuerit, beneficium non vacat per mortem illius, ſed per mortem ultimi poſſeſſoris, Felin. in c. ſi n. 31. vnc. quod ſi pendente de præſumpt. Seraph. dec. 446. n. 3. & fuit ſolutum in d. Ampurien. beneficij coram D. Martino.

Executor ſi mixtus, quando adeſt hæc clauſula, Seraph. dec. 817. Rot. in Pannemiana Archidiaconi 15. Iunij 1590. coram Pena impreſſa per Marchel. de commiſſ. p. 1. p. 260. in vbi. imp. & in Tugueſen. clauſuſſaria 28. Ian. 1601. coram Card. Lancello, impreſſa per Fatio. dec. 52. n. 2. p. 2. vnc. & in Braxim. Canonatus 21. Maij 1615. coram Card. Perſſio, impreſſa per eundem Fatio. dec. 701. ſub n. 2. p. 1. vnc. & in Reatina beneficij 2. Maij 1616. coram Barato & in Rauenſen. iurſporationis 27. Ian. 1606. coram Viſſiſſimo Pannem. Mantuano, cum alijs citatis per Nicol. Gate. de benef. p. 6. n. 126. & 127.

Vnde ab executoris cum illa clauſula appellatio licet, & poſſeſſione interim capiam eſſe attentata, ſepe fuit dictum in Rota, & ſignatum in vno S. Agatha Garboreſen. & Zamoreſ. beneficij, & in nullius Sacerdotij 26. Oct. 1601. coram Pena, & in Barcinonen. parochialis 10. Decembris 1601. coram Card. Sartren. & dec. 701. ſub n. 2. p. 2. vnc.

Intellige tamen, quando alius eſt in poſſeſſione, vel adeſt legitimus contraditor, & tunc datur appellatio propter præiudiciū poſſeſſoris Felin. & alij communiter in c. ſi de præſumpt. Rot. dec. 102. n. 1. p. 1. d. inſer. & fuit dictum in Conchen. Archiepiſcopatus 18. Iunij 1606. & in Piſſorien. parochialis 25. Iunij 1611. coram D. Peruano, & in Leodien. Abbatia 14. Ianuarij 1621. coram Phelido ſeniori.

CLAVSVLA LXVII.

In omnibus, & per omnia.

- 1 Deſertores reſtantur de vi, & effectibus huius clauſula agentis.
- 2 Relatiua eſt, relationemque inducit clauſula, In omnibus, & per omnia, &c.
- 3 Clauſula, In omnibus, & per omnia, &c. ab eius vniuerſitatem facit, vt comprehendatur ea, quæ alias comprehendebantur.
- 4 Eſſentialis clauſula, In omnibus, & per omnia, &c. eſt, vt nihil omnia excludat.
- 5 Clauſula, In omnibus, & per omnia, &c. reſtrictiua

Brigitur ad praevia, non autem veniunt fa-
lura.

6 *Conformitatem cum iure communi respicit clausula,*
In omnibus, & per omnia, &c. ne absonum in-
tellectum eliciatur.

7 *Mandatum cum clausula omnibus, & per omnia,*
&c. dicitur esse specificum.

8 *Privilegium specialium vim habet claus. In omnibus, &*
& per omnia, &c.

9 *Mandata speciei non habet vim claus. In omnibus,*
& per omnia, &c. ad faciendum incidere Domi-
nium in penam.

10 *Exequata ut vnam, & eandem naturam habeant,*
operatur clausula, In omnibus, & per om-
nia, &c.

11 *Perfectionem & integritatem dispositionis importat*
claus. In omnibus, & per omnia, &c.

12 *Testamenti patris approbatio vi nulla modo restringi-*
tur, operatur claus. In omnibus, & per om-
nia, &c.

13 *Fideliem & veritatem in iis, qui possunt verè*
fieri, importat claus. In omnibus, & per om-
nia, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart.
de claus. par. 1. claus. 62. & p. 3. claus. 42. Card.
Tuscb. prati. conc. tom. 1. lit. C. comel. 35. 4. Seraph. de.
10. m. c. Viuium. in practi. iur. lib. 3. c. 8. m. 349. in 2.
ed. [Theod. de Rubens in singulor. Rota tom. 1. p. 4.
claus. 25. per 100. vbi n. 6. & 7. quod hae clausulae
generalissima & latissima; Rebañ. super concord. in
forma luter. azeem. mandas. Apostolicum verb. in omni-
bus, & per omnia. Rot. de conf. 36. n. 21. ad fin. p. 1. di-
vers. vbi quod posita in legitimatione operatur quod
de legitimo fit inducendum, vt de vero legitimo.]

Hae clausulae multum operatur, ex adductis per Ce-
phal. conf. 186. n. 1. & Surd. de conf. 53. n. 5. & est relati-
ua, rationemque inducit absque aliqua differentia,
vt dictum fuit in Claus. Postea Patet 21. Jan. 1613.
coram R. D. n. D. P. r. m. a. n. s. impetita per Farin. dec. 429.
n. 2. & p. 2. recem. [Importat omnimodam adaequa-
tionem, Rot. de conf. 398. n. 6. p. 2. in postum. Farin. alius
p. 4. recem.] Ob eius vniuersitatem facit, vt compre-
hendatur ea, quae aliis non comprehenderentur,
l. Ballista, cum ibi notatis ff. ad Trebell. l. cum sciunt,
C. de agricol. & censu lib. 1. 2. Ruin. conf. 321. n. 5. lib. 2.
& conf. 173. n. 1. lib. 3. Rot. de conf. 60. n. 21. cum segg.
lib. 1. Mart. de claus. 62. n. 1. Causale. de vniuersali ma-
liet. relati. n. 55. Menoch. conf. 129. n. 11. vbi n. 94.

4 subdit, quod intelligitur secundum ea, ad quae testi-
cor relationem habuit, & eius effectum esse, vt nihil
omnino excludatur, tenet Sord. conf. 4. 2. n. 29. & opera-
tur, atque importat omnem substantiam, & quali-
tem, Cetera memorab. verb. per omnia, pag. 679. & fuit
dictum in Casaraglossana praemunituram 10. No-
uemb. 1611. coram R. Coccino Decano. Sed restringitur
5 ad praeterita, non autem veniunt futura l. ff. de leg.
2. vbi Socin. iur. n. 12. cum segg. & Bolognet. num. 17.
Mart. de p. 1. c. 42. n. 3.

6 Respicit tamen conformitatem cum iure com-
muni, ne absonum intellectus eliciatur, vel resultet.
Ias. in d. l. n. 22. ff. de leg. 1. Card. Tuscb. d. conc. 254.
n. 18. vbi n. 24. post Butt. conf. 19. n. 9. & seg. subdit, non
operari quoad insolita, & inhonesta, & n. 13. quod
non operatur ultra mentem.

7 Habet vim specialis specificationis, ideo manda-
tum cum ista clausula dicitur esse specificum, Bald.
conf. 10. incip. Decreto Domini canitur, in prime. vers.
secunda ratio, lib. 1. Curt. iur. conf. 7. 4. num. 3. Rimi.
lun. conf. 91. 1. num. 43. & seg. vol. 4. Mart. de claus. 62.
August. Barbosa de Causula.

num 4. Cardin. Tuscb. d. conc. 114. num. 1. vbi numer. 2.
post Butt. conf. 19. num. 13. versum 2. Decian. conf. 5.
num. 13. lib. 1. & alios, subdit habere vim specialis
privilegij, quibus addo Mart. & ab eo citatos d.
claus. 62. n. 5. Non habet tamen vim speciei man-
9 dati ad faciendum incidere Dominum in penam
provt ex Bald. conf. 100. col. 2. in fin. vers. nec absonus,
lib. 1. tradit Card. Tuscb. d. conc. 154. n. 11.

Item habet magnam efficaciam & operatur, vt 16
exequata vnam, & eandem habeant naturam, &
nulla sit penitus differentia, 5. 2. vers. per omnia fere,
vbi Ias. n. 20. & Rip. num. 1. & 2. Ias. de donat.
d. l. ff. de leg. 1. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 23.
num. 1. Rolan. conf. 67. num. 42. lib. 3. Hippol. conf. 101.
num. 46. vol. 1. Cardin. Tuscb. d. conc. 354. num. 6. vbi
num. 23. post Butt. conf. 19. num. 9. subdit, adaequatio-
nem in omnibus, & per omnia factam non com-
prehendere ea, quae non sunt concessibilia, nec ea,
quae speciali nota digna sunt, & num. 17. limitat etiam
in iis, quae non possunt esse proportionabilia, &
num. 33. restringit, vt privilegia, & omnes qualita-
tes transcant, quae sunt in essentia, & existentia per-
sonae, cui fit adaequatio, sed non ea, quae sunt re-
seruata.

Importat perfectionem, & integritatem dispo-
12 tionis, & par. ratione, vers. per omnia, infra, quibus mo-
dis insparis perfectiis soluitur, Bertazol. d. d. 28. n. 1.
Honded. conf. 79. n. 99. tom. 2.

Operatur hae clausula, vt approbatio testamenti 13
patet in nullo modo restringatur, sed vniuersaliter
intelligatur, ita Ruin. conf. 16. n. 12. l. 1. Fufat. de sub-
stitui. q. 266. n. 99.

Importat nedum fictionem, sed etiam veritatem 13
in his, quae possunt verè fieri, Ang. Aret. conf. 103.
n. 16. Mart. de claus. 62. n. 6. Card. Tuscb. d. conc. 334.
n. 5. & fuit dictum in Verduran. Canonicus 13. Febr.
1617. coram Andrea. Vnde si statutum dicat, quod
filia nupta per omnia habeatur pro vi baris. verè
dicitur sui iuris effecta, ita ex Ang. Aret. d. conf. 107.
num. 10. tradit Card. Tuscb. d. conc. 354. n. 4. vbi n. 3.
idem, si dicat quod habeatur per omnia non fa-
cto in iis, quae iuris sunt, quia verè habetur, ac si fa-
ctum non esset.

Hae clausulae idem operari quod clausula, 14
Omnia, & singula, dicit Causale. de vniuersali ma-
liet. relati. c. 1. n. 51. quem refert. Cened. post lib. praeb. &
canon. q. sing. 71. n. 3.

CLAVSVLA LXVIII.

In principio posita.

OMnis clausula in principio posita refertur ad
1 sequentia, vt pro regula constituit Celf. Vgo.
in tract. claus. pag. 483. col. 1. Hippocrit. 75. num. 8. cum
segg. Mascad. de prob. conc. 101. n. 5. Accacius Anton.
in comment. ad l. 3. ff. de condit. & demonstrat. n. 107.
[Cassad. de conf. 3. num. 1. & 2. de rescript. & d. conf. 10.
num. 2. de appellat. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar.
gloss. 31. num. 38. cum segg. Theodof. de Rubens
in singulor. Rota tom. 1. par. 4. claus. 115. numer. 3.]
& ad omnia, quae sequuntur relationem habet vsque
ad finem, quando militat eadem ratio, Mar. Alecr.
de consen. Etic. fall. tom. 1. lib. 5. diffinit. 14. cap. 2.
lin. 8.

Clausula precedens est maioris efficaciae ad de-
1 terminationem insequentium, quàm sequens ad deter-
minationem praecedentium, vt per Brunor. 4. Sole in
locu comm. verb. 2. claus. 40. Mart. de claus. p. 4. claus. 24.
O 3 n. 1.

n. 1. Marten. l. 7. gloss. i. §. n. 6. tit. 1. lib. 5. noua Recopil.
Azuec. l. 1. n. 5. cum seq. tit. 11. lib. 4. etiam noua Recop.
Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. 2. num. 29. [Marchef.
sing. 150. Mandel. ad reg. 8. Cancell. §. 3. n. 5. & reg. 16.
9. 46. n. 3. Theod. de Rub. d. clausul. 11 §. 7. 3.]

CLAVSVLA LXIX.

In medio posita.

- 1 Clausula in medio posita precedentibus, & sequentibus deferre potest, si ponatur inter plures articulos connexos, & dependentes ab uno principali.
- 2 Clausula in medio posita nunquam refertur ad sequentia, quando adest dictio, premissa, vel perdicta.
- 3 Clausula in medio posita non refertur ad precedentia, neque ad sequentia capitula habentia suam orationem perfectam, maxime inter diuersas personas.

Clausula in medio posita precedentibus, & sequentibus deferre potest, §. 3. §. filio. ff. de liber. & postum. l. quicquid ff. de leg. 3. cap. secundum requiritur, de appell. Celf. Vgo in tract. clausul. pag. 475. col. 2. Marten. l. 1. §. 1. m. 8. tit. 4. lib. 5. noua Recop. Burg. de Pace l. 3. Tauri. part. 1. concl. 1. num. 67. Ioan. Garz. de nobilitate, gloss. 1. num. 11. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. clausula, n. 19. Ceval. communium contra commun. quest. 905. num. 3. Mari. Alter. de censur. 1. disp. 13. lib. 5. ap. 3. dit. Et Card. Tusch pract. conclus. tom. 1. litt. C. eo. l. 19. num. 5. ubi post Alexand. cons. 63. num. 9. lib. 6. docet procedere, quando est posita inter plures articulos connexos, & dependentes ab uno principali: secus vero quando ponitur inter articulos diuersos absolute, quia tunc non refertur ad sequentia: & m. 8. post Abb. cons. 75. col. 2. vers. 2. videtur, lib. 2. exemplificat in instrumento obligationis continente plura debita, & plura capitula debitum, & in vno capitulo debiti vnius ponatur, quod teoatur fideiussorem dare in aliis vero nihil dicatur, tunc non teoatur, nisi per contentis in illo capitulo, nou autem per alios, ex eo quia non refertur ad omnia capitula, ex quo obligatio est in vno capitulo.

- 1 Hinc clausula in medio posita nunquam refertur ad sequentia, quando adest dictio, premissa, vel permissa, quia refertur solum ad precedentia, Alexand. cons. 63. incip. Diligenter, n. 8. n. §. lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 190. n. 2. ubi n. 1. post Paris. cons. 38. n. 30. lib. 1. subdit, pariter clausulam in medio positam referri ad precedentia, orque ad sequentia capitula habentia suam orationem perfectam, maxime inter diuersas personas.

CLAVSVLA LXX.

In fine posita.

- 1 Clausula in fine posita, regulariter refertur ad omnia precedentia.
- 2 Precedentia omnia respicit clausula, si in principio, medio, vel fine ponatur.
- 3 In edicto, & excoicationis materia, clausula in fine posita etiam refertur ad precedentia, nisi diuersifientur ratio dandi positi.
- 4 Clausula in fine posita non refertur ad omnia precedentia.

deria copiosa, ac si singulis capitulis esset apposta.

- 3 Capitulum omnium dispositionum ubi non est eadem ratio, clausula in fine posita non refertur ad precedentia.

Clausula in fine posita non refertur ad precedentia.

- 6 Materia largè interpretanda quando veritas restitenda.
- 7 Iuris correctio quando sequeretur.
- 8 Intellectus iuri contrarius quando resularet.
- 9 Absurditas quando sequeretur.
- 10 Contrarietas, & repugnancia quando sequeretur.
- 11 Ratio recti sermonis quando aliud postularet.
- 12 Testatoris voluntas presumpta quando repugnaret.
- 13 Scriptura, & sensus quando non patitur.
- 14 Alia quando redderetur nullus.
- 15 Lapsio quando redderetur inutilis.
- 16 Quando non congrueret verbus, & dispositioni antecedenti.
- 17 Quando refertur ad ea, quae habent claram, & determinatam dispositionem.
- 18 Quoties diuersa personarum statu, &
- 19 Quando non fiat de perso, sed accessorie ad aliquod capitulum.
- 20 Clausula in fine posita non refertur ad precedentia, quae incidenter, vel causa demonstrantur, nisi posita sunt.
- 21 Clausula in fine posita non refertur ad ea, quae longè distant, si medius extranea.
- 22 Clausula penultima apposta in vno capitulo, non censetur in aliis repetita.
- 23 Clausula in fine posita non refertur ad precedentia in casibus privilegiatis.
- 24 Clausula illa, quae tacite subintelligitur in aliquo capitulo, nunquam ad alia refertur.
- 25 Clausula prima quando habet propriam, & specificam determinationem, tunc clausula in fine posita non refertur ad illem primam.
- 26 Genus quando procedit, & clausula sequens continet speciem, tunc non potest referri ad omnia precedentia.
- 27 Generalis clausula, & generalis approbatio non refertur ad ea, quae specialiter fuerint cassata, & in quibus specialis, & diuersa praescriptio militat.
- 28 Clausula in fine posita non refertur ad ea, quae habent orationem perfectam de se.

Clausula in fine posita, regulariter refertur ad omnia precedentia, praecipue quando principaliter per se posita, & commodissime potest ad omnia referri, cap. secundum requiritur, de appellat. l. 1. & ibi las. num. 4. & seq. C. de liber. praeter. Felin. in cap. causam quae, num. 4. vers. clausula refertur, de rescript. l. talis scriptura, §. si ff. de leg. 1. cap. secundum requiritur, de appellat. Alexand. cons. 101. n. 1. lib. 3. Bernard. reg. 34. Callan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 1. verb. de consuetud. num. 1. Celf. Vgon in tract. clausul. pag. 475. col. 2. Socin. sen. cons. 188. num. 5. lib. 2. Mandol. super regulas Cancellariae, in prelat. quest. 2. num. 2. Boet. decis. 146. num. 3. cum seq. Syluan. cons. 88. num. 14. Capic. decis. 108. num. 9. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de claus. conclus. 9. num. 1. Marta de clausulis, part. 4. clausul. 13. Soar. tom. 3. commun. opinionum. lib. 6. tit. 13. num. 266. pag. 62. Menoch. de arbit. lib. 4. num. 23. & de presump. lib. 4. pres. 181. n. 4. & cons. 130. num. 5. & cons. 339. n. 2. Joseph. Ludou. Pers. decis. 15. num. 6.

24. *Admirationem in rem suam non presumitur in debitoribus, nisi procedat causa cedendarum actionum.*

25. *Testibus potest probari aliquem fuisse constitutum procuratorem in rem suam.*

1. **P**rocurator in rem suam f. illud dicitur, qui ex mandato procurat commodum sibi applicare debet, gloss. in princ. in l. 1. si de procurat. gloss. verb. suam rem, in l. qui stipendia, C. de iur. Mart. de clausula, part. 2. claus. 28. num. 1. Betz. de clausula, claus. 29. gloss. 1. n. 1. ubi nota 5. ex Bald. in l. quia dicitur, f. si de procurat. de l. in l. qui stipendia, asserit censeri constitutum procuratorem in rem suam altero de tribus modis, quando scilicet sunt mandate actiones directæ, & cessæ utiles, vel quando tantum sunt cessæ utiles, quo casu venditor etiam factus procurator cessionarius in rem suam, & tertio quando solum sunt mandate actiones directæ, quod cuius impoat concessionem.

2. Item in rem suam constitutus videtur per illa verba, *Potens cum in locum suum*, &c. ut per Bart. in l. 5. si similiter, C. de iur. Mart. de clausula, f. in l. Trebell. nam. idem quod hac clausula, in rem suam, importat instrumentaliter clausula, *Potens*, & c. soluta apponi in instrumentis venditionum, quas etiam impoat cessionem iurium, & ubi adest huiusmodi clausula, *Potens*, & c. vel cessio iurium, tunc dicitur indubitanter procurator constitutus in rem suam, Betz. d. claus. clausula, 27. gloss. 4. & claus. 28. gloss. 2.

3. Dicitur etiam tunc constitutus procurator in rem suam, cum illud, quod exigit, tunc restitutus est, ita Aret. conf. 124. num. 3. & conf. 225. in princ. Betz. conf. 187. num. 45. vol. 1. & fuit dictum in *Acedulam*, Capellana 5. Mart. 1607. coram Cardin. Aragonensi. Sic etiam dicitur ex clausula, *quod faciat quicquid domino videris expedire*, vel, *quod habeat rem pignori rem*, vel, *quod re utatur tanquam sua*, ex adductis per Cald. Pereira de empt. cap. 15. num. 3.

4. Translacionem dominij, & reciprocam fidei commissi remissionem importare hanc clausulam, tenent Alea. conf. 8. num. 1. vers. denique, lib. 5. Ruin. conf. 144. num. 49. vers. alio, & conf. 152. num. 8. vel. p. m. lib. 2. Grat. conf. 60. num. 19. lib. 1. Socin. in conf. 116. num. 6. vers. p. m. etiam lib. 2. Menoch. conf. 361. num. 28. & Stephan. Gratian. de sept. forens. c. 34. num. 11.

5. Procurator cum hac clausula habetur loco domini, & potest pacisci, *L. sed & si unum d. sed & si fideiussor*, si enim emptor f. de p. m. l. si, & si procurator, si quando pignus, vel hypoth. gloss. & Doctores in *L. translatio*, C. de translat. Sic etiam potest iuramentum deferre, licet simplex procurator nequeat, iurandum quod ex commissione, f. si final. f. de iur. iur. gloss. vltim. in cap. qui ad agendum, de procurat.

6. Betz. d. clausula instrumentum claus. 29. gloss. 10. n. 1.

7. Licet re integra retineat possit procurator in rem propriam, antequam sit processum ad tria contenta in l. 3. C. de nouis vt tradit Cald. Pereira de exempt. c. 22. & 23. non ita tamen post litem contestatam, ex l. illam, C. de dote.

8. Sic etiam licet procurator ante litem contestatam non possit alium procuratorem substituere, nisi id habeat in mandato, tamen aliud est in hoc procuratore in rem suam, in l. 1. §. 1. de procurat. in 6. in Betz. d. cl. 29. gl. 10. n. 1. ille enim procurator domino comparatur tam ante, quam post litem contestatam, vt tradit Ioan. de Grass. in trakt. de substans. procurat.

in claus. & quia per quemlibet procuratorem eorum, num. 1.

Si vero constituitur ad iudicia, nequit ante litem contestatam alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi; ita Mart. de ordine iudic. part. 4. diffin. 16. num. 21. & 22. Dant. de nullit. cap. de desin. mandari, num. 109. Stat. de Pace in ap. rem. 2. in initio an. 4. num. 5. post litem tamen contestatam poterit, vt per Betz. de iur. 28. q. 1. D. Harbol. in *L. in prout*, §. 1. n. 104. cum seqq. f. de iudic.

Statutum disponens circa procuratores, non habet locum in isto procuratore in rem suam, qui proprie non est procurator, Bald. in l. non solum, in 20. test. num. 6. ff. de procurat. & in l. 1. quod 5. num. 14. C. de action. & oblig. Felin. in cap. licet undique, num. 8. de offi. deleg. Aret. in l. 1. num. 21. ff. si certum petatur, Betz. d. claus. 29. gloss. 1. n. 2.

Procurator in rem propriam non intelligitur reuocatus per mortem restituentis, l. 2. in propria causa, si quando appellandum sit, Bart. in l. si procurator, f. de cond. iur. can. 2. data, Aret. conf. 124. & seq. Caballin. *Ad. eleg.* 247. n. 1. Card. Mant. de iur. & ambig. com. lib. 7. tit. 23. n. 31. Betz. d. claus. 29. gl. 2. num. 4. & Stephan. Gratian. de sept. forens. cap. 342. num. 1.

Illud pro coronide huius brevis disceptos sciendum est cum Betz. d. claus. 29. n. 6. quod procurator in rem suam quandoque fit ab homine, quandoque a lege: ab homine, vt in causa, quo vel sit cessio, vel mandatum directæ actiones per cedentes, aut ita in mandato procurat expressis constitutus reperitur; a lege, quoniam sine cessione, vel expresso mandato transeunt actiones, vt in p. m. l. C. ad Trebell. & in casibus de quibus in l. 1. & 2. C. de action. & obligat. Sic etiam procurator in rem suam quandoque censetur factus ex voluntate, vt in casibus, in quibus voluntas utriusque contrahentis conuenit, sicut in ceteris contrahibus, l. siens C. de action. & obligat. ex necessitate, quando alicui sunt adscripta nomina debitorum, l. p. m. l. si, & c. in aliis casibus, de quibus per gloss. & Bart. in *L. si rem quaque*, §. final. ubi ratio loquitur de isto procuratore in rem suam ex necessitate, f. de procurat.

In dubio non presumitur mandatum in rem suam nisi precedat causa cedendarum actionum, vt tradunt Bald. in l. 3. p. 1. C. mandari, Betz. d. claus. 29. gl. 1. n. 9. ubi subdit, quod licet non presumatur mandatum factum in rem suam, tamen si id sit omnium, vt quia fuit scriptum, aliquem fuisse simpliciter procuratorem constitutum, potest testibus id comprobari.

CLAUSULA LXXII.

In solidum.

1. *Obligatio regulariter non in solidum, sed pro virili parte inter plures coheredes soluitur.*

2. *Clausula, In solidum, ubi est apposita, excludit inter facies, vel plures coheredes, aut plures reos debendi, breuissimum dissoluit.*

3. *Debitoris principes ex omnes constanter, operatur clausula, In solidum, ergo principalem debentem.*

4. *Emphyteuticæ rei concessio, quando est facta duobus cum clausula, In solidum, vel si stipulatur pro se, & filiis, & descendens, de pro quolibet*

quolibet ipsorum in solidum, & statim ut ad
superiorem portio deficiat accrescat per unum non
decrefcendo.

- 1 Clausula, In solidum, imperat in emphiteusi, quod
nullum alteri succedat, quando dictus distributus,
quolibet, est appositus stipulantibus.
- 2 Fideiussores quando plures sunt dati in solidum,
quolibet eorum tenetur ad solutionem totius debiti.
- 3 Cedunt potest fideiussores in solidum obligatos consen-
sus committere, cum protestatione quod unica fiat
solutio.
- 4 Fideiussores unum solvendo totum, an habeat recursum
contra alium confideisorem, remissum.
- 5 Integritatem rei etiam divisione significat
clausula, In solidum.
- 6 Contrahentes etiam ligas clausula, In solidum, non
vera auget obligationem.
- 7 Clausula, In solidum, non continetur sub obligatio-
ne Generali, nisi expresse ponatur.
- 8 Clausula, In solidum, in obligatione Generali non
operatur, ut renuncietur consensu omnium,
& unicuique in suo auxilio.
- 9 Clausula, In solidum, facit ut quilibet ad totum
teneatur.
- 10 Totum unicuique attribuit clausula, In solidum.

Quia obligatio regulariter non in solidum, sed
pro virili parte inter plures contrahentes facta cen-
setur, l. 1. de rei, l. 1. cum in tabulis, §. si duobus, rem, Rota
in Romana pecunia 26. Iunij 1592. coram Penitenteope-
ratur igitur hæc clausula, ubi est appositus, ut excludat
inter socios, vel plures coheredes, at plures
scios debendi, beneficium divisionis, ita ut quilibet
pro toto debito, vel integra summa, aut omni intere-
ste conveniri possit, ut late declarat Roncibergali in
triali de duobus rem sine in repetit. §. promiss. l. 1. de iur. n. 3.
& 9. & erga principalem debitorem operatur, ut
omnes cum hac clausula consentientes principales de-
bitores, & nullus alterius fideiussores, hym. conf. 77.
n. 1. vers. hic itaque, la. conf. 58. n. 4. lib. 3. Rota decif.
112. v. 6. p. 1. di. conf. & in Romana 18. Iulij 1611. coram Card. Lancello.

Quando duobus est facta concessio rei emphy-
teutice, cum hac clausula, In solidum, vel si stipuletur,
pro se, & filijs, descendensibus, & pro quolibet
ipsorum in solidum, operatur ut ad superiorem portio
deficiens accrescat per ius non decrefcendi; ita
Bald. in l. unica, C. quando non potentium partes, n. 36.
vers. qui quibus concluditur, Corbol. de iure emphyt. l. 2.
de caus. prin. ab linea finium, cap. 1. causa, n. 86.
Alex. conf. 30. num. 9. lib. 1. Curt. sen. conf. 49. num. 54.
Paris. conf. 6. num. 13. lib. 1. Corta in memorabilib. verb.
emphyteusi concessa Perro, Mandol. ad conf. 315. Ro-
mani, verb. in fructu, vers. si dictum esset, Cardin.
Tuscan. tom. 3. litt. E. concl. 176. num. 42. & tom. 4. litt.
3. concl. 567. n. 13. vbi concl. 101. num. 12. dicit quidd
hæc clausula, In solidum, importat quod nullus alteri
succedat, quod intelligendum venit, quando dictum
distributus, quolibet, est appositus stipulantibus, hoc
modo, Titio, & Sempronio concedimus pro ipsis, & quo-
libet ipsorum in solidum, tunc habet locum ius accre-
fcendi, ut dicit Socin. sen. conf. 50. num. 1. & 2. lib. 1.
secus verò si illa dictio distributiva esset appositus in
personam filium, ut patet si dictum esset, concedo
Titio, & Sempronio, pro cuiuslibet eorum filijs, & de-
scendentibus; nam tunc vno decedente emphyteu-
sit tedit ad Ecclesiam, & non ad superiorem, Ce-
phal. conf. 41. n. 1. 9. lib. 3. Corbol. citato loco n. 88.
Gabr. conf. 87. n. 2. lib. 1. Card. Tuscan. d. litt. E. concl.
176. n. 43. & 51.

Sic etiam quando plures fideiussores sunt dati in
solidum, quilibet eorum tenetur ad solutionem to-
tius debiti, ut per Gattier. de iuram. confirmat. p. 1.
cap. 13. num. 9. Ranchin. p. 4. concl. 416. Molin. de 6
Inst. tra. 2. de iur. 342. D. Barbol. in l. si constante, in
prin. n. 115. ad fin. §. filius mar. Cald. Pereira de
emp. cap. 33. n. 49. Valde conf. 127. n. 7. Rebelle de
oblig. Inst. p. 2. lib. 16. q. 1. de fideiussores, n. 18. &
statutum est apud Lusitanos in Ordine Regia, lib. 4.
tit. 19. §. 6. de apud Castellanos l. 1. tit. 1. p. 1. vbi
Gregor. verb. cada uno, l. 1. tit. 16. lib. 3. nota Re-
cop. vbi Matien. glof. 2. cum seqq. Potest tamen
creditor eos insulim convenire in solidum, cum
protestatione quod unica solutio fiat, ex traditis per
Viam. tom. 1. com. opin. p. 2. 188. n. 152. Vine. de Fran-
cib. decif. 305. Parlador. lib. 2. rerum quotidianarum,
cap. fin. part. 3. §. 1. n. 19. Et si unus fideiussores solu-
endo totum habeat recursum contra alium confidei-
sores, vide Surd. decif. 308. n. 20. & Stephan. Grat.
discept. forens. cap. 2. §. 1. a principio, Rebelle de quæst. vici-
num. 19.

Significat hæc clausula integritatem rei etiam omni
diminutione, l. 1. arch. itaque, C. de duobus rem, Menoch.
con. 273. n. 97. Mart. d. p. 1. cl. 188. n. 1. Mar. Anton.
var. res. lib. 2. res. 8. n. 10.

Ligat etiam contrahentes, non autem arguit obli-
gationem, ut per Gattier. de oblig. General. p. 4. q. 3. n. 1.
Gabr. conf. 173. n. 2. lib. 2. & fuit dictum in Romana
multitudo obligationis 17. Febr. 1612. coram Remondif-
fimo D. nro P. romano, impressa per Farin. decif. 393. n.
6. p. 2. recent.

Sob obligatione Camerali non continetur, nisi
expresse ponatur, ut per Stephan. Gratiam. discept.
forens. §. 1. n. 10. & cap. 6. 82. num. 1. & 2. Rot. d. decif.
192. num. 6. In obligatione verò Camerali annota-
operatur, ut censetur renunciatum omni, & cuiuscu-
que latia auxilio, Alex. conf. 133. in prin. vol. 5. Cocca.
conf. 128. n. 6. vol. 3. cum alijs allegatis in Rom. utili-
tatis obligationis 14. Novembris 1617. coram Ruzatis,
vbi etiam fuit responsum, id intelligi procedere, &
restringi solum ad ius competens de presenti, non
autem de futuro.

Facit ut quilibet ad totum teneatur, Rota apud 13
Zach. post tra. de oblig. Com. decif. 12. n. 1. & decif. 13.
n. 1. vbi fuit dictum, hæc clausulam importare, ut si
dictum esset, quilibet eorum, de quo Mart. d. claus.
188. n. 1.

Attribuit totum unicuique, l. 1. de fideiussores, §. si cum
singula. C. si cert. pet. l. si diuisa. C. de Bertr. l. 1. claus.
instrum. claus. 39. glof. 7. num. 1. vbi subdit, quod prop-
rie convenit promittentibus, non autem vtro-
que debitoribus sem suam.

CLAUSULA LXXIII.

In solut.

- 1 Insolita clausula rescriptorum, & instrumentorum
illa suspensa de fructu, & deo reddunt.
- 2 Simulacris consuetudinum faciem clausula insolita,
quando mixta est cautela.
- 3 Insolita clausula si sim plures, simulacris consue-
tudinum faciem, si non si una.
- 4 Versum contractum arguit clausula insoli-
ta.
- 5 Suspensum altum reddendi clausula insolita.
- 6 Insolita clausula illa dicitur, que contra numerum
contractum est, vel contra stylum, aut consue-
tudinem.

CLAVSVLA LXXIV.

Interpretanda.

- 7 Insoluta clausula non presumitur, & alleganti cum esse insolitam, incumbit onus probandi.
- 8 Insoluta clausula non presumitur de voluntate partium scripta, sed potius à Notario apposta.
- 9 Testatoris de mente clausula insolita non videtur scripta in testamentis.
- 10 Claus. In statu & terminis, facit ut qui censetur admissum ad alium in posterum faciendum.

Clausulas omnino insolitas scripturarum, & instrumentorum, reddere illa suspecta de fraude, & dolo, resoluitur, Socin. ian. conf. 77. num. 47. Nemo. conf. 8. n. 3. Alest. resp. 49. a. num. 10. Cane. conf. 861. num. 6. & conf. 969. n. 14. Decian. conf. 32. n. 64. & conf. 67. num. 15. lib. 3. Tiraq. de retrahit. comment. in praxi. numero 31. & seqq. Co. lib. 3. var. 2. n. 6. in fin. Menoch. de prae. temp. lib. 5. prae. 3. numer. 105. & conf. 1. num. 338. & 341. & conf. 685. num. 19. Malcard. de prob. conc. 129. num. 18. Czpol. de simulat. contrahit. prae. g. 31. Azucud. l. 4. num. 38. lib. 6. lib. 8. nona Recop. Card. Tusch. prae. com. lib. 1. C. conc. 304. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 36. n. 86. Mart. de claus. p. 4. claus. 18. num. 3. Farinac. de delictis, p. 4. de fals. 2. in addit. Moner. de commun. vltim. volunt. c. 7. n. 69. Theodol. de Rubels in sing. Rota tom. 2. p. 4. cl. 440. n. 2.]

Simulationis coniecturam facit quando nimis est cautela, si qui sit supranus, 1. apud Labonem, ff. de adit. adit. 1. Doctores in c. alio vbi, de pignori. Rota decis. 181. Malcard. de prob. conc. 129. in fine. Rota Bononien. de iur. decis. 145. num. 48. Mart. de cl. 328. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 36. n. 86. Cardin. Mantie. de test. & ambig. comment. lib. 13. tit. 35. n. 13. Stephan. Gratian. disp. forens. 355. num. 21. & 23. Farinac. in praxi crim. p. 6. de facultate, & simulat. g. 162. n. 155. & 163. [Noguerol. alleg. iuris tom. 1. alleg. 10. n. 41.]

Intellige si clausulae sint plures, secus vero si sit una, glo. de DD. in l. si qui sub conditione, ff. de condit. instir. Cardin. Mantie. d. tit. 35. n. 14. Card. Tusch. prae. com. lib. 1. C. conc. 161. num. 25. Farinac. d. g. 163. n. 161.

Vitium contractum arguit, ut per Menoch. de prae. temp. lib. 3. prae. 122. num. 65. Mart. d. cl. 18. n. 4. Moner. d. c. 7. n. 70.

Suspectum actum reddunt, ut per Coe. in memo. rab. vrb. claus. pag. mibi 109.

Clausula insolita illa dicitur, quae contra patorem contractus est, vel contra stylum & consuetudinem, ita Menoch. conf. 422. n. 114. & d. conf. 1. n. 341. remiss. huc Moner. d. c. 7. n. 71.

Non presumitur, & alleganti eam esse insolitam, incumbit onus probandi, licet Farin. d. q. 163. num. 160. & Malcard. d. conf. 129. num. 1. vbi numero 2. resolut. illam probari debere ex inspectione multorum instrumentorum.

Scripta non presumitur de voluntate partium, sed potius à Notario apposta, ex Paril. conf. 100. n. 107. lib. 1. Malcard. de prob. conc. 129. numero 18. Mart. d. claus. 18. numero 1. Vnde in testamentis non videtur scriptam de mente testatoris, voluit Valasco. consil. 174. n. 8.

[Claus. In statu & terminis, facit ut qui censetur admissum ad actum in posterum faciendum, non autem ut cum eo repeti debeat actum iam factum, Rot. apud Paul. de Rubels decis. 357. n. 9. tom. 2. d. iur. alius p. 6. rec. em.]

- 1 Interpretanda ex clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis.
- 2 Communis usum loquendi est attendendus, ut erat tempore dispositionis, & non autem post.
- 3 Intellectus plures habens clausula, ita est interpretanda, ut omnes quibus sit possibile latus aliam, in quo apponitur.
- 4 Clausula una declarat aliam.
- 5 Clausularum vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papa concedentis.
- 6 Expressio clausula, quae subintelligitur à iure, non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem.
- 7 Clausula nulla debet esse superflua.

Interpretanda est clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis, cum alimena, in princ. vbi Bart. ff. de alim. & cibis. legat. 1. Corin. conf. 69. num. 5. in fin. vol. 1. Surd. conf. 318. num. 7. Mart. de claus. part. 4. claus. 20. num. 4. vbi num. 2. subdit, quod eius verba patet intelligi debet secundum communem viam loquendi, & quod communis usus loquendi attendendus est, qui erat tempore dispositionis, non autem post, & citat Ruin. conf. 38. num. 11. vol. 2. Cardin. Tusch. de condition. vltim. volunt. lib. 3. tit. 8. num. 5. Menoch. conf. 166. num. 66.

Plures habens intellectus, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile natura vel alteretur, & latus actum, in quo apponitur, ita Menoch. conf. 62. n. 17. Mart. d. cl. 29. n. 1.

Clausula una declarat aliam, 1. qui filium, & filii formis plurium, & 5. vol. ff. de leg. 1. quoniam, & 5. p. p. in ius quare, ff. de fundo instruit, l. quoniam, C. de fideicom. C. de commun. contra eam, quoniam, 905. num. 10.

Clausularum vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papae concedentis, & intentio illius, & contrahentium, quae praesumitur talis, qualis de iure esse debet, ut fuit dictum in Leon. d. Canonizatus 21. May 1607. coram Cardin. Mantie. mentie.

Expressio clausulae quae subintelligitur à iure, non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem, 1. conditionalis quae extrinsecus, ff. de condit. & demonstrat. l. 3. ff. de leg. 1. cap. significasti, de elect. Alex. Treutaciog. var. res. lib. 1. in. de rescript. res. 7. n. 11. vers. 35.

Clausula nulla debet esse superflua, Surd. conf. 745. num. 26. imò debet aliquid operari, Cels. Vgon. in tract. de claus. pag. 475. col. 1. maxime in contrariis, Salust. Tiber. in form. instrum. lib. 1. cap. 5. num. 6.

CLAVSVLA LXXV.

Ita quod &c.

- 1 Expressio est praecedentia ad mentem praecedentis clausulae, ita quod &c. & regulas praecedentes dispositientes.
- 2 Praecedentia declarat, auget, ampliat, & extendit clausula, ita quod &c.

3. Clausula

- 3 *Clausula*, ita quod, &c. & similes, quando precedit certa determinatio, vel verba praedicta, sunt augmentatiui, & extensiu.
- 4 *Clausula*, ita quod, &c. secundum supradicta est intelligenda.
- 5 *Clausula*, ita quod, &c. aliquando stat illatiu.

- ¶ **H**æc clausula est declaratoria mentis proferentis in precedentibus, & sic precedentium expolitica ad mentem proferentis, & regularitatem precedentes dispositiones, Socin. sen. conf. 49. n. 2. vers. dicimus, autem, & n. 1. vers. ad propositum, Decian. conf. 33. n. 44. lib. 7. [Theod. de Rubcis in sing. Rois tom. 2. p. 4. cl. 40. n. 1. vbi quod declarat & limitat precedentia reuertens eisdem terminis, & cum eisdem qualitatibus.] Mart. de claus. p. 1. claus. 64. numer. 1. vbi n. 2. post Soci. & Decian. locu, ac Paris. conf. 90. num. 16. & 27. lib. 2. ampliat, ut non solum declarat precedentia, sed illa etiam augeat, ampliet, & extendat.
- 3 Quando precedit certa determinatio, vel verba precedentia, hæc clausula, & similes, ita ut & sic que habent certam, propriamque significationem, sunt augmentatiuæ & extensiuæ, alioquin sunt declaratiuæ, & aliquando restrictiuæ, seu exatiuæ, prout distinguunt Bero. conf. 77. n. 16. vol. 2. Dec. conf. 227. n. 6. Alez. conf. 127. num. 10. lib. 9. Ruin. conf. 25. numero 2. vol. 1. Bertazol. de claus. instrum. claus. 29. gloss. 3. Menoch. conf. 320. numero 31. qui loquitur de clausula, ita ut, Rimini. conf. 163. numer. 40. vbi subdit, hanc clausulam esse referendam ad superiora, & secundum supradicta esse intelligendam.
- 4 Aliquando stat illatiuæ, Gabr. conf. 121. n. 12. cum seq. vol. 1. Sord. conf. 315. numer. 25. cum seq. Honded. conf. 69. n. 45. vol. 2. Peteg. de fiduciam. ar. 14. num. 17. & conf. 38. n. 10. vol. 1.
- ¶ Et latius de hac clausula, sicut & de aliis scilicet, ita tamen, & ita videtur in tract. de distinctionibus, dist. 181. & 184.

CLAVSVLA LXXVI:

Ius, & iustitiam ministrari, &c.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
- 2 *Remedium magis utile ipse petenti, ut conceatur intentatum, operatur clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 3 *Adis cuius quod dicatur intentata, operatur clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 4 *Index ut possit condemnare secundum modum probandi, per quem declaratur intentio libellantis, operatur clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 5 *Remedium quod sufficit ad vtilitatem, ut intentatum intelligatur, operatur clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 6 *Remedium illud, quod libellanti competere possit, ut quis videatur intentare, importat hac clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 7 *Libellum licet sit inopertus, amen vigore clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c. potest index indicare secundum quod erat petendum.*
- 8 *Iudex aliter non potest condemnare non contentum in fructibus, interesse, usuris, & expensis si aliter petuerit, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*

- 9 *Iudex ut possit super non petitis officium suum impetiri, operatur hac clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 10 *Possessio agens, & concludens, quando possit virtute clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c. obtinere in petitorio, ostenditur.*
- 11 *Libellum ut sustineatur de causa apta, licet super inoperta sit conclusum, operatur hac clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 12 *Verba illa libellum ut inopertum ad deferendum intentum libellantis, operatur clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 13 *Libelli conclusio licet regulariter attendatur, ut aduocatus cognoscatur, non autem narratio, tamen secus est quando adest hac clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 14 *Index ut debeat de ferro incriminari, quantum exprobris petiti non sit, operatur hac clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 15 *Modo non narrato, minimi comprehendit clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
- 16 *Remedia contraria quando intentata fuissent, non procedit hac clausula.*
- 17 *Libellum non sustinet clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c. quando una res petitur, & alia probatur.*
- 18 *Circa libellum generale non operatur aliquid clausula, Ius, & iustitiam ministrari, &c. quando de generali actio fuit opposita.*
- 19 *Clau. Iuris ordine seruato, &c. facit quem arbitratorem.*
- 20 *Clau. Iuris solemnitate omitta, &c. operatur ut conceatur sublatum omni modo cognoscendi.*
- 21 *Clau. Iustitiam facit, &c. restringit commissionem.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Capit. 1. dec. 96. Anton. Gabr. cum. lib. 6. tit. de claus. conclus. 4. Menoch. conf. 314. numero 5. Ioseph. Ludouic. Pernf. dec. 117. Perez ad l. 11. vers. appono 2. tit. 2. libro 3. Ordinum. pag. 484. Pinel. in l. 2. C. de reuolunt. vend. part. 3. cap. 3. num. 29. Gam. Lusit. dec. 300. num. 3. Sord. conf. 273. num. 5. & num. 23. cum seqq. Valale. de iure emphy. quæst. 6. num. 15. & consule. 119. num. 15. Mart. de claus. p. 1. claus. 65. Rois. tanuen. dec. 65. & dec. 91. num. 12. Ludou. Rodolphus. post tractat. de absolute Principis potestate, voto 1. uer. num. 1. cum seqq. Cardos. in praxi Index. & Aduocat. verba claus. 11. Mend. à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 2. num. 4. Caidin. Tusch. pract. consilium. 1. lit. C. conc. 359. [Theod. de Rubcis in singul. Rois tom. 2. p. 4. cl. 42. & 417.]

Operatur hæc clausula, ut conceatur intentatum a remedium magis utile ipsi petenti, ut per Ceau. conf. 201. n. 45. Rol. conf. 79. n. 38. vol. 1. Pinel. d. cap. 3. num. 29. Perez d. lib. 3. vers. appono secundo, pag. 484. Gam. Lusit. dec. 300. num. 3. Valale. de iure emphy. quæst. 6. num. 15. Menoch. conf. 314. num. 5. Sord. conf. 273. num. 4. Mat. Antonia. var. res. lib. 2. res. 15. numero 17.

Item operatur, quod omnis actio dicatur intentata, quæ colligi potest ex narratis, ita Corn. conf. 46. n. 4. & conf. 301. num. 3. lib. 3. Aret. conf. 17. Alex. conf. 42. & conf. 6. incip. Vso, n. 10. & conf. 117. & conf. 191. num. 9. & conf. 200. n. 7. lib. 1. & conf. 6. num. 8. & conf. 14. n. 4. lib. 3. Buta. conf. 63. Ctau. conf. 151. n. 4. Mart. d. p. 1. claus. 65. n. 2. Card. Tusch. d. conc. 359. num. 1. vbi n. 2. extendit, etiam si concluderetur in actione inepta, quia adhuc si ex narratis apta colligi potest, admittitur.

- Item operatur, vt iudicium modum probandi, per quam declaratur intentio libellantis, iudex possit condemnare, *Corn. conf. 101. incip. Vile peritum, lib. 1.* *Gemin. conf. 121. incip. Ne super deducit, n. 5. Card. Tufch. dec. inf. 3. 6. n. 4.*
- Item operatur, vt intentatum remedium intelligatur, quod sufficit ad victoriam, ita Rodolphus d. *de vno, n. 11.*
- Item importat, vt quis videatur intentare illud remedium, & illam viam, que libellanti competere possit, & que actori magis sit proficua, vt per Pacificus de Salomond. *inf. 3. 1. a. 2. n. 7.*
- Item operatur, quod licet libellus sit, ineptus, iudex possit iudicare secundum iuris dispositionem, & quod erat petendum, *Cual. commun. contra. com. 9. 7. 6. n. 6. 4.*
- Item operatur, vt iudex actori non petente possit condemnare eum consentient in fructibus, interesse & viuis, & victum in expensis, si actor petierit, & iustitiam ministrari; ita *Viz. com. 1. com. op. lib. 3. tit. 1. num. 95. v. f. tam. pag. 165. Bernard. Graue ad praef. Cam. Imperial. lib. 1. conf. 61. a. conf. 1. n. 4.* *Glarba dec. 6. n. 15.*
- Item operatur, vt possit iudex super non petitis officio iurum impetiri, secundum *Abb. in cap. si. in fin. de iur. iur. Alex. conf. 41. sub n. 2. v. f. & quando. vol. 1.* *Cocca in memor. ab illo. b. iuramentum in supplementum, in fine. Capie. dec. 10. n. 2. & dicit Aleiat. conf. 116. in fin. quod potest actor obtinere in actione personali, licet intentauerit realem, si fuerit viuis hac clausula, de quo etiam *Cephal. conf. 400. n. 1. vol. 1. Afflic. dec. 93. n. 7. & 9. sic Ioseph. Ludou. Lucen. dec. 4. n. 5. & f. q. quod si petita fuerint solum quinque, & probatum in decem, condemnatio in decem probatis fieri potest virtute huius clausulae.**
- Item operatur, quod agens, & concludens in possessorio, potest obtinere in petitorio, dummodo ex narratis possit elici actio ad petitorium, alius secus, *Corn. conf. 9. incip. In causa veritate, in prin. lib. 4. Card. Tufch. d. conf. 159. n. 3. Gram. dec. 19. n. 16. Crau. conf. 99. n. 2. & ita importat, vt intelligatur propositum petitorium, & possessorium, prout erit volutus auctori, vt per *Hond. conf. 14. n. 18. com. 1. vbi n. 29. declarat, nisi narratiua, & conclusio respiceret numerum petitorium.* *[Petogr. conf. 14. n. 1. vol. 1.]**
- Item operatur, vt libellus sustineatur ex causa apta, licet super inepta sit conclusum, & ita saluat libellam ab omni ineptitudine, ita *Capie. de fra. n. 21. Marand. de iur. iudicior. p. 6. tit. de libel. oblat. n. 15. Rot. lamen. dec. 12. num. 7. Brunor. à Sole in locis com. v. b. clausula 15. Ludou. Rodol. d. vno poir. n. 21. Hippol. frag. 36 incip. Clausula, Cardin. Tufch. d. conf. 119. n. 18. [Et operatur vt libellus obscurus & generalis admittatur. *Gabr. d. in de claus. conf. 4. num. 1. Theodof. de Rubis d. claus. 45. n. 1. vbi num. 12. intelligit, parte non opponente, & num. 1. addit quod operatur vt procedat libellus sine conelusione, & etiam si coneluso sit inepta, vel nulla, & num. 16. & 17. quod operatur super possessorio, licet conelusum sit in petitorio, quando narrata possunt vtrumque respicere, & num. 14. quod operatur, vt iudicium possit super omnibus narratis, etiam quod super aliquo narratorum sit specialiter conelusum, & n. 1. quod per eam censetur intentatum illud quod est fauorabilius auctori.]**
- Item operatur, vt impropietate verba libelli ad defectum ad intentionem libellantis, ita *Socin. in cap. 2. num. 84. & 85. de libelli oblat. Alexand. conf. 181. lib. 1. & alij citati à Cardin. Tufch. d. conf. 159. num. 9.*
- Item operatur, quod licet regulariter attendatur conclusio libelli, vt actor intentata cognoscatur, non autem narratiua, tamen secus est quando adest hæc clausula, ita *Alex. conf. 121. lib. 1. & conf. 117. & conf. 192. lib. 2. & conf. 21. lib. 3. & conf. 124. lib. 3. col. 1. Butr. conf. 63. Socin. conf. 160. ad fin. lib. 2. Card. Tufch. d. conf. 159. n. 14.*
- Item operatur, vt iudex debeat deferre iuramentum, quandoque expressè petium non sit, quia virtualiter sub hæc clausula petitus continetur, *Cocet. in memor. v. b. iuramentum in supplementum, Gabr. d. conf. n. 21. Mafcard. de probat. conf. 95. n. 4. 8.*
- Limita primò, non comprehendere modos non in narratis, *Gabr. com. lib. 6. sub tit. de claus. conf. 4. num. 11. & 16. Arret. conf. 17. incip. Considerati, col. 1. vol. 1. v. f. vnde fieri illa clausula, Corn. conf. 101. incip. In praesenti, n. 3. lib. 1. Hippol. conf. 91. n. 21. vol. 1. Brunor. à Sole d. oblat. clausula 49. *Surd. conf. 27. n. 24. Hond. conf. 14. n. 30. com. 1. Card. Tufch. d. conf. 159. n. 25. & 40.**
- Limita secundò, vt non procedat quando remedia contraria intentata fuisset vt per *Alex. conf. 96. n. 7. & conf. 110. col. 4. vol. 1. Pacificus conf. ult. n. 11. vol. 1. Ferret. conf. 104. n. 10. vol. 1. Card. Tufch. d. conf. 159. num. 40. Mitt. d. claus. 65. numer. 16. *Surd. conf. 173. num. 1. Bernard. Graue ad praef. Camer. Imper. lib. 1. conf. 61. conf. 3. n. 6. Hond. conf. 81. n. 60. rem. & Stephan. Gratian. d. script. foren. cap. 24. n. 4. Card. Tufch. d. conf. 159. num. 30. Pacificus de Salomond. inf. 3. 1. cap. 3. num. 1. vbi n. 25. subdit, quod non saluat libellam à vicio contrarietatis, & n. 2. quod non sustinet libellum in iudicio recuperande, si fuit intentatum retinenda. Sublimata tamen quando fuit facta probatio in vno plus quam in alio ex contrariis, quia tunc sustinet libellus continens contraria, ita *Grat. conf. 70. incip. Ex multis ind. n. 32. & seq. Mart. d. laus. 6. num. 18. Card. Tufch. d. conf. 159. n. 21. vbi num. 13. post Grat. d. conf. 81. n. 18. & Alex. conf. 121. incip. Vile, n. 1. lib. 1. sublimitat pariter, si adest clausula, *Omnis melior iudicio* quia illa tollit defectum contrarietatis, & addit Pacificus cap. 3. num. 42. quod non obstat contrarietate; operatur hæc clausula, vt actor obtinere debeat in eo, in quo iustitiam habet. Et quod hæc clausula trahatur etiam ad remedium duorum, vbi nulla certa actio fuit proposita, ex *Surd. conf. 173. num. 4. tradit Stephan. Gratian. d. script. 193. num. 9.****
- Limita terciò, non sustinere libellum, quando vnus res petitur, & alia probatur, *Surd. conf. 14. num. 19.*
- Limita quartò, clausulam nostram non operatur, si aliquod circa libellum generale, quando de generalitate fuit oppositum, vt ex *Ruin. conf. 19. incip. Vile peritum, n. 9. lib. 4. tradit Card. Tufch. dec. 159. n. 26. Theod. de Rub. d. conf. 47. n. 12.*
- Claus. *In ordine seruare, &c.* facit quem censetur arbitratorem, etiam si partes compromittant in eum tanquam in arbitrum, *Card. conf. 36. num. 1. Theod. de Rub. d. 45. n. 1.*
- Claus. *Iuris solemnitate omisa, &c.* operatur vt censetur sublatis omnis ordo cognoscendi iurisdictionis à iure gentium. *Lancel. de acen. p. 1. in prof. num. 46. Theodof. de Rubis d. 456. num. 4.* Et per istam clausulam videtur sublatis omnis ordo in cognoscendo. *Lancel. in d. prof. num. 47. Theodof. de Rub. d. claus. 446. n. 3. vbi num. 3. quod non excludit collationem.*
- Claus. *Iustitiam facit, &c.* restringit commissionem, &

de reſcript. Theod. de Rub. d. claus. 459. n. 1. operatur vt ſeruetur ordo iudicarius. Felin. in c. 1. n. 1. vřf. & vř dicatur, de conſul. Theod. de Rub. d. claus. 456. n. 3. & vt ſit data poſtea cognoscendi & decidiendi. Felin. vbi ſupra. Theod. de Rub. d. claus. 459. n. 3.]

CLAVSVLA LXXVII.

Litis ſtatum, &c.

- 1 *Litis mentio ſufficienter facta dicitur per clauſulam, Cuius litis ſtatum, &c. inferam in commiſſione ad lites, ſeu ſupplicatione ad beneficia.*
- 2 *Attentatum abſque vicio quod capi poſſit poſſeſſio, non operatur clauſula, Cuius litis ſtatum, &c.*
- 3 *Res iudicata requirit ſpecificam, & indiuiduam mentionem, ita vt non operatur effectum clauſula, Litis ſtatum, &c. quando adeſt res iudicata.*
- 4 *Res iudicata quando eſt deducta in controuerſiam, ſufficit facere mentionem de lite per clauſulam, Litis ſtatum, &c.*
- 5 *Litis mentio an ſufficiat in commiſſione ad lites, ſeu ſupplicatione ad beneficia, vbi plures ſunt, oſtenditur.*

1 **I**N commiſſione ad lites ſeu ſupplicatione ad beneficia, hæc clauſula inſerta inter aliis clauſulas generales, operatur vt dicatur ſufficienter mentio facta litis; ita tradunt Felin. in cap. ex litteris 29. de offi. delegat. Gemin. conſ. 120. n. 6. Achil. deſiſ. 9. de reſcript. vbi dicit, quod propterea non remanet ſubreptionis reſcriptum, Rebuff. in praxi. p. 3. Signaria, in verſ. quatenus luſipioſum litu ſtatum, num. 4. Mant. deſiſ. 111. num. 8. Marchef. de Commiſſ. part. 1. pag. 48. n. 1. in vltima impreſſione, Monet. de comm. vlt. volunt. cap. 7. n. 330. & ſuit dictum in Zamoren. ſum. num. 15. Neumbr. 1584. coram Card. Scraph. inter eius deciſiones impreſſ. deciſ. & in Militen. penſionis 13. Oſabr. 1595. coram Illuſtriſſimo Domino meo Card. Milino, & in Tamarina parochialis 16. Ianij 1600. coram Gregorio XV. inter eius deciſiones impreſſas deciſ. an. 6. quæ etiam eſt impreſſa per Farin. deciſ. 29. n. 3. p. 2. recent. & in Pamplonen. de Ianij 19. Decembris 1605. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano, & in Cremonen. penſionis 5. Decembris 1614. coram Andrea, impreſſa per Farin. dec. 605. n. 11. p. 2. recent. [operatur enim ac ſi ſtatus cauſæ in indiuiduo, & nominatim eſſet expreſſus, Gemio. d. conſ. 120. Satnen. in reg. de triennali 9. 14. num. 17. Theod. de Rub. in ſingularib. Rota ſem. 2. p. 4. cl. 107. §. 1. vbi in §. 1. dixerat quod hæc clauſula poſita in commiſſione non extenditur ad alias lites, proptet illud aduerbium, cuiuſmodi, quod ſolet apponi in extenſione diſtæ clauſulæ.]

2 Licet autem hæc clauſula perſeueret gratiam à ſubreptione ob non factam mentionem de lite, non operatur tamen quod capi poſſit poſſeſſio abſque vicio attentatorum, vt fuit dictum in Cardenen. Inſpationum 13. May 1610. coram D. Patriarcha Pamphilo, & in Cananen. beneficij de Triſiſ 20. Decembris 1609. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano.

3 Non operatur etiam effectum hæc clauſula, quando adeſt res iudicata, quia reſiudicata requirit ſpecificam, & indiuiduam mentionem, vt fuit dictum in Abulen. Capellaniam 21. Aprilis coram Card.

Lancelotto iuniori, & in Toletana beneficij 14. Nouembris 1605. coram Iſteſte, impreſſa per Marchef. de Commiſſ. p. 2. pag. 385. vbi ſubditur, quodd idem eſt in quocumque cauſa, vbi adſont executoriales, quæ perimunt litem, eam dentur vigore ſententiæ, & rei iudicatæ: hoc tamen non procedit ſi res iudicata eſſet iam deducta in controuerſiam, quia tunc ſufficit facere mentionem de lite per hanc clauſulam, vt fuit dictum in Burgen. praeſentiarum 5. Martij, 1608. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano.

Vt autem litis mentio ſufficiat, vbi plures ſunt lites? Reſp. quoad hunc effectum ſufficere, maxime quando facta ſuit mentio litis indefiniſe ſive aliquæ teſtridua, vt fuit dictum in d. Teruſina parochialis coram Greg. XV. impreſſa per Farin. d. deciſ. 29. n. 4. p. 2. recent. vbi reſponſum fuit ad deciſionem Czaris de Graſſ. non facere in contrarium, quia nihil firmat, ſed relinquit particulariter dubitandum; tum etiam, quia ibi erat expreſſa lis ſuper beneficio, vnde nil mirum, ſi non comprehendit litem ſuper fructibus.

CLAVSVLA LXXVIII.

Manu Regia.

- 1 *Conuentiones omnes antiquæ à Regie manu procedebant.*
- 2 *Manu Regia etiam hodie in Principibus durat.*
- 3 *Clauſula, Manu Regia, operatur, vt quæ procedat quaſi Princeps.*
- 4 *Index vt poſſit procedere de ſello, & ſine villo Iuris ordus, operatur clauſula, Manu Regia.*
- 5 *Appellatio remedia ſolius clauſula, Manu Regia, poſita in reſcriptis.*
- 6 *Solemnitas Iuris Ciuiliſ, non tamen ſubſtantiſiſa indiſci, ſolius clauſula, Manu Regia.*
- 7 *Atauentionem non impedit clauſula, Manu Regia, & alia, ſola ſciliſ veritate inſpecta.*

ANtiquitus omnes conuentiones, etiam pæſto, nudo à Regis manu procedebant, ſi quidem antequam Magiſtratus creati fuiſſent, & populus à Romulo in triginta Curias diuiſus eſſet, ipſe controuerſiis præerat, illaque manu ſua decidebat, provt Reges heroicis temporibus faciebant, vt ait Ariſtoteles lib. 3. Politic. Verum cum Romulus populum auctum in Curias triginta diuiſerit, Magiſtratus creati ſus dicere coeperunt, & ita ſueceſſum temporibus factum eſt; ſed non ideo manus Regia extincta fuit, quoniam etiam hodie in Principibus durat, vt ex Ant. de Butz. in cap. que in Eccleſiarum, num. 56. & ſeq. conſultus. reſert. Matta de claus. p. 1. claus. 70. alius 71. n. 1. in vlt. impreſſ.

Operatur igitur hæc clauſula, vt quis procedat quaſi Princeps, ex notatis per Srephan. Gratian. Marchia deciſ. 68. n. 9.

Operatur etiam, vt Index poſſit procedere de ſello, & ſine villo Iuris ordine, vt per Nat. in Clement. ſape. §. non ſic tamen conſ. viſiſ ſupraſcriptis, num. 95. Marani de ord. iudicior. p. 4. diſtinct. 9. num. 8. & fuit dictum in Miranden. penſionis 27. Martij 1613. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano, impreſſa per Farin. deciſ. 446. n. 1. p. 2. recent.

Poſitam in reſcriptis tollere remedia appellatioſis, tradunt Dec. in cap. paſſoralis, num. 17. & 18. de appell. Marchef. de Commiſſ. p. 1. pag. 421. n. 101. in vlt. impreſſ.

Tollere

- 9 Tollere solemnitates iuris Civilis, non tamen substantialia iudicii, resoluit Steph. Gratian. *discept. forensium*. l. 4. p. 569. num. 30. & 31. vbi aut. 32. subdit, non tollere ineptitudinem libelli parte opponente, nec beneficium excussionis [Rota decif. 300. n. 4. p. 1. in p. 10. b. Ferinalis p. 1. recent.]
- 7 Hec clausula, &c illa alia, *Sola facti veritate inspicere*, non impedit manutentionem, vt fuit dictum in *Bononiens. de Carralibus* 21. Ianuarij 1601. coram Card. Pamphilio, impetrata per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 6. 46. n. 11. in vlt. impet. [Theod. de Rub. in sing. rub. Rotaro. l. 2. p. 4. cl. 47. n. 1. vbi n. 1. subdit quod non operatur vt actus via Regia, &c emissio iuris ordine factus non sit parti non habendus]

CLAUSULA LXXIX.

Motu proprio.

- 1 Debet res referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.
- 2 Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nullo petente conceditur.
- 3 Gratia motu proprio concessa dicitur, quando Pontifex expressit in litteris se Motu proprio concedere.
- 4 Clausula, Motu proprio, debet esse scripta manu Principis Principi concedentis.
- 5 Inferior non potest vti clausula. Motu proprio.
- 6 Princeps quando explicat se Motu proprio concedere, dicitur Motu proprio concessisse, quomodo constet huiusmodi gratiam fuisse ab impetrante petitam.
- 7 Motu proprio concessum ad instantiam partis, idem operatur quod Motu proprio ex mera liberalitate Principis.
- 8 Probare volens ad partis petitionem concessum fuisse gratiam Motu proprio, non admittitur.
- 9 Clausula, Motu proprio, nunquam presumitur.
- 10 Motu proprio testibus non potest probari.
- 11 Scriptura si amittatur, potest per testes probari, in casibus clausulae Motus proprii.
- 12 Facultas per clausulam Motus proprii concessa, quando expires per obitum Papa concedentis, ostenditur.
- Clausula Motus proprii habet vim clausulae.
- 13 Non obstantibus, &c.
- 14 Ex certa scientia, &c.
- 15 Specialis expressio.
- 16 Subreptum dicitur tollit clausula Motus proprii.
- 17 Legatus si latere se apponat clausula Motus proprii, illa tollit vicium subreptionis.
- 18 Subreptum in racione inhabilitate persona, non tollit clausula Motus proprii.
- 19 Tercij in praedictis non operatur clausula Motus proprii.
- 20 Gratia Motus proprii non valet, si qualitas intrinseca beneficio latente.
- 21 Subreptio, quae procedit ex re ipsa non tollitur per clausulam Motus proprii.
- 22 Motu proprio quando est ad suggestionem partis, tunc potest dari de subreptione, quae procedit ex parte impetrantis.
- 23 Obsequio non suppletur clausula Motus proprii.
- 24 Concessio facta Motu proprio est intelligenda propter iacturam, & laetitiam.
- 25 Clausula Motus proprii reddit dispositum satisfactorium.

- 26 Privilegium concessum Motu proprio, latet esse interpretandum.
- 27 Impetrans cum clausula Motus proprii, in terminis Clem. 1. de concess. prebendae, non avertit remota a die data vacationis in loco, sed tantum a die sua scientia.
- 28 Titul. quod quisque iuris in alterum statuerit, ipse eodem iure vtiatur, non habet locum statim clausula Motus proprii.
- 29 Probata ea omnia videntur, quia Princeps asserit in suis litteris, statim clausula Motus proprii.
- 30 Diligentiam processum ab adversario adhibitam tollit clausula Motus proprii.
- 31 Possessionem parvi in data non tollit clausula Motus proprii.
- 32 Causa presumitur in Principe rescribente Motu proprio.
- 33 Concessio vt non presumatur propter importunitatem facta, operatur clausula Motus proprii.
- 34 Papa si Motu proprio mandet conferri, vel conferri prebendam si vacat, iure factum est quod vacet tempore collationis, vel repetitionis, licet non vacaret tempore data.
- 35 Impetratio non tollit clausula Motus proprii, & omnes eius effectus, quia ex impetratione erit passiva.
- 36 Gratia iurisdictionem cum opereatur gratia Motus proprii, non potest ad illius destructionem allegari.
- 37 Clausula Motus proprii operatur circa omnes qualitates extrinsecas.
- 38 Clausula Motus proprii ad causas pendentes refertur.
- 39 Gratiam non ampliat clausula Motus proprii circa expressa, & ea, quae non sunt omnia mensum dispensationis, aut contra ius commune.
- 40 Alium iuratum comprehendit clausula Motus proprii.
- 41 Clausula Motus proprii apposta posterioribus litteris, renouat processum factum in eam primum, etiam ante eorum presentationem.
- 42 Tercij in praedictis non operatur clausula Motus proprii.
- 43 Princeps presumitur privilegio suo, in quo est inserta clausula Motus proprii, tollere statim iurisdictionem.
- 44 Clausula Motus proprii non operatur in iis, quae non iuris, sed facti sunt.
- 45 Privilegium iure pendente obtentum cum clausula Motus proprii, nulla littera pendens in eo facta mentione, est validum in vigore clausulae Motus proprii.
- 46 Privilegium contra ius alterius non firmat clausula Motus proprii.
- 47 Intentionis defectum non tollit clausula Motus proprii.
- 48 Ius in re, vel ad rem quassum alteri non admittit clausula Motus proprii.
- 49 Defensiones, & exceptiones competentes de iure, non auferunt clausula Motus proprii.
- 50 Gratiam contra mentem concedentis non firmat clausula Motus proprii.
- 51 Dispensationem aliquam non inducit clausula Motus proprii, nec tollit impedimentum personae.
- 52 Dispensatio posterior non facta prioris mentione, et minime sit subreptio non operatur clausula Motus proprii.

- 35 Clausula Motus proprii non operatur ultra expressis ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur.
- 36 Beneficiorum incompatibilitas non auferit clausula Motus proprii.
- 37 Defectum substantialem non supplet, nec inhabilitatem remouet clausula Motus proprii.
- 38 Illegitimitas, etas, ordinis, & regularitatis defectum non supplet clausula Motus proprii.
- 39 Bigamia defectum non auferit clausula Motus proprii.
- 40 Collationem factam excommunicato non ualidat clausula, Motus proprii, in ea adfuit.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Doctores per text. ibi in cap. si Motu proprio, de praebend. 26. Vitalde Camban. in tr. clausul. pag. 12. col. 1. Celi. Vgon. in simili tract. verb. Motu proprio non uelut, pag. 48. col. 1. cum seqq. Bertrachin. in reperi. verb. clausula Motu proprio, Mil. etiam in reperi. verb. Motu proprio, Gie. de pensio. quest. 9. a. num. 4. Hinc de incompatib. benefic. cap. 10. n. 7. Sclade benefic. part. 3. quest. 1. 2. a. n. 2. Gambaz. de officio, & potest. Legati de laere, lib. 1. an. 44. Anton. Gabr. lib. 6. commun. de clausula, concl. 2. Menoch. de arbit. casu 101. a. n. 8. & conf. 1. n. 387. & conf. 103. n. 99. cum seqq. & conf. 178. n. 10. de praeb. lib. 1. prof. 9. n. 26. & 27. Rebuff. in concord. in forma mand. Apost. in gloss. Motu proprio, Malsard. de probationib. concl. 107. 5. Matien. ad 17 gloss. 7. n. 4. tit. 7. lib. 5. noua Recopil. Sord. nos. 303. n. 17. Henric. in sum. lib. 7. cap. 17. n. 4. lit. A. Flamin. de resignationib. cum 1. lib. 6. quest. 2. n. 9. 2. & cum 2. lib. 8. quest. 9. n. 7. 4. D. Barbosa ad l. 2. §. legatus, num. 99. ff. de iudiciis, Cardin. Tusch. prael. concl. 101. 1. tit. C. concl. 340. cum seqq. Seraph. de off. 363. n. 1. Bernard. Gizeux. ad praedictam Camera Imperialis lib. 1. concl. 18. concl. 1. Ludouic. Rodolphio. in tract. de summa, & absolutio Principis potestate cap. 5. n. 5. Alois. Ricc. in collectione de off. part. 2. col. 1. 400. & part. 4. col. 1. 959. D. Marta de clausulis, part. 1. claus. 3. a. Nicol. Gaze. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 5. 10. Viuian. in praxi Imperialis lib. 1. cap. 8. n. 10. cum seqq. in 2. d. Riccial. de uere personar. extra gramu. Eccles. existens, lib. 4. cap. 6. n. 6. cum seqq. Monet. de decem. en. 9. quest. 1. n. 13. & latius de communicationib. vltim. volum. n. 7. n. 77. cum seqq. Rocapad Farin. de off. 656. a. prout, p. 2. recent. [Theod. de Rub. in singul. Rota rom. 1. p. 4. claus. 47. & 48. Duran. de off. 60. n. 8.]

2 Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur, de si Motu proprio, Giann. de off. 605. num. 31. Menoch. conf. 135. n. 40. Glorif. resp. 1. p. 2. n. 16.

3 Tunc autem solum dicitur gratia Motu proprio concessa, quando Pontifex expressit in literis, se proprio Motu concedere, ut expresse habetur in d. c. si Motu proprio, & resolutum Sanchez de Matres. lib. 5. disp. 1. num. 6. in princip. Moet. de commut. vlt. volum. cap. 6. num. 168. ubi post Gabr. dist. concl. 12. 4. n. 101. obseruat, huiusmodi clausulam debere esse scriptam manu propria Principis, seu concessit, qui non potest esse inferior, ut multis probat Meoch. de success. de res. parent. lib. 1. §. 6. num. 13.

6 Et adeo verum est, Principem, quando explicat se proprio Motu concedere, dici Motu proprio concessisse, ut procedat, quomais constat huiusmodi gratiam Motu proprio fuisse ab imperante petitam, quia haec non repugnat, sed significat, Pontificem illis verbis non illa petitione, sed proprio

Motu dictum, ita tenent Dec. in cap. 1. num. 19. de rescriptis. & conf. 51. n. 5. vol. 1. & c. 602. num. 1. vol. 5. Rebuff. in concord. in forma mandati Apostolici, super verb. Motu proprio, vers. mirandum quid hac clausula, & in praxi benefic. lib. 2. de mandatu Apostol. de clausula mandator. num. 21. Anast. Germ. de Indul. Card. 5. n. 1. etiam, num. 5. Menoch. de arbit. casu 101. num. 79.

Idem enim operatur Motus proprius concessus ad instantiam partis, quod Motus proprius ex mera liberalitate Principis, ut ex fecerint Rota probat Gambaz. de off. Legati, lib. 8. num. 61. cum seqq. quem refert, & sequitur Seraphin. de off. 365. num. 1. & 2. & illis citatis Rot. in Assen. pensum 11. Martij 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchio Decano, impressa per Farin. de off. 656. n. 1. p. 1. recent. Quamvis contrarium uelint Paris. conf. 1. n. 7. 6. lib. 1. Apostol. ad Alexand. conf. 112. in verbo infirma, lib. 7. Bellam. conf. 33. n. 11. & 13. quos merito reprehendit Rota in d. Assen. pensum, sumans in isto consensu sufficere quod ipsa sequatur illam opinionem, quod idem operetur Motus proprius ad suggestionem partis, quod Motus proprius ex mera uoluntate Principis, & quotidianum praedictum Rom. Curiae ita seruare commendit, quicquid dicat Ioan. à Cochier de perm. benefic. p. 4. c. 4. n. 6. lib. 11. 5.

Vnde bene infert Rebuff. in dictis clausulis mandatorum, num. 13. cum gloss. abominis receptis, verb. expressis in d. c. si Motu proprio, tunc non admitti volentem probare ad partis petitionem concessum esse gratiam Motu proprio, quia esset Pontificem mendacij rearguere uelle tum etiam, quia illi nihil enolumentis afferret, & ut bene docet idem Rebuff. loco proximo citato, eisdem prolixius tunc operabitur effectus clausula Motu proprio, periode, ac si pars non petisset.

Circa probationem huius clausulae (cum illa nunquam presumatur, ut ex d. cap. si Motu proprio, & Bart. tradit Malsard. de prob. conc. 1075.) illud est aduertendum Motum proprium testibus non posse probari, ut docet Vitalde Camban. de uelut, n. 2. Celi. Vgon. pag. 483. col. 1. Gabr. d. conc. 2. num. 104. Sanchez d. lib. 8. disp. 1. 6. Moet. de commut. vlt. volum. c. 6. n. 168.

Cum hoc tamen stat, quod si scriptura amittatur, possit per testes probati in ea fuisse hanc clausulam, ut declarat Gabr. d. conc. 2. n. 105. Sanch. d. lib. 1. disp. 1. n. 6. ad finem, Moet. d. c. 6. n. 168.

Illud obseruandum est, focaliter per hanc clausulam concessam, per obitum Papae concedentis expirare, si ille, cui fuit concessa ante eius obitum non uiauit secus, & si sit concessa per uiam contrarius, quia tunc durat etiam post obitum concedentis, vel si sit facta per uiam legis, quia tunc pariter perpetuo durat, ut per Seraphin. n. 71. n. 1. Quamplures tamen operatori effectus ex seqq.

Primus effectus est quod clausula Motu proprio habet vim clausulam, non obstantibus, &c. ut per Bald. in l. amicus, C. de quodam prescriptis. Socin. conf. 127. in fin. vers. nam etiam, vol. 5. Curien. conf. 66. num. 65. Ruin. de off. 11. vol. 5. d. conc. n. 58. Glorif. resp. 1. p. 1. n. 44. Moet. de commut. vlt. volum. c. 7. n. 78. quicquid de hoc dubitauerit Alex. Tientacio, uer. resp. lib. 1. ut de rescriptis, c. 6. n. 8.

Secundus effectus est ut habeat vim clausulae, Ex certa scientia, ut post Casar. conf. 24. n. 20. tradit Marta de claus. p. 1. claus. 7. 2. alij 7. n. 7. & alij citati Monet. d. cap. 7. n. 78. in fin. & haec geminatur sunt efficaciores, ut refert Marched. de commut. p. 2. pag. 356. n. 7. cum a. superff.

num. 59. cum seq. Camill. Bortell. de *præstamia Regis Caribulici*, cap. 33. num. 19. quos refert, & sequitur Glor. refp. 1. p. 1. num. 71. Intelligo in præiudicium concedentis, non autem in præiudicium tertij, Simonet. in *tratt. de referuat.* §. 5. n. 20. & 21. Bellam. de *permut. benefic.* p. 1. q. 1. in fine.

27 Septimus effectus est, quia impetrandi cum clausula, *Motu proprio*, in terminis Clem. 1. de *concess. præben.* non corripit tempus à die notæ vacationis in loco, sed tantum à die lue scientie, cum alias sufficeret notitia vacationis in loco, vt ibi dicitur; ita sentit Gabr. d. *concl.* 2. num. 91. quem refert Monet. d. *cap.* 27. n. 92.

28 Octauus effectus est, quia stante hac clausula, non habet locum titulus, quod quisque *uotis in alterum transuerit, ut ipse eodem iure utatur*, vt per text. in l. 1. q. 1. princ. *illis titulis*, docet Gabr. d. *concl.* 1. n. 66. vbi num. seq. limitat, quando priuilegium impetratum Motu proprio, respiciere ordinaria iudicij, & illius processum, & num. 68. vbi tale priuilegium Motu proprio concessum, sit in ea materia, quæ alteri parriciter per viam correlatiui, vel necessariz consequentiz, refert, & sequitur Moneta d. *cap.* 7. num. 30.

29 Nonus effectus est, vt stante hac clausula videantur probata ea omnia, quæ Princeps asserit in suis litteris, vt docet Gabr. d. *concl.* 1. n. 89. quem sequitur Moneta d. *cap.* 7. num. 90. vbi cum eodem Gabr. ampliat, etiam si attestetor de facto alieno. Et ideo non indiget iurisdictione, Seraph. de *off.* 1. q. 8. n. 1. Rot. de *off.* 6. n. 1. & 2. p. 2. recent. Sc fuit dictum in *lauren. Abbacia* 22. Junij 1626. coram Burzio.

30 Decimus effectus est, quia tollit diligentiam processus ab acquerario adhibitam, vt pluribus relatis docet Gabr. d. *concl.* 3. n. 69. declarat n. 70. non ideo tollere possessionem patris in datat refert Moneta d. *cap.* 7. n. 81. vbi addit, minus tollere ius ad rem ab alio prius questum.

31 Vndecimus effectus est, vt causa presumatur in Principe transigente Motu proprio, ita Gabriel. d. *concl.* 1. num. 88. & *rit. de iure quasus non tollendo*, *condic.* 3. num. 12. Mascard. de *probation. concul.* 275. n. 1. t. 1. 2. & 25. Menoch. de *presumpt.* lib. 2. præf. 10. num. 51. Sanchez de *Matrim.* lib. 8. disp. 17. num. 14. Monet. de *commut. volut.* cap. 6. num. 54. cum tamen regulariter causa etiam in Principe concedente non presumatur, vt probat Sanchez d. n. 14. Monet. d. *cap.* 6. num. 4. cum seq. & plures alij, quos ipsi referunt.

32 Duodecimus effectus est, vt non presumatur concessio facta propter importunitatem; ita post Gom. ad *regul. Cancell. de annal.* q. 10. num. 3. & alios docet Gabr. d. *rit. de claus. concul.* 2. n. 81. & Monet. d. c. 6. n. 86.

34 Decimastertius effectus est, quod si Papa Motu proprio mandet conferri, vel conferat præbendam, sit vacans, sit quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacaret tempore date, vt post Ioan. And. & Staph. tradit Gabr. *concl.* 1. num. 91. & Monet. d. c. 7. n. 91.

35 Decimosquartus effectus est, vt impetrationem tollat, & omnes eius effectus, qui ex impetratione oriri possunt, Seraph. de *off.* 165. n. 4. vbi n. 3. subdit, quod cum operetur viuificationem gratiæ, non potest allegari ad illius destructionem.

37 Decimosquintus effectus est, vt operetur circa omnes qualitates caritoseas, ita ex *decijs. Rota* docet Gabr. d. *concl.* 1. num. 71. & Monet. d. *cap.* 7. num. 82.

Decimosextus effectus est, vt ad causas pendentes referatur, vt obseruat dominus meos Doctor Petr. Batbosa in l. 2. §. *legatus*, num. 97. cum seq. §. de *iudiciu.*

Decimosseptimus effectus est, vt ampliet gratiam circa ex pressa, & quæ non sunt contra mentem disponentis, non contra ius commune, vt constat ex adductis à Gabr. d. *concl.* 1. n. 72. cum seq. vbi sic conciliat diuersas, vel aduersas circa hunc effectum Doctorum opiniones, refert, & sequitur Moneta d. c. 7. n. 81.

Decimosoctauus effectus est, vt actum iuratum comprehendat, prout docet Seraphin. de *privilegiis iuramentis* prædix. 23. n. 5.

Decimusnonus effectus est, vt ea clausula appositæ posterioribus litteris, reuocet processum factum in vim primatum etiam ante eorum presentationem, vt pluribus citatis docet Gabr. d. *concl.* 1. n. 68. cum seq. licet concedens contrarias hac in re Doctorum sententias, prout refert Monet. d. *cap.* 7. n. 84. ij sunt principiores huius clausule effectus, nunc vero testat, vt casus aliquos eoumeremus, in quibus illa nihil operatur.

I. In præiudicium tertij non operatur, vt per Vital. de Camban. vbi supra num. 1. Pat. de *off.* 377. lib. 1. in *correllu*, Gig. de *pen.* q. 29. n. 4. & q. 99. n. 3. Reunot. à Sole in *locu communib. verb. clausula* 25. Meninch. *concl.* 16. n. 6. §. 1. & *concl.* 103. num. 40. cum seq. Aloyf. Ricc. de *off. collat.* 959. & in *praxi aucta, resolut.* num. 2. Marc. d. p. 1. *claus.* 7. num. 1. & 8. Rot. apud Cencium post suum tract. 11. de *Consi.* de *off.* 72. num. 4. vbi num. 5. intelligit maxime quando non præcellet cause cognitio, quod amica obseruatur Alea. *concl.* 215. n. 5. & 59. lib. 7. Goadin. *concl.* 5. n. 16. Theodof. de Rubis d. l. 481. n. 21.

II. Non operatur, vt Princeps presumatur priuilegio suo, in quo inferat hic clausula, tollere statuta ciuilaris, vt resoluit Menoch. de *presumpt.* lib. 5. *presumpt.* 19. n. 5. & 7.

III. Non operatur in iis, quæ non iuris, sed facti sunt, vt per Ctaet. *concl.* 1. c. 1. §. 9. in *prim.* Rolan. *concl.* 7. num. 105. vol. 3. Parisienf. 1. num. 81. vol. 1. & *concl.* 4. n. 28. & *concl.* 4. n. 19. vol. 4. & alios citatos à Marta d. *concl.* 7. num. 11. quibus adde Seraph. de *off.* 363. num. 6.

IV. Non operatur, vt priuilegium lite pendente obtentum eum hac clausula, nulla de lite pendente in eo facta mentione, validum sit, vt per Gabr. d. *rit. de claus. concul.* 1. n. 3. & plures citatos à Cened. ad *Dperet. collat.* n. 3. & 2.

V. Priuilegium non fitnat contra ius alterius, vt tenuit Rota apud Seraph. de *off.* 398. n. 6. [Theod. de Rub. d. *concl.* 181. n. 15.]

VI. Intentionis defectum non tollit, vt per 47 Abb. in *cap. quia circa, res. de quarto, de consanguinit. & aff.* Lap. alleg. 7. in fine. Cardof. *concl.* 96. sub num. 1. vers. & si dicitur, Gabr. d. *concl.* 1. sub num. 8. & 34. Vincent. de Franchis Neapol. de *off.* 192. num. 3. Flam. de *resign.* lib. 3. q. 3. n. 127. Ioan. à Cochier. in *regul.* 10. *Cancell. de non impetrat. benefic. vltimum*, num. 18. Gonaal. ad *regul.* 8. *Cancell. gloss.* 32. num. 5. Monet. de *commut. vlt. volut.* cap. 5. num. 162. Seraph. de *off.* 398. num. 1. & fuit dictum in *Pacen. pensionu* 15. Martis, & 25. Oñobrii 1592. coram Card. Pamphilio, & in *Affen. pensionu* 11. Martij 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Cardine Decano, impetita per Farinac. de *off.* 616. num. 7. p. 2. recent. [Theodof. de Rubis d. *concl.* 481. num. 4. Modcin. de *supplic. ad Sanctiss.* p. 1. c. 9. d. n. 15.]

VII. Ius in re, vel ad rem quantum alteri non admittit

admit, vt docent Menoch. *d. m. s. n. 418*. Sanchez *lib. 8. disp. 11. num. 30*. Vnde dicit Aene. de Falconib. *in trall. de reser. benef. q. 4. efflu. 4. num. 2*. quod collatio facta Motu proprio à Papa de beneficio reuocato bene personæ, non facta mentione reuocationis, nulla est, quia non presumitur Papam velle per clausulam, *Motu proprio*, tollere las gressum.

49 VIII. Defensores, & exceptiones competentes de iure non aufert, vt ait Seraph. *decis. 80. num. 1.*

50 IX. Gratiā contra mentem concedentis non firmat, ex traditis per Gig. *de pensu. q. 12. num. 15. & q. 29. num. 1*. Suarez *alleg. 12. num. 40*. Menoch. *de arbor. cas. 101. num. 80*. Malcard. *de prob. conclus. 88. n. 93*. Nec illam amplius plus quā sit de sua natura, vt per Aene. de Falconib. *2. trall. de reser. benef. q. 4. efflu. 1. n. 2*. [Alexand. Trentacinq. *conf. 1. n. 24. p. 1*. Theodof. de Rubels *d. class. 481. num. 23*, vbi quod non ampliat etiam, sed illam fortificat tantum, & *num. 26*. quod non ampliat gratiam ultra expressa.

51 X. Dispensationem aliquam non inducit, nec tollit impedimentum persone; ita gloss. communiter recepta, *in d. cap. si Motu proprio*, Lap. *alleg. 7. num. 8*. Anchar. *conf. 10. post princ. Gabr. d. m. de clausula. conclus. 2. num. 12*. Paris. *conf. 1. num. 79. lib. 1. & conf. 74. num. 37. lib. 4. c. 1*. conat. *in c. alma mater*, p. 1. §. 7. *num. 2*. Nourat. *conf. 66. n. ultim. sub tit. de sent. excommunic. in antiq. Mart. dist. class. 73. num. 15*. Ricciol. *de iure personarum*, lib. 4. c. 6. n. 7. Ioan. à Cochier loco proximi citato, n. 19. [Flores refert Theod. de Rob. *d. c. 481. n. 16*]

52 XI. Non operatur, vt posterior dispensatio non facta prioris mentione, minime sit subrepticia, vt resoluit Sanchez. *d. lib. 8. disp. 22. num. 8*. [Rebuff. *in forma mandati Apof. in verb. Motu proprio*, col. 3. *vers. egerit non facit*.]

53 XII. Non operatur ultra expressa, sed ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur, vt dictum fuit in Oximen. *penfionu. 20. May 1598. coram Littera*.

54 XIII. Incompatibilitatem beneficiorum non aufert, [quia dispensationem non operatur super pluralitate priorum incompatibilium. Rot. *in f. 71. num. fin. de res. n. p. in antiq. Cardin. conf. 117. sub n. 2*. Anton. Gabr. *d. 2. de claus. concl. 2. num. 48*. Flamin. *de reser. lib. 3. q. 1. n. 126*. Theod. de Rub. *dist. concl. 481. num. 18*.]

55 XIV. Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet, Mart. *d. claus. 7. n. 15*. Rot. *decis. 71. de reser. in antiq. alijs decis. 6. de probe. n. 10*. m. m. m. Roderic. Suarez *d. alleg. 12. num. 42*. Ricciol. *d. lib. 4. cap. 6. n. 8*. Vnde vicium illegitimitatis non supplete, resoluit Gabr. *d. claus. 1. n. 45*. vbi n. 46 dicit, defectum etatis pariter non supplere, & n. 52 idem ait de defectu ordinis, & n. 44. de defectu irregularitatis.

56 XV. Defectum bigamie non admittit, vt per Ioan. Andr. *in d. c. si uicini proxi*, vbi Gem. n. 1. a. Gabr. *d. conclus. 2. num. 49*. Ricciol. *d. cap. 6. num. 8. in f. 4*.

57 XVI. Non validat collationem factam excommunicato si in ea adit, vt tenet Couarr. *in p. alma mater*, p. 1. §. 7. *num. 1*. Ricciol. *d. cap. 6. n. 10*. de Clerico excommunicato, ubi Ioan. Nicol. Guec. *de benef. p. 6. c. 2. vers. iudiciali eadem ratio est*, Gabr. *d. concl. 2. n. 42*. Ricciol. *d. c. 6. n. 6*.

58 XVII. Non operatur vbi fuerit apposta in contrarium, seu sententia nulla; nam ea resoluta,

etque nulla declarata, resoluitur quoque Motus proprius, vt per Seraphin. *conf. 96. n. 2*. quem refert nouissimè Barthol. Gipt. *in Conf. S. 1. n. 17. b. n. 1711*, super prohibitione & inuentione, cum etiam iurisdictionalium ad Ecclesias inferiores spectantium, *2. 2. l. 1. n. 16*.

CLAVSVLA LXXX.

Nemine discrepante.

Hæc clausula indicat liberiores consensum, Anton. Monach. *Bon. a. 111. 8. num. 46*. E in omni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia contrahens, & si iuris iura Ocasu. Vulpel. *de propof. & adu. p. 101. in d. c. commedi*, pag. 17. Card. Tusch. *prati. consue. rem. 2. lit. D. c. 101. 133*.

CLAVSVLA LXXXI.

Non alijs, aliter, neque alio modo.

1. *De iure reseruat de vis. & effectibus huius clausulae.*
2. *Verba clausulae, Non alijs, &c. regulantur tanquam geminata, & sunt multum precisa, & non recipiunt aliquam modificationem.*
3. *Contrahentium precium mentem arguit clausulae, Non alijs, &c.*
4. *Verbum precium indicat clausulae, Non alijs, &c.*
5. *Consensum ab alio adimittit clausulae, Non alijs, &c.*
6. *Non suffragatur facit clausulae, Non alijs, &c.*
7. *Voluntatem omnino adit clausulae, Non alijs, &c.*
8. *Naturam precium habet, ac formam inducit clausulae, Non alijs, &c.*
9. *Adm. contra clausulam, Non alijs, &c. satis, ipso iure sunt nulli.*
10. *Alius gestus, si se comparatur non forma inducit clausulae, Non alijs, &c. in tali casu non operatur illius reseruat.*
11. *Conditio impedit clausulae, Non alijs, &c. quod deficiente perinde est, ac si nihil alium esset.*
12. *Verbum principium respicit tantum clausulae, Non alijs, &c. posita in venatione facta cum pacto de retrovendendo.*
13. *Per se non in reservationem cum regressu, facit clausulae, Non alijs, &c. nam gratiam corrumpit si regressus non tenet.*
14. *Resolutio contrahens habet vim clausulae, Non alijs, &c. & excludit reservationem.*
15. *Voluntatem est limitat clausulae, Non alijs, &c. & praerogativa suorum in casu contrario.*
16. *Beneficium ad alium est necessarium, quando fuit reseruat cum clausulae, Non alijs, &c. etiam si alijs de iure non esset necessarium, si verò reseruatum sit simpliciter sine hac clausula, & non sit de iure necessarium, tunc potest adiri.*
17. *Clausulae, Non alijs, &c. operatur, vt per eam protelatur defendatur à ordinatione iuri sui, quam alijs incurreret.*

18 *Emphyteuta vendens, seu aliamus, irrequisito domino, adhibita tamen protestatione, saluo consensu domini, non aliis, aliter, nec alio modo easas penam caducitatis.*

19 *Limonia, nisi res emphyteutica, qua cum iu clausula alienatur, & traditur, efficit difficultu recuperationis.*

DE vi, & effectibus huius clausule vide Titaz. de retrah. sur. 1. §. 8. gloss. 6. n. 1. Menoch. 109. §. 8. num. 11. & conf. 169. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1 Verba huius clausule regulariter tanquam geminata, vt ex Titaz. de retrah. sur. 1. gloss. 9. num. 1. & alius notat, Sard. decif. 124. num. 1. & sunt multum preclia, & non recipiunt aliquam modificationem, vel intellectum, Alex. conf. 1. incip. *Vsufrequentia* num. 4. lib. 1. in fin. *in stipulatio sum. ff. de verb. oblig.* Bertazol. d. gloss. 6. num. 1. Card. Tufch. d. lit. C. n. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

3 Arguit huc clausula precifiam contrahentium mentem, ea Farin. in praxi crim. p. 4. decif. 10. num. 5. & tanquam resolutiua operatur perinde, ac si nihil fuisset actum, Alex. conf. 4. num. 4. lib. 1. Clar. 5. emphyteusis, gloss. 1. num. 11. Caputaq. decif. 82. num. 4. p. 1. & fuit dictum in *Thesauris iurisdictionis* 10. Maij 16 11. coram *Reuerendissimo Domino meo Cesi- no Decano.*

4 Indicat precifiam necessitatem, vt censuit Rota apud Cene. post tract. de censib. decif. 117. n. 4. Nat. conf. 172. num. 5. vol. 2. [& habet materiam precifiam, Sard. cor. 143. n. 4. Parif. de resignat. lib. 7. q. 1. n. 6. 4. Theodof. de Rubels d. claus. 49. n. 5. vbi n. 6. dicit hanc clausulam adesse esse precifiam, vt non recipiat aliam interpretationem, vel aliam modificationem à verbis separatam, & n. 7. quod recipit declarationem à principali dispositione]

5 Consensum ab acta adimittit, quo non sequuto operatur perinde, ac si nihil actum fuisset, gloss. Bald. & alij in l. si quis quidem, de except. Neui. conf. 87. num. 13. Grat. conf. 118. num. 11. Alex. conf. 4. num. 4. vers. in tantum vol. vbi etc, quod huc clausula importat, quod si non valet, vt agitur, non intelligatur contractus celebratus, neque etiam ea parte, qua valere possit, Beneuent. de affectur. gloss. 15. num. 1. fol. 136. Caputaq. decif. 82. n. 4. p. 1. Intrigliolo *Sacris* decif. 1. n. 12. Cened. d. singul. 65. n. 4. & 5. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 748. n. 12. & 13. & fuit dictum in *Romana de Capozucchi* 10. Aprilis 1602. coram *Illustrissimo Card. Lancelotto*, impressa per Farin. dec. 115. n. 6. p. 1. rec.

6 Necessitatem fecit, vt dictum fuit in *Bonon. bonor. de Bonis* 10. Febr. 1598. coram *Illustrissimo Domino Card. Millino*, impressa per Marchel. de Commiff. p. 1. pag. 17. n. 4.

7 Denotat omnino abesse voluntatem, Alex. conf. 3.

num. 5. vers. & licet, lib. 1. & fuit dictum in *Aleximano Societatis* 13. Martij 1595. coram *Iulio*, impressa per Marchel. d. p. 1. pag. 748. [Et quod magis sustinet voluntatem quatenus antem, Rota decif. 509. num. 5. p. 1. in post. p. 1. recet. quia est limitatiua voluntatis, & presentatiua futuri in casu contrario, Caputaq. decif. 82. num. 3. & decif. 84. num. 10. p. 1. Parif. de resign. lib. 1. q. 1. num. 19. Theodof. de Rubels d. claus. 492. n. 13. & 14.]

Naturam precifiam habet, & formam indicat Boet. decif. 143. num. 11. post mea. Cened. d. sing. 65. num. 1. D. Lotter de re benefic. lib. 1. q. 41. n. 35. Verall. decif. 81. num. 4. Mart. de claus. p. 1. claus. 74. alias 76. num. 8. Cephal. conf. 118. num. 13. lib. 1. Flam. d. 9. 1. num. 64. Sured. conf. 46. num. 20. & conf. 113. num. 17. & conf. 143. num. 43. Aloyf. Ricc. d. collect. 868. Card. Tufch. d. l. i. c. censul. 311. num. 9. p. 1. Mart. Anton. var. resolut. lib. 8. refol. 13. num. 8. Farin. in praxi crim. p. 4. decif. 23. in addit. lib. 8. & decif. 564. num. 6. Decian. conf. 528. ante fin. Grat. conf. 16. n. 48. lib. 1. & Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 108. num. 11. Franc. Leo in *Thesauris forens. Feleffis* p. 1. cap. 1. num. 42. & c. 2. num. 4. Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Cameral. decif. 64. num. 6. & decif. 72. num. 5. & fuit dictum in *Alex. n. visitatorum* 13. Novembri 1602. coram *Iulio*, impressa per Farin. decif. 167. num. 9. p. 1. recet. vbi habetur, hanc clausulam respicere expressam formam quoad assentientiam, non quoad alia, de quibus nihil dicitur, [plures refert Theodof. de Rubels d. claus. 492. num. 10.] Vnde actus contra eam fuit, coram ipso Iure esse nullus, notant Roland. 10. fol. 41. n. 12. lib. 1. & conf. 61. num. 29. num. 10. q. 1. lib. 4. & conf. 59. num. 1. lib. 3. Menoch. de arbit. cas. 327. num. 14. Olaf. Pedem. decif. 164. num. 11. Cephal. conf. 80. num. 2. vol. 1. F

- d. p. 1. pag. 124. num. 1. & *lancus parochialis* 21. Junij 1612. *coram Illustrissimo Patriarcha Alenquedo*, & in *Illud.* Canonica 20. Decembris 1614. *coram Burgo* 1 [plures referit Theod. de Rub. claus. 491. n. 9. Roland. conf. 59. n. 11. vol. 1. Berol. conf. 31. num. 6. vol. 3.] & tunc cessat consensus agentis, Cephal. conf. 296. n. 11. vol. 2. & fuit dictum in *Teletana personis* 25. Januarii 1591. *coram Gropio*.
- 21 Posita in venditione facta cum pacto de retrovendendo, respicit tantum principium venditionis, ut scilicet non censetur res vendita purè, & simpliciter, sed cum illa reservatione, Seraph. decif. 1063. n. 12. facit enim gratiam corporepeditum, & indiuiduam idem Seraph. decif. 83. n. 9. In donatione apud opus operatur, ut domioium rei donatæ retro transferatur in donantem. Rot. decif. 338. n. 2. p. 3. in *publ. Formallus* p. 4. recet.]
- 22 In reservatione personis cum regressu, facit totam gratiam concurrere, si regressus non teneat, Fur. decif. 6. de pens. & fuit dictum in *Hyphalen personis* 24. May 1586. *coram Cardin. Seraphino*, inter cuius decif. pref. decif. 114. n. 1. quæ etiam reperitur impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 116.
- 24 Habet vim resolutionis contractus, & excludit purgationem moris, ut per Stephan. Gratian. *discept. forensium*. 3. cap. 3. 17. p. princ. & cap. 532. n. 21. ubi ait, quod consensum excludit, & quod videatur habere vim decreti irritantis, adeo ut omnia resoluat usque ab initio, post Socin. *sent. conf. 53. n. 4. vol. 2.* resoluunt D. Lotter. de *benef. lib. 1. c. 17. n. 60. & q. 40. n. 173.* [quia est resolutiva, & facit perinde ac si nihil actum sit, Hieroo. Gabr. *con. 183. n. 1. lib. 1. Clar. in 5. emphyteusis* q. 13. n. 5. *versum quæro*, & 5. *secundum* q. 31. n. 6. *versum verum est*, Rebuff. *conf. 4. n. 14. & conf. 18. num. 5. & conf. 87. n. 47.* Theodof. de Rub. *claus. 492. n. 11.*]
- 25 Est limitativa voluntatis, & preservatio sui iuris in casu contratio, Paris. *conf. 10. n. 285. lib. 4. Verall. d. decif. 81. n. 3. & decif. 84. num. 10. p. 3.* Mart. *d. claus. 71. n. 10.* & Stephan. Gratian. *d. rom. 3. cap. 587. num. 11. & cap. 748. n. 12.*
- 26 Beneficium Apostolicum est necessarium, quando fuit reservatum cum hac clausula, etiam si aliis de pure non esset necessarium, ut fuit dictum in *Pisana benedictum* 28. Octobris 1585. *coram Biano*, & in *Aretina Capellania* 16. Januarii 1616. *coram Burgo* & in *Ferrarien decembris* 21. Junij 1617. *coram D. Patriarcha Pamphilio*, & *coram Gregorio* decif. 192. n. 1. quicquid dicat Gabr. *conf. 92. n. 4. & seq. lib. 1.* Si verbò beneficium reservatur sit simpliciter sine hac clausula, & non sit de iure necessarium, tunc potest omitti, Gabr. *d. conf. 92. n. 7.* Rota decif. 619. n. 1. p. 1. *diuers.* Seraph. *decif. 1027. n. 6.*
- 27 Operatur, ut per eam protestans defendatur à priuatione iuris sui, quam alia incurretet, ut per Monet. *de priuatione canonica*, cap. 5. p. 5. n. 65.
- 28 Vnde emphyteotam vendentem, seu alienantem irregulatio domio, adhibita timen protestationem, salvo consensu domini, non aliter, aliter, nec alio modo, euitat penam caducitatis, resoluunt Hippol. *verb. feudatarius* p. 481. Clar. 5. *emphyteusis*, q. 13. num. 5. Corbul. *d. iure emphyteutico*, sit. de *clausulis* emphyteuticis *inter sui priuati*, cap. de *claus. priuati* ob alienationem, ampliat. 1. & limit. 6. & 17. Bursat. *conf. 181. num. 12. cum seq.* Gram. *decif. 49. num. 3. & 4.* Fulch. *lit. A. singul. 50.* Roland. *conf. 7. num. 7. cum seq.* vol. 3. & *conf. 83. num. 24. vol. 4.* Gama. *lusitana decif. 147. n. 4.* Vincent. de Franch. *Neapol. decif. 263. d. etazol. d. el. glif. 6. num. 2.* Cened. *ad Decretal. collect. 144. num. 17.* Freccia *de subfensu*, lib. 1. §. 1. *auteritatem* 3.

Menoch. *conf. 28. num. 10. & num. 39. cum seq. & conf. 38. num. 21. & 21. conf. 369. num. 15.* Mich. Grassi. *rom. 1. cum op. in lib. 4. tit. 44. n. 179. vbi Vezin. num. 284. pag. mibi 686.* Bellacomb. *rom. 2. tract. de feud. sic 8. quibus ex causis feudum amittatur* pag. 6. 16. Flam. de *resign. lib. 7. q. 1. num. 67.* Redoan. de *verb. Et. claus. alienat. q. 31. d. num. 28. & seq. ad 24. & q. 39. cap. 9. d. num. 41.* Thesaur. *decif. 169.* Mart. *d. claus. 76. num. 1. & in voce nouis. decif. voce 169.* Card. Tufch. *rom. 3. tit. E. claus. 207. n. 76. & 80.* Cardin. Mantie. de *tacit. & antiq. conuen. lib. 2. tit. 28. num. 28. cum seq.* Galgancet. in *tract. de condition. & demonst. p. 1. cap. 5. n. 2.* Aloyf. Riccari. *collect. decif. 3. collect. 316.* Molin. de *test. in lib. 2. dist. 439. num. 19.* Rebell. de *oblig. lastitia*, p. 2. lib. 1. §. 4. num. 10. Cardof. in *praxi Iudicum*, verb. *clausula* 15. & verb. *emphyteusis* 6. post princip. Cald. Petreia de *resol. emphyt. cap. 5. num. 84. & cap. 6. d. num. 26.* Amic. de *iure emphyt. q. 1. n. 13. cum seq.*

Limita tamen, supra proximam resolutionem procederet nisi res emphyteutica que cum his clausulis alienatur, & traditur, esset difficilis recuperationis, potè si esset Castrum, vel locus munitionissimus, vel si esset facta traditio in personam potentem, tunc emphyteuta caderet à iure suo, non obstante hac clausula, cum conditio domini fit facta deterior, & ce ipso addit dolus, ut per Ripam in *cap. cum M. num. 80. de consil. Clar. d. q. 13. num. 5. in fin.* Roland. *conf. 5. n. 36. lib. 2.* Maotic. *d. tit. 107. num. 79. & 80.* Mart. *d. claus. 76. num. 2. & 3.* Amic. *d. lib. 2. num. 10.*

CLAVSVLA LXXXIE

Non obstantibus, &c.

- 1 *Dilectos referunt de vi, & effectibus huius clausula agunt.*
- 2 *Inferior à Principe clausula, Non obstantibus, &c. rei non potest.*
- 3 *Tellator in suo testamento non potest apponere clausulam, Non obstantibus, &c.*
- 4 *Clausula, Non obstantibus, &c. tollit omnia, quæ dispositioni, in qua est apposta, obstat possunt.*
- 5 *Dilecti non presumunt cogitare de speciali prouisione.*
- 6 *Clausula, Non obstantibus, &c. habet locum in eo, quoram versimiliter Papa notitiam habuit.*
- 7 *Obstaculo personalia non tollit clausula, Non obstantibus, &c.*
- 8 *Subreptionis casum non tollit clausula, Non obstantibus, &c.*
- 9 *Defectus plures ubi concurrunt, non operatur clausulam, Non obstantibus, &c.*
- 10 *Nulla si existat dispositio super qua clausula, Non obstantibus, &c. apposta est, illa nihil operatur.*
- 11 *Clausula generalis non obstantium si est posita in ultima parte scripti, non refertur ad precedentia, quæ sunt contraria tui communi.*
- 12 *Iura contraria non tollit clausula, Non obstantibus, &c. posita in scriptis, seu Bulla aliqua.*
- 13 *Clausula generalis, Non obstantibus, &c. non sufficit, ubi lex Canonica, vel Civilis habet clausulam derogatorem ad futuram rescripta, nisi facias*

factas mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba acquiescentia.

14 Concilium Concilii Trid. diffinitioni derogat clausula, Non obstantibus, &c.

15 Lex, seu constitutio habenti clausulam derogatoriam ad futuram, conferat derogationem per clausulam, Non obstantibus, &c. si addita sint verba illa, etiam si de ipsa, &c.

16 Statuto particulari non facit clausulam, Non obstantibus, &c. etiam si addita sit derogatio.

17 Principe non praesumitur concessisse privilegium suo clausula, Non obstantibus, &c. munus, tollere finem civitatis.

18 Regula Cancellarii an censetur derogatum per clausulam, Non obstantibus constitutionibus, &c. ordinationibus Apostolicis.

19 Dispositionem in amodo formatam non tollit clausula, Non obstantibus, &c.

20 Immunitatem in concessione facta à Principe requiritur clausula, Non obstantibus, &c.

21 Verisimiliter non est quod velis Principi tollere legem excogitatum.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Doctores per textum in capitulo aliquibus, de rescriptis, lib. 6. & in capitulo de sententia exco. lib. Rebuffi. in praxi, sit de forma noua promiss. verb. non obstantibus, Staphil. de licentia gratias, de vi, & effectibus clausulae de claus. non obstantibus, Cott. in memorab. verb. claus. non obstantibus, pag. 111. Flamin. de rescriptis, benefic. tom. 2. lib. 11. q. 17. n. 42. Menoch. conf. 1. tom. 434. Azaved. l. 1. n. 37. cum segg. in 1. 4. lib. 4. nova Recop. Martecor. ver. rescriptis, lib. 1. cap. 19. num. 8. & cap. 29. num. 72. & cap. 33. num. 4. Mart. de claus. p. 1. claus. 79. Rendin. in promptuaris receptis, sententiar. tom. 1. tit. 16. n. 12. Gouzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. num. 37. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 421. num. 15. & 16. & cap. 438. num. 6. & 7. 42. num. 22. Cardin. Tusch. practice. clausulae, 1. lit. C. concl. 349. cum seg. Azaved. à Cochier. de iuris. Ordinationis in exemplis, part. 1. quass. 9. Ioan. à Cochier. ad preces primarias Imper. sess. 3. §. 1. 2. lit. Q. Gloriat. rescript. 1. p. 4. à num. 28. Monet. de commun. vlt. volunt. cap. 7. num. 16. cum segg. [Theodof. de Rubels in singul. Rot. tom. 2. p. 4. claus. 49. & 496. Rot. apud Paulde Rub. de rescript. 1. 3. n. 4. tom. 2. d. iuris.]

Inferior à Principe hae clausulae vi non potest, ut docent Alex. conf. 101. num. 3. vol. 1. Nat. conf. 185. num. 9. & conf. 304. n. 2. Cels. Baz. de rescript. 1. 17. num. 32. Marius Anton. ver. rescript. lib. 1. rescript. 38. num. 11. Gloriat. de rescript. 1. p. 2. num. 40. ne proinde testator illum in suo testamento apponere non valet, ita sentientes inl. nemo potest. §. de leg. 1. vbi Ang. num. 1. Alex. num. 2. Rip. num. 8. & alij plures, quos refert, & sequitur Rendin. in prompt. receptis, sententiar. tom. 1. tit. 16. num. 8.

Hae clausula tollit omnia, quae dispositioni, in qua est apposta, obstat possunt, inf. conf. 110. vol. 4. in fin. ver. §. lib. 4. Beru. conf. 147. n. 28. ver. & licet. lib. 3. Rot. conf. 67. num. 62. lib. 3. Mart. de claus. p. 1. claus. 79. num. 1. secundum Rom. in press. & fuit dictum in dissipatione praenotatae nam 17. July 1913. coram D. Patriarcha Pampiliba, impressa per Farin. de rescript. 306. num. 5. part. 1. ceteri. Cenc. de Constit. part. 3. cap. 1. quass. 1. ver. 8. num. 12. Mer. Anton. d. lib. 1. rescript. 46. num. 7. & 11. [Theodof. de Rubels d. claus. 496. num. 1. vbi num. 101. lubidit quod remouet obstantias perpetuas, non autem temporales, &c. num. 105. quod rescripti praeterita, &c. non futura.] Vnde solennitatis requisitis à iure, vel statuto, satis censeri derogatum per hanc clausulam, tenent Iaf.

conf. 100. vol. 4. in fin. ver. rescripti naver. lib. 4. Beru. conf. 147. num. 28. ver. & licet, lib. 1. quos refert Rot. in Sabini. Castri Montis Rotundi 8. Feb. 1627. coram D. mra Caccino Decret. non tamen tollit ista quando est aliter specialiter proculum, quia non praesumitur ergastisse derogans de speciali prouisione, C. d. conf. 116. alias 1. de priuileg. n. 2. de rescript. verum, C. d. Tusch. lit. C. concl. 348. num. 6. vbi n. 7. post Gemin. conf. 114. n. 8. ver. & pra. hac facit, docet hanc clausulam, Non obstantibus, &c. in genere factam in secunda dispositione, non solum operari consolidationem secundae dispositionis, sed etiam non annullare primam dispositionem contrariam, nisi adfuit verba annullativa.

Locum habet in his, quorum verisimiliter Papa notitiam habuit, & in quibus non requiritur specialis derogatio, Nat. com. 109. n. 6. & fuit dictum in Ternisina plebu 28. Iun. 1593. coram Illustrissimo D. Cardinali Merlim. [Valenzuel. conf. 13. 2. num. 31. vbi quod inducit novam consuetudinem, &c. num. 33. quod tollit statutum, & impeditum in supplicatione contenta, &c. num. 37. disputat quid opereatur in gratia circa pluralitatem beneficiorum, &c. n. 40. quod hae clausula apposta cum decreto irritanti ostendit Papam voluisse ut potestate calder.]

Obstacula personalia non tollit, Calder. conf. 3. 4. 7. alias 1. de rescript. & conf. 116. in fin. ver. & pra. dicitur non obstantibus, alias 1. de priuileg. vbi quod non auget, nec conferit pliquam gratia conferat, Ancharan. conf. 364. num. 2. & 3. Mart. d. claus. 79. num. 112. Card. Tusch. lit. C. concl. 349. num. 3. vbi num. 13. limitat, quando ultra derogationem in genere adiecit clausula. Aferu. prapri. quia tunc habilitat personam imperantiam. [Theodof. de Rubels d. claus. 496. num. 120.]

Subreptionis vitium non tollit, Corn. conf. 145. 8. num. 14. lib. 6. Alex. Trentaciot. ver. rescript. lib. 1. tit. de rescript. rescript. 5. num. 18. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 349. à num. 18. Mart. de claus. 79. num. 10. Gouzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 13. num. 3. vbi etiam sit quod non inducit dispensationem, limitat Card. Tusch. lit. C. concl. 349. à n. 18. [Theodof. de Rub. d. claus. 496. à num. 114.]

Non operatur, vbi plures defectus concurrent, quia tunc requiritur specialis expressio, Alexand. conf. 193. incip. Assumo, n. 10. ver. ad idem primum 1. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 827. n. 10. C. d. Tusch. lit. C. concl. 348. n. 12. vbi concl. 349. num. 11. quod non tollit defectum, seu nullitatem prouidentem in forma seruanda post a. d. m.

Nihil operatur si dispositio, super qua hae clausula apposta est, nulla existeret, Pat. conf. 79. n. 25. Ang. conf. 30. n. 3. 2. ver. confer etiam obstat, Dec. conf. 141. incip. Pro teni, in fin. quos refert Tusch. lit. C. concl. 349. num. 9. Mart. d. claus. 79. n. 16. vbi num. 2. post Corn. conf. 110. num. 16. vol. 4. [Theod. de Rub. d. claus. 496. n. 121.] Crater. conf. 70. n. 1. & conf. 129. col. 3. ver. 4. n. 5. resoluit quod si hae clausula generalis non obstantibus est posita in vltima parte rescripti, siue Bullae, non refertur ad praecedentia, quae sunt contraria Ioni comuni.

Clausula hae generalis posita in rescripto, seu Bulla aliqua, regulariter non tollit contraria iura, & requiritur in ea adiecit saltem clausulam illam, Non obstantibus quocumque lege in contrarium factum, ut per Ioan. And. Anchar. & Gemin. in cap. vlt. de excessibus Prelati lib. 6. & alios, quos refert, & requirit Monet. de commun. vlt. volunt. cap. 1. num. 16. 1. & seg. vbi num. 163. ampliat clausulam nostram generalem non derogare priuilegiis inseris in corpore iuris, de

p. t. Tapia in rub. ff. de consue. Princ. 4. num. 107. Festal. de collect. in 4. part. q. n. 37. Sord. conf. 419. n. 17. Glor. in p. 2. a. n. 38. ubi multis probat con-
nator, hoc limitari in concessione immunitatis facta ob benemerita. Ratio est, quia verisimile non est, quod vult Prioccept tollere legem diu excogitam, ad text. in l. si quando ysa sine princ. C. de offic. testam. Vital. in tracl. clausul. verb. in clausula generali. Etiam à Cochier. de iuris. Ordin. in exemplo, p. 3. p. 9. num. 2.

CLAUSULA LXXXIII.

Non obstantibus priuilegiis, &c.

- 1 Priuilegiis derogatum censetur, quia in Iuris corpore clausula non sunt, per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi additum sit, etiam clausulis, &c.
- 2 Rescripta, mandata, seu priuilegia Principis contra Iura non valent absque clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 3 Rescriptum in dubio contra Ius à Principe emanatum presumitur subrepticum, & per imperium nullum concessum.
- 4 Mandatum Principis valet, licet sit contra Iura, quando constat de eius voluntate.
- 5 Priuilegia clausula in corpore Iuris, non sunt priuilegia, sed Ius commune.
- 6 Facilius tolluntur ea, quae Iure speciali, quam quae Iure communi valent.
- 7 Priuilegium primum continens clausulam derogatorem, non censetur derogatum per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi addantur verba, etiam talia forcent, &c.
- 8 Priuilegia Principis, quae transferant in vim contractus, non tollit clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 9 Priuilegia, quae inuersa sunt comparata sunt, non tolluntur per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 10 Merita debent aequipollere concessionem.
- 11 Pretium, quod datur pro re concessa, debet aequipollere ipsi rei.
- 12 Compensationes gratiosa remanent, si illud, quod pro illis soluitur, non aequale ei, quod conceditur.
- 13 Impetratus si sit ex causa onerosa, spectari debet quod expensum fuerit, an sit eum aequale concessionem.
- 14 Impetratus non desinit esse ex priuilegio, quando augmentum non est commensuratum ad illius concessionem.
- 15 Priuilegia futura non comprehendit clausula, Non obstantibus &c.
- 16 Derogationem beneficij Impetratus fundati à patrono laico non operatur clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. apposta in eius pensione.
- 17 Dispensationem non inducit clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. licet tollat subreptionem.
- 18 Priuilegio ad pias causas non derogat clausula, Nō obstantibus priuilegiis, &c.
- 19 Priuilegia, sine indicio concessa commutationis causa non tollit clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c. nisi de illis expressa fiat mentio.
- 20 Priuilegiis concessis gratia publica utilitatis non derogat clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.

- 21 Tertio in praesentium, si de magno agatur, non operatur clausula, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 22 Priuilegia viduae, & pupilli concessa non videtur derogatum per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 23 Oracula una vici non censentur sublata per clausulam, Non obstantibus priuilegiis, &c.
- 24 Pontificis de mero quando cessat derogare volenti priuilegio, sufficit ut priuilegium illud censetur reuocatum, quibuscumque verbis Pontifex utatur.
- 25 Priuilegium à pluribus Pontificibus, seu Principibus confirmatum diffidit censetur tolli.
- 26 Geminatio manifeste monstrat Principis voluntatem.
- 27 Alia geminati censentur gessi cum maiori animi deliberatione.
- 28 Geminatio loco specialis nominationis habetur.
- 29 Priuilegium secundum speciale non faciens mentionem de primo generali, non derogat.
- 30 Priuilegium secundum speciale potest primum generale in illa speciale parte minuire, nulla facta illius mentione.
- 31 Clausula Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, &c. non derogat constitutionibus contrariis, & n. 3. & 33. Limita, ut n. 34.
- 32 Non obstantibus constitutionibus, &c. non sufficit ad tollendam regulam habentem clausulam derogatorem, & n. 36. & 37.
- 33 Clausula Non obstantibus, &c. operatur affectum communem derogationis omnium legum, statutorum, priuilegorum.

Per hanc clausulam illis censetur priuilegiis derogatum, quae in Iuris corpore clausulae non sunt, non verò aliae, quae in eo clausulae reperiuntur, nisi additum sit, etiam clausulis, &c. notat gloss. 1. per text. in l. 3. C. de silentiis lib. 12. quae recipiant Doctores omnes post gloss. ibi verb. excusat, & in l. hares absent. ff. de iud. ut post Felin. in cap. 1. m. 1. de rescript. tollantur Burg. de Pace l. 3. Tauri, num. 337. & plenè relati à Cened. 3. part. collect. 14. n. 4. quibus adde Gonzal. ad reg. 8. Caus. gloss. 36. a. num. 34. Marchet. de Commis. part. 1. l. 2. n. 67. & part. 2. cap. 1. m. 12. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 10. n. 21. Sord. de rescript. 64. num. 1. & conf. 461. n. 7. Baptista. Cost. de falsi sciencia, & ignorantia, in specul. q. 2. n. 3. Fr. Emman. tom. 1. quaest. Regular. q. 9. art. 3. vers. secundo dicta, Flores de Menz. var. lib. 2. q. 11. n. 25. Soat. de legib. lib. 8. cap. 14. n. 8. D. Barbos in liquia tale, num. 16. ff. solui. mat. & in l. 2. p. 1. a. num. 9. eodem tit. & in l. 1. §. legatus, & num. 117. ff. de iudic. Cenal. commun. contra communes, q. 61. Matt. de claus. part. 1. claus. 7. num. 2. Cabod. Lusi. de rescript. 94. n. 2. cum seqq. part. 2. Cardos. in praxi iud. & Aduoc. verb. clausul. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quaest. 28. n. 3. & 6. Etiam à Cochier. de iuris. Ordin. in exemplo, p. 3. quaest. 9. n. 1. & 2. Menet. de commut. vltim. volut. c. 7. n. 88. & Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 2. p. 1. cl. 466. n. 4. cum seqq.

Ratio est, quia rescripta, mandata, seu priuilegia Principis contra Iura, non valent absque praedicta clausula potius ob defectum voluntatis, quam potestatis, scilicet. in fin. in suo sua distinctione, sub n. 4. C. si contra Iura, vel vtili. pub. Menoch. con. 1. q. 8. num. 22. & conf. 412. num. 19. non enim verisimile est, quod vestis Princeps tollere legem diu excogitam, ad text. in lege si quando, in fine princip. in fine.

- 16 Derogationem beneficij Iurispatronatus, fundati à patrono laico non operatur hæc clausula in eius provisione appofita vt per Caputaquen. *decif. 122. p. 1. quem refert, & fequitur Flam. de resignat. lib. 8. §. 7. n. 177.*
- 17 Diffenfationem non indocet, licet tollat fubfcriptionem, Gonzalad. *reg. 8. Cancell. gloff. 1. §. 32.*
- 18 Non derogat privilegium ad pias caufas, iuxta tradita in *cap. si propter iura debita, de refcript. lib. 6. vbi per refcriptum non intelligitur derogatum ei, quod ad pias caufas est concessum, & in Liberti, & in l. vlt. p. p. huius, ff. de dimen. & ehar. legat. refolut. Vital. de Gamb. d. pag. 21. col. 2. num. 11. [Dec. conf. 165. n. 25. Theodof. de Rub. d. claus. 496. n. 61.] nam eo ipfo quod prius privilegium est ad piam caufam, censeatur clausulam derogatoriam eius, cuius mentio fpecialis facienda est, ita Felin. in *cap. nonnulli, in princ. n. 3. in fin. de refcript. Auer. laudem. in tract. de privilegio, §. 39. Monet. de commut. vltim. volun. cap. 9. n. 183.**
- 19 Vnde non tollere privilegia, siue indulta concessa commiserationis causa, nisi de eis expresse fiat mentio, tradunt Felin. in *cap. nonnulli, num. 19. Roman. conf. 4. 16. num. 14. vers. 7. principali ratio adit. Rolan. conf. 11. num. 2. lib. 3. [Theodof. de Rub. d. cl. 496. n. 59. vbi quod non derogat privilegio concessi personis privilegiatis, & miserabilibus pauperibus.]*
- 20 Quod pariter non deroget privilegij concessis gratia publice vtilitatis, voluit idem Felin. in *cap. nonnulli, num. 16. post Roman. conf. 498. col. 5. qui aliter testat. in l. decurionib. C. de silent. lib. 22. propterea citat Monet. d. c. 7. n. 184. [vbi addit Theod. de Rub. d. cl. 496. num. 62. vbi num. 60. quod non censeatur derogatum privilegio concessio ob causam alimentorum, vbi num. 74. dicit quod non censeatur derogatum privilegij concessis vniuersitati, seu collegio, & num. 75. quod nec censeatur derogatum privilegij postea successiue à pluribus Principibus ex certa sententia confirmatis, & num. 76. post Roman. conf. 4. 16. quod nec privilegij, concessis Auditoribus Rotæ, & num. 77. post eundem Roman. conf. 498. n. 15. cum seqq. quod nec privilegij concessis collegio Cardinalium.]*
- 21 Non operatur in præiudicium tertij, si de magno agatur, vt per Crauet. *conf. 242. col. 3. vers. quanti respondet, Menoch. conf. 16. num. 29. & 61. Gabr. d. tit. de clausulis, concl. 7. n. 12. & 24. quos refert, & fequitur Marta d. claus. p. 1. cl. 79. num. 16. vbi num. 7. pariter subdit, nihil operari, quando Princeps ignorat iura eius, aduersus quem facta est concessio, & num. 10. ait, quod similiter nihil operatur, quando non fuit adhibita eadem cognitio, additque num. 19. hæc clausulam, Non obstantibus privilegio, intelligendam esse de friuolis, & inualidis.*
- 22 Per hæc clausulam non videri derogatum privilegio viduis, & pupillis concessio, docet D. Barbosa in l. 1. art. 4. num. 72. ff. de iudic. & limitat, nisi verba derogatoria fuerint ita ampla, vt necessarii etiam tali privilegio videantur derogare, vnde additis illis verbis, in corpore iuris clausi, adhuc non illi tollere tenet Marches. de Commis. p. 2. pag. 46. n. 30. in 2. impref.
- 23 Denique per hæc clausulam non censentur soluta, seu renocata vius vocis oracula, nisi id expresse specificetur, vt testantur Henric. in *sum. lib. 7. cap. 2. §. 6. Emman. §. 2. verb. gratia, n. 23. Flam. 1. p. methodi, cap. 7. §. 6. Laurent. de Peirin. num. 1. privilegij sui Ordinis. in numer. in annex. ad §. conf. 17. Iulij Ill. 3. in 2. impref.*

Duo tam pro coronide huius clausulæ sunt à nobis intenda. Primum est, quod quandocumque constar de mente Pontificis derogare volentis priori privilegio, sufficit vt privilegium illud censeatur reuocatum, quibuscumque verbis Pontifex utatur, vt per Felin. in *decernentis, n. 7. & 8. & Federic. de Senis conf. 3. §. 5. ad vlt. quos refert, & fequitur Eras. à Cochier. d. 4. §. 9. n. 9.*

Alterum est, quod privilegium à pluribus Pontificibus, Principibusve confirmatum, difficilissimum censeatur tolli, Dec. *conf. 165. num. 3. per litteras eam accedit suorum pie cause, vel Religionis, ex adductis per Dec. d. conf. 165. num. 1. & Alex. conf. 121. num. 16. l. 4. & Ant. de Amatis decif. 17. num. 9. Geminatio enim manifestè monstrat Principis voluntatem, l. Bullissa, eam ibi notatis, ff. ad Trebellian. Paris. *conf. 94. num. 4. vol. 2. Crau. conf. 101. num. 4. Menoch. conf. 110. num. 1. & c. §. 3. num. 4. & adus geminationis censeatur gesti eam maiori animi deliberatione, cap. & si Christus, de iur. iur. Dec. *conf. 15. sub n. 2. Ofsic. decif. 3. n. 16. Roland. conf. 61. num. 39. & seq. vlt. & ideo geminatio loco specialis nominationis habetur, Gonzal. *conf. 4. num. 25. & conf. 10. n. 3. vbi ait geminationem adferre omnem dubitationem, refert, & fequitur Menoch. *conf. 40. num. 4. & conf. 215. num. 54. præcipue quando geminatio fit ex intervallo, ex traditis ab eodem Menoch. *conf. 395. n. 17. vol. 4.******

Circa regulam illam, quod privilegium secundum speciale non faciens de primo generali mentionem illi non deroget, de qua aliqua dicit in *colloq. ad cap. 1. num. 4. cum duobus seqq. de refcriptis, nunc obfertur oportet, hoc esse intelligendum, quando in totum derogaretur, non verò si in parte: nam tunc posse secundum in illa speciali parte primum minuire, nolla facta illius mentione, per text. in *cap. dandum, §. nos igitur, & in cap. quantum, de proben. in 6. resoluunt Syluest. in summa, verb. privilegium, quæst. 16. post Salas de legib. Bonac. in simili rati diffin. 2. §. 1. p. 1. §. 3. num. 17. vers. ex d. illi, Sarr. cod. vlt. lib. 8. cap. 19. num. 7. Monet. de commut. vltim. volun. cap. 8. num. 529. Ruin. *conf. 98. num. 4. vol. 4. dicens quod quamvis privilegia onerosa in totum per Principem aufertur non possint, possunt tamen quoad aliquam partem restringi, & moderari, Menoch. de presump. lib. 6. p. 1. §. 40. num. 21. Mar. Giubr. *conf. 10. 63. n. 40.****

[Clauſ. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, & c. non derogat constitutionibus conciliaribus cap. ex parte, & ibi Abb. num. 2. de cap. 1. Affonach. Caldesin. *conf. 1. de priuile. Oldrad. conf. 326. Co. de p. p. p. p. 1. §. 5. num. 6. ad fin. Sarnen. in preu. regul. Cancell. quæst. 5. col. 2. vers. & illa ratione. Caputaquen. decif. 176. & 268. num. 2. & 3. parti. 1. Rotæ decif. 122. numer. 1. & decif. 123. parti. 2. d. m. f. Roman. *conf. 436. num. 11. in fin. vers. primo ex eo. Flamin. de resign. benef. lib. 6. quæst. 2. num. 38. quia dispositiones conciliares habent tacitam derogationem ad futuras concessionem illis contrarias, & propterea requirunt specialem derogationem cap. nulli, in fine princ. de refcriptis. Sarnen. d. 4. §. 5. vers. & illa ratione. Mohed decif. 7. n. 2. de locato. Caputaquen. dec. 148. n. 2. in fin. & seq. 1.**

Non requiritur tamen specifica, & indiuidua derogatio, sed sufficit ea, quæ fit per æquipollentia. Bart. in *Extran. ad repimendum, in verb. non obstantibus, n. 1. Ripa in cap. 1. num. 55. de refcriptis. Felin. in cap. nonnulli n. 2. ad. str. Ideoque his constitutionibus conciliaribus dicitur factis derogatum si dicatur, Non obstantibus constitutionibus etiam in Concilio generali,*

generalis, &c. editis. Dec. cons. 341. num. 11. Corn. d. c. 8. §. 9. n. 6. in fin.

33 Pro derogatione tamen Concilij Teid. sufficit generalis clausula, *Non obstantibus*, &c. ex quo in eo fuit præseruata auctoritas summi Pont. & sic non habet clausulam derogatoriam ad futuras dispositiones. Ita citati per me in collect. ad Concil. Trid. glan. in pr.

34 Limita tamen principalem conclusionem supra num. 31. traditam procedere nisi appareat de scientia Papæ ex aliis, Paris. d. lib. 6. q. 1. num. 88. circa med. & nisi cum claus. *non obstantibus*, &c. iuncta sit claus. *Acta proprio*, quia tunc habet vim specialis derogationis, & Concilij, Cassad. decis. 4. num. 3. de concess. prob.

35 Claus. *Non obstantibus constitutionibus*, & *ordinacionibus Apost.* non sufficit ad tollendam regulam habentem clausulam derogatoriam, Pute. decis. 151. num. 2. lib. 1. nec ad tollendam regulam habentem decretum irritans, idem Pute. d. decis. 151. Pute. decis. 157. lib. 3. p. 2. diuers.

36 Nec sufficit pro derogatione regularium Cellulariarum, nisi de illis fiat specialis mentio, Sarnen. in *proem. regul. q. 5. Rebuffi in forma noue prouisi. in verb. non obstantibus*, vers. *de hoc clausula*, & *super concord. in formam mandati Apost. in verb. constitutionibus*, vers. *sed operatur*, Paris. de rescript. lib. 8. q. 7. num. 166. & q. 8. n. 11 & seqq.

37 Sufficeret tamen si diceretur *non obstantibus regulis Cellulariarum*, ex Rebuffi ubi proximo, nisi essent notabiles, & notorie maxime iudiciales, nam talis clausula non sufficit pro illatum derogatione, nisi tenor regulæ apponatur, vel nisi sit facta specialis illarum mentio ex stylo & obsequantia Cellulariarum, Sarnen. in *d. proem. Regul. q. 6. quod limitatur*, si adesset claus. *quorum tenores*, &c. Sarnen. d. quest. 6. in fine, Rebuff. super eo *card. in formam mand. Apost. in verb. mentio specialis*, in fin; sed nec hæc sufficeret pro regulis requiruntibus indiuiduum derogationem; nam tunc non sufficit generalis mentio regularum cum claus. *quorum tenores*, &c. Sarnen. d. quest. 6. in fine; unde per talem derogationem non censetur derogatum regulæ de iure questio, Sarnen. d. quest. 6. in fine. Pute. decis. 163. lib. 1. Caputaq. decis. 30. part. 1.

38 Claus. *Non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus*, &c. posita ab eo, qui derogare potest, operatur effectum omnimodæ derogationis omnium legum, & statutorum, & privilegiorum, etiam si privilegia non nominantur, Gamb. de officio legatilib. 8. tit. de potest. legati in legibus, & statutis *cond. n. 18.*

4 Obstatia dilata in sollem per clausulam, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, &c. dicitur, per quæ effectus nostre gratiæ impediri quomodolibet posset, vel differti.

5 Statuta singularia super certo beneficio non derogant clausula, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, iuramento, confirmatione Apostolica, &c.

6 Statuta quolibet Prelatorum, & Ecclesiarum circa fundatiorem eorum, censentur subiacere per clausulam, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, iuramento, confirmatione Apostolica, &c.

7 Statuta Ecclesiarum alia Sacerdotum requirunt, an, & quando per clausulas generales derogantur in litteris Papalibus positis, subiacet consensum, ostenditur.

8 Statutum, seu constitutio requirunt certam formam servari debere non tollitur per clausulam, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, &c. nisi in specie de illa forma sit dictum.

9 Derogatio, *Non obstante statuto*, & quibuscvis aliis, non se extendit ad derogandum statuto speculati in quo est maior ratio.

10 Per claus. *Non obstantibus statutis*, &c. derogatur statutis generalibus omnia beneficia ecclesiastica respicientibus. Et per eam censetur derogatum statutis Ecclesiarum requiruntibus in Sacerdotium, n. 11.

11 Claus. *Non obstantibus privilegiis*, &c. non comprehendit illas quæ transmissæ fuerunt in indicationem.

12 Claus. *Non obstante quodam pro alio scripserimus*, non facit gratiam pinguiorem.

Non tollit hæc clausula statuta per Papam edita, nisi ea confirmata, ut per Felin. in cap. *nonnullis*, in prin. num. 10. de rescriptis. & in cap. *constitutis*, n. 21. vers. *considerandum* iterum, q. d. in Roman. segul. 8. & cons. 359. ad fin. & cons. 136. col. 4. & cons. 404. in fin. Cels. Vgon. in *tract. clausul. p. 480. col. 1.* Brunor. à Sole in *locis commun. verb. clausula* 31. me citato Monet. de *commut. vltim. vol. cap. n. 190. cum seqq.* [Theod. de Rub. d. c. 1. §. 97. n. 9.]

Item nec tolluntur constitutiones, seu statuta iuratum; & sanè quod iuramento adiecti in statuto Ecclesiæ mentio fieri debeat, neque tali statuto Ecclesiæ iurato derogetur per hanc clausulam generalem, argum. text. in cap. *non non debeat*, ubi gloss. verb. *off. illi*, de elect. lib. 6. resoluunt [Duran. decis. 5. n. 70. Gâbe de legem. lib. 8. tit. de potest. legati in legibus, & stat. cond. num. 31. Theod. de Ruben in *singul. Rotæ tom. 1. p. 4. claus. 496. n. 54.*] Felio. d. n. 10. vers. *non quarto*, & in d. cap. *constitutis*, n. 1. Romao. d. *singul. 8.* Mart. de clausul. part. 1. claus. 79. num. 21. in *ultima impress.* Vital. de Camb. in *tract. clausul. p. 10. col. 2. num. 1.* Mar. Anton. *ver. rescript. lib. 1. rescript. 58. num. 6.* Monet. d. cap. 7. num. 192. ubi idem dicendum esse asserit, licet in specie, seu in indiuiduo dicatori, *Non obstantibus statutis*; neque enim tunc valent huiusmodi litteræ gratiæ, nisi fiat mentio iuramenti, ut decidit Rot. decis. 1. num. 1. de *rescriptis* in *notig.* hoc ipsum restringens idem Monet. Multipliciter primò, ubi adest in rescripto clausula, *Acta proprio* siccundò, nisi ex causa rationabili superueniente impetrasset, quia in quolibet iuramento intelligitur conditio, si res in eodem statu permanserit, cap. *quæmadmodum*, de *in iur.* Quas quidem restrictiōnes, aliasque in hac materia viles adducit Felin. in d. cap. *constitutis*, num. 1. 7. & 8. ubi id potiores restringit, ubi actus iuratus concernere solum

CLAVSVLA LXXXIV.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ, &c.

1 Statuta per Papam edita, seu confirmata non tolluntur clausula, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, &c.

2 Confirmationes, seu statuta iurata non tolluntur per clausulam, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, &c.

3 Per vim, per quæ nostra concessio impediri posset, addita clausula, *Non obstantibus statutis Ecclesiæ*, &c. non tolluntur obstacula dilatoria, sed tantum impediunt.

August. Barbozæ de Clausul.

Qq a

reuet cælam

retentiam superioris, vel ubi Papa prouideat de beneficio vacante apud Sedem Apostolicam, vel alias reseruato Et demum quod statuta iurata oon tollantur per generalem canonam, vel statutorum derogationem, tradunt Beto. *Gexue. reg. 89. & 693. Sayr. in clau. Regia. lib. 5. cap. 8. num. 11. Fr. Emman. quib. Reg. tom. 1. q. 8. art. 11.* Ratio est, quia nulla dispositio simpliciter loquens, trahitur ad actum iuratum, sed vis iuramenti, illiusque auctoritas semper excepta videtur, secundum *Surd. de adm. iur. 8. prin. 56. n. 49.*

3 Amplia supradicta adeo vera esse, etiam si huius nostrae clausulae adiecta fuissent verba illa, quae aliquando apponuntur in scriptis gratiae, nimirum, *per qua nostra concessio impediatur possit*; quae verba in simili gratia habentur in *cap. si propter de rescript. lib. 6. & in d. cap. cum non debeat, de elect. eod. lib.* nam etiam tunc haec clausula non tolleret obstacula dilatoria, sed tantum impedientia; ita sentit gloss. de omnibus recepta, *verb. impedire, in d. cap. si propter, Gemin. ibi col. 6. Felin. in d. cap. nonnulli, in princip. num. 10. vers. nota tertio, & num. 25. in fin. Monet. d. 4 cap. 7. num. 193.* ubi merito ex Felin. subdit, quod ad hoc vt tollantur etiam dilatoria obstacula, dici debet, *per qua effectus nostra gratia impediatur quomodo libet possit, vel differri*, sicut saepius obseruari videmus.

5 Declarabis tamen, & ampliabis, quodd licet huius nostrae clausulae adiciantur illa verba, quae communiter in scriptis gratiae poni solent, sumpta ex *cap. cum aliquibus, in princ. de rescript. lib. 6. & ex ap. quia saepe de elect. eod. lib.* nimirum, *iuramento, confirmatione Apostolica, & quomodo firmitate alia roboratur*, per ea tamen — quamvis derogetur etiam statutis generalibus omnia beneficia Ecclesiastica respicientibus, non derogatur statuto singulari super certa to beneficium; ita post Gulielm. de Moote lauduno tenuit Felin. *in d. cap. nonnulli in prin. numero 23. de rescript. Rot. decis. 1. numero 1. de proben. in noua.* ubi id verum esse dicit in statuto appposito in prima fundacione certi beneficii per fundatorem, siue Clericum, siue laicum, vel in testamentis eorum, quibus Papa non intendit praedjudicare, nec derogare per huiusmodi clausulas generales, ne retrahantur a fundacione, & ordinatione beneficiorum, argum. *cap. cum dilectis, de iuraparan. sequuntur Nicol. Gare. part. 7. cap. 1. numero 119. Moocet. d. cap. 7. num. 194.*

6 Vterius declarabis, vt per praedictam clausulam generalem consuetam nunc apponi in scriptis gratiae videlicet, *Non obstantibus statutis iuramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis, per qua nostra concessio impediatur possit, vel differri, sublata, seu dilata censentur quolibet statuta Praetorium & Ecclesiarum, si circa fundacionem condita sint, vt tenent Rot. decis. 1. de proben. num. 1. & decis. 41. num. 1. de censur. proben. in antiq. Felin. d. n. 23.* Ex hoc inferentes, statuta Ecclesiarum actu Sacerdotum requirunt, per clausulas generales derogatorias in literis Papalibus positas sublata, vel saltem dilata censi, ita vt impetrantes Apostolici possint huiusmodi beneficia acceptare, licet non sint in Sacerdotio constituti, dummodo sint in tali etate, vt in proximis quatuor temporibus, vel intra annum possint ad Sacerdotium promoueri; referunt, & sequuntur Nicol. Gare. *d. 7. c. 1. n. 17. & Monet. d. c. 7. n. 194.*

7 Per hanc clausulam, *Non obstantibus statutis*, minime tolli statutum, vel constitutionem requirunt certam formam seruari debere, nisi in specie sit

dictum de illa forma, tenuit *Cruet. conf. 372. n. 29.* quem refert, & sequitur Card. Tusch. *tom. 1. lib. C. concl. 349. num. 10.* Non derogat haec clausula constitutionibus conciliaribus, sed requiritur specialis derogatio. *Duran. dec. 138. n. 31.*

Derogatio illa, *Non obstantibus statutis, & quibusvis aliis statutis*, non se extendit ad derogandum statuto speciali, in quo est maior ratio, quam in statutis habentibus derogationem, quia intelligitur de similibus, ita Felin. *conf. 135. incip. in causa criminacionis col. 3. in prin. vers. nec moueat*, ubi quod clausula illa generalis, & incerta, ideo non capit maiora, refert Card. Tusch. *conclus. tom. 2. lib. D. conc. 245. numer. 10.*

Per istam clausulam, *Non obstantibus statutis, &c.* 10 consuetam apponi in gratia Apol. derogatur statutis generalibus omnia beneficia ecclesiastica respicientibus *Rot. decis. 1. n. 2. de proben. in nouis, & decis. 18. num. 1. de rescript. in antiq. Gemin. conf. 36. n. 3. Felin. in cap. nonnulli, n. 23. in 8. conc. de rescript. Federie de Senis conf. 233. n. 7. Put. decis. 229. n. 22. in fin. & seq. lib. 2. & censetur sublato omne impedimentum, quod ex illis posset oblati gratis huiusmodi. *Verall. dec. 196. n. 1. p. 1.**

Et per eam censetur derogatum statutis Ecclesiasticum requirentibus actu sacerdotium, si impetras sit in tali etate quod in proximis quatuor temporibus, possit ad sacerdotium promoueri, ubi locus Staphil. *de iur. gratia, in d. clausula non obstantibus, num. 1. Franc. Mare. d. 169. n. 1. part. 1. Ferrer. conf. 109. num. 5. lib. 1. Rebuff. in forma non promiss. in verb. & qualiter, vers. etiam hac clausula, & seq. concord. in forma mand. Apol. in verb. confirmantibus, vers. sed operans.* Et sufficit quod sit in etate quod infra annum possit ad sacerdotium promoueri. *Rot. dec. 1. & ibi adden. de proben. in noua.* Non tamen censetur derogatum statuto requirenti actu sacerdotium facta in fundacione beneficii *Anchar. conf. 20. num. 364. Staphil. Franc. Mare. & Rebuff. citatis locis.*

Claus. *Non obstantibus privilegiis, &c.* non comprehendit illas quae transiunt fecerunt in iudicatum. *Dec. conf. 198. num. 4. & conf. 199. numero 1. & conf. 308. in prin. Ruin. conf. 104. n. 12. lib. 3. Felin. in d. super litteris, numero 14. de rescript. quos refert & sequitur Theodof. de Rubens d. cl. 496. numero 134. ubi 135. cum Rota hoc intelligit verum, ubi est appositum in scripto Principis, locus ubi est appositum in lege, seu in dispositione, in qua aliquid statuitur per viam legis, & numero 136. limitat ubi esset dictum, *Non obstantis sententia*, quae transiunt fecit in iudicatum, &c. & numer. 137. ait hanc claus. non comprehendere, nec tollere sententiam latam de expresso consensu Papae.*

Claus. *Non obstante quid pro alio scripserimus*, non facit gratiam pinguetorem, vt per *Rot. decis. 13. & ibi adden. praeterit Papaz. numer. 2. de rescript. in noua.* quam citat Theodof. de Rubens d. claus. 486. numer. 150.]

CLAVSULA LXXXV.

Non obstantibus quibuscumque pactis.

1 *Patrum iuratum non comprehendit claus. Non obstantibus quibuscumque pactis, &c.*

2 *Dispositio firmata consensu partium non derogat clausula.*

clausula, Non obstantibus quibuscumque pa-
dis, &c.

- 3 Statuta particularibus civitatum non derogat clau-
sula, Non obstantibus quibuscumque statu-
tis, &c.
- 4 Principi quando non fuit optimè informatus de
partium conventionibus sapienti iudicio, non ope-
ratur clausula, Non obstantibus quibuscum-
que patris, &c.

Hæc clausula non comprehendit pactum lura-
tum, vt docent Cels. Vgon. in trakt. claus. pag.
477. cel. 1. Vitalde Camban. in simili trakt. pag. 10.
col. 2. p. 1. Franc. Gallet. in Margarita casuum consuetu-
dia, verb. claus. pag. 40.

Et non dicitur derogare dispositioni firmatæ con-
sensu partium, resoluit per Menoch. conf. 39. n. 62.
Nec statuta particularibus civitatum derogat, ex
eodem Menoch. conf. 39. n. 3.

Non operatur quando Princeps non fuit optimè
informatus de partium conventionibus sapienti con-
firmatis, vt ex Crauet. notat Menoch. conf. 1. n. 434.
[Rota decif. 39. n. 1. p. 1. in posth. Farinac. alijs p. 4.
recent.

CLAVSVLA LXXXVI.

Non obstante collatione alteri facta.

- 1 Clausula, Non obstante collatione alteri facta,
intelligitur de collatione inualida, non autem va-
lida.
- 2 Collationem, aut rescissam inualidam non tenetur
quis commemorare.
- 3 Clausula, Non obstante quacumque generali res-
toratione, an, & quando releuet à mentione fa-
cienda de vacatione in Curia.

Hæc clausula apposita in literis ad beneficia,
intelligitur de collatione inualida, non autem
valida; ita concorditer tenentur in cap. causam
qua, de rescriptis. Compell. n. 1. Ioan. And. n. 10. Anch.
cel. 2. Imolm. 1. Butt. in fin. & Felin. n. 19. [Sarnen-
super reg. de iure quasto, q. 21. Rebuff. in forma noua
provis. verb. non obstante, per simi. si Papa diceret, &
de rescriptis. perinde valere n. 35. vbi ampliat, etiam si di-
catur, non obstante quacumque collatione, & in re-
pet. cap. nulla, col. 17. vers. 21. claus. de concessi. praben.
Mohed. decif. 7. n. 6. de resis. sol. & decif. 4. n. 3. de fide
instrum. Aym. cens. 99. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cam-
cell. pl. 18. num. 8.] Brunor. à Sole in loci comm. verb.
clausula 27. Cardol. in prati. Indicum, & Advocatam,
verb. clausula 4. Cels. Vgon. in trakt. clausularum,
pag. 478. num. 1. Ioan. de Selus in trakt. de benef. parit.
3. quest. 11. fol. 141. in parit. & p. 3. quest. 13. vers. 9.
facit, Rensin. in promissoria receptis. sentent. tom. 2.
tit. 16. num. 6. vbi subdit, quod quamvis videatur
hanc clausulam nihil, aut parum operari, cum colla-
tione, aut rescissione inualidam non tenetur
quis commemorare, ex gloss. in fin. & ibi scribentes
in cap. ex tenore, de rescriptis. tamen non modicum
operatur effectum, cum literæ illæ, in quibus clausu-
la memorata continetur, subreptitè non censetur
quasi in illis nulla mentione alterius colorate pos-
sessoriis facta sit: licet enim possessori nullum ius
in beneficio competere, essent tamen literæ vitio
subreptitoni affectæ, nisi in eis alterius colorata pos-
sessio expressa foret, ex text. in cap. cum nostris, de
arrest. prabende.

August. Barbosæ de Clausul.

Clausula, Non obstante quacumque generali reser-
uatione, non releuat à mentione facienda de vaca-
tione in Curia, nisi additum esset, etiam in corpore
Iuris clausula, vel alijs facta fuisset Motu proprio, vt
per Aen. de Falconibus in trakt. referant. q. 4. efflu. 36.
quem refert Maillob. in prati. habundis censuram, re-
quis. 7. dub. 49. in fin. secundum Romanam impress.

Clausula, Non obstante quacumque exceptione, de-
claratur sub clausula, Reservatio remota, in fin. clausu-
la 131. n. 13.

CLAVSVLA LXXXVII.

Non obstante quacumque consue-
tutine, &c.

- 1 Principem habuisse notitiam contraria consuetudi-
nis, demonstras clausula, Non obstante qua-
cumque consuetudine, &c.
- 2 Subreptionem ad euita. idam sufficit scientia conce-
dentis in genere, ita vt cogitare prout.
- 3 Consuetudo immemoralis an censetur sublata per
clausulam, Non obstante quacumque consue-
tutine, &c. assenditur, & n. 4.
- 5 Concilium Tridentinum sess. 13. de reform. cap.
16. tollit omnem consuetudinem antiquissi-
mam Sacerdotum, qua aliquid magis consue-
bantur ante Concil. absque ulla alia approba-
tione.
- 6 Concilium Trid. sess. 14. de reform. c. 10. non comprehendit
breuitat consuetudines immemorabiles.
- 7 Concilium Trid. sess. 15. de reformat. cap. 6. lo-
quitur de consuetudinibus etiam immemorabi-
libus.
- 8 Consuetudo immemoralis nunquam censetur subla-
ta etiam cum distinet vniuersali, nisi ex-
pressa mentio de ea in lege, vel constitutione ha-
beatur.
- 9 Consuetudo quando tollitur tanquam irrationabilis,
& iniqua, tunc similiter immemorabilis etiam
sublata, & renouata censetur.
- 10 Consuetudo immemoralis censetur sublata per clau-
sulam, Non obstante consuetudine, &c. quando
in ea militat eadem ratio.
- 11 Consuetudine prohibita in quacumque materia, an
censetur prohibita non solum de præteritis, &
de præsentis, sed etiam de futuro, ostenditur, &
num. 11.

Hæc clausula demonstrat Principem habuisse
notitiam contrarie consuetudinis, vt fuit re-
solutum in Tolentia admissio 17. Iunij 1609. coram
D. Patriarcha Pamphilio impressa per Farinac. decif.
18. n. 6. p. 1. recent. vbi pariter dictum fuit, ad euitan-
dam subreptionem sufficere scientiam concedentis
in genere, ita vt cogitare poterit, ad notata per
Callad. decif. 12. n. 6. de prabend. & decif. 1. de primat. &
per Versall. decif. 196. n. 1. & decif. 997. n. 2. p. 1.

Verum autem per hanc clausulam censetur sub-
lata consuetudo etiam immemorabilis, ab aliquibus
solet in dubium vocari. In primis partem asserua-
tiam tenent gloss. quæcumque, in Clement. uni-
ca 5. vnde fero compes. & gloss. sol. in Clem. vlt. de reb.
Eclesiæ non alienan. Aoen. de exequendis mandatis,
p. 126. n. 6. & p. 1. cap. 14. num. 5. plures, vt per Az-
ced. ad l. 1. num. 1. tit. 1. lib. 1. noua Recop. Horol. in
ess. receptum, num. 11. ff. de Iuris. omni. Indus. Duo. reg.
144. ampl. 3. Gatier. prati. lib. 3. q. 31. num. 4. Ceuall.
comm.

communis contra communes, q. 704. n. 14. Valase. *conf.* 14. n. 1. plures ex citatis à Sanchez de *Matrim.* lib. 7. dist. 4. n. 13. Facin. in *pract. crimin.* p. 1. c. 9. d. n. 3. Pro quibus expenditur, quia dispositio vniuersalis, præsertim quæ penalis non est, comprehendit omnes species, de quibus proprie prædicatur, quamvis maxime qualificatas, in fraudem 16. §. v. in fin. ff. de mil. test. d. n. 1. §. quod autem secundum veterem litteram, ff. de elec. l. 1. v. bonos textus in ratione, quom reddis, in cap. plurimum 22. de elect. lib. 6. quem post alios sic intelligit Valase. *conf.* 11. n. 5. et vers. contrarium, lunctis quæ immèdiatè prædicatæ cum Abb. Alder. & Tiraquel. quos refert.

4. Contrarium tamen sententiam, inò sublata generaliter omni consuetudine eum hac nostra clausula, non censi sublata immemorabilem probatur à simili, ex sequenti argumentatione. Prohibita geoterialiter consuetudine, non debet censi prohibita immemoriali, & antecedens constat, quia servitutes duntaxat generaliter prædicti prohibentur, l. servitutes prædictæ 14. in princ. ff. de servit. & tamen præscriptio immemorialis non prohibetur, l. 3. §. Antis aqua, ff. de aqua quodid. Deinde vbi ius commune resistit, vel præsumptio datur contra prædictum, prohibetur præscriptio sue titulo, & tamen immemorialis admittitur, c. 1. de præscript. lib. 6. cap. super quibusdam 25. præterea, de verb. signif. Deique immemorialis admittitur, l. vlt. in princ. ff. de vscap. l. etiam publicam 2. de via publica, l. profe. C. de operibus publi. & tamen tempore immemoriali acquiritur, d. §. duntaxat aqua, l. usum aqua 4. vbi glossa. C. de aqua ductu, lib. 11.

5. Vltius hæc eadem sententia colligitur ex ploribus Sacri Concilij Tridiculis, præcipuè ff. 13. de reform. cap. 6. in fin. ibi, vel consuetudine etiam immemoriali, & cap. 16. ibi, non est illante quomque consuetudine etiam immemoriali; ex quo tolli omnem consuetudinem antiquissimam Sacrorum, qua alij aliis mortuo consuebant ante Concil. Trid. abique vlla alia approbatione, ex Toletio refertur fagundes in quinq. Ecclesie præcepta, præcept. 2. lib. 2. n. 94. vbi similiter affert, abrogatam esse antiquam consuetudinem, qua olim solebant Parochi committere suas oues cuicunque Sacerdoti volebant.

6. Item id ipsum colligitur ex eodem Concil. Trid. ff. 14. de reform. cap. 10. ibi, & alij quibuscunque consuetudinibus, in quo loco licet Concilium vtar particulæ vniuersali, quibuscunque, cum tamen de immemorabilibus mentionem non faciat, eas sub illo textu non comprehendit decilum refertur Gonzal. ad reg. Concilij gloss. 33. n. 5. & Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 492. n. 6. & Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundam. 3. n. 10. in fin. ego ipse de officio, & potestate Episcopum, p. 3. alleg. 84. n. 3. in fine, & censuit Rota in Theodina Iurisdictione 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Cecine Decano, impressa per Farin. decil. 610. n. 1. p. 2. recent. & in Mariscen. Iurisdictione 26. Aprilis 1609. coram Illustissimo Patriarcha Monzueto, etiam impressa per eundem Farin. decil. 248. n. 1. p. 2. recent. vbi affert, Sacram congregationem Illustrissimum Cardinalium Concilij Tridentini interpretum censuisse, decetum Concilij in d. c. 10. non excludere immemorabilem.

7. Item id ipsum ex eodem Concilio colligitur ff. 15. de reform. cap. 6. ibi, nec consuetudinibus etiam immemorabilibus, de quo Steph. Grat. discip. forens. cap. 492. n. 6.

8. Et demum quod consuetudo immemorialis nonquam censetur sublata, nisi expresse mentio de ea

in lege, vel constitutione habeatur, nec comprehenditur in reuocatione consuetudinis etiam conditione vniuersali, ob eius maximam prærogatiom, & excellentiam, docent Ctan de antiquem. per. 4. part. sect. materia ista, n. 47. Boët. decil. 39. n. 12. Roïn. conf. 11. n. 10. lib. 3. Couat. lib. 3. cor. c. 13. n. 1. Affili. decil. 54. n. 5. Berrian. conf. 38. n. 12. Auenda. decil. 1. 6. n. 1. Mierce de maioribus, p. 4. q. 10. n. 5. 51. Laurent. de Peirinis in cussis, sui Ordinis Minim. tom. 1. confil. 19. Leon. X. 3. Roland. à Valle conf. 39. n. 17. lib. 4. Otalot. de nobilit. p. 1. c. 7. n. 11. Casson. in consuet. Burgund. rub. 9. tit. des manoirs mores, §. 2. in verb. Par qui que lapi de temp., n. 1. Fachin. lib. 1. c. conf. 86. n. 12. cum seqq. Arc. Gabr. commun. lib. 1. c. 1. de præscript. conf. 1. n. 17. vers. contrarium, Tiber. Decian. tom. 2. c. 19. 4. 4. n. 19. Gociet. prædict. lib. 1. q. 77. n. 11. Malcetz. de probation. c. 1. §. 1. n. 1. c. 45. cum seqq. Ceuall. commun. contra commun. q. 397. n. 148. Narbon. de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 2. fundam. 3. n. 9. Fr. Enm. quæst. Regni ad. n. 4. §. 1. 5. ad fin. Flor. var. lib. 2. q. 10. n. 4. 4. Villat. del parronado de Calatayud, p. 3. §. 2. n. 10. circa fin. dicens quod consuetudo vniuersalis non intelligitur sublata per legem simpliciter tollentem consuetudinem, nec per Sacrum Concil. Tild Nicol. Gue. de benef. p. 5. cap. 2. n. 190. Sahagan. in cap. fin. de consuetud. n. 57. Salas de legib. disp. 16. sect. 7. n. 70. Suar. in simili prædict. lib. 7. c. 20. n. 18. Monet. de distrib. quod p. 2. q. 12. n. 22. Propter de August. in addition. ad Quarant. in sententia Rulian. verb. alenane verer. Ecclesie, in fin. l. 1. & fuit reuolatum in Palencia Iurisdictione 25. May 1565. coram Otano, immemorabile, scilicet non comprehenditur in reuocatione consuetudinis etiam conditione vniuersali, limitari tamen duobus modis. Primò, quando tollitur consuetudo tanquam irrationalis, & iniqua, quia tunc similiter, & immemorabilis sublata, & reuocata censetur, quod tenent præter Couat. d. lib. 1. cap. 13. sub n. 30. Quarant. d. verb. alenane verum Ecclesie, in fin. vers. limita t. Monet. d. n. 21. Vnde quod vbi consuetudo est probata, vel irrationalis, censetur etiam reprobata immemorabilis, tenuit eadem Rota Burgera. emolumentorum fidei 28. Ianuarii 1591. Penia, reprobans Ruïn. conf. 15. lib. 4. talis irrationalitas non fit contrariis iuri naturali, vel diuino, & oppositè eadem Rot. in Cracouien. iuris legendi 21. May 1627. coram Reuerendissimo D. meo Cecine Decano, censuit, quod licet aliqui Doctores teneant ex dictionibus vniuersalibus adiectis verbo consuetudini, non censi derogatum consuetudini immemorabili, tamen quando consuetudo est iniqua, & irrationalis, censetur damnata, & reprobata, & quod sublata immemorabili tanquam improba, non potest denud introdi. Secundo limitatur, quando eadem ratio militat in immemorabili, vt ex Couat. tradit Gonzal. ad reg. 8. Concilij gloss. 33. n. 1. & eo citato Nicol. Gue. d. n. 190. in fin.

Dubium & controversum apud Doctores est, an prohibita consuetudine in quacunque materia, prohibita & ex consequenti censetur non solum de præsentia, & de præterito, sed etiam de futuro In quo gloss. verb. consuetudine, in Clem. statumum, de elect. singularis, vt per Abb. in cap. ult. ad. vlt. de consuetud. existimat sublata consuetudine solum prohibita censi, quod est de præterito, non verò de futuro, & ex noua causa emergente, & hanc partem tenent Dominic. in cap. 1. col. fin. confil. in 6. Abb. n. 8. Dec. quom communem dict. n. 3. ad cap. 2. de probationib. Contrarium verò in specie obferuat gloss.

gloss.verb. expressi, in d. c. disputat dare Coart. lib. 3. var. c. 1. numer. 4. ubi varias assignat conclusiones, quibus intendit absolute hasc questionem, & sequi videtur Mench. usque lib. 1. c. 3. n. 10. Aemendar. in addit. ad Recopilatum Navarra, in addit. nam. 186.

12 Pro indaganda igitur veritate huius controuersie, dico primo attendenda esse verba, quibus lex improbas consuetudinem viuit, ita vt si solum referantur ad consuetudinem, que tunc temporis vigeat, non censetur prohibita de nouo emergens rationalibus, & ex noua causa; tunc si lex per verba vniuersalia, vel aequipolettentia absoluit prohibitionem quacumque consuetudinem, quo casu non solum de preterito, verum etiam illam que de futuro emegit, & ex noua causa, prohibere censetur. Exemplum prioris membri sit, si dispositio concipiatur per verba, *Non solum preteritis consuetudine, vel, in c. q. d. in quatuor vigeat conuendo, quam irritam habet abrogamus* vel similia verba, pro vt etiam videre est in specie c. vnc. de Cler. non resid. lib. 6. cuius dispositio solum loquitur in consuetudine vigente tempore, quo illa decisio, & ad eandem restringitur, vt patet in principio, ibi, *consuetudinem, qua in quibusdam partibus, &c.* Posterioris membri sit exemplum, si concipiatur per hæc verba, *Omni sublata consuetudine, vel, Non obstante quacumque consuetudine, vel, Omnes consuetudines improbandas, &c.* Ratio prioris membri est, quia lex improbas consuetudinem de preterito, seu de presenti solum, videtur tantummodo improbare irrationabilem, & ex iniusta causa introductam, unde eum sit exorbitans à iuris regulis, que dicunt quicunque rationabili consuetudini standum, de quo in c. fin. de consuetud. & in l. de quibus ff. de legibus cum similibus, ex consequenti non debet extendi ad consuetudinem futuram rationabilem, & ex iusta causa introductam, argum. text. in c. non debet in princ. de consuetud. facit text. in l. si quis, in princ. ff. de legis 3. d. cap. 3. de consuet. lib. 6. In secundo autem casu cum lex absolute, & generaliter prohibet consuetudinem, exinde consequi videtur comprehendere nouam, & ex noua causa de futuro emergentem. Primum, quia lex de sui natura in futurum, & ad futuros casus ordinatur, c. 1. c. fin. ubi gloss. verb. futura, de consuet. l. legis 7. c. de legibus. Secundò, quia colpisso quod consuetudo etiam futura improbat, non potest ex quacumque causa de nouo emergente rationalis reputari, quippe que supposita presumptione iniusta, & minus rationalis presumitur, cum sit legis auctoritate destituta, cuius prohibitio non cessat, quantumvis ratio in casu particulari cesset, argum. text. in l. prope, ff. qui, & a quibus. Tertio, quod recte procedit, & intelligitur l. 2. c. qua sit longa consuet. & cessat labor glossæ & Doctorum ibidem, si intelligatur testum procedere in lege abrogante ipsam consuetudinem, ita vt sit sensus, quod etiam alias regulariter consuetudinis non sit valis auctoritas, atamen non potest legem, & rationem, cui nititur, vincere, illa scilicet per quam prohibetur, & abrogatur eademem consuetudo, quantumcumque de nouo, & ex noua causa emergat, in qua specie magis proprie verificatur verba illa, *rationem vincere, aut legem,* cum qua ex diametro pugnat.

CLAVSVLA LXXXVIII.

Non obstante quacumque prescriptione.

- 1 *Prescriptio longi temporis, non verò longissimi, nec immemoralis tollitur per clausulam, Non obstante quacumque consuetudine.*
- 2 *Dist. nulla, non excludit prescriptionem longissimam.*
- 3 *Prescribere quacumque sublata, immemoralis quoque sublata censetur, si sit mala fidei.*
- 4 *Prescriptio etiam immemoralis quando excluditur, non exinde sublata censetur, si illa in vim privilegii presumi, & probati per tempus immemorable allegetur, si marria, de qua agitur, talis sit, vt legitimi superioris privilegio concedi possit.*
- 5 *Declaratur reg. cum quid 34. de regulis iuris, lib. 6.*

PER hanc clausulam tollitur solum prescriptio longi temporis decem, vel viginti annorum, non verò longissimi triginta, vel quadraginta annorum, & à fortiori immemoralis. Probatur, quia servitutes discontinue generaliter prescripti prohibentur, l. servitutes prædictarum 14. in princ. ff. de servit. & tamen prescriptio immemoralis non prohibetur, l. 3. d. d. aqua ff. de aqua quod. Deinde ubi ius commune resistit, vel præscriptio datur contra prescribentem, prohibetur prescriptio sine titulo, & tamen immemoralis admittitur, c. 1. de prescript. lib. 6. c. super quibusdam 23. g. preterea, de verb. significat. Denique publica vltimè capi prohibentur, l. vlt. in princ. ff. de vlt. cap. l. prescript. te, C. de op. lib. pub. & tamen tempore immemoriali acquiruntur, d. 3. d. d. aqua, l. vlt. in princ. ff. de vlt. cap. l. vbi gloss. 1. c. de aqua d. d. lib. 11. Quare ita sostenet Vital. de Camb. in tract. claus. pag. 18. col. 2. Felin. in rubr. de prescript. num. 18. Balb. de prescript. p. 3. par. sexta, q. 1. n. 1. & 3. p. 5. quest. 9. Tiraq. de vlt. cap. comment. 5. 1. gloss. 2. nam. 22. 23. & 25. Afflic. decis. 114. numer. 15. Post. decis. 39. num. 12. Otalor. de vlt. cap. 7. n. 13. Auzan. d. d. vlt. 16. n. 1. Fr. Emman. quest. Reg. tom. 1. g. 9. art. 5. ad fin. Flores var. q. lib. 1. quest. 10. num. 44. Nicol. Garc. de benef. par. 3. cap. 2. num. 192. Cardol. in praxi l. ad. & Adlocutor. verb. claus. 6. Mascard. de probat. conc. 1215. n. 55. f. conc. 1220. Quærant in summa Bullar. verb. alienat. ver. Ecclesia, n. 47. & fult. dictum in Burg. emulventor. sigilla 18. Lamy 2191. coram Pavia.

Vnde dicta nulla, non excludere prescriptionem à longissimam, tradit Tiraq. de vlt. cap. in comment. 5. p. 12. n. 12. quem refert Ceuod. post lib. præd. & canon. quest. 67. n. 2. propriè fin.

Verùm si talis prescriptio vti irrationabilis, vel malæ fidei, aut sicut præstans delinquendi occasionem, suferatur, immemoralis quoque sublata censetur: nam prescriptio cum mala fide nullo vniquam tempore procedit, cap. 1. de prescript. ibi, *multa, & c. de prescript. ibi, vlt. tempore, lib. 6. gloss. vlt. b. vlt. per text. ibi, in cap. 5. de prescript. lib. 6. Coart. in d. reg. prescript. p. 1. §. 8. num. 5. Mench. illustr. cap. 81. num. 10. Valale. vlt. §. n. 25. Pinel. in auth. vlt. a. n. 14. C. de bona mar. Menoch. de arbit. casu 235. à princ. Nihilominus hoc casu, quamvis prescriptio iniustè allegetur, etiam immemoralis, si tamen illa in vim privilegii allegetur presumpti, & probati*

per tempus immemoriala, satis erit, a g. d. §. *dulm aqua*, l. 1. §. *ult. l. ult. ff. de aqua pluvia arand. Rip. in l. quamvis, num. 41. & 102. ff. de fluminib. Greg. l. 7. tit. 29. p. 3. Auendan. de exequend. mand. lib. 1. c. 12. à num. 6. Couar. lib. 1. variat. cap. 17. m. 13. v. ff. sed si dubietur, Sincin. iunior. ff. 115. num. 38. v. 1. Balb. de prescript. p. 1. prin. g. 7. à num. 9. Valac. conf. 563. num. 9. Intelligi tamen, si materia, de qua agitur, talis sit, vt legitimi superioris priuilegio concedi possit, tunc enim quomuis prohibita generaliter omni, & quomque prescriptione, censetur prohibita etiam immemorialis in vim prescriptionis, non tamen in vim priuilegij, sed verò dicendum est, quando materia priuilegium superioris non admittit. Ratio est, quia, cum prohibitio, vt supponimus, d. recte non feratur nisi in prescriptionem, non dicitur priuilegium rescire, quando illud legitime expediti potest, quia à diuersis non fit illatio, l. *Popinianus exuli* 21. ad fin. princ. ff. de minor. & limitata prohibitio non potest amplius producere effectum, argum. *l. in agro* 6. ff. de acquir. rer. domini. ac verò priuilegium illud presumptum ex tali temporis diuinitate, non potest esse potentius quàm reale priuilegium; & ideo si materia non patitur superioris reale priuilegium, à fortiori tempus immemoriale in vim priuilegij prescripti minime patitur.*

Neque obstat, quod si lege prohibente omnem, & quomque prescriptionem in his terminis, aduersus immemorialem per vim priuilegij, iam quod vna via prohibetur, alia admittitur, contra *reg. cum quid vna via* §. 4. lib. 6. & illusoria manebunt supra imprompta immemorialem prescriptionem; respondebimus enim, d. *reg. cum quid*, recte procedere, quando aliquod absolutè prohibetur in se attente effectum, & sine, tunc enim tale prohibitum vna via, alia admitti non debet: habetur enim respectus principalis ad prohibitum in se ad effectum, vt nulla via admittatur, bonus text. in cap. *vnice. v. s. nec per quem*, cler. de coniug. lib. 6. obleruat gl. *vnice. v. s. s. in d. reg. cum quid*, vbi Dynus, & DD. Abb. in cap. *vnice*, & alij Doctores de procurator. Couar. in cap. *cum in officio*, in fin. de testam. Non sic dicendum, si principaliter prohibetur via, vel modus, vt proposito, quia solum intenditur, ne via prescriptionis illud prohibitum obtineatur, non autem alia via diuersa, veluti priuilegio, aut simili titulo donationis, vt patet in proposito, eo maxime, quia leges prohibentes prescriptionem immemorialem, sunt exorbitantes, cum omnia predicto tempore acquirantur, d. §. *proterea*, d. §. *dulm*, d. cap. 1. in fin. de prescript. lib. 6. & ideo ita sunt interpretandæ, vt verbi proprietatem non excedant; vnde eadem de prescriptione loquantur ad priuilegium etiam presumptum extendi non debent, iuxta *reg. qui à iure* 10. de reg. iur. in 6.

CLAVSVLA LXXXIX.

Non se adstringens, &c.

1. *Doctores restitutor de vi, & effectibus huius clausulae agentes.*
2. *Iuris communis à regulis non videtur quis recedere per clausulam, Non se adstringens, &c.*
3. *Clausula, Non se adstringens, &c. aequipollat illa, Ius, & iustitiam ministrari, &c.*
4. *Excusationis vim habet clausula, Non se adstringens, &c.*

gem. &c. ne scilicet actor plus debito petens teneatur probare id quod petitum est.

5. *Actor qui non teneatur probare qualitatem de debito in libello, operatur clausula, Non se adstringens, &c.*
6. *Impertinencia superflua, & inepta ne nocent, operatur clausula, Non se adstringens, &c.*
7. *Qualitatem expressam cuius probatio necessaria est, non videtur remouere clausula, Non se adstringens, &c.*

De vi, & effectibus huius clausulae vide *l. in 4. nouum*, num. 161. *In iure de all. Bonacof. p. 1. cum. crim. v. b. qualiter*, pag. 145. Celf. Vgo. in *trakt. clausul. pag. 501. col. 1. Pinel in l. 2. C. de resci. vend. p. 3. cap. 3. num. 19. Menoch. conf. 127. num. 1. Mascard. de probat. conf. 1148. num. 37. cum seqq. Ioan. Martin. à Cnsta in addit. ad formam libellorum, com. 2. lit. A, pag. 3. Mart. de clausul. p. 1. clausul. 78. alijs *Bo. in olim. impress. Mendez à Castro in praxi Lusitana*, lib. 3. c. 2. num. 3. Rot. in *mem. dec. 26. n. 6. & 33. [Theodol. de Rub. n. sig. Rota tom. 2. p. 4. cl. 498. per vbi n. 1. ait quod huius clausulae operatur quod potius probatur, quàm petita sint attendenda Peregr. conf. 92. n. 6. v. 5. vbi quod in libellando & articulando est multi effectus.]**

Per hanc clausulam non videtur quis recedere à regulis iuris communis, vt per Olase. *dec. 144. m. 17.* ideo ea debet semper apponi, & erit utilis, vt docuit *l. in 5. nouum*, *In iure de all. m. 161.*

Huius clausulae aequipollat altera, videlicet, *In 3. & iustitiam ministrari*, Albert. Brun. *conf. 81. num. 4. v. 1. Mart. de clausul. 80. num. 8. vbi n. 9. post Franc. Ponte conf. 61. num. 5. cum multis seqq.* asserit, valere respectu singularitatis testium, quia nullo modo inuit.

Clausula hæc vim habet excusationis, ne scilicet actor plus debito petens teneatur probare id, quod petitum fuit, nec ob id actor in causa succumbet, etsi omnia deducta in libello non probet ad vnguem, ita Menoch. *conf. 127. n. 4. [Theodol. de Rub. d. clausul. 498. n. 1. vbi n. 2. post Rebuff. & Rot. resolut. quod tunc nuncius, vel legatus non excluditur, quando prouidet ex expressa commissione Papæ.]*

Operatur etiam, vt actor non teneatur probare qualitatem deductam in libello, alias sine hac clausula succumbet non probando qualitatem, dato quod probaret factum principale, ita Marant. de ordine iudicior. part. 6. tit. de libelli oblatione, num. 17. Cardos. in *praxi Iudicum*, verb. *clausula*, num. 10. Mendez à Castro *id. 2. m. 4.*

Deinde operatur, ne impertinentia, superflua, & inepta nocent, Hippol. in *l. nouis*, §. *final. num. 36. ff. de questionibus.*

Non videtur tamen remouere qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, sed solum remouet probationem necessariam, Mascard. de *conf. 1248. numero 57. vbi num. 58. asserit hoc procedere, quando talis clausula ponitur in fine libelli.*

CLAVSVLA XC.

Non tamen à nobis prouisiones habentes:

1. *Prouisionem à predecessoris habentem non excludit clausula*

clausula, Non tamen à nobis prouisiones habentes.

- 2 Verbum, à nobis, est personale.
- 3 Clausula, Non tamen à nobis, &c. est tantum apposta ad exclusionem prouisionum à Legatu, & Nuntio, qui auctoritate Apostolica conferunt.
- 4 Clausula, Non tamen à nobis, &c. procedit, siue fuerit bene siue male promissi.
- 5 Clausula, Non tamen à nobis, &c. intelligitur de prouisionibus tantum data ipsius Breui, non de promouendis, prout post declarationem censurarum, & executoriales concessas contra intrusum.
- 6 Breue cum clausula, Non tamen à nobis, &c. an possit exequi contra resignatarum tanquam promissum à Papa, & non à resignante, ostenditur.
- 7 Prouisiones habentes à predecessoribus non excludit clausula, Non tamen à nobis, &c. si in Breui dicatur, Non tamen à nobismetipsis, tunc à nobis ipsius prouisi.
- 8 Verba, A uobismetipsis, sunt personalissima.

1 Hæc clausula non excludit eos, qui à predecessoribus prouisiones habuerunt, ut fuit dictum in Aquilana Canonizatum 6. Octobris 1586. coram Cardin. Blanchetto, impresso per Nicol. Gare. de benef. part. 5. cap. 1. num. 65. ubi etiam fuit animaduertendum, quod licet verbum, à nobis, sit personale, tamen attendenda est subiecta materia, & uersimilis mens concedentis, quam non est præsumendum fuisse talem, ut uoluerit destruere prouisiones à suis predecessoribus factas, stante ualiditate eiusdem prouisionis in reliquis; additurque in eadem decisione, huiusmodi clausulam esse appositam tantum ad exclusionem prouisionum à Legatis, & Nuntiis, qui auctoritate Apostolica conferunt. Hæc eadem decisio impressa reperitur apud Matchef. de commiss. part. 1. pag. 419. in uol. impress. & idem dictum fuit in Valentiana Canonizatu, & Sacris Tit. 15. Iunij 1615. coram Summo, impressa per Farin. decif. 728. n. 1. part. 2. recent. Rot. decif. 723. n. 1. part. 3. lib. 3. diuers. quod etiam tenet Argel. de contrariet. legimus, q. 15. n. 101.

2 & procederet, siue fuerit bene, siue male prouisi, censuit Rot. decif. 723. num. 1. uersus clausulam fuit lib. 3. part. 2. diuers. quæ refertur in d. decif. 728. num. 1. in fin. part. 2. recent. & tradit Nicol. Gare. de benef. p. 6. cap. 3. n. 79.

3 Intelligitur hæc clausula de prouisionibus tempore datæ Breui, non de promouendis, præsertim post declarationem censurarum, & executoriales concessas contra intrusum, & fuit dictum in Toletana beneficij 14. Novembris 1605. coram Iusto, impressa per Matchef. de commiss. part. 1. pag. 384. ubi etiam tantum fuit, quod licet uideretur non posse exequal Breue stante hæc clausula contra resignatarum tanquam prouisionum à Papa, & non à resignante, per Innoc. in cap. quia, & ibi Abb. deinde tamen ex quo resignans resignauit beneficium in manibus Papæ, reseruata sibi pensione, non uidetur ab illo pure prouisi, ita ut dicatur à Papa prouisi, sicut requiritur, tum quia qualitas adiuncta verbo intelligitur secundum tempus uerbi, tum quia resignatio fuit facta in fauorem, quo casu licet resignatarus habeat ius à Papa, non tamen plus iuris habere potest quam habuerit resignans, Rebuff. con. 85. num. 11. & demum, quia Papa non potuit intelligere se uelle præiudicare hoc pacto Breui concessio à commissario Cameræ cum hoc non expressit. cap. super eo de officio de-

legati, aliis esset aperire uiam sepius elodendi executoribus Breuium, qui facile admittuntur, & iura resignatarum ignorantur, quæ in omnem euentum sola transferuntur in resignatarum, nec melioris conditionis esse debet, quam fuerit resignans.

Restringitur autem supradicta resolutio, in qua habetur hæc clausulam non excludere eos, qui à predecessoribus prouisiones habuerunt, ut non procedat, quando in Breui dicatur, Non tamen à uobismetipsis, seu, à nobis ipsi promissum prouisionibus habentibus, ut resolutum Nicol. Gare. d. p. 1. cap. 1. num. 653. Aloys. Ricc. in praxi auct. p. 130. num. 2. & fuit dictum in Salamantina beneficij de Cusar 22. Ianuarij 1586. coram Reuerendissimo D. Corduba Episcopo Paten. impressa per Marchef. d. part. 1. pag. 343. & in Picensi beneficij 22. Iunij, 1598. coram Litta, cuius meminit Nicol. Gare. d. num. 603. & in Milanen. beneficij 6. Iunij 1607. coram Card. Marguemonie, impressa per Farinac. decif. 201. num. 6. part. 2. recent. ubi num. 7. subditur uerba illa, à nobismetipsis, esse personalissima, ex Bald. consil. 304. lib. 5. & Nat. consil. 163. n. 8.

CLAUSULA XCI.

Nulli ergo hominum liceat, &c.

- 1 Potestati qui resistit, ordinationi Dei resistit.
- 2 Clausula, Nulli ergo hominum, &c. conuenit apponi in priuilegiis publicis.
- 3 Beneficiorum priuilegiis comminationem impartite clausulam, Nulli ergo &c. putamus nonnulli.
- 4 Confirmationi Pontificie qui se opponeret de iure, & non facto, non comprehenditur sub clausula, Nulli ergo hominum, &c.
- 5 Constitutioni Pontificie infractore subiacuntur pœna arbitraria, quando adest clausula, Nulli ergo hominum, &c.
- 6 Clausula, Nulli ergo hominum, &c. posita in litteris Imperialibus, quid importet, ostenditur.
- 7 Infringere importat retrahere, uel per malitiosam interpretationem infringere.
- 8 Temerario ausu facere, importat uicium sine dolo, sed ex subtilitate.

1 Eum, qui sine iusta, & rationabili causa dispositiōi Apostolicæ non paruerit, indignationem Dei omnipotentis, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius inuentum, habetur in fine Bullarum Apostolicarum: nam, ut dicitur in cap. qui resistit. 11. quest. 1. qui resistit potestati, ordinationi Dei resistit: unde S. Ioan. Chrysostomus relatus in cap. si nemo 11. quest. 1. sic ait, nemo contemnat Ecclesiasticæ uincula, non enim homo est, qui ligat, sed Christus, qui hæc potestatem dedit hominibus, ligare, & Dominus fecit tanti honoris. & ideo peccare mortaliter resistit Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minorum. consil. 3. Sixti IV. n. 7. tom. 1. [Staphil. de litteris gratia, tit. de vi & effectibus clausulæ ubi de clausula nulli, omniū hominum, n. 4. Rebut in forma uerbi prouisi, in uerb. nulli ergo uersus ergo autem putarum, Theod. de Rubels. 1. c. genl. Roma tom. 2. p. 4. claus. 504. n. 2. ubi 3. limitat in eo, quod de iure, & sic ex causa illis contradicit.]

De uero huius clausulæ, quæ teste Lauden. in tract. de priuilegiis. unan. 18. consueuit apponi etiam in priuilegiis Apostolicis, plerique examinant, & quid-

dem Bald. in cap. 1 §. porro, num. 6. qui si prima causa fund. amittendi, putavit importare conminationem privationis beneficiorum, quem testatur Marchef. de commiss. part. 1. pag. 412. num. 104. in cl. impress. Ioan. Bapt. in l. noster populus, C. de summa Trinitate, Soc. conf. 87. incip. *Vixis inuicem col. 2. vol. 7.* Card. Tusch. verb. indignantem parum concl. 91. Laurent. de Petrinis in consuet. sui Ordinis Minim. conf. 3. Sixti IV. num. 8. tom. 1.

Alij verò multo melius existimant infractores constitutionis Pontificie, in qua adest huiusmodi clausula, subicij pœne arbitrarie ita Bellencin. in trakt. de charitativo subsidio, quæst. 44. Martin. Lauden. di. quæst. 18. Restitut. de Imperatore, quæst. 110. Menoch. de arbitrar. c. 36 §. a. 1. et a. 4. Erasim. à Cochier. de iurisd. Ordinis in exemptionis, part. 4. quæst. 62. num. 1. Ioan. à Cochier. in f. sol. ad proce. primariæ Imperatoris in fine.

Intellige dummodo ipso facto infringant, eique non contradicant de iure; nam certum est eum, qui se constitutioni Pontificie opponeret de iure, & non de facto, non comprehendi sub hac clausula, iuxta notata per Doctores in cap. in presentia, de prob. 1 & per Flamin. de resign. lib. 8. quæst. 7. num. 169. Marchef. de commiss. part. 2. pag. 412. in ult. impress. Mart. de clausul. part. 1. claus. 314. num. 1. in ultim. impress.

Posita verò in litteris Imperialibus, operatur quod nullus, siue priuatus, siue in quacumque dignitate constitutus, etiam Vicarius imperialis, possit contrauenire, vt ex Bart. in extraneis qui sint, rebus, in finem nulli exco, notat Card. Tusch. prin. 7. com. in l. 100. in dig. C. conclus. 352. num. 1. vbi numeris sequ. subdit quiddam infringere, importat retrahere, vel per maliciosam interpretationem infringere. Tunc rario ausu, importat etiam sine dolo, sed ex subtilitate contrarie, videlicet dissimulando, audiendo allegationes; vel disceptationes, attentare importat etiam ad effectum non perducatur, & demum indignationem, & c. importat, quod Princeps indignatus gratiosum se non exhibebit, & citat Bart. in extraneis, verb. infringere, & verb. remeare, & verb. contrarie, & verb. indignationem, Alexand. conf. 101. incip. *Videatur*, in 14. vers. primo quia lib. 1. quod etiam tradit Mart. de claus. 314. num. 1. cum seqq. & Laurent. de Petrinis in consuet. sui Ordinis Minim. conf. 1. July 11. num. 98.

CLAUSVLA XCII.

Nulla modo, &c.

1. Modum omnem, qui alias oras permittit, excludit clausula, Nulla modo, &c.
2. Potestatem omnem adimi clausula, Nulla modo, &c. inducendo nullitatem actus, & operando idem quod clausula, decreti irritantis.
3. Negativa omnis potentia est clausula, Nulla modo, &c.
4. Clausula, Nulla postea, idem importat, quod nulla ratione.

Hæc clausula excludit omnem modum, qui alias esset permittit, vt per Seraphin. de Privilegiis, prin. 98. num. 91. & habet vim præfæ prohibitionis, prout dicitur nullatenus, Cephal. conf. 497. n. 15. lib. 1. & idem est, ac si diceretur, nulla tempore, nulla ratione, Albert. in diction. verb. nulla modo, Strach. de 2. decoll. p. 6. num. 18. Ideo admittit omnem potestatem

inducendo nullitatem actus, & operando idem quod clausula decreti irritantis, Grammat. conf. 3. num. 12. Gig. de pension. 9. num. 10. Olafsch. Pedem. decis. 161. num. 14. Et est negativa omnis potentie, idem operando quod dictio, penitus, Menoch. remed. 14. recuper. num. 6. Vide in trakt. de dictionib. dict. nulla modo nam vniuersalem negationem inducit, Mandol. in rep. 14. Cancell. q. 88. n. 1. Bero. conf. 117. n. 5. lib. 2. Et habet effectum vt nulla dispositio in contrarium valeat, gloss. in Clem. 28. v. ver. can. edamque, de iur. & quor. Theod. de Rubcis in singul. Rotat. 2. p. 4. claus. 50. n. 3. & n. 1. post Aym. conf. 101. num. 41. quod habet præciliam naturam, & n. 2. post Lambert. de usurpation. lib. 1. n. 1. q. 7. art. 30. sub n. 19. quod tollit dispensationem.]

Huic similis est clausula, Nulla postea, quæ idem importat, quod nulla ratio, vt per Albert. in diction. verb. nulla postea, per teat. in l. pupillus 14. vbi gloss. ff. qui se fraudet. & trahitur ad non specificata, Roland. conf. 1. num. 4. lib. 4. Tiraq. in l. si virginem, verb. omnia, n. 14.

CLAUSVLA XCIII.

Nunc, & pro tempore.

1. Futura comprehendi clausula. Nunc, & pro tempore.
2. Clausula, Nunc, & pro tempore reservandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, an referatur ad tempus translationis.

Hæc clausula futura comprehendit, Bald. prin. 7. teat. ibi, in cap. cum inter, n. 7. de re iudic. Rebuff. in concord. tit. de regia ad pal. novum §. 1. vers. pro tempore, & fuit dictum in Romanæ pensionis extrin. Rot. 19. Jan. 1614. coram Burnio, impressa per Marchef. de commiss. lib. 1. p. 1. p. 58 & per Farin. decis. 732. num. 4. p. 1. recens. [Rebuff. super concord. tit. de Regal. ad Præm. novum, fac. n. 5. in verb. pro tempore, Theodof. de Rubcis in singularib. Rota tom. 3. p. 4. claus. 510.]

Clausula, Nunc, & pro tempore reservandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, refertur ad tempus translationis, vt in puncto resolu. D. Lotter. in trakt. de re benefic. lib. 1. q. 36. num. 84. tam ex natura subiectæ materie, quàm ex vi verborum præcipue ponderando dictionem, pro tempore, quæ futura comprehendit, vt supra dixi, & ultra citatos firmat Bald. in cap. cum inter, num. 7. de re iudic. eum adductis per Rot. in vna London. pension. 19. Ianuarij 1591. coram Penin, quam simplè confirmat eadem Rot. decis. 733. num. 3. & 4. p. 2. recens. & admittit D. Lotter. d. q. 36. n. 85.

CLAUSVLA XCIV.

Omnèsque alios sua interesse putantes.

1. Doctores referunt de vi, & effectibus huius clausule apertis.
2. Invalidationem contra quoscumque interesse præcedentes, dat clausula, Omnèsque alios, &c. si fuerit iussu in commisso causa.
3. Tertio si veniat ad causam vigore commissionis pro interesse

interesse cum clausula, Omnesque alios, &c. dicitur rru, non aliter.

4 *Citatio generalis cum clausula*, Omnesque alios, &c. falsa, non aliter nominibus personarum expressis, non est aratoria.

5 *Excommunicationem non specificat nominatus in admissione ad absolutionem a consensu, vigore clausula*, Omnesque alios, &c. potest petere absolutionem, si habeat interesse in causa.

6 *Infinitas reprobat*.

7 *Rescripti fradibus ut occurrat, impetratur nomina in eo expressa specificare debet*.

8 *Iurisdictionem non tribuit clausula*, Omnesque alios, &c. contra specialiter privilegium.

9 *Pauperes, qui propter pauperiam se defendere non possunt, non comprehenduntur sub clausula*, Omnesque alios, &c.

10 *Famulus non comprehendit clausula*, Omnesque alios, &c.

11 *Minus personas non comprehendit clausula*, Omnesque alios, &c.

12 *Illustres personas, & qualificatas, ac particulari nota dignas, non comprehendit clausula*, Omnesque alios, &c.

13 *Universitatem, Capitulum, aut Collegium non comprehendit clausula*, Omnesque alios, &c.

14 *Clausula*, Omnes & singulos, &c. habet vim expressione in individua.

15 *Clausula*, Omnia, & singula, &c. refertur ad enunciata.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausule vide Mart. de clausul. p. 1. claus. 86. in ult. impress. Marchef. de commiss. p. 1. pag. 105. num. 104. cum seq. Monet. de commiss. ult. ult. 6. a. num. 363. [nonnulli Theod. de Rub. post hac impressa visum in sing. Rota tom. 2. p. 4. claus. 511.]

2 Hec clausula dat iurisdictionem contra quosvisque interesse pretendentes, si faciat appposita in commissione cause, ita ut per eam possint citari alij, qui non sunt in commissione nominati, Abb. in cap. veniens, et 2. num. 8. de testam. Mohedan. dec. 5. de iudic. Put. dec. 3. de iud. & in corpore dec. 196. alias 100. in correctu, lib. 1. Mart. de clausul. p. 1. claus. 86. in ult. impress. Ioan. à Cochier. de reg. Canc. ad reg. de annali possessione n. 38. & fuit dictum in Tolentana parochiali de Greca 5. May 1594. contra Cord Pamphilo, & in Brachar. beneficii 3. Marij 1603. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas dec. 94. & apud Farinac. dec. 81. num. 2. p. 2. ruc. Theod. de Rub. dec. 511. n. 1.]

3 Operatur, ut si tertius veniat ad causam vigore commissionis pro interesse cum hac clausula, dicatur reus, non actor, ut per Put. dec. 146. alias 436. in correctu, lib. 1. & licet reus, voluntarius tamen, operatur quod actor debet ad contra omnes institutus venire, eo quia illos vocando ad iudicia excitat, Achil. dec. 2. n. 1. de dilat. Marchef. de commiss. p. 1. pag. 105. n. 106. in ult. impress.

4 De vi verò natura citatio generalis cum hac clausula, Omnesque alios, &c. falsa, non aliter nominibus expressis personarum, non est aratoria, sed monitoria, unde omnes, qui sua iurisdictione peraverint, & sic illis comparentibus ad ulteriora procedi valebit, sin minus fecerint, Host. & Innoc. in cap. dilecti, de except. Rota dec. 8. de dilat. & contum. [Theod. de Rub. d. claus. 511. num. dum ait quòd ad hoc ut huiusmodi clausula operetur, requiritur specificatio persone in citatione.]

5 Vigore huius clausule iniuncte admissioni ad

absolutionem a censuris, & excommunicatione, illam petere poterit, non solum specificè nominatus in ea, verum etiam ille, qui habet interesse in causa, ut post dec. Achil. 151. alias 2. ut luo pendente, & dec. 190. lib. 3. dictum fuit in Placentina fideiussione 22. May 1591. coram Pena.

Huius clausule vigore tres, vel quatuor alios vltra expressè nominatos citari, & nominari posse, cavetur in cap. cum multis, de rescript. in 6. ex illa ratione, quam text. ponderat, ut scilicet infinitas reproberetur, quam rationem multis exornant Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 16. numero 3. Escobar de rucac. cap. 18. num. 4. Stephan. Gratian. de script. for. tom. 1. cap. 600. num. 10. Cald. Percita de post. elig. 5. num. 18. Valac. conf. 31. n. 19. & de part. cap. 9. num. 50. & 51.

Ut autem fradibus occurrat, debet rescriptum impetrator illorum quatuor nomina expressè specificare, ita Vestr. in sua praxi, lib. 4. cap. 2. num. 2. Rot. dec. 18. num. 1. de dilat. & contum. in novis, Abb. in cap. pastoralis, §. quemiam anteq. numero 4. de rescript. vbi etiam Felin. asserit, ante citandum per partem declarationem, iudicem eorum nominationem in aère, & lucertum habere. Hinc Rota dec. 2. de rescript. in antiq. dubitatur, an vigore huius clausule vltra quatuor consensu valeant, resolut tamen prædicta non habere locum in Romana Curia, quia commissiones, & sic iurisdic. que illis medianibus exercetur in Rota, non est aratoria ratione ordinariæ, & superiorem iurisdictionis, quam Papa premsens super causis devolutis, vltra alias in Curia tractandis habet, que non veniunt testungende ad aliam causam instat, que extra Curiam coram iudicibus delegatis agitur, quia ad iurisdictionis ordinariæ diminutionem tendunt; subdens ibi Rota, quod verba illa, quatuor citando, quoad actum in principio citationis intelligi possunt, quia ratio infinitatis, & vexationis evitanda venit, sed non quoad alios non citandos ad eius instantiam, qui dando de eorum proprio interesse ad causam venire vellet: nam, ut in prædicta decisione, ibi ad multos extenderetur, que omnia refert Marchef. de p. pag. 207. n. 111.

Sed non tribuit contra specialiter privilegium ista clausula iurisdictionem, quando specialis mentio de illis facienda veniebat, cap. Seder, vbi Doctores de rescript. Roman. conf. 400. num. 4. Franc. in cap. 2. num. 1. etiam de rescript. 6. Marchef. d. p. 5. pag. 205. num. 105.

Vnde illam non comprehendere pauperes, qui propter pauperiam se defendere non possunt, dicunt Bald. in cap. Seder, num. 5. de rescript. Felin. in cap. significandis 38. num. 6. in 4. privilegio pauperum, de officio deleg.

Nec etiam capere feminas asserit Ludou Gomez ad cap. 2. de rescript. in 6. n. 60. cum seq. contra quem scripsit Mandol. super commiss. caus. benefice. vers. cumque quo alior.

Item nec maiores personas, quia aliter proceditur contra maiores, aliter contra minores, notat Imol. in cap. Seder App. num. 1. vbi Felin. num. 1. de rescript. Marchef. d. p. 1. pag. 207. num. 110. Mandol. loco prædicti cum vers. secundum quare, vbi ait, hanc clausulam non comprehendere Principes, neque personas illustres, & qualificatas, ac particulari nota dignas. [Theod. de Rub. d. claus. 511. num. 9.]

Item nec Universitatem, seu Capitulum, aut Collegium comprehendere, obliervant Gomez in d. c. n. 63. Mandol. et loco, Marchef. d. p. 1. pag. 207. n. 118.

§ 119. ubi subdit, si hæc clausula expressa cum nomine Clerici laicum non comprehendit. [Rota decif. 25. num. 2. lib. 3. p. 3. distif. Theodof. de Rubrica d. claus. § 11. num. 6 ubi num. 8. declarat non procedere quando in commissione, aut inhibitione, & simili adest mentio syndicatorum Capituli, quia tunc hæc clausula, omnesque alias, comprehendit residuum Capituli.

14 Clausula, *Omnes, & singula, &c.* habet vim expressionis in iudicio, ut ex Rota tradit Theodof. de Rubrica in sing. Rotatam. 1. p. 4. cl. 112.

15 Clausula, *Omnia, & singula, &c.* refertur ad enunciata, Alexand. conf. 7. num. 1. lib. 3. Pauli. conf. 97. n. 91. cum segg. lib. 1. Theodof. de Rubrica d. tam. 2. p. 1. 4. claus. § 13. n. 1. & ad accessoria eius, quod principaliter est dispositum, Rot. decif. 246. n. 1. i. i. distif. habet vim iudicialis expressionis, Paris. consil. 1. num. 104. lib. 3. & tollit subceptionem, Rebuff. in forma mand. Apostol. in verb. omnia & singula, in princ.]

CLAVSVLA XCV.

Omni meliori modo, &c.

- 1 Debetores referuntur de vi, & effectibus huius clausula agemus.
- 2 Pleno iure, & sine diminutione operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 3 Clausula, si non valet quod ago, &c. equiparatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 4 Iuramento ad fulcrum: dum alium equiparatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 5 In testamento inter liberos subintelligitur claus. Omni meliori modo, &c.
- 6 Clausula, Omni meliori modo, &c. operatur, ut melior via censetur electa.
- 7 Dispositio vigore clausula, Omni meliori modo, &c. non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus alius melius sustinetur.
- 8 Alium, etiam si alio modo, quam expressum sit, valere possit, facit sustineri clausula, omni meliori modo, &c.
- 9 Dispositio si secundum verba expressa sustineri non possit vigore clausula, Omni meliori modo, &c. sustinebitur secundum ea, quæ congruentiam exprimi poterunt.
- 10 Alius si non possit valere eo modo, quo fuit gestus valebit eo modo quo iure fieri potuit, vigore clausula, Omni meliori modo, &c.
- 11 Remedium utilius ut dicatur deducendum, operatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 12 Remedium minus magis favorabile ut censetur intentatum, & deducitur omnia alia necessaria, & proficua alicui, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 13 Solemnitatem supplet clausula, Omni meliori modo, &c. & consolidat alium invalidum ex omni capite, quo fieri potuit.
- 14 Contractum invalidum facit valere clausula Omni meliori modo, &c. & validum in vim validum.
- 15 Verba expressa comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. quando est dictum, Et, vel alia copulativa, seu si simpliciter.
- 16 Possessionem capiendo propria auctoritate licentiam operatur clausula, Omni meliori modo, &c.

- 17 Legatarium ut possit capere legatum propria auctoritate, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 18 Dispositum ut voluisse restringere suam dispositionem ad specificum, sed voluisse illam gerere eo modo, quo de iure melius fieri potuit, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 19 Casus omnes, & modus ut comprehendat, quibus dispositio sit fortior, & plenius valeat, extendit dispositionem clausula, Omni meliori modo, &c.
- 20 Casus omnes etiam maiores, ac improprios comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. adiecta dictione vniuersali. Quocumque.
- 21 Per amissionem pro plus debito facta cessare clausula, Omni meliori modo, &c.
- 22 Iudici officium ut censetur imploratum in libello, & quod omnia arbitrio iudicis censeantur remissa, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 23 Aliter omnia, & omne officium iudicis ut censetur intentatum in libello, absque aliqua expressione aliorum, vel officii iudicis, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 24 Verba impropria, quod potius alio competeret apta si intentata, quam conclusio inepta operatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 25 Libellus impediendus tollit claus. Omni meliori modo, &c.
- 26 Libellus ut in casu dubio interpretatur eo modo, qui favorabilior est alicui libellanti, operatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 27 Contrarietatem quod possit cumulari, operatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 28 Contrarietatem, & incertitudinem in libello tollit claus. Omni meliori modo, &c.
- 29 Libellanti quod censetur deduxisse omnia narrata, & non se restringere ad conclusionem, si non compertis, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.
- 30 Excepienti alioquem esse repellendum Omni meliori modo, &c. habet intentum, si aliorum audiam non debet, sicut non repellit.
- 31 Electionem factam per voia condictionalia, & imperata, facit valere clausula, Omni meliori modo, &c.
- 32 Index, qui potest procedere tanquam ordinarius, & delegatus, si iudicando dicit, Omni meliori modo, &c. censetur ex potestate vera processisse.
- 33 Verbum Relinquo, quod in testamenti importes institutionem, operatur claus. Omni meliori modo, &c.
- 34 Testamentum in scriptis factum, si non valet ut in scriptis quod valet ut nuncupatum, operatur cl. Omni meliori modo, &c.
- 35 Instrumentum in duobus testamentis, si dubitatur, quod valeat, & adiuvit eam clausula, Omni meliori modo, &c. censetur adiuvisse ex eo testamento, quod valet.
- 36 Codicilli clausula equipollet claus. Omni meliori modo, &c.
- 37 Derogatio in primo testamento habet vim clausula, Omni meliori modo, &c. apposta in ultimo testamento.
- 38 Expressi vim habet claus. Omni meliori modo, &c.
- 39 Donatio causa mortis, ut transeat in donationem inter vivos, vel è contrâ operatur claus. Omni meliori modo, &c.

- 40 *Claus.*Omni meliori modo, &c. efficit ut qui tenetur ex causa vera, & punitiva.
- 41 *Potestatem liberorum positorum in conditione inducit claus.*Omni meliori modo, &c.
- 42 *Delegatoria clausula contentorum in primo testamento habet vim claus.*Omni meliori modo, &c. posita in codicillis.
- 43 *Proprietas in dubio censetur relicta, operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 44 *Donatio facta de bonis presentibus, & futuris, ut sustineatur quoad presentia, operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 45 *Iuramentum suppliciterium ut index deferat parte non petente, operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 46 *Substitutionem directam pupillarem, qua alias talis non erat, efficit claus.*Omni meliori modo, &c.
- 47 *Substitutionem directam resalutis in fideicommissaria facit claus.*Omni meliori modo, &c.
- 48 *Validitas in prelegato nullo operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 49 *Transmissionem absque detractione Trebellianica inducit claus.*Omni meliori modo, &c. posita in testamento.
- 50 *Filius postus sub conditione, ut dicatur dispositor vocari, operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 51 *Potentiam in uxorem, & spontaneam disponendi demittit claus.*Omni meliori modo, &c.
- 52 *Validitas, vel modus, per quem alius valere potest, si non est expressus cum alio medio ineptis, non operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 53 *Claus.*Omni meliori modo, &c. refertur respectu mandati expressi.
- 54 *Claus.*Omni meliori modo, &c. operatur etiam quoad ea, qua ex expressis apte inferri possunt.
- 55 *Alium ut faciat valere quoad incognita, & incognita, non operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 56 *Disposicionem ultra cognita agendi tempore alius non potest extendere claus.*Omni meliori modo, &c.
- 57 *Quoad contraria nihil operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 58 *Iudicium ad causam expressam non restringit claus.*Omni meliori modo, &c. nec sustinet libellam continentem remedia contraria.
- 59 *Claus.*Omni meliori modo, &c. non operatur nisi quoad narrata, seu summam, aut rem petitam, non autem quoad aliud, quod plus probatur.
- 60 *Expressio certa ubi pro forma requiritur, non operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 61 *Modi inepti quando iussu expressi, nihil operatur claus.*Omni meliori modo, &c. si apud modum ex expressis descendere non possit.
- 62 *Alius limitatus si ante nihil operatur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 63 *Disposicionem non aliorum, nec amplius claus.*Omni meliori modo, &c.
- 64 *Alius imperfecto non attenditur claus.*Omni meliori modo, &c.
- 65 *Alius validitatem non operatur claus.*Omni meliori modo, &c. quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia & forma.
- 66 *Alius ut valeat eo modo, quo non potest fortiri effectum suum, non potest inducere claus.*Omni meliori modo, &c.

Augst. Barbosa de Claus.

- 67 *Alius vera nullo non tribuit vim effectum claus.*Omni meliori modo, &c.
- 68 *Claus.*Omni meliori modo, &c. nihil operatur contra mentem, & intentionem partium.
- 69 *Alium omni alio modo non sustinet claus.*Omni meliori modo, &c. sed secundum propositum agendi.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Capic. 1. decis. 96. n. 1. Hippol. conf. 118. n. 8. v. 2. Cuius. conf. 97. n. 11. Cels. Vgon. in proc. pag. 501. Pinel. in l. 2. C. de bonis mater. c. 1. n. 8. ad fin. Simon. de Pret. de interpr. vlt. test. 127. fol. 4. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 47. n. 5. cum segg. & q. 71. n. 15. & conf. 127. n. 5. & conf. 314. n. 4. Vinl. rom. 1. comm. op. lib. 6. tit. 1. n. 23. 6. vers. quoniam clausula, Ioseph. Ludou. Persus. decis. 117. n. 1. 2. & 3. Seraph. de privileg. in rem. prim. 22. n. 65. cum segg. Valde. de iure emphy. q. 6. num. 16. & consili. 719. n. 15. Hond. conf. 44. n. 26. cum segg. rom. 1. Sued. dec. 7. n. 25. & conf. 303. n. 15. & conf. 305. n. 49. & conf. 418. n. 9. Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 4. col. 18. 379. Card. Tusch. praed. conc. rom. 1. tit. C. conc. 358. Mart. de claus. p. 1. claus. 84. alias 88. n. vlt. impress. & p. 3. claus. 36. Gontal. reg. 8. Cancell. gloss. 3. n. 8. Rendin. in prapuario receptarum sententiar. rom. 1. tit. 16. n. 13. Hieron. Gabr. conf. 337. n. 3. lib. 3. Steph. Gratian. de script. for. cap. 24. n. 4. Bernard. Grauc. ad praed. Camera Imper. lib. 1. conc. 61. consider. 3. num. 6. Mendez. de Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 2. n. 6. Fulas. de substit. q. 245. n. 63. cum segg. D. Lotter. in suo monismo tract. de re benefici. lib. 1. q. 40. n. 318. cum segg. Cancell. var. p. 2. cap. 14. num. 145. Fontanell. de post. claus. 4. gloss. 21. p. 1. num. 42. cum segg. vbi num. 44. quod operatur ut vult non videtur per inutile. Peregr. conf. 312. n. 21. vlt. 5. Giurba. dec. 1. n. 45. Bened. Regid. ad lex hoc iure, ff. de inst. & interp. 2. 2. 1. cl. 16. Duran. dec. 60. n. 38. & dec. 153. n. 1.

Hec clausula aequipollet clausulae, Pleno iure, & ideo importat idem quod pleno iure, & sine diminutione, Ruin. conf. 47. n. 20. lib. 1. Rimin. iun. c. 63. 8. num. 6. lib. 6. Mart. de claus. 38. num. 7. [Causale. de usufructu mulieri relicto, num. 227. Rot. dec. 10. n. 6. p. 11 in post. vbi quod importat idem quod pleno iure, Theod. de Rub. in sing. Rota tem. 1. p. 4. cl. 517. n. 25] Et aequipatur clausulae, si non vales quod agis, & vales eo modo, quo vales potest, Cephal. c. 423. n. 91. & conf. 437. n. 82. cum segg. Hond. conf. 44. n. 28. rom. 1. Fulas. de substit. quast. 245. num. 64. Et operatur idem quod clausula, Super quibus, & in istum modum, ut peritior. Boët. dec. 94. num. 3. Card. Tusch. d. conc. 158. num. 17. & aequipollet clausulae codicillari, ut infra videbitur in vers. 23. & aequipatur iuramento ad 4 sostenendum actum, Rot. Bonouic. dec. 14. num. 59. Cephal. conf. 771. n. 11. & seg. & num. 39. Card. Tusch. d. conc. 358. n. 41. subintelligitur in testamento inter 5 liberos, Hippol. conf. 118. num. 10. Mart. de claus. 36. n. 10. Fulas. d. q. 245. n. 50. [Peregr. conf. 46. n. 20. & conf. 60. n. 3. v. 2.]

Primo operatur haec clausula, ut melior via censetur electa, Ioseph. Ludou. Pers. decis. 117. n. 4. & 5. Seraph. de priv. iuram. priv. 98. num. 3 [in translatione pensionis operatur ut translatio sustineatur, pro ut est possibile sustineri posse, Rot. decis. 30. numero 35. num. 5. recent. & ideo dispositio vigore huius clausulae non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus adus melius sostinetur; ita Ruin. conf. 9. num. 9. vol. 5. Rimin. iun. conf. 13. n. 145. vol. 1. Mart. d. p. 3. claus. 36. num. 4. Facit enim sostineri actum, etiam si alio modo, quam expressum sit, valere possit, ex notatis per Achil. decis. vlt. de verb.

R e signa

sign. & Vtall. decif. 124. p. 1. & fuit dictum in Romana laudi 13. iunij 1614. coram Buratto, imp. clla per Fari- nac. decif. 553. numero 10. p. 1. recent. Card. Tufch. d. 9. concl. 358. n. 4. 1. Vnde etiam fit, vt si dispositio secundum verba expressa sustineri non possit, sustineatur secundum ea, quae congruentius exprimi potuissent, Cited Manic. de consil. vltim. voluer. lib. 3. tit. 14. num. 11. Couart. in c. Raynautus de testam. §. 1. sub num. 2. vers. praeferre, Menoch. conf. 314. num. 4. Fufar. d. 9. 143. num. 63. & fuit dictum in Reatina hereditatis 3. Martij 1600. coram Iulio [& licet faciat sustineri actum etiam alio modo quam expresso, non tamen operatur, vt quis se pro alio obliget, Rot. dec. 107. n. 9. p. 1. in p. lib. Fur. alius p. 4. rec.]

10 Hinc etiam fit, vt si actus non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valeat eo modo, quo iure fieri potuit, Menoch. conf. 314. numero 4. vel vt si non valeat actus vno modo, valeat omni alio meliori, Menoch. conf. 314. numero 83. Hond. conf. 44. num. 26. item 1. Marij Antonij var. resolut. lib. 3. ref. 49. num. 8. [& operatur vt actus valeat eo modo, quo valere potest. Aymo conf. 141. n. 1. Decian. conf. 34. num. 81. lib. 3. Rot. decif. 142. num. 3. in p. lib. Fur. alius p. 3. recent. Hieton Gabr. conf. 137. sub n. 1. lib. 1. Theodof. de Rub. d. 1. 17. num. 1] Et ita apta est etiam tollere, & terriere modum operationis, per quem actus contrahatur, Ceter. decif. 11. n. 9. de dolo, & c. num. D. Lotter. d. 4. 40. num. 118. neque fiat restrictio, nisi quando ponitur simpliciter, & sine copula, Et, Ceter. de Grass. dec. 1. alius 1. n. 4. de stell. Rot. dec. 467. n. 7. p. 1. lib. 3. d. conf.

11 Secundo operatur, vt vtilius remedium dicatur deductum, & si quod fuit expressum, non valet eo modo, quo fuit expressum, valet eo modo, quo valere potest; ita Gomez l. 3. Tauri, numero 78. Menoch. conf. 314. numero 4. Sutor. caus. 4. 8. numero 19. & conf. 45. num. 13. Ioseph. Ludouic. Pers. decif. 117. num. 4. & Mart. d. cl. 88. num. 1. Aloyz. Ricc. d. cal. 12. 369. §. 1. 1. Marefcor. var. lib. 1. c. 29. num. 71. & lib. 1. c. 138. numero 46. & 47. Gregor. decif. 104. num. 19.

12 Tercio operatur etiam, vt censeatur intentatum omne remedium magis fauorabile, & deducta omnis actio necessaria, & protitua auctori Rot. Bonon. diuers. decif. 129. num. 15. & decif. 126. num. 54. Subdit quod in petitione operatur, vt semper causa necessaria, ac semper aptum, & necessarium remedium censeatur intentatum.

13 Quarto supplet solemnitatem, & consolidat actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit, Cephal. conf. 773. n. 10. & seg. Alexand. conf. 30. incip. Pifis, num. 4. & seg. lib. 5. Hond. conf. 44. num. 29. item 1. Card. Tufch. d. concl. 418. num. 35. vbi num. 37. cum

14 Grato conf. 7. num. 14. & seg. ampliat in contractu, quia facit valere in vim contractus validioris, de quo etiam Grat. conf. 7. numero 14. & seg. Mart. d. claus. 88. num. 3.

15 Quinto comprehendit vltra expressa, quando adest copula, Et, vel alia dictio copulativa, scus si simpliciter, & sine copula ponatur, nam tunc non operatur nisi circa expressa, Ruin. conf. 9. n. 9. vol. 5. Mart. d. p. 1. claus. 88. num. 3. vbi refert plures Rotae decisiones, Mantica dec. 17. n. 1. & Stephan. Gratian. discept. for. cap. 76. 4. num. 1. 4. num. segg. Hond. conf. 44. num. 24. item 2.

16 Sexto operatur licentiam capiendi possessionem propria auctoritate, Mart. d. claus. 88. numero 10. & d. claus. 56. num. 16. Vincent. Hond. conf. 18. num. 16. item 2. vbi num. 27. subdit, suppleere titulum institutionis etiam in legato rei particularis. Et ideo

operari, vt legatarius possit empere legatum propria auctoritate notant Mart. d. claus. 56. numero 15. In trigl. Sicula decif. 48. numero 10. & tribuere tacite si deicommissario facultatem capiendi propria auctoritate obferuat Angelus de contradi. legatimo, §. 10. n. 17.

Septimo ostendit, disponentem noluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse illam gerere eo modo, quo de iure melius fieri poterat, ita Hond. conf. 44. numero 25. num. 2. vbi num. 31. subdit extendere dispositionem, vt omnes casus & modos comprehendat, quibus dispositio sit fortior, & plenius valeat, & num. 45. quod operatur, vt dispositio verificetur eo casu, in quo eorum improprie plenius verificari potest, & numero 46. quod adiecta dictioni vniuersali, Quicumque, comprehendit omnes casus etiam maiores, ac improprios. [Et sic operatur vt veniant omnes alij modi etiam non expressi, Capotaq. decif. 124. p. 1. Seraphin. dec. 1184. numero 3. Rot. apud Paul. de Rubis dec. 104. numero 10. item 3. d. alius p. 7. recent. vbi n. 11. quod posita in testamento importat omnes alios modos similes expressis]

Octauo facit cessare penam petentium plus debito, vt per Ioseph. Ludou. Pers. dec. 11. n. 4. & 5.

Nono in libello operatur, vt officium iudicis censeatur imploratum, & quod omnia arbitrio iudicis censeatur remissa, ita vt cesset incertitudo, vel contrarietas, Lap. allegat. 51. n. 9. Ruin. conf. 109. numero 24. lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 358. num. 1. vbi num. 2. post Coru. conf. 18. incip. In praesenti, & num. 8. lib. 3. subdit idem operari, sive sit in principio, sive in fine.

Decimo in libello operatur, vt omnis actio, & omne officium iudicis censeatur intentatum absque aliqua expressione actionis, vel officij iudicis, ita Pet. de Anchar. conf. 73. incip. Pifis omnibus, num. 3. & segg. Card. Tufch. d. concl. 358. num. 4. vbi num. 5. post Corn. d. consil. 18. numero 8. & Buert. conf. 63. [Benedic. Argid. d. cap. 1. §. 1. claus. 16. num. 2.] extendit etiam improprie ad ea, quod potius actio competens apta sit intentata, quam conclusio inepta.

Vndecimo tollit ineptitudinem libelli, Bald. conf. 1548. incip. In causa, num. 3. lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 358. n. 6.

Duodecimo operatur, vt in casu dubio libellus interpretetur eo modo, qui fauorabilior est auctori libellanti, Marant. de ord. iudicior. p. 6. tit. de libelli oblat. n. 15.

Decimotercio operatur, quod remedia contraria possint cumulari, & quicquid ex narratis resultat, censeatur conclusum, prout idem est in clausula, Petens, & c. Crauan. respons. pro genere, numero 215. & 217. & tunc sententia potest fieri non conformis libello, Marant. de ord. iudicior. p. 4. dist. 9. n. 3. Card. Tufch. d. concl. 118. num. 7. vbi num. 8. post Angel. conf. 157. col. 2. vers. ex quibus, extendit, vt etiam si in libello (soli) vnum remedium non competentia esset expressum, si adest haec clausula, censeatur etiam deductum omne aliud remedium.

Decimoquarto tollit contrarietatem, & incertitudinem libelli, quia operatur, vt officium iudicis dicatur imploratum, & omnia in arbitrio illius conclusa. Lap. alleg. 51. numero 9. vers. nam hic proponitur, Card. Tufch. d. concl. 358. numero 9. Pacific. de Salu. interdict. in p. lib. 1. c. 4. n. 43.

Decimoquinto operatur, quod libellana censeatur deduxisse omnia narrata, & non se restringere ad conclusionem, si non competit, ita Anton. de Buert. conf.

- conf. 63. incip. *Wifolubella*. Alexand. conf. 11. q. 11. 3. Soc. conf. 141. *vol. omni reuolu*. lib. 1. Cruser. conf. 3. 16. n. 8. 3. Card. Tulch. conf. 338. n. 11.
- 30 Decimo sexto operator ram in agente, quam in accipiente, ideo excipiens repellendum actorem omni meliori modo, &c. habet intentum, si actor audi non debet, licet non repelli. Ruin. conf. 109. n. 14. lib. 1. quem refert Card. Tulch. d. concluf. 368. num. 16.
- 31 Decimo septimo facit valere electionem factam per vota condicionalia, & incerta, quae alia non valeret, quia censetur remissa in voluntatem superioris, imp. alleg. 1. n. 10. *ro. vofuta etiam*, Card. Tulch. d. concl. 338. n. 18.
- 32 Decimo octavo operatur, quod index, qui potest procedere tamquam ordinarius, & delegatus, si in iudicando dicit, *Omni meliori modo*, censetur ex potestate vera processisse, Felin. in cap. *in super*, col. penult. *verf. vnde dicitur*, num. 11. de *irrog. deleg. vbi* Dec. in fin. Card. Tulch. d. concl. 338. num. 11. vbi n. 12. cum Dec. conf. 14. num. 1. & conf. 71. n. 4. extendit, vt imò si iudex credidit se delegatum, cum non esset, & erat etiam ordinarius, procedendo vt delegatus cum claufula, *Omni meliori modo*, iustinetur processus.
- 33 Decimo nono posita in testamento operatur, quod verbum *Pelinoque*, impofter institutionem, vt post Paul. Calteen. Bald. Pelin. & alios, tenet Viuius *rom. 2. vnum ab initio* lib. 6. tit. 1. c. 3. 6. *verf. quoniam nam claufula*, Celli Vgon. in *rad. laus* pag. 683. col. 1. Hippol. conf. 118. num. 9. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. affectu 4. [In testamento appofita operatur vt testator non se restringat ad validandum suam intentionem ad vnum ipociale in testamento expellum, sed comprehendit omnem modum & facultatem testatori competentem Roc. d. conf. 311. n. 7. 3. in *posse*. Farin. alia 3. 4. *reuer.*]
- 34 Vigefimo operatur, quod testamentum in scripta factum, si non valet vt in scriptis valeat vt nuncupatum, Alex. conf. 26. col. 1. 2. n. 3. Sinc. conf. 173. incip. *R. de fin. 1. Affili* d. conf. 164. n. 1. Salust. Tiber. in *formal. i. p. lib. 1. cap. 18. n. 14*. Mart. d. clauf. 88. num. 4. d. clauf. 6. num. 8. Menoch. conf. 106. n. 1. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. affectu 1. Card. Tulch. d. concl. 338. n. 17 [Theodof. de Ruberis d. clauf. 517. n. 8. Et operatur vt quae relicta sunt iure institutionis, censentur relicta, si alio modo inutilia manerent. Bened. Egil. d. 7. clauf. 16. n. 1. *verf. & per ar.* vbi in principio dicit quod haec claufula in testamento propter titulum institutionis in legitimam liberorum, & claufulae codicillari expollet, & n. 2. subdit quod contractui adiecta facit eum valere in vim validioris contractus, vt cum donationis adiciatur, de donatione inter vivos intelligatur.]
- 35 Vigefimo fecundo operatur, vt qui est institutus in duobus testamentis, & dubitat quod valeat, & adiuat cum claufula, *Omni meliori modo*, & censetur adiuuare ex eo testamento quod valet, Felin. in *cap. cum super de i. deleg. num. 11. verf. 1. affectu*. Ang. de Perulio conf. 183. incip. *Bertr. n. 1. verf. 1*. Dec. conf. 14. incip. *Et vno tenet*, 4. *verf. 1. in fin.* Card. Tulch. d. concl. 338. num. 18. vbi num. 29. debeat, si fecit mentionem de vtroque testamento, scilicet si de altero tantum.
- 36 Vigefimo tertio equipollet claufulae codicillari, Felin. in *d. cap. cum super*, num. 1. in fin. *verf. quoniam affectu*, Cornet. conf. 6. incip. *Aliis consilii* lib. 2. Sim. de Pret. de *verf. p. affectu*, fol. 118. n. 20. Dec. conf. 14. num. 1. & conf. 77. n. 4. Anton. Gom. ad l. 3. *Tauri*, num. 74. Card. Mant. de *quodlibet. vltim. volu.*

Auguft. Barboza de Claufula.

lib. 1. tit. 14. num. 11. Card. Tulch. d. concl. 338. n. 30. D. Batbol. in *prauis* *subd. in* *Luerio* *preff.* l. 422. *fi. de legat. 1. Marta* d. clauf. 88. num. 6. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. affectu 6. Stephan. Grazian. *disf. 1. 1. p. 1. conf.* cap. 369. num. 8. Card. in *praxi* *Indic. verbi* claufula 8. Fufat latè de *substitutione*, q. 145. à n. 68 [Magdalen. de *numero* *testum*, n. 1. c. 6. n. 1. & 18. Theod. de Rub. d. clauf. 517. n. 14] Imò plus operari quam claufulam codicillarem, affert Seraph. de *Primit. iuramentis*, *prauil.* 98. n. 8. & *prauil.* 74. n. 195.

Vigefimo quarto, in testamento vltimo habet vim 37 derogatoria primi, Socin. conf. 174. n. 3. *in lib.* Ruin. conf. 11. incip. *Ex iur.* n. 3. & 14. lib. 1. Card. Tulch. d. concl. 338. n. 32. Seraph. d. conf. 339. n. 1.

Vigefimo quinto habet vim expellendam omnia, 38 quae pro acius validitate debuerunt exprimi, habentur pro expellis, prout si esset iuratum, quia equipollet iuramento, Cephal. conf. 77. n. 38. & 39. 6. *urt. iur.* conf. 71. n. 12. Grat. conf. 34. n. 6. & conf. 58. num. 9. lib. 1. C. raur. conf. 141. n. 3. Parif. conf. 40. n. 14. l. 3. Card. Tulch. d. 338. n. 34.

Vigefimo sexto facit, quod donatio causa mortis 39 transeat in donationem inter vivos, & è contra, Cras. conf. 2. 4. num. 19. Roland. à Valle conf. 8. n. 14. lib. 1. Parif. conf. 90. num. 10. lib. 1. Mond. conf. 44. n. 54. *rom. 2. Sera* b. d. conf. 69. num. 1. & 6. *ald* *Petrus* de *preff.* *rigendi* c. 1. n. 11 vbi ait, quod quando in instrumentis, seu nominationibus etiam his haec claufula apponitur, eius natura est excludere mortis causa donationem, & inducere quod inter vivos donatio facta dicatur, impedit reuocationem, Card. Tulch. d. concl. 338. num. 44. vbi n. 45. cum Cuman. conf. 1. 90. incip. *Filiusfam. circa fin.* subdit, donatione filii facta, causa mortis operari pactum reuoluntum, & alia necessaria, ea quibus impediatur alienatio, vel operari, vt si filius familiaris est miles, vel eques, aut Doctor, valeat dispositio in vim codicillorum, ex quo potest codicillari.

Vigefimo septimo efficit, vt qui tenetur ex causa 40 vera & potius, vt per Steph. Grat. *discept. iur.* c. 79. n. 4.

Vigefimo octavo induit vocationem liberorum 41 positurum in conditione, vt per Honded. conf. 54. num. 49. *rom. 2.*

Vigefimo nono, posita in codicillis habet vim 42 claufulae derogatoriae contentorum in primo testamento, etiam si eo testator dixisset nullo posse mutare testamentum, & si contingeret mutatio, non valeret ex defectu intentionis, quia mutatio sola facta cum verbis, *quod valeat omni meliori modo, quo potest*, operatur enim, & per se ius voluntatem, & derogationem contrarium, Bald. *conf. 16. incip. Reperit*, lib. 1. quod dupliciter conf. 58. lib. 3. Card. Tulch. d. concl. 338. num. 46 vbi num. 47. cum Alex. conf. 50. in fin. & conf. 3. incip. *In causa*, num. 10. *verf. de iudic. lib. 1.* subdit, quod posita in testamento, in quo pater reliquit, vt legauit omni meliori modo, operatur quod iure institutionis censetur legatum.

Trigefimo operatur, vt in dubio censetur re- 43 licta proprietaria, ita Stephan. Grazian. *discept. iur.* c. 2. 16. num. 34.

Trigefimo primo operatur, vt donatio facta 44 bonis presentibus, & futura, virtute huius claufulae iustinetur quoad presentia, vt ex Grat. *cap. 70. n. 11. lib. 1.* resoluit Ioseph. Ludou. d. conf. 137. n. 6.

Trigefimo secundo operatur, vt iuramentum 45 suppletorium index deferat, non petente parte, vt per Camill. Borellan. *sum. iuramentum* *disf. 1. 1. n. 6.* cum segg.

- 46 Trigesimotertio efficit substitutionem directam pupillarem, quæ aliis non erat talis, Mart. d. claus. 36. n. 2. Rot. Bonon. d. iur. decif. 14. n. 3. Sued. conf. 434. num. 13.
- 47 Trigemoquarto facit resoluam substitutionem directam in fideicommissariam, ex notatis per Stephan. Gratian. d. iur. decif. forens. cap. 369. n. 6.
- 48 Trigemoquinto operatur validitatem in prælegato nullo, ut per Paris. conf. 79. n. 31. vbi. Menoch. conf. 36. n. 85. Mart. d. claus. 36. n. 14.
- 49 Trigemosexto, posita in testamento inducit transmissionem absque detractioe Trebellianicæ, ut per Menoch. conf. 112. n. 23. Rota Bononien. d. iur. decif. 14. n. 33. Mart. d. claus. 36. n. 13.
- 50 Vigesimo septimo operatur, ut filij positi sub conditione, dicantur dispositioe vocati, Paris. conf. 21. num. 3. vbi. 3. Rimia. iur. consil. 58. num. 14. vbi. 5. Simon. de Præ. de iur. p. vbi. volent. lib. 1. num. 6. fol. 300. l. sep. Rustic. in tral. an & quando, lib. 3. cap. 6. num. 3. n. 19. comellura. Hond. conf. 54. num. 47. cum segg. 2. n. 1. Put. decif. 215. in fin. alias 214. incip. Nicola. n. 5. lib. in coroll. quidquid dicat Menoch. conf. 34. n. 47. cum segg.
- 51 Trigemo octavo denotat enixam voluntatem, & spontaneam disponendi, Gabr. conf. 32. q. 1. n. 17. vbi. 1. Mart. d. cl. 88. n. 13. vbi. item denotat.
- 52 Limita primo, ut nihil operetur quoad non expressa, ideo si validitas, vel modus, per quem actus valere potest, non expressas, cum aliis modis ineptis non operatur, Calder. conf. 2. de accusat. num. 2. vbi. Iuan. obliat. alias 479. Aret. conf. 17. incip. Consuetudo, n. 4. Vant. de nullis. ex defectu iurisdic. 1. 174. Rot. apud Farina. d. claus. 84. l. v. 3. in 1. collect. nonnulli. n. 1. n. 2. decif. 53. num. 20. p. 1. vbi. Bened. Egid. d. claus. 19. num. 2. vbi. vbi. comenit. Card. Tusch. d. claus. 1. 8. num. 50. vbi n. 51. extendit limitationem, quia si quis potest aliquid facere ex se ipso, & fecerit vigore mandati, non sufficientis expressæ, licet adiecerit hanc clausulam, tamen actus non sustinetur, quia clausula, *Omni meliori modo*, &c. refertur respectu mandati expressi, & n. 3. cum segg. declarat hanc clausulam non solum operari quoad expressa, sed etiam quoad ea, quæ ex expressis apud inferri possunt, si expressio inesit saltem ex lata importantia vocabuli, vel adesse copula, & quia tunc extra expressa extenditur, ut obviatur citati à Gonzal. ad reg. 8. Carrell. gloss. 3. n. 8. quibus addit Aloys. Ricc. d. collect. 879. aff. 5. Mart. d. claus. 88. num. 3. Seraph. decif. 1184. num. 3. & iuxta hanc intelligendæ sunt plures Rotæ decisiones, ex quibus elicitur, hanc clausulam comprehendere etiam modos non expressos, ut per Verall. decif. 4. lib. 1. Crescent. decif. 11. in fin. de dolo, Carl. de Grass. decif. 1. n. 3. & 4. de elict. Rot. decif. 467. n. 7. lib. 3. p. 3. d. iur. decif. 73. n. 9. apud Farin. p. 1. vbi.
- 53 Limita secundo, quia non operatur, ut faciat valere actum quoad incognita, & incognita, Felin. in d. c. cum super, n. 13. vbi. quando, de off. deleg. Roman. consil. 194. incip. *Hac confessio*, in fin. Card. Tusch. d. claus. 3. 8. n. 58. Brunor. à Sole in loci communi. vbi. clausul. 32. Bened. Egid. d. claus. 16. n. 2. Peregr. conf. 1. n. 14. vbi. c. 1.
- 54 Vnde non possit extendere dispositionem ultra cognita agenti tempore actus, fuit dictum in Rota in Bononiensi fideicommissi de Panfaravio 17. Novembris 1589. coram Gipsio. Nec corroborare potest ea, quæ ex narratis colligi non possunt, Aret. conf. 103. sub m. 4. vbi. *tertio quia*, sed solum quæ veniant ex ipso acta, & dispositione, non autem extranea, ad quæ principalis dispositio non refertur, Paris. consil. 12.

num. 69. lib. 1. Castad. decif. 7. num. 7. de appellat. & fuit dictum in Ferraria horum 20. Iunii 1585. coram Gipsio & in Bononica. vbi. fuit dictum 16. Iunii 1597. coram Card. Pamphilio.

Limita tertio, quia nihil operatur quoad contraria, ut per Card. Tusch. d. claus. 338. n. 59. Vnde in 18. d. claus. ad causam expressam non restringitur, nec sustinet libellum continentem remedia contraria, Sur. conf. 17. n. 6. & 17. Ioseph. Ludov. decif. 117. n. 32. Stephan. Gratian. d. cap. 14. n. 5.

Limita quarto, quia non operatur, nisi quoad narrata, seu summam, aut rem petitam, non autem quoad aliud, quod plus probaretur, ut per Brunor. à Sole in loci communi. vbi. clausula 49. Bernard. Gerzæ ad præl. Camera Imper. lib. 1. consil. 61. consil. 3. num. 2.

Limita quinto in formalibus, quia ubi pro forma requiritur expressio certa, non operatur ista clausula, Felin. in d. c. cum super, n. 14. Card. Tusch. d. claus. 158. num. 60.

Limita sexto, ut nihil operetur, quando sunt expressi modi inepti, si aptus modus ex expressis descendere non potest, ut per Hond. conf. 54. num. 11. tem. 3.

Limita septimo, ut nihil operetur stante limitatione actus, Sued. decif. 7. n. 27. vbi. pro quæ sunt, Stephan. Gratian. d. iur. decif. forens. cap. 764. n. 21. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 47. n. 4.

Limita octavo, ut non alteret, nec ampliet dispositionem, Stephan. Gratian. d. iur. decif. forens. cap. 764. num. 22. Seraph. decif. 1116. num. 13. & decif. 1184. n. 3. Greg. decif. 107. n. 4. [Theodol. de Rub. d. claus. 317. n. 19.]

Limita nono, ut non attendatur in actu imperfecto Ruin. conf. 6. n. 7. cum segg. lib. 2. Menoch. conf. 415. n. 2. cum segg. Sued. decif. 7. c. 16. in fin. Roman. conf. 244. n. 4. in fin. vbi Mandol. Stephan. Gratian. d. iur. decif. forens. ca. 764. n. 18.

Limita decimo, ut non possit operari validitatem actus, quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia, & forma, Roman. conf. 517. sub n. 24. Grat. conf. 70. num. 19. lib. 1. Nec inducere potest, ut actus valeat eo modo, quo non potest sortiri effectum suum, Aret. conf. 17. sub m. 6. vbi. sed quod alius, Curt. iur. conf. 266. n. 16. vbi. 3.

Limita undecimo, ut non tribuat vim, & effectum actui re vera nullo, nec operetur quidquam cum adesse defectus potestatis, vel modus ineptus exprimitur, ut per Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 47. a num. 3.

Limita duodecimo, nihil operari contra mentem, & intentionem partium, Rot. Bononiensi. d. iur. decif. 61. num. 52. vbi n. 53. subit quod restringitur ad causam tantum specificatam. Vnde ex Ang. conf. 94. incip. *Cum tu*, in fin. vbi. vbi. obliat. notat. Card. Tusch. d. claus. 338. n. 61. quod hæc clausula non sustinet actum omni alio modo, sed secundum propositum agentis, non autem secundum oppositum; ideo transgressa omni meliori modo, si transactio non valet, ea non sustinetur, ut pactum gratuito, quia sunt opposita, ex quo transactio non est gratuita.

CLAVSVLA XCVI.

Omnia, & singula, &c.

1 Expressio specialis, & individua habet vim clausula, Omnia & singula, &c.

2 Omnia et singula veniunt in dispositione, ac sequela.

viter conſequitur comprehenſa, operatur clauſula, Omnia, & ſingula, &c.

3 Omnia abſque vlla limitatione includit prout clauſula, Omnia, & ſingula, &c.

4 De materia clauſula, Omnia, & ſingula, &c. eſt, ut nihil prætermiſſum conſequatur.

5 Parva committitur, etiamſi in minimo deficiat clauſula, Omnia, & ſingula, &c.

6 Iuramentum ſuper omnibus, & ſingulis interpoſitum reſertur ſpecificè ad omnia etiam minima, ac ſi ſpecialiter ſuper ſingula eſſet iuramentum.

7 Minor, qui ſe dixit eſſe maiorem, ſi iuravit omnia, & ſingula eſſe vera, non auditur, ſi vult docere ſe minorem.

8 Omnia, & ſingula, qua ſunt præmiſſa, ſive principaliter, ſive incidenter, ſunt acceſſoria, continent clauſula, Omnia, & ſingula, &c.

9 Diſtinctionem virtutum habet clauſula, Omnia, & ſingula, &c. aliquando verò copulativam.

10 Procura in mandato appoſita clauſula, Omnia, & ſingula, &c. cum aliis verbis, nempe, quæ ipſemet conſtituens facere poſſit, &c. operatur, ut conſtitutum poſſit validè poſſeſſionem capere, eſi hoc fuerit ſpecificatum.

11 In privilegio poſita clauſula, Omnia, & ſingula, &c. oſtendit illud fuiſſe conſeſſum etiam ſingulariter.

12 In conditoria appoſita clauſula, Omnia, & ſingula, &c. operatur, ut ead. vix poſſit facere ea omnia, qua expletæ poterat conditorum.

13 Clauſula, Omnia, & ſingula, &c. reſertur ad enunciati- nam in inſtrumento contentam, in quo illa legitur appoſita.

DE vi, & effectibus huius clauſulae, vide Archid. in c. vi. circa. verb. omnia, & ſingula. l. 1. c. 2. ad fin. de elec. lib. 6. Rebuff. in concord. tit. de ſummar. exco- muni. mand. Appoſiti in verſumma, & ſingula, Mart. de clauſ. p. clauſ. 8. alius 87. de vlt. impoſ. Card. Tuſch. præſ. concl. tom. 1. lit. C. concl. 196. Cened. poſt l. præſ. & capou. queſt. ſing. 7. 2. Habet hæc clauſula vim ſpecificis, & indiſtinctis expreſſionibus. gloſ. in cap. ut cura, de iurap. lib. 6. Hieron. Gabr. conf. 144. u. 68. & ſeq. lib. 2. Socin. conf. 1. n. 17. vol. 3. vbi dicit, quod ſignifi- cat, ac ſi omnia eſſent ſpecificata, Petroc. in tract. de iurap. & reſol. contrall. a numer. 470. Surd. conf. 330. num. 7. & conf. 412. num. 27. & conf. 567. n. 9. Mart. de clauſ. part. 1. clauſ. 8. alius 87. in vltim. impreſſ. num. 3. Fulat. de ſuſtit. quaſt. 196. num. 39. & fait dictum in Romana aſſiſum Caſali 31. Novembri 1605. coram Car- dinali Sacro, impreſſa per Farinac. dicit. 130. n. 3. p. 2. recur.

Vnde operari, quod omnia ſimul veniant in diſpoſitione, ac proinde ſingulariter conſentantur comprehenſa, ex Bald. conf. 4. n. incip. ſuper Joannem, u. 6. lib. 1. Dec. conf. 512. n. 6. Oltrad. conf. 200. incip. Fa- lum tale, Curt. iun. conf. 7. n. 6. Decian. conf. 64. n. 39. lib. 2. concludit Card. Tuſch. præſ. concl. tom. 1. lit. C. con- l. 186. num. 1. vbi n. 2. cum Roſand. conf. 1. num. 71. lib. 3. extendit, imputate ſpecificacionem ſpecialeſ, etiamſi per relationem fiat, & num. 8. poſt Aet. conf. 114. in fin. pariter extendit, hanc clauſulam in iurisdictione appoſitam cenſeri approbare ſingula- riter omnia in contraſtu taſſificato contenta. Et hanc clauſulam item operari, ac ſi dictum eſſet, Omnia ſimul, & quolibet de preſe, & attribueret ædum unicuique de per ſe, & non inſolidum, reſoluit Bald. Auguſt. Barboſa de Clauſul.

d. conf. 461. n. 6. quem reſert Cened. d. ſing. 7. 2. num. 4. & verificari in quolibet te ſingulari dicit Curt. iun. ſing. 4. n. 3.

Hæc clauſula ita geminata includit prout omnia abſque vlla limitatione. gloſ. verb. omnia, & ſingula, in cap. circa, de elec. lib. 6. Mat. Alet. de conf. tom. 1. diſp. 19. lib. 3. cap. 1. lit. C. & diſp. 3. cap. 2. lit. D. Et eiaſ verba ſunt ita geminata, ut etiam voluntatem impotentem, Alexand. conf. 116. incip. Nec argueris, num. 27. verſ. ſepimus, lib. 2. Card. Tuſch. præſ. concl. tom. 1. lit. D. concl. 312. num. 1. quia de materia iſtius clauſulae eſt, ut nihil prætermiſſum eon eatur, laſ. in l. 1. num. 24. ff. de leg. 1. & in l. Tota, 5. final. u. 3. ff. de verb. obligat. Alet. conf. 751. num. 1. Mandos. in reg. 31. Cancell. queſt. 2. n. 2. vol. 2. pag. 95. tom. 1. Rebuff. in d. verſ. omnia, & ſingula, pag. 63. 3. Socin. conſ. tom. 1. vol. 1. Corn. conf. 207. n. 10. 12. vol. 7. Olad. deſ. 90. n. 6. Cened. d. ſing. 7. 2. n. 1. Card. Tuſch. d. clauſ. 296. num. 8. & num. 19. ſubdit, quod dictio omnia, eſt vni- verſalis, cui quando additur alia dictio, & ſingula, tunc fit hæc clauſula, quæ nullam pariter reſtrictionem, ſed omnia comprehendit paritè, de qua vide Xuat. alleg. 2. n. 2. ad finem, Mandos. in 2. forma com- miſſion. in verb. ſingula, fol. 18.

Ampla hanc clauſulam in tantum eſſe vniuerſa- lem, & habere vim ſpecialis expreſſionis omnium, ut etiam ſi in minimo deficiat, committitur poena, ut ex Corn. conf. 95. col. 1. lib. 4. & Ctau. conf. 781. n. 8. tradit Card. Tuſch. de clauſ. 296. num. 13. vbi n. 14. ex Gabr. conf. 124. num. 64. & ſeq. lib. 2. extendit etiam in iuramento ſuper omnibus, & ſingulis interpoſito, quia reſertur ſpecificè ad omnia etiam minima, ac ſi ſpecialiter ſuper ſingula eſſet iuratum.

Vnde minor, qui dixit ſe maiorem, & iuravit omnia, & ſingula eſſe vera, non auditur, ſi vult docere ſe minorem, quia verba illa, omnia, & ſingula, expreſſum omnia etiam dum dixit ſe maiorem, Alexand. conf. 7. incip. Ponderari, num. 2. lib. 1. Paris. conf. 97. num. 90. & ſeq. lib. 1. Ruin. conſ. 103. num. 10. in fine, & n. 11. lib. 4. Card. Tuſch. d. clauſ. 197. n. 16. & 22. & n. 21. ſubdit, hæc clauſulam continet omnia & ſingula, quæ ſunt præmiſſa, ſive principaliter, ſive incidenter, ſive acceſſoria, & num. 3. quod continet omnia aſſerta, & dicta, omnes qualitates, & circumſtantias negotii, vel delicti.

Denotat hæc clauſula, ut habet virtutem diſiun- ctivam, ita quod potuit, dari omnia ſimul, vel etiam partem de per ſe, ſi inſeſcendi, 4. penult. ff. de legat. 2. Surd. deſ. 168. num. 4. Aliquando vim habet copulativæ, Surd. deſ. 168. n. 14. & repetit præcedentia coniuſtim, & diſiſtim, Setaph. de priuileg. iurament. privileg. 49. num. 38. & ad quæcumque pacta, & capitula reſertur, Bertaz. de clauſul. inſtrum. clauſ. 4. gloſ. 3. num. 1. vbi ſubdit, quod comprehendit omnia, & exigit conſenſum omnium, quæ apta ſunt comprehendere.

Hæc clauſula poſita in mandato procurr. cum 18 illis aliis verbis, nempe, quæ ipſemet conſtituens facere poſſit, &c. operatur, ut conſtitutus poſſit validè poſſeſſionem capere, eſi in ipſo mandato procurr. oon fuerit ſpecificatum ad capiendam poſſeſſionem, ut cenſuit Rota in Civitate Caſtelli 15. Oſtobri 1593. coram Peria.

In privilegio verò poſita oſtendit illud fuiſſe con- ceſſum, etiam ſingulariter, & nihilominus non eſt magis latum, nec vltius extenditur in perſonam vnius, quàm in perſonam alterius, ut late fuit dedu- ctum in Interim. bonorum 3. May 1601. coram Greg. XV. Inter eum deſiſſum impreſſa deſ. 109.

In conditoria appoſita operatur, ut conditor poſſit

possit facere ea omnia, quae exple p̄terea conditio-
tus, gloss. verb. *aditum*, in cap. om̄e. de C. et c. *agratante*,
lib. 6. & dictum fuit in *Salmoniana* quadringenta 1. In-
ly 1594. coram Pena.

- 13 Refertur ad enunciatiōem in instrumento con-
tentam, in qua illa legitur ap̄posita, im̄o ad omnia,
quae tam principaliter, quā incidenter, seu accessio-
ne in eo narrata fuerunt, ut per Gabr. cons. 344. a. 68.
& seq. vol. 1. lib. 1. C. rescript. decif. 16. n. 2. & 1. alijs 5.
de fid. instrum. Rot. decif. 741. n. 2. p. 1. d. uers. & decif.
797. n. 11. ead. 1. d. uers. & apud Cencium post suum
tract. de censib. decif. 383. n. 4. & fuit dictum in *Me-
dulanen* praesentis simulationis contrahens 10. Decembris
1601. coram R. A. Areobatu.
- 14 Hanc clausulam, Omnia, & singula, idem operari,
de qua claus. in omnibus, & per omnia, ait Casalcian. de
usufructu mulieri relicto, c. 1. n. 5. quomodo refert Cened.
d. sig. 72. n. 3.

CLAVSULA XCVII.

Parito iudicato.

- 1 Clausula, Parito iudicato, de stylo signaturae non
satis datur, nisi ubi ad ea nec conformes, vel duae
vigore statuti.
- 2 Sententia una lata, quae in indicatum legitime tran-
suerit, non datur clausula, Parito iudi-
cato.
- 3 Sententia tribus latas per contradicula non datur
clausula, Parito iudicato.
- 4 Iurisdictio conditionalem tribuit clausula, Pari-
to iudicato, ita ut antequam sit paritum, desin-
at iurisdictio, & gesta sint nulla.
- 5 Clausula, Parito iudicato, nihil operatur, quando
ille, ad cuius fauorem sit obtenta, ea non vult,
& sic expressit, vel tacite illa renunciat.
- 6 Conditiualliter non est clausula, Parito iudicato,
stante clausula, Appellatione remota.
- 7 Clausula, Parito iudicato, modificatur per clausu-
lam, Arbitrio Rotae.
- 8 Locus introductus non censetur, si stante commissione
cum clausula, Parito iudicato, priusquam paria-
tur, fiat citatio ad dicendum contra commissio-
nem.
- 9 Clausula, Parito iudicato, importat ut orator pos-
sit suam dimittat, fructum restituat, ac expensas
resiciat, antequam in causa ad ultimum proceda-
tur.
- 10 Index ad quem statuit clausula, Parito iudicato, de
causa cognoscere non potest, nisi prius integraliter
soluta executione.
- 11 Paritio verbalis stante clausula, Parito iudicato,
sufficit quoad reintegrationem in sp̄silio.
- 12 Paritio, & verbulum paritio sufficit ad satisfaciendū
clausula, Parito iudicato, quando non est
aliquid aduersarij praestandum.
- 13 Possessio dimissa verbalis sufficit ad hoc, ut cen-
satur paritum quoad possessionem stante clausu-
la, Parito iudicato.
- 14 Clausula, Parito iudicato, censetur satisfactum ex
receptione pro residuo.
- 15 Compensatio an faciat, ut censatur satisfactum
clausula, Parito iudicato, ostenditur.
- 16 Paritio non realem requirit clausula, Parito iudi-
cato.
- 17 Compensatio non admissa ubi requiritur vera so-
lutio.
- 18 Damna, & interesse non liquidata non veniunt

sub hac clausula, Parito iudicato.

- 19 Expensas non comprehendit clausula, Parito iudi-
cato, quando circa eas unica tantum sententia la-
ta est.
- 20 Clausula, Parito iudicato, verificatur in am̄is
terminis repetendis ex instrumento publice repe-
sitionis, & fide expensarum fallarum in ip̄is re-
p̄tionibus.
- 21 Attentata quia renouatur non tollit clausula, Parito
iudicato.
- 22 Clausula Breui, habet eandem vim, & eodem
effectum, quos operatur hac clausula, Parito iudi-
cato, & n. 15.
- 23 Ex hac clausula facit ut executio rei iudicata decer-
natur.

DE stylo signaturae dari non solet haec clausula, nisi ubi ad ea nec conformes, vel duae vigore statuti, ut per Mart. d. claus. p. 1. claus. 9. n. 2. Vult. in sua prax. lib. 4. cap. 4. n. 9. in fine, Pacifico de Saluano interdicto, Inspec. 4. cap. 4. n. 48. Rot. apud eund. Pacifico post d. tract. decif. 164. Greg. decif. 161. & fuit dictum in Romana Maleolium 6. Novembris 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Cocchino Decano, impressa per Marchef. de commissio. 2. pag. 147. ubi etiam habetur, quod haec clausula non datur lata una sententia, quae in iudicatum legitime transiit, & in Placentina beneficii 1. Inij 1615. coram Card. Verosio, & in Pallisoleana exemptionis 14. Martij 1616. coram Andrea. Dummodo non sint laze per contradicula, ut reprobat Scraph. tradit Marchef. de commissio. p. 1. pag. 114. n. 175. ubi imp̄ff.

Tribuit iurisdictionem conditionalem, ita ut ante-
quam sit paritum, & desinat iurisdictio, & gesta sint
nulla, Pur. decif. 119. lib. 1. Rot. decif. 93. par. 4. in
nouissimo, Gonzal. ad reg. 8. C. uel in anno. contra mul-
tic. numer. 149. & numer. 151. Mart. d. p. 1. claus. 92. nu-
mer. 10. [Theodos. de Rob. in sig. Rot. tom. 2. par. 4.
cl. 52. n. 15. & cl. 56. 51.] & fuit dictum in Anconitana
bonorum 12. Ianuarij 1607. coram Illustrissimo Patriarcha
Manzardo, impressa per Marchef. p. 2. pag. 159. & Pampilonen. de Aranzo 19. Iulij 1610. coram
Canalero, impressa per eundem Marchef. d. p. 2. pag. 161. ubi etiam habetur, quod haec clausula
conditionalis plene probanda venit, & in Burgenf. iurisdic. 6. Februarij 1604. coram Reuerendissimo
Domino meo Cocchino Decano, impressa per Farin.
decif. 68. num. 1. p. 1. recent. & in Firmiana Altarij 17.
Ianuarij 1616. coram Andrea, impressa per eundem
Farinac. decif. 701. num. 4. ead. p. 1. & in Fasens. pecuniaria
16. Ianuarij 1615. coram Patriarcha Pampilio,
etiam impressa per Farinac. decif. 616. n. 1. p. 2. recent.
[& decif. 705. n. 4. & 8. in fin. p. 1. in posth. Farin. ubi
quod operatur ut quis non audiat absque quod
pareat.] quod tamen non procedit quando ille, ad
cuius fauorem est obiecta dicta clausula, ea non vit-
tatur, & sic expressit, vel tacite illi renunciat, quia
tunc dicta clausula nihil operatur, V. etal. dec. 115.
num. 2. p. 3. & fuit dictum in Tuleiana Parochiali de
Chiriano 18. Novembris 1601. coram Reuerendissimo Do-
mino meo Cocchino Decano, impressa per Marchef.
d. p. 1. pag. 161. Limitatur etiam, quod scilicet haec
clausula conditionalis non sit stante clausula appella-
tione remota, Marchef. d. p. 2. numer. 181. pag. 117.
Item quando referibitur, Parito arbitrio Rotae, ut
fuit resolutum in d. Anconitana bonorum coram Il-
lustrissimo Patriarcha Manzardo, impressa per Mar-
chef. d. p. 2. pag. 159. hanc enim clausulam modificari
per clausulam, Arbitrio Rotae, obferuat Scraph. decif.
1505. n. 1.

1 Vnde ſi ſtante commiſſione cum hac clauſula fiat citatio ad dicendum contra commiſſionem, cum reſponſum fit conditionale, niſi prius indicato pateatur, non erit eoſenda lis introducta, Socin. *conf.* 99. co. 1. *reſponſum autem*, v. 4. *Pute. deſ.* 429. alius 419. in *verſu*, lib. 1. Marchel. *diſt.* part. 2. pag. 111. num. 156. in *ſolus*. *impref.* vbi intelligit, etiamſi incidenter petatur, & peti poſſit coram Iudice, & obſtat procedere tam in cauſa Eccleſiaſtica, quam profana, vel etiam ſpirituale, criminali, aut mixta.

2 Importa hæc clauſula, vt orator poſſeſſionem dimittat, froſtra reſtituat, ac expenſas reſiciat, antequam in cauſa ad vltima procedatur, Rot. *de ciſ.* 5. de *except.* in nouo, & *deſ.* 12. v. *litte non conſeſ.* in *anſp.* Staphil. *de litte. graui.* cap. quando petitur, n. 8. & 9. Veſte. in *praſt.* lib. 4. c. 1. n. 10. Bogn. Causalcan. *Fin. cauſa deſ.* 14. num. 4. p. 1. *Short.* *Obd.* de *reſt.* in *integ.* p. 12. q. 7. *art. 6.* num. 63. *Campan.* in *diſt.* *ſerſio latus Can.* rub. 11. cap. 13. num. 258. *Lancell.* de *act.* *pendem.* *appellat.* in *integ.* cap. 18. num. 145. & *num.* 127. & 118. *Subden.* n. 126. per commiſſionem cum hac clauſula non cenſetur litem introductam, niſi prius indicato pateatur.

3 Ea quibus conſtat, Iudicem ad quem de cauſa cognoscere non poſſe, niſi prius integraliter facta executione, *Mag. d. clauſ.* 9. 1. num. 7. Rot. in *d. An. cauſa honorum*, & in *Toletana deſ.* 19. *Febr.* 1593. *etiam Card. Pamphili.* *imprefſa* per Marchel. *d. p. 1. pag.* 111. [Rot. *deſ.* 17. num. 1. p. 1. in *poſthum.* *For.* vbi quod importat quod prius & ante omnia ſit integralis ſolutio, alius p. 1. *rer.*] tamen quoad reintegrationem in ſpolio non ita dicendum eſt, in quo caſu ſufficit verbalis paritio, iuxta *deſ.* *Pute.* 250. lib. 1. & fuit dictum in *Bon. aſſentat.* 6. *Mar.* 1595. *etiam Inſte.*

4 Quando autem non eſt aliquid actualiter preſtandum, tunc ad ſatiſfaciendum huic clauſule ſufficit patientia, & verbalis paritio, *Mobed. deſ.* 275. alius 9. in *ſin. de ſen.* & *re. indol.* *Rota* in *Burg.* *ſententia* 29. *Odobris* 1596. *etiam Card. Scraph.* *interſum deſ.* 19. *Imprefſa deſ.* 1. & in *Toletana Capellania* 13. *Aprilis* 1595. *etiam Illuſtriſſimo Domino meo Card. Milano*, & apud *Pacifico. poſt ſent.* 13. *Febr.* de *ſalut.* a *interd.* *deſ.* 166. num. 1. Et ad hoc vt parum cenſatur quoad poſſeſſionem, ſufficere verbalem poſſeſſionis dimiſſionem, fuit dictum in *Burg.* *ſeni. Capelle* 22. *Nov.* 1587. & in *Toletana deſ.* 19. *Novembri* 1589. *etiam Penia*, & in *Toll. ſum nullius Senenſis Alen. aſſent.* 3. *Iulij* 1608. *etiam Card. Sacrat.*

5 Huic clauſule ſatiſfactum cenſetur ex receptio-
ne pro reſtudio, vt fuit dictum in *Valentina pecunia-
ria* 20. *Novembri* 1598. *etiam Gipro.* *imprefſa* per
Marchel. *de Commiſſ.* p. 2. pag. 147. vbi pariter di-
ctum fuit, Signaturam non lolere dare hæc clau-
ſulam quoad expenſas, niſi quando ſunt tres con-
formes.

6 Item huic clauſule cenſetur ſatiſfactum ex com-
penſatione, quæ vicem ſolutionis habet, *Gregor.*
deſ. 341. num. 1. Sed contrarium, ex eo quod hu-
iſmodi clauſula requirit realem paritionem, poſtea
tenuit eadem *Rota* in *Romana de Reſtut.* 7. *Iu-
lii* 1619. *etiam Remb.* de 10. nam vbi requiritur vera
ſolutio, non admittitur compenſatio. *Surd.* *conſ.* 46.
num. 15.

7 Donna, & intereſſe non liquidata non veniunt
ſub hac clauſula, vt fuit dictum in *Burg.* *S. Thoma*
10. *Decembri* 1566. *etiam Oriſi.* & in *d. Valentina*

8 *Pecunia* *etiam Gipro.* Et hæc clauſulam non

comprehendere expenſas, quando circa eas voica
ſententia lata eſt, cenſuit *Rota* in *Mediol. Ca-
pellania* 11. *Maij* 1591. *etiam araph. inter om. de-
ciſ. imprefſa deſ.* 1. & apud *Marchel.* *d. part.* 2.
pag. 144.

9 Verificator hæc clauſula in amotis terminis repo-
nendis ex inſtrumento publico reſpoſitioni, & hiſe
capenſarum factarum in iſtis reſpondendis, vt fuit di-
ctum in *Reatina ſeruat.* 14. *Mar.* 1614. *etiam Bu-
ratis.* *imprefſa* per *Farin.* *deſ.* 350. n. p. 2.

10 Non tollit quin attentatæ tenentur, vt dictum
fuit in *Bon. aſſentat.* 11. *Mar.* 1595. *etiam Inſte.*
imprefſa per *Marchel.* *d. p. 1. pag.* 908.

11 Circa paritionem quoad fructum reſtitutionem
dictum eſt in clauſula, *Parito Breui.* quæ vt inquit
Marchel. *de Commiſſ.* n. 1. pag. 197. n. 10. eandem virtutem
habet, & eodem effectus operatur, quos hæc clauſu-
la, *Parito indicato.*

12 Aduertere oportet, quod clauſula, *Parito indicato*,
non datur ſi pretendatur iudicium ca vna can-
tione ſententia vnius ſingularis iudicis virtute clauſu-
la, *Appellat.* *reſponſio*, vt laud. fuit *deſ.* *in*
Valleſiſiana extenſio 14. *Mar.* 1616. *etiam*
Remb. *deſ.* 1616. *etiam* *Domino meo Pirano*, pioſt nouiſſimè
reſert *D. meus Lotter.* *de re. beneficia* in *appar.* *tem*
num. 121.

13 [Et hæc clauſula facit vt caccuſio rei indicatæ
decernatur à Iudice à quo, non à Iudice ad quem,
Rot. *deſ.* 400. num. 1. p. 1. in *poſthum.* *Far.*
p. 1. *rec.*]

CLAVSULA XCVIII.

Parito Breui.

- 1 Deſeruiſſe referuntur de 91. & eſſe ſubſiſtiſſe clauſula
agentis.
- 2 Commiſſio appellantis, quando datur cum clauſula
Parito Breui, eſſenditur.
- 3 Condiſionem importat clauſula, Parito Breui.
- 4 Iudici vt non cenſatur data Iuriſdictio, niſi prius
de paritione conſideretur, peratur el niſi Parito Breui
appoſita in commiſſione.
- 5 Sententia nulla remanet, ſi non parito ſeruat. *Parito*
clauſula, Parito Breui.
- 6 Clauſula, Parito Breui, obſtat cuiusque venienti
ad cauſam, prius quod ad ipſum non ſtelleſt pa-
rima.
- 7 Iuriſdictio nulli competis ſtante clauſula, Parito Breui,
donec illi ſi paritum poſſeſſorem dimittendo, &
fructum reſtituendo.
- 8 Terrium venientem ad cauſam pro ſuo intereſſe offici
clauſula, Parito Breui.
- 9 Commiſſio quando conceditur non habenti Iuriſdi-
ctionem cum clauſula, Parito Breui, tunc nullatenus
preſt appellans audi. in negotio principali, donec
doceat de integra paritione.
- 10 Fruſtrum reſtitutionem importat clauſula, Parito
Breui.
- 11 Fruſtus amotis, & diſtributiones debent reſtiti a die
obitus, ſeu vacationis deſeruiſſe clauſula, Parito
Breui.
- 12 Beneficij poſſeſſor reſtutari etiam cum bona fide, &
ritale ab alio habito quam à Papa, non ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi.
- 13 Fruſtus, & diſtributiones minimè perceptas ob non
reſidentiam reſtutari etiam reſtituere poſſeſſor ſtante
clauſula, Parito Breui, ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi ſi
ſi ſi ſi.

- 14 *Fructuum oblatio non sufficit ad precandam Breui, sed illi sunt cum effectu restituendi, vt tollatur suspensio iurisdictionis.*
- 15 *Fructus quando non sunt liquidati stant claus. Parito Breui, recurretur ad Signaturam, & quomodo ostenditur.*
- 16 *Tertius non afficit clausula, Parito Breui, quoad fructuum restitutionem, qui illos non perceperunt.*
- 17 *Fructus potest vigore clausula, Parito Breui, illorum perceptionem probare tenetur.*
- 18 *Fructuum de perceptione ad hunc effectum satis constare dicitur ex possessione, nisi doceatur se illos non percepisse, nec ab alio perceptos fuisse.*
- 19 *Pecunia stante non est necessaria restitutio fructuum.*
- 20 *Clausula, Parito Breui, debet intelligi quoad possibilia.*
- 21 *Expensa non continentur sub clausula, Parito Breui.*
- 22 *Assuetudinem impedit claus. Parito Breui.*
- 23 *Claus. Parito Breui, non habet locum, quando post illam committitur causa super excessu.*
- 24 *Claus. Parito Breui, in vna commissione appositae, censetur in omnibus aliis subsequentibus repetita.*
- 25 *Claus. Parito Breui arbitrio Rotæ, non renouat executionem iam factam.*

DE vi, & effectibus huius clausule vide Matt. de claus. par. 1. claus. 91. Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 397. cum multis seq. Nicol. Garc. de beneficiis, p. 3. cap. 3. num. 103. cum seq. Campanilin diuersorio lura Canonici, rubr. 1. c. 23. à num. 258. & ceteros in discursu citatos [nouissimè Theod. de Ruban. sing. Rota rom. 2. p. 4. v. 33. & 341.]

2 *Quando vigore literarum Apost. ad declarationem proceditur, non solet commissio appellacionis, maxime si censura in Romana Curia late fuerint fulminande, dari nisi cum hac clausula, ad effectum suspensiois à declaratione lata vigore processus executiui, non nisi cum dicta clausula referretur, tum quia ab executore non datur appellatio, ita Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 396. n. 1.*

3 *Importat hæc clausula conditionem, vt per Gonzalad reg. 8. Capel. gloss. 1. §. 1. in annot. num. 249. & 251. Campanil. num. 158. & ideo appositae in commissione, operatur vt iudici non celesetor data iurisdictione, nisi prius de dicta partitione constiterit, vt fuit dictum in Regi. beneficij 13. Ianuarij 1597. coram Luta, & in Pragell. iuris oprandi 10. Decembrii 1601. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impressas decif. 36. & in Hipporeg. Canonici, & probenda 17. Iunij 1605. coram Illustrissimo Patriarcha Ales. quando impressa per Farin. decif. 142. n. 1. p. 2. recent. & in Compesellana parochialis 16. Decembrii 1596. coram Orano, impressa per Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 417. Ita vt remaneat nulla sententia, si non pario feratur, & non transeat in rem iudicatam, vt dictum fuit in Compesellana parochialis 16. Decembrii 1596. coram Card. Seraph. impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 379.*

6 *Amplia, vt hæc clausula obstat coicumque venienti ad causam, etiam quod ad ipsum non spectet parito, Greg. decif. 36. n. 2. Rot. decif. 68. num. 2. p. 1. etc.*

7 *Vnde iurisdictionem nulli competere, donec sit paritum dicto Breui, possessionem dimittendo, & fructus restituendo, tenent Cassad. decif. 10. n. 8. de*

rescript. Gig. d. cons. 9. §. 15. in fin. Riminali. un. cons. 614. num. 18. vol. 6. Gonzal. ad reg. 8. Camel. gloss. t. §. 1. in annot. num. 247. cum duob. seqq. Nicol. Garc. d. p. 6. c. 3. à n. 116. Rota apud Farin. decif. 93. n. 1. in 1. Collect. nouissim.

Afficit etiam tertium venientem ad causam pro suo interesse, qui debet admitti in statu, & terminis præfatis, Rota in Compesellana parochialis 16. Decembrii 1596. coram Orano, & d. dec. 93. n. 3. apud Farin. Marchef. d. p. 1. pag. 398. n. 15.

Quando conceditur commissio non habenti iurisdictionem cum hac clausula, tunc cum nulla ad sit iurisdictione, donec sit paritum Breui, nullatenus potest appellans audiri in negotio principali, donec doceatur de integra partitione, vt ex Caputaq. tradit Gonzal. d. §. 1. in annot. num. 251. & d. n. 253. colligit omnes casus, in quibus admittitur appellatio ab executore Breuis.

Importat hæc clausula non solum dimissionem, sed etiam fructuum restitutionem, vt fuit dictum in Pampilonen. de Sui 18. Ianuarij 1577. coram Card. Blanchetto, & in Pragell. iuris oprandi 10. Decembrii 1607. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas decif. 36. num. 1. & in Trosson. Canonici 15. Martij 1610. coram Reuerendissimo D. meo Piramo, & in Pampilon. Priuatis 26. Aprilis 1601. coram eodem Greg. XV. decif. 50. à n. 1. & ita omnes fructus, & distributio debent restitui à die obitus, seu vacationis decursi, vt in Breui dicitur: nam possessor beneficii reservat etiam cum bona fide, & titulo ab alio habito, quam à Papa, non facit fructus suos, Sarden. in reg. d. anuli, §. 23. Rot. decif. 10. de prob. in autig. Simonet. de rescript. q. 4. vbi Graout. num. 5. Garc. de benef. p. 5. c. 3. sub n. 24. & seq. etiam si non sit facta protestatio, Cassad. decif. 6. n. 3. de proband. Rot. decif. 618. p. 2. diuers. & fuit dictum in Mauris. Canonici 2. Maji 1594. coram Illustrissimo D. meo Cardinali Millino.

Quando verò ipsimet fuit facta legitime protestatio, nempe vt resideret, aut dimitteret possessionem, tunc tenetur etiam ad fructus, & distributiones non perceptas ob non testidantem, secundum Rotæ stylum, Pot. decif. 183. n. 7. lib. 1. Rot. decif. 1170. lib. 3. p. 1. diuers. Gonzalad reg. 8. Camel. §. 7. proam. n. 156. intelligendo cum Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 1. n. 233.

Oblatio fructuum non sufficit ad precandam Breui, sed illi sunt cum effectu restituendi, vt tollatur suspensio iurisdictionis, Matt. d. cl. 91. num. 2. Seraph. decif. 651. num. 2. & 3. & fuit dictum in Rota apud Marchef. p. 1. pag. 433. col. 1. vbi etiam quoad hæc clausula intelligitur de fructibus ultra possessionis dimissionem.

Quando stante hac clausula fructus non sunt liquidati, recurretur ad Signaturam, peritidique vt data cautione Bancharia, vel in forma depositi de illis liquidari solendis, in petitorio ad veteriora procedatur, vt per Marchef. d. p. 1. pag. 349. à num. 20. vbi refert ita resolutum in d. Pampilon. beneficii de Sarsaram Card. Blanchetto. Limitaturque hoc non procederet, quando fructus sunt liquidati, quia tunc fieret obiectio ad differendum obedire mandatis Apostolicis, vt cauoillat facta liquidatione solum soluere super sit.

Noo afficit tamen tertius quoad fructuum restitutionem, qui illos non perceperunt, neque ab illo, qui percepit, causam habentes, nam sunt merè tertij, & pro eorum interesse, & iure ad causam veniunt. Ratio est, quia hæc clausula solum in occupantis odium est appositae, & ideo extendi ad alios nequit, argumeto

argumento c. non debet, de Reg. iur. in 6. ita Marched. d. p. 1. pag. 197. n. 3.

- 17 Sed fructus petens, illorum perceptionem probare tenetur, Achil. decif. 16. in fin. & decif. 2. n. 1. de refut. folius. vbi declarat quomodo intelligantur illa verba, & qui percipi poterant. Vnde qui illos non percipit, restituere non tenetur, Rot. decif. 1. de remitt. in nouis, Marched. d. p. 1. pag. 197. n. 4. & 5. Et de perceptione fructuum ad hunc effectum satis constare dicitur ex possessione, nisi doceatur se illos non percipisse, nec ab alio perceptos fuisse, Rot. in Compellana fructuum 6. Martij 1590. Cardine Platis, & in Panormitana Archidiaconus 22. May 1592. coram Pease, & in Casentina parochialis 10. Decembris 1595. coram Card. Pamphilio.
- 19 Stante paupertate non est necessaria restitutio fructuum, ad notata in cap. elum. l. 2. de refut. fol. Cassad. decif. 5. n. 5. vers. qua affirmativa, de refcript. Vestr. in praxi lib. 4. cap. 4. n. 10. add. ad decif. Greg. 361. num. 5. & fuit dictum in Tall. seu nullus Senon. 10. Mensis Iulij 1608 coram Card. Socrato, vbi etiam habetur, quod hæc clausula debet intelligi quoad possibilia.

- 21 Sub hæc clausula expense non continentur, vt Marched. d. c. 1. num. 135. num. 51. Mart. d. claus. 91. num. 1. Garc. d. p. 6. cap. 3. num. 130. & fuit sæpius resolutum in Rota, & signanter in Pegell. vnde operandi 10. Decembris 1600. coram Greg. XV. impressa per Marched. d. p. 1. pag. 608. & inter decisiones eiusdem Gregarii impressas decif. 36. num. 8. & in Mauris. beneficij 24. Novebris 1610. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano, impressa per Farin. decif. 119. num. 2. p. 2. rec. & in Ferolinis. beneficij 10. Martij 1613. coram Pbaldo, & in Neapolitana beneficij 23. Ianuarij 1617. coram eodem. [Theod. de Rub. d. cl. 522. num. 4.]

- 22 Impedit hæc clausula mantentionem, vt per Nicol. Garc. d. p. 6. c. 3. d. num. 110. Mart. d. claus. 91. num. 15. Marefcot. vnde resolut. lib. 1. cap. 86. num. 87. Viuiam, in praxi iuris patronatus, lib. 1. c. 8. num. 331. cum seqq. in 2. edit. Rot. apud Farin. decif. 179. num. 6. in prima collect. nobis & d. cl. 512. num. 1. p. 2. recet.

- 23 Non habet locum, quando post illam committitur causa super excessu, vt fuit dictum in Carpendiensi. beneficium 19. Aprilis 1612. coram Card. Perespicio, impressa per Marched. p. 1. pag. 1071. in ult. impress.

- 24 In vna commissione apposta, censetur, in omnibus alijs subsequenibus repetita, Cassad. decif. 8. num. 4. & 5. de refcript. Mart. d. claus. 91. num. 8. Marched. d. p. 1. pag. 197. num. 12. [Theod. de Rub. d. cl. 522. num. 8.]

- 25 Claus. Parita Breui arbitrio Rota, non reuocat executionem iam factam, vt per Rot. relatam à Theod. de Rubis cl. 522. num. 21. & num. 17. dicit quoddam impedit executionem vbi reservatio præceditor ex alternativa, & beneficium est simultaneum collationis Episcopi cum Capitulo. & n. 18. quoddam operatur vt sit supersellendum fumo non plene probationis reservationis.]

CLAUSULA XCIX.

Per cessum, vel decessum, &c.

- 1 Claus. Per cessum vel decessum, &c. intelligitur per renunciationem, vel mortem.
Resignationem ad fauorem non capit clausula

Per cessum, vel decessum, &c.

- 3 Claus. per cessum, vel decessum, &c. in vniene apposta, non purgatur ex insignatione facta ad fauorem.
4 Claus. Cedente, vel decedente, quid importet, ostenditur.

Intelligitur per renunciationem, vel per mortem, iuxta text. in c. quoniam, l. 2. & ibi gloss. verb. cedentium, de proband. lib. 6. gloss. verb. mortis, in i. succipiam, de refcript. eod. lib. Put. decif. 177. lib. 3. Gloct. resp. 6. n. 13.

De simplici cessione intelligitur, non de ea, quæ fit ad fauorem certe persone, & non capit resignationem ad fauorem, vt per Putem decif. 163. lib. 1. Greg. decif. 159. n. 5. Casar. Argel. de contradicere legimus, 2. 15. numer. 150. Flamin. de refcript. benef. lib. 2. quæst. 4. num. 29. & seq. & num. 35. & 37. & lib. 6. g. 5. num. 18. & seq. [Cassad. decif. 3. de remitt. Mohed. decif. 341. alias 36. in fin. de remitt. Rota decif. 402. lib. 3. part. 3. diuers. Theodof. de Rubis in sing. Rota tom. 2. p. 2. claus. 516. num. 1.] & in specie quod hæc clausula apposta in vniene, non purificetur ex resignatione facta ad fauorem, fuit latè deductum in Gerundum. Prioratus 11. Maij 1615. coram Card. Perespicio, in Eugubina beneficij 15. Martij 1599. coram Card. Pamphilio, impressa per Nic. Garc. de benef. p. 1. c. 4. 140. [Non comprehendit vacationem per priuationem à Simon. de refert. q. 65. num. 1. cum seqq. nisi adesset clausula; vel quomodo aliam dimissionem. Simonet. d. q. 65. n. 4. & 5. Theod. de Rub. d. cl. 516. n. 2. & 3.]

Clausula, cedente, vel decedente, adiecta in vniene, non suspendit illam, vel illius perfectionem, sed tantum executionem, neque importat conditionem, verum demonstrat dumtaxat tempus omnino extitutum, quo executioni miti debet, vt post Oldrad. conf. 123. num. 9. & conf. 157. sub num. 2. vers. per vniem tamen prædictam, & num. 19. bene obsecuat D. meus Lotter in suo dissilij. trall. de re beneficij lib. 9. 30. n. 36.

CLAUSULA C.

Perinde valere.

- 1 Doctores refrantur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
2 Rescriptum cum claus. Perinde valere, datur, quando Papa facultati à se concessam, sed aliqua ex parte irritam, valere decernit.
3 Rescriptum, Perinde valere, potest abiri, & officii concessionem valere, quæ subreptitia erat.
4 Dispositionis defectum tollit clausula, Perinde valere.
5 Gratia, Perinde valere, facta lito pendente, non habita mentione huius, si multis.
6 Tertio contra ius medio tempore quæsitum non operatur claus. Perinde valere.
7 Dispositio principalis, vel causa si cesset, putat, quæ est nulla, non operatur clausula, Perinde.
8 Probatio colorati iuridici ducitur ex gratia, Perinde valere.
9 Gratia, Si neutri impetrata pendente termino ad publicandum acceptationem, non est bona.

De vi, & effectibus huius clausule vide Paul. conf. 44. n. 7. & conf. 45. num. 26. vol. 4. Menoch. conf. 326.

conf. 316. Aloyſ. Ricc. in colleſt. deſciſ. p. 4. colleſt. 1471. Acceſſ. inſtit. moralium p. 1. lib. 7. c. 31. g. 1. Matth. de clauſ. part. 1. clauſ. 125. alias 132. in ultim. impreſſ. Mendez à Calſtro in praxi Luſitana, lib. 1. c. 3. num. 14. cum ſeqq. Mari. Antonia. var. reſ. lib. 2. reſ. 105. num. 4. 5. & 6. Viuan. in praxi luſit. lib. 13. c. 8. num. 61. cum egg. in 2. impreſſ. Rebuſſ. in praxi beuſitrali, rubr. de reſcript. Perinde valere, Mandoc. in Signatura gratia. in verb. Perinde valere.

1 Reſcriptum cum hac clauſula datur, quando Papſ. facultatem à ſe concedit, ſed aliqua ex parte irritam, & valere decernit, prout obtant Rebuſſ. uero ſec. & Azor. d. q. 1. uerſ. perſ. reſcriptum, vbi ſubdit, in quibus differat à reſcripto pontificio, quod dicitur noua prouiſio.

2 Retrotrahitur huiusmodi reſcriptum, & efficit concessionem valere, quæ ſubſcripta erat, ita Menoch. conf. 316. num. 3. & 15. Azor. d. q. 1. uerſ. perſ.

3 Tollit defectum diſpenſationis, Rota d. ciſ. 436. num. 1. part. 1. diuerſ. Mart. diſt. clauſ. 311. num. 4.

4 Gratia tamen Perinde valere, ſi ſtaſit pendente, non habita mentione litis eſt nulla, Lanell. de attem. c. 4. in preſ. à num. 6. 12. Nicol. Garc. de be. neſ. p. 4. c. 3. n. 14. & ſuit reſoluitum in cauſa Teleſina beuſitrali 24. Januarij 1595. coram Card. Scraphino inter eum deſiſcenti impreſſ. deſciſ. & in Leod. Continuatus 7. Iulij 1596. coram Pena.

5 Non operatur hæc clauſula contra ius tertio modo tempore quæſitum, c. quamuis, de reſcript. in 6. Rot. in ſ. 12. de prob. in antiq. & deſciſ. 33. num. 6. p. 5. ibi, diuerſi. Mohed. deſciſ. 11. de probend. & deſciſ. 10. de con. eſſ. proben. Caputa, deſciſ. 116. num. 5. p. 1. & deſciſ. 198. num. 7. p. 1. Put. deſciſ. 186. lib. 2. in correſ. Mandoc. de ſignatura gratia, in rubr. Perinde valere, uerſ. Perinde igitur, Cauſleau. deſciſ. 18. num. 39. p. 3. Mari. Antonia. d. reſ. 105. num. 5. Mart. d. clauſ. 311. num. 1.

6 Item non operatur, ſi diſpoſitio principalis, vel cauſa ceſſet, puta, quia eſt nulla, Gabr. comen. lib. 6. de. de clauſ. couſ. 7. num. 87. Lanell. de attem. p. 3. c. 31. num. 165. Flam. de reſig. lib. 8. g. 1. n. 46. Mar. Ant. d. reſ. 105. n. 17.

7 Probatio colorati tituli elicitur ex gratia, Perinde valere, Put. deſciſ. 8. de proben. Aloyſ. Ricc. d. colleſt. 1471. uerſ. ſecundum, Malcaſ. de probat. concluf. 1387. num. 7.

8 Gratia, ſi ſine iuriſ. impetrata pendente termino ad publicandum acceptionem, non eſt bona, non obſtant conſ. Gemin. 19. & Rom. 489. quia requiritur quod beneficium vacet tempore datæ, ita Put. deſciſ. 7. de p. ab.

9 Habens expectatium ſub data concessionis gratia, ſi concurrat cum habente gratiam adiecta clauſula, quæ perinde valere, ac ſi ſub prima data, & ſub prima præſcriptis cauſis fuiſſet, ille veras præſentatur, ex quo concurrat circa idem cum habente ſitum, datam ita Cauſleau. deſciſ. 6. deſciſ. de conſ. proben. quem reſert Aloyſ. Ricc. d. colleſt. 1471. uerſ. etiam.

1 Proprietas, mal, utrum vſufructu transferatur, operatur clauſ. Pleno iure.

2 Donationem liberam, non ſeudum eſſe conſeſſum, imperat clauſula, Pleno iure, in conſeſſione arbitrata.

3 Liberam rem ſignificat clauſ. Pleno iure.

4 Totalitatem importat etiam in proprietate, poſſeſſione, vel vſufructu clauſ. Pleno iure.

5 Clauſ. Pleno iure, intelligitur ſine diminutione, & cum omni integritate.

6 Clauſula, Pleno iure, poſita in donationibus præſcriptis, nullis conſuetudinibus liberis premi meremur, quemodo intelligatur, oſtenditur.

7 Hæc pleno iure inſtitutum, dicitur etiam inſtitutum in vſufructu.

8 Subſtitutio, in dubio conſtituit directam infra papillarem præſcript clauſula Pleno iure.

9 Trebellianica deſtitutionem prohibet clauſ. Pleno iure, poſita in reſtitutione ſubſtitutionis.

10 Clauſ. Pleno iure, interpretatur ſecundum ſubſtituta materiam variæ, & diuerſimodæ.

11 Omnia comprehendit clauſ. pleno iure, non indiget adſcriptione.

12 Demum rei dicitur pleno iure, licet ea ab ipſo poſſit tunc reuocari, uerſ. reſcript.

13 Poſſidere dicitur ille pleno iure, qui fructus colliigit, & de illis diſponit pro libito voluntatis ſue.

14 Fundus obſignatus eſt pleno iure, legatarius de illo diſponere poteſt in vita, & in morte.

15 Eccleſia decumatur pleno iure ad aliquem poſſiderem, quando xerogus in eadem ſubſtituta ſunt.

16 Clauſ. Ponens in locum ſuum, & c. inſinuat ceſſionem iuram, & tranſlationem vſitum, adſignum.

17 Clauſ. Præterquam à nobis prouiſos, & c. præſentat omnes prouiſiones Apoſt.

DE vi, & effectibus huius clauſulae, vide Petr. Gregor. Synag. mor. iur. lib. 1. cap. 12. num. 5. Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 89. alias 93. in ultim. impreſſ. Card. Tufch. præſt. conſ. lit. P. com. 364. Stephan. Gratian. diſpenſ. forenſ. cap. 46. [Theodol. de Ruben. in ſing. Rota rom. 2. p. 4. cl. 534. tribuit plenam ius faciendi, diſpoſitionis, & c. etiam priuandi quoad alios. Rpt. dec. 358. n. 8. p. 5. ree.]

Operatur hæc clauſula, quod proprietates ſimul cum vſufructu transferatur, ſ. mater, & ibi Angel. & Fulgoſ. C. ad Tertul. Alex. conſ. 56. num. 1. lib. 3. Alber. in diſtinctionem. verb. pleno iure, & Stephan. Gratian. Marchia deſciſ. 219. num. 6. Card. Tufch. rom. 2. lib. 2. B. cap. 331. num. 1. & rom. 8. lit. F. com. 315. num. 94. Mart. d. clauſ. 93. num. 1. vbi num. 3. poſt Alex. conſ. 208. num. 6. uerſ. nec prædictum obſtat, lib. 1. id intelligit, quando ponitur abſolute, nõ verò reſpectu ratione ſubſiecta materiz, ſecundum quæ reſtringitur, [Theod. de Rub. d. cl. 534. n. 1.]

In conſeſſione adhibita arguit donationem liberam, non ſeudum eſſe conſeſſum, Menoch. conſ. 87. n. 119. & conſ. 192. n. 14. ſignificat enim rem liberam, idem Menoch. conſ. 6. n. 5.

Importat totalitatem, Menoch. conſ. 1. num. 17. & 4. conſ. 87. num. 427. & conſ. 191. num. 24. etiam in proprietate, & poſſeſſione, vel vſufructu, ut per Steph. Gratian. d. diſt. 239. n. 6. & Card. Tufch. præſt. conſ. rom. 2. lit. D. conſ. 331. à principio.

Importat ſine diminutione, & intelligitur cum omni integritate, Dec. conſ. 491. num. 8. & 9. Mart. d. clauſ. 93. num. 5. Card. Tufch. d. lit. D. concluf. 311. num. 3.

CLAVSULA CL.

Pleno iure.

1 Daſſent reſeruitur de vi, & effectibus huius clauſulae agere.

num. 5. & fuit dictum in *Sorana Iurisdictione* 18. *Aprilis* 1603. coram Card. Pamphilio, Menoch. conf. 1046. num. 5. Card. Tufch. l. 1. *De conel.* 197. n. 14. & *conel.* 129. num. 1. [Rota apud Paul. de Rub. decif. 119. n. 15. tom. 2. diversalibus p. 6. recetor.]

Posita in donatione propter nuptias, nullis exi-
7 stentibus filiis primi matrimonii, intelligitur quod proprietatem, & usufructum i illis verbis existentibus, intelligitur quod usufructum tantum, & sic ut donatio quoad proprietatem sit reservanda filiis, quia ex praesumpta mente contrahentium stipulatione intelligitur concepta iuxta dispositionem *l. summa*, & *l. generaliter*, §. illud C. de secundo nupt. ita fuit resolutum in *Benedictiana benem* 20. Iunij 1594. & 17. Aprilis 1591. coram Litta. Et quod resolutio sibi facta de certis bonis in donatione pleno iure, importat idem quod sine diminutione tam in dominio, quam in hypotheca, usufructu, & omnibus obligationibus, & quibus possunt minui, ita Alex. conf. 108. incip. *Fiso*, & *primus*, vique ad num. 8. lib. 2. Cardin. Tufch. d. l. 1. *De conel.* 331. num. 7. & statutum quod donatio valeat pleno iure, intelligitur quoad proprietatem, & usufructum, non autem quoad non possit reuocari, Alex. conf. 162. incip. *Fiso*, n. 1. & 5. lib. 6. Card. Tufch. d. conel. 331. n. 2.

8 Substitutio quod habes pleno iure institutus, etiam in usufructu institutus intelligatur, ita Alex. conf. 16. num. 2. l. 2. *Ruin.* conf. 40. num. 7. in fin. lib. 2. Cardin. Mantica de conel. olim volumar. lib. 9. tit. 6. num. 17. & 10. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praef. 140. num. 16. Mart. d. claus. 93. num. 2. ubi refert in contrarium Rip. in l. re communi, n. 49. vers. sed in i. ff. de leg. 3. & Gabr. conf. 102. n. 1. lib. 1.

9 Substitutio in dubio censetur directa infra papillarem, & excludit matrem propter hanc clausulam, *Pleno iure*, ut per Anton. de Butt. conf. 53. num. 2. Butt. conf. 15. in fin. Corn. conf. 124. col. 5. vers. corroborantur praemissa, vol. 4. Alex. conf. 176. incip. *Viste* n. variis. num. 7. conf. sed pleno iure, lib. 7. Aret. conf. 156. col. 7. vers. donec dicunt, Grat. conf. 134. vol. 2. Mart. d. claus. p. 3. claus. 58. n. 1. Card. Tufch. d. l. 1. *De conel.* 331. num. 1.

10 Posita in restitutione fideicommissi, prohibet detractionem Trebellanicam, Capra conf. 16. num. 9. & conf. 16. num. 9. in fin. Menoch. conf. 112. num. 14. [Theodof. de Rubels d. claus. 534. num. 7.] Cardin. Mantica de conel. olim volumar. lib. 7. tit. 12. num. 18. Mart. d. part. 1. claus. 58. num. 1. Put. decif. 438. num. 7. lib. 2. in coroll. Sed Apostil. ad Rom. conf. 75. in vers. quod non tenet quod ista clausula, *Pleno iure*, non impedit detractionem Falcidiam, aut legitimam, aut portionis de iure debita, pro ut cum refert Cardin. Tufch. l. 1. *De conel.* 331. num. 6. Rota verb. apud eundem Mantica. decif. 546. num. 3. in hoc puncto sic censuit. In proposito autem Domini consuevit, Trebellanicam esse prohibitam, cum testator expressit voluit in euentum conditionis totam hereditatem pleno iure deouli ad cippum domus: nam licet magna sit disputatio, cum testator voluit pleno iure hereditatem restitui substituenti, an sit prohibita Trebellanicam, & frequentiori calculo receptum sit, eam non esse prohibitam, quia commodissime potest intelligi, ut hereditas restitueretur quoad directum, & plenam dominationem, quo utile non sit de iunctum, vel quoad proprietatem, & usufructum, Roman. conf. 119. n. 3. Capra conf. 83. num. 9. & seq. cum aliis a me deductis d. l. 7. (videlicet in illis de conel. olim volumar.) tit. 12. n. 18. tamen quando testator voluit pleno iure totam re-

stitui hereditatem, vetius est, ut intelligatur expressum prohibita, quia ex illis verbis enia voluntas testatoris ostenditur; sicut etiam quando testator voluit restitui totam, & integram hereditatem Galilaia in l. conuincit, ff. de vulgari, num. 88. & Rip. n. 130. & 135. Put. decif. 444. in fin. lib. 2. aliis decif. 449. in coroll. quod etiam a me traditum est d. lib. 7. tit. 12. num. 12. 15. & 18. in fin. Hukenas decif. Illustissimus Card. Mantica loco.

Interpretatur haec clausula secundum subiectam materiam varie, & diuersimodè, ut per Put. d. decif. 418. n. 5. & ita secundum subiectam materiam importat solum directum dominium, sed tamen regulariter importat sine diminutione, Alex. conf. 108. n. 6. & 7. lib. 2. Card. Tufch. d. l. 1. *De conel.* 331. num. 9. ubi n. 10. cum eod. Alex. conf. 162. num. 5. in fin. lib. 6. subdit, quod intelligitur rebus sit stantibus. Omnia comprehendit non indigens adiectione, Franc. Marc. Delphen. decif. 387. n. 1. p. 2. Castre conf. 15. n. 4. lib. 2. Rom. conf. 79. n. 1. & conf. 119. n. 3.

Pleno iure rei Dominus dicitur, licet ea ab ipso possit euincere, reuocari, redimi, vel petere, ut late probat Tiraquel. d. reuocari. conuen. gloss. vnic. §. 2. num. 18.

Pleno iure illum possidere dicimus, qui fructus colligit, & de illis disponit pro libito voluntatis suae, pro ut ait Bald. in l. 1. C. de reuocac. datar. num. 3. ubi subdit, pleno iure illum quoque possidere, cui ex superueniente casu potest possessio retractari.

Pleno iure ubi fundus legatus est legatarius de illo illo disponere potest in vita, & in morte, l. summa §. 4. illud C. de secundo nupt. & late ponit Felin. in cap. conuictus 16. in prouide suo comp.

Pleno iure dicuntur Ecclesiae ad aliquem pertinere, quando utroque iure, id est, in spiritualibus, & temporalibus eidem subiectae sunt, cap. quoniam 11. de primleg. Butt. num. 26. Card. numer. 1. & Dec. n. 17. & 3. in eadem & plenius, & in Ecclesia, eod. tit. Rebutan conce. dat. tit. forma mandati, verb. plenius; Card. Tufch. d. conel. 364. num. 3. Mart. d. claus. 93. num. 6. Syyr. de consil. 1. cap. 12. Erasmi à Cochier. de iur. d. 11. Ordin. in excerptis part. 4. quae. 67. n. 1; [Theodof. de Rubels d. c. 534. n. 12. ubi dicit quod haec clausula sonat in spiritualibus & temporalibus; & num. 15. quod haec clausula importat ut censetur intentatum nedum possessioem, sed etiam papitotium, & n. 16. quod videtur importare rem noti esse subiectam fideicommissio, & num. 10. quod importat directam substitutionem, ubi potest directus substitui, alius secus, & n. 13. quod excludit obligationem, & hypothecam, & n. 14. quod importat meum & mixtum & impetium, & num. 16. & 17. quod operatur ut verbum commune interpretetur directum, ubi sumus in persona, cui directus substitui non potest.]

Claus. *Ponere in locum suum*, & c. importat cessionem iurium, & translationem vtilium actionum, & constitutionem procreatoris in rem suam, Bart. in l. qui quadragesima n. 7. ff. ad Trebell. ubi las. num. 7. Paris. conf. 107. num. 34. lib. 3. Rimin. d. conf. 129. n. 43. lib. 5. Theodof. de Rubels in singul. Rota rom. 2. p. 4. claus. 536. num. 1. ubi n. 2. subdit quod illius vigore competit actio executiva pro ut competit aduenti; & num. 6. post Rimin. d. conf. 529. num. 43. lib. 5. & Menoch. conf. 361. num. 38. resoluti haec clausula importat translationem domini.

Claus. *Præterquam à nobis propositis*, & c. posita in Breui preterit omnes prouisiones Apostolicas etiam ab antecessoribus, & excludit tanquam prouisiones infectorum, nisi apponatur hoc modo, *præterquam*

quam à nobis ipsis, &c. quia tunc est personalissima, & ideo eo casu non præferuntur provisiones factæ ab antecessoribus, sed solum factæ ab ipso Papa immediate, ita Theodof. de Rubricis *dist. part. 4. claus. 542.*

- 19 *Claus. Præterquam per obitum apud sedem, &c.* limitat totam gratiam, & sic etiam subrogationem gratiosam, quæ est accessoria ad gratiam principalem, quod locum non habet quando beneficium non est reſervatum, & in litteris nulla est egressa reſervatio. Ita Theodof. de Rubricis *dist. part. 4. claus. 544.*

CLAUSULA CIL

Pro expressis, &c.

- 1 *Doctores reſervantur de vi, & effectibus huius clausula operetur.*
- 2 *Expressio specialis, & individua cum omnibus suis qualitatibus habet vim clausula, Pro expressis.*
- 3 *Expressionem specificam litis operatur clausula, Pro expressis, quando dicitur, Cuius litis statum, &c.*
- 4 *Expressionem ita operatur clausula, Pro expressis, si non admittatur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium.*
- 5 *Legitimationis, seu confirmationis legitimacionis non valet, nisi sita mentio de filio legitimis.*
- 6 *Papa ubi fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in individuo expressio facta fuisset ad validitatem gratia.*
- 7 *Reservacionem tenoris operatur clausula, Pro expressis.*
- 8 *Derogacionis specialis vim habet clausula, Pro expressis.*
- 9 *Derogacionis derogacionum tollit clausula, Pro expressis.*
- 10 *Clausula, Pro expressis, habet clausulam derogacionem ad sequentes contrarias dispositiones.*
- 11 *Subreptionem omnem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens, quàm consistere, cessare facit clausula, Pro expressis.*
- 12 *Clausula, Pro expressis, restringitur ad expressam, & eorum principalem tantum dispositionem.*
- 13 *Tenoris in præiudicium, de quo princeps non intellexit, non operatur clausula, Pro expressis.*
- 14 *Intentionis defectum non tollit clausula, Pro expressis, neque operatur in iis, quæ consilium in sollo ignorat.*
- 15 *Legem, aut statutum, ubi mandatur fieri expressionem specialem, & tacitè, vel expressè prohibet generalem, non tollit clausula, Pro expressis.*
- 16 *Defectum per quos gratia est subreptitia, non tollit clausula, Pro expressis, maxime quando est appropinquata limitatè.*
- 17 *Subreptionem gratia facta ad instantiam partis sine causa cognicione, non tollit clausula, Pro expressis, sicut nec tollit subreptionem, quando actus non præiudicat tenori.*
- 18 *Obreptionem non tollit clausula, Pro expressis.*
- 19 *Dispensationem non inducit clausula, Pro expressis.*

DE vi, & effectibus huius clausula, vide Paris. *conf. 1. n. 96. vol. 1. & conf. 2. vol. 5. Decret. 341.*

& conf. 44. n. 7. vol. 1. Anton. Gabr. conc. lib. 6. tit. de claus. conſ. 5. Perez l. 6. vers. 6. claus. tit. 12. lib. 3. Ordinem pag. 695. Menoch. conf. 190. n. 24. & conf. 817. n. 6. Mart. de claus. part. 1. claus. 101. in ultim. impress. Flam. de resign. tom. 2. lib. 12. q. 14. n. 15. & 16. Marchet de Commiss. part. 1. pag. 125. cum seqq. Aloſi. Riccian collect. an. decis. p. 4. collect. 949. Cardin. Tusch. prall. conſ. conf. 1. lit. C. conſ. 359. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 36. n. 83. Viu. in prax. Turis. lib. 13. cap. 8. n. 147. cum seqq. in 2. impress. Mouet. de communi. ult. volunt. cap. 7. à n. 201. cum multis seqq. qui in princip. n. 281. ait hanc clausulam, & illam, Quorum tenores, &c. eandem vim habere. [nonnullam Theodof. de Rubricis in singul. Rot. tom. 2. p. 4. claus. 553. Gambar. de legat. lib. 8. tit. de post. legat. in legibus, & statutis condempn. 17. cum seqq.]

Primus effectus est, ut habeat vim specialis, & in diuiduæ expressionis cum omnibus suis qualitatibus, ut per Mart. de claus. 101. n. 1. Flamin. d. q. 14. n. 16. Gemin. conf. 65. n. 21. vers. illud reſcriptum, & conf. 120. n. 7. vers. ex iis rationibus, Card. Tusch. d. conſ. 359. n. 6. Aloſi. Ricc. d. collect. 949. eff. 5. Menoch. conf. 1001. n. 47. & 48. Muret. d. n. 201. paulo post princip. [Rebuff. super concord. in forma mand. Apostol. in verb. pro expressis, vers. & hac clausula, Theodof. de Rubricis d. claus. 553. n. 1. & n. 3. dicit quod operatur ut omnia possint exprimi, & n. 4. quod etiam operatur ut omnia exprimenda censentur expressa, ac si nominatim expressis facta fuisset.]

Amplia hunc effectum, ut hæc clausula operetur expressionem specificam litis, quando dicitur, Cuius litis statum haberi volumus pro expressis, quia habet omnem expressionem de stylo Curie, ut post Gemin. d. conf. 110. n. 6. & seq. vers. præterea, & dicitur aduertendum, docent. Mart. de claus. 101. n. 7. Cardin. Tusch. d. conſ. 359. n. 7.

Amplia deinde, ut in tantum operetur expressio-4 nem, quod non admitteatur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium, ut post Ant. de Butr. consil. 2. & 49. in fin. ac Gemin. d. consil. 120. numer. 7. vers. item, ex quo Papa, tenet Card. Tusch. d. conſ. 359. n. 8. ubi n. 9. ampliat in legitimacione, seu confirmatione legitimacionis, quia licet non valeat, nisi fiat mentio de filia legitimis expressa, tamen sufficit, si fiat per relationem ad aliam legitimacionem, in qua mentio fiebat de filiis legitimis, & Papa habuit pro expressis in prima legitimacione, & n. 12. similiter ampliat, quod si de stylo Curie 5 Papa fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in individuo expressis facta fuisset ad validitatem gratia, & non admittitur probatio in contrarium, & citat Ant. de Butr. d. llo loco.

Secundus effectus est, ut operetur insertionem 6 tenoris, ex tradiis per Gabr. d. tit. de claus. conſ. 5. n. 1. Anton. de Butr. consil. 2. n. 4. versum gratia, & consil. 49. n. 5. Mart. de claus. 101. n. 6. Ioseph. de Scisse Anagn. decis. 93. n. 15. Gemin. conf. 15. in princip. super, in princ. qui loquitur in provisione beneficii facta per Papam ob priuationem alterius, in qua voluit processum, & sententiam haberi pro expressis, Gemin. consil. 65. n. 12. Card. Tusch. d. conſ. 359. n. 1. Conar. p. 1. rubr. de iſſam. ann. 10. vers. si uis erant, Franc. Leo in Theſori. Ecclesiæ. p. 1. cap. 13. n. 11. & p. 4. c. 1. n. 189. Soar. de legib. lib. 8. cap. 8. n. 2. Gabr. d. conſ. 5. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 36. d. n. 12. Menoch. de presumpt. lib. 6. presum. 49. n. 2. licet Tiraq. ad leges conu. gloſ. 7. n. 35. & seq. quem refert Card. Tusch. d. conſ. 359. n. 2. ac alij reſcri-
per

per Menoch. d. n. 11. contrarium sentiant, videlicet quod requiratur expressio, cum hæc clausula sit periculosa, & de stylo apponit solita.

8 Tertius effectus est, vt habeat vim specialis derogationis, vt ex Crau. Sclu & alius resoluit Menoch. consil. 190. num. 28 & de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 39. num. 6. ac peninde tollit derogatorias derogatorias, Greg. decis. 109. num. 11. habetque clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones, Flam. d. quæst. 14. num. 16. Aloyf. Ricc. d. collat. 949. efficit. 4. Mart. d. clausul. 101. num. 1. Monet. d. l. cap. 21. num. 201. in med. Quod ad hoc verum est, vt si Papa in genere deroget omnibus contrariis, quorum tenore habere vult pro capressis, peninde sit derogatum, ac si omnia contraria essent specificata, vt post Butr. Dec. & Gemin. concludit Cardin. Tusch. d. con. claus. 3. 19. n. 1. [Hæc clausula posita in mandatis de providendo, operator vt taciturnitas beneficiorum obtentorum per impetrantem non reddat gratiam subreptionis, Rebutin forma nona præsumpt. in verb. nonum. omnia. n. 4. & in repet. c. milia col. 3. in 8. clausul. pag. mibi 438. de concess. prob. Thaddeus de Rub. d. l. clausul. 101. n. 1. vbi n. 14. quod etiam operatur vt pro capressis habeantur dispensationes, quas habet impetrans pro dictis beneficiis retinendis, & sic quod gratia valeat, etiam quod non fiat mentio dispensationis.]

11 Quartus effectus est, vt faciat cessare omnem inhibitionem ex eo quod aliter sit narrata gratia præcedens, quam consistit, vt per Angel. consil. 274. incip. Bonifacius Episcopus, num. 2. vers. pro hoc quia, Mart. d. clausul. 101. num. 6. Alex. Trentacius. var. resol. lib. 1. tit. de rescript. resol. 3. n. 37. Card. Tusch. d. clausul. 3. 19. n. 10. quia non operator in his, que sunt contraria narrata, vt per Theodol. de Rub. d. l. clausul. 55. n. 6.]

12 Primò nunc limita, hanc nostram clausulam resistendi ad expressa, & eorum principalem dispositionem tantum, vt ea. Dec. consil. 143. vers. non obstat cum Papa, & Paris. consil. 143. vers. illa enim verba, vol. 4. docet Gabr. d. clausul. 5. n. 12. & 18. quos refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 109. quia non operatur ex sui uatura circa non expressa. Dec. con. 142. n. 7. vers. non obstat. Theodol. de Rub. d. clausul. 55. n. 7.]

13 Limita secundò, vt non operetur in præiudicium tertij, de quo Princeps non intulit, ita Gózar. Consil. 14. vers. dundecim considerantur versum obstat, Gabr. d. clausul. 5. n. 19. Iosep. Sesse. Aragon. decis. 93. n. 4. Monet. d. 7. n. 110.

14 Limita tertio, non tollere defectum intentionis, neque operari in ius, que consistunt in facto ignorato, vt per Ferret. consil. 38. n. 1. & sig. vbi dicit hoc esse verum, quando est ad instantiam partis referunt, & sequuntur Mart. d. clausul. 101. n. 10. & Card. Tusch. d. clausul. 3. 19. n. 17. Theodol. de Rub. d. clausul. 55. n. 8.]

15 Limita quarto, vt non tollat legem, aut statutum, vbi mandatur fieri expressio nem specialem, & tacite, vt expresse prohibet generalem, vt per Gabr. d. con. 5. n. 11. Iosep. Sesse. n. decis. 93. n. 17. Monet. d. 7. n. 111.

16 Limita quinto, vt non tollat defectum, per quos gratia est subreptitia, maxime quando est apposta limitata prout citato Dec. consil. 143. incip. Et postea limitata, vbi dicit Cardin. Tusch. d. clausul. 3. 19. n. 12. vbi n. 14. post Crau. consil. 396. incip. Quoniam, col. 5. vers. et stylo præsumpt. 1. cæcendit, non tollere subreptionem gratie factæ ad instantiam partis sine causæ cognitione, sicut nec tollit subreptionem, quando agitur de præiudicio tertij.

Aug. Barbosa de Claus.
51 6 Promittens

Limita sexto, non tollere obceptionem, vt post 18 Crau. d. consil. 196. col. 5. vers. tertio respondet, docet Card. Tusch. d. con. 339. n. 16.

[Limita septimo, non inducere dispensationem, Rebutin 3. præsumpt. num. 18. Theodol. de Rub. d. clausul. 55. n. 9. vbi etiam quod nec inducit inhabilitatem impetrantis, vt exemplificat ibi n. 19. at n. 2. dicit quod solus Papa vitur hac clausula in beneficiis, non autem Legatus, vel alius, nisi id expressè eis concedatur à Papa.]

CLAUSULA CIII.

Pro maiori, seu potiori cautela:

- 1 Abundantem promissionem inducit clausula, Pro maiori, seu potiori cautela, quæ sufficiens præcedentia, & iam disposita.
- 2 Abundans cautela non nocet.
- 3 Claus. Et pro maiori cautela, &c. nihil plus tribuit, quam ipsa confirmat.
- 4 Clausula, Pro maiori securitate, & ex abundantia, æquipolet clausula, Pro maiori, seu potiori cautela.

Inducit hæc clausula abundantem promissionem, à qua sufficiat præcedentia, & iam disposita, Paris. consil. 117. num. 14. lib. 1. Card. Tusch. pro l. con. con. 2. l. ut. C. con. 301. quamvis autem non videatur non a clausula hæc clausula, in multis tamen casibus potest esse valde utilis, quia abundans cautela non nocet, Roman. consil. 143. num. 7. Surd. decis. 13. num. 14. Sebast. Neroni. in l. non solent 95. ff. de reg. iur. Farin. in praxi crim. p. 3. q. 89. num. 123. Card. Tusch. d. con. 1. l. ut. d. con. 67. Gonzal. ad reg. & Cenci. gloss. 6. à num. 20. Stephan. Gratian. discept. for. cap. 141. num. 12. Laurent. de Peleis in consil. seu Ordinis Arim. consil. 1. July. 114. n. 100. 1.

Pro maiori validitate confirmationis aliquando apponi solet hæc clausula, Et pro maiori cautela de novo concedimus, quæ nihil plus tribuit, quam ipsa confirmatio, vt fuit dictum in Tolentino admissio 17. Iuly. 1609. coram Pampilio impressa per Farin. dec. 192. n. 1. p. 1. rec.

Clausul. Pro maiori securitate, & ex abundantia, huic nostre æquipolet, ex adductis per Ioan. Bapt. Cost. in tract. de claus. conuer. claus. 82. n. 4. & tendunt recto tramite ad excludendam novationem, Rot. decis. 738. n. 1. p. 1. d. decis. & decis. 10. in prin. p. 1. etiam d. vers. Alciat. consil. 13. n. 7. lib. 5. Surd. consil. 493. n. 11.

CLAUSULA CIV.

Promittens habere ratum, &c.

- 1 Doctores referunt de vi, & effectibus huius clausula regentes.
- 2 Perpetuam, vt non faciat, vel nonini contra, per se nec per alium, impetrat clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 3 Renunciationem lesionis l. 1. C. de rescind. vend. impetrat clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 4 Prescriptionem tollis clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 5 Promissio de defendendo perpetuo, refertur solum ad iura competentia ante dissolutionem, non vero post.

- 6 Promittens perpetuū ascendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali; intelligitur, & restringitur, ut postquam existerit conditio, vel quousque existeret positi, obligetur, non si defecerit.
- 7 Procura in mandato posita clausula, Promittens, &c. restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia.
- 8 Clausula, Promittens, &c. in excusatione posita non ampliat.
- 9 Procurator ante receptum mandatum virtute clausula, Promittens, &c. potest sibi mandata credere.
- 10 Mandatum in solidum importat clausula, Promittens, &c.
- 11 Mandatum cum libera importat clausula, Promittens, &c. cuius tamen contrarium receptum est.
- 12 Clausula, Promittens, &c. posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio interposita iusta.
- 13 Instrumentum exhibens, illud ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur.
- 14 Venditionis instrumentum confirmare dicitur, qui illum vices accipit rei vendita possessionem, & exinde fructus percipit.
- 15 Venditionem ratam habere dicitur ille, qui petit pretium in ea promissum.
- 16 Ratam habere confessor ille, qui scitis cum suis quaestibus, & longo tempore tacuit.
- 17 Clausula, Promittens, &c. in promissione posita, non se extendit ad ignota per promissorem.
- 18 Rati promissus non tenetur ad ea, qua nomine eius gesta non sunt.
- 19 Promissus non comprehendit ea, de quibus scientiam minimi habuit ratificare debens.
- 20 Clausula, Promittens, &c. extendit vires ad habendas de iure, licet non fuisset de illis facta mentio in contractu.
- 21 Clausula, Promittens non contravenire, &c. restringitur ad specificata, & similia expressa.
- 22 Comprehendit omnem modum, etiam per quem indidit contractui non statim. n. 12.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Bertaz. in repet. l. si quis mouer. C. de transact. num. 4. 10. ann. seqq. Mart. de claus. p. 1. claus. 98. alijs 103. in vlt. impress. Ioann. Bapt. Costa de clausul. combination. claus. 117. Card. Tusch. praelib. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 299. & concl. 164. n. 14. Aloys. Ricci in collat. decis. lict. 2. §. 19. [nouissim Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 160.]

Hec clausula importat perpetuitatem, ut non faciat, vel veniat contra, per se, nec per alium, ut per Oldrad. conf. 24. i. incip. Eadem ratio est, in fin. vlt. ratio, Card. Tusch. d. lit. C. concl. 199. n. 1. vbi n. 1. subdit, quod hac clausula apposita in contractu habetur promissio, donec placuerit promittenti, si talis contractus confirmetur cum clausula, Promittens non contravenire, &c. importat ne villo modo, neque villo tempore possit venire contra, & alterat primum contractum ad placitum, & efficitur ex necessitate obligatorius, de quo etiam Mart. d. claus. 103. n. 5.

Importat renunciationem lationis, l. 1. C. de reuocand. vend. C. lict. conf. 187. incip. Per supradictum, in fin. l. 1. Card. Tusch. d. concl. 199. num. 7. Mart. d. lit. claus. 103. n. 5. in fin.

Item tollit prescriptionem, Socin. conf. 86. col. fin. 4. vlt. sic dicitur probatur, vol. 1. Stephan. Auffer. in addit. ad Capell. Tholoz. in q. 110. Mart. d. claus. 19. i. n. 7. vbi n. 8. declarat, ut non procedat, quando in contractu est error, quia tunc non confirmat contractum, Card. Tusch. d. concl. 199. n. 4. vbi n. 3. subdit, maxime tollere effectum prescriptionis, si ab habente iura Principis promittatur.

Hinc dicitur, quod promissio de defendendo 3. perpetuū, refertur solum ad iura competentia ante dissolutionem, non etiam post, quia hæc clausula potest restringi ad iura de presenti specificata, falsa reddit sermone ratione, ita Baldell. conf. 1. n. 1. & 4. & excipit casum adiectionis verborum vniuersalium respicientium futurum, ita Causan. decis. 36. num. 17. p. 1.

Hinc etiam promittens perpetuū attendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali intelligitur, & restringitur, ut postquam existerit conditio, vel quousque existeret poterit, obligetur, non si defecerit, ita Cast. conf. 125. i. incip. Pro re dicitur, in princip. vlt. nam omnia verba, lib. 2. Card. Tusch. concl. 199. num. 6. vbi num. 7. ex eod. Cast. d. conf. 125. num. 3. subdit, hanc clausulam non saluare contractum, in quo, error induxit contrahentem.

Hec clausula posita in mandato procurator restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia, ita gloss. & DD. in cap. contingit, de transact. & in cap. p. 1. de re script. Gemio. in cap. ad agendum, & e. procur. in 6. Mart. d. claus. 103. n. 2. & p. 4. claus. 117. n. 5. [Theod. de Rub. d. claus. 169. n. 1.] Card. Tusch. d. lit. C. concl. 164. n. 1. vbi n. 1. post Dec. conf. 500. incip. In causa n. 1. subdit, quod quando hac clausula posita in executio, non ampliat, ideo non videtur dari libera potestas; & n. 6. declarat, quod imò quando principalis promittit cum iuramento habere ratam, & gratum quicquid per dictum procuratorem factum, vel gestum, aut procuratum fuerit, tunc Dominus obligatur, licet mandatum sit datum ad recipiendum, si cum alio in solidum se obligauit procurator, & fuit renunciatum beneficio fideiussorum, quia Dominus tenetur etiam pro summa confestata.

Operatur ista clausula, quod licet procurator 9. aote teceperit mandatum non possit sibi mandata exercere, tamen secus est quando adest ista clausula; ita Alex. conf. 146. incip. In causa, num. 3. vlt. p. 1. terra, lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. claus. 164. num. 18.

Importat mandatum in solidum, Put. decis. 98. 10. lib. 1. vlt. coroll. Flatus. de resign. lib. 9. q. 3. n. 22. & 23. Gregor. decis. 180. n. 4. & fuit dictum in Leonid. Canoniarum 4. Decemb. 1614. coram D. Melina.

Item importat mandatum cum libera, & sic operatur, ut sit sufficiens in casibus in quibus requiritur speciale mandatum, ut per Barr. in l. procurator, et generalis, num. 4. ff. mandati, & in l. si procurator, num. 5. vbi Ang. num. 2. C. eod. tit. Verum contrarium, imò hanc clausulam non inducere mandatum cum libera, tradunt gloss. in l. si procuratorem, §. de procur. Alex. Bald. Salicet & alij in d. l. si procurator, Gregor. l. 1. §. 1. p. 1. 6. Couar. vlt. lib. 1. cap. 6. n. 4. Mart. d. claus. 101. num. 2. vlt. contrarium, Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 8. num. 75. [Pro vtraque parte plures refert Doctores Theod. de Rub. d. claus. 160. num. 1. & 2.]

Posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio interposita iusta, C. lict. decis. 189. alijs 17. sub n. 1. vlt. quia stipulatio de probat. &c.

& fuit dictum in *Perfina executionis* 17. April. 1600. coram *Patro*, satique ratam habere dicitur, qui re vitur, *Bald. conf. 149. n. 1. lib. 1. Dec. conf. 46. n. 19. Rot. in Bononiensis, Cadena 29. Ianuarij 1610. coram Card. Lancellato.*

CLAVSVLA CV.

Pro omnibus, & singulis absentibus, & cetera.

13 Sic etiam exhibens Instrumentum, illud ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur, *cap. cum venerabili 6. de except. vbi Abb. n. 40. in fin. vers. nota quod, Alex. conf. 112. n. 5. in fin. lib. 5.* etiam si talis productio facta fuerit per compulsum si in eo adis obligario in forma Camere, & clausula, *Pro quibus omnibus, & c. ut fuit resolutum in Bonon. confus 27. Iunij 1601. coram Penia.*

14 Sic etiam confirmat dicitur instrumentum venditionis, qui illius virtute accipit rei vendite possessionem, & exinde fructus percipit, ac illius onera solvit, *Alex. con. 127. n. 2. lib. 3. Crefc. decif. 1. de precur. Sord. decif. 529. n. 5. & 6. Rota in Romano preij vinea 1. Iulij 1611. coram Card. Marquente, & postea in eadem 12. Decembris 1614. coram Pirmauo.*

15 Sic etiam ratam habere dicitur venditionem ille, qui poterit pretium in ea promissum, *Marri ina, Cdi. rivendentes vbi Bart. n. 5. & Cast. n. 6. Rota in Cameracensi, denariis 10. May 1106. coram Card. Marquente.* Denique non potest dubitari quin ratum habuerit ille, qui scilicet cum suis qualitatibus, & longin tempore tacuit, *Socin. iun. conf. 139. n. 14. lib. 3. & fuit dictum in Calagritana Capello de Negera 1. Iunij 1590. coram Orano.*

16 Posita hęc clausula in promissione, non se extendit ad ignota per promissorem, ad hunc enim effectum requiritur certa, & vera scientia cum omnibus suis qualitatibus; ita *Put. decif. 373. num. 12. Titag. Gabr. conf. 36. n. 60. lib. 1. Sord. conf. 128. n. 18. Vnde rati promissorem non teneri ad ea, quod nomine eius gesta non sunt tradunt Gram. decif. 103. num. 12. Titag. de retrast. 1. 5. 3. gl. 1. n. 148. Nec promissio huiusmodi comprehendit ea, de quibus scientiam minimi habuit ratificare debens, & illius qualitatem, *Natt. conf. 161. n. 31. Rot. in Anconitana mercidii 10. Decembris 1602. coram Card. Sacro, & in Roman. 28. Iunij 1613. coram Buxato.* Extendit tamen vires hęc clausula ad heredes de iure, licet non fuisse de eis facta mentio in contractu, *Milanen. Sicilia decif. 10. n. 87.**

17 [Claus. Promissionem non contravenire, & c. restringitur ad specificata & similia expressis. *Dec. conf. 495. sub h. 17. & seq. nec porrigitur ad ea, de quibus non fuit cogitatum, nec extenditur ad ius, quod de nouo supervenit. Idem Dec. conf. 263. et. fin. Theod. de Rub. d. claus. 161. n. 1. cum seqq. Apposita donationi causa mortis operatur quod talis donatio transeat in donationem inter vivos. *Ubi ita duntaxat ff. de donat. claus. mort. Cou. in rubr. de testam. p. 2. sub num. 51. Card. Mantie. de consell. vbi vol. lib. 1. tit. 3. n. 5. Theod. de Rub. d. claus. 161. n. 6. Hęc clausula nihil operatur stante enormissima lesione. Paris. conf. 75. n. 13. lib. 4. si illa apponatur in substantialibus, & in dispositivis; secus si apponatur in clausula executivis. *Cou. d. p. 2. n. 13. Card. Mantie. d. n. 13. sub n. 7. Molin. de primog. lib. 4. c. 2. sub n. 46. Theod. de Rub. d. cl. 161. n. 7. & 8.***

18 *Gabr. conf. 36. n. 60. lib. 1. Sord. conf. 128. n. 18. Vnde rati promissorem non teneri ad ea, quod nomine eius gesta non sunt tradunt Gram. decif. 103. num. 12. Titag. de retrast. 1. 5. 3. gl. 1. n. 148. Nec promissio huiusmodi comprehendit ea, de quibus scientiam minimi habuit ratificare debens, & illius qualitatem, Natt. conf. 161. n. 31. Rot. in Anconitana mercidii 10. Decembris 1602. coram Card. Sacro, & in Roman. 28. Iunij 1613. coram Buxato.* Extendit tamen vires hęc clausula ad heredes de iure, licet non fuisse de eis facta mentio in contractu, *Milanen. Sicilia decif. 10. n. 87.*

19 [Claus. Promissionem non contravenire, & c. restringitur ad specificata & similia expressis. *Dec. conf. 495. sub h. 17. & seq. nec porrigitur ad ea, de quibus non fuit cogitatum, nec extenditur ad ius, quod de nouo supervenit. Idem Dec. conf. 263. et. fin. Theod. de Rub. d. claus. 161. n. 1. cum seqq. Apposita donationi causa mortis operatur quod talis donatio transeat in donationem inter vivos. *Ubi ita duntaxat ff. de donat. claus. mort. Cou. in rubr. de testam. p. 2. sub num. 51. Card. Mantie. de consell. vbi vol. lib. 1. tit. 3. n. 5. Theod. de Rub. d. claus. 161. n. 6. Hęc clausula nihil operatur stante enormissima lesione. Paris. conf. 75. n. 13. lib. 4. si illa apponatur in substantialibus, & in dispositivis; secus si apponatur in clausula executivis. *Cou. d. p. 2. n. 13. Card. Mantie. d. n. 13. sub n. 7. Molin. de primog. lib. 4. c. 2. sub n. 46. Theod. de Rub. d. cl. 161. n. 7. & 8.***

20 Claus. Promissionem non contravenire ex quavis causa, & quovis modo, & c. comprehendit omnem modum, etiam per quem indiretē contractui non statuitur, *gl. 1. et. 2. quovis modo, in c. ut inquisitionis, & prohibem. de heret. Rebuffi. super eor. ord. in formam auditi Ap. in i. evulsionem quovis modo, in fine primo solennit. Theod. de Rub. d. claus. 161. n. 9.*

August. Barbosa de Claus.

1 *Stipulatio facta à Nocio cum clausula, Pro omnibus, & singulis absentibus, & c. operatur, ut ius quovis dicatur absentibus sine cessione.*

2 *Ius absenti an acquiratur stante clausula, Pro omnibus, & singulis absentibus, & c. sine ratificatione, vel illius acceptatione? questio dubia.*

3 *Vna sententia tenet non acquiri.*

4 *Alteri sententia tenet contrarie clausula, Pro omnibus, & c. ini. irrevocabile acquiri absenti, Notario pro eo stipulante.*

5 *Donatarius iuvium volens, non verò recedente, acquiri absenti ius irrevocabile Notario pro eo stipulante.*

6 *Anum quocumque declaratio sufficit, quando sumus in actu de sui natura delictabili.*

7 *Possessio non acquiritur ex Notary Stipulatione pro absenti cum clausula, Pro omnibus, & singulis absentibus, & c. nisi sequatur ratificatio.*

8 *In obligatione Camerali apposta hac clausula, Pro omnibus & c. operatur, ut possit agi contra nomen debitoris, gerente ac si specialiter promississet, etiam nulla habita cessione.*

9 *Claus. Pro omnibus quovis interest, & c. intelligitur de principalibus.*

Stipulatio facta à Nocio cum ista clausula, *t* Operatur ut ius quovis dicatur absentibus etiam sine cessione, ut per *Corn. conf. 50. sub num. 7. lib. 1. Paris. conf. 69. n. 139. & 148. lib. 3. Ruin. conf. 119. num. 7. & 8. lib. 1. cum aliis allegatis in Romano fructuum deus 10. Martij coram Gregor. XV. inter eius decif. simpliciter decif.*

Utrum autem stante hac clausula acquiratur ius absentis sine ratificatione, vel illius acceptatione? questio dubia.

Vna sententia tenet, non acquiri ius absenti sine ratificatione, vel illius acceptatione, quam tunc tenent *Cast. in len insula 43. 4. fin. n. 3. ff. solut. matr. & conf. 195. in 2. dubio, n. 2. vers. ad quod breviter & conf. 172. num. 1. lib. 1. Dec. conf. 126. Sord. num. 2. vers. corrob. dictum Bartoli. & conf. 58. num. 3. vers. praterea. Curt. conf. 52. num. 13. Socin. iun. conf. 126. num. 12. & seq. 1. lib. 3. Castan. conf. 53. n. 55. cum seq. Ruin. conf. 7. num. 29. lib. 1. & conf. 39. num. 19. sub lib. 3. Clat. 5. donatio, sub num. 8. vers. respondet, & Cast. 5. donatio causa mortis, q. 3. num. 4. in fin. cum innumeris hinc inde relictis à Rota impressis per Zach. post. cast. de oblig. Camerali decif. 123. vbi hęc opinio firmata fuit relictis contraria, quam etiam sequuta fuit eadem Rota in Bononiensis pecuniaria 13. Ianuarij 1581. coram Card. Lancellato, quod aliqui ampliat, etiam si apposta inveniatur in relictis ad pias causas, & factis Ecclesiis, vel pauperibus, cessante nuntio, vel epistola, ut resoluunt *Cardio. Talsch. tom. 2. d. 1. de consens. 637. num. 17. & seq. & plures alij, quos refert, & sequitur Sanchez de Matrim. lib. 1. diffus. 6. n. 16. cuius tamen contrarium etiam stante hac scientia colligitur et adductis per Titag. de primog. pia causa prius. 115. Cephal. d. conf. 33. lib. 1. Ioseph. Ludov. Perfina decif. 19. n. 10. & 11.**

CLAVSVLA CVIII.

Pro Residuo.

1. *Solutiones alias processisse, & factas fuisse, presumptionem inducit clausula, Pro Residuo.*
2. *Debitum totum, & integrum fuisse solutum, arguit clausula, Pro residuo, in quietantia apposta.*
3. *Quietantiam si quis ostendat cum clausula, Pro residuo illius virtute inducit solutionis presumptionem etiam aliarum portionum.*
4. *Pecunia pro resto ex computatione rationum, potest de errore doceri.*
5. *Clausula, Pro residuo, cum aliquibus verbis restrictiois damtaxat prestat, ne creditor possit ratione illius crediti quicquam consequi.*
6. *Creditor petens sine clausula, Pro residuo, vel aliqua dictione taxativa, non propterea censetur sibi plus non debere.*

Alias solutiones præcessisse, & factas fuisse, presumptionem inducit hæc clausula, Castren. l. 1. n. 4. *Collocat hereditatem.* Bero. conf. 192. n. 6. & 7. lib. 1. & fuit dictum in *Regem personis* 26. Jan. 1598. coram Orano, & præsupponit easdem præcedentis, quantitas, & ad partem restantem referretur, libens 89. in fin. de verb. signif. Rebuff. ad l. potest reliquorum 95. ff. de res. l. Rot. in Brumen. de Buccamatis 29. Ianuar. 1590. coram Orano; & ideo clausula ista in quietantia apposta arguit totum, & integrum debitum fuisse solutum, gloss. verb. reliquum, Ruin. Angel. & Cast. in l. si ex pluribus, in pr. c. de solutio. Czpolcam. 177. Guid. Pap. 177. incip. *Fuit etiam, Cotta. d. conf. 33. n. 2. 4. lib. 2. Alex. conf. 116. n. 4. vol. 6. Bero. de clausul. comment. claus. 3. n. 1. Rot. in Valentina pecuniaria 20. Novemb. 1598. coram Gipro, & in Romana de posui 24. Maii 1595. coram Penio.* Torum enim continetur appellatione residui, & æquivalentur 160. ff. de verb. signif. l. 2. C. de hered. insti. *Rota in Perusina pecuniaria 3. Decemb. 1599. coram Iusto.* Unde si quis ostendat quietantiam cum hac clausula, licet non sit de recepto ipsi portionis debitor, tamen illius virtute inducitur solutionis presumptio etiam aliarum portionum, Bero. conf. 192. n. 9. & 10. lib. 1. *Rot. in Spoletana bonorum 30. Ianuar. 1584. coram Bubalo, & in Romana residuo d. 8. Febr. 1589. coram Card. Aragonio, & in Romana pecuniaria 12. Febr. 1600. coram Pena, & in Faventina fidei commissi 11. Novemb. 1595. coram Litta, & in Romana Trebellianica 9. Novemb. 1612. coram Phaldo.*

Limita primò, nisi peteret pro resto ea computatione rationum, quia tunc de errore potest doceri, l. 1. de errore calculi Steph. Gratian. discip. forens. cap. 3. n. 1. cum seque. Ioan. Bapt. Costa d. claus. 3. n. 2.

Limita secundò, quando addita essent aliqua verba restrictiva, veluti quia dictum esset *per saldo della presente lista* vel *per conto del debito vecchio* hinc enim hoc damtaxat prestat, ne creditor possit ratione illius crediti quicquam consequi, Stephan. Gratian. & Ioan. Bapt. Costa loci citati.

Limita tertio, quando sine hac clausula, vel aliqua dictione taxativa, tantum, aut simili, creditor peteret etiam in iudicio. pmã ex contractu maioris summe, ne propterea censetur sibi plus non debere, Bart. Bald. & alij in l. si quidem, C. de rem. fact. Guid. Pap. d. l. quæst. 177. Bertazol. d. l. gloss. 1. r. num. 3.

CLAVSVLA

Altera sententia (cui tanquam probabiliori magis adharreo) tenet, virtute huius clausule ius irrevocabile acquiritur absentis, Notario pro eo stipulante, & hæc sequuntur Cephal. conf. 3. n. 5. & 8. lib. 1. Silva. conf. 12. n. 11. Rolandi Valle. conf. 19. n. 12. & 21. lib. 1. Clar. 5. donatio, q. 1. n. 2. Olase. Pedem. de res. 32. n. 4. Sord. de res. 111. n. 3. Tiraq. de iure constituti, post limitationem 30. n. 23; & fuit dictum in *Elboren. donationis* 1. Febr. 1581. coram Gipro, & in Romana Palatry 4. Novemb. 1592. coram eodem, & in Veneta censu 3. Decemb. 1610. coram Card. Marquemontio.

Intellige, primo procedere hæc sententiam donatario volente, secus illo recalcante. vt censuit Rota de res. 683. n. 4. p. 1. *diuersi.* Intellige etiam saltem interueniente scientia, & patientia donatarii, absque eo quod constet de alio, & ex notatis per Couarr. in rub. de testam. p. 1. num. 13. & per Ioseph. Ludov. d. de res. 9. ff. de iur. Sumus enim in actu de sui natura delectabili & ideo sufficit quæcumque animi declaratio, quæ fieri potest quodcumque, Natta c. 7. 4. n. 10. l. 2. etiam habita per coniecturas, & præsumptiones. Gundop. conf. 1. n. 12. & 13. quoniam in iis, quæ nobis incommodum afferunt, scientia præsumitur, Card. in Clement. 1. §. vltim. n. 5. & 6. de concess. probende, Marant. in l. potest, c. 129. ff. de acquir. hered. Menoch. de off. suo prelib. 6. pref. 23. n. 34.

Presumptionem verò non acquirit ex Notarii stipulatione cum hac clausula pro absente, nisi sequatur ratificatione ex l. 3. in prin. ff. de acquir. post. quædam. modum 5. & l. quid meo 18. ff. de iur. i. ff. cod. tit. tradunt Pontan. de spoliis lib. 2. n. 112. Curt. iun. conf. 20. col. 1. & 1. Olase. Pedem. de res. 33. n. 11. Thel. etiam Pedem. de res. 10. dub. n. 3. vers. aut verò loquimur.

In obligatione Camerali apposta hæc clausula, operatur vt possit agi contra nomen debitoris, perinde ac si specialiter promississet, etiam nulla habita cessione, vt per Bertazol. de clausula instrum. claus. 18. gloss. 1. n. 8. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 307. n. 9.

[Claus. Pro omnibus quorum interest, &c. intelligitur de principalibus, non autem de aliis, quorum interest, & non suffragatur illi, cuius non interest. Rota Lucens. diuers. 9. col. 2. in vers. respondeat enim. Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 2. p. 4. claus. 561.]

CLAVSVLA CVI.

Pro omni, & toto, &c.

Restringitur hæc clausula ad ea, de quibus agitur, vt per Calean. conf. 19. n. 1. vers. & licet dicator, Gabus. comment. de regulis iurii, concl. 4. n. 31. vers. vel si distulit, Sord. de res. 117. n. 15. Rota in Recanensem predu 14. Aprilis 1614. coram Pamphilio, impressa per Faria. de res. 34. n. 4. p. 2. recent.

CLAVSVLA CVII.

Pro Rota:

Vide notata in *tratt. de distinctionibus*, dist. 294. & ibi citatis adde Ioan. Bapt. Costam de clausul. comment. claus. 23. Mart. d. claus. p. 1. claus. 106. in ultim. impress.

CLAUSULA CIX.

Pro tempore.

- 1 Tempus tam futurum, quam praesens denotat clausula Pro tempore.
- 2 Disponens per clausulam, Pro tempore, quando respectu vult observari tempora, tunc neminem obligat, nisi illum, qui in illo tempore reperitur.

Denotat haec clausula tam futurum tempus, quam praesens, iuxta tradita per Bald. in c. cum inter, numero 3. de re iud. Rot. in Carthag. decimarum 10. Decembris 178. cum Rubale, & in Laud. pensionum 29. Januarii 159. et cum Penia, quam amplè confirmavit eadem Rot. decif. 733. numer. 1. & 4. p. 1. rec. quarum meminit D. Lotter. in suo delicti. pract. de re benef. lib. 1. g. 36. n. 3. [Theod. de Rubin sing. Res. 10. 2. p. 4. el. 371.]

Quando disponens per clausulam, Pro tempore, respectu vult observari tempora, tunc neminem obligat, nisi illum, qui in illo tempore reperitur; unde si testator instituit pluribus heredum gradibus mandet aliquid annuatim solui per heredes pro tempore, respectu non obligantur nisi illi heredes, qui pro tempore fuerint; vide Catal. dec. 31. n. 7. p. 3. Mart. de el. p. 1. el. 377 in ult. impress.

CLAUSULA CX.

Pro se, & filiis.

- 1 Emphyteusis concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros, & potest uni filiorum assignari, ceteris exclusis.
- 2 Emphyteusis concessa pro se, & filiis, potest ad nepotes devenire.
- 3 Emphyteusis concessa pro se, & filiis masculis, & feminis, succedunt ordine successionis sicut si concessio sit facta per doll. cum.
- 4 Emphyteusis accepta a pro se, & uxore, & filiis, potest devenire ad filios secundum matrimonium.
- 5 Emphyteusis quando conceditur cum clausula Pro se, & filiis, non potest pater praevindicare filius etiam transgendo.
- 6 Pater vendens emphyteusim concessam cum clausula Pro se, & filiis, in dubio videtur tantum vendere iam suum, non filiorum.
- 7 Primus emphyteusis acquiritor potest alienare in praevindicatum emphyteusorum.
- 8 Emphyteusum ex re, vel pecunia patris acquisitum potest ipse pater filius alienando nocere.

Emphyteusis concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros nondum natos, Gam. l. imp. decif. 13. n. 37. quem refert Camill. Borrell. in summa omnium decif. 13. n. 35. & potest uni filiorum assignari, ceteris exclusis, Gama vbi proximi, Camill. Borrell. d. cit. 33. numer. 36. Surt. decif. 109. numer. 16. Cald. Pereira in responsis pro Societate Iesu. n. 15. Card. in pract. Ind. & Ada. verb. emphyteusis, n. 28.

Emphyteusis concessa pro se, & filiis, potest ad nepotes devenire; quia in emphyteusi filiorum appellatione veniunt nepotes, Card. Mant. de iacris, & ambig. c. no. tom. 2. lib. 2. c. 11. Cald. Pereira de no-

August. Barbosa de Clausula

mines. emphyt. g. 11. d. n. 14. & q. 17. d. n. 48. Sed prius debet venire ad filium, vel filiam existentem, ex Cald. Pereira d. g. 15. numer. 3. Et quando emphyteusis incepta est pro se, & filiis, ac nepotibus masculis, aut pro se, & descendentibus masculis, in ea succedere potest nepos masculus filius filiae, Clar. in pract. g. emphyteusis, g. 36. numer. 1. Valasc. de iure emphyt. g. 4. 1. numer. 5. quantum contrarium sequantur Molina de primogen. filii. lib. 3. cap. 5. n. 41. Mendez & Castro in pract. Engim. lib. 5. c. 10. n. 4.

In emphyteusi concessa pro se, & filiis masculis, & feminis, succedunt ordine successionis, secus si concessio sit facta per doll. cum. Ita Stephan. Grat. dist. fur. cap. 70. numer. 14. & seg. quia tunc masculi, & feminae in familia admittuntur, Valasc. de iure emphyt. g. 41. n. 4.

Emphyteusis accepta pro se, & uxore, & filiis, potest devenire ad filios secundum matrimonium, Bald. in anth. qui rem. numer. 5. C. de testat. Et ceteris, quem sequantur Menoch. conf. 40. n. 25. & de praesumpt. lib. 4. pres. 11. numer. 8. Gama Lusitana decif. 151. Card. de ver. emphyteusis, n. 38. Camill. Borrell. d. cit. 33. numer. 17. Secus est quando conceditur pro filiis viri quique, Gama Lusitana dec. 133. numer. 1. Cald. Pereira de nep. emphyt. g. 15. a numer. 25. & de potestate eligendi, c. 13. d. n. 12.

Quando cum hac clausula emphyteusis concessa, non potest pater praevindicare filius, vt per Couar. lib. 1. var. cap. 18. numero 2. Clar. g. emphyteusis, quest. 16. numero 1. ceteris praemissis, Valasc. de iure emphyt. g. 49. numer. 6. Gasp. Roderie de iure redditibus, lib. 2. g. 22. n. 37. Gam. Lusitana decif. 8. n. 1. & decif. 151. numer. 1. Cald. Pereira de iure emphyt. g. 12. numer. 52. Molina de Lusitana, g. 12. dist. 478. numer. 2. Reb. de obligat. Lusitana, 2. lib. 3. g. 15. n. 6. Cabed. Lusitana decif. 154. n. 1. p. 1. Stephan. Gratian. Mareb. decif. 65. Camill. Borrell. d. cit. 33. n. 195. & n. 300. Nec etiam transgendo illis praevindicium inferre potest, ex Gama Lusitana decif. 151. & si alicui tertio cum vendiderit, ad filium talis venditio referendū poterit, dummodo restituit emptori pretium pro sua parte, si patris haeres sit, Gama dec. 8. n. 4. quos refert, & sequitur Reb. d. n. 6. prope finem.

Vnde in debito pater si vendat, videtur tantum vendere iam suam, non filiorum, Cald. Pereira de renouat. emphyt. quest. 16. numero 38. & de potestate eligendi cap. 3. numer. 38. Surt. dec. 171. numero 7. Cabed. Lusitana dec. 14. p. 1. & alienatio durabit solum in vita alienantis iuxta tradita per Flamin. de resignat. lib. 6. g. 2. n. 91. & 92.

Limita tamen, quando pater fuit primus emphyteusis acquiritor, quia tunc potest alienare in praevindicatum comprehensorum, praeterea accedente domini consensu, Surt. decif. 11. in fin. Peregr. de fideiuss. con. art. 5. n. 14. Valasc. de iure emphyt. g. 49. n. 9. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 10. n. 4. & in responsis pro Societate Iesu. numer. 13. Alay. Ricc. in collat. decif. 93. collat. 690. vbi solum in secundo, Reb. d. n. 6. Molina decif. 478. numer. 4. Stephan. Gratian. d. decif. 65. a numer. 8. Camill. Borrell. d. cit. 33. n. 298. Molina de primogen. lib. 2. c. 10. n. 71.

Limita etiam, quando emphyteusis ex re, vel pecunia patris acquisita sit, quia tunc potest pater filius alienando nocere, Pinell. l. C. de bonis maternis, p. 3. n. 98. Valasc. d. g. 49. n. 70. Cald. Pereira d. e. 10. n. 1. & de potestate elig. cap. 15. n. 14. in fin. & d. responsis, n. 16. & in comment. ad 4. sed haec, l. dist. de inoff. testam. cap. 2. n. 27. Alleg. iuris pro maioribus de Bellis, p. 2. n. 15. n. 146. Flores in addit. ad Quid. dec. 1. ad fin. Molina decif. 478. n. 5. Reb. d. g. 15. n. 2.

CLAVSVLA XCI.

Pro se, & suis, &c.

1. Testimonium qui non possunt, vel non coguntur dicere, veniunt in secundo testimonio, quando adest clausula Pro se, & suis, &c.
2. Clausula Pro se, & suis, &c. absque alia expressione significat, & descendendum, intelligitur de heredibus in dabo.
3. Differentia non levis est, an dictum sit, Pro se, suisque, &c. vel, Pro te, & successoribus quibuscunque, &c.
4. Si stipulatio sit concepta pro se, absque distinctione, cetera non facit actum personalem.

Hæc clausula secundum subiectam materiam habet pluresificationes, nam si agitur de ferendo testamento, veniunt illi, qui non possunt dicere testimonium, puta sorori, liberi, item veniunt, qui non coguntur dicere testimonium, propter pater, proignis, loci, gener, patroni, & similes, ut per glossam in prima. ff. ad Tit. p. Alex. conf. 16. num. 5. vers. nec praelibit. ubi. ff. de i. s. semper stipulationibus. ff. de reg. iur. & conf. 43. n. 5. quos refert, & sequitur Cardus. Tufch. praelib. conf. 1. l. 1. c. 1. 194. n. 7.

Concepta hæc clausula absque expressione filiorum, & descendendum, vel heredum, intelligitur de heredibus in dubio. Alex. d. conf. 16. num. 2. in fin. & num. 3. ubi loquitur de concessione feudali, intelligitur tamen de heredibus descendentes, & sic habilibus in materia feudi, & consequenter heredibus secundum quid, Card. Tufch. d. c. 1. c. 1. 194. num. 7. ubi num. 6. post Alex. d. conf. 16. n. 3. & conf. 18. num. 7. lib. 1. subdit, quod licet simplex, concessio feodali sit pro se, debet in dubio intelligi, & de heredibus, filiis, & descendensibus. [In ultima voluntate appositæ intelligitur de liberis. Fontanel. de post. nupt. d. 4. gl. 9. p. 1. n. 11.]

Est tamen differentia non levis, an dictum sit, Pro se, suisque, &c. vel, Pro se, & successoribus quibuscunque, &c. quia primo casu in emphyteusi Ecclesiæ continentur soli descendentes; secundo vero, casu etiam extranei, quia æquipollet clausula, Et quibus dederis, ita Bero. quest. 17. & 18. Bologn. decis. 10. num. 170. 174. & 400. p. 1. Roland. à Valle de iure dicit. q. 1. Clar. & emphyteusi. q. 18. numer. 9. quos refert Ioan. Bapt. Costa de clausula. conf. 79. numero 2.

Stipulatio si concepta sit pro se, absque distinctione concilia, seu exercitata, non facit actum personalem, Anchin. q. 41. lib. 1. Ioan. Bapt. Costa d. clausula. 79. num. 1. nisi subiecta materia aliud suadeat, veluti in societate in usufructu, & in huiusmodi casibus, quoniam includit etiam successorores universales, multo magis stante distinctione concilia, & fortius ubi in stipulatione sunt nominati heredes, Simon. de Peris conf. 2. Sand. conf. 10. n. 1. Barlat. conf. 151. Etting. de pignus. 10. q. 30. n. 16.

CLAVSVLA CXII.

Pro se, suisque heredibus, & successoribus.

1. Heredes extranei veniunt virtute clausula, Pro

se, suisque heredibus, & successoribus.

1. Donatarius pater ad libitum de rebus donatis disponere etiam in extraneos personas videtur clausula, Pro se, suisque heredibus, & successoribus.
2. Emphyteusis Ecclesiastica, pro se, & heredibus concessa, dicitur concessa heredibus sanguineis, non extraneis.
3. Emphyteusis hereditariam importat clausula, Pro se, & heredibus, posita in contraria emphyteusis.
4. Emphyteusis concessa pro heredibus, & descendentes, cum sit mixta, non comprehendit descendentes, qui etiam heredes non sunt, neque heredes, qui etiam descendentes non sunt.
5. Emphyteusis concessa descendentes, illis descendentes, quibus veniunt ad extraneos.
6. Emphyteusis concessa pro se, & filiis, & descendentes, nulla sententia heredes, transiit ad filios descendentes, nisi non sint heredes.
7. Secundum ex pacto, & promissionis inducit clausula, Pro se, suisque heredibus, & successoribus, in concessione feudi appositæ.
8. Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & heredibus suis, non transiit ad heredes extraneos, sed tantum ad filios.
9. Emphyteusis concessa pro se, & quibus dederis, transiit ad heredes extraneos ad usufructum.

Virtute huius clausula, etiam adita post illam a non sit dicta, quibuscunque, veniunt heredes extranei, si sciendum, si heredes appellatos, ff. de verb. signif. lib. in auctoribus. C. de leg. Alex. conf. 19. c. 1. lib. 2. Dec. conf. 171. numer. 1. Bald. conf. 441. numer. 5. lib. 5. C. de iur. pro genere, num. 108. Curt. iun. conf. 49. & 10. Menoch. conf. 1. num. 4. & conf. 378. numer. 1. Cadin. Mantica de emul. lib. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1. Brunot à Sole in loci communibus, verbi clausula 23. Corbulade iure Emphyteus. cit. de concessione ad mortem eadem, n. 1. & fuit dictum in Rom. fiduciarius de Catani 4. Martij. 1616. coram Reverendissimo D. meo Piramano, & in Rom. de Molinetti 4. Iulij 1617. coram eodem.

Sic etiam virtute huius clausulae possit donatarium ad libitum de rebus donatis disponere etiam in extraneas personas, resoluit Menoch. conf. 40. num. 16. Francisc. Molin. de iur. nupt. lib. 3. quest. 14. numer. 18.

Emphyteusis Ecclesiastica pro se, & heredibus concessa, dicitur concessa heredibus sanguineis, non extraneis, Ita Falsar. de iustis. q. 33. n. 31. declarando ut per illum n. 14. & 44.

Clausula, Pro se, & heredibus, posita in contraria emphyteuticæ, importat emphyteusis hereditariam, ut resoluit Franc. Leo in Tholano for. Ecclesiastica. p. 4. cap. 1. n. 16. subdens numer. 19. quod admittit feminas descendentes, & etiam qualescumque personas extraneas, demmodo habeant illam qualitatem hereditariam, videlicet quod sint heredes, intelligi si heredes fuerint capices, cum Cald. Peritis de nominat. emphyteus. q. 10. numer. 9. quoniam adeant hereditatem, et eod. Cald. Peritis citata loco, q. 1. numer. 41. ubi etiam resoluit procedere in herede instituto in re certa, nullo dato coherede universalis, vel si forte habuit coheredem, qui tamen repudiavit, idem Cald. Peritis eod. tit. q. 8. n. 6. ubi tenet non procedere in fideicommissario universalis, qui venit heres non est.

Emphyteusis concessa pro heredibus, & descendentes, cum sit mixta, non comprehendit descendentes

denes, qui etiam hæredes non sint, neque hæredes, qui etiam descendentes non sint, Valais. *de iure emphy. q. 44. n. 18. & q. 88. num. 41.* Cald. *Pereira de nomin. emphy. q. 22. n. 33.* Cardos. *in praxi indic. & Advocat. verb. emphy. c. 1. n. 45.*

6 Item emphyteus concessa descendens, illis deficientibus potest venire ad extraneos, quia non solum videtur stipulari sibi, sed etiam hæredibus suis. *Paul. in 6. ff. de prob. Gram. Lufitan. decis. 39. n. 1. & 2. & decis. 324. n. 12.*

7 Emphyteus concessa pro se, & filiis, & descendens, nulla facta mentione hæredum, transit ad filios descendentes, etiam si non sint hæredes, ut per Clar. *q. emphyteus, q. 16. n. 1. vers. emphyteus non hereditaria, & q. 37. n. 1.* Valais. *de iure emphy. q. 43.* Card. Tusch. *lit. E. consil. 147. n. 11.* Cald. *Pereira de nomin. emphy. quest. 17. n. 15. & 16.* Amic. *de iure emphy. in praxi, n. 21.* vbi intelligit procedere tam in emphyteusi priata, quam Ecclesiastica. Hæc verba in concessione quæ inducunt feudum ex pacto, & providentia, Menoch. *conf. 394. num. 8. & con. 109. n. 2.*

8 Emphyteus Ecclesiastica concessa pro se, & hæredibus suis, non transit ad hæredes extraneos, sed tantum ad filios, ut per Ceval. *commen. contra com. quest. 144.* Mart. *in votis nouissim. decis. voto 207. num. 3.*

9 Emphyteus concessa pro se, & quibus dederit, transit ad hæredes etiam extraneos ad intestato, Curt. *in consil. 4. n. 15.* Fufat. *de iustis, q. 55. n. 4.* Vide supra in clausula, *Et quibus dederit 57.*

CLAUSULA CXIII.

Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque.

1 Feudi propria natura est, ut ad hæredes extraneos, seu feminas non transsit.

2 Hæredes extranei ad feudum vocari possunt etiam inquisito Domino, quando concessio est facta cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, vel, Quibus dederit.

3 Alienabilia sunt bona etiam extra descendentes fideicommissi subiecta cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque.

4 Clausula, Pro omnibus hæredibus in bonis fideicommissi subiectis, facit illa alienabilia, & transmissa etiam in futurum.

5 Ampliatur etiam ad sanctorum singularis successorum.

6 Insuperationis reservatum cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, transit ad hæredes etiam extraneos.

7 Emphyteus concessa cum clausula, Pro se, suisque hæredibus, & successoribus quibuscumque, est transmissa etiam ad hæredes extraneos.

8 Emphyteus concessa pro se, & hæredibus quibuscumque, est subiecta fideicommissi.

9 Verba, Successoribus quibuscumque, apta sunt recipere interpretationem absque preiudicio vocatorum descendens, in antiquis constitutionibus.

10 Verba, Successoribus quibuscumque, intelligi

gentes sunt de successoribus personis legitimis, & non prohibitis.

lect de feudi propria natura sit, ut ad hæredes extraneos, seu feminas non transsit, tamen ubi in illius concessione appositus fuerit hæc clausula, ob generalitatem horum verborum sic per ea feudi natura immutatur, ut ad hæredes extraneos transsit, quinimo Bald. *in l. 1. p. 1. ff. de rer. diuis. ad. 2.* notauit idem esse dicere, *Pro se, & hæredibus quibuscumque*, ac si dictum foret, & quibus dederit, ut utroque casu hæredes extranei ad feudum possint vocari etiam inquisito domino, cum sit feudum hereditarium, & allodialle. Baldi traditionem sequuntur Iaf. *conf. 70. num. 6. lib. 7. & vol. 1. num. 98. C. de iure emphy. & in praxi feudum, num. 49.* Coten. *conf. 16. num. 12.* Bero. *conf. 6. & 66. num. 1. lib. 1.* Gozzad. *conf. 6.* Paris. *conf. 9. num. 8. lib. 1.* Natt. *conf. 16. num. 1. lib. 1.* Ruin. *conf. 16. num. 5. lib. 1. & conf. 103. num. 8. lib. 2.* Curt. *in consil. 1. num. 2. & conf. 4. n. 1. & conf. 42. num. 3.* Roland. *ad Valle conf. 3. num. 6. & conf. 6. n. 37. lib. 2.* Bofat. *conf. 16. num. 7.* Decian. *conf. 38. num. 10. cum seqq. lib. 2.* Oiale. *decis. 16. num. 1. & decis. 16. n. 2.* Menoch. *conf. 42. num. 16. lib. 1. & conf. 6. n. 16. & conf. 37. n. 3.* Gabr. *conf. 76. num. 16. vol. 1.* Scraph. *decis. 188. n. 3.* Cenci. *post lib. praxi. & com. quest. sing. 91. num. 1.* Alexand. Raudens. *conf. 26. num. 23. & n. 8. lib. 1.* & in casu nominationis facientes, quos voluerit idem Raudens. *in tractat. de analog. cap. 6. numer. 7.*

Vnde pariter si hæc clausula appositus fuerit inter diuidentes bona fideicommissi subiecta, & scientes fideicommissum, ac illius qualitatem, & tenorem, ac eius usum, illa bona videntur facta alienabilia, etiam extra descendentes ipsorum diuidentium, prout in feudo eo modo concessio, tradunt Ruin. *conf. 16. num. 5. lib. 1.* Socin. *in consil. 72. num. 2. vol. 1.* Peregr. *de fideicom. ori. 52. num. 42.* vbi affirmat idem esse, ac si fuisset dictum, *Pro quibuscumque hæredibus*, vel, *Pro omnibus hæredibus*, Amic. *de iure emphy. q. 93. num. 1.*

Quod etiam procedit quando fuisset dictum, *Pro omnibus hæredibus*, Curt. *in consil. 1. n. 4.* Roland. *conf. 29. num. 17. vol. 1.* vbi subdunt, quod faciente illa transmissa etiam in futurum, *conf. 42. in princip. vol. 4.* Decian. *resp. 58. n. 7. vol. 2.* Gail. *lib. 2. obsen. 54. num. 9. & 12.* Menoch. *conf. 186. n. 24. & conf. 378. num. 16.*

Amplia id procedere etiam ad sanctorum singularis successoris, & siue dicti diuidentes fideicommissum sciuerint, siue illud ignorauerint, dummodo dicta clausula ybi fuerit, ita Alex. *conf. 19. col. 4. num. 10. vol. 1.* Ruin. *conf. 172. num. 6. lib. 1.* Crauet. *conf. 24. num. 8.* Sorin. *in consil. 160. num. 17. lib. 2.* Paris. *conf. 164. num. 6. lib. 4.* Peregr. *de fideicommissi. ore. 42. num. 54.* Honded. *conf. 92. num. 1. lib. 1.* Sured. *conf. 105. num. 28. & conf. 153. num. 4.* Seraph. *decis. 188. num. 3.*

Insuperationis reservatum cum hac clausula, & transit ad hæredes etiam extraneos, ut notat Alopf. Rhee. *in praxi rerum fore Ecclesiasticæ, decis. 206. n. 25. in 1. edit. alius resol. 187. n. 7. in 2. edit.* vbi ait ita per Roman fuisse resolutum eorum Card. Seraph. ut patet in eius *decis. 125.*

Emphyteus concessa cum hac clausula, est transmissa etiam ad hæredes extraneos, ita Clar. *q. emphyteus, q. 18. num. 8.* Oñan. *Vulpell. de praxi. & adverb. signis. sub dict. Quibuscumque, pag. 92.* Seraph. *decis. 183. n. 3. & decis. 183. num. 7. & decis. 125. num. 8.*

- et decif. 701. num. 1. Cui. Tufch. praef. concluf. rom. 1. lit. D. concif. 151. num. 3. Bertaol. de clauf. inftrum. clauf. 4. glif. 10. num. 2. Aloyf. Rice. in collat. decif. collat. 96. & Stephan. Gratian. difcept. forenf. 151. n. 14. Martio. vtriusq. decif. 107. n. 3. Cardin. Manz. de iur. emp. decif. 107. n. 19. num. 22. Cald. Petrus de iur. emp. p. 13. num. 15. Amie. de iur. emp. in polid. n. 1. Rot. Papien. horum 10. Afy. 1603. coram Cardin. Pamphilis. 7. in Cafar. auguf.iana penfion. 18. Iulij 1612. coram Card. Lancel. imp. preffa per Picum decif. 1. n. 3. & in faren. horum 19. Decembris 1613. coram Baratto. Imprefa per Farin. decif. 642. a. num. 1. p. 1. recit. & in Imolen. horum 1. Decembris 1605. coram Card. Sacrat. Imprefa per eundem Farin. decif. 154. num. 1. p. 1. recit. & in Bonon. de Malactiu 17. Martij 1613. coram Valde fennio. & in Gremone horum 5. Iunij 1614. coram eodem. [Theodof. de Rubels in fing. Roia tam. 1. p. 4. clauf. 3. 6. n. 2. Rot. decif. 151. n. 6. p. 5. recit.]
8. Emphyteufis conceffa pro fe, & heredibus quibuscumque, & fobietas fideicommitto 2. vi per Mantio. de conceff. fol. valent. lib. 7. in p. num. 6. Crallio. 5. de iur. iurif. 1. num. 5. Menoch. conf. 704. n. 18. de prefumpt. lib. 4. prefumpt. 197. n. 14. verf. certam. Amie. de iur. emp. p. 9. n. 1. Fufat. de fubfist. 9. 6. 10. n. 4.
9. Verba illa, Succefforibus quibuscumque, apta effe recipere interpretationem abfq. p. iudicio vocatorum descendendum, in antiquis Inftitutis, notant Baldus l. 1. num. 1. C. quando non potest. pover. Dec. conf. 190. num. 3. Decian. conf. 73. num. 49. lib. 1. Mantio. de iur. 17. 3. n. 2. Rot. in d. Bonno de Malactiu coram Valde.
10. Intelligenda funt quum prafta verba de fuccelforibus p. cionis legitimis, & non prohibitis, vi per Afili. de decif. 86. n. 1. Bald. conf. 107. n. 1. lib. 2. Bro. in cap. praftitia, num. 136. cum feqq. de probat. Molin. de Infl. 162. l. 1. de iur. 446. num. 1. quos refert, & fequitur Amie. de iur. emp. p. 9. n. 1. 4.
- Aliud hinc claufulam conducatur tradidi in tractat. de iur. fub. diff. Quicunque 3. 16.

CLAUSULA CXIV.

Protestatur pro expenfis.

1. Per hanc claufulam cenfetur interpellare Iudex, ut condemnem viduon victori in expenfis, ad quas non teneret Iudex condemnare fi non petatur, vi tradant Mazar. de ord. iudic. p. 6. tit. de libell. oblat. num. 11. Cardin. in praxi Iud. p. 1. Adnotat. verb. claufula 1. Iudex enim non potest parte non petente viduon in expenfis condemnare, ex glif. vlt. in cap. fide. de refcript. Viu. rom. 1. comm. apin. lib. 4. tit. 1. n. 91. verf. Hincur intelligitur. Seraph. de p. iur. iur. am. p. iur. 1. num. 17. Petrus l. 1. tit. 13. lib. 3. Ordinamentis, pag. 715. Amie. Roder. de modo & forma viduon. g. 1. examinandi p. iur. am. cap. 5. num. 14. D. Barbof. in l. cum qui teneat. n. 174. cum feqq. de Iudic.

CLAUSULA CXV.

Provt de iure.

1. Reftitutio in integrum in refcripto femper apponitur claufula, Provt de iure.

1. Commiffio femper tacitè in ventre habet claufulam, Provt de iure, licet omittatur.
2. Signatura Iuftitiae femper refcriptis caufis claufula, Provt de iure.
4. Claufula, Provt de iure, dat Iudici normam, ut ea, qua iuris fua facies, fin minus, p. iur. am. p. iur. am. reddatur.
5. Claufula, Provt de iure, in refcripto reftringit tantum verba praedicta, non autem refertur ad omnia contenta in commiffionibus, in quibus aliof. fpecialis determinatio.
6. Refcriptum totum lumen claufula, Provt de iure, in Adte propria.
7. Claufula, Provt de iure, in commiffione de exequenda fententia, vel lendum, operatur ut non cenfatur data facultas, nifi quatenus fit locus executioni.
8. Claufula, Provt de iure, quando ponitur contra iurifententiam conferri, operatur quod p. iur. am. p. iur. am. non retardat executionem.
9. Commiffio in fine appofita claufula, Provt de iure, leniat, & refcriptis totam commiffionem.
10. Principio intentio vi iur. am. p. iur. am. prefumatur fignum dat claufula, Provt de iure.
11. Claufula, Provt de iure, operatur idem quod alia appofita in refcriptis graua, videlicet, de Albitrio Rotae.
12. Diffinitorem conditionalem inducit claufula, Provt de iure.
13. Inftitutorem conditionalem non tribuit claufula, Provt de iure, fed p. iur. am.
14. Claufula, Provt de iure, intelligitur tam de Iure communi, quam de Iure municipali.
15. Iudex, cui committitur caufa, ut cognofcat fecundum Ius, potest cognofcere fecundum confuetudinem, vel Statuta.
16. Iure commune appellations venis Ius commune Romanorum, non commune municipale.
17. Claufula, Quatenus de iure in de fententia appellanti, operatur ut caufam fit ad iur. am. appellatis, quatenus de Iure erat adducenda.
18. Claufula, Provt iuris, in commiffione pofita folum reftringit Iudicem, non autem narrat partium.
19. Claufula, Provt iuris, quando pofita eft copulativa, fiat augmentatio propter copulam.

IN refcripto reftitutionis in integrum femper ap. 1 ponitur hanc claufula, vt testatur Campani. in d. iur. iur. Caenici, rubr. 1. cap. 13. n. 197. que licet omittatur, nihilominus femper tacitè commiffio illam in ventre habet, adeo quod femper intelligitur provt de iure, fecundum Creten. de iur. de refcript. Marchede Commiff. p. 1. pag. 118. n. 1. in vlt. impref.

Vnde per Signaturam Iuftitiae femper additur, 2 ex qua patet non diffinitio, qua ad alicuius damnum Iuris obliuifcentia non eft, cap. commiffio, de refcript. ut proinde de refcripto cum tali claufula nullas conquiri potest, Cald. conf. 57. n. 1. de iur. iur. am. Iud. hanc claufula dat Iudici normam, ut ea, quae iuris funt facies, fin minus, p. iur. am. p. iur. am. reddatur, vt per Aym. conf. 112. n. 9. quatenus non omnes commiffiones cum hac claufula paffim funt concedendae, quia in iur. am. lites fufcitantur, fed addenda venit, ubi confiderari potest terrij p. iur. am. p. iur. am. in parte refcribendo, vi fentit Marchede Commiff. p. 3. pag. 11. n. 1. in vlt. impref.

In refcripto reftringit tantum verba praecedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commiffione, in quibus adeft fpecialis determinatio, Seraph. decif. 9. 1. n. 5.

5. si subiectum fuit, sub vtriusque verbo, ubi Bart. n. 3. de leg. 3. Affl. de dec. 91. n. 4. Socin. iun. conf. 129. n. 5. 4. d. 1. Dec. conf. 493. n. 16. vtriusque fectio de iurisdictione, cum seq. & fuit dictum in *Tedesca promissoria de Alacra* ab 16. April. 1592. coram Pano. Theod.
2. de Ruben in *fiqul. Rota*, cum. 2. p. 4. claus. 388. Nam quod vixit etiam præter rationem, non bene visum dicitur, & sic non satisfacti huiusmodi clausula, ita Cor. conf. 92. n. 11. & 12. lib. 1. Beron. conf. 124. cum. 2. lib. 1. & fuit tenent in d. *Tolerantia paratulus confirmatio curam episcopi* 16. Iunij 1591. Latè de clausulis importationibus boni viti arbitrium, agunt Menoch. de arb. lib. 1. p. 8. & Monet. de communi. sicut. volu. c. 7. n. 143. cum seq.
3. Operari non potest hæc clausula facultatem dandi etiam concurrentibus quibuscunque. his similibus, quis id censetur vltra intentionem mandantis, et per vbi Doctores, de officio Procurator. lib. 6. Anehar. conf. 12. lib. 4. Dec. conf. 40. 1. cum. 9. Passif. conf. 3. cum. 18. vol. 4. & latè fuit dictum in *Zaneren. paratulus*, 16. May 1586. coram Gipeo.
4. In libello posita illam falsat & contrarietate, & incertitudine, quia ad arbitrium iudicis omnia referuntur, ita post L. p. alleg. 31. n. 9. vtriusque nam agere tradunt Mart. de claus. p. 1. cl. 38 in vlt. imp. p. 1. & Card. Tufch. ad iur. in p. 1. her. C. 1. m. 1.
5. Posita in principio, influit in sequentia, Cor. conf. 1. in p. 1. presentis, n. 8. lib. 3. Mart. de claus. 338. n. 1. Card. Tufch. de cons. 337. n. 1.

CLAUSULA CXIX.

Provt sunt de presenti.

1. Clausula, Provt sunt de presenti, apponi debet in instrumentis diuisionum.
2. Claus. Provt eis placebit, importat arbitrium boni viti.
3. Claus. Provt iustitiam conuocito videbitur, operatur quid iuris ordo seruetur.
4. Claus. Provt opus fuerit, &c. importat necessitatem.

1. In instrumentis diuisionum apponi solent verba huius clausule que prædicantur esse relatione eorum omnium, que tempore terminationis competeant ipsi partibus, & secundum ea modificant, & limitant ipsas diuisiones sciendas; ita ex Decian. conf. 3. n. 144. vol. 1. tradit ioun. Bapt. Costa in trakt. de claus. communi. claus. 119. que etiam reperitur impressa inter clausulas Mart. p. 1. claus. 335. in vlt. imp. p. 1.
2. [Claus. Provt eis placebit, importat arbitrium boni viti, Mathel. verbor.]. Dec. conf. 493. n. 11. Theod. de Ruben in *fiqul. Rota* cum. 2. p. 4. claus. 378.
3. Claus. Provt iustitiam conuocito videbitur, operatur quod iuris ordo seruetur, Dec. conf. 189. col. fin. Theod. de Ruben p. 4. claus. 381.
4. Claus. Provt opus fuerit, &c. necessitatem importat, Dec. conf. 493. n. 20. Theod. de Ruben d. p. 4. claus. 383.]

CLAUSULA CXX.

Que omnia, &c.

1. Precedentia non potest immutare, nec augere clausula, Que omnia, &c.
2. Principalem diuisionem reformare non potest clausula, Que omnia, &c.

3. Clausula, Que omnia, &c. licet vniuersalis preteritis tamen debet ad id, quod æquum est.
4. Alium individuum reddit clausula, Que omnia, &c.

Hæc clausula cum veniat ad executionem præcedentium, non potest immutare, nec alterare, nec augere præcedentia, vt per Rimin. iun. conf. 164. nam. 62. nec principalem dispositionem reformare, Cabal. conf. 142. n. 17. refert, & sequitur ioun. Bapt. Costa in trakt. de claus. verbor. claus. 131. cum. 6. que etiam reperitur impressa inter clausulas Mart. p. 1. claus. 117.

Veruntamen licet vniuersalis, restringi tamen debet ad id, quod æquum est, & que indebit damnum præturat, ita Rimin. d. conf. 164. cum. 43. ex quo ibid. cum 59. & 90. notat ioun. Bapt. Costa ubi sup. cum. 1. quod vbi quis promittit penam dupli, addita hæc clausula, Que omnia, &c. illa refertur solum ad casus in instrumentis expressos, & premittis, non verò ad omittis, præteritis hi adit ad verba, de quibus omnibus prædictis, & in præfati instrumenti contractu, licet que non reperitur illi casus, de quo controversia est, quod idem operatur ea verba, ac in aliquo modo non contra facere sub pena dupli, que resecti non debent ad non promissa superis ratione contrarietatis, & subiectionis coarctandæ, sed ad conuenientiam tantum restringi debent.

Actum individuum reddit hæc clausula, proinde. 4. que pena committitur in totum, vni capitulum tantum contra fiat, ex adductis per Lodov. de s. 3. n. 12. ioun. Bapt. Costa de claus. 131. n. 1. [Hæc claus. habet vim individui expressionis. Rot. de iur. 93. n. 2. p. 1. in posth. Farl. alibi p. 3. notum.]

CLAUSULA CXXI.

Quam, & quas, &c.

1. Dilectos referuntur de vi, & restrictio huius clausule agens.
2. Clausula, Quam, & quas, &c. quando extendatur, refertur.
3. Negotium eorum principale commissum censetur fieri clausula, Quam, & quas, &c.
4. Commisio cum clausula, Quam, & quas, &c. non solum præteritis casibus, sed etiam futuris comprehenditur.
5. Super omnibus probatur obtineri potest propter clausulam, Quam, & quas, &c.
6. In omni consuetudine de dotalium per clausulam, Quam, & quas, &c.
7. Clausula, Quam, & quas, &c. restrictio, ne ad expressam commissio sit restrictio, sed quod casus, quas imperant quilibet specificare possit.
8. Omnia ut comprehendat, quæ per translationem vniuersalem veniunt, operatur clausula, Quam, & quas, &c.
9. Clausula, Quam, & quas, &c. operatur, ut possit pronuntiare prove in prima.
10. Index quod possit in casu procedere, etiam de appellatione illi non constituit, operatur clausula, Quam, & quas, &c.
11. Iudicium iustitiarum, & iustitiarum in tentari potest vniuersa clausula, Quam, & quas, &c.
12. Sententia lata in gradu appellationis quod iustitiam tunc sanguinem in prima, operatur clausula, Quam, & quas, &c.

- 13 Index appellacionis ut possit procedere pro ut Index prius instat. *operator claus.* Quam, & quas, &c.
- 14 Adhucationem causa sapia clausula, Quam, & quas, &c. apposit in commissione appellacionis.
- 15 Commisio respectu appellacionis si est nulla, sustinetur tamen quoad negotium principale vigore clausula, Quam, & quas, &c.
- 16 Index vigore clausula, Quam & quas, &c. potest manum sui commutare.
- 17 Causa super diversis capitulis quando commissio recipitur cum claus. Quam, & quas, &c. tunc non vigore agi potest, & suentur iudicium, quod commissio videbitur.
- 18 Restitutio in integrum in causa commissio cum claus. Quam, & quas, &c. procedi potest contra sententiam sanare retro, argum. in prima.
- 19 Claus. Quam, & quas, &c. operatur, ut quis possit omnia non una aliam agere, obsequ. reser. in expensam.
- 20 Index ut procedat in negotio principali appellacione omnia, *operator clausula*, Quam, & quas, &c.
- 21 Index de quo data censetur tam super principali, quam super accesseris vigore clausula, Quam, & quas, &c. posita in commissione restitutionis in integrum.
- 22 Possessor in commissione apposit claus. Quam, & quas, &c. facit, ut etiam petitorium deduci possit.
- 23 Index ut appellacione deserta videre possit in negotio principali, *operator claus.* Quam, & quas, &c.
- 24 Locus super titulo beneficii introducta probatur ex commissione continetur clausulam, Quam, & quas, &c.
- 25 In omne tam in petitorio. quam in possessorie, an possit deduci veritas clausula, Quam, & quas, &c. ostenditur.
- 26 Index empti naturam non mutat claus. Quam, & quas, &c.
- 27 Appellatio quod non fuerit bene introducta non potest dubitari status in commissione claus. Quam, & quas, &c.
- 28 Inhiberi quod possit quando adest clausula, Cum toto negotio principali etiam quod non consistet de appellacione interposita.
- 29 Commisio non extendit clausula, Quam, & quas, &c. nisi ad personam, & rei expressa, & specificata.
- 30 Aliterum de transportatione non extendit claus. Quam, & quas, &c.
- 31 Actio quando non fuit transportata, clausula. Quam, & quas, &c. non operatur, ut procedi possit in prima.
- 32 Causam committit quando se restrictit ad aliquod in particulari, non operatur claus. Quam, & quas, &c.
- 33 Claus. Quam, & quas, &c. non operatur circa rem diversam.
- 34 Citatio quando non fuit pars adversa ad dicendum contra commissorem, & ad libellandum, non potest quae movet clausula, Quam, & quas, &c.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Abb. *in exp. significacionibus*, à nom. 19. ut licet non *en. 12. Papaz ad decis. 3. de rescript. in nom. Martol. in com. ff. 9. admittitur pro interese, vers. quam, & quas,*

Mart. de claus. p. 1. cl. 120. in ult. impress. Menoch. conf. 166. à nom. 8. Marchel. de Commiss. p. 1. pag. 100. nom. 56. cum segg. in ult. impress. Campan. in diversis Iuris Communi. prob. 11. c. 24. numero 106. cum segg. & ceteros in discussu citatos. [Theodof. de Rubcis in segg. Rota tem. 2. p. 4. cl. 596. late Rot. apud Paul. de Rubcis decis. 134. n. 4. cum segg. 3. divers. salis p. 2. rec. Modern. de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. 1. ap. 32. Theodof. de Rubcis in segg. Rota tem. 2. p. 4. cl. 73.]

Licet hæc clausula in commissionibus relinquatur sub verbo, &c. eo modo, quo supra habetur, extensa intelligi debet, ut aduertit Marchel. *d. p. 1. pag. 100. n. 58.* subdens sic cantare dicit extenditur, Nicotum quam, & quod idem dicitur habet, & monet liberique & monerunt, & intendit contra aduersarios, omnesque alias promissorum occasione sua committit, vel diuisim interesse putantes in executione presentium nominandos, & cognominandos.

Primus effectus est, quod totum negotium principale commissum censetur, ita Sainen. *de rescript. resig. q. 34. n. 4. addit. ad decis. Rota 21. de rescript. in nom. Mart. de claus. p. 1. claus. 120. n. 15 in ult. impress. & fuit dictum in Romana Saluani interdicti 14. Decembris 1598. coram Card. Pamphilus. impressis per Marchel. de Commiss. p. 2. pag. 31. [Et deducit omne ius partium in iudicium, & potest. sententia super causa probata, licet non deducta. Rot. dec. 30. numero 40. p. 3. rec.]*

Secundus effectus est, quod preteritis non solum causas comprehendat commissio cum hæc clausula, Rot. decis. 34. de rescript. in nom. sed etiam futuras, ut per Card. de Grassis decis. 1. etiam de rescript. 5. & 6. cum late adductis in Clausula patenti 23. Febr. 1617. coram Barato.

Tertius effectus est, quod propter hanc clausulam potest super omnibus probatis obcineti Sainen. *d. q. 36. num. 3. Achil. dec. 14. de rescript. & dec. 22. numero 2. de appell. Rot. dec. 154. numero 1. p. 1. divers. intelligendo, ut per Stephan. Gratian. discipuli. for. tem. 3. c. 514.*

Quartus effectus est, quod censetur deductum & omne ius Sainen. *d. decis. 34. n. 4. Theodof. de Rubcis decis. claus. 596. num. 8.* Achil. dec. 14. de rescript. & dec. 22. numero 1. de appell. Mart. de claus. 120. num. 7. ubi plures refert Rotæ decisiones. Rota etiam apud Pacificum post suum tract. de Saluani interdicto, de. 68. n. 11. ubi fuit resolutum operari, ut quis possit omne ius suum deducere, & quod tunc in specie actionem, quam velit debet in actis deducere. Amplius etiam si competat per viam querelæ, ut post Rot. in Saluaniina Canonatu 11. Februarii 1577. coram Card. Blanchetto, notat Mart. *d. claus. 120. n. 8.* & resolutum fuit in Talciana confraternitatum de Paduana 2. Decembris 1611. coram Vsa de seniori, impressa per Farinae. decis. 360. numero 3. p. 1. rec. ubi etiam dicitur, quod potest specificari quilibet causa, & citat Achil. *d. decis. 22. num. 1. & decis. 634. num. 1. lib. 3. p. 3. divers. quæ loquitur in spolio. [Duran. R. 10. decis. 60. n. 33. & 46. ubi quod operatur ut omne ius partium censetur ab initio deductum.]*

Quintus effectus est, ut efficiat ne ad expressa commissio sit restricta, sed quælibet causas quæ impetrans vult, specificare possit, ut per Sainen. *in reg. de infirm. resig. quælibet. 14. n. 4. Marchel. d. part. 1. pag. 200. n. 63.* & fuit resolutum in auditu de Correllis 13. Novembris 1587. coram Contrito, impressa per Marchel. *ead. part. 1. pag. 231.* [Et ideo Rot. decis. 10. n. 6. n. 1. in possib. Far. alius p. 3. recidit quod comprehendit quodlibet ius competens ea quæcumque causa.]

Marchef. d.p. 1. pag. 101. num. 1. & fuit dictum in *Par-*
norum Prioratus 16. Januarij 1598. coram Otano. [Theo-
dofe Rubens del. 596. n. 16]

17 Vigefimas tertius effectus est. quod in commiffio-
ne facit, quod non poffit dubitari, quod appellatio
non fuerit bene introduéta, vt per Seraphin. decif.
844. n. 5.

18 Vigefimus quattus effectus est, quod poffit inhibe-
ri, quando adest alia claufula, *Cum ita ueroque principa-*
lietiam quod non confit de appellacione interpo-
fit a fententia, vel fententia nodum lata, vt poffit Sue-
nen. Peregr. & Rotam concludit Marchef. d.p. 1. pag.
101. n. 68. in ultim. impreff.

19 Limita primò hanc claufulam non extendere com-
miffionem, oifi ad perfolas & res expreflas, ac speci-
ficatas, vt poffit Imol. Felin. Stephil. & Rotam tradit
Marchef. d.p. 1. pag. 101. n. 67.

20 Limita fecundò, hanc claufulam non excufare
ab aétorum transportatione, vt fuit dictum in *caufa*
Fuencina fideicomiffi 5. Iunij 1593. coram Latta, & in
Romana Saluini interdicti 14. Decembris 1598. coram
Cardinale Lancelotto, impreff. per Pacific. poff.
1741. de Saluini interdicti 62. Rot. decif. 134. n. 1. p. 1.

21 diuif. Vnde quando aéta non funt transportata, hñe
claufulam nõ operati, vt procedi poffit, prout in pri-
ma fuiffe 10. Roza refolutum, refert Mart. de laus. 110.
n. 4 [Rot. decif. 110. num. 5. p. 1. poff. hum. Far. alias p. 3.
rec. ubi quòd oon operatur etia transportationem
aétorum.]

22 Limita tertio, non operari quando committens
caufam fe redtingit ad aliquod ius particulare, vt
fuit dictum in *Legatione Præfationum 16. Januarij*
1501. coram Card. Pamphilio, & in Arctina com-
menda 27. Februarij eufdem anni coram eodem, prout
refert Mart. de laus. 110. num. 19. vbi num. 10. fubdit,

23 non operari circa rem diuerfam, & afferit ita fuiffe
refolutum in *caufa Florent. daumorum, & intereffe 9.*
Decembris 1585. coram Gifpo [Theodofe Rub. del.
596. n. 32.]

24 Limita quarto, vt illa quòd iuari non poffit,
quando pars aduerfa non fuerit citata ad dicen-
dum contra commiffionem, & ad libellandum, prout
etiam quando non funt feruati termini fubftantia-
les foliti in dicto iudicio, vt per Verall. decif. 135. n. 1.
p. 3. quem refert Marchef. d.p. 1. pag. 101. n. 69. in ult.
impreff.

CLAUSULA CXXII.

Quam duxeris acceptandam.

1 **H**æc claufula in expectatua facit gratiam coo-
ditionalem, ac promide attenditur tempus
conditionis, & acceptationis, ac beneficium cadit
fub gratia jta Oldrad. conf. 219. num. 4. verf. ad
quartum, Caffad. decif. 1. num. 24. verf. bene fuffeciffe
inueni, quos refert, & fequitur Card. Tulch. pract.
conf. fin. 1. Jot. C. conel. 321. num. 1. vbi n. 2. am-
plius fequendum Feder. de Senis conf. 97. verf. non
fuit ifm, quod hæc claufula etiam cum mentis ap-
pofitione, operatur quod gratia fit generalis, & non
poffit efte ipeciali poffeffori, & num. 3. citat Ol-
drad. conf. 271. n. 2. verf. præterea, exiftimantem quod
fi a fpeciatu mentis, vel aliud tempus, tunc non eft
conditionalis, fed pura. [Et hæc clauf. non imponi-
tur vbi præbenda non funt diftinctæ, Rot. decif. 26.
num. 1. impreff. ab ad. artij. Theodofe de Robeis in fua
quod. Roza tom. 1. part. 2. clauf. 394. num. 1. vbi num. 1.
dicta, q. u. hæc claufula fit conditionalis, & facit
Augufl. Berbeffe de Clauf.]

gratiam decretum, & oimio ex conditione pendere,
& n. 5. quod operatur quod fi impetrans male ac-
ceptat primò, poffit illo dimiffio aliud acceptare,
quod alias non poffit.]

CLAUSULA CXXIII.

Quantum tibi videbitur.

1 **I**mportat hæc claufula non meram, & liberam vo-
luntatem, fed arbitrium boni viri, fideicomifforia-
libi, fi tibi videbitur, p. 1. mammitas, & fid. libere l.
fideicomiffa, 5. quamquamiff. de leg. 1. Roman. conf. 119.
fub n. 1. & conf. 238 ante n. 1. Alex. conf. 81 lib. 1. Go-
rad. conf. 91 fub n. 9. Pacific. conf. 92 n. 1. lib. 1. Menochi.
de arbit. lib. 1. q. 8. n. 1. 2. 3. Mont. de diftrib. quotid.
p. 1. q. 9. n. 17.

CLAUSULA CXXIV.

Quatenus sint in vfu, & facris Canoni-
bus, ad decretis Concil. Trid. non
aduerferentur.

- 1 **Clauſ.** Quatenus sint in vfu, intelligitur de illis pri-
uilegijs tantum, quæ funt in obferuantia, non de
inuifidij, & amiffi.
- 2 **Clauſ.** Et facris Canonibus, &c. intelligitur de in-
ferijs in Concilio Trid. non verò in corpore iuris
communis.
- 3 **Clauſula.** Quatenus decretis Concilij Trident.
non aduerferentur, de ſtylo Curia apponit ſu-
let in confirmationibus privilegiorum Regulari-
um.
- 4 **Privilegia omnia alijs Concilijs generalibus contra-
ria, Trident. excepto confirmata cenſentur ſtanti
clauſ.** Quatenus decretis Concilij Trident.
&c.
- 5 **Clauſ.** Quatenus decretis, &c. derogare cenſentur
privilegia non ſolùm, quæ a Concilio Trident. pri-
vilegijs non obſtantibus, expreſſè derogantur, ſed
etiam ea, quæ ſunt eidem Concilio expreſſè cen-
ſurata.
- 6 **Clauſ.** Non obſtantibus, &c. derogat decretis Con-
cilij Trid.
- 7 **Clauſ.** Quatenus decretis facris Concilij Trid.
& Regularibus inſtitutis ipſius ordinis con-
traria non exiſtant, &c. non apponitur in gratijs
quæ ex certa ſcientia conceduntur.
- 8 **Clauſ.** Quatenus de Iure patronatus, &c. poſuit
in applicatione, quomodo intelligatur, reſpon-
ſum.
- 9 **Clauſ.** Quatenus ſit de oïo, &c. operatur ut ſit ſu-
perna cenſura.
- 10 **Clauſ.** Quatenus opus ſit, reſ. ſalutaria.

1 **P**rima huius clauſulæ verba, *Quatenus ſint in*
vfu, intelligitur de illis priuilegijs tantum
quæ funt in obferuantia, ſuumque valorem ſer-
uent, non autem de illis, quæ inualida, & amiſ-
ſa ſunt per noui vſum, vel per contrarietatem vſum,
aut quacumque aliam cauſam, quia tunc nec per
confirmationem ex certa ſcientia reuoluantur. Ita
tradunt Fr. Emman. 99. Regul. tom. 1. q. 8. art. 3. l. an.
à Cruce de ſtatu Relig. lib. 2. cap. 3. dub. 2. conſil. 6.
Sot. de legib. lib. 3. cap. 18. num. 16. Lap. de Perſonis
in decret. priuileg. ſuo Ordini Minorum conceſſum
tom. 2.

rem. 3. *super confil. i. Greg. XIII. numero 1.* Vide *super claus.* §. 2. *num. 1. & 3.* [Fontanel de v. l. *super claus.* §. 4. *gl. 10. par. 3. num. 4. 1.* Hæc clausula stat conditionaliter, & limitatur Decretis 181. *num. 1.* Capuaq. *deris.* §. 4. *num. 1. p. 3.* Theodoli. de Rob. in *final.* Rot. *num. 1. p. 2. claus.* §. 11. *num. 1.* Et posita in privilegii intelligit respectu sui generalis, non aqum respectu illius individui, ad tradita per Federic. *conf.* 101. in *fin.* §. *conf.* 147. *num. 1. in fin.* Abb. *conf.* §. 4. *num. 1. ad fin. p. 1.* Theodoli. de Rubis *d. claus.* §. 613. *num. 5.* ubi etiam quod statim hæc clausula ad hoc ve intret confirmatio privilegiorum, vel statutorum, debet probari viis, nec sufficit quod via presumatur recepta, & *num. 7.* addit quod in confirmatione statutorum censetur appositus ex stylo Reformationis.]

2. Aliæ vero, & *facit Canonibus*, non iniunguntur de illis, qui in corpore iuris communis inserti sunt, atque illud enuntiantur: sed de insertis in Concilio Tridentino, ut ostendit illa distinctio, & quæ est continetia, & consensu Canonum Concilij cum ipsius decretis. Ratio autem est, quia hæc clausula apponi solet in confirmationibus, indultis, & innovationibus privilegiorum Regularium. Cum ergo omnia hæc privilegia sit contra sui communem, tales confirmationes, & innovationes parum, aut nihil operantur, si hæc verba intelligeremus de Canonibus in corpore iuris communis insertis: quare ita tenent Hieron. à Sorbo in *annot. ad compendium privilegiorum, privilegia statutorum, vers. est etiam adnotandum*, Fr. Emm. *d. quest. 8. art. 8.* Laut. de Petris *in eisdem loco, num. 2. & tergi d. §. 1. num. 4.*

3. Vicina denique huius clausule verba, & *decretis Concilii Tridentini non ad præsentem*, quæ de stylo Curie sibi apponi in confirmationibus privilegiorum Regularium, ve testatur Quærat. in *summa Rollari, verb. Concilium Trid. in confirm.* & *long. à Cruce d. ap. 1. dub. 3. in fin.* ad nullum aliquæ effectum appposita videntur, nisi ad firmandam regulam in contrarium, id est, ut intelligatur confirmata omnia privilegia illius Concilij generalibus contraria Tridentino excepto, ut docet Fr. Emm. *d. quest. 8. art. 11. in fin.* iunctis quæ tradit Sost. de *legibus d. 2. 19. num. 6.* & Laurent. de Petris *in eisdem loco, num. 3.* ubi etiam subdit, sensum communem istius clausule modo obtinere, ut per eam censentur derogata privilegia, non solum quæ à Concilio Tridentino per clausulam, *Non obstantibus*, &c. expressè derogantur, sed etiam quæ, quæ sunt eidem Concilio simpliciter contraria.

6. Cum enim sub clausula, *Non obstantibus*, &c. quæ vltimiorum apponi solet in fine eorumdem privilegiorum, derogatum effect decretis Concilij Tridentini, ut infertur idem Concil. *sess. 15. de reform. c. 11. & tradit citati super claus.* §. 1. *num. 14.* ideo in confirmationibus, & innovationibus præstatis necessaria fuit expressio mentio eiusdem Concilij, ut bene observat Sigism. à Bononiis de *elect. dub. 1. 2. 1. 2. quest. 1. ut nota.*

7. [Clauſula, *Quatenus decreta Sacri Concilij Trid. & regularium iurisdictionis Ordini canoniam non cessant*, &c. non apponitur in gratiis, quæ cetera scientia emenduntur, quia quando Papa habet eorundem scientiam, & adhibet causæ cognitionem, scilicet etiam cognoscere in privilegio sint contra decreta Concilij, &c. Regularia instituta. Ita Rota dec. 40. n. 4. p. 4. non poss. *Fr. Alia p. 4. 1. 1.*

8. Clauſula, *ut non de iurisdictione*, &c. posita in supplicatione, in qua est narratum beneficium quod

iurisdictionem, quando intelligatur, vide Rot. in §. 3. *signat. in verb. non de iurisdictione* in *Præf. dec. 15. 1. 2. 1. 2. & dec. 15. 1. 2. lib. 1.* ubi an de quorundem potius debeat cessare antequam iustitiae beneficium esse de iurisdictione. *Gambas. de officio legat. lib. 1. n. 1. 2. vers. a quo si Papa non loquitur.*

Clauſula, *Quatenus sit de novo*, &c. posita in constitutione Pape operatur, ut non sit simplex confirmatio, sed nova concessio. *Hier. Gabr. conf. §. 1. 1. 2. lib. 1.* Item ex eo patet quod priores voluerunt novum actum facere, & recedere à primo, si opus est, ut quis primus est nullus. Rota dec. 15. 1. 2. *num. 1. 2. 3. d. 1. 2. vers. 10.*

Clauſula, *Quatenus opus sit, est salutare*. Rot. dec. 12. *num. 4. 2.* apud Paul. de Rubis *in d. 1. 2. vers. 1.* de conditione importat, & nihil ponit in esse, ead. Rota apud eundem dec. 153. n. 3. *1. 2. 3. d. 1. 2. vers. 1.*

Quatenus idoneus reperitur. Vide, *Si idoneus*, &c. Clauſula. §. 1.

Quatenus licita, & honesta sint. Vide, *ut in modum licita*, &c. Clauſula. §. 1.

Quibus de deſit. Vide, *Et quibus de deſit*, Clauſula. §. 7.

CLAUSULA XXV.

Quod si non omnes, &c.

1. Clauſula, *sub quibus multis commissiones, seu delegationes pluribus, vel diversis sunt iudicibus*, in duplici reperitur differentia, & numero 2.

2. *Præf. plures ex duobus, seu pluribus iudicibus, ubi ad causam depositam impetiti proponuntur, ceteri soli præstare non valent.*

4. Clauſula, *Quod si non omnes, &c. conditionaliter concessa omni usum, & executionem totum jurisdictionis, nempe casu quo ceteri interesse non possint.*

5. *Sensentia à nullitate solam clauſula. Quod si omnes, &c. quando ex pluribus iudicibus datus est illa clauſula, quantum aliqui præstare executionem, solummodo indicant non executionem.*

6. Clauſula, *Ve omnes aut duos, &c. operatur, ut scilicet à principio singulis, & ceteris ex iudicibus pariter, & in solidum concedatur aut tantum iurisdictionis ipsa, sed iurisdictionis executionem.*

7. *Iudicari potest quilibet scilicet ex duobus iudicibus Ordinariis, quibus causam cognoscere competit.*

8. *Delegatus cum clauſula, Ve omnes aut duo, &c. qui præstare, potest sensum procedere, & sua alia commissionibus iudicare, nec tamen eandem requirere.*

9. Clauſula, *Quod vnus ex contrahentibus iuramentum stetur, &c. valida est.*

Clauſula, *sub quibus multis commissiones, seu delegationes pluribus, vel diversis sunt iudicibus*, in duplici reperitur differentia, & post

post gloss. in eadem plures de off. 8. delegat. lib. 6. ubi Domin. n. 1. & ibidem Abb. n. 3. eodem tit. de off. deleg. in unig. cum aliis infra referendis. Vbi enim causa delegatur pluribus, seu duobus Iudicibus, cum hac clausula, *Quod si non omnes*, &c. vel, *Quod si ambo interesse non possint*, tunc, vel alter eorum in causa procedat, de qua in d. cap. prudentiam, & in cap. quamvis 6. eodem tit. c. seiscritus 13. de rescript. & cap. si contra unum 4. de off. deleg. lib. 6. Sub qua clausula continetur & illa, quod communis non est verique Iudici delegato, sed & Doctoribus preclatiis persone non occupatur, ut cum dicitur, Si omnes interesse non possint, infra Episcopo, & sic procedat, cuius meminit gloss. verb. probat. in d. cap. contrarium, & de ea agit tract. c. coram 34. No tit. de off. deleg. in decret. tradit Abb. d. n. 3.

2. Vbi iuris fit commissio pluribus cum clausula hodie frequentissima, alternarius scilicet, seu distincta, & omnes, aut duo, vel unus eorum, de qua agit tract. d. cap. in plures, vel, Vbi, & vestrum singula, & in cap. ut commissi, in princip. de heret. lib. 2. aut consimili, ut cum dicitur, Eorum uni, aut cuilibet, vel, Si quilibet eorum in solidum per se iudicare, seu ex quo possit, vel si dicatur, Quod alter alterum non expectet, vel non requiratur, referet gloss. in d. cap. cum plures, quamvis Rebuff. in praxi benef. tit. declaratio nove promissionis, vers. quatenus duo, & in concord. tit. forma litterarum executoriarum, verbo ubi unus vestrum, utramque clausulam confundat, & pro una, & eadem accipiat.

3. Verius tamen est, vnam, & alteram clausulam valde inter se distare, effectus enim eius clausulae, Quod si non omnes, &c. vel, Quod si ambo, &c. Ille est, quod licet vbi unus, vel plures ea duobus, seu pluribus Iudicibus ad causam deputati impediri proponuntur, ceteri soli procedere non valeant, ex reg. tex. in l. duo 39. ff. de re iud. cum causa 22. cap. vno 41. de off. deleg. id tamen non obtineat, ubi hæc clausula;

4. Quod si non omnes, &c. in commissione apponitur, per illam enim in eum euentum conceditur vsus, seu exercitium totius Iurisdictionis vbi tantum, vel duobus ex dictis Iudicibus, non quidem pure, sed conditionaliter, nempe casu quo ceteri interesse non possint, vt bene deducitur ex d. cap. seiscritus, vers. duomodo, & ex d. cap. prudentiam, in princip. vers. in hoc casu, ubi Doctores tradunt gl. 1. in d. cap. si contrarium, ubi omnes in d. eorum plures, l. ubi in l. i. vni, in 10. ff. de re iud. Vant. de nullis. tit. ex defectu Iurisd. Ord. n. 180. & tit. ex defectu Iurisd. delegata, n. 361 Marant. de ordin. iud. p. 4. dist. 6. n. 31. cum seq. Cou. prall. 26. n. 5. Rebuff. in praxi, tit. de forma nove promissionis, vers. quatenus ipsi. Marchet. de Commiss. p. 1. c. 6. de commiss. appell. extra Rom. Curiam, n. 100. pag. 158. in ult. cap. Molin. de iust. tit. 2. dist. 24. n. 3. & D. Barbosa in l. si longum, in pr. n. 26 ff. de iud.

5. Vnde huiusmodi clausulam, Quod si non omnes, &c. saluare sententiam à nullitate, quando ea pluribus Iudicibus datur cum hac eadem clausula, quorum aliqui erant excommunicati, solummodo iudicant non excommunicati, notat Socin. in cap. sacro, n. 369 cum seq. de sent. ex. m. Anton. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesie excommunic. lib. 4. cap. 13. n. 8. ubi etiam obferat, quod tales non excommunicati procedendo simul cum excommunicatis, insinuant propriam Iurisdictionem, & circa Host. in ead. probandum, vers. sed est o quod tunc exco. ubi Ioan. Antr. n. 3. & Abb. sub n. 4. vers. quod procedit, de sent. & re iud.

6. Eiusdem vero alterius clausulae, & si non omnes, &c. August. Barbosa de Claus.

vel vnu Iudicum mandatum exequantur, vel horum vni aut cuilibet, &c. est, vt statim à principio singularis, & cuilibet et Iudicibus potest, & in solidum concedatur non tantum Iurisdictioni ipsa: hoc enim & in aliis delegatis datur sine huiusmodi clausula, cunctingit propter naturam Iurisdictionis, quæ, vt potest res incorporalis, & indiuidua, pro parte haberi non potest, ea doctrina gloss. 5. in d. cap. prudentiam, ubi Imol. n. 10. Stephan. Gratian. disp. soc. c. 196. n. 9. sed etiam vsus, & exercitium ipsius Iurisdictionis, ea Menoch de presumpt. lib. 2. presumpt. 18. num. 15. ita vt sufficiat, & possint vel omnes, vel duo, vel vnus tuata diuersam formam clausulae, negotium adimplere secundum materiam dispositionis alternatiue, in qua electio datur, & sufficit alterum adimpleri, reg. in alternatiue, de reg. iuris, lib. 6. & sic quilibet eorum solus, alio non expectato, in causa procedere valet, eoque Iurisdictionem præueniente, reliqui non nisi in ipsius defectum admittuntur, vt est textus expressus in d. e. cum plures, ubi gl. 1. gl. 2. in d. cap. si contra unum, Achar. in cap. ut commissi, in princip. de heret. lib. 6. Bartan. d. l. si vni, n. 9. & ibi l. si, d. n. 11. ff. de iud. Cou. d. cap. 26. n. 5. Molin. d. dist. 24. n. 4. Alea. cap. 93. n. 2. lib. 7. Ratio est, quia si ex vi dicte clausulae, & omnes, &c. competit in solidum cuilibet ea delegatis vsus, & exercitium Iurisdictionis, vt supra diximus, inde fit, cum qui prius cognoscere incipit, posse per se solam sub aliis procedere, iuxta reg. l. i. ibi, & seorsum singulis manumittant, ubi DD. de off. Consulu. ea qua communiter traditur, ea duobus Iudicibus ordinariis, quibus causarum cognitio competit, posse quemlibet eorum iudicare, quis quilibet in solidum habet exercitium Iurisdictionis, gloss. verb. separata, tam in cap. ut officium, in princip. de heret. lib. 6. Bartan. d. l. si vni, n. 1. Vant. d. iust. ex defectu Iurisd. ord. n. 177. D. Barbosa in d. l. si longum 18. in pr. n. 19. & 21. ff. de iud. & in specie huius clausulae Menoch. d. l. in presumpt. 18 n. 37.

Intellige, & amplia hanc proximam resolutionem, vsque adeo potest solum delictatum, qui præuenit, seorsum procedere, & sine aliis conuulicibus iudicare, vt nec tenentur eodem requirere ad effectum, vt omnes simul cognoscant, nec minus illos expectare, vt manifeste probat verbum, liberis, quod vtiur text. in d. e. cum plures, quod non solum omnem obligationem excludit, sed etiam capohitur, sine alicuius requisitione, vel assensu, & vt dixi in tractatu de alt. iudicibus, dist. non obstat d. cap. seiscritus, de rescript. & d. cap. prudentiam, in princip. quid responderet procedere in clausula, Quod si non omnes, &c. vel, Quod si ambo, &c. quibus statribus, non solum expectare, & requirere Collegas teneatur alter condelegatus, sed etiam oportet de eorum impedimenta, vel voluntate custodire, vt supra diximus.

[Claus. Quod vnus ex contrahentibus iuramentum] Item, &c. valida est, & si part inique iuret, recurritur ad arbitrium boni viri, & aduersus declarationem iuratum audiendum est alter contrarium probare intendens ita Benedic. Agid. ad lex hoc iure ff. de iur. & iure p. 1. cap. 11. cl. 3. n. r. cum seq. ubi n. 4. quod non valet consensio in contrarium, & n. 9. quod non obligat superueniente noua iurpationis causa in persona illius, & n. 6. dicit quod si in mortuam antequam iuret ad heredes illius non transit, quamvis heredum mentio in contractu facta sit.]

CLAUSULA CXXVI.

Quoad vixerit.

1. *Clas.* Quoad vixerit, posita in ceteris solennibus mediocriter fructuum Restituti Ecclesie, quod imparet ceteris.
2. *Clas.* Quoad vixerit, clericali naturam beneficij adhibet.
3. *Clas.* Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiens, remittit necessitatem expediendi litteras.
4. *Clas.* Quod maior, & verior expressio fieri possit, quod operetur, & ceteris.
5. *Clas.* Quod de subreptione, & ceteris est ad solam, & contra legem.
6. *Clas.* Quod in primis, & ante omnia, imperat formam.
7. *Clas.* Quod obstantia beneficiales, & ceteris, operatur quod non tenetur exprimere obstantia.

Hec clausula posita in obligatione solennitatis medietatem fructuum Restituti Ecclesie, ex ceteris solennibus Restituti Ecclesie, confirmata intelligitur rebus sic stantibus, videlicet donec Restitor demeretur Ecclesiam, & supportaret illius onera, non autem post resignationem, ut per Parisiensem, c. 14. lib. 4. & fuit dictum in Off. & Felicitate parisiensis 15. Martij 1591. coram Illustrissimo D. meo Card. Arluno, & in Lucana sessione 18. Decemb. 1611. coram Placido seniore, impellente per Marchionem de Cernuschi, p. 109. 647 in vlt. imp.

3. *Clausula*, Quoad vixerit, alterat naturam beneficij alia maioralis, etiam alia huius collatio iure devolutio, ut per Felinum in cap. per nos, de maioribus, obedi. non. 3. vbi in quantum conclusio, de Dec. in cap. ad nostrum, non. 16. de confirmat. vili, vel unius, novissime obviatur D. Lotter. de benef. lib. 1. c. 133. non. 15.

4. *Clausula*, Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiens, remittit necessitatem expediendi litteras, ut per Mandatum de Signatura gravis, delegationes Regularium, vbi Regula de non indicando, Gign. de personis, q. 34. n. 5. obviatur novissime Lotter. de benef. lib. 1. c. 133. non. 15.

4. *Clausula*, Quod maior, & verior expressio fieri possit, non operatur respectu diversitatis corporis, Put. de off. 300. non. 3. lib. 1. id tamen intelligitur de diversitate infirmis ex qualitate consanguinitatis diversitatis speciei, ne illustratio sit, ex regl. si nomen, c. 14. de condic. & demonstrat. resoluti D. Lotter. de lib. 1. c. 40. n. 1. Et fuit hanc clausula quid attendatur narratur litterarum, non autem supplicationis, ut cum Rota tenet Theodol. de Rubis p. 4. d. claus. 646. non. 1. Excludit subreptionem, & facit quod in litteris omnia possunt extendi, & dispositum poni. Mohed. de off. 1. non. 1. Sarneo. in prom. Reg. q. vlt. non. 7. & in reg. de valore q. 11. non. 5. Rebuffi in 3. p. signat. in verb. & quod promissionem omnium n. 3. & in verb. maior, vbi in amplius, verb. ad hoc expressio. Multum operatur, & per eam dicitur facta sufficiens mentio prima personis ad effectum ut secundum non sit subrepticia, Sarneo. d. 4. n. 1. Verat. de off. 136. n. 7. & in p. n. 3. p. 1. Theodol. de Rubis d. lib. 1. c. 40. n. 6. & 7. vbi n. 10. cum Rebuffi tenet quod vixit huius clausula potest fieri expressio in nomine sancti, nisi dolo fuerit apposita.

5. *Clas.* Quod de subreptione, & ceteris est ad solam, & contra legem, idemque fidei debet intelligi, V. et ill.

deris, c. 12. n. 3. p. 1. vbi subdit quod intelligitur opposita à Papa ad partem infirmam, & n. 3. quod si Papa illam apponit non dicitur tollere ius qualitatis, Theodol. de Rubis in fine, Rota tom. 1. p. 4. claus. 616. n. 2. non. 6. vbi non. 3. dicit quod iuncta cum claus. Quod littera non possit comparari ex eo quod non fuit illustrata, operatur ut quod non tenetur ad verificationem narraturum, cum paria fieri narrata esse vera, vel de eorum falsitate dici non possit.

6. *Clas.* Quod in primis, & ante omnia, imperat formam, Capotaq. d. 11. n. 3. p. 1. Theodol. de Rub. d. p. 4. claus. 611.

7. *Clas.* Quod obstantia beneficiales, & ceteris, operatur quod quis non tenetur exprimere obstantia, Casali. de off. 6. non. 2. de probat. Arch. de off. 7. & 14. non. 3. g. d. & Rebuffi in 1. p. Signatura in verb. Quod obstantia, Theodol. de Rubis d. p. 4. claus. 619. non. 1. vbi n. 2. cum eod. Rebuffi citato loco dicit quod viget illius possunt exprimi omnia, & singula beneficia monasteria, & ceteris, non includit defectum natalium. Put. de off. 178. lib. 1. Rebuffi d. loco non. 15. Nec tollit inhabilitatem personam idem Rebuffi. non. 15. 16. & 13. nec defectum intentionis, idem Rebuffi. non. 18. inducit dispensationem, Theodol. de Rubis d. claus. 619. non. 11. & 12.]

CLAUSULA CXXVII.

Quorum tenores, & ceteris.

1. *Dilectis* referatur de vi & effectu huius clausulae agentis.
2. *Clausula*, Quorum tenores, & ceteris, non debent nocere, nec nullum attendere, quando est posita, & extensa per Capitulum.
3. *Constitutionibus* quibusvisque habentibus clausulas derogatorias derogantur, derogant claus. Quorum tenores, & ceteris.
4. *Expressio* specialis, & individua vim habet claus. Quorum tenores, & ceteris, eorum omnino, ad quod relata.
5. *Clas.* Quorum tenores, & ceteris, habet tamen vim, ac si non esset insertum, quando agitur de promotione concedenda.
6. *Regulis* Cancellariae censetur derogatum per clausulam, Quorum tenores, & ceteris.
7. *Probatum* in contrarium non admittitur, quod claus. Quorum tenores, & ceteris, non imperat veram interpretationem, & derogationem.
8. *Expressio* specialis, ac individua vim habet clausulae, Quorum tenores, & ceteris, non saltem cum gratia, seu privilegio conceditur. Mentio proprio, verum etiam si fiat ad infirmam partem.
9. *Mentionem* expressam, & individua non operatur clausula, Quorum tenores, & ceteris, quando non fuit facta aliqua mentio de illo, de quo tractatur.
10. *Clas.* Quorum tenores, & ceteris, non operatur circa non expressam, nec circa ea de quibus Papa non habuit iurisdictionem.
11. *Clas.* Quorum tenores, & ceteris, non operatur in eis que sunt facti.
12. *Privilegium* posterius, quod est in notabili preiudicium veteri, etiam si non proprio concessum non tollit gratiam illius veteris si non specialis derogationis regula de iure gasu non tollendo, etiam si ante

stante clausula, Quorum tenores, &c.

- 13 Derogatio expressa non operatur clausula, Quorum tenores, &c. quousque posteriori dispositione expressa requiritur certa scientia.
- 14 Derogationem specificam, & expressionem omnium contrarium non impedit clausula, Quorum tenores, &c. quando Papa signatur Supplicationem non simpliciter sed cum qualitate, pura, Flat, &c. committatur.
- 15 Clausula, Quorum tenores, &c. non extenditur, sed obstringitur iuxta narrata.
- 16 Clausula, Quorum tenores, &c. tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur.
- 17 Clausula, Quorum tenores, &c. non operatur quousque concedens habendo notitiam, non concessit.
- 18 Intentionis de defectu Papa concedentis ubi constat, nulla est efficacia clausula, Quorum tenores, &c.
- 19 Intentionis defectus Papa concedentis opponi non potest concessum cum hac clausula, Quorum tenores, &c. principalis si concurrant alia clausula, qua semper iuvans solam.
- 20 Suppressionem totius clausula, Quorum tenores, &c. non autem amplius principalem dispositionem.
- 21 Suppressionem cum derogatione regula de iure quasi, non tollit clausula, Quorum tenores, &c.

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Mart. de clausula p. 1. claus. 199. in viam. ed. Aloy. Riccio in coll. decis. collect. 949. Card. Tusch. 100. 1. h. C. 100. Monet. de commat. vltim. volum. c. 7. num. 101. cum seqq. & ceteros in discussu citatos. [Theodof. de Rubels in sing. Rota 100. 2. part. 4. claus. 77.]

3 Licet soleant Copiste in extensione minuzum Supplicationum, passim hanc clausulam in iis inferre, quae est conspicua, & particulari nota digna, quo casu tunc non debet nocere, ut aduertit Dec. conf. 163. sub n. 1. vers. si hoc idem. Gozad. conf. 9. n. 17. Parile conf. 4. n. 12. lib. 4. Coar. in rub. de testam. p. 2. n. 10. in princ. nec multum attenditur, ex adductis per Iosephum Sesse Aragen. decis. 97. n. 19. & Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 16. n. 13. tamen multos habet effectus ex infra dicendis.

3 In primis ex obseruantia Curiae derogat quibuscumque constitutionibus habentibus clausulas derogatorias derogatorium, Parile conf. 43. num. 15. & 16 lib. 4. Gonzal. conf. 9. num. 24. Put. de sic. 104. lib. 1. in correctio. Batt. conf. 1. num. 1. Mohed. decis. 1. de rescriptis. Gabr. de clausula lib. 6. conc. 5. n. 1. Aualaf. Germon. de indultu Cardinal. part. 3. §. ad irritum, n. 1. vers. neque. Mas. Anton. var. res. lib. 2. res. 48. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 103. cum seqq. & praesertim num. 29. quod fuit inuenta, ut esset certa via, qua Papa posset derogare gratis praecedentibus. nam alias impossibile esset, quia non potest renouari omnium, vel scire omnia in contrariis obstantia, Gregor. decis. 109. n. 3. & decis. 140. n. 2. ubi ait hanc clausulam, quando per viam legis proceditur, tollere omnia privilegia quascumque derogatorias habentia; fuit dictum in Teletana indultu 12. Maij 1613. coram Remboldo, & nimis coarctaretur, si propter ignorantiam eas reuocare non posset, Put. dec. 104. lib. 1. in correctio. Rota decis. 213. in pri. v. p. 1. & decis. 161. n. p. 2. & decis. 682. n. 3. lib. 3. p. 3. diuers.

August. Barbos de Clausul.

Vim habet haec clausula specialis, ac Individue 4 expressio omnium eorum, ad quae relata est ita Felin. in cap. nonnulli, sub n. 6. de rescript. Batt. conf. 2. num. 3. Gemin. conf. 64. n. 2. Callad. super reg. Cancell. decis. 10. num. 3. & decis. 35. num. 3. Sarnen. in prologia regularum Cancell. quasi. 6. num. 6. & in regula de triennali, quasi. 17. num. 5. Ctraet. conf. 107. num. 7. plures quos refert, & sequitur Mart. de claus. 139. num. 1. quibus addit Gutier. conf. 1. num. 3. Flamin. de rescript. lib. 3. n. 4. n. 16. Ioseph. Sesse d. decis. 93. num. 2. & 21. Marchet. de claus. p. 2. pag. 316. numer. 105. Cardin. Tusch. 100. 1. h. C. conc. 150. num. 1. Aloy. Ricc. in coll. decis. p. 4. collect. 939. effectus 1. Ioan. Cochier. ad proc. primarias Imperatoris, pag. 93. Ricciol. de iura personarum lib. 8. c. 9. n. 4. D. Lozier. de re benefic. lib. 1. quasi. 40. num. 64. [Theodof. de Rubels in sing. Rota 100. 2. p. 4. claus. 638. n. 2. ubi num. 1. dixerat quod inducit scientiam per modum scientiam, & operatur quoad validitatem actus Valent. conf. 153. num. 38. & 39.] & fuit dictum in Comacina. & Ferrariae. Proposita 15. Decembris 1613. coram Remboldo. & in Osipolis. praenuntiariam 15. Martij 1613. coram D. Pamphilio, impetita per Farinac. decis. 466. num. 3. part. 1. recent. & in eadem coram eodem 17. Iunij 1614. impetita pariter per Farin. decis. 506. num. 3. ubi fuit tenum, hanc clausulam habere vim expressionis cuiuscumque licitioris, & praetensionis in iudicium deducit, & similiter fuit dictum in Ferrariae, de Tannus 14. Iunij 1612. coram Phaldis senior, & in Cremonae. harenus 5. Iunij 1614. coram eodem. Rota. etiam apud Zachariam de oblig. Camer. decis. 91. num. 19. & ideo omnia comprehendere dicit Seraph. decis. 510. numer. 6. & operari expressionem eorum, quae possent obstat, ex Batt. conf. 2. n. 4. Gemin. conf. 65. n. 18. censuit Rota in Rubinen. Atri Monte Rotundo 8. Februarij 1617. coram Reverendissimo Domino meo Cocchino Decano. [Theodof. de Rubels d. claus. 77. §. 6. Duran. decis. 48. n. 3. & operatur perinde ac si omnia fuissent de verbo ad verbum expressa. Rota decis. 607. num. 2. p. 1. in possib. & decis. 407. num. 7. dell. part. 1. alias part. 3. recent.

Habet denique tantam vim, ac si tenor effectus insertus, ut per Callad. super reg. Cancell. decis. 33. n. 3. Batt. conf. 1. n. 6. Ioseph. Sesse d. decis. 93. num. 15. Ioan. Franc. Leo in Thesaur. fari Ecclesiastici, part. 1. cap. 1. n. 21. & p. 4. c. 2. n. 189. Mart. Auton. var. res. lib. 1. res. 18. Card. Mynic. dec. f. 6. n. 3. Laurent. de Pelitinis in consil. sui Ordinis Minu. 100. 1. consilium. 4. Sixti 11. num. 1. Aldret. pro omni modo Regularium exemptione, part. 1. cap. 1. numer. 3. Card. Tusch. de conc. 340. num. 3. ubi post Oldad. conf. 326. num. 2. & 3. intellige quando agitur solum de praedictio concedentis, & fuit dictum in Baren. seu nullius Archiepiscopi. variis 23. Iannarij 1616. coram Card. Sacrae, impetita per Faziuac. decis. 686. num. 2. part. 1. recent. ubi etiam habetur, quod latissime est extendenda, nam haec clausula operatur quoad suum praedictum, non vero aliorum, Sesse decis. 93. n. 24. propterea etiam operatur, quando derogatio fuerit facta ex certa scientia, ut post Ruin. conf. 3. n. 8. in fin. & n. 6. vol. 1. censuit Rota in Comacina. & Ferrariae. Proposita coram Remboldo. [Theodof. de Rubels d. claus. 638. num. 3. ubi dicit quod haec clausula non operatur, ubi requiritur certa scientia, quia illam non inducit, & num. 7. quod tollit defectum intentionis, & n. 9. quod haec clausula cum mentione privilegiorum operatur in illudam ex pressionem, ac si in specie esset insertum totum privilegium & n. 21. post Callad. dec. 100. n. 2. & decis. 38. n. 3. super v. g. ait quod

T t 3 in

in gratia beneficiorum tollit & suspendit beneficia, & induit gratiarum preceden-
tium, ut Put. *de off. 89. n. 1. lib. 1. dicit quod hanc clausula*
operatur, ut dicatur derogatum privilegii aliorum,
quibus eorum est, quod ipsi non possint derogari,
nisi accedente illorum consensu.

7 Amplia primò, per hanc clausulam etiam censeri
derogatum regulis Cancellarie, ac si de verbo ad
verbum fuissent capessas, vt per Sanez. *procur. reg. Cancell. q. 6. circa fin. vers. quoniam tenor, Maref. ref. lib. 1. r. 19. num. 9. & 10. lib. 2. cap. 18. & Stephan. Gratian. d. de off. p. 1. r. 18. n. 18. & 19. n. 9. & cap. 18. num. 14.*

7 Amplia secundò, vt in tantum hanc clausula im-
ponit vram expressionem, & derogationem, ex
quo Papa id asserit, vt non admittat probatio in
contrarium, ita post Batz. *conf. 120. num. 7. tradit Cardin. Tuli. d. de iur. 120. n. 7.*

8 Amplia tertio, non modò procedere cum gratia
vsu privilegii postea conceditur Motu prop-
rio, vt tenet Gabr. d. tit. de claus. *con. 5. n. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.*

9 Limita primò, non operari capessam, & induit
dum inuentionem, quando non fuit facta aliqua
mentio de illo, de quo tractatur, vt per Verrill. *de-
11. n. 1. Al. y. Ricca. praxi ar. 1. ref. 368. num. 1. & 2.*
vsu dictum in *Tolentia decimarum 16. Niv. 1609.*
etiam ibi, & in Romana fidei commissi de Pectis 28.
Jan. 1604. etiam Lissa, impressa per Farin. de 128.
104. p. 1. recent. ibi non habuit hanc clausulam
non operari circa non expressa, nec circa quib-
us non habuit notitiam. [Seraph. de 11. p. 1.
1. Theod. de Rub. de 17. 5. 1. Ret. de 11. 398. n. 6.
1. d. in p. 1. alia p. 4. recent.]

11 Limita secundò in his, que sunt facti, quia nihil
operatur ex quo Papa presumitur, ea ignorare, sed
tantum in his, que sunt iura, habet effectum, vt ex
Rox. decisibus concludit Card. Tusch. d. *con. 310.*
num. 9. vbi num. 10. post Mala. conf. 1. num. 42.
etiam etiam si simul sint omnes hanc clausula, &
certa scientia, Motu proprio, De plenitudine potestatis,
Non obstantibus, &c.

11 Limita tertio, vsu privilegii postea, quod est
in notabile preiudicium tertij, Motu proprio
conceditur, non tollit precedens illius tertij fine
speciali derogatione regulæ 17. nunc 18. Cancell.
de non tollendo iure quesito, ex adductis per Mart.
de 11. 39. n. 20. & Gotuald. gloss. 36. n. 14. ac per
Monet. d. 7. n. 114.

11 Limita quarto, non operari expressam derogatio-
nem, quoniam in postea dispositione expressa re-
quisitæ certa scientia, vt resoluit Nicol. Garc. de be-
nef. 3. d. 1. num. 234. & eo citato vsu dictum in Co-
macien. & Ferrar. *Proposita 15. Decembris 1621.*
etiam Rumbold. in v. fin. assensum, [Theodol.
de Rubi. de 11. 39. n. 1. & post Ferret. conf. 18. n. 1. & 19. lib. 1. ac Rotam etiam Card. Seraph. tradit
Mart. de 11. 39. n. 1. inde inferens num. 4. quod hanc
clausula non sufficit in cõsideratione ex certa scien-

tia, nisi totus tenor inferatur, solum n. 9. non suffi-
ciere tenorem solum in expeditione literarum tem-
porum alicuius Pontificis, quoniam quidem illatione
temper n. 18. post alios, nisi Princeps confirma-
ret priorem concessionem 2. prima linea vique ad
vltimam, asserens se eas tenorem vidisse, & legisse,
atque confirmationem illam pro sufficere haberi
volens, & sufficere narrat substantiam contentum
in privilegii derogatis, ad hoc vt præsum-
tur certa scientia in derogante, censuit Rota Ab-
b. in dist. 12. 1. Januarii 1588. coram Orsini, & in
Tolentia administrata 17. Junij 1609. coram Pam-
phili, & in d. Comacien. & Ferrar. Proposita etiam
Rumbold.

Limita quinto, non importare specificam déro-
gationem, & expressionem omnium contrariorum,
quando Papa significet Supplicationem non simplici-
ter, sed cum qualitate, puta, *Fiat, & committatur, vt*
cum Gemin. conf. 6. 5. in fin. num. 17. versum vlt. ob-
seruat Cas. Tuli. d. de 11. 39. n. 11. subdens post
n. 12. quod tunc procedit si Papa signaret, Fiat, ut
patet, alia non.

Non extenditur hanc clausula, vt fuit dictum in 15
Tarasana plebs de Midulo 2. Junij 1593. coram Illu-
strissimo Domino meo Card. Mellino, impressa per
Marchel. de Commissionib. p. 1. pag. 85. n. 3. Imò re-
stringitur iusta notitia, ex Seraph. de 11. 39. n. 1. quia
tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo
principalis dispositio loquitur, & hoc non compre-
hendit ea, de quibus dictum non fuit in dispositio-
ne, vt per Dec. conf. 173. n. 14. Patit. conf. 12. n. 13. versum
eum coram lib. 4. Caput de 11. 39. n. 1. cum aliis alie-
gatis in Romana legimus 10. Martij 1617. coram Card.
Sacra. & in Bergomen. *proposita de Tolentia 11. Niv.*
1616. etiam D. Duran. & non operatur circa non
expressa, vt censuit Rota in Valentiana decimarum 28.
Niv. 1603. etiam Card. Lancellotti iam, impressa per
Marchel. d. p. 1. pag. 640. n. 6.

Non operatur quotiescumque concedens habet
notitiam, non concessisset, Rota in d. Valentiana
decimarum etiam Card. Lancellotti. Nec habet effi-
caciā quoties Papa si scivisset defectus, non ita
retraxisset, ex Seraph. de 11. 39. n. 8. [Theodol.
de Rubi. d. claus. 18. n. 6.] quia nulla est efficacia
huius clausule, vbi constat de defectu intentionis
Papæ concedentis, Patit. conf. 64. n. 1. lib. 4. & fuit
dictum in Officiis, officio 23. Martij 1614. coram Pa-
triarca Pamphili. Qui quidem intentionis defec-
tus opponi non potest concessionem cum hac clau-
sula, præcipue si concurrant alie clausule, quæ sem-
per insungi solent, nempe, *Motu proprio, Ex certa*
scientia, &c. De plenitudine potestatis, vt fuit dictum in
Audiana quibus 15. Decembris 1595. coram Opertinem
enim inducit certam scientiam concedentis, ex tra-
ditis per Marchel. d. p. 1. pag. 640. n. 1. vbi supra.

Defertur hanc clausula ad tollendam subreptio-
nem, non autem amplius principalem dispositionem,
secundum Calderin. conf. 1. de re script. Rom. conf. 130.
n. 13. in fin. Put. de 11. 39. n. 1. lib. 1. & de 11. 16. n. 7. lib. 2.
Crescent. de 11. 39. n. 1. de censu. prabnd. Gabr. de 11. 39.
de claus. 10. n. 1. Marchel. de Commissionib. p. 1. pag. 85.
n. 14. n. 1. in 1. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 1. pag. 2.
n. 34. Stephan. Gratian. de 11. 39. n. 1. & 2. n. 9. &
fuit dictum in Barro. seu vltima. *Proponit 20. Junij*
1614. coram Card. Sacra. impressa per Farin. de 128.
369. n. 1. p. 1. recent. Non tollere tamen subreptio-
nem cum derogatione reg. de iure quesito, resoluit
Marchel. d. p. 1. pag. 227. num. 331.

CLAVSYLA CXXVIII.

Rato manente pacto.

- 1 *Dolet res referantur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
- 2 *Clausula, Rato manente pacto, tacite subintelligitur in omnibus contradiis bona fidei.*
- 3 *Iuramentum habet vim huius clausulae, Rato manente pacto.*
- 4 *Clausula, Rato manente pacto, operatur solum ad favorem observantis contractum, non autem ad favorem contravenientis.*
- 5 *Clausula, Rato manente pacto, operatur ut debitum principale, simul & pena exigi possint, & utrumque debeat.*
- 6 *Emphyteuta in contractu si vltra penam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pena cum clausula, Rato manente pacto, emphyteuta cadit à iure suo, & debet solvere dictam penam.*
- 7 *Emphyteuta ut possit expelli ob non solutionem canonis, etiam si Dominum dictum illum receperit de prateritis, operatur clausula, Rato manente pacto.*
- 8 *Nonnullum in praeiudicium contravenientis inducit clausula, Rato manente pacto.*
- 9 *Petrus cumulatim in favorem eius, qui servat contractum, habet effectum clausulae, Rato manente pacto.*
- 10 *Clausula, Rato manente pacto, operatur quod quis possit vii remedium contrarius.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. de claus. p. 1. claus. 1241. in q. edit. aliis claus. 125. in 1. Aloyf. Ricc. in colle. de claus. p. 4. colle. 973. Cardin. Tufch. vtr. con. 300. & ceteros in discursu citatos. [Theod. de Rub. in singul. Roa. tom. 2. p. 4. claus. 78. & 670. per tot. vbi n. 9. air quod hae clausula non fiat conditionaliter, sed pure, & dispositivè, Bened. Regid. ad l. ex hoc iure p. 1. cap. 13. claus. 13.]

1 Hae clausula tacite subintelligitur in omnibus contractibus bonae fidei, vt tradunt Cot. in memorabilib. verb. clausulae, pag. 110. Cald. Pereira de empr. & vendit. cap. 30. n. 55. praeferuntur in fideicommissis, vt observant Vital. de Camban. in trall. clausul. pag. 4. num. 8. & Celf. Vgoni. in simili trall. pag. 510. col. 2.

2 Iuramentum habet vim huius clausulae, vt per Seraphin. de privilegiis iuram. privileg. 85. Celf. Vgon. citato loco, Mart. de claus. 141. num. 4. vbi addit, Card. Tufch. de con. 300. n. 4. [Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de appell. n. 253. Theodosius de Rubis d. claus. 670. num. 5.]

3 Operatur solum ad favorem observantis contractum, non autem ad favorem contravenientis, vt tradunt Vital. de Camban. citato loco, num. 4. Honded. con. 89. n. 80. num. 1. Seraphin. d. privileg. 85. num. 8. Card. Tufch. de con. 309. n. 15. Mart. de claus. 141. n. 6. Cald. Pereira d. cap. 30. num. 55. Amic. de iure emphyteutae, q. 26. num. 5. in fin. [Bened. Regid. d. claus. 13. num. 4.] minime enim prodest non observanti, secundum Celf. Vgoni. citato loco, Ioseph. Sesse de iudic. in amb. cap. 5. §. 1. n. 11. Contractus verò firmos manet, ex Mafcard. de probationib. concl. 1157. n. 37. & Card. Tufch. de con. 300. num. 9. [Cancr. var. p. 2. c. 11. n. 2.]

Operatur etiam quod debitum principale, simul & pena exigi possint, & utrumque debeat, l. qui fidem ff. de transactio. l. cum proposita, C. de iur. Vital. de Camban. in d. trall. clausul. pag. 3. num. 1. cum seqq. Salust. Tiberi. in formulario instrum. lib. 1. cap. 14. n. 10. & cap. 29. num. 14. Gutier. in repet. l. iure potest, n. 423. ff. de legat. 1. Cald. Pereira d. cap. 30. num. 55. [Theod. de Rub. d. claus. 670. n. 7. vbi n. 8. post Afflict. dec. 174. n. 4. air quod operatur vt mora purgari non possit. Bened. Regid. d. claus. 13. num. 1.] Vnde inferitur, quod si in contractu emphyteutico vltra penam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pena cum hae clausula, emphyteuta cadit à iure suo, & debet solvere dictam penam, vt per Card. Tufch. d. con. 300. num. 9. & 11. Amic. d. q. 26. n. 6.

Operatur etiam in emphyteuti, vt emphyteuta possit expelli ob non solutionem canonis, etiam si Dominus dictus illum receperit de prateritis, quoniam utrumque consequi poterit, videlicet, canonem praeiudicium, & expulsionem, quae sunt compatibilia, secus si receperit pro futuro, ita Alexand. con. 196. n. 2. & seq. vbi dicit ad hoc obliuio, & con. 206. n. 1. vbi ad praedictum confirmationem, vbi 7. Vital. de Camban. citato loco, n. 4. Mart. de claus. 131. n. 7. Card. Tufch. d. con. 300. n. 11.

Inducit nonnullum in praeiudicium contravenientis, vt per Bald. con. 341. in fin. vbi. 2. Mart. de clausul. 131. numer. 9. Cardin. Tufch. d. con. 300. num. 5.

Habet effectum petitionis cumulatim in favorem eius, qui servat contractum, non autem illius, qui contravenit, ex adductis per Stephan. Gratian. discip. forens. c. 770. n. 14. & 15.

Operatur quod quis possit vii remedium contrarius, l. qui fidem ff. de transactio. d. l. cum proposita, vbi Bald. num. 1. Fulgos. vbi. 1. Reoman. etiam num. 1. & l. si n. 4. in 4. notab. Aloyf. Ricc. in colle. de claus. colle. 973. in princip. Cardin. Tufch. d. con. 300. num. 5. Mart. de claus. 131. n. 1. vbi num. 1. verum dicere, respectu observantis contractum, secus verò respectu contravenientis, quod pariter ex Rot. dec. 135. n. 2. p. 2. dicitur, observat Aloyf. Ricc. citato loco. [Theodof. de Rub. d. claus. 670. n. 1. & 2. qui totum dicit, videlicet vt vigore huius clausulae quis vii possit remedium contrarius respectu observantis contractum; secus vero respectu contravenientis, quia in eius favorem hae clausula non operatur, cum in eius odium sit posita, & ideo ex iurari non potest.] Querit etiam idem Mart. vbi proximi n. 10. quid hae clausula operetur in rumpe pacem, & num. 11. quid in secundo, statuente pacto inter Dominum & vassallum, vt vassallo feloniam committente, teneatur Domino ad damna & interesse, cum clausula, Rato manente pacto.

CLAVSYLA CXXIX.

Rebus sic stantibus.

- 1 *Dolet res referantur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
- 2 *Clausula, Rebus sic stantibus, intelligitur in quacunque dispositione, obligatione, & promissione, vel pacto, etiam iuramento formatu.*
- 3 *Clausula, Rebus sic stantibus, importat idem, ac si dictum fuisset, Dummodo res in eodem statu permaneat.*
- 4 *Promissio debet intelligi secundum terminum, & statum, quo tempore promissionis coequebat.*

disponitur in d. cap. cum in causis, non possunt vitia
tres cōueniri, vel quatuor, verò si relata sit ad res,
videlicet si de summa tantum causa commissa sit,
vñ cum prefata clausula, *Rebusque aliis*, tunc illa
clausula non restringitur, nec ad numerum rerum,
nec ad ipsarum qualitatem, & sic super maioribus
sumis agere impetrans compositionem poterit
quamvis ipemet But. num. 1. sobare, reum petere
posse, quod habens talem clausulam, super quibus
rebus agere intendat, declarari, & ideo restringitur,
ne in infinitum vageretur, cum iudex monus sit ex-
tinguere lites, licet quandoque non restringantur, vt
cuenit in causa *Legumum, passimorumum*, allegata in
causa *Mercatorum, Capellania de Faldina* 3. Iulij 1495.
ceram Card. Pamphilij [Theod. de Rub. d. claus. 672.
n. 1. vbi n. 1. quod operatur vt possint specificari in-
iuriarum, & molestiarum.]

Operatur hæc clausula, vt possit deduci omne ius,
imò quod per illam censetur deducum. Sed tamen
id limitatur non procolet, quauis constat de ali-
qua restrictione, sicut in prosecutione cause ad-
tentem se restrictisse ad aliquod ius particulare, vt
cuenit in causa *Legumum, passimorumum*, allegata in
causa *Mercatorum, Capellania de Faldina* 3. Iulij 1495.
ceram Card. Pamphilij [Theod. de Rub. d. claus. 672.
n. 1. vbi n. 1. quod operatur vt possint specificari in-
iuriarum, & molestiarum.]

4. Maiora autem expensis non comprehendit, nec
grauia, gloss. verb. rebus aliis, in cap. presentibus 2. de
restitu. Gonzales d. ref. 8. Cancell. gloss. 1. sub num. 40. vbi
asserit, hanc clausulam non comprehendere perso-
nas illustres, & qualitates, de quo etiam Mandof.
in communi super causis beneficiaribus, verb. omnesque
alias, &c. vers. quare secundo [Theod. de Rub. d. claus.
671. num. 4.]

CLAUSULA CXXXI.

Recusatione remota.

1. Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sule ageretur.
2. Principi potest remouere suspicionem, & committere
causam, ea remota, qua intelligi debet de recusati-
one propter friuolam suspicionem, non autem
grauem, & iustam.
3. Suspicio quæcumque quando per Principem remota
est, tunc censetur remouisse etiam non friuola-
m.
4. Causa si esset commissa alicui Cardinali cum clausu-
la Recusatione remota, an aliquo casu possit re-
uocari, ostenditur.
5. Inferior à Principe non potest alicui iudici causam
committere cum clausula, Recusatione re-
motâ.
6. Iudici suspecto nunquam Princeps presumitur ex
seria scientia eam non committere.
7. Princeps committenda causam cum clausula, Recu-
satione remota, iudicialiter agit, quando immixta
causam dederit recusationi.
8. Princeps superior non potest etiam de plenitudine
potestatis alicui iudici suscipi committere causam
cum clausula, Recusatione remota.
9. Princeps quando ex aliquo iusta causa moueretur ad
committendum causam cum clausula, Recusati-
one remota, iudici suspecto tunc potest com-
mittere.
10. Causa, qua motus Princeps potest causam com-
mittere suspecto iudici cum clausula, Recu-

satione remota qua sit ostenditur.

11. Papa semper presumitur motus ex rationabili
causa.
12. Clausula, Recusatione remota, si fuerit appe-
lata in una parte suscipi delegatum ad pla-
res causas, an extendatur ad amos remou-
endos.
13. Exceptiones unius nullitatis si remouantur fla-
gita, vel partium consensu, an remota cen-
seatur declaratoria sui competentis, ostendi-
dum.
14. Iudicium à principio non subsistit data fori inco-
petentia.

De vi, & effectibus huius clausule, vide, Cels. i
Vgoni in pract. claus. pag. 484. col. 1. Rebuff.
tam. 3. ad leges Gallia, tit. de recus. in prefat. n. 9. cum
segg. Petz. 1. 1. vers. ass. dubium, verum cons. 5. lib. 3.
Ordinament. Sigism. Scacc. de appell. quest. 16. limit. 1.
num. 118. cum segg. Iacob. Laurent. de iud. suspectis. 2.
latè Farinae fragment. arim. part. 1. verb. index, v. 934.
cum multis segg. Laurent. de Peirinis de Reliz. subdico.
& Pralate, tam. 1. quest. 1. de obediens. c. 19. in princ.
[Theod. de Rub. in sing. Rota claus. 678.]

Principes potest remouere suspicionem, & com-
mittere causam ea remota, seu prohibita recusa-
tione in ipsa delegatione, vt tradunt gloss. verb. pro-
curator, in princ. in L. permissum C. de iudic. recepta com-
mouetur ibi, & alibi, vt per Dec. in cad. bec. n. 7.
de rescript. & in cap. cum iuror, n. 11. in fin. de recept.
Franch. in rubrica. 17. de appellat. Intellige de recusa-
tione propter friuolam suspicionem, oon autem
grauem, & iustam, vt sentiant Domin. in c. iudex 5.
num. 13. de offic. deleg. Speculat. in tit. de recusat. §. 1.
num. 5. vers. vel dir. Prob. à Monach. num. 2. a. num. 3.
in cap. postremo, de appellat. Rebuff. d. tit. de recus. in
prefat. quest. 1. n. 9. Myning. centur. 3. obseruat. 63.
ad form. Gail. lib. 1. obseruat. 3. num. 1. Petz. ad l. ad
fin. vers. ass. dubium, verum cons. 5. lib. 3. Ordinament.
Lancell. de attentat. in prefat. num. 67. & part. 2. c. 6.
num. 33. Rebuff. tam. 1. ad leges Gallia, tit. de recusat. in
prefat. a. num. 9. Azeved. ad l. 1. num. 2. tit. 16. lib. 4.
nona Recopil. Petz. Anton. de Petz. in pract. de absolutio-
ne Principis potest. cap. 6. num. 15. Mosl. in emp. varij
part. 1. tit. 2. in pract. num. 186. cum segg. Cacciat. in
explicit. ad aliquas leges Recopil. cap. 9. n. 340. Mel-
chior. Phorbus Lufian. d. tit. 77. n. 7. cum segg. Scacc.
d. quest. 16. limit. 1. num. 120. vbi tamco limitat, nisi
à Principe fuisset remota quæcumque suspicio, quia
tunc censetur remouisse etiam non friuolam & ita
Iacob. Laur. d. cap. 2. n. 19. in genere. Sed M. 22.
sic prædictam conclusionem ampliat, etiam quod
Papa vñ fuisset verbis generalibus, & vniuersali-
bus, puta diceodo, tui & quæcumque appellatione
remota, nam & tunc non censetur voluisse remouere
nisi friuolam recusationem, non autem grauem,
& iustam, & n. 1. in fin. ampliat, licet causa com-
missa esset alicui Cardinali cum hac clausula, quia
etiam tunc posset vt suspectus recusati talis repe-
tetur ob manifestam inimicitiam, aliamve similem
causam.

Inferior à Principe non potest alicui iudici cau-
sam committere cum hac clausula, Recusatione re-
motâ vt per Franc. in cap. postremo, de appellat. num. 3.
ante fin. vers. hæc procedunt, vbi omnes scribentes
Sotaph. in not. de priuilegiis. arim. part. 1. vers. illud
autem certum est, & Scacc. d. quest. 16. limit. 1. n. 324.
cum segg. Anchar. Regium. quest. 43. num. 2. & 337. 2.
Iacob. Laur. d. c. 2. n. 1.

Iudici suspecto nunquam Princeps presumitur

clausula, vt aduertit Velleius in praxi, lib. 3. cap. 1. n. 8. &c. et illo testat Marched. d. p. 1. pag. 164. v. 10. in vlt. impressi.

61. In vna commutatione appositio, conuenit in omnibus aliis repetita. iuxta decis. Agid. j. i. Cassad. decis. 10. de rebus. Mart. de class. 14. num. 5. vbi nam e. cap. 2. decis. 11. num. 1. p. 1. l. i. rat. super dicta procedere, quando pars in cuius fauorem est appositio, illa vult, secus si illi renuntiet expresse. vel tacite non vult, quia tunc non obstat. Theod. de rub. sing. Rota 109. p. 2. q. 4. claus. 680. last. Glorba. decis. 41. n. 1. non fecit.

CLAVSVLA CXXXIII.

Renuntians omni legum auxilio.

1. Delictum reseruat de vi, & effectibus huius et insula agnati.
2. Exceptum sub iurisdictione in finem renuntians, ut renuntians consensit, operatur claus. Renuntians, &c.
3. Beneficium iudicis quodammodo iurisdictionis renuntians per clausulam Renuntians omni legum auxilio.
4. Velleius beneficium competentis mulieris tollit per clausulam Renuntians, &c. maxime quando aliquid se pro iure.
5. Velleius iudicium mulieris gaudere potest, etiam si ei renuntiet in iudicio.
6. Aduer. peragat in causa ob non solutorem canonis, conuenit per clausulam Renuntians, &c.
7. Excepio beneficium renuntians censetur per clausulam Renuntians, &c.
8. Beneficium quodammodo iurisdictionis non facit potestatem, sed renuntians per clausulam Renuntians, &c.
9. Renuntians censetur per clausulam Renuntians, &c. de officio l. pletique, & de in ius vocando & l. vlt. p. 5. lateat. C. de rei vlt. 10.
10. Emphyteuta, vel conditor, ut non possit priuare suum finem propter libellum, vel aliam finem causam, operatur claus. Renuntians, &c.
11. Mercedis remissio non fit propter causam superuenientem, quando credidit renuntians causam finem.
12. Renuntians causam non comprehendit nimis insulatum.
13. Invenitur beneficium censetur renuntians per clausulam Renuntians, &c.
14. Dispositum beneficium censetur renuntians per clausulam Renuntians, &c.
15. Beneficium non exceptum censetur renuntians per clausulam Renuntians, &c.
16. Beneficium non intercedens censetur renuntians per clausulam Renuntians, &c.
17. Dispositum si inquam C. de vocand. donat. non intercedens renuntians per clausulam Renuntians, &c.
18. Beneficium de l. si inquam, potest expressis renuntians.
19. Beneficium l. i. C. de reind. vend. non censetur renuntians per clausulam Renuntians, &c.

10. Renuntians etiam expressis non potest renuntians l. i. C. de reind. vend.
11. Causa iudicis non censetur soluta per clausulam Renuntians, &c.

DE vi, & effectibus huius clausule, vide l. 1. Vital. de Camban. in rell. claus. p. 216. cum multis seq. Mart. de class. p. 1. claus. 110. alius 116. in vlt. impressi. Bertraz. de clausulis claus. 40. p. 6. Alon. Ricc. in collat. decis. p. 5. dicit. 80. [nouissim. Theod. de Rub. sing. Rota 109. p. 2. q. 4. claus. 680. last. Glorba. decis. 41. n. 1. non fecit.]

Operatur hanc clausulam, vt censetur renuntians omnibus exceptionibus facendis in eorum renuntians iuxta Aret. l. 10. n. 1. Hippol. rub. de paraf. n. 11. Roman. consil. 1. vlt. n. 1. non renuntians, & alij citati a Mista de l. 1. n. 16. n. 11. Theod. de Rub. in collat. decis. p. 5. & sic exhibet beneficium specul. fauore introducto. Aret. consil. 104. num. 9. vlt. in p. 10. Curt. ion. consil. 13. num. 4. vlt. confirmat. Mart. ubi supra. n. 17. non soluitur beneficium com perat de iure communi, sed etiam de iure municipii Hippol. in rub. de p. 10. n. 1. Ruin. consil. 1. num. 11. dicit. Rod. consil. 1. num. 9. Rimin. ion. vlt. p. 187. num. 19. & seq. Mart. de l. 1. n. 18. Bertraz. de l. 1. n. 17.

Per hanc igitur clausulam tollitur beneficium Velleiani competentis mulieris, maxime quoad obligat per pro iure l. 1. Bart. num. 1. & Bald. num. 1. 10. vlt. in p. 10. & de vi, C. quodammodo mulier iudicis officio fuit potest. Socini in l. pletique. 7. vlt. num. 40. & in consil. 10. n. 1. num. 1. In quodam p. 10. n. 1. presunt. num. 11. plures per Mart. de l. 1. n. 16. num. 16. Bertraz. de l. 1. n. 1. [plures refert Theod. de Rub. de l. 1. n. 1. & alius etiam Velleiani prius legio mulierem gaudere posse, etiam si ei renuntiet in iudicio, tunc Court. in cap. quomodo. p. 1. 5. 3. num. 1. vlt. Gregor. l. 5. vlt. de reind. vend. l. 1. p. 1. 5. Anton. Gom. vlt. in p. 1. 1. num. 17. Card. Tsch. rem. l. 1. C. de l. 1. n. 1. num. 16. Gutier. de iur. consil. n. 1. cap. 10. num. 7. Gama Lufina. decis. 111. Fashind. l. 1. n. 1. cap. 19. Sord. consil. 167. num. 1. Valentin. Franc. in collat. de p. 10. cap. 1. num. 183. Anton. Hering eodem collat. cap. 7. num. 112. Causa iur. consil. n. 1. 15. n. 1. Bernard. Gierac. ad p. 10. Causa iur. consil. l. 1. n. 1. l. 1. n. 1. Molin. de l. 1. n. 1. l. 1. n. 1. 540. vlt. dicitur. Rebell. de oblig. l. 1. n. 1. p. 1. 16. q. 10. de fideiussoribus, n. 10. Vallet. Reginaldus p. 10. f. 1. n. 1. l. 1. n. 1. 10. vlt. in p. 10.

Item censetur renuntians per hanc clausulam purgationi moris incursae ob non solutionem canonis, vt per Cephal. consil. 1. num. 11. & l. 1. l. 1. n. 1. 10. vlt. p. 10. Roland. de iure don. q. 4. n. 1. num. 11. & consil. 1. num. 9. Par. decis. 165. num. 1. l. 1. n. 1. Cerdul. de iure empl. p. 10. de causis priuatis ob non solutionem canonis l. 1. n. 1. Mart. de l. 1. n. 1. 16. num. 4. Amic. de iure in p. 10. q. 18. num. 9. quicquid dicitur Affl. d. decis. 1. n. 1. & Card. Tsch. l. 1. n. 1. 1. 1. n. 1. 1. 1. Theod. de Rub. de l. 1. n. 1. 680. num. 4. quod censetur renuntians purgationi moris.]

Item per hanc clausulam censetur renuntians beneficium executionis, quia generalis renuntians amittitur iuxta gloss. vlt. p. 10. n. 1. & vlt. de acced. in auct. de p. 10. n. 1. p. 10. n. 1. Vital. de Camban. ubi supra. p. 10. Ba. Dinen. reg. 115. Hippol. in rell. de p. 10. n. 1. Anton. Gom. de p. 10. n. 1. vlt. p. 10. n. 1. Bertraz. de l. 1. n. 1. 680. n. 1. & claus. 1. n. 1. Thoming. Rota Lipsiensis. decis. 1. Gutier. d. p. 10.

- d.p. 1. cap. 18. n. 11. Matthias Coley, de process. execut. p. 1. cap. 10. n. 394. Caroc. de executione p. 1. q. 17. n. 50. Anton. Faber, in suo C. de fiduciis, diffin. 31. Mart. d. claus. 136. n. 10. Molin. d. tract. 1. disp. 545. vers. fidei assensu, Card. Mantle. de iur. & ambig. con. n. 1. lib. 16. tit. 1. §. 1. principia.
- Item censetur renuntiatio beneficio, ne quis conueniat nisi in quantum facere potest, Corn. consil. 128. n. 1. lib. 3. Gonzad. consil. 50. n. 20. & consil. 11. num. 19. Tiraq. d. num. 121. vers. fidei assensu, [Roland. de lucro doli, q. 42. n. 1. §. 1. & consil. 23. n. 10. lib. 1. Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 5.] Mart. d. claus. 136. num. 5. Rotadecif. 485. num. 1. & 2. part. 2. recent. Bertazol. d. gloss. 6. num. 4. vbi subdit, quod censetur renuntiatio omnibus exceptionibus in fauorem renuntiantis faciendis, & beneficio plenius, q. de iur. vocando, & vt quia capi non possit in domo ex beneficio l. unica, §. i. de iur. & iur. concessio mulieri, ne sibi dos perimatur, & dispositioni l. de hie, ff. de transact. in. [Guarba d. decif. 42. n. 12. vbi n. 14. subdit hanc claus. in executiua contractus positam principalem dispositionem non alterat.]
- Operatur etiam, vt conductor, vt emphyteuta non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam, Gonzad. consil. 37. n. 1. & consil. 54. n. 9. Cepol. cam. 48. Valafe. de iure emphy. q. 17. n. 19. Capue. decif. 37. num. 19. Roland. consil. 23. num. 8. Mart. d. claus. 136. num. 6.] plures per Theod. de Rub. d. claus. 80. n. 6.]
- Remissio mercedis non fit propter casum superuenientem, quando conductor renuntiavit casibus fortuitis, quibus non obstantibus se ad integram pensionis solutionem obligare poterat, ita Anton. Gom. com. 1. var. cap. 1. n. 19. Pinel. in lib. 1. C. de refind. vnd. p. 1. cap. 5. num. 16. vbi dicit, fat esse renuntiare generice omni legum auxilio, vel casibus fortuitis, nullum in specie exprimendo, Valafe. d. q. 17. n. 14. vers. 2. Mandel. consil. 1. n. 10. Gama, & ibi Flores decif. 252. Mench. v. s. f. q. 1. num. 1. cap. 54. n. 6. Guier. de iur. con. format. p. 1. cap. 24. n. 1. Menoch. de arbit. cas. 80. Molin. d. disp. 491. vers. 5. Azot. in iustit. moral. part. 1. lib. 6. cap. 8. Molin. in emptio iur. part. 1. tit. 10. quaest. 1. n. 19. Castill. quodammodo quaest. lib. 3. cap. 3. n. 18.
- Renuntiatio casuum non comprehendit nimis insolitum, Syluan. d. p. 60. in cip. Consideratio, n. 12. & consil. 6. n. 1. Pinel. d. cap. 3. n. 19. Ioseph. Ludou. tom. 3. comm. epin. tit. de iure emphy. concl. 1. p. 1. q. 1. m. 1. 467. Azueto l. 1. a. g. num. segg. 127. q. 1. lib. 9. num. 1. Recop. Ceual. comm. de iur. conu. quod. 97. a. 10. & q. 70. 2. n. 1. & 1. Caroc. de lucro p. 4. de casibus, quaest. 8. num. 6. Molin. disp. 495. vers. 1. ab omni, Card. Mant. de iur. & ambig. con. lib. 1. d. 1. n. 3. & 8. Castill. d. cap. 3. n. 10. cum segg.
- Item censetur renuntiatio inuentarij,
- Corn. consil. 11. n. 13. lib. 3. Gonzad. consil. 51. n. 9. & consil. 69. n. 10. in fo. Mart. d. claus. 136. n. 3. [Roland. consil. 13. n. 12. lib. 1. & de lucro doli, q. 42. n. 14. Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 7.]
- Item censetur renuntiatio beneficio diuisionis, Guidop. decif. 167. num. 1. Roland. d. p. 1. lib. 13. num. 16. lib. 1. Mart. d. claus. 136. num. 12. Bertazol. d. gloss. 6. n. 1. [Roland. d. q. 42. n. 19. Theod. de Rub. d. claus. 680. num. 13.]
- Item censetur renuntiatio exceptioni simulationis, Gonzad. consil. 69. n. 19. Roland. d. p. 1. lib. 13. n. 19. Mart. d. claus. 136. n. 140 [Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 15.]
- Item censetur renuntiatio beneficio non incarcerandi, l. i. thesauri, §. 1. d. 1. 108. n. 1. Rol. consil. 14. n. 18. Mart. d. claus. 136. n. 16. Bertazol. d. gloss. 6. n. 3.] Duen. August. Barbosa de Clausul.

reg. 11. in 2. limit. Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 17. vbi n. 9. & 10. dicit quod censetur renuntiatio beneficio cedendarum actionum, & pro utraque parte plures refert Doctores, & n. 10. quod per eam censetur renuntiatio cuiuslibet beneficio speciali fauore introducto.

Item censetur renuntiatio beneficio l. de hie, ff. de transact. ita vt valeat renuntiatio facta etiam uoxi uisus uerba testamenti, Rip. in si uagum. C. de reuoc. donat. q. 7. 2. n. 6. & ibi. Tiraq. in praes. n. 121. post. med. vers. & beneficio, & n. 145. Roland. de lucro doli, q. 42. n. 11. & consil. 23. n. 10. lib. 1. Theod. de Rub. d. claus. 680. num. 11.

Item vt censetur renuntiatio beneficio l. plerique de iur. vocando, Rip. d. q. 1. n. 6. & Tiraq. in d. praes. n. 121. post. uer. s. item, Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 11.

Item operatur vt censetur renuntiatio beneficio executionis, Tiraq. & Roland. eadem locis, Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 11. vbi n. 10. alr quod per hanc clausulam censetur renuntiatio lucro doli proocientis ex statuto non solum si beneficium competat de iure communi, sed etiam si ex iure municipalis, & n. 13. quod per hanc clausulam in donatione positam censetur renuntiatio infestationi.]

Non censetur tamen renuntiatio per hanc clausulam ad positioni, l. si uagum, C. de reuoc. donat. vt tradunt. Tiraq. ibi, in praes. n. 121. & seq. & Rip. q. 52. Parisiensis. 73. n. 50. & seq. lib. 1. Gabr. consil. 127. num. 30. 16. 1. Mart. d. claus. 136. num. 11. Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 17.] Expresse tamen illius beneficio poterit renuntiare, quae renuntiatio operatur solum, vt donatio in vita patris valida sit, & ne possit à filijs reuocari, nisi post mortem patris quatenus attingat ipsorum legitima, de quo vide Bern. reg. 133. ampliat. 4. Clar. §. donatio, quaest. 12. num. 4. Couart. in rubr. de testam. p. 1. §. 4. n. 3. Tiraq. in d. si uagum, ibi prius. n. 38. Gregor. d. 8. verbum ad personam, tit. 4. p. 1. tit. 5. Vital. de Camb. citato loco, pag. 445. Gabr. eadem, tit. de donat. concl. 1. n. 63. Ceual. comm. q. 104. Reuail. de oblig. iustitia, p. 2. lib. 18. q. 10. n. 2.

Nec censetur renuntiatio beneficio l. 2. C. de re. sciend. vend. Tiraq. in d. praes. n. 127. Alex. consil. 42. n. 5. lib. 1. Mart. d. claus. 136. n. 15. Bertazol. d. gloss. 6. n. 6. [Tiraq. in d. praes. n. 127. & in d. 1. 1. Cast. n. 9. vers. quoniam censatus, Pantaleo Cremon. n. 62. Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 11.] Illi enim ex expresse potest renuntiare, prout apud Lusitanos est dispositum in Ordinar. Regia, lib. 4. tit. 13. §. 9. de quo vide Gabr. eadem, lib. 3. tit. de empt. concl. 1. num. 51. cam. segg. Mozz. de contract. tit. quibus casibus amittitur emptio, à num. 10. Mascard. de probat. concl. 126. a. n. 31. Ceual. eadem. contra eadem, quaest. 511. Guier. praes. lib. 12. quaest. 140. Cald. Petreia in l. 5. eorum, vers. lesus, n. 2. Molin. d. claus. 136. n. 15. §. 1. 9. vers. in Lusitania, & Rebell. de oblig. iust. p. 1. lib. 9. §. 1. §. 1. 2. n. 9. vers. eorum, Salas de contract. de emphy. d. 1. 27. n. 14. [Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 11. vbi dicit verum quando doceptus ignorat valorem, secus si sciat, quia tunc censetur renuntialis.]

Nec etiam per hanc clausulam censetur sublata conditio indebiti, ex l. in §. fuerat, a. 77. l. si de al. tradit Mart. d. claus. 136. n. 10.

CLAVSVLA CXXXIV.

Repetita.

- 1 Repetita quando censetur clausula in secunda communi.

Vu

2 Quidam

1. *Qualitas unius clausula non censetur repetita in altera, quando singula sunt separata.*
2. *Diversitate plantarum, clausula posita in una substantione, non censetur repetita altera, quorum singula habent rationem separatam.*
3. *Clausula unius capituli non censetur repetita in altero, quando capitula habent suam specialem determinationem.*

Clausulae quando crescantur repetitæ in secunda commessione, vide MAYR. *de claus. p. 4. claus. 11.* Cezall. *commun. contra eam. q. 985.*

² Qualitas vnius clausulae non censetur repetita in altera, quando clausulae sunt separatae, Menoch. conf. 111. num. 11. & conf. 171. n. 11. & conf. 415. n. 5. Mart. d. p. 4. c. conf. 11. n. 5.

³ Stante diuersitate, clausula posita in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singulae habent orationem leparatam, Menoch. *de off.* c. 24. n. 71. *Marr. de claus.* 2. §. 1.

4 Clavula huius capituli non censetur repetita in alio, quando capitula habent suas species determinationes. de clavula, tunc enim q. res posita est in vno capitulo, non refertur ad alia, Boet. d. c. f. 146. mm. 3. Guzad. c. f. 3. mm. 30. Socin. un. c. f. 38. n. 12. Mench. 449. f. 10. mm. 10. & seq. & conf. f. 57. n. 43. Mart. d. 160. f. 266.

CLAVSVLA CXXXV.

Reservato beneplacito.

1 *Clausula*, Reservato beoepaclia, posita in tem-
pla agrammatis vel prohibita alienare, aptatur
quod non incurrentur pena, nec perficiantur con-
dicio sine tali beoepaclia.

1. *Tr. di tunc rei altera solida, consuetudo recessum à professione f. d. cum consuetudo, Reservato beneplacito, nisi addatur, non aliis, aliter, nec alio modo.*

3) *Clausula*, Reservato visofusū, &c. ubi patitur,
essendatur.

4 *Clauſula*, Reſeruat iure partibus, non diſponit, nec confert unum aliquod, ſed praeruat, quod habet.

[illegible]

Limita, nisi esset facta traditio rei alienate, quia tunc effectus eorum non ab ipsa profectione, quando solum fuit dictum, *salvo*, & *refracto* beneficiis domini, vel ipsius domini, nisi post Clarum & simpliciter, quod, *si dominus, vestrum quare, in hoc sciendo, quod, si in sum vestrum quare, conchodit Card. Tufch. de curia §. 1. n. 3. ubi nota, et id ipsum sublimitat, quando dictum esset, *salvo* & *refracto* beneficiis, quod tunc dominus, & non alius, refertur, unde alio modo, nam tunc edam esset sequuta traditio auctori, alienanti.*

de non tradens minimè caderet in pernam, nisi esset
sequuta alienatio, & traditio personæ potentiori,
à qua difficilis esset recuperatio, quia isto casu
quomodo adducit illa verba, *Non aliter*, &c. nihilomi-
nus caderet.

De clausula, *Reservare usum fructum domus, & facultate disponendi prohibere suo*, vide Ioan. Baptistam Collam in tract. de consensu et claus. 46. quæ etiam reperitur impressa inter clausulas Martæ, part. 1. c. 10. f. 149. in ed. Amstel.

Claufula, *Reformatum iure partibus*, sine alia specificatione, cum sit generaliter non disponit, neque con-
doctet ius aliquod, sed fit partes habent ius, de quo
docere tenemur, illud est preferendum, ita post
Alexand. com. 195. incip. *Prescriptio*, v. g. *verf. nec obstat.*
praecl. lib. 6. tr. 8. tradit Card. Tofch. praecl. conf. 109. l. 1.
luz. C. cond. 134. c. 11.

CLAVSVLA CXXXVI.

Referuans dominium.

1 *Conversum à Principe cum clausula reservationis da-*
monis, non refertur ad contenta, sine expressa in
gratia, sed ad extrinsecum praedictum.

2. *Reservatum universali domini, & superiorum, semper censetur inesse in quacunque concessione.*

Quando aliquid conceditur à Principe cum
clausula reservationis domini, hæc clausula
non refertur ad contenta, siue expressa in gratia, sed
ad exteriorem præsudicium, ita Rota decis. 188. r.
part. 1. decis. 1. Coen. super reg. Cancell. de non re. l. ad iura
quærit, q. 1. r. r. q. 1. r. r. Mart. de clas. p. 2. clas. 65.
part. 1.

Reservatio universalis Domini, & superfluitatis, semper censetur inesse in quacunque concessione, ut tradunt *Oldrad. conf. 1. § 9. num. 6. & num. 19. Roland. conf. 1. n. 1. in fin. vol. 4. & conf. 10. n. 19. vers. familiar. & n. 6. 3. etiam vers. familiar. vol. 3. Mart. de iust. 61. n. 1.*

CLAVSVLA CXXXVII.

- Reservans omne ius . & c.

Religionem habet clausula, Reseruans omne ius.
 &c. ad alia que competere possunt.

2. *Claytonia*, *Reverend* *Online* *via*, *etc.* *non ampliat*
sed conferat.

3 *Infuseta, & mandita non comprehendit clausula, Re-*
seruans omne lus, &c.

4. *Dematio*, seu *caſſie* non *innat*, niſi *conſuet* de *hore*
aliarum.

§ *Reservans ante omnia, debet docere de iure suo.*

SVB hac etofula non continetur id quod in feri
ptura expressum est; ad alia igitur quae compete
re possunt, relationem habet, ut per Barbut. *confil.*
2.6. vol. 1. Signosol. 1. conf. 75. col. 3. vers. vltimo ad decim
um principale, Mart. d. l. ans. p. 1. ans. 139. alia 135
in vltimo vers.

Non ampliat, sed cooperat, ut per Stephan Gr
tiap. *Marchia disti.* 60. n. 30. vbl. n. 60 subdit, qui
habet conditionem, si de iure emperat. & n. 61. n.
nihil nocere, si fuit erronea, & p. 3. f. resoluit ope
quod fuit falsa omnia iura.

Infolite.

1 Insolita, & inaudita non comprehendit Boë-
dec. l. 244. n. 11. *vers. quod facit*, Schradd. de feud. p. 6. c. 3.
n. 18. Mart. d. l. 2. §. 2. n. 2.
2 Cum non sit inconueniens, vt nihil faciendi sit
referatur, vbi ius referatur non comperit, post-
quam habet inaudita conditionem, si competat
ius referant, Ctauet. conf. 127. ad fin. & conf. 144.
num. 19. Mart. conf. 471. num. 14. quemadmodum nec
inuit donatio, nec cessio, nisi consistat de iure actoris
Alexand. conf. 16. v. 7. Nat. conf. 38. v. 1. Honded.
conf. 38. n. 56. v. 1. Idcirco ante omnia referans de-
bet docere de iure suo, aliis perperam diffugit ad
referantionem, cuius precipuum est nihil de nouo
dare, nec ampliare, sed potius conferuare, si quod
est, tamen adus effect iuratus, Ctauet. d. conf. 144. n. 16.
Aldobr. conf. 110. n. 13. & 44.

CLAVSVLA CXXXVIII.

Salua gradus prerogatiua, &c.

- 1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
- 2 *Nepos ut excludatur a patre, operatur clausula Salua gradus prerogatiua, &c. inter plures adinuicem iustitias & vocatos.*
- 3 *Clau. Salua gradus prerogatiua, &c. agnatarum, si referat proximiores vocauerit.*
- 4 *Filius ne patrem representet, vel in eius locum succedat, operatur clausula Salua gradus prerogatiua, &c.*
- 5 *Clau. Salua gradus prerogatiua, &c. in testamento apposta, intelligitur de eadem linea ac stirpe, & inter descendentes ab ea, non autem de alia.*
- 6 *Clau. Salua gradus prerogatiua, &c. operatur quod non omnes vocati colligunt admittantur, sed proximiores in gradu.*
- 7 *Clau. Salua gradus prerogatiua, &c. referri debet ad eos vocatos, quibus proximie reperiuntur apposta.*
- 8 *Clau. Salua gradus prerogatiua, &c. & alia, In stirpe, se iunim non comparantur, ac simul stare non possunt.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. de claus. p. 1. claus. 131. aliis 147. in ult. impress. & p. 3. claus. 74. latè Tibert. Decian. conf. 10. n. 65. & segg. lib. 3. Aloyf. Ricc. in collect. decif. collect. 1196. Honded. conf. 60. num. 78. cum segg. tom. 1. Card. pruit. conc. tom. 1. dñi. C. conc. 335. Theod. de Rubéis in sing. Rotarum. 2. p. 4. cl. 68. latè Robles de Salzedo de represent. lib. 3. c. 10. n. 1. cum segg.]

1 Hæc clausula inter plures ad inuicem institutos & vocatos, operatur quod nepos excludatur a patre, quia licet sint pares in successione de iure communi, tamen frater habet prerogatiuam gradus, vt sit proximior fratri, quam nepos, & ideo stante hæc clausula: non intrat in gradum patris, vt per Dec. conf. 1. col. pen. & conf. 408. col. fin. *vers. etiam conclusio*, Passif. conf. 40. num. 25. & seg. lib. 2. & conf. 30. num. 55. & conf. 37. num. 69. lib. 1. Curt. iun. conf. 154. c. 3. in fin. *vers. etiam mouet*, Ctauet. conf. 67. c. 2. *vers. etiam inuenitur*, Gozad. dñs. 4. c. penult. *vers. per trator*, Gram. de iur. l. 1. n. 1. & 5. Honded. conf. 60. n. 79. tom. 1. Card. Tusch. l. it. C. conc. 335. Menochi. conf. 10. num. 64. & conf. 357. num. 10. Gabr. comen. de iur. fidicium. c. 11. c. 3. num. 5. Clar. in §. fidicium. q. 11. n. 1. Card. Mantie. de couit. ultim. vol. lib. 8. tit. 9. August. Barbosa de Clausul.

num. 9. Molin. de primog. lib. 3. cap. 8. numer. 16. Mart. d. l. claus. 74. num. 1. vbi num. 2. subdit, hoc procedere licet in feudis permittatur subingresso filij in domum patris, & num. 3. post Menoch. d. conf. 357. num. 3. & conf. 66. cum. 7. ac Decian. resp. 5. num. 29. 1. *vers. 1.* & alios, addit, quod huius clausulae acquiritur si testator proximiores vocauerit, quoniam patruius tanquam magis proximus excludit nepotem per subingresso. *num. 9.*

Vnde operatur, ne filius patrem representet, vel 4 in eius locum succedat, Sured. conf. 407. num. 56. ac proinde tollit representationem, Stephan. Grat. d. sept. forens. cap. 806. num. 19. & excludit representationem in maioribus, ex adductis per Valas. de iure amphy. q. 8. n. 17.

In testamento apposta, intelligitur de eadem linea, ac stirpe, & inter descendentes ab ea, non autem de alia, vt in eadem stirpe ac linea admittatur successio seruato iusti ordine, & gradus prerogatiua non autem omnes simul eodem tempore succedant, sed de linea in lineam, iuxta Cephal. conf. 89. n. 30. v. 4. ac proinde operatur, quod non omnes 6 vocati colligunt admittantur, sed proximiores in gradum, Brunor. à Sole in locis. comm. verb. Clausula 35. in fine.

Hæc clausula debet referri ad eos vocatos, quibus 7 proximie reperiuntur apposta, iuxta notata in cap. iura dilecti, de donat. & per Boëdec. l. 146. n. 4. & per Rot. in Bou. de Cap. iur. 16. Ianuarij 1615. impedita per Farinac. dec. 617. n. 9. p. 1. et.

Illud etiam aduertere oportet, quod hæc clau- 8 sola, & alia, in stirpe, se inuicem non comparantur, ac simul stare non possunt, Mart. d. l. 43. n. 16. Brunor. à Sole d. verb. cl. 45.

CLAVSVLA CXXXIX.

Saluo, &c.

- 1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
- 2 *Modificatiua, & limitatiua est clausula, Saluo, &c.*
- 3 *Clausula, Saluo, &c. nihil tribuit, sed solum præferunt.*
- 4 *Præferuntia iuris alieni est clausula, Saluo, &c. non autem condicionalis.*
- 5 *Ius quod quis habet in re iure illam clausula. Saluo, &c. non verò de nouo præstat.*
- 6 *Modificatiua & restrictiua contractus est clausula, Saluo, &c. in tantum, vt non censetur aliter contractum.*
- 7 *Agnationum iura in re iure clausula, Saluo, &c.*
- 8 *In inuestitura subintelligitur clausula, Saluo, &c. etiam si non exprimitur.*
- 9 *Clau. Saluo, &c. non intelligitur res illa superius concessam.*
- 10 *Domini ius in re iure de emiliens, operatur clausula, Saluo, &c.*
- 11 *Iudicium idem contrahi iuris clausula. Saluo, &c.*
- 12 *Concessum aliquid videtur in dubio cum clausula, Saluo, &c.*
- 13 *Præiudicium non censetur illi quibus ius fuit reseruat per clausula, Saluo, &c.*
- 14 *Præiudicium quod modificatur ad veritatem, pro eo qd veritas importat clausula, Saluo veritate.*
- 15 *Ius non præferunt clausula, Saluo iure meo, dominus*

CLAUSULA CXL.

Saluo consensu domini.

1. *Conditionalem actum redditus clausula*, Saluo consensu Domini.
2. *Consensus inter contrahentes perfectus est etiam si sine clausula*, Saluo consensu Domini.
3. *Clausula*, Saluo consensu domini, operatur, ut precedens dispositio restringatur ad eum solum casum, de quo actum est.
4. *Emphyteusiam alienantem non excusat à caducitate clausula*, Saluo consensu domini.

Hæc clausula licet reddat actum conditionalem, ex adductis per Menoch. *consil.* 38. n. 22. & 26. & per Surd. *consil.* 48. n. 9. & Amic. de iure *emphyt.* q. 1. n. 8. in fin. Aloyf. Ricc. in *praxi aures.* *resol.* 37. n. 1. non efficit tamen, quin contractus interim sit perfectus inter contrahentes, ita ut quoad eos non sit locus penitentie, l. necessario 8. §. si ita resisset de periculo, & commodo rei venditis, cum allegatis per Titacq. de *reualt.* tit. 1. §. 1. gloss. 2. n. 37. Rol. *consil.* 37. n. 8. & seq. lib. 3. Gallet. in *mar. c. d. n. m. consensu*, verb. *clausula*, pag. 19. Rol. apud Pacific. post *tratt. de Salu. interdict.* dec. 87. n. 13. & fuit dictum in Romana *causa* 17. Martij 1600. coram Iusto.

Eius verba sunt limitativa, & restrictiva, ac proinde operantur, ut precedens dispositio restringatur ad eum solum casum, de quo actum est, Alber. in *fine distictionum*, verb. *Saluo*, Menoch. *d. consil.* 8. n. 29. Amic. *d. q. 1. n. 13.* [Theodos. de rub. d. *claus.* 694. n. 8.]

Non excusat à caducitate emphyteusiam alienantem, ut per Titacq. de *reualt.* tit. 1. §. 1. gloss. 2. n. 32. Rol. *consil.* 31. n. 28. lib. 2. Clar. §. *emphyteusis*, q. 13. n. 5. *versum* quare, & §. *fundum*, *quæst.* 31. n. 5. *versum* quare, Aloyf. Ricc. in *cellest. decis.* part. 1. *cellest.* 60. Mart. d. p. 1. *claus.* 1. §. 1. n. 5. Card. Tulch. *tom. 1. lib. 2. conclus.* 3. 10. n. 4. Quid autem si adiungatur clausula, *Non aliter, aliter, nec alio modo* vide *claus.* 81. [Theod. de rub. d. *claus.* 694. n. 1. ubi quoddam ista clausula secuta traditione non excusat alienantem à caducitate.]

CLAUSULA CXLI.

Saluo quod, &c.

1. *Limitationem, & exceptionem denotat, & importat clausula*, Saluo quod, &c.
2. *Adversariam importat clausula*, Saluo quod, &c.
3. *Clausula*, Saluo iure quarumcumque personarum, &c. subintelligitur, licet inuestitura alicuius fundi emphyteusici non sit expressa.
4. *Clausula*, Saluo iure fideicommissi, quid importet remissum.

Denotat, & importat hæc clausula limitationem, & exceptionem, ut per Signorol. *consil.* 75. n. 8. *versum* *Adversariam*, Anchar. *consil.* 17. n. 5. & 6. *versum* *d. d. ad hoc*, & fuit dictum in *Præbenæ fideicommissi*, 3. Aprilis 1609. coram Reuerendissimo Domino meo Cæsarine Decano, & importat adversarium, quia non vult quod dispositio loquens in vno casu, habeat locum in alio; ita Alexand. *consil.* 99. incip. *Super Arg. Barbara de Claus.*

primo. n. m. §. in fin. lib. 7. vbi n. 9. subdit, quod propterea importat repetitionem precedentium, quia do natura aduersariatus est, ut retineat eandem qualitatem facti precedentis, refert Card. Tulch. *præll. consil.* tom. 2. lib. 2. *consil.* 168. n. 1.

Clausula, *Saluo iure quarumcumque personarum, &c.* 3 subintelligitur, licet in inuestitura alicuius fundi emphyteusici non sit expressa, Bart. in l. *dotalem, ff. de testam. nullis.* Decian. *consil.* 13. n. 126. vol. 1. vbi n. 127. limitat hoc non procedere, quando apparet, inuestituram factam esse ad derogationem iuris ietij, refert Ioan. Bapt. Colla *d. clausulæ canonice. claus.* 120.

Clausula, *Saluo iure fideicommissi*, quid importet? 4 vide Martaz. in *opere fideicommissi* q. 49. ad fin. quem tescit Cenc. post *præll. & canonice. quæst.* sing. 100. n. 2. in fine.

CLAUSULA CXLII.

Saluo iure addendi, &c.

1. *Superflua videtur clausula*, Saluo iure addendi, &c. inserta in libello.
2. *Facultas corporis de extinguendo per litis contestationem, & libellum usque ad litis contestationem emendari potest.*
3. *Libellum ut non se adstringat ad superflua probanda, operatur clausula*, Saluo iure addendi, &c.

Hæc clausula nihil operatur, & idem inserta in libello videtur superflua, iuxta tradita per Ias. in §. *omnium* 2. n. 157. *Inst.* 1. de *ali.* & per Bart. in di. 3. n. 30. C. de *eden. & in l. Nescimus* 2. n. 2. *ff. de negotiis gestis*, quia à lege taxatum est tempus vsque ad quod videlicet litis contestationem, licet addere, vel mutare iura Celi. Vgoni. in *tratt. clausulæ* pag. 404. c. 2. post licet verò contestationem non licet, ut volunt BDe per *textum in l. aditæ*, C. de *edendo*, *Malcard de probat.* *consil.* 347. n. 18. Stephan. Gualian. *discept. forens.* 1. lib. 5. c. 2. & 58. Bernard. Muscatell. in *praxi aures. Causis Regni Neapolitani*, p. 1. gloss. *peritum*, n. 50. Camill. Borellian. *summa omnium decis.* 49. de *libelle*, n. 95. *cont.* seqq. D. Barbo. *sa l. non potest videtur* 28. *ff. de iudi.* Et ita extinguitur facultas corrigendi per litis contestationem, sed solum vsque ad litis contestationem potest corrigi, & emendari libellus, Fulgos. *consil.* 118. incip. *In quæstione in princip. vers. sunt dicitur*, Card. Tulch. *præll. consil.* tom. 1. lib. 2. *consil.* 357. n. 6. vbi n. 7. post Curt. *lun. consil.* 163. n. 4. subdit, quod ubi vigore huius clausulæ fieret mutatio, debent rescindi expensæ, aliis nouis processibus expresso iure nullus, quia exceptio rescindendarum expensarum impedit litis ingressum.

Operatur quod libellans non se adstringit ad superflua probanda, ut post Bald. *consil.* 30. 1. incip. *Præmissa*, lib. 1. tradit Card. Tulch. *tom. 1. lib. 2. consil.* 357. n. 5. [Theod. de Rub. in *sing. Resa tom. 2. p. 4. el. 699.* vbi de vi & effectibus huius clausulæ. Apposita in inventario quid operetur, vide Durao. *Resa dec.* 337. n. 6. 3. & *decis.* 387. n. 3. & 7.]

CLAUSULA CXLIII.

Saluo iure impertinentium, &c.

1. *Articuli impertinentes et non constantes admissi, vbi operatur*

1. Mentem testatoris declarat. Sequens, & regulariter procedentem dispositionem.
3. Clausula, Sequens, non refertur ad iam specificatam.

Regulariter clausula, Sequens, refertur, & trahitur ad omnia præcedentia, sicut, & ibi Bart. ff. de reb. dubis, cap. secundum requirunt 41. de appell. Aut. Gabr. lib. 6. comm. 12. de claus. conc. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cane. gloss. 3. num. 30. Aloys. Ricc. in praxi aucta, in 9. n. 1. Rot. apud Cene. post. trah. de Conf. decis. 51. n. 4.

2. Declarat mentem testatoris, & regulariter procedentem dispositionem, Socin. sen. conf. 49. num. 2. vers. aut dicimus, & num. 5. vers. ad propositum, lib. 1. Dec. conf. 127. num. 6. Tiber. Decian. conf. 33. num. 49. lib. 3. & fuit dictum in Præbenenda fideicommissi 27. Januarij 1606. coram Reuerendissimo Domino meo Cocleus Decano, impressa per Farinac. decis. 105. n. 4. p. 1. vers.

3. Refertur etiam ad præcedentia, quando non est diuersa ratio, vel legum correctio non iudicatur, ita Auendan. in l. 6. Tauri. gl. 1. n. 3.

4. Non refertur tamen ad iam specificatam, ex Menoch. conf. 115. num. 4. nec refertur ad illa, ex quorum relatione sequeretur correctio, ex eodem Menoch. d. conf. 115. n. 39.

CLAUSULA CXLVI.

Si consliterit.

1. Conditionalem commissionem facit claus. Si consliterit, & importat necessario causa cognitionem.
2. Tempus futurum, præteritum, & præsens, importat claus. Si consliterit.
3. Consilare quando dicatur, & emittit.

Hæc clausula ordinarij poni solet in rescriptis provisionalibus, & facit commissionem conditionalem, & importat necessario causa cognitionem; nam prius debet præcedere indagatio, & cognitio iudicialia cum citationibus partium, & prouiso aliter facta redderetur nulla ex defectu iurisdictionis, ad notata in Clem. 1. de concess. preben. & ad Clem. Index. de off. deleg. unde differt à clausula, Si se esset, Si tu esset, Si est idem, aut legitima causa; in quibus sufficit in facto ita rem esse, quamvis non præcesserit cognitio, & pronuntiatio super eos ita Paril. conf. 45. num. 7. lib. 4. Lap. alleg. 6. incip. Ipsi literis, n. 2. vers. secum fuisset, Cels. Vgo. in trah. claus. pag. 48. Bald. conf. 408. incip. Colligamus, n. 6. vers. quia clausula lib. 1. Causalc. decis. 2. n. 6. p. 1. Rota decis. 2. de rescript. in antiq. & decis. 15. de del. & contum. Mart. de claus. p. 1. claus. 1. 31. num. 4. & seq. alijs 157. in vlt. impress. Card. Tusch. prædic. consens. com. 2. l. 1. C. consil. 781. n. 2. Vital. de Camb. in simili trah. pag. 21. Mar. Anton. var. rescript. lib. 1. rescript. 58. num. 2. 4. & 5. Sanchez de Matr. lib. 3. disp. 32. num. 26. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 3. num. 16. Seraph. decis. 602. n. 1. Monet. de commut. vltim. vol. 1. 7. num. 119. optime Perez var. lib. 1. tit. de iurisd. Ordin. & delegat. 2. 16. Cardin. Tusch. prædic. consens. com. 2. l. 1. C. consil. 368. num. 1. vbi n. 2. post Anchaz. in 197. incip. Efficiendum, n. 10. subdit hoc non habere locum, quando datur executori principaliter, quia in his, quos possunt alios exequi de iure sine citatione, ut puta si agatur de executione super vacanti, clausula ista

non operatur, ut teneatur citare, nisi in rescripto executoris non esset hæc clausula, quis tunc partes ludicis assumeret, & importaret causæ cognitionem, quia verba secundum subiectam materiam sunt intelligenda.

Hæc clausula importat tempus futurum, & etiam præteritum, & præsens, & ideo si consulator consuleret aliquid faciendum cum clausula, Si tale consliterit, si illud constabat tempore consilij, verificatur conditio. Bald. conf. 265. incip. Verba laudi, num. 3. vers. deinde Index, lib. 1. Cardin. Tusch. d. conc. 781. num. 4. Rota tamen tenet illam non esse de futuro; sed de præterito, apud Setaph. decis. 1044. num. 3. [Hæc clausula requirit veras, & perfectas probationes. Cels. de Grassis decis. 2. num. 3. de rescript. Theodol. de Rubens in sing. Rota rem. 2. p. 4. claus. 734. n. 2. vbi dicit verum quando est posita sub certa conditione, secus si per viam monitionis. Idem Theodol. de Rubens d. p. 4. claus. 89. §. 1. vbi quod hæc clausula posita in gratia Si neuri, non importat conditionem de futuro, sed de præterito. Et in claus. 90. §. 1. & 2. post Seraphin. decis. 601. num. 2. subdit quod claus. Si ibi legitime consliterit, importat partis citationem, & denotat requiri plenas & veras probationes.]

Consilare autem quando dicatur, vide Lapi. d. alleg. 6. num. 3. Mascard. de probat. con. 71. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cane. §. 7. prout num. 23. & dicta per me de diction. dist. 66.

CLAUSULA CLXVII.

Si assensus quorum interest, accesserit

1. Consensum in ipso actu non requirit claus. Si assensus quorum interest, accesserit; sed sufficit illam superuenire ex intervallo.
2. Capituli Ecclesie Cathedralis consensus in vnione per Episcopum faciendâ, satis est si postea accedat.
3. Rectoris consensus in dismembratione fructuum Ecclesie, pro illius validitate sufficit quandoque superuenire, sed contrarium in Rota fuit resolutum, ut n. 4.

Non requirit hæc clausula consensum in ipso actu, sed sufficit illum superuenire ex intervallo, & etiam tacitum; ita Rebuff. in compend. alieni n. 15. circa med. cum alijs allegatis in Caneb. fructuum 10. Febr. 1586. coram Gipro.

Vnde consensus Capituli Ecclesie Cathedralis in vnione per Episcopum faciendâ, satis est si postea accedat, argum. cap. cum nos, & cap. cura, de reparat. tradunt Boet. decis. 145. num. 3. & 4. Rebuff. ad reg. 27. Cane. gloss. 11. num. 10. & 21. Hoid. de incompatib. benef. p. 2. cap. 3. num. 6. quos refert, & sequitur Sanchez in præcep. Decalog. con. 2. lib. 7. c. 29. n. 165.

Sic etiam in dismembratione fructuum Ecclesie, sufficit pro illius validitate consensus. Rectoris quandoque superuenire, tenent Mohed. decis. 60. alijs 5. sub n. 1. de renan. Verall. decis. 216. num. 6. p. 1. Put. decis. 363. alijs 558. in correctio, lib. 2. & fuit resolutum in d. Caneb. fructuum coram Gipro.

Verum cum consensus Rectoris in hoc casu non tantum pro eius interesse, quantum pro formi iuductus sit, ad rigorem iuris obseruandum in forum publicum, ne Ecclesie depauperetur, ideo illam

illum requiri in ipso actu, fuit resolutum in Tolosa
a parochialibus de Alaud. 1. Febr. 1601. et in Cordo-
ba, impetrata per Nicolaum Gare. de benef. p. 1. cap. 3.
num. 8.

CLAVSVLA CXLVIII. •

Sicut accepimus.

Hec circula posita in gratia Alatri propriè non eget iustificacione, sicut videtur in gratia ad partem inflationem, vt per Gundop. de off. 16. Achil. de off. 10. num. 1. & 3. de preben. et fuit solutum tanta Mail. Alatriensis 21. February 1800. coram Litta impellens per Marchet. de consens. par. 2. pag. 57. in ult. impress. et in B-anth. p-schultei de Mercoria 12. January 1806. coram Ioselin-petrato per eundem Marchet. de consens. p. 1. §. 2. §. 491. num. 3. et in Alt. penultim. 11. Alatri 1811. coram Rencardisio Dominus nro Cte non Dilecto, impressa per Fatinate. deff. 616. num. 1. p. 1. rec. Put. deff. 100. lib. 3. c. 1. c. 1. de schiph. deff. 165. et decess. 71. Alatri deff. 1427. num. 1. p. 1. dixer. Matt. de Ruben in sing. loc. 1. quædam vlt. impress. Theodosei Alatriensis in sing. Rot. num. 2. p. 4. claus. 737. num. 1. vbi num. 2. quod ostendit narratio à Papa elici ad patrem supplicationem, et 1. post Put. deff. 100. lib. 1. dicit quod admittit probatissime in contrarium.

CLAVSVLA CXLIX.

Si, & in quantum, &c.

- 1 *Dolores ferreus de vi & effluuiis huius clausula agere.*
- 2 *Admissio vtrum, praestantior, seu appellatio, seu clausula, Si, & in quantum, &c. operatur, vel admissio cum illa, reuera confusio de lure vtriusque admittenda.*
- 3 *Admissionem imperat clausula, Si, & in quantum, &c. quatenus de iure sit locus admissioni, & relictum, quatenus de lure non sit admittenda.*
- 4 *Admissum nullatenus intelligitur, quod in effluuiis non debuit admitti.*
- 5 *Praestatio admissio cum clausula, Si, & in quantum, &c. censetur admissio, si de lure admitti debeat, & consequit in quasi praestatio praestandi.*
- 6 *Clausula, Si, & in quantum, &c. ubi potest in esse, suspendi a futuro eveni.*
- 7 *Conditionalem dispositionem reddit clausula, Si, & in quantum, &c.*
- 8 *Appellatio in clausula operatur clausula, Si, & in quantum, &c. quod si illa est ratiocinabilis, censetur admissio sine vtriusuabili.*
- 9 *Appellatio quando interpretatur a sententia diffinitiva, iudex admittens, Si, & in quantum, &c. dicitur et determinari, & admissio.*
- 10 *Appellatio fit fortis & appellatio, Si, & in quantum, &c. admissio, si non dicitur iudex de apostolice recedere.*

3. *Admissio variis, praestatiōis, seu appellatiōis, cum clausi* Si, &c. in quantum, &c. *operatur, ut admissa cum illa, reuera consueatur si de iure non erent admitenda.*

- Admissionem imperat clausula, Si, & in qua-
tuo, &c. quatenus de iure sit locus admissio-
nis, & reuersionem, quatenus de Iure non sit admis-
tenda.

- 4 *Admissum nullatenus intelligitur, quod in effectum non debuit admitti.*

- 5 *Præsentatio admissa cum clausula, Si, & in quan-*
tum, &c. censetur admissa, si de iure admitti
debeat, & consistunt in quasi possessione præsen-
tandi.

- 6 *Clasf. Si, & in quantum, &c. ubi ponit in esse, si a
pendet à futuro evento.*

- 7 *Conditionalem diffinitionem reddit claus. Si, & in quantum, &c.*

- 8 Appellationis in causa operatur clausula, Si, & fin
quantum, &c. quod si illa est rationalis, con
secutur admississem si irrationabilis.

- 9 Appellatio quando interponitur à sententia diffinitiva, Index ad ostendenda, Si, & in quantum, &c. dicitur et detulisse, & admississe.

- 10 Appellatum si fuerit, & appellatus, Si, & in quantum, &c. admissa, tunc non dicitur Iudex de appellatis respondere.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Felin.
ruep.cum coningat.univ.31. de ass. de leg. Mas-
tard. de probat.com.119. Benintend. decis.1.Mart.de
cl.aus.part.1. claus.363. in vlt. impress. Menoch. ens.
2. tit.160. cum seqq. Vital. de Camb. in vlt. claus.

pag. 4. col. 2. C. cl. Vgon. in fronsi tra d. pag. 166. Card.
Tulch. rom. 1. liv. C. 2. conc. 361. a rom. 1. Campan. in
divers. tra Can. rub. 11. & 13. a n. 401. Theod. de
Rub. in Soc. Rom. rom. 1. p. 4. col. 91. & 741.

Admissio iurium, profectionis, seu appellationis cum hac clausula, operatus, ut admissum cum illo, reiecta censeantur; si de iure non erant admittenda, Honded. *caus. 11. num. 19. tom. 1. Rota dec. 687. num. 1. p. 1. dinars. & fuit dictum in Florentina Interf. putatoria 11. February 1604. coram Cardinale Lancellotto.*

Importatū rō admissionem, quatenus de Jure
 fit locus admissiōis; & reicteionem, quatenus de
 Jure non fit admissenda. Romanus cōf. 301. *non.*
de leg. Socia lūm cōf. 19. non. 14 & 1. lib. 1. Mar.
de class. 1. class. 13. ubi. imp. ff. Marant. de
ind. greg. 5. appellatō. non. iur. Menoch. cōf. 174.
non. 11. Honded. cōf. 211. non. 1. tom. 1. Scraph.
cōf. 68. non. 2 Et idco Bar. in Lumb. ff. de iur. 2.
de decet. ab imola f. non. quod refect. & sequi.
Joan. de Brach. in l. ind. & pōt. non. in p. de
ind. tenet quod res hanc claudum nullatenus in-
teligatur admissio. quod in cōf. non debuit
admitti. sequuntur Socin. cōf. 48. non. 61. Syd.
Rub. cōf. 73. non. 7 & ff. Catal. in tr. Syndi-
catus. non. 73 & ff. [Throd. de Rubis d. cl. 748.
part. 1.

Præsentatio admissa cum hac clausula, censetur
admissa, si de iure admitti debuit, & constituta in quasi
possessione præsentandi. *Rot. decis. 667. n. 1. p. 1. de
nec. Scaph. decis. 499. n. 1. Greg. decis. 417. n. 1. & fuit
dictum in Florentina pata. halsia seu Iurispactum n. 28.
An. 1480. caput infra.*

Item has clausula nihil ponit in esse, sed pendet a futuro euentu, Aloys. Rice. in *praxi rerum fori*.
Erethefides. §. 17. num. 1. alias ref. 413. num. 1. Casso-
cio. decij. §. 1. num. 31. & decij. §. 16. & num. 20.
p. 1. & decij. §. 2. num. 9. p. 1. Vitiu. in *praxi iur. fori*.
part. 2. lib. 9. cap. 1. num. 3. in impress. Mart. de clausu-
lari. part. 1. cap. 16. §. 1. num. 1. in ult. impress. Vitiu.
num. 3. subdit, quod hic differentia, si dicatur, Si, &
in quantum de fore debet, vel si dicatur, Si, & in quan-
tum de fore potest. [Theodori de Rubicis d. cl. 74. §.
num. 8.]

Vnde inferitur, hanc clausulam conditionalem dispositionem reddere, ex adductis per Alexand. confil. 127. num. 1. vel. 7. confil. 101. num. 1. Cacherau decis. 3. num. 9. & sequen. Vital. de Camban. citatu loco, num. 1. Aluy. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 399 in fine.

In causa appellationis operatur, quod si illa et
rationabilis, censetur admittenda, secus si irrationabi-
lis, Felin. in cap. cum contingat, num. 11. de off. delegat.
Ruin. conf. 6. n. 27. vol. 9. Socin. lib. conf. 18. n. 16
vol. 1. Marant. de ord. iud. p. 6. n. 2. ad principalem, n. 200
Mart. d. c. 163. n. 4.

Vnde quando appellatur interponitur à sententia definitiva, lodes admittendo, *Si, & in quantum de iure, & de iurisci* detulisse, & illam admittisse quia tunc talis conditio non facit suspensionem sed habet veritatem in lices dicat lodes, & *Si, in quantum, &c.* tenetur tamen rationabilem aduocare, secundum *Idem. Bernand.* i. quem respicit, sequitur Aloy. Ricc. *de off. A. i. in fine.*

Quid si fuerit appellatum, & appellatio, si, & quantum, &c. admissa, an tunc de apostolis respondeat Iudex dicatur; negativè respondet Zabate in Clem. quæstio, 4. si Index, n. 4. de appell. quem citat, & sequitur Marchol de Comm. part. 2. pag. 1. n. 1. ubi sic legitur.

CLAVSVLA C.L.

Si, & postquam renuntiaverit, &c.

- 1 Clausula, Si, & postquam renuntiaverit, &c. quando saluta sit apponenda, & quando attendatur, ostenditur.
- 2 Refertur decisio Sacrae Rota in Alexandrina Archiepiscopatu.
- 3 Forma renuntiationis in ipso huius clausula traditur.
- 4 Actibus ex pluribus factis à Canonico praesentibus alio Canonico, probatur possessio capitulariter capta.
- 5 Possidendi causa est quid diversum ab ipsa possessione.
- 6 Titulo non superveniente, potest quis continuare suam possessionem de facto materiae solium primo iure, & titulo possessionis.
- 7 Mutatio iuris, & tituli possessionis, ipso iure statim facta intelligitur, data novum secundum titulum, etiam absque alia declaratione.
- 8 Mutatio iuris, & possessionis est nova causa superveniente, ut recte fiat, non est opus ut mutans exeat de possessione, & postea iterum ingrediatur.
- 9 Canonici falsum si dicitur in possessione, & deinde à Papa obtinuit provisionem non est necessaria nova apprehensio, & installatio, quia ipso iure fit quodammodo conversio ex novo titulo superveniente.
- 10 Faltum nadium, & sola detentio consideratur in maintenance.
- 11 Animum requiritur ad dimittendum possessionem.
- 12 Renuntiatio stricte est interpretanda, ut minus laetetur renuntiationem, quam fieri possit.
- 13 Renuntiatio stricte ad praesentationem, & possessionem inde sequentem, non est irradenda ad omnem possessionem.
- 14 Cedenus, & renuntians licet dicatur perdere dominium, & possessionem factam de iure, attamen si postea incumbat de facto, & realiter rubeat possessioni, adhuc ad statum est manducandus, imò & remeigrandus, si soluerit.
- 15 Decreto cum clausula, Si, & postquam renuntiaverit, satisfactum videtur, si intelligatur ad emulandum possessionem possessori.
- 16 Scientia quod aliquis sit Canonicus, praesumitur ex pluribus actibus factis in Capitulo, & extra tanquam talis.
- 17 Scientia si nulla urgente ratione derogaverint Canonici capitalem receptionem, hoc casu habetur pro capitulariter capta.

Hic clausula de stylo Datarie consuevit apponi in novis provisionibus, & quando beneficium de novo impetratur à Simoniaco, quia sic extenditur, ut in exemplo novae provisionis Domini mei Ioannis Antonij Massobrii, qui fuerat de Archiepiscopatu Alexandrino ordinis auctoritate ad praesentationem patroni laici institutus, & animaduertens susceptoris non subsistere, novam provisionem à Sede Apostolica obtinuit cum huiusmodi clausula, & postquam de illis haec Antonius praesentavit, & installationem d. iuris per se, a factis, & possessionem exinde sequente renuntiavit, & declaravit se velle d. Archiepiscopatu in suum rei reservationem, & non aliter possidere, auctoritate nostra confirmata, & approbata, &c.

Postea occasione huius clausulae dubitatum fuit, an dictus Dominus Massobrius ei satisfecisset, de ceteroque in ea contento patuisset renuntiando praesentationi, & institutioni, & possessioni exinde sequente, &c. continuando in reali possessione, quam antea apprehenderat absque alterius novae apprehensione; in dubio Rota censuit propterea in scriptis decisionem.

R. P. D. Merlino.

Alexandrina Archiepiscopatu

Luna 28. Ianj 1627.

Massobrius fuit praesentatus ab Arnatio, & ab Episcopo obtenta institutione, apprehendit capitulariter possessionem Archiepiscopatu; pluresque actus concernentes officium huiusmodi dignitatis necnon etiam curam animarum illi annexam exerevit. Verum monitus assertum iurpatronatus non subsistere, imò, cum vacatio contigerit de mense Augusti, illius collationem spectare ad Sanctissimum, ab eo impetravit provisionem, cum solita non de cetero, quod renuntiaret praesentationi propterea his verbis decreto paruit: *Renuntio praesentationi, & institutioni, ac possessioni exinde sequenti, & d. Archiepiscopatu rei reservationem, & non aliter, in suum possidere se velle declarare.* Et continuando in reali possessione, post huiusmodi renuntiationem, interfuit Choro, processibus, & aliis functionibus capitularibus: unde fuit dubitatum, an eidem Massobrio dandum esset mandatum de manutenendo. Et DD. ter, ac maturè discussio articulo, affirmativè respondunt.

De possessione enim illius non potest dubitari. Et constat de prima apprehensione sollemniter, & capitulariter facta, & post renuntiationem dantur testes, qui deponunt de visu, quod Massobrius tanquam Archiepiscopus interuenit publicis functionibus cum aliis Canonici. Et constat quod congregato Capitulo pro tradenda possessione athen Canonico, idem Massobrius recepit iuramentum ab eo, ex quibus actibus factis praesentibus aliis Canonici, probatur possessio capitulariter capta, Rota decis. 17. de probat. non. Cassad. decis. 8. de caus. poss. & decis. 5. n. 3. de iurep. Verall. decis. 27. lib. 1. in manus. & coram Reu. vendissimo Domino meo Decano dec. 25. n. 12. in cur. impressis.

Nec obstat visum fuit, quod prius Scipione adducebatur, scilicet primam possessionem Massobrii capitulariter captam non esse attendendam, nec manutentibilem, eum illi renuntiaverit; nec etiam secundam postquam renuntiavit, quia non fuit apprehensa capitulariter, & adus illi, quamvis gestis praesentibus Canonici, non tamen sunt gelli cum scientia emundem, quod scilicet Massobrius possideret in via provisionis Apostolicae, cum potuerint credere ipsum continuasse tanquam praesentem à patrono; quantum & utramque possessionem Rota credidit validam esse, & manutentibilem.

Et quod primum, aduertendum est Massobrium non renuntiasse possessioni reali, & illi, quae de facto est, ut apparet ex illis verbis, *Renuntio praesentationi, & institutioni, ac possessioni exinde sequenti, & declaro se velle possidere d. Archiepiscopatu tanquam reservationem*; unde non possessioni in totum, & absolute renuntiavit, sed possessioni tanquam ex auctoritate

anecedente presentatione prouenienti, & sic solummodo renuntiatio titulo, & causae possidendi, quae causa possidendi est quid diuersum ab ipsa possessione. l. 1. §. 4. ex pluribus. ff. de acq. poss. §. 1.

6 Et iure merito possessione Apostolica, potuit continuare possessionem ipsam de facto, mutato solum primo iure, & titulo possessionis, l. non statim §. quod uidetur §. de vsu fructu. l. §. illud. l. qui bene §. 1. cum ibi non §. de acq. poss. ff. Rot. apud Achil. dec. 4. de cons. poss. & prope. Put. dec. 115. num. 1. lib. 1. & dec. 44. l. eod. & in reuoc. dec. 100. num. 8. p. 1. Gabr. 7. conf. 51. num. 1. & 28. lib. 1. Quae mutatio ipso iure statim facta intelligitur, data uocata secunda tituli, etiam absque alia declaratione, iuxta cons. Dec. 400. quod legitur Rota, vt per Achil. d. de i. §. 4. lib. 1. Crecen. dec. 168. lib. 5. de re. ff. Rot. dec. 324. num. 1. part. 1. diuers. & dec. 601. num. 3. p. 1. diuers. Card. Man. dec. 71. num. 1. neque opus erat, vt exiret de possessione, & postea iterum ingrederetur, ad l. cum non §. de ibi glossa verba exiret, etiam. C. de acq. poss. ff. Put. dec. 441. lib. 1. & Achil. d. dec. 4. vbi quod haec opinio est magis aequa, & consona iustitiae, & semper seruatur a Rota, vt in dec. 141. n. 4. & dec. 611. num. 5. part. 1. & dec. 143. num. 4. part. 1. diuers. & in Truden. parochia. 4. Novemb. 5. 1592. coram hoc. num. Card. Pamphilo, in quibus fuit repositum cons. 31. lib. 1. Socii. sen. contrariarum sententiarum.

9 Et in puncto dicti Baldus in l. 1. num. 61. vbi ff. de p. n. C. de sen. & apud. Quod si sales Canonici d. fieri in possessione, & deinde a Papa obtinuit promissionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio, nisi ipso iure sit quaedam conuersio ea nouo titulo superueniente, & Baldus sequitur Crauetta cons. 171. num. 1. vbi ff. secunda pro hac, & licet sub num. 19. declarat Baldi sententiam non procedere, quando ante promissionem Papae ius tertii fuerit quiritum, & Crauetta sequitur Rimin. iun. cor. 100. num. 15. statum non applicat casui nostro hanc limitatio, quia ante promissionem Apostolicam Massobius nullam ius erat quiritum Scipionis, & propterea si Massobius retinuit possessionem de facto, mutauitque sibi solummodo ius, & titulum possidendi, adhuc ei manentio danda est ad statum suae possessionis, quare iam, cum ibi not. de elect. l. Aquilone, vbi Cast. n. §. de domus. Callad. dec. 41. num. 8. super reg. & Rota coram sancti. mem. Gregor. XV. dec. 560. num. 1. In manutione enim nullum factum, & sola de iure consilietur, Cast. in d. Aquilone, vbi num. 1. de domus. Cephal. consil. 16. sub num. 1. lib. 1. Cardin. Seraphin. dec. 481. num. 5. Rota diuers. dec. 50. num. 19. & dec. 64. num. 2. part. 1.

11 Haec quae videtur certiora eandem, quia Massobius sibi prosidit, & conseruauit sicut primam possessionem de facto per declarationem, quod volebat possidere ea titulo prouisionis Apostolicae Archiepiscopatus, quem prius possidebat ea titulo presentationis, & in eodem instanti renunciat, & declarat, & sic renuntiatio est corresponsiva ad declarationem, extrinsecus enim renuntiatio, quatenus creditur esse consensum huius possessionis, & conuentionis, sique hae declaratio non iustificatur, renuntiatio quod ex de quo consensum non operaretur, & consequenter primam possessionem a se non abdicaret Massobius. Ad dimittendum enim possessionem requiritur animus, ad l. si non amittam. d. vbi Alexand. §. de acq. poss. ff. Callad. dec. 4. n. 3. de re. ff. ff. Paul. cons. 114. num. 7. lib. 4. Rot. apud

Achil. dec. 11. de prof. & renuntiatio si dicit est in-1a interpretanda, vt minus ledat presentationem quam fieri possit, l. si domus. §. de sen. vbi per. Dec. dec. 11. sub n. 1. Sord. cons. 446. num. 11. & propterea 13 renuntiatio restricta ad presentationem, & possessionem inde sequitur, non est tamen ad omnem possessionem, ad Clement. quod circa, de electio. ne, Bald. in l. 1. num. 1. C. de leg. Roland. quod §. 6. num. 13. lib. 5. Et haec duo, scilicet quod quia renuntiat presentationi, & possessioni inde sequitur, & quod velit possidere ex prouisione Apostolica, non inuenire repugnant, quia vult insistere in possessione de facto, & retinere primum titulum possessionis.

Secunda quoque possessio (scilicet postquam re-14 nuntiatio) est manutentibilis, quia etiam libere eadem, & renouari, licet dicatur perdere dominium, & possessionem, saltem de iure, statum si postea incumbit de facto, & realiter inheret possessioni, adhuc ad statum est manutentendus; imò & reintergratus, si spoliatur. Innoc. in l. super hoc, de reuoc. Card. cons. 4. eod. tit. & sequitur Rota dec. 11. num. 2. in nou. Callad. dec. 4. de re. ff. Bullar. aut. 1. & 4. vbi ff. coram. vbi finit dictum Innocenti procedere etiam in beneficiis, si in incumbens possessioni de facto habet titulum prescriptum, vnde multo magis quando habet verum, & canonicum ex prouisione Apostolica, & sequitur Gomez super reg. de ann. §. 57. in prin. Paris. a resp. lib. 1. q. 5. n. 18.

Neque obstat quod renuntiatio Massobii fuerit 15 in executionem decreti litterarum Apostolicarum, in quibus committitur executori, vt Massobius inuadatur in possessionem, quia acquisitio nouae possessionis de manu executoris non equidat retentioni primae possessionis naturalis. Et meriti Papae aliquibus ex Dominicis factis dum videbatur, si intelligatur dictum decretum ad cumulandum possessionem possessioni, ad vtr. per Callad. dec. 4. n. 32. & §. de re. ff. ff. Menoch. de acq. rem. 4. q. 1. n. 17. & §. Gabr. coram. 7. n. 6. de acq. poss. vbi quod utraque possessio de per se est considerabilis. Et demum in hoc summatissimo iudicio retinenda, attendi debet quod Massobius fecit, non quod facere debebat.

Nec obstat quod Canonici ignorauerint, vel 16 ignorare potuerint huiusmodi mutationem tituli in Massobio, quoniam, quocumque sit in requiritur talis scientia, & ex tot adibus, & ea ipsa facti serie, scientia hae bene inferri, & praesumi potest, Abbe. cap. ius Ecclesia, num. 25. de cons. poss. Rot. dec. 179. num. 2. p. 1. diuers. & dec. 68. n. 4. p. 1. coram. Praeterea, quia non agitur de apprehensione de nouo facienda, sed de continuanda possessione, mutato solum titulo, Inno. in cap. huius, d. l. n. 6. vbi ff. pro prima, & de poss. ff. ff. Ripa in cap. ius Ecclesia Summa, n. 4. & coram. de iur. a. de illis §. de prop. & agitur ad effectum manutentionis, qui datur ad statum, vt dist. quod caso nec scientia videtur necessaria, iuxta Rot. dec. 17. n. 7. p. 1. diuers. & quia nec receditur a reuoc. d. de. 983. n. 4. p. 1. Et in pleniori possessionis poterit Massobius docere de scientia Capituli.

Hic etiam intelligimus non obstat, quod capi-17 tulariter non fuerit apprehensa possessio per Massobium, iuxta dec. 8. Callad. de cons. poss. Quoniam si attendimus primam possessionem, illa fuit capitulariter apprehensa, & in mutatione tituli non est opus noua apprehensione, & installatio. vt supra ex Baldo, & Crauetta dictum est. Si vero actus possessionis

posteriores consideremus tanquam inducentes fecandam, & eorum apprehensionem possessionis, non autem conguatue ad primam possessionem capitaliter obtentam, tunc fac est quod Massobrius petierit manentem, & quatenus opus sit admitti capitaliter, ipsique Canonici nulla vigente ratione denegauerint huiusmodi capitaliter receptionem; hoc enim casu habetur pro capitaliter capta, Rota coram sancto. *Gregor. XV. decis. 364. num. 2. & in Pistor. Canonica 16. Iulij 1613. coram Illustri. D. Card. Causario, & in Lrod. Canonica 17. Iulij 1617. coram eod. quas secuta etiam fuit in Casarugustana auctoritas. 1. Iulij 1613. coram R. P. D. meo Piramano. Et ex actis supra ponderatis, quæ coram Canonici capitaliter coniegatis gesta sunt, resultat etiam apprehensio capitaliter facta, ut supra in principio dictum fuit, & ita conclusum, &c. Hactenus decisio.*

CLAVSULA CLI.

Si idoneus reperitur.

1. *Modum temporis, quàm conditionem importat claus. Si idoneus reperitur.*
2. *Conditionem & formam importat claus. Modum idoneum reperitur.*
3. *Circa aliquem in examine faciendum non est necessarium, ubi ad Ordinarium est directa claus. Si idoneus reperitur.*
4. *Dilectus in collatione beneficii, vel receptione ordinum examinandum non est.*
5. *Presentatus ad parochialem necessariò examinandum est, quia examen est de forma, quæ maius notariæ sit dignum, vel famulus Doctor, seu Vicarius Episcopi.*
6. *Dilectus, aut Licentiatum in Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Vniuersitate graduatum, non excusatur ab examine, quando petiti prouideri de aliqua Ecclesia parochiali.*
7. *Examinatus, & approbatus semel ad unum beneficium, non amplius examinatur ad aliud simile.*
8. *Reprobatus semel, & reiectus potest iterum admitti.*
9. *Reiectus non solet admitti ad novum examen, quod de habilitate presumitur acquisita medio tempore.*
10. *Tempus quindecim mensium esse breue ad effectum, ut probatus alio examine approbationem mereatur.*

Importat hæc clausula potius modum, quàm conditionem, ita quod cognitionem antea non oporteat, ut per Cell. Vgon. in tract. claus. de claus. referentur, pag. 484. ca. 1. & 1. Causant. Finiæna decis. 22. sub num. 6. p. 1. Mari. Anton. var. res. lib. 1. res. 39. num. 1. Campanil. in diuers. lris Canonici, rubr. 11. ca. 1. n. 88. & 256. Mart. de claus. p. 1. claus. 12. in volum. impress. [Non importat conditionem, sed motionem gloss. verb. reperitur, in Clem. 1. de off. deleg. Lasp. alleg. 13. n. 7. vers. iussu obstat, & alleg. 60. num. 3. Alicit. de præsunt. reg. 3. pref. 3. Pute. decis. 256. lib. 1. Theodof. de Rubis in sing. Rota rem. a. part. 4. claus. 604.

Verum si dicatur Dammodo idoneum reprobatus, tunc hæc importabit conditionem, & formam, quæ propterea omitti non potest, ut tenent Sanch. de Mser. lib. 8. disp. 34. n. 26. Aloyf Riccio in praxi fori Eccle-

sifici, dec. 700. in 1. edit. aliis res. 592. num. 1. in 2. edit. Monet. de canonis, ult. pag. 7. n. 133.

Vbi est directæ hæc clausula ad Ordinarium, non 3 est necessaria citatio alicuius in examine sciendi, ut per Card. & Rotam dec. 543. lib. 2. quæstio. anarum, tradit Mart. de claus. p. 1. claus. 121. in vlt. impress. Et de hac materia vide dicta in claus. Si inu. neru. pramissi, & infra cl. 133.

Illud pro coronde huius clausule aduertere oportet quod Doctor in collatione beneficii, vel in receptione ordinum examinandus non est, ex quo notas promoueri potest absque examine, ita gloss. verb. ignota, in cap. de Petra 47. disp. Rochus de Iurep. verb. beneficium, n. 16. vers. ego credo Sauerlo exame, Petr. Leinard. in tract. de Doctorib. p. 4. quæst. 3. Henricus in summa, lib. 10. c. 18. in princ. Cened. ad Decret. collect. 13. n. 3. quos refecto ego ipse de off. & potestate Episcopi p. 1. alleg. 60. num. 75.

Limita tamen hoc ipsum non procedere in præs. seotato ad parochialem, iò hæc enim examen præciè necessarium est, nec omitti potest, ex eo quod proutis notoriè sit dignus, ut resoluunt Lambert. de Iurep. p. 1. lib. 2. quæst. 11. ar. 3. num. 5. Rehuff. de prin. Scholar. prin. 86. num. 4. Flam. de resig. lib. 8. q. 9. num. 83. cum segg. Cened. d. collect. 15. n. 1. Aloyf Riccio in decis. Curia Archiepiscopus Neapolis, de eis. 139. p. 1. Vgon. de off. Episcopi, cap. 50. §. 6. num. 8. & §. 10. n. 6. Lessius de Iustitia lib. 2. cap. 14. n. 82. etiam esset famosissimus Doctor, qui cum maximo applausu per plures annos legerit, ex notat per Folsch. de Vitiandib. acap. 5. num. 10. & etiam esset Vicarius ipsius Episcopi, ut tradit Flamin. d. q. 9. num. 87. Vnde Sacra Congregatio Concilij ita censuit. Doctor, aut Licentiatum in Theologia vel Iur. Canonico, & in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine, quando petiti prouideri aliqua Ecclesia parochiali; quam decisionem referunt Zerola in praxi Episcopali, p. 1. verb. Dilectus, §. 1. Pialec. a simili praxi, p. 1. cap. 5. num. 17. vers. Dilectus, Gonzal. ad reg. 8. Cane. gl. 4. num. 90. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bellar. verb. beneficium parochiale collatio, §. 1. Nic. Garc. de beneficiis, §. 1. n. 101.

Semel examinatus, & approbatus ad unum beneficium simplex, non amplius examinatur ad aliud simile. Idem est si semel sit approbatus ad Canonicatum, vel dignitatem in Collegiata, non amplius examinatur ad similem Canonicatum, vel dignitatem in alia Collegiata: sic semel approbatus ad Curatam, vel Canonicatum, aut dignitatem in Cathedrali, non vltra examinatur ad simile, vel similem, ita seruari in Curia referunt Gonzal. d. gloss. 4. n. 84. & Aloyf Riccio in praxi fori Ecclesiastici, decis. 419. in prima impress. aliis res. 76. in 2. impress. quod intellexit iuxta resoluta per Campanil. in diuersis lris Canonici, rubr. 4. cap. 3. num. 3. præp. finem, & per me ipsum d. alleg. 60. num. 89. & 90.

Vtrum autem semel reprobatus, & reiectus possit iterum admitti? respondeo quod sic, non enim exameo, est optimus modus probandi scientiam examinatis, alias reiecti, & grauiam ab examinatosibus illarum; ita Rota decis. 8. de probat. in nou. & decis. 18. n. 14. de concess. præbende, etiam in nouis, Greg. decis. 137. n. 2. & decis. 158. num. 1. & fuit dictum in Calagor. de Menile 15. Iulij 612. coram Reuerendissimo Domingo de Cacciis Decano.

Ne subsistat obiectum, quod huiusmodi reiectus post reprobationem potuerit doctus eualesce, ita ut habilitas præsumatur acquisita medio tempore, quo casu reiectus non solet admitti ad novum examen,

examen, vt in decis. 505. n. 4. p. 2. recem. & in Catalogo
beneficij de Camera 3. Febr. 1591. coram Penia, & in
Paduana coadiutorij 9. Novembrij 1623. coram D.
Asterlinio respondetur allegatam presumptionem
excludi ex breuitate temporis quatuor mensium,
vel citius, Greg. decis. 127. n. 3. & decis. 518. n. 4.
Ex quibus decisionibus Rota censuit, tempus quindecim
mensium esse breue, ad effectum, vt reprobatum
fuit, in examine, post medio tempore ita erudum
fuit, vt posset in alio examine approbationem mereri,
vt fuit dictum in Nipessina Canonatum 25.
Februarij 1623. coram D. Asterlino.

CLAVSVLA CLII.

Si in euidentem Ecclesie vitilitatem
fiat, &c.

1. Clausula, Si in euidentem, &c. dicitur de stylo
apponi solita in litteris, Si in euidentem,
&c.
2. Clausula, Si in euidentem, &c. nihil aliud innouere
videtur, nisi quatenus in Ecclesia vitilitatem
gesta verdam, auctoritate Apostoli. Iudices, quibus
littere Apostoli diriguntur, conformem, siue secum, in-
ferunt.
3. Gratiam autem respiciit, & modificat rescriptum,
Si in euidentem, &c.
4. Alienatio si cedat in euidentem vitilitatem, non sus-
pendit gratiam.
5. Vitilitas Ecclesie, & quod sit euidentis, ad gratiam
nulli ficiant probanda esse.
6. Alienatio quando dicatur fieri in vitilitatem
Ecclesie, respiciit, &c.
7. Vitilitas Ecclesie non ad idem alienationem, si quis ep-
iscopatus velle, non est considerandum tempus breue,
sed auctoritas, & personae.
8. Contractum in si vitia, & damnosa Ecclesia, vt
videtur, inspicit debet tempus celebrationis ipsius
amittere.
9. Emenda vitia qua dicuntur, ostenditur.
10. Subreptio in gratia, Si in euidentem, &c. quando
attenditur.
11. Vitilitas Ecclesie non probatur ex delegatorum asser-
tione, nisi ad ius separata documenta.

Hae clausulae dicitur de stylo apponi solita in
litteris, Si in euidentem, vt censuit Rota in Fer-
rentin, bonorum 15. Iunij 1615. coram Phaldo, impressa
per Farinse. decis. 730. num. 3. in fin. p. 2. recem. Et ni-
hil aliud innouere videtur, nisi quatenus in Ecclesia
vitilitatem gesta tendant auctoritate Apostoli. Iudices,
quibus littere Apostoli diriguntur conformem, siue
secum, inferunt, et text. in c. fin. except. & c. termi-
nati 1. cap. 8. Marchet. de Commis. p. 3. pag. 57. num. 34.
in ult. impressi. vbi num. 35. ex Rodano. de rebus Ecc.
non alien. rati. de causa cognita, num. 56. & alijs subdit,
hanc clausulam conditionem facere. [Fontanel. de
pall. sup. et. 4. gl. 1. §. 1. n. 91.]

Retracting hae clausula, & modificat totam gra-
tiam, vt fuit dictum in Romana damus in Bugeo 30.
Octobris 1589. coram Card. Mantica, inter alios deci-
siones impressas decis. 501. & in Lucana vultuati ali-
enationis bonorum 27. Iunij 1605. coram Card. Blau-
cheire, impressa per Marchet. de Commis. part. 4. pag.
180. num. 1. At verb. eodem respiciat tempus initii con-
tractus, si alienatio cedat in euidentem vitilitatem,
non suspendit gratiam, licet ad praesens, si, si certum

poterit, & fuit resolutum in Romana respiciit con-
uallat 14. Iunij 1570. coram Card. Blancheire, impressa
per Marchet. de Commis. p. 3. pag. 99. n. 7.

Duo igitur ad gratiam iustificandam probanda
sunt, vitilitas scilicet Ecclesie, & quod sit euidentis,
quae arbitrio Iudicis relinquenda sunt, ex latet tra-
ditis per Rodanum in rati. de rebus Ecclesie non alien.
q. 10. de rati. sigillatim n. 1. & 4.

In vitilitatem Ecclesie an dicantur fieri aliena-
tionis, vide Et. Emmian. quall. Reg. tom. 1. q. 27. art. 4.
& c. metipsum de officio, & potest. Episcoporum p. 3. al-
leg. 95.

Ad dignoscendum, an adfit Ecclesie vitilitas in
tali alienatione, non est considerandum tempus
breue, sed auctoritas, & posterius per aliquot annos,
Afflicti decis. 516. n. 17. Rota decis. 65. num. 1. & 20.
p. 2. decis. sequendo theoricam. Batt. in l. priuile-
gium, num. 3. ff. ad leg. Felici. Inrb. vt quidam assensum,
sufficit, quod vitilitas adfit ab initio, nec attenditur
quod postea accidit, Caldes. cons. 4. de rerum permitt.
Alicui. cons. 17. num. 3. Mondal. cons. 17. num. 3. & fuit
dictum in Ferrentin bonorum 7. Maij 1591. coram
Card. Pamphilo, quam resert cum alijs Aloyf. Rice.
in praxi rerum fore Ecclesie ref. 14. num. 3. Quia, vt vi-
deatur, an contractus sit vitiosus, vel damnosus Eccle-
siae, iulpicij debet tempus celebrationis ipsius con-
tractus. Rebus in compendioso alienat. num. 73. in fin.
Sord. de alienat. §. 3. p. 1. pro 36. n. 73. & ita, q. 1. num.
10. Marc Anton. Genneui. in praxi. Archiep. Neap. cap.
89. n. 9. Quamquam in sum. Bellary. verb. alienatio rerum
Ecclesiae, n. 1.

Vnde huius clausulae non remanet satisfactum
propter solum Ecclesie vitilitatem, nisi fit euidentis,
quae tali dicitur, quando ita clare, & manifeste ap-
paret, vt de ea dubitari non possit, quin sit magis
profuturus Ecclesiae, cap. sine exceptione 12. quall. 1.
Rebus. num. 9. & 9. item Rebus. cons. 11. num. 8.
& cons. 12. num. 13. Relandus. quall. 10. sub num. 51.
Mandoli. in praxi Signaturae graue. Si in euidentem, in
princip. vtriusque verba, Menoch. in addi. ad lib. 2. de
arbitr. causa 17. n. num. 21. Borgn. Cusalean. decis. 45.
num. 14. & seq. Quarant. d. num. 12. in princip. Aloyf.
Riccardi. d. praxi rerum fore Ecclesie, in praxi. ad
princip.

Hinc etiam in gratia, Si in euidentem, non atten-
ditur subreptio quando non est eadem vitilitatem,
sed quando respicit vitilitatem; quia tunc gratia
vitiatur, Menoch. cons. 125. vbi. 2. Aloyf. Rice. de
praxi, resolut. 15. numero 3. Vbi refert ita resolutum
in vna Romana damus 11. Decembrij 1588. coram Bu-
bala.

Requirunt autem quod in actis eorum Iudici-
bus delegatis constet de vitilitate Ecclesie, quare
non alias ex delegatorum asseritione probatur, im-
mò quae assertio praesata couulsi, nisi alio tempore
documenta, ac de precedenti appareat probatio-
ne, cap. 1. de rebus Ecclesie, & c. fin. de rebus Ecclesie non
alien. Socin. cons. 31. n. 4. & 11. vbi. 4. Dec. cons. 143.
n. 30. Marchet. de Commis. d. p. 3. par. 5. num. 4. vbi n.
1. ex Iodoc. Damhou in praxi. subhastat cap. 1. num. 1.
Iodoc. quod nec Papae assertioni quod vitiosus sit aliena-
tio, attendendum est.

CLAVSVLA CLIII.

Si inueneris praemissa, &c.

1. Cuius temporis sequitur clausula, Si inueneris praemissa,
licet, &c.

- 1 Nisi addantur verba illa, per summariam informationem.
- 2 Commissarius vigore clausula, Si inneneris premissa, &c. in re modica non tenetur partes citare secus in gravi.
- 3 Gratiam conditionaliter facit clausula, Si premissa repeteris esse vera, &c.
- 4 Commissarius in una clausula, Si premissa repeteris, &c. si non confite sibi citatus partibus de veritate, dispenset, an exequatur, sed dispensatio, seu executio est nulla.

Hanc clausulam requirere partis citationem, nulla fere dubitatio est, id enim tenet Rota decis. 14. de dolo, & consens. in antiq. post Ioannem And. in Clem. Indices, de Offic. deleg. subditque ita servare Cancellariam, & Rotam DD. Auditorum; ita etiam tenet eadem Rot. decis. 1. n. 10. 1074 med. de officio deleg. in novis, & in Papaz. in addit. & Felin. in cap. 2. n. 6. de scriptis. Monet. de communi. vltim. volunt. cap. 7. n. 18. quamvis Lap. alleg. 60. num. 1. & 3. dicat hanc clausulam, Si inneneris, &c. in scriptis appositam non importare conditionem, sed monitionem quandam, ac preceptum examinande veritatis, propterea refert Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 34. num. 25. Theod. de Rubenis in singul. Rota rom. 2. p. 4. claus. 744. n. 1.

2 Primò supradictam principalem resolutionem limita, nisi addantur ea verba, per summariam informationem, tunc enim potest Commissarius citare, ut sonat informationem, non tamen tenetur, nec potest dare parti nomina testium, Rota decis. 13. de dolo, & raram. in antiq. Monet. d. n. 18. vers. id autem limita d. vltim.

3 Secundò limita, ut si agatur de re modica, non teneatur talis Commissarius partes citare, secus in re gravi, Rota decis. 16. de dolo, & communi. in antiq. Mart. de claus. p. 1. claus. 156. n. 3. in vlt. impress. Monet. d. num. 148. vers. 2. vbi pariter limita, quando certus est modus informationis fovende à committente præferibitur, ut quod inspectis literis commissum negotium exequatur, propterea est casus in cap. 2. vers. veram quæram, de re scriptis.

4 Aliquando hæc clausula concepitur sub aliis verbis, videlicet, Si premissa repeteris esse vera, &c. quæ conditionaliter est, facitque gratiam conditionalem, Felin. in cap. 5. constitutis, n. 5. de consens. indeoque gratia cum illius infectione concessa requirit veram & exactam narratorum probationem, ut dictum fuit in Casalen. seu nullis in prepositura 21. Aprilis 1597. coram Cipri. vbi etiam habetur decisioem Agidij 113. cum concordantibus, assentientem pro verificatione narratorum sufficere leviore probationes, ac minus plenas, procedere in iis, in quibus intentio Papæ concedentis principaliter non defraudatur.

5 Amplia ita hanc clausulam, Si premissa repeteris, &c. facere gratiam conditionalem, ut si Commissarius non cooptio sibi citatus partis de veritate, dispenset, aut exequatur, talis dispensatio, seu executio sit nulla, quantumvis preces fiat in re veræ, ut per Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 34. n. 3. & 4. lib. 8. disp. 14. n. 26. Monet. de communi. vltim. volunt. cap. 7. num. 138. post med. obiectantes, hoc esse intelligendum, nisi subiciatur clausula, Constituiam inam arbitramur; nam tunc sufficeret quod se extrajudicialiter informet, certiorque fiat de veritate precum.

6 Supradicta clausula, Si inneneris, &c. & alia sublequens, Si repeteris, &c. an differant? vide Mart. de claus. p. 1. claus. 156. in vlt. impress.

August. Bai. bolæ de Claus.

CLAVSULA CLIV.

Si ita est.

- 1 Dilecti referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.
- 2 Clausula, Si ita est, de iure tacite subintelligitur in quocumque rescripto.
- 3 Iurisdictionem, vel executionem conditionalem tribuit huius clausula, Si ita est.
- 4 Verba, Si ita est, dispensetis, inducunt formam, & solemnitatem.
- 5 Clausula, Si ita est, non procedit in iis, quæ præsumuntur a Iure.
- 6 Gratiam conditionalem facit clausula, Si ita est, & ostendit Papam de narratis notitiam habuisse.
- 7 Rescriptum redditum non reddit clausula, Si ita est, quando gratia est de præsonis.
- 8 Causa cognitionem, & partis citationem non importat hæc clausula, Si ita est, cuius contrarium verum.
- 9 Conditionem aen ita facit clausula, Si ita est, in rescriptis posita, ut suspendat Iurisdictionem Commissarii, usque ad eius verificationem, sed solum ipsum remissionem, seu exequatorem mittentem reddit.
- 10 Iustificationem rationem in dispensatione requirit clausula, Si ita est, in dispensatione posita.
- 11 Claus. Si ita esse compereris, &c. dicitur conditionalis, apponitur in gratia debet in primis iustificari.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Mart. d. de claus. p. 1. claus. 141. aliis 157. in vlt. impress. Mart. Antouin. vlt. rescript. lib. 1. rescript. 58. n. 3. & 4. Monet. de communi. vlt. volunt. cap. 7. n. 126. cum seqq. vbi n. 128. subdit quod idem importat quod clausula illa, Prius existentibus narratis, & clausula, Si preces veritate narrantur. Theod. de Rubenis in singul. Rota rom. 2. p. 4. claus. 92. & 745.

Hæc clausula tacite de Iure subintelligitur in quocumque rescripto, l. huius, in princip. C. de diversis rescriptis. cap. 2. de rescriptis. vbi Rip. a. 19. Socin. conf. 164. n. 6. lib. 2. & ideo semper apponitur ab expeditoribus, quando gratia est in forma commissaria, ut fuit dictum in Portugalia. dismembrationis 13. Iunij 1610. coram Iusto, quam refert Mart. d. claus. 157. num. 3. Theod. de Rubenis claus. 741. n. 5. vbi n. 10. quod soles apponi in literis gratiæ, & si non apponatur, tacite ineft.

Iurisdictionem, vel executionem conditionalem tribuit, ut per Abb. conf. 96. incip. Cum in aures, col. 4. versum si bene consideres, lib. 1. Marchet. de commissis. p. 1. pag. 32. n. 78. in vlt. impress. Gare. Girond. de privileg. seu exemption. explicacione. n. 1159. vbi n. 1158. dicit, quod verba, Si ita est, dispensetis, inducunt formam, & solemnitatem non talem, Seraph. decis. 989. n. 1. Cardin. Tulch. præst. ratiocin. 1. lit. C. contr. 367. n. 12. vbi n. 13. subdit, ut hæc clausula non procedat in iis, quæ præsumuntur a Iure, quia non requiritur, quod verificetur, propterea si mandatur; aliquem virum probum admitti, & in rescripto dicitur, Si ita est, admittas, quia sufficit præsumptio Iuris.

Vnde gratiam facit conditionalem, & ostendit te Papam de narratis notitiam non habuisse, censuit Rota apud Seraph. d. decis. 989. num. 1. quem refert Monet. d. cap. 7. num. 129. tradit Mart. de claus. 157. v. 1. & post Verall. decis. 125. num. 2. p. 1. vlt. assensit

affert Marched. de Commiss. d. par. 1. par. 111. num. 78.
7 noo redire tamen rescipitum cond. tionale, quan-
do gratia est de presenti, idem firmat Staph. decif.
775. num. 5.

8 N. non importat hanc clausulam cause cogniti-
onem, nec partis citationem, seu vocationem, & cent
Lap. alleg. 60. num. 1. Card. in Clem. 1. num. 17. de offi-
deleg. Marched. de commiss. lib. 1. cap. 1. num. 158. cum duobus
seq. Verum contrarium tanquam probabilius se-
quuntur Felinus cap. 10. de. num. 32. de presump. Rot.
decif. 12. de offi. deleg. in noui. Sanchez de Matru-
lib. 8. di. 1. par. 5. a. 16. Monet. de commut. ultim. volens.
9 cap. 7. num. 131. ubi subdit, hanc clausulam in rescrip-
tis positam non ita conditionalem facere, vt sus-
pendat iurisdictionem Commissarij vsque ad eius
verificacionem, sed solum ipsam Commissarium,
seu exequatorem mutum redire. Sub distinctione
tamen rem composuit Marched. de Commiss. d. p. 1.
pag. 1. §. 1. num. 81. dicens, aut adest partis, vel tellis
interesse, aut cessat, primo casu requirit citationem
credidit, in secundo vero minimè. Rota decif. 37.
num. 6. p. 1. in post. lib. Farin. ubi quod requirit ca-
se cognitionem, sed quod sufficit extrajudicialis in-
formatio.

10 Et hanc clausulam in dispensatione appositam re-
quirere insufficionem contentorum in dispensatio-
ne, fuit dictum in Barro. in noui. Marimay 15. Martij
1604. coram Poma, impetita per Farin. decif. 71. n. 4.
p. 1. et seq.

11 Claus. Si ita esse contempit, &c. dicitur condi-
tionalis, & appositam in gratia debet in primis iustificari.
Rot. decif. 155. n. 1. par. 1. in post. lib. Farin.

CLAUSULA CLV.

Si videbitur,

Importat hanc clausula arbitrium boni viri, si fidei-
commissum liberat, in 2. ff. de fideicom. lib. 1. §. fidei-
commissa 1. §. quamparum ff. de legat. 3. cum aliis alle-
gatis in Comen. habitus 14. May 1607. coram Iulio,
latè Monet. de commut. ultim. volens. cap. 7. num. 141.
cum seq. Et de verbis, seu simili clausula, si tibi
videbitur, quod importet boni viri arbitrium, latè
probant Menoch. de arbit. lib. 1. quafi. 8. n. 2. Gonzal.
ad reg. 8. Canal. §. 7. proem. n. 115. & seq. & idipsum
de verbis, Facias quod tibi videbitur expedire, tradit
idem Menoch. d. quafi. 8. num. 5. & de illis, si bene-
ueris, aut iussu tibi videbitur, num. 6. de iis verbis, si tibi pla-
uerit, & 7. & 8. de illis, si tibi prebitur, a. 8. refert
Monet. d. n. 143.

CLAUSULA CLVI.

Sine aliqua exceptione, &c.

- 1 Exceptionem omnem, & defensionem excludit clau-
sula, Sine aliqua exceptione, &c.
- 2 Exceptionem legitimam non tollit clausula, Sine ali-
qua exceptione, &c.
- 3 Exceptionem frivola non autem rationabiles per clau-
sulam, Sine aliqua exceptione, &c. videtur
reposita.
- 4 Exceptionem omnem quando tolluntur in statu, aut
constitutionibus, tunc non tollit frivola, sed etiam
legitima sublati dicuntur.

- 5 Exceptionem, que resultat ex eadem scriptura, ubi
est clausula, Sine aliqua exceptione, &c. scripta,
non censetur sub illa comprehensa, etiam si ali-
torem indaginem requirerent.
- 6 Exceptionem etiam ex officio instrumenti, & ex eo-
dem fonte, opponere potest debitor, etiam si pro-
mississet solvere, omni molesta, & exceptione
remota.
- 7 Exceptionem promouentem ex natura rei, non censetur
comprehensa sub clausula, Sine aliqua excep-
tione, &c.
- 8 Subrepticiam exceptionem nonquam venientiam
censetur, licet Princeps id mandet.
- 9 Exceptionis non apponendas si pars apponeret, &
defensi passetur super qualiterlibet, & reuocaria
illarum, tunc faciant practicum etiam sine
clausula, Sine aliqua exceptione, &c. ac si
nihil fuisset promissum.
- 10 Appellatio per clausulam, Sine aliqua excep-
tione, &c. quomodolibet, & per quoscunque
clausulam generalem, quod videtur excludi, effen-
dunt.

Omnem exceptionem, & defensionem exclu-
dit hac clausula, & Thau. de Statu formi. §. 2.
fideicom. lib. 1. Bertrazol. de claus. instrum. cap. 12.
glaf. 1.

Non tollit legitimam exceptionem, vt ex text. 1.
cap. ex parte 2. de offi. dele. notat Rebuff. 1. com-
p. alim. num. 49. vnde si est factum, in quo cadere prius
teli exceptio rationalis in dubio per rescipitum,
ubi est posita hac clausula, vel illa, Nulla ex opti-
one obstante, frivola exceptiones videtur repelli, non
autem rationabiles, gloss. in d. cap. ex parte, 1. Vital.
de Canib. in trail. claus. pag. 16. col. 1. num. 2. Celf. Ven.
in simili trail. pag. 49. col. 1. Bertrazol. lib. 1. cap. 2. de
dictum in Affen. finitum 27. Martij 1611. coram
Illustrissimo Patriarcha Monacho, in statu verbis,
aut constitutionibus, quando tolluntur omnes ex-
ceptiones, tunc non solum frivola, sed etiam legiti-
mae sublati dicuntur, & per principii si condita fu-
erint ab habentibus merum & nulum imperium,
ita Myning. tom. 2. offi. 10. n. 3. Carol. de Gessis de
excep. 1. a. num. seq.

Sub hac clausula noo censetur comprehensa
illa exceptiones, que resultant ex eadem scriptura,
ubi clausula hanc est scripta, Alca. conf. 119. num. 1.
et. 1. Barlat. conf. 14. num. 1. vol. 3. Sind. conf. 7. ad.
num. 14. vol. 1. Ioan. Bapt. Cuius in trail. de clausulis
conuen. claus. 102. num. 6. & de obliuione Camerali
tradit Gallic. ad 4. partem forme. quafi. 1. num. 8. & fuit
dictum in Mediolanen. premaria 16. Martij 1592.
coram Ciprio, etiam si alicuius indaginem requireret
talis exceptio, ex instrumento resultans, vt per
Cassid. decif. 12. de rescript. n. 1. & 2. Satnen. in
comp. de viuisque Signaturis, n. 3. & seq. Rot. decif. 649.
num. 3. lib. 1. par. 3. d. i. d. & fuit tentum in vna Reu-
nacion. transacta 17. Nouembrii 1592. coram Ciprio,
impetita per Zach. gall. trail. de obliu. Camerali de-
cif. 8. & in Afulana, seu Ripana priuata 15. Maij
1606. coram Ruerendissimo Domo Caele. Deano,
impetita per eundem Zachariam decif. 14. num. 2. & in
Romana rescriptum 11. Ianuarij 1597. coram Cardibus,
priter in rescripta apud eundem Zach. decif. 1. num. 1.
quam quidem exceptionem, que totum habet ex
ipsonem instrumentum, & ex eodem fonte, opponere
potest debitor, etiam si promississet solvere, omni mo-
lestia, & exceptione remota, cuius naturae exceptiones
sunt, rei non tradita, prout non filius, & adimplendum
non solui. Exemplum est in locatore, vel venditore
agente

- agente ad pretium rei locata, vel venditæ vigore instrumenti locationis, vel venditionis, cui ex forma statuti non posset apponi aliqua exceptio, poterunt eo non obstante emptor, vel conductor opponere, non habui rem venditam, non paxi vi locata. Alex. conf. 119. num. 2. vol. 1. Turret. conf. 49. num. 34. vol. 2. latè Carol. de Grassis in tract. de except. 23. n. 1. 3. & 7.
- 7 Sic etiam sub hæc clausula non consentur comprehendi exceptiones provenientes ex natura rei, Bald. in auth. profectus. C. de fin. off. Felin. in cap. ex parte, d. 2. in 10. l. iustas, & ibi Dec. num. 57. de offic. deleg. Rota in Lantiana pradi, seu pccuinarum 15. Aprilis 1591. coram Gipsio; nec exceptiones subreptionis, quibus nanquam renuntiatur censetur, licet Princeps id mandet, vt per Czapl. in ipse re, conf. 64. vol. 7. vers. plus etiam dico, Grauet. de antiquit. semper 3. 4. 5. transco, num. 2. 23.
- 9 Verùm si apponantur exceptiones non apponendæ, & pars taceat, ac non contradicat, sed solum disenti patiatur super pradiatibus, & relevancia litarum, tunc faciant pradiudicium, ac si nihil fuisset promissum, ac essent de iure admittendæ; ita Innoc. in cap. cum Beroldus, n. 4. in fin. de sen. & re iudicat. Alex. conf. 77. n. 13. vol. 2. Cap. alleg. 25. incip. Au minor. censetur, vers. ad quartam, Gallei. de oblig. Camer. ad 4. partem forma, quest. 4. 1. prius. Tiben. Salust. lib. 1. cap. 14. sub n. 3. vers. ius in executionem, Anton. Coen. de absolutione iuram. part. 3. quest. 2. 3. n. 8. vers. & ita nominatur, 206. n. 1. p. 2. recent. per archid. 11. Decembris 1609. coram Card. Marquemonio.
- 10 Et quod per hanc clausulam, quemadmodum & per quasvisque clausulas generales videatur exclusa appellatio, sentit Rugiell. de appella. 5. 9. gloss. 2. cap. unic. num. 18. cum segg. Turret. conf. 86. n. 10. vol. 2. quos refert Ioan. Bapt. Costa d. claus. 102. n. 8.

CLAVSVLA CLVII.

Sine pradiudicio, &c.

- 1 Clausula, Sine pradiudicio, &c. subintelligitur in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione.
- 2 Gratia in quolibet Papa semper intelligitur clausula sine pradiudicio.
- 3 Principio gratia semper intelligitur sine alterius iniuria.
- 4 Rescripta in quolibet semper intelligitur clausula, Sine pradiudicio alieni iuris.
- 5 Clausula, Sine pradiudicio, &c. semper intelligi debet de alio pradiudicio, quam expresso.
- 6 Clausula, Sine pradiudicio, &c. operatur tantum super non expressis in eodem contractu.
- 7 In illius præsens clausula, Sine pradiudicio, &c. ad cuius favorem apposta est.
- 8 Alium conditionalem reddit clausula, Sine pradiudicio, &c. si, & quatenus pradiudicium ex actu alieni inferatur, & intelligitur de conditione resolutiva, & non suspensiva.
- 9 Possessio data sub conditione resolutiva censetur prædicta.
- 10 Depositum conditionale non dicitur ex eo, quod factum fuerat cum clausula, Sine pradiudicio; &c.
- 11 Clausula, Sine pradiudicio, &c. an præferat ius eam in pretium, quam in possessione, referuntur data finitima, & n. 11.
- August. Barbosa de Clausul.

- 12 Possessionem alterius plenam præferat solum clausula, Sine pradiudicio, &c.
- 14 Clausula, Sine pradiudicio, &c. posita in concessione, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem variat, vel vitatur à dispositione.
- 15 Civilitatis & immunitatis in Breni Asplum, inserta clausula, Sine pradiudicio, &c. ad solam civilitatem refertur.
- 16 Iustitiam Divinam Indicis ad quem non tollit in commissis clausula, Sine pradiudicio, &c.
- 17 Exequutionem mixtam facit clausula, Sine pradiudicio in ius alterius.
- 18 Claus. Sine pradiudicio quorumcumque suorum iurium, habet cum præferentia, etiam in minorem.
- 19 Claus. Sine pradiudicio alicuius, &c. requirit causam cognitionem.

Subintelligitur hæc clausula in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione, Scapham. decis. 398. num. 28. Menoch. conf. 103. num. 21.

Et sic in quolibet gratia Papæ, Sacerdotum, in reg. de iure questio non tollenda, quest. 1. in prout. & suis dictum in Pamplona, sepulchro 10. Novembris 1608. coram Gregor. XV. inter eius decisiones impressas, decis. 183. n. 1. que etiam reperitur impressa per Farinac. decis. 326. n. 1. p. 2. recent. Principis enim gratia semper intelligitur sine alterius iniuria, l. 2. §. si quis a Principe. sine quod in loco publico super eo, de officio deleg. Dec. conf. 15. n. 4.

Et in quolibet rescripto, prout signanter de clausula, Sine pradiudicio ius alieni agentes concludunt; Rota decis. 21. n. 5. de prebend. & in Burgen. de Atroyoi vbi. Januarius 1594. coram Leticia.

Semper tamen intelligi debet de alio pradiudicio quam expressio, vt per Oldrad. conf. 330. in fine, Paris. conf. 70. n. 12. lib. 1. Gabr. conf. 251. num. 29. & seg. lib. 1. Theod. de Rub. d. claus. 754. num. 9. Verall. decis. 7. in fin. de interpretat. Honded. conf. 86. num. 47. tom. 2. Stephan. Gratian. de dispens. fore. cap. 867. n. 19. Celsar. Argel. de contradit. legum. q. 12. n. 9. Rebuff. in praxi bines. in forma non. promiss. in verb. domini. 26. num. 6. Cened. post lib. pratic. quest. sing. 100. n. 3. & dictam fuit in Teleiano admisso 17. Junij 1609. coram Pamphilo, impressa per Farin. decis. 192. n. 6. p. 1. nec proinde operatur tantum super non expressis in eodem contractu, vt per Rebuff. in praxi 11. de irolis in Colled. ad fin. Mandol. conf. 10. n. 14. Mart. de claus. 1. claus. 157. n. 1. & 9. in ult. impress. Rota decis. 720. n. 8. p. 1. in possib. Farinacialis p. 3. recent. vbi quoddam non extenditur ad expressa.

Præferat ius illius, ad cuius favorem clausula hæc apposta est, Pute. decis. 191. n. 17. lib. 1. in correctis, vbi ait, quod ista clausula nihil noui concedit, sed ius, siue bonum, siue malum, prout antea erat, dimittit, & decis. 113. lib. 2. Mart. d. claus. 157. num. 1. Aleoy. Riccio collect. decis. p. 4. collect. 833. in princip. & collect. 1243. Verall. decis. 219. part. 2. Scaph. decis. 154. num. 6. & fuit dictum in Repten. fendi de Tobris 24. Novembris 1586. coram Cardini Pamphilo, & in Mediolanen. 8. Junij 1612. coram Reverendissimo D. Pamphilio iam, impressa per Farin. decis. 419. num. 3. part. 1. recent. Theod. de Rubicid in singul. Rota tom. 2. part. 4. claus. 754. num. 2. cum segg.

Reddit actum conditionalem, si, & quatenus pradiudicium ex actu alieni inferatur, Peregr. de fiduciis.

nam. 47. sub. num. 29. vers. idem. Mat. d. claus. 157. num. 2. Marell. d. vñs. lib. 3. cap. 1. 17. n. 1. Stephan. Gratian. d. disp. forens. cap. 980. num. 8. quod tamen est intelligendum de conditione non suspensiva, sed resolutoria, hoc est, quod confitit de alienis prædictis, & iure, actus resolatur, interim autem actus gestus cum dicta conditione habetur per eorum. Peregr. d. 47. sub. num. 29. vers. intelligit. Hooded. conf. 86. num. 44. 10. 2. Seraphin. d. 377. n. 2. & 3. vbi dicit, quod possessio data cum dicta conditione, censetur pure data, quando non apparet alium habere potiora iura, & adducit in Ferrar. buda. rum. 16. Iun. 1611. coram Reverendissimo D. meo Patriarcha, impetrat per Fat. d. 53. sub. num. 3. part. 1. recent. Theodol. de Rubis d. claus. 754. num. 6. & cl. 9. §. 2.

10 Unde conditionale depositum non dicitur ex eo, quod factum fuerit cum hac clausula, censuit Rot. coram Gregor. XP. d. 53. §. 4. n. 9.

11 Verum autem hæc clausula præservet ius tam in petitorio, quam in possessorio, quæstio est dubia, in qua una sententia tenet in utroque ius præservare, quam tueretur Peregrin. d. 47. n. 27. art. 48. sub. num. 16. & conf. 2. sub. num. 6. vers. & in summa, lib. 1. Marell. d. vñs. lib. 3. cap. 1. n. 31. Stephan. Gratian. d. disp. forens. cap. 367. num. 35. & sæpe in Rotas fuit resolutum, & signanter d. 53. part. 3. lib. 3. divers. coram Seraph. d. 401. num. 1. & 2. & in Romana demum de Cardin. 17. Maij 1609. coram Card. Canaliis, & in S. Sacram. bonorum 1611. coram Card. Sacro, vbi dicitur, quod stante tali clausula, & teneatur ius præservare possessio alteri data cum dicta clausula, & fuit etiam dictum in una clausula Castell. 13. Iulij 1617. coram Phelso, vbi dicitur, non censeri præiudicium iuri alterius quoad possessionem, nec etiam ad effectum maintenance, & quod præservet iura tam in petitorio, quam in possessorio.

12 Altera sententia tenet, non præservare nisi iura in petitorio, & fuit non semel tenent in Rota coram Manic. d. 53. & coram Seraphino d. 53. num. 2. & in Romana coram 13. Maij 1608. coram Reverendissimo Domino vno Cæcilio Decano, & in alia Romana coram 14. Novemb. d. 53. n. 1608. coram Cardinale Marquemontia. Quæ quidem contrarie opinionis facile concordari possunt, si prius intelligamus, quando versatur in acta facto à Iudice, & veluti quando Iudex dat immisionem cum hac clausula: secundum verò, quando versatur in acta possessio voluntarie facto ab eadem mer parte.

13 Hæc clausulam præservare solem possessionem alterius plenam, tenet Cæd. d. claus. §. n. 4. & 4. de vers. §. inf. Mondel. d. 53. num. 31. item 2. Rota d. 53. n. 3. part. 1. recent. & fuit dictum in Romana demum de Cardin. 1. Decemb. 1617. coram Card. Canaliis, & in Sakina. Caspi Alenget 7. Februarj 1618. coram Card. Praspio.

14 Posita hæc concessio, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem vitiat, vel à dispositione vitiat, ut actus reddatur negatorius, Seraph. d. 53. n. 17. Unde in transiitione posita in directæ eorum, & incompatibilis, cum priori instrumentum venit relictienda, ut per Aym. d. 53. n. 2. Put. d. 53. lib. 1. in correctis, cum per secundam censetur induci nostro. Arctin. conf. 1. num. 1. Decem. 46. n. 1. Cachet. Pedem d. 53. n. 12. quicquid dicant Nar. conf. 127. n. 2. Goz. d. conf. 38. n. 1. Theodol. d. 53. n. 15.

Inferre in Brevis Apost. civilis, & immunitatis 13 ad solam civilitatem refertur, ne alias voces, & nihil operatur, Menoch. d. 53. n. 17. n. 4. Mart. d. claus. 157. num. 10.

15 Commisso non tollit iurisdictionem Iudicis ad quem, & licet non operetur effectum suspensionis, operatur tamen deulationem, ut de cognitione possit & procedi ad victoria etiam reocando. Seraphio. d. 53. n. 11.

16 Fuit ex autoritate mutuum clausula illa sine præiudicio iurium alterius, Gregor. d. 53. §. 12. n. 1.

17 Clausula, Sine præiudicio quarumvis iurium, & iurium, habet vim præiudicantis etiam in minimis, ut per Put. d. 53. n. 2. lib. 1. Lotter. de re benefici. lib. 1. §. 40. num. 178.

18 Claus. Sine præiudicio alienius, &c. requirit causæ cognitionem, Verall. d. 53. n. 4. p. 2. Theodol. de Rubis in singul. Rota vñs. 3. p. 4. claus. 7. §. 6. num. 5. vbi num. 6. ait quod in omni gratia tenetur tacite intellecta, seu apposta, cum semper censetur aliquod concedi sine præiudicio alterius, & de num. 7. quod si exprimitur, intelligitur etiam de modico præiudicio.

CLAUSULA CLVIII.

Sine præiudicio venientium ab intestato, &c.

1 Dullorci referuntur de vi, & effectibus huius clausula agere.

2 Legitimari non potest fieri obsequia clausula, Sine præiudicio venientium ab intestato, &c.

3 Clausula, Sine præiudicio venientium ab intestato, &c. idem importat quod clausula, Sine præiudicio legitimorum.

4 Clausula, Sine præiudicio venientium, &c. intelligitur sine præiudicio alienius.

5 Ius in spe succedente ex fiduciis, &c. in pello, & præiudicia in fundo, & omni pello, præservat clausula, Sine præiudicio venientium, &c.

6 Clausula, Sine præiudicio venientium, &c. intelligitur de ascendens, & descendens, cum verò de transmissibilibus.

7 Ius omni successione præiudicium in quacunque maiorem dispositione, & antecessum omnia, præservat legitimis per clausulam, Sine præiudicio venientium, &c.

8 Legitimari cum clausula, Sine præiudicio venientium, &c. legitimari tantum suffragari videtur, in quibus nullum potest præiudicium legitimis vero, & naturalibus.

9 Legitimari cum clausula, Sine præiudicio venientium, &c. non potest minores legitimari legatim, & naturalibus, etiam concurrendo cum illis, & faciendo partem.

10 Legitima integrè debita de iure filijs legitimis, & Naturalibus, si non diminuantur, tunc non obstant clausula, Sine præiudicio legitimorum, &c. legitimari potest pariter, quod si a patre in testamento relictum fuerit.

11 Legitimari excludere à successione intestati, & præiudicari effectus clausula, Sine præiudicio legitimorum, &c.

12 Clausula, Sine præiudicio venientium &c. posita in legitimariis, ostendit Principum, quæ concessit prius legatim legitimandis cum hac

hac clausula, valisse quod serio prauidicium non inferatur.

14 *Voluntatem liberam dispositionis patris praeservat clausula*, Sine prauidicio venientium; &c.

15 *Clausula*, Sine prauidicio venientium, &c. comprehendit tam legitimos filios, qui exant tempore legitimati sunt, quam postea nati sunt.

16 *Legitimatio quando est facta ad instantiam patris testatoris, non operatur clausula*, Sine prauidicio venientium, &c. quando agitur de illius successione.

17 *Testamento factum non operatur clausula*, Sine prauidicio venientium, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Martam de claus. part. 1. claus. 163. Cardin. Tusch. practica. concl. tom. 1. lit. C. concl. 336. num. 17. cum seqq. Aloyf. Rice. in collect. disp. part. 3. collect. 178. nouissime Theod. de Rub. in singul. Rota tom. 2. part. 4. claus. 760. Bapt. Fragulo de regimine Christi. Resp. 3. lib. 3. disp. 63. §. 6. a. n. 4. Gambat. de officio legari lib. 2. c. 19. n. 315. cum multo seqq. Rot. decis. 187. num. 2. cum seqq. p. 2. in postum. Farin. alijs p. 4. recent. vbi quod in legitimati non operatur factio testamenti.

Hae clausulae solent apponi in dispensationibus, & legitimatiombus, imò regulariter legitimatio non potest sine ea fieri, cum Princeps legitimis habere quancumque amplissimam facultatem legitimandi; nec extenditur, vt legitimatus possit succedere bonis patris contra illius voluntatem, Dec. conf. 338. num. 9. Card. Mant. de censu. vol. 1. c. 1. §. 1. §. 1. §. 1. Theod. de Rub. d. claus. 760. n. 1. vbi quod hac claus. posita in legitimatiōe non intrat stante testamento, & n. 19 quod hac clausula operatur vt legitimatio non sit proprie legitimatio, sed dicatur dispensatio, & fuit dictum in Bononiens. haereditatis de Gargantibus 14. Martij 1601. etiam Mustrossimo

3 *Denique nota Cardin. Millero* Et idem importare quod claus. Sine prauidicio legitimorum, ex Corn. conf. 93. n. 29. lib. 2. tradit Card. Tusch. d. concl. 336. num. 18.

4 *Intelligitur sine alienius prauidicio*, Honded. conf. 64. num. 10. tom. 2. vbi num. 23. quod praeservatus in spe succedendi ex fideicommissum ex pacto & providentia in feudo, & emphiteusi; & consil. 83. num. 14. tom. 2. vbi num. 16. subdit, quod generaliter posita, generaliter intelligitur quoad omnes.

5 *Item intelligitur de ascendentibus, & descendentibus*, non verò de transuersalibus, vt per Cald. Pereira receptum consentiunt, fuit quatuor fidei-scop. 4. num. 16. Cubed. Lusu. decis. 89. n. 4. part. 2. Cardos. in praxi iudicium, & aduocatum, verb. clausula 32. Valze. de part. cap. 19. num. 43. Liebt sub ea transuersales comprehendit asserunt, Socin. sensu l. Galim. §. & quid si tantum, num. 21. vers. & licet, de liber. & postum. & conf. 212. concl. 1. lib. 2. & concl. 95. col. pendit lib. 3. Aloyf. Rice. de collect. 178. 2. vers. secundum effectum, Gam. Lusitan. decis. 278. Rota decis. 101. part. 1. diuers. Cardin. Tusch. d. lib. list. C. conclus. 336. num. 29. Honded. d. decis. 81. num. 29. n. 1. quatenus asserit, conferuare etiam ius transuersalium, quando respicit successorem tam paternam, quam matrem, ne reddatur illiuscortia, cum pluribus allegatis in causa Remona de Guadalu 27. Novebr. 1566. etiam Rubilaris. Theod. de Rub. d. claus. 760. num. 11. Bapt. Fragulo cit. loc. vbi hanc p. item defendit.

Ang. Barboza de Claus.

Per hanc clausulam praeservatur legitimis veritas omne ius successionis perueniens ex fideicommissum, aut ex pacto, & providentia, vel ex quacumque maiorum dispositione, & antecessorum omnium, Alex. conf. 187. num. 1. verum potest intelligi lib. 3. Socin. conf. 95. n. 35. lib. 4. Gabr. conf. 30. num. 20. lib. 1. & conf. 22. n. 7. lib. 2. Roio. conf. 3. num. 12. vers. sed ista obstat. lib. 1. & conf. 106. num. 8. lib. 1. Honded. conf. 64. num. 22. lib. 1. & conf. 99. num. 15. & 16. lib. 4. Rot. decis. 667. n. 3. apud Farin. part. 3. recent. Peregr. de fideicom. art. 23. n. 63. & 87. & fuit dictum in lamen. Iurisdictionum 30. Ianuarij 1606. coram Litta. Ideo huiusmodi legitimatio legitimato tantum suffragatur in iis, in quibus nullum parat prauidicium legitimo vero & naturali, Gabr. in d. conf. 24. num. 29. lib. 2. qui allegat ibi Socin. Rimio. & plures alios, & fuit dictum in Bonon. apothecarum 24. Novembr. 1603. coram Gregorio X. per decisiones eius impressas decis. 201. quae etiam reperitur impressa per Fatini; decis. 63. part. 1. recent. duplicata decis. 64. part. 2. recent.

Vnde talis legitimatus non potest minuire legitimam legitimorum, & naturalium etiam concurrente eua illis, & faciendo partem, propterea expressè tenuerunt Cast. in l. Gallus. §. & quid si tantum. n. 16. in fin. ff. de lib. & postum. & conf. 180. col. 2. lib. 1. & conf. 429. in fin. lib. 2. Curt. sen. conf. 73. num. 8. vers. est etiam verum. Capta conf. 157. in fin. Peregr. de fideicom. art. 21. num. 80. Gabr. conf. 24. n. 11. lib. 2. Decian. conf. 19. n. 4. lib. 1. Rot. in l. Bononien. apothecarum coram Gregor. X. versicul. ab efflu. Si autem non diminuat legitima integre debita de iure filiis legitimis, & naturalibus, tunc non obstat hac clausula legitimatus petere poterit quod sibi à patre in testamento reliquam fuerit, Dec. conf. 393. num. 11. & conf. 376. n. 8. vers. ita enim verba, Gozad. conf. 6. n. 33. & 78. Gabr. conf. 19. n. 7. lib. 4.

Præcipuus huius clausulae effectus est, excludere id legitimatum à successione intestata, Paris. conf. 14. sub n. 44. lib. 1. Cypre. decis. 12. num. 5. Mandel. conf. 7. n. 2. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Greg. X. vers. accedat quid.

Posita in legitimatiombus, ostendit Principem, id qui concessit privilegium legitimandi cum hac clausula, voluisse quod tertio prauidicium non inferatur, vt per Honded. conf. 64. n. 4. & conf. 59. n. 14. & conf. 71. n. 3. tom. 2. & ita intelligitur, ne per legitimatiōem fiat prauidicium venientibus ab intestato in iure quærito ante legitimatiōem; idem Honded. d. conf. 61. num. 7.

Non tantum praeservatur prauidicium venientium ab intestato, sed etiam liberam voluntatem dispositionis patris, ita vt sic legitimatus non possit patrem iudicium impugnare, tanquam habitatiss ad succedendum in eo tantum, quod patri videbitur, Rimin. sen. conf. 40. n. 9. & 13. Gregor. decis. 10. n. 4. vbi fuit dictum, legitimatum cum hac clausula non posse dicere testamentum nullum ex causa praetextu, & citat Ang. conf. 624. post num. 2. Socin. conf. 241. sub num. 4. lib. 3. Cypre. decis. 22. num. 4. quia legitimatus cum hac clausula habitatur tantum ad succedendum secundum voluntatem patris dispositiōem, vel permissu, contra verò, vel praeter voluntatem patris nihil consequi potest, vt firmat Castil. de censu. vol. 1. cap. 22. num. 158. & in specie, quod si legitimatus succedit tantum in eo, quod sibi à patre relinquatur, ita vt non teneatur pater ei aliud relinquere, notant Curt. iuo. conf. 24. num. 3. & med. Gabr. conf. 30. num. 29. lib. 1. Decian. conf. 40. num. 33. circa mod. vers. hanc quoque

lib. 1. Rot. in d. *Benveniste apothecarum coram Greg. XV.*
verſ. *comprobatur.*

14. Comprehendere hanc clausulam tam legitimam filios, qui etiam tempore legitimisationis, quam postea nati sunt, observat C. Abel. d. deſ. 9. num. 10. & ex Alex. conf. 187. incip. *Præterea*, in princip. & conf. 188. in princip. lib. 5. tradit Card. Tusch. deſ. 188. num. 21.
15. Non operatur hæc clausula, quando legitimario est facta ad instantiam patris testatoris, quando agitur de filiorum successione, sicut quando de successione fidei committentia, ut fuit dictum in *Fuerbach. fiduciam. 9. February 1611.* coram *Roverendissimo D. meo Ciccio Decano*, impressa per Farin. deſ. 677. p. 1. verum.
16. Nec etiam operatur facta testamentum, Gabr. conf. 19. num. 17. lib. 1. Cephal. conf. 442. n. 1. lib. 3. Ruin. conf. 87. num. 10. lib. 3. Gonsal. deſ. 6. num. 31. & 78. & ex Cora. conf. 93. num. 39. Card. Tusch. deſ. 182. l. 2. c. 1. deſ. 135. n. 10. Mart. deſ. 107. 1. claus. 162. num. 1. in vlt. impress. Rot. deſ. 677. num. 4. Theod. de Rub. d. claus. 76. num. 1. vbi n. 6. plures in contrarium refert. Intellige procedere ad effectum, ut relictum in testamento, teneat etiam natus filius legitimus, sed non proprietatem quod legitimus fiat caput impugnationis voluntatis paternæ; solum enim habilitatur, ut possit petere illi in testamento relinqueretur. Doc. conf. 376. sub num. 6. Part. conf. 14. sub num. 44. lib. 1. Socin. conf. 93. sub num. 44. lib. 4. Beron. conf. 177. n. 74. lib. 3. Rinia. sen. conf. 41. n. 9. & fuit resolutum in d. *Benveniste apothecarum coram Greg. XV.*
17. Clausula, *Sine præiudicio agnitionis*, quominus proximus agnatus succedat vna cum legitimo, intelligitur, dummodo concurrat in pari gradu cum legitimo, non autem si est agnatus remotioris gradus, ita et Bald. conf. 119. num. 6. verſ. *cetera quantum*, lib. 1. tradit Card. Tusch. deſ. 188. lib. 3. 116. n. 44.

CLAUSULA CLIX.

Sine præiudicio legitimæ executionis.

1. *Iurisdictio non præferat iudici à quo clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis*, ita ut ipse sine vitio actus actorum exequi possit decretum perſectum.
2. Executio potest fieri etiam contra tertium, qui acquiritur sine pendente vigore clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.
3. Tertium, qui nulla est obligatio adstrictus, Sine præiudicio legitimæ executionis.
4. Inhibito emanata vigore commissionis continens clausulam, Sine præiudicio legitimæ executionis, non causat attentatam.
5. Executionem validam, non verò invalidam, præferat iudex clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.
6. Clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis, solum tollit id, quod legitime factum est, non quod nullius, aut iniuste geritur.
7. Commissionem etiam causa appellationis restringit, et limitat clausula, Sine præiudicio legitimæ executionis.

Hæc clausula Iurisdictionem præferat iudici à quo, ita ut ipse absque vitio attentatum

exequi possit decretum per factum, seu mandatum iuste & recte relaxatum, & ad ultimum executionem procedere valeat, Lancel. de attent. poss. impetitionem, cap. 10. limit. 13. num. 17. Cæsar. de Gladi. deſ. 5. num. 2. de ſentent. & re iudic. Salust. Tiber. lib. 2. 27. num. 4. Nicol. Garc. de impet. parti. 1. cap. 5. num. 571. Marta de clausul. parti. 1. claus. 138. num. 59. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in acron. num. 234. Valenzuel. conf. 177. num. 72. tom. 1. Gregor. deſ. 133. num. 1. & fuit dictum in *Spalensia thesaurorum 5. Iulii 1519. coram Corduba*, & in *Romana legitima, seu vltimum num. 5. Decembris 1614. coram Fhaldo*, impressa per Farin. deſ. 609. num. 1. 2. recem. vbi etiam habetur, quod vigore huius clausula potest fieri executio etiam contra tertium, quia acquiritur sine pendente, maxime si alienatus fuit factus in fraudem executionis inceptoris, vel paratæ; & iterum in *Romana vincta 1. Iulii 1613. coram Illustissimo Patriarcha Mediceo*. Vbi etiam fuit resolutum, comprehendere intelligendum, ut non possit tertium comprehendere, qui nulla est obligatio adstrictus, sed solum tanquam possessus rei litigiosis commisit causam iudicantis, & molestationis, & propterea inhibito emanata vigore commissionis continens hæc clausulam, non causat attentatam, Lancel. deſ. 181. n. 1. num. 2. Cæsar. de Gladi. vbi significat, cum certatis clausis, & fuit dictum in *Antoniana deus 3. Aprilis 1609. coram Illustissimo Domino meo Cardinali Aſſisino*, impressa per Match. de comm. p. parti. 1. pag. 57. in vlt. impress. quia hæc claus. præferat ad attentatam, Lancel. de attent. poss. vbi dicit, limit. 6. n. 1. Theod. de Rub. sen. Rot. deſ. 77. num. 1. Et posita in commissione operator quod non impedit processum executionis, licet propterea non destinatur operari quod in reliquis remaneat commissio cum suo effectu. Item Theod. de Rub. d. 2. num. 3. p. 4. claus. 96. §. 4. vbi §. 5. subdit quod executio remanet penes iudicem à quo, & non transferatur ad iudicem ad quem.

Hæc clausula præferat executionem validam, non verò invalidam, ut fuit resolutum in *Romana Casali 14. Novembris 1581. coram Clemente VII*, impressa per Match. de comm. p. parti. 2. pag. 61. & ideo solum tollit id, quod legitime factum est, non id, quod nullius, aut iniuste geritur, ut similiter resolutum fuit in *Placentina sub insinua 22. Ianuarii 1593. coram Perna*, impressa per Match. de comm. p. parti. 1. pag. 177. & notat Nicol. Garc. de heres. p. 1. cap. 5. num. 163. Operator autem hæc clausula, quod iudex à quo possit exequi, non tamen impedit quod executio si non sit legitima, non possit revocari, ut per Theod. de Rub. d. claus. 77. n. 1. vbi n. 7. quod impedit executionem iniuste sententia, & n. 8. quod ideo non impedit quominus iudex ad quem non possit absolute nulliter excommunicatum, & n. 14. tenet quod hæc clausula in commissione appellationis posita præferat iurisdictionem iudici à quo, ut possit procedere ad executionem, non obstante quod pendat appellatio, & n. 19. dicit quod hæc clausula solum præferat futuram executionem litterarum Ap. procedendi ad executionem, non obstantem iudicio ordinario.

Restringit, & limitat totam commissionem causam appellatorem, in qua cum ea fuit rescriptum, ut accuset Rota in *Saghen. vltimi testamenti 5. Maii 1595. coram Iusto*.

CLAVSVLA CLX.

Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum.

1. *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, de *Stylo* Signaturae Iustitiae apponi solet in commissionibus appellationum ab executione litterarum Apostolicarum.
2. *Litterarum Apostolicarum* vis est executiva.
3. *Littera Apostolica* habere potestatem executionem ad instar instrumenti publici.
4. *Commissio appellationis* sive *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, non suspendit, nec impedit, quin Index à quo procedat ad ultimum executionem.
5. *Subreptionis* etiam *praeiudicium* retardari non potest executioni litterarum Apostolicarum.
6. *Littera Apostolica* habens potestatem executionem, & non obliuio appellationis potest exequi, si essent iustificatae, & non auera.
7. *Clausula*, Sine praeiudicio litterarum Apostolicarum, intelligitur de litteris Apostolicis tunc expeditis, & non postea emanatis.
8. *Index* ad quem non impeditur ex *clausula*, Sine praeiudicio litterarum Apostolicarum, quomodo possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iniustitia, & nullitate sententiae, quae opponitur.
9. *Possessorio* in iudicio promissus ab Ordinario, cum non habet se pro spoliato, de nullitate, & iniustitia sententiae dato poterit, etiam sive *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum.
10. *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, venit intelligenda, quatenus de iure locus sit.
11. *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, praeservat quod legimus factum fuisse, non illud, quod nullitas, aut iniustitia geritur.
12. *Index* ad quem non obliuio *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, potest per viam attentati, & mandamentum revocare executionem factam à iudice à quo, si non sit vice, & restituta.
13. *Effectus clausulae*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, consumptus dicitur per executionem factam semel, & per vicium immixtionem etiam nulliter.
14. *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, apponitur per Nuntium in commissione directa alicui iudici, non officio ipsum Nuntium.

DE *Stylo* Signaturae Iustitiae apponi solet haec clausula in commissionibus appellationum ab executione litterarum Apostolicarum, prout apponi solet ita commissione appellationis ab obligatione Camerali contenta in instrumento, cuius virtute actum fuit, iuxta cons. Gemini. 99. incip. *Super primo*, num. 2. & 4. in Galles. in 1. 2. lib. Camer. in 6. p. 1. in cap. de quall. variis post processum in iud. num. 10. cum seqq. Et quod haec clausula semper soleat apponi in commissione appellationis à decreto, seu sententia prolata vigore litterarum Apostolicarum sententia Gonzal. ad re. 3. Capell. in 4. not. contra nullas, & attent. 5. 222.

cum seqq. Theod. de Rub. in *fin. Rota* tom. 2. part. 4. claus. 758. num. 10. Non tamen apponitur ubi appellatur à sententia lata contra executionem litterarum Apostolicarum. Gonzal. gloss. 6. n. 203. cum seqq. Theod. de Rub. in claus. 758. num. 12. Nam litterarum Apostolicarum vis est executiva, cap. 1. de concess. proband. lib. 6. & fuit dictum in Onet. Consequens tom. 30. Martij 1607. coram Card. Marquemonte, & in Civitate, confirmationis concordia 15. Aprilis 1611. coram Illustrissimis Patriarcha Manzanaeda, & in Eugubina Canonici 14. Februarii 1613. coram eodem paratamque habet executionem, & super litteris, de lra pen. Gig. de pens. quall. 8. num. 2. Berol. cons. 14. referri. Mohed. decis. 9. de causa possess. & decis. 13. et n. 1. lib. 1. Sarnen. in vult. Breuium, ubi dicit, illas habere paratam executionem ad instar instrumenti publici, & fuit dictum in Vic. Canonici sine indulti 23. Novemb. 1601. coram Penia.

Operatur igitur quoddam commissio appellationis illam non suspendat, nec impedit, quia Index à quo procedat ad ultimum executionem, ex addo. Qis per Mart. de claus. part. 1. claus. 160. num. 10. in vult. impress. Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 173. adden. ad Greg. decis. 12. n. 1. Remendij. Dominum meum Coccin. decis. 144. num. 7. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 38. n. 5. ac proinde, ne Index ad quem ante executionem sententiae latet à iudice à quo possit se introducere, Bald. cons. 427. vult. 1. Aloy. Ricc. in praxi aucta ref. 431. num. 1. in tantum, ut ex eadem litterarum Apostolicarum executio etiam praxi subreptionis retardari non possit: ideo si ex hoc capite appellatum fuerit, non erit admittenda appellatio, nisi cum haec clausula, & talis subreptionis exceptio est de peditore remittenda, Gig. de pens. quall. 35. n. 9. vers. secundum, Sarnen. in compend. verisq. Signaturae, n. 85. Staph. in vult. de commiss. lib. 5. in prima igitur, n. 34. vers. sola.

Quae quidem veniunt intelligenda tantum procedere litteris iustificatis, & non antea, ut per Czf. de Grassis decis. 12. num. 4. de probat. Pauli. cons. 138. num. 1. lib. 4. Rot. in Portugal. dismembrata 16. Iunij 1575. coram Cardinale Blanchetto, & in Novar. Canonici 14. Decemb. 1611. coram Illustrissimis Patriarcha Atencorda, & in Asturie. Archiepiscopus 9. Novemb. 1602. coram Card. Lancellero, ubi habetur, non obstante sententia quod litterae non essent iustificatae, non impedit quin litterae praefatae iterum possint iustificari, nec exinde illas dici vulneratas, quod etiam pariter dictum fuit in Noric. pensum ab. Novemb. 1607. coram Card. Canaleria.

Intelligitur pariter haec clausula de litteris Apostolicis tunc expeditis, & tunc in esse existentibus, non de postea emanatis, & fuit dictum in Pallisole. Scholastica 5. Iunij 1599. coram Cardinale Lancellero, impressa per Marches. de Commiss. part. 1. pag. 294. in vult. impress. Mart. p. 1. claus. 190. num. 6. in vult. impress.

Virtute enim huius clausulae non impeditur Index ad quem quomodo possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iniustitia, & nullitate sententiae, quae opponitur, sed solum per illam praeterveniatur facultas executoribus litterarum procedendi ad executionem, non obstante iudicio ordinario. Put. decis. 97. alias 91. in correcto lib. 1. Aloy. Ricc. in praxi aucta, ref. 442. num. 1. Marticot. var. resolut. lib. 1. cap. 55. num. 1. & cap. 84. num. 4. & lib. 2. cap. 137. num. 1. & fuit dictum in Hispania lib. 1. Aloy. Ricc. permutari 11. Martij 1506. coram G. pio impressa per Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. n. 574. & per

Marchef. in commiff. part. 1. pag. 166. & in Over. beneficij 19. Nouemb. 1597. coram Card. Lancellato, impref-
fa per Marchef. in comm. f. d. 2. 1. pag. 411.

9 Quare proliis ab ordinario in iudicio possessione-
tum non habetur le pro spoliato, de malitiae, &
in iudiciis dicitur sententia dare potest, Put. decis. 419.
lib. 3, Marched. de Comm. lib. 2, cap. 499. num. 101.
10 Quia hanc causam vident intelligenda quatenus illi
de loco locus sit, in locum, num. 7. C. de transfat.
Causant. decis. 47, alia 1. de rescip. Ro. in lib.
Hijol. & Cam. permutacione, ubi etiam fuit
resolutum, hanc causam non importare preiudicium
necessitatem dimittendi vramque possessionem,
naturalem scilicet, & civilem, sed tantum concedi
facilem immittendi in realem & corporalem
possessionem, nec ideo ille, qui possidebat, qui non
habuit le pro spoliato, prohibetur uti ceteris pos-
sessoribus.

11 Non oportet tamen qui iudex ad quem, qui
cognoscit de causa appellatiōnis, quōd possit reuoca-
re omnia gesta per iudicē in quo, si iussit proce-
dere, licet enim clausula (solum praeferat) quod
legimus factam fuit, non illud, quod nullius, et
iussit geritur, ut per March-*f. de Commis. part. 1.
c. 107. Nicol. Garz. d. c. 1. cap. 1. num. 174. Alogi. Ricc.
12 c. dicitur in d. 433. a. 1. Et quod iudex ad quem
non obstat hae clausula possit per viam attritenti,
et per viam manifestōnis reuocare executionem
factam à iudice à quo, & non sic rite et recte facit,
trahat *Marta de claus. part. 1. claus. 160. num. 4.
Greg. de descript. in fin. Sed de veritate huius resolu-
tionis deservit. Rota in *Torred. benefic. 24. No-
uemb. 1614. coram Phelp. ut fuit dictum quod
multis dominis lude dubitabat, imò quod in-
clinabat in contrarium sententiam, quod fante
hae clausula non possit, nisi via ordinaria execu-
tioni à iudice à quo fuit reuocari. Sed nihilominus Ro-
tae sequens fuit primam opinionem, et per viam
attritenti, et etiam manifestōnis reuocari execu-
tionem nulliter factam à iudice à quo, in *Pruden.
Plany. 1. Iulij 1619. coram Benito, et in Senegalor.
benefic. 14. Aprilis 1619. coram Remboldo Dato. Ro-
ta deservit 4. n. 6. ubi quod non Impedit hae clausula
reuocationem attritenti.****

1) Confarius dicitur esse Quis huius clausule per
executionem litterarum Apolloteseorum, ad quarum
suam concessa fuit, factam semel, et per vicariam
immensioem crism nullius, et exequor dicitur
Thrasio loco i. Rota deserv. 16. de re vindicanda,
non tibi officio loci bene sic ferimus dicitur. s. m. q. de
verbor. sign. Alqui Rice. id. de praxi arear. ref. 433.
nam sic. ubi dictum in d. Hylola. et Carner. contra
Gipin. Quis hae clausula non impedit quo minus
facta executione possit dari de nullitate exco-
municis, et possessor manifestari non habuerit fe
prospoliato, quia facta exco-
municis eff. Quis huius clausula; fecim tam cito factam
exco-
municem. Nam donec sit executio, propter hanc
clausulam non potest dari mandatum de manente-
ndo, ne viator contrarietur, si executor ecclesiis
et iudex, cui est commissio causa, manentem, ita
ex planioribus Rotae decisionibus, Theod. de Rob. ibi
fing. Rota non. p. d. l. v. c. d. o. c. vbi sum. q. verum
dici quando mandatum de manendo daturum
impliciter, secus si cum hac clausula, et n. b. relati-
que hoc clausula posita in omnium interitu
de Interdicto emanari, non autem de gratia
concedi concessa, non facta mentione litte.

14. Haec clausula per Nuntium appositā in commisso-
gione data alicui iudici, etiam si censetur repe-

tes, si idem Nuntius commiserit causam alteri Iudici, non tamen illa afficit ipsum Nuntium, qui postea causam ad se adducit abique aliqua reservatione, & non obstante parvis oppositioe, quod non procederet, nisi prius solitis terminis decussis, ut fuit dictum in Oxim. penultimo 28. Iunij 1595. coram Card. Archiepiscopo.

CLAVSVLA CLXI

Sine praeiudicio obligationis
Cameralis.

- 1 Appellatum non admittit obligatio Cameralis, nisi ad officium deducatur.
- 2 Obligatio Cameralis habet executionem parvam.
- 3 Executionem parvam habet obligatio Cameralis priusquam per scriptum, non autem per testes.
- 4 Clausula, Si ne preiudicio obligationis Cameralis, si ex commisso appellatum confisum, in quibus vixit obligatio Cameralis extima fuit, nulla reperitur, per calamitatem aliam confusum.
- 5 Insufficientiam indicia a quo proferatur class. Si ne preiudicio obligationis Cameralis.

Hec clausula vituz Signatura Infinitie in com-
muniobus appellacionum, vbi addit obligatio
Cameralis, ne Iurisdic-^{ti}o Iudicis qui susci-
piatur per commisionem causae ad eff-^{us}um deuo-
lutionum suarum Iudici adque, ne sua p-^{re}stati-
onem habentibus obligacionem Cameralem ad sui
sacerem, cuius virtus est non admittere appellacionem,
nisi ad supradictum effectum, & interim illius
creacionem non posse retardari, consummandam
per Iudicem ad quem, et per Galles, de vbiq. Camer.
part. 6. in quibus videtur p-^{re}cessum, num. 8. & 19.
Thesaur. Præm. dist. 36. v. 11. Rogiet de appell. 5. a.
cap. 5. p-^{re}sent. Cameralis obligatio, 117 & Scare, in simili
tratt. lib. 3. cap. 2. apud 17. dicitur, q. 7. & (eq. Rog.
dist. 3. lib. 1. q. 1. p-^{re}sent. dicitur, q. 7. innumeris adductis
per Zachium p-^{re}sent. vbi de vbiq. Camer. verb. non ad-
mittitur appellatio, Marchel. de Commis. part. 1. de comm.
appell. in causis Camer. obligatio, 5. obligatio a
enim Cameralis habet creacionem peractam, vbi per
Mehel. dist. 3. v. 1. de excep. Visil ad Affici. dicit
q. 1. num. 6. in fr. Mari. Anton. ver. sibi lib. 3. q. 5. 2.
Zach. lib. 3. dist. 3. Camer. cap. 2. num. 4. & Cuius dicit
in Romana dist. 4. July 1606. etiam Card. Sarm.
et in Anticiana p-^{re}sent. v. 1. January, 1612.
etiam Dom. Anton. Intelligi, si adum sit vigore;
obligacionis Cameralis, probata per scripturam,
non autem probata per testes, vbi eboracione Sacce.
dicitur, q. 5. Cultus de faciet offic. cap. 1. num. 30. p-^{re}sent.
Camer. vbi in Janu.

Et adeo oximaria est hæc clausula in commissio-
nibus appellacionis et satisfactorum quibus vigore obli-
gationis Cameralis adrem fuit, ut sine ea causa
aliqua commissio reperiatur, per calumniam extorta
conferatur, ita ut iudex à quo iam fecerimus siue
diffinitivam, siue interlocutoriam, et equi possit sine
alio viro attestatumque illi Lanelli de attor. ap-
pell. pendente etc. 13. Junii. 17. p. 189. 1. Scraph. decis.
18. Junii. Et fuit dictum in Romana attuatorum 4. Ju-
lii 1609. et Remensis Penno.

Hæc elapsula præservat insiditiam em ludicis
quo, ut fuit dictum in *Romana* *viere* 14. *Inc* 1. 6. 15.
caram D. *Pamphilo* *Pamphilo*, & in eadem 1. *Inc*
inc

eiusdem anni coram D. Patriarcha Manzanedo, im-
pressa per Marchet. de Commiss. p. 1. pag. 334. & per
Zuch. post. tract. de oblig. Camer. decis. 1. num. 6. vbi des.
33. a. 6. habetur, quod praesertat ius patrimonii.

CLAVSULA CLXII.

Sine retardatione solutionis
pensionis.

1. *De illis reseruantur de vi, & effectibus huius clausulae agendi.*
2. *Clauſ. Sine retardatione pensionis sales apponi in commissionibus super nullitate, vel reductione pensionis a Papa reſeruate.*
3. *Non reſcribitur contra titularem cum clauſ. Sine retardatione, &c. ſtante translatione ad fuorem translatois.*
4. *Clauſ. Sine retardatione, &c. non ponitur in pensionibus per inferiores a Papa impoſitis.*
5. *Index non poſſit valde procedere in negotio principalis ſine clauſ. Sine retardatione, &c. niſi prius ſoluitur penſio.*
6. *Iurisdictionem exequendi reſeruat clauſula, Sine retardatione, &c. iudici exequenti a quo, non tamen legitur manum iudici appellationem ad quem.*
7. *Clauſ. Sine retardatione, &c. procedit, quando ſententia fuerit lata ad fuorem, & pro validitate pensionis.*
8. *Terminus non ſolum iam maturatus, & decuſus non ſoluitur, ſed etiam in futurum decurrendus reſcribit clauſ. Sine retardatione, &c.*
9. *Literis non inſufficientibus proceditur ad executionem contra conſuetudinem reſervationis pensionis.*
10. *Clauſ. Sine retardatione, &c. ſi de ſolutione non conſtat, non tollit quin littera ſint inſufficientes.*
11. *Pensionarius ſolvere debet penſionem translatois, etiam non inſufficientia gratia tranſferentis, quando tranſferens erat in quaſi poſſeſſione exigendi, & beneficiatus conſentit reſervationi pensionis.*
12. *Translatois releuatur ab opere inſufficientis gratiam tranſferentis, quando ipſe tranſferens fuit in longinqua quaſi poſſeſſione exigendi penſiones.*
13. *Clauſ. Sine retardatione &c. datur in omnibus inſufficientibus.*
14. *Tertium venientem ad cauſam pro ſuo intereſſe, aſſicit clauſ. Sine retardatione, &c. donec per titularem integre pensionario fuerit ſatisfactum.*
15. *Clauſ. Sine retardatione, &c. impedit ne penſionem ſolvere uolent abſoluatur.*
16. *Iurisdictionem conditione aliter dat clauſ. Sine retardatione, &c. ut penſio ſoluitur, in eorumque ſuſpenditur.*
17. *Sententia lata, & omnia geſta non prius ſoluitur penſio, ſtante clauſ. Sine retardatione, &c. ſunt nulla.*
18. *Clauſ. Sine retardatione, &c. non operatur, quando conſtat de vicio in vna.*
19. *Exceptio nullitatis, vel vicii aliunde, & extrinſecus, quam ex vtroque prouenit, non retardat ſolutionem penſionis ſtante clauſ. Sine retardatione ſolutionis pensionis.*
20. *Pensionarius quando ſitit per longum tempus non prende penſionem ſubito operatur clauſ. Sine retardatione, &c.*

21. *Signatura in aliquibus caſibus conſueſcit reſcribere ſine clauſula, Sine retardatione ſolutionis pensionis.*
22. *Pensionarius ubi agit contra vnum ex obſtinentibus aliquid beneficium de pluribus, ſuper quibus eſt ſoluta reſeruat, non datur clauſ. Sine retardatione, &c.*
23. *Pensionarius quando ſimpliciter non denegat ſolutionem pensionis, ſed pretendit de duci onera, non datur clauſ. Sine retardatione ſolutionis pensionis.*
24. *Non datur vbi ex productione litterarum reſervationis reſultat exceptio.*
25. *Clauſ. Sine retardatione ſolutionis pensionis arbitrio Rote, quoniam ſuſtinetur proceſſum executionis ſuper ſolutione pensionis.*
26. *Clauſ. Sine ſtreptu & figura iudicii, operatur ut index poſſit incipere ab ar. n. alu, & illu probatio ſtatim procedere ad arbitrium.*
27. *Clauſ. Si paternis continentie non ſit imitator, parum ſeruat in modum inſtructionem commiſſarij, quam quod inducat conditionem.*

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Materiam ar. ref. lib. 1. cap. 22. Pat. decis. 34. alia 42. 14 correct. lib. 1. Mat. de claus. p. 1. claus. 49. alia 165. in vlt. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 3. num. 3. 55. cum multis seqq. Marchet. de commiss. part. 1. pag. 335. num. 131. et seqq. Alois. Ricc. in collect. decis. part. 42. collect. 1163. Campanil. de diuersis de n. Censoris rub. 1. cap. 13. num. 184. et seqq. Vinian. in pract. iur. lib. 1. cap. 8. num. 37. et seqq. in 2. edit. lat. & eleganter D. Melch. Lotter. de benef. lib. 2. quest. 38. a. princ. Theodol. de Rubis in sing. Rot. tom. 2. part. 4. conc. 762. Rot. decis. 193. num. 15. p. 1. in postum. For. vbi quod suspendit iurisdictionem vsque dum conditio impleatur, & decis. 108. num. 3. in fin. & a. ead. p. 1. alia p. 3. rec.

In commissionibus super nullitate, vel reductione pensionis a Papa reſeruate, ſolet poni haec clauſula ob reuerentiam litterarum Apoſtolicarum, & ſeudes reculantium ſolvere penſiones jta. Staphili de liter. iuſtit. 4. tit. exceptio ſola plim operatur, &c. n. 132. & 14. pag. 184. & ſeq. Com. in compend. verſusque Signatura, verſ. eſt aduertendum, Gig. de penſ. quest. 35. num. 9. & quest. 6. 1. num. 12. & quest. 85. Gambos. de officio Legati, lib. 6. quest. 17. & 36. Rebuff. de pacſ. poſſeſſor. num. 156. alia 147. Velt. in pract. lib. 3. & vlt. num. 1. Flamin. de reſſeſ. lib. 6. quest. 2. num. 153. Mat. de claus. 163. num. 3. Alois. Ricc. de collect. 1163. ampliat. 1. Nicol. Garc. de cap. 3. num. 316. vbi num. 317. ex Rota decis. 301. part. 1. duncſ. ampliat, etiamſi non adit quaſi poſſeſſio exigendi. Theodol. de Rubis de claus. 762. num. 18. vbi num. 39. dicit quod ſemper apponitur vbi conſtat de reſervatione pensionis, ad obuiandum, (re ipſe adducit numer. 40.) fraudibus & mahilis ſolvere reculantium, ne ſcilicet interim quarene lite ſolutio penſionis omittatur, & num. 41. quod etiam apponitur in commiſſione inuallidiatis pensionis, ne interim penſionarius penſione ſpolietur, Valenzuel. conf. 386. num. 10. vbi quod apponitur in commiſſione ſuper reductione pensionis.

Verum cum hac clauſula non reſcribitur contra titularem ſtante translatione ad fuorem translatois, in vim litterarum translationis, que ſecum aſſert exceptionem prime pensionis exiſtente, Caſſad. decis. 10. num. 8. de reſcript. Velt. in pract. lib. 3. cap. vlt. numer. 2. & fuit dictum in Rotaen. penſionis 13. Maij 1594. coram illuſtriſſimo D. uic. Card. Mellino.

prof. quod 69. in fin. vrbis. non tamen ligat manus
Induct appellacionis ad quem, quin quoque idem
facere possit, vt declarando Gonarcompendio vsuf-
que Signatura num. 84. & 85. *vers. confirmatio ista opo-*
uerge respondit Rota in *Cusarographia* presens 4. Junij
1608. *etiam Illustrissimae Patris arch. Mazzanini,* &
in Abbat. presens 15. Decembris 1610. etiam Reuer-
endissimi Domini mee Primas. Vbi etiam habetur, 7
hinc clausulam procedere, quando sententia fuisse
lata ad suorem, & pro validitate pensionis, ac
proinde Signaturam ea vt non solere in contrario causa
scilicet in commissione appellacionis, quando sen-
tentia fuit lata ad suorem utulata.

4 Sic etiam hac clausula non ponitur in pensionibus
per inferiores à Papa impositis, propterea solet im-
poni in eis, quae referantur à summo Pont. nam in
illis non requiritur causa, non enim potest esse ali-
quod dubium super illarum validitate, quae statim
habent executionem, cum in aliis requiratur causa
iusta, & legitima, cum non possint imponi nisi in
causis penitus, unde non est honestum, vt hac
executio sine discussione, & cognitione causae, iuxta
ea Gom & Greg. soluit Stephan. Gratian. d. sic. for.
c. 617. n. 10.

5 Operatur, vt iuxta non possit valida procedere
in negotio principali, nisi prius solita pensione,
quo interim cessat iurisdiclio, Sarnen. in *compendio*
Signaturae, num. 84. Peric. conf. 94. num. 12. lib. 4. Mart.
d. claus. 163. num. 4. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 518.
cum segg. Aloy. Ricc. d. stell. 1163. eff. 1. Pacific.
de Sale. in *re. impell.* d. cap. 4. v. 40. Senaph. d. claus. 664.
num. 1. Rota d. claus. 101. & d. claus. 349. num. 1. part. 1. &
d. claus. 182. num. 1. lib. 3. part. 3. *diuers.* & fuit dictum
in *Elu. pensionis* 13. Novembris 1609. *etiam Card. Can-*
alerio, impressa per Marchel. de *Cronisf.* part. 1.
pag. 144. & in *Abul. pensionis* 10. Novembris 1608. *etiam*
Card. Sacrate, impressa per March. d. p. 1. pag. 609.
& in *Romana pensionis* 13. Iulij 1597. *etiam Paulus*
impell. per eundem pag. 613. & in *Form. dat.*
27. Iulij 1611. *etiam Reuerendissimi Domini mee*
Cocino, impressa per Farin. d. claus. 18. num. 1. part. 1.
etiam. Cal. de *Gratias* d. 8. num. 1. de *re iudic.*
Theod. de *Rub. d. claus.* 763. n. 1. vbi num. 4. adducit
quod de iudicio constare debet in actis, antequam
iuxta solutio procedat, alias non dicitur certus de
iurisdicctione, & nam 21. quod non iustici quod
peno sit vere soluta, nisi id ex actis colligeretur
num. 10. quod si tunc hac clausula sententia lata non
prius soluta pensione est nulla. & num. 11. quod
generaliter omnis gesta ante solutam pensionem stan-
te hac claus. sunt nulla. Vide Theod. de *Rub.*
p. 4. d. claus. 99. num. 1. vbi quod hac procedit non
obstante claus. *quod pensio modicam sit* illam non
excedat. Cal. de *excep.* resoluti in venire reser-
vationis, quia vt inter clausulas non est opus veri-
ficatione gratiae, sed potest iusticiari in peti-
torio.

6 Hac clausula licet reseruet iurisdicctionem cau-
etiam iudici executioni à quo, vt per Gigant. de

Respicit hac clausula non solum terminos iam
marcatos, & decursos non solutos, sed etiam in fu-
tutum decurrendos, vt aotat Marchel. d. p. 1. pag. 494.
num. 1. & tunc scilicet quasi possessio exigendi,
maxime si concurrent literae Apostolicae expedite,
vt per Stephan. de *luer. iustici.* §. in *primis*, num. 82.
Gy. de *perf.* quod. 35. num. 8. & quod. 63. num. 4. Ac
contra contententem reservationi pensionis, pro-
cedit ad executionem etiam litera non iustificata,
& fuit dictum in *Arenia* pensionis 15. Iulij 1610.
etiam Illustrissimae Domini mee Card. Miliani. Et
quando controuertitur pensio, Rota vult vt contra
succesorem constet aliquo modo de quasi posses-
sione, idemque pauciter gatur Signatura interdicta,
& potest vno, vel alio modo secundum facti con-
tingentiam referri, vt fuit dictum in *Burg. pensionis*
14. Iulij 1595. *etiam Blumetio*, quam rescrip-
sit Marchel. d. part. 1. pag. 495. num. 74. nam hac clausula
si de solutione non constat, non tollit quin litera
sint iustificandae, vt fuit tentum in *Patena* pensionis
16. Decembris 1599. *etiam Rubro*, impressa per
Marchel. de *Cronisf.* part. 1. pag. 513. & ideo pensio-
narius solvere debet pensionem translationis, etiam
non iustificata gratia transferenti, quando transfe-
rens erat in quasi possessione exigendi, & bene-
dictus conseruat reservationi pensionis, vt fuit re-
solutum in *Mediolanen. pensionis* 17. Iulij 1613. *etiam*
Paulus, impressa per Farin. d. claus. 303. num. 1.
part. 1. rec. vbi num. 3. subdit, quod translatarius re-
leuatur ab oee iustificandi gratiam transferentis,
quando ipse transferens fuit in longissima quasi
possessione exigendi pensionis. Vide Theodol.
de *Rub.* d. p. 4. claus. 199. §. 3. vbi dicit quod si tunc
hac clausula in commissione in iudicio retinenda,
non requiritur quod eulet de reservatione pensio-
nis per literas Apostolicas, in dicto enim iudicio
non requiritur aliquis titulus etiam coloratus,
per Callad. d. claus. 4. n. 8. de *re iudic.* *ipsum* cum sola quasi
possessione iusticiari ad effectum mentionem, idque
procedit etiam contra successorem in beneficio iuxta
decisiones Guid. 629. & Putei 15. lib. 1. quos Rota
passim obliuit, siue agatur remedio cau. reuocan-
da, siue remedio retinenda, cum vtrumque
comparat ei, cui existendi in quasi possessione percipi-
endi solutio pensionis denegatur, Put. d. 119. lib. 2.
vt in iudicio petitorio, vbi validitas pensionis est
discutienda, debet constare de reservatione per literas
Apostolicas, iuxta regulam de non iudicando
iuxta formam supplicationum.

Durat in omnibus instantiis hac clausula, Callad. 23.
d. claus. 8. de *re iudic.* Rota d. claus. 4. num. 1. part. 1. *diuers.*
& fuit dictum in *d. Abul. pensionis*, *etiam Domini*
me Primas, impressa per Marchel. d. part. 1. pag. 513.
num. 4. Theodol. de *Rub.* d. claus. 763. num. 1. & 6.
& num. 15. dicit quod hac clausula censetur in
qualibet commissione repetita. nominis D. Lotter. de
re *benef.* lib. 1. §. 37. num. 13. vbi quod durat vsque
ad

23
diuers.
etiam
num. 4.
& num. 15.
qualibet
nominis
et re
lib. 1.
§. 37.
num. 13.

ad finem liti per tres conformes, vel per vnam, quæ transierit in rem iudicatam, etiam in aliis commissionibus non fuerit repetita, vt fuit dictum in *Reuerentia. pensiois* 26. *Novembrii* 1609. coram *Card. Canaleto*, impressa per *Marchef. p. 1. pag. 610. n. 2. in vlt. impressi.*

14 Afficit tertium venientem ad causam pro suo interefse, donec per vicariam integre pensionario fuerit satisfactum, vt fuit dictum in *Virgellen. iuris optandi* 10. *Decembrii* 1601. coram *Gregor. X. P. inter om. decisum impressas decif. 36. n. 3. Mart. d. claus. 165. num. 24.*

15 Impedit ne pensionem solvere nllens absolutatur, vt fuit dictum in *Elen. pensiois* 13. *Novembrii* 1609. coram *Card. Canaleto*, impressa per *Marchef. d. p. 1. pag. 544.*

16 Hæc clausula dat ennditionaliter Inuifidictionem, vt prius pensio solvatur, interimeque suspenditur, vt sæpe prius resolutum fuit in *Rota*, & signatur in *d. Abulen. pensiois corâ Domino meo Pirmano*, impressa per *Marchef. d. part. 1. pag. 536. num. 6. & in Caven. pensiois* 10. *Iunij* 1609. coram *Reuerendissimo Domino meo Cocino Decano*, impressa per *Marchef. d. part. 1. pag. 541. & in aliis allegatis per Mart. d. claus. 165. num. 1. vbi num. 2. ampliat procedere etiam lite pendente, & n. 3. etiam si sententia lata sit super spolio, vel per appellationem suspendatur, ita vt sententia lata, & omnia gesta non prius soluta pensione fuit nulla, vt petendum *Mart. d. claus. 165. num. 3. Aloyf. Ricc. d. claus. 163. effell. 2. Theodof. de Rubeis d. claus. 762. n. 3. cum seqq.**

17 Non operatur tamen hæc clausula, quando enntaret de vicio in ventre, veluti si constaret de non iure, vel ageretur vigore instrumenti nulli, vel inuifidi, quia tunc non obstat clausula, *Sine prauitudo executionis*, &c. super sedendum est in executione, *Callad. decif. 110. de re scripti. Put. decif. 34. sub num. 1. in fin. lib. 3. in Mart. d. claus. 165. num. 9. Marchef. d. part. 1. pag. 469. num. 88. Rot. decif. 111. num. 3. & decif. 349. num. 1. part. 1. diuersi. & apud Pacific. post tract. de Saluiano inter. decif. 63. num. 1. & 2. & decif. 264. ante finem. Achill. decif. 4. in fin. de re scripti. Callad. Grassi decif. 8. num. 11. de re iud. Theodof. de Rubeis d. claus. 761. num. 14. vbi num. 18. aduerte quod à tempore Gregorij XIII. in ita mandante in signatura tenuit D. Robusterius quoddam exceptio oriens ex ventre, non impedit dictam clausulam, ea quo propterea inuifiditio est data sub conditione, & num. 19. subdit quod tunc exceptio dicitur oriri ex ventre quando gratia est conditionalis, aliàs secus. Tunc *Rota* intelligit exceptionem oriri ex ventre, quando gratia esset conditionalis, puta, *Postquam clericali fuerit characteris insignitus*; conditione enim non verificata, non constat de refectione, & hoc casu procedit *decif. 3. de commiff. Achill. Seraphin. decif. 664. n. 2. Theodof. de Rubeis d. claus. 761. n. 4.**

18 Non operatur tamen hæc clausula, quando enntaret de vicio in ventre, veluti si constaret de non iure, vel ageretur vigore instrumenti nulli, vel inuifidi, quia tunc non obstat clausula, *Sine prauitudo executionis*, &c. super sedendum est in executione, *Callad. decif. 110. de re scripti. Put. decif. 34. sub num. 1. in fin. lib. 3. in Mart. d. claus. 165. num. 9. Marchef. d. part. 1. pag. 469. num. 88. Rot. decif. 111. num. 3. & decif. 349. num. 1. part. 1. diuersi. & apud Pacific. post tract. de Saluiano inter. decif. 63. num. 1. & 2. & decif. 264. ante finem. Achill. decif. 4. in fin. de re scripti. Callad. Grassi decif. 8. num. 11. de re iud. Theodof. de Rubeis d. claus. 761. num. 14. vbi num. 18. aduerte quod à tempore Gregorij XIII. in ita mandante in signatura tenuit D. Robusterius quoddam exceptio oriens ex ventre, non impedit dictam clausulam, ea quo propterea inuifiditio est data sub conditione, & num. 19. subdit quod tunc exceptio dicitur oriri ex ventre quando gratia est conditionalis, aliàs secus. Tunc *Rota* intelligit exceptionem oriri ex ventre, quando gratia esset conditionalis, puta, *Postquam clericali fuerit characteris insignitus*; conditione enim non verificata, non constat de refectione, & hoc casu procedit *decif. 3. de commiff. Achill. Seraphin. decif. 664. n. 2. Theodof. de Rubeis d. claus. 761. n. 4.**

19 Vel etiam si incontinenti de nullitate, vel vicio doceretur, Capuraq. *decif. 164. p. 2. Pacific. d. cap. 4. num. 47. Secus* tamen si aliunde, & extrinsecus, quàm ex ventre, hæc exceptio oritur. *Rota* apud eundem *Pacific. post tract. de Saluiano inter. decif. 263. num. 3. part. 1.* quia tunc non retardatur executio, vt aduertit idem *Pacific. d. cap. 4. num. 46. Hinc* etiam hanc clausulam non dari in pensione impolita ea falsa causa, censuit *Rota in Compaßellana pensiois* 15. *Martij* 1785. coram *Card. Seraphino*, impressa per *Marchef. d. part. 1. pag. 533.*

20 Nec operatur, quando pensionarius stetit per longam tempus non petendum pensionem; ita ex

Gigan. de pens. quest. 85. num. 3. Sacren. vbi supra, vers. praterca, & ex vna Buxen. pensiois 21. *Aug. 25. 19. colligit Mart. d. claus. 165. num. 25. vbi subdit*, hoc esse verum, quando pensionarius potest agere, & negligit; secus, vbi si non potest agere, quia non data negligentia, minime cenietur amisisse animum exigendi, & num. 26. obseruat, hanc clausulam non dari quando pensio est impolita super pluribus beneficiis, quæ postea denegerant ad manns diuersarum personarum. Hæc nimis resoluuit *Theod. de Rubeis d. claus. 761. n. 44. 45. & 47.*

Sunt etiam aliqui casus in quibus Signatura sine hac clausula referbere consuevit, quos nouem esse refert, & perscribit *Gig. de pensioib. quest. 85. per totum*, quem citat *D. Lotter. d. lib. 1. quest. 38. num. 14. vbi subdit*, eos omnes casus ad vnam causam posse reduci, videlicet quando obligatio ticularis non est liquida.

Non datur igitur hæc clausula, vbi pensioa- rius agit contra vnum ea obtinentibus aliquid beneficium de pluribus, super quibus est facta referatur, vt per *Gigan. d. quest. 85. num. 5. Anton. Augustin. in epist. cap. 5. de scilicet. pensiois* 21. *D. Lotter. d. lib. 1. quest. 38. num. 19. vbi n. 11. post Seraphin. decif. 1419. num. 7. subdit*, hoc non procedere si referatur facta esset in solidum, cum tunc foret in electione pensionarij, retinere solidam pensionem super vno corpore beneficij, dummodo esset illius capax.

Nec etiam datur, quando pensionarius simplici- ter non denegat solutionem, sed prætextit deducere onera, vt per *Gig. d. quest. 85. num. 7. D. Lotter. d. lib. 1. quest. 38. n. 12.*

Nec etiam datur vbi ex productione litterarum a referatationis resultat exceptio, *Callad. decif. 10. de re scripti. Caf. de Grassi decif. 8. num. 25. de re iud. Theodof. de Rubeis d. claus. 762. n. 48.*

Claus. Sine retardatione solutionis pensiois arbitrio a Rota, suspendit processum executionum super solutione pensionis, donec Index faciat verbum in *Rota* super meritis causæ, absque in tamen quod super hoc an intret arbitrium, det dubium particulare: ita *Theod. de Rob. in singul. Rota rom. 2. p. 4. claus. 664. num. 19. cum* hæc clausula intelligatur propterea tunc, quando nulla adeest causa, non retardat nec impedit effectum clausule; *Sine retardatione solutionis pensiois*, & quando pensio est iustificata, non est locus arbitrio ad retardandam solutionem; operatur tamen vt censetur data facultas cognoscendi de validitate, vel inuifiditate pensionis ad effectum procedendi cum retardatione, vel sine, & idem *Rota* antequam declarat arbitrium solet degulare validitatem pensionis, & si pensio est valida, non dat arbitrium, ita ex pluribus *Rote* decisionibus *Theod. de Rub. d. claus. 763. n. 1. cum seqq.*

Claus. Sine strepitu & figura iudicii, operatur vt iudea possit incipere ab articulis, & illis probatis statim procedere ad sententiam, *Roman. conf. 519. n. 5. Theod. de Rub. claus. 763. n. 4. vbi num. 2. tenet* quod per hanc clausulam censetur remissa, quæ constructionem iudici, & solemnium tantum respiciant, non negotij veritatem.

Claus. Si paterna incantatione non sit initiatus, potius sonat in modum instructionum commissarij, quàm quod inducat possessionem, *Rot. decif. 4. de filijs Presbyt. in antiq. Felin. in c. 1. n. 6. vers. addo tamen, de re scripti.*

CLAUSULA CLXIII.

Si non valet vt testamentum,
valeat, &c.

- 1 Relictum factum filius cum clausula, Si non valet, &c. intelligitur factum iure substatutum si vero dicatur, valeat iure cuiuslibet victim voluntatis, tunc valebit iure rectorum, vt num. 2.
- 2 Quod si dicatur, si valet etiam iure donationis inter vivos.

¶ Quando adiectum fuerit, valeat propter melius valere potest, tunc hanc clausula requiratur clausula, Omnis meliori modo, & relictum factum filius, intelligitur factum iure institutionis, Bald. in l. quoniam, col. fin. C. de hered. instit. vnde Mart. de claus. par. 3. claus. 8. 1. in fine.

3 Si vero composita sit simpliciter, hoc est, valeat iure clausulae velina voluntatis, tunc valebit iure codicillorum, Bald. cons. 104. num. 3. vol. 5. Pat. cons. 15. num. 6. vol. 5. Cardin. Mant. de cens. sol. vltim. volunt. lib. 1. tit. 9. m. 16. quos refert & sequitur Mart. de claus. 8. 3. m. 1.

4 Si tamen superadditam sit, valeat etiam iure donationis inter vivos, tunc hanc clausula nihil operatur in testamento, sed tantum in codicillis; ita Sord. cons. 148. m. 14. Cardin. Mant. de sac. & ambig. cens. lib. 1. tit. 12. m. 19. vbi m. 5. i. subdit, operari aliquando, vt donatio possit sustineri.

CLAUSULA CLXIV.

Si neutri.

- 1 Dilectus referuntur de vi & effectibus huius clausulae agens.
- 2 Beneficium acquiritur per gratiam, Si neutri, quando neuter litigantium super illud ius habet.
- 3 Scripserim, Si nulli, &c. quando dicatur, ostenditur.
- 4 Gratia, Si neutri, vt supragitur, debet verificari duplex conditio vltra litem, videlicet quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat.
- 5 Gratia, Si neutri, pendet a iuramento litem euenit, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictum euenit.
- 6 Gratia, Si neutri, non habet locum, nisi quando beneficium est litigiosum, iure nondum extinctum.
- 7 Litem requirit de tempore data gratia, Si neutri.
- 8 Gratia, Si neutri, non conceditur pro litem mouenda.
- 9 Citationis respondit, si necessaria ad inducendam litem respectu rei.
- 10 Litem vera non est necessaria in gratia, Si neutri, sed sufficit lit. de facto.
- 11 Iurisdictio deest, si adesse in iudice, tunc non decernitur adesse in, vt de iud. ad effectum gratia, Si neutri.
- 12 Provisum aduersari debet fieri iure merito, vt sit valida gratia, Si neutri.
- 13 Mensura expromenda in gratia, Si neutri.
- 14 Beneficium vacat, nisi praesupponatur, non sufficitur gratia, Si neutri.

- 15 Condicionalis est gratia, Si neutri.
- 16 Subrepticia non est gratia, Si neutri, ex eo quod non sit facta mentis, quod colligatur sit praesuppositum Apostolice.
- 17 Gratia, Si neutri, conceditur promissa Apostolice etiam contra aliam praesuppositam Apostolice.
- 18 Gratia, Si neutri, quando non ius alterius parit facit infirmum ex resolutione, & infirmum alterum.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Mart. de iur. prob. conc. 118. m. 16. Azor. instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 7. 2. col. 939. Flamm. de resignat. lib. 1. quest. 3. m. 4. & 104. & lib. 10. quest. 3. m. 1. cum segg. & m. 43. Gomez. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. m. 40. Camill. Borrelli in summa canonum de reg. tit. 2. m. 1. cum segg. & m. 38. cum tribus segg. Aloy. Ricc. in collect. de reg. par. 3. collect. 1687. hinc clausula de gratia cum condicione, si beneficium vacet, & neutri ex colligantibus non competat, statim conceditur proinde Apostolice, Roc. de reg. 14. num. 1. p. 2. in postlim. l. ar. in illis p. 4. recent.

¶ Per gratiam, Si neutri, acquiritur beneficium, quando neuter litigantium inpet illud ius habet, quod vno ex duobus modis fieri potest. Primo, distinguendo gratiam, seu scriptum Episcopo, vel alicuius Papa mandas, vt per euentum litis minime concludatur, neutrum dictorum litigantium in dicto beneficio ius habere, & idem beneficium, vt permittitur, vacare, & tempore data praesentium, cum omnia iuribus & pertinetibus eidem N. auctoritate nostra conferas, & signate procurat, inducens, &c. Secundo, quando Papa impletur confert, si neutri litigantium sit ius quæritum, & hoc est tutius, & potius petit in iudicio recipi in partem, & recipiatur. Rescriptum vero, Si nulli, dicitur quando sunt tres, vel plures nullum ius habentes, & super eodem beneficio litigantes, & preiudicium a Papa tertio de tali beneficio: quod demum habet locum, quando illud est litigiosum, vel quando partes essent pares in data, & se impedirent per concurrem, nisi tamen in gratia alterius esset clausula ratificationis. Post tres instantias videtur non datur gratia, Si neutri, sed potest dari rescriptum, Si alicui, videlicet, si videtur ius non competere eidem videtur conferatur, quo casu ius non poterit ius antiquum deducere, sed novum tantum, vt potest hactenus, vel simoniam, quam videtur neciebat, & si illam probet, obtinebit, alia opponitur exceptio rei indicatæ. Colliges hanc ex Rebus in praesentibus beneficiis, prima pars 2. §. materia, & ex Azorio d. 2. 31.

Vt gratia, Si neutri, suffragetur debet iustificari a vltra litem duplex conditio, videlicet quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat; ita Roxa de reg. 14. & ibi addit. num. 1. de resignat. & de reg. 1. de sequet. poss. non. Verall. de reg. 1. num. 3. par. 2. Put. de reg. 48. alias de reg. 6. m. 3. in collect. lib. 1. & fult. dicitur in Azor. parochialis de hanc 15. Iulij 1615. eo an Pseudo, impetrat per Farin. de reg. 7. §. m. 2. p. 2. recent. vbi pariter habetur, quod huiusmodi conditiones debent verificari per agentem, & gratiam procedentem.

Pendet gratia, Si neutri, a futuro litis euenit, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dictum euenit, vt pariter dictum fuit in causa Anzen. parochialis impetrat d. de reg. 7. §. m. 3. p. 2. recent. nam hanc gratia est condicionalis, dummodo scilicet per aduentum litis comparuerit neutri ius competere, Roc. de reg. 14. num. 6. par. 1. in postlim. Farin.

CLAVSVLA CLXV.

Si per diligentem examinationem, &c.

- 1 Clausula, Si per diligentem examinationem, &c. *apponi solet in promissionibus parochialibus.*
- 2 Examen cum synodaliibus examinationibus quod pro forma requiritur, operatur clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 3 Examinatus coram Ordinario, synodaliibus examinationibus adhibitis, & idoneis repertus ad certam parochiam, ad eandem examinari non debet etiam si ante clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 4 Examinatus semel iterum examen subire non tenetur.
- 5 Approbatus ad eandem parochiam exhibita à Cancellaria, passim mixtari consuevit supplicatio ex forma dignum, in gratias.
- 6 Declaratur Gonzal. ad Garc.
- 7 Ex aucta vita ratione assequitur, quid de sequenti vita sit presumendum.
- 8 Audierit Rota iuramentum subrogans loco Ordinarii potest conferre immittendo in possessionem.

Hæc clausula apponi solet in promissionibus parochialibus per Sedem apostolicam faciendis, quæ sic extendi solet: Si per diligentem examinationem per te adhibitis examinationibus in Synodo diocesana disceptata, ad hoc idoneus esse repereris, super quo consensum iam interamus. Quæ clausula eodem frequenter, ideo super illius intellectu transcribendam duxi S. Rotæ decisionem in vna Pistorien. parochiali 6. Februarii 1613. coram R. P. D. Merlino, quæ eleganter sic decidit.

Quamvis enim clausula prædicta conditionem importet, & oportet quod examen cum synodaliibus examinationibus requiratur pro forma, ita ut illud prætermitti nequeat, quantumcumque impetrans sit reus idoneus, ex latè deductis per Garc. de benef. cap. 1. num. 21. & pluribus seqq. & præsertim n. 166. ubi refert decisionem in Catalogana beneficij de Ornatu 12. Octob. 1587. coram bon. mem. Cardin. Pamphili, in qua fuit dictum id procedere, etiam si aliis fuisset examinatus, & approbatus etiã ad parochiales: visum tamen fuit conditionem, ac formam huiusmodi satis superque fuisse adimpletam, ex eo quia Riccardus fuerat iam antea coram eodem Ordinario synodaliibus examinationibus adhibitis examinatus, & idoneus repertus, & approbatus ad hanc eandem parochialem. Et consequenter non fuit necessarium novum examen: semel enim examinatus, iterum examen subire non tenetur, cap. apertius, & ibi gloss. in 1. notat. de test. & qualis. & ordin. præfatione. Et clausula prædicta debet intelligi de examine facto, vel faciendò, quatenus illud iam antea factum non fuisset: siue enim conditio prædicta dicatur casualis, ex quo etiam idoneus casus, puta, memoria habente, vel Præfatus, & examinatus aspectu perterritus deficere potest in examine: siue mixta tanquam pendens etiam ab arbitrio, & iudicio Ordinarii, vel examinationum, non est necessaria adimplenda potest relescripi presentationem, sed sufficit quod fuerit antea in rei veritate modo prædicto adimpleta, quoniam tempore relescripti Princeps ignorabat adimplementum, ad hæc conditio. f. fin. & ibi Bart. & Socin. ff. de cond. & demenstr. l. si ita scripsi. num. 5. fin. ff. de legat. 1. Ruin. cons. 89. num. 2. lib. 4. pulchre Sard. in cons. 69. n. 19. & 20. Y y Presumimus.

- 6 Et ideo locum non habet, nisi quando beneficium est huiusmodi lite nondum extincta, Gonzal. d. gl. 1. num. 4. Azor. d. cap. 3. 1. In d. requiritur litem de tempore date, Verall. decis. 14. num. 1. & seq. p. 2. Mantie. decis. 50. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 6. aff. 2. n. 212. & seq. & fuit resolutum in Grunden. Hibbada d. 13. Junij 1612. coram D. Patriarcha Pamphilo, impressa per Farinac. decis. 451. num. 1. p. 2. recent. Et sicut plicis non potest esse sine aqua, ita nec gratia, Si nentri, sine lite, ut fuit dictum in Salamancensi Archidiaconatus 16. Junij 1581. coram Ruben. Et quod non concedatur pro lite morienda, asserit Verall. dec. 14. n. 4. p. 2. & fuit dictum in Verdun. Canonatum, impressa per Nicol. Garc. de benef. p. 1. n. 144. Et est adeo verum requiritur item de tempore date dictæ gratiæ, ut si tunc esset citatio executæ, sed non reproducta, & post datam gratiæ reproducta sit, non sufficeret, cum reproductio sit necessaria ad inducendam litem respectu rei, Rota in Legione. Parochialis 16. Maij 1603. coram Orenbergo. Bene vetum est, quod non est necessaria veritas, sed sufficit huius facti, Mantie. decis. 99. n. 4. Si tamen adesset defectus iurisdictionis in iudice, tunc non diceretur adesse lis, nec de facto, ad effectum huius gratiæ, Si nentri, ut fuit dictum in Placentina Examinatus 12. Novebris 1591. coram Penia.
- 11 Hæc gratia, Si nentri, ut sit valida, debet fieri mentio provisionis aduerfarij, ut ex Rebuff. in praxi, ut. de rescriptis gratias, si nentri, p. 16. censuit Rota in vna Bracharen. beneficij 19. Ianuarij 1604. coram Greg. XV. quæ repetitur impressa per Farinac. decis. 105. num. 1. p. 2. recent.
- 12 In hac gratia, Si nentri, mensis ex exprimentis, ut per Gonzal. d. gl. 31. num. 21. & non sustinetur, nisi præsupponat beneficij vacationem, ex Flaminj. d. lib. 1. q. 3. n. 64. & 104. vbi n. 4. 1. subdit, nequam prodesse una facta mentione interuentionis, & fructuum malæ perceptionis.
- 13 Est conditionalis, & nihil ponit in esse, ac proinde attenditur tempus, quo beneficium conferri potest, non autem tempus date: ita Mascard. d. consens. 133. num. 16. Causil. Borelli. d. tit. 22. num. 2. & num. 59.
- 16 Hæc gratia, Si nentri, non est subreptitia, ex eo quod non sit facta mentio, quod colligans sit provisionis Apostolicæ, Greg. decis. 150. per totum, vbi n. 2. dicitur, quod hæc grana ex stylo Datare conceditur provisioni Apostolicæ etiam contra alium provisionem Apostolicam, & non. 6. quod non est præiudicialis, quia non habet locum nisi data invaliditate gratiæ partis aduersæ.
- 18 Satis iustificatur quoad non ius ex revolutione, & inspectione actorum, Gregor. decis. 34. num. 1. Intellige quoad non ius alterius partis, nam quoad non ius impetrantis satis iustificatur ex sola illius confessione, Gregor. decis. 98. num. 1. Et quod ex sola confessione impetrantis iustificatur quoad non ius illius, in terminis huius gratiæ scriptis sic matum fuit in Rota, & signanter in Meliten. Primatus 22. Maij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Adanaco, impressa per Farinac. decis. 699. sub num. 1. part. 2. recent. & in Civitatis Castellæ Parochialis 22. Junij 1615. coram Card. Prossio, impressa per eundem Farinac. decis. 736. in fin. ead. part. 2. recent. Imò etiam si haberet ius in prima gratia, conferret huic ius remanere, Rota decis. 98. num. 1. apud Farinac. post lib. 2. tit. 31.

August. Batboz de Claus.

Præfentem enim, quod si Papa tale adimplemen-
tum scilicet, non quidem in formam dignum, sed
in formam gratiosa, & ubique talit condicione pro-
vidisset, ut in similibus terminis considerat Socin.
in dubio condicio, n. 4. in fin. Rub. de iur. 89. num. 2.
quos sequitur Sord. *in præf. de consilio 69. n. 10.*

Com quoque etiam consonat stylus Cancellarie, cu-
ius attestatio fuit, secundum quem exhibita approba-
tione ad eandem parochialem, passim mutari
conferunt supplicatio ex forma dignum, in formam
gratiosam. Ex quo apparet, formam huiusmodi per
clausulam prædictam importatam, non esse mentalem;
& consequenter illius omissionem processum
non vitare, ut tradit Butt. *in cap. super luerio, n. 16.*
de rescript. de Brunet. in radi. de forma, in de patet.
et rescript. forma, vers. irrita prædicta conclusio, fol.
inhi 96.

Ex quibus patet responsio ad ea, quæ tradit Gate.
de benef. d. par. 6 cap. 2. n. 23. cum sup. & Gonzal.
super res. de claus. 1. n. 89. & 96. cum sup. 149. Procedunt
enim, & ipsi loquuntur, quando non præcedit exa-
men cum tribus examinatoribus synodaliibus, iuxta
formam prescriptam, vel quando fuit factum ab
alio Ordinario, & approbatio fuit tantummodo ge-
neralis ad parochiales, in quibus terminis verba
casus in d. Calaguriana benef. cu de Orisulis erram
hæc mem. Card. Pamphili, ut ibi deprehenditur; non
autem quando præcedit specialis approbatio ad ta-
lem parochialem prævio examine, & ideo non ap-
plicatur, cum Riccardus fuerit ab examinatore
synodaliibus rigorose examinatus, & approbatus ad
hanc eandem parochialem, & ab eodem Ordina-
rio, in cuius locum fuit subrogatus D. meus Piracusa,
immo *Clam. Auditor, de rescript. Et* evidens est
satis differentie inter utrumque casum, quia per
examen generaliter factum ad parochiales, non est
plene consensus disciplina Christianæ, & eum
animatorum ab eorum parochialibus fieri enim po-
test, quod tunc parochiales erigant in suo Re-
ctoris precipuas qualitates, quæ ab extraneo Ordinario
examinante per alia parochiali non potuerunt ex-
cogitari; quod fecit est, ubi ad eandem parochia-
lem, & ab eodem Ordinario quis prius fuerit exa-
minatus, & approbatus.

Nec obstat quod à die, quo Riccardus fuit ab
examinatoribus approbatus, vsque ad diem exhibiti-
onis litterarum Apostolicarum, efflueret ferè duò
mensis, & vsque ad diem obrenti supradicti man-
dati de immissionis, intercesserit quinque annis, iuxta
quod tempore spatium potuit ipse Riccardus
mutare mores, ita ut de emprore immisionis non
esset idoneus. Quoniam ultra quod inò examen se-
quentum fuit per dies sex post datam promissionem
Apostolicæ, in quo tempore potuit Riccardus scire
sibi gratiam fuisse signatam, huiusmodi morum muta-
tio nullo modo probatur, & Iuris præsumptio em-
in contrarium, ex antea enim vite ratione affe-
quitur, quid de sequenti vita sit præsumendum, ut
tradit Marti. *in mariis num. 14. & sup. §. de quasi.*
Alicia de præsumpt. reg. 2. præf. 8. in princip. & Rod.
conf. 141. num. 49. Quæ omnia tanto magis place-
rent, quia videbatur magis æqua, præsertim eum
agitor de sustinendo mandatum sem relaxatum, &
immisionem illius vigore sequatur.

Minus etiam illam immisionem impugnari poterat,
ex eo quod non præcesserit collatio, quia cum Ro-
tor Auditor tanquam subrogatus locus Ordinarii,
iuxta d. *Clam. Auditor*, potest conferre immit-
tendo in possessionem, videtur etiam prius talem
virtualiter eorum esse, adeo *Rom. conf. 377. n. 3. Rot.*

decis. 16. n. 1. in fin. de concess. præbend. in nouis, & in his
propterea terminis idem fuit resolutum in Calaguriana
na benef. de Arreda 22. Iunij 1621. eorum me. ubi
plures adherunt decisiones concordantes. Hæc de-
nunc decisio coram R. P. D. Merlino, ex qua optime
declaturat vis, & effectus huius clausule.

CLAVSVLA CLXVI.

Si preces veritate nitantur.

1. *De Rescriptis referuntur de vi, & effectibus huius clau-*
sule agentes.
2. *Clavsula, Si preces veritate nitantur, in quolibet*
gratia ex tacta condicione inest.
3. *Clavsula, Si preces veritate nitantur, intelligitur*
in vniuersis rescriptis, seu mandatis 15. in re-
scriptis etiam Regi, ut n. 4.
4. *In obligatione Generalis adiecti licet reservatio*
personarum, subintelligitur clavsula, Si preces veri-
tate nitantur.
5. *Clavsula, Si preces, &c. apposta semper censetur*
licet omnia fuerit ex conformitate.
6. *Equiparatur clavsula, Si preces veritate nitantur,*
Si tibi constiterit, & Vocatis vocandis.
7. *Conditio non facti clavsula, Si preces veritate*
nitantur, nec jurisdictionem fundat, sine iuribus,
sed tribus iurisdictionem fundat, sine iuribus.
8. *Jurisdictionem non impedit clavsula, Si preces veri-*
tate nitantur, licet impediat eam executionem.
9. *Subscripta omnis quoniamcumque modica per clau-*
sulam, Si preces veritate nitantur, vocat gra-
tiam.

De vi, & effectibus huius clausule vide Do-
ctores per text. ubi in *l. fin. de de rescriptis, et*
in d. de rescript. Greg. 16. tit. 19. par. 3. Vital. de
Comb. in tract. claus. pag. 20. col. 5. Lancel. de auct.
p. 2. cum 20. limit. 11. n. 4. Veral. decis. 118. n. 1. Perz ad
h. vers. quare 14. tit. 12. lib. 3. Ord. Maseard. de
prob. cons. 1210. num. 3. Suz. de legib. lib. 8. cap. 28.
n. 10. Mart. de claus. p. 1. claus. 1. dicit 168. & p. 2.
claus. 7. 1. Cald. Percia quæst. forens. conf. 16. n. 7. in fin.
Camill. Borell. in forma amissionis decis. 44. num.
301. Card. Tusch. præf. claus. form. 1. litt. C. claus. 1.
105. à princip. Rota decis. 111. num. 5. par. 2. in post.
For. alias recent. ubi quod Seraph. subintelligitur in
gratiosis, & decis. 111. n. 2. ad p. 1. Theod. de Robis
in sing. Rota num. 2. par. 2. claus. 91. ubi 5. 1. subdit quod
subintellectu in prout subintelligitur effectum gratie
quoad eius canonizationem, non autem quoad effectum
gratiosæ subintestrationis.

Hæc clausula in rescripto Apostolico, ac quolibet
gratia ex tacta condicione inest, semperque subin-
telligitur, ut per Oldrad. *conf. 122. n. 3. vers. 2. Zibar.*
conf. 92. num. 5. Anch. conf. 140. incip. Per prædicta, in
prin. Soc. conf. 164. n. 1. vers. confirmatum præmissis,
vol. 2. Dec. conf. 13. n. 1. & conf. 142. num. 6. Rod. decis.
211. p. 1. dicitur March. de Commis. p. 3. pag. 104. n. 135.
& p. 3. pag. 174. num. 13. in vit. impress. & fuit dictum
in Buxer. Canonizatus 19. Iunij. 1590. eorum Card.
Pamph. impressa per March. de Commis. p. 2. pag. 541.
& in Calaguriana per Pontis 21. Dec. 1591. eorum
eodem, impressa per eundem March. p. 3. pag. 173.
n. 2. in vit. impress. & in Tuderina per Pontis 2. Iunij. 1617.
eorum Card. Prosperi, Card. Tusch. ad d. Camell. 105.
n. 4. Campan. in d. d. Iuris Canonici, rub. 13. cap. 13.
non. 195. Monet. de canon. olim voluit. cap. 7. n. 127.

Theodof.

Theod. de Rubcis in *single Rota tom. 2. part. 4. claus. 771. num. 2. vbi dicitur, cum seque, nupliat etiam in omnibus paribus gratia, etiam accessoris, etiam si gratia sit Motu proprio, maxime in beneficiis, ne detur viciosis ingessus.*

In vnoquoque scripto, & mandato etiam intelligitur, *in. C. de diversis scriptis, cap. in parte, et. 1. de rescriptis, Mart. d. par. 2. claus. 771. Menoch. conf. 103. n. 22. Malcard. d. claus. 1210. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. in amor. n. 219. Alex. Trentacinq. var. rescript. lib. 1. tit. de rescriptis, fol. 7. num. 1. & 2. Melchior Phorbus Lusit. decif. tom. 1. decif. 41. n. 1. & 2.*

In scripto etiam Regis patet subintelligitur, ut tradit Azeved. l. 4. num. 2. & 3. tit. 26. lib. 8. *Novo Recopil.*

Subintelligitur quoque in obligatione Camerali adiecta licetis televariis psonis, ut censuit Rota apud Zach. post tract. de vbiq. Camer. decif. 46. num. 2.

Denique appositae semper censetur, licet omnia fuerit ex consuetudine, *Vital. de Camban. vbi supra, n. 2. & vltim. Perez d. l. 5. vers. quanto 14. ibi, tamen ex consuetudine, &c.*

Hae clausula, & illa, *Si tibi conscripseris, & Vocatus vocandus*, aequipollent, ut tradit Vital. de Camb. vbi supra, num. 1.

Conditionem non facit haec clausula, nec iurisdictionem fundat, siue inchoat, sed tribuit iurisdictionem ad procedendum si ita Felin. in cap. ex parte, et. 1. n. 1. & 6. vbi Bald. de rescriptis, Mart. d. par. 1. claus. 152. alius 168. num. 1. Marches. de commiss. par. 2. pag. 165. num. 156. Vital. de Camb. etiam loco, num. 4. & 5. Henric. in summa, lib. 11. de maxim. cap. 3. in fin. Alex. Trentacinq. var. rescript. lib. 1. tit. de rescriptis, fol. 7. num. 1. Sanchez de Matrim. lib. 8. dist. 342. num. 25. praecipue quando haec clausula est tacite subintellecta, quia tunc non reddit gratiam nec rescriptum conditionale, Theodof. de Rubcis d. claus. 771. n. 1.

Vnde non impedit iurisdictionem, licet impediat eius exercitum, obferuat Mart. d. par. 2. claus. 771. n. 4. vbi n. 5. subdit cum Curt. con. conf. 16. num. 27. & Rebuffus praes. beneficiis, tit. de d. ffer. inter rescripta gratia, & iustitia, n. 9. & Gram. conf. 66. num. 18. quod per hanc clausulam omnis subreptio quantumcumque modica vitiat gratiam, & n. 7. post Tiraq. ar. 17. Cessante causa, limit. n. 11. & seq. & Nat. conf. 168. n. 4. ac Menoch. de arbit. casu 261. num. 21. vbi addit vitiari etiam ex falsa causa impulsiva.

CLAVSVLA CLXVII.

Si pro aliis non scripserimus.

Hae clausula licet inquiratur in numero plurali, resoluitur tamen in singularitatem, & sic gratia posterior cum ista clausula erit nulla, licet tantum pro vno fuerit scriptum, Bald. in cap. mandatum, n. 4. in fin. & n. 5. de rescriptis, cum aliis congestis per Tiraq. in l. si iniquum, vers. susceperis liberis, num. 255. & 256. cum pluribus adductis a Gonzal. in reg. 8. Cancell. gloss. 21. a. num. 6. Theodof. de Rubcis in *single Rota tom. 2. p. 4. claus. 771. num. 10.* dum tenet hanc clausulam verificari etiam si pro vno tantum scripserit. Castill. contron. tom. 6. c. 12. n. 34.

Intelligitur de eodem Papa, non vero si praedecessor scripserit, ut per Gem. in conf. 39. in fin. Card. Tusch. praes. censuris, tom. 1. lib. 1. c. 127. num. 2.

August. B. arboze de Claus.

Rot. decif. 141. num. 2. p. 2. in post. Forin. alius par. 4. recen. Hae clausula tacite inest, & ideo intelligitur etiam si non apponatur, Rebuff. in rep. a. p. nulla in 10. claus. vers. aduersarij, de concess. praeb. & ostendit quod Papa non intendit grauare ordinariam collationem duobus mandatis, idem Rebuff. in forma mand. Apostol. in verb. pro alio non scripserimus, Theodof. de Rubcis in *single Rota tom. 2. p. 4. claus. 771.*

CLAVSVLA CLXVIII.

Si qua mihi iusta causa, &c.

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Doctores per text. in l. 1. ff. ex quibus causis maiores, Sher. Odd. de restitut. integram q. 8. num. 1. cum segg. Mart. de claus. p. 2. claus. 243. alius 366. in ultima impressio.

Quando maiores non possunt restituere ex illis causis, ex quibus minores restituuntur, tunc sine latione restituuntur ex hac clausula generali; vide Alcin. de presump. sig. 1. presump. 43. num. 2. cum segg. Menoch. conf. 932. num. 1. Mart. d. claus. 366. num. 2.

Ignorans restituatur ex hac clausula, ad tradita per Hippol. in l. qui ignorans, n. 13. ff. ad l. Cornel. de falsis, & in l. si quis dicit, n. 38. ff. de quib. Antom. Gons. var. tom. 2. lib. 2. n. 17.

CLAVSVLA CLXIX.

Si quid exequendum exequatur, &c.

1. *Dolores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agendi.*

2. *Executionem ut suspendat solium donec de iustitia sententia exequenda cognoscatur, operatur clausula, Si quid exequendum.*

3. *Sententia effectum suspensionis pro interim impedit clausula, Si quid exequendum, si de iure erat locus executioni.*

4. *Appellationum in commissione intelligitur clausula, Si quid exequendum, de & circa causam super qua sunt pronuntiatum.*

5. *Clausula, Si quid exequendum, habet implicitam clausulam, Quatenus de iure aliquid veniret exequendum.*

6. *Clausula, Si quid exequendum, dat cognitionem causa, ut prius cognoscatur super exceptionibus appositum autem exequatur.*

7. *Clausula, Si quid exequendum, intelligitur praes. de iure.*

8. *Sententia nisi infirmitur ex eisdem aliis, non habet locum clausula, Si quid exequendum.*

9. *Executione ut locus sit, sufficit quod designatur mandatum in ipsum esse ex nunc de iustitia.*

10. *Sententia debet infirmari ex aliis prioris instantiae, non autem ex nunc de iustitia, ut locus sit clausula, Si quid exequendum.*

11. *Executione proceditur ex eisdem aliis in Nante commissio, Consilio de iustitia mandati.*

12. *Clausula, Si quid exequendum, in initio causa data, tenetur repetita in omnibus aliis commissio.*

13. *Clausula Nante, Si quid exequendum sit, in primis, ante omnia exequatur, & attentata*
Y y 2. sequere

etocet, ante omnia super eis velone pronuntiatum est.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Lancellet. de acce. part. 2. cap. 1.0. l. 1. 11. num. 4. & 3. Mart. de claus. 169. Catlin. Tofch. pract. de uel. tom. 1. lib. 2. claus. 167. num. 14. Aloyf. Ricca. de cl. de cl. collat. 934. Malcard. de Commis. part. 3. vbi de commiss. appellat. in causis Camer. obligat. pag. 699. d. num. 75. & pag. 701. d. num. 12. & pag. 709. d. num. 146. Rot. de cl. 310. part. 1. & de cl. 423. part. 3. diuers. Theodof. de Rubella in singular. Rota tom. 1. part. 4. com. 95. & 73. qui de claus. 95. §. 1. cum Seraphin. de cl. 1596. num. 1. dicit quod hæc claus. posita in commissione operatur, ne possit executio procedi contra sumptuarius obligatos de restituendo prioribus, & posterioribus, etiam quod non se obligauerint cum claus. Ad omnes mandatum Domini, & §. 1. cum eod. Seraphin. de cl. 1412. num. 1. tenet quod ista claus. operatur quod licet alias esset ordinarie procedendum, per hanc claus. datur facultas procedendi executio ad fauorem illius, qui decretum obtinuit.

1. Effectus huius clausule est, vt executionem suspendat solum donec de iustitia sententia exequenda cognoscatur, vt per Stephan. Gratian. de cept. forens. cap. 968. num. 1. Rot. apud Cenc. post finem vtrius de exsolutis. 87. num. 1. & de cl. 79. num. 1. & fuit sæpe sæpius resolutum, & significat in Romana vincta de Ruba 20. Decembris 1604. etiam Reuerendissimo Damiano meo Cocino Decano, impressa per Marched. d. 4. part. 1. pag. 235. duplicata eodem part. 1. pag. 714. & ita pro interim impedit effectum suspensiuum sententia, si de iure erat locus executioni, Rota in Romana vincta de Paulino 26. Februarii 1603. etiam Illustrissimo N. meo Cardine. Mellino, impressa per Zach. post vtrius de obligat. Camer. de cl. 156. & de cl. 34. num. 1. Theodof. de Rubella d. claus. 95. §. 1. vbi quod per hanc claus. Rota iuxta eius antiquum statum non exequatur aliorum sententias, nisi gustata eorum iustitia, & §. 3. quod iustificari debet ex actis prioris iustitie, que sola sunt attendenda ad effectum huius clausule.

4. In commissione appellantis intelligitur de & circa causam super qua fuit pronuntiatum, vt censuit Rota, impressa per Cencium post vtrius de Cens. de cl. 241. num. 4. & nihil facere videtur, quia commissio loquitur conditionaliter, & quia appellandem suspendit, aliquid exequendum oco venit, nisi an executioni locus sit, gissetur, Rot. de cl. 128. p. 3. diuers.

5. Habet implicitam clausulam, Quorum de iure aliquid veniens exequendum, vt per Pacificum de Saluam inter. d. 1. cap. 4. num. 7. Rot. apud eandem de cl. 173. num. 1. & 2. & 9. & propterea prius videndum est, an executio sit facienda, & in quota parte, & interim illa fieri non potest, Lancellet. de acce. p. 3. cap. 30. num. 13. Honded. conf. 29. m. 2. lib. 2. vbi dicit, quod hæc clausula dat cognitionem causæ, vt prius cognoscatur super exceptionibus appolitis, antequam exequatur, Rot. de cl. 497. n. 7. & de cl. 423. m. 2. lib. 3. p. 1. diuers.

7. Intelligitur prore de iure, vt ex Rot. in vna Firmanæ vtr. 9. Aprilis 1596. etiam C. d. d. Blanchetta, resoluti Marched. d. 3. vtr. 1. pag. 707. num. 130. Rota etiam apud Cenc. post vtrius de Cens. de cl. 155. num. 7. & apud Zach. post vtrius de oblig. Camer. de cl. 156. num. 9. N. m. intelligitur hæc clausula prore de iure quatenus executor locutus sit, & ex eisdem literis, que sola attenduntur, vt illi locus sit, vt per

Theodof. de Rubella de claus. 775. num. 1. vbi quod hoc procedit etiam non probationes tendant ad corroborandas antiquas, & cum. 11. per hanc clausulam dicitur suspensa executio, donec per iudicem appellantis cognoscatur de iustitia sententia, & n. 13. quod effectus huius clausule est, veteratior quatenus locus sit, pertineat ad iudicem ad quem, non autem ad iudicem a quo.

Non habet locum, nisi sententia iustificetur ex eisdem actis, vt fuit dictum in Assilensis executoria 21. May 1510. contra Illustrissimum Venerabilem Manzanda, impressa per Farinac. de cl. 187. num. 6. p. 2. reuert. & in Tuderina officii Cancellaria etiam Cardinale Lancellata, impressa per Pacificum de salu. inter. d. de cl. 64. num. 1. vbi num. 3. subdit, quod ad effectum, vt non sit locus executioni, sufficit quod delegatur mandatum iniustum esse ex nouiter deductis, Rota etiam apud Zach. post vtrius de oblig. Camer. de cl. 156. n. 1. & de cl. 143. n. 11.

Intellige, vt debeat iustificari ex actis prioris instantie, vt fuit dictum in Rom. impressa per Pacificum post vtrius de Saluam inter. de cl. 168. num. 10. & in Romana grati 19. Novembris 1607. etiam Ortemberg, impressa per Farinac. de cl. 141. n. 1. part. 1. reuert. & in Romana confus. 4. Decembris 1595. etiam Cardine. Pambulo, impressa per Marched. p. 1. pag. 717. Vnde non potest iustificari ex nouiter deductis, vt placuit censuit Rota inter impressa per Pacificum post vtrius de salu. inter. de cl. 4. am. 12. & §. d. 162. n. 1. & de cl. 60. n. 1.

Stante commissione, Consilio de iustitia non dicit, 12 ex eisdem actis proceditur executio, Rota apud Zach. post vtrius de oblig. Camer. de cl. 12. n. 4. & de cl. 156. n. 2.

Hæc clausula in initio causæ datur, censetur repetita in omnibus aliis commissionibus, & Agid. de cl. 221. Cassad. de cl. de respect. & fuit dictum in Romana secretaria 3. Iunii 1577. etiam Cardine. Blanchetta, impressa per Marched. p. 2. pag. 738.

Cum aliquando hæc clausula detur sub illis verbis, potest si quid exequendum sit, in primo, & ante omnia exequatur, & attentata reuocet, quæro super quo primum pronuntiandum sit, an super executione, an verò super attentatis, & Rota censuit super executione, ex vi illius verbi, in primo, & ante omnia, vt in de cl. 613. n. 1. p. 1. lib. 3. diuers. quætuor, si de attentatis consistat posset, ibi fore supercedendum Rota dixerit.

CLAUSULA CLXX.

Si senseris te grauatum.

1. Dicitur referre de vi & effectibus huius clausule ag. n. 1.
2. Clausula, Si senseris te grauatum, impressa ab Innocentio, vel Intellecta de iure, facta, vt quis non dicatur grauatus.
3. Clausula, Si senseris te grauatum, inhibitione noni operis resoluatur in decretum. n. 1.
4. Iudici præcipitur cum clausula iustificatoria, Si senseris te grauatum, resoluatur in vniuersi simplici citatione.
5. Clausula, Si senseris te grauatum, acti non cessant, vt si amittatur, præceptum fit nullum.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Celf. 2. Vgonia. de claus. pag. 505. col. 2. in fine, Mart. 40

de clausula, part. 1. claus. 247. alijs 164. in eodem. impress. Mazant. de ordin. iudic. part. 6. num. 27. auct. segg. Rinn. iun. conf. 333. vol. 3. Hippol. sing. 643. Cardin. Tusch. *proliis. consil. tom. 1. lib. C. conclus. 360. num. 1.* Theodol. de Rubens in *sing. tom. 2. part. 4. claus. 778.*

2 Imposita ab homine, vel intellecta à lure, facit, ut quis non dicatur grauius, ex adductis per Steph. Gratian. *Marchia. decis. 30. n. 3.*

3 In nuntiatione noui operis resoluitur in alternatiuam, vel quod inhibitus resistat, vel quod veniat responsurus ita post Bald. *conf. 141. incip. Proponitur, in fine lib. 2. tradit Cardin. Tusch. d. consil. 360. n. 1. vbi num. 2. dicit contrarium tenere Bart. conf. 80. incip. Quæritur.*

4 Preceptum iudicis cum hac clausula iustificatur, resolutum in vim simplicis citationis, tenent gloss. fin. in c. eo. part. 23. de verb. sign. Cell. Vgon. vbi proximi, Bonacof. *commun. crimin. part. 1. verb. preceptum, fol. 135. verso, & part. 2. eodem verb. fol. 61. verso, Bald. conf. 177. incip. Ad eundem, in princ. lib. 3. & d. conf. 463. numer. 7. lib. 4. Nauar. conf. 3. de censu. num. 2. in antiq. Spin. in speculo testamentorum, gl. 11. rubrica, num. 42. cum segg. Vizin. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 25. num. 91. pag. 279. vbi Vizin. num. 96. pag. 281. Bernard. Græuz. ad *proliis. Comm. Imper. lib. 1. conclus. 19. confid. 1.* Cardin. Tusch. *d. consil. 360. num. 3. vbi numerus segg. multipliciter declaratur.* Theodol. de Rubens *d. claus. 778. num. 1. & 6.**

5 Amplia tantum esse verum, quod hæc clausula est necessaria, ut si omittatur, preceptum sit nullum, & possit sperni, Ias. in l. nequiquam, §. vbi decretum, ff. de offic. Proconsulis, Mart. *d. claus. 364. in fin. Card. Tusch. d. consil. 360. num. 9. vbi num. 10. post Angel. Azetia. consil. 77. incip. In casu supradicto, num. 16. amplius, quia licet preceptum iudicis non valeat, cum à præceptis non sit incipiendum, valet tamen quando adest hæc clausula.*

CLAUSULA CLXXI

Si sine filiis decesserit,

- 1 Clausula, Si sine filiis decesserit, intelligitur, de suo corpore nato, licet non exprimitur.
- 2 Condicio contenta sub hac clausula, Si sine filiis decesserit, verificatur, siue filij non nascantur, siue nati premoriantur.
- 3 Clausula, Si sine filiis decesserit, deficit tamper superuenientiam filiorum masculinorum, quam femininarum.
- 4 Substitutionem compendiosam inducere apta est, clausula, Si sine filiis decesserit.

Intelligi de suo corpore natis, licet non exprimitur, consuluic Menoch. *conf. 166. n. 5.*

2 Condicio contenta sub hac clausula verificatur, siue filij non nascantur, siue nati premoriantur, ita ut tempore putricæ conditionis non existant; ita Dec. *conf. 127. vol. 1. Alex. conf. 101. in tertio dubio, num. 11. in fine, lib. 7. Bellon. conf. 19. num. 4.* Deficit tamen tam per superuenientiam filiorum masculinorum, quam femininarum, ex traditis per Menoch. *conf. 1070. n. 4. & per Card. Mantie. de consil. cit. vnum. lib. 1. tit. 14. num. 1. & fuit dictum in Camerinen. August. Barboza de Clausula.*

interum 19. May 1589. coram Cardin. Seraphino iuror eius datus, impress. decis. ...

Est apta hæc clausula inducere compendiosam substitutionem, veluti si fuerit dictum, si sine filiis decesserit filium meum succedat Cempromum, etiam si non sit adiecta dict. quandoque, gloss. magna verb. *substitutio in cap. si pater de testamentis lib. 6. Alexand. in l. Censorio 27. & ibi Ias. num. 33. & Rip. n. 109. ff. de vulg. Odd. conf. 95. num. 5. Gabz. conf. 1230. num. 3. & conf. 304. num. 1. vol. 1. Menoch. conf. 315. num. 5. Cialli. de success. §. substitutio, quod 6. n. 10. Sord. decis. 37. num. 8. Rota in Romana fideicommissi de Sordis 11. May 1618. coram Vbaldo sen.*

CLAUSULA CLXXII

Siue præmissio, siue alio quouis modo, &c.

- 1 Vacandi uno modo expresso non venit alius.
- 2 Clausula, Siue præmissio, &c. comprehendit omnem modum vacandi.
- 3 Vacationem apud Sedem includit clausula, Siue præmissio, &c.
- 4 Beneficium vacans per obitum in Curia capie clausula, Siue præmissio, &c.
- 5 Vacationem etiam per priuationem capie clausula, Siue præmissio, &c.
- 6 Vacationem etiam per resignationem capie clausula, Siue præmissio, &c.
- 7 Vacatio per mortem, & per resignationem equiparatur.
- 8 Clausula, Siue præmissio, &c. intra data solent de facto vacatione.
- 9 Clausula, Siue præmissio, &c. intras verificato uno modo vocandi ex duobus narratis. Intra in imperatore certo modo. ibid. Intra ut procedat etiam si modum narratus non esset varius. ibid. Intra etiam in imperatore ex iure deuoluto. ibid.
- 10 Vacationem induitam per regulam infirmis, non capie clausula, Siue præmissio, &c. obiecta a resignatoria.
- 11 Clausula, Siue præmissio, &c. non se extendit ad personam non expressam.
- 12 Clausula, Siue præmissio, &c. comprehendit etiam vacationem ex persona alterius, si addatur verba illa, seu ex alterius cuiuscumque persona, &c.
- 13 Vacandi modum omnino falsum quando expressus sit, non operatur clausula, Siue præmissio, &c.
- 14 Beneficium quod vacauerit de iure, non capie clausula, Siue præmissio, &c. n. 15.
- 16 Nec quando modum vacandi est datum dispositiue.
- 17 Vel quando est narratus alius modus alternatiue.
- 18 Vel quando maiori narratur modum expressum, qui verè non adest, ut capias imperant ex clausula generalibus.
- 19 Vel si non capiat vacationem ex persona imperatoris.
- 20 Claus. Siue præmissio, &c. non operatur quando in Bulla esset expressum unum tantum modum vacandi, in literis executoriis omnis modus, sine illa clausula.

Q Via regulariter expresso uno modo vacandi, non venit alius, i. *suscriptum, de rescriptis. in 6. Y y a* ideo

ideo solet apponi hæc clausula, per quam includitur omnis modus vacandi, siue directus, siue indirectus, etiam accessorius ex intentione concedentis, vt per Callad. *decis. 5. de prabr. Paris. conf. 35. n. 10. lib. 1.* Flamin. de *rescriptis. 3. q. 7. n. 6. 4.* Ioan. Cochier. *ad regulam 62. de claus. in beneficiis vacantibus puerum. num. 10.* & fuit dictum in *Quæst. beneficii 5. July 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Cocco D'ercave*, impressa per Farin. *decis. 309. num. 5. p. 1. reuert.* Valenz. *conf. 118. n. 107.* Theod. de Rubels in *supp. Rota. num. 3. p. 4. cl. 100. §. 3. num. 399. §. cl. 7. n. 1. vbi n. 1. quod non comprehendit qualitates, modorum, & num. 17. quod capit omnem modum etiam indirectum, & accessorium.*

3. Primum amplius, vt includat vacationem apud Sedem, vt per Flamin. *lib. 8. q. 7. num. 141.* Aloyf. Ricc. in *collecl. decis. part. 2. collecl. 355. vers. amplius primis.*

4. Secundum amplius, vt capiat beneficium vacans per obitum in Curia, vt per Flamin. *lib. 8. q. 7. n. 141.* etiam ex confensu, iuxta tradita per eundem Flamin. de *confensu. benefic. q. 7. a. n. 81.* Theod. de Rubels *decis. 787. n. 13.*

5. Tertio amplius, vt capiat vacationem etiam per priuationem, Rota *decis. 1. de rescriptis. in nou. Lap. alleg. 7. lib. 8. num. 18.* Mohed. *decis. 2. de sequit. rescriptis. Flamin. lib. 8. q. 7. n. 136.* Theod. de Rubels *claus. 100. §. 4. & claus. 787. num. 16.* vbi de priuatione ob violationem sequenti, ob simoniam, & ob homicidium.

6. Quarto amplius, vt capiat etiam vacationem per refectionem. Put. *decis. 1. in fine regul. de mensis. Mohed. decis. 2. de offic. delegat. Rota in d. Quæst. beneficii coram D. Decano dec. 109. num. 1. & p. 2. reuert.* Flamin. de *rescriptis. lib. 8. q. 7. num. 123. cum supp. Rota dec. 305. lib. 1. q. 1. claus. Theod. de Rubels d. claus. 787. n. 8. vbi num. 9. & 10. etiam si resignatio sit nulla, maxime si resignans esset possessor. Nam vacatio per mortem, & per refectionem æquiparantur, vt tradunt Flamin. de *rescriptis. lib. 1. q. 5. num. 4. & quæst. 6. num. 15.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. §. 5. primum. num. 15.* Intellige probata resignatione secus verò illa minime probata, quia tunc nihil operatur, Put. *decis. 168. lib. 3. Aloyf. Ricc. d. collecl. 354. vers. cl. 2. amplius.**

8. Quinto amplius, hæc clausulam intrare data saltem de facto vacatione, vt fuit dictum in *Pleco. Capellania 17. Iunij 1597. coram Penia, & in Termina per cardinali S. Thomeij 11. Ianuarij 1604. coram Gregorio XV. inter alios decisiones impressas decis. 37. n. 10. quæ reperitur etiam impressa per Farinae. dec. 49. n. 5. p. 1. reuert.*

9. Sexto amplius, hæc clausulam intrare verificato vno modo vacandi ex duobus narratis, necque est necessaria verificatio vtriusque, vt fuit dictum in *Bononiæ Canoniarum 19. Febr. 1490. coram Cardin. Pamph. impressa per Marches. de commissis part. 1. pag. 357. duplicata eadem p. 2. pag. 478. in vltim. impress.* Septimo amplius, ut impetratione certo modo, Callad. *decis. 3. n. 1. & 2. de prabr. Cæd. de Grassis dec. 1. n. 7. et d. 2. Theod. de Rubels dec. 787. n. 9.*

Octauo amplius, vt procedat etiam si modus narratus non esset verus quia nihilominus gratia propter hæc clausulam non dicitur subrepta, Cæd. de Grassis *decis. 1. n. 6. de prabr. Theod. de Rubels dec. 787. n. 4.*

Nono amplius etiam in impetratione ex iure deuoluto, Callad. *decis. 1. de prabr. Rebuss. in forma mand. Apost. in quod atrium quæcumque disposicionem, vers. soluit il. in fine.*

Limita primum, vt hæc clausula obtenta à resignatario, non capiat vacationem induendam per regulam de infirmis, vt per Flamin. de *rescriptis. lib. 1. q. 14. num. 23.* Theod. de Rubels *claus. 787. num. 15.* Item non cadit sub clausulis generalibus vacatione Greg. 111. de *publicandis in §. de beneficiis*, quia tunc vacatio debet dispositio narrari. Theod. de Rubels *claus. 787. n. 5.*

Limita secundum, vt non se extendat ad personam tunc expressam, & ideo si impetret beneficium tanquam vacans per mortem Titij, vel quouis alio modo, non habebit illud, si vacauit per mortem Sempronij; & idem si dixit per mortem Titij, qui decessit in tali loco, & tali die, eam si alio in loco, & alio die obiit, beneficium illud similiter non obtinebit propter specificationem, quam fecit natus, vt dicit Lap. *locus citatus*, mortis Titij non est mors Sempronij, nec mors in vno loco, & tempore, est mors alio in loco, & tempore, sed mors est modus vacationis, vide Mohed. *decis. 1. de officio. Natus in cap. §. quando, except. 1. num. 2. de rescriptis. Flamin. lib. 8. q. 7. num. 144. cum supp. Franc. Leo in Confessione Eccl. *supra lib. 1. c. 1. num. 85.* Theod. de Rubels *claus. 786. num. 26.* Vtrum hæc clausulam comprehendere etiam vacationem ex persona alterius, si addatur verba illa, *sed seu alterum cuiuscumque*, &c. tradit Rota *decis. 1. vbi addens verba, quare alio modo, & ibi Papaz. n. 7. de rescriptis in nou. & decis. 16. lib. 3. part. 3. decis. Anteo. Faber decis. 1. de sacrosanctis Ecclesijs, quem refert Aloyf. Ricc. d. collecl. 355. vers. limita 1. & fuit dictum in Cremonen. *provisio 5. Decembris 1614. coram Andrea*, impressa per Paulinac. *decis. 605. n. 9. p. 1. reuert.***

Limita tertio, vt non operetur quando expressus sit omnino filius vacandi modus, vt per Ant. Fab. *sub eodem tit. de sacrosanctis Ecclesijs, diffini. 4.* quem refert Aloyf. Ricc. d. collecl. 355. in fine.

Limita quarto, vt non capiat beneficium, quod vacauerit de iure, iuxta relictum per Sarnen. in *regul. de publicandis. q. 16.* Flamin. *lib. 8. q. 7. n. 141.* nam solum capiat vacationem de iure tempore, Flamin. *lib. 11. num. 2. q. 16 & lib. 1. q. 14. num. 15.* Theod. de Rubels *dec. 787. n. 11.*

Illud denum aduertere oportet, quod si in fine supplicationis habentis hæc clausulam, in qua narratur deuolutio ad Sedem Apostolicam, addatur hæc verba, & deuolutio datur dispositioni, censetur esse restricta, & limitata, ita vt non doceatur de deuolutione, promissum non capiat beneficium vigore huius clausule, vt per Crescent. *decis. 1. 2. de prabr. Callad. decis. 3. eodem tit. & decis. 1. 4. de rescriptis*, quos refert Mallob. in *sum. praxi habendi consensum per alud. 16. lib. 35. n. 3. & 9. secundum Romanam impress.*

Limita quintum, quando modus vacandi est datus dispositio, quia tunc non suffragatur hæc clausula, Callad. *decis. 5. n. 3. de prabr. Cæd. de Grassis dec. 14. num. 8. et d. 2.* Theod. de Rubels *claus. 787. num. 20.*

Limita sextum, quando est etiam narratus alius modus alternatiue, nam tunc sufficit quod vnius tantum verificatur, nec requiritur verificatio vtriusque, Rota apud Theod. de Rubels *d. claus. 787. num. 11.*

Limita septimum, quando multicoe narratur modus expressus, qui verò non adest, vt capiat impetritos ex clausula generalibus, quia tunc non intrant, Put. *decis. 400. lib. 1. & decis. 168. lib. 3.* Theod. de Rubels *claus. 787. n. 14.*

Limita octauum, vt non capiat vacationem ex personam

persona impetrantis, Verall. *decif. 43. ad fin. pari. 1.*
Theod. de Rub. *d. claus. 787. n. 37.*

10 Limita non, hanc clausulam non operari quan-
do in Bulla esset expressus vnus tantum modus va-
candi, & in litteris executiis omnis modus, siue
ista clausula, Rebuff. *in forma simpl. praus. in verb. sine*
premissis, n. 7. & in form. mandati. Apostol. in verb. aliam
quancunque dispositionem, vers. neca tamen, ad fin. &
super cahord. in form. exacter. mandati. Apost. in verb.
plenius conuincitur, Theod. de Rub. d. claus. 787. n. 44.
vbi n. 45. idem dicit si nullus modus vacandi expri-
meretur, sed diceretur per modum in Cancellaria
expresimendum.

CLAVSVLA CLXXIII.

Sola facti veritate inspecta:

- 1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clau-*
sula agentis.
- 2 *Clausula, Sola facti, &c. plus operatur, quam clau-*
sula, Summarie, &c. & clausula, Sine strepi-
tu, &c.
- 3 *Clausula, Sola facti, &c. similis est alteri, De bono, &*
equo.
- 4 *Principes non recognoscentes superiorem, indicant*
causam secundum eorum conscientias sola facti ve-
ritate inspecta, non si adstringentes ad allegata,
& probata.
- 5 *Principi non tenetur seruare iuris ordinem.*
- 6 *Indicare ut possit index sicut ipse Principi, ut Dens,*
operatur clausula, Sola facti; &c.
- 7 *Causa quando est commissum causa clausula, Sola facti,*
&c. procedi potest manu Regia.
- 8 *Clausula, Sola facti, &c. intelligitur de ea veritate,*
quas patrocinatur, & procedi solo iure naturali,
& gentium inspecto.
- 9 *Ordinem iudicarium auferre clausula, Sola facti,*
&c. & omnem solemnitatem iuris relaxat.
- 10 *Clausula, Sola facti, &c. operatur quod possit in*
causa procedi absque libello, & contestatione.
- 11 *Clausula, Sola facti, &c. operatur quod possit index*
iudicare super causa probata, licet non deducta
in libello.
- 12 *Libelli incipiendo parte non opponente tollitur virtu-*
tas clausula, Sola facti, &c.
- 13 *Causa proprietaria ut simul cum causa possessionis*
definiri possit operatur clausula, Sola facti, &c.
- 14 *Ampliationibus publicatis ut possint alio reftere produ-*
ci, & examinari, operatur clausula, Sola facti, &c.
- 15 *Probationes non concludentes, & persuasivas potest*
index admittere virtute clausula, Sola facti, &c.
- 16 *Cumulationem admittit clausula, Sola facti, &c.*
quod aliter ad remedium, qua non inimice con-
trahantur.
- 17 *Prescriptionis exceptionem au tollat clausula, Sola*
facti, &c. attenditur.
- 18 *Appellationem tollit clausula, Sola facti, &c.*
- 19 *Ferri rustici consensu derogatum per clausulam,*
Sola facti, &c.
- 20 *In pari questione non auferre clausula, Sola facti, &c.*
- 21 *Exceptiones de iure tertii non admittit clausula, So-*
la facti, &c.
- 22 *Attentata non veniuntur flante clausula, Sola*
facti, &c.
- 23 *Beneficium excusationis non potest index virtute*
clausula, Sola facti, &c. tollere.
- 24 *Defensio legis in parte, nec eius citationem*

tollit clausula, Sola facti, &c.

25 *Clausula, Sola facti, &c. non excludit ea, qua sunt*
alia statuta in serie promissa.

26 *Clausula, Solemnitate iuris omittit, &c. auferre so-*
lemnitatem iuris civilis & positivi, non autem di-
uini & naturalis.

DE vi, & effectibus huius clausula, vide Azcued.
l. 10. mm. 127. tit. 17. lib. 4. noua Recopil. Coll.
Vgon. in *tratt. claus. pag. 487. & pag. 488.* Aloyf. Ricc.
in *collecl. decif. collecl. 699.* Mart. de *claus. p. 2. claus. 368.*
in *ult. impress. & Stephan. Gratian. Marchia decif. 68.*
à prin. nouissimè Theodol. de Rubin *sup. Rotarom. 2.*
p. 4. *claus. 791.* Gambat. de *legat. lib. 3. tit. de potest. legari*
in *iudic. p. 163. cum seqq. & n. 169.* Peregr. *conf. 14. n. 10.*
vol. 1. vbi quoddam idem importat quod clausula, *secun-*
dum Deum, & iustitiam.

Hæc clausula plus operatur, quàm clausula, *Sum-*
marie, &c. clausula, *Sine strepitu, &c.* ut per Honded.
conf. 93. n. 53. tom. 1. Matant. de *ord. indic. p. 4. tit. & an*
index sit competer, n. 31. Cachatan. *Marchia decif. 68.*
Mart. de *claus. 108. n. 4.* vbi hinc inferit iudicem depu-
tatum hæc clausula, plenius procedere posse.

Similis est hæc clausula illi, *De bono & æquo*, quæ
importat etiam, ut reiciatis penitus, & exclusis so-
lemnitatibus, & apicibus iuris, causa summarie expedi-
diatur, Salust. *Tiber. cap. 2. n. 6.*

Principes non recognoscentes superiorem, iudi-
cant causas secundum eorum conscientias sola facti
veritate inspecta, non se adstringentes ad allegata,
& probata, ut post multos à se citatos concludit
Mart. de *claus. 368. mm. 1.* quibus adde Palat. in *reposit.*
cap. per vestros, de donat. inter virum, & uxorem, §. 14.
n. 10. & 11. & metipsum in *collecl. cap. petitionum 22.*
n. 5. de accusat. & Steph. Grat. d. Marchia decif. 61. n. 13.
cum seqq. vbi contrarium tenere videtur; Principes
enim non tenetur seruare iuris ordinem, ut docet
Perez per text. ibi in l. 10. gloss. 1. tit. 4. lib. 2. *Ordinam.*

Operatur quod index possit indicare sicut ipse
Principi, Bartaz in *reposit. si quis maior, C. de transact.*
n. 60. Valac. de *iure emptor. q. 6. n. 12.* imò quod possit
iudicare ut Dens, Honded. *conf. 2. n. 1. tom. 1.* Steph.
Grat. *Marchia decif. 36. n. 13. & decif. 68. mm. 1.* Nam
si causa est commissum cum hæc clausula, procedi po-
test manu Regia, ex notatis per Stephan. Grat. de
decif. 68. n. 4. & decepti. fress. cap. 323. num. 1. Ludou.
Rodolpbm. *post trall. de absintia Principi poffit. vno*
unico, n. 41. Peregr. *conf. 2. n. 12. vol. 1.*

Intelligitur de ea veritate, cuius patrocinatur,
Matant. de *ordin. indiciorum, pari. 4. tit. & an index sit*
competer, mm. 3. & c. procedit solo iure naturali, &
gentium inspecto, non verò iuris solemnitate, &
ordine consideratur, ut aduertit Aldred. de *relig. disci-*
plina runda, lib. 1. cap. 7. n. 14.

Auferre ordinem iudicarium, & omnem solemnita-
tem iuris relaxat, & reducit ad formam iudicii iu-
dicatam de iure gentium, vel naturali; Ita Menoch.
conf. 180. n. 7. in fin. Brunor. à Sole in locis commun. verb.
clausula 46. Valac. de *iure emptor. q. 6. n. 11. & consule.*
145. n. 20. Aloyf. Ricc. in *collecl. decif. p. 2. tit. 1. collecl. 6. 9.*
offert. 1. Rota *Bona. diuers. decif. 30. n. 1. & decif. 65.*
n. 140. vbi subdit, quod remittit rigorosis iuris so-
lemnitatibus, sed non eas, quæ tendunt ad repetendam
veritatem. Theod. de Rub. *d. claus. 791. n. 3.* vbi dicit
quod per hæc clausulam censetur sublatum omnis
ordo cognoscendi de iure ciuili introductum, & index
eo casu tenetur seruare formam iudicii iudicatam à
iure gentium, & c. n. 4. quod operatur ut index non cog-
noscatur super incidentibus pronuntiare, sed possit illa
vna cum negotio principali decidere, & c. n. 8. quod

operatur vt dilaciones à iure requiritæ possint abbreviari, nou autem in totum tolli, & n. 3. quod iudex potest incipere ab articulis, quibus probatis, statim poterit procedere ad contentum.

- 10 Operatur deinde, quod possit in causa procedi abique libello, & liti contestatione, ex Aloyf. Ricc. d. censil. 699. ff. d. 4.

11 Idem quod possit iudex indicare super causa pendente, licet non deducta in libello, Massant de ordine iudic. p. 4. tit. 9. n. 17. & n. 11. & in repetit. l. in p'cess. m. 11. ff. de acqu. heret. Cyprian. lib. 1. g. 100. n. 1. Aloyf. Ricc. d. censil. 699. ff. d. 3. Rota Bononiensis. d. censil. 31. n. 1. Honded. censil. 1. n. 1. com. 1. Cachet. d. censil. 1. n. 1. Surd. censil. 173. n. 1. & 3. Mart. d. censil. 165. n. 1. vbi n. 6. ex. Marant. in repet. d. l. 1. in p'cess. n. 195.

12 Subiit, quod virtute huius clausule tollitur exceptio quod libelli parte non opponente.

13 Item operatur, vt causa proprietatis simul cum causa possessionis de finit possit, Dec. censil. 449. n. 11. Rub. censil. 4. n. 1. Cachet. d. censil. 1. n. 18. Joseph. Ludou. Persigna d. censil. 17. n. 11. Menoch. censil. 1. n. 184. & censil. 180. n. 7. Rota Bononiensis. d. censil. 30. n. 36. Mart. d. censil. 165. n. 7.

14 Item operatur, vt publicitis attestacionibus possint alij testes produci, & examinari; Cachet. Pedemonte. d. censil. 1. n. 16 quem testatur, & sequitur Bernard. Grieg. ad p'cess. Cam. Imper. lib. 3. censil. 105. n. 17. in fin. Dat enim iudici facultatem tam ex se, quam ex officio, litteret quoslibet testes, ac illos repetendi; eodem modo quo fit in instanti parte, etiam in causa sit conelomus, Marant. d. port. d. censil. 30. n. 30. Marchel. de censil. p. 1. pag. 419. n. 81.

15 Virtute huius clausule potest iudex admittere probationes non concludentes, & persuasivas, vt per Steph. Grat. d. censil. 68. n. 3. Et licet possit admittere probationes leuiores, vt tenent Roland. censil. 7. n. 3. & Menoch. d. censil. 1. n. 14. quos testatur Mart. d. censil. 168. n. 1. tamen hoc intelligitur, quando aliunde fecit veritatem aliter se habere, vt probat Cructet. in tract. de antiquis temporibus, in 6. p'ccula 3. p'ccis principalis, n. 6. que incipit, & d. d. & c.

16 Item cumulationem admittit quoad actiones ad remedia, quæ non inuicem coartantur, Surd. d. censil. 173. n. 11. quem testatur Stephan. Grat. d. censil. 191. n. 6. & 7.

17 Exceptioem præscriptionis tollit, Aloyf. Ricc. d. censil. 699. ff. d. 6. Verum huiusmodi exceptionem non posse iudicem virtute huius clausule reuocare, post Menoch. de arbit. lib. 3. quæst. 10. probat Mart. d. censil. 168. n. 1.

18 Tollit appellationem, ex adductis per Sigismond. Scæce. de appell. q. 16. d. 1. n. 76.

19 Per hanc clausulam censeri derogatum iurisdictioni ferit, ex Azinio in præf. Florentina, §. 3. cap. 7. notat Bernard. Grieg. ad p'cess. Cam. Imper. lib. 1. censil. 53. n. 1. com. 1. 2.

20 Ius parti questum non auferit, Benor. à Sole in liti. commun. verb. claus. 46.

21 Exceptioes de iure tertij non admittit, nec reprobationem personam, vel testium: at si ponatur in omissione sine partis citatione impetrata, tacito modo fuerit abiens, non annullat reimpium, & in secunda instantia durat, Bellam. d. censil. 316. Marchel. de censil. p. 1. pag. 419. n. 2. impress.

22 Attentata stante hac clausula non reuocantur, Steph. Grat. Marchel. d. censil. 69. n. 19.

23 Beneficium excusationis non potest iudex virtute huius clausule tollere, Menoch. de arbit. lib. 1. q. 1. n. 4. & c. 1. §. 1. n. 1. & 3. Nott. censil. 511. n. 13. Cephal. censil. 16. n. 16. vel. 1. Mart. d. censil. 168.

n. 10. Coen. Luce. d. censil. 17. n. 4. Joseph. Ludou. Persigna d. censil. 1. n. 9. sub distinctione Bernard. Grieg. ad p'cess. Cam. Imper. lib. 3. censil. 17. censil. 3. quicquid dicit Cald. Percira de emp. cap. 33. n. 10.

Defensioes legitimas partis non tollit, Steph. Gratian. d. censil. 68. n. 3. nec eius citationem auferit, idem Gratian. d. censil. 31. n. 3. Operari tamen, vt aditus sit validus, etiam si pars non fuisset citata, dicit Rota Bononiensis. d. censil. 65. n. 8.

Et que sunt alio statuto in specie promissa, non excludit, Anton. Monteb. Benoniensis. d. censil. 1. n. 9.

Clausula, Saluamur in omni iussu, & c. auferit solemnitatem iurisdictionis & potestatem, non autem diuinæ & naturalis. Gamb. d. censil. 1. n. 1. vbi dicitur quod ideo requiritur citatio, quia est de iure nature.

CLAVSVLA CLXXIV.

Statum, & merita causæ, & c.

1 Clausula, Statum, & merita causæ, & c. operatur perinde, ac si integrè processus, ac omnia acta, & partium comparaciones fuissent in iudicio narrata.

2 Liti pendente malè ex supplicatione narrata suppetitur ex clausula, Statum, & merita causæ, & c.

3 Liti mentis sufficiens facta dicitur per clausulam, Statum, & merita causæ, & c. ac si in iudicio, & nominatum esset facta.

4 Rescripti omnem difficultatem tollit clausula, Statum, & merita causæ, & c.

5 Clausula, Statum, & merita causæ, & c. non fit extendenda ad collendum id, quod fit in expresse effe impediuit rescripti expeditioem, quia p'sentia est.

6 Commisorem à subreptione ex taciteitate quod causa effe instruita, saluæ clausula, Statum, & merita causæ, & c.

7 Clausula Statum, & merita causæ, & c. militum operationem efficit, quando res indicata adfit.

8 Clausula Statum, & merita causæ, & c. non intras ubi specialis mentio requiritur.

Operatur perinde, ac si integrè processus, ac omnia acta, & partium comparaciones fuissent in iudicio narrata, Felin. in cap. ceterum, col. 3. lib. 7. vbi intelligit prius, de rescripti. Gemin. censil. 130. n. 1. & seq. Rot. d. censil. 10. de rescripti. noui. Achil. d. censil. 1. n. 1. vbi dicit quod stante hac clausula non poterit impugnari commissio aduocatoria, etiam tacito quod liti esset iustitiam, Marchel. de censil. p'cc. 1. pag. 117. n. 11. in vlt. impress. nam licet pendencia malè in supplicatione narrata impleatur ex ista clausula, Gram. d. censil. 66. n. 6. & seq. Rot. d. censil. 897. n. 3. p. 1. & seq. 1371. n. 1. p. 1. d. censil.

Quia per hanc clausulam dicitur facta sufficiens meteo liti, ac si in iudicio, & nominatum esset facta, Gemin. d. censil. 130. n. 6. Rebusan. 3. p. Scriptura. verb. quæsumus in iudicio, n. 4. Achil. d. censil. 1. de rescripti. Pote. d. censil. 1. vbi dicitur in præf. lib. 3. cap. 9. n. 1. Surden. de r'ien. q. 14. n. 7. Mart. d. censil. 1. n. 1. & n. 1. in vlt. impress. Card. Tolch. in 1. liti. censil. 138. n. 1. Latè pluribus citatis nouissime Theod. de Rub. in sing. Rota. n. 1. p. 4. claus. 797. n. 1. vbi n. 2. quod ideo operatur vt Papa intellexit litem eo modo, quod procedebat, & n. 1. quod facit etiam vt Papa censetur prouidisse etiam vii de iurisdictione, & n. 4. quod operatur

operatur expressiorem litem ad validitatem gratie, quæ non potest impetrari lite pendente, nisi facta mentione litis, & n. 6. cum Achil. d. decis. 9. declarat prædicta procedere quando in gratia est facta mentio litis, nam tunc perinde est ac si fuisset expressa in eo statu, & terminis, quo reperitur secus si nulla facta est mentio litis, nam tunc hæc clausula nihil operatur, & n. 9. post Rebull. in forma singul. prævisionis, in verb. *aut litigiosum*, & in 1. p. signaturæ, in verb. *quatenus litigiosum*, sic quod per hanc clausulam censetur derogatum cap. 1. de contr. q. 1. ut lit. pend. in 6.

4. Omnes tollit rescritti difficultatem, Achil. decis. 3. de rescritti. Rot. dec. 807. m. 3. p. 1. divers. Sed non tollit concessa in alio rescritto, quia non se extendit ad tollendum id, quod si expressum esset, impedivisset rescritti expeditionem. in quo posita est. Felin. in d. c. ceterum, fol. 1. Rot. decis. 1. 34. p. 3. divers. Marchef. d. p. 1. pag. 1. 26. n. 315.

6. Saluat ista clausula commissionem à subreptione ex taciturnitate quod causa esset instructa, Achil. decis. 9. n. 1. de rescritti. Mart. d. claus. 164. n. 4. Sed non sufficit ad salvandam commissionem non facta litia mentione, Achil. decis. 86. illa rat. de rescritti. Lancej. de attent. lite pendente, in præfat. n. 648. Marchef. d. part. 6. pag. 1. 17. n. 127. Mart. d. claus. 164. n. 4. vers. prædicta.

7. Nullum tamen operatur effectum, quando res iudicata adest, Mart. d. claus. 164. in fine. & fuit dictum in Oxonien. moleculi 18. Novembri 158. coram Card. Pamphilio, & in Toletana beneficii de Manz. annis 4. Novemb. 1605. coram Iusto, quos omnes refert Marchef. d. p. 2. pag. 1. 17. n. 328. Theodof. de Rubels d. claus. 797. n. 8.

8. Non intrat ubi requiritur specialis mentio, secundum Velt. in sua præf. lib. 3. cap. 9. num. 7. nam potius censetur appositæ, ut ad pares causas facilius semitetur, ubi sunt acta, ex quibus status & merita sunt iustificanda, Marchef. de Commiss. p. 2. pag. 1. 48. n. 41. Sed in Rota hæc clausulam operari, ut ab vno Auditore auocetur alteri, & committatur, patet ex decis. 20. de rescritti. in novis, & decis. 1. red. 21. in antiq. Callad. decis. 10. in reg. de pten. quia tunc ex valido Signaturæ rescritto à primo auocata censetur, & alteri commissa; & licet Papa per relationem pro expressis, illa quæ non sunt expressa, habere possit, & expressum fingere per relationem, Butr. cons. 2. n. 5. tamen cæteris necessariis narratis intelligitur ad rescritti substantiam aliis nunquam daretur nullitas, nec de subreptione, vel obreptione dici posset; ac omnium causarum tacita veritate daretur auocatio, contra reg. quod quælibet dispositio venit intelligenda, ne absurdum sequatur, imò restringenda, ut exiitetur, L. quamvis, ff. de in ius vocando, Roman. cons. 3. 2. in fine, licet si non plene narratur status, & merita cause, sufficeret hæc clausulam ponere, Achil. decis. 9. de rescritti. Rot. decis. 87. n. 3. p. 1. divers. Fallit tamen regula, quando causa Motu proprio auocatur, quia tunc ipsius mentione non est opus, Lancellot. de attent. lite pendente, limit. 23.

- tollit facultatem aliter indicandi.
4. Princeps sine causa potest precipere, quod quis non audiat.
5. Papa cum inhabilibus personam iudicij per clausulam, Sublata, &c. tunc ipse iure, absque eo quod opponatur, excipitur, processus est nullus.
6. Oru aperiit tollit rigorem clausula, Sublata, &c. & dat facultatem impugnandi brevis.
7. Indices omnes quavis dignitate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, comprehendit clausula, Sublata, &c.
8. Inducit absque oru aperiitione, sive clausula, Sublata, &c. alter indicantes grati pama officiendi sunt, tanquam iurisdictionem sibi denegatam usurpantes.
9. Ignorantes, & omnes futuros quoscumque indices Hæc clausula, Sublata, &c.
10. Regula Cancellaria apponi non possunt, quando sunt favorabiles, sive clausula, Sublata, &c.
11. Iudicio possessoria etiam summariissimo manutentionis obstat clausula, Sublata, &c.
12. Reptitionem per viam non potest etiam aliquid opponi contra dispositionem contrarium clausulam, Sublata, &c.
13. Opponi, nam cumque potest, & in quilibet instauratio de clausula, Sublata, &c.
14. Acta gesta ante, & post appositionem clausula, Sublata, &c. sunt nulla ipso iure.
15. Index vtriusque iudicis non potest contra formam gratia continetur clausulam, Sublata, &c.
16. Oru aperiit antequam concedatur per Signaturam gratia, prædentes indices in causa non procedunt sive clausula, Sublata, &c.
17. Dispositio, cui adiecta est clausula, Sublata, &c. censetur fœditi derogare contraria illam clausulam non habenti.
18. Signatura iustitia non potest aperiit or ad impugnandam concessionem, cui adiecta est clausula, Sublata, &c.
19. Or contra clausula, Sublata, &c. aperiit nequit sine derogatione reg. de iure quesito non tollendo.
20. Articuli ad probandum contrarium, admitti non possunt sive clausula, Sublata, &c.
21. Delatandi facultas etiam super solo facto per clausulam, Sublata, &c.
22. Gratiam muniam clausula, Sublata, &c. non tenetur impetrans iustificare, nisi versetur in gratia ad postulacionem partis concessa, præcipio si adis clausula, Quod de subreptione, &c.
23. Consuetudinem omnem contrariam nullis clausula, Sublata, &c.
24. Titulum, & possessionem inficit clausula, Sublata, &c.
25. Decretum prohibitum a quilibet clausula, Sublata, &c.
26. Si in dispositione habente clausulam, Sublata, &c. adis clausula, Cuius ad id expressus accedit assensus, hic consensum non censetur potius sub conditione, sed ad appendendum eius desistendum requiritur aperiit oru.
27. Clausula, Sublata, &c. habet vim claudendi et ceterumque iudici, & parti 3. si clausula sit aliqua clausula, Quod non possit dici de subreptione, &c.
28. Clausula, Quod de subreptione, &c. unde trahatur, ostenditur.
29. Clausula, Quod de subreptione, &c. absque clausula, Sublata, &c. & derogat irritanti, non operatur, nisi veris expressum narratum.
30. Clausula, Sublata, &c. non amplius dispositionem præci

CLAUSULA CLXXV.

Sublata, &c.

1. Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agemus.
2. Rescripti conditiones, ubi posita est, accipit semper clausula, Sublata, &c.
3. Indices et clausula clausula, Sublata, &c. & illi

principalem, nec se extendit ultra eius li-
mitas.

- 31 *Clauſula*, Sublata, &c. appoſita in gratia con-
ditionalis, veli operatur aliter conditionis ex-
pressionem.
32 *Clauſula*, Sublata, &c. non obſtat dicenti gratiam
non comprehendere caſum de quo agitur.
33 *Inde* quoniam poſſit variis de comprehenſione,
minus impoſitum per clauſulam, Sublata, &c.
34 *Clauſula*, Sublata, &c. non habet effectum, cum di-
ſpoſitionis, cui adiacet eſt, derogatur per contra-
dictoriam.
35 *Communiſ* cauſa ſimplex non facit ad ſolendum
clauſulam, Sublata, &c. niſi ſiſta ſit mentio de
ea, vel adſit clauſula, in quantum temore, &c.
36 *Clauſula*, Sublata, &c. non obſtat, ſi pars ei re-
mittitur.
37 *Elem. uis*, Sublata, &c. non operatur, ubi pars, et cu-
ſum ſententia appoſita, ſed effecti elementis cau-
ſam formi ualiditate graue.
38 *Aduerſa* non derogatur quando pars non appoſi-
ta clauſula, Sublata, &c.
39 *Clauſula*, Sublata, &c. non obſtat quando, et in
cauſis, in quibus primæcipium et ſententia non
interat.
40 *Clauſula* narratur quando eſt detecta, non ope-
ratur clauſula, Sublata, &c.
41 *Privilegium* de iure ſpeciali competens non tollit
clauſula, Sublata, &c.
42 *Ceſſante* diſpoſitione, arguit clauſula, Sublata, &c.
43 *Clauſula*, Sublata, &c. non obſtat, cum quo agitur
de ſatellenda excuſatione graue, et aduella eſt.
44 *Confirmatio* quæcumque ſit ſequens cum cauſa cogni-
tione, non operatur clauſulam, Sublata, &c. poſtea
in commiſſione diſpoſitione habente clauſulam,
Vocati vocandi.
45 *Clauſula*, Sublata, &c. non operatur quoniam Or-
dinatione auctoritate Conſilij ex officio reſolue
poſſit vniuerſis ſubditis a quadrageſima antea dicta,
cum clauſula, Sublata, &c.
46 *Sententia* non obſtat clauſula, Sublata, &c. que de
ea incuſatione non faciat.
47 *Clauſula*, Sublata, &c. obſtat ſi non operatur,
vero cauſationis narratio.
48 *Ordo* apertus tollit obſtat clauſula, Sublata, &c.
49 *Fiduciarius* obſtat clauſula, Sublata, &c. quando
obſtat principalis.

DE vicijs et officiis huius clausulae, vide Mart. de clausula p^a. c. lxxvii. et si per com. citatis vide Surd. consilij p^o. Gonzal. ad reg. Cancell. g^o. c. i. et annot. c. 146. § gloss. 16. num. 106. com. fagell. § gloss. 67. per res. Nicol. Garc. de beneficij. p^o. c. xxi. com. medijs fagel. & Stephan. Angust. dyffere. ferial. c. 113. num. 2. & c. 139. § c. 799. num. 12. Card. Tufch. tom. 1. dicit. Cancell. § 40. ff. Vinian. in praxi notat. lib. 1. c. 1. § 8. n. 150. et 151. et dicit. Tom. à Cochier in reg. B. Cancell. gloss. 1. Monet. de commun. § solutio. c. 7. n. 136. et in reg. Guib. c. 136. num. 10. n. 5. et c. 60. c. 6. n. 10. Rot. apud Farin. de p^o. p^o. r. revers. alios in diffini. citatos Valenz. §§ 119. n. 11. Theod. de Rub. in floz. Reia. tom. 1. lib. 1. n. 1.

Hæc clausula (quæ accipit semper conditiones
relatiuæ) ubi posita est, ut videtur in Rora in una *Præ-
lo-Cano-nice* coram Card. Bianchetto, impressa per
Marchef. p. 129. 138. nisi adit clausula. Quod de sub-
scriptura dici non potest, vel limitatur in *Notariis Cano-
nicis* 12. Febr. 160. coram Card. Pamphilio, impressa
per Marchef. eod. p. 129. 131. plures alia Re-
ditiones testat nouissime Theod. de Ruben d.p.

[illegible]

Intellige etiam fide eadē, quia licet Priocēps sine 4
caulū in terrā tollere non possit, tamen potest potius
capere quod non auliat, ut post Parisiē, 1. p. 88.
vers. dūm, et s. 5. Et Socin in 1. Gallo, 5. & quid sit
tūm, 1. 7. ff. de liberis & posthum. tradit Card. Tufch.
tūm, 1. 1. ff. de Cunctis, 344. n. Et eūm per hanc elucluat S.
Papa inabiliat psonatū iudicis, tūo ipso hū,
abiq̃e non quod opponatur exceptio alia p̃ocessū
est nullū, ut fuit dictū in *Calagariē p̃ocessū p̃ocessū
fidenē*, 3. July 1593. *exq̃am* P̃ocessū impetia per Mar-
chell. de cunctis, p. 2. ap. 216. n. in d. impet.

Oris aperit tollit rigorem hinc clausula, et dat 6
 efficitur, Rot. in Paen. profuso 20. Novemb. 1609. An
 mag. d. Marj. m. m. impet. per Matthei. d. 2. p.
 pag. 41. h. a. S. ante ha clausula Rota tunc agendo
 solet temper remittere partem ad Sindicum, vt
 per plures Rota decessiones aduertit Theod. de Rub.
 d. clauf. 79. b. 9. i. quia nec in ista Prefecti in signatur
 iustitie potest ad speier. Gonald. d. clauf. 66. num. 19.
 Theod. de Rub. d. clauf. 79. b. 8. De facili concedi
 solet ha oris apertio ne illa clausula, et alii simile
 sint violum iniquitatis, et ne per eius intra partem
 remaneat indefensa, et in iudicia. Cuius d. 69. in fin.
 Theod. de Rub. d. clauf. 79. num. 38. et si apertio
 non dicitur noua gradat. tunc remouet obla-
 tum, et commisso apertiois oris lapit iustitiam,
 et ideo non potest impugari de subreptione Theo-
 d. de Rub. d. cl. 79. n. 77. et 79.

Primo ampla, hinc clausulam tantæ esse effica-
cie, ut comprehendat omnes iudices quavis au-
toritate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, & Rotes
Auditores, ut per Mandat. de mansuet. a. 6. num. 44. in
verb. si quis per quosvisque iudices, R. buff. d. 1. et 1. 3.
c. ult. Ioan. à Cochier d. gl. 1. in princ. Theod. Rub.
d. l. 707. n. 8.

Amplius secundò, ut graui pena efficiendi sint in-
dices huiusmodi aperiunt oris aliter iudicantes,
tanquam iurisdictionem sibi denegatam vltur partes,
ut colligitur ex l. *fi. C. de cau. frumenti. Vltim. Rota*,
lib. 1. de post. Mandat. & Rebutatariu leuac R. in
conf. 76.

- cap. 7. n. 9. cum *segg. vol. 1. tradunt Gonzal. d. gloss. 66.*
 & Monet. d. c. 7. n. 216. in *fin.*
9. Amplia tertio, ut hæc claufula liget etiam ignorantes, & omnes futuros quoscunque iudices, ut post multos resolutum Marchei de Commis. p. 121. de commis. appell. c. 6. n. 1. Gonzal. d. gloss. 6. n. 9. Ioann. à Cochier. d. gl. 21. Monet. d. c. 7. n. 127. Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 4.
10. Amplia quarto, ut stante hæc claufula non possit opposi de regul. Cancellariæ, quamvis sint favorabilis, ut per Mart. d. claus. 176. n. 11. & Gonz. d. gl. 66. n. 9. & Monet. d. c. 7. n. 218. Et in specie non possit opposi *reg. de iure quæstio non solvendo*, censit Rota in *Papien. honorum* 5. Junij 1606. *coram Illustissimo Patriarcha Mant. archiepiscopi* per Farin. dec. 177. n. 3. p. 2. *recens.* Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 15.
11. Amplia quinto, ut etiam obstat hæc claufula in iudicio possessionis summariissimo manutentionis, ut docent Ioann. à Cochier. d. gloss. 22. Gonzal. d. gloss. 66. n. 12. observantes ita fuisse resolutum bis in *una Casarugustana dissembra. ann. 15. Martij 1596. coram Infra.* Et licet de hoc dubitauerit Put. dec. 30. n. 5. lib. 1. tamen ex aliis multis idem probat Mart. d. claus. 176. n. 5. & 6. subd. n. 13. quod non obstante petitionis suspensione, sententia lata super eo valet. Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 12. & 13. ubi dicit ob stare hæc claufulam ut quis non possit manutenei ante apertione oris, quia postquam apertum est, interim potest dari mandatum de manuteneo possidenti adversus istam claufulam.
12. Amplia sexto, ut nec per viam replicationis aliquid opponi possit contra dispositionem continentem hæc claufulam, ut post Put. dec. 177. sub n. 1. lib. 1. concludit Gonzal. d. gloss. 66. n. 10. quem sequitur Monet. d. c. 7. n. 218. *vers. 4.* Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 3.
13. Amplia septimo, ut de hæc claufula possit quandoque opponi, & in qualibet instantia, cum sit impedimentum reale, adimens inferiori iurisdictioni, & reddens ipsum ad iudicandum, & procedendum inhabilem, ut fuit decisum in *una Calaguriana Canonica* 6. Junij, & 1. Junij 1591. *coram Penia*, impressa per Marchei. p. 2. pag. 416. n. 1. in qua etiam dictum fuit, non solum acta gesta post oppositionem dictæ clausule, nulla esse ipso ture, sed etiam illa, quæ gesta fuerunt ante oppositionem illius, per referunt Ioann. à Cochier. d. gl. 21. Mart. d. claus. 176.
14. n. 43. Gonzal. d. gloss. 66. n. 23. Nam ut supra dixi, non valet iudex inferior iudicare contra formam gratiæ cum hæc claufula, Paris. cons. 3. n. 38. lib. 4. Put. dec. 377. lib. 3. & fuit dictum in *Barch. vicer. Priuatum* 16. Junij 1605. *coram Card. Marguemonis*, addo ut propterea dicatur habere manus ligatas, Verall. d. dec. 134. & procedendo, illa nulliter agere dicatur, ut talis iustitias non possit sanari per Signaturam iustitiæ, per rescriptum, nec alio quovis modo, ut sæpe fuit resolutum in *Mediolanen. honorum de Officio de anno 1. 86. coram Card. Straph. inter impressus dec.* Nec locus est arbitrio iudicis, ubi hæc claufula experitur, ideo ea operatur, quod ipse teneatur præcise iudicare in favorem Constitutionis suæ gratiæ cum hæc claufula. cap. 6. *in tempore*, de elect. lib. 6. Put. dec. 348. n. 6. & de. c. 386. lib. 1. in *correll.* Card. Tufch. *rem. 1. lib. C. etud. 344. & seq.* Propterea in Cnra laudabilis stylus servatur, ut cum primum de hæc claufula innoteret, non antea procedent iudices in causa procedant, quam per Signaturam gratiæ oris apertio contra eam agendi concedatur, ut dictum fuit in *d. Calaguriana coram Penia*. impressa per Marchei. de Commis. p. 2. pag. 416. in 2. *impres.*

- Amplia octavo, ut dispositio, cui adiecta est huiusmodi claufula, facilius censeatur derogare contrariæ illam claufulam non habenti, & cum habenti difficultus derogari à non habente, ut docet Gonz. d. gloss. 66. n. 17. & Monet. d. cap. 7. n. 221.
- Amplia nono, ut nec Signatura iustitiæ possit appetire os ad impugnandum concessionem, cui adiecta est hæc claufula, ita Mart. d. claus. 176. n. 39. & post Mart. bel. d. cap. 6. n. 1. & *seq.* tradit Gonzal. d. claus. 176. n. 19. & illis citatis non dissensit Monet. d. cap. 7. n. 222.
- Amplia decimo, ut os contra hæc claufulam aperiri nequeat sine derogatione *reg. Cancellariæ de iure quæstio non tollendo*, saltem tacita, ut fassè trahit Gonzal. d. gloss. 66. n. 20. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 223. Licet contrarium, quod simpliciter derogatio non requiritur, fassus contendat Nicol. Guc. d. cap. 6. n. 98. *in seq.*
- Amplia undecimo, hæc claufulam esse tantæ efficacitæ, ut nec etiam admitti possint aliqui articuli ad probandum contrarium, ut per Seraph. dec. 125. n. 19. & me citato Monet. d. cap. 7. n. 224. Theod. de Rubia d. p. 4. claus. 103. §. 1.
- Amplia duodecimo, ut per hæc claufulam sit sublata facultas declarandi eam super solo factæ, ut docent Gonzal. d. gloss. 6. n. 22. & Monet. d. cap. 7. n. 224. nam tollit audientiam, nisi os aperiat, ex adductis per Marchei de Commis. p. 2. pag. 417. n. 1. in 2. *impres.*
- Amplia decimotertio, hæc claufulam esse tantæ efficacitæ, ut impetrans non teneatur aliquo modo iustificare gratiam illa muniam, etiam versetur in gratia ad postulationem partis concessa, ut per Put. dec. 377. lib. 3. & fuit resolutum in *Osien. indulgi* 1. Junij 1598. *coram Lusa*. Quod intelligendum venit, quando hæc claufula habet sociam aliam, cum qua semper solet concedi, scilicet, *Quod de subreptione, & obreptione dicta non possit*, ut per Put. dec. 377. lib. 3. & fuit dictum in *Calaguriana iurisdictionis* 30. Martij 1580. *coram Rakce*, & in *Pamplien. Archidiaconatus* 19. Martij 1593. *coram Card. Pamplien.* Theod. de Rubia d. claus. 176. n. 28. nam si sola sit, intelligitur veris existimibus narratis, ex traditis per Put. dec. 377. lib. 3. & per Marchei de Commis. p. 2. pag. 432. n. 1. in 2. *impres.* & fuit dictum in *Placemina pensatus* 21. Junij 1591. *coram Penia*.
- Amplia decimoquarto, ut hæc claufula tollat omnem contrariam consuetudinem, ut resolut Farin. de *immunitate Ecclesiastica* cap. 15. Rota dec. 373. n. 7. & 8. p. 5. *recens.* ubi quod illam impedit in futurum.
- Amplia decimoquinto, ut hæc claufula inficiat titulum, & possessionem, non per se, sed in vim decreti irritantis, cui de stylo solet annexi, ut per Agidiam dec. 35. Callid. *super reg. dec.* 37. n. 3. & Gabr. *commun. lib. 6. de claus. cont.* 3. n. 50. cum aliis allegatis in *causa Tirasien. decimarum* 17. Junij 1617. *coram R. D. mo Piramon. Duran. Rota dec.* 301. n. 1. ubi quod claus. *Sublata*, & *decretum irritans*, reddunt turbidior actus possessorios factos in contrarium, propturbidior reddunt iuris assistentiam. Quod intellige, licet concessa sit gratia ad postulationem partis, & non Motu proprio, ut fuit dictum in *Majoricen. parochialis* 2. Junij 1572. & in *Paranen. Castro* 17. Junij 1577. *coram Clemente VIII.*
- Amplia decimosexto, ut etiam procedant supra dicta, quando adstant alia verba, quæ equipolescant huiusmodi clausule, quales est decretum prohibitivum, n. iudex in contrarium pronunciet, aut declaret, ut per Gonzal. d. gloss. 66. n. 18. & Monet. d. cap. 7. n. 224. *vers. amplius duodecimi.*

- 26 Amplia decemoleprimò, vt si in dispositione habente huiusmodi clausulam, adit clausula, *Cum ad id expressè accedit affectus*, hic consensus non censetur positus sub conditione, sed ad opponendum eius defectum requiritur operatio oris, vt ex *Una Placitina coram P. n. docet Mart. d. claus. 176. n. 14.* subdicens n. 13. quondam hanc clausula posita in suppli- catione, operatur, etiam si in Bullis non sit posita, sicut antea ea nonnullis Rotæ decisionibus docue- rat n. 7. illam claudere operationem quoad vitium (subre- ptionis, & defectus intentionis, & n. 8. ut quod appo- sita Breui resignationis, aut de capienda possessione operatur vt non possit dari de nullitate Breui, dum- modo Breue sit iustitiam, ex quo est posita ad postulationem patris.
- 27 Limita nunc primò, vt huiusmodi nostra clausula habeat vim claudendi non solumque iudici, & parti, si ei adiuncta sit alia clausula, *Quod non possit contra gratiam dei de subreptione, vel obreptione eius, aut intentionis defectu*, alia de hoc opponi poterit, vt ex multis Rotæ decisionibus hæc comprobant Mart. d. claus. 178. n. 10. Gonzal. d. gloss. 61. n. 12. cum segg. Nicol. Garc. d. p. 6. c. 1. n. 88. satis comprobans n. 91. cum duobus segg. idem etiam operari dictam clausulam. *Quod non possit dari de obreptione, vel subreptione, & intentionis defectu*, sicut & idem Mart. sepe citata claus. 176. n. 7. hanc eundem effectum tribuit huius- modi clausula, *Sabla*, &c. si iungatur cum clausu- lis, *Mors proprio*, *Ex certa scientia*, &c. *De plenitudine potestatis*. Et ideo in una *Oscen. indult. l. i. Juny 1598. coram Lin.* impressa per Machet. de Commis. p. 3. pag. 517. dictum fuit, quod hæc clausula unita aliis, tollit obiectionem subreptionis. Ex quibus infert Gonzal. citato loco n. 16. quod si dispositio sit genera- litate specialis ex Mors proprio, nõ potest opposi de subreptione; et quod hæc nostra clausula, *Sabla*, &c. etiam sola operatur suum effectum, quod etiam poss. Rotæ sentit Gar. d. c. 3. n. 99. Monet. autem Gonzal. ubi supra n. 17. quod hodie ad obuian- dum huic limitationi, tardè reperitur gratia. in qua adit clausula huiusmodi, *Sabla*, &c. que similiter nõ continet clausulam. *Quod non possit dari de sub- reptione, aut obreptione eius sine intentionis defectu*, de qua aliqua tractant Capetaq. decis. 118. n. 3. p. 1. de- cis. 118. p. 3. Paris. conf. 1. n. 75. vol. 4. & Nicol. Garc. d. c. 3. n. 95. inter cetera docens n. 98. quod dicta clausu- la, *Quod de subreptione, & obreptione dari non possit*, etiam cum hæc nostra clausula, *Sabla*, &c. nõ facit gratiam validam in foro conscientie, que alias est subrepticia. Et quod clausula, *Quod non possit dari de subreptione, vel obreptione*, absque hæc nostra clausula, & decreto irritant non operatur nisi verbis exis- tentibus narratis, censuit Rota in *Hispida. benefic. 6. Novemb. 1602. coram Lin.* impressa per Machet. de Commis. p. 3. pag. 412. n. 1.
- 28 Limita secundò, vt non ampliè dispositionem principalem, nec se extendat, ultra eius limites, ita vt comprehendat maiores expressas, vt per Mart. d. claus. 176. n. 10. cum segg. Gonz. d. claus. 66. n. 30. & 11. Garc. d. c. 3. n. 94. cum segg. & fuit resolutum in Co-

legatana de Villoria 15. Juny 1592. coram Card. Pam- plia, & in Valentina decemovis 9. Juny 1597. coram eodem. Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 16. cum segg. Accessoria enim iudicatur hæc clausula ad principalem dispositionem, & consequenter ab ea regulatur, eadem conditiones respiciit, quas illa, vt per Por. decis. 118. l. 1. & Machet. de Commis. p. 3. pag. 517. n. 3. & fuit dictum in *Elenc. minorum 18. Aprilis 1582. coram Orano*, & in *Frigell. Censoriarum 30. Octobris 1592. coram Card. Blancherio*, & in *Tessalon. Canon. casu seu officio Penitentiaria 5. Juny 1596. coram Cor- doba*, & novissimè in *Bergomen. p. 1. p. 1. de Testamento 13. Novemb. 1586. coram D. Duran.* unde apposta in vna commissione, non trahitur ad aliam diuersam, vt ex traditis per Gabr. d. tit. de clausul. concl. 3. n. 84. in 4. limit. dictum fuit in *Romana de Circis 15. Juny 1584. coram Remboldo*, impressa per Farinas. dec. 622. n. 3. p. 2. recent.

Limita tertio, vt hæc clausula apposta in gratia conditionali, nihil operetur ante conditionem cren- tum, vt satis ostendit Gonzal. d. gloss. 61. n. 12. cum segg. quem refert, & sequitur Monet. d. c. 7. n. 86. vbi limita secundo. Theod. de Rub. d. claus. 179. n. 43. cum segg. vbi quod apposta in Breui conditionali recipit omnes conditiones, quas recipit Breue, & non opera- tur nisi conditione verificata, vt omnes alie clau- sulæ. & secundum ius nature.

Limita quarto, vt hæc clausula non obstat dictis, 31 gratiam oon comprehendere eam, de quo agitur, vt per Por. decis. 48. n. 6. l. 1. v. c. 1. & post nonnullas Rotæ decisiones Mart. d. claus. 176. n. 17. v. c. 1. & ideo, n. 50. Monet. d. c. 7. n. 129. Nam per 31 huiusmodi clausulam minimè impedit, quominus locum possit videre de comprehensione, cernit Rot. in d. *Baren. seu null. in Prioratus*, impressa per Farin. decis. 565. l. 1. p. 2. recent.

Limita quinto, hanc positum clausulam non ha- 34 bere effectum, eam dispositioni cui adiecta est, derogatur per legem enarrari. vel per aliam disposi- tionem habentem clausulam, *Pro expressis*, in casibus, in quibus hæc clausula sufficit ad detegendum cuius vis præcedenti dispositioni, vt per Gonz. d. gloss. 66. n. 32. & 33. Monet. d. c. 7. n. 127.

Limita sexto, non sufficere simplicem causæ com- 35 missionem ad tollendum huiusmodi clausulam, nisi facta sit mentio huius clausula, vel adit clausula, *Quorum tenentis*, &c. vt post multos Doctores, & ali- quas Sacras Rotæ decisiones resoluti Mart. d. claus. 176. n. 40. quem refert Monet. d. m. 127. & post Ruin. conf. 21. n. 16. in princ. lib. 1. obferunt Card. Tach. l. 1. c. 1. com. 344. v. 1.

Limita septimo, non obstat si pars ei renuntiet, 36 vel totò gratiæ, non patet ipsius, quamvis munita sit decreto irritanti, vt per Gabr. d. tit. de clausula, concl. 3. n. 36. Mart. d. claus. 176. n. 13. id temperantem n. 44. in beneficio, Monet. d. c. 7. n. 129. v. c. 1. & fuit dictum in *Romana Societatis officio 9. Mar. 1598. coram Ciprio*, & in *Atretina Commende 1. Juny 1587. coram Orano*, impressa per Zachiam post trall. de oblig. Camerac. decis. 28. n. 4. que renouatio sufficiens facta non videatur per commissionem cuius in Rota vt fuit rentum in *Pamplien. Archid. decembris 19. Martij 1593. coram Card. Pamplia*, & in alia impressa apud Cenc. post suam trall. de cons. decis. 329. n. 15. nõ oblatiuit adductis in d. *Elenc. minorum*.

Limita octavo, non operetur vbi pars, ad cuius fauorem apposta est, euasit committi causam in 17 peti validare gratiæ, vel latè probat Gonz. d. gloss. 66. n. 38. id temperans n. 43. & seg. nisi compolis fuisset ad eam missionem ad fugiendam molestiam aduersarij. Hanc

Hanc eandem principalem limitationem ex multis S. Rotæ decisionibus comprobatur *Marta d. claus. 176. n. 31. eam extendens. 21. in compromittente dictam gratiam, & c. n. 3. temperat, vbi commissio solum fieret super executione gratiæ, vel super molestationibus, & n. 14. cum seq. vbi solum obtrineretur super iniuriis, vel ex nullitate sententiarum contradicam clausulam, vel si quis vigore Signaturæ iustitiæ processit in causa respectu articuli, cui non obstat clausula, licet commissio esset generalis contra dispositionem habentem dictam clausulam.*

38 Limita nono, quod quando pars non opponit de dicta clausula, non denegatur audientia, ea deductis per *Mart d. claus. 176. n. 1. Ioan. à Cochier. d. gloss. 1. in fin. Gonzal. d. gloss. 66. à n. 45. vbi hanc tanquam veritatem tueretur, Monet. d. cap. 7. n. 22. 8. qui (supradictam ampliationem septimam declarant procedere postquam gratia est producta, hanc verò limitationem ante eius productionem: intelligitur enim hæc nostra clausula, quatenus ille, in casu favorem est appropinquatus, ea vti velit, Rot. dec. 1. 1. de concessione, in an. 109. Sannen. de annali. 9. 4. 4. Gonzal. d. gloss. 50. n. 107.*

39 Limita decimo, quando, & in casibus, in quibus privilegium ea muniri non intat, vt per Gemin. in c. praesent. in prin. vers. nota quod ex ipso, & b. Frauc. vers. tunc nota de off. deleg. lib. 6. & post Gabr. d. tit. de clausula, c. 1. n. 8. & fuit dictum in Oriens. decisionum 19. Iunij 1692. coram Gipro, & in Tarsifawen. decisionum 17. Iunij 1681. coram R. P. D. mico Pironano. Nam tunc demum operatur suam effectum hæc clausula postquam fuerit cognitum intrate dispositionem, vt censuit Rota in sua Romana S. Thoma 14. Ianuarij 1672. coram D. Parnarcho Pamphilo, impressa per Farin. dec. 41. n. 5. p. 1. recet.

40 Limita vndecimo, quando est detecta falsitas narratorum, vt probatur *Marta d. claus. 176. n. 21. quem refert Monet. d. cap. 7. n. 219. vers. vndecimo.*

41 Limita duodecimo, non tollere privilegium de iure speciali competens, vt per Seraphin. cons. 129. 3. n. 9.

42 Limita decimotertio, vt non obstat, si postea facto Papæ recedatur à parte transactionis confirmata cum ista clausula, quia cessante dispositione, cessat dicta clausula, vt post Gemin. in d. c. praesent. vers. nota quod ex ipso, & ibi Franc. notab. 1. de off. leg. in 6. & Gabr. d. cons. 1. n. 82. ac Rotæ decisiones concludunt *Marta d. claus. 176. n. 19. quem refert Menoch. d. cap. 7. n. 219. vers. decimo.*

43 Limita decimoquarto, non obstat, cum quis agat de retractanda executione gratiæ, cui adiecta est, iam executæ, vt post decisionem Rotæ resoluit *Marta d. claus. 176. n. 22. quem refert Monet. d. n. 219. vers. duodecimo.*

44 Limita decimoquinto, positam in commissaria dispositione, habente clausulam, *vacat vacanda*, non operatur, antequam sequatur sit confirmatio cum causæ cognitione, vt post decisiones Rotæ probat idem *Marta d. claus. 176. n. 24. ubi d. n. 31. positam in litteris in forma commissoria, non suffragari nisi post earum executionem.*

45 Limita decimosexto, hanc clausulam non operatur quominus ordinarius auctoritate Concilij ex officio revocare possit uniones factas à 40. annis circa cum hac clausula, secus ad instantiam partis in contradictorio iudicio, vt post Per. quem non inveni, & Rotæ decisiones, observat *Marta d. claus. 176. n. 15. quem refert Monet. d. cap. 7. n. 229. vers. limitatur decimoquinto.*

46 Limita decimosextimo, non obstat sententiae *Aug. Barbosa de Claus.*

quæ de ea mentionem non faciat, vt pult Rot. in *Adellina, seu nullum veniens 15. Decembris. 1595. coram Gipro, resoluente Marta d. claus. 176. n. 16. & Monet. d. cap. 7. n. 229. vers. limita decimosexto.*

Limita decimonono, non operatur nisi veris est, & scilicet narratis, vbi est sola, vt fuit dictum in *Adellina, seu Aquinaten. 11. May 1600. coram Litta, impressa per Marchef. de consilij. p. 2. pag. 411. n. 22. ad ult. ed. Vbi etiam habetur, operari sine aliqui iustificatione capressorum, siue narratorum in ea, quando additur clausula illa, *Quod de subreptione, & obreptione, &c.* Idem etiam resolutum fuit in *Aquinaten. seu nullum beneficiorum 16. Decembris 1605. coram Card. Marquemontis, impressa per eundem Marchef. p. 2. pag. 415. n. 1. & in Pace. penultimo 30. Novembris. 1609. coram eodem Card. Marquemontis, impressa per Marchef. p. 2. pag. 418. n. 4. Rot. dec. 6. t. n. 3. p. 1. posth. Farin. alijs p. 3. recant. vbi quod non tollit defectum subreptionis, & dec. 505. 8. 2. ad p. 1. recet. vbi quod cum decreto irritant p. iudicis tertio possessor. Theodof. de Rubis in dictis singul. Rota cum. 3. p. 1. d. claus. 101. §. 16.**

Limita decimonono non tollere defensiones & exceptiones de iure competentes, *Seraph. dec. 120. n. 1. Theod. de Rub. d. claus. 101. §. 1.*

Limita vigesimo nihil operari in transactione, quæ ex falsa causa est nulla, *Rot. dec. 21. de proband. in antiq. Theod. de Rub. d. claus. 101. §. 18. n. 1.*

Limita vigesimo primo, in privilegijs adiectam non extendere comprehensionem privilegiorum, *Theodof. de Rub. d. claus. 101. §. 19.*

Limita vigesimo secundo nihil operari quando non constat de licentia Papæ, & gratia est obsecrata supplicationem *Seraph. dec. 1495. n. 5. Theod. de Rub. d. claus. 101. §. 7.*

Oris apertio tollit obstatulum huius clausulæ, vt dictum fuit in *Romana doctrinam 29. May 1595. coram Litta, impressa per Marchef. de consilij. p. 2. pag. 411. n. 1. vbi n. 1. habetur, quod Papa procedit oris apertione non derogando reg. de iure quæstio.*

Clausula hæc quando obstat principali, obstat etiam fidelissori, *Amilian. cons. 100. ann. 8. Rot. in Placentina penultimo 3. Martij 1596. coram Poma, impressa per Marchef. d. part. 2. pag. 412. n. 3. vbi n. 4. habetur, quod hæc clausula in fine orationis posita, ad totam orationem se refert.*

Clausula, *Sublata quæcumque difficultate, &c.* intelligitur de difficultate facti, non autem iuris & quæ probabiliter causam habetur, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. n. 12. vers. incertus Theodof. de Rubis d. part. 1. claus. 799. n. 1. t. vbi n. 1. dicit quod hæc clausula apposta in gratia revocata per regulam Cancellariæ nihil operatur.

Clausula, *Subito appellationis obstatulo, &c.* non operatur quando sententia est notorie iniusta, *Theodof. de Rub. d. claus. 799. n. 3.*

Clausula, *Sublato iure ordine, &c.* non solet committere causam legatis, *Felin. in c. 1. n. 2. de rescript. Theod. de Rubis d. claus. 799. n. 3.*

CLAUSULA CLXXVI.

Summarie, & simpliciter, & de plino, sine strepitu, & figura iudicii.

1. *Debetur reservari de vi & effectibus huius clausulae agens.*

2. *Superior*

nocantur attentata, vt per Stephan. Grat. *Marchia decif.* 176. n. 16.

CLAVSVLA CLXXVII

Supplentes omnes defectus, & ci

13 Nono operatur, præcipue propter verba, *sola facti veritate inspecta*, vt data censetur iudici facultas tam ex se, quam ex officio Interrogandi testes, ac illos repetendi eodem modo, quo fit instante parte, etiam si in causa sit conclusum, vt per Marant. *de ordin. iudicior. part. 4. dist. 9. num. 30. Marchef. d. p. 2. pag. 419. n. 81.*

14 Decimo operatur, vt non sit necesse quod index sedens profert sententiam, dummodo ferat in scriptis, vt per Stephan. Gratian. *de script. forens. cap. 5. 2. num. 4.*

15 Vndecimo operatur, præcipue propter verba, *sola facti veritate inspecta*, quod termini breuiores dari possint, item quod possit incipi ab articulo, quibus probatis ferri possit sententia; ita post Roman. *conf. 519. num. 4. & seq. concludit Card. Tusch. d. lit. C. conc. 166. n. 7.*

16 Duodecimo operatur, præcipue propter verbum, *sine strepitu*, quod respicit partes, vt censeantur sublata frivola appellationes, exceptiones, & alia, que processum retardare consueverunt, vt per Oldrad. *d. conf. 51. vers. frivola omnia verbi*, Cardin. Tusch. *d. conc. 366. n. 3.*

17 Decimo tertio operatur, vt hæc clausula in prima commissione posita faciat causam summariam etiam in aliis instantiis, & usque ad finem litis, Cassad. *decif. 8. n. 5. de rescript. & hinc dictum in Ferrerius. bonorum 16. Junij 1613. coram D. Patriarcha Pampiliensi.*

18 Decimo quarto operatur, vt causa commissæ cum clausula, *summariæ*, non obstantibus statutis iudex non remaneat ordinarius, sed efficiatur delegatus, ita vt detur appellatio ab illius sententia, à qua secundum statutum non dabatur, si pronunciasset ubi ordinarius; quoniam per dictam clausulam non solum excitatur iurisdicção, sed etiam immutatur, quo facit cessare iurisdicçãoem ordinariam; ita las. in l. 1. §. & post operu, num. 1. ubi de communitate status, ff. de noui operis auocis. dicens hanc decisioneem in præxi esse multum vitalem, Bald. ad Speculat. in tit. de legat. col. fin. vers. ego dico, Angel. *conf. 139. incip. Vbi ad finem, vers. si cum*, Alex. in *more maiorem*, num. 36. ff. de iurisdict. omnium iudicum; quicquid dicat Rom. in l. mulier, num. 44. ff. solut. matrim. quia contra eum est veteri opinio, & magis communis, propterea fuit dictum in *Bovarien. fidei commissi de anno 1549. coram Fabio*, vt testatur Mandos. in quarta parte commissorum, vers. quocumque, num. 32. in fine.

19 Limita primò, quod non tollat citationem, Cald. *conf. 130. circa med. vers. nec illa verba*, alijs final. de indic. quod dupliciter *conf. 36. alijs 4. de dilationib. Marant. de iudicior. part. 4. tit. & an index sit competent. pr. 9. Card. Tusch. conc. 366. n. 1.*

20 Limita secundò, quod non sit sublata defensio, ideo opposiciones fieri possunt, & dari debet copias, & fieri citatio, licet ea, que sunt solemnitates iudicij, sine temissa, vt supra dixi; ita Roman. *conf. 514. a. 3. Card. Tu ch. d. concif. 366. num. 5.* Vnde non operatur nisi quoad ordinem iudiciorum substantialem, tradunt Celf. Vgon. ubi supra, col. 1. & Ludov. Rodolphin. *addib. 1. §. 19. n. 7.*

21 Limita tertio, probationes necessarias non auferre, ea traditis per Marant. *d. lit. & an index*, n. 10. & per Mart. *d. lit. 190. n. 10.*

Limita quarto, quod iuramentum calumnie non tollit, vt per Scraphim. de primis, iuram. primis. 33. num. 67.

Limita quinto, quod excussionem non aufert, vt per Cald. Petreir. *de comp. & vend. c. 33. n. 10.*

Limita sexto, quod hæc clausula non re-

Argum. Barbara de Claus.

1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentis.*

2 *Defectum iuræ positivi tollit clausula, Supplentes, &c.*

3 *Solemnitates non adhibitas in alienatione rei Ecclesiastica tollit clausula, Supplentes, &c.*

4 *Defectum aliquis opponi non potest, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiastica sollemni servari solemnitatibus, addas clausulam, Supplentes omnes defectus de pleitudine potestatis.*

5 *Defectum solemnitatis substantialis tollit clausula, Supplentes ex certa scientia, &c.*

6 *Papa si confirmet statutum laicorum etiam circa Ecclesiastica cum clausula, Supplentes, &c. comprehendit etiam Ecclesiastica.*

7 *Papa committenda causam laico sibi nota, dicitur facere ex certa scientia.*

8 *Defectum iuræ naturalis non supplet clausula, Supplentes, &c.*

9 *Citationis defectum supplet clausula, Supplentes, &c.*

10 *Defectum non narratos, vel ignoratos non supplet clausula, Supplentes, &c.*

11 *Defectum substantialis non tollit clausula, Supplentes, &c.*

12 *Clausula, Supplentes, &c. non tollit ea, qua expressis sunt posita in conditione.*

13 *Defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis, non supplet clausula, Supplentes, &c.*

14 *Defectus, quibus alius redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, non supplet clausula, Supplentes, &c.*

15 *Tunc ins quando latetur, nihil operatur clausula, Supplentes, &c.*

16 *Clausula, Supplentes, &c. non refertur ad ea, quod specialiter commissum fuerunt.*

17 *Obreptione, & falsitate expressa non operatur clausula, Supplentes, &c.*

18 *Subreptionis vitium licet tollat clausula, Supplentes, &c. nullum cum illa alia, Quorum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedendo inducit.*

19 *Defectum causa pia non supplet clausula, Supplentes, &c.*

20 *Defectum potestatis facientis alium confirmatum non tollit hac clausula posita in confirmatione.*

21 *Non supplet defectus conservantes delicti condemnacionem.*

22 *Non operatur expressa falsitate.*

23 *Non operatur ubi processum suum sine causa cognovit.*

De vi, & effectibus huius clausula, vide Celf. Vgon. in tract. clausula. pag. 491. col. 1. Mart. de claus. part. 1. claus. 181. Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 259. à num. 89. & pag. 490. num. 79. & part. 2. pag. 419. num. 85. & pag. 424. num. 13. Card. Tusch. *practice. conclus. tom. 1. lit. C. 2. conclus. 343. Monet. de*

certam scientiam in concedente inducit, ex traditis
per Mantica *decis.* 311. *sub* n. 4.

19. *Limita non d, non supplere defectum causæ, vt per Redoan. de rebu. Ecclesiar. alienand. verb. nisi sit facta, 2. 11. Magon. Lucen. de. 12. 2. 21.*

10 Limita decimò hanc clausulam positam in confirmacione non tollere defectum potestatis facientis a^qum confirmatum, Abbas in *ewer dilectus*, fol. n. b. vbi adden *in verb. privilegium, de fide instrum.* Theod. de Rub. *d. l. 307. n. 1. vbi n. 2. dilect.* verum quando Papa ignoravit, secus si scivit, saltem in genere.

21 Limita vndeclimò non supplere defectus concen-
nentes delicti condemnationem. Ferret. *com.* 31. n. 33.
lib. 1. Theod. de Rub. d. 1. § 67. n. 7.

22 Limita duodecimò non operari expressa falsitate,
Deci *nov. 1414. 24. Theod. de Rub. d. 1. 807. n. 14.*

33 Limita decimetertio non operari vbi processum
fuit sine causæ cognitione, Dec. *l. conf. §. 41. n. 14. vrsf.*
& *considerandum est*, Thend. *Rub. d. c. 807. n. 15. ideo*
n. 11. addit ideo non operari nisi in his, in quibus Pa-
pa est informatus.

CLAVSVLA CLXXVIII

Tali casu.

1 Clausula, Tali casu, siue est natura ut restringat fiduciam, si ad personam, tempus & casum tantum extendatur.

Clasf. Taliter quod, &c. est restrictiva, sicut clasf.
Ita quod.

Hæc clausula eius est naturæ, ut restringat fidei-
committam ad personas, tempus, & causam tantum
expressis, ut per Alex. conf. 19. num. 3. *clausa tantum* lib. 7.
Perreg. de fidei comm. art. 3. num. 2. & ad. fuit dictum
in *Militaria fidei comm.* lib. 14. Martij 1613. *etiam*
Card. Causalerio, & in *Romana* present. fidei comm. lib. 31.
Martij 1613. *etiam* Pualdo sen. Et sic denotat hæc
clausula in consideratione fuisse causam certum particu-
lariter Menoch. conf. 326. num. 60. Causaler. de 454.
num. 7. ita ut omnes alij causæ præter litterales ex-
ceptuatis hab. contraria remaneant dispositione, i. licet
in illis eadem, aut maior milititer ratio, Decii in
fin. a. l. c. de *usult. & sub. iur.* Bald. conf. 57. num. 1. lib. 2.
Alex. conf. 1. lib. 2. Paris. conf. 6. num. 4. Card. Mantu-
cio. de *comm. vel. vel lib. lib. 14. lib. 14. & in 19. num. 10.*
conf. 3. *etiam* Menoch. conf. 216. num. 21. & conf. 326. nu-
m. 16. Sord. conf. 416. num. 14.

1 Clausula, *Taliter quod*, &c. est restrictiva sicut
clausula, *ita quod*, &c. *Lucan.* 5. *que habebat* ff. *ad Trebell.*
Doc. cons. 31. n. 16. Theodos. de Rubens in *fin.* *Roma*
rem. 2. p. 4. cl. 811.

CLAVSVLA CLXXIX.

Teque absolutos, &c.

1. *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius classi-
la acentis.*

2. *Clasf.* Teque absolventes, &c. in cuifcunque re-
scriptis impetracione fempit apponitur.

3. *Absolutio vigore clausula, Teque absolventes, &c. redditus gratias efficaces, & validas, non obstante exceptione excommunicationis.*

4 Clauf. Teque abfoluentes, Sec. in gratia, & re-
August. Barbosa de Clauf.

scriptis Apostolicis censetur adiecta, si emittatur.

3 *Absolutio vigore clausula, Teque absolventes, &c. operatur validitate solummodo imperationis.*

6 *Absolutum vigore clausula, Teque absolventes, &c. non potest celebrare, nec diuinis interesse, & alia similia facere.*

7 *Absolutum visere clausula, Teque, absoluentes, Ne.*
non potest obtinere aliud beneficium ab ordinario;
nisi de nouo absoluator ad alium effectum.

§ *Excommunicatum absolute vobis clausula, Teque absolventes, &c. non facit fructum suis beneficij sic collati.*

3 Beneficium impetrans excommunicatum in forma
dignum, cum claus. Teque absolventes, &c.
debet absolui, antequam fiat ex collatio à com-
missario.

10 *Absolutio impetrant etiam ab excommunicationi-
bus, & censuris Papa, etiam concessu in Bulla
Cana Domini, per clausulam, Teque absolventes,
Sec. positam in litteris Papa.*

21 *Absolutiorem non operatur class. Teque absol-*
uentes, hęc posita per Legatum, seu Nuntium;
nisi ab excommunicationibus, a quibus ipse potest
absolvere.

12 Episcopus potest apponere in eius collatione clas-
sam, Teque absolventes, &c. qua non operatur
nisi in casibus, in quibus ille voti ordinarius poterat
absolvere.

13) *Inferiores, in excommunicatione per annum; vel irregulares, non habentes absolviendi censuram sub clau/Tegge absolventes.*

D. v. l. et effectibus huius clausule, vide Felini. in cap. Apofitico. in prin. de exceptis. Viapoli. de litte. gratia. tit. de vi. et effect. clausularum. 4. v. l. non v. l. Rebutum prout benef. p. 1. ut de forma non profuerit bene. Teque abfoluit. et in concordia in forma mandati Apofitico. verbi quoniam occurrunt. et in reper. c. pofitula. de Clerico excommunicato min. notab. 1. 6. Marci fol. de fignat. gratia. tit. de profuerit clauf. Et cum abfoluit. et in de abfoluit. excom. Cui de pen. p. 1. 14. lib. fin. Boet. de ref. 190. Nauar. in quoniam quidem. de Iudici. et excom. 31. a. 1. 4. Cofm. Philarch. de ref. Sacro. de pen. p. 1. lib. 3. p. 16. Vol. de conf. tit. c. 4. p. 1. n. 179. Flamin. de ref. lib. 4. c. 1. p. 1. 5. et lib. 8. quaf. 7. n. 1164. V. S. de conf. lib. 2. c. 1. p. 1. 6. cum Reg. Mart. de clauf. p. 1. clauf. 47. in vlt. impreff. Ercima. Cochles de iur. pofitula. in exceptis. p. 4. quaf. 1. 9. Nicol. Gaste. de benef. p. 7. cap. 1. p. 1. 19. cum mofius Reg. Anton Ricetii. d. v. l. per iur. lib. 4. c. 9. per totum. Theod. de ref. in fing. Rota rom. 1. 2. p. 1. 814.

Ad vitanda pericula, & nullitates, quæ frequenter
in impetrationibus oriri possunt, & inhabilitatem et
capite excommunicationis, Curia Romana introducta
est, ut in calicumque respectu impetratione, non
procedatur per viam gratie, sine per viam iustitiae,
semper detur impetranti absolventia à quacunque
excommunicatione ad effectum, &c. l. 2. Mar. del. 47.
1. & Recel. d. e. g. 1.

Quæ quidem absolute reddit gratias efficaces, &
validas, non obstante exceptione excommunicationis
incursæ, Cœnæ in cap. Alma mater Jur. 1. §. 7. n. 7. ad fin.
Nicola Garc. decap. 1. p. 159. Mart. d. conf. 47. num. 2.
Eralma. Cochier d. quæst. 69. num. 1. Ricciol. d. cap. 9.
num. 1. Et in prædictis gratias, & receptis Aposto-
lici, ita esse ordinarias, ut si omittatur, possit vel cen-
seri debet addita tanquam solita apponi, vel saltem
reformari literæ, & in illis inferri Nuncius. C. conf. 28.
sub n. 5. de sent. excom. Eralma. Cochier d. quæst. 69. ubi
Ricciol. d. c. 9. n. 2.

Operator tamen illa absolutio validitatem solummodo impetrat, & solum prodeſt ad effectum, ut licet sine valide, ut tradit Nicol. Gue. d. cap. 11. num. 6. Ricciol. d. cap. 9. n. 2. ubi ex aliis subdit, quod huiusmodi absolutio non est realiter, & in effectu vera absolutio, sed solummodo suspendit impedimentum procedens ab excommunicatione quousque gratia fortitatur effectum, quo sequatur impetrata statim reſcindit in excommunicationem.

Ex quibus primò colligitur, realiter absolutum non posse celebrare, nec diuinis interesse, nec ordines ſomere, & alia ſimilia facere, ut per Rebuiſ. d. verb. *Trage absolute*, n. 15. & 19. Nicol. Gue. d. 1. 3. n. 65. Ricciol. d. 9. n. 5.

Secundò colligitur, taliter absolutum non posse obtinere aliud beneficium ab Ordinario, vel alio Collatore, nisi de nouo absoluator ad illam effectum, quia effectus clausulæ est in prima absolutione consumptus, ita pò. Rebuiſ. cum loco, n. 16. tradit Ricciol. d. 9. n. 6.

Tertio colligitur, taliter absolutum non facere suos fructus beneficij sic collati, Rebuiſ. eadem loco, n. 18. Vigor. de conſ. lib. 1. cap. 11. in prin. num. 1. vtrf. Gue. d. 1. n. 66. Monet. de diſtrib. quæſt. p. 1. q. 15. num. 14. Ricciol. d. 9. n. 7.

Aduertere oportet, cum absolutio illa sit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, excommunicationis impetrans beneficium in forma Diſpenſationis, ſeu alia in forma commiſſaria, debet abſolui, atque cum fiat ei collatio à commiſſaria, alia illa vitit nulla, ut tradit Henric. in ſum. lib. 13. cap. 5. *Item ſi, quem preſent, & ſequitur Gue. d. cap. 1. 3. num. 6. c.* quod tamen non approbat Ricciol. d. cap. 9. num. 8. ex ratione, quia hæc absolutio uon tam operatur effectus veræ absolutionis, quam ſuſpenſionis impedimenti, quo fit, ut prout non erat alia absolutione: quia pro conſequenda gratia ſtatim atque licet ſunt expedit cum hæc clauſula, habetur perinde ac ſi impedimentum excommunicationis uou adeſſet, unde absolutio effectiua.

Deinde aduertere oportet, quod per hæc clauſulam poſſum in literis Pape absolutum etiam impetrare ab excommunicationibus, & cenſuris reſeruatæ Pape, etiam contentis in Bulla Cernæ Domini, ut per Nauar. in d. cap. ita quæſt. imp. notab. 11. n. 11. Auilam de cenſur. p. 1. cap. 6. diſ. 5. dub. 2. limitantem tamen non procedere in excommunicatione incurſa propter hæreſim, reſert Gue. d. cap. 13. num. 6. 7. In alia verò, Legatis, ſecilect, & Nuntii, quibus Sedes Apoſtolica concedit facultatem conferendi, non operatur hæc clauſula, niſi absolutionem ab iis excommunicationibus, à quibus Legatus, ſot Nuntius potest absolute, non autem à Pape reſeruatæ, ut per Nauar. in d. cap. ita quæſt. notab. 11. num. 1.

8. Gue. d. 1. n. 68. Sic etiam Episcopum poſſe ſponſore in eius collatione hæc clauſulam, illamque ſicab eo apoſſum non operari niſi in cauſibus, in quibus poterat absolute Ordinatus, tradunt Nauar. d. notab. 11. n. 18. & 21. Vigor. d. lib. 1. cap. 4. 5. n. 189. Gue. d. cap. 19. n. 71. Ricciol. d. 9. n. 11.

Non tamen habet effectum hæc clauſula in eo, quod per annum inſorbet in excommunicatione, vel eſt irregularis, ut per Marr. d. clauſ. 17. num. 3. Eſt illa à Coſuetudine d. quæſt. 9. n. 4. & Compen. in diſpenſat. cauſ. rub. 11. cap. 15. num. 11. cum ſeqq. & per moſtano in cauſ. ad d. apoſt. lib. 1. num. 25. quibus addit Maſſib. in ſuo præſentibus cauſis, & requiſ. 1. dub. 2. num. 12. ſecundum Rem. in cauſ. Flamin. Panſ. de priſ. lib. 4. n. 17. Theod. de Ruben d. cauſ. 414. n. 6. ubi n. 7. ſubdit quid ex regula Cancellariæ non

ſuffragatur ſuſtinenti ſcienter excommunicationem ultra quatuor meſes.

CLAVSVLA CLXXX.

Toties quoties, &c.

1. *Clauſ. Toties quoties, intelligitur quousque opus fuerit, & donec opus fuerit.*
2. *Inſinitatem regulariter denotat clauſula, Toties quoties.*
3. *Clauſ. Toties quoties, in compromiſſis apoſſa reſtringitur ad duas uices tantum, & non plus.*
4. *Clauſ. Toties quoties, in retroſpectionem non operatur ultra triginta annos.*
5. *Repreſentare aliquem ſi qui obligat toties quoties, per binam præſentationem liberatur.*
6. *In obligatione ſolendi penam operatur, ut penam pluries pati poſſit.*

Intellige quoties opus fuerit, & donec opus fuerit, ut per Nell. in trall. de bonis. p. 1. ſecunda temporis q. 15. Hier. Gue. cauſ. 181. in prin. lib. 1. Hood. cauſ. 111. n. 3. tom. 1.

Verum licet hæc clauſula regulariter inſinitatem denotet, ut cum Barr. in hanc bona, 5. ff. *ſi de damno inſeſſo*. Alex. & alii notant Tiraq. in lib. 1. 5. hoc ſermonem, ſimil. 16. n. 2. ff. de verb. ſig. Marr. de clauſ. p. 2. clauſ. 184. num. 1. in ult. impref. ceoluit Rota in Bon. ſiderationiſſi de Pandina 10. Dec. 610. eorum Card. Marqueneſis, imprefſa per Farin. deſ. 166. n. 13. in ſu. p. 1. rec. tamen quando de tempore nihil ſuſſiſſe dictum conſtat, ut inſinitas yletur, in binis additis verificari poſſet, prout in ſequentiſſis cauſis.

In commiſſa apoſſa reſtringitur ad duas uices tantum, & non plus; ita Port. Imol. cauſ. 86. num. 9. Fabde Anna cauſ. 75. n. 2. 5. cum ſeqq. Brunor. 2. Sole in locu comm. ver. de ſilio 32. Galgan. de trad. & demofſ. p. 1. d. 5. q. 1. n. 2. Baſpilla Coſta in trall. de clauſ. cauſ. 132. n. 1.

In retroſpectione, ſeu redimendi facultate toties quoties placuit venditori, hæc clauſula non operatur ultra triginta annos etiam cum inſeruitur, ac cum illis verbis, *ſemper, quando cumque, & per penam temporis* ita Suth. deſ. 67. & Stephan. Gue. diſpoſ. ſuſcep. 3. num. 3. cum ſeq. Ioan. Baſpilla Coſta d. 132. n. 1.

In obligatione de repreſentando aliquem toties quoties, per binam præſentationem liberati tradunt Mantus ſing. 534. Nell. d. tempo. p. 1. num. 14. Decius. d. cauſ. 17. num. 1. lib. 2. Ang. in l. ſi ſum. num. 5. ff. de damno inſeſſo, & in l. 2. q. 4. ad exhibendum, n. 6. ff. de cauſa rerum quæſitæ non liberari per vicium, ſeu binam præſentationem dicant Hippol. in rubr. de ſuſcep. p. 9. & 15. Afflic. dec. 10. Rol. à Valle cauſ. 12. n. 1. lib. 2. & cauſ. 59. n. 4. lib. 1. Honded. d. cauſ. 11. n. 11. Farin. in præſ. crim. p. 1. q. 14. n. 165. Card. Tulech. præſ. cauſ. 1. n. 1. l. 1. c. conel. 55. & tom. 2. lib. 2. cauſ. 159. n. 1. Et nihil operatur ſi reus à ſibiſſeſſore per ſicum monito ultetius repreſentari non poſſet, ut per Gimb. cauſ. 15. num. 19.

In obligatione ſolendi penam, ut pena placet peti poſſit, Lancell. de arre. p. 1. cap. 17. n. 192. Theod. de Ruben ſingul. Rota cum 2. p. 1. q. 1. cauſ. 181. n. 1. ubi n. 1. ſubdit quid hæc clauſula non impedit, quominus obligationi, in qua poſſit eſſe, preſcribi poſſit.

CLAVSVLA

CLAVSVLA CLXXXI.

Transferentes, &c.

1. *Aditionem utilem, & directam importat clausula, Transferentes, &c.*
2. *Venditorem in instrumento posita clausula, Transferentes, &c. ad faciem emptoris operatur, ut omnes aliter, que erant pntes venditionem, efficiantur inefficaces quoad ipsum.*
3. *Clausula, Transferentes omnia iura, &c. apposta in contractu, facit illam consuetam, quando sunt translata omnia iura, licet partes cum emphiteutico appellent.*
4. *Doctores de facultate transferendi pensionem agentes referunt.*
5. *Papa solus, non autem Legatus, vel Ordinarius concedere potest facultatem transferendi pensionem.*
6. *Facultas transferendi pensionem, intelligitur de prima duntaxat.*
7. *Facultas transferendi pensionem, non fuit consumpta per translationem in aliam.*
8. *Facultas transferendi pensionem tunc, & pro tempore reservatur, quandoqueque, non est restricta ad pensionem tempore vultu reservatam.*
9. *Translatio pensionis fieri debet coram persona in dignitate constituta, & proinde coram Canonicis Cathedralis Ecclesie, non autem Collegiata.*
10. *Translatio pensionis potest fieri per procuratorem.*

Hæc clausula omnem aditionem utilem, & directam importat, quod scilicet datum in alio loco, nisi fuerit dictum, in *scilicet*, & addita clausula, *nisi nobis referantur*, quia tunc erit feudum non habens propriam naturam feuditiam Alex. cons. 24. n. 1. vol. 5. Capic. in verb. *feudum clausula*, in verb. *transferentes*, Matt. de clausula, par. 1. claus. 76. n. 1. & 3. In mandato Procuratorum, & substitutionibus eorumdem apposta intelligitur quoad expectantiam Theod. de Ruben sing. nota rem. 1. p. 4. claus. 106. §. 1.

2. Posita in instrumento venditionis ad faciem emptoris operatur, ut omnes aditiones, que erant penes venditorem, efficiantur inefficaces quoad ipsum, ut per Cencium de censibus, p. 3. c. 1. q. 3. art. 7. num. 20.

3. Dubia est clausula illa, *Transferentes iura, &c.* nam aliquando apposta in contractu, facit illam consuetam, quando sunt translata omnia iura, licet partes cum emphiteutico appellent ita Doctores in cap. consuetum de relig. domib. Socin. cons. 226. num. 6. l. 1. Matt. de clausula, p. 1. claus. 80. n. 1. vbi n. 4. ex Rota decis. 16. lib. 2. quod si in contractu, subdit convenire etiam contractui emphiteutico, & locationis perpetue, cum recipiat interpretationem ab observantia; & non. 2. addit, quod hæc clausula de necessitate non importat translationem domini directi, quamvis sit apposta super alienatione vtilis domini. Theod. de Ruben d. p. 4. claus. 89. n. 1. vbi n. 2. intelligit principalem conclusionem in principio huius numeri suprapositi procedere quando sunt translata omnia iura, & n. 5. tenet quod ista clausula est dubia, & convenit etiam contractui emphiteutico, & locationis perpetue.

4. De clausula facultatis transferendi pensionem, agit Gig. post siem. tract. de pens. vers. sciendum est etiam, vbi ponit formam, mandol. de signat. gratia, in de. translat. pens. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. n. 140. num. seqq. quæ quidem non censetur concessa per quatuor clausulas generales, nisi speciali mentione

facta, Capuraq. decis. 303. & 319. p. 2. & decis. 100. p. 1. Put. decis. 141. alius 33. in error. lib. 3. Mandol. de lib. de translatione pensionis, in princ. Flaminio. de regim. lib. 9. q. 4. o. 13. cum seqq. Nicol. Garc. d. cap. 5.

Huiusmodi facultas transferendi pensionem, à solo Papa, non autem à Legato, vel Ordinario concedi potest, ut per Gambaz. de offi. Legati de laceris, lib. 6. num. 235. & Flaminio. d. p. 4. num. 13. cum duobus seqq. Garc. d. c. 5. n. 141.

Intelligitur autem de prima duntaxat, ad reg. l. 6. bene. §. bene. sermo. ff. de verb. signifi. Mandol. d. de. de translatione pensionis, vers. translatio in vim clausula. Garc. d. c. 5. n. 247. vbi scilicet, ita fuisse resolutum in qua Oxoniensis pensionis 20. May 1598. coram Litta, vbi 7 num. 149. subdit, per translationem in aliam non fuisse consumptam facultatem transferendi, ad decis. 47. p. 1. divers. & ita resolutum est in Placentina pensionis 27. Iunij 1602. coram Carlucho.

Facultas vero transferendi pensiones tunc, & pro tempore reservatur, quandoqueque, non est restricta ad pensiones tempore indulti reservata, et illa dictione, *quandoqueque*, Rota. cons. 77. n. 13. lib. 1. & illis verbis, *pro tempore*, de notandis etiam temporis futuram, Bald. in c. cum inter, nam. 7. de re iud. preteritum etiam in materia etiam odiosa, & aliter prejudiciali, non excludatur in privilegiis lata interpretatio ex proprietate verborum proveniens, Caldec. cons. 1. in princ. de consensu, & assensu, & fuit dictum in Carthagen. Decembris 10. Decembris 1578. coram Rabalo.

Vnde adverteere oportet, huiusmodi translationem iuxta clausulam facultatis fieri debere coram persona in dignitate constituta, ac proinde coram Canonico Cathedralis Ecclesie, & cap. statim, de rescriptis, vbi Gomez n. 235. Nicol. Garc. d. c. 5. n. 144. vbi num. 245. subdit, non possit fieri coram Canonico Ecclesie Collegiatae, & n. 146. addit, possit fieri per procuratorem, etiam si in facultate dicitur, *tibi*; ut quicumque loci Ordinarius seu Canonici, &c. & illi facilius per intelligendos, &c.

CLAVSVLA CLXXXII.

Tunc, & eo casu, &c.

1. *Clausula, Tunc, & eo casu, magis operatur, quod distilio, Tunc, sola.*
2. *Restrictiva, & limitativa dispositionis ad casum expressum est clausula, Tunc, & eo casu.*
3. *Extensionem, que fit ex comestratione mente testatoris, ad casum qui sit similis expressis, non impedit clausula, Tunc, & eo casu.*
4. *Substitutioni per testamentum iuncta clausula, Tunc, & eo casu, est apta comprehendere varios casus.*
5. *Fidelicommisso iuncta clausula, Tunc, & eo casu, operatur, ut restringatur dispositio ad casum expressum.*
6. *Temporis extremitatem denotat clausula, Tunc, & eo casu, adiecta dispositioni conditionali.*
7. *Casus similes non excludit clausula, Tunc, & eo casu, si minus testatoris non repugnet.*
8. *Exceptio nullum fit, quando distilio fuerit, Tunc, & eo casu, & non aliter, nec alio modo.*
9. *Substitutioni vulgari apposta clausula, Tunc, & eo casu, censetur excludere omnes alios casus non expressos, qui aliter videntur in dispositione.*

in clausula, Tunc, & eo casu, si adiciatur morti plurimum, debet verificari mori omnino.

Hæc clausula plus operatur, quàm dictio, *Tunc*, si sola, quia licet importet idem, quod, eo casu, tamen quando utrumque ponitur, dicitur geminata dispositio; ita Roland. *16. n. 10. & seq. vol. 3.* Mart. *de iur. p. 1. claus. 88. n. 2.* Aliquando dicitur, *Tunc, & eo casu, aliquando vero, Tunc eo casu, absque coniunctis, &* Rom. *conf. 131. & 161.* Mandol. in addis, quando vero dicitur, *Tunc, & eo casu*, magis præcise disponit, nec ad aliam causam extenditur, Roland. *conf. 156. n. 16. & seq. vol. 1.* Dec. *conf. 11. num. 25. vol. 2.* Mart. *de iur. p. 1. claus. 88. n. 2.* Card. Tusch. *præf. com. l. 2. n. 1.* *l. 2. claus. 190. n. 1.* vbi n. 11. post Roland. *conf. 70. num. 15. & conf. 156. num. 10. lib. 3.* subdit quid operatur, vt dispositio non habeat locum in alio casu.

Et restrictiva, & limitativa dispositionis ad causam expressam, ita vt omnes alij casus prolium non expressi excludantur. *Passi. conf. 92. n. 13. vol. 2. & conf. 108. n. 16. vol. 3.* Menoch. *conf. 182. n. 41. & conf. 24. n. 16. & conf. 116. num. 16. & conf. 188. num. 17. & conf. 118. n. 15.* Handed. *conf. 149. num. 4. lib. 1.* Mart. *de claus. p. 1. claus. 187. n. 1.* in vltim. impress. Rota in *Banquet. de Caporella 17. Nouembri 1617. coram Andra. & in Ferrar. fideicommissi 5. Martij 1621. coram Card. Perregr. Consultata tamen hæc clausula fit simpliciter non est taxativa, sed potius demonstrativa, nisi addantur dictiones, tantum, dummodo, & similes. *Declan. r. 17. n. 148. & seq. vol. 1.* Mantie. *de correct. edic. vol. 1. lib. 1. n. 10. in fin. Mapon. Poteur. dec. 3. n. 42. Sord. v. 1. 16. num. 46. v. 1. conf. 144. num. 9. vol. 3. & dei 17. num. 31.* Menoch. *conf. 143. num. 31. conf. respo. de. Ioseph. de Rulic. conf. 1. n. 47. & seq. post suum tract. de liberis in condicione postu. Seph. Grat. *de iur. for. l. 487. n. 17.* Plures alias Rota decisiones refert Theodof. de Rubens *in fine. Rotarum 1. par. 7. conf. 830. num. 1.* Perregr. *in fine. p. 1. conf. 10. num. 21. & conf. 81. n. 17. vol. 3.* *conf. 47. num. 4. eod. vol. 1.* vbi quid restringit, & impedit extensionem. Verum tamen non expedit extensionem, quæ fit ex contraria mente testatoris, ad causam quæ fit simili expressa, *Paril. conf. 66. n. 4. lib. 1.* Sord. *conf. 16. num. 46. Rot. in Arim. bonum 30. Aprilis 1610. coram D. Patricio Panichio. & Gordin. r. 1. f. 2. in fin. Theod. de Rubens *claus. 880. num. 2.* Mart. *de iur. p. 1. lib. 1. n. 1.* vbi intelligi maxime favore pie cause, & citat Titag. de priuileg. p. 1. *conf. 1. n. 6. Cur. lan. conf. 31. num. 6. & 7.* Mart. de consuet. *lib. 6. tit. 3. n. 3.* & Rot. in *Romana de Aquilone 18. Iunij 1600. coram Corda.****

Intuitus per testatorem substitutioni, siue substitutionibus, est apud comprehendere varios casus, & ideo contra illum non intrat fundamentum, quod substitutio facta cum eo non admittat extensionem, vt censuit Rota in *dilla Romana de Aquilone*, cuius tamen contrarium defendunt Perregr. de fideicom. *art. 1. n. 61. & Sord. conf. 448. n. 1.* vbi subdit, hæc clausula fideicommissio intuitum operari, vt restringatur dispositio ad causam expressam, & vltius ad aliam personam non extendatur, etiam ex verisimili, & coniectura mente testatoris, vt fuit dictum in *Romana fideicommissi de Sarda 10. Iulij 1618. coram P. Baldo ferore.*

Adiciæ dispositioni conditionali, denotat extremitatem temporis, vt prius condicio debeat existere; quam dispositio aliquid efficiat, *Rol. conf. 16. n. 18. & seq. vol. 1.* *Ruin. conf. 100. num. 9. vol. 2.* Anchor *conf. 356. n. 5.* *Rimian. conf. 147. num. 16. & 27. vol. 4.*

Mart. *de p. 3. claus. 88. n. 3.* vbi *arg. declarat.* non importare extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris, late Cardin. Tusch. *d. l. 1. n. 12. conf. 190. n. 1. & 3. vbi n. 4. & 5.* cum *Argid. Bellam. cor. 39. n. 3.* & 10. subdit, hæc clausula vt denotat extremitatem temporis, vt comprehendat omnes condiciones si pluribus apponatur, & quod denotat extremitatem temporis tam primi, quàm vltimi, si pluribus adiciatur. Perregr. *conf. 11. num. 3. vol. 5.* vbi quid denotat extremitatem illius temporis ad quod se refert.

Non excludit casus similes, si mente testatoris, non 7 repugnet, ad text. in *l. Gallus. & quid si tantum, si de lib. & posthum. Alciat. lib. 5. de verbor. signif. fol. 68. Grat. *conf. 64. in fin. Mart. de iur. p. 1. claus. 88. n. 3.* Cardin. Tusch. *d. com. l. 390. n. 40.**

Declarat tunc nullatenus fieri extensionem, quando fuit dictum, *Tunc, & eo casu, non aliter, nec alio modo, vel fuerit dictum, Tunc, & in casu prædicto tantum, vt per Ioann. Dilect. de arte testandis de substit. com. l. 5. n. 5.* Card. de iur. p. 1. de iur. Clar. *5. v. 1. conf. 1. q. 1. n. 5. vltimam quæst.* Mart. *de iur. p. 1. claus. 48. n. 3.* Cardin. Tusch. *d. com. l. 390. n. 15.*

Declarat etiam hæc clausula, *Tunc, & eo casu, in substitutione vulgari censeri excludere omnes alios casus non expressos, qui alius venirent in dispositione, Anchor. *de iur. p. 1. incip. Ex fine 10. et vltim. n. 5. vltim. Dec. conf. 1. Card. de iur. p. 1. de iur. in fine, quos refert Cardin. Tusch. d. com. l. 390. num. 16.* Rota *de iur. p. 1. lib. 1. n. 1. vltim. vbi quod fit inclusiue ad substitutos, qui tunc temporis existant, non tamen semper fiat inclusiue ad alios, qui postea super nascuntur, vbi num. 14. post Marchet. *conf. 117. n. 19. & Sord. conf. 144. num. 1.* subdit quid quandoque fiat declaratiue, si id fuisse volens testatoris.**

Amplia, in tantum esse verum, hæc clausula 10 denotat extremitatem, vt si adiciatur conditio mortis vnius, sicut etiam si adiciatur morti plurium, debeat verificari mori omnium, ad hoc, vt fiat locuti dispositioni cum ista clausula, plene Romar. *conf. 131. incip. Prima dubitatio, in prim. vbi Apostil. in verb. Tunc, & eo casu, Ioan. de Anan. *conf. 66. n. 3. col. 1. vltim. in non obliuiscimur, Cardin. Tusch. d. com. l. 390. n. 7.**

CLAUSULA CLXXXIII.

Vitz, ac morum honestas, &c.

- 1 *Clausula, Vitz, ac morum honestas, &c. est impulsiva ad concedendum, sed effusiva non esset gratis.*
- 2 *Mori boni sunt necessarij in beneficium.*
- 3 *Mori boni qui dicuntur, qui autem grati, remissivi.*
- 4 *Clausula, Grata seruatiue officio, &c. non excludit gratiam propter seruiciu.*
- 5 *Clausula, Vñ cum toto negotio principali, &c. facti vt confessor de iudic. & communis totum negotium principale.*

Hæc clausula est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratis, gloss. in *l. 2. in fin. de donat. cap. cum resumo, de appellat. Rebuff. in praxi breues. tit. de claus. n. 5.* Quia hæc clausula de stylo apponitur in provisionibus, nec probat, nec probari debet. Rebuff. *super emend. in forma m. d. Ap. 8.*

Appell. in verb. morum honestas. Theodol. de Rubcis in sing. Rota tom. 2. p. 4. col. 818.

1 Nam boni mores sunt necessarii in beneficiatis, ut per Selu. de beneficiis. p. 3. q. 5. n. 55. Colm. in pragm. Sanbl. de elect. cap. 5. deinde, verb. moribus, pag. 99. vers. Na. a. t. si quando de excep. 11. n. 2. & excep. 15. prap. ficut, de rescript. Gurier. Canon. lib. 1. c. 16. à n. 34. Flamin. Parisi de rescriptis beneficiis. lib. 4. q. 1. r. n. 15. cum seqq. Filiucum. 3. r. ad. 4. 1. cap. 5. n. 40.

3 Qui autem dicantur boni mores, & qui pravi, tradunt Plat. de legib. lib. 2. & 3. Arist. in problemat. sect. 34. n. 1. & Ethic. lib. 4. cap. 8. & Moral. lib. 10. c. 1. Ioan. Pic Mirand. d. lib. 1. cap. 12.

4 Clausula, Grata servituti officii, &c. non excludit gratiam propter servituti, neque donationem ex causa, Oldrad. cons. 3. Straphil. de iuratu gratia, in de vi & effect. clausularum, a. 6.

5 Claus. Una cum rati negotio principale, &c. posita in commissione appellationis, facit, ut censetur de dictum & commissum totum negotium principale. p. 1. Theodol. de Rub. d. p. 4. claus. 812. n. 1. vbi num. 2. dicit verum, si partes super tot insint, & tam 3. post Lancell. dicit quod posita in commissione appellationis ab interlocutoria non operatur quando negotium principale est alteri commissum.

CLAVSULA CLXXXIV.

Vniuersales.

- 1 Vniuersales clausula omnia comprehendunt.*
- 2 Vniuersales clausula nihil excludunt, ac si de omnibus mentio speciatim facta esset.*
- 3 Verba vniuersalia geminata habent vim diuisivam.*
- 4 Vniuersales clausula sunt inuicem efficacia, quam generaliter.*

1 Clausula vniuersales omnia comprehendunt, & non debent restringi, nulla existente ratione restringendi. Ludou. Morot. cons. 59. col. 1. Mart. de clausulis. q. 4. claus. 4. n. 1. vbi intelligit hoc procedere, etiam si vniuersaliter intelligendo sequeretur amissio lucti.

2 Nihil excludunt, idem operando, ac si mentio specialis de omnibus facta fuisset, Stephan. Gratian. distict. forens. cap. 9. n. 1. 5.

3 Præterea verba vniuersalia geminata habent vim diuisivam, & idem efficiunt, ac si expressim, & diuisim de singulis casibus mentio fit, Ludou. Morot. cons. 43. num. 19. & seq. Mart. de clausulis. n. 3. vbi n. 4. post Schrader. in tra. de fump. 10. sed. 15. n. 7. 1. subdit clausulas vniuersales esse maiori efficacia, quam generales, ac proinde omnia comprehendere, nullo penitus excepto.

CLAVSULA CLXXXIV.

Vocatis vocandis.

- 1 Distict. referuntur de vi, & effectibus huius clausulae operis.*
- 2 Clausula, Vocatis vocandis, aequipollens alia, Seruat. servandis.*
- 3 Clausula, Vocatis vocandis, situm arctat ad eos vocandos, qui interesse debent.*
- 4 Clausula, Vocatis quorum interest, necessitates*

imponit vocandi omnes, qui quodammodo in eis casu interesse habent.

5 Exequutorum de mero iuratum facit clausula, Vocatis vocandis.

6 Appellari datur à sententia mixti exequutorii vigore clausula, Vocatis vocandis.

7 Appellatio, qua datur à sententia mixti exequutorii, operatur non solum effectum denudationis, sed etiam subrogationem.

8 Clausula, Vocatis vocandis, facit, ut processus exequutorii, qui alius esset ante iudiciali, sit, effectus debet iudiciali.

9 Clausula, Vocatis vocandis, in rescripto conditionali dat iurisdictionem conditionalem.

10 Exequutor mixtus vigore clausula, Vocatis vocandis, debet addidere causam cognicionem iudiciali, seu assumere partes iudicii, modo adus legitimus contraxerit.

11 Citatio requiritur semper hanc clausula, Vocatis vocandis.

12 Causa cognicio iudicialis addidit non potest sine citatione eorum, quorum interest.

13 Abus ut sine citatione nullum remedium sit, operatur clausula, Vocatis vocandis.

14 Clausula, Vocatis vocandis, importat, ut qui sub possessione priuati non possit citare.

15 Inra litigantium vi exaudiri debent, operatur clausula, Vocatis vocandis.

16 O de iudicialium ut formetur, requiritur clausula, Vocatis vocandis.

17 Exequutor quod non possit subdelegare alteri, operatur clausula, Vocatis Vocandis.

18 Subrogationis virtutem tollit clausula, Vocatis vocandis.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Celsi. Vigon. in tra. claus. pag. 483. col. 1. in fia. Mart. de claus. p. 1. claus. 196. in vltim. impress. Gonzal. ad reg. 8. Causulas. glo. 9. 5. tan. com. num. 126. Alois. Ricc. in collect. decis. 7. 4. collect. 803. Mart. Anton. var. rescript. lib. 1. rescript. 8. n. 1. Campanus decis. 12. in Canon. rubr. 17. c. 13. n. 108. Card. Tuschip. in collect. tom. 1. dist. C. consil. 117. Monet. de commut. vlt. volut. c. 7. n. 165. cum seqq. Vigon. in praxi iurispr. lib. 1. c. 8. n. 16. cum seqq. in secunda impress. Theodol. de Rubcis in sing. Rota tom. 2. p. 4. col. 111.

Hinc clausula aequipollens alia, Servat. servandis, ut post Redoan. in tra. de reb. Ecclies. non aliam, sub rubr. de causa cogniti. n. 64. docet Marta d. alien. 196. n. 5. vbi subdit, quod licet hæc nostra latius pateat, tamen non alius significet, ut patet ad sensum; Hinc clausula folet apponi in rescripto, cap. exbibus, de iudic. Rebuff. in praxi iur. de differ. vter rescriptum gratia & infirmitas n. 19. & in 1. quod iussu n. 89. n. 2. sub. ff. de re iudic. Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 814. n. 6. vbi n. 9. addit quod subintelligitur si non apponatur, & n. 11. quod non debet poni post tem iudicialiam, & n. 7. quod requiritur causæ cognicionem. Plures verò effectus habet, quorum aliquos principaliores impresentiarum inferere opere pretium duxi.

Primum igitur effectus est, ut hæc clausula insulam arctet ad eos vocandos, qui debent interesse, vel de iure hic, & nunc, attentis omnibus circumstantiis, necessarii sunt vocandi: alios verò non arctat; ve post Abb. in cap. ab hinc, n. 6. vbi. quæritur qui sint vocandi de iudic. & Verall. decis. 58. lib. 1. tradit Mart. de claus. 196. n. 4. Seraph. decis. 18. num. 1. Nicol. Gare. de benef. p. 12. cap. 2. n. 139. Monet. de cap. 7. num. 16. vbi subdit, clausulam illam, Vocatis, inferam inter se necessitatem imponere vocandi omnes, qui quodammodo modo

modo in eo actu interesse habent, licet alias de iure non essent necessarij ad illum voc. *id est* n. 127. resoluat quod vbi in rescripto adcl. clausula, *Pecunia vocanda*, vel, *Pecunia parum interest*, necessarius vocandi sunt ij, qui ex commissioibus executione ledi possunt, alias exequutio crit ipso iure nulla. Polix in rescripto, *Si exequutio*, est intelligenda de habebantur interesse, non autem de his qui pro solemnitate adhibetur, quia audientes Pape adhibetur vt suppleat omnes solemnitates. Abb. *conf. 41. n. 1.* Nec curit Papa in his alienationibus de solemnitatibus, sed tantum de utilitate Ecclesie. Socin *conf. 15. n. 15. per Insipere. lib. 1.* Theodof. de Rubens *d. claus. 111.* vbi q. 4. dicit quod operatur vt commissarius debeat seruare telam iudicialium.

Secundus effectus est, vt hae clausulae faciat exequutionem de iure mixtam, qui propterea tenentur partes iudiciali assensum, & seruare formam rescripti, alias nullatenus agit, vt Felin. in *cap. de exco. n. 10. de re iudicata. c. 10. in cap. sub iura. n. 4. de iudicio. c. 10. in cap. fin. n. 13. de pater. Zabarell. *conf. 92. num. 1.* Mart. *d. claus. 196. num. 1.* March. de Commiss. *1. pag. 402. n. 41. c. 2. pag. 99. n. 3. in secunda impress. Gonzal. ad reg. 3. Carceli. gloss. 9. 4. in anno. n. 126. Honded. *conf. 19. n. 1. 100. n. 4.* Mucic. *var. res. lib. 2. cap. 1. num. 8.* Franc. Leo in *Thesoro fidei Ecclesiasticae. part. 1. c. 15. n. 48. c. 3. n. 16. n. 13.* Nicol. Garc. *d. bene. p. 32. cap. 2. 5. n. 140.* Alf. Ricc. *d. collati. 803. in prim. & Steph. Gualt. *disp. forens. 196. n. 30.* Monet. *d. cap. 7. n. 168.* & dictum fuit in *Panormiana Archidiaconatus 15. Iunij 1590. coram Penia*, impressa per March. de Commiss. *2. pag. 491. c. 1.* & in *Palatin. parmensium 14. Iunij 1611. coram Card. Sacrao*, impressa per Fario *decis. 538. n. 3. n. 1. c. 1. n. 1.* vbi n. 4. declarat, quod si materia secundum ordinem iuris est executiva, non debet per hanc clausulam fieri ordinaria, quia cum verba per necesse hoc non importent, ordo procedendi tamen in dispositione iuris, & etiam fuit dictum in *Persellen. disputatione 21. Aprilis 1613. coram illustrissimo Patriarcha Monacensi*, impressa per Farinae *dec. 1586. n. 1. p. 2. recet. c. 10. Regien. beneficij 15. Nouembrii 1613. coram Duce. 199. c. 1.* & in *Parmen. parochialis 21. Iunij 1620. coram Card. Sacrao*. Plures Rotae decisiones refert Theodof. de Rubens *d. c. 814. n. 1. vbi num. 2.* dicit quod si sententia talis executionis potest appellari, illique est deferendum, & *num. 3.* quod hoc casu non teneatur assensum partes iudiciali, Daran. *Rotae decis. 234. num. 1. c. 1.* vbi quod fecit exequutionem mixtam, & *decis. 197. n. 7.* vbi quod importat, vt iudicialiter sit procedendum, quae etiam reperitur *decis. 67. n. 30. p. 1. recet.****

6 Et ab huiusmodi mixto exequutione dari appellationem, tradant Steph. de *litter. gratia. in c. de nova forma m. adu. n. 1.* Mant. *decis. 134. n. 1.* Scacc. *de appell. 12. Iunij 1611. Mant. 21.* Et penitret executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & attentatam, tenet Seraph. *decis. 141. n. 4.* nam huiusmodi appellationem operari non solum effectum deuotionum, sed etiam suspensionem, resoluunt Caputoen *decis. 184. n. 4. p. 1.* Gonzal. *nam. 14. vbi refert*, fuisse ha. resolutum una *Berbinen. parochialis de anno 1613. coram Card. Sacrao*, & in *bon. Abul. & Zeman. *conf. coram de anno 1514. coram Penia**, Docet enim prius n. 19. post alios clausulam huiusmodi, *Pecunia vocanda*, licet vt processus executionis, qui alia est extrajudicialis, sit, officio debet iudiciali: 134. in hac eadem clausula posita in gratia, *Si in eadem*, ex oonollis Rotae de-

cisionibus tradit etiam Mart. *d. claus. 196. n. 3.* qui n. 9. *6. cum segg. addit*, sicutque probat, quod hae clausulae appositae in rescripto conditionales, vt *Pecunia vocanda*, *id est* *inueniuntur talum esse solum Sacrao. c. 10. de iurisdictionem conditionalem*, & ex proinde processus & sententia inde sequenti sine causa cognitione, sunt nulli ipso iure subditi n. 8. id locum habere, si procedatur contra absentem, secus si contra presentem, quia illi est importandum, cum non opposuit de illo de *claus. preparatorie cognitionis*.

Ultid demum, quod supra dicimus, nimirum ¹⁰ talium mixtum exequutionem vigore huius clausulae debere adhibere causae cognitionem iudicalem, vt assensum partes iudiciali, intelligi debet, modo adfit, qui ad illum actum vocari debeat, seu legitimus contraditor: nam si nullas huiusmodi sit, licet adfit in rescripto hae ostra clausula, *Pecunia vocanda*, adhuc tunc proceditur extrajudicialiter, vt post alios docet Nicol. Garc. *d. p. 12. c. 2. n. 119. cum dubio segg. praecipue ex nonnullis Rotae decisionibus*, licet olim contrarium sentiebat eadem Rota apud Bellam. *decis. 617.* Atque in hoc differt clausula hae, *Pecunia vocanda*, seu *qui fuerint vocandi*, seu etiam clausula, *Servantur seruandis*, (quam haec exquillere supra diximus) ab illa, *Pecunia*, quorum interest, quoniam per hanc semper aliqui vocandi erant, cum semper sit, qui interesse habeat.

Tertius effectus est, vt hanc hae clausulae requiritur semper citatio, vt resoluunt Alf. Riccio *prax. fore. Ecclesiasticae*, *decis. 108. n. 6.* & in prima impress. *dicta res. 94. in secunda impress. Monet. d. 2207. n. 169. cum segg.* Rota *decis. 40. n. 1. de rescripto. c. 1.* *id est* *offic. deleg. in nouis. Detolco. f. 12. n. 1. c. 1.* Rotae *decis. 707. n. 1. p. 1. in polli. Farin. alius p. 1. recet.* vbi quod operatur vt nisi citentur interelli habentes, sententia sit nulla. Quod ex eo patet, quia causae cognitio iudiciali adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest, ad notata per Raim. *conf. 76. n. 1. c. 1.* Gonzal. *conf. 1. n. 15. c. 1.* *conf. 10. num. 31.* Cardin. Mant. *de conu. iurisdictionum. volum. lib. 11. tit. 1. n. 12. vbi refert oblat. c. n. 13.* Menoch. *de arbit. 19. num. 1.* Plures autem casus, in quibus citatio desideratur, alios multos plures, in quibus illa non requiritur, ac proinde quod stante hac clausula intervenit non potest, nec debet, enumerat lucissime Monet. *d. 7. n. 173. cum multis segg.*

Vnde hae clausula operatur, vt actus sine citatione ¹¹ ne factus inualidus sit, vt dictum fuit in *Ferrariensis. bonorum 16. Iunij 1614. coram Duce. 199.*, impressa per Farin. *decis. 244. n. 4. p. 1. recet.* vbi pariter tentum fuit, hanc clausulam debere intelligi de aliis, qui fortan possent pretendere interesse ratione possessionis, vel proprietatis, impletur etiam, vt quis ¹⁴ lus possessione priuari non possit sine citatione, vt dictum fuit in *Merdanen. beneficij 10. Martij 1614. coram Andrea*, impressa per Farin. *decis. 215. n. 4. p. 1. recet.*

Quartus effectus est, vt stante hae clausula ¹⁵ debeat quoque exadui iura liganentum, eodem id ad cognitionem causae exigatur, vt et Socin. *len. conf. 3. col. penult. lib. 1.* Signorell. *conf. 10. n. 1. p. 1.* & Masili. *fin. 313.* tradit Menoch. *d. 4. n. 9. c. 4.* Monet. *de conu. iur. c. 10. volent. cap. 10. n. 169. vbi.*

In quibus inferunt, ob eandem requirit, vt seruati ¹⁶ tui ordi iudicarij, vt docent Petre. *per lib. 4. tit. de iud. n. 96. n. fin.* Mart. *d. claus. 196. n. 9.* Casteau. *dec. 46. n. 41. p. 1.* Cardin. in *prax. iudicem. vbi claus. n. 44.* Mart. Auton. *lib. 1. tit. 1. cap. 1. n. 1.* Campy. *d. 2. n. 108.* Rotae *decis. 201. sub num. 1. p. 1. d. 1.* Monet. *d. 10. n. 108.* 199. subditi exigi, vt termino Ratatur, *Inter*

Inte quos possint partes suas asserere probationes, & hinc inde adducant exceptiones, & replicationes, si quas adducere volunt partes; & in summa, quod debeat talis iudex, seu mixtus executor, ea omnia facere, ad quæ iudex tenetur: nam hæc claufula illum satis adstringit ad precedentem ordinem, & causa cognita, vt volumus Verall. decis. 286. n. 4. par. 2. Marchel. de Commiff. par. 1. pag. 491. n. 3. in 2. impress.

17 Quintus effectus est, vt in literis Papæ operetur, quod ex quo non possit subleuare alteri, ex adductis per Cel. Vgon. in trait. claus. pag. 484. col. 1.

18 Sextus effectus est, vt tollat vitium subreptionis, vt docent Card. conf. 47. n. 1. in fin. & n. 3. Mart. d. claus. 196. num. 10. Menoch. de arbit. cap. 101. n. 140. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 4. collect. 805. versum hæc, Card. Tulech. d. ant. 377. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in annu. n. 16. Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 2. §. 1. num. 140. Theod. de Rub. d. claus. 834. n. 10.

19 Septimus effectus est, vt positæ hæc claufula io gratis, si in eadem, & c. operetur quod non possit procedi extrajudicialiter, sed debet procedi iudicialiter, Theod. de Rubens d. claus. 834. n. 4.

CLAVSVLA CLXXXVI.

Volumus autem, &c.

Hæc claufula sic extenditur; Volumus autem, quod infra annum a die præfationis comparatur redditum sexaginta decorum huiusmodi dicta Præpositura realiter, & cum effectibus assignare omnino teneant, quæ quidem importat formam in hoc fuisse mandatum respectu modi, & ideo ab illa non potest recedi, si quis milia 8. si eorum ff. de acquir. hered. si enim non fuerit adimpletum, censetur mutata substantia facti, Bart. post Oldrad. in l. 1. §. si plures, n. 13. ff. de extor. actio. & fuit dictum in Compellentana Canonizati 10. Iunij 1607. eorum Cardaba, & in terminis huius clausule in Valentina Baronia 10. Martij 1603. eorum Atrebaten. & in Comaleu. & Ferrerien. Præpositura 15. Decembris 1621. eorum Rembold. in vers. quantum obtineat; ita vt si non fuerit seruata forma, corruptæ concessio, ad notata in l. hoc in prædictum, C. de sacrosanctis Ecclesiis & in l. cum tu. ff. de transact. & in l. hac consensuissima Cide testamenti. & io puodto fuit resolutum in dictis Valentina Baronia, & Comaleu. ac Ferrerien. Præpositura.

1 Claufula Volumus autem quod infra sex menses novam provisionem expedire, & intelligitur à die habite possessionis pacifice, vel quod per eum literis quominus illam adimpleretur, Puz. decis. 51. num. 1. lib. 1. & decis. 328. lib. 3. Archid. decr. 17. de prout. Caputaq. decis. 2. §. 2. & decis. 248. p. 1. Theodol. de Rub. d. p. 4. col. 837. num. 1. vbiu. 3. addit quod stante interuulo non tenetur facere diligencias pro illo remouendo.

CLAVSVLA CLXXXVII.

Vsq̃ue ad tertiam generationem.

1 Concessio quando facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, qua incipere debeat, remissum.

2 Generationibus finitis, ad quas emphyteusis concess.

sa suis tenetur directus eandem hereditas, aut descendentes accipientes renouare.

3 Ampliatur, etiam si dominus directus velis emphyteusim ad se reuertum sit, & suis vbius reuere.

4 Ampliatur deinde, etiam si in investitura sit appositæ claufula, Quod finitis generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur.

Quando concessio facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, à qua incipere debeat, & quas personas includat; vide Mechoch. conf. 881. Mart. de claus. p. 2. claus. 77. a princ. Stephan. Grat. dispensationes. 88. n. 17. cum segg. R. c. decis. 818. & 819. apud Farin. in collect. 1. manifestum.

Finitis generationibus, ad quas emphyteusis concessa fuit, tenetur dominus directus eandem hereditatem, aut descendentes accipientes renouare, vt docuit Bart. in l. 5. permittitur, ad fin. ff. de aqua quæ. quæ constantissime sequuntur Villalob. in arario commun. op. verb. emphyteusis, n. 49. Aloyf. Rice. in collect. dec. p. 4. collect. 1259. & alij quos refert Gabt. lib. 3. commun. tit. de iure emphy. c. 1. 1. in princ. & in Sacro Rotæ Auditorio sape fuisse resolutum, reocetur Card. Mant. de sacris, & ambig. consuet. tom. 2. lib. 2. n. 1. u. 1. n. 1. & in Regno Lusitanie comprobatissimum dicunt Gam. decis. 41. a princ. Valac. conf. 109. & 157. Cabed. p. 1. decis. 203. Molin. de iust. iust. 2. diff. 484. Rebell. de obligat. iustitia. par. 2. lib. 13. q. 19. Cald. Pereira de renouat. emphyteusis, q. 2. n. 2.

Amplia procedere, etiam si dominus directus vel sit emphyteusim ad se reuertum sibi, & suis vbius retinere, vt tradit Cald. Pereira d. q. 2. cum segg. & nouissimi questionum forens. conf. 46. n. 1. & conf. 431. per totum, multis probare conatur hoc ios renouandū esse hereditarium, & transire in quoscumque heredes.

Amplia deinde procedere, etiam si in investitura sit appositæ claufula, Quod finitis generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur, vt tradit Cald. Pereira d. q. 8. n. 18. & obferuare praxim nostri Regni Lusitanie iustissima cum ratione, probat Valac. conf. 123. ad fin.

CLAVSVLA CLXXXVIII.

Vt asseritur.

1 Narratio vt non dicatur pars, nec interpretatur quicquam videatur affirmare, operatur claufula Vt asseritur.

2 Lectura affirmatiua vt non possit dici, operatur Vt asseritur.

3 Narratiua liberat à narratiua verificatione claufula, Vt asseritur.

4 Confessio narratiua vt dicatur facta, operatur clausula, Vt asseritur.

5 Assertio facta per verba impersonalia, & enuntiatiua, probat in præiudicium renouantis, & ad fauorem tertij.

6 Claufula, Vt asseritur, non refertur ad narratiua, sed ad provisionem.

7 Narratiua patris præsumitur, quando dicitur, Vt asseris, vel Vt asserit.

8 Claufula, Vt asseris, respicit ad provisionem si necessitas conuersus iuratus, renouat, investitura.

9 Claufula, Vt acceptetur, quod interpretatur, renouat. 10 Claus.

TRACTATVS

D E

DICTIONIBVS,

PARTICVLIS, ADVERBIIIS,

& Præpositionibus in vtroque

Iure vſufrequentioribus.

DICTIO I.

A, Ab.

- 1 Exclufiue ponitur dicti. A.
- 2 Inclufiue ſtare diſtinctionem A, qui teneant, referuntur.
- 3 Exclufiue ponitur diſtictio A, quando ſtatui diſpoſitio eſt odioſa: inclufiue vero quando eſt fauorabiliſ.
- 4 Statuata habens, quod à pulſu campanæ de ſeruo nallu incidat cum armis ſub certa potate, intelligitur poſt finem pulſum campanæ.
- 5 Arma ut non deferantur poſt pulſatam campanam quietis, ſtatuitur apud Luſitanos, & Caſteliæ.
- 6 Die termini non computatur in termino, quando diſpoſitio, qua tempus ſtatuit, proponitur per dicti. A, vel Ab, ex quo terminus incipit.
- 7 Exclufiue ſumitur dicti. A, quando apparet ex verbis ſolem velle eam ſtare exclufiue.
- 8 Inclufiue ſtatbit dicti. A, quando natura contrarietatis, aut mens diſponentis, ſeu ſauor, aut ediani perſonæ, vel ut emittat absurdum, ſeu correctum.
- 9 Inclufiue ſtant dicti. A, vel Ab, quando ponuntur in diſpoſitione, ubi iungitur alium cum tempore, quod iſt de initio ipſius.
- 10 Tempus aut locum immediatum ſignificat dicti. A, quando tempus aut locum diuidit.
- 11 Poſt, aliquando importat dicti. A, vel Ab.
- 12 Pro, interdum deſignat dicti. A.
- 13 Locum aut perſonam, unde aliquid ſumitur, deſignat dicti. A.
- 14 Per, nunquam importat dicti. A.
- 15 Tempus præteritum multum modum deſignat dicti. A.
- 16 De, non ſemel importat dicti. A.

Auguſt. Barboſa de Dictionib.

- 17 Abhinc, & ablatino, & accuſatiuo inſtitum referuntur ad tempus præteritum.
- 18 Abre, id eſt, præter rem, ſine cauſa.

PRÆPOSITION multis modis capitur, ſed regulariter ponitur exclufiue, ut docent gloſſ. verb. ab initio, in l. 20. §. ſi. ff. de alium, empti, & verb. à die in Clem. ſicut appellationem, de appellat. & verb. numerandam, paulo ante ſi in cap. ſtatutum, de præbend. lib. 6. ubi Anch. col. 2. in §. notab. & Archid. num. 2. verſ. à die, & Gemin. num. 11. Ioan. Andri. ad Specul. tit. de vicar. §. viſo, verſ. pen. & in tit. de dilation. §. dilationum, verſ. ſed pates, Baldan. l. vltima in princip. col. 2. verſ. ſed illud non eſt, Cod. de tempor. appellat. & in leg. ſiue oportet, §. alio, ſi de excuſat. tutor. & in l. cor. §. ſi autem, col. 2. verſ. quare autem an dico, C. de appellat. & conf. 457. col. 5. col. 1. & conf. 461. col. 3. & conſil. 357. col. 2. verſ. ſequitur, vel. 5. Caſti. conſ. 42. num. 1. p. 1. Angel. conſ. 404. in fin. Auchat. conſ. 415. in fin. Alex. conſ. 42. col. 2. verſ. etiam, vel. 2. & conſ. 77. col. vlt. vel. 7. Corin. conſ. 359. col. vlt. lib. 1. & conſ. 54. num. 1. vel. 2. Oldiad. conſ. 49. num. 1. Beltran. conſil. 121. numero 29. Ronchegal. in l. ſi ex doctum, num. 16. cum ſeqq. de duobus reus, Tituz. de retracta fig. §. 1. gloſſat. num. 51. cum ſeqq. Rebuff. ad l. 12 §. ff. de verb. ſignif. verſ. ab eo, pag. mibi 482. Coſim. in pragmat. anſi ſi de reſtat. §. videlicet verb. A pag. 251. Mandol. de reg. 19. Caneſ. quaſt. 18. num. 5. Azuni. in practi. p. 1. §. 17. a. 6. verſ. ſecundo loco, num. 1. Roc. deciſ. 710. num. 4. p. 1. diuerſ. & deciſ. 705. n. 2. p. 1. diuerſ. Carthar. Januerſ. deciſ. 71. nam 8. Mayon. Florent. deciſ. 8. num. 7. verſ. & maxime ſi terminus à Polyd. Ripa in tract. ſingul. obſeruat. obſerua. 376. & in tract. de aſſurno tempore, cap. 6. Oſtauian. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſignif. ſub hac dicti. numer. 6. pag. 2. Stephan. Gratian. Marchia deciſ. 124. nam 4. & diſcept. forenſ. cap. 161. num. 5. Aloyſ. Ricc. in collect. deciſ. part. 1. collect. 389. Suglin. Scacc. de appellat. num. 92. num. 57. Cardin. Tulch. practi. concluf. ſit. A. concl. 1. n. 8. Cened. poſt lib. practi. & rauerit. quaſt. ſing. 1. num. 1. nouiſſimè

A A

Grat.

de retractu rñ. i. §. gloss. 11. n. 79. Vulpel. de propositi-
onem. & adverb. significat. sub hac d. pag. 3. Cened.
post lib. canonicarum & praticar. quæst. sing. 2. Ciat. de
dilectio. dñl. 2. Turtillan. de particulis. c. 2.

Ista dictio est negativa & exclusiua, ac separatiua,
cap. generaliter, vbi Arch. num. 3. vers. Absque, de
procuratorib. lib. 6. & ibi Ioan. And. n. 1. & Dominic.
in vers. quæro que sit natura huius dñl. Absque, Cofim.
in pragmat. Sanctiencit. de cellationib. §. item in super,
vers. Absque, Bald. in l. data opera, col. pen. c. 96. Vulp.
sub hac dñl. pag. 3. Cened. d. sing. 2. n. 3.

Aliquando etiam denotat inclusionem, vt in c. 2.
decim. 6. cap. non est nostrum 23. quæst. 5. vbi gloss.
verb. Absque, Cofim. citato loco, Cened. d. sing. 2. n. 4.
vbi n. 4. subdit videtur ex prædictis, huiusmodi dñl.
Absque, secundum subiectam materiam accipien-
dam esse; & num. 5. addit, quod quando dñl. Absque
præcedit negativam, tunc stat inclusivæ, si verò ista
dictio ponatur simpliciter, & non præcedat negati-
va, tunc stat exclusivæ.

Requitur etiam omnimoda carentiam, vt ait
Bald. in l. 1. C. de conditionis inf. dicens quod statum
de doc. lucranda, si vxor absque filiis decesserit,
prodest etiam quod cum vno tantum decedat, re-
fert Vulpel. sub hac dñl. n. 3.

Pro Sine, aliquando apud Comicos visitatur hæc
dictio, apud Oratores verò non ita. Plaut. Si absque
me fores. Itaque satis est dicere, sine iniuria, quàm
absque iniuria, sine vlla dubitatione, quàm absque
dubio.

Dictio III.

Ac.

- 1 Coniunctio copulativa est regulariter dñl. Ac.
- 2 Augmentatiuæ vocis dñl. Ac.
- 3 Ac. appositæ inter duas orationes perfectas, non re-
perit in sequenti qualitatem expressam in præ-
cedenti.
- 4 D. si ferunt pro, id est, aliquando accipitur dñl.
Ac.
- 5 Illatiuè aliquando sumitur dñl. Ac.
- 6 Similitudinem, seu comparationem denotat dñl. Ac.
- 7 Amphiatia de sui natura est dñl. Ac. etiam.

Regulariter hæc dictio est conjunctio copulati-
ua; & ponitur pro, Et, l. 2. §. cum placuisset, ff.
de origine iuris, l. si de lege, ff. de legib. lib. 1. c. 5. ff.
de statu hominum l. 2. §. fin. C. de summa Trinit. Cofim.
in pragmat. sanctienc. in proem. in §. qua quidem, in
verb. obsecrandi, & in tit. de interdict. in diff. non pon.
§. statim in verb. Ac. Mandol. in gloss. facili §. ac etiam,
in verb. Ac. Vulpel. de proposit. & adverb. significat.
sub hac dñl. pag. 4. Peregrin. conf. §. 3. n. 4. lib. 3. Cened.
post lib. canonicarum & praticar. quæst. sing. 16. num. 1. [Nota
apud Paul. de Rubis decif. 2. 36. n. 17. tom. 1. diuers.]
& ideo dicitur venite augmentatiuè, Pue. decif. 90.
lib. 1. in correctis.

Appositæ tamen inter duas orationes perfectas,
non reperit in sequenti qualitatem expressam in
præcedenti, Bart. in l. 1. Ser. §. Cato, n. 3. ff. de fundo in-
struendo, Panf. conf. 38. n. 23. & seq. lib. 1. & huius doctum
in Romana pecuniaria 26. May 1627. coram R. P. D.
Virili.

Aliquando accipitur dispositiue pro, Id est, l. de-
cerimus, & ibi gloss. verb. Ac. C. de sacros. Eccl. l. fa-
cultas, C. de fidem. lib. 10. vbi Luc. de Penna, Cofim.
Maozol. & Cened. citatis locis.

August. Barbosa de Dictionib.

Aliquando hæc dictio accipitur illatiuè, cap. 1. §. 1.
diff. Cofim. in verb. Ac. fol. 214. Cened. dñl. sing. 16.
num. 3.

Interdum accipitur similitudinem, & comparati-
onem, & denotat similitudinem, seu comparationem,
Clem. 3. §. 1. de iudic. l. 1. C. de errorib. Admoat. Man-
dof. in d. verb. Ac. fol. 140. Dec. conf. 362. ante n. 1.
Cened. d. sing. 16. n. 4.

Dñl. Ac. etiam, de sui natura est amphiatia, vt per
Seraph. decif. 362. n. 1.

Dictio IV.

Ac sic.

- 1 Fillionem importat dñl. Ac. si.
- 2 Similitudinem, sed non per omnia denotat dñl.
Ac. si.

Fillionem importat hæc dictio, vt ex l. §. alterius,
ff. de heredi. insti. tradit Paul. Montan. de intel. &
curis, cap. 37. num. 54.

Denotat etiam similitudinem, sed non per omnia
l. §. de ferent. ff. quibus modis pignus, & singit fiduciam,
quod verè factum non est, gloss. in l. quamvis ff. de
bonis auctorit. Ind. post fidem. & fiat dictum in Comp-
ana iuris patet natus 26. Januarij 1603. coram Littæ,
impressa per Farn. decif. §. 8. n. 3. p. 1. recent.

Dictio V.

Accipere.

- 1 Domini translationem importat verbum Accipe-
re.
- 2 Accipere, & Capere differunt.

Importat hoc verbum domini translationem ex
notatis per Cald. Perena de empt. & vendit. cap. 18.
num. 26.

Accipere, & Capere differunt, quia capere cum
effectu dicitur, accipere verò etiam si quis non sic
accipit, vt habeat, ita ex l. in aliud 71. ff. de verbor.
signif. vbi Alciat colligit Galgancet. de differentiis in-
dignand. l. c. num. 8.

Dictio VI.

Ad.

- 1 Desiderat referentur de vi, & effectibus huius di-
ctionis agentes.
- 2 Variè sumitur dñl. Ad.
- 3 Inclusiue aliquando accipitur dñl. Ad.
- 4 Tempus, numerum, vel altum, cui aducitur, insin-
dat dñl. Ad.
- 5 Vicinitatem, non intrinsecitatem neminquam im-
portat dñl. Ad.
- 6 Causam finalem interdum denotat dñl. Ad.
- 7 Conditionem quandoque importat dñl. Ad.
- 8 Alodum facit dñl. Ad., quando adicitur ad ali-
quid explicandum per honorarium, aut per alium;
- 9 Perfectionem alius designat dñl. Ad. in composi-
tione.
- 10 Inixta, seu Supra, importat neminquam dñl.
Ad.
- 11 Insultum factum ad demum dicitur, siue fiat
propria

prope domum per duos, vel tres pedes, sine in
porticu annexa domui.

12 Post Dictione ad importat.

13 Valdè.

14 Intus.

15 Apudicum refertur ad locum.

16 Contra.

17 Circiter.

18 Proxim comparationis.

19 Secundum.

20 Visque adicum ad tempus refertur.

21 Inclusiva, & implicativa est dictio Ad.

22 Ad dicendi significat praesitutum tempus.

23 Ad summum, vel ad tempus, vel ad numerum re-
fertur.

1 **D**E vi, & effectibus huius dictionis vide Docto-
res in *l. non putabam ff. de cond. & demonst. & in
l. qui filium, §. vlt. vers. ad annum, ff. ad S. C. Trebell. & in
l. quidam Hiberni, vbi gloss. verb. ad parietem ff. de
fermit. urbanor. pradior. Bertachian in sua Reperitio,
verb. Ad. Mandol. in gloss. faculi. §. ac etiam, in verb.
Ad sol. 1. 3. Titaz. d. gloss. 11. u. 67. Mandblan d. verb.
Vulpell. de prepos. signis. sub hac dicit. pag. 4. & 3. Tur-
sellan. de particulis. cap. 4. Gratian. de dictionib. dist. 4.
Cened. post tib. pradi. & canon. 4. sing. 49. Card. Tusch-
tam. 2. dist. D. canel. 1. 39.*

2 Variè sumitur hæc dictio, vt referunt Titaz. d. n.
67. & Gonzal. ad reg. 8. Cancellor. gloss. 1. 2. §. 1. n. 3. 1.

3 Aliquando enim accipitur inclusivè, vt per Oldrad.
conf. 49. n. 6. Titaz. d. gloss. 11. u. 67. Mandblan d. verb.

4 Ad. Cened. d. sing. 49. n. 1. Et ita includit tempus, nu-
merum, vel actum, cui adiciatur, Cic. pro Cecin. Cum
amicis ad diem veni in castellum, §. §. qui habent ff.
de fermit. rustic. pradior. l. qui duos. §. si ff. de munitioni.
reparat.

5 Nonnunquam importat vicinitatem non intrin-
secatam; ideo si quis probat possedisse foliatum
visque ad aliam ripam, non includit ripam, quia est
capitosa; & dubia probatio contra probantem in-
terpretatur post Alex. conf. 4. incip. Vise processu,
n. 8. & seq. lib. 3. tradit Card. Tusch. d. canel. 2. 39. n. 1.
& Alex. referuntur, & sequuntur Vulpell. sub hac dist.
n. 1. & Rota in Theorica iurisdictio. S. Ioannis 17.
Iunii 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Ce-
cilio Decano, impetita per Farin. decis. 59. n. 3. par. 1.
recens.

6 Quandoque denotat causam finalem, Menoch.
conf. 3. §. 2. n. 1. & 2. Socin. jun. conf. 28. n. 2. vel. 3. Man-
dul. in reg. 34. Cancellor. q. 66. n. 33. Gonzal. d. gloss. 1. 2.
§. 1. n. 30. Cened. d. sing. 49. n. 8.

7 Interdum importat conditionem, ideo si promitto
tibi centum ad arbitrium boni viri, censetur obliga-
tio sub conditione si iudex, vel bonus vir declaraue-
rit, & ante declarationem nihil debetur; ita post Alex.
conf. 7. §. incip. Vise processu in fin. vers. & alia verba,
lib. 3. tradit Card. Tusch. d. canel. 2. 39. n. 1. vbi n. 3. sub-
dit, adesse dicendum, si promitto tibi dare decem
ad voluntatem meam, quia intelligitur si voluerit,
& si sub condicione, [Galganet. de condit. p. 2. c. 3. q. 4.
Franc. de Barry de success. testat. & abintest. lib. 17. tit.
2. n. 6.]

8 Quando adiciatur ad aliquod explicandum per
honorarium, aut per alium, facit modum; l. quibus
diebus, §. Terminus, ibi, ad munitionem, ff. de cond. &
demonst. Quando vero pendet ex viribus fortunæ,
facit conditionem, l. si vir, ibi, ad rem puri, vbi gloss. &
Bart. eodem tit. Ita colliges ex tradit per Galganet. de
cond. & demonst. p. 2. c. 3. p. 4.

9 In compositione perfectio actus definit Ol-

trad. conf. 49. vel. 2. in fine, Felin. in l. cum viginti
post. n. 7. vers. si dicatur, de offic. deleg. Mandol. gloss.
faculi. §. etiam in vers. Ad. & in reg. 34. Cancell. q. 36.
n. 3. Cened. d. sing. 49. n. 4.

Primò hæc dictio nonnunquam accipitur pro 10
Iuxta, vel Supra, vt in d. quidam Hiberni, vbi gloss.
verb. ad parietem exponens verbum illud, dicitur ad est
supra parietem, vel, id est, iuxta prope parietem, Alex.
in l. si cui legatur, n. 3. ff. de leg. 1. Petr. Henric. opus. 2.
lit. A. ante n. 1. Cened. d. sing. 49. n. 1. Vulpell. sub hac
dist. n. 1. vbi post Titaz. facit differentiam inter Ad,
& In, quia ire ad theatrum, est ire ad locum theatro
proximum, & ire in theatrum est intrare in theatrum
& n. 3. cum seqq. subdit, in solum factum ad domum
precisive hinc prope domum per duos, vel tres pedes,
sive in porticu annexa domui, sive in pertinentia
domos.

Secundò sumitur etiam pro Post, Cic. ad Attic. lib. 12.
Nescio quid interis, vtrum nunc veniam, non ad
decem annos. Idem Attic. lib. 2. epist. 12. Num San-
tae merita in partem ad annos sexcentos ma-
iora viderentur, quam nostra. Text. in l. qui duos, §. de
munitioni. testat. & in l. militum codicillis, & ibi gloss.
verb. ad testamentum, vbi Bart. & Bald. ff. de testam.
militum, Titaz. d. gloss. 1. 1. num. 67. Cened. d. sing. 49.
num. 6.

Tertio etiam accipitur pro Valdè, gloss. & Bald. 15
per text. ibi in d. non putabam, Felin. in d. cum vige-
simum, post n. 7. Gonzal. d. gloss. 1. 2. §. 1. n. 3.

Quarto etiam accipitur pro Intus, vt in rubro, & 14
in nigro, C. de iur. quod ad Ecclesiam confugium, id est in-
tus Ecclesias.

Quinto etiam pro Apud, refertur ad locum, Cic. 15
4. Terr. Ad vitem cum ellet, auduit. Idem Attic.
lib. 1. epist. 2. Signa, quæ nobis cunctis, sunt ad Ci-
rietam exposita. Idem pro Calio: Habet hortos ad Ti-
berim.

Sextò ponitur etiam pro Contra Cic. lib. 1. de diuin. 16
Mutari licet quæ sint animaduerti à Medici herba-
rum genera; quæ iadum ad motus belliarum, ad
oculorum morbos, ad vulnera. Idem lib. 2. epist. 18.
Nisi desperatinnæ tecum obdurus sit animus ad do-
lorum nouum. Text. in l. 1. nuncta gloss. 1. §. an per
alium causa appellatorem reddatur, l. communis & ibi
gloss. verb. ad hereditatem, id est, contra hæredem, §. de
publican. & vltigal. Item apud Labenium, vers. prae-
iudice si quis ad domum suam, ff. de iniuriis.

Septimò etiam pro Cetero accipitur, Cic. ad Qu. 17
Frater lib. 2. epist. 1. Sanè si sequentes sumus ad duce-
tos Idem ad Attic. Homines ad quinddecim Cutioni
assenserunt, nullum senatusconsultum facientem.

Octauò etiam pro Pro, in comparatione vsfora 18
tur, Cic. de Orat. Sed nihil ad Periculum. Idem de legib.
Nihil ad Cælium, sed potius ad antiquorum languo-
rem, & infertur Terent. in Eunuch. Sed nihil ad no-
stram hanc.

Nonè etiam pro Secundum ponitur, Cic. de Amicit. 19
Omnia ad voluntatem loqui, nihil ad veritatem.
Idem in Orator. Ad arbitrium, & naturam auditorum
totum se fingit, & accomodat.

Decimò pro Visque ad, sæpe tempus significat Cic. 20
Attic. lib. 1. Multis sermo ad multum diem, Idem
2. Philippic. Perpetuit ad vesperam.

Ad mihi, dictio est inclusiva, & implicativa, Aze- 21
ued. 1. 38. n. 2. vbi lib. 3. Recogit.

Ad diem, significat praesitutum tempus, Cic. pro 22
Roscio Amerin. Opinor esse in lege, quam ad diem
Proscriptions, venditionisque hant, nimirum ad
Kalendas Iunias Idem 4. Terr. Quando illic fructu cen-
tum, quod debebat, ad diem non dedit.

⁴³ *Ad summum*, vel ad tempus, vel ad numerum re-
fereat, Cic. pro *Milon*. Quatuor ad summum quin-
que sunt inveniunt. *Ad summum*, idem quod in sum-
ma. *Ad extremum*, ad pauperem, ad vltimum, pro
demque vsutatur.

DICTION VII.

Adco.

- 1 Valde, seu Multum, aliquando importat dictio
Adco.
- 2 Declarativa, & continuativa eiusdem qualitatē est
dictio Adco.

¹ *H*æc dictio pro *Valde* vsutatur. Vrgl. *Georgic*.
Multa adeo melius gelida se nocte dedere. Et
Terent. pro *Adulter* accipit. Adolescentem adeo
nobilem, refert Vulpell. de *propos. sing.* sub dict. *Ad*.
post num. 14.

² Declarativa, & continuativa est eiusdem qualita-
tis, *lunar* gent. um. *adris* ff. de *pauc.* Gabr. conf. 111.
n. 19. 22. & 24. lib. 1. Marefc. var. *refol.* lib. 2. cap. 105.
num. 15. vbi hoc intelligit, quando est iuncta cum
dict. *Qued.*

DICTION VIII.

Ad hoc.

- 1 *Restriktivus* est dictio Ad hoc, & modum respec-
tit.
- 2 Ad hoc, denotat idem quod ad effectum eorum,
quæ sequuntur.
- 3 Iuxta hoc, seu Secundum hoc, importat dictio
Ad hoc.

¹ *E*t dictio restrictiva, & modum respicit, *l. quibus*
adibus, §. *Terminus*, vbi Bar. ff. de *cond. & demonst.*
Alciat. conf. §. in *princip.* lib. 9. in 2. impress. Vulpell. de
propos. sing. sub dict. *Ad*. post n. 14.

² Denotat idem quod ad effectum eorum, quæ se-
quuntur, vt in cap. 1. in *princip.* de *sequit. poss.* &
in c. ad hoc 89. dist. Mandol. in *gl. facul.* §. *volentes in*
verb. ad hoc, fol. 175. Cened. post lib. *prati.* & *canon.*
quest. sing. 49. n. 11.

³ Item accipitur, id est, iuxta hoc, seu secundum hoc,
l. item, §. *ad hoc*, & ibi Luc. de *Penna* exponit *ad*
hoc, id est, iuxta hoc, C. de *silent. lib.* 1. Bar. in *Ex-*
traord. ad *reprimen.* in *verb. ad hoc*. Cened. d. *sieg.* 49.
num. 12.

DICTION IX.

Adhuc.

- 1 Tempus respicit tum præsens, tum etiam futurum
dictio Adhuc.
- 2 Præterea aliquando importat dict. Adhuc.
- 3 Adhuc, in qua differat ab *Haltenus*.

¹ *A*d tempus refertur cum præsens, tum etiam fu-
turum, Cic. in *Perr.* Est adhuc non Verres,
sed P. Mutius. Idem lib. 2. de *divin. in princip.* Adhuc
hæc erant. Idem lib. 6. *epist.* Tamen adhuc non fe-
ci. Idem lib. 7. *epist.* Me adhuc non legisse tupe-
rit.

Augst. Barboza de *Dictionib.*

Interdum pro *Præterea*, vsutatur, Cic. de *amicis*.
Nisi si quid adhuc forte vultis.

In hoc autem differt *Adhuc* ab *Haltenus*, quia
adhuc de tempore vsutatur, *haltenus* de re accipit-
ur, & ideo minus recte dicitur: *Haltenus* ita sensu,
quàm, *Adhuc* ita sensu, vt per Vulpell. de *propos. &*
adverb. sing. sub dict. *Ad*. post n. 14.

DICTION X.

Adiudicare.

¹ *H*oc verbum propriè pertinet ad iudicia dui-
toris, l. item *Labes*, in *princip.* ff. *famil. heretic.*
glori. in *1. sed est* *pro*, ff. de *publ. in rem alt.* quam dicit
notabilem *lat.* in §. *quadam*, *instit. de action.* in 1. *col.*
refert Petr. Henric. *opusc.* 2. tit. *Ad fin.*

² *Adiudicare*, & *adjudicare*, differunt, ex adductis
per Galgaoet. de *diff. induciarum* det. An. 37.

DICTION XI.

Admodum.

¹ *D*icitur quasi admodum, ac proinde significat
Satu, aut *Valde*, quia ad modum quod est, fa-
tus est Cic. 6. *Perr.* Erat admodum amplum, & excel-
sum signum cum *stola*. Idem de *Americ.* Partu admo-
dum famulatus. Idem in *Brut.* Nam planè quidem
perfectum, & cui nihil admodum desit. Refert Tus-
sellin. de *particul.* 7.

DICTION XII.

Admoneo.

¹ *V*erbum hoc non inducit mandatum, *l. idemque*,
§. *si quis ea que*, ff. *de mand. Nicol. Mozz.* de *con-*
trah. sit. in causis, & de *just. et iudicib. mandati*, n. 9.

DICTION XIII.

Adversus.

¹ *C*omponitur hæc dictio ex *Ad*, & *versus*, quod
idem sonat quod *Ena*. Cic. *lib. de natur. Deer.*
Pietas, & iustitia adversus Deos. Idem lib. 1. *Offic.*
Adhibenda est reverentia quædam adversus homi-
nes. Interdum pro *Contra* vsutatur. Cic. 1. in *Perr.*
Pecuniaz conciliare adversus leges, adversus Rem-
publ. Idem *Attic.* lib. 14. Non contendam adversus
te, si diutius te prebes.

DICTION XIV.

Equaliter.

- 1 *Ægualitatem* vocacionis aliquando non significat
dict. *Equaliter*, sed distributivum inter vocatos.
- 2 *Equaliter*, id est, eodem tempore, quando interpretatur.
- 3 *Dictio Equaliter* multum importat in functionibus
hereditariis.

¹ *I*cho hæc idem sonat, quod *Æquè*, de qua
infra; aliquando tamen non significat *æqua-*
liter.

DICTIO XX.

Aliquatenus.

¹ **D**E hac dict. vide Tiraquel. in l. si unquam. verb. remittatur. a. n. 224. C. de reuocand. donat. vbi n. 225. post Rebuffi. subdit. hanc dictionem esse late sententiae.

² Significat idem quod *in minimo*, vel *Nullatenus*, c. super eo. 2. de testib. C. de decif. 9. de appell. Vulpell. de propof. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 8. Paris. conf. 58. n. 34. vol. 4. vbi declarat text. in d. cap. super eo. dum habet. Non esse aliquatenus testem admitterendum. vt intelligatur id est. nec in minimo quidem illi credendum.

DICTIO XXI.

Aliquid.

¹ *Modica inquantitate verificatur dictio Aliquid. & ad quid minimum refertur.*

² *Dictio Aliquid accipitur secundum subiectam materiam.*

¹ **H**Æ dictio *Aliquid* regulariter verificatur in modico. & ad quid minimum refertur. l. si seruum. §. propter aius. de acquir. hered. gloss. verb. eorum patet. in Clem. 1. de foro compo. Quat. in d. l. si seruum. Tiraquel. si unquam. verb. etiam. n. 14. Dec. in l. i. §. quid quoniam. num. 16. C. de eden. Dec. in l. conditionum. n. 9. cum seqq. C. de peltis. Conar. lib. 2. var. c. 16. n. 5. vers. sed quod loquimur. Dec. conf. 45. 6. num. 3. item. 2. Ayta. de antiquo tempore. par. 4. §. transio nunc ad quartam partem. n. 54. & conf. 35. n. 29. & conf. 508. n. 4. Nact. conf. 125. n. 6. vol. 1. conf. 481. n. 11. item. 3. & conf. 325. n. 6. & conf. 648. n. 2. item. 4. Gist. conf. 9. n. 68. & conf. 114. n. 20. lib. 1. Dec. conf. 45. 6. num. 3. item. 2. Alex. conf. 102. vol. 2. lib. 6. Menoch. remed. 24. rite perpendenda possit. n. 4. & 8. & conf. 27. n. 19. & conf. 4. n. 18. & conf. 35. n. 9. & conf. 178. n. 29. & conf. 332. n. 2. Ruin. conf. 60. num. 3. Mandos. in reg. de non indicando iuxta formam supplicationis. n. 4. n. 5. Rebuffi. in compendio alienationis. rerum Ecclesiarum. 8. Strach. de mercat. par. 1. n. 82. Gom. in §. panalem. n. 3. & 4. Infr. de all. Gutier. cammer. lib. 2. c. 13. n. 2. Brun. à Sole verb. dictionis. 4. & 39. Paris. de confid. bene. §. 34. n. 5. 4. Sord. decif. 183. n. 8. & conf. 383. n. 12. & conf. 544. n. 8. Bertazol. de clausulis in iuramentis. claus. 14. gloss. 5. & claus. 26. gloss. 12. n. 1. Sord. de alim. tit. 8. primi. 6. n. 21. Franc. à Soula in commentis. ad tit. ff. de partit. ver. 2. §. 2. n. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. c. 509. n. 55. Bened. Agid. in repet. lex hoc iure. p. 1. c. 9. n. 54. ff. de inoff. & iure. p. 1. c. ad statum verbi. gloss. 19. n. 2. Petr. Eor. resp. p. n. 2. §. 2. §. 1. n. 1. [Narbona l. 1. §. claus. 2. n. 20. tit. 12. lib. 5. Recap.] Martice. var. res. lib. 2. cap. 25. num. 1. Anton. Mousch. Flaron. decif. 50. num. 18. vbi subdit. quod plus operatur. quam signum vniuersale. Cened. post lib. pralite. & c. in quoniam. singul. 5. num. 1. vbi num. 2. subdit. quod non semper ista dictio verificatur in minimis. & citat Gom. in §. panalem. num. 3. & 4. Infr. de all. Et verius credit. huiusmodi dictionem *Aliquid* accipiendam esse secundum subiectam materiam. vt secundum ipsam aliquando verificetur in minimo. aliquando vero secundum quod subiecta materia dictauerit. & num. 5. post addit. marginal. de Panormi. in cap.

pastoralis. num. 9. de offic. delegati in l. i. E. à clerici. istam dictionem quandoque non patet. sed totum significare.

DICTIO XXII.

Aliquis.

- 1 *Vniuersalis est dictio Aliquis. & comprehendit omnem speciem.*
- 2 *Distributiva est. & diuersitatem supponit dictio Aliquis.*
- 3 *Vniuersalitem non comprehendit dictio Aliquis. cum ad personas singulares referatur. & c. n. 9.*
- 4 *Distributivem in singula patet imperat dict. Aliquis.*
- 5 *Substantiis si apponatur dict. Aliquis. omnes comprehendit & in singulas distribuit.*
- 6 *Affirmatiue si ponatur dict. Aliquis. non ponit totum de genere.*
- 7 *Negatiue si ponatur dict. Aliquis. totum dicit. & aquipollet vniuersali negatiue.*
- 8 *Porro ad omnes comprehendit dict. Aliquis. absque vlla distinctione.*
- 9 *Plurals numero gignit dict. Aliquis.*
- 10 *Ex minimis genu comprehendit dict. Aliquis.*
- 11 *Terminus cui additur dict. Aliquis. intelligitur latius. & contra propriam significationem.*
- 12 *Dict. Aliquis restringitur secundum subiectam materiam.*
- 13 *Diminutiuus est aliquando dict. Aliquis.*

HÆ dictio est vniuersalis. & comprehendit omnem speciem. gloss. fin. in cap. si propter. de rescript. in 6. gloss. tuam in Clem. 1. de foro compo. Cephal. conf. 347. n. 14. cum seqq. Gemm. conf. 29. n. 2. Socin. conf. 3. vers. unde respondit num. 10. lib. 3. Ayta. conf. 294. num. 4. C. de Galles decif. 191. numerus 7. de diuers. Bec. conf. 12. num. 6. & conf. 32. num. 5. Sord. conf. 35. num. 20. & conf. 103. num. 8. & conf. 134. num. 2. & conf. 383. num. 12. & conf. 430. num. 8. & decif. 183. num. 7. & de alim. su. 8. primi. 6. n. 21. Menoch. conf. 609. num. 18. Brunor. à Sole in locis communib. verb. dictio 4. Card. Tusch. tom. 2. lit. D. concl. 243. num. 1. & concl. 109. à num. 1. Melch. Phabos L. si. decif. 9. num. 8. item. 1. [Fusar. conf. 145. num. 16. vbi quod omnes comprehendit nemine excepto.]

Distributiva est. & diuersitatem supponit. gloss. verb. incerta. post med. in Clem. 1. §. ad hoc. de proband. vbi Card. quæst. 8. num. 9. Cened. sing. 5. num. 7. Et licet sit distributiva singulorum. omnes tamen in solidum comprehendit. l. qui filius. §. i. ff. de legat. 1. Card. Tusch. d. item. 1. lit. D. concl. 269. n. 1. Franc. à Soula in commentis. ad tit. ff. de peltis. art. 2. §. 2. numero 6. Et licet arctat significationem ad res singulas. Antoo. Monach. Florent. decif. 1. num. 66. Vnde cum ad personas singulares referatur. idcirco non comprehendit vniuersitatem Genup. conf. 65. n. 27. vers. itam sub istis verbis. Card. Cofch. d. lit. D. concl. 144. num. 7. vbi num. 10. subdit. quod importat distributionem in singula parte.

Item si apponatur substantiioni. habet locum. siue sint plures. siue vni. & omnes comprehendit. & in singulos distribuit. Barth. conf. 57. Anicellus lib. 1. in fine. Card. Tusch. d. item. 1. 144. n. 9.

Plurimum autem refert. an ponatur affirmatiue. vel negatiue: nam si ponatur affirmatiue. non ponit

ponit totum de genere. Vnde si dicatur, Aliquis scholaris legi, intelligitur, quod non omnis scholaris legi. Si autem ponatur negativè, veluti, Non aliquis scholaris legi, tunc totum dicitur, & qui pollet vniuersali negatur, & periode est, ac si dicatur, Nullus scholaris legi, gloss. *verb. a suspensio, in cap. cum dilectus, de consuet.* Nait. *conf. 13. num. 7. tom. 4. Roin. conf. 60. num. 1. tom. 3. Cened. d. sing. numero 8. & 9.*

Comprehendit hæc dictio omnes personas absque vlla distinctione, gloss. *verb. eorum parte, in d. Clem. 1. de foro comp. cum citatis a Cald. Petrus de poest. elig. ap. 1. m. 2. Card. Tusch. d. cens. 1. 2. 3. m. 3.* Et cum eius natura sit, quod apponatur a singulis personis, idcirco non continere vniuersitatem docet Gemin. *conf. 65. num. 27. versum sub istis verbis, quem refert Card. Tusch. d. l. d. cens. 1. 2. 3. m. 4. vbi m. 5. post Signosol. conf. 188. num. 7.* Subdit, non comprehendere etiam personas singulares, quibus obuiatis commune in illa dispositione, vel vbi sequatur sanitas, vel abusus duntaxat, & cum eodem Signosol. d. *conf. 188. m. 13.* panter restringit vbi repugnat natura eius de quo agitur, quia tunc dictio aliquis non comprehendit omnes.

Et licet sit concepta in numero singulari, apta est tamen comprehendere plures, & idcirco qui pollet numero plurali, vel per Peteg. *de fidicem. artic. 19. numero 17. & artic. 3. m. 6. 1.* Fulgos. *consol. 47. m. 1.* quos refert Rotus *London. domus 23. Martij 1615. eorum Card. Cavalieris* impressa per Farin. *de off. 66. m. 5. p. 2. recet.*

Vnde licet proferatur in masculino genere, comprehendere etiam masculinum tradunt Dec. in *l. si quis id quod. & in l. 2. m. 49. ff. de reg. iur. & conf. 507. m. 1. tom. 2.* Aretin. *conf. 39. Alex. conf. 14. lib. 2. Roland. conf. 82. vol. 3. Aul. d. 2. Præterea in gloss. de magna persona n. 8. Sord. de aliment. tit. 1. q. 31. m. 8. Steph. Guesan. *discept. forens. c. 5. m. 10. cum seqq. Cened. d. sing. 6. m. 10.**

Terminus cuius adiciunt, intelligitur latè, & contra propriam significationem, *l. si quis. 1. 2. m. 10. vol. 2. & conf. 19. m. 4. vol. 1.* Sord. *conf. 425. num. 48.* Tiraq. *in l. si cuiquam, verb. ad omnia, m. 14. Sord. de aliment. tit. 9. q. 26. num. 26.*

Restringitur tamen hæc dictio secundum subiectam materiam, vel post Gemin. *conf. 39.* tradit Card. Tusch. d. *cens. 1. 2. 3. m. 6.*

Et aliquando diminutiva est, ex additis per Casfan. in *consuet. Burgund. rub. 1. 5. 6. verb. d. in uen. chofe, pag. 361.* [Nam adiecta pars verificatur in omnia parte, Hermosil. *l. 8. gloss. 5. & 6. m. 1. 4. p. 5.* Et dictio, Aliquis, etiam in iurimmo verificatur. Anell. *Ainat. conf. 1. m. 35.]*

ff. de rec. arbit. Socin. conf. 143. m. 3. & 4. vol. 1. Petr. Henricq. rest. ap. 1. 2. post n. 1.

Idem importat quod, *quomodo conuenit, & sunt generalia, & prægnantia, ac operantur ut veniant ea, quæ aliis in conditione non comprehenderentur, Curtian. conf. 177. m. 6. & 7. Bertazol. de claus. instrum. claus. 16. gloss. 1. m. 2.*

Diminuit aliquando de proprio significato, ex additis per Tiraq. in *l. si tanquam, verb. omnia, m. 14. ante med. C. de vel. donat.*

Dictio XXIV.

Aliquid.

1. Formam, & solemnitatem inducit dictio Aliiter.
2. Conditionem denotat dict. Aliiter.
3. Dist. Aliiter significat in contrarium.
4. Iterum aliquando dist. Aliiter.
5. Cum Et & Vt coniungitur interdum dictio Aliiter.

Formam & solemnitatem inducit dictio dictio *de hu. & ibi Bart. ff. de trans. l. d. l. ult. vers. quare an citatus, C. de vend. re. citatus. lib. 1. Ronzio. conf. 66. vers. huiusmodi non obliuiscitur, & conf. 450. Alex. conf. 27. vol. 1. vol. 6. l. 1. m. 167. vel vbi post primi. vol. 2. Tiraq. de retrattu. consuet. 5. 4. gloss. 7. m. 14. Nait. conf. 372. m. 5. vol. 1. Roin. conf. 92. m. 25. vol. 1. Callan. in consuet. Burgundia. rub. 7. 5. 3. verb. autem m. 1. Cened. *conf. 62. m. 1.**

Denotat conditionem, seu facit conditionalem dispositionem, & tunc accipitur pro aliis. Tiraq. de retrattu. l. 1. 5. 8. p. 6. m. 1. C. de off. 6. 2. m. 2.

Ista dictio significat in contrarium. Cic. *lib. 1. epist. 7.* Tu si aliter existimas, non errabis. Id. *ad Attic. lib. 6. epist. 9.* Non fuit faciendum aliter.

Aliquando iterum, ac, 3. off. Sed aliter leges aliter philosophi collum astutias. Id. *ad Attic. lib. 13.* Aliiter etiam cum tyranno aliter cum amico viuatur, Plurimque copulatur cum ac, atque, ut, quàm, Cic. *lib. 6. epist. 12.* Nec sim filius si aliter scribo, ac sermo. Id. *lib. 1. epist. 3.* Sed aliter atque ostenderam, factio. Id. *lib. 16. ad Attic. epist. 11.* De Antonij timentibus nescio quid aliter audio, atque ut ad te scribam. Id. 3. *Perr.* Nec aliter quàm ego velim necum lude in gentem.

Interdum cum Et & Vt coniungitur. Cic. *ad Attic. lib. 10. epist. 9.* Quod de puero aliter ad se scripsit, & ad matrem de filio. Idem *ad Attic. lib. 11. epist. 23.* Illud quidem natus si aliter est, ut oportet non videri posse.

Dictio XIV.

Aliiter atque.

Importat idem quod Aliiter quæ, ut in *l. qui re sibi commoda ff. de furtis.* Item iuris, & facti diuersitatem notat a præcedenti casus. *l. c. si rem, ibi, aliter atque si ab alio sit impeditus ff. de eo per quem factum fuerit, l. qui seruam ff. de interrog. alion. Rebuffi. ad l. prononciatum. 46. vers. aliter atque ff. de verb. signif. pag. mibi 245. Anchat. q. 57. m. 17. p. 1.*

Dictio XXI.

Aliquo modo.

1. Mode simili, & maiori expressione comprehendunt verba. Aliquo modo.
2. Generaliter verba sunt, Aliquo modo, & operantur, ut veniant ea, quæ aliis non comprehenduntur.
3. Diminuit aliquando de proprio significato verba Aliquo modo.

Verba ista sunt generalia, & comprehendunt modos lineares, & maiores expressis, si sunt generalia gloss. in *Clem. 1. de re iudic. & in l. cum panis,*

DICTIO XXVI.

Alius.

- 1 Similitudinem denotat dictio Alius, & est relatiua, & repetitiua similitum.
- 2 Similia etiam in qualitate designat dictio Alius.
- 3 Relationem in qualitate similem facit est dictio Alius.
- 4 Relatiua, & praefertina similitum est dictio Alius, etiam si apponatur verbe, Quibuscunque.
- 5 Maiora expressis, & sic extranea, & dissimilia venire, quando dictioni Alius adiungitur verbum generale, Quibuscunque, tenent plura.
- 6 Contradictum contrariae sententiae.
- 7 Dist. Alius, verificari potest in similitudine in specie, & in genere.
- 8 Censuram, & qualitatem praecedentis dispositionis in sequentem repetit dictio Alius.
- 9 Qualitatem & similitudinem in substantia repetit dictio Alius.
- 10 Statutum si prohibeat opponi exceptionem delicti, vel metus, vel aliam, intelligi debet de simili.
- 11 Cessatio vel mandatum si fiat alicui alienandi, vel locandi certi subditis, aui alius idemque personis, non potest fieri alienatione effectus habenti iurisdictionem.
- 12 Promittens dare loco prima cautionis aliam, intelligitur de alicuius, etiam in quantitate.
- 13 Similitudinem ex eodem patrimonio imperat dictio Alius.
- 14 Dissimilia denotat dictio Alius, ratione subiectae materiae, vel quando sequitur absurdum.
- 15 Generalitatem quandam in se habet dictio Alius, ut etiam comprehendat alias non expressas.
- 16 Qualitatem cuiusmodam non semper implicat dictio Alius.
- 17 Diversitatem a supra expressis denotat dictio Alius.
- 18 Alius intelligitur de tribus, vel pluribus, alter de duobus.
- 19 Indefinita est dictio Alius.
- 20 Dicitur Aliocum, est apia comprehendere omnia in infinitum.
- 21 Alius expensis aliquando, id est, contrarius, seu diuersus.

Similitudinem denotat haec dictio, & est relatiua, & repetitiua similitum, & facit positionem eiusdem qualitatis ad praecedentia, liquidam relegamus, & ibi Bart. ff. de reb. dub. 3. vbi gloss. C. de seruiciis fugitiuis, cap. sedulo de rescriptis. gloss. verb. alio quocunque modo, in l. 1. ff. mandati, gloss. per text. ibi in authenticis de mandatis Principum, in princip. gloss. verb. alio iure, in l. Barbarius, ff. de officio Praefidis, gloss. verb. alio crimine, in cap. non ab homine, de iudiciis, Oldrad. consil. 287. Caldet. consil. 2. de arbitrio, Villalob. in suis communibus opin. verb. alius, vers. 99. Patif. consil. 64. num. 31. & consil. 9. num. 41. velum 2. & consil. 158. num. 18. vol. 4. Tirac. ad legem communis gloss. 5. num. 48. ad finem. Nact. consil. 198. num. 5. volum. 1. & consil. 51. num. 29. vol. 3. Alex. consil. 119. num. 6. vol. 2. & consil. 104. num. 4. Gorn. in cap. cum in multis, n. 60. cum seqq. de rescriptis. lib. 6. Garz. consil. 11. n. 9. lib. 1. Ruin. consil. 30. num. 1. vol. 1. & consil. 92. num. 22. & consil. 13. num. 4. vol. 1. & consil. 64. num. 5. vol. 5. Curt. rum. consil. 38. num. 1. Cephal. consil. 15. num. 11. &

consil. 53. n. 66. vol. 1. Socin. iun. consil. 160. num. 14. & consil. 168. numero 52. vol. 2. Beltran. consil. 126. num. 6. Gozz. consil. 27. num. 14. Ioann. Licet. de primogen. lib. 3. quest. 4. arce. 1. num. 26. Colm. in pragmat. sancti. tit. 1. cellat. 4. ordinar. vers. & quocumque, in verb. alio, Mandol. in gloss. facili in § habita, verb. alius, & in § proprium, in verb. alius, Menoch. remed. 9. de retin. num. 256. & de arbitrio lib. 1. quest. 80. num. 122. & cas. 66. sub n. 3. consil. 185. num. 19. & consil. 100. num. 2. & consil. 308. num. 12. & 13. consil. 950. num. 2. & consil. 793. num. 34. Honded. consil. 7. numer. 21. vol. 2. Aluiz. decil. 244. n. 1. Olisc. Pedemont. decil. 157. num. 7. Caputaqu. decil. 295. num. 3. parti. 1. Bettazol. de claus. solitum. claus. 4. gloss. 18. & claus. 27. gloss. 12. & gloss. 19. n. 1. Azced. lib. 1. num. 72. tit. 5. lib. 8. nota Recepit. Ft. Etroman. quest. regul. sem. 1. quest. 30. arce. 15. in fine. Sued. decil. 165. n. 24. & decil. 174. num. 4. & consil. 4. num. 26. & consil. 77. num. 15. & consil. 100. numer. 3. & consil. 122. num. 7. & consil. 303. num. 33. & consil. 357. n. 30. & alimont. tit. 9. quest. 3. n. 6. Flam. de rescriptis. lib. 2. quest. 15. n. 11. Gutier. canonic. lib. 2. cap. 15. num. 88. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 3. num. 21. Card. Tusch. pract. clausul. tom. 2. & dist. concil. 245. Stroz. de vicar. Episcopis, lib. 2. quest. 43. num. 3. Valac. de peris. cap. 13. n. 95. Cald. Pereira. de extint. employ. cap. 21. numer. 4. & quest. forens. consil. 13. num. 13. Ioseph Seile Arag. decil. 46. num. 6. Flaman. de consensu. q. 58. n. 27. & 33. Card. Seraph. decil. 587. num. 2. Fettec. in consil. Cathalen. gloss. 2. num. 156. & 163. cum seq. Garz. Gironda de primogen. seu exemplis explicat. num. 189. Aloyf. Ricc. in dec. Curie Archiepiscopali Neapolitanae, dec. 138. num. 6. p. 2. Intrigli. Sicilia dec. 3. num. 157. Francif. Molin. de ricn. nupt. lib. 2. differet. 11. n. 129. Sanchi de matrim. lib. 3. disp. 20. num. 2. cum seqq. Cened. post lib. pract. & canen. quest. 4. a numer. 1. Franc. a Soula in repet. § aliorum, in l. 2. ff. de iur. par. 4. num. 72. Accac. Ant. in comment. ad l. 3. ff. de cond. & demonst. n. 91. Rota Bonandir. decil. 334. num. 4. & fuit dictum in Romana consensu viginti milium. 24. Febr. 1612. eorum Greger. XV. impetita per Farin. decil. 391. n. 5. parti. 1. recent. & inter eius decisionis impress. dec. 1. [Rota apud Paul. de Rub. decil. 104. num. 1. tom. 5. diuers. vbi quod non potest imperare modos diuersae naturae alias p. 7. recent. Callanate consil. 34. n. 12. & consil. 57. num. 10. vbi num. 18. & 19. quod inducit quid diuersum, & est nota exclusio. Nubona l. 8. gloss. 5. numero 7. tit. 5. lib. 1. Recep. & l. 31. gloss. 12. num. 18. pag. 109. vbi quod repetit similes qualitates praecedentibus, & l. 20. gloss. 17. num. 1. cum seqq. tit. 1. lib. 4. Recep. vbi quod est repetitiua similitum cum eisdem qualitatibus Reinold. in obseruat. pract. obseru. 1. n. 27. Fufat. consil. 97. num. 4. & consil. 109. n. 8. vbi quod significat similitudinem, & consil. 41. n. 16. vbi quod est representatiua eiusdem qualitatis, & gradus. Duin. Reia. decil. 146. num. 17. cum seqq. & decil. 193. n. 13.]

Primo amplia hanc dictionem referri ad familia, etiam in qualitate, vt per l. final. §. cui dulcia §. de vine. trinitis, et sicque legat. tenent Beiton. in tit. de publico concub. in verb. panis alius. n. 1. Ruin. consil. 181. num. 2. vol. 2. Patif. cent. 145. a num. 25. vol. 4. Cephal. consil. 13. num. 1. vol. 1. Olisc. decil. 52. n. 123. Mandol. reg. 12. Cancellar. q. 6. num. 2. Ruin. in rubr. l. sicut de denat. n. 31. fol. 17. Cened. d. singul. 4. n. 2.

Secundo amplia, importat personam eiusdem qualitatis, & sic. facere relationem in qualitate similitum, vt post Roman. consil. 485. incip. In casu. num. 5. tradit Card. Tusch. d. linc. D. consil. 145. num. 5. Quod in tantum verum est, vt Barbat. consil. 33. a num. 26. vol. 2.

vol. 1. censetur, quod testator mandauit celebrari tot Missas in hebdomada per Petrum, vel alium Sacerdotem, necesse erat, quod Petrus esset actu Sacerdos, non uero sufficeret habere Sacerdotem esse: quam doctrinam referunt, & sequuntur Mandosius d. 3. proprium, in verb. *alio filio* 326. Cened. singul. 4. a. Extende etiam, quia in tantum importat eandem qualitatem, & similitudinem eius, de quo facta est mentio, ut si fiat inessentia tribus fratribus, de fratre pro fratre, & filius, & dicatur, quod decedente uno fratre sine filio, ad alios deveniat son potius, intelligitur de fratribus, videlicet ad alios fratres, non ad filios, quia non sunt eiusdem qualitatis. Ita post Alex. conf. 10. 4. incip. *Consideratio* n. 4. lib. 2. tradit Card. Tusch. d. *conclus.* 245. n. 7. ubi n. 8. pariter extenditur, eam si fiat in eadem oratione, quia testatur solum ad illam orationem, in qua posita est, & ad proxima.

Tertio amplius, quod adeo ista dictio est relaxata, & preferatur similitudo, & qualitas procedendum, ut procedat etiam apponitur verbum *quibuscumque* nam quantum hoc verbum *quibuscumque* alius, adhibetur, adhuc intelligitur, id est, similibus, nec uniuersale illud *quibuscumque* alterabit naturam dictionis *alio*, quae ut dictum est, relaxata est similitudo. Ita Calder. conf. 111. in fine, aliis 2. de arbit. ubi, quod is, qui intasit non petere reductionem laudi ex causa enormis damni, neque ex quacumque alia causa, non prohibetur ex causa enormis, vel enormissimi damni petere, quia dictio *alio* restringitur ad similia, prout testatur Cardin. Tusch. d. *conclus.* 245. n. 9. lib. in *l. si uis ex argenteis*, n. 10. ff. de pallio, & in *l. quoniam* n. 3. C. qui ad mortem. Alex. conf. 7. 6. *Viso* n. 26. vers. *confermatur*, lib. 4. & conf. 70. incip. *Magnifici* n. 3. vers. *aut obstat*, lib. 6. Felin. in *solus* n. 5. vers. *sed contra*, de rescriptis. ubi ponit plura exempla, Roman. conf. 180. n. 9. in fine, ubi habetur, quod promittens solvere Bononiam, Ferrariam, & in quocumque alio loco, non intelligitur de remotis, sed similibus distans.

Verum contrarium, imò quod quando aduenit verbum *aliquid*, generale videlicet. *Quibuscumque* alius, vel *Quibusque* alius, quod tunc veniant maior expressio, & sic extranea, & dissimilia, tenent Grat. conf. 163. num. 1. ubi 2. C. de *profr. cap.* 1. §. num. 3. in *profr. Babar. conf.* 3. 4. num. 12. vol. 2. & *conf.* 38. in primo dubio, vol. 1. & *conf.* 44. vol. 4. vers. 4. vol. 3. Roland. à Valle *conf.* 5. num. 44. & *conf.* 6. lib. 4. num. 41. vol. 1. & *conf.* 37. num. 18. vol. 4. Mandosius in reg. 27. *Cancellar. quae* 5. & in *prae commissum* 2. forma, in verb. *vel alio quous*, Sicut *conf.* 449. numero 29. Rot. *decis.* 612. in *antiq.* Gonsal. reg. de *trienali*, q. 2. vers. *tandem*, pag. mibi 333. Bermond. de *publ. comen.* in *vers. paria alius*, num. 2. Cened. d. *sing.* 4. n. 5. Azbed. l. 1. n. 2. tit. 20. lib. 4. *non Recopil.* Sanchez. de *matrimon.* lib. 7. *dist.* 37. sub *num.* 31. Gonzal. ad *reg.* 3. *Cancellar. gloss.* n. 4. §. cum *seq.* Stephan. Gratian. *discept. forens.* conf. 163. num. 31. Anton. Monach. *Lucen.* *decis.* 38. num. 19. Bettsol. d. *claus.* 17. *gloss.* 1. n. 2. num. 2. Intelligit *Sicilia* *decis.* 5. num. 158. Menoch. *conf.* 485. num. 18. & *conf.* 5. n. 14. dum ait, quod dictio *alio* quando *ausa*, vel *alio* quando modo est uniuersalis & intelligitur non solum de modis, sed etiam de maioribus similibus.

Quas quidem contrarias sententias multipliciter componere possumus: ut scilicet prima procedat maxime in odioso, quia dumtaxat tunc dictio *alio* similia complectitur, non autem maiora expressis, *Sicut* *conf.* 30. num. 2. Roman. *conf.* 9. n. 2. vers. *neq. hinc conclusum*, ubi ponit quatuor similia, Cardin.

Tusch. d. *conclus.* 245. num. 10. Vel quando resultat absurdum, verba *Quibuscumque* alius, denotant, & comprehendunt maiora expressis, ut per Cened. singul. 4. numero 6. Secunda uero opinio procedit in materia favorabili, & non restringibili, ut observant Ruin. *conf.* 110. §. numero 9. *autum.* 3. Roland. *conf.* 5. d. numero 45. vol. 1. ubi subdit, in his casibus maiora expressis comprehendit, & ideo quod si Princeps concedit feudum alicui, & quibuscumque aliis suis heredibus, quod includitur etiam extranei, qui aliis non includerentur, Roland. à Valle *conf.* 61. numero 40. & *seq.* ubi loquitur in facultate legitimandi, & quocumque aliorum, & *conf.* 5. num. 44. lib. 1. Card. Tusch. d. *conclus.* 245. num. 33. ubi num. 34. post Alex. *conf.* 7. num. 7. lib. 7. subdit, quod ideo in concessione in qua dictio *alio* intelligitur de simili, si aduenit dictio uniuersalis. *Quacumque* alia, extenditur ad maiora expressis. Vel quando verbum uniuersale, quod aduenit dictioni *alio*, debet capi uniuersaliter, & sine aliqua restrictione, quando profertur ab homine, Ruin. *conf.* 10. n. 4. vol. 1. Roland. *conf.* 5. n. 47. vers. *secundo respondetur*, vol. 1. Cened. d. *sing.* 4. n. 7. in fine.

Quanto amplius, ut verificari possit haec dictio in similitudine, in specie, & in genere, ut per Verall. *decis.* 298. m. 3. & 4. p. 1.

Quanto amplius, ut repetat conditionem, & qualitatem praecedentis dispositionis in sequentem, ut per Viuum *decis.* 193. quem citat Aloyf. Ricc. in *cedis.* *decis.* p. 1. collect. 389. & d. *decis.* 38. n. 8. Sanchez. d. *dist.* 30. n. 2. Galganc. d. *caus.* & *demonstr.* p. 2. cap. 1. q. 18. num. 12.

Sexto amplius, ut etiam repetat qualitatem, & similitudinem in substantia, ut per Felin. in *cap. sedes*, num. 6. vers. *id est* *alio*, de rescriptis. Alex. *conf.* 1. n. 10. lib. 4. Anchar. *conf.* 36. num. 3. Rota *decis.* 819. num. 2. de rescriptis. in *antiq.* Mandosius in *gloss. facit*, §. ac etiam, in verb. *alio*, *cap.* 10. 4. et 1. & in §. *volens*, in verb. *alio*, quoniam Cardinalis pag. 150. Socin. *sen.* *conf.* 306. col. 5. vers. 3. principaliter lib. 2. Cened. d. *singul.* 4. n. 8. Honded. *conf.* 7. num. 31. & *conf.* 8. num. 52. post med. vers. & *dist.* lib. 2. Sicut *conf.* 21. num. 1. & 14. lib. 1. quorum plures sequuntur est Rota in *Romana mensa nummularia* 30. Iunij 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccone Decano, impellente per Fatinate. *decis.* 663. num. 8. part. 1. recit. & etiam fuit dictum in *Carpentore* *sen.* *conf.* 19. May 1603. coram Card. Lancello impellente per eundem Farin. *decis.* 327. num. 7. ead. p. 3. recit. ubi fuit resolutum, quod licet dictio *alio* proprie sumpta diuersitatem, significet in supposito, denotat tamen identitatem in substantia.

Septimo amplius, in tantum hanc dictionem importare similitudinem, ut si statutum prohibeat opponi exceptionem doli, vel metus, aut aliam, intelligi debet de simili, Felin. in *sedes*, n. 3. vers. *clausula generalis*. Roman. *conf.* 42. circa finem, Card. Tusch. *concl.* 245. n. 14.

Octauo amplius, ut si fiat concessio, vel mandatum tunc alicui alienandi, vel locandi concessio subdins vel alius idoneis personis non poterit fieri alienatio Officiali habente iurisdictionem, quia dictio illa *alio* intelligitur de similibus, qui possint concedi. Ita post Alex. *conf.* 1. n. 10. lib. 4. tradit Card. Tusch. d. *conclus.* 245. n. 18.

Nonò amplius, ut si promitteret quis dare loco 12 primae canonis aliam & intelligatur de alia simili, etiam in quantitate ut post Alex. *conf.* 70. in *principio* ad hoc lib. 1. tradit Card. Tusch. d. *conclus.* 245. num. 12. ubi num. 24. post Dec. *conf.* 413. numero 16.

13 & segg. ampliat, hanc dictionem importare similitudinem ex eodem patrimonio, veluti si legetur per patrem filius aliquid per omnibus aliis personibus debitis, intelligatur de debitis a legante, non ab alio extraneo.

14 Limita primò, vt ratione subiecte materie, vel quando sequeretur xbfuidum, hæc dictio dissimilia denoret, vt colligatur ex illo *Luna* 23. Ducebannar autem & alij duo nequam cum eo, scilicet Christo, vt iustificarentur, Gloss. *verb. crediderunt*, in *l. non solum*, §. *quaritur*, ff. *de procur.* Betrazol. *de claus. instrum.* claus. 27. gloss. 1. 2. n. 1. *Surd. conf.* 449. n. 16. Gonzal. d. gloss. 3. n. 49. cum seg. Anton. Monach. *Luce. conf.* decif. 58. n. 18.

15 Limita secundò, hanc dictionem ita in se habere quandam generalitatem, vt etiam comprehendat alios non expressos, vt si quis impetraverit scribiprium contra talem Sacerdotem, & quoscumque alios, comprehendat non solum Sacerdotes, sed etiam laicos. Ita *Curd. conf.* 38. Caputaq. decif. 396. num. 6. p. 6. Cum enim adest dictio *Quicumque* alia, non patitur restrictiōem, ex nouis per Gonzal. *conf.* 1. n. 19. quem refert Card. Tufch. *d. 2. m. 2. lit. D. conel.* 3. §. 3. n. 6. vbi numeris segg. plura exempla ponit, & declarat. Non enim semper implicat omnimodam qualitatē, gloss. *verb. ceterum*, in *c. deinde*, 26. dissimil. Felin. in *c. sedem*, n. 6. *de rescript.* *Surd. conf.* 31. n. 2. Et fuit dictum in *Lumen. Sarzenen.* 10. July 1615. *curam* illustrissimæ Patriarchæ *Mancato*, amplexis per *Farin.* *decif.* 729. n. 4. in fine, p. 2. recent. Imò aliquando includit diuersa ab expressis, Socin. *conf.* 300. sub n. 2. *versus tertius principulater.* *Natt. conf.* 546. n. 2. & seg. *Menoch.* *conf.* 33. n. 18. & seg. Et fuit dictum in *Patriarchæ. benen.* 1. July 1615. *coram Remboldo*, in prela per *Farin.* *decif.* 714. n. 5. p. 2. recent.

17 Denotat hæc dictio *Alium* diuersitatem à suprà expressis, & diuersa ab expressis includit, i. si *fiducius* sub conditione, §. *libertus*, ff. *de leg. 1.* *Partic. conf.* 78. n. 21. *vol. 2.* & *conf.* 92. n. 3. *vol. 1.* Socin. *num. conf.* 300. col. 3. *versus tertius principulater.* *vol. 2.* & *conf.* 107. n. 45. & 47. *vol. 3.* *Corn. conf.* 3. n. 3. cum segg. lib. 1. *Sylvan. conf.* 40. n. 31. *Doran. de iure testandis.* *de hered. institut.* *enot.* 4. n. 2. *Cavalcan. de usufructu mulieri relicto.* c. 1. n. 6. *Decian. conf.* 24. n. 99. lib. 1. & *conf.* 3. n. 83. lib. 3. *Menoch. conf.* 33. n. 10. & segg. *Honded. conf.* 69. n. 27. *vol. 2.* *Cened. d. singul.* 4. n. 13. [*Giuribz. conf. crim.* 99. n. 7. vbi quod diuersos modos ab expressis designat.]

18 Hæc dictio *Alium* intelligitur de tribus, vel pluribus; *Alter* verò in duobus verificatur, vt notant Felin. in *c. sedes*, n. 6. *Alex. in l. cum ex filio*, §. *quidam*, n. 2. & §. *ff. de vulg. reb.* *Rebuff. in concord. d. de collat.* §. *si quis veri*, *vers. praeiuren.* pag. 338. *Cened. d. sing.* 4. n. 12.

19 Indefinita est dictio *Alium*, ex adductis per *Escobar*, *de ratiocinijs*, c. 18. n. 2.

20 Dictio, *Alium*, est apta comprehendere omnia in infinitum, *Domat. conf.* 1. 3. n. 2. maxime quando non iungitur termino restrictiōis præcedenti, *Staphil. de iur. gntia.* pag. 132. n. 10.

21 Dictio hæc *Alium*, exponitur ad est, contrariis iuxta text. in *c. cum beneficium*, ad fin. *in d. glof.* 24. q. 1. iteraduut *Mandolan. gloss. facit*, an. *volent*, in *verb. Alius*, fol. 30. *Cened. d. sing.* 4. n. 20. vbi n. 11. subdit, quod exponitur etiam ad est, diuersus, vt in §. *fin. d. si de verum dunt.* & in *lan. negatus*, ff. *de reg. iur.* & in *c. nia conf.* §. *Menoch.* 16. q. 1.

DICTIO XXVII.

Alter.

1 Distributiva duorum est dictio *Alter*.

2 *Alter* de tribus etiam & pluribus dicitur proprie, ubi resulat abstrahendum, vel si nonius intellectus aut voluntas disponentis contrarij apparet.

3 In enumeratione plurium, *Alter* vsurpatur pro secundo.

4 Similis denotat dictio *Alter*.

5 Quoties eandem repetit dictio *Alter*.

6 *Alter* & *Alteruter* differant.

DE sui contra. & proprio significato distribuit in-
ter duos tantum, & sic est distributiva duorum, ut in *l. nonnunquam*, ff. *de iudicijs*, & in *l. qui duos*, in fine principij, ff. *de reb. dubijs*, l. si interpellatur, §. ex nia, ff. *de mtr.* & in *l. si ex toto*, §. fin. ff. *de leg. 1. d. ea lege*, c. de condit. ob causam, §. quod si causa, in fine, *Rebuff. Felin. in c. sedem*, n. 6. de rescript. *Caltr. conf.* 264. n. 1. p. 2. *Ronchegali. in l. 3. §. ubi duo*, n. 4. ff. *de duobus reis*, *Ioan. Lecc. in trall. de pame.* lib. 2. q. 4. art. 2. n. 16. *Rebuff. in concord. d. de collat.* §. si quis veri, in versad alium. *Vulpell. de prepos. signific. sub hoc dict.* pag. 8. Betrazol. *de claus. instrum.* claus. 20. gloss. 31. *Cened. d. sing.* lib. 1. *prall.* & *enon.* 68. n. 1. *Card. Tufch. prall.* *conel.* 2. m. 2. *lit. D. conel.* 2. §. 2. n. 2. [*Rota decif.* 611. n. 3. p. 1. in possum. *Farin. alijs. parti.* 3. recent.]

Aliquando tamen de tribus etiam & pluribus dicitur & verificatur, præcipue ubi resulat abstrahendum, vel absonus intellectus, aut voluntas disponentis contraria apparet *Caltr. d. conf.* 264. num. 2. lib. 2. Betrazol. *d. d. gloss.* 31. num. 3. *Gonzal. ad reg.* 8. *Conuelli. gloss.* 58. num. 37. *Card. Tufch. prall.* *conel.* 2. m. 2. *lit. D. conel.* 2. §. 2. n. 3.

In enumeratione plurium, *Alter*, vsurpatur pro secundo, *Cic. 1. Philip.* proximo altero, tertio, deo, que rebz quibz consecutus diebus. Idem 4. *Perr. Alterum*, tertium, quartum, permutat erant eiusmodi nomina.

Implicat, & denotat similia, *Hippol. Rimin. in rubr. assit. de donat.* num. 7. fol. 16. [*Robles de Salzedo de rescriptis.* lib. 3. *cap.* 17. num. 26. & lib. 2. c. 1. 4. n. 45.] *Colm. in pragmat. in ut de collat.* §. 5. & *quatin. in vers. Alio*, pag. 7. col. 2. vbi dicit, quod dictio

Alter, repetit eandem qualitatem, allegat text. & glossam *Clemij* vna, de reb. *Ecclesia non aliena*, *Gregor. decif.* 344. n. 9. *Cened. d. sing.* 68. n. 3. & sic ostendit personam similem. *Menoch. conf.* 732. n. 44. [*Et non admittit nisi personas eiusdem qualitatis. Fufar. conf.* 399. n. 16. & *conf.* 41. n. 108.]

Vnde iufertur alterum & alterutrum d. iufert, quia alterutrum importat quem volo, alterum non verique *Bart. in l. si ex toto*, §. si in scriptum, *vers. non tamen ex hac glossa differant*, ff. *de legat.* Item *alter* est distributiva duorum, vel trium, alteruter duorum tantum *Bald. in d. l. si ex toto*, §. si in scriptum, n. 3. ff. *de legat. 1.* & in *l. amicus*, c. de foris, *Caltr. conf.* 18. refert *Galgancet. de indivi. d. lit. A. n. 38.*

DICTIO XXVIII.

Ambo.

1 Dispositionem in omnibus verificari exigit dictio *Ambo*, nec satis est in uno verificari, nisi aliter colligatur

colligatur ex mente testatoris, vel nisi milites eadem ratio in utroque casu.

1. *Collectio de duobus tantum, & non de pluribus sunt dicti. Ambo, & Alter.*

1. **E**xigit hæc dictio, dispositionem in omnibus verificari, nec satis est ut in vno verificetur, Paul. *conf. 4. n. 9. lib. 2. Honded. conf. 60. n. 20. vol. 1. [Castell. contr. tom. 6. c. 121. n. 16.]* Nisi aliter colligatur ex mente testatoris, quæ præponderat proprie significationi. Honded. *d. conf. 60. n. 21.* vel nisi milites eadem ratio in utroque casu de per se, Tiraq. *in leg. si unquam, verb. susceperis liberis, n. 260. Card. Mani. de consil. ult. voluor, lib. 1. tit. 5. num. 19. Honded. d. conf. 60. n. 22.*

1. Hæc dictio, & alia similis, *Alter*, sunt collectio de duobus tantum, & non de pluribus. Cast. *conf. 264. incip. Videtur in princ. lib. 2. quem refert Card. Tusch. prall. consil. tom. 1. lit. D. consil. 261. n. 2.*

Dictio XXIX.

Amen.

1. **D**e hac dict. vide Fr. Antonium de Guevara in 2. parte moru Caluarij pag. mibi 99.

1. Tantum importat quantum sine defectu, est enim dictio composita ab A, quod idem importat quod sine, & mene, defectu, ut tradit Ioann. Andr. post Vgon. *in c. si Christus*, vbi Abb. n. 6. de inuocando, & illius citans, Bertaz. *de claus. anstrum. claus. 3. gloss. 1. n. 6.* vbi subdit, quod hæc dictio posita post invocationem diuini nominis in instrumentis, non est de substantia, nec necessaria, sed ad bene esse.

1. Aliquando significat, in veritate, seu verum est, *cap. re vera*, vbi gloss. de consecrat. dist. 2. Bertaz. *d. n. 3.* vbi addit, quod in officiis diuinis interpretatur, hæc, & est responsio populi.

1. Interdum in sacra Scriptura est nomen significans in recto *12. v. m. CHRISTUS* ut veritas est, & veritas ipsa, ex adductu per Emman. de Valle de Mous de incarnation. & esalmu, *sect. 1. c. 14. n. 9.*

Dictio XXX.

Amittat.

1. **V**erbum hoc importat latam sententiam, & idem quod ipso iure, secundum gloss. *in l. amissione, §. qui deficiunt, in fine, ff. de caput. domino, Coue. in c. si heredes, n. 8. de testam. Sayr. in clau. Regia lib. 3. c. 8. n. 2. 1. vers. salu. Ioan. de Salas in trall. de legib. q. 96. trall. 14. dist. 1. §. fell. 6. sub n. 78. Suar. in simili trall. lib. 5. c. 6. n. 21. Farlat. *fragm. crim. p. 3. verb. lex, n. 126.* quatinus contrarium, idem verbum hoc prolatum à lege, vel statuto in tempore futuro non importare canonem late sententia, tenet gloss. *verb. amittat. in l. si quis in causam. C. unde vi, & alia gloss. etiam verb. amittat. in l. si qua ex faminis, C. de secund. nups. cum aliis citatis per Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, n. 153. cum segg.**

Dictio XXXI.

Amodo.

1. **I**mportat hæc dictio idem quod posthac, secundum Grammaticos, & eo sensu etiam accipitur apud August. *Barbara de Dictionib.*

Legit, ut in c. unico, qualiter iurare deb. vasa. dem. fidelis. Albet. *in fine dictionis, sub hoc verbo: & de hac dictione habetur Ioan. 1. 4. Si cognouissetis me, & patrem meum cognouissetis, & amodo cognouissetis; vel ut aliter stat textus, cognoscatis eum; & Apocalyp. cap. 14. Amodo enim iam dicit Spiritus; in quibus locis magis præsentis, quam pro futuro tempore accipitur, secundum Bertazol. *de claus. anstrum. claus. 29. gloss. 3. n. 1.**

Dictio XXXII.

Amplius.

1. *D. Bara referuntur de vi & effectibus huius dictionis agentis.*

1. *Includere est de natura dictionis Amplius.*

3. *Repetitiua præcedentium est dictio Amplius si adiciatur dictum Eo, vel Hoc.*

4. *Continuatiua legati, non repetitiua rei legata est dictio Amplius, si ponatur sine pronomine, Hoc.*

5. *Argumentatiue in modico tamen ponitur dict. Amplius.*

6. *Dictio Amplius, ad illam quoque pertinet, cui nihil debetur.*

7. *Dictio Amplius quandoque importat.*

7. *Ultra, vel Vltimus.*

8. *Plus.*

9. *Insuper, cum Præterea.*

10. *Deinceps.*

11. *Eriam.*

12. *Melius.*

13. *Dict. Amplius accommodatur interdum ad tempus, & numerum.*

De vi, & effectibus huius dict. vide Prat. *in suo Lexico, verb. Amplius*, Brillon. *lib. 1. de verbor. signif. ad. verb. Rebus*, ad l. verbum amplius, §. 1. ff. de verbor. signif. pag. 377. Vulpell. *de præf. & adverb. signif. sub hoc dict. pag. 9.* Card. Tusch. *prall. consil. tom. 3. lit. D. consil. 246.* Cened. *post lib. prall. & can. 9. singul. 68. n. 4.*

Natura huius dictionis est includere, Luc. *de Peña in l. 1. col. 2. C. de iure fidei, lib. 10.* Petr. Henric. *resp. ap. sc. 2. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 145. n. 3.*

Est repetitiua præcedentium. *Legata immittitur, in princip. ff. de leg. 1. Bartan. l. si ibi par. §. 2. ff. de l. 1. & in l. in repetenda, §. 1. in princip. ff. eodem, Card. Mantice, de consil. ultim. volum. lib. 7. tit. 1. n. 8. Ioan. Garz. de rebus in diu. num. §. 1. Stephan. Gratian. *Marchus de cas. 137. num. 10. & discipuli, forens. cap. 116. n. 3.* Socin. *in iure conf. 6. n. 2. & conf. 118. num. 9. vol. 4.* Cardin. Tusch. *d. consil. 246. n. 1.* vbi refert Signor. *conf. 208. n. 3. vers. præterea.* Intellige, si adiciatur dictioni *Ea*, vel *Hoc*, quia sine illis non repeti. A zeued, *ad l. 2. num. 8. in 4. lib. 8. noua. Recopil. & in l. in dict. Hoc amplius.**

Vnde in legatis si hæc dictio *Amplius* ponatur sine pronomine *Hoc*, est dumtaxat continuatiua legati, non repetitiua rei legata; secus autem, si opponatur pronomine *Hoc*, quia tunc est repetitiua legati, *leg. si à pluribus, 130. §. si ita scriptum, & ibi Paul. de Castro num. 2. & seq. ff. de leg. 1.* Guillelm. *cap. Raynautius, verb. Alarcho, n. 3. de test. Cened. d. singul. 68. num. 4.* Vulpell. *ubi supra, Sord. conf. 271. num. 26.*

Nonnunquam ponitur augmentatiue, in modico

tamen, *Idem inter nos, ff. de verber. signific. Vulpell citato loco, vers. & ponitur.*

- 6 Ad illum quoque pertinet hæc dictio, cui nihil debetur, *Amplius solutus*, ubi Rebuffi. & Alciati. *ff. de verber. signific. Monet. in tract. de opion. canonica. c. 3. q. 1. n. 10.*
- 7 *Amplius* idem significat quod *Plerum*, vel *Plerius*, ut in l. 4. *§. lex Julia*, ibi, *Amplius quarta parte, quam debet, ponitur, ff. ad legem Iuliam peculatus. l. 1. §. quæ quest. ff. de quest. l. cum amplius, ff. de regul. iuris.*
- 8 Quandoque importat idem quod *Plur*, ut in l. 3. quando ibi, *semperdem, & amplius, ff. si servitus vendicetur, Cic. 3. Verr. Facite quod vultis, daturus non sum amplius.*
- 9 Plerumque declarat *Infuper*, aut *Præterea*, Cic. *pro Miliano*, Quid vultis amplius? Idem *pro Plancio*, Nihil dico amplius.
- 10 Interdum accipitur *pro Deinceps*, ut in l. 4. ibi, *Amplius mutanda eius (scilicet vice electæ) potestatem habere, ff. de servit.*
- 11 Aliquando importat idem quod *vt Etiam*, ut in l. 3. sed, *§. si quis vniuersum*, ibi, *Hoc amplius, ff. ne uicere, ubi que prauis.*
- 12 Denique exponitur *pro Milius*, à gloss. in *promissio Digesti*, ibi, *Quis amplius quam vos, cognouit?*
- 13 Accominatur quandoque ad tempus, ac numerum, Cic. *pro Rosio Amerino*, Amplius sunt sex menses Idem 4. *Verr. Amplius quam cætuus eius.* Idem 6. *Verr. Nota amplius in denolendo signo mutabatur.*

DICTIO XXXIII.

Ante.

- 1 *Ante, prepositio est quærit casum regis, & ante eiusdem nature est cum dictione Post.*
- 2 *Personam aliquamvis respectu prepositi Ante.*
- 3 *Locum nonnumquam respectu prepositi Ante.*
- 4 *Tempori quædamque adiungitur prepositio Ante.*
- 5 *Tempus ante principium actus regulariter de sui propria natura significat dicit. Ante.*
- 6 *Finem actus exposcit dicit. Ante, quædam refertur ad alium, qui habet tractum successum non determinatum, & concurrens fuit debitor.*
- 7 *Tempus post præteritum actus denotat dicit. Ante ratione concordia testium discordantium.*
- 8 *Dicit. Ante propriæ sumptæ denotat quod illud, cui adiciatur debet infernere.*
- 9 *Ante aduerbium est, cum nullum casum regit.*

- 1 **P**repositio est quoniam casum regit, & tunc eiusdem nature est cum dictione *Post*, & quæ mutuo respiciunt, hæc *Tiraq. in l. si quando, ver. b. & post. c. m. 14. C. de reuocand. donat. ad quem locum se referunt de tractu lign. §. 1. gloss. l. 1. n. 49. & n. 70.*
- 2 Personam tunc aliquando respiciunt, Cic. 6. *Verr. Ante hosce deos erant tabulæ, Lyand. Ephefi. in fine*, ibi, *Simulium æquitate in quoque ante oculos habere debet iudex; ff. de orat. quæ certo loco.*
- 3 Nonnumquam locum, Cic. *pro Miliano*, Clodius ante suum sindum Miloni insidias collocavit, l. sed & si papillæ, §. prescribere, ibi, *Ante cum locum, quo negotio exercetur, ff. de inst. n. l. non. & quando actus fieri debet ante eodem, vel in alio loco, nisi ibi fiat actus, erit nullus, Clem. causam, ubi Doctores de elect.*
- 4 Tempori quandoque adiungitur, Cic. 2. *Verr. Causam interea ante eum diem dicetis, l. casus, ibi,*

Ante expletum tempus *ff. de pignorat. act.* Et interdum personæ addita hæc prepositio designat etiam tempus, Cic. 3. *Verr. Minutus moxius est ante istum Prætozem. Idem Aind. 1. Omnes ante eum Philosophi.*

Vnum autem, ubi temporis adiungitur, significet illud perfectum, vel ante principium actus, non bene constat inter Doctores. Regulariter vero, & de sui propria natura dictio ista significat tempus ante principium actus, l. si quis id quod, *vers. quid sit diffens, ff. de iurisdict. omnia inducunt*, ibi, *Dum proponitur, vel ante ptopolunem, l. fin. ff. de albo serviendo, cap. ante transiunt, §. 1. dist. 111. Dec. in l. 2. §. credendum in l. de iur. 4. n. 13. & 23. de reb. credendis, & conf. §. 9. n. 3. Cened. post. lib. præf. & canon. quest. singul. n. 1. & 6. quauis hæc dictionem inclusionem, seu finem actus significare teneant Oldrad. consil. 4. ad finem, gloss. verb. *duern*, in c. antierum 2. q. 6. Rebuffi. ad l. antemula, §. 1. §. ante dum decimum, ff. de verber. signific. pag. 503. & alij citati per Cened. d. sing. 1. §. n. 5. Vnde in terminis Concil. Trid. sess. 13. de refo. c. 12. decidentis, ne quis ante vigesimum secundum annum ab subdacionatus Ordinem promoueretur, sufficere esse inceperunt, tradunt Henric. in sum lib. 10. c. 19. §. 2. & lib. 13. c. 38. §. 2. Valer. Reginald. in præf. s. v. p. n. l. 10. tract. 3. m. 166. Ego ipse de offi. & presb. Episc. p. 1. ad ex. Nam quando perfectus, & consummatus annum requirit idem Concilium, hoc ipsum exprimit, addendo verbum illud *Expletum*, *provis. §. 25. de Regular. c. 15. ibi,* Ante decimum sextum annum expletum.*

Verum quando ista dictio refertur ad actum, qui habet tractum successum determinatum & concurrens fuit debitoris, puta si dicamus: *Promissio tibi soluere ante vnum annum, vel ante Kalendas Augusti*: quia tunc exposcit finem actus, & intelligitur ante annum finitum, & ante Kalendas finitas, nec debitor poterit consumi in ipso die Kalendæ, sed in altero sequenti, *l. qui ante Kalendas, ff. de verber. oblig. l. cum qui ita, §. 6. §. qui ita stipulantur ante, ff. eod. in. ubi gloss. verb. ante Kalend. Alex. in d. l. 2. §. credendum, n. 2. Vulpell. de præf. & adverb. signific. sub hæc dist. n. 2. ubi num. 4. obseruat, hæc in re pendenda esse verba conventionis, & dispositionis, quia virtus dictionis valebit secundo natura mutam contrarius, *Rendin. in promp. recepti. sem. ann. 1. m. 27. n. 6. vers. secundum est membrum. Cened. d. sing. 13. n. 3.**

Sic etiam ratione concordie testium discordantium denotat hæc dictio tempus post principium actus: verbi gratia, si vnus testis dicat taleam tem fuisse factam ante nuptias, alter vero testis dicat post nuptias, tunc gratia reductionis testium ad concordiam interpretabimur dictionem *Ante nuptias*, scilicet finitas, & verbum *Post nuptias*, scilicet inchoatas: quo casu tunc edimus à proprietate verbi *Ante*. Ita Bart. in d. §. credendum, ubi *Maum. 8. & Dec. in prima lectura, m. 3. & in secunda lectura, n. 9. Curt. iun. col. 4. n. 13. Rendin. d. num. 6. vers. est & tertium Cened. d. sing. 13. n. 2.*

Denotat etiam hæc dictio proprietæ sumptæ, quod alium, qui adiciatur, debet interuenire; vt si dicam ante acceptationem debes illud facere: ergo præsupponit, quod acceptatio debet interuenire, hæc aliquando minus propriæ sumptæ bene denotat, quod non interueniat, ita Zabarel. *conf. §. 4. num. 4. Cened. d. sing. 13. n. 7. ubi n. 8. post Gemin. cap. si annum. §. si vero n. 3. de iudic. in 6. subdit, quod potest significare actum immediatè sequentem, & distantem.*

⁹ *Ante* aduerbum est, cum nullum casum regis. Cic. *1. Tuscul.* Et paucis ante diebus cum politer custodia educi, noluit idem *2. de Finib.* Vt qui Philosophi esse volunt, Alti ante fiant.

Dictio XXXIV.

Antea.

¹ *D*icitur, quasi *Antea*, cui *Postea* opponitur. Cic. *lib. 1. apul. 9.* Appius in sermonibus antea dictabat, postea etiam dixit in senatu.
² Respicit communiter tempus, vt in *l. non distinguas, §. illud, ff. de recepti arbit.* Cuius nature est eam dictio Anteaquam, vt in *l. 1. ff. de moribus inferenda.* notat Rebuffian *comment. ad leg. auunculus, 131. §. ante diem, in fine, ff. de verbor. signific. pag. 504.*

Dictio XXXV.

Antedictus.

¹ *H*ec dictio est relatiua, & operatur, ac si aliquis nominatum fuisset expressus, Bart. in *l. qui liber, §. has verba, in fine, ff. de vulgari.* Surd. *conf. 123. n. 13. & conf. 135. n. 3.*
² Item de sui natura est restrictiua, vt in *l. 1. §. de inde, ff. de postulat.* Menoch. *conf. 160. n. 39.*

Dictio XXXVI.

Ante hac.

¹ *H*ec dictio refertur ad tempus ante elapsum, iuxta tradita per Flamin. *Pacil. de confident. benefic. 18. n. 33. vbi n. 33.* subdit, quod hæc dictio includit.
² Idem importat, quod *Ante hac.* Terent. in *Andr.* Nam quod ante hæc fuit, nihil ad me pertinet. Item interpretatur *Ante hoc tempus*, cui contrariet est *Post hac*, & *Nunc.* Cic. *lib. 12. apul. 33.* Atque antehæc quidem sperare saltem licebat, nunc etiam illud creptum est.

Dictio XXXVII.

Antequam.

¹ *A*liquando hæc dictio cum coniunctiuo intermedium verò cum indicatio modo copulatur. Cic. *1. Philippic. 1.* Antequam de Republica, Patres conscripti dicam ea, quæ. Idem *4. Perr.* Antequam de Sicilia in commodis dico. Nonnumquam pluribus verbis interiectis distrahitur. Cic. *pro Rob. Per. Que* causa ante mortua est, quam tu natus es.
² Non semel implicat, *l. quod dicatur, ff. de verb. sign. Vulpel. de prap. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 11.* vbi post Abb. in *isto textu*, subdit, quod dictiones negantes actum certo tempore, non ponunt implicari actum illo tempore, & ideo saluari posse testem à pena falsi, qui disceat, quod antequam Titius veniret ad prandium, filius percussit Sempitrium, si proberit Titium ea die ad domum non venisse.

Dictio XXXVIII.

Apprehendere.

¹ *V*erbum hoc potest intelligi cum violentia, & sine illa, prout materia postulat, ut ex traditis per Setaphi. *de privilegiis iuram. priu. 132. n. 73.* August. Barbosa de Dictionib.

Dictio XXXIX.

Approbare.

- ¹ *Arbitrium boni viri debeat verbum Approbare.*
- ² *Approbare quis non potest quod semel impugnauit.*
- ³ *Approbatum semel non potest amplius reprobari.*

¹ *D*enotat boni viri arbitrium, vt in *l. si sic legatum, ff. de legat. 1.* tradit Bened. *de iud. in reperi. leg. 1. C. de sacrosanct. Eccl. p. 1. in antea, n. 10.*
² *Approbare quis non potest quod semel impugnauit, leg. dispen. sarem, ff. de solut. Menoch. conf. 105. n. 27. & conf. 364. n. 17. & conf. 395. n. 89.* Surd. *conf. 167. n. 10. & conf. 196. num. 1. cum seqq. & conf. 164. num. 27.* Rota *decis. 196. num. 5. & decis. 636. n. 8. p. 2. recent.*

³ Nam approbatum semel, non potest amplius reprobari *l. Pomponius ff. de negat. gestus, Surd. conf. 18. n. 2. & conf. 133. n. 4. & decis. 132. n. 4.* Marc. Anton. *var. resol. lib. 2. resol. 30. n. 25.* Sanchi. *de matrim. lib. 9. diffini. 6. num. 9.* Anton. Menoch. *Benemen. decis. 34. num. 2.*

Dictio XL.

Apud.

- ¹ *Coram debeat dici. Apud.*
- ² *Penes, vel Prope, importat dici. Apud.*
- ³ *Apud & Penes in quo differant ostenditur.*
- ⁴ *Ab interduo importat dictio Apud.*
- ⁵ *In nonnumquam denotat Apud, quandoque verò differtur.*

¹ *V*arias habet hæc dictio significationes, aliquando enim denotat idem, quod *Coram*, vt in *l. 1. & 2. ff. de offic. Praefidis, l. 2. ff. de adop. l. de iure, ff. ad municip. al. l. 2. ff. de fideiuss. ibi, in audirum filium pater occidere non potest se accusare eum apud Praefectum, secundum intellectum Rebuffi. in *leg. pater 10. ff. de verbor. signific. in vers. interduo*, Mandos. in *gloss. facul. in pream. in verb. Apud* quæ, idem Rebuffian *concordat. in rub. de Regia ad Prælati nem. §. 1. in verb. apud sedem*, Cened. *post lib. prall. & canon. q. singul. 19. n. 4.* Franc. à Soussa in *comment. ad tit. ff. de pallu. art. 1. n. 7.**

² Nonnumquam significat idem, quod *Penes*, vel *Prope*, vt in *l. 1. apud quem ff. de acquir. hered. & in l. 1. in, apud quem ff. de verb. signific. & in l. 1. apud quem, C. de edendo, & in l. vltima, §. pro secundo, C. de caducis testam. & *l. omnes populi ff. de iustitia, & iure*, Petri. Henric. *respons. apul. 2. n. 2.* Mar. ches. *de commiss. p. 1. cap. 13. num. 43.* Mandos. in *d. verb. apud quæ, pag. 54.* Rebuffi. in *d. l. penes 1. vers. notandum esse*, Cened. *d. singul. 19. n. 1.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 43. n. 44.**

³ *Apud & Penes* in hoc differunt quia *Apud* significat personam in loco, vt *Apud Platonem* id est, in loco, io quo est Plato; *Penes*, verò significat personam, & dominum, ac potestatem, vt, *Penes te* est salus, vita mea. Ita tradit Mandos. in *d. verb. apud quæ, pag. 53.* Vulpell. *sub dict. Antequam in vers. apud pag. 11.* Cened. *d. sing. 19. n. 3.*

⁴ Interduo sumitur pro *Ab* *apud antiquos* quæretur, id est, ab antiquis, *C. de sortis, Mandos. d. verb.*

apud quos, fol. 54. Cened. d. singul. 19. num. 5. Nonnunquam sumitur pro in ita gloss. verb. in Curia, in cap. stantium, de prebenda 6. Cosm. in pragmat. aut. tul. de concilio. Eccles. G. h. can. 5. 1. in verb. apud, Mandol. d. verb. apud quos, pag. 54. Rebuff. in d. l. penes 16. vers. apud Iulianum, Cened. d. singul. 19. num. 6. Qui omnes tradunt, hanc dictionem Apud, & illam dictam, distictam, Apud personam preponitur, In verò proprie sumpta loco preponitur, Genes. 8. Cuncta animantia, quæ sunt apud te. & cap. 12. Et laudauerunt eam apud illum, & cap. 23. in prim. Aduena ego sum, & peregrinus apud vos & probatur in l. 1. vers. domus, & vers. vidua, C. de fals. monet. & in l. 1. C. de desert. lib. 12.

DICTIO XLI.

Assiduè.

- 1 Tempore pro omni aliquando sumitur dictio Assiduè.
- 2 Temporis frequentiam non verò continuationem denotat dictio Assiduè.
- 3 Frequenter quandoque importat dictio Assiduè.
- 4 Sæpe, vel Crebrè, interdum importat dictio Assiduè.

1 Pro omni tempore aliquando sumitur ista dictio, leg. filius, & ibi Bald. ff. de iur. qui sunt sui, leg. final. in princ. ff. de adul. edict. cap. Diaceni pro finem, 99. dist. in l. 1. de regis. fol. lib. 6. & tradunt Mandol. in gloss. facul. 5. volentes, vers. assiduè, pag. 173. Cened. post lib. prag. & canon. quest. singul. 12. num. 1.

2 Interdum sequentiam, non verò temporis continuationem denotat; & sic quid Assiduè, idem sonet, quod hoc competentibus, & non omne momentum exigatur, ut in l. si quis legat, ff. de cond. & demonstr. l. 1. Menas, ff. de manumiss. testam. cap. fin. 36. dist. in l. cap. frequens, & ibi Dominicus 54. dist. gl. fin. per text. ibi in cap. de quibusdam, 37. dist. c. 1. de offic. Archiepiscopi. vbi Hostiens. exponit Assiduè, id est, hoc competentibus, Fel. in Proximo Decretal. verb. Rex pacificus, post num. 3. vers. adem si dicatur assiduus, Petr. Henric. resp. ap. sc. 2. num. 2. Vulpell. de prepos. & adverb. signis sub hac dictio, pag. 12. Cened. d. singul. 12. n. 3. Mandol. verb. assiduè, pag. 173. in fine.

3 Nonnunquam accipitur pro Frequenter, & ponitur pro eodem ut in l. quod si nolis, 5. qui assiduè, ff. de adlio edict. l. assiduè, ff. qui potuer. in pignore habentur, Cened. d. sing. 12. n. 2.

4 Quandoque exponitur, id est, Sæpe, vel Crebrè, ut in l. Menas, 5. vxore, ff. de annis legatis, vbi etiam iuncta gloss. verb. difficilè, subditur, quod assiduè, & Rarè opponuntur, Mandol. in d. verb. assiduè, pag. 174. col. 1. Cened. d. sing. 12. n. 4.

Dicimus Assiduè, assiduè, assiduè, ut ex Cicerone, & aliis bonis Authoribus latè tradidi in mea Dictionario Lysianico-Lauri, col. 248.

DICTIO XLII.

Assignauit.

- 1 Verbum hoc in dubio domini translationem denotat, ex traditu per Brunot, à Sole in Locis communibus, lib. 1. n. 36.

DICTIO XLIII.

Atque.

Coniungit hæc dictio, ut in l. in lege censoria, in fine, ff. de verb. sign. & in l. utique, 5. 1. ff. de alt. emp. & in l. fundum, 5. penult. ff. de emul. cum aliis adductis per Rebuff. in comment. ad l. pronuntiatum, 46. vers. atque, ff. de verbor. signis, pag. 245.

DICTIO XLIV.

Atqui.

- 1 Orationem non secus quàm Atque, vel Atque etiam, cernitur sapi dictio Atqui.
- 2 Sed, aliquando importat dictio Atqui.
- 3 Etiamen interdum declarat dictio Atqui.
- 4 Certe quandoque denotat dictio Atqui.

Connet sæpe orationem non secus, quàm Atque, vel atque etiam, sed vi quasdam maiori, Cic. pro Atulone: Atqui si tempus est vllum iure hominis necandi, quæ multa sunt, certe illud est. Idem ibid. Atqui erat id temporis clarissimus, & fortissimus Consul inimicus Clodius.

Aliquando ponitur pro Sed, ut in l. arbitrio, 5. de off. de dele. hoc et gloss. libi exponit pro Certe, & in l. 1. ff. si seruus vendit. vbi gloss. exponit pro Sed; ita Rebuff. in comment. ad l. pronuntiatum, 46. vers. atque, ff. de verbor. signis, pag. 245.

Interdum declarat Etiamen Cic. 3. Ferr. Atqui in his rebus multa videmus ita sancta esse legibus, ut, &c. Idem pro Sex. Atqui ne ex eo quidem tempore id egit Sextus.

Quandoque interpretatur pro Certe, ut in l. si sine famulis, ff. de in rem versis, & in Lauqui, vbi gloss. ff. de negot. gestu. Rubuff. citat loco.

DICTIO XLV.

Aufferre.

- 1 Aufferre importat aliquando Accipere.
- 2 Aufferre nonnunquam dicitur quod manibus per rapinam accipitur.
- 3 Aufferre & mouere, in quo differant, ostenditur.

Verbum hoc importat aliquando Accipere, ut in l. duobus, ff. de leg. 1. & in l. Maximi, 5. cum qui, vbi gloss. verb. abstulit, ff. de leg. 1. Brunot. à Sole in Locis communibus, verb. auferre, vbi subdit, quod auferri dicitur, quod manibus per rapinam accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine illa, dicit Seraphin. de prim. leg. iuram. princ. 132. n. 79.

Aufferre, & Mouere differunt: nam aufferuntur, quæ detrahuntur, ut transferantur ex alio ædificio in aliud, mouentur, quæ eruantur ex officinis, Cuiac. lib. 18. obseru. 19. licet Auferre, & amouere differunt. 3. 5. non solum, ff. de in ead. reu. & naufrag. Galzinet. de differ. indanid. lit. A. n. 99.

DICTIO XLVI.

Aut.

- 1 Disiunctus propriè est dictio Aut.

2 Alterna

2. *Alternativa dictio Aut, attribuit alium cuiuslibet in solidum.*
3. *Alternativa cum sit dictio Aut, sufficit ad eam verificationem alteram partem esse veram, siue dispositio sit affirmativa, siue negativa.*
4. *Alternativa ordinis, non vere electionis est dictio Aut.*
5. *Copulativa, seu coniunctiva accipitur aliquando dict. Aut, & requirit concursum utriusque.*
6. *Adversativa nunquam est dict. Aut, & ponitur inter diversa.*
7. *Similia & inter aequalia quandoque ponitur dictio Aut.*
8. *Expositiva pro ad est, accipitur etiam dict. Aut.*
9. *Dict. Aut, quando ponitur inter personas inter quas subest ordinata affectio, censetur vocari ordine successivo, & non simultaneo, ut quando ponitur inter personas honorarias, quia tunc resolvitur in coniunctivam.*
10. *Minorans si dicatur quod succedat filius, aut filia maior ex ordine scripturae praesentum est filius, licet inuenerit, existente filia etiam maiore.*
11. *Alternativa siue disfunctionis propria vim habet dict. Aut, quando ponitur inter personas gravatas, seu ad omnes utriusque.*
12. *Coniunctiva non accipitur dictio Aut, quando ponitur inter personas, & in casu simpliciter ad ius.*
13. *Alternativa in propria natura stat dict. Aut, quando ponitur inter personas, sed inter res.*
14. *Disfunctionis siue alternativa in propria natura stat dict. Aut, quando ponitur inter ea, quae simul esse non possunt.*

Rebulla in concord. tit. de colat. §. statum in verb. aut subdit, quod licet ista dictio sit alternativa, & sufficiat, ut dictum est, ad eam verificationem alteram partem esse veram, tamen natura huius disfunctionis est, ut sit altera omnia ordinis, non vero electionis, additque ex gloss. in fin. in cap. cum plur. vbi Dominicus in princip. an. notab. de offic. de leg. 6. quod aliquando ista alternativa Aut est electionis, & non ordinis, & significare electionem ordinatam tradit Menoch. conf. 1116. n. 9.

Interdum tamen haec dictio Aut, accipitur copulativa, seu coniunctiva, & requirit concursum utriusque, maxime quando ponitur inter personas, & tunc exponitur pro Et, ut ibi est §. de verb. sign. §. i. & in leg. cum quidam, vers. in hunc itaque, cod. in cap. in omnibus verbis in fine, & ibi gloss. verb. aut. 1. q. 4. cap. 11. vbi gloss. verb. aut, de consensu in 6. tradunt Rimini, seu conf. 127. num. 1. lib. 1. Tibei. Decianus conf. 431. num. 10. lib. 1. Honded. d. conf. 33. num. 18. & conf. 86. num. 13. vol. 2. Gallier. in verbor. casum consensu. a. verb. dictio. Vulpell. de praescript. adverb. signis sub dict. assidue in fine, §. 12. Pichard ad §. plan. 4. num. 26. Insist. de iur. iudic. solat.

Aliquando, & principaliter est adversativa, & ponitur inter diversa, later si insuper §. de priv. reg. aut facta, §. de pen. 1. q. cum duabus seq. §. de donat. causamortis, Roland. consil. 99. n. 6. cum seq. vol. 1. Mandol. in gloss. facult. §. 7. praeparat. in verb. aut, & in reg. 1. Cancell. q. 10. v. 10. Menoch. consil. 1861. n. 46. Cened. d. sing. 6. n. 1. & tunc idem significat, quod Vel, Bartol. Peret. ubi supra a. n. 1.

Nonnunquam vero ponitur inter similia, & aequalia, ut tradit Brunot. a Sole in locu communibus, verb. alternativa primo.

Accipitur etiam ista dictio expositiva pro Id est, Paris. consil. 110. num. 1b. vol. 3. Mandol. d. verb. aut in fine, Jacobat. de consil. lib. 3. art. 3. n. 110. Honded. consil. 69. n. 18. vol. 2. Cened. d. sing. 6. n. 3. vbi n. 6. post gloss. verb. aut. in l. adhibere, §. de re iudic. & Mandol. d. §. 5. & praeparat. in verb. Aut, in fine, §. 12. subdit hanc disfunctionem accipi pro Sicut.

Quia vero ex hispraedictis non bene liquet, an, & quando ista dictio toni debeat altera omnia, & disfunctionem, quando vero accipi debeat copulativa, & coniunctiva, idcirco per aliquas advertentes hoc patefacere oportet pretium duxi.

Prima igitur assertio sit. Supposito, quod haec dictio Aut propria, & vera, ac naturalis sit alternativa, seu disfunctionis, & ad eius verificationem sufficiat alteram partem esse veram, cum citatis supra in princip. quando illa ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, siue interea concurrat necessitas influentium, siue non, censetur vocari ordine successivo, & non simul. Quoad vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis, & affectionis, tunc resolvitur in coniunctivam, & ponitur pro Et: colliges huc ex Cancell. lib. 1. ear. cap. 1. num. 5. Pelaez. de maiorat. §. 1. in initio, num. 34. & seq. Molina de primogen. lib. 10. cap. 6. num. 6. Gnetier. praesil. lib. 3. q. 68. num. 5. Cened. d. sing. 6. num. 10. & 11. vbi num. 11. limitat, quando huiusmodi dictio ponitur inter personas, inter duas valere non potest, prout geritur nam tunc valebit eo meliori modo, quo valere potest, & n. 6. limitat pariter, nisi aliud constet de intentione disponentis expressis.

Vnde inferunt Doctores ad maioratam, in quo si dicatur (succedat filius, aut filia maior) ex ordine scripturae praesentum esse filium, licet maiorem, existente filia etiam maiore, de qua quaestione

Disfunctionis proprie est, ac disfunctione regulativer sumitur haec dictio, leg. si ex toto, §. 1. ff. de leg. 1. d. ult. ant. ubi, in princip. de leg. 3. leg. Titio, ff. de leg. 1. Roland. a Valde consil. 99. numer. 3. cum 4. m. deo, de ac acquir. possess. in princ. verb. aut. Et disfunctione sensum, & verba, Paris. consil. 99. numer. 29. lib. 1. Nat. conf. 276. num. 2. v. 4. Honded. consil. 33. numer. 17. vol. 2. Et est alternativa, quia importat idem quod Sen, aut Sine, Bald. consil. 45. & 450. lib. 5. Roman. consil. 186. num. 7. in fine, Cardin. Tusch. rem. 2. let. D. concl. 144. 77. Flamin. Paris. de consuet. benef. §. 3. num. 40. Et ad verificationem sufficit alteram partem esse veram, l. si heredes plures, ff. de cond. inst. leg. plerumque, §. fin. ff. de iur. dotum §. qui ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verb. oblig. tradunt Baer. Peregr. ad extr. inq. ambrosia, in verb. vbi n. 10. pag. 152. Rebulla in comment. ad leg. ostentum, §. 8. vers. aut. ff. de verb. signis, pag. 108. in fine, Potol. de consuetib. c. 1. num. 7. vers. diximus autem, Mandolan. gloss. facit. §. ac etiam in verb. Aut, pag. 160. Euerard. in sua Cera. loc. 49. a natura alternativae in Pichard. ad §. quod si quis, §. 1. in fine, de iur. stipulat. A tot. Iustit. num. 1. lib. 5. cap. 17. q. 1. Cened. post canonem in quest. sing. 6. num. 1. & 3. Galgancet. de different. individuum. ram. in A. num. 104. Vnde gloss. 1. in cap. cum plures, de off. deleg. n. 6. vbi dicit, quod ista alternativa attribuit actum cuiuslibet in solidum, quem sequuntur ibi Aechid. Ioan. Aodr. Domin. & Franch. pro re coartate Ceod. d. sing. 6. n. 1. in fine.

Amplius quod supra dictum est, videlicet, ad verificationem eius sufficere alteram partem esse veram, ut procedat, siue dispositio sit affirmativa, siue negativa, ut post Dan. in reg. in alternativa, de reg. iuris, in 6. tenet Felin. in cap. inter ceteros, num. 19. de rescript. & ibi Dec. num. 9. eod. §. quos refert, & sequitur Cened. d. sing. 6. num. 3. vbi num. 4. post August. Barbosa de Disfunctionib.

- vide latè *Cousc. lib. 3. var. cap. 5. n. 5.* Anton. Gorn. l. 40. *Tauri. n. 612.* Gam. *Lufian. decif. 3. 47. n. 11. cum*
 10 *leg. vbi Flores in addit. & de emphiteufi conceffa*
pro filo, aut filia oominanda, vide eundem Gam.
Lufian. decif. 160. num. 2. Cald. *Pereira de nominat.*
emphy. q. 10. n. 2.
- 11 Secunda assertio est, quòd quando huiusmodi dictio ponitur inter personas grauatas, seu ad omnis vocatas, tunc ita in natura propria alternatur, siue difunctionis, prout fiduciarie: Lucius hæres meus, aut Titius hæres meus. Seio centum dato: nam sunt duo rei debenda, & quilibet tenetur in solidum, & vno soluere alter liberatur, si ex *test. 3. ff. de l. 1. Cened. d. sing. 6. n. 18.*
- 12 Tertia assertio est, quòd quando ponitur ista dictio inter personas, & in casu simpliciter odiofo: vt Condemno ad mortem Titium, aut Scempronium: tunc non ponitur coniunctiue, cum forte nullus veniat damnandus. Ita Cened. *d. sing. 6. n. 18.*
- 13 Quarta assertio est, quòd quando ponitur non inter personas, sed inter res, ita in propria natura alternatur, vt si dicatur, Lego filio meo dominum meum, aut hortum: vel dicatur: Illam, aut illam rem tali relinquo quia hoc casu, ex quo ista dictio posita est inter res, statim in propria natura alternatur, *latum quidem, ad finem, vers. sed hoc. C. de verb. signif. & ibi gloss. verb. incorrupta.* Er hoc casu hæredis, vel debitoris est electio, l. si in empiane, §. penna & l. si ita, ff. de contrah. emp. l. puerum quoniam siue, ff. de iure dotum, lat. per text. ibi in §. hanc autem, n. 10. *Instit. de actio. Rebuff. in concord. in rubr. de elect. §. 1. in verb. quique bis; Cassan. in consuetud. Burgundie, rubr. 9. §. 2. in verb. an habeat, n. 1. & 2. Mandos. in gloss. facili. §. ac etiam, in vers. Aus. fol. 160. col. 2. ad princip. Negusant. de puer. §. parte principali, n. 7. Cened. d. sing. 6. num. 21. vbi: num. 22. subdit, quod quando ponitur in conditionibus protestatus, vel casualibus, tunc alternatur ita in propria natura difunctionis, & alternatur, & num. 24. subdit, quòd in arbitraris, id est, in iis, quæ arbitrio alicuius difunctionis committuntur, ita in propria natura difunctionis, seu alternatur, per l. 3. de censu. reorum.*
- 14 Quinta assertio est, quòd vbi hæc dictio ponitur inter ea, quæ simul esse non possunt, semper ita in propria natura difunctionis, seu alternatur: vt, Dies est aut non, l. hoc verba, l. 24. ff. de verbor. signif. Cened. *d. sing. 5. n. 4. vers. 1. 1.*

DICTIO XLVII.

Autem.

- 1 *Aduersaria in iure, & in facto est dictio Autem.*
- 2 *Aduersaria est dictio Autem ad proximè procedentia.*
- 3 *Solutio anticipata non vni facta ex pacto, sed vni spontanea aduersus dictio Autem.*
- 4 *Qualitates casus procedentes in sequentem repetit dictio Autem, exceptis in iis in quibus expressè aduersatur.*
- 5 *Repetitio procedentium cum suis qualitatibus est dictio Autem.*
- 6 *Repetitionem qualitatum, & conditionem procedentiu legari, & dispositum in sequentem inducit dictio Autem.*
- 7 *Diversificatio & aduersaria est dictio Autem.*
- 8 *Pro Quia, & pro Certe aliquando accipitur dictio Autem.*

Et aduersaria in iure, & in facto, & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuerterem casuum, leg. hoc amplius, §. de bu. ff. de damn. infesto. vbi gloss. verb. Autem l. sed & si leg. §. quod autem, ff. de pen. l. berad. l. fin. §. fin. autem 1. & 2. C. comm. vtriusque indicij cap. statum, §. cum autem, & ibi gloss. verba autem, de rescript. lib. 6. tradunt Bart. conf. 421. num. 4. part. 3. Corn. conf. 44. col. penult. vol. 3. Dec. conf. 62. num. 3. Nat. conf. 59. num. 3. l. 1. num. 2. Paul. conf. 44. num. 10. & conf. 53. num. 12. vol. 2. Belian. conf. 124. num. 2. vol. 7. Aym. conf. 128. num. 5. Gratian. conf. 1. num. 5. 4. vol. 1. Ofcal. decif. 108. num. 13. Menoch. de presumpt. lib. 4. praesumpt. 78. n. 20. & conf. 629. n. 35. Vilpelli. de praesup. signific. sub hac dict. n. 1. pag. 12. Medic. de acquir. poss. in princ. verbo Autem. Card. Tusch. praef. concl. 1. num. 2. l. 2. d. conclus. 140. l. 1. n. 11. & concl. 2. 48. in princ. Cened. post lib. praef. & canon. quass. sing. 7. n. 1. vbi n. 2. subdit hoc fallere quando hanc dictionem non praecedit aliquod, cui aduersatur, quia tunc ponitur inceptiue, seu declaratiue, & n. 3. post Bart. per text. ibi in l. tranfigere, c. 6. Cod. de transit. & Belian. conf. 124. n. 2. vol. 7. addit, quòd quando ista dictio ponitur in dispositione, in qua ipsam dictionem praecedit genus, tunc ista dictio aduersatur, & genus stricte intelligitur, & n. 4. ait, quod quando ista dictio ponitur in dispositione, in qua ipsam dictionem non praecedit genus, sed sunt enumerati aliqui casus, & posita subditur huiusmodi dictio Autem, si illud, quod sequitur habet diuersam rationem, tunc dictio Autem, ponitur aduersatur ad ius & ad effectum.

Amplia primò, vt ista dictio aduersetur ad proximè procedentia: ita Dec. conf. 561. n. 3. consil. 111. n. 27. vol. 1. & conf. 44. n. 10. & conf. 53. n. 12. vol. 2. Cened. *d. sing. 7. n. 4.*

Amplia secundò aduersum anticipatæ solutionis, non factæ ex facto, sed vni spontaneæ iuxta text. in l. 2. §. hoc etiam, C. de iur. iur. propter calum. Paul. conf. 111. num. 17. Gratian. conf. 2. n. 35. vol. 1. Corn. conf. 44. n. 7. & conf. 86. n. 12. lib. 3.

Amplia tertio, quòd licet hæc dictio sit aduersaria, tamen repent qualitates casus procedentes in sequentem, exceptis in iis in quibus expressè aduersatur, l. mariti, §. fin. & ibi gloss. & Bart. num. 1. ff. ad l. Iulian. de adulter. Aym. conf. 108. num. 5. quia aduersator tenetur eisdem retemus, Corn. conf. 286. num. 10. vers. suadet. vol. 1. Gratian. conf. 1. num. 33. vol. 1. Cened. *d. sing. 7. num. 6.* Et ita est repetitio procedentium cum suis qualitatibus. Bald. in l. omnia populi, col. 1. vers. modo quare verum unum ff. de institut. & iur. Nat. conf. 170. num. 8. item 3. non tamen repetit omnes qualitates procedentes, vt post illa. in l. nam & postea, §. sed & si quis, num. 9. ff. de iur. iur. tradit Cened. *d. sing. 7. num. 8. vers. ista tamen,* vbi subdit, non semper hæc dictionem repetere qualitates procedentes. Verum quod inducat repetitionem qualitatum, & conditionum procedentes legati, & dispositionis in sequentem, tradunt Menoch. conf. 76. num. 6. Peregr. de fiduciaria art. 16. num. 91. Galgancet. de cond. & demonst. part. 2. cap. 1. q. 18. num. 5.

Amplia quartò hanc dictionem esse diuersificatiam, & aduersitiam, ac denotare diuersum a casu procedenti. Bart. in l. pater filium, §. 16. de leg. 3. gl. & Bart. in l. mariti, §. cum autem ad l. Iulian. de adulter. gl. & Bart. in l. hoc amplius, §. de his, n. 1. ff. de damn. infesto. Albert. in diction. verbo Autem, lla. in l. 1. n. 5. ff. acquir. poss. Cened. *d. sing. n. 9.* [Et aliquando limitationem inducit, Anell. Annet. conf. 4. n. 21.]

Aliquando

Aliquando hæc dictio accipitur pro Quia, item pro Certe, ut in l. Officiis, ubi gloss. verb. Ex diversis, ff. de leg. 3. Paris. cons. 3. n. 30. vol. 2. Mandol. in gloss. facit. in §. habita. in verb. Sed in fine, pag. 225. Cened. 4. sing. 7. n. 11.

Dictio XLVIII.

Bene.

Idem significat quod Rite, & Rellè, sicut male, non rite, nec rectè, Baldus l. 1. col. 3. vers. & nota quod adverbium bene, C. de appell. l. 1. in l. 1. de iust. n. 16. ff. si erit. per. Petr. Hennique ff. ap. c. 2. sub n. 3. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 67. n. 14. Vulp. de prap. & adverb. signific. pag. 14.

Sæpe præter vulgarem usum hæc dictio Bene, auger. & pro Valde, ponitur. Cic. Attic. lib. 4. Bene mane dedi literas. Id. 2. de Orat. Bene ante lucem. Id. 1. Agr. Adolefcens non minus bene nummatus, quam bene capillatus. Terent. in Andr. Sanè bene conue- niebat.

Dictio XLIX.

Breuius.

Quando in commissione dicitur, Breuius & summariè, tunc hæc non tollit penam, & conclu- dentem probationem, sed solum respicit modum, & breuiatem probandi, & quod causa agitari possit breuius, & sine multis solemnitatibus, Bart. in Ex- cept. ad reprimendum, vers. summariè. Cathes. Pedem. decis. 1. num. 2. Rot. in Giunenti. Canonicatus 4. & 11. Maij 1587. coram Robustorio, & in Corduben. beneficij de Castro 21. April. 1559. coram Quiroga, & in Bur- gen. de Panterro 28. April. 1591. coram Gyptio, & in Placentina. Canonicatus 1. Maij 1599. coram Orano & in Pampilonen. beneficij de Alo 8. Maij 1577. coram Contuccio, & in Corbuen. dimidia portione 11. Febr. 1602. coram Sacro.

Dictio L.

Cadat.

1. Obligum est verbum Cadat.
2. Significationem duplicem, vnam acquisitam, alteram primitiuam habet dictio Cadat.
3. Verba composita, veluti, recedat, redeat, reuertatur an sine obliquo.
4. Sententiam latam imperat verbum Cadat.

Verbum hoc licet sit obligum ex doctrina Ruin. consil. 47. num. 4. lib. 2. Cephal. consil. 174. n. 29. & 30. Et dicitur. consil. 39. n. 74. lib. 1. & consil. 67. num. 3. lib. 3. nihilominus habet duplicem significa- tionem: vnam acquisitam, alteram primitiuam, ut cum testator vult, vel si hæres non adimpleat suam voluntatem, ab hereditate cadat; & eo modo accipitur in contractibus feudalibus, & emphiteu- ticas, in illo sensu per antiquos loquuntur omnes su- preddicti Doctores, sed non ideo inferitur idem esse dicendum, cum prolatum est à testatore acqui- sitè: tunc enim verior est opinio, illud aut semper esse dictum, cum latrem commune, Calder. consil. 6. de iudicis, cum allegatis per Simon, de Prax. de in-

terpret. vltim. volunt. lib. 3. interpret. 2. dñb. 1. solut. 4. Tiraq. in l. si vngam, verb. reuertatur n. 286. Et fuit dictum in qua Firmiana hereditatis 6. Decembr. 1620. coram Dmo. Zetia. Vbi etiam resolutum fuit: non unè sequi verba composita, quæ sunt, Recedat, Redeat, Reuertatur, & similia, non posse esse aut dicta, aut communia, sed semper esse obliqua: quia repugnat communi Doctorum opinioni, vt post Aret. in leg. Centurio, num. 20. & Rip. n. 183. ff. de iug. & Sotia Odd. de compendiosa. p. 4. q. 2. art. 1. Tentac. de sub- stit. 4. cap. 4. num. 19. 25. & 28. Rot. decis. 1. n. 3. p. 2. recent.

Importat istam sententiam, ex adductis per Tiraq. in l. si vngam, verb. reuertatur n. 186. C. de reue. do- nae. Cald. Peretz de extinct. amphy. cap. 17. n. 12. Mon- net. de distrib. quotid. p. 3. q. 7. n. 19. cum seqq.

Dictio LI.

Cæterum.

Adverbium propè est De cætera, De reliquo Cic. lib. 2. ap. 15. Ego me in Cumano, & in Pompeiano præterquam quòd sine te, cæterum facis commodè me oblectabam. Aliquando significat idem, quod dictio Sed, l. 1. C. si aduersus rem iudic. Jan causam ff. de procurat. Rip. in l. in fidei commissariam, §. si legatus. n. 1. ff. ad senatus consult. Treb. Vt nomen significat reliquum, l. quæsiem, §. idem respondet, ibi, Cæteram sapienterem ff. de verb. signific.

Dictio LII.

Cætera.

Educitur à verbo Græco ἀπὸ τῆς, id est, & alia: & ideo cum abbreviationis causa appo- nitur, eius virtute alia repetita censetur, quæ ex natura, & consuetudine contractus requirebantur. Et ita est repetitum similibus, vt in l. non solum, §. vbi gloss. verb. credideris, ff. de procurat. cap. deinde, vbi gloss. l. 26. dist. Ruin. consil. 179. n. 2. vol. 2. Vulp. de prap. & adverb. signific. sub hoc dist. pag. 15. D. Barbol. leg. qua deus. n. 1. ff. soluto marium.

Regularatur tamen secundum naturam rei, cui ad- iungitur, Doct. in 2. ub. ex causa, C. de liber. præterit. Marescot. variat. resolut. lib. 3. cap. 76. n. 56. Et fuit dictum in Caribaginn. sequestri 30. Decembris 1599. coram Cerd. Lancebuis.

Vide in clausula, Et cætera.

Dictio LIII.

Careat.

Verbum hoc importare latam sententiam, & ipso iure, non auctore ferendam, tradunt gloss. verb. ferant l. promittendum, C. de postul. & alia verb. inchoat. in leg. 1. ff. ad l. Iuliam, de vi publica, & alia verb. potestate in cap. nihil, de elec. Coct. in sing. verb. careo, Tiraq. in l. si vngam, verb. reuertatur, num. 161. C. de reuocand. dona. V. c. 21. n. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 334. Gam. in retract. de sacra. præstand. vltimo supplicio domo. q. 1. n. 17. Sayr. in Clam Regie, lib. 3. c. 8. n. 26. Card. Tusch. verb. priuatio, concl. 19. num. 19. Farinac. fragment. crimin. part. 2. verb. lex, num. 129.

DICTIO LIV.

Cessare.

- P**ropeit dicitur cessare id, quod validum est, *cap. accedens, i. ut lra non cessat. Decan. audent. c. 5. n. 6. C. de sacrosanct. Eccl. Betta. de clausulis instrum. claus. 16. gloss. 1. n. 2. ubi etiam dicit, quod quandoque licet impropeit dicimus cessare quod nullum est, & de facto processit, ex glossa in cap. propositus, de concess. probanda.*

DICTIO LV.

Celeriter.

- Q**uid celeriter fieri dicitur, quod velociter fit, ut apud *2. xl. de bello Galico*. Imperata celeriter fecerunt. Hoc autem secundum subiectam materiam iudicis arbitrio relinquitur, ita tamen ut nec precipiti sollicitudine, nec moratoria cunctatione intelligatur, *leg. in ur. qui reperiuntur, §. si in ur. ff. de adm. ur. tur. relect. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict. beneplacitum, pag. 14.*
- N**on facit causam esse summam de decidenda, ut per Felinam *c. 1. n. 6. de sentent. & re iudic.*

DICTIO LVI.

Certè.

- P**ropeit certè idem importat, quod *Sine dubio*. Plaut. *Trinum*. Certè est est. *Cic. lib. 1. apud. Si metanti facis, quanti certè facis*. Aliquando concessioni deservit, *Cic. in Orat. At dignitatem docere non habet, certè, si quasi in ludo. Idem 2. de Finib. Naturales diuitias dixit parabiles esse, quod paruo esset natura contenta, certè nisi voluptatem tanti existimaretis*. Quoties verò antecedit dictio *Fortasse* vel alia quælibet, quæ dubitationem continet, hæc dictio *Certè* eleganter ponitur pro *Saltem*, quia id quod subicitur, tanquam dubio certum opponitur, *Cic. 4. de Finib. Res enim fortasse veræ, certe grates*. Idem *4. Philippic. Hoc imperatum omnibus consilium incognitam certè cepi*. Idem *1. Tusculan. Homines mortem optare incipiunt, vel certè timere desinant*.

DICTIO LVII.

Circa.

Circa, nonnunquam importat.

- 1 *Circum.*
- 2 *In.*
- 3 *Extra, seu quoad.*
- 4 *Inter.*
- 5 *Apud.*
- 6 *Ad.*
- 7 *Distia Circa ad tempus, aut numerum nonnunquam refertur.*
- 8 *Modicum post, vel modicum ante importat distia Circa.*
- 9 *Circa non extenditur ultra sex menses.*
- 10 *Iudiciæ arbitria remittenda est quod circa subiectam materiam operetur distia Circa.*

- 11 *Tellus debens deponere de certo tempore, si adda dist. Vel circa, non probat.*
- 12 *Ætatis probatio non admissum per testes deponentes per dist. Circa.*
- 13 *Diminutionem importat distia. Circa.*
- 14 *Delictum maius ad extendendum dist. Circa in mitterem parum est interpretanda.*
- 15 *Accessionem, non verò principalem denotat dist. Circa rebus communis.*
- 16 *Circum idem potè significat quod Circa.*

Hæc propositio idem significat, quod *Circum* & ad locum, aut personam secunde refertur, *Cic. 2. Agr. Dum Rullus Capuam, & verbes circa Capuam occupant Idem 1. Ferr. Multa sibi opus esse multa cambus suis quos circa se haberet.*

In iure nostro pluribus modis accipi, variisque habere potest significans: aliquando enim accipitur pro *In*, ut in *Circa §. de iussu. c. 1. in leg. si cum daret, §. in §. solus maritimus. Titac. de retrat. n. 11. §. 1. gloss. 1. n. 7. Mandol. in gl. facult. 3. vilen. in vers. circa, pag. 17. Cened. post canonias quæst. sing. 19. num. 2. Rebuff. ad l. ceterorum, 160. vers. circa eum, §. de verbis signific.*

Interdum pro *Extrahere*, *Quædam accipitur, Sic in l. nec quidquam, §. circa advocat. §. de offic. Procons. & in l. circa eum, §. de probat. & in c. 1. circa, de olei. lib. 6. Mandol. in d. §. velenus, in vers. circa, pag. 17. Cened. d. sing. 18. n. 1.*

Nonnunquam accipitur pro *Inter*, *Sic in l. 1. §. de offic. Profecti vulgum verserit autem familia publica circa portus, & rursus dispersa, & in l. 1. in princ. §. de rip. mun. Cosman pragmat. sanct. tit. de huius temporis domin. offic. in verb. circa, pag. 163. col. 3. ibi, Circa Ecclesiam, id est, vsque ad modicam distantiam ab Ecclesia, Cened. dist. singul. 3. num. 2. Rebuff. d. l. 1. ceterorum, vers. interdu, & vers. circa pro extra.*

Interdum pro *Apud* vel *Quantum* famitur, ut in *l. postrem. §. de transact. & l. 1. §. de nexalib. & in Lexis, §. de iure fisci*, cum aliis citatis per Rebuff. ad l. ceterorum, vers. circa eum.

Quandoque pro *Ad* exponitur in *l. si servus, §. id que evidentiis, §. de foris*, Rebuff. in d. l. ceterorum, vers. circa pro ad.

Denique ad tempus, aut numerum nonnunquam refertur, (licet ab elegantibus scriptoribus *Circiter*, & non *Circa* dici soleat) & tunc inter Doctores maxime controuertitur ad quantum tempus, vel numerum extensionem operetur, aliqui namque tenent, quod si defectum ætatis patiens in referi pro dicat: In duodecimo, vel circa, suæ ætatis anno constitutus; quod est subiectionem respectum, si in vndecimo anno, & duobus mensibus sit constitutus, quia per istam dictionem non fiat extensio ultra sex menses, sed tantum ad modicum tempus, ut per Albertic. in *his Dictionario, verb. Circa finem anni*, Poss. in *praxi tit. de dispens. rer. n. 18. pag. 221*. dicens, quod ista dictio denotat modicum post, vel modicum ante. Et hoc ipsum tenet Paris. *confil. 1. 04. num. 13. vol. 1.* ubi dicit, hanc dictionem in modico versari. Quod & madon Alex. *confil. 30. num. 8. lib. 2. Corn. confil. 179. num. 5. vol. 3.* Cosm. in *pragmat. sanct. tit. de huius temporis domin. offic. in vers. circa*, Rodon. de *reb. Eccles. non alienat. d. 10. num. 15.* Germin. *confil. 14. num. 4. vers. nam distia*, ubi modicum tempus et multiplicat eile decem diemum Petr. Enriq. *respons. q. 2. sub num. 3.* Rebuff. in *praxi beneficiis, tit. de dispensatione ætatis in verb. sen circa, n. 3. & 4.* ubi ait, quod hæc dictio non extenditur ultra sex

menfes, Francisc. Marc. *Dulph. decis.* 290. Menoch. *de arbit.* *conf.* 57. n. 10. Orlézan. Vulpell. *de prapof.* & *adverb.* *signif.* *sub hac dict.* *pag.* 16. Card. Tufch. *pract. concl.* *tom.* 2. *lit.* D. *concl.* 249. n. 1.

10 Verum cum circa declarationem illius temporis, quod importet hæc dictio, non bene conveniant lupia citati Doctores; ideo quid circa subiectam materiam illa operari debeat remittendum arbitrio iudicis eradunt glossi. *verb.* *circa*, *in cap.* 1. *in fine*, *de offe. Ordin.* *lib.* 6. *Cofin.* *d. verb.* *circa*, *in fine*. Ruin. *confil.* 130. *num.* 5. *vol.* 4. Menoch. *de arbit.* *cap.* 36. *à num.* 4. *cum seqq.* Mandof. *in d.* 3. *volentes*, *in vers.* & *circa* *pag.* 176. Rebuff. *d. d. de dispensatione etate*, *verb.* *sen circa*, *n.* 3. Cened. *d. sing.* 8. n. 7. Alex. *conf.* 82. *in cap.* *in causa*, *verf.* *super*, *lib.* 7. vbi dicit, quod in licentia vendendi certos campos in circa, importat subitrium iudicis, pro ut illam: sic Card. Tufch. *d. lit.* D. *concl.* 149. n. 14.

11 Hæc dictio posita in actu probatorio, sive à teste, sive à confitente, operatur, quod talis probatio & confessio non dicatur certa, & limitata quia testis debens deponere de certo tempore, licet deponat de ipso tempore, si addat dictum *Vel circa*, non probat. Vide Alex. *conf.* 66. *in cap.* *in causa*, *n.* 6. *lib.* 7. & *conf.* 184. *in cap.* *Vise processu*, *n.* 1. *vers.* *quin quando terea*, & *conf.* 217. *in cap.* *Vise quodam*, *n.* 10. *vers.* *praterea*, & *conf.* 584. *num.* 1. *lib.* 7. Monticellum *Reperi.* *de iustis* *cap.* *impugnare testis rursus loci*, & *temporis*, *vers.* *actis deponens de tempore*, 3. *Natt.* *conf.* 53. *in cap.* *Vise*, *num.* 3. *vers.* *praterea*, Vulpell. *in loco*, Menoch. *conf.* 104. *n.* 6. & 1. & Stephan. Grat. *discept.* *señs.* 1. 277. n. 11. Marc. Anton. *Marin.* *resol.* *lib.* 1. *resol.* 94. *num.* 4. Aloyf. Rucc. *in collect.* *decif.* p. 5. *collect.* 1520. Cardin. Tufch. *d. lit.* D. *concl.* 149. n. 15. & 16.

12 Vnde etiam probationem non admitti per testes deponentes per hanc dictionem tradit Farinac. *fragment.* *crim.* *lib.* 2. *verb.* *atque*, *num.* 197. Et deponentes, Titum possedisse circa decem annos proximè præterito ante licentiam motam non probat præscriptio- nem, ut per Mascard. *de probationib.* *conclus.* 1215. *num.* 13.

13 Diminutionem importare censuit Rota coram Mantica. *decif.* 15. n. 3.

Ad excludendum maius dictum, dictionem istam in iudicem partem esse interpretandam, tradunt Burfat. *conf.* 141. n. 28. *vol.* 2. Polydot. *Rip.* *de not.* *ultimo tempore*, *c.* 5. n. 4. & 86. n. 13.

14 Rebus verò coniuncta non principalitatem, sed accessionem denotat Rebuff. *in l. vicia in glan.* *verb.* *proxi.* *num.* 23. C. de *sententiis*, *qua pro eo*, Vulpell. *vbi sup.* *in vers.* *super*, *pag.* 17. Cened. *d. sing.* 8. n. 8.

15 Circiter idem penè significat, quod *Circa*, sed aptius *Circa* ad locum *Circiter* verò ad tempus, aut numerum accommodatur. Plaut. *Muscl.* Redeo hac circiter meridiem. Cic. *Attic.* *lib.* 1. Nos circiter Kalendas autem Formiano erimus, aut in Pompeiano. *Cels.* *lib.* 1. *de bello Gallico*. Ita dies circiter viginti- quique iter fecerunt. *Liu.* *lib.* 28. Cum decem circi- ter; milia passuum ab hoste absentes.

4 Circa quid importet quando ponitur cum copula Et, & quid sine ea ostendatur.
5 Exceptum est dict. Circa.
6 Inclusum aliquando ponitur dict. Circa.

Hæc præpositio contrarium habet ultra & illi opposita est. *Cxlar.* *lib.* 6. *de bello Gallico*. Qui sine citra Rhenum. *Cic.* *lib.* 2. *de offe.* 4. Is locus est citra Leucadem stadia cxx. *Id.* 6. *Philip.* Ve exercitum citra flumen Rubiconem. Et ex nostris hoc ipsum tradiderunt Bald. *confil.* 411. *lib.* 1. Rebuff. *in comment.* *ad Lacerorum*, *lib.* 6. *vers.* *citra*, *ff.* *de verb.* *sign.* *pag.* 354. Tiraq. *de retrah.* *lit.* 1. 5. *gloss.* 1. *num.* 69. Vulpell. *de prapof.* *sen adverb.* *signif.* *sub dict.* *Circa* *pag.* 17. Cened. *post pract.* *quest.* *ling.* 43. *in fine*. Nam dictio hæc *Circa* importat ante, dictio verò *Ultra* importat post. Ita Bald. *conf.* 405. *in cap.* *Quidam eme- runt*, *lib.* 5. quem refert Card. Tufch. *pract.* *concl.* *tom.* 2. *lit.* D. *concl.* 153. *num.* 2. vbi n. 1. luddt, quod hæc dictio importat propinquitate comparatè aliquo termino medio existente.

Quando hæc dictio ponitur inter duo extrema, videlicet à quo, & ad quod, non includit aliquid, quod sit extra illa duo extrema, veluti si statutus, vel alia dispositio annullat, vel conuadhet certos actus celebratos à tali die citra, vsque in præsentem diem, non includit ante terminum à quo, nec post terminum ad quem. Si verò ponatur ad terminandum solum vnum extremum, quia non exprimitur nisi vnum, & tunc si exprimitur extremum de futuro, denotat exclusionem actuum de futuro, & solum includit actus de præterito; contra quando ponitur ad determinandum solum extremum præcedens, tunc excludit actus anteriores, & actus futuros includit. Ita post Gemin. *conf.* 18. *in cap.* *Christi nomine invocare*, *num.* 4. tradit Card. Tufch. *pract.* *concl.* *tom.* 2. *lit.* D. *concl.* 150. *num.* 1. *exco.* *dictus* *seqq.* vbi *num.* 4. subdit quod immo de natura dictio à tali tempore, & citra, sic limitare tempus ex parte ante, sed non ex post.

Illud verò maxime observandum est discernere non parum adelic, an ista dictio *Circa*, ponatur cum copula *Et*, an sine illa, vel si dicatur *abunde* citra; vel sine dictione *abunde*, quia quando ponitur cum copula veluti & citra, vel *abunde* citra, tunc denotat continuationem temporis, & dictum ab illo principio temporis, quod est expressum. Grat. *confil.* 12. n. 90. *vol.* 1. Bertachin *in repert.* *im.* *verb.* *citra*, Scetaph. *decif.* 102. Felin. *in cap.* *licet causam* 9. n. 8. *vers.* *acta causa*, *de probat.* Apostilla ad Abb. *in cap.* *prudencia*, 2. *de offe.* *deleg.* *num.* 3. *Natt.* *conf.* 69. *in cap.* *Antoni.* *num.* 2. Ruin. *confil.* 5. *num.* 4. Vulpell. *sub dict.* *Circa* *in vers.* *citra*, *pag.* 17. Cened. *d. sing.* 43. *num.* 3. *in prin.*

Et ideo si testis dicat, quod talis possedit à decem annis & citra, denotat continuationem possessionis per decem annos, secus verò si non ponatur copula *Et*, *cap.* *licet causam*, *vers.* *ax.* *præmissis* *igitur*, & ibi Hostienf. & Ioan. And. *de probat.* & Anchar. *ibidem* *num.* 14. Felin. *in cap.* *quod consultationem*, *de re iudici* *num.* 26. *vers.* *item scias si dicatur à decem dictis*, & *citra*. Alexand. *conf.* 45. *col.* 2. & *confil.* 118. *col.* *penult.* *vol.* 2. Bart. *in l. Celsus* *in ult.* *col.* *num.* 23. & 24. *ff.* *de vscap.* Balb. *de præscript.* *in ult.* *part.* *num.* 14. Ruin. *confil.* 67. *num.* 10. *vers.* *num.* *omni testis* *lib.* 1. Capotaq. *decif.* 81. *num.* 1. Mandof. *in gloss.* *facult.* 5. *veredemes*, *in vers.* *Abunde*, *pag.* 161. Card. Tufch. *tom.* 6. *litter.* T. *conclus.* 173. vbi dicit, quod testes deponentes à decem annis citra, non concludant de tempore Ioan. Baptista Bou. *in trall.* *de statutu.* *verb.* *præscrib.* *gl.* 24. *num.* 90.

Dictio LVIII.

Citra.

1 Circa contrarium habet Ultra.

2 Circa importat ante, dictio verò Ultra Post.

3 Extrema inter duo quod ponitur dict. Circa, non includit aliquid quod sit extra illa duo extrema.

n.9. & 10. fol. 187. Cene. 3. d. si. q. 4. i. num. 3. post. princ. Vide si proferatur hec dictio à teste sine copula. Et, veritatem in vsu factu per vnam diem tantum probant. l. 5. quod antem. & ibi Bart. ff. de ag. quod. Alex. cons. 1. c. 8. num. 7. lib. 2. Marefc. var. res. lib. 2. cap. 100. n. 1. Stephan. Gratian. disp. foran. 1. 681. n. 43. Et huc dictum in Bogen. de ciuitatibus 10. Maij 1597. etiam Orans, vbi pater fuit resolutum idem operari quod copula Et, iuncta huic dictioni si loco illius adiungatur alia temporis continuatiua, videlicet semper, perpetuo, & similes.

- 5 Regulariter hec dictio Cetera, est exceptiua, & ponitur pro Præter, seu Sine. Plan. lib. 3. Cetera fastidium nominare, id est, sine fastidio, si bene fidei, ff. de petiti-
one heredi. l. final. ff. de collat. l. 1. ff. de feruic. l. post. rem, ff. de transact. l. sine filius, ff. de rebus creditis, cum aliis citatis per Rebuff. in d. l. ceterum, vers. Cetera, & per Cened. d. sig. 4. i. n. 1. vbi etiam subdit, istam dictionem aliquando exponi, id est, Contra, interdum pro Sine, & nonnunquam pro Ante.

- 6 Interdum inclusiuè ponitur, cap. licet, de probat. Colman. pragmat. sanct. 20. de collat. verb. Cetera, §. ne tam-
en, pag. 1. 12. Vulpellat. loco, Cened. d. sig. 4. i. n. 4. vbi ex Baldan. l. sal. in. num. 7. de iur. iur. quod ista dictio Cetera, est nota veritatis.

DICTIO LX.

Clam.

- 1 Ablatio, & accusatus iungitur præpositio Clam.
- 2 Clam non verificatur in re coram multis acta.
- 3 Clam id fieri dicitur, quando publicè fieri potest, & occultè conficitur.
- 4 Clam factum dicitur, quies ita fit, ut ad eos, quorum interest, notitia peruenire non possit.
- 5 Alienatio clam facta dicitur cum eam quisquam occultat, nec aduersarij innotescat.
- 6 Contractus clam fieri dicitur, vbi instrumentum de eo confectum occultum remanet, nec publicatur.

- 1 Hæc præpositio ablatiuo & accusatiuo iungitur. Terent. in And. Nec clam te est. Quandoque inuenitur non seruans casui. Virgilius lib. 1. Æneid.

- 2 Non verificatur in re coram multis acta, ex adductis per Menoch. cons. 38. n. 34.
3 Planè clam id fieri dicitur quando id publicè fieri potest, & occultè conficitur, ut in matrimonio scribit Iurecons. in l. fin. ff. de ritu nupt. & in l. 1. c. de interdict. mar. Masc. de prob. cons. 33. n. 43. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 1. n. 107. qui illic scribit simile esse iu eo qui non recta, & publica via incedit, sed insolita clandestinè.

- 4 Et clam factum dicitur, quociens ita fit, ut ad eos, quorum interest, notitia peruenire non possit, Bart. in l. 2. c. de his qui ex publ. Felin. in cap. consilium, n. 20. de offi. deleg. Dec. cons. 399. n. 19. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 1. 1. in princ. Petr. Heneq. res. p. 1. c. 2. sub num. 3. [Clam fieri quando quid dicatur, vide Hermouli ad l. 2. gloss. 6. n. 2. d. 1. q. 4. & l. 57. gloss. 3. n. 27. d. 1. §. 5.]

- 5 Alienatio igne clam facta dicitur, cum eam quisquam occultat, ne aduersarij innotescat, l. 3. §. fin. ff. quod vi, aut clam. Alciat. in l. post. contractum, n. 50. ff. de donat. vbi Pier. & Annibal. post. Bart. n. 7. Franc. Molin. d. differ. 1. 1. n. 10.

Clam idem fieri dicitur contractus, qui vbi instrumentum de eo confectum est, occultum remanet, nec publicatur Alciat. in d. l. post. contractum, n. 50. & seq. Ruit. cons. 128. n. 5. lib. 4. & cons. 1. n. 15. & cons. 149. num. 7. lib. 5. Francisc. Molin. d. different. 1. 1. n. 11. Menoch. de arbit. cap. 19. d. 1. 19. & 20. qui post Ploc. in l. si quando, n. 327. C. unde vi, plurimum in iis iudiciis arbitrio tribuit.

DICTIO LX.

Commando.

V Erbum hoc inducit mandatum, i. ut in l. si non remunerandi, §. cum quidam, ff. mandati, notat Nicol. Mozz. de centralit. mandati, cap. de substant. mandat. n. 9.

DICTIO LXI.

Committimus.

- 1 Alterationem non importat verbum Committimus sed excitationem iurisdictionis.
- 2 Delegatam iurisdictionem non importat verbum Mandamus.
- 3 Ordinarij iurisdictione alterata non censetur clausulam Committimus, & mandamus.
- 4 Committere, & consentire, in quo differant.

V Erbum hoc non importat alterationem, sed excitationem iurisdictionis, ut per Felin. in cap. licet in ceteris, de offi. Ordin. mem. 1. vers. adde, vbi Bald. in vers. qui semper, Matthes. sing. 80. Mart. de claus. p. 1. claus. 186. aliis 227. inultima impress. num. 4. vbi n. 5. subdit, quod verbum Mandamus non importat delegatam iurisdictionem, & n. 6. post Ferrer. consil. 204. d. num. 13. ad finem, dicit, quod per hanc clausulam Committimus, & Mandamus, non censetur alterata iurisdictione Ordinarij Quando verò post hoc verbum Committimus, sequitur aliud, & delegamus, tunc iudex fit delegatus. ex adductis per Stephan. Gratian. Marcha decr. 4. 4. n. 9.

Committere, & Conferre differunt: nam ad tempus committitur aliquid alicui, in perpetuum verò confertur, gloss. verb. committere, in Clement. unica, de sup. plend. neglig. Pralar. Lap. de hospital. n. 23. Garganet. de different. individ. lit. C. n. 45.

DICTIO LXII.

Commodè.

D ictur id fieri commodè, quod salua dignitate, & sine incuinmodo promittentis fieri potest, l. neper. Preculo, ff. de verbor. signific. quod in specie ad donis promissionem à socio factam deducitur ab Alciato ibi. Ioan. And. in cap. 1. §. sine, de statu Regul. lib. 6. capit. hanc dictionem, id est, sine pecunia, quem probat Lara in l. si quis à liberis, §. sed si filius, num. 82. ff. de liberis agnoscend. ita Vulpell. de præf. & adverb. signific. sub hæc d. pag. 17.

Commodum aduerbum, pro Commodè, sicut Opportune, usurpant solet. Plaut. Mercat. Si isthac ibis, commodum obuium venies patri. Cic. Attic. lib. 13. Commodum discelleras heri, cum Trebatius ad me venit. Idem Attic. lib. 10. Commodum ad te dederam literas

litteras de pluribus rebus, cum ad me bene maiore Dionysius fuit.

Dictio LXIII.

Concedere.

- 1 Generale est verbum Concedo, vim sumentis à natura rei, cui adicitur.
- 2 Confero omnia comprehendere apertum est verbum Concedo, secundum subiectam materiam.
- 3 Donationem, & domini transpositionem importat verbum Concedo.
- 4 Concedere & Cedere, in quo differant, ostenditur.

Verbum hoc generale est, vim sumentis à natura rei, cui adicitur, Bald in l. non ambiguntur an fin. ff. de legib. Socin sen. conf. 9. 3. num. 1. lib. 4. Alexand. in l. si quis ante casum, 1. 8. ff. de acquir. poss. ff. l. si in l. quod principali, num. 4. post glossi ff. de consensu. pecun. quos refert, & sequitur Flamin. Paris. de confident. benefic. q. 14. n. 30. vbi n. 5. post alios subdit, quod est apertum comprehendere omnes casus secundum subiectam materiam. Vt plurimum autem importat donationem, & domini transpositionem, vt per Sebast. Medic. de compensat. q. 2. 2. num. 2. Brunonem à Sole in locis communib. liti. P. 3. 8. Menoch. conf. 191. n. 8. & de præsump. lib. 3. præsump. 14. n. 31. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 9. 5. 6. & Steph. Gratian. discept. forens. cap. 82. n. 15. & cap. 23. n. 2. cum seqq. Flamin. Paris. de q. 34. n. 1.

Concedere, & Cedere differunt quia concedere est temporarium, cedere verò perpetuum glossi. verb. partitionibus in l. ad eum ff. de donat. Galizmet. de different. inducitur. l. c. cum n. 42.

Dictio LXIV.

Concorditer.

In omni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia contractibus, & stricti iuris. Ita glossi in cap. cupientes, 3. ad hoc, de elect. lib. 6. glossi. verb. concorditer, in Clem. ne Roman. de elect. l. si in l. de fidei commissis. C. de transact. Alexand. conf. 24. incip. In caus. 4. n. 2. & 3. lib. 3. Pet. Enriquerst. apud. 2. n. 4. Car. Tusch. praxi conclus. tom. 2. liti. D. concl. 253. Vulpel. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 17. vbi ex Abb. subdit, non posse dici concorditer factum, etiam à collegio, quod fit aliquo discrepante, nisi esset factum absente minori parte.

Dictio LXV.

Confestim.

- 1 Confestim significat, vt quid cum primum possit, vel iudicis copia haberi valeat, fiat secundum subiectam materiam.
- 2 Confestim, cum aliquo temporis temperamento accipienda est ratio subiecta materia.
- 3 Confestim quando à lege prescribitur, intelligitur statim, & immediate ad sustinendum actum, cum interno verò quando ponitur ad aliquod factum affirmatiuè.

- 4 Confestim fieri dicitur aliquando, si fiat intra annum.
- 5 Confestim idem significat quod ipso iure.

Significat hæc dictio vt quid cum primum possit, vel iudicis copia haberi valeat, fiat secundum subiectam materiam, l. 2. confestim ff. ad senatus. conf. Trebell. vbi Bart. Atet. in 5. aliam, num. 44. Insti. de act. & in 5. quomodocumque, num. 4. Insti. ad senatus. conf. Vulpel. qui ex interpretatione, & benignitate ponit, quàm ex vi huius dictionis, secundum subiectam materiam, illam accipiat, id est, intra annum, mitigatio igitur de 5. confestim, refert Vulpel. de prapof. & adverb. signif. sub hac dict. C. de iudic. veris. confestim. 5. pag. 18. Vnde cum aliquo temperamento temporis accipiendam esse, per l. procuratorem ff. de procurat. obicitur Rebuff. 1. comens. ad l. annualem, 134. veris. idem in acti. confestim, ff. de verbis. significat. pag. 307. & hæc dictionem Confestim, aliter, n. 3. statim, continuo, in. omnino, & similes intelligi cum temperamento ratione subiectæ materiarum, tradit Gonzal. ad reg. 83. Cancell. glossi. 6. §. 1. in annot. contra nullus. num. 217.

Et vt in hac materia certa aliqua regula dari possit, obseruandum duarum, quod quando ista dictio profertur à lege, intelligitur statim, & immediate, & sine vilo medio; & hoc, quando ponitur ad sustinendum actum. Si verò ponatur ad aliquod factum affirmatiuè, tunc potest intelligi cum intervallo, Raphael. Cuman. in l. de pupillo, per eum text. & ibi l. 2. n. 1. ff. de noui operis, nunc. Bermond. in l. de publ. conuentione, in verb. statim, n. 2. pag. 217. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiepisc. Neapol. p. 2. decis. 228. n. 12. Cened. post lib. praxi. & canon. q. 5. §. 7. 4. num. 4. vbi subdit aliquando dici confestim fieri, si fiat intra annum.

Denotat idem quod ipso iure Bart. in ambent. incestus, C. de incestu nupt. Itaque in l. si vngum, verb. reuertatur, n. 94. C. de reuoc. donat. Cened. d. sig. 74. num. 5. Aloyf. Ricc. d. decis. 288. num. 13. Sayro in Clauis Regia, lib. 3. d. n. 27. Mooet. de differ. quodlib. p. 3. q. 7. d. 33.

Dictio LXVI.

Constare.

- 1 Constare dicitur id quod palam est, & palam esse dicitur.
- 2 Iudici de iure alterius tunc dicitur constare quando omni dubitatione caret, quod ille ius habet.
- 3 Constare non dicitur id quod in scriptura literaliter non conuenit.
- 4 Constare aliquid non apparere non dicitur, si non dum testes sunt examinati, dicitur intrinsecus.
- 5 Iudici constare nunquam dicitur de iure partium si sententia sit lata in contumaciam.
- 6 Constare potest aliquid sine per instrumentum, aut testium, non per sententiam, aut aliam claram probationem.

Constare dicitur quod palam est, & palam esse dicitur id, quod apud omnes est, vel maiorem partem hominum loci. Ita post Zabarell. conf. 69. in fine tradit Card. Tusch. praxi. conclus. tom. 2. liti. C. concil. 781. num. 1. vbi num. 2. post Rom. conf. 329. incip. Præsent. consilium, num. 10. subdit, quod tunc dicitur de iure alterius iudici constare, quando omni dubitatione caret, quod ille ius habet; vel

et con

Pro dictione *Præter* aliquando, ponitur gloss. in *arbitr. quærit. C. de sacro sacril. Ecclesi. Grat. dist. 11.*
 Sepe usurpatur pro *Esse*. *Cic. 5. Tul. cul. Veli*
miseri, sic contra illi beati. Idem 2. *Acad. Vt* alie
 probabiles videantur, alie contra. *Turfellin. de parti-*
cularis Latine etationum. cap. 38.

Rodetic. in *proli. de modo. & forma examinandi pro-*
cessum. cap. 7. n. 63. & 64.

Dictio LXXI.

Coram.

- 1 Proximitatem significat, ad coramque personam iu-
- feratur dict. *Coram.*
- 2 Presentiam non solum personalem, sed etiam in-
- tellectualem, & operativam importat dictio Co-
- ram.

Refertur ad certas personas, proximitatemque
 significat, ex adductis per *Vulpell. de propo. &*
adverb. signif. sub dict. commodi. vers. coram. pag. 18.
 Importat etiam non solum presentiam persona-
lem, sed etiam intellectualem, & operativam. Sic in
l. diem præferre. §. coram. ff. de receptis arbitri. l. si qui
mulo bona. §. coram. Titius. iuncta gloss. ff. de acquir. her.
cap. 1. in primis, vbi gloss. verbum præsentis. q. 7. cum
alib de quibus per Avendau. ad l. 44. Tauri. gloss. 14.
num. 3.

Dictio LXXII.

Credere.

- 1 Feltionem denotat verbum Creditur.
- 2 Presumptionem aliquando significat verbum, Cre-
- ditur.
- 3 Testis deponens per verbum Credit, non affirmat,
- nisi addat causam sufficientem.
- 4 Consensus, vel sententiam præferens per verbum
- & non affirmat.
- 5 Credere, & Deponere, in testis differunt.
- 6 Credo, verbum, in positionibus facit veram confes-
- sionem.

Feltionem denotat hoc verbum, ex adductis per
Turaq. de retract. cunctis. §. t. gloss. 6. num. 27. &
Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 17. n. 25.

Presumptionem aliquando significat, ut in *l. consi-*
ciuntur in primis. ff. de iure codicil. & in cap. quisdam,
vbi gloss. de præsumpt. notat Menoch. d. præsumpt. t. 2.
num. 27.

In teste non affirmat, quamvis dicat, Scio, quia
 credo: vel, Credo pro certo: etiam stante consue-
tudine, vt per Mascard. de probat. concl. 458. à princip.
quem refert Card. Tusch. tract. conclus. tom. 1. lit. C.
concl. 1070. limitantes, nisi addat causam suffi-
cientem: item in consensente, & in iudice senten-
tiam præferente, quia affirmant.

Vnde in teste *Credere: & Deponere* differunt vt per
Galganet. de differ. in iudic. l. 1. C. num. 106. & tunc
semper quis potest probare contrarium, absque eo
quod sibi contrarius dicatur, ex adductis per Vital.
de Carib. in tract. claus. p. 3. §. 16. et. l. 1.

In positionibus verò facit veram confessionem,
 cum in hac materia sit veritatis expressio, de quo
 tamen vide *Roe. Genues. decis. 48. n. 1. Suid. decis.*
17. num. 9. & decis. 18. n. 13. & 14. Scraphin. de prim.
iuram. prim. l. 1. a. prius. Steph. Gratian. discip. forens.
cap. 109. num. 6. cum seqq. & cap. 105. num. 5. Azmat.
Angust. Barbosa de Dictionib.

Dictio LXXIII.

Cuique.

- 1 Distributiva vim habet dict. Cuique.
- 2 Collectiva est dictio Cuique, requirens concu-
- sum omnium, & tribuit rem cuiuslibet in soli-
- dam.
- 3 Restrictionem non recipit dict. Cuiusque.
- 4 Verba, Cuiusvis ex nominatis, imperia in sub-
- stitutione reciproca.

Distinctus hic casus ex relatiuo *Cuique*, vim di-
tributivæ habet, ex notatis per Suid. cons. 362.
num. 18. Cald. Petrica de parti. eligendi. cap. 13. n. 47.
 vbi subdit, quod per hanc dictionem non videtur
 concessum ius accrescenda.

Et est collectiva, requirens concursum omnium
 & tribuens rem cuiuslibet in solidum, l. hoc articulo,
 vbi Bart. ff. de herad. institum. d. l. Balista, ff. ad Tribell.
 Turaq. de retract. l. 1. §. 31. gloss. 1. num. 12. notat
Vulpell. de propo. & adverb. sig. ff. sub dict. commodi,
vers. cuique. pag. 18. vbi subdit, quod dicitur distribu-
tiva favore institutionis.

Vnde in generivo casu *Cuiusque*, tanquam uni-
versalis non recipit restrictionem, Alex. consil. 118.
incip. In casu. n. 5. vers. & ratio magis. lib. 5. quem re-
fert. Card. Tusch. proli. concl. tom. 2. lit. D. concl. 397.
num. 1. vbi n. 2. post Alex. consil. 100. incip. Super
primo. num. 3. vers. sed prædilis non obstantibus, lib. 7.
 subdit, quod dictio *Cuiusvis* ex nominatis importat
 in substitutione reciproca, quæ solam viagratem
 continet, vt necessario continueatur compendiosa
 aonxa: & in singulos sit facta substitutio.

Dictio LXXIV.

Cuiuslibet.

- 1 Universalis est dict. Cuiuslibet, omnia comprehen-
- dens.
- 2 Distributiva est dict. Cuiuslibet & attribuit cuius-
- libet in solidum.
- 3 Relictum si fiat cuiuslibet ex consanguineis, omnes ad-
- mittuntur.
- 4 Legatum factum familia, & cuiuslibet de familia,
- cessatur factum omnibus in solidum, & ordinis
- successivo.

Enitiuus hic casus ex relatiuo *Cuiuslibet* est uni-
versalis, omnia comprehensens, gloss. verb.
quoslibet alias in l. commun. C. de quadreny præscripti. &
in Clem. 1. verb. quoniam alia de reudicata. Ioan. Franc.
de Ponte decis. 3. n. 4. Gloet. res. 1. p. 1. t. n. 185. vbi
idem dicit de verbo Cuiusque, & citat Cephal.
cons. 451. n. 55. §. 8. & 59. & Decian. cons. 44. num. 5.
vel. 4.

Distributivus est, & attribuit cuiuslibet in solidum,
 ex adductis per *Parisi. cons. 49. n. 3. & seg. vol. 1. & per*
Beraz. de claus. in stri. m. claus. 12. gloss. 2. n. 1.

Vnde si cuiuslibet ex consanguineis fiat relictum,
 omnes admittuntur, quia dictio hæc est universalis.
 & distributiva. Ita *Castr. cons. 384. incip. Notandum*
est, num. 1. in fine, & num. 2. vers. sed non sumus in casu
lib. 1. vbi quod est universalis distributiva.

- 4 Et legatum factum familie, & cuiuslibet de familia censetur factum omnibus in solidum, & ordine succellus, sequitur Card. Mant. de coniect. ultim. vol. ant. lib. 8. tit. 2. num. 1. vers. & si reliquum, quem refert Card. Tusch. prall. concl. tom. 2. lit. D, conclus. 397. num. 23.

DICTIO LXXV.

Cum.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dicti. agentes.
- 2 Tempori sepe dicti. Cum adhibetur.
- 3 Coniunctionem denotat dicti. Cum quando ea vitimur loco dicti. Si.
- 4 Coniunctionem importat dicti. Cum, si adicitur verbo futuri temporis.
- 5 Causam, vel demonstrationem inducit dicti. Cum quando adicitur verbo futuri temporis.
- 6 Copulationem, & coniunctionem inducit dicti. Cum quando ea ut prepositione vitimur, & loco copula. Et.
- 7 Dicti. Cum, magis coniungit, quem coniunctio Et.
- 8 Dicti. Cum, quando ponitur inter res, quarum una alteri accedere non potest, tunc coniungit qui principaliter, non autem accessorie.
- 9 Accessorie coniungit dicti. Cum, quando ponitur inter res, quarum una erat accessoria ad aliam.
- 10 Accessorie non coniungit, sed principaliter, quando dicti. Cum, ponitur inter personas.
- 11 Dicti. Cum, quando coniungit per modum accessorii, tunc si principalis dispositio est nulla, nullum est quoque accessorium.
- 12 Restituit si qui promittat domum cum melioramento, melioramenta veniunt accessorie.
- 13 Statutum dispensat quod mulier cum hereditate non cubat forensi, non habet locum si nubit sine hereditate.
- 14 Accessorie in coniungit dicti. Cum, ut aliquando duas personas ponit pro una, quando cum dicta dictione iungatur.
- 15 Testator si legaverit fundum cum pecunia, si legatum in fundo erit nullum, erit etiam nullum in pecunia.
- 16 Hereditatem in venditione, cui aditum est inspatronatus, operatur dicti. Cum, ut item inspatronatus simul cum hereditate in venditum transeat.
- 17 Dicti. Cum, ponitur inter familia, vel parum distantia.
- 18 Demonstratio potius quam taxatio stat dicti. Cum, prout inter diversarum rationes.
- 19 Repetitionem de sui natura inducit dicti. Cum.
- 20 Fillionem, & fraudes tollit dicti. Cum effectu.

1 DE vi, & effectibus huius dictionis, vide Alber. in suo Dictionario, verb. Cum, & Firmata, in suo Repertorio, eo verb. Ioan. And. in cap. nullus, num. 10. cum seqq. ff. de reg. iur. Luc. de Peñ. in l. omne, 1. col. 15. vers. de prepositione Cum, C. d. Decurionibus lib. 10. Mandolun gloss. facul. s. habita, in verb. Cum, Bertaz. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 12. Vulpell. de prop. & adverb. signis. sub hoc dicti. pag. 18. Tusch. de particula Cum variis, cap. 39. Card. Tusch. prall. concl. tom. 2. lit. C. concl. 383. num. 16. cum seqq. & lit. D,

canc. 257. & 258. Galganc. in tract. de condit. & demerit. p. 1. cap. 5. n. 2. & 2. & p. 2. cap. 1. q. 2. Grat. de dist. amb. dicti. 34. Cened. post lib. prall. & canonicarum quest. sing. 9.

Sepe dictio Cum tempori adhibetur, Cic. lib. 1. epist. 3. Scis profecto fuisse quoddam tempus, cum homines existimarent, &c. Idem lib. 1. epist. 14. Multi enim anni sunt, cum ille in seculo meo est Idem lib. 3. epist. 3. Vltimum diem illum videam, cum tibi gratias agam. Idem pro Plane. Nunquam obliuiscar noctis illius, cum tibi vigilanti pollicebar, &c. Sic etiam in iure, quando hac dictione ut adverbio vitimur, illa tempus significat, ad nota in l. qui promissit, ff. de cond. indeb. & in l. quicunque s. final. ff. de verb. obl. l. si ancilla, n. 1. cum seqq. ff. de leg. 1. Grat. conf. 103. n. 7. col. 2. Mandolun gloss. facul. s. habita in verb. Cum, pag. 133. col. 2. Vulpell. citato loco. Cened. d. sing. 9. n. 2.

Quando dictione Cum vitimur, loco dictionis Si, tunc denotat, & inducit conditionem, & tantum valet, quantum dictio Si, ut est text. in l. qui promissit, ff. de condit. indeb. & in l. quicunque s. non solum, & in l. huiusmodi stipulatio, ff. de verb. obligat. Dec. conf. 401. Cephal. conf. 22. n. 4. vol. 1. Paul. conf. 19. num. 1. vol. 2. Grat. conf. 1. n. 94. vol. 1. Cald. Petreus de postulate eligendi, cap. 2. num. 16. Decian. conf. 34. num. 43. lib. 3. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 9. num. 3.

Et demum importat conditionem, si adicitur verbo futuri temporis, tenent Cuman. conf. 601. incip. Petrus heres, num. 3. vers. ad secundum, Roman. conf. 438. num. 4. vbi ait, quod dictio Cum adiecta futuro, licet sit causa, tamen habet effectum conditionis, Alex. conf. 35. incip. Proculo, in princ. lib. 1. vbi dicit, quod in testamento hac dictio adiecta in certo termino semper inijcet conditionem, pro ut si pater legat filio, cum nuptiarum, refert Card. Tusch. d. l. C. concl. 583. num. 17. & d. l. Diomed. 257. num. 10. & 11. [Galgan. de condit. p. 1. c. 1. q. 2. Franc. de Barry de success. testat. & ad instat. lib. 17. tit. 2. num. 3.]

Limita, quando adicitur verbo preteriti temporis, quia tunc inducit causam, vel demonstrationem Cuman. d. conf. 61. num. 2. Roman. d. conf. 438. n. 3. vers. quoad secundum, vbi dicit, quod hac dictio adiecta verbo preteriti, vel presentis temporis, importat causam, & a. subdit, quod siac sit de preterito, siac de presenti, importat causam, quae non vitiat, licet deficiat. Si vero iungatur tempori de futuro, licet sit causa, & non conditio, tamen habet effectum conditionis, & deficiat vitiat sicut si esset conditio. Refert Card. Tusch. d. concl. 583. n. 19. & 21. & d. concl. 257. n. 11. vbi n. 2. subdit, quod in dubio potius demonstrationem, quam conditionem debet importare.

Sed quando hac dictione vitimur ut prepositione & loco copulatur Et, tunc est copulativa, & coniunctionem inducit, l. Titia textores, s. simul differi, ff. de leg. 1. l. si ita fuerit, ff. de manumiss. testam. l. si qui legaverit, ff. de verb. signis. l. si ancilla, n. 1. & 2. ff. de leg. 1. Dec. conf. 401. num. 1. Paul. conf. 19. num. 12. col. 2. Ruum. conf. 138. num. 10. Rip. lib. 1. respons. cap. 3. num. 16. Mandolun gloss. facul. s. habita, in verb. Cum, pag. 22. & seq. & in s. & in ipso, in verb. Cum, pag. 290. Cassan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. s. in versis consensu, num. 1. Arundan. de exequand. mandatorum, p. 1. cap. 19. num. 6. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. 9. num. 4. & vniformiter copulat, l. si legatus, s. cum ita, ff. de legatis 3. Sured. d. deof. 8. num. 8.

7 Immo hæc dictio magis coniungit, quam dictio. Et, quia aliud est dicere, Titus, & Marius veniunt Romam, & Titus cum Mario venit Romam, primo enim casu non est necessarium pro veritate propositionis quod simul venerint, secus vero in secundo casu, in quo etiam videtur demonstrari qualitas temporis, sicut & aliud est dicere, instituo filium cum nepote. Pro quibus vide Doctores in l. Gallus, §. 1. ff. de liber. & posthumi, l. cancell. Polit. in tract. sui sui. vbi de vulg. p. 2. num. 2. Menoch. de presumpt. lib. 4. presump. 170. num. 10. & 32. Mandosin. digl. ff. sacule. §. 6. in ipsa. vers. Cum, pag. 291. Suid. de alim. iur. t. quest. 7. num. 1. cum seqq. & acc. §. 8. num. 9. Cened. d. sing. 9. num. 8. bene Caltr. cons. 433. num. 3. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. dit. d. concl. 23. §. 8. num. 17. vbi ait, quod dictiones Cum, Pro, Simul, & similes, semper magis copulant, quam dictio, Et, quia dictio, Et, perdit virtutem copulandi in his, in quibus datur ordo successuum, alie vero semper copulant etiam in his, in quibus datur ordo charitatis, vel ordinis successuum.

8 Verum, ut melius & clarius percipi possit quæ sit vera, & realis differentia inter hæc dictionem, & coniunctionem, Et, ac proxime quando hæc dictio coniungatur, & copulet accessorie, quando vero æquè principaliter, distinguendum duxi cum Iaf. in d. l. si ancilla res. t. quod quando ista dictio, Cum, ponitur inter res, quarum una alteri decedere non potest, vt lego domum cum vinea, tunc coniungit æquè principaliter, non autem accessorie, & nulla est differentia inter dictionem hæc, & coniunctionem. Et, propter text. in d. l. Titia heredes, §. nihil, tradunt Cassan. citato loco, & Dec. in auth. ingressi, num. 23. vers. in gloss. C. de sacros. Ecles. Cened. d. sing. 9. n. 5.

9 At quando ista dictio ponitur inter res, quarum una erat accessoria ad aliam, tunc coniungit accessorie, sicut quæ ancilla, vbi Iaf. eum. t. ff. de ier. t. d. 1. 2. & 3. §. ff. de peculio legato. Dec. in d. anteb. ingressi, n. 23. vbi declarat quid debeat dedicare se cum suis bonis Ecclesie, vel se, & sua bona Bertazol. de claus. inf. tram. claus. 26. gloss. 4. num. 1. Caltr. cons. 377. ante num. 3. par. 1. Alciand. cons. 193. incip. Et, in themate, §. lib. 2. & cons. 5. incip. Vt si in themate, num. 6. lib. 7. cons. 114. num. 4. & 5. lib. 4. Vulpell. etate loco, num. 1. Ioseph. de Seille Aragon. decis. 124. num. 20. Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 57. num. 4. vbi num. 5. post Gemm. consil. 32. col. fin. vers. quod autem ad iussorem, extendit hoc, in tantum esse verum, vt si principalis dispositio se nulla, sit etiam nulla dispositio copulata cum dictione Cum, tanquam accessoria.

10 Denique quando hæc dictio ponitur inter personas non coniungit accessorie, sed coniungit principaliter. Ita Bald. cons. 409. incip. Concessus fuit lib. t. quod dupliciter, cons. 408. lib. 3. vbi dicit, quod habens saluum conductum emittit, & redeundi cum deceni equis, & bonis, potest etiam mittere uxorem, quia dictio Cum, completum uxorem, hici sit principalis, & non accessoria. Socin. consil. 40. num. 1. et. 1. vbi dicit, quod ista dictio, Cum, posita inter personas, operatur per modum copulæ, & idem quod copula Et, ac proxime tantum potest statui attribui vni beneficiario, quantum habent omnes alij. Franc. Aret. cons. 1. num. 12. vbi ait, quod dictio Cum, coniungit principaliter personas ad effectum repetitionis qualitatum, & conditionum inter diversas personas positas in eadem oratione. Strach. de adic. 4. par. 9. 4. num. 1. pag. 249. vbi ait, quod dictio Cum posita inter personas, habet eandem vim, quam dictio Et. Anch.

Augustin. Barbosa de Distinct.

cons. 363. incip. In themate propositum, 4. ait quod inter personas honoratas prolata coniungit sicut copula, & propter refert Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 23. §. 8. n. 14. In quo autem differant hæc dictio, & dictio De, vide ibi sub dist. De.

Hæc dictio quando est illius virtutis vt coniungat per modum accessorii, tunc si principalis dispositio est nulla, nullum est quoque accessorium in necessarium consequentiam. Ita Gemm. consil. 2. col. fin. vers. quæ autem ad concessorem. Rota, consil. 114. n. 4. & seq. lib. 4. Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 58. n. 1.

Amplia primo in tantum humilissimi dictionem inungere accessorie, vt in translatione quis promittit restituere donum cuius melioris anentis inchoata accessoria dicuntur, ut vt si restituat donum, & non meliores menta non incidit in parum, §. 6. qui maior, quæ non habet locum in accessorii, ut Caltr. cons. 378. incip. Quæcumque col. 1. 18. fin. vers. præsertim ipse seruauit lib. t. Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 58. n. 8. [notat Hermosill. l. 3. d. 1. §. 1. n. 176. et. 3. p. 3.] quod hæc dictio in contractibus appropinquat accessorie.

Amplia secundo etiam ita coniungere vt requiratur verificatio vtriusque copulati, ideo statim disponens quod mulier cum hæreditate non nubat fecerit, non habet locum si nubat sine hæreditate, quia requiritur concursus omnium copulatarum. Bald. consil. 337. in fin. lib. 1. Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 23. §. 8. n. 13.

Amplia tertio ita accessorie coniungere, vt alia quando duas personas ponit per vna, quando iunguntur per hæc dictionem Cum, l. fin. C. de impub. nup. & alia, vbi si quis dicat, Titus vni cum filijs suis, & Sempronius mihi hæredes sunt, Titius, & filij habebunt medietatem, Sempronius vero aliam medietatem. Sed obstat ex diamante text. in l. §. qui Titio, ff. de vsofr. & accresc. vbi si testator dicat, Titio cum hæredibus meis, & Mario tandem rem lego, Titius habebit tertiam, hæredes tertiam, & Marius tertiam. Pro concordia tamen Abb. consil. 377. incip. Attingere, in principio, lib. t. distinguit quod quando dictio Cum, coniungit nomina collectiua vel nomina dignitatum, semper stat coniunctio principaliter, secus si nomina singularia, ideo Papa mandans Archiepiscopo Florentie, vt vna cum Capitulo, & Consilijs suis daret, & ordinaret præbendas Canonicas, non ponit Episcopum & Caputulum tanquam vnum, & Consules pro secunda voce, sed tenet tres voces principales Episcopi, opus habebit vnam voicem, Caputulum aliam, & Consules tertiam, refert Card. Tusch. d. dit. d. conclus. 23. §. 8. n. 18. 19. & 20.

Amplia quarto, vt si testator legauit fundum cum peculio, si legatum in fundo erit nullum, erit etiam nullum in peculio, ita Rota dec. 6709. n. 9. p. 1. diuers. Honded. cons. 591. n. 3. vol. 1.

Amplia quinto vt adiecta in venditione hereditatis cui annexum est ius patronatus, operetur, vt eadem ius patronatus transeat simul cum hereditate in venditorem, ita resoluunt per Sanch. in præceptis Dei. l. 1. §. 1. lib. 2. §. 1. n. 1.

Ponitur hæc dictio inter singula, vel panum distincta, vt per Ioseph. de Seille Aragon. decis. 114. n. 1. & posita inter distinctas personarum sit potius distincta, quæ, quam taxatiua Monet. in tract. de episc. Canon. cas. 5. §. 1. n. 64.

Denique hæc dictio de sui naturæ repetitionem inducit, vt tradunt Galgani in tract. de cond. & demonst. p. 2. cap. 1. §. 1. §. 1. 8. n. 3. Menoch. de presumpt. lib. 4. presump. 180. num. 43. vbi num. 46. limitat non procedere in iure libertatis, & num. 46. aliter, non habens

habere locum quoniam ponitur inter duas personas affines, & sanguine coniunctas.

- 10 **DICTIO** (*cum effectu*) tollit fictionem, & fraudes; *gloss. penult. in Clem. 1. de decem. & importat quod realiter, non verbis fiat, Extraneas. Ioan. 22. suscepti, cum aliis adductis per Bertazol. de claus. instrument. claus. 4. gloss. 7. n. 1.*

DICTIO LXXVI.

De.

- 1 **DICTIO** referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agens.
- 2 **Causam** proximam & immediatam denotat dictio De nisi aliud constet de mente loquentis.
- 3 **Causam** remotam aliquando significat dictio De, secundum substantiam materiam.
- 4 **Substantiam** interdum significat dictio De.
- 5 **Legatum** si fiat debitor testatoris, debetur bona.
- 6 **De** si debetur ab statuto filia exclusio de bonis defuncti, debetur in substantia, & non in pecunia.
- 7 **Materiam**, seu causam materiale nonnunquam importat dictio De.
- 8 **Materiam** immediatam, de qua aliquid fit, quandoque significat dictio De.
- 9 **Originem**, vel domicilium sapè importat dictio De.
- 10 **Augmentum** importat dictio De.
- 11 **Taxativè** & non demonstrativè aliquando ponitur dictio De.
- 12 **Conditionem** denotat dictio De.
- 13 **Ex** importat dictio De.
- 14 **De, & Cum**, in quo differant, ostenditur.
- 15 **De** aliquando importat.
- 16 **A.**
- 17 **Super**, cum delegatus agitur.
- 18 **Propter**, ad causam declarandam.
- 19 **Pro.**
- 20 **De** indultis, id est, de iure opera.
- 21 **De** integro, id est, de iure.
- 22 **Defensio**, id est, non memoriter.

De vi, & effectibus huius dicti vide Tiraq. in *tratt. Cessante causâ limit. 20. num. 30. cum seqq. Scortin rubr. ff. si certi pet. num. 3. Vulpell de propof. & adverb. signifi. sub hac dict. pag. 10. Card. Tufch. *pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 261. Cened. post lib. pract. & canon. q. sing. 10. Turfelin de particulâ Latina orationis. 4. 1. Cetz de distib. dict. 36.**

Hæc dictio varios habet significatus, de sui verbo natura denotat causam proximam, & immediatam nisi aliud constet de mente loquentis, l. 1. §. fin. ff. de interd. rina. & *nause. lex hic iure ff. de iustitia, & iure. Anag. q. 69. n. 2. & 6. p. 1. Polyd. Rip. de nocturno tempore. ap. 62. num. 7. Card. Mann. de reuel. vbi volant. lib. 11. tit. 12. num. 17. Rip. in rubr. ff. si certum petatur. num. 2. & 3. vbi Dec. *test. 1. num. 1. & 2. & test. 1. num. 5. Butbar. de praesum. Cardinal. q. 2. p. 1. post n. 2. Perit. Conf. q. 44. col. 1. Dec. conf. 614. n. 3. Eucard. conf. 142. in fine. Tiraq. d. limit. 20. n. 3. 1. vers. nam & dictio De. Anton. de Sola in consiliis. Sabaud. p. 2. tit. de alien. bonor. minor. gl. 3. n. 47. Gomaz reg. de infirmis resignantibus. q. 1. vers. & ista opinio. Butg. de Pace conf. 19. n. 62. Menoch. de praesum. lib. 4. pre. 81. n. 3. & conf. 17. q. 7. Ber. decif. 44. n. 29. Mandol. in gloss. scilicet in §. habuit aut verb. de eorum. pag. 214. & ad reg. 14. Cancellar. q. 7. num. 7. Vulpell. iure loco. num. 1. Cened. d. sing. 10. num. 2. Bertazol. de claus. instrument.**

claus. 26. gloss. 10. num. 2. & gloss. 5. num. 2. Stephan. Gratian. Marchia decif. 141. num. 7. Card. Tufch. d. concl. 261. n. 2.

Aliquando tamen causam remotam significat secundum substantiam materiam, quando aliis constaret de mente disponentis, vt in l. §. fin. a. §. deinde, ff. de damn. infello, Dec. in rubr. ff. si certum petatur, *test. 1. num. 2. & confil. 614. num. 2. Mandol. in reg. 1. 2. Cancellar. q. 2. num. 8. Cened. d. sing. 10. num. 5. Sempet enim regulariter hæc clausula secundum substantiam materiam, ex adductis per Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 116. n. 27.**

Interdum substantiam significat, Socin. jun. *conf. 81. num. 11. vel. 3. Tiraq. d. limit. 20. num. 32. vers. hoc enim dict. Paul. in tratt. de potest. Capitula Sede vacante, in primo prealud. a. num. 1. veluti si fiat legatum de bonis testatoris debentibus bona, Corn. *conf. 167. num. 14. vers. dictio enim De. lib. 2. vbi ait, quod idem est dicere, quod aliquid fit de bonis, vel de substantia bonorum, & ideo summa legata de bonis debentur in tot bonis, Socin. confil. 7. num. 10. cum seq. lib. 3. Raim. *confil. 65. num. 3. lib. 2. Paris. conf. 18. num. 37. lib. 2. Craz. confil. 187. num. 5. Hinc etiam si dos debetur à statuto filie exclusio de bonis defuncti, quod debeatur in substantia, & non in pecunia, tradit Menoch. de arbit. *cas. 16. q. 2. 3. cum duobus seqq. quem refert Card. Tufch. d. lit. D. concl. 161. num. 5.****

Nonnunquam importat materiam, seu causam materiale, Bald. in l. penult. *prope finem, C. de cond. inferi. Luc. de Pehz in leg. amon. num. 7. C. de decurionibus. lib. 10. Rip. in rubr. ff. si certum petatur. num. 2. & seq. Paul. d. prealud. 1. num. 1. Cened. d. sing. 10. n. 1. Card. Tufch. d. concl. 261. num. 6. Camill. Medic. *confil. 15. q. 3. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 370. num. 4. [Rot. apud Paul. de Rubens decif. 26. n. 27. tom. 3. discept. aliis p. 7. recet.]**

Quandoque significat immediatam materiam, de qua aliquid fit, vel surgit; idè si adiungatur filio, puta si dicatur de progrene filij, non includitur pater, nec ascendentes, vel transiendibus, quia non surgunt ex filio, sed solum de descendendibus filij intelligitur, ita Bald. *conf. 336. incip. Queritur verum. lib. 3. quem refert Card. Tufch. d. lit. D. concl. 261. n. 2.*

Persæpe originem, vel domicilium importat, vt in l. 1. ff. ad municip. tradit Sued. decif. 129. n. 15.

Item importat augmentum, vt in l. 1. ff. de positi, vbi ponere apud aliquem, non tollit omnimodam custodiam à ponente; sed si deponit, secus est, quia seorsum à se ponit, vt ibi gloss. in verb. *augeri*, Bald. *conf. 210. incip. Proponitur. num. 5. lib. 1. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 261. n. 2.*

Item taxativè aliquando ponitur, non demonstrativè, puta si dicatur: Relinquo tali decem mensuras frumenti de fundo, seu agro meo suo in tali loco: quia ex quo dictio *De* ponitur taxativè, si in eo agro non colligantur tormentura, non poterit legatarius petere supplementum ex grano quod in aliis agris colligetur, l. Lucius, ff. de alim. legat. l. quidam resipiscant in princip. ff. de legat. 1. Paul. de Casto *conf. 338. num. 3. vol. 1. Dec. conf. 500. num. 25. Ioan. de Amic. conf. 46. Benintend. decif. 64. Durand. de arie testando, tit. de leg. caus. 49. Pet. Pechius de testam. coniugum, lib. 5. cap. 13. pag. 190. Causalean. in tratt. de usufr. mulierum. rel. 62. q. 9. n. 167.*

Item denotat conditionem, vt per Achil. de Grass. decif. 6. de re scriptis. n. 2.

Eiusdem significationis est dictio hæc, ac dictio *Ex*, secundum Tiraq. d. limit. 20. num. 31. & quando hæc

hæc nostra pro illa puniunt. sæpe ad personam accommodatur, ut pro Cornel. Audiunt hoc de patente meo. Idem *Attic. lib. 1.* Metella Consul de Pompeio quaesit quid de religione tentaret.

14 Differunt autem hæc dictio *De & Cum*, quia hæc nostra denotat substantiam, & dictio *Cum* denotat processum; & ideo si statutum dicat, quod Pater faciat de consilio, tenetur sequi consilium: si verò dicat cum consilio, non ita præcisè arctamur ad consilium sequendum. Ita *Coim. conf. 1. 3. incip. Pro de iustis aul. 2. vers. propositus. num. 6. lib. 1.* Buti. *conf. 90. a. num. 4. 2. vol. 3.* Cened. *de iust. 10. v. 7.* Card. Tusch. *de iust. 2. lib. 2. d. 2. c. 1. v. 1. num. 12.* citat in contrarium Feder. de Senis *conf. 1. num. 5. vers. & si oppones.*

15 Multiplices significatus habet hæc dictio, aliquando enim ponitur pro *Ad*, ut in *l. si i. i. qui vero, §. si fin. de furtis*, in illis verbis, si stipulatus de re fin, id est si te, *l. 1. c. de fundis præd. lib. 1. v. 1.* de fisco, id est si fisco, §. si ver. c. de iust. in iudic. C. de Orat. Audiunt de socero meo, id est, si socero meo.

16 Super importatur, cum de legatis agitur, ad significandam materiam, aut causam legationis, C. *lib. 1. Officiis*, Regulus de capitulis communiandis Romam milibus. Idem in *Restitutio*: Legatus ad Senatorem Rhodorum prætoris veniet, *l. 3. in princip. §. si a non emp. Inst. de iust. 19. n. 1. lib. 1. in correct.*

17 Propter importat ad causam declarandam. Plaut. De nihilotralci Tenent in *Emmich*. Quid nos amas de fidicina illuc, id est, propter fidicinam hanc *l. cum quædam cunctis alio in princip. lib. 2. de familiaribus*, quæ verba ibidem gl. & Doctores exponunt, propter eam familiarem.

18 Pro etiam importat, autem, ut nulli indicum, §. pro-
cessum ibi, *De multa mulier de qualibet re claudatur* id est, pro qualibet re, ut declaratur ibi gloss. post *omni-
dationem*, in præsentia, §. de aqua pluvia arced. *l. præcra-
tor. §. si quis, vers. ex quo §. rem rationem haberi.*
De donec, §. si de donec, §. in quo differant, vide sub
dicto. in.

19 De industria, est dictio operæ, C. *lib. 1. Officiis*.
Si de industria facias. Idem *lib. 4. de Finib.* Nec tamen
ab illis ita dicuntur de industria.

20 De integro idem quod denotat. C. *Attic. lib. 1. 3.*
Gratulari de integro. Idem *lib. 1. epistol. 29.* De
integro incidere in morbum. Idem *Attic. lib. 1. 3.*
De integro scribere.

21 Descriptio est, non memoriet. C. *lib. 10. epist.*
1. Vt à me de scripto dicta sententia est. Idem 10.
Philippie. Ita enim dixisti, & quidem de scripto.

Dictio LXXVII.

Debet.

1 Necessitatem, & rationem plerumque inducit verbum Debet.

2 Iussum, & parandi necessitatem significat verbum Debet.

3 Necessitatem importat verbum Debet, etiam prolatum à testatore, & quando refertur ad inducendum, v. n. 4.

5 Necessitatem non importat verbum Debet, quando dirigatur ad personam, cuius, vel ubi subiecta materia respicitur, v. n. 6.

7 Pro Potest, quando opponitur verbum Debet.

8 Naturam verborum precariorum, quandoque assumitur verbum Debet.

9 Decentiam, & urbanitatem, non verò necessitatem Augul. Barboja de Dictionibus.

importat verbum Debet, quando in lege ponitur.
10 Lex aliquid præcipit pro verbum Debet, & si Non debet, inducit regulariter præceptum, per quod contra faciendum, sive peccatum morale.

11 Verbum Debet, non importat præceptum quando adiungitur partialis importatur consilium.

12 Alium de iure impossibile reddidit verbum Debet, quando illi adicitur dicitio negotia.

Verbum hoc plerumque inducit necessitatem, & præceptum, ut in *c. propositus, §. si ver. quo, & in cap. oblati, de appellat. in l. prater in princip. ff. de ed. d. l. 1. §. qui magistratum ff. quod quisque iura, gl. v. b. non debet in cap. propositus, de appellat. omib. gloss. etiam verb. debent, in Clemen. attendente de statu monach. tradente ibi Cardan. *probat. 8. & l. in. 7. l. 1. c. de reu. al. iust. 1. §. 1. gl. 1. 1. n. 1. Burg. in l. 3. Temp. 2. concl. 4. n. 115. 3. Sylvest. in sum. verb. præceptum, 2. Avendun. *reip. inf. 1. 4. n. 2.* Calit. *de lege parat. lib. 1. cap. 3. docum. 4.* Matencl. *3. gloss. 4. n. 6. 1. 4. lib. 3. notat Recopil. Sanchi de matrim. lib. 4. disp. 3. n. 2. 5. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. c. 4. n. 36. Hippolyt. *conf. 60. n. 4.* Valq. *1. 1. §. 56. art. 4. disp. 158 cap. 3. n. 2. 1.* Azot. *instit. moral. p. 7. lib. 3. cap. 6. §. 3.* Petz. *2. 1. 1. in l. 1. 5. Ordinum, pag. 2. 5.* Menoch. *de presumpt. lib. 3. præf. 47. num. 9.* Seraphin. *de primat. iuram. prim. 3. 1. num. 70.* Rota *decis. 79. num. 1. & decis. 176. num. 2.* apud Farinac. *p. 1. recent. Iosephi de Scile Aragon. decis. 10. num. 15.* Cald. *Petrua de nominat. an. h. 1. 1. n. 2. 1.* Fr. Emmann. *quæst. regul. tom. 1. q. 47. art. 4.* Thom. de Thomasset. *in fœderib. legum, reg. 30. 4.* [nonnulli] Ioseph. *Vela differ. 2. n. 29.]* Rot. Bonon. *in decis. dec. 1. 8. num. 2.* ubi quondam regulariter nullum, & parandi necessitatem significat. Ecolbat. *de ratione, cap. 6. n. 2. 1.* vbi n. 43. quod non semper importat necessitatem prædictam, Card. Tusch. *præf. conclus. tom. 1. d. 1. d. 1. conclus. 3. 2. num. 2. & conclus. 26. 1. num. 3.* vbi n. 2. post Alexand. *conf. 223. incip. Ubi, in fin. lib. 1.* extendit, etiam si iungatur cum verbo voluimus, puta *Possit, & Debeat*, quia etiam tunc verbum *Dybet*, importat necessitatem.***

Amplius primò, quod verbum hoc necessitatem importat etiam prolatum à testatore, vt per Hippol. in *repet. l. unica, C. de rapin. virginum, n. 179.*

Amplius secundò, pariter necessitatem importare, quando refertur ad iudicem, vt per Bobadil. in *sum. Polineca, lib. 1. c. 1. n. 40.*

Limita primò, nisi hoc verbum dinigatur ad personam cuius fauore profertur. Apostillad Alex. *conf. 123. a. fin. lib. 2. in verb. debet.* Card. Tusch. *ad d. d. conclus. 26. 2. n. 3.* Felin. *e. nam concupiscentiam, n. 8. d. 1. n. 2. de cons. Sanchi. d. lib. 6. cap. 4. n. 36. vers. secundum.* Ratio est, quia cum possit in fauore suo cedere, non potest debitum præcepti, & necessitatem importare, vt colligitur ex *l. cum pater, 79. §. quando ff. de legat. 2. vbi gloss. verb. iuri.*

Limita secundò, ubi subiecta materia repugnat, quia tunc necessitatem non importat, sed debitum solius honestatis, quamvis addatur dictio *Omnino*, vt ex Abb. & Felin. tradit Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 1. 46. n. 19.* Sanchi. *de matrim. lib. 4. disp. 3. num. 1. 7. et sum. autem.* Quod accidit quando si importat præceptum resiliatur absurdum intellectus, vel alius iuris correctio, *l. prater in princip. ff. de edendo, ita Bart. in l. rediver. 2. num. 3. C. de pignori. Imolus Clemen. attendente, n. 7. de statu monach. Sanchi. d. lib. 6. cap. 4. n. 36. vers. primus.* Nam aliquando exponitur pro *Potest*, gloss. *verb. debet in Labecara. §. fin. ff. de offic. Proconsul. Hippolyt. repet. l. unica, C. de rapin. virginum, n. 278.*

- 8 Quandoque enim assumit naturam verborum peccatorum, et adducit per Ferrer. in consens. Ca. tholico. gloss. 7. m. 1.
- 9 Limita tertio quando in lege ponitur, nam tunc non importat necessitatem, sed decentiam, & veritatem, ut in l. non solum. §. 1. ff. de novi operis nunciat. gloss. verb. debent in l. 3. C. de pignori. Burg. de Pace cap. 46. num. 3. Card. Tusch. d. l. i. D. consens. 32. m. 3. vbi num. 1. post Calder. consil. 220. circa princip. vers. quanto probant, alijs consens. de vita, & honest. Clericus. subdit, quod les. aliquid preceptis per verbum Debet, vel Non debet, inducat regulariter preceptam, per quod contra faciens incurrit peccatum mortale.
- 10 Limita quarto quando adiungitur particula importans consilium, ut si dicat: Humiliter debet, ita gloss. verb. humiliter, in cap. 1. dist. 6. Sanch. d. l. i. 6. cap. 4. n. 36. vers. volumus, vbi post Gabr. Angel. & Sylvest. subdit, quod cum hæc acceptiones improptie sint, & ea peculiari ratione concurrenti distrahant verbum Debet à propria significatione, quæ & vt debiti preceptum importet, non sunt ad consequentiam trahenda.
- 11 Quando negativa dictio adiciatur huic verbo tendit actum de iure impossibilem, ut per Steph. Grat. Marchia dist. 3. m. 7.

DICTIO LXXVIII.

De cetero.

- 1 Importat omne futurum tempus, & ideo is, qui in causa pendente iurat de cetero nihil impetret, se excludit omni tempore. Ita post Roman. consil. 379. incip. Circa primum, num. 3. vers. secundo propter verbum, tradit Card. Tusch. pract. consil. tom. 2. l. i. D. consil. 259. n. 1. [Alexand. Tientacinq. consil. 23. m. 3. tom. 2.]

DICTIO LXXIX.

Decernimus.

- 1 Aliquid de nouo inducit verbum Decernimus.
- 2 Ius nouum inducit, & antiquum declarat verbum Decernimus.
- 3 Anni deliberationem ab omni alio separatam significat verbum Decernimus.
- 1 Verbum hoc siapte natura aliquid de nouo inducit, iuxta gloss. in cap. 2. de fient. excomm. lib. 6. Clem. 1. de causa possess. & propriis. Clem. 2. vbi gloss. verb. decernimus, de rebus Eccles. non alienand.
- 2 Flamin. de resignat. lib. 1. §. 4. n. 1. m. 3. Et quod inducit nouum ius & declarat antiquum, post Abb. & Dec. in fine an. & decernimus de indic. & gloss. verb. decernimus, in Clem. per litteras, de proband. tradit idem Flamin. Pacido confident. benefice. q. 38. n. 44.
- 3 Significat anni deliberationem ab omni alio separatam, iuxta tradita per Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 99. r. 21.
- Au autem importat necessitatem, specialis est difficultas, illam imposuit tenent Archid. in cap. 1. n. 2. dist. 7. 6. vbi Dominicus & Tinctus. in fine. Butt. in cap. non concupiscientiam, de consens. vbi Felin. n. 8. l. i. m. 2. Imol. num. 9. Dec. in 2. d. l. i. m. 2. §. an nona odi. At verus est, esse verbum commune, ac proinde nec precepto, nec precepto æquipollens, vt docent

Abb. de dist. cap. nam concupiscientiam, num. 4. Acipill. verb. preceptum, n. 7. Caste. lib. 1. de lege penali, cap. 3. d. om. 4. Grotius. a. non lib. 1. c. 7. num. 25. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. in precepta Decalogi, lib. 6. cap. 4. n. 41.

DICTIO LXXX.

Declaramus.

- 1 Noui nihil inducit verbum Declaramus.
- 2 Ius nouum non sequitur ex declaratioe.
- 3 Declarans nihil ponit, neque facit de nouo.
- 4 Demonstrare aliquando diffinit inter dum, imperat verbum Declare.

Verbum hoc nihil noui inducit, vt notant Betazol. de clausula instrumenti. claus. 30. gloss. 4. num. 1. Marta de iurisdict. p. 4. tit. 2. casu 152. num. 4. nam declarare est aperire, seu manifestare sensum dubium legis, vel dispositionis obsecut. Caste. consil. 341. incip. Veno unum, in princip. vers. non obstantibus predictis, lib. 1. vbi quod ex declaratione non sequitur ius nouum, quia qui declarat, nihil dat, Oldrad. consil. 224. n. 10. vers. prout non habet, & consil. 318. an fin. vers. ad articulo, Caste. Tusch. pract. consil. tom. 2. l. i. D. consil. 26. num. 1. & 6. vbi num. 2. 6. post Bald. in l. 1. m. 2. C. de manu missi. testam. subdit, quod in tunc qui declarat, nihil dat de nouo, vt neque ex declaratione inducatur confirmatio actus declarati.

Denum quod declarans nihil ponit, nec facit de nouo, probant leg. heredes palam, §. si quis poss. ff. de testam. l. adeo, §. videtur ff. de acquir. rerum domini. gloss. verb. de nouo, in cap. per tuos, de domini. Brunor. à Sole in locis communib. verb. declaratio 1. Roland. consil. 15. num. 17. vel 3. Gabr. lib. 5. commun. tit. de regulis iuris. consil. 3. num. 1. & 8. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 12. Franc. Gallet. in margarita casuum conficientia verb. declaratio, Rot. decis. 454. n. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

Aliquando hoc verbum pro demonstrare accipi interdum verò diffinit, & declarare, esse synonyma aduertit Betazol. d. gloss. 4. n. 1.

DICTIO LXXXI.

Defendere.

- 1 Verbum Defendere, denotat alterius causam tueri.
- 2 Defendere, est id facere quod deminuit in litem faceret.
- 3 Defendere qui tenetur, debet in defensione persouare vsque ad finem.
- 4 Defensionem iuriuri, quàm falsi impetrat verbum Defendere.

Verbum hoc est noce significationis, ab ipsa ferme natura ostensum: nam qui in discrimen aliquod penitus vocabantur, defendendi suum rationem excogitantur, & est verbum ciuile, denotatque alterius causam tueri, huc huc per mandatum, siue sit remandatum, Vlpianus autem in l. sed & ea, §. defend. ff. de procurat. dicit, quod defendere est id facere, quod dominus in litem faceret, hoc est, nihil omittere, quod ad tuicionem, iuris pertinet potest. Betazol. de clausul. instrumenti. claus. 26. gloss. 9. num. 1. vbi etiam dicit, quod qui tenetur

generis defendere, non sufficit, quod se ingerat, sed quod non sit defensor defensionis, & in ea perseveret usque ad finem. per text. in *lisa aut* *Prætor* §. *pe-*
nalis, & *quibus causis mortis* & in *l. 1. in fine*, §. *ex*
quibus causis in possessione, & tenet etiam iudica-

nam solvere, alias non recte dicitur defendere. *Arrest*
defendi, & ibi *Casti* §. *de indicis*.
Verbum etiam illud *Defendere* generale est, &
tam defensionem iuris, quam facti importat, leg. *de*
usufructu §. *facultas*, & ibi *gloss* & *Bart.* C. *de iure* §. *lib.*
10. *Bertazol.* d. *gloss* §. *num. 2.* vbi *num. 4.* dicit, quod
verbum hoc proprie, & secundum eius propriam
significationem accipitur pro defensione, quæ fit
ab impugnacione tam de iure, quam de facto, & n. 6.
tenet, *Tauri*, verbum idem esse cum verbo *Defen-*
dere.

Dictio LXXXII.

Deinde.

- 1 *Ordinis gradum significat* est dictio Deinde.
- 2 *Continuatio procedendi* est dictio Deinde.
- 3 *Dictio Deinde idem significat* quod dictio Postea, *Demum*, & *similes*.
- 4 *Successivè importat* dictio Deinde.
- 5 *Ordinem, & continuationem ad precedentem deno-*
tant dictio Succellunt.
- 6 *Dictio Deinde, & similes, intelliguntur* inconti-

2 *Verba Deficiente linea hereditaria comprehendunt*
tam casus mortis filiarum quam testamentum, quoniam
non excluduntur.

Verbum hoc non solum importat mori, sed
etiam deesse, sive non esse. *Arrest* in *l. C. de indi-*
ca videtur tollere. & in *l. petitum* C. *de aduoc. de-*
uers. *Inde*. Ex quibus ita tenet *Bertr.* conf. 566. n. 1. 6. &
conf. 102. num. 18. lib. 2. *Alciat.* conf. 12. num. 1. & *seq.*
lib. 9. *Dec.* conf. 227. *Socin.* jun. conf. 181. num. 23. &
25. lib. 2. *Simon* de *Petrus* de *interpret.* *idem* *volunt.*
lib. 4. *solus* 11. num. 48. & *seq.* pag. 1291. *Surd.*
d. c. 37. num. 16. Quibus citatis ita fuit resolu-
tum in *Matrazen*, *hereditatis* 24. *Maj* 1613. coram *Il-*
lustrissimo Patriarcha Manzareda, impellente per *Fa-*
rnac. d. c. 453. num. 6. *pari. 2.* recent. vbi etiam ha-
bentur, quod verba *Deficiente linea hereditaria*, com-
prehendunt tam casum mortis filiarum premor-
nentium, quam non existentium, aut quia premor-
tuitur, aut quia nunquam natus est. *in l. item*, §. *vbi*
autem, cum gl. & in §. *fin* *ante* ad *descentes*, C. *de ca-*
ndis *solendo*, §. *An verificetur* in his, quæ nunquam
fuerunt, vide *Fusar.* conf. 195. n. 30. & 50. Et quod ex
sua propria natura verba *deficiente linea* importent per mor-
tem importet, *Rot.* apud *Paul.* de *Rubris* d. c. 542.
n. 6. num. 2. *dures*.

Dictio LXXXIX.

Deinceps.

- 1 *Temporis futuri indicium est* dictio Deinceps.
- 2 *In infinitum accipitur* dictio Deinceps.
- 3 *Importat idem* quod dictio Deinde *sive* Postea.
- 4 *Pro De cetero aliquando accipitur* dictio Deinceps.
- 5 *Interdum pro Gradatim, accipitur* dictio Deinceps.

Hæc dictio est indicativa futuri temporis, iuxta
gloss. *verb. deinceps* in *Clem.* 1. *de regul.* & gloss.
ad. verb. deinceps in cap. *nemo de electis* lib. 6. *Alibi* in
l. Scia, in *fin.* §. *de usur.* *Oldrad.* conf. 310. *Mench.*
conf. 47. num. 11. *Honded.* conf. 76. n. 3. & *seq.* lib. 2.
Petr. *Hentq.* conf. 75. num. 1. Et hanc resolutionem *La-*
macc. *Canonici* 25. *Novembri* 1621. coram *Card.*
Canalero, & 27. *Martij* 1624. coram *Illustissimo Pa-*
triarcha Manzareda.

Accipitur in infinitum, §. *licet*. *In fin.* *de adp.* §.
fin. *In fine* *de heredi* *quid*, & *gloss.* *Odau.* *Vulpe.*
de prepos. & *adverb.* §. *signif.* sub dictio. *De*, *vers.* *deinceps*,
pag. 22.

Est eadem cum dictio Deinde, sive Postea, vt notat
Rebuff. in *comment.* ad *l. appellacione parentis*, *vers.*
deinceps, §. *de verb.* *signif.* pag. 167. *Honded.* *conf.*
76. n. 3. *vol. 2.*

Aliquando accipitur pro De cetero, in *l. cum bis-*
sex *§. de verb.* *signif.* & in *l. nemo deinceps*, C. *de*
Episcop. *audient.* *Clem.* 1. *de* *§. parre* *de summa* *Trinit.*
Rebuff. in *l. appellacione parentis*, §. *de verb.* *signif.*
Barbas. *conf.* 40. n. 45. lib. 4. *Valenzuel.* *conf.* 15. *num. 23.*
tom. 2.

Nonnunquam sumitur pro Gradatim, id est, per
ordinem, quasi vnus post alium, sic in *l. pronunciatum*,
§. 1. *vers.* *ante* *enim* §. *de verb.* *signif.* cum aliis citatis
& *Rebuff.* in *comment.* ad *l. appellacione parentis*, *vers.*
Deinceps.

Dictio LXXXIII.

Deficere.

- 1 *Deficere non solum importat mori, sed deesse*

DICTIO LXXXV.

Demum.

- R**estricción, taxativa, & inclusiva est hæc dictio, *ut in l. ex duobus, § 4. in princip. ff. de vulgar. & pupill. substit. & in l. a. demum, C. de procurat. notant Bertrachin. in repert. Inris. verb. demum. Bald. conf. 208. incip. Questus est verum, n. 2. lib. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 65. n. 6. Card. Tusch. prall. concl. com. 2. lit. D. com. 1. 264. n. 1.*

DICTIO LXXXVI.

Deponatur.

- V**erbum hoc importat sententiam ferendam, secundum Tiracq. in l. si inquam, verb. reuocatur, n. 13. C. de reuoc. ind. deuar. quod latè explicabis cum Ludonico Carbo de legibus, lib. 8. diffus. 6. vers. sententia regula, Ioan. de Salas in simili trall. q. 96. trall. 14. diffus. 15. §. 1. sub num. 41. Monet. de distribut. quod p. 3. q. 7. n. 19. Farin. frag. crim. p. 2. verb. Lex num. 133.

DICTIO LXXXVII.

Dictus.

- Repetitiua**, & relatiua precedentium est dict. Dictus.
- Relatiuum non solum substantia sed etiam omnium qualitarum facit dict. Dictus.**
- Relatiuum substantia rei, non autem qualitatis, vel valoris imperat dict. Dictus.**
- Dictio Dictus, importat perinde ac si expressisset esse, de quibus agitur cum omnibus illorum qualitatibus.**
- Personas, que legipossunt in instrumento, respiciat dict. Dicti.**
- Potum factum cum aliquo, adhibita dictione Dictus, ad heredes non transit.**
- Omnia etiam futura, de quibus facta sunt mentio, reperit dict. Dicta.**
- Restrixiua est aliquando dict. Dictus.**

- E**t repetitiua, & relatiua precedentium, & ad illa referuntur, que superius dicta fuerunt, cum omnibus suis qualitatibus. Ita Paris. conf. 31. num. 16. & conf. 86. numer. 36. vol. 1. & conf. 1. num. 12. & conf. 21. num. 37. vol. 3. Bellarm. conf. 32. in princip. Alex. conf. 140. sub num. 3. vol. 6. Ruin. conf. 103. n. 1. vol. 2. & conf. 48. num. 5. in fine, cum segg. lib. 5. Crau. conf. 98. n. 8. Honded. conf. 60. num. 55. & 56. & conf. 2. n. 24. vol. 1. & conf. 69. num. 4. vol. 2. Menoch. conf. 4. num. 17. & conf. 8. num. 43. & conf. 95. num. 128. & conf. 117. num. 5. & conf. 141. num. 4. & conf. 173. num. 21. & conf. 303. num. 23. & conf. 326. num. 45. & conf. 390. num. 15. & conf. 516. num. 2. & conf. 633. n. 25. & de presumptis lib. 4. prall. sumpt. 178. n. 20. Tiracq. de reuoc. int. 1. §. 3. gloss. 7. num. 24. Sured. conf. 163. numer. 14. & conf. 331. numer. 40. & conf. 323. num. 20. & conf. 417. num. 4. Beunot. ad Sole in locum communis. verb. dictio 17. Malcaid. de probat. com. 1. 265. n. 34. Ioan. Garc. de nobil. indus. n. 40. Galgancet. de cond. p. 2. c. 1. q. 12. n. 2. & q. 18. n. 15. Joseph de Sesse dragan. decis. 185. n. 109. Scaphin. decis. 584. num. 8.

Greg. decis. 495. n. 7. Card. Tusch. prall. concl. 100. n. 1. Sic. Cancell. 266. n. 1. [Nota decis. 96. n. 1. p. 5. recent. Fufic. conf. 115. n. 10. Anell. Amat. conf. 74. n. 12.]

Amplia primo, vt faciat relationem non solum substantie, sed etiam omnium qualitarum, vt per Roland. Valle conf. 34. num. 31. & 32. num. 4. Gabr. conf. 66. num. 7. 8. 11. & 22. lib. 2. & fuit dictum in Romana Casale. 18. Maij 1609. coram Card. Sacrate, impetris per Farinac. decis. 187. num. 7. part. 1. recent. Importat tamen relationem substantie rei, non autem qualitates, vel valoris, tradit Bald. conf. 190. incip. casus in fine lib. 1. vbi quod interrogatus, an habeat bona specificata penes se tanti valoris, si dicat habere dicta bona, non censetur fateri maiorem, quia dictio *Dicta*, refert substantiam. Idem dicit Bald. in l. si cuncta, d. 5. a filio. ff. de leg. 1. vbi quis inquisit, quod cognouit Bertam uxorem Tini, si dicat cognouisse dictam Bertam, non censetur fateri qualitate, quod sit uxor Tini, quia dictio *Dictam* refert substantiam tantum. Idem pariter tradit Angel. Aret. conf. 101. incip. in casu, num. 19. propterea refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 266. num. 4. & 5.

Amplia secundo, quod est relatiua, & importat perinde ac si expressisset eos, de quibus agitur, cum omnibus illorum qualitatibus, vt per Rotam Bononens. diuers. decis. 34. n. 43. & decis. 113. n. 11.

Amplia tertio, vt referatur tantum ad personas, quæ legi possunt in instrumento, vt per Sured. de aliment. 20. §. prall. 31. num. 4. Et ita nonnulli ad eos, qui corporeis oculis legi possunt, licet ratione possint comprehendi, ex adductis per eundem Sured. d. trall. de aliment. tit. 9. prall. 15. num. 32. [Rot. decis. 15. num. 8. apud Paul. de Rubis tom. 3. diuers. vbi quod hæc dictio est restrictiua, & relatiua personarum, de quibus in precedentiibus dispositioe, alias p. 7. recent.] Vnde pactum factum cum aliquo, ista dictione adhibita, ad heredes non transit, quia est personalissimum. Ita Menoch. conf. 15. n. 50. Cald. Petreia de extinc. emphyt. cap. 13. num. 34. Et fuit dictum in Bonon. de Manjoliis 20. Februarij 1615. coram Card. Canalerio, & in Romana domo 23. Februarij 1615. & 24. Nouembrij 1513. coram Reuerendiss. Dom. meo Pirouasto.

Amplia quarto, vt repetat omnia etiam futura, de quibus habita fuit mentio, quia relatiua est precedentium omnium, Cephal. conf. 44. num. 13. & seg. Card. Tusch. d. lit. D. concl. num. 10.

Aliquando restringit hæc dictio, vt per Meocho. conf. 732. num. 17. Crauet. conf. 98. n. 8. vbi quod licet appellatione hæredum veniant heredes hæredum tamen filii, quando de hæredibus facta est mentio, & repetitio *Dicti* hæredes, Dec. conf. 465. incip. *Perferentarij*, n. 8. & 9. vbi quod appellatione filiorum hæredum, qui reprobantur per relationem verbi *Dicti filius*, non veniunt oportores, quia repetit qualitates omnes. Refert Card. Tusch. d. com. 66. n. 14. [Anell. Amat. conf. 74. n. 13.]

DICTIO LXXXVIII.

Dimittere.

Imporat dimissionem respectu accessus, vt ille indicatur rem dimittere, qui tenet in dominio suo, non tamen ad illam accedendo corporaliter, vt per Gemin. conf. 106. incip. *Super dicto dubio, in prin.* Card. Tusch. prall. concl. 100. n. 1. lit. D. concl. 267. n. 1. & adde limitantes, quando adiutur certa qualitas,

ve si dicatur realiter dimittere quia importat totalem, & omnimodam abdicationem.

Dictio LXXXIX.

Disponere.

Dispositionem inter viuos & in vltimis voluntatibus, de sua natura conuenire potest, vt per Surd. decif. 171. & decif. 279. num. 6. quem refert, & fequitur Franc. Molin. de ritu n. p. par. lib. 3. quæst. 18. n. vlt. Proprie tamen vltimæ voluntati adaptatur, vt colligitur ex text. in 6. vlt. circa med. Inftit. quibus ex caufis mar. vltimæ non licet, autem, de vlt. 5. adiffonæ. c. 1. 4. Notant Viu. tom. 2. commun. spin. lib. 9. tit. 3. 4. num. 171. Mac. de clauf. p. 3. clauf. 34. num. 1. Rota decif. 879. num. 1. apud Farnac. in prima collect. nouiffimorum. [Fufar. conf. 12. n. 1. vbi quod conuenit vltimæ voluntati, & conf. 112. n. 5. vbi quod conuenit etiam alienationi inter viuos, latè de hoc verbo, Rot. apud Paul. de Rubis decif. 190. n. 8. tom. 3. dicitur.]

Dictio XC.

Diu.

- 1 Tempus longum importat diff. Diu.
- 2 Tempus decennale interdiu importat diff. Diu.
- 3 Annos quatuor quodque designat diff. Diu.
- 4 Biennium nunquam denotat diff. Diu.
- 5 Pro anno aliquando ponitur diff. Diu.
- 6 Tempus quadraginta dierum non femel importat diff. Diu.
- 7 Arbitri boni viri accipitur diff. Diu.
- 8 Indicia arbitria relinquuntur quando quis dicatur Diu. in fideiufforia obligatione perfiffere, ad hoc vt poffit ab illa eximi.

Importat hæc dictio longum tempus Cic. 1. Ver. Quæ singularim, ac de collecta funt, vno tempore vniuerfa perdamus. Et ideo fæpè iungitur cum *Adulterio*, vt fignificetor & diuinitas temporis, & affiduitas vel attentio achnonis. Cic. in Orat. Diu. multirumque dubitanti. Idem pro Syl. Hæc diu multum, multoque labore quaerita vna cripua hora.

Interdum fignificat tempus decennale, vt in l. poffideri. §. si feruui. ff. de acquir. poffeff. l. item §. Arifto. ff. qui. & a quo. Alex. l. 3. §. si feruui. n. 2. ff. de acquir. poffeff. Gail. lib. 2. adfer. 29. n. 6. Rebut. in vlt. de decim. 4. 3. n. 13. [Peirez. conf. 97. n. 8. vol. 4.]

Quandoque ponitur pro quatuor annis, vt in l. quatuor. C. de offi. fori.

Nonnunquam pro biennio accipitur, vt in l. cum domini. ff. de lezari. & in l. i. in agro. C. de omni agro de ferre. lib. 1. 1. Vulpell. de præf. & aduerb. fignif. ab hac diff. n. 3. pag. 12.

Aliquando ponitur pro anno, vt in l. §. quibus ff. de fuffeff. d. 11.

Non femel importat tempus quadraginta dierum. Iou. And. in cap. ex parte, de primog. Gemin. cau. 7. n. 5. num. 5. in fine, verſus æt oblat. Staphil. de iur. iur. gratia n. m. 1. Henric. de præf. p. 2. l. 1. Di. sub num. 17. Card. Tufch. præf. accufat. tom. 2. l. 1. Di. accuf. 170. n. 1.

Denique accipitur arbitrio boni viri, vt per gloff. in cap. fin. de fideiuffor. Menoch. de arbit. lib. 2. c. 1. c. 1. n. 3. Octau. Vulpell. dicta loco. Alex. Tren-

tacing. var. refolut. lib. 3. tit. de fideiuff. refol. 3. n. 3. & intelligitur habito refpectu ad tempus præfixum, Bernard. Mufcatel. ac modis fidei. abben. p. 2. q. 3. n. 7.

Sic etiam arbitrio Iudicis relinquuntur, quando quis dicatur diu in fideiufforia obligatione perfiffere, ad hoc vt poffit ab illa eximi. Iou. Viu. tom. 2. commun. spin. lib. 8. tit. 2. §. num. 721. Menoch. d. caſu n. 1. 3. Valentin. Franch. de fideiuffor. c. 2. n. 561. Henric. in fimili tract. c. 25. n. 33. Card. Mantie. de tactu. & ambig. connet. lib. 16. tit. 10. n. 2.

Dictio XCI.

Diutius.

Modicum tempus denotat, vt in l. cum impube. re. ff. de rebus do. b. Vicum extendi ad biennium, vel quinquennium, per text. in l. quod dicatur, ff. de poff. & in cap. 1. de coning. leproſor. tenet ibi Abb. m. 8. Specular. in 5. poff. hoc autem n. 9. de diffin. Menoch. de arbit. caſu 459. n. 2. Vulpell. de præf. & aduerb. fignif. ab hac diff. pag. 13. obferuantes, relinquendum eſſe arbitrio Iudicis, quid importet hæc dictio; quia fecundum fubiectam materiam Iudex debet illam extendere.

Dictio XCII.

Do, Dono.

- 1 Donationem, & domini translationem de fui proprietate importat verbum Do.
- 2 Venditionis in materia verbum Do, accipitur pro tradere.
- 3 Venditionem proprie aliquando importat verbum Do.
- 4 Verbum Do, improprie accipitur, fi apponatur in contraltu, de cuius natura non eſt tranſferre dominium.
- 5 Permutationem, & compensationem non femel importat verbum Do.
- 6 Fideicommiſſum quando importat verbum Do remiſſum.
- 7 Donare quando reſoluitur in fideicommiſſum.
- 8 Dare, & Donare, in quo differant.

Verbum hoc de fui proprietate importat donationem & domini translationem, vt in l. fin. ff. de condit. dona. conſuſ. in l. vbi autem, §. fin. ff. de verb. obligat. & in §. ſic inique diſcreti. Inſtit. de aſt. Notant Menoch. de præſump. lib. 3. præf. 34. n. 31. Surd. decif. 166. n. 16. & de aſtut. 211. 2. q. 1. m. 2. Betanz. de clauſ. inſtrum. clauſ. 16. §. l. 1. m. 3. Pichard. ad §. 2. Inſtit. quibus modis vt contrahatur obligat. n. 40. & 41. Stephanus Granan. diſcept. forenſ. cap. 82. num. 14. Cald. Perena de nouan. emphyt. cap. 18. n. 4. & de emph. & vend. c. 18. n. 14. & cap. 20. n. 1. Gregor. decif. 194. n. 1 §. [Gruza decif. 124. n. 19. Noguetol. tom. 2. ad leg. 16. n. 19 §.]

In materia tamen venditionis accipitur pro tradere; ac proinde non importat domini translationem, Lexempto. 31. ff. de aſtut. Betanzol. d. gl. 1. m. 3. Franc. de Soula in comment. ad tit. ff. de poff. art. 3. q. 2. n. 27. in medio.

Aliquando hoc verbum Do, exponitur pro reſſitine, & importat perditionem proprie; ita Rom. conf. 309. in up. Circa præſuppoſit. n. 8. verſ. & ſic intelligatur; ubi Appothilla in verb. Do, refert Cardan. Tufch. præf. accufat. tom. 2. l. 1. Di. accuf. 343. n. 1.

- 4 Sic etiam apponatur in contractu de cuius natura non est transire dominium, tum improprie accipietur, prove in contradicibus locacionis, feudi, & similibus. Ita Bezzaz. *d. gl. 1. num. 1.* qui tamen *claus. 27. gloss. 4. n. 1.* subdit proprie imponere idem quod *Credo*; cum sit verbum transitivum.
- 5 Comprehendit non semel hoc verbum perauertationem, & compensationem; iuxta tradita per Cald. Petrus de empiria. *c. 24. n. 1.*
- 6 Verbum *De*, quando obliquitur, & impoetet fideicommissum, vide Monet. *de communi. vltim. vol. c. 9. n. 63.*
- 7 Verbum *Dono*, resoluitur in fideicommissum, quando ob absentiam donatarii valere non potest vt donatio, vt per Menoch. *de presump. lib. 4. pref. 105. n. 19.*
- 8 *Dare, & donare* in quo differant, vide Galgancet. *de different. admod. dist. D. n. 6.*

DICTIO XCIII.

Donec.

- 1 *Debetior referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agitur.*
- 2 *Dist. Donec, Quamdiu, Quousque, Viqueque, & Quoad, sunt eiusdem effectus.*
- 3 *Tempora limitativa & restrictiva sunt dist. Donec, & similes habentque naturam suspensivam.*
- 4 *Dist. Donec, & similes, requirunt perseverantiam ad effectum consequendi legatum, pro futuro annis.*
- 5 *Dispositivam restrictivam dist. Donec, cum perseverantia usque ad tempus cui adiecta est.*
- 6 *Dispositivum non potest extendi ultra tempus à testatore praefixum, operatur dist. Donec.*
- 7 *Inimicit accipitur dist. Donec.*
- 8 *Repetitiva precedentium est dist. Donec, & habet temporis resolutionem.*
- 9 *Negativa quoadque ponitur dist. Donec.*
- 10 *Limitationem dispositionis importat dist. Donec, & similes.*
- 11 *Forma excludatur donec extensio masculina exclusio non est perpetua, sed temporalis.*
- 12 *Conditionem regulariter facit dist. Donec, & quando idem importat, quando vero non, num. 3.*
- 14 *Legatum omnium faciens dist. Donec, & similes.*

1 **D**E VI, & effectibus huius dictionis, vide Batt. *in l. 1. num. 31. cum seqq. ff. de cond. & demonst. Alduin. conf. 73. n. 4. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub huius dist. pag. 2. 1. Gulgim. de cond. & demonst. p. 2. c. 1. 1. 1. Cened. post lib. prall. & canon. quest. sing. 46. Card. Tusch. prall. cons. 2. l. 1. D. cend. 27. 1. Tussell. de partibus Latina orationis c. 4. Gratian. de dist. dist. 45.*

2 Haec dictio, & aliae similes, videlicet *Quamdiu, quousque, Viqueque, & Quoad*, sunt eiusdem effectus, & idem sonant. Boët. *d. l. 4. n. 30. & 38. Colin. in pragmat. sanct. de collat. 9. quod si quis, verb. d. c. pag. mibi 21. 1. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub huius dist. pag. 2. 1. 1. Nat. conf. 459. num. 16. vol. 2. Suid. conf. 186. n. 16. & conf. 476. n. 1. Card. Tusch. d. cend. 27. n. 1. Cened. sing. 46. n. 2.*

3 Haec dictiones sunt limitativae, & restrictivae temporis, habentque naturam suspensivam, & dispositionem, seu acquisitionem suspendunt, vt col-

ligitur *ex l. legatum, ff. de annuis legat.* Notant. gloss. *verb. donec, in Clem. 1. de confis. Dec. conf. 621. num. 7. Alex. conf. 66. num. 3. lib. 3. Callan. in consensu de Beggund. rubr. 6. 5. 6. verb. de saluam. n. 8. pag. 219. vers. 1. Buisat. conf. 133. num. 1. lib. 1. Tob. Non. conf. 12. num. 14. Cephal. conf. 118. n. 39. Menoch. conf. 151. num. 40. & conf. 166. num. 1. Suid. conf. 186. num. 15. & conf. 139. num. 16. & conf. 439. num. 9. Hooded. conf. 6. num. 3. vol. 1. Pasch. de saluam. d. lib. 4. n. 2. 3. num. 85. Censual. commun. contra eorum. 206. num. 33. [Theodol. de Rubens in sig. Rota rom. 2. p. 4. cord. 289. n. 3.]*

Item istae dictiones de sui natura requirunt perseverantiam ad effectum consequendi legatum pro futuro annis, verbi gratia, si dicatur: Relinquo centum vxori meae quolibet anno, donec castè vivat, & vidua fuerit, quia requiritur perseverantia ad hoc, vt pro anno futuro usufructus possit legatum Dec. *in l. si quis hereditatem, cum. 7. de v. illa. Nat. conf. 459. num. 16. & 17. Ruin. conf. 34. num. 4. & seq. vol. 1. C. pyc. dec. 103. num. 1. Caualean. in trall. de usufructu mulier relicto. cap. 9. num. 1. 10. Nam stantibus istis dictionibus, legatum pro primo anno erit primum, & pro sequentibus erit conditionale, ex traditis per Boët. *desig. 44. n. 39.* Vnde mulier per transiitum ad secundas nuptias, amittere illud legatum in futurum: pro tenore tamen praeiuncto legatum valuit, nec mulier teneatur fructus perceptos restituere, quoniam, cellantur conditio viduitatis, & castitatis, quia in praetentum licet fructus percepit. Ita tradunt Caus. *d. cap. 9. num. 135. Aym. conf. 300. num. 5. Paris. conf. 93. num. 46. vol. 1. Socin. conf. 81. num. 7. vol. 3. Ruin. consil. 51. num. 17. vol. 2.* Nam per hanc dictionem, & similes testator non prohibet, vt non nubat, sed vult quod habeat, donec non nupserit, postquam vero nupserit, quid non habeat etiam quod mortuo nupte reuertetur ad viduitatem, vt late in proposito consulit Dec. *conf. 621. Ruin. conf. 65. à num. 1. & 6. vol. 1. Caualean. d. 9. num. 117. post princip.* Et in hoc differunt ista dictio *Donec*, & similes, à dictione *Quousque*, quae denotat perseverantiam, & perpetuitatem. Vnde si vxor in casu praedicto steterit vidua per triennium, & percepit fructus triennales, & postea nupserit, teneatur restituere fructus, quos percepit pro illo triennio, quo steterit in viduitate. Ita Paris. *conf. 93. num. 44. vol. 1. sentie Bero. 9. 9. num. 3. & tradit clau. Caualean. d. cap. 9. n. cum seqq.**

Et quod dictio *Donec*, restringat dispositionem cum perseverantia usque ad tempus, cui adiecta est, tenent Bart. *in l. 1. col. 6. ff. de cond. & demonst. Grat. conf. 93. num. 17. lib. 2.* cum habeat naturam suspensivam, Socin. iun. *conf. 76. num. 11. lib. 1. Albert. Boun. in trall. de statu, quid stante masculinae aetate 9. 1. num. 71. Tob. Non. conf. 8. num. 1. Rip. singul. obseruat. 18. sen. 37. 2. num. 2. 3. & 4. Suid. conf. 186. num. 15. Hooded. conf. 19. num. 3. vol. 1. & sit aduocatum limitativum, vt per Dec. *conf. 61. 1. num. 7. & conf. 637. num. 22. & conf. 385. num. 11. Caualean. d. c. 9. n. 79.**

Operatur, vt ultra tempus à testatore praefixum dispositio non possit extendi, vt post Paris. *conf. 20. n. 7. lib. 3.* fuit iolummum in Romana hereditatis de Fannio 17. February 1606. coram Card. Marquemont. impressa per Fann. *desig. 162. n. 3. recent.*

Item inimicit accipitur dictio *Donec*, Luc. de Pen. *in l. 1. ad magistrat. d. 3. ad fin. C. de decur. lib. 10. Cened. sing. 46. n. 7.*

Item est repetitiva precedentium, & habet in se tempo

temporum revocationem iuxta tradita per Azebed.
ad l. 1. m. 7. q. 1. m. 4. lib. 5. *nona Recopil.*

9 Quandoque hæc dictio ponitur pro negativa, vt
in *cap. l. scilicet de verb. signif. ibi, l. scilicet non cognovit
Alarum, donec pater filium primogenitum patris suum
quam diceret, etiam postquam peperit. Ita Cardin.
Tuschi. d. l. d. encl. 47. n. 8.*

10 Item quod supra dixi hanc dict. *Donec*, & similes
importare limitationem dispositionis, quod per *leg.
femina, ff. de senator. tradunt etiam Dec. conf. 584.
num. 11. & Caster. conf. 184. num. 2. lib. 2. Card. Tuschi.
d. encl. 27. num. 21. Extende in dispositione statu-
ti, quia si femina excluditur, donec extant
masculi, exclusio non est perpetua, sed temporalis.
Bald. conf. 43. lib. 2. Dec. d. l. conf. 584. m. 11. Socin.
ion. conf. 2. in fine, lib. 1. & conf. 110. lib. 2. Alex. conf.
180. num. 2. lib. 6. Rimo. iun. conf. 249. num. 21. & seq.
Menoch. conf. 110. num. 8. & seq. Cardin. Tuschi. d.
encl. 27. num. 5. vbi num. 9. post Dec. d. conf. 484.
num. 11. ampliat, huiusmodi dictiones limitantes
dispositionem, item operari, si adiciantur dispo-
sitioni negativæ, quia tunc limitata dispositio nega-
tiva, prout si apponantur dispositioni affirmati-
væ: & ideo quod patet prohibens alienationem fi-
lio, donec, fuerit certe ætatis, censetur ipso iure
concedere adveniens ætatis suspensæ, & num. 10.
pariter ampliat, ut multo magis operentur huius-
modi dictiones quando sunt geminatae, veluti si
dicat, Donec, & quoque & num. 11. etiam ampliat
in tantum dictiones istas limitare, ut si apponantur
dispositioni prohibitiæ, lapsæ termino prohibicio-
nis ad tempus inducitur penitus: declarat tamen
num. 12. post Barth. conf. 120. in princip. lib. 1. ut non
procedat, quando ellemus in dispositione causata,
seu requirere factum Superioris; quia excommuni-
catur, donec solatur, sequuta solutio debet
absolvi.*

11 Regulariter dictio *Donec* facit conditionem, *leg.
pater Senecam, ff. si. & ibi Bart. in vers. secundo prin-
cipaliter ff. de condi. & demonst. legatum, ff. de an-
nuis legat. l. generaliter, §. deus filius, ff. de usufructu
legato, Dec. in l. si quis heredes legat. 7. ad finem, C. de
insti. & conf. 88. num. 6. lib. 2. Socin. iun. conf. 58. n. 3.
vol. 3. & conf. 483. num. 6. Cephal. conf. 71. num. 27.
Ruin. conf. 43. num. 4. vol. 1. Honded. conf. 81. num. 11.
vol. 1. Boet. decis. 44. num. 39. Cened. d. singul. 46. n. 1.
Petr. l. l. encl. 47. n. 1. D. [Theodori de Rubcis
in singul. Res. iun. 2. p. 4. claus. 189. num. 1. Rot. decis.
190. num. 6. p. 1. in posthum. Fornalica p. 3. & c. vbi
quod non importat conditionem principaliter,
sed secundario, quia principaliter importat tem-
pus.]*

12 Declara, huiusmodi dictiones *Donec*, *quoad*, &
quousque, ac similes, si respiciant inchoationem bene-
ficii, vel dispositionis importare conditionem, si
apponantur ad suspensionem beneficii, quando
suspensio est incerta, secus si limitata certo tempore.
Si verò apponatur à lege ad limitationem, impor-
tant conditionem extinctionis ipsius iure; si verò ab
homine, secus, ut distinguit Bart. plene in l. 1. n. 15.
vers. & quare, ff. de condi. & demonst. cuius opinio-
nem communem dicit Surd. conf. 186. num. 16. Decan.
conf. 318. n. 10. lib. 3. quem refert Card. Tuschi.
d. encl. 27. n. 6. vbi num. 7. cum eodem Deca-
niano, extendit huiusmodi dictiones in vltima vo-
luntate appositæ ad limitandam dispositionem impor-
tare conditionem extinctionis, prout si à lege
inducatur [Galgan. de condi. part. 1. cap. 1. part. 3.
Franc. de Barcy de success. testat. & ab intestat. lib. 17.
tit. 2. n. 8.]

Denique supradictæ dictiones faciunt legatum &
annuum, *legatum ff. de annis legat. Surd. de aliment.
tit. 2. q. 15. num. 192. Octavi. Vulpell. ciato loco, n. 5.
vbi subdit, quod pro proce anno est putum, pro
alio conditionale; & num. 6. afferit, specialem alimen-
torum fuore inductum esse, ut legatum Donec,
vel quoad quis cum hæreditibus habitaverit,
etiam si mortuus debeat, & sic perpetuum, dum-
modo per legatarium non steterit, ad notata per
gloss. & sibi bene, in l. 1. C. de insti. & subseq.*

Dictio XCIV.

Dum.

- 1 De illorserferantur de vi, & effectibus huius dictio-
nis agitur.
- 2 Dictio Dum, & Donec, sunt eiusdem nature.
- 3 Tempora tria, præteritum, præsens, & futurum re-
spiciat dict. Dum.
- 4 Annuum relatum faciunt dict. Dum, & similia
vltimæ voluntatibus.
- 5 Alium dum est in fieri datur dict. Dum.
- 6 Conditionem imperat dictio Dum, declaranda est
ibi.
- 7 Conditionem aliu perferantem an inducat dict.
Dum.
- 8 Exceptura ad regulam est dictio Dum tamen.
- 9 Tempus præteritum, præsens, & futurum designat
dictio Dudum.

DE vi, multiplicique significatione huius dic-
tionis vide Albert. in *Dictum verb. dum*, Colim.
in *pragmat. sanct. in eu. de causis* §. in solentur, in vers.
dudum, pag. 109. Mandosin gloss. facili §. si aut. in verb.
dum, pag. 70. Turlelio de particul. Latinæ orationis,
c. 45. Vulpell. de præf. & adu. b. signif. sub hac dict.
pag. 26. Cened. post h. præf. & canonis. quæst. sing. 47.
Giat. d. l. 46.

Hæc dictio, & *Donec*, sunt eiusdem nature, C. de
pro Flac. Qui valuit tamdiu, dum hoc producit. Co-
lum lib. 2. cap. 1. Paulum aqua maceratur, dum in-
lenescat. Vide facta supra in dictione *Donec* ada-
ptari possunt huic dictio.

Tria tempora, præteritum scilicet præsens, & fu-
turum respicit hæc dictio, sicut *Donec*, & *Quam-
diu*. Mandosin gloss. facilitatem, §. sanct. in vers. dum,
pag. 78. Cened. d. sing. 47. n. 2.

Faciunt in vltimis voluntatibus relatum an-
nuum, Roman. conf. 516. num. 9. Mandos. d. 4. sanct. in
vers. dum, in fine. Boet. decis. 44. n. 39. ad finem. Causa
de usufructu mulieris relicto, cap. 9. n. 15. Cened. d.
singul. 47. n. 6.

Deotat hæc dictio actum, dum est in fieri, ut
in l. si quis ad quod, vers. quid si dum proponitur, ff. de
iur. d. omnium ind. arboribus, §. Iulianus, vbi text. &
gloss. ff. de usufructu, l. si in l. eam possideri, §. qui ad
mundum, m. 3. & ibi Aretin. ff. de acquir. poss. Cened.
d. sing. 47. n. 1.

Conditionem importat sicut dict. *Donec*, *Quam-
diu*, & similes præcipue quando ingreditur rei perse-
ctio, ut in l. qui ceciderunt, §. vixit, ff. de legat. 3. cap.
præteritum, de elect. Dec. conf. 26. num. 2. item 2. Paul.
conf. 93. num. 47. lib. 2. Ruin. conf. 43. num. 5. vol. 2.
Flor. de S. Petro conf. 9. num. 4. Card. Tuschi. præf.
concl. tom. 2. lit. C. encl. 383. num. 16. Vulpell. de
præf. signif. sub hac dict. pag. 26. vbi subdit, quod
legatum factum exon dum vidua steterit, donec
omni nuptent debeat, & ad id, hanc dictioem ha-
bere

bere conditionem repetitivam, ut dispositio suam realitatem effectum, impedimento cessante. *ad not. in l. i. quatuor uera, ff. de condit. & demonst. & in l. penult. de excusator. Cened. d. sing. 47. num. 5.* ubi ait, quod haec dictio facit conditionem si iungatur res imperfecta, secus si iungatur rei perfecta, quia tunc facit modum. [*Rot. decis. 14. n. 42. p. 3. v. v. ubi quod adiecta perfecta dispositio, facit ipsam modalem.*]

- 7 An autem ista dictio inducat conditionem sicut perfectiorem? vide Iouan. Andr. *in addit. ad Specul. tit. de condit. apposit.* ubi tractat questionem si committens alicui dederit pradia publica in emphiteusim dum Princeps consentiret, an sufficit Principem in consensu perseuerare? de quo etiam vide Ioh. *in leg. 2. an d. i. n. 4. ff. de in ius voc. Mandos. in gloss. facili. §. si uel. in versum fol. 79.* & cunctos per Cavalcan. d. c. 9. n. 113.

- 8 Dictio *Dum tamen*, est exceptiva ad regulam, ideo excipit casum positum sub hac dict. ut per Angel. *ex p. 190. incip. Te ma. ff. de i. i. n. 3. verba ergo dicit ubi quod firmat regulam in contrarium, refert Cardin. Iuich. pratt. concl. tom. 2. d. 1. concl. 127. n. 1.*

- 9 *Dandum*, importat tempus praeteritum, praesens, & futurum, licet dict. *Olum*, & *Quando*, ex adductis per Bertachin. *in repert. l. i. verba. Dandum*, Pet. Henr. *top. n. 2. d. 1. in fine.*

DICTIO XCV.

Dummodo.

- 1 *Dictio refertur de vi, & effectibus huius dict.* *age. i. i.*
- 2 *Modum, & non conditionem de sui propria natura dicitur dict. Dummodo.*
- 3 *Conditionem importat dictio Dummodo, quando iungitur ei, quo i. uenit implendum ante quam alius perficiatur.*
- 4 *Actus imperfectus quando iungitur dictio Dummodo, importat conditionem.*
- 5 *Modum inducit dictio Dummodo, si adiciatur alius perfectus.*
- 6 *Dispositio quando est adiecta dictio Dummodo, importat conditionem, non uero si adiecta sit exceptioni.*
- 7 *Falto explicando per aliquem tertium, quando apponitur dictio Dummodo, importat conditionem.*
- 8 *Implementum eorum, quibus dictio Dummodo adiungitur, semper requiritur, sine faciat modum, siue conditionem.*
- 9 *Præcedentia restringit, & modificat dictio Dummodo.*
- 10 *Admonitionem, vel comminationem denotat aliquando.*

- 1 **D**E vi & effectibus huius dict. vide Bertachin. *in repert. l. i. verba. Dummodo*, Neypand. *in consuet. si qua noster. in verb. Dummodo*, Rebuff. *in praxi bene. i. i. de forma noua priu. si uis in verb. Dummodo*, & *in rub. de reg. ad pral. nou. §. fin. in verb. Dummodo*, Tursell. de particula *Latine orationis. c. 46. Vulpell. de prap. sig. ff. sub hac dict. pag. 126. Cened. Tursell. pratt. canel. tom. 1. d. 1. d. 2. n. 2. Cened. post pratt. & canon. q. sing. 1. Gratid. 148.*

- 2 Ex sui propria natura denotat modum, & non conditionem, Bart. *in l. quibus dictum, §. vltim. num. 4.*

*verf. quid de dict. Dummodo, ff. de condit. & demonst. Dec. conf. 327. num. 3. Corn. conf. 16. 2. num. 17. in princ. lib. 2. & conf. 130. num. 7. lib. 3. Ruin. consil. 12. num. 4. & conf. 152. num. 3. & conf. 115. num. 10. v. l. 3. & conf. 63. num. 3. v. l. 4. Betoli. conf. 13. numero 6. v. l. 1. Blanc. de consuet. quæst. 1. num. 2. Titaz. de reu. titu. lig. §. 8. gloss. 8. Bertachin. d. verb. Dummodo, Rebuff. *in consuet. in rub. de reg. nomin. §. fin. in uerb. Dummodo*, & *in praxi i. i. de dispensat. r. r. ar. ar. in uerb. Prauisan. fin. & incomm. ad l. maiore parte c. 36. v. l. Dummodo*, ff. de verb. signifi. per ambo §. 44. Cavalcan. de vsu fructu mulieri relicta. c. 9. num. 127. Mandos. *ad reg. 17. Cancell. q. 2. num. 1. & Corn. ibid. quæst. 1. Rot. decis. 232. alias decis. c. de condit. apposi. in nou. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 5. num. 28. Vulpell. *in loco*. Vezum. tom. 2. commun. apud. lib. 9. tit. 34. num. 63. Crazet. *conf. 10. num. 1. 4. Gabe. conf. 5. num. 2. lib. 1. Menoch. conf. 134. num. 36. Azebed. ad leg. 11. num. 39. tit. 6. lib. 5. nona Recopil. Cardin. Tursell. d. concl. 127. num. 1. Mart. Anon. de Amatis Maribus decis. 50. num. 34. Sord. conf. 186. num. 1. & conf. 37. num. 69. Card. Seraphin. decis. 339. num. 5. & decis. 349. num. 1. Anton. Monach. *Fiorent. dec. 46. num. 64. Anchat. q. 31. num. 8. & 15. part. 2. Cened. d. sing. 1. num. 1.* Qui omnes tenent quod huiusmodi dictio denotat modum, & non soluit dispositionem, sed obligat ad sic faciendum. [Vnde inserti Franchin. *dec. 7. c. uel. 2. §. 1.* Si quis sic receptus in ciuem, dummodo soluat collectas, illis non solutis, non propterea desinere esse ciuem, sed cogi debere ad eas soluendas.]***

Verum licet regulariter importat modum, tamen tribus casibus importat etiam conditionem. Et primo, quando iungitur ei, quod uenit implendum, antequam actus perficiatur, l. *Tai*, §. *Sicubi*, ff. de fideiuss. lib. 1. Curt. *den. conf. 7. c. 8. Socin. iun. conf. 148. in fine, v. l. 1. latè Crazet. conf. 10. num. 14. Rip. lib. 2. resp. c. 9. c. 1. Bertachin. conf. 201. n. 5. v. l. 2. Mandos. *in reg. 5. c. Cancell. q. 1. n. 8. & reg. 17. q. 2. m. 3. Callan. in consuetud. Burgund. rub. 3. §. 5. v. l. Christi nomine, n. 19. Sord. decis. 109. n. 4. & conf. 186. n. 1. & seg. Menoch. conf. 98. n. 10. Cened. d. sing. 1. n. 2.**

Secundo, quando ponitur, & iungitur actui imperfecto, Rebuff. *in consuetud. rub. de reg. ad Pral. n. 5. fin. in uerb. dummodo*, Cavalcan. de vsu fructu *cap. 9. n. 127. Pute. decis. 420. num. 4. lib. 1. in consuetud. Cened. d. sing. 1. num. 3. Molin. d. cap. 5. num. 29. Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 8. num. 2. notantes, quod licet dictio tunc inducat modum, si adiciatur actui perfectus. [Franc. de Barry *de success. testati. & ab intestati lib. 17. tit. 2. n. 1. 4.*]*

Tertio, quando est adiecta dispositio, non autem exequutione. Socin. *iun. conf. 2. n. 2. v. l. 3. Seraphin. decis. 107. n. 5. Rota decis. 38. p. c. diuers.*

Quarto, quando apponitur facto explicando per aliquem tertium, ut consilium Gabe. *conf. 39. num. 1. lib. 1.* [Deiique quando testator dixerit, *'Dummodo hoc fecerit, alias nihil habet'*, &c. necesse est ut illud fiat, quia dictio, *alias*, & aliquam fieri conditionem. Ite rigi. de substit. *cent. 3. §. 88. n. 29. & 23. Franc. de Barry de success. testati. & ab intestati lib. 2. tit. 1. c. 4.*]

Illud obiterandum est, quod siue ista dictio faciat modum, siue conditionem, semper requiritur, quod adimpleatur ea, quibus ista dictio adiungitur, aliis si non interueniunt, actus corruit, nec consequitur effectum. Rebuff. *in consuetud. ad l. leg. maiore parte, v. l. i. verum Strach de mercat. tit. de mandatis. n. 8. Rota. conf. 95. num. 44. v. l. 2. Dec. conf. 661. num. 1. 2. v. l. 3. secundo, Anchat. conf. 169. num. 2. v. l. 3. siue tamen contrarium. Graz. consil. 86. num. 1. v. l. 2. Alciat.*

Alciat. conf. 111. num. 3. Causalc. de ap. 9. n. 117. ad finem. & n. 119.

Hæc dictio restringit, & modificat præcedentia, l. Lucius, §. que habetur, & lita tamen ff. ad Trebell. Rebuffi. in princip. ut. de dispensat. ratione status, in verb. promissum, in princ. Cened. d. sing. 11. u. 6. in princ. seu facit contradictionem ad præcedentia, Panf. conf. 47. num. 7. vol. 3. [Et concordat dispositioes seu quodum qualitates apponit. Nota apud Paul. de Rub. decy. 319. num. 31. num. 2. alius p. 6. recent. & stat restringit, & qualificar antecedentem dispositionem, Rot. dec. 147. n. 16. p. 5. recent.]

Aliquando deoat adimonitionem, vel comminationem gloff. verb. retinere, circa fidem, de probe. d. in 6. & ibi Ioan. Andr. Rot. decy. 1. de condit. ap. pos. in m. m. Cood. d. sing. 11. in fine.

- 1 Limitatus, & restrictus est dictio Dumtaxat.
- 2 Negativum in aliis conclusis dictio Dumtaxat.
- 3 Exclusiva est dictio Dumtaxat. omnium aliorum casuum, & omnium personarum præter expressas.
- 4 Casus similes non excludit dictio Dumtaxat.
- 5 Exclusiva non est dictio Dumtaxat, eorum que sunt de natura rei, nec eventus, que veniunt de consuetudine contrarius, vt n. 7.
- 6 Casus habentem eandem rationem non excludit dictio Dumtaxat.
- 7 Solemnitatem, & formam inducunt dictio Dumtaxat & similes, & taxative apponit dispositionem de aliquo faciendo.

Dictio XCVI.

Dumtaxamen.

- 1 Conditionalem actum, cui apponitur, reddit de sui natura dictio, Dumtaxamen.
- 2 De necessitate requiritur, quod existat illud, cui dictio Dumtaxamen adiungitur.
- 3 Modum aliquando facit dictio Dumtaxamen quo non impleto deficit legatum.
- 4 Alius debet adimpleri suum dictio Dumtaxamen sones in modum, siue in conditionem, & ante adimplementum non consistitur effectus conditionis.
- 5 Modum, aut conditionem aliquando non facit dictio Dumtaxamen, sed ponitur in textu alius noni casus.
- 6 Exceptio ad regulam imperat dictio Dumtaxamen.

Taxativa est hæc dictio, significans idem quod Taxatum, vel Solum, vt in leg. non est feruam. de transact. & in l. non solum, §. quæquid ff. de prius & in l. 3. §. interdu, ff. de negot. gestis, & in l. si ex causa, §. non videndum, ff. de iur. iur. Notant Tulp. consil. 21. incip. *Pisti quætorum*. 2. *res ista*, Rebuffi in comment. ad l. prius, §. 1. *vers. dumtaxat*, sunt verborum signifi. pag. m. l. 83. Menoch. conf. 89. n. 14. Vulp. de præp. & adu. b. signifi. sub hac dictio, pag. 128. Ferretus consilium. Carulano gloff. 9. num. 19. C. id. Tulp. præf. conclus. com. 1. d. l. d. concl. 188. num. 1. vbi addit, quod respicit sequentia, & non antecedentia. [Narbon. 59. gloff. 1. num. 2. 3. post modum. 4. lib. 2. Resp. vbi quod est taxativa, & ceteros omnes excludit.]

Limitat & restringit, vt in l. Iulianum, ff. de peris. hered. gloff. verb. *dumtaxat* in extraneis, & in p. regim. l. 2. de elect. Titac. de restit. in com. §. 1. gloff. 6. num. 1. Rebuffi in comment. ad l. prius, & ceteros, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 4. §. num. 24. Cened. sing. 18. num. 6. *prope finem*, Si plio. Grassian. Marchis sic. 78. n. 16.

Etia est taxativa, & restrictiva, vt conclusa negationem 10 alius, Card. in Clem. 1. de f. querit. p. 3. & in cap. conuincit, vbi Etiam Felin. de fide instrum. Bart. in l. si qui hanc Tiro, ff. de adim. legati. Cened. d. sing. 18. n. 5.

De eius natura est excludere omnes alios casus, & omnes personas præter expressas, §. 1. num. Tiro ff. de adim. legat. l. 2. C. de legib. cap. cum & ceteris, & ceteris, §. 1. C. de iur. iur. p. 3. notat. de leg. 1. p. 3. possit existant §. 1. num. & ibi Archid. de rescript. in cap. 1. de iur. iur. in 6. 1. de tempor. ordin. red. lib. Bart. in l. 1. n. 1. vbi la. num. 8. in fin. ff. si quis ius dicenti. Roman. conf. 31. n. 1. & ibi Mandol. l. 1. f. Oldrad. conf. 186. Nat. conf. 78. n. 3. com. 1. Sebast. Medic. de offi. p. 2. cap. 38. num. 2. Colm. in prag. sanctiss. de iur. iur. §. item consuetud. in verb. *dumtaxat*. Aym. conf. 10. n. 40. Paul. conf. 47. n. 18. lib. 4. Gozad. conf. 60. n. 7. Mandol. in reg. 8. Cancell. qua. §. 6. n. 6. Malcard. de prob. concl. 139. §. 37. Cened. d. sing. 18. n. 1. Card. Tulp. d. l. d. concl. 188. n. 1.

Venturamen licet ista dictio sit taxativa excludens casus omnes alios, præter inclusos hoc tamen limitatur in aliquibus casibus, & primo quod non excludit casus similes, vt in l. si mora, in verb. *dumtaxat*, & ibi Paul. de Casto sum. 9. & la. num. 5. ff. de iur. iur. & in l. si contrahit, in iuncta gloff. in princ. ff. de reg. iur. Abb. in cap. in d. l. 1. n. 8. de consue. vult. Titac. de restit. in com. §. 1. gloff. 6. num. 1. cum segg. Guertier. canon. lib. 1. 4. d. num. 4. Cened. d. sing. 18. num. 2. Et vide latius infra in sub dictione *Solum*, & *Tantum*.

Secundò limita, quod per hanc dictio non excluduntur ea quæ sunt de natura rei, vt in leg. 1. ff. si

De sui natura reddit actum, cui apponitur, conditionalem, & actum perferentem importat vt in cap. dicit, vbi Panorm. n. 5. & 10. de trans. Pral. Bucat. conf. 44. n. 17. vol. 1. C. de post. lib. pract. & comment. 9. 48. n. 1.

Et requiritur, quod de necessitate existat illud, cui ista dictio adiungitur, Ruin. conf. 137. n. 2. vol. 1. & conf. 115. n. 6. ad. vol. 1. C. de d. sing. 48. n. 1.

Aliquando facit modum, quo non impleto deficit legatum. Vulpell. de præp. & adu. b. signifi. sub hac dictio, pag. 127.

Etia ista dictio sonet in modum, siue in conditionem, debet adimpleri actus, & ante adimplementum non consequitur effectum conditionis, Anch. conf. 169. n. 2. *vers. si enim*, Dec. conf. 66. l. n. 12. *vers. 2.* vbi loquitur de dictione *Dumtaxat* tenet tamen contrarium Alciat. conf. 111. n. 3.

Aliquando ista dictio non facit modum, nec conditionem, sed ponitur in textu alius noni casus vt in l. in offerendum, C. de app. l. 1. Neapod. in conf. si qua mulier, n. 6. de mulier. bab. filio fol. 106. Cened. d. sing. 48. n. 3.

Importat exceptionem ad regulam, vel dispositionem, cui adiungitur Angel. conf. 190. incip. *Tu me est tale*, n. 5. *vers. si ergo dictio*, C. id. Tulp. præf. conclus. com. 1. d. d. concl. 127. n. 1. & concl. 178. n. 1.

Dictio XCVII.

Dumtaxat.

- 1 Taxativa est dictio Dumtaxat.

August. Barbosa de Dictionib.

DD d

menf.

mens. fals. mod. dixerit. Paul. de Castre, in l. t. si vestimenta, num. 2. ff. de posui. Quomodo modum etiam non excludit ea quæ veniunt de consuetudine contrarius. Vnde si data sunt potestas alicui, ut acciperet mutuo duodecim ducentos dumtaxat, & ille acceperit, sed sub vñsui, quod non videtur excessisse fines mandati quia videtur facere ea quæ sunt de natura contractus, cum sit consuetudo, quod mercatores isto modo mutuentur. *la. in l. si constanter, à n. 97. ff. solutio maritus. & in l. i. n. 11. vers. tertio principaliter, ff. si quis ius dicenti. Rom. in l. 3. §. iurari. ff. de iururand.* Cened. *ad sing.* 18. n. 4.

8 Teorò limita quòd non excludit casum habentem eandem rationem, iuxta notata per Frat. Emmanuel *q. Regul. com.* 3. q. 5. n. 2.

9 Hæc dictio, & aliz similes taxatiuè apponit disposicionem de aliquo faciendo, sole mnitate & formam inducunt, & ipsarum transgressio vñat actum. *Paris. conf.* 19. n. 19. vol. 2. Mandol. in *reg.* 8. *Cavell.* 7. n. 6. Cened. *ad sing.* 18. n. 4. vers. similiter; habent enim vim non solum taxatice prohibicionis, sed etiam explicatiuè per Roman. *conf.* 114. n. 5. Marc. Anna de Amatis *Marchia decif.* 14. n. 1.

DICTIO XCVIII.

Ea.

- 1 Repetitiua est dictio. Ea, referens præcedentia sequentibus.
- 2 Restrictiua est dictio. Ea, secundum disposita in præcedentibus ad quæ sit relatio.
- 3 Relatiua cum suis qualitatibus stat dictio. Ea.
- 4 Alium aliquando significat verba Ea conditione.
- 5 Conditionem non faciunt verba Ea conditione, sed sumuntur præpositio, vel lege in contrarium appositio.

1 Hæc dictio est relatiua, & repetitiua, referens præcedentia sequentibus, *Aym. conf.* 220. num. 10. Et est repetitiua & restringitur si secundum disposita in præcedentibus, ad quæ sit relatio *Paris. conf.* 18. n. 32. vol. 2. & *conf.* 103. n. 14. vol. 1. Et stat declaratiuè, & relatiuè eum suis qualitatibus, Mandol. in *gloss. facili.* quia qui in *vers. eiusdem.* pag. 105. & in *§. volentes in vers. ex eiusdem.* pag. 171. post Socin. *conf.* 25. n. 6. Alciat. *conf.* 610. num. 5. quos refert Cened. post lib. *pract.* & *canonic.* *q. sing.* 45. n. 1.

4 Verba Ea conditione significant aliquando modum, ut in terminis l. *Alciat.* ff. de manuss. testam. & l. 2. in princ. ff. de dona. obiectat Galzan. de cond. & demonstr. p. 2. c. 3. q. 6. Et oon faciunt conditionem, sed sumuntur pro pacto vel lege in contractu appositæ, ut post Tirac. *de retractu conu.* l. 5. §. gloss. omnia, n. 72. notat Cened. *sing.* 205. in princip.

DICTIO XCIX.

Eadem.

- 1 Relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dictio. Eadem significat identitatem in omnibus, & per omnia.
- 2 Relatiua substantia est dictio. Eadem.

3 Et relatiua præcedentium, cum omnibus suis qualitatibus, significans identitatem in omni-

bus, & per omnia, gl. in *leum hi.* §. qui in perpetuum, ff. siinger velligal. *Geat. conf.* 9. n. 88. vol. 1. Menoch. de *presump.* lib. 4. *pres.* 173. num. 10. Rot. *decif.* 435. n. 2. apud Farnac. in l. *verbi.* nonnullis. *Sutd. decif.* 45. 125. n. 1. vbi loquitur de dictione *Eisdem.* in numero plurali, quæ est demonstratiua, & relatiua ad supra nominatos.

Et quòd hæc dictio sit relatiua substantiæ, tradunt Bar. in l. si quis, §. si autem, n. 1. in 2. leg. ff. de eden. Anel. Rhegien. *quæst.* 60. num. 4. p. 2. Mandol. in *gloss. facili.* §. n. 1. qui in *vers. eiusdem.* pag. 106. quos refert Cened. post lib. *pract.* & *canon.* *quæst.* *sing.* 45. n. 3. *[Fusar. conf.* 170. n. 14.]

DICTIO C.

Eapropter.

Inducit dispositionem hæc dictio, ut per Cardin. Seraphin. *decif.* 1025. n. 3.

DICTIO CI.

Eatenus.

Refertur ad præcedentia, & de sui natura limitat, & modifcat, *l. miles.* ff. de re iudicata. *cap. significatum.* de *prob.* *cap. super litteris.* de *rescript.* cum *similibus.* *Dec. conf.* 338. n. 3. *dem.* 2.

DICTIO CII.

Eiicere.

Verbum hoc intelligi debet de eiectione violenta, non verò de iusta, ut per Ioseph. Scisse de *inhibis.* c. 8. §. 3. n. 102.

DICTIO CIII.

Eius, Eorum.

- 1 Dominium denotat dictio Eius.
- 2 Relatiua est dictio Eius ad proximè nominatum.
- 3 Repetitiua præcedentium cum suis qualitatibus est dictio Eorum, & restrictiua ad personas nominatas.
- 4 Nepotæ non comprehendit dictio Eorum, cum refertur ad personas filiorum superstitum.
- 5 Restrictiua est secundum præcedentia dictio Eorum & non habet tractum ad futurum.
- 6 Dictio Eorum, non potest verificari in vno tantum, sed omnibus expressis, aliquando resoluitur in singularitatem.

Dictio Eius denotat dominium, ut in l. Quintus, §. Mutius ff. de auro, & argento legato, Cald. Perreia de *resol.* *amphy.* *cap.* 3. n. 31.

Relatiua est ad proximè nominatum, Cardin. Seraphin. *decif.* 689. numero 1. [Et est personallissima. Rot. *decif.* 269. numero 11. part. 5. *re.* *cent.*]

In numero plurali est repetitiua præcedentium cum suis qualitatibus, & restrictiua ad personas nominatas, ut in l. *de hered. instituend.* notat Ruin. *conf.* 99. num. 16. vol. 2. Rolan. *conf.* 74. num. 5. *dem.* 1. &

Et conf. 97. num. 13. tom. 4. Cora. conf. 9. sub num. 6. in fine, vol. 1. Paris. conf. 103. n. 14. lib. 4. Et conf. 18. n. 32. Et conf. 86. n. 38. lib. 2. Arce. conf. 155. n. 1. Cephal. conf. 140. num. 17. vol. 1. Mandol. in gloss. facul. 5. Et propterea in verb. cap. 32. Et in finis qui, vers. cum deus, pag. 106. Menoch. conf. 200. num. 4. ubi quid refertur ad supra nominatos, Et conf. 212. num. 150. Et conf. 390. num. 13. Flom. de regimine. 2. lib. 11. quest. 5. n. 6. Et cum refertur ad personas filiorum superstitium, non comprehendit ne potes. Menoch. conf. 1004. n. 7. Et quod ista dictio refertur secundum precedentia, & quod non habeat tractum ad futurum, tradunt Titac. de retrah. dat. 1. §. 8. gloss. 9. n. 14. Socin. conf. 230. col. penult. vers. secundo, vol. 2. quos refert Cened. post lib. canon. Et prall. quest. singul. 45. n. 1. vers. & qualiter.

Non potest dictio *Etiam* verificari in vno tantum in omnibus expressis. Card. Setaphin. de off. 266. n. 1. Aliquando vero resoluitur in singularitatem, ac si dictum esset post vniu. cuiusque morem, Tomiel. in *l. heredes mei*, §. cum ita, 3. vers. aliquando. Et de Trebit. & ibi Ripa. 129. Alex. conf. 117. n. 1. vol. 1. Conf. 104. vol. 2. Paris. conf. 18. n. 19. Et seq. vol. 2. Martez. in epitem. si de communi. quest. 11. pag. 13. quos refert Cened. d. sing. 45. n. 2.

Dictio CIV.

Eo amplius.

Hæc dictio est relatiua, & repetitiua precedentium cum omnibus suis qualitatibus, Menoch. de presump. lib. 4. pref. 180. n. 48. Galganet. de condit. Et demonstr. p. 2. c. 1. §. 18. n. 4.

Dictio CV.

Eo casu.

1. Restrixiua est dictio *Eo casu*.
2. Substitutionibus opposita dictio *Eo casu*, operatur ut restrictio salum ad casum expressum.
3. Dispositiua ad tempus, & casum expressum non restrictio dictio *Eo casu*, quando id colligitur ex versimili mente testatoris.

Restrixiua est hæc dictio, ut per Menoch. conf. 117. n. 6. Et conf. 135. n. 3. Et conf. 177. num. 20. Et conf. 198. n. 9. Surd. conf. 344. n. 3. Et conf. 347. n. 3. Apposita in substitutionibus operatur, ut restringat solum ad casum expressum, nec ad alium extendi possit, Crauet. conf. 98. n. 5. Natt. conf. 678. n. 6. vol. 4. Paris. conf. 2. n. 5. Et conf. 14. n. 9. lib. 3. Martel. v. uxor. res. lib. 1. c. 99. n. 3. ubi n. 2. dicitur relatiua com suis qualitatibus, ad text. in l. 2. filio, §. testator, ff. de aliment. & cibariis legatis. [Falsus. conf. 24. n. 73. Et conf. 69. n. 32. Et 33.]

Si autem contrarium constet ex versimili mente testatoris, tunc non restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum. Menoch. d. conf. 117. n. 19. Surd. d. conf. 344. n. 3.

Dictio CVI.

Eo ipso.

1. Nullitatem actus ipso iure inducit dictio *Eo ipso*. August. Barbosa de Dictionib.

2. Sententiam latam importat dictio *Eo ipso*.

3. Dictio *Eo ipso*, idem importat ac si dictum fuisset sine aliquo hominis, vel iudicis interueniente, vel potius ipso iure.

Dictio hæc statim prolata annuliat ipso iure, & extradiet per Titac. in l. si vniquam verb. reuocatur. n. 18. Roet in Veracem. prefaci. 1. July. 1592. coram Card. Midino. [Theod. de Rub. in singul. Nota tom. 2. p. 4. claus. 354.]

Importat latam sententiam, secundum gloss. verb. *eo ipso*, Et verb. euacuatur, in cap. quam su, de elect. lib. 6. ubi Dominus & Franch. Et verb. subdenda, in princip. in cap. expensam, §. ceterum, cod. tit. Et lib. Et verba ipsa in Clem. 1. ubi Innocentius & Zabarel de vna, hinc est, elucet Bald. conf. 401. vol. 3. Titac. in l. si vniquam verb. reuocatur. n. 142. Rolan. de i. 62. num. 1. lib. 1. Salas de leg. 9. §. 6. ar. 14. disp. 6. §. 2. post n. 29. vers. proprias verba sunt, Sicut in simili. ar. 1. lib. 3. cap. 7. sub n. 4. Et cap. 8. n. 2. Fasnac. fragmen. crimin. p. 2. lit. L. verb. lex. n. 95.

Et idem importat, ac si dictum fuisset sine aliquo hominis, ac iudicis interueniente, vel potius ipso iure, ipso facto, ex Abb. in cap. si del. penit. nam. 8. de foro competen. Felinus c. Radolphus, vers. istum non obstat, de rescrip. Coen. conf. 165. n. 22. vol. 1. Dec. conf. 138. in princip. Et conf. 188. col. penult. vol. 1. Roman. conf. 427. n. 9. Rolan. conf. 62. n. 32. vol. 2.

Dictio CVII.

Eo modo.

Hæc verba significant identitatem in omnibus, & per omnia, ut notant gl. verb. obligatus, in l. cum in, §. si vni. ff. de translat. Grat. conf. 40. n. 22. lib. 1. Cened. post lib. prall. Et canon. quest. sing. 43. num. 3.

Dictio CVIII.

Esse.

1. Proprietatem, & essentiam denotat verbum *Esse*.
2. Nullitatem actus ipso iure importat verbum *Esse*.
3. *Esse*, & habere in quo differant attenditur.

Verbum hoc proprietatem, & essentiam denotat, iuxta resoluta per Ioseph. de Sella de inob. a. 9. §. 1. n. 41.

Importat nullitatem actus ipso iure, ut per gloss. verb. prius, in cap. licet canon. in fine, de elect. lib. 6. Titac. in l. si vniquam verb. reuocatur. num. 180. cum seqq. C. de reuocand. donat. Gonzal. ad reg. 8. Caneb. gl. 32. num. 37.

Esse & *habere* differunt, quia *esse* significat veritatem, *habere* verò fiduciam denotat, ut per Afflic. in cap. mulier. §. naturalis filius, in 5. notab. 2. num. 13. cum seqq. si de fendo fuerit conueneris. Galganet. de diff. rem. diuid. lit. E. n. 28.

Vide infra sub verbo *Sum*.

Dictio CIX.

Ergo.

1. Ergo, in principio posita, usurpatur pro Itaque.

D d d a a Ergo

- 2 Ergo in medio posita, sumitur pro causa.
 3 Ignit interdu denotat dist. Ergo, cum interrogatione.
 4 Illatum, seu continuatum ponuntur dictiones, Ergo, Ignit.
 1 IN principis saepe haec dictio vsurpatur pro Itaque. Cic. de Amicitia. Ergo hoc est animi bene constitutus, &c. Lucretius lib. 4. Ergo dum nullum falsidit genus, in quo eniteret virtus, creuit Imperium Romanum.
 2 In medio posita sumitur pro causa. Cic. Astic. lib. 3. Si quid contra alias leges, eius legis ergo factum sit. Idem de optima genere Orat. Virtutis ergo donatur Et ibidem: Eum donari virtutis ergo, beneuolentiaque.
 3 Interdu pro Ignit cum interrogatione vsurpatur. Cic. pro Quinto. Quid ergo est? primum magnitudinem periculum, &c. Idem Academicus. 2. Num ergo is excusat nos, aut orbis sensibus?
 4 Dictio Ergo, & dictio Ignit ponuntur illatum, seu continuatum. G. illud. ff. de liber. & postumum. fructus, ff. solut. matrim. Corn. cons. 136. num. 2. vers. Et istum est aduertendum, vel. 1. Quandoque tamen in ceptum. Luc. civile. §. hoc igitur. ff. de iustitia, & iure, Notant Vulpell. de prop. & aduerb. signif. sub dict. aequi, vers. ergo, pag. 30.

DICTIO CX.

Et.

- 1 Dilectum referuntur de vi & effectibus huius dictio agentis.
 2 Dist. Et, duobus modis accipitur, primo in sensu composito, secundo in sensu singulari.
 3 Coniunctiva, & copulativa regulariter est dictio Et.
 4 Qualitatem precedentis ex tunc sequenti attribuit dict. Et, & ea uniformiter inquit.
 5 Copulare debet aequaliter dict. Et.
 6 Copulativa ad veritatem sufficit alteram partem esse veram.
 7 Copulare precedentia cum sequentibus est de natura dict. Et.
 8 Aequalitatem terminorum in casibus copulativis denotat dict. Et.
 9 Aequaliter copulat dict. Et, videmus de uno, quod de altero ex copulativa.
 10 Copulativum concursum non requirit dict. Et, quando cadit inter duas orationes respectu alicuius accidentis.
 11 Copulativa utriusque concursus non semper requirit dict. Et.
 12 Pars unius copulativa declarat aliam.
 13 Et, si ponatur inter duas idem sententia, tunc caret, illa duas resoluuntur in unum.
 14 Et, posita inter honoratos, & possessores, significat unum solum personam.
 15 Et, quando ponitur inter duo, quorum unum alteri in est, ambo in unum resolvuntur.
 16 Posita inter personas, diuidit effectum dispositionis inter eos aequaliter.
 17 Aequaliter non copulat dict. Et, sed potius designat ordinem quando ponitur in materia necessaria respectu personarum coniunctarum.
 18 Posita inter personas honoratas, vel granatas semper diuidit inter eos debitum pro rata.
 19 Posita inter personas inter quas est ordo charitatis,

non coniungit sed inducit ordinem.

- 20 Pater si instituit filium, & nepotem ex eodem filio, non erunt simul copulatiue heredes.
 21 Filius si instituitur, & descendentes ex eo, tunc veniunt descendentes ordinis successus.
 22 Ordo successus non videtur ubi sunt dictiones copulativae Cum, Vnde, Simul, & similes.
 23 Institutione facta de patre, & eius filio, an filij concurrant cum patre simul, & eodem tempore, an vero ordine successus post obitum illius, attenditur.
 24 Copulatio aequi, & pariter admitti facit dictio Et.
 25 Et, aliquando ponitur inter diversas.
 26 Posita inter duo idem significantia non dicitur inter diversas poni sed fiat declarativa pro Id est.
 27 Declarativa ponitur dictio Et, si ponatur inter genus & speciem, causam & causatum.
 28 Dissimilatio fiat dictio Et, pro Vel quando ponitur inter ea quae sunt eiusdem potestatis, sed effectus, vel quando ponitur inter incompatibilia, & repugnancia.
 29 Repetitiva precedentium qualitatum, & conditionum est dict. Et.
 30 Dispositiva quando sub eadem erutione concepta sunt dictio Et, repetitiva est omnium conditionum precedentium, sed si sub diversa.
 31 Repetitiva precedentium conditionum non est dictio Et, quando ponitur inter diversas personas etiam in eadem oratione.
 32 Continuativa interdu est dict. Et, & non copulativa sequentia, sed potius continet orationem sequentem.
 33 Augeri, & amplius dictio Et, seu adicit ad precedentia in materia larga, & in materia legatorum, non vero in materia stricta, vt n. 34.
 34 Ampliatio, & augmentatio non semel ponitur dict. Et.
 35 Dispositionem quandoque restringit dict. Et.
 36 Vel nunquam importat dict. Et, sed improprum.
 37 Coniunctivam talem in ultima voluntate operatur dict. Et, per quam oritur ins accrescendi inter coniunctos, sicut verum in contrariis.
 38 Implicativa nunquam est dict. Et.

De vi, & effectibus huius dictionis vide Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 30. cum duabus seqq. Mandosius reg. 1. Cancell. 10. n. 39. Bursar. cons. 141. num. 43. cum seqq. vel. 2. Rodul. Cuius in cap. oportebat, 79. dist. 2. §. 1. textus sequitur, num. 1. cum seqq. pag. 170. Titiaz. de retractu p. 1. §. 1. glo. 20. num. 3. ad finem. Coust. in cap. Raynari. §. 2. a num. 1. de testament. Flamin. Part. de confid. benefic. §. 3. num. 64. cum seqq. Cened. ad Decretal. c. 1. §. 7. num. 12. & post librum primum & canonic. quasi. sing. 50. Gutier. prae. lib. 3. p. 19. n. 24. Aloyf. Ricc. in c. 1. de i. c. c. 1. 1431. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glo. 3. Card. Tusch. prae. cons. 1. num. 25. D. c. 1. 274. & ceteros in discussu citandos.

Haec dictio accipitur duobus modis: primo in sensu composito, vt cum dicimus: Celsar, & Bibulus Consules fuerunt; intelligitur enim simul. Item, in sensu singulari, vt cum dicimus: Gregorius, & Bonifacius Pontifices multas constitutiones fecerunt; intelligitur enim oon simul, sed separatum. Ita declarat Alciat. cons. 39. num. 19. lib. 9. quem refert Vulpell. de i. c. c. 1. n. 2. vers. sub d.

Regulariter haec dictio est coniunctiva, & copulativa, vt in l. si quis ita stipulatur, ff. de verb. oblig. l. si heredi

heredi plures, ff. de cond. insti. l. heredi, §. Cuius, ff. de fund. insti. l. Titia testator, §. nihil, ff. de leg. Rebus. in concord. l. de colla. §. i. in vers. non in a. Flamin. Paris. de confid. benef. §. 32. num. 64. Menoch. conf. 117. num. 9. & conf. 177. num. 54. Decim. conf. 44. num. 12. l. 4. Gonzalad. reg. 3. Cancellar. §. 7. pro. num. 12. §. 3. & gloss. §. 1. n. 1. Ceval. commun. contra. num. 482. n. 37. Bernard. Mulcaell. in trall. de cognit. delict. au. dore. §. i. n. 18. Card. Tufch. d. concl. 274. num. 1. Marc. Anton. varior. resolu. lib. 1. res. 7. n. 7. [Valenz. conf. 141. n. 23. & conf. 169. num. 128. num. 1. Rot. decis. 329. n. 1. num. 2. d. inoff. aliis par. 7. recent.] Gregor. decis. 308. num. 3. vbi ait, quod qualiter precedens ex tunc attribuit sequenti & ea vni formiter iungit Petr. Ennq. resp. apus. a. sub lit. E. in princip. Menoch. conf. 225. num. 19. & conf. 435. n. 12. vbi quod copulare debet aequaliter, & conf. 497. n. 17. vbi quod sublequentia necht antecedentibus, & conf. 945. num. 10. Cened. d. sing. 50. num. 1. vbi subdit, quod ad veritatem copulatur sufficit altera pars esse veram. [Melh. Phreos. Ensi. d. conf. 125. n. 36. l. 2. n. 1. vbi quod coniungit omnia precedenna, & cum omnibus, & decis. 141. n. 10. 104. item. 2. quod malrones sumunt disantione, Narbona leg. 26. gloss. §. 5. num. 6. l. 2. a. l. 4. Recop. vbi quod coniungit, & vtriusque concurrere requirit, Reinolfo conf. 41. num. 12. vbi quod inter diuersa ponitur, & requirit eadem tempora vtriusque copulan concursum. Rot. decis. 167. n. 11. §. 3. recent. vbi quod est copulatur, & coniunctionem vnius cum altero operatur.]

7 Natara huius dictionis est copulare precedencia cum sequentibus, vbi l. 1. & que iuncta l. precedenti ff. de iur. iudi. l. amonit. Ind. notant gloss. in l. 2. princip. ff. de test. prelat. & in l. 5. ff. de quomod. modum firmis amittat, Gra. conf. 11. num. 4. lib. 1. & conf. 13. num. 26. l. 2. Socinian. conf. 7. num. 4. vol. 3. Mascate. de probat. conclus. 1265. num. 15. Flamin. Paris. de resignat. tom. 2. lib. 11. §. 1. num. 15. & Steph. Gratian. decept. fore. cap. 47. n. 16. Gregor. decis. 308. num. 3.

8 Demorat aequalitatem terminorum in casibus copulatur, Anton. Monach. Lenc. decis. §. 5. numero 11.

9 Aequaliter copulat, vt idem sit de vno, quod de altero ex copulatur, §. ac ita requirit concursum copulatur, vbi l. si muli, & Tusi ff. de verbor. signifi. & in l. 1. reus, §. cum in tabulis, ff. de duobus reu. & in l. si heredi plures, ff. de cond. insti. notant lasius l. 1. num. 3. & seq. ff. de iustitia & iure, Felian. cap. 2. num. 52. in verb. acipia. de script. Dec. conf. 89. num. 2. & consil. 417. num. 1. & conf. 433. num. 6. Nat. conf. 573. n. 14. Reinolfo conf. 93. num. 6. vol. 1. & conf. 63. num. 14. vol. 1. Thefaur. decis. 189. num. 1. Guidop. decis. 527. num. 1. & sing. 309. num. 1.2. & 4. Roch. de iure patronat. verb. §. 1. vbi, §. 1. num. 48. & seq. Moron. in trall. de p. p. 447. num. 1. Anchar. Rhegion. §. 9. num. 6. in prima parte, Mand. in gl. facit. §. ac etiam in verb. pro tempore, pap. 247. col. 1. Roch. de iust. verb. & n. pag. 154. Plot. in liem iurando, §. 6. n. 33. Menoch. conf. 56. num. 9. Buuoc. à Sole in locis commun. verb. copula, 2. Marc. Anton. Bard. de temper. viti. & coniun. conf. 19. num. 16. Rot. decis. 115. num. 8. p. 1. diuersi. Aym. in consuetud. Alben. tit. 1. art. 4. num. 7. fil. 62. Dionys. Paul. de vtra quater Patriarchalium sed. ore. l. 2. num. 45. Cened. d. sing. 50. num. 8. Rebus. in comment. ad l. eum inuenit. 129. vers. primo intelligi. ff. de verbor. signifi. pag. 168. Quo loco in vers. stemo, allent, quod si vendatur villa, & ius patronatus, licet non valeat venditio quoad ius patronatus, cap.

ex litteris de iure patronat. vbi dicimus, valebit tamen quoad villam cum vniuersum æque principaliter vendatur, & vno deficiente alterum non extinguatur. [Et posita inter copulatur eorum omnium concursus requirit Genu. beati. arum. 77. n. 3.]

Limita, quando copula huc cadit inter duas orationes respectu alius accedentis, quia tunc non requirit concursum copulaturum. Vnde si testator legat centum omnibus Doctores lunis Canonici, & lunis Civilis, non est necessarium, quod habeant vtriusque gradum, sed sufficit, quod sit Doctor lunis Canonici tantum, vel lunis Civilis tantum. Ita Alex. conf. 101. num. 9. lib. 3. vbi Apost. & conf. 110. in princip. lib. 3. Card. Tufch. d. concl. 274. num. 54. vbi num. 55. & §. 6. declarat, vt copula inter diuersas orationes respectu diuersorum factorum non requirit concursum eorum, quæ in vtraque oratione ponuntur, vt procedat, quando duæ orationes diuersæ copulantur per se principaliter, quia tunc copula inducit continuationem, licet si copulantur respectu ad aliud: non enim semper requirit hæc diu concursus vtriusque copulatur. Aym. & Plot. citatis locis, Rom. conf. 104. n. 4. Alex. conf. 64. n. 9. vol. 7.

Habet virtutem copulandi primò in sensu communi, secundò in sensu singulari, vt per Alciat. conf. 39. n. 19. lib. 9. quem mendois in conf. 487. n. 17. citat Cened. d. sing. 50. n. 9.

Pars vnus copulaturæ declarat aliam. Sord. Alciat. d. decis. 124. n. 9.

Si ponatur inter duo idem sonantia, tunc temota copulatur, illa duo resoluunt in vnum, iuxta resoluta per Gonzal. d. gloss. §. 1. n. 13.

Posita inter honoratos, & possessores, significat vnam solam personam Menoch. conf. 644. n. 112.

Quando ponitur inter duo, quorum vnum alteri inest, ambo in vnum resoluuntur, & tunc vnus velut adiecto alteri, vt per Gunt. lib. 3. prall. §. 1. num. 61.

Item posita inter personas diuidit effectum diuisionis inter eas aequaliter, ita Ant. Gorm. tom. 1. varior. §. 1. n. 16.

Præterea, quando copulatur hæc ponitur in materia necessaria respiciente personas coniunctas, tunc non copulat aequaliter, sed potius designat ordinem, vt quòd primo loco expressum est præcedat, & illud, quod sequitur, veniat in subsidium. Ita Dominus meus D. Petrus Barbosa ad l. 1. ff. solut. matrim. §. 4. n. 151.

Item posita inter personas honoratas, vel gratas, semper diuidit inter eas debitum pro iocis, vt ex l. reus, §. cum in tabulis, ff. de duobus reu. resolute Anton. Gom. de re. p. l. item. c. 1. n. 19.

Item quando ponitur inter personas, inter quas est ordo charitatis, non abstrahit à ratione debiti naturalis, tunc natura copulæ non est coniungere sed inducere ordinem, vi sic copulan non faciant sibi partes per concursum, sed primò nominatus primò vocetur, & eo exclusio vocetur, sequens in ordine. Ita ferunt gloss. singulatis. verb. non exprimat, in l. Gallus, §. quidam res. ff. de liber. & posth. p. vte restit. Cened. d. sing. 50. num. 16. vbi subdit, vanè de hoc Ducleros loquitur, Card. Tufch. d. concl. 274. num. 33. vbi exemplificat, si pater instituat filium, & nepotem ex eodem filio, quia non erunt simul copulati heredes. Idem si instituat filius, & 21 descendentes ex eo, quia ordine successivo veniunt descendentes, maxime si non exstant tempore testatoris, Bard. conf. 492. incip. Non est dubium, lib. 2. & conf. 305. lib. 3. Signorol. conf. 248. num. 5. Cardin.

- Tulsch. *d. concul.* 27.4. n. 34. de quo tamen infra latius.
- 21 Hoc tamen limatur, ut non procedat, quando essent dictiones copulativae, videlicet *Cum, vna, simul*; quia tunc non caderet ordo successivus. *Cast.* *conf.* 45. n. 3. *lib. 2.* Card. Tulsch. *d. concul.* 27.4. n. 37. vbi *num. 36.* post Angel. *conf.* 38. n. 3. *vers. alias si signanter*, subdit hoc pariter limitari, nisi copula instituat filium, & nepotem ex eo, ambos, demonstrando vt simul succedant.
- 23 Verum autem institutio facta de patre, & eius filius, concepta per copulam *Et*, ita intelligatur, vt filij concurrant cum patre simul, & eodem tempore; an vero ordine successivo post obitum illius, disputant Doctores in d. l. *Gellius, §. quidam res d. ff. de liber. & posthum.* inter quos verior, & receptor sententia obtinuit, quod simul censentur vocati, vt celliguit ex resolutis per Michael. Grass. *rom. 2. c. emm. spin. lib. 6. de heredit. institut.* *num. 33. pag. 71.* Menoch. de *presumpti. lib. 4. praesumpt. 7. o. num. 16.* vbi *num. seqq.* ex professo per plures casus veritatem examinat, Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 7. o. 20.* Gonzal. *d. gloss.* 3. n. 19. vbi *num. 20.* resoluti in materia maioratus, vel emphiteutis censentur vocatos ordine successivo.
- 24 Interdum licet haec dictio faciat, copulatos aequè & pariter adiri, vt supra dicebamus, & post plura Iera concludit Cened. *d. sing.* 50. *num. 20.* tamen diiudicat per duradas, vt in d. l. *reus §. cum in tabulis, ff. de duobus reu. & in l. eio pater §. hereditatem, ff. de l. 2. & in §. si plures, Instit. de heredit. institut.* de quo plura adducit Gonzal. *d. gloss.* 3. n. 16. *num. seqq.*
- 25 Aliquando ponitur haec dictio inter duersa, vt in rubr. *C. de sentent. & interlocut. & in rubr. Instit. de rescript. & longi tempor. praescript. & in cap. cum olim, §. 4. de testib. gloss. & rubr. de iuris, & falsi ignorantia, Alex. conf. 198. num. 1. o. vbi 5. Paris. conf. 39. n. 2. 1. & conf. 95. num. 6. & vbi 1. Gozad. conf. 33. num. 17. Salom. in *proxim. legum Tauri* *num. 13.* Mandos. in *gloss. facili §. nos qui in vers. Et pag. 95.* & in *regul. 1. Cancell. quest. 10. num. 11.* Vulpell. *causa loc. in prin. Menoch. remed. 8. recuper. num. 84.* Surd. *conf.* 315. *num. 27.* Gonzal. *d. gloss.* 3. *num. 11.* Cened. *d. sing.* 50. n. 4. Narbon. *d. appell. a Vicario ad Episcopum part. 1. num. 209.* [Valenz. *conf.* 133. num. 60. *num. 2.* Robles de *repro. lib. 3. c. 17. n. 42. & 47.*]*
- 26 Hoc tamen intellige nisi ponatur inter duo idem significantia, quia tunc non dicitur inter duersas poni, sed solum ponitur declaratiue, pro, id est. Bart. *Isid. de alijm. l. 1. ff. de Inst. & iure, Callan. in consuetud. Burgund. rub. §. 10. an verb. de ligno, fol. 1037.* Belon. *conf.* 53. *num. 6.* Felin. in *cap. ex parte 1. num. 9. 2. vers. copula, Et, de rescript.* Mandos. *d. q. 10. num. 10.* Salom. in *d. proxim. legum Tauri* *num. 13.* Surd. *dict. consil. 215. num. 19.* Pavin. de *offic. & potest. Caput. 1. Sede vacante in §. pralud. de virtutib. copulat.* Cened. *d. sing.* 50. *num. 5.* Cabed. *d. decif.* 17. *num. 2.* Monet. de *opra. aaronie. cap. 7. num. 2.* Girond. de *promil. explic. numer.* 1031. [Valenz. *conf.* 133. *num. 61. tom. 1.*]
- 27 Idem est si ponatur inter genus & speciem, causam & causam, quia etiam tunc ponitur declaratiue, pro, id est, vt per Cosin. in *pragm. sentent. de potest. poss. post. prin. an verb. Et*, Cened. *d. sing.* 50. n. 6. vbi allegant l. de quibus ff. de legib. & l. 1. vbi §. verb. *consequens ff. de pectus*, & in specie quando est posita inter genus, & speciem, non inducere diuersitatem docet Cabed. Lufan. *decif.* 117. *num. 9. p. 2.* allegans eorum in l. *eius, C. de nepotib. & intelligens authoritatem illam Christi Domini Marc. 1. 6. Dicite discipulis, & Petro.*
- Item quando ponitur inter ea quae sunt eiusdem potestatis, seu effectus, tunc ponitur pro *Vel*, & resolutur in disunctivum, vt in exemplo, concedo tibi omnia quae talis exercere potest de iure, & consuetudine, quia tunc declaratur, id est, vel consuetudine, vt sit per disunctivum. Oldrad. *conf.* 196. n. 8. & ibi addit. Portol. de *conferrib. c. 1. n. 20.* Borlat. *conf.* 81. *num. 20. vol. 1.* Thelant. *decif.* 389. n. 2. Nam quando ponitur inter incompatibilia, seu repugnancia resolutur in disunctivum, & accipitur pro *Vel* Mandos. in *gloss. facili §. & proprium, in verb. & pag. 312.* Cened. *d. sing.* 50. *num. 8.* [Ror. *decif.* 584. *num. 5. p. 2. in posthum. Fiorin.* vbi ait quod quando haec dictio non potest copulare, quia materia repugnat, & quia in simul dare non possunt, resolutur in disunctivum *Vel*. An quando resoluatur in disunctivum, quando sit expositiue pro, id est, vide eandem Ror. *decif.* 446. n. 4. d. p. 1. & *decif.* 454. n. 4. dicit quod haec particula secundum pactorum contingentiam habet duersas proprietates, & stat aliquando non copulatiue, sed expositiue, & declaratiue, nec alterat proprietatem verbi immediate sequentis sed ab illo recipit declaratiuam.]
- Hec copula est repetitiua praecedentium qualitatum, & conditionum, vt in l. *si sine §. restator, & ibi Bart. ff. de aliment. & cib. leg. Scias §. Cato, ff. de fundo inst. l. *ama, in princip. iunctim gloss. ff. de condit. & demonst.* Notam Vulpell. *loc. citato, n. 1.* Guet. *lib. 3. praet. cap. 19. num. 21. prope finem.* Surd. *conf.* 200. n. 17. Cened. *d. sing.* 97. *num. 14.* Anton. Monzali. *L. encif. decif.* 55. *num. 12.* & *Florent. decif.* 49. *num. 1.* & 2. Cardin. Tulsch. *d. concul.* 27.4. n. 27. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 147. num. 16.* Iate Galgactan. *tratt. de condit. & demonst. p. 2. c. 1. q. 18. n. 2. vbi n. 39.* per plures casus declarat quando inducat repetitionem praecedentis conditionis, & qualitatis [Robles de *repro. lib. 3. c. 17. n. 43.*]*
- Intellige hanc conditionem repetere omnes conditiones praecedentes sermonis, copulando cum omnibus qualitatibus, quando dispositio est libere, eadem oratione concepta, sed si sub duersa; Zabarel. *conf.* 58. in *princip. Alexand. conf.* 10. in *incip. Vbi n. 10. col. 1. an fin. versum obstat, lib. 1.* Card. Tulsch. *dict. concul.* 27.4. n. 24. & 25. Stephan. Gratian. *d. cap. 147. num. 17.*
- Intellige etiam non esse repetitiuam conditionum praecedentium, quando ponitur inter duersas personas, etiam in eadem oratione, vt post Bart. *conf.* 3. in *incip. Titius condidit, in fin. lib. 1.* tradit Card. Tulsch. *d. concul.* 27.4. *num. 29.* vbi *num. 39.* subdit hanc restrictionem multo magis procedere, vt scilicet repetitio conditionis non censetur facta per copulam & vel dictionem item, quando ponitur eadem inter duersas personas, sed etiam inter duersas res.
- Interdum est continuatiua, & non copulat sequentia, sed potius continuat orationem sequentem Paris. *conf.* 38. *num. 26. lib. 2.* Cort. *conf.* 129. in *fin. lib. 2.* Decian. *conf.* 17. *num. 34. lib. 1.* Cardin. Tulsch. *d. concul.* 27.4. *num. 26.* Declara, vt copula inter orationes continuet, & non coniungat, quando sunt orationes perfectae; secus si sunt imperfectae ratione verbi, vel ratione suppositi, aut apposiiti, quia tunc fit repetitio, aut coniunctio. Bart. *conf.* 27. in *incip. Visa facta narratio, in princip. lib. 1.* Angel. *conf.* 264. *num. 4.* Zabarel. *d. conf.* 58. in *incip. fin.* quos refert Card. Tulsch. *d. conf.* 274. *num. 27.* vbi *num. 28.* post Alex. *conf.* 10. *num. 14. vers. nec praedictum, lib. 3.* subdit, idem esse quando duersae orationes copulantur propter se, quia tunc continuatiue stat, secus si duae oratio

- 17 *Casum venustum potest significare dict.* Etiam, *gratia emendandi absonum intellexim.*
 18 *Capulam, Et, imperat dict.* Etiam.
 19 *Diſio* Hoc amplius, seu *Vita, aliquando importat dict.* Etiam.
 20 *Alternaria quandoque dicitur dict.* Etiam.
 21 *Scilicet aliquando importat dict.* Etiam.
 22 *Dictionem* Non solum, interdum *presupponit dict.* Etiam.

Implicatio est hæc dictio, & exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem, *Latium, ff. de verbor. signific. l. c. in emend. n. c. l. c. Episcop. & Cleric. Latium, C. si tutor. vel curator, Dec. in l. quinquaginta, num. 10. C. de testam. militu. cap. vnic. de commodato, vbi Panor. mit. num. 3. Clem. religiosi, & Zabarell. num. 1. de prescript. Clem. unica, § fin. in princip. & ibi Zabarell. num. 2. de supplenda negligent. Prælat. Clem. n. c. l. c. v. c. & tam ibi Zabarell. numero 1. de baretiis, Gemin. in cap. cum de beneficiis, num. 7. de proband. in 6. Colin. in pragmat. sanct. sit. de elect. verb. etiam, fol. 97. Corin. consil. 163. num. 4. vol. 2. Socin. consil. 23. num. 7. vol. 1. C. de test. consil. 4. in fine de proband. Paris. consil. 41. num. 3. vol. 4. & consil. 36. num. 9. & consil. 65. num. 28. & consil. 98. n. 69. vol. 1. Cephal. consil. 68. num. 9. vol. 1. Socin. jun. consil. 41. num. 32. vol. 3. Angel. Alex. consil. 100. in cap. in casu prædicto, num. 13. in fine, vers. nam illi dicto, Alexand. consil. 116. incip. A. in adner. n. 14. vers. nam de natura, lib. 2. vbi Apollin. in verb. etiam, Beimon. in tit. de probat. concub. in verb. etiam, num. 2. fol. 148. Menoch. consil. 116. n. 8. & consil. 18. n. 7. & consil. 31. num. 7. & consil. 610. num. 14. & consil. 632. num. 2. & de arbit. lib. 1. q. 49. num. 8. & lib. 2. casu 68. num. 30. & d. præsumpt. lib. 4. præsumpt. 180. num. 52. Flamin. de confident. benef. quest. 38. num. 52. Surt. consil. 103. num. 13. & consil. 443. num. 28. Oñan. Vulpell. de præf. & adverb. signific. sub hæc dict. num. t. pag. 35. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 4. gl. 17. Manc. decis. 173. num. 1. & decis. 342. num. 3. Petr. Enric. resp. apud. num. 17. in fin. Cancr. decis. sen casu 24. num. 1. & casu 99. num. 8. & casu 11. n. 20. Decian. consil. 64. num. 31. lib. 3. Polyd. Rip. de notiss. notem. p. cap. 78. n. 3. Ro. l. de visit. verb. etiam. pag. 54. Honded. consil. 76. num. 3. vol. 2. Glosit. resp. 1. par. 3. n. 29. Cened. post lib. canon. quest. 31. num. 1. Ferrer. in consil. Catalonia. gloss. 4. num. 272. Cald. Petreia quest. forens. consil. 19. num. 11. Rota Bononiensis. duos. decis. 23. n. 15. Sigism. Scacc. de camb. § 7. gloss. 3. num. 18. Seraphin. decis. 330. n. 6. Card. Tusch. prælat. concl. tom. 2. litt. D. concl. 273. Reta apud Farinac. decis. 689. num. 4. in prima collect. nouiss. & inter recent. decis. 122. num. 1. & decis. 721. n. 3. & 7. p. 2. Et nouissime dict dictum in *Romanæ pecuniaria* 26. *Atque* 1627. coram D. Pirili. [Robles de præsumpt. lib. 2. c. 14. n. 23. & c. 23. n. 13. Rot. dec. 104. n. 1. p. 1. in posth. Farin. Fufat. consil. 183. n. 2. & consil. 184. n. 5. & 59. & consil. 186. n. 28. & consil. 188. n. 29.]*

Primò amplia procedere, siue materia sit fauorabilis, siue odiosa quia ista dictio est implicatio ad maiora expressis, etiam in materia stricta, & exorbitante, vt per Gemin. consil. 65. num. 7. vers. sed dictio etiam, & consil. 135. n. 10. vers. quia dictio, Card. Tusch. d. consil. 279. num. 4. Cened. diffing. 51. n. 2. Paris. consil. 46. num. 10. lib. 4. Decian. consil. 46. num. 13. lib. 2. Et fuit dictum in *Nucerina bouem* 4. *Meris* 1602. coram Card. Sacratio impressa per Farinac. dec. 31. n. 8. p. 1. recent.

Secundò amplia huiusmodi dictionem ita implicare, & includere sub eadem dispositione, vt dispo-

sitio, quæ est, quòd omnia disposita habeant locum etiam quoad inclusa per dictionem prædictam. *Cald. decis. 237. in fine, vers. nec obstat, alias* 16. de prob. Card. Tusch. d. consil. 271. n. 2.

Tertio amplia, quòd hæc dictio est implicatio, tacite includens species, ab expressis, *cap. nanta, de financia. Gemin. consil. 65. num. 8. vers. sed dictio, Card. Tusch. d. consil. 275. n. 3.*

Quartò amplia, vt etiam implicet casum præcedentem, cum eiusdem qualitatibus, vt per Mascard. de probationib. concl. 1263. n. 33.

Quintò amplia, vt etiam implicet diuersas species maiores expressis, quando ab his diuersæ non includerentur, quia essent maiores, *Gemin. d. consil. 65. num. 8. vers. & si dicatur, Card. Tusch. d. consil. 273. num. 3. vbi num. 6. cum eodem Gemin. consil. 200. in fine, num. 8. extendit, vt sit implicatio vsu contracti, veluti si dicatur: Enantiolus pendat indecisa, cuius statum, &c. quia comprehendit licem indecissam implicatiue, & expectat, ac etiam licem finitam, ac decissam per tres conformes, quæ implicatio hoc importat.*

Sextò amplia, vt includat, & augeat dispositionem ad qualiterque, cui adiungitur, vt per Card. Tusch. d. consil. 275. num. 7. vbi num. 9. post Anchaz. consil. 88. num. 6. vers. & hoc, maximè extendit implicare etiam diuersas qualitates.

Septimò amplia, seu potius declara de natura huius dictionis esse extendere, & implicare quòd prius non erat dictum, vt censuit Rota apud Farinacium. decis. 408. n. 1. in prima collect. nouiss. Rot. decis. 311. n. p. 1. in posth. Farin.

Extensua est hæc dictio, & stat augmentatur, & ampliatur, vt in l. 1. C. de testib. notant Rota consil. 246. num. 83. vol. 3. Paris. consil. 46. num. 40. cum sepp. & consil. 44. num. 5. vol. 4. Seraphin. de lib. gratia, in de præf. expellat. in num. 2. & in ri. de form. expellat. in num. 5. Menoch. consil. 331. num. 7. & consil. 336. num. 17. Surt. decis. 8. num. 12. & consil. 103. num. 13. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 27. gloss. 1. v. 1. d. Petreia quest. forens. consil. 29. num. 11. Pic. ad statum. *Verbi* gloss. 1. num. 1. Honded. consil. 40. num. 26. lib. 2. Seraphin. decis. 361. n. 1. Menoch. consil. 814. n. 48. Marc. Anton. de Amaris *Marchia* decis. num. 1. Rota apud Farin. decis. 567. n. 3. recent. [Durant. Rota decis. 60. n. 27. vbi quòd hæc dictio est ampliatio, Rota apud Paul. de Rubéis decis. 29. §. n. 3. & §. 1. tom. 3. diuersor. vbi quòd hæc dictio stat extensius, augmentatur, & duplicatur ea Rota. decis. 30. num. 22. part. 5. recent.]

Amplia hæc dictio, & extendit dispositionem legibus ad alium casum, *Clem. 1. §. fin. de re iudic. Burg. de Pace ad l. 1. Tauri num. 39. Menoch. consil. 906. num. 56. Anget quòd prius non includitur, Rota. consil. 43. num. 19. lib. 2. præcipue quando adiuncta est dictio *Et*, vt in l. si quis feruum, §. etiam. ff. de pecul. notat Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 36. num. 35. Et ita ampliatur dispositionem, vt non possit importare restrictionem, Bald. consil. 209. incip. *Illa verba*, num. 2. & num. 4. quòd est dictio augmentataria, lib. 3. Gemin. consil. 32. in princ. Card. Tusch. d. consil. 275. n. 20.*

Quandoque tamen importat restrictionem, quando repugnant verba, & dispositio: idè si testator legat vnum fructum vxoris, sicut habebat in domo testatoris, etiam se alimentando, dictio *Etiam* non ampliat, sed limitat, ita vt ad alimenta legatum restringatur, Angel. consil. 338. num. 3. Cardin. Tusch. d. consil. 273. num. 13. Et idè in respectu accipitur pro restrictiua, vt importat idem quod

Patet, quando ea materia, & necessitate ita debet interpretari, ut non plus sit concessum, quam petitur, Gozad. *conf.* 7. *num.* 1. 3. Card. Tusch. *d. conclus.* 27. *num.* 14. & 15. post Bald. *conf.* 109. *num.* 1. lib. 1. obferuat, quod quando hęc dictio importat dictionem *Maximē*, tunc si profertur per modum causę finalis, vel per modum conditionis restringitur; secus si profertur per modum demonstrationis, aut per modum modi, sive legatarij, quia tunc non restringitur.

Dictio CXIV.

Et sic.

- 1 *Idem est dictio Et sic.*
- 2 *Continuativa, ac perpetua sensu verborum precedentium est dictio Et sic.*
- 3 *Vocativum positum in eodem capitulo, non in precedenti, inducit dict. Et sic.*
- 4 *Restrictiva est dictio Et sic, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit.*

Est illatio hęc dictio, ut per Socin. sen. *conf.* 49. *num.* 2. vol. 1. Rota *dec.* 568. *num.* 4. & 6. p. 1. *divers.* Magon. *Florent.* *dec.* 50. *num.* 4. Peregr. *conf.* 47. *num.* 6. vol. 1. Ioan. Bapt. Costa *de clausul. conventionalib. claus.* 2. *in fine.*

Continuativa est, ac perpetua sensu verborum precedentium, Ruin. *conf.* 102. *num.* 12. & *conf.* 184. *num.* 6. lib. 2. Menoch. *conf.* 328. *num.* 50. Rota *dec.* 128. *num.* 4. part. 2. *divers.* Galgauer. *de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num.* 9. Honded. *conf.* 5. *num.* 40. vol. 2. quia aduertit *num.* 41. huiusmodi dictionem inducere vocativum positum in eodem capitulo, non in precedenti.

Restrictiva est hęc dictio, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit, ut notat Ruin. *conf.* 102. *num.* 12. lib. 2. quem citat Anton. Monach. Bononiensis. *dec.* 5. *num.* 5.

Dictio CXV.

Ex.

- 1 *Causam immediatam & proximam de sui propria natura denotat dict. Ex.*
- 2 *In successione non immediata verificatur etiam dict. Ex, designans causam proximam, & immediatam.*
- 3 *Causam immediatam, non autem occasionem remotam importat dict. Ex.*
- 4 *Statum habens, quod marini lucrenti ducem mortua vxore, si non extent filij ex illi, non impedit quin marini lucrent etiam quid ex tunc nepoti.*
- 5 *Causam substantialem, & immediatam, ac materialem importat dict. Ex.*
- 6 *Communem significat dict. Ex.*
- 7 *Separationem importat dict. Ex.*
- 8 *Causam mediatam, vel remotam aliquando denotat dictio Ex, ratione materia, & ad evitandum contrarietatem, seu absonum intellectum.*
- 9 *Naturalitatem exigit dict. Ex.*
- 10 *Originem denotat dictio Ex, si iungatur cum genitive.*
- 11 *Extrinsicam denotat dictio Ex.*
- 12 *Exclusiva est dict. Ex, preposita dicit. Ex importat aliquando.*
- 13 *Post, cum tempore apponitur.*
- 14 *A, vel Ab.*
- 15 *Propter.*
- 16 *De.*
- 17 *In.*
- 18 *Secundum.*
- 19 *Causam sapē declarat efficientem dict. Ex.*
- 20 *Modum alius declarat dict. Ex.*
- 21 *Ex animo facere, id est, Ex voluntate.*

Dictio CXIII.

Et si.

Hęc dictio eadem est ac *Etiam si* vel, *Quamvis*, ac proinde ampliativa, ut in 5. quę ratione, *Instit. de pupillari substitut. cap. dandum de prebend. lib. 6. Gemin. conf.* 322. *in princip.* Menoch. *de arbit. lib. 2. casu* 319. *num.* 24. & 25. & *conf.* 713. *num.* 18. 30. & 31. l. cunct. *conf.* 294. *num.* 7. *vers.* *sepmo pendere*, Vulpell. *de prepos. & adverb. signific. sub dict. Et plus, vers.* *Et si*, pag. 35. vbi subdit, quod aduertitur precedentibus factio, reteneis eiusdem quatuoribus.

Aquipollent dictioni Siue, iuxta notata per Surd. conf. 427. *num.* 39. lib. 3.

num. 19. Nat. confil. 64. num. 3. & 6. idem Menoch.
de praeſumpt. lib. 4. praeſumpt. 81. num. 16. Cald. Pereira
d. exp. 24. num. 38. Cencd. diff. ſingul. 30. num. 1.
& 3.

9 Naturalitatem exigit haec dictio, nec est civilis
contenta, ut ex *Thaq. in l. si unquam, verb. Libertas, n. 3.*
C. de renouand. denar. & alius, tradit Cald. Pereira de
potest. eligendi, cap. 13. n. 1. Et quod si iungatur cum
genitino, originem denotare solet, ait *Ferr. in*
confir. Catholice, gloss. 7. n. 32.

76 Separativus est hęc dictio, & extirpationem denotat, ut per Bald. *confil.* 196. *gamis ante finem*, vol. 4. Tituq. *de retradit.* tit. 1. §. 1. *gl.* 11. n. 34. Rebuff. in *l. unica in gl. proxi.* n. 130. *de testam.* pro eo Cened. *d. sing.* 40. n. 7. Scraph. *de test.* 461. n. 6.

28. Hec dicitur *Ex*, multas, & varias habet significaciones. In primis, tempore applicata exponitur pro *Poss* Cic. pro *Seruo*: Si quis ante mitteretur, nec ex hoc tempore mitteretur potius, id est, post hoc tempus. Idem in *Brut.* Coerta ex Consulibus profectus est in Galliam id quod est, post Consulatum. Ita acceptum in *L. 1. §. item si quando die legati ceciderit, l. 1. §. in illo §. si miles §. de labor agens censum* cum aliis citatis per *Ulp.* de *restitu.* *inst. l. §. gloss. 1. v. §. 4.* quem referet *Cremed. de iur. 10. n. 2.*

1. *A*, vel *Ab*, aliquando designat, vt in l. 1. *verf.*
imitatio, & *verfex* veteris iore, *Notae* veteris iore enu-
merando, & *ambigua*, *ff. de legib. notae* Titulq.
de gloff. l. 1. m. 54. Mandat in gloff. facili in praemio, in
verb. Ex. fol. 18. C. nec de fignat. 30. m. 5. Nam huius-
modi dictiones denotantes terminum à quo, fuapte
natura funt excludit, & feperantur. Itaq. Titulq.
Magon & alius, tradit Gonzal. ad reg. 8. *Canceller.*
gloff. l. 2. §. 1. num. 23. vbi num. 24. limitat, nil aliud
materia fubiecit, vel natura contrarium, aut mens
disponentium, feu fauor, aut adus perfuadent,
vel vt cunctior absurdum, feu coercitio: nam tunc
flabit inclufio.

14 Dicho ista proposita diei cum diem excludit,
Baldan lult.in princip. C.de tempor. appell. § in l. ult.
col. 2. C.de iur. dom. imper. Triaq. d. gl. 11. n. 55. cum
seqq. Cened. d. sing. 10. num. 6. Et excludere diem
quo, ut non computetur, resoluit Sigismund. Seac-
cia d. appell. n. 12. n. 57.

5 Propter interdictum designat, ut in l. dotale prædictum, in 2da gloss. fin. ff. de fundo dotali. l. 3. § cum Pollidum, ff. de usus. Part. conf. 9. n. 4. vol. 2. Mandos ubi supra Cent. d. sing. 19. n. 4.

De nonnullis quibusdam denotat, ut per Oldca d. conf. 32.
n. 11. Pamin. de ffe. & potestate Capituli Sede vacante,
in primo praul. in fine, Mand. in d. verb. Ex. Cened.
d. sing. 30. n. 1. in medio.

¶ In quandoque debeat, vt in *l. ex huius ff. de leg. & in l. 1. ibi, P. ex vnicuique causam dicat, ff. de custod. reor.* Mandos ubi supra Cened. d. n. 1. in fine.

18 *Secundum* non semel denotat. Cic. 1. *Philippic.*
Nihil nisi ex optimo more, & sanctissima disciplina
Idem §. *Tusculan.* Ex præceptis Philosophæ acta
vita.

19 Hæc diſſio eanſimſep̃ declarat efficientem. Cic.
lib. 16. epiſt. 11. Quando igitur tum ex me doluit
nunc ut *Amicus* ex tum ex me gaudium, præſtato.
Idem in *Duplex*. Et tū duplex nos aſſicit ſollicitudo,
quod & tu Republicæ careas, & illa te. Idem de *Ami-
ci*. Domus mea edificare ex authoritate Senatus,
pecunia publica. Ex hunc dicimus, *Ex decreta*, & *ex
teſtamento* & formula.

20 Modum aliàs declarat. Cic. 1. *Officior. Simpliciter, &*
aperti, qui nihil ex occulto, nihil ex infideliis agen-
dum putant. Idem *pro Cluent. Multi boni viri ex oc-*

culro interueniſſent. Idem, *in Ferr.* Voluſti ex impropiſo, ſi quæ res nam eſſent, &c. decernere Lin. *lib.* 18. Ex imperato repente miſiſti nobis hunc Scipionem.

Ex animo facere, id est, ex voluntate, non habet, vel
capitulum, 3. ibi. Quam ex animo accusare. ff. de adulter.
Cicero Pison. Equidem dicam ex animo quod fecero
Idem ad Qu. frat. lib. 1. cap. 3. Te suum abenum
hominem auget ex animo.

Ex sua voluntate, id est, sponte, & sine mandato, 11
Legum. qui ex sua voluntate, & de minorib.

*Ex die dimittit id est, post diem dimittit, leg. licet. 23
in fine ff. de iure dotum l. hereditas ex dot, ff. de hered.
instumentis l. 1. uncto § si mulier, ff. de iur. de
iurum.*

Ex sententia, idem est, quod *ex voluntate*, id est, 14
volumus. Cic. *lib. 12. epist. 10.* *Ex sententia* confecta
sunt, *Plaut. Menech.* Bene obsonavit, & *ex mea*
sententia. Terent. *Hecant.* Spero hanc rem eventuram
nobis *ex sententia.*

Ex eo, id est, ex prospecta causa, propter hoc, ve in 2)
 l. in prim. ff. de postulat. et in l. qui testam. in
 fin. ff. de probat. Vel inde l. 4. §. fin. ff. de sum. litem.
 Cetera d. h. in eo, in fin.

Ex hac id est, hinc seu unde, ut in l. *¶* *feruatum*, x6
 Ex hac quaesito, ff. de statu liberorum.

Ex corporis vicio, id est, propter corporis viciū 17
Lab. et viciū in princ. H. adula. et dila.

Ex continenti, id est, incontinenti, siue mox, ut in a 8
1. sed lex patet, & penult. ff. de iur. iur. c.

Ex laere, id est, ex transiitio, l. i. ff. de ritu nupt. 29
l. i. ff. de gradibus.

*Ex lege capere, ad est, secundum legem, ut in l. quem - 30
admodum. & mox ibi dicitur. f. ad legem Aquilam.*

Ex post facto, ad eū posita, vel post factum, l. fi. Ti. 31

DICTION CXVI.

Excommunicetur.

Verbum hoc est canon late sententiar, per eaz-
quaz tradunt Mathie. *ling. 11. incip. Nota quod*
Clement. ling. 7. incip. Tunc Bernard. reg. 779. Turq.
in li. si uquam, ver breuiter. a. 159. C. de remocand.
donet. Lancell. Contad. in temp. amonit. iudicium, lib. 1.
cap. 1. §. 4. num. 3. quos refert Cened. ad Decretal.
collet. 7. n. 14.

DICTIO CXVII.

Ex nunc.

Licet hoc adverbium in praesentis temporis, ut
lin. 1. §. 1. uox tractemus §. 2. gl. de intel. & tradunt
Tiraq. de retrac. conuent. §. 2. glo. 1. num. 1. §. 2. an sine
Cched. finis. 14. num. 4. in princip. & referatur ad
tempus a quo incipit, Castal. decis. 3. num. 10. de probat.
Papic. consil. 3. 2. num. 17. ubi. 1. Gabr. consil. 69. num. 4.
lib. 1. ac promitte temporis inchoationem designet,
Maref. uarar. resolu. lib. 2. cap. 9. num. 1. Futurum
tempus denotare efficitur, ut observare lib. off.

præterea, pag. 126. ff. de verb.
signif. Cened. d. singul.

DICTIO CXVIII.

Ex tunc.

- 1 *Temporis extremitatem donat dictio Ex tunc, & n. 3. 4. & 5.*
- 2 *Terminus si datur ad probandum ad vnum mensem & ex tunc alius terminus ad probandum, non potest fieri reprobatio, donec durat terminus probatorius.*
- 6 *Excludit dictio Ex tunc, diem a quo, ut non computetur.*
- 7 *Sententia lata vim habet dictio Ex tunc.*
- 8 *Dictio Ex tunc, quando apponitur in alia conditionali, operatur a die adimpletionis conditionis, non autem a die prolationis verborum.*

1 **E**xtrimitatem temporis hanc clausula significat, &c. denotat vltimum temporis implementum, vt in l. 4. ff. de condit. & demonst. & in l. vi. ff. de fidei. commiff. lib. 1. & in l. i. ff. de fin. iunda gloss. verb. ex eo. ff. de vulgari. & populari subftit. cap. super eo, de appell. cap. fies tempore, de refcriptis in 6. glossam Extrimitatem fufcepit Ioan. 22. de elect. notant Paris. conf. 14. n. 1. lib. 4. Tiraq. de retractu leg. 4. 1. gloss. 1. n. 1. num. 19. Rebuffus comment. ad l. i. de iur. appell. 1. 3. vers. 6. ff. de verb. oblig. 1. 1. ff. de iur. iudi. 1. 1. gloss. 1. n. 4. 1. 4. lib. 3. n. 1. Recopil. Flamin. Paris. de resign. tom. 2. l. 6. p. 1. quod 2. num. 15. Cald. Peten. 2. quod fore n. lib. 4. q. 6. n. 4. Card. Tufch. pract. concl. tom. 2. l. 2. Di. concl. 279. n. 11.

2 **V**nde fit, vt si datur terminus ad probandum ad vnum mensem, & ex tunc alius terminus ad reprobandum, non poterit fieri probatio donec durat terminus probatorius, nisi habens terminum ad probandum renouaret dilationi ad sui fauorem concessa Genin. conf. 121. n. 4. vers. idem probat, quem refert Card. Tufch. d. concl. 279. n. 1.

3 **I**dem est in difpofitione, in qua declaratur quis hzies, si soluat alimenta vsque ad aetatem nubilem filix excludit, & si non soluitur, ex tunc priuatus fit quia confertur primatus, solum postquam aetas ouiblis adueniet, non ante, quia hanc dictio Ex tunc importat, & denotat temporis extremitatem. Ita Bald. conf. 150. incip. Propinquitur. & vers. in d. 1. restat. lib. 3. pro vt illam refert Cent. vbi supra. n. 2.

4 **I**dem est, si hzies instituitur cum conditione, si mafcit in domo testatoris, & vitam conditione viualem feruauit; alius ex tunc; si contrarium fecerit, instituit alios, quia denotat extremitatem temporis, vt antequam contraueniat, non priuatur Ita Cast. conf. 259. incip. Omnis diffidat vel. 2. in fin. n. 3. lib. 1.

5 **I**dem est in ludo laro, quod quis fit hzies, si soluat filix testatoris certum quid, alius si debeat in solatione, ex tunc filia fit hzies, quia importat extremitatem temporis, vt per Angel. de Pegulio conf. 12. incip. Perrella fuit in fin. vers. per hoc etiam patet.

6 **R**egulariter hanc dictio excludit diem a quo, vt non computetur, iuxta resoluta per Siglinund. Secac. de appell. 1. n. 57.

7 **H**abet vim late sententiae, vt ex tunc excommunicatio incurritur, ex adductis per Corn. conf. 104. sub num. 2. vers. licet ergo non fuerit. lib. 1. Redan. de pofit. q. 17. num. 33. Suarez de legib. lib. 5. cap. 7. post n. 7. Ioan. de Salas in simulacra. q. 95. tract. 14. dist. 1. 5. sect. 5. sub n. 78. Reb. de obl. iust. p. 1. lib. 1. q. 6. n. 37. Sayo in Clari Regula. 3. cap. 8. num. 17. Monce, de

dist. 1. quod. p. 2. q. 7. n. 36. & 37. Farinac. fragm. crim. p. 1. lib. 1. verb. lex. n. 96.

Quando apponitur hanc dictio in actu conditionali, operatur a die impletionis conditionis, non autem a die prolationis verborum, iuxta resoluta per Flamin. Paris. de resign. lib. 6. quod 4. num. 59. & per Cent. de sing. 14. n. 3.

De clausula Ex tunc, prout ex tunc, plene dixi tract. de clausula, claus. 59.

DICTIO CXIX.

Expellatur.

Verbum hoc denotat latam sententiam, sicut enim in factum, non iuris, & sic innuit, quod non est necessaria sententia priuationis, sed sufficit expulsio facti, iuxta resoluta per Tiraquell. in leg. si verumque, verb. reuertatur, num. 174. cum seq. C. de reuocand. donat. vbi postquam pro, & contra, multa adduxit, videtur recludere in opinionem vltimo loco per eum relata, quod scilicet non ipso iure, sed ferendam sententiam significet; vide Ioan. de Salas de legib. q. 96. ar. 1. 4. dist. 1. 5. sect. 6. sub n. 78. Farinac. fragm. crim. p. 1. verb. Lex. n. 134.

DICTIO CXX.

Ex post.

Hanc dictio refertur potest etiam ad longam inuerialum, vt per Rocam Boonens. diuersus. de off. 34. n. 23.

DICTIO CXXI.

Extra.

- 1 *Dictio Extra ex diametro aduersatur dictioni Intra.*
- 2 *Remotionem, & separationem importat dictio Extra.*
- 3 *Foris denotat dict. Extra, sed tamen in tempore in seruato.*
- 4 *Præter non raro importat dict. Extra.*
- 6 *Abfque nomenque importat dict. Extra.*

Hanc dictio ex diametro aduersatur dictioni Intra, leg. 1. 5. sine autem ff. de aqua quod iudic. altima. ibi. Sine autem intra Verbum sine aqua sine extra, huc inter dictolocutus, Cic. 5. Tufch. Soleas deata vita relinquatur extra ostium, limenque carceris Idem de nostra. Derr. Scotibus, & animo ea, quæ extra sunt, percipimus. Notant aliar. conf. 1. n. 11. lib. 1. tom. 1. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub d. lex. vers. extra. pag. 36. Betazol. de clausula instrument. claus. 26. gloss. 6. num. & 2. Card. Tufch. pract. concl. tom. 2. l. 2. Di. concl. 280. n. 4.

Importat dictio remotionem, & separationem l. absente, ff. de verbor. sign. Alber. in fine Diction. verb. extra, vbi subdit quod habet multos significatus, Card. Tufch. d. concl. 280. n. 1. vbi n. 5. post Archid. in c. statum. n. 4. & 5. de elect. lib. 6. subdit quod si hanc dictio apponatur ciuitati, veluti extra ciuitatem non intelligatur extra muros ciuitatis, sed extra continentiam ciuitatis, cuius appellacione venit suburbia, scilicet sit extra urbem, quæ continetur ex muris

3 Foris denotat, sed tamen imposito intervallo; ita Ioan. Andr. in *4. cap. statutum*, num. 9. & ibi Gemin. in *9. in unio*, n. 2. Card. Tufch. d. cenc. 280. n. 2. in princ.

4 Præter non raro importat hæc dictio. Cic. 1. de leg. Extra Collum Sacerdotum ne quisquam sacra, quæ publicè essent constituta, noscet. Idem lib. 7. epist. 1. Extra ducem, paucosque præterea. Cardin. Tufch. d. cenc. 280. n. 2.

5 Nonnunquam importat idem quod dictio *Abstine* Cic. de *Inveni*. Se extra omnem culpam, & causam posuisti. Idem. 1. Offic. Ne extra modum sumptu, & magnificentia predeas. Idem lib. 7. epist. 16. Sed mehercule extra locum homo bellus est. Idem 1. Ferr. Extra hæc contentione, certamenque nostrum famulantes tecum loquar.

DICTION CXXII.

Extrínsecus.

1 **A** dverbiom hoc contrarium habet, *Intrínsecus* Cic. 1. de *nat. Dear*. Ducunt extrínsecus spiritum pulmones, & cor. Id. 1. de *Div*. Animos hominum extrínsecus esse tractos & haustos. Id. 1. *Academ*. Interrumpunt extrínsecus in animos nostros per corpus imagines nobis dormientibus. Idem. 4. *Tusc*. Corporum adiumenta adhibentur extrínsecus, animorum salus inclusa in ipsis est.

DICTION CXXIII.

Facile.

1 **P** ræter vulgatam huius dict. significationem interdum usurpatur pro, *sine contrarietate*. Cic. pro *Refc. Amer*. Non solum sui municipii, sed etiam illius vicinitatis facile perimus. Id. 2. de *Div*. De ius Platonis auditor in Astrologis, iudicio doctissimorum facile Princeps.

2 Aliquando iungitur cum superlativo Cic. pro *Rob*. vicum vnum totius Græciæ facile doctissimorum Platonem. Idem *Tusc*. Africanus fratris nepos vixit omnium perditiorum ita similis, ut esset facile deterrimus.

DICTION CXXIV.

Ferè.

1 Imminuunt nonnihil rem, aut numerum dictio *Ferè*, & *Fermè*.

2 Comparativè quandoque ponitur dictio *Ferè*.

3 Diminutiva est dict. *Ferè*, & non formæ in omnibus.

4 Imperfectionem denotat dictio *Ferè*.

1 **F** erè, & *Fermè* imminuunt nonnihil rem, aut numerum. Cic. 1. Offic. Quemadmodum datur honestum satis ferè dixi. Id. in *Brut*. Ut ei nihil ferè quisquam possit addere. Id. *Attic* lib. 7. Hora ferè nonna. Interdum hæc dictio *Ferè* videtur aliquid addere. Cic. lib. 1. de *nat. Dear*. Hæc ferè habuit dicere de natura Deorum. Nonnunquam usurpatur pro *Plerumque* Cic. pro *leg. Man*. Hoc iam ferè sic fieri accepimus. Id. lib. 1. epist. Nunc etiam ab orationibus disingom me ferè refert, & ad manifestiores Musas.

2 Ponitur quandoque dict. *Ferè*, comparativè, *Imagis* ff. de *reb. credit*. Non semel electio, *l. si ferè* §. hæc actio, ff. de *servi* l. 1 §. final. *Cæm*. d. d. d. Vulpell. de *præp*. & *adurb* §. fin. sub hac dict. pag. 38.

3 Est etiam diminutiva, & non firmata in omnibus, *Aug* ff. de *Barbo* de *Dilectis*.

Lin omni. ff. de *adapt. quile*, §. venditibus. ff. de *minorib*. Rotapud March. de *commis* p. 2. pag. 536. num. 9. Et fuit dictum in *una Interamen*. pecuniaria 23. Inny 1603. coram Reuerendissimo D. meo Decano, impetita per pic. ad statum verbum quæst. 19. n. 2. 9. Petr. Enny. *resp*. opusc. 2. sub hac dict. num. 19. Et quod de sui natura sit diminutiva, ac imperfectionem denotet, iuxta text. in *l. querela*, C. ad leg. Corneli. 2. §. ult. ff. de *origi*. *Iuris*, cap. ult. de *Cleric*. agitant, cap. fin. 4. q. 8. notat Oldrad. conf. 49. n. 18. quem refert, & sequitur Berta-chin in *suos repert*, verb. *Ferè*. Et illis citatis fuit resolutum in *Segoniam admissum* ad capitulum 7. fin. 1610. coram Illustrissimo Patriarcha Manzaveda, impetita per *Farinas* d. cenc. 290. n. 1. p. 2. recent.

DICTION CXXV.

Fiat.

- 1 Tempus futurum respicit verbum *Fiat*.
- 2 Tempus præsens aliquando denotat verbum *Fiat*.
- 3 *Pena* ipso iure non imponitur per verbum *Fiat*, cum sit futurum tempus.
- 4 *Rex* ipso iure fieri non denotat verbum *Fiat*.

V erbum hoc futurum tempus respicit: ut in *l. 2. §. deinde*, ff. ne *quid in loco publico*, l. 1. in *prænc*. ff. de *flumini*. & gloss. verb. *Fiat*, in cap. *quisque*, de *elect*, tradit Tiraq. in *l. si unquam*, verb. *reuerenti*, num. 208. C. de *reue* cand. *donat*.

Aliquando denotat tempus præsens, ut *Genes*. *Fiat lux*, & *facta est lux*, & *Luc*. 1. *Fiat* mihi secundum verbum *inno*, tradunt Felin. in *c. Redolphus* n. 26. d. *rescript*. Ludou. Gom. in *reg. Cancell*. de *non inducand*. *intra formam* si *applicacionis*, quæst. 16. in *vers* est in *primis*. Rebuff. in *præci* *beneficiali*, p. 1. verb. *concessum* ut *peritur*, l. 1. §. 16. *Mandol*, in *reg. Cancell*, 33. de *sign*. & *fiat*, quæst. 12. n. 4. *Malcad* de *prob*. conclus. 245. n. 17. *Dionys*. *Paul*. de *vera* quævis *Patriarchatum* *Sedum* *erectio*, c. 5. n. 57.

Pena ipso iure non imponitur per hoc verbum cum sit futurum tempus, iuxta tradita per Doctores in *cap. in par* de *regul. iur*, n. 6. & *Panormian* cap. 2. & in *cap. si diligenti*, de *foro* *competen*. Tiraq. d. verb. *reuerenti*, n. 39. Sayr. in *clari* *Regia*, lib. 3. cap. 8. num. 21. *vers* *facti*. Ludou. Garbo in *tratt* de *legib* lib. 7. disp. 6. in *prænc*. *vers* *secunda* *regula*. Monet. de *distrik*. quæst. 9. §. 8. n. 41.

Non denotat hæc dictio rem ipso iure fieri gloss. in *d. quisque*, & in *c. si quis*, de *vita*, & *benefic*. *Cleric*. Tiraq. d. verb. *reuerenti*, n. 510. & seq. *Suz* de *legib*. c. 5. inb. n. 25. *Factu* *fragm*. *verum* p. 2. verb. *lex*, n. 148.

DICTION CXXVI.

Forfan, Forſitan, Fortaſſis.

- 1 Verificatio eius quod per dict. Forfan, Forſitan, & Fortaſſis affirmatur, non est neceſſaria, cum per alia nihil affirmetur.
- 2 Assertio nona aliquando sunt dict. Forfan, Forſitan, & Fortaſſis.
- 3 Dubitatio falli in facto importat diſtione Forfan, Forſitan, & Fortaſſis, non dubitatioem *Iuris*.
- 4 Varietatem interdum importat dictio Forfan.
- 5 Assertio quandoque ſtat dict. Forfan, ſecundum ſubiectum materiam.
- 6 Augmentatio in gratia ſtat nonnunquam dict. Forfan.

7 Narrativa concepta sub dict. Fortè, non eget iustificacione.

1 Quando huiusmodi dictiones apponuntur, nihil affirmatur, & ideo non est necessaria verificatio eius, quod per tales dictiones asseritur, ut in l. is suis ff. de vulgari, notant Vulpell. de propof. & adverb. signifi. sub dict. Fortè, verf. Fortian pag. 38. Gootz. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 5. n. 1. & 11.

2 Aliquando sunt oortæ assertionis, iuxta tradita per Rebuff. in comment. ad l. asser. sum §. 8. verf. fortè, ff. de verb. signifi. pag. 56. bi, 508. & in concordat. formam mandati. Ap. §. pag. 715.

3 Regula est, quod huiusmodi dictiones in facto important dubietatem facti, non dubietatem iuris ut per l. si in l. si ex falsis, n. 3. C. de translat. Menoch. conf. 759. num. 4. Cardin. Tufchus prætiæ, conclus. tom. 5. l. ut. 2. concl. 281. num. 1. Et designantur quo dictio Fortian, sic nota dubitationis, deprehenditur ex leg. Gaius §. si pro herede ff. de lib. et posthum. Et de dictio- ne Fortian, in leg. §. si quis nesciat ff. de iur. & facti ignorantia, l. l. in l. 2. ff. de iur. nup. [Rot. decis. 533. n. 3. in fin. p. 5. in posth. Farin. abbas p. 4. recent. ubi quod hoc verbum est dubietatis, & decis. 456. n. 5. ead. p. 1. ubi quod hæc dictio non habet vim approbationis.

4 Interdum dictio Fortian, importat veritatem, ut per gloss. verb. Fortian in c. 2. de test. l. si in d. si ex falsis, n. 3. & in l. sub iustitiano ff. de vulgari etiam n. 5. Card. Tufch. de concl. 581. n. 6. ubi n. 7. restringit quando apponitur rationi, non autem deculioni iuris, quia tunc ratio non est finalis.

5 Nonnunquam ista dictio Fortian, stat assertivè secundum iustam materiam, ex adductis per Rotam decis. 535. num. 3. apud Farinac. in l. collecti. per Rotam. Vnde vulgo dicitur, Sub dubio fortian respondent sapè periti.

6 Quandoque Fortian, in gratia stat augmentativè, prout impetrans beneficium dicat, quod fortian sit iurisperitus, non tamen se restringit, sed augeat gratiam. Rot. decis. 64. lib. 5. p. 3. divers. Card. Tufch. d. l. ut. D. concl. 581. num. 8. Vide Menoch. conf. 759. num. 5. Vnde narrativa concepta sub ista dictione Fortian, non eget iustificacione secundum Felinus in cap. accedens 1. num. 10. verf. melior responsio est, ve lise non contestata. Nat. conf. 245. incip. In causa n. 3. lib. 5. Ctauet. conf. 57. incip. Nobis n. 9. Quibus citatus fuit resolutum in Ferrarum. Prioratus vbi. Iung. 1610. eorum Poma, impress. per Farin. decis. 48. n. 9. p. 1. recent.

8 Sententia valet si Index dicat, Condemno Titium in decem Sempromio, quia fortè ei debetur est.

9 Lex quando causam, vel rationem adducit per dict. Fortè, illa causa non est finalis, sed impulsiva.

10 Ratio assignata per dict. Fortè, quomodo esset non tamen cessabit dispositio sine effectu.

Regulariter hæc dictio est nota dubitationis, quando factum respicit, ut in l. verbum prædixi, & in l. absentiem ff. de verb. signifi. & in l. in iuribus, & leg. filius sum ff. de procur. & in l. si duo, & ibi gloss. ff. de receptis arbitris, & in l. si forte in princ. & in §. si ff. formati vendicetur & in l. 1. §. 1. iuncta gloss. verb. ad ista causa ff. de rei vendic. & in cap. 2. de sponsalib. addunt Rebuff. in comment. ad l. asser. sum, §. 8. verf. fortè, ff. de verb. signifi. pag. 56. bi, 508. & in compendio alienationum pag. 66. Paris. conf. 59. num. 18. vol. 2. l. si in l. si ex falsis, num. 5. de translat. & in l. in substant. num. 5. ff. de vulgari. Ludon. Gom. in repet. cap. 1. n. 4. de iudicis, in 6. Iacob. de Belufo in repet. cap. Rom. num. 5. de foro compet. in 6. Menoch. conf. 759. num. 4. Ruin. conf. 170. num. 5. vol. 2. Alex. conf. 29. num. 7. vol. 2. Vulpell. de propof. & adverb. signifi. sub hac dict. vol. 38. Dionys. Paulus de vera quæstione Patriarchalium Sedum erit cap. 3. num. 51. Card. Tufch. prætiæ, conclus. tom. 2. l. ut. D. concl. 581. num. 1. Cened. post lib. prætiæ & canon. quæst. sing. 36. num. 1. Clotie. res. l. p. 3. num. 137.

Et ideo narrata per dictioem Fortè, non sunt necessaria verificanda, ad tradita per Ruin. conf. 110. sub n. 5. vol. 1. & per Callad. decis. 4. num. 4. cum seqq. de probat. Paris. conf. 19. num. 19. lib. 2. Corn. conf. 84. num. 1. vol. 1.

Vnde qui loquuntur per dictionem Fortè, nihil concludit quia dubietatis loquuntur & ex tali modo loquendi non resultat confessio, ad text. in l. de etate, §. ubi ff. de interrog. dicitur. Alex. in d. l. in substant. in me. n. 5. Menoch. conf. 112. n. 33. & conf. 56. n. 3.

Hinc etiam testis deponens per hæc dict. Fortè, nihil concludit, quia videtur dubietatis deponere, ita Anton. de Butt. conf. 41. verf. & non obstat, Card. Tufch. d. l. ut. D. concl. 581. n. 5.

Vtrum quando hæc dictio Fortè ponitur super iure, non inducit dubietatem, ut in exp. s. verf. necessarium, & ibi gloss. in verb. fortè, decis. 1. & in cap. quæm obrem & ibi gloss. verb. si forte, in fin. de penis. distinct. 1. & in cap. ad mater. verf. idcirco, §. 3. p. 5. & in c. accedens, §. cum igitur, & ibi gloss. in verb. propriæ contumaciæ, ac Panor. in n. 9. & Felin. n. 10. vel iure non contestata. Socin. conf. 28. n. 3. vol. 1. Ruin. conf. 170. n. 5. vol. 2. Cened. d. sing. 36. n. 2.

Quandoque enim est oortæ assertionis, ut in cap. ex parte, de celebrat. Missar. & in cap. ma ad nos, de sponsalib. iuncto intellectu gloss. ibidem, verb. fortè, cap. 2. de supplen. negligent. Prælat. lib. 6. ubi Monach. n. 9. & Prob. ad eum n. 8. & in cap. si forte, de elect. lib. 6. iuxta tradita per Rebuff. d. verf. fortè, & Menoch. conf. 55. n. 14. & Vulpell. citato loco, Hosten. in exp. tua n. 5. de procur. ubi quod nonnunquam importat veritatem, Petr. Ennig. res. opus. 2. sub hac d. n. 19. in fin. Bernard. Giroux, ad prætiæ. Camer. Imper. lib. 3. concl. 10. n. 10.

Ex quo inferunt Doctores, quod si consultor in suo consilio apponit dictionem Fortè, quod non propterea inducit dubietatem iuris, nec minus questionem indecifam pendere, sed potius ecessit affirmare quod dixit, quia per verbum Fortè, respondent sapè periti, ut ait gloss. in l. si duo ff. de receptis arbitris, & refert Felin. in d. cap. accedens, 1. n. 10. &

DICTIO CXXVII.

Fortè.

1 Dubitationis nota est dict. Fortè, quando factum respicit.

2 Narrata per dict. Fortè, non sunt necessaria verificanda.

3 Confessio non resultat ex dictis per dictionem Fortè.

4 Depones per dictionem Fortè, nihil concludit, quia videtur dubietatis deponere.

5 Dubietatem non inducit dict. Fortè, quando ponitur super iure.

6 Assertivæ quandoque nota est dict. Fortè.

7 Consultor in suo consilio apponens dict. Fortè, non inducit dubietatem iuris, sed potius censetur affirmare.

Dictio CXXX.

Habere.

1. Dominium, & possessionem, & de facto detinuitur comprehendit verbum Habere.
2. Possessionem civilem denotat verbum Habere, si iungatur cum verbo Possidere.
3. Statum si loquatur per verbum Habere, non quid importat laici sententiam, vel ferendam, remissum.
4. Improprietas significat dictio Habere.

Verbum hoc est generale, & comprehendit tam dominium, quam possessionem, & de facto defensionem, si stipulatio sit, & habere, ff. de verb. obligat. vbi Habere dupliciter accipitur, si habere de iure modo ff. de verb. significat. l. 2. §. 1. ff. de religiosis, & sumpt. finem. notant Pen. Hensig. res. apud. 2. sub hoc verbo, num. 20. in fine. Rebuff. in comment. ad l. ad apud se, l. 4. §. 2. quod dicitur habere, ff. de verb. significat. pag. 5. 23. Contat. de momentan. possessione verb. ratione decidendi, num. 14. Decian. conf. 108. num. 3. l. 1. §. 1. Ror. in Cosalen. demum 12. Januarij 1611. coram Vbalde impellia per Facin. decis. 369. num. 1. par. 1. recent. Betzaxol. de clasul. instrumens. clas. 26. gloss. 4. n. 2. & 1. & clas. 33. gloss. 3. num. 1. vbi gloss. 2. subdit, quod verbum *Exigere* proprie importat ab inuito extorquere, per l. debitor, vbi Alciat. in fin. ff. de verb. significat. & gloss. in l. fiduciarius, ff. de rem. ff. de leg. 3. [Duran. Rota decis. 82. num. 1. vbi quod habere denotat dominium, Ror. dec. 477. n. 5. p. 2. in possib. Fern. alibi p. 4. recent. vbi quod hoc verbum sine ad donumum, siue ad possessionem refertur, semper intelligitur cum effectu, & in perpetuum. Ead. Ror. decis. 122. n. 5. p. 5. recent. vbi quod verb. habere, denotat proprietatem.]

Si vero iungatur cum verbo *Possidere* denotat civilem possessionem, iuxta tradita per Farinac. in praxi crimin. par. 4. conf. 9. §. 1. num. 6. Et quod verbum *Habere* accipitur secundum subiectam materiam, tradunt Decian. decis. 108. n. 3. & Ror. decis. 169. num. 3.

Lex, seu statum si loquatur per verbum *Habere*, ut si dicatur: *Habeatur* pro consilio, pro consilio, vel pro penam, non quid importat laici sententiam, vel ferendam, vide Titiaquel. in l. si unquam, verb. *reueratur*, num. 216. cum segg. & num. 219. vbi quod si huiusmodi verbum in actus significatione proferatur, puta si dicatur: *Habeatur*, non quid sit dictum, obliquum, vel commune, & num. 200. cum segg. quod si hoc verbum *Habere*, iungatur cum verbo *Sit*, puta si dicatur: *Habeatur, & sit* pro consilio, & num. 223. quid si dicatur: *Nullam habes fiduciam, vel iurisdictionem*, vide Flamin. Charter. de excec. sent. capto harrusio, c. 1. n. 138. & segg. Guidic. proli. lib. 2. g. 18. n. 1.

[Dictio *Habere* importat proprietatem significat. Hez. 4. mobil. l. 3. gloss. 2. n. 7. 2. tit. 5. p. 5.]

Dictio CXXVIII.

Frustrā.

1. Importat nullitatem actus ipso iure, ut per Titiaquel. in l. si unquam, verb. *reueratur*, num. 130. de reuocan. donat. Anton. Gom. *variar. resolu.* tom. 1. cap. 1. num. 4. Petr. Hennig. res. apud. 2. sub hoc dict. num. 20. Fetrer. in cons. *Casaleban.* gloss. 7. n. 1. 2. Rebell. de obli. res. p. 1. lib. 1. g. 6. tit. 6. n. 37. Oñaniz. Vulpell. de propof. & aduerb. significat. sub hoc dict. pag. 59. vbi etiam ex Abb. dicit, quod de proprietate iuxta dictionis est denotat quandam annullationem, & actus nullitatem, subditque, quod potest stare, vbi actus exceptionis ope venit infringendus, l. 1. C. de non numerat. pecuniis.

Dictio CXXIX.

Funditus.

1. Ipse iure importat hanc dictio, iuxta gloss. singularem in l. si decernimus, C. de Episc. & Cleric. Titiaquel. in l. si unquam, verb. *reueratur*, n. 103. vbi subdit, quod hanc dictio importat idem, quod dictio *Omnia*, scilicet Farin. in fragm. crim. p. 3. verb. *lex*, n. 124.

Agust. Barbosa de Dictionib.

Dictio CXXXI.

Hactenus.

Designat hanc dictio tempus praeteritum, l. 1. c. 1. §. 1. prius, ff. de munus. prius. Signorol. conf. 12. incip. *In quatione vertere, col. penult. in princip.* Card. Tulch. proli. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 283. num. 6. Modque excludit vsque ad illum diem, Roland. conf. 8.

conf. 8. n. 49. lib. 3. Ramin. iun. conf. 49. n. 23. lib. 5. Qui- bus citatus ita fuit refolutum in Spoletana honorum 1. 3. Iunij 1608. coram Card. Alder quomodo, impetita per Farin. decif. 1215. n. 8. p. 2. recent.

DICTIO CXXXII.

Haud.

Inducit negationem hae dictio, & potitur pro Non, Cic. pro Cluent. Haud haec est Cluentius, lata stipulatus, ff. de verbor. oblig. l. 1. vbi gloss. verb. contrarij solus. marim. gloss per text. ibi in §. si verò, vers. videri potius, & ibidem Bart. num. 3. in antea, de non alienand. reb. Etioles. Zabarel. per text. ibi in Clem. 1. num. 1. de testib. Albertus in suo Dictionario, verb. haud, Cened. post lib. practice. & canonic. quæst. sing. 59. num. 3.

Haud si adificat Quaquam, aut Sanè, vehementer negat, Cic. 1. de Orat. Haud quaquam est difficile de Caiso. Idem 1. de Orat. Quorum pater homo prudens, & grauis haud quaquam eloquens, saluti Reipublice fuit. Idem de Amici. Haud quaquam mediocre condimentum amicior. Idem de Amicit. Rem haud sanè difficilem admirari videmus.

DICTIO CXXXIII.

Hic, Hæc, Hoc.

- 1 Demonstratiuum rei ad oculum est pronomen Hoc.
- 2 Demonstratiuum tam ad oculum, quam ad intellectum est pronomen Hoc.
- 3 Relatiua est dictio Hic, & refertur ad proximiora.
- 4 Pronomen Hic, hæc, hoc, non semper demonstrat, nec refertur ad proximiora.
- 5 Repetio qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem, inducitur per prænomen Hic, hæc, hoc.

Pronomen Hoc, est demonstratiuum rei ad oculum, l. cemo. ff. de heredib. instituen. Paris. conf. 19. num. 7. & conf. 35. num. 20. lib. 2. Dec. in l. vnic. in 1. l. 1. lib. 13. & in 2. de iur. num. 45. C. de sent. qua pro eo Cosm. in pragmat. sancti. 12. de collat. post princip. in vers. sancti. fol. 53. col. 4. Olaf. decif. 2. num. 15. Ramin. conf. 30. incip. In preposita, num. 6. vers. secundo probatur, Ramin. in §. 1. num. 139. Iulius. de donat. Surd. decif. 125. num. 1. & conf. 408. num. 16. Marci. variat. resolut. lib. 1. cap. 77. num. 25. Cened. post lib. practice. & canonic. quæst. sing. 59. num. 4. Vulpel. de propo. & adverb. signif. sub dict. haud, vers. hæc, vbi etiam dicit, quod est demonstratiuum ad oculos intellectum, per l. 2. vbi Castri. n. 1. ff. de palli. Card. Tusch. practice. consilij. com. 2. lit. D. consilij. 260. num. 3. & intelligit Olaf. decif. 112. n. 4. quando res demonstrata corporalis est.

Et quod pronomen istud se demonstratiuum tam ad oculum, quam ad intellectum, tradunt Bart. in l. 1. num. 1. & §. ff. de noui operis nunciat. Rebuff. in d. l. vnic. in 4. notat. num. 20. & gloss. 1. n. 15. C. de sent. qua pro eo, Olaf. d. decif. 112. num. 4. Cened. d. sing. 49. num. 8.

Relatiua est hæc dictio, & refertur ad proximiora, Paris. conf. 20. n. 49. & conf. 35. n. 20. vol. 2. Rebuff. in d. l. vnic. §. 1. n. 173.

Verum non semper demonstrat, nec refertur ad proximiora, vt per l. ex eo in re ff. de iustitia, & iure, &

Liquetum, §. 1. ff. de precar. tradunt Bart. d. l. 1. ff. de noui operis nunciat. & Cosm. in pragmat. sancti. 12. de collat. §. §. vbi in antea, in vers. hoc fol. 8. Cened. d. sing. 59. n. 6. v. sed non semper.

Item per hoc pronomen inducitur repetitio qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem, vt per Galigni. de condot. & demonstr. p. 2. l. 1. q. 18. n. 1. Et est repetituum personarum, & qualitatum, Bei mond. de publicis concubinar. in vers. in conciliis, n. 2. fol. 220. Cened. d. sing. 59. num. 6. in fine.

DICTIO CXXXIV.

Hinc.

- 1 Extremitatem, & eam etiam subiecti, importat dictio Hoc, vt tempus currit de momento enunciat ad momentum.
- 2 Hinc importat idem quod, Ex hac die, In antea, vel Ab hoc tempore.
- 3 Idem importat dictio Hinc, quod Ex hac causa, vel Ex hoc.
- 4 Causam finalem importat dictio Hinc.

Hinc ad decem dies, vel hinc, & infra decem dies, est adiectiuum importans extremitatem, & coheretiam subiecti, vt tempus currit de momento enunciat ad momentum. Ita Bart. Bald. & Angel. in l. 1. §. si quis causam. Ang. conf. 404. incip. Panini. vol. 2. vers. in contrarium, Bald. conf. 246. lib. 5. Alex. conf. 73. incip. Penderatis, num. 5. vers. quia vbi, lib. 2. quod reperitur conf. 56. vol. 6. Guid. Pap. decif. 270. Inaq. de retrah. tit. 1. §. 1. gloss. 11. num. 2. Vulpel. de propo. & adverb. signif. sub hoc dict. pag. 40. Cened. post lib. practice. & canonic. quæst. sing. 59. num. 1. Card. Tusch. pract. consilij. com. 2. lit. D. consilij. 285. num. 1. & consilij. 298. num. 5.

Et importat idem quod Ex hac die, in antea, vel ab hoc tempore. Bart. conf. 13. num. 1. vol. 2. Mandosini gloss. facili. §. vbi in antea. in vers. hinc, pag. 150. Alex. conf. 34. num. 4. lib. 2. vbi num. 5. subdit, quod importat non solum initium temporis, sed etiam vultuile connumerare illud initium in tempore, quod refert Card. Tusch. d. consilij. 285. num. 2. Menoch. conf. 76. num. 2. & §. vbi ait, quod intelligitur ad die factæ prorogationis.

Interdum importat idem quod Ex hac causa, vel ex hoc, vt in l. Fulcanus, §. si de iur. ff. quibus ex causis in possessionem, vbi gloss. in verb. ne hinc, exponit, ne ex hac causa: quod si cessat negatiua, exponitur hinc, videlicet ex hac causa, refert Card. Tusch. d. consilij. 285. num. 3.

Aliquando verò causam finalem importat vt per l. inferior, 2. l. diff. tradunt Gozad. conf. 9. n. 16. & Cened. d. sing. 59. n. 3. & nemine citato, Card. Tusch. d. consilij. 285. n. 4.

DICTIO CXXXV.

Hoc amplius.

- 1 Sequentia eiusdem conditionis, quibus erant in seculo precedentis, includit dictio Hoc amplius.
- 2 Repetitiua precedentium est dictio Hoc amplius.
- 3 Substantiam precedentis legati, & qualitatem repetitio dictio Hoc amplius.

- 4 *Reiterationem alius inducit legandi dictio Hoc amplius.*
5 *Augmentum importat dict. Hoc amplius.*

Hæc dictio includit sequentia eiusdem conditionis, quibus erant inclusa præcedentia, & quæ in præfationibus dicuntur, in sequentibus repetita intelliguntur. Ita Calder. *conf.* 550. aliis 5. *de verb. signif.* Card. Tusch. *præf. concl. tom. 2. lit. D. concl. 286. num. 1. & 2. declarantes*, ut non procedat, quando per repetitionem videretur dispositio in sequentibus, quia tunc non repetit.

Est repetitio præcedentium, adeo quod ponit in secundo casu omne quod dictum est in primo, & illud reducit ad qualitatem secundam, ut in *l. si tibi pueri ff. de leg. 3. d. qui deest mihi, hoc amplius de cetero decem, de dato prælegata*, Paul. de Cast. *conf.* 16. sub n. 6. p. 2. & *conf.* 88. n. 1. vol. 1. Paris. *conf.* 55. n. 19. volum. 2. Iulian. *l. cætera in princip. num. 2. ff. de leg. 1. Gulielm. Bened. in cap. Raynium, verb. Alerechu, numero 4. de testam. Ang. de Gambell. in tract. de testam. gloss. 24. num. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 179. n. 12. Ang. *conf.* 236. incip. *Punctum est*, ubi hoc dicitur esse verum, nisi constet de contraria intentione, ubi loquitur in privilegio immunitatis, Azobed. *lib. 2. num. 5. tit. 4. lib. 8. mona. Recopil. Card. Mant. de tacit. & ambig. convent. lib. 7. tit. 5. num. 8. Anchor. Rhegien. part. 2. q. 5. num. 6. Stephan. Gratian. de excep. forens. conf. 116. n. 30. Card. Tusch. *d. lit. D. concl. 286. n. 4. Cened. post lib. præf. & canon. quest. sing. 19. num. 7.* ubi subdit, quod inducit aliquid de nouo, Vulpell. *de præf. & adverb. signif. sub hac d. pag. 40.* ubi etiam notat, non solum repetere substantiam præcedentis legati, sed etiam qualitates. Secus autem est, si non sit appositæ dictio *Hoc*, sed nudè dicatur *Amplius*, quia tunc reiterationem actus inducit legandi, verumtamen antiquum legatum non repetit. Dec. in *l. solia, num. 14. ff. si cert. petat. Gulielm. Bened. ubi supra, num. 5. Cened. d. sing. 19. num. 7. Azobed. d. l. 2. num. 8. ubi citat etiam *l. si servus, leg. 4. ff. si uer. scriptum, ff. de leg. 1.****

Item importat hæc dictio augmentum, idè si species apponitur post genus, ut per hæc dictionem, quæ est amphibolia, tunc genus non restringitur; ita post Bald. *conf.* 529. incip. *Casus talis est in fine, vers. in contrariis lib. 2. tractat Card. Tusch. d. conf. 286. num. 3.*

Dictio CXXXVI.

Hoc ipso.

Hæc dictio denotat *ipse iure*, ut per gloss. *verb. Ipso iure, in Clem. ult. de præbend. Tit. 4. in l. si quisnam, verb. reuertitur, n. 118. C. de reuocat. donat. Moct. de distr. quest. 5. q. 7. n. 5. Cened. post lib. præf. & canon. q. sing. 19. n. 8. Et infra lazius dicemus sub dictione *ipso iure*.*

Dictio CXXXVII.

Hodie.

Non differt solutionem, sed repræsentat actionem; id est, facultatem agendi. Idemque est, *Hodie scilicet, quod in præf. d. ubi argum. l. talis scriptura, in verb. quamvis, ff. de leg. 1.* Et quamvis regulariter dies a diectione solutionem differt, ita ut expectetur. Barboza de Dilegib.

Quandus sit diei finis, *l. qui hoc mens, ff. de verbor. obligat.* tamen dictio hæc nullam tribuit dilationem, neque conditionem inducit, sed est significatiua præteritis temporis, ut in *l. liber homo, §. decem, vbi Zaz. ff. de iur. de verbor. oblig. Albei. in suo Dilectionario, verb. hodie, Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac d. pag. 41.*

Dictio CXXXVIII.

Huiusmodi.

- 1 *Relatiua præcedentium est dictio Huiusmodi cum omnibus suis qualitatibus.*
- 2 *Proximè præcedentia ostendit ad oculum dict. Huiusmodi.*
- 3 *Dispositionem restringit ad id ad quod adicitur dict. Huiusmodi, postea post certum ordinem expressum.*
- 4 *Dict. Huiusmodi, importat idem ac si diceretur, Talis, vel Tales.*
- 5 *Similitudinem importat dictio Huiusmodi.*

Relatiua est hæc dictio præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, ut tradunt gloss. in *cap. Abbat. & in cap. nemo, verb. huiusmodi, de elect. lib. 6. Corn. conf. 235. num. 5. ad mod. lib. 1. & conf. 97. num. 8. lib. 4. Paris. conf. 52. num. 1. d. lib. 3. & conf. 140. num. 8. lib. 4. Felin. in cap. Apostolica, num. 3. in fine, vers. quia dictio, de except. Nauarr. in cap. si quando rem. 6. num. 5. de re script. Rebuff. in comment. ad l. 1. vers. huiusmodi stipulationis, ff. de verbor. signif. pug. mibi 6. Card. Tusch. *præf. concl. tom. 2. lit. D. concl. 287. num. 1. in fine, Marten. variat. resolu. lib. 2. cap. 77. num. 27. Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac d. hodie, vers. huiusmodi, pag. 41. Gonzal. ad reg. 8. Canon. collat. gloss. 4. n. 4. Setaph. dec. 138. n. 6. & dec. 608. n. 5. & 14. & dec. 624. n. 2. Stephan. Gratian. de excep. forens. cap. 554. n. 10. tom. 5. Et fuit dictum in Romana legitima 8. Februarii 1612. coram Reuerendissimo Dom. meo Coccino Decano, impressa per Farrin. dec. 173. n. 6. p. 2. recet. [Fulcat. conf. 42. n. 5. Ron. dec. 194. n. 14. & 35. p. 5. recet. ubi quid est repetitio præcedentium, & sequenter dispositionem restringit ad præcedentem.]**

Ostendit ad oculum proximè præcedentia, Menoch. *conf.* 586. n. 2. & reputatur ut demonstratiua, & ut telusua per dicitur ab omnibus, iuxta resoluta per Ferrer. in *conjur. Cathalonia, gloss. 1. n. 110.*

Posita post certum ordinem expressum, restringit dispositionem ad id, ad quod adicitur, ut si dicatur ordinis huiusmodi, ita Feder. de Senis *conf.* 15. n. 4. in fin. vers. respuentes, ita consuevit, quem refert Card. in Tusch. *d. lit. D. concl. 287. n. 1. in princ.*

Importat idem, ac si diceretur: Talis, vel Tales, *huiusmodi, ff. de leg. 1. Card. Tusch. d. concl. 287. num. 2. ubi num. 3. per Lademque ff. de pign. & cap. fin. de foro competen. lib. 6. subdit, quod similitudinem importat.*

Dictio CXXXIX.

Iam.

- 1 *Temporis perfectio ut denotetur, sup. oratio concipitur sua dict. iam.*
- 2 *Tempore præterito omnia dict. iam, sup. præpositum Avel Abz. epulatur.*

3 *Iam nunc, pro iam ex tempore, dicitur.*

4 *Completius est dictio iam, & non reddi rem dubiam.*

1 **A**D denotandam temporis perfectionem sepe octavo concipitur sub dict. *Iam*, puta, *Iam factum est, ut praterit, &c.* vt notant Socin. sen. conf. 59. n. 4. & 6. vol. 4. Cor. conf. 278. n. 2. vol. 3.

2 *Præterito tempore iuncta hæc dictio, sepe præpositioni A, vel Ab copulatur.* Cic. lib. 1. *epist.* 1. *Iam a prima adolescentia delectarunt.* Idem *pro Balb.* *Iam a principio Romani nominis.* Item quoties tempus declatatur, *Cum* libenter adsciscit. Cic. lib. 6. *de bello Gallico:* *Iamque ab eo non longius bidui via aberat,* cum duas venisse legiones missu Cæsaris cognoscit.

3 *Iam nunc, pro iam ex hoc tempore, elegantissimè dicitur.* Cic. 1. *Ferr.* *Quæ cum cogito, iam nunc timeo.* Idem lib. 1. *epist.* 3. *Iam nunc admodum me delectant.* Idem 1. *Ferr.* *Iam nunc mente, & cogitatione perscacio, quæ tam studia hominum, qui concursus futuri sint.* *Iam tum pro ex tunc elegantius dicimus.* Cic. *pro Cluent.* Qui omnes in iudiciis publicis iam tum florente Republica floruerunt. Idem lib. 13. *epist.* 16. *Eius liberrum Apollonium iam tum equidem cum ille viveret, & magnificabam, & probabam.* Idem lib. 1. *epist.* 9. *Iacta ea, quæ iam tum cum aderat, offendere eius animum intelligebam.*

4 Denique completius est hæc dictio, & non reddit rem dubiam, iuxta resoluta per Guiet. conf. 18. num. 48. & 49.

DICTIO CXL.

Iam diu.

1 *Tempori præterito plerumque adiungitur dictio iam diu.*

2 *Præteriti tempori apud etiam adiungitur dict. Iam diu, quævis alio ad huc durat.*

3 *Dictio iam diu, non potest adaptari ad duos dies præcedentes, sed includit longum temporis spatium.*

1 **P**lerumque hæc dictio præterito temporis adiungitur. Cic. lib. 1. *epist.* 13. *Nam iam diu propter huius magnitudinem nihil novi ad nos asseveratur.* Idem *Attic.* lib. 1. *Conuenias, qui initio celebrantur iam diu deserta.*

2 *Quoties verò actio adhuc durat, hæc dictio præteriti tempori apud iungitur.* Cic. 1. *Ferr.* *Per eos ipsos deos, de quorum religione iam diu dicimus.* Idem lib. 15. *Ve te, quem iam diu plenum facio, tanto intervallo videtam.* Idem 1. *Academic.* *Iam diu hæc transeunt à Græcis.*

3 *Non posse hanc dictionem adaptari ad duos dies præcedentes, sed includere longum temporis spatium, notat Card. Seraph. decis. 47. n. 1.*

DICTIO CXLI.

Iam dudum, iam pridem.

- 1 *Iam dudum longius spatium designat quàm Dudum, & ad præsens tempus, atque ad præteritum accommodatur.*
- 2 *Iam pridem longius tempus designat, quàm dict. Pridem.*

Hæc dictio longius spatium designat, quàm *Dudum*, propterea *Iam pridem*, quàm *Pridem*, & *Iam diu*, quàm *Diu*, & ad præsens tempus, atque ad præteritum accommodatur. Cic. lib. 1. *deorat.* Quem iam dudum Cotta, & Sulpicius expectant. Idem *de Amic.* Ea, quam iam dudum tractabamus, stabiliat.

De dictione *Iam pridem*, quod longius tempus designet, quàm dictio *Pridem*, colligitur ex Cic. *Attic.* Cupio equidem & iam pridem cupio Alexandriam videre. Idem ibidem: *Iam pridem intellexisti voluntatem meam.* Idem in *Orat.* Nam in me quidem iam pridem effectum est quod futurum fuit.

DICTIO CXLII.

Idcirco.

1 *Causam ostendit dict. Idcirco.*

2 *Idcirco, idem est quod Ideo, sepe iungitur cum Quod, interdum cum Quia, ac tum præcedit, tum subsequitur.*

Ostendit hæc dictio causam, cuiusque natura est, vt casualiter ponatur; ita Bart. in l. *demostratio falsa*, §. *quod autem, vers. idem puto, ff. de condit. & demonstr.* quem refert Vulpell. *de præf. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 41.*

Idcirco idem est quod *Ideo*, sepe iungitur cum *Quod*, interdum cum *Quia*, ac tum præcedit, tum subsequitur. Cic. lib. 9. *epist.* 2. *Putaret me idcirco discere, quod quosdam homines oculi mei ferre non possent.* Idem *Attic.* lib. 8. *Ego quod putabam dispersos nos, idcirco ad Domitium literas misi.* Idem lib. 6. *epist.* 11. *Qui me idcirco putant bene audire velle, vt ille male audiat.* Idem lib. 13. *epist.* 7. *Quos idcirco non commemoro, ne de miseris meo, tum necessariorum conquerens, homines, quos nolo videat offendere.*

DICTIO CXLIII.

Idem.

1 *Relativa est dict. Idem, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas.*

2 *Trallum ad futura non habet dict. Idem, sed refertur tantum ad præcedentia.*

3 *Relativa est dict. Idem, non solum ad id quod est idem in specie, sed etiam ad aliud quod est idem in genere.*

4 *Idem dicitur illud, cum sit substantia.*

5 *Decisorem eandem, & eandem in diuersis casibus censuram importat dict. Idem.*

6 *Dictio Idem, cum Ac, Atque, Et, Vt, copulatur.*

7 *Dictio Idem assumit Qui, Quæ, Quid.*

Relativa est hæc dictio, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas, seu qualitatem dispositionis, ad quam se refert, vt in l. *si filio*, §. *reflato*, & ibi Bart. *de adm. & eib. legat. l. tu sine, ff. de iur. qui sunt sui*, notant. Aier. conf. 155. num. 1. Cramer. conf. 45. num. 4. & conf. 98. n. 3. Paris. conf. 6. num. 44. lib. 3. Ruin. conf. 3. num. 4. vol. 3. Rebuff. in l. *unica*, in 4. notab. num. 26. C. *de sentent. qua pro eo* Mandol. in gloss. facit in 4. not. quæ, vers. *si in se*, & in 5. volentia, in vers. *in eisdem*, & in reg. 3. *Cancellar.* 9. 18. num. 6. Ger. conf. 21. num. 26. vol. 1. vbi dicitur quod illa dictio repetit omnes qualitates præcedentes.

dentem in sequentes, & ponit eandem determinationem, & idem significat, eandem esse in pluribus casibus censuram. Menoch. conf. 10. num. 7. ubi ait, quod solet acquiescere casum sequentem procedenti. Vulpel. de *propos. & adverb. signif.* sub hac dist. pag. 41. col. 2. Cened. *post lib. pract. & canonic. quest. sing.* 97. num. 1. Moner. de *commut. vitem. vol. 1. cap. 11. num. 3. §. Rota decy. 1. §. 1. num. 1. §. 2. d. 1. d. 1. Narbona l. 5. §. gloss. 1. num. 1. §. 1. tit. 4. lib. 2. Ricop. ubi quod est tepenitua precedentium, & omnium qualitatuum.]*

1 Refertur hac dictio tantum ad precedentia, nec habet tractum ad futura, vt per *Uraq. de retrah. rit.* 1. §. 1. gloss. 9. num. 2. ubi subdit num. 1. §. quod non potest omnia referre ad precedentia, nec cum omnibus suis qualitatibus, quem refert Cened. d. *sing.* 97. num. 2.

2 Relatiua est, & non solum refertur ad id, quod est idem in specie, sed etiam ad illud, quod est idem in genere, glossa in *l. final. ff. de magist. conuenien. Dec. in l. mutuum datum, in 1. §. 1. num. 6. & in 2. §. 1. num. 5. ff. de *eritum petatur*, Mandol. in *reg. 8. Cancellar. q. 4. post num. 10.* Cened. d. *sing.* 97. m. 1.*

3 Idem dicitur illud, cuius est substantia, iuxta tractata per Bertraz. de *clausulis instrument. claus. 1. §. gloss. 14.* num. 8.

4 Importat hac dictio omnino eandem in diuersis casibus censuram, seu declarationem: & idem si statim dicat, & idem seruetur: in alio casu, censetur disponere, & decidere eodem modo quoad omnia, Ita Bald. *conf. 9. incip. Casus praesentium, num. 2. lib. 3.* Card. Tusch. *pract. concul. 1. tit. D. concul. 188.* num. 1. & 2. limitantes, quando ex sequentibus per eandem dictionem inducere alterum; exemplum ponentes in statu excludente filia feminas, statibus masculis, & subiungente, & idem seruetur in matre, quae nullo modo succedat; nam non intelligitur statibus masculis, propter adiecta verba, quae nullo modo succedat, quia excluditur, sine ex tene masculis, sine non.

5 Hac dictio sepe cum *Ac, Atque, Et, Si* copulatur. Cic. *pro Syl.* Idemque valere debet, ac si patet iudicaret. Idem *pro Dam. Vnum* & idem videtur esse, atque id, quod de seipso nomenatum tulisti. Idem 1. *Offic.* In eadem sunt iniustitia, vt si in suam rem aliena conuertant.

6 Per sepe hac dictio assumit *Qui, quae, quod.* Cic. 3. *Verb.* Idem est, qui fuit semper Verres. Idem *lib. 6. epist. 14.* Non offendens eundem bonorum sensum, quem reliquisti. Idem *lib. 1. epist. 14.* Apud bonos idem finis, quos reliquisti.

Vide supra dict. *Eadem*, 99.

Dictio CXLIV.

Ideo.

- 1 Ideo, eandem vim habet, quam dictio Idcirco.
- 2 Causula est dictio Ideo, & idem significat quod Ob causam.
- 3 Causula finalis denotat dictio Ideo.
- 4 Illatiua est dictio Ideo, quia infert ex praedictis.
- 5 Ideo in rationali dispositionis respectu omnium precedentium posita censetur.
- 6 Ideo, capitur pro Itaque.

1 Eandem vim habet hac dictio, quam *Idcirco*, & eandem vim habet. Cic. 1. *Agg.* Neque vero nunc ideo disputabo, quod hanc statum Reipubli-

cae non magnopere defendendum putem. Idem *lib. 1. epist. 14.* Ad te ideo antea rariu scripsi, quod non habebam idoneum, cui darem. Idem 1. *Offic.* Ideo quia nihil decet inusta Minerva, vt aiunt.

Causula est hac dictio, & idem significat, quod Ob causam, ibid. Bart. in *l. demonstratio, §. quod epist.* sub num. 9. ff. de *condict. demostr.* Rota decy. 19. n. 2. p. 2. recent. Geeg. decy. 1. m. 1.

Denotatigitur causam finalem, Socin. *conf. 159.* n. 10. in *fin.* & n. 1. lib. 2. Cunct. *conf. 1. §. 1. n. 1. vers. tertio arguitur*, Bec. *conf. 20. n. 1.* Marten. *variar. res. solub. 2. cap. 100. n. 19.* Card. Tusch. *pract. concul. 1. tit. D. concul. 189.* num. 3.

Illatiua est hac dictio, quia infert ex praedictis, l. & ideo, ff. de *legat. praest.* vt per Nat. *conf. 59.* incip. Circa n. 9. ad finem. Card. Tusch. *pract. concul. 1. tit. D. concul. 189.* num. 2.

Hac dictio in rationali dispositionis, veluti cum dicitur, *Et hoc ideo facio*, respectu omnium precedentium posita censetur quasi ex causa precedentium fiat dispositio, vt per Calte. *conf. 189.* incip. *Potestur dicendum, circa finem, versum non ubi lib. 1. Abb. conf. 9. incip. Videtur in princip. lib. 1.* quod refert Card. Tusch. d. *concul. 188.* num. 1. ubi num. 1. 4. 9. Abb. d. *conf. 1.* subdit, quod aliquando restringit liberationem generalem ad causam expressam, ideo si filia quetans patrem generaliter, & dicit: *Hoc ideo facio, quia habui i. patris dorem materiam*, censetur restringere liberationem ad dorem materiam, [quia de sui natura est restrictiua & limitatiua. Setaph. decy. 447. n. 3. Rota decy. 140. sub n. 4. p. 3. recent. & decy. 190. num. 6. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. alius p. 7. recent.]

Interdum hac dictio capitur pro Itaque, vt in l. 6. *agor. ff. de verb. signif.* Aliquando videtur sumitur pro *Idcirco*, vt in *l. adu. ff. de iur. & in §. apam, Instit. de iur. diuis.*

Dictio CXLV.

Id est.

- 1 Id est, idem importat quod Scilicet, & Videlicet.
- 2 Restrictiua naturam habet dict. Id est.
- 3 Generalitatem precedentem restringit dictio Id est, praecipue si ponatur inter genus & speciem.
- 4 Declaratiua, & non restrictiua aliquando ponitur dict. Id est.

1 Idem importat hac dictio, quod Scilicet, & Videlicet, Soc. iun. *conf. 30. n. 10. n. 11. vol. 1. & conf. 24. num. 7. vol. 3.* Socin. iun. *conf. 50. incip. Nisi testamentum col. 1. ad finem*, vel. 5. Paez. *conf. 92. num. 3. §. vol. 1.* Bertraz. de *clausulis instrument. claus. 1. §. gloss. 1. §. 1.*

Habet huiusmodi dictio vim ac naturam restringendi, vt per Bart. per text. ibi in *l. 1. §. ad l. Agnoscantur* l. 1. in *l. 3. §. saltem num. 2. §. de acquir. hered.* Gratian. *conf. 54. alius 59. num. 12. lib. 1.* Vulpel. de *propos. & adverb. signif.* sub dict. Item, *vers. Id est*, pag. 43. Bertraz. de *claus. instrument. claus. 1. §. gloss. 1. §. 3. n. 3.* Cened. *post lib. pract. & canonic. quest. sing. 97. num. 5. in prime.* & restringit generalitatem precedentem, per doctrinam Bart. in *l. quassimum*, §. *si qui fundum col. 4. ff. de fundo instr. & in d. l. in princip.* Socin. iun. *conf. 114. num. 6. vol. 3.* Flamen. de *confidat. quest. 18. n. 168.* praecipue si ponatur inter genus & speciem ex adductis per Pichard. in *§. item in cui. 2. num. 137. Instit.* quibus modis res contrahitur oblig.

- 4 Aliquando verò ponitur declaratiue, & non restrictiue, vt in l.cum priorem, vbi Dec. num. 2. C. unde legimus, & in l. 2. ff. de adapt. libi, rogatur, id est, interrogatur, & in l. si familia, ff. fam. heres. & in l. auxilium, in princ. ff. de minorib. Atet. in l. qui liberis, in princ. in 3. notab. ff. de vulgar. Colm. in pragm. sanct. tit. de annuat. in vers. item quod si, & in vers. videlicet, ad finem. Cened. d. sing. 97. num. 4. Et in dubio quando preceat dispositio generalis, & ponitur exemplum per dictionem *Id est*, non ponitur restrictiue, vt per Atet. in d. l. qui liberis, in princ. in 3. notab. Decan. d. l. cum propriorem, n. 2. Paris. conf. 110. num. 18. vol. 3. Cened. d. sing. 97. n. 5. in fin.

DICTIO CXLVI.

Igitur.

- 1 Illatione regulariter fiat dict. Igitur.
2 Incepimè aliquando ponitur dict. Igitur.
3 Illatiue regulariter fiat dictio ista, vt in l. Dinus, ff. de custodi. rerum, & in l. si procurator, si ignorauerit, cum similibus, ff. mandati. Rip. in l. re conuicti, n. 15. ff. de leg. 1. & Bologn. ibi num. 60. Octavian. Vulpell. de propo. signific. sub dict. Item, vers. agitur, pag. 43. Monet. de commun. vlt. voluti. cap. 11. num. 70. [Rot. decy. 148. n. 4. p. 2. in posthum. Farin. alia p. 4. recent. vbi infert quòd idem non mutat substantiam principalis dispositionis.]
4 Inceptiue aliquando ponitur, vt in l. Lou. in iure, & ibi gloss. ff. de iust. & iure, & in l. 1. §. 1. ff. de condit. ob turpem causam, & in l. quidem referunt, ff. de iure codicillarum, pro vt refert Rip. citato loco, & Vulpell. d. pag. 43.

DICTIO CXLVII.

Ille.

- 1 Demonstratiuem ocularem & expressam significat dict. Ille.
2 Femininam non refert dict. Ille, eo casu, quo masculinum non concepit femininum.
3 Masculinum quibz casibus concipiat femininum remissum.
4 Significat hæc dictio ocularem, & expressam demonstrationem, vt notant Sued. decy. 125. num. 1. Anton. Monach. Bonon. decy. 61. num. 4. Et refertur solum ad nominatos in proximo superiori versiculo. Gloss. in cap. vt circa, §. 1. vers. etiam, vbi German. de elect. lib. 6. Alex. conf. 104. num. 4. & 5. lib. 2. Quod etiam procedit etiam si oratio ab vnico verbo principali regatur. Afflic. decy. 248. n. 3. Gabr. conf. 127. num. 5. & 6. lib. 2. vbi n. 9. aduertit, hanc dictionem
5 salua ratione recti sermonis non refertur femininam eo casu, quo masculinum non concepit femininum.
6 Quibus autem casibus, & qua dispositione masculinum concepit femininum, vide Tiraq. de retrallu. lig. §. 1. gloss. 9. num. 200. Card. Mantuc. de comest. voluti. voluti. lib. 6. tit. 7. num. 18. & lib. 1. tit. 14. num. 2. Peregr. de fideicom. ar. 25. n. 2. Garm. Lusit. dec. 337. num. 5. Coll. in cap. si pater, de testam. lib. 6. p. 1. verb. Si absque liberis, n. 24. latè Franc. Molin. de ritu nups. lib. 3. quest. 16. in princ.

DICTIO CXLVIII.

Illicite.

Illicite fieri dicitur quod à iure prohiberetur est, vt per text. in l. fideicom. §. illicite, iuncta gloss. ff. de leg. 3. & in l. iudicari, §. quod illicite, ff. de publican. & in l. si filia, C. de donat. ante notius, notant Betanzol. de claus. instr. claus. 27. gloss. 29. n. 5. vbi subdit, quòd licere nobis dicitur quod conceditur.

DICTIO CXLIX.

Illico.

- 1 Illico, operatur, Sine intervallo.
2 Biduum importat dict. Illico.
3 Illico, intelligitur, Ipso iure.
4 Executionem paratam habet dict. Illico, & non requirit aliam condemnationem.

Operatur hæc dictio, Sine intervallo, vt in l. idem, §. sicut mandaueri, ff. mandati, & in l. si quis in tantum, C. unde vi. Et idem ostendit quod dictio Protinus, & Sine cunctatione, vt in l. litigator, C. de appell. notat Menoch. remed. 1. recuper. n. 252.

Biduum importat, vt per Rip. in l. 4. §. si condemnatum, n. 32. ff. de re iudicata. Interdum illud dicitur Illico fieri, quod infra triduum fit, vt per text. in leg. infra decem dies, C. quomodo, & quando Index, & in l. fin. Cod. de iudic. vnde tollend. tradunt Mascard. de prob. concl. 1084. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 43. n. 51. Intelligitur Ipso iure, vt in l. ult. C. de iudic. notat Socin. reg. 160. in 2. follemia. Cremen. sing. 7. Tiraq. in l. si inquam, verb. Reuertatur, n. 115. C. de renou. donat. vbi subdit, habere executionem paratam veluti rem iudicam, nec requirere aliam condemnationem. Sayr. in claus. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 3. Monet. de distrib. quotid. p. 3. quest. 7. num. 36. & 37. Card. Tusch. verb. Priuati, concl. 719. n. 20. Ioann. de Salas in tract. de legib. quest. 96. tract. 14. disp. 15. tit. 6. sub n. 7. Farinac. fragm. crim. p. 2. verb. Lex, num. 113.

DICTIO CL.

Immediatè.

- 1 Immediatè dicitur quicquid per rerum naturam continuatur vnus & idem est.
2 Annus immediatè precedentem aliquid denotat dict. Immediatè.
3 Intervallo omne ex vera & propria significatiue rejicit dict. Immediatè.
4 Immediatum id dicitur, quod est sine medio, & denotat aliquid fieri ipso iure.

Immediatè dicitur quicquid per rerum naturam continuatur vnus & idem est, vt tradunt Bald. in l. cum missum, C. de fideicom. & in l. 1. col. penult. C. de cond. inster. Capra conf. 18. num. 12. Petr. Hennq. resp. apud 2. sub hac dict. [Nota decy. 166. n. 2. apud Paul. de Rub. tom. 2. diuers. alia p. 7. recent. vbi quòd immediatè, importat idem quod nullo modo interposito.] Caputaquend. decy. 22. numero 3. part. 1. vbi ait, deoortz annum immediatè precedentem aliquid. Decian. resp. 9. num. 10. lib. 2. Rot. in Romana fideicom.

ſclicemus. de Berti, 15. May 1588. coram Cardinali Pamphili.

- 1 Ex vera & propria ſignificatione reuocet omne in-
2 teruallum, nam id immediatum eſt, quod eſt ſine me-
3 dio, & denotat aliquid fieri ipſo iure, ex adductis per
4 Tituq. in l. ſi uognam, verb. Reuerſurus, n. 115. C. de re-
5 uoc. donat. & per Rebell. de oblig. Inſtitu. p. 1. lib. 1. q. 6.
6 num. 17.

DICTIONE C L I.

Impò.

- 1 Correſpondentiæ præcedentium eſt diſt. Imò.
2 Teſtu ſi diceret vnum, & poſtea diceret imò tunc,
3 tunc vltimum dictum valebit, & non diceret vnde
4 lare, ſed ſe ſolum correſp.
5 Sententia ſi diceretur, Abſolutimus Tatum, imò
6 condemnatus, conſeque eadem natus, & non ab-
7 ſolutus.
8 Copulatiue, & ampliatiue, non verò correſpondentiæ ponitur
9 diſt. Imò, quando ponitur cum diſt. Etiam,
10 vel cum copula Et.
11 Alternatiue aliquando ponitur diſt. Imò, quando in
12 præcedenti eſt eadem ratio, vel maior.

DE ſui natura regulariter eſt correſpondentiæ præce-
1 dentiũ, & eius effectus eſt, vt vltimum va-
2 leat, vt in l. ſi ita ſcriptum fuerit, ff. de hered. inſtituta.
3 Caſt. per text. ibi, in l. ſi qua, 21. ff. ſi ſeruitur vendi-
4 tur, & in l. Stichus, imò Pamphili, & ibi Bart. ff. de
5 manumſcriptis, l. 1. in prima ſi ad legem Rbod. de iacta,
6 Pandect. per text. ibi, in cap. accedens, n. 9. vt ſic non
7 quæſtione, Accet. in cap. prædictor, 16 q. 1. Rot. conſ. 18.
8 verſed in contrariis, Alciat. conſ. 777. num. 4. Petr.
9 Enriq. reſp. poſt. 1. ſub hanc diſt. Pancirol. conſ. 197.
10 num. 3. Cuman. in l. 1. num. 13. C. de nouo C. faciendo,
11 Socin. un. conſ. 777. n. 13. vol. 4. Honded. conſ. 69. n. 18.
12 & 19. vol. 1. Berti. conſ. 17. vol. 1. [Fulcr. conſ. 170.
13 n. 6. vbi quòd habet vnu correſpondentiũ ſi proferatur ab
14 homine.]

2 Vnde ſi, vt ſi teſtis diceret vnum, & poſtea diceret,
3 Imò ſic: tunc vltimum dictum valebit, & non diceret
4 vacillat, ſed ſe ſolum correſp. Bart. in d. l. ſi ita
5 ſcriptum, n. 2. Caſt. in d. l. ſi qua, n. 2. quos reſert Cened.
6 poſt l. h. canonie, & præl. quaſt. ſing. 52. n. 4.

3 Hinc etiam in ſententia diceretur: Abſolutimus Ta-
4 tum, imò condemnatus, quòd conſeque condemnatus,
5 & non abſolutus, traditur gloſſ. verb. imò, in d. l. prædi-
6 cator, 16. q. 1. Caſt. poſt Bald. in l. 1. n. 16. C. de nouo C.
7 faciendo. Verùm pio huius deciſionis veritate videt
8 Roman. conſ. 14. & Dec. conſ. 445. n. 11. Alex. conſ. 9.
9 cel. penult. vol. 1. & conſ. 19. cel. penult. verſ. & quom-
10 niu, vol. 3. Curt. in d. l. ad Caſtrum, in d. l. 1. n. 16. in
11 verſ. de diſtione Imi.

4 Interdum tamen iſta dictio non ponitur correſpondenti,
5 ſed copulatiue, & ampliatiue, quando ſcilicet ponitur
6 cum dictione Etiam, vel cum copula Et, vt declarat
7 Bart. in d. l. 5. quibus, a. 17. C. de nouo C. faciendo, Alciat.
8 conſ. 577. n. 4. C. de d. ſing. 52. num. 5. Vulpell. de
9 præſ. & adverb. ſignif. ſub hac diſt. pag. 43.

5 Aliquando ponitur alternatiue, quando ſcilicet in
6 præcedenti eſt eadem ratio, vel maior, vt in l. ſi ab emm, 5.
7 a. num. 1. C. de ſerf. Eccleſ. Si verò non eſt eadem
8 ratio, tunc ponitur correſpondenti, vt in l. ſi vbi dea, in pr.
9 & 5. ad legem Rbod. de iacta, Bart. in d. l. ſi ita ſcri-
10 ptum, n. 1. & in d. l. 1. n. 17. Caſt. in d. l. ſi qua, n. 1. & 2.
11 quos reſert Cened. d. ſing. 52. n. 6.

DICTIONE CLII.

In.

- 1 Diſtinctiōe, multiplicitateque accipitur diſt. In.
2 Deſiderat referentia de vi, & effectibus hanc de-
3 ſignat agentia.
4 In, nunquam importat,
5 Intra.
6 Inter.
7 De.
8 Ex.
9 Iuxta.
10 Apud.
11 Sub.
12 Supra.
13 Propter.
14 Valde.
15 Per.
16 Ante.
17 Vique.
18 Intraſpecificitatem in loco denotat diſt. In.
19 Intraſpecificitatem in loco denotat diſt. In, ratiōe em-
20 tanda contrarietatis.
21 Diſtinctiōe iſta diſt. In.
22 Argumentum quandoque ponitur diſt. In.
23 Argumentum non ſignificat, ſed minus, ſeu prius
24 diſt. In, quando reperitur compoſita.
25 Inſiſtencia iſta diſt. In, intelligenda vt ibi.
26 Diſt. In, & De, in quibus differant, eſt cadit.
27 Proinde ſi mandatur, de dignitate in Eccleſia, ta-
28 le gratia non habet vnicuique dignitatem.
29 Diſt. In, poſita in gratia expreſſa, importat &
30 caput omnem Eccleſiam, præter Cathedralē,
31 quando mandatur provideri in aliqua Eccleſia-
32 rum ciuitate, vel diocēſi.
33 Similitudinem, quod q. in cap. non poſſit in do-
34 mo, petiſi caput in lumine domus.
35 Locum exemptum ſine de diocēſi, ſed in diocēſi,
36 offenditur.
37 Conſuetudinem quando facit diſt. In, offenditur.
38 In dictis, & in ſingulis, non auctoria ſunt.
39 In dictum viuere.
40 In poſterum.
41 In modum.
42 In ſpeciem.
43 In manibus.

DIſtinctiōe, multiplicitateque accipitur hac di-
1 ſt. In, vt per Atchidiacon. in cap. ſ. Papa, 40. diſt.
2 Bart. in l. Gallus, ſ. h. caſus, ff. de lib. & poſt. Roman.
3 conſ. 176. n. 1. cum ſeqq. vbi poſt. Albi. in ſuo Di-
4 ſtinctiōe, verbis Mandatum gloſſ. ſuauis. in ſ. habita, in
5 verb. in Menoch. de arbit. cap. 495. De eius tame-
6 vi, & effectibus vide Tituq. de retrac. l. 1. & 1. gloſſ.
7 11. num. 4. Hæc de acquir. poſſeſſion. pr. verſ. in. Odo-
8 rian. Vulpell. de præſ. & adverb. ſignif. ſub hac diſt.
9 pag. 44. Cardin. Tuſch. præl. cenſ. l. 1. n. 2. lit. D, con-
10 ſ. 191. C. de poſt. lib. præſ. & conſ. 495. De eius ſignifi-
11 catione, 17. Tuſcellin. in ſubſ. de particula Latina vna-
12 m. 5. 77. C. de diſt. diſt. 91. Vnde propter mul-
13 tiplicem eius ſignificationem arbitrio Iudicis relin-
14 quitur, quod ſi eius ſignificatum, tradit Menoch. d. caſu
15 495. n. 1. & 2.

Intra importat hac dictio vt, in l. Gallus, in pr. ff.
1 de lib. & poſt. Roman. d. conſ. 176. num. 5. verſ.
2 expreſſum etiam, Berti. vol. de ſuſuſus inſtitu. cen-
3 ſ. 126. gloſſ. 4. n. 4. C. de Tuſch. d. cenſ. l. 2. n. 12.
4 Eſt enim omnino ſunt prop. eſſentia ſignificationis,
5 l. 1.

1. i. 5. quod diximus, ff. de success. edict. Tiraq. d. gloss. 1. 1. num. 74. Menoch. de arbit. lib. 1. c. 99. num. 7. & de presumpt. lib. 4. c. 1. num. 5. Oñtavian. Vulpell. c. 1. de loco. n. 2. Sued. decif. 178. num. 5. Vnde Rota. decif. 683. n. 5. p. 1. recant. post Baldin. l. Gallus, §. de casus, vers. ultimum nota hic de dict. in. Alex. n. 15. & l. 1. num. 2. ff. de liber. & posthum. censuit hanc distinctionem adiecit nomina locum significanti, & in casu nedum ablatiuo, sed etiam accusatiuo designate continia intrus.
4. Inter importat & p. sacros. 2. a. distincti. gloss. in l. fin. ff. de reb. dubis, & in l. qui Roma, §. Caloniolum, ff. de verb. oblig. Roman. d. conf. 376. n. 5. vers. secunda ratio, Card. Tusch. d. concl. 19. 2. num. 11. Card. Scraphan. d. c. 874. n. 3.
5. De non semel importat, vt in cap. acculeus, vers. in aliquo beneficio, de censu. p. habund. quod exponit de aliquo beneficio, Roman. d. conf. 376. in princ. Card. Tusch. d. concl. 19. 2. n. 8.
6. Ex sepe importat, vt per gloss. in l. si patrum, §. 1. ff. ad Trebell. Roman. c. 1. de loco, Card. Tusch. d. concl. 391. n. 9.
7. Intra quandoque importat, maximè posita in accusatiuo casu gloss. in l. si statim, c. de iure dotum, Alex. in l. si cui legentur, n. 3. ff. de leg. 3. Sued. decif. 178. num. 3.
8. Apud importat, vt in l. fundi, §. item quod ff. de allien. empri. Roman. d. conf. 376. n. 5. vers. aliquando etiam, Card. Tusch. d. concl. 191. n. 14.
9. Sub importat hæc dictio, in auct. de deposito. collat. 6. circa princ. in v. in cond. Rom. d. conf. 376. in princ. Card. Tusch. d. concl. 19. 2. n. 7.
10. Supra importat etiam, vt in l. si duo, §. item videamus ff. de possid. et, & in l. si vitem, §. si quis prouinciam, ff. quod vitem elem. Rom. d. conf. 376. n. 5. v. aliquando, Card. Tusch. d. concl. 191. n. 13.
11. Propter importat, quando non ponitur determinatè ad certum locum, & tempus, & significat actum immediatum, vt per Bero. 4. 99. n. 8.
12. Valde importat, vt per Barolin. l. Gallus, §. de, n. 2. ff. de liber. & posthum.
13. Per importat in cap. vestra de cohabit. clericor. & mulier. vbi gloss. Rom. d. conf. 376. n. 4. vers. secunda, quia, Card. Tusch. d. concl. 19. 2. n. 10.
14. Ante aliquando importat, vt per Corn. conf. 83. n. 2. velum. 1. Callian. in consuetud. Burgund. rubric. c. §. 8. in verb. iour. num. 19. fol. 3. 18. Cened. d. sing. 12. n. 3. in fine.
15. Usque importat, quando iungitur accusatiuo casui, vt si fieri promittatur aliqui in diebus, interpretamur, id est, vsque ad diem. Vulpell. d. loco, n. 2. Bernaz. dist. gloss. 4. n. 4. in fine.
16. Intrinsecatem in loco denotat hæc dictio, vt per Bart. in l. Gallus, §. de casu, ff. de liber. & posthum. & in l. 1. §. in flumine, ff. de flumin. Bald. conf. 47. num. 1. in princ. p. 4. Papien. in forma prod. test. ad perpetuum rei memoriam, §. vsque ad Alexander, col. 1. n. 2. in fine, vers. vel testis itatol. in Clem. causam, col. 6. ad med. vers. unde diffinit. n. 34. de elect. Alex. conf. 21. n. 8. lib. 4. Corn. conf. 339. num. 3. vol. 1. & conf. 278. n. 7. vol. 3. Raminian. conf. 188. num. 30. & conf. 398. n. 9. & conf. 470. num. 5. lib. 4. Tiraq. d. gloss. 11. num. 66. Panf. conf. 22. num. 15. lib. 2. Pot. decif. 120. num. 4. lib. 2. in curiel. Vulpell. c. 1. de loco in princ. Bernaz. d. gloss. 4. num. 4. Ioseph. Sella Aragon. decif. 124. n. 27. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 460. numer. 60. & 61. Card. Tusch. d. concl. 191. numer. 1. vbi id intelligit si iungitur ablatiuo casui: de num. 2. subdit, non denotare intrinsecatem in accusatiuo, si apponatur loco, vel tempori. Cened. d. sing. 17. num. 2.
- vbi ait, quod quando hæc dictio adicitur nomini significanti locum, siue adicitur in accusatiuo, siue ablatiuo, significat quendam intrinsecatem; & citat lason. in d. Gallus, §. de casu, n. 21. tenentem contra Bartolin. n. 2.
- Limita tamen, hoc non procedere ratione eui- 17 tande contrarietatis, quia tunc non denotat intrinsecatem, l. si statim, & ibi gloss. verb. manumens, vbi Bartolin. n. 2. ff. de iur. gloss. verb. domum, in Clem. causam, de elect. quæ exponit in domo, antedomum, ne sit contra l. plerique, ff. de in ius vocando. Tradunt Alex. & lason. d. l. Gallus, §. de casu, Callian. in consuetud. Burgund. rubric. 1. §. 8. verb. iour. n. 19. pag. 3. 28. Cened. d. sing. 17. n. 3.
- Distributio est hæc dictio, & sepe distributioni 18 seruit. Cic. 4. Perr. Describat Censores binos in singulas ciuitates. Idem pro Balb. Vt in singulas colonias ciues Romanos lucere posset, cum aliis adductis per Oñtavian. Vulpell. d. loco, num. 3. vers. respectum, & per Menoch. conf. 124. n. 65.
- Aumentatiue quandoque ponitur, vt per Bald. 19 in d. l. Gallus, §. de casu num. 2. Sed Cened. d. sing. 17. num. 1. quod quando reperitur hæc dictio composita, hoc est, alij dictioni adiuncta, regulariter significat augmentum, & ponitur pro Valde, & citat gloss. verb. singulare, in Clem. p. statim, de re indic. quæ exponit singulare, id est, valde vigilare Colum. in pragmat. sancti in tit. de causis ad princ. in verb. singulare. Mandol. in gloss. faculi. §. habet a in verb. vt officium fol. 238. col. 1. ad finem.
- Quandoque tamen reperitur composita, & non 20 significat augmentum, sed minuit, seu priuat, vt in dictionibus, Inest statim, in istum, & alius similibus apparet, tradunt Mandol. vbi supra fol. 128. col. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. c. 1. num. 3. Cened. d. sing. 17. n. 1. in fine. Ferrer. in consuetud. Castalem. gloss. 1. n. 17.
- Inclusiua est hæc dictio, vt per Roman. conf. 376. 21 num. 5. Tiraq. d. gloss. 11. n. 74. & in l. si vngnam, verb. susceperit liberum, n. 10. versum. Oldrad. conf. 49. n. 9. Feder. de Senis conf. 35. num. 1. versum. Card. Tusch. d. sam. 2. conf. 238. num. 5. l. 1. d. Sub distinctione tamen resoluit Cened. d. sing. 17. n. 4. dicens, quod quando coniungitur nomini significanti tempus, tunc si adicitur ablatiuo, intelligitur intra tempus: nam idem est dicere, Intra, quod intra annum, l. si in fuerit liberi ad ff. de manumiss. testam. Bart. in l. si cui legatur, ff. de legat. Ruin. conf. 114. num. 6. & 7. & conf. 81. num. 1. col. 1. Si verò ponitur cum accusatiuo, significat post tempus, scilicet et annos proximos, l. si in annos, & l. non putabam ff. de condit. & demonstr. vbi Socin. declarat.
- Dictio In, & De, differunt, quia si mandatur pro si 22 uidet In, & De, differunt, quia si mandatur Ecclesiam, si verò in Ecclesia, videtur excipi Ecclesia continens. Ita Calderin. conf. 139. abbas 28. de prebend. Oldrad. conf. 303. in fine, num. 5. & conf. 304. num. 16. vers. non obstat Gemin. conf. 36 in princ. vbi quod si manda- 23 tur prouideri de dignitate in Ecclesia, talis gratia non capit vnicam dignitatem: quia si vnica est dignitas tunc dicitur esse Ecclesiastica dignitas, non in Ecclesia Zabarell. in Clem. 1. §. 1. n. 7. in 6. quast. de prebend. vbi quod dictio In, quando adicitur in Ecclesia, non comprehendit ipsam Ecclesiam, etiam si alius beneficium in ea non esset.
- Declarat quod dictio In, posita in gratia expecta- 24 tia importat, & caput omnem Ecclesiam, præter cathedralen, quando mandatur prouideri in aliqua Ecclesiarum ciuitatis, vel diocesis, quia ea, quæ exprimuntur per nomina plurium cupulatiua, am- pliorem

piorem significationem assumunt, ut per Oldrad. *conf. 305 an sine, vers. sed dicitur*. Card. Tusch. *d. l. i. d. conf. 1. 292. num. 47*. vbi dicitur, secus si contra quando non dicitur, *In aliqua Ecclesiarum, sed dicitur; In Ecclesia*.

13 Sic enim statutum disponens proxi Papie, quod si quis capi non possit in domo, potest capi in limine domus, licet limen sit de pertinentiis; quia dictio *In domo*, importat, ut intra monia domus. Ita per text. in *l. cum ancibus, in fine, ff. de iur. iur. nupti. tradit Sigonol. conf. 16. incip. Si inter ciuitatis*, vbi adducit simile, quia in ciuitate dicitur, qui est intra moenia ciuitatis, refert Card. Tusch. *d. l. i. d. conf. 192. n. 19. vbi n. 20*, post Ioan. de Immo. *conf. 115 in princip. subdit*, quod vendens omnia bona, vel quidquid habet in castro Lianarij, non censetur vendere ipsam castrum, quia dictio *In hoc ipsum* importat.

16 Virum autem locus exemptus sit, ne in diocesi, vel de diocesi, vide Iac. Felin. in *cap. gram*, vbi Doctores, de *Offic. Ordin. Feder. de Senis conf. 2*. gloss. *quib. am. carum parte*; in *Clem. 1. de foro compet. Ab. in cap. Apostolica, notab. 1. de donat. Castr. conf. 187. vol. 2*. Mil. in *Reper. verb. diocesis*, Bald. *conf. 426. p. 1. Ang. conf. 133. Cosm. in pragmat. fauili. tit. de annat. 1. item quod rante, vers. in diocesi*, Ioan. à Cochet de *iurisd. Ordin. in exemptis*, p. 4. q. 5. vbi ait, quod adiecta particula *In*, generali sermone diocesis comprehendit quicquid est inter illius fines, na quod nullus locus excipiat, si verò dicatur de diocesi, locus exemptus non comprehenditur. Quando Pontifex, v.g. mandat Episcopo, ut alicui prouideat io aliqua Ecclesia sue diocesis, an prouidere possit in exempta. Dupliciter sub distinctione quælibet hæc dirimunt, videlicet, ut si dicatur, *In diocesi*, comprehenduntur exempti, ex eo quod sint in diocesi; si verò dicatur, *De diocesi*, iuxta: non eorum dicuntur exempti esse de diocesi, à qua per exemptionem sunt eieci. Ita Felio. in *dist. cap. prout, de offic. Ordin. Brixien. in Repertorio, verb. exemptio, vers. an per mandatum*, Gemit. in *cap. si propter, de rescript. lib. 6*. Ioso. corpus de *fructib. lib. vol. cap. 3. num. 14. & 15*. Anton. de Rosel. in *tratl. de Indulgent. num. 314. cum seqq. Abb. in cap. pro illorum num. 6. in fine, de prebend. pariter resoluentes, quod si concessum fuerit Episcopo privilegium ut habeat fructus beneficiorum vacantium in sua diocesi, habeat etiam fructus beneficiorum exemptorum sue diocesis, proxi eos refert Erasim. à Cochet de *tratl. de iurisd. Ordin. in exemptis, part. 2. q. 5. num. 2*. Secundò distinctio fieri potest, an sit dispositio fauorabilis, vel odiosa, ut sub priori comprehendantur exempti, sub posteriori verò minime, ut per Felin. in *d. cap. gram*, & Petr. Andr. Gamar. in *cap. 1. re. 109. de primat. benef. in 6*. Erasim. à Cochet in *d. tratl. p. 4. q. 19*.*

17 Conditionem facit, quando scilicet dispositio suspenditur in aliquem incertum euentum futurum, ut in *l. si solemus, ff. de condit. & demonst. & in d. l. si cui legatur*, vbi Bart. *ff. de leg. 1. Nat. conf. 66. t. 27. & conf. 19. num. 4. 100. 4. Paris. conf. 18. n. 16. lib. 3. Ruy. conf. 115. num. 6. vol. 4. Bec. conf. 41. incip. Pifis, re. 26. Gabr. conf. 171. num. 4. lib. 4. Cenc. *dist. sing. 17. rem. 6. & 8*.*

18 Quando hæc dictio iungitur verbo importanti tempus, oportet illud esse completum, ut per Alex. in *d. l. si cui n. 3. ff. de leg. 1*.

In *die*, & in *singulis die*, significationem eandem habent; differunt tamen in hoc, quod alterum immutatum est, alterum plerum *Cic. Topice*. In *die* vitium crescit. Idem *3. Censil. Crescit in singulos dies*

hostium numerus. Idem *lib. 6. epist. 12*. Illa in *die* singulos magis, magisque opinio confirmatur.

In *diem* trahit *Cic. 2. Officior. Barbarorum* est in diem viuere. Idem *2. Phil.* Iam minime moror, te cum pedissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem viuere.

In *posterus* dicimus, vel in *perpetuum*. *Cic. 2. Agr. 19* Videre, ne Censitoribus in posterum potestatem Regiam permittatis. Idem *2. de dominis*. Defectionis Solis, & Lunæ cognite, prædictæque in omne posterum tempus. Idem *3. in Ferr.* Idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti.

In *modum* elegantes, ac varios usus habet Plaut. *30 Trin. Exoritur in peregrinum modum. Cic. 2. Ferr.* Seruilem in modum cruciari. Idem de *pron. Conf.* Miserandum in modum necari. Idem *Attic. lib. 2*. Miserandum in modum iratus est. Idem *lib. 1. 5. epist. 9*. Miserandum in modum gaudeo. Lio. *lib. 1*. Vacinantis in modum cecinit.

In *speciem* non fensel eleganter dicimus. *Cic. 7. 31 Ferr.* Præclara classis in speciem, sed inopiæ & infirma. Lio. *lib. 3*. Dilatare in speciem actione, re ipsa sublesta. Idem *lib. 3*. Ducentes, paucos in speciem captiuos.

In *manibus* esse per translationem multa significat. *32 Cic. Attic. lib. 6*. Res est in manibus, id est, iam agitur. Idem *Attic. lib. 4*. de libris Orator loquens: Factum est à me, diligentes, duo, multumque in manibus fuerunt, id est, expoliti sunt. Idem de *Amicit.* Sed & audiuitis, & est in manibus oratio, id est, vulgò habetur. Idem *1. Ferr.* Libelli nomen vestrorum in manibus erant omnium, id est, per manus omnium versabantur. Lio. *lib. 35*. Vtlocia est in manibus, id est, habetur pro secuta.

Dictio CLIII.

In antea.

Hæc dictio importat. *Ab inde, seu in posterum* v. in *l. cum stipulatus sum mihi à Præculo, ff. de verbor. oblig. Capta conf. 44. Flamin. Paris. de confidendi. beneficiis lib. 2. num. 34.*

Dictio CLIV.

In circa.

- 1 *Dist. In circa operatur in medico.*
- 2 *Induxit arbitrio reliquitur quantitas quantitas quantitas quom operatur dist. In circa.*
- 3 *Medicini defuncti oratorum in decima parte.*
- 4 *Excessus medicus dicitur in decima parte.*
- 5 *Tempus incertum, saltem per sex mensa importat dist. In circa.*
- 6 *Quantitatem certam & determinatam excludit dist. In circa.*
- 7 *Testis deponens per distinctionem In circa, an & quando probet, ostenditur.*
- 8 *Testis de contrarij deponet per dist. In circa, quomodo possit redigi ad concordiam, ostenditur.*

Operatur hæc dictio in modico argum. *l. 2. §. ex altis ff. de origin. iur. i. gloss. verb. Circa, in cap. 1. §. penult. de offic. Ordin. lib. 6. Ruy. conf. 130. num. 5. vol. 1. Paris. conf. 104. num. 13. & conf. 35. lib. 1. Moench. de arbit. conf. 46. num. 3. cum seq. Sord. conf. 376. num. 13.*

num. 13. *Matt. de elasp. p. 1. elasp. 3. 9. m. 1.* Et fuit dictum in *Maceraten. folij 13. Junij 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano*, impressa per Farinac. *decif. 333. n. 2. in fin. p. 1. recent.* [Hermosil. l. 24. gloss. 2. n. 3. *in 5. part. 5.* Roi apud Paul. de Rubens *decif. 41. n. 13. alijs p. 7. recent.*]

- Qualis, & quanta sit ista modica quantitas, remittitur arbitrio Iudicis, inspecta qualitate negotij, & personarum ac rerum quantitate. Ita Alex. *conf. 82. in fin. lib. 7.* Gregor. *decif. 344. num. 1. & 10.* Et faciunt tradita per Menoch. *de arbit. cas. 144. sub num. 13.*
- Modicus igitur defectus ordinatur in decima parte, ut per Corn. *conf. 39. sub num. 6. lib. 4.* Et excessus modicus dicitur etiam in decima parte, secundum Bero. *conf. 83. num. 4. lib. 1.* Et quod modica portio verificatur in quarta parte, voluit Corn. de *lar. & fuit dictum in Romana leuanti vinea 20. Decemb. 1603. coram Gregorio X. P.* inter eius decisiones impressas, *decif. 118.* quæ reperitur etiam impressa apud Fatin. *decif. 73. num. 3. p. 1. recent.* Quoad ætatem verbè importat hæc dictio tempus incertum, saltem per sex menses. Guido Pap. *decif. 190. & singul. 43. 6.* Rebuff. in *praxi ait de dispens. ratione ætatis, in verb. Seu circa, & in tract. de nomin. quest. 11. in fine, num. 31.* vbi dicit hanc dictionem esse ambiguum. Ruin. *conf. 10. num. 3. lib. 3.* Marchel. de *commiff. p. 1. pag. 173. n. 3.* vbi dicit, reddere tempus incertum. Ro. *decif. 788. n. 3.* apud Farinac. in *1. codicilli. nouissimorum.* [Hermosil. cit. loc.]

- Excludere certam & determinatam quantitatem, tenent Ruin. *conf. 10. n. 3. lib. 3.* Gregor. *decif. 330. n. 1.* Ro. *decif. 73. n. 3. in princip.* apud Farinac. *p. 2. recent.* [Rota *decif. 417. n. 1. p. 1. in posthum. Farin. alijs p. 3. recent.*]

- Testes deponentes per dict. *In circa*, an & quando probant, vide Caltr. *conf. 113. incip.* Contra superius, num. 4. lib. 1. Curt. *ut. conf. 144. num. 4.* Ruin. *conf. 10. num. 3. lib. 3.* Guid. Pap. *singul. 436.* Rebuff. in *praxi. beneficiis, tit. de dispensat. ratione ætatis, in verb. Vel circa, n. 6.* vbi sub num. 3. refert exemplum cuiusdam Clerici, qui debuit studuisse quinque annis in circa, talis attestatio non valet, quia incerta Corn. *conf. 179. incip.* Ex *postulæ*, num. 4. lib. 3. vbi ait quod hæc dictio potest importare quarram partem; & quod in teste importat ambiguitatem, quæ non concludit; & plenius *conf. 197. incip.* *Visa*, num. 14. circa *medium*, lib. 2. vbi, quod testis deponens vel circa, deponit incertè, & non probat, & *conf. 120. incip.* *Omissis*, num. 8. lib. 2. vbi ait, quod si testis deponit, quod sunt propè decem anni, vel decem anni in circa, quod talis dictio refertur ad modicum quantitatem, & *conf. 149. n. 17. lib. 5.* ait, & quod si probatio debet esse de certo tempore, & testis dicat de illo tempore in circa, non concludit, & *conf. 82. incip.* In *causa, in fine, conf. in super. lib. 7.* vbi ait, quod in licentia vendendi certos campos in circa, importat arbitrium Iudicis. Angel. *conf. 117. incip.* *Vjsu*, in *prin.* vbi ait, quod testes deponentes de quantitate certæ mensuræ, aduocantes dictionem *In circa*, debent intelligi de modica quantitate minori. Greg. *decif. 144. n. 6.* Card. Tulech. *praxi. quæst. 1. am. 2. lit. D. conclus. 149. n. 3. cum seqq.*

- Illud ad hoc propositum non est contemnendum quod quando duo testes contrarij deponent per dict. *In circa*, possunt redigi ad concordantiam, detrahendo virtutem istius dictionis, *In circa*, à maiori summa, de qua deponit primus testis, & virtute eius dictionis augendo minorem summam, de qua deponit secundus testis, iuxta tradita per Alciac. in l. *hæc*

adiectionis, de verb. signifi. Angel. conf. 94. num. 9. in fin. Paris. *conf. 104. n. 33. lib. 1.* Mandel. *conf. 266. num. 34.* quibus citatis sic censuit Rota in *Tiburtina confirmata 4. May 1611. coram Card. Sacrate*, impressa per Fann. *decif. 334. n. 3. p. 1. recent.*

DICTIO CLV.

Incontinenti.

- Debetur referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentis.
- Incontinenti, pluribus modis accipitur.
- Incontinenti, ex propria eius naturæ significat, sine intervallo.
- Alius, ut nullo alio actu etiam momentaneo interrupto debeat celebrari operatur dict. Incontinenti.
- Celeritatem desiderat dictio Incontinenti.
- Intravallum aliquod temporis non excludit dictio Incontinenti, quando rei incontinenti recuperari non potest.
- Temporis modicum spatium quomodo dict. Incontinenti importet, ostenditur.
- Dictio Incontinenti verificatur, quando eadem die, & loco, & coram eisdem iudicibus aliquid fit.
- Charta de retrovendendo incontinenti dicitur fieri, quando fit sub eodem Notario, & testibus.
- Incontinenti quæ fiunt, à iure inesse creduntur.
- Temporis aliquod breue spatium arbitrio Iudicis taxandum dicitur Incontinenti.
- Arbitrio Iudicis relinquatur, an aliquid dicatur factum Incontinenti.
- Incontinenti intelligitur intra terminum ad probandum concessum.
- Incontinenti fieri dicitur, quando fit in flagranti delicto.
- Contrarius quando dicitur fieri Incontinenti, remissus.
- Incontinenti ut plurimum denotat, & intelligitur intra tres dies, quandoque intra mensem, novumquam intra decimum.
- Incontinenti interpretatur, cum commodè potueris arbitrio Iudicis.
- Canonem laici sententia significat dictio Incontinenti.

De vi, & effectibus huius dict. vide Menoch. *de arbit. casu 9. cum tribus seqq. & conf. 57. 6. n. 33.* Vulpel. *de præs. signifi. sub hac dictione. pag. 46.* Franc. de Socula in *comment ad tit. de pall. artic. 8. quest. 2. num. 6. cum seqq.* Cered. *post lib. præs. & canon. quæst. sing. 56.* Anton. Gabr. *tom. lib. 1. tit. de præs. comel. 13.* Tiraq. *in l. si unquam, verb. Revertatur, in 3. fallencia n. 114 & in verb. Donationis largitus, n. 117. cum seqq. C. de reuocan. donat.* [Christoph. de Pax de *terminis. 23. n. 36. cum seqq.*]

Pluribus modis accipitur hæc dictio, ut per Bald. in l. *prenti. 17. num. 3. C. de palliis.* Narz. *conf. 30. incip.* *Materiam*, n. 14 in fin. *Art. in l. 1. ff. de verb. obligat. num. 11. post princip. & ibi Imola n. 19.* [Guarb. *conf. crim. 86. n. 14. cum seqq.*]

Ex propria eius natura significat, sine temporis intervallo, gloss. *verb. Alex. in cap. Quia properat, de elect. dnm exponit.* Alex. id est, *Incontinenti*, nullo actu intermedio, text. in l. *quod ait, 5. vbi ff. de adulter. qui interpretatur incontinenti, id est, vno impetu.* Vide Tiraq. *de verb. revertatur, num. 114.* Ioan. de Salas *de legib.*

- legib. quæst. 96. tract. 14. dist. 15. fol. 6. sub num. 78. & denotat ut nullo alio iudicio incontinentaneo ioterpoleo debeat actus celebrari, ut probat text. & ibi gloss. in l. si pater cupit, ff. de vulgari. Aocenda. de exequend. mandati. p. 1. c. 16. n. 1.
- Desiderat hæc dictio, & similes quæ sunt aduerbia temporalia, celeritatem, ut per Bernond. di. publi. concub. verb. Statim. n. 3. fol. 2. 17. Gillan. de heret. lib. 1. quæst. 5. n. 5. vbi n. 13. subdit, quod etsi ista dictio desideret celeritatem, tamen quod debet intelligi cum ciuitate, quem refert Cened. d. sing. 36. n. 1. in princ. & n. 4. prope finem.
- Vnde non excludit hæc dictio aliquod interval-lum temporis, quando res inueniens recuperari non potest iuxta resoluta per Titaz. de iure conuila-ti. p. 1. 3. limit. 1. n. 1. Nam hæc de sui natura im-potet modicum temporis spatium, tamen hoc de-bet intelligi cum quodam temporis moderamine, non autem ad vniuersum, ut obstat Nat. consil. 50. n. 19.
- Verificatur hæc dictio aliquando eadem die, & loco, & coram eisdem testibus aliquid fictioxa tradita per Callan. in consuetud. Burgundia. rubr. 1. 5. n. 1. verb. ven-tu. n. 16. & rubr. 7. 5. 5. verb. ex ordinacione, n. 10. Titaz. in d. l. si vinquam, verb. donatione largiunt, n. 19. & de retrac. in concuion. 5. 1. gloss. 4.
- Vnde inueniens dicitur fieri charta de remouen-dendo, quando fit sub eodem notario, & testibus. Callan. consil. 1. 1. n. 1. & quid paria sint aliquid fieri ante actum, vel inueniens post, etiam in iis quæ de necessitate debent fieri ante actum, probant Rebuff. in concord. in rubr. de collat. 5. prefatusque gra-duati. in verb. Ante vacationem, pag. 17. 2. Cened. sim- gult. 6. n. 6. quia quæ inueniens sunt, à suc- esse creduntur, leg. l. 1. 40. 5. dixerunt, ff. si cererem preatit, l. petens, C. de palli. cap. effrey. 38. de elect. Gonzal. ad reg. 8. Canciller. gloss. 43. n. 1. 4. Card. Tusch. proli. concl. tom. 4. lit. 1. concl. 18. Marc. Ant. veriar. resolut. lib. 1. resolut. 69. n. 5. & resolut. fin. casu 61.
- Inueniens dicitur aliquod breue temporis spa-tium arbitrio iudicis taxandum. Menoch. de arbit. cap. 1. n. 4. Sanchez. de matrim. lib. 10. di. put. 12. n. 21. Et regulariter secundum subiectam mate-riam, ex aduersis per Sigismund. Scac. de concub. 5. 2. gloss. 5. n. 7. Franc. de Soulas in comment. ad tit. ff. de palli. art. 8. q. 1. n. 6. Ac prout reliquitur ar-bitrio iudicis, an aliquid dicatur factum in con-tinenti, vel non, si candum subiectam materiam, ut per Felin. in cap. prateren. n. 10. de testib. cogen. 1. Gigg. de pens. q. vlt. n. 26. Bernood. de publicis concubinar. in verb. statim, n. 8. fol. 2. 17. Neuzan. consil. 36. n. 3. & consil. 82. n. 11. Aym. in consuetud. Alber. tit. 3. art. 1. n. 1. fol. 10. Menoch. d. casu 9. n. 5. Neapod. in casu 1. in verb. incontinenti, de iure dotum, fol. 13. 1. [Christoph. de Paz de remota cap. 26. n. 3. 1. vbi c. 23. n. 16. subdit, In continenti quod fit, pro eo reputari ac si pater actum fuerit. Giurb. consil. crimin. 86. n. 18.]
- Intelligitur intra terminum ad probandum con-cessum. Gregor. 1. 7. verb. possessionem 4. part. 1. Molin. de primogeni. lib. 3. cap. 13. n. 12. & 18. [Christoph. de Paz de remota c. 23. n. 17.]
- Incontinenti fieri dicitur, quando fit in flagranti delicto, hoc est, donec annos continuus durat. Fe. Amon. de Soula in relect. de censur. Bulla Canas. 25. dist. 78. n. 6.
- Contractus quando dicitur fieri in continenti, vide Ioseph. de Sesse Aragon. dec. 130. n. 16.
- Cum igitur regulariter hæc dictio secundum sub- iug. Barbosa de Dilectio.

iectam materiam, pro ut super dictum; idem ut pluri-mum denotat, & intelligitur intra tres dies, ut in l. fin. 5. dices, vbi Iasoo C. de iudicio, & in l. 1. d. 1. n. 19. ff. si certum petat. Idem tamen vnius mensis spatium denotat, ut in l. diuersa, vbi Alex. num. 10. ff. solus matrimon. Quandoque extenditur usque ad decen-nium, gloss. in l. ab eo, C. quando de, & quando iudex vbi Bald. num. 1. Ita Vulpell. de propal. & aduerb. signif. sub hoc dictum. 46.

Denique interpretatur, cum commodè potuerit 17 arbitrio iudicis, iuxta reg. 1. 5. n. 1. n. 1. ff. de vi, & vi armata, et addunt Menoch. de arbit. casu 1. 3. & rem. 3. recuperanda, n. 159. Malcard. de probat. concl. 106. 5. n. 7. Anched. 1. 7. n. 3. in 1. lib. 3. n. 1. Recop. Valafich. consil. 88. n. 6. & de paria. 3. n. 11.

Ipsa iure denotat, & canonem late sententia si 18 gnificat, ut per Turquell. in l. si vinquam, verb. reuer-tatur, n. 9. Cened. d. sing. 12. n. 1. Sayro in Clauis Regia. lib. 3. a. 8. n. 2. 7. Monet. de d. crimin. p. 2. verb. lex, n. 11. 3.

Dictio CLVI.

Incurat.

Verbum hoc intelligitur ipso iure, sine alia sen-tentia, iuxta resoluta per Titaz. in l. si vinquam, verb. reuer-tatur, n. 14. 5. C. de reuocand. doni. Monet. de distribui. quod. p. 3. q. 7. n. 22. Ioan. de Salas de legib. 9. 8. arct. 14. dist. 15. q. 16. sub num. 78. Fatim. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, n. 14. 5. Sayro in Clauis Regia. lib. 3. a. 8. n. 2. 7. 5. 1. vbi etiam idem dicit de verbo Incidat.

Dictio CLVII.

Inde.

- 1 Inde interdum inferit, & significat, Ex quo.
- 2 Deinde aliquando inq. erit dictio Inde.
- 3 Locum respicit quandoque dictio Inde, & signifi-cat, Ex quo loco.
- 4 Ex hoc nonnunquam in perat dictio Inde.
- 5 Personam respicit dictio Inde, & denotat, ex qua persona.

Hæc dictio interdum inferit, & significat, Ex quo, 1 ut in l. cense, & in l. si inueniens ff. de verb. signif. & in l. 1. ff. de palli. & in l. certum ff. de iudic. & in litem obli. ff. ad litem Aquil.

Aliquando accipitur pro Deinde. Cic. in Brut. 2 Deinceps inde multi. Idem. 10 Attor. Quod num inde? Liu. lib. 1. Agrippa inde Tiberii filius.

Quandoque respicit locum, & significat Ex quo 3 loco, ut in l. perim. ff. de verb. signif. & in l. perique, ff. de in ius vocand. & in l. hanc, 5 ff. de iudic. Cic. 2. de nat. Derr. Iam inde actum. Idem lib. 1. 5. p. 9. Nec inde venit unde mallem. Idem 1. de Inueni. Si inde incipimus narrare vnde necesse erit.

Nonnunquam ponitur pro Ex hoc, ut in l. notio- 4 nem. ff. de verb. signif.

Denique respicit personam, & denotat Ex qua 5 persona; interdum tempus, & significat Ex quo tem-pore, ut in l. lex. ff. ad legem Aquilian.

DICTIO CLVIII.

Indulgemus.

- D**enotat hoc verbum concessionem privilegij, vt in *cap. si de terra, de privileg.* Quandoque tamen importat solum idem, quod primum, & de iure competebar, vt per *Gemin. conf. 7. n. 2. vers. non obstat verbum Indulgemus*, quoniam infert *Card. Tusch. pract. concl. 1. m. 2. lit. D. concl. 293. n. 1. & 2.*

DICTIO CLIX.

Inest.

- V**erbum hoc est significatiuum veritatis, per ea, quae tradit *Tiraquell. de retractu conuent. §. 1. gloss. 6. num. 28.*

DICTIO CLX.

In euehtrum.

- H**ae dictio addita alicui dispositioni reddit eam subsidariam, vt scilicet locum non habeat, nisi in subsidium, vt fuit resolutum in *Romana, seu Arminien. pecuniaria 10. Decembris 1591. coram Gaptis, & in Romana supplementi legitima 30. Iunii 1619. coram Burneto.*

DICTIO CLXI.

Infra.

1. *Dolores referuntur de vi, & effectibus huius diminutionis.*
2. *Infra, contrarium habet Supra.*
3. *Extra sua includere solos dictio Infra, & excludere ea quae sunt extra.*
4. *Terminus si assignatur ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die inter decem dierum poterit ille actus fieri, & postea non.*
5. *Diem, quo assignatur terminus, est de natura huius dictio excludere.*
6. *Licentiam accipiendi possessionem pradij sui si quis de deru, nempe infra annum, uti qualibet anni parte possessio accipi potest.*
7. *Altem immediate sequentem terminum, cui adiungitur, denotat dictio Infra, aliquando altem mediatum, interdum extremum partem.*
8. *Tempus continuum significat dictio Infra.*
9. *Tempori in illa dictio Infra, denotat diminutionem, seu imperfectiorem tempore.*
10. *Relationem habet dictio Infra ad inferius dicenda.*

- D**e vi, & effectibus huius dictionis, vide *Vulpell. de prepos. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 48. Card. Tusch. pract. concl. 2. lit. D. concl. 294. Cened. post lib. pract. & canon. quast. sing. 53. Torrellin. in libello de paricula Latina orationis, cap. 79. Giat. de dict. amb. dict. 95.*
- H**ae dictio contrarium habet *Supra.* *Cic. lib. 6. de Rep.* *Supra* Lunam sunt omnia aeterna, infra autem nihil est nisi mortale. Idem *Aene. lib. 9. ap. 6.* Eg quidem supra me Atticus, infra me Vethis, familiares tui. Idem *6. Pri.* Ipse ad matrem infra Officium

ex postulat. Idem *pro Quint.* Non modo ex numero viroque eximbarus, sed si licet potest, etiam infra mortuos amandatur.

Regulariter solet sua includere extrema, & excludere ea, quae sunt extra, vt in *lit. 5. 1. vbi Bart. & alij ff. de offi. Praef. vbi, & in l. in venditione ff. de all. empti. Vulpell. citato loco Matc. Anton. Bard. de tempore vili & conuictu. q. 19. n. 19. Gemin. conf. 1. 2. 1. incip. *Attenta forma*, num. 3. vers. & hoc importat, vbi ait, quod si assignatur terminus ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die dictorum decem dierum poterit ille actus fieri, & postea non. *Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium sedum erell. cap. 16. num. 9. Flam. de refign. lib. 2. q. 8. num. 25. Card. Tusch. pract. concl. sum. 2. lit. D. concl. 299. num. 2. Rot. decif. 60. num. 5. apud Farmac. in 1. collat. nonissimarum.**

Natura huius dictionis est excludere diem, quo assignatur terminus; & sic quando ille assignatus per istam dictionem, dies ipse primus terminus non computatur in termino, vt per *Cened. d. sing. 53. num. 1.* Sic etiam natura huius dictionis est, quod continet contenta inter extrema, quibus adiungitur, *cap. 1. cap. ex tua, de auctoritate, & usu pallij. Socan. confil. 182. num. 5. lib. 3. Callan. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 8. in verbis, n. 9. vers. & primo. Tiraq. de retractu, lit. 1. §. 1. gloss. 1. 1. num. 76. Petr. Henric. resp. ap. sc. 2. sub hac dict. Cened. d. sing. 53. num. 2.*

Vnde si quis dederit licentiam accipiendi possessionem pradij sui, nempe infra annum, in qualibet anni parte possessio accipi potest, vt fuit dictum in *Perusina bonorum 20. Aprilis 1592. coram Penia*, impetita per *Pic. ad statuta vrbis*, decif. 38. num. 12.

Denotat actum immediate sequentem terminum, cui adiungitur, & aliquando actum mediarum, interdum vero caeteram partem, vt per *Gom. in cap. si annum, §. 1. vers. num. 2. & 8. de iudiciis, lib. 6.* quem refert *Cened. d. sing. 53. n. 4.*

Significat tempus continuum; ita vt curat de momento ad momentum. *Angel. confil. 404. incip. Paulus, col. 2. vers. & hoc importat.* *Bald. conf. 246. lib. 3.* quem refert *Card. Tusch. d. lit. D. concl. 294. num. 1.* Extra facit terminum momentaneum, idem *Tusch. d. lit. D. concl. 291. n. 4.*

Iuncta tempore denotat diminutionem, seu imperfectiorem temporis; vnde dicitur poellam esse constitutam infra duodecim annos, quando non dum peruenit ad pubertatem. Ita *Pancroz. in cap. ex parte, n. 3. de refign. lib. 1.* quem refert *Cened. d. sing. 53. num. 5.*

Relationem habet ad inferius dicenda, & secundum ea regulatur, vt per *Parif. confil. 98. numer. 2. vbi. 1. Roland. conf. 34. n. 27. 2. Menoch. confil. 86. n. 9. & 71. Stephan. Gratian. discept. frenf. cap. 57. 3. num. 28.*

Et est eisdem effectus, ac si omnia nominata, & scripta fuissent. *De taaol. de alia sol. instrument. ab anfi 4. gloss. 5. num. 2.*

Proprie refertur ad locum, vt in *l. venditione, ff. de alien. empti, ibi, infra ad domum. L. seuer oportet. §. multa, de excus. tutor. cap. 1. de auctoritate, & usu pallij. Decan. rubr. C. qui admittit, num. 8. in 1. l. 1. §. 1. in 1. l. 1. §. 1. Lacer. quandoque refertur, & respiciat tempus, secundum eum ibidem plures textus citantem, refert *Cened. d. sing. 53. n. 6.**

Interdum pro *Poss. usurpator. Cic. in Brut. Homeus non infra superiorem Licurgam fuit.*

Dictio CLXII.

9 Temporis trallum importat dictio In infinitum.

Infraſcripti.

- 1 Relativa ad casus, qui infra expressè enumerantur, & descripti apparent est dict. Infraſcripti.
- 2 Verba Infraſcriptos heredes, important solum illas personas, quæ oculis corporis legi possunt, & discerni ex inspectioe testamini.
- 3 Verba precedentia ad personas expressè nominatas institutione, & substitutione, restringit dict. Infraſcripti.
- 4 Scripte infra taliter quid legi possunt, non per subaudiendum sermonem, importat dict. Infraſcripti, secus si aliter non possent habere effectum dispositiui.

Denotat hæc dictio perpetuum tempus, & perinde est, ac si Semper, dixisset, l. apud Celsum §. in hac exceptione ff. de deli. excepti. Paril. conf. 7. 4. n. 85. & seq. vol. 3. Vulpell. de prag. & admod. signis. sub hac dict. pag. 49. Mart. de clausul. p. 3. alonf. 41. 1. [Foliat. conf. 9. n. 5. 6. 10. & 13. Rota apud Paul. de Rubis decis. 77. n. 15, ubi quod intelligitur iuxta subiectam materiam.]

In perpetuum idem est quod in infinitum de intelligitur etiam post centum annos, vt per Par. decis. 115. alia 510. num. 5. & 8. lib. 1. in correct. Cephal. conf. 268. n. 3. Pet. Henric. resp. p. n. c. 1. sub hac dict. Riman. iun. conf. 219. num. 22. lib. 1. Stephan. Gezan. Marchia decis. 12. num. 9. & descripti. forens. conf. 13 r. num. 14. & sine preſcriptione temporis est interpretanda. Iamvisperum ff. de accusat. inter. l. qui solum, ff. de legat. 3. Paril. conf. 7. 1. num. 3. lib. 4. Grat. conf. 31. num. 24. lib. 1. Port. lib. 1. commun. opinio. reg. 27. quos refert. & sequitur Rot. in Perolina hancum 22. Aprilis 1580. etiam Bruni, impedit per Farinac. decis. 10. num. 5. p. r. recent. n. ouidiusse Vidac. Narbona de atate ad humanas altus regis. an. 17. 4. 1. 12.]

Quandoque secundum subiectam materiam referat ad hominis vitam hæc dictio In perpetuum, si actus de sui natura, vel disponens modus personam respectat, l. 1. ff. pro socio. cap. 11. a. missi ad se. qui cognouit consanguineum ex parte sua gloss. in l. in perpetuum ff. de procur. Bur. conf. 49. circa finem. Raim. conf. 34. num. 6. Petr. Enig. atate loco, Alex. conf. 86. num. 2. lib. 1. ubi declarat, id esse verum, cum quid conceditur persone.

Ex sua propria significatione hæc dictio In infinitum operatur ultra decimum gradum, Menoch. conf. 399. n. 2. perpetuamque familiarum conseruationem denotat. Intrig. Siesbia decis. 3. n. 19.

Posita in concessione rei importat, vt illa nunquam sit reuerſa, vt post Socin. conf. 666. n. 37. vol. 2. tradit Gabr. conf. 76. n. 7. & 8. vol. 2. & censur. Rota dec. 10. n. 3. apud Farinac. p. 1. recent.

Posita in substitutione facta in omnes descendentes, inducit fideicommissum perpetuum, vt per Menoch. conf. 348. n. 16.

Item posita in substitutione intelligitur de vulgari, iuxta tradita per Surd. conf. 307. num. 9. & posita in vulgari non extenditur ad fideicommissarium, vt resoluit Mart. de lant. 4. n. 5.

Verba In perpetuum & In infinitum, non inducunt quando fideicommissum, quando sunt posita relative, sed recipiunt limitationem iuxta substitutionem relatum, ex adductis per Gregor. decis. 43. 3. numero 11.

Importat hæc dictio trallum temporis Seraphio, decis. 409. n. 15. Et quia huiusmodi dictio denotat qualitatem temporis, idcirco semper refertur ad proximè immediatam, & non ad alia, vt notatur in l. solum in princ. quando diu legat. oedat, Mart. de claus. 4. n. 1. ubi intelligit, perſerum quando diuersa ratio iocet vnum, & alterum casum assignari potest.

Vide alia in dictioe Perpetui, 233.

Dictio CLXIII.

In infinitum, In perpetuum.

- 1 Tempus perpetuum denotat dict. In infinitum.
- 2 In perpetuum, idem est quod In infinitum.
- 3 In perpetuum, quandoque secundum subiectam materiam referat ad hominis vitam, si actus de sui natura, vel disponens modus personam respectat.
- 4 In infinitum, operatur ultra decimum gradum, perpetuamque familiarum conseruationem denotat.
- 5 Posita dict. In infinitum in concessione rei importat vt illa nunquam sit reuerſa.
- 6 Fideicommissum perpetuum inducit dict. In infinitum, posita in substitutione facta in omnes descendentes.
- 7 In infinitum, posita in substitutione, intelligitur de vulgari, & posita in vulgari, non extenditur ad fideicommissarium.
- 8 Fideicommissum necum non inducunt verba, In perpetuum, & In infinitum, quando sunt posita relative.

August. Barbosa de Dictionib.

Dictio CLXIV.

Inſimul.

Hæc dictio Inſimul significat congregationem & connexitatem, vt in cap. 1. ibi, Cum reliquis
FFF 2 Inſimul

in finis, de consuet. lib. 6. & in l. 3. circa princ. ff. si fam. furt. fec. auc. & in l. Arctus. ff. de stat. hom. & in l. qui duci. ff. de vulgari. & p'p'ul. tradit Paris. cons. 79. n. 1. o. lib. 3.

DICTIO CLXV.

Inftar.

- 1 Similitudinem importat hæc dictio. Bald. cons. 232. n. 2. vers. præsertim lib. 1. & in l. 1. C. de p'p' qui sol. distrax. Cardin. in Clem. 1. in 5. metab. de iudic. Mandol. de privileg. ad inftar. q. 1. num. 2. Card. Tusch. prædic. consil. tom. 2. lib. D. concl. 296. num. 1. vbi num. 2. post Bald. d. cons. 232. num. 2. declarat, quod hæc dictio ad inftar aliorum, quod esse definit, nihil operatur, ex quo iam definit esse, & nulla similitudo esse potest eius, quod non est. [Rot. decif. 140. a. 2. p. 2. in p'p'is. Farin. alijs p. 2. recent.]

Cætera habes in tract. de Clausulis, claus. 5.

DICTIO CLXVI.

Insuper.

- 1 Idem quod Vltz & Vltierius importat dict. Insuper. 2 Diverſitatem à precedentibus importat dict. Insuper. 3 Clausula posita in principio, non refertur ad sequentia, quando adest dict. Insuper. 4 Continuat de ſai auctor venit dict. Insuper addendo ad ſuperiora eadem materia. 5 Insuper, ponitur pro, Præterea, & aliquando pro Præcipue, ut n. 6.
- 1 Importat hæc dictio idem quod vltz, & vltierius, l. 1. Soia in princip. vers. bene insuper, & ibi gloss. ff. de fundo instrum. cap. statum. 5. insuper de scriptis. n. 6. Pett. Rebuff. in concord. tit. de collat. 4. 1. vers. insuper. Vulpell. de p'p'is & adverb. signif. sub dict. in infinitum vers. dict. Insuper. pag. 50. Betta. q. de clausula instrum. claus. 27. gloss. 1. n. 5. Et fuit Dictum in Romana natiuitate. 26. Decembris 1616. coram Vbalde.
- 2 Diverſitatem à precedentibus denotat, cap. insuper, de test. Vulpell. citato loco, Germin. cons. 44. n. 2. vbi n. 4. vers. hoc probat, ait quod clausula posita in principio non refertur ad sequentia quando adest dictio Insuper, quæ importat diverſitatem, & cons. 23. in princip. ait, quod si privilegium continet plura capitula: illud dicitur diverſum ab alijs, quod incipit per istum dictionem Et insuper, Mandol. de privileg. ad inftar gloss. 1. n. 12. Flamin. de res. sign. tom. 2. lib. 11. q. 11. n. 18. Mart. de clausulis. p. 4. claus. 24. n. 4. Card. Tusch. prædic. consil. tom. 2. lib. D. concl. 295. n. 1.
- 3 De ſua natura venit continuatiz addendo ad ſuperiora, reperta eadem materia dictum cap. statum, 5. insuper. cap. vbi periculum, 5. ipſos insuper, de elect. lib. 6. Bero cons. 80. num. 5. lib. 2. Flamin. d. q. 11. num. 24. Martell. variar. res. lib. 1. cap. 15. num. 8. Et fuit dictum in Romana Palatij, 28. Februarij 1619. coram Card. Sacrate.
- 4 Ponitur pro Præterea, l. 1. C. communia de legatiz, 5. alia insuper. Inſtit. de donat. Rebuff. in concord. mbr. de collat. 4. 1. in gloss. verb. insuper, quem refert Gonz. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 4. n. 30.
- 5 Aliquando pro Præcipue ponitur, cap. cum decessissent, de consilij. Mandel. gloss. 1. n. 14.

DICTIO CLXVII.

Integrè, Integrum.

- 1 Integrè habere dicitur qui totum habet, & nullam penitus tenet diminutionem. 2 Liberatio facta integrè de omni, quod debetur illi qui liberat comprehendit etiam debitum ratione personæ, vel officij, & utroque modo. 3 Integrum dicitur, cui nulla pars deest. 4 Diminutio vbi aliqua est non dicitur integrum. 5 Domus integra dicitur antequam ruat, de molit. intro. 6 Facultas integra, id est, plena, & non dissipata. 7 Pecunia integra, id est, omnis. 8 Fides integra id est, ſincera, & perfectæ. 9 Integra petitio, id est, tota. 10 Præbenda integra, id est, non divisa. 11 Fama & dignitas integra, id est, non corrupta. 12 Ritus integer dicitur, qui reſeſtione non indiget. 13 Dotem integrum si maritus promittit retinere, mortua uxore, censetur renunciare lacro quarta partis ipsius dati, quod per mortem uxoris ex forma ſtanti lucrari debet. 14 Fructus integri, dicuntur non de doli expenſis. 15 Legatum integrum, dicitur sine ſalcidia detractione. 16 Dominium integrum, id est, centumum, non amissum. 17 Vas integrum, id est, sanum, & non ruptum. 18 Animal integrum, dicitur habens omnia corporis membra integrè formata. 19 Restituere in integrum, est restituere bonis, ordinis, & omnibus ceteris. 20 Restituere integrè, importat reſtitiutionem vsque ad ultimum quade antem. 21 Ex integro, id est, Denovo, In solidum, In totum.

Integrè habere dicitur, qui totum habet. Menoch. cons. 687. n. 43. Rot. decif. 30. n. 10. p. 2. recent. & nullam penitus habet diminutionem. Idem Menoch. cons. 918. n. 3. Vide Bald. cons. 88. lib. 1. vbi ait, quod liberatio facta integrè de omni eo, quod debetur ei, quia liberat, comprehendit etiam debitum ratione personæ, vel officij, & utroque modo, nisi de contrario appareat, pro ut eum refert Card. Tusch. prædic. consil. tom. 2. lib. D. concl. 297. n. 1.

Integrum dicitur, cui nulla pars deest, vel quod sine diminutione ex omnibus ſuis partibus conſtat, l. nymen ſituerum. 6. fin. ff. de leg. 3. l. decem. ff. de fidei. commif. libere, Alex. cons. 201. n. 6. vol. 7. R. uin. consil. 19. num. 6. vol. 3. Paris. consil. 116. num. 14. vol. 1. Ioan. de Amic. cons. 121. n. 29. Natt. consil. 164. num. 9. Roland. consil. 27. num. 3. num. 4. Menoch. consil. 219. num. 1. o. consil. 374. num. 11. Peregr. de fidei. commif. art. 3. n. 90. Surd. consil. 511. num. 1. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. 2. num. 7. in fine. Vulpell. de p'p'is & adverb. signif. sub dict. integrè. pag. 51. Card. Tusch. d. concl. 297. num. 1. Rota decif. 449. num. 1. apud Faxinae. in 1. collect. nouissimarum.

Vbi enim est aliqua diminutio, non dicitur integrum Gozad. consil. 42. num. 8. Pett. Entiq. opus. 2. num. 25. Nam integrum, & sine diminutione dicitur corpus illud, cui nihil deest. Menoch. consil. 264. num. 26.

Integra domus dicitur, antequam ruat, de molit. intro. l. hoc amplius. ff. de domo infecta.

Integra

interdum, ff. de usufruct. accrescit interdum, ff. rem ratam haberi, interdum, ff. de foris. Tiraq. de retrall. lign. §. i. gloss. 9. num. 214. Corn. conf. 13. col. 1. vol. 4. Gom. in §. sed ista, num. 21. Iussit. de aliamib. Signorol. conf. 155. col. 4. vers. item certi sunt. Vulpell. de propof. & adverb. signis. sub hac dist. pag. 52. Menoch. conf. 99. num. 187. Cened. post lig. prall. & canon. quast. singul. 53. num. 1. vbi num. 2. per l. legitima, ff. de pactis, & cap. quemadmodum, in fin. princip. de iur. iur. subdit, quod aliquando videtur, quod ista dictio deoat regulam.

DICTIO CLXXIII.

Interim.

- 1 Temporis intermedij limitatuna est dictio Interim, & importat pendensiam, & idem quod medio tempore.
- 2 Interim, & Interea, vim eandem habent.

Est limitatuna temporis intermedij, & importat pendensiam, & idem quod medio tempore, l. qui ad certum, ff. locati, si eboru, in fin. ff. de legat. 3. libertur, §. in quastionib. ff. ad munic. Cephal. conf. 450. n. 27. lib. 3. Signorol. conf. 189. num. 1. Riman. un. conf. 244. n. 48. & 71. lib. 3. Vulpell. de propof. signis. sub dist. Interim, vers. interim, pag. 52. Magon. Florent. dec. 90. n. 1. Anton. Magon. Bonomen. decif. 59. num. 20. Honded. conf. 97. num. 17. lib. 1. Card. Tusch. prall. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 298. Et ultra illud tempus non protenditur. Suid. confil. 460. num. 68. Anron. Monach. d. decif. 59. num. 21. Et fuit resolutum in Romana Societate 9. April. 1612. coram Card. Cavalerio, impressa per Zach. post trall. de Societ. decif. 78. n. 2.

Interim & Interea vim habent eandem, sed Interim fere absolute ponitur. Cic. per Liger. Interim Varas Vicam venit. Id. 2. de Orat. Hoc interim spatio concludit illud concidit. Cael. lib. 5. de bello Gall. Interim dum de conuentionibus inter se agunt.

DICTIO CLXXIV.

Intra.

- 1 Intra, contrarium habet Extra, & ex diametro aduersantur.
- 2 Intra proprie sumpta refertur ad tempus.
- 3 Tempus & diem terminum quandoque includit dictio Intra.
- 4 Includit interdum dictio Intra rem, sine locum, vel sua extrema.
- 5 Anni perfellio quod non requiratur, operatur dictio Intra.
- 6 Intra in substitutionibus, secundum mentem testatoris, importat idem quod Citra, vel quod Ante.
- 7 Citra saepe importat dictio Intra.
- 8 Iuxta aliquando importat dictio Intra.

Intra contrarium habet Extra, ac saepe statum in loco declarat. Cic. de Pm. Intra caeli genit. Dis. Id. Antioch. lib. 3. epist. 14. Quod facile fuisset, nisi iotta parietes meos, de mea penitenc. consilia iuicentur. Ex diametro igitur huiusmodi dictiones sibi aduersantur, vbi l. 1. §. siue autem, ff. de aqua quod d. & affina. Tiraq. de retrall. legn. §. 1. gloss. 11. n. 72. Beruzol.

clausula instr. claus. 16. gloss. 6. num. 1. Cened. post lib. prall. & canon. quast. sing. 54. num. 4. (Valenzuel. conf. 165. n. 34. tom. 2.)

Propter sumpta hac dictio, refertur ad tempus. Cic. 2. Ferr. Quae intra decem annos posteaquam iudicia ad Senatum transita in rebus iudicandis nescant, flagitiosaeque facta sunt, l. 1. ff. de deli. excepti. Municipalia, C. qui admittit, Dec. in rub. Cuius admitti, num. 8. an. 1. dell. & num. 36. an. 2. dell. Cened. d. sing. 54. n. 1. vbi n. 2. subdit, quod si hac dictio respicit locum, denotat intrinsecitatem loci, & verificatur in qualibet parte loci.

Quandoque includit tempus & diem termini, l. si ita stipatur, ff. de verb. oblig. l. qui ante, ff. eod. tit. l. qui bona, §. fin. ff. de damno infecti. Intra, ff. de minor. l. si legatum, ff. de operib. publ. l. intra, ff. de statulib. l. plebiscito, ff. de offi. Presid. Notant Tiraq. d. gloss. 1. n. 24. Vulpell. de propof. signis. sub hac dist. pag. 48. Card. Tusch. prall. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 299. n. 3. Cened. d. sing. 54. n. 1. vbi n. 3. subdit, quod intra annum soluiere includit vltimum diem anni.

Interdum includit rem, siue locum, vel sua extrema, l. 1. §. cum verbum, ff. de offi. Praefecti, l. fin. ff. de capin. l. ade, ff. de contrab. empt. l. quere, ff. de all. empti, l. exere, §. si quis finem, ff. de legat. 3. Intra, ff. de appol. l. 1. C. vi intra certum tempus ciuiles quast. termin. Vulpell. citato loco, pag. 48. Socin. conf. 12. in princip. vers. & sic videtur falli n. lib. 2. Card. Manric. de iactis & ambig. comment. lib. 4. tit. 9. n. 9. Card. Tusch. d. concl. 299. num. 1. Stephan. Gratian. discip. forens. 302. num. 20. & fuit dictum in Romana Societate 2. Iunij 1608. coram Card. Lancelotto.

Operatur tamen quod non requiratur anni perfellio, iuxta nota per Suid. decif. 178. n. 8.

In substitutionibus hac dictio secundum mentem testatoris importat idem quod citra, vel quod ante, veluti si pater substituat filio, si decedat iuxta pubertatem, l. qui habet filium, ff. de vulg. & pupil. quia ibi ex ponitur ante pubertatem. Card. Tusch. d. concl. 299. num. 4. vbi num. 5. post Bald. conf. 111. in princip. Fatium talis preponitur, n. 2. vers. super secundo lib. 4. extendit, vel idem sit quando pater substituit filio decedenti intra legitimam aetatem, quia intelligitur si decedat aetatem sic in aetate legitima.

Et quod pro Citra expe hac dictio vsurpetur, colligitur ex multis locis Ciceronis, & praecipue per Sext. Antiochus intra montem Tauum regiore iussusest. Idem 1. Ferr. Locus iam intra Oceanum nollus est. Idem pro lege Manilia: Nullam intra Oceanum ostium praedonum ouium esse audiat.

Pro Iuxta aliquando assumitur, l. si statua, cum ibi notatis, ff. de reg. iur. Et facit quod nonatur in l. cas. ff. de condit. & demonst. Alex. conf. 8. n. 7. lib. 4.

DICTIO CLXXV.

Intuicu.

Importat idem quod contempnatio, vulgari Italico sermone, Per risguardo, aut Per rispetto del tale, cap. 2. de dolo, & contumacia. Card. Tusch. prall. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 300. n. 1.

DICTIO CLXXVI.

Inuicem.

1 Inuicem, ab In, & vice ponitur.

2 Reciproca

- 1 *Reciprocationem inter partes denotat diff. In-*
vicem.
- 2 *Canonice inter partes includit diff. In-*
vicem.
- 3 *Diff. Invicem posita in substitutione, tam reci-*
procat ostendit.

AB In, & vicem componit dicitio Inuicem, vt
Declarat tex. in l. qui inuicem, ff. de condit. et ob.
ambat. sibi inuicem, C. de sacros. Eccles.

Denotat reciprocationem inter partes, l. 1. ff. de verb. oblig. l. 1. C. de iur. qui ante apertu tab. Et commotionem inter eas inducit, Ferrer. in consil. Catholonia.

In substitutione eam recipere eam ostendit, *l. inter-
famento, §. hac verba, ff. de hered. instit.* Notar Vulpel.
de propof. & adverb. signific. sub hac dist. reg. 11.

Dictio CLXXVII.

105c.

- 1 Relativa est dicti. Ipse, qua habet relationem ad
procedentia.
2 Demonstrativa fiat dicti. Ipse, ad significandas per-
sonas expressas.
3 Restrictiva magis dicti. Ipse, quam alia dicti. Ius re-
lativum.
4 Demonstrativa persona ad oculum est dicti. Ipse.
5 Personalissima est dicti. Ipse.
6 Personalitatem ostendit dicti. Ipse.
7 Exclamativa est alterius rei dicti. Ipse.
8 Testatur spiritibz, ut ipse hanc meam hinc alie-
net, statu prohibito non comprehendit heredem
barbari.
9 Demonstrativa aliquando importat dicti. Ipse.

Relatus est hęc dictio, quę habet relationem ad
precedentem, oportuitque illorum repetitio-
nem cum omnibus suis qualitatibus, *i. pluribus*, in
princ. ff. de verb. obligat. Dec. conf. 7. i. incip. in ea
col. 2. vers. similiter. Ruin. conf. 161. num. 5. Conf. 137.
num. 1. & 3. col. 2. Bald. conf. 304. n. 1. lib. 4. Germin.
conf. 108. n. 1. & 3. Panf. conf. 95. n. 4. 206. 1. Rolan.
conf. 67. num. 8. Item 3. & conf. 30. num. 10. & conf. 97.
num. 3. item 4. Bercc. conf. 88. lib. 2. c. 8. Menoch. conf.
409. num. 9. Catdio. Tufch. pract. lib. 3. consil. 1. lit.
D. p. inc. 30. num. 1. Cened. p. 1. lib. 1. p. 1. & cano-
nic. q. 1. p. 1. c. 2. n. 3. Gallenat. de condit. & demonst.
p. 2. c. 1. p. 1. n. 3. vbi addit, quod per illum induci-
tur repetitio qualitatum, & conditio nem precedentem
integrari, & dispositio nem in sequentem. Et fuit
dictum in Romana barodatus, 1. February 1610.
coram Reverendissimo Damivo tunc Cuncto Decano, &
in Barensi antioch Prioratus, 20. Iunio 1614. coram
Card. Sacrate, in prella per Facin. de off. 369. n. 5. p. 2.
present.

Demonstratiue fiat ad significandas personas expressas, ut per Tiraq. de *retrah. conu.* §. 1. gloss. 6. n. 1. Menoch. conf. 152. n. 40. & conf. 127. n. 6. §. 1. ubi ait, quod significatiue immediate quomdam; & conf. 331. n. 4. & conf. 149. n. 19. ubi ait, quod fiat demonstratiue, non autem restrictiue, quod eo conuenit consequuntur, & conf. 67. n. 13. ubi ait, quod non fiat restrictiue, sed demonstratiue [Rota dec. 136. n. 4. p. 1. n. posth. Ferr. alius p. 4. receit. ubi ait quod fiat demonstratiue & hinc patet simul].

Restringit enim magis, quàm alia dictione scla-

Rebuffi in f. sciendum, q. idem dicitur col. 4. ver. undeci-
mus ff. de verb. signif. Grat. conf. 76. num. 11. lib. 1. Gab.
conf. 113. n. 64. & conf. 154. n. 13. vol. 2. Surt. conf. 448.
n. 29. Honded. conf. 11. n. 31. vol. 2.

Demonstret perlonam ad oculum Bald. *conf.* 304. 4
 incip. *Nobilis in fin. lib. 5. Surd. conf.* 33. n. 11. & *conf.*
 135. n. 1. & *decis.* 125. n. 1. & *decis.* 210. n. 18. Steph.
Trist. disp. c. forens. c. 104. n. 3. Card. Tusch. d. ltr. E.
encl. 260. n. 1. & *encl.* 301. n. 2. & 5. Roman. *conf.* 301.
 incip. *In propa. in. 6. conf. c. secunda probatur.* Menoch.
conf. 70. n. 30. & *conf.* 70. n. 2.

Est enim personalissima, ut per Bald. conf. 304. n. 1. **S**
in fin. uol. 5. Barb. conf. 387. n. 3. conf. secunda dicitur.
i. glo. gloss. uerb. cum ipsam suam faciat, infirmitatem.
Turq. de retrah. conuen. 5. i. glo. 6. n. 5. Dominie.
conf. 107. col. 1. Socin. fenest. conf. 150. n. 5. vol. 2. Socin.
iun. conf. 144. n. 1. 4. vol. 3. Zaz. conf. 12. q. 9. prius.
Rolan. conf. 55. n. 19. & conf. 59. n. 27. cum seq. vol. 3.
& conf. 97. n. 2. 4. Cephal. conf. 43. n. 1. vol. 1. Carr.
iun. conf. 344. n. 2. Ger. conf. 28. n. 1. o. vol. 1. & conf.
76. n. 1. ad. vol. 1. & conf. 5. n. 8. vol. 2. Bec. conf. 88.
n. 10. & 88. Moron. de pecc. q. 27. n. 1. Mandolan. reg.
34. Genald. q. 69. n. 5. Menoch. conf. 82. n. 18. & conf.
106. n. 156. & conf. 135. n. 5. & conf. 110. n. 5. & conf.
349. 3. & conf. 379. n. 10. & conf. 390. n. 14. & conf.
447. 3. & conf. 647. n. 6. & conf. 688. n. 18. & conf.
703. n. 30. & conf. 100. n. 5. & conf. 95. n. 1. & conf.
1066. n. 2. Celd. Pictus de extint. ampt. 6. n. 3. n. 4.
Steph. Gratian. de pecc. forens. cap. 204. n. 13. & 145.
n. 5. Cened. fing. 22. n. 1. Melch. P. abbas Lusitan. de.
4. n. 7. Et fuit dictum in Bonacris de Margolis, 20.
Febr. 1613. coram Card. Cardisio, & in Romana
domus 13. Febr. 1617. & 24. Novembri 1617. coram
Domino Piramano.

Restrictio est ad personam, personalitatemque
 ostendit. Meooc. c. 390. n. 12. & c. 397. n. 6. &
 de praejup. lib. 6. praejup. 38. n. 10. Galien. d. p.
 3. cap. 1. quest. 12. num. 19. Cened. d. sing. 22. n. 1. Ita ve
 omnes alios excludit, per ea, quae tradunt inf. in l.
 filiusfamilias. y. Dicitur 2. de lerra, n. 181 & ibi Ripon.
 11. c. 1. & idem in f. de leg. 1. Nant. c. 163. num. 6.
 Turq. d. f. 6. n. 3. Quibus citatis na fuit telolu-
 tum in Placentina dist. 6. l. 1. n. 161. & l. 1. artem Pan-
 crath. Pamphilo impetita per Faum. d. 619. n. 3. p. 1.
 recent. [Rot. decy. 50. n. 1. an fin. d. p. in possib. Fartu.
 alias p. 4. recent. ubi quod est in promoco personalifi-
 cationum.]

Vnde exclusiuam esse alterius rei censuit Rota
240 Seraph. *de iur.* § 1. n. 1. & *de iur.* 10. 49. n. 3. & 18.
Nec ad aliam personam referri posse tradunt Sued.
conf. § 3. n. 7. & *Cened. de iur.* 2. n. 1. quia fides semper
ad aliam personalem. Surdus *de iur.* § 8. 4. n. 5. ubi dispo-
nit loquens de ipso herede, non extenditur ad heredem
heredis. Cotta in *memorabil. arb. ap. p.* Vnde ibi in alie-
nationalis prohibitionis testator dicat. Et volo & prohibeo,
ne ipse hæres meus bona alienet; quod ista prohi-
bitio non est perpetua, sed ipsum tantum heredem
comprehendit, non autem heredem heredis: & ita
pet ipsum heredem heredis bene fieri potest alie-
natio, quia illa demonstratio *ipse personam ipsam*
grauat, & veluti ad oculum demonstrat, oec esse
egrediat. Bald. *conf.* § 4. Rip. in § 5. *Dina.* n. 11. ubi
la Ca. *lectura.* *man.* 11. Tiraq. *de iur.* § 6. n. 2. 5. Ro-
lain. *conf.* 1. n. 10. vol. 3. & *conf.* § 6. n. 12. vol. 4.

Aliquando importat dominum, ex addo^{dis} per
Steph. Grat. *discept. forens.* 98. a. 7.

DICTIO CLXXVIII.

Ipso facto, Ipso iure.

- 1 Canonem lata sententia importat haec vox Ipso facto, Ipso iure, si adiciatur verbo praeterito, vel praesenti.
- 2 Verba Ipso facto, Ipso iure, synonyma sunt, & idem important.
- 3 Lex ex subiecta materia censetur per dict. Ipso facto, vel Ipso iure, obligare vel ex conscientia ante sententiam.
- 4 Lex, seu statutum, si utatur verbo Ipso facto, tunc pariter & annullato, & per a. impositio censetur falsa Ipso iure.
- 5 Nullitatem incurrenti operatur dict. Ipso facto, Ipso iure, absque alio Iudicis ministerio.

HÆ voces important canonem late sententiae, ut per Baldum in rubr. C. si pendente appell. Felin. in c. Rodolphus, n. 48. & seq. de rescript. Adde ad Albertum in suo Dictionario, verbo Ipso iure. Papuen. in forma libelli, in causa spol. poss. in gloss. Ipso facto n. 2. Paris. conf. 91. n. 65. lib. 2. Titus in l. si unquam, verb. reuerentia, n. 142. cum seq. C. de reue. donat. Bartholom. Petrus. ad Extraneos, ambitus, de verb. Eccl. non alienand. vers. & si per sex menses, n. 31. cum seq. Rolan. conf. 90. n. 21. cum seq. lib. 3. & conf. 62. a. n. 20. & n. 112. lib. 2. Vulpell. de prepos. & adverb. signis sub hac dict. pag. 53. Rehusi. in praxi beneficiarum 3. part. rubr. de modis amittendi beneficia, n. 3. Monet. de distribut. p. 3. q. 7. n. 36. Causo de leg. lib. 3. dist. 6. vers. prima regula. Franc. Leo in thes. fori Eccl. sp. 1. c. 15. n. 31. & p. 4. c. 2. n. 183. Bernard. Muscat. de mod. fidendi, p. 1. modo 14. n. 12. Sayo in Clavi Regia, lib. 3. cap. 8. numer. 24. & 26. Farinac. fragm. crim. part. 2. lit. L, numero 94. & Benedict. Egid. in Lex hoc iure ff. de inst. & iur. p. 2. c. 6. n. 24. pag. 133. Caus. Tufch. prall. concl. tom. 2. lit. D. cent. 302. n. 1. vbi n. 3. post Soc. iun. conf. 68. n. 37. & 38. lib. 3. subdit, quod verba Ipso iure, vel Ex ipso, vel Ipso facto, & similia important canonem late sententiae, si adiciatur verbo praeterito, vel praesentis, sed si verbo futuri temporis, quia requiritur declaratio, & n. 4. post Alex. conf. 159. n. 1. lib. 7. quod hæc dictiones Ipso facto, vel Ipso iure, synonyma sunt, & idem important. [Theodosius de Rubens in singul. Roma tom. 2. p. 4. decis. 445. & seqq. De his dictionibus Arguan. de legib. lib. 4. contron. 5. n. 23. cum seqq. Et hæc verba Ipso iure, & sine alia declaratione, habent tacitam conditionem, volente scilicet eo de cuius vilitate agitur, Rot. decis. 421. n. 4. in fin. p. 2. in post. aliis p. 4. recens.]

Per has dictiones censetur lex ex subiecta materia obligare velle in conscientia ante sententiam, ex adductis per Snat. tom. 3. dist. 3. sect. 1. n. 8. & de legib. lib. 5. cap. 8. n. 1. Salas in simili tractatu de legib. q. 96. tract. 14. dist. 1. §. 1. sect. 2. Loriz. p. 1. dist. 24. memb. 1. reg. 1. & memb. 2. §. vlt. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 10. num. 22.

Si vero lex dict. statutum veteret verb. Ipso facto, tunc pariter & annullato & per a. impositio censetur falsa Ipso iure, text. in cap. 1. de homicid. lib. 6. gloss. verb. Ipso facto in cap. 1. ne Clerici, vel Monachi, ord. lib. 6. in Clem. ascendenti, in gloss. vlt. de Rati. Monach. Archid. in d. cap. 1. in princ. in verb. Ipso iure, & in cap. salutaris in verb. infamatus, de pernu. ord. lib. 6. Dec. conf. 238. in princ. Soc. in reg. 160. n. 2. fallentia. Mathieslan. singul. 111. in princ. Marli. in prall. §. ag-

gredier, mon. 123. Suar. de le gib. lib. 5. cap. 9. num. 4. & cap. 8. sub n. 1. & 2. Ioan. de Salas in simili tract. q. 96. tract. 14. dist. 1. §. 1. sect. 6. sub n. 77. in princ. & dist. 16. §. 1. §. 8. num. 19. in fin. Fastinac. d. lit. L, num. 93. Et vultatem in continenti operari hæc dictiones absque alio Iudicis ministerio, firmavit Rota in Peronen. pensionis 1. July 1592. coram Illustrissimo D. meo Card. Astensino.

De dict. se vide dict. Eaq. 8. Esm. Errum, 103.

DICTIO CLXXIX.

Ita.

- 1 Firmam & modum determinatum cum certis qualitatibus conclusa dict. Ita.
- 2 Similitudinem denotat dict. Ita, aigue declarationem ad rem expressam significat.
- 3 Exemplificatiue interdum sumitur dict. Ita.
- 4 Affirmatiue non semel proferitur dict. Ita.
- 5 Continuatina aliquando est dict. Ita.
- 6 Expositiua, & dilatiua quandoque ex precedentibus est dict. Ita.
- 7 Conditionem nonnunquam inducit dict. Ita.
- 8 Adco saepe interpretatur dict. Ita.
- 9 Hoc modo importat dict. Ita.
- 10 Locus dicitur.
- 11 Itaque, Atque ita.
- 12 Ita vt, Ita vti.
- 13 Ita quasi.
- 14 Ita quemadmodum.
- 15 Ita si.
- 16 Itane verò.

INDUCIT hæc dictio formam, & modum determinationum cum certis qualitatibus, vt per Vulpell. de prepos. & adverb. signis sub dict. Ipso iure, vers. Itaque, pag. 54. Stephan. Gratian. de cepi ferens, tom. 3. cap. 575. num. 34. Anton. Monach. Florent. decis. 29. num. 43. & 44. Quod intelligitur in iungatur dictioni Et non autem dictioni Si Rebusi. in comment. ad leg. triplicem modum 142. vers. Ita ff. de verb. signis p. 5. §. 17. in fin. Galgancet. de cond. & demonstr. part. 2. cap. 3. num. 1. & 3.

Similitudinem denotat, atque declarationem ad rem expressam significat, tumque interpretatur pro Sicut, Ique sumus, §. pro, Ique habebat, §. fin. ff. de l. 3. l. libertas, §. hac scriptura, ff. de manumiss. testamento. Notat Gozz. conf. 3. num. 19. Grat. conf. 9. n. 86. & conf. 13. n. 5. vol. 1. Cosin. in pragmat. tit. de elect. in princ. in verb. Ita. Mandosian. gloss. facili in §. volentis, in verb. Ita, fol. 181. & 198. & Stephan. Gratian. de c. 573. n. 33. Cened. post lib. prall. & canon. quall. sing. 38. n. 1. Mendez à Castro in praxi Lusitanis lib. 3. c. 11. n. 2.

Interdum sumitur hæc dictio exemplificatiue, vt in l. si tu ita, & in l. si a. ff. de contrahen. empt. Cened. dist. 38. n. 2. in princ.

Item affirmatiue non semel proferitur, vt in c. ita dominus, 19. dist. Cosin. in d. verb. Ita. Mandosian. d. verb. Ita, fol. 198. Cened. d. n. 2.

Aliquando est dictio continuatiua, iuxta tradita per Paris. conf. 17. n. 19. vol. 1. quem refert Cened. d. sing. 38. n. 2. in princ.

Quandoque expositiua, & dilatiua ex precedentibus, effectum coram, quæ in præcedentibus erat dispositio inferens, & significans, non autem extensionem denotans. Grat. conf. 9. num. 36. & conf. 3. n. 5. vol. 1.

Nonnunquam

7 Nonnunquam conditionem inducit, *J. Iulianus*, & ibi *gloss.* ff. de cond. & demonstr. Tradunt Grat. conf. 326. n. 31. vol. 2. Pars. d. conf. 17. n. 19. vol. 1. quos refert Card. Cened. d. sing. 8. n. 2. in fin.

8 Adeo saepe importat hanc dictio, *Cic. pro Deiot.* Digne perdat fugitivus, ita non modo nequam, & improbus, sed & fatuus, & amens es, *Idem Orat.* Ratus incellus, nec ita longus *Id. 6 Per Simulachra* preclara, sed non ita antiqua. *Id. in Brut.* Non ita multi sunt. *Id. 1. Acad.* Hoc tibi non ita decorum est.

9 Idem quod *Hoc modo* importat, *vt in l. adificia*, ff. de verb. signif. *Honded. conf. 53. n. 24. vol. 2.*

10 Itaque, siue *Atque* ita importat, *Cic. 5. Tusc.* Ita nobilissima ciuitas Græciæ, & olim potentissima, sepulchrum ciuis sui ignorasset, *id. ibi.* &c. *Id. pro Quin.* Ita fit, vt ego qui tela depellere, & vulneribus mederi debeam, tum id facere cogat.

11 In iurisdictione elegerit usurpatur, *Tertent. Eunt.* Ita me Dij amant, honestus est. *Cic. Attic. lib. 5.* Ita viam vt maximus sumptus facio. *Id. 1. Per.* Ita mihi Deos omnes propitios esse velim.

12 Ita, vt ita vt si pro Adeo, vt, Adeo vt si. *Cic. Attic. lib. 2. epist. 42.* Ita sum affligus, vt nemo vnquam. *Id. lib. 1. 3. epist. 21.* Mihi molestissimis temporibus ita beneuolus, fideliterque prebit fuis, vt si esset à me munusculis.

13 Ita quasi, vel *Tanquam.* *Cic. lib. 7. epist. 4.* Ita mecum loquutus est quasi non dubium bellum habeamus. *Id. pro Quin.* Quasi domi nommos haberet, ita constituit Scapulis de datum.

14 Ita quemadmodum, vel *Quomodo.* *Cic. de Fat.* Ita certe euenit quemadmodum sit futurum. *Id. Attic. lib. 1. 3. epist. 20.* Quare facies vt ita sit in libro, quemadmodum fuit.

15 Ita si pro *Hac conditione.* *Cic. de senect.* Ita enim senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum retinet. *Id. 1. Offic.* Nam hoc ipsum ita iustum est, si est voluntarium. *Id. lib. 1. 5. epist. 20.* Crebris literis nos appellato, atque ita si idem fiat à nobis.

16 Itano verò vergens fuit, aut eorum stomachantis, *Cic. de dinin.* Itane censēs. *Id. 2. de nat. Deor.* Itane verò Ego iniustus, qui & Consul rogavi, & augur, & auspicio. *Id. 7. ver.* Itane verò, tua tua pericula communem periculo defendes.

Dictio CLXXX.

Ita demum.

1 Limitatiua precedentis dispositionis est dictio, Ita demum, de ius propria natura.

2 Tantum, importat dictio, Ita demum.

3 Ita demum aliquando significat idem quod Precipue, Hoc ita, Quasi, Et a lege, Et modo, vt in *l. si quis*, ff. quod quisque suus, & in *l. in tradendo*, §. 1. ff. comm. pr. ad verum, & in *l. hac autem*, in fin. ff. de seru. verbis. & in *l. si quis* libertatem, ff. de precibus hered. Importat etiam idem

DE sui natura est limitatiua precedentis dispositionis, vt per *Atrac in auctor. testamenti*, n. 2. in 2. not. ab. C. de testat. & Cened. p. lib. pr. & canonice. q. sing. 59. n. 3. Et idem importat quod tantum *l. ita demum*, C. de precibus. *Betzold de claus. instr. claus. 14. gl. 4. n. 1.*

4 Aliquando idem significat quod Precipue, *Hoc ita, Quasi, Et a lege, Et modo*, vt in *l. si quis*, ff. quod quisque suus, & in *l. in tradendo*, §. 1. ff. comm. pr. ad verum, & in *l. hac autem*, in fin. ff. de seru. verbis. & in *l. si quis* libertatem, ff. de precibus hered. Importat etiam idem

quod, *Non aliter*, quam hoc certo modo, vt in *l. si quis* ex argentariis, §. 2. hoc edicto, ff. de eden. notant Ric. buff. in comment. ad *l. triplici modo* 142. vers. ita demum, ff. de verb. signif. p. 518.

Vnde importat illud esse de forma, cui per partes renunciari non potest, vt per *Felin.* in c. cum dilectis, n. 7. vers. septimum signum, de rescript. *Callian. in consuetud. Burgundia rubr. 4. §. 2. verb. semel*, n. 11 & 25. p. 123. & seg. & conf. 49. n. 14. quos refert Cened. d. sing. 39. n. 3. post med.

Dictio CLXXXI.

Itaque.

1 Continuatiua est dictio, Itaque, & determinatiua casus precedentis, & restrictiua casus sequentis.

2 Declaratiua & limitatiua precedentium est dictio, Itaque, nisi verba ad ampliandum sint appositae.

3 Necessitatem inducit dictio, Itaque.

4 Lex quando vocatur hac diuina forma ab ea designata est substantiua.

5 Pronome, siue Ergo, importat aliquando dictio, Itaque.

6 Igitur interdum importat dictio, Itaque.

CONTINUATIUA est hanc dictio, & determinatiua casus precedentis, & restrictiua casus sequentis, vt in *l. liberis*, §. hac scriptura, ff. de mar. un. ff. testam. & in *l. Lencu*, §. qui habet, ff. ad Trebell. & in *l. hac* edictis, §. his illud, in fin. C. de secund. nupt. venditor, §. si constat, ff. de commun. praeior. §. sic itaque, vbi *Gom. n. 2. Inst. de actum. Dec. conf. 226. n. 6. & conf. 521. num. 56. tom. 2. Soc. conf. 241. col. penult. & vol. 4. Paris. conf. 22. n. 39. vol. 3. & conf. 40. n. 9. vol. 4. Cened. post lib. pr. & canonice, quasi sing. 39. num. 4. [Rot. apud Paul. de Rub. dec. 329. n. 17. tom. 2. diuers. aliis p. 6. recens, vbi quod eius natura est rem concludere; & tanquam accessoria non amplius, nec immutata superioris allegata.] Vulpell. de praei. & adverb. signif. sub dict. ipso iure, vers. itaque, p. 54. vbi subdit, quod declarat, & limitat precedentem, nisi verba ad ampliandum sint appositae, quia tunc restrictiorem operari debent.*

Necessitatem inducit, vt in *d. §. hoc scriptura*, & in *l. ita tamen*, ff. ad Trebell. notat *Burg.* de Pace in leg. 3. *Taurip. 2. concl. 6. n. 1207.* vbi etiam asserit, n. 31091 quod quando lex vtriusque hac dictio, forma ab ea determinata est substantiua.

Significat aliquando idem quod Proinde, Ergo, vt in *l. eam*, & in *l. si columbatus*, §. si de verb. signif. & in *l. 2. ff. de negot. gestis*, & in *l. quod si minor*, §. restrictiua, ff. de minor. & in *l. in re commun.*, ff. de seru. verbis. & in *l. in re commun.*, ff. de seru. verbis.

Interdum exponitur, id est, Igitur, vt in *l. §. ff. de iur. qui sunt sui, vel alieni iuris*, & in *l. in repetend.*, ff. de l. 3. Notat *Cosim.* in pragmat. sanctis de collat. §. volens itaque, in verb. itaque, Cened. d. sing. 39. n. 4.

Dictio CLXXXII.

Ita quod.

1 Limitatiua est dictio, Ita quod, restrictiua precedentis dispositionis est dictio, Ita quod, taxationis quoque vim habet.

2 Augmentatiua, & non restrictiua aliquando fuit dictio, Ita quod.

- 3 *Fiduciarii missam ampliat, & non restringit dist. Ita quod.*
- 4 *Ita quod potest accipi vel restrictivè, vel declarativè, vel ampliativè, secundum subiectam materiam.*
- 5 *Testatoris mentem semper declarat dist. Ita quod & regulat precedentem dispositionem.*
- 6 *Obligatio concepta sub verbis. Ita quod in quocunque casu, & dicitur facta verbus illatis, & accessoria ad precedentem obligationem.*
- 7 *Declarativa precedentium est dist. Ita quod, de ubique natura est quod intelligatur secundum supradicta.*
- 8 *Continuativa precedentis dispositionis est dist. Ita quod.*
- 9 *Conditionem & qualitatem precedentis dispositionis in sequentem reperit dist. Ita quod.*

Limitativa, & restrictiva precedentis dispositionis. Est hæc dictio, taxationisque vim habet, ut in l. Lucius, §. qui habebat, ff. ad Treb. & in l. Gallus, §. idem erodens, in fine, ff. de liber. & posthum. Notant Decian. conf. 2. 26. n. 6. tom. 1. & conf. 5. 21. num. 16. tom. 2. Socin. sen. conf. 46. col. 3. vers. cum ergo lib. 1. & conf. 49. n. 35. lib. 4. Socin. iun. conf. 69. n. 33. vol. 2. Rumin. iun. conf. 263. n. 40. & conf. 3. 13. n. 29. vol. 1. Part. conf. 9. 2. n. 53. lib. 2. Rumin. conf. 18. num. 11. & conf. 7. 4. n. 17. vol. 2. & conf. 9. 2. n. 2. vol. 3. & conf. 1. n. 1. 2. vol. 4. Bertr. conf. 147. num. 6. Aym. conf. 201. n. 41. & conf. 95. 6. numero 14. Menoch. conf. 13. 4. num. 15. Gabr. conf. 35. num. 26. lib. 1. Tiber. Decian. conf. 7. num. 62. lib. 1. Honde. conf. 69. n. 45. lib. 2. Surd. conf. 15. num. 24. Mandos. in gloss. facul. §. si quis, in verbis ista quod, d. p. r. 279. col. 1. Mart. de iuris dict. p. 4. com. 2. casu 130. n. 8. Cened. post lib. 1. præl. & canonic. quæst. sing. 39. num. 1. in princip. [Rota dec. 2. 8. num. 3. par. 2. in posth. Farin. Guirba conf. crim. 8. 1. num. 2. vbi quod taxatione vim habet, & restringit.]

Aliquando tamen fit augmentativa, & non restrictiva, ut per Curt. sen. conf. 49. sub n. 40. vers. confirmatur. Part. conf. 90. n. 27. vol. 2. Bero. conf. 7. n. 16. vol. 2. Socin. conf. 99. n. 17. vol. 4. Rumin. conf. 18. num. 7. & 8. vol. 1. & conf. 84. num. 2. vol. 3. Cened. d. sing. 39. num. 1. Et quod ista dictio ampliet, & non restringat fideicommissum, tenet Part. conf. 9. 8. num. 26. cum seqq. vol. 2.

Potest igitur accipi vel restrictivè, vel declarativè, vel ampliativè, secundum subiectam materiam, iuxta resoluta per Seraphin. dec. 9. 11. num. 7. Magis tamen restringit, quàm quod augeat, iuxta ea, quæ trahunt Alciat. conf. 49. 2. aliis conf. 44. num. 3. lib. 9. Rumin. iun. conf. 49. 1. num. 63. lib. 4. Crauet. conf. 201. num. 41. lib. 2. Honde. conf. 45. num. 47. & 43. vol. 1. Bertazzol. de clausul. instrument. claus. 2. 6. gloss. 3. num. 2.

In testamentis posita vel stat ampliativè, vel declarativè, considerat post alios Part. conf. 90. n. 26. & 27. & seq. lib. 2. Semper tamen certum est, quod declarat mentem testatoris, & regulat precedentem dispositionem. Socin. sen. conf. 49. n. 2. vers. ut dicimus & n. 5. vers. ad propositum, lib. 5. Dec. resp. 33. num. 9. 4. vol. 1. Et fuit dictum in Prebenenda fideicommissi, 27. January 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Mantavado.

Obligatio concepta sub verbis *Ita quod, in quocunque casu, &c.* dicitur facta verbis illatis, & accessoria ad precedentem obligationem, idè illam ampliare non possunt extra terminos dicte primæ obligationis Alciat. resp. 4. n. 30. tom. 1. lib. 9. Et fuit dictum in Romana fideicommissi, 30. Aprilis 1374. co-

ram Oriolen. & in Bononien. domus de Blanchetis, 6. Martij 1592. coram Illustrissimo Domino sacro Card. Medico.

Regulariter hæc dictio profertur ad declarandum precedentem, de illiusque natura est, quod intelligatur secundum supradicta, §. & quamquam scimus v. o. in amb. de testib. Alciat. d. conf. 49. 2. num. 17. Menoch. conf. 33. 2. n. 1. Vulpell. de proposit. & adverb. signif. sub dict. ipso Iure, pag. 54. Mart. d. casu 130. n. 8. Rumin. d. conf. 18. n. 11. vbi intelligit eo modo, quo supra fuerat dictum. Part. conf. 90. n. 27. vol. 2. vbi dicit, et latius esse, retentis terminis precedentibus. Capic. dec. 10. 8. n. 8. vbi ait, quod refertur ad proxima. Al. Rota dec. 2. 8. n. 10. in fine, vbi ait, quod est continuativa precedentis dispositionis.

Conditionem repetit hæc dictio, & qualitatem precedentis dispositionis in sequentem, ut per Part. conf. 17. n. 19. lib. 1. Socin. conf. 49. n. 2. vol. 2. vbi ait, venit qualificative, apponendo conditionem precedentis dispositionis. Galizanet. de condit. & demonstr. p. 2. c. 1. 4. 18. n. 10. [Et addit Guirba d. conf. 81. n. 9. & 17. quod modum etiam denotat, quo non impleto gratia resolutur, & n. 8. quod conditionem adiecit resolutivam.]

DICTIO CLXXXIII.

Ita tamen.

- 1 *Modificativa, restrictiva, & limitativa precedentium est dist. Ita tamen.*
- 2 *Restrictiva, & declarativa est dist. Ita tamen, secundum subiectam materiam.*
- 3 *Restrictiva, & annullativa alius, cui opponitur, est dist. Ita tamen.*
- 4 *Testator si legavit uxori vitium, & vestitum, Ita tamen quod tenentor bene regere, & gubernare, legatum vitium, & vestitum censetur restrictivum & limitatum per verba regere, & gubernare.*
- 5 *Limitativa, & taxativa non verò declarativa omnis dist. Ita tamen, alibi quàm in fine instrumenti posita.*
- 6 *Præcedens omnia non respicit dist. Ita tamen, quando vel diversa est ratio, vel dispar qualitas, vel cum opponitur ad unum casum qualificandum.*
- 7 *Relata dicitur semper ad omnia dist. Ita tamen, siue in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis super nominatione facienda apponatur.*
- 8 *Relatio ad omnia precedentia semper fit quando non adest circa modum & formam aliqua specialis, & propria præmissio, seu determinatio.*
- 9 *Conditionem importat dist. Ita tamen.*
- 10 *Modum quandoque importat dist. Ita tamen.*
- 11 *Formam in rescriptis inducit dist. Ita tamen.*
- 12 *Taxationis vim habet dist. Ita tamen.*

Hæc dictio est modificativa, restrictiva, & limitativa precedentium, ut in l. ubi ad huc, & c. in a. tamen, vbi Salucc. C. de iure dotium, l. Lucius, §. qui habebat, & l. in a. tamen, ff. ad Treb. Notant Menoch. conf. 53. 30. num. 9. Vulpell. de proposit. & adverb. signif. sub dict. ipso Iure, versata tamen, pag. 54. Bertazzol. de clausul. instrument. claus. 23. gloss. 1. num. 1. [Gozeidin. conf. 36. num. 6. Seraphin. dec. 447. num. 3. Theodof. de Rubris in singul. Rota tom. 2. par. 5. claus. 41. §. 1. & claus. 450. Rota dec. 286. num. 6. p. 1. in posthum. Farin.

Farin. alius par. 3. vacat.] Et ita restringit, limitat, & declarat secundum subiectam materiam, *conf. 126. num. 6. l. 1. in l. 1. m. 10. ff. si quis in d. cond. Salic. per ubi in l. 1. ubi adducit, vers. ita tamen. C. de iure dei iura. R. iun. conf. 74. num. 17. vol. 1. Neutrum. conf. 90. n. 12. Paul. conf. 106. num. 19. vol. 1. Alciar. conf. 149. 2. num. 17. Surd. conf. 13. 5. num. 29. Capic. dec. 108. 2. n. 6. Et E. man. quæst. reg. l. 1. m. 1. q. 10. art. 5. in medio, ubi ait, quod est restrictiva, & annullativa actus, cui apponitur. Restrictiva, in concordia de mandati. Apost. 5. 1. an glossa tamen, & in praxi ait de dispensatione actus, in verb. premissa in princip. & in comment. ad legem Lubec. 1. 4. §. item si dominus in fine, ff. de verber. signif. Maodol. in praxi iugis. verb. licet ista, vers. an aucto. fol. 6. 3. n. 3. & in reg. 32. Cancell. q. 18. n. 4. cum seqq. Seraph. dec. 147. num. 3. ubi ait, quod de sua natura limitat, & restringit dispositionem, cui adicitur. Surd. conf. 115. sub num. 17. vers. & quod dicitur, & conf. 47. 5. num. 7. ubi ait, quod ponitur declarativè, & restrictivè, nunquam autem augmentativè. Alber. in Dilectionaria, verb. ita tamen, ubi vult, quod legitur domibus uxoris, ita tamen, quod ibi habeat habitationem omnibus diebus vite sue, illa dictio ita tamen, restringit legatum supradictam, taliter quod comprehendat habitationem tantum, non autem proprietatem; & ita tradunt Capic. dec. 108. num. 7. & Aym. conf. 145. num. 26. ubi confutavit, quod si testator legavit uxori victum, & vestitum, ita tamen quod teneatur bene regere, & gubernare, legatum victus, & vestitus censetur restrictum, & limitatum per verba regere, & gubernare; adeo quod non videatur uxori relicta proprietatem, nec facultas alienandi, & Alber. ac Aym. infra, & sequuntur Mandol. in d. reg. 32. Cancell. 4. num. 4. & in d. verb. licet ista, fol. 6. 3. n. 2.*

Hæc dictio alibi quàm in fine instrumenti posita limitativè, & taxativè, non verò declarativè venit intelligenda, ac prout non operatur contra expressa, ut per Surd. conf. 147. 5. num. 39. vol. 4. Bursat. em. 140. num. 23. vol. 1. Ioan. Bapt. Costa de clausula convention. claus. 149. n. 3.

Quando vel diversæ est ratio, vel dispar qualitas, vel eum apponitur ad unum casum qualificandum, non respicit omnia præcedentia, nec casus indistinctè comprehendit, prout vult tradita per Capic. dec. 108. num. 8. & seq. fuit dictum in Romana de notatione domus, 5. Aprilis 1593. coram Penia.

Sive apponatur in principio, sive in medio, sive in fine dispositionis, super nominatione faciendæ, semper ad omnes dicitur relata, cum non possit assignari ratio, cui magis ad unum, quàm ad alium ex illis fit referenda. l. 1. C. de liber. præt. l. 3. §. filius, ff. de liber. & post. l. 1. alii scriptura, §. fin. ff. de leg. 1. Menoch. de præsumptionibus lib. 4. præsumpt. 181. Peregr. de fideicommissis art. 6. num. 109. cum seqq. Seraphin. dec. 170. num. 2. Et fuit dictum in Romana emphiteusis diurnæ, c. 1. Martij 1616. impetita per Farinac. dec. 709. num. 2. p. 1. recent. ubi habetur, hoc procedere etiam in odioso, & strictè interpretandis. Et num. 4. subditur, quod ad omnia expressa non refertur, quando sic eam referendo induceretur contrarietas, vel absurditas, seu actus inutilitas. Quando verò non adest circa modum, & formam aliqua specialis, & propria provisio, seu determinatio, tunc semper fit relatio ad omnia præcedentia, ut per Gabr. lib. 6. commun. tit. de claus. clausul. 6. num. 8. l. 1. m. 3. Peregr. d. art. 16. n. 107. Menoch. de præsumpt. 181. num. 6. 7. & 8. Rot. dec. 709. num. 8. Imò etiam si capitula possint dici distincta, & separata, nihilominus hæc dictio determinat omnia præcedentia.

Ita tamen, 27. ff. ad Trebell. l. ubi adducit, 29. vers. ita tamen, C. de iure dei, Beron. conf. 7. num. 6. lib. 2. Sord. conf. 147. 5. num. 39. Rot. dec. 125. num. 3. & dec. 526. n. 3. p. 1. recent.

Conditionem importat hæc dictio, ut in l. Titio centum, 70. §. Titio centum, vers. conditio, & in l. Insuper, 85. in princ. ubi glossa, in verb. & ita, ff. de condit. & demonst. Luc. de Pena in l. 1. vers. ita tamen, C. de collat. feud. lib. 1. §. fin. ubi glossa & Bart. C. de condit. rer. ad cuius periculum, l. 1. Felin. in cap. in d. dist. 23. num. 6. vers. secundum, de rescript. Rebuff. in concord. 5. t. de mand. Apost. l. vers. ita tamen. Et fuit dictum in Auximana Societate 25. Martij 1593. coram Iulio, impetita per Marches. de commissis p. 1. pag. 748. col. 1. in vlt. impress. & in Romana laudi, 18. Iunij 1613. coram Buratto, impetita per Farinac. dec. 145. num. 2. p. 1. recent.

Quandoque importat modum, iuxta tradita per 10 Menoch. conf. 131. n. 3. & per Surd. conf. 147. n. 2.

In seipsum inducit formam. Ofici. dec. 128. 13. num. 16. Ioan. Bapt. Costa de claus. 149. num. 4. Quare scribit Riminal. conf. 240. num. 4. cum seqq. quod hæc dictio habet vim taxationis, quæ taxativa excipit solum comprehendit subiect, & in omnibus aliis firmat regulam, quod de dict. sic tamen dicit idem Riminal. conf. 191. n. 66.

Dictio CLXXXIV.

Ita ut.

- 1 Ita, ut & Ita quod, idem sunt.
- 2 Sicut aliquando importat dict. Ita ut.
- 3 Modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam denotat dict. Ita ut.
- 4 Ita quod, declarativè, & limitat præcedentia, utemur eisdem terminis, & cum eiusdem qualitatibus.

Hæc dictio, & dictio Ita quod, idem sunt, l. 1. §. utique, ff. de iur. qui sunt sui, l. penult. qui quoniam, ff. de leg. Bart. conf. 4. num. 1. Mandol. in gloss. facult. §. volentem in verb. ita ut fol. 181. Cened. post liber. praxi. & canon. quæst. sing. 48. n. 6.

Pro Sui aliquando sumitur hæc dictio, ut in l. quidam testamentum, in princ. ff. de l. 1. Mandol. ad d. verb. ita ut, fol. 181. Cened. d. sing. 38. num. 7. in princ. Denocat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam, ut per Riminal. in §. 1. n. 499. Iulius. de de iur. Menoch. conf. 510. num. 35. & 54. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub alio §. l. 1. m. 7. Cened. d. sing. 38. n. 7. ubi num. 8. post Mandol. in d. verb. ita ut, in fine, & Neapod. in com. ut §. quia mulier, in verb. ita tamen, num. 6. de mul. in gen. ff. fol. 106. quæritur faciat conditionem.

[Dictio Ita quod, declarat & limitat præcedentia certum eisdem terminis, & cum eiusdem qualitatibus. Paris. conf. 30. num. 47. lib. 2. Theod. de Kubeis in sing. Rota rom. 1. p. 4. claus. 40. & claus. 488. n. 2. cum seqq. Et ita non modò stat declarativè, sed etiam implicative. Curt. sen. conf. 149. n. 40. Socin. sen. conf. 149. n. 2. & 5. lib. 2. Rot. dec. 174. n. 13. p. 3. recent.]

Dictio CLXXXV.

Item.

- 1 Continuativa, & repetitiva qualis, cum præcedenti ratione est dict. Item.

2 Reprehensiva

- 1 Repetitiva similium de sui natura est dictio Item, quando adest eadem ratio, vel tamen verisimiliu disponitur.
- 5 Repetitiva qualitatium orationis precedentis est dictio. Item, quando procedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositivi, seu suppositivi.
- 4 Repetitionem aliquando importat dictio. Item, aliquando continuationem, quando orationi imperfecta adicitur.
- 5 Repetitionem nullam inducit dictio Item, quando ponitur in oratione perfecta, qua non pendet à constructione orationis precedentis.
- 6 Repetitiva non est dictio. Item, quando sequentia habent specialem pronuntiationem.
- 7 Repetitiva est dictio. Item, qualitatibus precedentis, ut si ponatur post orationem perfectam, quando est identitatis personarum.
- 8 Repetitiva non est dictio. Item, quando ponitur inter diversitates.
- 9 Repetitive non fiat dictio. Item, sed potius continuatio, quando est diversae rationis, vel non esset eadem aquitas.
- 10 Repetitiva non est qualitatium precedentium Item, quando non est personarum & rerum identitatis.
- 11 Capitulum diversitatem inter quae ponitur, ostendit dictio. Item, plures repetita.
- 12 Legata si plura sint solia in aliqua dispositione cum dictio. Item, non quid conditio in uno legato appositum, ut in hoc dictio, censetur etiam in aliis legatis reposita remanere.
- 13 Legatum, & conditum in repetitione aequiparatur dictio. Item, & dictio. Et.
- 14 Item, importat idem quod Similiter.

Hæc dictio est continuativa, & repetitiva qualitatium precedentis orationis, ut in litem ff. de precor. & in litem eorum ff. quid cuiusque vinier sitis nomine Bart. in litem refertur, n. 1. vers. secundo casu, in fine de leg. 3. & conf. 1. incip. Titium, num. 4. Calt. conf. 88, num. 1, p. 2. Dec. conf. 190, num. 1 & conf. 333, num. 3. Alex. conf. 37, num. 1. o. lib. 3. & conf. 138, num. 5. & 6. lib. 6. & conf. 99, num. 7. & 8. lib. 7. vbi ait, operari de sui natura repetitionem, si repetitio congrua fieri poterit, aliis fecit. Signorol. conf. 136, num. 24. vbi ait, quod à lege proclara inducit continuationem, quando est in verbis promulgatoris legis, propterea latè explicantem refert Cardin. Tusch, prædict. conclus. lit. D. concl. 126, num. 2, cum seqq. Grat. conf. 214, n. 24. & conf. 217, num. 19, lib. 1. & conf. 18, num. 36, lib. 2. Socin. min. conf. 85, num. 21. & 24. & conf. 89, num. 5, vel 3. Silu. conf. 64, num. 8. & num. 18. Paris. conf. 16, num. 44. vol. 3. Gemin. conf. 62, num. 7. vers. nec obstat. Cuman. conf. 12. Hippol. conf. 73, num. 6. vol. 1. Menoch. conf. 86, num. 5. & 81. & conf. 1291, num. 2. & 24. & conf. 1352, num. 22. & conf. 1068, num. 1. & conf. 1159, num. 24. Guilielm. Bened. in cap. Raymonis, verb. in eadem testamentum, num. 77. cum seqq. Gomez. in 5. item Seruiana, num. 6. & in 5. aquæ, n. 19. Inst. de action. Rebol. in commentis ad legem Labeo, 14. vers. item, ff. de verbor. signis, pag. 98. Bertazol. de clausulis instrumentis, claus. 20, gloss. 1. Vulpell. de præpos. & adverb. signis sub hac dictio, pag. 33. Azcedad. l. 2, n. 1. tit. 1. lib. 6. nota Recepi. Sord. conf. 455, num. 12. & conf. 468, num. 11. Ioan. Garz. de nobilitat. diu. n. 53. Peer. Etia. p. papae, 2. sub hac dictio. Gutier. prædict. lib. 3. q. 8. n. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancellor. gloss. 2, num. 5. Stephan. Gratian. de cepti. foran. tom. 3. cap. 563, n. 6. C. ened. post lib. prædict. & canon. quæst. sing. 51, n. 1. Galgan. de condit. & demonstr. pars. 2. cap. 1. quæst. 18.

num. 1. Card. Tusch, prædict. conclus. tom. 1. lit. D. concl. 309, num. 1. Gutier. prædict. lib. 3. quæst. 19, n. 22. vbi ait, de sui natura esse repetitivam similium, quando adest eadem ratio, vel mens verosimilis disponens [Magdalen. de sum. p. sum. in testam. requir. par. 1. cap. 16. n. 19. Rot. decis. 425, n. 7. p. 2. in post. h. Forin. aliis p. 4. recent. vbi quod est continuativa ad priores dispositiones.]

Et quamvis magis pars Doctorum supra relationem non distinguant, an oratio precedentis sit perfecta, vel non, sed generaliter dicant, quod ista dictio repetit qualitates orationis precedentis, tamen debet intelligi, quando ipsa procedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositivi, seu suppositivi, iuxta doctrinam Bart. in d. l. in repetendis, num. 1. vers. 2. de leg. 3. & in l. Scia, 5. Cais. ff. de fond. instrum. l. 1. claus. 297, col. 2. vol. 2. l. ut. ion. conf. 2. num. 6. & conf. 102, vel 3. Cuman. d. conf. 32. incip. Titium legatur, in princ. vbi quod importat aliquando repetitionem, aliquando continuationem, quando orationi imperfectæ adicitur Rolan. conf. 35, vol. 4. Bertazol. claus. 20, gloss. 5, n. 2. Anchar. reg. 4. quæst. 3. in princ. & n. 1. p. 2. Cened. d. sing. 31, n. 1. vers. & l. i. c. i. Gonzal. d. gloss. 1, n. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 303, n. 2. & 4.

Quando verò ponitur in oratione perfecta, quæ non pendet à constructione orationis precedentis, tunc nullam inducit repetitionem, sed continuat eandem materiam, Ita Gemin. d. conf. 62, num. 2. vers. nec obstat. Cuman. d. conf. 12. Ante medium, vers. nec hic est. Aret. conf. 1. & conf. 121. Nat. conf. 137, numero 12, vol. 2. Socin. conf. 11, num. 26. vol. 1. Grat. conf. 18, n. 39, col. 1. Silu. conf. 64, num. 18. Occulian. Vulpell. circa leco Paris. conf. 49, num. 48. vol. 2. Mascard. de probat. concl. 1265, num. 11. Card. Tusch. d. concl. 303, num. 8.

Amplia primo, hanc dictionem non esse repetitivam, quando sequentia habeat specialem pronuntiationem, Ita Alex. conf. 138, num. 5. vers. secundo princip. p. inter, lib. 6. quem refert Card. Tusch. d. concl. 303, num. 9.

Secundo amplia, seu potius declara illud, quod non sit repetitiva qualitatibus precedentis, cum ponitur post orationem perfectam, quando scilicet diversitas personarum, & rerum interuenit, sed verò est, si sit identitatis personarum, quia tunc repetit, et si ponatur post orationem perfectam, secundum Curt. iun. conf. 102, n. 4. & Anchar. Reg. 1. p. 53, n. 2. & 3. p. 2. quos refert Cened. d. sing. 31, n. 3.

Tertio amplia, seu ponit declara, quando ponitur inter diversas res, ut per Bart. conf. 3. ver. super, 2. lib. 3. Alex. d. conf. 138, n. 2. vers. quibus parum, lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 303, n. 10.

Quarto amplia, ut hæc dictio non sit repetitiva, sed potius continuativa, quando est diversae rationis, vel non esset eadem æquitas, ut per Paris. conf. 87, n. 40. vel 2. Curt. iun. conf. 133, n. 7. & conf. 44, n. 7. & conf. 72, n. 3. vers. non obstat, quos refert Cened. d. sing. 31, n. 4. in princ.

Quinto amplia quod non repetit qualitates precedentis, quando non est personarum, & rerum identitatis, ut per Ruin. conf. 104, n. 21. vol. 1. Curt. iun. conf. 44, n. 6. & conf. 102, n. 4. Anchar. Reg. 1. q. 53, n. 2. & 3. in 2. parte, fol. 126.

Hæc dictio pluries repetita ostendit diversitatem capitulorum, inter quæ ponitur, ut post Gemin. & Boet. scripsit Rebol. in d. l. Labeo, 5. item si domus, col. 4. vers. & hac dictio. Honde d. conf. 69, n. 24, vol. 2.

Si autem plura sint legata sita in aliqua dispositione, cum hac dictione, nunquid conditio in uno legato

legatio appolita, virtute huius dictionis, censetur
cum in aliis legatis repetita: Vide Bened. Capta
conf. 60. incip. Circa quod num. 1. Petr. Iuan. Anchar.
suarum quaest. fam. lib. 1. q. 3. 5. Curr. Iun. conf. 105.
n. 4. Redund. in promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 37.
num. 4.

13 Dictio hæc, & copula *Et*, æquiparatur in repe-
titione legatorum, & conditionum: ut Alex. d. conf.
138. n. 6. vers. de modo, lib. 6. Gam. Lusu. dec. 506. n. 3.
Card. Tufch. d. anal. 303. n. 3.

14 Apud Grammaticos Item idem importat, quod
Similiter. Cic. 5. Ferr. Literæ illæ mittuntur à patre
vehementes, ab amicis item. Idem. 2. de Dramat. So-
lis defectiones, item Lunæ prædicuntur. Idem in
Brut. Romulus augur, cum fratre item augere.

Cum oratione sæpè in extremam concipiatur
clausula, ut, &, quæ continentur, diuersas esse ap-
pareat. Cic. in orat. Nam omnium magnarum artium
sicut arborum altitudines delectant, radices, suspē-
que non item. Idem Attic. lib. 1. Spectaculum tibi
vni iucundum, ceteris non item.

Dictio CLXXXVI.

Iterum.

1 Repetitiva eiusdem actus pro vna vice tantum est
dicit. Iterum.

2 Repetitiva aliquando non est dicit. Iterum.

3 Reiterationem actus quando denotat dicit. Iterum
ostenditur.

4 Iterum nonnunquam sumitur, id est. Diuer-
sum.

5 Iterum pro Secundo eleganter ponitur.

6 Iterum adpositi Semel, Tertium, vel Tertiò, ve-
num. 7.

8 Iterum quandoque additur dicit. Sæpius.

1 **E**Se repetitiva eiusdem actus pro vna vice tan-
tum, ut in l. fidei commissa, §. si quis aliqui decem,
circa finem, vbi Bart. & Bald. ff. de leg. 3. leg. fin. & ibi
gloss. verò quævis ad finem ff. de bonis ant. Ind. pos-
sib. c. item, in princ. vbi Zabarel. notab. 1. de rescriptis.
Fulg. d. conf. 134. Goman §. versus num. 9. & Iulian §.
Prætor ait, num. 19. Insist. de off. Boet. de off. 3. n. 4.
Cened. post lib. prætic. & canonie. q. singul. 37. num. 1.
Vulpell. de præf. & adverb. signis sub dicit. item, vers.
item pag. 36.

2 Interdum non est repetitiva, ut in l. filio, quem pa-
ter, vers. iterum arrogatur, ff. de adopt. vbi notant
Bart. & Iul. num. 51. quæ resert Cened. d. sing. 37.
num. 4. in princ. Stricte capta accipitur pro secunda
vice, ut per Brederoth. de appell. p. 1. cap. 124. vers. ab
eadem persona Vulpell. citato loco, pag. 56. vbi subit,
quod large capta etiam pro secunda vice accipitur,
quoties opus fuerit, si à lege profertur, quando
iteratio non tendit in grauamen alterius. Verum ut
repositio clarior appareat, sciendum est, quod
quando hæc dictio profertur ab homine, denotat
reiterationem eiusdem actus pro vna vice tantum.

Sic procedant Iura supra citata in principio huius
dictionis; quando vero profertur à lege, quia lex
debet poni, ita ut licet dirimat, tunc ista dictio de-
notat, & dimittit reiterationem actus pro pluri-
bus vicibus. Ita procedit l. veluti, ad finem, ff. de edendo.
Quam dictionem tradunt Bald. in leg. 1. vers. quare
quero, c. de his, quæ pona nomine. Iulian d. §. Prætor ait,
num. 10. Goman §. si, itaque, num. 9. vers. & ideo pro
vera resolutione Insist. de action. vbi alios in id citat,
August. Barboza de Dictionib.

ad pluraque inferre, & signanter, quod si datur so-
testas, & faciles arbitrio ab homine prorogadi
semel, & iterum, non intelligitur nisi pro duabus vi-
cibus. Alex. d. l. qui bona, q. si, in princ. & in l. si fi-
nitur, in princ. num. 4. ff. de damno infesto. Si vero datur
faciles à lege, vel iurato, tunc actus fieri debet to-
ties, quoties opus fuerit. Alex. conf. 70. vol. 5. cum aliis
adductis per Gom. d. n. 9.

Nonnunquam iterum sumitur, id est, Diuersum
l. receptis, vers. & licet, & ibi gloss. verb. iterum, ff. de
constit. pecunia.

Apud Grammaticos, & bonos lingue Latine
Auctores, iterum pro Secundo eleganter ponitur. Cic.
Attic. lib. 4. Flaminium Consul iterum. Idem pro Sext.
Saturnius iterum Tribunus. Idem in Brut. Lituane
fabule vix digna, quæ iterum legantur.

Alias adscitit Semel. Cic. 5. Ferr. Duobus pretiis
vniui & idem frumentum vendidisti, semel ciuita-
nibus; iterum populo Romano. Idem pro De. Au-
dierat ex illo se à me bis filitem accepisse, semel se-
paratim, iterum cum vniuersis Idem in Brut. Anti-
sthus, & Pifo sæpe dicebant, manibus Epaph. Pomponius,
raro Carbo, semel, aut iterum Philappus.

Assumit autem Tertium, vel tertio. Cic. lib. 1. de
Iuueni. Primum quidem decipi incommodum est,
iterum Iulium, tertium tupe Idem pro Roscio. Ite-
rum, ac tertio nominari Idem pro Deiot. Ille iterum
ille tertio actionibus factis pecuniam dedit.

Nonnunquam et additur Sæpius. Cic. Attic. lib. 7
t. 5. apud. 45. Vere experitur, iterum, ac sæpius ro-
gat Idem per Font. Semel, atque iterum, & sæpius.
Idem pro lege Manilia: Testis iterum, ac sæpius Ita-
lis, quæ, &c.

Dictio CLXXXVII.

Iuxta.

1 Significationem plura habet dicit. Iuxta, secundum
subiectam materiam.

2 Propè importat dicit. Iuxta.

3 Propinquitatem, & vicinitatem significat dicit.
Iuxta.

4 Vicinitas, quam importat dicit. Iuxta, debet intelli-
gi cum ligna distantia.

5 Vicinitatem per decem pedes importa dicit. Iuxta.

6 Secundum nonnunquam importat dicit. Iuxta.

7 Similitudinariis stat dicit. Iuxta, quando ponitur
pro Secundum.

8 Demonstratiue, & consariue potius quam conditiona-
liter, & restrictiue stat dicit. Iuxta.

9 Relatiue in omnibus ad relatum est dicit. Iuxta,
quando accipitur Secundum.

10 Consiuui, seu conditionaliter, an & quando stat
dicit. Iuxta ostenditur, & n. 11. & 12.

11 Consaliter intelligitur stare d. Iuxta, in privilegio.

12 Conditionaliter intelligitur stare dicit. Iuxta, in re-
scriptis Instituta.

13 Limitatiue stat dicit. Iuxta, relata ad facultatem
aliqui datam.

14 Perfectio anni, vel non requiritur, operatur dicit.
Iuxta.

Cum plures habet significatus hæc dictio, se-
cundum subiectam materiam, vel aduertunt
Socin. conf. 501. in princ. vers. accedat etiam lib. 3. &
Cardin. Tufch. præf. cancel. tom. 1. tit. D. cancel. 304.
num. 6. ideo sigillatim quidquid de ea discendum oc-
currit, explicabo.

1 Primò importat idem quod *Prope*. Cic. Sepultus est iuxta viam Appiam ad quantum lapidem, *leg. qui adu. ff. de inond. cap. folia*, §. hoc autem, de maioris. & *vid. Alex. conf. 120. incip. Omnis argumentum*, num. 6. *vers. nam dicitur lib. 2. & conf. 4. num. 2. vol. 6. Colm. in pragmat. sanct. tit. de test. §. statim, in verbinexta, pag. 143. Intrig. Sicilia decif. 36. num. 16. Card. Tusch. d. conel. 304. num. 7. Cened. post lib. prallie. & canon. q. sing. 32. num. 1.*

2 Et tunc significat propinquitatem, & vicinitatem vt in *liquidum Hiberius*, vbi Bart. ff. de seruit. urbanor. pradior. Bald. in l. 1. num. 1. C. de Episcopi, & Cleric. Bero. conf. 144. num. 16. vol. 3. Felu. in cap. quia indiciamus, col. fin. de prescript. Colm. citato loco. Sord. conf. 429. num. 52. Vulpell. de prescript. aduor. signif. sub dist. item, *vers. iuxta*, pag. 59. Que quidem vicinitas debet intelligi cum aliqua distantia. Bald. in l. 1. C. de sacros. Eclesi. Grat. conf. 112. num. 22. lib. 1. Paris. conf. 68. num. 3. vol. 2. vbi ait, quòd ista dictio venhatur, nedum in continguis, sed etiam in aliquantulum distantibus. Alex. conf. 120. num. 6. vol. 2.

3 vbi dicit denotare propinquitatem per vnum, vel duos pedes. Denique denotare vicinitatem per decem pedes proprie tenent Bart. in *leg. de terminis*, C. de aqua in lib. 10. Fel. in ead. parte, de rescriptis. Franc. Marc. decif. 644. p. 2. Petri. Enig. rescriptis. p. 2. sub hac dist.

6 Secundò ponitur quandoque per dict. *Secundum* vt per Abb. in cap. Abbas, num. 20. de verb. signif. Colm. d. verbinexta, pag. 143. & in tit. de pacif. posses. in singul. in verb. iuxta, pag. 70. vbi dicit, quòd ista dictio iuxta, & secundum, æquipollent. Albet. in dist. iuxta, Bart. in extraneis, ad roprimendum, §. proxi, num. 2. & in l. iudicia, num. 28. C. de edendo. Rim. num. 108. n. 1. vol. 1. Cened. d. singul. 22. n. 3.

7 Et tunc stat similitudinarie, vt dict. *Secut*, tanquam, ad instar, &c. sic in l. leges vt generales, Cod. de legib. & in l. 1. C. de his qui parentes, vel lib. occid. notant verb. iuxta, Menochius consil. 482. sub num. 33. Glott. rescriptis, part. 3. num. 128. Bero. conf. 338. num. 3. vol. 1.

8 Et sic in dubio censetur potius statim demonstratiue, & causatiue, quam conditionaliter & restrictiue, vt per Dec. in cap. quoniam Abbas, n. 14. *vers. & in dubio*, de offic. deleg. Roman. conf. 336. incip. Circa propositum, n. 2. Paris. conf. 4. n. 336. lib. 4. Curtian. conf. 97. n. 3. Rot. decif. 47. n. 7. p. 2. d. inter. Matien. l. 2. §. 9. n. 12. tit. 4. lib. 6. noua Recop. [Rota apud Paul. de Rub. decif. 207. n. 4. & 3. num. 2. d. inter. §. 6. recent. vbi quod potius censetur stare demonstratiue, quam restrictiue & n. 7. quòd tunc stat causatiue, non ante relatiue, & restrictiue quando non constat de relatio.

9 Est etiam in hoc sensu relatiua in omnibus ad relatum, vt in cap. Abbas, §. praterea, vbi gloss. de verb. signif. tradunt Alex. conf. 81. num. 6. lib. 6. Intrig. Sicilia decif. 36. num. 13. Galgauer. de condit. & demonstr. part. 2. cap. 1. §. 18. num. 13. Et fuit dictum in Roma 4. p. 2. n. 1. 1614. coram P. baldo, impressa, per Fatnac. decif. 386. num. 2. part. 1. recent. D. Lotter. de re benefic. lib. 1. §. 40. num. 219. Card. Tusch. dist. conel. 304. num. 3. Rot. decif. 40. p. 2. d. inter. vbi tantum fuit adeo efferele vnum, vt si constet de relatio, nihil disponat ultra contenta in relatio, vbi num. 7. subdit, quòd si referens plus disponeret, quam relatum, quandoque de relatio constaret, referens non attenditur, sed relatum. Decian. conf. 11. num. 37. item lib. 2. vbi ait, quòd p. natiens iuxta formam instrumenti de talis tempore, cum sint verba relatiua, si ex instrumentum nihil appareat, non tenetur, quia falsa causa non docet. Alex. conf. 9. incip. Penderat n. 12.

lib. 5. vbi ait, quòd inuestitura facta masculino, & feminæ iuxta formam antiquarum inuestiturarum, si ex inuestitura antiquis constet quòd feminæ sunt exclusæ, etiam etiam exclusæ ex noua inuestitura habent relationem ad antiquas.

An autem, & quando hæc dictio stet causatiue, 10 quando conditionaliter, non bene constat inter Doctores. Alex. enim d. conf. 9. num. 21. tenet, stare causatiue, dum ait, quòd si fieri faciens se inuestiri de certo feudo pro se & fratribus, & sororibus, iuxta tenorem aliarum inuestiturarum antiquarum, censetur per errorem fecisse, quia p. sumitur credidisse inuestituram ita loqui, & si contrarium loquantur, non sibi preiudicauit. Cuius dictum notabile dicit Curtian. conf. 9. n. 10.

Sed Castl. conf. 17. incip. In causa decimali in princ. & in fine lib. 2. ait, quòd si fiat concessio inuestituræ de omnibus de quibus maiores sui fuerunt inuestiti iuxta prædecessorum fuorum inuestitura, dictio iuxta stat conditionaliter, & si non constat de antiquis inuestitis nihil est concessum, subditque, id restringi, quando concessio, seu inuestitura est certa, vt quia concedantur certa bona expressa; ita quòd non remanet aliqua incertitudo, licet adiciatur iuxta formam antiquarum inuestiturarum, aut secundum, vel provt fuit antecessores possederunt, quia tunc non facit conditionem, sed modum, videlicet quia sic sui antecessores, vbi sunt. Inferens idem esse dicendum, quando quis condemnatur, vel se obligat ad soluendum singulis annis vnum par caponum, provt eius antecessores soluere consueverunt, quia exponitur, provt sic sui antecessores soluere consueverunt, nisi ex aduerso probaretur, quòd soluere non consueverunt, quia si falsa esset causa, tunc non valeret concessio. Vnde Marten. d. l. 3. §. 1. §. 3. n. 73. tradit, quòd quociens lex vel priuilegium non disponit quid certum, sed se refert ad legem, seu priuilegium, tunc hæc dictio ponitur conditionaliter, ita vt donec constet de re, ad quam refertur, non valeat dispositio.

Declarat tamen Grammat. decif. 59. num. 14. tres casus distinguens. Primum quando dispositio est certa, & non apparet quid quod sit relatio, & valeat, quia quando hæc dictio preterit pro certo, stat causatiue, non autem conditionaliter, Dec. conf. 196. col. 2. Aterin. conf. 96. col. 3. Bellon. conf. 36. num. 1. quos refert Cened. d. singul. 32. num. 4. in princ. Secundum quando dispositio est incerta, & non apparet id ad quod sit relatio, & non valet, ex adductis per Grat. conf. 105. n. 2. vol. 2. & Ruin. conf. 15. n. 1. lib. 1. Socin. iun. conf. 122. num. 34. lib. 3. Rot. decif. 40. sub n. 4. & 5. Tertium quando dispositio relata apparet magis stricta, & sit restrictio. Quartum addit Card. Tusch. d. conel. 304. n. 13. post Castl. conf. 17. in fine lib. 2. quando dispositio est certa, sed constat quòd relatum est contrarium, quia ex aduerso est probatum contrarium, & tunc facient verba rationem conditionalem.

Tertiò in priuilegiis intelligitur stare causaliter. 13 Roman. conf. 336. num. 3. Interpres vero Iustinus conditionaliter veluti si dicatur, executionis mandes talem sententiam iuxta eius seriem, quia intelligitur si ex eius serie ligere poterit. Ita Roman. conf. 366. num. 7. vbi Apostoll. in verb. conditionaliter, Grammat. d. decif. 59. n. 24. Curtian. conf. 96. num. 3. Inan. Bapt. Petret. conf. 86. num. 5. Cardin. Tusch. dist. conel. 304. n. 17. quicquid dicant Riminald. in l. adu. sa. col. pen. vers. & ideo, C. de edendo, & Bellon. conf. 196. n. 1. quos refert Cened. d. singul. 32. num. 4. post princ.

Quare relecta ad facultatem alicui datam statimantur, ut fuit dictum in Romana pecuniaria 18. Junij 1607. aurum Penia. [Et statim statim. Peregr. conf. 5. m. 1. q. 1. d. 1. a.]

Quinto operatur ut non requiratur anni perfectio, sed sufficit inchoasse, ex adductis per Surd. de off. 378. num. 8.

Dictio CLXXXVIII.

Legume.

1. *Fallum, & modum concernit dictio Legumē.*
1. *Fallum legumē, censetur fallum ordine iurum servato.*
1. *Citatus ut legumē compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem.*
4. *Citatus ad comparandum legumē in loco, ad quem prohibetur accessus citatus, non tenetur comparere, nec mutare procuratorem.*
1. *Probatum, vel ostensum ad dicta dicti. Legumē, importat plenam, & veram probationem, non autem privilegiationem.*

Concernit factum & modum: factum scilicet fuisse legimum, & legitimo modo processisse, ut per I. o. Menoch. & And. in reg. fallum legimus de reg. iur. m. lib. 6. Bertazzol. de caus. instrum. claus. 3. gl. 6. & claus. 35. gl. 12. m. 1.

Legitimo fallum, censetur factum ordine iuris servato, gl. 6. & Abb. in cap. consanguinei, de re iud. Bertazzol. de gl. 6. Scraphim. de reg. 150. m. 2. & de reg. 435. num. 6.

Vnde citatus ut egrum me compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem. Ita Bald. conf. 149. incip. Statuto, circa med. vers. in contrarium, lib. 5. quem refert Card. Tusch. de iur. consil. tom. 3. l. 1. D. can. consil. 305. num. 1. ubi not. 2. cum eod. Baldo citato loco relinquitur, nisi hac dictio an nexum habeat locum prohibitum, quia citatus ad comparandum legitime in loco ad quem prohibetur accessus citatus, non tenetur comparere, & neque mutare procuratorem, ex quo ratione loci prohibita hac dictio non attineat.

Adiecta hac dictio probationem, vel ostensionem potest plenam & veram probationem, non autem privilegiationem, ut per iuramentum, uti habet in l. si quando, col. 2. o. 5. & seg. C. unde vi, quem refert Card. Tusch. de cond. 305. m. 3. ubi n. 4. cum Alex. conf. 119. num. 9. lib. 2. extendit id tantum, ut etiam si concurrat scriptura plena probatio, cum iuramento, non erit legitima probatio.

Dictio CLXXXIX.

Lego.

1. *Institutionem heredis inducit verbum Lego, adiectum universitati bonorum.*
1. *Legatum, & non institutio intelligitur, quando verbi Lego adicitur certa quantitas, vel summa.*
1. *Legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictarum comprehendit verbum Lego, in genere sumptum.*
4. *Fideicommissum unius, de imperari verbum Lego tantum obligatum adiectum hereditati, sine sit heres institutus, sine non.*

Verbum hoc adiectum universitati bonorum inducit heredis institutionem, ut per Menoch. conf. 86. m. 78. Azeved. ad l. 1. m. 167. ut. q. lib. 5. nota Recopilat. C. de legum. contrarium. q. 114.

Quando verò adicitur cente quantitas, vel summa, intelligitur legatum, & non institutio, iuxta reposita per Menoch. de presump. lib. 4. presump. 1. q. 1. m. 34. & per Bunn. & Sole in locum contrarium. l. 1. m. 46.

In genere tamen suum amplius tenet significationem, & comprehendit legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictarum, l. fideicom. 83. l. vltimam, 39. §. legatarius. §. de leg. 3. l. a quo, 39. §. de vjur. l. §. §. si legata, nulla. l. §. de legat. praescript. no. 1. Pichardus ad pro. de fideicom. l. 1. m. 3.

Et quod hoc verbum tanquam obliquum adiectum hereditati importet fideicommissum universale, siue alius heres institutus, siue non, ex Cassi. de success. §. institutus. q. 15. m. 2. & 3. §. §. institutus, q. 5. m. 23. resoluit Monet. de commun. vie. volent. c. 9. num. 10.

Dictio CXC.

Libere.

1. *Dollari referuntur de vi, & effectibus huius dicti.*
2. *Alium quod quis facere possit sine iussu, & sine alterius licentia operatur dictio Libere.*
1. *Libere, antequam sine impedimento, contradictione, onere, gravamine, vel obstaculo.*
4. *Libere aliquid habens, aliud ab omni onere exemptum dicitur habere.*
1. *Indiscretionem immunitatem ab omni alia obligatione, ac prout a patre redimendo, importat dicti Libere.*
6. *Libere ad fieri dicitur, quod quis sine aliqua obligatione sed sua absoluta voluntate, alio non requiritur facere possit.*
7. *Potius quod non est obnoxium servituti, denotat dicti Libere.*
8. *Libere idem importat quod non obstante contradictione.*
9. *Electorem, seu consilium alterius qui expectare non debet dicitur libere facere.*
10. *Libere idem significat quod arbitrio suo.*
11. *Substantivo facta libere, importat integraliter, & sine diminutione.*
12. *Libere operatur ab omni necessitate observantia, & solennitate abstractum.*
13. *Facultas alicui concessa de conferenda re aliqua cum dicti Libere, non restringitur ad certum genus personarum.*
14. *Vxor si relinquatur usufructuaria libere, habet plenum usumfructum.*
15. *Libertatem totalem denotat dicti Libere.*
16. *Obligatorem omnem excusat dicti Libere.*
17. *Libere in translatione operatur restricta translationis domini prope solus.*
18. *Respon. si petatur libere, dicitur intentatum petitorium.*
19. *Fideicommissarius ut possit apprehendere rem absque consensu heredis, operatur dicti Libere.*
20. *Potestatem liberam & absolutam, & nulli legi superiorum importat dicti Libere.*
21. *Facultas libera si data sit, non ex hoc videtur iura communis subacta dissolvere.*

22. Testari prohibito si liberta concedatur testandi facultas intelligitur iura forma servata.
 23. Exemptionem promittitur ex natura alius, & subiecta materiam excludit dictio Libere.

DE vi, & effectibus huius dicti. vide Alber. in sup. dictione. verbor. Libere, Rebuff. in concordant. de collat. p. praefatio. verbor. Libere, pag. mibi. 508. Bartholom. Petre. ad extrinsec. ambus. 2. de reb. Ecclesie non alienant. verbor. Ibi exempti, num. 16. & 17. Beitarzoli de claus. inftrum. claus. 50. gl. 10. n. 1. Vulpell. de praes. & adverb. signific. sub hac dicti. pag. 56. Cald. Petre. de renon. emphyt. 8. num. 10. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Caneb. gloss. 5. num. 2. & 5. & gloss. 45. n. 11. & 17. & gloss. 46. n. 10. & 3. & gloss. 55. Cened. post lib. praes. & canonice. quass. singul. 58. Card. Tusch. praes. canonice. tom. 2. lit. D. conclus. 506. [Fam. conf. 8. n. 10. & conf. 119. n. 5.]

2 Denotat haec dictio quid actum quis facere possit sua ipone, & sine alterius licentia, & auctoritate. Ita Panorm. in cap. si pro de huius, num. 5. & ibi Dec. num. 45. & 46. de offi. deleg. cap. 2. de loco. cap. si armum. de regulari. cap. 2. in pluri. vbi gloss. verbor. Libere. de offi. deleg. lib. 6. cap. 1. de consuet. lib. Clement. dudum. 5. si vero. vbi gloss. verbor. Libere. de sepult. & ibi Immo. num. 3. Alex. cons. 80. num. 10. vol. 1. & conf. 14. num. 3. vol. 1. Dec. cons. 360. num. 5. Audit. ab Exca. in cap. t. num. 4. 11. num. segg. de consuet. Accet. cons. 76. num. 5. Gozad. cons. 58. num. 1. & conf. 91. num. 9. Curt. lun. cons. 1. num. 5. Rimm. in princip. Instit. de donat. num. 55. Plot. de in litem iurando. 5. 2. num. 28. Tiraq. in l. si inquam. verbor. reueratur. num. 135. C. de reme. de notat. Rebuff. d. verbor. Libere. quass. septimo. pag. mibi 610. Menoch. de arbit. lib. 1. quass. 7. num. 34. & conf. 121. num. 66. & conf. 191. num. 9. Alciat. cons. 21. num. 4. Colm. in prag. sent. lit. de elect. 5. quod si in verbor. Libere. fol. 54. col. 1. Mandol. regul. de Instrum. quass. 15. num. 3. Anchar. Regem. quass. 40. num. 5. & 6. part. 1. fol. 144. Brunor. à Sole in locis commun. verbor. Libere. Roland. cons. 41. num. 19. lib. 1. vbi ait, quod importat sine licentia, sine consensu, vel auctoritate alterius, & sine aliqua requisitione. Sord. cons. 313. num. 96. Flamin. de resign. lib. 7. quass. 5. n. 8. Cald. Petre. de emphyt. & vendic. 20. num. 9. Gonzal. ad reg. 8. Caneb. gl. 5. num. 11. cum segg. & gloss. 48. num. 3. & gloss. 53. num. 5. Card. Tusch. d. conclus. 506. num. 10. Cened. d. singul. 58. n. 1. Monet. de comm. 54. vol. 2. n. 144. & 148. 137. [Petre. cons. 97. n. 81. vol. 4.]

3 Item, Libere intelligitur, sine impedimento, contradictione, onere, & gravamine, vel obstaculo, aut via diminutione, ut in Clem. fin. de aet. & qualitat. & in cap. 1. in princip. verbor. Libere. de reg. Iuris, lib. 6. & in cap. cum Episcopus. verbor. Libere. de offi. Ordin. lib. Notant gloss. verbor. Libere. in d. Clement. dudum. Alex. cons. 14. num. 4. vol. 6. Curt. lun. cons. 1. num. 3. Dec. cons. 360. num. 50. Socin. sen. consil. 15. in fine, lib. 1. Socin. jun. consil. 7. 1. num. 7. lib. 3. Rimm. consil. 1. num. 1. vol. 1. Alex. cons. 214. num. 4. vol. 6. Roland. cons. 41. num. 18. Nat. cons. 50. num. 10. vol. 3. Paris. consil. 81. num. 5. lib. 5. Gozad. consil. 47. num. 9. & cons. 91. num. 7. & cons. 58. num. 2. Rip. de remed. ad conservand. libertat. num. 243. Alciat. res. 60. num. 3. Dicitur de aet. & qualitat. in fin. de instrum. n. 32. Vincent. Caroc. de res. seu cas. 80. num. 18. Tiraq. d. verbor. reueratur. in m. 134. Colm. d. verbor. Libere. pag. 104. Menoch. remed. 2. ad princip. num. 51. & cons. 1. num. 10. Vulpell. de iur. loco. Corn. cons. 167. num. 1. lib. 4. vbi loquitur in libeto vsufructu. Decan. consil. 41. num. 14. lib. 1. Sord. de res. 165. num. 3. & de res. 172.

num. 14. Petre. Henric. res. pass. 1. sub hac dicti. Cald. Petre. de renon. emphyt. 8. n. 11. Valde. consil. 123. n. 9. Fiac. Leo in thesoro Ecclesie. p. 2. c. 16. num. 56. & p. 4. c. 1. n. 24. vbi ait, quod in contractu emphyteutico tribuit absolutam auctoritatem, omnemque contradictionem, & impedimentum remouet. Gonzal. ad reg. 8. Caneb. gl. 53. n. 18. Mart. de Iur. d. p. 4. c. 1. n. 1. c. 1. num. 1. Ludou. Rodolphum post trall. de absolutio Principi potest. vero vult. num. 53. Card. Tusch. d. consil. 506. n. 9. Nicol. Garz. de benef. p. 1. cap. 5. n. 576. Steph. Grat. discept. forens. cap. 9. num. 15. & 10. Et fuit dictum in Cuscanen. pens. 29. Mar. 1596. cum Card. Pamphilio. [Rot. dec. 167. n. 27. p. 2. c. 1. c. 1.]

Vnde qui libere aliquid habet, sibi ab omni onere exemptionis dicitur habere, gloss. verbor. Libere, in d. Clem. dudum. Menoch. consil. 104. 2. num. 10. Sic de testatore relinquire aliquid libere, quod ab omni onere fideicommissi censetur exuere, & vult Menoch. consil. 640. num. 1. & 3. qui testatur idem sentire Ruin. consil. 151. num. 10. vol. 1. Ita etiam in venditione apposta haec dictio Libere, importat venditionem immuniem ab omni alia obligatione, & per consequens a pacto redimendi. Paris. consil. 45. num. 14. lib. 4. Menoch. consil. 10. num. 30. Honded. consil. 51. num. 51. & segg. lib. 1. Et fuit dictum in Romana domus, 10. Februarij 1615. coram Phaldo, impetris per Egid. de res. lib. 9. n. 2. p. 2. c. 1. c. 1.

Item libere ad fieri dicitur quod quis sine aliqua obligatione, sed sua absoluta voluntate, alio non requiritur, facere potest, vt per Alex. consil. 26. num. 30. Socin. consil. 15. in fine, vol. 1. & consil. 370. vol. 2. Dec. 355. num. 4. & consil. 260. num. 5. Paris. consil. 46. num. 26. vol. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. 97. num. 53. cum segg.

Item libere denotat, quod non est fundus obnoxius feudis, vel alteri obligationi Raminian. in princip. Instit. de denat. num. 38. fol. 106. Cened. d. singul. 58. num. 4.

Item libere idem importat, quod non obstant contradictione Roland. consil. 41. num. 17. Axill. consil. 6. in prim. Socin. jun. consil. 13. vol. 4. Menoch. consil. 10. n. 10. Brunor. à Sole 9. 19. vol. 1. quos refert Cened. d. singul. 58. n. 8.

Item libere facere dicitur, qui alterius electionem, vel consilium expellere non debet. Verall. de res. 19. 7. n. 6. p. 1.

Item libere significat idem, quod arbitrio suo. Alciat. consil. 121. n. 4. Cened. d. singul. 18. n. 4.

Item substitutione facta libere importat integraliter & sine diminutione, & quod in toto sibi, cui substituitur in pupillari substitutione sic pupillaris, & caduca matrem. Anton. de Bun. consil. 3. n. 1. in fine. Card. Tusch. d. res. 506. n. 8.

Item statuit ab omni necessitate obferre substitutione. Bald. in cap. quoniam in Ecclesiis, c. 1. num. 4. verbor. Libere. de consil. Marc. Anton. de Annat. Marchia de res. 3. n. 14. & 15.

Item haec dictio adiecta in facultate, licet concessa de conferenda aliqua re importat in facultate illa non restringatur ad certum, & eius personatum vsus dictum in Vall. flecten. praemissionem, 24. Nouembrii 1609. coram Card. Pamphilio.

Item si perve in libere vsu, & relinquatur vsu, & fructuaria libere habere plene in vsufructu, cum tamen alias habeat fructum in re, vt per Vall. flecten. de vsufructu mulieri res. 10. cap. 1. n. 30. quos refert Cened. d. singul. 18. sub n. 1.

Item libere intelligitur quoad omnia, & sine totalem liberationem denotat. Ita Graet. consil. 121. num. 5.

- num. 5. Alex. *conf. 96. col. 1. lib. 6.* Apostoll. ad Bur.
conf. 5. in vers. liber. Rolandi Valle conf. 4. n. 20.
lib. 1. Card. Tusch. d. conf. 306. num. 11. totalita-
temque importat. Menoch. conf. 1. n. 13. & conf. 633.
num. 14.
- 16 Idem excludit omnem obligationem, ut in *l. non dubio, si liber. inter ff. de captiv. & post l. non reus. c. 1. de arbit. lib. 5. cap. licet, de sepult. aud. lib. Valac. consule. 123. n. 8.*
- 17 In venditione operatur respectu translationis domini pretio soluto, ut per Seraphin. *decif. 663. num. 5.*
- 18 Si petatur liberè restitui, dicitur intentatum petitorium, quia ista dictio est huius nature, ut per eam illud intentatum confestur. Menoch. *de recuper. poss. s. non prefat. num. 13. quem refert Cened. d. sing. 38. num. 6.*
- 19 Operatur, ut eius virtute fidei commissarius possit apprehendere rem absque consensu hæredis, ut per Anchar. Regien. *q. 40. num. 56. fol. 144. quem citat Cened. d. sing. 38. n. 2.*
- 20 Et licet liberè importet liberam, & absolutam potestatem ouli legi suppositam, secundum Caroc. *decif. seu casu 8. num. 38. Socio. conf. 170. n. 8. lib. 1. & Roland. conf. 42. n. 17. lib. 1. tamen requirit iuris ordinem, iuxta resoluta per Hippol. conf. 49. n. 48. vol. 1. recipitur restrictioem à iure, seu quod determinatioem alium legum Alex. conf. 80. num. 1. lib. 1. Card. Tusch. *concl. 306. n. 14.**
- 21 Vnde si libera facultas data sit, non ex hoc videtur iuris communis sublati dispositio, quia etiam tunc procedere debet iuxta iuris dispositionem ut per Rebuff. *d. verb. liber. & vers. & an verbum. Menoch. d. arbit. lib. 1. q. 7. n. 36. & 37.*
- 22 Sic etiam, si testari prohibito libera concedatur testandi facultas, intelligitur iuris forma servata, ut in *l. 6. quando. C. de iussu. testam. Vulpell. d. loca. n. 1. Menoch. d. q. 7. n. 19.*
- 23 Non excludit tamen hæc dictio exceptionem promissionem ex natura actus, de subiecta materia, per Facinacum *praxi crim. p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 24. n. 82. Card. Seraphin. decif. 316. n. 4. & decif. 376. num. 4. Cened. d. sing. 38. n. 5.*

volent. Sæpe in hunc sensum adicitur *per me, per te per illum, & alia huiusmodi. Terent. Adelp. Sio-*
nis hunc facere dum per etatem licet.

Nouumquam pro *etiam* videtur vsurpari. Cic. *pro Sexti.* Licet omnes 10 me retroces impendunt lubridi. Idem *post red. in Sen.* Licet corpus abesse meum, dignitas iam in patrum reueretur. Et tunc implicat casum dubitationem, sicut dictio *etiam*, ut per Narr. in *comment. de usu gl. 1. §. 1. n. 97. Polyd. Rep. de nocturno tempore. c. 78. n. 4.*

Verbum licet infinito modo iocundum vsurpatur pro *Possimus*. Cic. 1. *Officiis.* Licet ora ipsa cernere iutorum, Idem 2. *de dominat.* Muri licet quæ sit animaduersa à Medicis herbarum genera. Quæ verò ubi præcedit, negatiua, veluti *Non licet*, æquipollet præcepto, & necessitatem importat, ut per Philaich. *de officio Sacerdotum. 1. p. 2. lib. 3. c. 2. deli. 3. Caste. de lege penali lib. 1. cap. 5. d. c. 4. Socich. in precepta Decalogi. 1. sem. 2. lib. 6. c. 4. n. 38. præp. finem.*

Verbum licet, de cuius vi & effectibus multa cumulant Rebuff. in *comment. ad Libell. 3. vers. licet, ff. de verb. signif. pag. 299. & Galganet. ad statuta Præb. lib. 1. c. 143. in princ. Hermol. l. 2. gl. 4. n. 5. tit. 1. p. 5. ubi quod est aduersariis.]*

Libertatem, & arbitrium denotat, non autem obligationem, & præcium necessitatem, ut in *l. dum proferre. §. si plura, ff. de arbit. 1. 1. ff. de interreg. alium.* Notant Menoch. *conf. 318. num. 3. C. uall. l. c. 4. n. 5. tit. 1. p. 5. ubi quod est aduersariis.]*

Libertatem, & arbitrium denotat, non autem obligationem, & præcium necessitatem, ut in *l. dum proferre. §. si plura, ff. de arbit. 1. 1. ff. de interreg. alium.* Notant Menoch. *conf. 318. num. 3. C. uall. l. c. 4. n. 5. tit. 1. p. 5. ubi quod est aduersariis.]*

Non est taxatum hoc verbum *Licet*, nec excludit alia, iuxta notata per Seraph. *dec. 573. n. 2.*

De clausula *Licet tibi propria auctoritate, &c.* quod intelligatur volente ipso imperante, & non illo inuito, ita dicit Socin sen. *conf. 115. sub eam. §. prope finem, vers. sed ad hoc respondens lib. 3.* Et fuit dictum in *Regien. refutationis finem. 6. Iung. 1388. coram Capite.*

Dictio CXCI.

Longè.

Dictio CXCI.

Licet.

- 1 *Diff. Licet, sapientissimè absolutè ponitur.*
- 2 *Diff. Licet, pro Etiam nouumquam vsurpatur.*
- 3 *Infinito modo sumta dict. Licet, vsurpatur pro Possimus.*
- 4 *Deiiora referuntur de vi & effectibus verbi Licet agentis.*
- 5 *Libertatem, & arbitrium denotat verbum Licet, non obligationem, & præcium necessitatem.*
- 6 *Arbitrium liberam, & absolutam potestatem tribuit verbum Licet.*
- 7 *Taxatum non est verbum Licet, nec excludit alia.*
- 8 *Clausula Licet tibi propria auctoritate, &c. intelligitur, volente ipso imperante, & non illo inuito.*

Dictio *Licet*, sapientissimè absolutè ponitur, & servatur concessum Cic. *Attic. lib. 1. 4. epist. 4.* Sed omnia licet concurrant, Idus Martis consolantur Idem *de Amicit. Quantumvis licet excellas.* Idem *Attic. lib. 2. epist. 14.* Proinde ista facio licet, quos Augusti. Barbofa de *Dictationib.*

- 1 Longè, *propterea idem significat quod Procul.*
- 2 Longè, latèque, assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem spaci.
- 3 Valdè, aut Multum interdu dam de notat dict. Longè.
- 5 Longè pro Multo sæpe vsurpatur, nec raro cum superlativo iungitur.

Longè propterea idem significat quod *Procul*. Cic. *lib. 2. epist. 1.* Longè abluam, audio serò. Idem ad *Q. Fratr. lib. 3.* Isti quàm longè sint, nescio. Idem *Attic. Tu autem abes longe genium.* Idem *4. Ferr. Epicrates longè mihi obuiam.* Idem *de Amicit. Ve mos longè prospicere oporteat futuros casus Reipublicæ.*

Longè latèque assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem spaci, Cic. *de natura Deor. Nam Solis candor illustrat est, quam vltos ignis, quoque qui memento mando tam longè, latèque collucet.* Idem *pro lege Manilia.* Ita tantum bellum, tam diuturnum, tam longè, latèque dispersum.

Pro Valdè, aut Multum interdum vsurpatur. Cic. *1. Academ. Totaque ita res longe ceteris de studiis.*

Scartibus antecedit. Idem *pro Font.* O fortunatum
longe disparem M. Fontem, Idem *pro Syl.* Ex erat hunc
iudicio longe dissimilissima conentatio, Idem *5. Finib.*
Quam longe, multumque praestet mens, ac ratio.

Pro *Andro* Iape *chorpax*, nec ratio cum super-
lativum iungitur. *Cis pro Plave*. Quod est longe se-
cis. Idem de *Orat*. Longè quantum in decedo et
transiundo, et elegans iussu Platonis. Idem in *Brut*.
Vix longè post homines natos improbiissimus. Idem
pro *Rofe*. Homines longè iudicialissimum nuper ha-
buimus in civitate.

Dictio CXCIII.

Magis.

2. *Dolores referuntur de vi, & effectibus huius dist. agentis.*

21. *Magus, pro Plus, à Grammaticis usurpatur.*

7. Magis perenneque cum Quam copulatio, saepe ab-
soluē ponitur, aliquando cum Manus comparati-
onem, interdum iteratur rei magis explicanda
gratia.

4. Comparativè quondam stat diff. Magn.

5 *Electio non comparatur fieri dicitur Magis, quando po-*
nitur inter incomparabilia, sive contraria, ut
num. 6.

► Comparativè ponitur diff. Magis, quando stat in-
ter duo comparabilia, quæ cadunt in eodem sub-
iecto.

DE vi, & effectibus huius dictionis, vide Ro-
bustum comment. ad Lquibus, 57. vers. & quo ma-
gis, de verbis signific. multis 29. & in amib. habet in
vers. & maxime dicitur, & sic filius pro patre. Vul-
pell. de propes. & adverb. signific. his duob. lib. pag. 3. 8.
Cened. post lib. praelic. & canonie. quast. sing. 60. I. uo-
lunt. de partibus Latine orationis, cap. 9. Grot. de
diction. b. dist. 110.

Magis pro plus non temere à Grammaticis vsurpatur, licet *magis* plerumque ad comparationem pertineat, & potius significet, *plus* verò sæpe refertur ad magnitudinem, & contrarium habet *minus*: ut *Plus* virum, *plus* iucunditatis, item *plus* posse, *plus* efficere, & alia huiusmodi, quibus locum *magis* vsurpare non licet.

Plerumque cum *Quam* copulatur. Inexp. dicitur. *Giss.* de *Orat.* Magis adeo sic faciente, quam vili quicquam contigit. Idem. *l. 6.* Et magis est quid grauius tibi, quam quod te rogem: Sed apud alios potius, sed ita ut *Quam* forte intelligatur. *Cic. lib. 16. epist. 19.* Expectatio tuas literas, te ipsam multo magis. Aliquando cum *minus* comparatur. Terrore. *Adiob. Orator.* quibus res sunt minus secundum magis sunt natura quoddammodo suspiciosa. *l. prope- randum §. fin. C. de iudic. l. 3. §. 1. ff. de verborum signi- ficandis iterum ut magis declarande genus. C. de his. *epist. 19.* Sed nulla quoniam magis, iniqueque de his rationibus cogitatio placet. Idem. *Philop.* Quo- tidie magis, magisque perdit homines tempe recte- que Verba minueretur. Idem *Aric.* Quodque in- quicquam magis suspicose in Epituro profectum.*

2. Insuperdum, haec dictio fiat comprahensiu, i. magis
pauca, ff. de rebus carere, qui sub tutela, gloff. in l. si com-
prensus, §. quous, ff. de iur. matrim. & in l. etiam possidere,
§. qui et non possidet, ff. de acquir. possid. l. 3. §. proinde, in
verf. magis, ff. de iur. iur.

Quandoque eloque, l'et si forte, q. luc allie, ff. si
servum venditor, l. r. cum illi notatis, C. commun.

dind. gloff. in liabere ff. de rerisq. omnium iudicium. &
in l. 2. §. 1. ff. de acquir. per act. l. 1. de acquir. §. 1. in prin.
pbi laf. num. 1. ff. de verbor. oblig. Socin. conf. 143. col.
ybi laf. in l. 1. Si quis. in. qui. magis. art. 1. 17. ff. de leg. 1.
Parif. conf. 1 §. num. 1. vol. 1. vbi ait, quod ifte dictio
quandoque electio. & quandoque comparatiue po-
natur.

Declarat, quod quando positus inter incomparabiles, seu contrarios, nunc necesse est talis electus, ut per las. in d. lauber, num. 1. §. vii. Dec. qum. 6. & Cora. in l. si san. angustis, num. 1. §. de seruicib. quoad portionem vnus contrarius sequitur remouo alterius, & tunc ista dictio ponitur electus, ut declarat, las. in d. lauber, n. 1. §. vii. de iure poi. in l. q. familiaris, & ibi glo. in verb. magis in tit. ap. in glo. sequitur ibi Bart. §. de censu. & demost. & in l. 2. §. 1. & ibi glo. magna nisi mod. §. de reb. credi. & in l. in commendat. §. siens, & ibi glo. verb. magis, §. commenda. & in l. quae magis, §. si nunc regredar, & in l. 1. §. si mandauit. ubi etiam glo. quae ponitur explicitum. Vnde esse magis dicitur quam pauper.

Si vero illa dictio ponatur inter duo comparabilia,
que cadunt in eodem subiecto, tunc ponatur com-
parative, ut declarat lat. in *disputat.* c. 1. q. 1. quo casu
procedere licet supra citata in *verf. amendum.* Ita dicit
Ringuet Cened. *de leg.* 6. o. l. 1. 67. 2. c. 1.

Dictio CXCIV.

Μαθηματικά.

Ex Magnifico opere hanc dictio vultuque pro
Multum, aut Valde. Cito lib. 15. op. 1. 4. Ego
conturbatus. ceteris causa. cum Romanum magnopere
propter adiunctum deusculum pro Releis. Quorum re-
videt responsum idem alio magnopere laboro. Idem
7. Per. Quid, inquam, magnopere potuit Cicerone
facere? Quis quidem mactibus exanimis? Idem lib. 6.
op. 1. Philofo- hic magnopere putat oportere.

Quandoquidem aduersarii diuiduntur in ea, ex qui-
bus conflatur. Cuius Amalib. 13. Magna opere accers
fructus. Idem ibi 12. 1888. Magnaque opere abs te peto.

DICTION EXCV.

Mal'c.

* Male for good; Dig malt, facade male preceptis.

Malenaturo, effritto nuntium affert.

3 Male mulctare, idem est quod pagare, ut veribus =

15. que mald' acóperse . . .

4 Male accipere, iſt male trallare. 2. n.
5 Male abire, et bene audire ſere ad malum, ut
bene ſumunt perſonam. 2. n.

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றின் உட்பகுதி.

Hæc diuio ad plura delensys, pluraque igniti-
cat, secundum verba, quibus annectitur. In
primis, *Mala su, vel Diu male faciam*, male peccan-
ti erat *Cant. Antio. lura*, *Male tibi sit*, si nequari
quidquam conatus fueris, *lura*, *lura*, *Diu illi Se-*
culo male faciant homini nequitissimo.

Malè narrare, est tristem nuncium afferre. Cic.
Attic. lib. 16. Malè narras de illa. Cui opponitur
Narras bene.

Male muliere nēc est, quod pugis, verberibusque arilo accipere. Cuius in *Byss* Addebat, cumque frangere illos male mulieres, cum Gallia.

160

Gemin. *confil. 6. num. 5. versum dictio maxime* Card. Tusch. *d. lit. D. consil. 309. n. 5.*

Item est inclusiva, & implicativa, sicut dictio *Tam*, & habet vim augmenandi, & non minuendi, statque comparativè, includendo casum magis dubitabilem, implicatque idem esse in casu contrario licet in illo fortior militet ratio, vel ratio capressa deficeret, ut in l. 1. §. *vel maxime ff. de collat. bonorum* & in l. *scire oportet*, §. *et si maxime ff. de exenfat. inter.* notant Gouart. lib. 1. *ver. c. 7. n. 6.* Aym. *d. consil. 27. num. 9. et 10.* Octavian. Vulpell. *de propof. et adverb. signific. sub dill. Magu. vers. Maxime*, pag. 58. Gunter. *d. cap. 30. num. 5.* Flamin. *de resignat. lib. 1. q. 13. n. 3. et lib. 2. q. 1. num. 31.* Card. Tusch. *d. lit. D. consil. 290. num. 5. et consil. 309. num. vbi.* vbi citat Alexand. *consil. 11. num. 1. lib. 2. et consil. 47. num. 3. in fine.* & *num. 6. lib. 7. Cened. d. sing. 31. num. 2. vbi num. 3.* ait, quoddam ponitur comparativè, idem implicans in causa converso.

Posita tamen post genus, speciem includens non denotat implicationem, *autem habita, C. no filius pro patre.* Abb. in *cap. barissini*, n. 8. *de convers. coniugator.* Surd. *consil. 330. m. 24.*

Aliquando hæc dictio stat ampliativè, & augmentativè, ut per Vulpell. citato loco, Ludou. Rodolphus. *post trall. de absentia Principis potestare*, lib. 2. *ver. q. 10. num. 28.* [Rot. *decis. 329. m. 3. par. 2. in posthum.* Farin. alibi p. 3. *recent.* [ided statum loquens, vel dispoceos aliquid per verba experimenta geous, includit omnes species sub genere comprehensas, etiam quando enumeratio aliarum specierum huc facta, modo fuerit facta cum hac dict. *Maxime*, quæ ampliat. Ita Gemin. *consil. 6. num. 3. et 4.* Alexand. *consil. 133. incip. Prio processu*, col. 2. *in fine*, vers. *nee etiam*, li. 1. quos refert. Card. Tusch. *d. lit. D. consil. 309. num. 1. vbi num. 2. cum segg.* post Bartin. *Extrauig. ad reprimend. in vers. et maxime.* subdit, quoddam quando genus præcedit, & sequitur speciem per dictionem *Maxime*, adiecta importat tationem magis vigentem in specie, quæ erat inclusa, & nihilominus exprimitur cum dictione *Maxime*. Adidique, quod si addatur ratio per dictionem *Maxime*, importabit quoddam licet alie rationes subint, ista tamen capressa sit potentior, seu potentissima, & alia etiam causas comprehendet. Quam capressam tradunt Vant. *de nullit. tit. ex defectu processu*, sub num. 123. *vers. idem foret.* Anton. Moosch. *Bemmen. decis. 28. n. num. 45.*

Interdum deoat identitatem esse in casu coartario, ut per Ang. de putubio in *erall. sutatis*, q. 9. num. 16. Card. in *Clem. vinea*, in 3. *notab. de renuot.* Cassad. *decis. 4. num. 8. de cens. et præbenda*, Mandol. in *reg. 9. Cancellar. q. 6. n. 1.* Hieron. Fernandez. in *repet. cap. gram. de offi. deleg. 17.*

Quandoque ponitur pro tazatua *Tantum*, licet improprie gloss. *ver. maxime*, in *cap. cum cantingat, de foro temp.* Addit. ad Panorm. in *cap. damnatus*, num. 3. *de sum. Trinit. Alexand. consil. 116. incip. Animaduversus*, n. 6. *vers. nec etiam obsequium*, lib. 2. *Cosm. in prag. sanct. in prom. 5. que quidem, ver. maxime* Mandol. in *gloss. sancti. q. nos qui, in verb. præferimus*, fol. 94. Menoch. *de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 100. n. 12.* Azebed. 1. n. 37. *in li. 8. nona Recop. Petr. Enriq. resp. ap. 1. sub hac dill. Cened. d. sing. 38. n. 4.* Hieron. Fernandez. in *repet. d. cap. gram. n. 37.* Card. Tusch. *d. consil. 309. n. 6.*

Intellige, quando ponitur verbis importantibus causam finalem, quia tunc stat tazatue. Alca. *conf. 77. incip. Piste*, num. 2. *vers. nec oblat*, lib. 1. *gloss. verb. in sacularibus in cap. ad abolend. de filiis Presbyter.*

Couart. *d. cap. 7. n. 5.* Menoch. *de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 50. num. 12.* Card. Tusch. *d. consil. 309. num. 7.* Saach. *de matrim. lib. 6. dill. 1. q. 2. n. 1.*

Nonnunquam abundat, l. *vlt. circa prin. C. de testam. l. ea que ff. de rescind. vend. l. si in l. qui se parit, col. 10. C. vnde liberi*, Mandol. *de verb. præferimus*, & in *reg. 29. Cancell. q. 6. n. 5.* Ceocd. *d. sing. 37. n. 5.*

Importat etiam idem quod dictio *Præferimus*, ut 10 per Cald. *conf. 548. alibi 3. de verb. signific.* Gemin. *consil. 16. n. 4. in fine*, Mandol. *super regul. de subrogand. cokingim. q. 6. num. 2.* Card. Tusch. *d. consil. 309. num. 9.*

DICTIO CXCVIII.

Meus, Mca, Meum.

- 1 *Possessionem est pronomen Meus demonstrativum prateritum.*
- 2 *Disposicionem restringit ad tempus præsens, & bona præsentia pronomen Meus.*
- 3 *Legato indefinito quando adiectum pronomen Meum tunc illud pronomen tempus præsens demonstrat ac proinde testator censetur legare illud quod habebat tempore testamenti.*
- 4 *Declaratur l. vlt. §. i. ff. de leg. 1. l. nomen, §. i. ff. de legat. 3. l. Aurelius, §. 1. & 2. l. vlt. 10. huc ff. de liber. legat.*
- 5 *Donatio omnium bonorum meorum valida est quia sub ea salum intelliguntur præsentia, & non veniunt postea acquisita.*
- 6 *Pronomen Meum, in universali disposicione appositum, non restringit universali disposicioni.*
- 7 *Dominium denotat pronomen Meum.*
- 8 *Meum, & Tuum proprie id dicitur, cuius dominium irrenocabile est.*
- 9 *Conditionem, vel demonstrationem quando faciat pronomen Meum, remissive.*

Pronomen hoc est possessivum demonstrans tempus prateritum, ut per Corn. *consil. 104. n. 4. vel. 4.* Vulpell. *propof. et adverb. signific. sub dill. Magu. vers. Meus*, pag. 59. Menoch. *consil. 106. n. 124. cum segg.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 98. n. 4. et cap. 104. n. 18. cum segg.*

Restringit disposicionem ad tempus præsens, & bona præsentia, ut in l. *si ita legatum*, 8. vbi Bart. *ff. de auro, & argenteo legato*, Menoch. *de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 127. in fine*, & *consil. 106. n. 170. et n. 187. et n. 192. et consil. 349. n. 21.* Surd. *decis. 133. m. 1. et n. 20. in fine.* Ceual. *commun. contra commun. q. 617. n. 64. et q. 900. n. 64. me citato.* Mooet. *de commut. vlt. vult. cap. 5. n. 191 in fine.*

Vnde quando legato indefinito adiditur hoc pronomen *Astern*, veluti, *aurum meum, vestis mea*, & similia, tunc illud pronome tempus præsens demonstrat, ac proinde testator censetur legare autem, seu vestes quas habebat tempore testamenti, non postea quæque, ut in l. *si ita*, 8. *ff. de auro, & argenteo legato*, notat segg. vlt. in l. *form. eludi*, §. vlt. *ff. de legat. 1.* quare ibi sequuntur Bart. Paul. Socin. & alij, quorum meminit Couart. *prall. cap. 2. num. 2. vers. quomodo in hoc.* Menoch. *de præsumpt. 127. n. num. 3. et d. consil. 106. d. num. 191. et num. 167. Ioan. Gauc. de exegm. cap. 12. n. 1.* Petr. Pecha. *de testamentis. commun. lib. 4. cap. 29. num. 3.* Quod autem huiusmodi legatum licet hoc pronomen additum non sit, sed simpliciter testator leget vestes, aurum, & similia, debeat intelligi solum de præsentibus quæ habebat tempore

Dictio CC.

Minus, Minimè, Minimum.

1. Minus *sepe pro Parum usurpatur.*
2. Minus *pro Nunc ponitur, praeterim cum antecedit Si.*
3. Minimè *plus est quam Minus, sed non penitus negat.*
4. Negativa universalis est dictio Minus, & habet praesum excludendum.
5. Minimum cum Maximè, vel Plurimum comparatur.

Minus sepe pro Parum usurpatur. Cic. de Amic. Si minus intelligitur, quanta vis amicitiae, ex discipulis percipi potest. Ita. Quod nunc per se quisque posset, id accipiet ab alio. Idem Philic. 3. Quomodo die minus valem.

Interdum Minus pro Nunc ponitur, praeterim cum antecedit Si. Cic. 1. de Divinat. At nonnunquam quae praedicta sunt, minus eueniunt. Idem 3. Ferr. Simulus necari, ac ciliodis oportebat.

Minimè plus est, quam Minus, sed non penitus negat, si vim eius propriam spectemus. Cic. in Brut. Sed multa placebat Ponomus maxime, vel minimè displicebat. Idem 7. Ferr. Etsi in hac quadrimestri minime multum tempus, & mores decant. Idem lib. 3. epist. 4. Homo iuvenis ambitiosus, nimis in eo gaudendo molestus.

In iure verò haec dictio Minime est universalis negatus, & habet praesum excludendum, ut notat Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 40. n. 1.

Minimum cum Maximè, vel Plurimum comparatur. Cic. de Amic. Vt quisque minimum firmitatis habeat, minimumque vitium, ita amicitias appetere maximum. Idem in Orat. Hoc in genere nequeum est vel minimum, suavitatis autem vel plurimum.

Dictio CCI.

Modò.

1. Demonstrativa est praesentis temporis dictio. Modò.
2. Modò ad tempus relatum non est idem quod Nunc, sed aliquid aliud.
3. Modò quandoque usurpatur pro Nunc, Tanquam modò, Dummodò, & Aliquando.

Demonstrativa est haec dictio praesentis temporis, ut in §. 1. vbi Port. Insist. de ver. dist. Vulpell. de praef. & adverb. signis. sub dict. in quo, in vers. modò, pag. 59. Importat enim idem, quod dictio Nunc, 1. v. §. nunc tractemus, §. de quel. & var. dist. ac proinde nullam dilationem adhibuit, sed denotat aliquid esse faciendum nulla interposita mora, 1. Item C. de iussu. testat.

Verum apud Grammaticos, & bonos Latine linguarum Auctores, Modò ad tempus relatum, non est idem, quod Nunc, sed aliquid aliud. Aut. Cic. 6. Ferr. Quod dico nuper, immò verò modò, atque ad hoc paulo ante. Idem lib. 4. epist. 1. §. In qua vrbè modò gratia auctoritate, & gloria floremus, in ea nunc 13. quidem omnibus careamus. Idem 1. Officior. Modò enim hoc malum in hanc Rem publicam iniecit, cum aliis adductis per Pichard. in princip. Insist. de pup. lib. sub. num. 32.

Interata

et tempore testamenti, non de postea quibus, videntur probare text. in l. vbi §. 1. ff. de leg. 2. Iacumen, §. 1. ff. de leg. 3. Aureliu. §. 1. ff. de l. vbi §. ff. de liber. l. 4. in quibus nun reperitur appositum hoc pronomen Meum, & tamen dispositio ad tempus testamenti restringitur, per quae omnia hanc partem sustinent Rapi. Cuman. Alex. Vinc. & alij, quos refert & sequitur Cousin. d. num. 2. & post Calt. conf. 132. num. 2. vol. 1. Card. Mantic. de cont. l. vltim. volum. lib. 3. tit. 1. in m. 4. versum procedit, quos etiam sequitur Cusall. quodam anarum quest. lib. 1. cap. 4. n. 7. & faciunt adducta per Pinet. in rubr. C. de bono maternis p. 1. n. 7.

Verum prima opinio vera in se est, nec iura pro secunda adducta aliqui concludunt, si adiectas, quod licet in eis appositum non reperitur hoc pronomen, verba tamen ad praesens, vel praeteritum tempus expressè referrebantur, ut patet ex d. l. vbi §. 1. ff. de leg. 2. vbi, quae mihi cum fratre meo paruo vestro communis sunt. At verò d. l. nomen, §. 1. loquitur de verbis futuri temporis, & ad praesens restringitur propter speciem praesumptionem fraudis. Similiter d. l. Aureliu. §. 1. loquitur de verbo praeteriti temporis, vbi, quodcumque legata in eo testamenti, quod interdictum adit. Sic etiam de verbis praeteriti loquitur text. in §. 1. sub eadem l. Aureliu. vbi, quaequid fortis, & futurum omnino rubi debebat. Text. autem in l. vbi, in fin. ed. tit. de verbis agiti praesentis temporis, ut patet in prior. §. Cuius, cuius thesauri tereno loquitur vsque ad finem vbi, de heret. off. &c. Quid autem si legato indefinito addicitur, omnia bona mea, an veniant etiam futura, vide infra sub dict. Omnia, n. 11. cum seqq.

Hinc etiam si quis simpliciter donaverit bona sua, quibuscumque etiam si donaret omnia bona sua, talis donatio valeret, cum sub ea solum intelligantur praesentia, & non veniant postea acquisita, de quibus testari possit donatus, ut probat text. in l. vbi, vbi cum sit iussu. &c. Cuius rei pag. 10. & in l. nomen, 12. §. L. nomen, §. 1. quae in fraudem credit. ita dicitur Claz. in §. de notat. §. 1. n. 3. cum seq. Pinet. in d. rubr. C. de bono maternis, p. 1. n. 1. Gama. Luffra. de off. 106. n. 1. Val. de par. tit. 4. p. 10. m. 4. Molin. de iussu. ar. 1. d. §. 180. vers. idem est.

Appositum hoc pronomen in vniuersali dispositione non restringit vniuersale dispositum, ut notat Nat. conf. 67. n. 3.

Denotat donatum, iuxta resoluta per Cald. Perreia de emp. & vend. c. 10. n. 1. Meum enim dicitur, quod exte mea prouenit. Menoch. conf. 106. n. 132. & n. 136. & n. 139. & conf. 115. num. 60. [Duran. Rot. de off. 8. n. 4.] Item meum, & suum propriè id dicitur, cum dominium irrevocabile est. Idem Menoch. conf. 456. n. 6.

Pronomen Meum quando faciat conditionem, vel demonstrationem, vide l. cum ff. de leg. 3. Monet. de contr. vltim. volum. lib. 8. n. 184.

Dictio CXCIX.

Menfuarim.

Dictio Menfuarim importat idem, quod singulo mense, ut per Alex. in §. 106. incip. Fiso. thomatus, n. 3. vers. 12. d. verbum menfuarim, lib. 1. quem refert Card. Tulch. proli. conf. 1. d. 1. D. de censu. §. 10. m. 1.

Iterata verò significat idem, quod *Nunc*, vel *Allus*,
iteratum, Cic. 1. *de natura Deor.* Contra meus nullo
hoc, modo illud: *Ecce ibi*. 1. ibi. Modo his, modo illis
partibus. Itaque pro *Tantummodo*, vel *Dummodo*
visum est. Cic. 1. *de Orat.* Hi vnum modo quale sit
suscepunt. Ecce accipitur in fine. *Cum officiumq.* *multis*,
fructus, *in prode* *ibi gloriis* *de res vend.* Nonnumquam
ponitur pro *Aliquando*, ut in *Sic quoque*, & *ibi gloriis*,
Insuper *modum eo*.

DICTIO CCII.

Moncat

2 Verbum hoc inducitur confidum, & non preceptum, ut per Gutier. canonic. lib. 1. cap. 7. n. 5. & 10. v. 1. & ad finem. Cited. ad Decretal. dist. 3. q. 4. mon. 1. Plurarch. de offic. Sacerd. tom. 1. p. 3. lib. 3. cap. 2. dist. 3. Azor. in infir. moral. p. 1. lib. 1. c. 6. q. 5. Valq. 1. 2. q. 6. dist. 4. dist. 1. 8. r. 5. m. 3. Sayenz. Claus Regis. lib. 3. cap. 7. m. 2. Sanchez in preceptis Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 1. A. B. C.

2 Sidericis, *Meneas*, & *Inducar*, non importat pro-
prium constitutionem, ac proinde non datur potestas
compellendi, ex adductis per Celsi. Vg. *omni in re*.
class. par. 293. col. 1.

DICTIO CCIII

Mor

1 *Delectamur referimus de vi, & effectu huius di-*
2 *stinit ascerat.*

2. *Intervalum modicum denotat delirio Mox, & po-
nitur pro Statim. Inconsueti. Citò.*

3. *Temporis internodum aliquando denotat distictio*
Mox & exponitur pro Positi.

4 Arbitrarium est iudici iuxta subiectam materiam,
cuius tamen partes dicitur Mox.

§ Mox accipiant pro, Quamplurimum id fieri po-
est.

6. MICH. pro *Staphis* trisens *diacrym.*

7 Mox, *pro striduo*.

8. *Mol. pro specie vivam mensuram.*

9. l. Mex. id est anno sequenti.

10. *Mon, arizonae* non semel denuciat.

11 *Summarie, & sine figura indicij* MOX inquadum
comparati.

12. *Appellatio per dilationem* Mox, non prohibetur.

13 *Poenam censei irrogatam ipse iure facit diluere.*
" *Maximè cum verbo futuri temporis.*

14. Modèles Nanc, et Mex, in gas différent.

[illegible]

1 Dictio haec de sui propria natura denotat, modo

[illegible]

Alquando tamen denotat intervalum temporis, & exponitur per *Postea*, ut in l. vbi glossi. verb. *Mox*, & *Dec.* item 18. ff. de reb. credit. & in l. de atate, §. 2. *causa*, ff. de interreg. ad. notant Tiraq. de verb. & *postea* item 1. Alex. com. §. 15. in op. In causa iniquissimis lib. 1. In l. ad l. fratrum. m. §. Bernard. in d. verb. *Mox*, n. 2. Rebuff. in comm. ad. edit. item 1. a. v. f. de ad. rem. ff. de verb. signi. §. 100. ubi ait, quod differunt humiliter d. hae dichotomiae, quando haec nostrae sine intervallo accipiuntur. Casd. Tusch. *pract. consil.* tom. 1. de. D. consil. §. 11. Richard. in *tract. de mor.* n. 188. Crenel. d. sing. 61. p. 2.

Vnde arbitrium est iudicis iuxta subiectam mat-
teriam, quod tempus impotest hanc dicitur *Mox*, ut
obicitur *Put. decip.* 2 § 9 n. 2 lib. 1 *incurrere*. Accipitur
namque pro *Quocumque tempore fieri preest*, ut notant
Doctores in *lausner*, C. de *administrat.* Vulpell. ci-
tando *loca. n. v. accipitur* Paul. *Montan. in tr. de succ. ob-*
ditur l. n. 10.

Aliquando fumitur pro spatio decem dierum, vt
in l. ad preceptum, in fi. cum c. ff. de iudiciis, & in
l. p. m. ff. de co. sit. p. cur. Sylva. inf. 27. n. 11. Vul-
p. cl. castro loco. n. 2. Vult. d. n. 346. in fine, Cenc. d. ff. de
62. n. 1.

Interdum pro *Triduo* accipitur, ut in *Litum specialis*.
C. de iudiciis. & notat Vulpell. *Lexico* loc.

Nonnunquam pro titulo, seu spatio duorum
mensium exponitur, ut in *La Dine Pie*, §. 1. ff. de re
ind. c.

Quandoque interpretatur ad est, *anno sequenti*, ut
iur. sed & si quis, *hij operari*, multa glos. verb. *Max. ff.*
de usufructu.

Denique non ſemel denotat *Triennium*, ut per glob.
verb. *Alex. in d. quia propter, de electi. Alex. in l. 1. §*
qui praefati, n. 8. ff. de verb. ſignif.

Summitatem pro Summitate. Et sine figura inderi-
ve per glorian lamentationem, C. vnde vi. Avendan. d.
a. 16. v. 1. Colum. d. v. Alex. fol. 178. col. 2. Cened. d.
sing. 61. n. 4. in p. inc.

Appellatio per hanc dictionem non prohibetur, v
traidit Steph. Gerl. *discept. forens. c. 4. n. 13.*

lunda verbo futuri temporis facit penam cen-
ceti interrogatam ipso iure, gloss. verb. *imminere*, & id

Bist. xum. 7. & 10. in anib. de succed. imp. Itaq. i.
lfi. conuen. verb. nuntiat. num. 50. & 91. de rem.
dum. Decim. d. verb. Alex. num. 1. fol. 181. Cañan.
confuetud. Burgund. rub. 1. 5. p. in verb. d. confuetud. n.
fol. 168. Coten. xum. 12. 6. d. 4. v. Benedit. dec. 17.
num. 7. Cuet. d. ver. Alex. in. 132. Petiz. xum.
repet. lfi. quis maior. C. de irru. in. ann. 6. 5. Sayo.
Clau. Regia. lib. 1. cap. 28. v. C. ad. Tutch. verb.
primat. cancl. 7. 19. n. 10. Si l. de leg. quest. 9. 6. r. 1.
d. 1. 1. 5. fol. 9. n. 78. Mouet. de distrib. h. m. d. par.
quest. 7. num. 6. & 17. C. ad. f. p. m. m. p. r. v. r.
Lux. n. 111.

paulo post sequitur. Cic. 1. de Orat. Verum illa mox, nunc de ipsa exercitatione quid sentias querimus. Id. 1. de Divin. Discedo paulisper a foribus ad quæ mox revertar. Id. Attic. Iulique inhumanum mox se venturum.

Dictio CCIV.

Multi.

Verificatur hæc dictio in duobus, vel tribus & vltra, ut in 1.3. hoc rescriptum, & ibi Bart. ff. ad Sc. Syllan. §. fin. In ista de iure personarum, gloss. verb. per multos in c. ad vestram, de rebus Eccles. non alien. Dec. conf. 429. num. 18. Item 4. Nat. conf. 649. n. 12. Item 4. Rol. d. Vall. c. 4. num. 3. & seq. lib. 1. Honded. conf. 101. num. 71. vol. 1. Menoch. conf. 512. n. 12. Petr. Henric. resp. apud. 3. n. 61. in fin. Intergr. Sicilia decif. 44. n. 18. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 109. num. 36. & 37.

Dictio CCV.

Nam.

Regulariter pro quia ponitur. Bart. in l. demonstratio, §. quod avtem, ff. de condit. & demonstr. l. fin. ff. de deli. mali. excepti. Et denotat continuationem. Item Imperator ff. de legat. 1. l. non & ipsum ff. de inst. & iure l. non ita divisi ff. de adoptand. 1. C. etiam amos. tradit Alberic. in suo diction. verb. Nam.

Apuđ Grammaticos ioterdum antecupationi servit. Cic. Phil. 8. Nam quoddam tecum iracundè agere dixisti solere, non est ita, vehementer me agere fateor, iracundè nego. Id. 1. de Invent. Nam Hermagoras quidem nec quid dicat attendere, nec quid pollicetur intelligere videtur. Nonnunquam in enumeratione postremum locum obtinet, ut subiciat quod requirere posset auditor. Cic. ad Qu. Fr. lib. 1. apud. Nam quid ego de Gran duo dicam. Id. lib. 1. 4. apud. t. Nam quid ego de Cicerone dicam.

Dictio CCVI.

Namque.

Ponitur pro Certe, ut in §. hoc autē, Institudo auctoritatē 118 & in §. constituitur, Instit. de usufr. notat Vulpell. de adverb. & prapof. signif. sub has dict. pag. 61.

Dictio CCVII.

Nec.

1. Medium facit dictio Nec, quando accipitur pro Ut non.
2. & ita demonstrativè, & relativè.
3. Ne cum prohibenti est coniunctivo & imperativo modo adiungi solet.
4. Ne multa, Ne multis, sunt brevitatē nota in narrationibus.
5. Ne vivam, iurantia.
6. Nedicam, quod correctio antequam dicatur.
7. Nedium plerumque subiicitur, & servit parti deteriori.
8. Ne quidem usurpatur pro, Nec quidem.

Accipitur pro Ut non, ut in l. fin. C. ubi, & apud quas in integr. rescript. & in cap. fin. de penit. & remiss. & in cap. ne capianda, de concess. prebend. lib. 6. & tunc facit medium, gloss. in l. cum pater, §. Titus frater, ff. de legat. 1. Bart. in l. qui absenti, §. 1. num. 2. ff. de acquir. possess. Corn. consil. 287. num. 4. vol. 4. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. namque, vers. ne pag. 61. Galganc. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 3. §. 3. num. 1. ubi num. 1. subdit, quod si exponatur pro ut, facit conditionem, ut in l. cum tale. §. Titius, ubi Bart. num. 1. vers. subdistingni, ff. de condit. & demonstr. [Et ita demonstrativè, & relativè. Petr. regi. consil. 1. n. 12. vol. 5.]

Apud Grammaticos Ne, cum prohibenti est, coniunctivo, & imperativo modo adiungi solet, Cic. 1. de legib. Ne cogito, quis thipem præter Idææ matris famulos Plaut. Ml. Ne me moneatis, merui ego officium meum.

Ne multa, Ne multis, sunt brevitatē nota in narrationibus. Cic. pro Cluen. Ne multa requiritur a actoribus, invenitur ea servula ad Stratoniem perorasse. Idem ibidem: Ne multis; Diogenes enutrit.

Ne vivam, iurantia. Cic. lib. 9. apud. Sed ne vivam, si tibi concedo. Idem Attic. lib. 4. Quid poteris, inquit, pro his dicere, ne vivam, si scio.

Ne dicam, est correctio, antequam dicatur. Cic. lib. 1. de natura Deor. In tam levis, ne dicam inepas sententias incidisse. Idem lib. 1. 1. apud. vlt. Tu ubi fac ut persuideas, non, esse me tam imbecillo animo, ne dicam in humano ut, &c.

Nedium plerumque subiicitur, & servit parti deteriori. Cic. pro Cluen. Optimis temporibus non poterant, &c. nedium his temporibus, &c. Idem Attic. lib. 4. Quæ taneum habet mysteriorum, ne dicam libris quidem committamus, nedium cubitet. Idem pro Plani. Ego verò ne immortalitatem quidem accipiendam putarem, nedium emori cum pertineat Republicæ.

Ne quidem usurpatur pro Nec quidem, cum negando aliquid augemus. Cicer. Attic. lib. 6. Si tu iudicabis, ne ad Catoem quidem provocabo. Idem 1. de natura Deor. Ne fando quidem audiam. Idem pro Dnat. Denotatur nunquam succumbet inimicis, ne fortunæ quidem.

Dictio CCVIII.

Nec.

1. Continuativa eiusdem materiæ est de natura dictio Nec, & ita declarativè ad præcedentia.
2. Implicativa casus contrarij ad expressum est dictio Nec.
3. Negativa est dictio Nec.
4. Nec sepe usurpatur pro Non.
5. Nec pro Neque ponitur.

De natura huius dictionis est continuare eandem materiam, & ita declarativè ad præcedentia, nec quidquam ff. de off. Procurs. l. si quis stipulatus fuerit decem ff. de verb. signif. Bart. per text. ibi in l. 3. ff. de solut. in vers. accipitur. Vult. in l. si unus, in princip. num. 9. ff. de palli. Facit consil. 111. num. 25. vol. 1. ubi ait, quod natura huius dictionis est continuare ad proxima. Socin. consil. 10. num. 5. vol. 3. Roland. à Valle consil. 80. n. 5. item 3. Ruin. consil. 119. num. 1. vol. 4. Honded. conf. 14. n. 81. vol. 1. Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. namque, vers. nec. pag. 61. Bou. ad Hannetribus præscript. gloss. 16. n. 6. Cened. p. 1.

post lib. *practice*. & *canonic. quest. sing. 63. n. 4.* Signo-
col. conf. 208. incip. *Fallam. num. 3. vers. praterea*, ubi
ait, quod repetita consentat precedentia in sequen-
tibus per dictionem *Nec* copulatis. Angel. Arret.
conf. 89. incip. *Pro decis. num. 7.* ubi ait, quod natura
huius dictionis est iungere, seu continuare, & ne-
gare. Catd. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl.*
312. num. 1. cum seqq.

2 Implicativa est hæc dictio casus contrarij ad ex-
pressum, ut in *l. miles ita. §. mulier. ff. de militari se-*
stam. §. in l. sacra loco. §. penult. iancti gloss. ibi. ff. de
verum. diuisi. §. in l. nec nos. ff. de captiuis. §. in l. nec
ius. C. de emancipat. liberor. Capol. in l. sepe. num. 21.
ad finem. ff. de verbor. signifi. Bart. in l. si finita. §. si
de vicijs alibus. num. 12. ff. de publicanis. Paris. consil. 36.
num. 9. vol. 1. Vulpell. eadem loco. Menoch. consil. 42.
num. 1. Gutier. practice. lib. 3. q. 30. num. 10. Cencid.
d. sing. 63. n. 1.

3 Negativa est hæc dictio, & habet annexam copu-
lulam *Pro*, per Bart. in *l. sepe. in §. quare de ditione*
Nec, ubi Capol. num. 21. ad finem, & num. 28. ff. de
verbor. signifi. l. si in l. si quis ita stipulatus. 129. num. 6.
ff. de verbor. oblig. Sylva. consil. 63. n. 17. Paris. consil. 111.
num. 25. vol. 1. Bald. consil. 497. num. 2. vol. 5. Socin.
consil. 10. num. 6. vol. 3. Azched. l. 10. m. 40. tit. 1. lib. 4.
naua Recopil. Bou. d. gloss. 16. n. 6. Catd. Tusch. *d. con-*
clus. 312. n. 3. Cencid. d. sing. 63. n. 2.

4 *Nec* sepe vsurpant pro *Non*. Galliam proficiatur.
Idem lib. 1. de *natura Dier*. Nec opus natum patrocini-
um à vobis esse susceptum. Et de *Amicit*. Nec
enim melior vis fuit Africano quicquam, nec clarior.

5 Ponitur etiam hæc dictio pro *Neque*, ut l. inter
ff. de publicis iudicijs, & post Paris. consil. 36. n. 3. vol. 1.
recolut. Bou. d. gloss. 16. num. 6. quos refert Cencid.
d. sing. 63. num. 4. Ciz. lib. 1. §. epist. 1. Nec opibus satis
firma, nec voluntate sunt. Idem lib. 3. epist. 5. Nec
enim obsecris personis, nec paruis in causis res
agetur.

DICTIO CCIX.

Necnon.

1 Qualitates omnes precedentes repetit dictio Nec-
non, & resoluitur in copulativam.

2 Resolvitur hæc dictio in copulativam Et, repe-
tisque omnes qualitates precedentes glossi. verb.
memor. in Clem. 1. de offic. deleg. quam approbaue
Rota decis. 79. num. 1. p. 1. diuersi. Socin. sen. consil. 10.
num. 6. lib. 3. Bart. in l. Scio. §. Cito. ff. de fide iustorum.
Cz. de Graff. decis. 132. n. 5. de reb. Eccles. non alien.
Neuzan. conf. 72. num. 14. Flamin. de resig. lib. 3. §. 6.
num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 3. &
gloss. 5. §. 7. num. 78. ubi subdit, quod repetit omnes
qualitates precedentes. Menoch. consil. 279. num. 10.
Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 70. num. 32. &
cap. 147. num. 18. Et fuit dictum in *Inseram. castri*
Pediluti. 12. Februarij 1601. coram Reverendissimo
Patriarcha Domino Crescenzio C. A. Clorico, impressa
per Farinac. decis. 41. sub num. 13. p. 1. recent. & in *Le-*
odien. domus claustralis. 23. Martij 1615. coram Cur-
diale Canclero, impressa per Farinac. decis. 668. n. 1.
p. 1. recent. [Ror. apud. Paul. de Rubis decis. 217. n. 7.
tom. 2. diuersi. ubi quod resolutur in copulam, &
repetit omnes qualitates precedentes, & decis. 256.
num. 19. apud eundem tom. 3. diuersi. alijs part. 7.
recent.]

DICTIO CCX.

Nemo.

- 1 *Vniuersalis negatiua est dictio Nemo.*
- 2 *Exclusionem omnimodam importat dictio Nemo.*

3 Et vniuersalis negatiua ut post Abb. consil. 3. in-
cipit. *Niuar. in fin. lib. 2.* tradit Catd. Tusch. *prac-*
tice. conclus. tom. 2. lit. D. concl. §. 6. n. 2. Et importat
omnimodam exclusionem, Abb. in *cap. graue. num. 3.*
de offic. Ordin. Marc. Anton. v. resolut. lib. 1. resolut. fin.
casu 42. vers. ponderabimur. Cic. §. Tufcul. Adhuc
nonimem noui Poetam, qui tibi non optimas vide-
retur. Idem lib. 10. epist. 6. Quotum nemo Consul-
latis habebis, nisi qui animo extitit in Rempubli-
cam consulari. Idem de *Amicit*. Nocere tamen no-
mini potest, nisi qui, qui cum recipit, equale delecta-
tur. Idem lib. 1. epist. 5. Amicum ex Consulatu ne-
minem tibi esse video, præter Hortensium.

DICTIO CCXI.

Nempe.

- 1 *Nempe, pro Certè, aut Scilicet, accipitur.*
- 2 *Nempe pro Nonne vsurpatur, & tunc inter-*
rogat.
- 3 *Interrogatio nonnunquam subiciitur dictio*
Nempe.

4 Pro Certè, aut Scilicet hæc dictio accipitur, ut in
l. sed & si inter me, ff. de seruis. urbanor. pradior.
Cic. in Brui. Nempe cum dicis quæ, &c. Idem 1. *Phi-*
lippie. Sed effugi infidus, nempe in conspectu An-
tonij veniendum est. Idem pro *Rosco*. Opinor esse
in lege, quam ad diem proscriptiones, venditiones-
que hant, minimum ad Kalendas Iulias.

Interdum interrogat, atque vsurpatur pro *Non-*
ne. Plaut. *Menech*. Nempe, tabes? Cic. §. *Tufcul.*
Nempe negas ad bestiam vitam satis esse virtutem?
Nonnunquam interrogatio subiciitur. Cic. 10.
Philippie. Legiones abdicis à Brui, quas, nempe
eas, quas ille ab Antonij scelere abripuit. Idem pro
Atolone. In qua tandem vide hæc homines stultissi-
mi disputant nempe in ea, quæ, &c. Idem 7. *Perr.*
Atque tempore fututum est, nempe cum, &c.

DICTIO CCXII.

Nequaquam.

- 1 *Nequaquam importat idem quod Nullo pacto,*
Nullo ex parte, Nullo casu.
- 2 *Nequaquam vehementius negat, quam alia negati-*
ua.

3 Importat idem quod Nullo casu, nullo pacto, nullo
lex parte, ut in *Leni. §. si quis absenti. ff. de reuocato*
hereditatis. §. in l. Iulianus. §. sed cum in iustis. ff. de
actionib. empti. Et verba illa, Nullo pacto. Idem im-
portant quod Nullo rursus, ut per text. in *l. pupillus.*
24. ubi gloss. §. qua in fraudi creditoris. tractat Alber-
ius in suo Dictionario. verb. nullo pacto, ac proinde tribu-
tur ad non specificata Roland. consil. 2. num. 42. lib. 4.
Turaq. in l. si iniquam. verb. omnia. num. 14. C. de reue-
donat. Et ideo hæc dictio vehementius negat, quam
alia

latre negatiaz. Cic. 1. de Finib. Nequaquam ista am-
cuna est idem 2. de natura Deor. Nequaquam satis
explicata sunt.

DICTIONE CCXIII.

Neque

- 1 **H**abet hæc dictio vim copulatiuæ, & est cepti-
tius præcedentium, seu transpositiua, vt in l.
ut mandante, ff. de iuror. & iuror. datus ab his, notant
Vulpell. de præpos. & adverb. signis. sub dicto. namque
verf. veque pag. 61. Menoch. conf. 3. n. 29.
- 2 Concursum vtriusque requirit, vt in l. si quis ita
stipulatus fuerit, de iur. auct. ff. de verb. obi. & in l.
si in qui ducunt, si rem si pater, ff. de reb. dubiis. Bart.
in Liquidum testam. ff. de vulgari, & præpos. Alex.
conf. 8. n. 1. 4. lib. 3.
- 3 Est implicatiua, & inter diuersa ponitur. Reinol.
in obferui. præf. abserui. 16. n. 6.]

DICTIONE CCXIV.

Nihil.

- 1 Negatiua vniuersalis est dictio. Nihil, & omnia ex-
cludit, nullumque recipit restrictionem.
- 2 Exclusiua vniuersalis penitus omnino aliquando dictio.
Nihil.
- 3 Negatiua vniuersalem sine vlla distinctione, vel
comparatiua importat dille Nihil penitus,
Nihil omnino.
- 4 Annulationem ipso iure inducunt verba Nihil
agere.
- 5 Nihil pro Non interdum usurpatur.
- 6 Nihil eleganter etiam cum locis, & personis com-
paratur.

- 1 **V**niuersalis negatiua est hæc dictio, & omnia
excludit nullamque recipit restrictionem, vt
in l. item qui ducunt, si rem si pater, ff. de reb. dubiis, & in l. 2.
ff. de iuror. datus. gloss. verb. nihil in auct. de hered. &
Falcidia. Dec. conf. 4. n. 2. n. 3. 2. Alex. in leg. qui
vniuersum, col. penult. in fine, ff. de verb. obligat. &
conf. 3. col. 2. & conf. 17. 3. n. 10. vol. 6. Colinas in
pragmat. senat. xi. de annatis. post princip. in vers. nihil.
fol. 151. col. 2. Cephal. conf. 3. n. 1. 3. lib. 2. Roman.
conf. 37. 9. n. 1. 2. Kolan. conf. 16. n. 2. 16. n. 4. Crau.
conf. 2. 9. n. 6. Goman princip. in fine, de nullo. n. 4.
& 5. Titaz. in l. si vnamque verb. suspensio liberor. n. 8.
& n. 8. 5. C. de reuoc. denot. Montal. in praxi, lib. 1.
cap. 1. n. 3. & seq. Vulpell. de præpos. & adverb.
signis. sub dicto. namque, verf. nihil, lib. 61. Mandol. in
gloss. facili in præm. in vers. Nihil fol. 55. Suid. de
alim. tit. 9. q. 35. num. 1. 9. & 9. 57. num. 2. Pilcinian sua
disposit. de statui. excludend. famam. præter masculin.
n. 147. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 89. num.
24. & conf. 164. n. 1. 3. & conf. 166. num. 1. Petr. En-
xig. rest. ap. se. 2. n. 27. Cened. post lib. præf. & ca-
uente. quæst. sing. 6. 4. num. 1. Card. Tusch. præf. conel.
conel. 2. lib. D. conel. 31. 3. n. 1. vbi argum. cap. statutus
5. præsumptus de respectu 6. & post Rom. conf. 37. in
prin. referre, quod si quis iuratur se nihil impe-
taturum, excludit se ab omni impetratione, quia
dictio Nihil est exclusiua omnium, quæ impetrari
possunt.

- 2 Aliquando verò, non est penitus omnino exclu-
siua, vt in l. de etate, 5. nihil, & ibi gloss. ff. de interr.
August. Barbosa de Dictionib.

dictio, cap. nihil iniquis, & ibi gloss. 3. 2. q. 1. cap. nihil
prodest, cum gloss. quæ supplet, Prodest eadem ad nu-
m. 1. applicum habendum, de penitus. dist. 11. 3. gloss.
notab. in l. sacrilegi. parnam. in vers. candelmas. post
med. ff. ad legem Juliam pecunariæ Mandol. in diuers.
Nihil. fol. 55. col. 2. Cened. d. sing. 5. 4. n. 2.

Quando tamen est posita in lege, prove Nihil
penitus, vel. Nihil omnino, quod est idem, tunc im-
portat vniuersalem negatiuam sine vlla distinc-
tione, vel temperamento sed absolute & omni causa, vt
per Alex. conf. 72. n. 1. o. verf. secundo respondeo, lib. 5. &
conf. 3. n. 7. lib. 2. Card. Tusch. d. lib. D. conel. 31. 3. n. 2.
Card. Seraphi. de off. 4. 61. n. 5. vbi ait, quod hæc ver-
ba sunt limitatiua.

Nihil idem importat quod Nullum Et nihil agis,
inducit annulationem ipso iure, & est canon laxe
sententia, vt in l. final. in vers. Nihil agis. & ibi Bald.
& Aret. ff. de liber. & posthum. & in cap. p. ad nunciam in
princip. ibi. Nihil legisti, vbi Barba. col. 110. de off. de-
leg. Titaz. d. l. si vnamque in verb. reuerentur. n. 3. o. verf.
limit. ibi item procedere. Goman in prin. In fine de alio.
num. 4. & 5. Mandol. in diuers. Nihil. fol. 56. col. 1. in
prin. Cened. d. sing. 6. 4. n. 3.

Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue
Auctores, Nihil, interdum usurpatur pro Non Cic. 4.
Philipp. Nihil dico quis fuerit ille Brutus. Id. 2. Agr.
Beneficio isto legis nihil vitæ. Id. lib. 10. epist. 10.
Nihil laboro nisi ve saluus lin. Id. pro Rosc. Nihil
aliud fecerunt, nisi rem derulerunt.

Nihil, eleganter etiam cum locis, & personis
comparatur. Cic. Attic. lib. 4. Nihil altius, nihil auz-
niss Id. lib. 6. de rep. Nihil malo potius fuit, quam vt
Masilissian conuenirem.

DICTIONE CCXV.

Nihilominus.

Dispositionem augeat hæc dictio tamque puci-
sam reddit, vt in l. finali, 5. fratrum, vnde gloss.
in verb. Nihil magis, qui in fratre de iudicio, &
in l. qui in possessione in fine, qui testamentum facere pos-
sunt, tradit Gonzal. ad reg. 8. Censuræ. 9. 7. præm.
num. 124. [Non semper aduersus stat, sed sæpe
idem quod idem magis, vel idem, quod sine dubio
importat Rot. de res. 13. 2. n. 3. p. 1. in post. Foran. alius
p. 3. recurre.]

DICTIONE CCXVI.

Nil.

Idem est Nil, quod Nihil, de quo vide Alciat. de
verb. signis. lib. 2. num. 25. Maodolin gloss. facili in
præm. in vers. Nil, fol. 57. quos refert Cened. post
lib. præf. & canon. quæst. sing. 6. 4. n. 4.

DICTIONE CCXVII.

Nisi.

- 1 Deorum reseruntur de vi, & effectibus omnis di-
stinctionis agentis.
- 2 Exceptiua est de sui natura dictio Nisi, & in effectu
aduersatur præcedentibus.
- 3 Antecedenti, cui immediate aduersatur, oppositum
necessarie significat dictio Nisi.

HHh

4 Exclusiua

- 4 Exclufiva est dift. Nifi, aliorum cafuum, prater nominatos.
- 5 Oratio affirmatiua fi procedit dift. Nifi negat, fi verò oratio negatiua procedit, affirmat.
- 6 Pofitionibus dift. Nifi affirmat, quando procedit negatione, & negat quando procedit affirmatiua.
- 7 Includit dift. Nifi, quod negatiua quando procedit negatiua potentia, fine alio.
- 8 Si, ad vitandam absurdum aliquando importat dift. Nifi.
- 9 Conditionalia interdum importat dift. Nifi, maxime voluta ad futurum tempus.
- 10 Formam quandoque importat dift. Nifi.
- 11 Limitatiua est dift. Nifi.
- 12 Modificatiua & exclufiua de fui natura est dift. Nifi.
- 13 Taxatiua vim habet dift. Nifi.
- 14 Exclufiua in regulis ponit dift. Nifi.
- 15 Nifi, quipoteft quandoque dici non fecus.
- 16 Nifi a duobus diftinctionibus Si, & Non, componitur.
- 17 Poteft interdum denotare dift. Nifi.

DE vi, & effectibus huius dictio vide Cachet. *decif. 174. n. 1. Bourd. conf. 12. num. 11. Euerard. in Topicis loci n. contrarius conf. 4. 27. Rebuff. in concord. de collat. §. statum. in verb. Nifi Mandol. in trall. de monit. quelt. 3. n. 10 & 11. Alduin. conf. 63. n. 59. Vulpell. de prefat. & aduerb. §. fign. sub hoc d. lio. c. pag. 6. Galganc. de caput. & demonftr. p. 2. c. 1. quelt. 3. franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 20. n. 4. o. cum feqq. Cened. pifl. lib. prafic. & canonic. quelt. 23. Card. Tufch. prafic. concl. tom. 2. lit. D. concluf. 314. Tufellian libello de pericul. Latini oratione c. 108. Grat. de dift. dift. 137.*

De fui natura huius dictio excepiua eft, & in effectum aduerfatur precedenti negatiua, vi in 1. alione, vbi Bart. laf. & ceteri, C. de transfat. & in reg. pecunia de reg. fur. lib. 6. tradunt laf. l. 3. num. 11. ff. de offic. iur. Socin. iun. conf. 163. n. 36. vol. 1. Fedr. de Scnis conf. 80. incip. Fallunt in le eff. num. 1. vrf. item non obfistat. Alexand. conf. 64. incip. Ceteri prefentem, in princip. lib. 4. Beron. in cap. quod nunt. num. 36. de intro. patronat. & in cap. augetur, num. 18. de vforis Dec. conf. 386. num. 2. Cypol. conf. 1. num. 14. in cunctibus Goein. in cap. 1. num. 88. de confut. lib. 6. Parif. conf. 32. num. 2. & conf. 96. num. 109. vol. 1. Gize. conf. 138. num. 9. vol. 1. Beltran. conf. 45. num. 3. vol. 3. in 1. parte, conf. 53. num. 1. vol. 3. in 2. parte Callan. in confuetud. Burgundis rubr. 1. §. 5. in vrf. S'il n'agr. e. num. 13. Rebuff. in concord. de collat. §. statum. 2. in verb. Nifi, & in trall. de alien. vram Ecclefia. n. 70. Mand. de monit. q. 31. num. 11. Seraphin. de priuilegiis iurament. priuileg. 57. num. 12. Vulpell. c. auo loco, statim in princ. Sicut de offi. Vicar. lib. 2. q. 43. n. 2. Suid. decif. 225. num. 19. & decif. 264. num. 17. & conf. 71. num. 6. vbi quod ponitur priuilegiu, & aduerfatur ad precedentia. Stephan. Gratian. difcepi. forens. tom. 3. cap. 448. num. 41. Cened. d. fing. l. 2. n. 1. pifl. medum. Gregoe. decif. 541. n. 21. Card. Tufch. d. concluf. 315. num. 1. Rot. apud Farin. decif. 391. num. 14. p. 1. recent. [Rot. decif. 313. num. 11. p. 1. pifl. Farin. alijs p. 3. recent.] Et ita fignificat neceffario oppofitum antecedens, cui immediate aduerfatur. Dec. in 1. honorem. in 2. l. ell. num. 27. C. qm aduini, & in l. fiqui in aliquo. num. 2. C. de edendo. Alex. conf. 83. num. 3. vol. 1. Suid. de vifum. l. 2. n. 10. 4. n. 7. Octavian. Vulpell. d. loco, vrf. regularis, pag. 63. Cened. dift. fing. 23. num. 1.

Aliquando verò alios cafus prater nominatos

excludere videntur, ut in 1. qui aliena §. fi liberta ff. de negat. gellu, & in cap. fi duo, de procur. lib. 6. tradunt Crauet. conf. 155. n. 1. Stroz. d. lib. 2. n. 11. m. 9. Nicol. Garc. de benefice p. 1. c. 5. n. 70.

Amplius, & declaret, quod fi oratio affirmatiua procedit, negat, fi verò oratio negatiua procedit, affirmat, & includit, quia de fui natura eft fempiternit contradicere precedentibus. Ita Bart. Salicet. laf. num. 3. Dec. num. 5. Padil. num. 12 per textu in leg. alione, C. de transfat. Din in d. l. reg. §. ecclefia, num. 1. cum feqq. de reg. fur. lib. 6. Bart. in 1. qui, §. qui inuariat, num. 3. in fine, & ibi laf. num. 16 ff. §. qui inuentionibus. Grat. conf. 116. num. 19. volum. 2. Gerard. fing. 46. Callan. c. ius loco, à num. 10. Rebuff. in compendio nomenclatur. Coto. conf. 3. num. 2. vol. 4. Dec. conf. 532. in princip. & num. 2. Parif. conf. 96. num. 109. vol. 1. Alciat. lib. 5. Parid. can. 4. Menoch. conf. 136. num. 9. & conf. 256. num. 9. Rendina in Præputio receptat. fontem. num. 1. tit. 7. num. 2. Gutier. de cen. quelt. lib. 1. cap. 21. num. 2. Sord. de nunt. tit. 1. §. 104. num. 6. & decif. 264. num. 17. Petr. Eruig. ruff. apofc. 2. n. 17. Stephan. Gratian. difcepi. forens. tom. 3. cap. 542. num. 2. Seraphin. decif. 343. num. 3. Franc. Molin. d. compar. 20. num. 40. Sanch. de matrim. lib. 1. diff. 19. num. 3. Cened. d. fing. 23. num. 1. in princip. Card. Tufch. d. concluf. 314. num. 6. Et hoc ipfum fuit fepe tantum in Rem, & princip. in vna Romana Cenfus de Mutis, 27. Iulij 1605. coram Reuerendiffimo Domino meo Caccino, impellat per Tinnac. decif. 96. num. 1. p. 1. recent. vbi habetur, quod hoc dictio Nifi precedens negatiua ponit, & determinat affirmatiua in cafu nominato. Item in vna Romana concordia fuit Petri, 16. Nouembrii 1609. coram Cardin. Canalerio, impellat per eundem decif. 197. num. 1. in fine, p. 1. recent. vbi post Bart. conf. 4. num. 1. lib. 2. & Gemin. conf. 3. num. 18. vrf. Super, tantum fuit hanc dictio nem Nifi, vbi precedit negatiua, includere, & affirmare in exceptis. Item in Firmam inuentionis, 12. Decembrii 1614. coram Binarro impellat per eundem decif. 61. num. 2. p. 1. recent. vbi post Rom. conf. 227. sub num. 13. col. penult. vrf. quanteque, & conf. 132. num. 1. lib. 2. & Decian. conf. 78. num. 5. & 12. vol. 3. ac Rot. decif. 322. n. 4. p. 1. diuerf. fuit tantum, quod hoc dict. affirmat, & ponit quando est poftposita negatiua. Et nouiffimè in vna Romana inuentionis, 2. Iulij 1626. coram Binarro, post Bart. in 1. alione, num. 1. & 15. & ibi Dec. num. 5. C. de transfat. Alex. concluf. 227. num. 1. lib. 6. Seraphin. decif. 343. num. 3. fuit dictum, hanc dictio nem Nifi, precedente negatiua Non licet, ponere potentiam. Narbona. §. 9. gloff. num. 13 §. 2. lib. 2. Recip. vbi quod eft aduerfatur & poft negatiua orationem potes affirmat, & regulam contrariam precedentem conftituit, latè Peregr. conf. 66. num. 6. vol. 2. vbi quod poftposita orationi negatiua ponit & affirmat, & num. 11. fubdit quod potes poft orationem, quæ negat potentiam, peruenire poffe, non autem neceffarium inducere, & num. 12. limitat in vltimis voluntariis, vbi verba dirigitur ad heredem grauatum non ad honorarium.

Amplius in pofitionibus, in quibus huc dictio affirmat, quando procedit negatiua, & negat quando procedit affirmatiua, vt notat Alex. conf. 83. num. 3. lib. 1. tradit Card. Tufch. d. concluf. 314. n. 7. vbi num. 8. fubdit, quod includit id quod eft negatiua, quando procedit negatiua potentia, fuit & citat Raynes. de Fofli conf. 68. inter conf. Signoroli num. 12. Sicut conf. 43. incip. In quafit. in pofit. vrf. modo caput. Calit. conf. 98. col. 2. in princip. lib. 2. Dec. conf. 389. v. 2. 4. & 6. & conf. 532. in princ. Parif. conf. 31.

conf. 31. n. 3. lib. 2. Alex. conf. 127. incip. *Ponderis*, n. 11. *verf. vi ostendit lib. 6.* [Narbona l. 1. 3. gloss. 1. n. 1. in l. 2. lib. 7. *nona Recop.*]

1. *Litua* quid licet hæc dictio de sui natura inducat exceptionem, tamen aliquando suspicitur dictionem *Si* ad evitandum absurdum, Nonnunquam vero exponitur pro *Quamvis*, quia menti dicitur delevare verba Alex. conf. 6. n. 4. *lib. 4.* Card. Tufch. d. c. 1. 3. 14. n. 9. & 10.

2. Interdum est conditionalis hæc dictio, maxime relata ad futurum tempus, ut in l. *quibus dictu* 3. *quidam Titu ff. de cond. & demonst. ff. in l. 1. §. item scribi ff. de pign. ibi*, nec debere absolui, nisi restituat, &c. in *lan testamentis*, ibi, & nisi fierent hæredes, magna pecunia mulctarentur, *ff. de cond. Rolan. d. c. 1. 3. 49. n. 1. 4. 10. Grat. conf. 48. num. 6. & conf. 54. num. 55. & conf. 58. num. 7. lib. 1. Socin. min. conf. 49. num. 18. vol. 2. & conf. 54. num. 16. vol. 3. Callan. vbi supra num. 1. fol. 185. Vulpell. d. l. *locus conf. & quod pag. 65.**

3. Anton. Moorich. *Lucen. decif. 67. num. 35.* vbi ait, hæc dictionem non solum facere orationem conditionalem, sed in seipsa conditionem præcedenti conditioni contrariam. Franc. Molin. d. *comparatio* 20. num. 39. Cened. d. *ling. 3. n. 4.* Et fuit dictum in *Treuten. loci Capitul. 10. Martij 1606. eorum Illustrissimo Patriarcha Marzanedo*, impressa per Facin. decif. 16. 1. num. 7. p. 2. recent. Vnde *Rap. lib. 1. respons. 2. n. 24.* ait, quod hæc dictio addita verbo præcedentis temporis in contradietibus, non facit dictum conditionalem, sed refolandum in euentum conditionis, nisi in contraria sint apposta alia verba suspensiva. [Vide Galganet. de *cond. p. 2. c. 1. g. 3.* ita distinguentem, ut si apponatur verbis præsentis, siue præteriti temporis, tunc faciat resolutionem conditionalem, licet dispositio sit pura: si verbis futuri, tunc faciat conditionem tamen in contradietibus quàm in ultimis voluntarios: sed hoc in ultimis tantum voluntarios concedit Intrig. de *substit. c. 1. §. 88. num. 22.* quem refert Franc. de *Batte de success. testat. & ab intestat. lib. 17. tit. 2. n. 1. in fine.*]

4. Sed quod in senectute faciat conditionem suspensivam tenent Decius in *cap. præterea*, l. 2. in princip. de *appel.* Baldus in *l. quibus dictu* 3. *quidam Titu*, *verf. quare quidam sententia*. vbi Socin. n. 9. *verf. & prædicta ff. de cond. & demonst.* Mandos. in *trac. de morit. q. 31. n. 11 in princip.*

5. Nonnunquam hæc dictio importat sortum, & idem quod *Non significat*, ut per Olisc. decif. 17. 4. n. 2. *Grat. conf. 55. vol. 1. Cened. d. ling. 2. num. 6.* Marc. Anton. *de resolut. lib. 1. resolut. vlt. cap. 3. verf. pro Episcopo in fine.*

6. Est limitatio hæc dictio iuxta notitiam per Flamin. de *resign. lib. 5. g. 6. n. 183.*

7. De sui natura est modificativa, & exclusiva, ut per Menoch. conf. 3. n. 16.

8. Habet vim taxativam, ut in *l. confula*, C. de *testam. tradunt* Coaz. de *sp. al. cap. 4. p. 2. §. 1. num. 8.* Marc. Anton. d. *cap. 4. verf. pro Episcopo.*

9. Ponit exceptionem à regula, ut per Dec. in l. 1. §. *fin. n. 7. ff. de officio eius.* Steph. Gratian. d. *discept. forens. c. 9. n. 16.*

10. Aequipollent quandoque dictioni *Non fecit*, ut per *Surd conf. 4. 7. n. 29.*

11. Hæc dictio, ut Grammatici aiunt, bonarumque litterarum Auctores, composita est à duobus dictionibus *Si*, & *Non*. Indicanum petit in *sergentie* principio subiunctum, aliquando, Valla assertore *lib. 2. Elegantiarum*. Vnde & Cic. lapsus hic accepit 4. *Perr.* Nisi (inquit) restituerentur Rarus, vehementer mirabatur, Tereus. in *Heamoni*. Nam nisi me animas

Augst. Barboja de dictionib.

fallit, hi sunt germani duo. Plazuri quoque loco alreoro idipsum innuitur. Nisi animas fallit, hic perfectio est annulus quem ego suspicor. Cic. pro *Claren*. Nomen subicum amicitiosis, nisi ex his ipsi causis iudicabimus.

Intendit pro *Præter* usurpat. Cic. de *Amicit.* 17. Negat enim quemquam virum bonum esse, nisi sapientem. Id. pro *Sexo*. Quem vniquamque Senatorem nisi me nationibus exitis commendavit: Id. de *Amicit.* Sed hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse. Id. *Amic. lib. 11. epist. 16.* Omnino hæc eodem modo ex hac parte sunt nisi illud erat infinitum.

Dictio CCXVIII.

Nominativum.

1. *A*liquid nominativum relinquere quando dicunt, vide Bart. in l. *tertia legata*. §. *fin. de legat. 1.* quem refert Petr. Enn. *resp. apud 3. n. 27 in fine.*

2. Idem est dicere, *Nominativum*, ac *Specialiter*, ut in l. 2. *ff. de lib. & postum. & in l. heres servus*, cum gloss. *ff. de test.* notat Stephano. Gratian. d. *discept. forens. c. 97. num. 16.*

Dictio CCXIX.

Non.

1. *Negativè sumitur dictio Non.*

2. Non solum *auguratur cum* Sed, Sed etiam, Sed quoque, Verum etiam.

3. Non modo ad *plura* utitur.

*H*æc dictio negat, & negativè sumitur. Cic. pro *Plane*. Non valuit rebus idem in quibus forte nonnulli; ac valuit assiduitate, ac valuit servandis amicis, valeat libertate. Idem *lib. 1. epist. 9.* Tantum dicam non mihi exercitum, sed duces defuisse. Aliquando tamen ponitur coniectivè: ut, In iudicium trahere non est necesse, id est, necesse est non trahere. Ita exponitur in l. 1. *ff. de in ini. vocando.*

Non solum iungitur cum *Sed*, Sed etiam, Sed quoque, Porum etiam. Cic. *lib. 1. epist. 6.* Qui omnibus negotiis non interfuit solum, sed præfuit. Idem de *Amicit.* Non solum fortuna cæca est, sed eos etiam plerumque efficit cæcos, quos complexa est. Idem *lib. 4. epist. 3.* Neque id solum mea sponte sed multo etiam magis monente, ac denunciante te.

Non modo ad *plura* utitur. Cic. *lib. 3. epist. 15.* Dies non modo non leuat luctum hunc, sed etiam auget. Idem *Attic. lib. 1. 6. epist. 6.* Tu id non modo non prohibebas, verum etiam approbas. Idem *lib. 1. epist. 8.* Nullam partem tuorum meritorum non modo testifera, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. Idem *lib. 10. epist. 10.* Cuius rei non modo non præterit tempus, sed ne maritum quidem etiam nunc meo iudicio fuit. Idem *lib. 11. epist. 24.* Mihi non modo irasci gravissima iniuria accepta, sed ne dolere quidem impunè licet.

Dictio CCXX.

Non aliàs.

*D*ixi de ea in *trac. de clausulis ossequen. rivi-* bus. *cap. 8. 1.* Illud in præsentiarum addendum HHb 2 duxi,

duti, quod hæc verba, Italicè *Non alitrante*, præcisam formam importare videntur, *Idem* huius, vbi Bart. n. 3. ff. de translat. l. cum hi, in princip. ff. de eod. Card. Mant. de consuet. ultim. volent. lib. 1. tit. 8. num. 12. ad mod. Rotin. *Perusina* fidei commissi, 24. Junij 1599. coram Litta, impressa per Farinac. decis. 16. num. 2. p. 1. recent. [Quia præcisam habet naturam. Anell. Amat. conf. 82. n. 18.]

tamen attendenda est subiecta materia, & verosimilis mens concedentis.

Si tamen dicatur, *Nosmetipsi*, erit personalissimum per ea, quæ tradant Bald. conf. 304. n. 3. & Nar. conf. 163. in. 8. quos citat Rota decis. 201. num. 6. apud Farin. p. 1. recent.

DICTIO CCXXVI.

Nullatenus.

- 1 *Negativa vniuersalis est dictio Nullatenus excludens quancunque minimam partem.*
- 2 *Nullatenus negat omnes casus, & omnem potentiam.*
- 3 *Dispensandi facultas tollitur per dictionem Nullatenus.*
- 4 *Nullatenus alius ipso iure importat dictionem Nullatenus.*
- 5 *Decreti irritantis virtutem habet dictionem Nullatenus.*
- 6 *Sententia lata vim habet dicti Nullatenus & significat ipso iure.*

Est vniuersalis negatiua hæc dictio, excludens etiam quancunque minimam partem, vt per glossam in reg. nemo potest de regul. iuris lib. 6. & in cap. statum, verb. nullum, de rescript. eod. lib. Roman. conf. 326. col. vlt. Rub. conf. 1. num. 3. Dec. conf. 310. n. 2. Colm. in pragmat. sancti. 21. de elect. §. & vt omnia in vers. recipere, ad medium fol. 39. col. 2. & ut de cellat. §. quod si quis in vers. nullatenus, fol. 77. col. 3. Ruin. conf. 30. n. 3. vol. 1. 12. in fin. n. 26. ff. de serui. Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 66. Cened. post lib. præf. & canon. quest. sing. 69. num. 3. & 4. Card. Tufch. præf. concis. num. 2. in. D. concis. §. 3. num. 1. vbi post Gemin. conf. 33. incip. Pro cariorum princip. n. 2. & 3. subdit, reuocationem privilegiorum concessorum nullatenus exemptis non reuocare, nec comprehendere privilegia concessa aliquo modo exemptis.

Negat igitur omnes casus, & omnem potentiam, vt in l. ult. C. de testam. multis, cum citatur per Menoch. conf. 383. num. 14. Et natura illius est negare in totum, & vniuersaliter iurisdictionem excludere, ex adductis per Mat. de iurisdic. p. 4. centur. 2. cas. 153. num. 10. [Includit enim in se omnem casum, & rem etiam minimam. Narbona l. 1. gloff. 2. n. 8. tit. 13. lib. 5. Recop.]

Per hanc dictionem tollitur facultas dispensandi, sicut glossa in Clem. 1. §. si quis autem, in vers. nullatenus, de sequest. possessionum, vbi Immo. n. 20. & Zabarell. q. 6. n. 6. glossa etiam in Clem. 1. vers. concedam, & vers. nullo modo, de arat. & qualis. Archid. per textum in cap. quoniam, de immunit. Eccles. lib. 6. Corset in sing. verb. nullatenus. Hippol. sing. 673. Titiaq. in l. si ququam, verb. conuictus, n. 9. circa med. Bou. in tract. de statut. Vrbis præf. gloss. 17. n. 1. fol. 4. Cen. sing. 69. n. 1. Rebuff. in concord. vrb. de Regia nemin. in §. monaster. vers. nullatenus, pag. 192. vbi tamen limitat, quod licet tollatur dispensatio inferioris, non tamen per istam dictionem tollitur superioris, nisi illa sit posita in contractu.

Importat nullitatem actus ipso iure, vt in auct. si qua mulier, vbi glossa. verb. nullatenus, C. ad san. an. consuli. Pallian. Clem. vlt. vbi glossa. verb. nullatenus, de sequest. possess. glossa. verb. nullatenus, in Clem. 1. de arat. & qualis. Card. in cap. super litteris, num. 5. in fino, & ibi Barbat. num. 82. vers. cum etiam, de rescript. C. 6.

DICTIO CCXXI.

Non nisi.

- 1 **H**æc dictio dat certam formam, secundum Menoch. rem. 4. ad ipsi. cen. possess. n. 710. & Marc. Anton. variet. resol. lib. 1. resol. 94. n. 2.

DICTIO CCXXII.

Nonnunquam.

- 1 **E**xponi solet pro *Aliquando*, vt in l. nonnunquam, ff. de re iudic. & in l. item, quoniam temerario sine ff. de collat. bonorum, notat Rebuff. in comment. ad leg. si quis mortui, l. 29. vers. nonnunquam, ff. de verbor. signific. pag. 489.

DICTIO CCXXIII.

Non semper.

- 1 **E**xceptionem ostendit, sicut dictio *Plerumque*, vt in l. 3. §. 1. de offic. præfati vigilum, & in l. 1. §. 1. ff. de iur. & ration. distribut. notat Rebuff. in comment. ad l. interdum, 78. vers. idem, in verb. multoties, ff. de verbor. signif. pag. mibi 361.

DICTIO CCXXIV.

Non solum.

- 1 **I**mportat eandem voluntatem, & dispositionem quoad omnia, vt in l. cum non solum, C. de bonis, qua liberis, notat Kip. de substat. resp. 13. n. 8. Orléan. Vulpell. de præf. & adverb. signif. in dict. Non solum pag. 66. vbi etiam aduertit, quod quauis hæc dictio vim affirmatiuæ habeat: vt, Tuius non solum doctus est, sed etiam probatus: nihilominus si conclusa negatiua sequatur per *Nec quidem*, tunc ipsa affirmatio negat.

DICTIO CCXXV.

Nos.

- 1 *Personale est pronomen Nos.*
- 2 *Personalissimum tamen est si dicatur Nosmetipsi.*

- 1 **P**ronomen hoc est personale, cap. luterii, de rescript. cap. si graminis, eod. tit. lib. 6. C. l. Argel. de conced. l. legi. q. 1. num. 62. Et fuit dictum in *Aquilana* Conuocatione, 6. Octobr. 1586. coram Card. Blanchetto, impressa per Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 1. n. 652. vbi etiam habetur, quod licet sit personale,

de pen. q. 10. num. 10. & seq. ubi ait, idem importare, ac si dictum esset: Nullus sit roboris, & efficacis. *Grat. conf. crim. 1. num. 12. Rot. dec. 22. num. 2. p. 2. diuers. Pot. dec. 24. q. 4. num. 3. lib. 2. in corr. Flamin. de regim. lib. 8. q. 8. num. 33. & lib. 9. quest. 12. num. 2. Rebut. dist. 107. in datus. fol. 19. 2. Boet. dec. 348. num. 1. Cens. commun. contra commun. q. 37. num. 20. & q. 90. num. 5. Mandos. in reg. 7. Cancell. quest. 4. num. 2. & in reg. 16. q. 5. num. 7. Bon. d. gloss. 17. num. 1. fol. 4. Stephan. Gratian. disp. forens. cap. 159. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. vlt. num. 65. Cened. d. sing. 69. num. 1. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 32. num. 7. [Narbona. l. 5. gloss. 1. num. 16. 32. lib. 1. Re. cap. 1.]*

1 Vnde habere virtutem decreti irritantis tradunt Immolet. in Clem. 1. n. 20. vers. ex hoc notat, & ibi Card. in 5. si quis autem. lib. num. 6. Felin. in cap. ex litteris, num. 7. au. 5. casu de consil. Rot. d. dec. 24. num. 4. p. 2. diuers. Roland. conf. 17. n. 11. & 12. num. 4. Marches. de commis. p. 2. de apri. chor. num. 66. Ac proinde habere vim praeclae prohibitionis, actumque in contrarium factum irritate tradunt Mandos. in reg. 7. Cancell. q. 4. num. 2. & in reg. 25. q. 5. num. 8. Cened. d. sing. 69. num. 2. Stephan. Gratian. Marchia dec. 51. num. 8.

6 Habet vim late sententiae, & significat Ipso Iure Titac. ia. l. si inquam. verb. reuertatur, num. 9. 4. Mart. d. ap. 15. n. 10. Rebel. de oblig. iustit. lib. 1. q. 6. fol. 6. num. 44. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, n. 109. Sayro in Clam Regia, lib. 1. cap. 7. n. 26. ubi ampliat, etiam iungatur cuiuscumque verbo cuiuscumque temporis.

Dictio CCXXVII.

Nullius momenti.

1 Importat ipso iure nullitatem actus in contrarium Igelti, etiam l. si quis Sempronius, ff. de heredi. instit. tend. & in l. de pupillo, §. si quis foris, ubi laf. num. 3. & q. 6. de nou. oper. nunciat. & ubi non dubium, C. de legib. & in authent. Sacramenta puberum, C. si aduersus vendit. & in cap. Ordinar. in fin. de offic. Ordin. notant Titac. in l. si inquam, C. de reue. donat. verb. reuertatur, n. 9. 7. & 101. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 7. Farin. in praxi crim. p. 1. lib. 1. tit. 4. quest. 3. n. 4. [me cuto in hoc loco nominis Ioan. Elcobar in tract. de viroque fore. ar. 5. n. 10.]

Dictio CCXXVIII.

Nulla modo.

1 Negativa vniuersalis, & prohibitiva est dist. Nullo modo, excludens omnem casum.
2 Prohibitionem praeclae operator dist. Nullo modo & idem quod clausula decreti irritantis.
3 Potentiam omnem negat dist. Nullo modo.
4 Dispensationem excludit dist. Nullo modo.
5 Sententia lata canonice importat dist. Nullo modo.
6 Dist. Nullo pacto, trahitur ad non specificata.

1 Vniuersalis negativa, & prohibitiva est hac dictio excludens omnem casum, vt in l. vlt. C. de test. militib. laf. in l. 1. §. obstat, n. 13. in 2. d. titura, ff. ad Trebel. Dec. conf. 649. post n. 9. Menoch. conf. 373. num. 1. 4. Mandos. ad reg. 14. Cancell. q. 88. num. 3. Ferret. in consil. Catholice, gloss. 1. num. 20. Cened. August. Barbosa de Dictionib.

post lib. prael. & canonic. quest. sing. 70. n. 1. [Hermol. l. 8. gloss. 1. tit. 4. p. 5.]

Operatur praeclae prohibitionem, & idem quod clausula decreti irritantis, vt per Stephan. Gratian. Marchia dec. 61. n. 18. Est enim praeclae, ex Menoch. conf. 22. num. 9. & habet duas significationes, id est, Nulla tempore, & Nulla ratioue. Strach. de mercatur. tit. de decet. p. 6. num. 28. fol. 1. 4. nequeque omnem potentiam, Menoch. de recuperat. poss. rem. 1. n. 6. quem videt Cened. d. sing. 70. n. 1.

Excludit dispensationem, vt per gloss. in Clem. 2. §. ubi vero, in vers. nullo modo, & ibi Zabell. num. 3. de atat. & qualis. laf. in l. 1. §. sublatum, n. 13. in 2. d. tit. ff. ad Trebel. & in consil. num. 9. C. de restit. militis. Titac. dist. verb. reuertatur, num. 9. 4. Cened. dist. sing. 70. num. 2. Paul. Montan. de intel. & cur. cap. 4. num. 32.

Importat canonem late sententiae, vt per Titac. in d. verb. reuertatur, num. 7. 7. & 78. & 93. Sayro in Clam Regia, lib. 1. cap. 8. num. 29. Bernodon. iuris. de publicis concub. in vers. in datus vt ipsum, n. 3. fol. 19. Ioan. de Salas de leg. q. 96. ar. 1. 4. disp. 16. fol. 18. num. 19. in fin. Farinac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, num. 108. & me cuto, Sandarell. varior. resolut. q. 6. num. 61.

Dictio Nulla pacto trahitur ad non specificata, vt per Stephan. Gratian. d. dec. 51. n. 14.

Vide alia in clausula Nullo modo, &c.

Dictio CCXXIX.

Nullus.

- 1 Negativa vniuersalis est dist. Nullus, & omnia excludit, tam principale quam accessorium.
- 2 Nullus excludit omnem etiam minimam partem.
- 3 Nullitatem ipso iure denotat dist. Nullus.
- 4 Negativa vniuersalis aliquando non est dist. Nullus.
- 5 Aliquae quandoque importat dist. Nullus.
- 6 Praescriptionem temporis longissimi non excludit dist. Nullus.
- 7 Similis non excluditur per dist. Nullus.
- 8 Distributiva est dist. Nullus, pertinet ad plura, nec potest de vno predicari.
- 9 Nullus sibi significat non quod inuidiam est, sed quod re vera non est.
- 10 Nullus, distus quasi Non villos, latini patet quam nemo.
- 11 Nullus interdum pro Non usurpatum.
- 12 Negativam importat, & auferit praesentem aliter recipiende dist. Nullus, praeposita verbo recipiatur.

Vniuersalis negativa est hac dictio, & omnia excludit, tam principale, quam accessorium seu secundarium. Ita Panor. ad cap. ad nostrum, per text. ibi num. 5. de elect. Corn. conf. 70. num. 1. 2. vol. 2. & conf. 47. num. 21. vol. 2. Gozzadin. conf. 1. num. 23. Bart. conf. 47. in cap. Pissinus, in princip. lib. 2. Genoni. conf. 15. in cap. Pro clauari, num. 4. & 5. ubi addit, quod ibi excludit omnem etiam minimam partem Socin. conf. 1. num. 16. vol. 1. Roman. conf. 199. col. 1. Riman. in §. 1. num. 70. de donat. Verat. dec. 283. num. 2. p. 1. Titac. in l. si inquam, verb. reuertatur, n. 9. 3. & seq. & num. 239. ar. 243. Cod. de reuocand. donat. Mandos. in gloss. ante. §. sane, in verb. vultum, fol. 71. Bartholom. Perret. ad Exer. arg. ambigua, de verb. Eccl. non alienan. verb. auidequam, num. 7. pag. 118. Cened.

Cened. *post lib. prall. & canonic. q. sing. 76 n. 2.* Seraph. *de c. 7. 43 n. 6.* Card. Tufch. *prall. concl. som. 2. lit. D. concl. 315 n. 2. & concl. 316 n. 1.*

- 4 Unde propter huiusmodi vniuersalem negatiuam in hac dictione inelufum, tam ipfo iure nullitatem denotare tradunt gloff. *verb. nullum, in cap. innotuit, de elect. Tiraq. de verb. reuertatur, num. 243. verf. 76. foliis, Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 21. n. 75.*

- 5 Aliquando tamen non est vniuersalis negatiua, vt per text. in c. i. iuncta gloff. de *Copit. Contrad. & in c. Abbat. ibi, Nulla Ecclesia subiacitur*, iuncto *c. non solum, §. pro talibus, 18 q. 2. tradunt Panorm. in cap. 1. num. 33. de prescrip. Cened. d. sing. 67 n. 2. in princip. Imò quandoque accipi per dictione Aliquis quæ non est vniuersalis negatiua, probat Bart. *conf. 117. in c. p. Nunc etiam, allegans text. iuncta gloff. patri, in l. 2. §. 1. ff. de verb. oblig. quibus addit Cota. conf. 180 n. 14. lib. 2.**

- 6 Non excludit hæc dictio præscriptionem temporis longissimi, ex adductis per Tiraq. *de retrallu. conuen. §. 1. gloff. 2. n. 1.* quos refert Cened. *d. sing. 67 n. 2. post princip.*

- 7 Item non excluduntur similia per hanc dictionem vt tradit Decius *l. cognitur, n. 7. ff. de iurisdict. omni. iud. quem refert Card. d. n. 2. in fine.*

- 8 Est distributiva hæc dictio pertinet ad plura, nec potest de vno prædicari. *Inf. in l. quemadmodum, n. 3. per text. ibi, ff. de acquir. possess. Alex. in l. 1. ff. de iur. et.*

- 9 Nullus laque significat, non quod inualidum est, sed quod re vera non: Gozadin. *conf. 51 n. 23.* Caputaq. *de c. 7. 18 q. 1. p. 3. Ramin. rum. conf. 91 sub num. 33. Roland. conf. 99. num. 27. vol. 4. Glouc. reiff. a. p. 2. num. 188. Pichard. ad princip. Inff. de exhered. liber. num. 47.*

- 10 Nullus dictus quasi non vllus, latius patet, quàm Nemo; quippe nemo de hominibus tantum dicitur, nullus, nullum, de rebus omnibus.

- 11 Nullus interdum pro non vsurpatur. Cic. *Attic. lib. 12.* Philonius non modo nullus venit, sed ne per litteras quidem, aut per ouincium certiorum me fecit. Idem 1. *Tufent. Miseri ob id ipsum, quia nulli sunt. Terent. Eunuch. Memini, tamen nulli nulli monens.*

- 12 Dictio Nullus præposita verbo recipiatur, importat necessitatem, & aufert potestatem aliter recipiendi, iuxta gloff. communiter receptam in c. 2. *de reg. iuris, in 6. & ibi Franch. n. 7. Bart. in l. de his ff. de transact. n. 4. & in simili notat, Pacit. conf. 58 n. 34. & seq. lib. 4. Et fuit dictum in Treueren. loci Capitularis, 10. Martij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Monzaco, impetita per Farin. *de c. 7. 167 n. 5. p. 2. recent.**

DICTIO CCXXX.

Nunc.

- 1 Demonstratiua presentis temporis est dictio. Nunc.
2 Tempus iustitiae non semper denotat dictio. Nunc. sed ad id, quod noster factum est, refertur.
3 Temporis extremitatem denotat dictio. Nunc.
4 Temporis omnem dilationem tollit dictio. Nunc, & importat vt quid fiat absque illa.
5 Nunc plerumque vsurpatur pro Modo.
6 Nunc saepe anteficit Quam, Dum, Quando.
7 Nuoc verò, in comparatione rei filia augendi gratia subici solet.

- 1 Et de monstratiua presentis temporis, vt in l. 1. ff. de condit. anach. & in l. 1. §. nunc iratissimi, ff. de

inuelis, & rationibus distrabendis, & in l. 4. §. vlt. ff. de cond. & demonst. notant Bald. in *l. contra rogatu, n. 1. C. ad Trebell. Vulpell. de propof. & adverb. signifi. sub dict. Nullatenus, verf. Nunc pag. 67. Menoch. *conf. 24. n. 3.* Card. Tufch. *prall. concl. som. 2. lit. D. concl. 317. vbi n. 2.* post Alex. in l. huiusmodi la. 2. n. 3. ff. de verb. oblig. & Felin. in c. licet causam, in 6. notat de probat. & Euchar. in lib. 1. n. 23. C. ac patitur subdit, quod denotat, præcios esse initium obligationis, [Valenz. *conf. 103 n. 10.* rem. 2. vbi quod est aduerbum presentis temporis.]*

Non tamen semper denotat tempus inftans, sed ad id quod nouiter factum est refertur, vt in c. 1. vbi Abb. *de verb. signifi. Vulpell. c. 10.*

Denotat temporis extremitatem, vt per Menoch. *conf. 24 n. 6.* vbi n. 27. subdit quod eius natura est vt sit præcedentium declaratiua, & simul restitutiua, [Narbona *l. 9. gloff. 9. n. 6. tit. 16 lib. 2. Recop. vbi quod vniuersalis est, & omnes cuiuscunque conditionis, & qualitatis personas excludit.*]

Tollit omnem temporis dilationem, & importat vt quid fiat absque illa, l. simul, §. cum autem, C. de inoffic. testam. l. 3. ff. de condit. & demonst. Vulpell. *est. loco Paris. conf. 105 n. 10. lib. 1.*

Apud Grammaticos Nunc plerumque vsurpatur pro Modo. Cic. *Attic. lib. 1.* Nunc reus erat 31 ud Cradium diuitem Vitius de vi l. d. in Brut. Vidi nuper, & tunc videbami de eate.

Sæpiè adfcitur, Quam, aut Dum, aut Quando, Cic. *lib. 13. apst. §. 6.* Nunc quando mihi ab amico officio filium tantum oneris imponitur. Terenti. *Heaut. Nunc quum sine magno indumento non potest haberi.*

Aliquando in comparatione rei filia augendi gratia subici solet, Nunc verò. Cic. *pro Fen. Fontem Iudicem in causa deferentem.* Terenti. *Ecce, tamen esse vobis magnoperè providendum, &c. nunc verò quum lædit nemo bonus, &c.*

DICTIO LCXXXI.

Nunquam.

Est vniuersalis negatiua comprehendens omnem casum, & omne tempus, vt in *l. p. ostendendum, §. 1. vbi gloff. C. postulando. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signifi. sub hac dict. pag. 67. Et æquipollent dictionibus vniuersalibus negatiuis, vt in l. si pluribus, ff. de leg. 2. & in l. Iulianum, in primi ff. de leg. 3. Nullamque recipit restrictionem cum fu indeclinata. Crauet. *conf. 194 n. 6. Cephal. conf. 172 n. 15. Socin. iun. conf. 116 n. 5. vol. 1.**

DICTIO CCXXXII.

Nusquam.

Accipitur pro Nullus in loco, vel, Cum nulli sit vt in *l. ex conditio, §. si vt tempore, verf. ad quod dicendum, ff. de locat.* notat Rebuff. in *comment. ad l. qui merui, 129. verf. non nusquam, ff. de verb. signifi. pag. 489.* Et in hoc sensu apud Grammaticos etiam vsurpatur, Cic. 1. *Tufc. Ego verò nusquam esse illos pnto. Id. de Sen. Nolite arbitriari me eum ad vobis discetio aut nusquam, aut nullum fore. Terent. Eunuch. ille autem bonus vt nusquam apparet.*

Dictio CCXXXIII.

Ob.

- 1 *Causam remotam sine occasione designat dict. Ob.*
- 2 *Ob importat apud Grammaticos idem quod Propriet. & significat tunc causam efficientem, tunc finalem.*
- 3 *Ob pro Ante interdum ponitur.*

- 3 *Causam remotam, & impulsivam importat dictio Occasione, siue directè, siue indirectè, ut num. 5.*
- 4 *Pater legans aliquid filia occasione datu, non dicitur legatum conditionale pro dote, ut debeant expectari nuptiae, sed debetur simpliciter.*
- 6 *Occasio à causa differt, quia causa propria per se ordinatur ad aliquid, occasio vero etiam remotionis causam, & non rationabilem comprehendit.*
- 7 *Occasio interdum sumitur pro causa remota & non vera, ac irrationali, nonnumquam vero pro vera, & rationali.*
- 8 *Causa accipitur pro finali, Occasio pro impulsiva.*
- 9 *Causa consistit in iure, Occasio vero in facto.*
- 10 *Facilitatem habentem imponendi parvas banuiss quocumque preterit, vel occasione, non possunt imponere parvas alius non banuiss, etiam pro occasione banuiss.*
- 11 *Occasioe, idem importat quod dictio Propriet.*

Causam remotam sine occasione designat ut in l. 1. ff. quod vi, aut clam, & in l. qui proprio, ff. pro curat. vbi Bald. ff. quod cuiusque universitatis nomine & in l. si ab hostibus, ff. vir ff. solus maritum. Bald. in l. 3. C. si servus extere. Bart. in l. non dubium, col. fin. C. de legibus. Ruin. conf. 8. q. 7. col. 4. Alex. in l. in iurisdictione, ff. vir ff. solus maritum. vbi ait, quod significat causam immediatam. Titac. in trall. Cessante causa, l. 1. o. n. 27. Surt. conf. 2. 17. n. 5. vbi quod significat simpliciter causam. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hoc dict. pag. 68.

Apod Grammaticos, &c. bonos Latine loquuntur Auctores, importat idem quod Propriet, & significat tunc causam efficientem, tunc finalem. Cic. pro Marc. Vt mihi quidem videantur Dij immortales, etiam si per nas à populo Romano ob aliquod defectum experirentur. Id. pro Font. Ob aliquod emolumentum suum, si qui aliquid cupidius dicere viderentur. Id. 4. Per. Quando ilius Baginofius eum, à quo ob absolvendum, pecuniam acceperis, condemnasce.

Interdu pro Ante ponitur. Cic. pro Rab. Ob oculos mihi sepe mores versata est. Id. pro Sext. Mihi ob oculos exillum versatur.

Dictio CCXXXIV.

Obtineuit.

Verbum hoc significat ius fuisse controuersum, ut in l. cum ex uno, § 2. in fine, l. i. Omnia experiri permitti possi magnas varietates obtinuit. l. vetus, 68. ff. de usufructu. l. perinde, ff. de leg. 1. Marc. Anton. in comment. ad l. 3. n. 60. de cond. & demonst.

Dictio CCXXXV.

Occupare.

Verbum hoc tam in bonam, quam in malam partem accipi potest, ut ostent gloss. verb. occupare, in c. generali, de elect. lib. 6. Albet. in suo Dictionario, verb. occupare. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 27. gloss. 49. n. 6. notantes differentiam inter verbum Occupare, & Inuadere, ut primò ad mobilia, sicut etiam verbum Rapere, pertineat, secundum verò immobilia concernat, licet quandoque legislatores ea confundant, & eis promiscue vtantur.

Dictio CCXXXVI.

Occasione.

- 1 *Occasio apud Oratores pro opportunitate temporis accipitur.*
- 2 *Occasione apud Iuriconsultos aliter, atque aliter accipitur.*

Apod Oratores pro opportunitate temporis accipitur, unde Cic. dicit, quod occasio est pars temporis in se habens aliquid rei idoneam facendi opportunitatem, propter tunc Cagnol. in l. capienda occasio, ff. de regul. iur. Bertazol. de clausulis instrument. claus. 27. gloss. 1. n. 2.

Apod nostros aliter, atque aliter accipitur, ut per Albet. in suo Dictionario, verb. occasio, Titac. in trall. Cessante causa, l. 1. § 1. Card. Tulch. de ell. concl. 20. n. 2. l. 1. D. concl. 37. 8.

Imporat hæc dictio causam remotam, & impulsivam, ut in l. qui occidit, ff. ad l. Aquilam, & in cap. ult. de inur. ootant Titac. d. l. 1. n. 1. § 1. num. 8. Menoch. conf. 395. num. 25. Ideò pater legans aliquid filie occasione dote, non dicitur legatum conditionale pro dote, ut debeant expectari nuptiae, sed debetur simpliciter, quia dictio illa Occasione denotat causam impulsivam, & non finalem. Ita Bald. conf. 237. incip. Titum in testamento, n. 4. & 5. vers. ulterius queritur, lib. 1. Corn. conf. 1. § 1. incip. In praesenti consule, num. 5. & 6. lib. 1. Felin. in cap. solus, n. 2. de maior. & obedientia, quos refert Card. Tulch. d. l. 1. D. concl. 318. num. 1.

Ampla, ut impotet causam remotam, & impulsivam, sive directè, siue indirectè, sive quocumque modo, ut per Angel. Arce. conf. 87. incip. In causa, n. 54. & 55. Card. Tulch. d. concl. 318. n. 6.

Intelligenda latissime est hæc dictio, adeò vt comprehendat etiam quamcumque occasionem sine ratione: & idrò differt à causa, quæ proprie per se ordinatur ad aliquid, sed occasio etiam remotissimam causam, & non rationabilem comprehendit, ut per Bald. conf. 1. 19 incip. Statute eam, n. 7. vers. sed contra, lib. 3. Felin. d. c. solus. Corn. conf. 1. § 1. n. 5. & 6. lib. 2. Angel. conf. 128. incip. Pise ibidem, n. 3. vers. subd. oris verbum. Cas. de Grass. d. conf. 2. num. 12. de consue. Menoch. conf. 335. n. 25. & 28.

Vnde vulgò dicitur: Qui vult discedere ab amico, occasionem quaerit, id est, quamcumque causam remotam, & non veram. Com. d. conf. 1. § 1. n. 7. lib. 2. Et sic sumitur pro causa irrationali, licet aliquando pro causa vera, & in partem bonam accipitur, ex notatis per Felin. in d. c. solus, n. 2.

Differt igitur Occasio à Causa, quia hæc accipitur pro finalia, verò, scilicet Occasio, pro impulsiva sumitur, ut per Titac. d. l. 1. n. 1. § 1. n. 4. & 5.

In alio etiam differt Occasio à causa, quia Causa consistit in iure, Occasio verò in facto, ut per Felin.

in d. cap. solite, n. 2. quem refert Card. Tufch. d. concl. 318. n. 5.

- 10 Licet autem hæc dictio importet latiffimè causam remotam, tamen non importat, quòd recedatur à terminis, cuius occasione aliquid ordinatur idè habentes facultatem impediendi penes bannitus quocumque prætextu, vel occasione, non possunt imponere penam alius non bannitis, etiam pro delicto, vel pro occasione bannitorum. Angel. de Perus. conf. 63. incip. *Nobilitas*, n. 5. vers. nec obstat si dicatur. Card. Tufch. d. concl. 318. n. 7. vbi n. 8. post Cast. conf. 25. in princip. vers. unde superius, lib. 1. subdit, restrictionem ut non ineludatur species diuersa ex hac dictione. Et hinc inferit, quòd si est factum compromissum occasione certæ hereditatis, non veniet in compromisso res diuersa ab hereditate.

- 11 Importat hæc dictio idem quod dicit. *Propter*, ut Signorol. conf. 188. n. 7. quem refert Card. Tufch. d. dir. d. concl. 346. n. 2.

DICTIO CCXXXVII.

Ohm.

- 1 **T**Ria tempora denotare potest hæc dictio, præfens scilicet, præteritum, & futurum, ut per gloss. in l. nec emptio, C. de contrah. empt. & in l. cum qui in promissionem, si certum petat. Fulg. conf. 2. n. 3. vbi idem de dictionibus. *Quendam*, iam petro, & dudum. Gozad. conf. 58. n. 2. 1. Coen. conf. 163. sub n. 2. vers. alim, circa medium, vol. 1. Tindar. de testib. cap. 6. n. 19. Vulpell. de prepos. & adverb. signifi. sub hac dict. pag. 68. Card. Tufch. pract. concl. tom. 1. lit. D. concl. 319. n. 1. [Propter autem denotat præteritum tempus, & renouet qualitate de preterito. Titusq. de retrah. dign. p. 1. gloss. 9. n. 51. Rot. dec. 99. n. 14. apud Paul. de Rub. tom. 2. d. inter alios p. 7. recent.]

DICTIO CCXXXVIII.

Omnimoda.

- 1 **V**niversalis est dictio *Omnimoda*, quæ comprehendit omnia.
- 2 Verba *Omnimoda* dispositio, sunt generalia, & comprehendunt quauilibet dispositionis speciem.
- 3 **E**t vniversalis, quæ comprehendit omnia, ut per gloss. verb. *omnimoda*, in Clem. quoniam, de foro compet. Anton. de Butt. conf. 19. n. 5. Decian. conf. 35. num. 47. lib. 2. Card. Tufch. pract. concl. tom. 1. lit. D. concl. 320. num. 1. Nouissimè Didac. Narbona, de azate ad homines alia requisita, n. 8. q. 4. n. 2. vbi dicit quòd est vniversalis, & generalis, & omnia sub se comprehendens quæ non veniunt in generalitate verborum.]
- 4 Verba *Omnimoda* dispositio esse generalia, & comprehendere quauilibet dispositionis speciem, tradit Gemin. conf. 15. num. 3. & Card. Tufch. d. dir. d. concl. 485. n. 1.

DICTIO CCXXXIX.

Omnimodo.

- 1 **P**recisa est dictio *Omnimodo*, & importat idem quod *Pec* omniem modum.

- 2 **V**oluntatem liberam & precisam denotat dictio *Omnimodo*.
- 3 **O**mnimodò significat idem quod *Totaliter*, *Penitus*.
- 4 **S**ubstantiam, & totalitatem importat dictio *Omnimodo*.
- 5 **D**ict. *Omnimodo* apta comprehendere omnia speciem vniciam, etiam anelitur.
- 6 **P**erpetuitatem importat quandoque dict. *Omnimodo*.
- 7 **P**otestatem plenariam denotat dictio *Omnimodo*.
- 8 **D**iffensare nunquam potest inferior vbiunque à lege disponitur, ut aliquid omni modo fiat.
- 9 **D**ict. *Omnimodo* innitit alicui verbo, facit ut verbum illud capiat ut genus, & omnia comprehendat.
- 10 **S**ententia lata canonem quandoque importat dict. *Omnimodo*.
- 11 **I**nterpretatio nem congruam recipit à iure communi dict. *Omnimodo*, licet sit *præcisa*.

Hæc dictio est præcisa, & importat idem quod *Pec* omniem modum, ut per Panorm. in cap. congruam, n. 4. de foro compet. 121. in l. liber homo, num. 2. ff. de verb. oblig. & in §. carere, n. 4. Instit. de actionib. Titusq. in l. si vnquam, verb. *reuerentur*, n. 73. cum seqq. C. de reuocand. donat. Paris. conf. 38. num. 78. vol. 1. & conf. 1. num. 16. vol. 4. Gram. vol. 3. l. n. 3. Dec. conf. 336. num. 3. Ruan. conf. 61. num. 25. vol. 5. Alciac. conf. 486. num. 5. Cened. post libr. pract. & canonic. quæst. singul. 7. num. 1. in princip. [Fulcr. conf. 52. num. 40. vbi quòd importat idem quod *indistinctè*, & ex omni parte; & num. 41. quòd idem importat quòd omni casu, & n. 42. quòd nullum recipit limitationem,] quoad alios denotat liberam, & precisam voluntatem Felin. in cap. auditis, num. 7. vers. *adde etiam, de præsumpt.* Gozadin. conf. 25. sub num. 16. Socin. sen. conf. 45. num. 12. vol. 4. Paris. d. conf. 1. num. 16. vers. & vltimus, lib. 4. Titusq. in d. verb. *reuerentur*, num. 88. & 89. Cardin. Tufch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 320. n. 2. vbi n. 3. post Roem. dec. 128. n. 3. & seq. p. 2. diuers. declarat, ut procedat, quando istæ de per se, secus si habet secum adiunctam conditionem, vel voluntatem.

Significat *indistinctè*, & idem quod *Totaliter*, vel *Penitus*, ut in l. si com exceptio, n. 5. sed quæ, vbi gloss. & Part. ff. quod metus causa. Grat. conf. 160. num. 10. lib. 2. Roland. conf. 27. n. 14. tom. 4. Phanuc. de inuent. p. 7. num. 29.

Denotat substantiam, & totalitatem, ut per Rebuff. in l. vnica, in 4. notab. num. 21. C. de sentent. quæ pro eo, quem refert Cened. diff. 71. n. 3.

Non solum est præcisa, ut supradixi, sed etiam apta comprehendere omnes species eius, cui necitur, ut fuit dictum in Placentina Archiepiscopatu, 4. May 1574. coram Card. Blanchetto, & in Assisina. Canonica, 14. Iunij 1600. coram Card. Sacratore, & in Calaguristana Canonica, 20. Iunij 1605. coram Card. Lancellotto.

Importat quandoque perpetuitatem, ut in l. si cum exceptione, §. quatenus, veri. omni modo, & ibi Bartol. ff. quod metus causa, gloss. & Anchasin Clem. 1. de vitas. & honest. Clericor. notat Vulpell. de præpos. & adverb. signifi. sub hac dict. pag. 69. vbi etiam subdit, quòd denotat plenariam potestatem, & n. 4. reoet, quòd vbiunque à lege disponitur, ut aliquid omnimodò, vel omnimodò fiat, nunquam inferior dispensare potest, vel legem condere contra id, quòd a maiori dispositum est.

- 9 Iuncta hac dictio alicui verbo facit, ut verbum illud capiat, ut genus, & omnia comprehendat, ut per Vercell. *decif. 197. n. 3. p. 1. Paris. conf. 9. n. 3. lib. 1. Caput. q. decif. 197. n. 3. p. 1.*
- 10 Canonem late sententiarum quandoque importat, ut per gloss. *verf. sed melius, & verb. arroganda. p. 1. a. ubi. qui rei, Cde sacrosanct. Ecclief. Roman. fing. 1. num. 2. Mathiel. fing. 1. 1. in princ. Hippolin. praef. 5. aggre-
dior. n. 12. Tiraq. d. verb. reatitatur, n. 38. Fatimae. fragmen. crim. p. 2. verb. lex. n. 112.*
- 11 Verum licet hac dictio sit praecisa, nihilominus congruam recipit interpretationem a lare communi, ut tradent gloss. Bart. & las. per text. ibi in l. stipulatus sum damnatum, ff. de verb. oblig. Dec. *conf. 356. n. 4. verf. similiter, & in l. 6. qui in conscribendo, n. 12. vbi las. cum 6. C. de pelliis. Ruin. conf. 8. num. 1. vol. 3. Roland. conf. 61. n. 55. vol. 1. & conf. 75. n. 11. vol. 3. Ceoed. d. fing. 71. n. 2.*

Dictio CCXL.

Omnino.

- 1 Deltoru referuntur de vi, & effectibus huius dictiois agentes.
- 2 Casus omnes indistincte comprehendit dictio Omnino.
- 3 Omnino imperat, & idem significat quod.
- 4 Abfolute.
- 5 Penitus.
- 6 Indistincte, Omni ex parte.
- 7 Omnimodo.
- 8 Sine diminutione.
- 9 Sine fine, In perpetuum.
- 10 Libere.
- 11 Sine dispensatione.
- 12 Praecisa est dictio. Omnino, habetque praecisam naturam.
- 13 Resistit enim aliquem non patitur dictio Omnino, imperatque praecisam executionem.
- 14 Necessitatem praecisam denotat dictio Omnino.
- 15 Decreti irritant vim habet dictio Omnino, & quaecumque sit contra clausulam ubi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet.
- 16 Processum nullum reddit dictio Omnino, quemadmodum dictio. Nullo modo.
- 17 Exceptionem excludit dictio. Omnino.
- 18 Interpretationem a iure communi recipit dictio Omnino.
- 19 Sententia lata est dictio. Omnino, & importat idem ac ipso iure, ubi adiciunt verb. futuri temporis.

post lib. praef. & canon. quaf. fing. 24. Turfellin. de particulis Latinae orationis. cap. 19. Grat. de distictionib. d. 150.

Hac dictio communiter accipitur, id est, Omni, casu, seu Nullo modo, ut per Alex. in l. quae vsum fructuum. l. 2. penult. ff. de verb. oblig. l. 2. in l. 1. ff. de soluto matrim. n. 25. per secundum stru. 216. & in l. 5. per seruan. num. 2. ff. de acqui. in poss. Alex. *conf. 15. num. 7. lib. 2. Decian. conf. 582. num. 2. Grat. etia loco. Addit. ad Mathiel. d. fing. 111. num. 2. Ruin. conf. 133. num. 8. vol. 2. Nam indistincte comprehendit omnes casus non possumus dicere quod magis comprehendat vnum casum, quam alium. Socin. iun. *conf. 231. n. 2. 3. vol. 1. & conf. 154. num. 8. vol. 1. & conf. 61. num. 25. vol. 2. Rolao. conf. 84. num. 24. vol. 1. & conf. 51. n. 37. vol. 3. Flaminio. de resign. lib. 1. in praes. n. 12. Glont. resp. l. p. 1. num. 105. Seraphin. de privileg. iuramentis, priuileg. 49. num. 44. Catd. Tusch. d. conclus. 32. l. 10. vbi post las. in l. 1. q. per seruan. n. 22. in 1. 2. ab. ff. de acqui. in poss. dicit, quod non semper importat Nullo modo.**

Item importat idem quod *Abfolute, Libere, Taliter, & Simpliciter.* Oldrad. *conf. 324. num. 8. verf. secundo in aliis, quem refert Catd. Tusch. d. l. 1. D. conclus. 32. num. 1. Menoch. conf. 1. num. 757. Roland. conf. 100. num. 144. vol. 4. Ruin. conf. 117. num. 10. vol. 3.*

Item importat idem quod *Penitus.* Alex. *conf. 53. incip. Fisi, num. 6. verf. vltio respondet, lib. 2. & n. 7. vbi Apostill. in verb. Omnino. Card. Tusch. d. l. 1. conclus. 32. n. 2. & 9.*

Item importat idem quod *Indistincte, & Omni ex parte, ut in l. 6. cum exceptione, 5. quatenus, & ibi gloss. ff. quod exat causa, & in l. vbi autem 5. fin. ff. de verb. oblig. & in Clem. 1. vbi gloss. verb. Omnino, de vita, & honest. Clericus. notant Tiraq. d. verb. reuocatur, n. 89. Octavian. Vulpell. citato loco citam in princ. Alex. *conf. 13. n. 7. lib. 1. Menoch. conf. 1. n. 21. & conf. 687. num. 44. & conf. 401. num. 169. Ruin. conf. 120. n. 4. vol. 1. & de praesumptib. lib. 4. praesumptio 66. num. 49. Betrazol. d. claus. 32. gloss. 4. num. 6. Matien. in rubr. cu. 1. gloss. 1. n. 39. lib. 2. noua Recop. Flamin. d. lib. 1. in praes. num. 11. D. Barbof. in l. 1. p. 4. num. 19. ff. de soluto matrim. Seraphio de priuileg. iuramentis, priuileg. 48. n. 15. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 32. nom. 6. Benedicte. Agudin. repert. lex hoc lere. ff. de Instit. & lere. p. 1. cap. 8. num. 40.**

Item idem importat, quod *Omnimodo.* Batt. in l. 7. *Grati. d. lib. 2. num. 1. ff. de fideiussor. Card. Tusch. d. l. 1. D. conclus. 122. n. 5.*

Item operatur *Sine diminutione.* Ctescen. *decif. 6. de testam. num. 6.*

Item idem operatur, quod *Sine fine, seu In perpetuum.* Dec. *conf. 160. n. 1. & conf. 165. n. 1. Menoch. conf. 1. num. 11. & conf. 2. num. 157. Vnde si dicatur, quod omnino sine separati, hoc Omnino, importat separationem perpetuam, seu continuam, ut per Abb. *conf. 8. incip. Videtur, col. 1. in princ. verf. nec obstat lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. concl. 32. n. 8. Item operatur quod Libere. Cosm. in pragmat. 10. sancti. in de elect. cap. licet, 5. statuit in verb. omnino, quem refert Cened. d. fing. 24. n. 1. in fine.**

Item operatur idem, quod *Sine dispensatione.* Abb. 11 in cap. qualiter, 2. de accusat. col. 3. num. 18. *conf. sed contra vbi aut, quod excludit omnem gratiam, & misericordiam, seu dispensationem, propter verba Nullo modo sequitur Felin. in cap. 4. parte 1. de officio deleg. vbi quod gloss. ubi expoit. Sine patrone aliqua, refert Card. Tusch. d. conclus. 32. n. 7. & ita excludere omnem gratiam, & dispensationem, resolunt Matien.*

DE vi, & effectibus huius dictiois vide Roland. *conf. 84. num. 3. cam. seq. lib. 1. Tiraq. in leg. si vnam, verb. reuocatur, num. 73. & 76. cam. seqq. Octavian. Vulpell. de praes. seu adverb. signif. sub hac dict. cap. 70. Manenz. in rubr. 1. 1. gloss. 1. num. 39. cum seqq. & l. 1. tit. 4. gloss. 4. num. 18. lib. 5. noua Recop. l. iun. conf. 133. num. 8. & conf. 154. num. 8. vol. 1. & conf. 150. n. 17. vol. 2. Dilecti. de arte testand. etat. 8. num. 4. Hojeda de incomparib. benefic. p. 2. cap. 1. n. 4. Grat. *conf. 1. num. 33. vol. 2. & conf. 9. num. 91. vol. 1. Addit. ad Roman. fing. 1. & ad Mathiel. fing. 111. Seraphin. de privileg. iuramentis, priuileg. 21. num. 13. Betrazol. de clausulis instrument. claus. 32. gloss. 4. n. 6. Card. Tusch. praef. praef. conclus. 100. 2. luter. D. conclus. 32. Cened. ad Decretal. collect. 177. num. 5. &**

Marien. d. gloss. l. n. 39. & Sanch. d. lib. 1. diffus. 3. n. 6. & impedit dispensationem, ubi ponitur in lege, quod aliquid omnino observetur, tradit Socin. conf. 111. n. 6. vol. 1.

- 12 Est præcisæ hæc dictio, habetque præcisam naturam, ut in l. si cum exceptione, §. sed si quis, & ibi gloss. in verb. omnino, ff. de eo, quod metus causa, gloss. verb. omnino, in cap. ex parte, de offic. deleg. gloss. etiam verb. omnino in cap. & si Christus de iurando, Felin. in cap. Rodolphus, col. 11. in verb. omnino, de rescriptis. Dec. in l. omnia, n. 2. & 2. C. qui testamenta facere possunt & conf. 1. num. 5. tom. 1. & conf. 381. num. 2. tom. 2. Alex. conf. 88. incip. In causa, lib. 4. Card. Tusch. d. consens. 3. 2. 1. num. 4. Tiraq. d. verb. reuertatur, n. 78. l. al. per textum in l. precibus n. 2. C. de impub. & in l. 2. n. 2. C. de iure emphyt. & in l. si in solam, num. 16. vers. 4. ff. de verbor. oblig. & in l. quod te, num. 28. ff. si cererum pret. Dilect. de arte sciendi, tit. 3. caus. 3. num. 4. Grat. conf. 1. num. 35. & conf. 9. n. 1. lib. 1. & conf. 66. num. 7. lib. 1. Hoyer. de incompatib. benefic. p. 2. cap. 1. num. 4. Gozzad. conf. 8. num. 3. Roland. conf. 34. n. 25. tom. 1. & conf. 100. num. 144. tom. 4. Rimin. in §. 1. de donat. num. 43. & 142. Flamin. de rescriptis, lib. 1. §. 1. n. 5. & num. 52. Gonzal. ad reg. 3. Cancellar. gloss. 6. num. 10. Marc. varar. rescript. lib. 2. cap. 15. num. 10. & lib. 3. cap. 5. num. 22. [Rot. dec. 98. num. 6. p. 1. in post. Farin. ubi quod est præcisæ & vniuersalis, & significat indistincte, & omni casu. Anell. Amic. conf. 97. n. 38. ubi etiam quod distinctionem non recipit, & n. 46. quod est vniuersalis, & significat indistincte, & totaliter. Nouissimè Didaeus de Beiro ad c. potius, §. 4. n. 17. de locat.]
- 13 Vnde cum hæc dictio præcisam naturam habeat, restrictionem aliquam non patitur, impetratque præcisam executionem. Menoch. conf. 2. num. 156. Tiraq. d. verb. reuertatur, num. 78. ubi etiam subdit,
- 14 quod præcipue cogitatur lictum, præcisamque denotare necessitatem. Grammat. var. 1. n. 1. num. 4. Cofin. in pragmat. sanct. ut de concubin. §. quia verò, in verb. omnino. Cened. d. sing. 24. num. 2. in fine. [Bened. Agid. ad lex hoc iure, ff. de inst. & iur. p. 1. c. 8. num. 40. ubi quod præcisam habet naturam.]
- 15 Atque ita est præcisæ, vnde etiam vim decernit irritans, ut per Muten. l. 1. gloss. 4. num. 18. ad finem, tit. 4. lib. 3. noua Recopil. Lambert. de iure patronatus, lib. 2. p. 1. q. 7. art. 30. num. 19. Olase. Pedem. dec. 165. n. 12. Marc. d. lib. 1. varar. rescript. c. 29. num. 1. Vnde cum continere clausulam decreti irritantis, quidquid sit contra clausulam, ubi talis dictio reperitur, pro infecto haberi debet; per ea, quæ tradunt Hoyer. de incompatib. benefic. p. 1. c. 18. num. 6. Cabal. millelog. 467. & Ceual. commun. contra
- 16 eum. q. 727. n. 11. cum segg. Et reddit processum nullum, quemadmodum dictio Nullo modo, ut ex Tiraq. d. verb. reuertatur, n. 125. notat Steph. Grat. Marchia dec. 31. n. 11.
- 17 Sic etiam excludere exceptionem, tenet Seraph. de privileg. iuramenti, princ. l. 49. n. 42. non tamen excludit illam, quæ provenit ab ipsa dispositione habente talem occasionem, ut ait Dec. conf. 356. n. 3.
- 18 Verum quævis hæc dictio Omnino sit præcisæ, ut dictum est, recipit tamen congruam interpretationem à iure communi, ut tradunt Corset. sing. 149. l. al. in l. precibus n. 2. C. de impub. Bald. in l. si in col. 1. ff. de contrah. empt. Dec. in l. si quis in conscribend. C. de pactis, n. 12. quos refert Cened. d. sing. 14. n. 4.
- 19 Hæc dictio est latæ sententiæ, & impoat idem ac ipsa iure, præcipue ubi adicitur verbo futuri temporis, ut per Alex. in l. si in solam, num. 1. §. ff. de verbor. oblig. Roman. sing. 1. num. 1. Corset. sing. 194.

Addit ad Mathesil. sing. 111. gloss. verb. arere in cap. licet canon. de elect. lib. 6. Tiraq. in d. verb. reuertatur, num. 76. Beïmond. in ut de publicis concubin. in verb. inhemus, ut ipsi, in princip. fol. 197. Cofin. in pragmat. sanct. ut de concubin. §. quia verò, in verb. omnino. Benanens. dec. 37. num. 7. Rebuff. in comment. ad l. pecunia, 178. vers. 3. ff. de verbor. signif. pag. 178. Rebell. de oblig. instutia, p. 2. lib. 1. q. 6. n. 44. Bernard. Muscatell. de modo fiduciendi, p. 1. modo 14. num. 12. Card. Tusch. verb. priuatio, consens. 7. 19. num. 22. Cened. d. sing. 24. n. 6. Franc. Leo in Thesaur. fur. Ecclesiæ, p. 2. c. 1. num. 71. Monet. de distrib. quodid. p. 3. q. 7. n. 37. Ioan. de Salas in tract. de legib. q. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 7. sub n. 79. & diffus. 16. sect. 8. n. 29. in fin. Farin. fragment. crim. p. 2. verb. lex, n. 121.

DICTIO CCXLI.

Omnis.

- 1 Vniuersalis est dictio. Omnis, & nihil excludit.
- 2 Masculus & feminas comprehendit dictio Omnis.
- 3 Omnis, completitur ea, quæ aliis non excluderetur.
- 4 Restrictionem nullam recipit dictio. Omnis, prolata ab homine.
- 5 Casus plures etiam dissimiles facit comprehendere dictio. Omnis.
- 6 Omnis comprehendit ea quæ aliis non comprehenderetur.
- 7 Omnis in vniuersali, seu adaptari non potest.
- 8 Collectina plurium est dictio Omnis.
- 9 Omnis ad minus verificatur in tribus.
- 10 Signum vniuersale est dictio Omnis, quod predicatur de pluribus differentiis numero, non autem de differentiis specie.
- 11 Bona omnia sunt mobilia & immobilia, quæ intra & alibi, comprehendit dictio Omnis, & an comprehendat futura, n. 12. §. 3. & 14.
- 12 Omne, & Totum, in quo differant, ostenditur.
- 13 Omne, qui dicit nihil excludit.
- 14 Vniuersas restringitur quando ex verbis precedentibus colligeretur, tunc dictio Omnis non est generalis.
- 15 Dictio Omnia non extenditur ad bona prohibita alienari.
- 16 Omnia non comprehendit dictio Omnis, quando ex tali comprehensione absurdum resularet.
- 17 Vniuersas restringitur quando ex verbis precedentibus colligeretur, tunc dictio Omnis non est generalis.
- 18 Collectina plurium est dictio Omnis.
- 19 Distributiva est dictio Omnis, & attribuit actum cuiuslibet in solidum, quando ponitur in numero singulari, in plurali verò attribuit simul collectivè.
- 20 Omnis apud Grammaticos sæpe usurpatur pro Totus.
- 21 Omnis pro Quicumque aliquando recipitur.
- 22 Omnis quandoque per translationem iteratur, quæ valet ad breuiter ampliandum, ut nam. 16.

Est vniuersalis hæc dictio, & nihil excludit, ut in l. Iulianus, & in l. testatorem in princip. ff. de leg. 3. & in l. hoc articulo ff. de hered. institut. & in l. pediculis, §. Labro, ff. de auro & argenti legat. notant Ang. conf. 312. incip. An in restrictione ad hunc finem, vers. verbis anim. Rom. conf. 44. incip. Ex supra narrato, §.

in fine vers. attendenda ego, ubi Apostoll. in vers. *Omni casu* *Dei* in *sanctis* *ff. si certum per.* & *conf. 30. num. 4. num. 1.* Roland. *conf. 87. num. 8. vol. 2.* & *conf. 27. n. 28. vol. 4.* & *conf. 76. numer. 49. etiam vol. 3. Neutian. conf. 31. num. 6. Paul. conf. 35. num. 3. vol. 1.* & *conf. 90. num. 6. vol. 4. Ruin. conf. 76. num. 9. vol. 1.* & *conf. 61. num. 13. vol. 3. Itaq. in l. si quis. num. verb. eodem. n. 1. C. de reuocanda. Matt. conf. 51. num. 12. cum segg. & *conf. 160. num. 24. num. 1. Colim. in pragmat. iustit. de reser. cap. 6. quia, in §. ipsa amercian vers. Omnes* *Gott. in §. seq. n. 6. & in §. amercian. num. 7. Insuper de altion. & reg. de vicenali quest. 14. col. 2. in princ. lat. in ambire praeterea. C. de vi & viare. num. 15. Alex. conf. 19 §. incip. *Periphet. num. 1. & 4. lib. 3. Mandol. in tract. de princ. ad instar gloss. 14. num. 6. Rimjoun. conf. 29. num. 10. & conf. 19. num. 5. Anton. Thefaur. decif. 199. Plot. de in litem iuram. §. 1. n. 14. Canal. de vfu fructu mulieri relicto. cap. 1. num. 82. [Giurba decif. 84. num. 16. vbi quod nullam admittit restrictionem. Ro. apud Paul. de Rubis decif. 179. num. 3. cum segg. num. 1. dicitur & decif. 317. n. 3. add. num. 1. & p. 5. recent. decif. 269. num. 9. me citato in hoc loco Modest. de suppl. ad Sanctif. p. 2. d. 10. num. 31.] Menoch. rem. 15. recuperan. num. 154. vbi ait, quod natura huius dictionis est latissima & omnia comprehendit, siue mobilia siue immobilia, & *conf. 10. num. 17. & conf. 116. num. 3. & conf. 182. num. 12. & conf. 85. num. 17. vbi ait, quod est vniuersalis. com-*prehendens tam masculos, quam feminas, & *conf. 1060. num. 12. & conf. 1120. num. 3. Boer. decif. 158. num. 14. post princip. vbi ait quod est vniuersalis & integralis; quando ad diuersos, & oon ad vnum refertur. Burg. de pace conf. 25. num. 28. Curt. ion. conf. 183. num. 4. vbi dicit, quod omnia comprehendit. Berzoz. de clausul. instrum. claus. 2. gloss. 4. num. 4. Surd. decif. 265. num. 30. & *conf. 170. num. 1. & conf. 179. num. 17. & conf. 370. num. 36. & conf. 424. num. 17. & conf. 466. num. 35. & conf. 372. num. 3. Flamin. de reg. lib. 11. quest. 3. num. 17. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiepiscopi. Neapolitane. decif. 187. n. 1. p. 2. Cened. post librum prael. & canonice. quest. 32. num. 1. Gonzal. de reg. 8. Capell. gloss. 6. num. 21. Anton. Monach. Florentin. decif. 69. num. 7. & decif. 71. n. 18. Stephan. Granan. Marchia dec. 24. num. 1. Cald. Pereira de emp. & vend. cap. 9. num. 5. Hond. conf. 76. num. 3. vol. 2. Glor. r. c. p. 1. n. 87. Card. Tusch prael. conclusum. 2. lib. D. conclus. 197. num. 1. Gregor. decif. 115. num. 11. vbi ait, quod neminem excludit, & idem operator ac li de singulis facit huius specialis expressio. [Eadem Rota decif. 417. num. 1. & 2. in postib. Farinae. alius part. 4. recent. vbi quod hae dictio est vniuersalis, & neminem excludit & idem operator ac li de singulis facit huius metio, & decif. 353. num. 2. in fin. ad decif. p. 2. d. dicit quod comprehendit etiam inhabiles.] Praecipue quando dicitur omnes & singulos: nam propter illam geminationem includuntur proles omnes absque ulla restrictione. gloss. verb. omnia, in cap. de circa de elec. lib. 6. Ille enim dictiones interpretantur vt omnes simul, & singuli de per se sumpti Paul. conf. 97. incip. *Per praesent. n. 9. 2. lib. 1. Surd. conf. 7. num. 64. vbi subdit, quod huiusmodi geminatio solet multum operari. per text. in l. Balistuff. ad Tribell.******

Amplia primò, quod propter suam generalitatem comprehendit ea quae aliis non includerentur. vt ex notatis per Bart. in l. generalis. §. 2. xxi. ff. de vfu fructu legum. Nat. d. conf. 160. n. 29. Gratian. conf. 51. n. 9. & *conf. 61. n. 3. lib. 2. Anchar. quest. 72. n. 2. p. 1. & 97. n. 2. p. 1. Roland. d. conf. 87. n. 8. & seq. Surd. decif. 353.*

num. 8. & *conf. 45. 3. n. 44. & conf. 466. n. 15. Mascard. de probat. conclus. 148. sub n. 9. vol. 1. Est enim adeò vniuersalis, vt prolata ab homine, nullam restrictionem recipiat, secundum Bart. in d. generalis. §. 2. xxi. Ruin. conf. 61. n. 35. vol. 3. & Rol. conf. 27. n. 2. & seq. & *conf. 76. n. 46. sum. 4.**

Secundò ampliat, quod hae dictio adeò est vniuersalis, vt faciat comprehendere plures casus, etiam distictes, ex adductis per Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiepiscopi. Neapolitane. decif. 187. n. 4. p. 2. Gom. in §. sequenti. n. 6. & in §. cum omni. n. 7. Insuper de alt. Dec. in cas. quoniam. n. 2. de constit. & ibi Addit. A. & B. Cened. d. sing. 25. n. 27.

Tertiò amplia quòd ita est vniuersalis hae dictio vt comprehendat ea, quae aliis non comprehenduntur, vt per Anton. Monach. d. decif. 69. n. 8. vbi n. 9. subdit similiter dicendum de his, quae non comprehenduntur ea proprietate vocabuli.

Quartò ampliat, generalitatem huius clausulae quod uec in vno saluati, nec adigant potest, vt per Oldrad. conf. 239. n. 6. Corn. conf. 245. n. 1. vol. 1. & *conf. 61. n. 27. vol. 3. & conf. 103. n. 9. & conf. 125. n. 7. vol. 4. Ruin. conf. 104. n. 3. vol. 2.*

Est etiam collectiua plurium: Cast. conf. 27. n. 1. in princip. lib. 2. Tusch. d. 2. lib. D. conclus. 2. num. 5. oam ad muros vendicatur in tribus. Rebuff. in leg. vicia. in 4. notab. num. 17. C. de fidei. qua p. eo, quem refert Cened. d. sing. 25. num. 7. Et quod conuertatur etiam de duobus, dicit Cast. conf. 133. in cap. *Vfui in princip. lib. 1. Card. Tusch. d. 2. lib. D. decif. 21. num. 6. Est enim signum vniuersale, quod praedicatur de pluribus differentibus numero, oon autem de differentibus specie. Ita lat. in l. imperram. n. 12. & 13. ff. de iurisd. nom. Inducem. Card. Seraphin. decif. 205. n. 2. Card. Tusch. d. 2. lib. D. conclus. 197. n. 3. & 13. 12*

Quintò amplia, quod natura huius dictionis na est latissima & vniuersalis, vt comprehendat omnia bona, tam mobilia, & immobilia, quam iura, & actiones, vt per Menoch. rem. 15. recuperan. n. 294. Seraphin. decif. 584. n. 3.

Verum autem veniant etiam bona futura, questio est dubia: nam quod veniant etiam futura, videtur probare text. vbi notat gloss. vbi in quibus, §. vlt. ff. de vfu fructu, dum resoluit, quod si quis legat vfu fructum omnium bonorum subtem, venit vfu fructus praesentium bonorum, & futurorum, & videtur etiam deduci ex l. nam quod, 24. §. vlt. cum segg. ff. ad Trebell. vbi fideicommissum omnium bonorum vniuersale esse fore consule siptis responderunt, adnotat Bart. in l. si siua. n. 4. vers. aut in testamento. ff. de auro, & argento legato, sequitur consilium Ber. q. 30. familiarium. n. 5. Menoch. de praesumpt. in not. lib. 4. praesumpt. 127. n. 28. Et quod comprehendat etiam futura, quae aliis non veniunt, dicunt Abb. in cap. fin. de Cleric. vel A. Menab. Surd. conf. 3. n. 63.

Verum contrariam regulam negatiuam, quod solum praesentia, non futura comprehendantur, videntur Doctores communiter tradidisse in l. vlt. §. 1. ff. de leg. 2. per text. vbi, vbi legatum generale de omnibus, seu vniuersis rebus cum tunc communibus, interpretatur luteconsum de existentibus tempore testamenti, & deinde quia in testamentis & in contractibus, vbi aliud tempus non exprimitur esse attendendum tempus testamenti, vel contractus, probatur ea generalibus principis, l. si in a scriptis. et. 47. ff. de legat. 2. & l. Relictio ff. de contrahen. emp. & deducitur ex verosimili testatoris, vel contractuentium voluntate, quae non videntur intellectuale generalia verba de iis, quae videntur peruenire. Iulianus,

f. Julianus, § ubi Nge advenit *basim comprehendit* *funt* *f. qui & a quibus*. Ex quibus in illo casu, quando testator dixit: Lego omnes res meas, vel omnia bona mea, quae habeo Romae: resoluit Bart. d. n. 4. in princip. quid non veniat futura. Sequuntur alij frequentissime, ut per Beron. circa locum Menoch. dist. praesumpt. 127. num. 29. Card. Man. de censu. ultim. volum. lib. 3. in. 11. in princip.

- 14 Quare in hac difficultate melius resolvitur cum eodem Bart. d. num. 4. *vers. & verius*, quem sequitur Beron. num. 10. nisi eius mentem percipiens distinguendo scilicet inter contractus, & voluntates; quod scilicet in ut, si verba generalia sunt, quia simpliciter dixit: Lego omnes res meas, omnia bona mea, etiam futura continentur, quia haec generalis dispositio importat titulum universalem hereditatis. Et hoc concludit fundamentum d. seq. *nara quod*, §. *ubi*, iunctis his, quae de eius materia late tradunt Coll. in cap. si pater, p. 1. *verbo bonum a princip.* Pet. Reg. de fideicommiss. art. 5. §. *an*, §. Unde non idem erit dicendum, quando verba generalia hereditatis vult: scilicet titulum non importat, veluti quando dixit: Omnia bona, quae habeo Romae; vel si dicat Lego omnia mobilia, ex his, quae idem Costa circa locum late disputat, & multi, de quibus Pet. Reg. d. art. 5. num. 4. & sic procedit d. l. *omnes*, §. *ubi*. In contractibus vero quia verba illa, *Omnia bona mea*, institutionem heredis, & titulum universalem non important, necesse conueniens est resolvendum, ex adductis per Bart. ubi proxime, indeque cauendum est à Beron. qui ex sententia Bart. probare nititur, legatus omnibus mobilibus futurum comprehendit: loquuntur enim contra ipsum Bart. & quae super adduximus. Doctrina igitur ipsius Bart. quod legatum omnium bonorum ad futura extenditur vera est, si universalem titulum institutionis importat, ut ipse Bart. expresse fecit ipsum declaratum. Quando autem, & quibus casibus id fiat, ex aliis locis petendum est, praecipue ex d. l. *nam quid*, & ex l. *ubi verbi*, 100. ff. de legat. 3. *Coar. in cap. & ex rationibus*, §. *an*, de testam. Coll. in d. cap. si pater, p. 1. *verbo res certa*, à num. 12. Pet. Reg. de fideicommiss. art. 5. §. *an*, 7. & art. 5. à n. 33. licet Coll. *quod*, quod lib. 2. cap. 44. num. 6. quia solet licentia comprehendat Menochium, dum tradit, legatum omnium bonorum comprehendere futura; maxime advertens, non esse singularem Menochij resolutionem, sed Bart. & ab eorum omnium communiter, quos prius refellebat oportebat, quam in vnum, & doctissimum Menoch. inuehi; perstabatque potius eos in sano sensu exphicare, iuxta super dicta quam licentiosius reprehendere.

- 15 Vnde provenit illud, quod inter *Omne* & *Totum* non est differentia, ut per Rauden. de analogia, lib. 1. cap. 12. sub num. 1. & Anton. Monach. d. decis. 71. num. 22. Verum Dec. in l. *Locutus*, ann. 2. ff. si certum praes. inter his dictiones *Totum*, & *Omne* ille interesse dicit, quod *Totum* de eadem re dicitur, *Omne* vero de pluribus. Quod etiam tradere videtur Tit. in d. l. si vngnam, *verbo totum*, num. 8. Galgauer. de different. ind. in d. l. *O*, num. 13. ubi num. 14. subdit quod *Omne*, & *Quilibet* differunt: nam *Omne* coniungit, *Quilibet* vero distribuit, per l. si pluribus, §. 3. & l. seq. ff. de legat. 3.

- 16 Hinc etiam vulgata regula: Qui *Omne* dicit, nihil excludit: de qua in d. l. *Julianus*, in princip. & in l. *hoc arrendo*, ff. de heredi in iuv. & in l. *si in ff. de pen. legat. 3.* & in l. *si quis ff. de a. l. legat. 3.* & l. *si in ff. de serv. amov. ff. de legat. 3.* & in l. *ipam d. si in ff. de leg. Falcid. 4.* & in l. *procurator*, c. *mandata*, & in cap. *solus*, de maioris. & ob id etiam exonerat Tit. in d. l. si vngnam

verbo totum, n. 1. Escobaz. de ratione cap. 7. num. 47. & cap. 18. num. 3. Pet. Reg. ad Extraneag. ambusos, de reb. Eccles. non alienand. pag. 92. mara 17. Bertazzol. de classulio instrument. class. 4. gloss. 3. n. 1. & class. 11. gloss. 3. n. 1. & in repet. l. si quis mori. C. de transact. n. 105. & num. 707. Richard. ad princip. Instit. de adempt. legat. num. 50. Marc. Anton. varior. resal. lib. 1. rejal. 72. nam. 28.

Limita primò, ut non procedat suspensio huius 17 dictionis generalitatis, & vniuersalis comprehensionis, quando ex verbis precedentibus colligeretur voluntas restringendi, secundum Bart. per text. ibi in l. *generalis*, §. *ex ar. ff. de vulgari*. Alexand. cons. 167. col. 2. vol. 8. Gomiz. d. 45. annuum. n. 7. Instit. de alien. quos refert Cened. d. sing. 15. n. 1.

Limita secundò, ut non extendatur haec dictio ad 18 bona prohibita alienari, ut per Beron. *quod*, §. 5. Aym. cons. 156. n. 8. Causalcan. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. n. 105. Cened. d. singul. 15. n. 4. Adiecta enim in generali obligatione bonorum restringitur ad bona, quae libilia sunt comprehendendi ita, etiam autem ad inhabilia, l. *obligatio generalis*, ff. de pignur. Negul. in erall. de pignur. num. 1. p. 3. n. 40.

Limita tertio, ut non comprehendat omnia, quan- 19 do ex eo obliuidum refutaretur, ut per Dec. in l. *omnia* num. 1. ad fin. ff. si certum petat. Cened. dist. singul. 15. nam. 4.

Limita quarto, quod ratione subiectae materiae 20 aliquando restringitur, ut per Boer. decis. 158. n. 14. *prope mod.* quem refert Cened. d. singul. 15. n. 5.

Dictio *Omne* est collectiva plurium, ut per 21 Castren. cons. 137. in princip. lib. 2. Cardin. Titulu. praes. cons. 120. lib. D. cons. 152. num. 5. ubi n. 6. post eundem Castren. cons. 123. *vers. tu non obstant* lib. 1. subdit, quod dictio *Omne* contentatur etiam de duobus. Quando ponitur in numero singulari, attribuit actum cuiuslibet in solidum, & est distributiva, ut *Quilibet*, gloss. & Bart. in l. *Mafchus in princip.* ff. de iure fisci. *Coar. lib. 5. var. cap. 7. num. 7. in fin.* Boer. decis. 158. n. 14. *Cofin. in pragmat. sentent. sit de calat.* §. *statuit*, in verb. *omnes*. *Coar. cons. 137. num. 3. vol. 3.* Card. Tufch. d. lit. D. cons. 152. num. 7. *Negul. ad pignur. p. 8. num. 1. m. 49.* Quando verò in plurali proferitur attribuit simul collectivè, & comprehendit Civitates, & Collegia. Ita Bart. in Extraneag. qui sunt rebelles, in verb. *Omnes*, *Cofin. in d. verb. Omnes*, Boer. d. num. 14. Card. Tufch. d. lit. D. cons. 137. num. 9. ubi num. 10. post Alex. cons. 118. incip. *In a fin. num. 5. vers. Nam illa verba*, lib. 5. hoc intelligit maxime, quando sunt geminatae, quia dicitur; *Omnia & quaecumque*.

Apud Grammaticos, & bonos Latine linguae 25 Authores dictio *Omne* saepe vsurpatur pro *Totum* Cic. *pro clu.* Sanguinem omnem profundere mater cupit Idem de natur. *Deor.* Vni talem per omnem mundum pertinentem Idem 1. *Tufent.* In profundenda voce omne corpus contenditur. Idem in *Brar.* Omni hunc sermoni propositum est.

Aliquando pro *Quicumque*, recipitur. Cic. *pro 24 Refio*: Non omnem frugem, neque arborem in omni agro terpere possis. Idem 1. *de natur. Deor.* Omni quod ortum est mortibus consequitur.

Interdum eleganter, *Omne* per translationem ne- 25 ratur. Cic. in 1. *an.* Part est omnes omnia experiri, Virgil. 1. *Georgic.* Non omnis fert omnia tellus. Idem *Eleg. 9.* Non omnia possumus omnes.

Saepe è vultu haec traditio ad breviter ampliand. 26 dum Cic. *pro Rab.* Omnes omnium ordinum homines Idem 5. *Tufent.* Omnes Philosophi omnium disciplinarum Idem *Anic.* lib. 1. Omnia omniura mife

rusticatum plenissima. Idem 2. *Philippie*. Ex omnibus omnino Regiis nullum turpius vidi, nullum audiri, quàm quod, &c.

palam fieri dicitur coram pluribus, puta duobus; et publice, quod fit coram populo, ut per Alciat. in d. l. palam, circa finem. Orléan. Vulpell. de propof. & aduerb. *figmf. sub hac dicit. pag. 71.*

Dictio CCXLII.

Oportet.

- 1 Indiciis arbitrium excludit verbum Oportet.
- 2 Necessitatem aliquando importat verbum Oportet.
- 3 Decentiam & honestatem, non verò necessitatem quandoque denotat verbum Oportet.

Verbum hoc excludit arbitrium indicis, ut in l. verbum oportere, §. 7. *ff. de verbor. figmf. vbi latè Rebuffi. qui in vers. Idem dicere, in fine, alferit, interdum poni pro consentaneo, & opportuno; refert, & sequitur Stephan. Gratian. *discepi. forens. cap. 1. §. 6. num. 20.**

Aliquando necessitatem importat, ut in auct. de iudiciis, §. oportet, *verbo necessario, collat. d. l. si quando, C. unde vi, cap. non oportet, §. 9. cap. 1. de praescript. in 6. vbi gloss. cap. num. ab uno, de re iudicata, ad lib. vbi gloss. in verb. oportet. Sayco in Clau. Regu. lib. 3. cap. 7. num. 20. Et in summ. verb. lex, num. 6. Valent. 2. a. epist. 7. §. 5. p. 112. 6. quæst. 100. §. 3. vers. Sunt autem circa hoc. Philarch. de officio Sacerdotum. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dicit. 3. Melch. Phæobus Lufitan. decif. 9. num. 5. Rora apud Farinac. decif. 50. num. 2. in prima collat. nouiss. Gregor. decif. 2. §. 1. vbi habetur, quod excludit arbitrium, & inducit necessitatem. [Gueba decif. 13. n. 2.]*

Interdum decentiam, & honestatem, non verò necessitatem denotat, ut per gloss. verb. oportet, in cap. 1. de praescript. lib. 6. gloss. etiam verb. oportere, in cap. 1. §. 1. vbi Archid. num. vne. Turres. m. 2. & post Felin. & Socin. notat Stephan. Grat. d. cap. 1. §. 6. num. 18. Salon. 1. §. 77. art. 1. controuers. §. 1. §. 5. vers. ex his sequitur, Carbo de legib. lib. 7. disp. 4. ad finem, Sanch. in præceptis Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 4. n. 37. vers. ac verius, [Giulha vbi supra, qui dicit hanc dilectionem secundum subiectam materiam quandoque decentiam, & honestatem significare, & interdum significare pro consentaneo, & opportuno.]

Dictio CCXLIII.

Palam.

- 1 Palam importat idem quod Coram pluribus.
- 2 Palam, & non clam fieri dicitur quod publicè fit, etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur.
- 3 Palam, & Publicè, in quo differant ostendatur.

Hæc dictio importat idem, quod Coram pluribus. *Lpalam, ff. de verbor. figmf. vbi latè Alciat. & Rebuffi lib. arden. palam, ff. de testam. l. cum ipse, ff. de contrahend. temp. Id autem palam, non clam fieri dicitur, quod publicè fit; vbi etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur, ut per Curt. in conf. 6. 2. num. 1. §. 3. Coman. §. ex maleficiis, n. 21. Instit. de actio. Ruin. conf. 14. n. 10. lib. 2. quos refert Menoch. l. arbor. lib. 2. c. 1. §. 19. & illis citatis tradit Franc. Molina. de ritu nups. lib. 2. differet. 17. num. 11.*

Differunt autem Palam, & Publicè quia fitebinq. *Augst. Barbofa de Dictiomb.*

Dictio CCXLIV.

Par.

- 1 Par idem significat quod Aequalis, apud Grammaticos.
- 2 Par est pro Aequum est, sapè dicit Cicero.
- 3 Parium est eadem dispositio, & iudicium.

Par idem quod Aequalis propriè accipitur apud Grammaticos, & tempè absolute ponitur, Cic. lib. 1. de natura Deor. Cui celeritati par nulla ne cogitari quidem potest. Idem lib. 4. epist. Aut par, aucterè proximis sum illi. Idem pro Balb. Ingenium mihi volentari par. Idem in Bruc. Gracchus si vixisset, eloquentia nescio an habuisset parem neminem. Idem in Orat. Erit rebus ipsa par, & æqualis oratio. Idem 1. de Orat. Virtutes ipsas esse inter se æquales ac paræ.

Par est pro Aequum est. Cic. de Amicit. Par est autem primum ipsum esse bonum, deinde, &c. Idem pro Mut. His rebus fectum ad Consulatus petitionem aggredi par est. Idem Attic. lib. 9. Mihi dubitanei, quid me facere par sit. Idem pro Rab. perd. Quod ei præmium dari par fuisset.

Parium est eadem dispositio, & iudicium, cap. inter corporalia, cap. sicut ergo de translat. Episcopii, & eadem est natura, l. si fecer, in fine, ff. soluto matrim. & eadem est potentia, nec maior, l. 2. §. verius, ff. de acquirendis possess. si rem, ff. de duobus rei.

Dictio CCXLV.

Pariter.

- 1 Pariter, idem tenet, & similitudinem iuris sicut tempus importat dictio Pariter.
- 2 Pariter, pro Simul exponitur, & n. 5.
- 3 Pariter, idem quod Commune nuncquam importat.
- 4 Pariter a pari dictum est, Aequè apud Grammaticos.
- Interdum pro Simul vsurpatur, & assensu. Com. d. num. 5.
- 6 Pariformiter est repetitio qualitarum procedentium.
- 7 Pari modo, significat eundem modum, effectum & dispositionem.

Importat paritatem, identitatem, & similitudinem iuris, sicut temporis, ut in cap. venerabilem, §. quod autem, de elect. tradunt Alber. in suo Repert. verb. Pariter. gloss. in verb. Ad nos, in cap. bona, §. si eis de elect. vbi dicit, hoc aduerbium Pariter importare similitudinem, non idem momentum temporis. Paul. de Cast. in Luperis, ff. locat. Gabr. conf. 6. num. 4. lib. 1. Vulpell. de propof. & aduerb. *figmf. sub dicit. Palá, vers. pariformiter, pag. 71. Flamin. Parit. de confident. §. 5. num. 22. vbi post Bart. Alexand. las. & alios in l. 2. ff. de legat. 1. 2. 1. 2. quod pariter verumque casum, & disponit idem in vtroque. Card. Tulch. *practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 323. num. 1. vbi num. 3. post Bart. in l. fundus, ff. si dua, num. 2. ff. de pignor. subdit. quod**

quod aliquando importat idem tempus, & idem momentum, aliquando idem tempus, sed diuersum momentum, de quo vide Menoch. *conf.* 97.3. n. 1. & 2.3.

- 2 Exponitur pro *Simul*, vt in *l. si pater*, ff. de liberali causis, & in *l. 2. §. commun. diuidend.* cum aliis locis quæ adducit Petr. Rebuffus in *comment. ad l. pariter*, c. 7. *vers. de aduerb.* ff. de verb. signif. pag. mibi 548. vbi subdit, aliquando accipi pro *Simuliter* aut *Æqualiter*.

- 3 Nonnunquam importat idem, quod *Communiter*, vt in *cap. cum elem.* circa finem, de offic. deleg. Card. Tusch. d. *l. 2. c. encl.* 323. n. 4.

- 4 Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue Authores, *Pariter* à pari dicitur, est *Æquè*. Terent. *Heaut.* Quare pariter vel his decuit, aut eum amplius *Liu. lib. 1.* Vt omni vita pariter Patribus, ac plebi charus. *Salust. in lugurth.* Vultu, colore, ac motu corporis pariter, atque animo variis. Terent. *Adelph.* Nunc tu mihi es Germanus pariter corpore, & animo. Idem *And.* Pariter mortuus vt pater, anique huius fuit. Idem *Amp.* Pariter hoc fit, atque vt alia facta sunt.

- 5 Interdum pro *Simul* apud eosdem vsurpatur, & assumit *Cum*. Cic. 4. *Tuscul.* Animus & presentem voluntatem percipit pariter cū corpore, & prospicit venturam. Idem *post redit. in Senat.* Secum pariter me respiciat reportauit. Idem 3. *Officiis.* Vt qui hæc non vidit, & vixisse cum Republica pariter, & cum illa extinctus esse videatur. Idem 2. de *Dimitt.* Concilii omnibus contingit, vt cum Luna crescant pariterque decreuant.

- 6 [Dicitur, *Pariformiter*, est repetitua qualitatium precedentium, Alciat. *confil.* c. 3. n. 6. *cum seqq. lib. 9.* *Fufar. confil.* 4. num. 3. *Rot. decif.* c. 94. n. 12. p. 5. recent. vbi etiam dicit quod denotat omnimodam communicationem iurium.

- 7 Dicitur *Pari modo*, significat eundem modum, effectum, & dispositionem. *Fufar. confil.* 4. n. 10. & *Rota apud eundem d. confil.* 4. in n. 19.]

DICTIO CCXLVI.

Parum.

- 1 Parum apud Grammaticos contrarium habet Multum, aut Nimum.
- 2 Parum, pro Non satis, sæpe vsurpatur.
- 3 Parum, & Nihil æquiparantur, nisi detur diuersa ratio.

- 4 **P**arum apud Grammaticos contrarium habet Multum, aut Nimum. Cic. in *Orat.* Omnibus in rebus magis offendit nimium, quam parum.

- 5 Sæpe vsurpatur pro *Non satis*. Cic. 1. de *natura Deor.* Quæram ex te ea, que parum accepi. Idem 1. *Tuscul.* Nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectæ functus est munere. Idem *Attic. lib. 10.* Vide, ne dum te pudes parum optimatem esse, parum diligenter quod optimatum sit diligas. *Plaor. Rud.* Duas dabo, vna te parum est. Idem *ibidem*: Si parum intellexisti, dicam denud.

- 6 Apud nostros idem importat, quod *Nihil*, quia *Parum*, & *Nihil* æquiparantur in *Lugamur. ff. de cod. & dimissis. glo. verb. ex contrario*, in *l. si pupillus*, §. 6. *off. ad leg. Falcidiam. cap. coram dilecto*, §. 4. de offic. deleg. *Hippol. sing.* 276. *Tiraq. in tract. de iudic. in rebus exiguis*, vers. 3. *Sebastian. Nea. ad L. iur. i. 3. 2. num. 2.* ff. de verb. signif. *Menoch. confil.* 96. num. 2. & *confil.* 184. num. 3. *Maz. Anton. variar. resol. lib. 2. resol. c. 8. num. 6.* *Surd. confil.* 97. num. 4. vbi *num. 1.* limitat, nisi detur diuersa ratio.

DICTIO CCXLVII.

Penè.

- 1 Penè idem significat quod *Quasi*, seu *Quemadmodum*, & sic *fictionem* & *impropriatam* denotat.
- 2 Penè demonstrat aliquando non semel rem, vel personam esse eandem.
- 3 Penè innuit parum de significatione eius, cui aducitur.

Idem significat quod *Quasi*, & *Quemadmodum*, & sic *fictionem* & *impropriatam* denotat, vt in *l. fin. ff. de impub. & aliu. subf.* & in *l. pariter*, & *fin.* C. de vulgari, & *pupillari*, notat *Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. Palam. vers. Penè pag. 71.* (Robles de Salzedo de representatione, lib. 1. cap. 6. n. 5.)

Demonstrat non semper rem, vel personam esse eandem, iuxta tradita per *Menoch. de praprop. lib. 4. praprop. 18. num. 18.*

Innuat parum de significatione eius, cui adducitur, ac induit consequentiam, vt per *Vulpell. citato loco.*

DICTIO CCXLVIII.

Penes.

- 1 Penes est maioris potentie, quam dicitur *Apud*.
- 2 Penes, & *Apud* in quo differant, exponitur, & num. 3.

Penes est maioris potentie, quam dicitur *Apud*, iuxta tradita per *Rebuff. in l. penes te amplius*, col. 1. ff. de verb. signif. quem refert *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 737. n. 8.*

Multipliciter differunt *Penes te*, & *Apud te*, vt ait *Callian. in consuetud. Burgund. rub. c. 5. 2. verb. D'auoir, fol. 93.* Et primo, quia *Apud* persone præponitur, vt patet *Genes. 8.* Cuncta animalia, que sunt apud te, & cap. 12. Et laudauerunt eam apud illum, & cap. 14. Advena ego sum apud vos, text. in *l. 1. vers. domos*, & *vers. videas*, C. de falsa moneta, & in *l. 1. ibi, Apud se*, C. de desertorib. lib. 12. *Penes* autem præponitur rei, quia res dicitur esse penes eum, & non apud eum. *Lut. de Penna in l. iudicibus*, col. 5. *vers. Et res dicitur apud eum, & non penes eum deponi*, C. de agricolis, & censur. lib. 11.

Deinde *Penes*, & *Apud* differunt, quod *Apud* significat personam simul cum loco, apud *Platonem* id est, in loco, in quo est *Plato*. *Penes* vero personam, dominum, ac possidentem denotat, vt *Penes te* est *salus*, & *vita mea*. *Colliges* has differentias ex *Mandol. in glo. facit in præmissis in verb. Apud quos*, fol. 54 & 55. *Cenc. d. sing. 7. n. 1. & 2.*

DICTIO CCXLIX.

Penitus.

- 1 *Penitus* est dicitur, *Penitus*, nullam limitationem mittent.
- 2 *Exclusus* est dicitur *Penitus*, & *minime reuocari*.
- 3 *Penitus* idem importat quod *Omnino*, *Ex toto*, *In totum*, *Procul*, & *similia*.
- 4 *Penitus* idem importat quod *Omnis casus*.

num. 7. Corbulæ iure emphyt. cap. 15. q. 3. num. 5. Bott. de statum. vlti præscriptum. gloss. 2. n. 21. fol. 18. Gonzal. ad reg. 5. Cancellar. gloss. 9. in amur. num. 89. Cened. d. sing. 76. n. 1. Card. Tusch. d. lib. D. concl. 324. num. 1.

- 3 Significat consummationem, seu perfectionem eius rei, cui addicitur, vt in d. verba 5. per nollaro & in l. 2. per nollaro, ff. de adulter. & in l. qui procurator, in princ. ff. de procurat. notant Doct. in l. quinquaginta. num. 1. ff. de excusat. iurum. Panoem in cap. si consilium, num. 13. de accusat. Rebuff. in comend. rubr. de collat. §. 1. verb. Per decennium. fol. 265. Tiraq. in l. si vnam. verb. reuertitur. num. 194. C. de reuocan. donat. Roman. consil. 301. num. 3. Corn. consil. 313. num. 1. vol. 1. & consil. 280. num. 3. vol. 2. Socin. iun. consil. 134. n. 9. vol. 1. Ioan. de Imol. consil. 101 incip. In causa, num. 1. Mascard. de probationib. concl. 1215. num. 2. Caflan. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 2. in verb. Par l'espèce. n. 3. fol. 94. Polydor. Rip. de notul. reuocare. cap. 167. num. 30. Mandol. in gloss. fa. n. 5. Ac tam. in verb. Per personam. fol. 35. & seq. & in §. Ac etiam. verb. Per. fol. 127. & in reg. 33. Cancellar. q. 20. num. 7. Cened. d. sing. 76. num. 4. Card. Tusch. d. concl. 324. num. 2. vbi subdit, quod idem testes depnentes, quod quis possidet per annum, intelligitur per annum perfectum, & finitum. Et fuit dictum in Personarum iurum, 26. Ianuarij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuæ, impetrat per Fatinac, de res. 637. num. 5. p. 2. recit. Vnde requiritur tempus perfectum, tradunt Vulpellatæ loc. cit. num. 2. pag. 74. & Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 26. in medio. [Narbona l. 20. gl. 2. n. 95. in l. 1. lib 4. Recop. vbi quod in compositione significat perfectionem, & stabilitatem.]

- 5 Denotat etiam causam efficientem, vt in cap. vt veruatur, 12. q. 1. tradunt Roman. d. cons. 304. n. 13. verb. & ex dictione Per. Card. Tusch. d. lib. D. concl. 324. num. 3.
- 6 Vltioris denotat augmentum, vt in l. verum, §. restit. in fine. ff. de minorib. & in l. cum duobus. §. de dona. ff. pro socio, & in cap. significat. astra de idell. notant Mandolin d. §. ac etiam. verb. Per. fol. 257. Matt. Socin. in suo tract. de restit. n. 50. Cened. d. sing. 76. n. 3. in princ.
- 7 Apud Grammaticos hæc dictio vulgò ad locum, sed sæpè etiam ad personam referebat Cic. Attic. lib. 4. Nihil interest, verum per procuratorem agas, an per te ipsum. Idem pro Roscio: Per alium transigam, recede de medio. Idem 1. de orat. Muta detrimenta publicis rebus, quàm admecepta per homines eloquentissimos importata.
- 8 Interdum referebat ad tempus. Cic. Attic. lib. 2. epist. 13. Nulla abs te per hos dies epistola inanis aliqua te vult, & suavi veniat. Idem 2. Ferr. Nulla res per triennium nisi ad nuntium istius est indicata. Idem de Diuina. lib. 1. Per multas ætates fuerunt. Idem in Bruti. Duo fratres per idem tempus dissimiles inter se.
- 9 Aliquando idem quod Propter significat. Cic. 3. de Orat. Per inuidia de pellic Tribunatu. Idem 1. Tuscul. Per itam aliquid facere, quod non proicitur.
- 10 Nonnunquam obsecrans est. Cic. Attic. lib. 13. Ad quæ recuperanda per fortunas incumbere. Idem ad Brut. lib. 15. Sed prospera, per Deos.
- 11 Quandoque concedendis. Cic. 4. Academic. Per me vel istas licet. Idem Attic. lib. 4. Per me ista pedibus litantur. Idem 1. Philipp. Peris, vt tibi per me liceat quemdam ab exilio reducere. Idem pro Adulone: Clodium nihil delectat, quod aut per natura fas sit, aut per leges liceat.

Per se id est sine alterius ope. Cic. de Senect. Homo per se cogitatus nulla commendatione maiorum.

Idem pro Sest. Per te ipsa splendet virtus semper, neque alienis vnquam sortibus obsolescit. Idem de Amicit. Amicitia per te, & propter te exspectat.

Per similitudinem per speciem per causam idem ferè significant. Cic. post redit. ad Quir. Per similitudinem amicitie nesciat prodiderunt. Idem 6. Ferr. Per similitudinem ædilitatis statum auferre. Liu. lib. 1. Per speciem alienæ fungendæ vicis suas opes firmavit. Idem lib. 2. Per causam renouati ab Aquis belli.

Per literas id est, quod literis. Cic. in risen. 18. 13 Senato supplicationem per literas postulauit. Idem Attic. lib. 1. Antonius purgat se mihi per literas.

Per aetatem, id est, ob ætatem. Cic. lib. 13. epist. 30. 14 Vt primum per ætatem iudicium facere potueritis. Idem pro lege Manili. Nam quam aetate per ætatem huius auctoritatem loci contingere non uiderem. Idem pro Dom. Factus est eius iulius contra fas cuius per ætatem pater esse potuisti.

DICTIO CCLI.

Perdat.

Hæc uerbum non denotat canonem late sententia, iuxta tradita per Tiraq. in l. si vnam. verb. Reuertatur. n. 136. C. de reuoc. donat. Card. Tusch. l. ut. P. verb. Prima in concl. 19. num. 8. & n. 19. & verb. Pano. concl. 238. n. 6. & 7. Ioan. de Salas de regib. q. 96. tract. 4. disp. 15. fol. 6. jub. n. 78. Fatinac. fragment. crim. p. 2. verb. Lex. num. 128.

DICTIO CCLII.

Perinde.

- 1 Improprietas & similitudo significatiua est dicti. Perinde.
- 2 Similitudinem omnimodam quandoque denotat dicti. Perinde.
- 3 Aequalitatem omnimodam imperat dicti Perinde.
- 4 Perinde refertur ad omnes qualitates, & æquiperat vniam alteri.
- 5 Periode pro Equè, vel Ita, apud Grammaticos vsurpant.

Hæc dictio est significatiua improprietas, & similitudinis, vt in l. si de res. lex. & perinde ff. de præs. hered. & in l. sacrolegi. ff. ad legem Iuliam prætoriam. gloss. Roman. de Alex. in l. si quis ff. de acquirit. p. poss. Iulian. in l. si quis procuratore. num. 79. 191. & 274. ff. de offic. p. Tiraq. in l. si vnam. verb. Si ceperis liberis. n. 7. C. de reuocand. donat. & in Leonib. gloss. 7. n. 187. & de retract. l. 1. §. 1. gloss. 6. num. 27. Sebati. Medic. de regulis iuris. p. 1. reg. 10. n. 39. Cagnol. in l. per sim. eff. num. 1. ff. de regulis iur. Hipp. sing. 236. & in rubr. C. de prob. num. 76. & in l. si quis obrepit. num. 3. ff. ad legem Cornel. de falsis. Rom. consil. 54. num. 3. & consil. 43. num. 2. vol. 5. Mandol. in singul. in veri. Perinde taliter. post princip. fol. 17. col. 2. Oclavian. Vulpell. de propof. & adverb. signific. sub hoc dicti. pag. 74. Menoch. consil. 158. num. 72. Soud. consil. 376. num. 41. Cened. post lib. præit & canon. quæst. singul. 33. n. 1.

Quandoque denotat omnimodam similitudinem, vt in l. cum barum in princip. ff. de acquirit. hered. & in l. qui à patre. vbi Bart. ff. de confirm. tutor. & in l. si in

nobis, in fin. In fin. per quas personas nobis nequitur, idem Bart. in Extraneas, ad reprimend. vers. Perinde, Roland. conf. 47. num. 3. tom. 4. Gent. conf. 117. n. 10. lib. 1. Rur. conf. 3. num. 3. vol. 1. & conf. 169. num. 3. vol. 4. Dec. conf. 124. col. 3. post med. & conf. 190. n. 3. col. 1. vers. Et quia, & conf. 361. n. 4. Socin. conf. 140. num. 1. lib. 1. Mandol. de primis ad infir. 9. n. 15. Petr. Enriq. resp. apud. num. 33. Rebuff. in comment. ad l. cum. 1. vers. Perinde, pag. 116. & ad l. portus, 59. vers. Perinde, pag. 34. ff. de verb. signif. Menoch. de arbiter. casu 14. n. 13. Menoch. similiter lib. 3. cap. 107. n. 3. Gm. Lufitan. decif. 113. num. 2. Cened. d. sing. 3. num. 1. n. 1. non seq. Cuius commun. contra eum. 9. n. 4. vbi ait, quod denotat similitudinem, non vero identitatem substantie. Card. Tusch. tom. 1. d. conlusi 379. num. 1. vbi num. 13. post Bart. in Extraneas, ad reprimendum, vers. Perinde, declarat, quod hae dictio Perinde, & alie similes importantes similitudinem, debent importare omnem similitudinem, & sic per omnia, nisi indicerent contrarias; quia tunc ad evitandam contrarietatem similitudo non fit quoad omnia.

3 Importat etiam omnimodam aequalitatem, secundum Bonau. commun. opin. verb. Dicitur, pag. 52. vers.

4 Refertur ad omnes qualitates, & equiparat vnam alteri, vt in l. fin. 6. penult. ff. de alimen. & ibi ar. legat. Menoch. conf. 10. num. 10. Cald. Petira quest. forens. conl. 4. num. 35.

5 Apud Grammaticos vsurpatur Perinde pro Equis vel Ita; iungitur autem saepe cum Ac, At, & Atque vt. Cic. 1. Tuscul. Philoſophia perinde ac hominum est vita, merita laudatur. Idem pro Mar. Veneror, vt hoc quod dicam, perinde iorelli audita possit, atque ipse cogitans sentio Idem lib. 9. p. 1. Non perinde vt est recipere ex literis percipere potuisti Idem 2. de Orat. Sed hae omnia perinde sunt, vt aguntur id est, prout aguntur. Card. Tusch. d. de verbo cunctis Perinde ac si victus vicissent.

Dictio CCLIII.

Per omnia.

1 Substantiam omnem, & qualitatem importat dictio Per omnia.

2 Tempus omne respicit dictio Per omnia, & trahitur ad futura.

1 Verba hae sunt iuncta multum operantur, & importare omnem substantiam, & qualitatem, vt per Alex. in l. 1. num. 9. ff. de legat. 1. Petr. Enriq. resp. apud. 2. num. 31. Crot. in memorabil. verb. Per omnia, pag. 979. & nihil omnino excludunt. Surd. conf. 412. num. 29.

2 Respicit omne tempus, & trahitur ad futura iuxta resoluta per Othman. Vulpell. de propof. & adverb. signis. sub hac dicit. pag. 75.

Vide in clausula Omnia, & singula, & in clausula In omnibus, & per omnia.

Dictio CCLIV.

Perpetuò.

1 Perpetuò, seu In perpetuum, multis modis sumitur.

2 Perpetuò, sine praesumptione temporis accipitur, August. Barthola de Dictionib.

& se in infinitum extendit, ac importat idem quod semper, & omni tempore.

3 Tempus in facula faciternum significat dictio Perpetuò.

4 Infinitatem significat dictio Perpetuò, cum testatur vocem succedere in infinitum.

5 Perpetuum nihil potest esse sub Sole, nisi per subtractionem.

6 Perpetuò quandoque recipitur ad vitam seu quamvis aliquis fuerit superius.

7 Perpetua dicitur possunt ea omnia, qua licet aliquo modo ante mortem finire possint, apta sunt ad vitam durare.

8 Perpetuum censetur alium, qui certo temporis spatio non concluditur.

9 Perpetuò, intelligitur non in infinitum, sed donec quis vivit, propter subiectum materiam.

10 Perpetuò in vsu suum relicto personae, qua nunquam moritur, intelligitur vsque ad centum annos.

11 Perpetuò quandoque intelligitur vsque ad tertiam generationem, & quando vsque ad quartam, vt num. 12.

12 Perpetuò non semel 30. vel 40. annos importat.

13 Praesumptionem 10. vel 20. annorum non vero 30. vel 40. excludit dictio Perpetuò.

Hae dictio Perpetuò, seu In perpetuum, multis modis sumitur, de quibus per Alex. conf. 71. num. 1. lib. 6. vbi ait, quod plures habet, significatur secundum subiectam materiam. Seraphin. de primis leg. sacramentis, prout. 58. n. 14. Pute. decif. 110. n. 13. cum seq. lib. 1. in correctis. Mandolan. gloss. facit. in primis. in verb. Ad perpetuum, fol. 12. cum seq. per plura columnas, & in 5. volutis in verb. Perpetuum, col. 204. Surd. conf. 534. num. 38. vbi quomodo, & qualiter intelligatur in fidei commissis, Card. Tusch. prael. conlusi. tom. 1. d. conl. 126. Cened. post lib. prael. & canon. quest. sing. 78. [Menoch. conf. 1263. n. 7. Surd. conf. 123. n. 15. late Giurba conl. 11. n. 31. cum seq.]

Natura huius dictionis est, vt hoc praesumptione temporis accipiat, & se in infinitum extendat, ac importet idem, quod Semper, & omni tempore, prout, in fin. ff. de excepti. l. fundi, 5. Labes. Sole aition. cuncti, Leum debere, ff. de seruitus. urbanor. praedior. l. fin. Cade finu, & leg. hared. l. 1. C. de iur. iur. maritum. Dec. conf. 472. num. 11. & conf. 521. num. 12. & conf. 616. num. 15. tom. 2. Paris. conf. 81. num. 5. vol. 1. 3. d. conf. 100. num. 38. & 19. vol. 4. & conf. 53. num. 33. & 34. vol. 3. Anton. Butr. conf. 48. num. 3. Bald. conf. 372. vers. Tertio lib. 4. Gozzadin. conf. 102. num. 7. Socin. conf. 43. num. 4. & 3. vol. 3. l. ute. d. decif. 10. num. 8. Mandolan. gloss. facit. 5. volutis in verb. Perpetuò, fol. 104. Pinell. in l. 1. p. 1. num. 67. Cade hanc mat. Crot. in tamen. lib. 1. vers. Perpetuum, pag. 683. Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 3. n. 35. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. 3. n. 19. Anchar. Regicu. 9. 72. num. 10. & 13. p. 1. d. Barbin. Ligna saisy num. 7. ff. de iur. iur. maritum. Surd. conf. 67. num. 36. & conf. 123. num. 5. Anton. Monach. Benenien. decif. 402. pinell. 1. num. 36. & 37. Card. Tusch. d. senec. 316. n. 8. Cened. d. sing. 78. num. 1. [Pancinol. conf. 135. num. 5. Deguan. conf. 34. n. 57. vol. 3. Neguliant. conf. 490. n. 9. & conf. 119. num. 68. & conf. 140. num. 7. & conf. 182. num. 17. & conf. 159. num. 38. Anchar. lib. 1. num. 5. tit. 1. lib. 6. Anchar. Giurba d. conf. 11. num. 11. num. 21.]

Vnde hanc dictionem significare tempus in sententia fzeuloioy, tradit Paris. conf. 30. num. 12. vol. 1. quem refert, & sequitur Anchar. d. 9. 72. num. 10. & 13.

signif. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 1. §. 1. num. 2. & claus. 2. §. 1. num. 1. Menoch. conf. 963. num. 10. vbi ait. quod quatuor modis dicitur negotium ad aliquem pertinere.

1 Et ita latissime sumitur, vt comprehendat etiam eum, cui debetur actio personalis, vt per Hippol. conf. 16. num. 13. & conf. 40. num. 2. & conf. 61. m. 8. vol. 1. Item & omnem circulum, iuxta notata per Portol. de consuetud. cap. 5. num. 3. & cap. 5. num. 19. Ac proinde ad possessionem, & penusum adaptari potest, vt per Menoch. in pralud. recuperanda. n. 13. Rot. decif. 9. num. 1. & 2. de causa posses. & prepr. in noui, & de i. 49. num. 5. in autq. Accet. conf. 6. m. 8. Mantie. decif. 296. m. 9.

2 Vnde etiam cum sit verbum latissimum, importare potest possessionem, & dominium, ac proinde adaptatur ad verumque, vt in *Liber homo, fide in quibus rerum donat. & in l. per se. num. vers. Quomodo dicitur, ff. de i. Felin. in rubr. de rescript. num. 7. vers. Hoc autem limitatur, glo. verb. Peruenire, & ibidem Felin. num. 1. in c. inter dilectos, de fide instrum. Menoch. conf. 21. num. 4. Bertazol. d. glo. 13. num. 1. Cald. Petreca de empt. & vend. cap. 22. num. 22. Glouc. rescript. 12. num. 18. Card. Tusch. practice. conclus. 1. m. 2. lit. U. concl. 127. num. 1. vbi num. 2. cum Socino conf. 8. num. 4. lib. 1. tenet, quod non procedit inquisitio contra furem, si dicatur, quod furatus est rem ad me pertinentem; quia non concluditur, quod sit mea, quia potest verificari in possessione, & num. 5. post Felin. in d. rubr. de rescript. col. 4. num. 7. in fine, subdit, quod si dicatur, *Spelias, & pertinet*, tunc intelligitur ratione dominij, quia verbum *Spelias* importat dominium.*

3 Verbum *Peruenire* nunquid sit directum, vel obliquum, & an suapte natura significet ipso iure, an vero secus, vide Titazin *l. si vniquem de reuocac. donat. in verb. ac vertatur, num. 190. cum seqq.* vbi restatent contentum esse opinionem, hoc verbum non esse simpliciter directum, sed obliquum, nec importare ipso iure, ad sententiam ferendam, refert Farinac. *syntagma. crimin. p. 3. verb. f. x. m. 140.*

Et latius quid importet *Peruenire*, declarat Card. Tusch. *lit. P. concl. 324.*

Dictio CCLVIII.

Perueniat.

1 Verbum hoc importat perfectum veniendi modum, vt notat Agid. Bellam. conf. 39. m. 11. vers. *viget alia ratio, quem refert Card. Tusch. practice. concl. 1. m. 2. lit. D. concl. 328. m. 1.*

Dictio CCLIX.

Placere.

1 Verbum hoc de boni iuris arbitrio intelligitur, iuxta notata per Bened. Agid. in repet. l. x. hoc iure, ff. de iustit. & iure, p. 1. c. 8. m. 60.

Dictio CCLX.

Planè.

1 Planè vulgariter ponitur pro Centè.

- 2 Planè sèpè idem significat quid Clarè & Apertè.
- 3 Planè pro Omnino quandoque usurpatur.

Hæc dictio pro Centè vulgariter ponitur, vt in *l. v. ff. de iure fisci. Cic. lib. 1. de legib.* Sed ego planè vellem me arbitrum inier eos datum. Plaut. *Mol. Ipse hæc ea est? immò planè ea est.*

Sæpe idem significat, quod Clarè & Apertè. Cic. 2. *de Finib.* Epicuri autem, vt opinor, nec non vult planè, & apertè loqui. Idem ibidem: Sed tu idisti istud bene Latine parum planè.

Quandoque usurpatur pro Omnino. Cic. *Attic. lib. 12.* Accipe Atticum planè bellè se habere. Idem *lib. 4. epist. 4.* Si te habeo, non mihi videbor planè petiit. Idem *lib. 10. epist. 1.* Vt te Leucadem depotares, vt ibi planè te confirmares. Idem in *Bru. Efficet id*, quod iam propemodum, vel planè potius efficeris.

Dictio CCLXI.

Plenum, Plenarium, Plenissimum.

- 1 Plenum illud dicitur, cui aliquid inire nihil deest.
- 2 Diminutionem non recipit, & additione non indiget dict. Plenum.
- 3 Plenum dicitur Perfectum, & cui nihil deest.
- 4 Plenum dicitur, cui nihil addi potest, & Plenarium, quod additione non indiget.
- 5 *Vsufuctus plenus si legatur, non restringitur solum ad alimentum sed ad vsufuctum omnium rerum, & bonorum hereditatu.*
- 6 Plenum, & Liberum, sunt verba equipollentia.
- 7 Plenarium dicitur, quod additione non indiget.
- 8 Plenissimum importat idem quod Omni meliori modo.
- 9 Securius plenissima data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio.
- 10 Pleno iure intelligitur secundum substantiam materiam.

Plenum, Plenè, & Plenissimè intelliguntur, id est, sine aliqua diminutione; & plenum illud dicitur, cui aliquid iuris non deest, vt post Bald. & Imol. notat Ias. in *l. huiusmodi, §. ad, ann. §. ff. de legat. e. Bald.* loquens de plena proprietate in *l. summa, §. illud*, per illum text. *C. de secund. nupt. idem Bald.* loquens de plena possessione in *l. mater, C. ad Tertull. & in l. reprom. §. fin. autem, C. de Episcop. & Cleric. Menoch. conf. 325. num. 17. cum seqq. & conf. 336. num. 10.* Hinc est, quod plenum tanquam vniuersale omnia comprehendens non recipit diminutionem, seu additione non indiget, quia et nihil potest addi, nec ab eo aliquid potest minui, & *breuè quidem. 96. d. 1. cap. Apostolica, de prebend. in 6. Bald. conf. 291. incip. Thema. circa finem, num. 3. lib. 4. & conf. 379. in princ. vers. Item dicitur plenum, glo. in Clem. 1. de re iudic. Gozad. conf. 47. num. 7. Ruin. conf. 100. vers. 3. col. 6. vol. 3. Socin. iun. consil. e. num. 17. vol. 4. Rolan. conf. 85. num. 53. vol. 4. Peteg. de fideicommiss. art. 3. num. 95. Seld. conf. 137. num. 5. vol. 4. Octavian. Vulpell. de preps. & nouer. signif. sub dict. *Plenè, pag. 6. Menoch. conf. 19. num. 12. Stephan. Gratian. Morchia decif. 219. num. 33. Casdin. Tusch. practice. conclus. 1. m. 2. lit. D. conclus. 297. num. 14. & opo. l. 29. num. 12.**

- 3 Plenum dicitur perfectum, & cui nihil addi debet. Decian. *conf. 36. num. 3. lib. 2. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 329. n. 4.*
- 4 Item Plenum dicitur, cui nihil addi potest, & Plenarium, quod adiectione non indiget Bald. *conf. 379. in princip. vers. item dicitur plenum. Card. Tufch. d. conf. 329. n. 5.* ita quod minimis pars non deficiat, Gozad. *conf. 47. n. 7.*
- 5 Vnde si legatur plenus vñsufuctus, non restituegitur solum ad alimenta, sed ad vñsufuctum omnium rerum, & bonorum hereditatis, vt per Gozad. *conf. 47. n. 5. Surd. conf. n. 12 & conf. 325.*
- 6 Plenum, & Liberum sunt verba æquipollentia, l. fidei commissaria, §. quatenus, ff. de legat. 3. Bald. in l. & si post tra. ff. si quis cautionib. Alex. *conf. 108. incip. P. 1. n. 1. lib. 2. Rolan. conf. 85. num. 5. vol. 4. Peregr. de fidei commissariis, 3. num. 55. in fine. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 331. num. 8.* Plenum quandoque adeo dicitur liberum, vt etiam importare possit arbitrium iniquum declarando, vt per Bald. *conf. 379. in princip. vers. Quandoque lib. 3. quem refert Card. Tufch. d. lit. D. concl. 329. n. 7.*
- 7 Plenarium dicitur, quod adiectione non indiget Bald. *conf. 379. incip. Quando in princip. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 330. n. 1.*
- 8 Plenissimum importat idem, quod Omni meliori modo. Alex. *conf. 50. incip. In causa, num. 9. vers. Postremo, lib. 7. quoniam refert Card. Tufch. d. lit. D. concl. 330. num. 2.* Vnde plenissima securitas data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio, aliis non diceretur plenissima. Alex. *d. conf. 50. n. 9. lib. 7. Card. Tufch. d. concl. 330. num. 3.*
- 10 [Dictio Pleno iure, intelligitur secundum sobrietatem materiam Cusic. *decis. 77. aliis 6. n. 18. circa med. de testam. Theodof. de Ruban. singul. Reta tom. 2. p. 4. claus. 63. n. 2.]*

DICTIO CCLXII.

Plerumque.

- 1 Frequens casus ostendit dict. Plerumque, quasi sepius.
- 2 Plerumque, imperat nonnunquam idem quod Semper.
- 3 Plerumque aliquando exponitur pro Interdum.
- 4 Regulam notat, & designat de sui natura dict. Plerumque.
- 5 Exceptionem, & regulam esse in contrarium denotat dictio Plerumque.
- 6 Ostendit hæc dictio casus frequentiam quasi sepius, vt per Vulpell. *de propos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 76.* Menoch. *rem. 3. recap. n. 9. 1.* Paul. Mont. *de nucleis & curat. 15. n. 139. in fine.* Magdal. *de numerat. seu testam. requir. p. 1. s. 19. n. 55. & 56.*
- 7 Importare quandoque idem quod semper, sit Castil. *conf. 36. n. 31. quem refert Card. Tufch. præl. concl. tom. 2. d. lit. D. concl. 322. n. 2.*
- 8 Quandoque exponitur pro Interdum, iuxta notata per Menoch. *de præsumpt. lib. 3. præl. 30. n. 19.*
- 9 De sui ortu denotat & designat regulam, l. plerumque, in princip. cum ibi notatis ff. de iure dotum, l. Titia. §. idem respondit, ff. de verb. oblig. Bart. in l. 1. ff. de intel. & ration. distib. Coim. *conf. 68. num. 5. vol. 8.* Menoch. *de arbit. casu 390. num. 3. vers. secundum est casus, & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 22. num. 22.*
- 10 Malcard. *de prob. concl. 893. num. 2.* Vnde denotatur

exceptioem, & regulam esse in contrarium per l. plerumque, & l. locum, & l. pronuntiatio, §. 1. ff. de verb. signif. & l. 1. §. 1. ff. de iure, & l. ique primario, notat Titag. *de retrat. in l. 1. §. 1. glof. 9. n. 224.*

DICTIO CCLXIII.

Pluries.

- 1 Ternario numero contenta est dictio Pluries.
- 2 Pluries verificatur potest in tribus, vel quatuor vicibus, & in bis.
- 3 Multa, verificatur in tribus.

Ternario numero contenta est hæc dictio, vt in l. e. alon, vbi Bald. *de rescript. Vulpell. de propos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 77.* Borga. *conf. 49. n. 7.* vbi sit, quod hæc dictio est ambigua, & potest verificari in tribus, vel in quatuor vicibus. Bald. *in cap. in presentia, col. 2. & ibi Felin. col. fin. de testib. Syluan. conf. 2. num. 2.* Gom. *in cap. cum in multo, n. 3. de rescript. in 6. Nat. conf. 70. locip. Vido. n. 60. vbi sit, quod potest verificari in bono. Cened. post lib. præl. & canon. quest. sing. 80. num. 4.* Stepli. Grat. *discept. forens. cap. 155. num. 10. vbi n. 11.* subdit, quod dictio Multa, etiam verificatur in tribus.

DICTIO CCLXIV.

Plus.

- 1 Plus est adverbium comparatiuum, & de modica quantitate intelligitur.
- 2 Dict. Plus, à teste prolata, cum sit ambigua, nihil operatur.
- 3 Verba Plus, minùve, nihil addunt, nihilque immutunt de confessione, nisi aliud probetur.
- 4 Tempus illud quod à principio latu vsque ad diem examini, seu disputationis, non potest suppleri vigore dictiois Plus.
- 5 Tempus perfectum quandoque significat dict. Plus, cum agitur de certo tempore probando.
- 6 Plus consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis.
- 7 Substantiam rei non mutat Plus & Minus, nec illam facit differre specie.
- 8 Plus minùve, certam quantitatem, quæ ex expressione constat, minime auget, vel minuit ibid.
- 9 Plus scilicet quod est, minus scilicet est.
- 10 Plus apud Grammaticos vsurpatur pro Magis, seu Amplius.

Plus est adverbium comparatiuum, & de modica quantitate intelligitur, vt in l. hac adiectio, §. de verbis signif. & in l. cum filius, §. pater, ff. de legem. 2. & in l. & si post tra. vbi glof. & Bald. ff. si quis cautionem notat l. cum quidam, num. 1. C. de verbis signif. Ennotat in Topicis legalib. cap. ab absurdo, fol. 65. col. 1. Boet. *decis. 147. num. 7.* Ruin. *conf. 5. num. 1. & 3. vol. 1.* Gabr. *conf. 168. num. 4. tom. 1.* Strach. in tral. de mercatura, p. 1. num. 27. fol. 18. & de adiecto p. 4. q. 1. num. 7. fol. 146. & p. 1. q. fin. n. 4. fol. 284. Orlan. Vulpell. *de propos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 78.* Menoch. *de arbit. casu 145. num. 4. cum seq.*

Prolata à teste, cum sit ambigua, nihil operatur vt per Alex. *conf. 109. num. 15. vol. 4. l. cum rubr. ff. solus matrimon. num. 5.* Vio. *tom. 1. commun. opin. lib. 4. c. 10. de testib. num. 379.* Menoch. *de arbit. casu 147.*

in princip. Mascard. de probat. conclus. 1396. num. 8. Petr. Enriq. resp. opus. 2. num. 3. in princip. Stephan. Gratian. discept. foris. cap. 277. num. 10. in scq. Cened. d. sing. 80. n. 2.

3 Et dictio *Plus minusve*, nihil addit, nihilque minuit de confessione, nisi aliquid probetur, vt per Bart. in l. *Proba* §. *fin. §. de pign. & in l. an aitione ff. de iur. iur.* vbi ait, admittendum esse libellum, in quo certum petitur, & additur casus illa *Et plus* : nam dictio *plus* nihil operatur, nisi postea probetur aliquid certum. Alex. cons. 8. an sine. vol. 4. Strach. d. p. vlt. q. fin. num. 37. cum tribus seqq. fol. 84.

4 Nec vigore huius dictionis potest suppleri illud tempus, quod est à principio litis, vsque ad diem examinis, seu dispositionis, vt notat Mascard. de probat. concl. 424. n. 2. quem refert Gonzal. de reg. 3. Canecliar. gl. 9. §. 2. an anoni. n. 91.

5 Interdum significat tempus perfectum, cum agitur de certo tempore probando. ex notatis per Menoch. de arbit. c. 51. q. 7. num. 1. & nihil releuat, secundum Viu. rem. 2. cum notat apud l. b. 2. 3. n. 61.

6 *Plus* consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis, iuxta tradita per Menoch. cons. 279. n. 7.

7 *Plus & minus* non mutant substantiam rei, nec illam faciunt deficere specie, vt in l. fin. de fundo instruito, & in Legatu generaliter §. de legat. t. Mart. Anton. varar. lib. 3. res. 1. §. 2. num. 4. Ferret. in consil. Catholonia gl. 38. num. 155. Thomas de Thomalet ref. 25. vbi subdit, procedere, quando differunt accidentaliter, secus autem si differant essentialiter.

8 [Dictio *Plus minusve*, certam quantitatem, quæ ex expressione constat, minime augeat, vel minuat, nouissimi Ioseph Vela differt. 2. a. n. 15.

9 *Plus* scilicet, quod est minus, licitum est l. non debet, ff. de regulis iuris, autb. multis magis, C. de sacros. Eccl. cap. cui lici. §. 3. de regulis iuris lib. 6. Farinac. in pract. crimin. p. 4. cons. 60. num. 109. Thomas de Thomalet ref. 85. Ferret. in consil. Catholonia gl. 4. num. 42. vbi ait, quod cum non licet quod est minus, nec licet debet quod est plus.

10 *Plus* apud Grammaticos magis accedit ad nomen quam *Magis*, prout non tenet pro magis vsurpandum est. Cic. de Amicit. Ne plus æquo quid in amicitia congeratur. Idem Attic. lib. 6. Umidio plus scripsit.

Sæpè autem vsurpatur pro *Amplius*, Cic. de natura Deor. Modestum est vno digito plus habere. Idem t. Philippic. Plus vna me nocte retinere non potuit Idem Pro Quir. Ac tecum anno plus vixit.

Dictio CCLXV.

Plures.

- 1 Plures verificantur in duobus.
- 2 Testi si dicas quod Tertius posuisti per plures, & plures annos, intelligitur de quatuor propter geminationem.
- 3 Pluralis numerus vno non contentatur, sed in duobus ad minus verificari debet.
- 4 Numerus quocunque importat dict. Plures, quando est comparatiue posita, & denotat excessum.
- 5 Plures cum vocantur sub plurali numero, omnes æqualiter eodem tempore succedunt.
- 6 Plures quando per verbum obliquum relinquuntur, et omnes alternatim dicuntur vocati ordine successiuo.

7 *Dis. Plures*, in materia prohibitiua verificatur solum in duobus.

Dictio Plures verificatur in duobus, vt per Mar. Ul. sing. 378. n. 5. Roch. de Curte in ar. de consuetud. part. n. 371. vers. prima est conclusio. Dnm. in cap. cum plures, in princip. de off. deleg. Borguin. decr. 43. num. 7. Benintend. de i. 43. num. 6. Sued. de aliment. in 7. q. 23. num. 16. Petr. Enriq. resp. opus. 2. num. 33. Ruit. cons. 44. num. 13. lib. 3. Honded. consil. 100. num. 32. vol. 2. Mascard. de probat. conclus. 338. num. 12. Cened. post lib. pralite. & canon. quæst. sing. 80. num. 3. [Magdal. de num. test. in testam. requi. p. 1. c. 16. n. 83. vbi quod hæc dictio in Doctore fit asseruiue, non adbitatue] Odozian. Vulpell. de prap. & adverb. signifi. sub dict. Plures, n. 5. vbi cum Kom. subdit, quod si testis dicat, quod Tertius possidet per plures, & plures annos, intelligendum est de quatuor propter geminationem; de quo etiam Ioan. de Imol. cons. 101. incip. in causa, num. 2. quem refert Card. Tusch. pralite. consil. 2. lib. 2. D. com. 33. n. 1. Pluralis enim numerus vno non contentatur, vt per Menoch. cons. 198. num. 6. & cons. 404. num. 2. Card. Tusch. d. lit. D. consil. 333. n. 1. & l. 8. p. consil. 367. Immo in duobus ad minus verificari debet, l. ubi numerus, ff. de testib. cap. pluralis locutus, 40. de regulis iuris lib. 6. cum citatur per Mascard. consil. 338. n. 2. & Escobar. de ratiocin. c. 18. n. 43. & Euerard. in Topica, loco 54.

Quando autem hæc dictio est comparatiue posita, & denotat excessum, tunc importat quicunque numerum, vt per Signorol. de Homodis consil. 148. an fin. vers. item pars diuersa, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. consil. 333. n. 3.

Plures cum vocantur sub plurali numero, omnes æqualiter eodem tempore succedunt, Menoch. cons. 158. n. 17. declarando vt ibi n. 53.

Pluribus vero quando per verbum obliquum relinquuntur, omnes alternatim dicuntur vocati ordine successiuo, ex eodem Menoch. consil. 328. a. num. 44.

In materia vero prohibitiua dictio *Plures* verificatur solum in duobus, vt fuit dictum in Rot. decr. 333. n. 25. p. 1. diuersi. & decr. 528. n. 23. apud Farinac. p. 1. recent.

Dictio CCLXVI.

Plurimi.

Dictio Plurimi ad minus in tribus debet verificari, gl. an 5. & quod sapi. in autb. de criens & semiss. Doct. in Leoninus, §. item qui enlatum, ff. de verb. oblig. Benintend. Bononia decr. 43. n. 7. Petr. Enriq. resp. opus. 2. n. 33. Cened. post lib. pralite. & canon. quæst. sing. 80. n. 3. in princip.

Dictio CCLXVII.

Porro.

- 1 Porro idem significat quod Deinde, seu Postea.
- 2 Porro aliquando pro Virtute vsurpatur.
- 3 Porro non semel pro Autem vsurpatum, sentential orationem.

Idem significat apud Grammaticos, & bonos Latine linguae Auctores, quod *Deinde*, seu, *Postea*. Cic.

Cic. 3. *Verr.* Homioibus & natura, & consuetudine, & disciplina lenissimis, potior autem populi Romani condicione sociis, fortuna feruis. Idem *Verr.* 4. Sic potior nostros homines diligunt. Teient. *Andr.* Mune ocyds re, vt quid agam, potior intelligas.

- 2 Alquando positus pro *Vira*, Cic. 4. de *Finib.* Perge potior, nam de isto magna dissensio est. *Lutius lib.* 1. Ex loco infecto agere potior alimentum cepit.
- 3 Non senui pro *Autem* vsurpatione continuat orationem. Cic. pro *Mione*: Eom potior summo consensu populi Romani Consulens hest videbat. Idem pro *Planc.* Nihil potior tam inhumanum, &c. Idem 7. *Verr.* Age potior tu, qui se tam religiosum existimari voluit intercepere foderit. Idem pro *Quintil.* Clamabat potior *Quintilius*, Idem *Attul.* lib. 1. Potior autem neque omni accidit.

DICTIO CCLXVIII.

Possum.

- 1 Facultatem, ac liberam voluntatem, non autem necessitatem importat verbum Possum, quando affirmatiue profertur.
- 2 Aduersum, & electionem inducit verbum Possum affirmatiue conceptum.
- 3 Necessitatem importat verbum Possum, negatiue prolatum, autem contra gestum omnino reddit nullum, priuatiue omni potentia.
- 4 Negatiue proposita verbo Possum, reddit ipso iure aliam inutilem, si fiat in contrarium.
- 5 Verbum Possum sanctum cum dicit, quouis, seu quoquomodo, operatur impotentiam ex aliqua alia causa, in e, vel titulo.
- 6 Extensum est verbum Possum, quod trahitur ad futuram habentem causam de presenti.
- 7 Verbum Possum comprehendit illud quod licet & commodi fieri potest, non autem id quod est contra bonos mores.
- 8 Verbum Possum intelligitur secundum Iuris dispositionem.
- 9 Posse videtur, qui facit quominus possit.
- 10 Possitque non dicitur quod incommode potest, vel facit, aut sine periculo, aut non valet, vel quod non honeste potest, vel quod contra ius pugnat.

1 Verbum hoc importat facultatem, ac liberam voluntatem, & non necessitatem, quando affirmatiue profertur, vt in *l. sapo*, cum ibi notatis, ff. de offic. *Præsidis*, & in *l. 3. C. de nomen*, & quando Index, notant gl. verb. *possum* in *C. testamenti de rescript.* *Cosm.* in *prolog.* *sanctus*, de collat. verb. *Potestatis*, pag. 180. *Meno.* conf. 1069. n. 4. & conf. 1199. n. 12. *Suid.* de aliment. tit. 4. q. 9. ff. lib. 4. n. 4. & 17. *Crot.* dec. 1. c. 36. n. 3. *Bertaz.* de claus. injurum. claus. 27. gloss. 1. 3. n. 5. *Grot.* de iure & car. p. 1. c. 7. num. 6. *Setaph.* de primleg. *uram.* *pruul.* 13. n. 69. cum seqq. *Mol.* in *comp. ratio Iuris*, p. 1. tit. 2. in *præf.* n. 18. *Aloy.* *Ricc.* in *præf. rerum fore.* *E. clef.* dec. 720. n. 124. 1. edit. alias *resol.* 610. n. 7. 24. 1. edit. *Pichard.* in *disp. de miram.* 1. 21. *Fatinac.* in *præf. crim.* p. 1. lib. 1. tit. 1. 3. n. 3. *Castil.* *confer.* lib. 2. cap. 3. o. num. 41. *Melch.* *Phæbos Lusit.* dec. 9. n. 1. *Sanchez.* in *rat.* lib. 6. disp. 3. n. 2. *Stephan.* *Gutian.* *discept. forens.* lib. 1. c. 1. 4. num. 13. & tom. 1. c. 106. n. 12. & 13. *Gregor.* dec. 83. n. 7. Etio hoc scilicet expontus pio verbo. *Debet.* *Flam.* de *resign.* lib. 3. q. 3. n. 84. *Seraph.* de *penitentie* 33. num. 71. Et quod sit recte facultatis, & ooo necessitatis, tam io

rescriptis, quom in legibus, & in contractibus, dicit *Ror.* dec. 329. num. 3. p. 2. *recent.* Affirmatiue etiam conceptum inducit arbitrium, & electionem, ex traditis per *Feiter.* in *constit.* *Carbalen.* gloss. 1. n. 3. 22.

Negatiue autem prolatum necessitatem importat, & actum contra gestum omnino reddit nullum, priuatiue omni potentia, iuxta gl. verb. *Non potest*, in *caus. potest.* de leg. *aur.* lib. 6. *Bezo.* reg. 487. *Bart.* in *l. Manu.* 3. *duobus* c. 18. *vers.* 4. *quero*, n. 20. ff. de leg. 2. *Roland.* conf. 2. n. 40. lib. 4. *Parisi.* conf. 38. n. 35. lib. 4. *Tita.* q. de iure *mariti* gloss. 4. n. 1. & 11. *Vital.* de *Camb.* in *tract.* *lanf.* pag. 400. num. 1. *Hipp.* conf. 65. n. 17. vol. 1. *Molin.* de *primog.* lib. 2. c. 1. n. 1. num. 1. cum seqq. *Ioan.* *Garc.* *ref.* 483. *Gallet.* in *margat.* *causam* *conscientia.* verb. *claus.* pag. 40. *Auila* ad c. 3. *Prætorum* in gloss. *Puad.* *den.* *Lancell.* *Gallia* in *conferend.* *Alex.* in *gl.* non *posset*, in *prin.* a. num. 2. *Burlat.* conf. 164. n. 3. *Paul.* *Fulch.* *lit.* P. sig. 57. *Alex.* conf. 77. num. 1. vol. 3. *Roland.* conf. 8. c. num. 37. vol. 3. & conf. 2. n. 40. vol. 4. *Petri.* *Madagli.* de *num.* *testim.* in *testam.* p. 1. cap. 10. n. 101. *Grot.* in *reper.* *I. nemo potest* num. 145. ff. de leg. 1. & *præf.* lib. 3. §. 5. num. 2. *Meocho.* *vsufrequen.* cap. 10. n. 5. *Arched.* ad l. 1. num. 1. tit. 3. lib. 5. & 1. 2. num. 1. tit. 6. & 1. 8. n. 1. tit. 10. *cod. lib.* 5. *novæ* *Acopit.* *Couarr.* in *cap. quominus* *pallum*, de *pall.* u. lib. 6. p. 2. §. 4. n. 4. *Cald.* *Petere* in *l.* si *curator* *em.* in *prin.* n. 27. *C.* de in *uener.* *restit.* & de *potest.* eligendi, cap. 16. num. 1. & n. 4. & de *resol.* *emphy.* c. 3. num. 1. *Petr.* *Enniqu.* *est.* *apote.* c. 2. n. 33. *Cald.* *Tosch.* *lit.* P. *concl.* 464. *Saob.* de *Marr.* lib. 6. *cap.* 38. n. 20. & in *præcepta* *Decalogi* tom. 2. lib. 6. c. 4. num. 38. *vers.* *idem.* *Franc.* *Molin.* de *ruin.* *rept.* lib. 3. q. 41. n. 1. *Rota* dec. 515. n. 3. p. 1. *recent.* & quod ratione subiecte maiore importet hoc verbum necessitatem, & obligationem, censuit eodem *Ror.* dec. 348. n. 6. p. 2. *recent.* [Verbum hoc relictum ad commissariam necessitatem inducit. *Noguerol.* *allegat.* *ur.* tom. 2. *alleg.* 9. n. 47.] Negatiue enim proposita huic verbo reddit ipso iure actum inutile, si fiat in contrarium iuxta resoluta per *Grot.* in *c. 1.* *annuatum*, §. si *ut* 10. num. 2. 4. de *constit.* lib. 6. *Cetual.* *com.* *contra* *com.* 9. 40. 4. n. 5. *Rebelle* de *oblig.* in *præf.* 1. lib. 3. q. 6. n. 42.

Si quoque additor verba *quomodo*, seu *quomodo* modo dicendo, non possit quouis modo operari, vt quod ex aliqua alia causa, iure, vel titulo petere non valeat. *Ruin.* conf. 98. n. 1. lib. 2. *Cephal.* conf. 13. n. 2. vol. 1. Vnde nec includere modos similes & dissimiles, æquales & inæquales, ac maiora expressis *Roland.* conf. 2. n. 32. vol. 4. & conf. 3. num. 46. vol. 1. *Ceph.* conf. 121. num. 1. vol. 1. & etiam modos indirectos, idem *Ceph.* conf. 76. n. 16. 17 in *fine*, & conf. 6. 8. 7.

Verbum hoc est extensum, quod trahitur ad futura habentem causam de presenti, vt in *l. si ius quas* *testamento* §. 1. vbi *gl.* verb. *quandoque*, ff. de leg. 2. l. quod *seruauit*, *an* *fine*, vbi *gl.* verb. *potest*, ff. de *condic. causa data*, notante *Alex.* conf. 462. *incip.* *Videtur*, 2. *vers.* 3. lib. 1. & conf. 1. *interp.* *Perf.* *felicit.* n. 61. lib. 5. vbi *apostol.* in *verb.* *extensum*, ait, quod comprehendit ius de futuro *Sepph.* *Grat.* *discept. forens.* c. 53. n. 17. *Bertaz.* de *clausul.* *instrum.* claus. 17. gloss. 1. n. 5. vbi etiam dicit de isto verbo quod comprehendit illud, quod licet & commodi fieri potest, per text. in *l. nepos* *Proculo*, vbi *Alciat.* ff. de *verb. signif.* gloss. verb. *licet*, reg. 1. de *regul.* *Iuris*, lib. 6. Et quod non comprehendit id, quod est contra bonos mores per *l. culpa* *car.* *rei.* & *lib.* *Cagnol.* n. 3. ff. de *reg. Iuris*.

Intelliguntur secundum Iuris dispositionem, iuxta tradita per *Sepph.* de *primleg.* *uramentis*, *pruul.* 71. num. 72. *Ror.* dec. 318. num. 4. p. 2. in *præf.* *For.* in *alib.* p. 4. *recent.* vbi quod inducit prohibicionem, & dicitur clausula prohibicionis.]

9 Possē videtur qui facit quominus possit, l. si bona fide, l. 2. ff. de nexalibus nōten. Possē quis non dicat quod incommode potest. Menoch. conf. 2. num. 10. Vel quod facile aut sine periculo exequi non valet. Idem Menoch. conf. 35. num. 34. Vel quod non honeste potest, d. l. nepos Proculus. Suid. conf. 203. n. 44. Menoch. conf. 901. num. 61. Vel quod contra ius potest, cum verba sunt intelligenda secundum ius, l. quare, §. inter locatorem ff. locari cap. cunctum, qui de rescriptis. cap. cum dilectus de consuetud. Steph. Gratian. Marcellus decif. 13. n. 34.

10 Testifians variis per dict. Possē, gratia contrarietatis evadenda, quomodo exordanda, ostenditur, & uero. l. 1. & l. 2.
13 Dict. Ante, & Post, ita sunt intelligenda, ut alius, de quo queritur, non videatur.
14 Possē, omnino contraria est dict. Ante.
15 Possē, apud Grammaticos qualiter accipitur, & num. 16.

DICTION CCLXIX.

Post, Postea.

1 Post, & Postea, eundem sunt significatiois & naturae.
2 Tempus non certum, sed ambiguum significat dict. Post, & Postea, secundum subiectam materiam.
3 Separativa dictiois sunt Post, & Postea.
4 Alium sequentem factum incontinenti, & ex intervallo possunt significare dictiois Post, & Postea.

1 **H**uiusmodi dictiones eiusdem esse significationis, & naturae, probant Titag. in l. si unquam, verb. & postea, n. num. 15. cum seqq. vbi num. 13. ait, quantum ad intervallum nihil omnino differe, sicut Ante, & Antea, Rebuff. ad l. Labco, l. 4. §. item si Deminus, ff. de verbis. signif. pag. 338. vers. postea, vbi ait, eas non certum tempus, sed ambiguum secundum subiectam materiam significare. Anton. Thes. decif. 30. n. 2. Cened. post lib. praet. & canonic. quail. sing. 34. n. 4. & 5.
3 Sunt dictiones separativae, ut per l. si cui legatur, ff. de legat. 1. notant Odozuan. Volp. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Post, pag. 78. vbi num. 2. asserit, quod denotare possunt actum sequentem factum incontinenti, & ex intervallo, secundum sermonis proprietatem, & quod significat exterritatem, & lapsum totius temporis, ac inducunt conditionem.

Est dictio ambigua, & varij sensus, ut refert Galilaeus, in repet. l. Galus ff. de liber. & postum. n. 17. Quando haec dictio Post apponitur in dispositione, in qua tempus, vel terminus statuitur, & ponitur ante dictionem Diem, tunc stat excludit, & facit, ut dies ille, cui adicitur, non comprehendatur in termino. Ita gloss. verb. propositum, in cap. frequens, de testib. fol. 106. & ibi Archid. ante num. 1. in vers. Post diem, gloss. 3. post modum cap. quid in paribus. 7. distinctioni, Spaculat. in tit. de iur. 5. §. si, col. ult. vers. Item nota. Albert. in Dictionario, verb. Post diem Sabbati. Bart. in l. 2. §. redimus, col. 2. vers. aduocare, ff. de rebus creditis. Titag. de retrah. tit. 1. §. 1. gloss. 1. n. 40. & 30. Petz ad l. 2. vers. si nam dictio, Post diem. ad lib. 7. Ordinum pag. 408. Cened. d. sing. 34. n. 1. [Folius, conf. 184. n. 86. vbi quod exclusionem inducit, & declarat praecedentem dispositionem non comprehendendi in sequenti, & conf. 184. n. 104. vbi quod separat & excludit personas expressas.]

Adiuncta haec dictio alicui termino, vel dilationi importat, ut dilatio praecedens totaliter sit consumpta, ut si assignatur terminus post primam dilationem, ille terminus non currit, nisi totaliter consumpta prima dilatione. Ita per text. in cap. Capellanus, de feriis, notant Gemu. lous. 12. n. 4. Card. Tusch. praet. c. conf. tom. 2. lit. D. corol. 336. num. 1. vbi num. 3. post eundem Gemin. d. conf. 121. num. 10. l. 1. & 16. testigit, nisi, ad cuius suorum statutorum terminos, velis pervenire, quia tales termini bene non possunt praeteriri, sed tamen haec dictio Post non importat, quin is, qui habet dilationem, possit illi termino renunciare, & tunc succedat alius terminus assignatus post.

Quando verò ista dictio ponitur in dispositione, in qua potest significare & longum, & modicum intervallum, tunc haec dictio Post denotat modicum intervallum, quia illa simpliciter posita differt à dictione Postea pariter simpliciter posita, cum haec dictio Post non denotet intervallum, sed pro Confessum, not Incontinenti accipitur. Dictio verò Postea suaper natura intervallum longum, vel si malueris parum significat, secundum subiectam materiam ex Titag. in d. l. si unquam, vers. & postea, à num. 7. Ita probat text. in l. iura gentium §. quoniam, ff. de postu. ibi, post tempore ex intervallo. Si namque Post importaret ex intervallo, frustra fuisset additum, & similis text. in l. duobus, in primo, ff. de duobus res, & facit text. in cap. 1. in princip. de reitut. fol. in 6. per quem dicit ibi Gemin. num. 8. quod dictio Post importat actum immediatē sequentem sine intervallo. Rot. decif. 53. n. 3. p. 1. in post. Farus. alijs p. 9. recent. vbi an haec dictio excludat tempus mediatum, & an intelligi debeat mediatē, vel immediatē: Vnde si veris dicat Titium possidisse post Sempronium, intelligitur immediatē, quoniam opinio, & differentiam inter praedictas dictiones sequuntur Ias. in l. iura gentium, §. quoniam, n. 8. ff. de post. & in l. dorem, n. 3. & in l. si mulier, n. 5. vers. in autem die, ff. soluto matrim. Titag. d. verb. Postea, n. 1. Gom. in cap. 1. n. 16. de consuet. lib. 6. Callan in consue. Burgund. rub. 4. §. 6. in verb. Apud le traître, ante n. 3. pag. 192.

Ordinem

DICTION CCLXX.

Post.

1 Ambigua dictio est Post, & varij sensus.
2 Exclusio stat dictio Post, quando apponitur in dispositione in qua tempus, vel terminus statuitur.
3 Terminus, vel dilatio: alicui iuncta dictio Post, importat ut dilatio praecedens totaliter sit consumpta.
4 Intervallum modicum denotat dictio Post, quando ponitur in dispositione, in qua potest significare & modicum, & longum intervallum.
5 Alium immediatē sequentem sine intervallo importat dict. Post.
6 Ordinem successionem denotat dict. Post, principis quando respicit personam.
7 Ordinem per prius, & postremum importat dict. Post.
8 Conditionem an & quando denotat dict. Post, ostenditur.
9 Post, quando apponitur in aliqua dispositione, in qua potest sive exceptio, seu inchoatio, & potest similiter stare completivē, personali, sine finis, semper tunc accipienda est personali, completivē, & finis.

- ⁶ Ordinem successuum denotat hæc dictio *Post*, præcipue quando respectu personarum, vt in *Libero- rum ff. de verbor. signif. & in l. iuriconsultus fidei gra- dium, & in l. post causam quatuor, ff. de iur. & legitimis hereditibus, Dec. conf. 431. num. 6. Decian. conf. 1. num. 2. 16. lib. 1. Card. Tusch. d. l. i. D. conditio. 336. num. 6. Bruot. à Sole in locis commun. verb. dictio, 21. Im- portat enim ordinem per prius, & posterius, prout citato Paris. conf. 19. num. 6. lib. 2. fuit dictum in *Tre- neren. loci Capitulatu. 10. Martij 16. 6. coram Illu- strissimo Patriarcha Mantuano*, implicata per Fa- tinac. decif. 167. num. 6. part. 2. recent. ubi etiam ba- betur, quod importat conditionem, ad text. in *Inter illam ff. de verbor. oblig. Et quod hæc dictio posita in aliqua dispositione in qua potest denotare condi- tionem, tunc eam inducit principaliter, & non accesso- riè, & quid in hoc differat à dictione *Cum*, quæ acces- sorie conditionem denotat, vt post alios tradit Laf. in l. si cui legatur, §. hoc autem, num. 9. ff. de legat. 1. quem refert Cened. d. sing. 15. n. 11.**
- ⁹ Quando verò hæc dictio *Post* apponitur in ali- qua dispositione, in qua potest stare ince priuè, seu inchoatiuè, & potest similiter stare completiue, per- fectiue, siue finitè, tunc semper est accipienda perfe- ctiue, copulatiue, & finitue, vt probat text. in l. si ita fuerit libertas, 41. ff. de manumissis testum. notant gloss. verb. *fari possit*, in *Inter illam*, 217. ff. de verbor. signif. dum ait, esse differentiam, si testator dicat: Anno duodecimo liber esis, vel post annum duo- decimum, quia prius casu statim inchoato duode- cimo anno liber erit, sed in secundo minime, donec fuerit annus perfectus, prout refert Cened. d. sing. 15. num. 53.
- ¹⁰ Verum gratia contrarietatis evitande aliter su- mitur, videlicet quando profertur à testibus inui- cem contrariis; nam si vnus testis dicat: Promisit post nuptias; alter verò dicat: Promisit ante nuptias; tunc dictio *Post* intelligitur, post nuptias scilicet contrarias, & alter testis intelligitur ante nuptias scilicet finitas les Bart. in l. 1. §. credimus, & ibi Dec. n. 5. in l. testis, & n. 9. in l. testis, & Laf. n. 9. ff. de rebus creditis.
- ¹¹ Sic etiam si vnus dicat, *Post* guerram. alter verò, Ante primus intelligitur, *Post* guerram ceptam; se- cundus verò, Ante illam finitam, vt post Bart. tradit Cardin. Tusch. d. l. i. D. conditio. 336. n. 5.
- ¹² Sic etiam quando vnus testis diceret hoc conti- gisse post publicationem, & alter testis diceret ante publicationem: nam dictio *Post* hoc casu interpre- tari debet post publicationem scilicet inchoatam, & ante publicationem scilicet finitam, vt per Dec. in d. l. testis 2. num. 9. cum seqq. Ang. conf. 278. col. penult. vers. *nauc vmo*, Capic. decif. 37. num. 1. Testes enim debent induci ad concordiam, si possibile sit, ex adductis per Rebuff. in *tratt. de reprobis. testium*, n. 98. Farin. in *praxi crimin.* §. 65. n. 92. cum seqq. quos refert ego ipse in collect. ad cap. in nostris, 32. n. 14. de testibus.
- ¹³ Illud aduertere oportet, quod dictiones *Ante*, & *Post*, sicut & dictiones *Prius*, vel *Postea*, sic sunt in- telligende, vt actus, de quo quæritur, non viuetur, iuxta resoluta per Bald. conf. 179. incip. *Ad eviden- tiam*, num. 2. vers. *sed pro stipulatore*, lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. l. i. D. conditio. 156. n. 4.
- ¹⁴ Hæc dictio *Post* est omodo contraria dictioni *Ante*; quia dictio *Ante* denotat tempus, quod præ- cedit; *Post* verò denotat tempus, quod sequitur, vt ex Bart. & alijs tradit Dec. in d. l. 1. §. credimus, in l. l. iura, n. 1. & in l. testis, n. 13. ff. de rebus creditis, quem refert Cened. d. sing. 34. n. 12.

Apud Grammaticos *Post* vel est præpositio, vel aduerbium; quatenus præpositio est, accusatiuum regit, illiquot oppositur *Ante*, Cic. *Ante*. Hic magistratus multis annis post Decemvires institutus. Idem pro *Rostre*: Aliquot post menses iis occisus est, Cæf. lib. 3. de *beis Gaius*: Repente post tergum equitatus cernit. Cic. in *Catilin*. Causa enim est post Vibem conditam hæc inuenta sola, in qua, &c. Idem in *Bri*. Longè autem post hominas natos im- probissimus. Idem in *optimo genere vandi*: Optimus longè post homines natos. Idem §. *Ferr*. Quod ne- mo vnquam post hominum memoriam fecit. Idem *Attic*. lib. 9. Post diem quartam, quàm ab Vrbe dis- celsissima.

Quando verò ponitur vt aduerbium nullum ca- tem regit, licet sepe ingatur cum ablativo tempo- ris. Cic. in *Bri*. Ita recepi me biennio post. Idem 2. de *diuinis*. Anno post Paulus perit. Idem pro *Flac*. Multis post annis pecunia recuperata est.

DICTIO CCLXXI.

Postea.

1. *Intervalum de sui natura significat dictio Postea.*
2. *Postea, verificari potest in continentibus, & sine inter- nalo, nonnunquam cum intervallo longo, aut modico, ratione subiectæ materiæ.*
3. *Actum perfectum & non pendente denotat dictio Postea, aliquando verò incipit.*
4. *Exclusionem inducit dictio Postea.*

Hæc dictio *Postea* de sui natura significat in- tervalum, vt per Dec. in *l. certi conditio*, §. de- posui, num. 1. ff. si certum petatur, & in *l. in bona fidei*, n. 10. C. de pactis, & conf. 619. n. 4. lat. per text. ibi in *l. iura gentium*, §. quantum, num. 8. ff. de pactis, & in *l. ait Prætor*, §. de nouis, n. 7. ff. de iur. iur. Corlet. in *freq.* 22. incip. *Postea*. Alex. conf. 141. incip. *Viso testamento*, n. 2. & §. lib. 2. Triaq. in *libi vnquam, verb. Postea*, C. de reuoc. donat. Coart. lib. 1. var. c. 4. n. 1. latè Rota Borg. in cap. si venditor, num. 2. de empt. & vend. Rota decif. 883. incip. *Quidam laici donant, in omnia*.

Quandoque tamen verificari potest in continen- ti, & sine intervallo, nonnunquam ex intervallo longi aut modico, ratione subiectæ materiæ, loci, vel temporis, vt notant gl. & Bartol. in l. ab hissebus, ff. ex quibus causis maior idem Bart. in l. quæritur, §. si quæritur scripsit, de hered. institut. Totaq. d. verb. *Postea*, n. 6. & 7. lat. in *l. fructus*, n. 6. ff. si quis maritum, & in *l. in hoc*, n. 15. in §. *dmis*. C. de legitimis. Stephan. Gratian. *Marchia* decif. n. 15. vbi n. 17. subdit, quod exponitur pro *Consensum*. Borg. in d. cap. si venditor, n. 2. vbi dicit, quod ista dictio potest verificari me- diatè, & immediatè, quod etiam fuit dictum in *l. ad dilectum*, pradiorum, 4. February 1611. coram Renc- rendissimo Domine meo *Foranano*.

Denotat hæc dictio *Postea* actum perfectum, & non pendente, vt per Tiraq. de *reual.* n. 1. gl. 11. num. 4. & 25. Mandol. in *reg.* 11. *Concilio*. q. 8. n. 7. Aliquando verò denotat actum incæptum solum, & nondum perfectum, vt in l. 2. §. fin. vbi gloss. & Doctores. ff. si certum petatur, l. 4. in fin. ff. de vsu, & habitatione.

Inducit exclusionem, vt per Perez l. 2. vers. *item nam dictio*, n. 5. lib. 7. *Ordinum*, pag. 408. Et excludit præcedentia, secundum Azebed. ad l. 4. num. 12. in 3. lib. 7. *num. Recopil.*

Dictio CCLXXII.

Postquam.

- 1 *Dilectum referuntur de vi, & effectibus huius dicti.*
- 2 *agentis.*
- 3 *Conditionem iudicii dicti. Postquam.*
- 4 *Inclusio ponitur dicti. Postquam, in dispositione la*
quasi statuitur duo tempus, vel terminus, &
salus dies terminus computatur in termino.
- 4 *Tempus omne antecius excludit dicti. Postquam.*

DE vi, & effectibus huius dictionis vide latè
Galganet, de condit. & decanalr. p. 2. cap. 1. q. 4.
Octavian. Vulpell. de propo. & adverb. signif. sub dicti.
Post. vers. Postquam, pag. 79. Cened. post lib. prail. &
canonic. quaest. sing. 75.

Hæc dictio inducit conditionem, secundum Barr.
in 1. quibus dicitur, 6. Terminus, nam. 5. ff. de condit. &
demonstr. l. si ita, §. si, & ibi gloss. ff. de legat. 2. Lib.
habeatur in fia. ff. ex quibus causis maiores. Menoch.
conf. 695. num. 5. & conf. 1101. num. 3. & fuit dictum
in Paduana iura patrimonii, 1. July 1601 coram
Cardina, impellat per Farinac. decel. 46. num. 2. p. 2. reces.
& in Supina Castellorum, 13. Novemb. 1613. coram
Reverendissimo Domini meo Corcino Decano, in vers.
quid vero. Et præterea si iungatur verbo futuri
temporis, admittit Hieron. de Monte q. 24. ana. 1.
[Intelligi, de subdit. centur. 3. p. 8. num. 39. Galganet,
de condit. p. 2. c. 2. q. 4. Franc. de Bary de success. testat.
& ab intest. lib. 17. tit. 2. m. 17. Rot. decel. 295. m. 7. p. 5.
vacant.

Quando verò ponitur in aliqua dispositione, ut
qua statuitur dies, tempus, vel terminus, tunc vi-
gere huius dictionis quo ponitur inclusio, l. E-
milium, ff. de minor. Vulpell. citato loco, ille talis dies
termini computatur in termino; & ista dictio facit
ut tempus eurrat de momento ad momentum, puta
si statuto caueatur, quod intra annum postquam
emptor notificaverit consanguineis venditori, pos-
sit rem redimere, quia tunc ista dictio denotat,
quod tempus eurrat de momento ad momentum,
& ideo dies termini computatur in termino. Quod
per text. in l. si ita fuerit liberatus, in vers. sed ita scri-
ptum, ff. de manumissio. am. l. in vscap. cum l. seq. ff. de
vscap. tradit gloss. verb. sciuntur in cap. concieratoni
de appell. in 6. Dum in cap. felu. u. §. vlt. col. 2. de penis,
ead. lib. Ang. conf. 404. col. 2. in vers. hoc contrariatur.
Titag. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. aam. 28. refert, &
sequitur Cened. post lib. prailit. & canon. quaest. sing.
75. aam. 1.

Excludit hæc dictio Postquam omne tempus an-
terius, secundum Paul. conf. 3. unum. 83. vol. 1. & sic
respicit tempus non antecius, sed postius Menoch.
conf. 1103. n. 4.

Dictio CCLXXIII.

Præcipere.

Pracipere idem importat, quod iubere, & sic præ-
ceptum, ut docet gloss. verb. de more, in Clem. pa-
storalis, de sent. & re iudic. & verb. iubeamus in Clem.
fidei semper. vbi Card. n. 1. & Imol. nam. 2. Castr. lib. 1.
de lege pen. c. 5. docum. 4. Guric. canon. lib. 1. cap. 7.
num. 1. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 6. q. 6. Philarc.
de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. d. 3. Valsq.
12. q. 96. art. 4. disp. 1. §. 3. cap. 3. num. 11. Sayr. in
August. B. b. de Dictionib.

Clem. Regia, lib. 3. cap. 7. num. 27. Bruno à Solè in
loci communib. lit. V. nam. 52, quod nulis minis bene
Eriman. Sâ verò lex num. 6. dicit verbum Præcipimus
importat præceptum, non autem verbum Iubeamus,
eum idem importat utrumque verbum.

Apud Grammaticos idem significat, quod præ-
sentare, prævidere, & prævenire, ut colligitur ex Cie.
Offic. Ingenij, magni est præcipere cogitatione futuris.
Virgil. 6. A. aced.

Omnia præcepti, atque animo meo ante peregi.
Idem lib. 11.

Exulsi quæcunque animum, & sapè iam præcipit hostem,
cum aliis adductis per Pichard. ad §. iura præcepta
3. à n. 4. Iustit. de iustitia, & Iure.

Dictio CCLXXIV.

Præcipuè.

- 1 *Præcipuè, idem importat quod Maxime.*
- 2 *Præcipuè, ponitur solum, ut ostendat maiorem esse*
rationem.
- 3 *Maiora includit dicti. Præcipuè.*
- 4 *Præcipuè dicitur quod ante alios quos habet præ-*
ceptum.
- 5 *Præcipuè legatum, vocatur prælegatum quod*
vni ante alios heredes capiti.

Idem importat hæc dictio, quod Maxime, &
ostendit aliquem alius de causis motum esse, l. 1.
vbi gloss. verb. præcipuè, ff. de testib. Anton. Monach.
Causita. decel. 28. n. 44.

Ponitur, ut ostendat solum maiorem esse ratio-
nem, secundum Tirag. de privileg. pia causa. prail. 34.
in fine, ceteros non excludendo, iuxta titulum per
Burgos de Pace in relect. l. 2. Tanri, n. 23.

Et eos vis est maiora includere, sicut diximus de
dictione Maxime, quæ exprimit casum minus du-
bium, & alium magis dubium includit, ut per Bar-
tholom. Petret. in comment. ad Exiracag. ambrosia,
de rebu. Eccl. non alienand. verb. l. non præcipuè, n. 2.

Præcipuè dicitur, quod ante alios quis habet
preceptum, & peculiare, l. Penpenti. ff. de iur. her. c. 1.
l. si fratri, §. dum Papinianus, in fine ff. pro socio. Præ-
cipuè legatum vocatur prælegatum, quod vnus
ante alios heredes capiti, l. fin. in princip. ff. de legat. 2.
l. 1. C. si certum petatur.

Dictio CCLXXV.

Præcisè.

- 1 *Interpretationem omnem extrinsecam excludit dicti.*
Præcisè, excepta iusta & legitima.
- 2 *Præcisè significat, ut fiat vlla exceptio, subintelligit,*
& sine conditione aliquid fiat.
- 3 *Præcisè idem importat quod absolute, & sine cau-*
sa cogitatione, nullo exceptio.
- 4 *Derogatio specul. tunc dicit dicti. Præcisè.*
- 5 *Præcisè dicitur quod solum ad aduocatum intelli-*
gitur.

Enotat hæc dictio, quod sine absolute, & ad
interim exequatur, & proinde excludit omnes
interpretationes extrinsecas, excepta iusta, & legiti-
ma iute promerente, semper, §. demonstratur ff. de
iur. iuramentum, C. non conf. 75. aam. 3. col. 2. Vulpell.

de prapof. & adverb. signif. sub hac dift. pag. 80. Me-
noch. conf. 132. n. 36. & seq. & conf. 103. n. 12.

¹ Significat vñ sine villa exceptione & vñ vulgò dicitur, sine remedio, & ad vnguem, distindè, & sine conditione id fiat, secundùm Turq. in l. si vnguem, verb. reueruatur, n. 79. C. de reuoc. donat.

9 Idem importat quod absolute, & sine causa cognitione ac in statuti habet vim calumfulz decaparonis secundum Abb. in cap. 7. de re scriptis. denotatque nullo scilicet excepto, ex Menoch. conf. 23. l. 2. §. 2. Et rancum valet, quantum firmiter, & inuolubiliter, vepet Bald. in l. clari iuris, C. de fideicom. & in l. si causam inducitur, C. de excois re indicata. Card. in cap. penult. in 6. aotab. de arbitrio.

4 Vm habet specialis derogationis, iuxta tradita
per Menoch. *de praesumpt. lib. 4. praes. 166. a. 46.*
Praesumptum illud se dicitur, quod strictè admodum
*intellectus, ut per Menoch. *conf. 1. 4. n. 16.**

DICTIO. CCLXXVI

Prædicti.

- 1 Repetitionem eorum quæ dicta sunt superius importat dict. Prædicti.
- 2 Dict. Prædicti, & Præfati, repetunt, & restringunt ad præcedentes nomina.
- 3 Relativa præcedentium cum omnibus suis qualitatibus est dict. Prædicti, ac si omnia præcedentia nominatim & specificè effent expressa, ut n. 4.
- 5 Relationem facit dict. Prædicti ad eos, quorum nomina in testamento, vel instrumentis legi possunt.
- 6 Restrictio censetur facta quod ad alios per dict. Prædicti.
- 7 Repetitionem & restrictionem ad dicta superius importat dict. Prædicti.
- 8 Dict. Omnia prædicta, refert omnia tam in proximo capitulo, quam in aliis capitulis.
- 9 Sequentia non refert dict. Prædicti, licet sit relatiua præcedentium.
- 10 Repetitionem eorum quæ dicta sunt superius non inducit dict. Prædicti, quando laderetur relinendo sermonem, vel offenderetur meas, & intentio disponentis.

Hæc dictio *Prædicti*, licet & *Prædictæ*, impostat repetitionem eorum quæ dicta sunt superius, ut per Bart. in l. 1. §. fin. ff. familia furum facisse dicitur, & in l. qui liberus, §. hoc verba, ff. de vulgariis, & in l. 1. §. hoc editio, ff. de postulatione, Paris. conf. 1. m. 3. 4. lib. 3. Ceph. conf. 16. n. 25. lib. 1. Bero. conf. 122. num. 7. lib. 3. Ruio. conf. 206. num. 5. lib. 1. Roland à Valle conf. 34. num. 31. & conf. 170. num. 6. & 10. lib. 4. Tiraq. de retrat. ut. 1. §. 2. glo. 7. num. 24. Décian. conf. 72. num. 57. lib. 2. Menoch. conf. 347. num. 4. & conf. 403. §. n. 16. Surd. dec. 210. n. 17. & dec. 319. n. 9. & conf. 455. num. 13. Card. Tufch. præli. conf. 1. tit. 2. lib. 2. Covel. 337. num. 1. Rota dec. 754. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. & dec. 644. num. 1. apud eund. p. 2. recent. [Falsar. conf. 124. 4. num. 2. ubi quod est respectiva personarum pircedentium cum omnibus suis qualitatibus.]

Præmo amplia hanc dictionem tantum importare quantum dictionem *Præfati*, quia utraque repert, & restringit ad præcedentes nominatos. Ita Cito. conf. § 19. n. 8. quem refert Card. Tusch. *l. dir. D. unel.* § 17. n. 1.

Amplius secundum de his rebus precedentium cum
omnibus suis qualitatibus, ut per Nant. conf. 204. n.
1. circa finem, et nunt. 12. Part. conf. 21. nunt. 17. et n.
3 lib. 1. Surd. conf. 46. nunt. 9. Rot. decis. 194. nunt. 7.
p. 2. recent. Decian. conf. 19. nunt. 10. et 11. et conf. 51.
n. 6. lib. 1. Card. Tufch. d. l. de succ. 337. nunt. 4. et 5.
Et quod impetret repetitionem termin vel persona-
rum quibus apponitur cum suis qualitatibus, et ad-
dunt Bero. conf. 132. n. 7. lib. 3. Ruin. conf. 5. ante 4.
lib. 3. Ctauer. conf. 79. nunt. 3. et 4. Card. Tufch. d.
causal. 217. nunt. 9.

Amplia tertio, quod ita est relatiua precedentium, & 4
 ut importet ac si omnia precedentia nominariim, &
 specificè effens expellat ut per *Suid. conf. 349 n. 4. &*
f. Cra. conf. 739. in ep. Sub anno, n. 3. & 4 Rota decr.
713 n. 2. & 3 p. 1. d. in ep. Hooded conf. 86 n. 12. vol. 2.
Card. Tuf. d. concl. 37 n. 11.

Amplia quartò, quòd facit relationem ad eos
quorum nomina leguntur in testamento, ut per Si-
mon. de Pietris *q. 42. n. 18. q. om. refert Cardin.*
Tufch. d. conc. 37. m. 3. Et sic dirigitur solum ad
personas, quorum nomina legi possunt in in-
strumento. Surd. *d. alim. n. 8. p. 1. n. 4.* Ac proinde
non refertur ad eos qui non possunt legi, licet proinde
non comprehendendi possint. Idem Surd. *d. arat. n. 9.*
p. 1. n. 12.

Amplia quoad. quod restrictionem operatur ex eo, quod in tantum refert omnes precedentes, ut censetur facta restrictio quoad alios. Ita Paris. *conf.* 49. n. 2. *lib.* 3. *Cran. conf.* 2. n. 2. *Cud. Tusch. de incl.* 1. 7. *de m.* 7.

Amplia sextò, quòd importet repetitionem, & re-
stitutionem addicta superius, ut per Alex. *conf.* 19.
incip. *Atticam verbum in fin. lib.* 3. Dec. *conf.* 191. Card.
Tulch. *d. consil.* 4. 17. n. 14.

Amplia sepius multo magis procedere, si ad-
ciatur dictio generalis, vel vniuersalis, pñea omnes
predicti, seu, omnia predicta, quia tunc refert om-
nes tan proximo capitulo, quam in aliis capitulis,
vt per Bero. *conf. 193 ad princ. lib. 3. refert Card. Tusch.*
d. cons. 1. 1. 7. n. 12.

Limitat primò quòd non refertur ad fequentia,
licet fit relatiua præcedentium. Ideò fit reftator fecie
plura legata, deinde dedit exequutores ad fuapra
dicta omnia, poftea mandatur diftribui booa reliqua
per exequutores, & non nominat aliquos, intelli-
gitur de Epifcopo, vt per Caffan. 67 col. 2. in fin. verf.
qua verba, lib. 2. Caif. Tufch. d. concl. 3. 27. n. 8.

Limita secundò, quando la detetur recitodo ser-
monis, vt per Rom. *cras.* 180. incip. *Si admittimus,*
n. 10. Card. Tufch. *de uel.* 3 17. n. 13. & 16. extenden-
tes, multò magis limitatio nem locum habere, si of-
fenderetur mens, & intentio disponentes.

DICTIO CCLXXVII.

Præsertim.

- 2 Comparativè propriè ponuntur diſt. Perſectum, & impariat idem quòd Maximè, ſeu Perſectè.
- 3 Severimè, in qua ludez plures caſus exproſit, juſtiorum, luè exproſa per diſt. Per ſectum falſa reperta ſit.
- 4 Diſt. Perſectum, Præcipuè, Maximè, includunt alios perſonas, & caſus.
- 5 Caſum maxum dubitabilem exprimus diſt. Perſectum, & implicat magis dubitabilem.
- 6 Ius idem eſſe in caſu contrariò denotat diſt. Perſectum.

- 6 *Argumentum a contrario sensu desumptum ex legibus, vel statuto veniens dicitur. Praesertim, vel Maxime, non valet.*
7 *Causam finalem nonnunquam importat dicti. Praesertim.*
9 *Praesertim interdum exponitur pro Tantum, & num. 9.*

Propterea haec dictio ponitur comparativè, & importat idem quod *Maxime*, seu *Præcipue*. Notat Betacellum in suo repet. verb. *praesertim*, pag. 162. vers. 4. Calder. conf. 5. 48. aliis 3. de verb. signific. Gemin. conf. 16. n. 4. in fine, versum obicit, ubi quod non inducit necessitatem probandi id quod ducitur per dictionem *Praesertim*, vel *maxime*. Gemin. conf. 16. num. 4. in fin. Capta rep. 87. n. 173. Guriet. canon. quest. lib. 1. cap. 20. n. 5. Cened. post lib. *praesertim*. & *canonic* quæst. sing. 83. num. 1. in princ. Cass. Tufch. *praesertim*. com. 1. 2. 3. 4. D. conel. 333. num. 1. Vulpell. de *præp.* & *adverb.* signific. sub hac dict. pag. 30. ubi n. t. subdit, huiusmodi dictiones, *Praesertim*, *Præcipue*, vel *Maxime*, operari ut subleventur sententia in qua Iudex plures causas expressit licet expressa per dictionem *Praesertim*, falsa sepe sit, quia hæc dictio includit, ut etiam ex aliis casibus motus fuerit. Vtque etiam est implicatio eiusdem iuris, secundum Azebed. l. 3. num. 8. ter. 2. lib. 3. *nona Recop.* Et quod hæc dicti. *Praesertim*, *Præcipue*, *Maxime*, includant alias personas & causas, post Capol. de *simul. contrah.* n. 2. & 6. tradit Flamin. Paris. de *conflict. benef.* 4. 29. n. 5. 4.

4 *Vnde expresse causam minus dubitabilem, & implicat magis dubitabilem. I. h. n. ubi gl. in verb. *Praesertim* ff. de liber. exhibend. c. pro humano in verb. *Praesertim*, & ibi Doct. de homicid. lib. 6. Cosm. in *præp.* *saule* aut. de *auter. gener. conel.* in §. *promissum* in gloss. *Praesertim*, fol. 70. C. in tit. de *huius tempor.* in princ. in gl. *Praesertim*, fol. 144. Mandol. reg. 9. Canc. 7. 6. num. 8. C. in *tertia forma commissi* in verb. *Praesertim*, fol. 18. C. in gloss. *saule*, §. *Not qui in verb. *Praesertim*, fol. 3. Menoch. de *arbitr. cas.* 416. n. 19. & conf. 69. n. 26. Azebed. ad l. 1. n. 12. in 3. lib. 3. *nona Recop.* Sanch. de *Matr. lib. 2. disp.* 39. n. 6. & lib. 10. disp. 5. n. 4. 1. n. Cened. ad *disp.* 3. 2. n. 1. post *princ.***

5 *Denotat igitur hæc dictio idem iuris esse in casu conatio, secundum Nat. conf. 390. num. 4. tem. 1. Cassad. de *sc. a. num. 8. de concess. *praesentia*. Cened. ad *disp.* 83. num. 2. In statuto posita debet semper intelligi pro *Maxime*, hoc est, quod præsupponat idem esse in suo positivo, seu in casu contrario, quia eodem ista dictio proprie ponant pro *Maxime*, & verba in statuto debeant proprie intelligi, sequitur, quod si ista dictio in statuto repetatur, semper debet intelligi pro *Maxime*, & sic proprie, non auctem improprè. Ita tenet Panorm. in *cap. per tuam*, num. 3. in fine, de *summa*. Vnde non valet argumentum à contrario sensu desumptum ex legibus, vel statuto veniens dictione *Praesertim*, vel *Maxime*, quia denotant eum maiorem rationem in casu, in quo ponuntur, ut tradit Ias. in l. 1. n. 37. ff. de *offic. iur.* post Boet. & Immiol. in *cap. cum A. apostolica* de *in qua sunt à Prelatis*, &c.*
7 *Nonnunquam importat causam finalem, ex tradit per Menoch. conf. 3. 8. n. 30.**

8 *Incidendum exponitur pro Tantum, ut in *cap. distinctionem*, unde gl. in verb. *Praesertim*, de *in qui cognos. consanguineam*. Panorm. in *cap. licet*, n. 12. de *fora. compet.* & in *cap. cum volumus*, n. 6. de *verbor. signific.* Calder. de *conf.* 48. aliis 3. ubi n. t. de *verbor. signific.* Cosm. in *præp.* *saule*. tit. de *huius tempor. divini officii*, in princ. ubi n. *Praesertim*, fol. 144. Mandol. in gloss. *saule*, §. *not qui in verb. *Praesertim*, fol. 94. ad August. Buboia de Dictionib.**

princ. ubi etiam subdit, quod aliquando abundant, & in reg. 19. Cancell. 7. 6. num. 4. in fine. Cened. ad *disp.* 83. n. 3. Card. Tufch. *dicti*. D. conel. 438. n. 1.

[Amplius & confirmat dispositionem præcedentem Reynoso in *observat. practice*, observ. 16. num. 6. Non restringit multiplicatam alium, fed implicat identitatem iuris ad casum expressum, Rot. de *ref.* 1. 2.]

Dictio CCLXXXVIII.

Praesumere.

- 1 *Praesumere, est ansu temerario contra legem sine superioris auctoritate facere.*
- 2 *Dolum ac temeritatem denotas verbum Praesumere.*
- 3 *Dispositio ponens aliquid praesumentem, non comprehendit illum qui id bona fide generaverit aut impendens, sine auctoritate facit.*
- 4 *Praesumptio quando in bonam partem accipitur.*

Praesumere est ansu temerario contra legem sine auctoritate superioris facere, ut in *cap. 2. de iudic.* ubi Abb. num. 6. Felin. in rubr. de *cap. incept.* Redub. in *crall.* nominat. 9. 5. num. 29. & denotat, quod quis non faciat actum auctoritate propria, sed cum auctoritate Iudicis, ut in *cap. decretum*, de *iudic.* ubi gloss. verb. *praesumas*. Alex. conf. 123. incip. *Scriptis*, n. 9. ubi quinquies plus dicit. lib. 4. Card. Tufch. *prædicte*, conel. 3. tem. 1. D. conel. 339. n. 1.

Dolum igitur, ac temeritatem denotat, ut per Bold. conf. 486. num. 5. vel. 4. Barbat. in *cap. praesumens*, notab. 1. de *offic. deleg.* Decium in *cap. 2. sub n. 6. vers.* secundo principaliter, de *iudic.* Hipol. in l. de *miseric.* in *princ.* num. 39. ff. de *quæst.* Jacob. de *Gustis* in *ancus de iur.* lib. 1. cap. 1. 3. num. 72. Noos. in *Manual.* cap. 27. num. 156. in *sepp.* Menoch. *conf.* 763. n. 10. Sanch. de *matrim.* lib. 9. *diff.* 32. num. 38. Lotter. de *re benef.* lib. 2. 9. 14. a. num. 5. 4. Rot. in *Agien.* irregularitatis, 14. *May* 1607. in *nom.* Card. Cevalerio. Etasim. à Cochie. de *conf.* lib. 1. *Ordin.* in *exemptis*, lib. 4. 9. 75. num. 4. Gloriet. *resp.* 1. 2. num. 26. [Semper hoc verbum accipitur in malam partem, Anguian. de *legib.* lib. 2. *com. 22.* 23. num. 13. fol. 246. Et ad interpretandas formulas contra tale quid facere praesumentes, non satis est ansu aliquid concipere, sed necesse est, quod fuerit deveniunt ad factum: nam hoc impotest verbum hoc *Praesumere*, Clem. 1. de *privileg.* d. cap. 2. de *iudic.* latè Felin. in *cap. Inda*, 7. num. 8. de *testib.* praesertim si iunctum sit infinito, quia tunc multo fortius effectum importat ut in solo conato non verificetur, *cap. veritatis*, ubi celebrat *praesump.* *frat.* de *dolo*, & *centum a. cap. si auctoritatis*, ubi caput *praesump.* de *eo*, qui cognos. consanguineam *ver.* Iua. Tiraq. in *verb. generaliter* 9. 25. num. 9. C. de *reuen.* *donat.*

Vnde dispositio nem puoientem aliquid praesumentem non comprehendere illum, quid bona fide, ignorantem, aut imprudenter, siue inadventem facit, tradunt Navar. in *cap. accepta*, de *re iust.* *sp.* *hac.* *oppo.* n. 3. & in *Extravag.* de *datu.* & *promissis*, n. 15. *vers.* *audet siue praesumas*, & in *cap. statumus*, 19. 9. 3. n. 62. in fine, *vers. nota seipsum*, & in *Manual.* c. 27. n. 55. in fine. Aucund. de *excep.* *mandat.* lib. 1. cap. 4. n. 38. *vers. verum sine Penè*, quos refert Cened. ad *Decretal. collect.* 45. n. 1.

querunt, unus periet ceteros adiuvisti. Idem in *Orat.* Attici in eo genere præter ceteros excedunt. Idem *pro Syl.* Hoc mihi participium est præter ceteros.

Dictio CCLXXX.

Præterea.

- 1 Continuatina materie ad precedentia est dict. Præterea, & panitur pro Item.
- 2 Alius dispositionem præcedit dict. Præterea.
- 3 Intervallum quoddam annuū dictio Præterea, & velut iterum gerendarum successione, & ordinem inducit.
- 4 Præterea, quasi præter ea dicta, ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari.

1 Continuat hanc dictio materiam ad precedentia, & ponitur pro Item, repetitque omnes qualitates præcedentes in sequentes, ut in §. præterea, *Instit.* quibus non est permixtum facere testament. §. præterea, *Instit.* quibus modis in patria testamenti solvitur, notat *Guar. conf.* 163. n. 40. *Obscurus Vulpell. de præp. & adverb. signif.* sub dict. *Proferunt, vñf. præterea, pag. 81.* *Pett. Eorij resp. opusc.* 1. n. 33.

Extendit meniero, & actus dispositionem præcedit, §. Præterea quidam, *Instit. de alt. cap. super quibusdam, §. præterea, de verbor. signif.* *Franc. Molin. de brachio faculari, cap. 3. n. 12.*

2 Intervallum quoddam annuū, & veluti iterum agendarum successione, & ordinem inducit. *Dec. in auth. Præterea, in princip. C. unde vir, & ux. Marz. conf.* 50. n. 10. *Franc. Molin. d. c.* 3. n. 13.

3 Apud Grammaticos hanc dictio quasi præter ea dicta ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari, *Cic. lib. 4. epist. 3.* A me verò sic diligitur, ut tibi vni concedam, præterea nemini, id est, præter te. Idem *pro Marc.* Hunc vnum ab hostibus metuī, præterea neminem, id est, præter eum, Idem *t. Philippic.* Num qui exules restituti? vnum aiebat, præterea nemini.

Dictio CCLXXXI.

Præterquam.

- 1 Naturam habet dictio Præterquam eximendi aliquos casus ab ipsa nova dispositione, & eos relinquere sub eadem lurs dispositione, qua prius continebantur.
- 2 Exceptio est dictio Præterquam, & importat contrarium tum, quod in regula conuenitur.
- 3 Præterquam pro Nisi, apud Grammaticos, usurpatur solet.
- 4 Præterquam quòd, pro Nisi quòd, aliquando accipitur.

1 Habet hanc dictio naturam eximendi aliquos casus ab ipsa nova dispositione, & illos relinquere sub eadem lurs dispositione, qua prius continebantur, ut expresse probat text. in l. *Præter aut in princip. ff. de quod in loco publico.* Et fuit dictum in *Donation. hereditatis de Beroldo, 10. Martij 1597. coram Litta.*

2 Exceptio est & importat contrarium eius, quod in regula continetur. *Rota in Romana, seu Forolisen. de Tuedolo, 17. Novembri 1603. coram Peña.* August. Bafbol de Dictiops.

Apud Grammaticos pro Nisi usurpatur solet. *Cic. lib. 3. epist. 7.* Nullas iis, præterquam ad te dedi litteras. Idem *lib. 3. in Carilin.* Pro tamis rebus nullum à vobis præmium postulo, præterquam huius diei memoriam sempiternam.

Præterquam quòd, pro Nisi quòd aliquando accipitur. *Cic. lib. 1. epist. 1.* Neque quod displiceat committam, præterquam quod hominis mihi coniunctissimi doleo gravem casum. Interdum usurpatur pro Non modo. *Cic. 1. de dinat.* At id præterquam quòd oon potuit, ne huius quidem potest.

Dictio CCLXXXII.

Pridie, Postridie.

Pridie dictum quasi priori die, Postridie verò postera die, æque utrumque copulatur cum *Quam Cic. de amicis.* Pridie quàm excellit è vera. Item *lib. 14. epist. 6.* Postridie intellexi quàm à vobis discessi. Idem *lib. 2. de Orat.* Postero die quàm illa erant acta.

Quandoque assumunt eum *duel. Cic. lib. 1. epist. 4.* Sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius dies fregimus. Idem *lib. 13. epist. 46.* Dolabella venit ad me postridie Idem. *Cato de rer. rustic. lib. 1.* Postridie eius diei villicum vocat.

Nonnunquam Idem, *Nonas, Kalendas* quasto casu adscribunt. *Cic. lib. 14. epist. 25.* Ego Romam pridie Idus Idem *lib. 13. epist. 14.* Si me in Tusculano postridie Nonas maio conuenerim.

Dictio CCLXXXIII.

Primò, Primum.

- 1 Primò, & Primum in quo differant, ostenditur.
- 2 Primò ad tempus pertinenti respondet Deinde, aut Post.
- 3 Primum sapè adsciscit dictio Deinde, vel Post.

Primò, & primum hoc fecit differant, quia primò ad tempus, primum ad ordinem pertinet.

Primò sic ad tempus pertinenti respondet Deinde, aut post. *Cic. pro Cicer.* Ea igitur primò, neque id ipsum dici quoquo modo poterat, in illa cupiditate continebatur, deinde ita flagitare corripit amentia, ut eam non pudet, &c. Idem *de Amici.* Videtis in tabella iam antè quantà tui facta labe, primò Gabinij lege, biennio post Cassia.

Sic etiam Primum sæpè adsciscit eandem dictiones Deinde, vel post. *Cic. de Amici.* Primum ut monito acerbitate cæcat, deinde ut obligatio conameliū careat. Idem *lib. 3. epist. 5.* Primum ut ipse tu, tuique omnes, deinde etiam ut reliqui scire possint me, &c. Idem *lib. 16. epist. 5.* Te valete tui causa primum volo, tum mea. *Cic. de lego Manli.* Primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de Imperatore diligendo esse dicendum. Idem *lib. 15. epist. 14.* Primum ut te tanto intervallo oñderem, deinde ut tibi possem præsent gratulari, tum ut quibus de rebus vellemus, inter nos communicaretur, postremò ut amicitia nostra confirmaretur vehementius. Idem *5. de Finib.* Et ipsi charitas generis humani serpit sensim foras cogitationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitia, post vicinatis, tum vicibus, deinde totius complexus gentis humanæ. Interdum absolute ponitur. *Cic. lib. 2. epist. 9.* Primum tibi, ut debeo, gratulor, lætorque.

KKK 3 torque.

tòque. Idem *lib. 7. epist. 13.* Primum ipsas ego Musas
nonquam tanti potissim.

DICTIO CCLXXXIV.

Principaliter.

- 1 **R**efertur potest hæc dictio ad id, quod erat faciendum de reliquo, ut per Cardin. Setaphin. *decif. 643. n. 3.*

DICTIO CCLXXXV.

Prietur.

- 1 **V**erbum hoc an, & quando significet latam, vel sciendam sententiam, vide Tirac. in l. si vquam, verb. reueratur, num. 176. Cde reuocat. donat. Cardof. in praxi Iudum, & Advocat. verb. Verbum, n. 11. Sayro in Clari Regia, lib. 3. c. 8. num. 22. Cardin. Tufch. *lit. P. verb. Primatio, concl. 719. n. 8.* Ioan. de Salas de legib. g. 9. s. 1. 1. 4. diff. 1. 5. s. 1. 3. sub n. 41. & s. 1. 5. sub n. 78. Melch. Phorbof. *Lufitan. decif. 88. n. 12.* Farinac. *fragment. crim. p. 2. verb. lex, n. 130.* Flamin. *Pand. de confident. g. 5. n. 36.*

DICTIO CCLXXXVI.

Prius.

- 1 **O**rdinem refpectu eiusdem instantie, & non diuerfa deuotae dictio Prius.
- 2 **Formam** præcisam in sententia nunquam importat dictio Prius, quando debitum est liquidum.
- 3 **Exequutionem** non impedit in obligatione Camerali dictio Prius, quod liquida.
- 4 **Verba** quod Index prius pronuntiet super nullitate, &c. ad illum instruendum posita sunt, ita ut non vitiatur sententia, si aliter faciat.
- 5 **Prior, & Posterior,** apud Grammaticos de duobus dicuntur.
- 1 **E**notat hæc dictio ordinem refpectu eiusdem instantie, & non diuerfa, ut per Bat. in cap. in literis, num. 12. de refect. *fol. Petr. Antiq. ref. ap. s. 2. sub num. 35.*
- 2 **Quandocumque** in sententia importat formam præcisam, quando debitum est liquidum; si vero est liquidandum, proat, si dicatur: Refectis prius expensis fufficit fiducialio, ut per Beotind. *decif. 77. num. 11. & fqq. & Card. Tufch. prælit. concl. f. 1. m. 2. lit. D. concl. 341. n. 12.*
- 3 **Et posita** in obligatione Camerali, inconuenienti videlicet, quod prius fiant computa, non impedit exequutionem quoad liquida, sed solum quoad non liquida. Ita post Rotam per Corr. *decif. 37.* tradit Card. Tufch. *d. lit. D. concl. 341. n. 12.*
- 4 **Et verba,** Quid Index prius pronuntiet super nullitate, quam super negotio principali, & prius super posterius, quam super petitorio, licet iudicant necessitatem Indici ad hoc faciendum, & si aliter faciat, male faciat, tamen non propterea vitiatur sententia, si aliter faciat, quia est consilium legis, & ad instruendum Iudicem. Ita post *Cast. conf. 132. incip. In causa, qua vertitur, n. 2. vers. nec obstat, lib. 1. sententia Cardin. Tufch. d. concl. 341. n. 3.*
- 5 **Prior, & posterior** apud Grammaticos, & bonos

Latine lingua Auctores, de duobus dicuntur. Cic. in *Pison. Me. Adilem* priorum, & *Petitorum* primum populus Romanus fecit. Idem *pro Quinct. Prior* loco dicere. Idem *1. de Finib. Qui* posterius prior non conuenit. Idem *lib. 5. epist. 1.* Priora tempora in iuuis Republicæ, nostrisque iacuerunt.

DICTIO CCLXXXVII.

Pro.

- 1 **Dollera** refertur de vi, & effectibus huius dictionis agentis.
- 2 **Dict. Pro,** habet varias significatus, & sumitur diuersis modis.
- 3 **Causam** immediatam, & proximam perquam denotat dict. Pro, & in hoc differt a dictione Propter, quæ denotat causam remotam.
- 4 **Causam** remotam quandoque importat dictio Pro, quando importat Propter, vel Ob.
- 5 **Causam** finalem aliquando importat dictio Pro.
- 6 **Privilegium** concessum pro habitatione intelligitur, etiam si habitatio non sit continua.
- 7 **Pro,** importat causam finalem ob cuiusque apponitur cause finali, quæ debet omnino sequi ratione personarum, ut n. seq.
- 8 **Causam** finalem importare præsumitur in contrariis dictio Pro si non constet, quid sit adiecta causa finali, vel impulsiva.
- 9 **Causam** excitatam importat dictio Pro.
- 10 **Modum** aliquando importat dictio Pro, nonnamquam conditionem.
- 11 **Veritatem** interdum denotat dict. Pro, quando accommodatur veritati, & possibilis quandoque fictionem.
- 12 **Compensationem,** & taxationem nunquam importat dictio Propter, ne plus petat.
- 13 **Accessionem** importat etiam dictio Pro.
- 14 **Limitationem** denotat etiam dictio Pro.
- 15 **Dominum,** vel usum quandoque importat dictio Pro.
- 16 **Repraesentationem** importat etiam dictio Pro.
- 17 **Parasum** dicere, promitti mihi decem pro tali, vel promitti mihi nomine tali.
- 18 **Pro tali,** importat idem quod nomine, vel ad instantiam talis.
- 19 **Dictio Pro** hæreditibus, ponitur ad ampliandum.
- 20 **Pro** tempore excellenti completitur alium à principio vsque ad finem.
- 21 **Pro,** sapè apud Grammaticos contrarium habet, Contra.
- 22 **Pro,** interdum importat.
- 23 **Ante.**
- 24 **In.**
- 25 **Secundum.**
- 26 **Ob, vel Propter.**
- 27 **Pro vice.**
- 28 **Pro suo iure** facere, aut dicere aliquid, id pro potestate, &c.
- 29 **Pro mea** facere, idem est quod facere quantum possum.
- 30 **Pro se quisque,** idem est quod, pro sua quisque parte.
- 31 **Pro viciis patre,** id pro eo quantum vnus vir potest.
- 32 **Pro portione,** idem est quod pro rata portione, vel parte.

De viis & effectibus huius dictionis vide Rebuff. in comment. ad l. cautionem 29. vers. natus sunt,

sunt, ff. de verb. signif. pag. mibi 170. Mandol. in gloss. facili, §. Ac etiam in verb. Pro vno fol. 242. & §. sane, in verb. Pro tempore, fol. 80. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dist. pag. 81. Bertazol. de clausula vstrum. claus. 26. gloss. 10. n. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 134. num. 11. & conf. 352. num. 2. & 7. Alduin. conf. 73. num. 14. Card. Tufch. praet. concil. tom. 2. lit. D. d. concil. 342. Cened. post lib. praet. & canon. quelt. sing. 81.

2 Hæc dictio habet vlt. significat secundum subiectam materiam, & sumitur diuersis modis, vt per Salicet. in lumen, C. de sent. que pro eo, vbi Dec. num. 15. Coim. conf. 87. col. penult. lib. 2. Card. Tufch. d. lit. D. d. concil. 342. n. 3. & 5.

3 Denotat igitur pletumque causam immediatam, & proximam, & in hoc differt à dictione *Propter*, quæ denotat causam remotam, vt in l. Dominus Sricho, vbi gloss. verb. *Pro quibus*, ff. de penult. legat. Bart. conf. 102. in fine primi dubij, Bald. in l. 1. col. penult. n. 16. vers. vltimo, C. per quas personas vobis acquiritur, & in l. 1. in fine, C. si seruus exierit. Dec. conf. 46. n. 1. & 4. Gulielm. Benedicet. in cap. Raynulfian. in verb. cetera bona, num. 19. de testam. Com. conf. 133. n. 2. lib. 1. Titusq. in tract. Cessante causa, loma. 20. vers. verum dictio *Pro*, num. 28. Mandolin gloss. facili, §. Ac etiam, fol. 244. col. 2. Bertazol. d. gloss. 10. n. 2. Cened. d. sing. 71. num. 1.

4 Quandoque tamen importat causam remotam, quia pro dictione *Propter*, vel *Ob* interitum ponitur, quæ causam remotam importat; tamen hoc est improprie, & non secundum propriam naturam huius dictiois. Ita Bart. conf. 101. incip. Girard. n. 4. lib. 1. Card. Tufch. d. concil. 342. n. 4.

5 Importat aliquando causam finalem, vt in l. procuratore qui, ff. de procur. penult. §. fin. vers. si pro alimentis ff. de alim. m. & cibor. legat. Alex. conf. 79. n. 3. lib. 2. Dec. conf. 46. num. 1. tom. 1. & conf. 130. num. 2. in fine, Ripan. cap. sum. Al. num. 7. in fine de causis. Gozad. conf. 58. num. 11. Ruin. conf. 23. n. 19. lib. 1. Grat. conf. 68. n. 22. vol. 2. vbi ait, quod hæc dictio idem est gerundio ablatiui casus denotat causam finalem, Gualt. conf. 178. n. 1. §. lib. 1. Mandolin gloss. facili, §. Ac etiam, in verb. Pro vno fol. 244. col. 2. Colin. in pragmat. fecit. ut de annuat. in v. b. Pro fol. 25. col. 3. Honded. conf. 52. n. 7. vol. 2. Octavian. Vulpell. circa loco, n. 1. Menoch. conf. 352. n. 2. Sord. conf. 445. n. 29. Cened. d. sing. 81. n. 3. Stephan. Geatran. dicepti forent. cap. 96. n. 26. Sord. de alim. in 2. q. 5. num. 9. & 10. Accac. Anton. in comment. ad l. demonstratio falsi, 4. 17. n. 16. ff. de condit. & demonstrat. [Castil.] conu. ou. tom. 6. cap. 119. n. 19.]

6 Amplia piumò, & potius declara, quod licet ista dictio importet causam finalem, intelligitur secundum anem modum, & arbitrio iudicis, vt non sit continua. Vnde priuilegium concessum pro habitatione iorelligunt, etiam habitatio non sit continua; ita Bald. conf. 234. incip. Decretum, l. ita medium, vers. quod vltra, lib. 1. quem refert Card. Tufch. d. lit. D. d. concil. 342. n. 7.

7 Amplia secundò, in contradicibus, quia quod dicitur, hanc dictioem *Pro* importat causam finalem, procedit vbi cumque talis dictio apponitur causæ finali Bald. conf. 337. incip. Et praemissio, n. 2. vers. item eff. secundum, lib. 3. vbi quod isto casu oportet causam existeret & impleri, conf. 433. incip. Casu talis, n. 5. lib. 5. Card. Tufch. d. concil. 342. n. 3. vbi num. 9. restituit ampliationem, & non procedat, quando hæc dictio apponitur causæ impulsu, quia tunc non est necesse, quod causa existat, cum proprie non sit causa, sed motuum impellens.

Amplia tertio, quod hæc dictio importat causam finalem, quæ debet omnino sequi ratione personarum, veluti si Abbas daret Monacho pecuniam pro vestimentis, teneret Monachus emere vestimenta, & non pisset pecuniam in alium vsum conuertere. Ita Bald. conf. 337. ante finem, vers. item ratio persona, lib. 3. Card. Tufch. d. concil. 340. num. 10. vbi num. 11. declarat, quia in contradicibus vbi cumque constet, quod contrahentes alteri volebant contrahere, semper illa erit causa finalis, etiam si alter diceretur impulsus, & cetera huiusmodi esset impulsus, si nihilominus contrahentes erant contrahendi; & ideo cognoscitur hoc à voluntate contrahentium, an sit causa finalis, vel impulsiva.

Amplia quarto quod hæc dictio, si non constet, 9 quod sit adiecta causæ finali, vel impulsu, praesumitur causam finalem importare in contradicibus, quando apponitur verbis prolaris ad fauorem tradentis, vt per Bald. d. conf. 337. num. 2. vers. lib. 3. & conf. 433. num. 5. lib. 5. quem refert Card. Tufch. d. concil. 342. n. 12.

Amplia quinto, quod hæc dictio nedum importat causam finalem, sed etiam causam excitatiam; idem lex, vel statutum dans potestatem puniendi quoscunque traxerintantes, & prosequentes banannos, & rebelles. Pro extirpandis banannis ista dictio operatur, quod etiam pro eo qui iam interfecit insignem banannum, possit dubitari primum, quia excommunicatus alij, & sic hæc dictio *Pro* importat excitationem. Ita Bald. conf. 164. incip. Qui seruus, in fine, lib. 3. quem refert Card. Tufch. d. concil. 342. num. 13.

Modum aliquando importat hæc dictio *Pro*, l. ante penult. §. t. ff. de legat. 2. l. cum mra, C. de transact. l. si quis pro redemptione, C. de donationib. l. pro oneribus, C. de iure dotium, Ruin. conf. 44. n. 5. Coim. conf. 345. in fine, lib. 1. Rimin. tom. conf. 549. num. 6. lib. 5. Bartol. in l. quibus datus, §. Terminum, ff. de vendit. & demonstr. Caputragen. decis. 273. num. 1. p. 2. Vell. decis. 7. p. 2. Ioan. de Monte Spetell. conf. 197. n. 6. Honded. conf. 53. num. 33. & 36. vol. 2. Reusner. decis. 7. num. 48. lib. 4. Menoch. conf. 126. num. 21. Octavian. Vulpell. d. loco statim, in princ. Quando per se simpliciter appofita est, tunc facit modum, d. ante penult. §. 1. fide leg. 2. vel appofita per nomina in genere, l. mudi, in princ. C. de Episc. & Cleric. At veid quando per nomina in specie appofita est, facit conditionem, l. stipulatio, ff. de iure dotium, l. Titus, §. Titio, ff. de condit. & demonstr. Et colligitur ex tractis per Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 3. quest. 2. & per Bald. conf. 440. num. 5. lib. 4. Quamuis Peteg. conf. 64. num. 9. in fine, lib. 3. dicat, quod non facit conditionem, sed significat causum. Ad quod propofitum Ang. conf. 30. incip. Demina Francisca, in princ. quem refert Card. Tufch. d. concil. 342. num. 39. ait, quod quandoque importat conditionem in vltimis voluntatibus, quandoque apponitur causæ, ad quam non obligatur de iure 12, qui se obligat; ideo §. 12, qui non est obligatus dotare mulierem, legat mulieri pro nubenda ea, legatam dicitur conditionale, & non debetur nisi nubat, secus si legans esset obligatus dotare de iure [Distinguit Galganet. de condit. p. 1. cap. 3. quest. 2. vt si dictum hæc appofita sit simpliciter per se, tunc facit modum, & citat l. ante penult. §. t. ff. de legat. 2. & l. si quis, C. de donat. Sin appofita sit per nomina, vt, Relinquo causam pro redemptione capueram, pro dote pncillarum, tunc subdistinguit vt si relictum sit in genere, faciat modum, quia semper sunt captiui, & quod tunc hoc non pendat ex futuro euento; & si contra

certa persona expressa fit, *Pr pro redimendo Petro*, tunc facit conditionem, refert Franc. de Barry de successu, *actiati, & abmisti lib. 17. tit. 1. n. 5.*

- ¹¹ Intendum denotat veritatem, & quandoque fictionem; veritatem quando accommodatur veritati, & possibili, ut si statutum dicat, quod omnes Florentini habeantur pro ciuibz, nam verè ciues sunt, quia etiam oriundi sunt, vel ibi habitantes. Socin. *consil. 1. incip. In casu, num. 10. & seq. vers. quid paria, lib. 1. Card. Tusch. d. consil. 341. num. 4. vbi num. 15. addit, quòd si non concutere veritas, veluti si dicat statutum, quòd Florentini habeantur pro Petuliniis, tunc est per fictionem, & non per veritatem, & num. 16. post Pont. *decis. 329. lib. 3. aliis decis. 328. in coroll. eod. lib. 3.* ampliat haec dictionem quandoque importare per invocationem, & incertum, & ideo quòd commissio, vel exequutio facta pro parte N. non debet inducere nocumentum N. quia illa verba non probant, quòd ipse fecerit, cum sint per quiuoca.*

- ¹² Nonnunquam importat compensationem, & taxationem, ne plus petatur, ut si dicum sit quòd testator legat pro omni eo quod petere potest. Ita Ruin. *consil. 60. n. 6. lib. 2. Hipp. Rimin. consil. 157. num. 14. vers. scissio accedit*, vbi quòd legatum factum pro omni eo, quod petere potest filia occasione legitime, censetur animo compensandi legitimam. Refert Card. Tusch. *d. consil. 342. n. 10.*

- ¹³ Item importat hæc dictio accessionem, unde obligans se pro Titio, licet principaliter obligatur, dicitur obligatus tanquam fideiussor respectu eius, pro quo obligatur. Ita Bald. *consil. 198. lib. 1.* quod dupliciter *consil. 153. num. 9. vers. item dictio lib. 5. Card. Tusch. d. consil. 342. n. 34.*

- ¹⁴ Item denotat limitationem, veluti si legeret Ecclesie prædium, vel possit pro vita Rectoris, intelligitur facta limitatio, quòd Rector habeat vicariam ex tali legato, & sic hæc dictio est limitatio, ut per Bald. *consil. 250. ante finem. vers. quia illa dictio, lib. 4. Card. Tusch. d. consil. 342. n. 15.*

- ¹⁵ Item quandoque importat dominium vel usum, ut si legeret domus Fraticellis pro eorum habitatione, de rigore iuris dominium domus legatur est Fraticellorum, licet de æquitate fecus, qua censetur legatus usus, & habitatio, & dominium est penes hæredem. Ita Bald. *consil. 9. incip. Quadam mulier lib. 5.* quem refert Card. Tusch. *d. consil. 342. n. 36.*

- ¹⁶ Item importat reperi forationem, ideo si fiat solutio Titio pro me importat solutionem mihi factam, & à me Titio, & sic tantum est dicere solvere Titio pro me, quantum solvere mihi, vel loco mei. Ita Pat. *consil. 107. num. 44. lib. 4. Card. Tusch. d. consil. 342. num. 23.*

- ¹⁷ Paria enim sunt dicere; si promittis mihi decem pro tali, vel promittis mihi nomina talis, ut per Roman. *consil. 441. incip. Pro cens instrumentum, num. 4. ante finem, vers. unde notandum, vbi apert. ad eund. in vers. nomine, ait, idem esse dicere pro te, vel nomine tuo: sic etiam actus factus pro Titio idem importat, ac si esset dictum nomine Titii. Alex. *consil. 80. incip. Examinato, n. 8. lib. 8.* quem refert Card. Tusch. *d. consil. 342. num. 17.**

- ¹⁸ Pro tali, importat idem quod nomine, vel ad instantiam talis, ut per Felin. in cap. cum M. Ferrarensem, *1. de censu, & ibi Rip. n. 7. Decian l. n. 15. de sent. qua pro eo quod inuestit. Cened. d. sing. 81. num. 4. Card. Tusch. d. consil. 342. n. 17. vbi n. 18. infert, quòd ideo emena pro tali promitte acquirit talis, ac si dicere acquireret nomine talis.*

- ¹⁹ Pro hereditibus, ista dictio ponitur ad ampliandum,

& eius natura est, ut ampliet. Felin. *consil. 18. num. 6.* quem refert Cened. *d. sing. 81. n. 6.*

Pro tempore existens, ista verba complectuntur actum à principio, vsque ad finem, & significant tempus aperiudinem ut per Rebuff. in rubr. de Regia ad Prælatum nominat. *§. 1. verb. Pro tempore, fol. 125.* quem refert Cened. *d. sing. 81. num. 5.* Et de his verbis *Pro tempore, fol. 80. & in §. habita, verb. Pro tempore, fol. 124.*

Apud Grammaticos, & bonos Latinæ linguæ auctores, hæc dictio *Pro*, sæpe contrariarum habet contra. Cic. *3. de Orat.* Hoc non modò pro me, sed contra me est potius Id. *Attic. lib. 11.* Non tam pro se, quam contra me laborare dicitur.

Vt imparet interdum pro *Aure*; Cic. *2. Phil.* Hæc posita pro xde Iouis Statoris, bona Cn. Pompeij acerbillimæ voci subiecta præconis. Id. *ibid.* Nonno audiente populo Romano sedens pro xde Castoris dixit Id. *pro M.* Illa præsidia quæ pro templis omnibus cernitis.

Alias pro *In. Lin. lib. 38.* Landati quoque pro concione omnes sunt. *Cef. lib. 6. de bello Gallico.* Hæc res pro suggestu nunciata.

Secundum aliquando denotat dictio *Pro*, Cic. *7. Ver.* Civitatis pro numero militum pecunias summas describere. Id. *lib. 1. r. epist. 12.* Non dubito autem pro tua singulari prudencia quam perspicias. Id. *pro Mur.* Ego vos pro mea summa, & vobis cognita in Rempubl. diligentia moneo, pro auctoritate consulari horrore, pro magnitudine periculi obsecro, ut &c.

Intendum vsu parat ut *Ob*, vel *Propter*. Cic. *Attic. lib. 1.* Mihi qui pro vectura solueret. Id. *2. de Orat.* Dixit se dimidium, quòd pactus esset, pro illo catmine daturum. Plaut. *Aul.* Pro vapulando hæc te te incedem potam. Terent. *Eum.* Hæc minas viginti pro ambobus dedi.

Pro tico, *ante loco*, accipitur quandoque hæc dictio *Pro* Cic. *6. Ver.* Tibi Marcello statum pro patibulo fore. Id. *Attic. lib. 2.* Vovis Cato mihi est pro centum millibus. Id. *Attic. lib. 1.* Hoc pro mercede, vel præmio tibi erit. Unde erit illa, *pro nihilo habere, ducere, puerare, &c.*

Pro suo iure facere, aut dicere aliquid, est idè quòd iure suo, ac pro potestate, quam habeat in aliquam rem, dicere aliquid, aut facere sine reprehensione metu, quod nemo possit de iure reprehendere. Cic. *pro Flac.* Pro meo iure dico. Id. *7. Ver.* Tum deprecabimur à vobis, tum etiam pro suo iure contendemus. Plaut. *Rud.* Nempe pro tuo iure ois. *Verg. 4. Aeneid.* pro te pauca loquar. Hinc *pro tempore*, *pro apibus*, *pro facultatibus*, *pro dignitate*, & similia proueniunt, *Pro mea facere*, idem est quòd facere quantum possum. Cic. *lib. 5. apud 8.* Vt ita fieret pro mea parte aduui. Id. *pro Syl.* Omnes qui adsumt pro sua parte & auctoritate defendunt. Id. *1. Tusc.* Pro sua quisque facultate parant.

Pro se quisque, idem est quòd pro sua quisque parte. Cic. *3. Offic.* Pro se quisque quod ceperat asserere. Id. *3. Ver.* Pro se quisque manus affert. *Lucret. 1.* Pro se quisque aurum, argentum, & res publicas conseruant.

Pro virili parte est pro eo quantum vnus vir potest. Cic. *pro Sext.* Hæc qui pro sua parte virili defendunt. Id. *11. Philip.* Tum me eius beneficio plusquam pro virili parte obligatum puto.

Pro portione, idem est quòd pro rara portione, vel parte. Cic. *2. de Orat.* Sed oportet, ut edibus ac templis vestibus, & aditus, hic causis principis pro portione præponere. Id. *lib. 6. de Republ.* Qui interualle conueniunt

conuocati impatientibus, sed tamen pro rata portione distinctis. Id. i. *Tñc*. Omnia ita perinde, ut cuique data sunt, pro rata parte, à viz, longa sui breuia ducuntur.

Dictio CCLXXXVIII.

Prohibere.

1. *Alium ut reddatur nullus, licet lex non preceperit ulterius annullandis, efficit verbum Prohibere.*
2. *Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest.*
3. *Prohibitum illud dicitur, quod lege expressè prohibetur.*

Verbum hoc efficit, ut actus redditus nullus, licet lex non procederet vltius, annullando, ut tradit Cald. Pereira *quall. forens. consil. 19. n. 52*. Importat eoin præceptum verba significantia prohibitionem, qualia sunt, *Prohibeo, Inhibeo, Veto, Interdico*; quippe quòd omnis prohibitio præceptum abstinendi se à te prohibita continet, ut per Buar. in cap. *nam contempnientiam in fine, de consue.* vbi Abb. num. 5. Felin. etiam num. 5. Alexand. de Nemo. n. 2. Guties. canon. lib. 1. cap. 7. num. 21. Euerard. loco ab aquapellens. num. 11. Sayr. in *Clau Regia*, lib. 3. cap. 7. num. 27. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. q. 5. Sanchez. in præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 6. cap. 4. num. 34.

2. *Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest, l. 1. §. item auct. & §. denique, in primo, ff. de aqua pluua arcend. l. si cui, ff. de seruit. l. an creditore, ff. de iust. Conser. var. lib. 3. cap. 14. num. 8. vers. item, & præf. cap. 37. num. 1. & 3. col. 3. Gom. tom. 2. var. cap. 2. num. 17. Menoch. rem. 6. & in num. 114. cum seqq. & consil. 14. num. 8. & consil. 1. n. 45. & consil. 12. num. 8. & de arbit. lib. 2. cap. 16. num. 12. & consil. 237. n. 19. Sorde. decif. 120. num. 12. & decif. 136. num. 12. D. Barbosa l. 1. in princip. p. 2. num. 34. cum seqq. §. soluto maritum.*

3. *Prohibitum illud dicitur, quod lege expressè prohibetur. Menoch. consil. 111. n. 1. num. 1. Et prohibita quæ non inueniuntur, per legem permixta censentur, l. necnon, 28. post princip. ibi, sed si lex non prohibeat, inuncta gloss. verb. non prohibeat, ff. ex quibus censu maiorem, l. 1. ff. de legat. l. necnon, quarunt, ff. de procur. l. ab ea parte, ff. de probat. cap. omnia, & ibi gloss. 3. dist. 1. cap. 1. de translat. Prælati, vbi gloss. verb. non inueniunt, cap. super. 29. vers. in secundo, cap. cum illorum, 3. 2. de censit. excommunicat. Alciat. resp. 8. num. 18. Buriat. consil. 110. num. 27. lib. 1. Borg. de Pace consil. 8. num. 3. Brunor. à Sole in locum communis, ver. prohibere, 1. Bettaazol. de clausula instrumenti, claus. 2. gloss. 1. num. 5. Bobadil. in sua Politeia, lib. 3. cap. 4. num. 44. D. Barbosa in l. cum Præter, §. 1. num. 95. ff. de iudiciis.*

Dictio CCLXXXIX.

Proinde.

Proinde interdum importat.

1. *Ceterum, Propterea, Itaque.*
2. *Iude.*
3. *Ergo, Igitur.*
4. *Improprietas est nota dictio Proinde.*

1. *Veritatem quandoque importat dictio Proinde.*
6. *Idematem nonnunquam denotat dictio Proinde.*

Accipitur hæc dictio pro *Ceterum, Propterea, Itaque*, ut in l. *beres, absens, §. proinde, ff. de iudiciis, & in l. proinde, §. 1. & 2. ff. de legem Aquilan.* Aliquando significat idem quod *Iude* ut in l. 1. in princip. §. quibus modis usufructus amittit. gloss. in l. 1. in princip. §. de edendo.

Interdum exponitur pro *Ergo, Igitur*, ut in l. *proinde, vbi gloss. ff. si certum petatur, & in l. pronunciatum, & in l. urbana prædia, ff. de verb. signific.*

Nonnunquam est nota improprietas, secundum Battol. in l. qui à patre, in princip. ff. de confirm. tutor. & notatur in d. l. proinde, in princip. ff. ad legem Aquilian.

Plerumque importat veritatem, ut in l. si quis obrepserit, ff. ad legem Corneliam, de falsis, vbi Hippol. num. 3.

Quandoque identitatem denotat, iuxta tradita per Hippolad. l. verum, num. 4. ff. ad legem Pompeianam, de parricidiis.

Dictio CCXC.

Promittere.

1. *Stipulationem importat verbum Promisit, in instrumento positum.*
2. *Pañum importat verbum Promisit, si vna voce prolatum sit.*
3. *Testis etiam plures si deponant Titium promisisse, non præsumitur stipulationem interuenisse.*
4. *Notarius deponens de verbo Promittere, intelligitur nudo pacto, non per stipulationem.*
5. *Verbum Promisit, in instrumento appositum, significat partem fuisse præsentem.*

Verbum hoc in instrumento positum importat stipulationem, puta si Titius promissus Seio, intelligitur per stipulationem, ut præsumatur sollemnitas, & de iur. actio, ut in d. si ita scripimus, *Instit. de utilib. stipulat. & tradunt Anton. Com. tom. 2. var. cap. 11. num. 17. Egid. Bellam. consil. 1. num. 17. vers. quia verbum Promississe, loan. de Imol. consil. 86. incip. In causa que ventur, num. 1. Corn. consil. 238. incip. Visa copia, circa finem, lib. 3. Socin. consil. 157. incip. Præfens consultatus, lib. 2. circa finem, Rosa decif. 489. n. 5. p. 1. dec. Bettaazol. de clausula instrumenti, claus. 4. gloss. 26. num. 6. Viu. tom. 2. consuet. apud. lib. 9. tit. 34. n. 348. Ceval. com. contra eum. q. 199. Card. Tufch. præf. *concl. tom. 2. lit. D. concl. 344. & lit. F. consil. 920. Gregor. decif. 318. num. 6. Card. Seraphin. decif. 427. num. 6. vbi n. 1. subdit, licet per Notarium non fuerit descriptum promissus sibi, stipulante pro absente, & decif. 1167. n. 4.**

Si vero sit vna voce prolatum, importat pañum, secundum Bettaazol. d. gloss. 26. num. 6. de quo vide Menoch. consil. 705. n. 2.

Vnde si testes deponant Titium promississe, tunc non præsumitur stipulationem interuenisse, quia intelligitur de nuda promissione, nisi addat, quòd præcellit interrogatio, ut tradunt gloss. in d. si ita scripimus, Anton. Gom. d. num. 13. vers. item addit. Anchoz. consil. 331. incip. *Visti diligenter*, num. 8. Bettaazol. d. claus. 4. gloss. 4. Card. Tufch. d. *lit. D. concl. 344. num. 1. quicquid dicat Cæsar. consil. 332. incip. In causa Salustellæ, col. 3. n. 3. vers. præterea, lib. 1. Quod amplius, etiam si*

etiam plures testes hoc deponentes, iuxta tradita per Ioan. de Imol. *confil.* 102. incip. *In causa*, num. 7. *versum obicure*, quem refert Card. Tufch. *d. lit. D.* con. 1. 344. n. 5.

- 4 Ampla, etiam est Notarius, qui examinaretur, quia deponendo de verbo *Promissu*, intelligitur nudo pacto, non per stipulationem, vt per Ancl. *d. confil.* 331. num. 5. quem refert Card. Tufch. *d. lit. D.* con. 1. 344. num. 4.

- 5 In iustitiam appositum significat partes fuisse presentes, iuxta resoluta per Bertazol. *d. tract. de censuris instrumenti.* claus. 17. gloss. 3. n. 5.

DICTIO CCXCI.

Prope.

- 1 *Quantitatem modicum, & modicum tempus importat dictio Prope.*
2 *Contingentiam denotat dictio Prope.*
3 *Prope apud Grammaticos pro iuxta accipitur.*
4 *Prope cum ablatiuum casum adsciscit, vsurpatur pro Non procul.*

HÆC dictio refertur ad modicum tempus, & modicum quantitatem, vt tradunt Ang. *confil.* 127. incip. *Pisus peritum*, n. 1. Alex. *confil.* 110. n. 8. lib. 2. Bart. *auis de Monachus*, §. si verò iura, n. 1. vbi dicit, quòd si relictis dicat, quòd Titius possedit prope per viginti annos, quòd relictis probat de decem de nouem annis cum dimidio Aret. in l. *properandum*, §. si quando, C. de ind. cau. Menoch. *de arbit. casu* 17. Card. Tufch. *prin. incus. tom. 2. lit. D.* con. 1. 345. num. 1. Cened. *post lib. prin. & canonic. quaest. sing. et. n. 7.*

- 1 Denotat contingentiam, & non potest verificari in loco temore, vt per Aretan. §. *quod si naturali*, *lib. 1. de rerum diuis.* Bart. in *tract. Tubernd.* p. 2. de *insult.* in verb. *Prope ripam prout possident.* Boët. *decis.* 51. n. 15. quos refert Cened. *d. sing.* 81. n. 8.

- 3 Apud Grammaticos pro iuxta accipitur, Cic. in *Bru.* Cum plebs prope ripam confidisset. Idem *lib. 7. epist.* 14. Vt non modò prope Macled, sed planè mecum habitaret.

- 4 Aliquando cum ablatiuum casum adsciscit, vsurpatur pro Non procul Cic. 7. *Verr.* Ac cum bellum in Italia tam prope à Sicilia gereretur, tamen in Sicilia non fuit. Idem in *Pison.* Prope à meis ædibus sedebas. Cum sine casa ponitur, aduertibz vicem obtinet, & contrarium habet *Procul.* Cic. *lib. 9. epist.* 17. Volebam prope alicui esse. Idem de *Senat.* Adolefcentis magis delectatur, prope voluntates inteoens, delectatur etiam senectus, eas procul aspectans. Plaut. *Casin.* Nemo audeat prope accedere.

DICTIO CCXCII.

Propter.

- 1 *Causa nedum proximam, sed etiam remotam & impulsivam denotat dictio Propter.*
2 *Causam ob quam motus est Princeps adita constitutum, significat dictio Propter.*
3 *Causam efficientem plerumque declarat dictio Propter.*
4 *Propter, pro Prope, sã, & vsurpatur.*

HÆC dictio nedum causam proximam, sed etiam causam remotam, & impulsivam denotat. Ita

Calder. *confil.* 82. num. 2. *vers.* & pro hoc parte, aliàs 4. de locato, vbi quòd promissa remissio per locatorem conductorem propter bellum, debet fieri ex omni causa procurante à bello, etiam si sit remota. Bald. *confil.* 329. incip. *Casus intus est*, num. 2. *vers.* & idem attendenda, lib. 1. vbi quòd importat causam, vel occasionem immediatam vel remotam. Aligel. *confil.* 321. incip. *Propter partes, in princ. vers.* C. *trarium dico.* Signorol. *confil.* 85. num. 7. vbi subdit, quòd importat idem, quod dictio *Occasione.* Rom. *confil.* 89. num. 7. *vers.* secundo quæ. Gozzad. *confil.* 43. num. 1. t. Guilielm. Bened. in cap. *Rennuini*, vt b. cetera bona, num. 19. de *testament.* Turq. in *tratt. C. f. sancto causa*, limit. 10. num. 14. vbi num. 15. subdit, quòd aliquando causam proximam designat Card. Tufch. *prin. conclus.* tom. 2. lit. D. con. 1. 346. n. 1. [Ancl. Amat. *confil.* 1. n. 22.]

Significat causam, ob quam motus est Princeps ad ita constituendum, secundum Menoch. *confil.* 383. num. 15.

Plerumque apud Grammaticos causam efficientem declarat, Cic. in *Bru.* Eaque suspicio propter eam causam fuit. Idem pro *Rosio*: Solcepum onus aut propter perfidiam abicere, aut propter imbecillitatem animi deponere. Idem t. de *Emil.* Virtus per se, & propter se expetenda.

Sæpe autem vsurpatur pro *Prope*, Cic. 3. de *nat. orat.* *Deor.* Vulcanus tenet insulas propter Siciliam, quæ vulcaniz appellantur. Idem in *Bru.* In prælo propter Platonis statum confestim. Idem 4. *Verr.* Propter idem Vulcanum. Idem 6. *Verr.* Eteum propter est ipe lancia quoddam. Idem pro *Rosio*: Duo filij propter patrem cubantes.

DICTIO CCXCIII.

Propterea.

- 1 *Causam proximam importat dictio Propterea.*
2 *Causam expressam dispositionis denotat dictio Propterea.*
3 *Dispositionem coniungit dictio Propterea, posita post copulatiuam Et.*
4 *Propterea, ex propter & ex factum, apud Grammaticos vsurpatur pro Idcirco, & ferè cum Quod, vel Vt, vsurpatur.*

Imporat hæc dictio causam proximam, secundum Turq. in *tratt. Cessante causa*, limit. 10. num. 26. propter quam quis mouetur ad aliquod agendum, Bart. in l. 1. C. de *sentent. quæ pro eo*, Alibetan. suo *Distinctionu*, *vers.* *Propterea*. Mathel. in *tratt. de success.* n. 1. in *articulo princip.* num. 1. Gozzad. *confil.* 84. num. 7. Rol. *confil.* 15. n. 5. tom. 3. Honded. *confil.* 79. num. 18. vbi 2.

Denotat expressam causam dispositionis, & finalem, vt per Sreph. *Marthin de decis.* 60. num. 1. Posita post copulatiuam Et coniungit dispositionem, ita vt altera ab altera pendere dicatur, vt per Card. Seraphin. *Rota decis.* 883. n. 7.

Propterea ex propter & ex factum esse apparet, vsurpatur apud Grammaticos pro *Idcirco*, & ferè cum *Quod*, vel *Vt* copulatur. Cic. *lib. 5. epist.* 18. Propterea quod nullam rem grauius iamdiu tuli. Idem *lib. 6. epist.* 18. Cum essem otiosus in Tusculano, propterea quod discipulis obnoxiis miseram. Idem *lib. 1. 3. epist.* 6. Propterea scilicet, vt me non sine causa laborare intelligeres.

Dictio CCXCIV.

Proflus.

- 1 Excludit dict. Proflus omnia & singula, quae in contrarium excogitari possunt. *cap. Ratumum, §. promissum de rescriptis in 6. ibi ostendit proflus exigit, & sic denotat idem quod Finitum, seu quod Stephan. Gratian. Marchia decr. 183. n. 8.*
- 2 Habet vim praecise habere, ut in *cap. ad aures, ibi, omnem proflus aditum excludit, de praescript. d. cap. Ratumum, §. promissum, cap. praesentium, §. praeerea, de test. lib. 6. notant Dec. consil. 113. num. 5. tom. 1. Octavian. Vulpell. de praescript. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 83.*
- 3 Importat, ipso iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Titae. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 71. & 87. C. de reuocand. donat. Mathe. lib. 1. in princip. Boet. decr. 344. num. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 53. num. 8. Bernard. Muscat. de modis fidei iudendi, p. 1. modo 14. num. 12. Nicol. Garc. de beneficiis, p. 1. cap. 1. num. 38. Ioan. de Salas in trail. de legib. q. 96. trail. 14. disp. 4. sect. 9. sub n. 79. Farinac. fragment. crimin. p. 2. vers. lex, sub num. 123.

Dictio CCXCV.

Protinus.

- 1 Protinus, importat idem quod Statim, & Incontinenti.
- 2 Moram, & dilationem omnem excludit dict. Protinus.
- 3 Protinus importat ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum.

- 1 Importat idem quod Statim, & Incontinenti, ut in l. 1. & 3. in amittenda ff. de acquirend. possess. Titae. in l. si unquam, verb. reuertatur, num. 122. C. de reuocand. donat. Contra in memorabilib. verb. Protinus, pag. 715. Octavian. Vulpell. de praescript. & adverb. signif. sub dict. Proprie, vers. Protinus, pag. 84.
- 2 Excludit omnem moram, & dilationem, iuxta notata per Cald. Petreia de rescriptis, amphy. cap. 16. n. 89.
- 3 Denotat ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Sayto in Cuius Regia, lib. 7. cap. 8. num. 27. Bernard. Mascarell. de modo fidei iudendi, p. 1. modo 14. num. 12. Monet. de distribut. quotidianam, p. 1. q. 7. num. 36. & 37. Farinac. fragment. crimin. verb. lex, num. 115.

Dictio CCXCVI.

Prove.

- 1 Relativa est antecedentium dict. Prove, & relationem significat.
- 2 Restrictiva, & limitativa est dict. Prove.
- 3 Limitativa qualitatis, vel temporis est dict. Prove, non autem substantiae.

- 4 Limitativa, & restrictiva est dict. Prove, non autem quando refertur ad aliquid quod sit de praeterito.
- 5 Prove, in libello fiat limitativa, & restrictiva secundum quod continetur in actio ad qua fit relatio.
- 6 Causa saltem hoc est, dispositio in dubio ponitur dict. Prove, si rescribitur praeteritum circa idem de quo non constat. Quod ampliatur, & declaratur n. 7. 8. 9. 10. & 11.
- 7 Conditionaliter fiat dict. Prove, posita in rescriptis iustitia, & quando refertur ad verbum personae.
- 8 Conditionaliter fiat etiam dict. Prove, posita in dispositio incerta, seu generalis, vel quando nihil de nouo conceditur.
- 9 Conditionem non importat, sed dispositionem dict. Prove, quando profertur a patribus, quae potestatem de nouo disponere, etiam si non consistit de rebus.
- 10 Similitudinem importat dict. Prove.
- 11 Prove, Secundum, & iuxta, idem importat.
- 12 Prove, pro Quia, quando exprimitur.
- 13 Prove, idem importat ac si diceretur, Eo modo.
- 14 Conditionaliter, & non cuiusvis fiat dict. Prove habetur.
- 15 Qualitatem & formam expressit, & in praeteritum posita refert dict. Prove.

Hec dictio relatiua est antecedentium, & relationem significat, ut in l. edna, C. de edendo, notant Alet. consil. 76. num. 6. in terra dubio, Macant. de ordinis iudiciorum p. 4. in Inducy tela aggreduer, n. 122. Dec. consil. 374. num. 4. Octavian. Vulpell. de praescript. & adverb. signif. sub dict. Prove statim in princip. pag. 74. Menoch. consil. 177. num. 26. Azebed. ad l. 1. num. 50. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Sord. consil. 362. num. 7. & consil. 103. num. 43. Card. Tusch. pract. con. l. 1. num. 2. lit. D. consil. 347. num. 1. & 35. Rota apud Zach. de obligat. Contr. decr. 29. num. 5. Et quia inducat repetitionem qualitarum, & conditionem praecedens legat, dispositio tunc in sequentem, & soluit Galganci, de codicis & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 13. [Rot. decr. 63. num. 5. in fin. p. 1. in Peilb. Farinac. alia p. 3. recent.

Natura sua stat restrictiva, & limitativa, ut in l. si testamenta, C. de iustit. & subdit. & in l. 3. C. de bonorum possess. contrat. abulas, notant Dec. consil. 62. num. 1. Batt. in Extraneis. ac reprimend. verb. Prove, circa finem, vers. si vero per hanc dictionem Mutant. d. p. 1. tit. Inducy tela aggreduer, n. 122. Alex. consil. 46. num. 8. lib. 1. Rom. consil. 25. num. 11. vol. 1. Socin. iun. consil. 122. num. 33. vol. 1. Gozad. consil. 84. num. 6. & consil. 31. num. 18. & consil. 80. num. 3. Brunor. ad Sord. in locis communib. verb. dictio, 23. Via. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 14. num. 6. Menoch. consil. 177. num. 26. & consil. 864. num. 16. Azebed. d. l. 1. num. 50. Sord. consil. 379. n. 33. Stephan. Gratian. Marchia decr. 212. num. 10. Card. Tusch. d. lit. D. consil. 347. num. 12. [Rot. decr. p. 1. ubi quod appolica in mandato restrictio ad tenorem relati. Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 2. p. 4. claus. 573.]

Declarat tamen, quia limitat qualitatem, vel tempus non autem substantiam, ut in legato mihi facto per Titium, prove ipse declarabit, sit legatum est certum, pura de centum. Ista limitatio Prove non restrictio substantiam legari, quia eo non declarante, nihilominus debentur centum. Batt. in d. Extraneis. ad reprimendum, verb. Prove in fin. Sord. consil. 33. num. 46. Card. Tusch. d. consil. 347. n. 21. & 32.

Amplia,

- 4 Amplia, seu extende, quia hæc dictio *Prox* maxime limitat, & restringit, quando refertur ad aliquod, quod sit de pæterito, ut habetur in d. l. edita, ibi *proxi edicti per iur. monet amercitas, ut notant Barten. d. Extrinsec. ad reprimendum, verb. Prox, num. 2. vers. quandoque refertur, & in d. l. edita, num. 28. & Dec. n. 85. idem Dec. consil. 63. n. 6. num. 1. Ang. consil. 368. incip. *Secundum*, circa princip. Alexand. consil. 46. incip. *Vbi*, num. 6. lib. 1. Ruib. consil. 50. num. 6. vol. 2. & consil. 25. num. 10. & 11. vers. *sed quoniam*, vol. 1. G. consil. 59. num. 2. & seq. Curt. iun. consil. 92. n. 9. & 10. Rimin. consil. 19. num. 38. & consil. 27. num. 1. Borsat. consil. 85. n. 8. Ctau. consil. 95. num. 14. Honded. consil. 12. num. 20. vol. 1. & consil. 40. num. 38. vol. 2. Menoch. consil. 177. num. 26. Suid. consil. 336. num. 16. Simon de Pizet. de interpret. volum. lib. 2. in fine, num. 18. Card. Tufch. d. consil. 547. num. 24. Et fuit dictum in Roma a Cambiis, 26. Martij 1591. coram Illustrissimo Domino meo C. d. Milane. Et ita, quod tenipus, & qualiter denotet, post multos à se telaros concludit Rending. in *Promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 7. n. 7.**
- 5 Vnde si in libello aliquid narratur, subdendo, & proxi de omnibus prædictis latius constet, sic, vel aliter in actis causæ agitate, &c. isto casu stat limitatur, & restrictio, secundum quod continetur in actis, ad quæ sit relatio. Ita Alex. d. c. n. 49. incip. *In consil. 7. l. 1. n. 1. & consil. 547. num. 24. Et fuit dictum in Roma a Cambiis, 26. Martij 1591. coram Illustrissimo Domino meo C. d. Milane. Et ita, quod tenipus, & qualiter denotet, post multos à se telaros concludit Rending. in *Promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 7. n. 7.**
- 6 Si verò respectu præteriti circa idem, de quo non constat, in dubio ponitur causaliter, videlicet dispositivè, quia sic fuerit, non autem relatiè, vel conditionaliter, maxime in privilegiis, ut si concedatur alicui, quòd possit colligere vestigia tante quantitat. 1. potest esse hæc conditio, illa verba, *Proxi habetur*, sunt pro causa, ut quia ut fuit conclusum, sic Barten. d. Extrinsec. ad reprimendum, verb. *Proxi*, num. 2. vers. *Si verò*, Felin. in cap. ex parte, d. l. 1. num. 10. vers. *scilicet etiam de respectu*, Rom. consil. 356. incip. *Circa præpositam*, num. 3. vers. *licet etiam* Ang. d. consil. 368. in princ. Alexand. consil. 46. num. 9. lib. 1. Dec. consil. 63. num. 6. Curt. iun. consil. 97. num. 5. Nat. consil. 387. in fin. Bolognet. consil. 2. consil. 2. consil. 2. Nam vltimumque Menoch. consil. 341. num. 13. Seraphin. de i. 30. num. 4. Suid. d. consil. 335. num. 35. Card. Tufch. d. consil. 347. num. 10. & consil. 33. post Rot. dec. 40. num. 3. & seq. p. 2. d. iur. declarat, quòd dictiones *Proxi* & *hæc*, et alie similes, si proficiantur in materia, cuius natura sit disponente de præterito, si non constat de relato non sunt relatiè, seu conditionaliter, sed causaliter. Et demum idem Card. Tufch. d. consil. 347. n. 5. sic loquitur: *Facis regulam ex omnibus prædictis summariis, quòd dicitur dictiones proxi, sunt, secundum, quoniam admodum, & similes, quando sunt in dispositione, quæ aliquid*

concedit circa idem de nouo, siquidem respiciunt præteritum, de quo non constat, sunt causaliter, & idem si somus in materia, cuius natura est disponente. Rot. in noui. dec. 40. num. 3. quia si non constat de relato, sunt causaliter, & ita Barten. in d. Extrinsec. ad reprimendum, verb. *Proxi*.

Idem dictio simpliciter in privilegiis. Roman. consil. 336. n. 3.

Idem in legibus, contractibus, & sententiis cum causæ cognitione Barten. d. Extrinsec. ad reprimendum, verb. *de plano*, n. 2.

Idem quando dispositio est prius certa, quæradie illa, *proxi* in materia possederant, ita casualiter, Aretin. consil. 6. n. 4. vers. *scilicet tertium*, Grammat. dec. 59. num. 12. & seq. Curt. iun. consil. 67. num. 4. Casti. consil. 17. lib. 2. Rot. dec. 127. in princ. & dec. 36. n. 10. & in fine, p. 2. d. iur. lat. in resp. Indemendius, n. 43. & seq. ff. de iureiur.

Idem in omnibus dispositionibus in quibus disponere possant contententes, proxi in causa matrimonij. Fenet. consil. 80. n. 5.

Declarat quia ad hoc ut dictiones prædictæ sententiarum, plura requirantur, quòd dispositio scilicet sit omnino certa respectu quantitat. & temporis, & loci, & quòd in processu constet, vel alius, item quòd non sit refertus ad futurum, sed ad præteritum, plene Bolognet. d. l. edita, n. 14. in fine, C. de edendo, [sic citato in hoc loco, Nogueret. l. 1. tit. 17. n. 4. l. in fin.]

Posita autem in respectu iustitiæ, ita conditionaliter, id est. *Proxi* iuris fuerit, nisi rescriptum esset ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, Rom. consil. 356. n. 1. Alex. consil. 16. num. 28. vbi Apollin. lib. 5. Suid. consil. 379. num. 14. Octavian. Vulpell. d. l. 1. n. 1. Stephan. Gratian. Aretin. dec. 2. num. 1. Suid. consil. 379. num. 14. Betaroch. de iur. instrum. claus. gloss. 2. num. 1. Et fuit dictum in Barten. iur. iustitiæ 16. Febr. 1609. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impetrat per Farinac. dec. 243. n. 8. p. 2. recent. vbi habetur, quòd quando hæc dictio refertur ad verbum impersonale, & non ad verbum personale, debet accipi conditionaliter. Paris. consil. 2. n. 98. vbi dicit, quod ponitur iustificatiè. Suid. d. consil. 379. n. 34. cum seqq.

Quod autem huiusmodi dictio in dispositione incerta, vel generalis, ita conditionaliter, tradunt lat. in repet. l. admodum, num. 31. & seq. ff. de iur. iurand. Bolognet. in l. edita, num. 141. C. de edendo. Aret. consil. 79. num. 5. vers. *circa tertium*. Card. Tufch. d. consil. 347. num. 64. vbi num. 65. post Curt. iun. consil. 97. num. 10. idem subdit quando dispositio est certa, & hæc dictio, & similes respiciunt præteritum, de quo constat, & num. 66. idem ait, si dispositio sit certa, vel incerta, & dictio hæc refertur ad tempus futurum, quia tunc importat conditionem. Et num. 77. post Grammat. dec. 59. num. 33. vers. *non absque*, & Abb. consil. 61. in princ. lib. 1. & Curt. iun. consil. 97. num. 4. subdit, idem esse quando nihil de nouo conceditur, proxi in confirmatioe in forma communi, quæ fieret scilicet sine causæ conditione, quia tunc semper ita conditionaliter. Quod etiam tradunt Casti. consil. 46. 2. vol. 2. lib. 1. post. in de principe & prout. num. 3. 5. relati à Card. Tufch. endem. consil. 347. num. 46. vbi num. 47. post Rom. consil. 336. num. 2. & 3. Felin. in d. cap. ex parte 1. n. 10. circa fin. Franc. Aret. consil. 76. in fine declarat quòd si confirmatio sit ex certa scientia tunc ita casualiter, & non conditionaliter.

Si verò ista dictio proficiat à partibus, quæ poterant de nouo disponente, etiam non consistit de relato, & de illo non apparet, tunc eo casu non importat

portat conditionem, sed dispositionem. Ita Bart. in l. cum qui, §. iulianus, ff. de constit. pecuniar. & in d. l. Extraneas, ad reprimendum, verb. *Prout*, num. 2. l. in §. provinciali, in finibus, de off. Dec. d. conf. 63. num. 4. vbi dicit procedere in quacumque dispositione. Felio. in cap. 2. col. 4. de receptis. vbi etiam ipse ait habere locum in omni materia Gratian. conf. 86. n. 6. lib. 2. Nart. conf. 40. num. 5. & conf. 47. num. 26. & 27. vol. 1. Curtio. de feudis, quasi. 7. in fine p. 2. Mandol. de prom. ad instig. quasi. 7. num. 9. Bertazol. d. l. conf. 5. gloss. 2. num. 1. Menoch. conf. 1. num. 64. l. i. de Decian. conf. 58. num. 61. cum segg. vol. 2. Sord. q. 5. §. 366. n. 17. vbi subdit procedere in omni materia, & quicunque disponente. [Rot. decis. 178. n. 1. d. p. 1. alijs p. 3. recent.]

15 Similitudinem importat hæc dictio semper quod aliquid diuersum ab eo, quod prius positum fuerat ponitur per dict. *Prout*. Et ita est repetitio omnium qualitarum, que conueniunt circa actum, cui sit assimilatio, tradunt Glisf. verb. *Prout*, in cap. quammis, de off. Ordan. §. 6. Bart. in d. Extraneas, ad reprimendum, verb. *Prout*, num. 2. vers. ad cuius intellegendam. Signoroli. conf. 22. num. 1. 2. in fine, & num. 13. vbi ait, quod similitudinem importat, uerum in substantia, sed etiam in qualitate Genio. conf. 22. in princ. vbi ait, quod importat omnimodam similitudinem. Alexand. conf. 166. n. 20. & seg. lib. 1. vbi dicit, quod importat omnimodam similitudinem, si potest, alijs si hæc relatin ad id, quod diuersum est in se, iudocit similitudinem in iis, in quibus potest proportionati, & applicari similitudinem. Socin. inn. conf. 75. num. 25. vol. 2. Sord. conf. 335. num. 18. Menoch. conf. 1. num. 20. & conf. 756. num. 6. Bertazol. d. l. claus. infirmam claus. 1. gloss. 2. num. 1. Odeianum. Vulpell. d. l. loca, n. 8. Cardin. Tusch. d. l. D. conclus. 147. n. 16. cum segg. vbi n. 18. restringit, quia oia extendit dispositionem factam ad similitudinem, oisi in expressis, quando mens & effectus hoc fudent.

16 Hæc dictio, & Secundum, ac tertia, idem importat, ut per Bart. in d. Extraneas, ad reprimendum, verb. *Prout*, n. 8. vers. Si verò. Felio. in cap. x. parte 1. n. 10. vers. Scias etiam, de receptis. Grammat. decis. 86. n. 2. t. Caid. Tusch. conclus. 147. n. 7. vbi num. 8. post Alex. conclus. 81. num. 8. & seg. lib. 6. quod dicitur *Prout*, & Secundum, importat idem quasi refertur se ad dispositionem Prælatum per omnia.

17 Exponitur hæc dictio quandoque pro quia, ut per Stephan. Gratian. *Matr. l. decis. 103. n. 15.*

18 Importat idem ac si diceretur *Et modo*, ut per textum l. prout, ff. de solus. concludunt Alex. conf. 179. num. 9. l. 5. Socin. sen. conf. 62. num. 21. vol. 4. Rota decis. 780. n. 10. p. 1. dursif.

19 Dictio *Prout* habetur, ita conditionaliter, & non causaliue, ut per Cardin. Seraphin. decis. 45. 4. num. 5. Dictio *Prout* supra, refert qualitates & formas expressas, & in præteritum positas, ut per Odeianum. Vulpell. sub d. dict. *Prout*, conf. *Prout* supra, n. 35.

terum habet, & significat idem quod *Tempus*.

3 Proximè, interdum vsu patet pro haximè, & nunquam pro Nuperrimè, sine vltimo loco accipitur ut num. 6.

Hæc dictio adiecta alicui tempori deuotat extremitatem temporis, idem si quis faciat compromissum infra triginta dies proximè futurus tempus cœrit de momento ad momentum, propter dictionem *Proximè*. Ita Bull. conf. 46. incip. *Proposatur*, num. 2. lib. 5. quem refert Card. Tusch. *præf. conclus. rem. 1. l. D. concl. 348. n. 1.* [Rota decis. 149. n. 3. p. 1. in postibus. Farin. alijs p. 3. recent. vbi quod designat extremitatem primi temporis.

Proximè dicitur, quod à nemine præceditur, & quod nollum admittit medium inter duo discreta, secundum Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 161. n. 10.* vbi n. 12. subdit, quod compromissum cum aduerbio *Proximè* statim currit.

Et excludit tempus præiens, l. cum, qui *Kalendis*, in princip. ff. de verb. oblig. sed est dies proximè sequutura, tota præsentis die ex tusa, cap. p. 16. de exceptionibus lib. 6. Alex. in l. 1. n. 12. vers. nam melius debet, iuncto vers. si datur, quod vbi ff. si quis cautionem Polyd. Rip. obseru. 376. n. 5. & 6.

Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue. Auctores, accusandi casum interdum habet, & significat idem quod *Propt*. Cic. lib. 5. epist. 2. Cum proximè Romam venisti. Idem de Inuent. Proximè terram amhit Lunæ cursus.

Interdum viupatur pro *Moximè*. Cic. lib. 1. epist. 1. Sed vltimi tibi persuasides, &c. me huc tunc virtuti proximè accedere. Idem 4. *Terr.* Ve proximè ad nostram discipuli piliom, illam veterem, noo hanc, quæ nunc crebuit, videatur accedere.

Quandoque pro *Nuperrimè* aut *Vltimo loco* accipitur Cic. 2. *Philippic.* Proximè est mortuus. Idem 2. de natura Deor. lo capitolio proximè deducit. Idem lib. 5. epist. 5. Toiis licetis, quas proximè à te accipi.

Dictio CCXCVIII.

Publicè.

Pluribus modis in Iure accipitur hæc dictio, ut colligitur ea text. in cap. per tuas, de probat. & in cap. excepti, de excepti. & in cap. ad probandum, de re iudicata, & in §. responsa prudentum, Instit. de iure natura, & in Clem. 1. de sepeli. vbi gloss. verb. *Publicè*. Et licet aliqui vultuerint, aliquando accipi pro *Notorè*, & quasi *publicè*, ut aduersus Bart. existimauit Salycet in l. ea quidem, C. de accusat. volens differre ab aduerbio *Palam*, & potentiorè habere significationem, ut palam dicitur factum, et si ab vno, coram aliquibus, l. palam, ff. de verb. signif. *Publicè* vero coram maiori parte, vel per maiorem partem populi. Ita Bertazol. de clausula instrument. claus. 34. gloss. 2. n. 17. & 18.

Importat hæc dictio publicam vncem & famam, iuxta decis. Vercalli 7. & 189. p. 3. quam refert Rot. in *Parment. s. u. 27. Aprilis 1632.* etiam *Rauendissimè* Demus meo Coccino Decane, prope fion.

Dictio CCXCVII.

Proximè

1. *Temporis extremitatem deuotat dict. Proximè*, adiecta alicui tempori.
2. *Proximè* dicitur, quod à nemine præceditur.
3. *Tempus præsens* excludit dict. *Proximè*.
4. *Proximè*, apud Grammaticos accusandi casum in Au gust. Barbof. de Dictioib.

DICTIO CCXCIX.

Qualicumque.

Hæc dictio est vniuersalis, & proculus tollit omne dubium, & includit omnia, vt post Bald. in l. commentaria, col. 5. *Cde. Episcop. & Cleric. Paris. conf. 79. num. 21. vol. 5. Albertic. in l. meum, §. amitterendum, ff. quod metus cau. a. tradit Flamin. Paris. de confidens. benefical. q. 27. num. 20. & q. 28. num. 40. & comprehendit masculos, & feminas, tradit idem Flamin. Paris. d. q. 27. num. 21. [Et propter eius generalitatem ad casus improprios tribuitur Christoph. de Paz in tract. de ienna cap. 14. num. 31. Et quod in materia probationis hæc dictio nullam exitu imperfecti probationem excludat, idem Christoph. de Paz eod. tract. c. 3. n. 79.]*

DICTIO CCC.

Qualitercumque.

- 1 *Diff.* Qualitercumque, in minime etiam verificatur, & comprehendit ea quæ excogitari possunt.
 - 2 *Vniuersalis est dict.* Qualitercumque.
 - 3 *Qualitercumque ponitur ad ampliandum, & comprehendendum omnia, & etiam expressa.*
 - 4 *Qualitercumque restringitur ad ea, de quibus actum est.*
- I**n minime etiam verificatur hæc dictio, & comprehendit ea, quæ excogitari possunt vt in l. 1. in ff. de iura maritima. *Cic. conf. 73. n. 10. lib. 2. Orlanum. Vulpel. de prap. & adu. l. signis. sub hac dict. pag. 85. Et maiora expressis etiam in materia odiosa, vt per Gonzal. ad reg. 8. *Canciller. gloss. 9. n. 32. & 33.**
- E**st vniuersalis, & ob id comprehendit omnia, atque ita omne los, quod in posterum posset comprehendere, secundum Menoch. *conf. 33. n. 22. & comprehendit omnem modum, sicut dictio Quæque modo d. penult. ff. de verbor. oblig. Alex. *conf. 35. num. 9. lib. 6. Honded. conf. 55. n. 41. vol. 1.**
- P**onitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, vltim etiam expressa, vt per Card. Seraphin. *decis. 177. n. 3. [Hermosil. l. 3. §. gloss. 3. num. 15. lit. 5. part. 5. vbi quid concludit casus maiores expressis. Rot. apud Paul. de Rub. *decis. 307. n. 6. tom. 2. d. n. 1. alijs p. 2. recent.**
- Restringitur tamen ad ea, de quibus actum est, vt per Menoch. *conf. 1099. n. 22.*

DICTIO CCCI.

Quàm.

- 1 *Electissima coniunctio est dict.* Quàm.
- 2 *Discretissima coniunctio est dict.* Quàm.
- 3 *Admiratus interdum ponitur dict.* Quàm.
- 4 *Quàm, interdum sumitur pro Nisi, vel Periter-quàm.*
- 5 *Quàm sæpe adsciscit Tam, cum comparatio intercedat.*
- 6 *Quàm plerumque significat Valde, iuncta cum positio, & interrogatione.*
- 7 *Quàm pro superlatiuo, vltimissima dict. est.*
- 8 *Quàm, iuncta cum verbo Volo, vsurpatur pro Quantum.*

- 9 *Quàm, interdum iungitur cum Quod, vel Vt.*
- 10 *Quàm temporariu aliquando, interdum vero auctoritati d. est.*

Et electissima coniunctio, vt in l. pro herede, l. 1. *princ. & ibi gloss. in verb. quoniam animi, ff. de acqui. hered. notant Archid. in cap. eo modo, n. 1. de consecra. dist. 4. Mandol. in gloss. fin. m. 5. de etiam, in verb. Quam, fol. 25. 6. Cened. post libr. practis. & rationis. quæst. 87. n. 1. in princ.*

Est etiam coniunctio discretiua, vt Ecclesiast. 30. *Melior est mors, quàm vita amara. Tob. 2. in fin. Amore filiorum magis, quàm libidine doctus. Proverbio 8. Doctissimum magis, quàm autem eligere, & in l. 1. de iura, §. fin. & ibi gloss. ff. de donat. caus. mortui, & in l. 1. §. lura exultis. ibi, valde prius, quàm ducere, ff. de ergone lura. Cened. d. gloss. 87. num. 1. vbi n. 1. subdit, quod est etiam coniunctio appellatiua, & accipitur pro Quantum.*

Interdum ponitur admiratiuè, vt *Conticor. cap. 4. Quam pulchra es, anima noster Camer. 8. Quam pulchri sunt gressus tui, & sapient. cap. 12. O quàm bonus est, & iustus. Domine. Spiritus tuus, notant Mandol. & Cenod. c. iura loci.*

Quandocumque sumitur pro Nisi, vel Periterquam, l. non enim, ff. de aduoc. l. fin. ff. de verum iuramentis, l. 1. de iura, §. fin. & ibi gloss. in l. fin. ff. de leg. 1. in l. fin. ff. de iura, §. fin. notant Menoch. de præsumptio l. 1. §. 3. n. 8. *Gutier. canon. lib. 1. cap. 12. num. 15. Cened. d. gloss. 87. 4. Sanchi. de matrim. lib. 1. d. gloss. 1. §. n. 8.*

Sæpe adsciscit Tam, cum comparatio intercedat. *Cic. 2. Per. Quod si quàm audax ad conandum, tam esset obsecutus ad tacendum. Id. lib. 16. epist. 1. Xenomenes hospes tam te diligit, quom si vixeret tecum. Plaut. Capt. Quam te filio, tam patet meos desiderat.*

Plerumque cum positio, & demonstratione iuncta significat Valde, *Cic. Attic. lib. 7. Suam in Senatu operam, auctoritatemque quàm magni estimas. Idem 3. de nat. Deor. Soles ipsi quàm multi à Theologis profectores. Idem lib. 2. epist. 1. Te igitur imitabor, quoniam multa, quàm pauci.*

Cum superlatiuo vltimissima est hæc dictio. *Cic. 7. de Amicis. Comendissimum est, quom laudissimas habere habemus amicitias. Id. Attic. lib. 6. Sed peço à te, vt quom celeritè mihi libentius mittatur. Aliquando cum Posum, & superlatiuo iungitur *Cic. de Senect. Conuiuium ad multam oedem quàm maximè possumus, vario sermone producamus. Idem 2. de nat. Deor. Aues nidos construunt, colique quom possunt mollissimè sustentant. Idem 1. de Divinat. Expofui quom beatissimè fore oraculo.**

Iuncta cum verbo Volo, vsurpatur pro Quantum, *Cic. pro Cæl. Quàm velis, sic potens. Idem pro eodem Quam volent in conuiuiis sacri. Idem ibid. Quam volentis, multi decent.*

Sæpe etiam in comparatione hanc eandem dictionem Quantum assunt. *Id. 5. Per. Is plus finimenti imperabatur, quàm quantum exarauerat. Idem 5. Per. Sexies tantum, quàm quatuor satis sic ablatus esse. Idem 1. de Orat. Alter plus petebat, quàm quatuor lex petmitchat.*

Iungitur interdum cum Quod, vel Vt. *Cic. Attic. 11. Sed ex omnibus nihil tamen magis desideratur, quàm quod in Africam mox iterum. Id. 1. de nat. Deor. Hæc sunt dicta subtilius, quàm vt quous ea possit agnosceret. Id. 3. de Orat. Hoc est altius, quom vt nos humi flant perspicere possumus. Id. ibidem. Crassum pleniorum fuisse putet, quàm quonodò à nobis inductus est.*

Quam

10 Quam operantis aliquando, interdum vero admittentis dictio est. Cic. lib. 6. epist. 1. Quam vellem domi manifestes? Idem Attic. lib. 7. Quam vellem & nunc in provincia morari? Idem Attic. lib. 7. epist. 1. Quam non est facilis virtus? Idem Attic. lib. 9. epist. 2. Quam nihil pretermittitis in consilio dando?

Dictio CCCII.

Quamprimum

1 Impetrat hæc dictio spatium trium mensium in magnis, & duorum in parvis, ut in l. frandem, §. fiscalibus ff. de iure fisci. Alberic. in suo Dictionario, in verb. Quamprimum, & Specul. de allegat. & dicitur, §. post hoc autem, u. 9. in fine.

Dictio CCCIII.

Quamplures.

1 IN tribus, vel quatuor hæc dictio verificatur, ut ait Corn. in cons. 23 a. n. 30. vol. 2.

Dictio CCCIV.

Quamuis.

- 1 Adversari precedentibus in iis qua sunt eiusdem generis, seu qualitatis, est de propria natura dicti. Quamuis.
- 2 Casum magis dubitabilem explicare & povere est de natura dicti. Quamuis.
- 3 Causarum pro Qua quandoque ponitur dictio Quamuis, & non adversatur superioribus.
- 4 Implicativa interdum est dictio Quamuis.
- 5 Exinsina aliquando est dictio Quamuis.
- 6 Disiunctiva nihilominus ponitur dictio Quamuis.
- 7 Quamuis apud Ciceronem significat idem quod Quamquam, Etiam.
- 8 Quamuis, nominibus & adverbis unitum, pro Quantumvis ponitur.

1 DE propria huius dictionis natura est, adversari precedentibus in iis, quæ sunt eiusdem generis, seu qualitatis. Panorm. in cap. porro quamvis, n. 2. & ibi gloss. verb. quamvis, de privileg. cap. 1. de consue. lib. 6. cap. quamvis, de rescript. cod. lib. 2. cap. quamvis, de offic. Ord. cod. lib. 2. cap. quamvis de offic. delegat. cod. lib. 2. Clem. 1. de foro compet. l. Apostatarum, C. de Apostat. Azebed. ad l. 2. num. 50. in 7. lib. 4. nona Recopil. Coin. cons. 42. num. 10. vol. 1. Odoavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Quandoqueque, vers. Quamuis pag. 86. Cencel. post libr. prelat. & canonic. quest. sing. 38. num. 1. [Bened. Agid. ad l. ex hoc iure, ff. de iust. & iur. p. 2. diff. 3. num. 40. ante vers. preterea, pag. 350. ubi quod adversativa est ad ea, quæ sunt eiusdem generis.]

2 Vnde de natura, & vbi huius dictionis pariter est explicare, & ponere casum magis dubitabilem, tradunt gloss. verb. quamvis in Clem. 1. de re iudic. & gloss. in Clem. 2. de rebu. Eccles. non alienan. Gutier. Parali. lib. 2. q. 80. n. 8. & q. 83. n. 2. Cencel. d. sing. 83. num. 2. Moner. de comens. vltim. volunt. cap. 8. m. 198. August. Barbof. de Dictionib.

[Reinol. in obs. prelat. obs. 26. num. 7. ubi docet quod implicat casum minus dubium, & explicat magis dubitabilem. Hermosil. l. 4. gloss. 4. n. 5. in 5. parte 5.]

3 Quandoque tamen non adversatur superioribus, sed solumt causatur pro Qua, ut in cap. quemadmodum in fine princip. & ibi gloss. verb. Quamvis, de in reman. Cencel. d. sing. 83. n. 3.

4 Interdum est implicativa, secundum Azebed. ad l. 7. num. 31. in 8. lib. 1. & l. 3. n. 3. num. 4. in 30. lib. 8. nona Recopil. [Robles de represent. lib. 1. cap. 5. num. 3. ubi quod est casuum implicativa coniungens casus, inter quos apponitur, & augens dispositionem precedentem.]

5 Aliquando est exclusiva, ex eodem Azebed. ad l. 5. n. 6. in 7. & l. 3. n. 4. in 16. lib. 8. nona Recopil.

6 Ponitur nihilominus disiunctive, ut in l. quamvis, ff. de acquiren. possess. Plerumque tamen pro Et, ut in l. si maritus, ff. famul. heret. cond. & in l. idem est, ff. de usufructu.

7 Quamuis non tam significat Quamquam apud Ciceronem, quàm Enamio; assumit autem Tamen, Attamen, Certe. Cic. lib. 7. epist. 3. Si me audivissent, quamvis iniqua pace, honeste tamen viverent. Idem 2. Philippic. Res bello gesserat, quamvis Republice calamitosas, attamen magnas. Idem d. d. lib. 16. epist. 6. Quamvis non fueris impulsus, & fasor profectum in me, approbator certe fuisti.

8 Plerumque Quamvis nominibus, & adverbis unitum pro Quantumvis ponitur. Cic. Attic. lib. 12. Quamvis prudens ad congruendum sit, &c. Idem pro Roscio: Quasi verò mihi difficile sit, quamvis multos nominatim proferte. Idem lib. 12. epist. 30. Quamvis parvis Italia latebris contentus essem.

Dictio CCCV.

Quæque.

1 Collectiva est, & universalis geminata hæc dictio, que non recipit restrictionem, imò comprehendit omnia, quæ sunt apta comprehendere, ex natura subiecti, cui adiungitur, ut in l. balista, ff. ad Trebel. notat Odoavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hæc dict. pag. 91. ubi subdit, quod quandoque est distributiva, per l. si ea, ubi Flor. ff. de usufructu.

Dictio CCCVI.

Quandiu.

- 1 Tempus perpetuum denotat dictio Quandiu.
- 2 Conditionem imperat dictio Quandiu, sicut dict. Quoad, & Donec.
- 3 Legatum velatum uxoris quandiu non nupsit, debetur integri, licet intra dies mensis nuptas.

1 ENOTAT hæc dictio tempus perpetuum, ut in l. sufficit, ff. de condit. indeb. [Bened. Agid. ad l. ex hoc iure, ff. de iust. & iur. p. 1. c. 1. num. 14.] & tradit gloss. in Clem. quandiu, de appellat. quod hæc dictio operatur, etiam si decies milies anni effluerent, refert Odoavian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Quatercumque, vers. Quandiu, pag. 86. de sui etiam natura est diutius tempus, & restrictiva ad verum, & personalem residentiam, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancellor. gloss. 43. n. 14.

1 Importat conditionem, sicut dictio *Quand*, & *Dum*, ut *l. pater Senerianus*, 101. §. fin. vbi Bart. ff. de condit. & demonstr. & in *l. legimus ff. de annis legatis*, & in *l. Cuius*, §. *imperator*, ff. de aliment. legatis, & in *l. in princip. ff. de serm. legat. R. in conf. 190. num. 2. vol. 1. Socin. iun. conf. 38. num. 8. vol. 3. Vulpell. in arte lea. Gonzal. d. gloss. 43. num. 131. Sanch. de matrim. lib. 3. d. 5. §. 9. num. 7. [Didac. de Brito ad cap. potuit, gloss. 4. n. 10. de locat. fol. 197.]*

3 Legatum relicto uxori, quando non nupserit, deheret integre, licet intra duos menses nubat, iuxta oortat per Gonzal. d. gloss. 43. n. 77. vbi n. 138. subdit, quod est appositio inveni inestraliter non autem diebus mensis, & n. 144. addit, quod potest verificari in qualibet parte mensis.

DICTIO CCCVII.

Quando.

- 1 Conditionem importat dictio *Quando*, cum coniungitur verbo futuri temporis.
- 2 Temporis dilationem quandoque significat dictio *Quando*, temporaliterque sumitur.
- 3 *Quando*, sumitur secundum subiectam materiam.
- 4 *Quando*, apud Grammaticos proprie est, quo tempore.

1 **C**onditionem importat hæc dictio, quando coniungitur verbo futuri temporis, ut in *l. cum vir*, ff. de condit. & demonstr. & in *l. quod publicè*, ff. quando duo legati cedant & in *l. fideicommissis*, hoc autem, vbi Bart. ff. de legat. 1. notant Ruin. conf. 68. num. 7. vol. 4. Paris. conf. 81. num. 6. lib. 1. Cuius conf. 13. n. 1. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. Qualitercumque, vers. quando, pag. 86. Azebed. l. 4. num. 7. in 16. lib. 8. noma Recopel. Menoch. conf. 697. n. 1. & conf. 1168. num. 26. Sord. conf. 298. num. 39. Honded. conf. 13. n. 3. vol. 2. Cald. Petreia de potest. eligendi, cap. 2. num. 16. Stephan. Gratian. disp. c. forensium, 3. ap. §. 42. n. 51. Gregori. decis. 416. num. 1. Franc. de Barry de success. testat. & ab intest. lib. 7. tit. 1. n. 3. prope fin. Rot. decis. 138. n. 6. & decis. 117. n. 1. p. 1. in possib. Farin. Petrege. conf. 5. n. 1. vol. 5. vbi quod importat, & facit conditionem.]

2 Interdum sumitur temporaliter, temporeque dilationem significat, ut in rubr. quando duo legati cedant. & in rubr. quando appellandum sit, cum aliis additis per Albertic. in suis Dictionariis, verb. *Quando*, Gabr. conf. 97. num. 2. vol. 1. Honded. d. conf. 13. n. 37. & 38. Menoch. conf. 47. num. 6. vbi num. 8. subdit, quod ea sumenda est secundum subiectam materiam.

4 Apud Grammaticos, & boos Latine linguæ Auctores, proprie est *Quando* tempore. Cic. de Orat. *Quando me ista curiale ardentissimi Idem*. 2. Officior. Vicinam tunc esse narum, quando Romani dona accipere capissent. Pro Quinam, aliquando sumitur. Cic. lib. 10. epist. 11. Quam quando complexus es, & tenes. Idem de Senect. Quando te id video desiderare.

DICTIO CCCVIII.

Quandocumque.

- 1 Tempus omne comprehendit dictio *Quandocumque*, & sua est multiplicativa, & distributiva temporum.
- 2 Modum omnem, omnemque qualitatem apta est comprehendere dictio *Quandocumque*.
- 3 Vniuersalis est dictio *Quandocumque*, omnia comprehendens, etiam in materia viciosa.
- 4 Temporis reiterationem, seu perpetuitatem quandam significat dictio *Quandocumque*.
- 5 Infinitatem in contradietibus denotat dictio *Quandocumque*.
- 6 *Quandocumque*, restringitur secundum subiectam materiam.
- 7 Retinenda concessa facultas *quandocumque* venditor voluerit, prescribitur statim triginta annorum.
- 8 Dictio *Quandocumque*, addita cum clausula, Toties, quoties, &c. quid operetur remissionem.
- 9 *Quandocumque* substantiare, significat compendiosum.

Comprehendit hæc dictio de sui natura omne tempus, & ita est multiplicativa, & distributiva temporum, ut tradunt Doctores in *l. Curator*, ff. de vulgari, & in *l. precibus*, ff. de impub. Apostill. ad Bart. conf. 12. incip. *Visa*, in vers. secunda positione, lib. 2. Felix in cap. cum accessisset de consue. Corn. conf. 199. num. 17. vol. 1. Paris. conf. 33. vol. 1. Fabian. de Monte de emp. & vend. §. 3. p. 4. in princip. Hooded. conf. 58. num. 4. vol. 1. Menoch. conf. 399. num. 32. & 34. Natta. conf. 132. num. 1. Sord. conf. 40. num. 18. & operator, ac si singula tempora fuisset enumerata, secundum Menoch. de presump. lib. 4. presump. §. 1. num. 6. [Fofar. conf. 182. num. 3. vbi quod est distributiva, & continet plura tempora. Rot. apud Paul. de Rubens conf. 171. n. 17. rem. 1. diuini, vbi quod comprehendit omne tempus.]

Est apta comprehendere omnem modum omnemque qualitatem, ut per Anchaz. conf. 168. incip. *heri dauidum*, num. 7. quem refert Card. Tolch. praesit. conclusio 1. tit. 12. concl. 349. n. 1.

Vniuersalis est, & omnia comprehendit, etiam in materia odiosa ut per Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolit. decis. 187. num. 2. p. 2. Ita ut si adiecta sit substitutio, de sui natura nullum tempus excludat, argum. l. Zulianum, ff. de legat. 1. & cap. solita, de matronate, 7. vbi etiam Menoch. d. conf. 199. n. 34. Corn. d. conf. 199. num. 1. qui etiam in eod. 133. n. 2. vol. 1. dicit, hanc eandem dictionem de notare causam remoram & occasionalem.

Vnde temporis reiterationem, seu perpetuitatem quandam significare resoluunt Menoch. conf. 143. n. 11. & conf. 151. n. 13. & ita quando infinitatem in contradietibus denotare tradunt Rub. conf. 3. num. 4. Alex. conf. 141. col. 1. vers. sed hoc lib. 2. Titag. de re tractat. tit. 2. §. 1. gloss. 2. num. 19. Boet. decis. 151. n. 1. & Causalcan. de usufructu mulieris elicit. cap. 9. num. 175. Cened. post lib. praesit. & Canonic. quæst. sing. §. 5. n. 1. [Rot. decis. 21. n. 13. rem. 5. recent.]

Restringitur tamen hæc dictio secundum naturam actus, cui attribuitur, ut per Cort. in memor. 1. d. verb. *Quandocumque*, pag. 723. Bald. conf. 167. col. 2. decis. nec obstat vol. 3. Titag. de retractat. s. §. 1. gloss. 7. num. 16.

n. 16. *ad finem*, & tit. 2. §. 1. *gl. 2. n. 9.* Boët. *de cas.* 131.
n. 18. *Mcnoch. conf.* 141. n. 9. *Suid. conf.* 181. *num.* 23.
Vulp. de prop. & adurb. signif. sub hac *dist. pag.* 86.
Cened. d. fing. 81. n. 1. [*& quomodoque spatio triginta
annorum terminatur. Peteg. conf.* 7. §. 1. *col. vel. 1.*]

Vude si in contracta promissitū, & datur facultas redimendi, quando cumque venditor voluerit, non obstante huiusmodi dictione, huic pacto præscriptur spæum triginta annorū, ita Rolencius, l. 2. c. 2. v. 1. de Ruin. conf. l. 11. v. 1. Balde præscripsi-
mih in 4. parte quinta princip. Aut Gabr. communis sit de præscript. censu. f. Menoch. conf. g. 6. n. 38. & seg. Balde. dec. l. 7. n. 17. Tituz. d. tit. 9. §. glo. 10. u. 34. Cozz. lib. 1. var. cap. 9. u. 4. Causalem de usufructu mulier. relit. c. 9. n. 175. Vulpel. citato loco, statim in princ. Suid. dec. l. 2. n. 10. Cald. Pereira en li. caravateo, verbi gratia facilius est, 70. Petre. d. l. 1. n. 1. lib. 8. Ordand. p. 41. & l. 1. var. qnare, 9. str. s. lib. 3. pag. 67. Man. de iurefict. l. 1. cap. 34. n. 1. Stephan. Giarzo. dec. 7. de usufruct. cap. 2. §. Molin de iustitia pract. 2. dist. 37. 4. vers. quando. Cened. d. lib. 8. n. 1. Card. Mantica de iact. & ambig. tenent. lib. 4. tit. 3. n. 6. Bernard. Gaze-
use in pract. Camer. Imper. lib. 2. censu. f. 8. confid. 1.

Addita cum clausula Tertio quocumque oporet,
Vide Balde. dec. l. 1. n. 11.

DICTION CCCIX.

Quandoque.

- 1 Regularum esse in contrarium, & exceptionem pro-
 prie significat dict. Quandoque.
 2 Quandoque incertum ponitur pro Aliquo tem-
 pore, seu Quodocumque.

Denotat hæc dictio regulam esse in contrarium,
 & exceptionem proprie significat, vt in l. 1. reg.
 ff. quando de legati cedat. & in l. cum q. si. ff. de rebus
 eorum. & in l. antonio. §. item qui in istam fidei verber
 oblig. & in l. §. hæc p. n. ff. quod quilibet iur. & in l.
 interdum fidei candid. indeb. & in princip. Instit. quibus
 modi vt contrariet obligatio. Instib. in suo
 Dictionario, verb. Quandoque. Grat. conf. 2. v. 1. de i. t.
 Vulpelae p. p. §. adn. v. ff. de reg. §. 1. reg. Quandoque
 p. 8. v. Menoch. conf. 9. d. r. v. t. §. 7.

- Incedum ponitur pro *Aliquo tempore*, notat Dec. *in li. quæ. 4. ff. quod quisque lra. & in cap. quoniam contra. c. 6. de prohibitioni.* Et aliquando dicitur importat, quod *Quandocumque*, ut in *princip. l. si sit quidam modus contrarius obligatio*, ibi, *& quandoque nobis non eadem res, sed alia eundem nature, & qualitatis redduntur*, id est quocumque tempore matrum solutio, non esse eandem rem, sed aliam reddendam, ve ibi explicat Pichard. c. 60.

Dictio CCCX.

Quantus.

Non solum numerum, sed qualitatem proprie significat, ut in l. *quarta*, ff. de publican. noxane Titusq. de restitutio. l. i. §. 1. gloss. l. 1. n. 13. & alij, quos c. aferit Matienço ad l. 1. n. 1. §. 6. gloss. l. 1. n. 4. lib. 5. nova Accepit. Valenz. conf. 118. n. 108. sum. 1.]

August. Barbol. de Dictionib.

DICTIO CCEXL

Оуаги.

- 1 *Debitum referuntur de vi, & effectibus huius di-*
ctionis agere.
- 2 *Improprietas filionem, & diminutionem deno-*
tat dict. Quali.
- 3 *Veritatem denotat inter domi dictio Quali.*
- 4 *Proprietatem denotat dict. Quali.*
- 5 *Quali, apud Grammaticos adiectivum est similitu-*
dinis & significat Tanquam.
- 6 *Sicut.*
- 7 *Non secus ac.*
- 8 *Feid.*
- 9 *Ironicam sapi conuenit Quali.*

De vi, & effectibus huius dictionis vide Rebof. 8
de Inter. Interp. 101. 5. *sermo legatus, vers.* quasi
committit. Et de verbis signis p. an. ibi 439. Felin. in cap.
gratum, num. 12. de offic. deleg. Alex. conf. 13. num. 10.
vbi. 1. Cofinus arguitur facinus, quod non est cap. finem,
vers. quasi, fol. 168. Card. Tufch. sententia centum. 1.
lit. D. nunci. 350. Octavian. Vulpell. de p. p. et ad-
ner. sententia p. sub. hae. p. 9. Gen. possit. lit. praetite,
& canonic. quasi. sing. 84. Turfelin. de periculis Latina
orationis. cap. 149. Gent. de dictionib. de 120. 1. [usuf.
deci. 195. num. 45. vbi quod importat fictionem. Rot.
deci. 1. 47. et 95. p. an. quasi. Farin. vbi quod est
extrinsecus. ubi p. 4. reuertit.

Propria ostura huius dictionis est denotare im-
propriatam, fictionem, & diminutionem, ut in li-
item *vero*, §. *Celsum*, & *Quintilianus* ad legem *Alpianam*,
& in *Latina* ad *Prætoris*, §. item, & ibi gloss. fi. ex quo
causæ *maiores*, & in *Isidoro*, & ibi gloss. fi. de *condit*,
& *admistr.* norant *Alex.* in *Leon* *ext.*, §. *Adrianum*, num. 1.
§. de *verborum*, & conf. 2. num. 4. lib. 7. & conf. 1.
lib. 7. lib. 1. Dec. 14. §. *per*, num. 1. & ibi addit. §. si
certum *petitur*, & conf. 59, num. 1. in *Isid.* §. *prætoris*,
num. 1. *Infir.* de *est* & in li. *in* *causa* *nuptiarum*, num. 1.
§. *salvus* *maritima*, Rol. conf. 53, num. 5. vol. 1. §. *lip*, in
li. §. *quid*, num. 2. ad legem *Corneliana* de *ficaria*,
Cephala, conf. 7, num. 26. Tit. q. de *iure* *maris*, gloss. 9.
num. 187. *Medicus* in *regulis* *luris*, p. 1. reg. 10, num. 40.
Rebuff. in *lyrica*, gloss. *propter*, num. 19. C. de *fontem*, qua
lib. 6. *Colin.* *cratio* *laco*. *Menoch.* de *praesumptis*, li-
br. 4. *presumpt.* 17, num. 5. 6. & 10. & *presumpt.* 28.
num. 13. & conf. 166, num. 33. & conf. 163, num. 11.
Betzold. in *reper.* si *quis* *maior*, n. 229. C. de *translati*,
Curt. *lun.* conf. 163, num. 1. *Houd.* conf. 83, n. 7.
vol. 7. *Octavian* *Vulpes*, *estero* *laco*. *Flamin.* de *refigen*,
lib. 2. c. 1. num. 89. *Iulph.* de *Señe* *Agr.* decif. 105.
num. 10. C. de *ad*, §. *ing*, 84, num. 1. *Casid.* *Tulch.* *præit*,
comit. *iam*, 1. *htr.* D. *concl.* 310, num. 9. & 10. *Ioan* 2.
Cochier de *iurisdict.* *Ordin.* *iam* in *tempore*, lib. 4. q. 20.
num. 6. *Rota* *decif.* 2, num. 3, in fine, & de *altern.* in *quid*
montand *consue* *facill.* *iam*, num. 6. & decif. 771, num. 6. *Ioan*
Virrinc. in 1. *estell.* *nominalis.* & decif. 268, num. 3.
ver. *nam* *suit* *verisimil.* apud eundem, p. 1. re. *er.*
[*Rot.* *decif.* 239, num. 10. p. 1. *iam* *pollitum*. *Ferrin.* *Leo*
Valent. *decif.* 194, num. 10. vbi quod est significans
dubitacionis. *Naubona* 1. 20. gloss. 1. n. 5. 1. 12. 1. lib. 4.
nona *Recapit.* *Magdalen.* de *numero* *testium* in *testam.*
regul. p. 1. c. 17, n. 8.]

interdum verbū istud dictū denotat veritatem, ut
probat ex auctoritate *Iean. 1*. Videmus glossam

eius, quasi vñgeuiti a Patre, cap. ex parte, de *spñ-
sals* vñrem, ff. de reb. dubis, L. omni populi, 21. ibi,
quasi ius proprium, ff. de iustitia, c. ibi, quasi de re du-
bia, ff. de transact. Paroem. in cap. Paroem. m. 2. post
gloss. ibi, in oib. Quasi debita, de decem. & in cap.
prou. num. 16. de dolo, & conuincat. Hippol. in d. l. si
quis dolo, num. 1. Rot. decif. 673. num. 1. in fine, apud
Faciun. pag. 2. recent. Barbat. conf. 33. vol. 1. Felin. in
d. cap. pratum, circa finem. Oldrad. c. 1. f. 155. incip.
Quia de forma, in princip. Alex. conf. 13. m. 7. lib. 1. vbi
ait, quod importat veritatem, quando non potest
aliter fieri. Boet. decif. 44. num. 19. Menoch. de arbit.
conf. 362. num. 18. Card. Tusch. de conclus. 350. num. 7.
& B. Pichard. in princip. Iulius. quibus modis re. m. 81.
Cened. d. sing. 84. num. 2. Bald. in l. qui Rome, §. duo
fratres, ff. de verbor. oblig. vbi dicit, quod quandoque
ista dictio Quasi ponitur per modum causae, & tunc
exprimat veritatem; sed quando ponitur per modum
similitudinis denotat fictionem.

4 Sic etiam hæc dictio interdum denotat proprie-
tatem, vt per Apostill. ad Felin. in d. cap. pratum, n. 12.
in vers. verbum Quasi. Card. Tusch. d. l. i. de conclus.
350. m. 6 vbi n. 1. Iobdus, quod excludit, quando est
ad iudicium numero, vel quantitati, & n. 4. quod denotat
etiam similitudinem, & n. 5. post Dyn. conf. 41. m. 3.
addit, quod denotat diminutionem rei.

5 Apud Grammaticos verò, & bonos Latine linguæ
Auctores, Quasi aduerbium est similitudinis, &
Tantum significat. Cic. 1. de Orat. Philosophia lau-
dandum omnium artium prociacere quædam, &
quasi patens. Idem 1. Tuscul. Sic eas exponam, quasi
agatur res, non quasi nantetur. Et quod Tantum im-
portet hæc dictio, videtur Felin. in d. cap. pratum,
n. 12. Alex. conf. 12. m. 4. lib. 1. quos refert Card. Tusch.
d. item. 1. lib. 1. de conclus. 150. n. 2.

6 Aliquando idem quod Sic, vel Non sicut ac fi-
gnificat. Cic. lib. 9. epist. 16. Vt quasi aurum igne, sic
beneuolentia fidelis periculo aliquo perspicui possit.
Idem de Senect. Lueras Græcas sic auside arripuit,
quasi diminuant suum explete cupiens. Idem pro
Quint. Quasi iua res, aut honos agatur, ita laboras.

7 Interdum vsurpatur pro Ferè Cic. 1. Ferr. Ex his
quasi decem fisco ad Senatorem illum relictus esse.
Idem 1. Academic. Quantulus vobis videtur? mihi
quidem quasi pedalis.

8 Sæpe ironiam continet. Cic. 1. Philippic. Medico
tria milia iugerum, quasi te sanum facere potuisset.
Idem 1. de Finib. Quasi me pudeat istorum, aut non
possim, quemadmodum dicantur, ostendere. Idem
3. Ferr. Quasi vcid id cupiditate defendendæ nobili-
tatis, aut studio partium fecerit.

DICTIO CCCXII.

Quatenus.

- 1 Conditionem importat dictio Quatenus, quando
est iuncta verbo futuri temporis.
- 2 Limitativa est, seu restrictiva dictio Quatenus, &
denotat incertitudinem.
- 3 Limitativa quando est dictio Quatenus exponitur,
id est, in quantum.
- 4 Consiliter temporaliter, & quantitatiue exponitur
dictio Quatenus.
- 5 Quatenus interdum importat.
- 6 Quosque.
- 7 Quosque.
- 8 Quosque.

Quomodo.

7 Quia.

8 Quatenuscumque.

9 Ad quem locum,

10 Quia ex parte.

Conditionem importat hæc dictio, præcipue
quando est iuncta verbo futuri temporis; ita
Bart. in l. 1. num. 20. vbi Casti. Imol. & Socin. ff. de
condit. & demonst. Rebuffi. in l. iura publicum, §. qua-
tenus sunt, ff. de verbor. signifi. Beto. conf. 51. num. 12.
col. 2. & conf. 14. num. 1. col. 3. stand of in reg. 32. Con-
cellar. quæst. 24. num. 1. & 4. Aym. conf. 802. num. 1.
Borgerin. decif. 46. num. 382. p. 1. Rot. decif. 381. num. 2.
p. 1. diuersi Honded. conf. 1. num. 56. & conf. 57. num. 20.
& conf. 68. m. 11. vol. 2. Pacific. de Sala. interdictis lib. 4.
cap. 2. num. 40. Vulpell. de præf. & adverb. signifi.
sub hæc dictio in princip. pag. 90. Rimin. iur. conf. 159.
num. 20. lib. 1. Suid. conf. 186. num. 10. Cened. post lib.
præf. & canonis. quæst. sing. 36. in fine. Gregor. de-
cif. 550. num. 1. (Valenz. conf. 115. n. 23. num. 2. Rot.
decif. 12. num. 37 apud Paul. de Rubens rom. 2. diuersi
alios p. 6. recent.)

Et limitativa, seu restrictiva & denotat incerti-
tudinem, iuxta tradita per Decan. conf. 183. num. 2. Beto.
conf. 40. num. 37. vol. 2. Suid. conf. 186. n. 4. Marten.
ad l. 1. gloss. 2. num. 6. tit. 4. lib. 5. nona Recopil. Vulpel-
lianus loco.

Et quando est limitativa, exponitur, id est, in
quantum, vt in l. si quis crediderit, vbi gloss. ff. de post.
& in cap. places, de conuers. conuagat. & tradunt Dec.
conf. 384. num. 1. tom. 2. Rebuffi in l. sacrum, col. 10. vers.
quatenus, ff. de verbor. signifi. Honded. conf. 57. n. 21.
& conf. 68. num. 11. vol. 2. Mandos. de signifi. fol. 73.
col. 1. in princip. [Rot. d. decif. 1. num. 36.] Cened. d.
sing. 36. num. 1. in princip. & operatur, vt dispositio
adapetur pro ea parte, pro qua fieri potest, vt per
Seraph. decif. 345. m. 1.

Tribus modis exponitur hæc dictio, scilicet cau-
saliter, temporaliter, & quantitatiue, vt per Ruin.
conf. 6. num. 43. vol. 5. quem refert Cened. d. sing. 86.
vers. quatenus tribus.

Aliquando accipitur pro Quosque, vel Donec, vt
in l. rogatus ff. mandati, & in l. Rutilia, ff. de contrabe-
em. & in l. licet ff. de verb. significat.

Nonnunquam interpretatur pro Qualiter, seu
Quomodo, vt in l. iurum, §. sed quod Prætor, ff. quod
metus cau. 4.

Quandoque ponitur pro Quia, vt in l. cum filius,
& ibi gloss. ff. de verbor. oblig. & in l. an per sonam, in princ.
ff. de pœnis, & in l. præperandum, §. 1. C. de iudic.

Pleumque pro Quatenuscumque accipitur, vt in l. 8
quatenus, ff. de reg. iur.

Apud Grammaticos Quatenus idem importat
quod Ad quem terminum. Cic. de Amicis. Quomob-
rem id peimùm videamus, quatenus amor in amicitia
progredi debeat. Idem ibidem. Est enim quatenus
amicitiæ dati venia possit.

Interdum vsurpatur pro Quia ex parte. Cic. lib. 1.
epist. 2. Postulatorem est vt Bibulo sententia diuideretur,
quatenus de religione dicebat, & Bibulo assen-
sum est.

DICTIO CCCXIII.

Quemadmodum.

- 1 Similitudinem facit, & non iuris denotat dictio
Quemadmodum.

Quemadmodum, sine interrogazione prolata, & capitur pro Sicut.

Interrogatione quandoque proferitur dictio Quemadmodum, & tunc sumitur pro Quomodo, vel Ad quem locum.

Subrogationem indicat dictio Quemadmodum antea.

Quemadmodum factum ex tribus verbis, Quem, ad, modum, idem significat apud Grammaticos quod Quomodo.

Quemadmodum, sumitur quandoque Si, Ita, Sed.

Sine interrogazione prolata capitur pro Sicut, si similitudinem facit, & non luis denotans, ut in l. paterfamilias, & in l. quemadmodum, si de acq. poss. & in l. verbum eris, ff. de verb. signific. & in l. 3. §. si quis dubius, vbi gloss. ff. de alimen. legat. & in l. quemadmodum, C. de agrorio & censu, lib. 11. notari Isid. in l. si famulus, n. 1. ff. de iurid. omnium indic. vbi Dec. n. 17. & 18. Vulpell. de propof. & adverb. significat, sub dicti Quatenus, vbi Quemadmodum, pag. 90 Bettazoli de claus. instrum. claus. 21. gloss. 2. §. 1. Cened. post lib. canon. & pract. quib. sing. 89. n. 1.

Quando vero proferitur interrogatiue, sumitur pro Quomodo, vel Ad quem modum, ut in l. si, si cum dubitatio est, ff. de verbis. signific. & in l. si quemadmodum seruimus amittantur, & in rubr. quemadmodum testamenta aperiantur, & in rubr. si solus maritus, & quemadmodum dos petatur, sentit. Cened. 2. sing. 89. n. 2.

Dictio Quemadmodum antea subrogationem indicat, ut in l. si cum, §. qui inuicem, ff. si quis contrahens, notari Cald. Pereira de empt. cap. 5. n. 2. in fine.

Quemadmodum factum ex tribus verbis quem, ad, modum, idem est quod Quomodo, Cic. Attic. lib. 1. epist. 5. Velim cogites, quemadmodum bibliothecam nobis conficere possis. Idem Attic. lib. 7. epist. 24. Hec res quemadmodum ceciderit, &c. velim ad me scribas.

Aliquando assumit Sic, vel Ita, 201 Sed. Cic. ad Quam. Frat. lib. 1. epist. 1. Vt quemadmodum gubernatores optimi vim impellerant, sic illi fortune imperum loperare non possent. Idem ad eundem lib. 2. epist. 14. Tu quemadmodum me censere oportere esse in Republica, &c. ita & esse, & fore auricula infima mollitiorem scito. Idem pro Flac. Numquam laborant, quemadmodum probent quod dicunt, sed quemadmodum se explicant dicendo. Idem 3. Per. Quarta non solum quemadmodum nostro ciuini, sed etiam quo pacto for confisioi medetur.

& in cap. quia periculosum, de aleat. lib. 6. notari Bar. in l. demonstratio, in §. quod autem, num. 6. & seq. vbi Socin. n. 3. ff. de condit. & demonstr. Menoch. conf. 134. num. 19. Azebed. ad l. 1. num. 1 tit. 1. & l. 1. num. 22 tit. 1. lib. 6. nota Recopil. Card. Tusch. pract. conclus. 2. lit. D. 2. am. 1. §. 2. num. 1. vbi num. 1. declarat, nisi apponatur innuenda verbis dubitatio. Vulpell. de propof. & adverb. significat, sub hac diss. pag. 91. Et exprime causam finalem, & impulsivam, tradunt Gra. decif. 39. num. 3. & Card. Manlic. de iacis. & ambig. cauent. tom. 1. lib. 3. tit. 1. num. 33 [Notari Rot. decif. 411. num. 2. p. 2. in posthum. Forin. vbi quod importat causam pro ceto & pro constanti, alia p. 4. recent.]

Aliquando importat idem quod dictio Cum, vel Quando, ut per Ang. conf. 193. incip. Si bene, num. 1. vbi, nec obstat, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 35. n. 3.

Apud Grammaticos, & bonos Latine lingue Auctores, hac dictio Quia causam redditu plerumque, & respicit Quare, Cic. de Senect. Ve bene vixisse videat, quia cum Scipione vixerim. Idem Attic. lib. 10. et si 15. Quia scripseras te proficisci cogitare, cō te habere censebam Idem lib. 12. epist. 11. Quia semper animaduerti studiosē te, &c. propterea non dubito, quin, &c.

Dictio CCCXV.

Quicquid.

- 1 Vniuersalis & precisa est dictio Quicquid, omnem modum comprehendens.
- 2 Casus aliqui priuilegiatus comprehendit dictio Quicquid.
- 3 Ius omne continet dictio Quicquid, ita ut propter suam vniuersalitatem nihil remaneat penes concedentem.
- 4 Dictio Quicquid, comprehendit omnia etiam minutissima, & versatur etiam in minutissimis.
- 5 Conuenienter facit dictio Quicquid, in illa verbo furari temporis.

Et vniuersalis hac dictio, & precisa, omnem modum comprehendens, ut in l. an fideicommissi, §. cum Polidus, ff. de testu, notari Tiraq. in l. si vniuersalis, in verb. quicquam, C. de reuocand. test. Crescen. decif. 8. num. 4. de testam. Gozad. conf. 9. n. 1. Odauian. Vulpell. de propof. & adverb. significat, sub hac diss. pag. 91 in princip. Rebuff. ad l. heredit. 11. vbi, idem, in dict. quicquid, ff. de verbis. significat, pag. 5. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 8. n. 3. Bartholom. Perret. in comment. ad Extranez. ambigua, verb. gradesse formi, n. 25. de reb. Ecclies. non alienam. Monet. de censu. olim. vol. 1. cap. 11. n. 72. Etiam casus aliqui priuilegiatus comprehendit, secundum Menoch. de praesumptio. lib. 4. praesumpt. 145. n. 15.

Continet omne ius ita ut propter suam vniuersalitatem nihil remaneat penes concedentem, ut in l. etiam si, si solus maritus, Gra. conf. 9. n. 2 lib. 1. Imo operatur, quod omne verbum sui natura impetrans arbitrium boni iuris mutet naturam, & liberum importet arbitrium. Roland. conf. 5. n. 49. vol. 3. Nare. conf. 684. n. 7. tom. 1.

Omnia comprehendit etiam minutissima, & versatur etiam in minutissimis, ut per Guilielem. de Montc Lauduno in Extranez. suscepti regimini, in

Dictio CCCXIV.

Quia.

1 Causam ponit dictio Quia, quia reddit causam, & rationem de precedentibus.

2 Causam finalem, & impulsivam exprimit dictio Quia.

3 Quia, aliquando importat Cum, vel Quando.

4 Quia apud Grammaticos causam reddit plerumque, & respicit Quare.

Hac dictio ponit causatiue, nam reddit causam, & rationem de precedentibus, ut in l. hoc alio, ff. de calumnatori. & in l. si quis animo, vbi notatur, ff. de acquir. poss. & in ap. qui propter, de exceptis. & in cap. quia frustra de sentent. excommuni-

vers. si quidquam, ne Sede vacante. Cened. post. libr. praecl. & canonic. quaf. sing. 89. n. 4. Unde Quidquid, id est, omnia, interpretatur Cephal. conf. 4. n. 6. vol. 1. & Grat. d. num. 82. Restringunt tamen à verbis praecedentibus, iuxta tradita per Menoch. conf. 681. num. 15.

- 5 Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, ut in l. qui Roma. 5. Aliprini. ff. de verbor. signif. Et cum copola, Et, fiat augmentatine, ut in l. hac adueltio. ff. de legat. 3. notat Vulp. citato loc.

DICTIO CCCXVI.

Quicquam.

- 1 Vniuersalis praefixa dictio est Quicquam, omnia comprehendens.
2 Quicquam in minimo etiam verificatur.

3 Et dictio hae significacionis, praefixa vniuersalis omnino comprehendens, ut in cap. quia sepe, de elect. lib. 6. notat Tirag. in l. si vniquem, verborum, n. 17. Cde reuocant. donat. Bald. in l. cum vtrum, Cde si deicommiss. Dec. conf. 29. n. 3. Gozadin. conf. 8. n. 14. & conf. 9. n. 2. Aym. conf. 227. n. 3. Procell. de praepos. & aduerb. signif. sub d. Quicquid, vers. quidquam, pag. 93. col. 1. Cened. d. sing. 89. n. 4.

- 4 In minimo etiam verificatur, secundum Bart. in l. si seruum, §. Praetor, in 2. notat ff. de acquir. hered. Banholom. Peten. in Extratag. ambrosia, de reb. Eccles. non alienand. super verbo, Quicquam alienare praesumpseris, n. 3. p. 237. vbi subdit, quod Quicquam, huc quidquam idem est, quod Omnia.

DICTIO CCCXVII.

Quicumque.

- 1 Vniuersalis est dictio Quicumque, omnia comprehendens.
2 Vniuersalis est dictio Quodcumque.
3 Dictio Quibuscumque omnia comprehendit, & propter suam generalitatem ad casus etiam improprios extenditur.
4 Maius expressis comprehendit dictio Quicumque.
5 Dictio Quicumque facit ut non comprehendatur, qui alias non comprehenderetur.
6 Casus ad improprios trahitur dict. Quicumque.
7 Genus omnis personarum comprehendit dictio Quicumque.
8 Personas omnes etiam privilegiatas velendis dict. Quicumque, dummodo tamen specialia privilegia non habeant in materia de qua agitur.
9 Dispositionem ad extraneos extendit dictio Quibuscumque.
10 Dictio Quicumque, facit ut dispositio quae de se habet terminos praefixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum.
11 Distributiva est dict. Quicumque, & attribuit rem cuiuslibet in solidum.
12 Dictio Quicumque, licet extendatur ad omnes casus & personas, restringitur tamen ad personam habitum.
13 Dictio Quicumque restringitur secundum naturam actus, cui attribuitur.

- 14 Dictio Quodcumque, in materia fauorabilis augeat, & in materia odiosa est strictius iura.
15 Quodcumque & Omne differunt.
16 Quodcumque qui dicitur nihil excipit.
17 Dict. Alius, licet importet similitudinem, tamen quando inquitur cum dict. Quicumque, non patitur restrictionem, nisi verba posuerimus à lege, quia recipiunt restrictionem ex habilitate, ut num. 18.

Vniuersalis est haec dictio Quicumque, omnia includens, & nihil excludens, ut in l. praecel. reuoc. Comandati, & in cap. solus, de maiorit. & obed. notat Gloss. verb. Quicumque, in cap. Quicumque, de statut. excommunicat. lib. 6. Tirag. de retrall. leg. 9. §. 1. gloss. 1. num. 20. Apostil. ad Roman. conf. 1. vers. Quicumque, Rimin. iun. conf. 450. num. 35. vol. 4. Roland. conf. 5. num. 44. vol. 1. Menoch. conf. 600. num. 5. & conf. 1119. num. 28. & remedi. 6. recap. n. 15. Rot. apud Marcbos de commiss. p. 1. pag. 241. num. 2. & pag. 978. num. 3. in vlt. impref. Obituum. Vulpell. de praepos. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 93. col. 2. Card. Toich. praet. conf. 10. n. 2. lit. D. dist. 1. §. 1. Muz. Amonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 40. n. 2. Honede. conf. 64. num. 1. vol. 1. & conf. 56. num. 13. vol. 2. Glorin. res. 1. p. 2. num. 193. 1af. in l. quodcumque, mon. 1. de verb. oblig. Aym. conf. 308. num. 4. & 5. Paul. conf. 9. num. 8. & conf. 90. num. 6. vol. 1. Burlat. conf. 9. num. 3. vol. 1. Gom. in reg. de irrenuati, quall. 1. vers. tamen illi. Mandos. in reg. 17. Cancellar. quaf. 8. num. 2. & reg. 11. quaf. 5. num. 2. Monet. de communi. vltim. voluti. cap. 11. n. 72. Paul. de confident. quaf. 27. à num. 24. Sanctael. var. resolut. quaf. 2. num. 21. vbi cum Ruin. conf. 103. num. 9. vol. 3. hoc intelligit in materia fauorabili, secus in odiosa. [Duran. Rota dec. 133. num. 12. vbi quod comprehendit omnes dum ratio diuersitatis addit non potest. Reinoso obfer. 11. num. 12. vbi quod includit etiam, in quibus mentio specialis requiritur, & sine difficultate quando lex statuit terminum intra quem iobet impedimenta proponi. Rota in Sabinen. Coftr. Mutu Rotunda 8. February 1627. etiam Reuerendissimo Coccino Decano, vbi post Tiber. Decian. conf. 42. num. 38. lib. 2. & conf. 35. num. 33. lib. 1. tenet quod haec dictio nihil excludit, sed comprehendit omnem significacionem nominis, cui addicitur etiam, si improprium sit: & deinde subdit quod in fine posita ad omnia refertur.]

Et de dictione Quodcumque nuncupationi agentes, idem tradit Crat. conf. 294. col. 5. vers. Ad idem adducto, vol. 2. Ruin. conf. 98. num. 1. volam. 2. Rom. conf. 31. num. 2. Menoch. conf. 496. num. 65. & seq. Roland. conf. 12. num. 40. vol. 4. & conf. 61. mon. 35. vol. 1. Rimin. iun. conf. 450. sub mon. 41. vol. 4. vbi de verbis Quicumque casu. Mazod. in reg. 17. Cancellar. quaf. 3. num. 2. Glorin. res. 1. p. 1. num. 165. & res. 11. n. 26. Cened. singul. 90. mon. 1. in princip. Monet. de communi. vltim. voluti. cap. 11. num. 72.

Et de dictione Quibuscumque, in datiuo, vel ablatiuo casu concepta, quod omnia comprehendat, & propter suam generalitatem ad casus etiam improprios trahatur, notat Tirag. de retrall. tit. 2. §. 1. gloss. 7. à num. 10. Rimin. iun. conf. 450. num. 35. vol. 4. Roland. conf. 5. n. 44. vol. 1. Honede. conf. 64. n. 4. vol. 1. & conf. 86. n. 15. vol. 2. Menoch. conf. 455. num. 23. & conf. 129. num. 29. Bertazzul. de clausulas instrumente. claus. 4. gloss. 30. n. 1. Mart. de inuis. p. 4. con. 2. cap. 130. n. 7. Cened. post libr. praet. & canonic. quaf. sing. 91. n. 1. Stephan. Girian. Marchia dec. 24.

- decif. 4. num. 7. & decept. form. cap. 82. n. 32. Aloyf. Racc. in decif. Caria Archep. Neapol. decif. 136. n. 16. p. 1. Glof. refp. t. p. 1. n. 19.
- 4 Amplia primò, quòd hæc dictio *Quicumque*, eſt adeò univerſalis, ut comprehendat maſcota expreſſis, ut per Glof. in Clem. de re ſeducata. Roland. conf. 5. num. 44. vol. 1. Ruin. conf. 103. num. 9. vol. 3. Gabriel. in lib. 6. tit. de variis. ſignif. concluf. 4. Suid. conf. 455. num. 8. Marci. 1. et. reſol. lib. 1. cap. 101. n. 3. Mar. Antonin. 4. et. reſol. lib. 1. v. el. 39. num. 14. Et nuncupatim agentes de dicto. *Quicumque*, hæc eandem ampliationem firmant Berrozol. de claſ. inſtrument. claſ. 30. glof. 4. num. 3. Stephan. Gratian. locu proxime citatu. Rota decif. 680. numero 5. p. 2. re. tot.
- 1 Secundò amplia, ut hæc dictio *Quicumque*, faciat etiam ve ij comprehendantur qui alijs non comprehenduntur, inſimil conſequente identitate rationis, ut per Rotam decif. 781. num. 10. p. 1. diverſ. & apud Pic. poſt gloſſam Statuta verbi d. 2. Honded. conf. 76. n. 16. lib. 2. Scraph. decif. 980. n. 8. Gregor. decif. 67. n. 5. Et de dicto *Quicumque* agens, idem ait Scraph. decif. 325. num. 7. Et quòd hæc eadem dictio *Quicumque* ſoleas includere etiam, quæ ex propria ſignificatione non veniunt, & ea quæ ſpeciale mentionem requirerent, tradit Inriſgl. Sicula decif. 3. n. 11.
- 6 Tertiò amplia, ut etiam hæc dictio *Quicumque*, propter ſuam generalitatem ad improprios caſus trahatur, ut tradunt Abb. conf. 3. dub. 3. num. 2. Alex. conf. 76. n. 16. lib. 2. Scraph. decif. 980. n. 8. Gregor. decif. 67. n. 5. lib. 2. Alciat. decif. 386. & alij plures, quos reſert & ſequitur Santarel. varar. reſol. q. 48. n. 29. Ottavian. Vulpell. d. lora. verſ. & ſum. p. 2. q. 4. & ita ſub hæc dictio, eorum quoque includi, qui non proprie, ſed improprie ſunt tales, aſſerunt Bart. in l. *quicumque*, C. de ſervit. fugitivis, & Barbat. conf. 48. cel. diverſ. vol. 4. Et de dicto *Quicumque*, quòd comprehendat etiam improprie, & abuſive, reſolvit Mart. d. p. 4. com. 1. decif. 10. n. 35.
- 7 Quartiò amplia, quòd ſub hæc dictio *Quicumque*, comprehenditur omne genus perſonarum, ut per Rot. decif. 688. num. 5. p. 2. diverſ. Menoch. conf. 124. num. 7. Anton. Monacha. Florentin. de i. j. q. 4. num. 48. Et ideo tam maſculum, quàm femininum completi aſſerunt Rebuff. in tract. de poſſeſſ. rub. num. 1. bi num. 6. Imbide, comprehendit collegium. Burſar. conf. 32. n. 4. & 16. lib. 1. Socin. ban. conf. 89. n. 2. vol. 3. lib. 3. Honded. conf. 92. num. 7. vol. 1. Cened. ſing. 85. num. 5. Narbona. l. 1. glof. 2. num. 1. tit. 2. lib. 9. occup. l. Guita conſervatio. n. 1. num. 2. vbi quòd omne perſonarum genus comprehendit, & ad caſus improprios trahitur.
- 8 Quintò amplia, quòd includit omnes, & quicumque perſonas, etiam privilegatas, diſtinctò tamen ſpeciali privilegio non habente in materia, de aqua agitur, ut in l. *in ſi ande*, §. *utrum* de militari ſeſſament. Vulpell. citato loco. Fatnac. in praxi crimin. p. 3. quaſt. 108. num. 6. quoniam in dictis perſonis requireretur ſpecialis mentio vel conceſſio, ſecundùm Calder. Perreia quaſt. forenſ. conf. 90. n. 16. Et nuncupatim de dictione *Quicumque* agentes ampliationem firmant Menoch. rem 15. occupant. 83. & Gortier. canonicar. lit. 1. cap. 34. n. 17.
- 9 Sexto amplia, quòd dictio *Quicumque* adeò eſt univerſalis, ut extendat diſpoſitionem ad extraneos, & eos quoniam veniunt, ut per Alex. con. 30. in op. Pra poſſum. n. 4. in 6. dub. lib. 5. & con. 1. & conf. 19. n. 4. vol. 6. Card. Tufch. præd. concluf. 100. lib. 2. Duſſet. 35 n. 3. Mart. d. i. caſu 130. num. 7.

Et de dictione *Quicumque* agentes idem aſſert laſ. in l. quadam, §. *in ſi interſi*, n. 3. verſ. *hinc* a quatuor medi. §. *de eadem*. Pariſ. conf. 90. num. 3. verſ. *ſic* in ſimili. lib. 1. Mandat. in reſ. 21. Cancellar. q. 5. num. 2. Cened. ſing. 90. num. 1. poſt medium. Unde licet de ſendi propria natura ſit, ut ad hæredes extraneos, ſeu feminas non tranſeat, tamen vbi in illius conceſſione apoſſita fuerit hæc dictio *Quicumque*, propter eius generalitatem ſic ſendi natura immutatur, ut ad hæredes extraneos tranſeat, iuxta ea, quæ dixi in tractatu de Glauſula. ſub claſ. *Proſe*, ſum qua hæredibus, & ſucceſſoribus quibuscumque, num. 1. cum ſeqq. vbi n. 6. idem ſubditi in iure patronatus, & num. 7. in emphyteuſi. Et quòd dictio *Quicumque* fuerit, ut diſpoſitio, quæ de ſe habeat terminos præfixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum, tradit Pot. decif. 15 n. 1. a. lib. 1. in vtrillu.

Septimò amplia, quòd hæc dictio eſt diſtributiua, & attribuit rem cuiuslibet in ſoleum, ut tradit Bart. in l. *hinc* artiano §. *de hæred. inſtituend.* laſ. in l. *ſi qui in ſuſci* v. *ab aliis*, §. *ſi qui hæredes*, num. 1. p. 2. de legat. 2. & in l. *qui filius*, §. *ſi qui v. a. num. 7. ff. de legat. 1.* Ruin. conf. 76. num. 42. vol. 1. Nat. conf. 7. n. 3. vol. 1. Tiraq. de retrall. tit. 1. §. 31. glof. 1. num. 12. Cened. ſing. 85. num. 6. Card. Tufch. d. lora. 12. concluf. 209. num. 11. Item eſt dictio collectiva, & diſtributiua, habens effectum importantem univerſitatem prout dictio *Omnia*, & *ſingula*. Anton. de Butt. conf. 10. num. 1. verſ. *in praxi* etiam, quem reſert Card. Tufch. d. lora. 12. §. 2. n. 3.

Octavò amplia, quòd adeò eſt univerſalis hæc dictio *Quicumque*, ut non reſtringatur, ſed potius extendatur ad omnes caſus, & perſonas, ut per Menoch. de præſumptio. lib. 4. præſumpt. 198. n. 2. Fatnac. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. am. 8. & neſum comprehendit omnes caſus ſuprà enumeratos, ſed alios quoqueſumque. Specul. in tit. de v. ſervitut. præſent. §. *ſi. n. verſ.* quòd *ſi qui*, vbi loquitur. Ande. in addit. Cort. con. conf. 38. in fine. Caputaz. decif. 96. num. 6. p. 2. etiam quòd hoccaſus dicitur ab expreſſione, l. *ſi fundum ſub conditione*, §. *ſi liberis*, ff. de legat. 1. Pariſ. conf. 79. n. 21. lib. 2. Tiber. Decian. conf. 124. num. 99. lib. 2. Dec. conf. 653. n. 4. in fine. Et includit omnes omiſſos in ſpeciali enumeratione. Doctores poſt glof. in auct. ex teſtamento, verb. *quicumque*, C. de collat. d. Inſonno. ff. de legat. 3. Cort. conf. 63. lib. 2. vol. 1. Et ſuit dictum in Sabine. Caſtri Montis reſponſ. 8. February 1627. coram Reuerendiſſimo Domino meo Coccino Decano. Reſttingenda tamen eſt ad perſonas habiles, ut per text. in l. *et gradatim*, ff. de iur. iur. & honorib. reſolvitur Rebuff. de poſſeſſ. forenſ. num. 172. Ludou. Gom. in reſ. de annali poſſeſſ. q. 3. verſ. *num* obſtat. Calder. Preſcia de poſſeſſ. eligenda, cap. 1. num. 17. Santhol. varar. reſol. q. 48. num. 29. Amic. de iure repræſ. in præſud. n. 11. Rot. de ſ. 64. n. 1. p. 1. recent. Card. Tufch. d. lora. 12. §. 2. n. 9. vbi poſt Apoſt. ad Roman. conf. 41. in verſ. *quicumque*, ait, quòd in odioſis, & vbi conſtat de mente diſponentis, verbum *quicumque* reſtringitur ad ſimiles, & ad habiles, & ad vnum tantum, & quòd hæc dictio intelligitur de habili, ſicut Pariſ. de conſuet. benef. q. 38. n. 51.

Item reſtringitur ſecundùm naturam actus, cui attribuitur, ut per Tiraq. de retr. lib. 1. §. 1. glof. 7. num. 26. vbi num. 19. ſubdit. quòd ſi dictio *Quicumque* proferatur à lege, reſtringitur de habilitate, ſecundò ſi à homine, quia non recipit reſtictionem, & quòd reſtringatur ſecundùm ſubiectum materiam, tenet Rebuff. in concordant. de forma mandati Apoſt.

Apostol. in vers. Quibuscumque. Czoa' can. de usufructu mulieri relicto cap. 9. n. 106. Card. Tusch. d. l. i. d. r. c. i. l. i. f. 109. n. 18.

- 14 Dicitur *Quodcumque* in materia fauorabili auct, sed in materia odiosa est stricti iuris, & non includitur ea, quae sunt diuersae speciei, & maiora expressis, vt per Ruin. *conf. 203. num. 9. vel. 3.* quem refert Cened. *ling. 90. n. 2.* Geminata verò comprehendit odiosiora, iuxta in materia fauorabili, iuxta tradita per Mart. de *ursis d. l. p. c. i. l. i. f. 119. n. 14.* vbi loquitur de dictione *Quicumque*.

- 15 *Quodcumque*, & *Omne* differunt, quia dicitur *Quodcumque* est vniuersalis, & magis lata, quàm dicitur *Omne*, quia est generalis, vt per Turq. de *retrah. tit. 1. §. 1. gloss. 7. n. 26.* quem refert Cened. *d. ling. 20. num. 4.*

- 16 *Quodcumque* qui dicit, nihil recipit, vt per Nabona de appellat. ad *Piscario ad Episcopum p. 2. fundam. n. 134. vbi, n. 36.* subdit dictionem *Quodcumque* idem esse, quod *Quicumque*. Vnde licet dicitur *Alius*, al. 2, aliud importet similitudinem, tamen quando adest dicitur *Quicumque alia*, non patitur restrictionem. Gozzadin. *conf. 1. num. 15.* quem refert Card. Tusch. *d. l. i. d. c. i. l. i. f. 355. n. 6.* Et sunt resolutum in *d. Sainete. Castri Montu rotondi. coram Illustrissimo Domine Coccine. vers. & in hoc.* Idem in modo vacandi expressio, quia licet alius modus, quàm expressus non veniat, tamen si est dictum *Vel alie quaecumque modo*, comprehendit omnem alium modum. Socin. *conf. 3. num. 11. & seq. lib. 1.* Cardin. Tusch. *d. c. i. l. i. f. 355. num. 7.* Sic etiam licet verbum *Heredes*, in materia feudali intelligatur de masculis, & descendentibus, tamen quando adest dicitur *Quicumque heredes*, intelligitur de extraneis secundum Roland. *conf. 96. num. 45. lib. 1.* Cardin. Tusch. *d. c. i. l. i. f. 355. n. 8.* Hinc etiam in legato facto vxo-ri de omnibus, & quibuscumque, quia habet in domo, veniunt etiam vniuersalia, quae aliis non veniunt. Cuius. *conf. 1. n. 1.*

- 18 Limita, & declarata, hanc proximam resolutionem procedere nisi verba proferantur à lege, quia recipiunt restrictionem ex habilitate. Cuius. *conf. 1. n. 3. & seq.* Card. Tusch. *d. c. i. l. i. f. 355. n. 10.* vbi n. 1. post Apostillam Roman. *conf. 3. in vers. quicumque*, hanc limitationem intelligit, nisi agatur de fauore publico, quia tunc non fit restrictio ad habiles etiam in lege, vel statuto.

- 19 Limita deinde in verbis vniuersalibus, vt ad expressa restringantur, si de decore, & de transfat. Oldrad. *conf. 8. incip. Quidam pater.* Card. Tusch. *d. c. i. l. i. f. 355. num. 13.* Vnde si constituantur procuratores in causa certa coorta Titium, & in quacumque alia causa, intelligitur contra Titium, non contra alium. Dec. *conf. 102. n. 9.* Sic enim in vacatione beneficii pet obitum, vel cessionem Titij, vel alijs quomodocumque, & qualitercumque, venit omnis alius modus, sed ex persona Titij expressa non ex alia. Socin. *conf. 33. n. 12. lib. 1.* Card. Tusch. *d. c. i. l. i. f. 355. n. 14.*

DICTIO CCCXVIII.

Quid.

- 1 Diminutionem denotat dict. Quid, & refertur ad minimum, seu verificatur in minimo.

- 2 Quid, & Quod, in quo differant, ostenditur.

- 3 Interrogatoria est dictio Quidni, sive dictio Cui.

R Efertur hae dictio ad minimum, seu verificatur in minimo, & denotat diminutionem, vt per Brix. *zol. de clau'u n. instrumenti. claus. 26. gloss. 1. n. 1.* Ludou. Gem. in *5. parala. n. 4. Injst. de ali.* vbi subdit, quod hae dictio refertur ad minimum, dictio verò *Quod*, ad vniuersum. Et sic est differentia, quia *Quid* denotat diminutionem, *Quod* autem perfectionem, refert Cened. *post libr. prae. & canonie. quatt. ling. 29. n. 3.*

Dictio *Quidni*, est interrogatoria, sicut dictio *Cui*, vt in *l. 1. §. 1. si qui iura, ff. de verbor. oblig. vbi Zolus n. 4. & Rip. subduos, quod etiam quandoque est affirmatoria, & secum habet affirmationem inclusam, vt refert Odauius. Vulpel de *presep. & adverb. signif. in d. d. Quidni pag. 93 col. 2.**

DICTIO CCCXIX.

Quidam, Quidem.

- 1 *Critum bonetrem, aut rem declarat dict. Quidam.*

- 2 *Quidem, aduerbium, nominibus propriis eleganter adiungitur, sed in fine magis, aut in medio, quàm in principio.*

H Aec dictio secundum Grammaticos, & bonos Latine linguae Autores, certum hominem, aut rem declarat. Cic. *de Orat.* Tu pudore à dicendo, de timideitate ingenia quodam refugisti. Terent. *Eu. m. 5.* Nec tibi obstat, quod quidam facit.

Quidem aduerbium nominibus propriis eleganter iungitur in principiis, sepius pronomibus, sed in fine magis, aut io medio, quàm in principio. Cic. *1. Philipp.* Nihil iteundè tu quidem, & valde incomptanter. Idem *lib. 2. epist. 14.* Tantum dolere, & misere quidem. Idem *Arus. lib. 6. epist. 1.* Sed est vniuersum illud quidem, verumtamen multiplex pntet ingenium. Cum autem res dubia antecedit, *Quidem* certè pro *Saltem* subiicitur. Idem *Attic. lib. 1. epist. 1.* Speta me tibi causam probasse, cupio quidem certè. *Quidem* profecti, vehementer affirmat. Idem *Attic. lib. 6.* Nunc quidem profectò Romae est.

DICTIO CCCXX.

Quilibet.

- 1 *Vniuersali est dict. Quilibet, omnia comprehendens, etiam minima.*

- 2 *Quilibet, operatur idem quod dict. Omnis.*

- 3 *Inhabilis omnis ad accusandum comprehendit dict. Quilibet.*

- 4 *Quilibet attribuit aliam cuiuslibet in solidum.*

- 5 *Distributina est singularum supra positarum dict. Quilibet.*

- 6 *Relatum si fiat cuiuslibet ex consanguinitate, omnis adimittitur.*

- 7 *Personae distributivè nominatae attribuit in solidum dict. Quilibet.*

- 8 *Substituto facta pluribus filiabus, si dicatur cuiuslibet earum, videtur facta singulis earum.*

- 9 *Restrictionem non recipit dicitur Quilibet, posita ab homine, cum sit vniuersali.*

- 10 *Vniuersali est dict. Quilibet modo omnia casus comprehendens.*

E Si vniuersalis haec dictio, omnia comprehendens, etiam quatuordecim minimis, vt in *l. cum quid,*

est, & distribuens collat in solidum, secundum Bart. in *l. hoc articulo*, n. 7. ff. de *hared. institut.* quem refert Card. Tusch. tom. 2. lib. 2. D. conclus. 269. num. 13. [Robles de *repr.* lib. 2. c. 2. n. 17. ubi quod non solum est relatiua substantiue, sed etiam esse persone & ord. lib. 2. c. 13. num. 23. quod quando precedunt plura substantia, refertur ad illud cui rectius illius qualitas congruit, & ord. lib. 2. c. 29. num. 21. quod qualitates omnes precedentes comprehendit.]

9 Generalis est, comprehendens tam masculinum, quam feminam, maiores, & minores liberos, & potestate constitutos, ut in *l. 1. §. de pupilo*, & ibi Bart. ff. de *constitut. pecunia*, & in *l. 1. §. de adoptiomb.* & in *l. 4. §. 1. ff. de in ius vocando*, & in *l. Gallus*, in princ. ff. de *liber. & posthum.* tradunt Dec. cons. 339. col. 1. & cons. 307. col. 1. in *l. generaliter*, num. 8. C. de *instit. Titiaq. de retrall.* tit. 1. §. gloss. 9. num. 216. cum seqq. Viu. tom. 1. comm. opus lib. 2. tit. 16. pag. 347. Rubian. *trall.* num. 4. quest. 8. num. 9. Henoch. de *p. a. sumpt.* lib. 4. p. a. sumpt. 39. num. 48. & cons. 52. num. 5. Bartholom. Peret. in *Extranaq. ambrosia*, de reb. E. clef. non alien. verb. *pradecessorum*, n. 41. pag. 233. Suid. de *alim. tit. 8. prim.* §. 8. num. 18. Card. Tusch. *prall.* conclus. tom. 2. lib. 2. D. conclus. 153. n. 1. ubi n. 2. limitat, quando sumus in materia odiosa, vel correctoria, & statutum loquitur cum termino masculino, secus si cum termino communi.

4 Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, ut in *l. Scythum qui meus eris*, ff. de *leg. 1. §. si serui electio*, n. 5. Labos. ff. *cond. tit. Iuper §. de leg. 3.* notant Tiraq. in *liberis*, 10. Jun. num. 1. Bal. in *l. Scythum*, à num. 1. & in *l. si ita que promissa*, à num. 2. ff. de *verb. obligat.* Cenc. *dist.* sing. 27. num. 6. Galignet. d. *cond.* & *demonstr.* p. 1. cap. 4. num. 11. Accic. Anton. in *comment.* ad *rubr.* ff. de *cond.* & *demonstr.* cap. 2. num. 9. Ioseph Sesse Arag. *decis.* 124. num. 17. ubi num. 18. subdit, quod hoc relatiuum debet intelligi tantum de expressis in referente, [Rat apud Paul. de Rubens *decis.* 77. n. 2. tom. 1. diuersalis p. 7. recens.

DICTIO CCCXXXIII.

Quisquis.

1 Si pronomen collectivum, ex Bart. in *l. hoc articulo*, num. 5. ff. de *hared. institut.* quem refert Card. Tusch. *prall.* conclus. tom. 2. lib. 2. D. conclus. 269. num. 15. ubi etiam, quod importat distributionem, & quod sit dictio vniuersalis quæ non recipit restrictionem, ex Alex. cons. 118. incip. *In casu*, num. 5. vers. & *ratio magis*, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. *lib. 2. D. concl.* 397. n. 201. & 21.

Vide quoque dixi super dict. *Cuique*.

DICTIO CCCXXXIV.

Quisque.

- 1 Vniuersalis est dict. Quisque.
- 2 Masculinum concipit & femininum dictio Quisque.
- 3 Collectiua est dict. Quisque.
- 4 Distributionem nonnunquam importat dict. Quisque.
- 5 Communes haberi pro distinctis facit dict. Quisque.

1 Vniuersalis est hæc dictio, ut per Gloss. in *l. si necessaria*, §. si *anima*, in verb. *huius* verbi, ff. de *pignus*,

an. Bald. in *l. qui vnum*, C. de *fideicommiss.* Rota apud Picum. ad *Statuta* vrbis *decis.* 26. n. 7. ac prout generaliter est intelligenda, iuxta tradita per Aloyf. Ricium in *decis.* Curia *Archiep.* Neapol. *decis.* 222. n. 2. p. 1.

Masculinum concipit & femininum, secundum Tiraq. d. *retrall.* tit. 1. gloss. 9. n. 16.

Collectiua est secundum Bart. in *l. hoc articulo*, n. 5. ff. de *hared. institut.* sed tamen etiam importat distributionem propter vicinitatem quam habet ad dictionem *Quisque*, & alias distributivas, ut post Bart. Cast. & Imol. concludit Card. Tusch. *prall.* conclus. tom. 2. lib. 2. D. conclus. 269. n. 15.

Ideo facit conditionem haberi pro distinctis. Paul. d. de *Castro in litem* plura, 33. num. 2. ff. de *vulgaris* Ang. cons. 190. Cenc. d. sing. 27. n. 1. ubi subdit, quod ista dictio est huius nature, ut videlicet quando plures vocati sunt sub nomine collectivum, habeantur pro uno tantum, & secus videtur quando sunt vocati eodem hoc verbo distributivo *Quisque*, quia tunc perinde est ac, si essent singulares nominati, & veluti omnes in vinis, secundum Bart. Alex. Inf. & Dec. 1. in *finali*, C. de *impub. & aliis subd.* ubi tamen ipse Dec. num. 3. impugnat hoc, & tenet, quod imò ista dictio non facit, ut vocati substituti veniant in vinis sed pro portione hæreditaria, quia verbum *Quisque* mihi hære *erit*, non viliiter, sed pro portionibus hæreditatis intelligitur, l. qui *liberum* §. hoc *verba*, ff. de *usu gari*, & *l. sed plura*, eod. tit.

DICTIO CCCXXV.

Quiuis.

- 1 Vniuersalis est, & omnia comprehendit dict. Quiuis maximo quando ponitur in datiuo, vel ablatiuo casu.
- 2 Personarum omnia, omnia Ordinum & religionum, ac pia loca comprehendit dict. Quiuis.
- 3 Maiora expressis comprehendit dict. Quiuis, quando est prolata ab homine.
- 4 Verba Quiuis persona comprehendit vniuersitatem, quæ est persona ficta.
- 5 Verba Quiuis ex nominatis importat in substitutione reciproca, ut vniuersis continetur compendiosa annexio, & in singulari sit illa substitutio.

Hæc dictio præcipue quando in datiuo, seu ablatiuo casu pluralia numeri posita repetitur vniuersalis est, & omnia comprehendit ut per Alex. cons. 30. sub n. 14. col. 4. quem refert Glotius *trist.* 2. p. 1. n. 193. Farin. in *praxi crim.* p. 4. *decis.* 93. num. 1. Card. Seraph. *decis.* 1022. n. 1.

Comprehendit etiam omnes personas omnes Ordines, & religiones, ac pia loca, secundum Francisc. Lenn in *thesaur. fore.* Ecclesiast. p. 4. cap. 2. n. 194.

Item comprehendit maiora expressis, præcipue quando est prolata ab homine, ita ut trahatur ad casus etiam improprios, iuxta tradita per Stephan. Gratian. *Marchia* *decis.* 124. n. 6.

Verba *Quamuis persona*, comprehendunt vniuersitatem, quæ est persona ficta, cum dictio *Quamuis*, sit vniuersalis, & idem de quouis *schone*, quia comprehendit officium Iudicis, licet non sit actio propria. Ita Alex. cons. 17. incip. *In casu*, & *lito*, in fine, lib. 2. quem refert Card. Tusch. *prall.* conclus. tom. 2. lib. 2. D. conclus. 397. n. 24.

Verba *Cuiusque* ex nominatis, importat in substitutione reciproca, quæ solam vulgarem continet, ut necessarii

necessario continetur compendiosa annexa, & in singulis sic facta substitutio, vt per Alex. consil. 100. incip. Super primo dubio; n. 3. vers. Sed praedictum lib. 7. quem citat Card. Tusch. decret. 397. n. 22.

Dictio CCCXXVI.

Quoad.

- 1 Quoad, importat idem quod Donec Quamdiu, vel Quousque, vt sint temporales, non perpetuo exequenda.
- 2 Conditionem importat dispositio concepta per dict. Quoad.
- 3 Concessio si fiat quoad expressa importat Quantum ad expressa.

Hæc dictio idem importat, quod Donec, Quamdiu, vel Quousque, vt sint temporales, non perpetuo exequenda, vt per Anchast. consil. 210. incip. Hac quaestio, n. 4. Orliman. Vulpell. de propof. & adverb. signific. sub dict. Quidam, vers. Quoad, pag. 93. Card. Tusch. practice. conclus. 100. 2. lit. D. consil. 354. num. 1. vbi num. 2. post Crauet. consil. 326. n. 8. lib. 3. subdit, quod hæc dictio relata ad tempus est limitativa temporis, denotat etiam temporis processionem Sued. consil. 319. n. 16. lib. 3.

Conditionem etiam importare verba, si dicatur: Quoad dorem petietie vxor, lego annos centum; quia intelligitur, donec petietie, vt per Crauet. consil. 966. num. 1. cum sig. 99. lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. consil. 354.

Interdum restringit disposita, vt si concessio fiat quoad expressa importat quantum ad expressa, dictio Quoad importat quantum, cap. cum Al. Fincris, in princip. vbi gloss. verb. quo, de consus. Card. Tusch. d. consil. 354. num. 4. Et quod restringat, & limitee præcedentem dispositionem, ait Card. Setaphin. decret. 911. num. 5.

Dictio CCCXXVII.

Quod.

Quod nuncquam importat.

- 1 Quod.
- 2 Et.
- 3 Sed.
- 4 Quantum.
- 5 Conditionem facit dictio Quod, quando suspendit dispositionem in aliquem futurum euentum.
- 6 Repetitionem qualitatem, & conditionem præcedenti legat, & dispositione in sequentem, inducit dictio Quod.
- 7 Qualitatem præcedenti orationis aduersari, & repeteri est de memoria dictio Quod.
- 8 Perfectionem denotat dictio Quod, & refertur ad vniuersum.
- 9 Aduersariue in iure, & in facto est dictio Quod si, si ponatur sine copula.

Hæc dictio multipliciter accipitur: in primis enim accipitur pro Quia, vt in l. 3. §. saltem, vbi gloss. verbo quod, ff. de acquirit. posses. & in l. fin. vbi gloss. ff. de usucap. & in l. 1. vbi gloss. ff. de duæ prelati, & in l. cum filius, §. seruus, iuncta gloss. ver. quod, ff. de legat. 2. quæ exponit quod, id est, quia, ita Mand. in gloss. facit, §. sane, in verb. & quid. Cened. post lib. practice. & canon. quest. sing. 49. n. 1. Augst. Barthol. de Dictionib.

Interdum sumitur pro copula Et, vt in l. si quis in hoc iure, vbi gloss. C. de Episcop. & Cleric. Nonnunquam accipitur pro Sed, vt in laica stipulatu, iuncta gloss. in vers. quod, & vbi Barz. ad l. 1. & Alex. n. 2. ff. de ver. oblig. & in liquid si domus, iuncta gloss. 1. ff. de acquir. & in l. quod si filius, iuncta gl. 1. ff. de capitu; & post lim. reuert. tradunt Mand. in gloss. facit, §. sane, vers. quod, fol. 76. Cened. d. sing. 54. n. 6.

Quandoque accipitur pro Quoniam, vt in l. quod autem, ff. de reg. iur. secundum Cened. d. sing. 94. n. 2.

Quando hæc dictio Quod suspendit dispositionem in aliquem futurum euentum, fuit conditionem, iuxta notata per Cottam in memorabil. verb. Quod, pag. 729.

Inducit repetitionem qualitatem, & conditionem præcedentis legari, & dispositionis in sequentem, vt per Galgancet. de causis, & demonstr. p. 2. cap. 1. §. 18. n. 8. Et quod natura huius dictionis sit aduersari, & repeteri qualitates præcedentis orationis, tradunt Iustin. l. si filius heres, n. 1. §. ff. de liber. & posthum. Bald. in l. amicus populi, ff. de iusticia, & iure. Alex. in l. filius à patre, ff. de liber. & posthum. cum aliis citatis per Cened. d. sing. 94. n. 3.

Refertur ad vniuersum, & perfectionem denotat, vt per Gomez in §. penult. n. 4. Iustit. de alt. quem refert Cened. sing. 89. n. 3. & ita totum refert, & demonstrat. secundum Pichard. ad §. 9. n. 44. & 46. Iustit. de legat.

Dictio Quod si, est aduersaria in iure, & in facto, si ponatur sine copula, vt in l. quod si alij, ff. de admid. legat. & in l. 1. §. quod si, C. de natural. lib. & in §. quod si parum, Iustit. de verum dunt, & in cap. cum non ignorat, vers. quod si forte, de prebend. & in cap. per tuas, vers. quod si absolutio, de sentent. excomm. & in cap. excipient, §. quod si per viginti, de elect. lib. 6. notante Dec. in l. militu, n. 1. & 2. C. de testament. militu, l. si, l. re conuicti, n. 37. de legat. 3. Cassian. in consuetud. Burgundia, rubr. De Iusticia, in vers. Et Drutit, n. 5. vers. aduers. Cened. d. sing. 94. n. 4.

Dictio CCCXXVIII.

Quodammodo.

- 1 Improprietatem denotat dictio Quodammodo.
- 2 Filium importat dictio Quodammodo.

Hæc dictio denotat improprietatem, vt in l. 1. §. qui, & à quibus, & in l. in suis, ff. de liber. & posthum. & in amb. de iusticiand. à mortuis prest. & collat. §. innotet Ias. in l. seire, n. 4. ff. de ver. oblig. Barz. in l. 1. n. 1. ff. de rerum amittat. Cephal. consil. 74. n. 26. vol. 1. Orliman. Vulpell. de propof. seu adverb. signific. sub hac dict. pag. 96. Gotadin. consil. 48. n. 22. Menoch. consil. 326. n. 10. Franc. Marc. decret. 388. n. 2. Vinc. de Franch. decret. 189. n. 9. Cened. post lib. practice. & canon. quest. sing. 92. n. 3.

Vnde filium importat, vt in l. prater, §. 1. ff. de edend. & in l. 1. vbi Aret. ff. de ver. oblig. Tirac. in l. 1. de iure primogen. q. 13. n. 9. Orliman. Vulpell. citato loco, n. 2.

Dictio CCCXXIX.

Quomodocunque.

- 1 Medium eum importat dictio Quomodocunque, & comprehendit omnia vtra expressa.

M.M.M. 2 Mandat

2. *Modus omnis vniversaliter includit dictio Quomodocumque, si adiectus alicui dispositioni vniversalis.*
3. *Quomodocumque inducit illud quod improprie est tale, etiam in materia stricta.*
4. *Mortem civilem includunt verba Quomodocumque decesserit.*
5. *Quomodocumque in statuto apposta impedit illud pati posse restrictionem interpretationem, quam sine dictione pati potuisset.*
6. *Promittens de euictione Quomodocumque ad quid tenetur.*
7. *Dictio Quomodocumque licet sit vniversalis, tamen restringitur secundum naturam alius, cui adicitur.*
8. *Dictio Quomodocumque & Quomodo, idem important.*

1. **H**ec dictio importat omnem modum, & comprehendit omnia etiam vltra expressa, vt per Seraphin. *decis.* 317. n. 3. Et ita quod comprehendit omnem modum, & omnem formam, præsertim quando est repetitua, & geminata, ad iudic. Civit. non. *conf.* 48. non. 3. *Aym. conf.* 129. 4. *col. 1. & 4. Titag. de retrah. sing.* 5. 1. *gl. 7. num. 20. quos refert, & sequitur Rota in Interuener. Celsi. Pedulaci, 12. Februarij 1601. coram Reuerendissimo Patriarcha Domino Crescentio C.A. C. lru. & impellit per Fatinnac. *decis.* 41. n. 4. p. 1. re. em. Et est amplius dumtaxat ad ea, quæ sunt eiusdem generis, secundum Ruhn. *conf.* 63. n. 1. et vol. 4. quem refert Cened. *post lib. practic. & canonic. quest. sing.* 95. num. 6. in princip.*

2. Vnde si adicitur alicui dispositioni vniversalis, includit vniversaliter omnes modos. *Gemin. conf.* 12. incip. *Premisso. num. 4. vers. in contrarium, num. 7. in fin. cum seq. lib. 2. vbi prohibitis molestare quomodocumque, & qualitercumque prohibetur, etiam in casu licito, quia omnem modum molestie prohibet. Socin. iun. conf.* 113. num. 19. & *seq. lib. 1. quos refert Cardin. Tusch. practic. clausul. iun. 2. d. U. concl. 335. non. 1. vbi non. 2. post Alex. conf.* 332. num. 3. ampliat, vt nedum omnem modum, sed etiam qualiteratem demonstrat, ita vt nihil videatur exceptum, dimmodum ex significatione terminii, cui adiungitur hæc dictio possit venire.

3. Inducit illud, quod improprie est tale, etiam in materia stricta, vt per *cap. in demum. titulu. de elect. lib. 6. notat Grat. conf.* 10. n. 76. *lib. 1. subdens, quod verba Quomodocumque decesserit, includunt etiam mortem civilem. Refert Octavian. Vulpell. de prep. & aduerb. h. conf. sub dict. Quomodocumque, pag. 96.*

4. In statuto apposta impedit illud pati posse restrictionem interpretationem, quam sine dictione pati potuisset, vt per Rota. *conf.* 10. *col. 1. n. 1. & conf.* 37. *col. 1. vol. 1. Alex. conf.* 10. *col. fin. vol. 6. Roland. conf.* 5. num. 4. *rem. 1. Licet enim statutum pati debeat restrictionem, secundum ius commune, tamen secus est, quando adiuncta verba Quomodocumque, & qualitercumque, vt per Alex. conf.* 118. *lib. 5. & Gozzadin. conf.* 1. n. 19. quos refert Card. Tusch. *di. l. U. concl. 335. n. 3.*

5. Sic etiam licet promittens de euictione non tenetur, quando res cuiusvis propter laudum, vel concordium ex compromisso factu, tamen secus est quando promissum fuit de quacumque euictione, vel de euictione quomodocumque, & qualitercumque. Ita Alex. *conf.* 4. incip. *v. in processu, in princip. lib. 3. Gozzadin. conf.* 1. n. 19. Cui. iun. *conf.* 1. num. 2. *Grat. conf.* 139. num. 22. *lib. 2. Card. Tusch. de concl. 335. num. 4.*

Tamen licet ista dictio sit vniversalis, nihilominus restringitur secundum naturam alius, cui adicitur, vt per Causalean. de vsufructu mulieri relicto, *cap. 9. n. 106. Menoch. conf.* 1099. num. 22. *Cened. sing.* 91. num. 6.

Quomodocumque & quomodo, idem important, secundum, Betarozol. de clausula instrument. *claus. 21. gl. 16. num. 1. de fine.*

DICTIO CCCXXX.

Quomodolibet.

1. *Quomodolibet idem importat quod Quocumque modo.*
2. *In omni direclum, sine indireclum, ac etiam improprie sumptum comprehendit dictio Quomodolibet.*
3. *Quomodolibet, intelligitur non solum de iure communi, sed etiam de iure speciali, consuetudine, aut privilegio Apostolico.*
4. *Modum quem itaque qui comp. rebenda preest, comprehendit dictio Quomodolibet, & sic omnia, quæ alias non comprehenduntur.*
5. *Quomodolibet, restringitur secundum substantiam materiam.*
6. *Ius omne, etiam minimum includit dictio Quomodolibet.*
7. *Modum omnem prout includit dictio Quomodolibet.*
8. *Quomodolibet operatur etiam vltra expressa.*
9. *Statutum si dicat quod occidit quomodocumque punitur, intelligitur et occidit vel dolo, vel culpa.*
10. *Quomodolibet, foris agit, omnia continet, nullumque refert casum.*

1. **H**ec dictio, quæ importat idem quod Quocumque modo, vel Quolibet modo, secundum Paris. *conf.* 53. n. 10. *vol. 1. & conf.* 142. n. 6. *vol. 4. Gozzadin. conf.* 14. n. 22. & Roland. *conf.* 2. n. 21. *rem. 4.* est vniversalis, & omnes casus comprehendit, eodemque distribuit. *Dominic. conf.* 113. *col. 2. Staphil. de luteru. gratia, & iustitia tit. de viti. & effect. claus. cap. 4. n. 3. Hippol. conf.* 80. num. 38. *Ruin. conf.* 131. num. 36. & 37. *vol. 2. Menoch. rem. 6. recuperand. 13. Rebuff. an comment. ad hereditat. 11. vers. quomodolibet, ff. de signis. Cened. post lib. practic. & canonic. quod sing. 95. num. 3.*

Item hæc dictio comprehendit omne ius directum, sine indirectum, etiam improprie sumptum, vt per Ioan. And. in *cap. in demum. titulu. de elect. lib. 6. & ibi Archid. sub n. 4. vers. quomodolibet, de seient. excommuni. lib. 6. Ange. conf.* 128. n. 1. *vers. hoc etiam ordinatur, Gozzadin. d. conf.* 14. n. 22. *Rota dec.* 364. n. 17. *decis.* 105. n. 19. p. 1. *diuersi. Quibus citatus fuit dictum in Reatina pensiois, 1. Decembri 1614. coram Phaldis, impellit per Fatinnac. dec.* 602. n. 4. *p. 2. recent.*

Nec solum intelligitur de iure communi, sed etiam de iure speciali, consuetudine, privilegio, aut privilegio Apostolico, secundum Gonzal. ad reg. 8. *Constitut. gl. 19. per totum. Censuit Rota in una Placen. Communitatis, 15. Decembri 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Caccino, impellit per Fatinnac. *dec.* 614. n. 1. p. 2. recent.*

Vnde hæc dictionem comprehendere quocumque modum, qui comprehendit potest, idemque importat.

Importat, quod quocunque, resoluunt Paris. *conf.* 5. §. n. 10. *vol. 1. conf.* 1. 4. n. 6. *vol. 4. Gozadin. conf.* 1. 4. *num.* 2. 2. *Rolan. conf.* 2. *num.* 2. 3. *num.* 1. 4. *Glozet. resp.* 1. 1. *num.* 1. 9. 4. *Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum p. 2. fundam. t. num.* 3. 5. & omnia ea, quæ alijs non comprehenduntur, secundum Alex. *conf.* 1. 5. §. *num.* 3. *vol. 2. Rujio. conf.* 68. *num.* 10. *vol. 4. Grot. conf.* 163. n. 19. *num.* 1. 2. quos refert Cened. *ling.* 9. §. *num.* 5.

1 Habet tam latam interpretationem, ut operetur quocunque modo respectu ad eum ad quem dispositio loquitur, quod quomodolibet respectu Tizio. Ita Alex. *conf.* 3. 5. incip. *Viso processu*, *num.* 10. & 11. *lib. 4. Card. Tusch. d. l. 1. conf.* 3. 5. *num.* 1. 5. *vbi n. 16. declarat, restituit secundum subiectam materiam.*

6 Inclaudit omne litem inuicem, secundum Seraphin. *dec.* 1. 108. n. 2. ac omnem penitus modum, ut in Clem. 2. *ver. ne regitur*, *vbi gloz. verb. quomodolibet, de fement. excommuni. cap. n. deminu. a. i. i. b. v. s. quæ verò, de lib. lib. 6. notant Menoch. d. rem. 6. r. o. c. a. p. r. a. n. d. num. 15. & Flaminio de resignat. lib. 6. *quall.* 15. *num.* 4. *Velatq. consuit.* 6. 1. n. 6. *Mandolam reg.* 18. *Can. calar.* 9. 14. *num.* 5. & in *gloss. facul. §. & in ipsa, in verb. quomodolibet.* Cened. *d. ling.* 9. 5. *num.* 1. *vbi n. 4. subdit, quod ampliat, & extendit dispositionem vique ad improprietatem.**

8 Operatur etiam vicia expressa, ut in Clem. 1. *vbi glossa de re iudic. Flaminio d. l. 9. q. 2. n. 50. Et propter suam generalitatem omnia comprehendit, de quibus in genere fuisse, quod fuisse cogitatum, ut per Card. Seraphin. *dec.* 3. 50. n. 1.*

9 Hinc est, quod si statum dicat, quod occidens quomodocumque puniatur. intelligitur, & si occidat vel dolo, vel culpa, propter dictionem quomodocumque quæ illa de sui natura comprehendit, ut per Alex. *conf.* 3. 5. *vol. 6. Rimin. in princip. quibus alienare non licet*, *num.* 164. *Hipp. conf.* 80. *num.* 44. & *conf.* 68. *num.* 20. Cened. *d. ling.* 9. 5. n. 5.

10 Denique hæc dictio fortius agit, omnia coninet nulloque respectu casum, ut notat Franc. Molin. *de brachyfaculari. cap. 4. num.* 281. [Et quod significat quocumque modum qui excogitari possit. Rota *dec.* 338. n. 1. *pag. 2. in possib. Farin. alia p. 4. recent Modern. de supplic. ad Sacerd. p. 2. l. 20. n. 32. & 33.]*

Dictio CCCXXXI.

Quondam.

- 1 *Tempora tria, videlicet præteritum, præsens & futurum significare potest dictio Quondam.*
- 2 *Tempus præteritum proprie importat dictio Quondam, & remouet qualicumque de præsens.*
- 3 *Demonstrationem, quod iste talis sit defunctus, importat dictio Quondam, appositâ nomeni proprio.*
- 4 *Verò quondam talis aliquid acquirens non potest dici, quod acquisierit mortuus, quia verba in- strumens denotat mortuum mortuum.*

1 **T**ria tempora significare potest hæc dictio, videlicet præteritum, præsens, & futurum, ut per Fulgos. *conf.* 1. 2. *circa finem, vers. & quomodo.* Rota, *conf.* 70. *num.* 1. *rem. 2. Octavian. Vulpell. de præpos. & adu. r. signific. sub hac dict. pag.* 97. *Bezza- zol. de clausula instrument. claus. 3. gloss. 1. num.* 4. *Card. Tusch. prætic. consue. tom. 2. l. 1. D. consue. 356. num.* 3.

August. Barbosa de Dictionib.

Sed tamen proprie, & secundum consuetudinem usum loquendi importat tempus præteritum, & remouet qualiterque de præsens, ut in l. *etiamque in pro- missa. §. si certum præteritum, & in l. exi. etiam, §. et in- rati. §. de post. i. i. d. & in cap. ad possessionem, & in cap. accedens de accusat. Mandol. in gloss. *facul. §. si ac- ceptum quodam, fol.* 76. *num.* 4. *vol. 2. de retr. al. ut. 1. §. 1. §. 1. §. 9. n. 1. Grat. conf.* 76. n. 2. *vol. 2. Cened. post lib. prætic. & canon. quæst. ling.* 9. 1. n. 1.*

Apposita omnino proprie importat demonstra- tionem, quod iste talis sit defunctus, amplius non vixit gloss. *verb. defunctus, in d. l. exi. qui in præsentia, A baric. in suo Dictionario, in verb. quodam. Felin. in cap. ex parte, n. 2. & seq. de foro competens. Alex. conf.* 14. n. 15. *vol. 6. Turq. den.* 5. 1. *Corset. de post. Regia q. 19. n. 4. & seq. Mandol. in d. verb. quodam, fol.* 77. *col. 1. Vulpell. citato loco, num.* 5. *Sebastian. Medices in tract. Adversus omnia soluit, part. 1. num.* 9. 1. quia huiusmodi dictio profertur improprie, cum relatio cesset, ut per Bart. & alios in d. l. *qui, in princip. Nast. consil.* 337. *sub num.* 65. *rem. Gebel. consil.* 2. n. 5. *lib. 1.*

Vnde, vixit quondam talis aliquid acquirens non potest dici quod acquisierit mortuo, quia verba in- strumens denotant mortuum mortuum, ut per Bald. *conf.* 166. *incip. A libello, n. 2. vers. in primo, lib. 4. Bald. conf.* 4. 8. *num.* 5. *vers. unde colligitur lib. 1. Ang. conf.* 35. 6. *num.* 3. *in fine, Cuman. conf.* 49. *incip. In quæst. circa medium, Ioan. de Immo. conf.* 110. *incip. In causa, in fine, quos refert Card. Tusch. d. l. 1. D. consue. 356. n. 1.*

Dictio CCCXXXII.

Quoniam.

- 1 *Causalis, & rationalis est de sui natura dictio Quoniam.*
- 2 *Ratio mouens dispositionem redditur per dict. Quo- niam.*
- 3 *Satisnum rei, & conditionem plenamque declarat dict. Quoniam, & est idem, quod Siquidem, vel Quando, seu Quandoquidem.*
- 4 *Quoniam, pro Quia, apud Grammaticos, minimum cum causa redditur, rarum est.*

Hæc dictio est causalis & rationalis de sui na- tura & confirmat sue præcedentia, ut subse- quentia, iuxta Dec. *conf.* 28. 2. *num.* 11. Et fuit dictum in Romanen. *fiduciæ commissi de Sarnberi. 21. Martij, 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Alencando, im- pressa per Farinac. dec.* 300. n. 26. *p. 1. recent.*

Et ita per illam redditur ratio mouens disposi- tionem, ut in l. *Herennius, & l. mulieris, §. si ac- ceptum quodam, fol.* 76. *num.* 4. *vol. 2. de retr. al. ut. 1. §. 1. §. 9. n. 1. recent. verò etiam fuit dictum, quod huiusmodi dictio quoniam, verbo vixit, reddit ratio- nem, & disponit [Petegri. consil. 7. n. 2. *vol.* 5. *vbi quod quodouque flet casulariæ, & nonnunquam reddit rationem.]**

Plerumque etiam apud bonos Latine linguae Autores hæc dictio quoniam, rei statum, sue condi- tionem declarat, & est idem quod Siquidem, vel Quando, seu Quandoquidem. Cic. 1. *de legib. Quo- niam in populari ratione omnis nostra versant ora- tio, populariter interdum loqui necesse erit. Idem pro Plane. Quoniam tu ita vis, nihilum me gratum esse concedam.*

M M m 2 Pro

- 4 Pro quia nimirum eam causa redditur, ratum est Cic. lib. 4. epist. 5. Tamen ei iocundum fuit, quoniam homo nata erat Idem 3. Tuscul. Qui fortis est, idem est fidens, quoniam confidens, mala consuetudine in vitio ponitur.

DICTIO CCCXXXIII.

Quoque.

- 1 De lora referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Quoque, pro Etiam, aliquando accipitur, & eius natura est, ut qualitas qua erat in casu precedenti, sit in sequenti.
- 3 Copulativa est dictio Quoque, & inducit repetitionem precedentem.
- 4 Implicativa eiusdem sensus est dictio Quoque, & tunc pro Etiam, ponitur, quandoque vero secundum subiectam materiam non implicat.
- 5 Adversativa aliquando est dictio Quoque.
- 6 Similitudinem regulariter denotat dictio Quoque.
- 7 Similitudinem quando significat dictio Quoque, ponitur continuative.

1 **D**E vi, & effectibus huius, dictionis, latè agit Redussi in comment. ad Lactantium, 10. §. familia appellatur, vers. quoque, pag. 22. ff. de verbor. signif. & Cened. post lib. practic. & canonic. quest. sing. 93.

2 Accipitur aliquando pro Etiam, & eius natura est, ut qualitas, qua erat in casu precedenti, sit in sequenti, ut in l. verbo villum, & in Llocum an sint, & in l. interdum, ff. de verbor. signif. & in l. servum quoque ff. de procur. & in l. 2. in princip. ff. de pactis, Redussi in d. §. familia, vers. quoque, & vers. secundo natura, & in concordant rubr. de collat. §. volumus, in verb. statim. fol. 400. ff. seq. Richard. ad §. si eadem rem 9. n. 4. Insist. de legat. Cened. d. sing. 93. n. 1. in princip. [non vidisse Didec. Narbona de atar. ad human. aut requis. anor. 17. q. 3. n. 2.]

3 Et ita est copulativa. & inducit repetitionem precedentem. Oldrad. consil. 703. incip. *Questio est, n. 4. vers. 4. Card. Tufch. practic. com. 2. lit. D. cancl. 357. n. 1.* Alphonsi glossator antiquus in reg. de publican. rescript. n. 9. ubi dicit, quod copulat, & est similitudinaria extensiva ad precedentia, & de eius natura est, precedentium omnium, & eorum accedentium repetitionem ludicare.

4 Vnde, esse implicativam eiusdem sensus, & tunc pro Etiam poni, per l. 2. in princip. & ibi. Barr. & las. n. 12. ff. de pallu. resoluunt Iasus l. si id quod, num. 2. ff. de condit. indeb. Beto. in cap. vit. num. 2. de usuris. Decan l. si certis annis, num. 39. ad finem. C. de pallu. & consil. 527. num. 2. Cosim. in pragmat. sanct. in de onat. §. cui rei, vers. sed, & in vers. quoque fol. 38. col. 1. Strach. de asscurat. in prafat. num. 34. fol. 22. Sured. de r. 164. n. 20. & 21. Implicat igitur casum magis dubitabilem, & ponitur inter diversa eiusdem generis, secundum Vulpell. de prapof. & adverb. signif. sub dict. quendam, vers. quoque, pag. 98. Tamen aliquando secundum subiectam materiam non implicat, iuxta tradita per Pet. Santem. in trail. de frow. merca. in 1. parte, n. 25. fol. 49. 2. quem refert Cened. d. sing. 93. num. 5. in princ. ubi cum Strach. de asscurat. in prafat. num. 33. subdit, quod aliquando est adiectiva. [Et quod sit implicativa precedentium, Rot. decis. 73. n. 19. & 21. p. 1. in posit. Form. abas p. 4. recens.]

6 Similitudinem regulariter denotat hæc dictio, ut

in l. 2. ubi gloss. ff. pro herede, tradit Ferrer. in consil. Cathaloma, gloss. 1. num. 53. Et est repetitiva similis qualitatis, ut per Gironi. de primleg. & exempl. explicat num. [Narbona l. 25. gl. 2. n. 19. n. 18. lib. 5. Resp. ubi quod est repetitiva similitudum. Et illo casu, 7 quo significat similitudinem. ponitur coordinative, id est, quod idem sit in casu sequenti, Redussi in concordant. de collat. §. volumus, in verb. statim. fol. 450. & seq. Cened. d. sing. 93. n. 2.]

Denique aliquando continuat, ut in cap. quoniam, de elect. lib. 6. aliquando implicat, interdum similitudinem denotat, nonnumquam superfluit, ut tradunt Cosim. in d. verb. quoque, fol. 38. col. 1. & Cened. d. sing. 93. num. 3.

DICTIO CCCXXXIV.

Quoquomodo.

- 1 Universalis est dictio Quoquomodo, comprehendens omnem modum, qui excogitari possit.
- 2 Modum omnem excogitabilem significat dictio Quoquomodo.
- 3 Modos omnes etiam improprios denotat dictio Quoquomodo.
- 4 Quoquomodo operatur ut in confessione completantur, qua alias non venient.
- 5 Casus similis & dissimilis, proprius & improprius comprehendit dictio Quoquomodo.
- 6 Modum omnem iudicium comprehendit dictio Quoquomodo.
- 7 Casus omnes, qui succedere possunt, comprehendit dictio Quoquomodo tanquam ampliativa.
- 8 Germanationem vim de per se habet dictio Quoquomodo.
- 9 Casus omnes alias requiritur specialiter expressentem comprehendit dictio Quoquomodo.
- 10 Dictio Quoquomodo comprehendit ea, qua aliis ex natura sermonis non comprehenderentur.
- 11 Voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis ostendit dictio Quoquomodo, adinola verbis prohibitis.
- 12 Quoquomodo, idem importat quod Quolibet modo, & Quomodolibet.
- 13 Quoquomodo, expartitur etiam pro Quomodo-cumque.
- 14 Alunationis bonorum prohibitio comprehendit necessariam alienationem, si adit dictio Quoquomodo.
- 15 Statutum si puniat homicidium, Quoquomodo committatur, debet puniri committens, licet in illam causam habuerit.
- 16 Statutum si dicat, aliquem Quoquomodo non possit molestari, imperabit etiam de iure.
- 17 Hæredes omnes comprehendit dictio Quoquomodo, si dictum fuerit, hæredes quoquomodo.
- 18 Restrictionem p. iur. secundum subiectam materiam dictio Quoquomodo.

Et universalis comprehendens omnem modum, qui excogitari possit, ut per Stephan. Gratian. Marchia decil. §. t. n. 25. Card. Tofch. pract. cancl. tom. 2. lit. D. coucl. 359. num. 4. Rot. decis. 505. n. 19. p. 1. divers. & apud Farinac. decis. 68. n. 3. p. 1. recent. Flam. Pasif. de confident. benefic. 9. §. 4. n. 48.

Vnde omnem excogitabilem modum significare, tradunt Cypol. consil. 114. Dec. consil. n. 90. lib. 2. Amplia primò, quod continet omnes modos, etiam improprios ut in l. quidam, §. t. ubi gloss. ff. de

si de iur. m.

fidei commissa liber. notat Menoch. consil. 344. n. 19. Rol. consil. 5. num. 47. lib. 1. consil. 2. num. 3. lib. 3. Ceph. consil. 123. n. 1. lib. 1.

4 Secundo amplius, quod operator, ut in concessione comprehendatur, quae alijs non veniente, ut in l. 1. vers. *quomodo* ff. de *testam. & in l. 1. §. quidam iur. d. glo. verb. *Quomodo*, ff. de *fidei commissa* liber. Dec. consil. 37. n. 1. som. 1. & consil. 61. §. n. 1. vers. *illa verba*, *Quomodo* som. 2. Ruin. consil. 20. n. 4. vol. 1. Rol. à Valle consil. 5. num. 47. & 48. som. 1. & consil. 2. num. 3. vol. 4.*

5 Tercio amplius, quod aded est amplissimus effectus huius dictiois, ut comprehendat & comprehendatur omnes modos, & casus similes & dissimiles, proprios & improprios, intra ciuitatis per Hippol. consil. 80. num. 17. vol. 1. Ceph. consil. 149. num. 1. §. & consil. 55. num. 22. & consil. 76. num. 16. & consil. 121. num. 1. lib. 1. Stroz. de *offic. p. ar. lib. 2. quall. 111. num. 8. Menoch. consil. 344. num. 19. Malcard. de probat. concl. 113. n. 1. num. 16. Val. de *par. tit. cap. 13. num. 9. & consil. 61. n. 6.* ubi etiam asserit, quod comprehendit omnem modum nullitatis, de quo etiam Facinac. in *praxi crimin. part. 4. decis. 68. in addit. num. 3.**

7 Quarto amplius, quod tanquam amplius comprehendit omnes casus qui succedere possunt. Atz. sol. vnter, num. 8. ff. de *ar. hered. Ceph. consil. 638. num. 7. lib. 5. Decian. consil. 57. num. 26. lib. 1.* ubi non solum appellat huiusmodi dictioem valde pregnantem, sed etiam denotat omnem modum, qui conueniunt potest, etiam improprium. Mandol. de *privileg. ad instar. gloss. 14. num. 1.* quia habet de per se vim geminationis, ut per Othavian. Volpell. de *propof. & aduerb. signifi. sub hac dict. num. 1. pag. 98. Alciac. consil. 42. num. 5. lib. 9. Alexand. consil. 130. num. 6. lib. 5.*

8 Quinto amplius ut comprehendat omnes alios casus requientes specialem expressionem, cap. qui ad agendum de *procu. lib. 6. Clem. non potest*, ubi Vital. & abj. ad *ist. Rot. decis. 106. n. 1. p. 1. d. mers.*

9 Sexto amplius, ut comprehendat etiam alijs ex natura terminis non comprehenderetur. Roland. d. consil. 5. num. 48. Grot. consil. 20. num. 18. lib. 3. Rota *Auentanen. decis. 110. n. 1.*

11 Septimo amplius, quod adducta verbis prohibitijs offendit pleam, & cauteantem voluntatem prohibentis. Dec. consil. 157. sub num. 1. Mandol. de *privileg. ad instar. gloss. 14. n. 1.*

12 Octavo amplius, quod hac dictio importat idem quod *Qualibet modo*, & *Quomodolibet*, ut per Menoch. rem. 5. reciper. num. 14. Stephan. Gratiao. *Marchia. decis. 51. n. 17.*

13 Exponitur etiam pro *Quomodocumque*, ut in l. si ex traverit ff. de *condict. causa data*. Sic etiam pro *Quocumque casu*, ut in l. si cum ditem ff. *solut. maritum. & in l. si solus*, ff. de *condict. indeb.* Idem significat quod *Omnimodo*, & habet vim taxatiuam, quae alios casus excludit, secundum Menoch. de *praesumpt. lib. 4. praesumpt. 112. num. 13.* Habet etiam eandem vim de significationem, quam habet dictio *Quoniam modo*, in ea notata per Rebuff. in *commenc. ad l. credit. 11. vers. *Quomodo**, ff. de *verb. signifi. pag. 75.*

14 Vnde inferitur, quod licet prohibitio alienationis bonorum non comprehendat necessariam alienationem, tamen secus erit, si addit hac dictio *Quomodo*, ut per gloss. in l. quidam, §. si in verb. *Quomodo*, ff. de *fidei commissa* liber. vnter Ruin. consil. 32. num. 7. lib. 2. & Rol. à Valle consil. 80. n. 37. lib. 5. quos refert Card. Tufch. d. lit. D. conclus. 359. num. 8.

15 Sic etiam statuen punit homicidium, *Quoquo* August. Barba de *Distamb.*

modo, vel *Quoniam modo*, aut *Qualitercumque* committat homicidium, etiam debet puniti, licet nullam causam habuerit, ut per Ruin. d. consil. 3. n. 7. lib. 2. laet Menoch. rem. 5. reciper. num. 61. Card. Tufch. d. conclus. 359. num. 9.

Sic etiam, si fuerit dictum, aliquem *quomodo* non posse molestari, importabit etiam de iure, quae sunt verba voluerit laet. Decian. consil. 2. n. 4. & seq. lib. 2.

Sic etiam licet statuen ponens homicidium poena mortis, debeat intelligi de homicidio ex dolo commissio, non autem ea, culpa tantum, tamen si dicat quid committens homicidium *quomodo*, vel *quomodo modo*, habebit locum, etiam casu, vel culpa, & sine dolo sit commissum, ut per laet. in l. 1. num. 19. & num. 25. ff. de *legib. Ruin. consil. 77. num. 8. lib. 1. Socin. jun. consil. 113. num. 1. lib. 1. Crau. consil. 394. num. 2. quos refert Card. Tufch. d. consil. 359. n. 15.*

Apposita alicui termino, prout haeredes *quomodo*, vel *quomodo modo*, comprehendit omnes haeredes. Alexand. consil. 93. incip. *Requisim*, num. 5. vers. *prae* terea, lib. 1. quem refert Card. Tufch. d. conclus. 359. num. 14.

Declara tamen, quia licet verba illa *quomodo*, vel *quomodocumque*, hoc vniuersalia, tamen paucitas restrictionem, & similiter intelligenda sunt, ut per Crau. consil. 6. num. 118. & consil. 8. num. 2. & consil. 9. num. 14. & in pace recepta, ut non committatur poena ex leui offensa, vel ex noua causa, tradit Siliu. consil. 74. n. 14. & plura Malcard. de *probat. concl. 117. num. 89. & seq. Card. Tufch. d. conclus. 359. num. 5.*

Et quod restringatur ad modos proportionatos, Crau. consil. 256. n. 8. Volpell. sub hac dict. n. 1. pag. 98. Card. Tufch. d. conclus. 359. num. 6. Nam bene fit restrictio ad modos proportionabiles meriti idoneos in qua exprimitur & secundum subiectam materiam, in tra tradita per Gemin. consil. 3. n. 1. si *non*, vers. *neq. absque*, quem refert Card. Tufch. d. consil. 359. num. 18. ubi num. 16. post Barz. consil. 1. num. 5. subdit, quod hac dictio non importat aliam quamcumque causam, vel quamuis causam, quia differunt modus, & causa; eum modum respiciat furus, causa autem respiciat peccetia. Cure. iun. consil. 1. num. 3. ubi ait, quod cum demum ista dictio *Quomodo*, restringitur de habilitate, quando est prolata à lege ne sequatur iniuria correctio, secus si ab homine proferatur, quia tunc cessat ista ratio, de quo etiam Caluacan. de *usu-fructu mulieris et ceteris*, cap. 9. n. 106. quem refert Cened. post lib. praet. & canonie. quall. singul. 96. num. 4.

Dictio CCCXXXV.

Quot, Quotus.

Significat, & denotat quantitate, iuxta tradita per Benedicte. Agul. in *reperi. l. 1. C. de sacrosanct. Eccle. p. 5. in initio*, n. 2.

Refertur ad numerum, cui respondet Tot, vel Totidem. Cic. 1. de *Orat. Vt quot Oratores*, totidem repetantur genera dicendi.

Vnde *quotus* ad numerum ordinandi refertur, Cic. 1. *Perr. Quotus* eis iste denarius, qui non sit deferendus? Quid. 1. de *Pontis, eleg. 10.*

Qua quia terris pari solet esse mei?

DICTIO CCCXXXVI.

Quoties.

1. *Dolus* refertur de vi, & effectibus huius dictionis agentis.
2. *Repetitio* est dictionis Quoties, & numerum respicit.
3. *Potestatem* variandi si non prius restricta, importat vniuersaliter dictionis Quoties.
4. *Quoties* apud Ciceronem est, quod barbari dicunt, quos vicius, & refertur ad toties.

DE vi, & effectibus huius dictionis, vide Rebouff. in comment. ad l. ostentum, 38. vers. quoniam, ff. de verb. signif. pag. 208. Othman. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dictione, pag. 100. Card. Tufch. pract. com. iust. 2. lit. D. conel. 358.

Est repetitio, & numerum respicit, vt in l. si cur, ff. quoniam, de ver. signif. l. 1. ff. eodem. Alciat. conel. 6. n. 38. lib. 5. Othman. Vulpell. eadem loco, statim in prae. vbi subdit quod addita dictioni Totus verificatur in quatuor, vel pluribus vicibus, per glossam in l. cum quibus, C. de legat. Et est reiterantia, vt in l. si, C. de iudi. vid. tollend. & in cap. quoniam, 2. q. 6.

Eius est natura, vt importet vniuersaliter potestatem variandi, si non repetitio restricta, vt per Gemin. conel. 97. num. 2. vers. & hoc ostendit. Tirac. in l. huius, §. hoc sermo, l. iust. 2. num. 1. ff. de verb. signif. Card. Tufch. d. conel. 358. n. 1.

Apud Ciceronem quoniam idem est, quod barbari dicunt, quos vicius, & refertur ad toties, aliquando vero conqueffussum. Cic. 1. de Orat. Quoties dicitur, toties de nobis iudicatur. Idem Attic. lib. 5. epist. 11. Quoties patris videret, toties se beneficium meum videt, &c. Idem pro Cicerone. Quotiescumque dico, toties mihi videret in iudicium venire, non ingenij modo, sed etiam victoris.

Atque vide in clausula Totus quoniam.

DICTIO CCCXXXVII.

Quotiescumque.

1. *De vi* & effectibus huius dictionis qui trahit, refertur.
2. *Vniuersalis* est dictionis Quotiescumque, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa.
3. *Reiterationem* vicium, seu casum significat dictionis Quotiescumque.
4. *Infirmam* etiam importat dictionis Quotiescumque.
5. *Promittens* retinere Quotiescumque, lapsu triginta annorum liberatur.

DE vi, & effectibus huius dictionis plura obmittit Rebouff. in comment. ad l. ostentum, 38. vers. quoniam, ff. de verb. signif. pag. 208.

Vniuersalis est hae dictionis, & omnia comprehendit, etiam in materia odiosa, secundum Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiepiscopi. Neapolitan. decif. 187. num. 1. p. 2.

Significat plures vices, & sic reiterantem vicium, seu casum, vt in l. viciem, §. testamentum, ff. de legat. 3. & in l. 1. ff. de vocat. mun. & in l. si tibi dicem, §. de pigore, ff. de pign. & in l. sed res, in fine, ff. ex quibus causis maior. notant Menoch. conf. 141. n. 15. Othman. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dictione, pag. 101.

Infirmam importat, ex notatis per Sard. conf. 4. 181. n. 1.

Promittens tamen retinere, quoniam cumque lapsu triginta annorum liberatur; de quo vide Viu. conel. 1. commun. opin. lib. de pall. num. 18. in prae. & lib. 4. tit. 37. de pall. inter emptorem, num. 25. pag. 645. Emman. Suarez. conel. 2. lib. 7. tit. 5. de prescript. origin. 2. num. 1. pag. 235. vbi Pichard. n. 77. pag. 239. Anton. Gabr. conel. 3. lib. 3. de prescript. conel. 6. Petz. l. 1. tit. 2. lib. 1. Ordinum pag. 41. l. 1. vers. quare, 9. tit. 9. lib. 3. pag. 657. Stephan. Gratian. discipuli. forens. cap. 2. n. 5. Mart. de iurisdic. p. 1. cap. 34. n. 11. Cald. Petrus in l. si curatorem, verb. sua facultate, n. 70. Melin. de iust. tract. 2. diff. 374. vers. quando. Card. Manic. de iur. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 3. n. 16. Bernard. Geron. ad pract. Camer. Imper. lib. 2. conel. 18. confid. 1.

DICTIO CCCXXXVIII.

Quouis modo.

1. *Tempus* quoniam respicit dictionis Quotidie.
2. *Perpetuitatem* significat dictionis Quotidie.
3. *Quotidie*, apud Grammaticos est singulis diebus.

Respicit tempus quoniam, vt l. diarii, ff. de aliment. & cibariis leg. 1. & in l. nec semel, §. si in habitatione, vbi notatur, ff. quando diu legat. et al. [nouissime Didac. Narbona de etat. ad human. aet. requiescent. 8. q. 4. n. 12.]

Et perpetuitatem significat, secundum Felin. in prae. Decretal. verb. quoniam, Othman. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dictione, quoniamcumque, vers. quoniam, pag. 101. quos refert ego ipse in collect. ad prae. Decretal. n. 17.

Quotidie apud Grammaticos, & bonos Latine linguae Autores, est singulis diebus. Cic. lib. 1. de finib. Quotidie inter nos ea, quae audiebamus, conferebamus. Quotidie magis, quoniam plus idem est, quod in die magis. Cic. lib. 6. epist. Me quoniam Celsus magis amplectitur. Idem 1. Philippic. Quotidie magis, magisque perdit homines rebus, ac templis Verbis minuentur. Idem 4. de finib. Alii valet quoniam plus, alii videt.

DICTIO CCCXXXIX.

Quouis modo.

1. *Generalis* est dictionis Quouis modo, omnia comprehendens, etiam ea quae alias non veniunt.
2. *Modum omnem* tam principalem, quam directum, & incidentem, ac indirectum.
3. *Dictionis* Quouis modo, comprehendit ea, quae aliis simpliciter non comprehenderentur.
4. *Formam omnem* importat dictionis Quouis modo, omnesque modos secundum substantiam materiam, cui adicitur.
5. *Interpretationem* restrictiuam in dictione dictionis Quouis modo, & includit omnem modum finem, & dissimilem, ac etiam maiora expressio.
6. *Generalitatem* & vniuersitatem inferi dictionis Quouis modo, & omnia comprehendit, etiam maior & diuersa expressio, quae innotat cum diu. alio.
7. *Statutum* si de eo, quod occidit aliquem Quouis modo promittitur, intelligitur comprehendit, et si occidit dolo, vel culpa.

1. *Femina*

- 8 *Femina duras, qui vigore statui nihil petere possit quous modo de bonis paternis, possit ex aliqua causa, rursus, sine iure aliquid petere.*
9 *Dei.* Quous modo, iure sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materis idonee.

- 4 *Conditionem importat dict.* Quousque.
5 *Statutum famigiarum exclusivum propter masculos operatur eandem exclusivum ad tempus, nimirum quoad extant vii masculi.*
6 *Quousque fuerit satis altum, importat reintegrationem facta satisfactione.*

Hæc dictio est generalis, omnia comprehendens, etiam ea, que aliis ooo venirent, vt per Dec. conf. 486. num. 2. Sylvan. conf. 21. num. 18. Socin. iuo. conf. 1. num. 2. vol. 1. Hippol. conf. 30. num. 44. Cephal. conf. 11. et. num. 2. cum seqq. vol. 1. Strach. de mercator. p. 1. num. 83. Menoch. remed. 6. recuperan. num. 14. & conf. 50. num. 10. vbi ait, quod extendit dispositionem ad quemcunque casum, & conf. 1093. n. 9. Cened. post. per. pral. & canon. quest. sing. 96. item. 1.

1 *Item includit omnem modum tam principalem, quam directum, & incidentem, ac indirectum.* Gemio. conf. 119. incip. *In v. Christus n. n. 2. vers. addit.* & n. 1. quem refert Card. Tusch. pral. concus. tom. 1. lib. 2. concl. 59. num. 2. vbi post Alex. conf. 95. incip. *Requisitum.* num. 1. & seqq. lib. 7. subdit, quod verba huius dictionis sunt latissime extendenda ad comprehendendos omnes modos.

3 *Item comprehendit ea, que aliis simpliciter non comprehenderent, secundum Ruin. conf. 98. n. 11. vol. 2. Dec. conf. 373. n. 1. Rolan. conf. 30. n. 57. vol. 3. Hippol. conf. 30. n. 18. & 39. Curt. iun. conf. 1. num. 2. Cephal. conf. 58. num. 17. vol. 2. quos refert Cened. d. sing. 96. n. 1.*

4 *Item importat omnem formam, omnisque modos secundum subiectam materiam. cui adicitur, vt per Ang. conf. 188. num. 3. vers. hoc etiam eundem, quem refert Card. Tusch. d. concus. 119. num. 1.*

5 *Impedit etiam interpretationem restrictivam, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiora expressis, gl. in Clem. ne Romani, verb. quous modo, de elect. in cap. fin. verb. quous modo, de senect. excommunic. lib. 6. notant Othman. Vulpell. de prepos. & adverb. sing. sub dict. quous modo, pag. 102. Menoch. conf. 496. n. 66 & 67.*

6 *Lunata cum dictione Alie generalitatem, & vniuersalitatem infert, & omnia comprehendit, etiam maiora, & diuersa expressis, secundum Mari. Alter. de censur. Eccles. tom. 1. dist. 1. 6. lib. 5. cap. 1. lit. A.*

7 *Vnde si statum dicat, quod occidens aliquem quous modo, puniatur, intelligitur comprehendit, etiam occidat dolo, vel culpa. Ita Tal. conf. 117. n. 1. vol. 4.*

8 *Hinc etiam fit, vt non possit quis ex aliqua causa, titulo, sine iure aliquid petere, licet femina dosata, que vigore statui nihil petere possit quous modo de bonis paternis. Rolan. conf. 98. n. 1. et. num. 1. Cephal. conf. 13. n. 11. lib. 1.*

9 *Tamen licet ista dictio sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materis idonee, in qua exprimitur. Aym. conf. 156. n. 8. Menoch. d. remed. 6. n. 17. Card. Tusch. d. concus. 119. n. 18.*

Dictio CCCXL.

Quousque.

- 1 *Tempus aduerbia sunt Quousque & Doce, ac idem significant.*
2 *Tractum temporis successuum significat dictio Quousque.*
3 *Limitativa, & restrictiva simul est dict. Quousque.*

Hæc dictio, & dictio *Donec* suoaduerbia temporis, & idem significant, vt per Menoch. conf. 274. n. 10. Paris. conf. 15. n. 16. vol. 1. Bettazol. de clausula instrument. clas. 15. gloss. 4. num. 1. vbi ait, quod huiusmodi dictiones suad limitatione temporis, & determinant tempus.

Et quod hæc dictio significet tractum temporis, successuum, ait Menoch. conf. 816. n. 8.

Limitativa, & repetitiva simul hæc dictio est, vt in l. *fiat in annis, ff. quibus modis usufructus amittatur.* Cast. conf. 87. n. 9. p. Dec. conf. 637. n. 13. tom. 2. Corbul. de iure impub. c. 5. lim. 4. n. 1.

Conditionem etiam importat, vt per Ias. in l. *si sufficit, n. 5. ff. de condit. & demonstr. Bareic. var. resol. lib. 1. c. 4. n. 9. & lib. 2. c. 46. n. 4.*

Vnde statum famigiarum exclusivum propter masculos, operatur eandem exclusionem ad tempus, nimirum quoad extant masculi, vt in l. *1. ff. de ventre in possessionem mitten. & in l. sine, §. tandem ff. de condit. furina. Rota. dec. 47. 5. num. 2. in fine, apud Facinae. p. 2. recent. Et ita inducere exclusionem temporalem tradit Ioseph. Sella Aragon. dec. 76. n. 10.*

Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem, facta satisfactione, vt per Cast. conf. 117. incip. *Primo videndum, in princip. lib. 2. quem refert Card. Tusch. tom. 1. pral. concus. 119. D. concus. 140. n. 1.*

Dictio CCCXLI.

Rata.

- 1 *Rata pars idem est quod pro rata parte.*
2 *Iustitia distributiva, & commutativa consideratur versatur circa dict. Rata.*
3 *Rata quandoque dicitur pars virilis, contrahentis, vel heredis.*
4 *Pro rata id est pro portione, quem Iuris ratio vnicuique distribuit.*
5 *Rata portio, in quibus casibus debeatur remissio.*

Idem est dicere, *Rata pars*, vel *Pro rata parte*; & quid importet, vide Ioan. Bapt. Collam in tract. *de portione rata, promissio*, vbi etiam promissio, tradit Iustitiam distributivam, & commutativam considerantem versari circa huiusmodi dictionem *Rata*, & promissio 8 agit, in quo differt verbum *Quota* à *Rata*.

Dicitur quandoque pars virilis contrahentis, vel heredis, vt in l. 1. vbi gloss. C. unde liberi, & in l. fin. C. de impub. & aliis. Quoadque hereditaria, vt in l. 1. C. de iur. licet in dictis locis de hoc verbo *Rata* mentio non habetur, vt dicit Bald. in d. fin. num. 2. Seta ramen alibi dicere Bald. in ant. de iur. iur. num. 11. Cad. Terrell. quod dictio *Pro rata* intelligi debet pro portione, que se conungit, & secundum naturam subsistentem, id est, pro portione, quam Iuris ratio vnicuique distribuit. Quo sensu etiam accipitur in l. *hic pro rata, ff. de religio. & sumptu. in fauer. notor. Tusq. de retr. l. 1. c. 1. 1. gloss. 8. Strach. in tract. de decub. vrim. part. n. 28. quos refert Ber. in tract. de clausula instrument. clas. 37. gloss. 3.*

- 3 *Rata portio*, non autem equalis, quod debeat multis in casibus, & in quibus, vide Card. Tusch. *practice, conclus. tom. 6. l. 1. R. concl. 7.* Et de remissione pensionis pro rata faciendi a conductore, & in quibus casibus id contingat, vide Sord. *decis. 326. n. 10. & 11.*

Cetera vide sub clausula. *Pro rata*, 108.

DICTIO CCCXLII.

Realiter.

- 4 *H*æc dictio ostendit actum vere numerationis intervenisse, quæ si non intervenisset, & additum fuisset, reprobaretur instrumentum, ut de hac dictione, & simul de alia, etiam cum effectu, tradit Socin. *conf. 141. n. 4. vol. 1.* quem testatur Bertazol. *de clausula instrumenti. l. 1. §. 4. gl. 6. n. 1.*

DICTIO CCCXLIII.

Recipere.

- 1 *V*erbum *Recipere* non importat dominij translationem, licet nec verbum *Tradere*; sed si adiciatur generi, vel quantitati promissæ in genere, tunc propter adiunctum importabit translationem dominij, ut tradit Barr. & sequuntur Paul. & Iac. in *l. naturalis*, §. *et si quidem*, per text. ibi, §. *de prescript. verb.* & Moder. in *l. cum nota. C. de transact. vbi Barr.* videtur voluisse contrarium. Refert igitur, eod adiciatur: nam si promissio re recepturam rem aliquam in genere, & tunc importat rem translationem dominij; si verò in specie, secus cum de natura venditionis id non veniat, refert Betanz. *de clausula instrumenti. claus. 17. gl. 4.*

DICTIO CCCXLIV.

Recitè, & Ricè.

- 1 *Deiura referuntur de vi, & effectibus huius dicti sui agentis.*
 2 *Recitè, non solemni aem, sed sui partis ostendit.*
 3 *Recitè, & Ricè, in quo differant, ostenditur, & num. 4.*
 4 *D*e vi, & effectibus huius dictionis vide Titag. in *præf. l. si vngam*, n. 33. & 34. & 35. *C. de reuocac. l. 1. Oclavian. Vulpell. de propos. & adverb. signific. dist. Ricè pag. 101. Ceter. post lib. practice. & canonie. quæst. sing. 98.*
 5 *Dictio Ricè non solemnitatem, sed sui patch ostendit, gl. in l. non putant, §. non quoniam §. de honor. poss. contra tabulas, & in l. 1. C. de iussu. testament. notat Menoch. de arbit. lib. 1. q. 67. n. 14.*
 6 *Ricè, & Ricè differant quia Ricè causæ iustitiam significat, Ricè verò solemnitatem ordinis, seu Iuris, ut per Vital. de Camban. in tract. clausula pag. 7. col. 1. num. 1.*
 7 *Differunt etiam, quia Ricè respicit iustitiam, & importat insidè, & æquè factum. Ricè verò respicit ordinem, & solemnitatem, importat solemnitatem, & ordine debito esse factum, gl. & Barr. in l. non putant, §. non quoniam, §. de honor. poss. contra tabulas, gl. in l. 1. §. de iussu. testament. text. in generaliter §. si non quoniam, ibi, non visè aliam, & Ricè autem agentis*

factum. C. de rebus creditis. Alex. in l. 3. & ibi Iac. n. 3. §. de liber. & posthum. Panorm. in cap. 1. §. una verò num. 1. de summa Trinit. Rimin. in §. si n. 14. quibus alienari non licet. Verum contrarium, imò quod illa differentia non sit vera, & quod aliquando dictio Ricè denotat ordinem, & solemnitatem Iuris, & dictio Ricè respicit iustitiam, & etiam ordinem, tenet Iac. in l. Titag. n. 3. §. de liber. & posthum. & in l. lib. testam. §. si ver. n. 3. §. de soluto matrimonio. Dec. in l. bella, n. 11. & 12. §. si. etiam petatur. Titag. in præf. d. l. si vngam, n. 35. Vulpell. sub h. e. dict. pag. 102. col. 1. Ceter. d. sing. 98. n. 1.

DICTIO CCCXLV.

Reddas, Redear.

*V*erbum *Reddas* est presentis temporis imperatum, quod necessitatem dispositionis inducit, ut per Acca. Anton. in comment. ad l. 1. n. 74. §. *de condi. & demonstr.*
 Verbum *Redear* an sit dictum, an verò obligatum? vide Titag. in l. si vngam, verb. reuertatur n. 158. cum duobus seqq. C. de reuocac. donat. Fatidac. fragment. crim. p. 2. verb. lex, n. 137.

DICTIO CCCXLVI.

Relinquo.

- 1 *Vltima voluntati, non autem donationi inter vivos solum committit verbum Relinquo.*
 2 *Ad alium inter vivos aliquando trahitur verbum Relinquo.*
 3 *Donationis causa mortis congruit verbum Relinquo.*
 4 *Hereditas ad institutionem, & ad legata adaptatur verbum Relinquo.*
 5 *Bonorum quinquaginta adiectum verbum Relinquo, pro hereditas institutione accipitur.*
 6 *Institui item hereditas non significat verbum Relinquo, adiectum res certa, & particulari.*
 7 *Legatum reliquit vnicuique ab intestato potest inducere verbum Relinquo.*
 8 *Legatum, an fidei commissio, magis committat verbum Relinquo remittit.*

*V*erbum hoc solum continet vltimæ voluntatis, non autem donationi inter vivos, ut in l. 1. §. vlt. vbi gl. §. de tabul. exhib. & in l. lib. in unum nulli, §. vlt. in gl. verb. relinquo. *C. de sacrosanct. Eccles. Menoch. conf. 344. num. 1.*

Aliquando tamen trahitur ad alius inter vivos, & ut in l. hoc sermone, §. si lib. in unum esse dicatur, & in l. cum operari, §. si autem, C. de bono qua lib. Menoch. conf. 344. num. 17. Stephan. Gazian. *discept. forens. c. 114. n. 4. cum leg.*

Congruum donationi causa mortis, secundum Calder. Pereira quæst. forens. conf. 19. num. 13.

Adaptatur ad hereditas institutionem, & ad legata, iuxta, tradita per Menoch. *conf. 344. n. 35.* & per Gam. *Lusitan. decis. 196. n. 1.*

Ut autem pro hereditas institutione habeatur, debet adici voluerit bonorum, seu eodum Card. Tusch. *practice. conclus. tom. 1. l. 1. D. concl. 362.* Vallasc. *conf. lib. 1. c. 65. n. 4.* Melch. Phæbos *Lusitan. decis. 57. num. 3. tom. 1.*

Adiectum verò rei certe, & particulari, non significat

significat hæredis institutionem, ut in l. Lucine, 90. §. filium, de legat. 3. tradunt Clat. §. testamentum q. 38. n. 1. Vallasc. d. n. 4. Menosc. conf. 408. n. 37. nisi quando appareat, sic loquentem voluisse testamentum condere, ut intelligit idem Menoch. conf. 434. num. 18.

- 7 Potest tamen inducere legatum reliquum venientibus ab intestato, secundum Spin. in Specul. testam. gloss. 9. num. 12. col. 4. Cui verò magis conveniat, legatione, an fideicommissum vide Nonet. d. commun. vltim. volum. c. 9. n. 24.

Dictio CCCXLVII.

Reliquum.

- 1 **D**ictio Reliqua comprehendit omnia, præter excepta, ut per Menoch. conf. 10. 20. n. 19.
- 2 Reliquum est idem est quod Relat. Cic. ad Quint. frat. lib. 9. epist. Reliquum est, ut te oreum, &c. Idem lib. 9. epist. 16. Reliquum est, ne quid stultè, ne quid temerè dicam contra potentes. Idem lib. 14. epist. Reliquum est, quod ipsi oprime considerabitis, vestri similes forminæ sinte Romæ. Idem lib. 10. epist. 11. Quod reliquum est, munus tuum tuere, id est, de reliquo. Idem lib. 23. epist. 18. Quod reliquum est, velim augere tua in cum beneficia.

Dictio CCCXLVIII.

Residuum, & Respektivè.

- 1 Residuum, verificatur in eo toto quod remanet.
- 2 Residuum denotat, quod nihil amplius debeatur.
- 3 Residuum facit, quod reliquum includatur.
- 4 Partem summam omnino solui debere præsupponit dictio Residuum.
- 5 Partis solutionem, ad quam quis tendebat, arguit dictio Residuum.
- 6 Respektivè, scilicet ut singula singula sint referenda.

- 1 **H**æc dictio propriè verificatur in eo toto, quod remanet, ut in l. quod si medum, ff. de heredib. institut. & in l. qui non militabat, §. ult. & ibi Bald. ff. de test. & in l. pater tuus, D. deo. Paul. de Cast. conf. 71. num. 22. part. 1. Martescot. var. resolut. lib. 3. cap. 72. num. 18. Othman. Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 103. ubi subdit, quod cauti creditores esse debent, ut si debitor in centum solvat viginisquæque, pro residuo ipsis patientibus sibi prædicarent in residuo, quia illa dictio probat, quod totum solum fuerit, per l. si ex pluribus, in princip. ubi gloss. verb. reliquum, de acceptat.

- 2 Deuocat enim, quod nihil amplius debeatur, ut fuit tantum in Rota Apud Fano. decif. 94. num. 1. collect. nonissimam.
- 3 Facit, quod reliquum includatur ex Card. Secaphin. decif. 544. n. 2. Præsupponit partem summam omnino solui debere, aliis non esse residuum, ut sic ipse Secaphin. decif. 242. n. 1.
- 4 Arguitque solutionem partis, ad quam quis tendebat, ut tradit idem Secaphin. decif. 617. n. 3.
- 6 Dictio Respektivè, facit ut singula singula sint referenda, Cam. de off. §. 8. n. 1. Rot. apud Paul. Rub. decif. 182. num. 1. tom. 2. diuers. aliis part. 6. re. ent.

Dictio CCCXLIX.

Respondere.

- 1 Responsum interrogantis præbere propriè significat verbum Respondere.
- 2 Responsum secundum interrogationem debet intelligi, & ab ea declinari.
- 3 Interrogatio qualis fuerit, ex response colligi potest.
- 4 Respondere duo significat, lingere scilicet, & soluere.

Verbum hoc propriè significat interroganti responsum præbere, quod tunc debet conuenire interroganti. Menoch. conf. 47. num. 1. & 13. & secundum eam intelligi, ex cod. Menoch. conf. 221. n. 23. & conf. 32. n. 31. & ab ea declarari solet tradit idem Menoch. conf. 33. n. 13. & conf. 24. n. 2. Nam ex response colligi potest, qualis fuerit interrogatio, Nat. conf. 98. n. 21. Mus. Anton. var. resolut. lib. 3. re. ol. 44. n. 5. versum quæ.

Duo significat hoc verbum, lingere scilicet, & soluere, iuxta tradita per D. Barbosa ad l. 1. art. 3. num. 23. ff. de iudic. & Beod. Agid. ad l. ex hoc iure, ff. de inst. & re. p. 2. c. 1. §. n. 10. pag. 389. dicit quod verbum respondere, in instrumento debiti simplicitet prolatum, idem importat quod verbum, soluere.]

Dictio CCCL.

Restituere.

- 1 Restituere à Iudice prolatum in sententia, fructus quoque comprehendit.
- 2 Restituere, importat idem quod Soluere.
- 3 Necessitatem dispositionem inducit interdictum verbum Restituere.

Verbum hoc à Iudice prolatum in sententia plenam habet significationem, ita ut fructus quoque comprehendat, ut in l. restituere, §. ff. de verb. signif. & in l. videamus, §. in Fabiana, ff. de visus, & in l. condemnatione, §. 1. ff. de regulis iuris, & in l. 1. c. si minor saluus, & in cap. de integrum restitut. notant Couarruar. lib. 1. cap. 1. num. 1. Viu. tom. 2. comment. opus. lib. 8. tit. 3. num. 12. pag. 336. Menoch. remed. 1. recuperat. n. 12. Gutier. pract. lib. 3. q. 38. num. 30. Ceual. comment. contra commun. q. 762. n. 69. Cabed. Lusitan. decif. 68. n. 3. p. 3. D. Barbosa, in rubr. ff. soluto matrimonio, p. 3. num. 73. Restituere enim est, omnia in pristinum statum reponere: Menoch. conf. 219. n. 9.

Aliquando importat idem, quod verbum Soluere, iuxta tradita per Stephan. Gratian. Marchia decif. 147. num. 6.

Interdictum necessitatem dispositionis inducit, secundum Accac. Anon. in comment. ad l. 1. c. n. 74. ff. de condit. & demonstr.

Dictio CCCLI.

Reuertatur.

Verbum hoc nunquid importet canonem late sententia, & sit ipso iure, & consequenter an sit

fit directum, an verò obliquum, ita quòd auctoritate propia fieri possit, an verò potius necesse sit de manu alienius accipere: vide Tiraq. in l. si unquam, verb. reuertatur, n. 5. cum seqq. Calerius: an don. Kolan. conf. 62. num. 1. Farinac. fragment. crimina. p. 2. verb. lex, num. 136. Ros. in Romana viginti milium. 11. & 14. May. 1552. coram Card. Lancensis, imperfecta per Farinac. decis. 1. num. 2. p. 2. recent. vbi fuit dictum, butinodi verbum esse resolutivum, nec aliquid requirere extrinsecum factum, & num. 3. addit, quòd licet verbum hoc sit commune, scilicet obliquum, & indirectum, tamen verbum commune ratione adinodi potest effici directum, veluti si addantur verba Pleuolare, ex adductis per Abb. in c. conquerente, n. 4. vbi Felin. n. 1. cum seqq. de foro competent. Rip. in l. conuincit, n. 81. Gilian. n. 118. ff. de vulgari, & Tiraq. in d. verb. reuertatur, n. 138. vers. quadrag. quos primo.

DICTIO CCCLII.

Retro.

- 1 Importat hæc dictio tria tempora, præteritum, præteritum, & futurum, prout dicit. Olim Quendam, tam, & dudum, vt tradit Fulgos. conf. 22. incip. Nisi quauer circa finem, n. quem refert Card. Tusch. prall. concl. tom. 2. lit. D. concl. 306. n. 1.

DICTIO CCCLIII.

Rogo.

- 1 V Ethum hoc à summo Pontifice peolatam, habet vim præcepti, vt in cap. de statu Regul. gl. in cap. Beatus 7. q. 1. & in c. rogo, 1. q. 3. cum multis, quæ eleganter cumulat Tiraq. de pænu tempor. causa 35. n. 4. cum seqq. But. in c. non concupiscenciam, in fine, de consili. & ibi Abb. n. 3. & Immo. n. 8. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 2. n. 3. vbi obseruat ratioe subiectæ materię quandoque verba importantis consilium sumi pro præcepti verbis, & e contra hæc pro verbis consilij. Et quia pòd Latine linguz Auctores, & sacrosanctos importet, tradit Monet. de commun. vlt. vol. c. 12. n. 293.

DICTIO CCCLIV.

Rursus.

Rursus aliquando importat.

- 1 Iterum.
2 Denud.
3 Poite.
4 Quasi.
5 Rursus, secundum legē dispositionem accipitur pro Toties quoties; attenta verò dispositione hominis intelligitur pro secunda vice, & sic duas vicibus est cometa.

- 1 Hæc dictio importat idem quòd Iterum, Denud vt in l. pila cometa, in fine, ff. de contrabenda emptor. & in l. damni, in fine, ff. de damno infecto, cum alin quæ adducit Rebuff. in comment. ad l. s.yna caduca, 30. vers. Rursus, ff. de verb. signific. pag. 175.
2 Nonnunquam accipitur pro Passim, vel Quasi, vt in l. arbor. s. fructus. dandus. Aliquando pro E contra,

vt in l. quicquid, ff. de verb. obligat. & in l. 1. c. de probat. & in ant. de nuptiis. 5. Rursus. Incidit pro, id est, sumitur, vt in ant. vt autem fabricec oratoriam dandus, in princip.

Secundum legē dispositionem hæc dictio accipitur pro Totum, quoties; attenta verò dispositione hominis, intelligitur pro secunda vice, & sic duas vicibus est cometa, vide Cald. & Alex. in l. si cum dorem, 5. 1. num. 8. ff. solut. matrim. Bart. in l. cum, qui, & ibi Alex. & Aet. ff. de verb. oblig. Vulpell. de propo. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 103. Chald. Petenta in l. si curare, verb. implorandum, n. 36. C. de in integr. restitut.

DICTIO CCCLV.

Saltem.

- 1 Subsidiaria est dictio. Saltem, & diminutiva.
2 Numerum maiorem quàm fuerit expressum, non excludit dictio Saltem, adiecta dispositioni numerali.
3 Saltem, includit etiam alia subiecta, quam expressum sit, diminutiva sunt proportionabilia.
4 Exclusiva non est dictio Saltem, de sui natura.
5 Implicativa, non autem limitativa est dictio Saltem.
6 Alternativa Ordinis, & non electionis est dictio Saltem.

Et subsidiaria hæc dictio, & diminutiva, vt in cap. 1. statutum, 5. cum verò, de rescriptis, lib. 9. Calit. conf. 79. incip. Proptercuria, n. 7. vers. contrarium, lib. 1. vbi ait, quòd posita inter duas petitiones per dict. Saltem distinctas, censetur petere per subsidium. Et sic, si prima petitio non instat, Corn. conf. 190. cum princ. vol. 1. Bald. conf. 69. incip. Fallum tale est, n. 2. vers. nam dictio, lib. 1. Paris. conf. 34. num. 6. lib. 3. Menoch. conf. 1061. n. 44. Vulpell. de propo. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 104. Sord. conf. 147. n. 27. & de alim. tit. 8. prinil. 3. n. 6. Card. Tusch. prall. concl. tom. 2. lit. D. concl. 367. num. 3. & 4. Anton. Riccius de iure personarum, lib. 5. c. 1. n. 13.

Adiecta dispositioni numerali non excludit maiorem numerum, quàm fuerit expressum, vt si dicatur quòd debeant esse tres canonici saltem, possunt adesse quatuor, quia non restringit dispositio, vt in cap. excommunicamus, 5. addamus, de beneficiis; et addunt Gemin. conf. 37. incip. Dubitatur, n. 5. vers. secundo, quem refert Card. Tusch. d. lit. D. concl. 367. num. 1. vbi num. 2. cum eod. Gemin. d. conf. 37. num. 6. declarat, quòd hæc dictio Saltem, includit etiam alia subiecta, quàm expressum sit, diminutiva sunt proportionabilia; de quo etiam Vulpell. eodem loco. De sui enim natura non excludit. Gregor. de res. 4. 1. n. 7.

Est implicativa, non autem limitativa, secundum Seraph. de res. 887. num. 8. Alternativa est etiam, non electionis, sed ordinis, vt in l. cum pater, 5. 1. 3. leg. 2. tradit Cosim. in pragmat. sanct. tit. de collat. verb. Saltem, prall. 246. vers.

DICTIO CCCLVI.

Saluo.

- 1 Superiora omnia modifia, & restringit dictio Saluo, & per illam supradicta limitatur.
2 Oracionem

- 2 *Orationem precedentem extinguit, & in negationem refoluit dict. Saluo, si non inueniat, quid modifict.*
- 3 *Precedentia unum saluo, sed etiam sequentia modifict dict. Saluo.*
- 4 *Exceptionem à regula precedenti denotat dictio Saluo.*
- 5 *Refractaria casuum sub ea posituram est dictio Saluo.*

HÆC dictio modifict, & restringit omnia superiura, & per illam supradicta limitantur, ut notat gloss. in *li. debitor, §. i. ff. quibus modis pignus est in litem Labro, §. quid sit famul. hereticum, Dec. conf. 52. n. 1. & conf. 56. n. 2. Alciat. de praesumpt. pag. 1. praef. 128. n. 4. Corlet. in sing. Saluo litem. Brunot. à Sole in locis communib. verb. Saluo. Oltavian. Vulpell. de praesumpt. & adverb. signif. sub hac dict. n. 1. vers. infra per, pag. 104. Menoch. de arbit. casu 303. n. 27. & conf. 61. n. 17. & conf. 53. n. 34. & conf. 54. n. 14. & conf. 53. n. 23. Roland. conf. 54. num. 13. tom. 4. Sord. conf. 57. n. 20. Cened. post lib. praet. & canon. quest. sing. 102. n. 1. Card. Tusch. praet. concl. som. 2. lit. D, concl. 308. n. 1. Melchior Phaebo Lusit. decif. 34. n. 13. tom. 1.*

2 Et in tantum de natura huius dictionis est modifict, ut si non inueniat quid modifict, extinguit orationem precedentem, & in negationem refoluit, ut in *li. quis a filio, §. i. de ubi gloss. de legat. 1. Ang. conf. 290. n. 4. vers. quoniam. Crot. conf. 79. num. 56. Roland. conf. 54. num. 14. tom. 4. Nat. conf. 172. in fine. Oltav. Pedemont. decif. 164. num. 10. Oltavian. Vulpell. citato loco, num. 1. Card. Tusch. d. concl. 308. num. 1.*

3 Amplia, ut non solum modifict precedentia sed etiam sequentia, secundum Paris. conf. 70. n. 15. cum seqq. vol. 3. Alciat. conf. 101. n. 12. Bec. conf. 74. n. 14. Menoch. conf. 424. & conf. 61. n. 17. Sord. d. conf. 522. num. 10.

4 Exceptionem à regula precedenti denotat hæc dictio, ut in *li. debitor, §. in venditione, ff. quibus modis pignus gloss. in l. aditum, C. de testat. & in c. consulatione, de offic. deleg. notat Oltavian. Vulpell. citato locofatum, in princip. Menoch. conf. 134. num. 11. & conf. 1042. num. 4. Gutier. praet. lib. 1. §. 3. num. 13. Cened. d. lib. 1. 10. num. Melchior Phaebo d. decif. 34. num. 1.*

5 Est refractaria casuum sub ea posituram, ut per Azueo. ad l. 2. num. 15. & l. 1. §. lib. 8. nona Recopil. Cetera habet sub Clausula Saluo, &c.

Scilicet apud hos Latine linguae Auctores dictum quasi Scire licet, usurpatur pro Curia, aut Fidelitatis. Cui. lib. 10. epist. 16. Scilicet id igitur, verum hac petitione, in proxima Prætor. h. 1. Idem pro Milane: Me scilicet lationem, ac ficiatum abieci homines, ac perdit designabant. Idem Attic. lib. 4. epist. 75. Si iacet oppressus, & captes quo doluit esse debeo? pro te scilicet. Non tamen usurpatur per Ioni. Cui. Ferr. Consumet, inquis, scilicet, consumetur legemum illud quinquennium. Idem Attic. lib. 13. Id populus curat, scilicet.

Dictio CCCLVIII.

Secundum.

- 1 *Limitativa, & restrictiva precedentium est dict. Secundum.*
- 2 *Promissivum, seu dispositivum limitat dictio Secundum.*
- 3 *Causativa pro Quia, & interpretativa stat dictio Secundum.*
- 4 *Modum, quo praesupponit effectum denotat dict. Secundum.*
- 5 *Afferunt, & demonstrativum ponitur dictio Secundum.*
- 6 *Relativa est dictio Secundum, & facit relationem eorum quo supra dicta sunt.*
- 7 *Dict. Secundum, importat, quod tota dispositio ad quam sit relata, expressa videatur.*
- 8 *Causativa, an vera conditionaliter intelligatur dict. Secundum, ostenditur, & n. 9.*
- 10 *Repetitionem qualitationis, & conditionum praedictus legat, & dispositionem in sequentem inducit dict. Secundum quod.*
- 11 *Secundum à Sequere, vel Scilicet dicta, idem importat quod Praeterea.*
- 12 *Secundum, pro Post, plerumque usurpatur.*

HÆC dictio est limitativa, & restrictiva precedentium, ut per Dec. conf. 195. n. 2. & conf. 360. num. 6. & in l. Cade bonor. poss. contra tabulam, n. 4. Ruin. conf. 61. num. 36. ad medium vol. 5. Curti. in memorabilis, verb. secundum, pag. 750. Grat. conf. 103. num. 10. vol. 1. & conf. 26. num. 14. vol. 2. Gozzadin. conf. 62. num. 11. vers. praeterea. Cened. post lib. praet. & canon. quest. sing. 28. num. 5. [Roblet de represent. lib. 3. c. 10. n. 27.]

Limitat igitur promissionem, seu dispositionem, ut tradit Gozzadin. conf. 31. num. 28. Neuizin. conf. 12. n. 4. Socin. jun. conf. 122. n. 23. vol. 3. Menoch. conf. 391. n. 5. Azueo. ad l. 1. n. 50. tit. 6. nona Recopil. Sord. conf. 46. n. 280.

Stat etiam constructio pro Quia, & interpretativæ, ut per Menoch. d. conf. 391. n. 32. Marten. ad l. 2. n. 12. gloss. 9. tit. 4. lib. 4. nona Recopil.

Denotat modum, qui praesupponit assensum quo sine substantia stare non potest, ut post Bart. & Grat. notat Oltavian. Vulpell. de praesumpt. & adverb. signif. sub hac dict. n. 1. pag. 106.

Ponitur etiam assertivæ, & demonstrativæ, ut in cap. Ab. de verb. signif. declarat Card. Tusch. praet. conclus. som. 1. lit. D, concl. 378. n. 1. ubi n. 2. post Bald. conf. 127. in fine, lib. 4. declarat, quod hæc dictio posita post speciem importat demonstrationem, post genus vero importat restrictionem, & num. 4. post Bald. conf. 408. num. 7. lib. 1. ubi servat, quod quando non potest importare demonstrationem, importat similitudinem.

Relativa

Dictio CCCLVII.

Scilicet.

- 1 *Restrictiva de sui natura vel declarativa est dict. Scilicet, & idea importat alterum de duobus pro ut magis versifimile fuerit.*
- 2 *Scilicet dictum quasi Scire licet, usurpatur pro Certe, aut Videlicet.*

Est restrictiva de sui natura, vel declarativa, & idem importat alterum de duobus, pro ut magis versifimile fuerit, vel secundum benigniorem interpretationem, notant Fulgos. conf. 141. num. 1. Menoch. conf. 329. num. 11. Cardin. Tusch. praet. conclus. som. 1. lit. D, concl. 368. num. 1. Oltavian. Vulpell. de praesumpt. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 105. & seq.

- 6 Relativa est, & facit relationem eorum, quæ supra dicta sunt, ut in l. *item quæritur*, s. *idem Iulianus* *ff. locati*, notant la *l. 1. admonendi*, n. 32. cum seqq. & ibi Ale. & Ripa. ff. de iure iurati. Baldus conf. 43. in *primo* *cap. lib. 3. Pauli*, conf. 39. n. 4. sub 3. Curt. iun. conf. 98. n. 4. At cuod. d. l. 1. n. 5. o. Ceval. commun. contra canon. 7 q. 88. n. 130. Card. Tufch. d. l. 1. D. conel. 370. num. 3. Cened. d. sing. 28. num. 6. Et importat, quod tota dispositio, ad quam hic relatio, expressa videatur, ut in l. *si essentium*, C. de iustit. notat Vulpell. *citato loco*, num. 2.

8 Verum autem, & deinde hæc dictio intelligatur causaliter, an verò conditionaliter, solet à Doctores dubitari, inter quos illa distinctio tradi solet, quòd quando apponitur in re scriptis iuribus, stat conditionaliter, quia omnia verba facti oseruina in huiusmodi re scriptis procul dubiò sunt conditionaliter, s. *impetique in eis inest tacita, vel expressa conditio*: Si preces veritate nitantur, l. *fin. C. de divers. rescriptis*. At verò in legibus, privilegiis, contractibus sententiis, & aliis, quæ sunt cum causæ cognitione, & re scriptis gratiæ, & eorum, ex quorum natura est aliquid disponere, tunc ponitur casualiter, cum apparet de certa intentione re scribentis, ad purè, & simpliciter disponendum de narratis, & contentis in re scripto, ut tradunt Bart. in *Extrauag. ad reprimendum*, verb. *Pro ut*, in vers. ad cuius intelligentiam Dec. conf. 169. n. 4. ante finem. Felin. in *cap. 2. parit*, il. 1. n. 10. de re scriptis. Bellon. conf. 36. n. 5. Curt. iun. conf. 98. n. 4. Rom. conf. 136. n. 1. afferentes, quod quando ponuntur casualiter, hæc dictio, & illis similis *Pro ut* falsa causa non vitat dispositionem: quando dispositio in se est vera, nec tuoc opus est, quòd illa relationaliter verificetur. Et optimè tradit Boer. *de ius. 16. num. 1*. subdens n. 2. quòd si quis fuerit condemnatus dare vinum per expoum, secundum quod sui antecessores solvebant, & solveat con succernat, dicatur puerò condemnatus; quia illa verba non faciunt conditionem, & idèd non oportet probare, quòd antecessores solveat con succernit, quia hæc dictio non importat conditionem, sed expouitur pro *Quia*. Ita tenet Alex. conf. 146. vel. 1. Dec. conf. 63. num. 5. & conf. 169. n. 4. in fine, vers. *ultimò non obstat* & in l. *edicta*, n. 86. C. de eden. Is. in l. *ad monend.* in 2. lect. a. n. 32. vbi Alex. & Rip. ac Casti. c. 10. vers. *sed quæritur* ff. de iur. iurati. Bologn. conf. 2. col. 4. vers. 4. Cailan. in consuetud. Burgundie. rub. 4. §. 6. in vers. *Selon la generale coustume*, n. 230. §. 90. Octau. Vulpell. *citato loco* vers. & quid. Vio. tom. 2. commun. a. p. 1. lib. 9. tit. 3. §. 4. Matien. l. 2. gloss. 9. n. 12. ad medium, tit. 4. lib. 1. *nona Recopil.*

9 Intellige, ut procedat supra dicta resolutio, dummodò certum haberi possit ita eo, quòd relatum sit aliis secus, siquidem dictum secundum, vel *Pro ut*, facerent eo solutionem, nec larent consiliter, ut per Bald. in l. 1. in fin. C. de Episcop. & Cleric. Gram. decij. 19. num. 8. Socin. conf. 33. num. 9. vel. 1. Cened. d. sing. 28. n. 4. vbi sublimatur, ut non procedat, quando relatum sit per eum, qui circa eum tunc habet potestatem disponendi: nam si consistat de eius voluntate, valet, dispositio data, quòd relatio non verificetur, licet ad illam relatio facta sit, & deinde sublimitationem intelligit, ut procedat, & sit vera quando illa dispositio, ad quam facta fuit relatio, non repetitur, quia tunc non receditur à dispositione referente, quæ certum est. Secus verò est, si dispositio, ad quam hic relatio, repetitur, & aliter dicit, quam relatum fuerit, quia tunc illa dispositio non valet, cum erronea videatur. Et citat Alex. conf. 9. num. 2. vers. & hoc saltem, & p. 1. §. 2. Bald. conf. 1. n. 1. Dec. conf. 63.

num. 6. & in cap. 2. col. 2. de re scriptis. & in c. *quoniam Abbas*, in fine. de off. deleg. Silvan. conf. 68. n. 15. Pauli. conf. 7. n. 5. vel. 3. Neuzian. conf. 12. num. 10. Bellon. conf. 23. num. 2. & 3. Et licet plures ex iis Doctoribus non loquantur specificè de hac dictione, sed de dictione *Pro ut*, tamen sentire videntur de hac dictione, cum idem sint quoad propositum.

Dictio *Secundum* quòd inducit repetitionem qualiterum, & conditionum pizcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ut per Galganei. de condit. & demonstr. p. 2. c. 1. §. 18. n. 13.

Apud bonos Latine linguæ Autores hæc dictio *Secundum* à sequor, vel *secus* ducta est, proprie autem idem importat quod *prater*. Cic. *Attic. lib. 16*. An itet ad tres legiones Macedonicas, quæ hiet secundum mare superum faciunt. Idem *Attic. lib. 7*. Et si secundum mare ad me ire cõpisset, cõfessum in Samnium ad me venturum.

Meruque pro *Post* vsuapariis. Cic. *Attic. lib. 3*. 15. Spem ostendit secundum comitis. Idem 1. de Orat. Sed opinor, secundum hanc idem. Idem in Orat. In actione secundum vocem, vultus valet, id est, primas vox tenet, secundas vultus. Idem 1. *Officij*. Secundum Deum homines hominibus viles esse, id est, post Deum. Idem *Attic. lib. 12*. Secundum te nihil est mihi amicitie solitudinæ.

DICTIO CCCLIX.

Secus.

- 1 Adversariæ ponitur dictio Secus, & importat conditionem contrariam præcedenti dispositioni.
- 2 Secus, interdum ponitur pro Iuxta.
- 3 Secus, idem est quod Aliter.
- 4 Negandi vim habet dictio Secus.

Adversariæ ponitur hæc dictio, & importat conditionem contrariam dispositioni præcedenti, ut in l. per seruum, §. *penult. ff. de acquir. rerum domin.* notant Bart. in l. 1. n. 15. ff. de cõdit. & demonstr. Sord. conf. 417. n. 29. Octavian. Vulpell. de *propos. & adverb. signis*. sub hac d. l. p. 107. vbi subdit, quòd interdum ponitur pro Iuxta, ut in l. *quidam Hiberus*, ff. de seruit. urbanor. predior.

Apud Latine linguæ Autores idem est, quod Aliter. Cic. in *Brut.* Nemo dicit secus. Idem lib. 6. epist. 4. Et si nonnullis idem videtur secus. Idem pro *Plan.* Cuius ego salutem non secus ac si meus esse debeo. Idem pro *Murco*. Non secus ac si meus esse fuit. Idem *Attic. lib. 6*. epist. 1. Id mihi autem erit maxime curæ, ne quid fiat secus, quam volumus.

Interdum negandi vim habet. Cic. in *Pison.* Requæ an secus, nihil ai not. Idem *Attic. lib. 1*. epist. penult. Affirmat à se nihil cuiquam de te secus esse dictum.

DICTIO CCCLX.

Sci.

- 1 Adversaria est dictio Sci, & quid operetur quando de certa copula Et, vel *siue* illa ponitur, ostenditur.
- 2 Sci, interdum non adus futur.
- 3 Sci, quando ius adversarius proximi superari videtur, non minus quam ius que sunt eiusdem qualitatæ.
- 4 Inclufiue

- 4 Inclufive fiat dictio. Sed pofita in materia prohibita poffit etiam negationem.
5 Sed cum importat diuerfitatem in facto, & identitatem in iure.

Aduerfarius eft hęc dictio, quæ fi ponitur fupplementer fine copula, Et, aduerfatur præcedentibus in iure, & in facto; fi verò cum copula, Et, bene denotat diuerfitatem facti, & identitatem iuris, ut in l. fed & fi legat. in princip. ff. de petitione hered. & in l. patrum, & filij, ff. de vulgari, & pupil. vbi gloff. & in l. in princip. & in l. 2. §. 1. Offitium, ff. de qui eam, notat laf. d. 2. n. 11. & in l. 1. §. municipi, num. 3. ff. de acquir. poffeff. Bar. in l. qui quartum, n. 4. ff. de legat. 1. & in l. orator, §. fed & fi nullum, n. 2. per illum text. ff. de prator. fupulat. Dec. conf. 335. n. 1. Caffa. in confuetud. Burgundia, rubr. 7. [6. in verf. magis, in princip. fol. 98. a. & conf. 1. 4. n. 22. Parif. conf. 45. num. 8. vol. 3. Boët. decif. 155. n. 20. Ruin. conf. 41. n. 8. vol. 1. Mandof. in gloff. facit. §. nos qui in verb. fed, fol. 109. Odo. Vulpell. de propof. & adverb. figmf. fub hac dictio. pag. 108. Azuod. l. 2. §. 129. tit. 12 lib. 8. noua Recopil. Burgos de Pace ad l. 3. Tauri, p. 1. concl. 2. n. 85. Gutier. pract. lib. 2. q. 35. n. 1. Sanch. de matrim. lib. 6. digl. 22. n. 18. Cened. poff. libr. pract. & canonic. quæst. fing. 35. n. 1. [Robles de repræfent. lib. 2. c. 25. n. 33. & cap. 26. n. 20. vbi quod coniunctura eft quando altera dictio, Et, fubintelligitur; difiunctura tamen eft quando fola remanet, & non fubintelligitur dictio. Et.]

Interdum etiam hæc dictio non aduerfatur, ut in l. in princip. verf. fed Seruius, ff. ad legem Rhodiam de velu. & in l. qui fe debere, ff. de condit. caufa data, & in §. sciendum, verf. fed quidem, Inftit. quibus non eft permiffum facere teftament. vbi ponitur pro Etiam, quandoque aduerfatur proximè fuperioribus, ut per laf. in l. 1. §. municipi, num. 3. ff. de acquir. poffeff. & in l. qui vifum fratrem, n. 8. ff. de verbor. oblig. Mandof. in d. verb. fed, fol. 109. col. 2. Cened. fing. 35. num. 5. Nonnunquam etiam aduerfatur ita, quæ funt eisdem qualitates, & aduerfatur retentis eisdem teftim. Geat. conf. 15. n. 17. vol. 1. Poterlos de confuetud. 6. 40. n. 10. Dec. conf. 386. n. 7. qui hoc limitat, quando effer diuerfa ratio, quæ tunc non repetit qualitates præcedentes, nec aduerfatur retentis eisdem terminis, ut etiam notat Alex. conf. 66. col. 2. vol. 1. refert Cened. d. fing. 35. n. 6.

Pofita in materia prohibitiua poffit orationem negatiuam fiat inclufiue, ita ut denotet poffimum in oratione negatiua ftare exclufiue; & id, quod dictioni aduagitur, ftare inclufiue, ut tradit Dominie. in cap. 2. n. 13. de rebu. Ecclef. vtr alien. lib. 6. Mandof. in gloff. facit. §. huius, in verb. fed, fol. 125. col. 2. ad finem. Rebuff. in hac verba, n. 195. ff. de verbor. figmf. pag. 85. 2. in princip. Cened. difting. 15. n. 4.

[Dictio. Sed cum, importat diuerfitatem in facto, & identitatem in iure. Boët. decif. 155. num. 20. Rot. decif. 339. n. 17. p. 5. recent.]

- 3 Generalitatem quoad tempus, non quoad cafus denotat dictio. Semper.
4 Perpetuitas nota eft dictio. Semper, & tunc pro Perpetuus foler exponi.
5 Tractum in futurum habet dictio. Semper.
6 Tempus continuationem denotat etiam dictio. Semper, & exponitur pro Quouid, vel Affinuit.
7 Fideicommiſſum ut refinitur abfolutum, multum operatur dictio. Semper.
8 Semper, aliquando accipitur pro Multoties Frequentes Plerumque.
9 Semper, differt à dictione, Quandoque.
10 Semper, quandoque accipitur, id eft, in omni contratu.
11 Semper reſtringitur ſecundum naturam alium cui aduocatur.
12 Semper, denotat idem quod Continuè, fi iungatur alium, qui continet fieri ſolet.
13 Semper, reſtringitur ad ſuam 30. anveram, ut maxime in materia præſcriptionis, vt d. 14.

Vniuerſalis affirmatiua eft hæc dictio, & denotat regulam, & idem importat, quod Plerumque, ut per Tirac. de retrat. tit. 1. §. 1. gloff. 9. num. 221. 224. & ſeq. Socio. confil. 11. num. 3. vol. 1. Boët. decif. 158. num. 7. & 8. Olfac. decif. 83. num. 8. Mandof. in gloff. facit. §. nos qui in verf. ſemper fol. 100. col. 1. Molin. de primogen. lib. 1. c. 5. num. 12. Sud. conf. 281. num. 1. Cened. poff. libr. præſcrip. & canonic. quæſt. fing. 44. n. 1.

Includit omne tempus exponiturque pro, Omni tempore, & omni caſu, ut in l. 2. ff. fol. matrim. & in l. qua ſemper, ff. de in ius vocat. & in cap. 1. de reſtit. in integr. Boët. decif. 158. num. 4. Bero. in rubr. de interpretatione, num. 81. Parif. conf. 93. num. 17. vol. 1. Mandof. in gloff. facit. §. nos qui in verf. ſemper, fol. 100. col. 1. Rebuff. in concord. rubr. de Regia nominat. §. 1. in verf. ſemper, fol. 156. Caſi. de Graff. decif. 180. num. 15. Vulpell. de propof. & adverb. figmf. fub hoc dictio. verf. & qualitates, pag. 109. Azuod. ad l. 40. Tauri, gloff. 15. n. 1. Menoch. confil. 706. num. 36. Sud. decif. 112. num. 4. & decif. 53. num. 7. & conf. 179. num. 16. & conf. 181. numero 20. & confil. 103. num. 70. Gutier. pract. lib. 3. quæſt. 66. num. 25. Cardin. Tulch. pract. conclef. tom. 2. lit. D. concluf. 37. numero 1. Farinac. in praxi crimin. p. 1. lib. quæſt. 39. num. 101. & part. 4. confil. 54. num. 5. Stephan. Gratian. March. decif. 283. num. 6. Gened. d. fing. 44. num. 1. Accac. Arvon. in comment. ad l. Titia centum, n. 105. ff. de cond. & demonſtr. Rot. decif. 128. num. 2. diuerf. & decif. 146. num. 19. apud Farinac. in l. callid. nomiff. & decif. 24. num. 14. apud Farinac. p. 1. recent. [Giurba confil. crim. 99. num. 28. vbi quod omne tempus, omnemque cenſum includit, Doran. Roët. decif. 404. num. 8. & decif. 179. num. in fine p. 2. 20. poſt. Farin. & decif. 240. n. 19. apud Paul. de Rubert. tom. 3. diuerf. alia p. 7. recent.] Denotat tamen generalitatem quoad tempus non verò quoad cafus, ut per Boët. decif. 158. n. 9. Cened. d. fing. 44. n. 5.

Eft etiam nota perpetuitatis, & tunc exponit pro Perpetui, ut in l. ſemper in ciuitate ff. de iure iurandi. & in l. Cato, §. Imperator. ff. de alimen. & cibaz. & in l. 1. ff. de iure dotum, & in l. fin. ad leg. Pomp. de parricid. & in l. quiſque, §. filij. Cad. leg. fol. Jul. Mayſſ. & in l. lex qua interio. §. vbi omnia. C. de adminiftr. notat Socin. confil. 18. num. 5. vol. 1. Guzzidin. confil. 101. n. 7. Parif. conf. 37. num. 24. vol. 2. Ruin. conf. 128. col. fin. vol. 1. Roland. à Valles. confil. 21. num. 1. 2. tom. 4. Boët. decif. 158. a princip. Sim. de Præſcrip. de puerp. vlt. voluit lib. 3. d. 5. num. 19. & ſeq. Sud. decif. 22. n. 9. Cened. d. fing. 44. n. 5.

Dictio CCCLXI.

Semper.

Uniuerſalis affirmatiua eft dictio. Semper, & denotat regulam, & idem importat quod Plerumque.

Tempus omne includit dictio. Semper, & exponitur pro Omni tempore, & omni caſu.
Auguſt. Barbeſa de Diſtinctionib.

Dictio CCCLXIII

Seu.

- 1 Alternatiue, seu disiunctio, ut accipiat propria vi, & significatio est dictio. Seu.
- 2 Ordo significatiue, atque alternatiue est dictio seu, & natura sua cadit inter diuersa.
- 3 Similitudinem, & conformatum arguit dictio. Seu, licet ponatur inter diuersa.
- 4 Alternatiue dicitur dictio. Seu.
- 5 Seo, desingit verba inter quae ponitur, dispositio veris de vno disiunctum ampliatur ad aliud.
- 6 Copulatiue, & augmentatiue aliquando est dictio. Seu, non veris desingit, seu alternatiue.
- 7 Declaratiue, & expositiue interdum ponitur dictio seu, praeipue quando fiat inter duas diuersas idem significantes.
- 8 Ampliatue, & augmentatiue in legatis, & vltimis dispositionibus ponitur dictio seu, sicut etiam ponitur in dispositione fauorabiliori n.9.
- 10 Ampliat moderat dictio. Seu.
- 11 Ampliatue, & augmentatiue est dictio seu, quando ponitur in legato conceptu per verba pluralia numeri, i. secus autem per verba numeri singularia, intelligendo vi ibi.
- 12 Copulatiue vim habet dictio. Seo, quando ponitur inter duo, quos non vnum sub altera continetur.
- 13 Continuatiue, & copulatiue vna et am habet dictio seu, quando ponitur inter genus & speciem, inter totum & partem.
- 14 Correctiue necumquam fiat dictio seu.
- 15 Condiuonem quando que facit dictio seu.
- 16 Seo, eandem vim habet quam dictio Siue.
- 17 Seo, & Vel: in quo differant, ostenditur.

Propriis vis, & significatio huius dictiois est, ve disiunctum, seu alternatiue accipiat, i. i. s. s. blata ff. ad Trebell. si quis ita legauerit, si de antro, & argenti legato, l. generalis, vbi Bart. C. de sacrosancti. Eccl. cles. filia, & ibi Bald. in prima opposit. C. de collat. cap. vlt. circa finem, 75. dist. 11. notant Bart. in l. si u, qui duccat, q. vltim. num. 1. & ibi Socin. col. 2. ff. de reb. dub. Gom. in s. sed ille n. 36. In l. u. de al. Rom. consil. 63. ad finem, & conf. 179. num. 8. Gemin. consil. 28. num. 11. Natt. consil. 63. o. num. 9. Mandol. in gloss. facit 5. & proprium, in vers. sen, fol. 331. col. 2. Alex. consil. 79. num. 3. vol. 5. Franc. cap. licet, num. 3. de offic. Vicar. in 6. Strach. in trall. de adu. p. 4. q. 1. a. n. 4. Octoian. Vulpes. de prap. & adu. b. sign. sub hac dict. pag. 111. Menoch. consil. 318. n. 1. & 8. Cened. post lib. canonic. & praet. sign. 15. n. 1.

2. Et ita est significatio ordinis, atque alternatiue, ex Menoch. consil. 341. num. 1. & 2. & consil. 1061. num. 4. Natura enim sua cadit inter diuersa, secundum Gonzal. ad reg. 8. C. de bar. glo. 47. n. 17.

3. Et licet ponatur inter diuersa, arguit tamen similitudinem, & conformatum, vt per Card. Seraph. dec. 193. n. 8.

4. Et tunc proprie dicitur dictio alternatiue, quia de sui natura hoc importat. Crauet. consil. 96. num. 3. cum seq. lat. Agid. Bellam. consil. 9. num. 5. & 7. & 8. vbi subdit, quod licet quandoque ampliatur, vel contrahatur, secundum propriam naturam, importat alternatiue. Rom. consil. 179. num. 7. Paris. de confiden. 19. num. 46. Gabr. consil. 113. num. 3. & 4. lib. 3. Card. Tufch. de cou. l. 372. a. n. 4. ad. l. d. de consil. 4. circa 7. vbi vbi 1. post Calder. consil. 248. circa 1. uideam, aliis, consil. 27. de prebend. Rom. consil. 65. in si. August. Barbo. de Dictiois.

ne, & conf. 179. n. 7. subdit, quod ponitur inter nomina alternatiue.

Et quod disiungat verba, inter quae ponitur, sed tamen dispositio de vno disiunctum ampliatur ad aliud, tenet Bald. consil. 531. num. 6. lib. 3. quem refert Card. Tufch. ad l. d. de consil. 372. num. 1. Et licet verba disiungat, coniungit tamen sensum, vt per Socin. iun. in l. Cenurio, num. 17. 4. vt ff. ad iudicandum, ff. de vulgari. Apostil. ad Roman. consil. 179. num. 7. in verb. Regulariter. Cortiuo. consil. 145. n. 11. Octan. Vulpes. citato loco. Card. Tufch. d. encl. 372. n. 10. vbi n. 21. post lat. in l. si u. qui stipuletur, num. 3. & 4. de verbor. oblig. declarat, quod disiungit quoad verba, & sensum, quando sunt res diuersae, si veris eadem res, vel persona habet plura nomina, disiungit verba, & coniungit sensum.

Aliquando haec dictio non est disiunctiue, vel alternatiue, sed potius copulatiue, & augmentatiue, vt tenent lat. consil. 64. num. 2. vol. 1. vbi dicit, quod regulariter ita stat. Coto. consil. 18. col. 3. vers. quoniam, vol. 1. Cotta in memorabil. in verb. seu. Dec. consil. 99. num. 5. vers. praeterea, & in l. petri num. 11. per illum text. C. de palli. Aym. consil. 105. n. 3. Grat. consil. 33. num. 22. & 17. vol. 2. Socin. consil. 93. num. 21. vol. 1. Pat. consil. 12. num. 64. & num. 68. vol. 3. & consil. 7. a. num. 38. vol. 2. Capol. consil. 2. crimin. num. 5. Rom. consil. 363. num. 2. Cosim. pragmat. senil. in de co. ar. 5. andeleet in verb. in Gom. in cap. si u. num. 12. de rescript. lib. 6. Rebuff. in trall. nominat. q. 1. n. 44. Mandol. in d. vers. seu, in princip. fol. 332. 2. Bronor. a Sole in l. in communib. verb. dictio, 18. Betrat. de clausula instrument. claus. 6. gloss. 6. num. 7. Menoch. consil. 107. num. 28. & consil. 733. num. 19. Bernard. Muscatel. de cognit. & probat. delictorum, in proximo num. 11. Cened. d. sup. 15. Cardin. Tufch. d. lat. d. consil. 372. num. 9. vbi post gloss. in l. decernimus, C. de Episcop. audientia, & Alex. consil. 12. col. 2. lib. 1. declarat, quod si copula cum hac dictioe ponatur inter res, quae sunt diuersae, fiat augmentatiue, & num. 16. post Bald. consil. 218. num. 3. lib. 2. pariter declarat, vt ampliatiue ponatur, quando ponitur inter diuersa, secus si ponatur inter ea, quorum vnum venit ad positionem alterius, quia tunc ponitur restrictiue, vel declaratiue, & num. 17. subdit, quod si potest poni utroque modo, exponitur augmentatiue.

Interdum ponitur declaratiue, & expositiue, praeipue quando fiat inter duas dictiones idem significantes, quia exponit etiam praecedentia, vt in cap. licet, in princip. de elect. & in cap. bona, 1. vbi gloss. 1. de postulat. Pralater, notant Albetic. in Dilectionis, vers. sen. Strach. d. 4. part. 9. num. 7. Cened. d. singul. 15. num. 10. Gemin. consil. 115. circa finem, num. 7. vers. quia dictio si u. Bald. consil. 442. num. 2. versum illa dictio, lib. 3. & consil. 218. num. 3. vers. si autem ponitur, lib. 1. Cast. consil. 179. vers. etiam, lib. 1. vbi ait, quod fiat expositiue, ne inducatur superfluitas in dispositione testatoris. Socin. iun. ad l. 1. Centu. 104. num. 17. 4. vers. ad secundum. Apostil. ad Rom. consil. 179. num. 7. verb. Regulariter, vers. & idcirco. Vulpes. citato loco n. 7. vers. & id. Menoch. consil. 735. num. 5. & consil. 1029. n. 15. Seraphin. dec. 393. n. 10. [Peregi. consil. 19. n. 19. vol. 1. vbi quod fiat expositiue, vel etiam ampliatiue.] Card. Tufch. d. consil. 372. n. 4. vbi num. 6. cum Bald. consil. 103. num. 2. lib. 3. ampliatur, vt declarat etiam haec dictio, & num. 7. post Alex. consil. 125. in princip. lib. 7. ad. 4. quod quando ponitur inter genus, & speciem, perit 10 statuto loquente, quod fiat comprehensum inter conuentiones, seu conseruat, fiat declaratiue, videlicet conuentiones, id est, qui sunt.

de eadem parentela. [Ancl. Amat. conf. 10. n. 15. vbi quod fiat declaratio, seu correctio. Et tunc ponitur pro Quia, vt in *La modiffimè*, vbi Casteln. §. ff. de liber. & postib. Dec. in rubr. C. qui aduerti, in 1. *Sellera*, n. 26, in fine. Bart. in l. 1. ff. de offic. iur. n. 7.]

In legatis, & in vñem dispositionibus fauore legatarum ista dictio *Sen* semper ponitur ampliatuè, & augmentatiuè, & copulatiuè, quomodo distungit, & ex ea verumque debetur, l. si qui ita legatus, §. ff. de auro, & argenti legat. vbi text. ait quod si testator dicat: Titio vina, quæ in Vbæ habeo, seu in porcu, do, lego: omnia in legato veniant, ex quo ad vñas amplantes ita tradunt Bart. in d. l. si is, qui ducenā, oppos. §. ff. in l. cum qui decedens, §. vbi ff. de legat. 3. Panorm. in cap. inter ceteras, n. 4. vbi Dec. num. 9. de rescript. Alex. conf. 193. num. 4. vol. 2. Cald. conf. 483. in fine, alias 4. de verbor. significat. l. si conf. 64. n. 2. vol. 1. Concl. lib. 2. variat. cap. 5. num. 10. ad medium, Archid. in cap. flauimus, §. cum verò ead. de rescript. in 6. vbi Gom. num. 12. & in §. sed istæ, num. 18. Infr. de a. Nat. conf. 626. num. 11. Clemen. sing. 57. Rom. sing. 552. Strach. in tract. de adiecto, in 4. parte, quæst. 1. a. num. 4. Bald. confil. 442. incip. Verbi, num. 2. lib. 1. plenè Crauet. confil. 105. Gom. 6. vbi quod is, qui vendidit cameram, seu angulare, dicitur vendidisse vñamque quia vel augere, vel copulare, ne verba sint superflua Cened. sing. 15. num. 3. Card. Tufch. d. concl. 172. n. 1. cum seqq. quidquid contrarium teneant Bald. Mar. Socin. & Rip. n. 44. in d. cap. inter ceteras. Fachin. controuers. lib. 6. c. 68. vers. sed. contrarium. Causalc. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. n. 8. vbi ait, sibi persuadere non posse, quod si testator legat voci usufructum fundi Sempreniani, seu Corneliani, quod vñamque debeatur; quia hoc videtur esse contra expellam mentem testatoris, qui alterum tantum relinquere voluit.

Verum hoc multipliciter declaratur, & primò, vt dictio hæc posita in dispositione fauorabili, prout in beneficio Principis, vel Indulgentia concessa pro salute animæ, tunc fiat augmentatiuè, & ampliatiuè. Rom. conf. 179. num. 7. & conf. 363. num. 2. vers. secundum demonstratur. Alex. conf. 193. num. 3. & 4. lib. 2. Card. Tufch. d. concl. 37. n. 11. cum seqq.

Secundò, vt ampliat, & moderatè tamen, sicut dictio *Plur*, quæ ad modicam summam referri solet, vt per l. si in l. cum quidam, n. 1. C. de verbor. significat. Cotta in memorabil. verb. seu Strach. d. 4. parte, §. 1. n. Cened. d. sing. 15. n. 5.

Tertiò declaratur, vt procedat, quando dictio *Sen* ponitur in legato concepto per verba pluralis numeri, secus autem, si per verba numeri singularis. Vnde si testator legat æquum suum album, seu nigrum, vnus tantum debetur; quia ex eo quod testator vñus est singulari numero, apparet, vñicum æquum legare voluisse, vt tenet Bald. in d. cap. inter ceteras, col. fin. vbi Mac. Socin. Euetud. in loc. à vi numeri, ex princip. Strach. d. 4. §. 1. n. 8. sed Covar. d. c. 5. n. 10. post. princ. vers. nec. refert. hanc limitationem reicit, dicens, quod nihil refert, an concipiatur legatum per verba singularis, seu pluralis numeri; vnde secundum illum non est via, an verba concipiantur in numero plurali, vel singulari.

Quandò declaratur, quod quando hæc dictio ponitur inter duo, quorum vnus sub alio continetur, habet vim copulatiuæ, & tunc non distinguit, sed potius copulat, & ampliat. Ita Dec. in d. cap. inter ceteras, & ibi Rip. num. 44. Strach. d. part. 4. §. 1. num. 9. Covar. d. cap. 5. num. 6. vers. non obstat. Cened. d. sing. 15. num. 7.

Coniunctiue, & copulatiue vim quoque habet, quando ponitur inter genus & speciem, inter totum & partem. Ita Dec. & Rip. num. 44. in d. cap. inter ceteras. Strach. d. 4. §. 1. n. 5. a. in d. vers. Quibus addit Covar. d. c. 5. n. 10. vers. non obstat. Cened. d. sing. 15. n. 8.

Nonnunquam correctiuè fiat hæc dictio, vt in cap. 1. de stat. Regal. lib. 7. Cofim in pragmat. sentent. in de collat. in §. in super, verbo *Sen*. l. si. conf. 64. n. 2. vol. 1. Apostill. ad Roman. conf. 179. num. 7. verb. Regulariter, vers. Quandoque Menoch. conf. 817. n. 7. Card. Tufch. d. concl. 373. n. 24. Et fuit dictum in German. d. Vini 4. May 1616. coram. Illust. Patriarcha Pamphilo

Quandoque conditionem facit, & Apostill. ad Roman. conf. 179. verb. Regulariter, vers. Interdum autem quem testat Card. Tufch. d. concl. 373. n. 15.

Hæc dictio *Sen*, habet eadem vim & naturam, quam dict. *Similiter*, secundum Cened. lingul. 4. n. 1. Apostill. ad Roman. d. conf. 179. in verb. Regulariter, circa finem, vers. præterea aduerbe, quem testat Card. Tufch. d. concl. 331. n. 16.

Est tamen differentia inter hanc dictionem, & dict. *Vel*, quia dict. *Vel*, disiungit verba, & mentem hæc verò dict. *Sen*, disiungit verba, sed non mentem. Ita Castren. conf. 161. incip. *Vñus*, num. 4. vers. nec obstat, lib. 2. vbi Apostill. citat. Corn. conf. 113. præpe num. 3. lib. 4. & Socin. c. n. 64. vers. capiendo lib. 1. num. 11. quos testat Card. Tufch. d. conclus. 371. num. 3.

DICTIONE CCCLXIV.

Si.

1. Conditionem regulariter denotat dict. Si.
2. Condicio si repugnaret factis dispositis, tunc eam denotat dict. Si.
3. Conditionem quando non importat dictio Si, vers. ferat.
4. Condicio resultans ex dictione Si, inducit formam.
5. Dict. Si, quando apponitur termino de præterito, exponitur pro Quamuis, ad ductendam concordiam in dispositione testium.
6. Aferuntur posuim, quoniam conditionem importat dict. Si.
7. Causam finalem nonnunquam designat dict. Si, laus à lege.
8. Dubiam rem interdum facit dict. Si.
9. Si, quandoque ponitur pro Quia, præcipue quando ponitur super re certa.
10. Si, non semel pro Quando, exponitur.
11. Adversariū est dict. Si autem.
12. Adversariū non iure, & in falso est dictio Si verò, quod declaratur multipliciter ibi.

Regulariter hæc dictio denotat conditionem maxime iuncta verbo futuri temporis, vt in l. 1. vbi Doctores ff. de cond. & demonstr. & in l. quibus diuis, §. quidam Titius, ff. de iur. iur. & in l. quibus, §. de verb. oblig. notant Bart. in d. l. 1. num. 2. & 3. vbi distinguunt l. si in l. extraneum, n. 4. ff. de hered. institut. Oldr. conf. 224. n. 7. vers. sed ad hoc instituit. Alex. conf. 127. incip. *Vñus proest* in prin. lib. 7. Bald. c. 15. incip. *Proposuit*, n. 7. vers. restat, lib. 3. vbi ait, quod importat conditionem; non autem modum, prout è contra dict. *Vñus*, importat modum, & non conditionem. Orlan. Vulpell. de præp. & adverb. significat. sub hac dict.

pag. 113. *Calit. conf. 159. col. 1. circa med. vers. ad quod facit lib. 1. vbi ait, quod p[re]cisam conditionem importat.* Becc. *conf. 41. n. 26. Gorad. conf. 1. n. 10. Ger. conf. 43. n. 6. lib. 1. & conf. 16. n. 31. & conf. 43. n. 32. & conf. 49. num. 7. & conf. 50. num. 10. lib. 2. Paris. conf. 18. num. 1. lib. 2. Roim. conf. 70. num. 9. sem. 2. Socin. iuu. *conf. 1. 6. num. 3. vol. 4. Honded. conf. 60. num. 24. & conf. 6. num. 18. & conf. 15. num. 16. & conf. 14. num. 5. vol. 1. Nicol. Genoa in tract. de verb. enunciat. *quasi. 4. num. 17. lib. 3. Menoch. conf. 15. num. 14. & conf. 161. num. 3. & conf. 498. num. 24. & de praeumpt. lib. 4. praeumpt. 21. n. 27. & praeumpt. 14. num. 24. & praeumpt. 82. num. 53. Card. Mantic de consil. vltim. volunt. lib. 10. tit. 5. num. 4. Rimin. iuu. *conf. 173. num. 19. & conf. 617. num. 16. Scraphin. de praeuic. instrument. praeuic. 7. rem. Vinc. de Franchis Neapol. *de i. 1. 1. num. 1. Ioseph. de Sella Aragon. *decis. 133. num. 1. Sord. *conf. 381. num. 21. Rota. Bonon. *diuers. *decis. 134. n. 31. Farin. in praxi crimin. p. 2. *quest. 46. num. 3. Fetter. in consil. Cuiusdam gloss. 5. num. 139. & 140. Flamin. Paris. de confidenti. benef. *quasi. 32. num. 12. Card. Tulech. *praelit. conclusum. 2. lit. D. *concl. 373. n. 2. & 3. & latius lit. C. *concl. 583. num. 1. cum seq. Glorit. *resp. 1. p. 3. num. 27. & *resp. 6. num. 1. & fuit dictum in Consilio Castellii supplementis legitima. 1. Februarij 1608. *etiam. Card. Lanceloto. impressa per Farin. *decis. 105. num. 1. p. 2. recent. & nouissime in *lauren. Abbata 12. Iuly 1606. *contra Burnaro. [nouissime Franc. de Bury de success. testat. & alienatib. lib. 17. tit. 2. n. 1. in princip. vbi num. 2. post Interig. de subit. *concl. 1. q. 88. num. 18. subdit hanc dictioem, siue in dispositione, siue in executione apponatur facere conditionem in vltimis voluntatibus, & ibi refert aliquos casus, in quibus haec dictio non facit conditionem, & p[re]cipue quando conditio refertur vel ad per sonas, vel ad praeiudicium. Galgan. de condit. p. 2. c. 1. q. 1. num. 34. & 7. me citato in hoc loco Ioseph. Vela *diuers. *fortis. *diuers. 7. num. 7. Ioseph. de Rubicis in l. cum amos. ff. de condit. & demonstrat. in *proem. c. 3. n. 22. & 3. lib. 4. c. 6. num. 15. & c. 1. num. 38. Rotapud Paul. de Rub. *decis. 77. n. 3. tom. 3. *diuers. *solus p. 3. recent.]****************************

Declaratio conditio repugnat factio disponentis, p[ro]ut si testator instituit heredem si non dissipauerit, & non alienauerit; quia haec est institutio condicionalis. Tamen si testator dedit licentiam heredi alienandi certa forma tradita, haec institutio non potest esse condicionalis, quia repugnat facultati alienandi, seruata certa forma, vt per Bald. *conf. 67. incip. Quasi cum est, in princ. lib. 4. quem refert Card. Tulech. d. lib. C. *concl. 583. num. 4. vbi num. 7. & 8. post eundem Bald. *conf. 79. incip. Fulsum, vers. parro, lib. 1. testingeri, non importare conditionem, quando hares instituitur, si adierit hereditatem, in quin eo repudiante hereditas vadit ad coniunctum cum onere suo. Et patet testingeri, quando hereditas est data cum onere, si denuntiat in fidei commissariom, quia tunc ista dictio, Si denuntiat, non importat conditionem, quin fidei commissaria repudiante debeatur legata.***

Illud aduertit oportet, quod conditio resultat ex hac dictione Si inducit formam, secundum Bald. in *amb. *marth. & auia. Quando mulier offic. int. Roim. *conf. 199. n. 3. vol. 1. Titian. de retrall. *conuict. 5. a. gloss. num. 3. Becc. *conf. 39. num. 19. & *conf. 58. n. 18. vol. 1. Menoch. *conf. 35. n. 6. Sord. *conf. 371. num. 61. Glorit. *resp. 1. p. 3. n. 27.*********

Licet autem haec dictio importet conditionem, tamen quando opponitur termino de praeterito exponitur pro Quamuis, ad inducendam couos-

August. Barbosa de Dissemb.

diam in dispositione testium. Alex. *conf. 64. n. 4. lib. 4. Bolognin. ad *conf. Ioan. de Anania. c. 5. num. 8. Franc. Nare. *decis. 351. n. 3. p. 2. Card. Tulech. d. lib. D. *concl. 373. n. 3.****

Aliquando haec dictio importat potius monitionem, quam conditionem, secundum Ioseph. de Sella *decis. 31. n. 7.*

Nouum quomodo prolata lege importat, & designat causam finalem, vt per Bart. in l. 1. ff. de denotat. *lasc. in l. 2. §. quod si in p[re]sentia solus maritum. Gorad. *conf. 31. n. 10.**

Interdum tem dubiam facit, iusta tradita per Menoch. *de praeumpt. lib. 6. *prae. 18. n. 4.**

Quandoque ponitur pro Quia, p[re]cipue quando ponitur super re certa, vt in l. commodissime, vbi Cuius. *num. 5. ff. de liber. & *postul. l. videremus, in princip. ff. de in *testam. *inuan. *concl. 119. num. 1. vel. 1. Alex. *conf. 212. incip. Ponderat, num. 32. vers. & *lasc. d. h. 6. Vital. de Camp. in *trall. *clausul. pag. 10. col. 1. num. 1. Octavian Vulpell. *causa loco, *concl. 1. in fine. Card. Tulech. d. lib. D. *concl. 373. n. 4. vbi num. 5. subdit, quod importat quandolque causam, & ponitur Si vera quia.************

Non semel pro Quando exponitur, vt per Bart. in l. hac *verbo. num. 4. ff. de *legat. 1. Paris. de confidenti. *beneficial. q. 31. n. 11.***

Dictio Si autem est aduersaria, quae continet repetitionem praecedentium, nisi concedita sit, quod repetitio non fiat de omnibus, sed de aliquibus. Ita Bald. *conf. 133. incip. Fulsum *praeparat, lib. 4. quem refert Card. Tulech. d. lib. D. *concl. 240. n. 10.***

Dictio Si vero est aduersaria in Iure, & in facto, vt per Alex. *conf. 134. n. 23. lib. 6. & *conf. 199. num. 9. lib. 7. Abb. *conf. 63. in *fine. lib. 1. Gut. in *l. memo potest, num. 298. ff. de *legat. 1. Fetter. in *consil. *Cathalini, gloss. 3. num. 50. Card. Tulech. d. *concl. 240. num. 2. & 30. vbi num. 4. post Signorati. *conf. 110. num. 12. vers. praeterea, testingeri, quod non est aduersaria, quando cadit inter ea, quae eadem ratione censentur, vel quando obuiat his publicum, & quando identitas rationis inter casum & casum adest, & n. 5. post Zabarella. *conf. 688. n. 1. subdit, quod haec dictio Si vero, importat, vt praecedens dispositio excludat sequentem, & duante prima non intrat secunda aduersaria.***********

Dictio CCCLXV.

Sic.

1. Continuatina & repetitina forma de qualitate praecedenti vocationi est dictio Sic.
2. Limitatua est dictio Sic, habens relationem ad praecedentem, & ad ea concessionem restringens.
3. Illatua seu expostiva stat die, Sic, in illa cum copula praecedenti.
4. Declaratua modernum expressum est dictio Sic.
5. Demonstratua ad oculum quoad formam, & modum faciendum, est dictio Sic.

Est continuatua, & repetitina forma, ac qualitas praecedentis vocationis, & significat idem quod fuit, vt per Grat. *conf. 106. n. 3. lib. 1. & *conf. 211. n. 3. l. 1. Ioan. Garic. de nobilitate in *diuisione, n. 51. Menoch. *conf. 1040. Gutier. *praelit. lib. 3. q. 19. num. 23. Rota de *1. 4. §. 1. n. 10. apud Farin. p. 1. recent. & *decis. 431. n. 6. & *decis. 687. n. 9. p. 1. recent.********

NN n

Limitatua

Limitatio etiam est, habens relationem ad precedentia, & ad ea concessionem testificantem. *Grat. conf. 106. n. 1. lib. 1. Orlanum. Vulpell. de propof. & adu. b. signif. sub hoc dict. statim in princip.*

Itunda cum copula precedenti stat illatio, seu expolitiue, ut in cap. frequenter in princip. *vers. & sic de rebus. fol. lib. 6.* Et colligitur ex notariis per gloss. *verb. prior, in cap. ex age de privileg. Ruin. conf. 102. n. 1. lib. 2. & conf. 184. n. 6. ad lib. 2. Sacer. de trinitat. lig. 10. n. 7.* vbi quod est declarativa modorum expellorum. *Honded. conf. 64. n. 7. lib. 2. Cened. prall. & casen. quif. lib. 1. q. 11. n. 17. Rota decif. 128. n. 4. q. 2. dimer. Vulpell. citato loco, vbi subdit, quod est demonstratio ad oculum quoad formam, & modum faciendum, per l. Gellus, §. de casu ff. de lib. postum.*

DICTIO CCCLXVI.

Sicut.

- 1 Similitudinem omnium, & identitatem importat dict. Sicut.
- 2 Sicut idem importat ac si diceretur, Eodem modo.
- 3 Relationem importat aliquando dictio Sicut, & limitat totam dispositionem secundum relationem.
- 4 Causam designat dict. Sicut, quando opponitur in dispositione de sui natura ordinata ad aliquid concedendum, & ponitur pro Quia, si dispositio est certa.
- 5 Conditionem importat dictio Sicut in confirmatione facta in forma communis, secum si confirmatio est ex certa scientia, qua tunc importat causam.
- 6 Causam stat in privilegio dict. Sicut.
- 7 Sicut, ad qua referatur, ostenditur.
- 8 Sicut diximus, est repetitiva precedentium, cum omnibus conditionibus, & qualitatibus suis.

Importat hæc dictio omnimodam similitudinem, & identitatem, ut ut in l. si quis obrepserit, §. de falsis, & in cap. alim. de verb. signif. & in cap. cum in Ecclesia, de proben. lib. 6. notante Angel. *conf. 338. incip. Simon. num. 3. Anton. de But. conf. 19. num. 4. vers. item. Roman. conf. 328. n. 6. & seq. Catru. super Conflu. Regni, in re. vers. Sicut. Honded. conf. 86. num. 4. vol. 2. Titus de iure primog. quif. 40. num. 10. Decian. conf. 9. num. 16. vol. 2. Socin. sen. conf. 155. incip. Pifus, num. 1. lib. 2. Menoch. conf. 212. num. 22. Orlanum. Vulpell. de propof. & adu. b. signif. sub dict. Sicut, vers. Sicut, pag. 114. (Perugin. conf. 8. n. 3. vol. 5. vbi quod est nota omnimode similitudinis. [Deuot. à Sole in locu communibus, verb. dictio 29. [Perugin. conf. 12. n. 19. vol. 2. vbi quod stat similitudinis, & exemplificatio.] Card. Tusch. prall. conc. 20. l. 2. ut. D. concl. 174. num. 1. cum seq. vbi num. 13. limitat, oon omnino importat similitudinem, quando loquitur inter habentes diuersam potestatem. De quo etiam Gemin. *conf. 79. n. 9. vers. Nec obstat si dicatur.**

Idem importat ac si diceretur, Eo modo, ut notatur in l. Sicut, §. quod cuiusque vniuers. nom. Gonzd. *conf. 3. n. 18.*

Aliquando importat relationem, & limitat totam dispositionem secundum relationem, ut per Angel. *conf. 338. num. 4. vers. pro hoc facit. Alex. conf. 33. num. 4. §. & 6. lib. 7. Nar. conf. 337. in fine, Rot. decif. 555. num. 6. apud Facin. p. 2. incipit. Azebel. l. 2. num. 50. et. l. lib. 6. nota Recop. vbi ait, quod denotat formam modum, & dispositionem limitationi, & relationem,*

*Galganet. de condit. & demonst. p. 2. cap. 1. quif. 18. num. 11. Vbi dicit, quod facit repetitionem qualitatium, & conditionem, precedentis legati & dispositionis in sequentem. Card. Tusch. prall. in concl. 10. n. 1. lit. D. concl. 174. n. 1. vbi num. 10. post Bald. *conf. 109. post uer. vers. a. §. lib. 3. declar. quod refertur debet solum ad id quod salua ratione recti sermonis potest refertur.**

Quando apponitur in dispositione de sui natura ordinata ad aliquid concedendum, tunc semper causam designat, & ponitur pro Quia, si dispositio est certa, prout si Papa concedit caltrum, vel aliud feudum, & addat, sicut tui maiorem habere consequentur, ita Boff. in l. ut. de Principe, & princ. l. 1. n. 35. Alex. *conf. 145. incip. Quamquam, n. 4. vers. a. a. ternum, lib. 2. vbi Apostolus in ver. Sicut, refert Card. Tusch. d. l. 2. D. concl. 174. n. 6.*

In confirmatione facta in forma communis hæc dictio importat conditionem, secum verò si confirmatio si certa, & ex certa scientia, quia tunc importat causam, ut per Roman. *conf. 328. num. 7. vbi Apostolus in ver. Sicut. Cardin. Tusch. d. concl. 174. num. 7.*

In privilegiis stat causatiue, ne privilegium reddatur inutile, & sonat ac si dictum esset, & sic est, & per gloss. D. D. in cap. examinata, de confirm. *verbi. Alex. conf. 126. num. 28. lib. 5. Card. Tusch. d. concl. 174. num. 12.*

Interdum refertur ad demonstrationem, quandoque ad modum modi, quandoque ad causam finalem, quandoque ad impulsivam, quandoque ad conditionem, quandoque testificantem, quandoque noo, secundum relationem: nam quando refertur ad causam finalem, vel ad conditorem, testificantem, aliis verò casibus non testificantem, si fuerit non prout. Ita Bald. *conf. 109. incip. Ita verba, in prior. vers. & hoc confidat, lib. 3. refert Card. Tusch. d. concl. 174. num. 8.*

[Dictio, Sicut diximus, est respectiva precedentium cum omnibus conditionibus, & qualitatibus suis. Rob. de represent. lib. 2. c. 26. n. 5. & c. 26. n. 46.]

DICTIO CCCLXVII.

Similiter.

- 1 Similitudinem facti & modo ostendit dictio Similiter.
- 2 Repetitiva dictio Similiter.
- 3 Similitudo est rerum singularium, vel differentiarum comparativum.
- 4 Simile dicitur, quod in aliqua habet differentiam, sed in pluribus tenet convenientiam.
- 5 Similitudinem respectu facti, modi, & qualitatum absque illa differentia denotat dictio Similiter.

Ostendit hæc dictio similitudinem facti, & modi, significatque æqualitatem, & ideitatem, ut per Gregorio. *decif. 41. de dolo, cunctis. Socin. conf. 31. incip. In causa, num. 3. lib. 2. Alberic. in sua Dictionario, verb. similiter. Menoch. conf. 114. num. 60. & conf. 62. num. 9. vbi ait, quod significat idem quod Æqualiter. Gabr. *conf. 8. num. 8. & conf. 148. num. 13. lib. 2. Mandel. conf. 71. num. 9. Decian. conf. 2. num. 60. lib. 4. Sord. conf. 301. n. 14. Honded. conf. 4. num. 83. lib. 1. Ruin. *conf. 169. num. 4. vol. 2.***

Ostendit

Ottavian. Vulp. lib. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 114. Seraphin. decif. 1384. num. 1. Anton. Monach. Florent. decif. 486. n. 5. & decif. 47. num. 13. Card. Tusch. practie. conclus. tom. 1. lib. D. p. ncl. 175. num. 6. vbi num. 9. post. Dec. conf. 646. subdit, quod huc dictio precedente copula, puta, Et similiter &c. importat similitudinem ad precedentem, prout text. est in l. Clem. patronus, si prius, de hered. institutend. & in m. 10. post. Sotum. conf. 281. num. 1. lib. a. ad dit. hanc dictionem in eorum similitudinem importare. ut licet differens vsus sit habitationis, & habitatio, si tamen testator legat Titio vsum habitationis, & Scio similiter legat habitationem, dictio similiter restringit habitationem ad vsum habitationis [Finit. conf. 47. n. 15. vbi quod importat equalitatem inter dispositiones, & conf. 4. n. 1. vbi quod importat eodem modum, effectum & dispositionem, & conf. 134. n. 103. vbi quod importat similitudinem sicut & modi.]

- 1 Repetitur etiam, vt per Ruin. conf. 167. sub d. 3. vol. 1. Gabr. com. lib. 6. tit. de clausul. quicquid. 91. n. 1. Suid. decif. 388. n. 55. Et iudicat dispositionem similem precedenti, ex Card. Seraphin. decif. 1384. n. 1. [Robi. de reprob. lib. 2. cap. 25. n. 1.]
- 2 Similitudo, teste Boerio super Topica Tully. lib. 4. quem refert. Ioan. Adria. cap. non potest, de prebend. lib. 6. est rerum singularium, vel differentium comparatio, & secundum Bald. est in duobus rebus eadem, vel similis qualitas.
- 4 Simili dicitur, quod in aliquo habet differentiam, sed in pluribus tenet communem, vt ex Bald. refert. Betanzol. de claus. instrument. claus. 4. gloss. m. 2. Nullum enim simile est idem, gloss. in l. quod Nervus, & ibi Bart. super Topica Marc. Mantros. sing. 318. Cassan. in Catalogo gloria mundi, p. 1. confil. 48. vers. quatuor casus, Menoch. de arbit. lib. 2. casu. 34. Gotier. practie. lib. 4. q. 176. n. 4. Ferrer. in consil. Cathalonie, gloss. 7. n. 10. Gonzalad reg. 8. Corderar. gloss. 3. n. 51. Card. Tolos. tom. 1. lib. 2. consil. 127. [Robles d. lib. 2. cap. 10. n. 17.]
- 5 Denotat tamen similitudinem respectu facti, modi, & qualitatis, absque villa de honorate, vt tradunt Innocent. in cap. ex re, de reprob. & de iurand. Sotum. confil. 181. n. 3. lib. 2. Gabr. confil. 2. n. 8. & confil. 14. n. 13. lib. 2. Rot. decif. 37. n. 7. apud Fern. q. 1. recitat.

deri, quando respondetur ad litteram, & prout latet positio. Ita l. l. & Modern. in l. 1. §. si quis simpliciter, n. 8. ff. de verb. oblig. Ottavian. Vulpell. citato loco, n. 1.

Dictio CCCLXIX.

Simul.

- 1 De vi & effectibus huius dictionis qui plura dicit, referunt.
- 2 Congregationem, & conuentionem denotat dictio Simul.
- 3 Vnde quae sequuntur cum precedentibus est de natura dictionis Simul.
- 4 Simul idem est, quod Vnde, aut Pariter.
- 5 Simul autem dicitur usurpatur pro Deinde, vel Item.

Plura circa significationes huius dictionis cumulat Rebuffus comment. ad resti. acce. 35. vers. simul ff. de verb. signif. pag. 301.

Denotat congregationem, & conuentionem, vt in c. 1. de consuetud. lib. 2. & habet vim communis, seu copulativae, secundum Bald. in l. 1. §. in quoque, col. 2. vers. putant quidam, C. de iudic. tollend. Roland. à Valle con. 6. m. 14. tom. 3.

Et eius natura est vnde quae sequuntur cum precedentibus, sicut cum gloss. ff. de leg. 2. equum, notant Cephal. conf. 365. 7. lib. 3. Ottavian. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 116. Flamin. Paris. de consuetud. vers. q. 23. n. 27.

Simul idem est, quod Pariter, aut Pariter apud honos 4 lingue Latinae Authores Ciceroni ad Attic. Propter propinquitatem totius diei simul eramos. Idem lib. 3. de Orat. Et cum Republica pariter vixit, & cum ea simul exstinctum esse. Idem pro Fene. Nisi aliquoties ex accusatoribus vobiscum simul addissem. Idem lib. 2. de sent. Omne autem animul simul vt ortum est, & se ipsum, & partes suos diligit. Idem pro Alar. Simul atque increpuit suspensio rumantis, atres illicd nolite contrahere.

Interdum usurpatur pro Deinde, vel Item. Cic. pro Bal. simul illud nescitis ad Quint. frat. lib. 1. epist. 1. Simul, & illud cogita. Item pro Ligar. Simul ne per insolentiam quae exstiterat, memet ipsum meum laudando extolleret.

Dictio CCCLXVIII.

Simpliciter.

Dictio CCCLXX.

Sin autem.

- 1 Simpliciter, id est, sine plica, & duplicatione.
- 2 Positiuus simpliciter, & non qualificatus est respondendum.
- 3 Positiuis simpliciter respondere quando dicitur ostenditur.

- 1 Alternativa est dictio Sin autem.
- 2 Adversaria est dictio Sin autem, & quodammodo precedentem reperit.

Et alternativa haec dictio, vt in l. Prater edixit, §. quod autem, ff. de iur. iur. & in l. 2. §. a. ff. de eo, quod certo loco notant Menoch. de off. 12. num. 1. cum seq. Ottavian. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. Simul, vers. sin autem, pag. 116.

Item est adversaria, & qualitates precedentes reperit, vt per Rot. decif. 502. num. 1. apud Farinac. in 1. col. 1. non similis, Ottavian. Vulpell. citato loco vbi subdit, quod sub ea adversaria dispositum non procedit, si habet locum id, quod dispositum est in precedenti dispositione, per text. in l. si ita scriptum & ibi Bat. ff. de liber. & postum & in l. in repetendum.

Significat haec dictio, id est, sine plica, & duplicatione, vt per gloss. verb. simpliciter in Clem. papa, de verb. signif. Atque in l. 1. §. si quis similiter, n. 20. ff. de verb. signif. Ottavian. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. p. 105. Bectrepetitua, ex Suid. decif. 88. n. 15.

Simpliciter, & non qualificatus positionibus esse respondendum, tradunt Menoch. de arbit. casu 351. à princ. Galganea. de eund. & demonstrat part. l. c. 1. q. 71. n. 6. Amr. Roderic. in practica. cap. 7. n. 65.

Dicitur autem simpliciter positionibus respon-

repetendi ff. de legat. 3. [Rom. post. conf. 1. 5. Puforj, n. 34. & 35. ubi quod est aduersarius, & repetit eadem qualitates, & decif. 151. n. 15 p. 5. recent.]

DICTIO CCC LXXI.

Sine.

- 1 Negationem, priuationem, & exclusionem importat Sine, & Absque.
- 2 Licentiam debui obtinere, nec sufficit pretere tantum quando dico, quod non possis facere sine licentia.
- 3 Carentiam omnium requirit dictio Sine, ad hoc ut verificetur.
- 4 Conditionem importat dictio Sine, adiecto verbo futuri temporis.
- 5 Conditionem importat dictio Sine libetis.

Sine, & Absque idem importat, & denotat negationem, priuationem, & exclusionem, ut in l. credidero, ff. de verb. signif. & in l. actor, C. de probat. notant Rebuff. in comment. ad Lager, 27. vers. sine ff. de verb. signif. pag. 156. Salicet. in l. si annu, n. 1. in fine, C. de libris praeu. ubi ait, quod est abrogatio, Cassen. conf. 4. n. 12. [Rom. apud Paul. de Rub. decif. 115. n. 18. tom. 2. diuers. salic. p. 5. recent.]

Idem denotat, quod ad aliter factum non valet; & ideo si dico: Non possis facere sine licentia: importat, quod debet obtinere licentiam; nec sufficit petere tantum, secundum Cassan. consuetud. Burgundiae, n. 1. §. 2. in verb. ans. veng. n. 5.

Et ista dictio Sine sequitur carentiam omnium, ad hoc, ut verificetur, puta si dicatur: Sine licentia patris & matris: requirit, quod nec pater, nec mater praesentiter licentiam, Plot. de in litem inran. §. 7. n. 29. quem refert Cened. post. lib. canon. & prall. quib. sup. 100. n. 1.

Adiecta verbo futuri temporis, ut si dicatur: Non dentur sine licentia, importat conditionem: casus est expressus in l. Centurio, in fine, ff. de munific. testam. Bald. conf. 264. n. 3. lib. 1. Vnde si Papa faciat gratiam absenti, quae valeat istam quod acceptet, si dicit quod non valeat sine litteris, vel quod non dentur litterae sine licentia concedentis, dicta gratia est sub conditione, si dentur litterae, & si accedat licentia. Ita Rom. conf. 353. incip. Quoad primum, n. 8. & sup. vers. Quoad quartum, quem refert Card. Tusch. prall. conclus. tom. 2. l. 2. C. de iur. §. 83. n. 12.

Dictio Sine filius, importat conditionem, ut per Bald. conf. 264. incip. Statuto cautur. n. 3. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. l. 2. C. de iur. §. 77. n. 1.

DICTIO CCCLXXII.

Singuli.

- 1 Alium cuiuslibet in solidum attribuit dictio Singulis.
- 2 Distributionem, & distributionem capitulorum importat dictio Singuli.
- 3 Singulis si sit facienda solutio, debet fieri in principio cuiuslibet anni.

Atribuit aliuius cuiuslibet in solidum, iuxta notata per Surd. decif. 278. n. 1.

Importat distributionem, & distributionem capitulorum, ut post. Bald. in l. 2. ad fin. C. de probat. & conf. 464.

locip. Inter laicum, n. 6. vol. 1. & Acc. ad l. in l. Titia, §. fin. ff. de verb. oblig. firmat Bertrazol. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 3. sub n. 11.

Singulis si sit facienda solutio, debet fieri in principio cuiuslibet anni, post. gloss. verb. annuus, in l. 1. C. quando duo legatorum cedat, resoluat Bertrazol. de claus. instrum. claus. 4. 1. 2. gloss. 3. n. 3.

DICTIO CCCLXXIII.

Si quis.

- 1 Generalis admodum est dictio Si quis.
- 2 Masculinum, & femininum sexum comprehendit dictio Si quis.
- 3 Personam veram, non fictam comprehendit dictio Si quis.
- 4 dictio Si quis, intelligitur de personis, non autem de Collegiis, seu Vniuersitatibus.
- 5 Distribuit omnes terminos comprehendit dictio Si quis.
- 6 Signum particulare vni, an vero distributivum sit dictio Si quis, sub conditione prolata, ostenditur.

Admodum generalis est haec dictio, ut post. Bart. in l. 1. n. 2. ff. de verb. signif. Zabriel in l. 1. §. 1. n. 9. de elect. Curt. iun. conf. 15. Dec. conf. 453. n. 7. Flamin. Paris. de consensu d. necip. q. 27. n. 23.

Masculinum, & femininum sexum comprehendit notata in l. hominis, ff. de verb. signif. Dec. conf. 338. n. 1. tom. 1. & conf. 570. n. 3. tom. 1. 2. conf. 391. n. 4. tom. 4. Bertrazol. in repet. d. si quis maior, n. 27. & precipue n. 102. C. de transact. ubi n. 141. subdit, quod personam veram; non fictam comprehendit Menoch. de praesump. lib. 4. praesump. 39. n. 48. & conf. 625. n. 21. & conf. 543. n. 4. ubi intelligit, quando eadem est ratio.

Intelligitur de personis, non autem de Collegiis seu Vniuersitatibus, ex his traditis per Bertrazol. in repet. d. si quis maior n. 144. 151. 154. & 173. Menoch. conf. 709. n. 3. Gonzal. ad reg. 3. Cancellar. gloss. 37. n. 15.

Distribuit omnes terminos comprehendit, ut in l. qui filius, §. 1. ff. de legat. 1. & in l. si. reuerfus, §. si annua, C. de pignorat. ad. cum aliis adductis per Turq. in l. si unquam verb. omnia, n. 42. in fine. C. de reus. and. denotat.

Sub conditione prolata an sit signum particulare vni, an vero distributivum, dubium est. In quo duae repugnant opinioniones: vna tenet quod signum sit particulare, quod in vno verificatur, quam substat Bertrazol. in l. si si decem, §. verum, col. ult. n. 8. ff. de reb. dubiis, cui subscripsi. Raphael Coman. in l. qui filius §. si quis ita, ff. de legat. 1. & melius probat dicunt in l. si necessaria, §. annua, ff. de pignorat. actio. v. Alteram sententiam tuetur Bart. ubi contrarius in d. §. si quis ita n. 1. & 2. videlicet, quod potius signum sit distributivum, alium verbi vni quocumque in solidum tribuens, eumque ibidem sequuntur Paul. de Cast. Alex. 12. & alij omnes in princip. Et hanc esse communem testatur Ripan. l. quarta mei, §. cum ita, v. 9. ff. ad Trebell. quoniam plerique inficiunt ad questionem; Si princeps per publicum proclam. edixerit, quod si qui prior fuerit portam ciuitatis ingressus centena lucrifaciat. si eodem tempore res fuerint ingressi, an quilibet ex tribus valeat tantum pronum lucratum? Pro conuicio tamen praedictam opinionem vide pulchram distinctionem: quam ponit Ripan. d. §. cum ita.

Dictio CCCLXXIV.

Sic.

- 1 Canon lata sententia est verbum Sic, & imperat ipse iure.
- 2 Exequutionem denotat verbum Sic.

Verbum hoc est canon late senecotiz, & inopertat ipso iure, veluti si dicatur: Infamis sit, Anathema sit, vt per gloss. verb. relegati, in fine, in l. amissione, §. qui deficiunt, ff. de capite dimittunt, & verb. primatus, in cap. i. de iur. Canon. de iur. lib. 8. & verb. inuodetur, in fine, in cap. 2. de heres. eod. lib. Itaq. in l. si inquam, verb. reuertatur, num. 180. C. de reuocand. donat. Azebed. d. 1. n. 9. in l. 10. lib. 5. noua Recop. Gutier. praeib. lib. 2. q. 118. n. 11. Carbo de legib. lib. 8. diff. 6. vers. septima regula, Ioseph de Sella Aragona decif. 237. num. 18. Ioseph Alderis adlegat. pro ammodo Regularium exemptis, p. 3. c. 9. n. 1. bene Mouet. de distribut. quod, p. 1. q. 7. n. 51. Soar. de legib. lib. 5. c. 6. n. 28. Ioan. de Salas in similia tract. q. 96. tract. 14. d. 3. §. 1. sect. 6. n. 78. in fine, Facinae fragment. crimin. p. 2. verb. lex, n. 147.

Denotat exequutionem, vt per citatus ab Azebed. d. 1. §. 3. n. 46. in q. 4. noua Recop. qui alios effectus huius verbi adducunt.

Vide sub dictione Esse, & Sum.

Dictio CCCLXXV.

Siue.

- 1 Disiunctio est dictio Siue, & disiunctio verba, sed coniunctio significatio, eandemque vim, & naturam habet, quam dictio Sen.
- 2 Alternatiua inducit dictio Siue, sicut dicit, Aut.
- 3 Argumentarij seu ampliatij aliquando fit dictio Siue, maxime in dispositionibus fauorabilibus.
- 4 Ampliare potius quam restringere est de natura dictionis Siue.
- 5 Argumentum a contrario sensu, nulum non implet, sed immo inducit dictio Siue.
- 6 Declaratiue, seu expofitiue, pro Id est, quandoque ponitur dictio Siue.
- 7 Ordinem successuum interdum denotat dictio Siue.
- 8 Siue est repetitiua, & aduersatiua precedentium.

Dictio hae candem vim, & naturam habet, quam dictio Sen, quia est disiunctiua, & disiunct verba, sed coniungit significatio. Ita Caltr. conf. 162. num. 4. vol. 2. & conf. 318. incip. Fiso, n. 4. vol. 1. Ruin. conf. 57. num. 3. vol. 2. & conf. 18. num. 11. vol. 3. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 82. num. 15. Oclavian. Vulpell. de praes. & adverb. signif. sub dict. Simul, vers. fine, pag. 116. Card. Tusch. praeib. concil. tom. 2. lib. D. concl. 378. num. 1. cum seq. vbi n. 3. post Imol. conf. 44. num. 5. declarat, quod solum impertat coadiunctionem de iure casibus, videlicet quando constat de mente proferentis, & in legatis fauore legatorum ampliandorum. Et quod posita loter eadem non faciat diuersitatem, censuit Rota decif. 570. num. 3. apud Farinae. part. 1.

Ita alternatiua inducit, sicut dictio Aut, vt per Socin. iur. con. 41. num. 14. vol. 1. [Perreg. conf. 17. n. 1. vol. 1. Et sic conditionem alternatiuam impertat,

adco vt sufficiat alterutro euenire. Franc. Barry de success. 19. l. 1. ab intest. lib. 17. tit. 2. n. 9.] Et idem est iudicium huius dictionis cum dictione Sen, quia idem omnino significant, secundum Strach. de adverb. p. 4. q. 2. n. 1. Et idem quod dictum est in dictione Sen, de legato facto cum illa, habet locum, si fiat per haec dictionem, vt obferuat Causilcan. de usufructu mulieri relicto, c. 9. n. 48. quem refert Cened. post lib. praeib. & canonic. quafi. 42. n. 1. num. 2. D. Loter de re benef. lib. 1. q. 40. n. 201.

Aliquando fit augmentariue, seu atoplatiue, maximè in dispositionibus fauorabilibus, vt in l. si quis, ff. de auro, & argento legato, notat Bart. per text. ibi in l. cum quis decedent, ff. de legat. 3. Vital. in Clem. si Religiosus, num. 7. de precur. Rom. conf. 363. num. 2. Mandol. in gloss. sacre, §. & proprium, in vers. Sen. fol. 331. Rebuff. in tract. unum, q. 14. num. 44. Menoch. conf. 763. num. 18. Cened. d. sing. 42. n. 3. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 372. num. 16. & concl. 378. n. 4. Gregor. decif. 21. n. 2.

Nam maior fit potius implare, quam restringere, vt in d. l. cum quis decet, §. fin. Rot. decif. 273. n. 4. apud Farinae. in l. 2. lib. 2. n. 1.

Argumentum a contrario sensu nulum non implet, sed immo inducit Apostil. ad Rom. conf. 64. num. 8. an vers. vnde verum, quom refert Card. Tusch. d. lit. D. concl. 378. n. 3.

Declaratiue, seu expofitiue pro, Id est, quandoque ponitur, vt per Bart. conf. 41. incip. Statuta ciuitatis, num. 3. vers. & quid ponatur, lib. 2. Curt. conf. 23. n. 4. Socin. iur. con. 109. num. 22. vol. 1. Olsh. decif. 89. n. 4. Cened. d. sing. 42. num. 4. in princ. Card. Tusch. d. concl. 378. n. 6.

Interdum denotat ordinem successuum, vt in l. 7. cum pater, §. pendit, ff. de legat. 1. & in l. heredo mei, §. pendit, ff. ad Trebell. notat Ruin. conf. 149. num. 13. lib. 1. & Oclavian. Vulpell. citato loco.

[Dictio Siue, est repetitiua Rot. decif. 106. n. 8. p. 1. in post. Farin. & aduersatiua precedentium, ead. Rot. decif. 448. n. 2. ad p. 1. alijs p. 3. recent.

Dictio CCCLXXVI.

Solium.

- 1 Solitum dicitur, quod pluries obseruatum est.
- 2 Solitum aliquid facere vt qui dicatur, plura alius exigitur, nec vnu sufficit.
- 3 Solitè vt dicantur rei, concedi in emphyteusim rei quiritur, saltem quod huius fuerint concessio spatio quadraginta annorum.
- 4 Solitum quandoque secundum subiectam materiam verificari potest in vna vice, & in vna alia.

Solitum dicitur, quod pluries obseruatum est, vt in l. 5. penultim. Instit. de rerum diuis. & in l. leges, §. igitur, ff. de verb. signif. & in l. si quis donaturus, ff. de usufructu, & in l. solent ff. de feris. Ita Peretz. ad Extraneas, ambitijs, verb. Ac, de rebus Eccles. non alienand. a n. 35. pag. 197. Bettoz. d. de consensum, claus. 21. gloss. 1. 2. num. 2. vbi ait, quod solitum aliquid facere, vt qui dicatur, plures actus exigitur, nec vnus sufficit.

Vnde vt rei dicantur solitè concedi in emphyteusim, requiritur saltem, quod bis fuerint concessae spatio quadraginta annorum, vt tradidit Bartholom. Peretz. d. loco, num. 40. Clar. in §. feudum, §. 10. n. 13. num. 4. Afflic. decif. 305. num. 10. Bald. de praescript. part. 1. quinae princip. quafi. 20. Gamma decif. 142. num. 4.

num. 4. Cam. Bortell. in *summa omnium decif.* tit. 33. num. 136.

- 4 Quandoque secundum subiectam materiam verificari poterit in una vice, & in vno actu, vt in l. *Adia*, §. *sed si alimenta* §. *de alim. & cibis legatur*, notant Kirchou. *rom. 2. com. opin. lib. 9. tit. 34. num. 159.* Gubr. *com. lib. 3. tit. de comp. conclusi. n. 5.* Bertazol. *claus. 21 gloss. 12. n. 1.*

DICTIO CCCLXXVII

Soluere.

Verbum hoc pertinet ad omnem liberationem, l. *solutio* verbum, vbi Batt. num. 1. vers. *quandoque*. ff. de *solutionib.* Rota in *Romana fideiussoria* 20. *Novembri* 1602. coram R. D. meo Ciccino Decano, impressa per Farinac. *decif. 70. num. 5. p. 2. recet.* Exigit veram pretij solutionem, & excludit confessionem, depositum, seu consignationem; mixta tradita per Cald. *Pecunia de extimil. compit. ca. 16. num. 92.* vbi subdit, quod videtur compilationem temerare, & pignorum oblationem, vt nec fideiussores praeferre sufficiat.

DICTIO CCCLXXVIII

Solum.

- 1 *Taxativa, & limitativa est dictio Solum.*
- 2 *Heredu personam excludit dictio Solum.*
- 3 *Personam omnem aliam excludit dictio Solum.*
- 4 *Casus similis non excludit dictio Solum, postea ratione frequentiori v. m.*
- 5 *Negativa, & privativa est etiam dictio Solum, si cum dictio Tantum.*
- 6 *Negativam simplicem habet dictio Solum, quando adiungitur dispositum affirmativum.*
- 7 *Singularitatem denotat dictio Solum.*

- 1 **T**axativa, & limitativa est haec dictio, in l. *fin. C. de legibus*, & in c. *si quis cum*, 21. *quest. 2.* notant Dec. *confli. 479. num. 2. tom. 1.* Alber. in *sum. Dictionar. in verb. Solum.* *Corn. conf. 167. n. 5. vol. 3.* Paris. *conf. 7. n. 12. lib. 2.* Carr. 157. n. 18. *lib. 2.* Gallan. in *consuet. Burgund. rubr. 45. 1. verb. Seulement*, n. 1. Orlavian. *Vulpell. de prap. & adverb. signif. sub dict. Simul.* vers. *solum*, pag. 116. col. 2. *in fin.* Rebuff. in *tratt. nominar. g. 14. n. 20.* Sord. *conf. 103. n. 62.* Azebed. *ad l. 2. n. 121. 13. lib. 8. nome. Recopil.* Stephan. Gratian. *Marchia decif. 78. n. 8.* Declara, vt haec dictio ex tantummodo excipiat quae sub ea sunt comprehensa, nam in omnibus aliis firmat regulam & dictum, vt in l. *nam quod liquidum, in fine*, §. *de pen. leg. cum alia adducta per Roland. à Valle* *conf. 22. n. 34. tom. 4.* [Robl. *repro. lib. 2. cap. 25. n. 30.*]

- 2 Excludit personam heredis, vt per l. *non solum* §. *ale. ff. de liber. legat.* tradit Sord. *d. confli. 403. n. 62.*
- 3 Omnemque aliam personam excludit, vt fuit dictum in Rota *de i. 41. n. 3.* apud Farinac. *p. 2. recet.*
- 4 Posita tamen ratione frequentiori vltus, non excludit casus similes per Stephan. Gratian. *discept. forea. 1. ca. 121. n. 10.* vbi subdit, quod non restringit, dispositionem.
- 5 Negativa & privativa est etiam, sicut dictio Tantum, secundum Dec. *confli. 3. n. 7. vers. n. 7. recet.* & *conf. 469. num. 2.*
- 6 Quando adiungitur dispositioni affirmativae, ha-

bet implicitam negationem, vt per Azebed. *d. lib. 2. n. 1.* Escob. *de ratiocini. cap. 7. n. 44.*

Denotat etiam singularitatem, & ideo testis de-
ponens talem solum possidere, excludit possessionem cuiuscumque alterius, l. *si te solum*, §. *de heredi. instituat.* Mohed. *de i. 10. de restit. spolia. or.* Achil. *decif. 2. n. 2. de probat.* Et fuit dictum in *Maceran.* *feby 15. Junij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano*, impressa per Farinac. *decif. 729. num. 2. p. 2. recet.*

DICTIO CCCLXXIX.

Solummodo.

Dictio haec dictio potestur aliquid facienti solummodo in certas personas, veluti relinquendi bona solummodo illis de familia, est exclusio aliorum, qui non sunt de familia, vt per Bald. *conf. 331. incip. In questione*, num. 2. *lib. 3.* vbi subdit, quod hoc sciunt magistri Grammatici, refert Card. Tusch. *praet. conclusum. 2. in D. p. 1. 379. n. 1.*

DICTIO CCCLXXX.

Solut.

- 1 *Exclusiva est omnium aliorum dictio Solut.*
- 2 *Personae & casus similes non excludit dictio Soluti, praeterim vbi est eadem ratio.*

Omnem alios excludit, vt in l. *ff. de vsu, & habitatione*, & in l. *3. ibi solus Dominus*, §. *de condit. furtiva*, & in l. *3. ibi solus Princeps*, C. *si adversus rem indicatam*, & in l. *1. C. ubi & apud quem*, & in l. *1. ibi solus*, C. *de renouand. donat.* & in l. *1. vbi Castren. C. de leg. 3. & in cap. solus Corfius 5. dist. & in cap. omnibus 81. dist. & in c. qua sicut, in princ. de verb. signific. late Dec. in l. 1. n. 5. C. de honor. possess. contra tabulas, Seraph. *decif. 820. num. 1.* *bonor. poss. 449. n. 5.* apud Farinac. *p. 1. recet.* & *decif. 426. n. 5.* apud eundem *p. 2. recet.* [Magdal. de num. test. in *testam. requi. p. 1. c. 6. num. 182.*]*

Personas vero, & casus similes non excludit, praeterim vbi est eadem ratio, vt tradit gloss. Batt. & la Lin l. *et as*, C. *de pradi. minor. gloss. in l. illud*, vbi Bald. n. 4. C. *de sacros. Eccles.* Batt. in l. *serm. nomine*, §. *de vsu cap.* & in l. *si constituit*, num. 42. & ibi la Lin. n. 84. cum seque. §. *solus maxim.* Bald. in l. *nullus in fine*, Cad l. *insum Maiest.* vbi ait, quod excludit dissimilia, non autem similia. Dec. in d. l. 1. n. 5. cum seque. C. *de honor. poss.* contra tabulas. Eneard. in *capite legalibus*, centur. 72 l. *limit. 2.*

DICTIO CCCLXXXI.

Specialiter.

- 1 *Specialiter agnoscit dictio Expressis.*
- 2 *Specialiter qui fieri plus est, quam generaliter.*

Quis pollet dictioni Expressis, vt in l. *si quando*, §. *generaliter*, C. *de iussu testam.* & in l. *fin. vbi gl. C. de neg. gest.* & in l. *fin. vbi etiam gl. verb. Specialiter*, C. *quod cum eo gloss. in l. 1. in verb. Specialiter*, §. *de off. fideiuss. cum mand. sit in iud.* notat Paris. *conf. 49. n. 1. 3.* Orlan.

Oltu. Vulp. de *propos. & adverb. signis sub dict. Simul*, vers. *specialiter*, pag. 177. Ceval. *comm. contra comm.*, a. 9. 780. n. 240. & plus est quid specialiter fieri, quam generaliter, s. 1. vbi gloss. 2. de offic. Ordin. & c. *Quemquam*, 30. dist. 11. notat Oltuano. Vulpell. *ad loc.*

Dictio CCCLXXXII.

Spolietur.

Verbum hoc, quia solet in metum factum, & iuris executionem, idem importat latam sententiam, & ipso iure, etiam quod loquatur per verbum futuri temporis, ad textum in l. 2. ff. de bonis damnatis gloss. verb. *contenderit*, iuncto textu in verb. *spolietur*, in c. de munita, prahend. gloss. verb. *spolietur*, in l. q. munita, c. de dignitat. lib. 1. 2. Rebuff. in *repet. cap. pollatissim*, n. 23. o. de Cleric. excommunic. ministr. Titiaq. in l. si unquam, verb. *revertatur*, n. 167. C. de reuocand. denotat. vbi n. 168. asserit, quod eo exigit ordinem iuris, vido Saut. de legib. lib. 5. cap. 6. num. 25. circa med. Farinac. *fragmenti crimin. verb. lex*, n. 31.

Dictio CCCLXXXIII.

Sponte.

- 1 Sponte factum dicitur, quod nullius petitione, vel instantia factum sit.
- 2 Libertatem preciam agnis dicitur Sponte, non autem causam urgentem.
- 3 Voluntatem liberam, & propriam importat dicitur Sponte.
- 4 Sponte dicitur factum vbi sit eo, qui ex privilegio cogi non poterat ad faciendum, nisi citatus fuisset.
- 5 Exceptionem metui excludit dicitur Sponte.
- 6 Alienationem spontaneam denotat dicitur Sponte.
- 7 Notarij de stylo in contrahibus presumuntur appropria dicitur Sponte.

Apod Grammaticos, & bonos Latine lingue Auctores accipitur pro *Motu proprio*, vt sic illos dicitur factum sponte, quod nullius petitione, vel instantia factum sit. Tamen aliter secundum Legistas accipitur, quia etiam sponte aliquid facere censetur, qui ad instantiam, vel requisitionem alterius id facit, vt probatur in l. 2. vbi Dec. *inabili*, 2. C. de passu, tenet Bestazol. de clausulis instrument. claus. 11. gloss. n. 1. In quo sorem dicitur Sponte, à *Voluntate*, vide Galgante. de *indivisi. lib. 2. n. 44.*

Arguit preciam libertatem, non autem eamam vigentem, vt per Sured. *conf. 361. n. 17.* Vnde liberam, & propriam voluntatem importare asserunt Alberic. in *Repetit. verb. Sponte*, Paris. *conf. 107. num. 9. vol. 4.* Et fuit dictum in *Benozian. censu*, 24. Aprilis 1600. *coram Card. Pemptile.*

Quia sponte aliquid actum facere non censetur, q. 11. alieuius cogente impetio facit, vt probatur in l. si quis maior, vbi Alciat. *super verb. nullo cogente imperio*, C. de transmiss. vbi etiam Bestazol. in *repet. n. 305.* Alex. *irz addit. ad Barz. in l. si. fin. vbi Hippoll. n. 59. ff. de quod. Doctores in auct. Sacramentum puerum, C. si aduersus vnu*, vbi Coen. in *repet. cel. 9.*

Sponte dicitur factum, vbi sit ab eo, qui ex privilegio cogi non poterat ad faciendum, et citatus fuisset, secundum Sured. *desif. 9. n. 6.*

Excludit exceptionem metus, vt in *auct. sacramentum puerum*, vbi Moderationes & gloss. in corpore vnde *finitur*, C. si aduersus vendit. Marzan. *dist. 10. n. 10.* Oltuano. Vulpell. de *propos. & adverb. signis sub dict. Simul*, vers. *Sponte*, pag. 179. Bestazol. d. claus. 1. in fine Card. Scaphio. *desif. 224. n. 3.*

Vnde hanc dictio solet in omnibus contrahibus, & precipue in venditionibus apponi ad excludendam vim, & metum, & denotat spontaneam alienationem, vt voluit Scraphin. *desif. 224. num. 3. vol. 1.* Et persumitur de stylo Notarij, secundum Abb. in *cap. cum contingat. sol. 17. de iure iurad.* Bezo. in *cap. 2. n. 46. vers. sed contra de resisti. solum.* Menoch. *rem. 1. recuperand. num. 162.* Vincent. Caroc. *desif. sen casu 22. n. 17.*

Dictio CCCLXXXIV.

Statim.

- 1 Dilatoria nullam admittit dictio Statim, & regulariter intelligitur sine temporis interuallo.
- 2 Statim, aliquando pro Proximus accipitur.
- 3 Mensem vixim interdu significat dictio Proximus.
- 4 Statim, cum temperamento intelligitur.
- 5 Statim, significat, Summatim, sine processu, & sententia.
- 6 Sententia lata significatur est dicitur Statim, & denotat ipso iure.
- 7 Statim, à glando dicitur, significat Illico.
- 8 Statim, vt satis estatum est.

Dilationem nullam admittit, & regulariter intelligitur sine temporis interuallo, vt in l. si finit, s. non autem statim, ff. de donno uiselle, & in l. cum quidam ff. de legat. 2. Titiaq. in l. si unquam, verb. *revertatur*, n. 220. C. de reuocand. donat. Sured. *desif. 57. n. 9.* & *desif. 221. n. 32.* & *conf. 437. n. 31.* vbi quod aliquando improprè admittit interuallo, Nicol. Gare. de *benef. p. 2. cap. 5. n. 85.* Stephan. Gastian. *discept. forens. cap. 42. num. 10.* Aloys. Riccin. *desif. Curia Archiepisc. Neapol. part. 4. desif. 288. n. 5.* vbi n. 6. asserit, quod denotat celestitem, quod etiam tenet in *praxi rerum fore. Eccles. desif. 308. n. 2.*

Nonnunquam accipitur pro *Proximus*, vt in l. diuortia, vbi gloss. verb. *si non proximus*, ff. de negat. gestis, & in §. idem ius, vers. *nec impendentes*, vbi gloss. verb. *Proximus*, *Instr. de viciis lib. stipul.*

Interdum significat vnum mensem, vt per Sord. *conf. 330. n. 6.* Alexand. in l. diuortia, num. 20. ff. *soluto matrimonio.*

Intelligitur cum temperamento secundum sobrietatem materiam, vt l. quod dicitur, ff. de solut. & in l. fin. C. de indic. gloss. verb. *statim an equisimque*, 77. dist. Titiaq. d. verb. *revertatur*, num. 109. cum sig. Menoch. *de arbit. lib. 1. casu 9. n. 4.* Farinac. in *praxi crimin. p. 4. desif. 10. n. 12.* Goozal. *ad reg. 8. Cancell.* gloss. 3. 5. t. in *monet. n. 127.* Stephan. Gastian. *discept. d. 41. n. 12.* nouissimè NARBON de *etate noli homines alius requi. Anne*, 14. q. 18. n. 12. vbi quod licet regulariter nollam dilationem admittat, plerumque tamen iuxta subiectam materiam langum tempus significat.

Significat summatim *sine processu, & sententia.* In *Ingru. Scitula desif. 44. num. 10.* Sord. *conf. 437. n. 32.* Noo excludit tameo appellacionem, vt tenet Gonzal. d. *San. annot. n. 27.* quem refert Stephan. Graman. d. *cap. 41. n. 12.*

Est significatur lata sententia, & denotat ipso iure,

late, vt in l. commissa, vbi gloss. verb. statim, ff. de publican. & vlt. al. & in §. 1. verb. statim, in l. i. quibus non est permiffum facere i. statim. Triaq. d. verb. reueratur, n. 116. Oñauian. Vulpell. de propof. & aduerb. fignif. fub di. Simul. verf. statim pag. 117. Sord. decif. 211. n. 32. & confil. 437. n. 33. Sayro, in Clau Regia, lib. 3. cap. 3. n. 27. Monet. de diftribut. quolid. p. 3. q. 7. n. 36. & 37. Card. Tufch. verb. Prunatio, concl. 719. num. 2. Salas de legib. q. 96. tra. 1. 4. diff. 15. feli. 6. fub n. 78. Fatnac. fragment. crimin. pag. 2. verb. lex, n. 114.

7 Statim à ftando dictum, lignificat ftatim apud Ciceronem, & bonos Latios lingne Authores. Cic. Attic. lib. 12. Philippus, vt me falutauit, ftatim Romanam profectus. Idem de Amicis. Itaque ftatim hoc funi aggregatus, Carone abfoluto.

8 Statim vt, factis vfitatum eft. Cic. lib. 9. epift. 1. Statim vt ille Prator eft factus. Idem pro Quinctio. Quæftiui à te ftatim, vt Romanam rediit Quinctius. Interdum adfciscit Simul vt, vel Simul ac, Cic. Attic. lib. 10. epift. 4. Ego à te ftatim habeo quod fcibam, fimul vt Cutionem video. Idem Attic. lib. 15. ep. 11. Statim fe iterum fimul ac ludorum apparatus itis, qui curaturi effent, tradidiffet.

DICTIO CCCLXXXV.

Statuimus.

1 Verbum hoc eft iuris noui indudtum, vt in cap. p. ftoralis, de indic. & in cap. 1. de off. de leg. lib. 6. & in Clem. vbi gloss. verb. ftatuimus, de refcriptis, notat gloss. verb. ftatuimus, in c. ftatuimus, 13. de vfi. de leg. lib. 6. Alex. de Nemo in c. nam concupifcentiam, num. 28. de conftit. vbi ait, non inde concludi obligare ad culpam. Rebuffi, in concord. rubr. de collat. §. 1. lit. A. Card. Seraphin. decif. 310. num. 4. Nicol. Gare. de benef. p. 3. cap. 1. num. 9. Flamin. Pauf. de confident. benef. q. 58. n. 44.

2 Rem perfectam interdum fignificat, & habet vim, ficut firmitatem diftinitiuæ fententie, vt ait gloss. verb. ftatuimus, in cap. cum ab vno, de fenten. & re iudic. lib. 6. Non importat tamen præceptum, vt pet Burt. in cap. nam concupifcentiam in fine, de conftitutis. vbi Abb. num. 4. Gutier. canon. lib. 1. cap. 7. n. 25. Azor. iuftit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 6. q. 5. Sayr. in Clau Regia, lib. 3. cap. 7. n. 28. Sauch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 1. cap. 9. num. 40. quamuis Felin in d. cap. nam concupifcentiam, n. 8. l. om. 4. & ibi Dec. in 2. tellura, n. 25. in noua edit. & Imol. num. 8. & 9. dicat hoc verbum importare præceptum.

DICTIO CCCLXXXVI.

Sub.

- 1 Deltoru referuntur de vñ, & effectibus huius diftinctionis agentis.
- 2 Sub. ponitur aliquando pro Coram.
- 3 Tempus interuallum refpicit dictio Coram, & expone folet pro Circa, & æcenfatio frequenter vñitur.
- 4 Sub. apud Cicer. contrarium habet Supra.

DE vi, & effectibus huius diftinctionis, vide Corn. confil. 187. n. 14. lib. 1. Rebuffi in comment. ad l. aditum, 10. verf. Sub. ff. de verber. fignif. pag. mibi. 72.

Oñauian. Vulpell. de propof. & aduerb. fignif. fub hac di. p. 17. Card. Tufch. prælit. concla. tom. 2. lit. D. concl. 342. Turfello, de particulis Latina orationis, cap. 175. Grat. de dictionib. di. 256.

Ponitur aliquando hæc dictio pro Coram, vt in l. Manichæus, C. de heres. & in l. generaliter, C. de rebus creditis. Oñauian. Vulpell. cu. are loca. Multoties accipitur pro Cum, in Subitum, Sub præfente, vt in l. 3. ff. de in litem iuran. & in l. 3. in fin. ff. de eo, quod certo loco, & in l. pronuntiazio, §. 1. ff. de verb. fignif.

Interdum refpicit tempus, & expofit folet pro Circa, & æcenfatio frequenter adiungitur, vt in l. aditum, 2. ff. sed non tantum ff. de adit. editio, & in l. que tamen, ff. de donat. inter virum, & vxorem.

Sub apud Ciceronem contrarium habet Supra, Cic. 1. de natura Deor. Homines fub terra habitantes, & A. Philippic. Ne, ficut fub fcalas tabernæ librariam confeciffet.

DICTIO CCCLXXXVII.

Succelluè.

Ordinem fuccellum denotat hæc dictio, vt in l.ania, in princ. vbi gloss. ff. de condit. & demonft. Sord. conf. 365. num. 9. Honded. conf. 49. num. 19. lib. 2. Quin etiam præcedentium quatuor repetitionem inducere, cenfuit Rota decif. 453. num. 1. in fin. apud Fatnac. p. 1. recent.

DICTIO CCCLXXXVIII.

Subiaceo.

Verbum hoc ficut in præterito, ficut in futuro tempore denotat latam fententiam, vt per gloss. verb. fubiacet, in cap. fi qui funderit, 17. q. 3. & in c. Clericus in fine, Clerici, vel Monachi, & gloss. vbi in c. non minus, de immunit. Ecclef. & verb. fubiacere, in cap. excommunicatio, de raptorib. & in c. indemnitas, §. p. l. terno, de elat. lib. 6. Titag. in l. fi vnquam, verb. reueratur, 148. C. de reuocand. donat. Sayro in Clau Regia, lib. 3. c. 8. n. 21. verf. falis autem, Suard. de legib. lib. 5. c. 6. fub n. 15. Ioan. de Salas in fimili tra. 1. q. 96. tra. 1. 4. diff. 15. feli. 6. fub n. 78. Fatnac. fragment. crimin. p. 2. verb. lex, n. 146.

DICTIO CCCLXXXIX.

Subitò.

Denotat latam fententiam, nec vlla iudicia eft neceffaria ad exequutionem pœnat, fecundum Sayro in Clau Regia, lib. 3. c. 8. num. 27. & faciunt, quæ moiet de diftribut. quolid. p. 3. q. 7. num. 35. cum duob. feqq.

DICTIO CCCXC.

Subfequenter.

Sigñificat hæc dictio Immediatè, vel loquentem, vt in l. hac conditio, ff. de condit. & demonft. Bald. confil. 105. in princip. verf. nam dictio, lib. 1. quod duplicatur confil. 379. lib. 3. quem refert Card. Tufch. prælit. concl. 302. 2. lit. D. concl. 381.

Dictio CCCXCI.

Succedat.

- 1 Verbum Succedat, intelligitur ab intestato.
- 2 Hereditarium titulum imperat verbum Succedat, adiunctum vniuersitati bonorum, vel quota, sicut si adiunctum sit rei particulari.

Verbum hocie prolatum intelligitur ab intestato, ut in l. 3. §. de iur. ff. pro socio. Sord. conf. 81. n. 1. Fianc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 3. num. 31. Et est commune, non directum, secundum Cenl. de iur. 10. num. 14. p. 3. Sord. d. conf. 81. n. 5. & 6. Fianc. Molin. d. q. 3. n. 34.

Adiunctum vero vniuersitati bonorum, vel quota, importat titulum hereditarium, vel per Ang. conf. 81. quem sequuti sunt alij, testante Sord. d. iur. conf. 81. n. 6. Secus si adiunctum sit rei particulari, ut quia dictum est: Succedat in domo, vel ceteris relictibus; tunc enim titulum hereditarium non inducit, ut per Legi. §. generaliter. J. malier. §. fin. ff. ad Trebel. relict. Fianc. Molin. d. q. 3. n. 35. & 34.

Dictio CCCXCII.

Sum.

- 1 Substantium est verbum Sum, & de presenti effectum, & productum.
- 2 Substantium imperat verbum Sum.
- 3 Dominium denotat verbum Sum.
- 4 Veritatem denotat verbum Sum.
- 5 Proprietatem denotat verbum Sum.

Verbum hoc substantium est, & de presenti effectum, & productum, ut in l. i. h. u. verbi, in princip. ff. de hered. inst. m. d. notant Bald. in con. seu quaestio scilicet, postea sub rubric. C. si qui aliquid iustitiam prohibuerit, in §. sed in contrarium, n. 1. in versatam respondetur, ubi ait, non esse aliud verbum ita substantium in mundo, sicut hoc verbum. Refert Dionys. Paul. de vera Patriarchal sedum erro. cap. 5. n. 60. & sentit Gutier. pract. lib. 2. q. 118. n. 10. [Heteromoll. l. 1. §. gloss. a. n. 5. p. 1. ubi quod hoc verbum est substantium, & de presenti effectum, & includit perfecti substantium.]

Substantium imperat, ut per Azebed. ad l. 1. n. 10. n. 16. & ad rubr. n. 19. n. 70. lib. 8. m. d. Recop. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. n. 38. Gutier. pract. lib. 5. q. 17. num. 116.

Dominium denotat, ut in d. h. u. verbi, tenet Palsad. lib. 2. rerum quotid. cap. 1. num. 15. Proprietatem, & effectum, ea Cenl. commun. rem. 14. q. 906. num. 15.

Veritatem denotat ut in l. i. maritu, §. legi Italia, ff. ad legem Italiam de adulter. notant Rebuff. in comment. ad l. reus dicitur, §. vers. secundo, ff. de verbor. signif. Gutier. in respo. §. fin. n. 14. In iur. de heredum qualis, & differt.

[Proprietatem denotat, Heteromoll. l. 1. §. gloss. 1. n. 9. n. 5. p. 5.]

Vide dictionem Effe, 109.

Angust. Barbosa de Dictionib.

Dictio CCCXCIII.

Summariè.

Hæc dictio solet apponi in rescriptis Principum, & significat, ut Iudex summariè, & breuiter in causa procedat, cuius vigore abbreviantur dilaciones, non tamen ita ut probationes licet nequeatur, nec ut aliquid ex substantialibus omittatur, secundum Batt. in Extranaq. ac reprim. in vers. summariè.

Dictio CCCXCIV.

Super.

- 1 Dilecti reformant de vi, & effectum huius dictionis agentis.
- 2 Dilecti Super, appositæ alicui solutioni, vel debito super certo tempore, operatur quod illud corpus dicatur hypothecatum.
- 3 Amplius in donatione causa mortis.
- 4 Liber est hypothecatum si dico me mutuari tibi decem super id.
- 5 Legatum factum super tali re, inducit specialem hypothecam illius rei.
- 6 Hypothecam specialem rei, qua exprimitur, & generaliter omnium rerum si exprimitur, importat dilecti Super.
- 7 Fructus beneficij sunt hypothecati pro pensione assignata super id.
- 8 Hypothecam importat dilecti Super, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium.
- 9 Hypothecam non importat dilecti Super, in statu edicto, & corriorio iuru.
- 10 Tempus contingentiam non denotat dilecti Super, interdum importat.
- 11 Vici.
- 12 Prius.
- 13 Prius.
- 14 De.

De vi, & effectibus huius dictionis, vide Tirac. de retractat. l. 1. §. 1. gloss. 11. n. 78. Rebuff. in comment. ad l. appellatorem parentem, §. 1. vers. super, ff. de verbor. signif. pag. 168. Ocellian. Volpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dilecti. pag. 110. Berrazol. de clausula iuratum. claus. 16. gloss. 5. Caed. Tusch. pract. consil. 200. l. 1. Disencl. 383.

Appositæ hæc dictio alicui solutioni, vel debito super certo corpore, operatur, quod illud corpus dicatur hypothecatum, veluti si fuerit dictum: Obligo creditum super tali re; tunc illa dictio Super, operatur, ac si dixisset: Hypotheco hanc rem Ita Batt. in l. edictum §. 1. in iuratum, ff. de legat. 1. Bald. conf. 81. incip. Casus talis est, num. 2. lib. 5. Castrenf. conf. 106. sub num. 1. vers. constitutur autem, lib. 1. Ayw. conf. 20. num. 10. Natt. conf. 109. num. 10. & conf. 342. num. 6. lib. 2. Afflict. de iur. 102. num. 6. Gig. de pref. quæst. 5. 2. num. 17. Rom. conf. 319. num. 2. l. 1. in iuratum. sacramenta puerum, num. 26. C. si aduersus venditionem. Negufan. de pignus. in 4. membro secunda pars princip. n. 164. vers. §. 3. casus, & in 2. membro 3. pars, num. vers. item continetur. Brunor à Sole in locis communib. verb. dictione, 30. Hounded. conf. 83. n. 3. vol. 1. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 6. q. 2. num. 96. Sord. conf. 162.

conf. 162. num. 10 & conf. 143. num. 12. & conf. 330. num. 29.

3 Amplia primò, iodoatione capiti mortis, quod fuisse in sacra Rota testatur Card. Tusch. *practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 383. n. 2.*

4 Amplia secundo, iodo mutuo, & alio contractu celebrato, vt si dico me mutare tibi decem super tali libro, libet est hypothecatus. Sic Negusian. in *ital. de pignus. in c. membro. 3. partu princip. n. 5.* item refert. Card. Tusch. d. *concl. 383. n. 3.* Et de mutante super tali pradio, vel aliare, quod dicitur habere hypothecatum pradium, & rem, super qua fecit mutuum tradunt Roman. *ling. 631.* Franc. Cremen. *ling. 45.* Card. Tusch. d. *concl. 381. n. 10.*

5 Tertiò amplia, in legato facto super tali re, quia inducit speciale hypothecatum illius rei, vt per *las. in d. amb. sacramento puberum, num. 16.* quem refert Card. Tusch. d. *concl. 383. n. 4.* vbi n. 5 dicit, importare hypothecam maximè in legato alimentorum, super tali re, & quod illa res non possit alienari.

6 Amplia quarto, vt non solum probat, quando dicitur, super tali re particulari, sed etiam quando dicitur generaliter, super omnibus bonis. Nam licet hæc dictio importat hypothecam specialem rei, quæ exprimitur, quando super te particulari profectus, ita etiam importat generalem omnium bonorum, quando profectus super omnibus bonis. Ita Rot. *decis. 600. n. 3. p. 1. d. m. p. [Ancl. Amat. conf. 68. n. 1. t.]*

7 Amplia quinto, in pensione assignata super fructibus, certi beneficii, quia fructus beneficii sunt hypothecati, vt per Rom. *conf. 388. in princip.* qui licet dicat hoc procedere, quando pensio est pecunia alimentis, aliis secus, tamen procedere simpliciter tenent Rebuff. *ad legu. Gaius, tit. de consuet. reddit. gloss. 14. n. 38.* Com. *conf. 192. lib. 1. quos refert Card. Tusch. d. concl. 383. n. 3.*

8 Amplia sexto, importare hypothecam, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra reum possessionem, vt per Ripam. *l. 5. §. de iur. n. 14. §. ad Trebell.* Card. Tusch. d. *concl. 384. num. 9.* [Per reg. *conf. 197. n. 8. vol. 1.*]

9 Limita tamen in statu odiofo, & correctorio iuris communis, quia sufficit, quod aliquid operetur, & idem constituto, loqui statum Senarios, quod communis negligens capere maleficioem iocundat tantam penam, quin tamen possit recuperare super bonis delinquentis, fratrum, & filiorum eiusdem, quia non habet communis hypothecam bonam, ex illa dictione *super*. Ita Rom. *conf. 508. incip. Præsum confusione* quem refert Card. Tusch. d. *concl. 383. n. 1.*

10 Non denotat hæc dictio contingentiam temporis, puta si exigatur iuramentum super contractu, quod ante, vel post præstari possit, tradit omoes post gloss. in *amb. Sacramenta puberum, C. si aduersus vendit.* teste Bertazol. d. *l. 1. §. 26. gloss. 5. n. 1. in fine*, vbi n. 2. folbit, quod significat accessionem, & ipsam rei, quæ gettur, subiacetiam, & num. 3. quod aliquando importat rei obligationem.

11 Totidem exponitur pro *Plura*, vt in *l. diuersa, §. quod in anno, vers. item si, §. locati, & in l. 3. §. de prec. & commodo res vend.* secundum Ruin. *conf. 94. num. 1. lib. 4.* quem refert Oñativ. Vulpell. *casu loco.*

12 Aliquando significat idem quod *Præsum*, vt in *l. de iure i. §. super, §. de verbis. §. n. 5. in fine, In fine de iure i. §. n. 1. In fine qui restant que dari possint.*

13 Nonomquam sumitur quod *Præsum*, vt in *l. penult. §. de prec. & commodo res vendite*, Apollit. ad Ioan. Andr. in *proem. Decretal. Coto, conf. 189. n. 4.* Card. Tusch. d. *concl. 383. n. 1.*

Dicimus, *Super rebus*; id est, de rebus, vt in *l. diuina* 14 *Pic. §. si super rebus, ff. de re iudic. & in l. 3. in fine, §. de rebus.* illa tamen considerata differentia, quod dictio *De* significat decisionem, & hæc dictio *Super* accessionem, vt notat Bertazol. d. *gloss. 5. num. 2.* Et quod etiam apud Ciceronem ioterum vsurper pro *De*, deprehenditur extilto *Attie, lib. 16.* Simolque cogites, quid nobis agendum sit super legatione. Et alibi *Hæc super te* sentiam ad te.

DICTIO CCCXCV.

Suprà.

- 1 Suprà, & Super, videntur synonyma dictiones, & eandem significacionem.
- 2 Relativa ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus est dict. Suprà.
- 3 Inclusionem, seu implicationem importat dict. Suprà.
- 4 Suprà, contrariam habet Sub, Subter.

Suprà & *Super*, videntur synonyma dictiones, & eandem significacionem, tam apud Latinos, quam apud legistas, vt per Tiesquel. *de retrall. tit. 1. §. 1. gloss. 1. n. 77. & 78.* Bertazol. *de laus. instrum. cap. 26. gloss. 5. in princip. licet Lau. Valla lib. 1. elegant. claus. 91. relatus à las. in amb. Sacramenta puberum, c. 6. vers. contrarium dicit* C. si aduersus vendicionem, velut, eas differt: quia dictio *Super*, contingitatem seu contingentiam aliquam importat; dictio verò *Suprà* intentalium, & instantium; vt sedeo super lapidem; aus, vel nebula est super nos; quæ differentia videtur confundi ex text. in *l. 3. §. videamus, si prociatam, & §. si supra eas edo. §. ut possideris, & in l. quemadmodum, §. 1. ff. ad leg. Aquilam, vbi dictio *Suprà*, ita congruè, & denotat contingitatem, & non intentalium, & se habet tanquam superfluitas ad ateam; & videtur idem probari in *l. per ege, in princip. de acq. poss.**

Est relatiua ad præcedentia cum omnibus suis qualitatibus, vt per Bartol. *l. 1. §. hoc editio, §. de p. iudicando, Ruin. conf. 18. n. 12. vol. 1. & conf. 147. n. 1. volum. 5.* Paris. *conf. 93. num. 15. vol. 1.* Ciraet. *conf. 88. num. 3. & conf. 129. num. 10. & 11.* Rol. *conf. 30. n. 2. tom. 4.* Oñativ. Vulpell. *de prop. & aduers. sign. sub hac dict. num. 1.* Meooc. *conf. 544. num. 59.* Sued. *conf. 352. num. 8. & conf. 362. num. 9. & conf. 578. num. 4.* Galignet. *de cond. & demonstr. part. 2. cap. 1. quæst. 8. num. 7.* Card. Tusch. *practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 384. num. 1.* vbi num. 3. declarat. Peregr. *conf. 83. incip. Quoniam, num. 37. lib. 3.* [Duran. *Rota decis. 100. n. 15.*]

Importat inclusionem, seu implicationem, vt per Ang. *conf. 1294. incip. Quoniam, n. 5.* Meooc. *de præsumptionib. lib. 4. præsump. 145. num. 1.* Card. Tusch. *tom. 2. lit. D. concl. 190. n. 2.*

Suprà, contrariam habet *Sub*, *Subter*, aut *Infra*. Cic. *2. de nat. Deor.* Mare quod super terram est. Id. *lib. 6. de Repub.* Supra Quom sunt omnia eterna. Id. ad Q. Fr. *lib. 1. epist. 1.* Ecce supra caput homo leuis ac sordidus.

DICTIO CCCXCVI.

Supradicta.

- 1 Relatiua præcedentium est dictio Supradicta.

2 Reprehensa

- 4 Restitutio dispositionis ad casum prius expressum est dict. Supradicta.
- 3 dict. Prædicti, restringunt ad eos, de quibus proxime mentio facta fuerat.
- 4 dict. Prædicti, referunt ad eos, qui oculariter leguntur.
- 5 Repetitio, & relatiua precedentium est dict. Supradicti.
- 6 Harc dum superscriptum appellatiue non veniunt heredi heredi.

Dictio CCCXCVIII.

Suus.

- 1 Dominum denotat dict. Suus.
- 2 Possessionem denotat dict. Suus.
- 3 Personalitatem importat dict. Suus.
- 4 Restitutio fiat dict. Suos, & significat quandam immediatam.
- 5 Fideicommissaria ad dicta dictio Suus, quæ demonstrat, remittit.
- 6 Familiam comprehendit dict. Sol, in odiosis odio irrationabili.
- 7 Dicitur sibi importat omne acquisitum esse suum.
- 8 Dicitur suis, in testamento refertur ad testamentum.
- 9 Instruens fratrem & suum, conetur talis esse fratrem pro diuidia, & filius eius natus pro alia diuidia.

Hæc dictio fiat repetitio, ac relatiue ad omnia quæ suprà dicta fuerunt, & idem dicitur telatiua precedentium, vt voluerunt Dec. conf. 423. n. 5. tom. 2. Paris. conf. 1. n. 1. § 4. lib. 3. Ruin. conf. 55. n. 3. l. 3. Titius de restitut. leg. 6. § 2. conf. 7. n. 2. Crauet. conf. 94. n. 8. Verbal. dec. 42. n. 2. p. 2. Flamin. de regem. lib. 2. quæst. 1. n. 2. [Rot. dec. 513. n. 3. p. 1. in vob. Farin. alius p. 3. recet. vbi quod est relatiua precedentium, & habet vim particularis expressiouis, & dec. 106. n. 9. ead. p. 1. vbi quod est repetitiua precedentium qualitatium, Nauarra l. 25. gloss. 1. num. 3. sit. 1. e. lib. 4. Recip. vbi quod refert personas antea enumeratas cum eisdem qualitatibus, & conditionibus.]

Imo restringit dispositionem ad casum prius expressum, iuxta trad. a per Dec. conf. 177. n. 5. tom. 1. Recip. l. finem. §. 1. num. 1. a. §. de legat. 1. Cephal. conf. 192. n. 9. Roland. conf. 34. n. 30. tom. 4. Marefcot. variet. vbi. lib. 1. cap. 5. n. 7. Duzan. Rota dec. 186. n. 2. [Et ad eos de quibus proxime mentio facta fuerat, ex Bart. in l. 4. h. de edict. n. 2. de postulando. Paris. conf. 37. n. 5. l. 2.]

Et refertur ad eos, qui oculariter leguntur, secunda dum Alex. conf. 17. n. 4. §. §. lib. 5. & conf. 176. in fine. lib. 7. Et fuit dictum circa Faldio finem Romana precatorio 31. May. 17. 5. in Bononiam successio in 9. Decemb. 1612. & in Romana prædicti fideicommissi de Columna 31. Martij 1623. eadem eodem.

De dict. Supra scriptis, quod etiam sit repetitiua, & telatiua precedentium, tradunt Menoch. conf. 160. n. 31. Malcardale probat. conf. 126. n. 34. Ita vt non sufficiat casus continet perit respectationem, sed requiratur illos corporalibus oculis percipere posse, liqui liberi, hanc verba, §. de vulgari. & ibi Bart. circa finem, & Alex. num. 1. & conf. 17. n. 4. & §. lib. 5. & conf. 176. in fine. lib. 7. Vnde appellatur herediū superscriptorum non veniunt heredes heredis, tradunt Ruin. conf. 106. n. 5. vel. 1. Socio. lun. conf. 102. n. 5. vel. 3. Roland. conf. 30. num. 21. & §. q. vol. 4. Card. Mantica de conuict. lib. 2. m. 2. in fine. Sind. conf. 123. num. 13. & conf. 336. num. 19. & conf. 417. n. 2. & 3. & conf. 64. n. 2. & dec. 15. n. 3.

De dict. Supra scriptis, quod etiam sit repetitiua, & telatiua precedentium, tradunt Menoch. conf. 160. n. 31. Malcardale probat. conf. 126. n. 34. Ita vt non sufficiat casus continet perit respectationem, sed requiratur illos corporalibus oculis percipere posse, liqui liberi, hanc verba, §. de vulgari. & ibi Bart. circa finem, & Alex. num. 1. & conf. 17. n. 4. & §. lib. 5. & conf. 176. in fine. lib. 7. Vnde appellatur herediū superscriptorum non veniunt heredes heredis, tradunt Ruin. conf. 106. n. 5. vel. 1. Socio. lun. conf. 102. n. 5. vel. 3. Roland. conf. 30. num. 21. & §. q. vol. 4. Card. Mantica de conuict. lib. 2. m. 2. in fine. Sind. conf. 123. num. 13. & conf. 336. num. 19. & conf. 417. n. 2. & 3. & conf. 64. n. 2. & dec. 15. n. 3.

Dictio CCCXCVII.

Suspendatur.

Verbam hoc est futuri operatiui modi respiciens actum, ac iudicis ministerium, ideo importat sententiarum forendam, iuxta resoluta per Tiraque. l. si conuenit, verp. remota. iur. num. 39. C. de reman. donat. Lodou. Cæso. de leg. lib. 8. l. 2. §. 6. de f. tercia regu. a. Sanchez de Matr. lib. 3. disp. 45. n. 2. Monet. de distr. quilib. p. 3. quæst. 7. num. 21.

Enotat hæc dictio dominium, vt in Legimus 2. §. 4. item & ibi Bart. num. 3. §. si ad au. & argente legato, notant Menoch. conf. 129. n. 7. n. de præsumptionibus. l. 3. præsump. 1. a. n. 2. Cald. Petrus de empt. & vend. l. 3. n. 2. & cap. 10. n. 2. i. regot. dec. 111. n. 1. Nota dec. 90. n. 1. apud Farin. p. 2. recet. [Lupan. Rota dec. 82. num. 3. Rot. dec. 127. n. 3. p. 1. in post. Farin. alius p. 4. recet.].

Possessionem deotat, vt per Bild in l. 1. circa princip. §. de stat. hominum. Anchar. Regem. q. 7. n. 6. p. 2. Rot. dec. 90. sub n. 2. apud Farin. p. 2. recet. Personalitatem importat: secundum Seraph. dec. 1. §. 7. num. 4. Ecce. in consil. Catholice gloss. num. 210. Crauet. conf. 929. n. 1. quon refert Card. Tufch. prædict. amicus, tom. 1. l. 1. Decem. l. 160. num. 4. [Rot. dec. 125. n. 1. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. alius p. 7. recet.].

Stat restitutio, & significat quodam immediatam, ex Meocho. conf. 328. num. 14. Et restringit obligationem ad prædicti temporis Stephan. Gesiani. disp. forens. cap. 104. num. 19. Item consistit contractum venditionis ad res venditoris, vt per Cald. Petrus de ap. 10. num. 1. vbi etiam amplius in re legata, & emphyteusi.

Fideicommissariz adiecta quos demonstrat, vnde Meocho. conf. 106. num. 214. & quando restringat, num. 179.

Dictio Sui, in odiosis, odio irrationabili non comprehendit hereminam, iuxta tradita per Beuzol. in repet. l. si quis maior, C. de tran. act. n. 113.

Dicitur sibi importat omne acquisitum esse suum, & ad eam personam referenda est, ad quam magis conuenit vt referatur. Ita Nar. conf. 109. n. 24. tom. 2. Gabr. conf. 69. num. 11. lib. 2. Quæ h. apponitur in substitutiouibus, potest sumi singulariter, & pluraliter, vt per Coen. conf. 17. 3. sub num. 2. circa med. vol. 1.

Dictio Sui, in testamento refertur ad testamentum, & non ad alium, vt per Seraph. dec. 53. n. 6. Instruens fratrem, & suos, censetur instruisse fratrem, pro diuidia, & filios eius natos pro alia diuidia, vt per Dec. 2. 142. in cap. Progenitur. in proc. vbi exponit illam dictionem, & vbi, maxime, n. 3. ver. nam licet sui, refert Card. Tufch. d. her. d. c. 2. gloss. 382. num. 1.

DICTIO CCCXCIX.

Talis, Taliter.

- 1 Limitatus, & precedentium restrictiva est. *dist. Taliter.*
- 2 Repetita certa & determinata qualitas est *dist. Talis.*
- 3 Talem esse, & pro tali haberi differt.
- 4 Tale non dicitur propriè, quod non est simpliciter tale.

1 **H**æc dictio est limitativa, & precedentium restrictiva, ut in *cap. de tempor. ordinat.* notant Grat. *conf. 54. num. 13. lib. 1.* Octavian. Vulpell. de *prap. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 121. col. 1.* & accipitur quandoque pro *Sic*, ut in *l. si homin. ff. de iur. & in l. 2. Familis, ff. de bonis qua liberu.* Albertin. *sup. Diction. verb. Taliter.* [Peteg. *conf. 15. n. 9. & conf. 74. 77. vol. 5.*]

2 Dictio *Talis*, est repetitiva certæ, & determinatæ qualitatæ, ut per Card. Scaupl. *decis. 321. num. 2.* [Roz. apud Paul. de Rub. *decis. 529. num. 10. tom. 1. divers.* ubi quod est demonstrativa ad oculum, & restringit dispositionem, aliâ *p. 6. recent.*] Unde talem esse, & pro tali haberi differt, & non inferitur de vno ad aliud Menoch. *conf. 35. num. 21.* Tale enim non dicitur propriè, quod non est simpliciter tale. Idem Menoch. *conf. 461. n. 17.*

DICTIO CCCC.

Tam, & quàm.

- 1 Distinctus Tam, & quàm, alium aequaliter tribuunt utrique copulatum,
- 2 Copulativè interdum ponuntur *dist. Tam, & quàm.*
- 3 Augmentativè quandoque accipiuntur *dist. Tam, & quàm.*
- 4 Separativè nonnunquam fiunt *dist. Tam, & quàm.*
- 5 Copulativè interdum fiunt *dist. Tam, & quàm.*
- 6 Tam, & quàm implicant casum magis dubitabilem.
- 7 Dubitationem, qua præsistit venire, extendunt aliquando, vel tollunt distinctionem Tam, & quàm.
- 8 Verba tam per testamentum, quàm per donationem, quod importent, obliuiscuntur.

1 **A**ctum æqualiter tribuunt utrique copulativè, ut in *l. si finimus, C. de testament.* notant Sord. *conf. 327. n. 26. & conf. 101. num. 12.* Anton. Monach. Lucen. *de i. 58. n. 11.* Bonanen. *decis. 51. num. 52.* significant enim æquiparationem, & qualitatem quandam Menoch. *conf. 793. n. 1. & 23.* & cum sint distinctivè actum tribuunt æqualiter collibet eorum eisdem, idem Menoch. *conf. 400. n. 9.*

2 Ponuntur Interdum copulativè, ex adductis per Sord. *conf. 496. n. 4.* Ideo fit statutum dicat, quod debitor fugiens obliget fratres suæ necesse enim patrem, pro debitis tam factis, quam faciendis, intelligitur de factis ante fugam, & faciendis ante fugam, ut sit comparatio in tempore, licet quoad intellectum temporis statuti possit intelligi, de factis, & faciendis ante statutum, i. futurum; dummodò ante fugam statui, ut tollatur absurdum. Ita Cinnag. *conf. 446. inop. Simon. n. 2.* quem refert Card. Tusch. *practice. conclus. tom. 2. dit. D. concl. 387. n. 1.*

Quandoque accipiuntur augmentativè, ut per Aym. *conf. 11. num. 9.* Menoch. *conf. 195. num. 7.* Octavian. Vulpell. de *prap. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 121.* [Rota apud Paul. de Rub. *decis. 120. num. 1. tom. 2. divers.* ubi quod hæc distinctiones fiunt augmentativè, & *decis. 109. num. 9.* apud eundem Paul. de Rub. *tom. 3. divers. aliâ p. 7. rei em.*]

Nonnunquam separativè, ex adductis per 4. Vulpell. *status loco*, & per Menuch. *de arbur. casu 314. num. 12.* Anton. Monach. Lucen. *decis. 58. num. 11.*

Interdum copulativè, Simoo de Piræ. *de interpret. vltim. volunt. lib. 9. dubit. 4. n. 89.* Et tunc non succedunt, sed simul coniunguntur. Sord. *conf. 407. num. 5. in fine*, ubi *num. 4.* subdit, importare maiorem coniunctionem utrinque eadem.

Implicant casum magis dubitabilem, per ea, quæ Sord. *conf. 317. n. 17.*

Extendunt aliquando, vel tollunt dubitationem, quæ possit venire, veluti si alicui concedatur privilegium in omnibus, & per omnia, prout habet talis, & subiungitur tam quoad iurisdictionem, quàm quoad alia, quia non restringant. Ita Aotoo. de Burt. *conf. 19. num. 4.* quem refert, Card. Tusch. *dist. conclus. 386. n. 3.*

Verba Tam per testamentum, quàm per donatorem, æquipollunt verbis, Tam in via, quàm in portu; quæ est connectura cognatis de speciali, & non de generali dispositione ex testamento, vel ab intestato. Ita Card. Biontic. *de cancellor. vltim. volunt. lib. 7. tit. 7.* sub *num. 14.* Sord. *conf. 171. fol. num. 40. vers. sermo respondet.* Aotoo. Monach. Bonanen. *decis. 61. num. 32.*

DICTIO CCCC1.

Tamen.

- 1 Limitativa, restrictiva, seu exceptiva superiorum est *dist. Tamen.*
- 2 Adversativa utrius & facti est *dist. Tamen, & adversativa in eodem genere, utriusque eisdem terminis.*
- 3 Modum & conditionem importat *dist. Tamen.*

Hæc dictio est limitativa, restrictiva, seu exceptiva superiorum, ut in *l. pro herede, §. quod autem, ff. de acquir. hered. & in l. ita tamen, ff. ad Trebell. & in l. ubi ad hæc, §. ita tamen. C. de iure dotu* notant Ruin. *conf. 1. num. 22. lib. 4.* Menoch. *conf. 146. num. 8.* Vulpell. de *prap. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 121. col. 1.* Anton. Monach. Lucen. *decis. 6. n. 15.* Mss. Anton. *variar. regul. lib. 1. tit. 17. num. 1.* & ex Bald. *conf. 195. num. 12. lib. 2.* summa Cardin. Tusch. *practice. conclus. tom. 2. dit. D. concl. 387. num. 2.* [Roz. *decis. 140. n. 4. in post. par. in.*]

Erivens & facti adversativa, & adversativa in eodem genere, utentis eisdem terminis, ut per Paul. *conf. 78. num. 1. & 3. & conf. 17. num. 20. lib. 1.* Bald. *d. conf. 195. num. 12. vers. secundo, lib. 1.* Ruin. *conf. 1. num. 5. & conf. 41. num. 8. tom. 2.* Cuius de Grass. *decis. 154. num. 6. de testam.* Rota apud Favinac. *decis. 71. num. 4. p. 2. recent.* Gregor. *decis. 81. num. 1.* Vulpell. *status loco, vers. & veni.* ubi subdit, quod adversativa debet precedentiibus; & quid sit adversativa diversificans vnum casum ab alio, & includens quod terminat, & omne aliud ezei dens, Alex. *conf. 9.* incip. *Attentum. n. 4. lib. 7.* ubi quod repetit præcedentia, recitatio eodem tempore. Dictio. *conf. 1. num. 27.*

et conf. 40. n. 32. et conf. 60. n. 30. et conf. 13. n. 31. lib. 1. Bened. Agid. in replet. 122. hoc iure, ff. de iustitia, et iure, p. 1. cap. 8. num. 64. vers. pro cuius. Card. Tusch. d. l. v. D. de iust. 140. num. 14. [Castil. comen. tom. 7. c. 89. n. 328. Bened. Agid. ad l. x. hoc iure ff. de iust. et iur. p. 1. cap. 8. num. 64. vers. pro cuius p. 314.]
3 Importat modum, & conditionem iuxta tradita per Mar. varar. res. lib. 1. res. lib. 1. n. 4.

Dictio CCCCH.

Tantum.

- 1 Dicitur referentur de vi, & effectibus huius dictionis agitur.
- 2 Taxativa est dict. Tantum, qua includit expressum & reliqua excludit.
- 3 Extensionem ad non expressa impedit dict. Tantum.
- 4 Negativam impliciter habet dict. Tantum.
- 5 Exceptiva est dict. Tantum, immo, restringit, & excludit, sicut dict. Tantummodo.
- 6 Diversa, & separata excludit dict. Tantum, non autem connexa.
- 7 Iudici omni alio prater illos, quibus antea competebar universales generalis in eisdem causis, excludit dict. Tantum.
- 8 Confinis non excludit dict. Tantum.
- 9 Dict. Tantum, appositum in lege continente casum favorabilem, vel potius, impedit extensionem ad casus similes.
- 10 Diffusio, seu contractio, ut non transeat ad heredem, operatur dict. Tantum.
- 11 Promissio de suo facto Tantum, an censetur promittere de suis heredibus, ostenditur.

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Isf. in l. 1. n. 10. cum seq. ff. si quis causam, & in l. si constituta n. 6. ff. solutio m. m. Cotta in memorabil. verb. Tantum, fol. 139. Rebuff. in comen. ad l. praetura 31. vers. Tantum, pag. 193. & ad l. propemodum, 39. vers. tantum, pag. 385. ff. de verbor. signific. Octavian. Volpell. de praep. & adverb. signific. sub hoc dict. pag. 114. Cened. post lib. praet. & canon. quast. sing. 21. Tortellin. in libro de periculis Latine orationis, cap. 184. Card. Tusch. praet. conel. tom. 2. l. v. D. conel. 388. n. 4. cum seq. Grat. de dist. verb. dict. 270.

2 Taxativa est haec dictio quae includit expressum, & reliqua excludit, ut sol. qui aliena, §. libertas. ff. de neg. gestis, & in l. qui sola §. qui alium, ff. de servitutib. rusticar. praed. innotat Bart. in l. 1. num. 1. & ibi Isf. num. 9. ff. si quis suu. dicentis non obtemperaverit. Card. in cap. contringit, & ibi Felin. num. 3. de fide instrum. Pandect. per text. ibi in c. cum Ecclesia Sustrana, num. 9. de causa posses. Petr. Anchut. conf. 91. Abb. conf. 11. lib. 1. Alex. conf. 168. incipit Ps. et ponderata n. 127. vers. alias sequetur lib. 7. Dec. conf. 127. num. 1. n. 1. Gozzadin. conf. 31. num. 12. Curt. ion. conf. 12. num. 4. Ruio. conf. 41. num. 13. vol. 1. Tiraq. de immunit. comen. §. 1. gloss. 6. num. 2. & 3. Cotta in memorabil. verb. Tantum. Catrat. Janens. decis. 70. num. 14. Rimini. ion. conf. 362. num. 1. lib. 3. Menoch. conf. 795. num. 39. & conf. 1016. num. 10. Stroz. de offic. Vicar. lib. 2. quast. 10. num. 11. Sord. decis. 29. num. 19. & de aliment. tit. 1. §. 1. num. 8. Flaminio. de signat. lib. 3. g. 5. num. 70. Calder. Pereira de renu. Emphyg. g. 11. num. 15. Franc. Leo in Thesauri feni Er. l. p. 2. cap. 2. num. 13. Cened. d. sing. 1. n. 1. Antoo. Augusti. Barbof. de Dictionib.

Ricciol. de Iura personar. lib. 5. cap. 15. n. 2. [Bened. Agid. ad l. x. hoc iure ff. de iust. et iur. p. 1. c. 11. n. 39. vers. & quae, pag. 374. Anell. Amat. conf. 74. n. 26. vbi num. 27. subdit quod alios casus, aliaque personas excludit.]

Et impedit extensionem ad non expressa, ex Faci. 5. n. 6. conf. 76. n. 13. p. 4.

Habet enim negativam impliciter, ita quod aliter fieri non possit, secundum Aym. de antiquis temporibus, p. 4. n. 111. Quis per haec dictionem constituitur pacta personalia, ad notata per Fraoca. Sausan comment. ff. de pact. art. 9. q. 2. n. 7.

Item est exceptiva, limitat, restringit, & excludit, sicut dictio. Tantummodo, ut in l. Julianus, & in l. non tantum, ff. de pet. hered. & in l. si solus, ff. de cond. indeb. & in Laderius, C. si adversus rem redit, & in l. si solus, C. de reuoc. donat. & in §. item, Instit. de vso, & habet, notant Paris. conf. 7. num. 13. lib. 5. Coto. conf. 199. num. 3. vol. 1. Capatuz. decis. 147. num. 4. & decis. 148. num. 6. p. 3. Vincent. de Franc. Neapolis, decis. 123. num. 1. p. 1. Menoch. conf. 362. num. 36. & conf. 1110. n. 10. vbi quod excludit, Azebed. ad l. 1. num. 1. tit. 3. lib. 8. reuoc. Recapit. Octavian. Volpell. cit. loco, statim in princip. Card. Stephan. decis. 237. n. 2. Rot. apud Pacifico, post irat. de Salu. interdict. decis. 58. num. 4. & apud Farin. decis. 740. num. 4. & decis. 600. n. 2. p. 2. recent.

Excludit dioctia, & separata, non autem connexa, 6 & pertinentia ad dispositionem expressam Menoch. conf. 705. n. 22. & censur. Rota decis. 442. n. 3. apud Farin. p. 2. recent.

Apposita in aliquo concessione excludit omnes 7 alios iudices, prater illos, quibus antea competebar iurisdic. generalis in eisdem causis, ut ad l. 1. C. de offic. Praefidis Urbis, ponat. D. Barbofa ad l. 1. art. 4. num. 106. ff. de iudiciis.

Ve. um licet haec dictio sit taxativa, restrictiva, & 8 limitativa, non propterea excludit casus similes, ut notant gloss. in l. ab ar. C. de praed. minorum, & in l. si mora, verò donat. azar. ff. solutio matr. & in l. vlt. C. de reuoc. donat. Isf. in d. l. 1. n. 10. ff. si quis suu. dicentis, & in d. l. si constituta, num. 86. Bare per text. ibi in l. ferunt nomine, num. 2. ff. de vscap. Dec. in rubr. de constit. l. 1. num. 18. & in l. 1. num. 1. C. de bonorum posses. Tiraq. d. §. 1. gloss. 6. num. 6. Sebati. Medices de diffini. p. 2. cap. 1. num. 6. Zafan. l. 1. §. 1. per ferunt, n. 14. ff. de acquir. posses. Socinian. conf. 100. num. 137. lib. 2. Octavian. Volpell. loco supra citato, vers. non tamen. Lara in l. si quis libris, §. item suu. num. 49. ff. de liber. agnoscer. Sord. d. q. n. 10. Menoch. conf. 433. num. 36. & conf. 1122. n. 24. Gutier. canon. quast. lib. 2. cap. 14. num. 5. & praet. lib. 3. g. 15. num. 2. 3. Paul. Montan. de rub. & curia, cap. 37. n. 66. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 3. n. 6. Casal. comen. contra comen. q. 604. num. 4. Cald. Pereira de empr. & vendit. cap. 14. num. 23. & cap. 100. num. 15. & cap. 28. num. 4. Cened. d. sing. 8. n. 2. Melch. Phorbof. Lusitan. decis. 54. n. 14. tom. 1.

Apposita vero in lege continente casum favorabilem, vel potius, impedit extensionem ad casus similes, ut per Viuium tom. 2. comen. coin. lib. 9. tit. 34. n. 64. Bened. Agid. in replet. cap. x. hoc iure, ff. de iustitia, et iur. p. 1. cap. 21. num. 39. Sed in materia favorabilis personam non excludere, in qua et eadem x. politas, tenent Alex. Rauden. de anal. §. 15. num. 84. & Octavian. Volpell. citato loco, vers. & quod.

Operatur haec dictio, seu contractio, seu contractio non transeat ad heredem, ut in l. non solus, §. ante §. de liber. legat. a. tradit. per Bart. in l. qui in futurum, paragr. 1.

ad finem, ff. de pñs. Oñauin. Vulpell. curato loco, vers. excludit. Anton. Gom. variat. com. 2. cap. 11. num. 13. Rebuff. in comment. ad l. pñemodum, vers. Interdum. Caldet. Pereira, d. cap. 10. num. 23. Et facie Oñauin Regia Lusitana, lib. 3. tit. 15. §. vñs. vbi in casu quo illa agit, dñtio hac excludit personam hæreditis.

Sed non excludit personas extraneas, vñm videtur; & adeo promittens de suo facto tantum, censetur promittere etiam de facto hæreditis, & succedens sui, cum censetur eadem persona cum defuncto. Et venditor promittens euersionem de facto suo tantum, censetur etiam factum hæreditis proutiteret; ita Iaf. in l. num. 1. in 4. limitat. ff. si quis lñs decenti, & in l. si ubi, ff. si quis, a. num. 1. ff. de pñs. Rom. in rubr. de arbit. col. 3. vers. si aut tamen. Dec. cap. 1. §. 1. col. 2. vers. 6. & conf. 281. col. 3. vers. ad maiorem, & in l. heredem, post med. ff. de regulis iur. Alex. conf. 18. col. 3. & 4. vol. 5. Fabian. in tract. de empt. 6. q. princip. col. penult. vers. circa. Cuct. un. conf. 7. col. penult. Ruin. conf. 9. 4. col. 4. vers. vñ obstat, vel. 1. Boët. decis. num. 5. Hippol. sing. 656. Anton. Gabr. comment. lib. 6. tit. de verbis. signif. conclus. 5. n. 2. Caldet. Pereira d. cap. 20. num. 23. In dubio enim semper persona hæreditis censetur comprehensa, licet expressa non sit, vt per l. iur. gentium, §. Prator ff. de pñs. censuit Rosa decis. 161. num. 1. apud Farinac. in 1. coll. 1. nouissim. Nec in hac re contemnenda est dñtio, quam tradit Ruin. conf. 9. 4. num. 6. vol. 1 & sequitur Anton. Gabr. d. conclus. 5. num. 3. quod aut quis promittit de facto suo tantum in contractu, in quo quis tenetur etiã de facto extranei tunc dñtio taxatiua personam hæreditis non excludit si tamen dñtio taxatiua fuit adiecta in contractu, in quo quis de facto extranei non tenetur, tunc, ne taxatiua videatur superflua appolita, persona hæreditis excluditur.

DICTIO CCCIII.

Tanquam.

- 1 Impropriatatem & ficticiam regulariter importat ad l. Tanquam.
- 2 Similitudinem, & veritatem expressionem denotat ad 2. adu. Tanquam, & cum, 3.

Regulariter, & de sui natura denotat impropriatatem, & ficticiam, vt in l. si pecunia, ff. si cert. per. & in l. iuratus, §. si aut. C. de sacros. Eccles. notane Gloss. verb. Tanquam, in cap. soluta, & ibi Felin. num. 3. de racione & obed. in l. in l. num. 2. & ibi Gloss. verb. Tanquam, C. de heredib. institutis. Socio. conf. 1. incipit in casu, num. 4. vers. nec videtur vñs, lib. 1. Hippol. in l. si quis obrepserit, num. 4. ad l. Corneliam de falsis. Rimin. in §. 1. num. 22. Instit. per quas personæ nobis agnoscuntur, Hippol. sing. 236. num. 1. Rebuff. in commentis alienationum, num. tot. Oñauin. Vulpell. de pñs. & adverb. signif. sub hac dñ. statim in princip. Cened. pralitic. & canonice. quast. lib. 1. §. 4. n. 3. Socin. iur. conf. 5. vol. 6. num. 4. Caidin. Mantie. de comest. vñm. volum. lib. 3. tit. 16. num. 3. Aloyf. Ricc. in praxi aucta, resol. 449. num. 4. Gregor. decis. 467. num. 1. 2. Card. Tusch. pralitic. com. inf. com. 1. l. iur. D. com. 1. §. 3. num. 1. vbi num. 2. cum Socino, dñt. conf. 1. num. 10. declarat, nisi illud improprium omnino sit equiparatum, quia tunc verè dicitur, & proprie esse tale.

- 3 Aliquando tamen denotat similitudinem, & veritatis expressionem, vt in l. ibi, & tanquam adula-

tionem, C. de heredib. institutis, & in l. si pñs. de verb. signif. & in l. iur. Mela. §. si plures, ff. ad l. Aquilam, & in l. si familia, ff. de iurid. annuum indicium, notat Bact. in l. iur. populi, quast. 5. princip. ff. de iurid. & iur. Bald. conf. 492. num. 2. vol. 1. Oñauin. Vulpell. curato loco. Steph. Gratian. Marchia, decis. 177. n. 15. Card. Tusch. pralitic. com. inf. com. 1. l. iur. D. com. 1. §. 4. n. 11. vbi post Socio. conf. 240. n. 2. lib. 2. 2. 2. 2. quod im-
pportat omnimodam similitudinem, nisi ratio diuer-
sitatis obstat.

Apud Ciceroem etiam saepe adverbium est si-
militudinis, vt in Vain. Repentè enim tanquam ser-
pens re è latibulis intulisti, Id. 2. Phil. Ve istum tan-
quam si consul esset, saluarent, id. pro Roscio, Tan-
quam sic offensa Reipublice sempiterna oox esset, sic
ruebant in tenebris.

DICTIO CCCIV.

Tantummodo.

Taxatiua est hæc dñtio, omnèque casus exclu-
dit, qui nominatim exclusi non reperiuntur, vt
in l. Lucius, §. qui habet, ff. ad Trebel. Cora. conf.
152. n. 1. vol. 1. Coet. in l. hereditatem, num. 17. C. de
iur. iud. & alior. Menoch. remed. 5. primum, 7. 3.

Includit tamen casus fideles, recipiunt alias de-
clarationes, quas adduxi in dñt. Tanquam.

DICTIO CCCV.

Temerè.

Hæc dñtio idem importat, quod Scierat, vt do-
ceat Cardo in Clem. 1. §. si quis notat, de statu
Monach. & ibi Auzar. num. 15. Sot. num. 5. disp. 4.
f. 11. n. 3. vbi subdit, esse etiam idem quod Consulere,
& presumere, nec minorem energiam habet, quam
presumere, vt obstat idem, Sot. 1. 2. n. 5. disp. 2. 3.
f. 11. n. 2. 9. Imò Temerè importat propriè aliquid
facere cum contemptu legis, atque adeò ex ea super-
bia radice provenit, quæ respicit subelle regulæ, vt
opelme docent S. Thom. 2. 2. q. 153. art. 3. ad 2. & ibi
Caiet. subdentes, temerè aliquid fieri, plus importare,
quam precipitantur. Quidquid enim impulsu volun-
tatis, seu passionis, non regente regione fit, dicitur
precipitantur fieri, non autem semper temerè. Sed
vltè illud importat contemptum legis, quod valde
notandum ait Caiet. interpretandis Canonis, temerè
aliquid facientibus pñas inferentes, quod de prop-
ria hac temeritate intelligendos iure optimo dicat.
Aliquando dicitur temere fieri, quod inconculso fatum
vel finit fit. Monach. in cap. 1. num. 22. de sentent.
excommunicatione. in 6. vbi Ioan. Aod. num. 5. Menoch.
conf. 145. num. 9. Apud Ciceroem in portis idem,
quod Barbari dicunt, Casu, vt 1. Tufcul. Nō enim
temerè, nec fortuito, Gari, & creari somus. Et lib. 2.
epist. Non scribo hoc temerè. Idem pro Font. Auda-
cter hoc dico, non temerè coosumo.

DICTIO CCCVI.

Tentur.

- 1 Necessitatem & formam importat verbum Tene-
- 2 Voluntatem

1 *Voluntatem ex subiecta materia denotat verbum Tenctor, sicut Verbum Debet & Oportet.*

1 **V**erbum hoc importat necessitatem, & formam, iuxta tradita per Reboussin concord. rubr. de colat. §. 1. verb. debet. Anton. Monach. Lucen. decis. 53. n. 34. Saycin elam Regia. lib. 3. cap. 7. n. 27. Anon. vultu. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. quæst. 5. Ioan. à Cochuert in reg. de annali. possit n. 50. Sanchin præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. 4. cap. 3. 8. Rota decis. 1276. n. 2. p. 1. recent.

2 *Ex subiecta tamen ratione denotat voluntatem, sicut verbum Oportet, & verbum Debet, secundum Gloss. verb. Oportet in cap. 1. de iudic. lib. 6. docet Anton. Monach. Lucen. decis. 63. num. 27.*

Dictio CCCCVII.

Totaliter.

1 *Universalis est dictio. Totaliter.*

2 *Totaliter, idem significat quod, in totum.*

3 *Integritatem, ac plenitudinem quandam significat dictio. Totaliter.*

1 **V**niversalis est hæc dictio, sicut dictio Omnis, ut in l. si si ex meo. §. Proculus, vbi Gloss. ff. de acq. rerum dominio. Cuman. conf. 100. incip. Vise themate, vers. fin. Natt. conf. 160. n. 30. lib. 1.

2 *Idem significat quod, la totum, ut in cap. x. vii. §. finalis, de privileg. post Rol. conf. 98. n. 15. & Malus. conf. 50. num. 24. notat Odozian. Vulpell. de prepos. & adverb. signis sub dict. Totum, vers. Totaliter. p. 125. col. 1. vbi etiam dicit, quod est tantæ virtutis, ut ex ea quandoque fideicommissum absolutum inducatur.*

Integritatem, ac plenitudinem quandam significat, ut in cap. Abbat. de sem. & re iudic. lib. 6. notat Menoch. conf. 191. num. 13. & importat idem quod simpliciter, & absolute, secundum Flamm. de resig. tom. 2. lib. 1. q. 4. professio. n. 4.

partibus omnibus, ut per Eucard. in cent. legall. loc. 80. versallud argumentum. Rebouss. in comment. ad Luminis, & rei, ad finem, ff. de verb. sign. Menoch. cons. 2. n. 86. vbi ait, quod totum integrale suas partes comprehendit. Suid. decis. 78. n. 18. Anon. Monach. Floren. decis. 72. num. 1. Berazol. de clasul. instrum. clasul. 27. §. ff. 19. g. 9. vbi subdit, quod accipitur totum pro toto universalis, ut genus comprehendens sub se multas species subiective, quæ dictio generi subiectio, & prædicatorum de genere. Et asserit, etiam accipi pro toto numerali consistente in numero, vel quantitate, ut lo scroo, & decem, quæ constant quinque, & quioque.

Totum enim continet suas partes, l. 1. §. si stipulante, ff. de verb. obligat. l. si alio, ff. de usufructu legat. l. 1. in eo quod plus, 121. l. in 120, 124. ff. de reg. iuru. c. in septe, 80. eod. tit. lib. 6. notant Conat. ver. lib. 1. cap. 2. à n. 5. & c. vlt. n. 7. Alphan. collect. 82. Gom. ver. tom. 2. cap. 9. n. 4. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 4. n. 6. Card. Tusch. tom. 8. lat. T. conclus. 336. vbi etiam 6. limitat, quando totum constituitur in partibus dimis et distinctum, & distans; quæ tunc utraque pars de per se stat, secus quando sunt indiuisæ.

Importat hæc dictio, quod illud quod debet fieri, sit faciendum sine diminutione alicuius partis, quæ comprehendit quomodoque possit, ut in l. 2. §. ad filium, C. quando, & quibus, lib. 10. Alex. conf. 5. num. 14. & 15. lib. 3. Tiraq. in l. si vtrumque in verb. 10. tom. 1. num. 1. C. de reus. doat. Rol. de iure doat. quæst. 38. n. 1. Michael. Grassi. de success. an §. Trebellanica. p. 8. n. 4. Marc. Anton. de Amatis Marchia decis. 19. n. 1.

Concludit omnia, & nihil indecilius relinquunt, ut per Anton. Monach. Lucen. decis. 53. num. 6. Totum enim quod dicit, nihil excludit in iudicia per Menoch. conf. 302. n. 21. & conf. 192. n. 2. & conf. 62. n. 11. & 15. vbi n. 23. subdit, quod hæc dictio idem significat quod Penus.

Dictio CCCCIX.

Tunc.

1 *Temperie extremitatem denotat dictio. Tunc, & conditionem importat.*

2 *Tunc, importat idem quod, co casu.*

3 *Temperie extremitatem licet denotet dictio Tunc, tamen de quo tempore significet à verbis procedentibus dependet.*

4 *Tempus aliud præter illius extremitatem non potest importare dictio Tunc, & scilicet quod momento eadem conditio verificetur, licet non daret.*

5 *Tempus restrictum non semper est terminatum accipienda dictio. Tunc.*

6 *Demonstrativa temporis, seu declarativa rei, cui adducitur, est dictio. Tunc.*

7 *Restrictiva est dictio. Tunc, & restrictio dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum amissum.*

8 *Exclusiva quando fit dictio Tunc, ostenditur.*

9 *Casus similis non excludit dictio. Tunc, si mens non repugnat dispositioni.*

10 *Demonstrativa, & declarativa, non autem restrictiva fit dictio. Tunc, si penatur sine aliqua dictio restrictiva.*

Denotat temporis extremitatem, & conditionem importat, ut in l. 4. §. fin. vbi Gloss. & Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. 1. in princip. vbi Gloss.

Dictio CCCCVIII.

Totum.

1 *Universalis est dictio. Totum, & significat totaliter circa eandem rem.*

2 *Totum, refertur ad vnum integrum consistens ex suis partibus omnibus.*

3 *Totum, certationem suam parat.*

4 *Totum, importat quod illud quod debet fieri sit faciendum sine diminutione alicuius partis, quæ comprehendit quomodoque possit.*

5 *Totum, concludit omnia, & nihil indecisum relinquunt.*

1 **V**niversalis est hæc dictio, & significat Totaliter, circa eandem rem, ut in l. si mihi Mania, §. fin. in l. i. quæstio, §. 1. ff. de leg. 3. Bart. in l. si vnum §. palam. col. 2. vers. & nota ff. de post. Coten. conf. 49. sub n. 11. vers. circa pecuniam, col. 1. Gozzadin. conf. 47. n. 6. [Valenz. conf. 124. num. 40. vbi quod denotat totalitatem circa eandem rem. Roc. apud Paul. de Rub. decis. 164. à n. 23. rem. 2. divers. abas. p. 6. recent.] Respicit enim corpus integrum, & vnam rem, iuxta notata per Cald. Perota de emp. & vend. cap. 9. n. 1.

2 *Refertur ad vnum integrum consistentem ex suis*

gloss. verb. iur. & ibi notant omnes, ff. de liber. & postum. & in l. cum quidem. vbi Florian. ff. de usuris, & in l. poul. ff. de testam. iur. gloss. & Doctores in l. 1. C. de codicill. gloss. in cap. praterea, de appell. notant Calepin. vbi. Tunc Ximenes in Dictionario Ecclesiast. end. verb. Brislon. lib. 18. de virib. signis. verb. Tunc Dec. conf. 63. num. 2. & 3. & conf. 89. num. 3. & conf. 126. num. 1. & conf. 313. n. 5. num. 1. & conf. 378. num. 10. & conf. 183. ad finem. tom. 2. Caste. conf. 84. num. 2. & conf. 183. num. 1. lib. 2. Anchazan. conf. 354. incip. Quidam Antiquum. num. 3. & conf. 356. num. 5. Bald. conf. 57. col. 2. sub n. 1. verb. quia verba Roman. conf. 31. incip. In primo dubio, vers. secundo istud, & conf. 148. incip. Nona imperant, vers. secundo quia. Rip. in rubr. ff. de solus maritum. n. 40. Barbat. conf. 67. col. 3. vers. solus non capere lib. 5. Bellam. conf. 39. col. poul. vers. vari. num. enim. Guid. Pap. de iur. 279. num. 1. Corn. conf. 304. num. 10. lib. 1. & conf. 296. sub num. 2. lib. 1. Paris. conf. 31. num. 26. lib. 1. & conf. 350. num. 56. & conf. 86. num. 34. & conf. 18. num. 28. lib. 2. & conf. 9. num. 21. & conf. 92. num. 9. lib. 4. & conf. 141. in princ. lib. 4. Run. conf. 140. sub num. 10. lib. 1. Gart. conf. 106. num. 2. lib. 2. Gozadin. conf. 21. num. 35. & conf. 46. num. 6. Socin. iun. conf. 45. num. 27. vol. 3. Ioan. de Anan. conf. 66. num. 3. vers. sed in non obstantibus. Cta. net. conf. 98. num. 6. Becet. conf. 61. num. 6. Rol. à Valle conf. 56. num. 20. num. 1. Hoded. conf. 58. num. 76. & 77. vol. 1. conf. 31. num. 17. & conf. 49. num. 47. & conf. 95. num. 37. vol. 2. Decan. conf. 9. num. 33. vol. 2. Menoch. conf. 117. num. 28. & conf. 108. num. 61. & conf. 317. num. 59. Sord. conf. 236. num. 13. & de iur. 207. num. 16. Czl. de Grass. dec. 135. num. 1. de reb. & cista non alienam. Capota dec. 23. num. 4. p. 2. & dec. 21. num. 3. p. 3. Vetrall. dec. 23. num. 2. p. 3. Oëtavian. Vulpell. de prop. & adverb. sign. sub dicit. Taurin. vers. Tunc pag. 115. col. 1. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appellatone. §. de fine, ff. de verb. signis. Bartholom. Petet. in comment. ad Exi. anap. arbitrio de rebu. Ecclesie non alienam. super verbum, & tunc à n. 3. Molin. de fructu. lib. 1. cap. 5. num. 6. Card. Mantica. de conciliat. vltim. volun. lib. 3. tit. 14. num. 10. Peteg. de fideicom. §. art. 29. n. 28. Banoor. à Sole in locum communib. verb. dicitur §. 1. Cald. Peteta de resolu. emb. hy. cap. 5. num. 8. & quest. forens. conf. 9. n. 3. Gonzalez ad reg. 8. Conciliar. gloss. 61. num. 2. cum seqq. Ioan. à Chochev. in scholus ad precu. p. 1. marit. Imperat. sed. §. 5. 2. lib. 2. pag. 106. Galganc. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 1. n. 5. Franc. Leo in Thesaur. fori ecclesiastic. p. 1. cap. 15. num. 1. & 41. Ferret. in consiliis. Catholonia, gloss. 1. n. 5. Anion. Monach. Florent. dec. 50. num. 30. Cardin. Tusch. praet. d. c. 20. l. 1. §. 1. D. c. 1. l. 390. num. 1. Stephan. Gratian. de disp. cap. 77. d. 4. num. 7. Rot. apud Farinac. dec. 144. num. 7. p. 1. 20. et. [Robles de rapraf. lib. 2. cap. 25. n. 1.]

1 Et hæc dictio importat idem quod *Ex casu*, vt tradunt *Ægid. Bellam. conf. 19. n. 10. Roland. conf. 70. n. 16. lib. 5. Tusch. d. c. 1. 390. n. 17.*

3 Licet autem temporis extremitatem denotet, tamen de quo tempore significet, à verbis præcedentibus dependet, vt in substitutione, ff. de vulgari. Jacob. Mandel. conf. 51. n. 20. quom citat Oëtavian. Vulpell. d. loco.

4 Amplia, quòd hæc dictio in tantum extremitatem temporis importat, vt aliud tempus non possit importare, & sufficit, quòd momentu eodem conditio verificetur, licet non dicat. Castren. conf. 184. num. 2. & conf. 183. num. 2. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. c. 1. 390. num. 9. vbi plenius. 21. post Roman. conf. 404. num. 8. vbi plena Apostilla in verb.

extremitatem, subdit, quòd si constat de mente, quòd facta certa notificatione teneatur notificari dare tunc tempore notificationis; quòd si non dat, non satisfacit obligationi, & quòd denotet extremitatem temporis, & vltimi momenti, dicit idem Roman. conf. 114. num. 6. Et quòd denotet extremitatem temporis, vt comprehendat omnes condiciones, si plurius apparuit. Ita *Ægid. Bellam. conf. 19. num. 3. vers. dicit omni*, vbi n. 1. *vers. praterea*, subdit, quòd denotat extremitatem temporis tam primi quam vltimi, si plurius adiciatur, prout cum refert Card. Tusch. d. c. 1. 390. n. 4. & 5.

Non est tamen semper hæc dictio respectu temporis terminat accipienda, iuxta notata per Galganc. d. tract. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 36. num. 9.

Est etiam demonstrativa temporis, seu declaratiua rei cui adducitur. Castad. dec. 1. num. 1. & 4 de testam. Rot. dec. 14. num. 3. p. 2. diuers. Doct. de 20 testandi, c. 1. §. 1. de sub. Meocho. de inter. rem. 35. re. operam. num. 192. Respicit tempus futurum. Idem Menoch. conf. 106. num. 314. Importat figuratum tempus, & demonstratum tantum, et per Bald. conf. 57. incip. Item instum. num. 2. vers. secundum est considerandum, lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. l. 1. d. c. 1. 390. n. 1.

Restrictiua est hæc dictio, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omnium; & notae Paris. d. conf. 9. 2. num. 10. & conf. 120. num. 15. lib. 3. Cephal. conf. 269. num. 29. lib. 2. Gart. conf. 18. num. 32. & conf. 104. num. 4. lib. 2. Rimin. iun. conf. 80. num. 18. & conf. 100. num. 45. & seqq. lib. 1. Hoded. conf. 8. num. 29. v. 1. Menoch. conf. 117. num. 9. & conf. 53. num. 41. & conf. 198. num. 1. & conf. 746. num. 6. & conf. 1010. num. 10. vbi ait, quòd restringit dispositionem ad extremum tempus, & conf. 1062. n. 23. & conf. 1063. num. 2. vbi ait, quòd non restringit substitutionem ad casum non expressum. Auendan. ad l. 40. Tauri. gloss. 14. num. 10. Sord. conf. 236. n. 11. post princip. à num. 46. & seqq. & conf. 344. num. 8. & conf. 37. n. 3. Galganc. d. quest. 10. n. 8. Oëtavian. Vulpell. c. 1. loco, vers. & restringi, vbi etiam dicit, quòd adiecta personis prohibet extensionem ad alias personas, licet adiecta temporis, vel casus. [Anell. Amat. conf. 34. num. 20. Robl. d. lib. 2. cap. 25. num. 1. vbi dicit quod hoc verbum est restrictiuum, & ad alium casum extendi non potest, & declarat num. 15 & 16. Adidit d. lib. 2. cap. 26. num. 4. quod est taxatiuum, & importat dispositionem limitatam & restrictam solum ad casum, in quo loquimur. Rot. dec. 206. num. 1. p. 1. in postum. Forin. alius p. 4. reu. vbi quòd limitat ad casum expressum, & dec. 77. num. 38. & 39. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. alias p. 7. reu. c.]

Declarat, quòd hæc dictio tunc excludit, quando pro exclusione conuenit mensi disponeris; vt quia superfluis persona, quam vltimitate noluit excludere, prout mater, fratres, & alij similes, vt concludit Castad. d. dec. 1. in fine de testam. quem refert Card. Tusch. d. c. 1. 390. num. 13. Et quòd non operetur, quando in contrarium hanc vltimitate mensi restatoris, concludunt Meocho d. c. 1. 317. n. 29. & Sord. d. c. 1. 344. n. 15.

Et quòd non excludat casus similes, si mens non repugnat disponeris, tradunt Castad. d. dec. 1. de testam. Aciat. lib. 3. de verb. signis. fol. 69. Gozadin. conf. 64. in fine. Card. Tusch. d. c. 1. 399. num. 14. Galganc. d. q. 1. 6. n. 12.

Si verò ponatur sine aliqua dictione taxatiui, 10
sic

siue demonstratiue, & declaratiue, non autem restrictiue, *Callid. d. decif. 1. de testam. Card. Tufch. diff. conclus. 390. num. 1. Galganc. d. 4. 1. 6. n. 20. vbi n. 11. subdit, quod quodvis post hanc dictionem, testator vltimis procedit ad alias substitutiones, eo casu non fiat restrictiue ad tempus, causam, sed extenditur ad alia tempora, & ad alios casus exceptis, Guazal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 63 n. 3.*

DICTIO CCCCX.

Tradere.

- 1 **P**otesť verbum hoc accipi pro traditione, quā vetē transierit domonium, ut in *5. per traditionem fessit de ver. dunt. & in l. radianibus, C. de postu. Quod intelligitur, si sit dominus, qui tradit, ex causa translatiua domini; si verō non sit, non transierit nisi usufructuendi conditionem, & reuocet de euictione, in *l. alaiibus, ff. de contrah. empt. Proprietatis igitur huius verbi non est, quod importet translatiue domonium, sed solum corporalem rei possessionem pascere, nisi sit additum promissioni quāritatis. Ita elegenter Bernolde clausula instrumenti. claus. 16. g. 1. 3. num. 1. vbi num. 2. tenet, quod verbum *Tradidit* in venditionis instrumentis operatur etiam sine clausula Conditu, eum petere censetur, data licentia emptari scilicet petendi propter antebonitate possessionem rei venditæ;**

DICTIO CCCCXI.

Tu, Tuus.

- 1 *Personalissima est dict. Tu, & non tantum relatiua sed demonstratiua ad oculum.*
2 *Dominium denotat dict. Tuus.*

- 1 **E**st personalissima, & non tantum relatiua, sed demonstratiua ad oculum, ut per Stephan. Gratian. *Marchia decif. 41. num. 13. Rot. decif. 101. n. 2. & 8. p. 4. recitat, vbi quiddam personalitatem denotat.*
2 Dictio *Tuus* denotat dominium, ut in *l. Quamuis, §. argenteo, ff. de auro, & argenteo legatis. nouat Sued. conf. 3. num. 72.*

DICTIO CCCCXII.

Vbi.

- 1 *In alicui, & temporaliter stare potest dictio Vbi.*
2 *Conditionem facit dict. Vbi, & importat idem quod Si.*
3 *Vbi, pro Quando & postquam, cap. exponitur.*
4 *Inclusio est dict. Vbi.*
5 *Vbi, aduerbium loci sibi apud Ciceronem vsurpatur pro In quo, vel In qua.*
6 *Vbi, accommodatur ad personam, & ad numerum multitudinis.*
7 *Vbi, pro Postquam, cap. vsurpatur.*
8 *Vbi, vtrarum, vbi gentium, amplificationem continent.*
9 *Vbi, interdum assumit Statim Continuo, Quamprimū, Illuc, & similia.*

Dupliciter siue potest huc dictio, scilicet localliter, & temporaliter. gloss. in *l. qui in legato,*

ff. de iudiciis. Octavian. Vulpell. de proposit. & aduerb. signis, sub hac dicitur statim in princip. pag. 126. vbi subdit, etiam denotare diuersitatem causarum, vel negotiorum, & locorum.

Importat idem quod *Si, & facit conditionem, ut in l. si uia scriptum, 45. §. fin. ff. de legat. 2. notat Monach. Bomanen. decif. 61. num. 45. Octavian. Vulpell. citato loco, vers. & facit. vbi addit huiusmodi conditionem formam includere.*

Pro Quando, & Postquam interdum exponitur, secundum Menoch. *d. conf. 473. n. 6.*

Includit huc dictio, ut per Oldrad. *conf. 39. num. 7. vers. dictio Vbi, quem refert Cardin. Tufch. conclus. 200. d. l. d. concl. 24. 8. num. 4.*

Apud Ciceronem *Vbi* aduerbium loci saepe vsurpatur pro *In quo*, vel *In qua*, ut in *l. 4. apud 2. ut is cuique locus, vbi ipse sit, misertus esse videtur. Id. lib. 6. epist. 1. in ea vbi natus es, vbi mori, & alia est ratio, ac tractatio vite.*

Accommodatur etiam ad personam, & ad numerum multitudinis. Cic. *Pro Quin.* Neque nobis huic prater te quisquam fuit, vbi nostrum ins consuetudo illos obenerunt. *Id. in Orat.* In his sermonibus, qui dialogi dicuntur vbi etiam de industria faciendum fuit.

Sæpe etiam pro *Postquam* vsurpatur, Cic. in *Pis.* vbi Galli cantum audiate. *Id. pro Rabl.* Vbi semel quis petierat, et credi posset, etiam si per plures deos iuraret, non oportet.

Vbi terrarum, vbi gentium amplificationem continent. Dic. ad *Attic. lib. 3. apud 97.* Quid agerem, vbi terrarum esses ne suspicabar quidem. *Id. pro Rabl.* Vbi terrarum sumus?

Interdum assumit Statim, Continuo, Quamprimū, Illuc, & similia. Cic. *3. Verb.* Hæc vbi filio nunciata sunt statim examinatos ad edes contendit. Terent. *Heaut.* Vbi aperuit ostium, continuo hic fecit conuictio intus. *Plaut. Amphit.* Hæc vbi legasi petulæ, cassus illuc producit omnem exercitum.

DICTIO CCCCXIII.

Vbicumque, Vbi que,

- 1 *Vniuersalis dictio est Vbicumque, apta comprehendere omnia loca vniuersaliter.*
2 *Vbi que, accipitur pro quotampas loco, & intelligitur de loco idueto.*

Vniuersalis dictio est, apta comprehendere omnia loca vniuersaliter, cap. ad hoc uerum, de acquir. & vsu pællis. *de vbi que, ff. de interrogat. ad litem.* quæ vbi; sentientem posse vbi que compelli recognoscere manum suam. Importat in omni tempore & in omni causa, & siue parte instanti, siue ex æquitate iudicii. Et sic importat sine vlla distinctione, ut per Roman. *conf. 173. incip. In casu propositio, in princip. n. 2. & 3.* quem refert Cardin. Tufch. *præf. conclus. 200. d. l. d. concl. 191. n. 1. & 3.* vbi num. 1. declarat eam eodem Romano, quod in causa iudiparia, non poterit interrogari post conclusionem in causa, sed in causa summaria secundum alias leges, nec inducit dispensationem seu derogationem: & num. 4. post Gemin. *conf. 91. num. 1. vers. quia ad hoc respondetur*, limitat, quando profertur in materia, quæ per alia iura est restricta ad quendam loca, quæ tunc hæc dictio importat solum illa loca restricta per alia iura:

DICTIO Vbiq; accipitur pro quocunque loco, vt in l. 1. *vers. vbiq;*, *ff. solut. m. p. princip.* In l. 1. de v. s. cap. notat Othman. Vulpell. de *propof.* & *adverb. significat.* sub d. *Vbiq;* *vers. vbiq;* pag. 126. Solozan. de iure Indiarum tom. 1. lib. 1. c. 14. a. 16. & 17. Intelligitur de loco idoneo, sicut & dictio, quolibet loco, vt per Tiraq. de retrall. lig. 5. 1. gloss. 7. 30.

DICTIO CCCCXIV.

Ve.

- 1 Ve, multipliciter ponitur, & stat secundum substantiam materiam.
- 2 Copulatiue aliquando stat dictio Ve, pro Et.
- 3 Ve, interdictum accipitur pro disiunctiua.

HÆC dictio multipliciter ponitur, & stat secundum substantiam materiam, vt asserunt Gom. in 5. penult. sub nam. 45. *ff. de adliu.* Menoch. remed. 3. ad. p. 6. num. 21.

Nam aliquando stat copulatiue pro Et, vt in l. *testi poss. tra.*, *ff. qui test. cant.* & in l. *quis iur.*, vbi Bart. *ff. de iustitia iur.* notant. Gloss. *verb. x* *disputatione*, in l. *fin.* *ff. de d. p. r. l.* Alex. in l. *fin.* cum doct. in 5. item pater, sub num. 5. *ff. solut. matrim.* Gom. d. num. 45. *vers. uis aduritur.* Gung. *conf. 65.* num. 29. tom. 1. Betta. *de claus. instrum. claus. 1. 1.* gloss. 4. num. 4. Pacific. de Sala. *inter d. resp. 3. cap. 1.* num. 18. Et hoc procedit in dubio, vt semper pro copula accipitur. Aterin. in l. 3. in princip. col. 2. & in l. *quod mor.*, l. 2. *ff. de acquir. poss.*

Interdum verò accipitur pro disiunctiua, vt in l. *Siebach*, 5. *Siebach*, & ibi gloss. *ff. de statu lib. & in l. Paulus*, 5. *Paulus* *ff. ad leg. Corn. de falsis.* & in l. *fin.* in princip. vbi notat Aterin. *ff. de verb. obligat.* Betta. *rol. d. a* 4. vbi subdit, se putare ita accipi debere, in rub. C. de iur. qua virescitur causa fiant.

DICTIO CCCCXV.

Vel.

- 1 Vel, non solet poni nisi inter duos idem importantes, seu parum distantia.
- 2 Alternatiue est dictio Vel, etiam in se h. bene implicationem.
- 3 Disiunctiua est dictio Vel, quando verba, & quoad effectum.
- 4 Copulatiue sumitur dictio Vel, pro Et quando ponitur inter genus, & speciem.
- 5 Declaratiue sumitur dictio Vel, pro Id est, quando ponitur inter duas distantias idem significantes.
- 6 Etiam, importat dictio Vel, quando ponitur vni soli.
- 7 Vel, interdum ponitur pro Saltem.
- 8 Vel, nonnunquam accipitur pro Vt.
- 9 Augmentatiue quandoque ponitur dictio Vel.
- 10 Correlatiue aliquando ponitur dictio Vel.
- 11 Arrogantem, si uel obsequium denotat dictio Vel.

HÆC dictio de sui natura non solet poni nisi inter duos, vt in rub. *ff. de acquir. vel. amissionis* hared. tradunt. l. *ign. e* *aut. ex causa*, num. 2. C. de liber. prauis. Bart. in l. *sup. a*, 5. *affirmat.* in fine. *ff. de aqua plu. arren.* Alex. in rub. num. 4. *ff. de vulgari.*

Cap. *conf. 71.* num. 7. *instrum. Bald. conf. 57.* num. 9. vol. 3. & in l. *fin.*, in 2. *opposit.* C. de collatione. Z. b. rel. in Clem. 2. 9. 2. num. 8. de arat. & qualu. Roman. *boas* 83. num. 3. Reboff. in l. 130. *vers. accens.* *ff. de verb. obligat.* & in l. *unica* in gloss. num. 3. & in gloss. *verb. preferuntur*, num. 1. C. de sentent. qua pro et Mandos. in reg. 1. *Cancel. quait.* 10. num. 10. & 18. & in gloss. *facult.* 6. & *taxam.* in *verb.* vel. *vol.* 13. col. 2. Menoch. *conf. 416.* num. 19. & *conf. 641.* a. 2. Flamin. de *confident.* 9. 28. num. 212. Gonzil. ad reg. 5. *Cancel. gloss.* 48. num. 17. & gloss. 51. num. 3. Ceord. post lib. *practis.* & *canonic. quait.* sing. 29. num. 8. Monet. de *commut. a. vltim.* volunt. cap. 7. num. 305. Fetter. in *con. finit.* C. abalonia, gloss. 4. num. 122. vbi subdit, quod disiunctio casus Rot. *decis* 770. num. 4. apud. Farinac. in t. *collet. insummatum.* ab. vbi habetur, quod amplius dispositionem, etiam ad diuersa. Et quod ponitur etiam inter diuersa idem importancia, seu parum distantia, tradunt *Genet. conf. 45.* num. 17. & *conf. 111.* num. 3. & *conf. 104.* num. 8. vol. 1. Rouan. *conf. 83.* num. 2. Cassian. *conf. ad.* Burgundie, rub. 4. 5. 21. in *vers.* Oa *promu.* in 1. pag. 781. & *conf. 39.* num. 101. Mandos. d. 4. 10. num. 13. vbi subdit, quod ista dictio quandoque ponitur inter similia, & inter eandem importancia. [Rot. apud Paul. de Rub. *decis* 29. num. 25. tom. 3. *diuers.*]

Alternatiue dictio est etiam, in se habens implicationem, vt tradunt Doctores in cap. inter *ceteros.* de *rescriptis.* & in l. *hæc verba.* ibi, aut illo *ff. de verb. significat.* Paris. *conf. 91.* num. 29. lib. 1. Othman. Vulpell. de *propof.* & *adverb. significat.* sub d. *Vbiq;* *vers. Vel.* pag. 127. col. 1. Porroles de *conscriptis.* cap. 1. num. 6. Menoch. *conf. 5.* num. 21. & *conf. 512.* num. 3. & de *arbitr. conf. 144.* num. 3. Gatt. *conf. 160.* num. 48. vol. 1. Honded. *conf. 13.* num. 11. vol. 1. Paris. de *confident.* 9. 32. num. 38. Surd. *conf. 39.* num. 8. Abos. Rice. in *decis* Ciria. *Archiepiscop.* *Napoli.* *decis* 71. num. 5. p. 1. Card. Tusch. *practis.* *conf. 100.* 2. l. *ut d. d. d. d. d. 244.* num. 2. & *cancel.* 591. num. 1. vbi num. 1. post Castillon. *conf. 24.* num. 32. subdit, quod si ponatur inter incompatibilia, non importat alternatiuam, seu electionem, seu ordinem, prout in clausula codicillari, quod valeat iure testamenti, vel codicillorum importat, quod si potest vtile iure testamenti, valeat ex ordine, si non potest, tunc iure codicillorum valeat, quod etiam post Guid. Pape *conf. 33.* a. 53. refert *Cened. d. sing.* 19. num. 7. [Rot. *decis* 147. num. 1. 3. p. 5. *reccm.*]

Disiunctiua quoque est hæc dictio quoad verba, & quoad effectum, l. *num. ff.* quando duo legat. cedat, l. *si aliud.* vbi Bald. *ff. de legat.* 2. subdit enim, alteram partem esse veram, 1. *placit.* 5. *penult. ff. de legat.* 1. quicunque, C. de *firm. iugur.* in l. *fin.* 5. si autem sub conditione, C. *comm. de legat.* Clem. 1. *vers.* & *nihilominus.* & ibi gloss. *verb. a.* vel ad ipsam, de *quest.* *possession.* cap. inter *ceteros.* vbi Panoim. num. 4. & C. *comm. seqq. de rescript.* Paris. *conf. 47.* num. 3. valium 3. Cassian. *conf. 39.* num. 101. Rebuff. in l. 37. in fine, de *verb. significat.* & in l. *unica.* in gloss. *verb. preferuntur.* n. 3. C. de sent. qua pro eo. Menoch. de *presumptis.* lib. 4. p. 4. num. 83. num. 6. Bartholom. Peret. ad *Excrat.* *ambrosia.* de *verb.* *Exc.* *non alienat.* super *verb.* *Fin.* num. 10. & 21. pag. 152. Ceord. d. *sing.* 29. num. 3. [Anell. *Amar.* *conf. 15.* num. 6.]

Copulatiue pro, Et, sumitur, quando ponitur inter genus, & speciem, vt per Bart. in l. *si u. qui ducunt.* 5. *utrum.* in 7. *opposit.* num. 2. *ff. de rebus d. iur.* Bald. *conf. 3.* 8. num. 3. volium. 5. Sebati. *Medices* de *diffinit.* p. 1. cap. 1. num. 1. Menoch. *conf.* 187. num. 18. & *conf.* 54. num. 15. vbi ait, in copulatiue nunciam abire

DICTIONE CCCCXVI.

Vel circa.

- 1 *Temporis modicum internallum importat dict. Vel circa, & ad summum sex menses.*
- 2 *Mensura, in venditione quantitatis adiecta dict. Vel circa, facit totum venire.*

Intelligitur hæc dictio de modico tempore interuallo, vt per Rodnan. *de reb. Ecclesia non alienatur. in tit. quod & quando dicatur modicum, n. 1. s. 16. & 17. Menoch. de arbit. casu. 46. n. 1. Et ad summum importat sex menses; ita quod narrato, quod quis possedit per quatuor annos, vel circa, sufficiat vetustitate, quod possedit per tres annos cum dimidio, & sic similiter in iure, augustin. non tantum, s. d. excusatus inter. itadon. Alex. conf. 88. n. 3. lib. 6. Rebuffus. l. c. ceterorum. in fine. s. de verb. significat. in praxi beneficii, tit. de dispens. ratione actus, vers. sen circa, & conf. 73. Menoch. d. cas. 47. n. 1. Rota dec. 197. n. 1. lib. 2. p. 3. d. uener. Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 3. s. 1. num. 49.*

Adiecta mensuræ in venditione quantitatibus facit totum venire, secundum Bertazol. d. claus. instrum. claus. 10. gloss. 21. n. 2.

Cetera habet superius dicta. In circa.

DICTIONE CCCCXVII.

Velut, Veluti.

- 1 *Explicatio, seu potius exemplificatio est dictio Veluti.*
- 2 *Veritatis expressio interdum est dictio Veluti.*
- 3 *Similitudinem nonnunquam denotat dictio Veluti, & ponitur pro Sicut.*
- 4 *Velut, idem importat quod Quasi, & similitudinem importat.*

Se explicatio hæc dictio, seu (vt interpretes Iuris sicut) exemplificatio, vt in l. 3. s. l. Labor a. s. i. s. de verb. significat. & in l. inter publica s. de iur. quæ loquitur de dictione Veluti, & in l. qui restituer. C. de rei vendit. & in l. veluti. C. de eodem. C. de cons. 45. s. sub n. 2. vol. 3. Ferrer. in consil. Catholici. gl. 7. n. 100.

Interdum est expressio veritatis, vt in l. quoniam, C. de iure dotum. Alber. in diction. in verb. Velut.

Nonnunquam importat similitudinem, & ponitur pro Sicut, vt in l. 2. cum ibi notatur, s. de leg. 2. s. in §. 1. Instit. qui satis d. cognatur, iuxta tradita per Menoch. de presumpt. lib. 4. traspresumpt. s. n. 6.

Et de dict. Velut. quod flet pro Quasi, & importet similitudinem, tradunt Dyn. conf. 41. n. 1. vers. Cum ergo, Calderin. conf. 49. 6. alibi §. circa fin. de heret. & conf. 55. alibi 8. de verb. significat. quos testetur. Cardin. Tusch. pract. conclus. 100. 2. l. d. concl. 375. n. 1. vbi n. 2. post Franc. in cap. cum contrumacia, in a. notat de heret. lib. 6. citatur, quod dictum Velut, etiam est expressio veritatis.

DICTIONE CCCCXVIII.

Vendere.

Verbum hoc naturaliter de vera venditione, non autem de fidei, vel similitate interpretandum.

abire, ne repugnancia contingat, Aloyl. Ricc. dict. dec. 7. a. n. 6. Cened. d. sing. 19. n. 2. [Rat. dec. 5. 2. num. 1. p. 1. in poss. Farin. alibi p. 3. recens.] Sic etiam posita inter duas personas æqualiter vocata stat pro copulativa, & non pro disunctiva, vt per text. in l. cum quidam, §. melius itaque, C. de verb. significat. adun. Menoch. conf. 187. num. 19. non seg. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 3. n. 1. Peteg. conf. 109. l. 1. vbi quid si ponatur inter personas, inter quas cadit affectio. Declinat tamen non stat pro coniunctiva, & copulativa contra proprietatem verbo um, & naturam, nisi vigeant consuetudo, vel necessitas, & multo minus, quando copula expressa secundum suam naturam non requiritur verumque copulatur simpliciter omni casu, sed solum incipiendo ab ultimo. Ita Franc. Ater. conf. 13. iocip. Vso diligenter, n. 3. vers. expouit autem. Card. Tusch. d. 1. D. concl. 144. n. 14.

- 5 Declinat etiam sumitur pro id est, quando ponitur inter duas dictiones idem significantes, seu inter duos idem significantes, vt in rubr. C. si ager, velis, alicui, vel emphys. per. & in l. sciendum, §. 1. qui satisf. d. r. agatur, & in l. 1. iuncta gloss. C. de repudiis. C. iunct. conf. 145. num. 1. Barr. per text. ibi, in l. ubi pactum, num. 1. C. de transact. Bald. in cap. pastoralis, post num. de causa poss. Bellou. conf. 33. n. 7. Poetoles d. cap. 1. num. 61. C. de iur. 96. num. 16. vol. 1. Rebuff. in l. 17. in fine, vers. notata, in gloss. de verb. significat. Oslat. dec. 89. n. 4. Mandol. d. gloss. facili. §. & taxam, in verb. Vel, fol. 333. col. 2. Menoch. conf. 347. num. 19. & chn. 1019. n. 14. Aloyl. Ricc. in praxi aucta, resol. 478. n. 2. Cened. d. singul. 19. num. 3. præcipue quando est posita post genus, vt censuit Rota dec. 300. num. 26. apud Farin. p. 1. recens. [Peteg. conf. 33. n. 7. vol. 1. vbi quod posita inter genus & speciem, stat expolit.]

- 6 Enim importat hæc dictio, quando ponitur vel soli, vt in l. 1. vbi gloss. C. de vendit. arb. fiscalib. lib. 10. & in fine, nisi ad leg. Falcid. multa gloss. ibi in verb. Vel, itadon. gloss. verb. Vel hoc, in l. 1. s. 4. Syllan. & in l. proinde, §. si seruus, s. si stipulas seruo, quæ expolit Vel, pro Enim. Mandol. d. verb. Vel, fol. 311. col. 1. in fine, Rebuff. in d. 37. in fin. Cened. d. sing. 19. num. 4.

- 7 Interdum ponitur pro Salsum, vt in l. s. seruorum, iuncta gloss. fin. de statu homin. & in l. testamentum, multa gloss. in verb. Vel, s. de manumiss. testam. Gloss. in l. 1. s. 6. seruus quærit, in verb. Vel hoc, s. ad Syllan. §. sufficit, ibi, vel medio tempore, multa gloss. Instit. de ingenuis, §. 1. ibi, vel seruum, multa gloss. Instit. quibus ex causis manumittere non licet, Mandol. dict. verb. Vel, fol. 311. col. 1. Cened. d. sing. 19. n. 5.

- 8 Quandoque accipitur pro Vi, vt per Cosm. in pragmat. sanctis, ut de oleo an. s. c. ius, in gloss. Vel. Cened. d. sing. 19. n. 6.

- 9 Nonnunquam augmentatio ponitur, vt in l. lit. t. s. de verb. significat. notant Mandol. dict. quest. 10. num. 13. Octavian. Vulpell. citans loca, statim in praxi.

- 10 Aliquando coniectio, vt in l. 5. a. i. qui, s. si libere, vbi Paul. de Casti. §. commendati. Octavian. Vulpell. citans loca.

- 11 Denotat quandoque ambiguitatem, seu obscuritatem, vt potest Angel. in conf. 94. num. 5. vers. illa enim, tradit Cardin. Tusch. dict. l. d. concl. 244. num. 6.

tandum est, vt post Paul. de Cast. notat Bertazol. de clausulis instrument. claus. 16. gloss. c. n. 1. vbi subdit, quod venditionis appellatione de soi propria significacione venit venditio, & non alios contractus.

- 1 Aliquando tamen pro locare exponitur, secundum Celdet. Petreus de empt. & vend. cap. 7. num. 7. [sic] Didac. de Bito ad cap. posuit. §. c. de locato n. 9. cam. segg. vbi a. 1. 2. dicit quod verbum v. d. de in lata significacione comprehendit omnem etiam pec quem dominium transfertur.]

DICTIO CCCCXIX.

Vetè.

- 1 Fictioem neminem excludit, in tra tradita per Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 11. a. m. c. 1. Et interdictum idem importat, quod Proprie, secundum Farinac. in 3. raxi crimin. p. 1. conf. 76. num. 8. [Et requirit vetam & actualem numeracionem pecuniar. Valent. conf. 173. a. 19. n. 2.]

DICTIO CCCCXX.

Vetò.

- 1 Adversaria precedentium in iure, & in facto est dict. Vetò.
2 Qualitatem precedentem repetit, & adversarius re-tenta eadem qualitate dict. Vetò, interdum vero non adversarius, vt num. 3.
3 Vetò importat quandoque idem quod Sed.

- 1 Adversarius est hanc dictio precedentium in iure, & in facto, vt in hoc amplius, §. de his a. tem. vbi Bart. §. de damnis infectis. Et in l. si verò, §. qui satisdare coguntur, notant Bart. in l. si ita scriptum, n. 1. & ibi Paul. c. Alex. & in l. 4. de liber. & posthum. Cypol. conf. 68. num. 5. incrimin. Bec. in rubr. C. qui admittit, num. 68. & conf. 101. num. 16. Gom. in cap. si annum, §. si verò, n. 1. de radiciis, lib. 1. Zabarell. conf. 38. num. 2. Rebuff. in comard. ni. de collat. §. vrasari-que, in ver. vero Menoch. conf. 201. num. 4. & conf. 737. num. 15. Sord. conf. 315 num. Cened. post lib. prallie. & canonic. quest. sing. 99. num. 1. Oclavian. Vulpell. de propof. & a. urb. sigasf. sub hac dict. statim, in princ. pag. 127. vbi intelligit, quando id, cui addi-citur, diuersam habet rationem, & a. 1. subdit, quod affecti diu: si ratem in iure, & in facto, quando ad-uersarij posita est sine copula, plerumque tamen precedentibus non repugnat, vt in auct. de heredi. lib. & Falcid. in princ. collat. 1. Burg. de Pace p. 1. 3. Tan-ri. concluf. 4. num. 379.

- 2 Repetit etiam qualitates precedentes, & aduer-sarius, retenta eadem qualitate, vt in l. Seia. §. Ceta, §. de fundo instructio, cap. pastoralis, §. si verò, de causa p. fies. cap. 2. vbi vbi verò, de restitu. in integrum, lib. 6. cap. 1. vbi verò, de excep. amb. lib. 6. Clem. 1. de foro competen. notant Alex. conf. 99. num. 9. vol. 6. & conf. 149. a. 2. & §. vol. 6. Ruin. conf. 111. num. 6. lib. 3. Nat. conf. 570. num. 9. Socin. iud. conf. 83. num. 1. lib. 1. Menoch. d. conf. 6. n. 6. & conf. 530. a. 18. vbi loquitur de dictione Verum. Rebuff. a. d. vbi verò. Peregr. de iudic. comm. §. a. n. 91. Sord. conf. 315. n. 1. & 2. Galgaoet. de cond. & d. com. §. p. 1. cap. 1. §. 1. n. 5. Cened. d. §. 99. num. 2. Credo Talich. prall. concluf.

tem. x. lib. Dyonis. l. 240. n. 7. vbi num. 8. cum Alexand. d. conf. 99. a. 9. lib. 7. subdit habere locum etiam in qualibet alia dictione aduersaria, & n. 9. post Ruin. conf. 176. n. 8. lib. 2. declarat procedere, quando oclatio sequens, in qua est dictio aduersaria, non est perfecta; secus, si esset perfecta. Et quod hac dictio sit suppositiva omnium qualitatium expressarum in precedenti dispositione, tradunt Bald. in Lomus populi, n. 21. §. de Insti. & iura. Ruin. conf. 111. n. 6. lib. 3. Mart. de variis resolu. lib. 2. resolu. 94. n. 8.

Interdum tamen non aduersatur, nec repetit qua-litates precedentes, vt in Lani. causis, vers. si verò, & ibi gloss. Bart. & Cast. §. de condit. & demonstr. vbi in-telligunt, dictionem Verò pro Enim, & sic ponitur affirmatiue. Aliquando ponitur inceptiue, vt in §. in vero, ad quem. Insti. de rerum diuis. cap. quodam, de praecript. §. per eo, de elect. cap. transmissa, vers. quia verò, de re, qui cognatus consanguineum uxoris suae Cened. d. §. 99. n. 4.

Importat quoque idem quod dictio Sed, secundum Menoch. conf. 76. n. 7. & Oclavian. Vulpell. citato loco, n. 1.

DICTIO CCCCXXI.

Versus.

1 Respectu loci non includit locum, vt tradit Se-raplin. decis. 167. n. 1. Nam ex germana signifi-catione, loci quendam circumstantiam indicat, quae à loco ipso relato differt, vt liquido colligi potest ex Cicerone lib. 4. ad Attic. dum ait: Ex Asia rediens, cum ad Aegina Megariam versus nauigarem, corpi regiones circum prospicere, & in epist. lib. 16. ad Attic. inquit: Venti me à Miletum Arpinum versus. Et Plautus autem ego portas versus pergam, & perquir-am, quem si non inuenero, datum versus reuertat. Refert Glot. res. 10. a. 100. & in terminis, quod hac dictio Versus denotet situationem, & non pro-pinquitatem, ex Plauto supra allegato tenuit Rota in Titiana iuris dictio, 17. Iunij 1615. coram & n. reddissimo Domino meo Coccino, impressa per Fatim. decis. 509. n. 5. p. 1. recent. & in eadem, coram eodem, 16. Iunij 1615. impressa per eundem decis. 683. n. 5. eadem p. 1. recent.

DICTIO CCCCXXII.

Vicissim.

- 1 Vicissim, eiusdem est signifi. atque quod Ioui-cem.
2 Substitutionem reciprocam inducit dictio Vicis-sim.

1 Eiusdem est significacionis, quae est dictio Iuni-cem, de qua supra suo loco, i. fidei commissio. Cede transfat. cap. 1. de m. m. a. p. vbi Abb. n. 6. post gloss. dicit, quod illud dicitur vicissim fieri, quod fit eodem tempore, ordine tamen successione, ita tamen quod non concurret cum temporis momento.

Inducit substitutionem reciprocam, vt in l. 1. de ste-tamento, §. de hered. institut. notat Menoch. conf. 95. in princip. quem refert Oclavian. Vulpell. de prae. & adu. §. sigasf. sub dict. Versus, vers. Vicissim, p. 8. 127.

Dictio CCCCXIII.

Videlicet.

- 1 Declaratio simul, & restrictio precedentium dictio videlicet.
- 2 Demonstratio secundum substantiam materiam nonnunquam stat dictio videlicet.
- 3 Demonstratio magis, quam restrictio in dubio stat dictio videlicet.
- 4 Oppositio interdum stat dictio videlicet, quandoque determinat.

Regulariter hæc dictio precedentium est declaratio, simul & restrictio, ut in *videlicet*, ff. de quibus causis maiores, & in *videlicet*, ff. de pœlis, & in *si quis*, ff. in venditione, aliis *si in venditione*, ff. commun. gradus, cap. transmissio de eo, qui cognovit consanguineum uxoris suæ, ubi, uxore sua de familia, filiam eius, primogenitum videlicet propriam, & in cap. sacrosancta, de elect. & in cap. numerus, de verb. signif., notant gloss. & Bart. in l. 1. num. 2. ff. ad legem Aquilam, gloss. in Clem. causam, verb. videlicet, de elect. Paris. consil. 6. n. 12. & consil. 92. n. 3. vol. 1. & consil. 85. n. 47. vol. 2. & consil. 64. n. 1. vol. 3. Corin. consil. 10. n. 10. & consil. 221. num. 6. & consil. 295. num. 4. vol. 5. Purpurat. consil. 48. n. 5. Dec. consil. 47. num. 1. & 2. & consil. 423. num. 15. Socio. lico. consil. 47. num. 7. vol. 1. & consil. 32. num. 4. & consil. 41. num. 3. 6. vol. 4. Socin. iun. consil. 123. num. 3. vol. 3. Grot. consil. 6. num. 18. & consil. 7. num. 1. vol. 1. Cephal. consil. 637. num. 4. & consil. 704. num. 15. Crauet. consil. 273. n. 9. & consil. 310. num. 2. Burfat. consil. 59. num. 18. & consil. 13. num. 35. Rimin. consil. 67. num. 42. Ang. consil. 354. in princip. Surd. consil. 315. num. 61. & decif. 161. num. 8. & de aliment. sui. l. 4. n. 100. Decian. consil. 5. n. 24. vol. 5. Menoch. consil. 21. num. 27. & consil. 706. num. 10. cum seqq. Peregr. consil. 38. num. 7. vol. 1. Canalcian. decif. 19. n. 54. de vltim. volunt. in 3. parte, & decif. 23. num. 6. ead. p. 3. Vinc. de Franch. decif. 117. num. 121 p. 1. Marant. de eradicandis p. 3. n. 23. indicat tela agreduntur numero 105. Sim. de Prius de interpret. vltim. volunt. lib. 2. interpret. 5. dub. 1. solus 4. num. 10. Annib. Rochus de Pictis in gloss. videlicet, pagin. 241. Cofim. in prag. sancti. sui. de colat. 5. vltim. in vers. videlicet, fol. 69. col. 4. & in tit. de annatis, 5. item, in vers. videlicet, fol. 157. col. Orluian. Valpell. de propo. & adverb. signif. sub dict. Veri, vers. videlicet, pagin. 127. Bertazol. de claus. sancti. rrom. claus. 38. gloss. 3. n. 1. Cald. Perleca de renouat. emphi. quest. 11. numer. 15. Cened. post lib. prallit. & canonis. quest. 506. num. 1. & 2. Petr. Henric. resp. apud. 2. num. 50. Farinac. in praxi crimin. 4. consil. 85. n. 6. & Steph. Gratian. Marthea decif. 44. numer. 7. Diony. [Paul. de vera quatuor Patriarchalium sedum crisi. cap. 1. num. 27. Card. Tusch. praxi. consil. 50. n. 1. Jui. Di. consil. 593. numer. 1. cum seqq. Ioan. à Cochier in prag. Regal. Cancell. num. 28. Glorif. resp. 1. p. 5. num. 33. Gregor. decif. 186. num. 9. [Ros. decif. 474. num. 4. & 5. part. 1. in post. Farinac. Peregr. consil. 119. num. 3. & consil. 138. num. 7. vol. 5. vbi quod stat declaratio, & restrictio. Rot. dec. 126. num. 5. apud Paul. de Rub. eum. 3. dimiss. aliis p. 7. recant. & decif. 142. num. 25. & 26. ead. dem. 3. vbi ait quod tunc non stat taxatio, sed potius declaratio, quando in contrarium adeit verisimilis mens disponentis.]

- 2 Nonnunquam stat demonstratio secundum substantiam materiam, ut in eum Marthea, 5. distinguunt. Aogust. Barbosa de Dictionib.

dum, de celebrat. Missarum, l. inf. in l. tempus, n. 1. ff. de re indicat. Rebuff. in concord. rubr. de collat. 4. prefatig. in vers. videlicet, fol. 300. Dec. consil. 47. num. 4. vers. nonnullas, Cened. d. sing. 66. num. 2. Et in dubio stat magis demonstratio, quam restrictio, secundum Aym. consil. 227. num. 4. & 8. & consil. 245. num. 9. & consil. 273. sub num. 9. Anton. Monach. Lucens. decif. 31. num. 3.

Interdum stat oppositio, ut in cap. post electionem, de concess. prabenda, & in cap. scripsum, de elect. & in cap. 2. de privileg. lib. 6. Aliquando exemplificatio, ut in e. nihil, circa finem, de elect. Quandoque determinatio, ut in cap. super litteris, de rescriptis.

Dictio CCCCXIV.

Videtur.

- 1 Improprietas denotat verbum Videtur.
- 2 Fictionem inducit verbum Videtur.
- 3 Presumptionem quandoque significat verbum Videtur.
- 4 Arbitrium boni viri aliquando importat verbum Videtur.
- 5 Visionem interdum importat verbum Videtur.
- 6 Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat verbum Videtur.

Improprietas denotat hæc dictio, ut in leg. 1. l. de ieiis videtur ff. de vi, & vi armata, Pichard. ad finemination, num. 6. In fine de exheredat. liber. Ecce, in consil. Catholice, gloss. 2. num. 108. Accac. Anton. in comment. ad l. 5. ff. de cond. & demonstrat. num. 105. [Bened. Egid. ad lex hoc iure, ff. de inst. & iur. p. 1. c. 8. n. 78 ante vers. eadem.]

Fictionem inducit, ut in d. l. 1. l. de ieiis, & in l. mator aliter in princip. de acq. poss. notant Rom. consil. 224. incip. ista capitula, in fine. Tutq. de iura constituti, p. 2. consil. 1. num. 7. Bertazol. in resp. l. si quis maior, C. de translat. num. 646. Thomas de Thollet. in florib. legum reg. 303. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 35. & præsumpt. 36. num. 12. Bened. Egid. in resp. l. ex hoc iure ff. de inst. & iur. p. 1. cap. 8. num. 78. Card. Tusch. praxi. concl. 100. l. lu. D. concl. 394. n. 1.

Presumptionem quandoque significat, secundum Menoch. d. lib. 4. præsumpt. 89. num. 12. & consil. 370. n. 10. Accac. Anton. in comment. ad L. cum auct. 102. num. 16. ff. de cond. & demonstr. [Leo Valent. dec. 194. n. 9. lib. 2.]

Arbitrium boni viri aliquando importat, ut per Roman. consil. 228. incip. Pro plena, n. 11. vers. etiam, vbi Apollin. in verb. Boni viri, Valde. consil. 155. num. 2. p. 1. Petr. Henric. resp. apud. 3. num. 50. in princip. Card. Tusch. d. consil. 394. num. 4. Gregor. decif. 251. num. 8. Rota apud Zach. post trail. de oblig. Camer. decif. 2. num. 10. & decif. 1. num. 5. vbi num. 2. subdit, quod quandoque necessarium importat. Et etiam apud Farinac. decif. 359. num. 6. & decif. 640. num. 13. & decif. 698. num. 3. p. 2. recant. [Et in mandato procuratoris loquitur Bart. in l. ereditur 60. §. Luitius, ff. mandati, num. 1. ibi, Sed si dixerit praxi tibi videbunt, & placebit, vel secundum iurum arbitrium, vel prout putaueris, tunc intelligitur secundum arbitrium boni viri, Afflic. dec. 91. num. 4. Et in potestate data executoribus testamenti, Corn. consil. 173. num. 5. lib. 5. Christoph. Tocchiola consil. 26. num. 67. lib. 1.

vbi loquitur in facultate data ad alienandum, Causalcan. *decif. 16. num. 387. cum feqq. parte 2.* Et de verbis, *quidquid volueris, & placueris*, quod reducitur ad arbitrium boni viri, tenent Causalcan. *decif. 36. num. 387. parte 2.* Torniola *conf. 36. num. 68. Paz de iurata, c. 34. n. 37.* Rota *decif. 640. n. 11. p. 1. diuerfor.*

5 Visionem interdum importat, quæ non habetur pro certa & aliquando visionem certam, vt ex Bart. *conf. 111. incip. Queritur n. 5 lib. 1.* tradit Card. Tufc. *d. conel. 394. n. 4.*

6 Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat, quando pronunciatur à iure, vt in leg. *quid tamen. §. arbitri. ff. de arbitris, Zabarell. conf. 60. n. 5. v. iamen.* Rebuff. in *compndia alienationum, n. 71. pag. mibi 76.* Card. Tufc. *d. conel. 394. n. 3.* Aliàs verò non importat veritatem, fecundum Surd. *decif. 13. Scraph. decif. 512. n. 2.*

tradita per Dec. *conf. 189. n. 7. tom. 1. Pedemdecif. 521 n. 4. & 5. Surd. conf. 174. n. 16.*

Tollit ipfo iure sui perendi, vt per Garz. Guon. de *privilegiis. & exempt. explicat. n. 907.*

DICTIO CCCCXXVIII

Vltra.

- 1 *Inclusiva regulariter est dictio Ultra.*
- 2 *Exclusiva interdum est dictio Ultra, & quando, ostenditur.*
- 3 *Qualitates precedentes reperit dictio Ultra.*
- 4 *Implicationem importat dictio Ultra.*
- 5 *Numerum expresse limitat dictio Ultra.*
- 6 *Tempus modicum importat dictio Ultra.*
- 7 *Testis deponens per dictionem Ultra, nihil probat.*
- 8 *Tempus totum continuum, vt comprehendatur non facit dictio Ultra, sine copula in testis deponente.*
- 9 *Ultra contrarium habet Citra, & significat Trans.*

DICTIO CCCCXXV.

Vindicare.

1 Verbum hoc, sicut & *Vindicta*, intelliguntur de vindicta non propria auctoritate sumenda, vt notant gloss. *in l. 1. ff. de indignis.* Cald. Perita *quæ forenses recepti. sent. conf. 35. n. 3.* Sic etiam verbum *Vicio*, intelligitur autē mediante, Scraph. *de primil. sur. au. primil. 74. n. 5.*

DICTIO CCCCXXVI.

Vix.

- 1 *Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet.*
- 2 *Vix fieri idem dicitur quod fieri potest, licet cum difficultate.*
- 3 *Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dictio Vix.*
- 4 *Expectationem diuini nam de larat dictio Vix.*

1 *Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet.* Cic. *1. de Orat.* In dicendo vix paucos proferre possumus. Idem *2. Acad.* Nos probabilia quidem multa habemus, quæ sequi facile affirmare vix possumus.

2 Illud dicitur vix, fieri, quod fieri potest, licet cum difficultate, vt in *c. hæc omni plures*, vbi gloss. *12. q. 2. cap. 2. de cognat. spons. lib. 6.* notat Orlanuz. Vulpell. *de prag. & adverb. signif. sub dist. 1. vltimor. vers. Vix, pag. 129.* vbi subdit, quod est dictio diminutiva, & quandoque interpretatur pro *Nulla modo.*

3 Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, vt in *l. vix curie armis*, vbi gloss. *ff. de iudiciis, & in l. iura, §. ff. de minorib. & in l. si heres, ff. ad legem Falcidiam.*

4 *Vix, tandem disturnam expectationem declarat.* Cic. *lib. 5. epist. 9.* Vix tandem legi litteras dignas Appio Claudio. Id. *in Pis.* Gabinius ipse vix, sed tamen se collegit.

DICTIO CCCCXXVII.

Vltius.

1 Non solum hæc dictio est inclusiva, sed reprobata omnium qualitatū precedentium, iuxta

Regulariter hæc dictio est inclusiva, vt in leg. *si Ultra, C. de fidei commissis*, tradunt Dec. in *l. attine, n. 9. C. de transact. & in l. filiam, num. 1. C. de collat. & conf. 90. num. 7. & conf. 330. num. 1. & conf. 423. num. 4. Barbat. confil. 74. ad l. 6. vol. 4. Fulgos. confil. 40. col. 2. Titac. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. numer. 68. Cosm. in *pragmat. sanctis de frim. appell. §. quodque, in verb. Ultra*, Gulielm. Benedic. in *repet. a. Raynautius, in verb. Alterutra filia, numer. 1. cum feqq. Azucud. ad Curiam Pisanam lib. 5. cap. 6. n. 128. Put. decif. 59. n. 1. lib. 3. Rebuff. in *comment. ad l. si quis se dixerit, 123. versidem in dist. Ultra, ff. de verb. signif. pag. 506.* Menoch. de *presumptionib. lib. 4. presump. 145. n. 4.* Azucud. ad leg. *77. num. 121. tit. 18. lib. 4. nona Recopil.* [Perreg. *conf. 77. num. 1. vol. 5.* vbi quod includit, accipit, & addit, & confil. 43. num. 1. ad. vol. 5.] Cened. post lib. *prælic. & canonic. quasi. §. 49. num. 1.* Surd. *decif. 185. num. 9. vbi numer. 11.* subdit, quod confirmat quæ fuerant inuoluta data, & disposita. Card. Tufc. *prælic. concul. tem. 2. dist. 2. conel. 395. num. 13.* vbi numer. 14. post Cagnol. in *l. 2. numer. 5. & seq. Cod. de rescind. vendit.* tenet, quod latio probabitur ultra dimidiam, permittit lesionem vsque ad dimidiam. [Rot. *decif. 127. n. 1. p. 1. in posthumis Farina. decif. 62. n. 13.* apud Paul. de Rubis *tom. 2. diuers. aliàs p. 6. reced.***

Interdum ista dictio excludit, vt in *l. eum ultra, C. de non numerata pecunia, & in l. si ultra, C. de fidei commissis*, notant Rebuffan. concordat. *tit. de collat. §. præfariis ordinariis in verb. Ultra.* Dec. *conf. 126. num. 1. vers. & idem ista dictio.* Titac. de *retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. numer. 61.* Orlanuz. Vulpell. citata *loc. num. 2. vers. & eius.* Gulielm. Benedic. in *dist. verb. Alterutra filia, num. 7.* vbi alient, quod quando ista dictio additur rei à iure prohibetur, vel quando absonus resultare intelletus, si ea inclusio intelletetur, in eo casu excludit, & non includit: vt etiam tradit gloss. *verb. facere, in Clem. 1. de usuris, quæ dicit*, quod si flauio cauesus, quod nullus accipiat pro vsura ultra duos denarios pro libra in mense, statim non videtur permittit vsuram quoad duos denarios, cum sit contra ius vsuram exercere, absonusque inde resultat intelletus, si ea permittetur, cum omni iure sit prohibita; de quo etiam Cosm. in *d. verb. Ultra* Rebuff. in *comment. ad l. si quis. vers. limitatur quando, ff. de verb. signif. pag. 506.*

DICTIO CCCCXXIX.

Vltro.

- 1 Vltro, aliquando exponitur pro Sponte.
- 2 Vltro interdum significat idem quod sine requisitione, vel mandato.
- 3 Vltro, nonnunquam accipitur pro, sine quaestione.
- 4 Vltro, apud Grammaticos interdum significat Insuper.
- 5 Vltro, citroque, sunt dicta opposita.
- 6 Vltro, per translationem interdum usurpatur pro, mutuo, atque inter se.

Hæc dictio aliquando exponitur pro Sponte, ut in *l. xxi. vbi gl'os ff. de fals. & in l. abnd. §. si ff. de cons. p. un. & in l. eura. §. de probat. & in l. qui homines §. si nulli. §. de solut. & in l. non minor. §. item temporis §. de re iudicat. Cic. lib. 4. epist. 16. Nec mihi quidquam in mentem venit optare, quod non vltro mihi Cæsar dederent.*

Interdum significat idem, quod sine requisitione, vel mandato, ut in *l. liberos. §. penult. ibi. vltro opti. ff. de negot. gestis.*

Nonnunquam accipitur pro, sine quaestione, ut in *l. 1. §. dicitur Antoninus. & §. si quis vltro, & in l. vltro. §. index. ff. de quaest. Vltro componit actio, id est, sine perneccia sine exceptione, *l. 5. §. 1. ff. de condit. causa dat. §. si d. an vltro. §. de negot. gestis. Vltro iurandis est hinc dilatio, & necessitate, *l. si legatus, ff. de delo. §. ff. de iur. iur. & l. si pignori, in fin. §. fam. heredes.***

Vltro apud Grammaticos interdum significat Insuper. Cic. *Caecil. 1.* Est etiam in nobis animus, Quirites, ut non modò nullus audaciter cedamus, sed etiam omnes improbos vltro semper læcimus. Virgil. *Æneid. lib. 9.*

Vltro interdum dicitur dictiones oppositæ, *l. si quis ex argentiis. §. rationem, ff. de eden. notant Turq. de re iud. tit. 1. §. 1. glo. §. 1. num. 66. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict. Vltro, vers. vltro, pag. 131. col. 1.*

Per translationem apud Grammaticos interdum usurpatur pro Mutuo, atque Inter se. Cic. *lib. 6. Offic. Beneficia vltroque data, & accepta. Idem lib. 6. de Republ. Multique verbi vltro, citroque habitus nobis consumptus est dicta.*

DICTIO CCCCXXX.

Vnâ.

- 1 Simultaneitatem, congregationem, & unionem diversorum denotat dictio Vnâ.
- 2 Vnâ, idem importat quod Simul.
- 3 Vnitatem, atque equalitatem significat dictio Vnâ.
- 4 Vnâ, coniunctio plus quam dicta Et.

Denotat hæc dictio simultaneitatem, congregationem, & unionem diversorum, ac actuum coniunctionem, ut in *l. Lucius. §. quisquis, & in leg. §. pluribus, in princ. ff. de legat. 2. & in l. fin. vbi Bald. sub num. 1. in 6. opposit. & l. fin. col. fin. C. de impub. & alio sub §. in §. vbi autem, Inst. de Attilian. tuer. notant Paris. conf. 79. num. 2. lib. 1. Alex. conf. 93. m. 4. lib. 3. Gozzadin. conf. 72. sub num. 9. versum dictio. Rebuff.*

in l. refuturæ, 36. vers. item dicitur, Pnà, ff. de verb. signif. pag. mihi 202. Bettirol. de clausulis instrument. claus. 39. gloss. 1. num. 1. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dicitur Vtrius, vers. vna, pag. 131. Peteg. conf. 6. incip. Viste, n. 8. lib. 3. Flamin. Paris. de confid. benef. 4. 3. num. 28. Marc. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 3. num. 4. Card. Tufch. prall. concl. tom. 1. lit. D. concl. 376. n. 1. Et hinc dictum in *Memis Regalis iurisdictionis*, 5. Iulij 1604. coram Reverendissimo Domino meo Cocco Decano.

2. Et tantum est dicere Pnà, quantum Simul, l. qui quatuor, §. uxoris, ff. de legat. 3. l. immo & fecer. ff. de usu, & habit. Bald. in l. vna. §. in his itaque, C. de caduc. testam. Goraden. confil. 21. num. 3. B. Grat. confil. 9. n. 103. & confil. 111. num. 3. lib. 1. & confil. 13. numer. 56. lib. 2.

3. Significat unitatem, ac æqualitatem; ita quòd non habeat compositionem, iuxta tradita per Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 139. num. 22. & confil. 178. num. 3. Ceual. commun. contra communes, quæst. 818. num. 47. Vnde si quis infuatur fraterem hæredem, cum hoc quòd bona sua debeat communicare vna cum fratribus suis, importat simultaneam communicationem, vt ipse fratribus, & fratres sibi communicent. Ita Barth. conf. 4. incip. *Fallum tale*, num. 3. in fine, & seq. lib. 1. Card. Tufch. d. lit. D. concl. 376. n. 1. vbi num. 2. cum eodem Barth. d. conf. 4. num. 4. subdit, quòd si quis instituat sibi hæredem Titium, vna cum filijs suis, omnes sunt hæredes.

4. Illud aduertere oportet, quòd hæc dictio coniungit pluraquam dictio. Et, iuxta tradita per Bart. in l. *Gallus*, §. quidam restit. vbi las. num. 14. & 20. ff. de liber. & posthum. Paris. conf. 3. n. 17. vol. 1. & conf. 79. num. 21. & seq. vol. 3.

DICTIO CCCCXXXI.

Vnà cum.

1. Vnà cum, idem importat quòd dictio Et.
2. Augmentum importat dictio Vnà cum, respectu qualitatis relictæ.
3. Vnà cum, demonstrat vt aliquid simul expeditur.

1. Idem importat hæc dictio, quòd copula Et, & idem testator relinquit exequatorem suum Titium, vna cum Scio, proinde est ac si dixisset: Relinquo Titium, & Scium exequutores, ita quòd vno mortuo, alter est exequitor solus veroque casu, Ita Bart. conf. 147. incip. *Fallum tale*, lib. 1. quem refert Card. Tufch. prall. concl. tom. 1. lit. D. concl. 398. num. 1. vbi n. 2. cum eodem Bart. d. conf. 147. n. 2. subdit, quòd importat etiam repetitionem.

2. Augmentum importat respectu qualitatis relictæ, secundum Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 139. num. 26.

3. Demonstrat, vt aliquid simul expeditur, vt notatur in l. fin. C. de impub. & alior. subf. & in §. fin. Instit. de Aduisore tutor. Grat. conf. 93. num. 1. lib. 2. Paris. confil. 111. num. 17. lib. 2.

DICTIO CCCCXXXII.

Vnanimiter.

1. Importat *Nemine discrepante*, vt in cap. bona memoria, in vers. unanimiter, de postulat. Pralat. & in cap.

unanimiter, eod. tit. & in cap. cum dilecti, de elect. & in cap. serie loco, de probat. Vnde post alios in cap. cum Ecclesia Suarda de causâ possess. & propr. Panor. in cap. licet an i. notabil. de offi. delegat. Albet. in *Dictionaria*, verb. unanimiter.

DICTIO CCCCXXXIII.

Vnde.

1. De vi, & effectibus huius dictionis qui multa adducat, referat.
2. Causam intrinsecam significat dictio Vnde, & importat idem quod, ex qua causa.
3. Vnde, quomodo propriè sit aduerbium loci, interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur.

Multa de vi & significatione huius dictionis adducit Rebuffin comment. ad l. quibus, 57. vers. vnde, ff. de verb. signif. pag. mihi 197.

Significat causam intrinsecam, & importat idem quod *Ex qua causa*, vt per Castren. conf. 312. incip. *Viste alius an princip. lib. 1.* Grat. confil. 77. n. 3. lib. 1. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict. *Ultra*, vers. Vnde, pag. 131. Card. Tufch. prall. concl. tom. 1. lit. D. concl. 396. n. 1.

Quamvis propriè Vnde sit aduerbium loci, interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur, positiusque eleganter etiam apud Ciceronem, aliisque bonos Latine linguae Auctores, pro *Ex qua*, ex qua, vel ex quibus. Cic. 1. de Orat. de eare multo dicit ornatiua, quàm ille ipse, vnde cognoscit. Idem pro Flac. Adversus Atheniensem, vnde humanitas, ac doctrina, religio, fruges, iura, leges oræ, atque in omnes terras distributæ putantur. Idem 1. de Orat. Equidem vobis fontes, vnde hausistis, atque itinera ipsa putari esse demonstranda.

DICTIO CCCCXXXIV.

Vndique.

Idem importat quòd *Omni ex parte*, & de loco propriè dicitur. Cic. pro lege Manlii. A Sicilia multis vndique cinctum periculis explicauit. Idem pro Seft. Omnes vndique Bosculos carpat, atque debilem. Virgil. lib. 5. Æneid.

— Maria vndique, & vndique celum.

Sæpe autem per translationem vsurpatur. Cic. 2. de natura Deor. Mundus perfrictus vndique est. Idem 1. Philippic. Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conserua.

DICTIO CCCCXXXV.

Vnus, & alter.

1. VNUS, & alter, pro duobus vsurpari solet.
2. VNUS, aut alter, sicut vnus, aut duo dicuntur.
3. VNUS, aliquando importat idem quod Solus.
4. VNUS, ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, magnam vim habet augendi.

Pro duobus vsurpari solent hæc dictiones. Cic. 4. Ferr. Dicitur vnus, & alter breuiter. Idem pro Cluen.

Cluen. Vnus, & alter dies intercesserat, cum, &c. Idem *Attic. lib. 3. epist. 18.* Adductus sum tuis vnus, & alteris literis.

¹ *Vnus aut alter*, sicut *Vnus*, aut *duo*, dicunt, Cic. *Attic. lib. 7.* Quid enim est tantum in vno, aut altero die. Quum res plures duabus numerantur, dicimus, *Vnus*, *alter*, *tertius*, *plures*. Cic. *pro Cluen.* Vnum, alterum, tertium annum Salsis quiescebat. Idem *pro Flac.* Tui Gzregorii genera, quocum vni sunt Athenienses, *Aeoles* alteri, *Dores* tertii nominabantur. Idem *6. Perr.* Dies vnus, alter, plures non refertur.

² *Vnus aliquando importat idem quod Solus.* Cic. *Attic. lib. 1.* Piznetius vnus omnino omnes fuit. Idem ad *Quint. frat. lib. 1. epist. 1.* In tuis summis laudibus excipitur vnus iracundiam. Ad omni, id est, nullo excepto. Idem de *Amicit.* De amicitia vult omnes ad vnum idem sentiant. Idem *lib. 10. epist. 11.* Ego eam sententiam dixi, cui assensu sunt ad vnum.

³ *Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes*, magnam vim habet aogendi, quia vnus confertur cum omnibus. Cic. 2. *Catilin.* Ille autem vnus timendus ex omnibus. Idem 1. de *Orat.* Cum te vnus ex omnibus ad dicendum maxime natum, aptumque cognossem. Idem in *Orat.* Inter omnes in omni dicendi genere vnus eminet Demosthenes. Idem *Attic. lib. 8.* Vnum omnium loquacissimum, & minime apertum ad dicendum.

Dictio CCCXXXVI.

Volo.

¹ *Arbitrium liberum, & absolutum tribuit verbum Volo.*

² *Volo, refertur ad actum licitum, non vero ad actum regulatum, & illicitum.*

³ *Velle quis non creditur quod iure facere non potest.*

⁴ *Velle quatenus quis non dicitur.*

⁵ *Volo ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti.*

⁶ *Fideicommissum importat verbum Volo, si iungatur verbis obliquis; directum vero substitutionem si verbis directis, aut communibus.*

⁷ *Substitutio valet in vim directa, si verbum Volo reperitur adiunctum alicui verbo communi.*

⁸ *Fideicommissum innuit verbum Volo, innitum cum alijs verbis, si sine liberis, aut heredibus decesserit.*

⁹ *Dispositionem est verbum Volo, cum alterius persona voluntas non spectatur.*

¹⁰ *Dispositionem plenam importat verbum Volo, in ultimis voluntatibus.*

¹¹ *Actum perfectum importat verbum Volo, adiunctum infinitiui praesentis temporis.*

¹² *Verba Volo te ducere in vxorem, non operantur matrimonium de praesenti.*

¹³ *Executionem importat verbum Volo, adiunctum cum infinitiui.*

¹⁴ *Dispositionem non importat verbum Volo, innitum infinitiui in attributo inter vnus.*

¹⁵ *Ius nouum aliquando inducit verbum Volumus, & declarat antiquum.*

¹ **V**erbum hoc tribuit liberum, & absolutum arbitrium, vt in *l. cum quidam. ff. de legat. 2.* & *Augst.* Barbosa de *Dictionib.*

in *l. fideicommissar. ff. de fideicommissis liberarib.* notat Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 188. num. 1. & de arbit. lib. 1. quaest. 7. num. 2. vbi num. 3. subdit, quoddam iudicium directum non significat liberum arbitrium, & num. 14. quod consuetum cum verbis *Tuo arbitrio*, non operatur, vt censent collatum liberum arbitrium, & num. 10. quod adiunctum verbo exequutio non liberam potestatem, sed veri boni arbitrium significare videtur. Item verbum hoc est commune, & non preceptum, nec equipollens precepto, vt post malos resoluat Sanchi, in *praecepta Decalogi* tom. 2. lib. 6. cap. 4. n. 40. in fine.

Refertur ad actum licitum, non vero ad actum irregulatum, & illicitum, secundum Petaltam in *l. 1. num. 73. ff. de legat. 1.* & Molin. de primogen. lib. 1. c. 5. num. 17. Menoch. *confil. 1184.* num. 7. vbi ait, quod quisque velle non praesumitur nisi honeste. Velle enim quis non creditur, quod iure facere non potest, *l. L. nani. ff. de imperator. ff. ad municipalem. ff. ibi. 3. vnus. ff. de operone legata. 2. gloss. in l. peto. in prin. vbi Bald. in fine prin. ff. de legat. 2. cap. cum ad arbit. de sementi. ex. communis.*

Menoch. *confil. 140.* num. 6. Sured. *conf. 431.* num. 41. Rota *decis. 364.* num. 3. apud Farinac. p. 1. *recom.* Sicut etiam velle quae ignorat quis non dicitur, et Menoch. *confil. 191.* num. 45. & *confil. 403.* n. 82.

Verbum hoc *Volo* ex sui proprietate est informe, & determinatur ratione verbi adiuncti, secundum doctrinam Bart. in *l. apud Aufidium. num. 2. vers. respondens verbum. ff. de opione legat. & in lauellis populari. num. 3. C. de summa. Trinit.* & clarius in *l. verbis civilibus. num. 5. vers. praeterea. ff. de vulgar.* vbi ait, verbum *Volo* non esse directum, vel obliquum, nisi propter verbum adiunctum. Sequitur Alex. in *l. quoniam indignum. n. 2. vers. ego autem pater. C. de testam.* vbi ait, Bart. optime dicere verbum *Volo* aptitudine posse esse directum. Bero. *confil. 13.* num. 12. lib. 2. Franch. in *cap. cum pater. n. 62. de testam. lib. 6.* vbi ex Bald. concludit, huiusmodi verbum nihil importare, nisi habita ratione adiuncti. Vnde si iungatur verbis obliquis, importat fideicommissum, si verbis directis, aut communibus, directam substitutionem. Ita fuit resolutum in Bononiensi. *fideicommissi de Patis. 17. Iunij 1611. coram Vbaldo, & in Firmana hereditaria. 6. Novembris 1620. coram Dano Zeto.* Et quod sit hoc verbum obliquum i per textum *l. 2. in prin. C. commun. de legat. tractat Fucet. in tract. de compendiosa substit. q. 244.* num. 8.

Si vero reperitur adiunctum alicui verbo communi, substitutio valet in vim directae, tanquam concepra per verba communia, quae occurrente casu in vim directae operantur. Ita Card. Mantie. de consuet. vltim. volunt. lib. 3. tit. 1. num. 3. Decian. *conf. 16.* num. 1. lib. 2. & *conf. 1.* num. 3. lib. 3. Et fuit dictum in causa *Firmana hereditaria. coram Dano Zeto.*

Iunctum cum alijs verbis, *Si sine liberis, aut heredibus decesserit, &c.* innuit fideicommissum, iuxta tradita per Jacob. de Rauenna, & alios Doctores in *l. praetor. C. de impub. & alijs subf. Dec. conf. 38.* n. 3. in fine. *Pacific. conf. 54.* n. 1. & 2. lib. 2. Cephal. *conf. 134.* n. 25. & 37. lib. 1. vbi alios adducit. Rota *decis. 193.* n. 6. ad med. apud Farinac. p. 1. *recom.* Importat enim per se ipsum dispositionem, & fideicommissum in causa mortis, vt per Odd. in *tract. de probib. alienat. quest. 11.* num. 139.

Dispositionem est etiam hoc verbum, praecipue ab eo prolatum, qui liberam habet exequendi facultatem. Ita Alex. *confil. 190.* incip. *Plura.* num. 3. & c. quia verbum *Volo.* num. 6. quae refert Card. Tusch. *ppp 3* *practit.*

prallie. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 199. num. 3. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 14. Menoch. conf. 197. num. 21. Et de arbor. casu 496. num. 6. vbi num. 12. subdit, quod fiat dispositio cum alterius personae voluntas non spectatur, sed sola exequutio. Et n. 18. ait, quod non disponit cum actus alterius voluntatis spectant.

10 In vicinis voluntatibus imponit plenam dispositionem, ut in l. Pamphilo, §. propositio, ff. de legat. 3. notat Nicol. Mozz. de contrah. arat. de empt. 10. de sub. stat. emp. 10. num. 49. In contrahibus vero non disponit, secundum Villalob. tom. 2. c. 1. op. lib. 9. tit. 34. num. 355.

11 Ad iunctum infinitiuo presentis temporis imponit actum perfectum, veluti si ad interrogacionem fiat hoc modo: Vis mihi vendere domum pro centum; & respondisset: Volo vendere; & emptor replicasset, Volo emere, contractus esset perfectus. Ita ex Bart. Bald. & aliis resoluti Peregr. var. resolut. lib. 5. tit. de.

12 Passu, à num. 5. vbi num. 6. subdit verba, Volo te ducere in uxorem, non operari matrimonium de presentis, de quolam Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 3. cum seqq.

13 Item additum cum infinitiuo importat exequutionem, ut per Seraph. de prinil. iuramenti, prinil. 2. 3. num. 2. 1. & iunctum infinitiuo, vel verbis futurit temporis disponit, ut per text. in d. l. Pamphilo, §. propositio, ff. de leg. 3. resoluti Marc. Anton. Geouen. in pract. Eccl. quod. 127. 5. n. 2.

14 Et iunctum infinitiuo in actibus inter vicios non importat dispositionem, ex Card. Seraph. decif. 1079. num. 3. In consuet. inducit formam iuxta tradita per eundem Seraph. decif. 1447. n. 2.

15 Verbum Volumus, aliquando inducit ius nouum, & declarat antiquum, ut post gloss. in Clem. 1. de rerum priuileg. & Abb. in cap. Sedis Apostolice rescript. 20. Barthol. in Clem. 1. utatur, in 4. col. de rescript. tradit Flamin. Paul. de consuet. benef. q. 5. n. 4. in fine.

DICTIO CCCCXXXVII.

Vique.

- 1 Inclusiue regulariter fiat distio Vique, appositae gradibus, vel aliis rebus.
- 2 Amplia quando refertur ad determinationem gradus, etiam in dubio.
- 3 Amplia etiam in penalibus.
- 4 Statutum excludens feminas propter masculos, intelligitur vsque ad decimum gradum, ita quod ipse decimus gradus sit inclusiuus.
- 5 Index si mandat supersederi vsque ad diem signatur, vel Audientiae, includit ipsum diem.
- 6 Inuestitura accipiens pro se, vsque ad tertiam eius generationem, simpliciter includit ipsam tertiam generationem.
- 7 Terminum terminatum comprehendit distio Vique.
- 8 Inclusiue in fendis fiat distio Vique.
- 9 Pendens cum patre redemptus vsque ad diem Natalis proximi, includit ipsum diem Natalis.
- 10 Verba que possunt includere & excludere in contrariis, semper excludunt quando tendunt ad obligandum.
- 11 Confusum in materia distio Vique, includit in prauitatem venditoris.
- 12 Vsque in vicinis voluntatibus includit, quando sumus in dubio, & potest includere, & non includere.

13 Includiue fiat distio Vique, vbiunque terminus cui adducitur hac distio est pertinenti rei, in qua habetur sermo.

14 Temporis restrictio quando est appositae distio Vique, tunc totum tempus includit.

15 Inclusio quando est contra legem, tunc distio Vique, non fiat inclusiue.

16 Oratio negativa quando precedit, tunc distio Vique non fiat inclusiue.

17 Vique, non fiat inclusiue quando causat ex mente contrarietatis, vel ratione absurditatis.

18 Vique, non fiat inclusiue quando non constat de mente nisi ex significatione verbi, cum terminus ad quem non potest comprehendendi, vel includi sub generalitate procedenti.

19 Vique, non includit vbiunque applicatur terminus, qui non est de essentia rei, nec termini de quo habetur sermo.

20 Vique excludit, quando hoc esset de natura contrarietatis in qua est appositae.

21 Inclusiue, & exclusiue quando sit distio Vique, ex cancellaria declarari potest.

Regulariter hinc distio appositae gradibus, vel aliis rebus, fiat inclusiue, ut in leg. paruum, §. 5. Sempro, ff. de legat. 5. & in leg. Papinianum, §. meminisse, ff. de inoff. testam. & in l. fin. §. fin. ff. de sententibus, & in l. cum Clerici §. memorati, Cod. de Episcop. & Cleric. & in l. post diu. Cod. de Advocat. notant Alex. in l. 1. n. 4. ff. ad legem Flacidiam, gloss. verb. vsque ad certum, in cap. quatinus 4. de proband. lib. 6. Cassan. in consuet. Burgundiae, verb. 1. §. 7. verb. Insuper, num. 1. & n. 13. §. 4. verb. Insuper à la Saint, num. 1. Colom. in pragmat. sanctis de collat. §. quod si quis, verb. vsque, pag. 231. Azei. in l. cum quis, §. 1. num. 1. ff. de verb. obligat. Luc. de Pen. in l. 3. num. 11. Cod. de naufragiis, lib. 11. Paril. de Pot. de reinter. findor. cap. 116. Rebuffi. tom. 1. ad l. Galia, in tract. de sent. praesentibus, gl. 3. pag. 162. & in comment. ad abbatem, 199. vers. regulatur, ff. de verb. signif. pag. 633. Menoch. confil. 337. numer. 20. & 21. Octavian. Vulpell. de prap. & adverb. signif. sub hac dist. pag. 132. Azucod. ad l. 1. num. 35. tit. 4. lib. 4. nene Recopil. Surd. conf. 429. n. 7. Ant. Monacha Floren. decif. 50. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Conciliar. gloss. 12. §. 1. num. 2. Bened. Aged. in repet. l. 3. Cod. de sacrosanct. Eccl. §. 1. §. 5. n. 17. Duran. Rot. decif. 319. n. 11. Hermoli. l. 24. gloss. 2. n. 33. tit. 5. part. 5. vbi ait quod si apponatur à lege, ponitur inclusiue, nisi legis contrarietas inducatur quando ponitur ab homine, & iungitur cum dist. In, seu Ad, ponitur inclusiue, nisi ex qualitate rei apparet de contraria voluntate, ut si venditio fiat de tali vinea ad talem arborem, si est alienus, non comprehenditur.

Amplia primo, ut hac distio fiat inclusiue, quando refertur ad determinationes gradus, etiam in dubio, ut in §. fin. Instit. de success. cognator. notant Alex. conf. 110. incip. Circa num. 20. lib. 3. Bald. conf. 442. incip. Concessa, circa finem, lib. 3. quod duplicatur conf. 375. lib. 4. Calder. conf. 287. lib. 5. de locato. Card. Tusch. d. dist. D. conel. 292. n. 6.

Amplia secundum, ut procedat in penalibus, secundum Gonzal. ad reg. 8. Conciliar. gloss. 12. §. 1. numero 7. Nam siue materia sit fuorabilis, siue penalis, quia si agatur de gradibus, semper includit. Alexand. conf. 115. incip. Atteritis, numer. 7. in fine, & num. 8. lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. conel. 291. num. 2. 1.

Ideo statutum excludens fœ minas propter masculos, intelligitur vsque ad decimum gradum, ita quod ipse decimus gradus fiat inclusiuus, vt post Dec. conf.

- conf. 327. & Riminal. conf. 6. n. 12. & 14. vol. 2. refoluit Mart. de clauf. p. 2. clauf. 77. n. 6. in princip.
- 5 Amplia tertio, ut procedat etiam, quando respicit terminum bonnis, vt li. Index mandat fupetcederi vique ad diem fignatur, feu audientie, includit ipfum diem, vt tradit Alex. conf. 114. n. 5. verf. quia illa delicta, lib. 5. quem refert. Card. Tufch. d. concluf. 219. n. 7.
- 6 Amplia quarto, vt procedat, fi proferatur ab homine: nam recipiens inueftituram pro fe vique ad tertiam eius generationem, fimpliciter includit ipfam tertiam generationem, vt per Bald. conf. 375. in princip. Concefio. circa finem, lib. 4. Cald. conf. 187. alius 9. de locat. Mart. de clauf. p. 2. clauf. 74. n. 2. Verall. decif. 182. n. 10. & decif. 112. p. 2. Card. Tufch. d. concluf. 219. n. 8. vbi n. 9. extendit, multo magis procedere, quando diceretur vique ad tertiam generationem completam, vel quid fimile.
- 7 Amplia quinto, quod comprehendit terminum terminatum, vt fi fit venditurum pradium vique ad domum, venit etiam domus fife de dominio venditoris, vel ex via publica, qua tunc acciperetur pro termino terminante, ita poft Bart. & Bald. tradit Bertrazol. de clauf. in ftrument. clauf. 26. glof. 6. n. 5.
- 8 Amplia fexto, in feudis, in quibus hanc dictionem ftare includit probant Curt. in trakt. de feud. in 3. parte, n. 50. Ioan. Thom. de Mar. in trakt. de generib. & qual. feud. in iud. de fundo fraterne, n. 25. quos refert Mart. d. p. 2. clauf. 77. n. 2. in princip.
- 9 Amplia feptimo, in contradibus, qua vendens cum pacto redimendi vique ad diem Natalis proximi, includit ipfum diem Natalis, quia hac dictio vique includit terminum extremum ad quem; ita Ioan. de Imol. conf. 10. in princip. quem refert Card. Tufch. de concluf. 291. n. 10. vbi n. 25. declarat cum Bald. d. conf. 410. in princip. verf. aut in contra-
- 10 **Adus**, quod in illis verba, que poffunt includere, & excludere, femper excludit, quando verba teodunt ad obligandum, quia reo fauendum eft, & n. 14. reftingit, quando verba tendunt ad excipiendum, vt quia venditor, vel locator excipit obfcure, & tunc contra eum fit interpretatio, vt includit, vel excludit. [Rot. decif. 274. n. 14. p. 5. recent. vbi quod in contradu appofita ftat includit.]
- 11 Amplia octauo, in materia confinium, quia dictio vique includit in pradium venditoris, vel locatoris; quia vbi aliquid fpectat ad fpecificacionem alicuius tanquam inclusi informati, fpecificatio ambigua interpretatur contra fpecificantem; ita Bald. conf. 410. ante med. verf. vel. d. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. concluf. 292. n. 17. & n. 26. declarat, quod hac dictio in materia confinium includit, & excludit fecundum verifimilitudinem, quae ex multis confideratur. Primo, ex comparatione propria ad valore rei. Secundo, ex denominatione propria confinium. Tercio, ex qualitate rei, fecundum ftatum praefentem, non autem ftatum veterem.
- 12 Amplia nono, in vltimis voluntatibus, quia dictio vique includit, quando fumus in dubio & poffit includere, & non includere, vt per Bald. conf. 410. in princip. verf. aut terminus, lib. 1. Card. Tufch. d. concluf. 291. n. 16. & in legatis agnofcit Mart. d. clauf. 77. n. 7.
- 13 Amplia decimo, vt procedat, vbicumque terminus, cui adicitur hac dictio, eft de perennitatis rei, in qua habetur fermo, quia femper includit ea, quae funt de perennitatis, vt per Bald. d. conf. 410. circa med. verf. item & per falem doctrinam, lib. 1. Cardin. Tufch. d. concluf. 291. n. 19.
- 14 Vndecimo ampla, vt procedat etiam quando eft

- appofita refpectu temporis. Tunc enim totum tempus includit, vt probat Nat. conf. 461. per totum, quem refert Mart. d. clauf. 77. ante n. 6.
- Limita tamen primo quando dictio eft contra legem vt per text. in l. 3. in princ. & l. 1. ff. de vfus & in l. 1. §. fin. autem, ff. an per aliam caufam appellatio reddi poffit, ocorant Rebuff. glof. 3. & in comment. ad d. abfentem, verf. iurata. Menoch. de arbit. lib. 1. §. 80. n. 92.
- Limita fecundo, quando oratio negatiua praedicat, vt in l. 1. §. fin. cum l. 1. §. §. de dolo. Rebuff. d. glof. 3.
- Limita tertio quando conflat ex mente contrahentium, vel ratione abfurdit vltandi, vt per Gonzal. d. glof. 12. §. 1. n. 11. & 12.
- Limita quarto, quando non conflat de mente, n. 18 fit ex fignificatione verbi, cum terminus ad quem non poffit comprehendi, vel includi fub generalitate praecedenti. Ita Bald. d. conf. 410. in princip. verf. aut non conflat, lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. concluf. 291. n. 22.
- Limita quinto, vbicumque hac dictio applicatur termino qui non eft de effentia rei, nec termini de quo habetur fermo, quia tunc non includit. Ita Bald. d. conf. 410. circa med. verf. item, & per falem doctrinam, l. 1. quem citat Card. Tufch. d. concluf. 291. n. 25.
- Limita fexto, quod hac dictio excludit quando hoc effer de natura contractus in quo eft appofita, vt in l. 1. in commentibus, ff. de verb. fignif. Bald. conf. 364. in princ. lib. 4. Card. Tufch. d. concluf. 291. n. 11.
- Quando hac dictio fit inclusiva, & exclusiva, ex 11 coniecturis declarari poffit, quae adducunt Card. Mant. de tract. & ambig. comment. lib. 4. tit. 9. n. 10. & Ferrer. in confut. Cathalon. glof. 3. n. 82. cum feqq. Et regula eft quod includit vel excludit, fi conflat de mente difponentis, ex Bald. d. concluf. 410. in princ. lib. 1. & Cardin. Tufch. d. concluf. 291. n. 14. Et dicitur conflare de mente ex pretio, quia fi vendo prae- tum vique ad domum, domus includitur vel excluditur ex quantitate pretii, fecundum Alex. concluf. in princip. Perpetuus, vel penult. n. 4. lib. 5. vbi Apollin. in verb. pretii, declarat, vt procedat quando domus eft folua elle cum fundo, alias fecus, quia non includeretur fi eft quod diuerfum etiam ex pretio, refert Card. Tufch. d. concluf. 291. n. 15. & reitgit Bertrazol. d. glof. 6. n. 5.
- Si dicatur, vique in littora maris, comprehenduntur haec verba totam tetram vique ad litus maris; dictio enim in, adiecta nomini locum fignificanti, & in cafu nedum ablativo, fed etiam accusatiuo designat confinia iutus in littora maris, vt poft Bald. in l. Gallus, §. de cafus, verf. vlt. nota hic. Alex. n. 15. & Inf. n. 21. ff. de liber. & poff. confuit Rot. decif. 683. n. 5. p. 2. recent.

Dictio CCCCXXXVIII.

Viquequod, Viquequaue.

- 1 Sufpenfionem naturam habet dict. Viquequod.
- 2 Conditionem importat dict. Viquequod, quando apponitur ad inueftitionem alicuius beneficii.
- 3 Viquequaue, importat idem quod Omni modo.

Habet naturam fufpenfionem, ac difpofitionem fco acquisitionem fufpendit. Surd. conf. 186. P P p 5 n. 15.

1. *mem. 15. vbi n. 16. aſſert, quod licet daſio hanc principa-
liter impoſit teneſus; tamen quando opponitur
ad inchoationem alius beneficii, impoſit conditionem, per text. in l. pater, §. ſi ſiſſ. de cond. & demonſtr.
& in l. legatum, §. de annu legatu.*

3. *Daſio vſuſque impoſit idem, quod Omni
modo, ut per Paris. conſ. 6. num. 14. & 15. vol. 1. Flamin.
Paris. de confident. q. 58. n. 28.*

DICTIO CCCCLXXIX.

Vt.

1. *Cauſam finalem propriè oſtendit diſt. Vt aliquando
verò cauſam impulſiuam.*
2. *Modum, & non conditionem regulariter impoſit
diſt. Vt.*
3. *Modum facit diſt. Vt, etiamſi ante illam adiciatur
clauſula, Et conditione.*
4. *Conditionem facit diſt. Vt. inſiſta cum diſt. Si, vel
cum ablatiuo abſoluti.*
5. *Diſpoſitio quando cenſetur conditionalis, vel mo-
dalis, oſtenditur.*
6. *Modus in dubio præſumitur potius quàm condi-
tio.*
7. *Conditio debet adimpleri antequam emolumentum
quæramur.*
8. *Alio non acquiritur in modo, niſi prius præſtitæ
conſent de illo implende.*
9. *Necceſſitatem impoſit diſt. Vt, ſi ponatur in rubri-
ca ſtatui.*
10. *Veritatem aliquando denotat diſt. Vt.*
11. *Simulſtudentes quandoque impoſit diſt. Vt.*
12. *Simulſtudentes commodum etiam in ſubſtantia &
qualitate deorat diſt. Vt.*
13. *Vt, nonnunquam pro Quia, interdum pro Et ac-
cipitur.*
14. *Conſecratio non ſemel ponitur diſt. Vt.*
15. *Exemplificatio plerumque ponitur diſt. Vt.*

1. **P**ropriè cauſam finalem oſtendit, vt in l. ſi credi-
tor, §. de diſtrict. pign. & in l. impoſitor, §. de emul.
& in l. 4. de ſellib. & in l. in lege conſerva, 203. verſi
omni denique, §. de verbor. ſignif. in cap. vt Clerico-
rum, de viti. & honeſtate Clericorum, & in capite de
bitum honor. de appellat. & in Clem. 1. de re ind. & in
Clem. vi huius, vbi Card. nerabil. 1. de etat. & qualiti.
Bald. conſ. 106. incip. Cùm peteretur quodam penna in
ſin. 3. ſub. 1. Bttachun. in reperi. verb. P. Mandol. in
reg. 3. quæſt. 1. num. 3. & in gloſſ. facul. in proame, in
verb. P. ſ. 1. 38. col. 1. vbi etiam quod aliquando de-
notat cauſam impulſiuam, & 9. volente, in verſe. ad
huc, in fine fol. 175. col. 1. Gom. in reg. de annu. quæſt. 1.
num. 2. Plotius de in li. ſum. q. 45. num. 8. Surd. con-
ſil. 143. num. 1. & conſ. 193. num. 12. Flamin. de reſignat.
canon. 1. lib. 3. quæſt. 5. num. 1. Cened. poſt lib. præſtit. &
canon. quæſt. ſingul. 10. num. 1. Cardin. Tuſch præſt.
concluſ. tom. 2. in D. concluſ. 401. num. 1. vbi num. 2.
poſt Bald. de conſ. 106. in fine num. 3. declarat vt pro-
cedat, quando apponitur in vin cauſe apud produ-
cere ſinum cauſatum, i aliis eſſet cauſa impulſiuæ.
[Anell. Amat. conſil. 24. num. 7. vbi conſ. 17. num. 3. ſub-
dit quod vbi per modum rationis exprimitur cauſam
finalem definat.]

2. Regulariter tamen impoſit modum, & non condi-
tionem, vt in l. demonſtrato falſa, §. vltim. §. de con-
dit. & demonſtr. & in l. Manuſ. §. de manuſcriptellam.
& 1. n. 2. C. de deſignat. quæ ſub modo, notat Bartol.
in l. quib. dubio, §. fin. col. 2. verſ. quid ſi teſtator, §. de

condit. & demonſtr. Bald. in l. quoniam, per text. ibi.
C. de ver. permar. & conſ. 150. incip. Proponitur, n. 7.
verſiſ. reſtit. mod. lib. 5. Felin. in c. p. cùm Ioan. n. 2.
de fide inſtrum. Franc. in cap. vt debeat, n. 1. de appell.
Alex. conſ. 119. num. 1. vol. 1. & conſ. 101. num. 2. col. 2.
eod. vol. 1. Paris. conſ. 19. num. 25. vol. 1. Neuizan. conſ.
45. num. 19. & 20. Natt. conſ. 373. num. 26. cum ſeqq.
Grat. conſ. 102. num. 30. & conſ. 108. num. 11. vol. 2.
Bertrou. in ſu. de public. cenſuſ. in verb. P. premium,
fol. 180. Mandol. in gloſſ. facul. in proame, in verb. P.
ſol. 38. col. 2. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 14. num. 40.
& c. 15. num. 28. Menoch. de præſumption. lib. 4. præ-
ſumpt. 146. num. 5. Richard. an §. ob conditione, 4. n. 20.
Inſtitut. de verbor. oblig. Card. Tuſch. d. concluſ. 401.2.
num. 3. Ioseph. Sella Aragon. deciſ. 13. 1. num. 21. San-
chez de matrim. lib. 3. diſput. 33. num. 1. Monet. de
commut. vltim. volum. cap. 4. n. 193. Cened. d. ſing. 20.
n. 2. [Rota deciſ. 426. num. 3. ad finem, part. 2. in poſſib.
Farin. Franc. de Barry de ſucceſſ. teſtati, & ab inueſt.
lib. 17. tit. 2. n. 1. in princ.]

Et in tantum facit modum, vt procedat etiamſi
ante dictionem P. adiciatur clauſula Ea condi-
tio, quia adhuc facit modum, & non conditionem, vt
probat Felin. in cap. cùm Ioann. num. 3. Neuizan.
conſ. 45. num. 19. & 20. Molin. d. lib. 2. cap. 14. num. 40.
& c. 15. num. 28. Cened. d. ſing. 20. num. 3. D. Barboſi
in rubr. §. ſoluto matrim. p. 1. n. 29. [procedit enim
eadem reſolutio licet teſtator addeceret conditionem
modo, vt ſi diſcret. Logo Tuto centum, ſub condi-
tione vt Manus dei decern. Alex. conſ. 101. lib. 1. Ioan. Dilect.
de arto teſtandi tit. 6. cent. 38. Peteg. de fideicommiſſ.
art. 1. 1. n. 113. Catd. Mantu. de conſil. vltim. volum.
lib. 10. tit. 15. num. 16. Ranch. p. 1. deciſ. ſalutis canel. 34.
Anton. Gom. ver. 1. c. 12. n. 70. Craſſ. ſ. legatum, q. 49.
n. 58. Inregl. de ſubſtit. tom. 3. q. 88. n. 34. Galignet. de
condit. p. 2. c. 3. q. 6.]

Iuncta verò cum dictione Si, vel cum ablatiuo
abſolutus, ſicet con dmonem, ſecundum Surd. conſ. 43.
num. 33. & D. Barboſi d. p. 1. n. 30. Et diſtinguit
Galignet. de condit. & demonſtr. p. 1. c. 3. p. 1. num. 1.
hanc dictionem modum facere, quando adicitur
diſpoſitionem explicandæ per henotatum; condicio-
nem verò, quando adicitur diſpoſitioni explicandæ
per grauatum.

Opportune hoc loco queri poteſt, quando diſ-
poſitio cenſetur conditionalis, vel modalis. In hac
materia attenditur tantum effectus rei, quia ſi ſa-
tur, quod prius debeat impleri illud, quod per diſ-
poſitionem exprimitur, antequam emolumentum
conſequatur, tunc diſpoſitio eſt conditionalis, quia
prius adimpleri debet; ſecus autem eſt, quando ali-
quid implendum eſt poſt emolumentum quorū
tunc enim diſpoſitio eſt modalis, quia prius conſe-
quitur effectum, vt colligitur ex reſoluſis per Mol-
lin. d. lib. 2. c. 12. n. 5. Menoch. conſ. 31. n. 3. Surd. de
alim. ait. q. 9. 1. 6. n. 40. & deciſ. 156. n. 5. Cened. d. ſing.
20. n. 4. D. Barboſi d. p. 1. n. 28. Melch. Phæboſ. Lu-
ſitan. deciſ. 31. n. 14. & ſeq. ſum. 1.

In dubio præſumitur potius modus, quàm condi-
tio, vt tradit Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſ. 125.
n. 15. Steph. Grat. diſcept. forreſ. c. 44. n. 17. & c. 139.
num. 14. Rot. deciſ. 363. num. 1. apud Farin. in prima
colleſt. vltim. Et conditio debet adimpleri ante
quam emolumentum quæramur. Surd. d. q. 9. 1. 6. n. 55.
Et qui dicit conditionem adimpleri, debet probare.
Menoch. d. lib. 4. præſ. 181. Flamin. de reſignat. lib. 1. q. 3.
n. 40. & lib. 10. q. 5. n. 17. Qui non implet modum,
priuatur relicto ſibi commendo, ſecundum Men-
och. conſ. 78. n. 16. & 79. Surd. d. m. q. 9. n. 16.
n. 56. & quæſt. 23. num. 7. Et in modo non acquiritur

dictio, nisi prius preflata oratione de illo implendo, iuxta tradita per Steph. Gratian. *discept. forens. c. 400. n. 15. cum segg.*

9 Quamvis regulariter dictio hæc denotet modum, tamen si ponatur in rubrica statuti; importat necessitatem, ut per Bernard. *de public. convention. an verb. & primum. fol. 180. Cened. d. sing. 19. n. 6.*

10 Aliquando denotat veritatem, ut per Cern. *conf. 105. n. 12. vol. 4. Gomard. reg. de annal. q. 1. n. 2.*

11 Interdum importat similitudinem, & similitudinem ponitur, ad significandum aliquid ad similitudinem alicuius, ut in *l. 1. an prior. ff. ad leg. Falcidiam, & in l. 1. ut heredes. ff. de leg. 2. an cap. laudabilem, de frigidis & maleficiis, notat Bald. conf. 106. num. 3. vers. fed interdu, lib. 1. Mando in d. primum. in vers. ff. fol. 38. col. 2. Cened. d. sing. 10. n. 7. Card. Tufch. d. concl. 403. n. 4. Oltan. Vulpell. de propo. & adverb. sigm. sub dict. ff. quæ, vers. ff. pag. 34. col. 2. ubi subdit, quod per eam denotatur omnimoda similitudo, etiam substantia, & qualitate.*

12 Nonnunquam accipitur pro Quia, & aliquando pro Et, secundum Mandos. *in d. primum. in vers. ut fol. 39. col. 1. quem refert Cened. d. sing. 20. n. 8.*

14 Quandoque ponitur conſequatue, ut in *l. si seruu. ff. si eliam, & in l. si ex plagis, si an eliam, & in l. si banes. ff. ad l. Aquilian. Suet. conf. 115. n. 39. vol. 3.*

15 Plerumque fit exemplificatio, ut probat Farin. in *praxi crim. p. 4. conf. 95. n. 6.*

Dictio CCCCXL.

Ut infra, Ut præmittitur.

1 Restrictiva est dict. Ut infra.

2 Dict. Ut præmittitur, restringit solum ad expressa.

3 Restrictiva restricta precedentium est dictio. Ut præmittitur.

1 Si restrictiva hæc dictio secundum Meinoch. *conf. 86. n. 7. vbi n. 9. subdit, quod ad sequentia omnia refertur. In dubio talis demonstratio, non limitatur, ut tenent Card. Seraph. dec. 359. n. 5. Rot. dec. 448. n. 6. p. 1. dm. Mart. d. clausul. p. 1. d. 20. n. 3. in ult. impress. [Et quod repetit omnes qualitates inferius expressas, ac si essent specialiter ibi expresse. Rot. apud Paul. de Rubens dec. 258. num. 22. tom. 3. divers. aliis p. 7. recent.]*

2 Dictio, Ut præmittitur, restringit solum ad expressa, ut post Gemin. *conf. 44. n. 3. in fin. vers. 2. hoc etiam tradit Card. Tufch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 90. num. 1. Et sic est restrictiva respectu precedentium.* Clem. ne in agro, 9. Abbas, de statu Monach. gloss. in cap. aspirant, ff. ad hac, ubi Domin. de elect. lib. 6. Mart. d. p. 1. claus. 102.

Dictio CCCCCLI.

Ut supra.

1 Repetitiva & relativa precedentium qualitatum est dict. Ut supra.

2 Ut supra, iuncta gerundio magis concordat sequentem dispositionem ad naturam precedentis.

3 Repetitiva illorum qua non sunt expressa, nec eorum que dicuntur infra, non est dictio. Ut supra.

4 Restrictiva dispositionis ad limitem precedentis dispositionis est dict. Ut supra.

Repetitiva est hæc dictio, & relativa precedentium qualitatum, & eorum, quæ superius dicta sunt, ut in *litem queritur, si item Insulari. ff. litem, & in l. alibi scriptura, ff. si ff. de legat. 1. & in l. fin. iuncta gloss. C. qui potior in pignore habeatur, notant Bart. in l. si quis feruor, ff. si ff. de leg. 2. Alex. conf. 9. circa finem, vol. 3. Cuman. conf. 22. incip. Testator, circa finem, vers. sic mouet. Past. conf. 19. n. 68. & conf. 41. n. 65. & conf. 48. n. 14. & conf. 66. n. 6. & conf. 75. n. 10. & conf. 80. n. 49. lib. 2. & conf. 1. n. 129. & conf. 18. n. 8. & conf. 7. n. 7. & conf. 72. n. 11. & conf. 108. n. 34. 3. Ruin. conf. 18. n. 12. vol. 2. Alban. conf. 97. n. 6. Ceph. conf. 19. n. 59. & conf. 311. n. 37. lib. 3. Mandel. conf. 47. 3. n. 5. & 15. Curciani. conf. 115. n. 21. Anch. q. 7. n. 4. p. 2. Ruzan. conf. 152. n. 5. vol. 2. Baldel. conf. 59. num. 32. Rauden. res. 30. n. 70. 106. 193. & 195. vol. 2. Peregr. conf. 45. col. ult. vol. 1. Gabr. conf. 175. n. 8. lib. 1. Hooned. conf. 79. n. 20. vol. 1. & conf. 46. n. 15. vol. 2. Decian. conf. 7. n. 46. lib. 2. Menoch. conf. 73. n. 24. & conf. 124. n. 59. & conf. 144. n. 14. & conf. 166. n. 11. & conf. 220. n. 74. & conf. 274. n. 18. & conf. 513. n. 18. & conf. 530. n. 23. & conf. 704. num. 21. & conf. 761. n. 1. Sued. conf. 200. n. 6. & conf. 275. n. 22. & conf. 513. n. 48. & conf. 362. n. 9. & conf. 352. n. 8. & conf. 369. n. 43. & conf. 464. n. 30. & conf. 465. n. 14. & dec. 291. num. 2. & dec. 319. n. 8. Olsic. Pedem. dec. 164. n. 14. Vinc. de Franc. Neapol. dec. 87. num. 4. p. 1. Vulpell. de propo. & adverb. sigm. sub dict. si que, vers. ff. supra, pag. 135. Betaxol. de clausulis infir. claus. 21. gl. 21. claus. 27. & claus. 26. gl. 11. & cl. 27. gl. 1. n. 6. Brunos. à Sole in locis commun. verb. dictio, 36. Ceual. communib. contra commun. quæst. 418. n. 113. Mart. de claus. p. 1. d. 201. num. 1. & p. 3. clausul. 94. in ult. impress. Ioan. Baptist. Costa inter clausulas Martia, p. 1. cl. 308. num. 1. Franc. Leo in Thef. fori Eccl. p. n. c. 1. n. 19. Galgancet. de condit. & demonftr. p. 2. n. 1. q. 18. n. 4. Card. Tufch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 363. num. 1. & concl. 404. num. 1. cum segg. Stephan. Gratian. discept. for. tom. 3. c. 575. num. 16. Melch. Phœbus Lusitan. dec. 71. n. 8. tom. 1. Anton. Monach. Lucen. dec. 55. n. 15. & 14. & Bonavent. dec. 40. p. m. 1. g. n. 13. [Duran. Roce dec. 300. num. 21. Peregr. conf. 41. n. 16. & conf. 51. n. 5. vol. 5. vbi quod est repetitiva, & iuncta ad proxima, dec. Rot. dec. 40. num. 1. 10. & 11. p. 5. recet. & dec. 158. n. 10. ad p. 5. vbi quod est relativa ad precedentia cum omnibus qualitatibus suis, & n. 11. quod refert, non solet ad substantiam, sed ad qualitercunq.] Vbi subdit, quod hæc dictio iuncta gerundio magis concordat sequentem dispositionem ad naturam precedentia. Roce dec. 125. n. 5. apud Farinac. part. 1. recent. & dec. 461. num. 9. apud eundem part. 2. recent. [Eandem Rot. dec. 105. n. 10. p. 2. in post. Farin. & dec. 168. n. 8. p. 1. otium in post. Farin. alia p. 3. recent. Anell. Amat. conf. 7. n. 23. vbi n. 24. limitat in casibus & personis superius expressis.]*

Declarata, quod licet repetat hæc dictio omnia precedentia cum suis qualitatibus, non tamen repetit ea, quæ non sunt expressa, nec ea, quæ dicuntur infra, ut per Mart. de clausul. p. 3. clausul. 98. num. 3. Decian. conf. 83. num. 22. & seg. lib. 5. Card. Tufch. d. concl. 404. num. 3. vbi num. 4. post Cuman. d. conf. 22. in fine, tradit, quod si precedentibus multe conditiones sint appolæ, & in sequentibus repetantur una conditio, videlicet, cum tali conditione, ut supra; non importat repetitionem in aliis, sed solum ut expressis. Restringit enim dispositionem ad limites precedentis dispositionis, ut censuit Rota dec. 49. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

DICTIO CCCXLII.

Vterque.

- 1 Copulativa est, seu coniunctiva duorum dict. Vterque, & utriusque cessit concursus requirit.
- 2 Distributiva, vel alternativa quandoque ponitur dict. Vterque.
- 3 Distributiva quando stat dict. Vterque, tunc attribuit actum cuiuslibet in solidum.

1 **C**opulativa est hæc dictio, seu coniunctiva duorum, utriusque collecti concursus requirit, ut in l. penultim. Cod. de impub. & aliis. notant Synchronol. conf. 205. num. 5. Rebuff. in comment. ad l. rellé dicimus, 25. §. Quintus Mutius, vers. utrumque, ff. de verb. signif. pag. mibi 134. Cald. Pertica de nomin. emphys. q. 3. num. 12. & n. 17. Card. Tusch. Pract. concl. som. 2. lit. D. conclus. 402. num. 1. vbi num. 1. restringit, quia quandoque distributiva, vel alternativa ponitur, secundum subiectam materiam, vel ut si ponatur in executoribus, & dando auctoritatem dicat: quibus, & utrique eorum dedit facultatem, &c. ut alia sint subiecta, qualia predicata. Item apud Ciceronem de duobus coniunctim dicitur hæc dictio, ut ad Quint. Fr. lib. 2. epist. 8. Dominus utriusque nostrum edificatur strenue. Et 1. Officior. Magna est vis fortunæ in utramque patrem, vel ad secundas res, vel ad aduersas.

3 Cum verò est distributiva, tunc attribuit actum utriuslibet in solidum, iuxta tradita per Vin. som. 2. commun. spin. lib. 9. tit. 34. num. 63. Octavian. Vulpell. de

propof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 135. Coniungit, & non diuidit, secundum Mascard. de prob. concl. 138. n. 7.

DICTIO CCCXLIII. & VI.

Vtique.

Vtique nonnunquam importat.

- 1 Certè.
- 2 Ita demum.
- 3 Ita.
- 4 Tantum.
- 5 Affirmat, & ampliat dict. Vtique.
- 6 Vtique apud Cicer. accipitur pro Omnino, vel Certè.

Triplici modo accipitur. Primo, pro Certè, ut in l. annerian, & in l. anser fupremi, §. verum; ff. de verbor. signif. gl. in l. vtiq. ff. de rei vendit. Secundo, pro Ita demum, ut in l. diuortio, §. fin. ff. de negot. gestis. Et etiam exponitur pro Ita, ut in l. qui libertatem, in fine. ff. de eius. Tertio pro Tantum, ut in l. non vtiq. vbi gloss. ff. ad municip. notant. Curtian. in l. quod re, n. 35. ff. si certum petas ut. Oltav. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub dict. Vterque, vers. Vtiq. pag. 136. col. 2.

Affirmat hæc dictio, & ampliat, ut per Ioan. Garc. de nobilit. gl. §. 1. n. 13.

Apud Cic. accipitur pro Omnino, vel Certè. Attic. lib. 6. Vtique ad me tabellarios mittas. Idem Attic. lib. 13. Illud verò vtiq. scire cupio. Idem Attic. lib. 15. epist. 21. Eodem die vtiq. postredie. Idem lib. 23. epist. 4. Velim antè postredie, sin minùs vtiq. simul.

F I X I S.

INDEX

INDEX

RERVM, ET VERBORVM,
quæ in hoc variarum Tractationum
opere continentur.

*Prior numerus paginam notat, posterior est marginalis: ubi verò
par numerus eadem pag. occurrit, in uno & altero
videre poteris.*

A

Vel Ab præpositio quæ modis ac-
cipitur, ostenditur. pag. 641. & 1. & 1.

Abbas venit Monachorum appella-
tione. 239.1

Abbatu continentur appellatione
Monachorum. 239.1

Abbas appellatione venit Abba-
tis. 239.1

Abbatu commendatarij status
perspectu continetur appellatione Praelatorum. 239.1

Abbas nomine venit solet omnis Ordinarius Religiosorum
collegio præfatus. 239.1

Abbatu quantumvis ex tempore, & iurisdictionem quasi Episcopalem habentes non possunt cognoscere de causis matricialibus. 239.1

Abbas æquiparatur Episcopis. 239.1

Abbatu, seu monasterij appellatione non venit Prioratus in
officio, & matrici subiectus, sed in favorabilibus. ibidem

Abbas non venit dignitatis appellatione in officio. 239.1

Abbatu in administratione æquiparatur Abbatu. 239.1

Abbatu appellatione venit omnis forma Sanctionum
demerito præfata. ibidem

Abbatu, & accusatio iungitur præpositio. claus. 661.1

Abbatu potest, qui potest condemnare. 239.1 & 1. & 1.

Abbatu, & condemnare concurrebilia sunt, & qui non po-
test, potest & aliud. 239.1

Abbatu non potest, qui condemnare non valet. ibidem

Abbatu potestatem, qui præfatus, dicitur etiam presen-
tiale potestatem condemnandi. ibidem

Abbatu debet potestatem inferre in dubio, quia condemnare,
non arguit de periculo animæ. 239.1

Abbatu in sacralia aliter simpliciter concessa verum de vno-
quoque foro, an verò de solo interiori sit intelligenda, ostendit.
440. & 1.

Abbatu in foro Consensu ubi conceditur facultas in ali-
quo privilegio, vel Bulla an cessat si præmittenda Con-
sensu Sacramentali, an verò extra Parochiam Sacramen-
tibus possit expediri, ostendit. ibidem

Abbatu pro foro Consensu minime prodest in foro car-
ceris. 440. & 1.

Abbatu non operatur claus. Tunc absolventes, &c.
posui per legem, seu Nuncium, nisi ab excommunicatione
aut a quibus ipse poterat absolvere. 440. & 1.

Abbatu ad excommunicationem valet argumentum
311.4

Abbatu expresse dicitur qui non est condemnatus. 239.1

Abbatu vigore claus. Tunc absolventes, &c. non potest
celebrare, nec divinis interesse, & alias similia facere.
311.4

Abbatu vigore claus. Tunc absolventes, &c. non potest
obtinere aliam beneficium ab Ordinario, nisi de auctoritate absol-
ventis ad illum effectum. ibidem

Abbatu est imperans etiam ab excommunicationibus
& censuris Papæ, etiam contentis in Bulla Contra Domi-
ni, per claus. Tunc absolventes, &c. posui in litteris Papæ.
ibidem

Abbatu iudicium in ambigui rebus esse non debet
12.1

Abbatu dictio est negativa, exclusiva, & separativa, & alienan-
do denotat inclusionem. 440. & 1. & 1.

Abbatu quando sequitur, clausula in fine posita non
referretur ad præcedentia. 440. & 1.

Abbatu in omnibus dispositionibus semper est vitandum.
239.1

Abbatu ut eulenta largissima interpretatio est facienda.
ibidem

Abbatu ne sequatur, dispositio quamvis generalis, est
restrictenda. ibidem

Abbatu et cunctis verba impropiantur, & intelliguntur
eo modo, quo possunt. ibidem

Abbatu et cunctis verba statim impropiantur. ibidem

Abbatu vitando, seu remouendo valet argumentum. 311.1

Abbatu: excludit non vocat. 311.1

Abbatu in præfatione indicat claus. Pro maiori, seu po-
tiori causa. 440. & 1.

Abbatu est coniunctio copulativa, & ponitur pro &, & sic venit
supplementum, & aliquando accipitur dispositivè, illatidie
similitudinis, & comparativè. 440. & 1. & 1.

Abbatu importat dict. Pro. 711.1

Abbatu non verò principalem denotat dict. Causa, re-
bus coniuncta. 440. & 1.

Abbatu clausula dispositionem principalem non alterat. No-
ges, seu immutat. 311.1

Abbatu clausula regulatur secundum principalem dispo-
sitionem, cui adiungitur. ibidem

Abbatu clausula non operatur de rebus error. ibidem

Abbatu clausula, quæ posita de per se stare, in favorabi-
libus disponit. 311.1

Abbatu ad gratiam quando est claus. Ex certa scientia or-
bil operatur. 440. & 1.

Abbatu coniunctio dict. Cum quando posui inter res. 440. & 1.

Abbatu non coniungit, sed principaliter, quando dict. Causa
ponitur inter personas. ibidem

Abbatu

Index Rerum,

Accessorium sequitur naturam sui principalis. 3-1. ubi 10-3
 11. limitatur quando limitat diverſa ratio, & ſe-
 paratis, ac in actibus devotantibus tranſlationem domi-
 ni.
Accessorium coernit ſubſtano principali. 4-11
Accessorium quando venit in neceſſariam conſequen-
 tiam principalis, principali conſeſſo, accedens eſſe conſeſſum
 cenſetur. ibid. 9
Accidens non poteſt eſſe ſine ſubſiecto & ſubſtancia. 3-1
Accidentia contractus ſunt ea, quæ per legem non inſunt, &
 ſine quibus contractus ſtare poſſunt. ibid. 1
Accidentia poſſunt mutari non vitiâ ſubſtancia, ſecus eſt con-
 tra. ibid. 1
Accidentia extrinſeca poſſunt abeſſe, & adeſſe pæſer ſubſiecti
 corruptionem. ibid. 4
Accidentia non poſſunt mutare ſubſtantiâ rei, niſi miracu-
 loſe. ibid. 1
Accidentia euenientia non mutant rei ſubſtantiâ, niſi ſi
 accidunt qualiſcunq. 3-4
Accidens de poſtmo habetur pro acciſſo. 3-1
Actio non poteſt procurari cum libera, &c. 11-10
Actio non probatur teneatur ipſe accuſatio actione iniuri-
 æ. 6-1
Accuſator ubi nihil probavit, reus præſumptio dicitur do-
 ctiſſe de ſua innocentia. ibid. 1
Accuſator non probante reus abſolvitur. ibid. 1
Accuſator de criminis læſa maleſtatis & falſi, an teneatur in-
 nocentiam ſuam probare. ibid. 6
Actum ſecundum propriam ſignificationem non continetur
 vini appellatione. 11-14
Actum nam vini nomine comprehenditur. ibid. 4
Acquiſiti appellatio, quando adiecta ſunt verba al-
 qua generalia, comprehendunt omnis acquisitionis
 ſpecies, quamvis impropriâ, puta ſuccellum ad inſtituto.
 11-11
Actus dictio ſignificat denotat factum, quod verè factum non eſt.
 6-11
Acta faciunt rem notariâ. 6-1
Acta facta in iudicio civili an & quando faciunt fidem in ci-
 vili, & e contra remiſſe. 7-1
Acta facta coram iudice ſeculari an & quando fidem faciunt
 coram iudice Eccleſiaſtico, remiſſe. ibid. 1
Acta facta in iudicio ſummario an & quando probant in ple-
 nario. ibid. 4
Acta facta in iudicio poſſeſſorio an & quando fidem faciunt
 in petitorio. ibid. 1
Acta quando non ſunt tranſportata, clauſ. Quam & quas,
 &c. non operatur ut procedi poſſit prout in prima.
 41-11
Acta gilla ante & poſt oppoſitionem clauſ. Sublata, &c. ſunt
 nulla ipſo iure. 11-14
Acta iudicialia veniunt appellatione inſtrumentorum.
 14-1
Actum appellatione continetur ea, quæ ſunt coram iu-
 dice. 11-11
Actum, vel proceſſus appellatione venit ſententia. ibi-
 dem 1
Actum appellatione ad effectum tranſportationis non
 veniunt ea, quæ ſunt tantum verbaliter producta.
 ibid. 4
Actum ad tranſportationem non excludit clauſ. Quam & quas,
 &c. 41-10
Actus ſemel contriâ non reſultat. 7-1
Actiones ſuar remiſſaribus non eſt dandus ad eas reſcriptus.
 ibid. 1
Actionem habens rem habere dicitur. 11-10
Actionem qui habet, ut aliquid conſequatur, multo magis ha-
 bet exceptionem, et liberetur. 11-4
Actio cui conceditur, multo, ſortis retentionis, ſue excep-
 tionis. 11-1
Actio eſt inanis quom excludit inopia debitoris. ibid. 11
Actio perſonalis non datur contra tertium poſſeſſorem. ibid.
 14
Actio perſonalis, quæ debetur reſpectu rei, tollitur et perem-
 pta. ibid. 11
Actio omnis quod dicatur inſervata operatur clauſ. Ius & ia-
 ſtrium miſtrare, &c. 41-11
Actio non acquiritur in modo niſi prius præſta caſione de
 illo expendo. 11-11
Actiones ad immobilia veniunt appellatione immobilium.
 11-11
Actiones directæ tranſeunt in emptorem ſine ceſſione
 quando dictum ſunt, iocem vendit omne ius, quod habet.
 11-11
Actionem videtur & directam importat clauſ. Tranſferentes,
 &c. 11-11

Actionis appellatione continetur ſortis. 11-11
Actionis appellatione non continetur excep-
 tio. ibid. 1
Actionis appellatione ubi de illa ſit mencio in ſtatuto veni-
 dicta, non verò vultis, quæ ex interpretatione oritur.
 ibid. 1
Actio debet ſequi ſortem Rei. 11-1
Actio non probante reus abſolvitur. 9-1
Actio non licet quod reo deſignat. ibid. 7
Actio & reus ſunt correlati & à pari procedunt. ibid. 1
Actio quod concedatur cenſetur etiam conſeſſum reo.
 ibid. 9
Actio ſi impetraverit cauſam conventionis ſummariè tra-
 ctari, pariter erit ſummariè cauſa reconventionis Rei.
 ibid. 10
Actio ſi impetravit ius iniquum, debet pati pariter recon-
 ventionem eiuſdem iuris iniqui in ſe ipſo. ibid. 11
Actoris dolus, & doli Rei in ſumal compenſantur ne vocari
 in ius veniant. ibid. 11
Actio ut non teneatur probare qualiſcunq. deductam in libel-
 lo operatur clauſ. Non eſt adſtringere, &c. 41-11
Actio veniti cauſam aliquam favorabilem potius ſumendum
 eſt quam reo. 11-11
Actio ad Reum bonum eſt argumentum. 11-11
Actum, ſeu magiſtri actuum non comprehenduntur ſub
 ſtatuto quod de officialium delictis non poſſit cognoſcere
 niſi magna Curia. 11-11
Actum perfectum conſiſtit in conſultatione. 11-11
Actus omnis conſiſtit in voluntate & potentia agentis.
 11
Actus in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno.
 11
Actus quando ex duplici capite poteſt fieri, cenſetur factus ex
 utroque, & ſummiſ. 11
Actum, &c. manu notarij in calce ſcripſerit appoſitum, ac-
 tum perfectum conſideratur, & publicum importat
 & ſubſcriptionis, ſigni, ac notarij officium operatur. 11-11
 11-1
Actum nihil dicitur cum quid ſuperſedat agendum. 11-11
Actum qui geritur, in dubio præſumitur magis velle ut illud va-
 leat quam peſtare. 11-11
Actum faciens cenſetur eſt adſtringere legibus loquentibus de
 illo. ibid. 11
Actum fruſtratum nemo præſumitur facere. ibid. 4
Actum celebrare, & illi conſentire paria ſunt. ibid. 11
Actum non celebrare, vel minus rite celebrare paria ſunt.
 ibid. 7
Actus in poſterum faciendus ut quis cenſetur admiſſus
 ſi clauſ. in ſtat. & terminis. 41-11
Actum dum eſt in fieri denotat dict. Dum. 41-11
Actum indiſtinctum redit clauſ. Quæ omnia, &c. 41-11
Actum cuiuslibet in ſolidum antequam diſt. ſingulis. 11-11
Actum perfectum importat verbum, Volens, admiſſum inſi-
 ſtens præſentis temporis. 41-11
Actum etiam alio modo quam expreſſum ſit, valere poſſit, fa-
 cit clauſ. clauſ. Omnis actio in modo, &c. 41-11
Actum ut faciat valere quoad integritatem, & integritatem, non
 operatur clauſ. Omnis melius modo, &c. 41-11
Actum omni alio modo non ſubſtat clauſ. Omnis melius modo,
 &c. ibid. 11
Actum immediatè ſequens ſine intervallo importat dict.
 Poſt. 11-11
Actum conditionalem redit clauſ. ſi prout, &c. ſi & qua-
 rentur prout iudicium ex actu aliquo inferatur, & intelligitur
 de conditione reſoluta, & non poſſeſſoria. 11-11
Actum quod quis facere poſſit ſua ipſe, & ſue alterius licen-
 tia operatur dict. Libet. 11-11
Actum de iure impoſſibile reddit dict. verbum, debet quando il-
 li adſciſus dictio negativa. 67-11
Actum in actu comprehendit clauſ. Mora propria. 41-11
Actus præſumitur factus in executionem præcedentis ad ad-
 vantage mandati, quando non expreſſum alia clauſa. 11-11
Actus qui ſequitur declarat intentionem præcedentem. 11-11
Actus non poteſt ſubſiſtere ſine ſubſtancia. ibid. 1
Actus ſummiſ. ſuam de nominis ſortem ab obſiecto, & regulan-
 tur ſecundum naturam ſui ſubſiecti. ibid. 4
Actus agentium non operatur vltra intentionem eorum
 ibid. 7
Actus ſemper iudicatur à principali intentione agentium
 ibid. 9
Actus quancumque favorabilis contra voluntatem agentis
 minime ſubſtat. ibid.
Actus omnis iuſticiatur propter ſcientiam, & patientiam iuro-
 riorum. ibid. 11
Actus non dicitur perfectus quando eſt partim factus, & par-
 tim non. ibid. 11
Actus velut voluntatis excludit ius neceſſarium. ibid. 11
 Actus

& Verborum.

Adus legimus: non recipiant diem, neque conditionem. ibid. 14.
Adus potestatem inducit maiorem facultatem, & plus operatur quam simplex. 11. 14.
Adus non eodem die, & loco, & eorum eisdem testibus gestus, sunt contestati. ibid. 15.
Adus debet semper interpretari vel aliquod operetur non autem ut si inanis & inutilis. ibid. 16.
Adus in dubio debet interpretari valens. ibid. 17.
Adus dubius semper debet interpretari ut iniqua sit damnosus, gerenti, & plus vult quam esse possit, quia hoc est naturalis status generis adum non sibi nocet. ibid. 18.
Adus dispositio interpretari debet, ut videatur promissum casu magis accedere, & vili. ibid. 19.
Adus in dubio censetur potius ex causa necessaria, quam voluntaria factus. ibid. 20.
Adus corrupti omnia forma legis. ibid. 21.
Adus a principio nullus, nullum pro facit effectum. ibid. 22.
Adus contra legem, seu licet prohibicionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, fuit statum post prohibitionem actus expressis non annullat. ibid. 23.
Adus contra decretum trinitatis factus est nullus ipso iure etiam si non opponitur. 191. 1.
Adus debet amplius dici. Dum tamen, sonet in modum, fuit in conditionem, & sine adimpletamentum non consequitur effectum eiusdem. 677. 4.
Adus dispositio nem potestatem dicitur. Præterea. 711. 3.
Adus si non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valebit eo modo, quo huc fieri potuit, rigore clausi. Omni meliori modo. 418. 10.
Adus omnia per quod dominium transferat, eorumque alteracionis appellacione. 147. 1.
Adus, & potestatis simul esse non possunt. 14. 3.
Adus potestatem excludit. 111. 3.
Adus contra clausi. Non alius, &c. facti ipso iure sunt nulli. 44. 9.
Adus gestus si comparati cum forma induta a clausi. Non alius, &c. in tali causa non operatur illius resolutionem. ibid. 11.
Adus finis est expectandus, & attendi debet in dispositionibus. 66. 1.
Adus quando esset ipso iure nullus, tunc potest quibet veniens contra actum a se gestum. 61. 14.
Adus, seu verbum germanum maiorem deliberationem, & existim voluntatem manifeste induit. 69. 1.
Adus valet de acquirentis Canonica non obstante incertitudine, & agi potest de declaratione arbitrio boni viri. 79. 1.
Adus agitur propter dolum adhibentem contrarium vitia incertitudinis. 81. 1.
Adus si sine creatore factus inualidus sit, operatur clausi. Vocatus vocandus. 111. 1.
Adus ut reddatur nullus licet lex non processit viciis annullatis, efficit verbum, prohibens. 67. 1.
Adus germanus consensus gestu cum maiori animi deliberatione. 44. 17.
Adus reuera nullo non tribuit vim, effectum clausi. Omni meliori modo. 460. 47.
Adus imperfectus non attenditur clausi Omni meliori modo. &c. ibid. 44.
Adus imperfectus quando ingitur dicit. Dammodo, importat conditionem. 676. 4.
Adus appellacione vocis validus & non inualidus. 114. 1.
Adus appellacione in contradiu veni primus. ibid. 1.
Ad, prepositio vocis formativa de qua latet. 644.
Ad beneficiarium, &c. vide. 351.
Aditorem non mutat utaturus eius, qui adicitur, si non auct, nec mouit actum primam, cui se adicitio. 11. 1.
Aditorem reum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum. ibid. 1.
Aditorem cum supponit substantiam rei, cui adicitur illius desinit. ibid. 1.
Adus, quod ad legem statuti interpretationem venit, intelligenda est in casibus, in quibus statutum interpretatum loquitur. ibid. 1.
Adus est dictio declaratoria, & coniuncta eiusdem qualitatibus, & viciis pro valde fecit molim. 141. 1.
Adus est clausula, quæ non censetur apponitur de stylo notariarum. 113. 1. An & quando ceteri in reuerentia, & vel dispositum. 114. 6. Importat alienandi liberam facultatem. 7. Coniunctio licentiam expresse alienandi. 8. Operatur ut dicantur dicit licentia alienandi, quicquid sit videtur, & successibus. 9. Dominii manifestacionem importat. 14. Quando est sine testibus non reducitur ad terminos suppositionis. 151. 21.

Augst. Barlefs Traict. varj.

Cetera, & non estola cum licentia alienandi abili operatur. 14. Non operatur in bonis quorum est sequens alienatio. 17. Intelligitur locutionem namque contraria. 18. Non operatur quando est posita in excoatione. 18.
Et restringitur ad ea, quæ soluta sunt contineri in contraria. 30.
Adus est dictio restrictiva, & modum respicit, ac denotat idem quod al effectum eorum, quæ sequuntur, seu iura bona, aut locutionem huc. 645.
Adus ad tempus videtur tum præsentis, tum etiam futurum. ibid. 1.
Adus est proprie potestatis ad iudicia diuina. ibid.
Adus est solum importat liberam, & absolutam arbitrium, non luti regulis limitatum. 114. 1. & denotat conditionem sub beneficiario, & talis voluntas ex facto venit declaranda, & tam diu durat, donec concedens illam reuocauerit. ibid. 45.
Adus est ad perfectiorem probationem admitti solent. 140. 1.
Adus est iurum protestationis, seu appellacionis cum clausi. Si, & in quantum, &c. operatur ut alius cum illa testetur censetur, si de huc non etiam admittenda. 100. 1.
Admissionem importat clausi si in quantum, & quatenus de iure si locum admissioni, & reuocacionem, quatenus de iure non si admittenda. ibid. 1.
Adus sunt nullitates intelligitur quod eo effectu non debet admitti. ibid. 4.
Admissus si fuit qui non debebat admitti stant clausi. Saluo tunc impetitionem, &c. si omnino impetuerit. 494. 4.
Adus non, dicitur quasi ad modum, & proinde significat facti, aut valde. 645.
Adus non, indicit mandatum. ibid.
Adus non, vel comminationem denotat aliquando dicit. Dammodo. 677. 10.
Adus est ad legitimacionem valet argumentum. 114.
Adus non, fuit creatus de parentela, aut venit appellacione filiorum de parentela in dispositione quod si parentatus non erat parentela. 671. 4.
Adus non continetur appellacione filiorum, &c. proinde de filio communi, & conditione si sine liberi, substantium non excludunt. 114. 7. 1.
Adus non filij veni non sunt. 114. 7. 1.
Adus non in contradiu, feudis, & maiori non veni appellacionem filiorum. ibid. 7. 1.
Adus non filij, an & quando, in quibus casibus veni appellacione filiorum, & substantium excludunt. ibid. 7. 1.
Adus non in hunc, & in facto est dicit. Augst. 78. 1.
Adus non est dicit. Sed. 78. 1.
Adus non conditionalis est dicit. Alioquin, eiusdem facti, &c. quod est dicit. 64. 1.
Adus non est dicit. In solum, & qualitates precedentes reponit. 791. 2.
Adus non nonnullum est dicit. An ponitur inter diuina. 675. 8.
Adus non precedens in iure, & in facto est dicit. Verbo. 101. 1.
Adus non est dicit. Si autem. 78. 1. 1.
Adus non aliquando est dicit. Quoque. 78. 1. 1.
Adus non in iure, & in facto est dicit. Si verbi. 44. 1. 1.
Adus non in iure, & in facto est dicit. Quod si ponitur sua copula. 771. 8.
Adus non in iure, & in facto est dicit. Tamen, & adus non in eodem genere veni veni terminis. 100. 1.
Adus non importat clausi. Saluo, quod, &c. 49. 1.
Adus non ponitur dicit. Secus, & importat conditionem contrariam precedenti dispositioni. 701.
Adus non precedens in iure, quæ sunt eiusdem generis sunt qualitates, est de propria natura dicit. Quamvis. 781. 1.
Adus non componitur ex Ad & verbi, & idem sonat quod Erga, ac iurandum pro Contra viciantur. 44. 1.
Adus non continetur appellacione ballatorum. 161. 1.
Adus non multibus, an equibus comparatur. 114. 1.
Adus non appellacione largi sumptu vocabulo, venit etiam procurator, & de contra. 114.
Adus non, quod solus peribit, & recto continetur, & deperatam pro habitacione, venit appellacione domus. 119. 1.
Adus appellacione vniuersumque edificium comprehenditur. 111. 1.
Adus appellacione non continetur feudum. ibid. 1.
Adus non in iudicio est solum. 114. 1.
Adus non inter partes debet in cunctis feruari. ibid. 1.
Adus non in feruari, & de rebus a regulari iure, & proprietate fermonis. ibid. 1.

& Verborum.

Alimentum non dicitur quod non datur alienum. 17.1
Alimentum causa dicitur causa pua. 17.1.5
Alimentum ad dorem, ad legatum, ad animum legatum, & ad piam causam valet argumentum. 17.1.13, 14
Alimentum appellatio concitatur cibaria, videlicet, vili-
magabazatio & casine quibus quis vitionem potest. 17.1.13
& seq.
Alimentum appellatio vocatur calamentum, & medicum. 16.7.8
Alimentum appellatio venit vltimatus ex mente testa-
toris seu potestatis. 17.1.9
Alimentum appellatio continetur humani necessaria, pua
non solum ligna pro coquendis cibis, sed etiam calefa-
cendi causa bynami tempore, item equis si alimentum di-
ginitas id ferat, & fructibus, qui vltimatus alimentum diti-
lis est etiam flatus & dignitas. 17.1.10
Alim pro alio inuito creditore solum accipit, secus in puerum
non valent solvere in specie, vel pecunia. 17.1.6
Alim coactum non auditur, nisi quis velle contra dietas
perforat experiri, vel vbius in dietas iudicis experiri.
17.1.6
Allegat nibili, & allegatum non probat paria sunt. 17.1
Allegat parum non facit lus. 17.1.4
Alim alim bonorum & emphyteuticorum in inferuentis di-
visionis appositio class. Ad habendum, &c. refertur ad al-
lialia tantum. 17.1.19
Alim vtrum non debet disceptari vt alterius cooperatur.
17.1
Alim est dictio afortaria condicionalis, possuntque
adherere ad presentiam, & refertur ad omnes quali-
tates expressas in precedentibus, sicut in alienationem,
& est terminatoria, ac iudicat vltimatus ipso iure.
6.7
Alim est de stylo Curie importat tempus quadraginta die-
rum, in dubio tamen interpretatur, ad eum per aliquamque
tempus. 17.1.10
Alim vtrum significat idem quod in minimo, vel nullum.
6.7
Alim vtriusque in minimo, & ad quod minimum refertur.
17.1
Alim est dictio vniuersalis, & comprehendit omnem spe-
ciem, & personas omnes ab ipse vltimatus dilabuntur
est de divisione supponit. 17.1.10
Alim modo, est dictio generalis, & comprehendit modos si-
milis, & materies expressas vel generalis. 6.7
Alim formam & vltimatum inducit, & facit condicio-
nem dispositionis. 17.1
Alim alim vtriusque facta divisionem notas p precedenti causa.
17.1
Alim, est dictio relatiua, & repetenda similis, & facit po-
tatem cuiusdam quantitas ad precedentem refertur ad simi-
lia etiam in qualitate & respectu qualitatis. & similitudinem
in substantia nisi subiecta materia alim possidetur, vel se-
quentes absurdum. 6.7.13, & seq.
Alim dicitur a supra expressis dicitur, & diuersa ab ex-
pressis includit. 6.7.7
Alim, intelligitur de cibis, vel pluribus, aliter videtur in duobus
verificatur. 17.1.18
Alim de sui natura de proprio significat distribui inter duos
tantum, aliquando de tribus etiam & pluribus dicitur, & verifi-
catur, in enumeratione plurium vltimatus pro secundis,
implicat, & denotat similia. 17.1
Alim, & alienatus different, quia alienatus importat quod voluit,
aliter non vtrique. Item alim est distributio dicitur, vel
triens, aliter debet tantum. 17.1.6
Alim per aliterum non debet inique conditio inferri.
17.1
Alim vtrum non importat verbum communitatis, sed exca-
tionem iustitiae. 6.7.1
Alim est dictio, vel, etiam in se habens implicationem.
10.1
Alim dicitur dicti. Sou. 7.7.4
Alim est dicti. Aut, & attribuit adim cuiuslibet in solutio-
ne, & ponde sufficit ad eius verificationem, vltimatus parum
est vtriusque dispositio in affirmatiua, & negatiua. 6.7.7
6.7
Alim ordinis, non vult electionis, est dicti. Aut. 17.1.1
idem 4
Alim est dicti. Sou. autem. 7.7.1
Alim vtrum quodque dicitur dicti. Eiam. 6.7.10
Alim vtrum vultis, & non electionis, est dicti. 17.1.1
17.1.6
Alim vtrum, seu divisionis proprie vult habet dicti. Aut,
quodam potius inter personas gradus. 17.1.1
Alim vtrum in pua natura sui dicti. Aut, quando potius
sui inter personas, vel inter. 17.1
17.1.1
Alim, Barla. Inad. vult.
17.1.1

Index Rerum,

Annoe quatuor quatuordecim designat dict. Dia. 67-9
 Annus quoad interstitia quatuordecim computetur, ostenditur. 100-1
 Annus integer requiritur ex 164. diebus constans ad novitiam. 167-2
 Annus bissextilis quando computandus in anno probationis ad effectum contrahendi professionem, ostenditur. ibid. 167-3
 Ante propositio est quoniam casum regit, & tunc eiusdem naturae est cum dict. Post, personam aliquam, locum vero nonnunquam respicit, tempus quoadque adiungitur tempus ante principium adde regulariter de suo propria natura significat, nisi ratione consuevit testum discordant. 167-4
 Ante, quasi ante ea, cui postea opponitur, respicit communiter tempus. 167-5
 Anteaquam qui vale, videtur velle necessarium consequens. 167-6
 Antecedenti concessio conceditur & consequens. ibid. 167-7
 Antecedenti desinendo nullum est dare consequens. ibid. 167-8
 Antecedenti concessio validum est argumentum. 167-9
 Anterior, q. d. hoc clausula reservationem continet, nihil operatur, nisi si, cui concessa est, valuerit antefieri, est obsoleta, & non extendit vim suam, nisi ad sebi similes, non se extendit in privilegium propositi a Papa, non privilegium habentis gratiam. Moni proprio non tollit effectum gratiae praecedentis, cuius visio iam facta liquidatio, & processus nisi de hoc fiat specialis mentio. 167-10
 Anteaquam referatur ad tempus antea elapsum. 67-11
 Anteaquam copular aliquando cum conjunctione, interdum vero cum indicativo modo, nonnunquam pluribus verbis interdictis distribuitur. ibid. 167-12
 Anteaquam de domo sublimis in primis admittis extinguunt substantia. 167-13
 Anterioritas de familia appellatione ubi vocatur, admittere maiorem auctoritatem non communis sanguine exclusis aliis iurionibus sanguine coniunctis. ibid. 167-14
 Anterioritas (sive) appellatione quando resator ille vocatur ad filios commissum veniens consanguineus. ibid. 167-15
 Anterior appellatione in materia probationis ponit tempus eorum antiorum, & non minus. 167-16
 Appellat appellatione venit Praes. ibid. 167-17
 Appellari potest dicere de nullius sententiae, licet sine contraria. 167-18
 Appellare licet ab executore cum clausula forma dignum, &c. & possessio interior capta est anteaquam. 167-19
 Appellare licet a sententia meae executoris. 167-20
 Appellari potest interposita ut non faciat quid cruciat attentum operatur clausula. Comendatores. &c. 167-21
 Appellationes per se interpositae resoluunt non potest procurator cum liberat. &c. 167-22
 Appellatio quando interponitur a sententia diffinitiva inter admittendo, si & in quantum, &c. dicitur ei devalde, & admittit. 167-23
 Appellationem non impedit claus. Ex certa scientia. 167-24
 Appellatio non datur a sententia iudicis quando a iura est commissa cum clausula. Confessione etiam oneratur. 167-25
 Appellatio datur a sententia iuxta executionis vigore claus. Vocatis vocandis. 167-26
 Appellatio, qui datur a sententia meae executoris, operatur non solum effectum dissolutionis, sed etiam suspensionem. ibid. 167-27
 Appellatio per dict. Mos non prohibetur. 167-28
 Appellatio per claus. Sine aliquo exceptio, &c. quod modum videatur exclusio ostenditur. 167-29
 Appellatio ad effectum devolutionis admittitur ad electionem Episcopo in concilio ad Parochianos. 167-30
 Appellationem non admittit obligatio Cameralis nisi ad effectum devolutionis. 167-31
 Appellationem omnem cum legitima in quam frivola excludit claus. Appellatione remota, apposta in privilegio Religiosis a summo Pontifice. 167-32
 Appellationem non tollit claus. Appellatione remota, quod deservit quia lo continetur parat est docere de iura, & legitima causa appellandi. ibid. 167-33
 Appellationis causa commissa cum claus. Appellatione remota, non prohibetur veniens appellare. ibid. 167-34
 Appellationem tollit claus. Sola facti veritate inspecta. 167-35
 Appellationis in causa operatur claus. Si, & in quantum, &c. ut & illa sit rationabilis censetur admitti, secus si iurationalis. 167-36
 Appellationis in commissione intelligitur claus. Si quidem

quodam, de & circa causam super qua sunt promissiones. 167-37
 Appellationem per quam appellans docet se innocentem, non tollit claus. Appellatione remota. 167-38
 Appellationes omnes intelliguntur sublati per claus. Omnes, & quatuor appellatione remota. ibid. 167-39
 Appellatio quis remedia tollit claus. Manu Regia, potes in rebus. 167-40
 Appellationis frivola exceptio, & alia quae processum retardare consequuntur, censetur sublati per claus. Summa, &c. 167-41
 Appellatio quod non facit bene introducta, non potest sublati stante in commissione claus. Quam, & quia, &c. 167-42
 Appellatione ad exceptionem, & ad revocationem valet argumentum. 167-43
 Appellatione defecta ab articulo gravaminis per claus. Con toto negotio principali, &c. an & quando tractatur negotium ad primum iudicem ostenditur. 167-44
 Appellatione remota a sententia, generaliter non intelligitur de illa in qua iudex se competenter promittitur. 167-45
 Appellatione remota Princeps inferior, aut legatus a laico uti non potest, operatur ut causa omnis iam principalis quam incidens comprehendit, inter partes litigantes & non revocetur anteaquam per viam ardentiorum, & ut non teneatur iudex deferre appellationem, de vi excommunicatio lata post appellationem teneat. Non de legitima, sed de frivola appellatione est intelligenda. Resistitur de facto, & non de iure comprehendit. Comprehendit sententiam diffinitivam, non vero interlocutoriam, quando simpliciter profertur. Non operatur ubi apparet gravamina notarium, non tollit quin processus a facta iudicis, nec supplicationem ad superiorem, nec revisionem in innocentem. 167-46
 Appellatione ad supplicationem valet Argumentum. 167-47
 Appellari pertinetur sunt res accessorie ad causam, vel aliud corpus. 167-48
 Appellatio extraordinaria veniens appellatione finalium. 167-49
 Appellatione non committitur legatus impetrans. 167-50
 Appellatio domini valet a iudice eodem testis solo existit, venit appellatione domus. 167-51
 Appellatio non venit appellatione domus quando per se facta, & est separata a domo. ibid. 167-52
 Appellatio tabernaculi offensam & quando venit appellatione domus in laicis imponitur paratam ostenditur, seu insistant ad domum remittit. ibid. 167-53
 Appellatio quis non potest quod semel impugnavit. 167-54
 Approbare tamen, & improbare potest quis diutius respectibus. 167-55
 Approbatio tamen quilibet eius pars approbata censetur. 167-56
 Approbatione ad eandem Parochialem exhibita a Cancellario paratam mutari consuevit supplicatio ex forma dignum in formato gratiosum. 167-57
 Approbatio semel non potest amplius reprobari, siue expressa siue tacite approbationem proponant. 167-58
 Apud aliquando denotat idem quod Coram, nonnunquam verum significat idem quod Petes, vel Prope. 167-59
 Arguere Regis appellatione non comprehenditur Principibus Cardinalibus, nec alia Regia de domino Regni Arguere existens, quae non accedunt, sed apud principalem sunt valet Regno Arguere. 167-60
 Arguere venit appellatione vini. 167-61
 Arbitri si potestatem habeat terminandi causam de iure potest promittere secundum eam suam diem. 167-62
 Arbitrari alij iuris alij compromissum sunt. 167-63
 Arbitri iuris promittit & vix iudices sunt, non ita compromissum. ibid. 167-64
 Arbitri iuris veram profertur sententiam quae sententiae appellatione continetur. 167-65
 Arbitri compromissarii non continentur appellatione iudicis. 167-66
 Arbitrio ad delegatum valet argumentum. 167-67
 Arbitrium boni viri denotat verbum approbare. 167-68
 Arbitrium reputatur a iure. 167-69
 Arbitrium lectum in commissione emanata a signatura legitime. 167-70
 Arbitrium dicitur facultatem aliquid relaxandi de rigore legis. ibid. 167-71
 Arbitrium operatur, ut relicto iuramento rigore servetur arbitrat. 167-72
 Arbitrium inter effectum reservanda distinctione finalium. 167-73

Quam in fine lris flante pascuare. Ibid. 8
Arbitrium Rore retardatur ea calomia manifesta. Ibidem
 19
Arbitrium, & electionem iudicii verbum, Possum affirmatue conceptum. 746.4
Arbitrium liberum, & absolutum tribuit verbum, volo. 351.3
Arbitrium liberum, & absolutum non iuris regulis limitatur importat claus. Ad libitum &c. 316.1
Arbitrio boni viri locus est flante claus. Ad libitum, &c. Ibid. 1
Arbitrium boni viri aliquando importat verbum, videtur. 309.4
Arbitrium boni viri denotat claus. Conscientie, seu prudenter committimus. 174.9
Arbitrium boni viri importat claus. Arbitrio tuo. 164.1
Arbitrium boni viri intelligitur quod faceret ita, ac vellet in rebus suis. Ibid. 1
Arbitrio iudicis relinquuntur aliquid dicatur factum inconuenientem. Ibid. 1
Arbitrio liberam & absolutam potestatem tribuit verbum, Licet. 717.6
Arbitrio boni viri accipitur dict. Dia. 671.7
Arbitrio iudicis relinquuntur quod in iure definitum non est. 11.1
Arbitrium quando est plenum, seu liberum, importat liberam facultatem. Ibid. 3
Arbitrium liberum, seu regulatum quando, & quibus verbis à lege, vel ab homine iudice concessum dicatur. Ibidem 4
Arbitrium boni viri importat clausul. Pro ut eis placebit. 478.1
Arboris incise, seu deiectione quando veniam fundo venditio. 61.8
Arboris appellacione continentur vitæ. 161.1
Arboris appellacione veniunt hederæ, arundines, & felidum. 178.4
Arboris appellacione venit omnis arbor habens radices. Ibid. 1
Arboribus legatis ratione fructuum venit arbor & folium, & via ad arbores, & scotus si arbores legati sunt ad scindenda ligna. Ibid. 1
Arbitratorum, & Archiepiscoporum veniunt tamem appellacione dignitates in Ecclesiis Cathedralibus. 87.1
Arbitratorum, & Archiepiscoporum ex solo nomine habent dignitatem de iure communi. Ibid. 4
Argentum ciliarium & potiorum venit appellacione supellectilium. 109.11
Argentum infectum non continetur appellacione mobilium domus. Ibid. 14
Argentis appellacione ubi legatum est venit argentum clausulæ ligæ, cuius in ciuitate originis testator est vici. 161.1
Argentis, seu auri omnis appellacione in legato venit omne argenteum, & aurum tam factum, quam infectum, nisi qualitas aliqua adiciatur, que vni speciei soli, vel auri generi conueniat, vel nisi esset pecunia numerata. Ibidem 11.4
Argentis facti appellacione veniunt vasa omnia, vt pascuæ, stercubula, trullæ, peluici, & his similia, item & ea, que sunt crepta fabricata, sed nondum perfecta. Ibid. 6
Argentis porcorum appellacione non solum id continetur in quo bibi possit, sed & id quod ad preparationem bibendi comparatum est adeo venit eorum rosarium. Ibid. 7
Argentis effusi appellacione non veniunt cacabi argentei, miliarium argenti, vel farrago. Ibid. 8
Argentis balnearum appellacione in legatis adiectis verbis, hoc amplius, continentur etiam argenteum, quo testator victuarius in balneo diebus sefuit. 161.9
Argentis legati appellacione, quod sui vici causa testator habebat, continentur argenteum, quo ipse testator quotidie victuarius non solum quod commodat ad ludos, & ceteras apparitiones confueuerat. Ibid. 10
Argentis sui appellacione in legatis venit illud tantum, cuius dominium habebat testator, argue ita quod ab eo vendicari poterat non solum tantum illud, quod testatori debebatur. 161.1
Argentum non solum in tacto vel perfructu ad destinationem & appellationem bene & conuenit. 174
Argentum appellacione veniunt non tantum facta, & gladii, & paleæ, sed etiam fustes, & lapides. 161.1
Argentum appellacione regulariter veniunt & ea, que ad offensionem, & que ad defensionem parati sunt, nisi in odio sit, quia tunc offensibilia tantum comprehenduntur. Ibidem 1
Argentum appellacione non continetur thorax leuiter, ibidem 1
Augst. Barbara Tract. 209.

Armorum appellacione non venit culteris ad frangendum paratis. Ibid. 1
Armorum appellacione non veniunt vaginæ in statu prohibeæ armorum appositionem. Ibid. 6
Armis confectis an vaginæ censentur amissæ. Ibid. 1
Arma vt non deserantur post pulsam circumpanem quæritur flantem est apud Lusitanos, & Castellanos. 641.5
Arrogant non veniunt appellacione filiorum. 114.7.9
Arrogantia ad legitimacionem valet argumentum. 117.1
Arrogantia naturam in quantum potest. 11.1
Aure omni potioris ex natura. Ibid. 1
Auri & aurum nihil faciunt frustra. Ibid. 1
Aurum impertinentia vt non censetur admissi operatur clausulæ. Saluo iure imperpetuum &c. 498.1
Articuli ad probandum contrarium alicui non possunt flante clausulæ. Sublata, &c. 116.3
Artis appellacione venit ille, quem vulgus ita nominat, ut puta tamen dictum, qui certam autem cæceteris, quando admittit sine delecta volentes ab eo emere, vel insinuat in illo artificem. 164.1
Artifices ille dicitur, qui res emittit, & illas mutata forma vendit. Ibid. 1
Artifices & mercator in quo d. fletum ostenditur. Ibid. 4
Arundines, & syta cæda veniunt appellacione fructuum. 119.4
Arundinum destinationem perpetuam vitæ, venit appellacione vinum. 109.1
Arum vinum vini nomine comprehenditur. 110.4
Arum vinum dicitur vinum, quod longè post vindemiam hyemalique ex vici diu suspensum, & rugosa conficitur. Ibid. 1
Ascendens appellacione patris, mater, aui, & auius comprehenduntur. 164.1
Ascendens, sicut & descendens appellacione omnia continentur, & veniunt in infinitum. Ibid. 4
Asini appellacione in flammis aduersus quemcumque qui vitæ contra decretum, vt perdat asinum, non venit salua. 16.4
Asinorum quæcumque omnia est dict. Font. 690. 6. Sicut etiam octonumque sunt dictiones Fostianæ, & Fostianæ. Ibid. 1
Asinus, & demonstratio ponitur dict. Secundum. 78.13
Asinus quandoque flant dict. Fostianæ secundum subiectum materiam. 690.1
Asinus, dictio que coniungitur. 6.4
Asinus ne recusetur per viam attestatorum operatur clausulæ appellacione remota. 161.1
Attentata clausulæ quando Princeps appellacionem remouet. Ibid. 19
Attentata qui recusetur non tollit clausulæ. Paro indicio. 74.13
Attentata non trahuntur flante clausulæ. Sola facti veritate inspecta. 74.13
Attentata flante clausulæ. Arbitrio Rore, nemquam Rore Relicere confidit, nisi clausulæ confilio de bono iure. 161.9
Attentata causa dante non potest in negotio principali procedi. 120.5
Attentationem absque vicio vt possit quis possessionem habere vigore clausulæ. Confidit continuare, ipsa clausula operatur. 181.1
Attentationem publicis vt possint alii testes produci, & examinari operatur clausulæ. Sola facti veritate inspecta. 124.14
Attentationem appellacione quando vocatur ad fideicommissum veniunt omnes coniuncti vniuersique sexus. 164.1
Attentationem masculorum, vel de modo, seu de familia appellacione ratione adiuncti, censetur vocari agnati, non cognati. Ibid. 1
Attentationem appellacione non veniunt foris quando tacti vel expressè testium habuissent mentem conferuendi bona in agnacione. Ibid. 1
Attentationem appellacione veniunt proximiores testatoria in gradu successione ab intestato. Ibid. 4
Attentationem appellacione comprehenditur manus, & affertur. Ibid. 1
Ab audientia Maiorem notum est probabile, sed necessarium argumentum. 116.1
Audientia, seu vice nostra, clausulæ, non importat in iudicium ordinariam, & quædam ad iudicium dicitur. 164
Audientia Doctorum valet argumentum. Ibid. 1
Audientia non derogatur quando pari non opponit de clausulæ. Sublata, &c. 629.13
Audientia Rore tanquam subrogatum loco ordinari potest conferre in iudicium in possessionem. 118.1
Augst. Barbara Tract. 209.

Index Rerum,

Asferre importat aliquando accipere, nonnunquam dicuntur quo. manibus per aptum accipere. 416.
Aus, & *sem* solent apte in fundo quando veniunt appellatione finium est. 416.
Augendi, est clausula facultativa, & non suffraganea nisi quantitas fuerit expressa, operatur ut valor rei possit capere vique ad terminum partem, & ut gratia ob ooo capiti verum valorem subiaceret donec imperians delibet. 416.
Augendi, & *seque*.
Augere amplius non potest & habetur claus. *Augendi*. & *seque*.
Augmentari est dictio Eadem, illius, quod prius non includebatur. 416.
Augmentari, & non restrictiue aliquando stat dict. ita quod. 416.
Augmentari quandoque accipiuntur dictiones, *Tuo*, & *Quoniam*. 416.
Augmentari venit dict. *Ac*. 416.
Augmentari in modo posuit dict. *Amplius*. 416.
Augmentari quandoque posuit dict. *Idem*. 416.
Augmentari in gratia stat omninoque dictio *Posuit*. 416.
Augmentari, seu ampliativum aliquando stat dict. *Sic*, maxime in dispositionibus facultativis. 416.
Augmentari quandoque posuit dict. *Vel*. 416.
Augmentari, & ampliativum stat dict. *Eadem*. 416.
Augmentari denotat dict. *Potest*. 416.
Augmentari importat dict. *Hoc* amplius. 416.
Augmentari debet esse eadem qualitatis cum suo principali, cui accedit. 416.
Augmentari cum omoibus suis qualitatibus. 416.
Augmentari venit rebus simpliciter, & indebitur donatus, seu iustitia. 416.
Augmentari, & dominio pari passu ambulant. 416.
Aus distinctus dictio est, ac distinctivum regulatque limitat, interdum accipitur copulativum, seu coordinativum, & requiritur consensum utriusque, maxime quando ponitur inter personas. Aliquando & principaliter est adjectiva, & ponitur inter duos. Nonnunquam ponitur inter familia & aequalia. 416.
Aus, & *seque*.
Aus est dictio adjectiva in hoc, & in facto, & secundum suam naturam, tum aliunde a disponens mente non colligitur, improprie dictionem causam, adjectivam ad proximam precedenti, & perit qualitates casus precedentes in sequenti, accipitur hiis in quibus expellit adjectivam, est distinctiva, & adjectiva denotat dictionem a casu precedenti. 416.
Aus continetur matris appellatione, quoties possidentur naturalis affectio. 416.
Advocatum causae sapit claus. *Quia* & *quasi*, &c. appellatione communi appellatione. 416.
Augere, sine cartilago aus non venit appellatione membri. 416.
Amplius, non venit appellatione consanguinitatem. 416.
Aus venit appellatione paternam. 416.
Aus paternam continens appellatione patris. 416.
Aus, & *linea* aut appellatione licet veniat propositus, & *linea* promittit, tamen illud hominem quando communis vult loquendi est in consanguinitatem, quando sumus in materia statuti odiosi seu correctionis. 416.
Aus legis iustitia inopem, qui committit in legem. 416.

B

B Aliter veniunt appellatione donatus, si adius per domum al ex habeatur, vel unico pretio cum ea empta fuerit. 416.
Balnearum argumentum non continetur appellatione mobilium domus. 416.
Banari, adus de proximo non habetur pro banaro, ut possit essendi vigore statuti. 416.
Banari hominis non venit appellatione membri. 416.
Banari non comprehenditur familia appellatione. 416.
Banari appellatione venit omnia natus ex illicito, non tamen de iure coita. 416.
Banari appellatione continetur adjectiones. 416.
Banari appellatione veniunt fratres non ex coniugio, & *fora*. 416.
Banari appellatione veniunt omnes non legitime oati, vel qui non sunt oati ex matrimonio. 416.
Banari non dicitur de familia, & domo. 416.
Banari non continetur cognationem. 416.

de Bello ad petrem valeat argumentum. 416.
Bene idem significat quod *me* & *recte*. 416.
Beneficere unius nemo cogitur. 416.
Beneficere tenetur beneficiariis. 416.
Beneficium unum licet res non sufficiat, ad hoc non probatur absolventur est. 416.
Beneficium Principis laud est interpretandum. 416.
Beneficium non conferitur in iuramentum. 416.
Beneficium datur propter officium. 416.
Beneficium quilibet speciali favore introducto censetur remanentium per claus. *Remanens* omni legum auxilio. 416.
Beneficium ex quo connotatur vltia quam potest, censetur remanentium per claus. *Remanens*. &c. 416.
Beneficium non incurrendis censetur remanentium per claus. *Remanens*, &c. 416.
Beneficium leg. si vltima, C. de reuoc. donat. potest capere remanentiam. 416.
Beneficium *Libe* dict. *Libe*, & ex imperfecto *Cole* testam. & *dispositio* *Libe* inquam, C. de reuoc. donat. non prodest illegitimitas. 416.
Beneficium *Libe*, C. de reuoc. vendit. non censetur remanentium per claus. *Remanens*, &c. 416.
Beneficium Ecclesiae non impetrare potest procurator cum libera, & abique speciali maiestate. 416.
Beneficium non potest illegitime procurator cum libera, & *abique*. 416.
Beneficium collatum absenti ante acceptationem non potest alteri conferri. 416.
Beneficium sequens morte propositi, morte in forma dignum atqueque ille reperit, seu declaratus fuerit dignus, non vacat per mortem illius, sed per mortem vltimi possessoris. 416.
Beneficium incompatibilitatem non aufert claus. *Mom* proprio. 416.
Beneficium quando non considerat in fructibus aliis, tum in distributionibus, tum in modis distributionibus, veniunt appellatione fructuum. 416.
Beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per non vacationem. 416.
Beneficium impetrans, aut vacans, illud obinet quocunque modo vacat. 416.
Beneficium Ecclesiae Cathedralis comprehenditur, ubi quia illud expectatur in aliqua Ecclesiarum provincia. 416.
Beneficium omne habens iurisdictionem visitandi, excommunicationis, absolventis, & alia facienda, ad morum correctionem pertinentia, dicitur habere curam animarum. 416.
Beneficia vltio in subiectis sibi Ecclesiae existentia possunt Patrix Episcopo iurisdictionem quasi Episcopalem habentes. 416.
Beneficia ad officia vltio argumentum. 416.
Beneficium sequitur per gratiam si accipiatur quando meretur gratiam super illud sus habet. 416.
Beneficium impetrans excommunicationis in forma dignum cum claus. *Tegit* absolventis, &c. debet absolui antequam illi ei collatio a commutatio. 416.
Beneficium vacans per obitum in Curia, caput claus. *Sine premissis*, sine alio qualis modo, &c. 416.
Beneficium quod assumitur de futuro, non caput claus. *Sine premissis*, &c. 416.
Beneficij appellatione largi sumptu vocabolo, seu in generali significatione omnia comprehenduntur beneficia tam regularia quam monachica, non curata quam simplicia, dignitates, & prebendae, & tam Regularium quam secularia, sicut verò, & pro odo. pro ut dispositio omnibus venit solum beneficia simplicia. 416.
Beneficij appellatione nec ex lata significatione, nec aliquo modo continetur penali. 416.
Beneficia exempta non veniunt generali appellatione beneficiorum. 416.
Beneficij appellatione ooo veniunt monachica, nec vacantia temporaria, nec priuilegia, & priuilegia portiones. 416.
Beneficij appellatione in concessionibus non venit Curiam beneficium. 416.
Beneficij appellatione non veniunt distributiones quocunque. 416.
Beneficij appellatione veniunt etiam dignitates si non in materia ambigua verò in materia odiosa, & penali non veniunt dignitates. 416.
Beneficij appellatione in materia sicut non venit prebendae. 416.
Beneficij appellatione non venit destinationem per Episcopum, & Capitulum, nisi in actualiter erectum. 416.
Beneficij

Beneficij

Beneficium Apost. supplet omnes alias solemnitates. 112.

Beneficium Apost. præsumitur spatio 10. annorum. ibidem

Beneficium Apost. obvento penitentie locus amplius non est. 112.

Beneficium Apost. est necessarium quando fuit reservatum cum claus. Non aliis, &c. etiam aliis de iure non esset necessarium si verò reservatum sit simpliciter sine clausula illa, & non sit de iure necessarium, tunc potest omitti. 112.

Beneficium expirat omne concessio. 112.

Beneficium importat dict. lib. 10. 112.

Beneficium denotat dict. lib. 10. 112.

Beneficium de iure non habet claus. Mon. proprio. 112.

Beneficium præsumitur manifestum ingratum est dispensatione Pape facti de iure conditionem, si sine liberis, & sublimitate excludit. 112.

Beneficium appellatione regulariter non venit animal manum, sed de inspecta consuetudine veniunt boues, pecudæ, & similia. 112.

Beneficium appellatione de proprietate seminis non venit mortuus. 112.

Beneficium continetur appellatione vestium. 112.

Beneficium in legibus, & statutis ponitur ad evitandum anachronismum, & sollicitum interpretationem. 112.

Beneficium appellatione venit omne illud quod in terra feritur, etiam semina huius, & quod in terra regitur. 112.

Bona fides non patitur vi his idem credendum exigamus. 112.

Bona non dicuntur nisi deducto eis alieno. 112.

Bona qui non habet, huc in corpore. 112.

Bona vasa omnia appellatione Regularium. 112.

Bona omnia tam mobilia, & immobilia, quam iura, & actiones comprehendit dict. Omnia, & an comprehendat futura, ostenditur. 112.

Bonorum venerationis adiectum verbum, relinquo, pro heredes institutione accipitur. 112.

Bonorum simpliciter, seu bonorum omnium appellatione veniunt mobilia, seu movens, immobilia, omnia debitorum iura, & actiones. 112.

Bonorum mobilia & immobilia appellatione non comprehenduntur iura & actiones, que veniunt bonorum speciem faciente distinctam à bonis mobilibus, & immobilibus. 112.

Bonorum mobilia appellatione veniunt ea, que sui natura de loco ad locum moveri possunt, & loco circumferuntur. 112.

Bonorum appellatione non venit hereditas, vel sacculus maxime quando ad præsentia bona restringitur dispositio, vel concessio inter vivos. 112.

Bonorum appellatione veniunt ea, in quibus quis habet tantum utile dominium. 112.

Bonorum appellatione venit pecunia. 112.

Bonorum appellatione etiam cum legato universalis non continetur fructus. 112.

Bonorum adveniciorum appellatione continentur omnia, que non procedunt à successione patris. 112.

Bonorum appellatione in generali sermone non venit fructus. 112.

Bonorum appellatione veniunt bona emphyteutica. ibid. 11.

Bonorum suorum appellatione solum veniunt præsentia, & non postea quæsitia. 112.

Bonorum appellatione venit usufructus. 112.

Pensu quilibet in dubio præsumitur. 112.

Brevitas studendi est, non eorum multiloquio, & superfluit. 112.

Brevitas placet dimmodo non loquere obsecrat, & intercedo. 112.

C

C Adulterium remittere non potest sine speciali mandato procurator cum libera, &c. 112.

Calculationem declarare non potest procurator cum libera, &c. 112.

Carere clausula indiget extraneis, qui debet fieri per notarium, qui de instrumentum rogatus fuit, & ideo antequam excusatio fiat iudice autoritate non debet haberi pro excusata. 112.

Carere clausula continet omnia que de stylo notarii in instrumentum confectum extraneis, & que solent fieri postea, & subintelligi quoquo modo possunt ad perficiendum officium: includit ea, que sunt de natura actus, vel rei super quo interpretatur, & ea que sunt de natura substantie materie, stylo, aut consuetudine. 112.

Carere clausula non comprehendit ea, que sunt de substantia, & forma, nec extenditur in contrariis de necessitate requiruntur scripturam, nec sub ea comprehenditur instrumentum, nisi expressè sit dictum de illo, nec extenditur ad clausulas substantiales non solas appod. 112.

Carere clausula, Ad habendum, &c. & non extenditur cum licentia alienandi nihil operatur. 112.

Cari in testamentis non facio secundum solemnitatem requiritur nihil operatur claus. codicillaria. 112.

Calculationem continetur appellatione vestium. 112.

Calendarum venit appellatione alimentorum. 112.

Cancellarius Academicus Pontificis auctoritate approbatur dicitur in dignitate constituitur. 112.

Canoni appellatione proprie venit omnis confusio Ecclesiastica, & ex larga significatione, & in materia favorabilis continetur quoque Capituli confusio. 112.

Consequenter sententia est verbum, & inpositum ipso iure. 112.

Canoni laque sententia important hæ voces, ipso facto, ipso iure, si adiciantur verbo præteritis, vel præteritis temporis. 112.

Canoni laque sententia significat dict. Incontinenti. 112.

Canoni non venit propriè, sed largè dignitatis appellatione. 112.

Canoni si colla vigent ratione denegantur Canonici capitularem receptionem, tunc habetur pro capitularem capta. 112.

Canoni in favorabilibus veniunt appellatione Canonici sicut in odiosis, & in materia fiscalis. 112.

Canoni Regularis non veniunt appellatione Monachorum in parabolis, & exorbitantibus. 112.

Canoni Regularis Laticenses, & Sancti Salvatoris Bononiensis, & sancti Crucis Comiteiensis. participant de privilegiis Mendicantium. 112.

Canoni secularis sancti Gregorii in Alga participant de privilegiis Mendicantium. 112.

Canoni falsus si dicit stetit in possessione, & deinde Papa obtulit provisionem, non est necessaria nova appellatione, & infallibilis, quia ipso iure fit quædam correctio ex novo titulo supereminente. 112.

Capituli de tempore prefactionis attendunt in beneficiis. 112.

Capituli non veniunt appellatione Ecclesiæ in dispositione contra regulas iuris. 112.

Capituli ceteri ceteri est de Regularibus. 112.

Capitulum Canoniconum venit Canoni appellatione. 112.

Capitulum non venit appellatione Prælati. 112.

Capituli appellatione licet de quacumque largissima verbi significatione includatur Prælati saltem in favorabilibus. 112.

Capituli appellatione solum Canonici, non autem beneficiarii continentur. 112.

Capituli Ecclesiæ Catholici consensus in unione per Episcopum facienda satis est si postea accedat. 112.

Capitulum nulli de re ipsa sufficiens de rogari censetur per illa verba cum derogatione Const. Bonif. VIII. 410.

Capituli circa de bigam. declarant. 112.

Capituli venerabiles qui filii sui leg. declarant. 112.

Carere verbum imponit laque sententiam, non ferendum. 112.

Carere veniunt appellatione pauperum. 112.

Carere vi suspensus de fuga non feratur, est excusandus, nec captura confirmari potest ex iuris. 112.

Cardinales veniunt appellatione familiarium Papæ. 112.

Cardinales in materia favorabilis veniunt appellatione clericorum. 112.

Cardinalium appellatione non veniunt Cardinales Rationales, Compellendi, Pisanæ, & similes, sed tantum Illustissimi S.R.E. Cardinales. 112.

Cardinali facta commissio per Papam, appellatione remota tunc censetur exclusio quælibet appellatio etiam non finalis. 112.

Carere omnimodum requirit dict. Abique. 112.

Carere omnimodum requirit dict. Sine. 112.

Carere disalcari inter Mendicantes annuerantur. 112.

Carere dominiorum continentur nomine ornamentorum, & vici cui maritus cum legatus, illa verbum. 112.

Canoni appellatione bene venit appodicta vici, vel plures, que sunt sub casamento sub eadem continentur, stabulum, officina, campana, & omnia continentia sub eodem edificio. 112.

Casari, seu casalis appellatione ad fidelicommissionem veniunt qui sunt de domo & agnatione. 112.

Index Rerum,

Cafata appellatione naturales non veniunt, nec eorum filii.
ibid. 4.
Cafata appellatione veniunt feminæ nifi in contrariis
certis coniectione. **ibid. 4.**
Caftri iuridictio fi à Principe concedatur, & deinde numerus
incolarum, aut ipsam castrum angustantem ad augmen-
tum iuridictio extenditur. **ibid. 5.**
Caftri appellatione continetur quod ciuium est moribus.
ibid. 5.
Castrum recognoscens in feudum, non censetur recognoscere
territorium. **ibid. 5.**
Caftra communiter habent terminos & penitencias de con-
fuetudine, vel ex privilegio, vel ex statuto. **ibid. 5.**
Caftri appellatione venit territorium cum iuridictione co-
hærenti ipsi castrum tanquam accessorium. **ibid. 5.**
Caftri appellatione veniunt incopofita omnia, veluti iuri-
dictio iurisdictionis, honoris, & distictus. **ibid. 5.**
Caftri appellatione venit iuridictio alia & bafsa, quatenus il-
lam habet. **ibid. 7.**
Caftru venditio, vel concessio, etiam iuridictio cefcitur ven-
ditæ. **ibid. 8.**
Caftri appellatione non veniunt villa vicina castrum. **ibid. 9.**
Caftri appellatione non venit Regalia venditio, nifi
de eis exprefsa fiat mentio. **ibid. 10.**
Caftra propriè dicuntur id quod validum est. **ibid. 10.**
Caftri omnia habent vno omisso. **ibid. 10.**
Caftri omnia à statu difpofitione intelligitur fecundum legem
antiquam. **ibid. 10.**
Caftri omnia à partibus intelligitur fecundum difpofitionem
legis communis. **ibid. 10.**
Caftri exceptis non ferunt regulam in contrarium, vbi alia in-
terpretatio dari potest. **ibid. 10.**
Caftri legi vbi efficitur omnia difputatio. **ibid. 10.**
Caftri omnia à statuto remanent in difpofitione legis com-
munis. **ibid. 10.**
Caftri duo quando sunt acquiritarij, vbi iure difpofitum in vno,
conferuntur difpofitum in alio. **ibid. 10.**
Caftri exceptis ferunt regulam in contrarium. **ibid. 10.**
Caftri minus non continentur fub fimplici. **ibid. 11.**
Caftri omnes etiam maiores, ac improptius comprehendit
clauf. Omni meliori modo, &c. adiecta diftione vniuerfali.
Quoniamque. **ibid. 12.**
Caftri magis dubitabilem explicare, & ponere, est de natura
dicti. Quamvis. **ibid. 13.**
Caftri ad improptius trahitur dicti. Quicunque. **ibid. 13.**
Caftri aliquando non equaliter coniungit dicti. Etque, fed
cum diftinctione. **ibid. 13.**
Caftri minus dubitabilem exprimit dicti. Præterea, & im-
proptius magis dubitabilem. **ibid. 13.**
Caftri omnes comprehendit apertum est verbum. Concedo, fe-
cundum fubiectionem materiam. **ibid. 13.**
Caftri habentem eandem rationem non excludit dicti.
Dumtaxat. **ibid. 13.**
Caftri fimiles, & diffimiles, proprios, & improptius com-
prehendit dicti. Quoyuo modo. **ibid. 13.**
Caftri omnes qui succedere poffunt, & alijs requirunt
fpeciem expreflionem comprehendit dicti. Quoyuo
modo. **ibid. 13.**
Caftri fimiles non excludit clauf. Tunc eo cafu, fi omnes vici-
tatis non reperiunt. **ibid. 13.**
Caftri aliquos privilegios comprehendit dicti. Quodquid.
ibid. 13.
Caftri fimiles non excludit dicti. Tamen. **ibid. 13.**
Caftri duo quando funt in iure comparati, difpofitum in vno
conferuntur difpofitum in alio. **ibid. 13.**
Caftri puerilem eum eifdem qualitatibus implicat dicti.
Etiam. **ibid. 13.**
Caftri omnes indiftinctè comprehendit dicti. Omnia. **ibid. 13.**
Caftri plures etiam diffimiles facit comprehendere dicti.
Omnia. **ibid. 13.**
Caftri fimiles non excludit dicti. Solum. **ibid. 13.**
Caftri fontium appellatione veniunt factum Principi-
pis, non fpeciatum incendium, pectus, careffia immo-
dica, bellum, fen curfus hoftium. **ibid. 13.**
Caftri fontis ille dicitur qui providentia humana providendi
non poffit. **ibid. 13.**
Caftri fontis appellatione vbi quis illum fufcipit, vel ex re-
nunciat, non veniunt indiftincti. **ibid. 13.**
Caftri fontis ille dicitur qui venit prout omnem veritatem
rudinem, & prudentia viri cogitationem, licet forte à pru-
dentia cogitari poffet. **ibid. 13.**
Caftri fontis appellatione in materia odiosa non venit Me-
tropolitanæ. **ibid. 13.**
Caftri fontis in odiofo, & materia ftricta non venit appella-
tione Ecclefiarum ciuitatis, vel diocæfæ. **ibid. 13.**
Caftri fontis venit Ecclefie appellatione quando difpofitio

est favorabilia. **ibid. 13.**
Caftri fontis appellatione quandoque folus Epifco-
pus, quandoque folum Capitulum, nonnunquam vtrum-
que fignificatur. **ibid. 13.**
Caftri fontis & Metropolitanæ, & ficut alia exempta conueni-
unt appellatione Ecclefiarum provincie. **ibid. 13.**
Caftri fontis exprefsa regulat actum, & indiftinctè factum, et reftricti-
gar fecundum causam appellatam. **ibid. 13.**
Caftri ex vna dicitur, fi illa caufa non fequitur, reuocatur.
ibid. 13.
Caftri fontis cefcitur cefcit eius effectus. **ibid. 13.**
& limitatur. **ibid. 13.**
Caftri fontis est caufa euafia. **ibid. 13.**
Caftri, & caufæ idem est iudicium. **ibid. 13.**
Caftri dicitur talis qualis est caufa euafia. **ibid. 13.**
Caftri limitata limitationem producit effectum. **ibid. 13.**
Caftri proxima magis attenditur quam remota. **ibid. 13.**
Caftri naturalis potestatem est quæ accidentalis. **ibid. 13.**
Caftri naturalis & caufa accidentalis quando concurrunt, fca-
per naturalis præferunt. **ibid. 13.**
Caftri quæ nocet incipit, non quæ proficit. **ibid. 13.**
Caftri quilibet iura cefcit à pena. **ibid. 13.**
Caftri quilibet etiam groffa, & beftialis excufat à pena con-
uentionali. **ibid. 13.**
Caftri continencia dicitur non debet. **ibid. 13.**
Caftri quilibet excufat à dolo. **ibid. 13.**
Caftri vbi requiritur certo aliquo tempore, ficut tempore fca-
licet poffit cefcit, non cefcit effectus. **ibid. 13.**
Caftri fi efficit commiffa alicui Cofuetudini cum clauf. Reuoca-
tione remota an aliquo cafu poffit reuocari, ostenditur.
ibid. 13.
Caftri etiam fuper petitorio, & negotio principali vt cen-
fetur commiffa operatur clauf. Cum omnibus incidentibus,
& dependentibus, &c. poffit in commiffione appellationis à
ferentia lata in poffeffione. **ibid. 13.**
Caftri cognitiōem paria cefcitatem an imponit clauf. M
na est ostenditur. **ibid. 13.**
Caftri cognitiōe iudiciali adhiberi non poffit ficut claufum
eorum, quoyuo interef. **ibid. 13.**
Caftri quando est commiffa cum clauf. Sola facti, &c. poffit
poffit Manu Regia. **ibid. 13.**
Caftri propiciatati vt ficut cum caufa poffeffionis vici-
niti poffit operatur clauf. Sola facti veritate infpecta.
ibid. 13.
Caftri principali & incidenti accessoria fi principali est finita,
dicitur etiam finita accessoria. **ibid. 13.**
Caftri fuper diftictis Capitulis quando commiffa reperiunt
cum clauf. Quoyuo, & quas, &c. tunc eius vixit agi po-
telt & interueniunt, quod commiffio videbitur. **ibid. 13.**
Caftri omnis tam principalis, quam incidentis comprehenditur
fub clauf. Appellatione remota. **ibid. 13.**
Caftri remotam, & impofitam importat dicti. Occafione.
ibid. 13.
Caftri proximam & immoliatam denotat dicti. De, nifi aliud
confiter de tunc loquens. **ibid. 13.**
Aliquando verò causam remotam fignificat fecundum fubie-
ctionem materiam. **ibid. 13.**
Caftri finalem denotat dicti. Ideo. **ibid. 13.**
Caftri vt in principio præfatum facit clauf. Ex certa
fententia. **ibid. 13.**
Caftri cognitiōe quando nulla præceffit, nihil operatur clauf.
Ex certa fententia. **ibid. 13.**
Caftri proximam importat dicti. Propere. **ibid. 13.**
Quod denotat causam expreflam difpofitionis. **ibid. 13.**
Caftri immediatam, & proximam plenamque denotat dicti.
Pro, & in hoc diftict à dicti. Propri, qui denotat causam
remotam, nonnunquam verò importat causam remotam,
aliquando causam finalem. **ibid. 13.**
Caftri cefcitur impofitum non cefcit effectus. **ibid. 13.**
Caftri cefcitur finali concelfione feudi, cefcit feodum. **ibid. 13.**
Caftri cefcitur cefcit effectus etiam in foro animæ, & in fpi-
ritualibus. **ibid. 13.**
Caftri ad Romanam Curiam quoyuo deuoletur pecti-
fic. **ibid. 13.**
Caftri offendit dicti. Idcirco. **ibid. 13.**
Caftri finalem nonnunquam defignat dicti. Si, prolatum
&c. **ibid. 13.**
Caftri finalem, & impofitam exprimit dicti. Quia. **ibid. 13.**
Caftri fontium in alijs inflantibus facit clauf. Summarie,
&c. in prima commiffione poffit. **ibid. 13.**
Caftri proxima in Principe refcribente Motu proprio. **ibid. 13.**
Caftri finalem interdum denotat dicti. Ad. **ibid. 13.**
Caftri finalem importat dicti. In. **ibid. 13.**
Caftri

& Verborum.

Causam impeditam & proximam de sui propria natura denotat dict. Ex. 172-1. Mediam vero, vel remotam aliquando importat ratione materiae subiectae, & ad vitam contrariam, seu absonum intellectum, ibidem 172-2.

Causam tripliciter declarat efficientem dict. Ex. 172-3.

Causam totam proximam, sed etiam remotam, & impulsivam denotat dict. Propri. 172-4.

Causam ob quam motus est Princeps ad sua constitutum significat dict. Propri. 172-5.

Causam efficientem plerumque denotat dict. Propri. ibidem 172-6.

Causam remissam significat dict. Vnde, & importat idem, quod ex qua causa. 172-7.

Causa necessaria facit permissum, id quod aliis de iure esset prohibitum. 172-8.

Causa principalis, & incidenti accessoria pendente, si principalis est finita, etiam finita accessoria esse dicimus. 172-9.

Causam finalem proprie ostendit dict. Vi, aliquando vero causam impulsivam. 172-10.

Causam remotam gratia cuiusdam absonum intellectum potest significare dict. Ex. 172-11.

Causam, vel demonstrationem inducit dict. Cum, quando adiectum verbo facit compositionem. 172-12.

Causa dicitur duas mentes. 172-13.

Causa instructa quando dicitur, ostendit. 172-14.

Causa principalis non dissolvitur amplius ad iudicem à quo, si ab eo spectat aliquo articulo propositum fieri, & causa remissa repetitur tam causam. Cum toto negotio principali. 172-15.

Causa est in Rota simpliciter commissa reperiuntur, super aliquo articulo, licet ille articulus expediant, amplius de Rota non trahit. 172-16.

Causam personae, & possessionis denotant verba causae. Cum toto negotio principali. 172-17.

Causam finalem importat dict. Hic. 172-18.

Causam remotam sine occasione designat dict. Ob. 172-19.

Causam efficientem denotat dict. Ex. 172-20.

Cause appellatione continentur tam ante litem, quam post. 172-21.

Cause criminalis appellatione venit illa in qua agitur de debita punitione corporalis vel publicam vindictam. 172-22.

Cause pecuniariae appellatione venit causa civilis, non solum criminalis, quanta pecuniaria. 172-23.

Causalis est dict. Licet, & aliter significat quod ob causam. 172-24.

Causalis & rationalis est de sui natura dict. Quotiam. 172-25.

Causa per non vero conditionaliter adiecta censetur causam illam: Quotiam nihil possidetis, si non causam. Ex certa scientia. 172-26.

Causalis intelligitur stare dict. Iura, in privilegio. 172-27.

Causalis temporaliter, & quantitativè exponitur dict. Quotiam. 172-28.

Causam an vero conditionaliter intelligatur dict. Secundum. 172-29.

Causalis hoc est dispositio in dubio ponitur dict. Propter, si respiciat praesentem circa idem de quo non constat. 172-30.

Causam pro qua quandoque ponitur dict. Quamvis, & non adiectum superius. 172-31.

Causam fiat in privilegio dict. Sic. 172-32.

Causam pro qua, & interpretatur fiat dict. Se, undum. 172-33.

Causam multa sunt, quae dicitur non concedantur. 172-34.

Causam non condicionaliter, fiat causam. Cum ad hoc expressus accedit illud. 172-35.

Causam, seu conditionaliter an & quando fiat dict. Iura, ostendit. 172-36.

Causam ponitur dict. Quia, cum reddat causam & causam de persequendo. 172-37.

Causam regulatur secundum naturam causae causam. 172-38.

Causam regitur à causa sua causam. 172-39.

Causam abundans docet si per illam deveniatur ad actum prohibitum. 172-40.

Causae abundantes augent suspensionem in contractibus suspensam. 172-41.

Causae abundantes non nocet. 172-42.

Causae bancariae ut promissione beneficiorum quomodo solent à Romana Curia praestari ad laudem pensionarii, ostendit. 172-43.

Causa non de solvendo venit appellatione satisfactoria. 172-44.

Causationis appellatione venit sola promissio. 172-45.

Causationis idem appellatione venit causam pignoratitia, vel fideiussoria, nisi subiecta materia repugnet. 172-46.

Causa & remissionis licet dicitur perdere dominium & possessionem saltem de iure, amorem si possit incumbat de facto, & realiter subiecti possessioni, aliis ad finem est manducandus, immo & remittendus si spoliatus. 172-47.

Causa iura, & ad hoc non possit prohiberi alienare. 172-48.

Causationis desiderat dict. Inconveniens. 172-49.

Causationis fieri dicitur quod velocius fit. 172-50.

Causa Ecclesiastica appellatione continentur excommunicationis, suspensio & interdictum. 172-51.

Causae realitables non veniunt appellatione immobilium. 172-52.

Causae in contractu nihil operantur clausula confusiva. 172-53.

Causa qui est, cunctis non debet. 172-54.

Causam dicitur quod si per relaxationem ad aliam. 172-55.

Causa pro incerto non sunt dimittenda. 172-56.

Causa ex bono, & aliis rebus calidis non continentur appellatione vini. 172-57.

Causa in inappetibilibus habet vim traditionis. 172-58.

Causationem iurum, & traditionem vim adsonum, & confirmationem promissionis in rem suam, importat causam. 172-59.

Causationis vigore causationis possit in inappetibilibus expectari interdictum vel possidetis, probatur promissione eadem. 172-60.

Causam bene ordinata incipit à se ipso. 172-61.

Charitatis ordo suggerit vi peius nostri quam extraneis subest. 172-62.

Charitatis subsidio ad decimam Papalem valet argumentum. 172-63.

Charta de retrocedendo laico incommuni dicitur fieri quando fit sub eodem Notario, & testibus. 172-64.

Charta pro vita, vestitus, habitatio, & ea sine quibus vivere non possit, veniunt appellatione alimentorum. 172-65.

Cibi appellatione venit id quod est solum. 172-66.

Cibi appellatione non veniunt vestimenta, nisi consueverint vel iure debeant. 172-67.

Cibi sufficienter appellatione veniunt illa, cetera, fabae, panis grossus, & similia. 172-68.

Cipius est nomen vulgare Tuscum, & importat idem, quod super. 172-69.

Cippi appellatione in legatis & fideicommissis veniunt agmina. 172-70.

Cippi appellatione continentur candelae illae quae sunt fundamentum & stabilimentum domus. 172-71.

Cippi appellatione non veniunt fenum, quando aperit restatorem voluisse consentire bonis agnitione. 172-72.

Circa dictio nonnisi importat Circum, in, Erga, Inter, Apud, Ad, referre nonnisi ad tempus, aut numerum non extenditur ultra sex menses, & tandem iudicia arbitrio remittit, quid iura subiectam materiam operetur hae dictio. 172-73.

Circa diminutionem importat, & rebus contentis accessione, non vero principaliter denotat. 172-74.

Civitate idem potest significare quod Circa. 172-75.

Civitate omnia iaviles sunt vivande, quando subest equitas. 172-76.

Civitate generalis cum causam. Omneque alios, &c. scilicet non alium nominibus personarum expressis, non est archaica. 172-77.

Civitate potius, & utique non est accessoria si sit, & nullius, non propter actus redditus nullus. 172-78.

Civitationis defectum supplet causam, Supplementum, &c. 172-79.

Civitationis parva requiritur. Si venientis praemissa, &c. nisi addantur verba illa per summariam informationem. 172-80.

Civitate parva non requiritur in dispositione, cui apponitur causam, &c. Ex certa scientia. 172-81.

Civitationem non sufficit causam, Summaria. 172-82.

Civitationis defectum non supplet causam. Arbitrio Rota. 172-83.

Civitationis relictae clausulae praesentis possessionis. 172-84.

Civitate aliter in examine faciendo non est necessaria ubi ad Ordinatum est directam causam. Si idem non operatur. 172-85.

Civitate faciens adactum suum ad iudicium, videtur esse personam approbare. 172-86.

Civitate ut legatum comparet intelligitur per se, vel per pro-tertorem. 172-87.

Civitate ad comparandum legitime in loco, ad quem pro-tertorem. 172-88.

Index Rerum,

libere accessus citius, non tamen compare, nec minere
procuratorum. **106.4**
Cura aliquam inuentionem, claus. prescripta antiquam hy-
pothecam, iura, & priores contractus vt nouano non ha-
bent. **107.1**
Cura vtrum sit. claus. apposta in Boni tanquam accessio
trecipit conditionem huius, & intelligitur quantum
huc fit sufficientem. **107.4**
Cura & vbi in quo differant, & quomodo differant, &
quod dicantur talia & villa. **108.4**
Cura conuenit appellatione terminij cum dispositio suo-
tabilis est. **109.1**
Cura appellatione aliquando venit id solum, quod iuris
est ciuilem. **110.1**
Cura appellatione veniunt subacta in materia fauorabili
& large interpretanda, & de interdicto. **110.4**
Cura appellatione au. & quando veniat reuocatum,
ostenditur. **110.4**
Cura appellatione venit comitatus in fauorabilibus.
110.4
Cura appellatione venit pars adiecta ciuitati ex am-
pliatione. **110.4**
Cura appellatione proprie venit etiam illa, cuius Epis-
copus ex causa priuatus fuit. **110.4**
Cura appellatione an, & quando continetur directus,
ostenditur. **110.4**
Cura appellatione venit potius adiacens. **110.4**
Cura appellatione veniunt illi de comitatu, & de districtu,
de termino, & de perenniis. **110.4**
Cura nouellus presumitur habere statum ignorantiam.
110.4
Cura appellatione in odiosis, seu materia statutorum ro-
fuita, non veniunt comitatus, incolae, seu habitatores
illius ciuitatis tantum. **110.4**
Cura appellatione veniunt etiam officialis dum in ciuitate
motu. **110.4**
Cura appellatione proprie & stricte videtur contineri
tantum originarij, non autem ceteros ex privilegio.
110.4
Cura appellatione venit Capitulum Canoniceum.
110.4
Cura appellatione veniunt clerici in fauorabilibus.
110.4
Cura non visitatur in re coram multis ad. **110.4**
Cura in fieri dicitur quando id publice fieri potest, & oculo
construitur. **110.4**
Cura factum dicitur quoties ita fit vt ad eum, quorum inter-
uentione praeiudicium non possit. **110.4**
Cura fieri dicitur contractus, qui fit instrumentum de eo
confectum est, oculo praeiudicium, nec publicatur. **110.4**
Cura facta, quae de iure Curiae loquuntur facit apponit, illa tem-
per futurum intelligitur, etiam si non apponatur. **110.4**
Cura apponit solus potest ex mone contrahentium,
quoniam ex iure Notariorum apponitur censetur. **110.4**
Cura apponit ex proprio vniuersi iure, non atten-
duntur. **110.4**
Cura apposta ad vnum finem, ad alium, extendi non
debet. **110.4**
Cura apposta ad eum verbum vel causam, debet recipere
interpretationem, & determinationem in eo. **110.4**
Cura apposta in lege interpretata, videtur repetita in lege
interpretata. **110.4**
Cura apposta omnes ita interpretari debent vt singulis referendo
vniuersaliter intelligi possint. **110.4**
Cura apposta plures fortis operatur, vbi simul conueni-
unt. **110.4**
Cura apposta in sacralibus non attenditur, sed in dispo-
sitione. **110.4**
Cura apposta in supplicatione operatur sicut effectum
etiam si laici non legantur, si Bullae capere
sint. **110.4**
Cura apposta in prima commissione censetur repetita
in omnibus. **110.4**
Cura apposta in commissione per ablatum abso-
lutum dant iurisdictionem sub commissione. **110.4**
Cura ex Notariorum iure adiecta parum attenden-
da, maxime vbi eius vis a Notario ac testatore igno-
ratur. **110.4**
Notarius simpliciter rogatus de instrumenti confectio
potest abique alia voluntate parum omnes conuersas
clausulas apponere. **110.4**
Cura non debet capere iurales, & superfluas. **110.4**
Cura repugnat secundum naturam dispositionis, cui
iure adiecta. **110.4**
Cura secundum statum loquendi ipsius dispositionis inter-
pretanda est. **110.4**

Clausula vnde declaratur aliam. **110.4**
Clausula quaecumque in mandato non extenditur ad non
expressa. **110.4**
Clausula generales restringuntur circa expressa. **110.4**
Clausulae viis, & efficacia non tantum est confectio,
quantum mens Papae concedentis. **110.4**
Cura de iure, quatenus de personis quibuscumque loqui-
tur non procedit in Collegijs, Vniuersitatibus, Conuocan-
tibus, vel Capitulis. **110.4**
Cura in fauorabilibus veniunt appellatione populi, sicut
in odiosis. **110.4**
Clerici sunt pars Reipubl. & de districtu secularium in fa-
uorabilibus. **110.4**
Clerici in materia privilegia, & fauorabili veniunt appella-
tione districtualium. **110.4**
Clerici in fauorabilibus veniunt ciuili appellatione. **110.4**
Clerici secularis in fauorabilibus veniunt appellatione Re-
gularium. **110.4**
Clericorum appellatione in lata significatione non solum
veniunt clerici primae Tonitru, & in minoribus, ac maio-
ribus Ordinibus constituti, sed generaliter omnes, qui in
Ecclesia Dei deferuntur. **110.4**
Clericorum appellatione in stricta interpretatur non com-
prehenduntur clerici in dignitate, sicut in latius continetur
vt Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi. **110.4**
Clericorum appellatione in materia indifferenti, & lata sig-
nificatione comprehenduntur clerici Regulares, & secu-
lares. **110.4**
Clericorum appellatione veniunt Canonici in fauorabilibus.
110.4
Clericorum appellatione in fauorabilibus continetur Epis-
copus. **110.4**
Clericorum appellatione in materia fauorabili veniunt Ca-
pitales. **110.4**
Clericorum appellatione in materia stricta, & odiosa Mo-
nachici & quicunque Regulares sub regula viucentes non
comprehenduntur. **110.4**
Clericorum directis appellatione non veniunt clerici ex-
empti. **110.4**
Clericus volentem & consentientem percutiens incurrit ex-
communicationem. **110.4**
Clericus de praeiudicio curandis non habetur per clericum ad ef-
fectum habendi beneficium, etiam si in eadem in habitu, &
Tonitrua de promouetur facit. **110.4**
Clericus arguatur non dicitur, qui vendit vinum, quatenus
aut oleum ex rebus suis vendit. **110.4**
Clericus vendens fructus ex alio agio conducto quatenus
sua fortis, sicut in dolo collectos, dicitur arguatur. **110.4**
Clericus qui seipsum iniuriis percutit, incurrit excommuni-
cationem. **110.4**
Cura non venit appellatione populi in interdicto. **110.4**
Cura interdicti non comprehenduntur Regulares, sicut ma-
xime sunt fortis. **110.4**
Cura apposta in iuramentis ad confirmandas vniuersas vo-
luntates, & praesumptio ponit ea voluntate testatoria quoniam
ex capite notat apponit, si testamentum publicum coram
testatore legatur. **110.4**
Cura apposta in iuramentis tacite praesumitur interesse testamentis in-
ter liberos conditis. **110.4**
Cura apposta in iuramentis operatur vt si testamentum non pos-
sit valere motum testamentum, valeat tanquam codi-
cillata, & omnia legata & fideicommissa sustineantur.
110.4
Item optatum vt testamentum cadendo impetratur. **110.4**
Operatur etiam repunctionem fideicommissi venientibus
ab intestato, quando testamentum est nullum pueritio-
ne, aut mala fidei calixatione. **110.4**
Operatur rapio testamentum per quemdam. **110.4**
Operatur si in testamentum ponatur, vt heredes ab intesta-
to censentur priuati quasi per fideicommissum disposi-
ta in testamentum adimplere. **110.4**
Operatur repunctionem legati venientis ab intestato.
110.4
Operatur quod verba directae obligentur. **110.4**
Soluit, seu confirmat voluntatem defuncti quando de-
fuit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem
cum aliter vel extrinsecus. **110.4**
Ex praesumpta testatoria mone operatur vt ad repunctio-
nem instrumenti testamentum incerti debent fieri specta-
li omnino in alio testamentum. **110.4**
Facit valere testamentum eo casu, quo dicitur mortui in
via testatorum. **110.4**
Apposta in testamentis facit directam substitutionem de Cla-
in committendum. **110.4**
Operatur

& Verborum.

Operatur quod censentur venientes ab intestato tacite vocari. *ibid. 15*
 Operatur coniectura casu disposito in testatore. *ibid. 16*
 Operatur ac si bases intestatus primogenitus testatoris haberet ab intestato tenentem ea fideicommissum restitueret substituto. *ibid. 17*
 Operatur, ut substituto, pupillaris, testame. cap. natiuitate possunt, vel praeiudicio filij substituantur. *ibid. 18*
 Operatur confirmationem substitutionis pupillaris ad fideicommissum non impugnantis testamentum. *ibid. 19*
 Operatur quando testamentum est nullum, quia sparius incapax est intestatus, sed ut possit videri de rebus honestis. *ibid. 20*
 Operatur quod voluntas testatoris omni meliori modo valeat. *ibid. 21*
 Codicillaris clausula non operatur quoad legitimam filij, vel alius gratiam restitueret ex tali clausula. *ibid. 22*
 Nec per illam dandi iuramentum bareti scripturae retineatur immisso bareti ab intestato. *ibid. 23*
 Nec operatur ut intestatus in re certa trahi possit ad vniuersum ea fideicommissum. *ibid. 24*
 Nec ubi filius iam natus ignorans fuit praeteritus. *ibid. 25*
 Nec in testamento in quo natus persona intestatus in parte, vel finis, & ceteris latis, vel soteris sunt praeteriti. *ibid. 26*
 Nec quod recipitur substitutio obo conuenit fideicommissum. *ibid. 27*
 Nec in testamento exco. non factio secundum solennitatem requiritur. *ibid. 28*
 Nec ubi testamentum potest valere ut testamento. *ibid. 29*
 Nec quando agitur de inofficioso testamento. *ibid. 30*
 Nec in testamento iuramento tractationis primi validi. *ibid. 31*
 Nec quando ponitur loque testamenti, sed tamen quando ponitur in dispositione, quia dicit testator quod omni meliori modo valeat. *ibid. 32*
 Nec tollit eundem leg. si inquam Cod. de modis. *ibid. 33*
 Nec facit valere testamentum quoad pecuniam apponit hanc contrarietas. *ibid. 34*
 Codicillaris clausula an sufficit testamentum nullum ob praeteritionem possunt. *ibid. 35*
 Codicilis largo sumptu vocabulo continetur appellatio testamenti. *ibid. 36*
 Cognati veniunt cognationis appellatione, si communis loquendi usus loqueretur quod cognati comprehenderentur. *ibid. 37*
 Cognatorum appellatione quando vocantur ad fideicommissum generaliter veniunt, qui coniunguntur per masculos, specialiter vero qui per feminas. *ibid. 38*
 Cognatorum appellatione veniunt etiam feminas. *ibid. 39*
 Cognatorum appellatione naturales patres veniunt in effectu legitimatum. *ibid. 40*
 Cognatorum appellatione veniunt omniaque rebus principaliter venditis adhaerentibus suis coherenti corporibus rebus incorporalibus. *ibid. 41*
 Collateraliter vocantur appellatione lineae quando alia verba essent superflua, vel testator scribat non posse veniunt sine vocacione in descendentibus. *ibid. 42*
 Collata, et lectio, & praesentatio beneficiorum veniunt appellatione suorum. *ibid. 43*
 Collationem autem receptam in alium non tenent qui communiunt. *ibid. 44*
 Collatio o. c. certa selectio Pontificis fieri quando dicatur, remittitur. *ibid. 45*
 Collationem factam excommunicato non valent claus. Mon. proprio, si in adde. *ibid. 46*
 Collatio ad impetrationem valet argumentum. *ibid. 47*
 Collationis appellatione continetur praesentatio lectio confirmatio, impletio, & omnis modus per quem quis provideat de beneficio. *ibid. 48*
 Collectio plurium est dicta. Omnia. *ibid. 49*
 Collectio est dicta. Quisquis. *ibid. 50*
 Collectio est dicta. Cuius. requiritur concusum omnium, & tribus, rem. cauter in solut. *ibid. 51*
 Collectio de duobus tantum, & non de pluribus sunt dictae. Ambrosius & Alii. *ibid. 52*
 Collectio, & subcollectio habet dignitatem cum iurisdictione. *ibid. 53*
 Collectio, & Communis Monachorum in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatione. *ibid. 54*
 Collegium, & vniuersitas, seu Communis non venit appellatione per se, nisi iuxta propria nominis significatione, sicut

legit. & interpret. *ibid. 55*
 Collegii appellatione veniunt etiam Monasteria, & Communis & collegiorum. *ibid. 56*
 Collegii, aut capituli appellatione venit etiam illius capituli, & Praetuli in favorabilibus. *ibid. 57*
 Collegiorum appellatione in praesens non veniunt famuli. *ibid. 58*
 Commenda inducit maoratum. *ibid. 59*
 Commenda & alia annuata perpetua mansura vocantur fundo redditu. *ibid. 60*
 Commendatarius venit appellatione cuius in omni dispositione favorabili, & legato facta, fecit in materia filia, & odiosa. *ibid. 61*
 Commendatarius venit appellatione cuius in favorabilibus. *ibid. 62*
 Commenda & hospitale, an & quando veniunt appellatione beneficiorum. *ibid. 63*
 Commenda includitur appellatione provisionis. *ibid. 64*
 Commendatarius perpetuus habet dignitatem. *ibid. 65*
 Communis est dicta. Alioquin, & inducit nullitatem ipso iure. *ibid. 66*
 Communis vigore claus. si inuenietis praemissa, &c. in re modica non tenetur paucis citare, sicut in re gratia. *ibid. 67*
 Communis in rem claus. si praemissa esset veraciter, si non confilio sibi citatis paribus de veritate disceptet, aut exequatur, talis dispensatio, seu exequutio est nulla. *ibid. 68*
 Communis cum claus. Conscientiam suam oboerant, si qui debet non parcam conscientiam, sed communem, & publicam. *ibid. 69*
 Communis cum claus. Quam, & quas, &c. non solum praeterit causas, sed etiam finas comprehendit. *ibid. 70*
 Communis respectu appellationis si est nulla, subsistit tamen quoad negotium principale vigore claus. Quam, & quas, &c. *ibid. 71*
 Communis appellationis quando dicitur cum claus. Pariter Breui ostenditur. *ibid. 72*
 Communis quando conceditur non habent iurisdictionem cum claus. Pariter Breui ostenditur potest appellari audiri in negotio principali, donec docet de integra paritudo. *ibid. 73*
 Commissionem a subreptione, & taciturnitate quod causa esset instruita, saltem clausulam de merita. *ibid. 74*
 Commissio semper tacite commendam habet claus. Provi de iurisdictione ostenditur. *ibid. 75*
 Commissio claus. simplex non sufficit ad tollendum claus. Saltem, &c. nisi facta in mentio de ea, vel adis claus. Quorum tenores, &c. *ibid. 76*
 Commissionem totam causae appellationis restituit, & tamen claus. sine praesentio leg. & ceteris. *ibid. 77*
 Commissio appellationis hanc claus. Sine praesentio leg. & ceteris literarum Apostolicarum non sufficit, nec impedit quin latus a quo procedat ad vniuersam executionem. *ibid. 78*
 Commissionem non excludit claus. Quam, & quas, nisi ad personam, & res expressit, & specificat. *ibid. 79*
 Commissionem imperator fecit vigore claus. Cum potestatem citandi, &c. potest alios citari, & ceteris actiis, ita etiam passim citari valet. *ibid. 80*
 Commissionis praesentio super eo proceditur in Romana Curia cum claus. Dummodo causa sit instruita. *ibid. 81*
 Commissionis in fine apposa claus. Provi de iurisdictione restituit totam commissionem. *ibid. 82*
 Communi non imponit alterationem, sed & executionem veritatis, nec delegat iurisdictionem, nisi legatur aliud verbum, & delegamus. *ibid. 83*
 Commutare, & conferre diffinitur, nam ad semper commutatur aliquid alicui, in perpetuum vel conferre. *ibid. 84*
 Communis si fieri dicitur, quod talis dignitate, & sine incommodum promittitur fieri potest. *ibid. 85*
 Communis eas esse debet, cuius est periculum, & incommodum. *ibid. 86*
 Communum qui tenet, debet sentire etiam incommodum. *ibid. 87*
 Communis alicuius factum, contrarium effectum operari non debet. *ibid. 88*
 Communis non parum ex actu, in quo pena apponitur, quia reportare non debet. *ibid. 89*
 Communis, & incommodum aequaliter determinantur. *ibid. 90*
 Communis nemo debet ex sui malitia reprobare. *ibid. 91*
 Communis quod est nemo non est. *ibid. 92*
 Communis in re melior est conditio possidentis. *ibid. 93*
 Communis regulariter parit diffinitur, & ideo solum dicit quod nemo contra fiat in communione. *ibid. 94*
 Cum

Index Rerum,

- [illegible]

& Verborum.

Conditionem, vel demonstrationem quando facias pronomen
intra, uti solent. **711.1**
Conditionem denotat dict. Cum, quando ex vinit loco
dict. Si, vel quando adiciuntur verbo futuri temporis.
666.14
Conditionem an & quando denotat Post. **712.8**
Conditionem importat dict. Sunt in confirmatione facta io
forma communis, sicut in confirmatione de ex certa scientia, qua
tunc importat causam. **712.1**
Conditionem non importat, sed dispositionem dict. Erit, ut
quando profertur a patribus, qui poterat de nouo dispo-
ne, etiam non coulet de relato. **712.14**
Conditionem adu perficiuntur an inducat dict. Dum.
666.7
Conditionem importat, dict. Dummodo, quando iungitur,
ei, quod venit impediens antequam adu perficiatur.
ibid.
Conditionem cognitionis importat dict. Cognito de re
iudicata, &c. nam ois conit de re iudicata non censetur
data iurisdictione. **377.4**
Conditionem importat claus. Non alius, &c. qua deficient pen-
de est, ac si nihil actum esse. **442.11**
Conditionem sub beneficio denotat claus. Ad libitum.
17.4
Conditionem expressam importat claus. Casu quo, &c. in fidei-
commissa, & legatis. **16.3**
Conditionem implicitam importat dict. Nisi, maxime relata ad
futurum tempus. **712.3**
Conditionem importat claus. Pario heredi. **44.11**
Conditionem & formam inducit claus. Dummodo idemque
reperitur. **101.1**
Conditionem non facit claus. Si preces veritate nitatur, nec
iurisdictione, in fundis, sicut inchoat, sed tribuit iurisdictionem
ad procedendum. **112.3**
Conditionem denotat claus. Cognito de affectis, posita in ter-
scriptis. **112.1**
Conditionem non ita facit claus. Si ita est, in respectu pos-
sita, ut suspendat iurisdictionem commissarii, vique ad eia
verificationem, sed solum ipsum commissarium, seu execu-
torem mittit. **112.4**
Conditionem non faciunt verba, Ea conditione. Sed im-
mutat per pacto vel lege in contractu apponit. **672.1**
Conditio in repugnat facto disponentis tunc cum non denotat
dict. Si. **712.3**
Conditio debet adimpleri antequam etiam iuramentum qua-
ritur. **712.7**
Conditio anal. est claus. Refectus expensis, propter naturam ab-
lati ab soluti. **442.13**
Conditionalem actum reddit claus. Saluo consensu domini.
447.1
Conditionalem, seu modalem gratiam facit, redditque con-
firmationem conditionalem claus. Dummodo licita, & boni
fidei sit. **442.1**
Conditionali in dispositione apponit claus. Et nunc, pro-
ut ex tunc, non operatur retroactionem, nisi iurisdictione con-
ditione. **410.4**
Conditionalem actum & iurisdictionem facit claus. Cui quo
dic. **112.13**
Conditionalis est claus. Dummodo causa, &c. & re spectu cita-
tionem & inhibitionem. **442.4**
Conditionalem gratiam reddit claus. Dummodo omnes i-
mul, &c. & est verificanda per agerem ad petitionem.
47.1
Conditionalem dispositionem reddit claus. Si, & in quan-
tum, &c. **102.2**
Conditionalem commissionem facit claus. Si constituit, & im-
portat officio causa cognitionem. **442.1**
Conditionalis non est claus. Pario iudicium, statim claus. Ap-
pellatione remota. **442.3**
Conditionalis dicitur commissio data vigore cap. Odiosus de
solutum claus. Cognito de pauperum. **112.3**
Conditionalem actum apponit, reddit de sui natura dict.
Dum tamen. **102.1**
Conditionalis est claus. Cognito, & formam inducit. **112.1**
Conditionalis in casu non operatur claus. Constituit con-
ditione non purificat. **112.11**
Conditionalis dispositionis adiectum decretum irritans etiam
ipsum conditionalem reddit, & suspendit eius effectus in
eorum conditione. **112.11**
Conditionalis intelligitur siue dict. Iuxta in scriptis la-
tuit. **712.4**
Conditionalis actus fit, si posita in respectu iurisdictionis, si u
in dispositione incerta, vel generalis, an quando vbi de no-
uo conceditur. **112.13**
Conditionalis, & non causalis fit dict. Proinde dicitur.
211.10

Angl. Barthe Tract. var.

Concedi est verbum generale vim iurisdictionis & naturae rei, cui ad-
dictum. **442.1**
Concedi, est apertum comprehendere causas omnes secundum
iurisdictionem matrem, & dominium, ac dominium illius
nem importat. **ibid.**
Concedere, & cedere differunt, quia concedere est tempo-
rally concedere vero perpetuum. **102.1**
Conceditur vbi aliquid per plures fieri debet, intelligitur ne-
mine disceptant, maxime in materia contractus, & finit
litis. **ibid.**
Concessio est probatio omnibus melior, & edificatio, quae fieri
possit. **112.1**
Concessio non nisi probat, quam instrumentum. **ibid.**
Concessio ex natiuitate gentium a plebe probat. **102.1**
Concessio gentium partem aduocem. **ibid.**
Concessio tunc a non dicitur, & concessio non videtur qui citat
112.1
Concessio contrahitur de his per dict. Finit. **672.1**
Concessio non censetur aduersari ageris iurisdictionem,
qui ad excludendum sui actionis exceptionem opponit.
672.3
Concessio non est proprii consilium. **112.3**
Concessio significat vi quod cum primis possit, vel iudici
copiam haberi valeat, sicut secundum subiectam materiam.
666.1
Concessum, cum aliquo temporis intervallo accipienda est fi-
cuti subiectam materiam. **ibid.**
Concessum quando a lege presentatur, intelligitur statim, & im-
mediat ad subiectam materiam intervallo vero quan-
to potest ad aliquod factum assumitur. **ibid.**
Concessum fieri dicitur aliquando si fiat intra annum. **ibid.**
Concessum idem significat quod ipso iure. **ibid.**
Concessum in materia dict. Vique includit in preiudicium ven-
ditionis. **112.13**
Confirmatio geminata forma communis habet vim motus
proprii. **112.1**
Confirmatio ea testa scientia non dicitur simplex confirma-
tio, sed ampliat, & noua concessio. **712.10**
Confirmatio statutorum, quae potest refecti ad valida, & inno-
luta, semper referunt ad valida, & nihil operatur quod inno-
luta. **112.13**
Confirmatio generalis, statutorum, vel privilegiorum, seu al-
terius dispositionis non constituit aliquid illicitum. No-
dem 11.
Confirmatio ex certa scientia privilegiorum Fratrum Minor-
ibus concessorum an comprehendat ea privilegia, quae iam
in vi non sunt, quod obstat. **ibid.**
Confirmatio non potest dici verum ex certa scientia, non obstat
appositio illius clausulae, nisi totus tenor pagae innotuer-
it, & fuerit iuratus. **442.13**
Confirmatio antequam sit sequuta cum causa cognitione, non
operatur claus. Sublata, &c. potia in commissaria disposi-
tione habere claus. Vocat vocantia. **112.44**
Confirmatio generalis etiam ex certa scientia non refertur ad
statuta illicita. **442.13**
Confirmationem inducit geminata actio preiudicialis.
712.4
Comparatum, & conexitatem denotat dict. Simil. **712.3**
Comparatum non est opus in clausis, & praesumptio eadem veritatis
112.1
Comparatum tale in vicinis voluntate operatur dict. Et,
per quam ostendit iam accretionis inter coniunctis, sicut ve-
tio in contrahitis. **112.13**
Comparatum significat dict. Et. **442.13**
Comparatum nunc plus iam legem valet argumentum. **112.13**
Comparatum, & copulatio regulatur est dict. Et. **442.13**
Comparatum, & copulatio vim habet dict. Seu, quando
ponitur inter genus, & speciem, inter totum & partem.
712.1
Comparatum non accipitur dict. aut, quando ponitur inter
personas & in casu implentis officio. **112.13**
Comparatum omnes virosque fecit venum appellationis Anti-
quorum, quando vocantur ad iudicandum. **112.13**
Comparatum cognitione spirituali veniunt consanguineorum
appellatione. **112.13**
Comparatum appellatione quando vocantur ad iudicandum
communem, veniunt masculi, & feminas Linguitur rationibus
112.1
Comparatum appellatione veniunt affines. **ibid.**
Comparatum appellatione veniunt nuntii. **ibid.**
Comparatum haberi pro distans facit dict. Quilips
712.1
Comparatum vel distans, clausul. postea circa plures mo-
dos importat virosque censetur de per se prope-
litas, & ideo reus negari possunt comparatum, debet se
pactum interrogari per hanc clausul. Item si post dario-
nem

& Verborum.

Non extenditur ad futura. *ibid.* 12
 Nihil operatur in contracta census, id quo est inepet. *ibid.*
 40
 Virtus huius clausulæ non dicitur, ostenditur. *ibid.* 11
Constitutio in qua adest clausula. Ea non potest ea tunc statim
 ligari tempore promissionis illius. *ibid.* 11
 Constitutionibus promissaribus non derogat claus. Non ob-
 stantibus constitutionibus Apoll. *ibid.* 11
 Constitutio loquens de Abbasibus, quod totum spolia ap-
 plicentur Causæ Apoll. non habet locum in Abba-
 bus habentibus mensam communem cum monasterio.
 11 13
 Constitutio loquens de personis non comprehendit Valueris-
 tatem, Collegium, nec alia huiusmodi. *ibid.* 11
 Constitutionibus, quibuslibet habentibus clausulas dege-
 ratorias derogatur derogat claus. Quod tenores, &c.
 41 11
 Constitutioni Pontifici qui se opponit de iure, & non de fac-
 to, minus compenditur sub claus. Nulli ergo homi-
 num. &c. *ibid.* 11
 Constitutionis Pontifici in faciliore subiectione penes arbi-
 trum, quando in ea adest claus. Nulli ergo hominum, &c.
ibid. 11
 Constitutiones, seu statuta in ea non solentur per claus. Non
 obstantibus statuta Ecclesie, &c. *ibid.* 11
 Constitutio municipalis ad scriptum valet argumentum.
 11 12
 Constitutum, aut traditionem possessionis sibi non inducit
 claus. Ad habendum. *ibid.* 11
Constitutio ab Ecclesia emphyteuticæ, seu infensuræ, potest
 iterum concedi in emphyteusim, vel in feudum sine sole-
 mnitate. *ibid.* 11
 Constitutio clausula appositæ de stylo. Censetur censuræ appositæ, &
 subintelligitur quævis non apponitur. *ibid.* 11
 Intellige quando censetur communiter, & ut plurimum,
 non autem rariis apponi. *ibid.* 11
 Constitutio clausula censetur potius appositæ in influentium
 quam in soluta. *ibid.* 11
 Constitutio clausula non censetur de stylo appositæ ubi in referen-
 tiis sequitur iuramentum. *ibid.* 11
 Constitutio quævis omittitur, nunquam censetur omitti,
 imò habetur pro expressis. *ibid.* 11
Constitutio dicitur forma, & quæ aliter sit naturalis.
 11 13
 Constitutio inequale veritatis. *ibid.* 11
 Constitutio facta de non licito licet, & e contra, quod per-
 sonam temporalem. *ibid.* 11
 Constitutio parum vim habet cum lege. *ibid.* 11
 Constitutio est opus legem interpretis. *ibid.* 11
 Constitutio potest interpretari, quicquid potest privilegio con-
 cedi. *ibid.* 11
 Constitutio est interpretativa privilegiorum, & scripturarum.
 11 14
 Constitutio potest quicquid potest pactum. *ibid.* 11
 Constitutio potest quicquid potest prescriptio. *ibid.* 11
 Constitutio interpretatur potest, quicquid potest statum. *ibid.* 11
 Constitutio est interpretativa contractum. *ibid.* 11
 Constitutio venit iure appellatione. *ibid.* 11
 Constitutio specialis derogat generali. *ibid.* 11
 Constitutio ad legem valet argumentum. *ibid.* 11
 Constitutio immemorialis non censetur sublatæ per clausul.
 Non obstante quacunque consuetudine, &c. ostenditur.
 11 15
 Consuetudo immemorialis nunquam censetur sublatæ etiam
 cum dictione universalis, nisi expressa mentio de ea in lege,
 vel consuetudine habetur. *ibid.* 11
 Consuetudo quando tollitur tanquam irrationabilis, & iniqua,
 tunc similiter immemorialis etiam sublatæ, & revocari cen-
 setur. *ibid.* 11
 Consuetudo immemorialis censetur sublatæ per clausul. Non ob-
 stante consuetudine, &c. quando in ea militat eadem ratio.
ibid. 11
 Consuetudinem contrariam tollit clausula. Sublatæ, &c. *ibid.* 11
 11
 Consuetudo venit appellatione legis. *ibid.* 11
 Consuetudine ad pactum, privilegium, & statum valet argu-
 mentum. *ibid.* 11
 Consuetudinem possumus in præteritum, sed etiam in futurum
 tollit decretum imperatoris. *ibid.* 11
 Consuetudo apponendi aliquam clausulam si generalis in pro-
 positione non indiget. *ibid.* 11
 Consuetudini nunquam derogatur. Censetur, nisi id specialiter
 dicatur. *ibid.* 11
Constitutio, vel sententiam profertur per verbum, credit, asse-
 rat. *ibid.* 11

Constitutio in suo consilio apponitur dict. Fecit, non inducit
 dubitationem iuris, sed potius censetur affirmare.
 11 16
 Consultor verborum prolixitatem relictare debet. *ibid.* 11
Consuetudo, seu prescriptio eius est, cui adhibetur, &
 prædicta dict. Pet. *ibid.* 11
Consuetudo derogat dict. Propri. *ibid.* 11
Consuetudo legari non reperitur, est dict. Amplius, si ponatur
 sine promissione hoc. *ibid.* 11
Consuetudo, se reperitur sensus verborum præcedentium est
 dict. Et fac. *ibid.* 11
Consuetudo interdictum est dict. Et, & copula sequentia. *ibid.* 11
 11
Consuetudo eiusdem materia est de natura dict. Nec, & stat de-
 claratur ad præcedentia. *ibid.* 11
Consuetudo materia ad præcedentia est dict. Præterea, & po-
 tuit pro item. *ibid.* 11
Consuetudo de sui natura venit dict. Insuper, addendo ad fa-
 cultatem sententiam eadem materia. *ibid.* 11
Consuetudo est dict. Itaque, & derogatur casus præceden-
 tis, & postea casus sequentis. *ibid.* 11
Consuetudo, & repetitur qualitas præcedentis orationis
 est dict. Item. *ibid.* 11
Consuetudo præcedentium est dict. Deinde. *ibid.* 11
Consuetudo aliquid est dict. Ita. *ibid.* 11
Consuetudo, omni motum tollit, & idem significat quod,
 statim. *ibid.* 11
Consuetudo debet intelligi civiliter, id est, horis, & temporibus
 competentibus. *ibid.* 11
Consuetudo quando dicitur aliquid esse factum, iudicis arbitrio
 relinquunt. *ibid.* 11
Consuetudo amittit, hoc est, ipso iure. *ibid.* 11
Consuetudo ex consuetudine non potest accipiunt. *ibid.* 11
Consuetudo claudicare non potest, quia debet esse obligatorius
 hinc inde. *ibid.* 11
Consuetudo immo cum subdito non potest Principis contrarietur
 etiam de plenitudine potestatis. *ibid.* 11
Consuetudo nihil operatur clausul. De plenitudine potestatis
ibid. 11
Consuetudo clam fieri dicitur, ubi instrumentum de eo consu-
 tum occultum remanet, nec publicatur. *ibid.* 11
Consuetudo an sit utilis & dampnosa Ecclesie ut videtur,
 iudici debet tempus celebrationis ipsius contrarietur.
 11 17
Consuetudo secundum factum in executionem potest debet regu-
 lari a primo. *ibid.* 11
Consuetudo Principis habet vim legis. *ibid.* 11
Consuetudo non venit appellatione instrumenti, nisi impro-
 prie, & largo modo. *ibid.* 11
Consuetudo principalis quando est soluta, & agitur de
 illius soluturæ, clausula depositoria non est licita.
 400 1
 in **Consuetudo**, de cuius validitate disputatur, si apponatur clausu-
 la constitutio nihil operatur. *ibid.* 11
Consuetudo alienationis bonorum fideicommissi subiectionum
 nihil operatur clausula constituto, nisi data validitate ipsius
 alienationis. *ibid.* 11
Consuetudo non debet operari ultra intentionem agentium.
 11 18
Consuetudo sunt ab initio voluntatis, ex postulo necessitatis.
ibid. 11
Consuetudo aut totus acceptandus, aut totus repudiandus. *ibid.* 11
Consuetudo omnis, seu qualibet dispositio, promissio, vel pa-
 ctum intelligitur rebus sic stantibus. *ibid.* 11
Consuetudo recipitur interpretationem ea tacita mente contra-
 hentium. *ibid.* 11
Consuetudo valet inique initium spectandum est, & causa.
ibid. 11
Consuetudo appellatione venit validus. *ibid.* 11
Consuetudo appellatione venit quasi contractus. *ibid.* 11
Consuetudo appellatione venit dissolutus. *ibid.* 11
Consuetudo quando celebratur per scripturam, non potest pro-
 bari solutio, vel distractio, nisi per aliam æquivalentem.
ibid. 11
Consuetudo talis præsumitur, qualis in prima sui figura apparet.
 11 19
Consuetudo quævis non potest celebrari in Ecclesia, tamen ce-
 lebratur valet. *ibid.* 11
Consuetudo specialis derogat generali. *ibid.* 11
Consuetudo quando dicitur fieri reconciliantem, remittit. *ibid.* 11
 11
Consuetudo invalidum facit valere clausul. Quam meliori modo.
 418 11
Consuetudo immo ad contractum census valet argumentum.
 11 20
 11 20

Culpa non caret qui se immiscet rei alienius professioni. ibidem 4.
Cavetur ad frangendum pacem non venit appellatione motum. 161.4
Cave ad hoc expressus accedit assensus clausula causatur non conditionaliter. 114.5
 Cum plenissime iure canonici clausula imponit ut prout habet statum in clero, & vocem in capitulo. 177.4
 Cum, quando imponit conditionem, obediunt. 466. 21 & 22
 Iuxta de clausula & effectibus. nomen si sequi.
Commutatum admittit clausula. Sola facti veritate inspecta, quoad aliorum remedia, quae non invicem contrariantur.

114.16
Commutatio non fiat d. d. Enam. 67.6-74
Cavetur, & alia animalia perpetuo mansura veniunt fundo vendito. 111.7
Cava animalium appellatione proprie venit admissa, & non balnealis. 170.6
Cava animalium Rectores dicitur Vicarios curas. 110.4
 Cava animalium dicitur habere beneficium omne habens iurisdictionem visitandi, & communicandi, absolventi, & alia facienda ad motum correctionem pertinentia.

120.2
Cavari Vicarij appellatione venit ille, qui habet perpetuam Vicariam. 117.7
Cavari beneficium non venit appellatione beneficii in concessibus. 114.3
Cavari appellatione, & Cavari septemium veniunt etiam familiares Cardinalium, immo & Cardinales ipsi. 112.

Cava appellatione quid veniat remissae. ibid. 1
Cava Romani appellatione proprie venit locus ubi Papa, non vero vestis audientia, vel Consilium Papae. ibidem 1.
Cyaneum ex pomis cydonis confectum appellatione vini non continetur. 110.11

D

DAMNUM de dolo videtur qui occasionem damni dat. 46.1
 Damnum qui sentit debet sentire & lorum, & à contra, ibidem 1.

Damnum pari & lorum pendere paria sunt. ibid. 4
 Damnum & interesse an veniant capularum appellatione. 197.1

Damnus, & interesse non liquidata non veniunt sub clausula Paritudo indicato. 46.1.12

Damnus mergens, & lorum cessans venit appellatione interesse. 112.1

Damnus, vel lorum quod ex sua persona quis non consequatur consequitur ea persona alterius. 177.1

Damnus appellatione proprie, & strictè loquendo venit diminutio patrimonij. 112.1

Damnus pati dicitur filius si prius in hereditate paterna, seu materna. ibid. 1

Damnus appellatione venit lorum cessans. ibid. 1

Damnus proprie non, nisi dicitur, item lorum amittens, ibidem 4.

Damnorum appellatione non veniunt expense in contrahendis. ibid. 4

Damnorum appellatione veniunt fructus, & expense huius. ibid. 4

Dare alteri nemo potest quod ipse non habet. 41.1

Dare beatus est qui non accipit. 110.6

Dare & remittere paria sunt. ibid. 4

Dare in solutum certo prelo proprie est venditio, & in ea habetur lorum *Leviticus* 25 de alienatione. 107.4

Dare in solutum venit appellatione alienationis. 119.1-4

Dare habetur quod parum est et dicitur. 41.1

Dare ex una causa, si causa illa non sequitur, reoccurit. 116.1

De est dictio, quae varios habet significatus, de sui natura denotat causam proximam, & immediatam, nisi aliud conseret de mente loquentis; aliquando causam remotam significat secundum substantiam materiam quando alia causalet de mente disponens, intermedium substantiam significat, nonnunquam imponit materiam, seu causam. 404. 7. & seqq.

Debet esse verbum, quod etiam prolium in testamento necessarium, & preceptum imponit, nisi designat ad personam cuius iussore profectus, vel nisi materia substantia expugnet, vel nisi in lege ponatur, vel nisi adiungatur particula imponens consensum. 466.1. & seqq.

Debet species precepta specie sote materiam liberari. 43.1
Angust. Barbosa Trall. varij.

Debit qui non habet in hereditate in corpore. ibid. 1

Debitor nemo potest esse sui iussor. ibid. 1

Debitores appellatione venit verus debitor, & idem delegatus, vel promittens dare tot debitor, &c. intelligitur de veris debitoribus. 110.1

Debitores appellatione veniunt etiam illi, qui habent ius in beneficiis donationis, prout sunt cautores, quia nihilominus quoad totum dicuntur debitorum. 114.1

Debitores appellatione in fluitu continetur fideiussor. ibidem 4.

Debitores appellatione proprie, & venit non venit debitor sub conditione. 110.1

Debitores appellatione proprie non venit qui reali obligatione convenit non potest. 110.6

Debitor non tenetur cave nonnulli fideiussorem si prius ex contentione datus, & acceptus fideiussoribus lapsus sit. 160.1

Debitores nomen in solutum datus, sufficit si nomen se exigibile de tempore cessionis, secus si promittat illud esse bonum, & exigibile. 110.1

Debitores nomen comprehenditur via quia bona sua obligavit. 110.1

Debitor ad creditorem valet argumentum. 114

Debitum totum & integrum fuisse solutum arguitur clausula Pro residuo in quantitate apposta. 471.1

Debitum remanere non potest procurator cum libere, &c. 107.

Debitum, & vitanatem, non vero necessarium imponit verbum debet, quando in lege ponitur. 400.2

Sic etiam verbum, oportet quandoque denotat debitum & honestatem non vero necessitatem. 770.1

De dote, est dictio, quae imponit amorem futurum tempus. 470.1

Declaratio, est verbum super alicuius aliquid de nouo indicens & declarans alicuius significat an mihi deliberationem ab omni alio separatam de nouo acquiescit precepto. ibid. 1. & seqq.

Dona veniunt obligatione appellatione, & in quo diffinitur. 167.4-1

Decuratum appellatione regulariter veniunt spirituales, non autem temporales, & rectius propheta. 110.2

Decuratum in causa in Ecclesia vigente apposta clausula Arbitrio Rota, appellatione interposita suspendit iudicium. 110.11

Decimis ad oblationes factas Ecclesiae valet argumentum. 114

Declarandi facultas etiam super solo facto per clausula Sublata, &c. est sublata. 110.11

Declarans nihil ponit, nec facit de nouo. 470.1

Declarans non mutat essentiam, non naturam dispositionis. 47.4

Declarans nihil de nouo confert, & declarans nihil noui facit. 47.1

Declaratio non ampliat gratiam. ibid. 1

Declaratio efficitur est verbum obsequium clausula capere. ibid. 1

Declaratio simul, & restrictiva precedentium est dictio. Videlicet. 110.1

Declaratio, & restrictiva precedentium est dictio. Insuper, prout verba ad ampliandum sunt apposta. 770.1

Declaratio modorum expressum est dictio. Sic. 490.4

Declaratio precedentium est dictio. Ita quod, de illiusque natura est quod intelligatur secundum supradicta. 210.7

Declaratio, & continens causam in qualitate est dictio. Ad hoc. 68.1

Declaratio sit dictio. Etiam ponitur inter genus & speciem, causam, & causam. 611.27

Declaratio seu expressio ponit, id est, quandoque ponitur inter. 770.1

Declaratio sumitur dictio. Vel, pro id est, quando ponitur inter duas dictiones idem significantes. 100.1

Idem de dictio, seu, habetur. 100.1

Declaratio, & non restrictiva aliquando ponitur dictio. Inter. 68.1

Declaratio arat. in *Leviticum* habetur, & ad Maced. 116.41

Declaratio test. in *Genesim*, & si circumlocutio, de alienatione. 110.1

Declaratio, vbi *Genesim*, de legat. 1. & l. nomen. 4. 1. fide legat. 1. & *Leviticus* 1. & 2. & *Leviticus* in fine, & de libere leg. 211.4

Declaratio imitans annullos omnia, quae in contrarium sunt. 110.1

Declaratio imitans ab initio operatur nullum adus. 110.1

Index Rerum,

Decretum irritans grata tenet iudici quoadcunque de eo opor-
 ponatur. *ibid. 7*
 Decretum irritans ligat etiam ignorantes. *ibid. 7*
 Respectu nullius actus non aianum ponatur. *ibid. 11*
 Decretum irritans operatur effectum suum a die data, etiam ante
 fecerunt privilegium, vel potius, seu constitutionis publi-
 cationem. *ibid. 9*
 Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi faciat contra vi-
 bul, Motu proprio, et cum clausula ipsius derogatoria.
ibid. 10
 Decretum irritans ligat etiam executionem Apostolicam. *ibid.*
 Decretum irritans ab inferiore etiam legato Papae, pos-
 sum non ligat ignorantes, etiam quoad nullitatem actus.
ibid. 14
 Decretum irritans non ligat ignorantes quando dispositio cui
 adiacet est certa, & determinata, licet si dubia. *194-17*
 Decretum irritans an & quando inficiat possessionem, hinc
 ostenditur. *ibid. 1, & seqq.*
 Decretum irritans formam iudicii, qua non servata actus ipso
 iure corruit. *194-15*
 Decretum irritans tollit praesentationem, & consecrationem
 ordium in praesentem, sed etiam in futurum. *Ibidem 14*
 Decretum irritans vires sententiae tollit, eiusque executionem
 impedit. *ibid. 16*
 Decretum irritans appositum in gratia operatur etiam ante
 praesentationem litterarum. *ibid. 17*
 Decretum irritans non amplius dispositionem principalem,
 sed tanquam accessorium illius auium sequitur. *191-47*
 Decretum irritans appositum in gratia Papae coeuvante cum
 collatione Ordinarii sub eadem die, anhil operatur quando
 postulat ab Ordinario habet possessionem in terminis cap. si
 a Sede, quae debetur. *ibid. 48*
 Decretum irritans non operatur quando est interpositum ex
 causa causa. *ibid. 49*
 Decretum irritans appositum in fauorem vnius, non operatur
 in fauorem alienius. *ibid. 50*
 Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio ob-
 tinenti, ut de testamento, non sufficit manus Ordinarii, si non de
 testamento. *ibid. 51*
 Decretum irritans nihil operatur ad hoc vt expellat voo modo
 vacandi, vnde alius non expellitur. *ibid. 52*
 Decretum prohibitionis apparet clausula, sublati, &c.
152-15
 Decretum irritans vim habet dict. Cramino, & quicquid fit con-
 tra clausulam, vbi talis dict. o reperitur, pro infecto haberi
 debet. *714-15*
 Decretum cum claus. & postquam renouaciare, faciat alium
 videtur, si nunc ligatur ad custodiendum possessionem posses-
 sionis. *102-15*
 Decretum irritans vim habet dict. Nullatenus. *799-1*
 De facto, claus. operatur vt manu regia procedi, & iustitiam
 possit. *191-16*
 Defectus iuris positus tollit claus. Suppletur, &c. *111*
 Defectus aliquis opposi non potest si Papa, confirmando alio-
 rationem rei Ecclesiae factam non feceris solemnitatebus,
 addit clausulam, Suppletur omnes defectus de plenitudine
 potestatis. *ibid. 2*
 Defectus non narratus, vel ignoratus minime supplet claus.
 Suppletur, &c. *ibid. 10*
 Defectus substantiales non tollit clausul. Suppletur, &c.
ibid. 11
 Defectus qui concernit personam suppletur, vel genera-
 tionem non supplet claus. Suppletur, &c. *ibid. 14*
 Defectus plures vbi concurrunt, non operatur claus. Non ob-
 stantibus, &c. *443-9*
 Defectus solemnitatis substantialis tollit claus. Suppletur ex
 certa scientia. *111-1*
 Defectus duplici vbi adest, non operatur claus. Ea certa scientia.
417-12
 Defectus substantiales non supplet claus. Ea certa scientia.
ibid. 13
 Defectus omnes solemnitatis non promouentur a natura tollit
 claus. De plenitudine potestatis. *127-17*
 Defectus per quos gratia est subrogata, non tollit claus. Pro
 expellendo, maxime quando est apposta limitat. *462-16*
 Defectus plures non habet vim supplendi clausula generalis.
411-11
 Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet
 claus. Motu proprio. *412-11*
 Defectus se potest contraria allegare. *19-2*
 Defensio est verbum cuiuslibet denotatque alterius causam iuris.
170-1

Defendere qui tenetur non sufficit quod si ingerat, sed quod
 non sit de iuribus defensionis, & 10 ea periclitetur vique ad 5.
ibid. 1
 Defensio verbum generale est, & tam defensionem hanc quam
 facti importat. *472-1*
 Defensio sublati non est per claus. Communitate, &c. *111-1*
 Defensiones, & exceptiones competentes de iure non auct
 claus. Motu proprio. *419-9*
 Defensiones legitimas punishmentem cios citationem tollit
 claus. Sola facti veritate inspecta. *112-1*
 Defensio non solum importat moti, sed etiam deesse, siue non
 esse. *412-1*
 Defensio conueni debet cum suo defensor.
 Defensio perfecta debet habere graues, ac proprias, & comple-
 tam differentiam. *44-1*
 Defensio est initium omnis disputationis. *ibid. 1*
 a Definitione validum est argumentum. *412-1*
 Defensio voluntatem sustinet, quia confirmat clausula codicilla-
 ris, quando defecti simpliciter, sed defectum solemnitatis, non
 autem eam alterat. *412-1*
 Dignitas est dictio significatiua ordinis gradum, & ideo in ma-
 teria successione importat successum ordinem, vt puta-
 mine praesentem remotionem. *112-1*
 Dignitas, est dictio indicans futuri temporis, & accipitur in
 infinitum. *412-1*
 De iure & facto, claus. posita in compromisso, operatur quod
 indea posse admittere probationes periculosas, & verisimi-
 les. *391-17*
 Delegata iurisdicchio extenditur ad extraneos illam impedi-
 tur. *112-1*
 Delegata iurisdicchio quoadque non importat verbum,
 Mandare. *412-1*
 Delegare Papam facta non existentem in dignitate vt valeat, ope-
 rantur claus. Ea certa scientia. *112-1*
 Delegatus vincit claus. Conuictioles, &c. non possit alia
 pena puniri, quam per viam excommunicationis, vel in-
 terdicti. *112-1*
 Delegatus cum claus. Vt omnes, aut duo, &c. qui praesentem po-
 terit scilicet procedere, & sine alio conuictioles iudicare,
 nec tenetur eisdem requirere. *412-1*
 Delegati personae concessa claus. Appellatione remota, non
 transit ad subdelegatum. *112-1*
 Delegato ad arbitrium, & de concilio valet argumentum. *112-1*
 Delegato a subdelegato ad procuratorem, vel subalternum va-
 let argumentum. *ibid. 1*
 Delegatus cum claus. Consecrationem nam operatur, non po-
 terit subdelegare. *112-1*
 Delicta ponit publice interest, & expedit Reip. ne delicta ma-
 neant impunita. *44-1*
 Delicta & fraudibus non est via speranda. *ibid. 1*
 Delicta paritas pariterem ponit requirit. *ibid. 1*
 Delicta grauiora & atrociora grauius puniuntur. *ibid. 1*
 Delicta peiora tamen debent, vt supplicium vnius exemplum
 possit esse multorum. *ibid. 1*
 Delictum continuatum grauius puniunt. *ibid. 1*
 Delictum pluries commissum, seu reiteratum, an inducat plura
 delicta. *ibid. 1*
 Delicta debent tenere suos auctores. *ibid. 1*
 Delictum in omni tempore leuius est, quam in committendo
 ibid. 10
 Delictum non imputatur vbi dolus non est. *411-1*
 Delicta ex voluntate de proposito distinguuntur. *411-1*
 Delictum in dubio non praesumitur. *ibid. 1*
 Delictum non est praesumendum, vbi alia conuictioles sunt po-
 terit. *ibid. 1*
 Delictum praesumitur commissum ab eo, cuius commodo co-
 dit. *411-1*
 Delictum fatetur qui eius veniam petit. *11*
 Delictis ad contrarius valet argumentum. *114-1*
 Demonstrare aliquando, & desinere laudum importat verbum,
 Declarare. *470-1*
 Demonstratio orationem, & expressum significat dict. Illi.
412-1
 Demonstrationem quod iste talis sit defensor, importat dict.
 Quodammodo, apposta nomen proprio. *775-1*
 Demonstratio temporis, seu declarata rei, cui adiacet, est
 dict. Tuus. *412-1*
 Demonstratio ad oculum quoad fecimus, & modum facien-
 dum est dict. &c. *412-1*
 Demonstratio praesentis temporis est dict. Nunc, pro, &c. *412-1*
 Modus. *412-1*
 Demonstratio personae ad oculum est dict. Ipse. *412-1*
 Demonstratio fiat dict. Ipse, ad significandas personas expecta-
 tas. *ibid. 1*
 Demonstratio, & causatio potius quam conuictioles, &
 relictioles fiat dict. Iura. *412-1*
 Demonstratio

Demoustrat secundum subiectam materiam nonnouquam
stat dict. videbret. **400-4**
Demoustratio magis quam restrictio in dubio stat dict. Vi-
delicet. **400-4**
Demoustratio, declaratio, non autem restrictio stat
dictio. Tunc, si ponatur sine aliqua dictione taxativa.
401-10
Demoustratio potius quam in taxativa stat dict. Cum, posui, in-
ter duas causas orationes. **400-10**
Demoustratio rei ad oculum & intellectum est prooemium,
hoc. **400-10**
Demum est dictio restrictio, & taxativa & inclusiva. **401-1**
Demum semper fit a dignitate & potestate. **401-1**
Demoustratio sepe probat qualitatem rei. **401-1**
Demoustratio duarum significat rei esse in substantia diuersas.
ibid. **401-1**
Demus non veniunt appellatione membri. **401-1**
Deposita, est verbum quod importat seueritatem ferendam.
402-1
Deposita per dict. Fort. nihil concluditur quia videtur dubitari
de deposite. **402-1**
Deposita dicitur civiliter mortuus. **402-1**
Deposita clausula importat ut non audiat debitor proli-
quam deponat in iudicio tertiam pecuniam quantitatem.
400-1
Deposita clausula, habet, apud Lascunios non oppositum in
contradictionem, sed se super quantitate recepta pecuniarum, super
quo audientia postulat. **402-1**
Deposita conditionale non dicitur ex eo quod factum fuerit
cum clausula sine prioris conditione. **402-10**
Deposita nullius factum in casu, quo sola oblatio verbalis
sufficiat, non venit ea quo abundat. **402-10**
Deposita non presumuntur cognasse de speciali provisione.
402-1
Derogare non obstat statuto, & quibusvis alia non se ex-
tendit ad derogandum statuto speciali, in quo est maior ra-
tio. **402-2**
Derogationis expressam non operatur clausula. Quorum tenore,
&c. quos in postea dispositione capitulo requiritur
certa scilicet. **402-11**
Derogationis speciem & expressam omnino contradi-
ctoriam non importat clausula. Quorum tenore, &c. quando Papa
significat supplicationem non simpliciter sed cum qualita-
te, puta stat, & committitur. **402-11**
Derogationem beneficii iurisdictionis fundari in parvo la-
to non operatur clausula. Non obstantibus privilegiis & appo-
sitis in eius provisione. **402-11**
Derogationis omnimodo effectum omnium legum & statu-
torum privilegiorum operatur clausula. Non obstantibus qui-
busvis in contrarium facientibus. **402-11**
Derogationis specialis vim habet dict. Precise.
Item de clausula. Pro & pressis. **402-11**
Derogatio clausula tollit ea, de quibus debet fieri mencio
specialis. **401-2**
Derogatio clausula reuocat, & derogat ceteris quatenus re-
petit repugnantiam sua dispositioni. **402-11**
Derogatio clausula gratiam principalem ampliat non po-
test, licet tamen valeat illam declarare. **402-11**
Derogatio clausula vim habet in se feruorem. **402-11**
Derogatio clausula regulatur ab ipsa dispositione prin-
cipalis. **402-11**
Derogatio clausula continetur in **402-11**. Cancell. an refe-
ratur ad omnes alias regulas precedentes remittitur.
ibid. **402-11**
Derogatio clausula an requiritur in concessione exemptionis
remittitur. **402-11**
Derogatio clausula apponitur in concessione subditi, quid
operetur ostenditur. **402-11**
Derogatio clausula amplissime nihil operatur contra per-
sonas penales, quatenus in Papa non datur licentia penales.
ibid. **402-11**
Derogatio derogationum satis consensum sublat per
clausula. Etiam de illis, illorumque totis tenoribus, &c.
402-11
Derogatio clausula etiam simplicissimis verbis concepta
non censetur ut comprehenderit sui ignominiam a Papa.
ibid. **402-11**
Derogatio ad omnem legem contrariam vim habet clausula. De
plenitudine potestatis. **402-11**
Derogatio statum generalibus omnia beneficia Ecclesiastica
rescindentes per clausulam, Non obstantibus statuta.
402-10
Derogantes est nomen collectivum, denotatque perpetuitatem.
402-10
Descendens appellacione veniunt omnes in infinitum de-
scendentes. **402-10**

Descendens ex Titio quando vocatur, intelligitur de filio
primi gradus. **402-10**
Descendens appellacione veniunt masculini & concepti post
mortem testatoris. **402-10**
Descendens appellacione veniunt naturales. **402-10**
Descendens appellacione veniunt masculini, & feminini.
402-10
Descendens masculus ubi vocatur testator, non admittitur
interitus. **402-10**
Descendens ex linea masculina, vel per virum secum quan-
do sunt vocati viri non veniunt etiam deinceps
ex ea masculis. **402-10**
Descendens appellacione veniunt etiam nati ex feminis.
402-10
Descendens appellacione in privilegio non venit masculus
ex feminis. **402-10**
Descendens veniunt appellacione sororum. **402-10**
Descendens omnes veniunt ex communis via loquendi appella-
cione mortuorum. **402-10**
Descendens veniunt generationis appellacione. **402-10**
Descendens ex linea masculina tamen, & non feminaria,
veniunt ex proprio significat appellacione generationis
secundum vnam opinionem; sed communis est veritas.
ibid. **402-10**
Descendens veniunt posteritatis appellacione. **402-10**
Descendens ex terminis continetur appellacione posterita-
tis. **402-10**
Descendens proprie veniunt appellacione posteritatis, &
omnes veniunt in perpetuum. **402-10**
Descendens proprie vocatur deinceps testator, qui vocatur pro-
geniem ad hunc communem. **402-10**
Descendens soli continentur appellacione potum. **402-10**
Descendens solum ab ipso testatore, non autem translatore
veniunt appellacione familie, ubi constituit illam sententia
familia actualis esse dicitur, & maxime si dicitur in promo-
tione aliquod posteritatis. **402-10**
Descendens omnes tam masculi, quam feminaria comprehen-
dunt appellacione liberorum. **402-10**
Descendens in infinitum veniunt appellacione feminis.
402-10
Descendens soli veniunt appellacione linea. **402-10**
Descendens ex feminis non veniunt quando vocatur effectus
linea recta. **402-10**
Destinatio pro re perfecta, vel pro facto habetur. **402-10**
Destinatio vim respiciens plura determinabilia, debet ea re-
formiter determinare. **402-10**
Destinatio probare debet impetrans beneficium cum clausula.
Determinando collatum in decessu, &c. **402-10**
Deuoluto debet plene, & concludenter probari statum clausula.
Etiam deuoluta, &c. **402-10**
Deuoluto quando fieri debeat, ac probanda veniunt remittitur.
402-10
Deuoluto, quod effectum non operatur clausula. Appellacione
recedit. **402-10**
Deuoluto vim dictum nullius. **402-10**
Dictum per rationem ampliat, & limitatur. **402-10**
Vult Var.
Dilecti, est dictio repetitiua, & relatiua precedens. **402-10**
Dilecti, est dictio repetitiua, & relatiua precedens. **402-10**
Relatiua non solum substantia, sed etiam omnium qualita-
tum facit. **402-10**
Dictum impetrans perinde ac si expressisset eos, de quibus agitur
cum quibus illorum qualitatibus. **402-10**
Et personam, que legi possunt in instrumento respiciunt
dictum. **402-10**
Et pactum factum cum aliquo subditi dictum. Dictum, ad hunc
talem non tantum. **402-10**
Omnia etiam facta, de quibus facta sunt mencio, repetunt
dictum. **402-10**
Dixi remitti non computatur in termino
interpellationis quando dispositio que tempus statuit, proponitur
dictum. Vel ab ea quo terminus incipit. **402-10**
Dies iocopus habetur pro completo in favorabilibus. **402-10**
Die feriatum non autem in honoris Dei vel iusticie procehere potest
operatur clausula. Summat, &c. propter verbum de plano.
402-10
Die quo assignatur terminus est de natura dictum. In fine, & ex de re.
402-10
Dies interpellat pro homine, idem obligat aliquid im-
plete in certo termino, lapso termino dicitur in mora.
402-10
Dies tacita interpellat, & constituit in mora, sicut expressa.
402-10
Dies tacita dicitur, que incit in litem, vel in naturam rei, vel con-
tractus. **402-10**
Dici appellacione in dubio venit dictum naturalis. **402-10**
Dici appellacione in dubio venit dictum naturalis. **402-10**

Index Rerum,

Dici appellatione non venit nos. nisi per fictionem. **ibid. 1**
Dici tribus dicitur de precepto. **ibid. 1**
Dierum appellatione venit continuus, non autem vices. **ibid. 1**
Dicitur est incitatio vnius dici in quo assignant viginti militariae sex leon. **ibid. 1**
Dicitur per mare est quinquaginta milliarium. **ibid. 1**
Dicitur commendatus debet per viam vltimam, & frequentem. **ibid. 1**
Dicitur vltra duas quis de iure extra suum domicilium vlti non potest. **ibid. 1**
Dicitur non ferunt quoad Auditorem Cameræ. **ibid. 1**
Dignitas non conuenit appellatione membris. **ibid. 1**
Dignitas appellatione non venit Episcopatus in odiosis. **ibid. 1**
Dignitas appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificales. **ibid. 1**
Dignitas maior post Pontificalem non venit etiam in gradibus dignitates. **ibid. 1**
Dignitas maioris nomine intelligitur ea que in Ecclesia Cathedrali maior est ceteris post dignitatem Episcopalem. **ibid. 1**
Dignitas in Ecclesia Cathedrali appellatione veniunt tantum Archidiaconatus, & Archiepiscopatus. **ibid. 1**
Quia ex solo nomine habet dignitatem de iure communi. **ibid. 1**
Dignitas appellatione in commendationibus causatur vniu Viceris Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur canonice. **ibid. 1**
Dignitas appellatione venit Collector, Subcollector, & Commendatarius perpetuus. **ibid. 1**
Dignitas appellatione proprie non venit Canonatus, sed iure. **ibid. 1**
Dignitas appellatione non venit Abbatia, quia est de maioribus dignitatibus, que sunt in Ecclesia. **ibid. 1**
Dignitas in materia non ambigua venit appellatione beneficiis in parali. **ibid. 1**
Dignitas inquit vbi utat ad se minus dignitas, quando equet punitur datur concurrens. **ibid. 1**
Dignitas debet esse competens etiam assignetur in causa, in quo non debet assignari. **ibid. 1**
Dilatationis causa cellasne cessat dilatio. **ibid. 1**
Dilatationem nullam admittit dict. Sicut, & regulatur hinc temporis interuallo. **ibid. 1**
Dilatationem processum ad adversario adhibendum tollit clausula. **ibid. 1**
Dilatationem aliquam requisit videret operari dict. Alias. **ibid. 1**
Diminutionem debeat dict. Quid, & referat ad minimum, seu veritatem in minimo. **ibid. 1**
Diminutionem importat dict. Cites. **ibid. 1**
Diminuitur non solum recipit, & additione non indiget dict. Plenum. **ibid. 1**
Diminutio vbi aliqua est, non dicitur integrum. **ibid. 1**
Diminutio patrimonii proprie, & hinc loquendo venit appellatione damni. **ibid. 1**
Diminutio est aliquando dict. Aliquis. **ibid. 1**
Diminutus est dict. Feret, & non finit in omnibus. **ibid. 1**
Diminutus aliquando de proprio significato suum verbum, aliquo modo. **ibid. 1**
Discreta coniunctio est dict. Quam. **ibid. 1**
Discreta vni, seu alternatiua in propria natura stat dict. Aut quando ponitur inter ea que simul esse non possunt. **ibid. 1**
Discretio est dict. Sicut, & discreta vbi, sed coniungit significatum, cunctumque vim, & utrumque habet, quam dict. seu. **ibid. 1**
Discretum verumque habet clausula. Quam, & singula, & ali quando verò copulatum. **ibid. 1**
Discretum est dict. Vel, quoad verbum, & quoad effectum. **ibid. 1**
Discretum proprie est dict. Aut. **ibid. 1**
Discretum non solum ponitur dict. Quamvis. **ibid. 1**
Discretum stat dict. Et, pro Vel, quando ponitur inter ea, que sunt eisdem personis, seu affectibus, vel quando ponitur inter incompatibiles, & repugnantes. **ibid. 1**
Discretum appellatione non conuenit Episcopatus in ea que ponitur ex parte officium, vel dignitatem Episcopalem, quia non misceatur, in alia verò, que iurisdictionem potius requirit, appellatione Dilectissimi conuenit inferius habere iurisdictionem Episcopalem. **ibid. 1**
Discretum appellatione in materia favorabili ciuitas conuenit, licet in odiosa. **ibid. 1**
Discretum favorabilis tollitur per dict. Nullatenus. **ibid. 1**
Discretum non solum potest inferius vbi utat a lege dispositum, et aliquid committitur. **ibid. 1**

Discretum obtinere potest procurator cum labora. **ibid. 1**
Dispensationem non inducit claus. Non obstantibus penale. **ibid. 1**
Dispensationem aliquam non inducit claus. Mox propius tollit impedimentum personarum. **ibid. 1**
Dispensatio potest per se non facta ponit mentionem minime in subiectis, non operatur claus. Mox propius. **ibid. 1**
Nec clausula certa sciencia. **ibid. 1**
Dispensationibus vna causa factus non operatur claus. Ex certa sciencia. **ibid. 1**
Dispensationem excludit dict. Nullo modo. **ibid. 1**
Dispensatio est stricti iuris. **ibid. 1**
Dispensationem delectum tollit clausula. Perinde valet. **ibid. 1**
Dispensationem ad beneficia etiam Curata non censetur dispensatus ad prebendas, & Canonatus Ecclesie Cathedralis. **ibid. 1**
Dispensationem ad omnes Ordines quoad minores ratione contractus dispensatus, nihil illius iurum habuit. **ibid. 1**
Dispensationem per claus. Pro tempore equo respectu vbi obicitur temporaria, iure non acem obligat, nisi illam, qui in illo tempore operatur. **ibid. 1**
Dispensationem velut restringit suam dispensationem ad speciem, sed vult illam gerere eo modo, quo de iure melius fieri possit operatur claus. Omni meliori modo. **ibid. 1**
Dispensationem importat de sui natura dispensationem inter viros, & in vltimis voluntatibus. **ibid. 1**
Dispensationem de re sua quilibet potest. **ibid. 1**
Dispensationem omnes etiam potest intelligi ubi sit flantibus, & in eodem statu permittitur. **ibid. 1**
Dispensationem generalis generaliter est intelligenda. **ibid. 1**
Dispensationem generalis non comprehendit ea, que non est quia in specie comprehensum. **ibid. 1**
Dispensationem generalis omnes species comprehendit. **ibid. 1**
Dispensationem generalis non extenditur ad non reuocabilia, non cognata non cognata illius. **ibid. 1**
Dispensationem generalis restringitur ex ratione particularis. **ibid. 1**
Dispensationem quamvis conuenit generalis nunquam comprehendit illud de quo disponens non potest in specie disponere. **ibid. 1**
Dispensationem generalis non comprehendit casum specialiter dispositum. **ibid. 1**
Dispensationem generalis non extenditur ad incogitata. **ibid. 1**
Dispensationem generalis non comprehendit personas exemptas. **ibid. 1**
Dispensationem generalis, que dicitur, & que specialis, remittit. **ibid. 1**
Dispensationem limitatam limitatum producit effectum, maxime quando positum in certo casu sit per modum conditionis voluntatis. **ibid. 1**
Dispensationem omnia intelligitur vt conuenit nature actus, quod est. **ibid. 1**
Dispensationem non habet locum vbi verba non conueniunt dispositioni. **ibid. 1**
Dispensationem omnia inspicitur & interpretatur prout verba designantur. **ibid. 1**
Dispensationem omnia intelligitur de prima, & vltima vice, nisi dispositio sit multiplicabilis, vel quando non est tacite, quare magis intelligitur de primo actu quam de iterato, & materia est favorabilis, & quando agitur de modico preiudicio in materia favorabili vltima voluntatis. **ibid. 1**
Dispensationem omnia simpliciter per lata intelligitur amplius, & restringitur secundum hanc communem. **ibid. 1**
Dispensationem omnia semper intelligi debet de actus. **ibid. 1**
Dispensationem omnia recipi restrictionem de habitate. **ibid. 1**
Dispensationem odiosa loquens de Monachis non extenditur ad Canonicos Regulares. **ibid. 1**
Dispensationem & quando censuram odiosa, aut favorabilem interpretatur. **ibid. 1**
Dispensationem loquens de conuentione hominum ex tali Collegio non intelligitur de Collegio, seu de singulari. **ibid. 1**
Dispensationem in omnia veritatem erigit dict. Ambo, nec talis est in vno veritatem, nisi alius colligatur ex meo, testatione, vel nisi melius eadem talis lo vtriusque talis. **ibid. 1**
Dispensationem totam restringit claus. Salus tamen infra recipitur. **ibid. 1**
Dispensationem legis ad alium casum extendit dict. Etiam. **ibid. 1**
Dispensationem actus interpretanda est vt, cause magis necessarias positum esse videtur. **ibid. 1**
Dispensationem **ibid. 1**

& Verborum.

Dispositio in vno ex correlatiis non habet locum maxime in contrariis stricti iuris. **41.4**
 Dispositio vbi redderet inutilis si copula coniungeret eam illi disjungit. **40.3**
 Dispositioem qualitatem, & conditionem precedentem legem, & dispositionem in sequentem inducit dict. secundum. **72.10**
 Dispositio quando censetur condicionalis, vel non talis, ostenditur. **310.1**
 Dispositio vt non possit extendi ultra tempus a testatore praestitum, operatur dict. Donec. **62.4**
 Dispositio, cui adiectum est decretum iustitiae, ea possit plus transgredi ostenditur. **344.11**
 Dispositionem ad extraneos extendi dict. Quibuscunque **72.9**
 Dispositionem condicionalem inducit claus. Pro ut de iure. 477. **12**
 Dispositiois quando est adiecta dict. Demmodo, importat conditionem, non vero si adiecta sit carquononi. **52.6**
 Dispositionem coniungit dict. Propterea, postea post copulationem. **712.1**
 Dispositio quando redderet inutilis si copula coniungeret, tunc illa disjungit. **40.3**
 Dispositionem testamenti ad tempus praesens, & bona praesentia praesentem, Meus. **72.3**
 Dispositionem plenam importat verbum, Vale, in vltimis voluntaribus. **111.10**
 Secus si iudicium sit in finem in adibus inter vivos. ibidem. **14**
 Dispositio actus interpretari debet vt videtur propositum causae magis necessaria. **52.3**
 Dispositio concedens aliquid principale, censetur etiam **6.4**
 Dispositio in dubio semper est interpretanda io cum sensum, qui magis ad equalitatem redit. **11.4**
 Dispositio tota vincit si id, quod abstat per extorem loco necessari, & requiritur sit appositum. **1.5**
 Dispositio quatenus generat, est restringenda ne sequatur absurdum. **1.1**
 Dispositiones quando sunt diuersae, summa maiore non continet minorem. **139.3**
 Dispositionem principalem non alterat, arget, sed immutat clausula accessoria. **110.2**
 Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, tunc intelligitur vocale descendentes qui iuxta illud tempus possunt nasci. **142.10**
 Dispositio tacita ad expectam valet argumentum. **144.1**
 Secus etiam valet si dispositio legit ad dispositionem testamenti. **144.1**
 & si Dispositione statui ad dispositionem testamenti. **144.1**
 Dispositio qua reuertitur ad hos continet favorabilis est. **1.6**
 Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus nomen, deponens, testis de illis, qui iuxta illud tempus possunt nasci nasci. **11.4**
 Dispositio omnis facies mentionem de aliquo termino, & ad, semper intelligitur de valido. **72.1**
 Dispositio, seu contractus vt non transeat ad heredes operatur dict. Tantum. **80.10**
 Dispositio vigore claus. Omni meliori modo, &c. non restringit ad expectam, sed extendit ad omnes casus, in quibus adus melius subsistit. **142.7**
 Dispositio de compromittendo contrarium prout inter quoscunque personas non capit controversiam Collegii, vel vniuersitatis. **142.3**
 Dispositioem ultra cognita agere tempore actus, non potest extendere claus. Omni meliori modo, &c. **460.16**
 Dispositionem non alterat, nec ampliat claus. Omni meliori modo. **142.3**
 Dispositio, cui adiecta est claus. Solitaria, &c. censetur talis derogare contra iuxta illam clausulam non habent. **142.7**
 Dispositio quando est sub eadem oratione concepta, tunc dict. Et tempus est omnium conditionum praecedentium, &c. si sub diuersa. **40.10**
 Dispositio in vltima voluntate, Cod. de reuocac. donat non censetur reuocari per claus. Remanens, &c. **471.12**
 Dispositio penitus aliquid praesentem, non comprehendit illud vt ad bona futura operatur, aut impudenter, siue iuxta iuramentum. **712.1**
 Dispositionem ad tempus, & eam expectam non restringit dict. Et casus, quando id colligitur ex reuoluntate testatoris. **462.3**

Dispositionem restringit dict. Donec, cum praesentia siue ad tempus, cui adiecta est. **62.4**
 Dispositioem est verbum, Volo, cum alterius personae voluntas non spectetur. **311.7**
 Dispositio in principali, censetur etiam dispositio in dependentibus. **471.4**
 Dispositio in vno ex correlatiis, etiam in altero nullum, quatenus ostensa sit exorbitans. **142.3**
 Dispositio denotat dict. Alius, ratione subiectae materiei, vel quanto sequitur Absolutum. **512.4**
 Dispositio venit appellatioem contractus. **572.4**
 Dispositioem nonnunquam importat dict. Quilibet **722.3**
 Distributionem in singula parte importat dict. Aliquis. **572.4**
 Distributionem non recipit dict. Quilibet, postea ab homine cum sit vniuersalis. **722.9**
 Distributionem quae sine veniat appellatioem emolumentum beneficii, seu praebendam. **691.4**
 Distributiones quotidianae non continentur appellatioem suam. **312.13**
 Distributiones quotidianae regulariter non veniunt in condemnatione fructuum percipiorum. **142.1**
 Distributiones quotidianae non veniunt appellatioem beneficii, seu praebendam. **142.1**
 Distributiones quotidianae proprii non veniunt appellatioem reddituum beneficii. **142.1**
 Distributiones quotidianae non veniunt amissione fructuum ob non factam fides praebendam. **142.16**
 Distributiones quotidianae non veniunt appellatioem pensionum. **142.1**
 Distributionum appellatioem simpliciter veniunt annuatim defensionum. **142.1**
 An autem veniant distributionum quotidianarum appellatioem, ostenditur. **142.1**
 Distributio est dictio, Cuiuslibet, & attribuit cuiuslibet in solidum. **642.3**
 Distributio est dict. Omnis, & attribuit actum cuiuslibet in solidum quando ponitur in numero singulari, in plurali verbis attribuit simul collectum. **722.13**
 Distributio singulem superpositum est dictio, Quilibet. **722.1**
 Distributio est dict. Ergo, adeo vt si iustitiam sunt filij fratris, & Titus, aequi quilibet eorum in vniuersam administrationem. **642.3**
 Distributio eorum est dict. Alter. **642.3**
 Distributio est dict. Quicunque, & attribuit sem cuiuslibet in solidum. **722.1**
 Distributio est dict. Iuxta, quae operatur vt omnes quoti recipiunt in dispositione considerentur dicantur. **722.1**
 Distributio est dict. In. **472.13**
 Distributio est dict. Nullus, pertinet ad plures, nec potest de vno praedicari. **710.3**
 Distributio vim habet dict. Cuique. **472.1**
 Distributio est, & diuersitatem supponit dict. Aliquis. **612.3**
 Distributio, vel alternatiue quandoque ponitur dict. Vterque. **312.1**
 Distributio omnes terminos comprehendit dict. Et qui. **722.4**
 Distributionem appellatioem veniunt originis. **572.1**
 Distributiones non veniunt appellatioem oppidanorum. **712.1**
 Distributionem appellatioem in materia privilegia, & favorabilis, veniunt Clerici. **142.3**
 Distributionem appellatioem venit diocesis. **142.3**
 Duo tempus longum importat, quandoque breue, & deum arbitrio boni viri relinquunt quantum tempus importet breuius. **672.1**
 Donatio ad diuersa valet arguere eam. **572.1**
 Diuersitas nominum, diuersitatem rerum, & locorum inducit. **49.1**
 Diuersitas circa eandem rem induci non debet. **142.4**
 Diuersitatem a praecedentibus importat dict. Insuper. **722.3**
 Diuersitatem a supra expectam denotat dict. Alius. **412.12**
 Diuersitatem diuersum est iudicium. **49.1**
 Diuersus nemo tenetur. **49.1**
 Diuersus intelligitur relictus. **142.3**
 Diuersitas ad indistincta non valet argumentum. **142.1**
 Diuisio continetur appellatioem alienationis, nisi sit facta ex causa necessaria. **112.4**
 Diuisioem, diuisioem capitalium importat dict. Recursus. **722.3**
 Diuisioem beneficio censetur transactum per claus. Recursus. **49.1-14**
 Diuisio **Diuisio**

Index Rerum,

- [illegible]

Index Rerum,

Dummodo intrusus non sit. Hæc clausula stylo apponitur in literis Apost. pro promotione beneficii non servatum, & maxime si sine legitima, quo casu facit excoꝛcacionem non meram sed mixtam. **407.1**

Inligitur de alia intrusione pater natura. **407.2**
Dummodo seu quatenus licita, & honesta sine. Hæc clausula facit gratiam conditionalem, seu modalem, reddens confirmacionem conditionalem, & iteꝛo non suffragatur si doctor pacis seu conventionem sine statuta sub confirmacione continens esse licitam & honesta. **407.3**

Possit in confirmacione non comprehendit expressa. **407.4**

Dummodo sine in vial. Hæc clausula apponitur in confirmacione facta per superiorem statum inferiorum. Vniuersitatum, vel locorum, & privilegiorum, & in fine posita refertur ad preteritum, & ad ceteros. **407.5**

Dummodo factura Canonibus, ac decretis Concilij Tridentini aduenerit. Hæc clausula non intelligitur de factis Canonibus sermonum Pont. in decretis, & decretalibus contentis, sed de factis Canonibus, & decretis Concilij Tridentini. **407.6**

Dummodo non ultra tres diuitas. Hæc clausula est restrictiua ut si repetatur omnia, per D. Reuerentium sit addenda. **407.7**

Non intelligitur respectu Auditoris Camere, quia quoad illum non seruatur dictum. **407.8**
Quando apud adfectum parium consensit, & certa scientia, ille, maxime si Romana Curia, facit ut non habito respectu diuitiarum cause committatur sine hac clausula. **407.9**

Dummodo collatio sit deuota. Imperatur beneficii cum hac clausula deuotionem probare debet, & factiua est concludentia cum omnibus suis qualitatibus. **410.1**

Dantur, est dictio, quæ reddit de sui natura conditionalem aduocatum a pontifici. **410.2**

Aut de quando facta motum, vel imponit conditionem. **410.3**

Imponit exceptionem ad regulam. **410.4**

Dicitur est dictio significans aliquid quod tantum, vel solum, limitat, & restringit, & ita est tantum, & restrictiua, ut concludat negationem in aliis, & de eius natura est excludere omnes alios casus, & omnes personas præter expressas, nisi in casibus telatis. **410.5**

Dixit, fonsculum, seu duplex vinculum magis ligat, & difficultus rumpitur. **410.6**

Est dictio relatiua, & repetitiua, referens præcedentia sequentibus, & est repetitiua, & restringitur secundum dispositum in præcedentibus, & quæ sit relatiua, & fiat declaratiua, & relatiua cum suis qualitatibus. **411.1**

Eæ aduocatus. Hæc clausula aliquando modum significat, & non facit conditionem, sed facit pæp. pæp. vel lege in contraria apposta. **411.2**

Eadem, est dictio relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus significans identitatem in omnibus, & per omnia. **411.3**

Eæp. Hæc dictio inducit dispositionem. **411.4**

Eæp. Hæc dictio refertur ad præcedentia, & de sui natura limitat, & modificat. **411.5**

Eæp. Hæc dictio relatiua præcedentibus, non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domo. **411.6**

Ecclesia dictum pleno iure ad aliquem pertinere quando viroque hoc eodem subiecto est. **411.7**

Ecclesie appellacione non venit Cathedralis, seu Episcopalis, quando de ea non est facta mentio, quævis effectus in dispositione præstat. **411.8**

Nisi quando dispositio effectus favorabilis. **411.9**

Ecclesie appellacione non venit Ecclesia Romana, nisi de ea expressa facta sit mentio. **411.10**

Ecclesie appellacione in ista significatione non venit Parochialis, venit tamen in materia obliuio, & concordia dispositione de obliuio factis suscipiendis, ac in locutione legum & Canonum correctio. **411.11**

Ecclesie appellacione quoad immunitatem Ecclesiasticam quæ veniant remissa. **411.12**

Ecclesie appellacione non venit capella in dispositione contra Regulas lites. **411.13**

Ecclesie appellacione in favorabilibus includitur omnis plus ius. **411.14**

Ecclesie Cathedralis appellacione quandoque solas Episcopos, quandoque locum Capitulum, quandoque vicariumque significat, imponit etiam collegium Clericorum, **411.15**

item aliquando denotat quod dicitur ab Episcopo. **411.16**

Ecclesiarum appellacione venit Collegiata, & Conuentus Monachorum in favorabilibus. **411.17**

Ecclesiarum ciuitatis, aut dicitur appellacione non includitur Ecclesia Cathedralis, & est contra in aliis, & maxime in ista. **411.18**

Ecclesiarum provincie appellacione continetur Cathedralis, & Metropolitana, & sic alius exempta. **411.19**

Ecclesiarum Parochialium nomine veniunt Parochiales Collegia in materia ista. **411.20**

Ecclesia ad hospitalia valet argumentum. **411.21**

Item ab Ecclesia ad munitum. **411.22**

Item ab Ecclesia ad solum. **411.23**

Ecclesiarum appellacione veniunt vestimentum, lectus, & habitus in legatis, & omnia ad victum necessaria, & medicina. **411.24**

Ecclesie regulari de causa quæ potius attenditur quam factum. **411.25**

Effectus dicitur dante causa. **411.26**

Effectus principales semper attenduntur, & in omnibus considerantur. **411.27**

Effectus attenduntur magis quam verba. **411.28**

Effectus attenduntur non modum. **411.29**

Effectus dicitur non debet dari ex una re, eandem causam. **411.30**

Effectus diversos, vel etiam contrarios operantur una & eadem res dicitur respectibus. **411.31**

Effectus ad causam valet argumentum. **411.32**

Ecclesia, est verbum quod intelligitur de electione vicarii non vero de ista. **411.33**

Ecclesia, est nomen denotans dominium, & relatiua ad personam nominantem. **411.34**

Ecclesia per Episcopum facta in consensu non rursus est quando consensit dolo, & eadem est tractatio in electione. **411.35**

Electione facta per Episcopum in consensu est interpretatio ad eius suum faciendam, quod omnia considerantur, & magis idoneum arbitrio suo elegit. **411.36**

Electionem factam per vota conditionalia, & interna facit valere clausula. Omni meliori modo, &c. **411.37**

Electionem seu consilium alterius qui expectare non debet dicimur liberè facere. **411.38**

Electionem industria persone causæ, & consilium consilium geminum. **411.39**

Electionem consilium est dictio. **411.40**

Electionem, & confirmatum in Episcopum, licet non dicitur consecratus potest aliquid committere potestatem ad abbatem suum subditum in foro penitentiali. **411.41**

Electionem, & confirmatum in Episcopum, licet non dicitur consecratus potest licetiam concedere, ut in iuribus, & si non potest per nouitatem, iuxta Concilium Tridentinum, dispositionem. **411.42**

Electionem, & confirmatum in Episcopum compit potestatem perferendi in votis, & iuramentum suorum subditorum. **411.43**

Electionem, & confirmatum in Episcopum quævis non dicitur consecratus potest dispensare in irregularitatibus, & omibus defectibus obliuio, & exceptis cap. quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deducis ad forum contrarium. **411.44**

Electionem, & confirmatum veniunt appellacione Episcoporum circa ceteros, & quæ sunt in iurisdictione. **411.45**

Abgere viam nemo videtur per quæ iudicium suum subditum. **411.46**

Emergere novum non indiget auxilio, in rebus nouis potest esse remedium, & consilium suggerendum. **411.47**

Emendationem ad legitimam valet argumentum. **411.48**

Emendationem appellacione venit omnis vltima. **411.49**

Emendationem appellacione veniunt etiam multa, & perit. **411.50**

Emolumentum, beneficium, seu præbendam appellacione veniunt distributiones quotidianæ. **411.51**

Emphyteusis, Ecclesiastica pro se, & hereditas concessa dicitur concessa beneficiis longius non exarant. **411.52**

Emphyteusis concessa pro hereditate, & descendente cum sit iura, non comprehendit descendentes, qui etiam heredes non sunt, neque heredes, qui etiam de iure non sunt. **411.53**

Emphyteusis concessa descendenti, illi deficientibus potest venire ad exarationem. **411.54**

Emphyteusis concessa pro se, & filijs descendenti, nulla facta mentione hereditum transe ad filios descendentes quævis non sunt heredes. **411.55**

Emphyteusis

Index Rerum,

Aequiliter copulat ut idem sit de vno quod de altero ex copulatis, ac ita requirit consensum copulatum, nisi ceteris inter duas orationes respectu alicuius accedens. ibid. 9. 10. Polia inter personas honoratas, & grauatas, semper diuisa inter eas debemus pro rata ibidem 18. Item polia inter personas inter quas est ordo clariorum non adiectus à ratione debet naturalis, tunc natura copulatur non est coniungens, sed inducere ordinem. ibidem 19. & sequenti. nisi quando essent diuisiones copulatum, videlicet, Cum, Vnde, Simul, quia tunc non cadere oculo succedens, 61. 22. Inter diuisa aliquando ponitur, nisi sit inter deo idem significatio. ibid. 11. 14. Declaratur pro idem accipitur. ibi ponitur inter genus, & speciem, causam, & causatum. ibid. 17. Est repetitum praecedentem qualitarum, & conditionum quousque dispositio est sub eadem oratione concepta, secus si sub diuisa. ibid. 19. 10. Interdum est conueniens, & non copulat ibidem, sed ponit conueniat orationem sequentem. ibidem 12. Auger, & amplius effectum praecedentem, seu aliquid ad praecedentia 61. 19. Amplius, & augmentum non semel ponitur ibid. 21. Aliquando restringit dispositionem. ibid. 16. Nonnumquam ponitur pro Vel, sed improprie. ibid. 17. Interdum implicatus est. ibid. 19

Expositio non minus magis facit summi Pontificis, & pasci hanc consilium. 137. 3

Eymologia, & alio vocabuli inter se differunt. ibid. 3

Eymologia tangit verborum perquisit, conuenitque veritatem inuoluit. ibid. 4

Etimologia vocabuli validum est argumentum in iure, & multum sequens. 134. 1

Enam. Hae dictio est implicata & expresse casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem. 64. 1. vbi numerice multipliciter ampliat. Sed augmentat, & ampliat. ibid. 2. Ampliat & caeteris dispositionem legum ad alium casum, auger quod prius non includebatur, praecipue quando adiungitur dictum. Et ibid. 10. 1. Quandoque importat restrictionem quando repugnantem verba, & dispositio. ibid. 12. Est repetitum conditionum, & spualium praecedentis dispositionis in sequentem. 61. 14

Enamque, uerbaliter, vel specialiter se referunt. Hae clausulae in promissionibus beneficiorum apponit, non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem vacationis in Cura, de qua expressa mentio fieri debet. 421. 1

Enam tollit reservationem specialem de certo beneficio factam ad fauorem certae personae. 421. 2

Enam dissimulat vel reuertitur existit. Per hanc clausulam Papa censetur ex iure de iure, vel reuertitur. ibid. 1

Enam dispositioni suae, ut patet, reuertitur. De intellectu huius clausulae vide. 416. 4

Enam eorum in quem, &c. Hae clausulae non restringit causam praecedentem, sed limitat de nouo ponit, & continet, nec est verum quod limitat, & continet hanc causam, prout clausulae. Tunc & in causa denotat etiam potius conditionem quam restrictionem. 422

Enamque debetur. Hae clausulae facit quod competat facultas alienandi. 422. 1

Enamque contractus non transitorio ad extraneos, operatur quod etiam extranei dicantur contractum. ibidem 3

Operatur quod emphiteus Ecclesiastica sit transitoria ad haereditates extraneas. 416. 4

Aquapollit alicui clausula. Piu se fuisse haereditas & descendentibus quibusque. 416. 7

Restituitur tamen ad personam habiles ad succedendum. ibid. 9

Et si. Hae dictio est ampliativa. 63. 5

Et si. Hae dictio est illata, conueniens, ac repetitur scilicet verborum praecedentium, & explicat verba antecedentia generaliter, &c. ibid. 1. & seq.

Eti si. Piu valet, dicitur. Verba huius clausulae in venditione potius capienda sunt, & referri debent ad modicum importunum, & non tam prodigum ex quo dolo & malitia argui possit. 421. 1

Quando apponitur in instrumentis venditionis non excludit venditionem à beneficio. 132. C. de reuend. vend. signumque rei valorem illam apponit, scilicet huiusmodi. ibid. 5

Quandoque postea formatur à titulo primordiali. 14. 1

Quandoque mali, & iustis non sunt habendi in consideratione. ibid. 4

Quandoque alienus rei fructus spectant, cuius effectus nihil operatur. ibid. 4

Et. Hae dictio de sui propria, vera & regulari significatione

denotat causam immediatam, & proximate. 136. 1. vbi vltique ad 2. multipliciter ampliat. Aliquando tamen ratione materiae, & ad eundem contrarietatem, vel abso- lutum intellectum, non denotat causam immediatam, sed potius mediatam, vel remotam. ibid. 2. Naturalitatem ex- plicat, nec est cuius contenta. 63. 7. Septuaginta est, & extrinsecam denotat. ibid. 1

Examine cum synodalis examinatoribus, quod pro forma reputatur, & perit clausula. Si per diligentem examina- torem, &c. 137. 3

Examine, & approbatione semel ad vnum beneficium non am- pliatur examinator ad alium simile. 137. 7

Examinatus etiam ordinarius, synodalis examinatoribus adhibitis, & idoneus repens ad certam Parochialem, ad eandem examini non debet etiam stare clausula. Si per di- ligentem examinatorum, &c. ibid. 3

Examinatus semel iterum examini subire non tenetur. ibi- dem 4

Ex animo, facere. Idem ex voluntate, non fidei, vel coadi- 137. 3

Exceptio facilius est quam actio, & idem regulariterque potest agere, multo magis potest excipere. 137. 1

Exceptio repellit eandem quem de iure tenet actio. ibi- dem 1

Exceptio firmat regulam in contrarium. 136. 4. nisi alia inter- pretatio dari possit. 136. 6

Exceptio debet esse de regula. 136. 6

Exceptio declarat legem, sed tamen non amplius valet com- prehendenda, quod non sunt de genere regulae. 137. 7

Exceptio vbi non reperitur potius, non est à regula recedendum. 136. 1

Exceptio nulla obicit potest facta mentione plenius adius pro- testata. 137. 1

Exceptionem excludit dictio. Omnia. 136. 7

Exceptionem promittentem ex natura actus, & subiecta ma- teria, excludit dictio. Libere. 137. 2

Exceptiones omnes nullitas & remouetur statim, vel parum conueniente, ac remota cessante declaratoria sui incompetenti ostendunt. 420. 1

Exceptionem non continens appellatioe actionis. 137. 4

Exceptionem ad regulam importat dictio. Dumtaxat. 137. 2

Exceptiones omnes, quae competunt contra principalem con- tractum, competunt etiam contra consensum. 137. 1

Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dictio. Vis- 136. 1

Exceptionem metus excludit dictio. Sponte. 721. 4

Exceptionibus omnibus facientibus in fauorem remouetur, ut remouetur contractus, operatur clausula. Remouetur, &c. 422. 3

Exceptionem omnem, & defensionem excludit clausula. Sine ali- qua exceptione. 136. 4

Exceptionem eorumque sunt concessa, inducit clausula. Saluo, & reuocato, &c. 424. 17

Exceptio nullitatis, vel vitijs alioquin, & extrinsecus quam ex velle promittentis, non reuocatur solutionem penitus stare clausulae, sine reuocatione solutionis penitus. 137. 7

Exceptionem à regula ponit dictio. Nisi. 726. 14

Exceptionibus peremptoriis renouant non potest proce- dere cum libera, &c. quantum possit dilatorius. 137. 1

Exceptiones de iure tertij non admittit clausula. Sola facti veri- tate inspecta. 136. 11

Exceptionem à regula praecedenti denotat dictio. Saluo, &c. 721. 4

Exceptiones & regulam effici contrarium, denotat dictio. Pie- rumque. 724. 1

Exceptiones legitimas non tollit clausula. Sine aliqua exceptione, &c. 136. 4

Exceptiones friuolae, non autem rationabiles per clausula. Sine aliqua exceptione, &c. videntur repelli. 136. 4

Exceptiones omnes quando tolluntur in statuto, aut consuetu- dinibus, tunc non solum friuolae, sed etiam legitime sub- latæ dicuntur. 136. 4

Exceptiones quae resultant ex eadem scriptura vbi clausula. Sine aliqua exceptione, &c. est scriptura non censenda sub illa comprehensa, etiam si alitermodi indaginem requiratur. ibid. 5

Exceptiones ortae ex ipso instrumentum, & ea eod- dem fonte apponere potest debitor, etiam si promissi- fer solvere omni molestia, & exceptione remota. ibi- dem 4

Exceptiones procedentes ex natura rei non censentur comprehensa sub clausula. Sine aliqua exceptione. 136. 2

Index Rerum,

Executores maximis facis claus. Amato, &c. apposta in iure-
lis beneficiis, quando nulla res indicata precesse, nec
fuit negotium discutitur. **110.1**
Executores maxis censetur ubi simul non claus. Amato, &c.
iusta est illa, Cuius vimus (spoli), & interdictum. **111.1**
112
Executor quod non possit subdelegare alteri, operatur clausul.
Vocatus vocatus. **113.1**
Executores vincti clausul. Contradictor, &c. possunt ex-
communicari contrahentes sine causa de facto. **114.1**
Executores Apostoli ligat etiam decretum iurans. **115.1**
116
Executores de mero mixtum facis clausul. Vocatis vocandis
117.1
Executores ut debent assumere partes iudicis nisi, recteque pro-
cedere, facis clausul. Confilio. **118.1**
Executores mensi ut non sumat inscriptionem extrajudicalem
non obstat clausul. Confilio. **119.1**
Executores non meum, sed maxum facis clausul. Dummodo
intensus non sit. **120.1**
Executores mixtum facis clausul. Dummodo tempore date.
121.1
Executores mixtus vocatis vocandis debet adhibere causa co-
gitationis iudicalem, seu assumere partes iudicis, modo
adit legitimus contradictor. **122.1**
Executores sit mixtus quando adit clausul. In forma digno.
123.1
Executores mixtum facis clausul. Confilio de re indicata ex-
ceptis. **124.1**
Executores mixtum facis clausul. Sine principio iurum alio-
rum. **125.1**
Exempla declarant regulam, & aperte. **126.1**
Exempla non testantur regulam. **127.1**
Exemplis non est iurandum, sed legibus, quando legibus
colligit quod veritas est contra exemplum. **128.1**
Exemplis non in iuramentum facit non potest procurator cum
iudice, &c. **129.1**
Exemplis non iuramentum sumant dist. Ita. **130.1**
Exemplis, acta probant. **131.1**
Exemplis. Hæc dictio est adverbium presentis temporis, & re-
ferunt ad tempus adus facti. **132.1**
Ex. Cuius propter est tunc. Hæc clausul. apposta in responsis
Apostoli est retroactiva ad tempus date, & operatur re-
scriptum retroactivum, veluti si alius a principio iure
factus esset. **133.1** In iuramentum (quia inferi adus in tempus
ad quod referuntur ibid.). Apposta in dispositione conditionis
non operatur retroactivum, nisi iusticia conditione.
134.1 Apposta per papam in collatione de vacante non su-
perest iuramentum, sed si de vacatione ibid. p. Operatur quod
vnum tempus videatur **135.1** retroactivum. Non est retroacti-
vitas ad diem date in principio iuramentum sunt alteri quæsi modis
tempore. **136.1**
Expensas habent gratiam ad Personarum, vel officium per-
tinent ad collationem Episcopos & Capituli communi-
ter, vel diuini, non capis dignitatem postea vacan-
tem, hæc collatio spectat ad Episcopum, & Capitulum.
137.1
Expensas dicuntur denotare dist. Via. **138.1**
Expensas de beneficio vacante comprehendit omnem vo-
candi modum. **139.1**
Expensas de proximo non habent pro expensis. **140.1**
Expensas. Hoc verbum an denotet latam sententiam, offen-
ditur. **141.1**
Expensas omnium rerum est mater & iugis. **142.1**
Expensas vadium est argumentum. **143.1**
Expensas factis in iudicio mixtum venit flante clausul.
Refectis expensis. **144.1**
Expensis factis per eum in exactione iustitiam non veni-
unt flante clausul. Refectis expensis. **145.1**
Expensis non solum factis in Rota sed etiam in tribunalibus
aliarum instantiarum, veniunt ex clausul. Refectis expensis.
146.1
Expensis ministrantur secundum qualitatem personarum. **147.1**
Expensis non veniunt in concessibus appellatione damna-
rum. **148.1**
Expensis (iudis), & ad discipulum pertinentem quando remittit
appellatione alimencorum. **149.1**
Expensis non continentur sub clausul. Parvo Breui. **150.1**
Expensis non comprehendit clausul. Parvo iudicio, quando
circa cas vna tantum sententia lata est. **151.1**
Expensarum in refectione veniunt factis in adit, & postea
factis de instantiis de partibus, dummodo faciant factis in
eodem causa. **152.1**
Expensarum in taxatione non erit habenda ratio illarum, quæ
factis fuerint in actu malis. **153.1**

Expensarum appellatione in dubio non veniunt voluntaria,
sine voluntate. **154.1**
Expensarum appellatione an veniant damna & interestes ibi-
dem. **155.1**
Expensarum appellatione non venit preium, nec res penci-
pali. **156.1**
Expensarum omnium & quarumque appellatione damna,
& interestes continentur. **157.1**
Expensarum omnium & singularium appellatione veniunt so-
lum expensis legitima, iuris, & notoria. **158.1**
Expensarum, seu potius exemplarum est dist. Velaz. **159.1**
Expensarum, & illarum quandoque ex precedantibus est dist.
Ita. **160.1**
Expensarum est precedantibus ad motum proferentis clausul.
Ita quod, &c. & regulat precedentes dispositiones.
161.1
Expensarum pro. Id est, accipitur etiam dist. Aur. **162.1**
Ex post. Hæc dictio refertur potest etiam ad longum interval-
lum. **163.1**
Expensis non comprehendit clausul. Dummodo licet, & hanc
ita sunt, potest in confirmatione. **164.1**
Expensis clausulæ quæ subintelligitur a hunc non dat no-
vam formam mandato, nec facit actum conditionalem.
165.1
Expensis specialis, & indicat habet vim clausul. Omnia &
singula, &c. **166.1**
Expensis eius quod tacet inferi nihil operatur, & non dat no-
vam formam, nec facit actum conditionalem. **167.1**
Expensis certa via pro forma requiritur, non operatur clausul.
Omni meliori modo, &c. **168.1**
Expensis specialis, & indicat cum omnibus suis quali-
tibus habet vim clausul. Pro expensis habentes, &c.
169.1
Expensis vnius cause, vel speciei in re scripto ne dam non in-
cludit aliam, sed ius excludit. **170.1**
Expensis specialis habet vim operatur clausul. Pro expensis
quando dicitur. Causa lites Plurimum, &c. **171.1**
Expensis non operatur clausul. Pro expensis, ut non ad-
mittantur aliqui ad allegandum, vel probandum contra-
rium. **172.1**
Expensis specialis, & indicat vim habet clausul. Quo-
dam rectoris, &c. eorum omnium ad quæ relata est. **173.1**
non solum cum gratia, seu privilegio conceditur.
Motu proprio, verum etiam si fiat ad instantiam par-
tis. **174.1**
Expensis, & actus idem est iudicium, nisi ageretur de ampli-
lando actum. **175.1**
Expensis ubi requiritur non sufficit tacet, necque per-
sumptum. **176.1**
Expensis maior est via quam tacet. **177.1**
Expensis factis refertur rationem. **178.1**
Expensis dicitur quod sub expensis continetur, vel ex ex-
pensis inferunt. **179.1**
Expensis dicitur quod ex natura verborum includitur. Ita-
dem. **180.1**
Expensis dicitur quod continetur ex vi verborum. **181.1**
Expensis censetur proprius, & totalis, quod per relationem
capitulum. **182.1**
Expensis dicitur quod subintelligitur a hunc. **183.1**
Expensis dicitur quod ex mente, & consuetudine neces-
sario colligitur. **184.1**
Expensis censetur quod virtualiter inferi. **185.1**
Expensis dicitur quod sub ratione comprehenditur. **186.1**
Expensis vincti veniunt tantum in eo comprehenditur. Ita-
dem. **187.1**
Expensis vim habet clausul. Omni meliori modo, &c. **188.1**
Expensis nullatenus fit quando dictum fuerit, Tunc & eo cau-
de non aliter, nec alio modo. **189.1**
Expensis regulariter fit de vno acquiparato ad alius. **190.1**
Expensis, quæ fit ex consuetudine mentis vtriusque ad ca-
sum qui se similit expensis, impedit clausul. Tunc & eo
ca. **191.1**
Expensis indiget clausula cetera. **192.1**
Expensis antequam fiat iudex authoritate, clausula cetera
non debet haberi pro expensis. **193.1**
Expensis non patitur clausula cetera in contradictibus de
necessitate querentibus scripturam. **194.1**
Expensis fit in iudicio, & per alios etorbaribus, quando
regis de iudice amittit. **195.1**
Expensis est ad non expensis impedit dist. Tancum. **196.1**
Expensis privilegii, beneficii seu exemptionis non fit ad an-
gustiam superueniens, si tendat in vtriusque privationem.
197.1
Expensis fit regulariter de vno acquiparato ad alius. **198.1**
Expensis in acquiparato ut fiat debet esse acquiparatio vtrius-
que. **199.1**
Expensis

Extrema & imprecatoria est dictio. Etiam illius, quod peris non
est dictum. 14-5
Extrema est verbum, postmodum quod trahitur ad futura habendi-
ca causam de presenti. 74-6
Extra Hæc dictio est diametro aduersus dictum infra, &
importat remotionem & separationem, & denotat foris,
sed tamen interpositum intervallo. 68-1, & seq.
Extremus ut dicuntur comprehendit, & operatur clausi. Et quibus
desinit, posita in contraria non transitorio ad exitum.

Extrema omnia sunt vitiosa, & ex duobus contrariis in me-
dium optimum. 68-1
Extrema habilita potest contingi impedit medium inhabilita.
ibid-1
Extrema sua includere solet dictum infra, & excludere eaque sunt
eius. 70-1
Extrema inter duo quando ponitur dictum. Cuius, non includit an-
te quod in causa illa duo extrema. 69-1
Extremum, & coherentium subiecti importat dictum. Hinc, ut
tempus curat de momento enunciato ad momentum. 69-1
Extremum denotat dictum. Et. 69-1
Extremum. Hoc aduersum contrarium habet, introfertur. 69-1
Ex tunc. Hæc dictio extremitatem temporis significat, & deno-
tat vltimum tempus implere quum. 68-1
Excludi dicitur a quo vel non comprehenditur. 68-1
Habet vim laus sententiae, ut ea tunc excommunicatio in-
currunt. 68-1
Quando apponitur in ista conditionali, operatur a die ad
implementum conditionis, non autem a die prolationis ver-
borum. 68-1
Ex tunc cum foris clericali charactere insignis. Hæc
clausi. appropinquat in translatione facta in locum operatur et
transfertur licet exigit personam vique in diem mutationis.
68-1, 69-1

I

Fæcie per se videtur qui per alium facit. 14-1, nisi in illis que
requirunt seculum personalem, vel in quibus est electa
indistincta persona. ibid-1
Fæcie non dicitur qui causam ad finem non perducit, vel in-
distinguit fecit. ibid-1
Fæcie. Hæc dictio præter eius vulgarem significationem inter-
dum versus præfinit contrarietate. 68-1
Fæcie in soluitur ea, que sunt specialia quam quæ sunt com-
munes valent. 68-1
Facta ad demonstrandum animum sunt validiora quam verba.
ibid-1
Facta et appellationes continentur. 68-1
Facta de plenitudine potestatis dicuntur per alios non sibi
de plenitudine temporis. 68-1
Facta sunt sui natura incerta. 68-1
Facta multa tenent, quæ a principio facti prohibentur.
ibid-1
Facta pro infectis haberi non possunt. 68-1
Facta de facto etiam de facto sunt reuocanda. ibid-1
Factum legitime retractari non debet, nisi casus eueniat in quo
inchoati non possit. 68-1
Factum iudicium, & facta de sententia considerantur maiusculæ con-
tra. 68-1
Factum & modum conueniunt dictum. Legitimum. 71-1
Factum legitime censetur factum esse de iuris firmato. ibid-1
Facti proprii ignorantia excusat quando factum est animum
in quo sit veniens obliuio. 71-1
Factum quando est iniuriam, & obsequium, ignorantia illius
etiam proprii excusat. ibid-1
Facti nuntio non facti res. 68-1
Factum incertum non potest expectare confirmari. eorum. ibi-
dem-1
Factum non minus quam verbo confectus est iudicium & satisfactio.
ibid-1
Factum plus est aliquid satisfactum, quam verbo. ibid-1
Factum ubi requiritur non sufficit verba. 68-1
Factum non dicitur deesse aliquid superest ad agendum.
ibid-1
Factum non dicitur quod non durat factum. ibid-1
Factum non attenditur de quod debeat fieri. ibid-1
Factum quod non relevat fieri non dicitur. ibid-1
Factum non reputatur iniuri non habet effectum. ibid-1
Factum contra sua pro non facto habetur. ibid-1
Factum minus non debet aliter nocere. ibid-1
Factum proprium ac non improprie potest. ibid-1
Factum habetur reputatum factum potest. 68-1
Factum per se tantum quod non continetur. ibid-1

Angeli. Barthele. Tract. sup.

Factum non perficitur nisi probetur. ibid-1
Factum legitimum, sed iure nullum per se non meretur. ibid-1
Factum per clausi. Mores populi concilia quando capiet per
vultum Papæ concedentis ostendunt. 68-1
Facultas alicui concessa de confectura et aliqua cum dicti.
Libere, non restringitur ad certum genus personarum.
71-1
Facultas transcendendi personam intelligitur de prima dimen-
sione. 71-1
Facultas transcendendi personam non sunt confectura per trans-
lationem inchoant. 71-1
Facultas transcendendi personam tunc & pro tempore refertur
quodcumque non est restricta ad aliquam personam
indistinctam. 71-1
Facultatem compendiendi in absolutam citari voluntatem con-
trastat clausi. Compensat, &c. facitque etiam voluntarium, non
necessarium. 71-1
Facultatem capiendi propria audire non importat clausi.
Ad habendum. 71-1
Facultatem habentes imponendi penas banitis quocum-
que pœnitentia, vel occasione non possunt imponere pen-
am aliam non banitis, etiam pro occasione banitionis.
71-1
Facultas corrigendi exigitur per litem compositionem, &
libellus vique ad litem constitutionem emendari potest.
69-1
Facultatem appellationis vniuersa continentur, sicut ubi sit
mentio de iustitia, apud monachos, & similibus. 68-1
Facile in mensuram quæ potest non debet. 68-1
Facile ad Tiberianum, & c. conuenit hanc admittit argu-
mentum. 68-1
Item a falso, & Tiberianum ad legitimum valet argu-
mentum. ibid-1
Facile nuntiorum quando est detecta non operatur clausi.
Substantia, &c. 68-1
Facile nuntiorum non supplet clausi. Et certa fecerit.
68-1
Facile imaginem habet non verisimile. 68-1
Fama bona est chæstus inchoantibus, & est maximum bo-
num. 68-1
Fama bona prodest multum, & expugnat omnes suspitiones.
ibid-1
Fama probata cum admittitur sufficit pro iustificacione
clausi. Quomodo veniant mille pro Episcopo. 68-1
Familiæ appellatione in dubio venit familia contraria, seu
passiva, comprehendendo omnes agnos etiam transactio-
les. 68-1
Familiæ appellatione veniunt descendentes solum ab ipso
stature, non autem transuersales, ubi constat ibum & de
familia adiecta. seu esse chæstus, & maxime si additum sit pro-
mo, & quod postmodum. ibid-1
Familiæ recta, & transuersales ubi vocata esset, intelligitur
de transuersali respectu statum descendendum iuxta se.
68-1
Familiæ appellatione transuersales de familia veniunt, quando
dispositio facta ad fauorem familie non potest verificari in
descendentibus. ibid-1
Familiæ appellatione transuersales veniunt, quando voca-
tio esset facta expresse nomine illius. ibid-1, vel quando
testator habuit rationem ipsius familie non personarum.
ibid-1, vel quando testator prius vocaret descendentes,
& in defectu descendendum vocaret proximiores de
familia. ibid-1, & quando esset vocata familia, & agnatio.
68-1
Familiæ appellatione comprehenduntur feminæ, etiam si die-
tur quod bona remanent in familia. ibid-1, & seq. licet
tractetur de quando feminæ veniant appellatione famu-
larum.
Familiæ appellatione licet sumptu vocabulo veniant omnes,
qui fuerint eadem arma & insignia. 68-1
Familiæ appellatione in prohibitione alienationis non com-
prehenduntur carones vltra quoniam gradum, nisi facta
sit per verba positivè transactio. 68-1
Familiæ appellatione in testamento quando plures sunt famu-
larum eadem cognationis, venit illa de quo sit testator, nam
est. ibid-1
Familiæ aggregata dicitur esse de stirpe & sanguine illius fa-
miliæ, ubi aggregata est. ibid-1
Familiæ sue agnatio testatoris continetur appellatione con-
sanguinitatis. 68-1
Familiæ & fructus appellatione comprehenduntur domus
omnes, & in futuro existentes, si habitant in eadem domo.
68-1
Familiæ eisdem appellatione pro qua foramen, vel mo-
lendinum sit obligatus, venit illa, quæ in eadem mansio-
ne, vel in eadem clauis vivit. ibid-1

Index Rerum,

Forum p^{re}fixum in scientia nonnunquam importat dict.
 p^{re}fixum quando debetur est liquidum. **714-1**
Forum inducit decretum irritum, quia non servata actus ipso
 iure corruit. **714-12**
Forum omnem importat verba, Quous modo, omol-
 que modos secundum subiectum materiam, cui additur.
777-4
Forum & solemnitate inducit dict. Alia. **646-3**
Forma communicationis privilegiorum attendenda. **416-10**
Formam & modum determinatum cum certis qualitatibus in-
 cludit dict. Ita. **707-1**
Forum quandoque importat dict. Nef.
Forum fortis & flammis ligari paria sunt. **431-1**
Forum fortis, & conductusque ligari & pati preceat.
 ibid. **1**
Forum virumque ubi concurrit in vna, eademque persona,
 attendendum est domicilium originis, & non habitations.
117-7
Forum provincialis non sequitur naturam fore contentiosi.
112-3
Fore exteriori ad forum interius & e converso valet argu-
 mentum. **ibid. 1**
Foras. Hæc dictio est nota dubitationis.
 Aliquando importat veritatem. **640-1**
 Nonnunquam stat assertio. ibid. **2**, & in gratia stat argumen-
 tatione. **ibid. 3**
For. est nota dubitationis quando factum respicit.
 quandoque est nota assertionis. ibidem **4**, vbi referuntur
 exempla. **640-1**
Foras & p^{re}fixum veniunt utriusque fundo. **412-1**
Foras & p^{re}fixum utroqueque, si in testamento instituti sunt
 cum clausula condicillari, possunt habere et veritas, & p^{re}-
 fixum pro necessitudine consueverunt. **172-17**
Foras Ciceronis. Ordinis sanctissimæ Trinitatis, & Mastr de
 Meirado & Militis Iohis Chellis, participant de privilegiis
 Mendicantium. **416-11**, & seqq.
Foras S. Hieronimi Hispaniam, & de l'ins, & de Felinis
 participant de privilegiis Mendicantium. **ibid. 12-13**
Foras & spiritus in Saxia participant de privilegiis Men-
 dicantium. **ibid. 13**
Foras quibus est concessio facultas transgrediendi ad non Men-
 dicantes, si non inveniunt Mendicantes, qui eos vellent
 admittere, non satisfaciunt & apud Mendicantes nihil sta-
 tutum non adiuvant, nisi aditum quoque teneant apud
 deos tales carceres. **212-11**
Foras appellatio potest veni in primo gradu, non
 statim p^{re}fixis, vel statim consensibus, qui simpliciter non
 sunt p^{re}fixis, sed secundum quod. **417-3**
Foras appellatio in materia favorabili vocat etiam ut ex-
 ceptio. **ibid. 4**
Foras appellatio an & quando vocari foras, obli-
 gatus. **ibid. 5**
Foras appellatio vocatur quandoque filij fratrum.
ibid. 6
Foras, & doli: utrum debet patrocinari. **62-7**
Foras & doli repellere licet. **62-6**
Foras non est via p^{re}fixenda. **ibid. 1**
Foras via quod apertum non est curandum si principali-
 ter hoc non fecit sed secundario. **ibid. 1**
Foras vi occurrat, lus admittit laxam interpretationem.
62-1
Foras ad emphyteusam validum est argumentum. **11-1**
Foras, qui percipiunt ex re delecta **10** tantummodo tel-
 lendum sunt domino, & non condicio existit. **11-10**
Foras beneficii sunt hypotheca pro pensione assignata so-
 pet illis. **416-7**
Foras rei suo nomine emptor percipiens dicitur factio sa-
 tisfacere. **60-7**
Foras appellatio venit p^{re}fixis & foras. **417-3**
Foras appellatio veniunt auctoritas, & sylva carus.
ibid. 4
Foras appellatio venit sacrum. **ibid. 5**
Foras appellatio nec res ulla, nec pretium continetur.
112-12
Foras p^{re}fixum appellatio continetur fortis, lac, lana,
 agui hardi, & vincti. **ibid. 10**
Foras venit appellatio penitentiarius. **179-5**
Foras vocatur appellatio interfectio. **416-3**
Foras & capere luis vocatur appellatio dampnum.
110-6
Foras continetur appellatio rei. **412-7**
Foras res litterarum Apost. expeditionem, aut alias modis
 percipi veniunt appellatio spoliorem. **100-7**
Foras beneficiarii Italiani Sedi Apost. reformationem, vel
 aliorum dum vacat, vocatur appellatio spoliorem
ibid. 7

Foras non continetur bonorum appellatio, etiam cum si-
 pro vincti tali. **412-10**
Foras omnes & distributiones quotidianæ debent testibus
 die obitu, seu vacatione decem, flante claus. Parto Brec.
416-11
Foras quando non sunt liquidati flante claus. Parto Brec.
 & secum ad signaturam, & quomodo, obli-
 gatur. **ibid.**
Foras p^{re}fixum vigare claus. Parto Breci, illorum percipien-
 tem probare tenetur. **417-7**
Foras acquisitionem operarii clausula continetur. **110-1**
Foras reformationem operarii claus. Parto Breci. **416-10**
Foras oblatio non facit ad p^{re}fixum Breci, sed illi sunt
 cum effecta restituenda et tollatur suspensio iustificationis.
 ibid. **14**
Foras de percipiente quod hunc effectum facit collare
 dicitur ex p^{re}fixione. nisi doceatur se illas non percipere, nec
 ab alio percipere fuisse. **416-12**
Foras tam maturorum quam immaturorum omnes species
 veniunt appellatio reformationem. **111-3**
Foras appellatio venit quod nascitur, & reformationem.
417-1
Foras appellatio venit p^{re}fixum. **ibid. 1**
Foras appellatio veniunt etiam non matri. **ibid. 10**
Foras appellatio non continetur es, qua coherent per-
 sona. **ibid. 11**
Foras appellatio non continetur distributiones quon-
 tidianæ. **ibid. 11**, nisi beneficium non habere alios fructus
 p^{re}fixis distributionibus. **417-7**
 Vel nisi quis esset condemnatus in fructibus percipere & qui
 percipi potest. **ibid. 12**
Foras appellatio venit collatio, electio, & p^{re}fixio
 beneficiorum, quia dicitur ex fructibus Ordinarij colla-
 toris. **ibid. 11**
Foras appellatio intelligitur fructus delectis expensis
 ibid. **11**
Foras institutionis appellatio veniunt condemnationes,
 & consilii anones, que dicuntur p^{re}fixio donec fit facta
 electio. **ibid. 12**
Foras reformationem & p^{re}fixum appellatio non veniunt
 Regalia in concessione, nisi quando Principi alia bona
 habebat in loco ecclesie, vel quando concessit fructus, red-
 ditus, p^{re}fixum iura, oblationes, & emolumenta quo cum-
 que nomine nuncuparetur. **ibid. 11**
Foras reformationem, & actionem appellatio continetur la-
 dem, quæ pro rebus consilialibus, emphyteuticis, & fructu-
 bus alienatis p^{re}fixum. **ibid. 11**
Foras appellatio continetur etiam illud, quod est ad
 vnum humanum &c. **417-1**
Foras reformationem, & omne id, quod pondere, numero, &
 mensura constat, venit appellatio pecunie. **274-1**
Foras appellatio in eo genere sumatur, continetur for-
 borum, specula, succa, filigo, & similia, que artem habent.
417-1
Foras in specie distat ab aliis speciebus secundum con-
 tinentem loquens vnum. **ibid. 1**
Foras vnum ubi prohibetur extrahi, venit tantummodo vnum
 cum. **ibid. 1**
Foras debitor non potest creditori p^{re}fixum facere. ipso-
 dem, **5**
Foras vnum ubi prohibetur extrahi, prohibetur quoque facere.
 ibid. **6**
Foras vnum appellatio ubi quis illud promittit, venit quod pro-
 mittitur colligit ex suo fundo illud habet. **ibid. 1**
Foras vnum appellatio ubi illud legatum non venit quod re-
 flante venale habet. **ibid. 10**
Foras legato quod est in rebus debetur tantum in
 subsubstiti testator in existens nullum habet. **ibid. 10**
Foras legato quod datur quatenus modo quis habet,
 venit venale. **ibid. 11**
Foras. Hæc dictio nullatenus aliam importat ipso iure. **417-1**
Foras ad p^{re}fixum fundam ex communi via loquendi
 potest comprehendere molendum appellatio. **179-1**
Fundamentum fuit intentionis quilibet probare tenetur. **417-1**
 & **417-1**
Fundamentum destructio carnis & edificium. **417-1**

& Verborum.

Fundus. Hac dictio importat ipsum locum. **ibid. 1**
Fundus quando legatus est plico iure legatarius de illo dispo-
 nere potest in viam in morte. **ibid. 1**
Fundus quod non sit obnoxius **Genius** denique dict. **ibid. 1**

Fundi appellatione, cum sit nomen abstrahens, veniunt pascua,
 & alia res separata quae sunt deposita ad eum fundum, ut
 pascuae omnia, quae sunt in fundo. **ibid. 1**

Fundi appellatione non venit vinea. **ibid. 1**
Fundi iustitiae appellatione veniunt omnia parata, & deservien-
 tia pascuis ad eum fundum. **ibid. 1**

Fundus veniens veniunt omnia, quae sunt in viis suis. **ibid. 1**
 Item fouez, & fossatae, ac aggeres. **ibid. 1**
 Item riuus, seu canale, vel aquae ductus. **ibid. 1**

Item siquidam, siue latrone, si comparatum sit siue co-
 lono, apri casus, & veniens. **ibid. 1**
 Item iusculi & ceterorum animalium sunt sine non.

Item columbae, & alia animalia perpetuo mansura, ut can-
 col. **ibid. 1**

Fundus vendito non veniunt arbores inculti, vel decietia, blan-
 da, seu fegetae incultae, vasa vitiana, doli, & cetera, nisi
 etiam si doli coherant, siue in boues, alios, pecudes, pulli,
 vel alia animalia existant in fundo, sed sine. **ibid. 1**

Fundationis appellatione, non saltem veniunt omnia, quae cum
 fouez defensionem, si doli sunt omnia quae obnoxia Eccl[esi]ae
 ratione finient, siue antequam corpus sit in terra conditum,
 siue postea, & usque ad singularem diem, & quando sit memo-
 ria de fouez. **ibid. 1**

Furtiva simpliciter appellatione venit omne, quod ante hu-
 manum corpus expenditur, & ad id necessarium est. **ibid. 1**

Furtiva contingentia sunt incerta apud nos, unde dicimus,
 de furtivis contingentes non est determinata res. **ibid. 1**

Furtiva contingentia deservitur, si praesentia vultur, unde
 dicitur ad praesens, quia sunt pulli furtivi meliora. **ibid. 1**

Furtiva una respectu clausula constituit. **ibid. 1**

G

Gabellae, vectigalia, & tributa veniunt appellatione Regu-
 lum. **ibid. 1**

Gabellae ad laudemiam valet argumentum. **ibid. 1**
Sic antiqua non valet, si non valet principale instrumentum.

Geminata confessio extrajudiciali praestat probam. **ibid. 1**
Geminata confessio praestat actionem. **ibid. 1**
Geminata confessio in furtivis causis, habet vim motus
 propriae. **ibid. 1**

Geminata interpellatio magis aggravat delictorem, maioremque
 ibid. **ibid. 1**

Geminata littera habet vim motus propriae. **ibid. 1**
Geminata mora non purgatur, quae alius effectus purgabilis,
 ibid. **ibid. 1**

Geminata obligatio naturalis parit effectum actionem, & obli-
 gationem. **ibid. 1**

Geminata renuntiatio habet vim specialis renuntiationis.
 ibid. **ibid. 1**

Geminata dispositio purgat simulationem, & tollit fraudem.
 ibid. **ibid. 1**

Geminata verba operantur quod nihil potest apponi. **ibid. 1**

Geminatio actus, seu verborum maiorem deliberationem, &
 etiam voluntatem manifestat inducit. **ibid. 1**

Geminatio loco specialis nominationis habetur. **ibid. 1**
Geminatio contractuum consolidat, & causat electionem in-
 dubitabilem. **ibid. 1**

Geminatio habet vim renuntiationis. **ibid. 1**
Geminatio actus nihil operatur in multis casibus. **ibid. 1**

Geminatio actus maiorem firmitatem inducit. **ibid. 1**
Genus & nomen eorum appellatione faciunt. **ibid. 1**

Generale dispositio omnes species comprehendit, & exprimit
 omnia continentia species, operatur sicut ac si singula spe-
 cies elicit expresse. **ibid. 1**

Generale dispositio non extenditur ad non verisimilia, non
 cognita, non cognita, obnoxia, neque ad ea, quae specialiter
 quoniam expressa sunt. **ibid. 1**

Generale dispositio non comprehendit ea, quae non effectus
 in specie recipiunt. **ibid. 1**

Generale nomen idem apponitur quoad nomen, quod specia-
 liter quoad singula. **ibid. 1**

Generale dispositio nunquam comprehendit alius iustitiam.
 ibid. **ibid. 1**

Generale dispositio non comprehendit ea, quae inducunt pec-
 catum, **ibid. 1**, nec comprehendit ea in quibus potest esse ca-
 put, & **ibid. 1**

Generale dispositio non inducit ad ea, quae de non super-
 veniunt. **ibid. 1**

Generale quitatio, vel liberatio non extenditur ad doli
 ad occupata, quia ad occupata una iustitia. **ibid. 1**

Generale approbatio non tribuit ad doli gratia. **ibid. 1**
Generale impugnatio non comprehendit ea, quae impugnan-
 tur favore ab illa. **ibid. 1**

Generale ratificatio non comitatur rebus illicitis, neque ea, quae
 tamen sunt veniunt, tamen inchoant. **ibid. 1**

Genus sine sententia non comprehendit prohibita, & quae de iure
 fieri non possunt. **ibid. 1**

Genus in loquutione praesentis loquutionis non comprehendit
 nisi sine sententia, vel mente, vel materia subiecta illud
 fiat, vel si fiat iure, quod persona loquens inclu-
 datur. **ibid. 1**

Generale clausula restringitur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

Generale clausula non extenditur ad ea omnia, quae specialiter
 in contraria sunt expressa. **ibid. 1**

& Verborum.

more, vel quod honestis moribus non commode impossi-
bile reputatur. Item & id, quod falsa dignitate fieri non po-
test. **71.4.13**
Impossibile censetur quod pendet à Principis voluntate. **71.4.13**
Quando Princeps irregulariter illud concedere non confac-
uit. **ibid. 7**
Impossibile dicitur quod tantum fieri potest per remedium ex-
traordinarium. **71.4.13**
Impossibile non obligat, seu ad impossibile nemo tenetur. **ibid. 7**
Impossibile de valde difficultum idem est iudicium. **71.4.13**
Impossibile validum est argumentum. **71.4.13**
Impossibile facit recedere ab omni interpretatione verbi-
mili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. **71.4.13**
Impossibilitatem æquiparat difficultatem magnam. **71.4.13**
Impossibilitatem significat dictum. Habentium. **71.4.13**
Impossibilitatem denotat dictum. Quodammodo. **71.4.13**
Impropriam & admodum regulariter imposita. dict. **71.4.13**
Improprietas est nota dicti. Proinde. **71.4.13**
Impropriam denotat verbum. Videtur. **71.4.13**
Impropriam nonnisi imposita verbum, intelligitur. **71.4.13**
Improprietas, & admodum significatio est dicti. Penitus. **71.4.13**
Improprietas quælibet macula in feminis fortior, & destituta
est, quam in viris. **71.4.13**
Improprietas generalis non comprehendit ea, quæ impropria
sunt specialia. **71.4.13**
In. Hæc dictio duobusmodi & multipliciter accipitur. **71.4.13**
1. & sequ. vique ad 11. Intrinsecum in locis de auctoritate
sunt ratione eorum contrarietas. **71.4.13**
2. Dilectio est. **ibid. 11** Argumentum quodque ponitur nisi
reperitur composita, quæ tunc minuit, seu piam.
ibid. 12 3. Inclusus est. **ibid. 13** ubi distinguunt. Po-
tius in quædam expectantur imposita, & caput amicum Ec-
clesiæ præter Cathedralis, quando scilicet mandatur
providendi in aliqua Ecclesiæ canonici, vel diocesis.
ibid. 14 Conditionem facit, quando scilicet dispositio
suspenditur in aliquem incertum eventum futurum.
71.4.13
In, & De, differunt, quia si mandatur providendi de Ecclesiâ,
imponitur amicum Ecclesiæ; si vero in Ecclesiâ, videtur ex-
cepti Ecclesiæ canonici. **71.4.13**
In ante. Hæc dictio imponit. Ab inde, seu in posterum
71.4.13
Invenitur rei viat actum, seu dispositionem, etiam in fa-
vorem. **71.4.13**
Invenitur ne non adhibetur adus valet de equitate Canonica,
& apti possunt vi de iure arbitrio boni viri. **ibid. 13**
Invenitur quando possit reduci ad certitudinem non viat
actum. **ibid. 14**
Invenitur non viat dispositionem quando provenit culpa
adversarii, vel causatur a culpa oppositi. **ibid. 15**
In rebus. Hæc dictio operatur in modico, & qualis ac quan-
titas illa modica quantitas remittitur arbitrio Iudicis, in-
specta qualitate negotii & personarum, ac rerum quantitate.
Excludit certam, & determinatam quantitatem. **70.1.12**
Insequ. seu emergens casus quando dicitur ostenditur.
71.4.13
Insuper venit est exclusio alterius. **70.1.12** & sequ. ubi mul-
tipliciter ampliamus. **71.4.13**
Inclusio vni non est exclusio alterius, quando eadem ra-
tio militat in exclusio, & inclusio. **ibid. 11** quando vnam ex-
primunt ratione frequentius vni. **ibid. 12** & quando
inclusio, & enumeratio vni facit per verba ampliora.
ibid. 14 & quando inclusio & exclusio sunt contraria.
71.4.13
Inclusio quando est contra legem, tunc dicti. Vique, non facit
inclusio. **71.4.13**
Inclusio vni ad exclusionem alterius valet argumentum
nisi casus eundem adhibetur, vel quando illud, quod casum
videtur, alia dispositio non includitur. **71.4.13**
Inclusio aliquam denotat dicti. Abique. **71.4.13**
Inclusionem, seu implicationem imponit dicti. Supra.
71.4.13
Inclusio est dicti. Vbi. **70.1.12** & regulariter dicti. Ultra. **70.1.12**
& aliquando dicti. Quamvis. **71.4.13** & dicti. Ad. **71.4.13**
& sequ. **71.4.13**
Et dicti. **71.4.13**
Inclusio & exclusio quando facit dicti. Vique, ex conclusis de-
claratur potest. **71.4.13**
Inclusio, seu potius exclusio an sit dicti. Præter, ostenditur.
71.4.13 & sequ. **71.4.13**

Augustinus. Berthele Tract. super.

Inclusio rei, seu loci vel temporis extrinsecus est dicti. **71.4.13**
71.4.13
Inclusio illius quod est negatum stat dicti. Nisi, quando præ-
cedit negatio potestatis, seu aliter. **71.4.13**
Inclusio, & simpliciter est dicti. Maxime, sicut dicti. Tamen, &
habet vim augmentandi non minuendi. **71.4.13**
Inclusio an & quando sit dicti. A vel Ab, ostenditur. **71.4.13**
71.4.13
Inclusio regulariter stat dicti. Vique, appositæ gradibus, vel aliis
rebus. **71.4.13**
Item in studiis. **71.4.13**
Item vbiunque terminus, cu, illa additur est de perueni-
tibus rei in qua habetur terminus. **ibid. 13**
Inclusio aliquando ponitur dicti. Cuius. **71.4.13**
Inclusio potest dicti. Postquam, in dispositione in qua statum
rei dicitur, tempus, vel secutus, & talia dicitur terminus computa-
re terminus. **71.4.13**
Inclusio stat dicti. Sed, posita in materia prohibitoria possit
enim negationem. **71.4.13**
Incommodum cum sequi oportet, quem commodum, & vultus
sequuntur. **71.4.13**
Incommodum in parte quando copulantur, tunc copia resultat
in alternationem, vel distinctionem. **71.4.13**
Incommodum. Hæc dictio pluribus modis accipitur. **70.1.12**
Ex propria est nota significatio sine intervallo. **ibid. 12** Co-
llectivum dicitur, **70.1.12** Intervallo aliquid remanens
non exclusio quando res incommuni recipitur non po-
test. **ibid. 14** Veritas quando eadem die, & loco & eorum
eodem sensu aliquid sit. **ibid. 12** significat canonem latæ
sententiæ. **ibid. 13**
Incommodum quæ sunt à iure inesse dicuntur. **71.4.13** & **70.1.12**
10
Incontinentia dicitur temporis aliquid brevis spatio arbitrio
Iudicis taxandum. **ibid. 12**
Incontinentia an aliquid factum dicatur Iudicis arbitrio relin-
quitur. **ibid. 13**
Incontinentia intelligitur intra terminum ad probandum con-
cessionem. **ibid. 14**
Incontinentia feci dicitur quando fit in flagranti delicto. **ibid. 14**
Incontinentia interpretatur cum commodè potest arbitrio
Iudicis. **ibid. 17**
Incontinentia omnia, vel in iudicio, inquisitionis honori, &
dilectioni veniunt appellacione cessat. **71.4.13**
Incontinentia. Hoc verbum intelligitur ipso iure sine alia sententiâ.
70.1.12
Incontinentia potest effectum non operatur clausula cessantem,
nisi aliter facta sit sententiâ. **71.4.13**
Ieda. Hæc dictio incertum insit, & significat, ex quo
70.1.12
Quandoque respicit locum, & significat ex quo loco. **ibid. 12**
Incertum respicit personam, ex qua persona, & non-
nunquam tempus, & significat ex quo tempore. **ibid. 13**
Incertain equipollet vniuersali. **71.4.13**
Quando habet eadem ratio omnium sub indefinita com-
prehensionem, vel caput distributio, non collectivam.
ibid. 14
Indefinita vim vniuersalis significationis habet non ex propria
vocabuli significatione, sed ex acquisitione, & benignitate qua-
dam. **ibid. 14**
Indefinita negativè concepta vim habet vniuersali.
ibid. 14 & indefinita à legi potest. **ibid. 14**
Indefinita verba statutorum municipalium, equipollet vni-
uersali. **ibid. 17**
Indefinita equipollet vniuersali in contractibus, renuncia-
tionibus, alimentis, & in omni dispositione. **ibid. 2. 70.1.12**
11
Indefinita non equipollet vniuersali quando non est eadem
ratio. **ibid. 14** & in materia odiosa, seu penali. **ibid. 14** & in
prohibitionibus. **ibid. 15**
Indefinita in fauorem contrarium effectum non debet operari.
ibid. 14
Indefinita ad vnum finem, non debet illius oppositum operari.
ibid. 14
Indefinita ad augmentum, diminutionem operari non debent.
ibid. 14
Indefinita in possessionem, & manerentiam. Hæc clausu-
la iurisdictionem executionis, quia potest manerentiam
inductum daretur sit pacificus, non tamen semper ne de-
negatur Ordinatio, ideo post annum, vel postquam pacifi-
cus possidet, si mulierum via ordinis est agendum. **41.13**
11

Index Rerum,

Non importat necessitatem; ut qui est in possessione, & non obtinet positionem cum hac clausula, de nouo apprehendat possessionem de mandato executoris. **ibid. 4**
 Sed intelligitur ut se applicat ad cumulandam possessionem possessioni. **ibid. 4**
Indulgentia. Hoc verbum denotat concessione privilegii, quandoque tamen importat solum idem, quod prius, & de iure competit. **701.1**
Indulgentiam in concessione apponi non debet claus. Ad iust. **111.1**
Indultum concessum ad lucrandum fructus in absentia non comprehendit distributiones quocumque. **110.11**
Inter. Verbum hoc est significativum veritatis. **704.1**
In iuratum. Hæc dictio addita alicui dispositioni reddit eam subsidiariam, ut scilicet locum non habeat nisi in subsidium. **701**
Inferat non potest tollere legem **superioris 1.1**, nisi maior subiacet de iudicibus minoris, & ab eo iudicari vellet. **ibid.**
Inferri non licet contra factum superioris dispensando venire. **ibid. 4**
Inferri non licet concedere saluum conductum damno per superiorum. **ibid. 3**
Inferri non licet ex causa contra factum superioris venire. **ibid. 4**
Inferri non potest corrigere, mutare, & modificare, vel addere legem superioris. **ibid. 4**
Inferri potest distinguere, seu qualificare factum superioris. **ibid. 4**
Infer or non potest facere legem quæ superiorum liget. **ibid. 4**
Inferior à Principe non potest alicui iudici causam committere cum claus. Relegationis cetera. **489.1**
Inferior non potest vti claus. *Mora proprio.* **411.1**
Inferior à Principe vti non potest claus. Non obstantibus, &c. **443.1** Nec claus. *Summarie, &c.* **110.3**
Inimicus est vitia. **416.1**
Inimicitia reprobat. **ibid. 4**
Inimicitiam regulariter denotat claus. *Toties, quoties, &c.* **114.1**
Inimicitiam significat dict. *Pensio*, cum testator vocat faciens in inimicum. **723.4**
Inimicitiam in contrahibus denotat dict. Quandoqueque. **601.1**
Inis accipitur dict. *Donec.* **674.2**
Inimicitiam appellacione venit graui. **231.1**
Inimicitiam grauius quando dicitur relinquere arbitrio meo. **ibid.**
In forma d. quom. Hæc claus. facit executionem minorem, & ab eo appellari licet, inane possumus interim capta sit, attendita quando alius est in possessione, vel adest legitimus contra dictum. **414.1**
 Et licet gratia in forma dignum non sit conditionalis, in executionem nihil ponit donec sit executio demandata. **ibid.**
Resignatio acquisitam dicitur lus ad rem, & non iure per gratiam in forma dignum ante eius executionem. **ibid. 1**
Beneficium sequenti morte prout in forma dignum, antequam illi respectus seu declaratus fuerit dignus, non vacat per mortem illius, sed per mortem vicini possessionis. **ibid. 7**
Insuper importat retractat, vel per maliciam interpretationem insingere. **494.7**
Insuper, contrarium habet *Super*, extrema sua includere solet, & excludit ea, que sunt extra diem, quo assignatur terminus, est de noua huius dict. excludit. **703.11**
Actum inuoluntate sequentem terminum, cui adiungitur, denotat hæc dictio aliquid actum mediarum, intermedium extremam partem. **ibid. 7**, Significat tempus contrarium. **ibid. 1**, Importat, si tempore ingratum, diminutionem, sed in perfectionem temporis. **ibid. 2**, Relationem habet ad infra dicta. **ibid. 10**
Insuper Hæc dictio est relatiua ad casus qui infra expressè enunciantur, & desuper apparent. **701.1**, Restringit verba præcedentia ad personas expressè nominatas in institutione, & substitutione, & restringit dispositionem ad substantiam. **ibid.**, Tempore scriptis infra taliter quod legi possint non per substantiam intellectam, & ut non veniant nisi in eis, quæ scripta sunt, & oculis contrarius legi possunt, quando verò aliter non possit habere effectum dispositio, tunc contrarius ea, quæ legi non possunt, sed per intellectum capiuntur. **ibid.**
Insuper potest quando adest claus. Cum toto negotio prin-

cipali, & ceterum quod non consistit de appellatione interpretata. **411.11**
Insuper emanata vigore commissionis contrarius clausulam, sine præiudicio legimus executionis, causam mentem. **110.4**
Insuper. Hæc dictio denotat tempus perpetuum. **701.1**
 Operatur ultra decimum gradum, propinquiusque familiaris confirmationem denotat. **ibid.**
 Posita in concessione rei importat ut illa nunquam sit reuocata. **ibid. 7**
 Posita in substitutione facta in omnes descendentes inducit felicissimum perpetuum. **ibid. 6**
 Posita in substitutione intelligitur de vulgari, & posita in vulgari non extenditur ad felicissimum. **ibid. 7**
 Importat tractum temporis. **ibid. 9**
 Insuper est huiusmodi agendum non esse de rebus suis posse disponere. **111.3**
 Insuper ut minus facit qui venit iure suo. **111.3**
 Insuper non fit scienti, & volenti. **111.3**
 Insuper inde nasci non debent vnde sua nascuntur. **ibid. 1**
Insuper, & per omnia. Hæc claus. relatiua est, relationemque inducit. **411.1**. Ob eius, vniuersitatem facit ut comprehendatur ea, quæ alius non comprehenditur. **ibid. 1**, & nihil omnino excludit. **ibid. 4**, Restringitur ad præterita, non autem venient futura. **ibid. 5**, Relinquit conformitatem cum iure communi de absolutione intellectus eliciant. **ibid. 6**, Mandatum cum hac claus. *Nullus esse specificum ibid. 7*, Privilegii specialis illa vim habet. **ibid. 8**, Operatur ut tractata vnam, & eandem naturam habeant. **ibid. 10**
 Importat perfectionem, & integritatem dispositionis. **ibid. 11**
 Operatur ut nullo modo restringatur testamenti paterni approbatio. **ibid. 12**
 Fictionem, & vniuersum in iis, quæ possunt verè fieri, importat. **ibid. 13**, Idem operatur quod claus. Omnis & singula. **14**
Insuper. Hæc dictio idem importat, quod in inferiorum intelligitur etiam post centum annos, & sine præiudicio temporis est interpretanda. **701.1**
 Quandoque secundum substantiam materiam refertur ad bonis vniuersi pias de sui natura, vel disponendi modum per totam respiciat. **ibid. 3**
Insuper suam. Hæc claus. domini translationem, & recipiendam felicissimè remissionem importat. **419.5**
 Vnde alia in verbis. *Procurator in rem suam.* **419.5**
Insuper ignoris operatur claus. *Pro expressis.* **463.7**
Insuper. Hæc claus. vti est applicata, excludit beneficium dimissionis inter socios, vel phores coheredes non plures reos debent. **411.1**, Operatur ut omnes coheredes debitorum principales ipsi principalem debitorum. **ibid.**, 1. Importat in emptorem quid nullus alius succedat quando dictio distributionis, quolibet, est applicata stipulationibus. **ibid. 3**, Significat integritatem recta omni diminutione. **419.9**, Ligat aduersus coheredem, non verò super obligationem. **ibid.**, 10. In obligatione Camerali annotata operatur ut resuscitum constanter omni, & ceterumque iuris auxilio. **ibid.**, 11. Facit ut libere ad totum veniant. **ibid.**, 12. Totum vniuersique attribuit. **ibid. 14**
Insuper, & inaudita non comprehendit claus. *Reservans omne lus, &c.* **491.5**
 Insolite clausule reprobantur, & instrumentorum illa suspensa de fraude & dolo reddunt. **411.1**
 Insolite clausule, si sunt plures, faciunt simulationis coniecturam, vel quando nuda est cautela. **ibid. 11**
 Insolite clausula arguunt contrarium vultum. **ibid. 12**
 Insolite clausule reddunt suspensum actum. **ibid. 5**
 Insolite clausula illa dicitur, quæ contra naturam contrarius est, vel contra spiritum contrarius. **ibid. 6**
 Insolite clausula non præsumitur, & allegari eam insolentiam, incumbit onus probandi. **ibid. 7**
 Insolite clausula non præsumitur de voluntate partium scriptis potius à Naturæ apposta. **ibid. 8**
 Insolite clausula in testamentis non videntur scripta de mente testatoris. **ibid. 9**
Insuper. Hæc dictio significat coaggregationem, & concatenationem. **701.1**
Insuper interitus in excommunicatione per annum, vel irregulariter, non gaudet absolutione contra sub clausul. *Tempore absolutionis, &c.* **114.11**
 Insanabile lris renouare non potest procurator cum liberis. **117.14**
Insuper. Hæc dictio similitudinem importat. **704.1**
 In

Index Rerum,

Invenitum de sui natura significat dict. Postea. 746.1
Invenitum aliquod tempus non excludit dict. Invenitum
 enim, quando res invenitum recuperari non potest.
 206.14
Invenitum quoddam anuit dict. Præterea, & velut reman-
 gendum successione, & ordinem inducit. 746.1
Invenitum, contrarium habet extra, proprie sumpta hæc dictio re-
 ferat ad tempus. 706.14
 Quandoque includit tempus etiam terminat. 706.1
Interdum includit rem sine locum, vel sui extrema. ibi-
 dem 4
Operatur quod non requiritur anni perfectio. ibid. 1
Importat idem quod Cetera, vel Auct in substitutionibus se-
 cundum mentem testatoris. 706.6
Invenitum in loco denotat dict. In. 49. 16. nisi ratione
 citando contrarietur. ibid. 17
Invenitum appellacione continetur velius, proutque, & ob-
 ventiones, quæ sunt synonyma. 144
Invenitum, Hæc dictio importat idem quod contemplacione,
 vulgari habito sermone, Per rignando, ut. Per rignando del
 tali. 206
Invenitum beneficio censetur renunciacionem per claus. Renun-
 ciacione. 493.11
Invenitum tutoris ad invenitum, seu descriptioem facien-
 dam per heredem causa manifestandi se hereditatem valet
 argumentum. 113
Invenitum accipitur pro se vique ad remiam eius genera-
 tionem simpliciter, includit ipsam sentiam generationem.
 71.6
Invenitum nominat claus. Ad habendum, ubi est personalis, &
 restricta ad proximum acquiritur. 111.13
Invenitum, Hæc dictio denotat repeticionem inter partes,
 & in substitutione eam recipitiam ostendit. 202.1 &
 seq.
Invenitum agere compellitur quis ubi periculum est in mora, &
 causa suble. 17.1
Invenitum capi continet dict. Quasi. 21.1
Invenitum electioem in consensu si non sit evidens, &
 manifestata, contra illam opposicionem est iudicandum.
 176.6
Ipso, Hæc dictio habet relationem ad precedencia. 202.1
 stat demonstrant ad significandas personas expressas
 ibidem 1. Magis restricta quam alia dictioes rela-
 tive. ibidem 1. Est demonstrativa personæ ad oculum.
 ibidem 4. Personalissima est. ibid. 1. Personalitatem ostendit
 ibid. 4. Exclusiva est alienus. ibidem 7. Importat ali-
 quando determinum. ibid. 2
Ipso facto, Hæc voces important canonem lare sententiam.
 202.1. Lex si vultur his verbis ipso facto, patet de an-
 nullitatem, & perne impossibili censetur facta ipso iure. ibi-
 dem 4. & secundum subleam materiam censetur obliga-
 re vellet in consensu ante sententiam. ibidem 1. Operatur
 nullitatem incontinenti abique alio iudicio manifeste.
 ibid. 1
Ipso facto, & ipso iure synonyma sunt, & idem importat.
 ibid. 1. In fine.
Ita, Hæc dictio indicat formam, & modum determinatum
 cum certis qualitatibus. 202.1. Denotat similitudinem, &
 sequi declarationem ac tum expressam significat, tuncque in-
 terpretatur pro factis. ibidem 1. In eadem sumitur exem-
 plicativum. ibid. 1. Affirmative non semel potest. ibid. 4.
 Aliquando est continensiva. ibid. 1. Quandoque expostiva,
 & dilatoria precedencia, & idem eorum, quæ in
 precedencia disposita, inferos, & significat, non autem
 exclusivam denotat. ibid. 4. Conditionem nonnunquam
 inducit. ibid. 7
Ita dicitur, Hæc dictio de sui natura est limitativa preceden-
 tia dispositionis. 202.1. Aliquando idem significat quod
 præcipit, Hæc ita leges modo. Non aliter. ibid. 1. Vnde
 interpretatur illud esse de forma, cui per partes renunciari non
 potest. ibid. 4
Itaque, Hæc dictio est continensiva, & determinat casus
 precedentes, & restricta casus sequentes. 202.1. Ne-
 cessitatem inducit. ibidem 1. Significat aliquando idem
 quod Proinde, Ergo, & internum exponitur pro igitur.
 ibid. 1.6
Ita quod, Hæc dictio est limitativa, & restrictiva preceden-
 tia dispositionis, ita rationisque vim habet. 710.1
 Augmentativæ non restrictivæ aliquando sunt. ibid. 1
 Et declarativa precedencia, & illiusque natura est quod
 intelligitur secundum supra dicta. ibid. 7
 Est continensiva precedencia dispositionis. 109.4
 Conditionem, & qualiterque precedencia dispositionis in fe-
 quentibus reperit. ibid. 3
 Et in secundum supradicta est intelligenda. 411.4
 Aliquando tamen ita illa legat, ibid. 1

Item potest accipi vel restrictivæ, vel ampliativæ secun-
 dum subleam materiam. 712.4
Declarat, & limitat precedencia, utentis eisdem terminis,
 & cum eisdem qualitatibus. 712.1
Ita tamen, Hæc dictio est modificativa, restrictiva, & limita-
 tiva precedencia. 710.1. Restrictiva & declarativa
 est secundum subleam materiam. 712.4. Item restricti-
 va est, & annullativa actus, cui apponitur ibidem 1.
 Item limitativæ, & exclusivæ, non vero declarativæ venit ab-
 bi quæ in fine testamenti posita. ibid. 1. Præterea omnia
 non respiciunt quando vel diversæ est ratio, vel diversæ qua-
 litas, vel cum apponitur ad vnum casum qualitan-
 dum. ibid. 6. Relatio dicitur semper ad omnes sine 10
 principio, sunt in medio, sine in fine dispositionis super no-
 minatione facienda apponente. ibid. 7. Conditionem im-
 portat. ibid. 9
 Modum quandoque inducit. 109.1
 Et formam in seipsum. ibid. 11
 Taxationis vim habet. ibid. 12
Item, Hæc dictio denotat modum, limitativam, & declara-
 tionem ad rem expellam. 211.1
 Pro Sine aliquando accipitur. ibid. 4
 Et idem significat quod dicta quod. ibid. 1
Item, Hæc dictio est continensiva, & repetitiva qualita-
 tum precedencia orationis. 712.1. & similium quando
 addit eadem ratio, vel mens verisimilis disponit. ibi-
 dem 12. & est repetitiva qualitatibus orationis preceden-
 tia, quando precedens oratio erat imperfecta ratione
 verbi vel appositivi, seu suppositivi. ibid. 1. Item est re-
 petitiva qualitatibus precedencia, est ponitur post ora-
 tionem perfectam quando est identicus personarum. ibi-
 dem 7
Item non est repetitiva quando ponitur in oratione perfec-
 ta, quæ non pendet à constructione orationis preceden-
 tis. ibid. 1. & quando sequentia habent specialem positi-
 onem. ibidem 4. Et quando ponitur inter diversas res.
 101.1
 Et quando diversa est ratio, vel non esset eadem arguta.
 ibid. 9
 Vel quando non est personarum, & eorum identitas. ibi-
 dem 10
Item, Hæc dictio est repetitiva eiusdem actus pro vna vice
 tantum quando potest ab homine, quando vero profertur
 à lege, denotat, & admittit reiteracionem actus pro pluribus
 verbis. 712.1. & seq.
Item sanes separatur qui vltra præca inducunt. 122.1
Item debet indicare secundum allegata, & probata, non so-
 lum secundum propriam conscientiam. ibid. 4. ubi limita-
 tur pluribus modis.
Item quod possit admittit probationes persuasivas, & verisim-
 iles, operatur claus. de iure & facto, posita in compo-
 sitione. 191.17
Item datus cum claus. Summam, &c. Forz Dens indicat po-
 test. 110.4
 Et post procedere secundum quod Dens indicacione efficit.
 ibid. 1
 Et potest indicare secundum propriam conscientiam. ibi-
 dem 4
Item vi sine ulla sententia potest procedere possit ad senten-
 tiam, operatur claus. Summam, &c. propter verba simplici-
 ter, & de plano. ibid. 9
Item vi nulla data sententia possit habere rem capi, & diffusa
 operatur claus. Summam, &c. ibid. 1
Item in causa sibi commissa cum claus. Summam, an reme-
 neat Ordinarius, ostendit. 111.1
Item actor non potest pœssit condemnare reum contentum
 in fructibus, intercessu, suis, & capessit actor petens lare
 & iustitiam ministrari. 417.1
Item vi possit super non petitis officium suum impetrari, ope-
 ratur claus. lare & iustitiam ministrari. ibid. 9
 Item vi debet desistere iuramentum quomodo expressit
 peritum non sit. ibid. 2
Item aliquem non impeditur ex claus. Sine per iudicio lare-
 riarum Apost. quomodo possit procedere in iudicio ordinari-
 o, & cognoscere de iustitia, & nullitate sententiarum, quæ op-
 ponuntur. 111.1
Item non obstante eadem clausula possit per viam arbitra-
 tionum, & moderacionis troncatur extorcionem factam
 à iudice à quo, si non se restit, & int. facta. 112.
 12
Iudici de iure alterius tunc dicitur consistere quando omni du-
 bitatione caret quod ille ius habet. 661.1
 Nunquam auctorem dicitur de iure partium consistere, si senten-
 tia sit lata in contumaciam. 662.1
Iudici dicitur si proculdubio ignoscant pecunia corruptum non
 est dicitur, 241.1
 In dicit

& Verborum.

Iudex ut possit condemnare secundum modum probandi per quem declaratur sententia libellatus, operatur claus. sui & substantiam iudiciali. **111-4**
 Iudex non debet absolvere in dubio quando agitur de periculo anime et abolitione. **111-5**
 Iudex suspectus nunquam Princeps presumitur ex certa causa causam committere. **112-6**
 Iudex officium ut censetur imploratum in bello ad hoc ut omnia arbitrio iudicis committatur remissa, operatur claus. **112-7**
 Omnis melior modo, &c. **112-8**
 Iudex cui committitur causa ut cognoscere secundum liti, potest cognoscere secundum consuetudinem, vel statuta. **112-9**
 Iudex ut non censetur duci iurisdictione nisi prout de pacifice confessione, operatur clausula Partio bona, apponit in commissione. **112-10**
 Iudex non obstat appellacione potest deinde ad executionem absque vitio nullitatis autem nonnulli statu clausula Contradictores &c. **112-11**
 Iudex officio quando quis sine actione expellatur, ostenditur. **112-12**
 Iudex ad quem nullam habet iurisdictionem postquam super aliquo articulo, a quo fuit appellatum, &c. ut vel male pronuntiatus fuit, appellatur. **112-13**
 Iudex omnes alios priores alios, quibus antea competebat iurisdictione generalis eiusdem causa, exclusis dicto Tamen. **112-14**
 Iudex ad quem statim clausula Partio iudicare, de causa cognoscere non potest, nisi prius integraliter facta executione. **112-15**
 Iudex si mandata super se habet & ad idem signatur, vel ad audientiam, includit ipsamdem. **112-16**
 Iudex Ecclesiasticus competens est in spiritualibus auctoritas. **112-17**
 Iudices clausula clausula Sublata, &c. & si tollit facultatem aliter iudicandi. **112-18**
 Iudex quando potest procedere ad executionem super sententia si statuit, quod non sit lecta, vel non lata in scriptis, non est nulla. **112-19**
 Iudex qui potest procedere inquam Ordinatus, & delegatus, si in iudicando dicit, Omnis melior modo, &c. censetur ex vera potestate processit. **112-20**
 Iudex ut possit procedere de facto, & sine ulla iurisdictione, operatur clausula. Mater Regia. **112-21**
 Iudex si secundum allegat, & probat, non secundum confessionem allegat, debet. **112-22**
 Iudices proprii sunt, qui publica audientiam, non autem privatam eiusdem loci habent. **112-23**
 Iudex appellacione constitutus iudices causaequeque speciei. **112-24**
 Iudex appellacione non solum venit, qui tenet iurisdictionem, sed cui habet rationem. **112-25**
 Iudex appellacione non continetur arbitrio compromissarii. **112-26**
 Iudex appellacione venit non Potestas loci etiam in materia statuta. **112-27**
 Iudicem omnes summa dictio ostenditur. **112-28**
 Iudex ultimo placitum definitur in discurrendo quis prius dicatur. **112-29**
 Iudex subito relinquatur quando dixerit aliquid eorum esse factum. **112-30**
 Iudex subito relinquatur quando quis dixerit de iure iudiciali obligacione persistere, ad hoc ut possit ab illa eximiri. **112-31**
 Iudex arbitrio remittendum est quid circa subiectam materiam operetur dictio Circa. **112-32**
 Iudex arbitrio remittitur quod actus denotent dictio, &c. & per se, & per se. **112-33**
 Iudex arbitrium excludit verbum, Operatur. **112-34**
 Iudex per se iudicet locum et ad iudicem iudicem ostendit, quibus causam non cognoscit competere. **112-35**
 Iudex ut possit, iudex seu apud Princeps, operatur clausula. Sola facti veritas iudicet. **112-36**
 Iudex non iudicet, & causa cognoscitur requirit clausula. Causa, &c. **112-37**
 Iudex ut procedendi concessa facultas dicitur per Causam. **112-38**
 Iudex ut ad causam appellatam non arbitrio clausula Causa iudicet modo, &c. nec saltem libellum continetur in modo a contraria. **112-39**
 Iudex et accu sum antecedenti iurisdictionem per clausulam. Cum non negotii principalis. **112-40**
 Iudex, opti naturam non mutat claus. Quam & quis, &c. **112-41**
 Iudex possessio etiam summum ius in materia ostendit obstat claus. Sublata, &c. **112-42**

Angli. Barthelemy Traict. viii.

Iudicium idem continetur facit claus. Solum, &c. **112-43**
 Iudicium iudicis, & iudicium iudicis potest rigore claus. Quam & quis, &c. **112-44**
 Iudicium a principio non substat data forei competentia. **112-45**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-46**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-47**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-48**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-49**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-50**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-51**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-52**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-53**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-54**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-55**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-56**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-57**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-58**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-59**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-60**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-61**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-62**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-63**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-64**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-65**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-66**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-67**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-68**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-69**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-70**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-71**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-72**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-73**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-74**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-75**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-76**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-77**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-78**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-79**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-80**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-81**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-82**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-83**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-84**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-85**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-86**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-87**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-88**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-89**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-90**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-91**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-92**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-93**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-94**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-95**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-96**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-97**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-98**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-99**
 Iudicium ubi caput est, ubi finis dicitur. **112-100**

IT. 3

Iudicium

Index Rerum.

- [illegible]

& Verborum.

Legationes etiam in unum iuri indistincti, quod est spirituale, dicitur spiritibus amicum. 112.1
Legationatus non comprehenditur appellatione bonorum meorum, nisi voluerit eas valuerit bonorum. 112.2
Legationatus non venit appellatione suum meorum in donatione. 112.3
Legationatus si sit ex causa contraria, expectat debet quod caput fuit, no scilicet acquiescat concessioni. 112.4
Legationatus non definit esse ex privilegio quam augmenum non est commutationem ad illius concessione. 112.5
Legatus, & parenti necessarius significat verbum dicit. 112.6
Legatus non est per imperantem clausi. Dummodo collatio a nos hac vice penitus, cum non constaret conditionem suspensum. 112.7
Legatus venit clausi. Dummodo mille remanens pro Episcopo, etiam in reservatione pensionis. Motu proprio. 112.8
Legatus quod mille remanens pro Episcopo, sicut clausi. Dummodo mille, &c. est accessoria etiam contra confessionem. 112.9
Legatus clausi. Dummodo remanens tenum pro Retorator, necesse est communi dicit ad hoc vi penio satisfactionem. 112.10
Legatus innotem contentum in dispensatione requirit clausi. Si ita est in dispensatione potest. 112.11
Legatus clausi. Confessio, absque iustificatione aliorum naturarum iusticia, ne dicatur luter de factu procedat. 112.12
Legatus. Hic dictio plures habet significationes secundum substantiam autem, & precipue propriam, & vicinam, que tamen intelligi debet cum aliqua distantia, per decem solum pedes. 112.13
Legatus si sit quando ponitur per secundum. 112.14
Legatus si sit quando ponitur per conditionem, & conditionem, & causam potius quam conditionem, & conditionem sit hic dictio. 112.15
Legatus si sit quando sit causam, seu conditionem sit, obstat. 112.16
Legatus intelligitur stare in privilegiis, & consuetudinibus in respectu bonorum. 112.17
Legatus ad facultatem obsequii daturum sit limitatur. 112.18
Legatus ut non requiritur anni perfectio. 112.19

L

Legatio enormissima semper censetur excepta. 112.20
Legatio appellatione venit etiam lani filia, antequam tamen sit cometa. 112.21
Legatio appellatione id continetur quod tunc non est. 112.22
Legatio vero adiectum est signum universale venit lani cuiusque generis. 112.23
Legatus valide capere non potest a procuratore, qui ad illud exigendum speciale non habet mandatum. 112.24
Legatus non venit appellatione factum. 112.25
Legatus appellatione in legato variis factis venit sedus etiam factus, coherens de genere, & omnia conuenientia. 112.26
Legatus ubi testator relinquat variis sue videtur, non parum tamen legasse sedum scribam, sed videtur. 112.27
Legatus ut possit capere legatum propria actione, operatur clausi. Omni meliori modo, &c. 112.28
Legatus quid nubit non est ludi clausi. 112.29
Legatus, legato adiectum. 112.30
Legatus factum familiam, & collibet de familia, censetur factum omnibus in solidum, & ordine succedunt. 112.31
Legatus si sit de bonis testatoris, debent bona. 112.32
Legatus de, ad fidei commissum potius magis continetur verbum. 112.33
Legatus indefinitus quando adiectus pronomen, Meum, tunc illud pronomen tempus futurum demonstrat, ac proinde testator censetur legare illud, quod habebat tempore testamenti. 112.34
Legatus penitus derogat generali. 112.35
Legatus reliquum variis quando non sapient, debent intelligi inter duo, mox ibi. 112.36
Legatus autem faciens dict. Dicitur, & similiter. 112.37
Legatus factum super tali relictus speciale hypochondrium illius rei. 112.38
Legatum & conditionem in repositione acquiritur dictum, ac Et. 112.39
Legatus in partem illius operatur clausula, & similiter, ut licet testamentum reddat nullum pactionem filiorum, vel posthumorum nihilominus debent legari. 112.40
Legatus, que consensum per sub, ex causa, C. de liberis

perque adline penitus remittit. 112.41
Legatus repositionem veniens ab intestato operatur clausi. 112.42
Legatus factum heredi communi cum testis valet, si in testamentis est clausula testatoris. 112.43
Legatus, fideicommissa, & ceteris omnes species repositionis comprehendit verbum lego in genere sumptum. 112.44
Legatus plus sit facta in alioque diffinitione cum dictum, ut quod conditio in uno legato apparet, tunc illi dicti, conditio etiam in alio legato repetita, remittit. 112.45
Legatus appellatione continetur fideicommissa, & donatio causam in morte. 112.46
Legatus & fideicommissa singularia acquiritur. 112.47
Legatus est donatio a testatore facta ab herede postulanda. 112.48
Legatus ad donationem plurimum accedat. 112.49
Legatus appellatione non venit donatio inter vivos. 112.50
Legatus ubi sit mentio intelligitur de valido. 112.51
Legatus ad donationem validum est argum. 112.52
Legatus ad legatum liberum ad legatum per causam. 112.53
Legatus ad beneficium. 112.54
Legatus repositum repositum ab intestato prodest inducere verbum. 112.55
Legatus a herede non potest vi clausi. Appellatione remota. 112.56
Legatus a latere si apponatur clausi. Motu proprio, illa tollit viam subreptionis. 112.57
Legatus, integre debita de hunc filius legitimus, & naturalis, si non diminuitur, tunc non obstat clausi. Sine praeiudicio legitimum, &c. legitimum praeiudicium quod sit a parte in testamento repositum fuerit. 112.58
Legatus ad debitum ex statu validum est argum. 112.59
Legatus a legitima ad Trebellanicam. 112.60
Legatus a legitima ad daret. 112.61
Legatus non potest fieri absque clausi. Sine praeiudicio venientium ab intestato, &c. 112.62
Legatus cum clausi. Sine praeiudicio venientium, & testatoris tantum legitimum in vi, io quibus oculum parat praeiudicium legitimum verum, &c. 112.63
Legatus quando est facta ad instantiam patris testatoris, non operatur clausi. Sine praeiudicio venientium, &c. quando agitur de illius successione. 112.64
Legatus facta de igno sub assertione quod spiritus sit cum clausi. Non obstat, & clausi. De plenitudine potestatis, non valet si clausi, spiritus duplici spiritus non expressit. 112.65
Legatus, seu consensum legitimis non valet, ostendit mentio de filius legitimis. 112.66
Legatus ad adopti veniens valet argum. 112.67
Legatus a legitimis ad impetrentem. 112.68
Legatus ad veniens appellatione filiorum in fideicommissis selectis filius, remittit. 112.69
Legatus etiam per repositum veniens appellatione parentum. 112.70
Legatus per repositum agnoscitur, & cognoscitur alienis, & usualibus, & agnoscitur cognoscitur si ab initio fuit non de legitimo matrimonio. 112.71
Legatus cum clausi. Sine praeiudicio venientium, &c. non potest minores legitimis legitimis, & naturalium eam conuenientiam cum illo officio parum. 112.72
Legatus excludere a successione intestati est praeiudicium effectus clausi. Sine praeiudicio legitimorum, &c. 112.73
Legatus. Hic dictio concernit factum & modum, factum scilicet fidei legitimis, & legitimo modo procedit. 112.74
Legatus factum censetur factum ordine lani. 112.75
Legatus filiarum, non vero naturalium, nec spiritus veniens appellatione filiorum, quando ipsi potius sunt in conditione ad excludendum filiorum. 112.76
Legatus necessarius repositum ubi dictum fuerit. Si decesserit sine liberis legitimis & naturalibus, vel ex legitimo matrimonio procreatis. 112.77
Legatus. Hoc verbum adiectum universis bonorum in decessu heredis infirmis, ostendit, ut dictum vero creditur, vel spiritus decessit legatum. 112.78
Legatus in genere tamen sumptum amplius, velius significat, & comprehendit legatum, fideicommissa, & ceteris omnes species repositionis. 112.79
Legatus tanquam obliquum adiectum hereditatem importat

& Verborum.

Liberi si petant, assensu dicuntur intestatum potestatem ibid.
Libertatem appellatione nepotes ex filia, ac omnes descen-
 dentes tam masculi, quam femina comprehenduntur.
 124.1
Libertorum appellatione venit nepos ex filia. ibid.2
Libertorum appellatione veniunt omnes in infinitum, ibi-
 dem 2.
Liberi dispositioni vocari intelligi debent soli liberi primi
 gradus. 124.7
Liberos quando vocat testator cum aliqua qualitate testat-
 oris ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non
 autem vinctiores. 124.8
Libero quando testator adiecit verbum meis, vel eua,
 respectu vocare liberos immediatos, & sic primi gradus.
 ibid.9
Libertum si io maneo singulari testator vocavit, tunc de liberis
 primi gradus vocatio intelligenda est. ibid.11
Libertorum nomen intelligitur de liberis primi gradus quando
 testator efficit imperium. ibid.13
Libertorum appellatione veniunt omnia & plena. 124.12
Libertatem precisiuam arguit dict. sponte, non autem casum
 virginum. 124.13
Libertatem magis operatur claus. Ad liberos, &c. si imperium
 cum dict. Libere. 124.14
Libertatem & arbitrium denotat verbum, Liber, non obligatio-
 nem, & paterfamilias necessitatem. 124.15
Libertatem ad legitimam non validum est argumentum,
 item a libertate ad pias causas, & contra. ibid.16
Libere ad valium valet argumentum. ibid.17
Libertatem expellam alienam continet claus. Ad habendum.
 124.18
Libertatem alienam si testator sine facultate operatur claus. Ad
 habendum in parte dispositionis inestitutis fructu posita.
 ibid.19
Libertatem accipiendi possessionem piam sui si quis dele-
 git, nempe quia autem, & in qualibet anni parte possit
 accipi potest. 124.20
Libertatem debet obtinere, nec sufficit petere casum quando
 datur quod non possit facere sine licentia. 124.21
Libere, hoc verbum ubi testator & absolutam potestatem
 arbitrii. 124.22
Libere, Hec dictio Libere non operatur usurum. ibid.23
Libere, Hoc verbum libertatem, & arbitrium denotat, non oblig-
 ationem & penam necessitatem. ibid.24
Libere ubi propria iudicatur. Hec claus. intelligitur volente
 ipso imperatore, & non illo iure. ibid.25
Libere appellatione veniunt omnia, & quae combutenda causa
 piam sunt, & quae combutenda regionis, seu potestatis
 pro lignis habetur. 124.26
Libertatem appellatione in legatis continetur ad hoc venio de-
 cla, nisi aliud testator fecerit. ibid.27
Libertatem denotat dict. Pro. 124.28
Libertatem & exceptionem importat claus. Salvo quod,
 &c. 124.29
Libertatem dispositionis importat dict. Donec, & similes.
 124.30
Libertatem qualitatis, vel temporis est dict. Pro, non autem
 substantia. 124.31
Libertatem, & restrictio est dict. Pro, maxime quando ce-
 detur ad aliquod quod fit de parente. 124.32
Libertatem, & restrictio procedens dispositionis est dict.
 Ita quod taxatioque vim habet. 124.33
Libertatem, & restrictio procedens est dict. Secunda.
 124.34
Libere & dict. Taliter. 124.35
Libertatem, seu restrictio est dict. Quoniam, & denotat in-
 terminum. 124.36
Libertatem quod est libertas exponitur, id est, in quantum
 ibid.37
Libertatem est dict. Nisi. 124.38
Libertatem, & restrictio est dict. Demum. 124.39
Libertatem est dict. Sic, habens relationem ad precedentem, & ad
 exceptionem inestitutem. 124.40
Libertatem, restrictio sicut est dict. Quotiesque. 124.41
Libertatem, restrictio, seu exceptio superiorum est dict. Ta-
 men. 124.42
Libertatem procedens dispositionis est dict. Ita demum, de
 sui propria natura. 124.43
Libertatem, & taxatio, non vero declaratio venit di-
 ctio, Ita tamen, alibi quam in fine inestitutis posita.
 124.44
Libertatem sine dict. Item, relax, ad facultatem alicui datur.
 124.45
Libere appellatione directa, non autem indirecta venit. 124.46

Linea appellatione veniunt soli descendentes. ibid.47
Linea domus heredis, vel Tui, ubi vocata esset veniunt trans-
 seculi. 124.48
Linea & appellatione veniunt collaterales, quando alia verba
 essent superflua, vel testator fecerat non posse explicari
 nec a vocacionem in descendentes. 124.49
Lineam agnacionis ubi testator vocavit, veniunt omnes
 ascendentes, descendentes, & transversales agnati. ibi-
 dem 2.
Linea masculina ubi vocata esset, veniunt transversales.
 124.50
Linea appellatione venit linea testatoris, & non uxoris.
 124.51
Linea appellatione si agitur de transsibus, non venit
 linea decemum gradum, sed si de linea descendente.
 ibid.52
Linea appellatione veniunt tam masculi quam feminæ.
 ibid.53
Linea recta quando vocata esset, non veniunt descendentes
 ex femina. ibid.54
Linea vocata non venit femina, nec descendentes ab ea
 ubi testator tacet vel expresse habuit mentem contrariam
 bonæ in agnacione. ibid.55
Linea sub nomine non venit femina quando agitur de bonis
 feudaliibus, vel habentibus anteaquam iurisdictionem, nec
 dignitatem. 124.56
Linea patris appellatione non veniunt descendentes ex fe-
 mina ab eodem patre procedentes. 124.57
Linea appellatione non veniunt naturales ad filium commu-
 tum. 124.58
Linea non veniunt appellatione suppletoria. 124.59
Linea super titulo beneficii inestitutis probatur ex commissione
 continere claus. Quam, & quas, &c. 124.60
Linea introducta non censetur illam commissionem cum claus.
 Pario iudicio, quousque parentis huiusmodi ad docu-
 dum contra commissionem. 124.61
Linea inestitutis sufficiunt facta dicuntur per claus. Cuius libri
 testis, &c. inestitutis in commissione ad hunc, seu supplicationem
 ad beneficii ubi placet tunc, ascendit. ibid.62
Linea pendens male in supplicatione narrata suppletur ex
 claus. Statum, & vocis causa, &c. 124.63
Linea inestitutis sufficiunt facta dicuntur per claus. Statum, &
 vocis causa, &c. ac si in inestitutis, & nominatum esset
 facta. 124.64
Linea appellatione ubi simpliciter profertur in commissione
 procuratoris venit huiusmodi & non iustus, nisi procurator
 habeat generale mandatum. 124.65
Linea appellatione venit inestitutis, & ius. 124.66
Linea appellatione venit solum controversia iudicialis.
 124.67
Linea inestitutis appellatione venit solum commutatum. 124.68
Linea inestitutis. Hec clausula in commissione ad litteras sup-
 plicationem ad beneficii inserta operatur ut dicatur sufficien-
 ter facta iuratio huiusmodi. 124.69
Linea operatur ut ubique visionis anteaquam capi possit pos-
 sessio. ibid.70
Linea operatur effectum quando aliter est indicata nisi de-
 ducta in controversiam. ibid.71
Linea inestitutis inestitutis operatur appellatione remota,
 non quoad remum. 124.72
Linea, & gignat habere vim motus proprii. 124.73
Linea inestitutis generalibus ad beneficii non derogatur per
 speciales posteaquam, quando ex primis generalibus esset in-
 terminum. 124.74
Linea non iustificat proceditur ad executionem contra con-
 sentientem refectionem penitentem. 124.75
Linea in forma heredis cum claus. Cuius iurium spoli, &c.
 possunt impetiri etiam postquam commissio fuerit causa
 per possessionem, & penitentem alius beneficii. 124.76
Linea beneficii tenentur ambrosia iustitiam recti-
 tudinem interpretationem. 124.77
Linea Apostolica dispensationis, vel beneficii non hinc
 subtrahitur in quibus dicitur quis se dispensat ex timore
 Brascham, contra tracta est orandum ex civitate
 Portugalen, & eius pars in dicta civitate Brascham, na-
 mas sit. 124.78
Linea Apost. habens potestatem executionem ad litteras inestit-
 uti publici. 124.79
Linea non obstat appellatione possunt excepti, si essent in-
 stitutis, & non aucta. 124.80
Linea Apost. via est executionis. 124.81
Linea, & temporis sunt potestati dict. Vbi. 124.82
Linea ad longum tempus comprehenditur appellatione in-
 nationis. 124.83
Linea ad longum tempus dicitur quando est facta ad decem
 annos. 124.84

& Verborum.

Et certum ad interesse. **156.6**
Mandatum generale non extenditur ad turpia, & illicita. **156.7**
Mandatum quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur. **156.8**
Mandatum speciale denotat generale. **156.9**
Mandatum procuratoris ad Mandatum iurisdictionis valet argumentum. **156.10**
Item i mandatis ad satisfactionem. **156.11**
Mandata. Hoc verbum intelligi debet de coactione. **156.12**
Item importat idem quod coactionem. **156.13**
Item & delegare. **156.14**
Quandoque non importat delegatam iurisdictionem. ibidem **156.15**
Mandata non veniunt appellatione beneficij. **156.16**
Mandata Regia etiam hodie in principibus dantur. **156.17**
Mandata Regia. Hanc clausula operatur ut quis procedat quasi Princeps. **156.18**
Item operatur ut possit procedere de facto, & sine laci ordine. **156.19**
Posita in respectu tollit appellationis remedia. **156.20**
Tollit solemnitates laci. Circa, non tamen substantia iurisdictionis. **156.21**
Mandata Regia ut procedi & iudicari possit operatur clausula de facto. **156.22**
Mandatum in iure impedit clausula Reui. **156.23**
Mandatum non impedit clausula Reui. **156.24**
Et clausula Regia. **156.25**
Mandatum in fauorem appositum censetur clausula. Donec vixit voluntatem seruauerit. **156.26**
Mandatum, & vixit veniunt appellatione affinis. **156.27**
Mandatum appellatio in materia fauorabili venit sponsa de facto, secus in materia odiosa. **156.28**
Mandatum appellatio in legatis non continetur mandatum scriptum. **156.29**
Mandatum concepti formum. **156.30**
Mandatum & formum scriptum comprehendit dict. Si quis **156.31**
156.32
Et dict. Quisquis. **156.33**
Item dict. Omnis. **156.34**
Mandatum quando cum aliquo qualiter exprimitur, aut non recipit formum. **156.35**
Mandatum, & factiva veniunt appellatione personarum. **156.36**
Item appellatio potius. **156.37**
Item appellatio de descendentiis. **156.38**
Mandatum & formae sanguinis conuicti veniunt appellatione conuictorum. **156.39**
Mandatum ex forma non venit descendentiis appellatione in principio. **156.40**
Mandatum per litteras mandatum deferentes quando testatur vixit, mandatum ex formis descendentes non veniunt. **156.41**
156.42
Mandatum vbi vocatur ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, non veniunt formam, uno censetur cachat. **156.43**
156.44
Mandatum ex formis excluditur, quando vocatur masculi ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, nisi esset ratio agnitionis confirmata, vel vbi vocat essent masculi quicunque. **156.45**
Mandatum appellatio venit masculi ex forma, quando succedit ex persona sua, & non per representationem. **156.46**
156.47
Mandatum idem importat quod fupellestia, & idem Mandatum appellatio veniunt quicunque continentur appellatione fupellestia. **156.48**
Mandatum, mobili, fupellestia, & fuplementa sunt nomina appellatio. **156.49**
156.50
Mandatum, & sua, appellatio consanguineorum non veniunt, sed fuplementa masculinorum statim requirent contra multa consensus consanguineorum. **156.51**
Mandatum si quis infusus in re certa prateritis laci cum clausula codicillari non operatur nisi quoad rem particularem. **156.52**
156.53
Mandatum appellatio conuenientia, quoniam ponderatur affectio. **156.54**
In odiosis autem nonquam venit. **156.55**
Mandatum idem dicitur de iurisdictione per professionem in Religione. S. Inanis Mandatum iurisdictionis, non vero in alia militaria. **156.56**
156.57
Mandatum continere non potest procurator cum libera, &c. **156.58**
Mandatum, vel aliam substantiam, que non admittit conditionem, quando adiectum dict. Alioquin, nihil operatur. **156.59**
Mandatum appellatio proprie non veniunt sponsalia, sed Mandatum per verba de presenti contrahendum, quoniam

copula sequens minime fit. **156.60**
Mandatum carnali ad spirituale an valeat argumentum. **156.61**
156.62
Mandatum. Hanc dictio de sui propria natura est implicatio, seu comparatio, & implicat casum magis dubitalem. **156.63**
156.64
Non tamen denotat implicationem si ponatur post genus speciem includens. **156.65**
Ampliat & augmentat aliquando stat hanc dictio. **156.66**
Et ratio si reddatur per hanc dictio. importabit quod licet alia rationes subint, illa tamen implicata fit potestatis. **156.67**
156.68
Idem tamen esse in casu contrario interdum denotat. ibidem **156.69**
Quandoque importat taxationem tantum, sed importat quando ponitur verba importandis causam dubitalem. **156.70**
156.71
Mandatum continens appellationem alimentorum. **156.72**
Et appellatio videtur. **156.73**
Mandatum si semper est eligenda. **156.74**
In rebus ambiguis quando illa emat. **156.75**
Medium periculum probat extremum, videlicet principium, & fine. **156.76**
Medium inhabile impedit extrema habili posse coniungi. **156.77**
156.78
Mendaciorum, seu meliorationum appellatio proprie veniunt capes que res efficiunt melioris modum rei sua sine officio, quod efficiantur per rei. **156.79**
Melior est condicio possidentium in re communi. **156.80**
Melior est occurrere in tempore, quam post illarum valens remedium querere. **156.81**
Melior est habere rem quam petere. **156.82**
Melior est paca caute agere, quam multis interire periculis. **156.83**
Melior est non solvere, quam solutum repetere. **156.84**
Melior est paca verba obsequia consistere, quam multis inimicis homines peragant. **156.85**
Melior est nocentem dimittere, quam innocentem punire. **156.86**
156.87
Membrum proprie dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctionem habet operationem. **156.88**
156.89
Membra non debent recedere a capite. **156.90**
Membra sunt non nemo est demum. **156.91**
Membra appellatio non conuenerit dignis. **156.92**
Membra appellatio non veniunt de re. **156.93**
Membra appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **156.94**
156.95
Membrum proprie dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctionem habet operationem. **156.96**
156.97
Membra non debent recedere a capite. **156.98**
Membra sunt non nemo est demum. **156.99**
Membra appellatio non conuenerit dignis. **157.00**
Membra appellatio non venit de re. **157.01**
Membra appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.02**
157.03
Membrum proprie dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctionem habet operationem. **157.04**
157.05
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.06**
157.07
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.08**
157.09
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.10**
157.11
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.12**
157.13
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.14**
157.15
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.16**
157.17
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.18**
157.19
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.20**
157.21
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.22**
157.23
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.24**
157.25
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.26**
157.27
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.28**
157.29
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.30**
157.31
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.32**
157.33
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.34**
157.35
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.36**
157.37
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.38**
157.39
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.40**
157.41
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.42**
157.43
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.44**
157.45
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.46**
157.47
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.48**
157.49
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.50**
157.51
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.52**
157.53
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.54**
157.55
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.56**
157.57
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.58**
157.59
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.60**
157.61
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.62**
157.63
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.64**
157.65
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.66**
157.67
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.68**
157.69
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.70**
157.71
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.72**
157.73
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.74**
157.75
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.76**
157.77
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.78**
157.79
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.80**
157.81
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.82**
157.83
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.84**
157.85
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.86**
157.87
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.88**
157.89
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.90**
157.91
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.92**
157.93
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.94**
157.95
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.96**
157.97
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **157.98**
157.99
Membrum appellatio non venit auriculari, seu castigato. ibidem **158.00**

Index Rerum,

Menſem vnum inmensum ſignificat dict. Proterius. 291.1
Menſura in venditione quantitatis adiecta dict. Vel. *terc.*
 facit totum venire. 107.1
Mercator appellacione non venit ille, qui vnicum actum
 mercatoris fecit. 107.1
Mercatoris appellacione non venit ille, qui locat equos.
 ibid.1
Mercatoris appellacione non venit ille, qui rem emit ſuo
 labore, & industria in alium formam redigat. 107.4
Mercatoris appellacione non venit Piſtor. 107.4
Mercator, & artífes in quo differant, ostenduntur. 107.4
Mercatoris remiſſio non fit propter calum ſuperuenerentem
 quando conductio remanens caſum fortuitum. 491.1
Mercator appellacione comprehenditur annuus, qui dignus
 deſertione. 117.6
Mercator dicitur illa, quæ palam, ac ſine delecta corporis ſum
 proſtetur, ſive quaſi ſua ſit. 117.1
Mercator non dicitur illa, quæ alienius amoret capta eſt
 capam ſecit. 117.1
Mercator iam dicitur illa, quæ iam fuit, ſi mercatori de
 ſertia. 117.1
Mercator debet ſuſcipere contritionem. 441.10
Mercatorialis in odiolis non venit appellacione Cathedralis.
 117.1
Mercatorum vtræ continetur appellacione Regalium. 491.4
Mercator quod citi, amplius necum heri non poteſt. 104.1
Mercatoris appellacione vtrius illud, cuius dominum habeo.
 117.1
Mercatoris appellacione venit id quod commune eſt.
 ibid.1
Mercatoris appellacione ex communis loquendi viſu
 deſcendentes videntur, licet fortuito, & tuorum. 117.1
Mercator, nec, necum. Hoc proutem eſt poſſibilem demon
 ſtrare tempus proutem. 117.1
Mercatoris diſpoſicionem ad tempus præſens, & bona
 præſentia. 117.1
Mercatoris dominium. 117.1
Mercatoris, vel demonſtracionem quando faciat, re
 miſſio. 117.1
Mercator in vniuerſali diſpoſicione apertum non reſtringit
 vniuerſale diſpoſitum. 117.1
Mercator, & Tuum propter id dicitur, cuius dominum in
 uocabile eſt. 117.1
Mercatorum Ordinem Equites proprii, & ſuſcipi, loquendo
 non vtrius appellacione Religioſorum, ſi in fauora
 bilibus. 491.4
Mercatorum Ordinem Equites matrimonio videntes nec laici
 nec ſiſtito modo ſunt Religioſi. 117.1
Mercator, & Ioannis Hieroſolymitani comprehenduntur ſub
 decretis Cane. Triſ. ſc. 1. de Regularib. c. 1. & ſc. 6. de
 reſcriptis. c. 1. & ſc. 1. de Regularib. c. 1. 117.1
 & ſc. 6. 117.1
Mercator amare milizia ad militem caſtralis milizia valet
 argumentum. 117.1
 Item a milite amaro ad Admonem. 117.1
 à Milite ad Doctorem valet argum. 117.1
Mercator ſequitur in rabio. 117.1
Mercator non ſunt in conſideratione. 117.1
 Minimi inter Mercatorum annuati. 117.1
Mercator plus eſt quam miles, ſed non penitus argui ſi vici
 erit proprium ſpectemus. 117.1
 Et eſt dictio vniuerſalis negatiua, ac habet partem ex
 cluſionem. 117.1
Mercator qui ſe dixit eſſe maiorem, ſi iurati omnia & ſingula
 eſſe vera, non adiuu ſi vult docere ſe minorem. 417.1
Mercator ad Eccleſiam valet argumentum. 117.1
 Item a minori ad ſecum. 117.1
Mercator vult ſurgere Eccleſia. 117.1
 Minusbus quadiſſimum non comit à tempore conſultat,
 aut ſolentis, nec prout in minori xare, ſed ex eo demum
 eſt computandum, quo maiores ſe eſſe debet. 117.1
Mercator ad maius valium & receptum eſt argumentum
 ſi affirmatiue conuenit etiam in deſiderio, ſi in materia
 perſonæ, vel in mandatis, ſeu quando quid
 minus eſt, videtur in veritate maius aliquo reſpectu.
 117.1
Mercator recognoscere poteſt ſolus Episcopos, & non alius
 Prælatos illo inferior, quantum inſubſtitutionem quæ Ep
 ſcopalem habet. 117.1
Mercator ſubſtitutionem dicitur illa, cuius natura mouetur ad
 miſericordiam propter ſortem iniuriam. 117.1
 Miſericordiam quis dicitur aſſeruo ludici reſtingitur. 117.1
 Miſericordiam perſonam appellacione veniens papuli, vi
 dum ſecus deceptum & diuino morbo fatigari. 117.1
 Miſericordiam perſonam appellacione vbiſque cautus
 videtur conuenit in perſonæ eis conſeſſe tanquam
 miſericordiam, non venit vbiſque laſionis vniuerſi. 117.1
Mercator an comprehenditur ſub ſimplici benedicta mate
 ria. 117.1

Mercator conuenit ſub ſimplici quando ex communis viſu
 loquendi illud mixtum reputatur tanquam vnum ſim
 plex. 104.1
 Et quando qualitates inſimul concurrentes ſunt laici ſe
 comparantur. 117.1
 Et quando conuenit mens & inſimul vniuerſimilitas diſpo
 ſitionis. 117.1
 Et quando in ſimplici & mixto adeſt eadem ratio. 117.1
 Et in gratia, & beneficio Principis. 117.1
 Et quando alius ſequitur eam laici conueniunt. 117.1
 Et quando lex hoc expreſſet. 117.1
 Et quando eadem diſpoſicio expreſſa illa ſimplici ex
 quibus mixtum eſt compositum. 117.1
 Mixtum non conuenit ſub ſimplici in odiolis, ſeu alius in
 materia ſuſcipiendi, ſeu materia conſiderantur. 117.1
 Et in contradictis, ſtatutis, & legibus. 117.1
 Mixtum omne ſequitur naturam ſui ſimplici magis digni.
 117.1
Mercator domus appellacione non conuenit habitum ar
 gentum, nec argentum inſectum. 104.1
Mercator breuius gaudeat. 117.1
Mercator non nocet niſi eſſent eſſentialis. 117.1
 Modica rei eſſentia ſimul. 117.1
 Modica attenditur in iſtis caſibus: primo quando diſpoſicio
 loquitur per dictiorem Aliquid: ſecundo quando diſpoſicio
 loquitur conditionaliter: tertio quando ſunt ſi formalis
 bus: quarto quando minimum requiritur ad integrandum
 numerum maiorem, & quando agitur perſonali, ſecus ſi
 prohibetur: ſexto quando mixta eadem ratio in modum
 ſit in magno. 117.1
 Modica in quantitate veritatem diſtinctio, Aliqua, & ad quod
 minimum referuntur. 117.1
 Modicus deſectus ordinatur in decima parte. 117.1
 Modicum poſt vel modicum ante importat dictio circa
 117.1
Moderata, & caſtralis de ſui natura eſt dictio. Niſi. 117.1
 Moderata, & inſimul eſt clauſ. Saluo, &c. 117.1
 Moderata, & reſtricta conuenit eſt clauſ. Saluo, &c.
 in taſdem vi non conuenit aliter conuenit. 117.1
 Modum potius quam conditionem importat clauſ. ſi idem
 nec reſtrictum. 101.1
 Modum ſunt dictio Ne, quando accipitur per Vi non.
 117.1
 Modum omnem, qui alius erat permiſſus excludit clauſula
 Nullo modo, &c. 117.1
 Modum aliquando facit dictio Dum tamen, que non ſim
 plico deſect legatur. 117.1
 Modum omnem exogitabilem ſignificat dictio Quomodo
 modo. 117.1
 Et modum omnem nullatenus comprehendit. 117.1
 Et modum omnem etiam improprie denotat. 117.1
 Modus in dubio præſertim potius quam condicio. 117.1
 Modi inſpecti quando expreſſi ſunt, nihil operum clauſula
 Omni meliori modo, &c. ſi alius modus ex expreſſis de
 ſcendere non poteſt. 117.1
 Modum omnem penitus includit dictio Quomodo
 117.1
 Modum, & conditionem importat dictio Tamen. 117.1
 Modum omnem tam principalem & directum, quam in
 directum & indiſtinctum importat dictio Quomodo
 117.1
 Modum, & non conditionem regulariter importat dictio Vt
 117.1
 Etiam ante illam adiciuntur clauſ. Et conditione. 117.1
 Modum, qui præſupponit eſſentiam, denotat dict. Secundum.
 117.1
 Modum aliquando ſignificat clauſ. Et conditione. 117.1
 Modum alius deſertat dictio Et. 117.1
 Modum quandoque importat dictio Ita tamen. 117.1
 Modos ſunt, & modos expreſſis comprehendit verbum
 Aliquo modo. 117.1
 Modum, & non conditionem de ſui propria natura denotat
 dictio demum. 117.1
 Modos non natos minimè comprehendit clauſ. ſi
 & inſimul inſubſtitui, &c. 117.1
 Modum quicquidque qui comprehendit poteſt, comprehendit
 dictio Quomodo
 & ſi omnia, que alius non
 comprehenduntur. 117.1
 Modum iudicium dictio Dummodo, ſi adiciatur alius perfectio.
 117.1
 Modus omnes vniuerſales includit dictio Quomodo
 quod, ſi adiciatur alius diſpoſitionem vniuerſalem. 117.1
 Modum facit dictio Ad, quando adiciatur ad aliquid expli
 catum per hominem, aut per alium. 117.1
 Modum 444.1

& Verborum.

Molam omam imponit dñs. Quomodoque, & comprehendit omnia vna expressit. **312.2**
 Molam fuit fondem, & declarationem ad rem expressam denotat dñs. lxxv. **312.3**
 Molam aliquando importat, & nonnumquam conditionem dñs. lxxv. **312.10**
 Molam omnem, amolique qualiteram apta est comprehendere dñs. Quidamque. **312.11**
 Mola. Hec dñs. demonstrat est presentis temporis. **312.2**
 Ad tempus relatum non est idem quod Nunc, sed aliquando ante. **ibid.**
 Molendina, fumi, horre, forae, videntur, & similia, quae tamen domos castri veniunt appellatione perinde aciem castri. **312.7**
 Molendina an conueniant appellatione in molendinum. **312.1**
 Molendini appellatione continentur perfectum, & in actu molendinum. **312.1**
 Molendinum dicitur edificium constructum cum mola, & machina, & aliis necessariis ad molendum. **ibid.**
 Molendina venduntur in aqua, & causa molendini, ac silulae, & canales comprehenduntur. **ibid.**
 Molendinum est primum molitum. **ibid.**
 Molendini appellatione potest comprehendere ea communis via locustae foliis non ad panem foliis. **ibid.**
 Mola, & quicunque Regulares sub regula viuentes non comprehenduntur Clericorum appellatione in materia sita, & odiosa. **312.10**
 Monachorum appellatione venit Abbas. **312.1**
 Monachorum appellatione includuntur vniuersae omnes Religiosi cuiuscumque generis. **ibid.**
 Monachorum appellatione veniunt etiam compositi profecti. **ibid.**
 Monachorum appellatione veniunt Moniales, quoad ea quae sunt proportionabilia. **312.1**
 Moniales appellatione in personibus, & ecclesiasticis non veniunt Canonici Regulares. **ibid.**
 Monasteria non succedunt monachis profectis in regno Gallicano. **312.12**
 Monasteria saltem in favorabilibus veniunt appellatione Ecclesiarum. **312.10**
 Monasteria Forum, & Monialium, an & quando veniant appellatione pauperum veniunt. **312.1**
 Monasterium excluditur si conditio, si sine libris, &c. propositis in contrahibus ecclesiis, seu dispositionibus inter viros. **312.12**
 Vel quando illius illud expressit excluditur vocando infinitum, si gnamus hanc, sine libris de coheret. **ibid.**
 Monasterium excludit substantia succedet, si dictum fuit, &c. tollit sine libris masculis. **312.12**
 Monasterium excluditur quando dictum esset, &c. debeat sine illis legantur, & omnibus, & succedet substantia. **ibid.**
 Monasterium non excludit substantiam ubi quae grauius fuerit sub alia conditione quam liberorum, vel nepotum. **ibid.**
 Vel ubi grauius illud fuerit ingressus, non ubi Religione proficiat, sed ubi ibi penitentiarius agere. **312.12**
 Monasterium quando promissit se consecrare quid Sona tenentem substantiam, & propter hoc facta sit protectio, tunc illud est excludendum. **312.12**
 Monasterium quando quis fuit ingressus blanditiis, & laudibus Praetati, tunc monasterium non succedet, sed substantia eius admittit. **312.12**
 Monasterium habetur loco sui, & facit deficere conditionem si sine libris, &c. substantiam excludit. **312.12**
 Monasterium capax bonorum in comuni admissioni ad maiorem successione, & ad employandum ad quem vocatur. **ibid.**
 Monasterium excluditur si libris non si ille esset aliquis de familia adiecta ratione & canis, & quis vult bona consuetudine in agnatione familia. **312.12**
 Monasterium capax habet excludit substantiam ubi ingreditur gratia in illud non habet effectum. **312.12**
 Monasterium non excludit substantiam, si gratia fecit in illo possessionem, sed tamen iuram. **ibid.**
 Monasterium facit deficere conditionem, si sine libris, & substantiam excludit, etiam in foro Consecratione. **312.12**
 Etiam si monachorum grauius appellatione. **ibid.**
 Monasterium non excludit substantiam quando non succedit grauius, quia repugnat huiusmodi. **312.12**
 Monasterii appellatione proprie venit etiam monasterium. **312.12**
 Monasterii appellatione venit illud specium, quod inter monasterii septa conuenit. **ibid.**
 Monasterii appellatione in exemptione veniunt etiam monasterii, & personae ipsius monasterii. **ibid.**

Monasterii appellatione etiam Ecclesia comprehenditur. **ibid.**
 Monasteriorum appellatione in materia larga, & iniquabili veniunt alia Ecclesia secularis, secus in materia odiosa. **ibid.**
 Mors. Hoc verbum indicat certum, & non praesumptum. **312.1**
 Mors, & indicat. Hae verba non importat praesentem conditionem, ac proinde per ea non datur potestas compellendi. **ibid.**
 Morte appellatione continentur tam mortui aucta, quam agnoscunt. **312.1**
 Mortem si quis ex vi contractus solvere tenetur in certa specie, necesse est autem famulatu solvendo in specie agere. **ibid.**
 Morte appellatur quae in statu contra rudemores morietur, non venit mortua. **ibid.**
 Morte appellatione in statu contra rudemores, vel cadentes morietur non venit facta mortua. **ibid.**
 Mortui Ordinum Mendicantium non comprehenduntur sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus. **312.1**
 Mortales veniunt appellatione in materia quoad ea, quae sunt proportionabilia. **312.1**
 Mortuus, potest quam conditionem importat dñs. **312.1**
 Et claus. Conscience nam oneratur. **312.1**
 Mortuus, quae sunt ad finem reclamationis pro rebus deperditis solus Episcopus concedere potest, & non alius inferior, quantumque exampet, & immediate Sedi Apostolice subiectus. **312.1**
 Mors ultima attendenda, & necesse. **312.1**
 Mors non contrahit sine interpellatione. **312.1**
 Mors non ubi nulla est prima. **ibid.**
 Mors purgandi necesse, ubi non solutionem canonis exigitur remissionem per claus. Remissionem, &c. **312.1**
 Mors gemina non purgatur, quae alias erat purgabilis, per se. **312.1**
 Mortem omnem tollit dñs. Coniunctis, & idem significat quod Status. **312.1**
 Mortis, & dissolutionem omnem excludit dñs. Propter. **312.1**
 Mortis boni sunt necessarii in beneficiis. **312.1**
 Mores boni qui dicuntur, qui apertum prius, remissus. **ibid.**
 Mores nunquam presumuntur immemor Status gentium. **312.1**
 Mors omnia soluit. **ibid.**
 Morte soluit Societas. **ibid.**
 Morte mandantur mandatum expirat. **ibid.**
 Morte concedens capax beneficiis. **312.1**
 Mortem eandem includunt verba. Quomodo capax debeat. **312.1**
 Mors civilis non acquiritur naturali, necque appellatione mortis venit mors civilis, sed in casibus a iure expressis. **312.1**
 Mors civilis venit appellatione mortis in dispositione simpliciter loquente de morte, quando ipsa civilis mors quoad id, de quo agitur, operatur eundem effectum, quem mors naturalis. **312.1**
 Mortis appellatione venit, & proprie venit mors naturalis non civilis. **312.1**
 Mortis appellatione venit mors civilis, quando in illa viget eadem ratio, quae in naturali. **312.1**
 Mortis appellatione venit etiam mors civilis in statu de iure datus per mortem coniugis. **ibid.**
 Mortis appellatione venit etiam mors naturalis, & non civilis, quando firmus in dispositione condicionali, & in materia subcommissionata. **ibid.**
 Mors civilis ad naturalem validum est argumentum, si contrarium a iure expressum. **312.1**
 Mortuus, & universalia non continentur appellatione totius, & valoris beneficii. **312.1**
 Mortuus, seu mortuus non veniunt appellatione distributionum quod dicitur. **312.1**
 Mortuus civiliter dicitur Religionem ingressus, & profectus. **312.1**
 Mortuus proprius concessus ad iustitiam partis, idem operatur quod Mortuus proprius ex liberatione Principis. **312.1**
 Mortuus proprius rebus probari non potest. **ibid.**
 Mortuus proprius quando est ad suggestionem partis, tunc potest dari de subreptione quae procedit ex parte imputantis. **ibid.**

Index Rerum,

Mors proprio iudicio dicitur concessum, quod sponte de nemine potest concedi. **112.1**

Vel quando Princeps expresse in iuribus se Mors proprio concedere, quamvis constitit huiusmodi gratiam Mors proprio fuisse ab imperatore petitam. **ibid. 12. seqq.**

Mors propria. Hæc clausula habet vim clausulæ. Non obstantibus, &c. Et cetera scilicet, & specialis exceptio. **ibidem. 11. 12. 13.** tollit vicium subreptionis. **ibidem. 16. 17.** modis processionem foreborem. **41. 1. 1.** tollit diligentiam processum ad adiutorium adhibendum. **41. 1. 1.** Non facit præsumere concessum fuisse propriæ importunitati. **ibidem. 11.** tollit importunitatem, & eius effectum, qui ex importatione quiri possunt. **ibidem. 14.** Operari circa vires qualitates extrinsecas. **ibidem. 15.** referre ad causas pendentes. **ibid. 18.** Amplius gratiam circa expressa, & que non sunt cetera mentem disponentis, aut concessus huius communi. **ibid. 19.** Comprehendit actum iuratum. **ibid. 10.**

Mors proprio. Hæc clausula apponitur posteriores litteris reoritur processum factum in vim primam etiam ante eorum presentationem. **ibid. 11**

Et tamen hæc clausula videtur prebata omnia, quæ Princeps aliter in suis litteris. **ibid. 12.**

Mors proprio. Non operatur in præiudicium tertii. **ibid. 42.** Nec ut Princeps putatorem privilegio suo, in quo interfectus est hæc clausula. tollit statim dispensationem. **41. 1. 1.** Nec in aliquo non iuris, sed facti iuris. **ibidem. 44.** Nec ut privilegium sine pendente obtinuit cum hac clausula, nulla de hinc pendente in eo facta mentione, valitum sit. **ibidem. 45.** Non tollit subreptionem in taceenda in habilitate personæ. **41. 1. 1.** nec etiam tollit subreptionem, quæ procedit ex iure, vel quæ contingit illa cause expressione. **ibidem. 41. 1. 1.** Non sumat per aliquem contra huius aliter. **41. 1. 1.** Nec tollit intimationis defectum. **ibidem. 42.** Non admittit iuræ, vel ad rem quæritum aliter. **ibid. 43. 1. 1.** Non tollit defectum de receptionis competentem ex iure. **41. 1. 1.** Non firmat gratiam contra mentem concessam. **ibid. 45.** Non inducit dispensationem ab ipsa, nec tollit impedimentum personarum. **ibidem. 42.** Non operatur ut postea sit dispensatio non facta prius mentione minime si subreptionis. **ibidem. 42.** Nec operatur ultra expressa, sed ad speciem, & observantiam dicta restringitur. **ibid. 41.**

Mors proprio. Non tollit beneficium incompensabilem. **ibid. 44.** Non supplet defectus substantiales, integritatis, status, Ordinis, & irregularitatis, aut legationis. **ibid. 45. 1. 1.** & sequentibus.

Mors. Hæc dictio in generaliter modicum denotat, compositis, & est substantivus habet contra substantiam materiam quod temporis imponit. **112.1. 1. 1.**

Iuncta verbo fuerit temporis facit partem constituti irrogata ipsi iure. **ibid. 11.**

Mors. & per se veniunt appellatione emolumentorum. **ibid. 11.**

Mors. hoc est ea vino, de melle confectum, vini appellatione non continetur. **112.1. 1. 1.**

Mors. Hæc dictio verificatur in duobus, vel tribus, & vltis. **112.1. 1. 1.**

Mors magis quod est fortius alia valet argumentum, si minus continetur sub eo, quod minus est etiam quod speciei. **112.1. 1. 1.**

Mors iuris, & civilis personis ipso iure statum facta intelligitur data notitia secundum unam etiam abique alia declaratione. **101.1. 1. 1.**

Mors civilis, & possessionis ex noua causa superacione et recte fiat, et opus, et movens etiam de possessione, & possessionem ingruentem. **101.1. 1. 1.**

Mors, & iuris iure non possit esse provocatus, si tamen admittatur, valet processus. **101.1. 1. 1.**

N

Nam. Hæc dictio regulariter pro quis ponitur, & designat personam, etiam, & apud Grammaticam intelligitur ante occupationem iuris. **112.1. 1. 1.**

Namque. Hæc dictio proprie pro Cetero. **ibid. 11.**

Natura per dict. Fuit, non fuit, necessitas verificanda. **112.1. 1. 1.**

Natura facti non facit ius. **101.1. 1. 1.**

Natura concepta sub dict. Fuit, non exigit iustificatione. **101.1. 1. 1.**

Natura veniunt appellatione filiorum in fideicommissum puro quando vocati sunt filii plurium, quorum unus habet filios naturales suos. **101.1. 1. 1.**

Naturæ, & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1. 1. 1.**

Natura & art. nihil frustra facimus. **11.1**

Natura potestior est omni arte. **ibid. 1.**

Natura tri potest attendi debet, quæ in omni non attenditur. **106.1**

Natura si concurreat cum socialibus potestatur. **ibid. 106.1**

Natura ut qui dicitur fuisse quid inest parentis potest esse Matrimonium tempore natiuitatis, & nec non ita tempore conceptionis. **101.1**

Naturalis dicitur conceptus ex consanguinitate ante observationem dispensationem si post eam expectatam, natus sit. **101.1**

Naturales non veniunt, nec eorum filii appellatione Casati. **101.1**

Naturales & non dicuntur de signatione. **ibid. 1.**

Naturales & spiritus non habent nobilitatem parum, nec etiam matrum. **101.1**

Naturales ad fideicommissum veniunt appellatione **101.1**

Naturales qui sunt de parentela, veniunt appellatione parentum. **101.1**

Naturales veniunt appellatione cognatorum in defectum legitimum. **101.1**

Naturales in Hispania admittuntur ad *uigilia, nomen, & honorem*, & nobilitatem patri. **101.1**

Naturales, nec eorum filii veniunt appellatione domus seu loci de domo. **101.1**

Naturales non veniunt appellatione filiorum, quando ipso potest sunt in condicione ad excludendum fideicommissum, & constituitur testamentum voluit excludere. **101.1**

Naturalis & substantivum non excludunt, si testator est in *disponere* constitutus, nisi & ipse testator naturalis sit. **ibid. 1. 1.**

Naturalis substantivum excludit quoniam testator sit nobilis, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem. **ibid. 1. 1.**

Naturales non continentur in conceptione emphyteuticæ & filii. **101.1**

Naturales non admittuntur ad fideicommissum relictum nisi maxime si eius filii esset illegitimi. **101.1**

Naturales veniunt appellatione legitimis quando defunctus in legitimo de naturalibus non potest verificari. **101.1**

Naturales veniunt etiam appellatione descendenti. **101.1**

Naturales vocales alias non admittuntur ad matrimonium conceptionem. **101.1**

Naturales veniunt appellatione potestatorum. **101.1**

Naturales veniunt appellatione consanguineorum. **101.1**

Naturalium & Regni appellatione qui veniunt veniunt. **101.1**

Naturalium filiorum appellatione qui veniunt ascendit utroque iure. **ibid. 1. 1.**

Naturalium exigit dict. Et. **101.1**

Naturalium quod non potest fieri, non potest fieri & cum iure legitimum. **101.1**

Naturæ non appellatione venit qui in vultu eius est tractatus eius compositio. **101.1**

Natus pro nascituro aliquando accipitur. **ibid. 1.**

Natus dicitur qui casu matris vultu nascitur. **ibid. 1.**

Natus ex muliere nobilitate habendo, vel plebeo, non est nobilis. **101.1**

Natus de sanguine alienius loci dicitur tam natus ex patre, quam ex sola matre de tal loco. **101.1**

Natus ex femina dicitur descendens aut trahens. **101.1**

Natus etiam post mortem testatoris veniunt appellatione filiorum ad fideicommissum fore conditione, Dummodo inter tempus post mortem conditionis. **101.1**

Natus solum tempore testamenti, vel mortis testatoris veniunt ad fideicommissum, ad fideicommissum purum, vel in dicti certam conditionem. **101.1**

Natus, & concepti post testatoris mortem veniunt in fideicommissum puro appellatorem filiorum, quando testator vocat alios filios, qui testamenti tempore alios non habebat, vel in numero plurali vocat filios tales, qui quoniam tunc non habebat. **ibid. 1.**

Naturæ appellatione habet secundum rectum finem non committitur inveniunt ad ipsam, & quod habet aliam intentionem nemini, tum ad natiuitatem in eam, autem tunc alius appellatorem non tenet. **101.1**

Naturæ non continentur appellatione immobilium relictum. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ dicitur modum facti quando accipitur pro. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

Naturæ & concepti post mortem testatoris veniunt appellatione de descendenti. **101.1**

& Verborum.

Nec. Hæc dictio habet numerum conueniendi eandem materiam ad proxima. & stare declarat ad præcedentia. *ibid.*
Implicatio est casus contrarij ad expressum. *ibid.*
Negatus est, & habet anteaquam copulam. *ibid.*
Negativa causa facit periculum id, quod alijs de iure esset prohibuit. *ibid.*
Necessaria omnia ad vim conceduntur illi, cui conceduntur illud vim. *ibid.*
Necessaria causa præsumitur potius quam voluntaria. *ibid.*
*Negativum appellatio*ne quæ veniant remittit. *ibid.*
Negativum non habet legem, id est lex subiacet necessitati, non est contra. *ibid.*
Necessitas facit licitum, quod alijs de iure non est licitum. *ibid.*
Necessitas quæ sunt non dicuntur fieri in suadent. *ibid.*
Necessitatibus nemo liberalis existit. *ibid.*
Necessitatem negat de notat dict. Omnia. *ibid.*
Necessitatem non imponit clausi. Inducitur in possessionem. *ibid.*
Nec qui est in possessione, & notam obtinet provisionem nisi illa clausula, de eorum non apprehendat possessionem de manu ecclesiæ. *ibid.*
Necessitatem inducit dict. Item. *ibid.*
Necessitatem imponit clausi. Ita ut opes facit. *ibid.*
Necessitatem, & coactionem plerumque inducit verbum Debet, etiam prolatum a testatore, & quando refertur ad iudicem. *ibid.*
Nisi dicitur ad personam cuius fauore profertur, vel ubi subiecta materia negatur. *ibid.*
Necessitatem imponit dict. Nullum, propositum verbo Recipitur, & asserit potestatem alteri recipere. *ibid.*
Necessitatem, & formam imponit verbum Tenetur. *ibid.*
Necessitatem dispositionis inducit iacturam verbum Retineat. *ibid.*
Necessitatem aliquando imponit verbum Oportet. *ibid.*
Necessitatem imponit dict. Vt, & ponitur in rubrica Statuti. *ibid.*
Necessitatem facit clausi. Non alias. *ibid.*
Necessitatem imponit verbum Possunt, negativè prolatum, & actum reddit nullum, privilegium omni potestati. *ibid.*
Necesse. Hæc dictio resolutum in copulativum Et, repetitque omnes qualitates præcedentes. *ibid.*
Negandi vini habet dict. Secus. *ibid.*
Negandi fidem per contrarium naturam nulla est probatio. *ibid.*
Negare facit rem dubiam. *ibid.*
Negationem in alijs concludit dict. Dumtaxat. *ibid.*
Negationem, probationem, & exclusionem importat sicut, & Absque. *ibid.*
Negare plus negat, quam affirmare affirmat. *ibid.*
Negandi duo, quæ important unam affirmationem, importantur negationem duplicem, & tollunt abolitionem. *ibid.*
Negativa universalis est dict. Minus, & habet præfatum exclusionem. *ibid.*
Negativam universalem sine ulla restrictione, vel temperamento imponit dict. Nihil. *ibid.*
Negativa vocatur sola est dict. Nullatenus, excludens quancunque minimam partem. *ibid.*
Negativa universalis, & prohibitoria est dict. Nullo modo, excludit omnem casum. *ibid.*
Negativam implicitam habet dict. Tantum. *ibid.*
Negativam implicitam habet dict. Solum, quando aliquid agitur dispositioni affirmatur. *ibid.*
Negativum inclusivum, & superlativum est dict. Absque. *ibid.*
Negativa proposita verbo Possunt, reddit ipso iure actum inoffensum, fiat incommutatum. *ibid.*
Negativa omnis potestatis est clausi. Nullo modo, &c. *ibid.*
Negativa & primitiva est dict. Solum, sicut dict. Tantum. *ibid.*
Negativa universalis est dict. Nullus, & omnia excludit tam principaliter, quam necessarium. *ibid.*
Aliquando verò non est negativæ universalis. *ibid.*
Negativa est dict. Nec. *ibid.*
Negativa universalis est dict. Nihil, & omnia excludit nullatenus proposita restrictionem. *ibid.*
Negativum sumitur dict. Non. *ibid.*
Negativum & pronomen dict. Aliquis totum dicit, & equipollet universali negationi. *ibid.*
Negativum quodlibet ponitur dict. Dones. *ibid.*
Negativa propria semper nocet. *ibid.*
Negativa valet alteri nocere non debet. *ibid.*
Negativa non importat ubi diligencia nihil proficeret. *ibid.*
Negativa impunita non debet ignorari. *ibid.*

August. Barthe Tract. 1009.

Negativum clericus non dicitur qui vendit vinum, granum, aut oleum ea rebus ubi beneficiis. *ibid.*
Negotiorum dicitur clericus vendens fructus ea alieno modo conducto, quantum suo seminario, suæque indultu collectum. *ibid.*
Negotiorum non dicitur ille, qui emittit animalia in villa pastorem proposita prædicta, cum pingui facta fuerint, vel cum parvis & debilibus, illa de eorum panis veniat. *ibid.*
Negotiorum appellatio non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & similia de tabulis sua collecta. *ibid.*
Negotiorum appellatio non comprehendit ille, qui semel tantum emerit, vel vendit. *ibid.*
Negotiorum non principalis communis censetur stare clausi. Quam & quas. *ibid.*
Negotium principale comprehendit, inchoatque & clausi. Cum autem, & concessis, &c. non comprehendit appellatio in gravamine iocunda. *ibid.*
Negotium quantum redditor dubium sic respicitur solum signaturæ. Contra de re iudicata, seu quod alias carcerum locutus sit, carcerum. *ibid.*
Nemo dicit quod non habet. *ibid.*
Nemo plus iuris in alium transferre potest, quam ipse in se habet. *ibid.*
Nemo videtur eligere viam per quam iudicium suum subvertatur. *ibid.*
Nemo tenetur ad impossibile. *ibid.*
Nemo iniuri beneficiæ cogitur. *ibid.*
Nemo sine actu in iudicio experitur, nec alium cogere potest, nisi rationem in iudice debeat illam respicere etiam non opponente parte, modo illa confiteatur. *ibid.*
Nemo. Hæc dictio est voluntatis negativæ, & imponit omnimodam exclusionem. *ibid.*
Notione differt. Hæc clausula indicat liberitatem confessionis, & in omni dispositione in qua aliquid per phares conceditur fieri debet, intelligitur nemo discipule, maxime in materia contractus, & simili. *ibid.*
Nephe. Hæc dictio pro Cent, aut scilicet usurpant, & accipiunt nequaquam pro Nunc, & tunc iur. negat. *ibid.*
Nephe an aliquo casu exstantibus filiis primi gradus admittantur, remittit. *ibid.*
Nepotes in dubio non veniunt appellatio filiorum in legibus dispositionibus, nisi in verbis, & efficaci conuentione colligatur mens de quibus quod volunt dispositionem suam ad nepotes extendi. *ibid.*
Nepotes veniunt appellatio filiorum omnino dispositio est facta à iurisperito, secus à iudice, & imperito. *ibid.*
Nepos venit appellatio filiorum ubi restat in vita illum vocat filium, & cum vi filium tractatur. *ibid.*
Nepotes veniunt appellatio filiorum quando mittitur vocatus natus, & male vocatur. *ibid.*
Nepotes de sui natura habent natus successorem, & perpetuum. *ibid.*
Nepotes veniunt sub nomine filiorum quantum ratione agnitionis, & pro consideratione bonis in familia fidei commissa esse solent. *ibid.*
Nepotes filiorum appellatio continent ubi restat vocat filios si stupet, & non in capite. *ibid.*
Nepotes filiorum appellatio veniunt quando alius vocatur ab iudice, & iurisperito. *ibid.*
Nepotes quando ab iudice, ynd cum filius erat successus testator, tunc debet admitti ad fidei commissa. *ibid.*
Nepotes veniunt quando restat vocat filios in infirmum, vel in perpetuum. *ibid.*
Nepotes censentur excludi si restat vocat filios primi gradus. *ibid.*
Vel si vocarent filij aliqua qualitate, quæ non iure nepotibus, vel quando nominatim filijs restat esset. *ibid.*
Nepotes in dubio appellatio filiorum non veniunt in privilegiis testamentis, & testata datione. *ibid.*
Nepotes filiorum appellatio dicitur deficientibus administrantibus, quando dispositio iuramentum respicit eorum, & in iuramento motu ipsius gratia non exstant filij, sed tantum superstitibus nepotes. *ibid.*
Nepotes legitimi Presbyterorum non cadunt sub prohibitionibus, se in Ecclesiis, quas sui obnoxierunt, valent ministrare. *ibid.*
Nepotes ut excludantur à parvo operari clausi talia gradus perzogana, &c. inter phares ad iuramentum iustitiam, & vocatos. *ibid.*
Nepotes non comprehendit dict. Eorum, cum refertur ad personas filiorum superstitum. *ibid.*

Index Rerum,

Nepotes sub filiorum appellatione inclusi non sunt quando tamus in substitutione facta in contractu. **217.13**
Nepos ex filia venit appellatione liberorum. **216.1**
Nepos ex filio dicitur vocare Testatoris non continetur in contractibus. **217.16**
Nepos appellatione ex propria significacione venit filius filii. **216.1**
Nepos appellatione per impropietatem, & secundum communem usum loquendi venit filii fratris. **ibid. 2**
Nepotes ex filio dicitur vocare Testatoris, si habens filios vocaverit nepotes. **ibid. 1**
Nepotes ex filia veniunt quando testator vocaverit fratres, & nepotes suos. **ibid. 2**
Nepotes appellatione veniunt pronepos ex propria vocabuli significacione. **ibid. 6**
Nepos ex tali filio natus ubi vocatur, pronepos non venit. **ibid. 7**
Nepotes ubi extant pateri debent pronepibus. **ibid. 8**
Nepotes ex filia quando vocati essent, non veniunt pronepos. **ibid. 9**
Nepos appellatione non venit pronepos, ubi essent coniectura in contrarium. **ibid. 10**
Nec in materia coheredonia. **ibid. 1**
Nepus ex filio non dicitur de linea testatoris quando ipse proprias filias excludit. **217.17**
Nepotes ex filia qui reliquit, non dicitur de linea communis sine filia decedente. **216.1**
Negativum Hæc dictio importat idem quod, nullo casu, nullo pacto, nulla ex parte, & vehementer negat quam aliter negat ut. **216.1**
Negat Hæc dictio habet vim copulativam, & est repetitiva præcedentium, seu transpositiva. **216.1**
Nihil Hæc dictio est negativæ vocationis, & omnia excludit, nullumque respectu restrictionem. **ibid.**
Abque non est exclusivæ potestatis omnium. **ibid. 2**
Est importat idem quod nullum. **ibid. 4**
Nihil & inutile non parantur. **ibid. 5**
Nihil ex nihilo fit. **ibid. 6**
Nihil privius, seu nihil omnino, importat negotium universalem sine ulla distinctione, vel temperamento. **216.1**
Nihil agit. Hæc verba annulationem ipso iure inducunt. **ibid. 4**
Nihilominus Hæc dictio arguit dispositionem, cuiusque præcisa est ratio. **216.1**
Nihilominus non semper adversariæ fiat, sed semper idem quod adeo magis, vel idem, quod sine dubio importat. **ibid.**
Nihil Idem est quod Nihil. **ibid.**
Nihil Hæc dictio de sui natura est exceptiva, & in effectum adversariæ præcedentibus, & antecedentibus, cui immediate adversariæ, oppositum necessarium significat. **216.2**
Exclusiva est aliorum casuum præter nominatos. **ibid. 2**
Affirmativa si oratio negativæ præcedat, negat verò si affirmativa præcedat. **ibid. 2**
Inclusiva id, quod est negativum quando præcedit negativæ potestatis, seu actus. **ibid. 7**
Importat aliquando si ad eundem absurdum. **216.16**
Consequenter interdum, denotat, maxime relata ad futurum tempus. **ibid. 9**
Formam quandoque importat. **ibid. 10**
Immutabilia & exclusivæ est de sui natura. **ibid. 12**
Taxativa vim habet. **ibid. 13**
Exceptionem à regula ponit. **ibid. 14**
Aquipollens quidamque dictum, Non fecit. **ibid. 15**
Nobis quis dicitur secundum consuetudinem loci quando talis repugnat. **274.1**
Nobilium appellatione veniunt non solum illi, qui propriè nobiles appellantur, sed etiam ea generis antiquitate, verum etiam, qui Regis beneficio in eius fructum cooptati, & inter nobiles lo ipso habetis descripti ceperunt. **ibid. 1**
Nobilium appellatione in oneribus imponendis, & administratione ad Ordines Militares vob nobilitas requiritur, veniunt etiam nobiles à privilegio. **ibid. 4**
Nobilium appellatione quoad causam, & politicum statum veniunt duces. **ibid. 5**
Nobilium appellatione veniunt Doctores. **ibid. 6**
Nobilium appellatione non continetur illegitimus, seu bastardus. **216.1**
Nobilium appellatione non venit vas nobile plebeio matris subiecto. **ibid. 11**
Nobilium appellatione non venit plebeius vir vas nobile subiecto. **ibid. 12**
Nobilis non est manus ex matre nobili patre bastardo, vel plebeio. **ibid. 13**
Nobilium acquirunt ratione officij dignitatem habentibus. **216.15**

Nobilitas à natura non nascitur, ac proinde non præsumitur nisi probetur. **216.16**
Nobilitas potest probari per consanguineum, propinquum, domesticum, & per famam. **ibid. 17**
Nomen enim non vitiat dispositionem si constat de intentione, seu corpore. **216.18**
Nominis appellatione continetur non solum proprium, sed etiam appellativum, & singulare. **216.19**
Nomina collectivæ plurimum graduum, & personarum quæ sunt, remittuntur. **ibid. 2**
Nominis mea appellatione continetur tantum, siue agnatio testatoris. **ibid. 4**
Nomenclatura Hæc dictio significat idem quod specialiter. **217.1**
Nec Hæc dictio negativæ funtione. **ibid. 2**
Nec alia Hæc clausula præcisi formam importare videtur. **717**
Nec enim nulla sunt qualitates. **717**
Nec enim & non apparent idem est iudicium. **ibid. 1**
Nec esse & non posse probari paria sunt. **ibid. 1**
Nec esse, vel apparere non posse paria sunt. **ibid. 2**
Nec esse, vel esse nullum paria sunt. **ibid. 3**
Nec fieri & immutari facta paria sunt. **ibid. 4**
Nec fieri, vel non fieri effectus paria sunt. **ibid. 7**
Nec fieri, vel ita fieri quod factum non daret, paria sunt. **ibid. 8**
Nec alia, aliter, neque alio modo. Maior clausula verba regulantur tanquam genitiva, & sunt multum præcisa, & non recipiunt aliquam modificationem. **440.2**
Arguit hæc clausula, præcisiorem mentem consuevit. **ibid. 1**
Indicat præcisiorem veniunt. **ibid. 2**
Admitte consensum ab acta. **ibid. 2**
Necessarium facit. **ibid. 2**
omni abesse voluntatem. **ibid. 2**
Conditionem importat quæ deficiente perinde est ac si nihil actu esset. **ibid. 11**
Potest in venditione facta cum pacto de retrocedendo respicit tantum principium venditionis. **441.12**
Potest in reservatione personarum cum regressu facit totam gratiam continere si regressus non tenet. **ibid. 11**
Habet vim resolutionis continet, & excludit purgationem moris. **ibid. 14**
Est humanitas voluntatis, & præferentia sui iuris in casu contrario. **ibid. 15**
Operatur ut per eam potestatis defensione à privatione iura sui, quam alias incuteret. **ibid. 17**
et actus contra eam facti ipso iure sunt nulli. **ibid. 18**
Nec enim Hæc dictio dat certam formam. **216.1**
Nomenclatura Hæc dictio exponit solet pro Aliquando. **ibid.**
Nec obstante collatione alteri facta. Hæc clausula intelligitur de collatione inualida non autem valida. **449.8**
Non obstant quacunque generali reservatione. Hæc clausula an & quando relevat à mentione facienda de vacatione in Curia ostendunt. **ibid. 4**
Non obstant quacunque exceptione. Hæc clausula an & quando censetur removere exceptionem declarationem fortis incompetentis, ostendunt. **ibid. 4**
Non obstant quacunque consuetudine, &c. Hæc clausula an & quando censetur tollere consuetudinem immemorabilem, latè ostendunt. **449.1**
et sequi, & an censetur prohibere non solum de pœnitenti, & de pœnitenti, sed etiam de future. **449.11.12**
Non obstant quacunque prescriptione. Hæc clausula tollit præscriptiōem longi temporis, non verò longissimi, neque immemorabilem. **449.11**
non sit mala fidei præscriptio, vel illa allegata in vi publicis præscriptis, & probari per contrarium immemorabile, si materia de qua agitur talis sit, ut legitimi superioris privilegio concelli possit. **ibid. 14**
Nec obstantibus, &c. Hæc clausula non potest apponere inferiori à Principe, neque testator in suo testamento. **449.15**
Tollit omnia quæ dispositioni, in qua est apposta, obstant possunt. **ibid. 4**
Habet locum in usquequam verumtamen Patrimonium habentibus. **ibid. 4**
Non obstantibus, &c. Hæc clausula non tollit obstatia personalia, nec verum subiectionis. **ibid. 4**
non sita generalis potestis in rebus ipso, sua filia aliqua. **ibid. 12**
operatur ut per eam concutatur super defectibus. **ibid. 12**
non vitiat dispositionem siue defectus. **ibid. 12**
non tollit dispositionem hancemur firmam. **449.19**
non sufficit ubi la Canonica, vel Civilis habet etiam derogationem ad summa reversione, nisi faciat mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba equipollentia. **ibid. 21**
Veniunt si hæc clausula addita sint verba. Etiam si de ipsa, &c. **ibid. 21**
Non facit ut censetur derogationem statuto particulari. **ibid. 26**

Index Rerum,

Nullum quod est, regulatorem constitutionem non censetur nisi
expressè dicantur. **160.6**
Nullum quod est initio ipso iure ratificari non potest. **163.7**
Nullum quod est refectum non potest. **162.3**
Nullum ab initio non consuevit a tempore. **165.17**
Nullus pro aliena delicto puniendus est. **112.7**
Nullus auctor contra factum Principis ex certa scientia.
413.16
Nullus est iudicio vniuersalis negatus, & omnia excludit
tam principale, quam accessorium, & omnem etiam mi-
nimam partem. **71.1.1** vbi num. 4. quod aliquando non
est organica vniuersalis. Denotat nullitatem, ipso iure.
71.10 Non excludit prescriptionem longissimi temporis.
161.6 Nec excludit similia. **163.7** Distributiva est, per-
tinet ad plura, nec potest de uno prædicari. **161.6** Importat
occultationem, & præposita v. c. bo scripturam, quæ sit
tem aliter recipiendi. **161.13**
Numeri pluralis appellatione venit etiam singularis, quando
ratio eadem est non, quæ in pluralibus. **446.3**
Numerus pluralis verificatur in singulari, quando sumus in
dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur qua-
ntum extensum. **161.13**
Nomen singularis appellatione venit quoadque pluralis.
161.4
Numerum capessam limitat dict. Vltra. **81.1**
Numerum maiorem quam facit expressum non includit dict.
Sedem, adiecta dispositioni amatori. **72.3**
Numerum quæcumque importat dict. Præter, quando est com-
paratus postea & denotat excessum. **741.4**
Nunc. Hæc dictio est demonstratiua præteriti temporis.
71.1
Non semper denotat tempus instanti, sed ad id, quod nunc
factum est, refertur. **161.13**
Denotat existentiam temporis. **161.13**
Tendit ad rem dilationem temporis, & importat ut quid
sue adque illis. **161.4**
Nunc & pro tempore. Hæc clausula futuri comprehen-
dit. **411**
Nunc & pro tempore referendas. Hæc clausula adiecta in fa-
cultate transferendi præfatos, refertur ad tempus transac-
tionis. **161.13**
Nuncquid. Hæc dictio est vniuersalis negatiua comprehen-
dit omnem causam, & omne tempus, & æquipollet du-
bionibus vniuersalibus negatiuis, nullaque recipi resolu-
tionem eum includit. **71.2**
Nuncquid appellatione continentur prima, quæ secundæ
motus sue adiunctio non cadunt sub vocabulo suprema-
rum. **161.1**
Nuncquid secundum appellationem veniunt tam secundæ,
quam tertiæ, quartæ, & denique, quia respectu præce-
dentis alia sunt secundæ, & omnes post primam sunt se-
cundæ. **161.1**
Nunc appellatione proprie continentur pronomen, & de-
scriptio materia admittenda facilitationis, & in ultimis vo-
luntatibus. **161.7**
Nuncquid. Hæc dictio accipitur pro nullo in loco, vel cum
multitudine. **71.2**

O

OB. Hæc dictio causam remotam sine occasione de-
signat, & nuncquid causam immediatam. **71.1**
Oblationes dicuntur elemosynæ, quæ oblationes Curas
Ecclæ, vel Ecclæ pro Missis, orationibus, vel pro mera
elemosyna. **162.3**
Oblationum appellatione continentur omnia mobilia, &
immobilia, quæ dantur Ecclæ, sive in Ecclæ, sive
extra. **161.13**
Oblationum sub nomine veniunt quæ oblationes ad alia.
161.13
Oblationum appellatione veniunt decimæ. **161.13**
Oblationes & decimæ in quo differunt ostenditur. **161.13**
Oblationem non admittit claus. Refectus expressus, sed requirit
veram, & actusalem solutionem. **411.13**
Oblatione ad audientiam non est debita et iustitia, sed ex vo-
luntate. **112.7**
Oblatione ad audientiam non potest adduci in pactum. **161.13**
Oblationem amorem habens potest hodie agere, ut cum ve-
nit dies debitor soluat. **112.7**
Oblationis restant causa, existit ipsa obligatio. **161.13**
Oblatione naturalis generatur pars effectus actionem, & ob-
ligationem. **71.1**
Oblatione Cameralis habet executionem pariter. **112.7**
Oblationem Cameralis appropia claus. Pro paribus, &c. ope-
rantur ut possit agi contra nomen debitoris, perinde ac si
specificiter promississet ex eam nulla habere cessione. **471.1**

Obligatio concepta sub verbis. Ita quod in quocunque causa,
&c. dicitur facta verbis illatis, & accessione ad præceden-
tem obligationem. **710.6**
Obligatio annua sufficit semel canisse, quia in principio
cansibet anni conditio puniatur, & nova mater obli-
gatio. **161.13**
Obligatio regulariter non in solidum, sed pro virili parte inter
plures contrahentes facit. **411.13**
Obligatio sub pona facit: duo copulati non exiunt pona
si vnum tantum facit. **40.1**
Obligatus ad continentem residentiam intelligitur hominem con-
grui, & salubri occasione, vel infirmitate. **161.13**
Obligatus oblatione pæda, & conuersionis si contrarium
etiam in vno, non potest petere huiusmodi. **61.7**
Obligatio est verbum Cadat. **161.13**
De iure respondere, & nihil respondere paria sunt. **111.13**
Obsequi loquens æquipollet tacito verbum. **161.13**
Obsequi nomen est sequendum. **161.13**
Obsequi inspicit debet quod verofinis est. **161.13**
Obsequi reprobatum in omni dispositione. **161.13**
Obsequi dilatare, vel tollere per claus. Non obstantibus
statutis Ecclæ, &c. addi debent verba huiusmodi. Per quæ
est usus obsequi gratie impediri quomodolibet potest, vel
difficili. **441.4**
Obsequi personalia non tollit claus. Non obstantibus, &c.
441.7
Obsequi non suppletur clausula Motus proprii. **417.13**
Obsequi non tollit claus. Pro capitulo. **417.13**
Nec claus. Suppletur, &c. **417.13**
Obsequi non tollit claus. De plenitudine
potestatis. **161.13**
Obsequi specialis derogat generali. **71.2**
Obsequi. Verbum hoc significat huius fuisse contrarium.
71.1
Obsequi non appellatione veniunt oblationes, nec perso-
nales decimæ, quæ dantur debitoribus, quibus accedunt ad
Ecclæ beneficium, & ex morem, & similibus.
162.3
Obsequi dicuntur fructus ex re venientes quocunque sint
enclimati. **161.13**
Obsequi beneficii, seu præbende appellatione non ve-
niunt distributiones quotidianæ. **161.13**
Obsequi se ipsum nemini licet. **100.1**
Obsequi apud Obsequios pro opportunitate temporis accipitur.
71.1
Occasio interdum sumitur pro causa remota, & non vera
sequi irrationabili, vnde quoniam pro vera, & rationabili.
161.7
Occasio à causa differt, quia causa proprie per se ordinatur ad
aliquid, occasio vero etiam remouit causam, & de non
rationalem comprehendit. **161.13**
Item causa accipitur pro finali, occasio pro impetiva.
161.13
Item causa consistit in iure, occasio vero in facto.
161.13
Occasione apud Inconsensuales aliter atque aliter accipi-
tur. **161.13** & idem sapit importat quod Dict. Proprii.
71.1 & denotat causam remotam, & impulsivam,
sive directam, sive indirectam, sive quocunque modo.
71.1
Occasione. Hoc verbum tam in bonam, quam in malam partem
accipi potest. **71.1**
Occasione & iniudare differunt, quia primum ad mobilia
etiam verbum Rapere, pertinet, secundum vero immobili-
bus. **161.13**
Occasione censetur claus. De plenitudine potestatis. **161.13**
Occasione dispositio loquens de monachis non extenditur ad
Canonicos regulares. **161.13**
Occasione, vel favorabilis non est quando censetur dispositio,
ostenditur. **161.13**
Occasione non admittitur extensio etiam et identitate rationis.
161.7
Occasione sunt iustitiales. **112.7**
Occasione quibus iudici accipitur ostenditur. **161.13**
Occasione vbi sunt omnes continentur. **100.1**
Occasione est visum solum ex vno certo modo ita expectare.
161.13
Occasione appellatione non continentur iustitiales gratiæ. **161.13**
Occasione dicitur quasi aliquid officium exercere con-
tra. **161.13**
Occasione appellatione proprie venit inquit sub alio ministrari
exercere iudicium. **161.13**
Occasione dicitur appellatione venit Vicarius generalis Ep-
iscopii illius diocesis. **161.13**
Occasione, & Vicarius sunt synonyma. **161.13**
Occasione nomen simpliciter prolatum etiam ad forasum
secundum fabricam materiam refert potest. **161.13**
OBSEQUIUM

Officiales largi sumpti non continentur sub dispositione loquace et Officialibus quod debeant esse annales. **ibid. 5**
416.7 Officialium appellatione in materia facitabili non veniant habentes iurisdictionem a qua largo modo dicuntur habere officium seu in odiosa. **ibid. 10**
 Officiales si probentur in statu mercatorum exercere, non veniant officiales largi et impropiet sumpti, & qui nullam habent iurisdictionem. **ibid. 9**
 Officiales veniant appellatione citium donec in ciuitate morantur. **ibid. 12**
 Officiales itinerantes quales expensas petere possint. **ibid. 13**
 Officia de respectu ciuitatis ad, & quando sunt principalia, regulantur genere, & obsequio non possunt, sed quando vnum est principale, & aliud accessorium, vel respectu ditionem actum. **ibid. 1**
 Officium vnum habentis, & acceptantis aliud, pena que fit, ostenditur. **ibid. 4**
 Officium luum sumptum comprehendit omne ministerium alias necessarium adimplendum, licet per alium exercatur, quod vocatur officium, in specie tamen, & magis proprie ab alio differt. **ibid. 3**
 Officiorum appellatione continentur tam breuicia Ecclesiastica, quam etiam alia munera, non solum publica, sed etiam priuata licet sita sub villa, & infima, quia scilicet omnia certa sub se continent ministeria, ad que illa obsequia sua gerere adiacent, vel deputati est. **ibid. 1**
 Officiorum ditionum appellatione que veniant, ostenditur. **ibid. 1**
 Officia deputata aliorum ordinis, que sunt a ministris ab Ecclesia deputatis, ex eorum officio, & ipsius Ecclesie nomine, interdicti tempore possibilia sunt. **ibid. 6**
 Officio ad beneficium valet argumentum. **ibid. 5**
 Offici appellatione in legato quid veniat, ostenditur. **ibid. 1**
 Offici. Hic dictio rita temporis denotare potest, per se licet spiritum, & futurum. **ibid. 1**
 Officium pro omnia habent in scriptis, dispensationibus, priuilegiis, dispositione iudicis, & Testatoris. **ibid. 1**
 Officium in contradietione habent pro omnia. **ibid. 1**
 Officium in contradietione censetur ea, que non sunt de illius natura, si expressa non sint. **ibid. 4**
 Officium calori a statu remanet in dispositione lucis communi. **ibid. 1**
 Offici noster nabilis, quibus iurisdictionem nostram impatiuntur. **ibid. 1**
 Offici, & totum differunt, quia totum de eadem re dicitur, omne vero de pluribus. **ibid. 1**
 Offici affixae delicta additis, ac posita in domo perpetua villas vocantur in venditione domus. **ibid. 1**
 Offici ut simul veniant in dispositione, ac singulariter censentur comprehensa, operatur claus. Omnia, & singula. **ibid. 1**
 Offici abique villa limitatione includit claus. Omnia, & singula. **ibid. 1**
 Et continet omnia & singula que sunt permixta, siue principaliter siue incidentes & accessoria. **ibid. 3**
 Offici ut comprehendantur, que per translationem vniuersalem veniunt operatur claus. Quamquam. **ibid. 1**
 Offici a comprehendit claus. Pleno iure non indigens adiectione. **ibid. 1**
 Offici non comprehendit dict. Omnia, quando ea tali comprehensione ab aliis refulcet. **ibid. 1**
 Offici quod solent sepi posita, & in intelligi quoquo modo possunt ad periculatam orationem, comprehendit clausula cetera. **ibid. 1**
 Offici que sunt de natura subiecta materia, stylo, aut consuetudine, virtualiter includit clausula cetera. **ibid. 2**
 Offici etiam futura de quibus fuit facta mentio, repetit dictio Dicta. **ibid. 1**
 Offici quod alia, &c. Hic clausula si fuerit apposta in commissione cause dat iurisdictionem contra quoscuque intercedere preteritentes. **ibid. 1**
 Offici iurisdictionem non tribuit contra specialiter priuilegiatum. **ibid. 1**
 Non comprehendit propter quod propter paupertatem se defendere non possunt. **ibid. 1**
 Nec formosus. **ibid. 10**
 Nec maiores personas illustres, aut qualificatas, & particulatim non dignas. **ibid. 11**
 Nec vniuersitates, Capitulum, aut Collegium. **ibid. 1**
 Offici, & singula, &c. Hic clausula habet vim specialis, & indistinctae expressio. **ibid. 1**
 Operatur ut omnia simul veniant in dispositione, ac singulariter censentur comprehensa. **ibid. 1**

Includit omnia abique villa limitatione. **ibid. 5**
 Continet omnia & singula, que sunt permixta, siue principaliter, siue incidentes, & accessoria. **ibid. 3**
 Habet ditionem vniuersalem, aliquando vero copulaturam. **ibid. 2**
 Refertur ad enunciationem in instrumentis contentam, in quo illa legitur apposta. **ibid. 11**
 In primis po posita ostendit illud fuisse concessum etiam singulariter. **ibid. 11**
 In constitutione apposta operatur, ut coadiutor possit facere ea omnia, que ipse poterat in tribuendo. **ibid. 12**
 Omnia melior modo, &c. Hic clausula operatur pleno iure, & sine diminutione. **ibid. 2**
 Operatur ut iuramentum ad sustinendum alicuius. **ibid. 4**
 Subiecti ligantur in testamento inter liberos. **ibid. 1**
 Operatur ut nactus via concedatur etiam. **ibid. 4**
 Et ut dispositio eius vigore non restringatur ad expressa, sed extendatur ad omnes casus, in quibus alius melius sustineat. **ibid. 7**
 Facit sustineri actum, etiam alio modo, quam expressum sit, valere possit. **ibid. 3**
 Et dispositionem sustineri facit secundum ea, que consuetudinis expone possunt, & secundum verba expressa sustinere non possunt. **ibid. 2**
 Et facit ut si actus non possit valere eo modo, quo factus est, valeat eo modo quo licet fieri potuit. **ibid. 10**
 Operatur ut remedium vultus plicat deductum, & ut censetur inuentum omni magis facioabile, & deducit omnia alia necessaria, & proficia ad hoc. **ibid. 1**
 Supplet solemnitatem, & consolidat actum inuoluntarium ea omni capite, quo fieri potuit. **ibid. 13**
 Facit valere contrarium inuoluntarium, & validum in vim validitatis. **ibid. 14**
 Comprehendit etiam expressa quando adit dict. Et, vel alia copulaturam, seu si simpliciter. **ibid. 1**
 Operatur licentiam capendi possessionem propria auctoritate. **ibid. 11**
 Et ut legataria possit capere legatam propria auctoritate. **ibid. 12**
 Operatur etiam dispositionem nobisse restringere suam dispositionem ad specificam, sed voluisse illam gerere eo modo quo de luce melior fieri potuit. **ibid. 11**
 Extendit dispositionem ut casus omnes, & modos comprehendat quibus dispositio fit totum, & plenius valeat. **ibid. 13**
 Comprehendit etiam omnes casus maiores, ac impropiet adiecta ditioni vniuersali. Quocumque. **ibid. 11**
 Facit cessare pernam perceptorum plus debito. **ibid. 11**
 Operatur ut censetur implendum officium iudicis in libello, & quod omnia adhibita iudicis censentur semita. **ibid. 11**
 Et ut in ea si debet interpretari libellus eo modo, qui fauorabilior est actui liberanti. **ibid. 1**
 Et quod contraria remedia possint cumulari. **ibid. 17**
 Et ut censetur libellus deduxit, omnia narrata, & non se restringat ad conclusionem si non competit. **ibid. 9**
 Et ut actio omnis, & omne officium iudicis censetur inuentum in libello abique alioque expressione actionis, vel officii iudicis. **ibid. 13**
 Tollit incipitatem libelli. **ibid. 1**
 Ac contrarietatem, & incontinentiam in libello. **ibid. 13**
 Facit valere electionem factam per vota conuentionalia & incerta. **ibid. 11**
 Operatur quod verbum, Responso, in testamentis importet institutionem. **ibid. 11**
 Facit ut testamentum in scriptis si non valet ut in scriptis, quod valet ut in scriptis. **ibid. 14**
 Apposita in ultimo testamento habet vim derogationis primi testamenti. **ibid. 12**
 Habet vim expressi. **ibid. 12**
 Operatur ut donatio causa mortis transeat in donationem inter vivos, vel e contra. **ibid. 12**
 Et ut proprietates in debito censetur relicta. **ibid. 14**
 Et ut donatio de bonis presentibus, & futuris sustineatur quod per se. **ibid. 14**
 Et ut iudex defersit in iuramentum suppletionem patet non petente. **ibid. 11**
 Efficit substitutionem directam pupillarem: que alia talis non erat, & substitutionem directam resolute in fideicommissariam. **ibid. 11**
 Operatur validitatem in prelegato nullo. **ibid. 11**
 Inducit transmissionem abique detractione Trebellianicam si ponatur in testamento. **ibid. 11**
 Denotat voluntatem eamque & spontaneam dispositionem. **ibid. 11**

Index Rerum,

Operari vt filij posui sub condicione dicantur dispositio
vocati. [ibid. 50](#)
Referre respectu mandati expresse. [ibid. 13](#)
Operari etiam quoad ea, que ex expresse apte inferri
possunt. [ibid. 14](#)
Omni iustitiam modo, &c. Non operari quoad contentia.
[ibid. 17](#)
Nec vbi pro forma requiritur expresse dicta. [ibid. 60](#)
Nec quando sunt expresse modi inepti, si aptus modus est
expresse descendere non potest. [ibid. 61](#)
Item nec operari actus validitatem quando defectus
non est in solemnitate, sed in substantia & forma.
[ibid. 63](#)
Nec contra mentem & intentionem partium. [ibid. 63](#)
Nec vt faciat valere actum quoad incognita, & incogi-
tata. [ibid. 65](#)
Nam potest extendere dispositionem ultra cognita agentis
tempore actus. [ibid. 66](#)
Non restringitur ad causam expressam, nec sufficit
libellam continentem remedia contracta. [ibid. 68](#)
Non alterat dispositionem nec ampliat. [ibid. 68](#)
Nam acceditur acta imperfecta. [ibid. 68](#)
Non tribuit vim & effectum actui testis nullo.
[ibid. 67](#)
Non fulcrat actum omni alio modo, secundum pemptum
agentis. [ibid. 69](#)
Demum, non operari nisi quoad narrata, seu summam,
aut rem petitam, non autem quoad aliud quod plus pro-
bitur. [ibid. 70](#)
Operari modis. Hæc dictio est prædicta importat idem quod fer-
re munus malum. [ibid. 71](#)
Denotat voluntatem liberam & preciam. [ibid. 74](#)
Importat subiacentiam, & constantiam. [ibid. 74](#)
Est apta comprehendere omnes species eius, cui ante-
cedit. [ibid. 75](#)
Inducit quoadque perpetuitatem. [ibid. 76](#)
Denotat potestatem plenariam. [ibid. 77](#)
Inclat aliter verbo facti vt verbum illud capiat vt genus,
& omnia comprehendat. [ibid. 79](#)
Importat quoadque canonem late sententiam. [ibid. 80](#)
Recipit congruam interpretationem à hanc communem.
[ibid. 81](#)
Operari modis. Hæc dictio vniuersalis est, quæ comprehendit
omnia. [ibid. 81](#)
Uniuersalis dispositio. Hæc verba sunt generalia, & compre-
hendunt quamlibet dispositionem. [ibid. 84](#)
Operari modis. Hæc dictio significat idem quod Testatur. [ibid. 84](#)
Operari modis. Hæc dictio est omnis indistincte comprehendit.
[ibid. 85](#)
Operari est, habetque prædictam naturam. [ibid. 85](#)
Importat prædictam executionem, & non potius aliquam
restitutionem. [ibid. 86](#)
Denotat necessitatem prædictam. [ibid. 86](#)
Habet vim decerni iustitiam, & quicquid sit contra clau-
sulam, vbi talis dictum repetitur, pro infecto haberi
debet. [ibid. 87](#)
Reddit processum nullum, quemadmodum dict. Nullo
modo. [ibid. 88](#)
Exclat exceptionem. [ibid. 89](#)
Recipit interpretationem à hanc communem. [ibid. 89](#)
Importat idem ac, Ipso iure, vbi adiuncto verbo formi
temporis. [ibid. 89](#)
Operari modis. Hæc dictio importat, & idem significat quod
Omni casu. Nullo modo. Absolutè. Penitus. Indistinctè.
Omni ex parte. Operari modis sine diminutione. Sine fac-
ta. perpetuum. Liberè. Sine diminutione. [ibid. 90](#)
Vique ad [ibid. 90](#)
Operari modis. Hæc dictio vniuersalis est, & nihil exclat. [ibid. 91](#)
Comprehendit masculinam, & femininam. [ibid. 91](#)
Comprehendit ea, quæ alias non exclatentur, seu em-
prehenduntur. [ibid. 91](#)
Prostat ab homine nullam restrictionem recipi. [ibid. 91](#)
Facit comprehendere plures casus etiam dissimiles. [ibid. 91](#)
Est collectiva plenum, tamen in vno saluari, seu adapta-
ri non possit, sed ad minus in tribus verificari debet.
[ibid. 92](#)
Comprehendit bona omnia tam mobilia, & immobilia,
quam iura, & actiones, & quid circa futura. [ibid. 92](#)
[ibid. 93](#)
Non comprehendit tamen omnia quando ex tali com-
prehensione absurdum resultat. [ibid. 93](#)
Restringitur aliquando ratione subiecti materia. [ibid. 93](#)
Distribuitur est, & attribuit actum quilibet in seipsum,
quando positus in numero singulari, in plurali vero attri-
bitur simul collectiue. [ibid. 93](#)
Operari qui tenet debet sentiri etiam commodum. [ibid. 93](#)
Operari extrinsecum non amittitur quæm alimmo emodi-

meno. [ibid. 93](#)
Omni adiectum rei facit vt omni transeat cum illa. [ibid. 93](#)
Operari duplici modo grauari debet. [ibid. 93](#)
Operari plura qui sumunt non debet eodem tempore. [ibid. 93](#)
Operari arbitratia, & voluntaria non sunt detrahenda ex illis
centum Reclatibus præstantis. [ibid. 93](#)
Necessaria autem maxime. [ibid. 93](#)
Operari dignus est mercede sua. [ibid. 93](#)
Operari liberum non ad facta validum est argumentum. [ibid. 93](#)
Operari communis in genere designat per opinionem in specie
in casu indubitato. [ibid. 93](#)
Opinio illa in dubio est amplectenda per quam fraudulenti
obnuantur. [ibid. 93](#)
Operari modis. Hoc verbum exclat iudicis arbitrium, incedit
potestati priu consentanea, & apponitur, aliquando ne-
cessitatem importat, nonnunquam decentiam, & honesta-
tem non vero necessitatem denotat. [ibid. 93](#)
Operari sola non tribuit ius in re, neque ad rem. [ibid. 93](#)
Operari sumit eundem stat. dict. Videlicet, quoadque deter-
minatiue. [ibid. 93](#)
Operari idem operari in oppositum, quod pemptum in
pemptum. [ibid. 93](#)
Oppositum iura se potest magis excludere. [ibid. 93](#)
Oppositum validum est argumentum. [ibid. 93](#)
Operari vix vocis non tenetur sublati per claus. Non ob-
stantibus privilegiis, &c. [ibid. 93](#)
Operari affirmatiue & prædicti distinctionem Nihil negat vno na-
to negat illam prædictam affirmat. [ibid. 93](#)
Operationem præcedentem extinguit, & negationem relinquit.
dict. Saltem, &c. si non inuenit quid inuenit. [ibid. 93](#)
Operari negatiue quando præcedit, tunc dictio Vique, non ob-
stantibus. [ibid. 93](#)
Operari vt sit confectus beneficium iura mensum, quod sit
specialiter imperantem cum claus. decreti, & indicantem,
sufficit collatio si imperans sui non vixit prædicta.
[ibid. 93](#)
Operari iurisdictionis altera non censetur per claus. Communi-
tas & mandata. [ibid. 93](#)
Ordinarius non potest statuere contra ius commune.
[ibid. 93](#)
Operari appellacione venit Episcopus & quicumque superior,
sive inferior Prælati ab illis qui iurisdictionem ordinariam
habent in materia sibi adaptabili. [ibid. 93](#)
Ordinarius vbi aliquid committitur, vel de Ordinarius accen-
tuo fit, ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam
committitur fit, nisi subiecta materia illud exposita. [ibid. 93](#)
Ordinarius appellacione venit Prior & Ioannis Hierosolym-
itanus. [ibid. 93](#)
Ordinarius in materia collationis non solum venit Episcopus,
sed etiam alius inferior, qui confectus possitatem habet.
[ibid. 93](#)
Ordinarius appellacione venit Episcopi Vicarius. [ibid. 93](#)
Ordinarius ad finem bonum non debet malum operari.
[ibid. 93](#)
Ordinarius Regis Castellorum, & leges Hispanie subiectis
ius constituit. [ibid. 93](#)
Ordo verborum designat ordinem intellectus. [ibid. 93](#)
Ordo dominationis designat ordinem dilectionis, & chari-
tatis. [ibid. 93](#)
Ordo scripturarum attenditur in dispositionibus. [ibid. 93](#)
Ordo, seu series scripturarum, ordinem voluntatis ostendit.
[ibid. 93](#)
Ordo penitus consideratur inter pheres fratres, non autem inter
filios, nepotes, & pemptores. [ibid. 93](#)
Ordo charitatis suggerit vt prius nobis quam extraneis sub-
ueniamus. [ibid. 93](#)
Ordine validum est argumentum. [ibid. 93](#)
Ordinem succedentium denotat dict. Vique. [ibid. 93](#)
Ordo iurisdictionis non cadit vt sunt dictiones copulatiue Vna
Cum, Simul, & similes. [ibid. 93](#)
Ordo iudicialis vt sit sublati operatur claus. Summatim.
[ibid. 93](#)
Ordinem iudicialium autem claus. Sola facti veritate inspecta,
& omniu solemnitate iuris ielata. [ibid. 93](#)
Ordo iudicialis vt tenetur requiri claus. Vncatis vocan-
dis. [ibid. 93](#)
Ordinis graduum significatiue est dict. Deinde. [ibid. 93](#)
Ordinis significatiue, ergo elementum est dict. Seu, & na-
tura sua cadit inter dictiones. [ibid. 93](#)
Ordinem respectu eiusdem instantis, & non diuerse demo-
strat dict. Pons. [ibid. 93](#)
Ordinem, & continuationem ad præcedentia denotat dict.
Successus. [ibid. 93](#)
Ordinem

& Verborum.

Ordinem appellatione in dispensationibus veniens solum m-
noret. **12.1.7**
Ordinamentum appellatione veniens ij, qui nati sunt in loco. **12.1.8**
Ordinem denotat dict. & si singulari cum genitivo. **12.1.9**
Ordinem vel domicilium capere importat dict. De. **12.1.10**
Ordinem dicitur a variatate propria, vel paterna. **12.1.11**
Ordinamentum, & parentela Ecclesiastica non veniunt appella-
tione. **12.1.12**
Ordinamentum Ecclesiasticum appellatione venit Libi. Ca-
litz. & similia. **12.1.13**
Ordinamentum appellatione vestis mulieribus non continetur. **12.1.14**
Ordinamentum mulieribus appellatione generaliter continetur
a quibus molitur ordinamentum. **12.1.15**
Ordinamentum sutorum appellatione in legato testatoris non
venit. **12.1.16**
Ordinamentum appellatione non continetur lapilli, margari-
tae, & gemmae adhuc rudes, & alii apparatus de testatoris
voluntate. **12.1.17**
Ordinem omnium appellatione continetur casus dormitoris, si
volens maritus cum legatario, & cum illa. **12.1.18**
Ordinamentum vocis appellatione in legato ei factis mar-
tine reseruantur veniunt in casu amillar, & olei, annu non si-
gatoris gemmae, lapilli, & mure, & communis, & talenta
aucti cum margaritis, & oleo confectis. **12.1.19**
Ordinem class. Sublata, & c. apparet neque sine derogatione
regis de iure quod non tollitur. **12.1.20**
Ordinem tollit rigorem class. Sublata, & c. facit facultatem im-
pugnandi. **12.1.21**
Ordinem tollit obsequium class. Sublata, & c. **12.1.22**
Ordinem antequam concedatur per Signatorem Classi,
proventus hodie in causa non procedit. **12.1.23**
Ordinem & alia domini alia continentur illius appellatione. **12.1.24**
Ordinem appellatione non continetur agri, nisi consecratus
esset in censuram. **12.1.25**

P

Pacem facere non potest peneator cum libera, & c. **12.2.1**
Pacta capitula inter civitates libera sunt leges. **12.2.2**
Pacta dicitur lex data negotis. **12.2.3**
Pactum modum peneatorum paria adhibere. **12.2.4**
Pactum importat verbum. **12.2.5**
Pactum importat verbum. **12.2.6**
Pactum factum cum aliquo adhibita dict. Dicitur, ad hactenus
non transiit. **12.2.7**
Pactum interdictum comprehendit dict. Non adhibetur quod-
cumque pactum. **12.2.8**
Pactum non alienandi sine licentia quando adest, tunc non
operatur class. ad habendum, in casu peneatorum. **12.2.9**
Pactum ad statum validum est argumentum affirmativum, li-
cet aliquando secundum substantiam materiam valere possit
tam affirmativum quam negativum. **12.2.10**
Pactum valet pacta ad consuetudinem, & a pacto ad pene-
torem. **12.2.11**
A pacto autem ad legem non valet argumentum. **12.2.12**
Pactum ligat Deum, & diabolum. **12.2.13**
Pactum quicquid potest acquiri, potest & praescribere. **12.2.14**
Pactum contra repugnat fidei. **12.2.15**
Pactum contra qui non situs, peccato gravi subiacet. **12.2.16**
Pacta ad vagum ferri debent etiam in materia feudali. **12.2.17**
Pactum. Hare dictio importat idem quod, coam pluribus. **12.2.18**
Pactum, & non etiam fieri dicitur quod publici si, ubi etiam
vestes adhibentur, & publicum iudicium continetur. **12.2.19**
Pactum, & publici quid fieri differunt, quia pactum fieri dicitur
coram pluribus, pactum autem coram publico quod coram po-
pulo. **12.2.20**
Pactum appellatione continetur ea, quibus quis inducitur. **12.2.21**
Pactum appellatione non veniunt vestes. **12.2.22**
Pacta, & solum veniunt appellatione feudalia. **12.2.23**
Pacta semper praesumuntur iura rationabili causa. **12.2.24**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.25**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.26**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.27**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.28**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.29**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.30**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.31**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.32**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.33**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.34**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.35**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.36**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.37**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.38**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.39**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.40**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.41**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.42**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.43**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.44**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.45**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.46**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.47**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.48**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.49**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.50**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.51**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.52**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.53**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.54**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.55**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.56**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.57**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.58**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.59**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.60**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.61**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.62**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.63**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.64**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.65**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.66**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.67**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.68**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.69**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.70**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.71**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.72**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.73**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.74**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.75**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.76**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.77**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.78**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.79**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.80**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.81**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.82**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.83**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.84**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.85**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.86**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.87**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.88**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.89**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.90**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.91**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.92**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.93**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.94**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.95**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.96**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.97**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.98**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.99**
Pacta praesumuntur iura. **12.2.100**

rio excludit class. Dammum collatio, & c. **12.3.1**
Papa quando vult promittere, loco class. Dammum collatio ad
eos, & c. apponere solet class. Dammum a data praesen-
tiam, & c. **12.3.2**
Papa si nullo proprio mandari conferri, vel conferre preben-
dam & vacat, tunc facit est quod vacet tempore collatio-
nis, vel reprobationis, licet non vacet tempore datae. **12.3.3**
Papa
Papa causa utilitatis Ecclesiarum compellit Episcopos in iura
transire, & c. pro honore personarum. **12.3.4**
Papa si confirmat statum lacuum etiam circa Ecclesiastica
etiam class. Supplementis, & c. comprehendit etiam Ecclesiastica,
quoniam lacus statum non possent. **12.3.5**
Papa committendo causam laico sibi nullo dicitur facere ex
tenta sententia. **12.3.6**
Papa si in collatione dixerit, Etiam de deo, vel reprobato-
nem exilat, tunc confecti confecti ex iure de deo, vel
reprobato. **12.3.7**
Papa ubi fingit aliquid expressum, quod non est expressum,
habetur ac si in individuo expressio facta fuisset sicut ad va-
liditatem gratiae. **12.3.8**
Papa cum in iudicio personam sollicit per class. Sublata, & c.
nunc ipso iure procedit est galles, ubique eo quod opponat
exceptio. **12.3.9**
Papa sine causa non potest beneficiam suo beneficio privare. **12.3.10**
Papa solus, & c. si legatarius, vel Ordinarius concedere
potest facultatem transigendi penitentiam. **12.3.11**
Papa confirmans ex certa scientia non censetur ad id nullum
ex in iudicio facientes committit. **12.3.12**
Papa confirmationem postea class. Quoniam sit de nouo, & c.
operatur, ut non sit simplex confirmatio. **12.3.13**
Papa idem significat quod equalis apud Grammaticos. **12.3.14**
Papa est pro equum est. **12.3.15**
Papa in patet quo habet imperium. **12.3.16**
Papa cum paribus venit pro iudicio facillime congruatur. **12.3.17**
Papa sunt aliquid esse impossibile naturaliter, vel de iure. **12.3.18**
Papa sunt dicere, promittit mihi decem pro tali, vel promittit
mihi nomine talis. **12.3.19**
Papa sunt factum quid non fuisse, vel nullius factum. **12.3.20**
Papa sunt aliquid nominatum exprimit, vel per relationem. **12.3.21**
Papa sunt nihil allegare, & allegare non probant. **12.3.22**
Papa sunt esse tale, vel habere pro tali. **12.3.23**
Papa sunt solvere, vel citare, & consummare creditoris officium,
vel deponere. **12.3.24**
Papa sunt quod si iura condicio mea, vel aliter de eis
dare, vel non liberari. **12.3.25**
Papa sunt condicio quae inserta est legi, & condicio expres-
sa ad hominem. **12.3.26**
Papa sunt simul habere, vel nullum habere. **12.3.27**
Papa sunt non esse, vel esse, & non apparere. **12.3.28**
Papa sunt quod aliquid non sit factum, vel dictum, & non pos-
se probari. **12.3.29**
Papa sunt non esse, vel reperi non posse. **12.3.30**
Papa sunt esse tale, vel in omnibus habere pro tali. **12.3.31**
Papa sunt non esse, vel esse nullum. **12.3.32**
Papa sunt non fieri, & mulier fieri. **12.3.33**
Papa sunt non fieri, vel minus legitime fieri. **12.3.34**
Papa sunt non facere, vel minus perfecte facere. **12.3.35**
Papa sunt non comparare, vel comparare minus legitime. **12.3.36**
Papa sunt non habere mandatum, & habere, sed minus legiti-
mum. **12.3.37**
Papa sunt non fieri, vel non fortis effectum. **12.3.38**
Papa sunt non fieri, vel inutiliter fieri. **12.3.39**
Papa sunt aliquid non exare, vel exare, & non succedere. **12.3.40**
Papa sunt nullum esse, vel esse sine effectum. **12.3.41**
Papa sunt ovis respondere, vel obsequi respondere. **12.3.42**
Papa sunt non confiteri, vel obsequi confiteri. **12.3.43**
Papa sunt solum fortis, & fortis legari. **12.3.44**
Papa sunt ovis, & debetare. **12.3.45**
Papa sunt tractare de damno timido, vel de lucro quoniam
periculo. **12.3.46**
Papa sunt curare, & scire debet. **12.3.47**
Papa sunt solvere, & compensare. **12.3.48**
Papa sunt aliquid fieri tempore prohibito, vel confiteri
tempore prohibito. **12.3.49**
Papa sunt aliquid fieri tempore habili, vel confiteri in tempore
habili. **12.3.50**
Papa sunt

Index Rerum,

Patium est eadem dispositio, & iurium. [170.4](#), & [737.4](#)
Parentela importat idem quod agnatio, & contanguinitas
 potest aditari potest ad agnatos cognatos & omnes col-
 laterales. [171.1](#)
Parentela appellatione veniunt parentes utriusque sexus vi-
 que ad totum, & ab eo supra dicuntur maiores, non
 autem parentes, vel de parentela. [171.1](#)
Parentela appellatione non venit illegitimus, quia non pater-
 nit de parentela. [171.1](#)
Parentum appellatione proprio vocabulo continentur om-
 nes utriusque sexus ascendentes usque ad totum. ibid.
Parentum appellatione secundum communem usum lo-
 quendi veniunt omnes, qui sunt de eadem familia, &
 agnitione. [171.1](#)
Parentum appellatione veniunt naturales, qui sunt de pa-
 rentela. [171.1](#)
Parentum appellatione veniunt legitimi etiam per testam-
 tum. [171.1](#)
Parentum appellatione veniunt feminæ. [171.1](#)
Patet in totum non solum in qualitate, sed etiam in sub-
 stantia est de natura dictionis. [171.1](#)
Patet est est repetitum quodammodo præcedentium. [171.1](#)
Patet significat eundem modum, & effectum & disposi-
 tionem. [171.1](#)
Patet delicti patrem persequitur. [171.1](#)
Patet idem, idem, & similitudinem iura, sicut temporis
 importat dict. *Patet*. [171.1](#)
Patet. Hæc dicitur importat patrem, idem, idem, & simi-
 tudinem iurum temporis. [171.1](#)
 Exponitur pro Simil. [171.1](#)
 Nunquam importat idem quod Communitas. [171.1](#)
Patet dicitur, & æque apud Grammaticos. [171.1](#)
 Intendit pro Simil. ut supra, & alium cum. [171.1](#)
Patet videtur. Hæc clausula styli signatur non solum
 nisi ubi adesse res consonas, vel dux vigore statum.
[171.1](#)
 Non datur iuris ubi lata sunt iura sententia, quæ in iu-
 dicium huiusmodi transiunt, necque iura tribus sententis
 per contradictionem. [171.1](#)
 Tribus iurisdictionem conditionalem, ita ut æqueam
 sit patrum deficiat iurisdictione, & gesta sunt nulla.
[171.1](#)
 Nulla opæta quando ille, ad cuius favorem est obren-
 tia, illa non videtur, & sic expellitur, vel tamen illi tenen-
 tia. [171.1](#)
 Conditionalis non est ita ut appellatione remota. [171.1](#)
 Modificatur per claus. *Ad totum*. [171.1](#)
 Importat ut omnes possessiones dimittat, fructus restituat
 expensas reficiat atque in causa ad victoriam
 procedat. [171.1](#)
 Sufficit patris verbalis stante hæc clausula. Quoad reintegrationem
 in ipso. [171.1](#)
 Et quando non est aliquid actualiter præstandum. [171.1](#)
 Et ad hoc ut certantur patrum quoad possessionem. [171.1](#)
 Et receptione pro resoldo censetur satisfactum huius clau-
 sula. [171.1](#)
 Requirit patrimonium reale. [171.1](#)
 Et an sufficiat compensatio. [171.1](#)
 Non veniunt sub hæc clausula damna, & interesse non liqui-
 data. [171.1](#)
 Non comprehendit expensas quando circa eas voca-
 tum sententia lata est. [171.1](#)
 Non tollit actionem quæ reuocetur. [171.1](#)
Patet dicitur. Hæc clausula importat conditionem. [171.1](#)
 Apparet in commisso operari ut iudici non teneatur
 data iurisdictione, nisi prius de patre contineatur.
[171.1](#)
 Facit et sententia nulla remanet si non patre scitur.
 ibid.
 Obstat cuiusque venienti ad causam etiam quod ad ipsum
 non spectat patre. [171.1](#)
 Facit et iurisdictione nulli comparat donec ei sit patrum
 possessionem dimittendo, & fructus restituendo. [171.1](#)
 Adit; tamen veniunt ad causam pro suo interesse.
 ibid.
 Importat fructuum restitutionem, & distributionem qua-
 danturam à die obitus, seu vacationis decemotum.
 ibid.
 Etiam minime preceptum non non refectum si pos-
 sessio facta sine legitime possessione. [171.1](#)
 Non sufficiunt quoad fructuum restitutionem qui illos
 non percipiunt. [171.1](#)
 Debet intelligi quoad possibilia. [171.1](#)
 Exponitur non continentur sub hæc clausula.
 Impedit manutentionem. [171.1](#)

Non habet locum quando patet illam communem causam
 super excessu. [171.1](#)
 In vna commisso appella centitur alius subsequens
 repetita. [171.1](#)
Patet dicitur arbitrio Rota clausula. non recedat ex caritate
 iam factam. [171.1](#)
Patet dicitur Ecclesia si vocatur officio beneficii simpliciter
 omnimodum nuptum & conditionem simpliciter licentia
 alium. [171.1](#)
 Patet dicitur in ista significacione non venit Ecclesia
 appellatione. [171.1](#)
 Patet dicitur Ecclesiarum nomine non veniunt Patet dicitur
 Collegia in materia ista. [171.1](#)
 Patet dicitur per omnes etiam illegitimos comprehenduntur.
 171.1
Patet appellatione dimidia continentur. [171.1](#)
 Patet appellatione totum continentur, quando pars non ap-
 plicatur magis vni parti, quam alteri, vel quando qualitas
 adiecta parti continentur totum. [171.1](#)
 Patet appellatione vbi adicitur dict. Aliqua, vel Quodam,
 venit totum. [171.1](#)
 Patet appellatione quando sumus in diffinitione, & diffini-
 tione facienda pauperibus, intelligitur de minoribus parti-
 bus. [171.1](#)
 Patet solutionem, ad quam quis tenebatur, arguit dict. Re-
 solutum. [171.1](#)
 Patet summa omnino solui debet præponitur dict. Re-
 solutum. [171.1](#)
 Pars totum in dubio est eligenda. [171.1](#)
 Pars ad totum an valeat argumentum. [171.1](#)
 Patet ex consuetudine vbi aliquid fieri debet secundum legem
 intelligitur secundum leges municipales, non secundum
 leges imperiales. [171.1](#)
 Patet appellatione veniunt principales, non autem pro-
 curatores secundum proprium intellectum, licet fecerit ex
 interpretatione. [171.1](#)
 Patet apud Grammaticos contrarium habet Multum, et
 Nihil, & pro Non satis sæpe usurpant. [171.1](#)
 Patet & nihil equiparantur, nisi demerit demerit ratio. [171.1](#)
 171.1
Patet, & alia tunc *Patet*, quæ sunt deputata ad vnum
 finem, veniunt appellatione finis. [171.1](#)
Patet vini appellatione venit. [171.1](#)
 Facit si exhereditat filium ex causa expressa, cessante causa
 cessat dispositio negativa exhereditationis. [171.1](#)
 Patet legans aliquid filio occasione dotis, non dicitur lega-
 tum conditionale pro dote, et debentur expellari iurim.
 sed debemus simpliciter. [171.1](#)
 Patet si instituit filium, & nepotem ex eodem filio, non venit
 simul copulatus hæredes. [171.1](#)
 Patet venit consanguineorum appellatione. [171.1](#)
 Patet venditans emphyteusit concessam cum claus. Pro se, &
 filius in dubio videtur tantum vendere huius finem, non filio-
 rum. [171.1](#)
 Patet appellatione venit sicut paternus nisi de odio ageretur.
 171.1
 171.1
 Patet Societas 171.1 socii Mendicantes annuuntiantur.
 171.1
Patet, & verbalis patris sufficit ad satisfaciendum clau-
 sula Patro iudicando quando non est aliquid actualiter præ-
 standum. [171.1](#)
Patet, & Archiepiscopi veniunt appellatione Episcoporum.
 171.1
 Patriarcharum appellatione non veniunt minores Patriarchæ,
 seu Primates, sed tantum quomodo illi summi Patriarchæ.
 171.1
Patet appellatione iudicis continentur res patris, seu be-
 neficii, quæ à patre obveniunt filio, generaliter veniunt
 omnes res, & bona, quæ obveniunt alii venditorumque.
 171.1
Patet quando possit præferre de proximo clericandum,
 obsequium. [171.1](#)
 Patet appellatione venit pariter simpliciter, id est frater
 patris, & non pariter magis. [171.1](#)
 Patet appellatione venit pariter magis in favorabilioribus,
 dum in eadem ratio veniunt. [171.1](#)
 Patet veniunt proprii patris appellatione. [171.1](#)
 Patet quod dicitur differentiam iudicis continentur amara
 peritorem, & circumstantiam quilibet. [171.1](#)
 171.1
 Pauper dicitur qui habet militem filius nobiles. [171.1](#)
 Pauper an dicatur qui potest vivere ex alimoniis. [171.1](#)
 Pauperem qui se dicit probare debet. [171.1](#)
 Pauperes dicuntur non solum Mendicantes, sed etiam habentes
 corpusam sustentationem, qui tamen a seculo statu per-
 sunt & dignitate videntur indigere. [171.1](#)
 Pauperes

& Verborum.

Testes qui propter pauperitatem se defendere non possunt, non comprehenduntur sub clausula. Omnesque alios, &c. **114.2**

Pauper dicitur ab inope, quia pauper dicitur qui parum habet, inopi qui nihil. **114.3**

Pauperum appellatio non venit in curia. **114.4**

Pauperum appellatio non dicitur quando veniam monasterii daturus, & Monachum remittit. **114.5**

Pauperum probanda est in specie habere seductum ad id quod petit, & stare claus. Constitutio de pauperibus. **114.6**

Pauperum ubi alium aliquem est qui de deditur, illam in genere dicitur, vel probat non iustitiam. **114.7**

Pauperum si non est accedat resiliunt. Quomodo parum datur claus. Puto bene. **114.8**

Pauperum quando adit, tunc sollicitudine gratia datur commisso, cum claus. Rescriptum expulsi in fine liti consilio de pauperibus. **114.9**

Pauperum sunt ut quando non datur non solit commisso datur in fine claus. Rescriptum expulsi. **114.10**

Pauperum tantummodo vacante danti potest in remuneratione pariter quantitas. **114.11**

Peccato quamvis subiciatur, qui peccata committit non feruntur. **114.12**

Peccato appellatio in legatis venit ut quod superes, quae gregatim pascuntur, ut domus oves, caprae, & similia. **114.13**

Peccato legato contrarium nomen debitorum, quo autem compenditur id quod ipse dominus debet. **114.14**

Peccato legato appellatio continetur etiam id quod servum de danti dominus custodit, & de positi causa, donec ab ipso aequum mereatur. **114.15**

Peccato legato de bona illud, quod in tempore mortis testatur. **114.16**

Peccato non generat pecuniam. **114.17**

Peccato est opus tunc necessarium fideiussor. **114.18**

Peccato venit appellatio bonorum. **114.19**

Peccato numerata non censetur legata, quoniam legatum habet omne ius, & regnum. **114.20**

Peccato appellatio continetur. **114.21**

Peccato defunctus ad emptorem praedictum, & in banco campum posita venit appellatio ambobus. **114.22**

Peccato remones facit qui quam solam pepere. **114.23**

Peccato appellatio large semper vocalculo venit omni buale commodum, & sic omnia quae ad pecuniam redire possunt. **114.24**

Peccato appellatio venit, fumeorum, oleum, & omnia alia, quod possit numero & mensura constare. **114.25**

Peccato appellatio non datur nisi data conditione. **114.26**

Peccato appellatio ex vulgo vno loquendi venit tantum pecunia numerata, praeteritum verbo pecunia, ad id quod verbum distribuitur. **114.27**

Peccato appellatio venditicia, & actiones ad pecuniam competunt. **114.28**

Peccato appellatio cum signo vniuersali continetur in danti. **114.29**

Peccato idem significat quod Quasi, seu Quasi modum, & sic dicitur de impignoratione denotat. **114.30**

Peccato aliquando non semel dicitur, vel personam esse eandem. **114.31**

Peccato parum de significatione eius cui adhibetur. **114.32**

Peccato. Hae dictio est maioris potestatis quam Apud. **114.33**

Peccato dicitur etiam multipliciter, quia Apud personam per personam, Peccato vero per personam, nam quia Apud significat personam simul cum loco. Peccato personam, domum, ac possessionem denotat. **114.34**

Peccato. Hae dictio est parum nullam limitationem adhibet. **114.35**

Peccato. Hae dictio est de maxima re. **114.36**

Peccato idem quod Omnia, Ex toto in totum, Per totum, & similia. **114.37**

Peccato idem quod raso. **114.38**

Peccato idem quod nullum ad id ipsum. **114.39**

Peccato appellatio continetur ad quod est, per quod est definitum. **114.40**

Peccato appellatio continetur aliorum, gratiam, mortis, melius, aciem, fumeorum, holuorum, ligna, carbonem, & valonum iure doli. **114.41**

Peccato appellatio continetur super, legatum, carcerem, & litem. **114.42**

Peccato appellatio non venit accitum, quod parum sunt causa ex quoque ipse, nec etiam suavitatem, & legum suum theca, seu aigala. **114.43**

Peccato appellatio in legatis non continetur an danti, mediocritas, & similia, & similia. **114.44**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.45**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.46**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.47**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.48**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.49**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.50**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.51**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.52**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.53**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.54**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.55**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.56**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.57**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.58**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.59**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.60**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.61**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.62**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.63**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.64**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.65**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.66**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.67**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.68**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.69**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.70**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.71**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.72**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.73**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.74**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.75**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.76**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.77**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.78**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.79**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.80**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.81**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.82**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.83**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.84**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.85**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.86**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.87**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.88**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.89**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.90**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.91**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.92**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.93**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.94**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.95**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.96**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.97**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.98**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.99**

Peccato idem quod in eam possessionem exigitur possessionem, tunc non retinetur solum in sub p. utrum quod ponitur in probum an de remaneat pro h. & similia. **114.100**

Index Rerum,

Periculi appellatio: non verus casus fortuitus. 477
Periculi: Hæc dictio est significans improprietatem, & inchois. 478
Periculi: Denotat quandoque omnimodam similitudinem. 478
Periculi: Importat omnimodam æqualitatem. 478
Periculi: Refertur ad omnes qualitates, & æquiparatur vni alteri. 478
Periculi: Hæc clausula significat concessorem valere quod subreptis erat. 478
Periculi: Tollit defectum dispensationis. 478
Periculi: Non operatur contra ius verum medio tempore quilibet. 478
Periculi: Nec operatur si cesset dispositio principalis, vel causa. 478
Periculi: esse concessus omnia, quæ non sunt prohibita. 478
Periculi: Permissum concessum in absolute promissoris quod reperiunt à dare probatum. 478
Periculi: Permissum ad tempus, post illud concessum prohibendum. 478
Periculi: Permissum post tempus a quo illud concessum prohibendum. 478
Periculi: Permissum concessum omne id, per quod deueniunt ad actum permissum actum. 478
Periculi: Permissum latè sumptis vocabulo comprehendendis appellatione alienationis. 478
Periculi: Permissum concessum, & compensationem non semel importat verbum de. 478
Periculi: Permissum concessum appellatio venit propria, & specifica, non verò generica, & variabilis, quæ ad plures species deueniunt. 478
Periculi: Permissum. Hæc clausula substantiam omnem, & qualitatem importat, omne tempus respicit, & tabulam ad futura. 478
Periculi: Permissum dicti possunt ex omnia, quæ licet aliquo modo ante motum finis permissum, apta sunt ad vitam durare. 478
Periculi: Permissum significat dictum. Quodlibet. 478
Periculi: Permissum nota est dictum. Scilicet, & tunc pro Permissum solet exponi. 478
Periculi: Permissum. Hæc dictio sine præmissione temporis accipitur, & seio in finem tendendi, ac importat idem quod semper, omni tempore. 478
Periculi: Significat tempus in secula seculorum. 478
Periculi: Et permissum cum seculum vocat successum in infinitum. 478
Periculi: Quandoque accipitur ad vnam, seu quandoque aliquis fuerit iustitiam, & ita intelligitur donec quis vivit, propterea subiicitur materiam. 478
Periculi: Intelligitur vique ad centum annos in usufructu relicto personarum, quæ nemquam moriuntur, & quandoque intelligitur vique ad totam generationem, & iterum vique ad quartam. 478
Periculi: Non semel triginta, vel quadraginta annos importat. 478
Periculi: Permissum nihil potest esse folio. 478
Periculi: Permissum concessum actus, qui certo tempore spatio non comprehenditur. 478
Periculi: Permissum. Hæc dictio masculinum & femininam comprehendit. 478
Periculi: Et vltra hanc vulgarem significationem qualitatem in homine notat, quatenus ab alio differt. 478
Periculi: Permissum appellatio venit masculina, & feminina. 478
Periculi: Permissum appellatio secundum propriam significationem non venit Communis, Collegium, seu Vniuersitas. 478
Periculi: Ad verò large, & improprie sumptis vocabulo, ac minus propria significatione continetur. 478
Periculi: Quando tamen materia subiecta fit apta, & proportionabilis ad comprehendendum Communitatem, Collegium, seu Vniuersitatem, tunc appellatio personarum illa comprehenditur. 478
Periculi: Permissum appellatio venit Collegium, & Vniuersitas in mutentur fauorabilibus. 478
Periculi: Personarum Ecclesiasticarum appellatio veniunt etiam qui solo clericali characteris sunt insigniti. 478
Periculi: Permissum verum, non solum comprehendit dictum, si quis. 478
Periculi: Personarum distribuitur nominatis attribuitur solum dictum. Quilibet. 478
Periculi: Personarum, quæ aliis non comprehenderentur, includit clausula. Quæcumque flant, quælibet, & coordinatis, &c. 478
Periculi: Personarum, quæ legi possunt in iustamentis, respicit dictum. Dictum. 478
Periculi: Personarum omnes, omnes Ordines, & Religiones, ac per loca comprehendit dictum. Quilibet. 478
Periculi: Personarum omnes comprehendit dictum. Aliquis, absque vili distinctione. 478

Personas omnes etiam principatus includit dictum. Quicunque, dummodo tamen specialia privilegia non habeant. 478
Personas, & casus similes non excludit dictum. Solus, perferitur vbi est eadem ratio. 478
Personarum aliquando respicit dictum. 478
Personarum respicit dictum. Inde, & denotat ex qua persona. 478
Persona ad rem valet argumentum. 478
Item a persona ad locum. 478
Item a persona ad tempus. 478
Personale est pronomen Nos. 478
Personarum tamen est si dicatur Noscitur. 478
Personarum est dictum. 478
Personarum importat dictum. 478
Personarum ostendit dictum. 478
Personarum est plus, quàm compelli sibi placere, & non includit mandatum. 478
Personarum dicuntur appendices, seu res accessoria ad capitulum, vel aliud corpus. 478
Et sunt quilibet species, vel ostendunt. 478
Personarum appellatio veniunt illa, quæ rei principalis sunt accessoria, seu affixa, aut ipsius rei proprio vili destinatione. 478
Personarum appellatio veniunt ea, quæ statum, vel consuetudinem, seu legem, aut consuetudinem vili loquendi depicta sunt, et accedunt. 478
Personarum appellatio veniunt finitum. 478
Personarum appellatio veniunt non solum ea, quæ consistunt in possessione, sed etiam, quæ consistunt in iure, & in iustificatione. 478
Personarum casus appellatio veniunt molendinum, fons, horti, foveæ, vinearum, & similia, quæ erant domini castri. 478
Personarum, seu iurium casus appellatio sola continentur iurisdicchio, non pascua, & venæ. 478
Personarum appellatio etiam in castro, & se vniuersalis non veniunt bona quando in specie de bonis expressit dictum. 478
Personarum. Verbum hoc importat perfectum veniunt non dant. 478
Personarum pro recto ex computatione rationum potest de erunt docere. 478
Personarum obstruere actorem declaratur in fauorem ipsius, & non Rei. 478
Personarum simulatur in fauorem eius, qui ferat contra iuratum, habet effectum clausulæ Ratio maiore pactis. 478
Personarum respicit substantiam clausulæ. Dummodo res non sit eorum pro Rectore. 478
Personarum, Rex Hispaniarum appellatur ratione maiestatis, & potestatis. 478
Pia causa, si substantia eius, nullo modo excluditur per personarum gratiam, sed succedet post mortem naturaliter quatuor, monasterium interius bonis guardere. 478
Pignus & hypotheca venit appellatio alienationis. 478
Pignoris renuntiatio non est donatio. 478
Pignus, & veniunt, ac pignorum redditus veniunt appellatio Regalium. 478
Pignus non venit appellatio mercatoris. 478
Pignus sumatur, molendinarius, vel habitatoris promissum ferre pro tota familia, si illa sumum crederis, non tractabitur nisi pro modo familiaris, quæ erat tempore conceptionis. 478
Phorum. Hoc verbum intelligitur de boni vili arbitrio. 478
Plani vulgares ponitur pro Cento, quandoque idem significat quod Clarus, & Apertus. 478
Plurimum vix vni nobili subiens non venit appellatio nobilitatis. 478
Plurimum appellatio continetur tantummodo vulgus sine nobilitate, & sic carere eius sue parentis, & tenuitibus. 478
Plurimum dicitur quod adiectione non indiget. 478
Plurimum importat idem quod, Omnia meliori ratione. 478
Plurimum potestatis est illa, cuius causa non est ratio exequenda in Principe causa faciat. 478
Plurimum potestatis in Principe idem est cum eadem subiecta potestatis. 478
Plurimum. Hæc clausula operatur et proprietatem simul contra usufructum transferat. 478
La concessione adhibita operatur donationem liberam, non usufructum esse. 478
Significat personam rem. 478
Importat societatem etiam in proprietate, possessione, vel usufructu. 478
Intelligitur

Index Rerum,

Continui appofita in alienatione rei incerte per verbum
numerales. **112-113**
Poffeffionem in abfentem non transfertur claufula Continui.
ibid. **113**
Poffeffio data fub conditione refoluta crafceat poftea data.
116-117
Poffeffionis dimiffio verbalis fufficit ad hoc vt ceffetur paf-
fivum quoad poffeffionem, ftante clauf. Parito iudicio.
118-119
Poffeffionis initium qui probat, prefumitur etiam hodie
poffeffor. **120-121**
Poffeffionem capere propter auctoritatem licentiam, operatur
clauf. Omni meliori modo, &c. **121-122**
Poffeffionem alterius plenam prefertur folum clauf. Sine pae-
iudicio, &c. **122-123**
Poffeffionem denotare dift. Senz.
Poffeffionem capere litibus non confectis dicitur intrinfece.
123-124
Poffeffionis colorate expreffionis vim habet clauf. Amoro,
&c. **124-125**
Poffeffionem civilem denotat verbum Habere, & igitur
cum verbo Poffeffore. **125-126**
Poffeffio non acquiritur ea contrarij fupplatione pro abfente
cum clauf. Pro omnibus, & fingulis abfentibus, &c. ut fi-
cetur fufficiens. **126-127**
Poffeffionem capere ab ignorantie contra decretum intentanti non
effi facienda, minus ab impetrante. **127-128**
Poffeffionem inficit decretum irritans de quo lo capla. vi lre
penult. **128-129**
Poffeffionem, aut titulum an inficit decretum irritans in
alijs casibus, praeterquam in beneficiis refervatis, & lim-
pior. **129-130**
Poffeffionem facti fimpliciter, & nudi non inficit decretum ir-
ritans. **130-131**
Poffeffionem non inficit decretum irritans, quando non effi
appofitum fupet certo corpore beneficii. **131-132**
Poffeffionem, & dominium denotat verbum, Partem.
132-133
Poffeffionem capere non poffit procurator cum libera, &c.
133-134
Poffeffionis appellacione ubi fimpliciter profertur, venit vera
& propria poffeffio, prout importat ius detinendi, fci in-
fufcedi rei. **134-135**
Poffeffio ubi adiciunt nomen proprium, aut poffeffum, de
corporibus ipfarum rerum, feu pofitum effi intelligenda.
135-136
Poffeffionis appellacione non venit domus. **136-137**
Poffeffionis pncipale fignificatum effi pro devotio-
nisme proprio, fci iure volendi rei optatione domus.
ibid. **137-138**
Poffeffio olim, & hodie poffeffio prefumitur. **138-139**
Poffeffio fi per multos annos pofefforem exigit, in eo pra-
fumitur non folum titulus, fed etiam iufufficere, clauf.
Dimiffio remaneat certum pro Reclor. **139-140**
Poffeffio vi decti mandatum de allocando etiam mofuo
confuetudine, operatur claufula Continui, in ultimato
appofea. **140-141**
Poffefforis in commiffione appofita clauf. Quam & quas, facit
vi etiam peticionem de iure poffit. **141-142**
Poffeffor anterior quando continetur in unaquaque poffef-
fione etiam non inficit decretum irritans. **142-143**
Poffeffio quando non addeff clauf. Amoro, &c. non facit ex-
tencorem mutam. **143-144**
Poffefforis reimpugnare reticere non valet clauf. Abfentio
Roz, vt folum fupet peticione cognofcunt. **144-145**
Poffeffum ante peticionem terminatum effi etiam a iudice
habente arbitrium. **145-146**
Poffeffio agens, & conclufus quomodo poffit vitare clau-
las, & iudicium miniftrare, &c. obtinere in peticione, offen-
ditur. **146-147**
Poffeffio in iudicio pofitum ab Ordinario eadm non ha-
beac fci pro ipfo fpoliato, de nullitate & iufufficere fenti-
tie daret pofit, etiam ftante clauf. Sine pncipio crea-
tionis literarum Apof. **147-148**
Poffefforio dimiffio poffit pncipiari in peticione ftante de-
cretio iufufficere. **148-149**
Poffeffum effi pronome Meus, demonftrativum tempus pra-
teritum. **149-150**
Poffeffore dicitur ille pleno iure qui fructus colligit, & de illis
difponit pro libito voluntatis iux. **150-151**
Poffeffus causa effi quid dicitur ab ipfa poffeffione,
ibid. **151-152**
Poffeffus quare per confuetum prefertur fecundo habenti
actuali poffeffione. **152-153**
Poffeffus melior effi condicio. **153-154**
Poffus, hoc verbum quando applicatur profertur & importat

fecunditatem, ac liberam voluntatem, non autem accref-
centiam. **154-155** habet arbitrium & electionem fi affu-
matu concipitur, ibidem. **155-156** Importat accrefcentiam ne-
garie prolam, & adum contra gellum omnino red-
dit nullum, praeterquam omni potestate, ibidem. **156-157** Iudicium,
cum dict. Quare, feu Quare modo, operatur impo-
tentiam ea aliqua alia causa, iure, vel titulo, ibidem. **157-158**
Easentum effi, trahitur ad futura habentia caufam de
prefenti, ibid. **158-159** Comprehenfit illud, quod hinc, &
commodi fieri poffit, non autem id, quod effi contra
bonos mores. **159-160** Intelligitur fecundum iuris difpo-
fitionem. **160-161**
Poffe videtur qui facit quominus facit. **161-162**
Poffe quis non dicitur, quod incommodi poffit, vel facit,
aut iure penitio exequi non valet, vel quod non hanc effi
poffit, vel quod contra has poffit. **162-163**
Poff. Hae dictio effi ambigua, & varij fenfus. **163-164** Exclu-
fio effi quando apponitur in difpoficione in qua tempus,
vel terminus ftatur. ibid. **164-165** Iudicia termino, vel alium
dilationi importat vt dilatio praecedens localiter fit con-
fumpta. ibid. **165-166** Denotat intervalum modicum quando
ponitur in difpoficione, in qua poffit fignificat & mo-
dicum, & longum intervalum. ibid. **166-167** Importat adum
immediat fequentem fine intentionis ibid. **167-168** & omnem
fuccellum pncipit quando refpicit poffeffum. **168-169**
& odium per prius, & poffeffus ibid. **169-170** condonem an
& quando denotat offenditur. **170-171** Accipitur perfici-
nt, completit, & hinc, quando apponitur in aliqua difpo-
fitione in qua poffit ftare incipit, feu anchoam, &
fimiliter poffit ftare completit, perficitur, facit ante.
ibid. **171-172**
Poffa. Hae dictio de fui natura fignificat intervalum.
172-173
Verificari poffit inconueniens, & fine intervallo, nonne-
quam cum intervallo longo, aut modico, ratione fubie-
ctae. ibidem. **173-174** Denotat adum perfectum, & non pro-
cedens aliquando vero incipit. ibidem. **174-175** Inficit exco-
fitionem, & excludit praecellum. **175-176**
Poffera derogant prioribus. **176-177**
Pofforatus appellacione veniunt defcendentes etiam ex
feminis. **177-178**
Pofforatus nomen fignificat defcendentem, & procreato-
rem. **178-179**
Pofforatus conceffum fecundo teftiorgio ad mafculos per
victum fecum defcendens. **179-180**
Pofforum appellacione proprie veniunt defcendentes.
ibid. **180-181**
Pofforum appellacione veniunt etiam feminae, & defcen-
dentes ab eis, nifi contrarium fiat loquens effi contra-
rius, vel addeff ftaturum feminas excludit, ab mafculis,
feu effemus in privilegio, fciulis, & immunitate conceff.
Titio, & pofforis. **181-182**
Paffquam. Hae dictio inducit conditionem. **182-183**
Includit ponitur in difpoficione in qua ftaturum dies, tem-
pus, vel terminus, & talis dies terminus computatur to-
mino. **183-184**
Excludit omne tempus anterior. **184-185**
Poffumus non venit fihorum appellacione, nifi ex iudicio
apparet refiftentem de eo fciulis. **185-186**
Poffumus venit appellacione fihorum in tuelis. **186-187**
Poffumus quando fuit infirmus, & ultimo morienti fuit ali-
qui fubfiftit, quomodo operatur claufula codicillaris,
officulu. **187-188**
Poffumus an & quando veniunt appellacione poffitorum,
offenditur. **188-189**
Poffumus appellacione non folum venit is, qui effi natus post
mortem patris, fed etiam ille, qui post teftamentum, ante ta-
men eius mortem. **189-190**
Poffumus appellacione non venit iam natus. **190-191**
Potentia, quae non reficitur ad adum vana effi. **191-192**
Potentia, & adum amul effi non poffunt. **192-193**
Potentia to habita idem operatur quod potentia in adu.
ibid. **193-194**
Potentiam omnem negat dict. Nullo modo. **194-195**
Potentia ligandi eadm effi acque folvendi. **195-196**
Potentiam variandi, fi non reficitur fuffida, importat vi-
verit alter dict. Quocies. **196-197**
Potestas ubi in Principe deficit non operatur clauf. Ex certa
fententia. **197-198**
Potestas qui reficit, ordinamio Dei reficit. **198-199**
Potestatem omnem admittit clauf. Nullo modo, &c. inducen-
do nullitatem adus, & operando idem quod claufula de-
cretio irritans. **199-200**
Potestatem liberam, & abfentem, & nullo legi fuppoftam im-
pocem dict. Liber. **200-201**
Potestatem plenam denotat dict. Potestatem. **201-202**
Potestas

Potestas hoc venit iudicii appellatione etiam in materia statuta. **141.7**
 Potes appellatione continent vinum, ceruicia, & alia potumum genera. **141.1**
 Potus appellatione venit aqua in illis locis, in quibus emittit, et veniunt. **ibid. 1**
 Potus concinetur appellatione cibi. **171.1**
 Potus venit appellatione alimentorum. **171.1**
 Præbenda non venit appellatione beneficii in materia statuta. **141.12**
 Præbenda quando sunt distributæ in Ecclesia, & bona possidentur in communione, sed postea singulantes etiam una tempore distribuantur, appellatione factum una veniunt distributionis quotidianæ. **141.12**
 Præbendaria annua non respicit dicta, ita tamen, quando vel de iure est actio, vel dispar qualitas, vel apponitur ad unum casum quatuordecim. **171.6**
 Præcedentia non potest immutare, neque augere claus. **Q. 2. 2. 2.**
 Præcedentia declarat, augere, ampliare, & extendit, claus. ita quod, &c. **171.1**
 Præcedentia non solum, sed etiam sequentia modificat dicta. **171.1**
 Præcedentia restituit, & modificat dicta. **171.1**
 Præceptum idem importat quod iubet, & sic præceptum. **171.1**
 Præceptum idem importat quod Maxime. **171.1**
 Positum solum vel nescitur maiorem esse rationem. **ibid. 1**
 Positum maius. **ibid. 1**
 Præpositum dicitur quod ante alios quis habet prepositum, & perit. **171.1**
 Præpositum legatum vocatur per legatum, quod unus ante alios habet caput. **ibid. 1**
 Præpositus est dicta. Omnimodum importat idem quod, per omnem modum. **171.1**
 Præpositus est dicta. Penitus, nullam limitationem admittit. **171.1**
 Præpositus est dicta. Omnia, habetque præpositum naturam. **171.1**
 Præpositus. Hæc dictio denotat quod quis absoluit, & ad litteram eaqueque, ac penitus excludit omnem interpretationem excoisalem, excepta nulla, & legitima à iure posuerunt. **171.1** Significat ut sint illa exceptio, & ut vulgo, sine remedio, & ad vopem, distincte, & sine continue id est, **171.1** Idem importat quod absoluit, & sine cause cognoscit, ac in statum habet vim clausule derogationis, denotatque nullo scilicet exceptio. **ibid. 1**
 Præpositum illud esse dicitur, quod significat admodum intelligitur. **ibid. 1**
 Præpositus, & possessiones veniunt appellatione hereditatis. **141.10**
 Præpositus. Hæc dictio importat repetitionem vocum, quæ dicta sunt superius. **171.1** Secus quando latetur testatio sermonis, vel attenditur motus, & intentio disponens. **ibid. 12**
 Præpositus. Hæc dictio est relatiua præcedentium cum omnibus suis quælibet, ac si omnia præcedentia nominum, & quælibet essent capessat. **171.1** Facit relationem ad eos, quorum nomina in testamento, vel instrumentum legi possunt. **ibid. 1** Importat repetitionem, & relationem ad dicta superius. **ibid. 1** Non respicit sequentia, sicut in relatione præcedentium. **ibid. 1**
 Præpositus, & præpositus. Hæc dispositiones repetunt, & restitunt ad præcedentes ordinatos. **ibid. 1**
 Præpositum appellatione venit etiam pendebat per multos annos medietas. **171.1**
 Præpositus appellatione etiam pates continetur. **ibid. 1**
 Præpositum est nomen generale, & maxime continens quæm fundum, & statum ad de memoria, & potestatem sua. **ibid. 1**
 Præpositus nemo debet esse factio aliorum. **171.1**
 Præpositus inferiores insinuatione quasi Episcopalem habentes obtinent potestatem visitandæ, & de iure suam diocesana penitus. **171.1** Et possunt approbare Confessiones. **ibid. 1** & dispensare in omnibus irregularitatibus, & infirmitatibus ex delicto oculo proenientibus, excepta ea, quæ oriuntur ex homicidio voluntario, & excepta aliis delectis ad forum contentiosum. **ibid. 1**
 Præpositum etiam in distributis suis licentiam concedere ut obligatio, seu renunciatio à nouo si velat iura duo menses proximos professioni, iuxta formam Conc. Trid. **171.1**
 Præpositum appellatione veniunt nolum Episcopum, & alii superiores, sed etiam alii Præpositi inferiores, prout sunt Abbates, neque etiam Commendatarii, maxime perpetui. **171.1**

Præpositus immediatus vocat appellatione Præpositi. **171.1**
 Præpositum appellatione minus proprie veniunt illi, qui in Ecclesia sine insinuatione præpositum, & honorificum gradum habent. **ibid. 1**
 Præpositi laici & amplius, sicut improprie vocantur Relectores in Ecclesia cum animarum habentes. **ibid. 1**
 Præpositi appellatione non venit Capitulum. **ibid. 1**
 Præpositum non cedunt illis, quibus hoc fuit refectionem per claus. Salvo, &c. **171.1**
 Præpositus appellatione venit locum cessans. **171.1**
 Præpositus veniunt participant de privilegiis Mendicantium. **171.1**
 Præpositus Theofauria, Decanatus, & Sacristia, de hunc communi non sonant in nomine Dignitatis, aut in consecratione in contrarium. **171.1**
 Præpositus potestatis absolventi, dicitur etiam præpositus potestatis coadjuvandi. **171.1**
 Præpositus longi temporis, non verò longissimi, nec immemorialis tollitur per claus. Non obstat quacunque consuetudine, &c. **171.1**
 Præpositio etiam immemorialis quando excluditur, non exinde substat censetur, si illam in vi privilegiis præpositi, & probat per tempus immemorialis allegatur, & materia de qua agitur talis sit, ut legibus superioris privilegio concedi possit. **171.1**
 Præpositio tollit decretum irritans. **171.1**
 Præpositio quæcumque substat immemorialis quoque substat censetur si sit mala & fici. **171.1**
 Præpositio decem vel viginti annorum, non verò **171.1**
 Præpositio dicitur Perpetua. **171.1**
 Præpositio etiam temporis longissimi non excludit dicta. **171.1**
 Præpositio ad conformandem valet argumentum. **171.1**
 Præpositio ad præscriptum ad pactum. **171.1**
 Præpositum tantum censetur quæcumque possessum. **171.1**
 Præpositus clericum ad beneficium non potest procurator cum habet, &c. **171.1**
 Præpositus admittit cum claus. Si in quæcumque, &c. censetur admitti si de iure admitti debet, & consuetudo in quali præfessione præcedit. **171.1**
 Præpositus ad Parochialem necessarius examinandus est, quia ex parte est de forma, quamvis notum sit dignus, vel famulus Doctor sui Vicarii Episcopi. **171.1**
 Præpositus à iuramentis, & per examen idoneos repetitur, solus Episcopus instruere potest, & non alii in infirmis. **171.1**
 Præpositum non solum personalem, sed etiam intellectuale, & operatum importat dicta. **171.1**
 Præpositus temporis per omnes adiungunt dicta. **171.1**
 Præpositus ad præscriptum valet argumentum, quando hanc plenius convenire potest cum origine rei temporeque præsentis, secus verò in ea, quæcumque facit est tempore antiquitatis. **171.1**
 Præpositum. Hæc dictio compassiue proprie ponitur, & importat idem quod Maxime, seu Præpositum. **171.1** & includit alias personas, & casus, **ibid. 1** Hæc dictio capitur casum minus dubitabilem, & amplius magis dubitabilem. **ibid. 1**
 Denotat sui iura esse in casu communi. **ibid. 1** Item, omni nonnullam causam finale. **ibid. 1** Interdum exponitur pro tantum. **ibid. 1**
 Præpositum iuris alicuius est claus. Salvo, &c. non autem conditionalis. **171.1**
 Præpositus annua venit appellatione etiam. **171.1**
 Præpositus, quæ in sola temporalitate consistunt non veniunt appellatione beneficiorum. **171.1**
 Præpositus est nisi tunc ratio contra legem sine auctoritate superioris facit. **171.1**
 Præpositus denotat dolum, ac temeritatem. **171.1**
 Præpositus cedit veniunt, quæ veritas præfessionis per se. **171.1**
 Præpositus una tollit aliam. **171.1**
 Præpositus fortius tollit debilitatem. **171.1**
 Præpositus una cedit pluribus. **171.1**
 Præpositus huius, & de iure, licet non admittat probat omem in contrarium, si tamen est admittit, & probat relict. **171.1**
 Præpositum informatiois in Principe operatur claus. Ex certa iurisdictione. **171.1**
 Præpositum aliquando significat verbum Cedit. **171.1**
 Præpositum quandoque significat verbum Videretur. **171.1**
 Præpositum interdictum arguit, & diffusit verbum Interdictum. **171.1**

Index Rerum,

presumptiones cessant in clausis.

Præter. Hæc dict. an sit inclusiva, seu potius exclusiva, ostenditur. 713.2. & seq. Implurativus est in materia inamabili, focus in odiosa. ibid. 7. Inducit repetitionem qualitatem & conditionum præcedentis legem, & dispositionis in sequentem. ibid. 8

Præter legem fieri dicitur quod sit extra dispositionem legis. ibid. 9

Præteritis. Hæc dictio est continuativa materia ad præcedentia, & ponitur pro item. 713.1. Preteritis dispositionum non actus. ibid. 2. Interitum quoddam annuit, & velotum gerendum successione, & ordinem inducit. ibid. 3

Præteritis facta à fratre instituta turpi persona, an habeat locum in fratre virgino. 121.3

Præterquam. Hæc dictio habet naturam exclamandi aliquos casus ab ipsa nona dispositione, & continetur sub eadem latus dispositione, quæ prius continetur. 713.1

Exceptio est, & importat contrarium eius, quod in regula continetur. ibid. 2

Præterquam à nobis promissis, claus. præterquam promissiones omnes Apollonias, factas etiam ab Accessibus. 467.12

Præterquam per obitum apud sedem, &c. limitat solam gratiam. 468.19

Præter appellatione non venit reira sterilis, & inculta. 123.1

Præter appellatione licet proprie veniant qui habent Ordinem sacerdotalem, & tamen hoc nomen potest etiam simpliciter clericis convenire. 124.1

Præter appellatione proprie quicquid consistit in pecunia numerata. 125.1

Præter appellatū latus sumptu vocabulum continetur quicquid pro re datur, licet non consistat in pecunia. ibid. 2

Præter receptatū in materia emptoris & venditoris venit appellatione inerte. 126.1

Pretium quod datur pro re concessa, debet acquipollere ipsi rei. 443.13

Pretium de res principalis non venit appellatione expostulatum. 127.6

Pride dicitur quasi prius die. 713.1

Primo & Primum in quo differant, ostenditur. 140.1

Primo ad ultimum validum est argumentum. 140.1

Præmissis perpetuum pro se, suis, & descendentibus, ubi cessant, infans non censetur ineluctasse de formidine. 115.72

Præmissis præsumitur privilegium suo, in quo est inserta clausula, minus propter se licet statuta civitatis. 418.43

Præmissis in rebus, & concessionibus in dubio præsumitur non vi plenitudinis potestatis, sed rebus, & concedere secundum sui commensuram. 396.4

Præmissis quando apponit clausulam Non obstante, &c. præsumitur usus plenitudinis potestatis, vel quando apponit clausulam. Ex certa scientia. 397.6

Præmissis permissum vi plenitudinis potestatis, quando actus non valet. ibid. 7

Præmissis in legibus humanis etiam ex levi causa dispensare censetur, statum claus. De plenitudine potestatis. ibidem. 11

Præmissis per claus. De plenitudine potestatis, censetur dispensare in lege divina, & naturali, cum iusta causa in talibus, quibus ei licet. ibid. 12

Præmissis ex iusta causa potest privilegium seu contractum à se cum subdus celebratum limitare. ibid. 13

Præmissis per claus. De plenitudine potestatis, derogat iuri salutem humano etiam sine causa. ibid. 14

Præmissis ubi scribit de plenitudine potestatis, nihil opponi potest quod gratiam annullat. 198.20

Præmissis ubique iusta causa non potest de plenitudine potestatis quicquam dominio rei sue prius. ibid. 24

Præmissis non potest privilegia, seu concessiones illas recurre, quæ in natura, & vim comensatur transire, vel per quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensatione meritorum. ibid. 29

Præmissis quando aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, præsumitur adum fuisse cum causa cognitione. 399.34

Præmissis habuisse notitiam coactatæ ennuclationis demonstrasse claus. Non obstante quacunque consuetudine, &c. 429.1

Præmissis introitus vi iusta præsumitur signum dat claus. Præter de iure. 477.10

Præmissis potest removere suspensionem, & committere causam à remota, quæ intelligi debet de transference propter filiosum suspensionem, non tamen gravem, & instant. 498.1

Præmissis superior non potest etiam de plenitudine potestatis aliter iudici inspecto committere causam, cum claus. Appellatione remota. 410.1

Præmissis quando ex aliqua iusta causa moveatur ad contrarium causam tam claus. Recusatione remota, iudici inspecto non potest committere. ibid. 9

Præmissis quando non sunt appropinquati informari de partem conventionibus legibus interitis, non operatur claus. Non obstante quibuscunque potest. &c. 419.4

Præmissis sine causa potest præcipere quod quis non movetur. 120.4

Præmissis non tenetur servare iura ordinem. 121.1

Præmissis factum non sperant, incedunt, pectis, cartha immodica, bellum, seu inessum hostium, veniunt appellatione causam formidant. 170.1. & seq.

Præmissis gratia semper intelligitur sine alterius iuribus. 107.1

Præmissis non potest fingere id quod est impossibile. 66.4

Præmissis ratione dignitatis gravius est fidem fallere. ibid.

Præmissis gratius peccat frangendo fidem quam inferior præsumit. ibid. 5

Præmissis mandatum non emittitur in illicita. 71.9

Præmissis placium legis habet vigorem. 141.1

Præmissis dicitur lex animata in ventis. ibid. 2

Præmissis quando expiatis se morte propriam concedere, dicitur morte propriam procedit, quamvis conditio huiusmodi gratiam fuisse ab imperatore petam. 416.6

Præmissis inferior non potest vel claus. Appellatione remota. 160.2

Præmissis dictum statum maxime circa causam commissionem, & alia de quibus est informatum. 160.2

Præmissis quando aliquid conceditur instantiam partis, nihil operatur claus. Ex certa scientia. 417.40

Præmissis censetur facere ex certa scientia si id in literis expressis. 418.2

Præmissis si fuerit certificatus solum de natura negotii. ibidem. 19

Præmissis si aliquid facit cum instrumentis, censetur facere ex certa scientia. ibid. 20

Præmissis si in confirmatione inserat confirmatum integrum, censetur ex certa scientia confirmare. ibid. 21

Præmissis dicitur facere ex certa scientia, quando aliquid facit cum causa cognoscitur. ibid. 22

Præmissis alter. Hæc dictio referri potest ad id quod erat faciens de reliquo. 754

Præmissis S. Iohannis Hierosolymitani venit appellatione Ordinarii. 120.4

Prior qui est tempore, potior est iure, etiam si prioritas sit in honore & puncto, & etiam tam in agendo, quam in excipiendo, & replicando. 121.1

Prior nominatus ex alio magis dilectus. 122.2

Prior nominatus, seu descriptio maiorem dignitatem arguit. ibid. 6

Prior qui est tempore in gratiis & beneficiis, potior est iure, nisi de contraria Principis voluntate constet. 318.4

Prior ex eo datur non procedit illum ad cuius favorem claus. Aucterit appositus est. ibid. 2

Prioratus est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & in effectus est eadem dignitas cum Abbacia. 114.4

Prioratus Conventualis appellatione venit Ecclesia Collegiata Regularis, non tamen secularis ex propria significatione. 125.1

Prioratus præsumitur habitum. 125.1

Prioratus. Verbum hoc an & quando significet latam, vel sententiam fructum, remittit. 71.9

Prioratus contra patet privilegium non vixit privilegio suo, ubi utrumque privilegium aequale est, & aequale inaequale, & insuper concurrens in actu, & exercitio. 123.1

Prioratus bene venit cum privilegio contra privilegium quando est privilegium dupliciter, vel quando quatuor de damno vultus aliter de lucra capiendo, quæ nullatenus de damno vultus sui privilegia, vel quando in eadem re vultus est specialiter privilegium, aliter vero in genere. ibid. 2. & seq.

Prioratus personale personam sequitur, & cum persona extinguitur. 124.5

Prioratus non oportet nitescere, & inspicere, nec allegari creditur. ibid. 6

Prioratus legi tenore attendendus est, nec de illo iudicandum nisi ipsius tenore inspecto. ibid. 7

Prioratus meritis amittitur, quæ permissa sibi abutitur potestatis. ibid. 8

Prioratus detrahi potest ratione publicæ necessitatis, quando consistit quod talis veget necessitas, quæ non potest evitari. 127.1

Prioratus præcipue causa meritorum sunt irreversibiles etiam de plenitudine potestatis. 128.10

Prioratus 129.1

& Verborum.

Privilegia clausa in corpore laici non sunt privilegia, sed ius
c. m. i. 445-1
Privilegia Principis, quae transeunt in vim contractus non
tollit claus. Non obstantibus privilegiis, &c. ibid. 2
Privilegia, quae a nobilio titulo comparata sunt, tolluntur per
claus. Non obstantibus privilegiis, &c. ibid. 3
Privilegia futura non comprehendit claus. Non obstantibus,
&c. ibid. 4
Privilegia, siue indulta concessa commutationis causa, non
tollit claus. Non obstantibus privilegiis, &c. nisi de illis ex-
pressa sit mentio. 446-19
Privilegia posterius, quod est in notabile praedictum retri-
ctum, etiam Mora proprio concessum, non tollit praedictum
illius terminus sine speciali derogatione reg. de iure quodlibet,
non tollendo, etiam si claus. Quoniam tenores, &c.
446-20
Privilegia derogationem conferunt, quae in laici corpore clausa
non sunt per claus. Non obstantibus privilegiis, &c. nisi
admittit laicis clausa, &c. 444-1
Privilegia concessa gratis publicae utilitatis non derogant
claus. Non obstantibus privilegiis, &c. 446-10
Privilegium concessum pro habitatione intelligitur etiam si
habitu non sit continuus. 715-6
Privilegium clausulae generales non perungitur ad om-
nia quae praesumuntur ignorare. 445-11
Privilegium secundum speciale non facit mentionem de
primo generali illud derogat. 444-1-9
Privilegium secundum speciale potest primum generale in
illa speciali parte minuire, nulla facta illius mentione.
ibid. 10
Privilegium a pluribus Pontificibus concessum difficultas
tenore tollit. ibid. 11
Privilegium concessum Caio, & filiis, qui sunt de nomine solum
intelligitur de familia. 101-4
Privilegia causa cessante cessat privilegium. 10-9
Privilegium concessum Mora proprio, laici est interpretan-
dum. 447-16
Privilegium siue potestate obtentum cum clausula Morae
proprio, nulla sine praedictis in causa mentione non sit
validum vigore clausulae Morae proprio. 448-4
Privilegium ad partem causam non derogat claus. Non obstantibus
privilegiis, &c. 446-18
Privilegium videtur, & pupillis concessa non videtur derogare
per claus. Non obstantibus privilegiis, &c. ibid. 11
Privilegium principis concessum extenditur ad eius suc-
cessorem. 101-1
Privilegium concessum illis de consensu, qui per decem ad-
versarios continet habitationem in curiae, intelligitur etiam si
habitationem, etiam si non sit continuus, & per decem ad-
versarios in comitatu cum familia ad faciendum recu-
sas. 444-1
Privilegium si reddi ad iudicium, vel incipit esse damnosum,
non est obsequium. 101-4
Privilegium, et consensum habens clausulam derogationem cum
illis verbis, si tamen talia forent, &c. revocat primum habens
clausulam derogationem. 401-18
Privilegia specialia vim habent claus. In omnibus, & per
i. omnia. 441-8
Privilegium speciale an deroget generali, ostenditur.
74-12
Privilegia omnia alia Conciliis generalibus contraria.
Tribus exceptis, confirmata conferunt tamen claus.
Quoniam decreta Concilii Troi. &c. 442-4
Privilegium de iure speciali competens non tollit claus.
Sed etiam. 101-4
Privilegia apponunt decem initia tanquam accessum non
operantur effectum nisi postquam cognita sint privi-
legia utantur. 101-10
Privilegia interpretatio spectat ad concedentem. 101-1
Privilegium Apostolicum potest apponi claus. Ad instar. 715-3
Privilegium aliorum, seu exemptionem concessa particu-
larum ad instar, imponit ut locum eundem, & quem effe-
ctum cum aliis ad quae adargantur. ibid. 1
Privilegium, de quo non apparet, si alicui communicetur, an
in aliquo talismodi communicatio est profic, ostenditur.
ibid. 7
Privilegium concessum Ad instar aliorum, autem, diminutum,
vel revocatum potest fieri, an diminutum, vel revocatum
certum debet in personis illius, cui communicatur, ostenditur.
101-3-9
Privilegia, quae possunt acquiri, quarantur etiam ex consecra-
tione & participatione immemoriali, & ideo valet argu-
mentum a privilegio ad consuetudinem. 101-1
Pro. Hae dictio denotat ordinem respectu eiusdem instam
et, & non dicitur 714-1. Imponit aliquando locum
privilegium in sententia quando debuit esse liquidum. ibi

Angell. barba. Tract. var.

Non impedit exemptionem a obligatione Camerali quoad
liquida. ibid. 1
Pro. Hae dictio causam immutatam, & propositam plenum
que denotat, quoniam loquitur remota quando importat pos-
sunt, vel Ob. aliquando causam suam, videntur solvere
apponitur causa finalis, quae debet omnino sequi ratione
personarum. 711 1-4-1-3
Importat causam exemptionem. ibid. 9
Item modum aliquando, nonnunquam conditionem. ibi-
dem. 10
Intuitum veritatem, quando accomodat veritatem, &
possibile quandoque & lenem. 716-11
Iura compensationem, & taxationem ac plus petat accessio-
nem, limitationem, donationem, vel vicem & represen-
tationem. ibid. 11 & sequ. vique ad 16
Probare oportet, nec sufficit dicere. 114-1
Probare debet in quod quis allegare tenetur. 101-1
Probare volens ad partem petitionem concessam fuisse gratum
Mora proprio, non admittitur. 441-1
Probandum agere incumbit. 10-1
Probatum debet de necessitate concludere. 114-1
Probatum dubia & incerta non scient probantem. ibid. 1
Probatum probationem non excludit, fortius tollit debilitatem.
ibid. 4
Probatum specialis semper parat generalis. 111-6
Probatum per testes habet eandem vim quam per instrumen-
tum. ibid. 7
Probatum per iuramentum admittitur ubi agitur de modica.
101-1
Probatum super emergenti de novo etiam post publicas in-
vestigationes admissum. 111-5
Probatum necessitas adest claus. Summarie, &c. 111-1
Probatum in contrarium non admittitur, quod claus. Quoniam
tenores, &c. non imponit veram & explicationem, & derogationem.
446-7
Probationem plenum, & concludentem requirit claus. Quam-
modo remaneat certum pro Reclote, &c. 44-1
Probatum concludere debet etiam quod eorum Reclote remaneat
ex fructibus beneficii libere hoc est deductis oneribus,
si fuerit dictum remaneat certum libere pro Reclote.
ibid. 1
Con autem incumbit onus probandi. 447-14
Probationis deplorationem debet fieri concludentem cum omni-
bus suis qualitatibus sine claus. Quomodo collatur sit
decolat, &c. 440-1
Probationem concludentis possessionis contra constitutionem
& causam ab ipso habentem operatur clausula Consilium.
101-1
Probationes non concludunt, & persusivas possunt habere
admittunt vim clausulae, sola facti veritate suspensa. 101-1
Probatum, vel ostensionis alicuius dicti. Legitimum importat plenam,
& veram probationem, non autem privilegium.
711-1
Probatum et veritas, & concludentem, non presumptam requirit
claus. Consilio, &c. 101-1
Probationis appellatione ubi lex facit mentionem, venit plena
res subiecta materia repugnet. 101-1
Probationis cuilibet appellatione venit probatio sufficientis,
& legitima. ibid.
Proferre nullum reddit dicti. Omnia, quomodo modum dicti
Nullo modo. 714-16
Proferre in mandatis posita clausula Carcerata non potest exten-
di nisi ad ea quae sunt de natura alius, vel qui sunt corpora
expium. 101-13
Procurator de mandato ponitur potius claus. Cum plena, &c. et
conferatur, & stylo Notarii, quoniam ex parte voluntate.
101-1
Procurator in mandato apponitur claus. Pro ut sibi fuerit bene vi-
sum, & videtur importare arbitrium boni viri. 4-7
Procurator in mandato apponitur claus. Omnia & singula & cum
aliis verbis, nempe, qui spectat concludens iactare possit,
& operatur ut constitutus possit valide possessionem capere
et hoc fuerit specificatum. 441-10
Procurator in mandato posita claus. Promittens, &c. restringit
ad specificata in mandato posita claus. Promittens, &c.
restringit ad specificata in mandato, & non ad alia.
447-7
Procurator in actis dicit non potest. 79-1
Procurator excedens litem mandati non obligat principalem.
99-1
Procurator ad interesse. ibid. 1
Procurator in rem suam post finem concessam revocari non
potest. 447-1
Procurator in rem suam post finem concessam revocari non
potest. ibid. 1
Procurator in rem suam post finem concessam revocari non
potest. ibid. 1

XXI

Procurator

Index Rerum,

*Procurator in rem suam constitutus ad iudicia, neque ante
litis contestationem alium substituere, nisi mandatum ha-
beat cum speciali clausula constituti.* ibid. 10
*Procurator in rem propriam non intelligitur reuocatus per
interitus constitutum.* ibid. 11
*Procurator in rem suam quandoque fit ab homine, quandoque
à lege.* ibid. 13
*Procurator in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato
procuratoris commodum sibi applicare debet.* ibid. 1
*Procurator in rem suam constitutus videtur per illa verba, Po-
tens equi locum suum, &c.* ibid. 1
*Procurator in rem suam habens locum domini, & potest pacifi-
cari iuramentum deferre.* ibid. 47
*Procurator cum plena, &c. potest facere omnia quae principa-
lis.* ibid. 1-5
*Procurator cum libera ab omnia negotia an solui possit, & ten-
deret.* ibid. 11
*Procurator cum libera, &c. non potest periodicare, nec pacifici
quid sibi principali a iudicio non appellet, nec ius de
iudicio ducere seminare.* ibid. 17
*Procurator cum libera non potest facere ea, quae sunt magni
preiudicii.* ibid. 13
*Procurator cum libera non potest facere ea, quae quibus consti-
tuatur cadat in periculum.* ibid. 43
*Procurator ante receptum mandatum virtute claus. Promis-
sionis, &c. potest sibi mandata exerceat.* ibid. 9
*Procurator tenetur seruare iures circa omnes qualitates man-
datis.* ibid. 9
*Procuratoris appellatio venit quilibet mandarius, siue
necius.* ibid. 1
Procuratoris appellatio non venit procurator in rem suam.
ibid. 1
Procurator ad tutorem valet argumentum. ibid. 1
*Item a procuratore iudiciali ad delegatum validum est ar-
gumentum.* ibid. 1
*Procurator, &c. Hae clausula habet vim expressiois specia-
lis, & intelligitur cum omnibus suis qualitatibus.* ibid. 1
*Operatur expressioem spectatam huius quando dicitur, Ca-
sus huius itum, &c.* ibid. 1
Inferentiam tenoris operatur. ibid. 9
Derogationis specialis vim habet. ibid. 1
*Tollit derogationem spectatam huius quando dicitur, Ca-
sus huius itum, &c.* ibid. 9
*Habet derogationem ad sequentes contrarias disposicio-
nes.* ibid. 10
*Faciunt cessare omnem subreptionem ex eo quod aliter cau-
tata gratia praeteritis quam consuevit.* ibid. 11
*Restringitur ad expressa, & contra principalem tantum dis-
positionem.* ibid. 11
*Non operatur in periculum tenentis, de quo Princeps non
intelligitur.* ibid. 11
*Non tollit intentionis defectum, nec operatur in his, quae
constant in facto ignoranti.* ibid. 13
*Nec tollit legem, aut statutum ubi mandatum fieri expres-
sione speciale, & tacite vel expresse prohibetur gene-
rale.* ibid. 17
*Nec tollit defectum per quos gratia est subreptitia, maxime
quando est apponitur limitat.* ibid. 16
*Nec tollit subreptionem gratia facta ad instantiam partis
finesse cognitione.* ibid. 17
Nec tollit obsequium. ibid. 11
*Progeni appellatio venit proprii descendentes, impro-
perio vero transactiles.* ibid. 13
Progeni appellatio veniens feminina. ibid. 17
*Progeni. Hoc verbum efficit ut actus redactus in ius, licet
procedat vltimus annullando.* ibid. 1
Progenis melius est consilio in pari causa. ibid. 9
Prohibere non potest quod ubi non auctor, & aliter procedit.
ibid. 10
*Prohibendum praefixum operatur dict. Nullo modo, & ideam
quod claus. Deceat iuramentum.* ibid. 1
*Prohibendum quod non repetitur à lege, non dicitur in superlati-
o praeteritum per praefixum prohibendum.* ibid. 1
Prohibendum vna via non censetur alia permittitur. ibid. 1
Prohibendum vna via vltimus censetur committitur. ibid. 1
*Prohibendum vno, censetur omnia prohibita per quae perueniunt
ad illud vnum.* ibid. 1
Prohibendum directum, non potest fieri per indirectum. ibid. 1
Prohibendum ad tempus, post tempus censetur permittitur.
ibid. 1
Prohibendum censetur quod non iniunctum permittitur. ibid. 1
*Prohibendum quod non iniunctum per legem, permittitur cen-
suetudine.* ibid. 1
Prohibendum illud dicitur quod lege expresse prohibetur.
ibid. 1

*Prohibita quae non iniunctum per legem, permittitur cen-
suetudine.* ibid. 1
Prole. Hae dictio accipitur pro Ceterum, Propterea, Insuper.
ibid. 1
*Aliquando significat idem quod inde, interdum capitur
pro Ergo, igitur.* ibid. 1
Nonnunquam est iura in praepotentiari. ibid. 1
Peremptio importat veritatem. ibid. 1
Quandoque dicitur de iure, &c. ibid. 1
Prole appellatio solum descendens continetur. ibid. 1
*Proles pars potest etiam sumi passiva, ut intelligatur de pe-
nere & agnoscere patris.* ibid. 1
*Prole appellatio transactiles veniens, & testator vocat
les omnes de prole quando non extant descendentes.* ibid. 1
*Prole appellatio ubi testator illam substituit, com-
prehenduntur illi, qui veniunt appellatio liberorum.* ibid. 1
Prole appellatio veniens tam masculi quam feminae.
ibid. 1
*Pro maiori, seu pauciori caute. Hae clausula inducit abundan-
tem promissionem, quasi sufficiens praecedens, & iam de-
posita.* ibid. 1
*Pro maiori caute de nouo conceditur. Hae clausula, abun-
dando apponit solus pro maiori validitate confirmationis, &
nihil plus tribuit quam ipsa confirmatio.* ibid. 1
*Pro maiori securitate, & ex abundantia. Hae clausula tendit iusto
namque ad excludendum nouitatem.* ibid. 1
*Promissio de defendendo perpetuo refertur solum ad hanc com-
petentiam nec distinctionem non verò possit.* ibid. 1
*Promissio non comprehendit ea, de quibus scientia minime
habuit iustificare debere.* ibid. 1
*Promissio debet intelligi secundum terminum, & statum, qui
tempore promissionis vigebat.* ibid. 1
Promissionem, seu dispositionem huius dict. Secundum.
ibid. 1
Promissio sola venit appellatio cautionis. ibid. 1
Promissio de defendendo non intelligitur contra se ipsam.
ibid. 1
Promissio sine causa, quae non valet, & est geminata valet.
ibid. 1
*Promissio facta de defendendo contra omnem possessionem
iurandi, non extenditur contra episcopum, vel Rempublicam.* ibid. 1
Promissione docti ad institutionem valet argumentum.
ibid. 1
*Promissio & statum nomine donis contractus appellatur
docti.* ibid. 1
*Promissio perpetua attenditur, & non venit contra posita
in eximio conditionum, intelligitur, & restringitur
postquam extiterit confectio, vel quousque extiterit possi-
obligum, non si decesserit.* ibid. 1
*Promissio simpliciter subdubiet satisfactio sine obligatione
tenet subdubiet.* ibid. 1
*Promissio reuocare quousque, lapsu tunc non in-
notum liberatur.* ibid. 1
*Promissio de emptione quousque ad quid tenetur
ostenditur.* ibid. 1
*Promissio de suo facto tantum, an censetur promissio de
facto hereditate ostenditur.* ibid. 1
*Promissio dicitur loco prima cautionis aliam, intelligitur de
alia simili etiam in quantitate.* ibid. 1
*Promissio habet eam, &c. Hae clausula importat popu-
laritatem ut non faciat, vel veniat contra, per se, nec per
alium.* ibid. 1
Importat renunciationem laeponia L. C. de rescind. vend.
ibid. 1
Tollit prescriptionem. ibid. 1
Non amplius in executio posita. ibid. 1
Importat mandatum in solutum. ibid. 1
Ex an mandatum cum libera. ibid. 1
*Posita in obligatione semper intelligitur in esse pactum
quatenus stipulatio veniit iusta.* ibid. 1
*Posita in promissione non se extendit ad ipsam per
missum.* ibid. 1
*Extendit vix ad huius de iure, licet non fuisse de iure
facta mentio in contractu.* ibid. 1
*Promissio. Hoc verbum in ipsamento possumus importat
stipulationem, item & pactum nudum si vna voce pro-
loquatur ut, & significat partem fuisse praefectam.* ibid. 1
*Promissio ex propria vocabuli significatione veniunt appel-
latione nepotum.* ibid. 1
Nepos non venit ubi vocatur nepos ex tali filio matris.
ibid. 1
*Nepos non venit appellatio nepotum ubi essent con-
suetudine.* ibid. 1

& Verborum.

lecturæ in contrarium, vel in materia correctionis. 164.11.
12
Præsumptio Mæm, in vniuersali dispositione apponitur non
 suffragitur vniuersali dispositioni. 711.6
Præsumptio denotat causam finalem, & mentem loquentis
 ostendit. 110.2
Præsumptio, declarat decisionem, & animam proferentis. ibid.
13
Præsumptio et generaliter validum est argumentum. 140.1
14
Præsumptio et ceteris. Hæc clausula restringit ad ea de quibus
 agitur. 67.3
Pro ostensibus, & singularibus absentiibus. Hæc clausula in supple-
 tione facta. Nominatio operatur ut iuxta quantum dicitur
 absentiibus etiam sine testibus. 67.1
Pro autem istas hæc clausula acquiritur in absentibus sine
 indicatione vel aliam interpretationem ostendit. ibidem. 1. &
 sequ.
 Posita in obligatione Camerali operatur, & passivi cogi-
 tationem debitoris, penitus ac si specialiter promississet
 etiam nulla habuisset fronte. 471.3
Prope. Hæc dictio importat quantitatem modicam, & modicu-
 m tempus. 713.1
 Denotat consanguinitatem, & non potest verificari in loco re-
 moto. ibid.
Propinquitas, & vicinitatem significat dicta. ibid.
Propinquitas appellacione continetur equari, & cognati qui
 admittuntur ad intestatum ad successorem de hæc clausula vi-
 que ad decimum gradum. 186.1
Propinquitas appellacione veniunt feminæ. ibid.
Propinquitas appellacione non veniunt affines. ibid.
Proprietas sicut verum iudicium translatum operatur clausula
 puto iure. 466.1
Proprietas vi in dubio censetur relicta operatur clausula. Om-
 nium meliori modo. 415.1
Proprietatem, & essentiam denotat verbum Esse. 679.1
Proprietatem denotat dicta. 714.6
Proprietatem appellacione venit dominium directum. 187.1
Proprietatem dicitur apud illam, qui habet directum dominium,
 non autem vice. ibid.
Proprietas, & dominium pro eodem aliquando accipiuntur.
 ibid.
Proprietas si simpliciter profertur, significat plenam proprie-
 tatem eam videlicet. ibid.
Proprietas, & dominium vade dicantur ostendit. ibid.
Proprietas dicitur aliquando plenam, aliquando vade. ibid.
Proprietas si sine mentio simpliciter, & connectitur, de plenam
 intelligitur. 187.1
Proprietatem nomen simpliciter probat plenam proprietatem
 dominium, & dominium, non solummodo conuictum.
 ibid.
Proprietatem dicitur obsecranda subiectam materiam accipi-
 tur. ibid.
Proprie appellacione in voto perpetua Religiosorum non
 solum vade dominium, & proprietatem videlicet etiam ipsius
 & vassalorum possidet, & administrat. ibid.
Propter. Hæc dictio, vtrum causam proximam, sed etiam re-
 motam, & impulsivam, & impulsivam denotat. 471.1
 Significat causam ob quam motus est Princeps ad litem con-
 tendendum. ibid.
 Declarat plenamque causam efficientem. ibid.
Propterea. Hæc dictio importat causam proximam propter
 quam quis impetrat ad aliquod agendum. 718.1
 Denotat causam expressam de dispositione. ibid.
 Posita post copulam. Exoneratque dispositionem. ibid.
Propter. Hæc dictio excludit omnia & singularia in contrari-
 um excepta quæ possunt. 719.1
 Habet vim pædictæ nature. ibid.
 Importat ipso iure, vel ipso facto, & non requirit senten-
 tiam, seu decernam. ibid.
Propter gloriæ. Hæc clausula indicat præsumptionem alias solutio-
 nem præiudicis factam fuisse. 471.1
 In querentia apponitur arguit debitorum totum, & integrum
 fuisse solutum. ibid.
 Insuper computatens rationem premissi potest de errore de-
 cerni. ibid.
Propter appellacione veniunt qui sunt de generatione, & fa-
 milia. 187.1
Propter appellacione veniunt feminæ, & descendentes ab
 eis. ibid.
Propter sicut cuncta facta non relictum. 116.1
 Quando sicut peruenit si vultas factum contrarium,
 vel quando aliter vult esse contrarium. ibid.
 Propter sicut referendum non tollitur quando factum compa-
 ritur cum potestate. ibid.
 Propter sicut tollitur & cessat per alium subsequenter contra-
 rium. ibid.

Propter sicut tollitur facta in præiudicium ipsius proferentis
 accedunt sicut in quibus factum potest ad sola voluntas
 proferentis. ibid.
Propter sicut tollitur clausula. Cum potestate cuncta. 116.1
Propter sicut tollitur. De intellectu hominis clausula vale dicta verbo
 Amplius. ibid.
Propter sicut tollitur hæreditas & successores. Hæc clausula, caput
 etiam hæreditas cunctos, & in dote etiam cunctos testa-
 mentis in personam. 471.1
 Importat emphyteusim hæreditariam in contrarium compen-
 tem. ibid.
 In concessione fuisse iudicium secundum ex pacto de provisione.
 116.1
Propter sicut tollitur. Hæc clausula denotat tam futuram temporis,
 quam presentem. 471.1
Propter sicut tollitur. Per hæc clausula, censetur impellatur
 iudex, ut condempnet vultum videtur in expensis, ad
 quos non tenetur habere condempnare si non petatur.
 471.1
Propter sicut tollitur importat sicut quod statim, & in continentem.
 116.1
 Sicut & dilacionem omnem excludit. ibid.
 Importat ipso iure, & non requirit sententiam, seu decretum.
 ibid.
Propter sicut tollitur appellacione comprehendit omnia, quæ ex
 facta hominis proferuntur, sicut oblationes, functiones, vel
 quæ ex sigillis, & ex alio emolumento beneficii, seu ex re-
 dictu magister partem, & familia. 187.1
 Propter sicut tollitur nomen generale ad omnes fructus annuales
 iudicialiter, & iudicialiter, ut sunt peniones. ibid.
 Propter sicut tollitur appellacione non veniunt distinctiones quoti-
 diane. 187.1
Propter sicut tollitur si modum de dignitate in Ecclesiasticis gratis non
 caput vultum dignitatem. 471.1
Propter sicut tollitur sicut cuncta provisionem legem. 116.1
 Propter sicut tollitur a præiudicio habentes non excludit clausula.
 Non tamen a nobis præiudicium habentes. 471.1
 Propter sicut tollitur habentes a præiudicio habentes non excludit clausula.
 Non tamen a nobis præiudicium, seu a nobis ipsa provisione. ibid.
 Propter sicut tollitur appellacione veniunt omnes modi per quos
 Ecclesia proferunt, sicut nomen, & peniones, &
 elatio, præiudicium, censuram, iudicium, & collationem.
 187.1
 Propter sicut tollitur appellacione includit Commenda. ibid.
 Propter sicut tollitur sicut Apostoli appellacione veniunt possessiones
 omnes a legatis. 187.1
 Propter sicut tollitur Apostoli factas etiam ab antecessoribus præ-
 ferat clausula. Propter sicut tollitur a nobis peniones. 471.1
Propter sicut tollitur de beneficiis relictum ab alio quam a Papa dicitur
 iudicialiter. 471.1
 Propter sicut tollitur habet clausula in choro, & vocem in Capitulo,
 &c. importat statum. Cuiusmodi sunt Canonici.
 187.1
 Propter sicut tollitur ab Ordinario vigore iudicium non capit clausula. Amotis
 quibusque, & omnia tamen Apostoli ex antecessoribus peniones.
 187.1
Propter. Hæc dictio est clausula antecessoribus, & relictum
 significat. 719.1
 Sicut relictum & limitat. ibid.
 Limitat qualesque vel temporis non omnes soluturas.
 ibid.
 Est limitat & relictum, maxime quando refertur ad ali-
 quod, quod sit de presentibus. 719.1
 In libello sit limitat & relictum, sicut de presentibus quod con-
 tractum in actis ad quæ sit relictum. ibid.
 Clausula, hæc est dispositio in dote ponitur. ibid.
 & sequi, vique ad 11
 Conditionaliter sit positum in refertum iudicium, & quando
 refertur ad verbum universalem, & quando ponitur in
 dispositione incertis sit generati, vel quanto alio de
 nouo conceditur. 187.1
 Conditionem non importat, seu dispositionem quando
 profertur a partibus, quæ puerat de nouo dispositio-
 nem, & non conuales decernit. 187.1
 Importat limitatorem. 187.1
 Refert qualesque, & formas expressas, & si presentem po-
 nitur. 187.1
Propter sicut tollitur. Hæc clausula operatur ut gratis non suffragetur nar-
 ratio dicitur superiorem. 471.1
 Et facit conditionalem gratiam non veniunt suffragetur.
 ibid.
Propter sicut tollitur, &c. Hæc clausula significat modum, & qualita-
 tem dubiam ostendit, & procedit in aliam conditionem,
 quæ suspensam concessione in eum casum quo constituitur.
 ibid.

Index Rerum,

- Pro de iure. Hæc clausula scilicet apponitur in reſcripto reſponſione in integrum. 476.1
Et licet omittatur ſemper illam caſu in venire habet com-
miſſio. ibid.2
Et idem ſignatur Inſtitu. ſemper reſcribitur cum hæc clau-
ſula. ibid.3
Dati iudici normam, vtra quæ levis ſum, facias, & minus
proceſſus ſolus redditor. ibid.4
In reſcripto reſtingi tantum verba præcedentia, non ætem
reſcriptum ad omnia committitur in commiſſionibus, in
quibus adſit ſpecialis detentio. ibid.5
Operatur in commiſſione de excoꝑando ſententiam, vel lan-
dum, vbi non conſentit ſæta facultas niſi quatenus ſi lo-
cus executionis. 477.7
Quando ponitur contra res ſententia conformes, operatur
quod procedi poſſit in cauſa non retractata ſolutione.
ibid.8
Appoſita in fine commiſſionis limitas, & reſtingit totam
commiſſionem. ibid.9
Operatur idem quod alia appoſita ſolus in reſcriptis pæna-
rum, videlicet, Arbitrio R.ox. ibid.11
Inducit diſpoſitionem conditionalem. ibid.12
Non tribuit iuriſdictionem conditionalem. ibid.13
Intelligitur tam de iure communi, quam de hæc municipa-
li. ibid.14
Proxiimitas. Hæc clauſula in commiſſione poſita ſolus reſpicit
iudicem, non ætem narrata partem. ibid.15
Quando ponitur copulatiue ſtat augmentatiue propter co-
pulationem. ibid.19
Proxi. ubi fuerit bene viſum. Hæc clauſula in mandato pro-
curator appoſita videtur impoſitare arbitrium boni viſi.
ibid.1
Non poſſit operari facultatem donandi. 478.1
In libello poſita illam ſubſta a conſtituere, & incertum
ne. ibid.4
Poſita in principio induit in ſequencia. ibid.5
Proxi. Hæc diſpoſitio adiecta alicui temporis denotat extremita-
tem temporis. 76.1.1
Excludit tempus præſens. ibid.3
Proxi. quæ perſonam eo ipſo quod centum conſan-
puitatem eadem probat. 129.4
Proxi. omnes reſtrictos in gradu ſacerdotis ab interſto ſe-
cundum appellationem Amicum. 164.4
Proxi. omnes reſtrictos veniunt appellatione Conſortium.
177.1
Proxi. omnia appellatione veniunt agnati & cognati. 181.1
Sed rigore ad quem gradum. 178.4
Proxi. omnes appellatione omnes eiuſdem gradus veniunt
tam aſcendentes, quam deſcendentes. 179.3
Proxi. omnes appellatione veniunt feminæ, niſi ſit in ma-
teria indiſcretoꝝ, quando reſtrictos diſcriminet de mafcu-
li & feminis loquens ſuit, vel ſe reſtrictum ad mafculos
vel vocat mafculos & in defectum mafculorum alios
proximos ſubſtituit, vel quando vocat omnes proxi-
mos de agnatione, vel de familia, vel de modo vel quan-
do exat ſtatum excludens ſtemus in propter mafcu-
los, & ab illis mafculo feminæ ab interſto eſſet excluſa.
190.1. & ſeq. ubi qd 14
Proxi. omnes ſignificat ad eandem perſonam reſerui diſt.
Ceteris. 446.1
Proxi. & proximos item ſignificat. 118.1
Proxi. diſtinctionibus originem a charitate. 161
Filius. Hæc diſpoſitio impoſtat publicam vocem & famam.
77.1.3
Publici diſtincti à Palam, & potentiorem habet ſignificationem,
quia palam diſtincti facti eſt ab vno eorum aliquibus,
publiæ vero eandem maiori parte, vel per maiorem partem
populi. ibid.2
Filius & codices non veniunt appellatione ſupelleſtilia.
30.10
Pupilli appellatione licet non veniat iſtius eſt in vtro ma-
trimonio ad ſui fauorem licet non ſit vere pupillus, inſer-
puitur pupillus. 190.1
Pupillo ad Eccleſiam valet augmentum. 140.1
Item à pupillo ad Rempul. non ſolus probabile eſt
ſunt impotens, & vnde argumentum. 141.1
Pupilli & quælibet Consummatis locorum. ibid.3
Filius & putalia veniunt appellatione detent. 190.1.3

& Verborum.

Vigore huius claus. potest in commissione restitutionis in integrum concessa data iudicio tam super principali, quam super accessoriis. **ibid. 11**
Et procedi potest contra sententiam fauore tanquam in prima. **ibid. 12**
 In commissione possessorij apposta facit ut etiam petitorium de deo possit. **ibid. 13**
 Operatur ut iuxta appellatione deserta videtur possit in negatio principali. **ibid. 14**
 Commissio conueniens hanc claus. probat litem super titulo beneficii introductam. **ibid. 15**
 In omne tam in petitorio, quam in possessione an possit deduci virtute claus. ostenditur. **ibid. 16**
 Non mutat iudicij corpus naturam. **ibid. 17**
 Facit ut non possit dubitari quod appellatio non faciat bene introducta. **ibid. 18**
 Non excludit commissam nisi ad personas, & res expressas, & specificatas. **ibid. 19**
 Non casus a transpositione actorum. **ibid. 20**
 Non operatur ut procedi possit in prima, quando acta non sunt transposita. **ibid. 21**
 Nec quando causam committens se restituit ad aliquod huius particule. **ibid. 22**
 Nec circa rem districtam. **ibid. 23**
 Quam faciens acceptandam. Hæc claus. in explicatione facit gratiam conditionalem, ac prout attenditur tempus conditionis, & acceptationis an beneficium casus sub gratia. **ibid. 24**
Quoniam. Hæc dictio importat spatium trium mensium in magis, & deorum in parit. **ibid. 25**
Quoniam. Hæc dictio in tribus, vel quatuor verificatur. **ibid. 26**
Quoniam. Hæc dictio aduersus precedentibus iis, que sunt eiusdem generis, seu qualitatis. **ibid. 27**
 Exspectat, & post causam magis debitabilem. **ibid. 28**
 Causatur pro Quia, quandoque ponitur, & non aduersus superiorem. **ibid. 29**
 Implicationem interdum est aliquando inclusiva. **ibid. 30**
Quoniam. Hæc dictio tempus perperam de notat, & conditionem importat, & ut dicitur. Quod, & Dones. **ibid. 31**
Quoniam. Hæc dictio conditionem importat, quando iungitur verbo futuri temporis, quandoque significat temporis dilationem temporalemque finem. **ibid. 32**
Quoniam. Hæc dictio tempus omne comprehendit, & ita est multipliciter, & distribuitur temporum. **ibid. 33**
 Apud est comprehendere modum omniæ, quandoque qualitatem. **ibid. 34**
 Vniuersalis est omnia comprehendens etiam in materia edicti. **ibid. 35**
 Significat temporis relationem seu perperam quando datur. **ibid. 36**
 Denotat instantem in contraditionibus. **ibid. 37**
 Restringit secundum subiectam materiam. **ibid. 38**
Quoniam. Hæc dictio denotat regulam esse in contrarietate, & exceptionem proprie significat, interdum ponitur pro Aliquo tempore, aliquando verò idem importat quod Quoniam. **ibid. 39**
Quoniam. Hæc dictio denotat in futurum expressa non suffragatur claus. Angendæ. **ibid. 40**
 Quantitas certam, & determinatam excludit dicitur. In circa. **ibid. 41**
Quoniam. Hæc dictio non scilicet numerum, sed qualitatem proprie significat. **ibid. 42**
 Quoniam sibi venditur. Hæc clausula importat non metum, & liberam voluntatem, sed arbitrium boni viri. **ibid. 43**
 Quærit Episcopus ratione iurisdictionis debet, cessat cessante iurisdictione. **ibid. 44**
Quia. Hæc dictio denotat improprietatem, & dicitur. **ibid. 45**
 Veritatem interdum denotat. **ibid. 46**
 Ex proprietatem. **ibid. 47**
 Est adiectum similitudinis, & significat tantum. **ibid. 48**
 Iocum sæpe conuenit. **ibid. 49**
Quoniam. Hæc dictio quando est iuncta verbo futuri temporis conditionem importat. **ibid. 50**
 Est limitativa, seu restrictiva, & denotat incertitudinem. **ibid. 51**
 Est ponendo est limitativa exponitur, id est, in quantum. **ibid. 52**
 Causatur temporalem, & quantitativam exponitur. **ibid. 53**
 Importat aliquando Quoniam, Dones, Qualiter, Quomodo, Quia, Quoniam, Quoniam, Ad quem locum, Quia ex parte. **ibid. 54**
 Quoniam sunt in vñ. Hæc claus. intelligitur de illis privilegiis tantum, que sunt in obsequia, non autem de illis, que

inualida, & amissa sunt per non vñ, vel per contrarium vñ. **ibid. 55**
 Quoniam decreti S. Concilij Tridentini, & regularibus institutionibus ipsius ordinis contraria non cassant, &c. claus. non apponitur in gratia, que ex certa scientia conceduntur. **ibid. 56**
 Quoniam de iure patronatus, &c. claus. quando intelligitur in applicatione in qua est iuratum beneficium esse de iure patronatus. **ibid. 57**
 Quoniam fit de novo, &c. claus. operatur ut non fit simplex confirmatio. **ibid. 58**
 Quoniam si quis ostendat eam claus. Pro restitendo, illius virtute inducitur solutio, præsumitur etiam aliarum potestatum. **ibid. 59**
 Quoniam, vel liberatio generalis non extenditur ad doli, & occultitatem. **ibid. 60**
Quoniam. Hæc dictio sunt interrogatione prolata de notat similitudinem facti, & non luti, & caput pro Socia. **ibid. 61**
 Interrogatur quodammodo proferitur, & tunc sumitur pro Quomodo, vel Ad quem locum. **ibid. 62**
 Indicat interrogationem. **ibid. 63**
 Quoniam non honore gratiare non possunt. **ibid. 64**
 Quoniam de electione tenet actum, eandem agere impellitur. **ibid. 65**
 Quia. Hæc clausula ponitur, quis reddidit causam, & rationem de precedentibus. **ibid. 66**
 Importat aliquando idem quod dicitur Cum, vel quando. **ibid. 67**
Quia. Hæc dictio est vniuersalis, & particula omne modum comprehendens. **ibid. 68**
 Comprehendit casus aliquos prius quoslibet. **ibid. 69**
 Conuenit ius omne, attendit propter suam vniuersalitatem nihil remanens penes concedentem. **ibid. 70**
 Comprehendit omnia etiam in iudiciis, & verificatur etiam in minimis. **ibid. 71**
 Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem. **ibid. 72**
Quoniam. Hæc dictio est hanc significationem præcise, vniuersalis, omnia comprehendens, & ut in minimo etiam verificatur. **ibid. 73**
Quoniam. Hæc dictio est vniuersalis omnia comprehendens. **ibid. 74**
 Comprehendit maius expressis. **ibid. 75**
 Comprehendens, quia alius non comprehenditur. **ibid. 76**
 Tenuit ad impossibile casus. **ibid. 77**
 Inclaudit personam omnia etiam omne personarum. **ibid. 78**
 Inclaudit tamen specialia privilegia non privilegia, damno tamen specialia privilegia non habent in materia de qua agitur. **ibid. 79**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 80**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 81**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 82**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 83**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 84**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 85**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 86**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 87**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 88**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 89**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 90**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 91**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 92**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 93**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 94**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 95**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 96**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 97**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 98**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 99**
 Facit ut dispositio non ad extraneos. **ibid. 100**

Index Rerum,

& omnia comprehendit. 77.1.1. Comprenderit etiam omnes personarum, omnes ordines, & Religiones, ac pia loca ibid. 2.
Comprehendat maiora capitula, præcipue quando est prolata ab homine. ibid. 4.
Quæst. Hæc dictio importat idem quod Dicitur. Quandoque, vel Quousque, v. si res temporales, non perpetuo calculatur. 77.1.1.
Dispositio concepta per hæc dicti. importat conditionem. ibid. 2.
Quod vis sit. Hæc clausula naturam beneficii alius manualiter, etiam si alius fiat collatio iure de solo. 45.4.1.
Quæst. Hæc dictio multiplex accipitur, imprimis pro Quia, includens pro copula, Et nonnullam pro Sed, quandoque pro Quoniam. 77.1.1. & seqq.
Conditionem facit quando suspendit dispositionem in aliquem futurum euentum. ibid. 5.
Inducit repetitionem qualitarum, & conditionem præcedentis legati & dispositionem in sequentem. ibid. 6.
Denotat perfectionem, & refertur ad vniuersum. ibid. 8.
Quod differt non aufert. 118.1.1.
Quod potui, nisi quod volui adimplere nequai. 118.1.1.
Quod non vis tibi fieri aliis eo factis. ibid. 14.
Quod cuiusque latus in alium statuerit, apud iure v. rati. ibid. 15.
Quod semel placuit amplius displicere non potest. ibid. 16.
Quod alicui gratiæ conceditur, vbi non debet ab aliis lo exemplum. ibid. 17.
Quod omnes tangit debet ab omnibus approbari. ibid. 18.
Quod quis mandato factis iustis dolo facere non videtur. ibid. 19.
Quod de vno negatur, de alio concessum esse videtur. ibid. 20.
Quod maior pars facit ab omnibus factum censetur. ibid. 21.
Quædam modo. Hæc dictio denotat importationem, & conditionem. 77.1.1.
Quædamque. Hæc dictio est vniuersalis. 77.1.1.
In materia fauorabili arguit, ac in materia odiosa est limitati. ibid. 1.
Quod sola Sanctissimi signaturæ sufficiat. Hæc clausula occurrat in expectandi litteris. 77.1.1.
Quædam modo. Hæc dictio vniuersalis est omnes casus comprehendit. 77.1.1.
Quædamque. Hæc dictio importat modum omnem, & comprehendit omnia v. rati. capitula. 77.1.1.
Includit modos omnes vniuersales si edificatur alicui dispositioni vniuersali. ibid. 2.
In iura illud, quod impropius est tale, etiam in materia iudici. ibid. 3.
Apposita in statuto impedit illud pati posse. relictum in interpretatione modum sine dicti. pati possit. ibid. 4.
Relinquitur tamen quousque sit naturalis, secundum naturam actus, ad adiutor. ibid. 5.
Quomodoque, & Quousque modum importat. ibid. 6.
Quomodoque decet. Hæc verba includunt modum. ibid. 7.
Quædamque. Hæc dictio comprehendit latus omne directum, hoc indirectum, ac etiam impropius sumptum. 77.1.1.
Intelligitur non solum de iure communi, sed etiam de iure specialis consuetudinis, aut privilegii Apostoli. ibid. 1.
Comprehendit modum quemcumque, qui comprehendit potest, & sic omnia, quæ aliis non comprehenduntur. ibid. 2.
Relinquitur secundum subiectam materiam. ibid. 3.
Operatur etiam vltra expressa. ibid. 4.
Formis agit omnia conuenit, nullumque respicit casum. ibid. 5.
Quædam. Hæc dictio potest significare nra tempora, videlicet præteritum, præsens, & futurum, proprie tamen importat tempus præteritum, & remouet qualitatem de præsens. 77.1.1.
Apposita nomini proprio importat demonstrationem quod ille talis sit distinctus. ibid. 1.
Quædam. Hæc dictio de sui natura est causalis, & rationalis. ibid. 1.
Fit cum reddimus ratio mouet dispositionem. ibid. 2.
Declarat statum rei, & conditionem personæ. ibid. 3.
Quædam tamen. Hæc clausula derogat Constitutionibus quibusque habentibus clausulas derogatorias derogatorias. 47.1.1.
Habet vim expressiue specialis, & indiuiduæ eorum omnium ad quæ relata est. ibid. 4.
Non igitur cum gratia seu privilegio conceditur. Mon proprio, vniuersum etiam si fiat ad instantiam partis. ibid. 5.
Habet tamen vim ac si tenor esset incertus quando agitur de perniciosa concedendi. ibid. 6.
Per eam derogatum censetur regula Cancellaria. 48.1.1.

Non operatur mentionem expressam, & indiuiduam, quando non fuit facta aliqua mencio de illo de quo tractatur. ibid. 9.
Nec operatur circa non expressa, nec circa ea de quibus Papa non habuit notitiam. ibid. 10.
Nec in iis que sunt facti. ibid. 11.
Nec derogat non expressam quousque in possessione dispositione capitula requiritur certa scilicet. ibid. 12.
Nec importat derogationem specialem & expressiue omnium contrarietatem, quando Papa signaturæ supplicacionem non simpliciter, sed cum qualitate, quæ, fiat, & commutatur. ibid. 13.
Non extenditur, sed restringitur iuxta naturam. ibid. 14.
Tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur. ibid. 15.
Nec operatur quousqueque concedens habendo oecum non coarctat. ibid. 16.
Nec vbi constat de defectu intentionis Papæ concedentis. ibid. 17.
Qui tamen opponi non potest, præcipue si eo cursor alius clausula, quæ semper inuagii solent. ibid. 18.
Tollit subreptionem, non autem amplius principalem dispositionem. ibid. 19.
Non tollit subreptionem cum derogatione regula de iure quæ sit. ibid. 20.
Quædam. Hæc dictio pro Etiam aliquando accipitur, & cum natura est, & qualitas que erat in casu præcedente, sic sequenti. 77.1.1.
Est copulativa, & inducit repetitionem præcedentium. ibid. 2.
Implicatus est eiusdem scilicet, quandoque verò secundum subiectam materiam non implicat. ibid. 3.
Aliquando est aduersatiua. ibid. 4.
Denotat regulariter similitudinem, & tunc positum commouitur. ibid. 5.
Quædam modo. Hæc dictio vniuersalis est, comprehendens omnem modum, qui cæcogitari potest. 77.1.1.
Significat modum omnem cæcogitabilem. ibid. 2.
Operatur vbi lo concessione comprehenditur quæ aliis non vniuersis. ibid. 3.
Comprehendit casus similes, & dissimiles, proprios, & improprios. ibid. 4.
Modum omnem nullat. ibid. 5.
Et talis omnes qui succedere possunt. ibid. 6.
Habet de per se vim geminacionis. ibid. 7.
Comprehendit casus omnes, alios requirere specialem expressiue. ibid. 8.
Et cæque alias est noua semina non comprehendit. ibid. 9.
Ostendit voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis ad iudicia verbi prohibitoris. ibid. 10.
Importat idem quod Quodlibet modo, vel Quomodo libet. ibid. 11.
Facit ut prohibito alienatione tenorum comprehendit & occurrat alienationem. ibid. 12.
Resoluit omnem partem secundum subiectam materiam. ibid. 13.
Quæ. Hæc dictio significat, & denotat quantitatem, & refertur ad numerum, cui respondet Tot, vel Tondem. 77.1.1.
Quæ. Hæc dictio est repetitio, & numerum respicit ac importat vniuersaliter possessionem variandi, si non repetitur relictis. 77.1.1.
Quædam. Hæc dictio vniuersalis est, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa. ibid. 2.
Significat retentionem vicium, seu casuum. ibid. 3.
Importat infinitatem. ibid. 4.
Quædam. Hæc dictio tempus quotidianum respicit. 77.1.1.
Perpetuitatem significat. ibid. 2.
Quædam. Hæc dictio generalis est omnia comprehendens, etiam quæ aliis non veniunt. 77.1.1.
Includit modum omnem tam principalem, quam directum, & indirectum, ac indirectum. ibid. 2.
Comprehendit etiam quæ aliis simpliciter non comprehenduntur. ibid. 3.
Importat factum omnem, omnemque modum secundum subiectam materiam, cui adheret. ibid. 4.
Impedit interpretationem restrictiui, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiam maiores expressiue. ibid. 5.
Inuenit generalitatem, & vniuersitatem. ibid. 6.
Relinquitur tamen ad modos proportionabiliter materiam edocet. ibid. 7.
Quædam. Hæc dictio significat eadem tempore successum. 77.1.1.
Est limitatiua, & restrictiua simul. ibid. 2.
Importat conditionem. ibid. 3.
Quousque fuerit iurisdictum, importat interrogationem facta iurisdictio. ibid. 4.
Rara

Index Rerum,

test flaret claus. Sublata. &c. 377.10
Regula Cancellarie censetur derogatum per claus. Quorum
arbitrio. &c. 425.6
Regula Cancellarie non censetur derogatum per claus. Non
obstantibus confirmationibus. & confirmationibus Apst. 443.18
Relata. & secularis veniunt appellatione suppellectilis 303.1
Relatus non solet admitti ad novum examen quando habi-
litas praestiterit acquisita medio tempore. 503.9
Reverentiam alius quando deest dicit. Iterum. ostendunt. 713.1
Reversionem vicium. seu casum significat dicit. Quoties-
cumque. 778.1
Reversionem actus inducit legandi. verumtamen antiquum
legatum non repetit dicit. hoc amplius. 693.4
Relata ad forum claus. Ex tunc potest ex tunc. inferat actus
in tempore ad quod referunt. 420.3
Relata dicitur semper ad omnes dicit. Ita tamen. siue in prin-
cipio. siue in medio. siue in fine dispositionis super nomina-
tione facienda apponatur. 711.7
Relatum in qualitate similem facit dicit. Alias. 640.1
Relationem habet dicit. Infra ad inferius dicit. 301.10
Relationem habet claus. Referens omne uti. &c. ad alia. que
comprenderi possunt. 494.1
Relationem imponit aliquando dicit. Sicut. & limitat totam
dispositionem secundum relationem. 787.1
Relationem facit dicit. Per dicit. ad eum. quorum nomina in so-
lutionem. vel in solutionem legi possunt. 750.1
Relationem non solum substantiae. sed etiam omnium quali-
tatum facit dicit. Dicitur. 672.1
Imponit actum qualicumque vel valent. ibid. 1
Relatio ad omnia praecedentia semper fit quando non ad ali-
qua modum & hominem aliquam speciem. & propria pro-
positi. seu determinatio. 711.8
Relativa est dicit. Item. & repetit qualitates in praecedenti
dispositione expressas. 694.1
Relativa est dicit. Idem. non solum ad id. quod est idem lo-
quens. sed etiam ad illud. quod est idem in genere. 693.1
Relativa & per extensionem finem est dicit. Alius. etiam appo-
natur. verbis. Quibusque. 413.1
Relativa ad alia. quae infra expressae enumerantur. & descriptae
apparent. est dicit. Infra scriptis. 701.1
Relativa ad praecedentia cum omnibus suis qualitatibus est
dicit. supra. 797.1
Relativa est dicit. Quia. & demonstrationis causa apponitur. di-
stinctus cultus ad finem. 775.1
Relativa praecedentium cum omnibus suis qualitatibus est
dicit. Unde claus. si omnia praecedentia nominantur. & specifi-
cetur essent expressa. 710.3.4
Relativa in omnibus ad relationem est dicit. Iuxta. quando acci-
piuntur pro secundum. 714.9
Relativa praecedentium est dicit. Huiusmodi cum omnibus suis
qualitatibus. 693.1
Est dicit. Supra. 799.1
Relativa est dicit. Ipse. quae habet relationem ad praecedentia.
707.1
Relativa est dicit. Secundum. & facit relationem eorum. quae
supra dicta sunt. 784.4
Relativa praecedentium cum omnibus suis qualitatibus est
dicit. Eadem. significat identitatem in omnibus. & per om-
nia. 6. 1. & est relationis substantia. ibid. 2
Relativa est dicit. Hic. & refertur ad prioriora. 693.3
Relativa est dicit. Alioquin dicitur referunt ad omnes qualitates ex-
pressas ut praecedunt. 647.3
Relativa est antecedentium dicit. Proinde. & relationem signifi-
cat. 712.1
Relativa est. relationisque inducit claus. In omnibus. & per
omnia. 415.6
Relativa est dicit. Vires. ad proxime nominatum. 671.2
Relativa cum suis cultibus fiat dicit. Eam. 672.1
Relativa factum filius cum claus. si non valet. &c. intelligi-
tur factum iure iustificationis. si vero dicatur. Valeat iure
cultibus filius volentis. tunc valet iure coheredationis.
116.1
Relativa si fiat cultus et confanguinitas. omnes admittun-
tur. 771.6
Relativa restringitur & limitatur ad illud. quod in relatio con-
vincitur. 714.1
Relativa est id referunt cum omnibus suis qualitatibus 733.1
Relativa dicitur pars referentia. 714.2
Relativa ingressus qui non dicitur aucte professionem. 394.22
Relativa ingressus vocem satisfacta impediendo Religio-
nem. & Iohannis Hierosolymitanum. 293.8

Religiosum appellationem in favorabilibus veniunt largi
Religiosi. 451.1
Religiosi tripliciter capi possunt. largiuntur ut de omni
Christiano. largi de Christi non benevolentia veniunt largi
de illis solum. quae promittunt substantiam regulam. 491.2
Religiosum appellationem minime conveniunt non clas-
sificari in ordinem. infra subd. aliaque diffinitione veniunt
ibid. 1
Religiosum appellationem proprie. & stricte loquendo non
veniunt Militari Ordinem Equitum. nisi in favorabilibus.
vel via adderetur in aliqua dicit. veniunt. ibid. 4
Religiosi proprie non dicuntur venientes sub regula utrius
Ordinis. & Francisci. ibid. 1
Religiosum appellationem in quacunque materia ex pro-
prietate sermonis veniunt Equites. & Iohannis Hierosoly-
mitani. 191.3
Religiosum appellationem proprie & stricte non conveniunt
Donati. 394.14
Religiosum appellationem vere & proprie veniunt conueni-
unt. ibid. 1
Religiosum appellationem in favorabilibus venit uocantur.
ibid. 16
Religiosi. Hoc verbum solum conuenit vniu. voluntati.
non autem donationi inter vivos. 784.1. Alioquin tra-
hitur ad actus inter vivos. ibid. 2. Congruit donationi
causa mortis. ibid. 3. Adaptatur ad heredes institutionem.
& ad legata. ibid. 4. Ad eum bonorum universita-
tem pro heredis institutione accipitur. ibid. 1. Ad eum
rei cente & particulari non significat heredes institutionem.
ibid. 6. Inducere potest legatum relictum veniunt
ab intestato. 787.1
Religiosum appellationem non solum proprie venit per testamentum.
sed etiam eorum. 291
Religiosi. comprehendunt omnia praeter excepta. 784.1
Religiosum ordinarium ubi datur non conceditur extraor-
dinarium nisi vtilitas sit optimae. 134.1
Remedium magis vult ipse petenti vi censetur intrinsecum
operari clausula. & vult in ministeria. &c. 432.1
Remedium quod sufficit ad voluntatem ut intentionem intelli-
gam operari clausula. & vult in ministeria. 430.1
Remedium vultur vi datur de defectu. operari clausula. Omnis
meliori modo. &c. 438.11
Remedium omne magis favorabile vi censetur intrinsecum
& de defectu omnis actio necessaria. & proficua auctoritate per-
tur clausula. Omnis meliori modo. ibid. 1
Remedium 1. C. de relictis. vendit. facit cessare clausula. Ex
certa scientia. in alienatione conuersa adhibita. 416. 2. 4.
Et quando in instrumentum venditionis. apponitur est clausula.
Et si plenius valet. donat. excludit remedium eiusdem. 1. 2.
ostendunt. 413. 6. & in remedium eiusdem 1. 2. expressit re-
nunciari potest ad illud. 493. 9
Remedium si veniat C. de reuocant. donat. non tollit clausula
sola coheredationis. 731. 11
Renunciatio. & separationem importat dicit. Extra. 422.1
Renunciatio omnia legum auxilium. Hae clausula operatur vi
renunciatio censetur omnibus exceptionibus faciendis
in favoram renuntiantis. 493. 1. & vi renunciatio
censetur cultus beneficio speciali favore interdictum
ibid. 3. & Velleiani beneficia compriui mulier. maxime
quando oblige fit pro uxoribus. & portio non dux
interdicta non solutionem canonis. ibid. 4. & beneficio
retrahitur. ibid. 7. & beneficio ne qui contra omnes vltra
quam facere possit. 493. 9. & beneficio l. plenius fit. de in
Ius vocando. & l. vnde. l. datur. C. de rei vxo. ad. ibid. 9
& Inuentum beneficio. ibid. 11. & diuisionis beneficio.
ibid. 14. & simularum exceptionum. ibid. 17. & beneficio non
intererant. ibid. 16
Renunciatio omni legum auxilium. Per hanc clausula. non cen-
setur renunciatio dispositioni l. si veniat C. de reuocant.
donat. 49. 17. Nec beneficio 1. C. de relictis. vendit. ibid. 9
Nec conditionis interdicti. ibid. 11
Renunciatio. Rursus est interpretanda ut minus latas renun-
tiantem quia fieri possit. 102. 13
Renunciatio refertur ad praesentem. & possessionem
inde sequuntur. non est tractanda ad omnium possessionem.
ibid. 13
Renunciatio casum non comprehendit nimirum. colorem.
493. 11
Renunciatio in l. si quis 1. C. de relictis. l. importat clausula. Pro-
mittens habere tam. &c. 47. 1
Repetita. quando censetur clausula in secunda commutatio-
ne. 494. 1. & 100. 9
Repetitionem eorum. quae dicta sunt superius. importat dicit.
Praedicta. ubi ledetur relictus secundum. vel ostendit
meus & inuenio dispositionem. 731. 7. 10
Repetitionem quatuor. & consequentium praecedentium la-
gati

& Verborum.

gari, & dispositionis in sequentem induci dicit. Autem.
612.6. Item dicit. Quod. 773.4. Item dicit. Etiam. 667.14.
Item dicit. Preterea. 711.8.
Repetitionem de sui natura induci dicit. Cum. 667.19.
Repetitionem aliquando importat dicit. Item, aliquando
continuationem, quando iterum imperfecte adiecit,
nullam tamen induci repetitionem quando ponitur in
oratione perfecta, quae non potest in constructione ora-
tionis praecedere. 711.4.5.
Repetitio de sui natura est dicit. Item, quando adest eadem
ratio, vel mens verisimilitudinis. Ibidem. 1. Et est
repetitio qualiumque orationis praecedentis quando
praecedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel ap-
positi, seu suppositi. Ibidem. 1. Etiam quomodo ponatur
post orationem perfectam si fuerit identica personarum.
Ibid. 7.
Repetitio non est dicit. Item, quando sequentia habent
specialem positionem. Ibidem. Et quando ponitur inter di-
versas res. Ibidem. 1. Nec est repetitio qualiumque praecedentium
quando non est personarum, & etiam identica.
Ibid. 10.
Repetitio praecedentium qualiumque, & continuationem est
dicit. Et 611.9. nisi ponatur inter diversas personas etiam
in eadem oratione. 711.11.
Repetitio praecedentium cum suis qualitatibus est dicit. Co-
rum. & testibus ad personas nominatas. 673.3.
Repetitio, & relatio praecedentium est dicit. Dicitur. 672.1.
Item dicit. Supra scriptum. 779.1.
Repetitio praecedentium est dicit. Similiter. 791.1. Et dicit.
Autem. 612.1. Et dicit. Hoc amplius. 691.1. & 613.1. Et
dicit. Quotiesque numerum respicit. 771.1. Et dicit. Dominus
habet imperium evolutionem. 674.8.
Repetitio clausulae alicuius pro una vice tantum est dicit. Item.
711.4. aliquando non est repetitio. Ibid. 1.
Repetitio est dicit. Ea, referens praecedentia sequentibus.
674.1.
Repetitio certa, & determinata qualitatibus est dicit. Talis.
800.2.
Repetitio remedium proficuum est propter inusum fa-
ctum Praetoris denegantibus iudicium. 174.
Repetitio concordantiae sine alioquin. & officio iudicis.
674.1.
Repetitio alicuius si quis se obligasset toties, quoties, per
duas praestantionem liberatur. 534.1.
Repetitio alicuius importat dicit. Pro. 711.6.
Repetitio amplius non potest approbationem semel. 134.8.
Repetitio in variis duobus propositis videtur includere appro-
bationem alicuius. 114.1.
Repetitio semel, & quodammodo iterum admitti.
674.1. non licet, sed quodammodo licet ad eundem est. 674.1.
Res transi cum suo onere ad quemcumque vadit.
112.1.
Si omnes fructus decem si periculum.
Ibid. 1.
Restrictum cum suo onere etiam in singularem successorem.
Ibid. 7.
Res omnis per quoscunque causas nascitur, per eandem dis-
soluitur. Ibid. 1.
Res sua nemini frui periculum. Ibid. 11.
Res inter alios ad alios onere non debet. Ibid. 11.
Res una & eadem non debet duobus hunc censeri. Ibid. 11.
Res de facili auctoris ad suam primam naturam. 131.1.
Res periculum est. Illas, inter quas sunt est constituta. 14.
Res partes favorabiliores sunt paucioribus. 131.1.
Res praesumitur esse alius, cum est sigillum, quoniam signata
est. Ibid. 1.
Res alienabilis semper facta perpetuo manet alienabilis.
17.1.
Res deominatus si sine. 64.1.
Rem aliter se habere quando cessat non operatur. Claus. Et
certa fecit. 417.41.
Rem ipso iure fieri minime denotat verbum Fiat.
419.4.
Res indicata per veritatem habent. 131.1.
Res indicata facit de albo nigrum, & de nigro album, falsum
que muti in verum, non censetur, sed quod est factum.
Ibid. 1. facit inter irretractabile inter partes. Ibid. 4. induci no-
torium. Ibid. 1.
Res indicata requirit specificationem, & individuum mentionem,
inter omnes operatur effectum clausulae ita, &c. quando
adest res indicata. 414.1.
Res indicata quando est deducta in controversiam sufficit fa-
cere mentionem de lite per cl. Iste litum, &c. Ibid. 4.
Rem indicatam non potest impetire claus. Auctum, Rotae.
163.1.
Res ad personam validam est argumentum. 141.1. Item a re ad
tempus. Ibid. 1. Item a re futura ad futurum. Ibid. 4.
Rebusque simis. Hae claus. in communione potius referunt ad
omnes quae deducta sunt. 473.1.

Operatur ut possit deduci omne ius, nisi quando constat
de aliquo restrictione. 479.1.
Non comprehendit maiora expressis & gratis. Ibid. 1.
Nec illius personas, & qualificatas. Ibid. 1.
Rebus se similibus. Hae claus. intelligunt in quocunque dis-
positione, obligatione & promissione, vel facto etiam inas-
sumen simas. 481.1. Idem importat se si dictum fuisset,
demonstrando res in eodem statu permanere. Ibid. Non substat
quando pactes dispositione etiam mutum remanet, vel
quando fuit cognatum, vel possit cogitari in futurum.
Ibid. 4.
Rescriptum cum claus. Confine ius dispositionem non tribuit nisi
liquide constet, excepto quando substat ex presump-
tione iuris. 17.67.
Rescriptum geminum habet vim claus. Non obstantibus.
70.17.
Rescripti fraudibus utocurrunt, imperatores nomina in eo ex-
pressis specificatis debet. 411.7.
Rescriptum cum claus. Perinde valere, datur quando Papa fa-
cultatem se se concedit, sed aliqua ex parte irritam valere
deceat. 466.1.
Rescriptum perinde valere retrotrahitur, & effectum conser-
vare valere quae subcepta erant. Ibid. 1.
Rescriptum cum claus. Appellatione remota, maxime in re du-
bis, & incerta impetrare potest procurator cum libera, &c.
137.1.
Rescriptum iudicis imperator non potest procurator cum li-
bera, &c. Ibid. 1.
Rescripta, mandata, seu privilegia Principis contra bona
non valent, absque claus. Non obstantibus privilegiis, &c.
444.1.
Rescriptum in dubio contra ius a Principe emanatum praesumitur
subceptionem, & per importunitatem concessum.
441.1.
Rescriptum siue mandatum speciale derogat generali.
71.7.
Rescriptum in quolibet semper intelligitur claus. Sine pernici-
dici huius alienum. 107.4.
Rescriptum totum limitat cl. Proinde de iure, in omni propositum.
477.4.
Rescripti conditiones accipit claus. Substantia in eo posita.
116.1.
Rescriptum generale non comprehendit Principem cooorden-
tem, seu ordinantem. 71.11.
Rescriptum conditionale non reddit cl. Si ita est, quando gratis
est de pueris. 101.1.
Rescriptum ante omnia debet docere de iure suo. 491.1.
Rescriptum dominum. Hae claus. in concessione Principis posita
non referunt ad contenta sine expressis in quibusdam ad ex-
pressionem privilegiorum. 472.1.
Rescriptum omne ius. Hae claus. relationem habet ad alia,
quae competere possunt. Ibid. Non amplius, & de conser-
vatione. Ibid. 1. Non comprehendit insolita, & mandata.
Ibid. 1.
Rescriptum cum claus. Salvo inter Imperatorem, &c. per Indi-
cem factum facit, & postea exceptio veras & solides
esse apparent, quicquid posita factum fuerit pro non facto
habent. 481.1.
Rescriptum specialis de certo beneficio, & per certa perso-
nam, non tollit per claus. Etiam generaliter, vel specia-
liter per eandem, nec per claus. Etiam de eodem, &c.
411.4.
Rescriptum quoad expressis in gratis Principem non ope-
ratur claus. Salvo iuribus. &c. 481.1.
Rescriptum specialis, &c. & interfectum, & quiparatur. 481.1.
Rescriptum, & expressum tam generale, quam speciale
inluere per claus. Auctum. 119.1.
Rescriptum in beneficiis clausula apposta in contractu illum
reducit in nullum. 112.1.
Rescriptum non tenet inter cl. Demonstrando, & illius ad non &c.
necessario, & conclusio sunt iudicanda. 174.4.
Rescriptum in beneficiis clausula, & suspensionis semper conser-
vatur melle in quocunque concessione. 491.1.
Rescriptum omnes beneficiorum auctore etiam efficiunt illius appo-
sitionem de eodem inter partes non solum iudicium, sed etiam
possessionem. 193.1.
Rescriptum calumnia sub a potestatem est dicit. Salvo. 731.1.
Rescriptum beneficiis. Hae claus. posita in contraria aliena-
tionis res prohibita alienari, operatur quod non incurre-
tur poena, nec periculum contractus sine tali beneficiis.
194.4.
Rescriptum inter partes. Hae claus. non disponit contra contentis
sine aliquo, sed si partes habeant ius de quo decet quicquid
ut illud est praesumitur. Ibid. 4.
Rescriptum verificatur in eo toto epod remota. 721.1.
Rescriptum denotat quod nihil amplius debeatur. Ibid. 4.
Rescriptum

Index Rerum,

Residuum facit quod reliquum laedat. ibid. 1
 Resoluto p^a supponit partem summam omnino solui debere. ibid. 1
 Resoluto arguit partis solutionem ad quam quis tenebatur. ibid. 1
 Resoluto appellacione venit totum quod superest. 291.1
 Resignatio post resignationem reputatur inuoluta. 409.6
 Resignatio quando fuit proposita in forma Dignam resignans non cadit a iure super beneficio, nisi donec linat Apostoli. faciens eae. ecc.
 Resignatio acquisitionis dicitur ius ad rem, & non in se per gratiam in forma Dignam esse eius executionem. ibid. 1
 Resignatio appellacione permutatio includitur. 236
 Resignatio de facto non de iure comprehendit claus. Appellacione remota in contradic^{ti}oⁿe luteis cecutibus appoⁿta. 381.16
 Resignatio contradic^{ti}oⁿem vim habet claus. Non alia, &c. & excludit purgationem morae. 441.14
 Resignatio proprie significat responsum interroganti perhibere. 781.1
 Resignatio i^utem & duo significat, resignare saltem & solvere. ibid. 1
 Resignatio secundum interrogacionem debet intelligi, & ab ea. ibid. 1
 Responsum congruum dari non potest a iureconsulto nisi factum percipiat. 60.3
 Responsum a iudice prolatum in severa fructus quoque comprehendit. 781.1
 Responsum importat idem quod solvere. ibid. 1
 Responsum locutus aliquando necessitatem dispositionis. ibid. 1
 Responsum in gravato operante claus. codicillari quod non detrahatur Trebellianica. 371.19
 Responsum si quis promittit domum cum melioramento, melioramento veniant actioⁿem. 667.12
 Responsum si petatur libere, dicitur intentum petitionum. 777.13
 Responsum in integrum petere non potest procurator cum libera. 381.1
 Responsum in integrum in causa commissa cum cl. Quam & quoniam potest petere contra sententiam fauore tertij inquam in prima. 480.13
 Responsum in integrum in respectu semper apponitur claus. Provi de iure. 476.5
 Responsum in integrum non tollit claus. Appellacione remota. 381.19
 Responsum nullam recipit dict. Omnia prolati ab homine. 781.14
 Responsum non recipit dict. Coniugue. 661.3
 Responsum paritur secundum substantiam materiam dict. Quoquo modo. 777.13
 Responsum ut non possit importare dispositionem, tam amplius dict. Etiam, & 11. & 20 & quando restrictionem importet dict. Etiam, ostenditur. ibid. 13
 Responsum aliquam non patitur dict. Omnia importatque peritiam exceptionem. 781.15
 Responsum eadem facta quoad alios per dict. Pradicti. 710.6
 Responsum est dict. Ut infra 871.1. & dict. Dicitur aliquando. 612.8
 Responsum de declarata est dict. Ita tamen, secundum substantiam materiam, 713.1. Est etiam restrictio, & annullatio actus, cui apponitur. ibid. 1
 Responsum est dict. Et sic, ac explicat verba antecedentia generaliora, & respicit. 681.4
 Responsum naturam habet dict. Quia, per quam precedens restrictionem ad casum relictum quando sine copula est adiecta. 710.1
 Restrictio, & limitatio dispositionis ad casum expressum est claus. Tunc & eo casu. 316.2
 Restrictio respectu precedentium est dict. ut proximitas. 817.3
 Restrictio dispositionis ad limites precedentis dispositionis est dict. Ut supra. ibid. 4
 Restrictio est dict. Tunc, & restrictio dispositionem ad tempus & casum expressum, & prohibet extensionem ad alium casum omnium. 804.7
 Restrictio est dict. Ad hoc, & modum respicit. 841.8
 Restrictio est dict. Eorum, secundum precedentia, & non habet rationem ad futurum. 679.1
 Restrictio ea sui naturae declaratur est dict. Scilicet, de i^udo imponit alterum de duobus, pro ut inagis verisimile fuerit. 781.15
 Restrictio dispositionis ad casum prius est dict. Supradicta. 799.1
 Restrictio est dict. Ea, secundum dispositionem in precedentibus ad quae se refert. 678.8

Restrictio naturam habet dict. ibid. 841.1
 Restrictio ita dictio sua, & significat quodammodo limitationem. 799.4
 Restrictio, & limitatio ita dict. Proxi. 799.4
 Restrictio, seu cuiusvis non potest interne procurator cum libera. &c. 381.12
 Restrictio. Hae dictio importat tria tempora, praeteritum, & futurum, pro ut dict. Olim, & Quondam, tam, & Datum. 781.1
 Restrictio ad diem datur in praedictum iuris alteri quod sui modo tempore non est claus. Ea nunc pro ut ex iure. 410.3
 Restrictio. Hoc verbum non quid importet canonem laicizantem, & si ipso iure, & consequenter an sit dictum, an vero obliquum, remittitur. 781.1
 Restrictio, potest vi exceptionibus contrariis temporibus interpretari. 141.7
 Restrictio nihil probaverit, actio non probante absoluitur est. 9.4
 Restrictio etiam homo nequam accusatur non probante absoluitur. 6.4
 Restrictio est de defendere. 319.8
 Restrictio verbum Praeteritum, temperat aliquem praeteritum. 381.12
 Restrictio, seu canonicus, vel aquiductus vere fundo vendito. 319.8
 Restrictio quoad solemnitatem sicut & quoad validitatem dict. cl. Ea certa sinitur. 411.1
 Restrictio. Hoc verbum a semine Post. prolatum habet vim praeteriti. 781.1
 Restrictio Ecclesia nunquam venit appellacione Ecclesiarum, nisi de ea capressa facta sit mencio. 191.1
 Restrictio allegari non potest ad restrictionem causam nisi restrictionem perfectam continet. 141.1
 Restrictio generalis est restrictio ad congesta in nigro, & sequitur aliquid, & iniquitas. ibid. 4
 Restrictio quando est per se clara, & ea omni parte perfecta, nec indiget aliqua suppositione, tunc a restrictio per se est & validum argumentum. ibid. 15
 Restrictio. Hae dictio importat idem quod Iterum. Denique aliando accipitur per Poitum, vel Quasi, nonnumquam pro Contra. 781.1. 12. Secundum legis dispositionem accipitur pro Totius quoniam, utentem vero dispositionem bonitas intelligitur pro secunda vice, & sic duobus modis est concessa. ibid. 1

5

Saccharum venit appellacione fructuum. 319.8
 Saepe. Hae dictio veritatem ad minimum in duobus, 1. Supponit, quando datur vobis causa cometa, regulariter tres requirit actus; 2. Supponit requirit saltem numerum, tamen adhibendumque figurat numerum ordinem 781.1. & seqq.
 Salva, & salinam redditus veniunt appellacione Regalium. 191.1
 Salva. Hae dictio est subordinata, & diminutiva 781.1. Non excludit numerum maiorem quam fuerit expressum si adiecta dispositioni numerum ibid. 1. Includit alia subiecta quam expressum sit, dummodo sit proportionabilis. ibid. 1. Excludit non est de sui natura. ibid. 4. Implicat, non autem limitatio est ibi. 1. Alternatio ordinis, & non electionis est. ibid. 6
 Salva vocatur. Hae clausula importat quod precedentia modificationes ad veniant pro ut est veritas. 499.14
 Salva praedicta per vocatur. Hae clausula operatur ut ne opus exclusionis a patre inest plures ad inuicem infinitos, & vocatos. 499.1. Operatur etiam ut filius patrem repraesentet, vel in eius locum succedat. ibid. 4. In testamento appoⁿta intelligitur de eadem linea, & sique de iure descendit ab ea non autem de alia. ibid. 5. Operatur quod non omnes vocati collecti ad admittunt, sed pro ratione in gradu. ibid. 6. Refert debet ad eos vocatos, quibus proxime receptus appoⁿitur. ibid. 7
 Salva. Hae dictio modificat, & restrictio significatio omnia, & per illam supra dicta limitatur. 781.1. 1. Zanagui orationem precedentem in & vocationem resolu^toⁿis, & non inuoluit quid modificat. ibid. 1. Modificat non solum precedentia, sed etiam sequentia. ibid. 1. Denotat exceptionem a regula precedentia. ibid. 4. Est restrictio casum sub ea positum. ibid. 5
 Salva, &c. Hae clausula est modificatio & restrictio, & nihil tribuit, sed solum praesentat ut sit praesentia iuris alieni non autem conditionalis. 496.13-4
 Ita quod quis habet iuram illam, non vero de nouo praeteritum. ibid. 5
 Salva. Modificatio

& Verborum.

Modificatus & restrictus contrahitur, in tantum ut non censetur aliter contrahi. ibid.4. Tunc agnoscitur utrum ibid.7. Subintelligitur in iudiciis etiam non capitulum. ibid.8. Non intelligitur respectu superioris concessio ibid.9. Operatur ut tunc dominus de eisdem ibid.10. Facit continui idem iudicium. ibid.11. Per hanc etiam non censetur contradicimus illi, quibus fuit restrictum. ibid.13

Solus iure agnoscitur. Hæc claus. est salutaris in legitimatibus. ibid.15

Solus iure domini. Hæc etiam in alienationibus fradi idem operatur quod claus. Non aliter aliter, nec alia modo ibid.18

Solus iure meo. Hæc etiam non prestat dominio dicto protestanti, & penitenti cum ea recipiendi. ibid.19

Solus iure referenti. &c. Hæc cl. inducit exceptionem eorum, que sunt concessa. ibid.20

Solus consensu domini. Hæc claus. reddit actum conditionalem. 197.1. Sed consensum inter contrahentes perfectum facit ibid.2. Operatur ut prædictis dispositio restitatur ad eum solum casum, de quo actum est ibid.3. Non exstat emphiteusimæ alienatione a caducitate. ibid.4

Solus iure addendi. Hæc claus. nihil operatur, & idem insensu in libello videtur superflua ibid.5. Operatur tamen quod libellanti non sit adstringit ad superflua probanda. ibid.6

Solus iure impetientium. Hæc cl. operatur ut articuli impetientes non censentur admissi. 497.1. Si per hocdem facta fuerit restrictio cum hac cl. & postea exceptiones veras videretur esse apparet, quæquid postea factum foret pro non facto haberetur. ibid.2. Admissio si sunt articuli, non debet admitti flante hac claus. si omnino impetientes. ibid.4

Solus iure superflui. Hæc cl. addita libello excusat portante plus de debito peritis & expensis. ibid.6

Solus quod, &c. Hæc claus. denotat, & imponit limitationem, & exceptionem, ac aduersariis. 497.1

Solus inter quoscunque personarum. &c. Hæc claus. subintelligit licet in iudiciis alioquin facti emphiteusici non sit expressa. ibid.2

Solus iure. Hæc claus. non operatur reservationem quod expressa in gratia Principum, sed tantum quod omnia. 497.1

Solus reservationibus Apostoli. Hæc claus. quando apposta fuit in confirmatione concordia, tunc in nullo casu intrahit alienationem, cum constet de voluntate Papæ nolentis includi. ibid.

Solus capitis, & dispositionibus. Hæc claus. in Signatura per gratia Papæ, aut confirmationem imponit quod talia expressa fuit ut sit quæ & alia nullo modo sit derogatum, sed immutatum totius malis. ibid.3

Solus legatis, & conditionibus infra dictis. Hæc cl. posita in testamento, in quo inducitur fideicommissum vauentiale, imponit limitationem, & exceptionem ut legata, & infra dicta, quæ sunt falsa, non veniant in fideicommissum. ibid.4

Solus tamen consensibus specificatis. Hæc claus. modificat præcedentia ad consensibus specificatos. ibid.5

Solus iure danti non licet iudicio concedere damnato per suppetorem. 83.1

Sententia appellacione, ubi vocati sunt illi de sanguine, veniant descendentes. 296.1

De sanguine dicuntur esse agnati, non autem cognati, secundum communem vsum loquendi. ibid.

Sententia appellacione veniant summæ. ibid.2

Sententia quilibet data creditore venit appellacione pecunie. 176.1

Satisfactio integram requirit et. Refertur expensis. 491.1

Satisfactio appellacione requirit solatio. 197.1

Satisfactio habet vnum solutio. ibid.2

Satisfactio verbum significat aliquando satisfactionem in pecunia ratione adgredi. ibid.4

Satisfactio appellacione venit etiam cautio idonea de solvendo. ibid.5

Satisfactio creditori dicitur quomodocunque debitor exagat. ibid.3

Sententia que sunt etiam domum, non veniunt appellacione domus. 190.1

Sententia non venit appellacione habitacionum. 215.6

Sententia, & volenti non fit iniuria. 84.1

Sententia quid aliquis fit Canonice præsumitur ex pluribus adhibitis factis in Capitulo & extra tanquam talis. 102.16

Sententia præsumpta non solum non sufficit, verum etiam acc probabilis causa ignominia excusat, quia decretum irritans legit ignorans. 191.8

Sententia. Hæc dictio de rei natura est restrictiva, vel declarativa. Barbosa. Traic. var. p.

restrictiva, idem imponit alterum de duobus, proxi magis veniuntile fuerit, vel secundum benigniorem interpretationem. 78.1

Scriptura quando locuti in iudicio in autenticam formam, & in eadem claus. Actum, &c. debet habere mandate vti autenticam formam redigam etiam subscipio, & signum debet. 117.4

Scriptura si amittitur potest per testes probari in ea fide clausulam motus proprii. 126.1

Scriptura facile de commissione ludici per notarium veniunt appellacione actorum. 124.2

Scriptura priuata continetur appellacione instrumenti secundum propriam significationem, quæ sumitur ex allatione vocabuli, non sit communi vti loquendi inspectio. 141.1

Scriptura priuata recognita comprehenditur appellacione instrumentum. 141.1

Scripturæ infra taliter quod legi possunt, non per subdolum sermonem, imponit dict. infra scripti, secus si aliter non possit habere effectum dispositio. 707.4

Secundum. Hæc dictio est limitativa, & restrictiva prædictarum. 78.1. Limitat pro missionem, seu dispositionem. ibid.1. Sicut causatur pro Quia interpretatur. ibid.1. Denotat modum, qui præsupponit essentiam. ibid.4. Ponitur assertu, & demonstratiue. ibid.5. Est restrictiva, & facit regulationem eorum, quæ supra dicta sunt. 78.4. Imponit quod mota dispositio, ad quæ in tali re tractio, ea pte videtur. ibid.7. Vtrum autem intelligatur casualiter, non verò conditio taliter ostenditur. ibid.8.9

Secundum quod. Hæc verba inducunt repetitionem qualificationis, & conditionum prædictis legari, & dispositioni in sequentem. ibid.10

Securitas plenissima data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur rebus. 744.9

Securitas appellacione quæ veniunt remissæ. 146.1

Seruat. Hæc dictio ponitur aduersariis, & imponit conditionem contrariam præcedenti dispositioni. 784.3

Sed. Hæc dictio est aduersaria, quæ si ponitur simpliciter sine copula Et, aduersariis præcedentibus in iure, & in factis si verò cum copula Et, bene denotat distinctionem factam, & identitatem lura. 78.1. Item denotat non aduersariis. ibid.2. Quandoque aduersariis proximè superioribus, non nunquam ut, quæ sunt eisdem quibuslibet. ibid.3. Posita in materia prohibita post orationem negatiuam hæc includit. ibid.4

Sed & cum dictis. Imponit distinctionem in factis, & identitatem in iure. ibid.5

Sellam tradere non tenetur venditor emptori quando ostendit equum fuisse illa. 196.4

Semina appellacione veniunt descendentes in testamento. 196.1

Semina appellacione veniunt naturales, quando dispositio in legatis & naturalibus non potest verificari. ibid.2

Semina appellacione transfusiles veniunt quando dispositio non potest verificari in descendentes. ibid.3

Semper. Hæc dictio est vniuersalis affirmatiua, & denotat regulam, ac idem importat quod Plenumque. 78.1. Includit tempus omne, & capitum pro Omni tempore, & omni casu. ibid.2. Denotat generalitatem quod tempus, non quod casus. ibid.3. Est nota peremptoria, & tunc pro respectu solet exponi. ibid.4. Habet tractum in futurum, & docet tempus in facula leuoluto, & sine præfatione. 786.1. Denotat temporis continuationem, & capitum pro Quotidie, vel Assidue. ibidem.6. In fideicommissis operatur ut res sit fideicommissum absolutum. ibid.7. Accipitur aliquando pro Multoties, frequenter, plenumque. ibid.8. Interdum differt a dicto. Quandoqueque. ibid.9. Quandoque vniuersalis hoc est in omni contractu. ibid.10. Restringitur secundum auctorem ad hoc, cui additur. ibid.11. & quandoque ad ipsum vniuersalis animum, maxime in materia præscriptoria. ibid.12. Si iungatur adui, qui continue fieri solet, denotat idem quod Continuo. ibid.13

Sententia præsumitur iure, & relata lura. 113.4

Sententia nulla non est inessencia, ac proinde non tranfit in rem iudicatam. ibid.6

Sententia necesse in iudicio non tranfit in rem iudicatam. ibid.7

Sententia lata, & omnia pte non prius soluta pensione, flante claus. Sine retardatione, det. sunt nulla. 117.7

Sententia vniuersalis, quæque cæcutionem impedit decretum irritans. 114.7

Sententia non obstat clausul. Sublata, quæ de illa mentionem non facit. 114.7

Sententiam nullam reddidit claus. Quomodo causa non fit in iudicio, si fuerit vigore commissionis habentis nullam et. postquam causa fuit iudicata. 407.3

Sententia

Index Rerum,

Similitudinem & consuetudinem arguit dict. Sec. quatuor po-
nunt inerti dicitur. 787.1
Similitudinem seu comparationem denotat dict. Ac. 643.4
Similitudinem omnimodam etiam in substantia, & qualitate
denotat dict. Ve. 816.12
Similitudinem regulariter de oort dict. Quoque & tunc po-
tente conueniunt. 776.6.7
Similitudinem facti, & non iuris denotat dict. Quenadmo-
dum, sine interrogatione prolata, & accipitur pro Sicut.
787.6
Similitudinem omnimodam, & identitatem importat dict.
Sicut. 790.1
Similitudinem, & viciatius expressionem denotat aliquando
dict. Tanquam. 801.2
Similitudinem denotat dict. Alio, & est relatiua, & repetitiua
similium. 650.1
Similitudinem, sed non per omnia denotat dict. Aes. 643.2
Similitudinem importat dict. Prout. 760.1
Semper non conueniunt, si quod minimum docetur. 101.1
Simpliter. Hæc dictio significat id est sine plica, & duplica-
tione. 796.1
Simpliter positionibus, & non qualificatis est respondendum.
ibid. 2
Simpliter positionibus respondere quando dicitur, ostendit-
ur. ibid. 3
Simul. Hæc dictio denotat congregationem, & conuenientiam.
791.1. Et est de natura huius dicendi, quæ sequatur eam
precedentibus. ibid. 3
Simulaneum conuenientiam faciunt clausula in soluta quando
nisi est cautela. 413.2
Simulationis exceptioni ceteris remissionibus per claus. Re-
missionis, &c. 461.1
Simulationem purgat geminata dispositio, & tollit falsam.
701.6
Simulaneam congregationem, & viciatius dicitur deno-
tatur dict. Vnde. 411.1
Sine autem. Hæc dictio est alternativa, & aduersaria ad qualita-
tes præcedentes repetit. 791.1
Sine. Hæc dictio est similis Absque, negationem præstationem
& exclusionem importat. 791.1 Requirit autem omnem
ibid. 3. Adiecta verbo futuri temporis importat conditionem.
ibid. 4
Sine aliqua exceptione, &c. Hæc claus. omnem exceptionem,
& defensionem excludit. 106.1. Non tollit tamen excep-
tiones legitimas, & rationabiles, sed tantum singulas. ibid. 3. 4.
Nec illas, quæ refutuntur eadem scripta, ubi hæc claus. est
scripta. 1. Nec præiudicat ad natura rei. ibid. 7
Sine filio. Hæc claus. importat conditionem. 791.1
Sine præiudicio, &c. claus. Subintelligitur in omnibus con-
ditionibus, aliquando potest fieri cum principali dispo-
sitione. 107.1. & in quolibet parte Papæ, seu in quolibet
recepto. ibid. 2. 4. Semper intelligitur de iure præiudicio
quam expressio ibid. 1. Operatur tantum super non ex-
pressis in eodem recepto. ibid. 6. Præferunt illi ad
curiam fauorem appofita est. ibid. 7. Reddit alium condi-
tionalem, si & quatenus præiudicium ex actu alium in-
ferat, & intelligitur de conditione resolutionis, & non su-
perposita. ibid. 1. Iustam in petitorio, quam in possessione an
preiudicet ostenditur. 101.1. Præferunt solum possessionem
alterius penam. 1. 1. Posita in concessione, quæ est incom-
parabilis cum dispositione, vel dispositionem viuat vel vi-
uam ad dispositionem. ibid. 1. 4. Non tollit iurisdictionem iudi-
cis ad quem in commissione.
ibid. 14
Sine præiudicio executioni litterarum Apost. Hæc claus. de
Bis signatur iustitiam apponi solet in commissionibus ap-
pellationum ab executione litterarum Apost. 111.1. Non
suspendit, nec impedit quin iuxta ad quod procedat ad vte-
ritatem executionem. ibid. 4. Intelligitur de litteris Apost.
tunc expedita, & non de posita emanata. ibid. 7. Index ad
quem non impedit ea hæc claus. Quatenus possit procedere in
iudicio ordinario, & cognoscere de iniuria, & nullitate
sententiarum, quæ opponuntur. ibid. 1. Proxima ad Ordinarium
cum non habet se pro spoliato potest iurisdictionem iudici
dare de nullitate, & iniuria sententiarum istas hæc claus.
111.1. Hæc claus. vix intelligenda quatenus de iure locum
sit ibid. 10. Præferunt quod legitimum factum fuit, non illud,
quod nullitate iure geritur. 1. 1. Effectus huius claus.
Conueniunt dicuntur per executionem claus. semel, & per
viciatius immixtionem etiam nullitatem. ibid. 1. Index ad quem
non obstat hæc claus. per viam auctoritatis, & manuten-
tionis præiudicat executionem factam a iudice a quo, si non
sit ius, & recte facta. ibid. 2. Appofita per Nuncium in com-
missione dicta ad iudicem, non affert ipsam Nuncium.
ibid. 14
Sine plicis, & in iuris alterius. Hæc claus. facit executionem
iuramentum. 108.17

Sine periculo quorumcumque suorum iurum, claus. habet
vix periculo, etiam in presentia. 101.18
Sine præiudicio alicuius, &c. claus. requirit causæ cognitionem.
ibid. 19
Sine retentione solutionis personis arbitrio Rotæ, claus.
suspendit processum executionis super solutione personarum.
111.1. 3
Sine strepitu & figura iudicii, claus. operatur ut index possit in-
cipere ab articulo. ibid. 17
Sine præiudicio legitime executionis. Hæc claus. præferunt
iurisdictionem iudici a quo ita ut ipse sine vicio auctorita-
tis exequi possit decretum per se factum. 110.1. Non com-
prehendit retentionem, quia illa est obligatio adhibita. ibid. 1.
Præferunt executionem validam, non verò inuadendam. 3.
Tollit solum id, quod legitimum factum est, non quod nulli-
tate iure geritur. 4. Restringit, & limitat commissa-
tionem totam causæ appellatam. ibid. 7. Inhibitorie emissa
vix committitur conueniunt hæc claus. Non causam
retinet. ibid. 4
Sine periculo obligationis Cameralis. Hæc claus. facit ut
non administretur appellatio nisi ad effectum de solutione,
& quod interim executione huiusmodi obligationis non
possit retardari confirmata per iudicem a quo. 111.1.
Præferunt iurisdictionem iudici a quo. ibid. 1. Retentio-
nem omnia in Commissionibus appellationum casuum in
quibus vigore obligati omnes Cameralis iudici sunt, per ex-
clusionem omnino huiusmodi ceteris censetur. ibid. 4
Sine retentione personarum. Hæc claus. tollit apponere in com-
missionibus super nullitate vel resolutione personarum ab-
p. a. reuocata. 111.1. Non ponit in personarum per in-
teriores a Papa impolitis in presentia. 4. Restringit iurisdictionem
exequendi iudici executioni a quo, non tamen ligat om-
nem iudicem appellatorem ad quem. ibid. 4. Procedit quan-
do sententia fuit lata ad fauorem, & pro validitate
personarum. ibid. 7. Restricit terminos non solum iam
mutatos, & de curis non solutos, sed etiam in futurum de-
curandos. ibid. 1. Non tollit quin iuxta finem iustitiam
de fide solutione non constat. ibid. 10. Durat in omnibus
instantiis. ibid. 11. Affert terminum viciatius ad causam
pro suo iurisdictione, donec per nullam integritate personarum
fuerit iurisdictionem. 111.1. 4. Impedit ne personarum sol-
uere nolens abfoluantur. ibid. 11. Durat iurisdictionem con-
ditionaliter, ut peno soluta, interimque suspenditur.
ibid. 12. Ita ut nulli soluta rata, & omnia pella-
oia prius soluta peno. ibid. 19. Non operatur quando
collata de viuo in ventu. ibid. 18. 19. Nihil operatur
quando personarum flectit per longum tempus non pe-
tente personarum. ibid. 10. Non dicit ubi personarum
agit contra viam ex oblationibus aliquod beneficium
de pluribus, super quibus est facta reservatio. ibid. 12
Singularia que non proficiunt, multa collecta inane quando
singula gerere suo perfecta sunt non sunt in viciosa, & ge-
nere suo perfecta sunt. 116.1. 2. Et procedit in euilibus,
in quibus agitur de modico præiudicio, sicut in criminalibus.
ibid. 1
Singulari. Hæc dictio attribuit alium cultum in solidum, &
importat dissolutionem, & dissolutionem capitulosum. 791.
12
Singularis si sic facienda solutio, debet fieri in principio causæ.
ibid. 1
Singularitatem denotat dict. Solum. 794.7
Siquis. Hæc dictio admodum generalis est, masculinum, &
femininum sexum comprehendit. 794.1. 2. Intelligitur
de personis, non solum de Collegiis, seu vniuersitatibus,
quia vix & non solum personarum comprehendit. ibid. 1. 2.
Distribuit omnes terminos comprehendit. ibid. 3. Sub
conditione prolata an sit signum particularis vius, an verò
distributio. ostenditur. ibid. 6
Sr. Verbum hoc est canon laice sententiarum, & importat ipso iure
veluti si dicatur, infamiam seu anathema. 793.4
Sue. Hæc dictio distans claus. est, & distans verba, sed con-
iungunt significatum, & eandemque vim & namum habet
ibid. 1. Inuacit aliorum, sicut dicitur. Aut ibid. 2. Aug-
mentum, seu amplificationem aliquando facit, maxime in
dispositionibus futurabilibus. ibid. 3. Ampliat potius
quam restringit, & de natura huius dicit. ibid. 4. Intendit
argumentum a contrario sensu. ibid. 9. Declinat iurisdictionem
expositam pro idem, quandoque possit. ibid. 2. Denotat or-
dinem iurisdictionis.
ibid. 7
Sue permisso, sue alio quouis modo. Hæc claus. com-
prehendit omnem modum vacationis. 111.1. 2. Incluit va-
cationem apud sedem, & per omnium in Curia, & per
procuratorem, & per refectionem. ibid. 1. 4. 5. 6. Intra
iura factum de facto vacat. ibid. 10. & verbi-
vno modo vacationi ex duobus naturis. ibid. 9. Non ex-
p. vacationem iudicatum per reg. de infirmis. ibid. 10.
Nec

& Verborum.

Nec si extendit ad personam non expellat. *ibid.* 11. Nisi ad aliam. *Verbo illa*, seu ex altera cuiusque personae. *ibid.* 12. Non operatur quando expressus fuerit modus vacandi omnino saluti *ibid.* 13. Nec capere beneficium, quod vacat de futuro. *ibid.* 14.

Sive praesidio, claus. Non operatur quod si Bulla esset expressus vobis tamen modus vacandi. *ibid.* 15.

Solus appellatio continetur non solum filii, sed & nepotes, & propositi & ascendentes omnes. *ibid.* 16.

Solus appellatio facit, & debeat, ab eis veniant. *ibid.* 17.

Solus appellatio licet proprie veniant solum nati ex iustis matris, tamen & naturales comprehendunt. *ibid.* 18.

Sola facti veritate ius. *ibid.* 19. Hec claus. plus operatur quam claus. Summarie. *ibid.* 20. Et claus. Sine suspensa. *ibid.* 21. & similia est claus. De bono & equo. *ibid.* 22. Operatur ut possit iudex indicare sententiam. *ibid.* 23. Autem ordinem iudicium, & omnem solennitatem iuris relaxat. *ibid.* 24. Operatur quod procedi possit in causa absque libello, & contestatione. *ibid.* 25. Et quod possit iudex indicare super causa probata, licet non decernat in bello. *ibid.* 26.

Tollit libelli inopiam in parte non opposita. *ibid.* 27.

Operatur ut causa proprietatis non causa possessionis diffinitur. *ibid.* 28. Et ut possit alii testes produci & examinari publicis accusationibus. *ibid.* 29. Et ut possit admittere iudex probationes non concedentes, & periculosas. *ibid.* 30.

Administri curatorem non ad actionem ad remedia, quae non iudicem concernant. *ibid.* 31. Praefertur propter excoptionem ad tollendam. *ibid.* 32.

Appellatio tollit. *ibid.* 33. Fecit rursus derogat. *ibid.* 34.

Non aufert nisi partem. *ibid.* 35. Non aufert exceptiones de iure tertii. *ibid.* 36. Non tollit defensionem legitimam partem. *ibid.* 37. Non excludit ea, quae sunt alio iure in specie provisae. *ibid.* 38. Atrocitas non revocatur statim hac claus. *ibid.* 39.

Solennitas non necessaria si minus solenniter fuerit adhibita. *ibid.* 40.

Solennitas non videtur si in modico si omnia. *ibid.* 41.

Solennitas ex se requiritur in revocatione actus, quae requiritur in confessione ipsius. *ibid.* 42.

Solennitas omnes non possunt, vel tollantur operatur clausula Summarie. *ibid.* 43. Propter verba. Sine suspensa, & figura indicit. *ibid.* 44.

Solennitas defectum, & non voluntas supplet clausula de iudicant. *ibid.* 45.

Solennitas in forma indicit. *ibid.* 46. Dumtaxat, & similes taxantur appellatione de quibus faciendo. *ibid.* 47.

Solennitas in forma indicit. *ibid.* 48. Quasi indicit modis. *ibid.* 49. Et indicit actum iudicantem ea omni capite, quo fieri possunt. *ibid.* 50.

Solennitas non alibi habet in alienatione rei Ecclesiasticae tollit claus. Supplicat. *ibid.* 51.

Solennitas in ius civilium non tamen substantia indicit tollit claus. Masu Regia. *ibid.* 52.

Solus, seu confecta ab Ecclesia emphyteuticari, possunt in emphyteusim, vel in feudum sine solennitate iterum concessi. *ibid.* 53.

Solus et dicatur res concessa in emphyteusim requiritur saltem quod his faciat concessio spatia quadraginta annorum. *ibid.* 54.

Solus fieri validum est argumentum. *ibid.* 55.

Solus dicitur quod plures obsequantur. *ibid.* 56.

Solum quandoque secundum substantiam maritum verificari potest in una vice, & in uno actu. *ibid.* 57.

Solus aliquid facere ut quis dicatur plures actus exigere, nec vni sufficere. *ibid.* 58.

Solus delinquere graviter peccat. *ibid.* 59.

Solus. Hoc verbum pertinet ad omnem libentiam, & caput totam praeter solennitatem, ac excludit confessionem de peccatis, seu confessionem. *ibid.* 60.

Solus minus dicitur qui tamen solus. *ibid.* 61.

Solus de mandato iudicis liberatur, & est securus. *ibid.* 62.

Solus in dubio videtur solus de peccatis sua. *ibid.* 63.

Solus alij quam vero creditur. *ibid.* 64.

Solus non potest alio modo alio iure creditur. *ibid.* 65.

Solus. Hec dictio est taxativa, & limitativa. *ibid.* 66. Et excludit personam huiusmodi, & omnem aliam personam. *ibid.* 67.

Non excludit causas huiusmodi postea ratio frequenter vult. *ibid.* 68. Negativa, & pericula est tunc dicta. Tantum. *ibid.* 69. Habet negativum implicatum quando adiungitur de possessioni affirmativa. *ibid.* 70. Denotat singularitatem. *ibid.* 71.

Solennitas. Hec dictio selecta potestati aliquid facienti solennitatem in certis personis veluti religiosi bona sol-

lennitatem illis de familia, & exclusiva aliorum, qui non sunt de familia. *ibid.* 72.

Solus. Hec dictio exclusiva est omnino alienationem. *ibid.* 73.

Non excludit personam, & causas huiusmodi, postea ratio est eadem. *ibid.* 74.

Solennitas circa, quod debetur tollitur, & extinguatur obligatio. *ibid.* 75.

Solennitas diminuat non tenetur recipere creditur. *ibid.* 76.

Solennitas videtur de reliqua summa quando aliquid pertinet de rebus. *ibid.* 77.

Solennitas venit appellatio satisfactio. *ibid.* 78.

Solennitas non potest nec per puerum ad lites cum claus. *ibid.* 79.

Solennitas alia praefertur & facta fuisse praesumptionem indicit claus. Pro refutatio. *ibid.* 80.

Solennitas anticipat non videtur ex pacto, sed visitatione. *ibid.* 81.

Solennitas appellatio venit satisfactio quocunque modo facta per quam tollitur prima obligatio. *ibid.* 82.

Solennitas appellatio non venit satisfactio. *ibid.* 83.

Solennitas veniens factum appellatio in materia indicit, nisi mens dispositio aliter se habeat et concludit, vel quando indicit de eis ratio. *ibid.* 84.

Solennitas duo non possunt occurrere circa idem, & in eodem finibus. *ibid.* 85.

Quando solennitas duo, vel plura specialia veniunt principaliter. *ibid.* 86.

Interdum verbi in confessionem alienum. *ibid.* 87.

Specialia non possunt admittere. *ibid.* 88.

Specialia non debent trahi in argumentum, vel in confessionem, nisi propter identitatem rationum. *ibid.* 89.

Specialia validissima est argumentum. *ibid.* 90.

Specialia dispositio vni talis facit quod in aliis casibus sit commune fit in contrarium. *ibid.* 91.

Specialia dispositio derogat generali. *ibid.* 92.

Specialia. Hec dictio equipollens ditioni expressae. *ibid.* 93.

Specialiter quod fieri plus est quam generale. *ibid.* 94.

Species derogat generi quando in eadem genere sunt verba generalia, & specialia. *ibid.* 95.

Species quando accedit generi, vel apponitur ad eandem, duo generi, generi per speciem non derogat. *ibid.* 96.

Species derogat per speciem magis generalis. *ibid.* 97.

Species diversae erroris expressis implicat dict. Etiam quando alia diversae non includuntur, quia essent maiores. *ibid.* 98.

Species diversae ab expressis includit. *ibid.* 99.

Species diversae includit dict. Manu. *ibid.* 100.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 101.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 102.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 103.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 104.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 105.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 106.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 107.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 108.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 109.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 110.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 111.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 112.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 113.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 114.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 115.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 116.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 117.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 118.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 119.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 120.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 121.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 122.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 123.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 124.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 125.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 126.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 127.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 128.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 129.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 130.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 131.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 132.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 133.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 134.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 135.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 136.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 137.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 138.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 139.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 140.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 141.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 142.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 143.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 144.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 145.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 146.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 147.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 148.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 149.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 150.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 151.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 152.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 153.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 154.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 155.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 156.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 157.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 158.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 159.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 160.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 161.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 162.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 163.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 164.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 165.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 166.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 167.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 168.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 169.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 170.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 171.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 172.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 173.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 174.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 175.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 176.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 177.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 178.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 179.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 180.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 181.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 182.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 183.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 184.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 185.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 186.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 187.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 188.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 189.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 190.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 191.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 192.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 193.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 194.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 195.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 196.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 197.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 198.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 199.

Species ad genus vult argumentum. *ibid.* 200.

Index Rerum,

flandi. 163.1
 Spiritus odiosi sunt, & legibus iuragioni, nec filiorum nomine habentur digni. 169.31
 Spiritus non excludunt substantiam sub conditione sine liberia & ceteris generalibus verbis prolata. 169.31
 Spiritus in duplici loco differt, vel enim sunt spiritus simplices, vel ex damno esse procreati. 170.1
 Spiritus appellatio lato sumpto vocabulo venit ille, qui patet eorum non habet, siquid verò qui natus est ex iis parentibus inter quos coarctatur lex venit. 170.1
 Spiritus appellatio in materia suavitati venit spiritus etiam si in interitus, sicut in odia. 170.1
 Spiritus appellatio lato sumpto vocabulo venit omne natiuitate materialium. 170.1
 Spiritus venit appellatio domus quando est connexum, & venient domi. 170.1
 Spiritus. Hec dictio nullam admittit dilationem, & regulariter intelligitur sine temporis interuallo. 171.6. Aliquando pro prolixo accipitur. 170.1. Interdum autem in vno significat. 170.1. non inueniuntur cum temperamento intelligitur, 170.1. significat famamque processu, & feruentia. 170.1. Denotat ipso hunc, & est significatio luce feruentis. 170.1
 Spiritus. Hoc verbum est iuris non iudicium. Significat rem perfectam habet vim sine limitatione diffinitionis. non tamen importat. 171.12
 Spiritus causa si non fuerit Papae narratur nihil operatur. 171.12
 De plenitudine potestatis. 171.41
 Spiritus, & mentis casus, &c. Hec clausula operatur perinde ac si integer processus, ac omnia acta, & positum comparatione fuissent in individuo narrata. 171.41. Supplet legis pendetiam male ex supplicatione narratur. 171.41. Nam per hanc clausulam in mentio sufficiens facta dicitur, ac si in individuo, & nominatum subiecta esset. 171.41. Tollit omnem distictionem scientie. 171.41. Non facit exarandi ad tollendum id, quod si expressum esset, impediret rescipi expellendum in quo posita est. 171.41. Salus communiorem habitatione ex racioemate quod causa esset instructa. 171.41. Nullum operatur effectum quando res iudicata addit. 171.41. Non inuenit vi specialia mentio requiritur. 171.41
 Spiritus per Papam edita, seu confirmata non tollit claus. Non obstantibus statuta Ecclesiarum, &c. 171.41
 Spiritus quilibet Papam, & Ecclesiarum clausula rationem condita, excoletur subaltera per claus. Non obstantibus statuta Ecclesiarum, confirmatio Apostoli, &c. 171.41
 Spiritus Ecclesiarum acta sacerdotum requiritur acta, & quando per claus. generalem derogantur acta litteris Papalibus posita, subaltera censentur, officium. 171.41
 Spiritum vel coarctationem quando exar quod verba testamentorum ad litteram intelligantur, tunc substantium succedit monasterio exclusio. 171.41
 Spiritum si in ciuitate exar quod monasterium, vel ingressi in illud non sunt rectam, seruandum erit. 171.41
 Spiritum disponens de consanguinitate naturalibus excludit spiritus. 171.41
 Spiritum excludens summum postquam dotare fuerit, censetur illas includere ad successiones antequam dotentur. 171.41
 Spiritum aliquorum excoletur excoletur non includit ut alia illicita eo sentant approbata. 171.41
 Spiritum si dicat, quod occidit quomodo docuit peruenire, intelligitur si occidit vel dolo, vel culpa. 171.41. Idem dicit quod occidit aliquem quous modo peruenit. 171.41
 Spiritum feminarium excluditur, propter masculinos operatur eandem exclusionem ad tempus, operatur quomodo excluditur masculis. 171.41
 Spiritum speciale semper peruenit pro re. 171.41
 Spiritum de dote loquens si vno abique filii decesserit, prodest etiam quod cum vno statim decessit. 171.41
 Spiritum loquens, vel disponens aliquid per verba et primoria genus, sociata omnes species sub genere comprehendit. 171.41
 Spiritus excoletur feminarium ob masculos stante, mot feminaria non comprehenduntur etiam sub verbis apia exa comprehendit. 171.41
 Spiritum in dispositione venient naturalis, nisi ratio statuta solis legimus conueniat. 171.41
 Spiritum venient legat venient, etiam ipsam de prelio comprehendit. 171.41
 Spiritum odiosum loquens de fratre non comprehendit fororem. 171.41
 Spiritum excludens feminaria propter masculos, intelligitur vltimo ad decimum gradum ita quod ipse decimus gradus

nec includit. 171.41
 Spiritum disponens circa procuratores, non habet locum in procuratore in rem suam. 171.41
 Spiritum disponens quod mulier cum hereditate non ostendit foras, non habet locum si ostendit foras hereditatem. 171.41
 Spiritum singulari expectatio beneficio non derogat claus. Non obstantibus statuta Ecclesiarum tamen confirmatio Apostoli. 171.41
 Spiritum habens quod a pulso campanae de foro nullus incelat cum armis sub certa pena, intelligitur post finem pulsum campanae. 171.41
 Spiritum disponens quod bona debitoris possint dari in solutum creditori intelligitur si debitor est liquidum alias non. 171.41
 Spiritum personale non ligat Regem flammam. 171.41
 Spiritum si loquens simpliciter de possessione, habet locum in possessione iudicata per consuetudinem. 171.41. Non ita si requiritur verum ac corporalem traditionem. 171.41
 Spiritum disponens id, quod vno commune, addit vltimum, & magis ligat. 171.41
 Spiritum si prohibens opposit ex eo peruenit doli, vel metu, aut aliam, intelligitur debet de simili. 171.41
 Spiritum appellatio venient confectum. 171.41
 Spiritum ad pactum valet arguere eum. 171.41. Item si statuto ad contrarium. 171.41. A statuto ad vltimum voluntatem. 171.41. Et si statuto ad sententiam. 171.41
 Spiritum imponit verbum, Primis, io instrumentum possum. 171.41
 Spiritum facta a notario cum claus. Pro omnibus, & singulari absentibus, &c. operatur ut si quisque dicant absentibus sine cessio. 171.41
 Spiritum si concepta sit pro se abique ditione Carteria, non facit actum personale. 171.41
 Spiritum appellatio venient solum descendentes, non nunc collaterales. 171.41
 Spiritum appellatio venient transuersales si restant vocant omnes de stirpe, & non est descendentes, aut si de descendentes, verificat dispositio non potuit. 171.41
 Spiritum appellatio venient solum. 171.41
 Spiritum, confectum, & inducere aliam ad eligendum mines malum non potuit quis ostendit. 171.41
 Spiritum. Hec dictio ponitur per aliquando, pro Contrahentium repleti tempus, & expensio solet pro Circa, ac accessario frequentes adiungitur. 171.41
 Spiritum. Hec dictio ad subdelegantem ut appelletur, operatur claus. Donec vices suas duxerit tractandas. 171.41
 Spiritum. Hoc verbum suo in pretio suo in futuro tempore denotat lacum sententiam. 171.41
 Spiritum talia sunt, qualia praedicta demonstrant. 171.41
 Spiritum. Hec dictio denotat lacum venturum, nec vltima dicitur nec facta ad executionem peruenit. 171.41
 Spiritum, &c. Hec claus. huius excludit, & illi tollit facultatem aliter iudicandi. 171.41. p. & declarandi etiam super solo facto. 171.41. Ita vt processualia facta abique eo quod apponatur exceptio, sapio inter solus. 171.41. Compromittit omnes indices quous dignitate fulgentes, etiam S.R.E. Cardinales. 171.41. Legat, & omnes finios quous compellunt. 171.41. C. lat. iudicio possessorio etiam summum monasterium. 171.41. Regula Cancellarium quous sui favorabiles, opponi non possunt stante hac cl. 171.41. Contra dispositionem conuenient hanc cl. Non potest etiam rei vnam replectionis aliquod opposui. 171.41. Acta gesta ante, & post opposicionem huius claus. sunt nulla ipso iure. 171.41. Index inferior iudicare non potest coorta formam gratie continentis hac claus. p. Hec claus. Tollit omnem confederationem consensum. 171.41. Infinitum iudicium & possessionem. 171.41. C. lat. apertio tollit signum huius claus. Et dat facultatem impetrandi bonum. 171.41. Signatura iustitiae non potest apertio eo ad impugnamum concessioem, cui adincla est hac claus. 171.41. C. contra hac claus. Apertio requirit sine derogatione reg. de hoc quous non tollit. 171.41
 Subaltera, &c. Hec claus. non operatur in gratia condonandi aut condonatus conuenit. 171.41
 Nec operatur vbi pars ad causam fauorem apponit clausula, communis causam super validitate gratia. 171.41
 Nec quando est decretum solus conuenit. 171.41
 Nec operatur quominus ordinarius aduocatus Concilii officio reuolare possit vnos factas a quadraginta annis circa, cum hac claus. 171.41
 Non ampliat dispositionem per iudicalem, nec facit excoletur vltima eius limites. 171.41
 Non obstat dicens gratiam non comprehendere casum de quo agitur. 171.41
 Non impedit quominus index possit videre de comprehensione. 171.41
 Non.

& Verborum.

Non habet effectum cum dispositione, cui adiecta est, derogari per contrariam legem. *ibid.* 14. Non obstat si pars et re-
mittitur. *ibid.* 14. Non obstat quando est in casibus, in quibus
prius legem est minus non tenet. *ibid.* 19. Non tollit pri-
us legem competens de iure specialis. *ibid.* 41. Cessat cessante
dispositione in qua apposta est. *ibid.* 43. Non obstat cum quis
agit de remedianda executione gratia cui adiecta est. *ibid.* 43.
Nec obstat sententia, quae de ea mentionem non facit. *ibid.*
46. Non operatur quando est sola, nisi veris carteribus nar-
tata. *ibid.* 47
Sublata quacunque difficultate, &c. claus. intelligitur de diffi-
cultate facta, non autem tenet. *ibid.* 61
Sublato appellacionis obstatulo, &c. claus. non operatur quan-
do sententia est auctoritate iudiciali. *ibid.* 61
Sublato iura ordine, &c. claus. non solet committere Legatus.
ibid. 61
Subreptio omnia quantumcumque modica flatur claus. Si pre-
terit veritate utatur, videtur gratiam. *ibid.* 61
Subreptionem omnem et eo quod aliter sit narrata gratia prece-
dens quam consistat, cessare facit. Pro expellit. *ibid.* 61
Subreptionem gratia facit ad instantiam partis sine causa co-
gnitione non tollit claus. Pro expellit, sicut nec tollit sub-
reptionem quando agitur de praedictio tenet. *ibid.* 61
Subreptionis viam non tollit claus. Ea certa scientia, nisi
Principis informatus procedat. *ibid.* 61
Subreptionis praeterea te condici non possit ex officio literarum
Apoll. *ibid.* 61
Subreptionis exceptionibus nunquam remissionem censetur,
licet Principis id mandet. *ibid.* 61
Subreptionis viam licet tollat claus. Suppletur, &c. iuncta
cum illa alia. Quotum tenet, &c. non tamen certam scientiam
in concedente inducit. *ibid.* 61
Subreptionem tollit claus. Quotum tenet, &c. non autem
amplius principalem dispositionem. *ibid.* 61
Subreptionem cum derogatione reg. de iure quocumque, non tollit
claus. Quotum tenet, &c. *ibid.* 61
Subreptionem in gratia in eadem tenet, quando attendatur, ostendit.
ibid. 61
Subreptionem in tacenda inhabilitate personae non tollit.
Morus proprii. *ibid.* 61
Subreptionem, quae procedit a re ipsa, non tollit per claus. Morus
proprii. *ibid.* 61
Subreptionis viam tollit claus. Vocatus vocanda. *ibid.* 61
Et claus. Morus proprii. *ibid.* 61
Subreptionem ad eandem sufficit scientia concedentis in
genere ita ut cognate potest. *ibid.* 61
Subreptionem decemum instantis dicitur apponitur in gratia
subreptionis. *ibid.* 61
Subreptionem indicat. Quotum tenet, &c. *ibid.* 61
Subreptionem facit namque eorum locum subreptionis. *ibid.* 61
Subreptionem signi, & regius est. Cum operatur claus. Adm.,
&c. *ibid.* 61
Subreptionem. Hec dictio significat immediate, vel inconti-
nente. *ibid.* 61
Subreptionem est dictio. Subreptio, & diminutio. *ibid.* 61
Subreptionem sua appellacione ubi testator reliquerit viciu heredi-
tatis ipsius testatoris. *ibid.* 61
Subreptionem importat verbum Sum. *ibid.* 61
Subreptionem praecedentis legati & qualitates repetit dicti. Hoc
amplius. *ibid.* 61
Subreptionem omnem, & qualitates importat, dicti. Per omnia,
471-1
Subreptionem & ioculationem importat dicti. Omni modo. *ibid.* 61
Subreptionem interdictum significat dicti. De. *ibid.* 61
Subreptionem rei non mutatur plus & minus, nec illam facient
difficile specie. *ibid.* 61
Subreptionem, & ea quae sunt facti, licet condita sunt expresse,
non subintelliguntur si non exprimitur. *ibid.* 61
Subreptionem & solentates suppletur, & sanatur per claus.
Ea certa scientia, quando processum sua parte citatur, & cum
causae cognatione. *ibid.* 61
Subreptionem non possit procurator sine speciali mandato.
ibid. 61
Subreptionem quacumque si grauius efficiatur oblatu se & sua tra-
deat Ecclesiae seculari, vel si in manibus Episcopi obulerit
se monachalem regulam seruaturum. *ibid.* 61
Subreptionem so & quando censetur si grauius fiat clericus Ec-
clesiae seculari in facia constituitur. *ibid.* 61
Subreptionem per testamentum iuncta, claus. Tunc & eo casu, est
apta comprehendere varios casus. *ibid.* 61
Subreptionem vulgari apposta, claus. Tunc & eo casu, censetur
excludere omnes alios casus non expressos, quibus veni-
unt in dispositione. *ibid.* 61
Subreptionem ductam fideicommissum facit valere claus. Co-

di illas adiecta testamento matris. *ibid.* 61
Subreptionem pupillari in testamento rapto natiuitate postulat.
vel partitione illi substantiam, operatur claus. Codicillaria. *ibid.* 61
Subreptionem pupillari confirmationem ad faciem ego im-
pugnari testamento operatur cl. Codicillaria. *ibid.* 61
Subreptionem recipere quod continet fideicommissum operatur
claus. Codicillaria. *ibid.* 61
Subreptionem ductam pupillarem, quae aliis talis non erat,
est claus. Omnia meliori modo. *ibid.* 61
Subreptionem ductam veloli in fideicommissum facit
claus. Omnia meliori modo. *ibid.* 61
Subreptionem facta pluribus dicitur cuiuslibet eorum, videtur fa-
cta singulis eorum. *ibid.* 61
Subreptionem recipere inducit dicti. Voluntatem. *ibid.* 61
Subreptionem in dubio censetur ducta infra pupillarem propriam
claus. Meno iure. *ibid.* 61
Subreptionem si apponatur dicti. Aliquis omnes comprehendit,
& in singulos distribuit. *ibid.* 61
Subreptionem obus pupillari dicti. Eo casu operatur ut resingatur
solum ad casum expellitur. *ibid.* 61
Subreptionem non comprehendit apta est inducere cl. si sine illis
decensetur. *ibid.* 61
Subreptionem valet in vim ductae si verbum Volo superius ad-
iunctum aliter verbo communi. *ibid.* 61
Subreptionem facta libere importat integritatem, & sine dimi-
nutione. *ibid.* 61
Subreptionem pupillari ad exemplarem, validum est argumen-
tum. *ibid.* 61
Item a subreptionem pupillari ad fideicommissum. *ibid.* 61
Subreptionem ad adiutorem suum quod grauius continet pos-
sessionem in Religione bonorum incapax in communi, an
vero mors naturalis ipsius grauius, debeat expectari ostendit.
ibid. 61
Subreptionem si filius legitime sit, & naturalis ipsius testatoris,
non excluditur a naturalis filio grauius. *ibid.* 61
Subreptionem appellacionem in dubio venit vulgaris, non fideicom-
missaria. *ibid.* 61
Subreptionem nimia veritate laedit voluntatem contrahentium
subreptionem, & enouem inducit. *ibid.* 61
Subreptionem in materia fauore biblicae largi interpretanda, & in in-
terdictio venient appellacione ciuitatis. *ibid.* 61
Subreptionem Hoc verbum ita prolatum intelligitur ab iusticiis, &
est commune non ductum. *ibid.* 61
Adiutorem vniuersitati bonorum, vel quatuor importat vni-
uersum hereditarium. *ibid.* 61
Subreptionem ab iusticiis continetur appellacione alienationis in
prohibitione testatoris in personam certam. *ibid.* 61
Subreptionem ad accusacionem valet argumentum. *ibid.* 61
Subreptionem ad legatum valet argumentum. *ibid.* 61
Subreptionem. Hec dictio ostendit iusticiis de iure, & inducit
praecedentem qualitates reprobacionem. *ibid.* 61
Subreptionem importat, dicti. Deinde. *ibid.* 61
Subreptionem, sive appellacionem venit solum vniuersalis, non autem
singularis. *ibid.* 61
Subreptionem singularis venit appellacionem successoris, ubi iuxta
materiam parat. *ibid.* 61
Subreptionem singularis venit ubi testator vocat quoscumque
successores, vel accipiet aliquid pro se, & successoribus qui-
buscumque. *ibid.* 61
Subreptionem appellacionem veniunt omnes in iusticiis. *ibid.* 61
Summa maior vel minor, nisi iuxta ductae dispositionem
119-1
Summa maior non continet minorem quando sumas in con-
tractu et causa onerosa, & in iusticiis ad beneficia vacantia.
ibid. 61
Sum. Hoc verbum est substantiuum, & de praesentia substantiuum,
& productum, substantiuum importat, dominum, & veni-
entem denotat. *ibid.* 61
Sum. dicitur proprietatem denotat. *ibid.* 61
Sum. dicitur. Hec dictio solet apponi in resecipit Principum,
& significat vt iudex summus, & breuiter in causa proce-
dat, cuius vigore abbreviatur dilaciones, non tamen ita vt
probatorem fieri nequeat, nec vt aliquid ex substantiis
omittatur. *ibid.* 61
Summarie, & sine figura iudicii, dicti. Mos interdictum importat.
ibid. 61
Summarie, simpliciter, & de plano, &c. Hec claus. equipara-
tur alius manu Regia, Procedat prout voluerit. *ibid.* 61
Et iudex datur cum illa possit iudicare sicut Deus, vel secundum
quod Deus iudicaturus esset, & secundum propriam
conscientiam. *ibid.* 61
Operatur vt si substantiuum iudex
substantiuum. *ibid.* 61
Et vt iudex non admittit probationem
post lapsum terminum, nec conuentionem. *ibid.* 61
Et vt
iudex sine termino postea procedere possit ad senten-
tiam. *ibid.* 61
Et vt procedere possit de se iudice, non tamen in
bonorum

Index Rerum,

- contra propriam significationem. 649-11
- Terminum terminum comprehendit dict. Vigor. 817-7
- Terra appellatio non venit terra vitata. 307-1
- Terrarum appellatio venit casus. ibid. 3
- Terrarum continetur appellatio vbi. 311-3
- Et an & quando venit appellatio ciuitatis. 373-3
- Territorium venit appellatio casus. 370-1
- Territorium appellatio venit quidvis est intra fines vniuersitatis, ita quod nulla persona, & nullus locus excipiantur. 307-1
- Territorium appellatio continetur omnes nationes, & magnas, qui circumscriptionibus sub finibus designantur. ibid. 3
- Territorium appellatio continetur ciuitas cum dispositio favorabilis est. ibid. 3
- Territorium & districtus appellatio venit proprietates, quia prima verba sonant in superiorem coactionem, proprietates vero imponantur communium a formalibus subiectis conuictum, vel separatim. ibid. 4
- Terra in praedictum operatur claus. Ex certa scientia in privilegio iuncta derogatione generali, quando adhibita fuerit causa cognita. 416-10-11
- Tertio in praedictum non operatur claus. Motus proprii. 417-19. Neque claus. Pro expressis, circa praedictum de quo Princeps non intelligit. 449-13. Neque claus. Non obstantibus privilegiis, si de magno praedictio agatur. 446-11
- Tertio non afficit claus. Partito bini, quod fructum restitutionem, qui illos non petierunt. 464-16
- Tertium venientem ad causam pro suo interesse afficit claus. Partito bini. ibid. 8
- Tertius si venit ad causam vigore commissionis pro iurisdictione cum claus. Omnesque alios, &c. dicitur etiam, non alior. 457-1
- Tertius contra hoc medio tempore quatuor non operatur claus. Tertio valeat. 444-6
- Tertius ius quando laeditur nihil operatur claus. Supplices, &c. 533-13
- Tertium venientem ad causam pro suo interesse afficit claus. Sicut dicitur, &c. donec per totalem integram personationem fuerit iustitiam. 515-14
- Tertium qui nulla est obligatio adstrictus non comprehendit claus. sine praedictio legitime ex coactione. 510-1
- Tertium in scriptis factum si non valet vt in scriptis, quod valet vt in scriptis operatur claus. Omnis melioris modo, &c. 419-14
- Tertium non posthumi agnatione iungitur. 320-19
- Tertium ius aucta factum rumpitur per prostitutionem in Religione capax in coniugium emulatum. ibid. 10
- Tertium factum non operatur claus. sine praedictio venientem, &c. 508-16
- Tertium, & ad illas venit appellatio influentem. 243-8
- Tertium primi derogationem etiam habentis clausulam quod si non censuerit derogatum nisi in secundo apponere, quatenus verba, &c. operatur claus. Non obstantibus quicunque alia testamentis, &c. 401-5
- Tertium primum vt tollatur non sufficit generali derogatio, nec individua, sed requiritur specialis ad clausulam derogationem primi testamenti. ibid. 6
- Tertium primum habens clausulam derogationem, censetur per secundum reuocatum, si transacti sint decem anni. ibid. 8
- Tertium patrum approbatio vt nullo modo restringatur, operatur claus. la omnes & per omnes. 425-12
- Tertium inter liberos conditus tunc per sumitur iacta cl. Codicillaria, sicut non recipitur continuata. 370-5
- Tertium si non potest valere tanquam testamentum vt valet tanquam codicillus & omnia legata, & fideicommissa subsistentia, operatur claus. Codicillaria. ibid. 7
- Tertium radiatum vt impediatur operatur cl. Codicillaria. 371-10
- Tertium quando est nullum ex radicatione, aut mala filii praesentatione, tunc operatur clausula codicillaria reprobationem filii omnium venientibus ab intestato. ibid. 11
- Tertium raptus ex causa praesentationis filii iam natum operatur claus. Codicillaria vt bona per fideicommissum heredi scripo sua restitueret, &c. simile. ibid. 12
- Tertium raptus per quendam operatur claus. Codicillaria. ibid. 13
- Tertium apponit claus. Codicillaria operatur vt heredes ab intestato conferantur grauius disposita in testamento adimplere. ibid. 14
- Tertium si est nullum vt pure intelligatur testatum & fideicommissum, operatur clausula Codicillaria. ibid. 15
- Tertium valet facti claus. Codicillaria eo casu, quo heredes moritur in vita testatoris. ibid. 15
- Testamentum apponit claus. codicillaria facit diuisionem institutionem & sed in fideicommissum. ibid. 24
- Testamentum quando est nullum quia spiritus incapax est substitutus, sustinetur claus. Codicillaria legata etiam facta conebine. 373-31
- Testamentum quando est nullum praesentatione filii nihil operatur claus. Codicillaria. 371-44
- Testamentum in quo turpis persona infirmatur a fratre, vel sorore, & ceteri fratres, vel sorores sui praesentibus operatur claus. Codicillaria. ibid. 45
- Testamentum secundum ad impediendum, quin reuocetur testamentum, nihil operatur claus. Codicillaria. ibid. 48
- Testamentum vbi potest valere vt testamentum, nihil operatur claus. Codicillaria. ibid. 49
- Testamentum de inofficio vbi agitur nihil operatur claus. Codicillaria. ibid. 50
- Testamentum in iudicio reuocatio primi validi nihil operatur claus. Codicillaria. ibid. 51
- Testamentum vt valet facias quod pernam apponit heredi si conuenerint non operatur clausula Codicillaria. ibid. 54
- Testamentum nullum ob praesentationem posthumi an sustinet claus. Codicillaria, &c. simile. ibid. 57
- Testamentum appellatio venit quilibet vltima voluntas. 307-1
- Testamentum appellatio continetur codicilli largi sumpto vocabulo. ibid. 3
- Testamentum appellatio non venit contractus aut impropius & largo modo. ibid. 3
- Testamentum ad iuratum valet argumentum 147-1. Et a testamento ad iudicium. ibid. 4
- Testamentum inter liberos ad testamentum ad ipsa casus non semper valet argumentum. ibid. 4
- Testator prohibet si libere conceditur testandi facultas, intelligitur iuxta forma factam. 373-28
- Testator si legatam finem cum peculio, si legatum iudicet nullum est etiam nullum in peculio. 467-15
- Testator quando vocatur agnitionem filiorum suorum tunc solum descendentes vocantur, non transuersales. 373-10
- Testator quando suam voluntatem non bene explicuit, vel declarationem suam voluntatem alio commisit, recurrit ad arbitrium boni viri. 364-1
- Testatoris de mente clausula: inscripta non videtur scripta in testamento. 411-9
- Testator vbi dicitur si decessit sine veris filiis, tunc substituitur excludit manifestum admodum. 25-68
- Testator quando heredi grauius aliquid reliquerit, si mortuarius in iudicio, per substitutionem excluditur non transuersales. 246-68
- Testator vocans filios per nomen (suo) ad fideicommissum actum (sub condicione, videtur etiam tempus de nati post eius mortem, dammodo iudicantur inam tempus puritatis conditionis. 373-11
- Testator si refert se ad iuris dispositionem, intelligit de iure municipalium. 244-6
- Testator praesumitur potius se conformare cum dispositione municipalium quam auri communis. ibid. 7
- Testator vbi reliquit fideicommissum Titio, & c. aut heredibus in vita Titij tanquam, tunc verbum (heredibus) intelligitur de filiis. 373-10
- Testator vbi in praedictum dispositione dum loquutus fuit de herede vocatum solum de descendentes heredes, & postea mortuus infans, & etiam filius, & heredes substituit Titium, & c. aut heredes, tunc non veniunt heredes extranei Titij substitui, sed tantum descendentes. ibid. 12
- Testator quando substituit filio decedenti alios filios superstitibus, & eorum heredes, intelligitur de heredibus sanguinis. ibid. 14
- Testator vbi substituit aliquem ea suis descendentes, vel conuincit personam, & c. aut heredes, intelligitur de heredibus sanguinis. 378-12
- Testator quando vocat heredes ex suo corpore descendentes, censetur solum vocare heredes sanguinis. ibid. 13
- Testator vbi dicit quod bona nascuntur de herede in heredem, tunc exponitur de descendente in descendente. ibid. 12
- Testator quando vocat quoscumque heredes, vel quoscumque successores, tunc veniunt haeres in iure certa, vel haeres singulares. ibid. 12
- Testator quando vocat heredes aliquos tenent iam de fun. d. tunc dispositio restringitur ad primos heredes, qui fuerunt cogniti testatori. 373-15
- Testator quando tacite, vel expresse habet nomen conueniendi. 373-15

& Verborum.

secundum bona in agitione non veniunt feminæ. 183.
 14
 Testator vbi vocavit filios masculos, & eorum descendentes, censetur capere qualiter masculinicus in descendentibus. 184. 13
 Testator quando feminis descendentes prout de donibus, tunc ille non veniunt in substitutionem de descendentes. 185.
 Testator vbi vocavit masculos per lineam masculinam, & virilem solum descendentes vel solum de masculis ex linea masculina, masculi ex femina non veniunt. ibid. 18.
 190
 Testator quando habet filios vocando nepotes, censetur vocare nepotes ex filio. 186. 3
 Testator non habens nisi nepotes fuisse, de illis intelligitur credendum est. ibid.
 Testator vos substituit his verbis. Et si aliquis de vobis filiorum, & hæredum defecerit, substituo alios superiorem, solum veniunt filii primi gradus tam omnino. 189. 4
 Testator in suo testamento non potest apponere classem. Non obliuiscitur. 184. 1
 Testator quando dicitur, relinquo vobis meam habitationem cum filio meo, tunc persequitur illa relicta alimenta. 184. 4
 Testator quando vocavit masculos de familia, vel de illis tantum censetur, sicut non veniunt. 190. 19
 Testator quando propinquioribus feminis exclusis instituit masculos, & alios substituit filios, tunc solum masculi dicitur vocari. 183. 13
 Testator vbi in alio testamento accepit lineam pro gratia substituit, ita & in ultimo testamento dicendum est aliam habuisse censendam sententiam. 184. 9
 Testator vbi constituit fideicommissum successum, & deinceps in familia, non veniunt feminæ appellatione feminæ. 186. 3
 Testator quando feminis dicitur cedere illas excludere a fideicommissio relicto familia. ibid. 13
 Testator quando in prima substitutione vocat filios viros, in secunda vero vocat filios alios cum additione verbi (ut supra) tunc in secunda censetur intelligitur de filio pro ut sit prima. 187. 6
 Testator quando vocat liberos cum aliqua qualitate scilicet ad filios intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem alienos. ibid. 1
 Testator quando verbo (liberi) adiecti verba sunt, vel tales censetur vocare liberos immediatos, & de primi gradus. 184. 2
 Testator quando in substitutione fecit mentionem de liberis, & descendentes, tunc dicitur intelligitur de liberis primi gradus. ibid. 4
 Testator quando in una parte testamenti fecit mentionem de liberis, & descendentes, & in alia simpliciter vocavit liberos, tunc non comprehenduntur nisi liberi primi gradus. ibid. 1
 Testator vbi vocavit filios masculos, tunc filii non veniunt, nec dicitur vocare etiam post masculos. 183. 18
 Testator quando in una parte testamenti vocavit masculos, si alia parte fecit mentionem de filiis, eorum appellatione tenentur filii, quando non sunt coniecturæ in contrarium. ibid. 19
 Testatoris ex voluntate presumitur potius quam ex capite notari apponere classem. Codicillaria. 170. 3
 Testator volens ut omni modo valeat operari clausulam Codicillaria. 172. 16
 Testator si dixit (si sine liberis defecerit non secundum istam interpretationem) tunc condicio substitutionis non debet quævis grauius interpretari in lætissimam. 176. 14
 Testator si ita prohibet (ne ipse hæres meus bona alienet) talis prohibitio non comprehendit hæredem hæredis. 170. 8
 Testator vbi reliquit fideicommissum filiis familiaribus, vel omnibusque restantibus cunctis, & sui cunctis gratia reuocatur coartatione commutatoris danti sue. 109. 1
 Testator si legauit vni vultum, & vultum, ita tamen quod teneatur bene regere & gubernare, legatum vultum, & vultum censetur relictum, & limitatum per verba (regere, & gubernare). 171. 4
 Testator vbi appositus clausulam quod promittitur testamentum non reuocatur, & si illud reuocasset, talis reuocatio non valet, nisi in illa certa verba apponatur, tunc non censetur per secundum reuocatum nisi verba illa sint in coartata, aut expressa mentio facta de illa clausula. 101. 9
 Testator si per partem substituit causam, & per alia parte

aliquem primam, gratuito prodante potest in Religionem capere, si causa illa substituit non fore re vel verbis continetur, monasterium succedet in eam partem cause potest reuocari, & causa per succedere solam. 112. 141
 Testator vbi vocavit descendentes masculos, non administrat feminas. 181. 16
 Testator ad legem valium est arguendum. 145. 1. & testatore ad statum. ibid. n. 1. & testatore ad contrarium. 144. 1
 Testator veniunt appellatione instrumentorum. 106. 4
 Testator deponens in vestimenta presumitur falsi. 149. 2
 Testator si dicitur vocari a postea dicitur immo scilicet victimam dicitur valebit, & non dicitur vacillare, sed se statim corripit. 147. 1
 Testator vbi a contrarietate, & falsitate excluditur, autem pluralitas presumitur. 112. 4
 Testator si examinatur ex defectu iurisdictionis ante refectionem capellanum illarum clausulæ. Rectoris expensis. 143. 1
 Testator si singulariter probatur vbi agitur de malicio preiudicio. 109. 6
 Testator deponens quod quædam possidet per sanum, intelligitur per sanum perfectum, & non gram. 140. 4
 Testator possit probare aliter iussu confiteatur propter mortem rem suam. 149. 13
 Testator deponens per dictum. In circa, ante quodam probatur ostenditur. 100. 7
 Testator duo contrarij deponentes per dictum. In circa, quomodo possit reddi ad eorum contrarietatem. 112. 2
 Testator si dicit quod Titus possidet per phores, & phores annos, intelligitur de quibus propriis germanorum. 147. 4
 Testator deponens per dictum. Vbi nihil probatur. 111. 7
 Testator debens deponere de certo tempore si addit dictionem vel circumstantiam probatur. 141. 11
 Testator etiam phores si deponit Titum promissum, non presumitur ipso tempore intentionis. 171. 1
 Testator duobus in specie magis creditur quam mille in genere deponentibus. 171. 4
 Testator interrogandi ad respondendum et si quam ex officio, & censetur talis data facultas, operari tam. Summaria. 111. 1
 Testator deponens per verbum Credis, non assensum nisi addat causam sufficientem. 144. 1
 Testator appellatione continetur instrumenta. 106. Quia testium depositione ad instrumentum valet argumentum. 146. 1
 Testator ad notarium, talis testimonium. ibid. 1
 Testator vbi dicitur ad accedendum. ibid. 3
 Testator vbi dicitur per dictum. Post gratia contrarietatis eundem quomodo concordandi ostenditur. 148. 11. 14
 Testator participant de privilegio Mendicantium. 114. 17
 Testator foras non continetur appellatione annorum. 141. 1
 Testator non habens, seu habens ab eo ius in confidendo non comprehendit interdictum. 109. 1
 Titulo nono supradictum potest quis continuare suam possessionem de facto, maiore solum primo iure, & titulo possessionis. 102. 6
 Titulum & possessionem iocetur clausula. 171. 14
 Tit. quod quisque iuris in alterum statuit. Ipse eodem iure statuat, non habet locum hanc clausula. Memus proprii. 148. 18
 Titulus importat etiam in proprietate, possessionem vel usufructum. Primo iure. 144. 1
 Titulus. Hæc dictio vniuersalis est. 101. 1. Significat idem quod totum. ibid. 1. Et denotat integritatem, ac plenitudinem quandam. ibid. 1
 Titulus, pariter, &c. Hæc clausula intelligitur quod opus fuerit, & donec opus fuerit. 114. 1. Denotat integritatem & firmitatem. ibid. 1. In compromisso apponit intelligitur ad duas vice tantum, & non plus. ibid. 1. 10. remotione non operatur vltra triplicem annos. ibid. 4
 Titulus continet singulas partes, & quo iure integrali deo comprehenditur quælibet eius pars, quando ille singule partes sunt iudicæ. 141. 1
 Totum quod dicitur obliuiscitur. ibid.
 Totum refertur ad rem iurum iurum consistens ex suis partibus omnibus. 101. 3
 Totum continet suas partes, quando fuerit indistinctum quando totum consistens in partes distinctas est distinctum & distinctum. ibid.
 Totum importat quod illud quod debet fieri & fierendum sue diminutione alterius partem, quæ comprehendit quomodo debet fieri. ibid. 4
 Totum concludit omnia, & nihil indistinctum relinquunt. ibid. 5
 Totum

Index Rerum

Totum est dictio universalis, & significat totaliter eam eandem rem. ibid. 3
 Toto ad partem validum est argumentum quando est eandem ratio, sicut ubi dicitur militat. 146. 14. 3
 Totum utriusque attributi clausula solidum. 450. 12
 Trans gratiam venit appellatio Regularum. 392. 4
 Translatio de damno videndo bene vitium sui privilegio contra patet privilegium tractatum de lucro capiendo. 114. 3
 Deditum tempore successuum significat, dict. Quotique. 779. 1
 Translatum ad futura non habet dict. Idem, sed referunt tantum ad precedentia. 695. 4
 Translatum in futurum habet dict. Semper. 784. 5
 Translatio venit appellatio alienationis. 118. 3
 Translatio ad arbitrium seu compromissum, & de contra valet argumentum. 346
 Transgredere vel pacisci non potest procurator cum libera, &c. 186. 16
 Transfere, &c. Hae clausula importat adionem valem, & dictam. 111. 1. Postea in instrumentum venditionis ad favorem emptoris operatur ut omnes actiones, quae erant penes venditorem efficaciter inefficaces quoad ipsum. ibid. 1. Apposita in contractu facit illum censilem quando sunt transacta omnia iura licet partes cum emptoribus appellent. ibid. 3
 Transfere, penitorem facultas, vide Facilem transferendi penitentem. ibid. 1
 Transfatus relevarit ad onere iustificandi gratiam transactis quando ipse transfatus fuit in longissima quasi possessione exigendi penitorem. 114. 12
 Trans. pen. penitens debet fieri coram persona in dignitate constituta, ut provide curam Canonico Cathedralis Ecclesiae, non autem Collegiatae. 335. 9
 Translatio penitentie potest fieri per procuratorem. ibid. 10
 Translatio monachi pfecti ad priorem Religionem, quae fit de licentia sui Praelati, intelligitur de Praelato immediate. 284. 5
 Transfatus veniens appellatio feminis quando dispoforellationem non potest verificari in descendentes. 196. 3
 Transfatus improprie continetur appellatio progeniei. 183. 2
 Transfatus veniens appellatio stirpis si testator vocavit omnes de stirpe, & non exant descendentes, aut si in descendentes verificari dispofo non potuit. 301. 1
 Transfatus non continetur quando testator dixit quod bonis non conferentur in linea ipsius testatoris. 149. 1
 Transfatus non veniens quando vocati essent, qui sunt ex linea Testatoris, vel vocata esset linea heredis, vel linea Testatoris linea recta. ibid. 4
 Transfatus veniens ubi vocata esset linea domus hereditaria Testatoris. ibid. 5
 Transfatus veniens ubi linea masculina vocata esset. ibid. 8
 Transfatus de familia veniens appellatio familie quando dispofo facta ad favorem familie non potest verificari in descendentes. 199. 4. vel quando testator habuit rationem ipsius familie, non personarum, & quando testator prius vocasset descendentes, & in defectum descendentes vocasset proximiores de familia, & quando esset vocata familia & agnatio. ibid. 6, 7, 8
 Tribus ad decimas validum est argumentum, quia decima est tributus agnate. 146. 1
 Trivium in specie sumptum distat ab aliis speciebus, etiam assistentibus, ut in heredem. Alio, & familia. 306. 1
 Trivium legato solum continetur ipsum in specie, non autem heredes, nec alia quae animam continent. ibid. 3
 Trivium mentio quando fit in stipulationibus, & conventionibus, debet intelligi secundum communem loquendi usum de initio in specie. ibid. 3
 Trivium appellatio si in genere sumatur, & secundum latitudinem significationem venit quocumque in aera testine, & propterea continetur non solum bonorum, sed, & filio, sed etiam muliere. ibid. 4
 Trivium erat vasis genus quo aqua et etiam vinum transiebatur ex uno vase in aliud. 301. 2
 Tr. Est dictio personalissima, & non tantum relativa, sed demonstrativa ad oculum. 805. 3
 Tr. Hae dictio denotat temporis extremum, & conditionem importat. 801. 1. Importat idem quod ex casu. 804. 2. Non potest tamen importare tempus aliud praeter illius extremum, & sufficit quod momento eodem condicio venisset licet non dicitur. ibid. 4. Respondeo temporis est terminus accipiendus. ibid. 5. Et demonstrativa temporis denotativa rei, cui addicitur. ibid. 6. Et restrictiva & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, & probat ex contrario ad aliud casum omnium. ibid. 7

Exclusus quando fit, ostenditur. ibid. Non excludit casus similes, si menti non repugnat dispositionis. ibid. 9. Demonstratur, & declaratur, fiat non autem restringitur si ponitur aliquam dictio taxativa. ibid.
 Tunc & eo casu, &c. Hae claus. magis operatur quam dictio tunc sola. 156. 4. Et restrictiva, & limitativa dispositionis ad casum expressum. ibid. 2. Non impedit extensionem, quae fit ex consideratione mentis testatoris, ad casum qui fit similis expresso. ibid. 3. hanc substitutionem per testatorem est apta comprehendere varios casus. ibidem 4. hanc ad eorum commisso operatur ut restringat dispofo ad casum expressum. ibid. 5. Adiecta dispofoioni conditionali denotat extremum in temporis. ibid. 6. Non excludit casus similes, si menti testatoris non repugnet. ibid. 7. Apposita substitutioni vulgari confertur excludere omnes alios casus non expressos, qui aliter veniunt in dispofo. ibid. 9. Si adiectus mortis plurimum debet verificari mortis omnium. ibid. 10
 Turpitudinem, vel dolorem suum allegare non audent. 142. 1
 Turpitudinem patris allegare filius non audent. 141. 1
 Turpitudinem de filiis allegare non potest eius heres. ibid. 1
 Turpitudinem suam allegare utriusque licet ubi agitur de periculo animae. ibid. 5
 Turpitudinem suam allegare licet, ubi quis tractat de damno vitando contra alterum tractatum de lucro tractando. ibid. 6
 Turpitudinem suam potest quis allegare contra socium participem. ibid. 1
 Turpitudinem suam potest quis allegare, ubi & per partem confessa & detecta, vel probata. ibid. 9
 Turpitudinem suam potest quis allegare in criminalibus defendendo. ibid. 10
 Turpitudinem suam per modum reuocationalis in clausulis potest quis allegare. ibid. 11
 Turpius cuiusque quam non admittit hospes. ibid. 11
 Turpi appellatio venit adiectum suum leuatum sua constantia substantia. 306. 1
 Turpe ad synicum, & ad omnes alios administratores valet argumentum. 146. 1
 Item in tutore suspecto ad Iudicem Ordinarium inspectum. ibid. 1
 à Tutor ad Praetorem, & de domini valet argumentum. ibid. 2
 Tunc. Hae dictio denotat dominum. 805. 1

V

Vacandi uno modo expresso non veni alius. 121. 1
 Vacandi modo omnino taliter quando expetitur fit non operatur claus. sine praemisso, &c. 322. 1
 Vacantia bona veniunt appellatioe spoliolum. 100. 4
 Vacantia in Curia debet expiri, & non tolli per claus. Etiam generaliter, vel specialiter si reuertantur. 411. 1
 Vacatio per mortem, & per resignationem acquiritur. 121. 2
 Vacationem apud selem, & per priuationem ac per resignationem caput claus. sine praemisso, &c. ibid. 3. 146. Quia beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renunciationem, & depositionem. 307. 4
 Vacationem inducunt per reg. de infirmis, non caput claus. sine praemisso, & obicitur a resignatione. 321. 10
 Vacationis appellatio venit omni vacationi, seu vacationis casus. 106. 1
 Vacationis appellatio ubi nullus vacationis modus exprimitur in dispofo. comprehenditur omnis vacationis casus etiam in materia personalis, & oisio. ibid. 3
 Vacant pragmatum qui vendit quando censetur vendere forum, seu vinum laicorum ostendunt. 197. 6
 Vacant an & quando veniunt appellatioe armorum. 155. 6
 Vacantur, vel modus per quem alius valet potest, si non est expressum cum aliis modis inceptis, non operatur claus. Omni meliori modo, &c. 460. 52
 Validitatem & sanationem circa defectum inquisitionis operatur claus. Ex certa scientia & de plenitudine potestatis. 411. 11
 Validitatem in prelegato nullo operatur claus. Omni meliori modo, &c. 460. 42
 Vallisfandus monachi participant de privilegiis Mendicantium. 355. 19
 Valv. licet regulariter sufficiat probare per publicum vocatum & famam, hoc tamen non potest quando agitur de effectu institutionis, claus. Dummodo remaneant centum pro Rectore. 406. 1
 Valv. beneficii quando Papa fuit sarratus, & ex reservatione personis apparuit illa centum pro Rectore non remanere, non operatur, claus. Dummodo remaneant centum, &c. ibid. 11.

Index Rerum

Verba trahuntur ad meum, & talionem, non & contra. 101.2
Verba indefinita, vide verb. *Indefinita*.
Verba de vulnere, amercia, febre, & similibus deponentia, debent intelligi simpliciter, & non de modica. 112.2
Verba in contradietibus & contrariis loquendi vlti interpretacionem accipiunt. 112.2
Verba libelli vlti impropietatem ad deferendum locutionem libellorum, operatur claus. Ius & iuriam militari, &c. 413.12
Verba impropietate quod ponit actio competens apta fit interpretari, quam conclusio incepta, operatur clausula. Omnia meliori modo, &c. 413.14
Verba geminata operantur quod oibilibi potest opponi. 702.9
Verba generalia nunquam habentur ad ea, quae disponuntur sunt impossibilia. 712.5
Verba importunita tunc succedunt ubi adfint, non sufficiunt adimplete, sed requirunt adimpletionem vlti quae ad finem. 347.1
Verba impropietatis, & intelligentes eo modo, quo possunt ad eorum iam ablatum. 2.4
Verba quando praesentium ab eo, qui habet potestatem facienda, licet foveat in fictionem, quod scilicet habeat pro tali, tamen faciunt verum iudicium. 64.1
Verba universalia geminata habent vlti duntaxat. 117.1
Verba ducta vlti obliquitatem, operatur clausula Codicillaria. 370.1
Verba quae possunt includere, & excludere in contradietibus, semper excludunt quando tenentur ad obligandum. 81.10
Verba legum cui non conveniunt non continentur eius dispositio. 91.8
Verba verè, & naturaliter in conditionibus oportet intelligi. 107.10
Verba (ad executionem duratam) locum obligacionem antequam ipso fecerint durare. 167.1
Verbum (a iuribus) est personale. 413.1
Verba a subiectis sunt personalia. *Ibid.*
Verba (causa) & iurata omnia alia testamentum non derogant primo habenti clausulam quod non possint derogare nisi sub certa forma, alia addant, etiam continet clausulam derogationem. 401.10
Verba (concordantia) denotant ipso iure. 644.7
Verba cuiuslibet ex dominis importat in substitutionem recipiendam. 66.14. Et in substitutione recipiendam importat ut necessario conveniat compendiosa annexo, & in singulos in facta substitutione. 771.1
Verbum (debet) non importat praecipuum, quando adiungitur parvola importans consilium. 401.10
Verba (debetur linea famula) comprehendunt tam casum, quam filium praesentem, quam uero existentem. 671.1
Verbum (Dol) importat accipitur si apponitur in contradietibus de cuius omnia non est transferre dominum. 674.4
Verbum (durantem) indicat praesentem actus. 407.1
Verbum (desiderat) denotat alienam causam iuris. 602.1
Verbum (& si plus valet, duarum) in venditione potest capere finem. 413.1
Verbum (habet) quando respicitur ad descendentes, tunc & descendens in ea certa induratur veniens. 312.10
Verba (initialis) hactenus importat solum illas personas, quorum corpus legi & dicitur postum ex inspectione testamenti. 702.1
Verba (maior nam) ostendunt dispositionem intellexisse de seniore, & aetate maiore. 811.3
Verbum mandare intelligi debet de coactione. 712.1
Verba (non alia, &c.) regulantur tamen geminata, & semper autem praesentia, & non recipiunt aliorum modificationem. 442.1
Verba (omnino) dispositio sunt generalia, & comprehendunt quatuor dispositionum species. 712.1
Verba (per quae non est obiectum impediri potest) ad id clarissimum non obstantibus statuti Ecclesiae, &c. non tollit obiectum illius, sed tantum impediri. 447.1
Verbum (penitus) nunquid sit directum, vel obliquum recipiatur. 741.1
Verbum (promissum) in instrumento appositum significat pariter subiectionem. 712.1
Verbum (postum) quomodo & qualiter intelligatur, ostenditur. 746.8
Verba (plus modice) nihil addunt, sed oblique insinuant de consuetudine nisi aliud probetur. 741.1
Verba (quasi persona) comprehendunt universitatem, quae est persona ficta. 767.4
Verba, quod index prius pronunciet super nullitate, &c. ad illam inferendum posita sunt, ita ut non vincat incertum si colligitur factus. 714.4

Verbum (religione) trahitur aliquando ad actus iure. *Ibid.*
780.1. Et quod in testamentis importat institutionem operatur clausula. Omnia meliori modo, &c. 413.12
Verba (si ita est dispositio) includunt formam, & solentiam. 104.4
Verbum (succeda) intelligitur, ab institutione. 797.4
Verba (suscipiens) quibuscumque apia sunt recipere interpretacionem abique praedictis vocacionum descendendum in antiquis intelligitur. 446.9. Et intelligenda sunt de succedentibus personis legitimis, & non prohibitis. *Ibid.*
Verbum (superflui) habet vim capressionis proprii nominum, & ad filios primi gradus tam nominatus est scilicet, nec extenditur ad nepotes. 311.9.41
Verba (tam per testamentum, quam per donationem) quod importat ostenditur. 802.8
Verba (velo te ducere in viam) non operantur mutacionem de per se. 812.12
Verbum vlti secundum districti effectus habet duas leges, & oblationes. 312.8
Verbum quodcumque etiam minimum debet appari. 146.12
Verbum nullum in dispositione hominis debet esse superabundans, & sine ministerio operari. *Ibid.*
Verba. Hae dictio fictionem omnem excludit, & interdum idem importat quod proprie. 802.1
Ficticia eius quod per dict. Foran, Ficticia, & Ficticia asserunt, non est necessaria cum per illas nihil asserunt. 690.1
Ficticia quod est praesentium falsum. 1296
Verisimile quod non nec ducendum, nec credendum, libet. 128.1
Verisimile est id quod praesentium & simile vero est. 128.1
Verisimile vlti additur, aliter inducit legem praesumptivam. 128.1
Verisimile non est quod vlti Princeps legem diu excogeturam tollere. 444.1000
Verisimile mense statuens, vel testatoris vlti arguuntur, etiam in contradietibus, in statuti, & statuibus, in privilegio, in institutione simulata, & in testamentis non valet tamen vlti est discriminatio, vel quando sit certum ad casum inordinatum, in fiduciam committendo de persona in personam, & in conditionibus vlti locatis. 147.1. & 109.1
Ficticia dicitur cognata natura, & habent pro legibus & testibus. 147.1. & 109.1
Ficticia scripti examinata magis elasticis. 147.1. & 109.1
Veritas semper adherens est, quae amicus Societatis, & magis amica veritas. 104.1. & 109.1
Veritas generalis, & universalis, & opinio, & plus valet quod in veritate quam quod in opinione consistit. 104.1. & 109.1
Veritas est basis fundamentum, & non in veritate. 104.1. & 109.1
Veritatem interdum importat dict. Foran. 690.1
Veritatem nonnisi importat, & certitudinem denotat verbum, Videtur. 810.6
Veritatem aliquando deocat dict. Vlti. 810.6
Veritatem praesentem indicat claus. Non alia, &c. 444.4
Veritatem aliquando designat verbum, intelligitur. 702.1
Veritatem denotat verbum, Sum. 797.4
Veritatem interdum deocat dict. Pro, quando accommodatur veritati, & possibilibi, quodque solentiam. 717.1
Veritatem nonnisi denotat dict. Quasi. 741.1
Veritas expressa interdum est dict. Vlti. 802.1
Veritas dicta est ad easdem praedictas in iure, & in facto. 802.1
Reprobat qualitates praecedentes, & aduersum veritatem eadem qualitate, interdum vero non aduersum. *Ibid.*
Importat quodque item quod sol. *Ibid.*
Veritas. Hae dictio sepe locum non inchoat locum, & denotat finem, & non locum. 802.1
Veritas non valet appellacione tibi, nisi collaturus non vel seruo deberent. 774.1
Veritas mulieris non continet appellacionem ornamento. 121.1
Veritas non valet appellacione supellectilis. 308.1
Verbum appellacione veniens tam lineae, & bombycinum quam lanatum ferit, & aureae, si cuiusmodi retinere habebat, nisi statim prohibuit esset, qui vlti retinebantur, eas deferre aureas. 307.1. & 109.1
Verbum appellacione veniens respecta, facit, cruciat, & impia, calcitrare, calcitrare, bizzum, seu capillare. 407.1. & 109.1
Verbum appellacione consuetudinis, quae in pedine adhuc est, si modo praesentia est. 108.7
Vestis ficta & nonum confusa erit appellacione vestium. *Ibid.*

Velum appellatio venit quidam. disponens pro velle re-
ponitur. ibid. 9
Velum appellatio venit etiam festiva & dignitas perlo-
nata. rursus regionis id posuit. ibid. 10
Velum venit appellatio alioquin in materia fauori-
bilibi. ibid. 11
Veni, quam quique sibi elegit, sequi debet. 119-1
Vni que non prohibetur, non debet alioque colore admitti.
ibid. 12
Viri nemo videtur eligere per quam iudicium, suum subser-
uatur. ibid. 13
Via est admetenda per quam ad res commune reditur. ibid. 14
Vite publicae appellatio venit potius quando per illum vulgo
lites fiunt. 103
Vinea temporalis, seu ad annum amovibilis, non venit appella-
tione de rebus. 116-1
Vinea generalis Episcopi venit appellatio Ordinarius. 116-1
Et in commissionibus causarum venit appellatio dignita-
tis. 116-1
Vineas generalis venit appellatio Episcopi ubi ille non
excluditur, & est res, quae consentit Vacare ea eius officio.
116-1
Vineas generalis Episcopi potest concedere litteras circum-
scriptionis pro rebus abitis. ibid. 12
Vineas generalis ex generali etiam commissione consuevit
causae cognoscere tractare possit. ibid. 7
Vineas generalis Episcopi abique eius speciali commissione
potest expressis & modum licentiam monialia concedere
in viam Conc. Trid. Episcopi in baronia. ibid. 8
Vinea, quae importat diductum, debet intelligi cum ali-
qua diducta. 116-4. & quod importat per decem pedes,
ostenditur. ibid. 1
Vinea. Hae didio idem significant quod did. locum, & in-
ducit retrospectum subsumptionem. 116-1
Vinea appellatio in legato testatam continetur, quae
est, & potest necessaria fieri. 108-1
Vinea appellatio, quae praestanda sunt in rebus, veni-
tione rursus illa, quae consistit in vicia, non autem reduci-
tur eorum. ibid. 14
Vinea appellatio venit, quae est, & potest, cultusque cor-
poris necessaria fieri. 109-1
Vinea edocet alimena purificatur. ibid. 1
Vinea quotidiana ubi exprimitur intelligitur de cibis tantum.
ibid. 1
Vinea appellatio continetur lectas & medicinas. ibid. 4-1
Vinea. Hae didio est declaratio, & relictus praecedentium.
116-1. Nonnequam ita demonstratio secundum subie-
ctam materiam, & in dubio magis ita demonstratio
quam relictus. ibid. 1. Item ad opus, quoniam loque-
re demonstratio. ibid. 1
Vinea. Hoc verbum denotat importationem. ibid. 1. Inducit
subsumptionem. ibid. 2. Significat quandoque praesumptio
ibid. 1. Importat aliquando adhibere boni viri. ibid. 4. Vi-
sionem nonnequam, intentionem veritatem & certitudinem
denotat. 116-1
Vinea dicere de familia viri, retinet domicellum, & gaudet
privilegio dignitatis. 116-1
Vinea, & osani p. autem privilegio l. vicia. Quando impet-
ritur sine ditione. 116-1
Vinea huiusmodi vicia non continentur in privilegio con-
cessis viciis tanquam personis miserabilibus. ibid. 7. &
116-1
Vinea appellatio potest, & secundum communem locutionem,
de viciis veni illa, cuius maxime moras est. ibid. 1
Vinea appellatio potest privilegio illi concessis & miserabilibus
personis in locum. Quando impet. venit malis habens vi-
cium in illis. ibid. 1
Vinea, & non dormientibus tunc subsonant. 116-1
Vinea vicia casus non veniunt appellatio casus. 116-1
Vinea vicia licet. 116-1
Vinea vicia sunt, quibus magis viciis re, quando ille qui
se vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1 & osani p.
Vinea duplex magis ligat & officios exemplum. 116-1
Vinea, intelligitur de illa non potest auctoritate facienda.
116-1
Vinea non venit appellatio fundi. 116-1
Vinea appellatio continetur viciis in quo sunt vi-
cia plantae, non autem locis, ubi ille minime sunt.
116-1
Vinea appellatio locis non viciis, si reducitur ad vineam.
ibid. 1
Vinea appellatio venit arandem suae carum destina-
tione percipit vinea. ibid. 1
Vinea appellatio in legato omne continetur quod ex vicia
necesse viciis permittit. 116-1

Item acinacium & passum. ibid. 149
Diti appellatio non continetur nullum, tythum, cenosa,
delatum, cydonum, acinacium, fecundum propriam signifi-
cationem. ibid. 149. & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea appellatio venit aquatum. ibid. 149. & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Veni ubi prohibetur caracoe an possit merita caracoe nullis
causa. ibid. 149
Vinea interdum importat verbum videtur. 116-1
Vinea quod est p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea continetur appellatio arboris. 116-1
Vinea huiusmodi dicitur quod huiusmodi, licet cum difficultate.
116-1
Vinea. Hae didio denotat exceptionem, & regulam esse in
contrarium, & declarat ditionem expectantem. ibid. 1
116-1
Vinea. Hae didio non solum est inclusus, sed repetitur
omnium qualium praecedentium, & solit ipso huiusmodi
sententia. ibid. 1
Vinea scopam p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea quatuordecim generalia denotat prima. 116-1
Vinea volucrium, non autem ditionem viciis viciis con-
tinet verbum Reliquo. 116-1
Vinea voluntatis ad comitatus viciis argumentum ad
dictionem ratio. 116-1
Item ab viciis voluntatis ad iudicia validum est argu-
mentum. ibid. 1
Vinea res statim inspicit est in omni materia, & p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea. Hae didio regulatur est inclusus, & interdum ex-
clusus. 116-1
Repetit quatuordecim praecedentes. 116-1
Importat implicationem. 116-1
Limitat numerum expectantem. 116-1
Denotat modicum tempus. 116-1
Facit ut res deponatur cum illa ubi probet. 116-1
Non facit tamen ut totum tempus contrarium comprehen-
datur sine copula viciis deponatur. 116-1
Vinea. Hae didio aliquando exprimitur pro sponte. Interdum
significat idem quod sine reprobatione, quoniam acci-
piunt pro hoc quod. 116-1
Vinea. Hae didio denotat simultaneitatem, congregationem, &
unionem diversorum. 116-1
Et tamen est dicere viciis quoniam simul. 116-1
Significat viciis atque aquatum in ea quod non habet
compositionem. 116-1
Et contemnit plus quam did. Et. 116-1
Vinea. Hae didio idem importat quod did. Et. 116-1
Importat tamen non respectu qualitatibus rebus. 116-1
Demonstrat ut aliquando exprimitur. 116-1
Vinea. Hae didio importat idem quod necesse did. p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vea cum toto negotio principalis, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea. Hae didio significat causam interfectionem, & importat
idem quod ex qua causa, & quoniam si adhibetur loci, in-
terdum tamen & ad personam, & ad alias res accomodat.
116-1
Vinea. Hae didio idem importat quod omni ex parte, &
de loco proprii dictionis. 116-1
Vinea omnia comprehendit est did. Omnia modo. 116-1
Et did. Quicquid. 116-1
Et did. Quicquid & quocumque. 116-1
Et did. Quilibet. 116-1
Vinea est did. Quilibet, omnia comprehendit etiam
minima. 116-1
Vinea est did. Quolibet modo, omnes causas comprehendit.
116-1
Vinea est did. Totum, & significat quoniam circa eandem
rem. 116-1
Vinea est & praeterea est did. Quicquid, omnia modum com-
prehendit. 116-1
Vinea negat est did. Nemo. 116-1
Vinea est did. Totaliter, tota p. autem privilegio l. vicia, & osani p. autem privilegio l. vicia, & osani p.
116-1
Vinea est did. Quicquid, & omnia comprehendit etiam
in materia odiosa. 116-1
Et did. Quocumque. 116-1
Vinea est did. Quicquid, & omnia comprehendit, maxime
quando ponitur in ditione, vel ablativo. 116-1
Vinea est did. Omnia, & ubi excludit. 116-1
Vinea affirmat est did. Semper, & idem importat quod
perpetuum. 116-1
Vinea est did. Aliquin, & comprehendit omnes species.
116-1

Index Rerum;

Voluerit est dict. Quoquo modo, comprehendens omnem modum, qui excepti potest. 776-1
 Vniuersales clausulae adhibeantur ad omnia modum specialia facta est. ibid. 4
 Vniuersales clausulae sunt maius efficacia, quam generales. ibid. 4
 Vniuersalia verba geminata habent vim diuisiui. ibid. 4
 Vniuersa non vult appellare hominum certi loci. 140-1
 Vniuersitatem, Capitulum, aut Collegium non comprehendit claus. Omnisque alios, &c. 417-15
 Vniuersitas non comprehendit dict. Aliquis, cum ad personas singulas referatur. 448-1, 9
 Vniuersitatis appellatione comprehenduntur sacerdotes, & alij Clerici, ac prout si sui faciem possunt uti privilegio, & statuti vniuersitatis. 310-4
 Vniuersitas agnoscitur, licet sint separati, vni appellacione potest. 380-1
 Vniuersitas, Collegium, seu Communitas non venit appellacione personarum inspecta propria nominis significacione, sedus largi & impropr. 177-1, 9
 Vni, aliquando importat idem quod solus. 313-1
 Vni vultur ad nonnullas ex pluribus aspectus si adit claus. Consilio de assertis. 377-4
 Vni, vel plures ex duobus seu pluribus indicibus vbi ad causam deputantur impeditur propositum, ceteri soli procedere non valent. 403-4
 Vni, & alteri. Hae distinctiones pro duobus usurari solent. 318-1
 Vocacionem potestatem in eodem capitulo uno in praesenti inducit dict. Et sic. 441-1
 Vocacionem liberorum potestatem in conditione inducit claus. Omnis melius modo, &c. 419-4
 Vocacione actus ad primum non valet argumentum. 348-1
 Vocati vocandi. Hae claus. solum adit ad vocandos, qui iussu esse debent. 177-1. Importat necessitatem vocandi omnes, qui quodammodo in rei causa interire habent. ibid. 4. Facit exceptorem de mero mixto, 318-1. Qui debet sumere partes iudicis modo adit legitimis contradietores, ibid. 10. Ita vt si sententia illius deus appellatur, ibid. 4. Quae operatur non solum effectum deobediunt, sed etiam suspensum ibid. 7. Facit etiam vt vocatur & excoctus, qui alias est excommunicatus, si, & excoctus iudicialis. ibid. 2. Dat. vnde conditionem conditionalem se recipit per conditionem. ibid. 9. Requirit etiam, ut vt actus sine illa factus sit hae claus. inuoluitur. Et sic. Importat vt quia sua possessione priuati non possit sine citatione. ibid. 14. Operatur vt excoctus debeat sua legatione. ibid. 16. Tollit subreptionis vitium. 319-1
 Vbi. Hae verbum tripliciter libet, & absolute adhibetur. 319-1. Referunt ad actum licitum, non vero ad actum regulatum & illicitum. ibid. 1. Ea qui proprietate est informis, & de terminis aut ratione verbi adhibetur, Importat idem terminum si singulariter obliquis, directam vero subditum, non si verbis directis, aut communibus. ibid. 6. Innot. si se committit si singulariter cum claus. Si sine liberis, aut heredis decesserit. ibid. 8. Et dispositum vni alterius personae voluntas non expectatur. ibid. 9. Importat dispositionem plenam in vltimis voluntis ibid. 14. 10. Et actum perfectum si adiungatur infinitum praeteritis temporis. ibid. 11. Adiectum cum infinitum importat exceptionem. ibid. Non importat dispositionem iunctam infinitum in actibus innot. vbi. 14. Inducit aliquando nouum & declarat antiquum. ibid. 15
 Voluntas autem, &c. Hae claus. importat formam in hoc fuisse mandatum respectu modi, & plen ab illa non potest recedi. 317-1
 Voluntas autem quod infra sex menses nouam provisionem expectet, &c. claus. intelligitur & sic habere possessionis pacifice. 319-1
 Voluntas iurata est nisi adhibitoria. 171-1
 Voluntas in mente petri non operatur. ibid. 3
 Voluntas facta magis quam verbus declaratur. ibid. 1
 Voluntas mortuo non praesumitur. ibid. 7
 Voluntas coacta voluntas est. ibid. 8
 Voluntas vltima de iuribus est vtique ad mortem. ibid. 9
 Voluntas morte extinguitur. 317-1
 Voluntas omnino abesse denotat claus. Non alius, &c. 447-9
 Voluntatem liberam, & non regulatam aliquando importat claus. A iuribus suis. 364-4
 Voluntas restringitur quando ex verbis praecedentibus colligitur, aut dict. Omnis non est generalis. 716-17
 Voluntatem ex subiecta materia denotat verbum Tenetur, licet verbum Debet, & Oportet. 303-1

Voluntatem plenam, & excoctam prohibentis officio dicto Quoquo modo, adhibitis verbis prohibentibus. 777-1
 Voluntatem etiam & spontaneam disponendi denotat claus. Omnis melius modo, &c. 418-12
 Voluntatem liberam & pacificam denotat dict. Omnis. 711-1
 Voluntatem liberam dispositionis pacis praesentat claus. sine praedictis voluntatem, &c. 109-1
 Voluntas est limitata, claus. Non alius, &c. & praesentat vim iuris in casu contractu. 447-15
 Voluntas, sicut claus. Ad libitum, &c. tamden denotat quendam cunctos illam reuocant. 316-5
 Voluntas meae actus excludit iuris necessitatem. 317-1
 Voluntatem liberam & pacificam importat dict. Spontaneum. 711-1
 Voluntas testatoris vbi deficit, non operatur clausula codicillaria. 371-7
 Vix vnus, vox nullius. 371-7
 Vix. Hae dictio opposita gradibus, vel aliis rebus, includit regulam stat. 314-1. Comprehendit terminum estimatum. 315-7. In sensu stat. includit videri. Et. In materia conditionum includit in praesentibus videri. ibidem et. In vltimis voluntatibus includit quando finem in dubio, & potest includere, & non includere. ibidem et. Stat etiam includit videri quae habentur sermo. ibid. 15. Quando est opposita respectu temporis, tunc totum tempus includit. ibidem et. Non stat autem includit hae dictio quando inclusio est contra legem, & quando praecedit oratio negatiua, & quando conuulit ex mente contrarium, vel ratione abusu vitandi, & quando non constat de mente nisi ex significacione verborum cunctis ad quem non potest comprehendi, vel includi hoc praesentat praecedenti: item vbiunque applicatur sermo, qui non est de efficacia rei, terminus de quo habetur sermo, & quando non est de natura contractus in quo est opposita, denique quando in exclusum ex coactis declaratur potest ibidem et. Et seq. vbi ad et
 Vixque habet naturam suspensiuam, & importat conditionem. 315-1
 Vixque secundum subiectam materiam venit appellacione domini. 384-4
 Vixque ad emptorem valet argumentum. 348-1
 Vixque contractum arguit clausula insolue. 414-4
 Vix statuti regulatorem praesentat, & afferentem eorum innot. omnes probandi, non obdant claus. Denotando sicut in via. 429-7
 Vixque venit appellacione alimentorum ex mente testatoris. 440-9
 Vixque sicut appellacione bonorum. 441-1
 Vixque sicut Cuius, & eius heredis, veniunt heredes bonorum. 417-7
 Vixque plenus legatur non restringitur solum ad alimenta, sed ad vixque sicut omnium rerum, & bonorum hereditatis. 744-5
 Vixque appellacione venit propriae ex verisimili mente praesentem & fortis. 311-1
 Vixque fundi appellacione venit vixque sicut instrumentum. 311-1
 Vixque ad alimenta valet argumentum. 348-1
 Vixque dictio proprie ostendit causam finalem, aliquando vero causam impulsivam. 316-1. Importat regularem modum, & non conditionem. ibidem et. Facit modum etiam ante illam adiectam claus. Ea conditione. ibidem et. Facit conditionem si iungatur cum dict. Vix, vel cum alibi sit absolutus ibidem et. Importat necessitatem si ponatur in rubrica statuti. 317-9. Denotat aliquando voluntatem. ibid. et. Interdum suspensiuam omnimodam quoque etiam in substantia, & qualitate. ibid. 11-12
 Potest nonnullum pro Vix, non semel consequenter, plerumque exemplificatio. ibid. 13-14
 Vt afferitur. Hae claus. operatur vt non dicatur narrata, tunc importans quicquam videtur afferitur. 360-1
 Operatur etiam vt non possit dici locutio affirmatiua. ibid. 13
 Liberat narratorem si verificatione praesentem. ibid. 9
 Operatur de iuribus facta coactio narratorem. ibid. 4
 Non refertur ad narratorem, sed ad provisionem. ibid. 6
 Vt afferitur. Hae claus. facit praesentem narratorem partiali. 7-1
 & relata ad provisionem, si accessit coactio similis remanet iustitiam. ibid. 8
 Vt accipimus. Hae clausula, Quid imponet, committit. ibid. 9
 Vt infra. Hae claus. est restrictio dubia sicut demonstratiua, non imminuit. 317-1
 Vt

& Verborum.

Vt commodius sustentari valeat, claus. Dicitur impellens, non finalis. 640.10

Vt decentius sustentari valeat, claus. intelligitur decentius, quia loquens non potest, non autem decentius quam conueniat. ibid. 11

Vt melius sustentari valeat, claus. posita in reprobatione personis, an oporteat ut paulo dicatur reprobata pro alimētis. ibid. 12

Vt permittitur, claus. praefertur impetrantem, ut nihil dicatur aduersus de iure, quod ipse praedictus. ibid. 13

Vt permittitur. Hae clausula restringit solum ad expressa, & sic est restricta respectu praecedentium. 817.2

Vt super. Hae dictio est repetitiva, & relativa praecedentium quatuor, ibid. 1. Iuncta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam praecedentis. ibid. 2. Non est repetitiva illorum, quae non sunt expressa, nec eorum, quae dicuntur infra. ibid. 3

Est restrictiva dispositionis ad limites praecedentis dispositionis. ibid. 4

Perque. Hae dictio est copulativa, seu coniectiva duorum, & utriusque collecti concusum requirit. 818.1. Ponitur quandoque distributive, vel alternative. ibid. 1. Quando stat distributive, tunc attribuit actum cuiuslibet in solidum. ibid. 2

Fide per inuicem non vitatur in separabilibus, & in illis quae sunt dissimilia, sicut in coniectis, & indiuisis. 819.1. & seqq.

Prout. Omnis verae appellatione emolumentum. 195.1

Voluntas Ecclesiae, & quod sit euidens ad genus iustificandum, probanda est. 504.3

Voluntas Ecclesiae in alio in alienatione si quis cognoscere velit, non est consideranda tempus bene, sed auctoritas

& posterius.

Voluntas Ecclesiae non probatur ex delegatorum assensu, nisi ad hanc separata documenta. ibid. 11

Prigae quibus modis accipitur, ostendunt. 813.1 & seqq.

Vas non includunt in dispositione loquente de vino, nisi prohibita fuisset exportatio vini. 310.7

Vasum appellatione non venit leuis quis ruptus, quia haec non dicitur vasum. 311.1

Valentis leuialis appellatione quid veniat medicorum relationi, & eorum iudicio relinquitur. ibid. 3

Vas nobilis plebeio minus rubens non venit appellatione mobilium. 161.11

Vas si reliquum vasum, quodlibet habeat plerum vasum fructum. 716.14

Vas si virum generat sub ea conditione, si sine filio decesserit, minime de filio naturalibus matris intellexisse videtur. 207.29

Vasor quodam talis aliquid acquirens non potest dici quod adquisierit maritum, quia verba instrumenti denotant maritum mortuum. 771.4

Vasores odio habere filios naturales sui vult. 208.10

Vasoris appellatione attenta verbi proprietate venit, quae conuenit maximamque per verba de praesenti. 311.1

Vasori legare vetus flatum, etiam sponsam de praesenti comprehendit. ibid. 1

Vasoris appellatione venit vasor, quia est de praesenti, non verbum, quae fuit. 311.7

2

Zithum, quod ex iusculo, & haec non fit, appellatione vini non continetur. 310.9

F I X I S.

